

Toàn Dân Vong Du:

Bát
Đầu

Trần
Thần
Tĩnh

Vô Diện
Kỳ
Hàng

*Toàn Dân Võng Du -
Bắt Đầu Vô Hạn
Điểm Kỹ Năng*

Trần Thần Tinh

DTV EBOOK (Th02 2023)

Từ khóa:Tuấn Trần, full

TOÀN DÂN VÕNG DU - BẮT ĐẦU VÔ HẠN ĐIỂM KỸ NĂNG

Tác giả: Trần Thần Tinh

Thể loại: Võng Du, Sảng Văn, Huyền Ảo

Nguồn: truyenyy.vip

DTV-EBOOK.COM.VN

**#võng_du #sảng_văn #kỹ_năng_vô_hạn
#thế_giới_quan_rộng_lớn**

Game khôi phục, ngay từ bắt đầu Tô Mộ đã có được điểm kỹ năng vô hạn!

Hơn nữa trở thành một Pháp gia toàn chức!

Khi người khác còn đang thăng cấp, hắn đã sớm thành Thần!

“Không phải chỉ là một pháp sư thôi sao! Cái gì? Ta không phá giáp được?”

“Mẹ ơi, hắn miểu sát được chúng ta trong một kỹ năng?”

“Pháp gia, cầu xin người, cho chúng ta một con đường sống đi!”

Khi vô số vị diện hiện ra, Thần linh Viễn cổ giáng xuống.

Tô Mộ nhìn kỹ năng đầy bình của mình mà nghĩ.

Mình nên dùng kỹ năng nào để miểu sát bọn họ mới được đây?

Toàn Dân Võng Du: Bắt Đầu Vô Hạn Điểm Kỹ Năng

.

☆ Mục Lục ☆

—— o O o ——

Chương 1: Điểm kỹ năng vô hạn?

Chương 2: Hỏa Cầu thuật (cấp S)

Chương 3: Lại một kỹ năng?

Chương 4: Lại một kỹ năng? (2)

Chương 5: Trang phục trắng bán một trăm triệu?

Chương 6: Quái tinh anh?

Chương 7: Học kỹ năng

Chương 8: Vú em đạt tiêu chuẩn.

Chương 9: Giết tinh anh đầu tiên

Chương 10: Giết tinh anh đầu tiên (2)

Chương 11: Mang về hiện thực.

Chương 12: Mang về hiện thực. (2)

Chương 13: Lên hot search.

Chương 14: Nhiệm vụ tuyển chính.

Chương 15: Kỹ năng bị động, thuộc tính tăng vọt.

Chương 16: Người có thể giết ta trong nháy mắt sao?

Chương 17: Hứa Thế Kiệt khổ rồi.

Chương 18: Hứa Thế Kiệt khổ rồi. (2)

Chương 19: Nhiệm vụ tinh anh.

Chương 20: Pháp sư cận chiến.

Chương 21: Pháp sư cận chiến. (2)

Chương 22: Kỹ năng quần công.

Chương 23: Pháp sư không có kỹ năng quần công có thể được gọi là pháp sư sao?

Chương 24: Cấp 8

Chương 25: Cấp 8 (2)

Chương 26: Chớp Nhoáng (cấp S)

Chương 27: Giết BOSS đầu tiên?

Chương 28: Hào Quang Của Pháp Thần

Chương 29: Kỹ năng bị động cấp Thần.

Chương 30: Hỏa Cầu hoàn chỉnh trong hiện thực

Chương 31: Kế hoạch ám sát?

Chương 32: Kế hoạch ám sát? (2)

Chương 33: Phân Thân Ảo Ảnh

Chương 34: Phó bản nhiệm vụ

Chương 35: Lãnh Đồng thuật

Chương 36: Lãnh Đồng thuật (2)

Chương 37: Niềm vui.

Chương 38: Pháp sư biết thao tác mới được gọi là pháp gia

Chương 39: Phó bản mới là nơi luyện cấp tốt nhất.

Chương 40: Phó bản mới là nơi luyện cấp tốt nhất. (2)

Chương 41: Pháp sư thật là phóng khoáng.

Chương 42: BOSS pháp sư.

Chương 43: Phân thắng bại đi.

Chương 44: Phân thắng bại đi. (2)

Chương 45: Điểm kinh nghiệm nhân đôi.

Chương 46: Tụ tập quái liên tục, miếu sát liên tục.

Chương 47: Người đầu tiên nâng cấp.

Chương 48: Người đầu tiên nâng cấp. (2)

Chương 49: Tô Pháp Thần

Chương 50: Lắm tiền nhiều của.

Chương 51: Lắm tiền nhiều của. (2)

Chương 52: Nâng cấp tất cả nghề nghiệp.

Chương 53: Đánh phó bản này cũng quá nhanh rồi.

Chương 54: Đánh phó bản này cũng quá nhanh rồi. (2)

Chương 55: “Chiến sĩ thắng tất”

Chương 56: BOSS Bạch Lang Vương.

Chương 57: Người còn cuồng bạo à?

Chương 58: Mùa thu hoạch lớn.

Chương 59: Phiền não của giết quái hàng loạt.

Chương 60: Phiền não của giết quái hàng loạt. (2)

Chương 61: Đại sư sinh hoạt.

Chương 62: Nghề nghiệp ẩn giấu.

Chương 63: Tô Mộ thật giả.

Chương 64: Phục Kích

Chương 65: Phục Kích (2)

Chương 66: Bán ra bộ đồ Xương Khô.

Chương 67: NPC trong rừng

Chương 68: NPC trong rừng (2)

Chương 69: Phích Lịch Lôi Quang

Chương 70: Người là Tô Pháp Thần sao?

Chương 71: Người chết chắc rồi

Chương 72: Người chết chắc rồi (2)

Chương 73: Kỹ năng khống chế.

Chương 74: Ta muốn live stream sao? Sao ta không biết vậy?

Chương 75: Kiếm ít kinh nghiệm

Chương 76: Bắt đầu live stream rồi.

Chương 77: Bắt đầu live stream rồi. (2)

Chương 78: Pháp Thần ngã xuống?

Chương 79: Trúng kế rồi?

Chương 80: Có thể ở mãi trong trò chơi được không

Chương 81: Làng Goblin.

Chương 82: Quét sạch thôn làng.

Chương 83: Quét sạch thôn làng. (2)

Chương 84: Lôi Điện Pháp Vương.

Chương 85: BOSS đạo tặc.

Chương 86: Dư luận.

Chương 87: Làm sáng tỏ? Không tồn tại!

Chương 88: Không thể hợp tác được.

Chương 89: Thắng lợi trở về.

Chương 90: Truyền thừa của pháp sư Tro Tàn.

Chương 91: Cái bẫy của NPC

Chương 92: Cái bẫy của NPC (2)

Chương 93: Bí mật của thế giới này?

Chương 94: Thân phận thứ hai!

Chương 95: Pháp sư dựa vào gì mà dẫn đoàn đội thông qua phó bản?

Chương 96: Nhanh tay thì được, chậm tay thì mất

Chương 97: Nhanh tay thì được, chậm tay thì mất (2)

Chương 98: Cơ chế cấp bậc

Chương 99: Góc Nhìn Ma Pháp.

Chương 100: Hiên Viên bị theo dõi?

Chương 101: Trưởng trấn?

Chương 102: Ai mạnh hơn?

Chương 103: Bộ đồ Da Dê

Chương 104: Hai vị đại lão liên thủ sao?

Chương 105: Hai vị đại lão liên thủ sao? (2)

Chương 106: Một làn sóng.

Chương 107: Một làn sóng. (2)

Chương 108: Tăng lên cực lớn.

Chương 109: Xâm nhập dãy núi Sương Mù?

Chương 110: Lực lượng mạnh mẽ mới là tất cả.

Chương 111: Phim ảnh.

Chương 112: Cùng đánh cả BOSS.

Chương 113: Ma Pháp Bùng Nổ.

Chương 114: Xảy ra chuyện lớn rồi!

Chương 115: Lễ tế Tà Thần

Chương 116: Chinh phạt chó săn của Tà Thần.

Chương 117: Chinh phạt chó săn của Tà Thần. (2)

Chương 118: Thuốc cường hoá ma lực

Chương 119: Hồi đầy sao?

Chương 120: Nương tựa Tà Thần.

Chương 121: Nương tựa Tà Thần. (2)

Chương 122: Quyền trượng Pháp Thần.

Chương 123: Làm việc trước, đưa tiền sau

Chương 124: Nước đục?

Chương 125: Tranh đoạt tẩm khiên.

Chương 126: Tranh đoạt tẩm khiên. (2)

Chương 127: Hai mươi vạn đồng vàng.

Chương 128: Màn kịch hay.

Chương 104: Lại là không biết phần thưởng?

Chương 129: Lời mời của NPC.

Chương 130: Lời mời của NPC. (2)

Chương 131: Mở ra chú ngữ?

Chương 132: Chúng ta nợ Tô Pháp Thần một lời xin lỗi.

Chương 133: Không ai có thể trốn thoát được?

Chương 134: Ra tay với ta?

Chương 135: Ra tay với ta? (2)

Chương 136: Ai mới là BOSS?

Chương 137: Vực sâu

Chương 138: Đến thành Tiểu Nguyệt.

Chương 139: Nhấn Diệu Tinh.

Chương 140: Đầm lầy Than Khóc.

Chương 141: Một ngàn chọi một.

Chương 142: Bản năng thợ săn.

Chương 143: NPC giúp đỡ?

Chương 144: Kế hoạch thanh trừ

Chương 145: Năng lực AOE nhà ai mạnh?

Chương 146: Năng lực AOE nhà ai mạnh? (2)

Chương 147: Nọc Độc Ăn Mòn!

Chương 148: Cự Xà đầm lầy

Chương 149: Đánh chết Cự Xà.

Chương 150: Chí tôn vô thượng.

Chương 151: Mua cửa hàng.

Chương 152: Trò hay trình diễn?

Chương 153: Nhiệm vụ trước thời hạn.

Chương 154: Người giết trưởng trấn mới!

Chương 155: Kẻ thù chung của toàn dân?

Chương 156: Hợp tác?

Chương 157: Cạo lông cừu của NPC?

Chương 158: Truy sát “Tô Mộ”.

Chương 159: Truy sát “Tô Mộ”. (2)

Chương 160: Đợi đó cho ta.

Chương 161: Very good.

Chương 162: Ra cửa.

Chương 163: Ra tay

Chương 164: Chuyện ngoài ý muốn

Chương 165: Đêm lạnh.

Chương 166: Người sói.

Chương 167: Thăng lên hai cấp liền.

Chương 168: Thăng lên hai cấp liền. (2)

Chương 169: Động U Âm.

Chương 170: Phương thức cày quái kiểu ‘cổ điển’.

Chương 171: Phương thức cày quái kiểu ‘cổ điển’. (2)

Chương 172: Phó bản liên quan đến nghề nghiệp ẩn giấu.

Chương 173: Tội tổ trung thành của Tà Thần.

Chương 174: Thành chủ của thành Tiểu Nguyệt là ma vật?

Chương 175: Cái nhìn của Tà Thần.

Chương 176: Cơ hội hoàn thành nhiệm vụ tới rồi!

Chương 177: Đe dọa?

Chương 178: Kỹ năng cấp Thần mới.

Chương 179: Tăng lên cực hạn.

Chương 180: Hoả Diễm Ma.

Chương 181: Phương pháp tìm ra Tô Pháp Thần?

Chương 182: Tinh hoa hỏa diễm

Chương 183: Tinh hoa hỏa diễm (2)

Chương 184: Con số sát thương khoa trương.

Chương 185: Ảo ảnh Hỏa Diễm Vương?

Chương 186: Thuần phục thú cưng.

Chương 187: Sửa chữa mạch điện.

Chương 188: Đi đến Hoa Đô.

Chương 189: Thắng đến tam giai.

Chương 190: Trở thành đầy tớ của Hỏa Diễm Vương?

Chương 191: Chính hần tự nhảy ra?

Chương 192: Hoạt động toàn dân?

Chương 193: Hoạt động toàn dân? (2)

Chương 194: Tìm được người rồi.

Chương 195: Ta đứng ở đây này, đảm bảo không trốn!

Chương 196: Đến đây là chấm dứt.

Chương 197: Cường hoá trang bị.

Chương 198: Hoạt động toàn dân!

Chương 199: Toàn dân giết quái.

Chương 200: So ai giết nhanh hơn?

Chương 201: Quét sạch.

Chương 202: Tường Lửa đáng sợ.

Chương 203: Giúp ta?

Chương 204: Rừng báu kim cương.

Chương 205: Hiện trường theo đuổi thần tượng.

Chương 206: Giết thần?

Chương 207: Giết thần? (2)

Chương 208: Nghỉ ngơi?

Chương 209: Không nhúc nhích được?

Chương 210: Pháp Thần uy hiếp!

Chương 211: Pháp Thần uy hiếp! (2)

Chương 212: Trứng rồng?

Chương 213: “Chân trời”

Chương 214: Niềm vui nhân đôi?

Chương 215: Sao có thể?

Chương 216: Người chơi “lâu năm”.

Chương 217: Cứ giao chỗ này cho ta.

Chương 218: Người không cảm thấy kỳ quặc sao?

Chương 219: Nhiệm vụ tới rồi.

Chương 220: Khống chế Tô Pháp Thần đến chết?

Chương 221: Khống chế Tô Pháp Thần đến chết? (2)

Chương 222: Sự tàn nhẫn của thành chủ.

Chương 223: Phần thưởng sự kiện đợt hai.

Chương 224: Thành chủ là Ma vật?

Chương 225: Đại sư luyện kim.

Chương 226: Tiêu tiền?

Chương 227: Giết quái? Không! Giết người!

Chương 228: Quái tam giai?

Chương 229: Bị pháp sư đánh chết bằng một gậy?

Chương 230: Đuổi xuống thần đàn?

Chương 231: Xung Kích quần thể?

Chương 232: Đỡ tổn công chút.

Chương 233: Đỡ tổn công chút. (2)

Chương 234: Bằng bất cứ giá nào?

Chương 235: Giải đặc biệt

Chương 236: Pháp Thần Bất Diệt.

Chương 237: Phương pháp ấp trứng rồng.

Chương 238: Một trăm triệu đồng vàng?

Chương 239: Ngoài tường.

Chương 240: Mượn dao giết người

Chương 241: Giết quái xong thuộc tính tăng mạnh.

Chương 242: Đóng gói bán đồ.

Chương 243: Thời đại mới.

Chương 244: Đại lượng trữ vật.

Chương 245: Đuổi theo bước chân?

Chương 246: Đuổi theo bước chân? (2)

Chương 247: Tìm được rồi?

Chương 248: Đóng gói toàn bộ.

Chương 249: Sáp nhập?

Chương 250: Thung lũng Lụi Tàn.

Chương 251: Các đại lão đưa tiền trước.

Chương 252: Phiền phức tìm đến nơi rồi!

Chương 253: Phiền phức tìm đến nơi rồi! (2)

Chương 254: "Ép bán?"

Chương 255: Đi tới phía ngoài bức tường.

Chương 256: Phá hủy toà nhà?

Chương 257: Thuộc tính tăng lên.

Chương 258: Cảm giác trước nay chưa từng có.

Chương 259: Pháp sư cao quý đều không làm thêm giờ.

Chương 260: Nhiệm vụ con sâu rươi.

Chương 261: Vụ nổ trong đêm khuya

Chương 262: Cầu xin người hãy cho ta được chết nhanh gọn đi!

Chương 263: Cầu xin người hãy cho ta được chết nhanh gọn đi!
(2)

Chương 264: Từ từ tận hưởng nào.

Chương 265: Đi đến Ma Đô

Chương 266: Thăng lên tứ giai!

Chương 267: Trở lại thành Tiểu Nguyệt

Chương 268: Bộ đồ Diêu Tử.

Chương 269: Bộ đồ Diêu Tử. (2)

Chương 270: Nguyệt Bạch coi thường.

Chương 271: Ra tay

Chương 272: Thành chủ quỷ hút máu.

Chương 273: Biến máu.

Chương 274: Cuộc phản kích của Nguyệt Bạch.

Chương 275: Thành chủ đại nhân hào phóng.

Chương 276: “Câu cá”

Chương 277: Trung tâm cơn lốc.

Chương 278: Thế giới quan đơn giản.

Chương 279: Vật phẩm đặc biệt.

Chương 280: Vật phẩm đặc biệt. (2)

Chương 281: Tranh mua

Chương 282: Thú cưỡi máy móc

Chương 283: Thực lực của quân gia.

Chương 284: Gặp mặt fans?

Chương 285: Tiên hạ thủ vi cường

Chương 286: Đổi thú cưỡi.

Chương 287: Dựa vào người.

Chương 288: Quân gia ra tay.

Chương 289: Dụng tâm hiểm ác.

Chương 290: Người tốt.

Chương 291: Laubs U Sâu.

Chương 292: Kỹ năng không bao giờ ngại nhiều.

Chương 293: Công kích ma pháp năm chữ số.

Chương 294: Sát ý của Tô Mộ.

Chương 295: Nhiệm vụ vận chuyển.

Chương 296: Lev phiền phức.

Chương 297: Lev phiền phức. (2)

Chương 298: Lôi Đình Long! Khế ước.

Chương 299: Gọi người là Tử Long vậy.

Chương 300: Tử Long thắng cấp.

Chương 301: Phương pháp tăng giai của thú cưng!

Chương 302: Mưu đồ hiểm ác của Lev

Chương 303: Người chết rồi, ta sẽ rất vui vẻ.

Chương 304: Người là ai?

Chương 305: Không thể địch nổi.

Chương 306: Người mang mặt nạ.

Chương 307: Nhiệm vụ bắt đầu trước!

Chương 308: Một mình ta là đủ rồi.

Chương 309: Uống công.

Chương 310: Nói ầu nói tả?

Chương 311: Nói ầu nói tả? (2)

Chương 312: Tự mình dọa mình.

Chương 313: Không có ma vật?

Chương 314: Cắt Cổ.

Chương 315: Người không thể giết ta.

Chương 316: Chi viện nhà thám hiểm.

Chương 317: Dây núi Thiết Hùng một trận lưu chuyển.

Chương 318: Thiết Bối Cự Hùng

Chương 319: Ba thuộc tính thăng cấp rất nhiều.

Chương 320: Ba thuộc tính thăng cấp rất nhiều. (2)

Chương 321: Tiến hoá đặc biệt

Chương 322: Dương Phong tàn nhẫn.

Chương 323: Ai mới là chiến sĩ?

Chương 324: Làm chứng?

Chương 325: Quay về Vương đô

Chương 326: “Phòng tuyến thứ ba”

Chương 327: Kỹ năng phi hành.

Chương 328: Xin hãy tăng tốc độ.

Chương 329: Kết cục của người chỉ có cái chết.

Chương 330: Thung lũng Ong Độc.

Chương 331: Tô Pháp Thần đáng ghét.

Chương 332: Khuất phục hay chết?

Chương 333: Ma vật tấn công thành

Chương 334: Ma vật cấp Lãnh Chúa.

Chương 335: Lãnh Chúa miễn dịch ma pháp!

Chương 336: Lãnh Chúa miễn dịch ma pháp! (2)

Chương 337: Tính nhằm

Chương 338: Có người “giúp đỡ” cũng được đấy.

Chương 339: Nguyên Pháp Chi Hồn!

Chương 340: Nuốt chứng.

Chương 341: Là ta hại người.

Chương 342: Quay về hay khách đến thăm?

Chương 343: Mất công lo lắng.

Chương 344: Pháp Hồn Thân

Chương 345: Cáo buộc

Chương 346: Người nhận thư

Chương 347: “Vô cùng nguy hiểm!”

Chương 348: “Hứa Thế Hùng”

Chương 349: “Hứa Thế Hùng” (2)

Chương 350: Có người trông thấy rồi?

Chương 351: Ma vật ba mắt.

Chương 352: Lại mở kho tàng.

Chương 353: Tìm ra hắc cho ta!

Chương 354: Bóng của Ma Đô

Chương 355: Ăn đồ nướng.

Chương 356: “Người sống lại”

Chương 357: Thế giới sắp sống lại.

Chương 358: Đợt tranh mua lớn.

Chương 359: Nghị trưởng Vương đô.

Chương 360: Đi đến nơi chôn kho báu.

Chương 361: Đi đến nơi chôn kho báu. (2)

Chương 362: Cự Nham Thạch Quái.

Chương 363: Thôn Hỏa Sơn.

Chương 364: Mê cung hốc cây

Chương 365: Bảo tàng núi lửa.

Chương 366: Sự tán thưởng của Tà thần?

Chương 367: Ma vật cấp Vương.

Chương 368: Sử dụng thuốc.

Chương 369: Thanh máu còn sáng, thần vẫn cứ giết!

Chương 370: Cấp 8 ngũ giai.

Chương 371: Nhà thám hiểm trước kia!

Chương 372: Suy đoán của Tô Mộ.

Chương 373: Đội nôi cho Pháp sư sa đọa.

Chương 374: Mỹ nữ kêu cứu.

Chương 375: Mỹ nữ kêu cứu. (2)

Chương 376: Lev “tốt bụng”

Chương 377: Sự thay đổi của Tử Long.

Chương 378: Đi tới phòng tuyển thứ hai?

Chương 379: Mạn Thiên Hỏa Vũ!

Chương 380: Hai kỹ năng hệ hoả.

Chương 381: Điềm báo sống lại.

Chương 382: Tốt nhất là người hãy tin tưởng lời ta nói.

Chương 383: Thiếu chủ?

Chương 384: 666.

Chương 385: Cảm ơn Vương thiếu tặng kỹ năng SSS!

Chương 386: Muốn để ta làm chúa cứu thế?

Chương 387: Tuyệt lộ

Chương 388: Trận pháp thắng giai.

Chương 389: Lục giai.

Chương 390: Nằm ngủ bên cạnh cánh cửa truyền tống?

Chương 391: Nằm ngủ bên cạnh cánh cửa truyền tống? (2)

Chương 392: Bắt đầu xâm lấn!

Chương 393: Bắt đầu xâm lấn! (2)

Chương 394: Mở màn.

Chương 395: Sự kiện “nhàm chán”.

Chương 396: Có người chặn cửa!

Chương 397: Nhanh Nhẹn Như Thần.

Chương 398: Một trăm vạn cũng quá dễ kiếm rồi.

Chương 399: Tha cho người một mạng ư?

Chương 400: Bị đóng lên trụ ô danh.

Chương 401: Phân thân Hiên Viên.

Chương 402: Nhẫn Thánh Pháp

Chương 403: Nhẫn Thánh Pháp (2)

Chương 404: Trò chơi và hiện thực.

Chương 405: Chạy đến sào huyệt để đánh quái?

Chương 406: Kỹ năng phòng ngự thăng cấp!

Chương 407: Pháp tắc chặn đường.

Chương 408: Không thể trêu chọc Tô Pháp Thần.

Chương 409: Vừa được cung vừa được điểm tích lũy?

Chương 410: Không chữa lại một ai.

Chương 411: Băng Sương Thụ Giới.

Chương 412: Chia cho các người một bát canh.

Chương 413: Tính toán giao dịch.

Chương 414: Lựa chọn chính xác.

Chương 415: Hà Ngọc Sinh VS Hiên Viên.

Chương 416: Tật Phong Áo Ảnh.

Chương 417: Lại là hai trăm vạn điểm tích lũy.

Chương 418: Hố Đen Hấp Dẫn.

Chương 419: Hố Đen Hấp Dẫn. (2)

Chương 420: Tiêu diệt toàn bộ người sống lại.

Chương 421: Ác có ác báo

Chương 422: Nghiệp lớn có lẽ thành công?

Chương 423: Dung hợp liên nghề nghiệp.

Chương 424: Pháp Bạo Cuồng Dũng.

Chương 425: Chương 425: Người viết nên trật tự.

Chương 426: Kết thúc sự kiện

Chương 427: Viễn Cận Chi Phong

Chương 428: Đi đến phòng tuyển số 2!

Chương 429: Xác thối vùng đất khô cằn.

Chương 430: Khác biệt đẳng cấp và thuộc tính

Chương 431: Đi tới vực sâu?

Chương 381: Đường tới vực sâu.

Chương 432: Đi tới vực sâu? (2)

Chương 433: Giúp một chuyện?

Chương 434: Bắt lấy mũi tên của Hiên Viên?

Chương 435: Phò tá?

Chương 436: Phò tá? (2)

Chương 437: Hà gia xong rồi.

Chương 438: Tường Lửa kinh khủng.

Chương 439: Người nên chờ ta!

Chương 440: Ma pháp xuyên thấu.

Chương 441: Di tích.

Chương 442: Di tích. (2)

Chương 443: Bản đồ tháp Sa Đọa.

Chương 444: Di chỉ.

Chương 445: Công kích ma pháp đột phá mười vạn.

Chương 446: Mặc Tâm không đúng lắm.

Chương 447: Mặc Tâm không đúng lắm. (2)

Chương 448: Người khổng lồ cây khô.

Chương 449: Ký kết khế ước?

Chương 450: Tà thần đại nhân tặng chỗ tốt.

Chương 451: Cánh cửa truyền tống bên trong Mê Uyên.

Chương 452: Không muốn bị sét đánh, thì đứng lại cho ta.

Chương 453: Không muốn bị sét đánh, thì đứng lại cho ta.

Chương 454: Sự kiện di tích mở ra!

Chương 455: Chơi một trò chơi nhỏ

Chương 456: Quả đỏ thẫm.

Chương 457: Cứu tử nhất sinh!

Chương 458: Di tích thượng cổ có tồn tại?

Chương 459: Di tích thượng cổ có tồn tại? (2)

Chương 460: Phần thưởng đặc thù.

Chương 461: Huân chương của Thần.

Chương 462: Một cước Cự Đại Hóa.

Chương 463: Công dụng huân chương của Thần.

Chương 464: Công dụng huân chương của Thần. (2)

Chương 465: Lại một vị thần?

Chương 466: Đối kháng pháp tắc?

Chương 467: Chúa Tể Sa Đoạ.

Chương 468: Ổ kiến khổng lồ

Chương 469: Đối chiến đoàn quân kiến.

Chương 470: Đối chiến đoàn quân kiến. (2)

Chương 471: Hiến tế trang bị?

Chương 472: Hiến tế thành công

Chương 473: Mấu chốt để thay đổi vận mệnh.

Chương 474: Cốt Long Bất Tử.

Chương 475: Thung lũng Xương Trắng.

Chương 476: Giết thêm 9 lần nữa?

Chương 477: Giết thêm 9 lần nữa? (2)

Chương 478: Nhà thám hiểm kinh khủng.

Chương 479: Sau này ta nhất định làm một người tốt

Chương 480: Dự định của Tô Mộ.

Chương 481: Ngày diệt vong của Tô Mộ?

Chương 482: BOSS cấp Vương muốn làm tiểu đệ của ta?

Chương 483: Điểm sáng quen thuộc.

Chương 484: Điểm sáng quen thuộc. (2)

Chương 485: Huân chương của Thần tràn đầy.

Chương 486: Về lại phòng tuyển số 2.

Chương 487: Nhiệm vụ cho không.

Chương 488: Ta bảo đảm sẽ mang hắc về!

Chương 489: Pháp cầu cấm kỵ.

Chương 490: Suy nghĩ gian dối của Tân Gia Đức.

Chương 491: Suy nghĩ gian dối của Tân Gia Đức. (2)

Chương 492: Mảnh muên chương của Thần thứ tư

Chương 493: Sứ giả trấn tháp ngon ăn.

Chương 494: Người lấy ra đi.

Chương 495: Tô Mộ thăm dò.

Chương 496: Lão tứ Lâm gia vượt giới.

Chương 497: Lão tứ Lâm gia vượt giới. (2)

Chương 498: Hạn mức cao nhất của thuộc tính.

Chương 499: Sứ giả trấn tháp mới.

Chương 500: Tuyên bố treo thưởng.

Chương 501:Ếch ngồi đáy giếng?

Chương 502:Ếch ngồi đáy giếng? (2)

Chương 503: Người sống lại quấy rối trị an.

Chương 504: Tìm ra tên Tô Mộ kia.

Chương 505: Lãng thiếu tính trước mọi việc.

Chương 506: Dị tinh?

Chương 507: Dị tinh? (2)

Chương 508: Trùng tộc.

Chương 509: Truyền thừa Tro Tàn.

Chương 510: Có ta ra tay, hần nhất định phải chết!

Chương 511: Long tranh hổ đấu?

Chương 512: Cùng nhau đi tới.

Chương 513: Trùng tộc.

Chương 514: Khích bác Hiên Viên.

Chương 515: Sức mạnh của Hiên Viên

Chương 516: Cái chết của Lãng thiếu.

Chương 517: Không có ai có thể ngăn cản ta.

Chương 518: Không có ai có thể ngăn cản ta. (2)

Chương 519: Song Thần mạnh hay là lão tổ mạnh?

Chương 520: Lão tổ nhất chết?

Chương 521: Chí Tôn Vô Thượng.

Chương 522: Lão tứ Lâm gia phản công.

Chương 523: Sử dụng huân chương của Thần!

Chương 524: Đột phá hạn mức cao nhất.

Chương 525: Đột phá hạn mức cao nhất. (2)

Chương 526: Quét sạch.

Chương 527: Kẻ thù chung của người sống lại!

Chương 528: Băng thành.

Chương 529: Mặc kệ sấm sét pháp tắc.

Chương 530: Quái Tuyết Sông Băng.

Chương 531: Quái Tuyết Sông Băng. (2)

Chương 532: Cùng nhau thảo phạt Tô tặc?

Chương 533: Hội Tru Thần.

Chương 534: Thí luyện Băng Xuyên.

Chương 535: Thế này cũng cần được sao?

Chương 536: Sóc Bằng Sương.

Chương 537: Sóc Bằng Sương. (2)

Chương 538: Uy của Pháp Thần.

Chương 539: Kỹ năng cấp Chân Thần.

Chương 540: Dự định của Lâm đại

Chương 541: Pháp Thần chân chính?

Chương 542: Người sống lại công kích.

Chương 543: Ba ngày không đủ, giam bảy ngày đi.

Chương 544: Ba ngày không đủ, giam bảy ngày đi. (2)

Chương 545: Chương 545: “Điều Tinh”

Chương 546: Nơi nguy hiểm nhất chính là nơi an toàn?

Chương 547: “Thần” hay gãi ngứa?

Chương 548: Thu phục phòng tuyến số 2.

Chương 549: Di tích trên biển.

Chương 550: Tấn công tháp Sa Đọa.

Chương 551: Chúa Tể Sa Đọa nổi giận.

Chương 552: Chúa Tể Sa Đọa cũng muốn làm tiểu đệ của ta?

Chương 553: Chúa Tể Sa Đọa cũng muốn làm tiểu đệ của ta? (2)

Chương 554: Gã khổng lồ đầu hàng

Chương 555: Linh Hồn Chi Mâu.

Chương 556: Chúa Tể Sa Đọa là quý nghèo?

Chương 557: Chúa Tể Sa Đọa là quý nghèo? (2)

Chương 558: Quyền Trọng Pháp Thần đầy chú ngữ.

Chương 559: Phản kháng!

Chương 560: Chuẩn bị tiệc ăn mừng

Chương 561: Thượng Quan tôn chủ.

Chương 562: Người sống lại? Một người một mũi tên.

Chương 563: Trị số kinh khủng.

Chương 564: Có bao nhiêu diệt bấy nhiêu.

Chương 565: Ra khơi!

Chương 566: Ra khơi! (2)

Chương 567: Niềm vui sướng của Hải Vương.

Chương 568: Cần thận có bấy?

Chương 569: Kể hèn Hiên Viên?

Chương 570: Vượt giới đến.

Chương 571: Hiên Viên không chết, mọi chuyện không cần phải bàn nữa.

Chương 572: Hiên Viên không chết, mọi chuyện không cần phải bàn nữa. (2)

Chương 573: Hạ gục một cung tiễn thủ chỉ trong chớp mắt?

Chương 574: Thần thoại thượng cổ.

Chương 575: Tóm được cự long?

Chương 576: Người đã làm gì?

Chương 577: Người đã làm gì? (2)

Chương 578: Khí thế của Cung Thần.

Chương 579: Kẻ nào trốn trước, kẻ đó sẽ chết!

Chương 580: Diệu Nhật Vương?

Chương 581: Xuyên thủng trời.

Chương 582: Thành phố dưới đáy biển!

Chương 583: Chiến hạm dưới biển.

Chương 584: Chiến hạm dưới biển. (2)

Chương 585: Bạch tuộc máy móc.

Chương 586: Chặn giết Hiên Viên?

Chương 587: Chôn thân dưới biển.

Chương 588: Có bạn từ phương xa tới thăm.

Chương 589: Có bạn từ phương xa tới thăm. (2)

Chương 590: Cũng chỉ là một người mà thôi.

Chương 591: Chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ?

Chương 592: Giờ tay đánh ra thần kỹ.

Chương 593: Quyết đấu Thần kỹ.

Chương 594: Bốn kỹ năng cấp Thần.

Chương 595: Chương 595: Bốn kỹ năng cấp Thần. (2)

Chương 596: Kinh sợ đến rớt cả cằm.

Chương 597: “Mảnh tư liệu” mới.

Chương 598: Muốn giữ ta ở lại Vương Đô?

Chương 599: Rời khỏi Hoa Đô.

Chương 600: Rời khỏi Hoa Đô. (2)

Chương 601: Bay cao.

Chương 602: Thành phố trong gương?

Chương 603: Thế giới tinh thần.

Chương 604: Tiểu đội kỳ quái.

Chương 605: Phá hủy sào huyệt mẹ?

Chương 606: Phá vỡ hư ảo!

Chương 607: Phá vỡ hư ảo! (2)

Chương 608: Cửa vào Thần Tháp.

Chương 609: Trong mơ tràn đầy tiếng sấm.

Chương 610: Sự ngăn cản của nghị trưởng!

Chương 611: Truy nã Tô Mộ?

Chương 612: Truy nã Tô Mộ? (2)

Chương 613: Sự im lặng của hội Thí Thần.

Chương 614: Đã đến lúc rồi.

Chương 615: Cuối cùng cũng có thể thăng cấp.

Chương 616: Vui sướng đã lâu chưa có.

Chương 617: Cướp đoạt lực pháp tắc.

Chương 618: Cướp đoạt lực pháp tắc. (2)

Chương 619: Chó Ba Đầu.

Chương 620: Cuộc chạm trán giữa người sống lại với người chơi.

Chương 621: Không phụ sứ mệnh!

Chương 622: Diệu Tinh uy hiếp.

Chương 623: Thật may mắn.

Chương 624: Thật may mắn. (2)

Chương 625: Gặp mặt.

Chương 626: Mạnh đẩy, có thể chịu đựng hai kỹ năng của ta.

Chương 627: Lỡ như có hiểu nhầm?

Chương 628: Ngũ Chỉ Sơn của Tô Mộ.

Chương 629: Bối thí của người?

Chương 630: Con mồi hay thợ săn.

Chương 631: Con mồi hay thợ săn. (2)

Chương 632: Phá cho ta!

Chương 633: Sự sợ hãi của nghị trưởng

Chương 634: Kho tàng hoàng kim.

Chương 635: Hiện trường nhảy disco cỡ lớn.

Chương 636: Cấp 9 thập giai.

Chương 637: Hắc có bí mật

Chương 638: Trận pháp khổng lồ trong lăng mộ!

Chương 639: Thuộc tính cơ sở đột phá mốc ba chục ngàn.

Chương 640: Biển Tử Vong

Chương 641: Biển Tử Vong (2)

Chương 642: Tà Thần lại tới gây sự rồi!

Chương 643: Tội nhân?

Chương 644: Tổ tiên của người rất mạnh sao?

Chương 645: Uy của Kỳ Lân.

Chương 646: Uy của Kỳ Lân. (2)

Chương 647: Nỗi sợ hãi của Tiên Tổ Vương.

Chương 648: Hộ Vệ Của Thần.

Chương 649: Ta là bánh răng?

Chương 650: Mở hết hoả lực.

Chương 651: Kho tàng di động.

Chương 652: Kho tàng di động. (2)

Chương 653: Lại một lần nữa ma vật công thành?

Chương 654: Lực bất tử hoàn chỉnh.

Chương 655: Cuộc Viễn chinh phương Đông mở màn.

Chương 656: âm mưu của Diệu Tinh.

Chương 657: Hai Diệu Tinh.

Chương 658: Hai Diệu Tinh. (2)

Chương 659: Nghị trường mới.

Chương 660: Hồng môn yến?

Chương 661: Điểm số kỹ năng của Hiên Viên.

Chương 662: Khí phách kêu gọi đầu hàng.

Chương 663: Năm bước quỳ một lần, mười bước dập đầu một lần.

Chương 664: Vượt qua vị diện.

Chương 665: Vượt qua vị diện. (2)

Chương 666: Thần có tồn tại?

Chương 667: Các lão tổ khiếp đảm.

Chương 668: Toàn quân bị diệt trong nháy mắt.

Chương 669: Toàn quân bị diệt trong nháy mắt. (2)

Chương 670: Tiến vào Hoa Đô?

Chương 671: Tổ địa của Mặc tộc.

Chương 672: Đòi một ít quà không quá đáng chứ?

Chương 673: Lành ít dữ nhiều?

Chương 674: Tô Mộ từ chối.

Chương 675: Tô Mộ từ chối. (2)

Chương 676: Vào vị diện chắc chắn sẽ chết?

Chương 677: Gia tộc lớn.

Chương 678: Xác rùa.

Chương 679: Ngọn núi rơi xuống.

Chương 680: Phong tộc bị diệt.

Chương 681: Phong tộc bị diệt. (2)

Chương 682: Người sống lại lại nhảy lên rồi?

Chương 683: Không thể quay về ư?

Chương 684: Đáng sợ quá.

Chương 685: Đất Thần Khu?

Chương 686: Bản đồ vị diện.

Chương 687: Không thể chết vô ích.

Chương 688: Gia tộc Thượng Quan.

Chương 689: Gia tộc Thượng Quan. (2)

Chương 690: Quyền lợi tối cao!

Chương 691: Giữ lại toàn thân cho hãn?

Chương 692: Tuyệt sát?

Chương 693: Tuyệt sát? (2)

Chương 694: Lão tổ tông lòng bàn chân bôi dầu.

Chương 695: “Đuổi bắt” con mồi.

Chương 696: “Đuổi bắt” con mồi. (2)

Chương 697: “Đuổi bắt” con mồi. (3)

Chương 698: Người có giá trị

Chương 699: Tháp thế giới?

Chương 700: Dao thốt hay là thịt cá?

Chương 701: Thăng Thần kỹ.

Chương 702: Thăng Thần kỹ. (2)

Chương 703: Trò chơi của người sống lại?

Chương 704: Một đòn không đủ, vậy thì hai đòn

Chương 705: Ra bộ ba trước đã

Chương 706: Hủy diệt Nam Cung gia.

Chương 707: Hủy diệt Nam Cung gia. (2)

Chương 708: Chương 708: Nhìn hắc đền tội.

Chương 709: Chỉ có chúng ta mới có thể được gọi là thần

Chương 710: Hủy diệt tứ phương

Chương 711: Nhưng hắc không về được.

Chương 712: Người nước khổng lồ

Chương 713: Không đủ mạnh ư?

Chương 714: Không đủ mạnh ư? (2)

Chương 715: Thực lực của Long Phi.

Chương 716: Một trăm luồng Thiên Hỏa.

Chương 717: Lấy đông hiếp yếu.

Chương 718: Mau đi mời người.

Chương 719: Mau đi mời người. (2)

Chương 720: Ba “Tài liệu”.

Chương 721: “Pháp sư” đánh pháp sư

Chương 722: “Pháp sư” đánh pháp sư (2)

Chương 723: “Thần” kinh sợ rồi.

Chương 724: Tro cũng không còn.

Chương 725: Thiêu hủy vật chất màu đen

Chương 726: Pháp Thần trở về.

Chương 727: Tô Thần Hào

Chương 728: Ánh Sáng Thần Diệu.

Chương 729: Ánh Sáng Thần Diệu. (2)

Chương 730: Thử một lần?

Chương 731: Quân tốt thí.

Chương 732: Sức Mạnh Pháp Thần (Cội nguồn)

Chương 733: Bảo vật rơi xuống!

Chương 734: Phương pháp đối phó Hiên Viên

Chương 735: Trò hề.

Chương 736: Bắt buộc phải chết?

Chương 737: Nhà thám hiểm khác biệt

Chương 738: Nhà thám hiểm khác biệt (2)

Chương 739: Sự tồn tại của năng lượng màu đen.

Chương 740: Người khổng lồ trong tháp.

Chương 741: Người khổng lồ trong tháp. (2)

Chương 742: Phần thưởng huân chương của Thần hoàn chỉnh.

Chương 743: Liên hệ của thế giới.

Chương 744: Một hình ảnh khác.

Chương 745: Trúng kế rồi?

Chương 746: Chạy.

Chương 747: Đã chết lại sống

Chương 748: Đã chết lại sống (2)

Chương 749: Có thêm một người

Chương 750: Bản thể của Tà Thần

Chương 751: Người sống lại co đầu rút cổ.

Chương 752: Ngang ngược Pháp Thần quay lại!

Chương 753: Sự đe dọa của người sống lại.

Chương 754: Sự đe dọa của người sống lại. (2)

Chương 755: Chương 755: Mặt xám mày tro.

Chương 756: Tuyệt nhiên không phải do trốn ra!

Chương 757: Thần Thụ.

Chương 758: Con Rối Thí Thần.

Chương 759: Tháp Đen!

Chương 760: Phòng tuyến số 1!

Chương 761: Đi thăng cấp.

Chương 762: Tổ phụ, thay ta đòi lại công bằng!

Chương 763: Tổ phụ, thay ta đòi lại công bằng! (2)

Chương 764: Thăng cấp đã lâu.

Chương 765: Nếu không ta đã không đến rồi.

Chương 766: Đối chiến Tà Thần.

Chương 767: Năng lượng khó diễn tả bằng lời

Chương 768: Năng lượng khó diễn tả bằng lời (2)

Chương 769: Sức Mạnh Pháp Thần (Công).

Chương 770: Kế hoạch phản kích

Chương 771: Ánh mắt vạn mét

Chương 772: Uy lực của con rồi Thí Thần!

Chương 773: Đột triều dâng Ma Vật thứ 2.

Chương 774: Uy lực của con rồi Thí Thần!

Chương 775: Người khổng lồ đá đen.

Chương 776: Nguy cơ?

Chương 777: Lực Thiên Quân

Chương 778: Lực Thiên Quân (2)

Chương 779: Thăng lên cấp Thần.

Chương 780: Van xin Pháp Thần khai ân.

Chương 781: Bóng tối phía sau cửa.

Chương 782: Bóng tối phía sau cửa. (2)

Chương 783: Cảm nhận sự tuyệt vọng?

Chương 784: Cảm nhận sự tuyệt vọng? (2)

Chương 785: Đất nước vĩnh hằng

Chương 786: Tòa tháp cao bị bóng tối bao phủ

Chương 787: Tòa tháp cao bị bóng tối bao phủ (2)

Chương 788: Mặt mũi của Pháp Thần

Chương 789: Di tích ở dãy núi Côn Luân.

Chương 790: Di tích ở dãy núi Côn Luân. (2)

Chương 791: Thiên Cung?

Chương 792: Kho tàng thật sự (2)

Chương 793: Hạnh phúc tới quá đột nhiên

Chương 794: Người đi lên từ tháp?

Chương 795: Người đi lên từ tháp? (2)

Chương 796: Nguyên rủa?

Chương 797: Trang phục của Thần

Chương 798: Kỹ năng vượt qua cấp Chân Thần

Chương 799: Kỹ năng vượt qua cấp Chân Thần (2)

Chương 800: Kỹ năng cấp Thần Chủ

Chương 801: Chạy đi

Chương 802: Thiên Lâm bí hiểm.

Chương 803: Thiên Lâm bí hiểm. (2)

Chương 804: Đổi khách thành chủ

Chương 805: Nhổ tận gốc

Chương 806: Nuôi dưỡng Thần Thụ

Chương 807: Trước ngày sống lại

Chương 808: Trước ngày sống lại (2)

Chương 809: Thần Thụ nở hoa

Chương 810: Tháp lớn đồ sộ.

Chương 811: Tháp lớn đồ sộ. (2)

Chương 812: Chương 812: Thần Thụ ra quả

Chương 813: Trang bị cấp Thần

Chương 814: Ôm cây đợi thỏ?

Chương 815: Đại quân ma vật đếm không xuể.

Chương 816: Đại quân ma vật đếm không xuể. (2)

Chương 817: Vị thần bất khả chiến bại.

Chương 818: Ác thần phá game.

Chương 819: Quyền trượng Pháp Thần (cấp Chân Thần).

Chương 820: Quyền trượng Pháp Thần (cấp Chân Thần). (2)

Chương 821: Thăng cấp lên Chân Thần

Chương 822: Thăng cấp lên Chân Thần (2)

Chương 823: Đụng độ giữa Chân Thần

Chương 824: Đụng độ giữa Chân Thần (2)

Chương 825: Pháp tắc Chân Thần?

Chương 826: Pho tượng phía cuối vùng đất đen

Chương 827: Dũng sĩ giáng thế?

Chương 828: Dũng sĩ giáng thế? (2)

Chương 829: Nhiệm vụ hạng nặng cấp Sử Thi

Chương 830: Tô Pháp Thần không còn nữa?

Chương 831: Chân thật

Chương 832: Chân thật (2)

Chương 833: Lực tử vong

Chương 834: Thành Ngự Thiên

Chương 835: Định ý của thành chủ thành Ngự Thiên

Chương 836: Định ý của thành chủ thành Ngự Thiên (2)

Chương 837: Gặp lại”người quen” hết sức đỏ mắt

Chương 838: Giữa Chân Thần cũng có chênh lệch

Chương 839: Hấp thu biển lửa

Chương 840: Game sống lại

Chương 841: Game sống lại (2)

Chương 842: Dẹp yên Ma Đô?

Chương 843: Các người dám đối địch với Thần?

Chương 844: Các người dám đối địch với Thần? (2)

Chương 845: Cuộc đối đầu của lửa và gió

Chương 846: BOSS đi đâu rồi?

Chương 847: BOSS đi đâu rồi? (2)

Chương 848: Bọn họ?

Chương 849: Thống nhất

Chương 850: Ta chỉ có một chủ nhân.

Chương 851: Ta chỉ có một chủ nhân. (2)

Chương 852: Đại Thụ kinh khủng

Chương 853: Hấp thu pháp tắc hệ mộ

Chương 854: Lại một hạt giống

Chương 855: Lại một hạt giống (2)

Chương 856: Biến hóa lớn ở thế giới hiện thực

Chương 857: Ván đã đóng thuyền?

Chương 858: Cơ giận lôi đình

Chương 859: Chim sẻ chực sẵn?

Chương 860: Chim sẻ chực sẵn? (2)

Chương 861: Chương 861: Thần Lôi Nhất Kích

Chương 862: Ta tới đây để giúp người

Chương 863: Thành chủ đại nhân”hy sinh vì nghĩa”

Chương 864: Thành chủ đại nhân”hy sinh vì nghĩa” (2)

Chương 865: Chia binh làm hai đường

Chương 866: Hang ổ của”bọn chúng”

Chương 867: Không ai có thể đi ra ngoài

Chương 868: Không ai có thể đi ra ngoài (2)

Chương 869: Siêu nhân

Chương 870: Bí mật của Thiên Chi Long

Chương 871: Tử Long quyết đấu BOSS hệ thổ

Chương 872: “Chân Thần” chặn đường

Chương 873: “Chân Thần” chặn đường (2)

Chương 874: Hơi chậm

Chương 875: Sự cử động của pho tượng khủng bố

Chương 876: Hơi chậm

Chương 877: BOSS Giao Long

Chương 878: Lực pháp tắc, tập hợp đủ

Chương 879: Sự chia rẽ của Thiên Chi Long

Chương 880: Vậy thì cứ làm như vậy!

Chương 881: Vậy thì cứ làm như vậy! (2)

Chương 882: Sức mạnh của ánh sáng và bóng tối

Chương 883: Tập hợp đủ lực pháp tắc

Chương 884: Tập hợp đủ lực pháp tắc (2)

Chương 885: Rắn Thế Giới đột kích

Chương 886: Chân chính toàn năng

Chương 887: Nháy mắt giết chết Hắc Ám Đại Xà

Chương 888: Nháy mắt giết chết Hắc Ám Đại Xà (2)

Chương 889: Tiêu diệt tất cả hắc ám

Chương 890: Tiêu diệt tất cả hắc ám (chương kết)

—— o O o ——

Chương 1: Điểm kỹ năng vô hạn?

“Mười hai giờ hôm nay, Thần Đồ sắp mở ra, đài truyền hình ta lại yêu cầu mọi người, nhất định phải lượng sức mà làm, đừng điên cuồng.”

Tô Mộ nghe một câu nói không ngừng lặp lại truyền ra trong ti vi, nhúu mày.

“Đừng điên cuồng?”

“Từ một tháng trước người của toàn thế giới đã điên cuồng rồi biết không!”

Miệng hăn rì rầm, mở một bàn tay ra.

Một giây sau, một tinh thể hình thoi xuất hiện.

“Còn có một tiếng, Thần Đồ sẽ mở ra!”

Tô Mộ đang nhớ đến một tháng trước đột nhiên xuất hiện một giọng nói vang lên trong đầu nhân loại toàn thế giới.

‘Con đường thành Thần sắp mở ra, tất cả mọi người đều đạt được cơ hội thành Thần!’

‘Mỗi người các ngươi nhận được một thần tinh làm bằng chứng cho các ngươi bước trên Thần Đồ, chìm ý thức vào trong tinh thể, sẽ biết được thông tin cơ bản về game Thần Đồ.’

‘Trước khi Thần Đồ chính thức mở ra, các ngươi có thời hạn giảm xóc tầm một tháng để lý giải tất cả.’

Ngay sau đó, tất cả mọi người đột nhiên phát hiện bọn họ có thể tự đứng triệu hồi ra một tinh thể hình thoi.

Sau khi chìm ý thức vào trong đó, toàn thế giới đều sôi trào!

Thần Đồ này chính là game do Thần tối cao sáng tạo ra.

Chỉ cần có thể trở hết tài năng ở trong game này là có thể đạt được Thần vị!

Tiến vào game không có giới hạn, từ cụ già chín mươi đến đứa trẻ con đều có thể tham gia.

Hơn nữa sau khi tiến vào game, tất cả mọi người có thể chỉnh sửa lại ngoại hình của bản thân, cụ già có thể biến thành người đẹp, đứa bé có thể trở thành kẻ to con, kể cả là người tàn tật đều có thể trở thành hoàn hảo.

Khởi điểm của tất cả mọi người đều công bằng!

Đương nhiên, mặc dù không thể trở thành Thần cũng không sao, tất cả năng lực nhận được trong game đều có thể mang về trong hiện thực!

“Sau khi game bắt đầu, vẫn nên xem thuộc tính của ta trước rồi quyết định nghề nghiệp!”

“Hy vọng rèn luyện trong một tháng này của ta không uổng phí!”

Tô Mộ lặng yên để ý thức chui vào trong thần tinh, quan sát thông tin cơ bản về game này.

Trong một tháng, mình đã xem những tin tức này không dưới vạn lần.

Nhưng mỗi lần xem, kích động trong lòng vẫn không thể che giấu được.

‘Cách Thần Đồi mở ra còn có một phút!’

Thời gian chậm rãi chuyển dời, trước mắt Tô Mộ xuất hiện một nhắc nhở.

Một khắc này, người trên toàn thế giới đều dừng hô hấp, cùng đếm ngược.

“5!”

“4!”

“3! 2! 1!”

‘Game Thần ĐỒ chính thức mở ra!’

Trước mắt Tô Mộ lập tức lóe lên một tia sáng trắng, hẫ đi đến trong một không gian hư ảo.

‘Mời thiết lập ngoại hình nhân vật của người, cũng có thể lựa chọn trực tiếp phục chế thân thể vốn có, tiến hành điều chỉnh!’

“Trực tiếp phục chế thân thể vốn có, điều chỉnh khuôn mặt đẹp trai thêm 20%!”

Tô Mộ trực tiếp mở miệng.

‘Điều chỉnh nhân vật thành công, chuẩn bị đi đến thế giới game!’

Một nhắc nhở vang lên, cảnh tượng trước mắt Tô Mộ thay đổi, đi đến trên một quảng trường.

“Tân thủ thôn số 9527?”

Ở giữa quảng trường có một cột đá, trên đó có khắc một hàng chữ.

“Đù!” Tô Mộ hơi ngẩn ra.

Sau khi mình tuyển chọn đã thật quyết đoán rồi, nhưng vẫn bị đẩy đến gần một vụn tên có lẽ.

Dựa theo thông tin viết trên cột đá, trong mỗi một Tân thủ thôn chỉ có một vụn người chơi, mà với độ quan tâm đến game này, e rằng số lượng Tân thủ thôn có vài chục vụn.

“Mau đi ra giết quái, xông lên!”

“Các anh em, sói nhiều thịt ít, nhất định đừng do dự!”

“Có tổ đội không? Mời tốc độ, cố định năm người một tổ!”

Vô số tia sáng màu trắng lóe lên xung quanh, từng người xuất hiện trên quảng trường.

Sau khi cẩn thận quan sát, không hề khó phát hiện, biểu cảm của

những người này đều điên cuồng.

Tô Mộ nghe thấy tiếng kêu to này, vội vàng mở giao diện của mình ra.

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Chờ lựa chọn

Cấp bậc: 1 (0/100)

Sinh mệnh: 80 (thể chất x10)

Pháp lực: 100 (tinh thần x10)

Công kích vật lý: 16 (sức mạnh x2)

Công kích ma pháp: 20 (trí lực x2)

Phòng ngự vật lý: 8 (thể chất x1)

Phòng ngự ma pháp: 10 (tinh thần x1)

Thuộc tính: Sức mạnh 8 (ảnh hưởng công kích vật lý cận chiến, lực lượng công kích), thể chất 8 (ảnh hưởng lượng máu, phòng ngự vật lý), nhanh nhẹn 8 (ảnh hưởng công kích vật lý tầm xa, tốc độ di chuyển), tinh thần 10 (ảnh hưởng lượng mana, tốc độ hồi mana, tốc độ thi pháp), trí lực 10 (ảnh hưởng pháp thuật công kích, pháp thuật trúng đích)

Trang bị: Không

“Hmm!”

Tô Mộ nheo mắt lại.

Trong game Thần Đồ, chỉ cần lượng máu không dưới 1 điểm sẽ không chết, mà mỗi một người chơi đều có được 10 lần cơ hội phục sinh.

Khi dùng hết toàn bộ 10 lần cơ hội, thần tinh sẽ vỡ vụn, người chơi không thể đặt chân vào Thần Đồ nữa.

Đây cũng là nguyên nhân các quốc gia còn có thể duy trì trật tự sau khi người toàn thế giới trở nên điên cuồng.

Tô Mộ mở ô nghề nghiệp.

Trên đó xuất hiện vài biểu tượng: Chiến sĩ, cung tiễn thủ, thích khách, mục sư, pháp sư.

Trước mắt chỉ có năm nghề nghiệp, nhưng dựa theo thông tin viết trên sổ tay, trong game tồn tại rất nhiều nghề nghiệp ẩn giấu mạnh mẽ, nhưng cần người chơi tự đi tìm kiếm.

“Ban đầu giá trị thuộc tính cao nhất của mỗi một người chơi là 10 điểm, thuộc tính của ta đã rất tốt.”

“Dựa theo tính toán trước đó, ta sẽ lựa chọn pháp sư đi!”

Tinh thần và trí lực đều cao đến 10 điểm, Tô Mộ không hề do dự.

‘Chúc mừng người đổi việc trở thành pháp sư, nhận được kỹ năng nghề nghiệp: Tiểu Hỏa Cầu’

‘Tiểu Hỏa Cầu: Sau khi sử dụng tạo ra tổn thương công kích ma pháp 100% cho kẻ địch, tiêu hao 20 điểm giá trị pháp lực, thời gian thi pháp 2s, không cooldown, phạm vi tầm bắn mười mét (cấp 0/5).’

Xác định nghề nghiệp, Tô Mộ lập tức chạy ra ngoài thôn.

“Đừng chen lấn ta!”

“Các người có thể xếp hàng ra thôn không hả.”

“Má nó, ai dẫm vào chân ta rồi, đau quá!”

“Không hổ là game do Thần sáng tạo ra, tất cả cảm giác đều chân thật như vậy!”

Cửa thôn đầy ắp người, tình hình được gọi là tráng lệ.

“...” Trên đầu Tô Mộ lộ ra ba vạch đen.

Dựa theo tư thế này, tạm thời mình sẽ không ra khỏi thôn được,

hơn nữa có đi ra ngoài cũng chưa chắc có thể cướp được quái.

‘Ting, điểm kỹ năng vô hạn của người đã vào sổ, đồng thời người có thể học tập bất cứ kỹ năng nào!’

Đúng lúc này, lại có một giọng nói vang lên trong đầu Tô Mộ.

“Điểm kỹ năng vô hạn? Có thể học tập bất cứ kỹ năng nào?”

Hắn trừng lớn mắt, vội vàng mở thanh kỹ năng ra.

Trên thanh kỹ năng chỉ có một kỹ năng, Tiểu Hỏa Cầu đã đạt được sau khi lựa chọn nghề nghiệp, phía sau biểu hiện tăng cấp bậc lên cần 1 điểm kỹ năng.

Còn cột điểm kỹ năng của mình, rõ ràng cho thấy 9999999.

“Má ơi, đây là thật hay giả?”

Tô Mộ cũng hoài nghi có phải mình nhìn nhầm không, càng không ngừng dụi mắt.

Con số kia không hề thay đổi, vẫn là 9999999.

Hắn mang theo tâm tình bất an, nhấn thẳng cấp ở phía sau Tiểu Hỏa Cầu.

‘Tiểu Hỏa Cầu thăng cấp thành công.’

‘Tiểu Hỏa Cầu: Sau khi sử dụng tạo ra công kích tổn thương ma pháp 105% cho kẻ địch, tiêu hao 20 điểm giá trị pháp lực, thời gian thi pháp 2s, không cooldown, tầm bắn phạm vi mười mét (cấp 1/5).’

“Lại thành công?”

Biến hóa này đã dọa Tô Mộ nhảy dựng.

Dựa theo thông tin viết trên sổ tay, mỗi một lần thăng cấp chỉ có thể đạt được 5 điểm kỹ năng, tuy rằng còn có một vài cách khác có thể đạt được, nhưng có thể nghĩ đến độ khó khăn.

Kết quả đến chỗ mình lại có được điểm kỹ năng vô hạn?

Hắn nhìn con số đứng phía sau điểm kỹ năng kia.

Mặc dù mới vừa rồi đã dùng 1 điểm, nhưng con số vẫn là 9999999.

Trên mặt hắn khó nén nổi hưng phấn, không nhịn được kêu to.

“Bay rồi!”

Chương 2: Hỏa Cầu thuật (cấp S)

“Anh em, người kêu to cái gì đấy, còn không ra nổi Tân thủ thôn, bay lên cái gì chứ!”

“Đúng thế, dựa theo kiểu chen lấn này, không biết lúc nào mới có thể ra khỏi thôn!”

“Này, phía trước, các người có thể không đẩy không? Xếp hàng không được sao? Như vậy mọi người đều có lợi!”

“Nhìn kìa, có người đi treo tường!”

Tiếng hô to của Tô Mộ kinh động mấy người chơi bên cạnh, nhưng ngay sau đó lại bị âm thanh của những người khác bao phủ.

Trong tiếng người ồn ào này, tất cả mọi người trong Tân thủ thôn lòng tràn đầy kích động, căn bản không có ai để ý sự thất thố của hắn.

Tô Mộ rút về vẻ mặt kinh ngạc trên mặt, tiếp tục ấn thẳng cấp vào đấng sau Tiểu Hỏa Cầu.

“Tiểu Hỏa Cầu thăng cấp thành công!”

Số điểm kỹ năng vẫn không thay đổi.

Lần này, Tô Mộ cũng không khách sáo, trực tiếp thêm mạnh vào Tiểu Hỏa Cầu.

“Tiểu Hỏa Cầu thành công thăng cấp thành Đại Hỏa Cầu (cấp E)”

“Dù sao cũng không ra được, tiếp tục thêm!”

Liếc mắt nhìn cửa thôn không được cải thiện chút nào, ngược lại còn càng hỗn loạn hơn, Tô Mộ lại đặt tâm tư vào trên kỹ năng.

Tiểu Hỏa Cầu là kỹ năng sơ cấp của nghề nghiệp, ở giai đoạn trước, thăng cấp có tác dụng rất lớn, nhưng đại đa số người chắc chắn sẽ tăng nó lên tới cấp max rồi sẽ thôi, không tăng nữa.

Tỉ lệ chi phí - hiệu quả không cao!

Nhưng đối với hắn, thì lại không có lo lắng này.

Tô Mộ quả quyết tiếp tục thăng cấp.

‘Đại Hỏa Cầu (cấp E): Sau khi sử dụng tạo ra công kích tổn thương ma pháp 130% đối với kẻ địch, tiêu hao 20 điểm giá trị pháp lực, thời gian thi pháp 2s, không cooldown, phạm vi tầm bắn hai mươi mét (cấp 1/ 5).’

“Được đấy!”

Tô Mộ nở nụ cười.

Trước mắt đẳng cấp của vật phẩm bên trong Thần Đồ chia làm: Không cấp, cấp E, cấp D, cấp C, cấp B, cấp A, cấp S, cấp SS, cấp SSS và cấp Thần.

“Không biết có thể trực tiếp thăng kỹ năng này lên tới cấp Thần hay không?”

Đại Hỏa Cầu còn có thể tiếp tục thăng cấp, Tô Mộ nảy sinh tâm tư.

Hắn đề xuống nút bấm thăng cấp phía sau Đại Hỏa Cầu.

‘Đại Hỏa Cầu (cấp E) thăng cấp thành công!’

‘Đại Hỏa Cầu (cấp E): Sau khi sử dụng tạo ra công kích tổn thương ma pháp 135% đối với kẻ địch, tiêu hao 20 điểm giá trị pháp lực, thời gian thi pháp 2s, không cooldown, phạm vi tầm bắn hai mươi mét (cấp 2/ 5).’

“Tiếp tục thêm!”

Tô Mộ đẩy nhanh tốc độ tay, ấn liên tiếp mấy lần.

‘Đại Hỏa Cầu (cấp E) lên tới cấp max, có sử dụng 2 điểm kỹ năng thăng cấp nó lên Đại Hỏa Cầu (cấp D) không?’

“Thăng!”

‘Thăng cấp thành công, tiêu hao 2 điểm kỹ năng!’

‘Đại Hỏa Cầu (cấp D): Sau khi sử dụng đối với kẻ địch tạo ra công kích tổn thương ma pháp 150%, tiêu hao 20 điểm giá trị pháp lực, thời gian 2s thi pháp, phạm vi tầm bắn hai mươi mét (cấp 1/5)’

“Ta tiếp tục thăng cấp!”

Có điểm kỹ năng vô hạn, Tô Mộ hoàn toàn không định dừng lại.

‘Đại Hỏa Cầu (cấp D) thành công thăng cấp lên Đại Hỏa Cầu (cấp C)’

‘Đại Hỏa Cầu (cấp C) thành công thăng cấp làm Đại Hỏa Cầu (cấp B)’...

‘Kỹ năng của người đã thăng cấp lên Hỏa Cầu thuật (cấp S), không thể tiếp tục thăng cấp nữa!’

“Không thăng được nữa rồi?”

Sau khi kỹ năng thăng cấp đến cấp S, Tô Mộ phát hiện nút bấm thăng cấp phía sau kỹ năng không thấy đâu nữa.

“Đều xếp thành hàng cho ta!”

Đúng lúc này, một giọng nói tràn ngập uy nghiêm vang lên.

Một đội binh sĩ mặc khôi giáp xuất hiện vị trí cửa thôn, người mở miệng chính là đội trưởng dẫn đội.

Nhưng giọng nói của hắn căn bản không át được tiếng người âm ỉ!

“Ai!” Đội thở dài một hơi, nâng lên trọng kiếm trong tay.

“Người muốn làm gì?”

“NPC muốn giết người à?”

“Không phải chứ?”

Có người nhìn thấy cử động của hắn, lập tức kêu lên.

Một giây sau, đội trưởng vệ binh bỏ một kiếm về phía tường vây sau hắn.

“Ầm!”

Tường vây bị đánh ra một vết rách, cũng làm cho tất cả mọi người trong Tân thủ thôn mở to hai mắt nhìn.

“Mạnh như vậy sao?”

“Nếu kiếm kỹ này có thể mang về hiện thực, thì còn không bay lên được sao?”

“Hiện tại điều ta càng lo lắng là NPC này muốn làm gì, sẽ không xử đẹp chúng ta đấy chứ?”

“Sợ cái gì, chúng ta nhiều người như vậy, có thể xử hắn vài lượt!”

“Anh em, người làm được, thì người lên trước đi!”

Mọi người thấy đội trưởng vệ binh, giọng điệu thấp thỏm.

“Đến bên này xếp hàng, ra thôn theo thứ tự!”

Đội trưởng vệ binh không so đo với mọi người, phát ra tiếng kêu to.

Tô Mộ nghe vậy, bước nhanh, chạy tới phía vị trí tường vây bị vỡ ra.

Có không ít người phản ứng nhanh nhẹn như hắn, trực tiếp xếp lên đầu hàng.

“Xếp thành hàng, nếu ai chen ngang, ta sẽ không khách khí đâu!”
Đội trưởng vệ binh nắm chặt trọng kiếm trong tay, phát ra tiếng

cảnh cáo.

Dưới sự uy hiếp mạnh mẽ của hắn, không người nào dám lỗ mãng.

Ngay sau đó, Tô Mộ xuyên qua tường vây, đi tới bên ngoài Tân thủ thôn.

Một khu vực vô cùng khoáng đạt, phóng tầm mắt nhìn, tất cả đều là người, không có đến một con quái.

“Giống hệt những game online vừa mới mở server!” Tô Mộ đi dạo xung quanh, mảnh nam rơi lệ.

Hỏa Cầu thuật (cấp S) rất trâu bò, nhưng không có con quái nào để đánh!

“Khu rừng bên kia không có người nào, chắc là khu quái vật cao cấp!”

Tô Mộ muốn vượt cấp đánh quái.

Sau cấp A, mỗi lần kỹ năng thăng cấp, cũng được tăng thêm cao hơn, tổn thương được tăng thêm của Hỏa Cầu thuật cấp S vô cùng khả quan.

‘Hỏa Cầu thuật (cấp S): Sau khi sử dụng tạo ra công kích tổn thương ma pháp 400% đối với kẻ địch, tiêu hao 20 điểm pháp lực giá trị, thời gian thi pháp 2s, không cooldown, phạm vi tầm bắn ba mươi mét.’

Với 20 điểm công kích ma pháp của mình bây giờ, được Hỏa Cầu thuật tăng thêm, có thể tạo thành 80 điểm tổn thương.

Xem từ lượng máu 100 điểm quái vật cấp 1, mình đánh hai lần là có thể giải quyết.

Cho dù là quái vật cấp 2, với phạm vi tầm bắn ba mươi mét của Hỏa Cầu thuật (cấp S), còn không phải là dễ dàng giết loạn sao?

“Ta có thể làm được!”

Nghĩ đến đây, Tô Mộ đi đến phía khu vực quái vật cấp 2.

“Người anh em, người đừng qua đó, quái vật cấp 2 bên kia có lượng máu 200 điểm, căn bản không đánh chết được!”

“Đúng thế, mà quái vật kia lại có công kích rất cao, phòng ngự cũng không thấp, đi chính là chịu chết!”

Tô Mộ mới vừa đi tới bên kia, mấy người đã kêu lên.

Đây cũng không phải game online gì cả, hết thấy mọi chuyện trải qua ở đây đều là thật, cho dù là tiểu quái cấp 1, giết chết một mình cũng không dễ dàng.

Hiện tại Tô Mộ muốn đi khu quái vật cao cấp, theo suy nghĩ của bọn họ thì chính là đang chịu chết!

“Ta chỉ đi xem chút thôi!” Tô Mộ thuận miệng trả lời một câu, không định dừng lại mấy may.

“Thằng nhóc này thật là điên, lãng phí một cơ hội sống lại!”

“Có vài người chính là như vậy, nói không nghe, chết thì biết sợ thôi.”

“Đừng trò chuyện, quái vật bên kia nảy sinh ra con mới rồi!”

“Đoạt quái vật đi!”

Theo một con quái vật đổi mới, khu vực này lập tức lộn xộn thành hỗn loạn.

...

Trong rừng, Tô Mộ đi rất chậm.

Dù sao nơi này cũng là khu quái vật cấp 2, mình tuyệt đối không thể khinh thường!

Chỉ chốc lát, một bóng hình xuất hiện ở nơi xa.

Đó là một con lợn rừng, đang không ngừng cọ lưng bên cạnh một gốc cây.

Tô Mộ cẩn thận tới gần, cho đến khi đối phương tiến vào trong

phạm vi tầm bắn của Hỏa Cầu thuật.

“Hỏa Cầu thuật!”

Sau thời gian thi pháp hai giây, một quả cầu lửa to lớn bay về phía lợn rừng.

“-80!”

Một con số tổn thương bay lên từ trên đầu lợn rừng.

Cùng lúc đó, Tô Mộ cũng tiến vào trạng thái chiến đấu, nhìn thấy thuộc tính của lợn rừng.

‘Lợn rừng’

Đẳng cấp: 2

HP: 120/200

Công kích: 40

Phòng ngự vật lý: 10

Phòng ngự pháp thuật: 0

Kỹ năng: Không

Miêu tả: Đây là một con lợn rừng đang hưởng thụ thời gian lười biếng trong rừng, nhưng người đến đường như đã quấy rầy cuộc sống tốt đẹp của nó, hiện tại nó cực kỳ phẫn nộ, trong mắt nó, người chính là một cây cải trắng.

Chương 3: Lại một kỹ năng?

“Xem ta là cải thảo?”

Chân mày của Tô Mộ nheo lại thành một chữ Hình (型).

“Vậy ta sẽ biến ngươi thành heo nướng!”

Hắn không hề do dự, khi Lợn rừng vừa xông đến, hắn phóng ra Đại Hoả Cầu một lần nữa.

-80!

Lại một con số sát thương hiện lên trên đầu nó.

Lập tức Lợn rừng chỉ còn lại có 40 điểm lượng máu.

-80!

Tô Mộ lại phóng thêm một phát hoả cầu, không để cho Lợn rừng có cơ hội phản công.

“Hừ hừ!” Lượng máu của Lợn rừng trống rỗng trong nháy mắt, ngã gục trên mặt đất.

‘Giết chết Lợn rừng, có được 10 điểm kinh nghiệm!’

“Nhiều vậy?”

Thanh EXP tăng lên một phần mười, sắc mặt Tô Mộ trở nên mừng rỡ.

Theo như mô tả trong sổ tay thông tin, giết chết quái vật cùng cấp có thể đạt được 5 điểm kinh nghiệm, hơn nữa còn là người nào giết thì người đó mới có thể đạt được.

Cho dù là lập nhóm cũng như vậy!

Một khi cấp bậc của bản thân vượt qua cấp bậc của quái vật thì điểm kinh nghiệm có được sẽ biến thành 1 điểm cường chế, mà nếu cấp bậc của mình cao hơn quái vật 3 cấp thì sẽ không nhận được một điểm kinh nghiệm nào cả.

Tuy nhiên, về việc giết quái hơn cấp thì trên sổ tay lại không nhắc đến, rõ ràng là không cho rằng có người có thể giết quái hơn cấp khi trò chơi vừa mới bắt đầu.

“10 điểm kinh nghiệm, quá là nice!”

Phát hiện ra điểm này, Tô Mộ cười không ngậm được miệng.

Một phát Đại Hoả Cầu tiêu hao 20 điểm giá trị pháp lực, bắn ba phát mất 60 điểm.

Tổn hơn một nửa thanh mana của mình là có thể giết chết một con Lợn rừng rồi.

“Xem thử tuôn ra được cái gì!”

Trên thi thể Lợn rừng hiện lên một vòng sáng, Tô Mộ bước nhanh tới, cầm thử đó trên tay.

‘Người có được 20 tiền đồng, pháp trượng bằng gỗ cũ nát’

Pháp trượng bằng gỗ cũ nát: Công kích +5, trí lực +2

“Đồ tốt đấy!”

Tô Mộ lập tức trang bị pháp trượng này.

“Trí lực hiện tại của ta là 12 điểm, một phát Hỏa Cầu đánh ra 96 điểm sát thương”

“Chỉ cần thực hiện thêm một đòn công kích bình thường là có thể giết được con Lợn rừng.”

Món vũ khí này cũng làm cho phương thức giết Lợn rừng của Tô Mộ xảy ra sự thay đổi.

Hai phát Đại Hoả Cầu có thể khiến Lợn rừng mất đi 192 lượng máu, còn 8 điểm máu còn lại, một phát cấp A là có thể giải quyết xong!

Hắn ngồi dưới đất, năm phút sau, thanh mana của Tô Mộ đã hồi lại đầy thanh, điểm này của pháp sư không tốt, thời gian đầu, hồi mana cực kỳ chậm.

Hắn đứng lên, phóng ra Đại Hoả Cầu về phía một con Lợn rừng gần nhất.

-96!

-96!

Hai phát Hỏa Cầu liên tiếp trúng mục tiêu, lượng máu của Lợn rừng xuống còn 8 điểm trong nháy mắt.

Lúc này, tốc độ của Lợn rừng cũng trở nên chậm chạp.

Tô Mộ biết rất rõ, Lợn rừng đang trong trạng thái trọng thương, giá trị sinh mệnh 5%, khả năng di chuyển giảm mạnh 50%.

“Thừa dịp người bệnh, lấy mạng của người!”

Nhân cơ hội này, sau khi Lợn rừng tiếp cận, Tô Mộ giơ pháp trượng trong tay gõ một gậy vào đầu của nó.

-11

Một điểm sát thương hiện ra, Lợn rừng đã ngã gục xuống đất.

‘Giết chết Lợn rừng, người có được 10 điểm kinh nghiệm!’

‘Người có được hai mươi tiền đồng!’

“Ngồi xuống để hồi mana nào!”

Tô Mộ làm theo cách tương tự, lại giết chết được thêm hai con Lợn rừng.

Có lẽ là bởi vì giết quái hơn cấp, vận may của hắn vô cùng tốt, tuôn ra được bộ quần áo phòng ngự +2, thể chất +2.

Tô Mộ trực tiếp mặc lên người.

“Chỉ là tốc độ hồi mana chậm quá!”

Hắn ngồi dưới đất, thanh mana đang từ từ hồi lại, mỗi 5 giây hồi lại được tầm một điểm.

Nhân lúc đang hồi mana, Tô Mộ mở kênh thể giới ra.

“Thăng cấp trong trò chơi này cũng khó khăn quá đấy? Đến bây giờ đến lông của một con quái ta cũng chưa sờ đến được!”

“Người ở phía trên biết điều chút đi, ta đánh con quái đến còn một ít máu thôi mà bị người khác tới giành giết rồi đây, đến 1 điểm

kinh nghiệm ta cũng không có nữa.”

“Ai nói không phải vậy đâu chứ, thiết lập này thật là khó chịu!”

“Ta cảm thấy mọi người có thể lập thành nhóm để đi giết quái cấp cao, luân phiên nhau giết phát cuối là được rồi!”

“Quái cấp 2? Công kích của người có thể đánh ra bao nhiêu điểm sát thương? Quái đánh người chỉ cần vài phát thôi đấy!”

“Tấn công viên trình có thể cùng nhau lập nhóm, nhất là pháp sư, tầm bắn mười mét, vừa đúng phạm vi kích hoạt sự tấn công của quái vật, phóng một đồng Hỏa Cầu vào, tốc độ tăng cấp tăng cực nhanh đấy!”

“Người ở trên nói có lý đó, quái vật trong thời gian đầu hình như không có cách nào phòng ngự, chắc chắn có thể thử một lần xem sao, ta là pháp sư, đang ở Tân thủ thôn số 542, có pháp sư nào muốn lập nhóm cùng không?”

“Qua kênh khu vực mà rủ!”

Các cuộc tán gẫu trên kênh thế giới vô cùng nhộn nhịp, từng tin nhắn một hiện lên liên tiếp nhau.

Tô Mộ nhìn thấy một vài bình luận trong đó, hẳn chột chau mày.

Phương pháp mà các pháp sư cùng nhau giết quái tuyệt đối khả thi.

Nhưng nếu như vậy, khu vực cấp 2 của vùng này rất nhanh sẽ có các pháp sư khác tới, đến lúc đó, không chừng hẳn sẽ không giành được con quái nào nữa.

“Không thể hồi mana nhanh hơn chút được sao?” Tô Mộ thấy cực kỳ bất đắc dĩ.

Hắn mở kênh khu vực ra, các cuộc tán gẫu trên đó cũng rất nhộn nhịp.

“Có pháp sư nào muốn lập nhóm đi giết quái cấp 2 không?”

“Pháp sư hãy tới lối vào khu vực quái cấp 2 tập hợp, năm người một nhóm, nhanh chóng lập nhóm!”

“Mong được Pháp gia dẫn dắt, tiểu muội là một mục sư, có thể tăng máu, có thể bổ sung trị thương!”

“Pháp gia, mãi mãi là thần, có thể dắt theo tên thích khách cùi bắp là ta không?”

Các pháp sư cũng nhận ra được, bọn họ hoàn toàn có thể dựa vào tầm bắn của kỹ năng để tiêu diệt quái cấp 2.

Đến khi thanh mana của Tô Mộ hồi đầy thanh, đã có không ít người chơi đã đi đến cánh rừng.

“Người anh em, người là pháp sư đúng không? Lập nhóm không? Mọi người thay phiên nhau lấy điểm kinh nghiệm!”

“Đúng đó, nếu năm người cùng lập nhóm, người cuối cùng bắn Hỏa Cầu vừa hay có thể lấy được điểm kinh nghiệm.”

Sau khi nhìn thấy Tô Mộ, bọn họ lập tức đưa ra lời mời lập nhóm.

Chương 4: Lại một kỹ năng? (2)

Người có thể lựa chọn pháp sư, cơ bản đều là 10 điểm trí lực, một phát Hỏa Cầu cũng có thể gây ra 20 điểm sát thương.

Nhóm năm pháp sư là nhóm có hiệu suất tốt nhất!

“Không cần đâu!”

Tô Mộ trực tiếp từ chối đối phương, xoay người đi sâu về hướng trong rừng.

“Cái gì vậy trời? Lập nhóm cũng không lập? Lại còn đi sâu vào trong đó? Hẳn không phải là muốn chết sao?”

“Cái tên ngốc này, bộ tưởng rằng đang chơi game online sao? Mạng cũng không cần nữa à?”

“Mọi người thông cảm một chút, luôn có một số người khá là kỳ lạ, chúng ta còn thiếu một pháp sư, đợi thêm lát nào!”

Nhìn theo bóng lưng của Tô Mộ, mấy người này, ai nấy đều cười lên.

Pháp sư đúng là có thể giết quái, nhưng một pháp sư thì không thể đâu!

Tô Mộ không hề để tâm, khi mấy người đó biến mất khỏi tầm nhìn, hắn nhắm vào một con Lợn rừng, phóng ra Hỏa Cầu.

Hơn mười phút sau, Tô Mộ có được 30 điểm kinh nghiệm một lần nữa.

Hắn nhìn thoáng qua thanh EXP.

70/100.

“Sắp có thể thăng cấp rồi!”

Tô Mộ ngồi xuống đất, nhìn vào thanh mana đang hồi từng chút một.

Sau khi thanh mana đã hồi đầy, hắn không chút do dự, lập tức đứng dậy tìm kiếm con mồi.

Sau khi giết thêm ba con Lợn rừng, thanh EXP cuối cùng cũng đạt đến 100%.

‘Chúc mừng người thăng cấp thành công, có được 10 điểm thuộc tính có thể phân chia, 5 điểm kỹ năng’

‘Chúc mừng người trở thành người chơi thăng cấp đầu tiên, phần thưởng là một kỹ năng nghề nghiệp, vui lòng tiến hành lựa chọn.’

Hai tin nhắn xuất hiện cùng lúc.

Sau khi nhìn thấy tin nhắn thứ hai, sắc mặt Tô Mộ vô cùng mừng rỡ.

Kỹ năng quả thực là thứ vô cùng quan trọng đối với bản thân hắn.

Hắn vội vàng mở giao diện lựa chọn ra.

Trên đó xuất hiện hai sự lựa chọn.

1: Kỹ năng nghề nghiệp loại bị động

2: Kỹ năng nghề nghiệp loại chủ động

Mình nên lựa chọn như thế nào đây

“Tổn thương của Hỏa Cầu thuật vô cùng khả quan, hiện giờ ta hoàn toàn không thiếu kỹ năng công kích, vẫn chọn loại bị động đi!”

Tô Mộ lựa chọn kỹ năng loại bị động.

‘Chúc mừng người đạt được Ý Chí Pháp Thuật!’

Ý Chí Pháp Thuật: Giá trị pháp thuật người đạt được từ tinh thần biến thành 110% (1/5)

“Không tệ!”

Nhìn thấy kỹ năng này, Tô Mộ gật đầu.

Bây giờ mình vô cùng thiếu mana, kỹ năng loại bị động này có thể coi như đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Hơn nữa kỹ năng này còn có thể thăng cấp!

“He he!”

Tô Mộ không khách khí, trực tiếp thăng cấp kỹ năng này lên.

‘Ý Chí Pháp Thuật thăng cấp thành công!’

‘Ý Chí Pháp Thuật thăng cấp thành công!’

...

‘Ý Chí Pháp Thuật thăng cấp thành công trở thành Ý Chí Pháp Thuật (cấp E).’

‘Ý Chí Pháp Thuật (cấp E) thăng cấp thành công.’

...

‘Ý Chí Pháp Thuật (cấp E) thăng cấp thành công trở thành Ý Chí Pháp Thuật (cấp D).’

...

‘Ý Chí Pháp Thuật (cấp A) thăng cấp thành công trở thành Ý Chí Pháp Thuật (cấp S).’

Thăng cấp liên tục, Tô Mộ thăng cấp kỹ năng này lên đến cấp S, hiệu quả của kỹ năng cũng nhận được tăng lên thật lớn.

‘Ý Chí Pháp Thuật (cấp S): Pháp lực người đạt được từ trên trị số tinh thần thăng lên 400%.’

“Như vậy xem ra, kỹ năng chỉ có thể thăng cao nhất lên đến cấp S!”

Sự thăng cấp của kỹ năng này và Tiểu Hỏa Cầu đã khiến cho Tô Mộ phản ứng lại.

Một vài kỹ năng bình thường, cấp S đã là hạn mức cao nhất.

Hắn tính toán lại, muốn tăng một kỹ năng bình thường lên đến cấp S, đại khái cần tiêu tốn hơn một trăm điểm điểm kỹ năng.

Nói cách khác, người khác muốn tăng một kỹ năng bình thường lên đến cấp S cần tăng lên cấp 20!

Đó còn phải đầu tư toàn bộ điểm kỹ năng lên trên một kỹ năng.

“Tiếp theo chính là thuộc tính rồi, nên thêm như thế nào?”

Sau khi đã hiểu kỹ năng, Tô Mộ bắt đầu rối rắm về điểm thuộc tính.

Giá trị sinh mệnh và thể chất móc nối trực tiếp, cho dù là nghề nghiệp gì, thể chất đều cần phải thêm.

Sau đó chính là trí lực và tinh thần.

Là một pháp sư, không cần nói hẳn cũng biết đến tầm quan trọng của hai loại thuộc tính này.

“Thêm trí lực trước đi, trước mắt thăng cấp mới là việc quan trọng nhất!”

Sau khi suy nghĩ nhiều lần, Tô Mộ thêm toàn bộ 10 điểm thuộc tính lên trí lực.

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: 2 (0/200)

HP: 100

MP: 400

Công kích: 21

Công kích ma pháp: 44

Phòng ngự vật lý: 12

Phòng ngự ma pháp: 10

Thuộc tính: Sức mạnh 8, thể chất 8 (+2), nhanh nhẹn 8, tinh thần 10, trí lực 20 (+2)

Trang bị: Pháp trượng bằng gỗ cũ nát, quần áo thường màu xám bị hư hại.

Bốn mươi bốn điểm công kích ma pháp, dưới sự thêm vào của Đại Hỏa Cầu, có thể tạo thành tổn thương đạt đến 176 điểm!

Lợn rừng cấp 2, mình gần như có thể miếu sát rồi.

“Đi săn giết quái cấp 3!”

Sát thương tăng lên khiến Tô Mộ trở nên to gan lớn mật.

Hỏa Cầu thuật có phạm vi tầm bắn ba mươi mét, mặc dù là quái

vật cấp 3, e rằng đều không thể chạy đến trước người mình được.

Hắn đi vào trong cánh rừng càng sâu hơn.

Ngay sau đó, một vài con lợn rừng răng nanh dài xuất hiện trong tầm mắt của hắn.

‘Lợn rừng răng nanh’

Cấp bậc: 3

HP: 300/300

Công kích: 60

Kỹ năng: Không

“Hai phát Hỏa Cầu là có thể hoàn thành!”

Nhìn thấy lượng máu của lợn rừng, Tô Mộ đứng ở vị trí cực hạn ba mươi mét, niệm chú lên Hỏa Cầu.

Một phát Hỏa Cầu bắn ra, lợn rừng răng nanh phản ứng kịp, phát động công kích về phía Tô Mộ.

Nhưng trước khi nó kịp chạy đến chỗ Tô Mộ, thanh máu của nó đã thấy đáy.

‘Người nhận được mười điểm kinh nghiệm.’

‘Người nhận được 40 tiền đồng.’

Hai phát Hỏa Cầu giải quyết một con lợn rừng, Tô Mộ nhìn thanh mana của mình, còn có 360 điểm, vô cùng sung túc.

“Thoải mái!”

Đứng lên, hắn phát động tấn công về những con lợn rừng khác.

Sau khi thanh mana sung túc, hiệu suất giết quái của mình lại tăng lên một mảng lớn!

Theo thanh EXP tăng lên không ngừng, sau khi giết hai mươi con

lợn rừng, một nhắc nhở lại xuất hiện.

‘Chúc mừng người thắng cấp, nhận được 10 điểm thuộc tính có thể phân phối, 5 điểm kỹ năng.’

Cấp bậc của Tô Mộ lên đến cấp 3.

“Thêm hết vào trí lực!”

Chương 5: Trang phục trắng bán một trăm triệu?

Suy ngẫm một lúc, Tô Mộ gần như định theo đuổi sát thương công kích cực hạn.

Như vậy, công kích ma pháp của mình đạt đến 64 điểm, tổn thương của một phát Hỏa Cầu chính là 256!

Hiệu suất giết quái tăng lên một bậc thêm!

“Rơi ra hai món trang bị trắng, ta không dùng đến, treo lên trên phòng đấu giá bán đi!”

Ngoài thắng cấp ra, hai mươi con lợn rừng cũng rơi ra hai món trang bị trắng không tệ, mà hiện giờ Tô Mộ cũng có được mười một đồng bạc trong tay.

So với người chỉ có tiền đồng trong tay, mười một đồng bạc của hắn tuyệt đối là khoản tiền lớn.

“Bán bao nhiêu mới tương đối thích hợp đây?”

Tô Mộ nhìn trang bị trên tay mình.

Hai thanh kiếm sắt loang lỗ công kích +5, sức mạnh +2.

Tính ra hai thanh vũ khí này tăng thêm cho nghề nghiệp cận chiến cao đến 9 điểm, vào giai đoạn hiện giờ tuyệt đối coi như là trang bị cực phẩm rồi.

“VẬY MỘT MÓN 5 ĐỒNG VÀNG ĐI!”

Hắn hạ quyết tâm, đặt giá cho hai món trang bị này 5 đồng vàng.

“Tiếp tục giết quái!”

Tô Mộ bắt đầu tìm kiếm quái vật cấp 4 ở trong rừng.

...

Tân thủ thôn số 663, bảy tám người vây một khu vực lại.

Sau khi khu vực này sinh ra quái vật mới, vài người lập tức tiến lên, vây đánh quái vật này thành máu vụn.

Sau đó có một người chậm rãi đi đến, cho con quái vật một kích cuối cùng.

“Anh Mã, phòng giao dịch có hai vũ khí không tệ!”

Lúc này, có một người mở miệng nói.

“Vũ khí không tệ? Giá bao nhiêu?” Người được gọi là anh Mã nhún mày lại, vội vàng hỏi.

“Năm đồng vàng!”

“Đồng vàng?”

Anh Mã nheo mắt.

“Liên hệ toàn bộ nhân viên của công ty, kêu ai trên tay có tiền đồng ký gửi toàn bộ cho ta, ta nhất định phải mua được thanh vũ khí này!” Anh Mã quyết đoán vô cùng.

Tên hắn là Mã Kinh Phi, là một con cá sấu lớn trong game!

Sau khi Thần Đồ xuất hiện, hắn đã hoàn toàn rõ ràng.

Mấy game hot được phát hành dưới trướng hắn đều sẽ trở thành quá khứ!

Vì Thần Đồ mở ra, hắn đã biến tài sản thành tiền mặt, thuê mấy

vạn tay chân.

So với đại lão công ty gì đó, hẳn càng muốn trở thành Thần!

“Đã liên hệ, nhưng người trong game thật sự rất nhiều, không có mấy ai cướp được quái, người có tiền đồng trên tay không nhiều lắm, tạm thời còn chưa gom đủ năm đồng vàng.”

Một lát sau, thuộc hạ bên cạnh hẳn đáp lại.

“Vậy tìm người thu tiền đồng, chỉ cần đổi phương ra giá, cho dù bao nhiêu tiền ta cũng mua!” Mã Kinh Phi vô cùng khí khái.

Là đầu to, hẳn tuyệt đối có được vốn liếng này!

...

Tân thủ thôn số 8621.

Một người đàn ông giết quái trong vòng vây của bốn năm người.

“Hiệu trưởng, chỗ giao dịch có hai món trang bị trắng không tệ, làm sao đây?” Một người mở miệng hỏi.

“Đù má, nhất định phải mua chứ sao!” Người đàn ông được gọi là hiệu trưởng không hề do dự.

“Nhưng một món lại cần năm đồng vàng, ai lấy ra được chứ!” Biểu cảm của người nọ hơi đau khổ.

“Trao đổi với người bán, hỏi hẳn xem một trăm triệu một món bán không.” Hiệu trưởng suy nghĩ một chút, con số nói ra khiến những người bên cạnh chấn động.

Một trăm triệu!

Mặc dù biết hiệu trưởng chơi game luôn luôn hào phóng, nhưng con số này vẫn vượt qua sức tưởng tượng của bọn họ.

Chỉ một món trang bị trắng, thật sự xứng đáng với cái giá này sao?

“Hiệu trưởng, như vậy có phải hơi nhiều không?” Có người không nhìn được nhắc nhở.

“Nếu một trăm triệu có thể mua được, ta cảm thấy không lỗ, game này không giống như game trước kia!” Giọng điệu của hiệu trưởng vô cùng nghiêm túc.

Một trăm triệu là một con số cực lớn đối với người khác, nhưng đối với gia tộc hần thì chỉ là một mục nhỏ mà thôi!

“Nói cho đối phương biết, chỉ cần hần bán, tiền lập tức có thể vào tài khoản!”

“Ta liên hệ một chút!”

Tiểu đệ cũng biết rõ nguồn tài chính của hiệu trưởng hùng hậu, lập tức liên hệ người bán.

“Sao rồi?” Một lát sau, hiệu trưởng gấp gáp hỏi.

“Tên kia nói tiền dùng được cái cọng lông, sau đó không đáp nữa!” Tiểu đệ có vẻ hơi xấu hổ.

“Liên hệ với cao thủ game chúng ta quen biết, thu tiền đồng trên tay bọn họ!”

“Ta nhất định phải quật khởi trong game này!”

Thái độ của hiệu trưởng vô cùng kiên quyết.

Ở thời đại hoàn toàn mới này, mỗi người đều ảo tưởng có thể trở thành chúa tể!

“Chỉ tiếp nhận giao dịch đồng vàng, bao nhiêu tiền cũng không bán!”

Ngoài khu quái vật cấp 4, Tô Mộ nhìn trò chuyện riêng tư của mình không ngừng vang lên, quyết đoán mở tin nhắn hồi đáp tự động.

Khi thấy người này ra giá, Tô Mộ thật sự sinh ra dao động.

Một món trang bị trắng một trăm triệu!

Đối với mình sống một mình từ nhỏ, đừng nói một trăm triệu, kể

cả một triệu mình đều chưa từng thấy!

“Nếu như đây chỉ là một game, ta chắc chắn đã bán!”

Tắt giao diện trò chuyện đi, hắn bắt đầu tìm kiếm mục tiêu xung quanh.

Một con sói hoang đang đi dạo lệt vào trong tầm mắt của hắn.

‘Sói hoang’

Cấp bậc: 4

HP: 400/400

Công kích: 80

Phòng ngự vật lý: 15

Phòng ngự ma pháp: 0

Miêu tả: Tốc độ chạy trốn của sói hoang rất nhanh, đồng thời có được khứu giác sâu sắc.

“Với 64 điểm công kích ma pháp của ta, hai phát Hỏa Cầu đã có thể xử lý tên nhãi này rồi!”

Tô Mộ cẩn thận đến gần sói hoang.

Với lượng máu của mình, có thể không công kích được nó, phải giải quyết trước khi nó đến gần.

“Tầm bắn cao vẫn thoải mái!”

Khi sói hoang tiến vào phạm vi Hỏa Cầu thuật của mình, Tô Mộ không nhịn được nở nụ cười.

Cảm giác trên cơ này thật sự quá sung sướng.

“Hỏa Cầu thuật!”

Tô Mộ bắt đầu niệm chú kỹ năng

-256!

Một con số tổn thương khoa trương hiện lên trên đầu sói hoang.

Nếu có người chơi khác ở đây, tuyệt đối sẽ bị con số này dọa ngốc!

“Grào!” Sói hoang bị Hỏa Cầu đánh trúng, cũng phản ứng lại, chạy như điên về phía Tô Mộ.

-256!

Tô Mộ lạnh nhạt niệm chú kỹ năng, trực tiếp đánh chết sói hoang.

‘Đánh chết sói hoang, nhận được mười điểm kinh nghiệm.’

‘Người thu được thuốc khôi phục HP (nhỏ), sau khi sử dụng khôi phục 100 điểm giá trị sinh mệnh, cooldown một phút.’

“Thứ tốt!”

Nhật vàng sáng trên người sói hoang, Tô Mộ có nhiều thêm một bình thuốc máu trong tay.

HP của mình hiện giờ mới chỉ có 80 điểm, có thứ đồ này, có thể giữ mạng bất cứ lúc nào.

Chương 6: Quái tinh anh?

“Tiếp tục!”

Tô Mộ tiếp tục tìm kiếm sói hoang lạc bầy ở trong khu vực này.

Từ cấp 3 lên đến cấp 4 cần 500 điểm kinh nghiệm.

Vậy có ý nghĩa mình cần phải đánh chết năm mươi con sói hoang mới có thể thăng cấp.

“Thần Đồ khác với những game khác, mặc dù làm nhiệm vụ sẽ có phần thưởng, nhưng không có kinh nghiệm, muốn thăng cấp chỉ có một con đường là giết quái!”

Trong game trước kia, điểm này nghe có vẻ không hợp lý.

Nhưng đây là Thần ĐỒ!

Trước khi game bắt đầu, đã có người thảo luận chuyện này ở trên internet.

Cách nói tương đối được tán thành là: Trên người quái vật ẩn chứa một luồng năng lượng, chỉ đánh chết mới có thể hấp thụ, mà quá trình thăng cấp thật ra chính là quá trình tu luyện.

Chuyện này cũng giải thích vì sao chỉ người giết quái mới có thể lấy được kinh nghiệm.

Đương nhiên, đây đều là suy đoán của mọi người.

‘Đánh chết một con sói hoang, nhận được 10 điểm kinh nghiệm, 1 đồng bạc.’

‘Đánh chết một con sói hoang, nhận được 10 điểm kinh nghiệm, 80 tiền đồng.’

...

‘Chúc mừng người thăng cấp, nhận được 10 điểm thuộc tính, 5 điểm kỹ năng!’

Hai phát Hỏa Cầu một con sói hoang, sau hai giờ Tô Mộ đã lên đến cấp 4.

Chủ yếu là vì hồi mana chậm, nếu không hiệu suất giết quái của hắn còn có thể càng nhanh hơn.

“Vẫn thêm hết vào trí lực, cái khác tính sau!”

Dựa vào Hỏa Cầu thuật, Tô Mộ không có ý định thêm thể chất nữa.

Mặc dù lượng máu của mình ít, nhưng quái vật căn bản không thể chạm vào mình!

Tấn công mới là phòng thủ tốt nhất!

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: 4 (0/1000)

HP: 100

MP: 400

Công kích: 21

Công kích ma pháp: 86

Phòng ngự vật lý: 10

Phòng ngự ma pháp: 10

Thuộc tính: Sức mạnh 8, thể chất 8 (+2), nhanh nhẹn 8, tinh thần 10, trí lực 40 (+3)

Trang bị: Pháp trượng bằng sắt loang lỗ, quần áo thường rách rưới.

Đánh chết năm mươi con sói hoang, Tô Mộ nhận được không ít thứ, trong đó còn có một pháp trượng công kích +5, trí lực +3.

Ba bình máu, bốn bình mana, hai mươi bộ da lông rách của sói hoang, ba món trang bị rách nát.

“Trang bị tiếp tục bán, mana và máu giữ lại!”

Tô Mộ mở phòng đấu giá ra.

“Bán rồi?”

Hai món trang bị gửi bán lúc trước đều đã bán đi, số lượng 9 đồng vàng chờ rút.

“Phí thủ tục của phòng đấu giá này thật đen!”

Phí thủ tục bị khấu trừ một đồng vàng, Tô Mộ thật sự hơi thất vọng.

Hắn ngẫm nghĩ, lại đưa ba món trang bị trên tay lên.

Một món là pháp trượng trước đó bị thay thế của mình, hai món khác đều là đồ phòng ngự, hiển nhiên không hề nổi tiếng giống như vũ khí.

Ba món trang bị này, Tô Mộ treo giá 6 đồng vàng.

‘Bán ra thành công!’

“Nhanh như vậy?”

Đồ mới vừa treo lên đã bán đi được, Tô Mộ hơi ngoài ý muốn.

Mình lên đến cấp 4, đồng vàng trong tay mới có một đồng, nhóm người này cũng quá có tiền đi!

Nhưng cẩn thận nghĩ lại, hắn không hề ngoài ý muốn.

Một tháng trước khi Thần Đồ mở ra, các công ty, các nhà tư bản lớn trên thế giới đều ban bố lệnh tuyển dụng, tụ tập không biết bao nhiêu người làm công ăn lương dưới trướng.

“Đó là?”

Đúng lúc này, Tô Mộ phát hiện ra một con sói hoang không tầm thường ở trong rừng.

Đó là một con sói hoang toàn thân màu trắng, lưỡi biểng đi dạo trong rừng.

‘Sói trắng con (tinh anh)’

Cấp bậc: 4

HP: 1000/1000

Công kích: 150

Giá trị phòng ngự: 20

Kỹ năng: Cẩn xé

Miêu tả: Đây là con non của con sói trắng nào đó, không biết vì sao lại đi đến đây.

“Thế mà là quái tinh anh!” Sau khi nhìn thấy thông tin về con sói trắng này, Tô Mộ hơi giật mình.

So với sói hoang bình thường, lượng máu của quái tinh anh này đạt đến 1000 điểm, công kích cũng cao đến 150, đáng sợ hơn là còn có một kỹ năng.

Công thức tính toán tổn thương kỹ năng trong Thần Đồ là: công kích x kỹ năng tăng thêm – giá trị phòng ngự thì chính là sát thương cuối cùng.

Trước không nói kỹ năng tăng thêm của sói trắng là bao nhiêu, chỉ riêng 150 điểm công kích kia đã không phải mình có thể đối phó được!

“Chỉ cần bị nó đụng tới một chút, ta nhất định sẽ chết!”

“Đánh hay không đánh?”

Tô Mộ tính toán một phen, sát thương của một phát Hỏa Cầu của mình bây giờ là 344 điểm.

Mặc dù mình giành được cơ hội trước, sau đó vẫn cần niệm chú hai phát Hỏa Cầu, cũng mất thời gian bốn giây.

“Tốc độ của bạch lang rất nhanh, bốn giây tuyệt đối có thể chạy đến trước người ta rồi, lỡ bị nó ra tay trước, ta có thể xong đời.”

“Không thể mạo hiểm như vậy, về thôn học mấy kỹ năng trước rồi lại đến!”

Nếu đây là game online phục sinh vô hạn, Tô Mộ chắc chắn sẽ trực tiếp bắn Hỏa Cầu lên tay rồi, nhưng Thần Đồ lại không giống.

Mười cơ hội phục sinh, tốt nhất một lần đều không cần dùng đến.

Căn cứ số tay thông tin, có thể học được kỹ năng trong Tân thủ thôn, mỗi khi người chơi thăng cấp đều có thể đi tìm thầy nghề nghiệp để học tập, nhưng mà giá vô cùng đắt đỏ.

Chẳng qua sau khi bán trang bị đi, trên tay mình đã có 15 đồng vàng, tuyệt đối đủ.

“Đối với người khác, học kỹ năng không tăng sát thương lên lớn lắm, nhưng đối với ta lại không hề giống.”

“Quái tinh anh tính là gì chứ, học xong kỹ năng rồi, một mình đấu BOSS ta đều không sợ!”

Quay về thôn, tạm thời quái vật cấp 3 vẫn chưa đến nhà của người chơi.

Lúc trước Tô Mộ đã quét sạch con đường từ ngoài vào trong, chẳng qua bây giờ hắn đã lên tới cấp 4, hoàn toàn có thể tránh được những con lợn rừng răng nanh cấp 3 đó.

“Tranh thủ thời gian thăng cấp, rồi giết thêm một vài con lợn rừng, là tất cả chúng ta đều có thể lên cấp 2, như vậy thì có thể đi giết quái vật cấp 3!”

“Vẫn là pháp sư mạnh mà, hiệu suất luyện cấp này, tuyệt!”

“Là do hồi mana quá chậm, nếu không chúng ta có thể thăng cấp nhanh hơn!”

“Đừng phàn nàn nữa, hiệu suất này đã đuổi kịp và vượt qua vài tỷ người rồi!”

Vừa đi tới khu vực quái vật cấp 2, Tô Mộ đã nghe được một vài âm thanh thảo luận.

Những người lúc trước muốn mời mình đang ngồi trên mặt đất, hiển nhiên là đang khôi phục pháp lực.

“Là người?”

“Tại sao người không chết?”

Chương 7: Học kỹ năng

Mấy người nhìn thấy Tô Mộ, gương mặt tất cả đều lộ vẻ ngạc

nhiên.

Tô Mộ có thể nghênh ngang đi ra từ khu vực quái vật cấp 3 như thế, theo góc nhìn của bọn họ, điều đó căn bản là không có khả năng.

Tô Mộ không để ý đến mấy người này, không quay đầu lại, đi về phía thôn.

“Móa, thằng này có phải quá kiêu ngạo không vậy?”

“Ta đoán tám phần mười là hắn trốn ở nơi nào đó, chờ chúng ta tiêu diệt hết quái vật cấp 2 xung quanh đây xong, lúc này mới dám chạy ra.”

“Đúng vậy, nếu không chỉ với một mình hắn, trước mặt đám quái vật đó còn không phải đùa cợt à!”

“Chúng ta giúp hắn, hắn không cảm ơn thì thôi, lại còn kiêu căng ngạo mạn, người gì đâu không biết!”

Mấy người không nhịn được nói thầm.

“Được rồi, mọi người tiếp tục giết quái vật đi, thiếu vài con nữa là tất cả có thể lên cấp 2 rồi, sau đó toàn bộ mọi người bảo toàn trí lực, là có thể đi giết quái vật cấp 3 rồi.”

Người dẫn đầu đã cắt ngang cuộc thảo luận của mọi người, tiên phong đứng lên trước.

Khu vực cấp 2 này không phải chỉ có đội của bọn họ, chẳng qua các đội pháp sư khác xung quanh đều có sự ấn ý ngầm với nhau, mỗi đội ngũ tiêu diệt quái vật trong một phạm vi cố định.

Nhưng trong lòng mọi người đều rất rõ ràng, chờ những người ở khu vực cấp 1 đó giết qua đây, tình huống ở đây sẽ trở nên hết sức nghiêm trọng.

Bọn họ phải giành giật từng giây, tiến vào khu vực quái vật cấp 3 trước những người khác!

...

“Người đông nghìn nghịt luôn”

Trở lại ngoài thôn, Tô Mộ nhìn những người cướp đoạt quái vật, không ngừng lắc đầu.

Có thể cướp được quái ở trong hoàn cảnh này, nhất định đều là những người mạnh mẽ!

“May là ta không cần cướp quái với bọn họ!”

Có đội trưởng vệ binh duy trì trật tự, hoàn cảnh chen chúc trong thôn được cải thiện đáng kể, Tô Mộ rất nhẹ nhàng phóng khoáng trở về trong thôn.

“Người thám hiểm này xin đừng bước!” Đội trưởng đội vệ binh đột nhiên ngăn cản hẳn.

“Có chuyện gì sao?” Chân mày Tô Mộ cau lại, hẩn hỏi.

“Ta cảm nhận được một luồng hơi thở ở trên người người, có phải người nhìn thấy một con sói trắng ở trong rừng không?” Đội trưởng vệ binh dò hỏi.

“Đúng vậy!” Tô Mộ gật đầu.

“Sâu trong cánh rừng có một con Bạch Lang Vương, nó chặn đường chính từ làng ra thị trấn, phải giết nó để mở thông con đường này.” Đội trưởng đội thị vệ tiếp tục nói.

“BOSS Bạch Lang Vương?”

Tô Mộ nheo mắt.

Nghe giọng điệu của đội trưởng vệ binh này, con Bạch Lang Vương hẳn là BOSS cuối cùng của Tân thủ thôn, ý này là muốn hẳn tự giết Lang Vương sao?

Đội trưởng vệ binh hình như cũng nhìn thấu bản khoản của Tô Mộ, vội vàng mở miệng: “Người không cần hiểu lắm, với thực lực hiện tại của người, đừng nói là con Bạch Lang Vương này, cho dù là chỗ sâu trong cánh rừng kia cũng không có cách nào đặt chân.

“Ờ, vậy người muốn ta làm gì?”

“Ta muốn người mang bộ lông của con Bạch Lang Vương kia về.”

Khi đội trưởng đội vệ binh mở miệng, một lựa chọn nhiệm vụ xuất hiện trước mắt Tô Mộ.

‘Bạn có chấp nhận yêu cầu từ đội trưởng đội vệ binh không? (sau khi hoàn thành sẽ được thưởng 1 đồng tiền vàng, thiết kiếm của đội trưởng đội vệ binh (cấp E)).’

“Ta chấp nhận!”

Vốn định giết con sói trắng con kia, Tô Mộ quả quyết nhận nhiệm vụ này..

“Tuy nhiên với thực lực hiện tại của người, không dễ đối phó với con sói trắng kia, người có thể lập thành một đội, hoặc tìm đến chỗ đạo sư chuyên nghiệp để học các kỹ năng, nhằm nâng cao thực lực của người hơn”

Khi Tô Mộ nhận nhiệm vụ, đội trưởng đội vệ binh đã đưa ra lời khuyên.

Tô Mộ gật đầu, đang định rời đi, đột nhiên dừng bước.

“Còn có chuyện gì sao?” Đội trưởng vệ binh khó hiểu hỏi.

“Xin hỏi có thể học tập kỹ năng ở chỗ người không?”

Nguyên nhân Tô Mộ dừng lại là do ghi chú đạo sư nghề nghiệp chiến sĩ trên đầu đội trưởng vệ binh.

Hắn còn nhớ rõ, thời điểm đạt được kỹ năng vô hạn, lời nhắc kia cũng nói rằng hắn có thể học bất cứ kỹ năng nào.

“Sở trường của ta đều là kiếm thuật, người có chắc là muốn học không?” Đội trưởng đội vệ binh sững sờ trong giây lát.

“Chắc chắn!” Tô Mộ gật đầu đồng ý.

“Vậy được rồi!”

Sau khi đội trưởng vệ binh mở miệng, trước mắt Tô Mộ xuất hiện hai khung hai kỹ năng cần học.

Một là kỹ năng chém, một là kỹ năng tấn công.

‘Bạn học kỹ năng chém, tiêu tốn một đồng vàng.’

‘Bạn học kỹ năng tấn công, tiêu tốn một đồng vàng.’

Tiền nhiều trong túi, Tô Mộ nhận lấy toàn bộ.

Thanh kỹ năng cũng nhiều thêm hai kỹ năng.

‘Chém: Huy động vũ khí trong tay, nhanh chóng tung một đòn chém về phía trước, gây 100% sát thương vật lý, cooldown 5 giây (0/5)’

‘Tấn công: Nhanh chóng lao tới mục tiêu sau khi sử dụng, gây choáng trong 0,1 giây, cooldown 10 giây (0/5)’

“Không tồi đâu!”

Nhìn hai kỹ năng mang đặc tính chiến sĩ này, Tô Mộ cố nén chấn động trong lòng.

Mặc dù hai kỹ năng này vô dụng đối với mình, nhưng sau khi học tập thành công, hai kỹ năng này sẽ vô cùng quan trọng!

Bất cứ nghề nghiệp nào cũng phải có các kỹ năng bị động đặc biệt, chỉ cần mình nắm giữ những kỹ năng đó, đồng thời nâng nó lên mức cao nhất.

Vậy thì chẳng phải là mình có thể trở thành pháp sư toàn chức hay sao?

“Cáo từ!”

Tô Mộ chia tay với đội trưởng vệ binh, tiếp tục tìm kiếm những đạo sư khác trong làng.

Thôn rất lớn, có rất nhiều nơi cũng có không ít NPC treo nhiệm vụ trên trên đầu, nhưng đại đa số mọi người đều không định nhận

nhiệm vụ.

Thứ nhất là làm nhiệm vụ không có kinh nghiệm.

Thứ hai là cấp bậc không đủ!

Tô Mộ đi đến một cửa hàng đồ phòng ngự, một lời nhắc nhở nhiệm vụ hiện lên trên đầu ông chủ.

“Xin chào, nhà thám hiểm, người có đủ bộ da sói trên tay không? Ta có thể làm một bộ giáp bằng vải da sói cho người!” Ông chủ rất nhiệt tình.

Tô Mộ trực tiếp trực tiếp đưa bộ da sói mình đã đánh được ra.

‘Chúc mừng người đã hoàn thành nhiệm vụ lông sói hoang, nhận được một đồng tiền vàng, nhận được Áo giáp vải da sói (Cấp E)’

‘Áo giáp vải da sói (cấp E): tinh thần +5, thể chất +5, cấp bậc trang bị: Cấp 4’

“Đồ tốt!”

Chương 8: Vú em đạt tiêu chuẩn.

Áo giáp vải da sói tới tay, Tô Mộ cũng không do dự, trực tiếp mặc lên người.

Đi ra cửa hàng đồ phòng ngự, cách đó không xa là một hiệp khách ăn mặc xinh đẹp, cầm cung tên.

“Xin chào, ta muốn học kỹ năng!”

Tô Mộ bước nhanh tới.

Mỹ nữ đánh giá Tô Mộ vài lần, hơi kinh ngạc mở miệng: “Người có chắc là muốn học kỹ năng bắn cung không?”

“Chắc chắn!” Tô Mộ khẳng định.

Một giây sau, hai kỹ năng của cung tiễn thủ xuất hiện trước mắt

hắn.

“Ớ!”

Tô Mộ sững sốt một chút, không lựa chọn học.

Không giống như những nghề nghiệp khác, nghề này cần cung tên.

Kỹ năng của chiến sĩ còn có thể công kích bằng pháp trượng, cầm pháp trượng chém, nhưng kỹ năng của cung tiễn thủ thì mình cũng không thể cầm pháp trượng bắn tên chứ?

“Quên đi, đi học những thứ khác, chờ có loại bị động rồi nói sau.

Giai đoạn trước, 2 đồng vàng vẫn rất quý giá, Tô Mộ nói với NPC: “Ngại quá, ta nhầm rồi!”

“Nếu người muốn học kỹ năng ma pháp, đạo sư pháp sư ở gian phòng kia”

NPC không có ý trách móc, chỉ đường cho Tô Mộ

“Cảm ơn!”

Tô Mộ lịch sự đáp lại, quay người đi về phía gian phòng kia.

Đối với kỹ năng nghề nghiệp này, hắn vô cùng mong đợi đó!

Cửa của căn phòng đó đang mở.

Tô Mộ trực tiếp đi vào.

“Xin chào, pháp sư trẻ tuổi!”

Một nam pháp sư lớn tuổi mặc áo choàng đang đứng trong phòng, biểu hiện đáng vẻ hòa nhã dễ gần.

“Xin chào, ta muốn học kỹ năng!”

Tô Mộ vừa mở miệng, trước mắt hắn đã xuất hiện hai kỹ năng.

Ở cấp 2, có thể học Mũi Tên Hàn Băng, còn có một kỹ năng Đạn Bay Ma Pháp có thể học ở cấp 4.

‘Người đã học Mũi Tên Hàn Băng, tốn 1 đồng vàng!’

‘Người đã học Đạn Bay Ma Pháp, tốn 1 đồng vàng!’

Tô Mộ không do dự, trực tiếp học hai kỹ năng này.

Học xong kỹ năng, hắn đi ra khỏi phòng, đồng thời mở ra cột kỹ năng.

‘Mũi Tên Hàn Băng: Sau khi sử dụng sẽ gây sát thương ma pháp 50% cho kẻ địch, và giảm 10% tốc độ di chuyển, kéo dài 3s, tiêu hao 50 điểm MP, thời gian thi pháp 1s, cooldown 10s, khoảng cách công kích 10m (0/5).’

‘Đạn Bay Ma Pháp: Sau khi sử dụng sẽ gây sát thương ma pháp 100% cho kẻ địch, tiêu hao 50 điểm MP, thi pháp trong nháy mắt, cooldown 20s, khoảng cách công kích 10m (0/5).’

“Hai kỹ năng này được đấy!”

Sau khi nhìn thấy miêu tả của hai kỹ năng này, khóe miệng Tô Mộ nhếch lên.

Có hai kỹ năng này thì mình hoàn toàn có thể tùy ý bắt chẹt con Sói Trắng kia.

“Tăng tất cả lên đến cấp S rồi nói sau!”

Con số 99999999 trong cột điểm kỹ năng kia khiến cho Tô Mộ không hề kiêng dè, cùng với kỹ năng chiến sĩ lấy được trước đó, nhắm mắt cũng tăng mạnh trong nháy mắt được!

‘Mũi Tên Hàn Băng đã tăng cấp thành Mũi Tên Hàn Băng (cấp E) thành công.’

‘Mũi Tên Hàn Băng (cấp E) đã tăng cấp thành Mũi Tên Hàn Băng (cấp D) thành công.’

...

‘Mũi Tên Hàn Băng (cấp A) đã tăng cấp thành Mũi Tên Băng Sương (cấp S) thành công.’

‘Mũi Tên Băng Sương (cấp S): Sau khi sử dụng gây ra sát thương công kích ma pháp 300% cho kẻ địch, và giảm 50% tốc độ di chuyển, kéo dài 3s, tiêu hao 50 điểm MP, thời gian thi pháp 1s, cooldown 10s, khoảng cách công kích 30m.’

‘Đạn Bay Ma Pháp đã tăng cấp thành Đạn Bay Ma Pháp (cấp E) thành công.’

‘Đạn Bay Ma Pháp (cấp E) đã tăng cấp thành Đạn Bay Ma Pháp (cấp D) thành công.’

...

‘Đạn Bay Ma Pháp (cấp A) đã tăng cấp thành Đạn Bay Ma Pháp (cấp S) thành công.’

‘Đạn Bay Ma Pháp (cấp S): Sau khi sử dụng sẽ gây sát thương công kích ma pháp 400% cho kẻ địch, tiêu hao 50 điểm MP, thi pháp trong chớp mắt, cooldown 20s, khoảng cách công kích 20m.’

“Trò chơi này quá vui rồi!”

Sau khi hai kỹ năng này tăng cấp lên cấp S, Tô Mộ đã bắt đầu nghiên cứu kết hợp đánh quái rồi.

Tầm bắn của Mũi Tên Băng Sương giống tầm bắn của Hoả Cầu, đều là 30m, vậy mình có thể dùng Mũi Tên Băng Sương giảm tốc độ của đối phương trước, sau đó phóng Hoả Cầu, cuối cùng sẽ dùng Đạn Bay Ma Pháp để kết thúc.

Sự kết hợp này, cho dù là quái vật có tốc độ di chuyển nhanh thì e rằng cũng không sờ được một cọng lông của mình rồi!

“Còn có đạo sư của những nghề khác nữa, đi học kỹ năng thôi!”

Tô Mộ tiếp tục tìm kiếm trong thôn.

Trong thời gian đó hẳn cũng nhìn thấy một vài nhiệm vụ cấp 2, cấp 3 có thể làm, nhưng hẳn lại không định đi làm.

Trước mắt, khu quái vật cấp 2 đã có không ít người đang cướp quái, chắc không lâu nữa cũng sẽ có người đến khu quái vật cấp 3,

làm nhiệm vụ còn phải cướp quái, quá tốn thời gian rồi.

Hơn nữa, bây giờ mình cũng đã cấp 4, giết quái cấp thấp chỉ nhận được một chút điểm kinh nghiệm, hiệu quả thật sự rất chậm.

Tuy nói trang bị được cho của mấy nhiệm vụ này khá được, nhưng bây giờ mình không cần trang bị, tăng cấp mới là chuyện lớn.

Tô Mộ đã tìm một đạo sư nghề thích khách.

Sau khi nói chuyện xong, hai kỹ năng cận chiến đã xuất hiện trước mặt hắn, hai kỹ năng này quả thực là không có ý nghĩa gì với mình, Tô Mộ cũng lười lãng phí đồng vàng.

“Nhà thám hiểm, mong Thánh Quang bao phủ người!”

Tô Mộ tiếp tục tìm được một đạo sư nghề mục sư trong thôn.

Có thể nói pháp sư và mục sư có nhất nhiều chỗ tương tự.

Mọi người đều nghề nghiệp mặc giáp vải, cũng rất ỷ lại vào trí lực và tinh thần, trong năm nghề nghiệp lớn, kỹ năng của mục sư là kỹ năng hắn mong chờ nhất.

‘Người đã học Trì Dũ Thuật.’

‘Người đã học Tiểu Thánh Quang Thuật.’

‘Trì Dũ Thuật: Sau khi sử dụng có thể khôi phục x100% lượng máu cho mục tiêu, tiêu hao 20 điểm MP, thời gian thi pháp 1s, cooldown 10s, phạm vi thi pháp 10m (0/5).’

‘Tiểu Thánh Quang Thuật: Sau khi sử dụng trên người mục tiêu sẽ có thánh quang, tạo ra công kích tổn thương ma pháp x50% cho kẻ địch, trị liệu 100% công kích ma pháp cho đồng đội, tiêu hao 50 điểm MP, thi pháp trong nháy mắt, cooldown 10s, phạm vi thi pháp 10m (0/5).’

“Kỹ năng này, độ khó đánh quái rất đáng lo!”

Nhìn thấy hai kỹ năng này, Tô Mộ bĩu môi.

Chương 9: Giết tinh anh đầu tiên

Nghề nghiệp mục sư này là nghề cực khổ, sát thương hoàn toàn không cùng một cấp bậc với pháp sư.

Thêm! Thêm! Thêm!

Tô Mộ không hề khách khí chút nào, trực tiếp ra tay lớn.

‘Trì Dũ Thuật đã tăng cấp thành Trì Dũ Thật (cấp E) thành công.’

‘Trì Dũ Thuật (cấp E) đã tăng cấp thành Trì Dũ Thuật (cấp D) thành công.’

...

‘Trì Dũ Thuật (cấp A) đã tăng cấp thành Trì Dũ Thuật (cấp S) thành công.’

‘Trì Dũ Thuật (cấp S): Sau khi sử dụng có thể khôi phục x200% lượng máu cho mục tiêu, tiêu hao 20 điểm MP, thời gian thi pháp 1s, cooldown 2s, phạm vi thi pháp 20m.’

‘Tiểu Thánh Quang Thuật tăng cấp thành Đại Thánh Quang Thuật (Cấp E) thành công.’

‘Đại Thánh Quang Thuật (cấp E) tăng cấp thành Đại Thánh Quang Thuật (cấp D) thành công.’

...

‘Đại Thánh Quang Thuật (cấp A) tăng cấp thành Đại Thánh Quang Thuật (cấp S) thành công.’

‘Đại Thánh Quang Thuật (cấp S): Sau khi sử dụng trên người mục tiêu xuất hiện thánh quang, tạo thành công kích tổn thương ma pháp x200% cho kẻ địch, khôi phục trị liệu x400% cho đồng đội, tiêu hao 50 điểm MP, thi pháp trong nháy mắt, cooldown 10s, phạm vi thi pháp 20m.’

“Được đấy!”

Sau khi hai kỹ năng này tăng cấp, đừng nói là một con Sói Trắng con, cho dù là một con Sói Trắng to thì Tô Mộ cũng có đủ tự tin có thể giải quyết.

Hắn nhìn qua thuộc tính hiện tại của mình.

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp: 4 (0/1000)

HP: 130

MP: 600

Công kích: 21

Công kích ma pháp: 86

Phòng ngự vật lý: 13

Phòng ngự ma pháp: 15

Thuộc tính: Sức mạnh 8, thể chất 8 (+5), nhanh nhẹn 8, tinh thần 10 (+5), trí lực 40 (+3)

Trang bị: pháp trượng sắt long lở, áo giáp vải da sói.

600 điểm MP, cho dù sử dụng hết tất cả những kỹ năng hiện tại đang có này cùng một lần thì cũng dư dả có thừa điểm MP.

“Dựa vào trí lực của ta, Trì Dữ Thuật có thể khôi phục 108 điểm lượng máu.”

“Thánh Quang Thuật có thể gây ra 172 điểm sát thương và 344 điểm trị liệu.”

“Bây giờ ta được xem như một vú em đạt tiêu chuẩn chưa?”

“Sói Trắng con, ta đến đây!”

Tô Mộ lộ ra biểu cảm cười hì hì, đi về phía khu quái vật.

...

Tân thủ thôn số 469.

Một đội người đang lưỡng lự ở bên ngoài khu quái vật cấp 3.

“Mộc Tuyết, Trì Dũ Thuật của người bây giờ có thể thêm bao nhiêu lượng máu?” Một người đàn ông tay cầm một thanh kiếm lớn, nhìn về em gái loli đáng yêu bên cạnh, nói.

Nếu Tô Mộ ở đây, nhất định sẽ vô cùng quen thuộc với thanh kiếm lớn trên tay hắn.

“Ta đã nâng cấp kỹ năng này lên tới cấp 5, thêm được 125% trí lực, cũng là 25 điểm lượng máu.” Em gái loli nắm tay trả lời nói.

“Giai đoạn trước đầu tư hết điểm kỹ năng vào những kỹ năng phổ thông này, có phải hơi lỗ rồi không?”

Nàng vừa nói xong, một cô gái xinh đẹp tóc ngắn, vẻ ngoài lạnh lùng, dáng cao gầy ở bên cạnh lên tiếng.

“Nếu trước đó không thăng cấp thì luyện cấp là một vấn đề lớn, suy cho cùng thì cũng phải đầu tư vào một kỹ năng luyện cấp!” Người đàn ông cầm thanh kiếm lớn hít sâu một hơi, giọng điệu hơi bất đắc dĩ: “Đáng tiếc là người được phân chia đến cùng một Tân thủ thôn quá ít, nếu những pháp sư trong công hội đều đến Tân thủ thôn này thì chúng ta đã có thể tiết kiệm những điểm kỹ năng này rồi!”

Năm pháp sư đứng bên cạnh người đàn ông đó là do hắn dùng một số tiền lớn thuê về.

Đây cũng là nguyên nhân bọn họ một chiến sĩ, một mục sư và một thích khách có thể tăng đến cấp 2 nhanh như vậy.

“Bắt đầu trở nên đông người rồi!”

Quay về khu vực quái vật cấp 2, ở đây càng ngày càng đông người, ngoài một vài pháp sư ra, còn có những nghề nghiệp khác cũng đã tới.

Tô Mộ nhìn những người đó ngồi chờ đợi ở một vùng khu vực, trên mặt đầy vẻ căng thẳng, hần khẽ mỉm cười.

Trong khu vực cấp 3, pháp sư đánh quái cũng trở nên nhiều hơn.

Một nhóm pháp sư cùng nhau phóng ra Hỏa Cầu hướng về một con Lợn rừng, trong nháy mắt con lợn đã bị tiêu diệt.

Cách đánh quái như vậy quả thật là nhanh hơn rất nhiều.

Tô Mộ nhìn thấy nhóm người lúc trước ở khu vực cấp 2.

Ở trong Tân thủ thôn này, hiệu suất thăng cấp của nhóm người đó rõ ràng là nhanh nhất.

“Lại là cái tên đó? Sao hần lại tới nữa?”

“Chắc là phát hiện bên ngoài không giành được quái, nên muốn tới đây tìm nhóm!”

“Nhìn bộ dạng kia của hần, không chừng còn chưa tới cấp 2, ai mà cần chứ!”

“Không đúng, hình như hần đi vào sâu hơn trong rừng rồi, sao những con quái cấp 3 đến không thèm nhìn hần?”

“Có lẽ nào hần đã là cấp 3 rồi không? Làm sao có thể?”

“Không phải chứ? Chúng ta giết quái hiệu quả như vậy, cũng chỉ mới cấp 2, hần có một mình dựa vào cái gì mà cấp 3 chứ?”

“Nhưng mà, nếu không phải hần đã cấp 3 thì sao những con quái vật đó lại không nhìn hần?”

Nhóm người đó nhìn Tô Mộ, người nào người nấy cũng đều trợn mắt há mồm, bọn họ bỗng chốc phát hiện ra, pháp sư trước mắt họ đây không khéo là thật sự đã lên được cấp 3 rồi.

Nhất là tên pháp sư dẫn đầu nhóm, hần nhìn chăm chăm vào bóng lưng của Tô Mộ, ánh mắt đầy vẻ trầm ngâm, không biết đang suy nghĩ điều gì.

...

“Ôi trời đất ơi, người đừng có chạy đi đấy!”

Quay về nơi thân quen, Tô Mộ bắt đầu đi khắp nơi tìm tung tích của con Sói Trắng đó.

Trong bầy Sói Hoang với bộ lông chỉ có một màu, dáng vẻ của Sói Trắng con vô cùng nổi bật, nhanh chóng đã bị Tô Mộ phát hiện ra.

Nó đang lười biếng phơi nắng ở phía dưới tán cây lớn, không hề hay biết số phận tiếp theo đây ra sao.

“Một nghìn điểm máu, một tổ hợp kỹ năng là vừa hay có thể giết chết được!”

Tô Mộ từ từ tiến đến gần.

Sau khi Sói Trắng vào được phạm vi bắn, hắn bắt đầu thi triển các kỹ năng.

“Mũi Tên Băng Sương!”

Một mũi tên băng giá bay về phía Sói Trắng với tốc độ cực nhanh.

-258!

Một con số sát thương hiện ra, đồng thời, cơ thể của Sói Trắng cũng bị một lớp băng sương bao phủ, trực tiếp giảm bớt 50% tốc độ di chuyển của nó.

Giảm tốc độ chỉ có thể duy trì trong ba giây, Tô Mộ dứt khoát bắt đầu niệm Hỏa Cầu Thuật.

-344

Lại thêm một con số sát thương hiện lên trên đầu của Sói Trắng con.

Chương 10: Giết tinh anh đầu tiên (2)

Tuy nhiên, đòn công kích của ngọn lửa lại khiến cho hiệu quả đóng băng trên cơ thể Sói Trắng lập tức biến mất.

“Lại còn có loại thiết lập như vậy?”

Điều này Tô Mộ chưa hề nghĩ tới.

Nhìn thấy Sói Trắng lao đến với tốc độ cực nhanh, hẳn cũng không một chút do dự, liền sử dụng ngay Đạn Bay Ma Pháp.

-344

Kỹ năng tức thì khiến cho Sói Trắng chỉ còn lại 54 điểm máu.

Nhưng, lượng máu của Sói Trắng tối đa là 1000, vẫn còn chưa tới được trạng thái trọng thương 5%.

Cái miệng học máu to như cái chậu của nó sắp cắn vào người của Tô Mộ.

“Thánh Quang Thuật!”

Trước khi kỹ năng cắn xé của Sói Trắng cắn trúng Tô Mộ thì trên đầu của nó một lần nữa hiện ra một con số sát thương -172.

Sói Trắng lập tức ngã gục trên mặt đất.

‘Giết chết Sói Trắng, có được 200 điểm kinh nghiệm’

“Vẫn là kỹ năng tức thì đáng tin cậy!”

Nhìn thấy con quái vật tinh anh này đã chết, Tô Mộ liền cười lên.

Với tốc độ chạy của Sói Trắng, bản thân hẳn tuyệt đối không đánh ra Hoả Cầu thứ ba, may mà lúc trước đã lựa chọn về thôn học một đồng kỹ năng.

“Không biết con Sói này có thể tuôn ra được món đồ tốt nào đây?”

Ngay lúc Tô Mộ định đi tới sờ vào vòng sáng trên thi thể Sói Trắng, trước mắt của hắn xuất hiện một loạt tin nhắc nhở.

‘Chúc mừng người chơi Tô Mộ đã thành công giết chết con quái

tinh anh đầu tiên của Thần ĐỒ, do đó phần thưởng là một vũ khí tinh anh!’

‘Chúc mừng người chơi Tô Mộ đã thành công giết chết con quái tinh anh đầu tiên của Thần ĐỒ, do đó phần thưởng là một vũ khí tinh anh!’

‘Chúc mừng người chơi Tô Mộ đã thành công giết chết con quái tinh anh đầu tiên của Thần ĐỒ, do đó phần thưởng là một vũ khí tinh anh!’

Liên tục ba lần, vô cùng bắt mắt.

“Ôi đệt, đỉnh vậy sao?”

Tay của Tô Mộ đặt lên vòng sáng trắng, lập tức thông tin của một món trang bị trước mắt hiện ra.

‘Pháp trượng tinh anh (cấp A): Công kích + 20, trí lực + 25, cấp bậc trang bị: cấp 4’

“Thế này!”

Thuộc tính của pháp trượng này khiến cho Tô Mộ kinh ngạc đến ngẩn ngơ.

Vũ khí cấp 4, không ngờ lại được cộng đến 25 điểm trí lực, không hổ danh là hàng chất lượng cấp A đó!

Nếu ai mà cầm món vũ khí như này thì quả thực là súng bắn chim đổi thành pháo đẩy!

...

“Mẹ kiếp, vũ khí này có khoa trương quá rồi không?”

“Đừng nói là 25 điểm trí lực, 20 điểm công kích cũng dữ dội lắm rồi!”

“Cái tên Tô Mộ này là ai vậy? Cao thủ trò chơi này lòì ra từ đâu vậy? Đó giờ trong giới chơi game chưa nghe nói bao giờ!”

“Giới chơi game? Hạ Quốc của chúng ta ngọ hổ tàng long, người tài giỏi như nào mà không có? Tô Mộ đỉnh lắm!”

“Người anh em Tô Mộ nhắn tin riêng với ta đi, ta bằng lòng bỏ ra một tỷ mua vũ khí tinh anh của người!”

“Một tỷ? Mã Gia thành phố H ta bằng lòng ra giá năm tỷ!”

“Tần Gia Ma Đô ta bằng lòng ra giá mười tỷ, chuyển khoản ngay trong ngày, đảm bảo không nuốt lời!”

“Điên rồi, điên rồi, mọi người điên hết rồi!”

Trên kênh thể giới, sự chú ý của mọi người đều tập trung hết vào món vũ khí tinh anh đó, thậm chí rất nhiều người đều bỏ qua việc làm thế nào mà Tô Mộ giết được quái vật tinh anh.

...

“Tô Mộ? Chỉ là một tên người Hoa quốc, làm sao có thể giành trước nước Anh Hoa của chúng ta chứ, baka!”

“WTF, người Hoa quốc chết tiệt, không thể để cho hắn làm ảnh hưởng đến địa vị bá chủ của nước Phiêu Lượng chúng ta, nhất định phải lấy được món vũ khí đó, dù có phải bỏ ra cái giá như nào cũng không tiếc!”

“Tô Mộ? Tô oppa, thật ra ngươi là người của nước Đại Hàm chúng ta, vấn đề này người có thể tìm hiểu ngược lại từ đời tổ tiên của ngươi, hãy mau trở về vòng tay của nước Đại Hàm chúng ta nào!”

...

“Chặn tin nhắn riêng!”

Chỉ trong khoảng thời gian mười mấy giây, kênh tin nhắn riêng của Tô Mộ trực tiếp nổ tung, tin nhắn rác lung tung kiểu gì cũng có, hắn chỉ còn cách chặn toàn bộ.

“Có được món vũ khí này, giờ đây ta đích thực là đỉnh của đỉnh rồi!”

Trước khi chặn tin nhắn riêng, Tô Mộ loáng thoáng thấy được một vài tin nhắn báo giá từ vài tỷ đến thậm chí trên chục tỷ, nhưng hắn không hề động lòng chút nào.

‘Người có được 50 đồng bạc’

‘Người có được bộ lông Sói Trắng’

‘Người đã hoàn thành nhiệm vụ của đội trưởng vệ binh!’

“Tôi nay mới trở về giao nhiệm vụ, thắng cấp trước đã!”

Trang bị vũ khí này lên, công kích ma pháp của Tô Mộ trực tiếp biến thành 130 điểm!

Vậy cũng có nghĩa là, sát thương của một phát Hỏa Cầu Thuật của hắn lên tới 520 điểm.

Tô Mộ vượt qua khu quái vật cấp 4, có không ít con Sói Hoang xuất hiện trước mặt hắn.

‘Sói Hoang’

Cấp bậc: 5

HP: 500/500

Công kích: 100

Giá trị phòng ngự: 20

Quái vật hoang dã cấp 5, lượng máu cũng đạt tới 500 điểm, nhưng ở trước mặt Tô Mộ thì chỉ cần một phát Hỏa Cầu là chết ngay tức khắc!

Hỏa Cầu Thuật là đòn công kích bình thường của pháp sư nên không có thời gian cooldown!

Cũng có nghĩa là, cứ mỗi hai giây, Tô Mộ có thể giết chết một con Sói Hoang cấp 5 ngay lập tức.

Hơn nữa, thanh mana của hắn đủ cho hắn thi triển 30 phát Hỏa Cầu Thuật!

“Còn 800 điểm kinh nghiệm mới có thể thăng cấp, nói cách khác tức là còn phải giết thêm 80 con Sói Hoang, những con Sói Hoang trong khu vực này hoàn toàn đủ cho ta giết rồi!”

Phạm vi công kích ba mươi mét giúp cho Tô Mộ có thể đứng ở vị trí tuyệt đối an toàn, cộng thêm việc không có ai giành quái, bản thân hẳn thực sự không có một chút áp lực nào.

Hắn nhắm vào một con Sói Hoang cấp 5, bắt đầu niệm chú.

Hoả Cầu Thuật cấp S ngoài việc sát thương ra, tốc độ công kích cũng nhanh hơn, trong chớp mắt đã đánh trúng Sói Hoang.

-520

“Hú!”

Sói Hoang phát ra tiếng hú đầy đau đớn, ngã gục trên mặt đất.

Tô Mộ không có vội vã đi nhặt đồ mà nó tuôn ra, mà lại đi nhắm vào con tiếp theo.

‘Giết chết Sói Hoang, người có được 10 điểm kinh nghiệm!’

‘Giết chết Sói Hoang, người có được 10 điểm kinh nghiệm!’

Trong rừng, một trận tàn sát đang diễn ra.

...

Chương 11: Mang về hiện thực.

Ở nơi nào đó trong Hoa quốc, một nhóm người ngồi vây quanh một cái bàn, hiển nhiên là đang họp.

“Tên Tô Mộ này là ai? Có thể tra ra được không?”

“Cả nước những người được có tên này lên tới mấy trăm nghìn người, e rằng là không tra ra được!”

“Bất kể như thế nào, nhất định phải xác định được thân phận của

hắn, chúng ta phải bảo đảm rằng người chơi top đầu trong Thần Đồ sẽ không làm việc xấu ngoài đời thực, có như vậy thì Hoa quốc mới có thể ổn định!”

“Đúng đấy!”

“Tuy nhiên, tóm lại như vậy cũng là một chuyện tốt, người Hoa quốc chúng ta càng mạnh ở Thần Đồ, những người của các quốc gia khác e rằng sắp ngồi không yên rồi!”

‘Đánh giết sói hoang, người thu được 10 điểm kinh nghiệm!’

‘Chúc mừng người đã thăng cấp, thu được 10 điểm thuộc tính, 5 điểm kỹ năng!’

Khu vực quái vật cấp 5, sau khi giết chết con sói hoang cấp 5 cuối cùng trong tầm mắt, cấp bậc của Tô Mộ cũng đạt đến cấp 5, hắn cũng thu được bốn mươi bộ lông sói hoang vào tay, còn có không ít vũ khí trang bị trắng.

Đối với những món đồ này, Tô Mộ trực tiếp gửi bán ở phòng đấu giá, giá cả cao một cách vô lý.

Nhưng hắn đã đánh giá thấp đám nhà giàu tài đại khí thô của Hoa quốc.

Loại trang bị trắng nổ ra từ quái cấp 5 này, hầu như vừa lên kệ đã bị bán hết trong vài giây, ngược lại lông sói hoang có thể đổi được giáp da sói thì không ai quan tâm đến.

“Nên cộng điểm thế nào đây? Tiếp tục cộng toàn bộ vào trí lực sao?”

Mười điểm thuộc tính tự do bày ở trước mặt, Tô Mộ hí hóp mắt.

Sau khi thu được pháp trượng tinh anh, hiện tại trí lực của mình đã rất cao rồi, so với bên dưới, thuộc tính tinh thần lại hơi thấp.

Dưới sự tăng cường của Ý Chí Pháp Thuật, 1 điểm giá trị tinh thần của hắn tương đương với 40 điểm pháp lực, lợi ích tinh thần mang lại cực kì khả quan.

“Quên đi, cứ đuổi theo DPS cực hạn đi!”

Nhưng nghĩ lại thì, mình bây giờ lại không thiếu mana, công kích ma pháp mới là đạo lý cứng!

Tô Mộc trực tiếp cộng thêm 10 điểm thuộc tính vào trí lực.

Người chơi: Tô Mộc.

Nghề nghiệp: Pháp sư.

Cấp: 5 (0/2000)

HP: 130

MP: 600

Công kích: 36

Công kích ma pháp: 150

Phòng ngự vật lý: 13

Phòng ngự ma pháp: 15

Thuộc tính: sức mạnh 8, thể chất 8 (+5), nhanh nhẹn 8, tinh thần 10 (+5), trí lực 50 (+25)

Trang bị: Pháp trượng tinh anh, áo giáp vải da sói.

“150 điểm công kích ma pháp, có thể đi giết quái cấp 6!”

Tô Mộc mỉm cười, đi về phía sâu hơn trong khu rừng.

“Đây là?”

Rất nhanh, một doanh trại của Dã Trư Nhân xuất hiện trong tầm mắt của hắn, trong đó có một vài người cầm trường kiếm, còn có một số người cầm trường cung.

“Quái tầm xa?”

Hắn cũng không lo lắng Dã Trư Nhân cầm kiếm, điều hắn quan

tâm là những Dã Trư Nhân cầm cung kia, đó đúng là quái tầm xa.

Tô Mộ chậm rãi đi tới, dừng lại đúng trong phạm vi hai mươi mét, cũng nhìn thấy thông tin của Dã Trư Nhân.

‘Thợ săn Dã Trư Nhân’

Cấp: 6

HP: 550/550

Lực công kích: 150

Công kích: 20

‘Chiến sĩ Dã Trư Nhân’

Cấp: 6

HP: 650/650

Công kích: 100

Giá trị phòng ngự: 30

“Thợ săn Dã Trư Nhân, ta chỉ cần một hoả cầu là có thể giải quyết lập tức, chiến sĩ Dã Trư Nhân thì không được, hơn nữa nhìn vị trí đứng của bọn họ, thù hận của hai loại quái này dường như là liên kết với nhau!”

Trong doanh trại của Dã Trư Nhân, quái vật đều cùng nhau đứng thành từng cặp.

“Không được để quái tầm xa tấn công ta, nếu không thì cho dù chỉ là một đòn tấn công bình thường, thì ta cũng không thể chịu nổi!”

Tô Mộ nhìn về phía hai Dã Trư Nhân, phóng hoả cầu vào thợ săn Dã Trư Nhân đang cầm cung.

-600!

Con số tổn thương lớn hiện ra trên đầu thợ săn Dã Trư Nhân, cũng làm cho nó đi đời nhà ma.

“Hừ hừ!”

Chiến sĩ Dã Trư Nhân bên cạnh cùng lúc cũng bị kinh động, phát ra tiếng kêu la, giơ đại kiếm trong tay lên, tấn công về phía Tô Mộ.

“Mũi Tên Băng Sương!”

Tô Mộ không hề chần chừ, bắn một mũi tên băng về phía chiến sĩ Dã Trư Nhân.

- 450!

Tổn thương xuất hiện, một tầng băng tuyết xuất hiện trên thân thể chiến sĩ Dã Trư Nhân ngay sau đó, làm nó trở nên chậm chạp trong nháy mắt.

“Thánh Quang thuật!”

- 300!

Tô Mộ giơ tay lên, lại đánh ra Thánh Quang, lấy đi lượng máu còn sót lại của nó.

Toàn bộ quá trình chiến đấu chỉ kéo dài vài giây, Tô Mộ giải quyết hai Dã Trư Nhân rất thoải mái.

“Hiệu suất thăng cấp này thật chậm quá!”

Quét sạch hai con quái cấp 6, thanh EXP chỉ tăng thêm một chút, Tô Mộ không nhận được oán trách.

Nếu người khác nghe thấy lời nói này, e là sẽ hung tợn bóp cổ hẳn hỏi: “Như vậy mà người còn gọi là thăng cấp chậm? Có thiên lý hay không?”

Nhưng những người khác, đừng nói khu quái vật cấp 6, thậm chí còn không đến được khu quái vật cấp 4!

“Kia là một con BOSS?”

Tô Mộ tiếp tục quan sát xung quanh doanh trại của Dã Trư Nhân.

Ngoại trừ những Dã Trư Nhân lẩn lút tuần tra bên ngoài doanh trại,

bên trong trại còn có một Dã Trư Nhân thân hình cao lớn, cầm rìu sắc trong tay.

“Còn có một rương báu?”

Sau lưng Dã Trư Nhân kia, bất ngờ có một rương báu bạc.

“Không biết con BOSS này là thuộc tính gì, nhưng nhìn sơ qua có lẽ là quái cận chiến!”

Cách đó không xa, xung quanh doanh trại còn có Dã Trư Nhân khác, Tô Mộ cũng không dám tiếp cận quá gần.

“Tiếp tục quét sạch quái!”

Hắn nhìn về phía một nhóm Dã Trư Nhân khác, hoả cầu bắt đầu hiện ra.

Dùng cùng một cách thức, thời gian hai Dã Trư Nhân chết trước sau chỉ cách nhau vài giây.

Tô Mộ bắt đầu thanh lý từ bên ngoài doanh trại của Dã Trư Nhân từng chút một.

‘Tiêu diệt Dã Trư Nhân, thu được 10 điểm kinh nghiệm’

‘Người thu được răng nanh của Dã Trư Nhân, người thu được 10 đồng bạc’

‘Người thu được trường cung chống mài mòn’

‘Người thu được khoá giáp bị mài mòn’

Tiếp tục giết quái, đợi đến khi hết mana, Tô Mộ mới ngồi xuống hồi phục.

‘Thời gian người chơi trong Thần Đồ quá lâu, xin nghỉ ngơi đúng lúc!’

Sau khi giết hơn một trăm Dã Trư Nhân, một nhắc nhở xuất hiện trước mắt hắn.

“Ừm!”

Chương 12: Mang về hiện thực. (2)

Tô Mộ nhìn thời gian, từ sau khi mình bước vào game, không biết từ khi nào đã qua hơn năm tiếng rồi, trò chơi này thực sự còn khiến người ta mê mệt!

“Nghỉ ngơi trước đã!”

Trong doanh trại đã không còn bao nhiêu Dã Trư Nhân nữa, Tô Mộ còn chưa lên đến cấp 6, hẳn tạm gác ý định đối phó với BOSS của Dã Trư Nhân.

Hắn tìm một nơi an toàn, ngoài những cái răng nanh của Dã Trư Nhân ra, đem toàn bộ những trang bị trắng thượng vàng hạ cám đặt lên phòng đấu giá, sau đó mở giao diện trò chơi lên, chọn rời khỏi.

Cảnh tượng xung quanh biến đổi, Tô Mộ trở lại không gian hư ảo mình tiến vào lúc đầu.

Ở đây, bề ngoài của hắn biến về dáng vẻ vốn có.

"Ta muốn trở về hiện thực!"

Theo hắn mở miệng, một ánh trắng lóe lên, hắn trở lại trong phòng của mình.

"Phù, quả thật có hơi mệt mỏi!"

Đặt mông ngồi ở trên ghế sa lon, Tô Mộ cảm thấy thật mệt.

Game Thần Đồ cũng không phải là loại game online ảo, không có máy chơi game cái gì, mà là linh hồn xuyên qua thực sự.

Với tổ chất thân thể của phần lớn người trên toàn thế giới, có thể liên tục chơi trò chơi mấy giờ đã được coi là thân thể cường tráng.

Nhưng theo người chơi Thần Đồ bên trong không ngừng mà tăng lên, trò chơi thời gian cũng sẽ trở nên càng lâu, thậm chí có thể vĩnh viễn nán lại tại trong trò chơi Thần Đồ!

"Đã nói hết thấy trong trò chơi có thể mang về hiện thực, những kỹ năng kia của ta có thể mang về sao?"

Cầm một lon Coca từ trong tủ lạnh, Tô Mộ uống ực một hớp, suy tư.

Hắn bắt đầu thử triệu hoán Hỏa Cầu thuật.

Không phát sinh động tĩnh gì cả!

Tô Mộ cũng không nhụt chí, bắt đầu tập trung tinh thần, tiếp tục thử nghiệm.

Một lần, hai lần, mấy chục lần, cuối cùng đều thất bại.

"Thử một lần cuối cùng nữa!"

Đầu óc Tô Mộ đã bắt đầu choáng váng, hắn quyết định thử một lần cuối cùng.

Nhưng đúng vào lần này, hắn đột nhiên cảm thấy lòng bàn tay càng ngày càng nóng, có vật gì đó như sắp phun ra ngoài.

Tô Mộ vội vàng đi đến ban công.

Nếu mình thật phóng ra hỏa cầu, làm không cẩn thận sẽ đốt cả nhà mình.

"Sắp ra rồi!"

Nhiệt độ nóng rực tăng lên tới đỉnh điểm, một giây sau, một hỏa cầu có kích cỡ tương đương quả bóng bàn từ bàn tay Tô Mộ.

Hỏa cầu chỉ bay lên trên không trung không đến nửa mét, ngọn lửa đã tắt ngúm.

"Lại thật sự có thể!"

Nhưng chính là một quả cầu lửa nho nhỏ như vậy, lại làm cho Tô Mộ hết sạch một mẻ, tinh thần phấn chấn!

Tuy rằng Hỏa Cầu nhỏ một chút, nhưng nếu có thể triệu hồi ra

Hỏa Cầu ở trong thế giới hiện thực, vậy nói lên điều gì?

Chỉ cần mình tiếp tục tăng thực lực lên ở trong Thần Đồ, mình nhất định có thể trở thành cường giả tuyệt thế ở hiện thực!

“Ta có được điểm kỹ năng vô hạn, nhất định có thể đứng ở trên đỉnh thế giới, thậm chí trở thành thần!”

Tô Mộ đứng bên cạnh ban công, trong lòng mênh mông.

Hắn điều chỉnh tâm tình, một lần nữa ngồi lại sofa.

“Ting! Ting! Ting!”

Đúng lúc này, di động đặt ở trên bàn trà đột nhiên không ngừng vang lên.

Tô Mộ cầm lấy di động, phát hiện thậm chí có người đang điên cuồng tag tên mình trong group chat lớp cấp ba.

“Tô Mộ có ở đây không? Tô Mộ trên thông cáo toàn cầu trong Thần Đồ là người sao? @Tô Mộ.”

“Sao có thể là hắn được? Nghe nói hắn thi rớt đại học, hiện giờ chỉ là một công nhân, hắn dựa vào đâu giết được quái tinh anh chứ, mau chạy ra đây giải thích một chút đi! @Tô Mộ.”

“Chắc chắn không phải là hắn, theo tin mới trên mạng, đó là một thiếu chủ của gia tộc lớn họ Tô trong thành phố nào đó, sở dĩ có thể giết được con quái kia là do thuê một đám người dùng mạng đi đánh.”

“Cũng đúng, ta ở trong Thần Đồ ba tiếng còn chưa lên được cấp 2, hoàn toàn không cướp nổi quái, người không có vốn liếng không có lối ra trong game này!”

“Tổng cộng chỉ có mười cơ hội phục sinh, người này thật sự nỡ chơi!”

“Nghe nói một cơ hội phục sinh, đối phương ra một trăm vạn, nếu như là ta, ta cũng sẽ làm.”

“Thôi đi, nếu như có thể sống được ở trong Thần Đồ, ai cần tiền chứ!”

Nhìn 99+ tin nhắn ở trong group chat lớp, Tô Mộ click vào giao diện nhóm, tìm được nút rời nhóm, quyết đoán ấn vào.

Bình thường cho đến bây giờ không có người bạn học nào chủ động liên hệ với mình, hiện giờ chủ yếu là vì chế nhạo mình mà thôi.

Mở Weibo ra, từ khóa hot search trên đó khiến Tô Mộ ngẩn cả người.

Cái tên trong top mười hot search trên Weibo kia, hẳn thật sự quá quen thuộc.

“Tô Mộ? Người giết quái tinh anh trong Thần Đồ này rốt cuộc là thần thánh phương nào?”

“Thần Đồ bất ngờ xuất hiện người giết quái tinh anh đầu tiên, người chơi Tô Mộ giành được vũ khí nghịch thiên đầu tiên trong toàn bộ server, làm vẻ vang cho Hoa quốc ta!”

“Tổng giám đốc đào tạo nào đó Mã Kinh Phi phát thông cáo, mười tỷ mời Tô Mộ gia nhập công ty, cùng xông Thần Đồ!”

“Ngôi sao điện ảnh đang nổi Địch Địch cao giọng thông báo trên Weibo với Tô Mộ, chỉ cần đối phương dám cưới, nàng dám gả!”

“Chấn động như vậy?”

Nhìn thấy hot search có liên quan đến mình, Tô Mộ thật sự hoảng hốt.

Chỉ bởi vì giết một quái tinh anh, mình đã thành người siêu cấp nổi tiếng mạng có lưu lượng cấp ngàn tỷ!

“Không thể để cho người ta biết thân phận thật của mình, ít nhất trước khi ta mang toàn bộ năng lực có được trong Thần Đồ về thế giới hiện thực, không thể bị người phát hiện!”

Tô Mộ hí mắt, vẻ mặt cực kỳ nghiêm túc.

Thần Đồ không chỉ là một game!

Một khi mình bị lộ ra thân phận chân thật, nhất định sẽ bị rơi vào trong nguy cơ vĩ đại!

“May mà mình chỉ ru rú ở trong nhà, không có bạn bè gì!”

Tô Mộ nghĩ đến tình tiết trong tiểu thuyết của những game online cũ, gì mà nữ thần và bạn bè phát hiện mình là cao thủ trong game, sau đó sẽ làm màu, vả mặt trong hiện thực gì đó.

Mình không có thời gian rảnh rồi kia!

Tô Mộ mở ra cộng đồng game của Thần Đồ.

Đây là nền tảng cộng đồng do mấy Tieba lớn kết hợp sáng tạo ra sau khi game Thần Đồ xuất hiện.

Chương 13: Lên hot search.

“Khiếp sợ, Tô Mộ giết quái tinh anh đầu tiên đúng là sát thủ siêu cấp!”

“Sốc, Tô Mộ giết lần đầu chính là con rơi của Tô gia thành phố C!”

Tô Mộ nhìn thấy tên mình ở trên phần lớn bài post, không nhịn được trợn trắng mắt.

“Vì thu hút sự chú ý, những kẻ này thật sự không từ thủ đoạn nào!”

Hắn không xem những bài post đó nữa, tiếp tục lướt.

“Thống kê thời gian game Thần Đồ!”

Ngay sau đó, một bài post đã hấp dẫn sự chú ý của hắn.

Mở ra, một vài phân tích hiện ra trước mắt hắn.

“Căn cứ số liệu thống kê chuyên nghiệp, trước mắt thời gian người thường có thể ở trong game Thần Đồ đại khái tầm 3-4 tiếng, người

có tố chất thân thể đặc biệt mạnh có thể kiên trì 5-6 tiếng.”

“Hơn nữa sau khi tiến vào game Thần Đồ, thân thể của chúng ta sẽ biến mất khỏi hiện thực, chắc đã đi đến không gian hư ảo nào đó, sau đó không gian hư ảo phục chế ý thức của chúng ta để tiến vào trong game.

“Dựa theo suy đoán, theo cấp bậc trong game tăng lên, thuộc tính tăng lên, thời gian có thể chơi trong game cũng sẽ càng nhiều hơn. Về điểm mang được năng lực trong game ra ngoài, trước mắt vẫn chưa có ai có thể làm được.”

Bài post này thống kê không ít nội dung có ích, sau khi Tô Mộ xem xong yên lặng gật đầu.

Tố chất thân thể của mình có chênh lệch với nhân viên được huấn luyện nghiêm chỉnh không chỉ đôi chút, nhưng thời gian mình ở trong Thần Đồ lại không hề thấp hơn bọn họ, chắc có liên quan đến cấp bậc cao của mình.

“Không chịu được nữa, thật sự rất mệt mỏi, phải nắm chặt thời gian nghỉ ngơi, sau đó tiếp tục chơi!”

Xem những bài post này, sự mệt mỏi bị hưng phấn đè xuống lại góc đầu dậy.

Tô Mộ ngáp mấy cái, nằm ở trên ghế sofa.

Hắn hẹn báo thức 5 tiếng.

Năm tiếng đủ để mình ngủ một giấc, sau đó lại bắt đầu tiếp tục thăng cấp.

...

“Reng! Reng! Reng!”

Năm tiếng sau, Tô Mộ bị một loạt tiếng chuông báo thức dồn dập đánh thức.

“Hơ!” Hắn ngáp, thuận thực đun nước, sau đó mở một gói mì ăn liền.

Vì chuẩn bị cuộc chiến Thần Đồ, hắn đã chuẩn bị không ít đồ ăn tiếp tế.

Còn về chuyện gọi ship đồ ăn?

E rằng tất cả các shipper đều vào trong Thần Đồ đánh quái rồi!

“Xoạt!”

Ăn mì ăn liền xong, Tô Mộ xòe lòng bàn tay, tinh thể Thần Đồ hiện lên.

Hắn chìm ý thức vào trong đó, một giây sau đã đến trong không gian hư ảo.

“Tiến vào game!”

Cảnh vật xung quanh thay đổi, doanh trại Dã Trư Nhân trước đó xuất hiện ở trước mặt hắn.

“Đều đổi mới rồi à!”

Năm tiếng trôi qua, khu quái vật cấp 6 vẫn không có người chơi khác.

Mình cần nghỉ ngơi, người khác cũng vậy, căn cứ theo dự tính, hiện giờ đội ngũ hàng đầu đều ở trong khu luyện cấp quái vật cấp 4.

Mở ra phòng đấu giá, số lượng đồng vàng chờ lấy trong đó là hơn 60 đồng, tính cả số hiện có trong tay, đồng vàng trong ba lô của hắn đã đạt đến 80 đồng.

Nếu bán những đồng vàng này ra, ổn thỏa được một căn nhà ở Ma đô!

“Trang bị trắng không dễ bán, giá trị của da lông sói hoang lại nổi bật!”

Tô Mộ phát hiện phòng đấu giá nhiều thêm không ít trang bị trắng, giá đã bị ép đến một đồng vàng, may mà mình bán sớm.

Ngược lại da lông sói hoang trước đó không dễ bán, lại có không ít người đang thu mua với giá cao trong kênh khu vực.

“Lên cấp 6 trước đã, nhìn xem thuộc tính của BOSS Dã Trư Nhân này rồi tính!”

Nhắm vào Dã Trư Nhân ở bên ngoài doanh trại, Tô Mộ niệm chú Hỏa Cầu thuật.

Vẫn là cách chiến đấu trước đó, giết ngay quái tầm xa, rồi mới đánh quái cận chiến.

‘Đánh chết thợ săn Dã Trư Nhân, nhận được 10 điểm kinh nghiệm!’

‘Đánh chết chiến sĩ Dã Trư Nhân, nhận được 10 điểm kinh nghiệm!’

Dưới thêm vào của công kích ma pháp siêu cao và kỹ năng cấp S, điểm kinh nghiệm đang trong tăng trưởng nhanh chóng.

‘Chúc mừng người thắng lên cấp 6, nhận được 10 điểm thuộc tính có thể phân phối, 5 điểm kỹ năng!’

Một nhắc nhở vang lên, Tô Mộ cuối cùng đạt đến cấp 6.

Mà lúc này, trong doanh trại chỉ còn lại con BOSS Dã Trư Nhân kia, và rương báu bạc ở sau lưng nó!

Nhìn 10 điểm thuộc tính chưa phân phối của mình, Tô Mộ không hề nóng nảy.

Hắn đi đến chỗ cách Dã Trư Nhân này ba mươi mét, cũng nhìn thấy thông tin cơ bản về đối phương.

‘Dã Trư Nhân rừ Bén (tinh anh)’

Cấp bậc: 6

HP: 3000/3000

Công kích: 200

Phòng ngự vật lý: 50

Phòng ngự ma pháp: 0

Kỹ năng: Xung phong

“Không phải BOSS?”

Sau khi nhìn thấy thuộc tính của Dã Trư Nhân, Tô Mộ nheo mắt lại.

Quái tinh anh này có được 3000 điểm lượng máu, với kỹ năng mình đang nắm giữ trong tay hiện giờ, cho dù dùng toàn bộ một lượt, xử lý nó cũng hơi khó khăn.

Tô Mộ nhìn thuộc tính của mình, thêm toàn bộ điểm thuộc tính lên trí lực.

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: 6 (0/3000)

HP: 130

MP: 600

Công kích: 36

Công kích ma pháp: 170

Phòng ngự vật lý: 13

Phòng ngự ma pháp: 15

Thuộc tính: Sức mạnh 8, thể chất 8 (+5), nhanh nhẹn 8, tinh thần 10 (+5), trí lực 60 (+25)

Trang bị: Pháp trượng tinh anh, áo giáp vải da sói

Công kích ma pháp 170 điểm, một phát Hỏa Cầu có thể đánh được 680 điểm máu, muốn xử lý con BOSS Dã Trư Nhân này ít nhất cần

5 phát Hỏa Cầu.

Nhưng sau khi xem đến kỹ năng tấn công của BOSS, Tô Mộ nhẫn nhịn kích động ra tay.

“Có kỹ năng tấn công kia, không thể tấn công nhanh được!”

“Nếu có thể tìm được hai chiến sĩ chống đỡ, thì không có áp lực rồi!”

Một con quái tinh anh đang ở trước mắt như vậy, thêm với cái rương báu đằng sau lưng nó, Tô Mộ tin tưởng chỉ cần mình lên kênh khu vực hô hào, tuyệt đối sẽ có vô số người đến cộ náo nhiệt này.

Nhưng nghĩ lại, Tô Mộ vẫn bỏ qua ý niệm này.

Quái tinh anh vẫn ở chỗ này, cho dù đã lại qua một ngày, không ai trong Tân thủ thôn có thể đánh chết được.

Mình hoàn toàn không cần sốt ruột!

“Về trong thôn học tập kỹ năng trước, sau đó lại đến làm thịt người!”

Tô Mộ rất nhẫn nại.

Nếu bởi vì mình kích động lúc này, lãng phí một lần cơ hội phục sinh quý giá ở đây, như vậy sẽ thành mất nhiều hơn được.

Chương 14: Nhiệm vụ tuyển chính.

“Răng nanh của những Dã Trư Nhân này chắc có thể hoàn thành nhiệm vụ nào đó, trở về nhìn xem.”

“Hiện giờ trong tay ta có 25 bình máu, 22 bình mana, trên cơ bản không dùng đến, có thể bán hết!”

“Còn có trang bị trắng bình thường này!”

Tô Mộ mở ba lô của mình ra, hai mươi mấy ô vật phẩm đều sắp bị

chất đầy.

Hắn nhìn nút mở rộng phía sau ô vật phẩm.

‘Tiêu tốn năm mươi đồng vàng có thể mở rộng 10 ô vật phẩm.’

“Đắt như vậy?”

Tô Mộ phát hoảng.

Ở giai đoạn trước, mình tuyệt đối không thể tốn nhiều đồng vàng như vậy ở trên ô vật phẩm.

Hắn sắp xếp một phen, đưa phần lớn đồ lên kệ phòng đấu giá.

Hiện giờ một bình HP giá 50 đồng bạc, một bình mana cũng 50 đồng bạc, trang bị bình thường từ 80 đồng bạc đến 1 đồng vàng.

“Ta có kỹ năng chữa trị, không cần máu, giữ lại mười bình mana là đủ, tất cả trang bị trắng đều treo 1 đồng vàng.”

Tô Mộ đưa 25 bình máu, 12 bình mana và 6 món trang bị trắng lên trên kệ bán.

Sau khi trừ phí thủ tục, mình có thể thu hoạch 22 đồng vàng.

Từ đó, số lượng đồng vàng trong tay Tô Mộ nhận được là 102 đồng.

Kể cả tổng giám đốc công ty niêm yết cũng không thể có được nhiều đồng vàng như thế trong tay.

Tô Mộ chạy về trong thôn.

“Cẩn thận, đừng dẫn quái đến, bây giờ chúng ta chỉ có thể đánh một con!”

“Má nó, các người đừng cướp quái!”

“Van xin các vị, ta thiếu 5 điểm kinh nghiệm thì sẽ thăng cấp, có thể để cho ta thăng cấp được không!”

“Tổ đội pháp sư giết quái cấp 4, yêu cầu cấp 3, toàn bộ thêm điểm

trí lực, còn có một vị trí cuối cùng!”

Trở lại bên ngoài rừng rậm, nơi này trở nên náo nhiệt lộn xộn, có thể dễ dàng thấy được bóng người đánh quái thăng cấp.

Từ trước mắt đến xem, đội ngũ luyện cấp ở đầu Tân thủ thôn đã đến ngưỡng cửa cấp 3, đang xuất phát từ cấp 4.

“Nhìn xem, là một đại lão luyện cấp, nghe nói hắn đã cấp 4 rồi!”

“Lợi hại vậy sao? Một mình luyện đến cấp 4 như thế nào vậy?”

“Không biết, nhưng nghe nói có thể là có BUG gì đó.”

“BUG? Nhưng đây là game do Thần sáng tạo, sao có thể sẽ có BUG được.”

“Cũng không rõ, không chừng là kỹ xảo đặc thù nào đó, dù sao game này chân thật, kỹ xảo không tính là BUG!”

Tô Mộ quay về từ khu quái vật cao cấp, đã nhanh chóng hấp dẫn sự chú ý của rất nhiều người, càng không ít người bắt đầu thảo luận.

Ở trong Tân thủ thôn này, hiện giờ Tô Mộ đã là một người nổi tiếng.

Nghe lời thì thầm của những người này, Tô Mộ thờ ơ.

Đột nhiên, có vài người ngăn cản đường đi của hắn.

“Anh bạn này, có thể trò chuyện một chút không?”

“Ta và người không có gì để nói!”

Tô Mộ không hề khách khí, bước chân không định dừng lại.

“Anh bạn, ta chỉ muốn mời người dạy kỹ xảo luyện cấp, nếu người có thể dạy ta, ta cho người một tỷ, hơn nữa tất cả đều là tiền mặt, người nói số tài khoản cho ta, hôm nay có thể vào sổ!”

Một giọng nói to vang lên.

“Một tỷ?”

Con số đối phương nói ra khiến Tô Mộ dừng bước chân.

Người kia thấy Tô Mộ dừng lại, cũng nở nụ cười, tiếp tục nói: “Ta họ Hứa, công ty bất động sản của gia tộc ta trải rộng Hoa quốc, chắc người biết tập đoàn Đại Hằng chứ?”

Tô Mộ cũng phản ứng kịp.

Tập đoàn Đại Hằng là tập đoàn bất động sản số một số hai ở Hoa quốc, người sáng lập ra nó họ Hứa.

Một tỷ hoàn toàn không đáng kể gì đối với tập đoàn Đại Hằng.

“Ta không có kỹ xảo luyện cấp gì cả.” Xoay người, Tô Mộ trả lời nhàn nhạt, nói xong rời đi.

“Này!” Vẻ mặt của người kia cứng đờ.

“Hứa thiếu, tên này không cho người thể diện, thật ngông cuồng?”

“Đúng vậy, hẳn thật sự cho rằng mình quan trọng, bằng không đợi lát nữa chúng ta đi theo hắn, luôn có biện pháp nhìn thấy hắn luyện cấp!”

Bên cạnh người kia có hai người liên tiếp mở miệng.

“Trong Tân thủ thôn này, có bao nhiêu người của chúng ta?”
Người được gọi là Hứa thiếu mở miệng hỏi.

“Ước chừng ba mươi người, nhưng phần lớn đều ở cấp 1.” Một người trả lời luôn.

“Gọi tất cả bọn họ đến, chờ lát nữa tên kia rời khỏi thôn, toàn bộ đều đi theo hắn!” Hứa thiếu gật đầu, hạ mệnh lệnh.

Căn cứ ghi chép trên sổ tay thông tin, ở trước cấp 10, người chơi không thể tấn công nhau!

Ý tưởng của Hứa thiếu rất đơn giản, hoặc là Tô Mộ nói ra phương pháp luyện cấp, hoặc mọi người cùng dây dưa.

...

“Xin chào, đây là da lông sói trắng người cần!”

Trong Tân thủ thôn, Tô Mộ giao da lông sói trắng cho đội trưởng vệ binh.

“Không thể ngờ người lại làm được, có da lông này, về sau chúng ta có thể lợi dụng nó bố trí cạm bẫy, dụ Bạch Lang Vương ra!”

Đội trưởng vệ binh có vẻ thưởng thức nhìn Tô Mộ.

“Nhưng muốn đối phó với Bạch Lang Vương, thực lực hiện giờ của người còn kém xa, chờ người lên đến cấp 10 rồi lại đến tìm ta!”

Ngay sau khi hắn nói xong, trước mắt Tô Mộ xuất hiện một nhiệm vụ.

‘Có nhận nhiệm vụ tuyển chính không: Làm thông đường thành trấn?’

“Thế mà là nhiệm vụ tuyển chính?”

“Đương nhiên nhận!”

Tô Mộ quyết đoán nhận.

Một giây sau, ô nhiệm vụ của hắn đã nhiều thêm một nhiệm vụ có đánh dấu.

‘Nhiệm vụ tuyển chính: Làm thông con đường từ Tân thủ thôn đến thành trấn! Chờ sau khi người lên đến cấp 10, trở lại Tân thủ thôn tiến hành đối thoại với đội trưởng vệ binh, có thể mở manh mối chính Tân thủ thôn (chưa biết phần thưởng).’

Nhiệm vụ tuyển chính cần cấp 10 mới có thể mở ra, Tô Mộ chào tạm biệt đội trưởng vệ binh.

Sau khi hoàn thành nhiệm vụ Sói Trắng con, bản thân hắn còn nhận được một thanh vũ khí.

‘Trường kiếm của đội trưởng vệ binh (cấp E): công kích +10, sức

mạnh +5, cấp yêu cầu: 4.’

“Vũ khí này tuyệt đấy!”

Tính đến cả sự thêm vào từ sức mạnh, vũ khí này có thể tăng 20 điểm công kích, đúng là một thần khí luyện cấp thích hợp!

Tuy rằng nói bây giờ không nhiều người có kỹ năng cận chiến tăng lên đến cấp 4, nhưng giá trị của vũ khí này tuyệt đối không thể xem thường được.

“Bán với giá bao nhiêu mới tốt đây?”

Tô Mộ suy nghĩ.

Suy nghĩ một lát, hắn mở ra phòng đấu giá, thiết lập giá khởi đầu là 10 đồng vàng.

Chương 15: Kỹ năng bị động, thuộc tính tăng vọt.

Làm xong những chuyện này, hắn bắt đầu đi dạo trong thôn.

Tân thủ thôn rất lớn, số lượng NPC lại không nhiều.

“Nhà thám hiểm tôn kính, nếu người có thể cung cấp răng nanh lợn rừng cho ta thì ta sẽ cho người phần thưởng rất phong phú!”

Đi đến cửa hàng đồ phòng ngự, dấu hiệu nhiệm vụ có thể hoàn thành lại xuất hiện trên đầu ông chủ một lần nữa.

Tô Mộ giao nộp 50 chiếc răng nanh lợn rừng mình đánh được, đổi được một trang bị không tệ.

‘Nẹp bảo vệ chân bằng da tê giác (cấp E): Trí lực +5, tinh thần +5, cấp yêu cầu: 5.’

“Trang bị này không tệ!”

Một trang bị cấp E, tăng trí lực và tinh thần, Tô Mộ không cần nghĩ

đã trực tiếp mặc lên người.

“Đi chỗ đạo sư nghề nghiệp!”

Tiếp đó, Tô Mộ trực tiếp chạy đến phòng đạo sư nghề nghiệp.

“Xin chào, ta muốn học kỹ năng!”

“Như người mong muốn!”

Đạo sư lớn tuổi vô cùng dễ gần.

Hắn vừa lên tiếng, song song một kỹ năng cũng xuất hiện trước mặt Tô Mộ.

Dựa theo thông tin được viết trên sổ tay thông tin, người chơi trước cấp 10, mỗi khi lên 2 cấp thì có thể học một kỹ năng cơ sở. Sau này, khi đi vào thành trấn, mỗi khi tăng 5 cấp mới có một kỹ năng cơ sở, còn những kỹ năng khác cần thông qua đánh quái hoặc hoàn thành nhiệm vụ mới nhận được.

‘Trí Tuệ Của Pháp Sư Học Đồ: Tăng 10 điểm trí lực cơ bản (0/5).’

“Kỹ năng bị động sao?”

Nhìn thấy kỹ năng này, mắt Tô Mộ sáng lên.

Kỹ năng bị động này đến con mẹ nó quá kịp thời rồi!

‘Người đã học Trí Tuệ Của Pháp Sư Học Đồ, tốn 5 đồng vàng!’

Cho dù học kỹ năng này tốn 5 đồng vàng nhưng Tô Mộ cũng không hề chớp mắt.

Mười điểm trí lực không tính là cao, nhưng vấn đề ở đây là kỹ năng này có thể tăng cấp.

Đi ra khỏi phòng, Tô Mộ đứng trong một góc tối không người, đè xuống những dấu + đằng sau kỹ năng này.

‘Trí Tuệ Của Pháp Sư Học Đồ tăng cấp thành công.’

‘Trí Tuệ Của Pháp Sư Học Đồ: tăng 12 điểm trí lực cơ bản (1/5).’

“Lên một cấp tăng 2 điểm trí lực sao?”

“Thú vị đấy!”

Tô Mộ không do dự, tiếp tục tăng cấp kỹ năng bị động này.

‘Trí Tuệ Của Pháp Sư Học Đồ tăng cấp thành công.’

‘Trí Tuệ Của Pháp Sư Học Đồ tăng cấp thành công thành Trí Tuệ Của Pháp Sư Học Đồ (cấp E).’

‘Trí Tuệ Của Pháp Sư Học Đồ (cấp E): Tăng 20 điểm trí lực (0/5).’

“Ta tiếp tục tăng cấp!”

‘Trí Tuệ Của Pháp Sư Học Đồ (cấp E) tăng cấp thành công thành Trí Tuệ Của Pháp Sư Học Đồ (cấp D).’

‘Trí Tuệ Của Pháp Sư Học Đồ (cấp D) tăng cấp thành công thành Trí Tuệ Của Pháp Sư Học Đồ (cấp C).’

...

‘Trí Tuệ Của Pháp Sư Học Đồ (cấp A) tăng cấp thành công thành Trí Tuệ Của Pháp Sư (cấp S).’

‘Trí Tuệ Của Pháp Sư (cấp S): Tăng 200 điểm trí lực cơ bản.’

“Đây con mẹ nó mới gọi là súng bắn chim đổi thành rocket!”

Theo sự tăng cấp không ngừng của kỹ năng này, trí lực cơ sở nó tăng thêm cũng không ngừng gia tăng, cuối cùng đạt tới tròn 200 điểm!

Những điểm cộng mà kỹ năng này mang đến đã trực tiếp bù đắp được 8 pháp trượng tinh anh!

Tô Mộ không nhịn được cười lên.

Trị số của một cột công kích ma pháp đã đạt đến 580 điểm!

Tức là, sát thương một phát Hoả Cầu Thuật bây giờ của mình đã trực tiếp đạt tới 2320 điểm.

“Ta của bây giờ, chỉ cần hai kỹ năng là có thể giết chết con quái vật tinh anh kia rồi!”

Bây giờ, lượng máu 3000 điểm của Dã Trư Nhân tinh anh kia đã hoàn toàn không đáng chú ý trong mắt Tô Mộ.

“Cấp 6 có thể học kỹ năng bị động, nếu nói như vậy, những nghề nghiệp khác cũng có kỹ năng bị động có thể học, vậy ta há chẳng phải là có thể đột phá một đợt thuộc tính rồi sao?”

Học xong kỹ năng nghề nghiệp của mình, Tô Mộ nghĩ đến những nghề khác.

Cho dù là kỹ năng bị động gì thì mình cũng phải học!

Hắn nhanh chóng đi về phía đạo sư mục sư.

Rất nhanh, một đạo sư mục sư mang khuôn mặt hiền hoà xuất hiện trước mặt hắn.

“Xin chào, nhà thám hiểm, có gì cần giúp đỡ sao?”

“Xin chào, ta muốn học kỹ năng.”

Nếu là một pháp sư khác thì đạo sư mục sư chắc chắn sẽ không để ý đến, nhưng sau khi Tô Mộ lên tiếng, hắn lại lộ ra một nụ cười.

“Rất vui được giúp đỡ người!”

Một giây tiếp theo, một kỹ năng bị động xuất hiện trước mặt Tô Mộ.

‘Tinh Thần Của Mục Sư Học Đồ: Tăng 10 điểm tinh thần cơ bản (0/5).’

Trong nháy mắt nhìn thấy kỹ năng này, Tô Mộ không hề do dự.

‘Người đã học Tinh Thần Của Mục Sư Học Đồ, tốn 5 đồng vàng.’

Sau khi chào tạm biệt đạo sư mục sư, Tô Mộ vừa đi về phía đạo sư thích khách, vừa thêm kỹ năng.

‘Tinh Thần Của Mục Sư Học Đồ đã tăng cấp thành công thành Tinh

Thần Của Mục Sư Học Đồ (cấp E).’

‘Tinh Thần Của Mục Sư Học Đồ (cấp E) đã tăng cấp thành công thành Tinh Thần Của Mục Sư Học Đồ (cấp D).’

‘Tinh Thần Của Mục Sư Học Đồ (cấp D) đã tăng cấp thành công thành Tinh Thần Của Mục Sư Học Đồ (cấp C).’

...

‘Tinh Thần Của Mục Sư Học Đồ (cấp A) đã tăng cấp thành công thành Tinh Thần Của Mục Sư (cấp S).’

‘Tinh Thần Của Mục Sư (cấp S): tăng 200 điểm tinh thần cơ bản.’

“Kỹ năng bị động mới vĩnh viễn thần!”

Vừa thêm 200 điểm giá trị tinh thần, Tô Mộ cảm giác mình cũng sắp lên trời rồi!

Hắn nhìn cột thuộc tính của mình.

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp: 6 (0/3000)

HP: 130

MP: 8800

Công kích: 36

Công kích ma pháp: 580

Phòng ngự vật lý: 15

Phòng ngự ma pháp: 220

Thuộc tính: Sức mạnh 8, thể chất 8 (+5), tinh thần 210 (+10), trí lực 260 (+30)

Trang bị: Pháp Trượng Tinh Anh, áo giáp vải da sói, nẹp bảo vệ chân da tê giác.

“MP bùng nổ rồi!”

Thêm cả hai kỹ năng Ý Chí Pháp Thuật và Tinh Thần Của Mục Sư Học Đồ, MP của mình đã đạt đến hơn 8000 điểm rồi, tốc độ hồi phục MP và HP cũng được tăng lên gấp bội.

“Không biết kỹ năng bị động của ba nghề nghiệp khác là gì nhỉ!”

Tô Mộ vô cùng mong chờ mà đi về phía vị trí đạo sư thích khách.

...

Trên kênh thế giới, bởi vì Tô Mộ bán thanh vũ khí kia mà đã nhắc lên sóng gió.

“Ai lại ngang tàng như vậy, ngay cả vũ khí cấp E cũng bán sao?”

Chương 16: Người có thể giết ta trong nháy mắt sao?

“Trường kiếm của đội trưởng vệ binh? Là đội trưởng vệ binh ở Tân thủ thôn kia sao? Là một nhiệm vụ à? Làm thế nào vậy?”

“Đại lão hoàn thành nhiệm vụ kia ra nói một chút bí kíp đi, sao ta đến trước mặt đội trưởng vệ binh, hẳn lại không thèm để ý đến ta vậy?”

“Nói thật, loại vũ khí khen thưởng cho nhiệm vụ này, thuộc tính không tệ nhưng không cần thiết mua đâu!”

“Không cần thiết mua? Bây giờ đã đến 30 đồng vàng rồi!”

“Ôi vãi, nhà giàu của Hoa quốc chúng ta còn nhiều, nghe nói bây giờ 1 đồng vàng ít nhất cũng đáng giá một nghìn vạn, 30 đồng vàng há không phải là 3 trăm triệu sao?”

“Theo ta thấy, ít nhất cũng phải đến 1 tỷ mới có thể dừng lại.”

...

Tân thủ thôn số 8621.

“Hiệu trưởng, vũ khí kia bị nâng đến 30 đồng vàng rồi, bây giờ trong tay chúng ta không có được nhiều như vậy.” Một người nhìn chiến sĩ đang giết quái bên cạnh, biểu cảm hơi thay đổi.

“Thôi, nhắn tin riêng với người bán kia, hỏi một chút bí kíp của thanh kiếm kia, nói với hắn, chúng ta có thể bỏ ra 20 đồng vàng!” Hiệu trưởng kết thúc lợn rừng bằng một kiếm, quay người nói.

Cho dù tài lực của hắn hùng hậu, nhưng trong đất nước rộng lớn thế này, dù là ngoài sáng hay trong tối thì những gia tộc có tài lực hùng hậu hơn hẳn quả thực là vô cùng nhiều.

“Người kia hình như đã bật chế độ chặn, tất cả những tin nhắn gửi đi đều chưa trả lời!” Chờ qua một lúc, thủ hạ lên tiếng.

“Thôi, để ta tự nghiên cứu!” Hiệu trưởng nghe vậy, thở dài một hơi, đột nhiên nghĩ đến cái gì đó, hỏi: “Đúng rồi, bảo người tìm Tô Mộ kia, có tin tức gì chưa?”

“Những người trùng tên trùng họ quá nhiều, thật sự là vớt chàm trong biển lớn!” Thủ hạ bất đắc dĩ lắc đầu.

Hiệu trưởng không nói gì, biểu cảm mang mấy phần cay đắng.

Trong những Tân thủ thôn khác, cũng có không ít con cháu quý tộc đang thử liên hệ với Tô Mộ.

Không hề ngoại lệ, những tin nhắn bọn họ gửi đi đều chìm trong đáy biển.

Những công tử ngày thường cao cao tại thượng, được người nịnh nọt này, không hẹn mà cùng có cảm giác thất bại.

Lúc này bọn họ mới nhận rõ một thực tế.

Trong Thần Đồ, không phải cứ có tiền là có tất cả.

Lúc này, Tô Mộ làm cho mọi người lo nghĩ đang đứng trước mặt một nữ đạo sư nghề thích khách mặc một áo giáp da nóng bỏng, khuôn mặt cool ngầu.

“Xin chào, ta muốn học kỹ năng!”

“Tất nhiên, chỉ cần người có đủ tiền!” Câu trả lời của NPC nữ cũng rất cool ngầu.

Kỹ năng vừa xuất hiện, Tô Mộ cũng theo đó mà nhìn thấy kỹ năng bị động đầu tiên của nghề thích khách mà cấp 6 có thể học.

‘Quỷ Đạo Cửa Thích Khách: Tặng 10 điểm nhanh nhẹn cơ bản (0/5).’

“Học!”

Tô Mộ trực tiếp lấy ra 5 đồng vàng.

Trong cột kỹ năng nhiều thêm một kỹ năng bị động, nhìn điểm kỹ

năng 9999999 kia của mình, hẳn không ngừng ấn + cho kỹ năng
Quỷ Đạo Của Thích Khách.

‘Quỷ Đạo Của Thích Khách tăng cấp thành công thành Quỷ Đạo
Của Thích Khách (cấp E).’

‘Quỷ Đạo Của Thích Khách (cấp E) tăng cấp thành công thành Quỷ
Đạo Của Thích Khách (cấp D).’

‘Quỷ Đạo Của Thích Khách (cấp D) tăng cấp thành công thành Quỷ
Đạo Của Thích Khách (cấp C).’

...

‘Quỷ Đạo Của Thích Khách (cấp A) tăng cấp thành công thành Quỷ
Đạo Của Thích Khách (cấp S).’

‘Quỷ Đạo Của Thích Khách (cấp S): Tăng 200 điểm nhanh nhẹn cơ
bản.’

“Cảm giác tốc độ di chuyển của mình cũng tăng nhanh rồi!”

Vừa thêm 200 điểm nhanh nhẹn cơ bản, Tô Mộ cảm giác tốc độ
chạy của mình được tăng thêm gấp bội.

Hắn bước nhanh chạy đến chỗ của đạo sư nghề cung tiễn thủ, tốc
độ chạy kia, nếu bị thích khách nhanh nhẹn nhìn thấy chắc sẽ kinh
ngạc đến rớt cằm.

“Kỹ năng này không thích hợp với ta!”

Đến chỗ này của đạo sư nghề cung tiễn thủ, nhìn thấy kỹ năng
trước mắt, Tô Mộ có hơi thất vọng.

‘Sự Chuyên Chú Của Cung Tiễn Thủ: Tăng 20 điểm công kích vật lý
tầm xa (0/5).’

Bởi vì vấn đề nghề nghiệp, Tô Mộ chỉ có thể công kích ma pháp
tầm xa, không có công kích vật lý tầm xa.

Hơn nữa hẳn chỉ có thể cầm pháp trượng đánh quái, không thể
dùng pháp trượng bắn tên.

Không còn cách nào khác, hắn chỉ có thể chào tạm biệt đạo sư cung tiễn thủ, đi về phía cửa thôn tìm đội trưởng vệ binh.

“Nhà thám hiểm tôn kính, người còn chưa tới cấp 10, chờ sau khi người đến cấp 10 lại đến tìm ta!”

Đội trưởng vệ binh nhìn thấy Tô Mộ, trả lời rất chính thức.

“Ta tới tìm người để học kỹ năng!” Tô Mộ cười nói.

Tiếp đó, một kỹ năng đã xuất hiện trước mắt hắn.

‘Võ Đạo Của Chiến Sĩ: Tăng 20 điểm công kích cận chiến (0/5).’

‘Người đã học Võ Đạo Của Chiến Sĩ: Tăng 200 điểm công kích cận chiến.’

“Được rồi, bốn kỹ năng, tổng cộng tốn 20 đồng vàng, xem vũ khí kia của ta đấu giá như thế nào rồi!”

Tốn 20 đồng vàng, Tô Mộ không xót của chút nào.

Nếu còn có kỹ năng bị động có thể học, hắn chỉ mong có thể tiêu hết đồng vàng trong túi.

“Thế mà lại có thể nâng đến 35 đồng vàng!”

Mở ra phòng đấu giá, thanh trường kiếm của đội trưởng vệ binh mà mình trưng bày kia đã đấu giá đến 35 đồng vàng, trừ đi phí tổn thì còn 31 đồng vàng và 50 đồng bạc.

Con số này quả thực khiến cho Tô Mộ bất ngờ.

Suy cho cùng thì đây là vũ khí nhận được ở nhiệm vụ này, chỉ cần có người tăng lên cấp 4, sau đó nhìn thấy Sói Trắng con trong rừng là có thể nhận được nhiệm vụ từ đội trưởng vệ binh.

Tuy nói Sói Trắng con là quái vật tinh anh, nhưng chờ sau khi cấp của đại bộ đội trong Tân thủ thôn kia đạt đến cấp 4 thì việc hoàn thành nhiệm vụ này hiển nhiên không phải vấn đề gì.

“Bây giờ trong tay ta còn có 114 đồng vàng, tạm thời vẫn đủ dùng,

đi đánh quái Dã Trư Nhân tinh anh trước đã!”

Nghĩ đến rương báu mà Dã Trư Nhân tinh anh bảo vệ, Tô Mộ đã không kịp chờ đợi.

Hắn tăng nhanh bước chân, đi ra khỏi thôn.

“Người anh em, nói chuyện chút đi!”

Còn chưa đi được mấy bước, đã có một đám người vây hắn lại.

“Lại là người?”

Nhìn thấy người dẫn đầu của đám người kia, chân mày của Tô Mộ cau lại.

“Lần trước ta chưa nói rõ, ta giới thiệu lại một lần nữa, ta là người thừa kế của tập đoàn Đại Hằng, Hứa Thế Kiệt!” Người đàn ông dẫn đầu nở một nụ cười đẹp trai, lên tiếng vô cùng lễ phép.

Chương 17: Hứa Thế Kiệt khổ rồi.

“Xin lỗi, ta không có nhiều thời gian!”

Tô Mộ gật đầu ra hiệu, đang định rời đi.

Tiếp đó, vài người lập tức vây lại, chặn đường đi của Tô Mộ.

“Người có ý gì?” Tô Mộ quay đầu nhìn Hứa Thế Kiệt, ánh mắt dần lạnh xuống.

Lần này đối phương rõ ràng là đến kiếm chuyện!

“Ý của ta rất đơn giản, nói cho ta cách tăng cấp của người, hôm nay ta sẽ chuyển cho người một trăm triệu, nhưng nếu người không nói!”

Hứa Thế Kiệt thu hồi bộ mặt tươi cười kia, lạnh lùng nói.

“Vậy tiếp theo này bọn họ sẽ luôn đi theo người!”

Hắn vừa thốt lên lời này, lại có một đám người vây quanh bốn phía của Tô Mộ.

“Người đang uy hiếp ta sao?” Sắc mặt của Tô Mộ trầm xuống.

“Vậy phải xem người có thức thời hay không rồi!” Hứa Thế Kiệt cũng rất trực tiếp.

Công tử quý tộc như hắn, mong muốn thứ gì mà không có được chứ?

“Trong Tân thủ thôn này, người của ta không ít đâu, dù bây giờ người có thoát game, bọn ta thay phiên nhau trông chừng thì cũng có thể bắt được người!”

Đã nói đến mức độ này, Tô Mộ cũng hiểu rõ trong lòng.

Tên trước mắt này dựa vào quy định trong Tân thủ thôn không được công kích lẫn nhau mà cố ý ngáng chân mình đây mà!

“Tránh ra!”

Tô Mộ đi về phía trước hai bước, nhìn về phía người chặn trước mình gần nhất.

Trên mặt người kia mang theo ý cười, không hề có ý định tránh ra.

‘Người chơi Ngu Kiến Thụ vi phạm quy tắc của Tân thủ thôn, người có thể công kích hắn mà không bị trừng phạt!’

Lúc này, trước mặt Tô Mộ xuất hiện một nhắc nhở.

“Có thể công kích sao?”

Nhắc nhở này khiến cho ánh mắt Tô Mộ sáng lên, cũng hiểu rõ.

Mặc dù trong Tân thủ thôn không cho phép người chơi công kích lẫn nhau, nhưng hành vi của Hứa Thế Kiệt cũng không được cho phép!

Không hề do dự, Tô Mộ giờ pháp trường của mình lên, đánh về phía Ngu Kiến Thụ.

“Người anh em, người bị ngược sao? Tân thủ thôn không cho phép người chơi công kích lẫn nhau mà!”

“Xì, cho dù được công kích thì một pháp sư có thể gây ra bao nhiêu tổn thương chứ, bọn ta nhiều người như vậy, người muốn đánh đến lúc nào đây?”

“Để cho hắn đánh đi, không chừng hắn vừa ra tay đã biến thành tên đồ rồi, như vậy càng tốt!”

Những người xung quanh khác nhìn hành động của Tô Mộ, tất cả đều cười ra tiếng.

“Xì, một pháp sư như người, còn có thể giết ta sao?” Ngu Kiến Thụ nhìn pháp trượng đang giơ cao của Tô Mộ, vẻ mặt khinh thường.

Nhưng một giây kế tiếp, tất cả mọi người đều không cười nổi nữa.

Pháp trượng của Tô Mộ vừa đập lên đầu của Ngu Kiến Thụ, một con số tổn hại khoa trương cũng xuất hiện trước mắt bọn họ.

-236!

Không hề nghi ngờ, Ngu Kiến Thụ cấp 2 đã bị giết, biến thành một ánh sáng trắng.

Những người chặn trước mặt Tô Mộ cũng lùi một bước theo bản năng, nhường lại vị trí.

Tô Mộ lạnh lùng nhìn bọn họ, đi về phía trong rừng.

“Ban này là ta hoa mắt sao? Tên kia đã giết chết lão Ngu bằng một gây rồi?”

“Vậy con số sát thương này cũng quá cao rồi? Tên kia không phải là một pháp sư sao?”

“Ta cảm thấy chắc là quy tắc trò chơi không cho phép xảy ra hành vi vừa rồi của chúng ta, cho nên lão Ngu mới bị giết!”

“Nhất định là như vậy, nếu không thì một công kích bình thường của hắn làm sao có thể giết được lão Ngu chứ?”

Sau khi đám người phản ứng lại, liên tiếp lên tiếng.

“Hứa thiếu, làm sao bây giờ?” Có người hỏi Hứa Thế Kiệt.

“Đuổi theo! Cho dù không ngăn được hắn thì còn không đi theo hắn được sao? Ta muốn nhìn xem hắn rốt cuộc đánh quái một mình thế nào được!”

Sắc mặt Hứa Thế Kiệt âm u, hắn đuổi theo hướng Tô Mộ vừa rời đi.

Những người khác cũng không dám chậm trễ, theo sát phía sau hắn.

Ngu Kiến Thụ vừa bị Tô Mộ giết thì lại tương đối cực khổ.

Sau khi chết trong Thần Đò, nhất định phải đợi 24 tiếng sau mới có thể vào lại.

Cho dù là người nào, chỉ cần chết ở giai đoạn trước một lần thì sẽ bị lạc hậu vô hạn hơn những người khác.

“m hồn không tan!”

Trên đường đi đến doanh trại Dã Trư Nhân, Tô Mộ nhìn đám người Hứa Thế Kiệt đi theo phía sau, sắc mặt âm trầm.

Hắn vừa định rảo bước bỏ rơi đám người này, nhưng sau khi nhìn thấy đám quái vật xung quanh, khoe miệng lại nhếch lên.

Chắc cấp bậc của đám người Hứa Thế Kiệt không cao.

Nếu bọn họ cố tình đi theo mình đến khu quái vật cao cấp, cho dù mình không thể tiến hành tấn công bọn họ thì vẫn có cách để giết chết được!

Tô Mộ chậm bước chân lại.

“Cẩn thận một chút, quái vật bên này có cấp bậc cao.”

Xung quanh xuất hiện không ít quái vật cao cấp, Hứa Thế Kiệt phát ra nhắc nhở với người đi theo.

Đoàn người đi theo sau lưng Tô Mộ, đi thẳng từ khu quái vật cấp 2 đến khu quái vật cấp 4.

“Hứa thiếu, có phải tên này định đi đến khu quái vật cấp 5 không? Chúng ta còn đi theo sao?”

“Chúng ta có cấp bậc thấp, quái vật cấp 5, e rằng cách hai mươi mét cũng có thể nhìn thấy chúng ta.”

“Sao tên kia lại đi đến bên cạnh quái, mà quái cũng không để ý đến hắn, chẳng lẽ hắn đã ở cấp 5 rồi sao?”

Thấy Tô Mộ đi trong khu quái vật cấp 4 như đi vào chỗ không người, biến mất khỏi tầm mắt của bọn họ rất nhanh, không ít người thảo luận.

Lời bọn họ nói cũng khiến cho Hứa Thế Kiệt hạ quyết tâm: “Nếu như hắn thật sự đã lên cấp 5, chúng ta nhất định phải làm rõ phương thức thăng cấp của hắn!”

Nếu có thể nắm giữ được phương pháp của một người lên đến cấp 5 trong giai đoạn hiện giờ, như vậy Hứa Thế Kiệt sẽ nắm được quyền phát ngôn tuyệt đối trong tập đoàn Đại Hằng.

“Đuổi theo!”

Hứa Thế Kiệt hạ lệnh cho mọi người.

“Không được đâu Hứa thiếu, nếu đi qua quái sẽ nhìn thấy chúng ta, đó chính là quái cấp 4.” Một người nhìn quái cấp 4 cách đó không xa, vẻ mặt bất an.

Phần lớn bọn họ đều là cấp 2, đỡ đòn tấn công của quái cấp 4, không một ai có thể gánh vác được.

“Thuộc tính nhanh nhẹn của người cao, người đi dẫn con quái kia đi, những người còn lại bọn ta tiếp tục đuổi theo!” Hứa Thế Kiệt nhíu mày lại, nhìn về phía tên thuộc hạ có nghề nghiệp thích khách.

Chương 18: Hứa Thế Kiệt khổ rồi. (2)

“Hứa thiếu, chuyện này...” Người kia vô cùng do dự.

“Ít nói nhảm, nếu người chết, ta cho người năm trăm vạn!” Hứa Thế Kiệt vung tay lên, không hề có tính người.

“Cảm ơn Hứa thiếu, cảm ơn Hứa thiếu!” Người kia nghe vậy, vội vàng đồng ý.

Năm trăm vạn đổi lấy một cơ hội phục sinh, đây là một vụ buôn bán không tệ đối với hắn.

Hắn nhắm về phía con quái cấp 4 kia, đại khái khi cách mười bảy mười tám mét, con sói hoang kia đã xông về phía hắn.

Người kia lập tức quay đầu bỏ chạy.

“Đi nhanh lên!”

Nhân một cơ hội này, Hứa Thế Kiệt hô lớn một tiếng.

Những người khác cũng lập tức chạy về hướng kia.

Chạy một lúc, bọn họ nhìn thấy Tô Mộ đang đứng ở chỗ không xa.

“Tên này đang chờ chúng ta?”

“Hắn có ý gì?”

Mấy người nhìn thấy nụ cười nhàn nhạt trên mặt Tô Mộ, không rõ chân tướng, Hứa Thế Kiệt càng cau chặt chân mày.

“Anh bạn, không thể tấn công nhau trong Tân thủ thôn, ta thấy tốt nhất là người vẫn nên nói phương pháp luyện cấp cho chúng ta biết đi, ta cho người một tỷ!”

Không hiểu rõ hư thực về Tô Mộ, Hứa Thế Kiệt lại cho một bảng giá rất cao.

“Một tỷ đúng là một con số khiến cho người ta rất khó có thể từ chối!” Tô Mộ nở nụ cười.

Ánh mắt Hứa Thế Kiệt sáng ngời, hắn dường như cho rằng Tô Mộ

đã động lòng, vội vàng nói: “Tập đoàn Đại Hằng chúng ta chắc chắn có thể lấy ra nhiều tiền mặt như vậy, chỉ cần phương pháp người nói ra hữu hiệu, trong vòng hai tiếng, tiền có thể vào trong tài khoản của người!”

“Vậy sao?” Tô Mộ lộ vẻ nghiến ngấm.

“Người yên tâm, danh dự của tập đoàn Đại Hằng chúng ta có bảo đảm ở toàn thế giới!” Hứa Thế Kiệt vỗ ngực đáp.

“Đáng tiếc!”

Một giây sau, lời Tô Mộ nói lại khiến cho hắn sửng sốt.

“Đáng tiếc cái gì?”

Hứa Thế Kiệt không kịp phản ứng lại.

Nhưng đúng vào lúc này, hắn đột nhiên phát hiện phía sau Tô Mộ lại có rất nhiều quái vật đang tiến đến gần.

“Ôi trời, cái quỷ gì?”

“Đó có chừng năm sáu chục con sói hoang đi?”

“Đó đều là quái cấp 5, tên này đang tìm đường chết sao?”

Những người khác đều nhìn thấy số lượng sói hoang khoa trương ở sau lưng Tô Mộ, tất cả đều trợn trừng mắt, thậm chí thất thần tái chỗ.

So với mọi người khiếp sợ, Tô Mộ lại lạnh nhạt.

Trong một lát vừa rồi, hắn lợi dụng hơn hai trăm điểm nhanh nhẹn hiện giờ của mình, thành công thu hút thù hận của phần lớn quái vật cấp 5 trong khu vực này đến đây.

Không thể nghi ngờ, đây là một hành động điên cuồng, nhưng có ưu thế tuyệt đối về tốc độ, Tô Mộ hoàn toàn không lo lắng sẽ bị quái vật đuổi theo.

“Người định làm gì?” Lúc này Hứa Thế Kiệt đã phát hiện không

đúng, mở miệng chất vấn.

Đáp lại hắn là một nụ cười lạnh lùng của Tô Mộ.

Sau đó, Tô Mộ sải bước, xông vào trong đám người.

Rất nhiều sói hoang theo sát phía sau.

“Chạy!”

Không biết ai kêu lên một câu, đội ngũ lập tức rối loạn, bỏ chạy khắp bốn phía.

Nhưng tốc độ của bọn họ không nhanh bằng sói hoang cấp 5.

Sói hoang không đuổi kịp Tô Mộ, sau khi những người khác tiến vào khu vực thù hận, chúng lập tức thay đổi mục tiêu.

-82

-90

-85

Từng con số tổn thương hiện lên trên đầu đám người này, không ít người liên tiếp biến thành tia sáng trắng.

Cấp bậc của Hứa Thế Kiệt đã đạt đến cấp 3, lượng máu cũng cao hơn những người khác một chút, nhưng ở trước mặt sói hoang thành đàn, chỉ có một con đường chết.

“Ông đây không để yên cho người đâu!”

Trước khi hóa thành ánh sáng trắng, hắn bỏ lại một câu ngoan độc cho Tô Mộ.

“Đám người này làm lãng phí không ít thời gian của ta!”

Tô Mộ lạnh nhạt, không chút để ý.

Tuy rằng trong hiện thực, đám người Hứa Thế Kiệt có quyền thế, nhưng ở trong Thần Đồ, hắn lại hoàn toàn không để ý.

Tô Mộ tăng tốc độ chạy lên, lao về phía doanh trại của Dã Trư Nhân.

Ngay sau đó, sói hoang sau lưng bị mất mục tiêu, tất cả đều dừng tại chỗ.

“Quái vật không đổi mới à?”

Trong doanh trại Dã Trư Nhân, Dã Trư Nhân rìu bén tinh anh vẫn còn đang cẩn thận canh chừng ruộng bầu kia.

“Bắt đầu đi!”

Đi vào trong phạm vi công kích ba mươi mét, Tô Mộ bắt đầu niệm chú Hỏa Cầu thuật.

-2320!

Hai giây sau, một con số tổn thương vĩ đại đã bay lên từ trên đầu Dã Trư Nhân rìu bén.

“Grào!”

Là một quái tinh anh, nó hiển nhiên đã bị Tô Mộ chọc giận, giờ rìu lên, xông về phía Tô Mộ.

“Mũi Tên Băng Sương!”

-1740

Nhưng ngay khi kỹ năng tấn công của nó vừa chuẩn bị tung ra, một phát tên băng đã bắn vào trên thân nó.

“Phịch!” Dã Trư Nhân rìu bén trực tiếp ngã trên mặt đất.

“Thoải mái!”

Hai phát kỹ năng thu phục một con quái tinh anh, chuyện này có thể còn thành công hơn xử lý đám người Hứa Thế Kiệt kia.

Hắn bước nhanh về phía thi thể quái tinh anh, nhặt vàng sáng kia lên.

‘Rìu bén của Dã Trư Nhân (cấp B): công kích +20, sức mạnh +5, thể chất +5, cần cấp bậc: 6’

‘Người nhận được 1 đồng vàng.’

‘Người nhận được bức thư của Dã Trư Nhân.’

“Không hổ là tinh anh, lại rơi ra một vũ khí phẩm chất cấp B!”

Cầm rìu bén của Dã Trư Nhân trong tay, Tô Mộ không nhịn được nở nụ cười.

“Tiếp theo chính là giờ phút kích động lòng người!”

Đương nhiên, đây còn không phải là toàn bộ thu hoạch của mình.

Ánh mắt của hắn dời lên trên rương báu bạc.

...

Trong một tòa nhà ở Hoa quốc.

“Choang rắc!”

Một loạt âm thanh đồ vật vỡ vụn không ngừng vang lên.

Hứa Thế Kiệt ném hết toàn bộ đồ có thể ném trong phòng xuống đất để biểu đạt sự phẫn nộ của hắn.

“Reng! Reng! Reng!”

Lúc này, di động của hắn vang lên.

Nhìn thấy tên hiển thị người gọi đến, hắn thay đổi sắc mặt, vội vàng điều chỉnh hô hấp, đè ép phẫn nộ này xuống.

“Cha.” Nhận điện thoại, giọng điệu của hắn thật cung kính.

“Nghe nói người bị người giết chết ở Tân thủ thôn?” Một giọng nói tràn ngập uy nghiêm truyền đến từ đầu dây bên kia.

“Ồm...” Hứa Thế Kiệt ngây ngẩn ra, dường như không ngờ chuyện này sẽ lan truyền nhanh đến như vậy, vội vàng giải thích: “Đó đều

là chuyện ngoài ý muốn, ta sẽ đòi món nợ này về, người không cần lo lắng.”

“Người cầm miệng cho ta!” Đầu bên kia phát ra tiếng trách cứ.

Chương 19: Nhiệm vụ tinh anh.

Hứa Thế Kiệt không dám nói lời nào nữa.

“Người nhớ kỹ cho ta, mấy anh em các người, ai lấy được thành tựu lớn nhất trong Thần Đồ, đó mới là người nối nghiệp của ta!”

“Cha, người nghe ta giải thích.”

Hứa Thế Kiệt còn định nói điều gì, nhưng đầu bên kia lại vang lên tiếng máy bận.

“Tút! Tút! Tút!”

“Trời ạ dù má!”

Hứa Thế Kiệt nện mạnh điện thoại di động xuống mặt đất, cả khuôn mặt khó coi đến cực hạn!

“Mở ruộng báu à mở ruộng báu.”

Trong doanh trại Dã Trư Nhân, Tô Mộ nhìn ruộng báu màu bạc trước mắt, xoa tay.

Ruộng này không bị khóa.

‘Có mở ra ruộng báu bạc ra không?’

Một nhắc nhở bắn ra.

Tô Mộ mang tâm tình khẩn trương kích động, nhấn xác nhận.

Một giây sau, ruộng bạc chậm rãi mở ra.

‘Người nhận được 5 đồng vàng!’

‘Người nhận được mũ giáp Thủy Triều.’

‘Người nhận được sách kỹ năng: Lá Chắn Ma Pháp.’

“Sướng!”

Nhìn xem nhắc nhở liên tiếp, Tô Mộ phát ra một tiếng hô to.

‘Mũ giáp Thủy Triều (cấp C): Phòng ngự + 10, thể chất + 5.’

‘Lá Chắn Ma Pháp (cấp C): Có thể chuyển hóa 10% lượng mana của mình thành một Lá Chắn Ma Pháp, giá trị lá chắn tương đương tiêu tốn lượng mana x100%, duy trì một phút đồng hồ hoặc bị đánh nát mới thôi, Lá Chắn Ma Pháp có thể ngăn cản tổn thương bất kỳ, hơn nữa khi lá chắn tồn tại, thi pháp sẽ không bị đánh gãy, cooldown 60s (0/5).’

“Một món trang bị phòng ngự, còn có một thần kỹ của pháp sư!”

Điều khiến Tô Mộ vui mừng là quyển sách kỹ năng kia.

Lượng mana hiện giờ của mình vô cùng khoa trương, 10% lượng mana chính là 880 điểm giá trị lá chắn.

Đây tương đương với 880 điểm lượng máu!

Đương nhiên, kỹ năng này còn chưa lên đến đỉnh đâu!

“Quy củ cũ!”

Tô Mộ mở thanh kỹ năng ra, tìm được kỹ năng Lá Chắn Ma Pháp, trực tiếp thao tác.

‘Lá Chắn Ma Pháp (cấp C) thăng cấp thành công lên Lá Chắn Ma Pháp (cấp B).’

‘Lá Chắn Ma Pháp (cấp B) thăng cấp thành công lên Lá Chắn Ma Pháp (cấp A).’

‘Lá Chắn Ma Pháp (cấp A) thăng cấp thành công lên Lá Chắn Ma Pháp (cấp S).’

‘Lá Chắn Ma Pháp (cấp S): Có thể chuyển hóa 10% lượng mana của

bản thân thành một Lá Chắn Ma Pháp, giá trị lá chắn tương đương tiêu hao lượng mana x500%, duy trì ba phút hoặc đến khi bị đánh nát mới thôi, Lá Chắn Ma Pháp có thể ngăn cản tổn thương bất kỳ, hơn nữa khi lá chắn tồn tại, thi pháp sẽ không bị đánh gãy, cooldown 60s.’

“Tiêu hao năm lần lượng mana, cũng chính là 4400 điểm tổn thương.”

“Hiện giờ cho dù là BOSS cũng không miêu sát được ta?”

Lá Chắn Ma Pháp cấp S chẳng những gia tăng giá trị lá chắn thật lớn, thời gian duy trì cũng đạt đến ba phút.

Có kỹ năng này, hiện giờ Tô Mộ hoàn toàn không cần lo lắng mình sẽ chết đột ngột.

“Thử một lần trước!”

Ấn Lá Chắn Ma Pháp, lượng mana của Tô Mộ lập tức giảm bớt 10%, sau đó hắn cảm thấy thân thể của mình được một luồng năng lượng bao bọc, ở phía sau ô HP kia lại nhiều thêm một giá trị lá chắn 4400 điểm.

“Với điểm công kích và phòng ngự của ta, đánh quái cấp 7, cho dù ta đứng để chúng nó đánh, chúng cũng không đánh chết ta được!”

“Sau đó chính là hai món trang bị!”

Thu hoạch được một kỹ năng có lợi, Tô Mộ nhìn hai món trang bị ở trong bao.

Rìu bén Dã Trư Nhân và mũ giáp Thủy Triều kia.

Một vũ khí thăng cấp sắc bén, vượt trên trường kiếm của đội trưởng vệ binh, một mũ giáp phòng ngự cao.

“Giá khởi điểm 10 đồng vàng, để lũ có tiền kia đến đoạt!”

Tô Mộ đặt giá khởi điểm 10 đồng vàng cho hai món trang bị, rồi không quản nữa.

Hắn nhìn về phía một vật phẩm khác trong bao.

‘Bức thư của Dã Trư Nhân: Giao bức thư này cho đội trưởng vệ binh của Tân thủ thôn, kích hoạt một nhiệm vụ ẩn giấu!’

“Nhiệm vụ ẩn giấu?”

Tô Mộ lập tức sinh hứng thú.

Tuy rằng làm nhiệm vụ trong Thần Đồ không có điểm kinh nghiệm, nhưng phần thưởng từ nhiệm vụ cho lại vô cùng phong phú, nếu nhiệm vụ này lại cho một kỹ năng, vậy có thể tăng lên năng lực bản thân to lắm!

“Đi về nhận nhiệm vụ trước!”

Ngẫm nghĩ, Tô Mộ không tiếp tục đi đến khu quái cao cấp, ngược lại đuổi về Tân thủ thôn.

Trực giác nói cho hắn biết, nhiệm vụ này không hề đơn giản.

Quay về Tân thủ thôn, không có đám người Hứa Thế Kiệt quấy rầy, dọc theo đường đi, Tô Mộ vô cùng yên tĩnh.

“Nhà mạo hiểm tôn kính, người có chuyện gì sao?”

Đội trưởng vệ binh nhìn thấy Tô Mộ, thái độ thân cận vô cùng.

“Ta nhận được một bức thư ở trong rừng, không biết có tác dụng gì.” Tô Mộ lấy bức thư kia ra.

“Đây là?”

Đội trưởng vệ binh nhận bức thư, nhìn xem một lúc, sau đó nhún mày lại.

“Dã Trư Nhân này lại đầu hàng Tà Thần, chúng nó thành lập một tế đàn ở chỗ sâu trong rừng rậm, thông qua cung phụng Tà Thần để đạt được sức mạnh to lớn.”

“Lực lượng trong thôn không đủ, chúng ta rất khó xâm nhập vào rừng rậm phá hủy tế đàn của Dã Trư Nhân, vậy phải làm thế nào

đây!”

Đội trưởng vệ binh cau mày.

Đột nhiên, hắn nhìn chằm chằm vào Tô Mộ, định nói lại thôi, sau đó vẫn mở miệng: “Nhà mạo hiểm tôn kính, người có thể lấy được bức thư này, có lẽ người có thể phá hủy được tế đàn của Dã Trư Nhân.”

‘Có nhận nhiệm vụ: Phá hủy tế đàn của Dã Trư nhân (tinh anh) không?’

“Nhiệm vụ cấp tinh anh?”

“VẬY NHẤT ĐỊNH PHẢI NHẬN!”

Không do dự, Tô Mộ quyết đoán tiếp nhận nhiệm vụ này.

‘Phá hủy tế đàn của Dã Trư Nhân: Dã Trư Nhân thành lập một tế đàn ở phía đông rừng rậm, người cần phải tìm được vị trí của tế đàn, đồng thời phá hủy nó, có thể nhận được quà tặng của đội trưởng vệ binh, độ khó nhiệm vụ là cấp tinh anh, đề nghị đội ngũ trên hai mươi người tiến hành.’

“Đội ngũ trên hai mươi người? Xem ra nhiệm vụ này không đơn giản!”

Nhìn thấy miêu tả trên ô nhiệm vụ, Tô Mộ neho mắt lại.

Nhiệm vụ này tuyệt đối có thể được gọi là một nhiệm vụ tập thể.

“Nhà mạo hiểm tôn kính, tốt nhất là người có thể tìm kiếm một vài người giúp đỡ, ở trên tế đàn đó, có lẽ người sẽ gặp phải ý thức của Tà Thần, phá hủy nó, đồng thời mang tàn tích của ý thức Tà Thần về, ta sẽ truyền thụ cho người một bí kỹ!” Đội trưởng vệ binh lên tiếng lần nữa.

“Bí kỹ?”

Chương 20: Pháp sư cận chiến.

Tô Mộ nhanh chóng phản ứng lại.

Đội trưởng vệ binh là một chiến sĩ, bí kỹ truyền thụ cho nhất định là một kỹ năng của chiến sĩ.

Nói cách khác, nhiệm vụ tập thể này chắc là nhiệm vụ kỹ năng đặc thù của chiến sĩ, có vẻ không hợp với mình là một pháp sư.

Nhưng mình có thể học tập kỹ năng bất kỳ, tự nhiên không thể bỏ qua bí kỹ này được.

Không chừng bí kỹ này có thể lên đến ngoài cấp S!

“Yên tâm đi, ta nhất định sẽ hoàn thành nhiệm vụ!”

Tô Mộ gật đầu với đội trưởng vệ binh, bắt đầu di chuyển dựa theo phương hướng nhiệm vụ chỉ dẫn.

“Tên kia là ai? Đội trưởng vệ binh thật khách khí với hần!”

“Đúng vậy, chúng ta định đi nói chuyện phiếm với đội trưởng vệ binh, suýt nữa bị một kiếm chém chết, tên kia dựa vào cái gì?”

“Chẳng lẽ là đáng vẻ đẹp trai sao? Nhưng hần còn không anh tuấn bằng ta!”

“Chẳng lẽ hần kích hoạt nhiệm vụ gì sao?”

“Đúng rồi, các người có nhớ thanh trường kiếm của đội trưởng vệ binh ở trên kênh thế giới không?”

“Người nói, hần nhận nhiệm vụ kia?”

Trong Tân thủ thôn có không ít người nhìn thấy thái độ hoàn toàn khác của đội trưởng vệ binh đối với Tô Mộ, cả đám bắt đầu suy nghĩ viển vông.

Nhất là sau khi bọn họ cho rằng Tô Mộ tìm được cách kích hoạt nhiệm vụ trường kiếm của đội trưởng vệ binh, ánh mắt cả đám nhìn bóng dáng Tô Mộ có thể gọi là nóng bỏng tay.

Phải biết rằng, chỉ cần có thể nhận được thanh vũ khí kia, cho dù

mang đi bán cũng có thể khiến cho bọn họ cơm áo không lo cả đời, thậm chí mấy đời!

“Ta muốn đi thỉnh giáo cao thủ!”

“Nhiệm vụ kia chắc chắn không dễ hoàn thành, có lẽ ta có thể giúp đỡ!”

“Đi theo hắn, không chừng có thể thông qua quái nhiệm vụ thu được tin tức mấu chốt của nhiệm vụ!”

“Hình như hắn đã đi xa, mau đuổi theo!”

Lúc này, có mấy trăm người trong Tân thủ thôn cùng đuổi theo phía Tô Mộ rời đi.

“Đám người này định làm gì?”

Đám người menh mông đuổi theo sau lưng mình, Tô Mộ quay đầu lại.

Đám người này không phải do Hứa Thế Kiệt tìm đến đấy chứ?

“Đại khái có bốn năm trăm người, nhưng chắc cấp bậc đều không cao, dẫn vào trong khu quái vật cấp 5, có thể giữ toàn bộ bọn họ lại!”

Đám người càng theo càng nhanh, Tô Mộ sinh ra sát khí.

Nhưng đúng lúc này, mấy giọng nói truyền đến.

“Vị đại lão này, người đi làm nhiệm vụ của đội trưởng vệ binh à? Có cần giúp đỡ không? Ta là pháp sư cấp 2, DPS cũng ổn!”

“Cấp 2 thì xem nào nhiệt cái gì, ta là pháp sư cấp 3, thêm hết điểm trí lực!”

“Người anh em, có thể cùng thực hiện nhiệm vụ của đội trưởng vệ binh không? Một mình người cũng không thể hoàn thành phải không?”

Tiếng kêu la của đám người này khiến Tô Mộ nhíu mày lại.

“Nhiệm vụ của đội trưởng vệ binh?”

Hắn nhanh chóng phản ứng lại.

“Nếu không phải người của Hứa Thế Kiệt, thì không cần thiết!”

Miệng nhẹ giọng thì thầm một câu, Tô Mộ tăng nhanh bước chân, chỉ chốc lát đã kéo xa khoảng cách với đám người phía sau.

“Má ơi, tên này đi thật nhanh, chẳng lẽ là thích khách sao?”

“Lưng công pháp trượng, sao có thể là thích khách được?”

“Chắc cấp bậc của hắn rất cao, lũ quái này đều không nhìn hắn.

“Đù má, trước mặt đến khu quái vật rồi, không đi qua được.”

“Thôi quên đi, đại lão cấp bậc như vậy chắc chắn có đội ngũ cố định, ta vẫn trở về luyện cấp thôi!”

Thấy không đuổi kịp Tô Mộ, phía trước lại xuất hiện quái cấp bậc cao dày đặc, mọi người trong đám người lớn như vậy, ai nấy đều thở dài, tự tan đi.

...

Trong cánh rừng, Tô Mộ nhanh bước chân hơn, tiến về phía đông.

Cây cối xung quanh trở nên dày đặc, ngăn cản tầm mắt không ít.

“Ê a ục ục.”

Đột nhiên, Tô Mộ nghe được một vài âm thanh kỳ quái.

Lần mò đi về phía âm thanh truyền đến, một đội Dã Trư Nhân xuất hiện trong tầm mắt của hắn.

“Bốn con quái?”

Tổng cộng có bốn Dã Trư Nhân, trong đó có hai con cầm búa ngắn, một con cầm cung tiễn, còn có một con lại cầm pháp trượng.

Tô Mộ tiến lên trước vài bước, đã nhìn thấy thuộc tính của những

Dã Trư Nhân này.

‘chiến sĩ Dã Trư Nhân’

Cấp bậc: 6

HP: 600/600

Công kích: 120

Giá trị phòng ngự: 30

‘Thợ săn Dã Trư Nhân’

Cấp bậc: 7

HP: 600/600

Công kích: 170

Giá trị phòng ngự: 20

‘Pháp sư Dã Trư Nhân’

Cấp bậc: 7

HP: 500/500

Công kích ma pháp: 180

Phòng ngự vật lý: 10

Phòng ngự ma pháp: 30

“Hai con quái cấp 6, hai con quái cấp 7, thuộc tính và lượng máu này, tiểu đội không đủ mười người căn bản không đánh lại được!”

Thuộc tính của đội Dã Trư Nhân này khiến Tô Mộ bĩu môi.

Bốn con quái, hai con cận chiến, hai con tầm xa, phối hợp này có thể nói vô cùng mạnh mẽ.

Kể cả một đội ngũ mười người, tất cả đều cấp 6, dưới điều kiện

không có chiến sĩ và mục sư, cũng rất khó giải quyết.

“Nhưng ta lại không giống!”

Tô Mộ lại không hề có chút áp lực nào.

Công kích ma pháp của quái pháp sư kia còn không phá được phòng ngự ma pháp của mình đâu!

“Mở Lá Chắn Ma Pháp!”

Tô Mộ nhấn vào kỹ năng mới nhất mình vừa đạt được, sau đó bắn Hỏa Cầu về phía quái thợ săn kia.

-2320!

Tổn thương vĩ đại hiện lên trên đầu thợ săn Dã Trư Nhân.

“Hừ! Hừ!”

Lúc này, ba đồng bọn của nó cũng phản ứng lại, hai chiến sĩ Dã Trư Nhân kia gầm lên, xông về phía Tô Mộ.

Còn quái pháp sư lại bắt đầu niệm chú ngữ.

Tô Mộ không để ý đến quái pháp sư, ngược lại bắn Hỏa Cầu vào một Dã Trư Nhân chiến sĩ.

-0!

-2320!

Hai phát Hỏa Cầu cùng xuất hiện, một là của Dã Trư Nhân pháp sư đánh Tô Mộ.

Hỏa Cầu của nó không phá vỡ được phòng ngự, Hỏa Cầu của Tô Mộ lại giết một chiến sĩ Dã Trư Nhân khác trong chốc lát.

Chiến sĩ Dã Trư Nhân còn thừa lại vọt đến trước mặt hắn, giơ búa trong tay lên cao cao, bổ tới.

Với độ nhanh nhẹn hiện giờ của Tô Mộ, hắn hoàn toàn có thể tránh né đòn tấn công của Dã Trư Nhân, nhưng hắn lại không trốn

tránh.

-155!

Một con số tổn thương không nhỏ hiện lên trên đầu Tô Mộ.

Hiện giờ tổng lượng máu của hắn mới 130 điểm, Dã Trư Nhân hoàn toàn có thể đủ đạt thành miểu sát.

Nhưng tổn thương 155 điểm này lại hoàn toàn là gãi ngứa cho Tô Mộ có được 4400 điểm lá chắn.

“Chém!”

Chương 21: Pháp sư cận chiến. (2)

Một giây sau, Tô Mộ không bắn ra kỹ năng ma pháp, ngược lại giơ thanh pháp trượng kia lên, chém mạnh về phía chiến sĩ Dã Trư Nhân kia.

-914!

Công kích cận chiến của Tô Mộ cao đến hơn 200, cộng thêm kỹ năng Chém cấp S, chiến sĩ Dã Trư Nhân bị miểu sát trực tiếp.

Nếu chiến sĩ khác nhìn thấy cảnh tượng Tô Mộ đập chết Dã Trư Nhân, chỉ e cả đám đều sẽ phải ngửa mặt lên trời thét dài.

Đây cmn là pháp sư sao?

“Một đám quái, tổng cộng 30 điểm kinh nghiệm, con đường thăng cấp vẫn còn rất dài lâu!”

Giết chết đội Dã Trư Nhân này, Tô Mộ nhìn thanh EXP của mình 520/3000.

Dựa theo hiệu suất này, còn phải tốn một khoảng thời gian mới lên đến cấp 7 được.

“Thừa dịp Lá Chắn Ma Pháp vẫn còn, tiếp tục!”

Hắn quyết đoán tìm kiếm xung quanh.

Lá Chắn Ma Pháp vẫn thật hao mana, trong thời gian kéo dài ba phút mình phải phát huy giá trị lớn nhất của kỹ năng này.

‘Người đánh chết thợ săn Dã Trư Nhân, nhận được 10 điểm kinh nghiệm.’

‘Người đánh chết chiến sĩ Dã Trư Nhân, nhận được 5 điểm kinh nghiệm.’

Tô Mộ bắt chước làm theo, tiến hành chém giết trong khu quái vật này.

Theo kinh nghiệm tăng lên từng chút một, hắn cũng cách cấp 7 càng ngày càng gần.

...

Tân thủ thôn số 12580.

Một con sói hoang cấp 5 đang đến gần một chiến sĩ.

Nhưng trước khi sói hoang đến gần, mấy phát Hỏa Cầu thuật liên tiếp đã đánh lên trên người sói hoang.

-150

-150

-150

Ba con số tổn thương cùng hiện lên, lượng máu của sói hoang thấy đáy trong khoảnh khắc.

Cũng đúng lúc này, chiến sĩ kia giờ trường kiếm trong tay, mang đi một lượng máu cuối cùng của sói hoang.

“Phù, lượng máu của quái cấp 5 thật cao!” Giải quyết sói hoang, chiến sĩ mở miệng nói.

“Người nên biết đủ đi, phương thức luyện cấp của chúng ta tuyệt đối nhanh nhất toàn thế giới rồi, không bao lâu nữa, người có thể

trở thành cấp 5 đầu tiên trên toàn thế giới!” Pháp sư ở bên cạnh nghe vậy, liếc xéo sang.

“Người đầu tiên? Ta thật hiếu kỳ Tô Mộ lấy được lần giết đầu tiên kia hiện giờ đã cấp bao nhiêu!” Chiến sĩ nhướn mày nói.

“Trong Tân thủ thôn này, phần lớn đều là người của chúng ta, phương thức luyện cấp tổ đội chúng ta chọn dùng đã là hợp lý nhất, cho dù Tô Mộ lấy được lần giết tinh anh đầu tiên, hiệu suất luyện cấp vẫn kém hơn chúng ta!”

Pháp sư tỏ vẻ không chấp nhận.

Thân phận của hắn và chiến sĩ không giống nhau, bọn họ là sức mạnh trung kiên bảo vệ Hoa quốc.

Trước khi thế giới phát sinh biến hóa, bọn họ đã nhận được mệnh lệnh đặc thù, cần phải đạt được lực lượng lớn mạnh trong Thần Đồ, dùng nó để tiếp tục bảo vệ Hoa quốc!

Vì thế, phần lớn bọn họ đều lựa chọn trì hoãn thời gian, tiến vào Thần Đồ trong một thời gian cố định.

Như vậy đã đạt được hiệu quả, ở trong Tân thủ thôn này, số lượng người bọn họ đã đạt đến hơn bốn ngàn.

Dựa vào thân phận của bọn họ, người chơi khác đều không cướp quái với bọn họ.

Chiếm cứ tài nguyên quái vật của cả Tân thủ thôn, bọn họ cố ý tập hợp thành các loại đội ngũ tinh anh, chấp hành chiến lược thăng cấp bảo đảm thăng lên.

Đây tuyệt đối là việc không phải tập đoàn tài chính, công ty nào có thể làm được!

“Đúng rồi, có người đã tìm được nhiệm vụ trường kiếm của đội trưởng kia, trong khu vực quái vật sói hoang sẽ xuất hiện một con cáo trắng, sau khi nhìn thấy trở lại chỗ đội trưởng vệ binh là có thể kích hoạt nhiệm vụ!” Pháp sư lên tiếng lần nữa.

“Ý của người là?” Chiến sĩ nghe vậy, hỏi.

“Lượng máu của con cáo trắng kia chỉ có 3000 điểm, nghe nói trước đó Tô Mộ kia đã sử dụng tính mạng hơn trăm người mới có thể giết chết con cáo trắng kia.”

Pháp sư cười, giọng điệu tự tin.

“Nếu là trước kia, chúng ta chắc chắn chỉ có thể dùng mạng bù vào, nhưng bây giờ không giết được, chờ pháp sư tinh anh trong đội pháp sư của chúng ta lên đến cấp 4 là có thể trực tiếp đi qua đánh chết con cáo bạc kia!”

“Cứ như vậy đi, chờ ta lên đến cấp 5, người đi đánh chết con cáo bạc kia, lấy chút kinh nghiệm.” Chiến sĩ gật đầu nói.

“Đừng, tính toán của ta là cho người đi lấy kinh nghiệm của quái tinh anh kia, ta có dự cảm, người đầu tiên lên đến cấp 10 nhất định sẽ có phần thưởng vô cùng phong phú.”

Pháp sư nói đến đây, dừng lại một chút, tiếp tục mở miệng nói.

“Hiện giờ ngoài chúng ta ra, đội ngũ của quốc gia khác đều đang dốc hết sức chạy nước rút, người chơi của quốc gia nào dẫn đầu lên đến cấp 10, ý nghĩa rất quan trọng!”

Nghe nói như thế, chiến sĩ dùng sức hít một hơi.

“Hy vọng người đầu tiên lên đến cấp 10 là người của Hoa quốc chúng ta!”

“Chúc mừng người đã thăng cấp, thưởng 10 điểm thuộc tính, 5 điểm kỹ năng!”

Ở trong rừng sâu, sau khi xử lý một đội Dã Trư Nhân, một luồng ánh sáng thăng cấp hiện lên trên người Tô Mộ.

Cấp bậc của hắn cũng đã thăng lên đến cấp 7.

“Trí lực đủ dùng rồi, tăng thêm điểm thể chất đi.”

Tô Mộ thêm toàn bộ 10 điểm thuộc tính vào thể chất.

Dựa vào công kích ma pháp bây giờ của hắn, đối với quái bình

thường, hoàn toàn chính là sự tồn tại diệt trời diệt đất trong vài giây.

Ngược lại, HP hơn một trăm kia không đủ dùng lắm.

Tuy nói có sự tồn tại của Lá Chấn Ma Pháp, thì hẳn rất khó bị chết bất đắc kỳ tử, nhưng lượng máu nhiều hơn một chút cũng là chuyện tốt.

Mở giao diện thuộc tính.

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: 7 (0/4000)

HP: 230

MP: 8800

Công kích: 236

Công kích ma pháp: 580

Phòng ngự vật lý: 23

Phòng ngự pháp thuật: 220

Thuộc tính: Sức mạnh 8, thể chất 18 (+5), nhanh nhẹn 208, tinh thần 210 (+10), trí lực 260 (+30)

Trang bị: Pháp trượng tinh anh, áo giáp vải da sói, nẹp bảo vệ chân da tê giác

“Thuộc tính cũng không tồi, tiếp tục đi!”

Thành công thăng lên cấp 7, Tô Mộ cũng dọn dẹp sạch sẽ toàn bộ Dã Trư Nhân ở xung quanh.

Hắn tiếp tục đi sâu vào trong rừng.

“Đó là?”

Rất nhanh, một doanh trại to lớn xuất hiện ở trong tầm mắt của hắn.

Không giống với những doanh trại trước đó, trại này có Dã Trư Nhân tuần tra khắp nơi, còn xây lên tường cao mười mấy mét.

Ở phía trên tường cao, một hàng thợ săn Dã Trư Nhân cầm cung tên đang nhìn chăm chăm.

Chương 22: Kỹ năng quần công.

“Không hổ là nhiệm vụ có độ khó tinh anh, trong trận chiến này, không có một đội mấy chục người, thì đến cổng doanh trại cũng không vào được!”

Đi dạo một vòng bên ngoài trại, Tô Mộ không tùy tiện hành động.

“Trong cả trại có khoảng hơn bốn trăm Dã Trư Nhân, một khi phát động tấn công, thì không biết liệu có ra hết hay không!”

“Đáng tiếc, không có kỹ năng quần công, nếu không với công kích ma pháp bây giờ của ta, nhất định có thể...”

Số lượng Dã Trư Nhân khổng lồ khiến Tô Mộ không thể không cẩn thận đối phó.

Chủ yếu vẫn là những cung tiễn thủ Dã Trư Nhân kia khá phiền toái.

“Mở Lá Chắn Ma Pháp.”

Sau khi suy xét nhiều lần, Tô Mộ định tiến công từ phía chính diện.

Trên cổng doanh trại có tổng cộng năm cung tiễn thủ, một đám cùng bắn tên thì tổn thương có thể lên tới 725 điểm.

Lấy 4400 điểm giá trị lá chắn của mình, hoàn toàn có thể lấy cứng chọi cứng được.

Như vậy, sáu quái cận chiến cùng ba quái pháp sư còn lại, căn bản

không phải là vấn đề.

“Hỏa Cầu thuật!”

Tô Mộ trực tiếp ném Hỏa Cầu vào một con Dã Trư Nhân.

-2320!

Ồn thoả giết chết trong nháy mắt!

Cùng lúc đó, những con Dã Trư Nhân khác ở bên ngoài cổng doanh trại cũng phản ứng lại.

Mấy thợ săn trên tường thành nâng cung tên, nhắm trúng Tô Mộ, pháp sư bên cạnh bùng lên ngọn lửa trong tay.

“Hừ! Hừ!”

Chiến sĩ Dã Trư Nhân bên dưới tường thành phát ra tiếng gầm to, giơ cao vũ khí trong tay, quyết chí tiến lên.

“Mũi Tên Băng Sương!”

Tô Mộ quả quyết ra tay, tức thì phóng mũi tên băng về phía quái tầm xa.

-1740

Vẫn giết trong nháy mắt như cũ.

-145

-145

-145

-0

-0

Sau đó, trên đầu Tô Mộ hiện lên một dãy số tổn thương.

Thoạt nhìn rất nhiều, nhưng tổn thương tạo thành cũng chỉ như

vậy.

“Đạn Bay Ma Pháp!”

“Thánh Quang thuật!”

Lại là hai kỹ năng tức thì, Dã Trư Nhân trên tường thành liên tiếp ngã xuống, chỉ còn lại một cung tiễn thủ Dã Trư Nhân vẫn đang giữ vững cung lắp tên.

“Giải quyết mấy con quái cận chiến này trước đã!”

Tô Mộ không quan tâm đến con quái tầm xa kia nữa, nhìn về phía chiến sĩ Dã Trư Nhân đang đến gần.

“Tấn công!”

Hắn nhắm vào một con quái trong đó, trực tiếp phát động tấn công.

Dưới sự thêm vào của giá trị nhanh nhẹn, gần như trong nháy mắt, hắn đã giơ pháp trượng về phía Dã Trư Nhân trước mặt.

-914!

“Chém!”

-914!

Hai kỹ năng chiến sĩ liên tục bắn ra, lại thêm hai con Dã Trư Nhân ngã xuống đất.

-95

-95

-95

Lúc này, công kích của ba con Dã Trư Nhân khác cũng chém lên người Tô Mộ.

Tô Mộ không quan tâm chiến sĩ Dã Trư Nhân bao vây ở trước người mình, ném Hỏa Cầu về phía cung tiễn thủ ở phía xa.

-2320!

Tiếp theo, Tô Mộ tiếp tục ném Hỏa Cầu về phía quái pháp sư trên tường thành.

Lực công kích của ba con Dã Trư Nhân còn lại có hạn, trước khi giá trị lá chắn của mình bị phá vỡ, đã đủ để thả Hỏa Cầu ra giết chết tất cả quái pháp sư trong nháy mắt.

Sau khi giải quyết quái pháp sư, thời gian cooldown của Mũi Tên Băng Sương và Thánh Quang thuật cũng đã đến.

Tô Mộ lần lượt giết chết hai con Dã Trư Nhân trước mặt, giữ lại một con cuối cùng.

“Chơi với người một chút!”

Giơ pháp trượng lên, hắn đập một gậy vào đầu Dã Trư Nhân.

-206

Một phát bình thường trực tiếp đánh lượng máu của Dã Trư Nhân rơi xuống một phần ba.

-206

-206

Như vậy vẫn chưa xong, vì thuộc tính nhanh nhẹn tăng lên, tốc độ công kích của Tô Mộ đã vượt xa Dã Trư Nhân. Trước khi đối phương bắn ra công kích, hắn đã hoàn toàn quét sạch thanh máu của Dã Trư Nhân.

“Hai đợt kỹ năng, mấy con Dã Trư Nhân này đã bị giải quyết xong hết rồi!”

Năm con quái tầm xa, năm con quái cận chiến, ba con quái pháp sư.

Quái cận chiến cấp 6 chỉ mang đến 5 điểm kinh nghiệm đến cho Tô Mộ, còn quái cấp 7 7 lại mang đến 40 điểm kinh nghiệm.

“Kinh nghiệm vẫn quá ít!”

Giải quyết mười ba con quái, thanh EXP chỉ tăng lên một chút, điều này khiến Tô Mộ không vui lắm.

Nhưng khi hắn đi tới cổng doanh trại, sau khi nhìn thấy cấp bậc của những con quái vật bên trong, thì lại cười lên.

Cấp bậc của những con quái vật bên trong phần lớn là cấp 8.

“Tên kia là?”

Một con Dã Trư Nhân to lớn cường tráng trong đó hấp dẫn sự chú ý của hắn.

Con Dã Trư Nhân kia cao đến hai mét, cầm hai cái búa lớn sắc bén trong tay, mặc một bộ giáp vừa dày vừa nặng trên người.

“Tên này chắc là BOSS nhỉ?”

Sau khi nhìn thấy tạo hình của con Dã Trư Nhân này, Tô Mộ hít một hơi.

Với số lượng Dã Trư Nhân trong trại này, nếu ở đây không có BOSS, vậy thì hơi phi lý.

“Nó đang bảo vệ hang động kia?”

Khoảng cách quá xa, Tô Mộ không nhìn thấy thuộc tính của Dã Trư Nhân BOSS, chỉ có thể nhìn thấy cửa hang động đen thui kia ở phía sau nó.

Nếu hắn không đoán sai, thì nơi đó có lẽ là địa điểm nhiệm vụ của mình.

“Bên cạnh Dã Trư Nhân BOSS có mười con quái, có lẽ thù hận liên kết với nhau, thế này thì không dễ xử lý rồi!”

Điều khiến Tô Mộ khá lo lắng chính là những quái nhỏ bên cạnh BOSS Dã Trư Nhân.

“Trang bị người gửi bán đã được bán!”

Đúng lúc hắn chuẩn bị dọn dẹp mấy con quái nhỏ khác, thì một lời nhắc nhở xuất hiện trên giao diện.

“Suýt nữa thì quên!”

Mở phòng đấu giá, số đồng vàng chờ lấy ra phía trên là 70 đồng.

“Được đây!”

Con số này khiến Tô Mộ không khỏi bật cười.

Tính luôn số đồng vàng trước đó cùng số nổ ra khi giết quái vừa rồi, đồng vàng trong túi của mình đã đạt tới hơn 300 đồng.

Vậy là còn chưa tính mấy thứ tạp nham những con quái kia nổ ra.

“Bán đồ trước!”

Tầm quan trọng của đồng vàng không cần nói cũng biết, hơn nữa túi đã đầy, Tô Mộ đặt tất cả mấy thứ không cần đến trong túi lên giá bán.

Số người chơi trong game Thần Đồ thật sự quá lớn, hơn nữa rất nhiều người đều đến để kiếm tiền, tất cả đều định nhân lúc game vừa bắt đầu kiếm lấy một khoản.

Điều này cũng dẫn tới giá cả trong phòng đấu giá càng ngày càng thấp.

Mặc dù cấp bậc trang bị trắng trong tay Tô Mộ cao hơn một chút, nhưng thuộc tính cộng thêm cũng không nhiều, còn lâu mới đạt được giá cao lúc ban đầu, tối đa chỉ có thể bán từ một đến hai đồng vàng.

Chương 23: Pháp sư không có kỹ năng quần công có thể được gọi là pháp sư sao?

Còn những thuốc máu cùng với thuốc mana kia, còn có vật liệu gì

đó cũng không có giá trị gì lắm.

“Có còn hơn không đi!”

Sau khi đặt lên giá, đồ cũng không bán được tốt như lần đầu, Tô Mộ cũng không vội.

“Đúng rồi, xem có kỹ năng không!”

Hắn đang chuẩn bị tắt phòng đấu giá, thì đột nhiên nhớ ra gì đó, mở thanh tìm kiếm.

Sau khi nhập hai chữ kỹ năng, trong phòng đấu giá lại thật sự xuất hiện một kỹ năng.

“Tiểu Hỏa Vũ: Sau khi phóng ra sẽ triệu hoán một vùng mưa lửa trong phạm vi năm mét quang chỗ mục tiêu, tạo thành 50% tổn thương ma pháp cho kẻ địch trong đó, tiêu hao 200 điểm mana, bắn ra tức thì, thời gian cooldown 60 giây (0/5)”

Sau khi xem mô tả của kỹ năng này, Tô Mộ không khỏi phát ra một tiếng hô lớn.

“Vậy mà lại là kỹ năng quần công!”

Phải biết rằng, bây giờ thứ mình thiếu nhất chính là kỹ năng quần công.

Cho dù chỉ là một kỹ năng quần công bình thường!

“Một trăm đồng vàng?”

Nhưng sau khi nhìn thấy giá cả phía sau kỹ năng này, Tô Mộ trợn tròn mắt.

Số lượng người chơi Thần Đồ nhiều thế nào chứ?

Cho dù tỉ lệ rơi ra kỹ năng có thấp thì cũng khó tránh khỏi sẽ xuất hiện người chơi lấy được đồ tốt.

Nhưng phòng đấu giá chỉ có một quyền kỹ năng này cũng không phải không có đạo lý.

Những kỹ năng bình thường thích hợp luyện cấp kia chắc chắn đã bị nội bộ các tập đoàn lớn dùng rồi, sẽ không có ai mang ra bán.

Trái lại kỹ năng Tiểu Hoả Vũ này, thoát nhìn thì rất mạnh, trên thực tế đối với đa số pháp sư thì kỹ năng này hoàn toàn có thể được coi là gân gà.

Đầu tiêu là tiêu hao nhiều MP.

Tiêu hao 200 điểm MP có nghĩa là giá trị tinh thần của pháp sư phải đạt đến 20 điểm.

Với cấp bậc của những pháp sư bây giờ, người có thể thả ra một Tiểu Hoả Vũ chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Lại thêm những chiến sĩ trong giai đoạn này căn bản không gánh được nhiều dã quái như vậy, suy cho cùng thì cũng không thể để pháp sư tự đi dẫn quái chứ?

Mấu chốt là nếu muốn kỹ năng này gây ra tổn thương khả quan thì cần phải đầu tư nhiều điểm kỹ năng vào trong đó.

Những pháp sư nhà giàu kia chắc chắn sẽ không thêm lãng phí điểm kỹ năng vào loại kỹ năng này, suy cho cùng thì sẽ có người dẫn bọn họ đi luyện cấp.

“Một trăm đồng vàng, chắc treo ở đây thêm ba ngày nữa thì cũng không bán ra được!”

Điều quan trọng nhất là giá cả của kỹ năng này.

Phải biết rằng rìu bén của Dã Trư Nhân mới bán được 50 đồng vàng đấy.

So ra thì chiếc rìu kia thực sự có thể tăng lên giá trị công kích.

Sao có kẻ nào coi tiền như rác sẽ bỏ ra 100 đồng vàng mua một kỹ năng quần công có tác dụng vô cùng nhỏ như vậy chứ?

“Chém giá đi!”

Nghĩ một chút, Tô Mộ gửi tin nhắn riêng cho người bán ẩn danh

kia.

“Chốt giá 50 đồng vàng, ta mua!”

Năm mươi đồng vàng tuyệt đối không phải một con số nhỏ.

Có lẽ người chú ý đến quyền kỹ năng này quá nhiều, đầu bên kia không lập tức trả lời ngay.

Tô Mộ cũng không nóng vội, kiên nhẫn chờ đợi bên kia trả lời.

Nếu mình có thêm quyền kỹ năng này, thì hiệu quả giết Dã Trư Nhân trong doanh địa sẽ tăng lên rất nhiều, chút thời gian này hoàn toàn không chậm trễ.

“Có thể thêm lên chút sao?” Qua chừng mười phút sau, đầu bên kia nhả lại một tin.

“Không thêm được!” Sau khi nhìn thấy tin nhắn này, Tô Mộ nghĩ ngợi, trực tiếp trả lời.

Đầu bên kia lập tức không có tin nhắn.

Thật ra lần này lại khiến Tô Mộ hơi thất vọng.

Nếu đối phương cần chặt 100 đồng vàng thì mình thực sự không còn cách nào khác.

“Ai, trong tiểu thuyết người ta đều chơi lạt mềm buộc chặt như vậy, sao đến lượt ta lại không được chứ?” Tô Mộ thở dài một hơi.

May mà vào lúc này, đầu bên kia đã trả lời lại một tin nhắn: “60 đồng vàng, muốn thì ta hạ đồ xuống, chúng ta giao dịch trực tiếp!”

“60 đồng vàng nằm trong phạm vi tiếp nhận của ta, nhưng nếu ta đồng ý quá sáng khoái thì đối phương sẽ lên giá ngay.”

Tô Mộ suy nghĩ sâu xa.

Hắn cũng không vội vàng trả lời, học dáng vẻ thờ ơ của đối phương.

...

Trong một Tân thủ thôn, một đội năm pháp sư đang thả Hoả Cầu về phía Sói Hoang cấp 5.

“Anh Tường, người kia không đáp lại rồi, chúng ta phải làm sao bây giờ?” Trong đó, một pháp sư sau khi thả Hoả Cầu xong, không nhìn được thốt lên.

“Chờ một chút, lúc này ai lên tiếng trước, người đó sẽ là người thất bại!” Người được gọi là anh Tường kia, sau khi thả Hoả Cầu cuối cùng, đã giết chết con Sói Hoang.

“Nhưng đây đã là giá cao nhất rồi, trước mắt trong những giá kia, ngoài người này ra giá 50 thì chỉ có một người khác ra giá 25 đồng vàng thôi, kém gấp đôi đấy!” Pháp sư kia không giữ được bình tĩnh.

“Lo lắng gì chứ, trước mắt đúng là giá trị của kỹ năng này không lớn, nhưng qua một khoảng thời gian nữa, chắc chắn có thể bán được, nếu thật sự không được thì chúng ta hoàn toàn có thể tự học!”

Anh Tường thấy đáng về sốt ruột của đàn em, lắc đầu.

“Nhưng giá trị của đồng vàng bây giờ và giá trị đồng vàng của sau này hoàn toàn khác nhau mà!” Biểu cảm của đàn em có hơi bất đắc dĩ.

“Đúng thế, anh Tường, nghe nói giá trị của đồng vàng bây giờ đang giảm dần rồi, hơn nữa tốc độ rút giá cũng rất nhanh!” Đàn em khác cũng lên tiếng.

“Có chuyện như vậy à?” Anh Tường nhíu mày.

Hắn hoàn toàn không giống với những tập đoàn lớn kia, hắn là hội trưởng của một công hội lâu đời trong game. Chính hắn cũng xem như là một phú nhị đại có chút tiền, sau khi Thần Đồ mở ra, trước mặt các đại lão thì giá trị con người của hắn căn bản không đáng chú ý.

“Thật đấy, nghe nói đa số những người sau khi phát hiện ra không dễ đạt được thành tựu trong Thần Đồ, chỉ cần có tiền đồng là sẽ mang đi bán luôn.”

“Đúng vậy, bây giờ trong các Tân thủ thôn đều có người thu mua tiền đồng, giá cả đều rất thấp, hơn nữa khi mọi người tăng cấp, giết quái vật thì đồng vàng cũng sẽ tăng lên rất nhiều, đồng vàng nhất định sẽ mất giá!”

Mấy đàn em liên tục nói.

“Ếc!”

Nghe đàn em nói như vậy, anh Tường dao động.

Chương 24: Cấp 8

Đáy lòng hắn rất rõ ràng, nếu học kỹ năng quần công này thì e rằng nó sẽ không có tác dụng gì trong một khoảng thời gian rất dài.

“Vậy thì trả lời tên kia đi, 50 đồng vàng, giao dịch trực tiếp ở phòng đấu giá, phí thủ tục, hắn trả!”

“Đã rõ.”

...

“Còn chưa trả lời sao?”

Doanh trại Dã Trư Nhân, Tô Mộ ngồi trên mặt đất, cau mày.

“Người anh em, có thể bán với giá 50 đồng vàng, nhưng phí tổn do người trả, bọn ta treo giá 55 đồng vàng, người trực tiếp mua đi!”

Một tin nhắn đột nhiên xuất hiện.

“Trực tiếp treo với giá 40 đồng vàng, nếu không thì ta không mua nữa!”

Tô Mộ nghĩ một chút, trực tiếp ép giá xuống.

Lần này, sau khi đối phương im lặng mấy phút, gửi tin nhắn đến: “Người anh em, người thật không phúc hậu, sao lại ép giá rồi?”

“VẬY NGƯỜI CỨ BÁN ĐI, KHÔNG CẦN TRẢ LỜI TA NỮA ĐÂU!” TÔ MỘ CŨNG KHÔNG KHÁCH KHÍ, TRỰC TIẾP TẮT NHẮN TIN RIÊNG.

Ngồi dưới đất, Tô Mộ mở ra phòng đấu giá, lặng lẽ chờ đợi.

Quả nhiên, sau hơn mười phút, giá của quyển kỹ năng Tiểu Hoả Vũ kia đã biến thành 50 đồng vàng.

“Còn có không gian hạ giá!”

Tô Mộ không chọn mua ngay, tiếp tục chờ đợi.

Lại hơn mười phút trôi qua, giá của kỹ năng kia quả nhiên đã đổi thành 40 đồng vàng.

“Hi hi!”

Lần này Tô Mộ không do dự, trực tiếp chọn mua, không mặc cả.

Quyển sách kỹ năng cũng xuất hiện trong thanh vật phẩm.

‘NGƯỜI CÓ LỰA CHỌN HỌC TIỂU HOẢ VŨ KHÔNG?’

“CÓ!”

Mở ra thanh kỹ năng, Tô Mộ ấn + đằng sau Tiểu Hoả Vũ.

‘TIỂU HOẢ VŨ TĂNG CẤP THÀNH CÔNG THÀNH TIỂU HOẢ VŨ (CẤP E).’

‘TIỂU HOẢ VŨ (CẤP E) TĂNG CẤP THÀNH CÔNG THÀNH TIỂU HOẢ VŨ (CẤP D).’

...

‘TIỂU HOẢ VŨ (CẤP A) TĂNG CẤP THÀNH CÔNG THÀNH ĐẠI HOẢ VŨ (CẤP S).’

‘ĐẠI HOẢ VŨ (CẤP S): Sau khi dùng, trong phạm vi 30 mét quanh mục tiêu sẽ xuất hiện một trận mưa lửa, tạo ra công kích tổn thương ma pháp x300% cho kẻ địch, tiêu hao 500 điểm MP, thi pháp trong nháy mắt, thời gian cooldown 60 giây.’

“ĐƯỢC ĐẤY!”

Sau khi kỹ năng này tăng đến cấp S, Tô Mộ không nhận được bật cười.

Mặc dù tiêu hao 500 điểm MP rất cao, nhưng tổn thương ma pháp gấp 3 lại vô cùng khả quan.

Quan trọng là phạm vi kỹ năng 30 mét kia, mình hoàn toàn có thể bao phủ cả quái cận chiến và quái tầm xa.

“Pháp sư có kỹ năng quần công mới gọi là pháp sức chứ!”

Đi đến cổng lớn của doanh trại, Tô Mộ bắt đầu điều chỉnh phạm vi thi pháp của kỹ năng này.

Trong phạm vi 30 mét, bất cứ nơi nào cũng có thể thi pháp.

Nói cách khác, hẳn chỉ cần tính chuẩn vị trí trong phạm vi thi pháp 30 mét là có thể công kích những quái vật cách xa 60 mét!

“Đại Hoả Vũ!”

Tô Mộ trực tiếp thả mưa lửa xuống khu vực nhiều quái vật nhất.

Phạm vi ba mươi mét không nhỏ.

Tô Mộ cố ý điều chỉnh vị trí kỹ năng Hỏa Vũ, khiến có thể bao phủ toàn bộ hơn mười con quái lợn rừng vào trong đó.

-1740

-1740

-1740

Hỏa Vũ đến đâu, một đám tổn thương khoa trương xông ra.

Không hề có ngoại lệ, toàn bộ đều là miếu sát!

‘Người đánh chết thợ săn Dã Trư Nhân, nhận được 10 điểm kinh nghiệm!’

‘Người đánh chết chiến sĩ Dã Trư Nhân, nhận được 5 điểm kinh nghiệm!’

‘Người đánh chết pháp sư Dã Trư Nhân, nhận được 10 điểm kinh nghiệm!’

Nhắc nhở xuất hiện liên tục trên giao diện của Tô Mộ, thanh EXP của hắn càng tăng một mảng lớn.

“Thế này thì quá sướng rồi?”

So với đánh quái từng con một trước đó, hiệu suất luyện cấp hiện giờ thật sự có thể dùng ngồi tên lửa để hình dung.

Tô Mộ càng không nhận được kêu to lên.

“Dựa theo hiệu suất này, lại thêm bảy tám lần Hỏa Vũ là có thể giải quyết toàn bộ quái vật ở đây!”

“Dựa theo cấp bậc kinh nghiệm của quái vật này, ta nhất định có thể lên được đến cấp 8!”

Thời gian cooldown của kỹ năng Hỏa Vũ còn đang trong đếm ngược, Tô Mộ nhìn về phía những Dã Trư Nhân khác trong doanh trại, định đứng lên.

Dã Trư Nhân còn thừa lại hơn ba trăm con, chỉ cần mình nắm chuẩn phạm vi giới hạn để thi pháp, thì một lần có thể mang đi hơn mười Dã Trư Nhân.

Chú ý quan trọng duy nhất chính là khu vực chỗ BOSS.

Trước khi chưa rõ ràng thuộc tính của BOSS, mình tuyệt đối không được hành động thiếu suy nghĩ.

“Giết tất cả những quái có thể loại bỏ trước!”

Thời gian 60 giây trôi qua rất nhanh, Tô Mộ điều chỉnh phương hướng làm phép, bắt đầu phóng thích kỹ năng.

“Đại Hỏa Vũ!”

Lại một mảnh Hỏa Vũ từ trên trời rơi xuống, rơi vào trong một đám Dã Trư Nhân.

‘Người đánh chết Dã Trư Nhân, nhận được 10 điểm kinh nghiệm!’

‘Người đánh chết chiến sĩ Dã Trư Nhân, nhận được 5 điểm kinh nghiệm!’

‘Người đánh chết pháp sư Dã Trư Nhân, nhận được 10 điểm kinh nghiệm!’

...

“Nếu sớm lấy được kỹ năng này, hiện giờ chỉ sợ ta đã lên đến cấp 10 rồi!”

“Nơi này đúng là một vùng đất tốt lành để luyện cấp!”

Nhìn thanh EXP dần dần tăng lên, biểu cảm trên mặt Tô Mộ có thể gọi là hưng phấn.

Quái vật Dã Trư Nhân trong doanh trại này tương đối dày đặc, cấp bậc cao cũng có rất nhiều.

Đương nhiên, ở trong khu vực khác, mình chắc chắn không có hiệu suất thăng cấp như vậy.

Lượng mana sung túc, hiện giờ việc Tô Mộ cần làm chính là chờ đợi thời gian cooldown của kỹ năng.

Nhìn đếm ngược 60 giây của Hỏa Vũ dần dần về không, hẳn chuyển hướng sang một khu vực khác trong doanh trại.

Dã Trư Nhân ở nơi đó vô cùng nhàn nhã, có mấy con càn đang nhìn xung quanh, không hề nhận thấy chúng nó phải nghênh đón vận mệnh thế nào.

“Hỏa Vũ thuật!”

Bầu trời lại đổ xuống một mảnh Hỏa Vũ!

...

Khu vực nước Phiêu Lợng.

Bảy tám pháp sư đang hoạt động ở một khu vực.

Nhìn qua bọn họ có được huấn luyện nghiêm chỉnh, mỗi một đội pháp sư đều có được một khu vực hoạt động cố định.

Khi trong khu vực kia có đổi mới quái vật, những pháp sư này sẽ cùng nhau phóng thích Hỏa Cầu về phía quái vật.

Nếu cẩn thận quan sát thì có thể phát hiện ra, trong đội ngũ của những pháp sư này luôn sẽ có một pháp sư kết thúc sau cùng.

Mục đích làm như vậy rất đơn giản, để pháp sư kia có thể thu hoạch được kinh nghiệm của quái vật.

Kể từ đó, hiệu suất thăng cấp của pháp sư kia sẽ được tăng lên nhanh chóng.

Chương 25: Cấp 8 (2)

Vậy vẫn chưa hết, những pháp sư có cấp bậc tăng lên cấp tốc này sẽ lại tiếp tục tạo thành một đội ngũ.

Bọn họ vô cùng ấn ý đi đến khu vực quái vật cao cấp, bắt đầu lặp lại hành động vừa rồi.

Đối mặt với quái vật cấp bậc cao, tổn thương do bọn họ tạo ra thật lớn, hiển nhiên là phương thức thêm toàn bộ điểm lên trí lực.

Điều này cũng khiến pháp sư cuối cùng ra tay có thể bảo đảm mang đi một điểm máu cuối cùng của quái vật.

Bên trong bọn họ lại sẽ sinh ra một pháp sư thăng cấp nhanh chóng, lặp đi lặp lại!

Đương nhiên, sở dĩ những pháp sư này lặp lại phương thức thăng cấp đó hoàn toàn là vì một pháp sư trong cùng một Tân thủ thôn.

Giờ phút này, hắc đang đứng bên ngoài khu quái vật cấp 5, tất cả bên cạnh đều là pháp sư cấp 4!

Sau khi những pháp sư cấp 4 này phóng thích Hỏa Cầu, hắc tiến hành kết thúc, lấy được 10 điểm kinh nghiệm quái vật.

“Chỉ có Land Nader ta mới có thể nghĩ ra phương thức luyện cấp giống như BUG vậy, đây là lối suy nghĩ chỉ vương giả mới có!”

“Còn có hơn một trăm điểm kinh nghiệm là ta có thể lên đến cấp 5, tiếp theo toàn bộ thế giới có ai có thể vượt qua được tốc độ thăng cấp của ta?”

“Người đầu tiên lên đến cấp 10 nhất định là Land Nader ta! Ta sẽ trở thành Pháp thần mạnh nhất trong Thần Đồ!”

“Ha! Ha! Ha!”

Pháp sư kia hiển nhiên vô cùng hài lòng với tốc độ thăng cấp này, vừa kêu to vừa cười điên cuồng.

Mà những pháp sư bên cạnh hắn giống như đã tập mãi thành quen với cảnh tượng này, cả đám không tỏ vẻ gì.

...

Nước Anh Hoa.

Cũng có một nhóm pháp sư đang tiến hành phương pháp luyện cấp kiểu bậc thang.

Dù sao quái vật trong giai đoạn trước không có phòng ngự ma pháp, mà tầm bắn của pháp sư hoàn toàn có thể có được nước đi đầu tiên trước khi hấp dẫn thù hận của quái vật.

Trước mắt không thể nghi ngờ đây là phương pháp luyện cấp ổn thỏa và hiệu quả nhất.

Mấu chốt ở chỗ nhất định phải có người có lực kêu gọi hoặc đủ tiền bạc để thuê được một nhóm pháp sư như vậy!

“Shin Ichiro ta nhất định sẽ dẫn dắt nước Anh Hoa đi đến huy hoàng, không ai có thể ngăn cản!”

“Thêm chút sức, lại giết thêm hai mươi con quái nữa, ta có thể lên đến cấp 5!”

“Ta nghĩ ta nên là pháp sư đầu tiên trên toàn thế giới lên đến cấp 5

chứ?”

...

Trong doanh trại của Dã Trư Nhân, theo Hỏa Vũ đầy trời rơi xuống, trong doanh trại lớn như vậy chỉ còn lại một con BOSS Dã Trư Nhân và mười con tiểu quái ở bên cạnh nó.

‘Chúc mừng người thăng cấp, nhận được 10 điểm thuộc tính, 5 điểm kỹ năng.’

Cùng lúc đó, trên người Tô Mộ cũng lấp lánh lên một đường sáng lóa mắt.

Cấp bậc của hắn đã đến cấp 8!

“Nhìn xem thuộc tính của BOSS trước!”

Không vội vã phân phối điểm kỹ năng, Tô Mộ đến gần con Dã Trư nhân to lớn ở sâu trong doanh trại.

‘Thủ lĩnh Dã Trư Nhân (BOSS)’

Cấp bậc: 8

HP: 20000/20000

Công kích vật lý: 500

Phòng ngự vật lý: 100

Phòng ngự ma pháp: 100

Kỹ năng: Phần nộ của Dã Trư Nhân, rìu bay lốc xoáy, xung phong

Miêu tả: Là thủ lĩnh của Dã Trư Nhân, nó có thân hình to khỏe, nhưng nó cũng hơi cồng kềnh.

“Thật đúng là BOSS, thuộc tính này quá trâu bò rồi?”

Sau khi nhìn thấy thuộc tính của BOSS Dã Trư Nhân, Tô Mộ trừng lớn mắt.

Lượng máu hai vạn điểm, cho dù lấy tất cả kỹ năng mình đang có hiện giờ, muốn tiêu diệt BOSS này gần như là chuyện không thể.

“Không nói đến hai kỹ năng khác, chỉ riêng xung phong kia thôi đã đủ để cho ta ăn no độn.”

Công kích của BOSS cao đến 500 điểm. Dưới sự thêm vào của kỹ năng, mặc dù mình có Lá Chắn Ma Pháp siêu cao, nhưng đều chưa chắc có thể giải quyết được nó trước khi lá chắn biến mất.

Đoàn đội không đủ trên trăm người, trên cơ bản đừng nghĩ đến chuyện có thể giải quyết con BOSS này.

“Một phát Hỏa Vũ của ta có thể miêu sát quái tầm xa ở xung quanh, vấn đề là đánh du kích thế nào?”

Quan sát địa hình của toàn bộ doanh trại, Tô Mộ muốn lấy bằng được con BOSS này.

Không có cách nào để cứng đối cứng, mình lại không thể đánh du kích sao?

“Ta đã cấp 8, nếu không đi về học kỹ năng trước đã?”

Địa hình của doanh trại tương đối hẹp, Tô Mộ ngẫm nghĩ, định về Tân thủ thôn học tập kỹ năng trước.

Đối với mình, sự tăng lên do kỹ năng mang đến lớn hơn tất cả.

Hơn nữa nhiều thêm mấy kỹ năng, trong chiến đấu với BOSS, mình cũng có thể nhiều thêm một ít thủ đoạn.

“Tạm tha cho người một mạng trước!”

Sau khi đưa những thứ do Dã Trư Nhân trong doanh trại rơi xuống lên kệ, Tô Mộ quay trở về thôn.

“Ba lô này vẫn không đủ dùng!”

Vừa đi, hắn vừa nhìn xem ô túi đồ có hạn 20, bĩu môi.

Khi đánh quái từng con một trước đó, sắp xếp lại thì ô túi đồ còn

có thể theo kịp, nhưng bây giờ, đánh ra một kỹ năng, ô túi đồ gần như đã đầy.

Mình phải vừa lên kệ bán vừa nhặt đồ.

“50 đồng vàng mới có thể mở ô túi đồ thứ hai, thấy thế nào cũng đắt, ta mở hay không mở đây?”

Nhìn mấy trăm đồng vàng của mình, Tô Mộ do dự một chút, tiêu 50 đồng vàng.

“Tiêu tốn 50 đồng vàng, thành công mở ra ô túi đồ thứ hai!”

Một giây sau, ô túi đồ vốn chỉ có hai mươi ô lập tức mở rộng thành bốn mươi ô.

...

Tân thủ thôn số 4589.

“Phiền toái quá, ô túi đồ lại đầy.”

Một nhóm người đang đánh quái, một cô gái xinh đẹp trong nhóm người có dung mạo tuyệt vời, dáng người cao gầy thốt lên tiếng oán giận.

“Tuyệt Tuyệt, người đừng oán giận, mở ô túi đồ thứ hai cần 50 đồng vàng, người biết đây là khái niệm gì không?” Một cô em cũng xinh đẹp, dáng người cực phẩm ở bên cạnh liếc xéo nàng.

“Không phải tiền sao, các người để ta nhặt đồ, lại không cho ta đồng vàng để thăng cấp ô túi đồ!” Người đẹp được gọi là Tuyệt Tuyệt tỏ vẻ ủ rũ.

“Công chúa nhỏ của ta à, nếu ta có 50 đồng vàng, ta đã dùng để mua trang bị rồi, mở ô túi đồ cái gì!” Một chiến sĩ anh tuấn cầm trường kiếm nghe vậy, bắt đắ dĩ đáp.

Chương 26: Chớp Nhoáng (cấp S)

“Không phải trong ba lô của người có một trăm đồng vàng sao, cho

em gái người dùng một nửa thì sao chứ? Thật keo kiệt!” Tuyết Tuyết lại không nghe theo, dẫu môi lên, nhìn đáng yêu vô cùng.

Chiến sĩ nhìn về bất mãn trên mặt Tuyết Tuyết, thở dài một tiếng: “Đó là tiền anh trai người định dùng để mua vũ khí đó. Trước đó không mua được thanh rìu bén Dã Trư Nhân kia, ta đã hối hận xanh ruột. Nếu như có thanh vũ khí này, chúng ta có thể đi giết quái cấp 5 sớm hơn!”

“Hừ, keo kiệt!” Tuyết Tuyết nghe nói như thế, vẫn bất mãn.

Chiến sĩ bất đắc dĩ lắc đầu, nhưng không tức giận, trái lại cứng chiều nói: “Tiểu tổ tông của ta à, Thần Đồ mới vừa bắt đầu, đừng nói anh trai của người, cho dù là trùm hàng đầu đều sẽ không có ai tiêu 50 đồng vàng mở ô túi đồ vào thời điểm này. Chờ qua một thời gian ngắn đồng vàng hạ giá, anh trai mở đầy ô túi đồ giúp người được không?”

“Vậy còn tạm được!” Lúc này Tuyết Tuyết mới lộ vẻ kiêu ngạo: “Ta muốn là người đầu tiên mở đầy ô túi đồ!”

“Được! Được! Được!” Chiến sĩ cũng nở nụ cười, vỗ ngực hân: “Không nói chuyện khác, nhưng ta dám cam đoan Tuyết Tuyết nhà chúng ta chắc chắn là người đầu tiên mở đầy ô túi đồ!”

...

“Xin chào, ta muốn học tập kỹ năng của pháp sư!”

Trong Tân thủ thôn, Tô Mộ đứng trước mặt đạo sư pháp sư, tràn đầy chờ mong.

“Được!”

Theo đạo sư mở miệng, trước mắt hân cũng xuất hiện một kỹ năng.

“Đây là?”

Sau khi nhìn thấy kỹ năng này, Tô Mộ hơi sửng sốt, lập tức lộ ra nụ cười vui sướng.

‘Chớp Nhoáng: Tiêu hao 100 điểm lượng mana, có thể xuất hiện đột ngột ở phương hướng tùy ý trong 10 mét (sẽ bị chướng ngại vật cản), phát động lập tức, thời gian cooldown 30 giây (0/5)’

Trong rất nhiều game online, về cơ bản, kỹ năng Chớp Nhoáng này có thể coi như là kỹ năng dành riêng cho nghề nghiệp pháp sư!

‘Tiêu tốn 10 đồng vàng, học tập Chớp Nhoáng thành công.’

“Trực tiếp kéo max!”

Sau khi thanh kỹ năng xuất hiện kỹ năng này, Tô Mộ phát huy tốc độ tay tăng lên nhờ thuộc tính nhanh nhẹn đến cực hạn.

‘Chớp Nhoáng thăng cấp thành công lên Chớp Nhoáng (cấp E)’

‘Chớp Nhoáng (cấp E) thăng cấp thành công lên Chớp Nhoáng (cấp D)’

...

‘Chớp Nhoáng (cấp A) thăng cấp thành công lên Chớp Nhoáng (cấp S)’

‘Chớp Nhoáng (cấp S): Mỗi khi tiêu hao 100 điểm lượng mana, có thể xuất hiện đột ngột ở phương hướng tùy ý trong 10 mét, (không giới hạn khoảng cách xuất hiện đột ngột, bỏ qua thể tích va chạm), phát động lập tức, thời gian cooldown 10 giây.’

“Má nó, kỹ năng này thật trâu bò!”

Sau khi thành công lên đến cấp S, Tô Mộ nhìn thấy miêu tả về kỹ năng Chớp Nhoáng này, không nhịn được phát ra tiếng thét kinh hãi từ tận dưới đáy lòng.

Lấy lượng mana hiện giờ của mình, nếu chỉ dùng một lần có thể dịch chuyển tức thời trên mặt đất 880 mét, gần bằng một kilomet!

Điểm mấu chốt nhất là thời gian cooldown của kỹ năng này chỉ có 10 giây.

“Chắc ta cũng có thể mang kỹ năng này về hiện thực rồi?”

Tô Mộ khó nén nổi kích động trong lòng.

Phải biết rằng tất cả của mình ở Thần Đồ đều có thể mang về hiện thực!

“Căn phòng của đạo sư mục sư cách chừng bảy tám trăm mét, ta có thể trực tiếp dịch chuyển tức thời qua!”

Tô Mộ không thể chờ đợi muốn thử xem.

“Chớp Nhoáng!”

Sau khi ấn vào kỹ năng, toàn thân hắn lập tức biến mất khỏi trong phòng.

...

Ở ngoài phòng, một người có dáng vẻ pháp sư đang đi dạo lung tung xung quanh, ánh mắt thỉnh thoảng lại liếc về phía cửa phòng.

“Hứa thiếu, ta đang nhìn chăm chăm tên kia đấy, chắc hắn đang học kỹ năng, còn chưa đi ra!” Hắn mở kênh chat, gửi một tin nhắn đi.

“Ta không quan tâm ngoài Tân thủ thôn, nhưng chỉ cần tên kia ở trong Tân thủ thôn, người phải báo lại mọi hành động việc làm của hắn cho ta!” Ngay sau đó, Hứa Thế Kiệt đã nhắn lại tin.

“Yên tâm đi, ta nhất định nhìn chăm chăm tên kia cho người!” Người kia cam đoan, ánh mắt luôn luôn nhìn chăm chăm vào cánh cửa phòng đạo sư nghề nghiệp.

“Không đúng!”

Nhưng sau hơn mười phút, hắn nhăn mày lại.

Nếu chỉ học tập một kỹ năng, căn bản không tốn thời gian dài như vậy!

Hắn đi vào trong căn phòng đó.

Là một pháp sư, hắn đi tìm đạo sư nghề nghiệp học tập kỹ năng,

cho dù đựng phải Tô Mộ đều sẽ không gây hoài nghi.

“Tình hình gì đây?”

Nhưng khi hắn đi vào trong phòng, trừ bỏ đạo sư nghề nghiệp hiền hòa dễ gần ra, đâu còn thấy bóng dáng Tô Mộ nữa?

“Má nó, chẳng lẽ tên kia biết dịch chuyển tức thời sao?”

“Xin chào, ta muốn học tập kỹ năng của mục sư!”

Trong phòng của đạo sư mục sư, Tô Mộ hơi ngượng ngùng nhìn lão mục sư ở trước mắt.

Mới vừa rồi mình đột nhiên dịch chuyển tức thời đến trong phòng đã thật sự dọa sợ lão mục sư.

“Con à, lần sau người đừng bất ngờ xuất hiện như vậy nữa nhé.”

Lão mục sư không có ý trách cứ. Vừa dứt lời, một kỹ năng xuất hiện ở trước mắt Tô Mộ.

‘Trì Dũ Thuật Liều Mạnh: Sau khi sử dụng khôi phục lượng máu bằng 200% công kích ma pháp của chính đối phương, tiêu hao 100 điểm lượng mana, thời gian thi pháp 1 giây, cooldown 10 giây (0/5).’

“Kỹ năng loại tăng máu ngay lập tức?”

Kỹ năng này khiến chân mày Tô Mộ nhíu lại.

Có được Lá Chắn Ma Pháp, kỹ năng chỉ có tăng máu này thật sự hơi vô bổ đối với mình.

Ngược lại loại kỹ năng vừa có thể tăng máu, vừa có thể gây tổn thương còn thực dụng hơn một ít.

“Học đi!”

Ngẫm nghĩ, Tô Mộ vẫn lựa chọn học tập kỹ năng này.

‘Tiêu tốn 10 đồng vàng, học tập thành công Trì Dũ Thuật Liều Mạnh!’

‘Trì Dũ Thuật Liệu Mạnh thắng cấp thành công lên Trì Dũ Thuật Liệu Mạnh (cấp E).’

...

‘Trì Dũ Thuật Liệu Mạnh (cấp A) thắng cấp thành công lên Trì Dũ Thuật Liệu Mạnh (cấp S).’

‘Trì Dũ Thuật Liệu Mạnh (cấp S): Sau khi sử dụng khôi phục lượng máu bằng 600% công kích ma pháp của chính đối phương, tiêu hao 200 điểm lượng mana, thời gian thi pháp 1 giây, cooldown 10 giây.’

Tạm biệt lão mục sư, Tô Mộ chạy đến chỗ của đạo sư thích khách.

Mình còn chưa học mấy kỹ năng thích khách trước đó, nhưng sau khi công kích cận chiến tăng lên, mình cần phải học tập kỹ năng của thích khách rồi.

Chương 27: Giết BOSS đầu tiên?

“Xin chào nhà thám hiểm, có việc gì ta có thể giúp đỡ người sao?” Đạo sư thích khách ăn mặc nóng bỏng cười khanh khách mở miệng.

“Ta muốn học tập kỹ năng!”

Theo Tô Mộ mở miệng, ba kỹ năng đồng loạt xuất hiện.

‘Backstab (đâm sau lưng): Tiến hành công kích từ phía sau lưng kẻ địch, tạo thành tổn thương 150% công kích vật lý, cooldown 10 giây (0/5).’

‘Kidney Shot (đâm vào thận): Nện vào bụng kẻ địch, tạo thành choáng váng trong 1 giây và tổn thương 100% công kích vật lý cho đối phương, cooldown 20 giây (0/5).’

‘Công Kích Xuyên Thấu: Bất chấp 30% phòng ngự của kẻ địch, tạo thành tổn thương 100% công kích vật lý, cooldown 30 giây (0/5).’

Đồng thời học tập ba kỹ năng, sau khi học tập cần tiêu tốn 20 đồng vàng.

Tô Mộ không hề do dự, sau khi học tập xong đã lần lượt thăng cấp ba kỹ năng này lên cấp S.

‘Backstab (S): Tiến hành công kích từ sau lưng kẻ địch, tạo thành tổn thương 600% công kích vật lý, cooldown 10s.’

‘Kidney Shot (S): Nện vào bụng kẻ địch, tạo thành choáng váng trong 3 giây và tổn thương 500% công kích vật lý cho đối phương, cooldown 20s.’

‘Công Kích Xuyên Thấu (S): Bất chấp 80% phòng ngự của kẻ địch, tạo thành tổn thương 500% công kích vật lý, cooldown 30 giây.’

“Tổn thương của kỹ năng thích khách thật sự được thêm rất cao!”

Sau khi nhìn thấy hiệu quả của ba kỹ năng cấp S, Tô Mộ chắc chắn gật đầu.

Kỹ năng pháp sư của mình mới chỉ tăng thêm 400%, thích khách trực tiếp thêm hơn 100% từ lúc bắt đầu.

Nhưng suy nghĩ cẩn thận thì không quá khó hiểu, trong phần lớn game online, thích khách luôn luôn tương đương với nghề nghiệp bùng nổ cao. Nếu kỹ năng được thêm không thể cao hơn những nghề nghiệp khác một chút, chẳng phải thật mất mặt sao?

“Kỹ năng cung tiễn thủ thì thôi, không có ý nghĩa lớn đối với ta.”

Tô Mộ không đi tìm đạo sư cung tiễn thủ, ngược lại đi đến cửa thôn.

Chỗ đội trưởng vệ binh còn có thể học một kỹ năng chiến sĩ cấp 8, nhưng Tô Mộ không định đi học.

Sau khi nắm giữ kỹ năng Chớp Nhoáng, đối mặt với BOSS Dã Trư Nhân kia, mình đã có nắm chắc tuyệt đối!

“Anh bạn, người là pháp sư hả? Có muốn tổ đội đi giết quái cấp 3 không? Trong đội đều là pháp sư mạnh mẽ, trước khi tắt cả mọi

người thăng cấp, không thể rời đội.”

“Người anh em, giết quái bình thường, đang thiếu một pháp sư, người có hứng thú không?”

“Cần pháp sư để giết quái, pháp sư thế nào đều được, chỉ cần biết bắn Hỏa Cầu là được!”

Đi đến khu quái vật ở cửa thôn, nơi này vẫn kín người hết chỗ, không ít người nhìn thấy Tô Mộ đeo một pháp trượng trên lưng, đều nhiệt tình mời mọc.

Trong giai đoạn luyện cấp, thiếu gì cũng không thể thiếu pháp sư, huống hồ còn là một pháp sư có trang bị.

“Không cần!”

Tô Mộ không quan tâm đến lời mời tổ đội của những người này, cúi đầu đi vào sâu trong cánh rừng.

“Fuck, người đừng cướp quái!”

“Cái gì gọi là cướp quái chứ? Ai giết quái thì quái là của người đó, có hiểu quy củ không hả!”

“Đù má, ông đây đánh tới sắp hết máu, người thu quái còn có lý hả?”

“Thì sao chứ?”

“Má nó, nếu không phải không thể PK, ta đã giết sạch toàn bộ cơ hội mười lần phục sinh của người.”

“Úi giời, ai giết sạch ai còn không chắc đâu!”

Đi đến khu quái vật cấp 2-3, tình hình nơi này có thể gọi là náo nhiệt, đôi khi còn có thể nhìn thấy một vài người gây gỗ vì cướp quái.

“Hiện giờ cấp bậc của lực lượng lớn chắc đều ở cấp 2-3, đội bậc thang hạng nhất chắc đều ở cấp 4 sắp lên đến cấp 5!”

Tô Mộ vừa đi vừa phân tích thông qua số lượng người chơi trong các khu quái vật.

“Đương nhiên, ta nhất định là cấp bậc độc nhất!”

Nhìn phương thức luyện cấp vây đánh một con quái của một nhóm người, Tô Mộ càng không ngừng lắc đầu.

Ngay sau đó, hắn đã đến khu quái vật cấp 5.

“Là tên kia?” Ở trong này, Tô Mộ gặp được một người quen.

Được một nhóm người vây quanh, Hứa Thế Kiệt giết quái cấp 5 không hề có áp lực.

“Mặc kệ hắn!”

Tô Mộ tránh đám người Hứa Thế Kiệt, đi vào trong doanh trại của BOSS Dã Trư Nhân.

Quái vật ngoài doanh trại không đổi mới, vị trí bên ngoài hang núi kia chỉ có BOSS Dã Trư Nhân và một đám quái tầm xa.

“Nhất định phải lên tay Hỏa Vũ, như vậy mới có thể miểu sát tất cả quái tầm xa.”

“BOSS chắc sẽ phải ăn khổng chế của Mũi Tên Băng Sương rồi?”

Nhìn lượng máu cao đến 20000 của BOSS Dã Trư Nhân, Tô Mộ bắt đầu tính toán.

“Giá trị lá chắn của ta có 4400 điểm, cộng thêm kỹ năng Chớp Nhoáng, đánh du kích nó tuyệt đối không thành vấn đề!”

“Mở Lá Chắn Ma Pháp!”

Hít sâu một hơi, Tô Mộ mở ra Lá Chắn Ma Pháp.

Đi đến vị trí cực hạn ba mươi mét, hắn giơ pháp trượng lên.

“Hỏa Vũ thuật!”

...

Khu vực nước Anh Hoa.

“Tiên sinh Ichiro, chúng ta phát hiện ra BOSS ở một chỗ, hiện giờ nên làm như thế nào?” Một người ăn mặc kiểu võ sĩ đi đến trước mặt Shin Ichiro đang luyện cấp, cúi đầu nói.

“BOSS?” Shin Ichiro nghe vậy, ánh mắt lập tức sáng lên: “Người xác định sao?”

“Không thể xác định, nhưng nó ở trong một doanh trại, khắp doanh trại kia đều là Dã Trư Nhân cấp 6, phía sau nó còn có một rương báu, ta nghĩ nó chắc là một BOSS!” Giọng điệu của thuộc hạ nửa chắc chắn, nửa suy đoán.

“Người giết BOSS đầu tiên còn chưa xuất hiện, vậy nói rõ chưa có ai có thể đánh chết BOSS. Đây là cơ hội của chúng ta, triệu tập tất cả mọi người, không tiếc tất cả giá cao, cũng phải đẩy ngã BOSS kia!”

Nghe thế, Shin Ichiro lộ ra vẻ mặt quả quyết.

“Giết BOSS lần đầu tiên này, tuyệt đối không thể để Tô Mộ kia hoặc người của Hoa quốc giành trước!”

“Vinh quang này thuộc về võ sĩ chúng ta!”

“Rõ!” Sau khi Shin Ichiro nói xong, tất cả người ở đây cùng cúi đầu.

-1800

-1800

-1800

-1700

Theo một mảnh Hỏa Vũ rơi xuống, quái tầm xa ở xung quanh thủ lĩnh Dã Trư Nhân lập tức bị miểu sát.

“Grào!”

BOSS Dã Trư Nhân ở trong Hỏa Vũ cũng bị tổn thương không nhẹ, phát ra một tiếng rít gào, xông về phía Tô Mộ ở xa xa.

“Tốc độ của tên này không nhanh!”

Mặc áo giáp, lại cầm hai thanh rìu lớn trong tay, thủ lĩnh Dã Trư Nhân nhìn có vẻ căng kênh vô cùng.

“Băng Tiễn thuật!”

Chương 28: Hào Quang Của Pháp Thần

Tô Mộ không hề do dự, trực tiếp sử dụng một kỹ năng giảm tốc độ duy nhất của mình.

-1700!

“Bị giảm tốc độ?”

Tổn thương hiện lên, đồng thời trên thân thủ lĩnh Dã Trư Nhân hiện lên một tầng băng sương, tốc độ di chuyển chậm lại.

“Tốt quá!”

Tô Mộ thấy thế, khoe miệng nhếch lên.

“Hỏa Cầu thuật!”

Tận dụng thời gian này, hắn bắt đầu niệm chú.

-2300!

Một phát Hỏa Cầu bay về phía thủ lĩnh Dã Trư Nhân, cũng khiến băng sương trên người nó biến mất.

Tô Mộ không tiếp tục thi pháp, bắt đầu lùi lại phía sau.

Vừa lùi, hắn vừa nhìn chăm chăm vào lượng máu của Thủ lĩnh Dã Trư Nhân.

14300/20000.

“Đạn Bay Ma Pháp!”

“Thánh Quang thuật!”

Tô Mộ lại tung ra hai kỹ năng tức thời về phía thủ lĩnh Dã Trư Nhân.

-2300!

-1100!

“Grào!”

Thủ lĩnh Dã Trư Nhân còn chưa chạm vào cộng lông nào của Tô Mộ, lượng máu đã bị giảm gần một nửa, lập tức phát ra tiếng rít gào phẫn nộ.

Ánh mắt của nó nhìn chằm chằm vào Tô Mộ, tốc độ dưới chân đột nhiên tăng lên gấp bội.

“Xung phong?”

Tô Mộ nhanh chóng phản ứng lại.

Mặc dù kỹ năng xung phong này lựa chọn mục tiêu, nhưng không phải không thể né tránh.

Ngay trước khi Thủ lĩnh Dã Trư Nhân vọt đến trước mặt hắn, Tô Mộ quyết đoán sử dụng Chớp Nhoáng.

“Hừ hừ!”

Thủ lĩnh Dã Trư Nhân đánh vào khoảng không, mờ mịt nhìn phía trước, cực kỳ tức giận.

“Ở trước mặt pháp sư biết đánh du kích, chiến sĩ chính là em trai!”

Lúc này, tiếng Tô Mộ truyền đến từ sau lưng nó.

Thủ lĩnh Dã Trư Nhân vội vàng quay đầu lại, bị một phát Hỏa Cầu trúng ngay mặt.

-2300!

“Grào!”

Thủ lĩnh Dã Trư Nhân đâu chịu nổi cơn tức này, hai tay nắm chặt rìu lớn, răng nanh nơi khóe miệng đều đã lộ ra, cố vẻ nhất định phải tháo Tô Mộ ra thành tám khối.

“Khoảng cách này còn có thể bắn một phát Hỏa Cầu!”

Tô Mộ lại niệm chú Hỏa Cầu thuật.

Đúng lúc này, Thủ lĩnh Dã Trư Nhân đột nhiên giơ hai tay lên cao.

Một giây sau, nó dùng lực ném mạnh hai rìu bay đang cầm trong tay về phía Tô Mộ.

Hai rìu đan xen bay tới, tốc độ cực nhanh.

Tô Mộ đang phóng thích Hỏa Cầu hiển nhiên không tránh thoát được.

-727!

Một con số tổn thương hiện lên trên đầu Tô Mộ.

Mặc dù hiện giờ, nếu là một chiến sĩ thêm toàn bộ điểm vào thể chất, mặc một bộ trang bị phòng ngự cao, đối mặt với một rìu này, cũng chỉ có nước bị miếu sát.

Nhưng Tô Mộ vẫn đứng thẳng tại chỗ.

-2300!

Lại là một phát Hỏa Cầu bay về phía Thủ lĩnh Dã Trư Nhân .

Thanh máu trên đầu nó lại thấp xuống một đoạn.

6300/20000.

“Chờ sau khi kỹ năng cooldown, thêm một vòng nữa có thể giải quyết nó!”

Tô Mộ không vội vã tấn công, dựa vào tốc độ của mình, vẫn duy trì khoảng cách nhất định với Thủ lĩnh Dã Trư Nhân.

Hiện giờ BOSS đã dùng hết hai kỹ năng, trước khi cooldown Chớp Nhoáng của mình qua, nó hiển nhiên không tạo thành uy hiếp gì cho mình.

“Grào!”

Trái lại nét mặt Thủ lĩnh Dã Trư Nhân có vẻ phần nộ vô cùng.

Là bá chủ một phương trong Tân thủ thôn, nó đâu chịu nổi tra tấn như vậy?

Nhìn Tô Mộ có thân thể dễ vỡ như giấy kia, nó tự tin cho dù chỉ dùng một rìu trong tay cũng có thể thoải mái hành hạ đến chết, nhưng không đuổi theo kịp!

Dưới thêm vào của loại phần nộ này, trên thân nó nổi lên ánh sáng màu đỏ quỷ dị.

“Đây là định cuồng bạo sao?”

Tô Mộ thấy thế, nheo mắt lại.

Suy đoán của hắn hiển nhiên chuẩn xác. Sau khi trên thân Dã Trư Nhân bị một luồng sáng đỏ mạnh mẽ bao phủ, hai mắt càng hoàn toàn biến thành đỏ như máu.

“Grào!”

Một tiếng gầm giận dữ vĩ đại vang lên, thân thể vốn cồng kềnh của Dã Trư Nhân dần dần trở nên nhẹ nhàng.

“Vô dụng thôi!”

Dã Trư Nhân nhanh chóng đến gần, Tô Mộ lại không hề sợ hãi.

Nhanh nhẹn của mình cao đến hơn hai trăm điểm, BOSS có cấp bậc như Dã Trư Nhân, cho dù cuồng bạo tăng thuộc tính lên thì vẫn không chạm vào mình được.

Chứ đừng nói đến cooldown 10 giây của Chớp Nhoáng đã sắp đến.

Mình chắc chắn giết được con BOSS này!

...

Khu vực nước Anh Hoa, rất nhiều người đang tập kết lại.

Nhìn từ phân bố số người này, phần lớn đều là một vài pháp sư, trong đó cũng không thiếu chiến sĩ và mục sư.

“Các vị, mọi người đều nghe kỹ cho ta đây!”

Shin Ichiro đi đến trước mặt những người này, giọng nói tràn đầy uy nghiêm.

“Một lần này thứ chúng ta phải đối phó là một BOSS, mọi người phải chuẩn bị sẵn sàng để hy sinh, nhưng các người yên tâm, Shin Ichiro ta sẽ không quên sự cống hiến mà các người đã bỏ ra.”

“Chỉ cần là người tổn thất một cơ hội phục sinh trong trận chiến đấu với BOSS hôm nay đều có thể nhận được ban thưởng một trăm triệu (tiền nước Anh Hoa).”

Shin Ichiro nói xong, đám người này phát ra tiếng kêu to chảnh tề: “Tình nguyện cống hiến vì Ichiro các hạ!”

“Rất tốt, lên đường đi!”

Shin Ichiro hài lòng gật đầu, xuất phát đến một khu vực.

Ngay sau đó, rất nhiều quái vật cấp bậc cao xuất hiện trước mặt bọn họ.

“Giết!”

“Xông lên!”

Mọi người cùng xông vào trong doanh trại Dã Trư Nhân kia.

Cấp bậc của phần lớn bọn họ đều ở khoảng cấp 2-3, trên cơ bản đều là vật hy sinh, mục đích chính là tạo ra cơ hội DPS cho pháp sư cấp bậc cao hơn ở phía sau.

“Ha! Ha! Ha!”

Theo một đám người này ngã xuống, Shin Ichiro nhìn tồn tại có thể

là BOSS ở trong doanh trại nở nụ cười.

“Người đầu tiên đánh chết BOSS nhất định là ta, trong rừng bấu kia chắc chắn sẽ có đồ rất tốt!”

Dưới chiến thuật biến người chết đông, những người còn lại trong bọn họ nhanh chóng đánh vào trong doanh trại.

“Không phải là BOSS?”

“Có chuyện gì vậy?”

Mà sau khi Shin Ichiro nhìn thấy thông tin về Dĩ Trư Nhân kia đã trợn tròn cả mắt.

“Thằng ngu, người đồ ngu xuẩn này!”

Hắn càng phát ra tiếng rít gào về phía tên thuộc hạ trước đó đã báo tin tức.

Tiêu tốn bao nhiêu nhân lực, cuối cùng lại là một quái tinh anh, đây tuyệt đối là chuyện hắn không thể thừa nhận nổi.

“Mau đi tìm BOSS cho ta, ta nhất định phải là người giết được BOSS đầu tiên!”

Sắc mặt của hắn cực kỳ âm trầm, hắn điên cuồng gầm thét.

“Chúng ta lập tức đi tìm!” Đám người thuộc hạ đều cảm nhận được sự phẫn nộ của hắn, cả đám cúi đầu, càng không ngừng đáp lại.

Nhưng không chờ bọn họ hành động, thông báo dạng cuộn liên tục đã đột nhiên xuất hiện.

Chương 29: Kỹ năng bị động cấp Thần.

‘Chúc mừng người chơi Tô Mộ thành công đánh chết quái BOSS đầu tiên trong Thần Đồi, do đó được ban thưởng kỹ năng duy nhất: Hào Quang Của Pháp Thần!’

‘Chúc mừng người chơi Tô Mộ thành công đánh chết quái BOSS đầu tiên trong Thần Đồi, do đó được ban thưởng kỹ năng duy nhất: Hào Quang Cửa Pháp Thần!’

‘Chúc mừng người chơi Tô Mộ thành công đánh chết quái BOSS đầu tiên trong Thần Đồi, do đó được ban thưởng kỹ năng duy nhất: Hào Quang Cửa Pháp Thần!’

“Khốn nạn, khốn nạn!”

Thông báo dạng cuộn liên tục khiến Shin Ichiro hoàn toàn choáng váng, vẻ mặt vốn phần nộ càng trở nên điên cuồng.

Hắn càng không ngừng dậm chân, chỉ vào đám thuộc hạ trước mặt, chửi ầm lên.

“Tất cả đều là đồ ăn hại!”

“Các người đều cút đi cho ta!”

Nhìn vẻ mặt mất đi lý trí kia, cả đám thuộc hạ ở đây đều cúi đầu, không dám tiếp lời.

...

“Lại là Tô Mộ này, sao có thể chứ? Hắn dựa vào cái gì đạt được giết BOSS đầu tiên?”

Land Nader của nước Phiêu Lượng đang luyện cấp, nhìn thông báo dạng cuộn trước mắt, vẻ mặt không thể tin nổi.

Hắn là tồn tại như cá sấu siêu cấp, vì có thể quật khởi trong Thần Đồi, đã tiên tổn vô số tiền của.

Vì luyện cấp nhanh hơn, hắn thậm chí còn lựa chọn nghề nghiệp pháp sư.

Nhưng dù vậy, hắn vẫn bị người ta ném rớt lại rất xa.

“Kỹ năng duy nhất?”

Hắn nhìn chằm chằm vào kỹ năng dạng cuộn trên màn hình kia,

đôi mắt hần lộ ra vẻ tham lam vô tận.

“Kỹ năng này phải là của ta!”

Nắm chặt tay, hần không hề do dự, gửi tin nhắn riêng cho Tô Mộ.

“50 tỷ (tiền nước Phiêu Lưỡng), không, một trăm tỷ, ta dùng toàn bộ của cải của ta để đổi lấy kỹ năng này của người, chỉ cần người bán cho ta, tiền không thiếu của người một xu!”

Không thể nghi ngờ, giá hần đưa ra là một con số điên cuồng.

Nhưng sau khi tất cả mọi người nhìn thấy Hào Quang Của Pháp Thần kia, không có một ai không điên cuồng.

‘Hào Quang Của Pháp Thần (cấp SSS): Sau khi đánh chết quái vật có một chút tỷ lệ tăng trí lực cơ sở lên 0,5 (tăng lên không giới hạn, có thể thăng cấp).’

Đây là một kỹ năng bị động, một kỹ năng bị động có thể tăng giới hạn tối đa của trí lực lên vô hạn!

Thuộc tính quan trọng nhất đối với một pháp sư là gì?

Một trăm pháp sư thì tuyệt đối có đến chín mươi chín pháp sư sẽ đáp lại người rằng: Trí lực!

Toàn bộ kênh thế giới đều đang thảo luận về kỹ năng này.

“Kỹ năng này rất khoa trương, giết quái có thể tăng trí lực lên, vậy về sau chẳng phải dễ dàng đạt được trăm vạn trí lực, ngàn vạn tổn thương do ma pháp sao?”

“Không biết xác suất này có cao không, nhưng nhìn cấp bậc SSS này, chắc sẽ không quá thấp, lại còn có thể thăng cấp, không biết lên cấp Thần thì có hiệu quả gì.”

“Hiện giờ đã thật nghịch thiên, nhưng đây còn là kỹ năng duy nhất. Tô Mộ này có phải là người thừa kế Pháp Thần được điều động nội bộ không?”

“Hiện giờ ta càng hiếu kỳ hơn Tô Mộ này rốt cuộc là thần thánh

phương nào, đạt được giết quái tinh anh đầu tiên, lại là người giết BOSS đầu tiên, chắc hẳn cũng phải có một đoàn đội trâu bò đi? Sao lại không hề có một chút tiếng gió nào chứ?”

“Cầu mua Hào Quang Cửa Pháp Thần, người anh em Tô Mộ nhìn thấy tin nhắn này, chỉ cần người ra giá, tuyệt đối không trả giá!”

“Kỹ năng nghịch thiên như vậy, ai sẽ bán chứ? Cho ta một trăm tỷ, không chừng ta còn cân nhắc một chút!”

Cả kênh đầy rẫy đủ loại bàn luận, người mua kỹ năng này càng nhiều vô số kể.

Ở trong Hoa quốc ngọ hổ tàng long, vô số nhà giàu xông ra, thậm chí tình nguyện dùng toàn bộ của cải để đổi lấy kỹ năng này.

Nhưng tất cả tin nhắn riêng mà bọn họ gửi đi đều như đá chìm dưới đáy biển.

...

Trong doanh trại Dã Trư Nhân, Thủ lĩnh Dã Trư Nhân ngã xuống bên cạnh Tô Mộ.

Thi thể của nó lóe lên một vầng sáng, Tô Mộ lại không có tâm tư đi nhặt.

“Kỹ năng này quá trâu bò rồi?”

Lực chú ý của hắn đều bị Hào Quang Cửa Pháp Thần trên thanh kỹ năng hấp dẫn.

Ngay khi nhận được kỹ năng này, hắn đã không hề do dự chút nào, quyết đoán lựa chọn học tập.

Về phần mấy báo giá mười tỷ trăm tỷ trong tin nhắn riêng kia, Tô Mộ đều lựa chọn không xem.

“Kỹ năng này còn có thể tăng lên!”

Tô Mộ nhìn về phía dấu + ở phía sau Hào Quang Cửa Pháp Thần.

‘Tăng kỹ năng lên cần một vạn điểm kỹ năng, có tăng lên không?’

Một vạn điểm kỹ năng là một con số cực kỳ khoa trương đối với bất cứ ai, nhưng Tô Mộ lại ẩn tăng lên một cách dứt khoát kiên quyết.

‘Tiêu tốn một vạn điểm kỹ năng, Hào Quang Cửa Pháp Thần thăng cấp thành công!’

Một nhắc nhở lập tức bắn ra theo.

Tô Mộ nhìn về phía điểm kỹ năng của mình.

Vẫn là con số 9999999 kia.

“Ta tiếp tục thăng cấp!”

Niềm vui vẻ của điểm kỹ năng vô hạn thật sự quá sung sướng, Tô Mộ tiếp tục ấn dấu + đối với kỹ năng.

‘Hào Quang Cửa Pháp Thần (cấp SSS) thăng cấp thành công lên Hào Quang Cửa Pháp Thần (cấp Thần).’

‘Hào Quang Cửa Pháp Thần (cấp Thần): Người đánh chết quái vật có một chút tỷ lệ tăng trí lực cơ sở lên 1 điểm (tăng lên không giới hạn).’

“Được đấy!”

Liên tục thăng 5 cấp, hệ số tăng lên cũng từ 0,5 biến thành 1.

Tuy rằng trên kỹ năng không có miêu tả rõ ràng, nhưng Tô Mộ lại có một cảm giác, sau khi kỹ năng này tăng lên đến cấp Thần, tỷ lệ tăng trí lực lên chắc đã gia tăng không ít.

Về xác suất cụ thể của kỹ năng bị động này là bao nhiêu, vậy còn cần mình đi kiểm nghiệm.

“Không nóng nảy, Thần Đồ mới chỉ mở ra vài ngày, con đường sau này vẫn còn rất dài, kỹ năng bị động này không chỉ đơn giản là như hổ thêm cánh đối với ta.”

“Nhìn xem BOSS rơi ra thứ tốt gì trước đã!”

Tắt thanh kỹ năng đi, Tô Mộ điều chỉnh hơi thở, nhìn sang thi thể của Thủ lĩnh Dã Trư Nhân.

‘Người nhận được 10 đồng vàng.’

‘Người nhận được áo giáp của Dã Trư Nhân (cấp A).’

‘Người nhận được chiến phủ của Dã Trư Nhân (cấp A).’

‘Áo giáp của Dã Trư Nhân (cấp A): Tăng thêm 50 điểm phòng ngự vật lý, tăng thêm 50 điểm phòng ngự ma pháp, lượng máu + 500, cần cấp bậc: cấp 8 (giáp nặng).’

Chương 30: Hỏa Cầu hoàn chỉnh trong hiện thực

‘Chiến phủ của Dã Trư Nhân (cấp A): Tăng thêm 100 điểm công kích vật lý, 10 điểm sức mạnh, 10 điểm nhanh nhẹn, cần cấp bậc: cấp 8 (vũ khí hai tay).’

“Hai trang bị cấp A, thuộc tính không tệ!”

Nhìn hai món trang bị trong tay, Tô Mộ nở nụ cười.

Pháp sư không thể mặc áo giáp nặng, cũng không thể dùng vũ khí hai tay.

Mình chỉ có nước bán hai món trang bị này thôi.

“Chỉ cần đưa lên trên phòng đấu giá, tuyệt đối sẽ gây nên một trận bán đấu giá sóng trào, nhưng hiện giờ cấp bậc của phần lớn mọi người đều hơi thấp, vẫn để đến tối nay rồi bán hai món trang bị này đi!”

Ngẫm nghĩ, Tô Mộ không vội vã đưa hai món trang bị này lên trên phòng đấu giá.

Tuy rằng theo thời gian trôi đi, thứ đồ chơi đồng vàng này sẽ dần

trở nên không đáng giá, nhưng lại không có gì khác biệt đối với mình cả.

Mình sẽ không đổi đồng vàng thành tiền, thứ cần có chính là đồng vàng mà thôi.

Tin tưởng sau khi đám nhà giàu này đều lên đến cấp 8, mình vừa đưa hai món trang bị này lên trên phòng đấu giá, tuyệt đối có thể bán ra được số lượng đồng vàng hơn gấp bội bây giờ!

“Thứ khác đều có thể lên kệ bán rồi, lưu lại vài bình mana và bình máu là được!”

Quét dọn xong chiến trường, Tô Mộ đưa toàn bộ những món đồ có thể bán lên trên kệ bán.

Phòng đấu giá không hề thiếu thứ chưa bán đi, hẳn đều không nóng nẩy.

Mở ô nhiệm vụ ra, nhiệm vụ phá hủy tế đàn của Dã Trư Nhân ở trên đó vẫn còn chưa hoàn thành.

Tô Mộ nhìn về phía cửa hang ở bên trong doanh trại.

Nếu không có gì bất ngờ, tế đàn của Dã Trư Nhân ở trong này.

“Hoàn thành xong nhiệm vụ này, ta có thể logout trước nghỉ ngơi!”

Hắn đi tới cửa hang núi.

Mặc dù vừa đạt được kỹ năng cấp Thần, nhưng Tô Mộ vẫn cảm thấy hứng thú vô cùng với bí kíp của đội trưởng vệ binh.

Dù sao thứ đồ chơi kỹ năng này, càng nhiều càng tốt!

“Không có quái?”

Cẩn đi vào trong hang núi, trước mắt Tô Mộ lại không hề xuất hiện tung tích của quái vật.

Điểm ấy thật sự khiến hắn hơi kinh ngạc.

“Đây chính là tế đàn?”

Một tế đàn chất đầy xương khô nhanh chóng xuất hiện trong tầm mắt của hắn.

Tô Mộ nhìn xung quanh, chậm rãi đến gần.

“Phải làm như thế nào mới phá hư được?”

Nhìn tế đàn ở trước mắt, Tô Mộ nhíu mày lại.

Nếu dựa theo cách thức trong game online, chỉ cần mình vừa đến gần tế đàn này, nó sẽ bắn ra một nhắc nhở nào đó, ý bảo mình có phá hư tế đàn không.

Nghĩ vậy, hắn đi lên trên tế đàn.

‘Có phá hư tế đàn không?’

Quả nhiên, một nhắc nhở nhanh chóng xuất hiện.

“Dựa theo miêu tả trong nhiệm vụ, ta có thể sẽ gặp phải ý thức của một Tà Thần nào đó, phải chuẩn bị sẵn sàng không chút sai lầm!”

Tô Mộ không vội vã xác định.

“Mở Lá Chắn Ma Pháp!”

Một tầng lá chắn thật dày ở trong người, hắn hít sâu một hơi, đã chuẩn bị sẵn sàng Chớp Nhoáng bất cứ lúc nào, ẩn xuống chữ có kia.

‘Đang phá hư tế đàn!’

Một nhắc nhở xuất hiện, xương khô xung quanh vỡ vụn ra không ngừng, ký hiệu trên tế đàn bắt đầu lúc sáng lúc tối.

Lực chú ý của Tô Mộ tập trung cao độ, để ứng phó với bất cứ cục diện nào có thể phát sinh.

Đột nhiên, trên tế đàn xuất hiện một ảo ảnh.

Toàn thân ảo ảnh này tối đen, hoàn toàn trốn vào trong âm u.

“Đây là ý thức của Tà Thần?”

Mặc dù ảo ảnh không có mắt, nhưng khoảnh khắc nhìn thấy ảo ảnh kia, Tô Mộ vẫn cảm nhận được một luồng cảm giác áp lực rất mạnh.

Ảo ảnh này giống như một bàn tay to vô hình, định kéo mình vào trong bóng tối vô tận sâu không thấy đáy.

“Hỏa Cầu thuật!”

Tô Mộ không hề lùi bước, trong tay ánh lên một tia sáng, phát động tiến công trước.

-1!

Một con số tổn thương hiện lên trên đầu ảo ảnh.

“Cứng rắn như vậy?”

Điều này khiến Tô Mộ hoàn toàn không ngờ đến.

Hỏa Cầu thuật lại chỉ tạo thành một điểm tổn thương, vậy nói rõ phòng ngự ma pháp của ảo ảnh này có hơn hai ngàn điểm!

Vậy còn đánh thế nào nào?

Nhưng đúng lúc này, ảo ảnh lại bị Hỏa Cầu thuật thiêu đốt triệt để.

Gần như chỉ trong nháy mắt, ảo ảnh biến mất, còn trên đất lưu lại một tinh thể màu đen lớn chừng ngón tay cái.

“Hoàn thành?”

Tô Mộ đi đến bên cạnh tinh thể, nhặt nó lên.

“Trong khối tinh thể này phong ấn ý thức còn sót lại của một vị Tà Thần nào đó, mang nó về cho đội trưởng vệ binh.”

“A!”

Thanh nhiệm vụ thể hiện nhiệm vụ phá hủy tế đàn của Dã Trư

Nhân đã hoàn thành, Tô Mộ nở nụ cười.

“Logout nghỉ ngơi trước đã, chờ sau khi quái vật bên ngoài doanh trại đổi mới lại dùng Hỏa Vũ thuật lên cấp 9!”

Rời khỏi hang núi, Tô Mộ tìm một vị trí an toàn logout.

Khi xử lý Thủ lĩnh Dã Trư Nhân, mình nhận được 2000 điểm kinh nghiệm.

Với mức độ dày đặc của quái vật trong doanh trại Dã Trư Nhân này, nơi đây tuyệt đối là chỗ luyện cấp trước cấp 9 tốt nhất. Hơn nữa, lũ quái cũng có thể khiến cho mình kích hoạt Hào Quang Của Pháp Thần rất tốt.

“Nếu như Thủ lĩnh Dã Trư Nhân đổi mới, ta sẽ có thể đánh BOSS thêm một lần nữa!”

“Thoát game!”

Cảnh tượng xung quanh thay đổi, Tô Mộ đi đến không gian hư ảo trước khi vào game.

Hắn từ trong không gian hư ảo quay trở về hiện thực, về trong phòng nằm thành hình chữ đại (大).

“So với trước kia, thời gian trong game của ta đã tăng thêm rất nhiều, nhưng muốn luôn luôn ở trong Thần Đồ lại không được!”

Tô Mộ ngẩng đầu lên nhìn trần nhà, vẫn không quá thỏa mãn.

“Đúng rồi, hiện giờ trí lực của ta cao như vậy, không biết lúc này có thể bắn Hỏa Cầu không?”

Lúc này, một suy nghĩ nảy lên trong đầu Tô Mộ.

Sau khi tăng thuộc tính lên số lượng lớn, chắc mình có thể bắn ra Hỏa Cầu thuật hoàn chỉnh ở trong hiện thực mới đúng!

Hắn bò dậy khỏi giường, chạy ra ban công.

Hít sâu một hơi, Tô Mộ bắt đầu điều chỉnh hô hấp của mình.

Trong hiện thực không giống như trong game.

Trong game chỉ cần ấn vào biểu tượng của kỹ năng là có thể trực tiếp phóng thích kỹ năng, nhưng trong hiện thực lại không có biểu tượng của kỹ năng.

Chuyện Tô Mộ có thể làm là tìm kiếm loại cảm giác khi phóng thích kỹ năng.

“Đến rồi!”

Chương 31: Kế hoạch ám sát?

Từng có kinh nghiệm thành công trước đó, sau khi Tô Mộ thử nghiệm nhiều lần, đã cảm nhận được luồng sức mạnh không giống bình thường ở trong cơ thể.

“Phụt!”

Một ngọn lửa đột nhiên hiện lên trong tay hắn.

Không còn là kích cỡ quả bóng bàn giống như trước, quả cầu lửa này đang không ngừng to lên, cho đến khi bao phủ toàn bộ lòng bàn tay Tô Mộ.

“Cảm giác này thật sự quá sung sướng!”

Nhìn Hỏa Cầu trong tay, Tô Mộ không nhịn được hô to.

Trong lòng hắn rất rõ ràng, sở dĩ một lần này có thể thoải mái thành công như vậy là vì có quan hệ chặt chẽ không rời với thuộc tính của mình đã tăng lên với lượng lớn.

Nói cách khác, chỉ cần mình tiếp tục tăng lên khi ở trong game, mặc dù không thể trở thành Thần gì đó kia, nhưng vẫn có thể trở thành chúa tể ở trong thế giới hiện thực!

“Hỏa Cầu thuật!”

Đáy lòng Tô Mộ tràn đầy tâm tình kích động, hắn ném Hỏa Cầu trong tay ra ngoài.

Hỏa Cầu bay mấy chục mét trong không trung rồi mới nổ tung, xán lạn vô cùng.

...

“Má nó, đó là gì?”

Có một người đang hút thuốc ngoài ban công ở đối diện với tòa nhà của Tô Mộ, đột nhiên kêu lên.

“Người nhìn thấy cái gì hả?” Trong phòng, có một người khác cũng đi ra, nhìn bầu trời sáng sủa bên ngoài, hỏi.

“Mới vừa rồi hình như ta đã nhìn thấy một Hỏa Cầu, chẳng lẽ có người mang được kỹ năng trong Thần Đồ về đến hiện thực sao?” Người hút thuốc hít mạnh một hơi, đáp lại.

“Chuyện này đâu có khả năng? Căn cứ vào thống kê trong cộng đồng game, đừng nói có thể phóng thích ra Hỏa Cầu, cho dù là người có thể làm ra một mối lửa nhỏ cũng không tồn tại, thật sự cho rằng chơi game vài ngày đã có người có khả năng mang kỹ năng trong game ra ngoài sao? Vậy chẳng phải thế giới sẽ rối loạn sao?”

Người kia tỏ vẻ không cho là đúng: “Ta thấy mấy ngày này người chơi Thần Đồ quá nhiều rồi ấy!”

“Quả thật, vài ngày này, ta đều trong phóng Hỏa Cầu, kể cả ngủ đều là Hỏa Cầu, nhất định là ta nhìn lầm rồi. Hút xong điếu thuốc này, ta phải ngủ một giấc thật ngon, tranh thủ ngày mai có thể lên cấp 3!”

Người hút thuốc gật đầu, dụi tắt điếu thuốc trong tay, xoay người rời khỏi ban công.

Mà người kia cũng bĩu môi, đi vào trong phòng.

Dù nằm mơ bọn họ đều không thể ngờ đến.

Quả thật đã có người mang kỹ năng hoàn chỉnh trong Thần Đồ về đến hiện thực!

“Oa, chuyện này quả thật thú vị rồi!”

Nhìn Hoả Cầu nổ tung, Tô Mộ không nhịn được mà hô lên.

Hoả Cầu này, nếu ném lên trên người thì e rằng không có ai trong thế giới thực chịu nổi!

Giờ phút này, mình hiển nhiên đã thoát ra khỏi phạm trù “người bình thường” rồi.

“Nếu đã có thể thả Hoả Cầu hoàn chỉnh thì những kỹ năng khác chắc cũng có thể chứ?”

Điều khiến cho Tô Mộ chú ý là kỹ năng Chớp Nhoáng này.

Nếu có thể dùng trong thực tế thì tương đương với chuyện có thể di chuyển không hạn chế trong nháy mắt.

“Di chuyển trong nháy mắt đến trong phòng!”

Hít sâu một hơi, Tô Mộ nhìn về phía phòng của mình.

Khoảng cách từ ban công đến phòng ngủ vừa vặn vặn khoảng 10 mét.

“Chớp Nhoáng!”

Trong đầu mô phỏng ra hình ảnh của kỹ năng Chớp Nhoáng, Tô Mộ hô to.

Một giây kế tiếp, cả người hắn đột nhiên biến mất ở ban công, tiếp đó lại xuất hiện trong phòng ngủ.

“Con mẹ nó quá đỉnh rồi!”

Lần đầu tiên thử đã thành công rồi, sắc mặt Tô Mộ vô cùng vui vẻ.

Loại năng lực này tuyệt đối là tồn tại không thể giải thích trong thực tế.

“Với năng lực hiện tại của ta, người giỏi nhất trên thế giới này chắc cũng không phải đối thủ của ta rồi?”

“Phải đối xử mới mình tốt một chút, đi ra ngoài ăn một bữa ngon

đã!”

Thay một bộ quần áo, Tô Mộ cầm điện thoại di động lên, đi ra khỏi phòng.

Nói thật thì hẳn cũng muốn thử dùng kỹ năng Chớp Nhoáng một lần nữa để xuống tầng.

Nhưng nếu lỡ bị người khác bắt gặp thì sẽ dẫn đến náo động lớn, mang đến những phiền phức không cần thiết.

Nghĩ ngợi thì vẫn nên thôi đi, ăn cơm xong về ngủ một giấc rồi tiếp tục trò chơi mới là chuyện chính.

...

Một nơi nào đó ở Hoa quốc, một cuộc hội nghị khẩn cấp đang mở ra.

“Lại là Tô Mộ này? Rốt cuộc làm sao hắn có thể làm được vậy? Vì sao không hề lộ ra chút tin tức nào vậy?”

“Đúng vậy, muốn giết được BOSS thì chắc chắn phải cần nhiều người, chúng ta đều có tai mắt trong các Tân thủ thôn, không thể có chuyện một chút động tĩnh cũng không tra ra được.”

Một đám người ngồi vây quanh nhau, biểu cảm trên mặt rất cay đắng.

So với giết quái tinh anh đầu tiên trước đó, ý nghĩa của giết BOSS đầu tiên lần này càng không bình thường.

“Theo ta thấy, sau lưng Tô Mộ này chắc chắn có một tổ chức vô cùng nghiêm mật!”

“Ta cũng nghĩ như vậy. Điều mà bây giờ ta đang lo lắng là không biết tổ chức kia có ý đồ đặc biệt gì không, có uy hiếp đến sự ổn định của Hoa quốc không?”

Sắc mặt không ít người thấp thỏm không yên.

Trong lòng bọn họ rất rõ ràng, quy tắc của thế giới tương lai nhất

định phải do kẻ mạnh trong Thần Đồ viết ra.

Tô Mộ nhận được Hào Quang Cửa Pháp Thần, hiển nhiên đã đứng vững trên vị trí của những kẻ mạnh trong tương lai.

“Đúng rồi, bảo các người điều tra cái tên Tô Mộ này, sàng lọc ra người chơi có khả năng, giờ có kết quả chưa?” Một người đột nhiên lên tiếng nói.

“Thời gian quá gấp, vẫn chưa sàng lọc xong, hơn nữa cũng không loại trừ khả năng tên Tô Mộ này là tên giả. Tiến vào Thần Đồ không những có thể đổi tướng mạo mà còn có thể đặt lại tên, cho nên...”

Câu trả lời này khiến cho những người ở đây đều im lặng.

Dựa theo suy đoán của bọn họ, nếu sau lưng Tô Mộ này thật sự tồn tại một tổ chức nào đó, thì cái tên này không thể nào là tên thật được.

“Haizz!” Người đặt câu hỏi kia thở dài một hơi.

“Bảo bên kia nắm chắc thời gian luyện cấp, nói với bọn họ, sự phát triển của Hoa quốc trong tương lai phải dựa vào bọn họ!”

...

Nước Phiêu Lợng.

Đây là một toà nhà lớn có tám góc.

Bên trong tòa nhà này, một đám người ngồi bên một cái bàn tròn, biểu cảm nghiêm trọng.

Chương 32: Kế hoạch ám sát? (2)

“Nước Phiêu Lợng của chúng ta từ trước tới nay chưa từng bị bỏ lại phía sau bao giờ, lần này rốt cuộc là làm sao vậy, sao lại để cho Hoa quốc tiến lên đứng trước chúng ta vậy?” Người ngồi ở vị trí chính kia tức giận thét lên.

Lời của hắn khiến cho những người có mặt ở đó im lặng không nói.

“Nói cho chúng ta, các người rốt cuộc làm ăn kiểu gì vậy?” Người đó thấy vậy, lại gầm lên một tiếng.

“Hoa quốc nhiều người, bọn họ vốn dĩ đã chiếm ưu thế rồi. Ta nghĩ chắc là bọn họ đã dùng số lần sống lại để tích lũy ra được giết tinh anh và BOSS lần đầu.” Lúc này, một người run rẩy lên tiếng.

“Đúng vậy, tuy cách làm như này của bọn họ có thể giành ưu thế nhất định trong thời gian ngắn hạn, nhưng nhìn từ góc độ lâu dài thì đây tương đương với việc chặt đứt đường lui của mình, bá chủ tương lai nhất định vẫn là nước Phiêu Lợng chúng ta!”

Lập tức, có người phụ họa theo.

Nghe vậy, sắc mặt của người đang tức giận kia mới dịu đi không ít, hỏi: “Tình hình luyện cấp của chúng ta như thế nào rồi?”

“Trước mắt đã phái huấn luyện viên nghiêm túc nhất hợp nhất tăng cấp. Chúng ta cũng có liên hệ với những tập đoàn tài chính khác, khi cần thiết sẽ liên hợp với nhau. Bây giờ cấp bậc cao nhất đã đạt đến cấp 5 rồi, theo ta thấy, Tô Mộ giết chết BOSS kia, nhiều nhất cũng chỉ cấp 6 thôi.”

Một người cầm một phần tài liệu trên tay, làm báo cáo.

“Nói với bọn họ, địa vị bá chủ của nước Phiêu Lợng chúng ta cần bọn họ bảo vệ, bảo bọn họ phải vượt qua tên Tô Mộ kia, không tiếc bất cứ giá nào!”

...

So với nước Phiêu Lượng có địa vị bá chủ, các nước lớn trên toàn thế giới đều đang mở hội nghị bí mật.

Chủ đề của hội nghị đều nói đến cùng một cái tên.

Tô Mộ!

Đối với các nước, cái tên này đã bị bọn họ dán cái mác là “kẻ địch đáng sợ”.

Dưới một cây anh đào của nước Anh Hoa.

Một người đàn ông mặc áo choàng vàng đứng trên mặt đất được bao phủ bởi những viên đá cuội màu trắng ngọc bích, đứng chấp tay sau lưng.

“Đã tra được Tô Mộ kia là ai chưa?”

“Còn chưa!”

Đứng bên cạnh người đàn ông là một người che mặt, mặc đồ Ninja.

“Kenjiro, người là Ninja cấp cao nhất của nước Anh Hoa chúng ta, ta hy vọng người có thể đi Hoa quốc.” Người đàn ông đột nhiên xoay người, một cánh tay để trên vai của Ninja kia, ý thâm sâu: “Chúng ta không thể để cho Tô Mộ kia trưởng thành được!”

“Ta hiểu!” Người được gọi là Kenjiro kia gật đầu nói.

“Chậm trễ thời gian luyện cấp của người rồi, nhưng người yên tâm, sau này ta sẽ thành lập một đội ngũ pháp sư, giúp người nhanh chóng tăng cấp. Nhớ kỹ, nhiệm vụ của người là tìm Tô Mộ kia, sau đó giết hắn!”

Người đàn ông lộ ra một nụ cười, lại vỗ vai Kenjiro một lần nữa.

“Người của chúng ta ở bên kia sẽ giúp người, người chỉ cần tin tưởng và chấp hành một nguyên tắc.”

“Thà giết nhầm còn hơn bỏ sót!”

Nghe đến đây, ánh mắt của Kenjiro lộ ra một tia lạnh lùng sắc bén.

“Ta nhất định hoàn thành sứ mệnh!”

...

“Sao lại đóng cửa hết rồi?”

Trên đường phố, Tô Mộ nhìn thấy từng cửa hàng đóng cửa, không nhận được gói đầu.

Ăn mì gói mấy ngày, mình không dễ dàng gì mới muốn đi ra ngoài ăn một bữa, kết quả là không có một cửa hàng nào mở cửa cả.

“Vẫn là trò chơi vui hơn!”

Nguyên nhân gây ra tất cả những chuyện này tất nhiên là bởi vì Thần Đồ rồi.

Đừng nói là cửa hàng đóng cửa, người đi trên đường phố rõ ràng cũng ít đi.

“Đi vào trung tâm mua sắm xem một chút!”

Nếu đã đi ra ngoài thì Tô Mộ cũng không vội quay về, đi dạo một chút, mua thêm chút đồ ăn cũng tốt.

“Tốc độ của ta tăng nhanh rồi!”

Đi đi, Tô Mộ phát hiện tốc độ di chuyển của mình tăng lên rất lớn.

Tăng 200 điểm nhanh nhẹn, quả nhiên đã được mang về hiện thực.

“Nếu ta đi tham gia đi chạy bộ, há không phải có thể tùy tiện đạt giải quán quân rồi sao?”

Sự thay đổi này khiến Tô Mộ có một loại thôi thúc muốn đi tham gia thi chạy.

Đương nhiên, những sự thay đổi này chỉ mới bắt đầu thôi.

Tô Mộ ngẩng đầu.

Các tòa nhà xung quanh mọc như rừng, bầu trời xanh thẳm.

“Có lẽ sẽ có một ngày, ta đứng trên những tầng mây kia, nhìn xuống phía dưới.”

“Trở thành Thần được tất cả mọi người ngưỡng mộ và trông chờ!”

Hoa quốc vẫn duy trì quản lý thành phố thích đáng.

Mặc dù game Thần Đồ đã mang đến những tác động to lớn đến với người chơi, nhưng ở một số trung tâm thương mại lớn, có rất nhiều cửa hàng mở cửa.

Tô Mộ tìm thấy một nhà hàng, sau khi ăn uống no nê lại đi siêu thị mua rất nhiều đồ dùng dự trữ.

“Trong thẻ chỉ còn vài trăm đồng thôi!”

Sau khi mua xong, hắn nhìn vào số dư trên thẻ ngân hàng, hơi mỉm cười.

Trước khi biến đổi, mình còn không biết tí gì về cách kiếm kế sinh nhai, sống những ngày chạy ngược chạy xuôi, nhưng bây giờ đã khác.

Không nói cái khác, chỉ cần nhặt được hai bộ trang bị BOSS nổ ra, thừa sức đổi được mười siêu thị lớn.

“Không vội, nếu thực sự hết tiền rồi, bán chút đồng vàng là được!”

Thắng lợi trở về, cất đồ vào tủ lạnh, Tô Mộ ngáp liên tục, nằm ở trên giường.

Trước khi ngủ, hắn định đặt báo thức trong 8 giờ.

Theo nghiên cứu khoa học, ngủ đủ 8 tiếng mỗi ngày là hợp lý nhất.

Chỉ có tinh thần phấn chấn, mình mới có thể dành nhiều thời gian hơn để chơi game Thần Đồ.

...

Đang mơ đẹp, Tô Mộ bị tiếng kêu của đồng hồ báo thức đánh thức.

“Đến giờ làm việc rồi!”

Bò ra khỏi giường, Tô Mộ nấu một tô mì, còn chiên thêm hai quả trứng.

Sau khi ăn xong, hắn dang tay ra, triệu hồi thủy tinh Thần Đồ.

“Tiến vào trò chơi!”

Ánh sáng trắng lóe lên, hắn đến không gian hư ảo trước khi tiến vào trò chơi, ngay sau đó lại đến thế giới Thần Đồ.

Doanh trại đó vẫn giống ngày hôm qua, hắn xuất hiện ở vùng an toàn không có quái vật.

“Quả nhiên quái vật trong doanh trại đều được làm mới, nhưng hình như BOSS đã chết rồi.”

Đến vị trí của doanh trại, Tô Mộ nhìn vào trong, nhướn mày.

Không có BOSS, lợi ích thu nhập của mình trong doanh trại bị giảm đáng kể đó!

“Thăng cấp thôi!”

Chương 33: Phân Thân Ảo Ảnh

BOSS không được làm mới, tuy Tô Mộ bất lực, nhưng cũng đành chịu.

Hắn nhìn vào thanh EXP của mình: cấp 8 (2000/5000)

Còn ba nghìn điểm kinh nghiệm nữa mới có thể thăng cấp.

“Trong doanh trại có tất cả khoảng bốn năm trăm Dã Trư Nhân, hơn một nửa là cấp 8, mình có thể lấy được 5 điểm kinh nghiệm, còn lại chỉ có một điểm kinh nghiệm, không thể coi là quá nhiều

kinh nghiệm.”

“Nhưng quái vật ở đây đông đúc, mình chỉ cần đợi thời gian cooldown của Hỏa Vũ là được!”

Sau khi điều chỉnh phạm vi thi pháp của Hỏa Vũ, Tô Mộ cũng không khách khí nữa.

“Hỏa Vũ thuật!”

Một mảnh Hỏa Vũ rơi thẳng xuống.

-2400

-2400

-2400

...

Những vết thương đáng sợ lần lượt xuất hiện, Dã Trư Nhân bị bao phủ bởi Hỏa Vũ cũng biến thành tro tàn ngay lập tức.

‘Đã giết chết chiến sĩ Dã Trư Nhân, nhận được 1 điểm kinh nghiệm.’

‘Đã giết chết thợ săn Dã Trư Nhân, nhận được 1 điểm kinh nghiệm’

‘Đã giết chết pháp sư Dã Trư Nhân, nhận được 5 điểm kinh nghiệm’

...

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

Những lời nhắc nhở đánh chết hiện lên liên tục, trong số những lời nhắc này, Tô Mộ bị thu hút sự chú ý bởi một trong số đó.

“Vậy là thăng cấp 1 điểm trí lực rồi?”

Một mảnh Hỏa Vũ đã giết chết khoảng năm sáu mươi Dã Trư Nhân, mình cũng tăng thêm được 1 điểm trí lực.

“Giết hết những con Dã Trư Nhân ở đây, vậy chẳng phải mình sẽ tăng thêm được mười mấy điểm trí lực sao?”

Nghĩ tới đây, vẻ mặt của Tô Mộ ngày càng hưng phấn.

Nhìn thời gian cooldown của kỹ năng Hỏa Vũ, hẳn cảm giác mỗi một giây dường như dài hơn.

Cuối cùng, không dễ dàng gì mới đếm ngược về 0, hẳn không đợi được mà phóng về phía khu vực dày đặc nhất của quái vật trong doanh trại.

“Hoả Vũ thuật!”

Lại một mảnh hoả diễm rơi xuống.

Tô Mộ nhanh chóng kiểm tra một loạt lời nhắc.

“Không tăng?”

Đáng tiếc là, có vẻ như lần này không được may mắn cho lắm, lời nhắc tăng điểm trí lực không xuất hiện.

“Tiếp tục đi!”

Quẹt mũi, Tô Mộ kìm lại sự phấn khích trong lòng, bắt đầu giữ thái độ như bình thường.

“Hoả Vũ thuật!”

Sau liên hoàn Hoả Vũ, Dã Trư Nhân trong doanh trại lần lượt được thanh lý sạch sẽ.

“Tổng cộng tăng thêm 5 điểm trí lực, cũng rất tốt rồi!”

Tô Mộ nhìn qua, Hào Quang Cửa Pháp Thần được kích hoạt tổng cộng 5 lần, giúp mình tăng thêm 5 điểm trí lực.

Thanh EXP cũng đạt đến 3600/5000.

Vẫn còn thiếu 1400 điểm kinh nghiệm nữa mới có thể thăng cấp, nếu giết quái cùng cấp, ít nhất cũng phải 280 con, mà quái vật cấp 9 chỉ cần 140 con.

“Nếu tiếp tục đánh, có lẽ sẽ xuất hiện quái vật cấp 9 nhỉ?”

Tô Mộ nhìn phía sau doanh trại của Dã Trư Nhân.

Bên đó hình như vẫn còn một khu quái vật.

“Tạm thời quay về giao nhiệm vụ trước đã, không chừng có thể nhận được nhiệm vụ khác, trên đường về thuận tiện sắp xếp lại ô túi đồ mới được.”

Hiệu suất quần quái thực sự quá cao, Tô Mộ còn chưa kịp phân loại các vật phẩm trong ô túi đồ. Hơn nữa, phòng đấu giá có giới hạn vật phẩm gửi bán. Hắn chỉ có thể tiếp tục bỏ ra 100 đồng vàng để mở ô túi đồ thứ ba.

Có sáu mươi ô vuông, mới coi như là thoải mái một chút.

“Những món đồ không bán được, chỉ có thể bán rẻ hơn ban đầu, tranh thủ bán sớm, hay là về thôn mở sạp bán hàng nhỉ?”

Nhìn đồng vật liệu tồn đọng trong phòng đấu giá, bình mana, bình máu còn có một ít trang bị trắng, Tô Mộ nảy ra một ý tưởng.

“Bỏ đi, nếu mình mở sạp bán nhiều đồ như vậy, chắc chắn sẽ bị chú ý tới. Càng vào lúc này, mình càng phải khiêm tốn!”

Nhưng nghĩ lại, Tô Mộ từ bỏ ý định này.

Dù sao thì cũng đã mở được ô túi đồ thứ ba rồi, những đồ rẻ hơn thì bán từ từ cũng được.

Nếu thực sự không được, mình chỉ cần tiêu thêm 200 đồng vàng nữa, là mở được ô túi đồ thứ tư!

Dù sao hiện tại đồng vàng trong tay cũng toàn toàn đủ dùng. Lại nói, rao bán hai kiện trang bị đó, mình không thiếu vàng rồi.

Trên đường về thôn, Tô Mộ bắt đầu chỉnh giá của những món đồ treo trong phòng đấu giá, về cơ bản thì chỉ thấp hơn vài chục bạc so với giá trung bình của phòng đấu giá mà thôi.

“Bình máu và bình mana bán hết rồi?”

Ngay sau đó, bình máu và bình mana đều đã được mua hết toàn bộ.

Về cơ bản thì những món đồ này chỉ cần thiết khi đang luyện cấp, sau khi giảm giá thì chính là lúc tốt nhất để tung hàng ra bán.

“Bây giờ đã kiếm về được hơn 50 đồng vàng rồi!!”

“Sau đó chính là những trang bị trắng cao cấp, giá cả khiêm tốn chút, có lẽ có thể bán ra, như vậy ô túi đồ của mình có thể trống vài ô rồi.”

Sau khi điều chỉnh giá cả xong, Tô Mộ cũng về tới trong thôn.

“Nhà thám hiểm Tô Mộ, xem ra người đã phá hủy tế đàn của Dã Trư Nhân rồi?” Sau khi đội trưởng đội vệ binh nhìn thấy Tô Mộ, nở một nụ cười nhiệt tình, đích thân đi lên nghênh đón.

“Đúng vậy, đây là ý thức Tà Thần lấy được ở tế đàn đó.”

Tô Mộ lấy ra một khối tinh thể màu đen.

“Quả nhiên là ý thức của Tà Thần. Những Dã Trư Nhân đáng ghét đó, lại tiến hành giao dịch với Tà Thần.” Đội trưởng đội cảnh vệ cầm khối hắc tinh trong tay, vẻ mặt phẫn nộ, dùng sức bóp mạnh, khối tinh thể lập tức vỡ vụn.

“May mà có người, nếu không đợi đến khi Dã Trư Nhân lấy đủ sức mạnh từ Tà Thần, sợ là thôn làng sẽ gặp nguy hiểm mất!” Hãn nhìn Tô Mộ, trong mắt đầy vẻ tôn kính.

“Để báo đáp người, ta sẵn lòng truyền thụ lại cho người bí kíp mà ta đã học được từ một cao nhân!”

“Đến đi!”

Nghe thấy lời nói của đội trưởng đội vệ binh, gương mặt Tô Mộ lộ ra vẻ vui mừng.

Hãn vô cùng mong bí kíp này.

‘Đội trưởng đội vệ binh muốn truyền thụ lại cho người một bí kíp,

có chấp nhận không?’

“Có!”

Không chút do dự, Tô Mộ đã lựa chọn xác nhận.

‘Tinh! Bạn học được kỹ năng: Phân Thân Ảo Ảnh (cấp S)’

Lại là kỹ năng cấp S?

Trong nháy mắt nhận được nhắc nhở, hai mắt Tô Mộ mở to.

Chỗ tốt của kỹ năng cấp S không cần nói cũng biết, hơn nữa, ngay từ đầu đã là cấp S, như vậy hẳn có thể tiếp tục thăng cấp!

Tô Mộ vội vàng mở thanh kỹ năng của mình ra.

Chương 34: Phó bản nhiệm vụ

‘Phân Thân Ảo Ảnh (cấp S): Sau khi sử dụng có được một phân thân, phân thân thừa kế toàn bộ thuộc tính của chủ thể, phân thân kế thừa 100% thuộc tính của người (Phân thân không thể sử dụng kỹ năng, chỉ có thể tấn công thông thường), thời gian cooldown 1 tiếng (Có thể thăng cấp).’

Không tệ!

Hiệu quả của kỹ năng này, liếc mắt một cái liền có thể nhìn thấy, người tinh thông các loại game online như Tô Mộ hiểu ý nghĩa của kỹ năng này vô cùng rõ.

Trong trường hợp đặc biệt, kỹ năng này chắc chắn có hiệu quả!

Không hổ là kỹ năng đặc biệt!

Quan trọng nhất vẫn là ghi chú nói có thể thăng cấp ở đằng sau.

Đương nhiên muốn trực tiếp tăng lên cao nhất

Tô Mộ đã không đợi được muốn nhìn thấy kỹ năng này sau khi tăng lên cao nhất sẽ có hiệu quả như thế nào.

“Nhà thám hiểm tôn kính, ta còn có một yêu cầu khác.” Đúng lúc này, đội trưởng vệ binh đột nhiên cất lời.

“Đội trưởng mời nói.” Tô Mộ đành phải kìm lại suy nghĩ muốn thăng cấp, dựng lỗ tai lên chú ý lắng nghe.

“Dã Trư Nhân đột nhiên cung phụng tế đàn Tà Thần, chắc chắn là có nguyên nhân, ở phía sau doanh trại của Dã Trư Nhân có một sơn cốc thường xuyên bị sương mù bao phủ, ta nghi ngờ chỗ đó có vấn đề, hi vọng người có thể đến đó điều tra.”

Đội trưởng vệ binh nói đến đây, thể hiện ra chút xấu hổ: “Ta biết chỗ kia rất nguy hiểm, nhưng chúng ta phải bảo vệ làng, không có cách nào điều động người giúp đỡ người, cho nên người chỉ có thể dựa vào chính mình.”

Cũng lúc này, trước mắt Tô Mộ cũng nhảy lên một dòng chữ.

‘Có tiếp nhận nhiệm: Điều tra thung lũng Sương Mù (Phó bản) hay không?’

Phó bản?

Nhìn thấy miêu tả nhiệm vụ, Tô Mộ nhíu mày lại.

Phía sau doanh trại của Dã Trư Nhân thật là có một khu đất trống, hẳn vốn muốn đi tìm hiểu thực hư, thế nhưng cuối cùng vẫn đành về làng nhận nhiệm vụ được giao trước.

Bây giờ nghĩ lại, nhiệm vụ phó bản này chắc hẳn nhiệm vụ tiếp theo để phá hủy tế đàn.

“Nhưng tại sao nhiệm vụ này không có đánh dấu phần thưởng cụ thể?”

Điều khiến cho Tô Mộ kinh ngạc chính là nhiệm vụ này chỉ nói có nhận hay không mà không nói gì đến phần thưởng.

Suy nghĩ một chút, thôi thì cứ nhận trước đã.

‘Ting, người đã tiếp nhận nhiệm vụ: Điều tra thung lũng Sương Mù (Phó bản)’

“VẬY NHỜ NGƯỜI RỒI, NHÀ MẠO HIỂM TÔN KÍNH.” ĐỘI TRƯỞNG VỆ BINH THỞ PHÀO MỘT CÁI, SỰ KÍNH NẾ TRÊN MẶT HIỆN LÊN CÀNG THÊM SÂU ĐẬM.

“ĐƯỢC RỒI, TA MUỐN HỌC THÊM KỸ NĂNG!”

Tô Mộ gật đầu nhẹ, mở miệng nói.

Hắn còn một kỹ năng chiến sĩ chưa học.

“RẤT VUI LÒNG ĐƯỢC GIÚP ĐỠ!” ĐỘI TRƯỞNG VỆ BINH VUI MỪNG ĐẦY MẶT.

Một kỹ năng xuất hiện trước mắt Tô Mộ.

“TRÀO PHÚNG: SAU KHI SỬ DỤNG SẼ BUỘC ĐỐI THỦ TẮN CÔNG NGƯỜI 10 GIÂY, THỜI GIAN COOLDOWN 30 GIÂY.”

“Ừm!”

Kỹ năng này khiến Tô Mộ hơi giật mình.

“CHẲNG CÓ TÁC DỤNG GÌ!”

Hắn thân là một pháp sư phiêu dật linh hoạt, hoàn toàn không thể sử dụng kĩ năng này.

“TA LÀ MỘT PHÁP THẦN, HỌC LOẠI KỸ NĂNG NÀY LÀ KHÔNG CÓ LINH HỒN, KHÔNG HỌC ĐƯỢC!”

Khóe miệng Tô Mộ khẽ nhếch, hắn lười học kỹ năng này.

Chào tạm biệt đội trưởng vệ binh, hắn bắt đầu đi dạo trong thôn.

Nếu là phó bản, hắn nhất định phải võ trang cho mình đầy đủ.

Trong làng có rất nhiều NPC có ghi chú nhiệm vụ trên đầu. Mặc dù những nhiệm vụ kia không cho kinh nghiệm, nhưng cũng có không ít nhiệm vụ sẽ thưởng trang bị không tệ.

Đối với Tô Mộ, kỹ năng đánh quái đa phần đều là miếu sát, trang bị không quá quan trọng, cho nên hắn cũng lười đi làm những nhiệm vụ kia.

Nhưng ở trong mắt người chơi khác, giá trị của trang bị tuyệt đối không tầm thường.

Cho dù là một thanh vũ khí tốt, hay là một trang bị tốt, con đường luyện cấp của họ đều được tăng lên to lớn.

“Làm nhiệm vụ đổi những vật liệu lấy trang bị, dù sao thì hiện tại phòng đấu giá cũng có bán vật liệu.”

Đi dạo trong làng một vòng, Tô Mộ nhận nhiệm vụ dùng vật liệu để đổi trang bị một lượt.

Tổng cộng 3 nhiệm vụ.

Hắn trực tiếp mua vật liệu ở nơi giao dịch, nhiệm vụ hoàn thành trong nháy mắt.

Hắn cũng đã nhận được ba trang bị không tệ về tay.

‘Giày Triều Tịch (Cấp E): Thể chất +5, Tinh thần +5, cần cấp bậc: 4’

‘Găng tay học việc (Cấp E): Tinh thần +5, Trí lực +5, cần cấp bậc: 4’

‘Mũ xám vải (Cấp E): HP +100, Phòng ngự ma pháp +10, cần cấp bậc: 4’

Có hơi khác đánh BOSS, trên cơ bản, nhiệm vụ đều cho trang bị phù hợp với nghề nghiệp người chơi, Tô Mộ cũng không do dự, trực tiếp mặc ba kiện trang bị này vào người.

Tô Mộ mở thanh thuộc tính ra.

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Sức mạnh: 8(3600/5000)

HP: 380

MP: 9200

Công kích: 236

Công kích ma pháp: 620

Phòng ngự vật lý: 28

Phòng ngự ma thuật: 240

Thuộc tính: sức mạnh 8, thể chất 18(+10), nhanh nhẹn 208, tinh thần 210(+20), trí lực 275(+35)

Trang bị: Pháp trượng Tinh Anh, áo giáp vải da sói, nẹp chân da tê giác, Giày Triều Tịch, Mũ xám vải, Găng tay học việc.

Tăng lên không ít so với lúc trước.

Cái này cũng củng cố thêm lòng tin để Tô Mộ một mình xông pha phó bản.

“Xem trong phòng đấu giá có còn kỹ năng nào bán được không đi!”

Trên đường rời thôn, Tô Mộ mở phòng đấu giá ra, trực tiếp tìm tòi kỹ năng.

Lần này, quả thật không ít kỹ năng hiện ra, nhưng phần lớn đều là chức năng công kích vật lý, hơn nữa giá cũng không hề rẻ.

“Không có kỹ năng pháp sư à?”

Tô Mộ thấy hơi lạ.

Theo lý thuyết, kỹ năng pháp sư cũng giống mấy sách kỹ năng bình thường khác mới đúng.

Mặc dù nói những kỹ năng cấp thấp kia là kỹ năng chuyển tiếp, tác dụng không quá lớn, nhưng ở trong tay hắn, những kỹ năng phổ thông kia cũng có thể phát huy đến mức cao nhất.

“Là có người mua, hay là không ai bán?”

Tìm khắp phòng đấu giá, vẫn không thấy loại kỹ năng pháp sư, Tô Mộ không phục.

Hắn mở kênh thế giới ra.

“Thu mua tiền đồng giá cao, 10 đồng xu, liên hệ ta 133xxxxxx!”

“Mua tiền đồng không giới hạn, 1 đồng cũng mua, giá cả đảm bảo người hài lòng.”

“Thu thập lượng lớn trang bị trắng, tốt nhất là có thể trực tiếp mua bán, tránh phòng đấu giá nâng cao phí thủ tục!”

Chương 35: Lãnh Đồng thuật

“Có tổ đội thăng cấp sao? Đội pháp sư thiếu người không? Đội bình thường cũng được, ta là pháp sư cấp 2 thêm toàn bộ điểm vào trí lực.”

“Van cầu người tốt bụng dẫn cục cưng đi, cục cưng thích khách đăng trong lòng!”

“Chơi cùng chuyên nghiệp, thăng cấp trực tuyến, giá cả tuyệt đẹp, già trẻ không lừa!”

Kênh thế giới vẫn nóng như lửa, đại đa số tin tức trên cơ bản chỉ có một giây đồng hồ thời gian đã bị tin tức đăng sau cuốn đi.

“Thu mua kỹ năng pháp sư giá cao, chỉ cần là kỹ năng thì đều mua, giá cả dễ nói.”

Nhìn đủ loại tin tức kia, Tô Mộ dụi mắt, viết một bài rồi đăng lên.

Ngay khi tin tức của hắn phát ra ngoài không đến một giây, đã bị vô số tin tức đăng sau cuốn đi nhanh chóng.

“Phiền quá.”

Tô Mộ cũng không biết có người nhìn thấy hay không, thế nhưng kênh thế giới có hạn chế thời gian đăng bài, 10 phút mới có thể đăng bài lần nữa.

Đợi một hai phút sau, mắt thấy khung nhắn riêng vẫn không có chút thay đổi, miệng Tô Mộ nhếch lên.

Xem ra tin tức hần đăng lên như đá chìm đáy biển!

Cũng vậy, dù sao trên kênh thể giới, quảng cáo mua kỹ năng nổi liền không dứt, quả thật không nhất định sẽ có người sẽ chú ý đến bài đăng kia của hần.

Ting! Ting! Ting!

Nhưng ngay lúc Tô Mộ không ôm kỳ vọng, tiếng thông báo ở khung chat riêng lại vang lên.

Mở phần nói chuyện riêng ra, một kỹ năng đập vào mắt Tô Mộ.

‘Lãnh Đổng thuật: Sau khi phóng thích, tất cả những kẻ địch trong phạm vi năm mét đều sẽ bị đông lạnh. Thời gian kéo dài 2 giây, tạo ra tổn thương bằng 30% pháp thuật tấn công. Mất 100 điểm lượng mana, thời gian cooldown 5 phút.’

‘Kỹ năng khống chế sao?’

Kỹ năng này thu hút được sự chú ý của Tô Mộ ngay lập tức.

Từ lời miêu tả thì có lẽ đây là kỹ năng khống chế quần thể. Với Tô Mộ lúc này, kiểu kỹ năng như vậy chắc chắn cực kỳ có ích.

“Bao nhiêu tiền?”

Tô Mộ cũng không vội, hần đợi khoảng hơn một phút thì có một tin nhắn gửi đến.

“Đây là thứ người muốn mua thì đương nhiên là do người ra giá chứ, hợp lý thì ta bán.” Bên kia trả lời tin nhắn rất nhanh.

“Tên này đúng là người chơi lão làng.”

Thấy tin nhắn đối phương gửi tới, Tô Mộ híp mắt lại.

Trong trò chơi, bên bán đồ và bên mua đồ thực ra không khác gì nhau khi đàm phán cả.

Ai lộ ra giá trong lòng của mình trước thì người đó mất quyền chủ động trong cuộc đàm phán đó thôi.

‘Mười đồng vàng, thời gian khống chế của kỹ năng này ngắn quá, lại còn hao mất nhiều mana, thương tổn cũng ít, không đáng tiền lắm.’ Tô Mộ đưa ra một cái giá cực thấp.

‘Mười đồng vàng? Người đưa ta đây à người anh em? Có người ra giá 50 đồng vàng từ lâu rồi, ta còn chê rẻ nên không bán nữa ấy. Người nhìn cho kỹ nhé, đây là kỹ năng khống chế quần thể đấy.’

Gần như hần vừa gửi tin nhắn đi thì bên kia đã trả lời lại rồi.

Từ câu chữ thì không khó để nhìn ra, đối phương sốt ruột rồi.

“Ta phục người đây người anh em, 50 đồng vàng mà còn không bán à? Làm gì có nhiều người vừa lắm tiền mà vừa ngốc thế? Người nhìn kỹ nhé, kỹ năng này chỉ làm đông băng quái vật cách mình năm mét thôi. Đã bị đến gần rồi, ba giây cũng không đủ để chạy nữa là hai giây.”

Tô Mộ cười, hần tiếp tục cãi nhau với đối phương.

“Đẳng cấp của pháp sư mà cao thì chắc chắn là có kỹ năng dịch chuyển tức thời, đánh nhiều chiêu được một lúc mà.” Bên đó trả lời lại: “Đông băng quái vật, dịch chuyển tức thời, đây không phải trò mà các pháp sư trong trò chơi trên mạng thường xuyên sử dụng sao?”

“Được nhỉ, người nghĩ hộ ta cách dùng luôn rồi sao.” Tô Mộ phá lên cười: “Sao người lại chắc chắn pháp sư có kỹ năng di chuyển tức thời chứ? Cho dù có thì chắc chắn là giá không rẻ đâu đúng không? Hơn nữa, người biết pháp sư bây giờ đều cộng toàn bộ điểm vào trí lực chứ? Lượng mana sao đủ dùng được?”

Mấy câu hỏi của hần đều đã nói đúng điều cần nói rồi.

Lãnh Đồng thuật quả là không tệ, nhưng ở giai đoạn này thì không có pháp sư nào sẽ đầu tư cho một kỹ năng khống chế đâu.

Một là, khả năng tấn công của kỹ năng này thấp quá.

Hai là, kỹ năng như vậy, đối thủ phải đến gần thì mới sử dụng được. Trước khi pháp sư có kỹ năng dịch chuyển tức thời thì khoảng thời gian dùng để khống chế đó phải dùng để chạy.

Dùng 50 đồng vàng để mua một kỹ năng như vậy, còn chẳng bằng mua một cây pháp trượng vớ vẩn nhưng có thể phát triển thêm.

“Không trả lời ta nữa sao?”

Đợi mấy phút sau, bên kia vẫn không có tin gì, Tô Mộ gãi đầu.

Chiều lạt mềm buộc chặt của hắn không phải thất bại rồi đó chứ.

“Bình tĩnh nào, nếu bọn họ lấy được kỹ năng này thì chắc là do nó xuất hiện khi đánh mấy con quái vật nhỏ. Ta không tin sau này không có ai bán.”

Thế nhưng khi nghĩ lại, Tô Mộ cũng không sốt ruột nữa.

“Thu mua sách kỹ năng pháp sư, kỹ năng gì cũng mua hết, bấy người ta thì đừng đến.”

Bên đó mãi mà chưa có động tĩnh gì. Sau khi lên tiếng mười phút, Tô Mộ lại lên kênh thể giới tiếp tục hò hét.

“Người trong khu quái vật cấp 4 ngày càng nhiều, khu quái vật cấp 5 cũng có người đang đánh thăng cấp nhưng lại không thấy Hứa thiếu đâu cả, chắc là offline để nghỉ ngơi rồi.”

Sau khi đi qua các khu luyện để thăng cấp, xung quanh Tô Mộ chỉ còn rất ít quái vật.

Với giai đoạn hiện giờ, đến khi hắn đến được cấp 10 thì chắc hàng ngũ đầu tiên đã đến gần cấp 6, cấp 7 rồi.

“Cấp 10 là có thể bắt đầu nhiệm vụ tuyển chính rồi, không biết sẽ có chuyện gì.”

Tô Mộ nhìn nhiệm vụ tuyển chính của mình.

Theo miêu tả thì Bạch Lang Vương đó là bá chủ của Tân thủ thôn thôi.

Thông thường, những nhiệm vụ có cốt truyện như vậy thì phải tập hợp sức mạnh của tất cả người chơi trong Tân thủ thôn thì mới hoàn thành được.

Nếu hấn đánh lên cấp 10 rồi mở thẳng luôn thì không biết những người chơi khác trong Tân thủ thôn có chịu được không.

“Kệ bọn họ đi, không phải chỉ là boss của Tân thủ thôn thôi sao, cùng lắm thì một mình ta đánh.”

Chương 36: Lãnh Đồng thuật (2)

Tô Mộ đi về phía doanh trại Dã Trư Nhân, trong lòng hấn đang rất hoang mang.

Có Hào Quang Của Pháp Thần ở đây, đến khi hấn đánh lên được cấp 10 thì chắc chắn tăng được không ít trí lực.

Chỉ cần pháp thuật của hấn đủ cao thì Bạch Lang Vương hay thủ lĩnh Dã Trư Nhân cũng có khác gì nhau đâu.

Khi hấn đang nghĩ vậy, tiếng tin nhắn riêng vang lên.

“Giá cuối cùng, 40 đồng vàng, ta treo bán ở phòng đấu giá.”

Nhìn thấy tin nhắn này, Tô Mộ phá lên cười.

Rõ ràng là đối phương đang cần đồng vàng gấp đây mà.

“Đắt quá, người biết 1 đồng vàng đáng bao nhiêu tiền không? Ta chỉ trả 20 đồng vàng thôi, kỹ năng này của người chắc là nổ ra từ quái nhỏ, đúng chứ? Tuy tần suất xuất hiện không cao nhưng trò chơi Thần Đồ có nhiều người chơi vậy, nó chắc chắn sẽ tiếp tục xuất hiện thôi. Dù sao thì kỹ năng này cũng chẳng có ích lợi gì nhiều, ta đợi được.”

Tô Mộ rất quyết đoán gửi tin nhắn đó đi.

...

Trong Tân thủ thôn nào đó.

“Chị Tiêu, tên đó lại ép giá rồi, hấn nói chỉ đáng 20 đồng vàng thôi. Đúng là một tên gian thương.” Một cô bé trông khoảng mười sáu, mười bảy tuổi, buộc tóc hai bên hét lên với vẻ tức tối.

“Những người mua khác thì sao?”

Người được nàng gọi là chị Tiêu cầm một thanh trường kiếm, tóc ngắn, là một nữ chiến sĩ trông rất phóng khoáng.

“Hỏi một lượt rồi, giá cao nhất cũng chỉ có 20 đồng vàng thôi. Hay là chúng ta treo bán với giá 20 đồng vàng nhé. Khi đồng vàng đến tay là chúng ta sẽ trả được nợ.”

Cô nàng buộc tóc hai bên siết chặt hai tay lại, giọng điệu có vẻ hơi phân vân.

“Haiz.”

Nghe đến đó là chị Tiêu lại thở dài một hơi. Nàng may mắn, nhưng cũng bất hạnh.

Bất hạnh là vì trước khi vào Thần Đồ, nàng vốn là một con gái của gia đình giàu có, thế nhưng đột nhiên lại xảy ra biến cố, khiến nhà nàng táng gia bại sản, nợ một khoản lớn.

Có lẽ là vì thân thể thảm thương vậy nên ông trời lại chiếu cô nàng, để khi nàng đánh quái, có nổ ra một cuốn sách kỹ năng.

Đó là điều may mắn của nàng.

“Nợ của ta, phải dùng bao nhiêu đồng vàng Thần Đồ mới trả hết được.”

Nàng mở phần nói chuyện riêng ra, gửi đi một tin nhắn.

“Tiêu Tiêu, người khách sáo với ta làm gì? Chỉ cần người chịu theo ta thì còn phải trả nợ làm gì chứ?” Bên kia trả lời kiểu cợt nhả.

“Đừng nói vớ vẩn nữa, nói con số đi.” Chị Tiêu cau mày, trả lời rất lạnh lùng.

“Được thôi, bây giờ đồng vàng Thần Đồ đáng tiền lắm, nếu đổi ra thì người đưa ta 25 đồng vàng là chúng ta thanh toán xong.”

Tin nhắn này khiến nàng siết chặt tay lại.

“Nói với người kia, 25 đồng vàng, phí thủ tục hần chi, đây là giới hạn cuối cùng của chúng ta.” Nàng nói với cô gái tóc hai bên.

“Ta biết rồi.” Cô gái buộc tóc hai bên gật đầu.

“Hai mươi lăm đồng vàng, ta trả phí thủ tục?”

Đối phương đưa ra cái giá, Tô Mộ tính toán một chút. Hần mua kỹ năng này phải tiêu mất 27,8 đồng vàng.

Với rất nhiều người thì đây chắc chắn là một cái giá trên trời, nhưng hần không hề để tâm.

Cứ tìm bữa một nơi đánh quái cả ngày thì bán ra đám đồ đầy bụi cũng không chỉ dừng lại ở con số này.

“Ba mươi đồng vàng là giá thật mà ta muốn, cái giá này là được rồi.”

Hần gửi cho đối phương một tin nhắn: “Treo bán đi.”

“Đã treo bán.” Một lát sau, có tin nhắn trả lời lại.

Tô Mộ mở ra phòng đấu giá, sau khi tìm kiếm thì nhìn thấy Lãnh Đồng thuật giá 27,8 đồng vàng đó.

“Mua luôn.”

Tô Mộ vung tay lên, hần mua luôn

“Cảm ơn người, có thể kết bạn được không? Thêm một người bạn thêm một con đường mà.” Sau khi giao dịch thành công, đối phương lại gửi tin đến.

“Thấy ta có tiền, có thực lực nên muốn kết bạn với ta sao.”

Tin nhắn của đối phương thực sự khiến Tô Mộ hơi bất ngờ.

Nhưng cũng đúng mà, người có thực lực như hần, có rất nhiều người muốn kết bạn mà.

Tô Mộ không trả lời lại, tắt phần nói chuyện riêng luôn.

Kỹ năng này đã đến tay rồi, ai mà có thời gian để ý đến người chứ.

“Hai kỹ năng đều kéo max luôn.”

Thứ cần thăng cấp lên trước dĩ nhiên là bí kíp có được từ đội trưởng vệ binh rồi.

‘Có muốn thăng cấp Phân Thân Áo Ảnh (S), lần thăng cấp này cần tiêu hao 2000 điểm kỹ năng.’

“Không hổ là kỹ năng cấp S, đổi lại là người khác thì quả thật là không thăng cấp nổi!”

Nhìn vào tin nhắc nhở trước mắt, Tô Mộ khẽ mỉm cười, hẳn không chút do dự.

Sở hữu điểm kỹ năng vô hạn, không phải là để mình hảnh mặc sức sử dụng sao?

“Ta thêm!”

‘Phân Thân Áo Ảnh (S) nâng cấp thành công.’

‘Phân Thân Áo Ảnh cấp (S) thành công nâng cấp thành Phân Thân Áo Ảnh (SS)’

“Như vậy là không nâng lên được nữa à?”

Phân Thân Áo Ảnh chỉ có thể nâng lên được tới cấp độ SS. Tô Mộ lại chưa từng nghĩ tới chuyện này, hẳn còn tưởng rằng kỹ năng này có thể nâng lên tới cấp Thần luôn.

Nhưng suy nghĩ kỹ lại, kỹ năng cấp Thần hiển nhiên không dễ dàng có được như vậy rồi!

Đoán chừng trong một khoảng thời gian khá dài, cấp độ mà mình có thể nâng lên tới cũng chỉ có thể là cấp SSS thôi.

Dĩ nhiên, những điều này cũng không thể nói trước được, không biết chừng lúc nào đó mình hẳn lại giành được vị trí thứ nhất nữa thì kỹ năng cấp Thần liền tới tay.

“Xem thử hiệu quả nào!”

‘Phân Thân Ảo Ảnh (SS): Sau khi sử dụng sẽ có được một phân thân, phân thân này sẽ kế thừa 100% thuộc tính của người, 200% HP (phân thân không thể sử dụng kỹ năng, chỉ có thể thực hiện công kích bình thường), thời gian cooldown 1 tiếng.’

“Có thêm gấp đôi lượng máu, không tệ!”

So với lúc trước, hiệu quả của cấp độ SS có thêm gấp đôi lượng máu, hẳn hoàn toàn có thể sử dụng phân thân này để làm cái khiên thịt rồi.

“Tiếp theo là nâng cấp Lãnh Động thuật!”

Tô Mộ nhìn qua kỹ năng khống chế vừa có được.

‘Lãnh Động thuật thành công nâng cấp thành Lãnh Động thuật (cấp E)’

‘Lãnh Động thuật (cấp E) thành công nâng cấp thành Lãnh Động thuật (cấp D)’

...

Lãnh Động thuật (cấp A) thành công nâng cấp thành Lãnh Động thuật (cấp S)’

‘Lãnh Động thuật (S): Sau khi thi triển sẽ đóng băng toàn bộ kẻ địch trong phạm vi 30 mét, duy trì trong thời gian 5 giây, gây ra sát thương bằng 100% công kích ma pháp, khi thi triển sẽ tiêu hao 500 điểm mana, thời gian cooldown 5 phút’

Chương 37: Niềm vui.

“Phạm vi trở nên rộng hơn rồi, thời gian khống chế cũng đã tăng lên, nhưng sát thương vẫn còn thấp!”

Tô Mộ sờ cằm.

Nếu kỹ năng này mà được sử dụng tốt thì tuyệt đối có thể mang

đến cho mình hiệu quả AOE tuyệt đỉnh luôn!

“Phía trước chính là Thung lũng Sương Mù?”

Tô Mộ chạy chậm suốt quãng đường, đi tới phía sau doanh trại của Dã Trư Nhân. Hắn nhìn về phía khu vực mà lúc trước vẫn còn chưa thám hiểm qua.

Từ mô tả của nhiệm vụ thì thấy nơi này là một phó bản, nhưng hình thức cụ thể của phó bản thế nào thì sổ tay thông tin của Thần Đồ lại không giải thích.

Đây là một thế giới hoàn toàn mới, hoàn toàn không xác định, tất cả đều cần người chơi tự khám phá.

“Phân Thân Ảo Ảnh!”

Tô Mộ suy nghĩ một lúc rồi sử dụng Phân Thân Ảo Ảnh.

Sở dĩ sử dụng vào lúc này, chủ yếu vẫn muốn xem thử phân thân có thể tồn tại trong thời gian bao lâu.

Rất nhanh chóng, Tô Mộ cảm giác một luồng năng lượng mạnh mẽ xộc lên trong cơ thể, một giây sau, một phân thân giống y chang hắn xuất hiện ở trước mắt.

Cùng lúc đó, hắn cũng cảm giác được ý thức của mình và phân thân đang tồn tại một mối liên hệ chặt chẽ.

Mọi thứ phân thân nhìn thấy và cảm nhận được, hắn đều có thể cảm nhận được hết.

“Không có giới hạn về thời gian tồn tại?”

“Như vậy cũng có nghĩa là chỉ cần lượng máu của phân thân chưa về số không thì có thể tồn tại liên tục?”

Mở ra giao diện thuộc tính của phân thân, ngoại trừ lượng máu gấp hai mình ra, những thuộc tính khác không hề có một chút khác biệt nào, hơn nữa cũng không có giới hạn về thời gian.

Nhìn vào kỹ năng đó của Phân Thân Ảo Ảnh lần nữa, nó đang

trong trạng thái kích hoạt, chưa rơi vào trạng thái cooldown.

Theo như cơ chế của game online, chỉ cần phân thân của mình biến mất, kỹ năng này nhất định sẽ rơi vào trạng thái cooldown.

“Đây là kỹ năng thần thánh đấy!”

Sau khi hiểu rõ về hiệu quả của kỹ năng này, Tô Mộ không nhịn được vỗ tay.

Phân thân không thể sử dụng thuốc, không thể sử dụng kỹ năng, cho dù có lượng máu gấp đôi bản thể, đối với một pháp sư, hình như công dụng không lớn lắm.

Dù gì pháp sư không thể dùng kỹ năng, thì có thể gây ra sát thương gì chứ?

Nhưng đối với Tô Mộ, thì hoàn toàn khác rồi.

“Nhưng ta có thể tăng máu, chỉ cần thể chất của ta nâng cấp lên rồi, phân thân này có thể biến thành con trâu đánh không chết!”

Nghĩ tới đây, trong đầu của Tô Mộ đã hình dung ra cảnh tượng đó rồi.

Phân thân giơ pháp trượng để kháng cự quái vật, hắn thì đứng ở vị trí an toàn thêm máu, đánh ra tổn thương.

Hài hòa nha!

“Triển thôi!”

Dùng ý thức để khống chế phân thân, Tô Mộ đi vào hướng rừng rậm phía trước.

“Bắt đầu xuất hiện sương mù rồi!”

Sau khi tiến sâu vào trong, xung quanh nổi lên một mảng sương mù kỳ dị.

Tầm nhìn trở nên ngắn lại, phương hướng cũng bị sương mù làm nhiễu, Tô Mộ khống chế phân thân đi ở phía trước, mình thì đứng

ở vị trí phía sau hai mét, tốc độ đi chậm lại.

Ở những nơi như vậy, vào mọi lúc đều có thể thu hút được những quái vật không biết tên, mình cần phải cẩn thận.

“Kèo kẹt!”

Đang đi, phân thân phía trước bỗng dẫm phải một cành cây khô, phát ra âm thanh khá lớn.

Cũng vào đúng lúc này, mặt đất xung quanh xảy ra biến đổi kỳ lạ.

Một vài mảnh xương khô mọc ra từ trong bùn đất, sau đó dưới sức mạnh ghép nối nào đó, chúng biến thành một bộ xương khô cao hơn một mét.

Thế này vẫn chưa xong, liên tục có những bộ xương khác xuất hiện, nhìn số lượng có vẻ cũng không ít.

Tô Mộ vội vàng nhìn về hướng bộ xương khô đang đứng đó.

‘Quái Xương Khô: cấp 9’

HP: 1000/1000

Công kích: 220

Phòng ngự vật lý: 50

Phòng ngự ma pháp: 30

Mô tả: Vong linh lang thang ở Thung lũng Sương Mù, sẽ không bỏ qua bất cứ sinh vật sống nào trong thung lũng, thường xuất hiện theo đàn.

“Quái cấp 9? Không tệ!”

Mô tả của Quái Xương Khô khiến cho Tô Mộ cười lên.

Xuất hiện theo đàn tốt đấy, hẳn thích nhất là quái vật xuất hiện theo đàn.

Bản thể lui về phía sau vài bước, Tô Mộ bắt đầu điều khiển phân

thân quần lấy với Quái Xương Khô.

Phân thân kế thừa hơn hai trăm điểm nhanh nhẹn của mình, tốc độ di chuyển nhanh hơn Quái Xương Khô rất nhiều.

-186!

Khống chế phân thân đập một gậy pháp trượng vào đầu của Quái Xương Khô, một con số sát thương khả quan đã hiện lên.

Dĩ nhiên, con số khả quan này là đối với những người chơi khác.

Với Tô Mộ hở một tý là có thể đánh ra được điểm sát thương trên nghìn, nhìn thấy sát thương ba chữ số liền lắc đầu.

“Phân thân chỉ có thể công kích bình thường, sát thương vẫn còn thấp!”

“Tuy nhiên sát thương có cao thì cũng héo, giữ quái là được rồi!”

Tô Mộ điều khiển phân thân, thu hút thù hận của Quái Xương Khô, sau khi những Quái Xương Khô khác hình thành thì kéo lại toàn bộ bọn chúng.

Ngay sau đó, Tô Mộ trực tiếp thi triển Hỏa Vũ giáng xuống những bộ xương khô phía sau phân thân.

-1830!

-1830!

-1830!

...

‘Người đã giết chết Quái Xương Khô, có được 10 điểm kinh nghiệm!’

‘Người đã giết chết Quái Xương Khô, có được 10 điểm kinh nghiệm!’

Những con số sát thương hiện lên dày đặc, năm Quái Xương Khô cùng lúc biến thành xương vụn, Tô Mộ cũng có được 50 điểm kinh

nghiệm.

“Vẫn là đánh quái hơn cấp sừng hơn!”

“Trì Dũ Thuật Liều Mạnh!”

Hắn giơ tay hướng về phía phân thân thì triển ra một kỹ năng.

+ 3720!

Một con số trị liệu khoa trương hiện lên trên đầu phân thân, và cũng kéo đầy lượng máu cho phân thân trong nháy mắt.

“Lượng máu của phân thân vẫn còn thấp, ta phải đi kiếm một kỹ năng bị động để gia tăng thể chất, hoặc chồng chất lượng máu, chất thể chất và phòng ngự trực tiếp từ trang bị, đến lúc đó xem khả năng hồi máu của ta.”

“Phân thân như người làm pháp tank cũng không quá đáng chứ?”

Nhìn vào phân thân của mình, vẻ mặt Tô Mộ vô cùng vui vẻ.

Niềm vui của đàn ông, chính là đơn giản như vậy!

“Lượng máu của phân thân vẫn còn thấp, dùng để dụ quái ngược lại làm lãng phí hiệu suất rồi.”

Nhìn sừng mù ở xung quanh, Tô Mộ nhấn vào kỹ năng Phân Thân Ảo Ảnh.

Chương 38: Pháp sư biết thao tác mới được gọi là pháp gia

Sau đó, phân thân đột nhiên biến mất, kỹ năng cũng rơi vào trạng thái cooldown một tiếng đồng hồ.

“Quả nhiên đúng với suy đoán của ta.”

Làm rõ cách sử dụng cụ thể của kỹ năng này, Tô Mộ lại chú ý đến thung lũng phủ đầy sừng mù.

Những Quái Xương Khô này có lẽ chỉ là món khai vị.

Ở trong vùng thung lũng này, nhất định sẽ có một Trận truyền tống để tiến vào phó bản.

Còn về vị trí cụ thể, thì mình cần đi tìm kiếm rồi.

“Vừa thăng cấp, vừa thám hiểm.”

Cách thăng cấp vẫn còn cần không ít điểm kinh nghiệm, Tô Mộ cũng không nóng vội.

Tiếp tục đi tới, hần bước nhanh hơn.

Sau khi đi hết một khu vực, cảnh tượng ban nãy lại xảy ra một lần nữa.

“Quái Xương Khô ở chỗ này đều được kích hoạt theo khu vực, không ít đội nhóm đi vào là đi vào chỗ chết đấy!”

Tô Mộ cũng nhận ra, vùng thung lũng này tuyệt đối không phải nơi phù hợp cho một người luyện cấp.

Đương nhiên, ngoại trừ chính hần.

“Mở Lá Chắn Ma Pháp!”

Nhấn vào kỹ năng Lá Chắn Ma Pháp, Tô Mộ không vội vã ra tay.

Bất kể bao nhiêu con Quái Xương Khô thì khi đứng trước Hỏa Vũ cũng chỉ có nước chết.

Nếu đã vậy, mình hoàn toàn có thể lôi kéo thêm một vài con Quái Xương Khô.

“Có kỹ năng khống chế và Chớp Nhoáng ở đây, không gian thao tác của ta rất lớn, căn bản không lo sẽ thất bại!”

Cái gọi là tài nghệ cao nên gan lớn.

Tô Mộ trực tiếp dẫn những bộ xương khô này tiếp tục tiến tới trong sương mù.

Đúng như dự đoán, sau mỗi lần đi đến một khu vực, mình sẽ lại kích hoạt những Quái Xương Khô trong đó.

Và những con Quái Xương Khô cũng giống như trong mô tả là sẽ không bỏ qua bất kỳ sinh vật sống nào tiến vào thung lũng.

Nói cách khác, trước khi có người chơi khác thu hút thù hận thì bọn chúng sẽ luôn luôn đuổi theo Tô Mộ.

Trong thung lũng này hiển nhiên sẽ không có người chơi khác rồi.

“Kích thích nha!”

Tô Mộ không chút kiêng kỵ mà kích hoạt Quái Xương Khô ở các khu vực khác nhau. Nhìn số lượng chi chít của quái vật, đáy lòng hắn dần dần trở nên hưng phấn.

Với sức công kích của Quái Xương Khô thế này mà vây lấy hắn thì Lá Chấn Ma Pháp cũng không thể chống cự được bao nhiêu giây.

“Cũng khoảng một trăm con quái rồi, có thể thu hoạch được rồi.”

Dưới hai tầng thêm vào của cả thuộc tính nhanh nhẹn siêu cao và kỹ năng Chớp Nhoáng, Tô Mộ đã khám phá phần lớn các khu vực xung quanh, sau lưng có hơn trăm con Quái Xương Khô đang đuổi theo.

Những con Quái Xương Khô tay cầm cốt kiếm, ánh mắt trống rỗng nhìn vào có hơi rợn người.

Nhưng ở trong mắt Tô Mộ, bọn chúng đều là những điểm kinh nghiệm vô cùng “đáng yêu”.

“Có vẻ được rồi!”

Tô Mộ nhìn qua kỹ năng của mình một chút.

Đều đang trong trạng thái cooldown.

“Mở một cái Lá Chấn Ma Pháp trước, bảo đảm mình sẽ không bị giết.”

Lá chắn bảo vệ mình, Tô Mộ dừng bước, chờ đợi đội quân Xương Khô tiếp cận.

Một vài bộ xương khô chạy ở phía trước đã đuổi kịp rất nhanh chóng.

Tô Mộ không vội vã công kích mà bắt đầu dây dưa với bọn chúng.

Chỉ chốc lát, đội quân Xương Khô phía sau đã đuổi lên.

-192

-192

-192

Đứng trước cả đồng Quái Xương Khô, Tô Mộ cũng không còn không gian để di chuyển, trên đầu liên tiếp hiện ra những con số sát thương không nhỏ.

“Không vội, đợi toàn bộ tụ lại rồi giải quyết chung một lần.”

Tô Mộ nhìn giá trị lá chắn đang không ngừng giảm xuống, hẩn kiềm chế lại.

“Chính là bây giờ!”

Đợi cho đến khi tất cả bộ xương khô đều đã tiếp cận, hẩn cong môi.

“Lãnh Đồng thuật!”

Một luồng sương lạnh phát ra từ người hẩn, bao trùm lên tất cả Quái Xương Khô trong phạm vi ba mươi mét xung quanh.

-590!

Những con số sát thương ngay ngắn cùng lúc hiện lên trên đầu những Quái Xương Khô.

Tuy rằng điểm sát thương này không thể giải quyết bọn chúng, nhưng khiến cho dưới chân bọn chúng cùng lúc bị đóng băng lại.

Những con Quái Xương Khô tay cầm cốt kiếm đang liều mạng giãy dụa, hoàn toàn không có cách nào nhúc nhích được.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ vừa thi triển Chớp Nhoáng, đã xuất hiện cách ngoài hai mươi mét.

“Hỏa Vũ!”

Lại thi triển thêm một kỹ năng nữa.

Tô Mộ có đủ thời gian để điều chỉnh phạm vi của Hỏa Vũ, trực tiếp bao trùm lên tất cả Quái Xương Khô vào trong.

-1830!

-1830!

-1830!

-1830!

...

‘Người đã giết chết Quái Xương Khô, có được 10 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần có được 1 điểm trí lực!’

‘Người đã giết chết Quái Xương Khô, có được 10 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần có được 1 điểm trí lực!’

Gần một trăm con số sát thương hiện lên cùng một lúc, tất cả Quái Xương Khô đều bị giết ngay lập tức trong nháy mắt.

Giao diện của Tô Mộ, không ngừng hiện ra các tin nhắc nhở.

Nhìn lại thanh EXP: 4650/5000

Lần này, hẳn trực tiếp tăng vọt được 1000 điểm kinh nghiệm.

“Pháp sư biết giết quái hàng loạt mới gọi là pháp gia chứ!”

Sau một phen thao tác này, Tô Mộ không nhịn được mà cho chính mình một cái like thật lớn.

“Hơn nữa khi giết quái hàng loạt, Hào Quang Của Pháp Thần cũng dễ bị kích hoạt hơn!”

Nhìn thấy mình vừa được tăng thêm 2 điểm trí lực cơ sở, Tô Mộ nhìn về phía thung lũng bị sương mù bao phủ.

Cấp bậc của Quái Xương Khô là cấp 9.

Cho dù mình nâng lên tới cấp 9, điểm kinh nghiệm của đám quái này vẫn rất là hậu hĩnh.

...

Khu vực nước Đại Hàm.

Một người có mái tóc dài với đủ màu sắc, tướng mạo trông vô cùng thanh tú, trên người hiện lên một luồng hào quang trắng cấp.

“Vất vả cho các vị rồi.”

Sau khi trắng cấp, hắn nhìn về phía mười mấy người đang đi theo sau lưng, vẻ mặt chảnh chọe kia, nhìn thế nào cũng không giống như đang cảm ơn.

“Chừng nào thì ta có thể đi đánh quái cấp 7?”

Ngay sau đó, hắn nhìn về hướng một người đàn ông đứng kế bên cũng đẹp trai như vậy.

“Chủ tịch, e rằng pháp sư của chúng ta vẫn chưa đánh được quái cấp 7, chênh lệch về cấp bậc còn quá nhiều, sát thương không đủ, hơn nữa còn có tình trạng đánh trượt kỹ năng, thế nên tạm thời người phải đợi một chút rồi.” Người đó trả lời với vẻ mặt thấp thỏm.

Người được gọi là chủ tịch nghe vậy, vẫy tay về phía người kia.

Người kia nuốt một ngụm nước bọt, đi qua đó với vẻ mặt sợ hãi.

“Bốp!”

Chương 39: Phó bản mới là nơi luyện cấp tốt nhất.

Một cái tát giáng vào mặt hắn.

‘Người đã chịu sự sỉ nhục từ Triệu Thế Ngô, có thể tiến hành phản kích.’

Trước mặt người kia nhanh chóng hiện lên một tin nhắc nhở, nhưng hắn không hề có ý định phản kích.

“Ầy!”

Sau khi Triệu Thế Ngô tát xong, hai tay chống nạnh.

“Ai mà để ý sự sống chết của những tên kia chứ? Ta muốn thăng cấp, thăng cấp, người có hiểu không?”

“Cho bọn họ tiền đi, muốn bao nhiêu cho bấy nhiêu, để tất cả bọn họ đều đến đánh quái cho ta, đánh toàn bộ quái vật chỉ còn lại một ít máu cho ta, người đã hiểu rồi chứ? Ngu xuẩn!”

Hắn vừa mắng chửi, vừa gào lên

“Ta hiểu rồi, chủ tịch!” Người kia lập tức gật đầu.

“y!” Triệu Thế Ngô giận dữ trừng người kia: “Nếu ta không thể là người đầu tiên thăng cấp đến cấp 10, ta sẽ rất mất mặt ở chỗ mấy lão già đó đó.”

Nói đến đây, hắn lộ ra một nụ cười nham hiểm: “Nếu ta bị mất mặt thì người nhất định phải chết!”

“Chủ tịch yên tâm, chủ tịch người yên tâm, ta bảo đảm người nhất định sẽ là người đầu tiên đạt đến cấp 10.” Người kia run rẩy cả người, không ngừng trả lời.

“Ha! Ha! Ha! Ha!”

Nghe được lời này, Triệu Thế Ngô phát ra tiếng cười cực kỳ điên cuồng và ngang ngược.

“Không có ai có thể thắng cấp nhanh hơn Triệu công tử ta đây.”

“Nếu có, đó sẽ chỉ là người chết!”

Sau khi hắn nói ra những lời này, tên thuộc hạ kia cúi đầu, không nói một lời, sắc mặt vô cùng khó coi.

So với sự kiêu ngạo của Triệu Thế Ngô, thuộc hạ vẫn biết rõ trong lòng.

Cho dù Triệu Thế Ngô có thể một tay che trời ở nước Đại Hàm, nhưng trong trò chơi Thần Đồ lại có những người chơi đến từ khắp thế giới!

Hy vọng duy nhất của thuộc hạ chỉ có một: Phương pháp tổn thương số lần hồi sinh của những người chơi khác, luyện cấp bằng cách đe dọa và hứa hẹn của Triệu Thế Ngô có thể có được hiệu quả tốt.

‘Chúc mừng người đã thắng cấp thành công, nhận được 10 điểm thuộc tính, 5 điểm kỹ năng.’

‘Nhận được 1 điểm trí lực cơ bản từ Hào Quang Cửa Pháp Thần!’

Trong thung lũng Sương Mù, Tô Mộ lại tụ tập quái, dùng Hoả Vũ, đồng thời hắn đã tăng lên cấp 9 thành công.

“Đợt này lại nhận được 1 điểm trí lực, mới chút thời gian này đã lấy được 3 điểm trí lực rồi!”

“Điểm thuộc tính tăng cấp thì cứ thêm hết vào thể chất đi!”

Có Hào Quang Cửa Pháp Thần, hơn nữa trên cơ bản, công kích ma pháp bây giờ của mình đều là miếu sát quái, Tô Mộ thêm hết 10 điểm thuộc tính sau khi tăng cấp vào thể chất.

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: 9 (0/6000)

HP: 480

MP: 9200

Công kích: 236

Công kích ma pháp: 626

Phòng ngự vật lý: 38

Phòng ngự ma pháp: 240

Thuộc tính: Sức mạnh 8, thể chất 28 (+ 10), nhanh nhẹn 208, tinh thần 210 (+ 20), trí lực 278 (+ 25).

Trang bị: Pháp trượng tinh anh, áo giáp vải da sói, xà cạp da tê giác, giày Triều Tịch, mũ vải xám, găng tay học nghề.

“Tiếp tục đi!”

Từ cấp 9 đến cấp 10 cần 6000 điểm kinh nghiệm, Tô Mộ nghĩ dưỡng sức một lát, lại đi sâu vào bên trong thung lũng thăm dò.

“Đây là?”

Rất nhanh, một tảng đá khổng lồ màu đen xuất hiện trước mắt hắn.

Đằng sau tảng đá đó có một vòng xoáy.

“Cửa vào của phó bản sao?”

Ánh mắt Tô Mộ sáng lên.

Dựa vào kinh nghiệm chơi trò chơi nhiều năm của hắn, chắc mình tìm được cửa vào của phó bản rồi.

‘Có bước vào Động Xương Khô (phó bản) không?’

Quả nhiên, sau khi đi đến bên cạnh tảng đá, một câu nhắc nhở hiện lên.

“Còn phải nói sao?”

Ấn vào xác nhận, vòng xoáy cửa vào hang động như bị kích thích, xuất hiện ra một thông đạo truyền tống vận vẹo.

Tô Mộ nhìn cửa động, bước nhanh đến phía trước.

Đi qua hành lang, hoàn cảnh xung quanh lập tức biến thành một mảnh đen kịt.

Đưa tay ra hoàn toàn không nhìn thấy năm ngón.

“Soạt!”

Tô Mộ xoè bàn tay ra, một quả cầu lửa xuất hiện, chiếu sáng bốn phía.

Đây là một hang động tối tăm ẩm ướt.

Trên vách núi xung quanh thi thoảng có những giọt nước rơi trên mặt đất, phát ra tiếng “Tí tách”.

Dưới hoàn cảnh thế này, ngay cả mặt đất phía trước cũng thành bùn lầy rồi.

“Quái vật trong phó bản chắc chắn sẽ không giống với quái ở bên ngoài, ta phải cẩn thận một chút!”

“Phân Thân Ảo Ảnh!”

Triệu hồi phân thân ra, Tô Mộ khống chế phân thân đi về phía trước, mình ở phía sau dùng Hoả Cầu chiếu sáng con đường phía trước.

“Lạch cạch!”

Cả hang động yên tĩnh đến đáng sợ, chỉ có tiếng bước chân của Tô Mộ và phân thân.

Lúc này, một đồng xương khô xuất hiện trên con đường phía

trước.

Tô Mộ cau mày, lập tức bảo phân thân dừng lại.

Một giây kế tiếp, xương khô trên mặt đất đứng lên dưới sự dẫn dắt của sức mạnh nào đó, biến thành một Chiến Sĩ Xương Khô cầm một thanh cốt kiếm trong tay.

‘Chiến Sĩ Xương Khô (tinh anh)’

Cấp bậc: 9

HP: 6000/6000

Công kích: 350

Phòng ngự vật lý: 100

Phòng ngự ma pháp: 80

Kỹ năng: Nhị Liên Kích

“Không hổ là phó bản!”

Sau khi nhìn thấy thuộc tính của Chiến Sĩ Xương Khô này, Tô Mộ khẽ gật đầu.

Sáu nghìn HP, công kích cao, phòng ngự cao, còn có một kỹ năng thoát nhìn rất mạnh, Chiến Sĩ Xương Khô này vừa nhìn đã biết là khó đối phó rồi.

“Mũi Tên Băng Sương!”

Tô Mộ không do dự, từ ban đầu đã dùng kỹ năng giảm tốc độ của đối phương.

-1798!

Đồng thời một con số giá trị tổn thương cũng hiện ra, khiến cho Chiến Sĩ Xương Khô đang muốn tấn công phân thân dừng lại động tác.

-136!

Nhân cơ hội đó, phân thân dùng pháp trượng đập một gậy vào người Chiến Sĩ Xương Khô.

So với công kích của bản thể thì công kích bình thường của phân thân ngay cả số lẻ cũng không bằng.

Nhưng hiển nhiên Tô Mộ không mong đợi vào phân thân tiến hành tạo sát thương.

“Đạn Bay Ma Pháp!”

-2424!

Lại một kỹ năng tức thì xuất hiện, trong nháy mắt lượng máu của Chiến Sĩ Xương Khô giảm xuống 1/3.

Lúc này, nó cũng giơ lên thanh cốt kiếm trên tay, hung hãn chém lên trên người phân thân.

-312!

Một con số tổn thương không lớn xuất hiện trên đầu phân thân.

Nhưng phân thân có 960 điểm lượng máu, hoàn toàn có thể đánh thêm một đòn nữa.

“Hoả Cầu Thuật!”

Tô Mộ không cho Chiến Sĩ Xương Khô có sơ hội này, Hoả Cầu trong tay tiếp tục bay ra ngoài.

-2424!

‘Người đã giết được Chiến Sĩ Xương Khô (tinh anh), nhận được 200 điểm kinh nghiệm.’

Chương 40: Phó bản mới là nơi luyện cấp tốt nhất. (2)

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực

cơ bản!’

Chiến Sĩ Xương Khô vừa ngã xuống, trước mắt Tô Mộ xuất hiện hai nhắc nhở.

“Quả nhiên phó bản mới là nơi luyện cấp tốt nhất!”

Nhưng đây không phải điểm mấu chốt.

Nếu một con quái vật tinh anh đã đủ để mình nhận được 1 điểm trí lực cơ bản, vậy mình phát tài rồi!

“Giết quái vật tinh anh sẽ khiến xác suất kích phát Hào Quang Của Pháp Thần trở nên cao hơn!”

Điều khiến Tô Mộ mừng rỡ là sự kích phát của Hào Quang Của Pháp Thần.

Nếu là quái vật tinh anh, thì 30 con quái vật đã đủ mình tăng cấp lên cấp 10 rồi.

Tô Mộ không nhận được xoa tay.

“Ta nhất định có thể tăng cấp đến cấp 10 ở nơi này, không chừng còn có thể tăng 180 điểm trí lực cơ bản!”

“Cũng không được đắc ý quá sớm, càng đi vào bên trong, nhất định sẽ gặp phải càng nhiều quái, với thuộc tính bây giờ của ta, còn không giết nổi quái tinh anh sao.”

Sau khi sự vui vẻ ngắn ngủi qua đi, Tô Mộ điều chỉnh lại hơi thở và tâm trạng của mình.

Phó bản quả nhiên là vùng đất phong thủy trù phú, nhưng trên cơ bản đều là đoàn đội cùng nhau đến soát.

Trước mắt, trong phó bản to lớn này chỉ có một người là mình, không đúng, là một người rưỡi.

Muốn qua cửa phó bản, tuyệt đối không phải chuyện dễ dàng.

“Soạt!”

Trên tay hiện ra một ngọn lửa một lần nữa, Tô Mộ đi về phía thi thể của quái Xương Khô trên mặt đất.

‘Người nhận được 1 đồng vàng, một cây đuốc!’

“Có thứ đồ chơi này đã tốt lắm rồi!”

Cầm lên cây đuốc đó, Tô Mộ thu lại Hoả Cầu.

So với Hoả Cầu, cây đuốc đó càng sáng hơn, có thể nhìn rõ hơn.

Phân thân tiếp tục đi về phía trước.

Ngay sau đó, hai bộ xương khô đã xuất hiện trước mặt.

Tô Mộ nhanh chóng gọi phân thân dừng lại.

Xương khô vẫn chưa bị kích hoạt đến, hiển nhiên là phân thân vẫn chưa tiến vào khu vực kích hoạt.

“Hai con quái tinh anh, tính gộp lại là 1 vạn 2 lượng máu, để phân thân kéo một con đi trước, ta mở lá chắn mạnh mẽ giết một con.”

Đã có kế hoạch, Tô Mộ quả quyết khống chế phân thân đi lên.

“Lá Chắn Ma Pháp!”

Đồng thời khi hấn mở Lá Chắn, hai bộ xương khô kia cũng đứng dậy.

-136!

-2432!

Trên đầu của hai Chiến Sĩ Xương Khô kia lần lượt xuất hiện hai trị số tổn thương khác nhau.

Thù hận của chúng nó cũng lần lượt bị phân thân và Tô Mộ hấp dẫn.

“Chạy!”

Dưới sự thao túng của Tô Mộ, phân thân xoay người chạy, một

Chiến Sĩ Xương Khô trong đó lập tức đuổi theo.

“Hoả Cầu Thuật!”

Còn Tô Mộ đứng tại chỗ, trực tiếp dùng Hỏa Cầu.

Có Lá Chắn Ma Pháp, với công kích của Chiến Sĩ Xương Khô thì nó căn bản không giết được mình.

-2432!

Lại một Hỏa Cầu xuất hiện, tốc độ của Chiến Sĩ Xương Khô cấp tinh anh cũng không chậm, nó đã đến trước mặt Tô Mộ.

Nó dường như biết Tô Mộ là đối thủ khó đối phó, thanh cốt kiếm trong tay nó đột nhiên nhiều thêm một ảo ảnh.

-312!

-312!

Hai con số tổn thương cùng xuất hiện trên đầu Tô Mộ.

“Nhị Liên Kích?”

Tô Mộ đã phản ứng lại rất nhanh, hiển nhiên đây là kỹ năng của Chiến Sĩ Xương Khô.

-2432!

Hoả Cầu đánh lên trên người Xương Khô lần nữa.

Chiến Sĩ Xương Khô cũng giơ lên vũ khí một lần nữa.

Tô Mộ không chút hoang mang, tiếp tục thả Hỏa Cầu.

-312!

-2432!

Hai con số tổn thương cùng nhau xuất hiện, trong nháy mắt Chiến Sĩ Xương Khô biến thành đồng xương khô.

‘Người đã giết chết Chiến Sĩ Xương Khô (tinh anh), nhận được 200 điểm kinh nghiệm.’

Ánh lửa trong tay không hề ngừng nghỉ.

Tô Mộ lại thả Hoả Cầu về phía Chiến Sĩ Xương Khô đằng sau phân thân.

Chiến Sĩ Xương Khô bị công kích dừng lại động tác, không chú ý phân thân nữa mà quay đầu xông về phía Tô Mộ.

-2432!

-2432!

Đối chọi với công kích của Chiến Sĩ Xương Khô, Tô Mộ trực tiếp đánh giết bằng Hoả Cầu.

‘Người đã giết chết Chiến Sĩ Xương Khô (tinh anh), nhận được 200 điểm kinh nghiệm.’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực cơ bản!’

Lần này, hai nhắc nhở cùng nhau xuất hiện.

“Quả nhiên, xác suất quái vật tinh anh kích hoạt Hào Quang Của Pháp Thần càng cao!”

Ba quái vật tinh anh tăng 2 điểm trí lực, xác suất như này khiến cho Tô Mộ mừng rỡ khôn kể xiết.

“Trị Liệu Thuật Liều Mạnh!”

+ 3780!

Vừa dùng một kỹ năng tăng máu, trong nháy mắt, lượng máu của phân thân tăng đầy lên.

“Tiếp tục tiến lên!”

Khống chế phân thân, một người rưỡi tiếp tục đi vào bên trong hang động thăm dò.

Nhưng đi được không bao lâu, con đường phía trước đột nhiên xuất hiện một thứ giống như sương mù.

“Trong thung lũng đen thui, mà lại có sương mù à?”

Tô Mộ không tự chủ mà nói ra một câu.

Nhưng lúc này, phân thân bị sương mù bao phủ lại bắt đầu bị rút máu.

-1!

-1!

Lượng máu rơi không nhiều, nhưng lại kéo dài không ngừng.

“Có độc sao?”

Tô Mộ rất nhanh đã phản ứng lại, khống chế phân thân lùi ra khỏi khu vực sương mù.

Quả nhiên không thấy trị số tổn thương -1 nữa.

“Chỉ một chút tổn thương như này, với số lượng máu của ta, nhất định có thể đi qua được.”

Có ba kỹ năng tăng máu, Tô Mộ cũng không lo lắng phân thân của mình sẽ chết, xông thẳng về trước.

Về chuyện tại sao không dùng Lá Chắn Ma Pháp, chủ yếu là bởi vì hắn lo lắng sẽ đụng phải Chiến Sĩ Xương Khô trong sương mù, lỡ như đến lúc đó lá chắn bước vào trạng thái cooldown, vậy thì không dễ làm rồi.

Không ngoài dự đoán, sau một thời gian ngắn đi tiếp trong sương mù, trên mặt đất phía trước quả nhiên xuất hiện ba bộ xương khô.

“Tự đến đi, phân thân trực tiếp xông ra sương mù là được rồi.”

Có sương mù đang không ngừng trừ máu, lại thêm ba Chiến Sĩ Xương Khô, Tô Mộ cũng không thể thao túng phân thân nữa.

“Lá Chắn Ma Pháp!”

Mở ra Lá Chắn, hắn khống chế phân thân trực tiếp xông lên phía trước.

Sau khi bước vào phạm vi của ba bộ xương khô, ba Chiến Sĩ Xương Khô cũng đứng lên.

“Hỏa Vũ!”

Không do dự, Tô Mộ nâng tay lên thả Hỏa Vũ.

-1810!

-1810!

-1810!

Ba con số tổn thương cùng nhau xuất hiện, Chiến Sĩ Xương Khô lập tức công kích về phía Tô Mộ.

“Đạn Bay Ma Pháp!”

“Băng Tiễn Thuật!”

-2440!

-1810!

Tô Mộ quả quyết nhắm vào một Chiến Sĩ Xương Khô trong đó, hai kỹ năng tức thì đồng thời xuất hiện.

Chương 41: Pháp sư thật là phóng khoáng.

Trong nháy mắt Chiến Sĩ Xương Khô kia ngã xuống đất.

Nhưng đồng thời, đồng bọn của nó cũng vọt tới trước người Tô Mộ.

“Backstab!”

Tô Mộ cũng không lùi lại, giơ pháp trượng trong tay lên, vung

mạnh lên thắt lưng của Chiến Sĩ Xương Khô.

-1080!

Sau khi một con số tổn thương khả quan xuất hiện, trên đầu một Chiến Sĩ Xương Khô cũng xuất hiện một dấu hiệu choáng váng.

“Kỹ năng của thích khách vẫn rất đỉnh!”

Thừa dịp kỹ năng này, Tô Mộ trực tiếp vòng đến sau lưng Chiến Sĩ Xương Khô này.

Về quái Chiến Sĩ Xương Khô còn lại kia, hắn trực tiếp lựa chọn mặc kệ.

Có Lá Chắn Ma Pháp, Chiến Sĩ Xương Khô không có cách nào bắt mình được.

“Kidney shot!”

Giờ pháp trượng lên, Tô Mộ lại sử dụng một kỹ năng hung hãn đập sau lưng Chiến Sĩ Xương Khô.

-1316!

Kỹ năng này còn chưa xong, sau một đòn này, Tô Mộ lại dùng một kỹ năng thích khách nữa.

“Công Kích Xuyên Thấu!”

-1160!

Trên đầu Chiến Sĩ Xương Khô lại hiện ra một con số tổn thương.

Nhưng cho dù như thế, nó vẫn chưa chết.

Lúc này, ký hiệu choáng váng trên đầu nó cũng đã biến mất.

“Ta còn có kỹ năng chiến sĩ!”

Tô Mộ khẽ mỉm cười, một đòn chém xuất hiện, sử dụng pháp trượng đập nát Chiến Sĩ Xương Khô còn chút máu kia.

Trên người Chiến Sĩ Xương Khô thứ hai bật ra một chùm sáng, Tô Mộ cầm nó trong tay, thân thể hiện ra một tia ma lực.

“Chớp Nhoáng!”

Một giây kế tiếp, trong nháy mắt, hắn đã di chuyển mấy chục mét, đi ra ngoài sương mù.

Mà phân thân cũng chạy tới nơi này.

“Chờ Chiến Sĩ Xương Khô kia bước vào tầm bắn, là có thể kết thúc rồi.”

Tô Mộ đứng tại chỗ, mắt nhìn chăm chăm sau sương mù.

Rất nhanh, một hình bóng đã đuổi đến.

“Hỏa Cầu Thuật!”

Hai kỹ năng xuất hiện, cuối cùng con quái khô lâu kia cũng ngã xuống đất.

‘Người đã giết chết Chiến Sĩ Xương Khô (tinh anh), nhận được 200 điểm kinh nghiệm.’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực cơ bản!’

“Ba Chiến Sĩ Xương Khô, lại cà được 1 điểm trí lực, quả thực quá thoải mái rồi!”

Lại tăng lên 1 điểm trí lực, nụ cười của Tô Mộ rực rỡ.

Chuyện này thoải mái hơn nhiều so với giết quái ở bên ngoài.

“1200 điểm kinh nghiệm, cũng sắp tăng cấp rồi.”

“Tiếp tục quét trong phó bản này, ta nhất định có thể trở thành người đầu tiên đạt đến cấp 10, chắc cũng có thưởng chứ?”

Nhìn thanh EXP tăng một đoạn, Tô Mộ không khỏi mong đợi.

“Vách núi ở nơi này không quá giống nhau à?”

Đột nhiên, hần phát hiện trên vách núi trước mắt tựa hồ có một cái rãnh.

Một mùi kỳ lạ tràn vào trong hơi thở của hần.

“Dầu hoá?”

Tô Mộ nhíu mày, để cây đuốc trong tay lên trên.

“Soạt!” Một lúc, cái rãnh trên vách núi được châm sáng trong nháy mắt, tạo thành một tuyến lửa trắng lệt, cũng khiến cho đèn đuốc trong toàn bộ hang động sáng ngời.

“Đó là?”

Có đủ tầm nhìn, Tô Mộ nhìn về xa xa phía trước, nhất thời trợn tròn hai mắt.

Đại khái ở vị trí cách đó 100m, hang động trở nên rộng rãi hơn, từ vị trí này loáng thoáng có thể nhìn thấy một đồng trống cao mấy mét.

Ở trên đồng trống này tựa hồ còn có một con quái Xương Khô tay cầm một cây gậy xương đứng ở đó.

Nhìn tạo hình của nó, tên kia hẳn là một pháp sư, hơn nữa rất có thể là một BOSS pháp sư.

“Với số lượng xương khô kia, nếu ta đi qua, thì phải có bao nhiêu Chiến Sĩ Xương Khô xuất hiện?”

So với BOSS cận chiến, Tô Mộ vẫn rất kiêng kỵ BOSS pháp sư.

Dù sao, cho dù công kích của BOSS cận chiến có cao hơn nữa, mình cũng có thể giết rất dễ dàng, nhưng BOSS pháp sư không dễ như vậy.

Phòng ngự ma pháp của BOSS pháp sư chắc chắn không thấp, tầm bắn kỹ năng không chừng còn xa hơn mình nữa.

“Tí nữa rồi xem thuộc tính của BOSS sau, trên đường phía trước còn có hai tốp quái Xương Khô nữa!”

Tô Mộ rời mắt khỏi BOSS, ngược lại nhìn về hai đồng xương khô phía trước.

Một đồng 4 con quái, một đồng 5 con quái.

“Ba đòn Hỏa Vũ thêm một Lãnh Đồng thuật, vừa vặn có thể giết chết quái Xương Khô, nếu không thì chơi một đợt lớn?”

Khoảng cách giữa hai nhóm quái khoảng 30, 40 mét.

Trước khi kích động một nhóm quái có thể chạy đến vị trí của nhóm quái khác.

“Thời gian cooldown của Hỏa Vũ là 1 phút, với địa hình của nơi này, nếu ta chạy tới chạy lui, sử dụng kỹ năng Chớp Nhoáng, chặn 3 phút chắc là không có vấn đề gì.”

Cùng đánh chín con quái vật tinh anh, đây tuyệt đối là hành động điên cuồng.

Cho dù là một quái vật tinh anh, tiểu đội năm người đánh cũng không đơn giản như vậy.

Huống hồ phó bản này không phải phó bản 5 người, đây là một phó bản đoàn đội, số người tiến vào tối đa là 20 người.

Phó bản đoàn đội 20 người, mà một mình Tô Mộ đã đánh buông thả như vậy. Nếu có những người khác ở đây, không phải đều quỳ xuống dưới đất hét bội phục nữa, chắc phải nằm xuống hét đỉnh của chớp.

Đương nhiên, trong mắt người chơi khác, bọn họ căn bản không tưởng tượng nổi cảnh tượng này.

Muốn đi vào phó bản thung lũng Sương Mù này, cấp bậc yêu cầu thấp nhất đã là cấp 8 rồi.

Cả thế giới, cho dù là qua vài ngày nữa, cũng không có bất cứ một thể lực nào hoặc một tập đoàn nào có thể xây dựng nổi một tiểu đội năm người cấp 8, chứ đừng nói là một tiểu đội 20 người.

Hít sâu một hơi, Tô Mộ đã có tính toán.

Hắn không chế phân thân, trốn sau một vách đá.

Nếu giết quái, thì trên căn bản phân thân không chỗ dụng võ gì, nhưng sau đó khi đối kháng với BOSS, phân thân còn có chỗ dùng, nếu không cẩn thận chết đi, mình sẽ phải chờ một giờ thời gian cooldown rồi.

Làm xong những cái này, hắn đi về phía vị trí đồng quái Xương Khô thứ nhất.

“Nếu ngay cả những quái này cũng không giết được, ta còn là pháp sư gì nữa.”

“Chơi pháp sư thực sự phóng khoáng đấy!”

Tô Mộ vô cùng tự tin!

Là một pháp sư, tốc độ chạy của Tô Mộ đủ để khiến cho thích khách và cung tiễn thủ xấu hổ.

Hắn bước nhanh lướt qua khu xương khô thứ nhất, sau khi kích phát Chiến Sĩ Xương Khô trong đó, hắn không định dừng lại, chạy thẳng tới khu xương khô thứ 2.

Sau khi bốn Chiến Sĩ Xương Khô hoàn toàn bị đánh thức, lập tức đuổi theo Tô Mộ.

Lúc này, Tô Mộ đã đứng ở khu xương khô thứ 2.

Chương 42: BOSS pháp sư.

Năm bộ xương khô trên mặt đất chậm rãi đứng lên, hợp lại trở thành 5 Chiến Sĩ Xương Khô.

Tô Mộ đứng tại chỗ, mở ra Lá Chắn Ma Pháp.

Sau khi 5 Chiến Sĩ Xương Khô hoàn toàn thành hình, 4 Chiến Sĩ Xương Khô kia cũng đến.

“Hỏa Vũ Thuật!”

-1816!

-1816!

-1816!

...

Tô Mộ nâng tay lên thả ra Hỏa Vũ, bao phủ toàn bộ Chiến Sĩ Xương Khô trong đó.

“Chớp Nhoáng!”

Tiếp theo, hắc loé lên một cái, trực tiếp kéo dài khoảng cách 50 mét với những Chiến Sĩ Xương Khô này.

“Ngăn cản 10 giây!”

Thời gian cooldown của kỹ năng Chớp Nhoáng rất nhanh, Tô Mộ nhìn về Chiến Sĩ Xương Khô đang vọt về phía mình, đánh giá địa hình bốn phía của hang động.

Địa hình eo hẹp, đối mặt với chín Chiến Sĩ Xương Khô, mình hiển nhiên không có không gian quanh co gì.

Nhưng với khoảng cách 50 mét, những Chiến Sĩ Xương Khô này đuổi theo cũng cần 6-7 giây rồi.

“Không thể đều dựa vào Chớp Nhoáng được, không thì lượng mana của ta chắc chắn sẽ không đủ dùng.”

Tô Mộ nhìn thoáng qua phía sau.

Đường về của hang động này rất dài, mình vừa lùi về sau, vừa kéo thời gian cooldown của Hỏa Vũ, tuyệt đối là có thể.

“Chạy!”

Hắn quay đầu chạy.

Khi chạy, hắn cố ý tránh chạy vào vị trí của phân thân đang trốn sau vách núi.

Vừa chạy, Tô Mộ vừa tìm đúng cơ hội, thả Hỏa Cầu Thuật về Chiến Sĩ Xương Khô phía sau.

Mục tiêu của mỗi một lần cũng không giống nhau, mục đích là bảo đảm lượng máu của những Chiến Sĩ Xương Khô này duy trì trên cùng tiêu chuẩn cơ bản.

“Thời gian cooldown sắp xong rồi, thừa dịp lúc này phóng thêm mấy quả Hỏa Cầu!”

Chạy được một lát, sau khi thời gian cooldown của Hỏa Vũ sắp hết, Tô Mộ dừng bước.

Một tay hắn cầm lấy cây đuốc, một tay hiện lên ánh lửa, thả ra Hỏa Cầu về phía mấy Chiến Sĩ Xương Khô có lượng máu cao hơn.

-2464!

-2464!

Hai quả Hỏa Cầu vừa xuất hiện, Chiến Sĩ Xương Khô cũng giết đến gần hắn.

Tô Mộ không dám khinh thường, lập tức dừng thi pháp Hỏa Cầu.

Đây là chín con quái, hơn nữa đều có Nhị Liên Kích, một khi bị kỹ năng của bọn nó đánh trúng, vậy thì đồng nghĩa với việc chống chọi cứng rắn với mười tám lần công kích của Chiến Sĩ Xương Khô, có Lá Chắn Ma Pháp cũng không chống nổi.

“Lãnh Động thuật!”

Tô Mộ quả quyết sử dụng kỹ năng khống chế.

Sau khi chín Chiến Sĩ Khô Lâu bị đóng băng, hắn không vội vã ra tay, đổi phương hướng, loé lên một cái, xuất hiện ở nơi cách đồng quái 30 mét.

“Hỏa Vũ Thuật!”

Lại là một phát Hỏa Vũ từ trên trời rơi xuống.

‘Người đã giết chết Chiến Sĩ Xương Khô, nhận được 200 điểm kinh nghiệm!’

‘Người đã giết chết Chiến Sĩ Xương Khô, nhận được 200 điểm kinh nghiệm!’

...

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực cơ bản!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực cơ bản!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực cơ bản!’

Dùng năm quả Hoả Cầu trước đó đánh trúng mục tiêu là năm Chiến Sĩ Xương Khô khác nhau, dưới một lượt Hỏa Vũ này, vừa hay đã giết chết toàn bộ Chiến Sĩ Xương Khô, sau khi chơi chết năm Chiến Sĩ Xương Khô, Tô Mộ cũng nhận được 3 điểm trí lực.

“Vẫn là đánh quái kích thích xác suất của Hào Quang Cửa Pháp Thần càng cao!”

Còn lại bốn con quái Xương Khô, Tô Mộ cũng không khách khí.

“Đạn Bay Ma Pháp!”

“Băng Tiễn Thuật!”

“Thánh Quang Thuật!”

Đủ loại kỹ năng tức thì đồng loạt xuất hiện, quái Xương Khô liên tục ngã xuống.

Còn sót lại chút máu, Tô Mộ trực tiếp dùng kỹ năng thích khách để kết thúc.

Sau khi tất cả Chiến Sĩ Xương Khô ngã xuống, Tô Mộ đã nhận được 1800 điểm kinh nghiệm, Hào Quang Cửa Pháp Thần lại kích phát 2 lần.

“Một đợt quái đã nhận được 5 điểm trí lực, rất tốt!”

“Nếu chơi chết con BOSS kia, thì có thể tăng cấp!”

Tô Mộ nhìn kinh nghiệm của mình một chút: 3000/6000.

Trị số trí lực là: 286 (+ 35)

“Quét dọn chiến trường!”

Nhìn chòm sáng xuất hiện trên người chín con Chiến Sĩ Xương Khô trước mặt, Tô Mộ nhất từng chòm lên.

‘Người nhận được chứng minh tăng cấp của Chiến Sĩ.’

‘Người nhận được thanh cốt kiếm của Xương Khô (cấp B) (trang phục).’

‘Người nhận được áo giáp mảnh Xương Khô (cấp B) (trang phục).’

Ngoại trừ một ít đồng vàng và đồ lặt vặt ra, ba loại đồ vật còn lại đã thu hút sự chú ý của Tô Mộ.

‘Chứng minh tăng cấp của Chiến Sĩ: Sau cấp 10 mang nó cho đạo sư nghề chiến sĩ, mở đường tăng cấp.’

‘Cốt kiếm của Xương Khô (cấp B): Tăng 100 điểm công kích, cấp bậc yêu cầu: Cấp 10.’

‘Áo giáp mảnh Xương Khô (cấp B): Tăng 500 điểm HP, 50 điểm phòng ngự vật lý, cấp bậc yêu cầu: Cấp 10’

Hiệu quả của ba bộ đồ Xương Khô: Tăng 10 điểm thể chất, 10 điểm sức mạnh, 10 điểm nhanh nhẹn.

“Bộ trang phục này không tệ đấy!”

“Chứng minh tăng cấp của Chiến Sĩ này là dùng để tăng cấp sao?”

“Nói như vậy, pháp sư chắc cũng có chứng minh tăng cấp chứ?”

Thuộc tính trang phục của Xương Khô thật sự rất mạnh, cái Tô Mộ càng để ý vẫn là chứng minh thăng cấp kia.

Quái vật trong phó bản đều là quái vật tinh anh, một con quái vật tinh anh trước đó rất dễ đánh, nhưng đến sau đó khi 4, 5 con cùng nhau, độ khó sẽ tăng lên rất lớn.

Với thuộc tính tăng cấp của người chơi, cho dù thành lập được đoàn đội cấp 8, thì cũng không qua được phó bản một cách dễ dàng như vậy.

“Đây cũng là phó bản duy nhất trong Tân thủ thôn rồi. Nói cách khác, ở đây nhất định sẽ xuất hiện chứng minh thăng cấp của mỗi nghề nghiệp.”

“Xem ra ta còn phải ngâm mình ở tại đây quét chứng minh nữa!”

Thu vào chứng minh nâng cấp của Chiến Sĩ, Tô Mộ nhìn về phía bộ trang phục của Chiến Sĩ Xương Khô kia.

Thuộc tính quả thật không tệ, nhưng không có gì tác dụng quá lớn với mình.

Là một pháp sư phóng khoáng, cái mình theo đuổi là lượng mana càng cao và giá trị tổn thương ma pháp cao nhất.

“Gom đủ một bộ rồi bán đi.”

Nếu thu gom trang phục của xương khô, giá trị nhất định có thể tăng lên gấp mấy lần, Tô Mộ cũng không trưng bày vội.

Hắn nhìn về hai trang bị mà BOSS trước đó nổ ra.

“Hiện tại chắc có thể bán đi, cho những nhà giàu kia một chút động lực tăng cấp!”

Cười khà khà, Tô Mộ mở ra phòng đấu giá.

“Bán bao nhiêu đây?”

Khi thiết lập giá, hắn lại lúng túng.

Chương 43: Phân thắng bại đi.

“Thiết lập 500 đồng vàng giá khởi đầu, nhất định sẽ có nhà giàu mua, cùng lắm thì chỉ lãng phí mấy đồng vàng tiền gửi bán thôi.”

Suy nghĩ một chút, Tô Mộ không khách khí chút nào.

Hoa quốc không bao giờ thiếu nhà giàu, tin rằng trong thời gian mấy ngày này, những kẻ lắm tiền trên tay có đến 500 đồng tiền vàng chắc chắn không phải số ít.

“Nên đánh BOSS rồi!”

Sau khi thu lại trang bị, Tô Mộ cũng không để ý nữa, đi vào phía trong hang động.

Trở lại vị trí trước, hắn điều khiển phân thân đi ra.

“Nếu BOSS kia quá khó đối phó, thì ra khỏi phó bản trước, tìm nơi luyện cấp đến cấp 10 rồi lại đến.”

Đi vị trí ngoài 30 mét của bộ xương khô kia, Tô Mộ cũng nhìn rõ thuộc tính cụ thể của BOSS phía trên kia.

‘Pháp sư Xương Khô (BOSS).’

Cấp bậc: 10

HP: 30000/30000

Công kích ma pháp: 500

Phòng ngự vật lý: 100

Phòng ngự ma pháp: 200

Kỹ năng: Mũi Tên Bóng Tối, Mũi Tên Bóng Tối triệu hoán quần thể Chiến Sĩ Xương Khô

“Hình như còn có thể tiếp nhận được!”

BOSS pháp sư cấp 10, HP đạt tới 3 vạn điểm, nhưng công kích ma pháp của nó lại không cao như trong tưởng tượng của Tô Mộ.

“Một Hỏa Cầu của ta có thể đánh rớt 2368 lượng máu của nó, nếu

theo 3 vạn điểm lượng máu thì chỉ cần 13 Hỏa Cầu.”

“Trước khi ta thả ra 13 Hỏa Cầu, tổn thương mà nó gây ra cho ta có thể đạt đến bao nhiêu?”

Tay trái Tô Mộ nâng cằm lên, tay phải ước tính trên không.

Kỹ năng công kích chủ yếu của BOSS chính là Mũi Tên Bóng Tối.

Nếu sát thương của kỹ năng này tăng không cao, với 200 điểm phòng ngự ma pháp của mình, hoàn toàn có thể mở ra Lá Chắn Ma Pháp, chống đỡ nó bằng Hỏa Cầu rồi.

“Dùng phân thân đi thử một lần xem!”

Tô Mộ đã có quyết định.

Lúc này phân thân có thể thể hiện ra giá trị của nó rồi.

“Thánh Quang thuật!”

Trước khi ra tay, Tô Mộ cho phân thân một ngụm trị liệu, khôi phục phân thân đến trạng thái full máu.

Đợi một lúc sau thời gian cooldown của kỹ năng, hắn khống chế phân thân chạy vào trong.

“Nhân loại ngu ngốc, người dám xâm nhập vào lãnh địa của ta, ta muốn biến người thành một đồng xương khô, trọn đời bị ta nô dịch!”

Khác với chiến sĩ Xương Khô, miệng pháp sư Xương Khô lại phun ra tiếng người.

Sau khi nó nói ra, cànag trực tiếp giơ cốt trượng trong tay lên.

Theo một luồng năng lượng màu đen hiện lên, một năng lượng hình dạng mũi tên tối đen bay về phía phân thân.

-260!

Một con số tổn thương nhanh chóng hiện lên trên đầu phân thân.

“Giỏi đấy!”

Nhìn con số tổn thương này, Tô Mộ nở nụ cười.

Phòng ngự ma pháp hơn hai trăm kia của mình quả nhiên không phải vô ích.

“Lá Chấn Ma Pháp!”

Tô Mộ mở Lá Chấn Ma Pháp ra, trực tiếp xông ra ngoài.

“Hỏa Cầu thuật!”

Không hề chần chừ suy nghĩ, Tô Mộ phóng thích Hỏa Cầu về phía BOSS trên đồng xương.

-2368!

So với tổn thương của BOSS, tổn thương của Tô Mộ khả quan hơn.

“Con kiến đáng ghê tởm nhà người!”

Bất ngờ rút mất một lượng máu, mục tiêu của pháp sư Xương Khô lập tức chuyển dời từ phân thân lên trên người Tô Mộ.

“Đến đây đi, PK bằng kỹ năng đi!”

Tô Mộ cười, không chú ý đến lời nói ngoan độc của BOSS.

Dựa theo tiết tấu PK như vậy, BOSS chắc chắn ngã ở trước mặt mình!

“Mũi Tên Bóng Tối!”

“Hỏa Cầu thuật!”

Ngay khi hai bên dùng kỹ năng chống lại nhau, phân thân của Tô Mộ cũng không hề nhàn rỗi.

Phân thân giơ pháp trượng lên, nhiều lần đập vào trên đầu pháp sư Xương Khô.

Tuy rằng con số tổn thương không cao, nhưng cũng là một phần

sát thương!

...

Ngay khi Tô Mộ và BOSS người ta ta người, trên kênh thế giới đang nổi lên sóng to gió lớn.

“Trang bị trâu bò mới đưa lên trên phòng đấu giá, hoài nghi là rơi ra từ BOSS!”

“Không thể nào? Không thể nào? Thật sự có người đi bán trang bị do BOSS rơi ra sao?”

“Ta xem rồi, thuộc tính của trang bị kia nhất định là đồ rơi ra từ BOSS, công kích của một món vũ khí bằng ta thăng mấy cấp rồi.”

“Má nó, trang bị này thật quá đáng, ai cầm kẻ đó trâu bò, ai ngoan độc vậy, lại đưa lên bán?”

“Hiện giờ người làm thịt được BOSS cũng chỉ có mỗi Tô Mộ kia, ngoài hắn ra thì còn có ai nữa chứ.”

“Đại lão Tô Mộ không có đoàn đội sao? Vì sao lại bán trang bị này vậy?”

“Bán nhất định có nguyên nhân, không chừng cái giá phải trả để đánh BOSS quá lớn, cần bán trang bị để hồi máu.”

Bởi vì hai món trang bị cực phẩm kia lên kệ bán, kênh thế giới thảo luận ào ào.

Đủ loại suy đoán càn bay đầy trời.

Vô số người đang tò mò, là người thế nào lại đi bán trang bị rơi ra từ BOSS.

...

“Hiệu trưởng, giá khởi điểm 500 đồng vàng, mới chỉ qua chốc lát thôi, hiện giờ đã lên đến 600 đồng rồi, chúng ta làm thế nào?”

Trong một Tân Thủ thôn nào đó, một người nhìn hiệu trưởng đang

đánh quái, sắc mặt sầu lo nói.

“Bây giờ trong tay chúng ta có bao nhiêu đồng vàng?” Hiệu trưởng không hề dừng công kích, toàn bộ ánh mắt đều rơi trên con Sói Hoang ở trước mặt.

“Vài ngày này vẫn luôn thu đồng vàng, nhưng có nhiều tập đoàn tài chính thu đồng vàng lắm, bây giờ chúng ta chỉ có bảy trăm đồng vàng, chỉ sợ không mua được.” Thuộc hạ thở dài.

Hiệu trưởng lựa chọn nghề nghiệp chiến sĩ. Nếu có thể mua được hai món trang bị này, thực lực nhất định có tăng lên về chất, cho dù vượt cấp đánh quái đều không hề có áp lực gì.

Nhưng đồng vàng không đủ, hoặc là nói bọn họ không đủ tiền.

Hiệu trưởng nghe vậy, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

“Bán xe trong gara của ta đi!”

...

“Tổng giám đốc Mã, chúng ta đã ra đến 800 đồng vàng rồi, nhưng vẫn có người đang tăng giá, người xem?”

Bên kia, dưới một đám người vây quanh, Mã Kinh Phi cầm trường kiếm, đang đấu một mình với quái vật.

Chỉ cần quái vật công kích hắn, lập tức sẽ có một mục sư tăng máu cho hắn, bảo đảm lượng máu của hắn ở trong phạm vi an toàn.

“Vậy còn cần ta phải nói sao? Ta nhất định phải có được hai món trang bị này, trực tiếp tăng lên đến một ngàn cho ta!” Mã Kinh Phi hung tợn.

So với tập đoàn Vương thị năm nay không tốt lắm, và một con ngựa khác đang chạy song song với hắn, không thể nghỉ ngơi, tình huống của hắn đang là tốt nhất.

Chương 44: Phân thắng bại đi. (2)

Bàn về khả năng kinh tế, hẳn tuyệt đối là người cầm cờ đi trước trong toàn bộ Hoa quốc.

“Một ngàn đồng vàng, hiện giờ không có ai kêu giá nữa, chỉ cần qua tiếp mười phút không có ai ra giá, hai món trang bị này sẽ là của tổng giám đốc Mã người!”

“Ừm!”

Mã Kinh Phi nghe vậy, khẽ gật đầu, đột nhiên hỏi: “Ta kêu các người post lên Weibo, có ai đáp lại không?”

“Có không ít người tự xưng là Tô Mộ đến trụ sở chính công ty, nhưng sau khi qua kiểm tra, đều là kẻ lừa đảo!” Thuộc hạ lập tức đáp lại.

“Tiếp tục gửi tin nhắn cho Tô Mộ kia, chỉ cần hắn bằng lòng gia nhập tập đoàn chúng ta, ta có thể cùng ngồi cùng ăn với hắn.” Giọng Mã Kinh Phi nghiêm túc, không hề giống như đang nói đùa.

Đáy lòng hắn rất rõ ràng.

Muốn giữ được địa vị của hắn ở Hoa quốc, chỉ có một con đường.

Đi xa hơn ở trong Thần Đồ!

...

Trong Động Xương Khô.

Tô Mộ còn đang PK với pháp sư Xương Khô.

Lượng máu của pháp sư Xương Khô đã tụt một vạn điểm.

“Quá dễ dàng, xử lý tên này không đến một phút!”

Nhìn lượng máu của BOSS dần dần tụt thẳng xuống, Tô Mộ tươi cười đầy mặt.

Chuyện này còn dễ dàng hơn cả đánh du kích gì đó.

Nhưng vào đúng lúc này, pháp sư Xương Khô đột nhiên dừng tay.

Nó giờ cao pháp trượng trong tay, thân hình xương khô kia càng bắt đầu vận vẹo.

“Kỹ năng?”

Tô Mộ thấy thế, chân mày nhú lại.

Giống như dự đoán trước, pháp sư Xương Khô đang phóng thích kỹ năng.

“Xuất hiện đi, lũ nô bộc của ta!”

Theo nó hét lớn, đồng xương cốt cực lớn kia bắt đầu chuyển động.

Một giây sau, năm chiến sĩ Xương Khô xuất hiện trên chiến trường.

“Nhiều như vậy?”

Năm chiến sĩ Xương Khô cấp tinh anh xuất hiện trên trận, Tô Mộ không nhận được trường lớn mắt.

Mình biết kỹ năng này của pháp sư Xương Khô, nhưng một lần triệu hồi ra năm quái tinh anh, đây cmn quá bắt nạt người ta đi?

“Các tôi tớ của ta, thay ta tiêu diệt tên đáng chết này!”

Pháp sư Xương Khô không quan tâm đến suy nghĩ của Tô Mộ, trực tiếp ra lệnh một tiếng.

Năm chiến sĩ Xương Khô lập tức vọt về phía Tô Mộ.

“Không thể miễn cưỡng xông lên được!”

Tô Mộ thay đổi sắc mặt, quay đầu bỏ chạy.

Lượng máu của BOSS còn hai phần ba, dưới sự quấy nhiễu của những chiến sĩ Xương Khô này, mình tuyệt đối không có khả năng xử lý được nó.

“Điểm sát thương của BOSS đối với ta không cao, dẫn dụ những chiến sĩ Xương Khô này đi trước, sau đó lại trở về làm thịt BOSS!”

Đáy lòng Tô Mộ đã có quyết định.

Lượng máu còn thừa lại của BOSS chỉ cần mười phát Hỏa Cầu mà thôi.

Hắn trực tiếp dùng một Chớp Nhoáng tiến vào trong hang động, kéo khoảng cách xa hơn mười mét.

“Đuổi theo hắn!” Pháp sư Xương Khô lập tức kêu to lên, còn mình nó vẫn đứng trên đồng xương khô không hề động.

“Tốt quá!”

Tô Mộ thấy thế, ánh mắt sáng ngời, không hề quay đầu lại mà chạy như điên trong động.

Một đám chiến sĩ Xương Khô này theo sát phía sau.

“Ta giải quyết con kiến đáng chết nhà người trước!”

Sau khi Tô Mộ rời đi, lực chú ý của pháp sư Xương Khô đã chuyển lên phân thân.

Tô Mộ không hề quan tâm, khống chế phân thân chạy qua chạy lại bên trong, kéo dài thời gian.

“Tương đối rồi, chờ một lần cooldown của lá chắn là có thể trở về đánh BOSS được!”

Chạy một khoảng thời gian ở trong động, sau đó Tô Mộ nhìn Lá Chắn Ma Pháp của mình.

Thời gian đã đến, đang cooldown.

“Trong khoảng thời gian này, không thể để cho chiến sĩ Xương Khô ở phía sau công kích đến!”

Hắn nhìn về phía năm chiến sĩ Xương Khô.

“Lãnh Động thuật!”

“Chớp Nhoáng!”

Kỹ năng nối liền liên tiếp. Không chế những chiến sĩ Xương Khô này xong, Tô Mộ quay đầu chạy vào phía trong hang động.

Khi bóng dáng pháp sư Xương Khô xuất hiện trong tầm mắt, Lá Chắn Ma Pháp cũng vừa cooldown xong.

Tô Mộ nhìn pháp sư Xương Khô, ánh mắt lạnh thấu xương!

“Phân thắng bại đi!”

“Con kiến đáng chết, tôi tớ của ta lại không băm thây người vạn đoạn, nếu đã như vậy, ta đành phải tự ra tay!”

Pháp sư Xương Khô nhìn thấy Tô Mộ, miệng lẩm bẩm, Mũi Tên Bóng Tối lập tức thành hình.

“Đạn Bay Ma Pháp!”

“Băng Tiễn thuật!”

“Thánh Quang thuật!”

“Hỏa Cầu thuật!”

Tô Mộ không hề khách khí, chỉ cần là kỹ năng có thể phóng thích, tất cả đều đánh về phía pháp sư Xương Khô.

Lượng máu của pháp sư Xương Khô đang giảm xuống liên tục không ngừng.

“Hỏa Cầu thuật!”

Sau khi phần lớn kỹ năng tiến vào cooldown, Tô Mộ lại bắt đầu bắn ra một Hỏa Cầu.

Mỗi một phát đều có tổn thương cao đến hơn hai ngàn bốn trăm điểm.

Trái lại pháp sư Xương Khô, sau một hồi thao tác lại vẫn không xóa sạch được lá chắn ở trên người Tô Mộ.

Có lẽ lượng máu sắp thấy đáy, hơn nữa mấy tiểu đệ trước đó còn chưa quay về, pháp sư Xương Khô bắt đầu hoảng hốt.

“Xuất hiện đi, các nô bộc của ta!”

Nó lại giơ cao pháp trượng trong tay lên một lần nữa, định triệu hồi ra chiến sĩ Xương Khô.

“Lại nữa?”

Tô Mộ thấy thế, chân mày cau chặt.

Mắt thấy pháp sư Xương Khô này sắp toi, nếu thật sự để cho nó triệu hồi tiểu đệ của nó ra, đối mặt với mười chiến sĩ Xương Khô vây công hai mặt, mình có thể không ổn rồi!

“Chớp Nhoáng!”

“Kidney shot!”

Không quan tâm có tác dụng hay không, Tô Mộ chỉ có thể nghĩ đến một bộ chiêu liên tiếp này.

Ngay sau khi Kidney shot ra tay, trên đầu pháp sư Xương Khô lập tức xuất hiện một ký hiệu choáng váng.

Không phải choáng váng mấy giây giống như quái tinh anh, choáng váng trên đầu BOSS chỉ có 1 giây.

Nhưng dù vậy, Tô Mộ vẫn đã thành công cắt đứt kỹ năng của pháp sư Xương Khô.

“Công Kích Xuyên Thấu!”

“Backstab!”

“Chém!”

Không hề do dự, một bộ kỹ năng cận chiến của Tô Mộ trực tiếp bắt đầu.

Lúc này, lượng máu của pháp sư Xương Khô chỉ còn lại có hai ngàn điểm!

“Hỏa Cầu thuật!”

‘Người đánh chết pháp sư Xương Khô, nhận được 3000 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

‘Chúc mừng người thăng cấp, nhận được 10 điểm thuộc tính, 5 điểm kỹ năng!’

Lấy một phát Hỏa Cầu kết thúc, Tô Mộ thành công giết chết pháp sư Xương Khô, đồng thời cũng lên đến cấp 10!

Vậy còn vẫn chưa xong, một thông cáo dạng cuộn cũng xuất hiện theo đó.

Chương 45: Điểm kinh nghiệm nhân đôi.

‘Chúc mừng người chơi Tô Mộ qua cửa phó bản đầu tiên của Thần Đồi, trong 48 giờ sắp tới, khu vực Hoa quốc mở ra điểm kinh nghiệm nhân đôi!’

‘Chúc mừng người chơi Tô Mộ qua cửa phó bản đầu tiên của Thần Đồi, trong 48 giờ sắp tới, khu vực Hoa quốc mở ra điểm kinh nghiệm nhân đôi!’

“Không có phần thưởng cá nhân?”

Sau khi nhìn thấy thông cáo dạng cuộn, Tô Mộ hơi sửng sốt.

“Lên đến cấp 10 lại không có phần thưởng à?”

Qua cửa phó bản đầu tiên không có phần thưởng cá nhân thì thôi, tốt xấu gì có điểm kinh nghiệm nhân đôi.

Nhưng là người đầu tiên lên đến cấp 10 lại không có cả một thông cáo.

Tô Mộ không nhận được cho trợn mắt xem thường.

Hắn nhìn về cấp bậc của mình, đột nhiên phát hiện không thích hợp.

Cấp bậc: 10 (đợi nâng cấp)

Sau cấp bậc không có ghi chú kinh nghiệm thăng cấp, thay vào đó

là một đánh dấu đợi nâng cấp.

“Nói cách khác ta phải lấy được chứng minh nâng cấp kia hả?”

Tô Mộ nhớ lại trước đó nhận được chứng minh nâng cấp chiến sĩ.

“Xem ra còn phải đánh phó bản này!”

Trong tay chỉ có một chứng minh chiến sĩ, Tô Mộ bĩu môi.

Hắn nhìn về phía vầng sáng rơi ra từ trên BOSS.

‘Người nhận được cốt kiếm pháp sư!’

‘Người nhận được kỹ năng: Triệu Hồi Xương Khô!’

‘Người nhận được: Chứng minh nâng cấp của pháp sư!’

Tổng cộng ba thứ, mỗi một thứ đều khiến cho Tô Mộ vui sướng lạ thường.

‘Cốt kiếm pháp sư (cấp A): Công kích + 50, trí lực + 25, cần cấp bậc: 10.’

‘Triệu Hồi Xương Khô: Tiêu tốn 100 điểm lượng mana, triệu hồi một chiến sĩ Xương Khô (cấp bậc của chiến sĩ Xương Khô được triệu hồi ra ngang bằng với cấp bậc của người chơi).’

‘Chứng minh nâng cấp của pháp sư: Sau cấp 10 giao nó cho đạo sư nghề nghiệp pháp sư để mở ra con đường nâng cấp!’

“Có thanh cốt kiếm này là có thể thay thế được pháp trượng của ta!”

So với pháp trượng tinh anh, công kích của cốt kiếm rất cao, đối với mình thỉnh thoảng cần sử dụng đến kỹ năng cận chiến thì thuộc tính của thanh kiếm này càng phù hợp hơn.

“Kỹ năng thuộc loại triệu hồi này cũng rất thực dụng, có tiểu đệ đánh quái thay, ta có thể yên tâm tạo sát thương rồi!”

“Còn có chứng minh này, ta trực tiếp quay về trong thôn nâng cấp!”

Tô Mộ trực tiếp học tập Triệu Hồi Xương Khô, đồng thời đổi cốt kiếm pháp sư.

Bởi vì cái chết của BOSS, trong động cũng xuất hiện một cửa truyền tống rời đi.

Tô Mộ thông qua cửa truyền tống, đi đến bên cạnh tảng đá cửa vào.

Mở ra ô nhiệm vụ, nhiệm vụ của đội trưởng vệ binh kia cũng trở thành trạng thái hoàn thành.

“Về trong thôn nộp nhiệm vụ, tiện thể mở ra nâng cấp.”

“Thanh pháp trượng này có thể bán đi, cứ treo ba trăm đồng vàng đi!”

Trên đường về, Tô Mộ mở phòng đấu giá ra.

“Lại bán được nhiều như vậy?”

Nhìn thấy số lượng đồng vàng đợi lấy ra là 900 đồng, Tô Mộ thật sự hơi ngoài ý muốn.

Không ngờ hai món trang bị kia lại có thể đấu giá đến một ngàn đồng vàng.

“Chắc hai bộ đồ Xương Khô này mới có thể đấu giá được càng nhiều đi?”

“Hiện giờ toàn bộ thế giới đều biết ta đã qua cửa phó bản, không bằng thừa dịp hiện tại bán trang bị đi?”

Tô Mộ nảy sinh ý nghĩ.

“Vẫn thôi đi, khiêm tốn một chút!”

Nhưng nghĩ lại, hẳn lại bỏ qua tính toán này, chỉ đặt pháp trượng tinh anh lên kệ bán, thiết lập giá khởi điểm là 300 đồng vàng.

Làm xong việc, hẳn bước nhanh quay về trong thôn.

...

“Ta cmn chứ, mọi người cùng chơi một game sao? Ông đây còn chưa quét xong cả quái cấp 2, đã có người qua cửa phó bản rồi?”

“Đại lão Tô Mộ trâu bò, phó bản bao nhiêu ả vậy? Dùng hết một đội hay một đoàn?”

“Ai đó có thể nói cho ta thử xem phó bản ở vị trí nào không? Ta cũng muốn đánh phó bản.”

“Ở trên đừng hỏi làm gì, biết được người cũng không vào được, đi vào được người cũng không đánh lại.”

“Tô Thần trâu bò, hai ngày tiếp theo đều là điểm kinh nghiệm nhân đôi, Hoa quốc muốn quật khởi nữa à!”

“Các anh em liều mạng luyện cấp đi, Tô Thần phát quyền lợi!”

“Chỉ với điểm kinh nghiệm nhân đôi này, Tô Thần vĩnh viễn là thần tượng của ta!”

Trên kênh thể giới, sau thông báo dạng cuốn, quần chúng Hoa quốc đều nhảy nhót hoan hô.

Trong lòng tất cả mọi người đều rõ ràng điểm kinh nghiệm nhân đôi trong hai ngày liên tục này có ý nghĩa gì.

Thần Đồ không chỉ là cạnh tranh giữa các cá nhân, càng là cạnh tranh giữa các quốc gia.

Bởi vì Tô Mộ, Hoa quốc đã thắng trên vạch xuất phát.

...

Khu vực nước Phiêu Lợng.

“Fuck! Fuck!”

“Who is Tô Mộ? Tên này thật sự quá ghê tởm, điểm kinh nghiệm nhân đôi trong hai ngày, đây thật sự chính là gian lận!”

“Ta muốn cắt Tô Mộ ra thành trăm mảnh, đây là tên khốn nạn vô sỉ!”

Vô số người đều đang sỉ nhục Tô Mộ.

Khoảnh khắc khi thông báo vang lên, phần cảm giác về sự ưu việt trong lòng nhân dân nước Phiêu Lựợng bọn họ rõ ràng bị Tô Mộ hung hăng đập vỡ.

Đây là chuyện bọn họ không thể nào thừa nhận được!

Nhưng mặc dù không thể thừa nhận, việc bọn họ có thể làm chỉ là xả ra qua lời nói.

...

Nước Anh Hoa.

“Đồ khốn nạn!”

“Sao có thể để cho Hoa quốc quật khởi? Tô Mộ đáng chết này!”

“Chỉ có nước Anh Hoa chúng ta mới có thể trở thành bá chủ thế giới, tại sao có thể để cho một tên hề Hoa quốc đi phía trước mặt chứ.”

“Đây thật sự chính là sỉ nhục, cao thủ của nước Anh Hoa chúng ta đều đang làm gì vậy? Bọn họ phải mổ bụng tạ tội!”

...

Không chỉ nước Phiêu Lựợng, các quốc gia trên thế giới đều hoàn toàn nổ tung.

Gần như trong cùng một thời gian thông cáo xuất hiện, bọn họ có được cùng một mục tiêu thù hận.

Mà mục tiêu bọn họ hận không thể tháo thành tám khối, ngũ mã phanh thây, giờ phút này đang vẽ mặt tươi cười, thảnh thơi đứng trước mặt một lão pháp sư hiền lành.

“Xem ra người đã mang về chứng minh của dũng khí, nếu như vậy, người có tư cách được nâng cấp!”

Lão pháp sư giơ cao pháp trượng trong tay lên, nỉ non một đoạn

chú ngữ.

Một giây sau, một luồng lực lượng kỳ dị bao phủ xung quanh thân thể Tô Mộ.

‘Người đã đạt được tư cách nâng cấp, đánh chết quái vật không cùng cấp bậc tích lũy giá trị nâng cao, giá trị nâng cấp đạt đến 100%, người nâng cấp thành công!’

Ngay sau đó, một nhắc nhở cũng xuất hiện ở trước mặt hắn.

Chương 46: Tụ tập quái liên tục, miêu sát liên tục.

“Giá trị nâng cấp?”

Tô Mộ mở ô cấp bậc của mình ra.

Chỗ vốn là điểm kinh nghiệm kia biểu hiện ra một giá trị nâng cấp.

Không có con số cụ thể, chỉ có một tỷ lệ phần trăm.

“Chỉ cần giết quái là có thể tích lũy, nói như vậy cho dù là quái cấp bậc bao nhiêu đều có thể?”

Nhìn thấy miêu tả trong nhắc nhở, Tô Mộ nheo mắt lại.

“Ta muốn học tập kỹ năng.”

Hắn nhìn về phía đạo sư pháp sư.

“Chờ người nâng cấp xong lại đến đi!” Đạo sư hiền hòa cười, mở miệng nói.

“Hả!”

Tô Mộ hơi sửng sốt, lập tức bấu môi.

Nếu như mình không học được kỹ năng cấp 10, vậy chắc những nghề nghiệp khác đều như vậy cả.

“Đi tìm đội trưởng vệ binh nộp nhiệm vụ, tiện thể mở tuyển chính này ra!”

Mở ô nhiệm vụ ra, hai nhiệm vụ trên đó đều biểu hiện ra trạng thái có thể nộp.

Tô Mộ từ biệt đạo sư nghề nghiệp, đi tới chỗ đội trưởng vệ binh.

“Nhà thám hiểm tôn kính, xem ra người đã lên đến cấp 10.” Đội trưởng vệ binh nhìn thấy Tô Mộ, vẻ mặt nhiệt tình đón chào: “Ta nghĩ đã đến lúc làm thông đường giao thông quan trọng đến thành trấn rồi!”

‘Có nhận nhiệm vụ không: Đánh chết Bạch Lang Vương (tuyển chính)?’

“VẬY CHẮC CHẴN NHẬN!”

Gần như không hề do dự, Tô Mộ tiếp nhận nhiệm vụ này.

“Được lắm, ta quả nhiên không nhìn lầm người, đi theo con đường giao thông quan trọng nơi rừng rậm phía nam là có thể đến hang ổ của Bạch Lang Vương, nơi đó nguy cơ tứ phía, người nhất định phải làm việc cẩn thận!”

Giọng điệu của đội trưởng vệ binh đột nhiên trở nên nghiêm túc.

“Nhiệm vụ này có liên quan đến việc người chơi khác trong thôn có thể đi đến thành trấn hay không, người có thể phối hợp cùng với bọn họ.”

Từ trong lời nói của hắn, không khó nhìn ra được nhiệm vụ tuyển chính này hiển nhiên không phải một người có thể hoàn thành được.

“Ta đã biết.” Tô Mộ gật đầu, không hề nóng nảy.

Trước khi đối phó với con Bạch Lang Vương kia, mình vẫn nên hoàn thành nâng cấp trước đã rồi tính.

“Đúng rồi, người có phát hiện ra điều gì ở trong động trước đó ta kêu người thăm dò không?”

Nhiệm vụ tuyển chính hoàn thành, đội trưởng vệ binh mở miệng lần nữa.

“Ở trong động kia có một hang ổ Xương Khô, bên trong có một pháp sư Xương Khô thực lực mạnh mẽ.” Tô Mộ báo lại chi tiết tình huống trong động.

“Đúng rồi, cũng chỉ có sinh vật bất tử bị Tà Thần nô dịch mới có thể sử dụng Dã Trư Nhân này!” Đội trưởng vệ binh tỏ vẻ cảm khái: “May mắn người nói cho ta biết những tin tức này, để ban thưởng, ta ban cho người một huân chương anh dũng!”

‘Người nhận được: Huân chương anh dũng (đặc thù).’

‘Huân chương anh dũng (đặc thù): Sau khi trang bị tăng thêm 1000 điểm HP, tăng 100 điểm phòng ngự vật lý.’

“Thứ tốt đấy!”

Nhìn tấm huân chương đội trưởng vệ binh chuyển cho mình, Tô Mộ nở nụ cười.

Trang bị đặc thù này lại trực tiếp tăng thêm 1000 điểm HP, còn có 100 điểm phòng ngự vật lý, quả thật chính là thứ được thiết kế dành riêng cho chiến sĩ máu trâu.

Ban thưởng cuối cùng của chuỗi nhiệm vụ này quả nhiên không bình thường!

Tô Mộ từ biệt đội trưởng vệ binh, chuẩn bị đi đến hang ổ của Bạch Lang Vương tìm kiếm đến cùng.

“Thêm điểm trước đã!”

Hắn nhìn về phía 10 điểm thuộc tính con chưa phân phối.

“Vẫn tiếp tục thêm thể chất đi.”

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: 10 (giá trị nâng cấp 0%)

HP: 1580

MP: 9200

Công kích: 266

Công kích ma pháp: 644

Phòng ngự vật lý: 148

Phòng ngự ma pháp: 240

Thuộc tính: Sức mạnh 8, thể chất 38 (+ 10), nhanh nhẹn 208, tinh thần 210 (+ 20), trí lực 287 (+ 35)

Trang bị: Cốt kiếm pháp sư, áo giáp vải da sói, xà cạp da tê giác, giày Triều Tịch, mũ vải xám, găng tay học đồ, huân chương anh dũng.

“Thuộc tính không tệ!”

Sau khi nhìn thấy thuộc tính của mình, Tô Mộ mỉm cười gật đầu.

Hắn cũng không bối vì vậy mà đặc chí.

“Đi đến khu quái vật trước, dọc đường thăng cấp Triệu Hồi Xương Khô kia!”

Trên đường đi về phía nam, Tô Mộ mở thanh kỹ năng ra.

“Triệu Hồi Xương Khô thăng cấp thành công lên Triệu Hồi Xương Khô (cấp E).”

“Triệu Hồi Xương Khô (cấp E) thăng cấp thành công lên Triệu Hồi Xương Khô (cấp D).”

...

“Triệu Hồi Xương Khô (cấp A) thăng cấp thành công lên Triệu Hồi Xương Khô (cấp S)”

‘Triệu Hồi Xương Khô (cấp S): Triệu hồi ra bốn chiến sĩ Xương Khô cấp tinh anh tác chiến cho người, thời gian cooldown 1 giờ (cấp bậc của chiến sĩ Xương Khô tương ứng với cấp bậc của người chơi).’

“Có số lượng giống như đúc khi BOSS triệu hồi!”

Triệu Hồi Xương Khô cao cấp nhất có thể triệu hồi ra bốn chiến sĩ Xương Khô cấp tinh anh, Tô Mộ vẫn thật sự hài lòng.

Có bốn con quái Xương Khô này rồi, mình đánh thể loại BOSS gì đều có thể lấy cứng đối cứng.

“Xung quanh không có ai cả, có thể triệu hồi đám tiểu đệ của ta ra nhìn thử xem!”

“Triệu Hồi Xương Khô!”

Ấn vào kỹ năng, bốn chiến sĩ Xương Khô đột ngột xuất hiện ở trước mắt Tô Mộ.

‘Chiến sĩ Xương Khô (tinh anh)’

Cấp bậc: 10

HP: 3000/3000

Công kích: 200

Phòng ngự vật lý: 50

Phòng ngự ma pháp: 0

“Thuộc tính còn thấp hơn chiến sĩ Xương Khô ta đã đối phó sao?”

Thuộc tính của mấy chiến sĩ Xương Khô này khiến Tô Mộ nhún mày lại.

Cho dù là HP hay công kích, những chiến sĩ Xương Khô này đều thấp hơn ở trong phó bản rất nhiều, hơn nữa phòng ngự cũng thấp hơn.

Dù vậy, kỹ năng này cũng vô cùng có lợi.

Bốn chiến sĩ Xương Khô chỉ có được 3000 điểm lượng máu, cho dù đối mặt với BOSS cũng có thể chống đỡ được không ít thời gian.

“Dẫn quái vật ở xung quanh đây đến cho ta!”

So với phân thân, chiến sĩ Xương Khô có chút ý thức của mình, sau khi Tô Mộ hạ mệnh lệnh cho chúng, chúng lập tức bắt đầu chuyển động.

Xung quanh đây có không ít quái hoang cấp 6.

Với thuộc tính của chiến sĩ Xương Khô, chúng hoàn toàn có thể chiến đấu một mình được, nhưng Tô Mộ không muốn quét sạch từng con một.

Dưới sự hấp dẫn của chiến sĩ Xương Khô, hơn mười con quái hoang đã bị dẫn đến một khu vực.

“Hỏa Vũ!”

Tô Mộ đập thẳng một kỹ năng xuống.

-2576!

-2576!

-2576!

...

Một đồng lớn con số tổn thương xông ra.

Tô Mộ nhìn về phía giá trị nâng cấp của mình, đột ngột tăng lên 2%.

Như vậy còn có hiệu suất cao hơn một mình đi luyện cấp!

Chương 47: Người đầu tiên nâng cấp.

“Không biết ta có thể tăng máu cho những chiến sĩ Xương Khô này không!”

Tô Mộ sử dụng Thánh Quang thuật với một chiến sĩ Xương Khô.

+ 1932!

Lượng máu của chiến sĩ Xương Khô kia lập tức được bơm đầy.

“Xem ra cơ chế giống như phân thân, chỉ cần không chết, có thể luôn luôn tồn tại, nếu bốn chiến sĩ Xương Khô đều chết hết, kỹ năng sẽ tiến vào cooldown.”

Sau khi làm rõ cơ chế của kỹ năng này, Tô Mộ nở nụ cười.

Có hẳn, ông bố bầm sữa siêu cấp này ở đây, bốn chiến sĩ Xương Khô này hoàn toàn không thể ngã xuống được!

“Nói như vậy, ta có thể dùng những tiểu đệ này tụ tập quái liên tục, miếu sát liên tục.”

“Dọn sạch dọc đường, chờ đến hang ổ của Bạch Lang Vương kia, ta nhất định đủ để nâng cấp.”

Đợi đến khi cooldown của Hỏa Vũ sắp kết thúc, Tô Mộ mệnh lệnh cho chiến sĩ Xương Khô, lại bắt đầu chuyển động.

...

Trong một Tân Thủ thôn nào đó.

“Tô Mộ kia thật sự thần thông quảng đại, thậm chí qua được cả cửa phó bản!” Giọng nói của một pháp sư tràn đầy tán thưởng.

Trước mặt hẳn là một chiến sĩ oai hùng.

“Ta rất hiếu kỳ hẳn rốt cuộc là người thế nào.” Chiến sĩ cũng mở miệng theo, ánh mắt tràn đầy chờ mong: “Hy vọng có thể gặp mặt hẳn một lần.”

“Không tìm thấy!” Pháp sư nhún vai, tỏ vẻ bất đắc dĩ nói: “Người của chúng ta đã tìm mấy ngày, nhưng không hề có một chút tin tức nào, chỉ sợ tên kia đang dùng biệt danh.”

“Theo ta thấy người vẫn cố gắng luyện cấp đi, không chùng về sau

có thể gặp được.”

“Điểm kinh nghiệm nhân đôi, vậy nhất định phải luyện cấp chứ.”
Chiến sĩ kia cũng cười đáp lại.

Nói đến đây, chiến sĩ thoáng dừng lại, vẻ mặt trở nên nghiêm túc:
“Hai ngày này để bọn họ tự đi luyện cấp đi, không cần vì một mình ta mà lãng phí điểm kinh nghiệm nhân đôi.”

“Ớ.” Lời nói này khiến pháp sư ngây ngẩn cả người: “Nhưng không phải người định làm người đánh vào cấp 10 đầu tiên sao?”

Chiến sĩ nghe vậy, nở nụ cười tự giễu: “Có Tô Mộ kia ở đây, người cảm thấy ta còn có thể xông lên được sao? Vinh dự làm về vang vì đất nước cứ giao cho hắn đi, ta vừa lúc có thể thở phào một hơi.”

“Được rồi.” Pháp sư bĩu môi, gật đầu nói.

“Đúng rồi, ta thấy thanh pháp trượng tinh anh đang được đấu giá trên sàn kia, chắc là sau khi Tô Mộ qua cửa phó bản đã kiếm được vũ khí càng tốt hơn. Nếu không đệ trình xin cho người một chút, mua được trang bị kia?” Chiến sĩ đột nhiên nghĩ đến điều gì, giọng điệu hơi giảo hoạt.

“Được rồi, nhiều ông chủ lớn có tiền như vậy, đến lượt ta được sao!”

Pháp sư lườm hắn.

Nhưng mặc dù nói như vậy, hắn vẫn không nhìn được mở phòng đấu giá ra, nhìn thanh pháp trượng tinh anh kia, thèm nhỏ dãi.

Đối với một pháp sư, pháp trượng có thuộc tính trí lực cao không thể nghi ngờ là hấp dẫn khó có thể chống cự được!

‘Người đánh chết Sói Hoang da xám!’

‘Người đánh chết Sói Hoang da xám!’

Trên con đường lớn phía nam, Tô Mộ đi thẳng tới trước, trên đường đi đụng phải rất nhiều Sói Hoang da xám có cấp bậc cao.

“Cấp bậc của những Sói Hoang này đều ở cấp 8, chiến sĩ Xương Khô còn có thể thu hút được!”

Công kích của Sói Hoang không thấp, nhưng lượng máu vẫn còn nằm trong phạm vi Hỏa Vũ có thể miễn sát được.

“Giá trị nâng cấp này tăng lên thật nhanh!”

Trải qua giết quái một khoảng thời gian, giá trị nâng cấp của Tô Mộ đã đến 50%.

“Chắc là vì điểm kinh nghiệm nhân đôi.”

“Tiếp tục đi!”

Khu vực Hoa quốc nhận được điểm kinh nghiệm nhân đôi, mình giết quái cũng được gấp đôi, Tô Mộ khống chế chiến sĩ Xương Khô, kéo toàn bộ Sói Hoang ở xung quanh lại.

Không thể không nói, chiến sĩ Xương Khô vẫn thật bền bỉ, một lần chống đỡ ba bốn con quái không hề có áp lực.

Bốn tiểu đệ cùng nhau lên, một đợt có thể thu hút được mười bảy mười tám con quái.

“Hỏa Vũ thuật!”

Chờ sau khi quái vật tụ tập lại, một phát Hỏa Vũ của Tô Mộ miễn sát toàn bộ.

“Không có ai cướp quái, tất cả đều là của ta!”

“Nhưng sắp xếp lại ba lô hơi phiền toái!”

Hiệu suất đánh quái bay thẳng lên, 60 ô túi đồ đã không đủ dùng nữa.

“Trực tiếp kéo ô chứa đến max đi!”

Tô Mộ nhìn đồng vàng trong tay mình.

“Mở ra hai ô nữa!”

Cắn chặt răng, tiêu tổn tám trăm đồng vàng, ô túi đồ của hắn đã đạt đến một trăm ô.

“VẬY THOẢI MÁI!”

Ô túi đồ sung túc khiến Tô Mộ nở nụ cười.

Kể từ đó, rác trong tay mình sẽ đưa lên trên phòng đấu giá thông thả bán ra.

“Thanh pháp trưởng này lại bán ra được giá 700 đồng vàng, không tệ!”

Số lượng đồng vàng chờ lấy ra trên phòng đấu giá có bảy trăm đồng, Tô Mộ biết thanh pháp trưởng tinh anh kia đã được bán rồi.

Giá tiền này không chênh lệch lắm với trong dự đoán của mình.

“Đồ tạp nham này, treo tất cả lên, giá rẻ một chút là được.”

Tô Mộ tiếp tục sắp xếp phòng đấu giá và ô túi đồ.

Đầu tiên là trang bị trắng phổ thông.

Vài thứ này đã không dễ bán, nhưng bỏ đi lại quá đáng tiếc.

Mẫu chốt là đồ lữ quái của mình rơi ra còn nhiều, số lượng trang bị lên kệ bán của phòng đấu giá đã vượt qua hạn mức cao nhất rồi.

“Phiền não!”

Tô Mộ chỉ có thể nhìn trang bị trắng trong ba lô mà lắc đầu.

Nếu những người khác nhìn thấy hắn có phiền não này, nhất định sẽ người nọ nói tiếp người kia kêu lớn: Xin ném những phiền não này cho ta.

“Cấp bậc của quái vật phía trước bắt đầu cao lên.”

“Dáng vẻ của những Sói Hoang này cũng không giống trước.”

Vừa dọn quái, vừa tiến lên, Tô Mộ nhanh chóng phát hiện điều

khác lạ.

Xung quanh bắt đầu xuất hiện một vài Sói Hoang có cấp bậc đạt đến cấp 10.

Hơn nữa phân bố của những Sói Hoang này cũng trở nên dày đặc.

Thỉnh thoảng có vài con Sói Hoang đi dạo lung tung xung quanh, giống như đang tuần tra.

Tô Mộ tới gần bên đó, cũng nhìn thấy thuộc tính của những con Sói Hoang này.

‘Ác Lang’

Cấp bậc: 10

HP: 1200/1200

Công kích: 200

Phòng ngự vật lý: 30

“Lượng máu rất cao, công kích cũng không thấp!”

“Từ trên số lượng, gần đây ít nhất có năm sáu mươi con, để tiểu đệ Xương Khô đi dẫn đến?”

Nhìn bày sói trước mặt, Tô Mộ tính toán một phen.

Sói Hoang thuộc về quái hoang có tốc độ khá cao, tuy rằng chiến sĩ Xương Khô là tinh anh, nhưng về tốc độ thì chưa chắc đã nhanh bằng Sói Hoang.

Chương 48: Người đầu tiên nâng cấp. (2)

Nếu bị mười mấy con Sói Hoang này đuổi theo cắn xé, 3000 điểm lượng máu của chiến sĩ Xương Khô đều không gánh nổi.

“Gọi phân thân ra đây đi!”

Tô Mộغمغم nghĩ, triệu hồi ra Phân Thân Ảo Ảnh.

Lượng máu hiện giờ của mình có 1580 điểm, lượng máu của phân thân tăng gấp bội, cũng đạt đến 3160 điểm.

Cộng thêm với phòng ngự vật lý gần 150 và tốc độ di chuyển hơn 200 nhanh nhẹn kia, dự quái vẫn dư dả.

“Các người đứng tại chỗ không được động!”

Hạ mệnh lệnh cho tiểu đệ Xương Khô, Tô Mộغمغم khống chế phân thân bước chân vào trong bầy sói.

“Ngao hú!”

Khác với đám Sói Hoang ở ngoài kia, tính cảnh giác của những Sói Hoang này hiển nhiên rất cao, sau khi phân thân bước vào, một con Sói Hoang càng tru to lên.

Không cần phân thân cố gắng thu hút quái, các Sói Hoang khác ở xung quanh giống như nhận được mệnh lệnh nào đó, xông về phía phân thân.

“Không lãng phí thời gian nữa, kéo tất cả trong một đợt!”

Tô Mộغمغم khống chế phân thân đi thẳng đến chỗ những con Sói Hoang đang xem diễn biến, giơ cốt kiếm trong tay lên chém xuống.

“Ngao hú!”

Không thể nghi ngờ hành động này đã chọc giận những Sói Hoang, khiến hai mắt chúng nó đỏ bừng, đuổi theo phân thân không tha.

Nhưng tuy tốc độ của chúng nó rất nhanh, lại hoàn toàn không đạt đến cấp bậc nhanh nhẹn 200, chỉ có thể đuổi theo sau lưng phân thân tru lên.

“Tương đối rồi.”

Đợi đến sau khi phân thân lôi kéo Sói Hoang cơ bản đều đã tụ tập lại, Tô Mộ bước nhanh ra ngoài.

“Hỏa Vũ thuật!”

Một chiêu Trời Giáng Hỏa Vũ, Sói Hoang ở xung quanh phân thân đều bị bao phủ toàn bộ.

-2576!

-2576!

-2576!

...

‘Người đánh chết Ác Lang!’

‘Người đánh chết Ác Lang!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực cơ sở!’

‘Người đánh chết Ác Lang!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực cơ sở!’

...

Nhắc nhở liên tiếp bắn ra, Tô Mộ trực tiếp nhìn về phía giá trị trí lực của mình.

Trí lực 290 (+ 35)

“Một lần này trực tiếp cộng thêm 3 điểm trí lực?”

Hai mắt Tô Mộ tỏa sáng.

Mới vừa rồi khi giết quái cấp thấp, Hào Quang Cửa Pháp Thần lại một lần cũng không hiện ra, không ngờ bây giờ lại trực tiếp hiện ra đến ba lần.

“Xem ra vẫn phải giết quái ngang cấp!”

Tô Mộ đã rõ.

Giết quái lực lượng càng mạnh, xác suất kỹ năng bị động này bị kích hoạt cũng càng cao.

Giống như khi mình giết quái tinh anh, xác suất kích hoạt gần như đạt đến trên 50%.

Về phần đánh chết BOSS, thì chắc là xác suất 100% bị kích hoạt.

“Không biết phía sau có phải là quái tinh anh không.”

Cấp tốc quét dọn chiến trường, Tô Mộ nhìn về phía con đường phía trước.

Xung quanh con đường lớn này cỏ dại mọc lan tràn, giống như hiếm có người đặt chân đến nên mới biến thành dáng vẻ như vậy.

Hiển nhiên, nơi này nhất định đã bị Bạch Lang Vương chiếm lĩnh.

Là BOSS nhiệm vụ tuyến chính của Tân Thủ thôn, nếu bên cạnh Bạch Lang Vương không có tiểu đệ tinh anh đi theo, vậy thì thật sự hơi mất mặt.

“Vẫn thu hoạch giá trị nâng cấp trong lũ quái trước đi đã, nâng cấp sớm một chút mới là đạo lý chân chính.”

“Con Bạch Lang Vương kia có khi là BOSS sau khi nâng cấp.”

Hít sâu một hơi, Tô Mộ chuyển dời lực chú ý lên trên Ác Lang ở trên con đường trước mặt.

Đợi đến khi cooldown của Hỏa Vũ sắp hết, hắc khổng chế phân thân tiến lên trước.

“Ngao hú!”

Sau khi phân thân tiến vào trong lãnh địa của Ác Lang này, lập tức đã gặp phải công kích của Ác Lang.

Tô Mộ cũng rất quyết đoán, khống chế phân thân chạy hết tốc độ, dốc hết khả năng hấp dẫn được Ác Lang với số lượng nhiều nhất, sau đó chạy về chỗ bản thể.

Nhìn vị trí phân bố của Ác Lang, Tô Mộ không vội phóng thích Hỏa Vũ.

Sau khi Ác Lang tiến vào khu vực tốt nhất, hấn giơ cốt kiếm lên.

“Hỏa Vũ thuật!”

Miêu sát toàn bộ!

Tô Mộ không nhìn xem nhắc nhở đánh chết, trực tiếp nhìn chăm chăm vào giá trị trí lực của mình.

292 (+ 35)

Một lần này tăng lên 2 điểm trí lực cơ sở.

“Giá trị nâng cấp cũng đạt đến 76%, lại thêm hai ba lần nữa, ta có thể nâng cấp rồi!”

“Nắm chặt thời gian!”

Hồi tưởng lại cảnh tượng từng phát Hỏa Cầu của mình thăng cấp khi trước, hiện giờ Tô Mộ cũng muốn giữ lại kỹ năng Hỏa Cầu này.

Chỉ cần là quái Hỏa Vũ có thể miêu sát, mình tuyệt đối sẽ không phóng thích thêm một kỹ năng!

Tiếp tục đi tới.

Tô Mộ khống chế phân thân đã đạt đến mức độ thông hiểu đạo lý, thân pháp dụ quái được gọi là tự nhiên.

Tuy rằng vẫn sẽ bị công kích của một vài Ác Lang đánh trúng,

nhưng dưới phòng ngự cao, máu nhiều, phân thân không hề có áp lực.

Lại sau hai đợt, giá trị nâng cấp của Tô Mộ cuối cùng đã đạt đến 100%.

Cũng chính vào lúc này, hần cảm thấy toàn thân đột nhiên bị một luồng năng lượng kỳ dị bao vây, toàn bộ thân thể lập tức sinh ra một cảm giác thoải mái khó diễn tả được bằng lời.

Một giây sau, nhắc nhở liên tiếp xuất hiện ở trước mắt Tô Mộ.

‘Chúc mừng người nâng cấp thành công, tất cả thuộc tính cơ sở tăng lên 20 điểm, sau mỗi lần thăng cấp nhận được 20 điểm thuộc tính cơ sở, 10 điểm kỹ năng.’

‘Thông cáo: Chúc mừng người chơi Tô Mộ trở thành người chơi đầu tiên nâng cấp của Thần Đồi, đặc biệt ban thưởng kỹ năng nghề nghiệp dành riêng (Huyết Mạch Pháp Thần).’

‘Thông cáo: Chúc mừng người chơi Tô Mộ trở thành người chơi Thần Đồi đầu tiên nâng cấp, đặc biệt ban thưởng kỹ năng nghề nghiệp dành riêng (Huyết Mạch Pháp Thần).’

‘Bảng xếp hạng cấp bậc đã mở ra!’

“Hóa ra là như vậy!”

Sau khi nhìn thấy nhắc nhở này, Tô Mộ lập tức phản ứng lại.

Người đầu tiên lên đến cấp 10 thật sự không có phần thưởng, nhưng người đầu tiên nâng cấp lại có ban thưởng!

Hơn nữa theo tên của kỹ năng kia, chỉ e là một kỹ năng có thể lên đến cấp Thần.

“Nhanh chóng nhìn xem!”

Tô Mộ lập tức mở thanh kỹ năng ra.

‘Huyết Mạch Pháp Thần (cấp S): Có thể lựa chọn mở ra hoặc không mở ra, sau khi mở ra: Tiêu hao mana của tất cả kỹ năng

pháp thuật tăng lên 50%, phạm vi làm phép tăng lên 30%, cooldown giảm bớt 30%, thời gian làm phép giảm bớt 30% (có thể thăng cấp).'

“Trâu bò!”

Chương 49: Tô Pháp Thần

Khi nhìn thấy miêu tả về kỹ năng này, ánh mắt Tô Mộ đều trợn thẳng.

Đây thật sự là thần kỹ được thiết kế riêng cho pháp sư!

Tuy rằng lượng mana sẽ tăng lên gấp bội, nhưng chỉ cần mở kỹ năng này ra, mình hoàn toàn có thể biến thành một súng liên thanh pháp thuật.

Một điểm quan trọng nhất là kỹ năng này còn có thể tiếp tục thăng cấp!

“Không biết sau khi thăng mãi sẽ có hiệu quả gì!”

Mang tâm tình kích động, Tô Mộ bắt đầu tiến hành thăng cấp cho kỹ năng này.

‘Huyết Mạch Pháp Thần (cấp S) thăng cấp thành công lên Huyết Mạch Pháp Thần (cấp SS).’

‘Huyết Mạch Pháp Thần (cấp SS) thăng cấp thành công lên Huyết Mạch Pháp Thần (cấp SSS).’

‘Huyết Mạch Pháp Thần (cấp SSS) thăng cấp thành công lên Huyết Mạch Pháp Thần (cấp Thần).’

Giống như suy đoán, kỹ năng này trực tiếp thăng lên đến cấp Thần!

“Sau khi thăng cấp vẫn trâu bò!

Nhưng sau khi nhìn thấy hiệu quả max cấp của kỹ năng này, Tô Mộ vẫn không nhịn được than thở.

‘Huyết Mạch Pháp Thần (cấp Thần): Có thể lựa chọn mở ra hoặc không mở ra, sau khi mở ra: tiêu hao mana của tất cả kỹ năng pháp thuật tăng lên 200%, phạm vi làm phép tăng lên 200%, cooldown giảm bớt 100%, thời gian làm phép giảm bớt 100%.’

Phạm vi thi pháp tăng lên gấp đôi.

Vậy có ý nghĩa rằng Hỏa Cầu thuật có tầm bắn ba mươi mét, hiện giờ tầm bắn có thể đạt đến chín mươi mét.

Còn Hỏa Vũ phạm vi ba mươi mét, hiện giờ có thể bao phủ toàn bộ quái vật trong phạm vi chín mươi mét.

Điểm mấu chốt là cái gì?

Chỉ cần mình mở Huyết Mạch này ra, tất cả kỹ năng đều sẽ không có cooldown, cũng không có dấu hiệu trước khi thi pháp!

“Không hổ là kỹ năng cấp Thần!”

Tô Mộ thật sự rất hài lòng với kỹ năng này!

Chỉ cần mình mở kỹ năng này ra, súng liên thanh pháp thuật đều là chuyện nhỏ, hoàn toàn được gọi là pháo đài pháp thuật!

Về phần kỹ năng tiêu hao lượng mana tăng lên 200%, với lượng mana hiện giờ của mình, hoàn toàn đủ để chống đỡ!

“Chỉ có Hỏa Vũ tương đối tiêu hao mana, kỹ năng khác vẫn còn tốt.”

“Nhưng sau khi mở kỹ năng này ra, có phải Lá Chấn Ma Pháp cũng sẽ tiêu hao 30% lượng mana của ta không?”

Tô Mộ nhìn kỹ năng mình có hiện giờ.

Nếu nói hao mana nhất, thật ra vẫn là Lá Chấn Ma Pháp.

“Thử một lần đi!”

Ngẫm nghĩ, hẳn hẳn Huyết Mạch Pháp Thần, biến thành trạng thái mở ra.

“Lá Chắn Ma Pháp!”

Một giây sau, Tô Mộ sử dụng Lá Chắn Ma Pháp.

“Quả nhiên tiêu tốn 30% lượng mana, nhưng mà giá trị lá chắn lại biến thành gấp ba ban đầu!”

Tô Mộ nhìn giá trị lá chắn cao đến 15000, miệng há thật to.

Dưới thêm vào của Huyết Mạch Pháp Thần, kỹ năng này được tăng lên quá mãnh liệt rồi?

“Chắc không có thời gian cooldown đâu?”

Tô Mộ tiếp tục chờ đợi thời gian kéo dài của lá chắn biến mất.

Quả nhiên, giống như dự đoán trước, sau khi thời gian kéo dài của lá chắn biến mất, không hề tiến vào cooldown mà có thể mở ra trực tiếp.

“Chắc kỹ năng pháp thuật khác đều giống như vậy, kỹ năng loại cận chiến chắc không được thêm.”

Tô Mộ lại nhìn về phía kỹ năng cận chiến của mình.

Không cần nghĩ, kỹ năng này chắc chắn không được thêm.

“Không biết khoảng cách của Chớp Nhoáng sẽ thay đổi thành bao xa.”

Tô Mộ lại nhìn về phía kỹ năng Chớp Nhoáng.

Kỹ năng này tương đối đặc thù.

“Chớp Nhoáng!”

Sử dụng một trăm điểm mana, tính toán của Tô Mộ là thuận di khoảng cách 10 mét.

Nhưng sau khi Chớp Nhoáng, hắn lại xuất hiện ở vị trí ngoài ba mươi mét.

“Được Huyết Mạch Pháp Thần tăng thêm!”

Nhìn ba trăm điểm lượng mana tiêu hao, Tô Mộ đã rõ ràng.

Huyết Mạch Pháp Thần tăng phạm vi làm phép lên 200%, áp dụng cho tất cả các kỹ năng loại pháp thuật.

Nói cách khác, bây giờ mình sử dụng Lãnh Động thuật, hoàn toàn có thể đóng băng toàn bộ kẻ địch trong đường kính 90 mét xung quanh mình.

“Kỹ năng này quá sướng rồi!”

Sau khi hiểu biết rõ ràng cơ chế của kỹ năng, Tô Mộ ngửa mặt lên trời cười to một tiếng.

Hắn mở ô thuộc tính của mình ra.

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: Cấp 1 nhất giai (0/10000)

HP: 1780

MP: 10000

Công kích: 306

Công kích ma pháp: 694

Phòng ngự vật lý: 168

Phòng ngự ma pháp: 260

Thuộc tính: Sức mạnh 28, thể chất 58 (+ 10), nhanh nhẹn 228, tinh thần 230 (+ 20), trí lực 312 (+ 35)

Trang bị: Cốt kiếm pháp sư, áo giáp vải da sói, xà cạp da tê giác, giày Triều Tịch, mũ vải xám, găng tay học đồ, huân chương anh dũng.

Không thể nghỉ ngơi, thuộc tính được tăng lên sau khi nâng cấp thật quá lớn.

Nhìn thuộc tính siêu cao này, Tô Mộ đã có mười phần nắm chắc khi đối phó với Bạch Lang Vương.

“Triệu hồi phân thân và Xương Khô trước đi!”

Mình mới vừa tăng lên, phân thân và chiến sĩ Xương Khô vẫn là thuộc tính trước đó Tô Mộ hủy bỏ triệu hồi, khiến hai kỹ năng này tiến vào thời gian cooldown.

“Hai kỹ năng này chắc không thuộc về kỹ năng loại pháp thuật đấy chứ?”

Đối với hai kỹ năng triệu hồi này, Tô Mộ cũng không trông cậy vào chúng nó có thể có được gia tăng nhờ Huyết Mạch Pháp Thần.

“Thử chiêu thức liên tiếp siêu cấp của ta một lần.”

Tô Mộ nhìn về phía một đàn Ác Lang ở trước mặt.

Dưới trạng thái Huyết Mạch Pháp Thần mở ra, phạm vi Hỏa Vũ của mình đủ đạt đến một trăm mét!

Một lần tấn công tập thể tiêu diệt trên trăm con Ác Lang, hiển nhiên không có gì khó khăn.

“Mở Lá Chắn Ma Pháp ra!”

“Lên!”

Theo Lá Chắn Ma Pháp bao phủ thân thể của mình, Tô Mộ cười xông về phía đàn Ác Lang.

...

Đây là một ngày đã định trước khiến toàn thế giới rung động.

Khoảnh khắc khi thông cáo nâng cấp vang lên, cho dù nhân dân thế giới đã hơi chết lặng, nhưng đáy lòng vẫn không nhịn được nổi lên gợn sóng.

“Tô Mộ này cũng quá mạnh rồi? Nâng cấp này là có ý gì?”

“Nhìn xem bảng cấp bậc kia, cấp bậc của tên kia là cấp 1 nhất giai,

phải lên đến cấp bao nhiêu mới có thể nâng cấp đây?”

“Chẳng lẽ là cấp 8 hoặc cấp 9 sao? Sau đó cấp 1 nhất giai này chính là cấp 10?”

“Không hiểu lắm, hiện giờ đã có ai lên đến cấp 8 chưa?”

“Ta không cần cái kia, ta để ý là khi nào đất nước chúng ta có thể đuổi kịp và vượt qua Tô Mộ kia, không thể để cho hắn đắc ý tiếp được!”

“Tô Mộ đáng giận, là kẻ địch cả đời!”

Chương 50: Lắm tiền nhiều của.

Trừ bỏ thảo luận về cấp bậc ra, trong kênh chat của các nước khác chỉ có hâm mộ ghen ghét với Tô Mộ.

Mà đồng thời với cảm hờn của những người này, tất cả các nhóm nhà giàu lên cấp đều rơi vào trong tuyệt vọng.

...

Nước Phiêu Lượng.

Ronte Nutt lộ vẻ mặt mờ mịt nhìn một nhóm người trước mặt, ánh mắt nhìn chăm chăm vào cái tên trên bảng cấp bậc kia.

Hắn đã đến cấp 6, cách cấp 7 còn một nửa kinh nghiệm.

Nhưng dù vậy, hắn hoàn toàn không có cơ hội đi lên bảng cấp bậc.

Hai chữ nhất giai kia giống như một thanh kiếm bén chọc thẳng vào trái tim hắn.

“Fuck! Fuck!”

Cuối cùng, phần nộ vô tận trong lòng hắn cũng gần như chỉ có thể dùng một từ để phát tiết.

...

Nước Đại Hàm.

“Oh My God!”

Triệu Thế Ngô chửi ầm lên, ném luôn vũ khí trong tay ra ngoài, hai tay chống nạnh, vẻ mặt cực kỳ khó chịu.

Cả đám tiểu đệ đứng bên cạnh hắn đều sợ run, không dám nói lời nào.

Trong lòng tất cả mọi người đều rõ ràng, ai mở miệng vào lúc này, thì chính là đụng vào họng súng!

“Tìm sát thủ tốt nhất cho ta!”

Qua hồi lâu, vẻ phần nộ trên mặt Triệu Thế Ngô vẫn như trước, hắn càng cao giọng gầm lên.

...

Trái lại kênh chat của Hoa quốc lại hiền hòa và khoe khoang.

“Ô Thần trâu bò, thiên hạ đệ nhất!”

“Nhất giai này là sau khi lên đến cấp 10 mới có thể nâng cấp lên đi? Ta nghĩ nâng cấp nhất định phải đánh phó bản, cho nên Ô Thần đi đánh phó bản khi lên cấp 10 à?”

“Đây cmn cũng thái quá đi, ta còn giãy giụa cướp quái vì 5 điểm kinh nghiệm, Ô Thần đã cấp 10, đây là người đàn ông muốn trở thành Pháp Thần sao?”

“Ta nghĩ, có khi tên của Ô Thần chỉ là biệt hiệu, nếu không sao lại không có một chút tin tức nào chứ?”

“Ô Pháp Thần chính là kiêu ngạo của Hoa quốc chúng ta, kể từ bây giờ tiểu đệ bắt đầu cung phụng Ô Pháp Thần, trở thành tín đồ của người!”

“Ô Mộ, vị thần vĩnh cửu, tín ngưỡng cả đời!”

Trong một ngày này, Ô Mộ lại đã trở thành Pháp Thần trong cảm

nhận của người chơi Hoa quốc!

“Người qua đây!”

Trong đàn Ác Lang, Tô Mộ chạy trốn nhanh chóng.

Trên người trang bị lá chắn có giá trị một vạn rưỡi, trong lòng hẳn không hề sợ hãi, mặc kệ cho một vài Ác Lang công kích mình.

“Ngao hú!”

Cả đám Ác Lang này đều nhe răng trợn mắt, hận không thể cắn Tô Mộ thành mười miếng tám miếng, nhưng công kích của chúng nó đánh lên trên lá chắn, con số tổn thương xuất hiện lại thật sự không đủ nhìn.

-32!

-32!

...

“Dựa theo giá trị 14400 của lá chắn để tính toán, ta bị những Ác Lang này công kích đến 450 lần mới có thể phá được lá chắn, đây vốn là chuyện không có khả năng!”

Kéo chạy đàn Ác Lang phía sau, Tô Mộ định làm lớn một lần này.

“Nhãi con, mau đến đây!”

Mang theo cốt kiếm, hễ gặp được Ác Lang xung quanh thì hẳn lại cho một kiếm.

-276!

Đừng nói, tổn thương thông thường này thật sự không thấp.

Ác Lang rõ ràng cũng bị chọc giận, đuổi sát theo hẳn không tha.

Tô Mộ hoàn toàn không định dừng lại, tiếp tục chạy như điên vào trong đàn Ác Lang.

“Ngao hú!”

Lại một đàn sói bị hấn hấp dẫn.

“Đây chắc đã có hơn một trăm con rồi, tương đối khá.”

Nhìn một đồng Ấc Lang kia, Tô Mộ nở nụ cười.

Nếu không phải phía trước không có quái nữa, mình đều muốn một lần kéo được trên hai ba trăm con quái.

“Đến đây đi, đến đây đi!”

Đàn Ấc Lang ùn ùn kéo đến, Tô Mộ đứng tại chỗ, không hề động đậy.

Sau khi một vài Ấc Lang trước mặt đến gần, Tô Mộ vẫn không vội vã phóng thích kỹ năng, mặc kệ chúng nó công kích mình.

-32!

-32!

...

Từng con sói tổn thương hiện lên trên đầu Tô Mộ, giá trị lá chắn thật dày kia hạ xuống vô cùng thông thả.

“Lãnh Động thuật!”

Lại một lát sau, Ấc Lang khác đều tiến đến gần, một luồng lực lượng băng sương mạnh mẽ đột nhiên nổi lên xung quanh Tô Mộ.

Lực lượng băng sương này tràn ngập toàn trường, tạo thành một khu vực lạnh như băng trong phạm vi 90 mét.

“Ngao hú!”

Tất cả Ấc Lang ở trong đó đều bị đóng băng lại.

“Hỏa Vũ!”

Ngay sau đó, Tô Mộ giơ cốt kiếm lên cao, miệng lầm bầm.

Một mảnh mưa lửa lớn hơn trước mấy lần thành hình, bao phủ

toàn bộ khu vực chín mươi mét xung quanh.

‘Người đánh chết Ác Lang, nhận được 2 điểm kinh nghiệm!’

‘Người đánh chết Ác Lang, nhận được 2 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

‘Người đánh chết Ác Lang, nhận được 2 điểm kinh nghiệm!’

Ngay trong chớp mắt, trên trăm nhắc nhở bắn ra trước mặt Tô Mộ.

“Chỉ tăng thêm được 2 điểm trí lực?”

Hắn nhìn về phía giá trị trí lực của mình.

So với trước, số lượng Ác Lang bị đánh chết trong một đợt này rõ ràng còn nhiều hơn trước, nhưng chỉ tăng lên được có 2 điểm trí lực.

“Cũng không tệ, cấp bậc của ta hiện giờ hiển nhiên đã vượt trên lũ quái cấp 10 này.”

Sờ mũi, Tô Mộ nhìn điểm kinh nghiệm của mình.

202/10000

Đánh chết những quái cấp 10 này chỉ có 202 điểm kinh nghiệm, đây còn là dưới tình huống điểm kinh nghiệm nhân đôi.

Muốn dựa vào đánh chết những quái cấp 10 này để thăng cấp, chỉ e phải cần vài ngày.

“Quái cao cấp nhất trong Tân Thủ thôn chỉ có cấp 10?”

“Nói như vậy, ta phải đi đến thành trấn mới có thể thăng cấp sao?”

Tuy rằng giết quái như vậy cũng có thể kích hoạt Hào Quang Của Pháp Thần, nhưng hiển nhiên không phải là cách hay, hơn nữa tấn công tập thể quái cao cấp hơn rõ ràng càng thơm hơn!

“Cần phải hoàn thành nhiệm vụ tuyển chính trước!”

Muốn đi đến thành trấn, thì nhất định phải hoàn thành nhiệm vụ tuyển chính, Tô Mộ không quan tâm đến chuyện giết quái nữa.

Hắn tiếp tục đi trên con đường lớn về phía nam, lợi dụng cấp bậc và tốc độ tránh né được không ít Ác Lang.

Rất nhanh, con đường trước mặt đã xuất hiện một ít băng sương.

“Sắp đến hang ổ của BOSS rồi?”

Biến hóa bất ngờ xảy ra này khiến cho Tô Mộ trở nên dè dặt thận trọng.

“Ngao hú!”

Đột nhiên, từng tiếng sói hú du dương vang lên.

“Chỉ nghe âm thanh đã biết không phải vai phụ!”

Tô Mộ đi về phía phát ra âm thanh, một con sói toàn thân trắng như tuyết đã xuất hiện trong tầm mắt.

Con Sói Trắng kia tùy tiện đi dạo trên con đường lớn, khu vực dưới chân chạm đến lại ngừng ra một tầng băng sương.

Chương 51: Lắm tiền nhiều cửa. (2)

“Đây chắc là một con BOSS thuộc tính Băng, như vậy có phải hai kỹ năng khống chế của ta không có hiệu quả đối với nó không?”

Phát hiện này khiến chân mày Tô Mộ cau chặt lại.

Vừa thấy Bạch Lang Vương rõ ràng là một BOSS thuộc tính Băng, có lẽ sẽ có hiệu quả miễn dịch đối với kỹ năng thuộc tính Băng.

“Hơn nữa có phải kỹ năng thuộc tính Hỏa của ta có thể bị giảm tổn thương không?”

“Nói thế nào nhỉ?”

Nhìn Bạch Lang Vương, vừa thấy không phải là hạng bình thường

kia, Tô Mộ rơi vào do dự.

“Có vẻ Ác Lang ở bên cạnh nó cũng không bình thường lắm, chắc đều là quái tinh anh, theo số lượng ít nhất có hai mươi con!”

Tô Mộ lại nhìn về phía lũ quái nhỏ bên cạnh Bạch Lang Vương, sắc mặt trầm xuống.

Lượng máu của quái tinh anh chắc chắn không thấp. mặc dù bây giờ mình có Huyết Mạch Pháp Thần, Hỏa Vũ không có thời gian cooldown, nhưng một phát Hỏa Vũ dưới Huyết Mạch Pháp Thần cần 1500 điểm mana.

Hơn nữa mình còn phải mở ra Lá Chắn Ma Pháp.

Tính toán như vậy, lượng mana nhất định không đủ dùng.

“Ta nâng cấp rồi, chắc có thể học một đợt kỹ năng, vẫn học xong kỹ năng rồi quay lại đi!”

Vẫn cân nhắc mãi, Tô Mộ quyết định về thôn trước.

Chủ yếu là Phân Thân Ảo Ảnh và Triệu hồi Xương Khô của mình còn chưa hết cooldown.

Hiện giờ quay về thôn học tập kỹ năng, khi lại chạy đến đây, hai kỹ năng này vừa lúc cooldown xong rồi.

Có bốn tiểu đệ cộng thêm một phân thân, mình nắm chắc đối phó với Bạch Lang Vương hơn nữa.

“Không biết sau khi nâng cấp có thể học được kỹ năng gì.”

Quay trở về trong thôn, Tô Mộ không hề nóng nảy.

Hắn mở phòng đấu giá ra, tìm kiếm kỹ năng.

Trước đó Hỏa Vũ và Lãnh Động thuật đều mua được ở phòng đấu giá, vậy nói lên có phải thế giới sẽ rơi xuống không ít kỹ năng có ích không.

“Đây là?”

Lúc này, Tô Mộ nhìn thấy trên phòng đấu giá đang bán đấu giá một kỹ năng.

“Khí Lực Cứng Rắn: Tăng thêm 10 điểm thể chất, nghề nghiệp: Chiến sĩ (có thể thăng cấp).”

“Kỹ năng bị động?”

Kỹ năng này đột nhiên hấp dẫn lực chú ý của hắn.

Lại là một kỹ năng bị động gia tăng thể chất!

Mặc dù kỹ năng này có hạn chế nghề nghiệp chiến sĩ, nhưng hạn chế này không có hiệu quả gì đối với Tô Mộ.

“Nếu lên đến cấp S mới có thể trực tiếp gia tăng 200 điểm thể chất, lượng máu và phòng ngự của ta có thể tăng lên một cấp bậc!”

Tô Mộ nhìn chằm chằm kỹ năng này, hai mắt sáng lên.

“Kêu giá đến một trăm đồng vàng?”

Lại nhìn giá của kỹ năng này, giá bán đấu giá hiện giờ là 100 đồng vàng.

Ngay sau đó, lại có người ra giá 101 đồng vàng.

“Đối với chiến sĩ, thể chất vô cùng mấu chốt, giai đoạn trước hoàn toàn có thể thêm vào một ít điểm kỹ năng, thoáng thăng lên mấy cấp, kỹ năng bị động này cũng có thể tăng thêm hai ba mươi điểm thể chất rồi.”

“Người cạnh tranh không ít đâu!”

Tô Mộ sờ cằm tự hỏi.

Tỉ lệ rơi xuống kỹ năng bị động loại này không cao, nếu hiện giờ không mua, sau này không biết đến khi nào mới có thể gặp được.

“Dù sao có tiền, nhất định phải mua!”

Nghĩ vậy, Tô Mộ quyết đoán ra tay, kêu giá 120 đồng vàng.

Hiệu quả tăng giá như vậy không thể nghi ngờ là có tác dụng, qua một hồi lâu đều không có ai tăng giá.

Nhưng trong lòng Tô Mộ rõ ràng, mình chắc chắn không mua được với giá này.

Lại một lát sau, có người ra giá 125 đồng vàng.

“Không lòng vòng, trực tiếp 200!”

Đồng vàng trong bao sung túc, Tô Mộ cũng có cảm giác làm một kẻ nhà giàu.

...

Trong một Tân Thủ thôn nào đó.

“Tần thiếu, xuất hiện một đối thủ cạnh tranh lợi hại, một hơi tăng giá đến 200 đồng vàng, vậy phải làm sao?” Một người nhìn chiến sĩ mang trang bị nặng bên cạnh, vội vàng mở miệng nói.

“Bây giờ chúng ta có bao nhiêu đồng vàng?” Chiến sĩ mang trang bị nặng được gọi là Tần thiếu nhíu mày lại, hỏi.

“Chừng gần 600 đồng vàng, nhưng tốn nhiều đồng vàng như vậy mua kỹ năng này, chẳng phải không có lợi lắm sao?” Giọng điệu của thuộc hạ kia hơi tính toán: “Người cũng không có bao nhiêu điểm kỹ năng tăng lên, tổng thể mà nói, giai đoạn trước, công kích vẫn quan trọng hơn!”

“Tiếp tục thêm, cho dù không tăng lên được, có thể gia tăng 10 điểm thể chất cũng không lỗ.” Tần thiếu do dự một chút, tỏ vẻ nhất định phải có.

Thuộc hạ kia không phản đối nữa, tiếp tục bắt đầu tăng giá.

Nhưng rất nhanh, trên trán hắn đổ mồ hôi hột: “Tần thiếu, tên kia honh như phát điên, trực tiếp dùng hàng trăm tăng giá, hiện giờ đã tăng lên đến 500, chúng ta còn ra giá không?”

“Tên kia có tiền như vậy sao?”

Tần thiếu nghe thế, lập tức ngơ ngác cả người.

Sáu trăm đồng vàng không phải là một con số nhỏ, hoàn toàn có thể mua được một ít trang bị không tệ.

“Lại thêm một đồng vàng.” Hắc cần răng mở miệng nói.

Thuộc hạ lập tức nghe theo, nhưng một giây sau lại lộ vẻ khổ sở.

Sau khi hắc tăng giá, đối phương lại lập tức tăng giá lên đến 600 đồng vàng.

Giá tiền này đã vượt qua tổng số lượng đồng vàng trong tay hắc.

“Rốt cuộc là ai mà lăm tiền nhiều của như vậy?”

Thuộc hạ không khỏi sinh ra nghi vấn trong lòng.

Hắc không chú ý đến, sau khi biết không thể đấu giá được kỹ năng này, sắc mặt của Tần thiếu cũng trở nên hết sức khó coi.

“600 đồng vàng, không tính là đắt nhỉ!”

Phòng đấu giá, nhìn thấy kỹ năng mình đấu giá thành công, Tô Mộ nở nụ cười.

Đừng nói 600 đồng vàng, cho dù một ngàn đồng vàng mình cũng cần phải đấu được.

So với những người khác, mình có thể lập tức nâng max kỹ năng này!

Mua được sách kỹ năng, Tô Mộ trực tiếp lựa chọn học tập, không vội tăng lên.

Quay về thôn, hắc đi thẳng đến phòng của đạo sư pháp sư.

“Ta muốn học tập kỹ năng!”

“Như người mong muốn!”

Sau khi đối thoại một phen, trước mặt Tô Mộ xuất hiện một kỹ năng.

‘Năng Lượng Thức Tỉnh: Sau khi mở ra, trong vòng một phút tốc độ hồi mana tăng lên 100%, cooldown 10 phút.’

“Kỹ năng này không tệ!”

Một kỹ năng hồi mana có thể thăng cấp, đúng là thứ trước mắt mình rất cần.

Từ biệt đạo sư pháp sư, Tô Mộ không hề dừng bước chạy đến chỗ phòng của đạo sư mục sư.

Chương 52: Nâng cấp tất cả nghề nghiệp.

“Nhà thám hiểm tôn kính, chờ người lấy được chứng minh nâng cấp mục sư, người mới có thể đến chỗ ta học tập kỹ năng!”

Sau khi nói chuyện với nhau, lời mục sư nói khiến Tô Mộ ngây ngẩn cả người.

“Cần phải có chứng minh nâng cấp?”

“VẬY CMN TA CÒN CẦN PHẢI ĐI ĐÁNH PHÓ BẢN KIA?”

Tô Mộ nhức đầu một trận.

Nếu đạo sư mục sư đã nói thế, đạo sư nghề nghiệp khác chắc chắn đều như vậy.

“Đi đánh phó bản?”

Đã học kỹ năng của pháp sư, Tô Mộ cũng không để ý lắm đến kỹ năng của những nghề nghiệp khác.

Dù sao kỹ năng này có cũng được mà không có cũng không sao.

“Vẫn đi đánh phó bản đi, dù sao Bạch Lang Vương kia đang ở đó, học kỹ năng nhiều một chút, nắm chắc cũng lớn hơn một ít.”

“Hơn nữa nếu ta không giao chứng minh nâng cấp, đoán chừng sau này không có cách nào học được kỹ năng của những nghề nghiệp khác.”

Nhưng nghĩ lại, Tô Mộ vẫn quyết định đi đánh phó bản Động Xương Khô trước.

Mình có được điểm kỹ năng vô hạn, kỹ năng có ích của những nghề nghiệp khác tuyệt đối cần phải học.

Cho dù hiện giờ không có chứng minh nâng cấp, sau này chắc chắn phải làm, chẳng bằng cứ nâng cấp tất cả nghề nghiệp đi.

Sau đó học kỹ năng của tất cả nghề nghiệp, đối phó với Bạch Lang Vương sẽ có thể nhiều thêm vài phần nắm chắc.

“Go!”

Trên đường đi đến vị trí phó bản Động Xương Khô, Tô Mộ mở thanh kỹ năng ra.

‘Khí Lực Cứng Rắn thăng cấp thành công lên Khí Lực Cứng Rắn (cấp E).’

‘Khí Lực Cứng Rắn (cấp E) thăng cấp thành công lên Khí Lực Cứng Rắn (cấp D).’

...

‘Khí Lực Cứng Rắn (cấp A) thăng cấp thành công lên Khí Lực Cứng Rắn (cấp S).’

‘Khí Lực Cứng Rắn (cấp S): Tăng 200 điểm thể chất cơ sở.’

‘Năng Lượng Thức Tỉnh thăng cấp thành công lên Năng Lượng Thức Tỉnh (cấp E).’

...

‘Năng Lượng Thức Tỉnh (cấp A) thăng cấp thành công lên Năng Lượng Thức Tỉnh (cấp S).’

‘Năng Lượng Thức Tỉnh (cấp S): Sau khi mở ra, trong vòng một phút tăng tốc độ hồi mana lên 500%, cooldown 5 phút.’

Khí Lực Cứng Rắn max cấp có hiệu quả gia tăng 200 điểm thể

chất, điều này khiến lượng máu và phòng ngự vật lý của Tô Mộ đều tăng lên một mảng lớn.

Còn kỹ năng Năng Lượng Thức Tỉnh này, Tô Mộ đại khái tính toán một phen.

Sau khi mở ra, tốc độ hồi mana của mình có thể tăng lên đến mỗi giây hồi phục hơn 100 điểm lượng mana.

Nói cách khác, trong vòng một phút đồng hồ, mình có thể cấp tốc hồi phục hơn 6000 điểm lượng mana.

Trước đó mình không thiếu mana, nhưng bây giờ sau khi có được Huyết Mạch Pháp Thần, kỹ năng này có trợ giúp đối với mình lớn lắm.

“Kỹ năng này chắc không bị ảnh hưởng của Huyết Mạch Pháp Thần đi!”

“Thử một lần xem sao!”

Trên đường đi, Tô Mộ bắt đầu thử xem.

“Mở Lá Chắn Ma Pháp ra!”

Hắn mở kỹ năng lá chắn trước, lượng mana lập tức giảm xuống 3000 điểm.

“Năng Lượng Thức Tỉnh!”

Sau đó hắn mở kỹ năng mới.

Một giây sau, một luồng năng lượng kỳ dị đột nhiên xuất hiện, Tô Mộ có thể cảm nhận được một loại năng lực nào đó đang rót vào trong thân thể mình.

“Lượng mana đang cấp tốc khôi phục, nhưng không được tăng thêm từ Huyết Mạch Pháp Thần, nhưng dưới trạng thái Huyết Mạch Pháp Thần mở ra, kỹ năng này không có cooldown!”

Lại nhìn thanh mana, mỗi một lần nháy đều đang hồi phục hơn một trăm điểm lượng mana.

Kết quả này hoàn toàn giống như dự đoán trước đó của Tô Mộ.

Cho dù như thế, mình cũng có thể luôn luôn giữ trạng thái cấp tốc hồi mana trong 1 phút.

Hắn tăng nhanh bước chân, đi thẳng đến cửa vào phó bản Thung lũng Sương Mù.

Khi cột đá ở cửa vào phó bản kia xuất hiện, Tô Mộ nở nụ cười tủm tỉm.

‘Có mở phó bản: Động Xương Khô?’

“Mở ra!”

Sau khi quyết đoán xác định, Tô Mộ đi vào cửa vào phó bản.

Vẫn là cảnh tượng quen thuộc, nhưng có kinh nghiệm trước đó, Tô Mộ định đánh nhanh.

“Đến đây đi!”

Hoạt động gân cốt một chút, Tô Mộ chạy nước rút hướng về con đường phía trước.

Hắn nhanh chóng bước chân vào khu vực của chiến sĩ Xương Khô đầu tiên, kích hoạt nó.

Tô Mộ không dừng lại mà tiếp tục tiến lên trước.

Sau khi có được Huyết Mạch Pháp Thần, lượng máu cao của quái tinh anh đã không còn cao như thế nữa.

Chạy băng băng hết tốc độ, Tô Mộ lần lượt kích động hết chiến sĩ Xương Khô tinh anh ở phía sau.

“Kéo toàn bộ một lượt!”

Một nhóm quái tinh anh đuổi theo phía sau, Tô Mộ không hề sợ hãi, đi đến vị trí đồng lửa trại kia, nâng tay bắn một phát Hỏa Cầu.

“Xoẹt” Một tiếng, trong động biến thành đèn đuốc sáng trưng lên.

Tô Mộ kích động một đợt chiến sĩ Xương Khô cuối cùng, sau đó đứng ngay tại chỗ.

“Mở ra Lá Chắn Ma Pháp!”

Lá chắn vừa mở ra, giờ phút này Tô Mộ có được phòng ngự vật lý hơn 300, hoàn toàn coi thường công kích của những chiến sĩ Xương Khô này.

“Tổng cộng có 15 con quái tinh anh, ba phát Hỏa Vũ có thể hoàn thành!”

Sau khi tất cả chiến sĩ Xương Khô tinh anh đến gần, Tô Mộ ra tay.

“Hỏa Vũ thuật!”

“Hỏa Vũ thuật!”

“Hỏa Vũ thuật!”

Dưới thêm vào của Huyết Mạch Pháp Thần, Hỏa Vũ không có thời gian cooldown, mặc dù lượng mana tiêu tốn bị tăng cao lên, nhưng một phát chỉ mới 1500 điểm lượng mana.

Dưới ba phát Hỏa Vũ, kể cả lá chắn tiêu tốn 3000 điểm mana, thanh mana của Tô Mộ vẫn còn có 2500 điểm.

-2014!

-2014!

...

Ba phát Hỏa Vũ chồng lên nhau, trên đầu mỗi một chiến sĩ Xương Khô đều hiện lên ba con số giống nhau.

Lượng máu của chúng nó vừa vọt thấy đấy!

‘Người đánh chết chiến sĩ Xương Khô, nhận được 10 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

‘Người đánh chết chiến sĩ Xương Khô, nhận được 10 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

Nhắc nhở hiện lên liên tục sau khi đánh chết, nhìn thấy điểm kinh nghiệm thu hoạch được, Tô Mộ hơi sửng sốt.

Những quái tinh anh này lại chỉ có 10 điểm kinh nghiệm, đây còn dưới tình huống điểm kinh nghiệm nhân đôi.

“Xem ra sau khi nâng cấp, điểm kinh nghiệm do quái tinh anh cung cấp cho ta cũng trở nên ít đi, xác suất kích hoạt Hào Quang Cửa Pháp Thần cũng thấp hơn!”

Hơn mười lăm chiến sĩ Xương Khô chỉ kích hoạt hai lần Hào Quang Cửa Pháp Thần.

Đi đến trước mặt thi thể này, thứ Tô Mộ để ý vẫn là chứng minh nâng cấp của các nghề nghiệp.

Chương 53: Đánh phó bản này cũng quá nhanh rồi.

‘Người nhận được 2 đồng vàng, người nhận được xà cạp Xương Khô (bộ đồ).’

‘Người nhận được 2 đồng vàng.’

‘Người nhận được chứng minh nâng cấp cung tiễn thủ.’

“Có thể tiến hành!”

Nhặt xong toàn bộ vàng sáng, ngoài chứng minh nâng cấp cung tiễn thủ ra, Tô Mộ còn nhận được một món còn thừa lại của bộ đồ Xương Khô kia, vừa vặn có thể gom đủ bộ ba món.

“Thuộc tính của bộ ba món này hoàn toàn có thể chống đỡ một chiến sĩ trâu bò.”

“Ta bán luôn bây giờ? Hay chờ thêm hai ngày nữa đây?”

Nhìn bộ ba món trong tay, Tô Mộ neho mắt lại.

Hoa quốc mở ra điểm kinh nghiệm nhân đôi, trong thời gian hai ngày này khẳng định có người có thể xông lên đến cấp 8, giá trị của bộ trang bị này cũng thể hiện ra.

“Một bộ trang bị một giá 2500 đồng vàng, để đám nhà giàu kia kiếm tiền đi!”

Tô Mộ không tiến hành bán đấu giá mà đặt ra một cái giá vô cùng quá đáng.

Mình cũng không trông cậy vào có thể bán đi được, chỉ cho đám nhà giàu muốn mua bộ đồ này động lực mua đồng vàng.

Đương nhiên, nếu có thể bán đi với giá tiền này, mình tuyệt đối không hề lỗ!

“Tiếp theo đến lượt người!”

Lên kệ trang bị rồi, Tô Mộ nhìn về phía pháp sư Xương Khô ở bên trong.

Dưới sự thêm vào của Huyết Mạch Pháp Thần, mình tuyệt đối có thể miểu sát con BOSS này.

Ngẫm lại thật sự khá kích động đấy!

“Hồi mana trước!”

Đương nhiên, trước khi đánh BOSS, lượng mana quan trọng vô cùng.

“Năng Lượng Thức Tỉnh!”

Tô Mộ trực tiếp mở Năng Lượng Thức Tỉnh ra.

Thời gian một phút trôi qua, lượng mana của hắn đã khôi phục đến trạng thái max một vạn điểm.

“Lá Chấn Ma Pháp!”

Mang lá chắn, Tô Mộ nghe rằng, bắn Hỏa Cầu về phía pháp sư Xương Khô ở bên trong.

“Hỏa Cầu thuật!”

-2608!

Dưới trạng thái Huyết Mạch Pháp Thần mở ra, Hỏa Cầu vốn cần thời gian làm phép 2 giây đã trực tiếp biến thành phát động lập tức, phạm vi cũng đạt đến 90 mét.

“Nhân loại đáng giận, người dám xúc phạm đến uy nghiêm của ta!”

Pháp sư Xương Khô bị Hỏa Cầu nện trúng, giận tím mặt, vội vàng phóng thích Mũi Tên Bóng Tối về phía Tô Mộ.

“PK đề!”

Tô Mộ tươi cười đầy mặt, không hề khiếp sợ.

So với trước kia, mình hiện giờ chính là một pháo đài pháp thuật!

“Hỏa Cầu thuật!”

“Hỏa Cầu thuật!”

Từng phát hỏa cầu bay về phía pháp sư Xương Khô.

Hỏa Cầu này giống như đạn pháo, liên tục không dứt.

Kể cả chính Tô Mộ nhìn thấy Hỏa Cầu liên tục bay ra đều bị dọa nhảy dựng lên.

“Một phát hỏa cầu 2600, lượng máu ba vạn điểm của tên này không xi nhê gì!”

Tô Mộ không nhận được dụi mắt.

Lượng máu của BOSS giảm xuống cũng quá cmn nhanh đi?

“Đáng ghét, xuất hiện đi, các nô bộc của ta!” Mắt thấy lượng máu sắp thấy đáy, pháp sư Xương Khô vội vàng giơ pháp trượng lên,

định triệu hồi tiểu đệ.

“Hỏa Cầu thuật!”

“Hỏa Cầu thuật!”

Tô Mộ cũng giống như lúc trước lập tức sử dụng Kidney shot cắt ngang, lại mấy phát Hỏa Cầu liên tục bắn ra.

“A!”

Lượng máu của pháp sư Xương Khô lập tức thấy đáy, biến thành một đồng xương khô.

Tiểu đệ mới vừa được nó triệu hồi ra cũng mất đi lực lượng chống đỡ, biến thành một đồng khung xương.

‘Người đánh chết pháp sư Xương Khô, nhận được 100 điểm kinh nghiệm.’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực cơ sở.’

“Thế này cũng quá nhanh đi?”

Theo BOSS chết đi, Tô Mộ hơi ngây người.

Từ khi mình vào phó bản đến khi đánh xong BOSS hình như còn chưa đến 10 phút!

“Kỹ năng cấp Thần thật sự rất mạnh!”

Tô Mộ nhìn về phía Huyết Mạch Pháp Thần.

Sở dĩ có thể đạt đến hiệu suất này, không thể bỏ qua công lao của kỹ năng cấp Thần.

“Sờ BOSS!”

Đánh phó bản xong, Tô Mộ xoa tay, đi đến bên cạnh thi thể của pháp sư Xương Khô.

‘Người nhận được nhẫn Xương Khô.’

‘Người nhận được chứng minh nâng cấp mục sư.’

Nhận được hai thứ này.

‘Nhẫn Xương Khô (cấp B): + 20 trí lực.’

“Nhẫn này được đấy!”

Tô Mộ quyết đoán đeo chiếc nhẫn trí lực này lên tay.

Mở ô thuộc tính ra.

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: Cấp 1 nhất giai (552/10000)

HP: 3780

MP: 10000

Công kích: 306

Công kích ma pháp: 744

Phòng ngự vật lý: 268

Phòng ngự ma pháp: 260

Thuộc tính: Sức mạnh 28, thể chất 258 (+ 10), nhanh nhẹn 228, tinh thần 230 (+ 20), trí lực 317 (+ 55)

Trang bị: Cốt kiếm pháp sư, áo giáp vải da sói, xà cạp da tê giác, giày Triều Tịch, mũ vải xám, găng tay học đồ, huân chương anh dũng, nhẫn Xương Khô.

Sau một chuyến phó bản, thu hoạch được không ít, mấu chốt là đánh chết BOSS có thể 100% nhận được 1 điểm trí lực.

“Còn có một chứng minh nâng cấp thích khách nữa, vẫn phải đánh tiếp!”

Chứng minh của các nghề nghiệp chỉ còn lại một cái, Tô Mộ quyết định tiếp tục đánh phó bản này, ít nhất phải kiếm đủ chứng minh tất cả nghề nghiệp mới thôi.

Thông qua cửa truyền tống trong phó bản đi đến cửa phó bản, Tô Mộ đi đến bên tảng đá phó bản kia.

‘Phó bản cooldown trong: 1 giờ’

Một nhắc nhở bắn ra.

“Được rồi!”

Tô Mộ bắt đầu dĩ nhún vai.

“Thôi bỏ đi, lui ra trước, chờ thêm một tiếng nữa lại vào game!”

Phó bản cooldown cần một tiếng, Tô Mộ thật sự không biết nên làm cái gì.

“Rời khỏi game!”

Trở lại hiện thực, Tô Mộ mở tủ lạnh ra, rót cho mình một cốc nước hoa quả, sau đó mở một gói sủi cỏ đông lạnh.

“Ăn uống no đủ, nghỉ ngơi một chút, tiếp tục đánh phó bản!”

“Nếu không thử dùng ma pháp nấu sủi cỏ một lần xem?”

Sau khi đổ sủi cỏ vào nồi, Tô Mộ sinh lòng chơi đùa.

Hắn dang tay ra, bắt đầu ngưng tụ ma lực.

Chỉ chốc lát, một ngọn lửa bùng lên theo lòng bàn tay hắn.

Tô Mộ cầm lấy nồi, đặt lên trên lòng bàn tay.

Sau khi tăng lên hàng loạt thuộc tính ở trong Thần Đồ, thể lực của hắn ở trong hiện thực cũng được tăng lên thật lớn.

“Rất thú vị!”

Sau khi nước trong nồi dần nóng lên, Tô Mộ không nhịn được nở

nụ cười.

“Không biết sủi cải được nấu bằng ma pháp có ăn ngon hơn không!”

...

Trong Thần Đồi, sau khi Tô Mộ đưa lên kệ bán bộ ba món Xương Khô, có thể nói là gây nên sóng gió không nhỏ.

“Tổng giám đốc Mã, trong phòng đấu giá có một bộ đồ, xem ra chắc là bộ đồ phó bản, thuộc tính nổ mạnh!”

“Còn có chuyện này? Vậy chắc chắn phải mua!”

“À, một bộ bán với giá 2500 đồng vàng, chúng ta không có nhiều như vậy.”

“2500?”

Chương 54: Đánh phó bản này cũng quá nhanh rồi. (2)

Nhưng giá Tô Mộ gửi bán thật sự quá cao.

Đối với đại lão tập đoàn đỉnh cao, số lượng đồng vàng trong tay bọn họ tối đa chỉ có hai ngàn đồng.

Không có cách nào, cạnh tranh trong đồng vàng thật sự quá kịch liệt, gần như tất cả ông chủ lớn đều mua đồng vàng.

“Tổng giám đốc Vương, làm thế nào? Chúng ta tiếp tục thu mua đồng vàng sao?”

“Thu mua, nếu như có thể mua được bộ trang bị kia, ta nhất định có thể quét khởi trong Thần Đồi!”

Sau khi các ông chủ lớn nhìn thấy thuộc tính của bộ ba món Xương Khô, cả đám đều không quan tâm nhiều như vậy.

“Bán tất cả những gì có thể bán của công ty đi, lấy tốc độ nhanh nhất gom ra tiền mặt, toàn bộ dùng để mua trang bị!”

Phần lớn mọi người đều không hện mà cùng làm ra lựa chọn giống nhau.

Đây không phải là bán đấu giá.

Chỉ cần ai có thể đạt mốc 2500 đồng vàng trước thì có thể mua được bộ đồ đủ để oai phong một cõi giai đoạn trước!

Hơn nữa hai ngày này vẫn được nhân đôi điểm kinh nghiệm, hiệu suất luyện cấp do bộ trang bị này tăng lên cao cũng tuyệt đối cao nhất.

“Tổng giám đốc Vương, cổ phần của cái trong công ty không bán ra được!”

“Tổng giám đốc Mã, cổ phần chúng ta thật rẻ rồi, nhưng vẫn không ai cần.”

“Tổng giám đốc Tần, sợ rằng không lấy tiền mặt ra được!”

Đột nhiên trong thời điểm này, các công ty lớn ào ào phát hiện, cổ phần của bọn họ, của cái của bọn họ, tất cả đều biến thành không ai hỏi thăm đến.

...

“Ợ!”

“Quả nhiên sủi cỏ ma pháp ăn càng ngon!”

Tiêu diệt xong một bàn sủi cỏ, Tô Mộ uống một ngụm nước hoa quả, hết sức hài lòng sờ bụng.

Thời gian còn sớm, cách phó bản đổi mới còn một khoảng thời gian, hắn cầm điện thoại di động lên.

Nếu vào lúc trước, thứ đồ chơi điện thoại di động này vốn không thể rời khỏi người quá 10 phút, nhưng trong thời gian mấy ngày này, hình như mình thật sự không hề động đến nó.

Mở Weibo ra.

Tin hot trước đó vẫn rất cao, tất cả đều có liên quan đến mình.

Hot search xếp hạng nhất kia càng viết: Anh hùng Hoa quốc: Tô Mộ.

Tô Mộ tò mò mở ra, gần như tất cả bên trong đều ca ngợi mình.

Cũng có bối móc sâu về thân phận.

Nhìn thấy những bài post phân tích có chứng cứ xác định mình là đại lão của một gia tộc lánh đời nào đó, hoặc là nhà giàu ẩn hình tài sản ngàn tỷ, nếu không thì cũng là con ông cháu cha, Tô Mộ tự giấu nở nụ cười.

“Ai có thể ngờ rằng ta chỉ là một trạch nam của thế kỷ 21 núp trong phòng nhỏ, có bữa nay không có bữa sau chứ?”

Hắn tin tưởng cho dù hiện giờ mình lên một bài post, nói mình là Tô Mộ, tuyệt đối sẽ không có ai tin tưởng, ngược lại sẽ trào phúng mình đi cộ nhiệt.

“Ta nghĩ không bao lâu nữa, tất cả thế giới này đều sẽ phát sinh thay đổi.”

“Đến khi đó, ta sẽ đứng trên vị trí nào đây?”

Tiếp tục xem một vài bài post, Tô Mộ đại khái rõ ràng thế cục trước mắt.

Sự phát triển của Thần Đồ không thể ngăn cản.

Đồng vàng trong game thậm chí còn vượt qua các đồng tiền lớn, trở thành đồng tiền mạnh trong thế giới hiện thực.

Các hội quán game đủ loại hình ùn ùn, tất cả đều đang chiêu mộ nhân lực.

Ở trên các app lớn càng đầy rẫy quảng cáo về Thần Đồ.

Có thể nói game này mới vừa bắt đầu vài ngày, ảnh hưởng đối với

thế giới hiện thực đã đạt đến mức độ cực kỳ sâu xa.

“Tiếp tục luyện cấp, phải khiến cho mình trở nên mạnh hơn, về chuyện trong hiện thực, không thể để lộ thân phận của ta!”

Một tiếng đồng hồ trôi đi rất nhanh, Tô Mộ triệu hồi tinh thể Thần Đồ ra, tiến vào game.

Hình ảnh xung quanh thay đổi, hắn đi đến cửa vào phó bản.

‘Có mở phó bản: Động Xương Khô ra không?’

“Mở ra!”

Không do dự, Tô Mộ lại một lần nữa tiến vào trong phó bản.

“Đánh nhanh chóng!”

Vừa mới tiến vào phó bản, Tô Mộ đã cấp tốc chuyển động, làm y hết theo cách đánh lúc trước.

Không đến 10 phút, pháp sư Xương Khô đã ngã xuống trên đồng xương.

“Đủ rồi!”

Một lần này vận khí không tệ, chứng minh nâng cấp thích khách đã rơi ra.

“Sau một chuyến phó bản này, Hào Quang Của Pháp Thần đã được kích hoạt ba lần, coi như không tệ!”

“Nếu phó bản này không có thời gian cooldown, hoàn toàn có thể ở trong này đánh thuộc tính!”

Nhìn mình lại tăng thêm 3 điểm trí lực, Tô Mộ vẫn rất thỏa mãn.

Mở phòng đấu giá ra, hắn điều chỉnh giá của đồng trang bị tạp nham, để có thể bán ra cấp tốc.

“Giá tiền này vẫn cao, đoán chừng hai ngày này không bán ra được.’

Bộ trang bị Xương Khô kia vẫn còn treo ở đó, Tô Mộ không định điều chỉnh giá.

“Trở về học kỹ năng!”

Cầm chứng minh, hắn gấp gáp quay trở về trong thôn.

“Xin chào, ta muốn học tập kỹ năng!”

NPC hắn đến tìm đầu tiên tự nhiên là đạo sư mục sư.

“Người mang theo chứng minh nâng cấp, người học tập kỹ năng nâng cấp của mục sư!”

Lần này thái độ của đạo sư mục sư đã thay đổi.

‘Trì Dũ Thuật Quần Thể: Có thể đồng thời bắn ra cho 3 mục tiêu, hồi phục lượng máu bằng x200% công kích ma pháp của chính bọn họ, tiêu hao 200 điểm lượng mana, phát động lập tức, thời gian cooldown 20 giây.’

“Học!”

Tô Mộ quyết đoán học tập thêm kỹ năng nhóm này.

‘Trì Dũ Thuật Quần Thể (cấp A) đã thăng cấp lên Trì Dũ Thuật Quần Thể (cấp S).’

‘Trì Dũ Thuật Quần Thể (cấp S): Có thể đồng thời thi pháp cho 6 mục tiêu, hồi phục lượng máu bằng x600% công kích ma pháp của chính bọn họ, tiêu hao 200 điểm lượng mana, phát động lập tức, thời gian cooldown 20 giây.’

“Tính cả chính ta thêm với tiểu đệ Xương Khô và phân thân, vừa khéo 6 mục tiêu.”

“Đúng rồi, kỹ năng mục sư có thể được Huyết Mạch Pháp Thần tăng thêm không?”

Nhìn thấy kỹ năng của mục sư, Tô Mộ đảo tròn mắt.

Mình thật sự đã xem nhẹ một điểm này.

“Trì Dũ Thuật Liều Mạnh!”

Hắn sử dụng một kỹ năng tăng máu cho mình.

“Tiêu hao mana không thay đổi, xem ra vô dụng!”

Phát hiện này khiến Tô Mộ hơi thất vọng.

Nhưng bây giờ mình cũng không cần dựa vào kỹ năng tăng máu, học tập chỉ vì lo trước khỏi họa.

“Tiếp theo!”

Từ biệt đạo sư mục sư, Tô Mộ đi đến chỗ của đạo sư thích khách.

“Đây là?”

Chương 55: “Chiến sĩ thẳng tắp”

Khi nhìn thấy kỹ năng thích khách có thể học tập sau khi nâng cấp, Tô Mộ trừng lớn mắt.

‘Tàng Hình: Sau khi mở ra, tiến vào trạng thái ẩn thân trong 30s, tốc độ di chuyển giảm bớt 80%, thời kỳ ẩn thân chủ động công kích sẽ phá vỡ hiệu quả ẩn thân, thời gian cooldown 3 phút.’

Là một thích khách, kỹ năng mang tính đại biểu là cái gì?

Vậy nhất định là Tàng Hình!

‘Người học tập kỹ năng: Tàng Hình.’

Sau khi học tập kỹ năng này, Tô Mộ lập tức mở thanh kỹ năng ra, trực tiếp kéo max nó.

‘Tàng Hình (cấp A) thăng cấp lên Tàng Hình (cấp S).’

‘Tàng Hình (cấp S): Sau khi mở ra, tiến vào trạng thái ẩn thân trong 30s, thời kỳ ẩn thân chủ động công kích sẽ phá vỡ hiệu quả ẩn thân, thời gian cooldown 2 phút.’

“Không tệ, sau khi thăng cấp max trạng thái ẩn thân sẽ không giảm tốc độ di chuyển nữa!”

“Ta thử một lần xem!”

Tô Mộ nhìn xung quanh, đi đến một góc không người.

“Tàng Hình!”

Sau khi mở ra kỹ năng này, thân thể của hắn lập tức biến thành trạng thái hư ảo.

“Thời gian 30s có thể làm được rất nhiều chuyện!”

Dưới trạng thái ẩn thân, Tô Mộ chạy nhanh, đi đến chỗ đạo sư cung tiến thủ.

Trên đường, khi thời gian ẩn thân sắp kết thúc, hắn tránh được tầm mắt của những người khác.

Nếu để cho những người khác phát hiện mình có thể ẩn thân, thì sự việc có thể lớn lắm.

“Gần đây Hứa thiếu kia không tới gây phiền toái cho ta nữa!”

Trên đường đi, Tô Mộ đột nhiên nhớ đến Hứa Thế Kiệt.

Tên kia bỏ lại không ít lời nói tàn nhẫn với mình, nhưng sao ngược lại không hề có một chút động tĩnh.

“Hiện giờ ta đã vượt qua cấp 10, có phải đã có thể pk rồi không?”

“Thôi bỏ đi, luyện cấp quan trọng hơn, ra Tân Thủ thôn trước.”

Đi đến chỗ đạo sư cung tiến thủ, Tô Mộ trình chứng minh nâng cấp lên, trước mắt cũng hiện ra vài kỹ năng cung tiến thủ.

“Đều là kỹ năng phải có cung mới có thể dùng được, không có kỹ năng bị động sao?”

Kỹ năng của cung tiến thủ cần sử dụng đến cung, Tô Mộ nhìn cốt kiếm trong tay, bất đắc dĩ lắc đầu.

Là một pháp sư, mình không có công kích vật lý tầm xa, chỉ có công kích ma pháp tầm xa, học kỹ năng của cung tiễn thủ, không biết tính toán tổn thương như thế nào luôn.

“Chờ kỹ năng bị động đi!”

“Đi tìm đội trưởng vệ binh!”

Tô Mộ đi ra cửa thôn.

“Nhà thám hiểm tôn kính, người đã thấy Bạch Lang Vương kia rồi chứ?” Nhìn thấy Tô Mộ, đội trưởng vệ binh vẫn có vẻ khách khí kia.

“Hơi khó đối phó.” Tô Mộ đáp lại.

“Ta đề nghị người tốt nhất thành lập một bang hội.” Giọng điệu của đội trưởng vệ binh trở nên nghiêm túc.

Lời hăn nói khiến Tô Mộ mấp máy môi.

“Ta muốn học tập kỹ năng nâng cấp của chiến sĩ.”

“Được!”

Trình chứng minh nâng cấp ra, trước mắt Tô Mộ xuất hiện kỹ năng nâng cấp của chiến sĩ.

‘Block (chặn đòn): Giơ vũ khí trong tay lên, bày ra tư thế chặn đòn, có xác suất 30% có thể ngăn cản một lần công kích vật lý của đối phương, cooldown 10 giây.’

“Kỹ năng này còn tạm được!”

Tô Mộ học tập xong trực tiếp kéo max.

‘Block (cấp S): Giơ vũ khí trong tay lên, bày ra tư thế chặn đòn, 100% có thể ngăn cản một lần công kích vật lý (bao gồm kỹ năng vật lý) của đối phương, cooldown 10 giây.’

“Là lúc đi thảo phạt Bạch Lang Vương!”

Kỹ năng có thể học tập đều học, Tô Mộ không hề do dự, đi lên con

đường lớn hướng đến phía nam của thôn.

Quái Sói Hoang cấp bậc thấp này, hẳn trực tiếp lựa chọn tránh đi.

Chênh lệch cấp bậc nhiều lắm, quái này vừa không có kinh nghiệm, Hào Quang Cửa Pháp Thần chắc cũng không xuất hiện được vài lần.

“Quái cấp 10 vẫn có thể giết, tấn công tập thể!”

Đi đến khu quái vật cao cấp, Tô Mộ không hề khách khí.

Hai điểm kinh nghiệm cũng là kinh nghiệm, mấu chốt là có thể xuất hiện Hào Quang Cửa Pháp Thần.

“Trực tiếp kéo đánh những quái này!”

Giờ phút này, Tô Mộ có thể gọi là càn rỡ.

Hiện giờ phòng ngự vật lý của mình cao đến 368!

Với công kích của những Ác Lang bình thường này, chúng hoàn toàn không thể phá vỡ phòng ngự của mình được!

“Có thể kéo thì kéo toàn bộ đi, kể cả lá chắn đều không cần mở ra!”

Dựa vào lượng máu cao phòng ngự cao của mình bây giờ, Tô Mộ đi về phía đàn Ác Lang.

“Ngao hú!”

Sau khi Ác Lang phát hiện ra Tô Mộ đã tru lên phát động công kích..

-1

-1

Quả nhiên, công kích của chúng nó không thể phá vỡ phòng ngự được, chỉ có thể tạo thành 1 điểm tổn thương cường chế.

Mặc dù dưới tình huống không mở ra lá chắn, hiện giờ lượng máu

của Tô Mộ đã gần bốn ngàn, công kích của Ác Lang thật sự không khác gì gãi ngứa.

“Ác Lang ngoan, đi với anh đây đi!”

Tô Mộ tỏ vẻ “Hiền hòa” vuốt ve Ác Lang trước mặt, rồi chạy tới phía trước.

Càng ngày có càng nhiều Ác Lang bị hấp dẫn, số lượng đạt đến hơn hai trăm con.

Nếu có những người khác ở đây, nhất định sẽ bị cảnh tượng trước mắt dọa ngất.

Một người lại có thể đứng thẳng không ngã trong mấy trăm con đã quái bao vây!

Càng dọa người nhất là “Chiến sĩ đứng thẳng” này lại nâng tay triệu hồi ra một mảnh Hỏa Vũ!

‘Người đánh chết Ác Lang, nhận được 2 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực cơ sở!’

...

“Như vậy quá sáng khoái rồi?”

Xử lý hơn hai trăm con quái, một phát Hỏa Vũ trực tiếp miếu sát toàn bộ, cảm giác này khiến Tô Mộ kêu to sáng khoái.

Tuy rằng điểm kinh nghiệm chỉ có hơn bốn trăm điểm, nhưng bởi vì số lượng quái trong một đợt này quá nhiều, Hào Quang Cửa Pháp Thần trực tiếp xuất hiện đến 4 lần!

Tô Mộ nhìn về phía trí lực của mình.

323 (+ 35)

“Chỉ cần tiếp tục tăng lên, công kích ma pháp của ta cũng sẽ càng ngày càng cao.”

Trí lực tăng trưởng vô hạn mang đến cho Tô Mộ tự tin không gì sánh kịp.

“Nhưng ba lô này không chứa nổi nữa!”

Đương nhiên, chỗ đầu đầu cũng có.

Hạn mức cao nhất của ô túi đồ chỉ có 100 ô, sau khi Tô Mộ miêu sát xong toàn bộ lượt quái này, ô túi đồ đã hoàn toàn không đủ dùng.

Chủ yếu vẫn là trang bị trắng này, một món sẽ chiếm một ô.

“Bỏ đi, không cần!”

Rơi vào đường cùng, Tô Mộ chỉ có thể bỏ lại những trang bị này.

Chương 56: BOSS Bạch Lang Vương.

“Thôi không đánh quái tập thể nữa, thu phục Bạch Lang Vương kia trước đã rồi tính.”

Phía trước không thiếu Ác Lang, Tô Mộ lợi dụng ưu thế về cấp bậc để trực tiếp né tránh chúng.

Rất nhanh, Bạch Lang Vương kia đã xuất hiện trong tầm mắt của Tô Mộ.

“Ngoài Bạch Lang Vương ra, còn có quái tinh anh khác nữa, ở đây không nhìn thấy thuộc tính!”

Khoảng cách quá xa, Tô Mộ không thể nhìn thấy được thuộc tính cụ thể của Bạch Lang Vương.

“Tàng Hình!”

May mà hiện giờ hắn có kỹ năng ẩn thân của thích khách.

Dưới trạng thái Tàng Hình, Tô Mộ cấp tốc đến gần Bạch Lang Vương.

Khi đi ngang qua bên cạnh Ác Lang, chúng nó không hề phát hiện ra.

‘Bạch Lang Vương (BOSS)’

Cấp bậc: Cấp 1 nhất giai

HP: 50000/50000

Công kích: 1000

Phòng ngự vật lý: 200

Phòng ngự ma pháp: 200

Khả năng kháng băng sương: 80% (Giảm bớt tổn thương của ma pháp hệ băng sương 80%)

Khả năng kháng lửa: 50% (Giảm bớt tổn thương của ma pháp hệ hỏa 50%)

Kỹ năng: Băng sương đột thứ, sương lang cuồng bạo, cắn xé, băng lang phân thân

“Má nó!”

Sau khi Tô Mộ nhìn thấy rõ ràng thuộc tính của Bạch Lang Vương, không nhịn được kêu ầm lên.

Thuộc tính của con BOSS này lại cao như vậy!

“Lui về trước!”

Ẩn thân còn lại mười giây, Tô Mộ quyết đoán lui về sau.

Bạch Lang Vương có khả năng kháng lửa và kháng băng sương, mình không trông cậy vào sử dụng kỹ năng Hỏa Cầu được.

“Vậy dùng Đạn Bay Ma Pháp đi!”

Nhìn xem thanh kỹ năng, kỹ năng Đạn Bay Ma Pháp này thích hợp nhất.

Mặc dù tiêu hao mana dưới Huyết Mạch Pháp Thần cao hơn Hỏa Cầu rất nhiều, nhưng kỹ năng này sẽ không bị giảm thương tích.

“Sau đó chính là vài quái tinh anh.”

Ánh mắt của Tô Mộ rơi lên trên quái tinh anh ở xung quanh Bạch Lang Vương.

‘Ác Lang (tinh anh)’

Cấp bậc: Cấp 1 nhất giai

HP: 10000/10000

Công kích: 600

Phòng ngự vật lý: 150

Phòng ngự ma pháp: 150

Những quái tinh anh này không có khả năng kháng ma pháp, với điểm công kích ma pháp của mình hiện giờ, một phát Hỏa Vũ có thể tạo thành 1998 điểm tổn thương.

“Năm phát Hỏa Vũ không miêu sát hết được!”

Tô Mộ tính toán một phen, với công kích ma pháp của mình hiện giờ, nhất định phải sáu phát Hỏa Vũ mới có thể xử lý được những Ác Lang tinh anh này.

Dưới tình huống mở ra Lá Chắn Ma Pháp, lượng mana của mình hiện giờ tuyệt đối không đủ.

Mặc dù sau khi mở Lá Chắn Ma Pháp ra, đầu tiên sử dụng Năng Lượng Thức Tỉnh, lượng mana vẫn tụt thiếu vô cùng.

“Không để ý đến quái tinh anh này, trực tiếp đánh BOSS?”

Tô Mộ nghĩ đến một biện pháp khác.

Mình có thể triệu hồi ra bốn tiểu đệ Xương Khô và một phân thân.

Phân thân hiện giờ tuyệt đối là một tồn tại máu trâu siêu cấp, kéo

theo mấy quái tinh anh hoàn toàn không có vấn đề gì.

Tiểu đệ Xương Khô cũng có thể san sẻ 4 quái tinh anh giúp mình.

Lấy lực phòng ngự của mình và giá trị lá chắn của Lá Chắn Ma Pháp, chắc có thể chống đỡ được những quái tinh anh còn thừa lại trước khi mình làm thịt xong BOSS.

“Biện pháp này hơi mạo hiểm!”

Những ngẫm nghĩ, Tô Mộ bỏ qua biện pháp này.

Hơn hai mươi con quái tinh anh không phải trò đùa, huống hồ con Bạch Lang Vương kia cũng khó đối phó.

“Miếu sát quái tinh anh trước, sau đó dùng phân thân và tiểu đệ Xương Khô đi đỡ BOSS, như vậy hoàn toàn có thể đợi đến khi ta khôi phục lượng mana rồi.”

Nhìn quái tinh anh này, Tô Mộ có chủ ý.

“Phân Thân Ảo Ảnh!”

“Triệu Hồi Xương Khô!”

Triệu hồi tiểu đệ của mình ra, Tô Mộ khống chế chúng nó sang bên.

“Đóng Huyết Mạch Pháp Thần!”

Mở thanh kỹ năng, Tô Mộ tắt Huyết Mạch Pháp Thần.

“Mở Lá Chắn Ma Pháp!”

Hắn mở lá chắn ra, chỉ tiêu tốn 10% lượng mana.

“Lên!”

Hít sâu một hơi, Tô Mộ khống chế phân thân và tiểu đệ Xương Khô tiến lên trước.

“Ngao hú!”

Theo phân thân và tiểu đệ Xương Khô đến gần, Ác Lang tinh anh lập tức đã nhận ra, tụi nó tru lên, xông đến.

Ánh mắt Tô Mộ lạnh thấu xương, khống chế phân thân bỏ qua lũ quái tinh anh này, xông thẳng về phía Bạch Lang Vương.

Ác Lang tinh anh đương nhiên sẽ không mặc cho phân thân tấn công vương của chúng nó, định cản phân thân và chiến sĩ Xương Khô lại.

“Lãnh Động thuật!”

Đúng lúc này, Tô Mộ đến bên cạnh những quái tinh anh, trực tiếp sử dụng Lãnh Động thuật, đông lạnh chúng nó tại chỗ.

“Mở Huyết Mạch Pháp Thần!”

Cùng lúc đó, Tô Mộ mở lại Huyết Mạch Pháp Thần đã tắt lúc trước.

“Giữ chân Bạch Lang Vương!”

Ra lệnh một tiếng cho tiểu đệ Xương Khô, Tô Mộ khống chế phân thân chém một kiếm lên trên người Bạch Lang Vương.

-106!

Một con số tổn thương bắn ra, đồng thời cũng chọc giận Bạch Lang Vương.

Nó trở tay một chân chụp lên trên người phân thân.

-632!

Tô Mộ không hề hoảng hốt, lượng máu của phân thân hiện giờ gấp đôi của mình, có khoảng 7560 điểm, hoàn toàn đủ để chống đỡ một khoảng thời gian.

Lúc này bốn tiểu đệ Xương Khô cũng phát động công kích Bạch Lang Vương.

Thù hận của Bạch Lang Vương lập tức bị hấp dẫn qua.

“Hỏa Vũ thuật!”

Đối mặt với hơn hai mươi quái tinh anh, Tô Mộ không hề khách khí, càng không ngừng triệu hồi Hỏa Vũ.

-1998!

-1998!

-1998!

Các con số tổn thương liên tiếp hiện lên trên đầu quái tinh anh, lượng mana của Tô Mộ đang giảm xuống với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

“Năm phát Hỏa Vũ là được, những quái còn sót tí máu không hề có áp lực!”

Sau 5 phát Hỏa Vũ, Tô Mộ đã tiêu hao 7500 điểm lượng mana, tính cả 1000 điểm mới vừa rồi khi mở Lá Chắn Ma Pháp ra, hiện giờ chỉ còn lại 1500 điểm.

Tuy rằng lại thêm một phát Hỏa Vũ là có thể miếu sát toàn bộ quái tinh anh, nhưng việc này sẽ khiến Tô Mộ rơi vào trạng thái không còn mana.

Đối với một đám quái tinh anh chỉ còn lại 10 điểm lượng máu, hiển nhiên không cần thiết.

Giờ cốt kiếm trong tay lên, Tô Mộ chém một kiếm lên trên thân tinh anh Ác Lang.

-156!

‘Người đánh chết Ác Lang (tinh anh), nhận được 200 điểm kinh nghiệm.’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực cơ sở!’

“Năng Lượng Thức Tỉnh!”

Tô Mộ quyết đoán mở Năng Lượng Thức Tỉnh ra, vừa hồi phục lượng mana, vừa thu gặt đám Ác Lang tinh anh còn sót tí máu này.

Trạng thái lượng máu còn sót lại 10 điểm, tất cả chúng nó đều rơi vào trạng thái gần chết, không thể nghi ngờ đã trở thành sơn dương đội làm thịt trong mắt Tô Mộ!

Chương 57: Người còn cuồng bạo à?

-156

Lại là một kiếm, Tô Mộ trực tiếp chém lên trên đầu một Ác Lang tinh anh.

‘Người đánh chết Ác Lang (tinh anh), nhận được 200 điểm kinh nghiệm.’

-232!

-232!

Đương nhiên, khi chiến đấu cự ly gần, Tô Mộ cũng bị công kích của vài quái tinh anh đánh trúng.

Nhưng dưới tình huống mở lá chắn ra, những công kích này hoàn toàn có thể chống đỡ được.

‘Người đánh chết Ác Lang (tinh anh), nhận được 200 điểm kinh nghiệm.’

Tô Mộ tiếp tục tấn công, chém giết từng con quái tinh anh còn sót tí máu này.

Mà một bên kia, vì phân thân và tiểu đệ Xương Khô giữ chân, lượng máu của Bạch Lang Vương giảm xuống rất chậm.

Phòng ngự vật lý của nó không thấp, công kích của phân thân và chiến sĩ Xương Khô lại không cao, tổn thương tạo thành cực kỳ có hạn.

Trái lại, trước công kích cao đến 1000 điểm của Bạch Lang Vương,

phân thân và chiến sĩ Xương Khô sắp không chống đỡ nổi nữa.

“Trì Dũ Thuật Quần Thế!”

Sau khi Tô Mộ lại đánh chết một Ác Lang tinh anh, đã sử dụng thêm một kỹ năng nhóm về phía phân thân.

+ 4308!

+ 4308!

+ 4308!

Chỉ một kỹ năng, Tô Mộ trực tiếp nâng max toàn bộ lượng máu của phân thân và chiến sĩ Xương Khô.

Cũng chính vào lúc này, Bạch Lang Vương chột nhìn về phía Tô Mộ.

Hình như nó đã rõ Tô Mộ mới là uy hiếp lớn nhất trên trận.

Vì bị phân thân và chiến sĩ Xương Khô giữ chân, nó rất khó đến gần Tô Mộ.

Đột nhiên, Bạch Lang Vương chia ra làm hai.

Trên trận xuất hiện hai con Sói Trắng, một trong hai con đang lao thẳng về phía Tô Mộ.

“Sói Trắng phân thân?”

Nhìn Sói Trắng đang đánh về phía mình, chân mày Tô Mộ nhíu lại.

Hắn nhìn lượng mana của mình.

Dưới tầng thêm của Năng Lượng Thức Tỉnh, một phen này đã khôi phục hơn ba ngàn điểm.

“Đạn Bay Ma Pháp!”

Lợi dụng tốc độ kéo dài khoảng cách với Sói Hoang tinh anh, Tô Mộ bắn ra kỹ năng về phía Sói Trắng đang lao tới chỗ mình.

-2672!

Một con số tổn thương khả quan hiện lên trên đầu con Sói Trắng kia.

“Đạn Bay Ma Pháp!”

Tô Mộ lại ra tay.

-2672!

“Grào!”

Lại một phát kỹ năng trúng đích, Bạch Lang Vương cũng nhào về phía Tô Mộ.

Nó mở cái mõm to như chậu máu, nhào tới định cắn xé thân thể Tô Mộ.

“Đây là bản thể?”

Nhìn thấy hành động của Bạch Lang Vương, Tô Mộ trừng lớn mắt, đối phương rõ ràng đánh ra một kỹ năng!

“Block!”

Tô Mộ nhanh nhẹn giơ cốt kiếm trong tay lên, bày ra một tư thế Block.

Miss!

Kỹ năng cắn xé của Bạch Lang Vương bị Tô Mộ chặn lại!

“Đi giết lũ quái tinh anh này!”

Tô Mộ quyết định thật nhanh, hạ mệnh lệnh cho đám tiểu đệ Xương Khô của mình.

Những tinh anh này đều chỉ còn sót lại tí máu, chiến sĩ Xương Khô hoàn toàn có thể xử lý được, còn Sói Trắng phân thân kia, Phân Thân Ảo Ảnh của mình cũng có thể giữ chân được.

“Hiện giờ đã đến lúc chúng ta cứng đối cứng!”

Tô Mộ giơ cốt kiếm trong tay lên, hai mắt nhìn chăm chăm vào Bạch Lang Vương.

“Cẩn thuốc!”

Một phát Đạn Bay Ma Pháp ra tay, Tô Mộ sử dụng một bình thuốc mana.

Tuy rằng khôi phục không nhiều lắm, nhưng có còn hơn không.

“Grào!”

Bạch Lang Vương rít gào giận dữ, lại đánh về phía Tô Mộ.

Móng vuốt sắc bén kia của nó, chỉ cần cào trúng, có thể tạo thành tổn thương rất lớn.

“Chớp Nhoáng!”

Ngay khi công kích của nó sắp trúng đích, Tô Mộ trực tiếp một Chớp Nhoáng, xuất hiện ở sau lưng nó.

“Kidney shot!”

“Backstab!”

“Công Kích Xuyên Thấu!”

“Đạn Bay Ma Pháp!”

Choáng váng 1 giây sau Kidney shot, Tô Mộ liên tiếp đánh ra ba kỹ năng.

Tổn thương do kỹ năng của thích khách bình thường, nhưng không tiêu hao mana, không dùng cũng uống phí.

“Chớp Nhoáng!”

Sau khi công kích thắng lợi, Tô Mộ lại sử dụng Chớp Nhoáng, kéo thêm khoảng cách với Bạch Lang Vương.

“Đạn Bay Ma Pháp!”

“Đạn Bay Ma Pháp!”

Ở vị trí an toàn, Đạn Bay Ma Pháp liên tiếp bị bắn ra.

Lượng máu của Bạch Lang Vương đang giảm xuống liên tục không ngừng.

‘Người đánh chết Ác Lang tinh anh, nhận được 200 điểm kinh nghiệm.’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực cơ sở!’

‘Người đánh chết Ác Lang tinh anh, nhận được 200 điểm kinh nghiệm.’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực cơ sở!’

Lúc này, dưới sự công kích của chiến sĩ Xương Khô, lũ Ác Lang tinh anh còn sót tí máu lần lượt ngã xuống.

Tô Mộ cũng nhận được nhắc nhở liên tiếp.

Chiến sĩ Xương Khô vô cùng ra sức, giải quyết quái tinh anh này xong đã không hề dừng bước xông tới Bạch Lang Vương.

“Giờ thì thoải mái rồi!”

Có một vài tiểu đệ giữ chân, Tô Mộ cũng có thể đứng ở đằng xa tạo sát thương thoải mái.

Lượng máu năm vạn điểm, chỉ cần lượng mana của mình đầy đủ, lượng máu này hoàn toàn không phải là vấn đề. Dù sao xưng hô pháo đài pháp thuật không phải chỉ là vỏ rỗng.

“Grào!”

Giống như phát hiện ra không thích hợp lắm, Bạch Lang Vương đứng đó gằm gừ.

Một giây sau, một luồng lực băng sương hiện ra xung quanh.

Ngay sau đó băng sương này biến thành băng thứ, tạo thành tấn công bữa bãi ở xung quanh.

-2000!

-2000!

...

-1740!

-1740!

Trên đầu chiến sĩ Xương Khô trực tiếp hiện lên tổn thương hai ngàn điểm, còn Tô Mộ và phân thân cũng hiện lên con số tổn thương một ngàn bảy trăm.

“Kỹ năng này mạnh đấy, nếu người chơi khác ở đây, có khi đã bị miểu sát một đám rồi!”

Tô Mộ vẫn rất thừa nhận kỹ năng này của Bạch Lang Vương.

“Không biết giết nó, kỹ năng này có rơi ra không?”

“Thôi bỏ đi, xử lý nó trước rồi tính!”

Các tiểu đệ Xương Khô bị giảm không ít lượng máu, Tô Mộ lập tức xử dụng Trì Dũ Thuật Quần Thể.

Trong nháy mắt đã nâng max toàn bộ lượng máu của bốn chiến sĩ Xương Khô.

“Grào!”

Bạch Lang Vương hoàn toàn nổi giận.

Nó phóng thích kỹ năng vừa rồi rõ ràng là để giải quyết những chiến sĩ Xương Khô vướng bận, sau đó sẽ phát động tấn công mạnh với Tô Mộ.

Nhưng chiêu tổn thương lớn của nó đã trực tiếp bị một kỹ năng tăng máu của Tô Mộ triệt tiêu rồi, vậy còn đánh thế nào nữa?

“Đạn Bay Ma Pháp!”

Tô Mộ không quan tâm đến ý tưởng của Bạch Lang Vương, nắm chuẩn kỹ năng rồi phóng thích kỹ năng.

“Ngao hú!”

Có lẽ vì lượng máu sắp thấy đáy, hoặc có lẽ nhìn Tô Mộ vô cùng không thuận mắt, Bạch Lang Vương ngẩng đầu lên, ngửa mặt lên trời hú dài.

Chương 58: Mùa thu hoạch lớn.

Một giây sau, da lông trắng như tuyết trên thân nó rõ ràng đã biến hóa.

Một màu đỏ nhuộm dần da lông của nó.

Không chỉ như vậy, hai mắt của Bạch Lang Vương cũng trở thành màu đỏ.

“Cuồng bạo?”

Tô Mộ nghĩ đến kỹ năng còn thừa lại của Bạch Lang Vương.

“Phân thân kia biến mất?”

Trong cùng một thời gian khi Bạch Lang Vương cuồng bạo, phân thân Sói Trắng của nó cũng đã biến mất.

Tô Mộ lập tức khống chế Phân Thân Ảo Ảnh lao tới Bạch Lang Vương.

Nhưng Bạch Lang Vương không thèm để ý đến phân thân kia, hai mắt màu đỏ của nó nhìn chằm chằm vào Tô Mộ.

Dường như nó đã mất đi lý trí, bản năng trong đầu chỉ còn lại có một ý niệm.

Xé nát Tô Mộ!

Bạch Lang Vương động.

Nó nhảy lên cao, lập tức đánh về phía Tô Mộ.

Ở dưới trạng thái cuồng bạo, tốc độ của nó được gia tăng thật nhiều.

Trong khoảnh khắc, răng nanh lợi hại của nó đã đi đến trước mặt Tô Mộ.

Bạch Lang Vương lại sử dụng kỹ năng cắn xé một lần nữa.

Dưới trạng thái cuồng bạo, tổn thương của kỹ năng này sẽ cao thêm bao nhiêu, Tô Mộ không dám tùy tiện thử xem.

“Block!”

Giơ cốt kiếm trong tay lên, Tô Mộ lại sử dụng kỹ năng Block.

MISS!

“Kỹ năng này dùng tốt đấy!”

Chấn một công kích của Bạch Lang Vương, Tô Mộ cho cho kỹ năng Block này một like.

“Đạn Bay Ma Pháp!”

Đồng thời chấn công kích, Tô Mộ cũng phát động phản kích.

Bạch Lang Vương không phải là một BOSS khó đối phó, so ra, lũ tiểu đệ tinh anh của nó còn vướng víu hơn.

“Nếu không phải lũ tiểu đệ của người đã lãng phí rất nhiều mana của ta, người đã sớm không còn rồi!”

Theo lượng mana không ngừng khôi phục lại dưới trạng thái Năng Lượng Thức Tỉnh, Tô Mộ bắt đầu điên cuồng bắn Đạn Bay Ma Pháp.

“Grào!”

Bạch Lang Vương rít gào lên, định xé nát Tô Mộ trong trạng thái

cuồng bạo.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ hoàn toàn không hề cho Bạch Lang Vương cơ hội này, trực tiếp dùng Chớp Nhoáng kéo ra khoảng cách.

“Xông lên đi!”

Theo tiểu đệ Xương Khô và Phân Thân Ảo Ảnh xông về phía Bạch Lang Vương, cuộc chiến đấu này cũng đã đi vào kết thúc.

‘Người đánh chết Bạch Lang Vương, nhận được 5000 điểm kinh nghiệm!’

‘Người thắng cấp, nhận được 20 điểm thuộc tính có thể phân phối, 10 điểm kỹ năng!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực cơ sở!’

‘Nhiệm vụ tuyển chính đã hoàn thành!’

Khoảnh khắc Bạch Lang Vương ngã xuống, một đồng nhắc nhở cũng bắn ra trước mặt Tô Mộ.

Nhờ điểm kinh nghiệm nhân đôi, sau khi Tô Mộ đánh chết Bạch Lang Vương, thành công lên đến cấp 2 nhất giai!

“Như vậy là có thể rời khỏi Tân Thủ thôn rồi!”

Điều khiến Tô Mộ để ý vẫn là nhắc nhở nhiệm vụ tuyển chính hoàn thành.

Như vậy có ý nghĩa rằng mình có thể rời khỏi Tân Thủ thôn, thăm dò mảnh đất rộng rãi hơn của Thần Đồi.

“Thêm hết vào tinh thần!”

Nhìn hai mươi điểm thuộc tính có thể phân phối kia, Tô Mộ tạm thời không định gia tăng thể chất.

Sau khi kết thúc một trận chiến với Bạch Lang Vương, mình đã

hiểu rõ một chuyện.

Chỉ cần mình có mana, mười Bạch Lang Vương đều có thể miêu sát, không bỏ sót!

“Nhìn xem BOSS nổ ra đồ gì!”

Đi đến bên cạnh thi thể Bạch Lang Vương, Tô Mộ chờ mong chìa tay ra.

‘Người nhận được: Áo giáp vải Băng Lang.’

‘Người nhận được: Xà cạp Băng Lang.’

‘Người nhận được đầu của Bạch Lang Vương.’

‘Áo giáp vải Băng Lang (cấp A): + 20 tinh thần, + 20 trí lực, cần cấp bậc: cấp 1 nhất giai.’

‘Xà cạp Băng Lang (cấp A): + 20 thể chất, + 20 tinh thần, cần cấp bậc: cấp 1 nhất giai.’

‘Đầu của Bạch Lang Vương: Giao nó cho đội trưởng vệ binh của Tân Thủ thôn.’

“Hai món trang bị này trâu bò đấy!”

Ba món đồ, không có một món nào vô dụng, nhất là hai món trang bị áo giáp vải kia, tinh thần tăng thêm rất nhiều.

Tô Mộ lập tức mặc hai món trang bị này lên trên người.

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: Cấp 2 nhất giai (0/12000)

HP: 3830

MP: 12000

Công kích: 306

Công kích ma pháp: 756

Phòng ngự vật lý: 383

Phòng ngự ma pháp: 310

Thuộc tính: Sức mạnh 28, thể chất 258 (+ 25), nhanh nhẹn 228, tinh thần 250 (+ 50), trí lực 328 (+ 50)

Trang bị: Cốt kiếm pháp sư, giày Triều Tịch, mũ vải xám, găng tay học đồ, huân chương anh dũng, nhẫn Xương Khô, áo giáp vải Băng Lang, xà cạp Băng Lang.

“Đáng tiếc, không rơi kỹ năng!”

Hai món trang bị và tinh thần tăng lên lượng lớn sau khi thăng cấp, vừa vặn bù lại chỗ thiếu về lượng mana hiện giờ của mình, hoàn toàn có thể gọi là mùa thu hoạch lớn.

“Còn có phần thưởng của nhiệm vụ nữa!”

Nhìn đầu Bạch Lang Vương kia ở trong ô túi đồ, Tô Mộ vui mừng, phần chần quay trở về Tân Thủ thôn.

Đây là nhiệm vụ tuyến chính, phần thưởng nhận được chắc chắn sẽ không thấp.

...

Hoa quốc, trong một tòa nhà cao tầng ở thành phố nào đó.

Một người đàn ông trẻ tuổi điển trai cầm điện thoại di động, bấm một dãy số.

“Reng! Reng!”

Đầu bên kia vang lên một hồi lâu mới có người nhận điện thoại.

“Là lão Vương sao?” Người đàn ông mở miệng nói.

“Xin chào tổng giám đốc Tần, tổng giám đốc Vương đang ở trong game Thần Đồ, người có chuyện gì quan trọng sao?”

Người đàn ông nhíu mày lại, sau đó nói luôn: “Nói cho tổng giám đốc Vương của các người biết, ta có việc gấp tìm hẩn!”

“Ta sẽ đi báo lại ngay, lát nữa gọi lại cho người!” Người kia lập tức nói.

Người đàn ông cúp điện thoại, đi đến bên cạnh cửa sổ sát đất của tòa nhà cao tầng.

Từ nơi này nhìn xuống, Ma Đô to như vậy được thu hết vào tầm mắt.

Vào ngày thường, trên đường Ma Đô đã đầy người đi đường qua lại, nhưng bây giờ lại lác đác.

Ánh mắt người đàn ông thâm thúy, không biết đang nghĩ cái gì.

“Reng! Reng! Reng!”

Một lát sau, điện thoại di động của hẩn vang lên.

Người đàn ông không nhanh không chậm cầm lấy điện thoại di động, nhận cuộc gọi.

“Ta nói này lão Tần, người không ở trong Thần Đồ luyện cấp, tìm ta nói chuyện phiếm hay uống rượu vậy? Ta không rảnh đâu!”

Người đàn ông nghe vậy, cười cười: “Ta mới không rảnh tìm người uống rượu, có chuyện quan trọng.”

“Chuyện quan trọng gì?” Nghe nói như thế, giọng người ở đầu bên kia cũng trở nên nghiêm túc.

“Ta tìm được Tô Mộ kia rồi!” Người được gọi là lão Tần chậm rãi mở miệng.

“Người nói gì cơ?”

Giọng điệu nhàn nhạt của hẩn lại khiến người ở đầu điện thoại bên kia kinh hãi kêu lên.

Chương 59: Phiền não của giết quái hàng

loạt.

“Lời người nói là thật hay giả? Người xác định là Tô Mộ kia sao?”
Đầu điện thoại bên kia truyền đến câu hỏi không ngừng.

“Vẫn không thể xác định, là người kia chủ động liên hệ với ta, hẳn muốn ta sắp xếp một buổi livestream, nói là sẽ bày ra kỹ năng trong Thần Đồ ở hiện thực.” Lão Tần đáp lại.

“Chuyện này...” Lão Vương ở đầu bên kia rơi vào im lặng, qua một hồi lâu, giọng nói mới vang lên: “Người đồng ý rồi?”

Lão Tần gật đầu: “Ta đồng ý rồi, nhưng muốn mời người cùng đi chứng kiến một phen!”

“Ta đi!”

Gần như không hề do dự, lão Vương trực tiếp đồng ý.

“Bố trí xong, ta lại thông báo cho người!”

Lão Tần nói xong, cúp điện thoại.

Hắn mở danh bạ điện thoại, tìm được một liên hệ được đặt tên là Tô Mộ.

Lão Tần không bấm mà chỉ nhìn xem cái tên kia, miệng nỉ non không ngừng: “Ta lại muốn nhìn xem người có thật sự có thể mang được kỹ năng trong Thần Đồ ra ngoài không!”

...

“Hắt xì!”

Trong Thần Đồ, Tô Mộ hắt hơi.

“Trong game cũng sẽ bị cảm?”

Hắn day mũi, mặt ngớ ra.

“Nộp nhiệm vụ quan trọng hơn!”

Quay về Tân Thủ thôn, Tô Mộ đi thẳng đến chỗ đội trưởng vệ binh: “Ta đã giải quyết con Bạch Lang Vương kia!”

“Ôi trời ạ, không thể ngờ nổi người lại giải quyết Bạch Lang Vương kia nhanh như vậy!” Đội trưởng vệ binh nhìn thấy Tô Mộ đưa đầu của Bạch Lang Vương đến, ánh mắt tràn ngập không thể tin nổi.

“Dùng sĩ tôn kính, người lại thật sự làm được. Kể từ nay, con đường từ thôn đi đến thành trấn đã được làm thông, người giao bức thư này cho pháp sư n Thái của trấn Bạch Vụ, người sẽ nhận được phần thưởng phong phú!”

Một hồi lâu sau, đội trưởng vệ binh ý thức được mình thất thố, vội vàng lấy ra một bức thư.

‘Có nhận nhiệm vụ không: Đi đến trấn Bạch Vụ? (Phần thưởng nhiệm vụ: Bằng Sương Phong Bạo).’

Cùng lúc đó, trước mắt Tô Mộ cũng bắn ra một nhắc nhở nhiệm vụ.

Sau khi nhìn thấy phần thưởng nhiệm vụ, Tô Mộ lập tức hai mắt tỏa sáng.

Đây là nhiệm vụ truyền tin, chỉ cần mình đến trấn Bạch Vụ, lập tức có thể nhận được kỹ năng này.

Trực giác đang nói với hắn rằng, kỹ năng quần thể này chắc chắn còn mạnh hơn Hỏa Vũ!

“Nhất thiết phải nhận chứ!”

Tô Mộ lập tức tiếp nhận nhiệm vụ này.

“Nhà thám hiểm tôn kính, con đường đi tới trấn Bạch Vụ cũng không bằng phẳng, nhưng người có thể giết Bạch Lang Vương, chắc sẽ đến nơi bình an, chúc người thuận buồm xuôi gió!”

Đội trưởng vệ binh mang về mặt tôn kính nhìn Tô Mộ, giọng nói ẩn chứa nỗi lo lắng.

“Tạm biệt !”

Tô Mộ mỉm cười tạm biệt đội trưởng vệ binh.

Đi đến ngoài thôn.

Khu quái vật cấp 1 vẫn có không ít người chơi như cũ.

“Người đừng đoạt quái của ta!”

“Người cũng đã cấp 2 rồi, còn đánh quái cấp 1 làm gì?”

“Ta thích đoạt quái, người quản được sao?”

“Mẹ nó, bây giờ không thể PK, nếu không thì ta chắc chắn đã đập nát người rồi.”

Những người chơi kia, mỗi người đều vô cùng “nhiệt tình”.

Cho dù có người biết bọn họ không thể quật khởi trong Thần Đồi, nhưng thừa dịp trong khoảng thời gian này, cho dù đánh quái cấp 1, bọn họ cũng có thể tích góp lại không ít tiền đồng để bán lấy tiền.

Nhìn thấy những người này, Tô Mộ có một loại cảm giác không nói nên lời.

Nếu không phải điểm kỹ năng đột nhiên xuất hiện kia, chỉ e mình còn đang mặt đỏ tới mang tai đoạt quái với những người này.

“Nên ra khỏi thôn rồi!”

Nhìn về phía con đường lớn bên kia, Tô Mộ vứt đi những ý nghĩ hỗn tạp kia.

Mục tiêu chủ yếu bây giờ của mình vẫn là đến trấn Bạch Vực kia.

“Đi thẳng theo con đường lớn phía nam kia là có thể đến trấn Bạch Vực.”

“Trên đường kia chắc sẽ có quái nhỏ cấp 1 nhỉ?”

Tiến về phía hang ổ của Bạch Lang Vương, Tô Mộ đi rất nhanh.

“Quái bên này còn chưa đổi mới à?”

“Không biết con Bạch Lang Vương kia có đổi mới không nhỉ?”

Đến nơi trước kia hắc giết Bạch Lang Vương, xung quanh trống rỗng không có một con quái nào cả.

Rất nhanh, trên con đường phía trước đã xuất hiện một con Gấu Nâu có hình dáng to lớn.

‘Gấu Nâu’

Cấp bậc: Cấp 1 nhất giai

HP: 2000/2000

Công kích: 200

Phòng ngự vật lý: 100

Phòng ngự ma pháp: 50

Miêu tả: Những Gấu Nâu này có ý thức địa bàn rất mạnh, lượng máu của bọn nó rất cao, phòng ngự cũng không thấp, nhưng cơ thể vừa béo vừa nặng cũng làm cho hành động của bọn nó vô cùng chậm chạp.

“So với những quái ngang cấp khác, lượng máu của những con gấu này hơi cao đấy, hơn nữa phòng ngự cũng không thấp, chướng ngại vật điển hình đây mà!”

Thuộc tính của Gấu Nâu giống như miêu tả của nó, máu cao phòng ngự cao, ngược lại, công kích hơi thấp.

“Không phá được lá chắn của ta!”

Liếc mắt nhìn phòng ngự của mình, Tô Mộ đuổi cái lưng mệt mỏi của mình.

Nếu không phải những Gấu Nâu chắn con đường phía trước của mình, thì hẳn thật sự không quá muốn thanh lý bọn chúng.

Chủ yếu là điểm kinh nghiệm hơi ít.

Có thời gian này, mình mình đi trấn Bạch Vụ giết quái cùng cấp còn có thể nhận được điểm kinh nghiệm nhân đôi trong mấy ngày nay!

“Cứ xem như quét Hào Quang Cửa Pháp Thần vậy!”

Ý thức địa bàn của Gấu Nâu rất mạnh, Tô Mộ vừa mới đi qua, lập tức đã thu hút thù hận của 2 con Gấu Nâu gần nhất.

“Rống!”

Gấu Nâu phát ra tiếng gào thét tức giận, muốn chặt người xâm nhập địa bàn của bọn chúng ra làm 8 khúc.

-1!

-1!

Sau khi công kích của bọn nó trúng mục tiêu, tổn thương gây ra chỉ là 1 điểm cường chế.

“Rống!”

Dù vậy, Gấu Nâu vẫn không biết chán mà huy động móng vuốt mạnh mẽ to lớn kia.

“Chớp Nhoáng!”

Một điểm thương hại đánh vào người chỉ như gãi ngứa, Tô Mộ quả quyết sử dụng kỹ năng Chớp Nhoáng, đi tới trước mặt mấy con Gấu Nâu khác.

“Rống!”

Những con Gấu Nâu này lập tức phát động công kích với hắn.

“Chỉ dựa vào chút tổn thương này, ta cũng lười mở ra Lá Chắn Ma Pháp!”

Nhìn vào lượng máu gần 4000 của mình, Tô Mộ ngay cả kỹ năng Lá Chắn cũng không muốn dùng.

Tùy ý đám Gấu Nâu này đánh cả nửa ngày, một kỹ năng của mình

đã có thể tăng đầy.

“Quả nhiên là gấu lớn ngu ngốc, đi quá chậm rồi!”

Đứng tại chỗ, Tô Mộ nhìn về hai con Gấu Nâu đang đuổi tới, biểu cảm bất đắc dĩ.

Chương 60: Phiền não của giết quái hàng loạt. (2)

Với tốc độ di chuyển của những con gấu này, muốn đưa chúng nó tụ tập cùng một chỗ, còn phải tốn một chút thời gian.

“Kéo từ chỗ này, sau đó trực tiếp dùng kỹ năng Chớp Nhoáng đến bên trong cùng, lại kéo những con gấu phía sau ra ngoài.”

“Giết một lần, phát động xác suất Hào Quang Của Pháp Thần cũng lớn hơn!”

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ dùng kỹ năng Chớp Nhoáng lần nữa, đi về phía Gấu Nâu phía trước.

Bởi vì “ý thức địa bàn” rất mạnh, cũng không cần hẳn cố ý trêu chọc, tất cả những con Gấu Nâu kia đều đuổi theo.

“Ngược lại bớt đi thời gian của ta!”

Gấu Nâu đuổi theo mình không buông, Tô Mộ cũng không đợi chúng nó.

“Chớp Nhoáng!”

Dưới sự tăng thêm của Huyết Mạch Pháp Thần, dùng kỹ năng Chớp Nhoáng liên tục không giới hạn quả thực chỉ là chuyện nhỏ.

Với lượng mana cao đến 12000 kia, dù quái còn không phải việc rất nhỏ sao?

Nhanh chóng thoát hiện trong đàn Gấu Nâu, Tô Mộ tuân theo một nguyên tắc.

Có thể kéo bao nhiêu thì kéo bấy nhiêu!

“Hình như có hơi nhiều rồi.”

Đợi đến khi hần quay đầu lại, có chẳng chịt Gấu Nâu đang rượt đuổi trên hai bên đường.

Nếu có người mắc chứng bệnh sợ hãi đám đông ở đây, e là đã trực tiếp ngất đi rồi.

“Cũng không cần tụ tập quá, thả Hỏa Vũ ở đây là xong rồi!”

Tốc độ di chuyển của Gấu Nâu chậm chạp, kéo thành một đội ngũ dài.

Chờ sau khi một đàn quái gần nhất tới gần, Tô Mộ mỉm cười, giờ pháp trường lên.

Một giây kế tiếp, một cơn mưa lửa rơi xuống từ trên bầu trời.

-2218!

-2218!

-2218!

...

Một loạt con số tổn thương xuất hiện.

Những con quái Gấu Nâu máu nhiều phòng ngự cao này đều không ngoại lệ bị Tô Mộ trực tiếp giết chết.

‘Người đã giết chết Gấu Nâu, thu được 2 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực cơ bản!’

‘Người đã giết chết Gấu Nâu, nhận được 2 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực cơ bản!’

...

Nhắc nhở không ngừng vang lên liên tục, Tô Mộ nhìn thẳng về trị số trí lực của mình.

Lần này vận may không tệ, giết quái một đợt trực tiếp tăng thêm 5 điểm trí lực.

“Vẫn chưa xong đâu, để những Gấu Nâu kia chạy tới còn phải một lát nữa.”

Hắn cười cười, nhìn về phía những con Gấu Nâu đằng sau đang đuổi tới kia.

So với Ác Lang có tốc độ di chuyển tương đối nhanh, thì những con Gấu Nâu này đúng là quá “béo” rồi.

Tô Mộ cũng không vội vàng, đứng tại chỗ, kiên nhẫn chờ đợi.

-1!

-1!

-1!

Một vài con Gấu Nâu đi phía trước đã tới trước người hắn, trực tiếp phát động công kích.

“A!” Tô Mộ a một tiếng, không để chúng vào mắt.

“Cũng gần được rồi!”

Đợi đến sau khi tất cả Gấu Nâu còn lại tiến vào phạm vi của Hỏa Vũ, hắn ra tay lần nữa.

“Hỏa Vũ!”

-2248!

-2248!

-2248!

...

‘Người đã giết chết Gấu Nâu, nhận được 2 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực cơ bản!’

...

Lần này, tất cả Gấu Nâu đều ngã trên mặt đất, để lại một mảnh thi thể chẳng chịt, khắp nơi đều là chùm sáng tuôn ra.

“Lại thêm 7 điểm trí lực nữa!”

“Điểm kinh nghiệm cũng lấy được 1080 điểm.”

Tô Mộ nhìn thanh thuộc tính của mình một chút.

Trí lực đạt đến 340(+50).

Một đợt này mình lại đã giết hơn 500 con quái Gấu Nâu.

Hào Quang Của Pháp Thần cũng được kích hoạt mười hai lần.

“Quả nhiên giết quái hàng loạt càng nhiều, xác suất kích hoạt Hào Quang Của Pháp Thần càng cao!”

“Nhưng ba lô này của ta thật thiếu quá!”

Giết quái hàng loạt tuyệt đối là vui vẻ, nhưng nhìn ô túi đồ của mình, trái tim Tô Mộ cảm thấy đau đớn mơ hồ.

“Nếu có mấy người giúp ta nhặt đồ thì tốt rồi!”

“Phiền quá!”

Hắn bất đắc dĩ ngửa mặt lên trời cảm khái.

“Chỉ nhặt đồ đáng tiền thôi!”

Những túi đồ đầy đất trước mắt, Tô Mộ nhặt từng cái từng cái.

“Cùng là trang bị trắng cấp 1 nhất giai, đáng tiền hơn nhiều những đồ trước đó!”

“Những thuốc này cũng đổi thành cao cấp rồi sao? Có thể giữ lại trước, mỗi ngăn chứa có thể chồng thêm 20 bình.”

“Chỉ nhật vũ khí, những trang bị rác rưởi khác đều không cần!”

Đánh quái 3 phút, nhật đồ một giờ.

Sau khi dọn xong phần lớn chiến lợi phẩm, Tô Mộ lau đi mồ hôi trên trán.

“Phải nghĩ cách mở rộng ô túi đồ này một chút, những trang bị nhất giai này cũng không dễ bán!”

Ô túi đồ tràn đầy trang bị trắng nhất giai, Tô Mộ bất đắc dĩ nhún vai.

Những con Gấu Nâu trên con đường phía trước đều đã bị giết rồi, dọc đường đi, hắc không gặp trở ngại gì.

Ngay sau đó, một khu kiến trúc dày đặc đã xuất hiện trong tầm mắt của hắc.

“Nơi đó chính là trấn Bạch Vụ sao?”

Tô Mộ nhìn về phía đám Gấu Nâu trông coi bên ngoài trấn kia, lông mày nhíu lại.

“Khoảng cách này, ta có thể trực tiếp di chuyển tức thì vào trấn!”

Túi đã đầy, hắc cũng không còn định giết quái hàng loạt nữa, đi thẳng đến toà kiến trúc kia.

Mắt thấy sắp thu hút thù hận của Gấu Nâu, một tia sáng loé lên trong ánh mắt của Tô Mộ.

“Chớp Nhoáng!”

Triển khai toàn bộ MP, lượng mana 12 nghìn khiến hắc xuất hiện ngoài 1200 mét trong nháy mắt

“Vút” một tiếng, Tô Mộ đã đến trong trấn.

“Thật lớn!”

Đây là một thị trấn phong cách cổ kính, khu kiến trúc xung quanh vô cùng dày đặc.

Tô Mộ mới đến, trong chốc lát quả thật không biết nên đi về hướng nào.

May mà vào lúc này, một người phụ nữ ăn mặc như nông phụ đi ra từ trong một gian phòng, tay bưng một cái rổ, hình như đang muốn đi mua thức ăn.

“Xin chào!”

Tô Mộ bước nhanh về phía trước, hỏi vô cùng lễ phép.

“Xin chào, nhà thám hiểm tôn kính!” Ánh mắt đầu tiên khi nhìn thấy Tô Mộ, nông phụ rõ ràng nhận ra thân phận của hắn, mỉm cười mở miệng đáp lại.

“Ta muốn hỏi một chút, pháp sư n Thái ở nơi nào?”

“Hắn ở trong toà nhà hoa lệ ở phía bắc thị trấn, người đi theo hướng này là có thể đến đó!”

Nông phụ vô cùng nhiệt tình chỉ đường cho Tô Mộ.

“Cảm ơn!”

Sau khi nói lời cảm ơn, Tô Mộ đi theo hướng mà nông phụ đã chỉ.

“Trong trấn này có nhiều toà nhà thật đấy!”

“Đó là tiệm rèn? Tiệm may? Còn có tiệm thuốc?”

Dọc theo đường đi, Tô Mộ thấy rất nhiều cửa hàng, trong đó không ít NPC có nhắc nhở nhiệm vụ xuất hiện trên đầu.

Chương 61: Đại sư sinh hoạt.

“Tí nữa đi tìm pháp sư n Thái, giờ đi vào những cửa hàng kia xem một chút đã!”

Tô Mộ tò mò đi vào một tiệm rèn.

“Ầm! Ầm!”

Ầm thanh rèn sắt đã vang lên nhanh chóng, mấy người thợ rèn vạm vỡ đang ra sức làm việc.

“Xin chào, nhà thám hiểm, có cần trợ giúp gì không?” Một người thợ rèn trong đó thấy Tô Mộ đến, mỉm cười lên tiếng.

“Ta chỉ xem một chút thôi!” Tô Mộ cười đáp lại.

“Nếu người muốn học kỹ thuật rèn thì ta có thể dạy người!”

Thợ rèn lên tiếng lần nữa, lời này khiến ánh mắt Tô Mộ sáng lên.

“Nếu ta học tập kỹ thuật rèn, ta có thể tự chế tạo vũ khí không?”

“Đương nhiên, nhưng người cần nắm giữ đầy đủ kỹ nghệ mới được.”

Thợ rèn đưa ra câu trả lời khẳng định.

Lúc này, trước mắt Tô Mộ cũng bắn ra một lời nhắc nhở.

‘Có học thuật rèn (sơ cấp) không?’

“Có học hay không nhỉ?”

Tô Mộ sờ lên cằm, có hơi do dự.

Thuật rèn hiển nhiên là kỹ năng sinh hoạt, nếu muốn luyện nó, nhất định sẽ tốn nhiều thời gian của mình.

“Học trước rồi nói sau!”

Nhưng nghĩ lại, học trước rồi cũng không cần gấp gáp, có thời gian mình còn có thể luyện một chút.

‘Đã học thuật rèn (sơ cấp) tốn 50 đồng vàng.’

“Còn tạm được!”

Học một kỹ năng sinh hoạt hao tốn 50 đồng vàng, đổi lại là những người khác tuyệt đối không dám tưởng tượng, nhưng Tô Mộ lại không nháy mắt một lần.

Hắn mở ra thanh kỹ năng.

Thuật rèn (sơ cấp) bỗng nhiên xếp ở trong đó.

“Có thể trực tiếp tăng cấp sao?”

Điều khiến cho Tô Mộ bất ngờ là, đằng sau kỹ năng kia lại có một dấu +.

Hắn thử ấn một cái.

Thuật rèn (sơ cấp) tăng cấp thành công.

Cùng lúc đó, đằng sau thuật rèn (sơ cấp) cũng nhiều thêm một cái (1/10).

“Thế mà thật sự có thể tăng cấp!”

Sự thay đổi này khiến cho Tô Mộ vui mừng không thôi.

Hắn không do dự, trực tiếp điên cuồng ấn dấu + kia.

“Thuật rèn (sơ cấp) tăng cấp thành thuật rèn (trung cấp).’

“Thuật rèn (trung cấp) tăng cấp thành thuật rèn (cao cấp).’

“Thuật rèn (cao cấp) tăng cấp thành thuật rèn (cấp Đại Sư).’

Chỉ vẻn vẹn trong chốc lát, Tô Mộ trực tiếp kéo max kỹ năng này.

Lúc này, trong đầu hắn cũng có thêm rất nhiều kiến thức liên quan tới rèn.

“Ta cần học bản vẽ rèn, mới có thể chế tạo trang bị.”

“Nhưng bây giờ ta có thể trực tiếp phân giải vũ khí!”

Điều khiến cho hắn vui nhất là kỹ năng thuật rèn này bổ sung thêm năng lực phân giải.

“Người chơi khác còn không lên tới nhất giai nhanh như vậy, những trang bị này cũng không dễ bán, ta đang lo nên làm gì, bây giờ thì tốt rồi!”

Hắn nhìn về phía những vũ khí trong ô túi đồ.

Ấn mở chức năng phân giải, sau khi chọn một vũ khí trong đó, một nhắc nhở bắn ra ngoài.

‘Có phân giải hay không?’

“Phân giải!”

‘Người đã nhận được sắt rèn x2’

Một giây sau, trong túi đồ của Tô Mộ có thêm ra một loại đồ hai thanh sắt thép.

“Tiếp tục phân giải!”

Tô Mộ cũng không do dự, tiếp tục phân giải những vũ khí trang bị trắng trong tay.

Sau khi phân giải xong lượng lớn vũ khí, Tô Mộ lấy được một trăm thanh sắt rèn, chỉ chiếm một ô vật phẩm.

“Lần này không cần lo nữa rồi!”

Sắt là nguyên liệu cơ bản để rèn vũ khí, dù bây giờ không có tác dụng với Tô Mộ, nhưng chờ đến lúc người chơi khác tăng cấp, cần làm trang bị thì giá của những nguyên liệu này tuyệt đối không thấp.

Hơn nữa so với những trang bị trắng kia, mình có thể gom được càng nhiều sắt rèn!

“Nếu đã có thể học kỹ năng thuật rèn thì có phải cũng có thể học những kỹ năng sinh hoạt khác không?”

Tô Mộ nhìn về những cửa hàng khác trong trấn.

“Dù sao cũng có thể dùng điểm kỹ năng để tăng max cấp, vậy ta còn khách khí gì chứ?”

Tô Mộ quả quyết đi đến những cửa hàng kia.

Sau khi thông qua cuộc nói chuyện, hẳn lại học được mấy kỹ năng sinh hoạt.

Chế tạo may: Có thể chế tạo đồ phòng ngự.

Chế tạo trang sức: Có thể chế tạo đủ loại đồ trang sức.

Thuật luyện kim: Có thể chế tạo đủ loại thuốc.

Kỹ xảo lột da: Có thể cắt da lông của động vật.

Kỹ xảo đào mỏ: Có thể biết được vị trí mỏ quặng, và thu thập.

Kỹ xảo hái thuốc: Có thể phân rõ thảo dược, tiến hành thu thập.

Tất cả những kỹ năng này đều là kỹ năng sinh hoạt, nếu muốn luyện tất cả thì tuyệt đối không phải một chuyện dễ dàng.

“Kéo max!”

Nhưng đối với Tô Mộ, những chuyện có thể dùng điểm kỹ năng đều không xem là chuyện!

“Tất cả lên cấp Đại Sư, thế này cũng quá vui vẻ rồi?”

Sau khi tăng lên max tất cả những kỹ năng sinh hoạt này, đáy lòng Tô Mộ rất sung sướng.

Mặc dù trong đó có một vài kỹ năng sinh hoạt cần phối hợp theo công thức mới có thể phát huy được tác dụng, nhưng loại công thức này, mình muốn có được còn không phải dễ dàng sao?

“Mặc kệ có cần đến hay không, học được mới là đạo lí!”

“Xin hãy gọi ta là đại sư sinh hoạt!”

Trong đầu có kỹ xảo cấp Đại Sư của các kỹ năng sinh hoạt, Tô Mộ cũng không nhận được đặc ý!

“Có thể đi tìm pháp sư n Thái kia rồi!”

Sau khi đi dạo trong trấn thêm một vòng, nhận ra không còn kỹ năng sinh hoạt nào có thể học tập được nữa, Tô Mộ đi về phía trung tâm thị trấn.

“Trên trấn còn có cả quán ăn và quán trọ, không biết có phải ăn cơm ở đó thì không cần phải trở về hiện thực nữa không?”

Trên đường, Tô Mộ nhìn thấy một căn nhà, bên trên có viết “Quán trọ trấn Bạch Vụ”.

Chỉ nhìn vào kích thước cũng có thể thấy quán trọ này thật sự không nhỏ, cho dù có vạn người vào cũng không thành vấn đề.

“Thị trấn này chắc là có thể bao trọn vài Tân Thủ thôn.”

“Ở phía sau quán trọ này chắc phải có thành hoặc chủ thành lớn hơn nữa?”

Căn cứ vào lối mòn của game online, đối bản đồ rõ ràng là việc không thể tránh khỏi.

Tô Mộ vừa bước chân ra khỏi Tân Thủ thôn, trong đầu đã suy nghĩ về cách đi đến chủ thành.

Ngay sau đó, hắn đi đến trước một kiến trúc.

“Hội liên hiệp pháp sư trấn Bạch Vụ?”

Chỗ này là một nơi giống với phòng làm việc lớn, vô cùng rộng lớn, còn có hai người mặc đồ pháp sư đứng ở cửa.

“Chào các người, ta tới tìm pháp sư n Thái.” Tô Mộ đi tới, lễ phép mở miệng nói.

Chương 62: Nghề nghiệp ẩn giấu.

“Mời đi theo ta!” Hai pháp sư đánh giá Tô Mộ vài lần, trong đó có một người ra hiệu, nói.

Tô Mộ đi theo phía sau hẳn, đi vào trong hiệp hội pháp sư.

Vừa vào cửa, khí tức ma pháp đã phủ vào mặt.

Toàn bộ hiệp hội có phong cách đầy thần bí, có cảm giác cổ xưa.

“Pháp sư n Thái, có nhà mạo hiểm tới!”

Đi qua một hành lang dài, pháp sư này đẩy cửa một gian phòng ra, báo cáo với người bên trong.

“Nhanh như vậy đã có nhà mạo hiểm tới rồi sao?”

Người trong phòng nghe báo cáo, lập tức đứng lên, gương mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Lời nói của hẳn khiến Tô Mộ nhú mày lại, có loại cảm giác kỳ quái không diễn tả được.

“Nhà mạo hiểm, mời ngồi!”

Chỉ chốc lát, pháp sư n Thái cũng phản ứng lại, chỉ vào chiếc bàn trong phòng, mở miệng cười nói.

Tô Mộ cũng không khách khí, ngồi vào một chiếc ghế.

Lúc này, pháp sư n Thái khoa tay múa chân trong hư không một chút, một chén trà đã xuất hiện trên mặt bàn ngay trước mặt Tô Mộ.

“Người đến tìm ta có chuyện gì sao?”

“Là đội trưởng vệ binh Tân Thủ thôn bảo ta đến đây, hẳn muốn ta chuyển cho người một lá thư.”

Tô Mộ dựa theo lưu trình nhiệm vụ, đưa lá thư ra.

Pháp sư n Thái nhận được thư, lập tức mở ra xem.

Hắn xem rất chăm chú, một lúc lâu sau, hẳn lộ ra một nụ cười yêu

thích: “Có thể đến trấn Bạch Vụ sớm như vậy, người có tiềm lực vô hạn đó!”

“À!”

Được NPC khen tặng khiến Tô Mộ thoáng chút xấu hổ.

Đúng lúc này, một thông báo nhảy ra trước mặt hắn.

‘Hoàn thành nhiệm vụ: Đi đến trấn Bạch Vụ, nhận thưởng: Băng Sương Phong Bạo!’

“Đến rồi!”

Thông báo này khiến cho hai mắt Tô Mộ sáng ngời.

Hắn vội vàng xem miêu tả kỹ năng này.

‘Băng Sương Phong Bạo (Cấp S): Tiêu hao 500 điểm lượng mana tạo ra một mảnh gió lốc băng sương, trong phạm vi 50m, kéo dài trong thời gian 5 giây, mỗi giây tạo thành 100% công kích ma pháp, kẻ thù ở trong gió lốc giảm 30% tốc độ di chuyển, cooldown 90 giây.’

“Quả nhiên là kỹ năng quần công cấp S có khác, xem ra rất mạnh!”

Sau khi nhìn thấy kỹ năng này, Tô Mộ khó nén được vẻ phấn khích trên mặt.

Băng Sương Phong Bạo mạnh hơn Hỏa Vũ nhiều.

Quan trọng là kỹ năng này là có thể tiếp tục thăng cấp!

“Nhà mạo hiểm trẻ tuổi, thoát nhìn người thật phấn khích.”

Đúng lúc Tô Mộ đang chuẩn bị thăng cấp Băng Sương Phong Bạo, n Thái sờ lên cằm râu dài, nói.

“À!”

Vấn đề này, Tô Mộ có phần không biết phải trả lời ra sao.

May mà n Thái không có ý hỏi tiếp, ngược lại mở miệng nói: “Ta

thấy người là nhân tài tu luyện ma pháp, ở chỗ ta có một loại vật phẩm, có lẽ có thể giúp đỡ người.”

“Nhiệm vụ đến rồi!”

Nghe thấy câu này, Tô Mộ híp mắt lại.

“Chẳng qua, nếu người muốn lấy được vật này, còn phải làm giúp ta một chuyện.” n Thái chưa nói hết.

“Chuyện gì vậy?”

“Trong rừng phía đông trấn Bạch Vụ, có một tên Goblin ta vô cùng ghét, nếu người có thể mang đầu của nó về, thứ này sẽ là của người!

n Thái vừa vuốt râu, vừa lấy ra một khối thủy tinh .

Đó là một khối thủy tinh hình lục giác màu lam, phía trên dường như tràn ngập ma lực mạnh mẽ.

‘Có tiếp nhận nhiệm vụ hay không: Tháo phạt rừng rậm Goblin, đánh giết Goblin pháp sư!(Nghề nghiệp)’

“Nhiệm vụ nghề nghiệp?”

Đối với nhiệm vụ xuất hiện, Tô Mộ cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Quan trọng nằm ở nhiệm vụ này ghi chú hai chữ nghề nghiệp.

“À, ta có thể hỏi một chút, thứ này có tác dụng gì sao?” Tô Mộ nhìn khối thủy tinh kia, như có điều suy nghĩ hỏi.

“Khối này thủy tinh liên quan đến một truyền thừa của vị pháp sư nào đó! n Thái chậm rãi mở miệng.

“Truyền thừa à?”

Câu nói này khiến Tô Mộ mở to hai mắt nhìn trong nháy mắt.

Đây không phải là chuyển chức nghề nghiệp ẩn giấu đó chứ!

Chuyển chức thành nghề nghiệp ẩn giấu, chắc chắn có thể học tập

càng nhiều kỹ năng rồi? Tô Mộ âm thầm vui vẻ.

Không nghĩ tới đưa thư còn có chỗ tốt như vậy.

Chẳng qua hẳn nghĩ lại, cũng có thể bởi vì mình là người đầu tiên ra khỏi Tân Thủ thôn, cho nên mới có thể nhận được nhiệm vụ liên quan đến nghề nghiệp ẩn giấu.

“Ta đã biết, ta sẽ đi!” Tô Mộ vội vàng tiếp nhận nhiệm vụ này.

“Với năng lực hiện tại của người, chưa chắc có thể đối phó với những Goblin kia, trong trấn có một sảnh Huyền Thưởng. Người có thể nhận các loại nhiệm vụ treo thưởng ở đó, phần thưởng cũng rất phong phú, có thể giúp người nhanh chóng tăng thực lực.”

“Ta đã biết!”

Tô Mộ khẽ gật đầu, tạm biệt n Thái.

Với thuộc tính của hắn bây giờ, đối phó một BOSS pháp sư Goblin, hẳn không khó khăn gì, trừ phi nói con BOSS kia có thuộc tính rất cao.

Nói tóm lại, tìm được con BOSS kia trước, nhìn thấy thuộc tính cụ thể của nó rồi lại nói.

“Vừa tìm kiếm BOSS, vừa luyện cấp.”

“Đi đến sảnh Huyền Thưởng kia xem thử một chút, thuận tiện làm một vài nhiệm vụ.”

Đi ra cửa hiệp hội pháp sư, Tô Mộ đi đến sảnh Huyền Thưởng theo chỉ dẫn của tên pháp sư đứng canh ở cửa.

...

Trong hiệp hội pháp sư.

n Thái vẫn còn cầm lá thư Tô Mộ mang đến trong tay.

Một đốm lửa đột nhiên hiện lên trên tay của hắn.

Trong ngọn lửa thiêu đốt, lá thư chậm rãi biến thành tro tàn.

“Tiềm lực của thiếu niên này có lẽ vượt quá sức tưởng tượng của ta, nhưng hẳn có thể quật khởi trong mảnh đất chết này sao?”

n Thái nắm chặt viên đá quý màu xanh lam kia, miệng thì thào vài từ.

Khuôn mặt già nua kia hiện lên một vẻ ưu sầu khó nói nên lời.

...

Thế giới thực.

Tần Phân đang sửa sang lại kiểu tóc của mình.

Thân là cậu ấm nổi danh ở Ma Đô, hẳn luôn luôn ăn nói cực kì phách lối.

“Tung tin ra rồi sao?”

Bên kia, vừa kết nối điện thoại, âm thanh đã vang lên.

“Đã tung ra, hiện tại tất cả top 10 hot search Weibo đều là chuyện Tô Mộ hợp tác với tập đoàn Tần thị chúng ta, mở ra livestream đầu tiên.” Đầu bên kia, một âm thanh vang lên rất nhanh.

“Chọn được địa điểm chưa?” Tần Phân lấy một phần keo vuốt tóc, chải tóc, nhìn qua cực kì khuôn phép.

“Đã định ở phòng họp của toà cao ốc công ty, người xem thời gian khi nào thì phù hợp?” Đầu kia hỏi.

“Định vào tám giờ tối mai đi!”

“Đã rõ, Tần tổng!”

Tần Phân lập tức cúp điện thoại.

Chương 63: Tô Mộ thật giả.

Hắn cầm điện thoại lên, tìm kiếm số điện thoại của người liên hệ Tô Mộ trong danh bạ, bấm gọi.

“Tút! Tút!”

“Tần tổng, đã sắp xếp xong rồi sao?”

Sau hai tiếng kêu bận, một giọng nói địa phương vang lên từ đầu bên kia.

“Sắp xếp xong rồi, tám giờ tối mai, người gửi vị trí cho ta, ta lập tức kêu máy bay tư nhân đi đón người!” Tần Phân lập tức trả lời.

“Được, chẳng qua lúc trước ta đã nói rồi, lần này tiền kiếm được từ livestream, ta chắc chắn lấy một nửa!”

“Yên tâm, đều là của người!”

Tần Phân đồng ý ngay, hoàn toàn không định cò kè mặc cả.

“Hợp tác với Tần tổng thật là sướng mà!” Một âm thanh vui vẻ cũng truyền tới từ đầu bên kia.

Trong thế giới hiện thực, tin tức liên quan tới chuyện Pháp Thần đệ nhất trong Thần Đồ, “Tô Mộ” muốn livestream truyền khắp các nền tảng lớn, gây nên sóng gió to lớn.

“Tô Thần chắc chắn rất đẹp trai nhỉ? Lại sắp livestream rồi, mong đợi quá!”

“Ta tương đối tò mò cách luyện cấp của Tô Thần, còn cả đoàn đội sau lưng hắn nữa.”

“Không nhìn thấy là liên hợp với tập đoàn Tần Thị sao? Không chừng Tô Thần chính là người ở rể của tập đoàn Tần Thị đấy?”

“Nghe nói lần này Tô Thần sẽ dùng kỹ năng trong Thần Đồ ngoài thực tế, không biết là thật hay giả.”

“Nếu chuyện này là thật, chắc cả thế giới đều sẽ nhắc lên sóng gió rồi?”

Trên mạng, đủ loại lời bình luận bay đầy trời, livestream lần này hot vượt qua tất cả các lần livestream trước kia.

Sở dĩ có thể đạt được hiệu quả như vậy, tất cả đều là bởi vì cái tên “Tô Mộ” này.

...

“Hắt xì!”

Sảnh Huyền Thuởng của trấn Bạch Vụ.

Tô Mộ xoa mũi, lông mày nhú lại thành một chữ hình (丷).

“Sao lại có cảm giác không đúng lắm nhỉ?”

Trong đại sảnh to lớn này, ngoại trừ những NPC kia ra, không có một bóng người, nhưng lại khiến cho Tô Mộ có cảm giác bị chus ys.

“Không nghĩ những chuyện kia nữa, tìm một chút xem có nhiệm vụ liên quan đến rừng rậm Goblin không.”

Dứt bỏ những suy nghĩ linh tinh, Tô Mộ tìm kiếm trong đại sảnh.

Hầu như mỗi một nhiệm vụ đều đánh dấu địa điểm rõ ràng, phần thưởng sau khi hoàn thành nhiệm vụ cũng được ghi rõ ràng.

Có những nhiệm vụ trực tiếp cho đồng vàng, có những nhiệm vụ trực tiếp cho trang bị, còn có một vài nhiệm vụ trực tiếp cho nguyên liệu.

“Nhiệm vụ này thích hợp với ta đấy!”

Tìm một lát, một nhiệm vụ đã thu hút sự chú ý của Tô Mộ.

‘Giết Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo (tinh anh): Đi tới rừng rậm Goblin, đánh chết 100 con Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo, phần thưởng sau khi hoàn thành nhiệm vụ: 100 đồng vàng, pháp trượng

của Goblin (bản vẽ).’

Phần thưởng của nhiệm vụ này không phải trang bị, mà là một bản vẽ trang bị.

‘Pháp trượng của Goblin (cấp A): Công kích + 50, tinh thần + 50, trí lực + 50, cấp bậc: Cấp 5 nhất giai (yêu cầu chế tạo: Sắt rèn: 50, máu Goblin: 20, xương Goblin: 20, Thuỷ Tinh Ma Pháp nhất giai).’

“Vũ khí tinh thần cao, trí lực cao, được đấy!”

Sau khi nhìn thấy bản vẽ của vũ khí này, Tô Mộ cũng định tự luyện chế một thanh pháp trượng như thế.

Cốt kiếm Pháp Sư tuy rằng tăng công kích, nhưng pháp trượng Goblin có tinh thần cao và trí lực cao này, hiển nhiên thích hợp với mình hơn.

Hơn nữa dùng pháp trượng đập người, có thể có cảm giác hơn nhiều khi dùng cốt kiếm.

“Nhận!”

Tô Mộ trực tiếp nhận nhiệm vụ tinh anh này.

Về chuyện đi đâu tìm nguyên liệu để chế tạo trang bị này, tin rằng những Goblin kia sẽ cho mình đáp án.

“Nhận hết đi!”

Tô Mộ lại nhìn danh sách nhiệm vụ một chút, nhận hết một vài nhiệm vụ có liên quan đến rừng rậm Goblin.

Dù sao cũng là thuận đường làm thôi, những phần thưởng kia không lấy thì phí quá.

“Xuất phát!”

Nhận xong nhiệm vụ, Tô Mộ đi theo chỉ dẫn đến rừng rậm Goblin.

“Kéo max kỹ năng này đã!”

Vừa đi, hắn vừa tăng cấp cho kỹ năng Băng Sương Phong Bạo.

‘Băng Sương Phong Bạo (cấp S) tăng cấp thành công lên Băng Sương Phong Bạo (cấp SS).’

‘Băng Sương Phong Bạo (cấp SS) tăng cấp thành công lên Băng Sương Phong Bạo (cấp SSS).’

‘Băng Sương Phong Bạo (cấp SSS): Tổn 1000 điểm lượng mana, thả ra một mảnh Băng Sương Phong Bạo trong khu vực đường kính 100m, thời gian kéo dài 8 giây, mỗi giây gây ra tổn thương bằng 200% công kích ma pháp, giảm 50% tốc độ di chuyển của kẻ địch trong phạm vi của Băng Sương Phong Bạo, có 10 % xác suất bị đóng băng, cooldown 80 giây.’

“Không hổ là kỹ năng cấp SSS!”

Nhìn thấy hiệu quả của Băng Sương Phong Bạo cấp max, Tô Mộ há miệng to.

Công kích ma pháp bây giờ của mình là 780 điểm.

Tổn thương của một đòn Băng Sương Phong Bạo là 1560 điểm.

Thời gian kéo dài 8 giây.

Tổng tổn thương là 12480!

Hơn nữa khi mở ra trạng thái Huyết Mạch Pháp Thần, phạm vi của kỹ năng này ước chừng có thể đạt đến đường kính 300m!

“Khoảng cách 300m, e rằng chắc không có người nào có thể thoát khỏi phạm vi của Băng Sương Phong Bạo rồi?”

“Nhưng quá hao phí lượng mana rồi!”

Tô Mộ càng xem càng yêu thích kỹ năng này.

Cho dù khi mở ra Huyết Mạch Pháp Sư, một Băng Sương Phong Bạo phải hao phí 3000 điểm lượng mana, nhưng lượng mana của mình hoàn toàn đủ dùng!

“Có bao nhiêu, ta giết bấy nhiêu!”

Tô Mộ lộ vẻ mặt tươi cười, chạy về phía rừng rậm Goblin.

Với tốc độ của hắn, sau mấy chục phút, một khu rừng đầy cây lớn che trời đã xuất hiện trong tầm mắt.

So với rừng rậm trong thôn Người Mới, cây cối chỗ này càng tươi tốt và rậm rạp hơn.

Không ít chỗ bị che mất tầm nhìn rồi.

“Sột sột soạt soạt!”

Tô Mộ vừa mới tới gần, trong rừng đã vang lên động tĩnh không nhỏ.

“Có mai phục sao?”

Không đủ tầm nhìn, Tô Mộ không thấy được tình hình của quái vật trong rừng.

Nhưng với phòng ngự và lượng máu bây giờ của mình, cho dù có một đội Goblin thì hắn cũng không hoảng chút nào!

“Không biết tình hình trong bụi cỏ mà đã đi vào là hành động nguy hiểm, ta vẫn nên trực tiếp sử dụng kỹ năng thì tốt hơn!”

Nhưng Tô Mộ không trực tiếp đi vào rừng.

Đây là ý thức của một người chơi!

“Thử kỹ năng mới một lần xem sao!”

Hắn nhìn về phía trong rừng, miệng nhếch lên.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Mở trạng thái Huyết Mạch Pháp Thần, không khí trong phạm vi 300m đột nhiên âm u lạnh lẽo.

Một giây kế tiếp, hơi nước trong không khí bắt đầu ngưng tụ lại, biến thành từng bông hoa tuyết.

“Vù! Vù!”

Chương 64: Phục Kích

Bão nổi lên bốn phía, hoa tuyết chậm chậm rơi xuống.

Trong nháy mắt nhiệt độ cực thấp đã ảnh hưởng tới tất cả quái vật trong phạm vi cơn bão này.

“Người đã giết chết Lính Trinh Sát Goblin, nhận được 10 điểm kinh nghiệm!”

“Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!”

“Người đã giết chết Đạo Tặc Goblin, nhận được 10 điểm kinh nghiệm!”

“Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!”

“Người đã giết chết Chiến Sĩ Goblin, nhận được 10 điểm kinh nghiệm!”

Sau vài giây, từng nhắc nhở xuất hiện trên giao diện của Tô Mộ.

“Loại cảm giác này sáng khoái đấy!”

Kỹ năng Băng Sương Phong Bạo có diện tích bao phủ lớn, Tô Mộ còn không cần cả dẫn quái.

Quan trọng nhất là, ngay cả Goblin thế nào, mình còn chưa nhìn thấy!

...

Thế giới hiện thực.

Một người đang ngồi ở trên ghế sofa, thỉnh thoảng chơi một đạo cụ trong tay.

“Hỏa Cầu Thuật!”

Hắn hô to một câu, tay trái hất lên.

Một giây kế tiếp, một quả Hoả Cầu bỗng dừng bay ra, sau khi đi tiếp mấy mét trong không trung thì biến mất.

“Ảo thuật này mới có thể lừa được những người đó.”

“Cho dù có bị phát hiện thì cũng không sao, dù sao đã có nhà họ Tần công rồi!”

Sau khi thử thành công, người này lộ ra một nụ cười bỉ ổi.

Không sai, hẳn chính là “Tô Mộ” đã liên hệ với Tần Phân, chuẩn bị lấy thân phận “Pháp Thần” để livestream.

Dù sao trong thế giới hiện thực, không ai có thể phân biệt được cấp bậc của hắn, đương nhiên cũng không có ai biết hắn không phải “Tô Mộ” thật.

Nói cách khác, chỉ cần thủ pháp ảo thuật của hắn đủ tốt, là có thể lừa tất cả mọi người, bao gồm cả Tần Phân.

Về mục đích hắn làm như vậy thì chỉ có một.

Tiền!

“Pháp Thần” Tô Mộ tuyệt đối là tồn tại hot nhất trong chủ đề lưu lượng trọng tâm hiện nay.

Livestream với độ chú ý này, số tiền hắn có thể mò được tuyệt đối đếm không hết.

Có số tiền này, hắn có thể mua lượng lớn đồng vàng Thần Đồ, sống trong Thần Đồ càng tốt.

Vì lần livestream này, hắn đã luyện tập ảo thuật biến ra Hoả Cầu trong không trung không dưới nghìn lần, căn bản không thể thất bại được.

“Cảm ơn người rồi, người anh em Tô Mộ.”

“Nhưng đây cũng là đương nhiên thôi, ai bảo chúng ta vừa hay trùng tên trùng họ cơ chứ!”

Trên bàn của hắn có một tấm thẻ căn cước, tên trên đó hiển nhiên cũng là: Tô Mộ.

Mà đây cũng là nguyên nhân lớn nhất khiến hắn dám dùng trò lừa bịp này!

Rừng rậm Goblin.

Sau khi một loạt nhắc nhở liên tiếp kết thúc, Tô Mộ nhìn thanh EXP của mình.

3120/12000.

Cách điểm thăng cấp cũng không ít đâu.

“Một lần chỉ được hơn hai trăm, lại kích hoạt Hào Quang Cửa Pháp Thân 5 lần!”

Rồi hắn lại nhìn trí lực.

345 (+ 50)

Xét tổng thể thì, giết những quái vật cùng cấp, cũng sẽ có xác suất kích phát ra Hào Quang Cửa Pháp Thân.

“Bắt đầu nhặt đồ.”

Phạm vi ba trăm mét xung quanh rừng Goblin đều đã được giải quyết xong, Tô Mộ sải bước tiến vào trong rừng.

Ngay sau đó, ở bên cạnh những lùm cây, hắn đã nhìn thấy thi thể của Goblin nằm trên mặt đất.

Hình dạng giống với đại đa số Goblin trong anime, những những Goblin này cao lớn hơn một chút, trong tay cũng cầm vũ khí không giống nhau.

Bởi vì đã tử vong, Tô Mộ không nhìn thấy thuộc tính cụ thể của bọn chúng.

“Phân tán quá xa rồi, nhặt đồ còn phiền phức hơn đánh quái nữa!”

Dưới sự che chắn của các lùm cây, Tô Mộ rất khó phân biệt nơi

nào có thể nhặt đồ, chỉ có thể đi từng nơi để tìm.

“Mười mấy món trang bị trắng, phân giải toàn bộ rồi.”

“Còn có máu của ba con Goblin, xương của năm con Goblin, tỉ lệ rơi đồ này thật sự quá thấp rồi!”

Kiểm tra lại đồ thu hoạch trong tay, Tô Mộ gãi đầu.

Nếu như đây là game online truyền thống, mình chắc chắn sẽ nhận được danh hiệu: Đồ bật hack.

Nhưng làm một đồ bật hack vui vẻ, thì ai có thể từ chối chứ?

“Lại nói, hack của mình tới từ đâu nhỉ? Mình có hệ thống gì sao?”

Mở ra kỹ năng rèn của mình, Tô Mộ vừa sử dụng chức năng phân giải, vừa tự hỏi.

Nhưng mặc dù hần phỏng đoán như vậy, cái gọi là “hệ thống” không trả lời bất cứ câu hỏi nào của hần cả.

“Không nghĩ nữa, tiếp tục thăng cấp là xong chuyện rồi!”

Tô Mộ cũng chẳng muốn nghĩ nữa, chờ sau khi mình thành thần, tất cả đều không còn là vấn đề nữa.

“Vũ khí đã được phân giải xong, may mà kỹ năng cũng có thể phân giải đồ phòng ngự.”

Nhìn những món đồ phòng ngự trang bị trắng trong túi, Tô Mộ tiếp tục phân giải.

‘Phân giải thành công, bạn nhận được vải ma văn x1’

‘Phân giải thành công, bạn nhận được vải ma văn x1’

Giống với rèn, những vải ma văn này tối đa có thể xếp chồng lên 100 tấm.

“Giữ lại, không dùng có thể đem đi bán!”

“Những ô này cũng đủ dùng rồi!”

Sau khi học được hai kĩ năng sinh tồn này, Tô Mộ cũng có thể yên tâm nhất trang bị trắng rồi.

“Giết thêm 26 con Lính Trinh Sát Goblin, 47 con Đạo Tặc Goblin, 18 con Chiến Sĩ Goblin nữa, là có thể hoàn thành ba nhiệm vụ rồi.”

“Một nhiệm vụ 100 đồng vàng, không tệ.”

Nhìn thanh nhiệm vụ của mình.

Ngoại trừ những nhiệm vụ tinh anh, còn có ba nhiệm vụ khác yêu cầu giết một trăm con Lính Trinh Sát Goblin, một trăm con Đạo Tặc Goblin và một trăm con Chiến Sĩ Goblin.

Vừa rồi mình mới ra chiêu Băng Sương Phong Bạo, gần như sắp hoàn thành rồi!

“Quan sát phía trước trước đã, đến khu vực nào nhiều quái rồi lại phóng kỹ năng.”

Địa hình trong rừng rất phức tạp, cỏ dại mọc thành từng cụm.

Tô Mộ cứ đi về hướng một mảnh lùm cây um tùm.

Tuy nói mình có thể trực tiếp dùng Băng Sương Phong Bạo để mở đường, nhưng nhất đồ thực sự phiền phức quá rồi.

Tìm thấy vài con Goblin trước đã, xem xem thuộc tính của nó là gì rồi nói.

Nhưng sau khi Tô Mộ lại gần, một con Goblin đột nhiên nhảy ra từ sau lưng hắn.

‘Người bị đánh choáng!’

Một giây sau, Tô Mộ cảm thấy một cảm giác mê man truyền đến từ phần đầu, cả người lập tức sững sờ tại chỗ.

Cùng lúc đó, trên đầu của hắn cũng xuất hiện một tổn thương.

-67!

Một giây sau, Tô Mộ khôi phục tỉnh táo, cũng nhìn thấy được con

quái phía sau.

Đó là một con Đạo Tặc Goblin cầm dao găm trong tay.

‘Đạo Tặc Goblin’

Cấp bậc: Cấp 2 nhất giai

Giá trị sinh mệnh: 1500/1500

Lực công kích: 300

Phòng ngự vật lý: 50

Phòng ngự ma pháp: 50

Kỹ năng: Phục kích

Chương 65: Phục Kích (2)

Miêu tả: Những con Đạo Tặc Goblin này nắm giữ kỹ năng ẩn nấp trong rừng, chúng có công kích rất cao, hơn nữa còn có thể đánh choáng kẻ địch.

“Đồ rác rưởi nhà người, người không có gì chơi, lại đi chơi trò đánh lén à!”

Mặc dù tổn thương mà kỹ năng của Đạo Tặc Goblin gây ra trên người mình không cao, nhưng thân là một pháp sư “phóng khoáng”, bị một con đạo tặc phục kích, khiến cho Tô Mộ vô cùng khó chịu.

“Ta chém chết người!”

Tô Mộ giơ cốt kiếm lên, gõ về phía Đạo Tặc Goblin.

-256!

-1!

Con số tổn thương của hai bên hiện ra cùng lúc.

Không tăng thêm bất kì kĩ năng nào, công kích của Goblin bình thường chỉ có thể cường chế tạo thành 1 điểm tổn thương cường chế cho Tô Mộ mà thôi, nhưng Tô Mộ công kích bình thường lại mang đi không ít lượng máu của Đạo Tặc Goblin.

“Kidney shot!”

“Backstab!”

“Công Kích Xuyên Thấu!”

Tô Mộ chỉ dùng vài kĩ năng thích khách, không hề dùng những kĩ năng khác.

Đây chính là trận quyết đấu giữa các “đạo tặc”.

‘Người đã giết chết Đạo Tặc Goblin!’

Ngay sau khi Goblin ngã xuống, Tô Mộ cũng giành được thắng lợi.

Hắn vươn tay, nhặt tất cả đồ vật rơi ra từ Đạo Tặc Goblin.

“Người nhận được kỹ năng: Phục Kích!”

“Ra kỹ năng á?”

Nhìn thấy kĩ năng dư ra trong ô túi đồ, Tô Mộ không dám tin lắm.

Đây là lần đầu tiên hắn nhặt được kỹ năng rơi ra đấy.

Nữ thần may mắn cuối cùng cũng chiếu cố mình rồi sao?

‘Phục Kích (cấp E): dưới trạng thái ẩn thân, lần công kích đầu tiên có thể khiến cho kẻ địch mê man 1 giây, cũng tạo thành tổn thương bằng 150% công kích vật lý’

“Lại là kỹ năng cấp E!”

“Trực tiếp kéo max!”

Đây là kỹ năng rơi ra từ Đạo Tặc Goblin, là kĩ năng điển hình của nghề nghiệp thích khách.

Suy cho cùng, không có nghề nghiệp ẩn thân, hiển nhiên không có cách nào sử dụng kỹ năng này rồi.

May mà Tô Mộ đã học được kỹ năng Tàng Hình rồi.

‘Phục kích (cấp E) thăng cấp thành công thành phục kích (cấp D)’

...

‘Phục kích (cấp A) thăng cấp thành công thành phục kích (cấp S)
】

‘Phục kích (cấp S): dưới trạng thái ẩn thân, lần công kích đầu tiên có thể khiến cho kẻ địch mê man 3 giây, cũng tạo thành tổn thương bằng 600% công kích vật lý’

“Ok rồi, chắc kỹ năng này cũng có thể khiến boss bị choáng 1 giây nhỉ?”

Nghĩ tới kỹ năng Phục Kích kết hợp với Tàng Hình, Tô Mộ đã tưởng tượng ra hình ảnh trong đầu rồi.

Nghề nghiệp thích khách vẫn luôn là khắc tinh của nghề nghiệp pháp sư.

Nhưng nếu pháp sư còn thích khách hơn cả thích khách thì sao?

...

Sân bay Ma Đô.

Thân là phú hào giàu nhất, máy bay tư nhân mới là vật phù hợp nhất.

“Lão Vương, đã lâu không gặp!”

Tần Phân ngồi trên máy bay của hắn, nhìn người đàn ông hơn ba mươi tuổi trước mắt, nhiệt tình tiến lên ôm đối phương.

“Từ hơn một tháng trước, khi game Thần Đồ xuất hiện, chúng ta đã không gặp nhau nữa đúng không?” Lão Vương cũng ôm chặt lấy Tần Phân.

Có thể nhìn ra, mối quan hệ giữa hai người bọn họ vô cùng tốt.

“Đừng nói nữa, đều tại game Thần Đồ này, những ngày tháng tốt đẹp của chúng ta coi như chấm dứt rồi, mấy lão gia tử trong nhà cũng chơi game rồi.” Giọng điệu của Tần Phân tràn đầy bất đắc dĩ.

“Ai nói không phải đâu!” Lão Vương cũng thở dài một hơi.

Vốn dĩ bọn họ không cần phải lo đến miếng cơm manh áo, oai phong một cõi, địa vị cũng áp đảo vô số người, nhưng từ khi game Thần Đồ xuất hiện, lại khiến cho bọn họ có cảm nhận được nguy cơ trước nay chưa từng có.

“Lần này đi gặp Tô Mộ đó, chúng ta phải liên thủ với nhau bàn chuyện hợp tác với hắn. Ta tin là với tiền vốn của hai nhà chúng ta, hắn chắc chắn sẽ không từ chối đâu, đợi đến khi đón được hắn ở Ma Đô, chúng ta liên thủ tạo một công hội trong Thần Đồ nhé?”

Tần Phân chậm rãi lên tiếng, trong lòng đã sớm ấp ủ kế hoạch lớn rồi.

Mượn sức kêu gọi của Tô Pháp Thần, hắn tin rằng Thần Đồ sẽ là nơi tiếp theo hắn có thể hô phong hoán vũ!

“Phải, hai huynh đệ chúng ta liên thủ, thì còn chuyện gì không thể làm được chứ?”

Lão Vương nghe vậy, vẻ mặt cũng trở nên kích động.

Tay của hai người càng nắm chặt nhau hơn.

Bọn họ đều đang tưởng tượng sự huy hoàng sẽ tạo ra cùng với Tô Pháp Thần!

“Khu rừng rậm này rất lớn, hơn nữa nguy cơ bốn phía.”

“Đối với những người chơi vừa tới trấn Bạch Vụ, chỗ này tuyệt đối không phải nơi luyện cấp tốt gì cả.”

Trong rừng, Tô Mộ không nhìn nổi trợn trắng mắt.

Mình vốn muốn đi dẫn đến một nhóm quái, sau đó trực tiếp dùng

Băng Sương Phong Bạo.

Nhưng những bụi cỏ nhìn như rất an toàn kia, luôn thỉnh thoảng lại xuất hiện một con quái Đạo Tặc Goblin phục kích.

Thế này thì con mẹ nó ai chịu nổi chứ?

“Trực tiếp quét sạch một đường vào trong, cùng lắm thì nhặt đồ có hơi phiền toái thôi!”

Tuy rằng tổn thương Đạo Tặc Goblin gây ra không cao, nhưng tính vũ nhục rất mạnh, Tô Mộ cũng không nghĩ đến chuyện tự quái nữa.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Mở trạng thái Huyết Mạch Pháp Thần, Tô Mộ đánh một đòn về khu vực phía trước.

Băng lạnh thấu xương, gió bão vô tình.

Với lượng máu của quái vật bình thường, căn bản không chống đỡ nổi Băng Sương Phong Bạo hoàn chỉnh, vừa bị tổn thương mấy phát đã đi đời nhà ma rồi.

Sau khi những Đạo Tặc Goblin núp ở trong bụi cây rậm rạp kia chết, thi thể của chúng nó cũng hiện ra.

‘Người đã giết chết Linh Trinh Sát Goblin, nhận được 10 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

‘Người đã giết chết Đạo Tặc Goblin, nhận được 10 điểm kinh nghiệm!’

‘Người đã giết chết Chiến Sĩ Goblin, nhận được 10 điểm kinh nghiệm!’

“Chỉ tăng thêm hơn 1400 điểm kinh nghiệm thôi sao? Hào Quang Cửa Pháp Thần kích hoạt 2 lần rồi?”

Lần này, quái vật trong khu vực phía trước hiển nhiên không nhiều như vậy.

“Năng Lượng Thức Tỉnh!”

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ quả quyết dùng kỹ năng thức tỉnh, để cho mình ở trong trạng thái nhanh chóng phục hồi lượng mana, sau đó sử dụng kỹ năng Chớp Nhoáng thoát ần thoát hiện trong từng bụi cây, nhặt lên những đồ vật rơi từ thi thể của quái Goblin.

“Tích! Tích! Tích!”

Sau khi nhặt được không ít túi, tin nhắn riêng của hắn đột nhiên vang lên.

Chân mày Tô Mộ cau lại, mở tin nhắn riêng ra.

Chương 66: Bán ra bộ đồ Xương Khô.

Cài đặt tin nhắn riêng trong Thần Đồ vô cùng thông minh, mình đã cài đặt chặn rồi, chỉ có một loại tin nhắn mới có thể gửi vào.

“Người anh em, bộ trang bị Xương Khô kia của người, 2000 đồng vàng có bán không, nếu không hài lòng với giá này, thì ta cũng không còn cách nào khác!”

Tin nhắn đối phương gửi tới vô cùng trực tiếp.

Từ một câu nói đơn giản này không khó nhìn ra, 2000 đồng vàng đã là giá giới hạn của đối phương.

“Lúc này có thể lấy ra 2000 đồng vàng, chỉ e là đại lão nào đó rồi!” Nhìn thấy tin nhắn này, Tô Mộ sờ cằm.

Đối với bộ đồ Xương Khô, giá trong lòng của mình cũng là 2000 đồng vàng.

Đây cũng là nguyên nhân tin nhắn này của đối phương có thể gửi tới.

Cài đặt của mình đúng là chặn những người ra giá 2000 đồng vàng trở xuống.

“Cho thêm chút đi, đây là bộ đồ đấy!”

Nhưng cho dù đối phương nói vô cùng trực tiếp, Tô Mộ cũng không có ý định cứ bán đi như vậy.

Loại đồ như điểm mấu chốt này, thì cũng phải thử ra mới biết!

...

Trong thôn Người Mới số 489.

Một người đàn ông đẹp trai, có dáng người khôi ngô, cầm một thanh kiếm sắc trong tay, đang đối kháng với một Sói Hoang cấp 5.

-196!

Một con số tổn thương không nhỏ hiện ra trên đầu Sói Hoang.

Với lượng máu của Sói Hoang cấp 5, một đòn này giảm đi một phần ba lượng máu của nó, đủ để nhìn ra công kích của chiến sĩ này cao thế nào.

“Lão gia, đã liên hệ được với người chơi bán bộ đồ Xương Khô kia rồi, nhưng nghe giọng điệu của hắn, hình như 2000 đồng vàng còn chưa đủ!”

Có không ít người đứng bên cạnh chiến sĩ này, một người trong đó lên tiếng.

Nhìn bề ngoài của người đàn ông, nhiều nhất cũng chỉ hơn 20 tuổi, thế nhưng người đó lại gọi hắn là lão gia.

“Hắn đang đang thăm dò điểm mấu chốt của chúng ta, người trả lời hắn, chúng ta chỉ trả được 2000 đồng vàng.”

Lão gia nghe vậy, biểu cảm vô cùng bình tĩnh, tiếp tục chiến đấu với con Sói Hoang kia.

“Ô!”

Sói Hoang nhanh chóng ngã xuống đất, lão gia không tiếp tục giết quái, mà đứng ở một bên, kiên nhẫn chờ đợi.

Tên của hắn là Lý Tiêu.

Họ Lý này tuyệt đối có thể nói là một họ lớn ở Hoa quốc.

Mà thân phận của hắn cũng rất lớn.

Hắn là nhà giàu ẩn hình có giá trị trăm tỷ.

Đây không phải là tài sản gì có giá trăm tỷ, mà hắn có trăm tỷ tiền mặt thật!

Hoa quốc rộng lớn, mặc dù nhà giàu ẩn hình giống như hắn không nhiều, nhưng tuyệt đối cũng không ít.

So với những người có địa vị lớn trong xã hội kia, có lẽ bọn họ không so được danh lợi, nhưng lại có thể chi phối sự sống chết của không ít doanh nghiệp.

Chỉ có những người có số tiền lớn như bọn họ, mới có thể gom ra 2000 đồng vàng trong khoảng thời gian này.

“Lão gia, người kia còn chưa trả lời lại chúng ta, người xem?” Đợi một hồi lâu, thuộc hạ hơi thấp thỏm, dò hỏi.

“Những lúc này, so xem ai có kiên nhẫn hơn!” Gương mặt Lý Tiêu không có bất kỳ thay đổi nào.

Người khác thấy thái độ này của hắn, không hện mà cùng xuất hiện ánh mắt bội phục.

Nhà giàu ẩn hình có thể có giá trị con người trăm tỷ, ai mà không phải người có bụng dạ thâm sâu, không phải tư bản lão luyện chứ?

Việc loại người này am hiểu nhất chính là đàm phán.

Lý Tiêu càng là người thạo nghề trong đó.

Nhưng lại qua một hồi lâu, hoàn toàn không có tin nhắn sau đó

nữa, sự bình tĩnh của hắn bắt đầu dao động.

Những trị số bộ đồ Xương Khô tăng thêm, không cần nói cũng biết.

Một chiến sĩ chỉ cần mặc bộ trang bị này vào, sau này tất nhiên sẽ luyện cấp thuận buồm xuôi gió trong thế giới Thần Đồ.

Nếu đây chỉ là một trò chơi, căn bản không cần thiết phải tốn giá cao như vậy.

Nhưng vấn đề là: Đây không chỉ là một trò chơi!

Lý Tiêu đã hơn sáu mươi tuổi rồi.

Mỗi một ngày, hắn đều có thể cảm giác được sức sống của mình đang hao mòn.

Trò chơi Thần Đồ đã mang lại cơ hội trẻ hoá cho hắn, cũng cho hắn một hy vọng mới.

Cải lão hoàn đồng, sống mãi không chết!

Đây là thứ dùng bao nhiêu tiền cũng không đổi lại được!

“Chúng ta tổng cộng có bao nhiêu đồng vàng?”

Hắn hít sâu một hơi, vẻ bình tĩnh trên mặt đã không còn tồn tại nữa.

“2200 đồng vàng, người của bộ tài vụ còn đang thu.” Thuộc hạ bên cạnh vẫn cung kính trả lời.

“Nói với người kia, 2200, chúng ta trực tiếp mua đấu giá!”

Lý Tiêu nắm chặt nắm đấm, đây là lần đầu tiên hắn lựa chọn thỏa hiệp từ trước tới nay.

...

“2200?”

Nhìn thấy tin nhắn trò chuyện riêng, trông mắt Tô Mộ quay vòng.

Giá tiền này tuyệt đối không thấp.

Hiện tại bán đi, mình chắc chắn sẽ không thua thiệt.

Nói thế nào đây nhỉ?

Với cấp bậc bây giờ của mình, nói là lũng đoạn trang bị cực phẩm nhất của phòng đấu giá thì cũng không quá.

Đến lúc đại đa số người đều có thể mặc bộ đồ Xương Khô, e là mình đã đánh ra trang bị càng cao cấp hơn rồi.

Chờ mình đưa lên những trang bị kia, so ra thì, sức hấp dẫn của bộ đồ Xương Khô đối với những ông chủ nhà giàu kia nhất định sẽ giảm xuống.

“Bán đi!”

Tô Mộ quả nhiên bán đi.

Loại đồ như đồng vàng này, đổi thành ai cũng sẽ không chê nhiều!

Mở phòng đấu giá ra, hẳn sửa giá của bộ đồ Xương Khô thành 2200 đồng vàng.

‘Gửi bán thành công!’

Gần như ngay khi vừa thay đổi giá, thì bộ đồ Xương Khô đã bị mua đi rồi.

“Đây đúng là ông chủ lớn thật!”

Nhìn số lượng đồng vàng đang chờ rút, Tô Mộ mỉm cười hài lòng.

“Hợp tác vui vẻ, có thể kết bạn không? Nếu có trang bị mạnh hoặc kỹ năng của chiến sĩ, có thể trực tiếp liên hệ ta, giá cả đảm bảo khiến người hài lòng!”

Chỉ chốc lát, đối phương lại gửi thêm một tin nhắn tới.

Lần này, Tô Mộ trực tiếp chọn mặc kệ.

Nhiều ông chủ như vậy, chỉ cần mình có đủ đồ, còn sợ không bán

được sao?

Về kỹ năng à?

Thì xin lỗi, còn không đủ để chính ta học!

“La! La! La!”

Vừa ngâm nga bài hát, Tô Mộ vừa tiếp tục dịch chuyển trong rừng rậm.

Nếu có pháp sư khác nhìn thấy Tô Mộ sử dụng Chớp Nhoáng chỉ vì nhật đồ nhanh hơn, e là từng người sẽ trợn tròn mắt trắng lên.

Đây con mẹ nó là sự tùy hứng của Pháp Thần sao?

Chương 67: NPC trong rừng

Hoa quốc, một nhóm người đứng gần hàng rào đá cạnh bờ sông.

“Bây giờ trên mạng thảo luận cực kỳ sôi nổi, cái tên Tô Mộ kia muốn hợp tác livestream cùng nhà họ Tần, chuyện này cần phải kiểm soát cho tốt đấy!”

“Yên tâm đi, người của chúng ta đã tới đó rồi, đang bàn bạc cùng nhà họ Tần.”

“Sợ rằng lần livestream này, ánh mắt của toàn thế giới đều sẽ tập trung về đây.”

“Ta lại khá là tò mò mảnh khoé của lần livestream này, những kỹ năng trong trò chơi thật sự có thể mang ra thực tế sao?”

“Buổi tối ngày mai sẽ biết rõ thôi!”

Những người này, người một lời, ta một câu, biểu cảm trên khuôn mặt họ đều rất nghiêm trọng.

...

‘Người có được máu của Goblin!’

‘Người có được xương của Goblin!’

...

“Trên cơ bản đã sắp thu thập đủ nguyên liệu rồi, nhưng mà Thuỷ Tinh Ma Pháp nhất giai này kiếm ở đâu đây?”

Nhật thi thể của Goblin, Tô Mộ nhìn những nguyên liệu chất đống trong túi đồ, hẩn nheo mắt lại.

Thuỷ Tinh Ma Pháp này rõ ràng là không dễ dàng có được rồi.

Không có cách nào khác, trên tinh thể Thần Đồ chỉ ghi chép lại một số thông tin cơ bản của trò chơi, còn những thứ khác lại không nhắc tới một chữ.

Mình lại không phải là cao thủ trò chơi sống lại trở về hay gì, chỉ có thể dựa vào kinh nghiệm chơi game trong nhiều năm để tự tìm tòi thôi.

“Mục tiêu thiết yếu vẫn là luyện cấp, chỉ cần cấp bậc cao lên mới là đạo lý bền vững!”

Sau khi đã nhặt hết các túi đồ ở xung quanh, Tô Mộ đi về phía rìa của Băng Sương Phong Bạo đằng trước đó.

Tuy nói rằng hẩn không nhìn thấy được số lượng Goblin trong rừng, nhưng hẩn đang nắm giữ kỹ năng Bảo Sương Băng sát thương diện rộng trên tay, vậy thì điều mà nhất định phải làm được đó là không buông tha, không bỏ sót mục tiêu.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Tấn công quyết đoán, Tô Mộ không đếm xỉa tới việc lượng lớn mana bị tiêu hao khi mở Huyết Mạch Pháp Thần.

‘Người đã giết chết Lính Trinh Sát Goblin, có được 10 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần có được 1 điểm trí lực!’

...

Những tin nhắc nhở hiện lên trên giao diện rất nhanh.

So với phạm vi của Hỏa Vũ thì sức mạnh của kỹ năng Băng Sương Phong Bạo đã hoàn toàn được thể hiện ra vào khoảnh khắc này.

Chỉ cần Tô Mộ muốn, hẳn đủ sức tiêu diệt sạch sẽ tất cả quái vật trong cánh rừng Goblin này.

Dưới năng lực giết quái theo bầy với cường độ cao này, điểm kinh nghiệm của Tô Mộ cũng đang tăng trưởng nhanh chóng.

Duy chỉ có một điều phiền phức thì vẫn là về điểm đó.

“Nhặt đồ quả thật là một việc vừa vui vẻ mà cũng vừa đau khổ!”

Vừa phân chia trang bị trắng trong túi đồ, vừa thu xếp những nguyên liệu vừa có được, Tô Mộ bắt đầu dĩ nhún vai.

Có một vài con Goblin ở vị trí hẻo lánh, còn chưa đợi được hẳn đến nhặt đồ thì thi thể cũng đã biến mất.

“Thôi kệ, chỉ nhặt những thi thể thấy được thôi vậy!”

Tô Mộ cũng lười đi nhặt hết tất cả gói đồ.

Thi thể nào bắt mắt, dễ thấy, tiện đường nhặt cái là xong.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Đi tới phía trước trong rừng, hẳn không chút khách sáo, lại xuất chiêu Băng Sương Phong Bạo lần nữa.

...

Ma Đô, khách sạn nào đó.

“Các hạ Kenjiro, vào buổi tối ngày mai tên Tô Mộ kia sẽ tiến hành livestream, mọi thứ đều đã thu xếp ổn thỏa rồi. Đến lúc đó người có thể vào đó, nhưng một khi ra tay thì e rằng người của ta không thể tiếp ứng cho người. được”

“Vì vinh dự của nước Anh Hoa, ta tuyệt đối sẽ không để cho tên Tô Mộ kia sống sót, cho dù ta có bỏ mạng ở đây!”

Kenjiro nhìn người bên cạnh, thần thái trên mặt hiện lên vẻ bệnh hoạn khó tả.

Hắn đã lên tới mức si mê đối với cái gọi là vinh dự.

“Vậy thì trông chờ vào các hạ!”

“Đây là vinh quang của võ sĩ!”

Kenjiro nhìn về phía bộ đồ bảo vệ được đặt trên giường, siết chặt nắm đấm.

...

‘Chúc mừng người đã thăng cấp, có được 20 điểm thuộc tính, 10 điểm kỹ năng!’

“Cuối cùng cũng thăng cấp rồi, cũng sắp hết thời gian nhân đôi điểm kinh nghiệm rồi nhỉ?”

Sau khi hào quang thăng cấp hiện lên trên người, Tô Mộ nhìn vào điểm trí lực của mình.

360 (+ 50)

Hào Quang Của Pháp Thần cũng được kích hoạt khá thường xuyên. Dưới sự thêm vào của kỹ năng bị động này, công kích ma pháp của hắn sẽ trở nên càng ngày càng cao.

“Đó là?”

Sau khi đã nhặt hơn phân nửa các vật phẩm của khu vực này, Tô Mộ phát hiện có một bóng người trong khu rừng phía trước.

“Trừ ta ra, nơi này không có người chơi khác, thế nên đó là một NPC?”

Sự xuất hiện của bóng người khiến Tô Mộ nheo mắt.

Theo lẽ bình thường, ở trong khu rừng nguy hiểm bốn bề như này mà xuất hiện NPC, thì tức là có nhiệm vụ tới rồi đây!

“Qua đó xem thử!”

Hắn bước nhanh về hướng có bóng người.

Bóng người đó cũng đứng im tại chỗ, không nhúc nhích.

Tô Mộ đi đến gần mới phát hiện, cơ thể của đối phương bị chiếc áo choàng đen rất dài quấn chặt, căn bản không thể phân biệt rõ mặt mũi.

“Xin chào!” Hắn bắt chuyện với NPC.

“Hử?”

NPC dường như bị sự xuất hiện đột ngột của Tô Mộ làm cho giật mình, ngay sau đó đánh giá hắn từ trên xuống dưới.

“Người là nhà thám hiểm?”

“Đúng vậy!” Tô Mộ gật đầu.

NPC như đang chìm vào trong suy nghĩ, một lát sau, cất giọng nói: “Nhà thám hiểm, trong doanh trại phía trước kia có một tên Goblin vô cùng mạnh mẽ, cường tráng, nếu người có thể đem đầu của nó về đây cho ta, ta sẽ trao cho người phần thưởng hậu hĩnh!”

“Quả nhiên là có nhiệm vụ!”

Nghe được câu nói này, Tô Mộ liền mỉm cười.

Ngay sau đó một tin nhắn nhỏ xuất hiện.

‘Có muốn tiếp nhận nhiệm vụ: Goblin Cuồng Nộ (BOSS) không?’

“Không ngờ lại là nhiệm vụ BOSS?”

Nhiệm vụ này khiến cho Tô Mộ mừng rỡ.

Trên người BOSS, tất cả đều là báu vật cả, hơn nữa phần thưởng của nhiệm vụ này chắc chắn cũng sẽ không tệ đâu!

“Ta tiếp nhận!”

Tô Mộ lập tức tiếp nhận nhiệm vụ này.

NPC không nói gì thêm, dưới chiếc áo choàng dài màu đen như mực đổ, hắt đường như có hơi kỳ dị.

Hành vi cử chỉ của hắn cũng khiến cho Tô Mộ bất giác phải suy nghĩ.

“Tên NPC này thoát nhìn hơi bí ẩn, đây không phải là nhiệm vụ ẩn hay gì đấy chứ?”

“Thôi kệ đi, cứ làm xong nhiệm vụ này trước rồi hãy tính.”

Chương 68: NPC trong rừng (2)

Đi về hướng doanh trại, Tô Mộ cũng không quan tâm tới tên NPC này nữa.

Nhiệm vụ mà, chỉ cần có phần thưởng là được.

“Thêm toàn bộ điểm vào tinh thần, hay chia một nửa vào trí lực nhỉ?” Đi trên đường, Tô Mộ nhìn vào 20 điểm thuộc tính có được khi vừa thăng cấp.

Sắp phải chiến đấu với BOSS, có vẻ như công kích ma pháp có ích hơn.

“Vẫn thêm hết vào tinh thần vậy, trong trạng thái khởi động Huyết Mạch Pháp Thần, mana của ta tiêu hao nhiều quá, vẫn còn chưa biết con BOSS đó có bao nhiêu lượng máu nữa!”

Tô Mộ thêm hết 20 điểm thuộc tính vào tinh thần.

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: Cấp 3 nhất giai (128/14000)

HP: 3830

MP: 12800

Công kích: 306

Pháp thuật công kích: 820

Phòng ngự vật lý: 383

Phòng ngự ma pháp: 330

Thuộc tính: Sức mạnh 28, thể chất 258 (+ 25), nhanh nhẹn 228, tinh thần 270 (+ 50), trí lực 360 (+ 50)

Trang bị: Cốt kiếm Pháp Sư, Giày Triều Tịch, mũ vải xám, Găng tay học việc, nhẫn Xương Khô, huân chương anh dũng, áo giáp vải Băng Lang, xà cạp Băng Lang.

“Công kích ma pháp 820 điểm, một phát Hỏa Cầu là 3280 điểm sát thương rồi, phòng ngự ma pháp của con BOSS kia có lẽ sẽ không vượt quá 300 điểm, một phát của ta thế nào cũng có thể đánh ra 3000 điểm sát thương rồi.”

“Có Băng Sương Phong Bạo, cho dù bên cạnh BOSS có thuộc hạ tinh anh đi theo, ta cũng có thể thoải mái đánh được.”

Thuộc tính kết hợp với kỹ năng lớn mạnh, đối mặt với trận chiến với BOSS tiếp sau đây, Tô Mộ vô cùng tự tin.

...

“Khắc! Khắc! Khắc!”

“Không ngờ lại gặp được một nhà thám hiểm ở đây, vận may của ta thật sự là tốt quá đi!”

Trong rừng, tên NPC kia phát ra giọng cười rợn người.

Hắn vươn một tay ra, vẽ vào trong không trung, một phù văn pháp lực hiện ra theo.

Nếu Tô Mộ ở đây, nhất định sẽ cực kỳ kinh ngạc.

Cánh tay kia vươn ra khỏi áo choàng của NPC, không phải là tay của một con người!

Nhưng theo sự chuyển động của phù văn pháp lực, đôi tay của hắn dần dần biến thành một đôi tay lóng mịn.

Ngay sau đó, hắn cởi bỏ chiếc áo choàng.

Đó lại là một phụ nữ với dáng vẻ xinh đẹp!

“Thật tốt quá, thì ra mục tiêu nhiệm vụ ở đây này.”

Ở vòng ngoài một doanh trại rộng lớn, Tô Mộ đang nhìn về hướng doanh địa lớn vốn đầy Goblin ở phía trước, mặt đầy vẻ vui mừng.

“Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo (tinh anh)”

Đẳng cấp: Cấp 2 nhất giai

HP: 15000/15000

Công kích: 650

Phòng ngự vật lý: 150

Phòng ngự pháp thuật: 100

Kỹ năng: Cuồng Chiến Phi Phủ, Huyết Nộ

Miêu tả: Đây là một nhóm Goblin nhiệt tình yêu thích chiến tranh, bọn chúng có thân thể cường tráng, không hề nường tay với kẻ xâm nhập.

“Từ quy mô của doanh trại này thì có thể thấy nơi này ít nhất cũng phải có mấy trăm quái tinh anh.”

“Cho dù là mở ra Huyết Mạch Pháp Thần thì Băng Sương Phong Bạo cũng phải chia ra đánh mấy lần mới đánh xong được.”

Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo tay cầm rìu sắc, người mặc bộ giáp đơn giản. Xét từ thuộc tính thì có lẽ nó có khả năng tấn công cao, khả năng phòng ngự thấp.

Thế nhưng vấn đề nằm ở lượng máu của bọn chúng. Hắn có 820 điểm công kích ma pháp, mỗi lần Băng Sương Phong Bạo có sát thương 1540 điểm.

Cho dù trong thời gian là tám giây thì cũng chỉ có thể tạo ra sát thương 12320 điểm thôi.

Như vậy thì lượng máu còn lại của Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo sẽ hơn 2000 điểm.

“Dùng thêm Hỏa Vũ nữa, thế thì tiêu diệt bọn chúng không phải chuyện gì khó đâu.”

Đương nhiên, Tô Mộ không chỉ có mỗi kỹ năng Băng Sương Phong Bạo.

Trong quá trình mở ra Băng Sương Phong Bạo ra, Hỏa Vũ có thể thay thế vào thời gian trống.

“Vấn đề bây giờ là chơi một lượt lớn luôn hay là chia ra làm mấy lần.”

Nhìn trạng thái mở ra Huyết Mạch Pháp Thần, Tô Mộ vuốt cằm suy nghĩ.

Băng Sương Phong Bạo cộng thêm Hỏa Vũ Thuật đủ để giết hết Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo trong cả một khu vực.

Nhưng phạm vi của Hỏa Vũ nhỏ hơn Băng Sương Phong Bạo, hẳn còn phải dẫn bọn quái tụ tập lại một chỗ nữa.

“Lượng mana của ta đủ rồi, cùng lắm lúc đánh mà không đủ thì dùng Năng Lượng Thức Tỉnh.”

“Làm một lượt lớn đi.”

Quan sát doanh trại phía trước một chút, Tô Mộ thể hiện luôn thế nào là tài cao gan lớn.

“Đóng Huyết Mạch Pháp Thần.”

“Mở ra Lá Chắn Ma Pháp.”

“Mở ra Huyết Mạch Pháp Thần.”

Để tiết kiệm chút ít lượng mana, Tô Mộ đã từ bỏ trị số Lá Chắn

cao ngất ngưởng.

Dù sao thì chỉ cần mình thao tác đúng, những Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo đó không đánh được hẳn đâu.

Mở lá chắn cũng chỉ để đề phòng chuyện ngoài ý muốn thôi.

“Năng Lượng Thức Tỉnh.”

Tô Mộ sử dụng Năng Lượng Thức Tỉnh luôn, sau đó lại điều chỉnh phạm vi thi pháp của Băng Sương Phong Bạo.

Một nửa phạm vi được đặt ở bên ngoài doanh trại, một nửa còn lại thì đặt ở trong doanh trại, bao trùm gần một trăm con quái tinh anh.

Mục đích của việc làm như vậy là để hẳn có nhiều không gian để thao tác hơn.

Dù sao Băng Sương Phong Bạo không trực tiếp tính toán toàn bộ sát thương giống như Hoả Vũ.

Trong tám giây kỹ năng Băng Sương Phong Bạo được phóng thích hoàn toàn, hẳn còn phải đấu với các Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo nữa.

“Băng Sương Phong Bạo.”

Năng lượng mana phục hồi được không ít. Tô Mộ sử dụng kỹ năng luôn.

“Ai da.”

“Ui da.”

Dưới sự tấn công của Băng Sương Phong Bạo, những con Goblin trong doanh trại cũng quay sang nhìn Tô Mộ, không biết chúng đang lầm bầm thứ ngôn ngữ gì.

Bọn chúng giơ cao cái rìu lên, muốn chém tất cả những người xông vào doanh trại của bọn chúng làm đôi.

-1540!

-1540!

-1540!

Theo những chỉ số tổn thương trên đầu bọn chúng xuất hiện, một lớp băng sương phủ lên người bọn Goblin.

Dưới sự ảnh hưởng của lớp băng đó, hành động của chúng chậm hơn rất nhiều.

Thậm chí có một vài con Goblin còn bị băng bao phủ hoàn toàn.

Rõ ràng là chúng đã kích hoạt xác suất đóng băng của Băng Sương Phong Bạo rồi.

Nhìn những con Goblin hành động chậm chạp kia, Tô Mộ nhanh chóng bước lên phía trước.

Phạm vi của Hỏa Vũ tương đối nhỏ, hẳn bắt buộc phải để bọn Goblin bị bao trùm ở bên trong.

“Hỏa Vũ!”

-2360!

-2360!

Chương 69: Phích Lịch Lôi Quang

Một cơn mưa lửa đổ xuống, khả năng sát thương của kỹ năng này có vẻ không đủ đo với lượng máu cao của các Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo.

Những ngọn lửa rơi xuống cũng hoà tan lớp sương trên người Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo.

Về việc này, Tô Mộ đã sớm đoán được rồi, hẳn trực tiếp dùng Chớp Nhoáng để kéo khoảng cách xa ra.

Những Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo đó đều có kỹ năng cả đấy.

Cho dù sức sát thương của một con không cao thì một trăm con Goblin cùng sử dụng kỹ năng, dù có Lá Chắn Ma Pháp thì e là hắc cũng không chịu nổi.

“Giữ khoảng cách, lượng mana của ta đủ để giải quyết bọn chúng.”

Tô Mộ lùi về sau, những con Goblin đó lại chạy như điên về phía hắc.

-1540!

-1540!

-1540!

Băng Sương Phong Bạo lại đột kích một lần nữa.

Điểm mạnh nhất của kỹ năng này là khả năng sát thương mỗi một lần đều gây ra hiệu quả làm giảm tốc độ, đóng băng.

Những con Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo đó vừa bị thương vừa bị ảnh hưởng đến tốc độ di chuyển.

“Cơ hội tốt đấy.”

Tô Mộ nắm đúng thời cơ rồi tiến đến sử dụng Hỏa Vũ Thuật.

“Gào.”

Đúng lúc đó, Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo gầm lên.

Máu của chúng như sôi lên vậy.

“Kỹ năng à?”

Tô Mộ nghĩ tới kỹ năng Huyết Nộ kia.

“Không bị ảnh hưởng sao?”

Quả nhiên, trong thời gian mở ra kỹ năng này, toàn bộ hiệu quả

làm giảm tốc độ và đóng băng trên thân Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo sẽ biến mất, đến cả tốc độ cũng nhanh hơn nữa.

Chúng nó giơ cái rìu trong tay, đứa nào cũng đang chờ thời cơ để ra tay.

“Không thể để kỹ năng Cuồng Chiến Phi Phủ đánh trúng ta.”

“Lúc này rồi, không cần tiết kiệm mana nữa.”

Đối diện với tình huống này, Tô Mộ đối phó rất bình tĩnh.

Hắn đánh luôn một Hỏa Vũ Thuật ra đằng sau.

“Hỏa Vũ.”

“2360!”

“2360!”

Trong trạng thái mở ra Huyết Mạch Pháp Thần, phạm vi của Hỏa Vũ rất lớn. Phải đến hơn nửa số Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo bị bao trùm.

Cộng thêm sát thương của từng cú Băng Sương Phong Bạo, lượng máu của những con Goblin tinh anh này đều đang hạ xuống rất nhanh.

“Hỏa Vũ.”

Tô Mộ vẫn giữ khoảng cách để các Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo không thể sử dụng kỹ năng Phi Phủ được. Mặc cho lượng mana giảm mạnh, hắn cứ sử dụng Hỏa Vũ bất chấp.

‘Người đã đánh chết Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo, nhận được 200 điểm kinh nghiệm.’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần, thu hoạch được 1 điểm trí lực.’

‘Người đã đánh chết Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo, nhận được 200 điểm kinh nghiệm.’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, thu hoạch được 1 điểm trí lực.’

‘Người đã hoàn thành nhiệm vụ: Giết chết Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo.’

Lượng mana dần cạn kiệt, sau khi Băng Sương Phong Bạo kéo dài trong suốt tám giây kết thúc, hơn một trăm Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo đều ngã trên mặt đất.

“Cảm giác đánh hàng loạt bọn quái tinh anh này đã quá đi mất.”

Nhiệm vụ đã hoàn thành, về giao lại nhiệm vụ là bản vẽ sẽ về tay thôi.

Điều làm Tô Mộ hưng phấn hơn là xác suất đám quái tinh anh này kích hoạt Hào Quang Cửa Pháp Thần cao hơn quái bình thường nhiều.

Pha ban này khiến hắn được cộng thêm hẳn 15 điểm trí lực.

“Đợi mana hồi phục lại, đám quái tinh anh sau cứ đánh thế này tiếp đi.”

“Nhưng vẫn phải chú ý vị trí của boss, lúc đánh hàng loạt bọn quái tinh anh mà bị boss chú ý đến thì phiền phức đấy.”

Tô Mộ hít một hơi thật sâu, nhân lúc đợi mana phục hồi, hắn bắt đầu thu thập những thứ tinh anh quái rơi ra.

“Nhiều đồng vàng quá, còn có trang bị cấp cao nữa, tuyệt thật đấy.”

Tô Mộ vừa nhặt vừa cười một cách phấn khích.

Đám quái tinh anh này đúng là khác với quái bình thường.

Rất mau thôi, sau khi hắn thu thập được phần lớn đồ bị rơi, một lời nhắc nhở tự động bật ra.

“Bạn đã nhận được kỹ năng: Phích Lịch Lôi Quang.”

“Kỹ năng đến à?”

Tô Mộ vội vàng mở ô túi đồ ra.

Một quyển sách kỹ năng yên tĩnh bày ra trong một ô.

‘Phích Lịch Lôi Quang (cấp B): Tiêu hao 300 điểm MP, triệu hoán một tia sét vị trí tùy ý trong phạm vi 100 mét, gây ra sát thương ma pháp x300 % công kích ma pháp cho kẻ địch, thời gian thi pháp 2 giây, thời gian cooldown 60 giây.’

“Thế mà là kỹ năng cấp B, hơn nữa sát thương ban đầu cũng rất cao đấy!”

Sau khi nhìn thấy miêu tả của kỹ năng, Tô Mộ tròn tròn hai mắt.

Không hổ là quái vật tinh anh nhất giai, đồ rơi ra rất tốt đấy!

“Ta bây giờ đang cần một kỹ năng DPS mạnh mẽ, nhân phẩm này cũng quá tốt rồi?”

Tô Mộ sờ sờ sau đầu, lại cảm nhận được sự quan tâm của nữ thần may mắn lần nữa.

‘Học Phích Lịch Lôi Quang thành công!’

‘Phích Lịch Lôi Quang (cấp B) tăng cấp thành công thành Phích Lịch Lôi Quang (cấp A).’

...

‘Phích Lịch Lôi Quang (cấp SS) tăng cấp thành công thành Phích Lịch Lôi Quang (cấp SSS).’

“Max cấp rồi sao?”

Sau khi tăng cấp kỹ năng này lên tới cấp SSS, Tô Mộ phát hiện không thể tăng thêm nữa.

‘Phích Lịch Lôi Quang (cấp SSS): Tốn 500 điểm MP, triệu hoán một tia sét ở vị trí tùy ý trong phạm vi 1000 mét, gây ra sát thương bằng 1000 % công kích ma pháp cho kẻ địch, đồng thời khiến cho

đối phương rơi vào trạng thái mất cảm giác 3 giây, thời gian thi pháp 2 giây, thời gian cooldown 60 giây.’

“Sát thương công kích ma pháp gấp 10 lần sao? Còn có hiệu quả mất cảm giác? Thế này cũng quá vượt qua mong muốn của ta rồi?”

Nhưng sau khi nhìn thấy hiệu quả của cấp SSS, Tô Mộ không nhịn được rống lên một câu.

Tuy rằng thời gian thi pháp của kỹ năng này là 2 giây, cooldown cũng cao đến 1 phút, nhưng dưới sự tăng cường của Huyết Mạch Pháp Thần, 1500 điểm lượng mana sẵn sàng phát ra tức thì, uy lực kia cũng không thể khinh thường!

“Lập tức phải đánh BOSS rồi, kỹ năng này bây giờ tới quá kịp thời rồi!”

Có kỹ năng này, Tô Mộ vô cùng tự tin có thể đối phó với BOSS tiếp theo.

Cho dù không mở Huyết Mạch Pháp Thần, kỹ năng này cũng có phạm vi công kích là 1000 mét, đủ để bảo đảm để mình nắm chắc ưu thế tuyệt đối rồi!

“Trước khi đối phó BOSS, vẫn phải giải quyết hết quái vật tinh anh đã.”

Nhìn về doanh trại Goblin phía trước, Tô Mộ chờ lượng mana khôi phục.

Mở ô túi đồ ra, hắn lấy ra một bình thuốc.

Chương 70: Người là Tô Pháp Thần sao?

‘Bình mana lớn: Khôi phục 500 điểm lượng mana, cooldown 1 phút.’

Bình mana như này trong ô túi đồ nhiều đến nỗi dùng không hết, Tô Mộ cũng không khách khí, trực tiếp dùng.

Nhưng khôi phục 500 điểm lượng mana thì chỉ như muối bỏ vào biển đối với hắn.

“May mà còn có Năng Lượng Thức Tỉnh, mấy phút là có thể khôi phục đây rồi!”

“Tiếp tục phân giải trang bị!”

Trong quá trình khôi phục lượng mana, Tô Mộ mở ô túi đồ ra, phân giải hết mấy trang bị rác kia.

“Có mấy bộ trang bị không tệ đấy, thích hợp với ta!”

Trong những trang bị này, Tô Mộ tìm được mấy bộ thích hợp với mình.

‘Giày Nộ Diễm (cấp C): +15 tinh thần, +15 thể chất, cấp bậc: Cấp 1 nhất giai.’

‘Găng tay Sứ Đồ (cấp C): +25 trí lực, cấp bậc: Cấp 1 nhất giai.’

‘Mũ pháp màu lam (cấp C): +25 tinh thần, cấp bậc: Cấp 1 nhất giai.’

“So với trang bị của những nhiệm vụ kia, những trang bị này dễ dùng hơn nhiều!”

Không do dự, Tô Mộ mặc hết những trang bị này.

Nói thế nào đây, trong một khoảng thời gian rất dài tiếp theo, khi chọn trang bị mình đều sẽ ưu tiên cân nhắc loại có tinh thần tương đối cao.

Dù sao cũng có Hào Quang Cửa Pháp Thần, trí lực có thể tích lũy không giới hạn, công kích ma pháp của mình hoàn toàn có thể theo kịp tốc độ đánh quái.

Lại thêm kinh nghiệm mà 100 con quái Goblin tinh anh đã mang lại, cũng khiến cho Tô Mộ thành công tăng lên đến cấp 4 nhất giai.

Loại tốc độ lên cấp như cưỡi tên lửa này, những người khác căn bản không dám tưởng tượng.

“Hai mươi điểm thuộc tính, vẫn thêm hết vào tinh thần đi!”

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: Cấp 4 nhất giai (320/ 16,000)

HP: 3930

MP: 14800

Công kích: 306

Công kích ma pháp: 890

Phòng ngự vật lý: 393

Phòng ngự ma pháp: 350

Thuộc tính: Sức mạnh 28, thể chất 258 (+ 35), nhanh nhẹn 228, tinh thần 290 (+ 80), trí lực 375 (+ 70).

Trang bị: cốt kiếm Pháp Sư, Nhẫn Xương Khô, Huy Chương Anh Dũng, áo giáp vải Băng Lang, miếng bảo vệ chân Băng Lang, giày Nộ Diễm, găng tay Sứ Đồ, mũ pháp màu lam.

“Lượng mana sắp đạt 15000 rồi!”

Lượng mana tăng lên khiến lòng Tô Mộ yên tâm hơn nhiều.

Sau khi thanh mana đã khôi phục đầy, hắn đi về hướng doanh trại.

“Không cần kéo quá nhiều quái, một trăm con là được.”

“Sau khi ta tăng cấp, những quái tinh anh này chỉ có 10 điểm kinh nghiệm. Đây còn là dưới tình huống kinh nghiệm gấp đôi, không biết sau khi chơi chết con BOSS kia, có thể tăng lên tới cấp 5 nhất giai không.”

Nhìn thanh EXP của mình, Tô Mộ hí hóp mắt lại.

Vừa rồi sau khi giải quyết xong hơn phân nửa Chiến Sĩ Goblin

Cuồng Bạo, mình đã tăng cấp, sau đó những nhắc nhở kinh nghiệm kia đều biến thành 10 điểm hết.

Hơn nữa tự nhìn kỹ lại một hồi, trên cơ bản Hào Quang Cửa Pháp Thân cũng được kích hoạt trước khi tăng cấp.

Điều này nói rõ mình giết chết quái có cấp bậc thấp, lợi nhuận trực tiếp bị giảm xuống.

Đương nhiên, Tô Mộ cũng không so đo những chuyện này. Hắn bay thẳng vào trong doanh trại thả ra kỹ năng.

“Băng Sương Phong Bạo!”

...

Thành phố H.

Tần Phân và lão Vương ngồi trên một chiếc xe thương mại sang trọng.

“Người cảm thấy người kia thật sự là Tô Mộ trong trò chơi sao?” Lão Vương nhìn phong cảnh bên ngoài cửa sổ, đột nhiên hỏi.

“Nói thế nào đây, ta cũng không biết nữa!” Tần Phân cười một tiếng.

“Lão Tần à, vẫn là người biết chơi!”

Nghe thấy đáp án này, lão Vương không kinh ngạc chút nào, ngược lại lộ ra dáng vẻ hiểu rõ.

“Ta đương nhiên hy vọng hắn là Tô Mộ thật, như vậy hai anh em chúng ta là có thể cùng nhau hợp tác với hắn, tất nhiên có thể xông pha ra một mảnh trời đất rồi.”

Sắc trời ngoài cửa sổ đã bước vào hoàng hôn, biểu cảm trên mặt Tần Phân mang vẻ mong đợi.

Tô Mộ là thật hay là giả, hắn cũng chưa từng nghiệm chứng. Trên thực tế, chương trình live stream tối mai chính là một buổi nghiệm chứng.

Đối với Tần Phân, đây tuyệt đối là một buổi live stream không lỗi.

Nếu Tô Mộ kia không thể mang kỹ năng trong trò chơi vào thực tế trong buổi live stream, thì hẳn đại khái có thể tuyên bố mình đã bị lừa, hất nôi ra, còn có thể diễn vai người bị hại, nhân cơ hội hấp dẫn thêm một nhóm lưu lượng.

Quả thực là lãi to rồi!

“Tần tổng, đến rồi.”

Lúc này, xe dừng bên ngoài một ngôi nhà.

Đây là một căn biệt thự lớn, ít nhất phải hơn bốn trăm mét vuông.

Thành phố H cũng coi như là thành phố phát triển khá nhanh trong những năm gần đây. Người có thể có một ngôi biệt thự như này ở thành phố này, thì giá trị con người chắc chắn sẽ không thấp.

Nhưng trong mắt Tần Phân và lão Vương, biệt thự này không đáng kể chút nào.

“Leng keng!”

Tần Phân nhấn chuông cửa.

Ngay sau đó, cửa tự động mở ra.

Tần Phân và lão Vương liếc nhau, cùng nhau đi vào.

“Àm!”

Đột nhiên, phía trước của hai người họ bay tới một quả Hoả Cầu.

“Ồi!”

Tần Phân và lão Vương lập tức giật mình, vội vàng tránh né.

“Xin lỗi hai vị, các người không bị thương chứ?”

Vừa lúc hai người chưa lấy lại tinh thần, thì một giọng nói vang lên.

Hai người cùng nhau nhìn lại, đã thấy người kia đang đứng trong sân.

“Người là Tô Pháp Thần?” Tần Phân dò xét hỏi một câu.

“Là ta!” Người kia gật đầu một cái, mỉm cười trả lời, giọng điệu không kiêu ngạo không nịnh nọt: “Hoả Cầu vừa rồi chắc dọa đến các người rồi? Ta chỉ có thể thả ra ngoài, vẫn không thể hoàn toàn khống chế được!”

“A!”

Tần Phân và lão Vương nghe vậy, không nhin được nhìn về phía đối phương, trong ánh mắt ngoài vẻ khiếp sợ, còn có hưng phấn không nói ra được.

Thả Hoả Cầu trong thực tế?

Ngoại trừ Tô Pháp Thần kia ra, giai đoạn này còn có ai có thể làm được?

Bọn họ tìm đúng người rồi!

Ngược lại là “Tô Mộ” kia.

Sau khi nhìn thấy biểu cảm trên mặt của hai người họ, lòng hẳn không nhin được vui vẻ lên.

Thân là một nhà ảo thuật thâm niên, hẳn biết rõ làm thế nào mới có thể nắm được tâm lý người xem.

Tần Phân và lão Vương đã bị thủ pháp vừa rồi của hắn hù dọa rồi.

Tiếp theo chỉ cần hắn có thể hoàn thành “biểu diễn” lần này trong buổi live stream, hẳn sẽ nghênh đón vinh hoa phú quý vô tận.

Chương 71: Người chết chắc rồi

“Hai vị, ta đã dọn đồ xong rồi, các người cảm thấy lúc nào xuất phát thì tốt hơn?” Hắn mỉm cười, chậm rãi lên tiếng.

Đi tới Ma Đô càng sớm, sơ hở của hắn cũng sẽ càng ít!

“Hỏa Vũ!”

“Chớp Nhoáng!”

Bên ngoài doanh trại Goblin, Tô Mộ đang dây dưa cùng một đám Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo.

Có lần đầu tiên quét kinh nghiệm cả loạt, lần này hắn rõ ràng lưu loát hơn nhiều.

Mấy con Goblin này căn bản không chạm vào được cả vạt áo của hắn, lượng máu cứ dần dần hạ xuống.

“Bằng Sương Phong Bạo kết hợp với Hỏa Vũ, chỉ cần đủ năng lượng mana, thì liệu ta có quét kinh nghiệm chung với cả BOSS luôn không?”

Lối đánh này khiến Tô Mộ có cảm giác sắp bay.

“Sau khi trí lực tăng lên, hoàn toàn có thể thử xem.”

“Hơn nữa chỉ cần học nhiều kỹ năng hơn, không làm được thì ta cũng có thể đối phó với BOSS.”

Lại thêm một phát Hỏa Vũ nữa, Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo ở trong doanh trại chẳng còn lại bao nhiêu. Tô Mộ hoàn toàn không hề áp lực, bắt đầu mơ về một tương lai “Tốt đẹp.”

“Người đánh chết chiến sĩ Goblin, thu được 10 điểm kinh nghiệm!”

“Người đánh chết chiến sĩ Goblin, thu được 10 điểm kinh nghiệm!”

“Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần thu được 1 điểm trí lực!”

...

Sau chuỗi nhắc nhở, trí lực lại tăng lên 4 điểm.

So với 15 điểm đợt trước, đợt này hiển nhiên hơi ít.

Hết cách, cho dù Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo là quái tinh anh,

nhưng về cấp bậc lại thấp hơn mình hai cấp.

Thu dọn xong những đồ tung tóe ra trên đất, Tô Mộ cũng đến bên trong doanh trại.

“Đó là BOSS?”

Trong doanh trại, một con Goblin có khổ người rõ ràng to hơn những con Goblin khác, cao ít nhất hai mét đang nằm trên một tấm chiếu.

Vị trí của nó cách Tô Mộ khoảng hơn ba trăm mét.

Ở khoảng cách này, hẳn không thể nhìn thấy thuộc tính của nó.

“Xung quanh BOSS đều là quái tinh anh, nếu ta quét hàng loạt, thì thế nào cũng kéo BOSS đến .”

“Nói như vậy thì, ta thật sự phải quét cả loạt chung với BOSS rồi?”

Tô Mộ tính toán một chút. Nếu mở ra trận chiến với BOSS này, thì mình phải đối mặt với ít nhất bốn, năm mươi con quái tinh anh.

Trên thực tế, lượng mana tiêu hao để giết hàng loạt những con quái này chẳng khác nào đánh với cả trăm con.

Điều này cũng đồng nghĩa với việc khi đối phó với BOSS, thì mình không cách nào mở hết hỏa lực được.

“Chạy đi xem thuộc tính của BOSS trước đã rồi nói!”

“Tàng Hình!”

Mở dưới trạng thái ẩn thân, Tô Mộ nhanh chóng chạy đến vị trí của BOSS.

Rất nhanh, thuộc tính của con Goblin này cũng xuất hiện ở trước mặt hắn.

“Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo (BOSS)”

Cấp bậc: Cấp 3 nhất giai

HP: 50000/50000

Công kích vật lý: 1200

Phòng ngự vật lý: 300

Phòng ngự ma pháp: 300

Kỹ năng: Xung Kích Cuồng Nộ, Huyết Nộ, Cuồng Phủ Chấn.

Mô tả: Đây là một con Goblin hiếu chiến, cũng là tiên phong của đại quân Goblin đóng trong rừng, cẩn thận một chút, tính tình của nó vô cùng nóng nảy.

“Chỉ có năm vạn máu?”

Sau khi nhìn thấy lượng máu trên đầu BOSS, Tô Mộ lập tức bật người lùi lại.

Thời gian ba mươi giây cũng đủ để hắn lui về vùng an toàn.

“Công kích ma pháp của ta bây giờ là 898 điểm, tổn thương của một phát Phích Lịch Lôi Quang là 8680 điểm.”

“Nếu năm vạn máu, vậy thì cần sáu đòn đánh, tức là 9000 điểm năng lượng mana.”

Có một vạn năm năng lượng mana, cộng thêm Năng Lượng Thức Tỉnh, Tô Mộ bắt đầu dự tính nên đánh trận này như nào.

Những Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo này có một kỹ năng Huyết Nộ có thể thoát khỏi khống chế, đây chính là điểm khiến hắn thấy phiền nhất.

Lỡ như lúc đang phóng thích kỹ năng bị bọn nó tiếp cận, thì e rằng sẽ bị mười mấy cây rìu bay vào mặt.

“Cuồng Phủ Chấn là kỹ năng gì?”

Điều khiến Tô Mộ để ý nhất là kỹ năng thứ ba của BOSS.

Một loại mang chấn động, có thể sẽ có hiệu quả khống chế!

Lỡ mình bị khống chế, thì tình hình sẽ rất nguy hiểm.

“Gọi bọn đàn em tới trước đã!”

“Phân Thân Áo Ảnh!”

“Triệu Hồi Xương Khô!”

Ngay sau đó, bên cạnh Tô Mộ đã xuất hiện thêm năm đàn em.

“Sau khi ta thăng cấp, thuộc tính của chiến sĩ Xương Khô cũng tăng lên, lượng máu lại đến năm nghìn.”

Điều khiến Tô Mộ kinh ngạc vui mừng là lượng máu của chiến sĩ Xương Khô tăng lên hai nghìn so với trước đây.

Hiển nhiên, nguyên do của chuyện này là bởi vì mình đã tăng lên đến cấp 4 nhất giai.

“Dùng Băng Sương Phong Bạo kéo quái nhỏ, sau đó để bọn đàn em tranh thủ thời gian cho ta, ta trực tiếp cho con BOSS này ngũ lôi oanh đỉnh. Nếu như vậy, thì về cơ bản sẽ không sợ hử chút nào!”

Dưới thêm vào của Huyết Mạch Pháp Thần, trên cơ bản, kỹ năng Phích Lịch Lôi Quang này chỉ cần đối phương ở trong tầm mắt của mình là có thể sử dụng.

Cho dù phóng thích lôi quang cũng sẽ có thời gian ngắn bị cứng lại, nhưng chỉ cần mình ở vị trí an toàn, thì liên tục phóng thích năm phát Phích Lịch Lôi Quang, thời gian mười giây vẫn dư dả.

Trong mười giây này, con BOSS kia căn bản không thể đến gần mình.

Cho dù bọn đàn em bị đám quái tinh anh đánh chết, thì lúc đó mình cũng có thể thoát thân rồi ra tay quét cả loạt.

“Cứ làm vậy đi!”

“Lá Chấn Ma Pháp!”

“Năng Lượng Thức Tỉnh.”

Vừa lên đã bắt đầu mở ra Lá Chấn rồi Năng Lượng Thức Tỉnh, Tô Mộ lại cắn một bình thuốc mana.

Sau khi lượng mana hồi lại, hắn đi đến vị trí phóng thích xa nhất của Băng Sương Phong Bạo.

...

Trong một Tân Thủ thôn nào đó.

Một đám người đang luyện cấp.

Bọn họ nghiêm túc huấn luyện, phối hợp rất ăn ý.

Bọn họ đã đi đến vòng ngoài của phó bản động Xương Khô.

“Với kinh nghiệm nhân đôi này, tốc độ thăng cấp thực sự quá nhanh, đã sắp tới cấp 8 rồi!” Theo một con quái ngã xuống, có người không nhịn được mở miệng nói.

“Đúng là phải cảm ơn Tô Mộ kia!” Một người ăn mặc như pháp sư cười nói, nói xong nhìn về phía chiến sĩ kia trong đội: “Long Phi, người lấy được vé vào cửa buổi live stream ngày mai chưa?”

“Lấy được rồi, bên phía tập đoàn Tần thị đúng là dễ nói chuyện.” Chiến sĩ gật đầu.

“Ta thật sự muốn đi gặp Tô Pháp Thần kia, để hắn dạy ta chơi pháp sư như thế nào, nhân tiện ký tên.” Pháp sư hơi xúc động.

Chương 72: Người chết chắc rồi (2)

“Được rồi, chính vì biết đức hạnh của người, cho nên ta mới để người đi đó!” Chiến sĩ bĩu môi, trên mặt lộ ra vẻ lo lắng: “Ta cứ cảm thấy ngày mai sẽ xảy ra tình huống gì đó.”

“Có người ở đây, còn sợ cái gì?” Pháp sư nghe vậy, không đồng ý.

“Vấn đề chính là, người chỉ tham gia với tư cách là khán giả. Tập đoàn Tần thị sẽ không cho ta tham dự những thứ khác, người ta sắp xếp chỉ có thể canh giữ ở vòng ngoài!” Chiến sĩ thở dài: “Sự an

toàn của Tô Mộ đó cực kỳ quan trọng, người cho rằng ta đi để chơi sao? Trách nhiệm rất nặng đó!”

“Được rồi, lát nữa cho người kinh nghiệm hết, ngày mai tham gia hội buổi live stream, thì thời gian luyện cấp của người sẽ ít đi!”
Pháp sư cũng thu hồi lại điệu bộ cà lơ phất kia.

“Chỉ mong tất cả đều thuận lợi!” Về mặt của chiến sĩ vẫn nghiêm nghị, miệng khế thì trào.

...

Nước Phiêu Lưỡng.

“Fuck! Fuck!”

Trong một biệt thự sang trọng, Land Nader tức giận miệng phun câu chửi tục.

“Tô Mộ đó đã là cấp 4 nhất giai rồi, ta còn chưa đến cấp bảy, tiếp tục như vậy, thì khoảng cách sẽ càng ngày càng xa!”

“Pháp sư ở hàng ngũ này không thể thăng cấp nhanh hơn chút sao?”

Tiếng gào thét của hắn vang khắp cả ngôi biệt thự.

“Đã là tốc độ nhanh nhất rồi.” Một người làm thấp thỏm trả lời.

“Chuyện giao phó cho người thế nào rồi?” Land Nader quay đầu, đôi mắt như sắp bốc cháy.

“Sát thủ cao cấp nhất trên thế giới đã ngồi trên máy bay tư nhân của người, đi đến Hoa quốc.” Người làm lập tức trả lời.

Nghe vậy, lửa giận của Land Nader dường như mới dịu đi một chút.

Hắn tháo cà vạt trên cổ ra, giọng nói cực kỳ lạnh lùng.

“Người chết chắc rồi!”

Doanh trại Goblin.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Sau khi Tô Mộ phóng thích kỹ năng, thì lập tức nhìn về phía con BOSS Goblin kia.

Cùng với ánh mắt sắc bén, một luồng năng lượng mạnh mẽ đột nhiên ngừng tụ ở phía trên BOSS.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

“Ầm!”

Sấm dậy đất bằng, một tiếng nổ vang.

-8680!

Một con số sát thương cực kỳ khoa trương nổi lên từ trên đầu BOSS Goblin.

Nếu có pháp sư khác ở nơi này, cho dù nhìn thấy sát thương ba con số hàng đơn vị phía sau, cũng sẽ bị dọa sợ đến mức nói không nên lời.

“Lên!”

Một kích thuận lợi, Tô Mộ hạ lệnh cho phân thân và đàn em Xương Khô.

Năm đàn em cùng xông về phía đại quân Goblin tập kích bất ngờ.

“Khi bọn chúng chưa mở ra trạng thái Huyết Nộ, ăn Băng Sương Phong Bạo để làm giảm tốc độ, kiềm hãm lại tốc độ một chút là được!”

Nhất tâm nhị dụng, Tô Mộ vừa khống chế phân thân kéo quái tinh anh, vừa tiếp tục phóng thích kỹ năng về phía BOSS.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

-8680!

Lại một luồng sét nữa, lượng máu của BOSS lại giảm xuống một đoạn lớn.

“Gào!”

BOSS Goblin thấy Tô Mộ hung hăng càn quấy như vậy, vẻ mặt lập tức đỏ như máu.

Ở dưới trạng thái này, tốc độ của nó lập tức tăng vọt lên.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

-8680!

Tô Mộ không hề lùi lại, ánh mắt lạnh thấu xương, lại giáng sét xuống thêm lần nữa.

Cùng lúc đó, tốc độ của BOSS như được thêm vào nào đó, nó đột nhiên chạy như bay tới.

“Xung Kích? Từ khoảng cách xa như vậy?”

Tô Mộ nhíu mày, trong miệng thì thào.

Khoảng cách giữa mình với BOSS ít nhất cũng trên trăm mét, kỹ năng tấn công này thật sự đủ xa.

“Chớp Nhoáng!”

May mà khoảng cách này cũng cho Tô Mộ đủ thời gian phản ứng.

Loại thao tác dịch chuyển tránh né xung kích này, cũng không phải lần đầu tiên hắn làm.

Nhìn lại BOSS, sau khi xung kích đến vị trí trước đó của Tô Mộ, nó lập tức mất đi mục tiêu, đứng sững sờ tại chỗ trong chốc lát.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

-8680!

Nhân cơ hội này, Tô Mộ không khách khí chút nào.

Dưới ba phát lôi quang, lượng máu của BOSS đã tụt xuống một nửa!

“Gào!”

Dường như BOSS cũng ý thức được cục diện không đúng, giơ cao cái búa trong tay.

“Muốn ném búa sao?”

Tô Mộ nhìn chăm chăm vũ khí của BOSS, đã chuẩn bị sẵn sàng né tránh bất cứ lúc nào.

Nhưng vào giây tiếp theo, BOSS hung hăng đập cái búa trong tay xuống đất.

Sau đó, mặt đất phát ra chấn động dữ dội.

Dưới ảnh hưởng của chấn động này, khoảng cách mấy trăm mét xung quanh đều chịu ảnh hưởng.

“Người bị choáng, thời gian kéo dài 3 giây.”

Không chỉ có Tô Mộ bị choáng, chiến sĩ Xương Khô và phân thân cũng bị choáng váng như vậy.

-2007!

Trên đầu Tô Mộ vừa hiện lên con số sát thương không nhỏ.

Nhưng sát thương này cũng không thể phá vỡ Lá Chắn Ma Pháp.

Thời gian ba giây không thể nói là không dài, BOSS cũng đã vọt tới trước mặt Tô Mộ.

-807!

-807!

Dưới trạng thái cuồng nộ, tốc độ công kích của nó vô cùng cao, liên tục tạo thành sát thương không nhỏ cho Tô Mộ.

May mà Tô Mộ vẫn mang Lá Chắn Ma Pháp, đối mặt với những công kích này mà không hề hoảng hốt.

“Không ngờ kỹ năng khống chế này lại xa như vậy!”

Kết thúc choáng váng, Tô Mộ lập tức xoay người rồi lóe lên.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Sau khi kéo dài khoảng cách, sét lại từ trên trời giáng xuống một lần nữa.

“Gào!” BOSS gào lên giận dữ, chạy thẳng về phía Tô Mộ.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Lại thêm một luồng lôi quang đánh xuống.

“Bùm!”

Thân thể to lớn của BOSS ngã thẳng xuống đất.

Ngoài sát thương của năm phát Phích Lịch Lôi Quang, BOSS còn liên tục chịu sát thương của Băng Sương Phong Bạo.

Năm vạn điểm lượng máu của nó đã hao hết hoàn toàn!

“Giải quyết xong rồi!”

Biểu cảm trên mặt Tô Mộ rất bình tĩnh. Trận chiến đấu này nói ra thì cũng không khó khăn gì mấy.

“Băng Sương Phong Bạo!”

“Trì Dũ Thuật Quần Thể!”

Không đi nhặt đồ, Tô Mộ lại bắn thêm một phát Băng Sương Phong Bạo về phía chiến trường khác, đồng thời dứt cho đàn em một kỹ năng chữa trị.

Điều này khiến chiến sĩ Xương Khô và phân thân vốn sắp chết lập tức hồi trở lại.

“Hỏa Vũ!”

Vẫn còn chút lượng mana, Tô Mộ phóng thích một Hỏa Vũ.

“Người đánh chết Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo, lấy được 10 điểm

kinh nghiệm!”

“Người đánh chết Chiến Sĩ Goblin Cuồng Bạo, lấy được 10 điểm kinh nghiệm!”

“Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, thu được 1 điểm trí lực!”

...

Một chuỗi nhắc nhở xuất hiện, trong doanh trại lớn như vậy, tất cả Goblin đều bị giải quyết.

“Con BOSS này mới cho 4000 điểm kinh nghiệm, đoán chừng phải ngày mai mới có thể thăng cấp được!”

Chương 73: Kỹ năng khổng lồ.

Tô Mộ nhìn thanh EXP của mình.

6180/16000.

Cần một vạn điểm nữa mới thăng cấp được.

“Trời sắp tối rồi!”

Ngẩng đầu lên, thời gian của thế giới Thần Đồ đồng bộ với hiện thực, bây giờ đã nhá nhem tối.

“Ta cũng cảm thấy hơi mệt mỏi, nộp nhiệm vụ, rồi offline đi!”

Tô Mộ đi về phía thi thể của BOSS Goblin, nhặt điểm sáng kia lên.

“Người lấy được một trăm đồng tiền vàng!”

“Người lấy được chiến phủ của Goblin!”

“Người lấy được đầu của Goblin cuồng nộ!”

“Người lấy được kỹ năng: Cuồng Phủ Chấn!”

“Kỹ năng của BOSS?”

Mấy thứ này xuất hiện ở trong ô túi đồ. Điều khiến Tô Mộ kinh ngạc vui mừng nhất chính là kỹ năng kia.

Tô Mộ quả quyết lựa chọn học tập.

“Thăng max!”

‘Cuồng Phủ Chấn (Cấp S) thành công thăng cấp thành Cuồng Phủ Chấn (Cấp SS), đã đây.’

‘Cuồng Phủ Chấn (Cấp SS): Sau khi phóng thích sẽ tạo thành sát thương x300% công kích vật lý cho kẻ địch trong phạm vi ba trăm mét, đồng thời làm đối phương choáng váng ba giây, (Sức mạnh càng cao, thời gian bị choáng càng dài)’

Sau khi thăng max kỹ năng này, hấn nhúu mày.

Kỹ năng này chỉ có thể thăng đến cấp SS, hơn nữa sát thương cũng không cao, nhưng hiệu quả khống chế lại rất đầy đủ.

“Đáng tiếc là sức mạnh của ta quá thấp, không biết có thể tìm được kỹ năng bị động làm tăng sức mạnh không!”

“Không tồi, kỹ năng này tên là Cuồng Phủ Chấn, ta không cầm búa thì có thể phóng ra không?”

Tô Mộ không khỏi liếc nhìn về phía cái búa BOSS rơi ra.

Nghề nghiệp giới hạn là chiến sĩ, mình không cầm được.

“Thử đi!”

Hết cách, hấn thử phóng thích kỹ năng này một chút.

Giơ cốt kiếm lên, hấn dùng sức chém xuống mặt đất, một luồng chấn động lập tức sinh ra xung quanh.

“Có thể phóng ra à?”

Kết quả này khiến ánh mắt Tô Mộ sáng lên.

Nếu cầm cốt kiếm cũng có thể phóng thích, vậy thì cầm pháp trượng chắc cũng không thành vấn đề.

“Đi tìm NPC kia, không biết hắn sẽ cho ta phần thưởng gì!”

Tô Mộ tươi cười, cầm đầu của Goblin, đi về phía NPC gặp được vừa rồi.

...

Trên một máy bay tư nhân.

“Sắp hạ cánh rồi, Tô Pháp Thần!” Tần Phân nhìn phong cảnh bên ngoài, cười nói.

Thành phố H cách Ma Đô không xa, có máy bay tư nhân, bay giữa hai nơi căn bản không mất nhiều thời gian.

“Đợi về tới khách sạn, ta cũng phải luyện cấp!”

“Tô Mộ” gật đầu, giả vờ thâm trầm.

Tần Phân và lão Vương nhìn thấy điệu bộ này của hắn, cũng không tiếp tục làm phiền nữa.

Hai người đều không biết, đáy lòng “Tô Mộ” thực sự đang vô cùng hoảng hốt.

Trước khi Tần Phân tới, Tô Pháp Thần kia đã thăng đến cấp 4 nhất giai. Nếu trong khoảng thời gian hắn ở lại Ma Đô, Tô Pháp Thần tăng lên cấp 5 nhất giai, thì thân phận của hắn chẳng phải sẽ bị bại lộ ư.

Cho nên sau khi tới Ma Đô, hắn nhất định phải vào game đầu tiên. Ít nhất trước khi cấp bậc của Tô Pháp Thần biến đổi, hắn phải đảm bảo mình đang ở trong game.

“Hy vọng trước khi buổi live stream vào ngày mai, Tô Pháp Thần kia có thể thăng lên đến cấp 5, như vậy thì lúc phát trực tiếp ta sẽ không xảy ra vấn đề gì!”

Nhìn Ma Đô phồn hoa phía dưới, “Tô Mộ” lẩm bẩm trong lòng.

Đối với hắn, nguy hiểm bại lộ thân phận vẫn luôn ở mức cao.

Nhưng đây chính là một canh bạc.

Thắng cược thì sẽ có mọi thứ, nhưng thua cược, thì chỉ đắc tội Tần gia mà thôi.

Nhưng trốn vào trong game Thần Đồ, cho dù Tần gia có thần thông quảng đại cỡ nào, thì có thể vào trong Thần Đồ để bắt hắc sao?

“NPC đâu?”

Trở về chỗ lúc trước gặp NPC, Tô Mộ không phát hiện một bóng người nào.

Hắn gãi đầu, tìm kiếm bốn phía.

“Người đang tìm ta sao?”

Đột nhiên, một tiếng nói vang lên ở sau lưng hắn.

“Tên này có vẻ thần bí nha!”

Tô Mộ quay đầu nhìn toàn thân bị vây ở dưới áo choàng của NPC, nheo mắt lại, ngay sau đó cất giọng nói: “Hoàn thành nhiệm vụ!”

“Nhanh như vậy sao?”

NPC rõ ràng có phần ngoài ý muốn.

Tô Mộ không nói nhảm, cầm đầu của Goblin kia ra.

“A!”

NPC hơi bất ngờ, sau đó bỏ áo choàng của nàng ra.

Bên dưới áo choàng là một bóng người xinh đẹp.

Chẳng qua ở trong mắt Tô Mộ, NPC xinh đẹp này cũng chẳng có lực hấp dẫn gì.

Thần Đồ thật sự là nơi có thể điều chỉnh ngoại hình, trong vài ngày ở Tân Thủ thôn, chính hắn cũng đã nhìn thấy rất nhiều mỹ nữ.

“Tiểu soái ca, thực lực của người thật sự còn hơn tưởng tượng của ta, lại có thể giết chết tên này ở trong doanh trại có nhiều Goblin như vậy!”

Nữ NPC vừa nói, vừa nhìn về phía Tô Mộ bằng đôi mắt xinh đẹp, lại đi về hướng Tô Mộ.

“Hoàn thành nhiệm vụ, vậy phần thưởng đâu?”

Tô Mộ lùi một bước, kéo dài khoảng cách với nữ NPC.

“Nếu người có thể tiếp tục giúp ta tấn công đại bản doanh của Goblin, ta đảm bảo người có thể nhận được phần thưởng lớn!”

Nữ NPC chậm rãi lên tiếng, giọng nói mang theo vài phần quyến rũ: “Phần thưởng này là thứ mà người không thể tưởng tượng nổi nha!”

“A!”

Lời nói của nữ NPC khiến Tô Mộ ngây ngẩn cả người.

Ý của nàng là hẳn giết quái không nhận được phần thưởng mà còn phải tiếp tục giết nữa mới lấy được?

“Đây là nhiệm vụ hệ liệt sao?”

Lông mày Tô Mộ nhíu chặt.

“Người đồng ý nhận nhiệm vụ sao?” Nữ NPC nhìn Tô Mộ im lặng không lên tiếng, gương mặt nở một nụ cười quyến rũ.

Lúc này, một lựa chọn nhảy ra trước mắt Tô Mộ.

“Có tiếp nhận nhiệm vụ hay không: Tấn công đại bản doanh Goblin?”

“Không ghi rõ phần thưởng?”

Sau khi thấy nhiệm vụ này, Tô Mộ phát hiện thông báo nhiệm vụ này giống với lúc nhận nhiệm vụ lần trước. Chỉ có thông báo nhiệm vụ, không có ghi chú phần thưởng.

Hắn đã nhận nhiệm vụ nhiều lần, tình huống như thế cũng ít khi thấy.

“Cứ nhận trước xem sao, dù sao cũng không thiệt!”

Suy nghĩ một lúc, Tô Mộ tiếp nhận nhiệm vụ này.

“Nhà thám hiểm tôn kính, vậy thì nhờ cậy người nhé!” Nữ NPC hướng đôi mắt xinh đẹp về phía Tô Mộ lần nữa.

Tô Mộ không phản ứng nàg, xoay người rời đi.

Chờ sau khi đến một vị trí an toàn, hắn ấn chọn logout.

Trong rừng.

Sau khi Tô Mộ rời đi.

Gương mặt của nữ NPC kia đột nhiên biến đổi.

Làn da vốn bóng loáng trong nháy mắt trở thành đầy nếp nhăn, bên trên phủ đầy chấm đen.

Gương mặt xinh đẹp kia cũng trở thành một miếng thịt thối, thoát nhìn giống như một thi thể.

Chương 74: Ta muốn live stream sao? Sao ta không biết vậy?

Mà mỗi khi NPC cử động, nghe lại càng rợn cả người.

Nó lại đang cầm đầu của Goblin trên tay, há to miệng cắn một miếng lớn.

“Thật là một món ngon!”

Âm thanh khàn khàn vang lên, mắt NPC lộ ra ham muốn vô tận.

“Hi vọng nhà thám hiểm này có thể gom về giúp ta càng nhiều đồ ăn ngon.”

“Như vậy, thực lực của ta có thể khôi phục một chút.”

Nói đến đây, hắn nhìn về hướng Tô Mộ rồi đi.

“Đã lâu không thử pháp sư rồi!”

...

Thế giới thực.

Tô Mộ tử lạnh ra, chuẩn bị nấu cơm.

Tài nấu nướng của hắn không được coi là rất tốt, đồ ăn làm ra chẳng qua chỉ gọi là ăn được mà thôi.

Trong phòng, mùi thơm thức ăn nhanh chóng dậy lên.

Một món thịt xào ớt, một món trứng xào cà chua.

“Xem xem gần đây có gì hot không!”

Vừa ăn cơm, Tô Mộ vừa lấy điện thoại di động ra.

Ngay sau đó, có một tin tức khiến hắn ngơ ngác cả người.

“Chấn động, Tô Pháp Thần - Thần Đờ hợp tác với Tần gia phát sóng live stream, nghe nói Tô Pháp Thần sẽ tự biểu diễn kỹ năng trong Thần Đờ!”

“Cái quỷ gì thế? Ta muốn live stream sao? Sao ta không biết vậy?”

Tô Mộ vô ý thức hô lên.

Chính hắn hợp tác với Tần gia lúc nào, lại muốn live stream lúc nào vậy?

Hắn lập tức nhấn vào, càng xem càng tức.

Bài post nói, hiện nay những người ở nơi luyện cấp bên trong Thần Đờ, không một ai có thể phóng thích kỹ năng ở ngoài đời thực.

Dĩ nhiên, cấp bậc hiện tại của những người đó còn chưa đến cấp 1

nhất giai, chỉ có Tô Pháp Thần đã lên cấp.

Thế nên, phần lớn người đều cho rằng Tô Pháp Thần chắc chắn có thể phóng thích kỹ năng ở ngoài đời thực, một khi có thể phóng thích kỹ năng ở ngoài đời thực, vậy chắc chắn đó là Tô Pháp Thần rồi.

“Ta như vậy là bị người khác mạo danh rồi?”

Nhìn bài post nói như có chuyện lạ, Tô Mộ phản ứng lại.

“Lại có người có thể bắt chước theo ta, phóng thích kỹ năng ở ngoài đời thực? Không phải vậy chứ?”

Lông mày của hắn nhăn thành chữ hình.

Hắn có thể phóng thích kỹ năng ở ngoài đời thực, hoàn toàn là bởi vì thuộc tính cao siêu.

Ở giai đoạn hiện tại, không ai có thể đuổi kịp hắn sao?

Vì sao người đó không xuất hiện trên bảng xếp hạng đẳng cấp bây giờ?

Quan trọng nhất chính là, tại sao hắn muốn giả mạo thân phận của mình?

“Chẳng lẽ, đây là một cái bẫy, có người muốn dụ ta ra?” Tô Mộ nghĩ tới một khả năng.

Có người mạo danh khiến chính chủ ra mặt.

“Mặc kệ hắn đi, thân phận của ta không thể bại lộ!”

“Chẳng qua ta rất tò mò về buổi live stream này được chuẩn bị tốt này.”

Tô Mộ hoàn toàn không có tâm tư “Đánh kẻ giả mạo”.

Mà ngược lại, hắn lại rất hứng thú với “Tô Mộ” giả này.

...

Trong Thần Đồ, một gã pháp sư đang đánh quái.

“Thật là, trò chơi này thăng cấp cũng quá khó khăn rồi? Bây giờ ông đây mới cấp ba.”

Người này chính là “Tô Mộ “.

Sau khi đã tới khách sạn Ma Đô, hắn bèn ngâm mình trong thế giới trò chơi.

“Tên này sao có thể lên đến nhất giai vậy? Hoàn toàn không thể hiểu được!” Hắn nhìn tên Tô Mộ trên bảng xếp hạng, bĩu môi.

“Chẳng qua chờ ta vớt được tiền, thì có thể mua lượng lớn đồng vàng rồi!”

Nói đến đây, hắn mở phòng đấu giá ra.

Không ít trang bị đã xuất hiện trên đó, trong đó cũng có không ít trang bị pháp sư.

Hắn nhìn những trang bị kia, trong ánh mắt tràn đầy tham lam.

“Tên Tô Mộ kia vì bảo vệ thân phận của mình, chắc chắn sẽ không ra ngoài vạch trần ta, chỉ còn dư lại ‘diễn xuất’ ngày mai thôi.”

...

Nơi nào đó ở Ma Đô.

Ba người có vóc người cao gầy, da trắng bệch xuống một sân bay khác.

Một chiếc xe đợi ở bên ngoài phi trường, rõ ràng là để nghênh đón bọn họ.

“Sắp xếp xong xuôi rồi sao?” Sau khi lên xe, một trong ba người da trắng cất giọng nói.

“Chỉ cho hai tấm vé, thế nên chỉ có hai người trong số các người có thể đi vào!” Tài xế lái xe cất giọng nói.

“Hai cũng được rồi.” Tên da trắng gật đầu.

“Đây là chứng nhận phóng viên của các người, không thể đem bất cứ vũ khí nào vào sân. Sau khi đi vào sẽ không có bất cứ sự trợ giúp nào, ta sẽ tiếp ứng các người ở bên ngoài, nhưng chỉ có thể dẫn các người chạy.”

Tài xế tiếp tục lên tiếng, sau đó đưa cho tên da trắng hai tờ giấy chứng nhận: “Tiên sinh Land Nader nói, nếu các người thất bại, hắn sẽ chăm sóc tốt cho người nhà của các người đấy!”

Hai chữ “người nhà” khiến tên da trắng hơi đổi sắc mặt, nhưng rất nhanh đã giấu đi.

Tiếp theo, tiếng nói lạnh lùng của hắn vang lên.

“Nói với tiên sinh Land Nader, từ trước tới giờ ta chưa từng thất bại!”

Khách sạn Thiên Hào ở Ma Đô.

“Công tác bảo an ngày mai không được có bất cứ vấn đề gì, nói với mọi người, cho dù là một cây kim cũng không được mang vào hiện trường live stream!”

Tần Phân đang dặn dò với đầu dây bên kia.

Buổi live stream ngày mai vô cùng quan trọng, điện thoại của hắn vẫn luôn không ngừng vang lên, thật sự có quá nhiều chuyện cần chuẩn bị.

“Cốc! Cốc! Cốc!”

Đúng lúc này, tiếng gõ cửa vang lên bên ngoài.

“Người chờ một lát!” Tần Phân nói một câu với đầu dây bên kia rồi đứng dậy đi đến cạnh cửa.

“Đội trưởng Long?” Sau khi mở cửa, Tần Phân hơi ngạc nhiên.

Ngoài cửa là người đàn ông dáng người cao to, ánh mắt đầu tiên đã làm người ta cảm thấy an toàn.

“Bây giờ tổng giám đốc Tần có bận không?” Người đàn ông nở một

nụ cười rồi chậm rãi mở miệng hỏi.

“Đội trưởng Long đợi một chút.” Tần Phân cầm di động nói với đầu dây bên kia: “Lát nữa ta sẽ gọi lại cho người!”

Sau khi cúp máy, Tần Phân hơi nghiêng người: “Mời đội trưởng Long vào!”

Long Phi mỉm cười bước vào phòng, ngồi trên sofa: “Tổng giám đốc Tần, ta là người không thích quanh co lòng vòng, muôn như vậy tới tìm người chủ yếu là muốn bàn bạc với người về buổi live stream ngày mai.”

“Có chuyện gì sao?” Tần Phân khẽ nhướn mày hỏi.

“Ta muốn người đổi thời gian live stream sớm hơn, càng sớm càng tốt.” Long Phi hít một hơi thật sâu: “Người cũng biết thân phận của Tô Mộ kia rất đặc biệt, thời gian live stream càng sớm thì thời gian để lại cho những người muốn làm động tác sau lưng sẽ càng ít.”

Chương 75: Kiểm ít kinh nghiệm

“Chuyện này...” Tần Phân hiểu ý của Long Phi, sau khi suy nghĩ bèn nói: “Hệ thống bảo an của tập đoàn Tần thị vẫn luôn không tệ, hơn nữa Tô Mộ kia có thể mang kỹ năng từ trong trò chơi về hiện thực. Thực lực như vậy đã không phải là người bình thường từ lâu rồi!”

Nói đến đây, vẻ mặt của Tần Phân có hơi khó xử: “Hơn nữa một mình ta cũng không thể quyết định thời gian live stream, còn cần Tô Pháp Thần gật đầu nữa.”

“Tổng giám đốc Tần có thể sắp xếp cho ta và Tô Pháp Thần gặp nhau một lần không?” Giọng điệu của Long Phi hơi thấp thỏm.

Hắn đã muốn gặp vị Tô Pháp Thần này từ lâu, giờ phút này lại có loại tâm trạng như sắp được gặp thần tượng vậy.

“Chúng ta kết bạn trong trò chơi, để ta vào trò chơi hỏi một câu!”

Tần Phân không từ chối.

Hắn triệu hoán tinh thể Thần Đồ ngay trước mặt Long Phi và đi vào thể giới trò chơi.

Mười phút sau, hắn lại thành linh xuất hiện trong phòng.

“Tô Pháp Thần nói thời gian live stream có thể đẩy tới một giờ chiều ngày mai, nhưng hắn không muốn gặp người.”

“À!”

Câu trả lời này làm Long Phi lộ ra vẻ thất vọng, nhưng hắn nhanh chóng điều chỉnh lại: “Không sao, ngày mai live stream tự nhiên sẽ gặp được, quyết định như vậy nhé, bây giờ ta sẽ quay về sắp xếp nhân viên.”

“Đội trưởng Long đi thông thả!”

Sau khi Long Phi rời khỏi, Tần Phân vội vàng cầm di động gọi cho một dãy số.

“Thông báo với mọi người, thời gian live stream ngày mai đổi thành một giờ chiều, bảo tất cả mọi người làm thêm giờ trong tối nay cho ta!”

Mặc dù làm thêm giờ đổi thời gian live stream sẽ gây ra rất nhiều phiền phức cho hắn, nhưng Tần gia cần thiết phải nể mặt Long Phi.

...

“Ngủ sớm dậy sớm tốt cho sức khỏe!”

Tô Mộ đuổi cái eo lười thức dậy.

Sau khi nhận được một lượng lớn thuộc tính trong trò chơi, hắn phát hiện thể chất của chính mình trong hiện thực cũng trở nên khỏe mạnh hơn.

“Những đội viên đặc chiến đó cũng không đánh thắng được ta đúng không?”

Loại buff này vượt xa tiềm năng của cơ thể con người.

“Không biết sau này cơ thể của ta có thể chặn được đạn không?”

Tô Mộ vừa nấu bữa sáng vừa lẩm bẩm.

Rán mấy quả trứng ốp la, cộng thêm sữa bò, hẳn mở di động ra.

“Hử?”

Tin tức về buổi live stream của Tô Pháp Thần nhanh chóng xuất hiện trong tâm mắt của hắn.

Nhấn vào, bên dưới là rất nhiều bình luận.

“Sao lại đột nhiên đẩy thời gian lên trước?”

“Má, nếu không phải buổi sáng chơi điện thoại thì suýt nữa lỡ mất live stream rồi.”

“Buổi tối live stream không được à? Trời tối là có thể nhìn thấy Hoả Cầu rõ ràng hơn một chút rồi.”

“Hay là Tô Pháp Thần muốn live stream sớm một chút rồi đi luyện cấp?”

Hầu như mỗi một bình luận đều là 999+.

“Tên kia sợ lúc hắn đang live stream thì ta đột nhiên lên cấp sau đó bại lộ thân phận à?”

So với những suy đoán lung tung của cư dân mạng, thật ra Tô Mộ có thể đoán được một chút.

Đạo lý rất đơn giản.

Nếu khi Tô pháp sư đang live stream, cấp trên bảng xếp hạng cấp bậc đột nhiên tăng lên.

Thì cái gọi là live stream cũng sẽ biến thành một trò cười.

Ngày hôm qua mình vừa lên tới cấp 4 nhất giai, hiển nhiên là đối phương cảm thấy trước trưa nay hắn không thể tăng lên cấp 5

nhất giai rồi.

“Tính toán cũng giỏi quá nhỉ!”

Tô Mộ uống một ngụm sữa bò rồi khẽ lắc đầu.

Bây giờ là mười giờ sáng, còn cách buổi live stream trưa nay không ít thời gian.

Thời gian mình lên tới cấp 5 nhất giai phải nói là đầy đủ.

Đương nhiên, muốn dùng cách này làm thân phận của đối phương tự sụp đổ thì hẳn chỉ cần tặng một cấp trong lúc người kia live stream, là có thể vả mạnh vào mặt hẳn một cái.

“Vào trò chơi kiểm ít kinh nghiệm trước đã.”

Trong lòng Tô Mộ đã có tính toán.

Dù mục đích đối phương thực hiện buổi live stream này là gì, hẳn cũng sẽ không quan tâm tới người mạo danh thay thế mình.

Chỉ cần hơi thao tác trong trò chơi là đủ rồi, căn bản không cần bại lộ thân phận.

Triệu hồi tinh thể Thần Đồ, Tô Mộ bước vào trò chơi.

Vẫn là rừng rậm Goblin ngày hôm qua, nơi hẳn đứng là một khu vực an toàn.

“Nhiệm vụ mà NPC ngày hôm qua tuyên bố hình như có hơi kỳ lạ!”

Hắn mở thanh nhiệm vụ ra nhìn lại mấy nhiệm vụ của mình.

Ngoài nhiệm vụ của NPC áo choàng kia thì những nhiệm vụ khác đều có khen thưởng rõ ràng.

“Có thể cầm bản vẽ này, ngoài Thủy Tinh Ma Pháp nhất giai kia thì cơ bản đều đã gom đủ.”

“Kiếm Thủy Tinh này ở đâu bây giờ?”

Pháp trượng Goblin tăng thêm rất nhiều tinh thần và trí lực, có thể giúp mình không ít trong việc tiêu diệt đại bản doanh Goblin tiếp theo.

Vấn đề chính là Thủy Tinh Ma Pháp nhất giai này.

“Dựa theo kịch bản của phần lớn game online, chẳng lẽ phải phân tách vũ khí nhất giai à?”

Tô Mộ nhìn về phía rìu nhất giai mà BOSS hôm qua rơi ra.

Thuật rèn cấp đại sư của mình có thể tách cái rìu này.

“Dù sao cũng không bán được, thử một lần vậy!”

Rìu nhất giai, dù bây giờ treo lên phòng đấu giá thì cũng không có ai mua nổi, so với bán rẻ còn không bằng nghiệm chứng suy đoán của mình.

‘Có tách không?’

“Tách!”

‘Người nhận được Thủy Tinh Ma Pháp nhất giai!’

“Quả nhiên là vậy!”

Nhìn thủy tinh phát ra ánh sáng mờ mờ trong túi, Tô Mộ không nhận được mà mỉm cười.

“Quay về trả nhiệm vụ!”

Hắn chạy về phía trấn Bạch Vực.

Dù sao cũng không vội tăng cấp, chế tạo ra pháp trượng Goblin trước rồi tính tiếp.

...

Khách sạn Thiên Hào, Ma Đô.

“Tô Mộ” đang đứng trước gương trong phòng tổng thống.

Sắc mặt của hắn trông có vẻ hơi tiều tụy.

Suốt đêm qua hắn vẫn luôn trần trọc.

Đồng ý đẩy thời gian live stream lên trước cũng là vì hắn cảm thấy chắc hẳn Tô Pháp Thần không thể tăng cấp lúc một giờ hơn.

Bây giờ hắn chỉ cần ở yên trong căn phòng này trước một giờ, tuyên bố với Tần Phân là đang tăng cấp trong trò chơi, gần đến một giờ lại tới tập đoàn Tần thị tiến hành live stream là được.

Sau khi biểu diễn Hoả Cầu xong, hắn sẽ nhanh chóng kết thúc live stream, sau đó vào trong Thần Đồi. Dù sao trong trò chơi, tuy Tần Phân kết bạn với hắn nhưng lại không nhìn thấy cấp bậc của hắn.

Chương 76: Bắt đầu live stream rồi.

Hắn luôn mãi xác nhận điểm này mới triển khai âm mưu lần này.

Chỉ cần Tô Pháp Thần không lên cấp trong thời gian hắn live stream thì thân phận của hắn sẽ không bại lộ.

Chờ đến khi lấy được đủ tiền từ Tần Phân là hắn có thể chạy trốn rồi.

“Thành bại ở ngay lúc này!”

“Tô Mộ” không ngừng vỗ nước lạnh lên mặt, cố đè lại sự lo lắng trong lòng.

Ván cược xa xỉ sẽ thay đổi cuộc đời hắn sắp bắt đầu rồi!

‘Nhiệm vụ hoàn thành, nhận được bản vẽ pháp trượng Goblin!’

“Học tập chế tạo!”

Sản phẩm nhiệm vụ trấn Bạch Vụ, sau khi lấy được bản vẽ, Tô Mộ lập tức lựa chọn học tập.

Trong thanh rèn cấp đại sư của hắn cũng có thêm vật phẩm chế tạo.

‘Có chế tạo pháp trượng Goblin không?’

“Chế tạo!”

Những nguyên liệu kia nhanh chóng dung hợp trong tay hắn, sau đó biến thành một thanh pháp trượng dài.

Tô Mộ không do dự mà trực tiếp lựa chọn trang bị.

“Công kích vật lý trừ 50 điểm, nhưng trí lực lại tăng 25 điểm, tinh thần tăng 50 điểm!”

Hắn nhìn thuộc tính.

Tinh thần 290 (+130), trí lực 382 (+95).

MP và công kích ma pháp cũng đều tăng lên rất nhiều.

“Thử tìm nhiệm vụ có thể nhận được ở rừng Goblin xem.”

Nhiệm vụ trong sảnh nhiệm vụ rất phức tạp.

Ngoài nhiệm vụ giết quái thì còn một vài nhiệm vụ thu thập.

Lúc trước Tô Mộ lười làm nhiệm vụ thu thập chủ yếu là vì ngại phiền, nhưng bây giờ hắn muốn giữ kinh nghiệm cấp bậc thì có thể thử làm loại nhiệm vụ này một lần.

‘Có nhận nhiệm vụ thu thập nấm xanh lục trong rừng rậm Goblin không?’

“Nhận.”

‘Có nhận nhiệm vụ súp hỗn hợp Goblin không?’

“Nhận!”

“Nhiệm vụ này cho bản vẽ à?”

Tiếp tục lật xem, một nhiệm vụ thu hút sự chú ý của Tô Mộ.

‘Thu thập 100 quả mọng màu xanh trong nơi sâu của rừng rậm Goblin, khen thưởng thuốc pháp lực siêu cấp (bản vẽ).’

Thuốc pháp lực siêu cấp: Cần một bình mana lớn, một cỗ pháp lực, một hoạt lực đẳng, khôi phục 2000 lượng mana, cooldown một phút.

“Thuốc mana này không tệ nhỉ!”

Dù là với chính mình hiện giờ, lượng mana thuốc pháp lực siêu cấp khôi phục so với bình mana lớn trong túi đã rất không tệ.

“Chắc trong rừng Goblin sẽ có thảo dược để thu thập nhỉ? Lúc trước quên mất chuyện quan trọng này!”

Nhìn về phía kỹ xảo hái thuốc cấp đại sư của mình, Tô Mộ đỡ trán.

Sau khi mở ra kỹ năng này, hẳn có thể phân rõ được thảo dược phân bố trong rừng rậm.

“Xuất phát!”

Sau khi dọn dẹp lại thanh vật phẩm, cố gắng hết sức để trống nhiều ô vuông nhất, Tô Mộ đi tới rừng Goblin lần thứ hai.

“Đào mỏ cũng mở ra!”

Sau khi bước vào rừng rậm Goblin, Tô Mộ cũng không khách sáo.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Một kỹ năng bay vào, thông báo liên tục vang lên.

“Đều là 2 điểm kinh nghiệm, cũng không kích hoạt Hào Quang Của Pháp Thần!”

“Giết những con quái này không có ý nghĩa gì cả!”

Thông báo rất nhiều nhưng kinh nghiệm đều là 2 điểm.

Đây còn ở dưới tình huống kinh nghiệm nhân đôi, bình thường giết chết chỉ có 1 điểm kinh nghiệm.

Nếu cấp bậc của Tô Mộ lại tăng lên thì chắc giết đám quái vật này sẽ chẳng có điểm kinh nghiệm nào cả.

Nhưng mục đích quét quái chỉ là để dễ dàng thu thập tài liệu trong rừng hơn thôi.

‘Người đã thu thập nấm xanh lục!’

‘Người đã thu thập hoạt lực đăng!’

‘Người đã thu thập cỏ pháp lực!’

Không ngoài dự đoán, trong rừng không thiếu thảo dược.

Tô Mộ vừa nhặt đồ đám Goblin rơi ra vừa thu thập vật phẩm và thảo dược nhiệm vụ, trên cơ bản không hề nghỉ ngơi.

‘Người nhận được sắt rèn!’

‘Người nhận được vải ma văn!’

...

Chỉ cần túi vừa đầy thì hắn sẽ tách những trang bị trắng kia ra.

Còn tất cả những trang bị có cấp bậc cao hơn thì đều được Tô Mộ giữ lại.

Chờ đến khi những người chơi giàu có kia lên nhất giai thì thị trường những trang bị này sẽ tới.

“Được mùa quá!”

Trong túi có thêm vài ô thảo dược, cộng thêm một lượng lớn sắt rèn và vải ma văn, Tô Mộ cười sung sướng.

“Không biết trong trấn Bạch Vụ có nơi nào giống như kho hàng không, dựa theo hiệu suất đánh quái của ta thì túi đồ sẽ nhanh chóng không đủ dùng nữa!”

Đương nhiên, vấn đề ô túi đồ làm Tô Mộ đau đầu vẫn luôn tồn tại.

Hết cách rồi, ai bảo hiệu suất tăng cấp của hắn nhanh quá, căn bản không ai có thể dùng được những trang bị nhặt được đó!

“Cũng sắp đến lúc đi tới phía sau tầng điểm kinh nghiệm rồi!”

Sau khi càn quét sạch sẽ khu ngoài rừng rậm, Tô Mô đi vào bên trong.

“Còn chưa đổi mới quái à?”

Đi tới ngoài doanh địa tinh anh ngày hôm qua, nơi này lại không có gì cả.

“Thời gian đổi mới chậm như vậy à?”

Điều này làm lông mày Tô Mô nhíu lại.

Hắn vốn định quét quái tinh anh, tiện thể lại giết BOSS thêm một lần nữa.

“Vậy chỉ có thể tiếp tục đi về phía trước thôi!”

Không còn cách nào, Tô Mô chỉ có thể tiếp tục đi sâu vào trong rừng.

So với sự cẩn thận lúc trước thì lần này hắn đi rất ngênh ngang.

Cho dù quái vật trong rừng sâu cấp bậc cao cũng không giết được pháp sư “da giòn” như hắn trong một giây.

Sau khi đi mười mấy phút, trên con đường phía trước xuất hiện một chướng ngại vật.

Nó được tạo thành từ cây to trải rộng bụi gai, trực tiếp ngăn cách con đường phía trước.

Hai bên chướng ngại vật lần lượt là hai Goblin trong tay cầm cung tiễn.

Không chỉ như vậy, phía sau chướng ngại vật còn có thể nhìn thấy một vài Goblin trong tay cầm pháp trượng cùng với một vài Chiến Sĩ Goblin thân thể to khỏe.

“Cứ tiếp tục tiến về phía trước là có thể đến đại bản doanh Goblin đúng không?”

“Nhiệm vụ nghề nghiệp ẩn của ta hẳn là phải hoàn thành ở đó.”

Tô Mộ thử nhìn về phía xa.

Trên con đường phía sau chướng ngại vật còn có rất nhiều chướng ngại vật nữa, mà con đường phía trước đều trải rộng Goblin.

“Tài nguyên thảo dược ở nơi này càng phong phú!”

Ngoài ra, Tô Mộ còn nhìn thấy không ít thảo dược.

“Dọn sạch đường trước, sau đó dùng Băng Sương Phong Bạo là có thể tăng kinh nghiệm, sau đó logout xem live stream.”

Tô Mộ không hề quan tâm đến thứ gọi là chướng ngại vật này.

Trực tiếp dùng kỹ năng Chớp Nhoáng xuyên qua là được.

Hắn bước về phía trước vài bước.

“Đóng Huyết Mạch Pháp Thần!”

“Băng Sương Phong Bạo!”

Chương 77: Bắt đầu live stream rồi. (2)

Lí do đóng Huyết Mạch Pháp Thần rồi mới dùng Băng Sương Phong Bạo là để khống chế trị số kinh nghiệm.

‘Người giết chết Thợ Săn Goblin, nhận được 10 điểm kinh nghiệm!’

‘Người giết chết Pháp Sư Goblin, nhận được 10 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

...

Thông báo liên tục xuất hiện, nhìn từ kinh nghiệm thì cấp bậc của những Goblin này bằng với Tô Mộ. Dưới kỹ năng quần công AOE, Hào Quang Của Pháp Thần cũng được kích hoạt hai lần.

“Chớp Nhoáng!”

Sau khi giải quyết một khu vực Goblin, Tô Mộ trực tiếp dùng Chớp Nhoáng nhặt đồ.

Thời gian chậm rãi trôi qua, khi thấy đã sắp đến một giờ.

...

“Tô Pháp Thần, người không cần lo lắng quá, hiện trường đều đã được sắp xếp xong, sẽ không có vấn đề gì!”

Ma Đô, trong văn phòng tổng giám đốc tập đoàn Tần thị, Tần Phân đang đứng trước mặt “Tô Mộ”.

Tuy ngoài miệng nói không lo lắng nhưng hai tay nắm chặt lại bán đứng hần.

“Ta vẫn luôn tin tưởng tổng giám đốc Tần mà.”

“Tô Mộ” mỉm cười trả lời, biểu cảm thấp thỏm hơn Tần Phân rất nhiều.

Tần Phân nhìn vẻ mặt của “Tô Mộ”, hần không tự giác mà khẽ nhú mày, lộ vẻ khó hiểu.

“Tổng giám đốc Tần, đều đã sắp xếp xong, bất cứ lúc nào cũng có thể bắt đầu.”

Đúng lúc này, có một người đi tới.

“Ta biết rồi!” Tần Phân trả lời, ngay sau đó nói với “Tô Mộ”: “Vậy chúng ta bắt đầu nhé?”

“Tổng giám đốc Tần, người đi trước đi, ta sửa sang lại một chút rồi tới!” “Tô Mộ” trả lời.

Tần Phân khẽ gật đầu, hần không nhiều lời nữa mà xoay người đi ra ngoài.

“Phù!”

Ngay sau khi hần ra ngoài, Tô Mộ kéo cà vạt trên cổ, dùng sức hít

thở.

Hắn cởi áo khoác vest ra, điều chỉnh lại cơ quan “Hoả Cầu” trên tay.

Sau đó nhanh chóng mặc lại áo khoác rồi ra khỏi phòng.

Tần Phân và mấy người nữa đang chờ ở đây, sau khi thấy hắn bước ra đều đi về phía trước.

“Tô Mộ” theo sát phía sau.

Đoàn người đi tới cửa của một phòng hội nghị lớn.

Tần Phân ra hiệu cho người bên cạnh, người kia dùng sức đẩy cửa ra.

Trong phòng hội nghị lớn, rất nhiều người đang ngồi. Phần lớn những người này đều là phóng viên của các nhà truyền thông lớn, trong đó có không ít phóng viên nước ngoài.

Tần Phân dẫn đầu bước vào, chỉ vào cửa ra hiệu với mọi người.

“Mọi người, buổi live stream sắp lập tức bắt đầu!”

“Xin mời Tô Pháp Thần!”

Sau khi nghe thấy giọng nói của Tần Phân, “Tô Mộ” hít sâu một hơi rồi đi vào trong phòng.

“Chào mọi người, ta là Tô Mộ!”

Hắn chào hỏi mọi người một cách lịch sự.

Một cái cameras hướng về phía hắn, phía sau lại xuất hiện thêm một màn hình lớn.

“Đây là Tô Pháp Thần sao? Không quá giống như trong tưởng tượng của ta!”

“Không đẹp trai bằng ta nữa, còn tưởng là một anh siêu đẹp trai cơ!”

“Sao ta lại cảm thấy người này hơi quen quen nhỉ?”

“Thế mà không phải là một ông chú cao to thô kệch à?”

“Pháp Thần mà, cao to thô kệch là chiến sĩ!”

Làn đạn bên trên bay ngập trời, cái trước nối tiếp cái sau.

“Phù!”

Nhìn những bình luận đó, “Tô Mộ” bắt đầu hít sâu.

Nếu quan sát một cách cẩn thận thì không khó phát hiện, cơ thể hắn đang run rẩy vì mất tự nhiên.

Dưới loại cảnh tượng này, hắn thân là hàng giả, đáy lòng đã khẩn trương tới mức tận cùng.

“Tiếp theo ta sẽ triển lãm kỹ năng Hoả Cầu của Thần Đồ cho mọi người.”

Hắn cố gắng khống chế cơ thể run rẩy, hô lớn.

Giây tiếp theo, hắn bắt đầu biểu diễn giống như lúc mình luyện tập trong khoảng thời gian này.

“Sắp tới rồi!”

“Thật sự có thể phóng ra kỹ năng sao?”

“Ta nghĩ, nếu có thể phóng thích kỹ năng thì có phải ngày nào đó, quái vật trong trò chơi sẽ xâm lấn hiện thực không?”

“Ai mà biết được? Ý nghĩa tồn tại của trò chơi này vốn đáng giá cân nhắc mà.”

“Dù nói thế nào, có thể nhìn thấy Hoả Cầu trong hiện thực, vậy chứng tỏ sau này chúng ta đều có thể làm được, cứ nghĩ tới là thấy kích động rồi!”

Làn đạn lại thảo luận thêm nữa.

So với những người xem cách màn hình kia, những nhân viên,

phóng viên quan khán ở hiện trường lại mở to hai mắt, đồng thời nâng camera trong tay lên.

“Hoả Cầu thuật!”

“Tô Mộ” cố ý hét to một tiếng, sau khi thu hút sự chú ý của mọi người, dùng thủ pháp như ảo thuật di chuyển cơ quan trong bộ vest.

Giây tiếp theo, một Hoả Cầu trực tiếp bay ra ngoài.

Mà ngay sau khi Hoả Cầu này hình thành, “Tô Mộ” lại hét to: “Bây giờ ta chỉ có thể triệu hoán Hoả Cầu, uy lực thể hiện ra còn chưa đủ.”

Sau khi nói xong câu đó, hắn nhìn về phía làn đạn trên màn hình lớn.

“Má ơi, Hoả Cầu thật sự xuất hiện à?”

“Nhanh quá, không nhìn thấy rõ, Tô Pháp Thần có thể làm lại lần nữa không?”

“Tô Pháp Thần xấu lắm!”

“Trời đất ơi, khoa trương quá vậy!”

Toàn bộ đều chấn động.

Ngay cả những người xem ở đây cũng trợn mắt há hốc mồm.

“Thành công!” “Tô Mộ” thấy thế thì không ngừng mừng thầm trong lòng.

Tiếp đó hắn chỉ cần trả lời một vài câu hỏi là có thể chứng thực thân phận “Pháp Thần” rồi.

“Hây!”

Nhưng vào lúc này, một người đột nhiên xông về phía “Tô Mộ”.

Tốc độ của hắn rất nhanh, chỉ chớp mắt thôi đã lao tới trước mặt “Tô Mộ”.

“Tình huống gì vậy?” “Tô Mộ” lập tức ngơ ngẩn.

Không chờ hấn phản ứng lại, đầu đã bị đâm một phát.

“Rầm!”

“Tô Mộ” ngã mạnh xuống dưới mặt đất, chưa rõ sống chết.

Nhưng dù vậy, người nọ vẫn chưa dừng tay, hấn giơ nắm tay lên vung về phía đầu “Tô Mộ” như muốn hoàn toàn đưa người vào chỗ chết.

“Người dám!”

Nhưng nắm đấm của hấn chưa kịp rơi xuống thì một tiếng hét to đã vang lên, một người đột nhiên lao về phía hấn, đâm bay cả người lên tường.

“Bảo vệ!”

Cảnh tượng này hoàn toàn nằm ngoài dự kiến của Tần Phân, phản ứng của hấn cũng coi như nhanh chóng. Hấn lập tức hô to.

Khuôn mặt người ra tay biến sắc, hấn nhìn chăm chăm Long Phi, hơi liếc về phía “Tô Mộ” đang nằm trên mặt đất.

Hấn chính là Kenjiro, ninja của nước Anh Hoa.

Giây phút nhìn thấy “Tô Mộ” sử dụng Hoả Cầu, hấn đã biết mình cần phải ra tay.

Một khi làm kẻ địch đáng sợ như vậy tiếp tục phát triển, nước Anh Hoa làm sao xưng bá thế giới nữa?

Vì thế, hấn có thể trả giả bằng mọi thứ chỉ để đạt được cái gọi là “vinh dự”!

Kenjiro tấn công Long Phi.

Chương 78: Pháp Thần ngã xuống?

Hai người nhanh chóng lao vào chiến đấu.

Nhưng hiện trường còn có những bảo vệ khác.

Tần Phần đã chuẩn bị đầy đủ cho buổi live stream lần này, những bảo vệ đó lập tức vây lấy Kenjiro.

“Hắn phải chết!” Kenjiro hoàn toàn không có ý lùi bước, cho dù để mạng lại đây thì hắn cũng phải xử lý Tô Mộ.

“Ra tay!”

Trong phòng hội nghị đột nhiên vang lên một giọng nói khác.

Giây tiếp theo, một bóng người xông về phía Tô Mộ đã ngã xuống mặt đất.

“Cản hắn lại!” Tần Phần vội vàng hô.

“Cút ngay!”

Nhưng thân thủ của người đó cực kỳ tốt, chỉ hai ba chiêu đã đánh gục bảo vệ chặn đường.

Không chỉ như vậy, mấy người mang “chứng chỉ phóng viên” trong hội trường cũng đồng loạt ra tay.

Chỉ trong chớp mắt, người đó đã đi tới trước mặt “Tô Mộ”, dẫm một chân về đầu hắn.

Máu tươi vẩy ra!

“Xong rồi!” Tần Phần thấy thế, toàn thân như mất hết sức lực, nằm liệt trên mặt đất.

Rõ ràng hắn đã sắp xếp tốt, rõ ràng luôn mãi dặn dò, nhưng diễn biến của mọi chuyện vẫn vượt qua phạm vi khống chế của hắn.

“Hôm nay không ai được rời khỏi đây!”

Trong phòng, Long Phi phần nộ rít gào đinh tai nhức óc.

Cùng lúc đó, những nhân viên đặc chiến bên ngoài tập đoàn Tần

thị cũng nhận được tín hiệu, tiến hành phong tỏa toàn bộ tòa nhà.

Dựa vào lực lượng của bọn họ, giờ phút này ngay cả một con muỗi cũng không thể bay ra tập đoàn Tần thị!

...

Nước Phiêu Lượng.

“Tiên sinh Land, bên kia đã thành công!”

Land Nader ngồi trên ghế làm việc, nghe thấy cấp dưới báo tin lộ ra một nụ cười.

“Nice!”

“Pháp Thần chó má gì chứ, xưng hô này phải là của Land Nader ta!”

“Ha! Ha! Ha!”

Trong văn phòng to rộng, tiếng cười độc ác không ngừng vang lên.

...

Nước Anh Hoa.

“Thành công, nhưng chắc Kenjiro sẽ không về được!”

“Làm chuyện lớn luôn có sự hy sinh, Kenjiro hy sinh có giá trị, tuy Hoa quốc nhận được kinh nghiệm gấp đôi, chiếm lấy một vài tiên cơ, nhưng Tô Mộ kia chết thì không còn gì phải sợ nữa.”

Một người đàn ông đứng dưới cây hoa anh đào, cầm vài cánh hoa trong tay, khuôn mặt nở nụ cười sung sướng.

...

Những nơi khác trên thế giới.

Lục tục có người nhận được tin tức “Tô Pháp Thần” ngã xuống.

“Tốt quá rồi, người này chết thì tốt rồi!”

“Không phải Hoa quốc có câu tục ngữ này sao? Cây to đón gió, giờ nhận lấy hậu quả xấu rồi nhỉ?”

Đối với chuyện “Tô Pháp Thần” ngã xuống, thái độ của bọn họ gần như là nhất trí.

Vỗ tay tán thưởng!

...

‘Chúc mừng người, lên cấp!’

Tô Mộ vẫn chưa biết chuyện xảy ra bên ngoài.

Hắn đoán thời gian, sau khi một giờ qua mười mấy phút, ném một phát Băng Sương Phong Bạo về phía chướng ngại vật trên đường, cùng lúc đó cũng tăng cấp bậc lên cấp 5 nhất giai.

Cùng thời gian đó, trên bảng xếp hạng cấp bậc thế giới, cấp bậc của hắn cũng thay đổi từ cấp 4 nhất giai thành cấp 5 nhất giai!

“Cảm giác thăng cấp thoải mái quá đi!”

“Giết những quái đồng cấp này, tỉ lệ phát động Hào Quang Của Pháp Thần cũng không thấp, nếu mình vẫn không thăng cấp, vậy thì có thể quét trí lực vô hạn rồi!”

Thăng cấp thành công, Tô Mộ cộng thêm 20 điểm thuộc tính lên trí lực.

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: pháp sư

Cấp bậc: cấp 5 nhất giai (20/18000)

HP: 3930

MP: 16800

Công kích: 256

Công kích ma pháp: 1014

Phòng ngự vật lý: 393

Phòng ngự ma pháp: 420

Thuộc tính: Sức mạnh 28, thể chất 258 (+ 35), nhanh nhẹn 228, tinh thần 290 (+ 130), trí lực 412 (+ 95)

Trang bị: pháp trượng Goblin, nhẫn Xương Khô, huân chương anh dũng, áo giáp vải Băng Lang, miếng bảo vệ chân Băng Lang, giày Nộ Diễm, găng tay Sứ Đồ, mũ ma pháp màu xanh.

Sau khi cộng trí lực, chủ yếu là vì sau khi thêm xong, công kích ma pháp của mình có thể đột phá mốc một nghìn điểm rồi.

“Ta đây gọi là pháp sư nghìn sát thương đấy!”

Trên giao diện thuộc tính, bốn con số ở mục công kích ma pháp, sao lại nhìn chói mắt như vậy chứ.

“Đồ giả mạo kia có lẽ cũng đã bị lộ rồi nhỉ?”

Nghĩ tới ở thế giới hiện thực đang live stream, Tô Mộ nở nụ cười xấu xa.

Pháp Thần đang live stream không thể thăng cấp trong trò chơi.

Tính đúng tiết điểm này, đủ để cho buổi live stream kia trở thành trò hề.

Về phần chi tiết này có thể bị người khác phát hiện hay không?

Tô Mộ mở kênh thế giới ra.

“Vãi, Pháp Thần vừa mới thăng cấp sao? Không phải là đang live stream sao?”

“Vậy chúng tỏ rằng, Pháp Thần đang live stream ngoài kia là giả.”

“Quả thật, có rất nhiều người tên Tô Mộ, game này cũng không giống với game online thông thường, cho dù có đứng ở đối diện cũng không thể nhìn thấy cấp bậc, thực sự rất khó phân biệt.”

“Mẹ kiếp, ông đây ghét nhất là lừa đảo, ta muốn lên live stream để

spam!”

“Ai có thời gian xem live stream chứ, thăng cấp mới là chân lý. Hôm nay có rất ít người đi đoạt quái, hơn nữa cũng sắp hết gấp đôi kinh nghiệm rồi!”

Không ngoài dự tính, ánh mắt của quần chúng sáng như tuyết.

Vốn dĩ mình không cần ra mặt, đám bạn trên mạng tức giận sẽ gõ nát đầu tên giả mạo kia giúp mình.

Đương nhiên, Tô Mộ cũng có thể không cần quan tâm đến tên giả mạo kia, để hẳn rời đi lực chú ý của công chúng.

Nhưng nghĩ lại, người này lợi dụng thân phận của mình giả danh lừa bịp, cuối cùng những tai tiếng này không phải sẽ úp lên đầu mình sao?

Mình cũng không muốn bị coi là một tên coi tiền như rác đâu!

“Cấp 5 nhất giai, sau đó sẽ tới đại bản doanh của Goblin rồi, trở về học thêm mấy kỹ năng rồi lại tới!”

...

Tô Mộ cũng không biết, không cần đám bạn trên mạng kia ra tay, đầu của tên giả mạo đã bị người khác “gõ nát” rồi.

Sau khi xảy ra chuyện lớn như vậy trên live stream, trên mạng hoàn toàn hỗn loạn.

“Không phải chứ? Tô Pháp Thần bị giết chết sao?”

“Đó là vinh quang của Hoa quốc chúng ta đó!”

“Thanh xuân của ta kết thúc thật rồi!”

“Vì sao, vì sao lại xảy ra chuyện này chứ?”

Một mảnh kêu rên trên toàn bộ internet.

Nhưng ngay lúc mọi người đang kêu rên, có một âm thanh không giống vậy xuất hiện.

“Tên đang live stream là tên giả mạo, Tô Pháp Thần vừa mới thăng cấp trong game, nhìn bảng xếp hạng cấp bậc là biết!”

Chương 79: Trúng kế rồi?

“Đúng vậy, mặc dù không thể nhìn thấy Tô Pháp Thần có đang online hay không qua bảng xếp hạng cấp bậc, nhưng cấp bậc vẫn sẽ có thay đổi. Ta đoán Tô Pháp Thần cố ý chọn đúng thời điểm tên giả mạo này đang live stream để thăng cấp, vả vào mặt hắn.”

“Cười chết ta rồi, tên giả mạo đó lại tự tìm đường chết rồi?”

“Ta cũng muốn cười, người anh em kia chọc trúng tổ kiến lửa rồi. Tô Pháp Thần ẩn nấp kỹ thật đó.”

“Ta cảm thấy nếu Tô Pháp Thần đến thật, e là những người kia sẽ không đánh lại hắn mất.”

Từng câu bình luận hiện ra, Tô Pháp Thần không hề tử vong. Tin tức về kẻ giả mạo tại hiện trường live stream cũng được nghiệm chứng rất nhanh.

Trên toàn bộ internet, vô số người đều đang cảm thán!

...

Tập đoàn Tần thị, Tần Phân đang ngồi trong phòng làm việc của hắn, sắc mặt khó coi.

Hắn đã nhận được tin tức “Tô Pháp Thần” không hề tử vong, cũng đã biết được kẻ hắn tìm được là một tên giả mạo.

Mà thời khắc này, hắn sâu sắc cảm nhận được cái gọi là “chỉ số IQ bị vũ nhục.”

Rõ ràng là hắn có vài biện pháp đi xác nhận thân phận của “Tô Pháp Thần”, ví dụ như bảo đối phương giao dịch một ít trang bị cao cấp cho hắn, hay là bảo đối phương nói ra số thứ tự của Tân Thủ thôn, rồi sắp xếp người trong Tân Thủ thôn đi xác thực.

Nhưng hắn chính là bị “cái lợi trước mắt” làm trở lên mù quáng.

“Tinh! Tinh! Tinh!”

Nhắc điện thoại trên bàn làm việc lên.

Tần Phân ngồi ngay ngắn, vẻ mặt thấp thỏm không yên cầm điện thoại lên.

“Người có biết người đã làm mất hết mặt mũi của Tần gia chúng ta đi rồi không?” Một giọng nói trầm thấp nghiêm nghị truyền đến từ đầu dây bên kia.

“Cha, lần này là lỗi của ta, ta bảo đảm sẽ không có lần sau.” Tần Phân nuốt nước bọt, trả lời.

“Anh cả của người đã sắp xếp xong truyền thông rồi. Nếu có người hỏi, người cứ nói là buổi live stream lần này thực ra là hành động phối hợp với đội trưởng Long bắt được người có dụng tâm xấu.” Đầu dây bên kia không hề trách cứ, giọng điệu có phần chỉ tiếc sắt rên không thành thép: “So với anh cả của người, người làm việc vẫn quá xúc động. Khoảng thời gian này người ngoan ngoãn đi luyện cấp trong Thần Đồ cho ta, thu thập thật nhiều đồng vàng cho anh người, rõ chưa?”

“Ta hiểu rồi, thưa cha!” Tần Phân trả lời, sắc mặt âm trầm.

Nói xong, điện thoại đã bị cúp.

Tần Phân im lặng một lúc, đột nhiên bộc phát, dùng sức hất tất cả mọi thứ trên bàn xuống mặt đất.

“Anh cả, người chỉ biết có anh cả.”

“Ta nhất định sẽ khiến người biết ta mới là người thừa kế có tiền đồ nhất của Tần gia!”

...

Nước Phiêu Lưỡng.

Phòng làm việc của Land Nader đang mở nhạc nhẹ nhàng.

Kèm theo tiết tấu, Land Nader gần sáu mươi tuổi, đang nhảy múa một cách khoan khoái.

Trên bàn của hắn còn có một chai rượu đỏ.

Nhìn niên đại được đánh dấu có thể nhìn ra, giá của chai rượu đó không hề rẻ.

Nhưng khi hắn đang vui vẻ như vậy.

“Cốc! Cốc!”

Đột nhiên, cửa phòng làm việc bị gõ hai tiếng.

Chân mày của Land Nader cau lại, hắn tắt nhạc đi.

“Vào đi!”

Cửa bị đẩy ra, là người đã báo cáo Tô Pháp Thần tử vong trước đó, nhưng sắc mặt của hắn giờ phút này hơi khó coi.

“Sao thế?” Land Nader hỏi.

“Vừa rồi tin tức lại được truyền tới, tên đã chết kia là kẻ giả mạo, nghe nói là bên phía Hoa quốc làm. Hơn nữa trong game, Tô Pháp Thần đó đã thắng cấp trong lúc live stream diễn ra.” Tên thuộc hạ thấp thỏm mở miệng.

“Có lẽ là ta đã trúng kế rồi!”

“Người nói cái gì?”

Nghe thấy tin tức này, Land Nader trợn to hai mắt, sắc mặt đỏ bừng.

Hắn còn muốn nói gì đó, đột nhiên cảm thấy hai mắt tối sầm, lập tức ngã xuống mặt đất.

“Gọi xe cấp cứu, mau gọi xe cấp cứu!”

Trong phòng làm việc, chỉ còn lại tiếng gào thét của tên thuộc hạ.

...

Nước Anh Hoa.

“Lâu rồi không cảm thấy vui như vậy!”

Một người đàn ông ngồi xếp bằng bên dưới cây hoa anh đào, trong tay đang ăn sashimi, uống rượu Sake.

Rất nhanh, lại có một tên tội phạm chạy đến.

“Điện hạ, chúng ta trúng kế rồi!” Hắc khản trương báo cáo lại tin tức vừa nhận được, cả người hoàn toàn mất dáng vẻ ban đầu: “Đây có lẽ gọi là đóng cửa đánh...không, là gây ông đập lưng ông, Kenjiro chết vô ích rồi!”

“Choang!”

Một âm thanh lạnh lẽo vang lên.

Người đàn ông ném cái chén trong tay vỡ thành vài mảnh.

Bộ Kimono đẹp đẽ trên người hắn ngay lập tức bị rượu Sake đổ ướt toàn thân.

“Ồ ngu!”

“Ô Pháp Thần, ta nhất định phải khiến ngươi chết!”

Dưới gốc cây hoa anh đào, tiếng gào thét chứa đầy sự tức giận kéo dài không ngừng.

Thị trấn Bạch Vực, sảnh Pháp Sư.

“Xin chào, ta muốn học kỹ năng của pháp sư.” Tô Mộ đứng trước một pháp sư, mỉm cười nói.

“Nguyện cho ý chí của Pháp Thần sẽ dẫn dắt ngươi.”

Pháp sư nói xong, một kỹ năng xuất hiện trước mặt Tô Mộ.

“Kháng Cự Hoàn (cấp D)”

Học kỹ năng cần mười đồng vàng. Tô Mộ có mấy ngàn đồng vàng trong túi đồ, không hề có áp lực về kinh tế. Hắn chỉ muốn học thêm nhiều kỹ năng thôi.

“Nâng lên mức cao nhất.”

“Kháng Cự Hoàn (cấp S): Tiêu tốn 300 điểm lượng mana, sau khi sử dụng, kẻ địch trong phạm vi mười mét sẽ bị đẩy ra (khoảng cách bị đẩy ra phụ thuộc vào biên độ trí lực), tạo ra sức sát thương lớn gấp 300% công kích ma pháp, phát động tức thì, thời gian cooldown 30 giây”

Sau khi nâng cấp kỹ năng này lên mức cao nhất, hiệu quả rất tốt. Tô Mộ đi ra khỏi sảnh, đi đến sảnh của các nghề nghiệp khác.

Trần Bạch Vụ rất lớn, mỗi nghề nghiệp đều có một tòa kiến trúc hoành tráng riêng.

Nơi gần sảnh Pháp Sư nhất là sảnh Mục Sư.

Khác với bên trong Tân Thủ thôn, trong sảnh Mục Sư có không ít những cô gái trẻ xinh đẹp.

“Nguyện cho ánh hào quang của Thánh sẽ bao trùm lên người.”

Sau nụ cười thân thiện của một cô gái, một kỹ năng xuất hiện trước mặt Tô Mộ.

“Thánh Quang Phi Đạn (cấp D)”

Tô Mộ quyết tâm học tập, nâng nó lên mức cao nhất.

“Thánh Quang Phi Đạn (cấp S): Tiêu tốn 200 điểm lượng mana, biến Thánh Quang thành đạn, tạo ra sự sát thương gấp 600% công kích ma pháp, có thể phát ra với bên bạn, hồi phục lượng máu bằng 600% công kích ma pháp, phát động tức thì, thời gian cooldown 10 giây.”

Chương 80: Có thể ở mãi trong trò chơi được không

“Ta không cần kỹ năng của mục sư để tạo sức sát thương nữa, nhưng học thì vẫn tốt hơn.”

Về kỹ năng mục sư này, Tô Mộ thấy khá bình thường.

Trước mắt, kỹ năng hấn dùng nhiều nhất là Trì Dũ Thuật Quần Thể.

“Tiếp theo.”

Đi theo bảng chỉ dẫn trong thị trấn, Tô Mộ đến được sảnh Cung Tiễn Thủ.

“Xin chào nhà thám hiểm.”

Sau khi bước vào đó, cung tiễn thủ nữ trông rất tiêu sái chào hỏi nhiệt tình.

“Ta muốn học kỹ năng.”

“Được ạ.”

Rất mau thôi, không ít kỹ năng xuất hiện trước mặt Tô Mộ.

Trong đó có những kỹ năng hấn chưa từng học ở Tân Thủ thôn.

“Bây giờ không thiếu tiền nữa, học hết thôi.”

Tô Mộ suy nghĩ một chút rồi lần lượt chọn những thứ muốn học. Rất mau thôi hấn đã đến được những kỹ năng phải là cấp 5 nhất giai mới học được rồi.

“Mắt Ưng (cấp D): Sau khi mở có thể nhìn được xa hơn 100mét nữa, tầm bắn tên 10 mét, kéo dài liên tục một phút, thời gian cooldown năm phút.”

“Kỹ năng này không tệ.”

Nhìn thấy kỹ năng này xong, Tô Mộ tỏ ra rất vui vẻ.

Thị lực bình thường hiện giờ của hấn là ba trăm mét. Kỹ năng Phích Lịch Lôi Quang tuy có thể tấn công được mục tiêu ở ngoài một ngàn mét, nhưng nếu ở khoảng cách một ngàn mét thì hấn nhìn thấy mục tiêu rất mơ hồ.

“Nâng lên cấp cao nhất.”

Tô Mộ nở nụ cười tươi rói rồi nâng kỹ năng đó lên mức cao nhất.

“Mắt Ưng (cấp S): Sau khi mở ra, tầm nhìn sẽ tăng thêm 1000 mét. Tầm bắn cung tên 100 mét, thời gian kéo dài liên tục: một phút ba mươi giây, thời gian cooldown: 5 phút.”

“Được đấy.”

Tầm nhìn tăng thêm 1000 mét, cộng thêm tầm nhìn vốn có của hắc nữ, hắc hoàn toàn có thể thực hiện đánh Lôi Quang thật chính xác trong phạm vi một ki-lô-mét.

“Thoải mái quá đi.”

Tô Mộ vừa ngân nga vừa học kỹ năng của hai nghề nghiệp còn lại.

Bao gồm cả kỹ năng Trào Phúng của chiến sĩ không có ở Tân Thủ thôn.

Kỹ năng chiến sĩ nhất giai chính là tẩm khiên phản kích lại, bắt buộc phải trang bị thêm khiên thì mới sử dụng được. Tô Mộ vẫn chọn học kỹ năng rồi kéo max.

Tiếp sau đó là kỹ năng thích khách.

“Đánh Choáng (cấp S): Đánh thật mạnh vào đầu của đối phương, tạo ra tổn thương bằng 200% công kích vật lý, khiến đối phương rơi vào trạng thái hôn mê trong 60 giây. người trong trạng thái hôn mê sẽ tỉnh lại từ khi bị tấn công.”

“Kỹ năng đánh phủ đầu hay đấy.”

“Pháp trượng cũng được coi là gậy gỗ mà!”

Học xong kỹ năng, Tô Mộ lại tiếp tục đi dạo trong trấn Bạch Vực

Có nhiều thứ quá trong túi đồ, hắc phải tìm một nơi để gửi lại mới được.

“Xin chào, ở đây có cho gửi vật phẩm không?”

Hắc đến trước cửa khách sạn lớn nhất trấn Bạch Vực.

“Được nhé.” Người chủ là một em gái có vẻ ngoài rất đáng yêu. nhưng gương mặt đáng yêu đó chẳng lâu sau đã thể hiện ra biểu cảm hết sức tham lam: “Mười đồng vàng một ngày nhé.”

“Đắt vậy sao?”

Cái giá này khiến Tô Mộ rất bất ngờ.

“Khách sạn của ta không chỉ có thể gửi đồ đạc mà còn có thể nghỉ ngơi nữa mà. Rất thích hợp với những nhà thám hiểm như người đây. Thế rồi cuộc là người có ở không đây.” Bà chủ hai tay chống nạnh, nói.

“Vậy thì cho ta thuê một ngày.”

Nghe vậy, Tô Mộ lại thấy có hứng thú, hẳn lấy mười đồng vàng ra.

“Đây là chìa khóa của người.”

Bà chủ lấy một chiếc chìa khóa ra rất nhanh, trên đó có số 206.

Nhận lấy chìa khóa, Tô Mộ đi lên tầng, tìm thấy căn phòng đó.

Nội thất bên trong rất đơn giản, là kiểu khách sạn bình thường thôi. Ngoài giường ra thì còn có một chiếc hòm đang bị khóa nữa.

Tô Mộ dùng chìa khóa trong tay mở thử, chiếc hòm mở ra. Trước mặt hẳn là một chiếc hộp có khoảng một trăm ngăn để đồ.

“Mười đồng vàng gửi đồ một ngày, giá này nếu là người khác thì chắc là không chịu được đâu nhỉ?”

Tô Mộ không nhịn được lẩm bẩm.

“Nhưng theo lời của bà chủ, ta có thể ở trong khách sạn này, không cần offline?”

“Thế đồ ăn thì làm sao nhỉ?”

Hắn bỏ phần lớn sắt rèn, vải ma văn và một vài món trang bị nhất giai vào trong hòm. Hắn nhìn chiếc giường đằng sau mình.

Nằm lên khá là thoải mái.

“Chắc sẽ quay về thử sau vậy. Sợ là mình còn phải ở trong thị trấn một thời gian nữa, trả trước một trăm đồng vàng tiền đặt cọc đi.”

Tô Mộ sắp xếp túi đồ một chút rồi đi ra khỏi phòng, khóa cửa lại.

Hắn có thể để chiếc chìa khóa đó ở trong túi đồ. Nó chỉ chiếm mất một ô thôi, cũng khá là tiện.

“Đây là chín mươi đồng vàng, ta thuê thêm mười ngày nữa.”

Sau khi xuống tầng, Tô Mộ tìm đến bà chủ khách sạn.

“Oa.” Bà chủ nhìn mấy đồng vàng đó mà mắt sáng rực lên: “Người đúng là một người giàu có.”

“Thế ở đây có đồ ăn không?” Tô Mộ nhún vai hỏi.

“Đương nhiên là có rồi, tay nghề của bà chủ này hơi được đấy nhé. Nề mặt người chi nhiều tiền thế này, bữa này ta mời người, ngồi đợi một chút đi.”

Bà chủ cười tươi, bắt đầu làm việc.

Tô Mộ cũng không sốt ruột, hắn tìm bữa một chỗ để ngồi. Rất mau thôi, bữa ăn thơm phức đã được mang lên.

Có món thịt nướng mà hắn không biết tên và một bát canh nữa.

“Mùi vị ngon đấy.”

Tô Mộ nếm thử rồi gật đầu.

Trong trò chơi này, mọi cảm nhận đều rất chân thực. Sau khi ăn đồ ăn xong, hắn cũng cảm thấy mình tràn trề sức lực.

“Không biết có ảnh hưởng đến hiện thực không.”

Sau khi rời khỏi khách sạn, Tô Mộ có một suy nghĩ.

“Rời khỏi trò chơi.”

Hắn rời khỏi trò chơi luôn.

“Bụng ta vẫn no.”

Sau khi trở về hiện thực, hắc kinh ngạc nhận ra mình đã ăn no trong Thần Đồ thì khi về hiện thực hắc cũng vẫn no.

“Cũng có nghĩa là chỉ cần có đủ đồng vàng, bất cứ ai cũng có thể ở mãi trong trò chơi sao?”

“Mà trong trò chơi, chỉ cần lượng máu không thấp hơn một điểm thì chẳng phải là có thể sống mãi sao?”

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, Tô Mộ càng cảm thấy có thể thực hiện được.

Không nói đến người khác, chính hắc được sống mãi bên trong Thần Đồ hoàn toàn không có vấn đề gì!

“Mục tiêu của ta chính là trở thành Thần, vẫn phải tiếp tục cố gắng!”

Hít một hơi sâu, Tô Mộ hồi phục lại tâm trạng.

“Không biết tên giả mạo kia bây giờ tình hình thế nào?”

Chương 81: Làng Goblin.

Hắc vừa mới chuẩn bị vào game, chợt nhớ đến việc live stream.

Chạy vào phòng ngủ, cầm lấy chiếc điện thoại đặt trên giường, hắc mở Weibo lên.

“Trời ạ!”

Sau khi nhìn thấy mô tả của buổi live stream, hắc trợn to mắt.

“Lại có nhiều người muốn đưa ta vào chỗ chết như vậy?”

Cái chết của tên giả mạo khiến Tô Mộ rung động trong lòng.

“Tuyệt đối không thể để người khác biết thân phận thật sự của ta!”

Tô Mộ nắm chặt tay, ánh mắt kiên định.

Mình bây giờ, vẫn chưa có đủ thực lực để vượt lên tất cả.

Nhưng chỉ cần mình tiếp tục thăng cấp trong game Thần Đồ, sẽ không có bất kỳ sự tồn tại nào trong thực tại có thể uy hiếp đến mình.

“Đường vẫn còn rất xa!”

Thở dài một hơi, Tô Mộ triệu hồi tinh thể Thần Đồ ra, tiến vào game.

Trong trấn Bạch Vụ to lớn như vậy, chỉ có một người chơi là hắn.

Thời gian nhân đôi kinh nghiệm đã hết, cho dù là người chơi dẫn đầu, muốn thăng đến nhất giai e rằng cũng cần một quãng thời gian.

“Trước tiên đánh sạch rừng rậm Goblin, phải hoàn thành nhiệm vụ của NPC kia, còn có nhiệm vụ nghề nghiệp ẩn giấu.”

“Không biết nghề nghiệp ẩn giấu này sẽ là gì?”

“Thật ra cũng không quan trọng, dù sao kỹ năng nào ta cũng có thể học được.”

Nhớ đến viên tinh thể mà pháp sư n Thái cho mình xem qua, Tô Mộ nhướng mày.

Kỹ năng của nghề nghiệp ẩn hắn là sẽ không tẻ đâu nhỉ?

Hướng về phía rừng rậm Goblin mà đi, Tô Mộ tăng nhanh bước chân.

“Mắt Ưng!”

Sau khi đi vào rừng, hắn lập tức kích hoạt kỹ năng Mắt Ưng.

“Tầm nhìn lập tức được mở rộng!”

Dưới sự hỗ trợ của kỹ năng này, tầm nhìn trước mắt hắn thoáng cái trở nên trống trải, thậm chí còn có thể nhìn thấy rõ ràng cả

đường vân trên cây cách mấy trăm mét bên ngoài.

Qua quan sát, Tô Mộ tránh khỏi một vài Goblin vòng ngoài, đi thẳng đến vị trí đại bản doanh.

Những con quái cấp thấp kia đã không còn ích lợi gì, giết bọn nó chỉ lãng phí ô túi đồ của mình.

“Thảo dược và vật phẩm nhiệm vụ đều tiện tay thu nhặt một ít!”

Đương nhiên, nếu nhìn thấy thảo dược và vật phẩm nhiệm vụ, Tô Mộ vẫn sẽ dừng lại thu nhặt chúng.

‘Hoàn thành nhiệm vụ: thu nhặt nấm xanh lục của rừng rậm Goblin!’

‘Hoàn thành nhiệm vụ: Súp hỗn hợp của Goblin!’

Rất nhanh, hai nhiệm vụ thu nhặt đã hoàn thành, chỉ còn lại nhiệm vụ cuối cùng là thu nhặt quả mọng màu xanh.

Tô Mộ thực sự chưa từng nhìn thấy loại quả mọng màu xanh kia bên ngoài rừng rậm, có vẻ như phải đến đại bản doanh của Goblin mới có thể thu nhặt được.

Tiếp tục tiến sâu vào, hần đến trước những chướng ngại vật.

Những Goblin bình thường trên đường đã đổi mới.

“Mở ra Huyết Mạch Pháp Thần!”

Tô Mộ quyết đoán kích hoạt Huyết Mạch Pháp Thần.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Một giây sau, ba trăm mét Băng Sương Phong Bạo lập tức bao phủ toàn bộ Goblin bên trong chướng ngại vật.

‘Người giết chết Thợ Săn Goblin, thu được 1 điểm kinh nghiệm!’

‘Người giết chết Pháp Sư Goblin, thu được 1 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, nhận được 1 điểm trí lực!’

...

Dưới sát thương cao của Băng Sương Phong Bạo, lượng máu của quái bình thường sẽ chạm đáy sau hai giây, chúng căn bản không thoát ra được.

“Nhân đôi kinh nghiệm kết thúc rồi!”

Nhìn bảy tám chục điểm kinh nghiệm thu được, Tô Mộ bĩu môi.

Nếu không có hai ngày nhân đôi kinh nghiệm này, mình chắc chắn không thăng nổi đến cấp 5.

“Hào Quang Cửa Pháp Thần chỉ kích hoạt một lần, quái cấp thấp nhất vẫn không được!”

Trí lực nhiều hơn 1 điểm, Tô Mộ không hài lòng.

May mà quét sạch những con Goblin này cũng không mất nhiều thời gian của mình.

Từ nơi này đến đại bản doanh Goblin, ít nhất vẫn còn mười chướng ngại vật, số lượng Goblin nói ít cũng phải bốn trăm.

Tô Mộ vốn muốn đánh lén, nhưng có những chướng ngại vật kia, hấn căn bản không chạy được bao xa trong thời gian 30 giây, còn không bằng san bằng một đường cho bớt việc.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Phóng đến phía sau chướng ngại vật một chiêu Băng Sương Phong Bạo, Tô Mộ lập tức bắt đầu nhặt những vòng sáng nổ ra từ những Goblin trước mặt.

Toàn bộ quá trình diễn ra cực kỳ ổn định, năng suất.

Đợi lúc túi đồ sắp đầy, Tô Mộ mới ngừng lại phân tách trang bị.

“Những nguyên liệu này, bất kể có tích trữ bao nhiêu, chắc chắn đều có thể bán hết.”

Cho dù là sắt rèn hay vải ma văn, hai thứ đồ này Tô Mộ đã có mấy

tổ rồi.

Cho dù tự làm trang bị, hẳn chắc chắn không dùng hết nhiều như vậy. Nhưng đợi những người khác thăng đến nhất giai, khi bắt đầu học kỹ năng sinh hoạt, những thứ này sẽ bán chạy hơn những trang bị kia nhiều.

“Không biết đám nhà giàu kia thăng cấp thế nào rồi, ta còn đợi bán đồ nữa!”

Nhìn thoáng qua bảng xếp hạng cấp bậc, nhất giai chỉ có một mình hẳn như cũ, Tô Mộ có chút bất đắc dĩ.

Thanh cốt kiếm kia, hẳn đã bày trên phòng đấu giá rồi, bị người ta hốt đi với giá sáu trăm đồng vàng.

Ngoài ra, bây giờ trong tay hẳn chỉ còn thừa lại trang bị nhất giai.

Những trang bị hiện tại chắc chắn là không bán được.

Nhưng đợi sau khi đám nhà giàu kia thăng lên nhất giai, mình có thể bắt đầu bán.

Giá trị của đồng vàng trong thế giới này, lại còn đáng giá hơn vàng ròng ở thế giới thực!

“Đó là?”

Sau khi nhặt xong tất cả các túi, Tô Mộ đi đến chỗ chướng ngại vật cuối cùng, bị cảnh tượng trước mặt hù dọa.

Đó là một cái thôn.

Một thôn đầy Goblin!

Quy mô của thôn rất lớn, nhìn từ số lượng Goblin, ít nhất có mấy ngàn con.

“Goblin nhiều như vậy? Bên trong có lẽ còn có quái tinh anh?”

Vị trí của chướng ngại vật cách làng Goblin còn cách một đoạn, Tô Mộ không nhìn rõ lắm.

“Mắt Ưng!”

Hắn sử dụng Mắt Ưng, tầm nhìn lập tức trở nên rõ ràng.

“Cả thôn tổng cộng chia thành ba khu.”

“Ngoài cùng có quái tinh bình thường và quái tinh anh, cấp bậc đều là cấp 5 nhất giai.”

“Hơn nữa đi vào bên trong đều là quái tinh anh, còn có vài con nhìn giống như là BOSS?”

Nhìn chằm chằm một lúc, Tô Mộ phát hiện làng Goblin này không đơn giản.

Chỉ mỗi tồn tại giống BOSS mà mình nhìn thấy đã có ba con.

Mà khu trung tâm của thôn làng bị bức tường gỗ cao lớn chặn lại.

Bốn vị trí trên tường đều có tháp canh, bên trên đều là tiểu quái Goblin tinh anh cầm cung tên.

Chương 82: Quét sạch thôn làng.

Tô Mộ không nhìn thấy được tình hình bên trong bức tường gỗ, lông mày nhíu chặt.

“Mục tiêu nhiệm vụ của ta ở trong đó sao?”

“Tiếp theo nên đánh thế nào đây?”

Cho dù với thực lực của hắn bây giờ, muốn dựa vào sức mạnh của mình tấn công làng Goblin này, nhất định phải tính toán cách đánh thật tốt!

“Cơ chế thù hận của những con quái này là liên kết với nhau à?”

“Nếu dùng Băng Sương Phong Bạo từ ban đầu thì có thể kéo tất cả quái ra không?”

Tô Mộ bắt đầu quan sát sự phân bố của các Goblin bên ngoài thôn

trang.

Dựa vào kinh nghiệm của hắn thì giữa đám Goblin này chắc sẽ có phạm vi thù hận.

Chỉ cần hắn khống chế được khu vực của Băng Sương Phong Bạo thì có thể kéo từng đợt Goblin ra ngoài.

“Bình thường thì không sao, nhưng cấp tinh anh thì hơi phiền đó!”

Dưới trạng thái Mắt Ưng, Tô Mộ có thể nhìn ra thuộc tính của những Goblin đó một cách rõ ràng.

Làm hắn cảm thấy uy hiếp chính là những Goblin tinh anh cầm cung kia.

‘Thần Xạ Thủ Goblin (tinh anh).’

Cấp bậc: Cấp 5 nhất giai

HP: 20000/20000

Công kích vật lý từ xa: 800

Phòng ngự vật lý: 100

Phòng ngự ma pháp: 100

Kỹ năng: Mũi Tên Xuyên Thấu, Mau Lẹ.

Miêu tả: Những Thần Xạ Thủ Goblin này có khoảng cách tấn công gần một trăm mét, đồng thời còn có được năng lực nhìn nhạy bén, chỉ cần đi vào phạm vi trong tầm bắn của chúng thì sẽ bị bắn thành cái sàng.

“Quái tầm xa là khó đánh nhất!”

So với quái cận chiến thì Tô Mộ rất ghét quái tầm xa, càng đừng nói là quái tinh anh tầm xa.

Điểm phòng ngự của Thần Xạ Thủ Goblin không cao nhưng lượng máu nhiều, khoảng hai mươi nghìn điểm.

Tô Mộ nhìn về phía giá trị trí lực của mình.

415 (95)

1020 điểm công kích ma pháp.

Vậy mỗi một chiêu Băng Sương Phong Bạo sẽ gây ra 1940 điểm sát thương.

Trong tám giây, một chiêu Băng Sương Phong Bạo sẽ không đủ để giải quyết số Thần Xạ Thủ Goblin này.

“Công kích bình thường của mỗi một con Thần Xạ Thủ gây cho ta là 407 điểm, một đợt ít nhất phải kéo khoảng hai mươi con, cho dù không dùng kỹ năng thì một lượt bắn cũng có thể bắn ta mất 8000 máu!”

“Vậy dùng hai chiêu Băng Sương Phong Bạo đi!”

Sau khi tự hồi, Tô Mộ có tính toán.

Trong cùng khu vực, sát thương của Băng Sương Phong Bạo không thể chồng lên, nhưng sau khi sát thương của một chiêu Băng Sương Phong Bạo đã đầy, mình lại thả ra cái thứ hai thì không sao.

Tuy càn quét như vậy sẽ chậm hơn xen kẽ Hỏa Vũ nhiều, nhưng thắng ở một chữ “ổn”.

Phạm vi thả ba trăm mét cộng thêm giảm tốc độ, chỉ cần hấn không ngừng kéo thì những Thần Xạ Thủ đó căn bản không thể tấn công được mình.

“Giải quyết quái tầm xa bên ngoài trước rồi đánh BOSS thứ nhất sau!”

Mấy con BOSS trong thôn đều đứng cách nhau, khoảng cách giữa chúng cũng khá xa.

Mỗi lần kéo một con BOSS ra giết chết từng con là được.

Đương nhiên, Tô Mộ cũng có thể lựa chọn cùng AOE ba con BOSS.

“Bắt đầu đi!”

Tô Mộ hít một hơi thật sâu rồi đi tới ngoài thôn.

Dưới Huyết Mạch Pháp Thần, Băng Sương Phong Bạo tuyệt đối có được quyền trên cơ.

Không khí bên ngoài thôn trang đột nhiên giảm xuống, băng sương cùng với gió lốc đánh vào trên người đám Goblin kia.

-1990!

-1990!

-1940!

-1940!

...

Từng con số sát thương xuất hiện trên đỉnh đầu của chúng.

Cùng lúc đó, mục tiêu thù hận của chúng cũng chuyển tới trên người Tô Mộ.

“Oa a a!”

Một nhóm Goblin kêu gào xông tới.

Nhưng dưới sự quấy nhiễu của Băng Sương Phong Bạo, tốc độ di chuyển của chúng đều bị ảnh hưởng, thậm chí có một vài con trực tiếp bị đông lạnh thành trạng thái đóng băng.

“Chờ đến khi chúng nó tới gần cũng là lúc thả ra chiêu Băng Sương Phong Bạo thứ hai!”

Tô Mộ lùi dần, ánh mắt nhìn chăm chăm đám Goblin trong gió lốc.

“Đó là?”

Hắn đột nhiên phát hiện ra tốc độ của đám Thần Xạ Thủ kia trở nên nhanh hơn.

Trên người chúng còn mang trạng thái giảm tốc, nhưng tốc độ lại nhanh hơn lúc trước.

“Kỹ năng à?”

Tô Mộ lập tức phản ứng lại, chắc đây là kỹ năng Mau Lẹ kia của quái tinh anh.

“Ba mươi con Thần Xạ Thủ, nếu ta bước vào tầm bắn của chúng thì vẫn hơi phiền phức!”

Dưới trạng thái Mau Lẹ, một vài con Thần Xạ Thủ đã sắp thoát khỏi phạm vi của Băng Sương Phong Bạo.

“Thêm một chiêu nữa!”

Tô Mộ không hề do dự, Băng Sương Phong Bạo thứ hai xuất hiện nối liền với khu vực kia.

Đám Thần Xạ Thủ Goblin vừa lao ra khỏi phạm bị của Băng Sương Phong Bạo thứ nhất lập tức lại bị Băng Sương Phong Bạo thứ hai bao trùm.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ nhân cơ hội này trực tiếp dịch chuyển khỏi tầm bắn của Goblin.

Thần Xạ Thủ Goblin không thể làm gì, chỉ có thể cố gắng chịu đựng sát thương của hai chiêu Băng Sương Phong Bạo.

‘Người giết chết Chiến Sĩ Goblin, nhận được 5 điểm kinh nghiệm!’

‘Người giết chết Chiến Sĩ Goblin, nhận được 5 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực.’

...

Thông báo liên tục xuất hiện, những Goblin bình thường kia đã đi trước một bước.

‘Người giết chết Thần Xạ Thủ Goblin, nhận được 100 điểm kinh

nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

‘Người giết chết Thần Xạ Thủ Goblin, nhận được 100 điểm kinh nghiệm!’

...

Ngay sau đó, những Thần Xạ Thủ cấp tinh anh kia cũng lần lượt ngã xuống.

“Cách chiến đấu này vẫn ổn định hơn, trên cơ bản quái đều không thể tới gần ta.”

Hai chiêu Băng Sương Phong Bạo tạo thành một con đường “băng” dài sáu trăm mét, cộng thêm sát thương kích xù, thật sự quá sung sướng.

“Cộng thêm 5 điểm trí lực, tiền lời của quái tinh anh vẫn cao hơn!”

“Chờ đến khi giải quyết toàn bộ quái nhỏ ở đây, ít nhất còn được cộng thêm hơn 20 điểm trí lực nữa!”

Thanh trí lực biến thành 420 (95), thanh EXP cũng biến thành 3386/18000.

“Năng Lượng Thức Tỉnh!”

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ vừa hồi mana vừa sử dụng Chớp Nhoáng để nhặt đồ mà đám Goblin rơi trên mặt đất.

‘Người nhận được cung sắt của Goblin!’

‘Người nhận được 3 đồng vàng!’

‘Người nhận được giày nhanh nhẹn!’

‘Người nhận được: Mau Lẹ!’

Sau khi nhặt không ít vật phẩm, một kỹ năng làm đôi mắt Tô Mộ

sáng lên.

So với quái bình thường thì quái tinh anh đúng là giàu tới chảy mỡ!

‘Mau Lẹ (cấp D): Sau khi sử dụng, tốc độ di chuyển của bản thân tăng 30%, liên tục trong 10 giây, cooldown một phút.’

Chương 83: Quét sạch thôn làng. (2)

“Kỹ năng tăng tốc độ di chuyển, khá tốt!”

“Tăng max!”

Sau khi học tập, Tô Mộ tăng max kỹ năng này.

‘Mau Lẹ (cấp S): Sau khi sử dụng, tốc độ di chuyển của bản thân tăng 200%, liên tục trong 15 giây, cooldown một phút.’

“Được đó, kết hợp với Tàng Hình sẽ có tác dụng lớn!”

Nhìn thanh kỹ năng không có hạn mức kia của mình, Tô Mộ có cảm giác rục rở muôn màu.

Có được điểm kỹ năng không giới hạn thật sự quá sung sướng, làm kỹ năng nào hần cũng muốn học, sau đó tăng max toàn bộ.

“Cứ làm như vậy đi!”

Sau khi nhặt đồ xong, lượng mana cũng khôi phục gần đầy, Tô Mộ nhẹ nhàng đi tới ngoài thôn trang.

Sau khi giải quyết đám Goblin, không gian để hần hành động cũng trở nên lớn hơn.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Vẫn bắt đầu từ Băng Sương Phong Bạo, một đường lùi về phía sau, sau đó lại thả ra chiêu Băng Sương Phong Bạo thứ hai ở khu vực thứ hai.

‘Người giết chết Chiến Sĩ Goblin, nhận được 5 điểm kinh nghiệm!’

‘Người giết chết Thần Xạ Thủ Goblin, nhận được 100 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

‘Người giết chết Thần Xạ Thủ Goblin, nhận được 100 điểm kinh nghiệm!’

...

Hai chiêu Băng Sương Phong Bạo kết thúc, hơn trăm thi thể Goblin lại nằm trên mặt đất.

Tô Mộ không vội vàng đi nhặt đồ mà nhìn về phía con BOSS đầu tiêu bên ngoài.

Đó là một con Goblin cao to cầm trường mâu, mặc giáp nặng trên người.

“Đến lượt người!”

Tô Mộ nhìn chằm chằm BOSS và vuốt cằm suy nghĩ.

‘Goblin cầm trường mâu (BOSS)’

Cấp bậc: Cấp 5 nhất giai

Giá trị sinh mệnh: 60000/60000

Công kích vật lý: 1400

Phòng ngự vật lý: 300

Phòng ngự ma pháp: 300

Kỹ năng: Phân thân, khát máu, ném trường mâu.

Sáu vạn máu, 1400 điểm công kích cộng thêm ba kỹ năng đủ để chứng tỏ thực lực của con BOSS này.

Mà đây vẫn chưa phải điều quan trọng, quan trọng là đám quái

tin anh cùng cầm trường mâu bên cạnh BOSS.

Không phải hẳn không thể AOE cả quái tin anh.

Nhưng đó là lúc trước.

Bây giờ Tô Mộ có một phương pháp chiến đấu càng tốt hơn.

Hắn đi ra ngoài thôn trang, sau đó giữ khoảng cách giữa mình và con BOSS kia.

Sau mấy trăm mét, bóng dáng BOSS đã trở nên rất nhỏ.

Sau một nghìn mét, Tô Mộ như đã không thể nhìn thấy vị trí cụ thể của nó.

“Mắt Ưng!”

Giây tiếp theo, Tô Mộ quyết đoán mở kỹ năng, tầm mắt lập tức mở rộng.

Khoảng cách hơn một nghìn mét mà hẳn vẫn có thể nhìn rõ vị trí của BOSS.

Thanh trí lực biểu hiện là 425 (+ 95).

1040 điểm công kích ma pháp.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Tô Mộ không hề do dự, đôi mắt phát ra ánh sáng của lôi điện.

Giây tiếp theo, một tia sét từ trên trời giáng xuống đầu của con BOSS Goblin.

-10100!

Một con số sát thương cực lớn hiện lên.

Nếu có người chơi khác ở đây thì nhất định sẽ bị mức sát thương này dọa cho ngốc.

Đặc biệt là những pháp sư kia.

Bọn họ phải dùng bao nhiêu Hỏa Cầu mới có được mười nghìn điểm sát thương này đây?

“Rầm!”

Tia sét thứ nhất đánh trúng, tia sét thứ hai cũng theo sát phía sau.

-10100!

Dù BOSS có sáu mươi nghìn máu nhưng hai phát sét cũng làm lượng máu của nó giảm một khoảng lớn.

“Grừ!”

Lúc này, dường như con BOSS đang tức giận cũng nhận ra vị trí của Tô Mộ rồi giận dữ gầm gừ.

Dưới sự chỉ huy của nó, đám quái tinh anh bên cạnh cũng lao về phía Tô Mộ.

So với chiến sĩ nặng nề thì tốc độ của chúng nhanh hơn rất nhiều.

Tốc độ của con BOSS kia lại càng nhanh hơn chạy ở phía trước.

“Đến đây đi!”

Tô Mộ nhìn hành động của BOSS, khoe miệng khê nhếch lên.

Dưới thị giác của Mắt Ưng, cho dù cách hàng cây số thì hắn cũng có thể bắt giữ đến hành động của BOSS Goblin.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Dưới ảnh hưởng của trí lực cao, lôi quang chuẩn xác rơi xuống trên người BOSS lần thứ hai.

-10100!

Lại thêm mười nghìn máu, thanh máu của BOSS trực tiếp giảm xuống còn một nửa.

Mà đây chỉ là bắt đầu.

Khoảng cách một nghìn mét, cho dù tốc độ của nó có nhanh đi nữa cũng phải mất không ít thời gian để chạy tới gần hắn.

“Đưa người lên đường!”

Tô Mộ không chút khách sáo thả ra Phích Lịch Lôi Quang.

Dù dưới trạng thái Huyết Mạch Pháp Thần, một lượt Phích Lịch Lôi Quang cần 1500 điểm mana, sáu lượt cũng mới 9000 điểm.

Giải quyết BOSS, hắn vẫn còn đủ lượng mana để giải quyết đám quái tinh anh kia!

“Phích Lịch Lôi Quang!”

-10100!

Tia sét thứ sáu giáng xuống từ trên bầu trời, mang đi lượng máu cuối cùng của BOSS Goblin.

“Rầm!” Cơ thể to lớn kia ngã xuống, làm mặt đất bay lên không ít tro bụi.

‘Người giết chết Goblin cầm trường mâu, nhận được 5000 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

“Ngay cả quần áo của ta cũng chưa chạm đến đã ngã xuống rồi, đây chính là Lôi Điện Pháp Vương ư?”

BOSS ngã xuống, thời gian kéo dài của Mắt Ưng mới vừa quá một nửa. Nhìn dáng vẻ không cam lòng kia của BOSS, Tô Mộ không khỏi nở nụ cười.

Đây vẫn chưa phải là khoảng cách tấn công tối đa của Phích Lịch Lôi Quang đó!

“Năng Lượng Thức Tỉnh!”

Đương nhiên, chiến đấu vẫn chưa kết thúc, Tô Mộ mở Năng Lượng Thức Tỉnh khôi phục lượng mana của bản thân.

Đợi một lúc, sau khi đám tinh anh Goblin bước vào phạm vi kỹ năng, Tô Mộ giờ pháp trượng lên.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Goblin lập tức rơi vào phạm vi của Băng Sương Phong Bạo, tốc độ giảm mạnh.

May mà lượng máu của chúng rất cao, đủ để chịu đựng sát thương của chiêu thứ nhất.

Mà khi chúng vừa ra khỏi Băng Sương Phong Bạo thứ nhất thì Băng Sương Phong Bạo thứ hai đã theo sát phía sau.

“Ah u u!”

Goblin không ngừng kêu la như đang mắng người.

‘Người giết chết Goblin Quăng Ném, nhận được 100 điểm kinh nghiệm!’

‘Người giết chết Goblin Quăng Ném, nhận được 100 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, nhận được 1 điểm trí lực!’

...

Mấy chục con quái tinh anh đồng thời ngã xuống, thanh kinh nghiệm của Tô Mộ đột nhiên tăng lên một đoạn.

16860/18000.

Chỉ cần giết thêm mười mấy con quái tinh anh nữa là lên cấp.

“Mở Mau Lẹ nhất đồ!”

Tô Mộ trực tiếp mở kỹ năng Mau Lẹ vừa nhận được ra.

Giây tiếp theo, chân hắn như được năng lực kỳ lạ gì đó bao phủ, bước đi như bay.

“Chạy nhanh thật!”

Khoảng cách mấy trăm mét chỉ cần vài giây.

Tô Mộ bắt đầu nhặt đồ bên cạnh thi thể của đám Goblin.

Chương 84: Lô Điện Pháp Vương.

Có hai trang bị cấp D nhất giai, cũng không tệ.

“Không biết BOSS rơi ra cái gì, có thể có kỹ năng không?”

Thứ làm Tô Mộ chờ mong vẫn là con BOSS vừa rồi.

‘Người nhận được đầu của Goblin cầm trường mâu!’

‘Người nhận được trường mâu Goblin!’

‘Người nhận được bản vẽ: Thuốc thị huyết!’

‘Người nhận được mũ giáp nặng!’

Một cái đầu, hiển nhiên là vật phẩm nhiệm vụ.

Sau đó chính là hai trang bị chiến sĩ cấp 5 nhất giai, phẩm chất cấp A.

Thứ làm hắn chú ý chính là bản vẽ kia.

‘Thuốc thị huyết: Cần hai bông huyết lan, hai cọng cỏ thư hoạt, hiệu quả: Sau khi sử dụng sẽ tiến vào trạng thái khát máu, tốc độ tấn công tăng 50%, tốc độ thi pháp tăng 50%.’

“Loại thuốc này mạnh thật, nhưng không có tác dụng gì với ta!”

“Học đi, sau này chế ra có thể bán lấy tiền!”

Có được Huyết Mạch Pháp Thần nên Tô Mộ căn bản không cần phải lo lắng vấn đề thời gian thi pháp. Nhưng nếu ngày nào đó mình tâm huyết dâng trào cầm pháp trượng đi đánh thường thì cũng có thể dùng loại thuốc này.

Đương nhiên, giá trị lớn nhất của bản vẽ này là sau khi học tập,

thuốc mình chế tạo ra có thể bán được!

Còn về những thảo dược kia, chờ đến khi tiêu diệt toàn bộ làng Goblin, còn không phải là tùy ý cho hãn thu thập à?

“Tiếp tục đi!”

...

Tại bệnh viện nào đó của nước Phiêu Lượng.

Land Nader nằm trên giường trong phòng bệnh chuyên dụng với vẻ mặt tiêu tụy, hãn chậm rãi mở mắt ra.

“Tiên sinh Land tỉnh rồi, bác sĩ!”

Một giọng nói nhanh chóng vang lên.

Mấy bác sĩ lập nhanh chóng chạy vào, quan sát toàn thân.

“Không có gì đáng ngại!”

Cấp dưới của thở phào nhẹ nhõm.

“Tô... Tô...”

Lúc này, hãn nghe thấy đang nằm trên giường lâm bầm.

“Tiên sinh, người muốn nói gì?” Hãn lập tức ghé sát lại.

“Vận dụng toàn bộ thể lực của chúng ta ở Hoa quốc, không tiếc mọi giá tìm được người tên Tô Vũ kia, ta muốn hãn hoàn toàn biến mất!” Giọng nói của cực kỳ mỏng manh, lại mang theo khí thế không thể trái lời.

“Vâng, ta sẽ sử dụng vũ khí bí mật!”

Cấp dưới gật đầu một cách nặng nề.

“Người yên tâm nghỉ ngơi đi, trong vòng một tháng, Tô Vũ chắc chắn sẽ phải chết!”

“Tiếp theo chính là phòng tuyến thứ hai của thôn trang.”

Sau khi thu phục con BOSS đầu tiên, Tô Mộ nhìn về phía con BOSS thứ hai.

Đó là một con Goblin dáng người thấp bé cầm dao găm, trên người mặc một bộ giáp da.

‘Thống Lĩnh Đạo Tặc Goblin (BOSS)’

HP: 55000/55000

Công kích vật lý: 1500

Phòng ngự vật lý: 200

Phòng ngự ma pháp: 200

Kỹ năng: Tàng Hình, Backstab, Kidney shot

BOSS tiêu chuẩn của nghề nghiệp thích khách, tuy sát thương cao nhưng phòng ngự lại thấp hơn một chút.

Mà bên cạnh con BOSS này cũng có mấy chục con quái tinh anh loại thích khách.

“Thứ này có thể tàng hình, tấn công từ xa sẽ không có nhiều tác dụng!”

“Còn những quái thích khách tinh anh kia nữa, khá là khó giải quyết.”

Toàn bộ thôn trang đều là Goblin, muốn đi vào sâu...

“Đánh là có thể đánh, bắt đầu dùng Phích Lịch Lô Quang tiêu hao lượng máu của BOSS, có thể đánh bao nhiêu thì đánh bấy nhiêu. Sau đó dùng Băng Sương Phong Bạo. Cho dù đám đạo tặc Goblin kia sẽ tàng hình thì chúng cũng không thoát khỏi phạm vi của bão tuyết.”

Sau khi suy nghĩ một lát, Tô Mộ đã có kế hoạch.

Nhưng trước khi đánh BOSS thì còn một bộ phận quái nhỏ cần rửa sạch.

“Không nóng nảy, cứ từ từ, nhiệm vụ hôm nay chỉ cần tiêu diệt làng Goblin này là được.”

“Nói như vậy, ta có thể hoàn thành nhiệm vụ nghề nghiệp ẩn giấu cùng những nhiệm vụ của NPC thần bí đó!”

Tô Mộ cũng không vội vàng, hẳn dựa vào khoảng cách giữa các Goblin rồi điều chỉnh phạm vi thi pháp của Băng Sương Phong Bạo, bảo đảm mình sẽ không đột nhiên chiến đấu với BOSS.

...

Tân Thủ Thôn nào đó.

Long Phi vừa bước vào trò chơi đã thấy một người mặc quần áo pháp sư đi tới.

“Nghe nói người làm hồng chuyện à?” Biểu cảm trên mặt pháp sư rất thiếu ăn đòn.

Long Phi không hề có ý so đo. Hắn nhún vai, giọng điệu bất đắc dĩ: “Đứa con trai út của Tân gia đúng là không đáng tin. Người biết hiện trường có bao nhiêu người muốn lấy mạng Tô Mộ trà trộn vào không?”

“Đều đã bắt lại rồi à?” Pháp sư bĩu môi hỏi.

“Giải quyết một bộ phận, nhưng có mấy người chắc là đã trốn vào Thần Đồ nên chưa tìm được. Bây giờ mỗi góc trong toà nhà đều có người, chỉ chờ những người đó không ở nổi trong trò chơi nữa!”

Long Phi trả lời.

“Vậy nên đội trưởng Long nhân lúc này online luyện cấp à?” Pháp sư mỉm cười trêu chọc.

“Đừng đùa, nắm chặt thời gian luyện cấp đi!” Long Phi vươn tay đâm nhẹ vào người pháp sư, giọng điệu đột nhiên trở nên cảm thán: “Xem ra Tô Mộ kia đã tính toán xong, cố ý lên cấp trong lúc hàng giả livestream. Tốc độ lên cấp này của hắn đúng là nhanh!”

“Đúng vậy, không biết hắn dùng cách gì, nếu là phương pháp tăng cấp theo hình thức đội ngũ thì không thể không có chút tiếng gió

nào, chẳng lẽ hần bồi dưỡng một đội ngũ tinh anh à?”

Vẻ mặt của pháp sư cũng tràn đầy mờ mịt.

“Ta nghĩ trong khoảng thời gian ngắn, chắc hần sẽ không lên cấp được nữa, cơ hội chúng ta đuổi theo hần cũng càng lớn, cố lên!”
Long Phi thở dài.

Theo bản năng, hần mở bảng xếp hạng cấp bậc ra.

“Thế này!”

Sau khi nhìn thấy cấp bậc của người đó trên bảng xếp hạng, hần lập tức ngơ ngẩn.

“Người sao thế?” Pháp sư thấy thề bèn vội vàng vươn tay quơ quơ trước mặt Long Phi.

Gương mặt Long Phi tràn đầy ngạc nhiên, ngay sau đó hần lại nở một nụ cười khổ.

“Vậy mà hần lại lên cấp!”

Pháp sư nghe vậy cũng mở to hai mắt vì không thể tin nổi.

“Má ơi!”

...

Trần Bạch Vụ.

Một cô gái xinh đẹp đang bước đi trên đường phố.

Nàng quen cửa quen ngõ đi vào trong một ngõ nhỏ hẻo lánh.

Cô gái khẽ chạm vào móng tay, một con sâu bay ra ngoài từ ngón út của nàng.

Sau một lúc lâu, một bóng người cũng bước vào ngõ nhỏ này.

“Người điên rồi à? Người cũng dám tới đây!”

Sau khi nhìn thấy nàng, bóng người tức giận quát lên.

“Suyt, nói nhỏ chút, lỡ như bị người khác nhìn thấy thì không hay đâu!” Nàng khẽ mỉm cười quyến rũ nhìn bóng người.

“Nhìn thấy dáng vẻ này của người làm ta thật sự cảm thấy ghê tởm.” Bóng người không dao động.

“Khắc! Khắc! Khắc!”

Chương 85: BOSS đạo tặc.

Nàng phát ra tiếng cười quỷ quái không phù hợp với dáng vẻ của mình.

“Nói đi, rốt cuộc là có chuyện gì làm người muốn tới đây tìm ta?” Bóng người không kiên nhẫn.

Cô gái vẫn mang theo nụ cười đó, giọng điệu lại không cho người khác từ chối.

“Ta muốn tìm người mượn vài thứ!”

“Ta muốn đối phó với một pháp sư có thực lực rất mạnh!”

...

‘Chúc mừng người đã lên cấp, nhận được 20 điểm thuộc tính, 10 điểm kỹ năng!’

Ngoài làng Goblin, sau khi giải quyết quái thường đứng trước con BOSS thứ hai, Tô Mộ thành công lên tới cấp 6 nhất giai.

“Hôm nay đã tăng lên hai cấp, hiệu suất này vẫn rất cao!”

“Không biết những người trên thế giới kia sẽ có suy nghĩ gì với hiệu suất lên cấp của ta nhỉ?”

Tô mộ nhẹ giọng lẩm bẩm, khuôn mặt đầy ý cười.

Số lượng quái trong làng Goblin dày đặc, đúng là một nơi rất tốt để luyện cấp.

“Trí lực lại tăng lên không ít, 20 điểm thuộc tính này cộng hết vào tinh thần đi!”

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: Cấp 6 nhất giai (14/19000)

HP: 3930

MP: 17600

Công kích: 256

Công kích ma pháp: 1070

Phòng ngự vật lý: 393

Phòng ngự ma pháp: 440

Thuộc tính: Lực lượng 28, thể chất 258 (+35), nhanh nhẹn 228, tinh thần 310 (+130), trí lực 440 (+95).

Trang bị: Pháp trượng Goblin, nhẫn Xương Khô, huân chương anh dũng, áo giáp vải Băng Lang, miếng bảo vệ chân Băng Lang, giày Nộ Diễm, găng tay Sứ Đồ, mũ ma pháp màu xanh.

Nếu Tô Mộ có thể chụp thuộc tính của mình đăng lên diễn đàn Thần Đồ trong hiện thực, tuyệt đối sẽ có người nhảy ra nói: Ảnh này chắc chắn là photoshop, sao có thể có người có thuộc tính khoa trương như vậy được!

Nhưng nếu những người này có thể nhìn thấy thanh kỹ năng của hắn thì chắc cũng sẽ nói “Má ơi, hack”!

“Bắt đầu đánh BOSS!”

Thuộc tính mạnh mẽ làm Tô Mộ đầy tự tin.

“Mắt Ưng!”

Đứng ngoài cách hàng cây số, hắn mở tầm nhìn của Mắt Ưng, sau

đó nhìn chăm chăm vào con đạo tặc Goblin kia.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

-10500!

Con số sát thương khoa trương lập tức hiện lên, cũng làm cả cơ thể con BOSS kia giật giật.

“Cảm giác khi bị sét đánh thế nào?”

Tô Mộ cách không nói, lại thêm một tia sét nữa.

-10500!

“Nha nha!” BOSS đạo tặc tức giận gào lên.

Cũng vào ngay lúc này, thân hình của nó lập tức biến mất.

Không chỉ nó mà đám quái tinh anh cũng biến mất.

Hiển nhiên đây là kỹ năng Tàng Hình của đạo tặc!

“Băng Sương Phong Bạo!”

Tô Mộ đã đoán được mọi diễn biến từ sớm, hần thả Băng Sương Phong Bạo ra trong khu vực ba trăm mét trước người.

Dù kẻ địch đang trong trạng thái Tàng Hình, nhưng sau khi vào phạm vi của Băng Sương Phong Bạo thì chắc chắn sẽ bị giảm tốc độ và gây ra sát thương.

Quả nhiên, mấy giây sau, một đám Đạo Tặc Goblin đã xuất hiện trong tầm mắt của hắn.

Kỹ năng Tàng Hình của chúng nó bị Băng Sương Phong Bạo chặn lại.

“BOSS không bị ảnh hưởng à?”

Nhưng trong đám Goblin này, BOSS lại không hiện thân!

“Lá Chấn Ma Pháp!”

Tô Mộ không dám lơ là, trực tiếp sử dụng Lá Chắn hơn mười nghìn điểm.

Cho dù tên BOSS kia có tới 1500 điểm công kích cực cao, cũng không thể đánh vỡ được Lá Chắn trên mười nghìn điểm.

“Có lẽ nó sẽ đánh lén phía sau ta!”

Đứng im tại chỗ, Tô Mộ cảnh giác phía sau lưng mình.

BOSS Đạo Tặc có một kỹ năng Backstab, dưới trạng thái ẩn thân chắc chắn sẽ không công kích chính diện.

-2607!

Đột nhiên, trên đầu Tô Mộ hiện ra một con số sát thương cực lớn.

Tên BOSS Đạo Tặc ngay sau đó cũng xuất hiện ở phía sau lưng hắn.

“Sát thương cao quá đi!”

Con số sát thương này cũng khiến cho Tô Mộ có hơi kinh ngạc.

Nếu mình không mở Lá Chắn, thanh máu chắc đã tuột xuống một nửa rồi.

“Kháng Cự Hoàn!”

Ngay lúc BOSS Đạo Tặc đang chuẩn bị tiếp tục phát động công kích, một vòng năng lượng hiện ra trên người Tô Mộ.

Vòng năng lượng này kèm theo một luồng sức mạnh đẩy lùi, trong nháy mắt BOSS Đạo Tặc đã bị đẩy văng ra ngoài.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

-3010!

-10500!

Liên tiếp hai con số sát thương hiện lên trên đỉnh đầu của BOSS Đạo Tặc.

“Chớp Nhoáng!”

Cùng lúc đó, Tô Mộ sử dụng Chớp Nhoáng, để kéo dài khoảng cách ra 200 mét giữa mình và BOSS Đạo Tặc ra.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Lại thêm một phát sét đánh trời giáng.

BOSS Đạo Tặc bị đánh trúng ngay trọng tâm, lượng máu chợt giảm xuống.

“A!”

Nó giơ dao găm trong tay lên, phát ra tiếng kêu thét không cam lòng, hung hãn xông về phía Tô Mộ.

Thân là một con BOSS, tốc độ di chuyển của nó rất nhanh, nhưng dù có nhanh thì cũng không nhanh bằng sấm sét.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

-10500!

Trước khi nó tiến tới gần Tô Mộ thì đã bị một tia sấm sét vô cùng chuẩn xác đánh trúng.

Lượng máu của BOSS Đạo Tặc đã sắp nhìn thấy đáy rồi!

Tô Mộ mặc cho đối phương xông tới trước mặt mình, một lần nữa sử dụng Kháng Cự Hoàn.

Kỹ năng này dưới sự gia tăng trí lực điểm cao của mình đã khiến cho Đạo Tặc Goblin bay văng ra ngoài cả trăm mét.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

“Một đòn cuối cùng!”

Trong quá trình tên BOSS bị văng ra, Tô Mộ lại thi triển thêm hai phát sấm sét trời giáng xuống.

Trong tình huống giằng co như này, BOSS Đạo Tặc căn bản không

hề có bất kỳ cơ hội nào để né tránh.

‘Người đã giết chết Thống Lĩnh Đạo Tặc Goblin, có được 2000 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, có được 1 điểm trí lực!’

“Đến lượt các người rồi!”

Xác nhận được cái chết của BOSS, Tô Mộ xoay người nhìn về phía mấy tên Đạo Tặc Goblin tinh anh.

Dưới sự ảnh hưởng của Băng Sương Phong Bạo thứ nhất, khoảng cách của bọn chúng cách hắn khá xa, không đủ khả năng để uy hiếp được hắn.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Băng Sương Phong Bạo thứ hai được thi triển, lượng máu của Đạo Tặc Goblin tinh anh hoàn toàn không đủ để chống nổi.

Điểm HP của bọn chúng dưới Băng Sương Phong Bạo đang giảm xuống từng điểm một, cho đến khi chỉ còn lại bằng không.

‘Người đã giết chết Đạo Tặc Goblin tinh anh, có được 100 điểm kinh nghiệm!’

‘Người đã giết chết Đạo Tặc Goblin tinh anh, có được 100 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, có được 1 điểm trí lực!’

...

“Xử lý xong rồi!”

Làng Goblin lớn như thế, hai con BOSS liên tiếp bị xử lý, Tô Mộ quả thật không hề cảm thấy có chút áp lực nào.

Chương 86: Dư luận.

Kỹ năng mà mình có thể sử dụng có quá nhiều. Dưới sự thêm vào của Huyết Mạch Pháp Thần, chỉ cần không khinh địch, không phạm sai lầm thì lớp Lá Chấn Ma Pháp cũng không thể bị đánh vỡ.

“Xem thử thu hoạch nào!”

Tô Mộ bước nhanh về phía tên BOSS Đạo Tặc.

‘Người có được đầu của Thống Lĩnh Đạo Tặc Goblin!’

‘Người có được dao găm Ngân Phong!’

‘Người có được bản vẽ: Áo giáp da Lượng Ngân’

‘Dao găm Ngân Phong (cấp A): Công kích +300, nhanh nhẹn +50, tốc độ đánh tăng lên 10%, yêu cầu cấp bậc: Cấp 5 nhất giai’

‘Áo giáp da Lượng Ngân (cấp A): Yêu cầu vải ma văn x20, da thú nhất giai x20, Thuỷ Tinh Ma Pháp nhất giai x1, hiệu quả: Phòng ngự vật lý +100, phòng ngự ma pháp +100, lượng máu +500, nhanh nhẹn +30, yêu cầu cấp bậc: Cấp 5 nhất giai’

Một món trang bị, một bản vẽ.

Tô Mộ trực tiếp học bản vẽ, cất con dao găm đó vào trong túi.

Điểm công kích của món trang bị này vô cùng cao, hơn nữa còn đi kèm theo tốc độ công kích. Đội những ông chủ thích khách kia thăng được tới cấp 5 nhất giai, hẳn nhất định có thể bán được một cái giá không tệ.

Còn chiếc áo giáp da đó hiển nhiên cũng là món đồ tốt.

Mình đã học được kỹ xảo lột da, chỉ cần đi giết những con dã thú nhất giai có thể lột da, những nguyên liệu này chả phải tùy tiện xử lý là xong sao?

Đến lúc đó bán chiếc áo giáp da này, mình cũng có thể kiếm được một khoản tiền.

“Không biết đợi đến khi ta có đủ tiền rồi thì có phải mình có thể ở trong thế giới này thoải mái mua đồ? Ví dụ như cái quán trọ kia ta

có thể mua lại không nhỉ?”

Nghĩ đến cảnh tượng sau này mình kiếm đồng vàng kiếm đến tay bị rút gân, hai mắt của Tô Mộ bỗng sáng rực lên.

Trấn Bạch Vụ là trạm đầu tiên sau khi hấn rời Tân Thủ thôn, dựa vào độ rộng lớn của thế giới Thần Đồ này, sau này ắt hẳn sẽ còn thành phố rộng lớn hơn nữa.

Muốn phát triển trong thành phố lớn, đồng vàng là thứ tuyệt đối không thể thiếu!

“Tên Goblin kia là một tên to con, vừa nhìn vào là biết ngay là BOSS loại chiến sĩ, sử dụng Phích Lịch Lôi Quang ở tầm xa hoàn toàn có thể xử lý được.”

“Nhưng trung tâm của cái thôn đó bị tường rào rất cao ngăn lại rồi, hoàn toàn không thấy rõ được tình hình bên trong, có hơi phiền phức!”

Dựa vào thuộc tính của ba con BOSS bên ngoài để xem, con BOSS cuối trấn giữ thôn trang này ắt hẳn là không đơn giản.

Hơn nữa căn cứ vào nhiệm vụ của mình, con BOSS đó có lẽ là BOSS hệ ma pháp.

“BOSS hệ ma pháp thật ra cũng không cần sợ, so về mặt thi triển kỹ năng, chắc chắn nó không phải là đối thủ của ta!”

“Năng Lượng Thức Tỉnh!”

Tô Mộ vừa nhặt đồ vừa nghỉ ngơi để hồi mana.

Trong thôn vẫn còn một vài quái vật bình thường rải rác vài nơi, hẳn lựa chọn tạm thời không nhìn.

Chỉ cần giải quyết xong BOSS, những con quái vật bình thường chỉ còn là vấn đề của một phát Băng Sương Phong Bạo.

...

Thế giới thực tế.

Trên các trang Tieba, diễn đàn lớn đều đang thảo luận về lần live stream do tập đoàn Tần Thị tổ chức kỳ này.

“Ta suýt nữa cho rằng Tô Pháp Thần thật sự bị thương nặng rồi, không ngờ lại là một cái bẫy.”

“Cái bẫy này làm tốt đấy, những người có dụng ý xấu thì nên bị bắt ra!”

“Tô Pháp Thần là hy vọng tương lai của Hoa quốc chúng ta, quả nhiên vẫn là bị ghen tỵ rồi.”

“Tô Pháp Thần trốn cho kỹ vào, tuyệt đối đừng bị người khác tìm ra.”

Lúc vừa mới bắt đầu, các bình luận trên mạng đều nghiêng về phía Tô Mộ.

Suy cho cùng, Tô Mộ đã mở ra việc nhân đôi kinh nghiệm của khu vực Hoa quốc, khiến cho rất nhiều người được hưởng lợi.

Nhưng cũng chính trong những bình luận của bài post, một vài bình luận không thiện cảm đã xuất hiện.

“Các người có biết không, ta có người bạn là nhà ảo thuật đã nói rằng, lúc đang live stream hắn đã nhìn ra được, Hỏa Cầu đó là một dạng mảnh khoe trong ảo thuật, nhưng mà tại sao Tô Pháp Thần không đứng ra đánh chính? Để mặc cho trò hề Pháp Thần này? Chậc chậc chậc, các người suy nghĩ kỹ thử xem.”

“Màn live stream này chính là do tên Tô Pháp Thần đó muốn vớt tiền, chính hắn còn không lộ diện, làm sao hắn có thể vạch trần cái tên kia? Người như vậy mà xứng đáng được gọi là Pháp Thần sao?”

“Đúng vậy! Lúc bắt đầu ta còn thật sự tưởng rằng là phối hợp hành động gì đó, nhưng mà phía sau đã thông đồng nhau rồi, tên Tô Mộ đó chính là muốn live stream để vớt tiền, loại người như thế thật là ghê tởm.”

“Ta nghĩ hắn vì thắng cấp đã hao tổn rất nhiều tiền bạc, bây giờ không chừng hết tiền rồi, thế nên mới hợp tác với Tần gia làm ra

vụ này, nhưng lại sợ thân phận bị bại lộ, thế là tìm một kẻ khác đóng thế.”

“Tô Pháp Thần, người bắt buộc phải đứng ra cho bọn ta một lời giải thích.”

Dưới sự ảnh hưởng của những dư luận này, hướng gió thay đổi rất nhanh, gần như tất cả cư dân mạng đều đang gây áp lực, buộc Tô Pháp Thần đích thân đứng ra cho mọi người một lời giải thích hợp lý!

Dư luận luôn là một vũ khí sắc bén.

Uy lực của món vũ khí này cực kỳ mạnh mẽ, đủ để khiến rất nhiều người hoàn toàn sụp đổ.

Dư luận ùn ùn kéo đến ở trên mạng cũng chỉ có một mục đích.

Đè bẹp Tô Mộ!

Ép buộc Tô Pháp Thần không thể không đích thân xuất hiện, để dẹp những tranh luận này.

Và những điều này vẫn chưa đủ!

Tình hình dần dần kéo dài sang cả game Thần Đồ.

Kênh chat của khu Hoa quốc, từng tin tức một lọt ra ngoài.

“Tô Pháp Thần rút ra đây làm rõ đi!”

“Tô Pháp Thần gì chứ, ta thấy là con rùa rụt cổ thì có, ta luôn cảm thấy cái tên này cũng là giả.”

“Sao người dám mắng thần tượng của ta? Dù thế nào đi nữa thì thần tượng của ta cũng mang đến kinh nghiệm nhân đôi cho mọi người, không giống mấy anh hùng bàn phím như các người.”

“Ông đây mắng đấy thì làm sao? Có bản lĩnh thì người bảo Tô Pháp Thần của người giết chết ta đi!”

“Mặc kệ, Tô Pháp Thần đi ra giải thích rõ mọi chuyện, liệu có phải

đã thương lượng xong từ trước rồi không?”

Người tham gia náo nhiệt trên kênh chat càng ngày càng nhiều, tin nhắn lấp đầy màn hình, gần như tin nào cũng mang theo ba chữ Tô Pháp Thân.

...

Chương 87: Làm sáng tỏ? Không tồn tại!

“Mất Ưng!”

“Phích Lịch Lôi quang!”

Lúc này, Tô Mộ bị rất nhiều người phê phán đang đứng cách xa nghìn mét, phóng thích Phích Lịch Lôi Quang.

Con BOSS còn lại là một chiến sĩ, lượng máu cao đến sáu vạn điểm.

Nhưng so với hai con BOSS trước đó, tốc độ của BOSS chiến sĩ này chậm hơn rất nhiều.

Không đợi hắn đi đến trước mặt Tô Mộ, thì đã bị sáu phát Phích Lịch Lôi Quang giải quyết.

Còn mấy con quái vật tinh anh bên cạnh nó, cũng lần lượt ngã xuống dưới công kích của Băng Sương Phong Bạo.

“Lại được thêm 10 điểm trí lực, chỗ này đúng là quá thích hợp với ta!”

Đánh những con quái vật này xong, thanh EXP của Tô Mộ đã tăng lên một nửa: 9260/19000.

Trí lực cũng biến thành 450 (+ 95)

Ngoại trừ một số thứ tuôn ra từ quái vật tinh anh, thì con BOSS đó cũng cho ra hàng tốt.

“Đầu của Đội Trưởng Chiến Sĩ Goblin!”

“Lá chắn của Đội Trưởng Chiến Sĩ Goblin (Cấp A): Phòng ngự vật lý +200, Phòng ngự ma pháp +100, Chống 10% sát thương vật lý, 5% sát thương ma pháp, cấp bậc yêu cầu: cấp 5 nhất giai.”

“Giày sắt của đội trưởng Goblin (Cấp A): Thể chất +50, Sức mạnh +30, Tốc độ di chuyển +5%, cấp bậc yêu cầu: cấp 5 nhất giai.”

Đối với chiến sĩ, hai trang bị này có thể nói là vô cùng tốt.

Đặc biệt là lá chắn kia, quả thực chính là thứ quá phù hợp với chiến sĩ phòng ngự!

“Chờ sau khi hầu hết mọi người thăng lên nhất giai, thì những trang bị trong tay ta có thể bắt đầu bán rồi.”

“Những trang bị của BOSS tuôn ra, làm thế nào thì cũng phải bán được mười nghìn đồng vàng chứ?”

Ngoại trừ ô túi đồ, mình cũng có một ít trang bị nhất giai trong nhà kho của khách sạn.

Theo cấp bậc của người chơi tăng lên, quái vật có thể đánh chết cũng sẽ trở nên cao cấp hơn, số đồng vàng lấy được cũng càng nhiều hơn.

So với trước đó, giá trị của đồng vàng đã bắt đầu thu hẹp. Với giá trị con người của một vài nhà giàu, gom hơn vạn đồng vàng cũng không phải là chuyện khó.

“Bình mana và bình máu quá nhiều, những thuốc nhất giai này không có hạn chế sử dụng, cấp bậc chưa tới nhất giai cũng có thể sử dụng, bán một ít đi!”

Mắt thấy ô túi đồ không đủ dùng, Tô Mộ mở phòng đấu giá, đặt một số thuốc lên kệ, trông ra rất nhiều ô trong túi đồ.

Hắn mở kênh chat, chuẩn bị gửi một câu “Bán thuốc giá rẻ ở phòng đấu giá”, thì nhìn thấy những lời bàn tán che trời lấp đất có liên quan đến mình.

“Ta bịa chuyện? Ta vớt tiền?”

“Còn bảo ta làm rõ?”

Sau khi thấy không ít bình luận, Tô Mộ đã hiểu đại khái toàn bộ chuyện này.

“Không biết là có ai đang muốn kéo ta lên đài đây?”

Hắn híp mắt, trầm tư.

Nếu mình thật sự bị những lời bình luận này chọc giận, làm cái gì mà đứng ra giải thích thì tình cảnh chắc chắn sẽ không nhỏ hơn buổi live stream của kẻ giả mạo kia.

“Ra mặt làm rõ? Không có chuyện đấy đâu!”

“Kệ các người nói thế nào, ta nên ăn thì ăn, nên uống thì uống, thẳng cấp như thường.”

“Đợi đến lúc sức mạnh của ta đủ để ảnh hưởng tới toàn bộ thế giới, thì đám người các người vẫn đang nháy nhót như tên hề!”

Hít sâu một hơi, Tô Mộ lựa chọn không đếm xỉa đến những lời bình luận này.

Nếu đổi là hắn của trước kia, đối mặt với những lời nhục mạ không phân biệt trắng đen này, hắn chắc chắn sẽ đấu với đối phương tám trăm hiệp, cho đến khi có một bên thua mới thôi.

Nhưng bây giờ, tâm lý hắn sớm đã có chuyển biến.

Thần sẽ đi so đo với mấy con kiến hôi sao?

“Phân Thân Ảo Ảnh!”

“Triệu Hồi Xương Khô!”

Ánh mắt nhìn về phía bức tường ở trung tâm thôn trang, Tô Mộ triệu hồi đàn em của mình ra.

Vẫn chưa biết chuyện gì đang xảy ra ở bên trong, mình phải sử dụng đám đàn em đi dò đường một chút.

“Đi đi!”

Hạ lệnh cho đàn em Xương Khô, Tô Mộ điều khiển chúng đi đến lối vào của bức tường kia.

Đó là một cánh cửa treo, có vẻ phải phá hỏng nó, thì mới có thể đi vào.

Đàn em Xương Khô đi đầu, chạy thẳng tới cánh cửa đó.

Phân Thân Ảo Ảnh đi theo sau.

Bản thân Tô Mộ thì duy trì khoảng cách một nghìn mét, không nhúc nhích.

Dưới tình huống khống chế phân thân, mọi thứ phân thân nhìn thấy, mình cũng có thể nhìn thấy.

Nhìn từ góc độ của những người khác, phân thân hoàn toàn không khác gì người thật.

Đương nhiên, phân thân không thể nói chuyện được.

“A a!”

Rất nhanh, sau khi đàn em Xương Khô đến gần cửa lớn, những xạ thủ Goblin tinh anh kia lập tức phát động công kích.

Bọn nó đứng ở trên cao, chiến sĩ Xương Khô chỉ có thể mặc kệ mũi tên của bọn nó bắn vào người.

“Ầm!”

Đột nhiên, một tia sét đánh xuống, trúng xạ thủ Goblin trên bức tường.

Vẫn chưa kết thúc, sấm sét lại đánh xuống một lần nữa, trực tiếp đánh chết một xạ thủ Goblin.

“Ầm!”

Sấm sét vẫn đang tiếp tục!

Tô Mộ tấn công từ phía xa hơn nghìn mét, tầm bắn của những xạ thủ Goblin kia căn bản không đạt tới một nghìn mét, liên tục chết

dưới công kích của Phích Lịch Lôi Quang.

Chiến sĩ Xương Khô và phân thân hoàn toàn không áp lực, cố hết sức phá hỏng cánh cửa treo kia.

“Đùng!” Một tiếng, cánh cửa treo rơi xuống.

Tô Mộ ở dưới trạng thái Mắt Ưng, thấy rõ tình huống bên trong.

Một con Goblin ngồi trên bảo tọa, cầm một pháp trượng có hình dáng kỳ lạ trong tay, đang nhìn chăm chăm chiến sĩ Xương Khô và phân thân.

Còn ở bên cạnh hắn, mấy chục Goblin có hình dáng pháp sư cùng giờ pháp trượng lên.

Một giây sau, mười mấy Hỏa Cầu bay thẳng về phía chiến sĩ Xương Khô và phân thân!

Sát thương của những Hỏa Cầu này rất cao, hai chiến sĩ Xương Khô ở phía trước gần như đồng thời ngã xuống khi bị bắn trúng.

“CMN!”

Tô Mộ ở phía xa nhìn thấy cảnh tượng này, không nhịn được tặc lưỡi.

Nếu mình đi lên, bị vòng công kích này đánh trúng, thì Lá Chắn Ma Pháp cũng phải giảm xuống một nửa!

Chưa kể con BOSS kia vẫn chưa ra tay đấy!

Nhưng trong tình huống này, hắn chỉ có thể vứt bỏ chiến sĩ Xương Khô và Phân Thân Ảo Ảnh.

Cửa đã mở, mình ở cách đó một nghìn mét vẫn chưa vào trạng thái chiến đấu.

Tô Mộ không chế phân thân, đến gần đại pháp sư Goblin kia.

“Đại pháp sư Goblin (BOSS)”

Cấp bậc: Cấp 6 nhất giai

HP: 50000/50000

Công kích ma pháp: 1500

Phòng ngự vật lý: 300

Phòng ngự pháp thuật: 300

Kỹ năng: Khả năng kháng pháp thuật, triệu hoán Tiểu Hỏa Vũ, Hoả Cầu thuật.

Chương 88: Không thể hợp tác được.

Goblin BOSS hiển nhiên cũng chú ý đến phân thân, giơ tay bắn một phát Hỏa Cầu.

-2560!

Một con số sát thương cực cao hiện lên trên đầu phân thân.

Điều này chứng minh sát thương Hỏa Cầu của con BOSS này đã đạt đến hai trăm phần trăm!

“Sát thương cao vậy sao?” Tô Mộ trợn to mắt nhìn.

Phòng ngự của phân thân giống với mình, phát Hỏa Cầu này đánh lên người mình, thì cũng có thể tạo thành -2560 điểm sát thương.

Chưa kể sát thương của những quái vật tinh anh ở bên cạnh BOSS cũng không thấp.

Nếu thật sự đối phó với bọn nó, kẻ chết chắc chắn là mình.

“Khả năng kháng pháp thuật kia, có phải là nói tên này có thể giảm sát thương của pháp thuật không?”

Thứ khiến Tô Mộ để tâm nhất chính là kỹ năng của BOSS.

Từ tên cũng có thể hiểu, chỉ không biết Phích Lịch Lôi Quang của mình sẽ bị giảm bao nhiêu sát thương.

-2560!

Mấy giây sau, lại thêm một Hỏa Cầu nữa đánh trúng phân thân.

Phân thân lập tức hóa thành ánh sáng trắng.

Tô Mộ đứng cách đó một nghìn mét, không vội ra tay.

Thời gian của Mắt Ưng sắp đến rồi, mình nhất định phải chờ cooldown của Mắt Ưng qua đã.

...

Tân Thủ thôn nào đó, mười mấy người đã tập hợp ở bên ngoài phó bản Động Xương Khô.

“Tổng giám đốc Mã, đã sắp xếp người xong rồi, một đội cường lực trị liệu, những người khác đều là cường lực tạo sát thương, có thể đi đánh phó bản rồi!”

Những người này đều là tinh anh do Mã Kinh Phi đào tạo.

Ngoại trừ cấp bậc đều đã đến cấp 8, mỗi người bọn họ đều thăng cấp kỹ năng, còn mặc một vài trang bị không tồi.

“Không biết tình hình bên trong phó bản như thế nào, một khi không đánh được, tất cả mọi người phải yểm hộ ta rút lui!” Mã Kinh Phi nói với mọi người, đầy kiêu cách.

“Tổng giám đốc Mã, phòng đấu giá xuất hiện thuốc nhất giai, không yêu cầu cấp bậc sử dụng, người xem có cần không?” Lúc mọi người đang chuẩn bị đi vào, một thuộc hạ kêu lên.

“Thuốc nhất giai?” Mã Kinh Phi nhíu mày, sau đó mở phòng đấu giá.

Hắn vừa trầm tư, vừa sờ cằm.

“Chắc đây là thứ Tô Mộ bán!”

Ngay sau đó, hắn đã phản ứng lại.

Nếu nói ai có thể bán một lượng lớn thuốc nhất giai ở giai đoạn

này, thì người đó chỉ có thể là Tô Pháp Thần.

“Có những loại thuốc này, thì chúng ta sẽ thành công hơn trong phó bản!”

Mã Kinh Phi lộ ra một nụ cười, nhưng hắn cũng không trực tiếp quét sạch những loại thuốc này.

“Anh bạn, thuốc của người, năm lượng vàng một bình, ta muốn hết!” Hắn gửi tin nhắn cho người bán không thấy tên.

...

Bên ngoài làng Goblin.

Tô Mộ đang chuẩn bị ra tay, thì một tin nhắn riêng bắn ra.

“Năm đồng vàng một bình? Ta chỉ bán 3 đồng vàng một bình ở phòng đấu giá, tên này bị làm sao vậy?”

Thấy giá cả đối phương đưa ra, Tô Mộ sửng sốt.

Đầu năm nay còn có người chủ động tăng giá?

Nhưng cần thận suy nghĩ một chút, Tô Mộ cũng đã suy nghĩ rõ.

Trên đời này không có bữa ăn nào là miễn phí, người này nâng giá lên cao, rõ ràng là đang nhắm vào mình.

“Người có chuyện gì sao?” Hắn gửi một tin nhắn đi.

Tin nhắn ở đầu bên kia lập tức gửi lại: “Chỉ muốn làm quen với người một chút!”

“Việc đó thì không cần đâu, 3 đồng vàng, người muốn mua thì mua, không mua thì thôi!”

Tô Mộ bĩu môi, hoàn toàn không muốn “Làm quen một chút”.

Mở ô túi đồ, con số trong ô đồng vàng kia hiển thị là 45869.

Với hiệu suất AOE quái kia của mình, chỉ riêng đồng vàng nhặt được đã có hơn bốn vạn.

Đó là còn chưa tính những trang bị có thể bán giá cao trong ô túi đồ.

Chờ bán những thứ kia, thì hẳn chắc chắn có mười vạn đồng vàng.

Hoàn toàn không cần nói lung tung với mấy ông chủ nhà giàu kia.

“Người là Tô Pháp Thần đúng không?”

Lúc này, đầu bên kia lại gửi tin nhắn đến.

Tô Mộ cũng không bất ngờ. Nếu không phải đối phương nghi ngờ thân phận của mình, thì sao lại tặng không đồng vàng cho mình?

“Là ta!” Tô Mộ thẳng thắn thừa nhận.

“Tô Pháp Thần, người biết dư luận bên ngoài lớn đến mức nào không? Ta tên là Mã Kinh Phi, chắc người đã từng nghe qua tên ta. Ta có thể giúp người đè ép đám dư luận kia xuống, cũng có thể giúp người tổ chức một buổi họp báo, đảm bảo khiến những lời nói trên mạng kia câm miệng.”

“Ta chỉ có một yêu cầu, ta muốn liên thủ với người, chỉ cần người đồng ý, tất cả mọi thứ của ta đều có thể chia sẻ với người!”

Một đồng tin nhắn gửi tới.

Tô Mộ nhìn hai lần, nhú mày.

Đổi thành trước kia, mình đến xách giày cho Mã Kinh Phi cũng không xứng, nhưng bây giờ trong câu chữ của vị đại lão này đều đầy vẻ ăn nói khép nép.

“Ta không cần thiết phải giải thích với dư luận đó, còn hợp tác thì càng không cần!” Gần như không hề suy nghĩ, Tô Mộ lập tức từ chối.

“Chặn tin nhắn!”

Nhắn xong tin nhắn này, Tô Mộ cũng mặc kệ Mã Kinh Phi suy nghĩ như thế nào, tiến hành chặn hẳn.

Mã Kinh Phi có thể là một khách hàng tốt, nhưng đồ mình bán chắc chắn không hề thiếu khách hàng.

Hợp tác với những thương nhân chỉ hám lợi này, không chừng một ngày nào đó hắn bị bán cũng không biết.

Cho dù dựa vào sức ảnh hưởng của Mã Kinh Phi cũng đủ để giúp hắn giải quyết những dư luận này, nhưng vậy thì sao?

Sau khi Tô Mộ tin tưởng chắc chắn mình vẫn bị người có tâm dân dắt dư luận nhắm vào.

Bọn họ không ép mình đến mức phải ra mặt, thì vẫn chưa thể từ bỏ ý đồ!

Nếu lần nào mình cũng đi trả lời, vậy thì chẳng phải đúng với ý nguyện của người ta rồi sao?

“Chuyện gì cũng không thể ngăn cản ta đánh BOSS!”

Tô Mộ nhìn về phía làng Goblin ở phía xa.

Không ở dưới trạng thái mở Mắt Ưng, mình chỉ có thể nhìn thấy bức tường mơ hồ.

“Lá Chắn Ma Pháp!”

“Năng Lượng Thức Tỉnh!”

“Mắt Ưng!”

Mở liên tiếp ba kỹ năng, ánh mắt Tô Mộ ngưng tụ ra lói quang.

“Ầm!”

Sấm dậy đất bằng, một luồng sấm sét từ trên trời giáng xuống trên đỉnh đầu của con Pháp Sư Goblin kia.

-8480!

Một giây tiếp theo, một con số sát thương cũng xuất hiện trên đầu của Pháp Sư Goblin.

...

Thế giới hiện thực, trong một ngôi biệt thự lớn nào đó.

Một người đàn ông nhìn mấy máy vi tính ở trước mặt, vẻ mặt tươi cười.

Cầm điện thoại di động lên, hắn bấm một dãy số điện thoại.

Chương 89: Thắng lợi trở về.

“Tình thế đã thành công, tin chắc dưới dư luận như vậy, không tới ba ngày, tên kia sẽ không chịu được áp lực, nổi lên mặt nước!”

“Người làm rất tốt, ta sẽ giao tiền cho người!” Giọng nói ở đầu bên kia vô cùng trầm thấp.

“Ta không cần tiền, ta muốn 500 đồng vàng.” Người đàn ông cười, mở miệng nói.

“Không thành vấn đề, chỉ cần hắn xuất hiện làm rõ ràng, đồng vàng sẽ lập tức tới tay người!” Đầu bên kia trả lời cực kỳ thoải mái.

Điện thoại rất nhanh đã cắt đứt, nụ cười trên mặt người đàn ông càng rực rỡ hơn.

Hắn đứng dậy, đi đến cái tủ ở bên cạnh, cầm một bình XO bên trong ra.

“Tô Pháp Thần? Ta muốn xem xem người có thể chịu áp lực được mấy ngày!”

Vừa thì thầm, hắn vừa rót cho mình một ly, uống một hơi cạn sạch.

“Vật mà lại miễn giảm 20% tổn thương ma pháp?”

Mở ra trạng thái Mắt Ưng, Tô Mộ đã nhìn thấy rõ ràng tổn thương do Phích Lịch Lôi Quang tạo thành trong mắt.

Với lượng máu của con BOSS kia, ít nhất cũng cần phải sử dụng bảy phát Lôi Quang mới có thể giải quyết.

“Có điều BOSS hệ ma pháp, tốc độ chạy bộ vẫn còn chậm nha!”

“Thời gian sử dụng bảy phát Lôi Quang hoàn toàn đủ rồi!”

Khẽ nhún vai, Tô Mộ không khách khí với đại pháp sư Goblin này một chút nào.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Trong quá trình đối phương chạy về phía mình, Mắt Ưng nắm giữ động thái một cách hoàn mỹ trong mắt, mỗi một tia sét đều vô cùng chuẩn xác!

-8480!

Theo những con số sát thương trên đầu nháy ra, đại pháp sư Goblin rừng rưng nuốt hận.

‘Người đã giết chết đại pháp sư Goblin, nhận được 5000 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, nhận được 1 điểm trí lực!’

Thân làm một đại pháp sư, tầm bắn kỹ năng của nó ít nhất cũng phải 200 mét.

Nhưng ngay cả Hỏa Cầu, nó cũng không đánh lên người Tô Mộ được.

Nếu nó có thể phun ra tiếng người, nhất định sẽ hô lớn: “Người như vậy ai mà chơi lại chứ!”

“Quả nhiên, tầm bắn mới là chân lý!”

Nhìn BOSS lớn nhất ngã trên mặt đất, Tô Mộ phá lên cười ha ha.

Tầm bắn siêu rộng phối hợp với Mắt Ưng.

Loại đòn tấn công chuyên về tầm xa này, những con BOSS có tốc độ di động chậm chạp căn bản không thể chống đỡ được!

“Còn dư lại chút ít cũng không đủ để gây sợ!”

“Băng Sương Phong Bạo!”

Thu phục BOSS xong, Tô Mộ cũng không khách khí với những pháp sư tinh anh kia nữa.

Kích hoạt Lá Chắn Ma Pháp trên người, hắn trực tiếp vọt tới trước mặt những con quái pháp sư kia, nhấc tay tạo một Băng Sương Phong Bạo, sau đó bắt đầu phóng Hỏa Vũ.

“Không có áp lực!”

Mình có phòng ngự ma pháp cao, mặc dù những con quái tinh anh này có số lượng đông đảo. Trước khi bọn chúng đánh vỡ Lá Chắn của mình, Tô Mộ có thể giải quyết toàn bộ rồi.

‘Người đã giết chết Pháp Sư Goblin tinh anh, nhận được 100 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, nhận được 1 điểm trí lực!’

“

‘Người đã giết chết Pháp Sư Goblin tinh anh, nhận được 100 điểm kinh nghiệm!’

...

“Điểm kinh nghiệm, cũng tăng quá nhanh rồi đó!”

Sau khi giải quyết xong những đám quái này, Tô Mộ phát hiện thanh EXP lại tăng một đoạn.

Phải biết là hôm nay mình đã thăng hai cấp rồi!

“Nhặt đồ, nhiệm vụ của mình hoàn thành rồi!”

Tô Mộ nở nụ cười hưng phấn, hắn chạy tới phía pháp sư BOSS.

“Người nhận được đầu của đại pháp sư Goblin!”

“Người nhận được quyền trượng của đại pháp sư Goblin!”

“Người nhận được pháp bào Goblin!”

“Người nhận được kỹ năng: Kháng Tính Ma Pháp!”

Tổng cộng bốn món đồ rơi ra, trong đó có hai loại là vật phẩm nhiệm vụ.

“Đầu cũng đầy đủ hết rồi, chỉ cần giao cho NPC thần bí kia, nhiệm vụ hệ liệt này sẽ hoàn thành rồi, không biết sẽ có phần thưởng gì nhỉ?”

“Nhưng nhiệm vụ nghề nghiệp ẩn giấu vẫn quan trọng hơn, trước tiên cứ đưa quyền trượng này cho pháp sư n Thái kia đã!”

Ở thanh nhiệm vụ, hai nhiệm vụ đều trong trạng thái hoàn thành.

Tô Mộ cảm thấy rất hứng thú đối với nhiệm vụ nghề nghiệp ẩn giấu kia!

Hắn nhìn về phía những trang bị BOSS rơi ra.

‘Pháp bào Goblin (cấp A): Lượng HP + 500, tinh thần + 50, trí lực + 50, khi phóng thích kỹ năng có xác suất 1% khôi phục 500 điểm lượng mana’

“Rất tốt, có thể thay ra bộ đồ Băng Lang đem đi bán rồi.”

Tô Mộ trực tiếp mặc bộ pháp bào này vào, sau đó thay ra pháp bào Bạch Lang, treo lên phòng đấu giá.

“Kỹ năng này thật tuyệt!”

Còn dư lại chính là kỹ năng kia.

‘Kháng Tính Ma Pháp (cấp A): Miễn giảm 10% tổn thương ma pháp’

BOSS Goblin rơi ra kỹ năng này, thật sự khiến cho Tô Mộ có loại cảm giác niềm vui ngoài ý muốn.

“Học tập, kéo max!”

‘Kháng Tính Ma Pháp (cấp độ A) thăng cấp thành Kháng Tính Ma

Pháp (cấp S)'

...

‘Kháng Tính Ma Pháp (cấp SS) thăng cấp thành Kháng Tính Ma Pháp (cấp SSS) đã max!’

‘Kháng Tính Ma Pháp (cấp SSS): Miễn giảm 50% tổn thương ma pháp.’

“Thăng max cấp lại có thể miễn giảm 50% tổn thương ma pháp? Thế này cũng quá biến thái rồi?”

Sau khi thấy hiệu quả của kỹ năng cấp SSS này, Tô Mộ phát ra một tiếng thét kinh hãi.

Có kỹ năng này, mình hoàn toàn có thể được xưng tụng là xe tăng ma pháp rồi.

“Dựa theo tổn thương Lôi Quang lúc trước gây ra, công thức tính toán hẳn là sát thương kỹ năng trừ đi phòng ngự ma pháp, tổn thương còn dư lại sẽ được miễn giảm 50%.”

“Nói cách khác, công kích của BOSS vừa rồi đánh vào trên người của mình, bây giờ chỉ còn tạo thành 1300 điểm tổn thương rồi!”

Loại kỹ năng bị động giống vậy, có bao nhiêu tới bấy nhiêu!

Tô Mộ nhìn về phía thuộc tính của mình.

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: Cấp 6 nhất giai (7580/19000)

HP: 4430

MP: 18800

Công kích: 256

Công kích ma pháp: 1160

Phòng ngự vật lý: 393

Phòng ngự ma pháp: 470

Thuộc tính: Sức mạnh 28, thể chất 258 (+ 35), nhanh nhẹn 228, tinh thần 310 (+ 160), trí lực 455 (+ 125)

Trang bị: pháp trượng Goblin, nhẫn Xương Khô, huân chương anh dũng, áo giáp vải Băng Lang, miếng bảo vệ chân Băng Lang, giày Nộ Diễm, găng tay Sứ Đồ, mũ ma pháp màu xanh, pháp bào Goblin.

“Tăng lên không ít!”

Không thể không nói, đánh BOSS thật sự là phát tài, hưởng hồ mình mới chỉ đánh được bốn con BOSS ở làng Goblin.

“Xung quanh đây đều là thảo dược và vật phẩm cho nhiệm vụ thu thập. Cấp bậc của những Goblin còn lại cũng thấp hơn mình, cũng không kiếm chác được gì. Hoàn thành những nhiệm vụ ở nơi này trước đã, sau đó trở về nộp!”

Chương 90: Truyền thừa của pháp sư Tro Tàn.

Giải quyết xong lão đại của làng Goblin, Tô Mộ không chút kiêng kỵ cướp đoạt những thảo dược cùng vật phẩm nhiệm vụ ở bốn phía.

‘Người thu thập được quả mọng màu lam!’

‘Người thu thập được cỏ Pháp Lực!’

‘Người thu thập được hoa Huyết Lan’

...

Cho đến khi hái hết thảo dược ở khu vực này, bấy giờ Tô Mộ mới lộ ra nụ cười thỏa mãn.

Một chuyến này cũng coi như là thắng lợi trở về rồi!

Trần Bạch Vụ.

Trên đoạn đường trở về Tô Mộ gấp gáp chạy rất nhanh, sử dụng Chớp Nhoáng rất nhiều lần

Không còn cách nào khác, nghề nghiệp ẩn giấu này thật sự có sức hút rất lớn!

“Đến rồi!”

Đi đến bên ngoài cửa sảnh Pháp Sư, khóe miệng Tô Mộ không nhịn được cong lên.

Hắn đi thẳng vào.

Lúc trước đã từng tới, hắn quen cửa quen ngõ tìm được phòng của pháp sư n Thái.

“Cốc! Cốc!”

“Mời vào!” Tiếng pháp sư n Thái vang lên từ bên trong.

Tô Mộ hít sâu một hơi, ổn định cảm xúc đang dao động, đẩy cửa ra đi vào.

“Pháp sư, chào người, nhiệm vụ người giao cho ta, ta đã hoàn thành rồi!”

Gặp vị pháp sư này một lần nữa, Tô Mộ không kiêu ngạo không nịnh nọt, khiêm tốn lễ phép.

“Cái gì?”

Nhìn lại pháp sư n Thái, sau khi nghe được lời Tô Mộ, gương mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Ngay sau đó, hắn phát hiện mình thất lễ, vội vàng điều chỉnh lại trạng thái, giọng nói vẫn mang vài phần không tin: “Người thật sự giải quyết xong con Pháp Sư Goblin kia rồi?”

“Đây là quyền trượng của nó.” Tô Mộ gật đầu, lấy ra vật phẩm

nhệm vụ.

“Tại sao ngươi lại làm được?”

Quyền trượng xuất hiện một lần nữa khiến pháp sư n Thái mở to hai mắt.

Hình như hẳn rất rõ ràng tình trạng của làng Goblin kia nên vô cùng tò mò đối với diễn biến chuyện Tô Mộ đánh hạ thôn làng đó.

“Việc này không cần phải nói chứ?” Tô Mộ khẽ mỉm cười, hoàn toàn không có ý trả lời.

Chủ yếu là hẳn nên trả lời thế nào?

Nói là hẳn trực tiếp giết vào sao?

Nói con Pháp Sư Goblin kia không chạm vào được cả góc áo của hẳn đã bị đánh chết à?

Pháp sư n Thái đang đứng trước mặt hẳn đây chắc chắn sẽ không tin!

“Là ta đường đột rồi!”

Pháp sư n Thái không ý trách móc đối với việc Tô Mộ không trả lời câu hỏi.

Về mặt hẳn không ngừng thay đổi, thỉnh thoảng im lặng, thỉnh thoảng lại đánh giá Tô Mộ từ trên xuống dưới.

Được một lúc, hẳn thở dài một hơi: “Ngươi đã hoàn thành thử thách của ta, thứ kia là của ngươi!”

Nói đến đây, hẳn lấy ra viên đá quý lúc trước, đưa cho Tô Mộ.

‘Hoàn thành nhiệm vụ, lấy được đá quý của pháp sư Tro Tàn!’

Một thông báo xuất hiện ở trước mắt Tô Mộ.

“Pháp sư Tro Tàn? Cái tên vừa nghe đã thấy rất !”

Về mặt Tô Mộ trở nên kích động, vội vàng nhìn về phía viên đá

quý kia.

“Đá quý của pháp sư Tro Tàn: Bên trong viên đá kia hình như ẩn giấu truyền thừa nào đó, nhưng nó mất đi độ sáng bóng, cần thông qua phương pháp đặc thù nào đó mới có thể kích hoạt.”

“A!”

Sau khi nhìn thấy miêu tả, trái tim đang kích động của Tô Mộ giống như bị tạt một chậu nước lạnh.

Vốn tưởng rằng có được đá quý là có thể đạt được nghề nghiệp ẩn giấu, bây giờ nhìn lại, hẳn còn phải tự kích hoạt viên đá quý này.

Thế nhưng phải làm sao để kích hoạt?

Tô Mộ nhìn về phía pháp sư n Thái.

Viên đá này là đồ là người này cho, chắc hẳn phải biết cách để kích hoạt?

“Pháp sư n Thái, truyền thừa ở đây nên làm như thế nào để có được?”

“Chuyện này à, ta cũng không rõ lắm!”

Ngoài dự tính của Tô Mộ, vẻ mặt pháp sư n Thái cũng khá mờ mịt.

“...”

Trán Tô Mộ hiện lên ba vạch đen.

NPC này không đáng tin!

“Chẳng qua ta nghĩ nếu có liên quan đến truyền thừa của pháp sư Tro Tàn, dùng vật phẩm có ẩn chứa năng lượng lửa, có lẽ có thể kích hoạt.” Nhìn ánh mắt đủ để giết chết người của Tô Mộ, pháp sư n Thái nuốt một ngụm nước bọt.

“Vật phẩm có ẩn chứa năng lượng lửa?” Chân mày Tô Mộ nhăn thành một chữ hình (丿).

“Được rồi, vậy ta cáo từ trước!”

Dù sao đá quý đã về tay, việc kích hoạt, để sau rồi nói.

“Nhà thám hiểm, ta còn một việc muốn nhờ người giúp đỡ.”

Đang lúc Tô Mộ chuẩn bị rời đi, pháp sư n Thái cất tiếng nói một lần nữa.

Tô Mộ dừng bước, quay đầu nhìn NPC không đáng tin này, neho mắt lại.

“Dãy núi Sương Mù phía tây trấn Bạch Vụ có không ít quặng ma tinh, ta muốn nhờ người giúp ta lấy về một ít. Ta có thể truyền thụ cho người một kỹ năng ma pháp, hơn nữa phần thưởng của người là rất nhiều điểm kỹ năng!”

“Có tiếp nhận nhiệm vụ: Quặng ma tinh dãy núi Sương Mù hay không?”

“Ta biết rồi!”

Vốn dĩ Tô Mộ không muốn nhận, nhưng sau khi nghe được kỹ năng ma pháp kia, hẳn vẫn tiếp nhận nhiệm vụ này.

Đối với hắn, chỉ cần là nhiệm vụ có liên quan đến kỹ năng, đều phải hoàn thành.

Về phần điểm thưởng kỹ năng?

Ở sảnh nhiệm vụ cũng có không ít nhiệm vụ có phần thưởng là điểm kỹ năng, Tô Mộ không buồn nhìn lấy một lần.

Chào tạm biệt pháp sư n Thái, Tô Mộ đi đến sảnh nhiệm vụ.

“Người hoàn thành nhiệm vụ, đạt được công thức: Thuốc pháp lực siêu cấp!”

Sau khi có được công thức chế thuốc, Tô Mộ trực tiếp lựa chọn học tập.

“Mệt quá!”

Giờ phút này, Tô Mộ đã cảm thấy mệt.

“Ngày mai lại đi tìm NPC kia, hôm nay thật sự là có phần không trụ được rồi!”

“Không biết nghỉ ngơi trong khách sạn, hiệu quả có giống nhau hay không?”

Không trở về thế giới thực, Tô Mộ đi đến quán trọ.

“Ơ, người quay lại rồi sao?”

Sau khi nhìn thấy Tô Mộ, bà chủ tươi cười đầy mặt, hết sức nhiệt tình đi lên tiếp đón.

Trước mắt, một nơi lớn như trấn Bạch Vụ này, những khách hàng của nàng chỉ có một mình Tô Mộ.

“Bà chủ, làm cho ít đồ ăn!” Tô Mộ cười nói.

“Ha ha!” Bà chủ cũng nở nụ cười, đồng thời xoa ngón tay.

“Cầm đi!” Tô Mộ thấy nhưng không thể trách, lấy ra vài đồng vàng.

“Quý khách chờ chút, lập tức có ngay!”

Bà chủ một nói một tiếng, nhận đồng vàng, lập tức bắt đầu bận rộn.

Chỉ chốc lát, một bàn thức ăn thịnh soạn đã được bày lên, còn có loại nước rất ngon không biết tên là gì.

Ăn những món ăn này, Tô Mộ được bổ sung thể lực, mệt mỏi cũng biến mất không ít.

Chương 91: Cái bẫy của NPC

“So với mấy món chính mình làm kia, thức ăn ở nơi này rõ ràng ngon hơn, cũng phong phú hơn!”

“Chỉ cần có đủ đồng vàng, ta có thể không cần trở về thế giới thực!”

Chẳng qua mặc dù nói như vậy, nhưng ở lại gian phòng này trong quán trọ, thật sự có phần nhàm chán.

...

Rừng rậm Goblin, trong một hang động nào đó.

Một cô gái xinh đẹp đang sắp xếp thứ gì đó.

Sau một lúc sắp xếp ổn thỏa, gương mặt nàng lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

“Chỉ cần ta lừa gạt nhà thám hiểm kia vào chỗ này, hẳn sẽ không thể trốn thoát khỏi lòng bàn tay của ta rồi!”

“So với những Goblin kia, có lẽ hẳn sẽ ngon miệng hơn nhiều chứ?”

“Khà! Khà! Khà!”

Trong sơn động, tiếng cười đáng sợ quanh quẩn không dứt.

Thế giới thực tế.

Tô Mộ đang nằm ở trên giường lướt điện thoại.

Hắn đã thử nghiệm qua ở khách sạn, nằm ở chỗ đó quả thật có thể được nghỉ ngơi chu đáo.

Tuy nhiên, khách sạn có tốt đi chăng nữa cũng không thể so được với cái giường của mình được!

“Những dư luận liên quan đến ta đang càng ngày càng dữ dội rồi, nhìn điệu bộ này, không ép được ta ra mặt, bọn họ sẽ không dừng tay đâu.”

Trong điện thoại, hắn nhìn thấy đa số tin nóng đều là những dư luận liên quan đến mình, Tô Mộ đều xem như không nhìn thấy.

Hoa quốc lớn như vậy, ngày thường bản thân hắn lại vô cùng khiêm tốn, cơ bản không thể bị người khác tìm ra được.

Cho dù có người tìm tới mình, bọn họ cũng sẽ không ngờ rằng một

tên thất nghiệp sống trong căn nhà trệt nhỏ lại là Tô Pháp Thần khuấy đảo mưa gió kia.

Trừ khi mình tự tìm đường chết, thi triển kỹ năng ngay trước mặt bọn họ.

Nếu không mình chẳng qua chỉ là một người bình thường có “cùng tên” với Tô Pháp Thần thôi.

“Ngủ, ngủ.”

Đối với những bình luận kia, Tô Mộ lựa chọn nhắm mắt làm ngơ.

...

Nơi nào đó ở Hoa quốc.

Một nhóm người đang họp, biểu cảm trên mặt bọn họ ai nấy đều hiện lên nỗi âu lo.

“Bây giờ trên mạng náo loạn đến vậy, chúng ta có cần làm lắng xuống tình hình không?”

“Ta lại cho rằng cứ để bọn họ làm loạn như vậy đi, không chừng có thể ép Tô Pháp Thần kia ra mặt!”

“Nhưng như vậy không ổn cho lắm thì phải?”

“Tìm ra hắn, rồi bảo vệ hắn bằng người của chúng ta, đây mới là sự bảo vệ lớn nhất đối với hắn.”

“Đó không gọi là bảo vệ, đó gọi là uy hiếp!”

Ý kiến của mọi người nhanh chóng đã sinh ra nhiều sự khác biệt, có mấy người còn cãi đến mức đỏ mặt tía tai.

“Đừng cãi nữa!”

Ngay lúc này, một giọng nói uy nghiêm vang lên, trấn áp những người khác.

“Chuyện này tuyệt đối không đơn giản như vậy, cứ làm nguôi dư luận trước đi!”

Người này chậm rãi lên tiếng, đồng thời cũng đưa ra kết luận cho cuộc hội nghị này.

...

“Ngủ sớm, dậy sớm, tốt cho cơ thể!”

Hôm sau, Tô Mộ bò dậy từ trên giường, ngủ được một giấc thoải mái.

Có lẽ là bởi vì thuộc tính có được tăng nhiều, trạng thái của hắn vô cùng tốt.

Sau khi chuẩn bị cho mình một bữa sáng thịnh soạn, Tô Mộ đăng nhập vào trò chơi.

“Những thuốc nhất giai này đắt hàng đến vậy sao?”

Mở phòng đấu giá ra, những thuốc đăng lên bán vào ngày hôm qua đều đã bị mua hết rồi.

Tổng cộng năm tổ, mỗi tổ một trăm bình, mỗi bình 3 vàng đồng, tổng cộng bán được 1500 đồng vàng.

Còn có một vài món đồ khác, bây giờ số lượng đồng vàng đang đợi rút ra trong phòng đấu giá là 2800.

Không biết đồng vàng có hạn mức cao nhất là bao nhiêu, Tô Mộ cũng không có rút những đồng vàng này ra, dù sao để ở đó cũng không có thu phí thủ tục.

“Làm một vài bình mana lớn cái đã!”

Mở kỹ năng luyện kim ra, trên đó hiện ra một bình thuốc có thể chế tạo.

‘Người đã chế tạo được thuốc pháp lực siêu cấp!’

‘Người đã chế tạo được thuốc pháp lực siêu cấp!’

...

Ngày hôm qua trong rừng Goblin, Tô Mộ đã thu thập được một

lượng lớn thảo dược, hẳn trực tiếp chế tạo ra 80 bình thuốc pháp lực siêu cấp.

Hắn đem một nửa số lượng bình thuốc đăng bán trên phòng đấu giá, ghi chú giá tiền là 10 vàng đồng một bình, phần còn lại thì giữ lại trong tay, chuẩn bị cho tình huống cần thiết.

“Có thể đi tìm NPC đó rồi!”

Sau khi sắp xếp lại kho và ô túi đồ, Tô Mộ đi đến rừng rậm Goblin.

NPC bí ẩn đó còn đang chờ mình về trả nhiệm vụ!

Đi về nơi gặp gỡ NPC trước đó, nơi này không còn ai cả.

Tô Mộ cũng không thấy kỳ lạ, bắt đầu đi tìm kiếm xung quanh.

“Xin chào, nhà thám hiểm!”

Không bao lâu, NPC đột nhiên xuất hiện.

“Ta đã hoàn thành nhiệm vụ, đây là món đồ mà người muốn!” Tô Mộ bĩu môi một cái, đưa mấy cái đầu của Goblin cho NPC.

“Người quả nhiên rất là lợi hại đấy, không ngờ nhanh như vậy đã hoàn thành được nhiệm vụ.” NPC nở một nụ cười cực kỳ phấn khởi.

Nàng quyến rũ nhìn Tô Mộ, cất giọng nói: “Trong cái hang động cách đây không xa về phía trước có một rương báu, phần thưởng mà ta dành cho người nằm trong rương báu đó!”

Nói đến đây, nàng chỉ về một hướng, rồi nhìn Tô Mộ bằng một ánh mắt đầy sự quyến rũ.

“Ồ!”

Chẳng biết tại sao, Tô Mộ nổi da gà khắp cả người.

“Sao ta lại có cảm giác không đúng cho lắm!”

Trên đường đi đến hang động kia, hắn nhú mào.

Dựa theo quy trình nhiệm vụ của những lần trước, bình thường đều là sau khi hoàn thành nhiệm vụ, NPC sẽ trực tiếp đưa phần thưởng.

Bắt mình tự đi đến hang động mở rương báu là sao?

Bước cuối cùng của nhiệm vụ hệ liệt à?

Nhưng vấn đề là lúc này sau khi NPC nói xong, mình cũng không có nhận được tin nhắc nhở nhiệm vụ!

“Nhất định là có vấn đề!”

Tô Mộ dừng bước.

Từ lúc mình nhìn thấy NPC này vào lần đầu tiên, cái cảm giác kỳ lạ này cứ quanh quẩn trong lòng.

“Mắt Ưng!”

Đi tới một nơi xa, Tô Mộ quả quyết mở Mắt Ưng ra, tìm NPC đó.

“Đây là?”

Chỉ chốc lát, hắn mở to hai mắt nhìn, rùng cả mình.

Ở ngay tại vị trí lúc này, nào có còn là NPC xinh gái gì nữa mà thay vào đó là một sinh vật nhìn vào vô cùng kỳ dị, mặt mũi dữ tợn.

Mà nó đang gặm lấy những cái đầu của Goblin!

“Đây là tình huống chết tiệt gì vậy?”

Cảnh tượng trước mắt khiến cho Tô Mộ đầy vẻ ngờ ngàng.

“Ta bị NPC này lừa rồi?”

Ngay sau đó, hắn đã dần nhận ra.

Chương 92: Cái bẫy của NPC (2)

E rằng đây chính là lý do tại sao cứ luôn không có phần thưởng nhiệm vụ!

“Trong hang động kia nhất định là có gì đó, bây giờ ta nên làm thế nào đây?”

Phát hiện ra bộ mặt thật của NPC, Tô Mộ lâm vào tình thế tiến thoái lưỡng nan.

Trong tình huống chưa biết rõ thực lực của tên NPC này, tốt nhất mình không nên trở mặt với hắn.

“Đi làm những nhiệm vụ khác? Hay là đến hang động kia xem thử?”

Hắn nhìn về hướng khác, dựa vào phạm vi nhìn thấy của Mắt Ưng để tìm vị trí của hang động đó.

“Tìm thấy rồi!”

Vị trí hang động cách đây rất gần, đi thêm năm sáu trăm mét nữa là có thể đến nơi.

Thông qua quan sát, Tô Mộ cũng không hề phát hiện có mai phục gì ở vị trí cửa hang.

“Nhiệm vụ cũng đã làm đến mức này rồi, vẫn đi xem thử xem!”

Đi tới cửa hang, Tô Mộ cẩn thận quan sát một chút.

Không có quái vật gì.

Cái hang động đó cũng giống như một hang động bình thường.

“Phân Thân Ảo Ảnh!”

Tuy nhiên để chắc ăn, hắn đã triệu hồi ra Phân Thân Ảo Ảnh.

Ngoại trừ việc không thể thi triển kỹ năng và nói chuyện, Phân Thân chẳng khác nào là một hắn thứ hai.

“Ta trốn đi trước đây!”

Quan sát tình hình xung quanh một lúc, Tô Mộ núp vào phía sau một lùm cây.

Tiếp theo, hắn khống chế Phân Thân bước vào trong hang động.

Hang động không sâu, tầm nhìn bên trong có thể nhìn thấy được cũng không hẹp.

Phân Thân chỉ mới đi về phía trước một khoảng cách ngắn, đã nhìn thấy một cái rương báu phát ra ánh sáng màu vàng kim.

“Thật sự có cái rương à?”

Sau khi thông qua góc nhìn của Phân Thân nhìn thấy cái rương, Tô Mộ thật sự có hơi bất ngờ.

Lúc trước mình đã từng mở rương báu bạc ra được món đồ tốt, bây giờ một cái rương vàng bày ngay trước mắt, thì nhất định phải mở rồi!

Hắn khống chế Phân Thân đi tới, Phân Thân từ từ đặt tay lên cái rương.

Nhưng ngay lúc này, cái rương đột nhiên hiện lên tia sáng mãnh liệt.

Những tia sáng này đã bao phủ Phân Thân trong nháy mắt, tạo thành một cái lồng bằng ánh sáng.

“Là cái bẫy sao?”

Bên ngoài hang động, Tô Mộ nheo mắt lại.

Phân Thân đã bị cái lồng ánh sáng kia nhốt lại rồi, không thể rời khỏi.

Nói cách khác, từ ban đầu NPC đó đã không có ý định cho mình phần thưởng gì cả.

Cái gọi là rương báu, trên thực tế là một cái bẫy dụ mình đi vào trong.

May mà mình sử dụng Phân Thân đi dò đường, nên mới không dính bẫy.

Núp trong lùm cây, ánh mắt Tô Mộ trầm xuống.

“Ta cũng muốn xem thử rốt cuộc nhà ngươi muốn làm gì!”

Trong hang núi, Tô Mộ điều khiển phân thân giơ pháp trượng lên gõ về phía màn ánh sáng.

Một luồng năng lượng vô hình cản lại công kích của phân thân.

Ở trong lồng ánh sáng nhỏ hẹp này, không gian để phân thân có thể cử động cực kỳ có hạn.

Tô Mộ điều khiển phân thân không ngừng giãy giụa.

“Khà! Khà! Khà!”

Đột nhiên, một trận cười tiếng vang lên.

Động tác của phân thân im bất, đứng đần độn ở bên trong lồng ánh sáng, nhìn chăm chăm vào phương hướng có tiếng cười truyền đến.

Chỉ chốc lát sau, một sinh vật có bộ mặt dữ tợn tiến vào trong hang núi.

“Thế nào, không nhận ra ta à?”

Một âm thanh khàn khàn dị thường vang lên.

Phân thân không có cách nào để nói chuyện, tất nhiên không thể trả lời được. Tô Mộ điều khiển phân thân, giơ lên pháp trượng tay, gõ về phía sinh vật này.

“Đừng!”

Pháp trượng va chạm vào màn ánh sáng, bị bắn ra.

“Khà! Khà! Khà!”

Tiếng cười vang lên lần nữa.

Nó nện bước chân đi tới trước mặt phân thân.

Đúng lúc này, Tô Mộ thấy được tin tức của sinh vật này.

‘Thực Thi Ma’

Cấp bậc: Cấp 5 nhất giai

HP: 50000/50000

Không biết!

Chỉ có cấp và HP, không thể nhận ra những thuộc tính khác.

“Lượng máu cũng không nhiều, cấp bậc cũng không được coi là cao, ta có thể đối phó với nó!”

Chỉ xem xét từ cấp bậc và HP của đối phương, tâm trạng vốn đang thấp thỏm của Tô Mộ cũng được lắng xuống.

Tối đa thì thứ này chỉ lợi hại hơn Goblin một chút.

“Tại sao người lại không nói chuyện?”

Trong hang núi, Thực Thi Ma nhìn phân thân, giọng nói mang theo chút khoe khoang.

Nói đến đây, đột nhiên thân thể của nó xảy ra biến hóa, biến về cô gái NPC xinh đẹp kia.

“Như vậy thì người nhận ra ta rồi sao?”

Nếu như phân thân có thể nói chuyện, nhất định Tô Mộ sẽ phối hợp Thực Thi Ma làm ra bộ mặt kinh ngạc, hô lớn: “Tại sao lại là người?”

Nhưng bây giờ, Tô Mộ chỉ có thể điều khiển phân thân giơ lên pháp trượng không ngừng công kích lồng ánh sáng kia.

“Đừng lãng phí sức lực đi, đây là kết giới do Đại pháp sư của trấn Bạch Vực chế tạo, chỉ bằng người thì không thể mở ra được đâu!”

Thực Thi Ma nhìn động tác của phân thân, giọng điệu cực kỳ khinh

thường.

Nó tươi cười, một cái nhấn tản ra tia sáng giống như lồng ánh sáng xuất hiện trên tay nó.

Mặt nhấn bắn ra một luồng ánh sáng bay về phía lồng ánh sáng.

-500!

Một giây sau, mấy con số tổn thương toát ra trên đầu phân thân.

-500!

Sau một giây, lại có một số tổn thương hiện lên.

“Ta đã không thể chờ đợi được để thưởng thức mùi vị của người!”

Theo lượng máu của phân thân không ngừng giảm xuống, Thực Thi Ma lộ ra nụ cười dữ tợn.

“Xì...!”

Đột nhiên, một luồng sấm sét hiện ra ở trong hang núi, hung hăng bổ về phía Thực Thi Ma.

-10600!

Một con số tổn thương cũng hiện ra trên đầu Thực Thi Ma.

“Là ai!”

Lượng máu tụt xuống một đoạn lớn trong nháy mắt, Thực Thi Ma tất nhiên bị kinh hãi, gào lên điên cuồng.

“Đừng ồn ào nữa!” Một âm thanh vang lên.

Gương mặt Thực Thi Ma càng có vẻ kinh ngạc hơn, nó lại càng không nhận được quay đầu lại nhìn về phía phân thân ở trong kết giới.

“Không phải người đã bị ta vây ở trong kết giới sao? Chuyện gì xảy ra vậy?”

“Ha ha!”

Tô Mộ không trả lời vấn đề này, ngưng tụ tia chớp trong mắt.

-10600!

Lại thêm một chiêu Phích Lịch Lôi Quang đánh trúng mục tiêu Thực Thi Ma, lấy đi một phần năm lượng máu của nó.

“Làm sao sát thương của người lại cao như vậy, sao có thể xảy ra điều này? Rốt cuộc người là ai?” Lúc này Thực Thi Ma hoàn toàn luống cuống.

Sự sợ hãi tử vong quẩn quanh nó.

Chương 93: Bí mật của thế giới này?

So với những con BOSS kia, hình như nó có trí tuệ cao hơn, nhưng cũng chính bởi vì trí tuệ này khiến nó mất đi can đảm đánh trả.

“Ta chính là một nhà thám hiểm!”

Ở vị trí cửa động, Tô Mộ nhìn Thực Thi Ma bên trong, khóe miệng cong lên.

Chỉ cần mình phóng ra ba phát Lôi Quang nữa, con Thực Thi Ma đóng giả NPC này sẽ bị giải quyết ngay lập tức.

Việc này dễ dàng hơn nhiều so với dự đoán của mình.

“Nhà thám hiểm, người đừng giết ta, ta có thể nói cho người biết về bí mật của thế giới này!”

Đúng lúc Tô Mộ chuẩn bị tiếp tục ra tay, âm thanh của Thực Thi Ma khiến cho thân hình hắn dừng lại.

“Bí mật của thế giới này à?”

Về trò chơi Thần Đồ, từ ngày đầu tiên tiến vào nơi này, Tô Mộ đã biết tất cả không đơn giản như vậy.

Không nghĩ tới bây giờ mình lại có cơ hội có thể tiếp xúc đến những bí mật này!

“Người nói xem!” Tô Mộ ngừng công kích, hô lên.

“Ta sẽ nói cho người biết!”

Tư thế của Thực Thi Ma giống như chuẩn bị lên tiếng.

Đột nhiên vào đúng lúc này, nó chợt xông về Tô Mộ với tốc độ kỳ quái!

“Lừa ta à?”

Chân mày của Tô Mộ cau lại, mắt chứa đầy lửa giận.

Đây không phải là lần đầu tiên thứ này lừa gạt mình!

“Kháng Cự Hoàn!”

Đúng lúc Thực Thi Ma sắp sửa nhích tới gần Tô Mộ, một vòng năng lượng đột nhiên hiện lên.

“A!”

Lực lượng mạnh mẽ trực tiếp đánh bay Thực Thi Ma.

-2480!

Mấy con số tổn thương cũng hiện ra trên đầu Thực Thi Ma.

“Đi chết đi!”

Tô Mộ không còn ý muốn nương tay nữa rồi, nhân lúc trước khi thân hình của Thực Thi Ma được ổn định, lại thêm một chiêu Phích Lịch Lô Quang.

-10600!

“Nhà thám hiểm tha mạng, ta thật sự có thể nói cho người biết tất cả những điều ta biết được!” Thực Thi Ma cầu xin tha thứ lần nữa.

Nói đến đây, nó lại còn quỳ ở trên mặt đất.

“Chủ nhân của ta là Pháp sư sa đoạ Adolph, hẳn có một quyển sách ma pháp. Trên đó ghi lại bí ẩn về thế giới này, chỉ cần người có thể lấy được quyển sách kia là có thể biết được tất cả.”

“Chủ nhân của người à?”

Nghe thế, chân mày của Tô Mộ nhíu chặt.

“Không sai, nếu người không giết ta... ta có thể dẫn người đi tìm hắn!” Thực Thi Ma gật đầu lia lịa.

“Thật sao?”

Đột nhiên Tô Mộ nở nụ cười.

Nhưng không đợi Thực Thi Ma lên tiếng, một chiêu Lôi Quang hiện ra.

-10600!

Vẫn còn chưa xong, trong khi Thực Thi Ma lộ vẻ mặt vừa sợ hãi vừa xen lẫn kinh ngạc, Tô Mộ lại đánh thêm một đòn Lôi Quang nữa.

-10600!

“Người đánh chết Thực Thi Ma, đạt được 2000 điểm kinh nghiệm!”

“Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần, nhận được 1 điểm trí lực!”

Theo sau nhắc nhở xuất hiện, Tô Mộ nhìn thi thể của Thực Thi Ma trên mặt đất, cười một tiếng khinh thường.

“Người cho rằng ta ngu thật sao?”

Mặc dù Tô Mộ rất muốn biết bí mật về thế giới này, nhưng có thể nghe ra từ trong giọng điệu của con Thực Thi Ma kia.

Chủ nhân của nó không phải là một người lương thiện!

Bằng thực lực bây giờ của chính mình, muốn đi tìm tung tích của tên pháp sư sa đoạ kia cùng thứ này thật thì sợ là có mười cái

mạng cũng không đủ dùng.

“Trước tiên nhớ kỹ cái tên này, sau này sẽ có cơ hội!”

Dĩ nhiên, Tô Mộ cũng sẽ không bỏ qua đầu mối có thể chạm vào bí ẩn của thế giới này.

“Không biết con này sẽ rơi ra thứ gì.”

Hắn đi về phía thi thể kia.

Xem từ điểm kinh nghiệm, con này hẳn cũng là một con có cấp độ BOSS, chỉ là nó quá nhát gan.

“Người đạt được nhẫn Bích Lam!”

“Người đạt được kỹ năng: Thuật Huyền Hình!”

“Chỉ có thể này thôi à?”

Thấy hai nhẫn nhỏ trước mắt, Tô Mộ có hơi thất vọng.

Mở túi đồ ra, hắn nhìn về phía chiếc nhẫn này.

“Nhẫn Bích Lam: Hình như nó là vật phẩm của một vị pháp sư trấn Bạch Vụ, có thể mở ra nhiệm vụ tuyển chính: Kẻ phản bội trấn Bạch Vụ!”

“Nhiệm vụ tuyển chính à?”

Chiếc nhẫn không thể trang bị được, nó là một vật phẩm nhiệm vụ. Nhưng sau khi thấy nhiệm vụ kia, Tô Mộ lập tức có hứng thú.

Vừa rồi Thực Thi Ma cũng đã nói, kết giới kia là kiệt tác của đại pháp sư ở trấn Bạch Vụ.

“Sẽ là ai đây?”

Người đầu tiên Tô Mộ nghĩ đến vẫn là pháp sư n Thái kia.

“Có phải là hắn không, tối nay làm nhiệm vụ này tiếp!”

Tô Mộ nhìn về phía sách kỹ năng kia.

“Thuật Huyền Hình (cấp S): Có thể biến hóa ngoại hình của người thành dáng vẻ của một người khác, hình dáng sau khi biến hình sẽ được cố định!”

“Chẳng trách người này có thể biến thành người đẹp!”

Thấy miêu tả của kỹ năng, Tô Mộ kêu thầm.

Hiệu quả của kỹ năng phụ trợ này chắc chắn là rất đỉnh!

Chỉ cần mình học tập kỹ năng này là có thể biến thành một người khác hoàn toàn.

Thậm chí là phụ nữ cũng được!

“Học!”

“Chúc mừng người học tập Thuật Huyền Hình!”

Sau khi học tập thành công, Tô Mộ mở ra thanh kỹ năng, tìm được kỹ năng này.

“Còn có thể thăng cấp à?”

Dấu + phía sau kỹ năng khiến Tô Mộ vui mừng ra mặt.

Không nghĩ tới kỹ năng đặc biệt này cũng có thể tiếp tục thăng cấp.

“Thuật Huyền Hình (cấp S) thăng cấp thành công thành Thuật Huyền Hình (cấp S)”

“Thuật Huyền Hình (cấp SS) thăng cấp thành công thành Thuật Huyền Hình (cấp SSS)”

“Thuật Huyền Hình (cấp SSS): Người có thể biến tập ra một cái ngoại hình và nghề nghiệp khác, ở trạng thái biến hình, người có thể học tập toàn bộ kỹ năng của nghề nghiệp đó, trang bị toàn bộ trang bị của nghề nghiệp đó, chú ý: Sau lần đầu tiên biến tập thì không có cách nào biến tập lần nữa!”

Trong khoảnh khắc kỹ năng thăng lên cấp max, trước mặt Tô Mộ

cũng bắn ra một khung chĩnh mặt.

Phía trên, ngoại trừ khuôn mặt, chiều cao, cân nặng, còn có thể biên tập các loại chi tiết trên thân thể cùng tên.

“Mẹ nó, nói cách khác ta có thể biến thành một người hoàn toàn khác sao?”

Tô Mộ không nhin được kêu lên.

Kỹ năng này thực sự chính là thần kỹ!

“Biên tập một khuôn mặt bình thường đi!”

Suy nghĩ một lúc, hắn bắt đầu tiến hành biên tập thân phận thứ hai của mình.

Hắn vốn đã rất đẹp trai rồi, thân phận thứ hai này không cần thiết phải quá đẹp trai, bình thường một chút là được. Quan trọng là không được giống hình dáng vốn có của mình một chút nào.

Chương 94: Thân phận thứ hai!

Chỉ trong chốc lát, một khuôn mặt tương đối bình thường đã xuất hiện ở trước mắt Tô Mộ.

“Chọn nghề nghiệp gì đây?”

Sau khi chọn chiều cao và cân nặng không khác lắm với chính mình, Tô Mộ nhìn sang cột nghề nghiệp, gặp phải khó khăn.

Hắn vốn có thể học tập toàn bộ kỹ năng của nghề nghiệp khác, nhưng có một số trang bị nghề nghiệp không thể mặc được.

Nhưng ở trạng thái biến thân, có thể mặc một số trang bị đó.

“Vậy thì cung tiễn thủ đi?”

Sau khi tự hỏi liên tục, Tô Mộ lựa chọn nghề nghiệp cung tiễn thủ này.

Chủ yếu là hấn muốn xem ở trạng thái biến thân, thuộc tính cung tiền thủ sẽ được tính toán như thế nào.

‘Mời nhập tên họ!’

“Gọi là Hiên Viên đi!”

‘Hoàn thành biên tập!’

Làm xong tất cả, kỹ năng này cũng xảy ra biến hóa.

“Thuật Huyền Hình (cấp SSS): Sau khi sử dụng biến thân thành cung tiền thủ: Hiên Viên. “

“Sử dụng!”

Một giây sau, thân thể của Tô Mộ bắt đầu xảy ra biến hóa, biến thành tạo hình một cung tiền thủ, mặt ngoài giống với khuôn mặt người đàn ông hấn vừa mới biên tập như đúc.

Tô Mộ vội vàng mở ra bảng thuộc tính.

Người chơi: Hiên Viên

Nghề nghiệp: Cung tiền thủ

Cấp bậc: Cấp 6 nhất giai (9580/19000)

HP: 4430

MP: 18800

Công kích vật lý cận chiến: 256

Công kích vật lý tầm xa: 656

Phòng ngự vật lý: 393

Phòng ngự ma pháp: 470

Thuộc tính: Sức mạnh 28, thể chất 258 (+ 35), nhanh nhẹn 228, tinh thần 310 (+ 160), trí lực 455 (+ 125)

Trang bị: Pháp trượng Goblin, nhẫn Xương Khô, huân chương anh dũng, miếng bảo vệ chân Băng Lang, giày Nộ Diễm, găng tay Sứ Đồ, mũ ma pháp màu xanh, pháp bào Goblin.

“Công kích ma pháp biến thành công kích vật lý tầm xa, nói cách khác ta có thể sử dụng cung tên rồi!”

Giống như tưởng tượng.

Công kích tầm xa của cung tiễn thủ được tăng thêm thành gấp hai nhanh nhẹn. Hơn nữa, kỹ năng bị động của cung tiễn thủ mà hắn tự học, đúng lúc là 656 công kích tầm xa. Đây còn là chưa đổi lại trang bị thuộc tính của cung tiễn thủ.

Mặc dù công kích vật lý tầm xa chắc chắn kém hơn công kích ma pháp, nhưng ở nghề nghiệp cung tiễn thủ, mình tuyệt đối là một người nổi bật rồi.

“Biến về đi!”

Tô Mộ biến về bộ dạng vốn có rất nhanh.

Bây giờ xem ra thân phận cung tiễn thủ này chưa có chỗ nào để dùng, sau này tuyệt đối có thể sẽ có tác dụng quan trọng.

“Về trấn Bạch Vụ trước, nhận hết nhiệm vụ liên quan đến dãy núi Sương Mù, hoặc có thể đi tìm pháp sư n Thái kia hỏi một câu về chủ nhân của chiếc nhẫn này.”

...

Tô Mộ không có chú ý tới sau khi hắn biến thân trở thành Hiên Viên, bảng xếp hạng cấp bậc thế giới bỗng nhiên có thêm một người.

Cấp 6 nhất giai Hiên Viên!

Mà người tự nhiên xuất hiện này càng làm cho toàn thế giới nổ tung.

“Mẹ nó, tại sao đột nhiên lại có thêm một kẻ nhất giai nữa? Hơn nữa còn là cấp 6 nhất giai? Đã sắp đuổi kịp Tô Pháp Thân rồi sao!”

“Không biết, tên Hiên Viên này rốt cuộc là người nào, tại sao đột nhiên đã lên bảng rồi?”

“Chẳng lẽ thật ra có thể ẩn giấu trên bảng đẳng cấp? Lúc trước tên Hiên Viên này vẫn giấu kín cấp bậc, bây giờ mới hiện ra?”

“Ta nghĩ chắc là có chuyện như vậy, cũng có thể là người này chiếm được báu vật gì, suy cho cùng không thể hiểu trò chơi này theo như lẽ thường được.”

“Ta chỉ tò mò có thể tên Hiên Viên này có xử lý được tên Tô Mộ rác rưởi kia hay không.”

“Thằng ngu này lại muốn ăn chửi, người tò mò thì có tác dụng gì, Tô Pháp Thần mới là vị thần mãi mãi trong lòng ta!”

“Thôi đi Tô Pháp Thần của người chỉ một con rùa đen rúc đầu, ta cược Hiên Viên, Hiên Viên mới là số một thế giới!”

Kênh chat khu vực Hoa quốc, tranh luận về Tô Mộ cùng Hiên Viên bùng nổ mãnh liệt.

...

Kênh chat khu vực nước Anh Hoa, một mảnh tiếng oán than dậy đất.

“Mẹ nó, Hoa quốc mạnh như vậy sao? Chiếm hai vị trí bảng thế giới, nước Anh Hoa chúng ta còn có thể quật khởi không?”

“Ghê tởm, ta không phục, không có một người nào của nước Anh Hoa có thể lên bảng đấy sao? Hay là ẩn giấu cấp bậc, trong thời điểm này thì không cần thiết ẩn giấu nữa, mau hiện ra đi!”

“Tại sao người Hoa quốc có thể thắng cấp nhanh như vậy? Có phải có phương pháp đặc biệt gì hay không? Chúng ta không tìm được sao?”

“Đám người các người ra sức thêm chút đi!”

...

Không chỉ là nước Anh Hoa, những địa phương khác trên thế giới cũng giống như vậy.

Tất cả mọi người bị dọa bởi tên Hiên Viên đột nhiên xuất hiện này rồi.

Bọn họ “bừng tỉnh giật mình”, trong trò chơi Thần Đồ tuyệt đối có phương pháp thăng cấp đặc biệt nào đó.

Chỉ cần bọn họ có thể tìm ra phương pháp này, là có thể vinh quang trèo lên bảng xếp hạng cấp bậc!

Trần Bạch Vụ.

Tô Mộ nghĩ tới nghĩ lui, vẫn cầm chiếc nhẫn kia tìm đến pháp sư n Thái.

“Người nói, gặp phải Thực Thi Ma ở ngoài trấn, hơn nữa hẳn còn thông đồng với pháp sư trong trấn muốn đẩy người vào chỗ chết?”

Pháp sư n Thái sau khi biết được chuyện này, sắc mặt hoảng hốt.

“Đúng vậy, đây là thứ tìm được trên thân của Thực Thi Ma kia.”
Tô Mộ đưa chiếc nhẫn cho pháp sư n Thái.

“Trên chiếc nhẫn này ẩn chứa một năng lượng pháp thuật, quả thật giống như đồ vật của pháp sư, nhưng ta lại chưa từng thấy.”
Sau khi quan sát cẩn thận, Pháp sư n Thái khẽ lắc đầu: “Hơn nữa, ta cũng không cảm thấy công hội pháp sư sẽ có kẻ phản bội!”

“Ừm!”

Những lời này khiến Tô Mộ không biết nên tiếp thế nào.

Chính hẳn cũng hoài nghi pháp sư n Thái này là chủ nhân của chiếc nhẫn kia.

Nhưng xét về cấp bậc của tên này, hẳn là không có khả năng.

“Thực Thi Ma xuất hiện ở trấn Bạch Vụ không phải là chuyện nhỏ. Chuyện này người đừng lên tiếng trước, sau khi ta thương lượng với trưởng trấn xong rồi hẳn quyết định, chiếc nhẫn này cứ để ở

chỗ ta đã.”

Pháp sư n Thái lên tiếng lần nữa.

Lúc này, trước mặt Tô Mộ bật ra một gợi ý.

“Tiếp nhận nhiệm vụ tuyển chính: Kẻ phản bội trấn Bạch Vụ (chờ sau khi pháp sư n Thái bàn bạc với trưởng trấn xong, lại tới tìm hấn thương lượng việc tiếp theo)”

Nhìn thấy nhiệm vụ này, Tô Mộ thở phào một hơi nhẹ nhõm, sự hoài nghi với pháp sư n Thái trong lòng cũng đã giảm đi nhiều.

Chương 95: Pháp sư dựa vào gì mà dẫn đoàn đội thông qua phó bản?

Chỉ cần nhiệm vụ này mở ra thành công, cứ tiếp tục làm, tự nhiên sẽ biết được ai mới là hung thủ đứng sau bức màn.

“Vậy ta sẽ đến dãy núi Sương Mù trước!”

“Trong dãy núi Sương Mù có rất nhiều ma thú, nhất định người phải thật cẩn thận.”

Giọng nói của pháp sư n Thái mang đôi chút thân thiết.

Tô Mộ tỏ ý mỉm cười, rời khỏi công hội pháp sư.

Không vội đến dãy núi Sương Mù, hắn đi tới sảnh nhiệm vụ.

“Chỉ cần là nhiệm vụ liên quan đến dãy núi Sương Mù, tất cả đều nhận!”

Lật xem thanh nhiệm vụ, chỉ cần là đánh dấu nhiệm vụ của dãy núi Sương Mù thì Tô Mộ đều lựa chọn tiếp nhận tất cả.

Nhận xong nhiệm vụ, Tô Mộ đi đến khách sạn.

Trước khi đánh quái, hắn phải đảm bảo rằng túi đồ đủ chỗ trống.

Hắn bỏ khá nhiều trang bị nhất giai vào kho của khách sạn, Tô Mộ dành ra không ít ô túi đồ.

Một trăm ô túi đồ, đối với nhiều người thì tuyệt đối đủ dùng, nhưng đối với bản thân hắn, thêm một trăm ô nữa cũng không đủ!

Nhưng hắn vẫn chưa tìm thấy vật phẩm và đạo cụ nào có thể tăng thêm ô túi đồ ở tiệm may.

“Những tên kia còn chưa thăng lên được nhất giai sao?”

Mở kênh chat ra, Tô Mộ bắt đầu âm thầm quan sát.

“Hiên Viên mãi mãi là thần, vượt qua Tô Pháp Thần cho ta!”

“Từ hôm nay trở đi, Hiên Viên chính là thần tượng của ta, Tô Pháp Thần gì đó, lui sang một bên đi.”

...

“Hiên Viên?” Chỉ nhìn vài lần, vẻ mặt Tô Mộ chết lặng.

Đám người này sao mà biết được Hiên Viên?

Hắn vội vàng mở bảng xếp hạng cấp bậc ra, bất ngờ nhìn thấy cái tên xếp ở vị trí thứ hai: Hiên Viên.

“Phân thân của ta còn có thể lên bảng sao?”

“Có thể!”

Sau giây phút kinh ngạc ngẩn ngui, Tô Mộ nở nụ cười.

Có thân phận thứ hai này, hắn có thể làm được rất nhiều chuyện!

Không chỉ đối mặt với người chơi, mà còn có thể mê hoặc những NPC kia!

Sau khi trải qua chuyện Thực Thi Ma hôm qua, đối với NPC của thế giới Thần Đồ này, Tô Mộ đã thay đổi cái nhìn rất lớn.

Muốn đi xa hơn ở trong thế giới này, phải đề phòng mọi nơi mọi lúc, với bất kì người nào!

“Trước tiên san bằng toàn bộ dãy núi Sương Mù, sau đó thì làm nhiệm vụ tuyển chính này.”

...

Một Tân Thủ Thôn, phó bản động Xương Khô.

“Cuối cùng cũng đánh xong, còn tuôn ra không ít chứng minh nghề nghiệp!”

Mấy người đứng cạnh đồng xương ở phó bản động Xương Khô, mừng đến phát khóc.

Lúc bọn họ tiến vào là một đoàn đội hai mươi người, nhưng bây giờ chỉ còn lại năm người.

“Trang bị quái tinh anh rơi ra đều cho những người hy sinh một lần cơ hội phục sinh, còn trợ cấp cho bọn họ một ít đồng vàng.”

Trong năm người, có một chiến sĩ mặc bộ đồ Xương Khô, gương mặt tràn đầy vẻ hưng phấn.

Hắn chính là Lý Tiêu.

Chỉ có người mặc nguyên bộ đồ Xương Khô, mới có thể đánh thông phó bản này trong khoảng thời gian này.

“Hiện tại chứng minh tiến giai của chiến sĩ đã rơi ra. Đội ta thắng lên nhất giai, phó bản này có thể tùy ý chúng ta nắm bắt, thực lực của mọi người có thể được tăng lên nhanh chóng!”

Thông qua phó bản, cấp bậc của hắn cũng không xa cấp mười là mấy.

Hơn nữa phó bản này cũng rơi ra khá nhiều trang bị, càng làm cho đoàn đội này của hắn được thăng cấp rất lớn,

“Bỏ ra một cái giá lớn để mua bộ trang bị này quả là đáng giá!”

Đương nhiên, tất cả công lao đều nhờ vào bộ đồ Xương Khô trên người hắn.

Mặc dù hắn bị Tô Pháp Thần bỏ lại phía sau, nhưng hắn cũng đã bỏ xa những người khác!

“Chú ý chặt chẽ phòng đấu giá, chỉ cần xuất hiện trang bị Nhất giai cao cấp nhất, tất cả đều phải mua cho ta!”

Lý Tiêu nhìn thuộc hạ ở bên cạnh, ánh mắt kiên quyết.

Đoàn đội Thần Đồ tinh anh do hắn thành lập đã có được hình thức ban đầu, chỉ cần tiếp tục phát triển, nhất định có thể trở thành một trong những bá chủ tương lai.

...

Tân Thủ Thôn nào đó, vẫn là phó bản Động Xương Khô

“Tổng giám đốc Mã, nghe nói người của Lý Tiêu đã thông quan phó bản động Xương Khô, mà chúng ta vẫn còn mắc kẹt ở đợt quái thứ năm. Trước khi quét ra đủ một bộ đồ Xương Khô, chỉ sợ ngay cả BOSS cũng không đến được!”

Thuộc hạ của Mã Kinh Phi lộ vẻ mặt đau khổ.

Bọn họ tổng cộng có hai mươi người, trang bị trên người đều rất tốt, nhưng nhìn một tổ năm chiến sĩ Xương Khô tinh anh trước mắt, tất cả mọi người đều có vẻ sợ hãi.

“Aizz!”

Mã Kinh Phi thở dài một hơi.

Biểu cảm trên mặt hắn vô cùng bất đắc dĩ, hắn không ngừng lắc đầu: “Nếu sớm biết thì bất luận tốn bao nhiêu chi phí, ta cũng sẽ mua bằng được bộ trang bị Xương Khô kia!”

Đáng tiếc, trước giờ thế giới này không hề có thuốc hồi hận.

“Rút khỏi đi, thiết lập lại phó bản, chúng ta chỉ đánh quái tinh anh phía trước, chờ gom đủ một bộ đồ Xương Khô rồi mới đi khiêu chiến BOSS.”

“Mặt khác, tìm người canh chừng phòng đấu giá cho ta, chỉ cần có thuốc, trang bị cao cấp xuất hiện, không cần biết là bao nhiêu đồng vàng, tất cả đều mua cho ta!

...

Ở trong Tân Thủ Thôn khác, hầu hết những người chơi nhà giàu đi trước đều tiếp xúc với phó bản động Xương Khô này.

Nhưng đại đa số đoàn đội chỉ có thể đánh qua đợt quái thứ ba, có rất nhiều đoàn đội bị kẹt ở đợt thứ tư, đợt thứ năm.

Trong các đoàn đội này, có khá nhiều ý kiến đã xuất hiện.

“Ô Pháp Thần kia làm sao thông qua được phó bản này? Đoàn đội

của hãn mạnh đến cỡ nào? ”

“Ta thật sự không hiểu, nếu tên kia ăn tài nguyên một mình, một pháp sư dựa vào cái gì mà có thể dẫn đoàn đội thông qua phó bản này ?”

“Đúng vậy, phó bản này nếu không có một chiến sĩ có thể gánh vác, cơ bản không có cách nào đánh được!”

Bọn họ căn bản không thể tưởng tượng được, lúc Tô Mộ thông qua phó bản này, chỉ có một người!

Dãy núi Sương Mù.

Nơi này nằm ở phía bắc trấn Bạch Vụ, quanh năm bị bao phủ bởi một lớp sương mù.

“Lớp sương mù này thật đáng ghét mà!”

Sau khi đi vào dãy núi, Tô Mộ có phần bất đắc dĩ.

Có lớp sương mù này, cho dù là mở trạng thái Mắt Ưng, tầm nhìn của bản thân cũng sẽ bị ảnh hưởng rất lớn.

Chương 96: Nhanh tay thì được, chậm tay thì mất

Bên ngoài rừng núi, sau khi đi sâu trong sương mù một hồi, Tô Mộ cũng không thấy ma thú nào cả.

“Dùng một kỹ năng trước đi, thử xem sao.”

Nghĩ đoạn, hãn phóng thích Băng Sương Phong Bạo về khu vực phía trước.

Băng sương lạnh lẽo nương theo cuồng phong, làm cho sương mù trong dãy núi vốn hơi âm lạnh càng thêm lạnh thấu xương.

‘Người đánh chết báo săn, thu được 5 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, đạt được 1 điểm trí lực!’

‘Người đánh chết báo săn, thu được 5 điểm kinh nghiệm!’

...

Vài giây sau, mấy chục nhắc nhở xuất hiện trên giao diện của Tô Mộ.

“Mấy quái thú này phân tán như vậy sao?”

Đánh ra một chiêu Băng Sương Phong Bạo chỉ giết mấy chục con dã thú, điều này lại làm cho Tô Mộ hơi ngoài ý muốn.

Bản thân hắn còn tưởng rằng quái vật trong dãy núi này sẽ rất dày đặc!

“Nhật đồ thật phiền mà, nếu có thể có được một kỹ năng có thể thấy rõ tất cả trong sương mù thì tốt rồi!”

Có sương mù ở đây, mặc dù giết được không ít dã thú, Tô Mộ vẫn không thể xác định vị trí thi thể của nó.

Nếu tìm tòi trải thảm trong khu vực ba trăm thước, thực sự hơi lãng phí thời gian.

“Nơi sâu trong dãy núi này chắc sẽ có phó bản, tìm cửa vào phó bản trước đã!”

“Cứ theo dọn dẹp con đường này đi!”

Tô Mộ vừa leo lên theo con đường trước mặt, vừa sử dụng Băng Sương Phong Bạo mở đường.

‘Người đánh chết báo săn, thu được 5 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, đạt được 1 điểm trí lực!’

‘Người đánh chết báo săn, thu được 5 điểm kinh nghiệm!’

...

Có kỹ năng AOE mạnh mẽ như Băng Sương Phong Bạo, tốc độ lên

núi của Tô Mộ rất nhanh chóng.

Những thi thể dã thú khó tìm kia, hẳn cũng lười đi nhặt.

“Mấy dã thú này chắc là có thể lột da được chứ?”

Nhặt được một vài con dã thú ngã xuống trên đường, Tô Mộ nhìn về phía thi thể của bọn chúng.

Sau khi sử dụng kỹ năng lột da, một gợi ý nhanh chóng bật ra.

‘Lột da thành công, lấy được da dã thú nhất giai!’

“Lần này có tài liệu rồi!”

Phát hiện này làm cho Tô Mộ mặt mày rạng rỡ.

Có vài da thú nhất giai này, hẳn có thể chế tạo ra trang bị thích khách với số lượng lớn.

“Vậy thì chậm trễ chút thời gian đi!”

Hắn bắt đầu tiến hành lột da toàn bộ thi thể dã thú ở bốn phía.

‘Lột da thành công, lấy được da dã thú nhất giai!’

‘Lột da thành công, lấy được da dã thú nhất giai!’

...

Với kỹ xảo lột da cấp Đại sư, Tô Mộ không có một lần thất bại.

Theo thời gian trôi qua, Tô Mộ cũng tiến vào giữa dãy núi Sương Mù, ô túi đồ đã có năm tổ da thú nhất giai (một tổ một trăm cái).

“Giết mấy quái thú bình thường này, xác suất Hào Quang Cửa Pháp Thần xuất hiện càng ngày càng thấp, có phải là có lý giải gì không?”

Tô Mộ nhìn về phía trí lực của mình.

Nếu có pháp sư nhìn thấy giá trị trí lực cơ sở này, tất nhiên sẽ kinh ngạc không khép miệng lại được.

Đáy lòng Tô Mộ lại không chút gợn sóng, thậm chí hẳn còn cảm thấy tăng lên quá chậm.

“Sương mù xung quanh càng ngày càng dày đặc, nếu Mắt Ưng có thể nhìn rõ ràng, đã có thể sớm tìm được vị trí phó bản rồi, bây giờ còn phải thử thời vận!”

Thân ở giữa dãy núi, phạm vi tầm nhìn bốn phía chỉ còn lại một hai trăm thước.

Chuyện này khiến Tô Mộ nhức đầu nhất.

“Cứu mạng... Cứu mạng...”

Đúng lúc này, Tô Mộ đột nhiên nghe được một tiếng kêu cứu yếu ớt.

“Nơi này lại có người khác nữa ư?”

Lông mày nhướn lên, Tô Mộ cẩn thận phân biệt phương hướng âm thanh truyền tới.

“Ở đó!”

“Chớp nhoáng!”

Sau khi phân biệt được phương hướng, Tô Mộ trực tiếp dùng Chớp Nhoáng, đi nhanh về phía đó.

Vài phút sau, hẳn tìm thấy một người mặc áo giáp binh sĩ dưới một gốc cây lớn.

Bộ khôi giáp kia in ba chữ Trấn Bạch Vực.

“Người làm sao vậy?” Tô Mộ đi qua, hỏi thăm binh sĩ này.

“Người là nhà thám hiểm tới trấn Bạch Vực sao?” Binh sĩ thấy Tô Mộ, phảng phất như nhìn thấy cứu tinh, liên tục hô to.

“Đúng vậy!” Tô Mộ gật đầu.

Lần này, đột nhiên đôi mắt binh sĩ nổi lên ánh sáng.

“Ta là binh sĩ trấn Bạch Vụ, năm ngày trước, chúng ta phụng mệnh lệnh của trấn trưởng, thăm dò nơi sâu trong dãy núi Sương Mù.”

“Khụ! Khụ!”

Hắn vừa nói, vừa ho khan kịch liệt.

Chẳng bao lâu, biểu cảm của hắn trở nên sợ hãi.

“Bọn ta tiến vào nơi sâu của dãy núi, không ngờ tới gặp phải kẻ địch đáng sợ!”

“Bọn chúng có chân tay giống như con người, nhưng lại có đầu giống như sơn dương, tốc độ của chúng rất nhanh nhẹn. Gần như có thể nhìn thấy vật ở trong sương mù. Tiểu đội của chúng ta toàn quân bị diệt, chỉ còn lại có một mình ta!” Nói đến đây, mặt binh sĩ như tro tàn.

Nhìn ra được, hắn cũng sắp tới mức dầu hết đèn tắt, không sống được bao lâu nữa.

“Ta muốn xin người đánh chết những Sơn Dương Nhân kia, mang sừng dê của chúng về trấn Bạch Vụ!”

‘Có chấp nhận nhiệm vụ: Giết chết Sơn Dương Nhân hay không?’

“Ta biết rồi!”

Tô Mộ quyết đoán tiếp nhận nhiệm vụ này.

‘Đánh chết Sơn Dương Nhân, mang sừng của một trăm Sơn Dương Nhân về thị trấn Bạch Vụ, giao cho trưởng trấn Tân Đức. (Phần thưởng hoàn thành: Huy chương dũng sĩ của trấn Bạch Vụ)’

“Nhà thám hiểm, kế tiếp xin nhờ người rồi! Ngay sau khi Tô Mộ tiếp nhận nhiệm vụ này, binh sĩ kia lộ ra nụ cười rạng rỡ, lập tức nhắm mắt lại.

NPC chết, Tô Mộ không ngoài ý muốn chút nào.

Rất nhiều trò chơi đều có cốt truyện nhiệm vụ giống như vậy.

Điều khiến hắc đế ý chính là huy chương dũng sĩ của trấn Bạch Vụ kia.

‘Huy chương dũng sĩ trấn Bạch Vụ: giá trị sinh mệnh +2000, phòng ngự vật lý +200, phòng ngự ma pháp +200’

So với huy chương hắc hiện đang mang, món trang bị này hiển nhiên tốt hơn nhiều.

Nhiệm vụ này, mình nhất định phải hoàn thành!

“Có vẻ như quặng ma tinh ở trong hang ổ của Sơn Dương Nhân, ta làm xong những nhiệm vụ thu thập khác trước đã, sau đó tiêu diệt lũ Sơn Dương Nhân!”

Hắc tiếp nhận không ít nhiệm vụ ở sảnh nhiệm vụ, trong đó không thiếu những nhiệm vụ thu thập.

Đến trung tâm dãy núi này, hắc đã được phát hiện không ít vật phẩm nhiệm vụ cần thu thập.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Tô Vũ bắt đầu phóng thích phóng Băng Sương Phong Bạo theo chiều ngang, dọn dẹp dã thú bốn phía.

‘Người có được quặng đá đen!’

Chương 97: Nhanh tay thì được, chậm tay thì mất (2)

‘Người đã thu thập năm sợi!’

‘Người đã thu thập được rễ cỏ sống!’

‘Người đã thu thập được cỏ Pháp Lực!’

...

Đương nhiên, ngoại trừ những vật phẩm nhiệm vụ ra, Tô Mộ cũng không hề bỏ qua thảo dược và quặng xuất hiện trong dãy núi.

Rất nhanh ô túi đồ đã không đủ dùng!

“Mang mấy trang bị nhất giai này lên kệ cho xong đi, cũng không cần định giá quá cao, 100 đồng vàng một trang bị vậy!”

Hết cách, Tô Mộ chỉ có thể đưa từng những trang bị kia cho vào ô vuông trên kệ.

‘Gửi thành công, nhận được 90 đồng vàng!’

‘Gửi thành công, nhận được 90 đồng vàng!’

Gần như ngay khi cho lên kệ, Tô Mộ đã nhận được nhắc nhở.

“Mẹ kiếp, bán nhanh như vậy?”

Tốc độ bán hàng này khiến Tô Mộ tròn tròn mắt.

Trên bảng xếp hạng cấp bậc chỉ có chính hắn và áo choàng của hắn, rõ ràng không có ai thắng lên nhất giai.

Nhưng xem từ tốc độ hắn bán mấy thứ này, hoàn toàn coi như bị tranh mua!

...

“Phòng đấu giá xuất hiện trang bị nhất giai, mau đi cướp!”

“Ông chủ nói rồi, chỉ cần vừa lên kệ, lập tức mua mua mua cho ta!”

“Mẹ kiếp, ai nhanh tay như vậy? Ông đây không tranh được một món trang bị, lần này ông chủ sắp mất mặt rồi!”

“Mấy anh đây đều đều mang đồng vàng trên người, cùng cướp trang bị đi!”

Tô Mộ không biết, ngay sau khi hắn cho những trang bị nhất giai kia lên kệ, vô số đôi mắt nhắm vào phòng đấu giá.

Mỗi lần hắn đưa lên kệ một trang bị, giống như đột nhiên phát ra một bao lì xì trong group mấy ngàn người.

Nhanh tay thì được, chậm tay thì mất!

“Trang bị nhất giai bán tốt vậy sao?”

Nhìn số lượng đồng vàng đang đợi rút ra ở phòng đấu giá càng ngày càng nhiều, Tô Mộ không nhịn được mà tặc lưỡi một cái.

Những trang bị ban đầu bản thân cho rằng sẽ không thể bán ra trong khoảng thời gian ngắn, không rằng lại trở thành hàng bán chạy.

“Sớm biết vậy đã mang theo những trang bị trong quán trọ bên mình rồi!”

Sau khi đã bán được mấy chục món trang bị, Tô Mộ không còn hàng trong tay nữa.

Hắn tồn mấy chục món ở trong kho hàng của quán trọ, bây giờ mà quay về lấy, thì rõ ràng sẽ lãng phí không ít thời gian.

“Thật ra thì cũng không cần phải gấp, chỉ có mình ta có trang bị nhất giai, trở về rồi bán thì cũng như nhau thôi.”

Tô Mộ tiếp tục leo lên hướng dãy núi Sương Mù.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Vẫn sử dụng Phong Bạo để mở đường như cũ, sau đó nhặt đồ.

“Không có tin nhắc nhở?”

Nhưng sau khi thời gian duy trì Băng Sương Phong Bạo kết thúc, trên giao diện của Tô Mộ vẫn không hiện ra tin nhắc nhở.

Hắn nhìn vào điểm trí lực của mình: 465 (+125)

Công kích ma pháp 1180 điểm, sát thương tối đa của Băng Sương Phong Bạo đạt tới 11800 điểm, những con quái bình thường cơ bản là không thể trụ nổi!

“Là quái vật tinh anh sao?”

Tô Mộ đã nhận ra rất nhanh chóng.

Lượng máu của quái vật bình thường không gánh nổi chiêu này của hắn, nhưng quái vật tinh anh thì khác, có lẽ mình đã đi đến địa bàn của quái vật tinh anh rồi.

Nhìn bốn phía xung quanh đều là sương mù, không thể phân biệt rõ được vị trí của quái vật.

Tô Mộ đứng im tại chỗ, có một vài động tĩnh truyền tới.

“Rắc rắc!”

Có thứ gì đó dẫm lên những nhánh cây trên mặt đất, phát ra tiếng động.

Hơn nữa tiếng động này lại liên tục vang lên không ngừng.

Rất hiển nhiên, những con quái vật bị công kích bởi Phong Bạo đến tìm mình rồi, số lượng lại còn không ít!

“Để ta xem hình dáng thật của các người nào!”

“Lá Chấn Ma Pháp!”

Phóng ra một cái Lá Chấn, Tô Mộ không có động tác dư thừa nào nữa.

Hắn cũng muốn xem thử rốt cuộc những Sơn Dương Nhân này mặt mũi ra sao.

“Đến rồi!”

Rất nhanh chóng, Tô Mộ phát hiện một vài bóng dáng xuất hiện trong sương mù ở cả bốn phía.

“Hình dáng là con người nhưng cái đầu là đầu của dê rừng, tốc độ di chuyển cực nhanh!”

Theo bước chân bọn chúng tiến lại gần, Tô Mộ cũng đã nhìn thấy rõ bộ dạng thật của những Sơn Dương Nhân này.

‘Sơn Dương Nhân (tinh anh)’

Cấp bậc: Cấp 7 nhất giai

HP: 6720/24000

Công kích: 950

Phòng ngự vật lý: 150

Phòng ngự ma pháp: 200

Kỹ năng: Mau Lẹ, Ẩn Nấp, Sừng Dê Húc

Miêu tả: Dương Giác Nhân độc ác là quái vật ở nơi rừng núi thâm sâu, không ngờ rằng bọn chúng lại thực sự tồn tại.

“Cao hơn ta một cấp, điểm kinh nghiệm chắc là không thấp đâu nhỉ?”

Sau khi biết được thuộc tính của những con quái vật này, Tô Mộ khẽ mỉm cười, giơ tay lên lấy bản thân làm trung tâm thi triển một phát Băng Sương Phong Bạo.

Bởi sự công kích của Băng Sương Phong Bạo phát thứ nhất, lượng máu của những con Sơn Dương Nhân này cũng không còn nhiều nữa.

-2160!

-2160!

...

Sau vài phát sát thương liên tiếp, những con Sơn Dương Nhân trước mắt Tô Mộ đều đã gục ngã trên mặt đất.

‘Người đã giết chết Sơn Dương Nhân, có được 200 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, có được 1 điểm trí lực!’

‘Người đã giết chết Sơn Dương Nhân, có được 200 điểm kinh

nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, có được 1 điểm trí lực!’

...

Tin nhắc nhở liên tiếp vang lên, Tô Mộ nhìn vào điểm trí lực của mình.

480 (+125)

Thi triển ra một phát Băng Sương Phong Bạo, không ngờ lại trực tiếp tăng thêm 15 điểm trí lực!

“Vẫn đánh quái tinh anh cấp cao thấy sướng hơn!”

Hắn lại nhìn vào điểm kinh nghiệm: 17890/19000

Còn không tới hai nghìn điểm kinh nghiệm là có thể thăng cấp.

Nói cách khác chỉ cần giết chết thêm mười tên Sơn Dương Nhân nữa là mình có thể thăng lên tới cấp 7 nhất giai rồi.

Với tốc độ thăng cấp này, người khác có cưỡi ngựa cũng đi không kịp!

“Đồ của quái vật tinh anh thì vẫn phải nhặt!”

Tô Mộ bước nhanh tìm kiếm ở khắp nơi.

‘Người có được sừng của Sơn Dương Nhân!’

‘Người có được Diệu Nhật Trường Cung!’

...

Đồ vật rơi ra từ quái tinh anh vô cùng phong phú. Mỗi chục tên Sơn Dương Nhân cũng rơi ra được năm món trang bị nhất giai.

Tô Mộ không có vội vã đăng bán những trang bị này, dù sao tốc độ gửi bán cũng rất nhanh, đợi ô túi đồ không đủ chỗ nữa rồi mới tính.

“Tỷ lệ rơi của Sừng Sơn Dương này hơi thấp đó, hơn bốn mươi tên Sơn Dương Nhân, mới rơi ra được 10 cái.”

Nhìn thanh nhiệm vụ yêu cầu một trăm cái Sừng Sơn Dương, Tô Mộ vô đầu, độ khó của nhiệm vụ này cũng không thấp đâu!

Chương 98: Cơ chế cấp bậc

“Tiếp tục giết thôi, có lẽ ta đã tìm ra hang ổ của bọn chúng rồi!”

Tiếp tục tiến về phía trước, Tô Mộ vẫn sử dụng phương pháp giết quái này.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Băng Sương Phong Bạo trong nháy mắt đã bao trùm lên phạm vi 300 mét xung quanh, ăn mòn dần lượng máu của những tên Sơn Dương Nhân khác trong đó.

“Vẫn là kỹ năng AOE dùng tốt, cho dù không nhìn thấy quái cũng có thể giết!”

Đứng im tại chỗ, Tô Mộ kiên nhẫn chờ đợi.

Sau khi những tên Sơn Dương Nhân này bị công kích, mục tiêu thù hận của tất cả bọn chúng đều hướng về phía mình.

Cộng thêm việc bọn chúng đều là quái vật cận chiến, mình chỉ cần đứng im tại chỗ, chờ bọn chúng tự tìm tới tận nơi là được.

“Đến rồi!”

Tốc độ của Sơn Dương Nhân quả nhiên rất nhanh. Sau khi phát Băng Sương Phong Bạo thứ nhất kết thúc, tốc độ di chuyển của bọn chúng đã khôi phục lại bình thường, chỉ trong chốc lát đã tìm tới mình.

“Lá Chấn Ma Pháp!”

“Năng Lượng Thức Tỉnh!”

Hai kỹ năng vừa mở, Tô Mộ phóng ra Lá Chắn hơn mười nghìn điểm, lượng mana cũng đang trong tình trạng tiếp tục hồi lại.

-557!

-557!

...

Bảy tám tên Sơn Dương Nhân dẫn đầu phía trước đã đi tới trước mặt Tô Mộ, chúng đang không ngừng phát động tấn công.

“Tốc độ đánh cũng rất nhanh, sát thương cũng không thấp, nhưng các người không thể đánh vỡ Lá Chắn được đâu!”

Tô Mộ hoàn toàn không định đánh trả.

Hắn vẫn còn đang đợi, đợi những tên Sơn Dương Nhân khác đến hết. Có như vậy hắn mới có thể sử dụng Phong Bạo thứ hai để giết hết một lượt.

“Đến rồi!”

Chỉ chốc lát, những Sơn Dương Nhân còn lại cũng đã xuất hiện trong tầm mắt của Tô Mộ.

“Băng Sương Phong Bạo!”

‘Người đã giết chết Sơn Dương Nhân, có được 200 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần có được 1 điểm trí lực!’

‘Người đã giết chết Sơn Dương Nhân, có được 200 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần có được 1 điểm trí lực!’

...

‘Chúc mừng người đã thăng cấp, có được 20 điểm thuộc tính, 10 điểm kỹ năng!’

Sau khi toàn bộ Sơn Dương Nhân đều đã gục ngã, cấp bậc của Tô Mộ cũng đã thăng đến cấp 7 nhất giai!

“Sắp được cấp 10 nhất giai rồi, đến lúc đó là ta có thể chuyển đổi nghề nghiệp đến nhị giai rồi nhỉ?”

“Phó bản của nơi này chắc là có thể rơi ra được chứng minh lên cấp nhị giai rồi?”

Tô Mộ tươi cười rạng rỡ.

Trong lúc những người khác còn chưa tới được nhất giai thì bản thân mình đây lại sắp bước qua nhị giai rồi.

Cảm giác này đã không thể diễn tả được bằng một chữ sướng nữa.

“Đúng rồi, ta thăng cấp rồi, vậy cấp bậc của phân thân trên bảng xếp hạng kia có phải cũng đã được thăng rồi không?”

Lúc này, Tô Mộ đột nhiên nghĩ đến một vấn đề.

Hắn vội vàng mở bảng xếp hạng cấp bậc thế giới ra.

“Cấp bậc của phân thân không thay đổi?”

Trên đó vẫn là hai người.

Hạng nhất là mình, cấp 7 nhất giai.

Hạng hai là Hiên Viên, cấp 6 nhất giai.

“Vậy cũng có nghĩa là, chỉ cần ta không biến đổi thành thân phận thứ hai thì cấp bậc của hắn sẽ không có sự thay đổi.”

Sau khi suy nghĩ một chút, Tô Mộ cũng đã nhận ra.

Hiên Viên đột nhiên xuất hiện trên bảng xếp hạng, chính là bởi vì mình đã sử dụng Huyền Hình Thuật.

“Chỉ cần ta biến thành Hiên Viên vào thời điểm thích hợp là có thể tạo ra hiện tượng giả là Hiên Viên đang đuổi theo Tô Mộ.”

Trong lòng Tô Mộ đã có quyết định.

Chờ thêm một khoảng thời gian ngắn nữa, hẳn sẽ biến thành Hiên Viên, để cấp bậc của Hiên Viên trên bảng xếp hạng được thăng lên cấp 7 nhất giai.

“Tiếp theo chính là cộng điểm rồi!”

“Toàn bộ thêm vào tinh thần!”

Nhìn thuộc tính trước mắt của mình, Tô Mộ cũng không định gia tăng thể chất.

Có Hào Quang của Pháp Thần ở đây, trí lực cũng hoàn toàn tăng trưởng theo kịp.

Hắn thêm toàn bộ 20 điểm thuộc tính vào tinh thần.

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: cấp 7 nhất giai (3100/20000)

HP: 4430

MP: 19600

Công kích vật lý cận chiến: 256

Công kích ma pháp: 1230

Phòng ngự vật lý: 393

Phòng ngự ma pháp: 490

Thuộc tính: Sức mạnh 28, Thể chất 258 (+ 35), Nhanh nhẹn 228, Tinh thần 330 (+ 160), Trí lực 490 (+ 125).

Trang bị: Pháp trượng Goblin, nhẫn Xương Khô, huân chương Anh Dũng, miếng bảo vệ chân Băng Lang, giày Nộ Diễm, găng tay Sứ Đồ, mũ ma pháp màu xanh, pháp bào Goblin.

Nếu như người khác nhìn thấy thuộc tính của Tô Mộ, chắc chắn sẽ không nhận được mà thốt lên “Má nó”.

Một pháp sư, bỏ qua hai thuộc tính tinh thần và trí lực thì các thuộc tính khác đều có thể khiến người khác ghen tỵ chết.

“Không biết vị trí của phó bản ở đâu!”

“Sương mù ở chỗ này đáng ghét quá, đáng tiếc Mắt Ưng không thể nhìn thấu, không biết những Sơn Dương Nhân kia có thể rơi ra kỹ năng nhìn thấu sương mù hay không?”

Tô Mộ nhìn về phía thi thể của những quái tinh anh.

Sau khi nhặt nhạnh, một kỹ năng cũng không rơi ra.

Bất lực nhún vai, Tô Mộ tiếp tục đi về phía sương mù trước mắt.

Đi được không bao lâu, ngay lúc hần muốn phóng thích Băng Sương Phong Bạo, chợt một cảm giác khó hiểu dâng lên trong lòng.

“Đó là?”

Cũng vào lúc này, Tô Mộ phát hiện một cái bóng đen hiện lên trong sương mù.

“Tốc độ nhanh quá!”

Tốc độ của bóng đen vô cùng nhanh, nhanh hơn những Sơn Dương Nhân đã gặp lúc trước khá nhiều.

Nó di chuyển xung quanh sương mù và dường như đang tìm cơ hội để tấn công hần.

“BOSS?” Tô Mộ khẽ nheo mắt.

Có thể đạt tới tốc độ này, e rằng cũng chỉ có BOSS thôi.

“Không có tiểu đệ đi theo bên cạnh nó?”

Điều khiến Tô Mộ thấy bất ngờ chính là, xung quanh không hề có dấu vết của những Sơn Dương Nhân khác.

“Lá Chấn Ma Pháp!”

“Năng Lượng Thức Tỉnh!”

Không chút do dự, Tô Mộ lần lượt mở ra hai kỹ năng này.

“Tốc độ nhanh quá, lại thêm sương mù che khuất tầm nhìn, sét đánh rất khó trúng mục tiêu!”

Nhìn quanh bốn phía, Tô Mộ vừa tìm kiếm bóng đen, vừa chờ đợi cơ hội.

“Be!”

Bất ngờ, tiếng dê kêu vang lên, một bóng đen lao ra từ trong sương mù, phát động công kích về phía Tô Mộ.

Tốc độ của nó rất nhanh, sừng dê trên đầu mang một vài đường vân bằng sắt, thoạt nhìn có cảm giác vô cùng cứng rắn.

Cú chạm này, đang nhanh chóng lao thẳng về phía thắt lưng của Tô Mộ.

Nếu thật sự đụng phải thứ này, vậy là muốn lấy cả mạng sống à!

“Kháng Cự Hoàn!”

Chương 99: Góc Nhìn Ma Pháp.

Gần như cùng một lúc, một nguồn năng lượng xoay vòng nhanh chóng hiện ra, đánh nó bay ngược trở về.

-3190!

Cùng lúc đó, đỉnh đầu Sơn Dương Nhân cũng xuất hiện thương tổn.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Tranh thủ lúc nó đang bị Kháng Cự Hoàn đánh lui, đôi mắt Tô Mộ lại nổi lên lôi quang.

-11800!

Lại là một con số thương tổn xuất hiện.

“Be Be!”

Sơn Dương Nhân bị công kích liên tiếp, quay đầu chạy vào trong sương mù.

Trước lúc đó, Tô Mộ cũng đã kịp nhìn thấy thông tin cụ thể của nó.

‘Sơn Dương Nhân sừng sắt (BOSS)’

Cấp bậc: Cấp 8 nhất giai

HP: 45010/60000

Công kích: 1500

Phòng ngự vật lý: 300

Phòng ngự ma pháp: 500

Kỹ năng: Sừng Dê Va Chạm, Góc Nhìn Ma Pháp, Thuật Trói Buộc

“Đây là BOSS hệ ma pháp, hay là BOSS hệ vật lý?”

Nhìn thấy kỹ năng của con này, Tô Mộ bắt đầu nhăn mày.

Hai kỹ năng phía sau, nhìn thế nào cũng là kỹ năng của BOSS hệ ma pháp, nhưng con BOSS này lại chơi công kích cận chiến với mình.

“Hẳn là nó có thể nhìn rõ tình hình bên trong sương mù, nếu như vậy, ta sẽ không có lợi thế trên cơ!”

“Nhưng mà, vẫn không có gì phải áp lực!”

Mặc kệ BOSS di chuyển điên cuồng trong sương mù, Tô Mộ vẫn đứng yên tại chỗ. Chỉ một chữ.

Đợi!

Chỉ cần BOSS phát động tấn công, hẳn sẽ có thể tiến hành đánh trả!

Ngay tại lúc này, mặt đất dưới chân Tô Mộ bất ngờ xảy ra động tĩnh.

Bùn đất dưới chân hắn bắt đầu kéo dài lên trên, trói chặt hai chân hắn bất động tại chỗ.

-1530!

Một con số thương tổn cũng xuất hiện ngay trên đầu Tô Mộ.

Vẫn chưa hết, BOSS hiển nhiên đang chờ đợi cơ hội này trong sương mù, nó lại bắt đầu xông đến!

“Đến đây, đến đây!”

Tô Mộ bị giam chân tại chỗ, nhưng chẳng hề hoảng hốt chút nào.

-1107!

Một đòn phổ thông BOSS đánh vào thân thể Tô Mộ, tạo thành thương tổn không nhỏ.

“Cuồng Phủ Chấn!”

Tô Mộ giơ cao pháp trượng trong tay, dùng sức đánh xuống mặt đất.

Một lực phản chấn tác dụng cực lớn chấn động lại trên thân BOSS.

Đỉnh đầu của nó lập tức xuất hiện ký hiệu choáng váng.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Kỹ năng Cuồng Phủ Chấn này vô cùng đáng kinh ngạc, cho dù đây là một con BOSS, cũng phải choáng váng mất hai giây.

Hai phát lôi quang đánh liên tục, đánh cho cho lượng máu của BOSS còn dưới một nửa.

Cơ choáng váng kết thúc, dường như BOSS cảm nhận được sức mạnh của Tô Mộ, nó lại muốn trốn vào trong sương mù lần nữa.

“Chớp Nhoáng!”

“Kidney shot!”

Tô Mộ nhanh tay lẹ mắt, lại thêm một gậy đánh BOSS đến choáng váng.

Lần này thời gian choáng váng chỉ có một giây, nhưng cũng đủ để cho Tô Mộ phóng thích một tia sét.

-118000!

Chỉ cần một đòn cuối cùng là có thể xử lý con BOSS này!

“Xung Kích!”

Tô Mộ sử dụng kỹ năng mà hắn rất ít dùng.

Kỹ năng Xung Kích này vẫn rất mạnh mẽ, dưới thuộc tính nhanh nhẹn cao của hắn, BOSS hoàn toàn không thể tránh được.

Trong khoảng thời gian choáng váng ngắn ngủi do Xung Kích, sét lại nối đuôi nhau đánh xuống.

-11800!

‘Người đã giết chết Sơn Dương Nhân sừng sắt, thu được 10000 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang của Pháp Thần, đạt được 1 điểm trí lực!’

“Nhiều điểm kinh nghiệm vậy sao!”

Nhìn thấy thanh EXP tăng vọt một nửa, Tô Mộ mở to hai mắt.

Không ngờ sau khi giết chết con BOSS cấp 8 nhất giai này, lại có thêm 10000 điểm kinh nghiệm!

“Hình như cấp bậc của quái tinh anh và BOSS đều tăng lên.”

“Vẫn phải đánh quái tinh anh và BOSS mới có thể nhanh chóng thăng cấp!”

Tô Mộ đi về phía thi thể của BOSS.

‘Người đã thu được Phù Thạch của Động Sơn Dương Nhân!’

‘Người đã thu được Sừng Sắt của Sơn Dương Nhân!’

‘Người đã thu được Vuốt của Sơn Dương Nhân’

‘Người đã đạt được kỹ năng: Góc Nhìn Ma Pháp!’

Hắn đưa tay sờ lên, bốn nhắc nhở cùng nhau xuất hiện.

...

Ngay lúc Tô Mộ đang đánh BOSS, bên trong mỗi một Tân Thủ thôn đều có một đám người xuất hiện.

Mỗi người bọn họ đều đứng ngơ ngác tại chỗ, ánh mắt nhìn chăm chăm vào hư không, bắt đầu rục rịch.

“Ông chủ đã nói, nếu hôm nay không cướp được một món trang bị nào thì ngày mai không cần đi làm nữa!”

“Tổng giám đốc Lý nói rồi, không cướp được trang bị, đá ra đoàn tinh anh, chút tốc độ tay này cũng không có, cũng được coi như là tinh anh sao?”

“Tổng giám đốc Mã đã dặn dò, nếu hôm nay có thể cướp được ba trang bị trở lên, sẽ lì xì đồng vàng!”

Những người này không làm việc gì khác, chỉ liên tục làm mới phòng đấu giá, chờ đợi trang bị nhất giai lên kệ.

Dãy núi Sương Mù.

Tô Mộ đang nhìn kỹ năng trong túi đồ.

‘Góc Nhìn Ma Pháp (cấp A): tiêu hao 500 điểm mana, sau khi sử dụng có thể có được Góc Nhìn Ma Pháp trong vòng 100 mét, kéo dài liên tục 1 phút, cooldown 5 phút, dưới góc nhìn ma pháp, người có thể thấy một vài thứ không thể tưởng tượng được’

“Con BOSS đó có thể nhìn thấy ta trong sương mù, có liên quan

đến kỹ năng này sao? “

Miêu tả kỹ năng không hẳn là chi tiết, Tô Mộ trực tiếp lựa chọn học tập.

“Kéo lên max!”

Mở thanh kỹ năng ra, hắn lập tức tăng kỹ năng này lên cấp max.

‘Góc Nhìn Ma Pháp (cấp S) đã được nâng cấp thành công thành Góc Nhìn Ma Pháp (cấp SS).’

‘Góc Nhìn Ma Pháp (cấp SS): tiêu hao một ngàn điểm mana, sau khi sử dụng có thể có được Góc Nhìn Ma Pháp trong vòng 500 mét, kéo dài liên tục 2 phút, cooldown 3 phút, dưới góc nhìn ma pháp, người có thể thấy một vài thứ không thể tưởng tượng được.’

Vẫn là lời miêu tả kia, đối với cái gọi là thứ không thể tưởng tượng nổi này, Tô Mộ cũng rất tò mò.

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

Sau khi sử dụng kỹ năng này, hai mắt Tô Mộ đột nhiên bị một nguồn năng lượng ma pháp mạnh mẽ bao phủ.

Một giây sau, thế giới trước mắt hắn bất ngờ xảy ra biến hóa.

Sương mù xung quanh đột nhiên biến mất không thấy đâu nữa, tất cả đều rất rõ ràng.

Dưới góc nhìn này, hắn thậm chí còn có thể nhìn thấy cây cối xung quanh tản ra một nguồn năng lượng màu xanh lá cây.

Không chỉ như thế, trước mắt còn có một ít năng lượng màu đỏ đang chuyển động. Nhìn từ thể tích năng lượng không khó để nhận thấy, những thứ này hẳn đều là động vật nhỏ sinh sống trong dãy núi.

“Ta có thể nhìn thấy hình thái năng lượng của thể sinh mệnh, kỹ năng này còn trâu hơn cả máy cảm ứng nhiệt!”

Tô Mộ không nhịn được tắc lưỡi ngạc nhiên.

Chương 100: Hiên Viên bị theo dõi?

“Không biết dưới góc nhìn này, ta có thể nhìn thấy quái tàng hình hay không?”

“Thử phối hợp với Mắt Ưng một lần xem sao!”

Dưới trạng thái góc nhìn này, Tô Mộ lại mở Mắt Ưng.

Theo tầm nhìn thoáng một cái trở nên rộng mở, Tô Mộ lại kinh ngạc phát hiện, hiệu quả của hai kỹ năng này chồng lên nhau.

Nói cách khác, hẳn có thể duy trì Góc Nhìn Ma Pháp dưới thị giác của Mắt Ưng!

“Lại có thể có nhiều Sơn Dương Nhân như vậy sao?”

Ngoài phạm vi một ngàn thước, Tô Mộ cũng nhìn thấy thể sinh mệnh quái vật cực mạnh, hình dáng cũng giống như những Sơn Dương Nhân ở ngoài kia.

Số lượng cũng không ít!

Hầu hết những Sơn Dương Nhân này đều tập trung ở cùng một hướng, dường như đang bảo vệ một nơi nào đó.

Tô Mộ đóng Mắt Ưng và Góc Nhìn Ma Pháp, mở ô túi đồ ra.

‘Phù thạch của Động Sơn Dương Nhân: Có thể mở cửa Động Sơn Dương Nhân’

Hiển nhiên viên phù thạch này dùng để mở phó bản.

Về vị trí phó bản, hẳn là ở phía sau những Sơn Dương Nhân kia đang canh phòng.

Hai món còn lại đều là trang bị.

Sừng Sơn Dương là một vũ khí quyền sáo, vuốt Sơn Dương là một loại vũ khí dao găm.

‘Sừng sắt Sơn Dương nhân (cấp A): Công kích cận chiến + 300 sức mạnh + 50, kỹ năng kèm theo: Sừng Dê Va Chạm, cấp độ yêu cầu: cấp 8 nhất giai’

‘Vuốt Sơn Dương Nhân (Cấp A): Công kích cận chiến + 300, nhanh nhẹn + 50, tốc độ công kích + 10%, tấn công, kèm theo hiệu quả đổ máu, cấp độ yêu cầu: cấp 8 nhất giai’

Hai món trang bị có thuộc tính công kích cao, một món kèm theo kỹ năng, một món khác kèm theo hiệu ứng công kích đặc biệt, có thể nói đều là trang bị cận chiến cực phẩm.

“Hai món trang bị này phải để cho đám nhà giàu kia đấu giá!”

Hắn đặt hai món trang bị này ở dưới cùng của ô túi đồ. Trong thời gian ngắn, Tô Mộ không có ý định bán ra.

“Diệt trừ Sơn Dương Nhân tinh anh phía sau, sau đó bán một đợt trang bị, tiếp theo chính là đánh phó bản!”

Có Góc Nhìn Ma Pháp và Mắt Ưng, những quái phía sau ta có thể một lần đánh cho xong!

Sương mù dày đặc ngăn cách đã không còn là vấn đề nữa, Tô Mộ chuẩn bị đánh một đợt lớn.

AOE mà, đánh một con quái cũng là đánh, đánh mấy trăm quái một lần cũng là đánh, vậy đánh quái tập thể thì càng nhiều càng tốt rồi!

“Nhiệm vụ sừng Sơn Dương còn thiếu hơn sáu mươi cái, giải quyết toàn bộ quái nơi này, cơ bản là có thể hoàn thành.”

...

Nước Đại Hàm.

Một người đàn ông ăn mặc như cung tiễn thủ đang nhìn chăm chăm vào bảng xếp hạng thế giới, ánh mắt tràn ngập lửa giận.

“Siba ta mới là xạ thủ lợi hại nhất trên thế giới, ta không cho phép có bất cứ kẻ nào vượt qua ta!”

Hạng mục bắn cung vẫn luôn là thế mạnh của nước Đại Hàm, cho nên trong trò chơi Thần Đồi, rất nhiều người nước này đều lựa chọn nghề cung tiễn thủ.

Cũng chính vì vậy, người đàn ông này nhìn thấy Hiên Viên xếp ở vị trí thứ hai, hận không thể băm hấn thành trăm mảnh!

“Đệ nhất cung tiễn thủ phải là của ta, Hiên Viên đúng không? Ta nhất định sẽ cho người biết cái gì mới gọi là thần xạ thủ chân chính!”

Nhưng dưới chênh lệch cấp bậc cực lớn, dù cho người này có phần nộ thế nào, cũng chỉ có thể buông ra vài câu uất hận.

...

Hoa quốc, nơi nào đó.

“Đinh! Đinh! Đinh!”

Trên bàn làm việc, một chiếc điện thoại đang đổ chuông không ngừng.

Người đàn ông ngồi trên ghế lộ vẻ mặt rất khó coi. Hắn cầm một chiếc xì gà trong tay, rít mạnh một hơi, lúc này hắn mới cầm điện thoại lên.

“Dư luận bị đè xuống rồi, e là Tô Mộ kia sẽ không ra mặt đâu, bây giờ người định làm sao?” Giọng nói ở đầu kia rất âm trầm.

“Người yên tâm, ta sẽ nghĩ cách!” Sắc mặt của người đàn ông cũng u ám không kém.

“Ta nói cho người biết, người tốt nhất phải nghĩ ra cách cho ta, nếu không thì!” Giọng nói bên kia đột nhiên trở nên lạnh như băng.

Những lời này cũng làm cho biểu cảm trên gương mặt người đàn ông càng thêm khó coi.

“Thật ra thì ta có một ý, nhưng muốn bắt đầu thực hiện, thì cần có tài nguyên của người!” Sau một lúc im lặng, người đàn ông mở

miệng.

“Ý gì?” Đầu kia lập tức trở nên hứng thú.

“Bây giờ trên bảng xếp hạng ngoại trừ tên Tô Mộ kia, còn có một người khác tên Hiên Viên, có lẽ chúng ta có thể xuống tay từ trên người hắn.” Người đàn ông chậm rãi mở miệng nói.

“Người muốn làm thế nào, có thể thử một chút. Cho dù tìm không ra Tô Mộ thì tìm ra Hiên Viên kia cũng được.”

“Nhưng người nhớ kỹ cho ta, nếu người không tìm nổi một người trong hai tên này... “ Đầu bên kia nói tới đây, cúp luôn điện thoại.

Ánh mắt của người đàn ông đờ đẫn, điều xì gà trong tay tùy ý rơi trên mặt đất, miệng hắn không ngừng nỉ non.

“Hiên Viên...Hiên Viên...”

“Mất Ưng!”

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

Trong dãy núi Sương Mù, sau khi cooldown của hai kỹ năng tầm nhìn kết thúc, Tô Mộ quyết đoán mở chúng ra.

“Tranh thủ thời gian!”

Mọi thứ trước mắt đột nhiên trở nên rộng lớn, Tô Mộ nhanh chóng di chuyển.

“Chớp Nhoáng!”

Liên tục mấy lần Chớp Nhoáng, hắn đi tới vị trí của những Sơn Dương Nhân cách đó không xa.

“Băng Sơn Phong Bạo!”

Không do dự, Tô Mộ phóng Băng Sơn Phong Bạo về những Sơn Dương Nhân.

Sau khi Băng Sơn Phong Bạo tạo thành sát thương, Tô Mộ thấy rõ những thể sinh mệnh đang trở nên nóng nảy, cùng lao về phía

mình, từng con từng con tràn đầy thù địch.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ khẽ mỉm cười, dịch chuyển một trăm mét nữa, đi tới một khu vực khác của Sơn Dương Nhân.

Dưới hai kỹ năng tầm nhìn chồng lên nhau, hắn đã nhìn rõ vị trí của tất cả các Sơn Dương Nhân xung quanh mình.

“Ba lần Băng Sương Phong Bạo bao phủ các khu vực khác nhau là có thể kéo tới toàn bộ Sơn Dương Nhân, sau đó chờ bọn chúng tụ lại rồi, lại dùng thêm một lần Băng Sương Phong Bạo kết thúc!”

Cách đánh quái hàng loạt của Tô Mộ rất đơn giản.

Băng Sơn Phong Bạo không cách nào lặp lại sát thương trên cùng một khu vực, nhưng khu vực khác nhau thì không bị ảnh hưởng gì.

“Đã dẫn tất cả tới rồi!”

Ba lần Băng Sương Phong Bạo lần lượt phóng ra tại các vị trí khác nhau, Tô Mộ không buông tha cho một con Sơn Dương Nhân nào.

Nhìn bọn chúng lao nhanh về phía mình trong bão táp cuồn cuộn, Tô Mộ bắt đầu lui về phía trung tâm của ba hướng.

Chương 101: Trưởng trấn?

Đội một lát, ba đám Sơn Dương Nhân gần như cùng đi tới một vị trí.

“Băng Sơn Phong Bạo!”

Tô Mộ nhếch miệng, phóng kỹ năng thứ tư về khu vực trước mặt.

‘Người đánh chết Sơn Dương Nhân, thu hoạch được 100 điểm kinh nghiệm!’

‘Người đánh chết Sơn Dương Nhân, thu hoạch được 100 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, thu hoạch được 1 điểm trí lực!

...

Mấy giây sau đó, giao diện của Tô Mộ liên tục bắn ra nhắc nhở.

Thanh EXP lập tức tăng lên một khoảng lớn.

“Trí lực cơ sở tăng thêm 20 điểm, hiện tại là 510 điểm!”

“Điểm kinh nghiệm cũng tăng 4200, cách thăng cấp cũng không bao xa!”

Sau khi giải quyết được một đám Sơn Dương Nhân, Tô Mộ lập tức nhìn kinh nghiệm và trí lực của mình.

510 (+125), 17300/120000.

“Cánh đánh quái này chẳng những hiệu suất, mà còn có thể bảo đảm xác những quái đó vô cùng tập trung, nhặt đồ cũng dễ hơn nhiều rồi!”

Nụ cười rực rỡ nở trên mặt Tô Mộ, hẳn lập tức đã đi tới khu vực Sơn Dương Nhân ngã xuống.

Mặt đất tràn ngập ánh sáng trắng, dù là đồng vàng cũng có thể nhặt được ba bốn ngàn!

‘Người thu được giày Hoán Triều!’

‘Người thu được sừng của Sơn Dương Nhân!’

‘Người thu được trường đao Phong Duệ!’

‘Người thu được áo giáp da Trường Xích!’

...

Không hổ là quái vật tinh anh, sau khi Tô Mộ nhặt lượng lớn trang bị, ô túi đồ đã nhanh chóng đầy ắp.

“Bán giá 100 đồng vàng được mua tức khắc, vậy có phải bán 120

đồng cũng sẽ được mua tức khắc không?”

Mở phòng đấu giá ra, Tô Mộ gửi bán ba món trang bị nhất giai với giá 120 đồng vàng.

‘Gửi bán thành công!’

Chỉ chốc lát sau, ba kiện trang bị đều được bán hết.

“Thế này thì bán chạy quá rồi?”

Tô Mộ tròn mắt, vẫn còn hơi bất ngờ với kết quả này.

Cấp bậc của những trang bị nhất giai này tương đối cao, nếu không đến cấp 4 nhất giai thì căn bản không thể mặc được!

“Bọn họ có mặc được hay không thì liên quan gì tới mình? Bán nhanh thì mình cũng đâu có lỗ gì đâu!”

Suy nghĩ một chút, Tô Mộ bĩu môi.

Hiệu suất thăng cấp của những người khác chậm, có nửa xu quan hệ gì với mình à?

Có thể vượt phó bản một mình, nhiệm vụ tuyển chính mình cũng có thể tự làm được.

Còn cần đồng đội cùng cấp bậc ư?

“Đây chính là con đường thành thần, người có thể đột phá vòng vây cuối cùng, đương nhiên là đếm trên đầu ngón tay.”

“Nhưng ta tuyệt đối sẽ trở thành đốt ngón tay đầu tiên, thậm chí là duy nhất!”

Đôi mắt Tô Mộ lộ ra hùng tâm chí khí.

Hắn không tiếp tục nâng giá nữa, mà chốt giá tất cả các trang bị trong ô túi đồ là 120 đồng vàng.

Chờ sau khi ô túi đồ trống, hắn tiếp tục nhặt đồ từ những Sơn Dương Nhân.

Cứ như vậy, vừa nhặt vừa bán, số đồng vàng đợi lấy ra trong phòng đấu giá đã là 24000.

Tuy rằng trong số này còn có đồng vàng trước đó chưa lấy ra, nhưng thu hoạch thế này cũng coi như bội thu rồi.

Tô Mộc nhìn về phía ô túi đồ.

Số lượng đồng vàng bên trong có khoảng chừng 63000.

Đa số đồng vàng này đều là do mình AOE đánh quái mà nhặt được.

Cộng thêm số trong phòng đấu giá, chẳng mấy chốc sẽ đột phá mốc 100000 đồng vàng!

Số lượng đồng vàng lớn như thế, cho dù là người giàu có nhất trên thế giới này cũng không dám nghĩ tới.

Mà dựa theo tính đặc thù của trò chơi Thần Đồ, đồng vàng trong trò chơi chắc hẳn sẽ trở thành tiền tệ của toàn thế giới.

“Còn có những trang bị do BOSS nổ ra, ít nhất có thể bán hơn 10000 đồng vàng.”

“Dựa theo thái độ của bà chủ quán trọ, trong thế giới trò chơi này, tác dụng của đồng vàng cũng không nhỏ à!”

“Tiếp tục tích lũy vậy!”

Tô Mộc hít sâu một hơi, bình phục tâm trạng đang có hơi kích động.

Có câu nói không kiêu không nóng.

Muốn trở thành thần, đường trước mắt mình còn dài lắm!

... .

Trần Bạch Vụ, chỗ ở của trưởng trấn.

“Tân Đức, có chuyện không tốt rồi!” Pháp sư n Thái mang vẻ mặt gấp gáp bước chân vào một căn phòng.

“Sao vậy?” Có một người đàn ông trung niên đang ngồi ở trong,

dáng người hơi mập, nhưng lại cho người ta cảm giác trưởng thành chắc chắn.

Hắn chính là trưởng trấn của trấn Bạch Vực: Tân Đức.

“Có nhà thám hiểm phát hiện có Thực Thi Ma trong thôn!” Pháp sư n Thái vẻ mặt nghiêm túc mở miệng.

Vừa dứt lời, Tân Đức cũng cau mày, lập tức vội vàng dò hỏi: “Người chắc không?”

“Không chỉ vậy, Thực Thi Ma đó còn thông đồng với người trong trấn, người có từng thấy chiếc nhẫn này bao giờ chưa?” Pháp sư n Thái dùng sức gật đầu, đồng thời lấy chiếc nhẫn màu xanh lam ra.

Sau khi nhìn thấy chiếc nhẫn, biểu cảm của Tân Đức thay đổi lần nữa.

“Người có còn nói với ai chuyện này không?” Hắn trầm giọng hỏi.

“Ngoại trừ nhà thám hiểm kia, hiện tại chỉ có ta với người biết thôi!” Pháp sư n Thái trả lời: “Dựa theo đường vân trên chiếc nhẫn này thì đây là vật pháp sư nắm giữ, hiệp hội pháp sư chắc chắn sẽ không có phản đồ!”

Tân Đức không nói gì, nhẫn lấy chiếc nhẫn kia.

Đúng lúc này, mặt nhẫn bỗng phát ra ánh sáng.

Màn hào quang giống hệt thứ lần trước vây khốn phân thân của Tô Mộ trong hang động xuất hiện lần nữa, nhưng mục tiêu lần này chính là n Thái.

“Người quên rồi sao?”

Tân Đức nở nụ cười nham hiểm.

“Ta cũng là pháp sư!”

“Nhiệm vụ hoàn thành, trở về trưởng trấn nộp nhiệm vụ là được!”

“Đến lúc đó, nhiệm vụ tuyến chính này cũng có thể tiếp tục phải

không?”

Quét dọn xong chiến trường, nhiệm vụ đánh Sơn Dương Nhân của Tô Mộ đã hiển thị hoàn thành.

NPC giao nhiệm vụ là trưởng trấn Tân Đức, đúng lúc cũng là NPC giao nhiệm vụ tuyển chính tiếp theo cho hắn.

Chẳng qua Tô Mộ cũng không vội trở về trấn Bạch Vực.

Thông qua hai kỹ năng tầm nhìn, Tô Mộ đã tìm được vị trí phó bản Động Sơn Dương Nhân.

“Sắp lên tới cấp 8 rồi, có thể biến thành Hiên Viên rồi.”

Kinh nghiệm đã đến rất gần cấp 8, Tô Mộ sử dụng Huyền Hình thuật.

Một giây sau, hắn trực tiếp biến thành hình dáng Hiên Viên.

Tô Mộ lập tức mở ra bảng xếp hạng cấp bậc thế giới.

“Quả nhiên là như vậy!”

Trước đó Hiên Viên cũng từ cấp 6 biến thành cấp 7.

Tô Mộ lại mở kênh chat ra.

“Có ai tổ đội thăng cấp hay không !”

“Cần người làm nhiệm vụ tuyển chính của Tân Thủ thôn, yêu cầu cấp 7 trở lên, càng nhiều người càng tốt, nếu không hoàn thành nhiệm vụ tuyển chính, thì không tới được bản đồ tiếp theo đâu!”

Chương 102: Ai mạnh hơn?

“Phó bản Động Xương Khô cần pháp sư có sát thương cao tới, chỉ đánh hai lượt tinh anh đầu, trang bị bán đi chia đều.”

“Hiên Viên thăng cấp rồi, hắn lại đuổi kịp Tô Mộ rồi, Hiên Viên cố gắng lên, nhanh chóng vượt qua Tô Mộ!”

“Tại sao cung tiễn thủ lại thăng cấp nhanh như vậy chứ, Hiên Viên có thể dạy ta không, ta là con gái chơi cung tiễn thủ, sẽ có quà cảm ơn lớn nha!”

“Đại lão Hiên Viên kết bạn với ta đi, cầu xin đó, tiểu đệ cũng là người mới chơi cung tiễn thủ, ta có thể làm bất cứ điều gì!”

Kênh chat vẫn vô cùng náo nhiệt như cũ, số lượng nội dung liên quan đến chuyện Hiên Viên thăng cấp cũng không ít.

Tô Mộ nhìn những bình luận kia, hài lòng gật đầu.

Đúng lúc hắc chuẩn bị biến về thì kênh chat riêng đột nhiên vang lên.

“Hửm?”

Điều khiến Tô Mộ kinh ngạc chính là, kênh chat riêng có rất nhiều nội dung giống nhau như đúc.

“Đại lão Hiên Viên, chúng ta muốn mời người lập ra một công hội, chúng ta trả tất cả tiền hoạt động, người tới đảm nhiệm hội trưởng. Nếu người đã có công hội rồi, chúng ta cũng muốn tham gia!”

Nội dung như vậy có rất nhiều, nhìn ra được rằng còn có rất nhiều người đang thử chat riêng cho người chơi tên “Hiên Viên” này.

“Không nghĩ tới sau khi biến thân, ngay cả chat riêng cũng có thể nhận được.”

Tô Mộ bỏ qua nội dung chat riêng, ngược lại có chút ngoài ý muốn đối với việc nhận được chat riêng.

Bây giờ xem ra, thân phận Hiên Viên này chẳng khác nào một tài khoản khác của hắc trong Thần Đồ.

“Chặn tin nhắn!”

Chặn tất cả tin nhắn xong, Tô Mộ biến trở về.

Có được thân phận Hiên Viên này, thì thân phận của hắc càng

không dễ dàng bại lộ.

“Đi cày phó bản!”

Lấy khối đá phù văn ra, Tô Mộ đi về phía Động Sơn Dương Nhân.

“Nhìn qua trông hơi đáng sợ!”

Đi tới cửa hang động, hắn thấy nơi này được treo đầy đầu lâu.

Cửa vào hang động còn được điêu khắc thành hình dáng một cái đầu dê cực lớn.

Từ việc xung quanh khắp nơi rải rác xương trắng thì xem ra chỉ cần có người đặt chân vào hang động này, cuối cùng sẽ biến thành một bộ xương khô.

“Tại sao chỗ này lại có loại cảm giác quen thuộc thế nhỉ?”

Nhìn những bộ xương kia, Tô Mộ lại không hề hoảng hốt chút nào.

Chỉ một phó bản nhỏ mà thôi, với thuộc tính bây giờ của hắn, còn không phải là dễ dàng vượt qua sao?

Chẳng qua những bộ xương kia giống như đang hiển tế gì đó, điều này làm cho hắn nghĩ tới ý chí Tà Thần mình gặp phải khi làm nhiệm vụ lúc trước.

“Tà Thần ở trong Thần Đồ rốt cuộc tồn tại dưới hình dạng gì?”

“Còn có pháp sư sa đọa mà Thực Thi Ma nhắc tới, vừa nghe đã biết đó là nhân vật phản diện rồi!”

Tô Mộ đứng ở cửa phó bản nói thầm.

“Thôi bỏ đi, giờ không nghĩ những chuyện này nữa, sau nhất định sẽ làm rõ ràng!”

Vỗ vỗ mặt mình, Tô Mộ đem lực chú ý thả lại cửa vào hang động.

Cửa hang có hình dạng giống như hàm răng, giờ phút này đang trong trạng thái khép kín.

Nếu muốn mở cửa, hiển nhiên là cần “chìa khóa”.

Tô Mộ lập tức lấy ra viên đá phù văn.

Ngay khi đá phù văn xuất hiện, một luồng năng lượng hiện lên, bay về phía cửa hang ở trước mắt.

Một giây sau, đường vân ma pháp xuất hiện trên cửa hang.

“Àm!”

Một âm thanh vang lên, cửa hang động đã được mở ra.

...

Thế giới thực tế.

Chuyện liên quan tới việc Tô Pháp Thần liên hiệp Tần gia dẫn dắt dư luận vẫn đang đang được dẹp loạn.

Mặc dù không thiếu những lời đưa ra nghi vấn với Tô Pháp Thần, yêu cầu Tô Pháp Thần ra mặt làm sáng tỏ.

Nhưng “Tô Pháp Thần” lại hoàn toàn không định đáp lại.

Đừng nói lộ diện, ngay cả một câu đáp lại cũng không có.

Điều này làm cho những người thêm dầu vào lửa ở phía sau, ai nấy đều không biết làm thế nào.

Chính lúc những lời bình luận vẫn đang được dẹp loạn, trên các diễn đàn, cộng đồng lớn, một vài lời bình luận mới lại đột nhiên xuất hiện.

“So với Hiên Viên, Tô Pháp Thần chính là đồ bỏ đi!”

“Nghe nói Hiên Viên đã thành lập nên một công hội lớn, cũng không phải là loại rùa đen rụt đầu như thế này!”

“Hiên Viên đánh một chút đã lên bảng xếp hạng, tại sao lúc trước muốn giấu diếm cấp bậc? Đến khi Tô Pháp Thần live stream xong lại không giấu diếm nữa? Điều này nói rõ Hiên Viên cũng xem thường Tô Pháp Thần!”

“Ta là người trong công hội của đại lão Hiên Viên, đại lão Hiên Viên nói, Tô Pháp Thần còn không xứng xách giày cho hần!”

...

Những bình luận này đều có một điểm giống nhau.

Gây war!

Bất kể là “fan cứng” đứng về phía “Tô Pháp Thần” hay là “thành viên công hội” đứng về phía “Hiên Viên”, thì những lời bình luận đều nồng nặc mùi thuốc súng.

Những lời bình luận này vừa xuất hiện, lập tức đẩy lên một cuộc chiến.

Ở các nền tảng lớn, độ hot của vấn đề không hề giảm.

Đến cuối cùng là Hiên Viên mạnh hơn Tô Pháp Thần?

Hay là Tô Pháp Thần chưa bao giờ để Hiên Viên vào mắt?

‘Có muốn mở khoá phó bản Động Sơn Dương Nhân không?’

Sau khi mở cửa đá ra, một tin nhắc nhở hiện ra trước mắt Tô Mộ.

“Mở!”

Không chút do dự, Tô Mộ trực tiếp mở khoá phó bản.

Dựa theo cơ chế trong đại đa số các game online, phó bản tuyệt đối không phải là loại chỉ một người chơi là có thể qua màn được.

Tuy nhiên, Tô Mộ không hề có chút áp lực nào.

Đường hầm trong hang động tối đen như mực, phía xa xa có chút ánh sáng.

Lòng bàn tay của Tô Mộ hiện ra một Hỏa Cầu, soi sáng con đường trước mắt.

“Chỗ này phát ra một mùi máu tanh phảng phất nhè nhẹ, thoát nhìn phía trước hình như không có quái.”

“Đi vào bên trong xem thử!”

Nhiều mày suy nghĩ một hồi, Tô Mộ định chạy thẳng tới điểm ánh sáng đó tìm hiểu rõ ràng.

“Tàng Hình!”

“Mau Lẹ!”

Mở cả hai kỹ năng, trong trạng thái ẩn thân, hắn dùng tốc độ cực nhanh chạy về phía điểm sáng đó.

“Nơi này là?”

Sau khi xuyên qua điểm sáng, thứ xuất hiện trước tầm mắt của Tô Mộ là một thung lũng với cảnh sắc xinh đẹp.

Phía dưới cái cây to là cành lá xum xuê, trên cây to còn có không ít những ngôi nhà gỗ.

Những ngôi nhà gỗ trên cây này được nối với nhau bằng những cây cầu treo làm bằng dây thừng.

Vị trí Tô Mộ đang đứng nằm ở phía trên thung lũng này, bên cạnh hắn có một dãy các bậc thang nối xuống phía dưới.

“Mắt Ưng!”

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

Chương 103: Bộ đồ Da Dê

Đứng ở vị trí trên cao, trong trạng thái mở cả hai kỹ năng tầm nhìn, tình trạng của cả thung lũng đều được thu hết vào trong tầm mắt của hắn.

“Trên đường đi xuống dưới đó có một đội tuần tra Sơn Dương Nhân.”

“Sau khi giải quyết xong những tên Sơn Dương Nhân này, là ta có thể thông qua cầu treo để đi tới trung tâm thung lũng. Cái tên đang

toả ra năng lượng mạnh mẽ kia có lẽ chính là BOSS rồi nhỉ?”

Dưới Góc Nhìn Ma Pháp, mặc dù bị những cái cây to cao chọc trời che chắn, Tô Mộ cũng có thể nhìn thấy được tên BOSS đang ở trung tâm thung lũng kia.

Không giống với những con quái vật tinh anh kia, năng lượng trên người con BOSS vô cùng chói mắt, vừa nhìn vào đã biết ngay không phải là dạng hiền lành gì.

“Nếu đứng ở vị trí này, chắc là ta có thể công kích được con BOSS đó rồi nhỉ?”

Tô Mộ nheo mắt lại, một tay chống cằm, hẳn đã có được một kế hoạch vô cùng gan dạ.

Từ trên cao nhìn xuống, tầm nhìn thoáng đãng.

Mặc dù Mắt Ưng không thể nhìn xuyên qua được sự che chắn của những cái cây to kia, nhưng Góc Nhìn Ma Pháp lại có thể giúp hắn phân biệt được vị trí hiện tại của BOSS.

Cứ như vậy, mình hoàn toàn có thể thực hiện được việc ‘Tấn công tầm xa’ rồi.

“Ngay đến cả thuộc tính của BOSS cũng không nhìn thấy được, làm như vậy có phải là hơi mạo hiểm rồi không?”

“Hơn nữa nếu một khi ta tấn công BOSS, thì chẳng phải sẽ khiến cho các quái vật tinh anh của cả cái pho bản này đều xông ra hết sao?”

Dưới cả hai kỹ năng tầm nhìn, Tô Mộ nhìn những chấm đỏ ở phía dưới, vẫn chưa đưa ra quyết định được.

Cấp bậc của quái tinh anh trong pho bản có lẽ sẽ cao hơn quái tinh anh ở bên ngoài một chút, lượng máu chắc cũng sẽ tăng lên.

Tuy nhiên, cho dù lượng máu có cao tới đâu, chắc chắn cũng không thể chống lại sát thương của hai phát Băng Sương Phong Bạo được.

“Những chiếc cầu treo bên dưới đều hẹp. Chỉ cần ta đứng ở vị trí cầu treo thì triển Băng Sương Phong Bạo thì những con Sơn Dương Nhân kia chắc chắn sẽ không qua được, bọn chúng sẽ không làm ảnh hưởng tới việc ta đánh BOSS!”

“Cứ như vậy, chỉ cần ta đứng ở vị trí này, là có thể cày xong được cả phó bản này rồi!”

Tô Mộ quan sát địa hình một cách cẩn thận, hẳn quyết định đứng ở vị trí cầu treo thứ nhất tiến hành tấn công BOSS.

“Trước khi bắt đầu tấn công, ta sẽ xử lý mấy tên các người trước!”

Tô Mộ nhìn đội quái vật tinh anh ở phía dưới bậc thang.

Những tên quái này canh giữ ở vị trí cầu treo thứ nhất, nếu không giải quyết bọn chúng, sẽ làm phiền đến cách đánh của mình.

Mà giải quyết bọn chúng cũng rất đơn giản, chỉ cần hai phát Băng Sương Phong Bạo là xong ngay.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Đi tới vị trí bậc thang, Tô Mộ thi triển một kỹ năng về phía những tên quái tinh anh phía dưới.

Ở khoảng cách này, hẳn còn có thể xen kẽ công kích bằng Hỏa Vũ.

“Hỏa Vũ Thuật!”

‘Người đã giết chết trinh sát Sơn Dương Nhân, có được 300 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, có được 1 điểm trí lực!’

‘Người đã giết chết thủ vệ Sơn Dương Nhân, có được 300 điểm kinh nghiệm!’

‘Người đã giết chết vệ binh Sơn Dương Nhân, có được 300 điểm kinh nghiệm!’

‘Chúc mừng người, thăng cấp rồi, có được 20 điểm thuộc tính, 10

điểm kỹ năng!’

Sát thương liên tiếp từ Hỏa Vũ cộng thêm Băng Sương Phong Bạo, tiểu đội tinh anh phía dưới đã gục ngã rất nhanh chóng. Mỗi một con quái lại mang đến cho Tô Mộ 300 điểm kinh nghiệm, giúp cho hắn vốn sắp thăng cấp nay đã thăng đến cấp 8 nhất giai.

“Không ngờ những con này đều là quái kinh nghiệm cấp 9 nhất giai, nếu hoàn thành xong phó bản này, chắc hẳn ta có thể thăng đến cấp 9 nhất giai rồi, có lẽ cũng cách cấp 10 nhất giai không còn xa nữa!”

“Tốt nhất là cho ta cái chứng minh lên cấp của pháp sư trước!”

Tô Mộ đi về phía thi thể của tiểu đội này, nhặt những vàng sáng trên mặt đất.

‘Người có được bản vẽ: pháp bào Da Dê!’

Vận may không được tốt lắm, chỉ rơi ra được một tấm bản vẽ.

‘Pháp bào Da Dê: Yêu cầu: Vải ma văn: 100, lông dê ma pháp của Sơn Dương Nhân: 50, da thú nhất giai: 50. Thuộc tính: Gia tăng 100 điểm phòng ngự vật lý, 100 điểm phòng ngự ma pháp, 50 điểm trí lực, miễn giảm 5% sát thương ma pháp, 1/5 bộ đồ, hiệu quả bộ đồ: Gia tăng 10% công kích ma pháp’

“Không ngờ lại là một bộ? Lại còn là bộ đồ của hệ ma pháp?”

Sau khi nhìn thấy thuộc tính trang bị của tấm bản vẽ chế tạo, Tô Mộ mở to hai mắt.

Bộ đồ Da Dê tổng cộng có năm món, toàn bộ đều là trang bị của hệ ma pháp.

Mà hiệu quả của cả bộ năm món có thể gia tăng 10% công kích ma pháp!

Chỉ cần có thể gom đủ cả bộ năm món này, công kích ma pháp của mình sẽ có thể nâng cao thêm một bậc rồi!

“Hiệu quả của bộ đồ này quả thật là quá phù hợp với ta rồi, chỉ

cần trí lực của ta không ngừng tăng trưởng, 10% gia tăng này sẽ càng ngày càng cao.”

Tô Mộ nhìn thoáng qua trang bị trên người mình, bắt đầu mong đợi bộ đồ Da Dê này.

“Không có được đầy đủ toàn bộ các bản vẽ và chứng minh lên cấp, ta sẽ sống trong phó bản này luôn!”

Hắn âm thầm hạ quyết tâm.

...

Tân Thủ thôn số 9527.

“Hứa thiếu gia, không tìm được con Sói Trắng kia, đã đi tới chỗ đội trưởng vệ binh hỏi qua rồi, hoàn toàn không nhận được nhiệm vụ tuyển chính, chuyện này là sao?”

Không ít người đứng bên cạnh Hứa Thế Kiệt, sắc mặt người nào người nấy đều khó coi.

Về quy trình nhiệm vụ tuyển chính của Tân Thủ thôn, đều đã có chiến lược chi tiết trên các diễn đàn cộng đồng game lớn.

Nhưng trong Tân Thủ thôn này của bọn họ, nhiệm vụ tuyển chính cơ bản là không hề nhận được!

“Các người thử vào trong rừng tìm lần nữa xem, sau đó phái vài tên thích khách có độ nhanh nhẹn cao tới con đường đi tới thành trấn hỏi thăm thử. Có không ít Tân Thủ thôn bắt đầu bắt tay vào nhiệm vụ tuyển chính rồi, chúng ta tuyệt đối không thể để bị tụt alij phía sau!”

Giọng nói của Hứa Thế Kiệt có hơi áp lực, sau đó hắn lại hỏi: “Gần đây đều không thấy tên pháp sư kia sao?”

Chương 104: Hai vị đại lão liên thủ sao?

“Đã mấy ngày không gặp rồi, cứ như là bốc hơi rồi vậy, không biết

đã chuyển gì nữa!” Một tên thuộc hạ lập tức trả lời.

“Thôi vậy, mặc kệ hắn!”

Hứa Thế Kiệt lắc đầu, nói thì nói như thế, nhưng đôi mắt hắn lại ẩn chứa sự oán hận mãnh liệt.

Bọn họ hoàn toàn không biết rằng nhiệm vụ tuyển chính của mỗi Tân Thủ thôn chỉ có thể hoàn thành một lần.

Nhiệm vụ tuyển chính của Tân Thủ thôn số 9527 đã được hoàn thành từ lâu, bọn họ dĩ nhiên đã không thể nhận lại!

Trong phó bản Động Sơn Dương Nhân.

Tô Mộ đứng ở chỗ cầu treo hít sâu một hơi.

Hắn không vội vã ra tay, liên tục sử dụng Mắt Ưng và Góc Nhìn Ma Pháp để quan sát.

Sau khi nắm rõ ràng vị trí của phần lớn Sơn Dương Nhân, hắn nhìn chăm chăm về phía BOSS.

Phích Lịch Lôi Quang có khoảng cách công kích siêu xa.

Chỉ cần biết vị trí của đối phương đang ở, mình có thể thực hiện tấn công chuẩn xác.

“Chắc kinh nghiệm của BOSS rất cao, nếu như giải quyết những quái tinh anh này, có khi ta sẽ lên thẳng đến cấp 9 nhất giai, như vậy, cấp bậc của thân phận Hiên Viên này sẽ dễ dàng xảy ra vấn đề!”

Tô Mộ nhìn về phía thanh EXP của mình.

Chỉ có mười mấy điểm kinh nghiệm, cách thẳng cấp còn rất xa.

Nhưng mà hắn lại có lo lắng như vậy.

“Biến thân Hiên Viên!”

Ngẫm nghĩ, hắn biến thân thành Hiên Viên.

“Như vậy không phải là cách hay, bảng xếp hạng cấp bậc gì kia có thể che giấu sao?”

Sau khi biến thân, Tô Mộ lại biến về bản thân, vẻ mặt tương đối bất đắc dĩ.

Không phải mình dùng thân phận Hiên Viên này để đối phó với người chơi khác.

Dù sao chỉ cần mình không lộ đầu ra, không ai tìm thấy được mình cả.

Thân phận này chủ yếu dùng để mê hoặc NPC!

Sau khi gặp phải Thực Thi Ma, Tô Mộ đã ý thức được một điểm.

Không phải tất cả NPC trong thế giới này đều đáng tin cậy!

Sau này mình chắc chắn còn sẽ đụng phải NPC tương tự như Thực Thi Ma.

Thân phận Hiên Viên có thể để cho mình làm rất nhiều việc!

Lên bảng xếp hạng cấp bậc gì đó, ngược lại không hề có bất cứ ý nghĩa gì cả.

Hắn tìm kiếm trên bảng xếp hạng cấp bậc thế giới đó.

‘Có che giấu cấp bậc không?’

Khi điểm lên trên cái tên Hiên Viên kia, một nhắc nhở bắn ra.

“Thật tốt quá!”

Tô Mộ đột nhiên nở nụ cười.

“Che giấu!”

Sau khi xác nhận, Hiên Viên xếp hạng thứ hai, nhưng cấp bậc lại đột nhiên biến thành không rõ.

Tô Mộ lập tức biến thân về, cũng mở bảng xếp hạng cấp bậc ra.

“Che giấu cấp bậc!”

Một giây sau, Tô Mộ xếp hạng thứ nhất, cấp bậc cũng trở thành không rõ.

Như thế, mỗi lần mình thăng một cấp bậc không cần biến thân Hiên Viên một lần.

“Giờ có thể yên tâm lên cấp!”

Tô Mộ nhìn vào trong thung lũng, tiếp tục chiến đấu mới là mấu chốt.

“Mắt Ưng!”

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

“Năng Lượng Thức Tỉnh!”

Tiếp tục chiến đấu sẽ tiêu tốn rất nhiều năng lượng mana, Tô Mộ vừa ra tay đã trực tiếp dùng Thức Tỉnh.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Trong thung lũng to như vậy, trên không trung đột nhiên nổ vang từng trận sấm sét.

Những tia sét này đánh chuẩn xác vào BOSS ở trong thung lũng, đồng thời đã gây nên sóng to gió lớn ở trong đó.

Sơn Dương Nhân tinh anh ở trong nhà cây đồng loạt nhìn về phía Tô Mộ, từng con ào ra.

BOSS ở trong thung lũng cũng nhanh chóng chạy về phía Tô Mộ.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Vị trí của các nhóm Sơn Dương Nhân tinh anh không giống nhau, có một vài con ở ngay bên kia cầu treo cách đó không xa. Tô Mộ phóng thích Phong Bạo, bao phủ toàn bộ khu vực phía sau cầu treo.

Dưới tác dụng giảm tốc độ, thân hình của các Sơn Dương Nhân

ting anh này đều khựng lại một chút.

“Miếu sát BOSS trước!”

Tô Mộ không để ý đến quái ting anh, sử dụng hai kỹ năng tầm nhìn nắm bắt vị trí của BOSS.

Sét đánh không thể ngăn cản.

Mặc dù tốc độ di chuyển của con BOSS kia không chậm, nhưng vẫn bị Phích Lịch Lôi Quang bắn trúng chuẩn xác.

Nhưng mà vì cách nhau quá xa, lại có thật nhiều cây to che chắn, Tô Mộ không nhìn thấy được thanh máu của BOSS, cũng không nhìn thấy được tổn thương do Lôi Quang tạo thành.

“Không có Góc Nhìn Ma Pháp, ta thật sự không nắm bắt được động thái của BOSS, nhưng mà nhìn năng lượng tản mát ra ở trên người nó, sau khi bị Lôi Quang đánh trúng, nó không hề yếu hơn bao nhiêu!”

Dưới Góc Nhìn Ma Pháp, Tô Mộ có thể nhìn thấy rõ dấu hiệu sinh mệnh của đối phương, biến thành tương đương với thanh máu.

Lấy công kích ma pháp hiện giờ của mình, cho dù phòng ngự ma pháp của BOSS rất cao, chắc Lôi Quang vẫn có thể tạo thành tổn thương trên vạn điểm, nhưng kết quả hình như không có.

“Đây là một con BOSS hệ ma pháp? Có tính miễn dịch ma pháp sao?”

Tô Mộ nhanh chóng nghĩ đến một khả năng.

“Có tính miễn dịch ma pháp thì sao? Chẳng phải chỉ là chuyện nhiều thêm mấy phát thôi sao!”

Phát hiện ra một điểm này, Tô Mộ mở túi đồ ra, dùng luôn một lọ nước thuốc pháp lực siêu cấp.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Nhắm vào phía BOSS đi tới, trên bầu trời lại giáng sét xuống.

Nhưng vào đúng lúc này, Tô Mộ đột nhiên phát hiện, BOSS lại trực tiếp di chuyển mấy chục mét.

“Chớp Nhoáng hả?”

Tô Mộ chỉ có thể nghĩ đến một kỹ năng.

Đôi mắt của hắn trở nên lạnh thấu xương.

Có kỹ năng này, tia sét muốn liên tục không ngừng đánh trúng BOSS hiển nhiên không hề dễ dàng như vậy.

Cộng thêm với lũ quái tinh anh đang liên tục không ngừng vọt về phía mình, hình như cục diện không được ổn lắm.

...

Kênh chat Hoa quốc.

Ngay khi thảo luận về Tô Pháp Thần mạnh hay Hiên Viên mạnh được đẩy lên đến đỉnh điểm, có người phát hiện ra hai vị đại lão lại hết sức ăn ý che giấu cấp bậc của mình.

“Các người đám anti fan này nhanh câm miệng đi, hai vị đại lão che giấu cấp bậc rồi, hiển nhiên đang thể hiện thiện chí với nhau!”

“Đám người các người trợn mắt nói dối hả?”

“Che giấu cấp bậc chính là thể hiện thân thiện? Đoán bừa là đại lão Hiên Viên định che giấu cấp bậc, sau đó một lần vượt qua Tô Mộ kia!”

“Ha ha, vì sao trước khi các người âm ỉ, hai vị đại lão không che giấu cấp bậc? Các người vừa âm ỉ, cấp bậc đã che giấu đi? Tám phần là do các đại lão không định phát sinh thêm sự cố!”

Chương 105: Hai vị đại lão liên thủ sao?

(2)

“Đúng vậy, có khi hai đại lão đã kết bạn, không chừng đều đã hẹn

cùng nhau đi đánh phó bản, chỉ có các người lữ ngu ngốc này còn đang ở đây ầm ĩ không thôi!”

Thảo luận trên kênh chat lập tức xảy ra biến hóa.

Bởi vì thời gian hai vị đại lão che giấu cấp bậc gần như đồng thời, cũng khiến cho đám anti fan đang tranh luận rơi vào cảnh xấu hổ.

Nếu như hai vị đại lão thật sự đã thêm bạn, hoặc nói hai vị đại lão chính là bạn bè, như vậy thảo luận về Hiên Viên xem thường Tô Pháp Thần, Tô Pháp Thần xem thường Hiên Viên, vậy chẳng phải khiến người ta chế giễu sao?

Những thảo luận này nhanh chóng biến mất, điểm thảo luận trên kênh chat, trên các cộng đồng lớn đều phát sinh thay đổi.

Một điểm khiến tất cả mọi người đều tò mò là...

Hiên Viên và Tô Pháp Thần có thật sự đã đạt thành cùng chung nhận thức không?

Nếu như hai đại lão này liên thủ, hình ảnh kia thật sự không dám tưởng tượng!

Trong phó bản.

Tô Mộ lại một lần nữa phóng ra một Lôi Quang về vị trí sau khi BOSS Chớp Nhoáng đến.

“Trúng đích rồi!”

BOSS không né tránh một kích này.

Hiển nhiên, kỹ năng Chớp Nhoáng của BOSS cũng không phải không có cooldown.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Tô Mộ thừa thắng xông lên, lại đánh ra một Lôi Quang.

Hai bên cách xa nhau ngàn mét, BOSS vốn không có cơ hội đánh lại.

Cũng chính vào lúc này, BOSS đột nhiên khựng lại tại chỗ, không hề động đậy.

“Tên này định làm gì vậy?”

Tô Mộ nhìn điểm đỏ bất động kia, nhú chặt chân mày.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Nhưng mà có cơ hội như vậy, không thể bỏ qua, nếu như BOSS đứng tại chỗ làm mục tiêu sống, vậy mình không cần khách khí.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Ra tay hai phát Lôi Quang liên tiếp, Tô Mộ nhìn chăm chăm vào năng lượng sinh mệnh ẩn chứa trên người điểm đỏ.

“Không yếu bớt? Nó đang làm gì?”

Điều khiến Tô Mộ ngoài ý muốn là hai phát Lôi Quang của mình lại giống như không hề tạo thành tổn thương gì cho nó.

“Là Lá Chắn Ma Pháp sao?”

Nheo mắt lại, suy nghĩ của Tô Mộ bắt đầu nhanh chóng chuyển động.

Tấn công tầm xa đương nhiên bớt phiền, nhưng mà cũng khiến cho mình không hề hay biết gì về thuộc tính của BOSS kia.

“Vậy dọn sạch quái nhỏ trước!”

Dùng sức thở ra một hơi, Tô Mộ không thêm quan tâm đến con BOSS kia nữa.

Sau khi xác định đối phương là quái hệ ma pháp, áp lực của hắn không còn lớn nữa.

Có kỹ năng bị động có thể miễn dịch ma pháp này, mình hoàn toàn có thể gánh vác được sát thương của BOSS hệ ma pháp.

Ngược lại là những quái nhỏ tinh anh này, uy hiếp cho mình còn lớn hơn.

“Chặn giữa hai vị trí cực hạn, vừa lúc phóng thích hai phát Băng Sương Phong Bạo ở khu vực này, như vậy có thể khiến lũ quái nhỏ này đi qua chịu chết.”

“Chớp Nhoáng!”

Một Chớp Nhoáng đi đến chính giữa cây cầu treo, Tô Mộ mở ra Phong Bạo ở vị trí giới hạn của khoảng cách làm phép Băng Sương Phong Bạo.

“Mau Lẹ!”

Sau đó hần tăng nhanh tốc độ di chuyển, khi nhóm Sơn Dương Nhân đầu tiên sắp công kích mình thì nhanh chóng chạy như điên đến đầu bên kia của cầu treo.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Vừa chạy hần vừa lấy mình làm trung tâm phóng thích kỹ năng.

Sơn Dương Nhân đang đuổi theo lập tức rơi vào trạng thái giảm tốc độ.

Trước đó chúng nó đã ăn tổn thương đầy đủ của một phát Băng Sương Phong Bạo, lượng máu còn thừa lại vốn không đủ để cho chúng nó chống đỡ đi qua cả cây cầu treo.

‘Người đánh chết thủ vệ Sơn Dương Nhân! Nhận được 200 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, nhận được 1 điểm trí lực!’

‘Người đánh chết ma pháp sư Sơn Dương Nhân! Nhận được 200 điểm kinh nghiệm!’

‘Người đánh chết vệ binh Sơn Dương Nhân! Nhận được 200 điểm kinh nghiệm!’

...

Nhóm Sơn Dương Nhân đầu tiên bắt đầu lục tục ngã xuống, tất cả trên cầu treo đầy vàng sáng chờ nhặt lên.

Tô Mộ không hề nóng nảy.

Cả thung lũng rất lớn, vị trí Sơn Dương Nhân phân tán ra đều không hề giống nhau, phía sau còn có hơn hai trăm con quái tinh anh đang ở gần bên!

Trong đó có không ít quái tầm xa, mình phải bảo đảm chúng nó luôn luôn nằm trong trạng thái giảm tốc độ của Băng Sương Phong Bạo, như vậy chúng nó không thể công kích được mình.

“Năng Lượng Thức Tỉnh!”

Tô Mộ mở Năng Lượng Thức Tỉnh thứ hai, đồng thời dùng bình mana lớn thứ hai.

Khi giải quyết những quái tinh anh này, đồng thời mình còn có một BOSS cần phải giải quyết.

Năng lượng mana mới là kẻ địch lớn nhất của mình!

“Thăng cấp tinh thần tốt, dưới trạng thái Năng Lượng Thức Tỉnh, tốc độ hồi mana vẫn rất cho lực!”

Nhìn thanh mana không ngừng khôi phục, Tô Mộ vô cùng yên tâm.

Lấy cách đánh của mình hiện giờ, BOSS cũng có thể lập tức đồng thời AOE!

(AOE ban đầu là thuật ngữ game Warcraft, dùng để chỉ khu vực gây sát thương của các pháp sư, về sau mở rộng để chỉ nhiều mục tiêu bị sát thương)

(AOE ban đầu là thuật ngữ game Warcraft, dùng để chỉ khu vực gây sát thương của các pháp sư, về sau mở rộng để chỉ nhiều mục tiêu bị sát thương)

“Đến lúc đó nhìn xem BOSS còn thừa lại bao nhiêu lượng máu, nếu thật sự không được, ta trực tiếp luân phiên pháp trượng gõ chết nó!”

...

Thế giới hiện thực.

Trong một biệt thự nào đó, một người đột nhiên tự dưng xuất hiện.

“Đáng giận!”

Sau khi về đến đây, hắn liên tục phát ra tiếng rít gào phẫn nộ, càng vùng một tay hất bàn trà bằng thủy tinh ở trước mặt đi.

“Loảng xoảng!”

Tiếng thủy tinh vỡ vụn vang lên, đầy đất đều là mảnh vụn thủy tinh.

Nhưng vẻ phẫn nộ của người kia vẫn không hề vì vậy mà biến mất.

“Lại dùng che giấu cấp bậc để ứng đối với thảo luận, vì sao lại không ra mặt chứ? Cho dù đáp lại một câu trên bất cứ một nền tảng nào cũng được!”

Hắn gầm thét lên.

Cho dù là bình luận gây chiến trên kênh chat Thần Đồ hay là dư luận trên các cộng đồng game lớn, các nền tảng, tất cả đều do một tay hắn bày ra.

Mục đích của hắn rất đơn giản.

Dẫn Hiên Viên và Tô Pháp Thần đáp lại.

Chỉ cần có đáp lại, hắn có thể tìm hiểu nguồn gốc, thăm dò rõ ràng thân phận của hai người này.

Nhưng mà điều khiến cho hắn thật sự không ngờ rằng, hai người này thật rất thần bí, thần bí đến mức khiến cho hắn không có chỗ xuống tay!

Hắn cắn chặt răng, ánh mắt tràn đầy tàn độc.

“Chuyện đã đến nước này, chỉ có thể dùng thủ đoạn đặc thù!”

“Đây là do các người ép ta!”

...

Chương 106: Một làn sóng.

Trong một ngọn núi sâu nào đó của Hoa quốc.

“Sư phụ!”

Một người trẻ tuổi đang đứng trước mặt một cụ già, giọng điệu cực kỳ cung kính.

“Dã Nhi, ở trong thế giới game kia nhiều ngày như vậy, người có thể học được cái gì?” Lão giả đứng khoanh tay, chậm rãi mở miệng.

“Đệ tử có thể cảm nhận được mình đang trở nên mạnh mẽ. Hình như một vài kỹ năng trong game có thể thi triển ra ở trong hiện thực, nhưng luôn thiếu một chút gì đó.” Khuôn mặt người trẻ tuổi hiện đây vẻ u sầu, vẻ mặt đấu tranh.

“Người là kỳ tài hiếm có của phái ta, kể cả người đều không thể thi triển những kỹ năng kia ở trong hiện thực, thì Tô Pháp Thần thật sự có thể làm được sao?” Lão giả nghe vậy, khẽ thở dài.

“Sư phụ, đệ tử sẽ tiếp tục cố gắng!” Đôi mắt của người trẻ tuổi lộ vẻ không phục.

Ánh mắt lão giả phức tạp, hắn xoay người đi đến bên cạnh người trẻ tuổi, giơ tay vỗ bả vai hắn.

“Vi sư đã có dự cảm, sau lưng game này nhất định có âm mưu cực lớn.”

“Chỉ mong tương lai người có thể chống ra một bầu trời thay Hoa quốc, thay bốn môn!”

‘Người đánh chết thủ vệ Sơn Dương Nhân! Nhận được 200 điểm kinh nghiệm!’

‘Người đánh chết ma pháp sư Sơn Dương Nhân! Nhận được 200 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, nhận được 1 điểm trí lực!’

‘Người đánh chết vệ binh Sơn Dương Nhân! Nhận được 200 điểm kinh nghiệm!’

...

Bên cạnh cầu treo, Tô Mộ nhìn Sơn Dương Nhân ngã xuống trước mắt, khóe miệng nhếch lên.

Kỹ năng Huyết Mạch Pháp Thần này thật có tác dụng!

“Thu phục gần một nửa quái tinh anh rồi, con BOSS kia cũng sắp đến!”

Hai kỹ năng tầm nhìn còn chưa kết thúc, Tô Mộ nhìn thấy rõ ràng, điểm đỏ của dấu hiệu sinh mệnh mạnh nhất đã sắp đến vị trí chỗ cầu treo.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Cách đánh của Tô Mộ đơn giản thô bạo, trực tiếp sử dụng kỹ năng AOE, bao phủ BOSS vào trong đó.

Không khác gì với những tinh anh này, BOSS đều không chịu ảnh hưởng giảm tốc độ của Phong Bạo, đã đi đến phía đối diện cầu treo rất nhanh.

Cũng chính vào lúc này, Tô Mộ đã nhìn rõ khuôn mặt thật của con BOSS này.

Đó là một Sơn Dương Nhân đang cầm pháp trượng bằng xương, da lông trên dưới toàn thân đều phủ đầy đường vân ma pháp quái dị.

Hai mắt của nó đỏ như máu, sợi lông trên trán còn có màu đỏ.

‘Tế ti Sơn Dương Nhân (BOSS)’

Cấp bậc: Cấp 10 nhất giai

HP: 51840/72000

Công kích ma pháp: 1800

Phòng ngự vật lý: 100

Phòng ngự ma pháp: 800

Khả năng kháng phép: 20%

Kỹ năng: Chớp Nhoáng, Lá Chắn Ma Pháp Quần Thể, Nha Phong Bạo, Âm Nha thuật.

“Con BOSS này quả nhiên có tính miễn dịch ma pháp, còn có kỹ năng Lá Chắn Ma Pháp Quần Thể này nữa!”

Sau khi nhìn thấy thuộc tính của BOSS, Tô Mộ đã phản ứng lại.

Mới vừa rồi đòn tạo thành tổn thương chân chính của mình chỉ có hai công kích Lôi Quang, lượng máu của BOSS vẫn còn rất mạnh khỏe.

“Mới vừa rồi Hào Quang Của Pháp Thần xuất hiện không ít, trí lực hiện giờ của ta là 555 (+ 125) điểm, công kích ma pháp đạt đến 1360 điểm.”

Vừa nhìn trí lực của mình, vừa nhìn chăm chăm vào BOSS.

Đỉnh đầu đối phương nhanh chóng hiện lên một con số tổn thương.

-1536!

Tổn thương mỗi lần của kỹ năng Băng Sương Phong Bạo là công kích ma pháp x200%, trừ đi phòng ngự ma pháp của BOSS, sau đó lại trừ đi tổn thương 20% tính miễn dịch ma pháp chính là con số này.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Đôi mắt Tô Mộ hiện lên ánh chớp, một tia sét đánh xuống trên người BOSS.

-10240!

Cùng lúc đó, BOSS ở đầu cầu treo bên kia không hề rảnh rỗi, pháp trượng bằng xương trong tay tản ra tia sáng đỏ quái dị, sau đó một bóng đen giống như con quạ lập tức bay về phía Tô Mộ.

-1095!

Một con số tổn thương không nhỏ hiện lên trên đầu Tô Mộ.

“Tổn thương hơi cao đấy!”

Lượng máu của mình cũng bị rớt một đoạn, Tô Mộ nhướng mày.

May mà mình có 50% tính miễn dịch ma pháp, bằng không hai phát kỹ năng của BOSS đã có thể khiến cho lượng máu của mình thấy đáy.

“Tốc độ làm phép của nó chậm hơn ta!”

Nhìn BOSS chuẩn bị tiếp tục phóng thích kỹ năng, Tô Mộ không do dự, sử dụng Phích Lịch Lôi Quang.

-10240!

Đỉnh đầu BOSS lập tức hiện lên một con số tổn thương. Cũng đúng lúc này, thân hình của nó khựng lại một chút.

Tia sáng đỏ vốn ngưng tụ trên pháp trượng bằng xương cũng đột nhiên ảm đạm đi.

“Hiệu quả bị động của Lôi Quang kích hoạt rồi!”

Tô Mộ lập tức phản ứng lại, lúc này hiệu quả tê dại của Phích Lịch Lôi Quang đã cắt ngang BOSS làm phép.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Nhân cơ hội này, Tô Mộ lại làm một phát Lôi Quang.

-10240!

Ba phát Lôi Quang liên tiếp trúng đích, lượng máu của BOSS chỉ

còn lại hai vụn.

Sau khi tê dại ngăn ngủi kết thúc, nó không tiếp tục phóng thích kỹ năng về phía Tô Mộ nữa mà giờ pháp trượng trong tay lên, miệng bắt đầu niệm loại thần chú nào đó.

“Định mở Lá Chấn à?”

Tô Mộ híp mắt lại, cấp tốc tìm được kỹ năng Cuồng Phủ Chấn này.

Giờ pháp trượng trong tay lên qua đỉnh đầu, hấn dùng lực nện xuống dưới đất.

Một giây sau, một luồng chấn động xuống bắt đầu đong đưa cầu treo, toàn bộ Sơn Dương Nhân tinh anh đều chịu ảnh hưởng, đỉnh đầu đều xuất hiện dấu hiệu choáng váng.

Luồng chấn động này vẫn luôn kéo dài, cũng tạo thành ảnh hưởng cho BOSS.

Trên đầu nó xuất hiện dấu hiệu choáng váng chột lóe lên.

Đối phương càng gần trung tâm phóng thích kỹ năng Cuồng Phủ Chấn này thì thời gian nhận lấy choáng váng cũng càng lâu hơn, BOSS và Tô Mộ cách nhau trăm mét, thời gian choáng váng không đến 1 giây.

Nhưng chỉ với choáng váng không đến 1 giây này đã thành công cắt ngang BOSS làm phép.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

“Đạn Bay Ma Pháp!”

Đi kèm một Lôi Quang nện xuống, hấn cũng ngừng tụ một Đạn Bay Ma Pháp bắn về phía BOSS.

‘Người đánh chết tế ti Sơn Dương Nhân, nhận được 20000 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, nhận được 1 điểm trí lực!’

‘Chúc mừng người thắng cấp, nhận được 20 điểm thuộc tính, 10 điểm kỹ năng!’

Khoảnh khắc khi thanh máu của BOSS cạn, rất nhiều kinh nghiệm trực tiếp khiến Tô Mộ lên đến cấp 9 nhất giai.

“Vẫn là BOSS cao cấp có điểm kinh nghiệm cao!”

Tăng liên tiếp hai cấp trong phó bản này, trên mặt Tô Mộ tràn đầy nụ cười.

So với mình, con BOSS hệ ma pháp này vẫn còn quá yếu!

“Tiếp theo chính là các người!”

Chương 107: Một làn sóng. (2)

Tô Mộ nhìn về phía Sơn Dương Nhân tinh anh ở trên cầu treo đang liều mạng xông về phía mình.

BOSS ngã xuống, quái tinh anh còn thừa lại đều không nhiều. Hẳn hoàn toàn không có ý định tiết kiệm mana, đi vào trong phạm vi làm phép của Hỏa Vũ, làm một băng hỏa lưỡng trọng thiên cho lũ quái tinh anh này.

‘Người đánh chết thủ vệ Sơn Dương Nhân! Nhận được 100 điểm kinh nghiệm!’

‘Người đánh chết ma pháp sư Sơn Dương Nhân! Nhận được 100 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

‘Người đánh chết vệ binh Sơn Dương Nhân! Nhận được 100 điểm kinh nghiệm!’

...

Nhắc nhở liên tục bắn ra, mãi cho đến khi trong toàn bộ phó bản không còn lại một con Sơn Dương Nhân tinh anh nào đang đứng nữa.

“Phương thức đánh phỏ bản như vậy, chỉ sợ không ai có thể bắt chước được?”

“Cho dù có một đoàn pháp sư mạnh mẽ đều không thể đạt được hiệu suất giống như ta!”

Người khác chơi game online đánh phỏ bản đều là tổ đội đánh từng quái một chậm rãi đi qua, còn mình bây giờ lại cứ làm một làn sóng như vậy, thật sự quá sung sướng.

Nhất là vàng sáng đầy đất kia được gọi là hoa cả mắt.

“Chắc chắn rơi ra không ít đồ tốt!”

“Tốt nhất đều rơi đủ tất cả bản vẽ cho ta!”

Hai mắt Tô Mộ tỏa sáng, dùng một lần Chớp Nhoáng đi đến bên cạnh thi thể của BOSS.

Chia tay, khi chạm vào vàng sáng kia, vài nhấc nhở liên tiếp bắn ra.

‘Người nhận được kỹ năng: Quần Nha Phong Bạo!’

‘Người nhận được dây chuyền của tể ti Sơn Dương Nhân!’

‘Người nhận được chứng minh lên cấp pháp sư nhị giai!’

‘Người nhận được trang bị: Pháp trượng Hồn Cốt!’

“Được ghê!”

Nhìn bốn món đồ xuất hiện bên trong túi đồ, Tô Mộ không nhịn được kêu to một tiếng.

Không hổ là BOSS hệ ma pháp, bốn món đồ rơi ra, mỗi một món đồ đều có tăng lên không nhỏ cho mình!

Không cần nói đến chứng minh pháp sư nhị giai, có thứ này, sau khi mình đến cấp 10 nhất giai là có thể đến hiệp hội pháp sư để lên cấp.

Sau đó chính là kỹ năng.

‘Quần Nha Phong Bạo (cấp A): Tiêu tốn 500 điểm năng lượng mana, sau khi sử dụng triệu hồi một đám quạ đen ở khu vực mục tiêu, tạo thành tổn thương bằng 50% công kích ma pháp trong mỗi giây đối với kẻ địch thuộc phạm vi 20 mét, cũng hồi phục lượng máu bằng 1% tổn thương này, thời gian duy trì 3 giây, thời gian cooldown 3 phút.’

“Lại là một kỹ năng AOE, còn kèm theo pháp thuật hút máu, kỹ năng này không tệ!”

Kỹ năng này khiến hai mắt Tô Mộ tỏa sáng.

“Thăng cấp max nhìn xem!”

‘Quần Nha Phong Bạo (cấp A) thăng cấp thành công lên Quần Nha Phong Bạo (cấp S).’

...

‘Quần Nha Phong Bạo (cấp SS) thăng cấp thành công lên Quần Nha Phong Bạo (cấp SSS) max.’

‘Quần Nha Phong Bạo (cấp SSS): Tiêu tốn 500 điểm năng lượng mana, sau khi sử dụng triệu hồi một đám quạ đen ở khu vực mục tiêu, tạo thành tổn thương bằng 200% công kích ma pháp trong mỗi giây đối với kẻ địch thuộc phạm vi 100 mét, cũng hồi phục lượng máu bằng 5% tổn thương này, thời gian duy trì 3 giây, thời gian cooldown 2 phút.’

“Thật được lắm!”

Sau khi kéo max kỹ năng này, nhìn miêu tả của kỹ năng, Tô Mộ gật đầu không ngừng.

Mặc dù về tổng thể tổn thương của kỹ năng này không cao bằng Băng Sương Phong Bạo, nhưng hiệu quả hút máu của kỹ năng này cực kỳ tốt!

Có được kỹ năng này rồi, mình hoàn toàn có thể chống đỡ BOSS đi AOE đánh quái!

“Băng Sương Phong Bạo chồng lên Quần Nha Phong Bạo, về sau ta

đánh phó bản sẽ đơn giản hơn.”

“E rằng tổn thương do BOSS tạo thành cho ta còn không nhiều bằng hồi phục của Quần Nha Phong Bạo!”

Tô Mộ lại nhìn thanh pháp trượng Hồn Cốt trong tay.

‘Pháp trượng Hồn Cốt (cấp A): Công kích cận chiến +100, trí lực +80, tinh thần +80, kèm thêm kỹ năng: Âm Ảnh Ô Nha (tạo thành tổn thương bằng 200% công kích ma pháp, cooldown 10 giây).’

“Trí lực cao thêm tinh thần cao, còn kèm thêm một kỹ năng tổn thương, đáng tiếc kỹ năng đi kèm với vũ khí này không thể thăng cấp được.”

Thuộc tính của thanh pháp trượng này rất tốt, còn tốt hơn pháp trượng Goblin trong tay mình nhiều.

Tô Mộ ấn vào trang bị.

Chính vào lúc này, một nhắc nhở đột nhiên bắn ra ngoài.

‘Đặt thanh pháp trượng này lên trên tế đàn của Sơn Dương Nhân, kích hoạt sự kiện đặc thù!’

“Lại còn là vật phẩm nhiệm vụ?”

Tô Mộ trừng lớn mắt, không tiếp tục lựa chọn mang trang bị.

Hắn nhìn sợi dây chuyền này.

“Dây chuyền của tế ti Sơn Dương Nhân (cấp A): Tinh thần +50, trí lực +50, tốc độ hồi phục pháp lực +10%.’

“Thứ tốt!”

Đây là lần đầu tiên Tô Mộ gặp được trang bị vị trí dây chuyền này, trực tiếp lựa chọn mang trang bị.

“Nhặt xong đồ lại thêm điểm!”

Nhặt xong đồ BOSS rơi xuống, Tô Mộ bắt đầu nhặt đồ quái tinh

anh rơi xuống.

‘Người nhận được bản vẽ: Mũ ma pháp Da Dê!’

...

‘Người nhận được chứng minh lên cấp chiến sĩ nhị giai!’

‘Người nhận được lông dê của ma pháp Sơn Dương Nhân.’

...

‘Người nhận được chứng minh lên cấp cung tiễn thủ nhị giai!’

‘Người nhận được bản vẽ: Miếng bảo vệ chân Da Dê!’

Có lẽ là vì lần đầu tiên đánh phó bản này, cho nên đồ quái tinh anh rơi xuống vô cùng phong phú.

Ngoài trang bị nhất giai phổ thông ra, bản vẽ Tô Mộ vẫn luôn tâm niệm rơi ra được hai cái, còn có chứng minh lên cấp của hai nghề nghiệp.

“Sơn Dương Nhân loại hệ ma pháp mới có thể rơi lông dê ma pháp, nhưng mà tỉ lệ rơi ít nhất có 80%, ta lại đánh phó bản thêm vài lần, chắc có thể nhặt đủ bản vẽ và chứng minh lên cấp, vật liệu nên đều đủ!”

“Tạm thời không đổi trang bị, chờ làm đủ một bộ rồi lại đổi!”

Nhặt xong đồ, Tô Mộ thêm toàn bộ 20 điểm thuộc tính khi thăng cấp lên tinh thần.

Mở ô thuộc tính ra.

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: Cấp 9 nhất giai (6200/22000)

HP: 4430

MP: 23200

Công kích vật lý cận chiến: 256

Công kích ma pháp: 1490

Phòng ngự vật lý: 393

Phòng ngự ma pháp: 580

Thuộc tính: Sức mạnh 28, thể chất 258 (+ 35), nhanh nhẹn 228, tinh thần 370 (+ 210), trí lực 570 (+ 175)

Trang bị: Pháp trượng Goblin, nhẫn Xương Khô, huân chương Anh Dũng, miếng bảo vệ chân Bằng Lang, giày Nộ Diễm, găng tay Sứ Đồ, mũ ma pháp màu xanh, pháp bào Goblin, dây chuyền của tế ti Sơn Dương Nhân.

Sau một chuyến đánh phó bản này, thuộc tính tinh thần và trí lực nhận được tăng lên thật lớn.

Chương 108: Tăng lên cực lớn.

Nếu thay bộ đồ Da Dê kia, thuộc tính tuyệt đối có thể lại tăng thêm một cấp bậc!

“Trang bị trên người ta đang mang chỉ bình thường, còn bộ đồ Da Dê thì cho dù là thuộc tính của từng món hay hiệu quả của cả bộ đồ đều vô cùng tuyệt, phải nhanh chóng làm ra một bộ. Đoán chừng sau nhị giai, bộ trang bị này đều có thể mặc vào một khoảng thời gian!”

“Đi vào bên trong nhìn xem!”

Trong phó bản đã không có quái, Tô Mộ sải bước vào.

Mình còn có một nhiệm vụ lấy quặng ở đây nữa!

Đi vào chính giữa thung lũng, Tô Mộ bị cảnh tượng của nơi này dọa sợ.

Trên mặt đất, khắp nơi đều là đồng xương cốt không biết tên, phương thức bày biện ra vô cùng quái dị, giống như đang tiến hành một loại hiến tế đặc thù nào đó

“Là khoáng thạch sao?”

Ngẩng nhìn xung quanh, Tô Mộ nhìn thấy được một khoáng thạch lóe lên tia sáng màu tím ở trên đồng xương cốt.

Hắn bước nhanh đi đến, thu thập đồng khoáng thạch này.

‘Người nhận được quặng ma tinh!’

‘Người nhận được quặng ma tinh!’

...

Sau khi thu thập xong một đồng khoáng thạch, Tô Mộ nhận được năm khoáng thạch.

“Nhiệm vụ yêu cầu mười khoáng thạch, tìm tiếp!”

Hắn tiếp tục tìm kiếm xung quanh, rất nhanh đã phát hiện ra một đồng khoáng thạch khác.

‘Người nhận được quặng ma tinh!’

...

‘Hoàn thành nhiệm vụ: Thu thập quặng ma tinh!’

Bên trên ô nhiệm vụ, nhiệm vụ của pháp sư n Thái đã biến thành trạng thái hoàn thành.

“Có thể trở về trấn trên nộp nhiệm vụ trước, chắc sẽ có phần tiếp theo nhỉ?”

“Chắc cũng có thể làm nhiệm vụ tuyển chính kia!”

Nhiệm vụ phó bản hoàn thành, Tô Mộ chuẩn bị rời khỏi đây.

Chắc phó bản này có thời gian hạn chế, hôm nay không đánh xong được.

Nhìn xem nhiệm vụ tiếp theo là cái gì, nếu như không có liên quan gì với phó bản này, vậy ngày mai mình sẽ đến đánh phó bản trước, nhặt đủ trang bị và chứng minh lên cấp rồi lại đi làm phần tiếp theo của nhiệm vụ tuyến chính.

“Chỗ kia là?”

Ngay khi Tô Mộ định rời đi, hần đột nhiên nhìn thấy trên đồng xương cốt ở nơi chính giữa trung tâm có một lỗ tròn.

Từ hình dạng của lỗ tròn, hình như thanh pháp trượng Hồn Cốt kia vừa vận thích hợp.

“Cắm thanh pháp trượng này vào trong lỗ tròn kia sẽ kích hoạt sự kiện đặc thù gì đó?”

Khuôn mặt Tô Mộ lộ ra vẻ tò mò nồng đậm, toàn thân càng nóng lòng muốn thử xem.

...

Thế giới hiện thực.

Một người đàn ông đang chat video.

“Không phải ta đã nói sao? Có chuyện gì thì gọi điện thoại liên hệ là được rồi, vì sao phải chat video chứ?”

Người đầu bên kia video có làn da trắng như tuyết với đồng tử màu xanh biếc.

“Chuyện này có liên quan lớn lao, phải do người tự ra mặt.” Người đàn ông có vẻ mặt nghiêm túc.

Người đầu bên kia video trầm tư một lúc, chậm rãi mở miệng nói: “Người định làm gì?”

Người đàn ông nở nụ cười, khoe miệng nhếch lên bốn mươi lăm độ, giọng điệu cực kỳ tự tin.

“Ta muốn người đi tìm một đoàn đội kỹ xảo tốt nhất, làm cho ta một đoạn phim ngắn!”

“Chỉ cần có đoạn phim ngắn kỹ xảo này, ta bảo đảm khiến Tô Pháp Thần kia không thể không ra mặt đáp lại!

Hiệp hội pháp sư, Tô Mộ đứng ở ngoài phòng của pháp sư n Thái, gõ cửa vài lần.

“Không có ai ở đây sao?”

Hắn vốn định cầm thanh pháp trượng Hồn Cốt kia vào trong tế đàn Sơn Dương Nhân, nhìn xem rốt cuộc sẽ phát sinh chuyện gì, nhưng ngay khoảnh khắc chuẩn bị ra tay, một cảm giác nguy cơ đột nhiên xông lên trong lòng.

Sau khi trí số tinh thần nhận được tăng lên thật lớn, Tô Mộ phát hiện trực giác của mình cũng trở nên mạnh mẽ.

Cũng chính bởi vì như vậy nên hắn thu hồi pháp trượng Hồn Cốt lại, quay trở về trấn Bạch Vụ.

“VẬY ĐI CHỖ TRƯỞNG TRẤN?”

Tô Mộ sờ cằm suy nghĩ một lúc, nghĩ đến.

Trước đó pháp sư n Thái đã nói, phải đi tìm trưởng trấn thảo luận biện pháp đối phó, hiện giờ chắc đang ở trong nhà trưởng trấn.

“Đi vào nhà trọ lấy chỗ trang bị này ra bán đi!”

Không vội vã đi nộp nhiệm vụ, Tô Mộ quay trở về nhà trọ.

Mở kho hàng ra, hắn bỏ vật liệu trong ô túi đồ vào, lấy tất cả trang bị nhất giai ra.

Trừ bỏ trang bị BOSS rơi ra, trang bị nhất giai khác ước chừng có trên năm mươi món.

“Cứ ấn theo giá bán trước đó, sau đó ta sắp xếp lại chỗ thảo dược và vật liệu trong ô túi đồ một chút!”

Nhìn đồng dược liệu, vật liệu chế tạo trang bị lộn xộn lung tung ở trong ô túi đồ, Tô Mộ thật đau đầu.

Dãy núi Sương Mù rất lớn, giai đoạn hiện giờ chỉ có một người chơi là mình, thảo dược, khoáng thạch gì đó đều bị bản thân mình bao trọn.

Nếu không phải số lượng chồng lên trong một ô tương đối lớn, sợ rằng mình còn phải thuê thêm một phòng nữa.

...

“Phòng đấu giá lại bắt đầu bán trang bị rồi, tất cả mọi người cướp về cho ta!”

“Lão đại đã nói, ai cướp được trang bị, nhận tiền thưởng 10 đồng vàng, còn có cơ hội trở thành thành viên của đoàn tinh anh!”

“Tất cả mọi người nghe kỹ đây cho ta, đây là một trận chiến tranh!”

“Cướp được trang bị, mọi người cùng nhau uống rượu ăn thịt, không cướp được, mọi người cùng nhau vào xưởng làm công!”

Ngay khi Tô Mộ lên kệ bán trang bị, trong tất cả các Tân Thủ thôn, một đám người bắt đầu nhìn chăm chăm phòng đấu giá, điên cuồng ấn nút mua.

...

“Hiện giờ bán còn nhanh hơn trước?”

Trong nhà trọ, Tô Mộ nhìn xem trang bị chưa đến vài phút đã bán hết, gương mặt lộ ra vài phần kinh ngạc.

Hoa quốc không hổ là nước lớn, ông chủ có tiền thật nhiều.

Nhiều món trang bị nhất giai như vậy, lại tiêu hóa hết nhanh như thế.

“Làm chút thuốc bán!”

Trang bị nhất giai dễ bán như thế, Tô Mộ sắp xếp lại một chút vật liệu, bắt đầu chế tạo thuốc.

‘Người nhận được nước thuốc pháp lực siêu cấp!’

‘Người nhận được thuốc thị huyết!’

...

Thảo được sung túc, mỗi loại Tô Mộ chế tạo một trăm, sau đó lấy giá 5 đồng vàng mỗi loại, toàn bộ lên kệ bán phòng đấu giá.

‘Gửi bán thành công!’

‘Gửi bán thành công!’

Chỗ thuốc này còn dễ bán hơn đám trang bị nhất giai kia rất nhiều.

Dù sao trang bị nhất giai còn phải thăng cấp rồi mới có thể sử dụng trang bị, nhưng chỗ thuốc này lại có thể trực tiếp sử dụng.

Chương 109: Xâm nhập dãy núi Sương Mù?

Trước mắt, phần lớn tập đoàn đều đang chiếm đóng phó bản Động Xương Khô, chỗ thuốc này hiển nhiên có thể tăng hiệu suất vượt qua phó bản rất lớn cho bọn họ.

“Số lượng đồng vàng vượt trên mười vạn!”

Sau khi lấy đồng vàng trong phòng đấu giá ra, tính cả đồng vàng trong túi đồ của mình, con số kia đạt đến 108978!

Nếu đặt những đồng vàng này ở trước mặt bà chủ nhà trọ, sợ rằng có thể mua được tất cả nơi này.

“Đã cảm thấy hơi mệt mỏi, đi đến chỗ trưởng trấn nộp nhiệm vụ.”

Thừa dịp còn chưa tiến vào trạng thái mệt mỏi không thể tiến vào game được, Tô Mộ đi đến chỗ trưởng trấn trước.

Đó là nơi trung tâm của trấn Bạch Vụ, một tòa lâu các ba tầng, bên ngoài là một sân nhỏ trồng đầy hoa cỏ.

Tô Mộ đi đến ngoài sân, gõ chuông trên cửa sắt trước mắt.

“Két!”

Chỉ chốc lát, cửa sắt tự động mở ra.

“Ma pháp sao?”

Tô Mộ tặc lưỡi kinh ngạc, cất bước đi vào.

Một người mặc trường bào màu xanh lam, tuổi ước chừng trên năm mươi đang tu sửa một mảnh cây xanh ở trong sân.

“Chào người, nhà thám hiểm!”

Thấy Tô Mộ đến, hần nỡ nụ cười nhiệt tình.

“Chào người, trưởng trấn!” Tô Mộ cũng đáp lại.

“Có chuyện gì sao?” Trưởng trấn Tân Đức buông cái kéo trong tay xuống, hỏi.

“Ta phát hiện ra vệ binh do người phái đi ở chỗ sâu trong dãy núi Sương Mù, hơn nữa tìm được tung tích của Sơn Dương Nhân này.” Tô Mộ vừa nói vừa lấy sừng dê ra.

“Sơn Dương Nhân này lại thật sự tồn tại!” Tân Đức lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Hần nhìn sừng dê được Tô Mộ mang về, ánh mắt hần phức tạp, thở dài một hơi: “Vệ binh này như thế nào?”

“Bọn họ đều chết hết!” Tô Mộ nói thẳng.

“Bọn họ đều là chiến sĩ anh dũng.” Giọng điệu của Tân Đức mang theo một chút tiếc hận, sau đó nhìn chằm chằm vào Tô Mộ: “Nhà thám hiểm, người làm rất tốt, đây là ban thưởng của ta cho người!”

Hần vừa dứt lời, trước mắt Tô Mộ bắn ra một nhắc nhở.

‘Hoàn thành nhiệm vụ: Đánh chết Sơn Dương Nhân, nhận được huy chương Dũng Sĩ của trấn Bạch Vụ.’

“Đến tay!”

Trong ô túi đồ nhanh chóng nhiều thêm một huy chương.

‘Huy chương Dũng Sĩ của trấn Bạch Vực: HP + 2000, phòng ngự vật lý + 200, phòng ngự ma pháp + 200.’

So với huân chương ở Tân Thủ thôn thì huy chương này thêm lượng máu và phòng ngự không hề ít.

Đúng lúc này, Tân Đức mở miệng lần nữa.

‘Có nhận nhiệm vụ: Xâm nhập dãy núi Sương Mù không?’

“Vây chắc chắn nhận!”

Tô Mộ không hề nghĩ ngợi, tiếp nhận nhiệm vụ này.

Cùng lúc đó, hắn phát hiện nhiệm vụ này lại biểu hiện trạng thái đã hoàn thành.

‘Xâm nhập dãy núi Sương Mù: Tìm được hang ổ của Sơn Dương Nhân, báo lại tình huống cụ thể bên trong đó cho Tân Đức!’

“Hóa ra là như vậy!”

Nhưng sau khi nhìn thấy nội dung cụ thể của nhiệm vụ, Tô Mộ đã hiểu rõ vì sao nhiệm vụ này lại ở trạng thái đã hoàn thành.

Mình đã thông qua cửa hang ổ của Sơn Dương Nhân rồi, còn không coi là đã hoàn thành sao?

“Là như vậy, trưởng trấn Tân Đức, ta đã đi đến hang ổ của Sơn Dương Nhân kia rồi.” Tô Mộ mỉm cười, nói với Tân Đức.

“Người nói thật chứ?” Tân Đức trừng lớn mắt, có vẻ không thể tin nổi.

“Đúng vậy, hình như Sơn Dương Nhân này tiến hành một loại nghi thức nào đó ở chỗ sâu trong dãy núi. Ta đã tìm được thứ này từ trên thân một Sơn Dương Nhân ở trong đó.”

Tô Mộ nói xong lấy thanh pháp trượng Hồn Cốt kia ra.

“Đây là?”

Nhìn thấy thanh pháp trượng này, vẻ mặt của Tân Đức lập tức thay đổi.

“Sao tên này có vẻ khá hưng phấn vậy?”

Tô Mộ nhìn xem vẻ mặt Tân Đức thay đổi, nhướn mày lên.

“Ta có thể cảm giác được một luồng khí tức quái dị ở trên thanh pháp trượng này.” Tân Đức nắm chặt lấy thanh pháp trượng Hồn Cốt, trong miệng thì thào tự nói: “Có lẽ nó là một chìa khóa.”

“Nhà thám hiểm, có thể mời người mang thanh pháp trượng này xâm nhập vào hang ổ Sơn Dương Nhân lần nữa, thăm dò bí mật của nơi kia không?”

Trước mặt Tô Mộ lại bắn ra một nhiệm vụ.

‘Có nhận nhiệm vụ không: Mở ra tế đàn của Sơn Dương Nhân? (chưa biết phần thưởng!).’

“Lại chưa biết phần thưởng?”

Tô Mộ không hề ngoài ý muốn vì lại xuất hiện nhiệm vụ, nhưng sau khi nhìn thấy ban thưởng của nhiệm vụ, chân mày hắn nhíu thành chữ nhất (—).

“Đúng rồi, trưởng trấn Tân Đức, pháp sư n Thái có đến tìm người không?”

Tô Mộ nhìn chằm chằm Tân Đức, thay đổi đề tài.

“A!”

Vẻ mặt của Tân Đức rõ ràng lóe lên vẻ khác thường, nhưng rất nhanh đã điều chỉnh lại, mở miệng nói: “Pháp sư n Thái? Không phải hắn ở trong Hiệp hội pháp sư sao?”

Câu trả lời này khiến trong lòng Tô Mộ run lên.

Trực giác đang nói với mình, chỉ sợ pháp sư n Thái đã xảy ra

chuyện!

“Là như vậy, trước đó ta đã đụng độ phải Thực Thi Ma ở ngoài thôn trấn. Hơn nữa nó và một vị pháp sư nào đó trong trấn có cấu kết, vì thế ta đã gửi tin này cho pháp sư n Thái, hẳn nói sẽ đến tìm người thảo luận biện pháp đối phó. Người thật sự không gặp hẳn sao?”

Tô Mộ vừa nói vừa chú ý đến thay đổi sắc mặt của Tân Đức.

“Lại còn có chuyện như vậy?”

Đầu tiên Tân Đức tỏ vẻ giật mình, sau đó lập tức lắc đầu: “Ta chưa từng gặp hẳn, có lẽ hẳn còn có chuyện chưa xử lý xong trong Hiệp hội pháp sư!”

“Nhưng ta mới vừa từ Hiệp hội pháp sư đến đây, pháp sư n Thái không ở đó, ta nghĩ hẳn nhất định đã đến chỗ người.”

Giọng nói của Tô Mộ còn mang chút thăm dò. Nói xong, hẳn càng nhìn vào trong phòng Tân Đức.

“Nhà thám hiểm, ý của người là ta đang nói dối? Ta là trưởng trấn của trấn Bạch Vụ, bảo vệ nơi này là trách nhiệm của ta!” Tân Đức đột nhiên lên cao giọng, nhìn giống như hơi phẫn nộ.

“Nếu như người không tin, tự vào trong phòng tìm đi!”

“A!”

Câu trả lời này khiến Tô Mộ ngớ ra tại chỗ.

“Vậy chuyện Thực Thi Ma nên làm như thế nào?” Sau khi suy nghĩ, hẳn lại hỏi Tân Đức.

Mình vẫn còn chờ tìm pháp sư n Thái nộp nhiệm vụ đấy!

“Chắc pháp sư n Thái đã tìm được đầu mối nào đó nên rời khỏi thôn trấn điều tra, có lẽ qua một khoảng thời gian nữa hẳn sẽ trở về, trước mắt còn có một chuyện càng quan trọng hơn Thực Ma Nhân.”

“Chúng ta giải quyết uy hiếp của Sơn Dương Nhân ở trong dãy núi Sương Mù kia trước đã.”

Chương 110: Lực lượng mạnh mẽ mới là tất cả.

Tân Đức trầm tư một chút, lại đổi đề tài về.

‘Có nhận nhiệm vụ không: Mở tế đàn của Sơn Dương Nhân?’

Nhắc nhở về nhiệm vụ lại một lần nữa xuất hiện trước mặt Tô Mộ.

“Tên này có vấn đề!”

Đến giờ, Tô Mộ đã phản ứng lại.

Theo mức độ coi trọng Thực Thi Ma của pháp sư n Thái, sự xuất hiện của Thực Thi Ma chắc chắn sẽ uy hiếp rất lớn đến thôn trấn.

Nhưng Tân Đức bây giờ là trưởng trấn, lại giống như hoàn toàn không hề coi trọng Thực Thi Ma, một lòng chỉ muốn mở tế đàn của Sơn Dương Nhân kia ra.

Nếu nói bên trong không có quỷ, mình sẽ không tin!

“Vậy xem thử xem tên này rốt cuộc định làm gì!”

“Ta đã biết!”

Tô Mộ tỉnh queo, tiếp nhận nhiệm vụ này.

“Nhà thám hiểm, an nguy của trấn Bạch Vụ xin nhờ vào người!”

Thấy Tô Mộ tiếp nhận nhiệm vụ, khuôn mặt Tân Đức lộ ra ý cười.

“Chỉ cần người hoàn thành nhiệm vụ, ta sẽ ban thưởng phong phú cho người!”

Tô Mộ không nhiều lời nữa, xoay người rời đi.

Còn không biết được ban thưởng của nhiệm vụ là gì, bánh nướng Tân Đức đang vẽ cho mình thật sự khiến người ta ăn không trôi.

“Phải đợi đến ngày mai!”

Rời khỏi nơi của trưởng trấn, Tô Mộ quay trở về nhà trọ.

Mình phải đánh phỏ bản Sơn Dương Nhân, nhưng mà trước khi đánh xong đủ bộ bản đồ và chứng minh lên cấp, mình không định mở tế đàn kia ra.

“Chờ đổi bộ đồ, nâng cấp thành công, cho dù Tân Đức kia định gây sự, ta đều không sợ hấn!”

“Thoát game!”

Trong lòng không hề có áp lực, Tô Mộ quay trở về thế giới hiện thực.

...

Trong nhà trưởng trấn.

Theo Tô Mộ rời đi, vẻ mặt Tân Đức dần dần trở nên cuồng nhiệt.

“Không thể ngờ nổi Sơn Dương Nhân này lại thật sự đang bí mật hiến tế Tà Thần, thật sự quá tốt!”

Hắn xoay người vừa đi vào trong phòng vừa thì thào tự nói bên miệng.

Đôi mắt kia lộ ra một luồng hưng phấn khó diễn tả được bằng lời.

Trong phòng, ngoài Tân Đức ra, không có một bóng người.

Cho dù mới vừa rời Tô Mộ thật sự vào trong phòng điều tra cũng đều không tìm được gì cả.

Tân Đức nhếch môi lên khẽ cười, đi đến trước một tấm gương soi toàn thân trong phòng khách.

Một giây sau, hắn niệm chú ngữ.

Tấm gương lập tức hiện lên gợn sóng nước, Tân Đức đi xuyên qua luôn.

“Tân Đức, người rốt cuộc định làm gì?” Một giọng nói phần nộ gầm gừ.

Nếu Tô Mộ ở đây, nhất định có thể nhận ra được đây là giọng nói của n Thái.

Giờ phút này hẳn đang bị một năng lượng trói buộc trên tường, chỉ có mặt có thể động đây.

“Đương nhiên là vì theo đuổi lực lượng càng mạnh mẽ hơn!”

Tân Đức nghe n Thái gầm rú, tỏ ra cực kỳ khinh thường.

“Chẳng lẽ vì cái gọi là lực lượng, người có thể bán đứng thân trần của người sao?” n Thái nghe thấy câu trả lời như thế, vẻ mặt trở nên phần nộ.

“Ở trong thế giới này, lực lượng mạnh mẽ mới là tất cả!”

Tân Đức nở nụ cười lạnh lẽo, lời nói lạnh như băng không hề chứa chút tình cảm nào.

Thế giới hiện thực, một tay Tô Mộ cầm ly sữa, tay kia cầm điện thoại di động.

“Dư luận trên mạng dần dần ổn định, quả nhiên không đáp lại mới là câu trả lời tốt nhất!”

Đi dạo cộng đồng game một phen, lại mở APP hot ra nhìn xem một lúc, Tô Mộ nở nụ cười tủm tỉm.

Có vô vàn anh hùng bàn phím trên Internet, đấu với bọn họ chính là tự khiến mất mặt.

Khi đám người này gõ bàn phím tìm cảm giác tồn tại, mình đã sắp lên đến nhị giai.

Hơn nữa chênh lệch này sẽ chỉ càng kéo càng cao!

“Không biết kẻ sau lưng muốn tìm mình ra rốt cuộc là ai?”

Đương nhiên, mình có thể bỏ qua anh hùng bàn phím, nhưng người lòng mang mưu mô này lại khiến Tô Mộ cực kỳ khó chịu.

Bọn họ sử dụng thủ đoạn ti tiện, đơn giản là định đưa mình vào chỗ chết ở trong thế giới hiện thực.

Nói cách khác, những người này và mình chính là kẻ địch một mất một còn.

“Bốp!”

Lòng bàn tay hắn nổi lên một ngọn lửa, hộp sữa bò đã uống sạch lập tức bị cháy, biến thành một mảnh tro tàn.

“Hiện giờ ta mới có thể lặng yên không một tiếng động ra tay ở trong thế giới hiện thực nhỉ?”

Hắn nhìn ra ngoài tòa nhà cao tầng.

“Mắt Ưng!”

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

Trong mắt lóe lên tia sáng, góc nhìn của hắn đột nhiên trở nên rộng mở.

Dưới Góc Nhìn Ma Pháp, tòa nhà trước mặt không chỗ che giấu.

Cả đám năng lượng hình người lộ ra ở trước mắt mình.

“Dấu hiệu sinh mệnh thật yếu kém!”

So với quái vật ở trong game Thần Đồ, năng lượng màu đỏ phát ra từ trên thân những người trước mắt này vô cùng mỏng manh.

Ở dưới Góc Nhìn này, dựa vào kỹ năng Chớp Nhoáng, Tô Mộ hoàn toàn có thể tránh đi tất cả theo dõi, xuất hiện tại bất cứ một vị trí nào trong phạm vi một kilomet.

“Thử một lần!”

Sau khi suy nghĩ ngắn ngủi, hắn quyết định thử một lần.

Mục tiêu đặt ở trên một lối đi không có người.

“Chớp Nhoáng!”

Tâm niệm vừa động, cả người hắn biến mất khỏi trong phòng, một giây sau đã đến vị trí an toàn trên lối đi.

“Thành công!”

Khuôn mặt Tô Mộ lộ ra vẻ mừng rỡ như điên.

“Chớp Nhoáng!”

Ngay sau đó hắn lại sử dụng Chớp Nhoáng, quay trở về trong phòng mình.

Cả quá trình không có một ai có thể phát hiện ra, cũng không thể bị bất cứ thiết bị theo dõi nào chụp được!

Chỉ bằng một chiêu Chớp Nhoáng không một tiếng động này, mình đã trở thành một tồn tại giống như BUG trong thế giới hiện thực!

“Không thể quá kiêu ngạo, nếu hiện giờ để lộ ra thân phận thật sự, ta nhất định sẽ rơi vào cảnh nguy hiểm, tiếp tục phát triển mới là đường lối đúng đắn.”

Hít sâu một hơi, bình ổn hưng phấn trong lòng, Tô Mộ cầm đầu lên giường.

Ngủ sớm mới có thể dậy sớm.

Dậy sớm mới có thể đi đánh phỏ bản.

...

Trong game Thần Đồ.

Mặc dù đã vào đêm, nhưng các Tân Thủ thôn vẫn vô cùng náo nhiệt.

Bởi vì thời gian chơi game mỗi ngày của phần lớn mọi người

không có nhiều, để tránh dòng người, không ít người đặt thời gian chơi game vào ban đêm.

Đương nhiên, trong đó còn có rất nhiều tồn tại đặt ra thời gian nghỉ ngơi cực kỳ nghiêm túc.

Bọn họ quy hoạch một ngày hai mươi bốn giờ vô cùng cẩn thận, khi nào nên nghỉ ngơi, khi nào tiến hành chơi game, tất cả đều được kế hoạch rõ ràng.

Chương 111: Phim ảnh.

Với tu dưỡng của những người này, cấp bậc của bọn họ tự nhiên đều ở trước tất cả mọi người.

“Long Phi, bây giờ người đối lại bộ đồ Xương Khô, còn có trang bị lượng máu cao phòng ngự cao, chúng ta có thể đi thử đánh BOSS!” Một pháp sư đứng trước mặt Long Phi, vẻ mặt chờ mong: “Đó chính là BOSS hệ ma pháp, nhất định sẽ rơi ra trang bị ta cần nhỉ?”

“Mọi người bên tổ mục sư thế nào rồi?” Khuôn mặt Long Phi cũng tràn ngập chờ mong, nhưng nhiều thêm vài phần trầm ổn.

“Đều đã sắp xếp chuẩn bị ổn thỏa, chúng ta mua không ít nước thuốc pháp lực siêu cấp nhất giai, mana đủ dùng!”

“Vậy được rồi, người sắp xếp một chút, nửa giờ sau tập hợp ở Động Xương Khô.”

Long Phi hạ mệnh lệnh.

Trong các Tân Thủ thôn khác, có rất nhiều đoàn đội đều giống như bọn họ, tràn đầy tin tưởng sẽ đánh qua cửa phó bản Động Xương Khô.

Trừ bỏ tăng cấp bậc lên, ngoài không ít trang bị tốt rơi xuống từ quái tinh anh đã đánh lúc trước, thuốc nhất giai do Tô Mộ bán cũng trợ giúp rất lớn cho bọn họ.

Nhưng dù vậy, bọn họ muốn qua cửa phó bản này, độ khó vẫn không hề thấp.

Ngoài nhóm người tiến vào phó bản đầu tiên ra, bên ngoài phó bản còn sẽ dự bị một vài thành viên thay thế bổ sung.

Căn cứ vào số lượng quái trong một đợt, bọn họ sẽ điều chỉnh và đổi phó theo.

Ví dụ như hai đợt sau đó Xương Khô tinh anh có số lượng tương

đối nhiều, bọn họ sẽ phải thêm vài chiến sĩ có thể chống đỡ và mục sư vào phó bản.

Dùng biện pháp ổn thỏa nhất để làm thật sạch tinh anh này.

Còn khi chống đỡ với BOSS cuối cùng, sẽ bố trí càng nhiều sát thương đầu ra, còn có thích khách chuyên môn cắt ngang kỹ năng của BOSS.

Tóm lại bọn họ muốn qua cửa phó bản này cần đến sự phối hợp của các nghề nghiệp, mỗi người đều phải làm tốt chuyện của mình.

Lỡ không cẩn thận, tất cả mọi người đều sẽ lãng phí một cơ hội phục sinh ở nơi này.

Đối mặt với độ khó khăn như vậy, bọn họ hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi, hiện giờ Tô Mộ đã một mình đánh phó bản cao cấp hơn!

...

Nước Phiêu Lững.

Good House.

Đây là trường quay phim lợi hại nhất toàn thế giới.

Có một vài kỹ xảo tốt đến dùng mắt thường đều khó lòng nhận ra được.

Giờ phút này có một nhóm người đang tăng ca thêm giờ chế tạo một đoạn phim.

“Đoạn phim này chỉ có mười mấy giây, nhưng phải làm đến trình độ cao nhất, khiến tất cả mọi người vừa nhìn vào đều không thể phân biệt được đây là dùng kỹ xảo làm ra!”

Một nhân viên phụ trách quát lớn.

“Các người đều chú ý cho ta, chuyện này có liên quan đến tương lai của nước Phiêu Lững chúng ta!”

Dưới đốc thúc của hắn, những người khác loay hoay đến túi bụi.

Mỗi một cảnh phim đều có tổ nhỏ chuyên nghiệp phụ trách.

Còn nội dung bộ phim cũng rất đơn giản.

Một người toàn thân giấu trong áo choàng, trong tay nâng một Hỏa Cầu, ở trong một ngõ nhỏ hẻo lánh, dùng Hỏa Cầu trong tay đánh về phía một người!

“Reng! Reng! Reng!”

Sáng sớm hôm sau.

Tô Mộ tỉnh dậy trong tiếng chuông báo thức dồn dập.

Thời gian là sáu giờ sáng.

“Wow hu!”

Dụi đôi mắt buồn ngủ nhập nhèm, Tô Mộ đứng lên đi tắm.

“Bắt đầu, bắt đầu!”

Không định ăn sáng, hắn trực tiếp tiến vào trong game.

“Bà chủ, chuẩn bị cho ta một bữa ăn lớn thịnh soạn!”

Trong nhà trọ, Tô Mộ gào ầm lên.

Thời gian trong game và hiện thực được đồng bộ, hiện giờ game Thần Đồ cũng đang sáu giờ sáng, trời tờ mờ sáng.

Bà chủ bị đánh thức, khuôn mặt tràn đầy vẻ bất mãn.

Nhưng sau khi nhìn thấy Tô Mộ chìa đồng vàng ra, nàng lộ ra nụ cười tươi xinh đẹp nhất: “Quý khách tôn kính, đồ ăn người muốn lập tức đến ngay!”

“Vẫn là đồ ăn ở đây ngon!”

Không quan tâm thời gian vẫn còn là buổi sáng, Tô Mộ mồm to ăn thịt, ăn uống thả cửa sảng khoái.

Sau khi ăn xong, Tô Mộ quay về phòng sắp xếp lại ô túi đồ, dùng hết khả năng làm trống ô túi đồ của mình.

Sau đó hắn chạy vội đến Động Sơn Dương Nhân.

Chớp Nhoáng, Mau Lẹ, Tàng Hình gì đó.

Không quan tâm đến lũ quái nhỏ dọc đường.

Khi đi đến cửa phó bản, thời gian gần đến tám giờ.

Không có cách nào, dãy núi Sương Mù thật sự quá lớn, địa hình lại tương đối phức tạp, chỉ riêng chạy đến thôi đã tiêu tốn không ít thời gian.

‘Có mở phó bản Động Sơn Dương Nhân không?’

“Mở ra!”

Bước vào phó bản, Tô Mộ đi đến chỗ bậc thềm, bay thẳng đến tiểu đội tuần tra bên dưới phóng thích kỹ năng.

Giải quyết xong một đội Sơn Dương Nhân, Tô Mộ đi đến bên cạnh cầu treo.

“Hiện giờ ta có kỹ năng Quần Nha Phong Bạo này, hoàn toàn có thể trực tiếp cứng đối cứng với BOSS!”

Khác với cách đánh ngày hôm qua, hôm nay Tô Mộ quyết định đổi sang một cách đánh càng đơn giản thô bạo.

“Mắt Ưng!”

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

Dưới trạng thái kỹ năng Góc Nhìn mở ra, sau khi xác định vị trí của BOSS, mắt Tô Mộ nổi lên Lôi Quang.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Sét nổ vang chẳng những chọc giận BOSS, còn đồng thời chọc giận cả tất cả quái tinh anh ở trong phó bản.

“Mau Lẹ!”

Mở ra trạng thái tăng tốc, Tô Mộ chạy đến bên kia cầu treo, không tiếp tục phát động tấn công với BOSS

Mục tiêu của hắn là quái tinh anh ở đầu bên kia cầu treo đang đến gần mình.

“Lãnh Động thuật!”

Xung quanh nổi lên một lực lượng băng sương, toàn bộ quái tinh anh bị đóng băng tại chỗ.

“Năng Lượng Thức Tỉnh!”

Tô Mộ lập tức mở kỹ năng Thức Tỉnh, cùng đợi hiệu quả đóng băng ở trên đầu quái tinh anh biến mất.

“Cuồng Phủ Chấn!”

Đóng băng kết thúc, Tô Mộ giơ pháp trượng lên, lại tung ra một kỹ năng gây choáng giới hạn.

Những quái tinh anh này lập tức rơi vào trạng thái choáng váng.

“Tương đối rồi, đám quái ở phía sau đã đến!”

Sở dĩ làm như vậy, mục đích của Tô Mộ rất đơn giản.

Chờ một đợt quái tinh anh ở phía sau đến gần, đồng thời đánh cả hai đợt.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Điều chỉnh phạm vi của kỹ năng Phong Bạo, Tô Mộ dùng một phát Chớp Nhoáng, một lần nữa quay về đầu kia của cầu treo.

‘Người sử dụng nước thuốc pháp lực siêu cấp!’

Đập lên đầu một bình mana lớn, Tô Mộ nhìn đàn quái vật dày đặc, một năng lượng tối đen đột nhiên hiện lên trong mắt.

“Quần Nha Phong Bạo!”

Một giây sau, một đám quạ đen do tối đen hóa thành bắt đầu tàn bừa bãi trong đàn quái, cắn nuốt lượng máu của chúng nó.

-2780!

-2780!

-2780!

...

Chương 112: Cùng đánh cả BOSS.

Từng con số tổn thương hiện lên trên đầu những Sơn Dương Nhân này, cùng lúc đó, trên đầu Tô Mộ cũng không ngừng hiện lên con số +139.

Tuy rằng thời gian duy trì của kỹ năng Quần Nha Phong Bạo này không bằng Băng Sương Phong Bạo, nhưng hút máu của AOE lại cực kỳ khoa trương.

Trong thời gian 1 giây, ít nhất Tô Mộ đã hồi phục trên vạn điểm lượng máu.

‘Người đánh chết thủ vệ Sơn Dương Nhân!’

‘Người đánh chết ma pháp sư Sơn Dương Nhân!’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

‘Người đánh chết vệ binh Sơn Dương Nhân!’

...

Ngay sau đó, dưới ăn mòn của Băng Sương Phong Bạo và Quần Nha Phong Bạo, Sơn Dương Nhân đợt đầu tiên đã liên tiếp ngã xuống đất.

“BOSS đến rồi!”

Tô Mộ không hề bối vì thế mà khinh thường, con BOSS kia đã đi

đến đối diện cầu treo.

Con BOSS niệm thần chú, một Âm Ảnh Ô Nha bay về phía mình.

“Chuyện nhỏ!”

Sau khi lượng máu tụt một đoạn, Tô Mộ không hề lo lắng, dễ dàng phóng thích Băng Sương Phong Bạo và Quần Nha Phong Bạo về phía BOSS.

Ngay sau đó cùng với quái nhỏ, Tô Mộ trực tiếp AOE.

-2900!

-2900!

-1760!

...

Một đợt quái nhỏ vừa rồi tăng thêm không ít trí lực, tổn thương của Tô Mộ lại nhận được tăng lên, cho dù đánh vào trên người BOSS thì vẫn có thể tạo thành mỗi một đập 1760 điểm tổn thương.

+ 145!

+ 145!

+ 88!

...

Khi Quần Nha Phong Bạo tạo thành tổn thương, đồng thời lượng máu của Tô Mộ lập tức hồi đầy.

“Ô a!”

BOSS còn đang niệm thần chú, phát động tấn công Tô Mộ.

Nhưng mà tổn thương của nó còn không nhanh bằng Tô Mộ khôi phục!

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Tô Mộ không hề nhàn rỗi, dưới trạng thái hai kỹ năng AOE liên tiếp còn sử dụng kỹ năng Lôi Quang mang tính gián đoạn với BOSS.

Điều này khiến cho lượng máu của BOSS giảm xuống rất nhanh.

“Phải mở Lá Chắn Ma Pháp rồi!”

Ngay khi lượng máu của BOSS không còn được một nửa, nó giờ pháp trạng lên, hiển nhiên chuẩn bị mở Lá Chắn Ma Pháp Quần Thể ra.

“Chớp Nhoáng!”

“Kidney shot!”

“Lãnh Động thuật!”

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ tự nhiên sẽ không cho BOSS có cơ hội mở Lá Chắn Ma Pháp, một tập hợp kỹ năng như nước chảy mây trôi lưu loát sinh động, vừa cắt ngang BOSS thi triển kỹ năng, càng đông lạnh phần lớn quái tinh anh ngay tại chỗ.

‘Người đánh chết thủ vệ Sơn Dương Nhân!’

‘Người đánh chết ma pháp sư Sơn Dương Nhân!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

‘Người đánh chết vệ binh Sơn Dương Nhân!’

‘Người đánh chết tế ti Sơn Dương Nhân!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

‘Chúc mừng người thăng cấp, nhận được 20 điểm thuộc tính, 10 điểm kỹ năng!’

Đối diện cầu treo, khoảnh khắc BOSS Sơn Dương Nhân ngã xuống, cấp bậc của Tô Mộ cũng đã đến cấp 10 nhất giai!

Trên cầu treo, thi thể của Sơn Dương Nhân tinh anh trải rộng, từng vầng sáng chói mắt như vậy!

...

Trong phó bản Động Xương Khô ở Tân Thủ thôn nào đó.

Một đám người đang vây đánh pháp sư Xương Khô, khi cốt kiếm trong tay nó lóe lên sáng rực, đã lập tức có người gầm to lên.

“BOSS định phát động kỹ năng, không thể để cho nó gọi tiểu đệ ra, mau cắt ngang!”

Sau đó, một người chơi ăn mặc thích khách nện một Kidney shot vào ngang hông nó.

Kỹ năng của BOSS bị cắt ngang, tiểu đệ Xương Khô không được triệu hoán ra, cũng khiến cho đám người này thở phào một hơi.

“Mọi người thêm chút sức, BOSS sắp cạn máu rồi, nếu như hôm nay đánh xong, tất cả mọi người được thưởng một trăm đồng vàng!”

Thấy lượng máu của pháp sư Xương Khô càng ngày càng thấp, trong đám người này có một người đàn ông ăn mặc cung tiễn thủ lộ ra nụ cười hưng phấn trên mặt.

Tiêu tốn rất nhiều công sức, cuối cùng bọn họ sắp đánh thông phó bản này rồi!

“Lưu kinh nghiệm của BOSS lại cho ta!”

‘Người nhận được bản vẽ: Miếng bảo vệ tay Da Dê!’

‘Người nhận được bản vẽ: Giày ma pháp Da Dê!’

‘Người nhận được: Nhẫn tế ti Sơn Dương Nhân!’

‘Người nhận được công thức: Thuốc Dương Linh!’

‘Người nhận được: Da ma pháp của Sơn Dương Nhân!’

‘Người nhận được: Chứng nhận cung thủ cấp một nhị giai!’

‘Người nhận được: Chứng nhận thích khách cấp một nhị giai!’

...

“Đủ tất cả bản vẽ rồi, còn thiếu chứng nhận lên cấp mục sư, nguyên liệu chế luyện trang bị vẫn cứ không đủ!”

Sau khi nhặt hết mấy món đồ trên đất lên, ô túi đồ của Tô Mộ có không ít đồ tốt.

Bộ trang bị Da Dê kia còn cần thêm da ma pháp của Sơn Dương Nhân mới chế luyện được. Tô Mộ cũng có hết bản vẽ của nó rồi, chỉ cần đi phó bản lần nữa, chắc chắn có thể làm ra bộ trang bị này.

‘Nhẫn Sơn Dương Nhân: Trí lực + 30, tinh thần + 30, pháp thuật trúng mục tiêu + 1%’

‘Thuốc Dương Linh: Sau khi sử dụng có thể triệu hồi một con Sơn Dương bảo vệ người sử dụng trong 30 giây, Sơn Dương mỗi giây khôi phục 100 HP! Yêu cầu: 2 cây cỏ Dương Phong, 2 cây cỏ Sinh Linh.’

Mấy món trang bị và công thức linh dược đều rất tốt.

Chỉ có hai ngón tay có thể mang nhẫn, Tô Mộ trực tiếp mang nhẫn tế ti Sơn Dương Nhân.

“Sao BOSS lại không rơi ra pháp trượng Hồn Cốt vậy?”

Việc BOSS lần này không rơi ra vũ khí khiến Tô Mộ không thể lường trước.

Thuộc tính của pháp trượng rất tốt, nhưng lại là vật phẩm nhiệm vụ, thật sự khiến cho người khác không biết phải làm sao.

“Đi về lên cấp trước đã, tiện sửa sang lại một chút!”

“Cày phó bản như thế này thật sự quá nhanh, túi đồ không đủ dùng, không biết sau này có túi đồ lớn hơn không?”

Còn chưa cày đủ chứng nhận lên cấp và nguyên liệu cho bộ đồ Da

Dê kia, Tô Mộ không định đi mở tế đàn Sơn Dương Nhân kia.

Trực giác tự nói với hắn, nhiệm vụ này chắc chắn có không ít khó khăn, hắn cần phải dùng trạng thái tốt nhất để đối phó.

‘Hai giờ sau, phó bản làm mới!’

Ra khỏi phó bản, một thông báo nhảy lên trước mắt hắn.

“Không khác lắm!”

Tô Mộ sờ cằm, khẽ gật đầu, đi trên con đường dẫn về trấn.

Tránh một ít quái ở trên đường, sau khi trở về trấn, hắn đi đến hiệp hội pháp sư trước tiên.

Mặc dù không thấy n Thái, nhưng vẫn có những pháp sư khác ở đây.

Lấy chứng nhận lên cấp ra, Tô Mộ đi đến chỗ đại sảnh có một lão pháp sư hiền lành đứng bên cạnh.

“Xin chào, ta muốn thăng cấp!”

Nhìn thấy chứng nhận lên cấp, lão pháp sư rõ ràng vừa kinh ngạc vừa sợ hãi, cất giọng nói: “Nhà thám hiểm, không ngờ người đã lấy được chứng nhận lên cấp nhanh như vậy.”

Chương 113: Ma Pháp Bùng Nổ.

Nói xong, miệng lão pháp sư lầm rầm đọc chú ngữ.

Vài giây sau, một năng lượng ma pháp mạnh mẽ đi vào trong cơ thể Tô Mộ.

Tô Mộ nhìn thanh EXP, ở đó có thêm một cột tỉ lệ phần trăm giá trị thăng cấp.

“Ta còn muốn học kỹ năng!”

“Được!”

Một kỹ năng theo tiếng nói xuất hiện trước mắt Tô Mộ.

‘Ma Pháp Bùng Nổ (cấp C): Sau khi sử dụng kỹ năng tạo thành tổn thương, có 5% xác suất tạo thành tổn thương thêm một lần nữa, trị số tổn thương bằng 5% trị số kỹ năng.’

“Kỹ năng này không tệ!”

Miêu tả kỹ năng rất dễ hiểu, nói ví dụ như chính hắn sử dụng Phích Lịch Lôi Quang tạo thành 10000 điểm tổn thương, thì có 5% xác suất tạo thành 500 điểm tổn thương lần nữa.

Hiển nhiên, đây là một kỹ năng gia tăng tạo sát thương bị động!

“Tăng lên cao nhất!”

Sau khi học, Tô Mộ không chần chừ, tăng kỹ năng này lên mức cao nhất.

‘Ma Pháp Bùng Nổ (cấp A) thành công thăng cấp, Ma Pháp Bùng Nổ (cấp S) cao nhất.’

‘Ma Pháp Bùng Nổ (cấp S): Sau mỗi lần sử dụng kỹ năng tạo thành tổn thương, có 30% xác suất tạo tổn thương một lần nữa, trị số tổn thương bằng 30% trị số kỹ năng.’

“Theo xác suất gợi ý, tổn thương cũng đạt tới 30%, với tần suất sử dụng kỹ năng của ta, DPS tăng thêm không ít!”

Đối với kỹ năng này, Tô Mộ rất hài lòng.

“Đúng rồi, pháp sư n Thái đã trở về chưa?”

Ngay lúc Tô Mộ chuẩn bị rời đi, hắn dò hỏi pháp sư trước mặt.

“Hai ngày nay không biết pháp sư n Thái đi đâu, cũng không đến hiệp hội pháp sư.” Pháp sư già lắc đầu, khuôn mặt lộ vài phần lo lắng.

“Được rồi!” Tô Mộ mím môi, chân mày cau lại.

Pháp sư n Thái vẫn chưa xuất hiện, hiển nhiên là đã xảy ra

chuyện, có thể đã chẳng may xong đời.

“Nhiệm vụ này của ta phải làm sao đây!”

Tô Mộ nhìn hai thông báo đã hoàn thành nhiệm vụ kia của hắn, không nhận được cơn đau đầu.

“Đi lên cấp trước đã, học thêm kỹ năng!”

Không tìm được NPC, hắn cũng hết cách.

Đi đến hiệp hội thích khách, sau khi đưa ra chứng nhận lên cấp, Tô Mộ học kỹ năng thích khách.

‘Loạn Vũ (cấp S): Sau khi sử dụng tăng 100% tốc độ công kích, kéo dài trong 10 giây, thời gian cooldown 3 phút!’

Đối với thích khách, kỹ năng này không thể nghi ngờ đã tăng lên rất lớn. Nhưng ngược lại, Tô Mộ không chút để ý.

Trận chiến cần hắn cầm pháp trượng đánh bậy đánh bạ đúng là số ít.

Sau đó chính là kỹ năng chiến sĩ.

‘Tư Thế Phòng Ngự (cấp S): Sau khi sử dụng, trong 30s giảm bớt 50% khi gặp tổn thương vật lý, tổn thương pháp thuật giảm bớt 30%, thời gian cooldown 3 phút!’

“Đây thật là một kỹ năng không tệ!”

Kỹ năng chiến sĩ này khiến Tô Mộ khá vui mừng.

Chỉ cần sử dụng kỹ năng này, thì hắn có thể có được 30 giây giảm bớt phần lớn tổn thương.

Quan trọng nhất là miễn giảm 30% tổn thương pháp thuật kia.

“Không biết hiệu quả miễn giảm tổn thương này tính toán thế nào? Chắc không phải được chồng lên nhau.”

Tô Mộ suy nghĩ nhìn 50% khả năng miễn dịch ma pháp của hắn.

Nếu là ở trạng thái chồng lên nhau, khi gặp tổn thương pháp thuật, hắn sẽ được miễn giảm 80%.

Chẳng qua theo cơ chế vận hành chắc hắn là trừ đi 50% tính miễn dịch sau khi chịu tổn thương, rồi lại miễn giảm 30% lần nữa.

Bởi vì không lấy được chứng nhận lên cấp mục sư, kỹ năng Tô Mộ có thể học cũng chỉ có kỹ năng cung thủ.

‘Sức Lực Bản Tên (cấp S): Tập trung lực lượng trong 3 giây, bắn ra một mũi tên với lực mạnh hướng về phía trước 300 mét, thích hợp tạo thành tổn thương bằng 800% công kích từ xa cho kẻ địch, thời gian cooldown 1 phút!’

Kỹ năng coi như không tệ, tổn thương tăng thêm cao, cũng coi là một kỹ năng Quần Công rồi.

Sau khi học xong kỹ năng, Tô Mộ đi tới quán trọ.

‘Bà chủ, cho ta thêm một phòng!’

Lấy ra một trăm đồng vàng, Tô Mộ hô một tiếng đầy khí thế.

“A!” Mặc dù bà chủ tò mò vì sao một mình Tô Mộ lại thuê hai gian phòng, những đồng vàng bày ra trước mắt, nàng cũng sẽ không từ chối.

Cầm lấy chìa khóa, Tô Mộ đi vào gian phòng thứ hai, mở thanh kho hàng ra.

‘Hiện tại, nguyên liệu ở trong tay ta có thể chế tạo ra ba trang bị trong bộ đồ Da Dê, làm trước đã, sau đó đem đồ bỏ vào kho hàng!’

Nguyên nhân thuê căn phòng thứ hai là Tô Mộ định để ô túi đồ trống nhất có thể.

Muốn thăng lên cấp 1 nhị giai, nhất định phải kiếm được lượng lớn giá trị thăng cấp.

Hắn biết mình vừa cày, thì dãy núi Sương Mù chắc chắn sẽ xác rải khắp nơi. Nói cách khác, ô túi đồ nhất định không theo kịp tốc độ đánh quái của hắn!

“Hi vọng sau này có thể mở rộng ô túi đồ!”

Tô Mộ thật sự không nhận được chế nhạo ô túi đồ.

‘Người đã chế tạo được giày ma pháp Da Dê!’

‘Người đã chế tạo được miếng bảo vệ tay Da Dê!’

‘Người đã chế tạo được mũ ma pháp Da Dê!’

Lấy vật liệu trong tay ra, Tô Mộ chế tạo được ba trang bị cần ít vật liệu nhất.

‘Giày ma pháp Da Dê (cấp A): + 30 điểm giá trị tinh thần, + 30 điểm thể chất, tốc độ di chuyển tăng 5%, cấp bậc yêu cầu: cấp 8 nhất giai.

‘Miếng bảo vệ tay Da Dê (cấp A): + 50 trí lực, tốc độ thi pháp tăng 5%, cấp bậc yêu cầu: cấp 8 nhất giai.

‘Mũ phép Da Dê (cấp A): + 30 điểm tinh thần, cộng 1% tỷ lệ pháp thuật trúng đích, cấp bậc yêu cầu: cấp 8 nhất giai.

Mặc ba trang bị này lên, cũng không kích hoạt hiệu quả của bộ đồ, sự cải thiện thuộc tính mang đến lại là thật.

Tô Mộ mở thanh thuộc tính của mình ra.

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: cấp 10 nhất giai (giá trị thăng cấp 0%)

HP: 5580

MP: 26000

Công kích vật lý cận chiến: 256

Công kích ma pháp: 1700

Phòng ngự vật lý: 508

Phòng ngự ma pháp: 850

Thuộc tính: sức mạnh 28, thể chất 258 (+ 50), nhanh nhẹn 390 (+ 260), tinh thần 390 (+ 260), trí lực 590 (+ 260).

Trang bị: pháp trượng Goblin, nhẫn Xương Khô, miếng bảo vệ chân Băng Lang, giày ma pháp Da Dê, miếng bảo vệ tay Da Dê, pháp bào Goblin, dây chuyền tế ti Sơn Dương Nhân, nhẫn tế ti Sơn Dương Nhân, huy chương Dũng Sĩ trấn Bạch Vực.

“Các thuộc tính đã thăng cấp rất nhiều!”

“Nếu làm ra được quần áo và miếng bảo vệ chân, thuộc tính của ta sẽ càng cao hơn nữa!”

Nhìn những số liệu phô trương này, nụ cười trên mặt Tô Mộ vô cùng rực rỡ.

Chương 114: Xảy ra chuyện lớn rồi!

Không hề khoa trương, thuộc tính của mình hiện tại, e rằng đã ném những “cao thủ” kia ra xa vạn dặm.

“Thuộc tính sức mạnh vẫn còn quá thấp, phải tìm một kỹ năng bị động để gia tăng sức mạnh!”

Nhưng điều duy nhất khiến Tô Mộ cảm thấy không được hoàn mỹ vẫn là thuộc tính sức mạnh này.

So với các thuộc tính khác, động một tý đã được ba chữ số, 28 điểm sức mạnh thật sự là có hơi buồn xỉn.

“Lên phòng đấu giá tìm thử đi!”

Tô Mộ mở phòng đấu giá ra, tìm kiếm vài kỹ năng.

Không giống như lúc trước, lần này có rất nhiều kỹ năng hiện ra, nhưng kỹ năng bị động để gia tăng thuộc tính lại không có cái nào.

“Kỹ năng của pháp sư ta đều có hết rồi!”

Xem sơ qua, Tô Mộ lắc đầu.

Những kỹ năng nổ ra từ tiểu quái dưới nhất giai, trước đó mình đã từng mua rồi.

“Thu mua giá cao đi, nhất định có thể mua được!”

Trong túi đồ có mười mấy vạn đồng vàng, Tô Mộ mở kênh chat lên, soạn một tin nhắn: “Thu mua giá cao kỹ năng bị động gia tăng sức mạnh của chiến sĩ, trả 500 đồng vàng ngay lập tức!”

Những ngày gần đây, cùng với sự thăng cấp của người chơi, lượng sản xuất đồng vàng cũng nhiều hơn, giá trị càng nhanh chóng mất giá.

Nhưng dù là như thế, giá thu mua 500 đồng vàng này của Tô Mộ, cũng được xem như là giá cao rồi.

“Không ai để ý đến ta sao?”

Những điều khiến hắn bất ngờ là, với mức giá này lại không có một người nào gửi tin nhắn riêng cho hắn.

“Có lẽ là không đủ tiền!”

Tô Mộ cũng rất rõ ràng trong lòng.

Đối với chiến sĩ, kỹ năng bị động gia tăng sức mạnh tăng sức mạnh cao nhất.

Mà trong đa số các trò chơi trực tuyến, hầu hết những người chọn nghề nghiệp là chiến sĩ đều là những người chơi giàu có.

“Thu mua kỹ năng bị động thăng cấp sức mạnh của chiến sĩ, tám trăm đồng vàng, chốt giá!”

Vừa tiến về phía dãy núi Sương Mù, Tô Mộ vừa tiếp tục hò hét trên kênh chat.

...

Tân Thủ thôn nào đó.

“Anh Phương, có người trả 800 đồng vàng để thu mua kỹ năng bị động chiến sĩ. Tổng giám đốc Lưu nói dùng bao nhiêu tiền thu mua kỹ năng bị động tăng sức mạnh của người?” Một đội năm người đang đánh quái, một người mặc trang phục pháp sư trong đó đột nhiên mở miệng nói.

“Tám trăm?” Người được gọi là anh Phương cũng là pháp sư. Nghe thấy lời này, hắn cau mày nói: “Tổng giám đốc Lưu nói sẽ trả 500 đồng vàng, đoán chừng phải đến chiều mới có thể gom góp đủ.”

“Anh Phương, theo ta thấy, chi bằng chúng ta bán cho tên này? Nhiều thêm được 300 đồng vàng nữa, lại có thể đến tay lập tức!” Tên pháp sư kia đảo mắt, cười ha ha.

“Chuyện này!” Anh Phương do dự, vẻ mặt có hơi bối rối: “Đã bàn xong với tổng giám đốc Lưu rồi, bây giờ lại đổi ý, không được lắm đâu?”

Pháp sư lập tức lộ ra vẻ mặt khinh thường, lên giọng: “Có gì mà không được, tổng giám đốc Lưu kia lại không thể cho chúng ta thêm 300 đồng vàng. Ba trăm đồng vàng lận đó, mỗi người chia ra có thể có hơn 60 đồng vàng. Đổi thành tiền, thì chúng ta cũng không cần phải nhìn sắc mặt của tổng giám đốc Lưu nữa!”

“Đúng đó anh Phương, tổng giám đốc Lưu lại chưa góp đủ tiền, tại sao chúng ta phải bán rẻ cho hắn chứ?”

“Đúng vậy, ba trăm đồng vàng này, ngu sao mà không kiếm!”

Những người khác cũng hòa theo nói.

Anh Phương rơi vào trầm tư, hồi lâu sau mới nói: “Nếu mọi người đều nói như vậy, thế thì bán đi!”

...

Bên ngoài dãy núi Sương Mù.

Tô Mộ ra một chiêu Băng Sương Phong Bạo, giết chết toàn bộ tiểu quái trong khu vực trước mắt.

Dựa vào cấp bậc hiện tại của hắn, những tiểu quái này không có

kinh nghiệm. Hào Quang Cửa Pháp Thần cũng không khởi động, nhưng giá trị thăng cấp thì lại vượt quá hai phần trăm.

Cái giá trị thăng cấp này, cho dù giết quái cấp bậc nào cũng có thể thu được, chỉ là nhiều ít khác nhau.

Tô Mộ tiếp tục hướng về phía trước, chỉ dọn dẹp tiểu quái trên đường đi phía trước, ngoại trừ trang bị cấp C nhất giai, thứ khác đều không nhặt.

“Anh bạn, kỹ năng bị động tăng sức mạnh, 800 đồng vàng, người trả phí thủ tục, cần thì ta đưa lên kệ ngay!”

Sau khi dọn dẹp thêm một đợt quái, Tô Mộ nhận được một tin nhắn riêng.

“Đưa lên kệ đi!”

Lắm tiền nhiều cửa, Tô Mộ hoàn toàn không để phí thủ tục vào mắt.

“Được thôi!”

Sau khi đối phương gửi tin nhắn lại, hắn lập tức mở phòng đấu giá, nhìn thấy kỹ năng bị động tăng sức mạnh kia, lập tức mua.

‘Người học Tinh Thông Sức Mạnh!’

‘Tinh Thông Sức Mạnh đã thăng lên cấp S, tăng thêm 200 điểm sức mạnh!’

“Thoải mái rồi!”

Sau khi kéo kỹ năng bị động này lên cấp cao nhất, Tô Mộ nở nụ cười.

Mình coi như là từ pháp sư tứ giác biến thành ngũ giác rồi.

...

Thế giới thực.

Thành phố HZ.

Trong ngõ hẻm, một người ngã trên mặt đất.

Dường như hắn bị vật gì đó bắn trúng, có một vết bỏng lớn ngay ngực, nằm bất động trên mặt đất, không rõ sống chết.

Mà phía trên con hẻm, bất ngờ là một cái CCTV.

“A!”

“Người đâu!”

Theo thời gian trôi qua, có người đi đến con hẻm này, nhìn thấy người kia đang nằm trên mặt đất, lập tức hét lên sợ hãi.

Qua một lúc lâu, một nhóm đặc vụ đến nơi này.

“Không có nhịp tim!”

“Nhìn miệng vết thương, có vẻ như là vết thương do bị nổ.”

Sau khi kiểm tra thi thể trên mặt đất kia, một đặc vụ nói.

“Thử kiểm tra CCTV đi, có lẽ sẽ có manh mối.” Một đặc vụ chỉ CCTV phía trên ngõ hẻm, nói.

“Đã rõ!”

Lập tức có người hành động, đi về phía trung tâm giám sát, để lấy video giám sát.

“Đây là!”

Nhưng ngay sau khi hắn nhìn thấy nội dung của video giám sát, đột nhiên trợn to hai mắt, lộ ra vẻ mặt không thể tin được.

Hắn vội vàng cầm điện thoại lên, gọi một cuộc điện thoại.

“Chuyện gì?” Sau khi kết nối, đặc vụ phía bên kia dò hỏi.

Hắn run rẩy mở miệng, giọng nói đều run rẩy.

“Xảy...xảy ra chuyện lớn rồi!”

“30% rồi!”

Ngoài cửa phó bản Sơn Dương Nhân, Tô Mộ dọn dẹp con quái nhỏ trên đường, giá trị thăng cấp đã đạt đến 30%.

Chỉ cần đánh xong quái trong phó bản, lên cấp tuyệt đối không phải vấn đề.

“Mở phó bản ra!”

Sử dụng đá phù văn mở phó bản ra xong, Tô Mộ vẫn dùng cách đánh giống trước đây.

Đầu tiên dọn dẹp hết đám quái nhỏ phía ngoài cùng, sau đó lập tức cùng lúc tấn công BOSS.

“Băng Sương Phong Bạo!”

“Ám Ảnh Ô Nha!”

Chương 115: Lễ tế Tà Thần

Hai kỹ năng AOE liên tiếp đánh về hướng quái, tốc độ đánh quái lần này hiển nhiên tăng lên không ít.

Trừ hiệu suất mang đến do công kích ma pháp tăng lên, kỹ năng bị động Ma Pháp Bùng Nổ cũng góp nhiều sức.

Bất kể là sát thương mỗi một chiêu Băng Sương Phong Bạo, hay là sát thương mỗi lần dùng Ô Nha, đều có thể kích hoạt đòn độc!

‘Người đánh chết thủ vệ Sơn Dương Nhân!’

‘Người đánh chết Ma Pháp Sư Sơn Dương Nhân!’

‘Người giết tế ti Sơn Dương Nhân!’ “

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần đạt được 1 điểm trí lực!’

‘Giá trị thăng cấp của người đã đầy, lên cấp thành công, toàn bộ thuộc tính tăng thêm 30 điểm!’

Cùng lúc BOSS ngã xuống đất, một ánh hào quang lên cấp hiện lên trên người Tô Mộ, cấp bậc của hắn cũng lên tới cấp 1 nhị giai.

“Vẫn là lên cấp thoải mái!”

Nhìn tất cả thuộc tính cơ sở đều tăng thêm 30 điểm, tinh thần của Tô Mộ rất sảng khoái.

Phần thưởng khi tăng giai nhiều hơn tăng cấp nhiều lắm!

“Hi vọng đủ nguyên liệu!”

Không chút do dự, Tô Mộ bắt đầu nhặt những đồ rơi xuống trên mặt đất.

‘Người đạt được da ma pháp của Sơn Dương Nhân!’

‘Người đạt được chứng minh lên nhị giai của Mục Sư!’

‘Người đạt được trường kiếm Dương Linh!’

‘Người đạt được vật phẩm: Âm Ảnh Bảo Châu!’

...

Đồ rơi ra rất phong phú, trang bị nhất giai rơi ra không ít, chứng minh lên cấp của mục sư cũng xuất hiện.

Nhưng trang bị BOSS rơi xuống lần này rõ ràng sẽ phải ít không nhiều.

‘Trường kiếm Dương Linh: Công kích + 300 lúc công kích mục tiêu, có tỷ lệ kích hoạt dương linh, mỗi lần đánh hồi lượng máu bằng 10% tổn thương công kích! ‘

‘Âm Ảnh Bảo Châu: Có thể nằm trên loại vũ khí pháp trượng, đề cao 5% sát thương của pháp thuật âm ảnh!’

“Cứ cất trước đã!”

Hắn chắc chắn không dùng được thanh kiếm kia rồi, còn viên bảo châu có vẻ không tồi.

Tô Mộ sửa sang lại đồ một chút, mở ra thanh chế tạo may.

Hai bộ phận còn lại của bộ đồ Da Dê, đã đủ nguyên liệu rồi!

‘Người đã làm ra pháp bào Da Dê!’

‘Người đã làm ra miếng bảo vệ chân Da Dê!’

‘Pháp bào Da Dê: Tăng 100 phòng ngự vật lý, 100 điểm phòng ngự ma pháp, 50 điểm trí lực, khi bị tấn công, miễn giảm 5% tổn thương ma pháp, yêu cầu cấp bậc: cấp 8 nhất giai, bộ đồ: 1/5, hiệu quả bộ đồ: tăng 10% công kích ma pháp’

‘Miếng bảo vệ chân Da Dê: thể chất +50, tinh thần +50, yêu cầu cấp bậc: cấp 8 nhất giai’

“Bộ đồ đủ rồi!”

Tô Mộ lập tức thay hai món trang bị này, nóng lòng mở thanh thuộc tính của mình ra.

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: Cấp 1 nhị giai (0/25000)

HP: 5680

MP: 26400

Công kích vật lý cận chiến: 766

Công kích ma pháp: 1958

Phòng ngự vật lý: 668

Phòng ngự ma pháp: 960

Thuộc tính: Sức mạnh 258, thể chất 288 (+80), nhanh nhẹn 258, tinh thần 420 (+240), trí lực 630 (+260)

Trang bị: Pháp trượng Goblin, nhẫn Xương Khô, miếng bảo vệ

chân Da Dê, giày ma pháp Da Dê, miếng bảo vệ tay Da Dê, mũ ma pháp Da Dê, pháp bào Da Dê, dây chuyển của tế ti Sơn Dương Nhân, nhẫn của tế ti Sơn Dương Nhân, huy chương Dũng Sĩ của trấn Bạch Vụ.

“Công kích ma pháp sắp đạt 2000 rồi!”

Sau khi nhìn thấy công kích ma pháp của hắn, hai mắt Tô Mộ mở to.

Bộ đồ Da Dê đúng là đỉnh mà, tăng lên khoảng 180 điểm công kích ma pháp.

“Với thuộc tính bây giờ của ta, chắc không cần sợ tên Tân Đức kia nữa rồi nhỉ?”

Tô Mộ lấy pháp trượng Hồn Cốt ra.

Giờ là lúc tìm ra chân tướng của nơi này rồi!

...

Trong trò chơi Thần Đồ.

“Thêm chút sức, BOSS sắp chết rồi!”

Long Phi đang dẫn dắt đồng đạo tinh anh vây công pháp sư Xương Khô.

“Mọi người cố gắng lên nào!”

Mắt thấy pháp sư Xương Khô chỉ còn lại chút lượng máu cuối cùng, tất cả mọi người đều dồn hết sức lực.

Cuối cùng, pháp sư Xương Khô ngã trên mặt đất.

“Thật tốt quá!”

“Cuối cùng cũng qua phó bản này rồi!”

“Bây giờ có thể nghỉ ngơi rồi!”

Bên trong Động Xương Khô, tiếng hoan hô vang lên.

Một pháp sư đi tới bên cạnh Long Phi, vẻ mặt tươi cười lên tiếng: “Trang bị BOSS này rơi ra, ta dùng trước nhé!”

Long Phi vừa định trả lời, kênh chat riêng đột nhiên vang lên không ngừng.

Hắn mở ra kênh chat riêng, thấy nội dung mà bên kia gửi tới, nụ cười trên mặt liền tắt.

“Có chuyện gì vậy?”

Pháp sư thấy thế, lập tức nhú mày.

“Thành phố HZ gặp chuyện không may, có người chết rồi.” Long Phi đáp lại, sắc mặt khó coi.

“Á!” Pháp sư sửng sốt một chút, lập tức nói: “Chuyện này không tới phiên chúng ta quản chứ?”

“Vốn là không tới phiên chúng ta quản, nhưng căn cứ theo camera giám sát ở hiện trường, người tình nghi rất có thể là Tô Pháp Thần!” Long Phi cười khổ nói.

“Cái gì?”

Pháp sư nghe thấy lời như thế, rống lên theo bản năng.

Nghe tiếng rống này của hắn, toàn bộ những người bên cạnh đều nhìn về phía hắn.

“Liễu đội trưởng trưởng, không sao chứ?”

“Liễu đội trưởng trưởng, giải quyết xong BOSS, hưng phấn quá hả?”

Mấy người lại cũng hòa theo nói.

Pháp sư được gọi là Liễu đội trưởng lại không có tâm trạng đùa giỡn, liên tục khoát tay, nhìn Long Phi với sắc mặt nghiêm túc: “Chắc chắn không?”

“Còn chưa chắc chắn, ta lại có việc bận rồi, người phải quản lý tốt

đội ngũ cho ta đó!” Long Phi lắc đầu, vỗ bả vai pháp sư.

...

Trung tâm tế đàn Sơn Dương Nhân.

Tô Mộ đứng trước một đồng xương cốt, tay nắm chặt Pháp trượng Hồn Cốt.

“Chắc là sẽ triệu hồi ra BOSS ẩn gì đó nhỉ?”

“Lá Chấn Ma Pháp!”

Để ổn thoả, Tô Mộ trực tiếp cho mình một Lá Chấn Ma Pháp.

Bây giờ hắn đã có được hai vạn hơn sáu ngàn lượng mana, với Huyết Mạch Pháp Thần thêm vào, trị số Lá Chấn Ma Pháp đã gần 40000 điểm!

“Năng Lượng Thức Tỉnh!”

Không vội vã mở ra, Tô Mộ bắt đầu hồi mana.

Thời gian một phút đồng hồ của Năng Lượng Thức Tỉnh kết thúc, hắn lại sử dụng lần nữa, tiếp theo từ từ đặt pháp trượng Hồn Cốt vào lỗ tròn giữa đồng xương cốt kia.

Một giây sau, năng lượng màu đen đột nhiên tuôn ra xung quanh đồng xương cốt, bắt đầu tụ lại về hướng trung tâm đồng xương.

Tô Mộ thấy thế, nhanh chóng lui về phía sau, cách xa một khoảng cách nhất định.

Đúng lúc này, huy chương Dũng Sĩ của trấn Bạch Vũ mà hắn đeo đột nhiên toả ra ánh sáng lóng lánh.

Không đợi hắn kịp phản ứng, tia sáng này ngưng tụ thành một cánh cửa truyền tống.

Chương 116: Chinh phạt chó săn của Tà Thần.

Một tiếng “Bụp” vang lên, hai bóng người xuyên qua cánh cửa truyền tống, đến nơi này.

“Thật tốt quá, quả nhiên giống như ta nghĩ, đây là nghi thức tế lễ Tà Thần!” Một âm thanh điên cuồng vang lên.

“Tân Đức, chẳng lẽ người định dùng linh hồn của mình hiến tế cho Tà Thần? Người muốn trở thành pháp sư sa đọa sao?” Một âm thanh run rẩy khác cũng vang lên.

“Là bọn họ!”

Tô Mộ nhìn hai người trước mắt, vẻ mặt lại không hề kinh ngạc.

Hắn đã sớm đoán được Tân Đức muốn gây sự. Điều làm cho hắn ngoài ý muốn chính là pháp sư n Thái vẫn sống.

“Pháp sư n Thái!”

NPC này liên quan đến nhiệm vụ của mình, Tô Mộ vội vàng kêu gọi hắn.

“Nhà thám hiểm dũng cảm, Tân Đức phản bội trấn Bạch Vụ, hắn dùng ma pháp giam cầm ta, người phải ngăn cản hắn lại!” n Thái nghe thấy tiếng la lên của Tô Mộ, bèn rống lên giống như tìm được cứu tinh.

“Ha hả!” Không đợi Tô Mộ đáp lại, Tân Đức phát ra giọng cười khinh bỉ: “Không có ai có thể ngăn cản ta!”

Nói đến đây, nhoáng một cái, Tân Đức đột nhiên xuất hiện bên cạnh pháp trượng Hồn Cốt.

“Asivo Damia!”

Hắn rầm rì trong miệng mấy câu chú ngữ khó hiểu, gương mặt tràn đầy vẻ hưng phấn bệnh hoạn.

“Hỡi Tà Thần cao quý, ta bằng lòng trở thành nô lệ của người!”

Lại là một tiếng la lên, năng lượng màu đen hội tụ ở trên tế đàn

giống như vòi nước vừa được mở, điên cuồng chạy vào cơ thể Tân Đức.

Trong quá trình này, nửa bên mặt của Tân Đức bắt đầu phát sinh biến hóa, trở nên cực kỳ dữ tợn!

Nửa mặt kia chắc chắn không thể là mặt của con người!

Con mắt trên nửa gương mặt kia của Tân Đức còn bị màu đen quái dị bao trùm.

“Phích Lịch Lôi Quang!” Tô Mộ cũng phản ứng lại, khởi động lôi kích hướng về phía Tân Đức.

Trong nháy mắt ngay khi lôi điện rơi xuống, những năng lượng màu đen ngưng tụ thành một lá chắn trên đỉnh đầu Tân Đức.

Lôi quang bị chặn lại!

“Không có tác dụng ư?”

Tô Mộ nhìn lá chắn màu đen, mày nhíu chặt.

Lượng mana của hắn vẫn còn đầy, hoàn toàn có thể tiếp tục phát động công kích sét đánh.

Chẳng qua trong mắt hắn, Tân Đức không phải trong trạng thái ‘chữ đỏ’, hắn cũng không nhìn thấy lượng máu cùng thuộc tính của Tân Đức.

“Đợi một chút xem sao!”

Kiểm chế xúc động muốn tấn công, Tô Mộ nhìn chăm chăm sự biến hóa của Tân Đức.

Không có gì bất ngờ xảy ra, người này chính là đại BOSS rồi.

Nhìn từ khí thế phát ra trên người hắn, ít nhất là BOSS nhị giai.

“BOSS pháp sư mà thôi, có gì mà sợ chứ!”

Sắc mặt Tô Mộ hết sức bình tĩnh.

Nếu tên Tân Đức này là một BOSS nghề nghiệp khác, có lẽ hẳn còn có thể sợ một chút.

“Tân Đức, người là kẻ phản bội!”

Đúng lúc này, n Thái phát ra tiếng gầm thét.

So với sự bình tĩnh của Tô Mộ, biểu cảm của hắn ngoài sự sợ hãi, còn có tức giận.

Tân Đức không để ý đến sự kêu gào của hắn, cả người đắm chìm trong năng lượng màu đen kia, rồi nở một nụ cười dữ tợn.

“Cho dù ta chết, cũng sẽ không để người đạt được mục đích!”

n Thái siết chặt nắm đấm, môi cũng cắn ra máu.

Cùng lúc hắn nói ra lời này, một nguồn năng lượng mạnh mẽ phun trào ra từ trên người hắn.

Lá chắn giam cầm hắn trong phút chốc bị phá vỡ.

Ánh sáng màu xanh mạnh mẽ hơn tiếp tục phát ra trên người n Thái, cả người hắn lơ lửng giữa không trung.

“Ta trả giá bằng sinh mệnh của, hãy thức tỉnh đi, Đại Địa Chi Linh!”

Ngay sau đó, mặt đất xuất hiện vết rạn nứt, một vài hòn đá trôi lơ lửng đến, bao trùm lên trên người n Thái.

Chỉ trong thời gian vài giây, hắn biến thành người đá khổng lồ thân cao ba mét!

Người đá khổng lồ giơ cánh tay đá cường tráng lên, đánh mạnh một quyền về phía Tân Đức.

Đám năng lực màu đen kia lập tức ngưng tụ thành một tấm lá chắn trước người Tân Đức.

“Phanh!”

Tiếng va đập vang lên, tấm chắn màu đen xuất hiện một vài vết

nứt.

Người đá khổng lồ không hề ngừng tay, lại xuất quyền lần nữa.

“Ầm!”

Lại là một tiếng va đập, năng lượng màu đen có phần không chịu nổi rồi.

“n Thái, tại sao ngươi muốn ngăn cản ta!” Tân Đức cũng không nhìn nổi nữa, gào lên cuồng loạn.

Song Người đá khổng lồ do n Thái hóa thân thành hiển nhiên không có cách nào trả lời, tiếp tục phát động công kích!

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Một bên khác, Tô Mộ đang xem cuộc vui cũng thử dò xét phát động công kích.

“Ầm!”

Lực chú ý của năng lượng màu đen đều ở trên thân người đá khổng lồ, hiển nhiên không để ý tia sét này.

-1!

Tân Đức bị tia sét đánh trúng, hiện ra 1 điểm tổn thương khiến Tô Mộ cứng lưỡi.

“Cái quỷ gì vậy?”

Tô Mộ không biết nên nói gì nữa.

Công kích ma pháp nhân với kỹ năng lôi quang của hắn bây giờ, sắp đạt tới 20000 điểm sát thương rồi đó!

Phòng ngự ma pháp của Tân Đức tuyệt đối không thể đến 20000 điểm.

“Nói như vậy, trước khi hắn biến thành bên địch thì công kích của ta không có cách nào tạo thành sát thương đối với hắn?”

Ngay sau đó, Tô Mộ đã hiểu ra.

Cảnh tượng trước mắt tương tự với tình tiết trong trò chơi..., sự can thiệp của hắn không có tác dụng gì.

Trong trận đấu, dưới thế tấn công mãnh liệt của người đá khổng lồ, năng lượng màu đen càng ngày càng yếu.

“Cái tên đáng ghét nhà người!”

Tân Đức cắn răng nghiêng lợi hét lên, một cánh cửa truyền tống đột nhiên xuất hiện sau lưng hắn.

Một giây sau, hắn rút ra pháp trượng Hồn Cốt trên tế đàn, bước chân vào trong cánh cửa truyền tống.

Trên tế đàn Sơn Dương Nhân, những năng lượng màu đen kia thoáng cái cũng biến mất.

“Chạy rồi à?”

Tô Mộ nhìn Tân Đức biến mất, có chút không kịp phản ứng.

Tên này cũng nhát quá đi?

Cùng lúc đó, người đá khổng lồ thoáng cái đã gục trên mặt đất.

“Nhà thám hiểm dũng cảm!”

n Thái nằm ở trên đồng đá, giọng nói cực kỳ suy yếu.

Tô Mộ bước nhanh tiến đến, muốn đỡ n Thái dậy.

“Không cần, sinh mệnh của ta đã đi đến điểm cuối rồi!” n Thái lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, thoạt nhìn không giống người sắp chết chút nào.

“Tân Đức chính là người cấu kết với Thực Thi Ma.”

“Vừa rồi nghi thức bị ta cắt đứt nên hắn vẫn chưa thật sự trở thành pháp sư sa đoạ, ta hi vọng người có thể giết hắn trước khi hắn trở thành pháp sư sa đoạ!” n Thái nói với vẻ mặt cầu khẩn.

‘Có nhận nhiệm vụ tuyển chính: “Đánh chết Tân Đức” hay không?’

“Ta biết rồi!”

Chương 117: Chinh phạt chó săn của Tà Thần. (2)

Tô Mộ không hề do dự, lập tức nhận nhiệm vụ này.

“Với thực lực bây giờ của người, vẫn chưa đủ để đối phó Tân Đức, lúc trước ta bảo người thu thập quặng ma tinh, người đã thu thập được chưa?” n Thái lên tiếng lần nữa.

“Thu thập được rồi!” Tô Mộ gật đầu nói.

“Khụ khụ!” n Thái phát ra tiếng ho khan kịch liệt, khoe miệng lại càng tuôn ra không ít máu tươi.

Hắn cố nhịn rồi lên tiếng: “Phía sau phòng làm việc của ta có một phòng thí nghiệm, chỉ cần người bỏ quặng ma tinh vào trong máy luyện kim, là có thể nhận được thuốc ma pháp mạnh mẽ, nó có thể giúp người đánh bại Tân Đức!”

“Được!” Tô Mộ đáp lại nói.

“Cuối cùng, trước khi chết, ta sẽ truyền thụ một kỹ năng ma pháp cho người!”

Ánh mắt n Thái bắt đầu tan rã.

Hắn phát ra lời nói yếu ớt, đồng thời một luồng năng lượng pháp thuật yếu ớt hiện ra trước mắt Tô Mộ, sắp xếp thành một cái công thức ma pháp.

‘Có học kỹ năng: Vòng Tử Trường Trọng Lực hay không?’

“Học!”

Tô Mộ quyết đoán lựa chọn học. Cũng đúng lúc này, n Thái nhắm hai mắt lại.

Cơ thể của hắn từ từ biến thành bụi, dần dần biến mất.

Biểu cảm của Tô Mộ có hơi phức tạp.

Nội dung kịch bản này thật sự làm cho hắn vô cùng ngoài ý muốn.

Hắn nhìn về phía kỹ năng kia.

“Thăng lên cấp max!”

‘Vùng Từ Trường Trọng Lực thành công thăng cấp làm (cấp SSS)’

‘Vùng Từ Trường Trọng Lực (cấp SSS): Tiêu hao một ngàn điểm lượng mana, triệu hồi trọng lực, khiến cho kẻ địch không thể nhúc nhích trong phạm vi 200 mét quanh người (trí lực càng cao, cường độ Vùng Từ Trường Trọng Lực càng cao), kéo dài 20 giây, thời gian cooldown 3 phút đồng hồ.’

“Kỹ năng khống chế trong phạm vi lớn?”

Kỹ năng này không có sức sát thương, nhưng hiệu quả lại làm cho Tô Mộ vui mừng.

Hiệu quả khống chế kéo dài 20 giây, mặc dù không phải là choáng, cũng có trợ giúp rất lớn rồi!

...

Thế giới thực tế.

Một đoạn video đột nhiên được lan truyền nhanh chóng ở các trang cộng đồng, diễn đàn lớn.

“Móa, người trong video này không phải là Tô Pháp Thần à?”

“Tô Pháp Thần lại dám gây án trong thực tế?”

“Nhất định phải nghiêm trị, không thể bỏ qua!”

Ngay sau đó, một luồng dư luận mới nổi lên trên mạng.

Dư luận lần này không giống lúc trước.

Chuyện liên quan đến mạng người, dư luận đã đạt đến trình độ không thể ngăn chặn.

“Gọi Tô Pháp Thần ra đây trả lời, nếu không lấy ra được bằng chứng không có mặt ở hiện trường, nhất định phải đền mạng!”

“Loại người có thực lực nhưng không tuân thủ quy tắc này, không xứng đáng được sống!”

“Nhất định phải bắt hung thủ đền tội!”

Chỉ trong mấy giờ ngắn ngủn, Tô Mộ nghiễm nhiên trở thành “Hung thủ”- người bị mọi người dùng ngón bút nhắm tới!

Ngay cả những người ngày thường lấy danh nghĩa fan cứng của “Tô Pháp Thần”, lúc này cũng không dám lộ mặt nói chuyện thay Tô Pháp Thần.

Trên mạng xuất hiện tình huống nghiêng về một bên.

Thậm chí có người chạy tới thế giới trò chơi, dắt mũi mọi người.

“Tên hung thủ giết người Tô Pháp Thần này, mau ra đây nhận tội!”

“Tô Pháp Thần, trốn tránh là không có đường thoát đâu!”

Kênh chat của Hoa quốc tức thì bị những bình luận như vậy xâm chiếm.

Mũi nhọn của tất cả mọi người đều hướng vào Tô Mộ!

Nhưng đúng lúc kênh chat bị xâm chiếm, thông báo cuộn đột nhiên xuất hiện.

‘Người chơi Tô Mộ gây ra sự kiện đặc biệt, trấn Bạch Vực đang trong trạng thái đối địch với tất cả người chơi!’

‘Người chơi khu vực Trấn Bạch Vực mở ra nhiệm vụ tuyển chính với nội dung kịch bản: Chinh phạt chó săn của Tà Thần! Người tham dự sẽ đạt được phần thưởng hậu hĩnh!’

Thông báo này vừa ra, tin tức xâm chiếm kênh chat bị phá hỏng

trong nháy mắt.

“Mẹ kiếp, nội dung nhiệm vụ tuyển chính của trấn Bạch Vực ư? Đây là giai đoạn thứ hai của nhiệm vụ tuyển chính sao?”

“Móa, Tân Thủ thôn chúng ta còn chưa qua được giai đoạn thứ nhất của nhiệm vụ tuyển chính, vậy mà hắn đã mở ra giai đoạn thứ hai của nhiệm vụ tuyển chính rồi?”

“Phần thưởng hậu hĩnh? Hậu hĩnh đến mức nào, trấn Bạch Vực ở đâu vậy, ai có thể đưa ta đi không?”

“Ta đột nhiên phát hiện ra một điểm mù. Tô Pháp Thần vẫn đang làm nhiệm vụ tuyển chính phải không? Còn có thời gian rồi đi động thủ sao? Còn ngơ ngẩn đến mức bị camera giám sát quay được?”

Thông báo này cũng làm cho những người không dám ra mặt nói chuyện thay Tô Mộ trước đó xông ra.

Sau một vài phân tích, đám người trên mạng cũng từ từ khôi phục lý trí.

Mặc dù vẫn còn có người cảm thấy hung thủ chính là Tô Pháp Thần, bình luận cũng không dễ dàng bị dẫn dắt nữa rồi!

Thế giới hiện thực.

Hiện trường phát hiện vụ án thành phố HZ.

Một người đàn ông có vóc người cao gầy mặc áo gió màu đen, đeo kính đen đang điều tra.

“Mặc dù che dấu vô cùng tốt, nhưng vẫn bị ta phát hiện!”

Khóe miệng của hắn nở nụ cười, ánh mắt sâu thẳm, không biết đang tính toán điều gì.

...

Game Thần Đồ.

Tô Mộ đứng ở vị trí cách trấn Bạch Vụ một cây số, mở ra hai kỹ năng Mắt Ưng và Góc Nhìn Ma Pháp.

“Cả trấn đều bị khống chế!”

Dưới Góc Nhìn Ma Pháp, toàn bộ vùng quanh trấn bị năng lượng màu đen bao phủ sự sống.

Những tên kia đều là vệ binh của thị trấn, hiển nhiên họ đã bị khống chế bởi ma pháp của Tân Đức.

“Ở vị trí này, trong tình huống không thể nhìn thấy Tân Đức, ta phải tiến vào trong trấn!”

Trấn Bạch Vụ rất lớn, phía ngoài không có cách nào để quan sát được nơi ở trưởng trấn ở trung tâm thị trấn, Tô Mộ hít một hơi sâu, chuẩn bị ra tay.

Tuy nói sự kiện đặc biệt lần này là sự kiện tập thể, nhưng trên khu vực trấn Bạch Vụ này, ngoại trừ mình ra thì còn người chơi nào nữa đâu?

Nhiệm vụ tuyến chính này, mình chỉ có thể hoàn thành một mình!

Ở thời điểm Tô Mộ chuẩn bị ra tay, một nhắc nhở hiện ra.

“Người dân trong trấn Bạch Vụ vô tội, bọn họ chẳng qua chỉ bị Tân Đức dùng ma pháp tà ác khống chế thôi. Chỉ cần đánh chết Tân Đức, ma pháp trên người bọn họ cũng sẽ bị xua tan, xin mời cố hết sức để giải cứu nhiều người dân nhất.”

“Được rồi!”

Nhắc nhở này khiến cho Tô Mộ bĩu môi, hẳn vốn có dự định coi NPC là quái nhỏ từ đầu luôn để AOE.

Khung nhiệm vụ của hắn xuất hiện một ô chữ giết nhằm NPC 0/20, nhiệm vụ sẽ thất bại.

“Nếu không thể đánh chính diện vào, vậy chỉ có thể lén vào!”

Chương 118: Thuộc cường hoá ma lực

Tô Mộ cũng không còn giữ dự định trực tiếp tấn công bằng sức mạnh.

Mặc dù chỗ đứng của những NPC kia không phải quá dày đặc, nhưng nếu mình ra tay bằng mấy kỹ năng AOE, hai mươi NPC sẽ bị giết chết trong một phút đồng hồ.

“Chớp Nhoáng!”

Trong trạng thái mở ra Mắt Ưng cùng Góc Nhìn Ma Pháp, Tô Mộ tìm một vị trí không có ai, sử dụng Chớp Nhoáng vượt qua không gian, đi tới trong trấn Bạch Vụ nháy mắt.

Hắn ở trong trấn Bạch Vụ nhiều ngày như vậy, vô cùng quen thuộc nơi này.

“Tàng Hình!”

“Nhanh Chóng!”

Sau khi cùng lúc mở ra hai kỹ năng, Tô Mộ sải bước chạy nhanh về hướng hiệp hội pháp sư.

Trấn Bạch Vụ rất lớn, mặc dù số lượng NPC cũng không ít, nhưng không thể gác ở tất cả vị trí.

Dọc theo con đường, Tô Mộ đi chỉ gặp phải hai đội vệ binh tuần tra.

Ở dưới trạng thái ẩn thân, những vệ binh này không phát hiện ra hắn.

“Nơi này phòng thủ nghiêm ngặt như vậy sao?”

Sau khi tới hiệp hội pháp sư thành công, Tô Mộ nhìn vệ binh với trợn địa sẵn sàng đón quân địch ở phía ngoài, và một vài pháp sư hai mắt đã bị che mờ bởi hắc ám, nhướn mày.

Những pháp sư kia mình đã từng gặp, trong đó còn có pháp sư già thăng cấp cho mình.

Thực lực của bọn họ cũng không yếu, mặc dù không đạt tới cấp bậc BOSS nhưng ít ra còn mạnh hơn quái vật tinh anh.

“Tàng Hình đi vào thôi!”

Không biết tình huống bên trong như thế nào, Tô Mộ cũng không dám dùng Chớp Nhoáng tùy tiện.

Ở trạng thái tăng tốc của Mau Lẹ, thời gian Tàng Hình ba mươi giây đã đủ cho mình tiến vào phòng làm việc của n Thái rồi.

Trong trạng thái Tàng Hình, Tô Mộ bước nhanh chạy về phía cửa chính của hiệp hội pháp sư, bước chân chậm lại khi đến vị trí cửa vào vì sợ bị những NPC kia phát hiện.

Kỹ năng Tàng Hình level max, hơn nữa cấp bậc của mình cũng cao hơn so với những NPC này, hẳn đi vào rất nhẹ nhàng.

“Cửa bị khóa lại rồi!”

Đi tới bên ngoài phòng làm việc của n Thái, cửa ở trạng thái khoá.

Tô Mộ quyết đoán dùng Chớp Nhoáng một cái.

Trong phòng không có người khác.

Hắn lập tức bắt đầu tìm kiếm phòng luyện kim mà n Thái nhắc tới.

Ngay sau đó, hắn phát hiện cửa ngầm trên tủ sách ở phòng làm việc.

“Đùa à, giàu có như vậy sao?”

Đẩy cửa ngầm ra, một cái phòng luyện kim có đầy đủ dụng cụ xuất hiện ở trước mắt Tô Mộ.

Trên bàn bày đầy bình bình lọ lọ, bên trên còn có một ít chú ngữ và công thức ma pháp.

Tô Mộ có thuật luyện kim cấp Đại sư, vừa liếc thấy đã hiểu những công thức kia.

“Có muốn nắm giữ: Thuốc cường hoá ma lực không?”

Một nhắc nhở cũng hiện ra theo.

“Chắc chắn là phải học tập rồi!”

Tô Mộ không khách sáo một chút nào, thanh kỹ năng luyện kim cũng có thêm một cái luyện chế thuốc.

“Thuốc cường hoá ma lực: Sau khi sử dụng tăng 30% công kích ma pháp, thời gian kéo dài 1 phút đồng hồ, thời gian cooldown 5 phút đồng hồ. Yêu cầu: cổ Ma Lực x10, hoa Pháp Kế x10, ma tinh cường hoá x5, quặng ma tinh X5 “

“Thuốc này được phết!”

Sau khi thấy tác dụng của thuốc này, Tô Mộ kêu thầm tặc.

Tăng lên 30% công kích ma pháp trong 1 phút đồng hồ là mức cường hoá khổng lồ đối với bất cứ pháp sư nào.

“Nhưng nguyên liệu chế tạo thuốc này không dễ kiếm!”

Chẳng qua thấy được yêu cầu nguyên liệu thì Tô Mộ nhú mày.

Ngoại trừ quặng ma tinh, những thứ khác mình chưa từng thấy.

Điều tốt là hẳn là n Thái đã tập hợp đủ những tài liệu này.

Hắn đi tới bên cạnh dụng cụ luyện kim, thả mười quặng ma tinh trong tay vào.

Chỉ chốc lát, trên quặng ma tinh tản mát ra một luồng ánh sáng như thể cung cấp nhiên liệu cho cả bộ dụng cụ luyện kim.

Sau một thời gian ngắn, hai bình thủy tinh trên dụng cụ luyện kim chứa đầy chất lỏng màu lam nhạt.

“Người đạt được thuốc cường hoá ma lực”

Có hai chai được tề trong tay, Tô Mộ nở ra nụ cười.

Có thứ này, mình có nắm chắc hơn khi đối phó với Tân Đức rồi!

...

Tân Thủ thôn số 9527.

Trên đường lớn phía Tây, một nhóm người đang dọn dẹp quái nhỏ nhất giai.

Mấy chục người bọn họ vây quanh tấn công một con quái nhỏ, một đám người cực kỳ thận trọng.

Thủ lĩnh của đám người kia không phải ai khác mà chính là Hứa Thế Kiệt.

“Phải chạy tới trước khi nhiệm vụ tuyển chính ở trấn Bạch Vụ được hoàn thành, như vậy thì chúng ta có thể được chia phần thưởng!”

Sau khi nhiệm vụ tuyển chính ở trấn Bạch Vụ xuất hiện, hẳn rất cực cũng nhận ra.

Tại sao bọn họ không nhận được nhiệm vụ tuyển chính ở Tân Thủ thôn?

Bởi vì nhiệm vụ tuyển chính ở Tân Thủ thôn này của bọn họ đã được hoàn thành rồi!

Nói cách khác, chỉ cần bọn họ có thể dọn dẹp hết quái nhỏ trên đường đi thông đến trấn Bạch Vụ là bọn họ có thể tới được trấn Bạch Vụ rồi!

Nhìn ghi chú “phần thưởng phong phú” trên thông báo thì sao Hứa Thế Kiệt có thể kiềm chế được?

“Hứa thiếu gia, chẳng lẽ tên pháp sư mà chúng ta đối phó lúc trước chính là Tô Pháp Thần sao?” Đột nhiên có cấp dưới nghĩ đến điều gì, thấp thỏm lên tiếng.

Nếu có ai có thể hoàn thành nhiệm vụ tuyển chính ở Tân Thủ thôn, chỉ e cũng chỉ có Tô Pháp Thần thôi.

“Ta cảm thấy là không phải đâu? Tên kia là một kẻ đi một mình mà.” Có người bác bỏ.

“Nếu thằng nhóc kia thật sự tìm được phương pháp luyện cấp gì,

hoàn thành nhiệm vụ tuyển chính một mình cũng không có gì khó khăn, đúng không?” Lại có người cất giọng nói.

“Hình như đúng là như vậy thật, lúc trước chính tên kia chạy đi khu quái vật cao cấp một mình, sau đó hai ngày sau đã không nhìn thấy hắn đâu, hiển nhiên là đi trấn Bạch Vụ!”

“Nếu có thể biết phương pháp luyện cấp của hắn thì không phải là chúng ta cũng có thể quật khởi rồi sao?”

Mọi người càng thảo luận càng hăng hái.

Nếu như bọn họ thật sự có thể biết rõ bí mật thăng cấp của “Tô Pháp Thần”, vậy thì chẳng phải có “Triệu pháp thần” “Lý chiến thần” “Vương cung thần” dễ như trở bàn tay?

Nghe bọn họ nói, trông mắt của Hứa Thế Kiệt dần dần trở nên sâu thẳm!

“Tên Tân Đức này đúng là sợ chết!”

Trấn Bạch Vụ, nơi ở của trưởng trấn.

Tô Mộ nhìn vệ binh phòng thủ phía bên ngoài, mặt tỏ vẻ không biết làm sao.

Hiển nhiên số lượng những vệ binh kia vượt qua hai mươi.

Chương 119: Hồi đầy sao?

Một khi mình phát động tiến công đối với Tân Đức, đám người này tuyệt đối sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

“Ta thật sự muốn giết chết các người!”

Tô Mộ cố hết sức nén xúc động dùng Băng Sương Phong Bạo với những vệ binh kia, mở ra hai kỹ năng Tàng Hình cùng Mau Lẹ.

Trong trạng thái ẩn thân, hắn bước chân rất nhẹ nhàng vào chỗ ở của Tân Đức.

So sánh với sự đề phòng nghiêm ngặt phía ngoài, chỗ ở bên trong không có một bóng người.

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

Tô Mộ mở ra Góc Nhìn Ma Pháp, quan sát tình huống trong phòng.

“Tìm được rồi!”

Tân Đức đang ngồi trong một căn phòng ở trên tầng.

Tô Mộ đi nhẹ bước chân hướng lên tầng.

“Người nào?”

Vào thời điểm hần lên tầng, Tân Đức đột nhiên mở miệng hô lên.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ không khẩn trương một chút nào, trực tiếp dùng Chớp Nhoáng, xuất hiện ở phía sau Tân Đức.

“Đánh Choáng!”

Hần giơ pháp trượng lên gõ xuống về phía đầu của Tân Đức.

Một giây sau, đỉnh đầu Tân Đức lập tức xuất hiện một ký hiệu bị choáng, thời gian là 10 giây.

Cùng lúc đó, Tô Mộ cũng thấy thuộc tính của tên này.

“Tân Đức (BOSS đặc biệt)”

Cấp bậc: Cấp 1 Nhị giai

HP: 78968/80000

Công kích ma pháp: 2200

Phòng ngự vật lý: 500

Phòng ngự ma pháp: 1000

Khả năng miễn dịch ma pháp 30%

Kỹ năng: Không biết!

“Máu cao như vậy sao?”

Sau khi thấy thanh HP của Tân Đức, Tô Mộ bĩu môi.

Đối với một pháp sư, thanh máu của người này thật sự có hơi nhiều.

“Nghĩ kỹ năng tiếp theo một chút!”

Thời gian Đánh Choáng còn bảy tám giây, Tô Mộ sờ lên cằm suy nghĩ.

“Có thể khống chế đến chết sao?”

Hắn nhìn về phía các kỹ năng loại khống chế của mình.

Ở trong phòng nhỏ hẹp này, Tân Đức nhất định không tránh thoát được.

“Dùng một phát Phích Lịch Lôi Quang trước đi!”

Tô Mộ cũng không rối rắm, trực tiếp sử dụng kỹ năng DPS đơn mục tiêu cao nhất của chính mình.

Về phần hai chai thuốc cường hoá ma lực kia?

Hắn thật sự không định lãng phí chúng ở trên người Tân Đức.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

-13006!

Một con số tổn thương cực kỳ to hiện ra từ trên đầu Tân Đức, cũng làm cho hắn thoát khỏi trạng thái bị choáng của chiêu Đánh Choáng.

“Tên hèn hạ không biết xấu hổ nào dám đánh lén ta!”

Tân Đức vừa tỉnh lại hỗn hển hô to.

“Kidney shot!”

Nhưng hắn vừa dứt lời, đỉnh đầu Tân Đức lại xuất hiện một cái ký hiệu bị choáng.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

-13006!

Thời gian bị choáng rất ngắn lần này. Sau khi Tân Đức khôi phục, sắc mặt hắn xanh mét, hai con mắt tức giận nhìn chằm chằm vào Tô Mộ.

“Xung Kích!”

“Phích Lịch Lôi Quang!”

“Cuồng Phủ Chấn!”

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Tô Mộ cũng không khách khí một chút nào, tất cả những kỹ năng có hiệu ứng khống chế đều xông về hướng trên người Tân Đức cùng một lúc.

Nhưng hắn cũng không sở hữu nhiều kỹ năng khống chế. Mỗi chiêu đánh vào trên người Tân Đức nhiều nhất chỉ có thể làm hắn bị choáng 1 giây, miễn cưỡng có thể nối tiếp dùng thêm một phát Phích Lịch Lôi Quang.

“Người sẽ phải trả giá thật nhiều!”

Sau khi kết thúc khống chế, lượng máu của Tân Đức bị đánh mất một nửa, miệng hắn nói ra lời độc ác, một luồng năng lượng nổi lên trên người.

“Muốn chạy?”

Tô Mộ vô cùng quen thuộc với luồng năng lượng này, đây là kỹ năng Chớp Nhoáng.

Dù gì cũng không thể để cho Tân Đức chạy, ánh mắt của Tô Mộ

chuyển hướng đến kỹ năng trào phúng của chiến sĩ.

“Trào Phúng!”

Mặc kệ nó có tác dụng hay vô dụng, hấn sử dụng hướng về phía Tân Đức.

Một giây sau, Chóp Nhoáng của Tân Đức bị cắt đứt, hấn giơ lên pháp trượng xương trong tay gõ về hướng Tô Mộ.

-1!

Một con số tổn thương cũng hiện ra từ Tô Mộ trên đầu.

“Tại sao lại có hơi buồn cười vậy!”

Nhìn cảnh tượng Tân Đức dùng trượng gõ vào mình, Tô Mộ không nhìn được bật cười lên.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Chẳng qua cười thì cười, nhưng thừa dịp Tân Đức trúng Trào Phúng, hấn cũng không quên công kích.

“Người còn là một pháp sư sao?”

Sau khi thời gian Trào Phúng kết thúc, Tân Đức cũng không biết làm sao, thốt ra câu hỏi vô cùng tức giận.

Từ sau khi hấn nhìn thấy Tô Mộ, thời gian tĩnh táo không vượt qua 3 giây, nhà thám hiểm mặc trang phục pháp sư trước mắt này hoàn toàn phá vỡ nhận thức đối với nghề nghiệp của hấn.

“Đương nhiên ta là một pháp sư rồi” Tô Mộ thản nhiên trả lời vấn đề này.

Nhưng Tân Đức không có ý định tiếp tục dây dưa cùng Tô Mộ. Lượng máu của hấn thật sự giảm xuống quá nhanh, nếu tiếp tục ở trong phòng này thì sớm muộn cũng bị Tô Mộ giết chết!

Hấn sử dụng kỹ năng Chóp Nhoáng lần nữa, biến mất ở trong phòng.

“Mắt Ưng!”

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

Tô Mộ vội vàng mở ra kỹ năng tầm nhìn tìm kiếm tung tích của Tân Đức.

“Ở bên ngoài?”

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ Chớp Nhoáng một cái đi đến phía ngoài sân.

“Hắc Ám Trói Buộc!”

Đúng lúc này, đột nhiên trên người Tân Đức bay ra một luồng năng lượng màu đen bao vây về hướng Tô Mộ.

-1720!

Một con số tổn thương không nhỏ xuất hiện ở trên đầu Tô Mộ, đồng thời những năng lượng màu đen kia còn trói buộc Tô Mộ ngay tại chỗ.

“Người bị giam cầm, kéo dài 10 giây”

“Á!”

Điều này là việc Tô Mộ chưa nghĩ tới.

Mới vừa rồi trong phòng chính mình khống chế Tân Đức lâu như vậy, không ngờ tới đã bị Tân Đức khống chế trong chớp mắt.

“Lên cho ta!”

Sau khi Tân Đức khống chế Tô Mộ, hô lớn lên.

Ngay sau đó, một đám vệ binh bên ngoài kia xông về hướng Tô Mộ.

“Vùng Từ Vùng Từ Trường Trọng Lực!”

Trong trạng thái giam cầm, Tô Mộ không có cách nào để nhúc

nhích, nhưng có thể sử dụng kỹ năng.

Hắn trực tiếp sử dụng kỹ năng khống chế phạm vi lớn Vùng Từ Vùng Từ Trường Trọng Lực.

Trong nháy mắt, những vệ binh kia không có cách nào nhúc nhích giống như rơi vào vũng bùn.

“Đây là chiêu thức của n Thái?” Tân Đức cũng phải chịu ảnh hưởng, cau mày mở miệng hỏi.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Một luồng lôi điện sét đánh trả lời hắn.

“Khiên Hắc Ám!”

Tân Đức vội vàng giơ lên pháp trường, ngay lúc đó một tấm khiên màu đen hiển hiện trên đỉnh đầu của hắn ngăn được sét.

Nếu lại bị trúng một chiêu kia, tính ra lượng máu của hắn chỉ còn lại con số hàng đơn vị.

“Nhà thám hiểm, ta không thể không thừa nhận thực lực của người vượt qua sức tưởng tượng của ta.” Ánh mắt Tân Đức nhìn về phía Tô Mộ hoàn toàn thay đổi.

Chương 120: Nương tựa Tà Thần.

Trừ căm thù, tức giận, còn mang chút sợ hãi.

“Nhưng nếu như người cho là như vậy có thể đánh bại ta..., vậy thì quá coi thường ta!”

Đột nhiên hắn nở nụ cười, cả người trở nên cực kỳ điên cuồng.

“Hiến Tế Hắc Ám!”

Sau khi hắn phát ra một tiếng hô to, một đám vệ binh bị Vùng Từ Vùng Từ Trường Trọng Lực hạn chế ở chung quanh ngã co quắp trên mặt đất.

Ngay sau đó, từng đoàn từng đoàn năng lượng màu đen xông ra từ trên người của bọn họ bay về hướng Tân Đức.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Tô Mộ nhìn tất cả, chân mày nhíu chặt, không ngừng sử dụng Lôi Quang để tiến hành công kích.

Nhưng mà tấm khiên màu đen này cực kỳ kiên cố, ngăn được một tia rồi lại một tia Lôi Quang.

Năng lượng màu đen cũng truyền vào trong cơ thể Tân Đức thuận lợi.

“Hồi đầy máu à?”

Tô Mộ nhìn rõ ràng lượng máu của Tân Đức vốn đã bị đánh đến còn rất ít trở về trạng thái đầy trong phút chốc, cùng thời điểm năng lượng màu đen được truyền vào!

“Những tên NPC này không tính là ta giết đấy chứ?”

Tô Mộ lập tức nhìn lên thanh nhiệm vụ của mình.

So với Tân Đức cả người đầy máu, hẳn vẫn để ý đến hạn chế không được giết chết NPC trong nhiệm vụ hơn.

“Phù!”

Sau khi nhìn thấy trị số ngộ sát vẫn là 0, hẳn thở phào một hơi.

“Bây giờ, ta sẽ khiến cho người phải trả giá!”

Sau khi trạng thái đầy lại, Tân Đức lộ ra nụ cười tự tin.

Hắn giơ pháp trượng Hồn Cốt trong tay lên, lăm lăm thần chú.

“Tư Thế Phòng Ngự!”

Tô Mộ không dám lơ là, mở kỹ năng giám sát thương có được từ trước ra.

“Xâm Thực Hắc Ám!”

Vài giây sau, Tân Đức phát ra tiếng gào to, cái khiên màu đen đó biến đổi thành một thanh thương dài màu đen, đâm thẳng về phía Tô Mộ.

-1974!

Lại một con số hiện ra từ trên đầu Tô Mộ.

“Chuyện này làm sao có thể?” Tân Đức nhìn thấy con số kia, hai mắt mở to, biểu cảm hoàn toàn đầy kinh ngạc.

Kỹ năng này là kỹ năng có lực sát thương mạnh nhất của hắn rồi.

Tân Đức vốn định dùng một cú đâm này để trực tiếp chết giết Tô Mộ ngay lập tức!

“Trì Dũ Thuật!”

+ 2670!

Trên trận đấu, Tô Mộ cũng không hề có ý định mở cả Lá Chắn Ma Pháp, trực tiếp sử dụng Trì Dũ Thuật trị thương cho mình, đồng thời khiến cho lượng máu khôi phục về mức an toàn.

“Người!”

Cảnh tượng này một lần nữa khiến Tân Đức nhìn đến ngơ ngác.

Trong quá trình từ lúc hắn và Tô Mộ đánh nhau, tên nhà thám hiểm trước mắt hắn đây, đã sử dụng qua hết một lượt các kỹ năng của tất cả nghề nghiệp.

“Năng Lượng Thức Tỉnh!”

‘Người đã sử dụng nước thuốc pháp lực siêu cấp!’

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Tô Mộ không hề quan tâm đến sự kinh ngạc của Tân Đức, lại thi triển Phích Lịch Lôi Quang.

-13006!

Sau khi cái Khiên Hắc Ám đó biến mất, công kích của hắn dễ dàng đánh trúng Tân Đức.

“Mũi Tên Bóng Tối!”

Tân Đức bị Phích Lịch Lôi Quang đánh trúng, cũng phản công lại.

-1204!

So với điểm sát thương với năm chữ số của Tô Mộ, hắn thân là một BOSS, sát thương gây ra còn không bằng một phần mười của Tô Mộ.

Bây giờ đầu Tân Đức đầy dấu chấm hỏi.

Hắn thật sự rất muốn mở miệng hỏi: Rốt cuộc nhà người là BOSS, hay ta là BOSS?

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Chẳng qua, cho dù hắn hỏi, Tô Mộ cũng sẽ không trả lời.

Đối với Tô Mộ, điều quan trọng nhất bây giờ là giải quyết triệt để Tân Đức trước khi kỹ năng của tên phiền phức này cooldown.

Bằng không đợi đến khi hắn lại thi triển Hiến Tế Hắc Ám, mana của mình có thể sẽ rơi vào trạng thái căng thẳng.

“Ta liều mạng với người!”

Đúng như Tô Mộ đã nghĩ, kỹ năng của Tân Đức đều đang ở trong trạng thái cooldown, chỉ có thể thi triển kỹ năng chưa bị cooldown là Mũi Tên Bóng Tối về phía Tô Mộ.

“Mũi Tên Bóng Tối!”

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Hai người bắt đầu chế độ oanh tạc lẫn nhau.

-13006!

Trên đầu Tân Đức xuất hiện một con số sát thương năm chữ số.

-1204!

Đỉnh đầu Tô Mộ xuất hiện một con số sát thương bốn chữ số.

Trị số sát thương của hai người hoàn toàn không nằm cùng một cấp bậc.

Nhưng xem từ lượng máu tổng thể, Tân Đức rõ ràng chiếm ưu thế hơn.

Hắn chỉ cần năm phát Mũi Tên Bóng Tối, là có thể giải quyết được Tô Mộ.

Mà Tô Mộ thì cần ít nhất 7 phát Lôi Quang mới có thể giết chết hắn.

“Trì Dũ Thuật Liều Mạnh!”

+ 11748!

Nhưng ngay sau đó, điều khiến cho Tân Đức tuyệt vọng đã xảy ra.

Tô Mộ dùng một kỹ năng tăng máu liều mạnh, trong nháy mắt đã nâng đầy lượng máu của mình.

“Cảnh tượng này sao có cảm giác hình như đã gặp qua rồi?” Tân Đức vô thức lẩm bẩm một câu.

Lúc này hắn cũng đã kéo đầy lượng máu trong nháy mắt.

“Chuyện này không thể nào xảy ra được, đây không phải là sự thật, rốt cuộc người là ai?” Tân Đức không ngừng gào thét.

So với kỹ năng tăng máu bình thường của Tô Mộ, Hiến Tế Hắc Ám của hắn là một chiêu thức lớn, thời gian cooldown rất dài. Ít nhất là trước khi lượng máu của hắn chạm đáy thì nhất định không thể dùng được nữa.

“Van xin người tha cho ta, ta có thể dẫn dắt người nương tựa vào vòng tay của Tà Thần, người sẽ trở thành pháp sư sa đoạ sống mãi không chết!”

Tân Đức đã hoàn toàn hoang mang rồi, hắn cầu xin Tô Mộ tha thứ.

“Xin lỗi, ta sẽ không nương tựa vào Tà Thần gì hết!”

Tô Mộ trả lời hắn bằng một nụ cười khinh.

“Không, người không thể giết ta, ta là pháp sư sa đoạ, giết ta rồi, người sẽ mang theo ký hiệu của Tà Thần trên người!”

“Người sẽ trở thành kẻ địch của Tà Thần, bất cứ sự tồn tại nào là kẻ địch của Tà Thần, cuối cùng đều sẽ bị chôn vùi!”

Nhìn cụ cười thản nhiên của Tô Mộ, vào giây phút này Tân Đức đã cảm nhận được cái chết đã đến gần, gào thét vô cùng kích động.

“Vậy sao?”

Tô Mộ nghe được mấy lời nói này, biểu cảm trên mặt từ bình tĩnh trở nên tự tin.

“Nếu Tà Thần và ta là kẻ địch.”

“Vậy thì ta sẽ giết Thần!”

...

Trên đường đi từ Tân Thủ thôn số 9527 đến trấn Bạch Vực.

“Các người cố gắng thêm nữa cho ta, tranh thủ trước buổi tối hôm nay đến được trấn Bạch Vực. Ta nghĩ cái tên Tô Pháp Thần kia có lẽ không thể hoàn thành nhiệm vụ nhanh vậy đâu!”

Hứa Thế Kiệt chỉ huy một đám thuộc hạ, đang vây đánh quái vật Gấu nhất giai.

Chương 121: Nương tựa Tà Thần. (2)

“Lượng máu của những con quái vật Gấu này quá nhiều, phạm vi thù hận lại cao, cấp bậc của chúng ta lại thấp. Cứ tiếp tục như vậy, đến buổi tối cũng chưa chắc có thể đến được!”

“Đúng vậy, đánh phiền phức quá, cấp bậc của chúng ta vẫn quá thấp rồi!”

Mặc dù chỉ đối phó với một con Quái vật Gấu, cũng cần đến mười mấy người cùng nhau đánh. Mọi người nhìn đám quái vật Gấu với số lượng đông đảo trên con đường phía trước, kêu trời than đất.

Chẳng qua bọn họ ngoài miệng thì than vãn nhưng người nào người nấy cũng đều đang cố gắng hết sức.

Suy cho cùng thì ‘phần thưởng hậu hĩnh’ kia còn đang chờ bọn họ.

“Hi vọng tên Tô Pháp Thần kia hoàn thành nhiệm vụ trở về một chút!”

“Yên tâm đi, đây là nhiệm vụ tuyển chính giai đoạn thứ hai, làm gì mà dễ dàng hoàn thành đến vậy?”

“Đúng vậy, ta đoán là nhiệm vụ này ít nhất cũng phải hai ngày sau mới có thể hoàn thành, chúng ta nhất định có thể ăn ké được phần thưởng!”

Mọi người thảo luận đến đề tài này, không khí cũng trở nên thả lỏng hơn nhiều.

“Mọi người cố lên, cứ uống thuốc như nước cho ta!”

Bên cạnh, Hứa Thế Kiệt hiển nhiên cũng không tin rằng trong khoảng thời gian ngắn như vậy, Tô Pháp Thần có thể hoàn thành được tuyển chính của giai đoạn thứ hai.

Về việc ăn ké được phần thưởng này, hẳn tương đối có niềm tin.

...

“Chết tiệt nó chứ!”

Ầm, lạch cạch, leng keng!

Kèm theo một tiếng gào tức giận là một loạt các vật phẩm rơi xuống, tiếng vỡ vụn vang lên.

Một người đàn ông giơ chân lên, đập mạnh bạo về phía bàn làm việc ở trước mặt.

“Ầm!”

Bàn làm việc ngã xuống mặt đất, khiến cho nền gạch đất tiền vỡ nát.

Người đàn ông vẫn chưa nguôi giận, biểu cảm trên mặt vô cùng phần nộ.

“Tô Pháp Thần, ta sẽ không để cho người đề dư luận xuống đâu!”

“Ta nhất định phải bắt được người lộ ra bộ mặt thật!”

Trần Bạch Vù.

Đôi mắt Tân Đức lộ ra sự sợ hãi vô tận.

Ngay giây phút này, lượng máu của hắn chỉ còn lại con số ở hàng đơn vị.

“Cầu xin người, đừng giết ta, ta có thể làm trâu làm ngựa vì người!”

Uy hiếp không có kết quả, hắn hạ thấp thái độ của một trưởng trấn, không ngừng cầu xin.

“Chớp Nhoáng!”

“Ầm!”

Tô Mộ im lặng, dịch chuyển đi tới phía sau lưng của Tân Đức, giơ pháp trượng trong tay lên, đập một gậy lên đầu hắn.

‘Người đã giết chết Tân Đức, thành công giải phóng trấn Bạch Vù! Đạt được danh hiệu: Cứu tinh của trấn Bạch Vù!’

‘Thông báo: Người chơi Tô Mộ thành công giải phóng trấn Bạch Vù, có được toàn bộ thuộc tính + 50, điểm kỹ năng + 1000, phần thưởng là vũ khí có thể thăng cấp: Quyền trượng Pháp Thần!’

‘Thông báo: Người chơi Tô Mộ thành công giải phóng trấn Bạch

Vụ, có được toàn bộ thuộc tính + 50, điểm kỹ năng + 1000, phần thưởng là vũ khí có thể nâng cấp: Quyền trượng Pháp Thần!’

Ngay khoảnh khắc Tân Đức ngã gục xuống đất, trước mắt Tô Mộ cũng hiện ra một loạt các tin nhắc nhở liên tiếp.

“Tên này không có điểm kinh nghiệm? Cũng không rơi ra trang bị? Thật là nhỏ mọn mà!”

Điều khiến cho hắn cảm thấy việc này không được hoàn hảo cho lắm chính là giết chết Tân Đức không hề cho bất cứ điểm kinh nghiệm nào, trên mặt đất cũng không hề có vòng sáng nào để nhặt.

Nhưng sau khi nhìn thấy món vũ khí được thưởng trong túi đồ, hắn mở to hai mắt.

‘Quyền trượng Pháp Thần (0 giai): + 100 trí lực, + 100 điểm tinh thần, + 100 thể chất (Sau khi giết chết quái vật có thể nhận được điểm trưởng thành, mỗi lần nâng cấp thuộc tính sẽ được nâng lên, và mở khoá chú ngữ), giá trị trưởng thành hiện tại 0/10000’

“Trang bị này đỉnh nha!”

Tô Mộ không biết phải diễn tả như thế nào nữa.

Phải biết rằng đây là một món vũ khí có thể nâng cấp đấy!

Hắn trực tiếp trang bị món vũ khí này.

“Sau khi trang bị, vũ khí này sẽ liên kết với linh hồn của người, có muốn tiếp tục?”

Một tin nhắc nhở hiện ra ngay sau đó.

“Trang bị!”

Tô Mộ không chút do dự, mặc ngay trang bị này lên người.

Mở giao diện thuộc tính ra.

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: Cấp 1 nhị giai (0/25000)

HP: 7180

MP: 30400

Công kích vật lý cận chiến: 716

Công kích ma pháp: 2170

Phòng ngự vật lý: 818

Phòng ngự ma pháp: 1160

Thuộc tính: Sức mạnh 308, thể chất 338 (+180), nhanh nhẹn 308, tinh thần 470 (+290), trí lực 680 (+310)

Trang bị: Quyền trượng Pháp Thần, nhẫn Xương Khô, miếng bảo vệ chân Da Dê, giày ma pháp Da Dê, miếng bảo vệ tay Da Dê, mũ ma pháp Da Dê, pháp bào Da Dê, dây chuyền tế ti Sơn Dương Nhân, nhẫn tế ti Sơn Dương Nhân, huy chương Dũng Sĩ trấn Bạch Vực.

“Thuộc tính này của ta quả thực là tuyệt đỉnh rồi!”

Nhìn thuộc tính của mình, Tô Mộ thật không biết nên nói gì nữa.

Cho dù Tân Đức không rơi ra thứ gì, hắn đã vô cùng thỏa mãn rồi.

Vào lúc hắn đang nghĩ như vậy, Tân Đức đang nằm trên mặt đất đột nhiên bay lên.

“Xác chết trỗi dậy à?”

Tô Mộ thấy thế, vội vàng lui về phía sau mấy bước, sau đó đánh một tia Lôi Quang lên đó.

Hắn cũng thật sự không lo lắng Tân Đức sẽ sống dậy, như vậy thì bản thân cũng có thể kiếm thêm được chút ít.

Miss!

Tia Lôi Quang đánh vào người Tân Đức, không hề gây ra sát

thương.

Một luồng năng lượng hắc ám hiện ra từ người Tân Đức, tạo thành một ảo ảnh.

Ảo ảnh này nhìn chăm chăm vào Tô Mộ, giống như một cái vực sâu thẳm, muốn nuốt chửng hẳn vào trong vực.

“Người chính là Tà Thần sao?”

Tô Mộ nhìn chăm chú vào cái vực sâu thẳm đó, không hề có chút lùi bước.

Trước đó hẳn đã từng thấy ảo ảnh này một lần ở tế đàn Dã Trư Nhân!

Có lẽ đây chính là Tà Thần mà Tân Đức đã nhắc tới.

Ảo ảnh không trả lời, hoặc có thể nói là nó không có cách nào để trả lời.

Mảng hắc ám đó từ từ chuyển động, tạo thành một cái vòng xoáy, hút thi thể của Tân Đức vào trong đó.

‘Một vị Tà Thần nào đó đã để lại ký hiệu trên người người!’

Tiếp theo đó, vòng xoáy màu đen biến mất, trước mắt Tô Mộ lại xuất hiện một tin nhắn nhỏ.

“Ký hiệu?”

Tô Mộ vội vàng nhìn lên cơ thể của mình.

Luồng năng lượng màu đen kia hoàn toàn không hề đụng chạm vào mình, làm sao lại có thể để lại ký hiệu được?

“Thôi kệ, không cần quan tâm!”

Nghĩ lại, Tô Mộ cũng không đoan đo.

Đó chỉ là một tên Tà Thần thôi mà, chờ mình mạnh lên, hoàn toàn không cần phải sợ gì cả!

Chương 122: Quyền trượng Pháp Thần.

“Nên đến địa điểm tiếp theo rồi!”

Ngắm nhìn bốn phía, Tô Mộ cũng không có chút lưu luyến nào đối với trấn Bạch Vực này.

“Nhưng những món đồ ta để ở trong quán trọ, không tiện mang theo hết toàn bộ!”

Tô Mộ vội vàng đi về hướng quán trọ.

Nhắc tới trong trấn có món đồ gì khiến mình để ý thì hiển nhiên là những nguyên liệu và trang bị để trong kho hàng của quán trọ rồi.

...

Trên đường đi từ Tân Thủ thôn số 9527 đến trấn Bạch Vực.

Cả nhóm người của Hứa Thế Kiệt ngơ ngác đứng im tại chỗ, về mặt của người nào người nấy đều khó coi.

Bọn họ há hốc miệng, muốn nói cái gì đó, lời đến bên miệng rồi lại nói không nên lời.

“Tất cả mọi người logout nghỉ ngơi đi!”

Một lúc lâu, Hứa Thế Kiệt vẫn lên tiếng trước, phá vỡ sự im lặng đầy ngưng đọng.

“Ơ!”

“Được thôi!”

“Hứa thiếu gia, vậy chúng ta logout trước đây!”

Những người khác, từng người một trả lời, rồi đi trở về hướng Tân Thủ thôn.

“Đáng ghét!”

Sau khi những người khác đều đã rời đi, tiếng gào giận dữ của Hứa Thế Kiệt vang lên.

Khoảnh khắc nhìn thấy thông báo, biểu cảm trên mặt của hắn cực kỳ phức tạp, kinh ngạc, ngỡ ngàng, tức giận, còn có sự không cam lòng. Tất cả trộn lẫn lại với nhau.

Hắn tuyệt đối không ngờ tới rằng tên Tô Pháp Thần kia đã hoàn thành được nhiệm vụ tuyển chính chỉ trong một khoảng thời gian ngắn sau khi nhiệm vụ được mở!

“A! A! A!”

Những đường gân xanh nổi lên trên trán của Hứa Thế Kiệt.

Thứ hắn đã bỏ lỡ là tận 50 điểm thuộc tính cùng và 1000 điểm kỹ năng đấy!

...

Kênh chat nước Phiêu Lượng.

“Lại là tên Tô Mộ này, đến cả nhiệm vụ tuyển chính giai đoạn thứ hai, hắn cũng đã hoàn thành rồi. Chuyện này thật khó tưởng tượng quá rồi đấy?”

“Crazy, đến cả nhiệm vụ tuyển chính giai đoạn thứ nhất, chúng ta cũng còn chưa giải quyết được rõ ràng nữa!”

“Ta muốn hỏi, hiện tại cấp bậc cao nhất là cấp mấy? Có người đạt đến cấp 8 chưa vậy?”

“Xong rồi, chúng ta hoàn toàn không thể so bì được nữa!”

Bởi vì thông báo Tô Mộ đã hoàn thành tuyển chính giai đoạn thứ hai mà trên kênh chat đầy những lời kêu than.

Người nước Phiêu Lượng đầy kiêu hãnh và kiêu ngạo, tự cho mình là bá chủ đã bị Tô Mộ vấp lên mặt không chút thương tiếc.

Trong một toà nhà lớn tám góc ở nước Phiêu Lượng, một nhóm người khẩn cấp triển khai cuộc hội nghị.

“Kẻ địch họ Tô này quá thực quá đáng sợ, chúng ta không thể để mặc cho hắn tiếp tục phát triển hơn nữa!”

“Người chúng ta cho nằm vùng ở Hoa Quốc đã bắt đầu hành động rồi, đoạn phim kia nhất định có thể ép được Tô ra mặt. Đến lúc đó, cho dù người của chúng ta không ra tay, thì cũng sẽ có những người khác ra tay!”

“Như thế là tốt nhất, nhưng lỡ đâu thất bại thì chúng ta bắt buộc phải chuẩn bị cả phương án hai.”

Một người vỗ mạnh một phát lên mặt bàn, biểu cảm trên mặt vô cùng nghiêm túc.

“Cho dù có bại lộ hết những người mà chúng ta cho nằm vùng, thì cũng phải cố gắng hết sức để giải quyết mối đe dọa!”

“Chỉ cần người tên là Tô Mộ, loại bỏ toàn bộ!”

Lời nói này vừa được nói ra, tất cả những người khác tại đó đều lộ ra vẻ mặt bị chấn động.

Bọn họ đều biết rất rõ nếu làm như vậy thì hậu quả sẽ như thế nào.

Thế nhưng lại không có một người nào đứng ra phản bác!

“Người là anh hùng của chúng ta!”

“Dũng sĩ, cảm ơn người đã cứu vớt trấn Bạch Vực!”

“Nguyễn thánh quang vĩnh viễn phù hộ người!”

Ở quán trọ của trấn Bạch Vực, Tô Mộ đang bị một đám người vây quanh, cả người phong quang vô hạn.

Bất kể là NPC của hiệp hội pháp sư, hay NPC của hiệp hội khác, toàn bộ đều tập hợp ở bên trong, cực kỳ khen ngợi Tô Mộ.

“Dũng sĩ tôn kính, người muốn ăn gì, tất cả đều miễn phí!”

Bà chủ tham tiền lại tỏ ra cực kỳ hào phóng.

“Mọi người thực sự quá khách khí rồi!”

Được những người vây quanh tăng bốc, Tô Mộ cũng có hơi xấu hổ.

“Nhà thám hiểm, mời người tới thành Tiểu Nguyệt, bẩm báo chuyện đã xảy ra ở trấn Bạch Vụ cho thành chủ Nguyệt Bạch, xin hẩn cử đi một trưởng trấn mới.” Lúc này, một lão pháp sư cao tuổi mở miệng nói.

“Có nhận nhiệm vụ: Đến thành Tiểu Nguyệt hay không?”

“Ta biết rồi!”

Tô Mộ tiếp nhận nhiệm vụ này.

“VẬY xin nhờ người!”

Sau một hồi khen ngợi nữa, đám người dần dần tan đi.

Bà chủ cũng bê đồ ăn phong phú đến cho Tô Mộ.

Tô Mộ cũng không khách khí.

Bây giờ mình được xưng là cứu tinh của trấn Bạch Vụ, ăn chùa uống chùa không phải là lẽ thường sao?

“Đúng rồi bà chủ, làm thế nào để đi đến thành Tiểu Nguyệt?” Vừa ăn đồ ăn, Tô Mộ vừa dò hỏi.

“Phía nam dãy núi Sương Mù có một lối đi, đi từ đó về hướng nam, thì có thể đến thành Tiểu Nguyệt.” Bà chủ nhiệt tình trả lời.

Tô Mộ khẽ gật đầu, trong lòng đã tính toán bản đồ cần đi tiếp theo.

Sau khi ăn uống no đủ, hẩn quay vào trong quán trọ.

Hai nhà kho chứa đầy đồ.

Ngoại trừ tài liệu, còn có rất nhiều thảo dược.

Trong đó thứ giá trị nhất chính là những trang bị do BOSS tuôn ra.

“Bây giờ những nhà giàu kia, chắc có không ít đồng vàng trong tay nhỉ?”

Tô Mộ nhìn trang bị của những con BOSS tuôn ra, còn có trang bị bản thân mình đổi lại cùng bản vẽ có thể chế tạo trang bị, sờ cảm.

Thuộc tính của những trang bị này rất cao, giá trị cũng không phải trang bị nhất giai thông thường có thể so sánh được.

Nên định giá bao nhiêu, Tô Mộ thật sự không quyết định được.

“Vậy thì làm một cuộc đấu giá?”

Tô Mộ hí hóp mắt suy tư.

Hắn nhìn danh hiệu cứu tinh của trấn Bạch Vụ kia của mình.

Chỉ cần mang danh hiệu này, bản thân mình sẽ có một dấu hiệu đặc biệt khi lên tiếng trên kênh chat.

Nói cách khác, bây giờ mình chỉ cần lên tiếng trên kênh chat, thì sẽ nhận được sự chú ý của tất cả mọi người.

“Cứ làm như vậy đi!”

Suy nghĩ xong, Tô Mộ mở kênh chat lên.

“Tô Pháp Thần chơi xấu, hoàn thành cả giai đoạn thứ hai của nhiệm vụ tuyển chính nhanh như vậy rồi!”

“Thế này thì con mẹ nó đúng là nghịch thiên mà, đoàn đội của Tô Pháp Thần cũng quá nan giải rồi, đúng không?”

“Ta đang nghĩ, có phải đại lão Hiên Viên liên thủ với Tô Pháp Thần hay không? Nếu không thì sao nhiệm vụ này lại xong nhanh như vậy?”

Chương 123: Làm việc trước, đưa tiền sau

“Tô Mộ, tên hung thủ giết người nhà ngươi, người còn có mặt mũi đi làm nhiệm vụ?”

“Tô Mộ, ra đây giải thích đi, đừng cho rằng hoàn thành một nhiệm vụ là có thể thoát tội!”

Đủ loại bình luận đan xen nhau, chỉ chút, Tô Mộ xem mà nhú chặt mày.

Những ngôn luận phóng đại này không cần nói nhiều, bản thân mình nhìn thấy vẫn có hơi vui vẻ.

Những những bình luận không hay đó, khó tránh khỏi việc khiến người ta khó chịu.

“Ta? Hung thủ giết người?”

Nhất là khi đối mặt với chỉ trích không có chứng cứ, Tô Mộ cũng không biết nên bác phốt thế nào.

“Một giờ sau, phòng đấu giá sẽ bán đấu giá một số lượng lớn trang bị thuộc tính cao nhất giai.”

Không thèm quan tâm đến những lời mắng chửi kia, Tô Mộ soạn một tin tức, gửi đi.

Một giây tiếp theo, trên kênh thế giới đã xuất hiện một dấu hiệu nổi bật.

Cứu tinh của trấn Bạch Vực gửi tin!

“Wow, cứu tinh của trấn Bạch Vực? Sao tin nhắn của người này lại được đánh dấu phát sáng nhỉ?”

“Cứu tinh của trấn Bạch Vực? Con mẹ nó đây là Tô Pháp Thần hả!”

“Tô Pháp Thần muốn bán trang bị? Vậy chắc chắn đều là cực phẩm!”

‘Con mẹ nó Tô Mộ, còn dám bán trang bị? Người không biết xấu hổ nữa đúng không?’

“Tô Mộ? Cứu tinh? Hung thủ giết người mà không phải đền tội?”

Tin tức Tô Mộ gửi lên rất nhanh đã được người khác nhận ra, bình

luận trên kênh chat lập tức chia thành hai cực.

Thậm chí còn có những người chat riêng để mắng Tô Mộ.

“Chặn!”

Tô Mộ trực tiếp chặn những bình luận đó, mở ô túi đồ, bắt đầu chế tạo trang bị và nước thuốc.

‘Người đã luyện chế pháp trượng của Goblin!’

‘Người đã luyện chế áo giáp da Lưỡng Ngân!’

‘Người đã luyện chế nước thuốc pháp lực siêu cấp!’

‘Người đã luyện chế thuốc Thị Huyết!’

...

Sau khi chế tạo trang bị từ phần lớn nguyên liệu trong nhà kho, Tô Mộ sắp xếp gọn nó ngay ngắn, chờ gửi bán.

“Ting! Ting!”

Lúc này, một tin nhắn hiện lên.

Tô Mộ nhú mào lại, mở phần chat riêng.

“Anh bạn ơi, ta muốn mua toàn bộ trang bị có trong tay người, mười vạn đồng vàng.”

“Có tiền thế à?”

Nhìn thấy dòng tin nhắn này, Tô Mộ sửng sốt một chút.

Phải biết rằng bây giờ số lượng đồng vàng trong ô túi đồ của mình mới mười ba vạn, người này lại có thể lấy ra mười vạn đồng vàng?

“Người chắc chứ?” Tô Mộ gửi tin nhắn đi.

“Ta đùa đó!” Đầu bên kia phản hồi rất nhanh.

“...” Đầu Tô Mộ lập tức hiện lên ba vạch đen.

Bản thân mình cũng coi như phản ứng kịp. Người này nhất định biết mình đã kích hoạt chặn tin nhắn, cho nên cố ý ra giá cao, muốn khiến mình trả lời.

“Ta không có nhiều đồng vàng như vậy, nhưng ta có lợi thế mà người thấy hứng thú!”

Đúng lúc Tô Mộ định kéo người này vào danh sách đen, thì đối phương lại gửi một tin nhắn đến.

“Ồ?”

Tô Mộ hứng thú, soạn tin nhắn nói: “Nói thử xem?”

Đối diện im lặng một hồi, rồi mấy tin nhắn được gửi tới liên tiếp.

“Bây giờ trên internet toàn là dư luận nhắm vào người, nhưng ta biết người trong video không phải người.”

“Hơn nữa ta còn biết ai vẫn luôn đứng đằng sau lợi dụng dư luận hãm hại người, và mục đích của hắn là gì.”

“Ta nghĩ người cũng cảm thấy hứng thú về thân phận của hắn nhỉ?”

Xem đến đây, Tô Mộ hí hóp mắt lại, cũng không vội vàng trả lời.

Mặc dù không biết hung thủ giết người trên kênh chat là chuyện gì, nhưng bản thân mình đã đánh hơi được mùi âm mưu.

“Ta dựa vào đâu mà tin người?” Tô Mộ soạn tin nhắn gửi đi.

“Ta có thể giúp người giải quyết tên đó, hơn nữa còn giúp người giải quyết những dư luận tiêu cực kia.” Đầu bên kia nhanh chóng trả lời tin nhắn.

Dường như lo lắng bị Tô Mộ hoài nghi, hắn lại bổ sung: “Người yên tâm, ta sẽ không dò hỏi chuyện liên quan đến thân phận của người, người chỉ cần xem kết quả là được.”

“Người muốn có được gì?” Sau khi Tô Mộ trầm tư, dò hỏi.

“Ta muốn đồng vàng, hoặc trang bị, dù sao chỉ cần là thứ đáng tiền thì đều được!” Tin nhắn của đầu bên kia vô cùng trực tiếp: “Lấy tiền của người ta, thay người xử lý tai hoạ, ta vẫn luôn chuyên nghiệp như vậy đó!”

“Hai trang bị này thế nào?” Tô Mộ suy nghĩ, gửi thuộc tính của áo giáp da Lượng Ngân và dao găm Ngân Phong cho đối phương.

“Được, nhưng phải thêm 500 đồng vàng nữa!” Đầu bên kia nhanh chóng gửi lại tin nhắn.

Tô Mộ nhướn mày.

Hai trang bị cộng thêm 500 đồng vàng, đây chắc chắn không phải là con số nhỏ.

Bảo đối phương đòi hỏi nhiều cũng không quá đáng.

“Người yên tâm, vật chắc chắn rất có giá trị. Ta đảm bảo người đó sẽ hoàn toàn biến mất, vĩnh viễn không tìm được người để gây phiền phức.”

Đúng lúc Tô Mộ đang do dự, thì đối phương lại gửi thêm một tin nhắn tới.

Xem đến đây, Tô Mộ hít sâu một hơi, gửi một tin nhắn đi.

“Làm việc trước, đưa tiền sau!”

“Đồng ý!”

Đối phương dễ dàng đồng ý như vậy, Tô Mộ cũng không bất ngờ chút nào.

Động cơ để hắn tìm đến mình vốn có ý vị sâu xa, thậm chí có thể là tự biên tự diễn.

“Cho dù người là ai, nếu người đã muốn chơi, thì ta chơi với người!”

Khóe môi nở một nụ cười lạnh nhạt, Tô Mộ lại soạn một tin nhắn gửi cho đối phương.

“Nói thật, ta căn bản không ở nơi đó, làm sao có thể trở thành hung thủ giết người được? Những dư luận này đúng thật là đáng ghét!”

Trong giọng nói mang mấy phần uất ức, còn xen lẫn một luồng oán hận, cho người ta một cảm giác bất lực chế nhạo.

Đương nhiên, ngay từ đầu Tô Mộ đã chẳng thêm quan tâm tới những dư luận trên internet.

Lời nói có thể trở thành đao kiếm sắc bén, nhưng lại không thể đâm thủng tường đồng vách sắt để tổn thương bản thân mình.

Điều khiến Tô Mộ chú ý hơn chính là mục đích đối phương tìm mình.

Hắn thông qua cách thức này để tìm mình, rõ ràng là một người thông minh.

Có thể hắn thật sự chỉ vì trang bị và đồng vàng, nhưng nói hắn không muốn tìm hiểu sâu thân phận thật sự của mình, thì Tô Mộ chắc chắn không tin.

Dòng tin nhắn này của mình, đã “Tiết lộ” ra không ít tin tức, bất kể đối phương diễn giải như thế nào, cũng có thể làm xáo trộn tầm mắt của hắn.

“Vậy thì quá đáng tiếc rồi, nếu Tô Pháp Thần ở thành phố HZ, thì không chừng còn có thể xem được một màn kịch hay!”

Chỉ chốc lát, đối phương cũng gửi tin nhắn đến.

“Ha ha!”

Thấy câu này, Tô Mộ bật cười.

Trong câu chữ của đối phương lộ rõ ý dò xét nồng đậm.

Chương 124: Nước đục?

“Đương nhiên ta muốn xem kịch hay rồi, thành phố HZ cũng không xa, sử dụng máy bay tư nhân của ta thì chưa đến một tiếng đã tới rồi, nhưng trong công hội còn có vài chuyện cần phải xử lý, không đi được!”

Suy nghĩ rồi, Tô Mộ không ngại để lộ ra thêm vài tin tức có liên quan đến bản thân mình.

“Được rồi, thật ra thì xem ở đâu cũng như nhau cả, vở tuồng này chắc chắn sẽ khiến người hài lòng!” Tin nhắn nhanh chóng gửi tới.

Xem đến đây, Tô Mộ cũng không có ý định trả lời lại nữa.

Đối với những người ngấm ngầm gây sự kia, thái độ của mình vẫn luôn rất rõ ràng.

Không rảnh để ý!

Nhưng trước mắt nếu có thể khiến những người kia phải trả cái giá lớn, còn bản thân mình chỉ cần bỏ ra hai món trang bị cộng thêm vài trăm đồng vàng mà thôi.

Huống hồ còn là xem kết quả trước, trả tiền sau, mua bán như vậy, thế nào cũng không bị lỗ!

Thậm chí dù đối phương có chụp màn hình đoạn chat với mình, dùng làm điểm yếu để uy hiếp, hoặc là dẫn dắt luồng dư luận tiếp theo?

Điểm này thì Tô Mộ hoàn toàn không lo lắng.

Game Thần Đồ cũng không phải là mấy loại “Game online” kia, ở trong thế giới game này căn bản không có tính năng “Chụp màn hình” gì đó, càng đừng nói mang điện thoại vào chụp hình.

Nếu không, hẳn có người chơi tên Tô Mộ, tùy tiện nói với người khác về chủ đề nhạy cảm nào đó, thì không biết bản thân mình còn bị ụp bao nhiêu cái nôi lớn nữa.

“Nếu lần sau còn có người muốn dò xét thân phận của ta, thì có thể thêm bọn họ làm bạn tốt: “Vô tình tiết lộ vài thông tin, khuấy

vũng nước này càng đục càng tốt!”

Tiếp tục chế tạo thuốc và trang bị, biểu cảm trên mặt Tô Mộ mang theo vài phần gian xảo.

Chẳng ai có thể ngờ rằng, Tô Pháp Thần khuấy động mưa gió trong Thần Đồ, chỉ là một người bình thường ở một thành phố tuyến ba bình thường!

...

Trong một Tân Thủ thôn nào đó.

Bốn người đứng cùng nhau.

“Tên đó nói thế nào?” Một người phụ nữ trong đó có vóc dáng cao gầy, để tóc ngắn, thoạt nhìn vô cùng giỏi giang hỏi.

“Hắn đồng ý rồi.” Người đàn ông đứng ở giữa trả lời.

“Đồng ý dễ vậy sao?”

Mấy người khác đều hơi giật mình.

“Làm việc trước, đưa tiền sau!” Người đàn ông nhìn biểu cảm kinh ngạc của mọi người, cười khố: “Tên này chính là một thương nhân khôn khéo!”

“À!”

“Còn nghe ngóng được thông tin hữu ích nào không?”

Mấy người sững sốt một chút, một người mở miệng hỏi.

Đạt được giao dịch với Tô Mộ chỉ là một trong những mục đích của bọn họ.

Xây dựng quan hệ tốt đẹp với Tô Pháp Thần này, suy đoán ra thật phận thật sự, mới là dự định cuối cùng của bọn họ.

“Không thứ nào có tính chân thực.”

“Nhưng có lẽ hắn không phải là người của thành phố HZ, hơn nữa

chỗ hẩn ở cách thành phố HZ không xa.”

“Còn có một điểm chính là, thân phận của hẩn nhất định không thấp, ít nhất là nhà giàu ẩn hình có máy bay tư nhân.”

Người đàn ông chậm rãi nói, phân tích một hồi.

Thân phận như vậy cũng khá phù hợp với suy đoán bấy lâu nay của hẩn.

“Phạm vi đó rất lớn, nhà giàu ẩn hình ở Hoa quốc thực sự quá nhiều, không có dấu vết có thể tìm!”

Những người bên cạnh nhú mào, rơi vào trầm tư.

Một lát sau, một người đột nhiên nói: “Những thông tin này liệu có phải là đạn khói tên đó thả ra không?”

“Không loại bỏ khả năng này, nhưng trước mắt phương hướng tìm kiếm của chúng ta vẫn đặt ở những thành phố lớn ở xung quanh thành phố HZ, tìm kiếm những nhà giàu ẩn hình có họ Tô.” Người đàn ông trả lời.

“Theo ta thấy, cũng phải tìm ở thành phố HZ, không chừng tên đó đang chơi dưới chân đèn thì tối.” Người phụ nữ lại lên tiếng thêm lần nữa.

Người đàn ông nghe đến đây, gật đầu: “Chuyện bên phía dư luận ta với Du sẽ đi xử lý, những người còn lại, các người tự sắp xếp đi!”

“Chúng ta làm việc, người cứ yên tâm!”

Hai người khác cũng vỗ lên ngực.

“Tiến độ luyện cấp trong game cũng không được lơ là.”

Nói đến đây, ánh mắt của người đàn ông bỗng trở nên lạnh lùng.

“Tìm được Tô Pháp Thần kia trong hiện thực, cũng chỉ để khống chế được hẩn.”

“Như vậy chúng ta mới có thể vươn lên nhanh hơn trong Thần Đồ!”

...

Game Thần Đồ.

Tô Mộ nhìn những trang bị có thuộc tính cao trong tay, mở kênh chat.

“Còn có mười phút, đấu giá sẽ chính thức bắt đầu, trang bị bán ra có những thứ sau.”

Vừa soạn thông tin, hắn vừa dán thuộc tính của trang bị lên.

Một giây sau, toàn bộ kênh chat đều sôi trào.

“Wow, tất cả những thứ này đều là trang bị cao cấp!”

“Tô Pháp Thần là... chộc cả ổ BOSS sao? Lấy đâu ra nhiều trang bị cao cấp như vậy?”

“Không đúng, những trang bị này không phải nên cho đồng đội sao?”

“Chẳng lẽ là, đồng đội của Tô Pháp Thần, ai cũng có bộ trang bị cao cấp?”

“Con mẹ nó, công kích của vũ khí còn cao hơn công kích bây giờ của ta gấp mấy lần, chơi cái gì nữa!”

“Nếu cho ta một món trang bị bất kỳ, thì ta cũng có thể tăng lên!”

Hâm mộ, ghen tị, đương nhiên cũng có vài người xen lẫn oán hận.

Nhưng sau khi Tô Mộ gửi thông tin đi, hắn cũng lười để ý đến kênh chat.

Tình thế của cuộc “Đấu giá” này đã dâng lên, tiếp theo phải xem những ông chủ có ra sức hay không!

Sau khi Tô Mộ tung tin tức ra ngoài, trong các Tân Thủ thôn, mọi người đều đang bận rộn.

“Mau, tập trung tất cả đồng vàng của mọi người trong công ty lại, ông chủ nói là ít nhất cũng phải mua được một thanh vũ khí!”

“Chỉ cần có tiền trên tay thì có một tiền đồng cũng phải nộp lên!”

“Tám khiên, tám khiên này thực sự quá khó để đánh bại, nếu mua được nó, công hội của chúng ta nhất định có thể quật khởi!”

“Thuộc tính của thanh cung kia cũng rất mạnh, có phải nếu như mua nó thì có thể đuổi theo Hiên Viên không?”

Cho dù là những người giàu bên ngoài hay đại lão che giấu, mỗi người đều có trang bị yêu thích trong lòng mình.

Đây chính là một game liên quan đến thành thần!

Nếu có thể có những trang bị này, bọn họ dường như có thể tiến thêm một bước đến gần “Thần vị”.

Dĩ nhiên, không ít người trong bọn họ còn có thể giữ được lý trí.

Tác dụng lớn nhất của trang bị cực phẩm vẫn là trợ giúp bọn họ nghiền áp những quái vật hoặc phó bản họ vốn không đánh được, dùng thứ này để đạt được tiền lời cao hơn.

Chương 125: Tranh đoạt tám khiên.

Bọn họ suy nghĩ chuyện quan trọng nhất vẫn là tính thực dụng của trang bị.

Bên trong rất nhiều trang bị Tô Mộ đang bán, không thể nghi ngờ tám khiên này gần như hấp dẫn ánh mắt của tất cả mọi người.

So sánh với trang bị Sơn Dương Nhân có đẳng cấp cao hơn, tám khiên Goblin hiển nhiên tốt hơn.

Tiếp theo chính là huân chương Anh Dũng mà Tô Mộ đã thay ra.

Nếu có thể lấy được hai trang bị này, bọn họ có thể nuôi dưỡng một chiến sĩ có khả năng kháng đòn cao.

Một chiến sĩ có thể kháng đòn mới là tồn tại kiên cố nhất để đánh quái!

...

“Đã đến giờ rồi!”

Quán trọ Trấn Bạch Vụ, Tô Mộ mở ra phòng đấu giá.

Hắn có rất nhiều trang bị, vẫn đưa lên pháp trường Goblin trước đã.

Lúc trước mình tích trữ không ít nguyên liệu, tổng cộng làm được năm pháp trường này.

Dĩ nhiên, hắn sẽ không ngu đến mức đưa toàn bộ năm pháp trường Goblin này lên đấu giá cùng lúc.

“Bắt đầu ra giá!”

Tô Mộ thiết lập giá tiền khởi điểm cho pháp trường Goblin là 500 đồng vàng, sau đó nhấn tin ở trên kênh chat.

Mọi người lập tức thấy được tin nhắn của hắn vì được đánh dấu nổi bật.

...

“Bắt đầu rồi, mau xem một chút!”

“Một thanh vũ khí cực phẩm cho pháp sư? Trí lực và tinh thần rất cao!”

“Hơn nữa trang bị chỉ yêu cầu cấp bậc thấp, mua được thì chính là súng bắn chim đổi sang pháo!”

“Một ngàn, bố mày trực tiếp tăng gấp đôi!”

Không cần nói cũng biết mức tăng cường của trang bị pháp trường Goblin này đối với pháp sư.

Có người trực tiếp tăng giá lên thành 1000 đồng vàng.

Hiển nhiên làm như thế là muốn tốc chiến tốc thắng.

“Rất tàn nhẫn, trực tiếp tăng gấp đôi, nếu vậy thì ta đây cũng không khách khí, 2000!”

Ngay sau đó, lại có người giàu tăng giá tiền lên gấp đôi.

Lúc này, không có người nào khác tăng giá.

Ánh mắt rất nhiều người đều đặt trên tấm khiên. Trước “Trận chung kết” cuối cùng, bọn họ cũng không muốn tiêu hao quá nhiều đồng vàng.

Thời gian đấu giá trôi qua từng giây từng phút, giá tiền cuối cùng của trang bị này ngừng lại ở 2000.

“Ha ha ha, lấy được thanh pháp trượng này, bố mày chính là nửa Pháp Thần rồi!”

Sau khi mua được trang bị này, pháp sư giàu có kia nở nụ cười suông sã.

Nhưng không lâu sau, nụ cười của hắn im bật.

Trên phòng đấu giá lại có thêm một pháp trượng Goblin giống như đúc được đưa lên đấu giá!

“Móa, tại sao lại có một pháp trượng nữa?”

“Hình như thuộc tính cũng giống nhau như đúc.”

“Chẳng phải vị vừa mua cái trước bị thiệt thòi rồi sao?”

“Ta ra 1500!”

Sau khi thanh pháp trượng này được đưa lên, người giàu lúc trước chưa mua được trực tiếp tăng một phát lên đến 1500.

“1600!” Có hai ngàn kia làm gương, những người khác cũng bắt đầu tăng giá lên 100 một lần.

“1700!”

“1800!”

Cuối cùng, giá tiền ngừng lại ở 1800.

Nhưng những người khác đang mong đợi trang bị được đấu giá tiếp theo. Sau khi bọn họ thấy trang bị nhất giai duy nhất trên phòng đấu giá, ánh mắt của tất cả đều choáng váng.

“Vẫn là pháp trượng Goblin?”

“Đây là Tô Pháp Thần dụng phải ồ Goblin à?”

“Ta cảm thấy vật tiếp theo vẫn là pháp trượng Goblin.”

Ba thanh liên tục đều là pháp trượng Goblin, điều này làm cho rất nhiều người có chút không biết phải làm sao.

Mặc dù lúc trước Tô Mộ thông báo rất nhiều trang bị, nhưng không ai biết đến tột cùng những trang bị kia có mấy cái.

Trang bị Goblin này rất nhanh thống nhất được mua với giá tiền 1700 đồng vàng.

...

“Vậy thì bán cả hai thanh cùng nhau!”

Quán trọ Trấn Bạch Vụ, Tô Mộ trực tiếp đưa hai thanh pháp trượng Goblin trên tay cùng lên đấu giá.

Hắn thiết lập giá tiền khởi điểm là 1000 đồng vàng.

Sau hơn mười phút đồng hồ, hai món vũ khí này được đấu giá thành công với giá tiền mỗi cái 1500.

Năm thanh pháp trượng, sau khi trừ đi phí thủ tục, bán được tổng cộng 7650 đồng vàng.

“Nhiều hơn so với dự đoán của ta!”

Tô Mộ lộ vẻ mỉm cười, lấy ra áo giáp da Lưỡng Ngân.

Hắn cũng làm năm trang bị này.

...

“Y phục này được chuẩn bị cho thích khách!”

“Còn chờ gì nữa, 1000 đồng vàng!”

“Hơi tàn nhẫn, khởi đầu đã 1000 đồng vàng?”

“Giá tiền này cũng không xê xích gì nhiều, suy cho cùng không tăng nhiều như vũ khí.”

Trong các Tân Thủ thôn, bên cạnh những người giàu kia, không ít người đứng đó thảo luận giá trị trang bị và có tăng giá hay không.

Cuối cùng giá tiền của áo giáp da Lưỡng Ngân ngừng ở 1100.

Chỉ chốc lát, lại có một áo giáp da Lưỡng Ngân lên phòng đấu giá.

Tất cả đám người giàu muốn mua trang bị đều chết lặng.

Trong lúc đó, bọn họ cũng đã có được một loại ăn ý lẫn nhau.

Những áo giáp da Lưỡng Ngân đều bán thành công ở giá tiền 1000 đồng vàng.

...

“Năm chiếc áo giáp, tổng cộng 5100, sau khi trừ phí thủ tục chính là 4590.”

“Đúng rồi, ta đã quên cho tên kia một cái rồi!”

Sau khi bán hết áo giáp da Lưỡng Ngân ở túi đồ, Tô Mộ vỗ trán.

Mình đã coi trang bị này là “phần thưởng”.

“Không sao cả, đến lúc đó nói là hấn làm việc không tốt, cho ít một chút.”

Tô Mộ bĩu môi.

Nếu làm việc trước thì quyền giải thích cuối cùng thuộc về mình!

“Vài món trang bị Goblin này cùng đưa lên đi!”

Ngoại trừ trang bị có thể chế tạo, Tô Mộ còn lại vài trang bị lẻ trong tay.

Hắn trực tiếp đưa ba trang bị Goblin lên đấu giá, giữ lại thanh dao găm kia.

...

“Mau, tấmm khiên lên kệ rồi kìa!”

“Pháp bào kia không tồi!”

“Cặp giày ma pháp Goblin kia tốt vậy sao, nếu cùng trang bị trên người một chiến sĩ thì chắc chắn máu rất trâu!”

“Đừng để ý tới những trang bị khác, tấmm khiên mới là quan trọng.”

“Lần này Tô Pháp Thần đấu giá ba trang bị đồng thời, rất có thể ba vật này đều chỉ có một cái!”

Ba trang bị này được đấu giá khiến cho những người nhìn chăm chăm phòng đấu giá kia lập tức mở to hai mắt nhìn.

Tấmm khiên mà bọn họ tâm tâm niệm niệm được đấu giá!

Dĩ nhiên, cũng có không ít người tự biết mình không mua được tấmm khiên, ngược lại đặt ánh mắt trên hai trang bị khác.

Đầu tiên là giày, sau khi tăng giá tiền đến 1200 đồng vàng thì chưa có người tiếp tục tăng thêm.

Mà bởi vì món pháp bào có một thuộc tính hồi mana nên làm cho rất nhiều pháp sư giàu có tranh nhau đổ mắt.

Chỉ mấy phút ngắn ngủn mà giá tiền pháp bào được tăng lên 2200 đồng vàng.

Ngược lại giá tiền tấmm khiên chẳng qua chỉ tăng lên từ từ 50 một lần.

...

Chương 126: Tranh đoạt tẩm khiên. (2)

Trong một Tân Thủ thôn, mấy người ngồi vây lại cùng nhau.

“Giám đốc Mã, có muốn tăng giá tiền tẩm khiên lên hay không?”
Một người mở miệng hỏi.

“Trước tiên không vội, có khả năng cũng có hai tẩm khiên này.”
Mã Kinh Phi nói với giọng điệu thần nhiên.

Trong nhiều năm tung hoành thương trường, hắn luôn luôn cực kỳ giữ bình tĩnh.

...

“Giám đốc Mã, trước mắt chúng ta có 5000 đồng vàng trong tay, hẳn là có thể mua được tẩm khiên này rồi!”

Trong một Tân Thủ thôn khác, cũng có một giám đốc Mã giống như vậy.

“Không vội, ra tay sau đi!”

Người được gọi là giám đốc Mã một tay nâng má, vẻ mặt vô cùng bình tĩnh giống như trước.

Chẳng qua phía sau bề ngoài bình tĩnh của hắn dường như còn che dấu chút thấp thỏm.

Tẩm khiên này có giá trị quá lớn.

Hữu chết vào tay ai, còn chưa biết được!

“Giày tăng đến 1200, y phục bán được giá tiền 2500, ngược lại tẩm khiên này vẫn còn đang được tăng giá?”

Nhắc nhở giày và y phục được gửi bán thành công xuất hiện liên tiếp, Tô Mộ nhìn tẩm khiên này, chân mày cau lại.

Đồ chơi này được hoan nghênh như vậy sao?

“Kệ cho các người mua đi.”

Tô Mộ nhún vai, yên lặng chờ đợi.

Hắn cũng không biết, đối với người chơi khác, điều khó khăn nhất khi đánh quái không phải là không đủ DPS.

Những con quái bình thường kia thì còn tạm, toàn bộ chiến sĩ còn có thể cùng chống đỡ được, nhưng những con quái tinh anh có kỹ năng kia thì không giống vậy.

Không có đủ máu, cho dù có mục sư hồi máu ở phía sau thì cũng sẽ có nguy cơ đột tử.

Thật ra nếu nghĩ cẩn thận, Tô Mộ hoàn toàn có thể hiểu được giá trị của tấm khiên này.

Hắn vừa vặn là một pháp sư có thể kháng đòn nhiều hơn cả chiến sĩ, mỗi lần đánh quái đều giết từng đám từng đám một. Hắn thật sự “quên mất” độ khó của game Thần Đồ này!

...

“Giám đốc Mã, hơn 3000 rồi, chúng ta còn chưa ra giá sao?”

Bên cạnh Mã Kinh Phi, một tên cấp dưới không kiềm nổi sự tức giận.

“Ra 3500!”

Sau khi tự hỏi một chút, Mã Kinh Phi cũng biết nên ra tay.

Tấm khiên vốn được tăng 50 một lần đã được tăng lên thành 3500 trong nháy mắt.

...

“Tăng năm trăm một lần? Thật sự rất quyết đoán nha?”

“Có đại lão ra tay, xem ra không đoạt được tấm khiên này rồi!”

“Muốn tăng giá tiếp không? Có khi tấm khiên này còn có cái thứ hai!”

Sau khi giá tiền được tăng lên 3500, rất nhiều người vẫn còn ngăm nhìn ở đây bắt đầu sinh ra ý muốn rút lui.

Không thể nói giá tiền này không cao!

Nhưng trong đất nước rộng lớn, không ít người là ngạ hổ tàng long.

Chỉ sau mấy chục giây, giá tiền tấm khiên này tăng lên 500 một lần nữa.

Bốn ngàn!

Giá tiền này đã đủ để mua được hai thanh pháp trượng Goblin rồi.

Nhưng đây còn chưa phải là giá tiền cuối cùng.

Bốn ngàn năm!

Vẫn là tăng năm trăm một lần như cũ, giá tiền của tấm khiên này đã trở thành một con số khoa trương.

...

“Chỉ có tấm khiên này mà đáng giá nhiều tiền như vậy?”

Quán trọ Trấn Bạch Vụ, sau khi Tô Mộ nhìn giá cuối cùng của tấm khiên này, vẻ mặt có hơi kinh ngạc.

Về mặt thuộc tính, phòng ngự và giảm tổn thương của tấm khiên này rất không tồi, nhưng ở góc nhìn của chính mình, tấm khiên này vẫn rất yếu.

Có thể bán ra với giá tiền cao như vậy cũng coi như là vui mừng!

“Nhìn như vậy thì trang bị phòng ngự tương đối được ưa chuộng à?”

Thông qua trang bị này, Tô Mộ cũng nhận ra được.

Hắn nhìn về phía huân chương Anh Dũng mà mình đã thay ra.

Trang bị này là phần thưởng của nhiệm vụ tuyển chính ở Tân Thủ

thôn, theo lý thuyết thì mỗi Tân Thủ thôn đều có thể đạt được một cái.

Nhưng nghĩ đến thuộc tính của con Băng Lang Vương kia, chính mình cũng không nghĩ ở giai đoạn hiện tại có người hoàn thành được nhiệm vụ tuyển chính ở Tân Thủ thôn.

“Vậy ta đây cũng không khách khí!”

Tô Mộ trực tiếp đặt giá khởi điểm của huy chương là 3000 đồng vàng lên phòng đấu giá.

Đúng như dự đoán, sau khi huy chương này được đưa lên, rất nhanh đã có người tăng lên 3500 đồng vàng.

“Mua càng cao càng tốt, tốt nhất mua hết toàn bộ kho của ta!”

...

Ở một Tân Thủ thôn.

“Giám đốc Lý, toàn bộ đồng vàng chúng ta đã đổ vào đây rồi, nếu không mua được huy chương này thì nên làm thế nào bây giờ?”

Mấy người đứng ở bên cạnh Lý Tiêu, tất cả đều có vẻ mặt sầu lo.

Chính Lý Tiêu là người mua được tấm khiên vừa rồi.

Thân là người đầu tiên vượt qua phó bản Động Xương Khô, hắn biết rõ giá trị của trang bị quan trọng bao nhiêu.

Chính bởi vì như vậy, số lượng đồng vàng trong tay của hắn nhiều hơn xa những người khác.

“Liên lạc giám đốc Mã đi, mượn một ít đồng vàng của hắn, nói cho hắn biết, chỉ cần ta mua được huy chương này, mấy ngày nữa ta trực tiếp đưa huy chương này cho hắn!” Giọng điệu của Lý Tiêu cực kỳ nghiêm túc.

“Lý tổng, người không nói đùa đấy chứ?”

“Đưa cho hắn miễn phí? Vậy không phải là chúng ta lỗ to rồi sao?”

Mấy người bên cạnh trợn tròn mắt.

Dựa theo giá tiền bây giờ thì giá của huy chương này sẽ không thấp hơn tám khiên.

Đưa loại trang bị có giá trị rất lớn này cho người khác thì lòng của bọn họ đều rỉ máu!

“Với thực lực trước mắt của chúng ta mà muốn vượt qua nhiệm vụ tuyển chính Băng Lang thì không có khả năng, nhưng nếu có huy chương và tám khiên này thì sẽ có cơ hội.”

“Các người đừng quên sau khi hoàn thành nhiệm vụ, ta cũng có thể nhận được một huy chương giống vậy.”

Lời nói của Lý Tiêu vô cùng nghiêm túc.

Hắn chẳng những vượt qua được phó bản Động Xương Khô mà còn nhận được nhiệm vụ tuyển chính đánh chết Băng Lang Vương, bây giờ đã sắp lên cấp được rồi.

Chỉ cần hắn thăng giai rồi thăng cấp xong là có thể trang bị được tám khiên và huy chương này.

Đến khi đó, cho dù hắn muốn làm gì thì hiệu suất cũng sẽ được tăng lên trên diện rộng.

Kiểm lại số đồng vàng này chỉ là vấn đề thời gian.

Cấp dưới nghe vậy cũng không rối rắm, lập tức đi liên hệ người.

“Giám đốc Mã đồng ý rồi!” Chỉ chốc lát sau, hắn phấn khởi cất giọng nói.

...

“Huy chương cũng bán được 5000? Cũng quá đáng giá rồi?”

Trần Bạch Vụ, sau khi thấy giá cuối cùng của huy chương, Tô Mộ vượt cái mũi.

So với những trang bị khác, yêu cầu cấp độ của trang bị này là

thấp nhất, hiển nhiên giá trị cũng nước lên thuyền lên.

Chương 127: Hai mươi vạn đồng vàng.

“Tổng cộng bán được 24000 đồng vàng!”

Tô Mộ nhìn về phía số lượng đồng vàng đợi lấy ra từ phòng đấu giá, vẻ mặt tươi cười.

Con số này còn nhiều hơn tính toán của mình không ít.

“Tiếp theo là một ít trang bị đẳng cấp cao này!”

Mở ra ô túi đồ, Tô Mộ nhìn một ít trang bị Sơn Dương Nhân mà mình đạt được.

Hắn vốn có thể tiếp tục đánh phỏ bản Động Sơn Dương Nhân, làm tiếp một bộ đồ Sơn Dương Nhân để bán ra ngoài.

Nhưng nghĩ lại, với giá trị thuộc tính của bộ đồ này, e rằng còn chưa có người có thể ra giá.

Nhiệm vụ tuyến chính của Trấn Bạch Vụ đã hoàn thành, trên cả vùng đất này không có quái vật cấp hai, mình hoàn toàn không cần ở lại chỗ này lãng phí thời gian.

Hơn nữa, nếu mình đi đánh phỏ bản Động Sơn Dương Nhân thì đồ vật rơi ra chỉ có càng ngày càng nhiều.

“Làm buổi đấu giá một lần là đủ rồi, lần sau sẽ bán trang bị nhị giai!”

Tô Mộ bắt đầu đưa trang bị Sơn Dương Nhân lên đấu giá.

Những trang bị này yêu cầu cấp bậc cao, hắn trực tiếp đăng lên cùng lúc khoảng mười trang bị thuộc tính cao trên tay.

Mỗi vật có giá tiền khởi điểm khi đấu giá đều là 2000 đồng vàng.

Hơn mười phút đồng hồ sau, những trang bị này không còn sót lại cái nào.

Số lượng đồng vàng đợi lấy ra trên phòng đấu giá đạt đến hơn 50000 đồng vàng!

Tính cả trong ô túi đồ của Tô Mộ thì số lượng đồng vàng trong tay của hắn đạt đến 200000!

Nếu lấy ra toàn bộ những đồng vàng này, hoàn toàn đủ để chất thành một tòa núi vàng nhỏ trong phòng ở quán trọ rồi.

Nếu Tô Mộ lấy ra những đồng vàng này đi gửi bán, tuyệt đối có thể đổi được cổ phần của đại đa số công ty niêm yết trên thị trường.

“Bán xong trang bị thì còn có nguyên liệu cùng thuốc men, số lượng đồng vàng trong tay ta đã đủ nhiều rồi, vậy thì bán ưu đãi một chút đi!”

Trở thành người phú khả địch quốc, Tô Mộ vẫn không bỏ qua cho những thuốc men và nguyên liệu kia.

Tuy nói những đồ này giá trị có thấp hơn trang bị rất nhiều, nhưng dù con muỗi có nhỏ đi nữa vẫn là thật!

Tô Mộ mở ra kênh chat, trực tiếp soạn tin nhắn.

“Bán phá giá để dọn kho, bán ra nguyên liệu và thuốc số lượng lớn với giá rẻ, mua được chính là có lời. Chờ đến lên trấn có thể học tập kỹ năng sinh hoạt, nếu có những tài liệu này thì làm giàu không còn là một giấc mơ!”

“Cái gì? Đến thị trấn là có thể học tập nghề nghiệp sinh hoạt?”

“Ta hiểu rồi, pháp trưởng Goblin kia là được làm ra nhỉ?”

“Áo giáp da kia hắn cũng được chế tạo ra đúng không?”

“Nói như vậy, các công hội lớn đều phải bồi dưỡng vài người chơi có nghề nghiệp sinh hoạt rồi?”

Tin nhắn của Tô Mộ ở kênh thế giới đã làm dấy lên sóng gió rất nhanh chóng.

Dân số Hoa Quốc có mấy tỷ người, không phải tất cả mọi người đều thích chém giết.

Trong đa số các game online, số lượng người chơi nghỉ ngơi sinh hoạt cũng không ít.

Điểm khác biệt so với những trò chơi kia là nếu có thể luyện được kỹ năng sinh hoạt ở trong Thần Đồ, vậy thì việc sinh hoạt cả đời thật sự không cần lo lắng nữa!

“Nhất định phải mua!”

“Bồi dưỡng vài người chơi sinh hoạt, đối với thực lực tổng thể của công ty cũng là sự tăng lên khổng lồ, mua một chút đi!”

“Thuốc và nguyên liệu cũng đừng bỏ sót, giữ lại một phần đồng vàng là được!”

“Tô Pháp Thần kia tiến hành bán phá giá, rất hiển nhiên hẳn đang chuẩn bị tiến đến trình độ cao cấp hơn rồi. Sau này cho dù hẳn có muốn bán đồ thì trong khoảng thời gian ngắn, chúng ta cũng không thể dùng tới được, ngược lại những tài nguyên bây giờ lại quan trọng hơn!”

Trong nội bộ của một số công ty lớn, có không ít người đã mở cuộc họp online khẩn cấp.

Gần như tất cả mọi người đã thống nhất ý kiến.

Ít nhất phải bồi dưỡng được một người chơi nghề nghiệp sinh hoạt.

Kết quả là những nguyên liệu mà Tô Mộ gửi bán cũng trở nên hút hàng.

...

“Bán hết rồi!”

Quán trọ trấn Bạch Vụ, sau khi nhìn thấy những nguyên liệu trên phòng đấu giá bị cần quét sạch sẽ, Tô Mộ nở nụ cười hài lòng.

Đến đây, mình ở chỗ này cũng coi như là có kết thúc hoàn hảo, nên đi tới bản đồ tiếp theo thôi.

“Những người khác vẫn còn ở Tân Thủ thôn suy nghĩ làm sao đối phó với Lang Vương nhỉ?”

Hắn đã hoàn thành tuyến chính của trấn Bạch Vực rồi, vậy mà vẫn chưa có bất cứ một người chơi nào đến được trấn Bạch Vực. Cảm giác dẫn đầu một khoảng cách xa như vậy, phải gọi là quá đã.

“Nên xuất phát rồi!”

Thu xếp lại ô túi đồ một chút, Tô Mộ lấy ra hai chìa khóa của quán trọ.

“Nhà thám hiểm tôn kính, chúc người lên đường thuận buồm xuôi gió.” Bà chủ nhận lấy chìa khóa, nói lời chúc phúc từ tận đáy lòng.

Tô Mộ dựa theo lời chỉ dẫn phương hướng của bà chủ, đi về hướng thành Tiểu Nguyệt.

Đi qua dãy núi Sương Mù, đối mặt với những con quái nhỏ cản đường, Tô Mộ trực tiếp mở kỹ năng Tàng Hình và Mau Lẹ, hoàn toàn không định để ý đến chúng.

Dưới sự hỗ trợ của Mắt Ưng và Góc Nhìn Ma Pháp, hắn đã tìm ra con đường nhỏ đó rất nhanh.

Đây là một con đường hẻo lánh trong khe núi, cũng không có xuất hiện quái vật nhỏ nào trên con đường phía trước.

Sau khi đi qua con đường hẻo lánh này, một cánh đồng cỏ rộng mênh mông xuất hiện trước mắt Tô Mộ.

“Nên đi về hướng nào đây?”

Môi trường lạ lẫm khiến cho Tô Mộ có phần hoang mang.

“Đừng! Đừng! Đừng!”

“Đuổi theo nó, đừng để nó chạy mất!”

“Mau!”

Chính ngay lúc này, một loạt tiếng nói hối hả truyền đến tai Tô Mộ.

“Ở bên kia!”

Tô Mộ lập tức nhìn về hướng của giọng nói đó, đồng thời mở Mắt Ưng và Góc Nhìn Ma Pháp ra.

Một giây sau, một đám binh sĩ cưỡi ngựa, mặc giáp xuất hiện trong tầm mắt của hắn.

Đám người này hình như đang truy đuổi sinh vật nào đó trong cánh đồng cỏ.

Sinh vật đó đang luồn lách dưới bãi cỏ, tốc độ di chuyển cực kỳ nhanh.

“Đang chạy về phía ta sao?”

Thông qua hai kỹ năng tầm nhìn, Tô Mộ nhìn thấy rất rõ, sinh vật dưới bãi cỏ kia có thân hình khổng lồ, tuyến đường mà nó đang đi tới vừa hay hướng tới nơi mình đang đứng.

“Nhiệm vụ tới rồi!”

Đối mặt với sự tập kích của sinh vật không xác định, vẻ mặt Tô Mộ không hề có chút hoảng sợ, khéo miệng lộ ra nụ cười thản nhiên.

Chương 128: Màn kịch hay.

Hắn đang rầu vì không phân biệt được rõ phương hướng, đám người này đã xuất hiện rồi, đây không phải là nhiệm vụ thì là gì?

“Chạy có nhanh đi nữa thì đã sao?”

“Ta muốn người dừng lại, thì người phải dừng lại!”

Sự chú ý của Tô Mộ đổ dồn về hướng của sinh vật không xác định

kia, im lặng chờ đợi nó tới gần.

Sau khi nó tiến vào phạm vi của kỹ năng, năng lượng trong mắt Tô Mộ chợt lóe lên.

“Vùng Từ Trường Trọng Lực!”

Mặc dù kỹ năng Vùng Từ Trường Trọng Lực này không gây ra sát thương, nhưng khu vực trọng lực có mối liên hệ trực tiếp với điểm trí lực của người chơi.

Trí lực của Tô Mộ bây giờ có gần 1000 điểm, lực từ trường được phóng ra vô cùng mạnh mẽ.

Dưới kỹ năng Góc Nhìn có thể thấy rõ, khi Vùng Từ Trường Trọng Lực xuất hiện thì đồng thời thân hình của sinh vật kia đã lão đảo, giống như côn trùng bị sa vào trong vũng bùn không thể nhúc nhích vậy.

“Cơ hội tốt, mau ra tay!”

“Tất cả mọi người chuẩn bị chiến đấu, nhất định phải giết được con Sa Địa Thú này!”

“Tiến lên!”

Cách đó không xa, tiếng gào thét của đám người đó lại truyền tới một lần nữa.

Sự chú ý của những người đó đều đổ dồn hết vào người của sinh vật kia, không hề chú ý tới Tô Mộ ở đằng kia.

“Bọn họ có thể đối phó được với con quái này sao?”

Thông qua việc so sánh dấu hiệu năng lượng sự sống trên người đám người này với sinh vật đang ở dưới đất kia, Tô Mộ nheo mắt lại.

“Cứ yên lặng theo dõi tình hình trước, chuẩn bị sẵn sàng để có thể chỉ viện vào mọi lúc!”

Suy nghĩ một lúc, hắn quyết định quan sát một lúc.

Sau khi sử dụng Vòng Từ Trường Trọng Lực để giữ chân sinh vật đó, mình chắc là đã kích hoạt được nhiệm vụ này.

...

Ở thành phố HZ.

Trong một biệt thự nào đó, một người người đàn ông đang video call.

“Đây chính là điều người nói có thể nắm bắt được sao? Bây giờ chuyện này nên giải quyết như thế nào?” Đầu dây bên kia, một người da trắng phát ra tiếng mắng mỏ giận dữ.

Người đàn ông cúi đầu, vẻ mặt u ám: “Dư luận vẫn còn chưa hoàn toàn bị nén xuống, bây giờ chúng ta chỉ cần để người nhà của ‘người bị hại’ ra mặt, khiến trách Tô Pháp Thần dữ dội, yêu cầu hắn ra mặt đưa ra lý lẽ, chưa chắc là không thể lật lại ván cờ!”

“Ta không muốn nghe người nói nhảm, ta chỉ muốn nhìn thấy kết quả!” Giọng nói của người da trắng có cả tiếng gào thét.

Đang lúc người đàn ông muốn giải thích, tín hiệu đột nhiên bị ngắt.

Không chỉ như vậy, nguồn điện của cả toà biệt thự hình như cũng bị cắt đứt rồi.

“Chuyện gì vậy? Người đâu, sao lại cúp điện rồi?”

Người đàn ông nhíu chặt chân mày, lớn tiếng la lên.

Nơi hắn đang ở là biệt thự cao cấp, cho dù có cúp điện cũng sẽ nhận được thông báo trước, hoàn toàn không thể nào đột nhiên mất điện được.

“Người đâu? Chết đi đâu hết rồi?”

Hắn la lên một hồi lâu, vẫn không một ai lên tiếng trả lời.

“Mẹ nó chứ!” Vẻ mặt người đàn ông trở nên bức bối, hắn đi tới bên cạnh cửa, định đi ra ngoài xem xét tình hình.

“Àm!”

Một giây sau, cửa bị đập một cú mở ra, cánh cửa đập thẳng vào mặt người đàn ông. Lực quá mạnh khiến cho hắn té ngã trên mặt đất.

“Chết tiệt, các người muốn chết sao?”

Cảm nhận sự đau đớn truyền tới từ trên mặt khiến cho người đàn ông gào lên đầy tức giận.

“Ngại quá, người đang nói chuyện với ta sao?”

Một giọng nói khá lễ phép vang lên.

Người đàn ông nghe được câu nói này, lập tức ngẩng đầu lên, ánh mắt trở nên hoảng sợ.

“Các người là ai? Tại sao các người lại ở đây? Có ai không! Có ai không!”

Hắn không ngừng la lớn.

“Đừng la nữa, những thuộc hạ của người quả thực là phế quá đi!”
Lại một giọng nói khác của một người phụ nữ vang lên, giọng điệu cực kỳ khinh thường.

“Rốt cuộc các người muốn làm cái gì? Đây là nhà riêng!” Người đàn ông nghe vậy, cố gắng bình tĩnh lên tiếng.

“Có người chịu chi một khoản tiền lớn, muốn xem một màn kịch hay, chúng ta cứ coi như là đạo diễn đi!”

Giọng nói trầm ngâm vang lên.

Người đàn ông cao gầy mặc áo gió, mang kính đen, lấy ra một đôi găng tay từ trong túi.

Một đôi găng tay màu trắng.

Khóe môi hắn nở nụ cười thản nhiên, cặp mắt phía sau cặp kính đen kia không hề có chút cảm xúc nào.

“Kịch hay sắp được trình diễn rồi!”

“A! A!”

“Cầu xin người, tha cho ta!”

Chỉ trong chốc lát, trong biệt thự to lớn, tiếng gào thét xé lòng thấm thiết không ngừng vang lên.

Chương 104: Lại là không biết phần thưởng?

Thế giới game Thần Đồ.

“Tiểu Tuyết, chữa khỏi cho ta!”

“Những người khác dốc sức tạo sát thương!”

Tô Mộ đứng ở vị trí cách xa hơn trăm mét, nhìn chăm chú vào những NPC đang chiến đấu cùng BOSS kia.

“Những người này đánh đấm thật là chuyên nghiệp!”

Đám người kia có tổng cộng mười người. Người cầm đầu chính là chiến sĩ mặc giáp nặng, hẳn cũng là người xông lên đầu tiên.

Hai người mặc đồ giống như thích khách theo sát hai bên trái phải chiến sĩ, rõ ràng là đang phối hợp tác chiến.

Pháp sư còn lại đang niệm chú ma pháp, còn có cung tiễn thủ đang bắn tên.

Dưới nền đất, con BOSS kia bị Vòng Từ Vòng Từ Trường Trọng Lực áp chế, hình như cũng phát hiện không cách nào chạy trốn, thân thể to lớn trực tiếp chui ra từ trong sân cỏ.

Trên thảo nguyên không có thứ gì ngăn cản tầm mắt, Tô Mộ thông qua Mắt Ưng, nhìn rõ được mặt của con BOSS kia.

Đó là một con quái vật trên người có mọc ra rất nhiều xúc tu có gai

nhọn, là một loài thú côn trùng thân dài khoảng ba mét.

Hàm dưới của nó mọc thêm hai cái răng nanh dạng cưa.

Đối mặt với chiến sĩ mặc khôi giáp đang đến gần, cái miệng to như chậu máu của nó trực tiếp phun ra một thứ dung dịch không biết tên giống như axit.

Bởi vì bị Vòng Từ Vòng Từ Trường Trọng Lực áp chế, dường như nó chỉ có thể tấn công bằng cách này.

“Sát thương không thấp đâu!”

Tô Mộ thấy rõ ràng những chiến sĩ bị dính dung dịch kia lùi về phía sau, sinh mệnh thể của những chiến sĩ đó cũng bị tụt xuống một đoạn.

“Thánh Quang Trì Dũ!”

Đúng lúc này, một giọng nói vang lên kèm theo ánh sáng trắng từ trên trời hạ xuống chiếu lên người những chiến sĩ.

Lượng máu của mấy người đó Mau Lẹ chóng khôi phục.

Chiến sĩ cũng yên tâm hơn, phát động tấn công với Sa Trùng.

Hai thích khách đi vòng qua sau lưng Sa Trùng.

“Đến lúc hết Vòng Từ Vòng Từ Trường Trọng Lực rồi!”

Tô Mộ nhìn trận chiến này, khoanh tay lại.

Hết Vòng Từ Vòng Từ Trường Trọng Lực, Sa Trùng có biểu hiện sắp giải được trói buộc.

Đúng như dự đoán, ngay thời điểm Vòng Từ Vòng Từ Trường Trọng Lực hết hiệu lực, Sa Trùng động đậy kéo thân thể to lớn, bắt ngờ đánh vào tên chiến sĩ kia.

“Đang!”

Trong tay chiến sĩ cầm một tấm khiên, kiên cường đỡ một đòn kia, đồng thời sử dụng thanh kiếm trong tay, chém lên thân Sa Trùng.

“Người này thật trâu!”

Tô Mộ vừa xem chăm chú vừa lầm rầm bình luận.

Thực lực của nhóm người này thật sự cũng rất mạnh, phối hợp cũng rất ăn ý.

Hơn nữa vị trí của mỗi người đều được sắp xếp hợp lý, lượng máu của BOSS hạ xuống rất nhanh.

Dựa theo tốc độ này, không mất bao nhiêu thời gian, trận chiến sẽ kết thúc.

“Ta có nên nhặt của hồi một chút không nhỉ?”

Tô Mộ nhìn chăm chăm lượng máu của con BOSS kia, sờ cằm suy nghĩ.

Sa Trùng chắc chắn là BOSS nhị giai nhất giai, cho dù là kinh nghiệm hay đồ rơi ra chắc cũng rất tốt. Chỉ cần hấn đánh ra một đòn cuối cùng, những thứ này đều là của hấn rồi!

Chẳng qua nếu hấn thật sự cướp BOSS của nhóm NPC kia, còn có thể nhận được nhiệm vụ không?

Đang lúc Tô Mộ còn do dự, lượng máu của BOSS đã giảm xuống còn 30%.

Sa Trùng hình như cũng phát hiện tiếp tục như vậy không được, miệng phun ra dịch axit một lần nữa, nhưng lúc này đây mục tiêu lại không phải chiến sĩ.

Những dung dịch kia như một vòi nước, phun về phía các pháp sư và cung tiễn thủ.

“Mau tránh!”

Chiến sĩ vội vàng hét to một tiếng.

Tiếng hét này của hấn cũng khiến mấy người đó làm được đối phó bước đầu.

Mấy pháp sư trực tiếp sử dụng kỹ năng Chớp Nhoáng tránh đi, mà cung tiễn thủ cũng dựa vào tốc độ vốn có của bản thân để kéo dài khoảng cách.

“Lá Chắn Thánh Quang!”

Vị nữ mục sư kia tạo cho mình một lá chắn Thánh Quang bao bọc quanh thân, cản được một đòn kia.

“Ô ô!”

Dịch axit không có hiệu quả, Sa Trùng Mau Lẹ lùi lại.

Nó di chuyển thân thể to lớn, sau khi ép lui chiến sĩ kia, chui xuống dưới đất.

Bản thân nó là một con Sa Trùng, cấu tạo và tính chất xốp của đất đai dưới nền thảo nguyên khiến nó như cá gặp nước. Nó chạy trốn rất nhanh.

“Lên ngựa đuổi theo, không thể để cho nó chạy!”

Chiến sĩ thấy thế, lập tức hạ lệnh cho những người khác đuổi theo.

...

“Chạy về phía ta, trên mặt đất vẫn còn một vết máu, không phải là tới tặng đầu mình tặng cho ta sao?”

Cách xa hơn trăm mét, Tô Mộ nhìn con Sa Trùng kia đang nhúc nhích rất nhanh trong nền đất, mím môi.

Một con BOSS chỉ còn chút máu đưa đến cửa, nếu hần không nhận thật sự có hơi vô lý rồi.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Một tiếng sấm sét vang lên trên mặt đất bằng phẳng, Phích Lịch Lôi Quang đánh chính xác vào con Sa Trùng đang đi lên mặt đất.

Với công kích ma pháp của Tô Mộ hiện tại, một đòn kia của hần lập tức khiến lượng máu của BOSS Sa Trùng sụt giảm Mau Lẹ một

đoạn, đã sắp chạm đáy.

“Lại một lần nữa!”

Đòn đánh này vẫn chưa xong, Tô Mộ tiếp tục tính toán vị trí một lần nữa.

Sau khi đòn Phích Lịch Lôi Quang tạo thành tổn thương thứ nhất, tiếp tục chuẩn bị sát thương ma pháp lần hai, trực tiếp quất xác!

Hai thông báo nối tiếp xuất hiện trên giao diện của Tô Mộ.

‘Người đánh chết Sa Trùng thảo nguyên: nhận được 10000 điểm exp’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, nhận được 1 điểm trí lực!’

Tô Mộ nhìn thi thể của con Sa Trùng.

Cách hắn khoảng 50 mét.

Lúc hắn đang định đi nhặt đồ thì những người cưỡi ngựa vừa nãy đuổi đến.

“Vưu Lâm, sao con quái này lại chết vậy?”

“Vừa nãy ta cảm nhận được hai luồng năng lượng ma pháp mạnh mẽ, nó bị những thợ săn khác giết!”

“Á, như vậy không phải là nhặt của hời của chúng ta sao?”

Nhìn con Sa Trùng chết dưới đất, giọng nói của vài người liên tiếp vang lên, giọng nói có pha lẫn sự tức giận.

Đúng như dự đoán của Tô Mộ, con BOSS chỉ còn hơi tàn bị người khác chiếm lời, không có ai là không giận.

“Bên kia có người!”

“Nhìn trang phục, hình như là nhà thám hiểm?”

“Chẳng lẽ con Sa Trùng này bị hắn giết chết?”

Ngay sau đó có người đã chú ý đến vị trí Tô Mộ đang đứng, vừa bàn luận vừa đứng lên.

Chiến sĩ dẫn đầu kia im lặng suy nghĩ một lúc, tung mình xuống ngựa, đi về hướng Tô Mộ.

Chương 129: Lời mời của NPC.

“Chào người, nhà thám hiểm!” Hắc hành lễ với Tô Mộ.

“Chào người!”

Tô Mộ cũng đáp lễ chào hắc.

“Vừa nãy Sa Trùng kia bất ngờ dừng lại là vì người sao?” Chiến sĩ Vưu Lâm dò hỏi rất khách sáo.

“Đúng vậy, đó là của ta kỹ năng!” Tô Mộ trực tiếp thừa nhận.

“Ta còn nói tại sao con Sa Trùng này đang chạy trốn lại bất ngờ dừng lại, đòn công kích vừa nãy cũng do người làm sao?” Vưu Lâm vừa cười vừa hỏi.

“Nó chạy về phía ta, ta cũng không còn cách nào khác.” Tô Mộ “bất đắc dĩ” giải thích.

“Nhà thám hiểm, ta không có ý trách người, chẳng qua chúng ta cần tinh hạch Sa Trùng, người có thể nhường cho chúng ta không?” Giọng nói Vưu Lâm không tìm đâu ra được ý chỉ trích, ngược lại có thêm phần thăm hỏi.

Trong lúc hắc nói ra những lời này, một nhiệm vụ cũng nhảy ra trước mặt Tô Mộ.

‘Có tiếp nhận nhiệm vụ hay không: Đề nghị của Vưu Lâm? (phần thưởng: không biết)’

“Lại là nhiệm vụ không biết phần thưởng?”

Khi thấy nhiệm vụ này, chân mày Tô Mộ cau lại. Ánh mắt hắc nhìn Vưu Lâm cũng có vài phần kỳ dị.

Nhiệm vụ này hẳn nên nhận, hay không nên nhận đây?

“Làm sao vậy nhà thám hiểm?” Hiển nhiên Vuư Lâm cũng nhận ra sự khác thường của Tô Mộ, hẳn hỏi với vẻ mặt khó hiểu.

Không đợi Tô Mộ trả lời, trong những người phía sau Vuư Lâm, có người không nhịn được kêu lên: “Vuư Lâm, con Sa Trùng này vốn là con mồi của chúng ta, bị tên nhóc này nhặt được, chúng ta khách khí với hắn làm gì. “

Nghe nói như vậy, ánh mắt Tô Mộ lập tức trầm xuống.

Những NPC này xem ra cũng không phải người hiền lành gì!

“Với thực lực của bọn họ, hẳn là đều cấp độ chuẩn BOSS, một đoàn đội phối hợp ăn ý như này, nếu cùng nhau động thủ, thì chắc chắn ta sẽ chịu thiệt!”

Ánh mắt nhìn lướt qua đám người, Tô Mộ đã có tính toán.

“Các người có thể lấy đi tinh hạch, nhưng những thứ khác thuộc về ta!” Hẳn không kiêu ngạo không nịnh nọt mở miệng nói.

“Cái đồ hôi của nhà người, còn dám nói như vậy à!”

Lời này vừa nói ra, bỗng một kẻ ăn mặc như pháp sư trong đám người mặc lên tiếng.

“Mạch, người im miệng cho ta!”

Một giây sau, tiếng nói giận dữ của Vuư Lâm vang lên.

Nét mặt Mạch có hơi cứng ngắt, hẳn bất mãn nhìn chằm chằm vào Tô Mộ, sau đó rơi vào im lặng

“Không có sự trợ giúp của người, chúng ta cũng không cách nào giết chết con Sa Trùng này. Ngoại trừ tinh hạch ra, chúng ta cũng không cần gì cả.” Vuư Lâm cười cười mở miệng.

“Tiếp nhận nhiệm vụ!”

Tô Mộ bĩu môi, tiếp nhận nhiệm vụ trước mắt.

‘Tiếp nhận thành công nhiệm vụ: Thỉnh cầu của Vưu Lâm: Giao tinh hạch của Sa Trùng cho Vưu Lâm.’

Đi đến bên cạnh Sa Trùng, Tô Mộ vươn tay chạm vào chùm ánh sáng kia.

‘Người đã thu được tinh hạch của Sa Trùng!’

‘Người đã thu được bao cổ tay Sa Trùng.’

‘Người đã nhận được công thức: Thuốc ăn mòn!’

Ba nhắc nhở liên tiếp bật lên.

“Cầm đi đi!”

Không đi xem hai món đồ vật kia, Tô Mộ lấy tinh hạch Sa Trùng kia ra.

“Thật sự cảm ơn người rất nhiều, nhà thám hiểm!” Vưu Lâm nhận lấy tinh hạch, gật đầu bày tỏ cảm ơn.

“Thứ này vốn dĩ là của chúng ta, có cần phải vậy không?” Mạch dường như rất bất mãn với thái độ của Vưu Lâm, cố ý lẩm bẩm một câu.

Vưu Lâm không để ý tới, tiếp tục nói chuyện với Tô Mộ: “Nhà thám hiểm, người đang định đi tới thành Tiểu Nguyệt sao? “

“Đúng vậy!” Tô Mộ gật đầu, lại hỏi: “Không biết đến thành Tiểu Nguyệt nên đi hướng nào? “

“Quãng đường từ bình nguyên Phong Sa đến thành Tiểu Nguyệt khá xa, nếu người chỉ đi bộ, thì phải tốn thời gian mấy ngày!” Vưu Lâm trả lời.

“Cần thời gian mấy ngày?”

Điều này lại làm cho Tô Mộ cảm thấy rất kinh ngạc.

Vốn tưởng rằng chỉ cần xuyên qua khe sâu là có thể đến được thành Tiểu Nguyệt, bây giờ xem ra căn bản không phải như vậy.

“Nếu người không ngại, có thể cùng hành động với bọn ta.”

Lúc này, Vưu Lâm ngỏ lời mời Tô Mộ.

‘Có tiếp nhận nhiệm vụ hay không: thu thập tinh hạch Sa Trùng? (Phần thưởng không rõ)’

“Tên này muốn mời ta làm việc?”

Nhìn thấy lời nhắc nhở của nhiệm vụ xuất hiện, Tô Mộ cũng phản ứng lại.

Vưu Lâm khách khí với mình như vậy, rõ ràng là nhìn trúng thực lực của mình.

“Vậy thì cứ tiếp nhận trước đã.”

Sau khi suy nghĩ một chút, Tô Mộ tiếp nhận nhiệm vụ này.

‘Thu thập tinh hạch Sa Trùng: giúp đám người Vưu Lâm giết chết Sa Trùng trên bình nguyên Phong Sa. (Phần thưởng hoàn thành: Không rõ!)’

Trong khi đó, nụ cười trên khuôn mặt của Vưu Lâm ngày càng rạng rỡ.

“Nhà thám hiểm, chúng ta là tiểu đội thợ săn trong thành Tiểu Nguyệt, đến bình nguyên Phong Sa là vì thu thập tinh hạch Sa Trùng, chờ sau khi chúng ta hoàn thành nhiệm vụ thì, sẽ dẫn theo người cùng trở về thành Tiểu Nguyệt!”

Nói đến đây, Vưu Lâm nhìn về phía em gái mục sư phía sau.

“Tuyệt Tiêu, lát nữa người đi cùng ta!”

“Ta biết rồi!” Mục sư muội lập tức đáp lại.

“Thu Phi, người đi tìm con mèo!”

Vưu Lâm quay đầu, nhìn về phía một người đàn ông ăn mặc như cung tiễn thủ.

Người đó khẽ gật đầu, lập tức triệu hoán ra một con chim ưng.

“Hoét!”

Cùng với tiếng huýt sáo, chim ưng bay lên cao, xoay tròn phía trên không trung.

“Mọi người ngồi tại chỗ nghỉ ngơi hồi phục!” Vưu Lâm hô lên với mọi người.

Sau đó, hắn đi đến chỗ con ngựa, lấy một túi nước đưa cho cho Tô Mộ: “Uống đi, nhà thám hiểm!”

“Không cần đâu!”

Tô Mộ khoát khoát tay.

Hắn không thể tin tưởng những NPC này.

“Khí hậu trên bình nguyên Phong Sa rất khô hanh, nếu không bổ sung đủ nước, thể lực sẽ tiêu hao rất nhanh!” Vưu Lâm hơi sưng sốt, lập tức nhắc nhở.

“Ta tự có rồi!”

Tô Mộ mỉm cười, lấy ra một bình thuốc mana.

Cho dù trong vòng một phút uống hết vài bình thuốc mana, cũng chỉ có thể phát huy hiệu quả hồi phục một lần, nhưng thứ đồ này cũng không tính là có hiệu quả hồi mana, uống vào còn rất giải khát.

“Tên này uống nước thuốc ma pháp như nước bình thường?”

Sau khi nhìn thấy hành động của Tô Mộ, vài người ăn mặc như pháp sư trong đám đều choáng váng.

Giá trị của nước thuốc ma pháp đắt gấp ngàn lần vạn lần nước bình thường. Không đến thời khắc mấu chốt, bọn họ đều luyện tiếc không nở dùng, chứ đừng nói là dùng để bổ sung lượng nước như nước thường!

“Không được sao?”

Chương 130: Lời mời của NPC. (2)

Tô Mộ nhìn biểu hiện kinh ngạc của đám người, lại lấy ra một bình mana, uống một hơi cạn sạch.

Trong ô túi đồ có hơn hai trăm ngàn đồng vàng, chỉ tiêu hao mấy bình mana, hẳn căn bản cũng không quá để tâm.

Hơn nữa với giới hạn lượng mana cao nhất bây giờ của hắn, thuốc pháp lực siêu cấp thật sự không có tác dụng lắm.

“Ồmm!”

“Người thắng rồi!”

Mọi người nói không nên lời, chỉ một biểu cảm người thật sự “giàu”, ánh mắt mấy tên pháp sư tràn ngập sự hâm mộ.

Tô Mộ cũng không để ý tới những ánh mắt kia, hắn mở ra ô túi đồ, nhìn về phía hai đồ vật BOSS Sa Trùng bạo ra khác.

‘Bao cổ tay Sa Trùng: +80 nhanh nhẹn + 50 thể chất + 10% cấp bậc yêu cầu tốc độ lấp tên: cấp 1 Nhị Giai.’

‘Công thức: thuốc Ăn Mòn: Yêu cầu: cỏ Độc Sa x2, dung dịch Ăn Mòn x2; hiệu quả: thêm hiệu ứng ăn mòn cho vũ khí, khi gây sát thương cho kẻ thù, có thể gây thêm 100 điểm sát thương ăn mòn, thời gian 30 giây.’

“Bao cổ tay không tệ, cực phẩm cho cung tiễn thủ!”

“Dược phẩm này cũng rất tốt, có thể nâng cao khá nhiều sát thương đầu ra!”

Với hai thứ này, Tô Mộ tương đối hài lòng.

Nhất là thuốc ăn mòn, chỉ cần mình làm ra, tuyệt đối sẽ trở thành dược phẩm bán chạy tiếp theo.

“Tìm được rồi!”

Lại qua một hồi, con chim ưng lơ lửng trên không trung bay trở về đậu trên vai cung tiễn thủ Thu Phi.

“Tất cả mọi người lên ngựa, xuất phát!”

Vưu Lâm lập tức ra lệnh.

Em gái mục sư cưới cùng một con ngựa với Vưu Lâm, để lại con ngựa của nàng cho Tô Mộ.

“Thứ này!”

Nhìn con ngựa trước mắt kia, Tô Mộ khẽ nhướn mày.

Mình không biết cưới mà!

“Sao vậy? Nhà thám hiểm? “

Thấy Tô Mộ vẫn còn đứng ngơ tại chỗ, Vưu Lâm vội vàng hỏi.

“Không có việc gì!”

Tô Mộ lắc đầu, trèo lên lưng ngựa.

Ngay giây sau đó, con ngựa không chịu sự kiểm soát chạy như phát điên.

Tô Mộ lập tức nắm chặt dây cương.

Không lâu sau, một nhấc nhở xuất hiện trên giao diện của của hắn.

‘Người đã lĩnh ngộ kỹ năng: cưới ngựa (sơ cấp)’

“Kỹ năng?”

“Thứ này ta là lành nghề!”

Tô Mộ bây giờ không thể gọi là cưới ngựa, mà hoàn toàn để cho ngựa đưa hắn chạy, hắn vội vàng mở ra thanh kỹ năng.

‘Cưỡi ngựa thành công thăng cấp lên (cấp Đại sư)’

Sau khi kéo đầy kỹ năng này, các loại kỹ xảo cưỡi ngựa lập tức

xuất hiện trong đầu hắn.

“Giá!”

Rất nhanh, Tô Mộ đã trở nên rất thành thạo.

Một cảnh này bị đám người Vưu Lâm nhìn thấy, ai nấy đều tròn mắt kinh ngạc.

Bọn họ hoàn toàn nghĩ không ra, lúc mới lên ngựa Tô Mộ còn biểu hiện giống như một người mới, sao trong khoảnh khắc đã trở thành một cao thủ cưỡi ngựa rồi?

Nhưng mọi người cũng không tìm hiểu sâu, rất nhanh đã tiếp nhận hiện được thực này.

Dường như trong ý thức của họ, cái gọi là nhà thám hiểm khác hẳn so với người thường.

“Giá!”

Sau khi khống chế ngựa thuần thục, Tô Mộ đi về phía Vưu Lâm đã chỉ thị, tùy ý phi nước đại trên thảo nguyên.

Đám người Vưu Lâm theo sát phía sau, thậm chí còn suýt không đuổi kịp Tô Mộ.

Mà trong đám người đó, có mấy người nhìn theo bóng lưng Tô Mộ rồi nháy mắt ra hiệu với nhau.

Ánh mắt bọn họ đều lộ ra cùng một thứ.

Tham lam

“Ở đó!”

Tô Mộ dẫn đầu phía trước, phát hiện con Sa Trùng đang ngo ngoáy trên bãi cỏ rất nhanh.

“Để ta!”

Vưu Lâm hô to một tiếng. Sau khi xuống ngựa, một mình hắn xung phong, mở ra trận chiến đầu này.

“Tất cả mọi người giữ nguyên đội hình, đốc sức tạo sát thương!”

Sau khi hấn ra lệnh, giữ chặt thù hận của con Sa Trùng kia.

Những người khác cũng lần lượt phát động công kích.

Ở cự ly gần, Tô Mộ đang quan sát lượng máu của Sa Trùng, hấn nheo mắt lại.

“Sa Trùng thảo nguyên (BOSS)”

Cấp bậc: cấp 1 nhị giai

HP: 74208/80000

Công kích: 1500

Phòng ngự vật lý: 300

Phòng ngự ma pháp: 300

Kỹ năng: nọc độc axit, độn thổ, càn quét.

So với con BOSS hấn đã chạm trán trước đó, thuộc tính của con BOSS Sa Trùng này cũng không cao. Ngoại trừ lượng máu hơi dày, thậm chí các thuộc tính khác còn không bằng một số BOSS nhất giai.

Nhưng điều khác biệt là, ở bình nguyên này, số lượng loại Sa Trùng không hề ít.

Thay vì nói nó là BOSS, không bằng nói nó mạnh hơn quái tinh anh một chút.

Chính bởi vì như thế, đám người Vưu Lâm chống lại con BOSS này cũng không có áp lực gì.

“Sát thương của những người này không tính là cao lắm!”

Tô Mộ đứng ở một bên quan sát trận chiến, hấn cũng không vội ra tay.

Công kích của đám người Vưu Lâm không cao lắm, tổng cộng công

kích của tất cả mọi người một lần, còn không bằng một Phích Lịch Lôi Quang mình phóng ra.

Nếu hấn ra tay, chắc chắn sẽ dọa bọn họ sợ đến choáng váng.

“Vậy bắn Hỏa Cầu đi!”

Tô Mộ từ bỏ việc sử dụng lôi quang, bắt đầu chuyển qua ngâm xướng Hỏa Cầu thuật đã lâu không sử dụng.

Đối mặt với những NPC này, bản thân hắn cũng không định làm lộ ra toàn bộ thực lực, nhưng cũng không ngại khai triển một ít.

“Hỏa Cầu thuật!”

Hắn giả vờ ngâm xướng trong hai giây, một Hỏa Cầu bay về phía BOSS Sa Trùng.

-8388!

Một con số cực kỳ khoa trương nhảy ra từ tên đầu BOSS Sa Trùng

Lượng máu của BOSS lại càng giảm xuống rất nhiều.

Sát thương này đồng thời cũng làm cho đám người Vưu Lâm đều trợn to hai mắt.

“Ôi má ơi, sát thương gì vậy?”

“Một kỹ năng của người bằng mười kỹ năng của ta?”

“Người thật sự là một nhà thám hiểm sao?”

Nhất là mấy pháp sư trong đội ngũ, sau khi nhìn thấy sát thương của Tô Mộ gây ra, không nhịn được mà kêu lên.

Bọn họ không phải chưa từng học kỹ năng Hỏa Cầu Thuật, nhưng với kỹ năng cơ bản nhất của pháp sư này thì ai lại học đến cấp max chứ?

“Ma pháp hệ hỏa của ta được tăng thêm, một phát vừa rồi chính là đại chiêu của ta.” Tô Mộ nhàn nhạt trả lời một câu.

“Đừng nhìn nữa, tiếp tục tiến công đi!”

Lúc này, Vưu Lâm đang gánh thù hận của con BOSS hét lên ầm.

Những người khác cũng lần lượt phản ứng lại, tiếp tục phát động tiến công.

Tô Mộ thì đứng ở một bên, không định tiếp tục tiến công nữa.

Nếu “Đại chiêu” có thể liên tục phóng thích ra, vậy thì không gọi là đại chiêu nữa rồi!

Chương 131: Mở ra chú ngữ?

Vưu Lâm vừa kéo BOSS, vừa dùng dư quang khóe mắt đánh giá Tô Mộ.

Thân là chủ lực khiêng quái, trạng thái lúc trước khi con Sa Trùng chạy trốn như thế nào, hẳn là người rõ ràng nhất.

Sa Trùng nhìn như hết máu, cũng còn lại hơn hai mươi ngàn đơn vị máu.

Hiện tại một kỹ năng của Tô Mộ có thể đánh cho Sa Trùng gần tám ngàn sát thương, cũng khó trách có thể nhặt được “của hời” này.

“Có sự trợ giúp của tên này, nhiệm vụ của chúng ta có thể hoàn thành dễ dàng hơn rồi!”

Gương mặt Vưu Lâm lộ ra nụ cười hưng phấn.

“Nhưng một nhà thám hiểm như hẳn, ta nên thưởng thế nào đây?”

Thế nhưng, nụ cười của Vưu Lâm đã biến mất rất nhanh, thay vào đó là vẻ mặt khó xử.

“Đúng rồi, ta vẫn còn thứ kia!” Hẳn đột nhiên nghĩ tới thứ gì đó, khóe miệng lại hiện lên nụ cười.

Tô Mộ cũng không chú ý tới sự biến hóa biểu cảm của Vưu Lâm, ánh mắt nhìn chăm chăm vào lượng máu của BOSS.

Mặc kệ nói thế nào, Sa Trùng được đánh dấu chính là BOSS, kinh nghiệm sau khi giết chết nó cũng không thấp!

Hơn nữa còn có thể vũng vàng kích phát Hào Quang Của Pháp Thần, một đòn cuối cùng nói sao cũng phải để cho hắn đánh.

“Đúng rồi, pháp trượng của ta còn chưa thăng cấp!”

Tô Mộ đột nhiên nghĩ đến Quyền Trượng Pháp Thần trong tay mình.

Trên đường đi vì quá gấp rút, hắn cũng không đánh quái, chỉ đánh chết duy nhất con BOSS vừa rồi.

‘Quyền Trượng Pháp Thần (0 giai): + 100 trí lực; + 100 điểm tinh thần; + 100 thể chất (sau khi giết quái vật có thể đạt được giá trị tăng trưởng, mỗi lần tăng trưởng thuộc tính sẽ tăng lên, và mở khóa chú ngữ) giá trị trưởng thành hiện tại là 5000/10000.’

“Một con BOSS lại trực tiếp tăng năm ngàn giá trị trưởng thành? “

Sau khi nhìn thấy miêu tả của quyền trượng, đồng tử Tô Mộ hơi giãn ra.

Như vậy thì quá tốt việc rồi!

Nếu như vậy, con BOSS trước mắt này, mình càng phải bắt được một đòn cuối cùng.

Tô Mộ cũng không hề phát hiện, khi hắn quan sát quyền trượng trong tay, có mấy người cũng đồng thời đang đánh giá vũ khí trong tay hắn.

Ánh mắt mấy người kia nhìn tới nhìn lui, giống như đang truyền đi một loại tin tức nào đó.

Tuy nhiên ánh mắt của bọn họ nhìn về phía Tô Mộ, rõ ràng đều mang vẻ kiêng kỵ sâu đậm.

So với BOSS có lượng máu lên đến hàng chục ngàn, lượng máu của những NPC bọn họ không được cao như vậy.

Đặc biệt là với nghề nghiệp tầm xa, máu mỏng lại càng là bình thường.

Nếu như bọn họ trúng phải “đại chiêu Hỏa Cầu” kia, về cơ bản đều phải tàn đời.

Những NPC này không có cái mạng thứ hai!

Trận chiến Mau Lẹ tiến vào hồi kết, lượng máu của BOSS Sa Trùng cũng sắp đạt tới vạch chết.

“Phát huy toàn lực sát thương, con này muốn bỏ chạy!”

Giống như con Sa Trùng lúc trước, dưới sự đe dọa của cái chết, Sa Trùng chui xuống đất, muốn chạy trốn.

-8388!

Nhưng một giây trước khi nó kịp chui xuống đất, một phát hỏa cầu rất bình thường đánh trúng thân thể nó.

Ngọn lửa khổng lồ bao phủ thân thể nó, mang đi một tia máu cuối cùng.

‘Người đã giết chết Sa Trùng thảo nguyên, đạt được 10000 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần, đạt được 1 điểm trí lực!’

Hai nhắc nhở xuất hiện cùng lúc với nhau trên giao diện của Tô Mộ.

Tô Mộ vội vàng mở thanh trang bị ra, xem xét trạng thái quyền trượng trong tay.

‘Quyền Trượng Pháp Thần (nhất giai): +150 trí lực + 150 điểm tinh thần + 150 thể chất sử dụng vật phẩm ma pháp mạnh mẽ, có thể ban cho quyền trượng chú ngữ tương ứng, số lượng chú ngữ trước mắt: 1; giá trị trượng thành 0/20000.’

“Ba thuộc tính, mỗi thuộc tính tăng lên 50 điểm, còn có thể mở chú ngữ?”

Ánh mắt Tô Mộ lộ ra vẻ hưng phấn.

Đây là thể mệnh của trang bị có thể trưởng thành sao?

“Đúng rồi, lúc trước không phải ta còn thu một viên bảo châu sao?

Tô Mộ vội vàng mở ô túi đồ ra, tìm ra viên Âm Ảnh Bảo Châu bạo ra từ phó bản Sơn Dương Nhân.

Thứ này chắc hẳn là vật phẩm ma pháp.

‘Có sử dụng Âm Ảnh Bảo Châu buff cho Quyền Trọng Pháp Thần không? Có thể cho thuộc tính: Tăng cấp Âm Ảnh (tất cả sát thương ám ảnh tăng 10%).’

Theo dòng nhắc nhở bật lên, Tô Mộ nheo mắt lại.

Trong tất cả kỹ năng hiện tại của mình, chỉ có Quần Nha Phong Bạo là sát thương ám ảnh.

Tăng lên 10% sát thương quả thật rất mạnh, nhưng chỉ có sát thương của một thuộc tính duy nhất, liệu có đáng lãng phí một chú ngữ không?

“Bỏ đi, khoan gấp gáp, đây chính là vũ khí có thể trưởng thành, thế nào cũng phải lấy một ít chú ngữ cấp lực!”

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, Tô Mộ thu Âm Ảnh Bảo Châu lại.

Thứ đồ BOSS nhất giai bạo ra, chắc chắn sẽ không so được với bảo vật nhị giai.

Mình vừa mới đến bản đồ nhị giai, không cần phải sốt ruột như vậy.

“Cái tên này, người cố ý đúng không?”

Trong lúc Tô Mộ đang tự hỏi, một âm thanh giận dữ vang lên.

Người nói chuyện là một pháp sư trong đội ngũ.

Hắn nhìn Tô Mộ với ánh mắt giận dữ, nắm tay siết chặt.

“Sao nào?”

Tô Mộ quay đầu nhìn về phía hắn, nét mặt bình thản.

“Người còn giả ngu ở đây? Là người cố ý ra tay giết chết Sa Trùng vào lúc cuối cùng phải không?” Người nọ nhìn biểu cảm của Tô Mộ, có vẻ càng thêm phần tức giận, giọng nói biến thành tiếng gào thét.

Không chỉ hắn, những người khác trong đội ngũ cũng lộ vẻ mặt phần nộ nhìn về Tô Mộ.

Trước tiên khoan đề cập đến vấn đề đồ rơi ra, đối với NPC như họ, đánh chết quái vật khổng lồ, đồng nghĩa với việc có thể đạt được kinh nghiệm tăng cấp bậc.

Người trong đội đã sớm thỏa thuận với nhau, một đòn cuối cùng giết BOSS sẽ để cho Vưu Lâm.

Trước đó, Tô Mộ đã cướp mất một con BOSS, bây giờ lại cướp đi con thứ hai, tâm trạng dè dặt của mọi người rất cuộc cũng không thể nén nổi nữa.

“Đúng vậy, người có khác gì đi cướp BOSS đâu?”

“Tên này, người còn không chịu thừa nhận sao?”

Những người khác cũng lần lượt phát ra lời chỉ trích, tất cả nhắm mũi nhọn vào Tô Mộ.

“Câm miệng lại hết cho ta!”

Đúng lúc này, một tiếng hét giận dữ vang lên.

Người mở miệng chính là Vưu Lâm.

Thân là lão đại của đội ngũ này, uy quyền của hắn rất cao, những lời nói trách móc kia lập tức bị đè xuống.

Chương 132: Chúng ta nợ Tô Pháp Thần một lời xin lỗi.

“Có gì đáng để tranh cãi? Nếu không phải nhà thám hiểm này ra tay, không chừng con Sa Trùng kia đã bỏ chạy mất rồi. Nếu vậy không phải là chúng ta đã uổng phí công sức rồi sao! “

So với đám người đang tức giận, Vũ Lâm nhìn rất thấu triệt.

Sa Trùng cũng không khó đối phó, nhưng muốn giết chết nó, khó khăn lớn nhất chính là làm thế nào để giữ nó lại.

Phải biết rằng khi Sa Trùng đã chui xuống đất thì tốc độ chạy trốn sẽ rất nhanh.

Tô Mộ có thể cho Sa Trùng một đòn cuối cùng vào đúng thời điểm, tất cả bọn họ đều không làm được điểm này!

Chỉ cần có thể bảo đảm đánh chết được Sa Trùng, cho dù nhường ra một ít kinh nghiệm, thì có sao đâu?

“Thật ngại quá, tính tình bọn họ không tốt lắm!”

Vũ Lâm nhìn Tô Mộ, lộ ra nụ cười áy náy.

“Nhưng nếu người đã lấy kinh nghiệm, có thể nhường những thứ rơi xuống cho bọn ta hay không?”

Giọng điệu của hắn mang ý muốn thương lượng, cũng không cường cầu.

“Có thể!” Tô Mộ không từ chối.

“Vậy thì cảm ơn người nhiều!” Vũ Lâm nghe thấy vậy, thở dài một hơi, hô to về phía cung tiễn thủ kia: “Thu Phi, người đi tìm mục tiêu tiếp theo đi!”

“Những người khác ở lại tại chỗ nghỉ ngơi!”

Vũ Lâm nói xong, mỉm cười nhẹ với Tô Mộ: “Nhà thám hiểm, người theo ta qua đây!”

Tô Mộ nghe hắn nói như vậy, hơi nhướn mày, liếc mắt nhìn những người khác, rồi đi theo phía sau Vũ Lâm.

Hai người đi tới một bên, Vuur Lâm lấy ra một thứ từ trong ngực.

“Đây là một thứ ta vô tình có được, theo sự giám định của những người trong Hiệp hội pháp sư thành Tiểu Nguyệt, viên đá này phong ấn năng lượng ma pháp kỳ lạ, nhưng giải phong ấn thế nào, lại không ai biết được.”

“Ta nghĩ có lẽ người có thể tìm được cách!”

Vừa nói, Vuur Lâm đưa viên đá cho Tô Mộ.

“Vậy thì cảm ơn nhiều!”

Tô Mộ không chút suy nghĩ, cầm lấy viên đá đó vào trong tay.

“Người thu được đá ma pháp phủ đầy bụi!”

‘Đá ma pháp phủ đầy bụi: viên đá này ẩn chứa năng lượng ma pháp khổng lồ, có lẽ có thể kích hoạt nó thông qua phương pháp đặc thù nào đó.’

“Ồ tốt, không biết có thể làm chú ngữ của quyền trượng hay không?”

Sau khi nhìn thấy miêu tả viên đá ma pháp này, Tô Mộ nảy sinh một ý nghĩ trong lòng.

“Có muốn sử dụng Đá ma pháp phủ đầy bụi để cung cấp chú ngữ Quyền Trượng Pháp Thần không? Có thể cung cấp thuộc tính: lực ma pháp (sát thương sau cùng của ma pháp + 5%)”

“Mẹ kiếp, lợi hại như vậy sao?”

Nhìn thấy nhắc nhở đang bật ra trước mắt, Tô Mộ thật sự bị kinh ngạc đến ngây người.

Sát thương sau cùng + 5%, thứ này còn mạnh hơn tăng 5% sát thương ma pháp nhiều!

“Đây vẫn chỉ là viên đá chứa giải phong ấn, nếu viên đá này được giải phong ấn, có phải chú ngữ này sẽ càng mạnh hơn hay không?”

Cố nén sự kích động muốn kích hoạt chú ngữ, Tô Mộ thu viên đá ma pháp này lại.

Thứ đồ này chắc chắn là đồ tốt, nếu có thể hoàn toàn giải phong ấn, không chừng có thể tăng lên tới hơn 20% sát thương sau cùng.

“Nếu thật sự là vậy, chú ngữ này sẽ rất nghịch thiên rồi!”

“Nhà thám hiểm, kỹ năng vậy khốn Sa Trùng lúc trước, bao lâu người có thể phóng thích một lần?” Thấy Tô Mộ vô cùng hài lòng với đá ma pháp, Vuur Lâm lại mở lời.

“Khoảng một giờ phóng thích một lần!”

Tô Mộ thu hồi biểu cảm hưng phấn, phóng đại cooldown của Vòng Từ Vòng Từ Trường Trọng Lực.

Bây giờ hắn cũng tự hiểu được, thật ra những NPC và người thật cũng không khác nhau mấy. Những nhiệm vụ không biết phần thưởng kia, cần mình và NPC đấu đá lẫn nhau, hoặc tranh thủ lợi ích.

Thậm chí là giết chết NPC!

So với những nhiệm vụ đã biết trước phần thưởng, mặc dù không rõ phần thưởng tràn ngập những nhân tố không xác định, nhưng thật sự rất thú vị!

“Như vậy đi, nếu con Sa Trùng tiếp theo chạy trốn, ta hy vọng người có thể phóng thích kỹ năng kia, ngăn nó lại, sau đó để ta đánh một đòn cuối cùng!” Vuur Lâm sau một hồi suy nghĩ, mở miệng nói.

Nói xong, hắn lại sợ Tô Mộ hiểu lầm, vội giải thích: “Ta không phải đang nói người cướp quái, chủ yếu là những người khác đã có ý kiến, ta cũng phải chú ý đến tâm tình của bọn họ!”

“Không thành vấn đề!”

Nghe đến đây, Tô Mộ mỉm cười gật đầu.

Nếu Vuur Lâm đã cho hắn phần thưởng nhiệm vụ trước, thì hắn

cũng phải giúp Vuur Lâm làm tốt nhiệm vụ giết chết Sa Trùng.

“Vù! vù! vù!”

Ngay khi hai người vừa đạt được sự đồng thuận, một cơn gió mạnh đột nhiên nổi lên trên thảo nguyên.

Lượng cát khổng lồ bị nhấc lên.

“Vù! vù!”

Ngựa trên bãi lập tức bị kinh hãi, trở nên xao động bất an.

“Là bão cát!” Có người hét to lên.

“Tất cả mọi người đứng tại chỗ không được động đây, trông chừng ngựa!”

“Thu Phi, để ý động tĩnh xung quanh!”

Biểu cảm trên mặt Vuur Lâm trở nên nghiêm túc trong nháy mắt.

Tô Mộ nhìn biểu cảm sợ hãi trên mặt mọi người, cũng bắt đầu phản ứng lại.

Chỉ e trận bão cát bụi này là kẻ đến không có lòng tốt!

...

Thế giới thực.

Trên mạng, một đoạn video Mau Lẹ lan truyền.

Bên trong là hình ảnh một người đàn ông quỳ trên mặt đất, vẻ mặt sầu thảm, nước mắt nước mũi tèm lem đầy mặt.

“Đoạn video Hỏa Cầu của Tô Pháp Thần trên mạng là do ta tìm người chế tác ra, đó đều là kỹ xảo đặc hiệu thôi!”

“Những lời chỉ trích Tô Pháp Thần là hung thủ cũng là dư luận do ta tìm thuỷ quân!”

“Ta bị người khác sai khiến, muốn tìm ra Tô Pháp Thần, cho nên

mới làm những chuyện ngu xuẩn này!”

Đoạn video Mau Lẹ gây sóng gió trong cộng đồng.

“Còn có thể như vậy sao?”

“Thật ra lần đầu tiên ta xem video kia, đã cảm thấy giống kỹ xảo điện ảnh rồi!”

“Tô Pháp Thần, thực sự xin lỗi, ta chính là một tên ngu, lờn như vậy mà cũng tin!”

“Tô Pháp Thần ta sai rồi, ta sẽ không bao giờ bị dắt mũi nữa đâu!”

“Tô Pháp thần tuyệt nhất, thần tượng, ta vĩnh viễn sẽ ủng hộ người!”

“Sau này bất luận là việc dắt mũi gì liên quan đến Tô Pháp Thần, ta đều không tin, đây chính là pháp thần tương lai của Hoa quốc, nhất định phải bảo vệ!”

“Đúng vậy, không thể để cho người có dụng ý khác trót lọt được!”

Toàn bộ những lời trách móc Tô Mộ lúc trước đều chìm xuống biển sâu, vô số người đứng ra xin lỗi, rất nhiều người cũng đăng bài bày tỏ tin tưởng Tô Pháp Thần.

Chương 133: Không ai có thể trốn thoát được?

Hot search trên các nền tảng lớn lại càng rõ ràng hơn: “Chúng ta nợ Tô Pháp Thần một lời xin lỗi!”

...

“Fuck!”

“Đúng là ngu xuẩn mà!”

“Làm sao ta có thể nuôi một phế vật như vậy chứ!”

“Đáng ghét!”

Nước Phiêu Lượng, nhìn báo cáo trước mắt, một tiếng gầm giận dữ vang vọng khắp mây trời.

Bình nguyên Phong Sa.

Gió lớn gào thét, cát bụi che khuất đầy bầu trời.

Tô Mộ ở bên trong bão cát chỉ cảm thấy tai mắt mũi miệng đầy bão cát.

“Mọi người thế nào rồi?”

Một tiếng hô to vang lên.

Vưu Lâm cất tiếng nói hỏi tình huống của mọi người.

“Chúng ta không có chuyện gì!”

“Bão cát này quá lớn, e là không kết thúc trong chốc lát được, tiếp theo nên làm gì bây giờ?”

Rất nhanh, có người hô lớn đáp lại.

“Dắt ngựa đi, chúng ta ở nguyên chỗ này đợi đến hết bão cát!”

Vưu Lâm ra lệnh, chống đỡ bão cát đi về phía ngựa.

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

Tô Mộ đứng nguyên tại chỗ, mở ra kỹ năng.

Mặc dù bão cát che khuất tầm nhìn nhưng Góc Nhìn Ma Pháp không bị ảnh hưởng.

Ở dưới góc nhìn này, mình có thể thấy rõ ràng mỗi vị trí và hướng đi của gió lốc.

“Đây là cái gì?”

Cũng chính ở dưới góc nhìn này, Tô Mộ phát hiện có chỗ gì đó không đúng.

Kỹ năng Góc Nhìn Ma Pháp này cực kỳ mạnh mẽ.

Chẳng những hắn có thể thấy rõ trạng thái sống của mỗi sinh vật mà còn có thể thấy thái độ thù địch của những sinh vật kia đối với mình!

Trong đám người này, có năm người đang nhìn chăm chú vào phương hướng của mình, trên người lại còn tản ra tia sáng màu đỏ.

Hiển nhiên, tia sáng màu đỏ mang ý nghĩa là độ thù địch của mấy người này đối mình cực kỳ lớn!

Tô Mộ lập tức nhìn về phía Vưu Lâm.

Trên người của hắn chỉ có một luồng hơi thở sinh mệnh dồi dào, cũng không có điều gì khác thường.

“Mấy NPC này muốn gây sự?”

Sau khi xác định Vưu Lâm không thù địch đối với mình, Tô Mộ sờ cằm suy nghĩ.

Từ lúc vừa rồi mình giết chết Sa Trùng thì cũng đã có người bắt đầu không vừa lòng với mình rồi.

“Cứ yên lặng theo dõi biến hoá trước đã!”

Tô Mộ yên lặng nhìn chăm chú vào tình hình của những người đó.

Nếu bọn người kia không phải là NPC thì mình sẽ ra tay.

Giống như lúc đánh Tân Đức, trước khi kẻ địch thay đổi thành trạng thái tên đỏ đối địch, sát thương do mình đánh ra đều bị MISS.

Mặc dù không biết những này NPC có giống như vậy hay không, nhưng nếu mình ra tay trước nhất định sẽ tạo thành một ít ảnh hưởng.

“Tích! Tích! Tích!”

Đột nhiên, kênh nói chuyện riêng của Tô Mộ vang lên.

Là tên nói chuyện riêng với chính mình để bàn điều kiện trước kia.

“Tô tiên sinh, ta đã làm xong yêu cầu của người rồi, người có hài lòng về trò hay trên mạng kia hay không?”

Đối phương nhắn tin đi thẳng vào vấn đề.

“Làm xong rồi à?”

Vì không logout nên hiển nhiên Tô Mộ không rõ tình huống trên mạng thế nào cho lắm.

Hắn không vội vã trở lại mà chỉ mở ra kênh chat.

“Tô Pháp Thần, thật xin lỗi!”

“Tô Pháp Thần, chúng ta sai lầm rồi, người là giỏi nhất!”

“Tô Pháp Thần, chúng ta không nên nghi ngờ người, thật xin lỗi!”

Khác với sự tranh luận lúc trước, bây giờ gần như kênh chat toàn là lời nói xin lỗi.

“Được đấy!”

Thấy những người kia nói xin lỗi, Tô Mộ không nhịn được bật cười lên.

“Người này quả là làm việc rất đáng tin cậy!”

“Nhưng mà thôi!”

Suy nghĩ một lúc, Tô Mộ nhắn lại một tin tức.

“Người làm chuyện này quá lớn, ta luôn luôn không thích khoe khoang!”

Giọng nói mang vài phần trách cứ và không hài lòng, lại còn biểu hiện ra tính cách khiêm tốn của chính mình.

“Á, không phải lúc trước Tô tiên sinh nói muốn xem kịch vui sao?

Nếu khiếm tốn quá thì không thể xem được vở kịch này!” Bên kia trả lời rất nhanh.

Thấy tin này, Tô Mộ lâm vào suy nghĩ.

Hiện tại bão cát vẫn còn gào thét chung quanh nhưng không quá nhiều việc hấn tự hồi được.

“Người cho là ta thật sự không giải quyết được chuyện phiên toái này sao?” Khóe miệng khẽ nhếch, hấn nhả một tin tức: “Nhưng tại sao ta lại cho các người đi làm?”

Qua khoảng một phút đồng hồ, lúc này bên kia mới nhả tin tới: “Chuyện lần này chúng ta làm quá lớn rồi, xin lỗi Tô tiên sinh.”

“Ta muốn có hiệu quả này!” Gương mặt Tô Mộ tràn đầy tươi cười.

Hấn lấy ra thanh dao găm Lượng Ngân kia cùng với 500 đồng vàng gửi qua bưu điện cho đối phương.

“Cho dù nói thế nào, cũng coi như người đã giải quyết một chuyện phiền phức giúp ta, đây là thù lao của người!”

Trong lúc nói mấy câu, Tô Mộ giữ lại áo giáp da lúc trước.

“Cảm ơn Tô tiên sinh!” Bên kia bày tỏ cảm ơn rất nhanh.

Một lát sau, bên kia nhả tới một tin thử dò xét lần nữa: “Nếu có thể thì chúng ta muốn làm việc cho Tô tiên sinh!”

“Làm việc cho ta sao?”

Tô Mộ nhìn tin nhắn này, có hơi buồn cười.

Xem từ giọng điệu của người này thì trong thực tế, hấn hiển nhiên là một cao thủ.

Thông thường, người như vậy đều thuộc về loại khó có thể khống chế...

Nhưng Tô Mộ cũng không nghĩ tới khống chế đối phương.

“Người muốn làm việc cho ta thật sự rất nhiều lắm!”

Một câu nói đơn giản, vừa là từ chối vừa nâng cao thân phận của mình.

Quả nhiên, bên kia cũng không nhẫn tin trả lời lại.

“Cẩn thận một chút, có thứ gì đang đến gần!”

Lúc này, có một âm thanh vang lên đường trường.

Là cung tiễn thủ Thu Phi chịu trách nhiệm điều tra trước kia.

“Chuẩn bị tốt để chiến đấu!”

Sau khi hân lên tiếng, sắc mặt Vũ Lâm cũng trở nên khẩn trương.

Bình nguyên Phong Sa có số lượng Sa Trùng đông đảo, bây giờ kết hợp cùng bão cát, e rằng những Sa Trùng kia đều đi ra ngoài hoạt động.

Với thực lực của tiểu đội này, mặc dù đối phó một con Sa Trùng ở trong bão cát cũng không có gì khó khăn, nhưng nếu có hai con Sa Trùng trở lên thì bọn họ có thể gặp nguy hiểm.

“Có tiếng động, không chỉ có một kẻ địch!”

Ngay sau đó, Thu Phi lên tiếng lần nữa, giọng điệu nghiêm trọng.

Hai lỗ tai của hắn cực kỳ nhạy bén, kể cả thân ở trong bão cát cũng có thể nghe được tiếng động chung quanh.

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

So với lỗ tai của Thu Phi, sau khi Tô Mộ mở ra kỹ năng càng thấy được trực quan tình huống chung quanh.

“Ba con Sa Trùng?”

Dưới Góc Nhìn Ma Pháp, có ba con Sa Trùng đang đi vào quỹ đạo theo bão cát, nhích tới gần đám người mình.

...

Chương 134: Ra tay với ta?

Trong một Tân Thủ thôn.

“Tên kia thật là một thương nhân khôn khéo!”

Một người đàn ông nhìn đồ vật trong bưu kiện, cười lạnh một tiếng.

So với giá hăn báo lúc trước, Tô Mộ chỉ nói mấy câu hời hợt đã khiến cho hăn nhận ít hơn một ngàn đồng vàng.

“Hăn có đồng ý không?” Cô gái bên cạnh mở miệng hỏi.

Người đàn ông lắc đầu, ngay sau đó nói: “Nhận định lúc trước của ta chắc là không sai, thân phận của hăn tuyệt đối không tầm thường.”

“Vậy thì chúng ta có thể tìm được hăn không?” Cô gái nghe nói như thế, vẻ mặt lo lắng.

Nghe nói như thế, gương mặt người đàn ông hiện lên vẻ vô cùng tự tin.

“Trên thế giới này, không có ai có thể trốn được ta!”

“Nó tới rồi, có ít nhất ba con!” Ở trong bảo cát, Thu Phi hô lớn.

“Dựa gần vào ta, bảo vệ mục sư!”

Vưu Lâm nắm chặt kiếm và tấm khiên trong tay, chắn ở phía trước mọi người.

“Nhà thám hiểm, người có thể sử dụng kỹ năng khống chế kia không?” Hăn nhìn về Tô Mộ.

“Có thể.” Tô Mộ gật đầu nói.

“Đợi sau khi Sa Trùng đi tới gần, nghe sự chỉ huy của ta!” Vưu Lâm nói.

Đúng lúc này, một con Sa Trùng chui ra từ dưới đất, bắt đầu công kích về hướng mọi người.

Vưu Lâm giơ lên kiếm trong tay, tấn công về con Sa Trùng kia.

Công kích của hắn tạo thành sát thương không nhỏ, kéo lại con Sa Trùng này trước tiên.

“Dốc hết sức tạo sát thương!”

Xung quanh còn có mấy con uy hiếp hắn, Vưu Lâm không dám khinh thường, nói lời thúc giục.

Những người khác cũng dốc hết sức tạo sát thương.

“Hỏa Cầu thuật!”

Tô Mộ ngắm đúng thời điểm, tung ra hỏa cầu đánh mạnh vào.

So với sát thương ba con số từ những người khác, sát thương bốn con số của hắn vừa hiện lên lập tức khiến cho Sa Trùng mất đi một lượng máu lớn.

May là chiến sĩ Vưu Lâm này có kỹ năng Trào Phúng nên lúc này mới có thể giữ lại BOSS.

“Đến rồi!”

Sau khi lượng máu của BOSS mất đi một nửa, Thu Phi đưa ra cảnh báo.

“Nhà thám hiểm!” Vưu Lâm lập tức nhìn về phía Tô Mộ.

“Vùng Từ Trường Trọng Lực!”

Góc Nhìn Ma Pháp, Tô Mộ nhìn rõ ràng vị trí của những con Sa Trùng khác hơn xa mọi người, trực tiếp mở ra kỹ năng Vùng Từ Trường Trọng Lực.

Có trọng lực mạnh mẽ tham gia vào, thân hình hai con Sa Trùng khác dừng lại, bị giữ nguyên ngay tại chỗ.

“Bọn chúng dừng lại rồi!” Thu Phi cũng nghe thấy, cất giọng nói.

Lúc này những người khác mới thở phào một hơi.

Nếu thật sự có ba con Sa Trùng cũng khởi động tấn công với bọn họ, tình huống có thể sẽ trở nên nguy cấp.

“Hỏa Cầu thuật!”

Tất cả mọi người đang dốc hết sức tạo sát thương, Tô Mộ cũng phóng ra nhiều hỏa cầu hơn.

Ba hỏa cầu của hắn trực tiếp trừ đi gần ba vạn lượng máu của BOSS, lại còn đánh trúng được một chiêu cuối cùng.

“Người đánh chết Sa Trùng thảo nguyên, đạt được 10000 điểm kinh nghiệm!”

“Đạt được 1 điểm trí lực thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần!”

“Người đã thăng cấp, đạt được 30 điểm thuộc tính, 20 điểm kỹ năng”

Sau khi đánh chết con BOSS này, Tô Mộ trực tiếp thăng cấp lên cấp 2 nhị giai.

Dưới loại tình huống quan trọng trước mắt này, không có ai quan tâm hắn có đạt quá hay không.

Thời gian của Vùng Từ Trường Trọng Lực kết thúc rất nhanh, hai con Sa Trùng khác đang Mau Lẹ chạy đến.

Tô Mộ nhìn thấy vô cùng rõ ràng dưới Góc Nhìn Ma Pháp, nhưng hắn vẫn ung dung thản nhiên.

Cho dù không có mấy người Vũ Lâm ở đây thì hai con Sa Trùng còn lại cũng không uy hiếp được mình.

“Bên kia!”

Lỗ tai của Thu Phi cực kỳ nhạy bén, sau khi một con Sa Trùng nhích tới gần, hắn lập tức chỉ một phương hướng cho Vũ Lâm.

Vũ Lâm lập tức xông tới chống đỡ.

Một lát sau, có thêm một con Sa Trùng chui ra từ dưới đất.

Vưu Lâm dẫn đầu khởi động tiến công, giữ thù hận của Sa Trùng vững vàng.

“Kỹ năng của người này cũng rất tốt!”

Tô Mộ đứng lặng yên ở phía sau đám người tạo sát thương, tầm mắt chuyển về hướng Thu Phi.

Hắn là người này nắm giữ không ít kỹ năng điều tra.

“Thừa dịp tất cả mọi người đang đánh BOSS, ta cộng điểm trước đã!”

Sau khi phóng ra thêm đại chiêu “Hỏa Cầu”, Tô Mộ đứng nguyên tại chỗ, tự hỏi về việc phân chia thuộc tính.

Sau nhị giai, mỗi lần thăng cấp sẽ cho 30 điểm thuộc tính, bây giờ mình cũng không còn thiếu mana như vậy, không cần thiết phải cộng toàn bộ vào tinh thần.

“Cộng một nửa đi!”

Rối rắm một lúc, Tô Mộ quyết định cộng một nửa vào trí lực và cộng một nửa vào tinh thần.

Sau khi cộng xong, hắn mở ra thanh thuộc tính.

Nhà thám hiểm: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: Cấp 2 Nhị giai (5000/26000)

HP: 7680

MP: 33000

Công kích vật lý cận chiến: 716

Công kích ma pháp: 2328

Phòng ngự vật lý: 868

Phòng ngự ma pháp: 1225

Thuộc tính: Sức mạnh 308, thể chất 338 (+230), nhanh nhẹn 308, tinh thần 485 (+340), trí lực 698 (+360)

Trang bị: Quyền Trượng Pháp Thần, nhẫn Xương Khô, miếng bảo vệ chân Da Dê, giày ma pháp Da Dê, găng tay Da Dê, mũ pháp sư Da Dê, pháp bào Da Dê, dây chuyền tế ti Sơn Dương Nhân, nhẫn tế ti Sơn Dương Nhân, huy chương Dũng Sĩ trấn Bạch Vực.

Tô Mộ nhìn về phía Quyền Trượng Pháp Thần.

“Quyền Trượng Pháp Thần (Nhất giai): +150 trí lực +150 tinh thần +150 thể chất, sử dụng vật phẩm ma pháp mạnh mẽ có thể giao cho quyền trượng chú ngữ tương ứng, số lượng chú ngữ trước mắt: 1; giá trị trường thành 5000/20000”

Sa Trùng chỉ cung cấp cho quyền trượng 5000 điểm giá trị trường thành.

“Hỏa Cầu thuật!”

-9012!

Sau khi thuộc tính tăng lên, có thể thấy tổn thương của hỏa cầu từ Tô Mộ sắp đột phá năm con số.

Mọi người nhìn thấy một cảnh này ở trong mắt, mấy người trong đó bắt đầu trở nên rục rịch nao động.

“Các người đang làm gì đó?”

Rất nhanh, Vuur Lâm phát hiện điều bất thường.

Tốc độ lượng máu BOSS giảm xuống trở nên chậm lại!

Điều này có nghĩa là có người giảm sát thương.

“Đánh cả hai con BOSS, chúng ta không còn nhiều mana nữa!”

“Đúng vậy, kỹ năng đều đang cooldown, chúng ta cũng không có

cách nào!”

Mấy âm thanh vang lên cùng nhau.

“Cẩn thận, nó dùng kỹ năng!”

Trên chiến trường, miệng con Sa Trùng kia phun ra dịch a-xít.

Trong bão cát quấy nhiễu, mặc dù Vưu Lâm nhắc nhở, những người khác muốn né tránh cũng không dễ dàng như vậy.

Chương 135: Ra tay với ta? (2)

Không ít người bị dịch a-xít đánh trúng, lượng máu lập tức giảm xuống một đoạn.

Đối mặt với những dịch a-xít kia, Tô Mộ hoàn toàn không có ý muốn tránh né.

-2132!

Một con số tổn thương cũng xông ra từ trên đầu của hắn.

Thế nhưng đối với Tô Mộ có lượng máu hơn bảy nghìn thì đây thật sự chỉ là chút tổn thương không đau không ngứa.

“Mau tới đây!”

Đang lúc này, mục sư Tuyết Tiêu hô về phía mọi người.

Những người khác rất ăn ý tới gần hướng nàng.

Nhưng vào lúc này, có một con Sa Trùng chui ra phóng ra một chiêu quét ngang giữa đám người.

“Trì Dũ Thuật Quần Thế!”

May mà Tuyết Tiêu thả ra kỹ năng vô cùng kịp thời, lượng máu của đám đông hồi được một đoạn.

Nhưng dù vậy lượng máu của không ít người rơi vào trạng thái

nguy hiểm.

Khác với mọi người, Tô Mộ cũng không tập hợp lại thành đoàn cùng mọi người.

Kỹ năng hồi máu quần thể kia của Tuyết Tiêu cũng không hồi máu cho hắn.

Nhưng cùng với đó, Tô Mộ cũng không bị trúng cần quét của Sa Trùng.

“Tản ra!”

Vừa Lâm gầm thét lên, dẫn đầu công kích con Sa Trùng khác kia.

Thoáng cái, hắn chống đỡ hai con BOSS, thoáng chốc lượng máu đã trở nên nguy hiểm.

“Trì Dũ Thuật Liều Mạnh!”

Em gái mục sư Tuyết Tiêu càng không ngừng hồi máu cho hắn.

“Hỏa Cầu thuật!”

Ở một mặt khác, Tô Mộ ra tay “thích hợp” đánh chết con Sa Trùng máu yếu kia.

“Người đánh chết Sa Trùng thảo nguyên, đạt được 5000 điểm kinh nghiệm!”

“Đạt được 1 điểm trí lực thông qua Hào Quang Của Pháp Thần!”

Hai nhắc nhở bắn ra liên tiếp.

“Đạn Bay Ma Pháp!”

“Ảo Thuật Trùng Kích!”

Cũng đúng lúc này, hai kỹ năng bay về phía hắn.

Một giây sau, đỉnh đầu Tô Mộ toát ra hai con số tổn thương.

-388!

-588!

Vậy còn chưa xong.

Sau khi hai con số tổn thương hiện lên, lại một mũi tên bay về phía mình.

-1532!

Lại một con số tổn thương hiện lên trên đầu Tô Mộ.

Tổn thương do một mũi tên này tạo ra rõ ràng còn cao hơn hai công kích ma pháp trước đó.

“Lá Chắn Ma Pháp!”

Tô Mộ lập tức mở kỹ năng Lá Chắn ra.

Trị số Lá Chắn năm vạn thêm vào, Tô Mộ cũng lưu ý đến lượng máu của mình.

Ánh mắt hẩn âm trầm, nhìn vài NPC đang phát động công kích với mình.

Giờ phút này, mấy tên kia đã biến thành trạng thái tên đỏ ở trong mắt mình.

“Các người đang làm gì?”

Tiếng gầm gừ của Vưu Lâm vang lên.

Hắn hoàn toàn không ngờ đến, vào thời điểm nguy cơ như vậy lại sẽ có người phát động tấn công Tô Mộ.

“Tên này cướp nhiều BOSS như vậy, chúng ta không nuốt trôi được cơn tức này!”

“Chính là hắn, vừa rồi đều do hắn giết BOSS, hắn rõ ràng là cố ý!”

Giọng nói oán giận vang lên. Vài người kia không thềm để ý đến Vưu Lâm đang tức giận mắng mỏ, tiếp tục phát động công kích với Tô Mộ.

Vài con số tổn thương liên tiếp hiện lên trên đầu Tô Mộ.

Nhưng dưới trị số Lá Chấn kích xù, chút tổn thương này vốn không đủ để nhìn.

“Tuyệt Tiêu, tăng máu cho hần!”

Vưu Lâm nhìn thấy Tô Mộ bị mọi người công kích, gầm to với Tuyệt Tiêu.

+ 2000!

Trên đầu Tô Mộ lập tức xuất hiện một con số tăng máu.

“Ta không còn nhiều mana!” Tuyệt Tiêu thêm xong máu này, cũng kêu lên.

Vưu Lâm còn đang xử lý Sa Trùng, nàng phải bảo đảm lượng máu an toàn.

“Mấy người các người, còn thất thần cái gì? Mau làm thịt tên này!”

“Đúng vậy, không có gì khác, chỉ riêng đồ của hai con BOSS kia không thể để cho hần lấy đi!”

Thấy Tô Mộ hồi một ngụm máu, vài người tiến hành ra tay trước không bình tĩnh nữa, bọn họ thuyết phục những người khác đứng ra.

Vài người kia nhìn Vưu Lâm, lại nhìn xác của hai con Sa Trùng kia, vẻ mặt vô cùng rối rắm.

Tô Mộ vẫn đứng tại chỗ, hoàn toàn không định đánh trả.

Mình còn đang chờ, chờ lũ NPC này ra tay.

Một khi bọn họ ra tay, bọn họ sẽ biến thành tên đồ ở chỗ mình.

“Các người đang nói nhảm gì thế, hần là đồng đội của chúng ta, tại sao các người có thể ra tay với đồng đội chứ?”

Vưu Lâm xử lý BOSS, giận dữ mắng mỏ mọi người.

“Trên người tên này có đồ tốt, tuyệt đối còn đáng giá hơn tinh hạch của Sa Trùng!”

“Chỉ cần xử lý hẩn, tiền lời một chuyến đi này của chúng ta có thể tăng lên mười mấy lần!”

Giọng nói tham lam vang lên.

Mấy người còn đang do dự lập tức mở to đồng tử.

Trong lòng bọn họ đều rất rõ ràng, nhà thám hiểm trước mắt này tuyệt đối không bình thường.

Ở dưới hấp dẫn của ích lợi, lại có mấy người không bình tĩnh được, phát động công kích về phía Tô Mộ.

-1432!

-388!

-588!

Lại thêm mấy kỹ năng đánh trúng Tô Mộ, tạo thành tổn thương không ít.

“Chuyện này sao có thể?”

“Vì sao tên này còn chưa chết?”

“Lượng máu của hẩn dày như vậy sao?”

Cũng đúng lúc này, những người khác kinh ngạc phát hiện, Tô Mộ đứng đó sộ bất động trong gió lốc, dường như vốn không thêm để ý đến bọn họ.

“Ta cũng không tin, lượng máu của người còn có thể càng dày hơn BOSS?”

“Đốc hết sức tạo sát thương!”

“Giết chết hẩn má nó!”

Mấy giọng nói lục tục vang lên, sát ý dạt dào.

Trị số Lá Chấn dần dần giảm xuống, Tô Mộ cũng mất kiên nhẫn, nhìn về phía hai người còn chưa ra tay.

Một người là cung tiễn thủ Thu Phi, còn có một đạo tặc đứng ở bên cạnh Vưu Lâm.

Dưới Góc Nhìn Ma Pháp, hai người này không hề xuất hiện ý thù địch màu đỏ với mình.

“Kháng Cự Hoàn!”

Đột nhiên, trên người Tô Mộ tràn ngập ra một năng lượng mạnh mẽ.

Một giây sau, một bóng dáng trực tiếp bị bắn bay ra ngoài.

Dưới Góc Nhìn Ma Pháp, cho dù là người đang tàng hình đều không che giấu được.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Tô Mộ không hề khách khí với người này, vừa đánh bay hắn đồng thời sét đánh xuống.

-22780!

Con số tổn thương cực kỳ khoa trương hiện lên trên đầu tên thích khách kia.

‘Người đánh chết NPC!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, nhận được 1 điểm trí lực!’

Sau khi đánh chết đối phương, trong nhắc nhở đều không nhận được kinh nghiệm.

“Quả nhiên!”

Tô Mộ không hề ngoài ý muốn.

Khi mình đánh chết Tân Đức cũng không nhận được điểm kinh nghiệm.

Nhưng hình như đánh chết NPC này đều có thể ổn định kích hoạt Hào Quang Của Pháp Thần.

“Không thể nào, người đã miếu sát hẳn?”

“Sao điểm sát thương của người lại cao đến vậy?”

Chương 136: Ai mới là BOSS?

“Hắn nhất định sử dụng chiêu mạnh gì, trên người hắn tuyệt đối có trang bị cực phẩm, giết hắn đi, trang bị kia sẽ rơi ra!”

Thấy Tô Mộ miếu sát một người, những người khác đều sắc mặt sợ hãi, nhưng ngược lại càng thêm tham lam.

Ở trong mắt bọn họ, Tô Mộ có thể có được điểm sát thương như vậy, nhất định có được trang bị cực phẩm.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Tô Mộ nhìn gương mặt tham lam của NPC, khinh thường lắc đầu.

Đám người này hiện giờ không khác gì Thực Thi Ma trước kia.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Lôi Quang lóe lên trong mắt, lại là một phát sét đánh từ trên trời xuống.

Một lần này, Tô Mộ nhắm vào một pháp sư.

Trước đó tên này vẫn luôn nhắm vào mình, vậy tiến hẳn đi trước.

-22480!

‘Người đánh chết NPC!’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

Miếu sát không hề nghi ngờ.

Lượng máu của những pháp sư NPC này tuyệt đối không thể đến hai vạn.

“Chạy đi!”

“Tên này là quái vật!”

“Vì sao, vì sao người tên này có thể miễn sát người chứ?”

Trên sân, theo lại thêm một người bị miễn sát, NPC đã hoàn toàn phản ứng lại.

Tô Mộ còn đáng sợ hơn Sa Trùng kia rất nhiều!

Vài pháp sư trực tiếp dùng Chớp Nhoáng, chạy trốn vào trong bão cát kia.

Vài cung tiễn thủ lại mở kỹ năng Mau Lẹ, Mau Lẹ trốn đi.

“Đi được sao?”

Tô Mộ đứng tại chỗ, mặc kệ bọn họ chạy trốn.

Dưới Góc Nhìn Ma Pháp và Mắt Ưng, bọn họ có thể trốn đi đâu được chứ?

Trong bão cát, tiếng sấm vang lên liên tiếp.

Trên sân, Vưu Lâm nhìn Tô Mộ, ánh mắt vô cùng phức tạp.

Hắn muốn xin Tô Mộ buông tha những người này, nhưng lại không thể mở miệng được.

Ánh mắt Tuyết Tiêu và Thu Phi còn có một NPC khác nhìn về phía Tô Mộ tràn ngập sợ hãi.

So sánh với Sa Trùng còn thừa lại, nhà thám hiểm này mới càng giống một con BOSS!

“Nhà thám hiểm, chúng ta không có ý thù địch với người, mới vừa rồi người cũng đã nhìn thấy, ta ngăn cản bọn họ, nhưng bọn họ...”

Nhìn thấy ánh mắt lạnh thấu xương của Tô Mộ, Vưu Lâm run

giọng.

Hắn còn đang xử lý Sa Trùng kia, lượng máu tràn đầy nguy cơ.

Mặc dù có Tuyết Tiêu tự tăng máu cho hắn, nhưng với những người còn thừa lại trong số bọn họ, vốn không thể giải quyết được Sa Trùng còn sót lại.

“Cho nên ta cũng không định ra tay với các người.”

Tô Mộ nhún vai, giọng điệu cực kỳ bình thản.

Những NPC như Vưu Lâm không thuộc trạng thái tên đỏ ở trong tầm mắt của mình.

Nói cách khác, bọn họ vẫn nằm trong hàng ngũ NPC thân cận.

Về phần những NPC kia có trở mặt với mình không?

Từ vẻ mặt tràn ngập sợ hãi của bọn họ, họ đại khái chắc sẽ không đâu.

“Nhà thám hiểm, Sa Trùng này còn rất nhiều máu, xin người giúp đỡ bọn ta!”

Thấy Tô Mộ không định tiếp tục ra tay, em gái mục sư Tuyết Tiêu kêu lớn.

Nàng hiển nhiên đã đến cực hạn.

Theo nàng mở miệng, đồng thời trước mặt Tô Mộ cũng bắn ra một nhiệm vụ.

‘Có nhận nhiệm vụ không: Thỉnh cầu của Tuyết Tiêu? (ban thưởng khi hoàn thành: Lá Chấn Thánh Quang).’

“Có kỹ năng?”

Nhiệm vụ này lập tức khiến hai mắt Tô Mộ tỏa sáng.

Đối với nhiệm vụ có thể nhận được kỹ năng, trước giờ mình luôn luôn không từ chối.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Khi tiếp nhận nhiệm vụ, đồng thời Tô Mộ phát động tấn công về phía con Sa Trùng kia.

Vài người còn thừa lại đều gia nhập vào chiến đấu.

Lần này Tô Mộ khai hỏa toàn bộ hỏa lực, Sa Trùng hoàn toàn không chống đỡ nổi sát thương hấn tạo ra.

‘Người đánh chết Sa Trùng thảo nguyên, nhận được 5000 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

Liên tục đánh chết hai con Sa Trùng, Tô Mộ nhận được 10000 điểm kinh nghiệm, tổng kinh nghiệm đã lên đến 15000, giá trị trưởng thành của Quyền Trượng Pháp Thần cũng đạt đến 15000 điểm.

“Lại giết thêm một con Sa Trùng, Quyền Trượng Pháp Thần cũng có thể tăng lên đến nhất giai!”

Nhìn vũ khí trong tay, Tô Mộ siết chặt lấy nó.

“Cảm ơn nhà thám hiểm, vì để biểu đạt lòng biết ơn đối với người, nó là của người!” Mục sư Tuyết Tiêu đi đến, lấy ra một quyển sách kỹ năng.

‘Lá Chắn Thánh Quang (cấp C): Tiêu tốn 100 điểm năng lượng mana, triệu hồi Thánh Quang hình thành một Lá Chắn xung quanh thân thể, trị số Lá Chắn bằng (tinh thần + trí lực) x300%, Lá Chắn có thể ngăn cản tổn thương vật lý và tổn thương ma pháp, thời gian cooldown 5 phút.’

“Kỹ năng này không tệ!”

Sau khi nhìn thấy mô tả về kỹ năng, Tô Mộ nở nụ cười.

Tinh thần và trí lực của mình chính là hai thuộc tính cao nhất, nếu như kéo max cấp kỹ năng này, trị số Lá Chắn sẽ không thấp!

‘Lá Chắn Thánh Quang đã lên cấp Lá Chắn Thánh Quang (cấp S) đã max.’

‘Lá Chắn Thánh Quang (cấp S): Tiêu tốn 800 điểm năng lượng mana, triệu hồi Thánh Quang hình thành một Lá Chắn xung quanh thân thể, trị số Lá Chắn bằng (tinh thần + trí lực) x600%, lá chắn có thể ngăn cản tổn thương vật lý và tổn thương ma pháp, thời gian cooldown 3 phút.’

Tô Mộ nhìn trị số tinh thần và trí lực của mình.

Cộng vào nhau là 1861.

Trị số Lá Chắn của kỹ năng này chính là 11166 điểm.

Tuy rằng kém hơn Lá Chắn Ma Pháp dưới sự thêm vào của Huyết Mạch Pháp Thần, nhưng mana Lá Chắn Thánh Quang này tiêu tốn lại thấp hơn.

“Bão cát bắt đầu tiêu tán rồi!”

Trên trận, cung tiễn thủ Thu Phi đột nhiên mở miệng.

Hắn vừa dứt lời, gió lốc gào thét xung quanh quả nhiên bắt đầu tiêu tán.

Tô Mộ nhú mày lại, đi đến bên cạnh xác của mấy con Sa Trùng kia.

‘Người nhận được tinh hạch Sa Trùng!’

‘Người nhận được gai nhọn Sa Trùng!’

‘Người nhận được bản vẽ: Mũi gai nhọn!’

‘Người nhận được ủng da Sa Trùng!’

...

Ba con BOSS, đồ rơi ra thật sự không ít, Tô Mộ thu hồi tất cả, lấy tinh hạch Sa Trùng ra.

“Đây là của các người!”

“A!”

Vưu Lâm nhìn tinh hạch ở trên tay Tô Mộ, sửng sốt tại chỗ hồi lâu, tiếp nhận lấy.

‘Hoàn thành nhiệm vụ đánh chết Sa Trùng!’

Cùng lúc đó, một nhắc nhở bắn ra trước mặt Tô Mộ.

“Lúc trước ta gặp một pháp sư mạnh mẽ, tên của hắn là Shia, hình như hắn cảm thấy rất hứng thú với đá ma pháp ta cho người, cũng nói với ta rằng nếu có cơ hội, có thể đi đến thành Diệu Nhật, là một trong tám chủ thành lớn để tìm hắn, biết đâu hắn sẽ nói cho người biết nên giải phong đá ma pháp như thế nào.”

Chương 137: Vực sâu

Lúc này, Vưu Lâm cũng mở miệng nói.

“Thành Diệu Nhật? Pháp sư Shia?”

Nghe nói vậy, Tô Mộ nheo mắt lại.

Hắn cũng phản ứng lại, manh mối này chắc là ban thưởng cho nhiệm vụ mình vừa hoàn thành.

“Đi đến thành Diệu Nhật như thế nào vậy?” Hắn hỏi Vưu Lâm.

“Trong thành Tiểu Nguyệt có khinh khí cầu, chỉ cần tốn mười đồng vàng là có thể mua được vé đi đến thành Diệu Nhật!” Vưu Lâm đáp lại.

“Vậy bây giờ chúng ta có thể đi đến thành Tiểu Nguyệt chưa?” Tô Mộ lại dò hỏi.

“Tinh hạch Sa Trùng trong tay chúng ta đã đủ để hoàn thành nhiệm vụ, chờ bão cát trôi qua là có thể quay về!” Vưu Lâm gật đầu nói.

Hắn nhìn ngựa, bổ sung thêm: “Nếu như dọc đường thuận lợi, nghỉ ngơi một buổi tối nay, trưa mai đã có thể đến nơi!”

Tô Mộ nghe lời như thế, không nói thêm gì nữa.

Buổi tối NPC nghỉ ngơi, mình cũng vừa vận có thể logout nghỉ ngơi.

Gió lốc lại kéo dài mấy phút, cát bụi bắt đầu dần dần tan đi.

“Đi thôi!”

Vưu Lâm lên ngựa trước, đi ở vị trí dẫn đầu.

Đoàn người bắt đầu quay về thành Tiểu Nguyệt.

...

Thế giới Thần Đồ.

Đây là một vực sâu không thấy đáy.

Nhìn xuống dưới, tối tăm vô tận giống như có thể cắn nuốt tất cả.

Ở trong bóng tối này, giống như có một đôi mắt có thể nhìn thấu tất cả.

...

Thành Tiểu Nguyệt.

Phủ thành chủ nằm ở trung tâm của cả thành thị.

Nơi này chiếm diện tích rất lớn, cả phủ thành chủ được xây dựng vô cùng xa hoa.

Ở phủ thành chủ, một bóng người đột ngột xuất hiện.

Toàn thân nó tối đen, giống như hình người, lại không giống người.

Nó hình như vô cùng hiểu rõ phủ thành chủ, quen cửa quen nẻo đi vào trong một căn phòng.

“Kẹt!”

Cửa được đẩy ra nhẹ nhàng.

“Là ai!”

Bên trong lập tức vang lên một giọng nói sắc bén.

“Khắc! Khắc! Khắc!”

Tiếng cười đáng sợ vang lên từ trên bóng người tối đen.

Không khí đột nhiên đọng lại.

Trong phòng yên tĩnh đáng sợ.

“Có chuyện gì?” Giọng nói sắc bén trước đó lại vang lên lần nữa.

“Khắc! Khắc! Khắc! Tên bị chủ nhân đánh dấu ẩn ký sắp đến!”
Giọng của bóng người cực kỳ cổ quái.

Cả căn phòng lại rơi vào trong trầm mặc.

“Ta biết nên làm như thế nào!” Thật lâu sau, giọng nói sắc bén vang lên.

“Khắc! Khắc! Khắc!”

Bóng người lại nở nụ cười, nó giống như cảnh cáo, hoặc như đang ra lệnh.

“Đừng quên, khi người nhìn chăm chú vào vực sâu thì vực sâu cũng đang nhìn chăm chăm vào người!”

Thế giới hiện thực.

Tô Mộ cầm di động, nhìn xem video đang truyền trên mạng.

“Những người này có khả năng đấy, như vậy cũng có thể tìm ra!”

Xem xong nội dung trong video, hắn nở nụ cười.

Tuy rằng trong video chỉ có hình ảnh xin lỗi, nhưng kết cục của người trong video hiển nhiên không cần nhiều lời.

Điều này cũng khiến Tô Mộ hiểu rõ.

Những người giao dịch với mình có được lực lượng không nhỏ. Bọn họ nói bóng nói gió hời hợt thân phận của mình, chắc chắn cũng muốn tìm ra mình.

“Kệ cho các người đoán!”

Để điện thoại di động sang bên cạnh, trong mắt Tô Mộ không hề có vẻ sầu lo.

Tiết lộ như vô tình hay cố ý trước đó nhất định sẽ khiến những người này cảm thấy thân phận của mình không phải tầm thường.

Bọn họ sẽ không chú ý đến nhân vật nhỏ như hắn!

Tô Mộ lộ ra vẻ mặt tự giễu.

Mặc dù ở trong tiểu khu phổ thông ở thành phố loại ba này, người biết đến tên mình đều không nhiều.

Lời này thật hiển thực, tồn tại giống như mình đây, cho dù có một ngày đột nhiên biến mất cũng sẽ không có ai chú ý đến.

Cảm giác này thật sự cô độc.

Nhưng chỉ người có thể chịu đựng được cô độc thì mới có thể trở thành cường giả chân chính!

Nhắm mắt lại, Tô Mộ bắt đầu cảm nhận luồng sức mạnh trong thân thể.

Khác với trước kia, hiện giờ hắn có thể cảm nhận được rõ ràng sức mạnh không giống bình thường này.

“Đây là?”

Ngay khi cảm ứng được luồng sức mạnh này, Tô Mộ chú ý đến điều gì đó.

“Xuất hiện đi!”

Hắn nhẹ giọng lầm bầm, một thanh pháp trượng đột ngột xuất

hiện ở trong tay.

“Quyền Trọng Pháp Thần!”

Sau khi nhìn thấy thanh pháp trọng này, Tô Mộ hơi sửng sốt.

Mình lại thật sự mang được trang bị ra khỏi game!

“Vật triệu hoán thì sao?”

“Phân thân thì sao?”

Tô Mộ đột nhiên nảy ra một ý tưởng to gan.

Hắn nhắm nghiền mắt lại, bắt đầu cảm nhận luồng sức mạnh trong thân thể kia.

“Phân Thân Ảo Ảnh!”

Một giây sau, toàn thân hắn đột nhiên chia ra làm hai, một phân thân giống hắc như đúc xuất hiện ở trong phòng.

“Triệu Hồi Xương Khô!”

Vậy còn chưa xong, hắn tiếp tục lăm bắm trong miệng.

Năng lượng vận vẹo bắt đầu biến dạng, bốn chiến sĩ Xương Khô cùng xuất hiện ở trong phòng.

Căn phòng vốn không lớn lập tức trở nên hơi chật chội.

“Thật sự làm được?”

Tô Mộ nhìn xem bốn chiến sĩ Xương Khô, trừng lớn mắt, mí mắt khê giật.

“Nếu vật triệu hoán có thể đi đến hiện thực, vậy chẳng phải quái vật trong game cũng có thể đi đến hiện thực sao?”

Phát hiện này khiến Tô Mộ sinh ra một ý niệm đáng sợ.

Có lẽ một ngày kia, những quái vật trong game cũng sẽ bước vào hiện thực!

“Cho dù tất cả phát triển thế nào, thực lực mới là quan trọng nhất!”

Hít sâu một hơi, Tô Mộ cố hết sức bình ổn tâm tình.

Cho dù quái vật này đi đến hiện thực thì sao?

Mình vẫn có thể AOE chúng nó như thường!

“Nếu như bốn Xương Khô này chạy ra ngoài, sợ rằng sẽ dọa chết người mất?”

Hắn nhìn chiến sĩ Xương Khô đang đứng ngốc tại chỗ, nở nụ cười.

“Giải trừ triệu hồi!”

Nhưng hắn đương nhiên không thể để phát sinh chuyện như vậy, bằng không ngày mai sẽ có người để mắt đến tiểu khu này rồi.

“Tiếp theo chính là người!”

Tô Mộ lại nhìn về phía phân thân của mình.

Cho dù nhìn từ góc độ nào, phân thân đều có dáng dấp giống mình như đúc.

Ngoài không nói chuyện ra, phân thân không hề có bất cứ sơ hở nào ở trong thế giới hiện thực.

Tô Mộ chuyển một phần ý niệm của mình lên trên phân thân.

Thị giác của phân thân vốn dùng chung với bản thể.

Hắn khống chế phân thân cầm di động lên, đẩy cửa phòng đi ra ngoài.

Hiện giờ là chạng vạng, phần lớn mọi người đều ở trong game Thần Đồ, trong tiểu khu gần như không có ai.

Tô Mộ khống chế phân thân đi đến siêu thị ở ngoài tiểu khu.

Ở đây không hề thiếu người đang mua sắm đồ.

Phân thân đi vào siêu thị, tùy tiện cầm vài thứ lên.

“Tổng cộng 87, quét mã đi!”

Chương 138: Đến thành Tiểu Nguyệt.

Nhân viên thu ngân tính giá xong, mở miệng nói.

Tô Mộ khổng chế phân thân mở di động, mở mã thanh toán.

“Ting! Thanh toán thành công!”

Trả tiền xong, phân thân cầm đồ bắt đầu quay về.

Dọc theo đường đi có gặp vài người, nhưng không có ai chào hỏi phân thân cả.

Mọi người vốn không quen biết. Hơn nữa, sau khi game Thần Đồ mở ra, tất cả mọi người kế hoạch thời gian rất chặt, đi đường đều vội vã.

Phân thân Mau Lẹ quay về trong nhà.

“Kỹ năng này rất mạnh!”

Tô Mộ nhìn phân thân trước mắt, khoe miệng không tự chủ được cong lên.

Chỉ cần phân thân không bị tổn thương trí mạng thì sẽ không biến mất!

Hơn nữa cho dù cách mình xa vẫn có thể duy trì liên hệ với bản thể.

Nếu những bậc thầy quản lý thời gian có được kỹ năng này, quản lý học nhất định có thể tăng lên một tầng!

“Nghỉ ngơi đã, ngày mai đến thành Tiểu Nguyệt rồi tính!”

...

Hôm sau.

Trời còn chưa sáng, Tô Mộ đã bò dậy khỏi giường.

“Vào game!”

Cảnh tượng xung quanh thay đổi, hắn đến bình nguyên Phong Sa.

Đám người Vưu Lâm đang ngồi nghỉ ngơi bên cạnh đống lửa.

Lỗ tai của hắn cực kỳ thính, là tồn tại giống như lính canh gác trong đoàn đội.

Sau khi nhìn thấy là Tô Mộ, hắn nhắm nghiền mắt lại.

“Ta đi xung quanh nhìn xem!”

Tô Mộ khẽ nói một câu, rời khỏi doanh trại.

Bình nguyên Phong Sa này là một nơi tốt.

BOSS Sa Trùng máu ít phòng thủ thấp, kinh nghiệm còn tạm được, đây là lý do vì sao mình online vào buổi sáng.

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

“Mắt Ưng!”

Cưỡi ngựa, Tô Mộ mở hai kỹ năng thị giác ra, tìm kiếm trên bãi cát xung quanh.

“Giá!”

Con ngựa chạy nhanh, cũng khiến phạm vi tìm kiếm của Tô Mộ trở nên rộng rãi.

“Bên kia có một con!”

Hơn mười phút sau, hắn phát hiện một con Sa Trùng đang rúc đầu trên mặt cỏ, giống như đang nghỉ ngơi.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Cách xa mấy trăm mét, Tô Mộ không hề khách khí, Lôi Quang làm chào hỏi.

‘Người đánh chết Sa Trùng thảo nguyên, nhận được 5000 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

Sau khi nhắc nhở đánh chết xuất hiện, Tô Mộ vội vàng nhìn xem thuộc tính của Quyền Trọng Pháp Thần.

‘Quyền Trọng Pháp Thần (nhị giai): +200 điểm trí lực, +200 điểm tinh thần, +200 điểm thể chất, sử dụng vật phẩm ma pháp mạnh mẽ, có thể giao cho quyền trọng chú ngữ tương ứng, số lượng chú ngữ trước mắt: 2, giá trị trưởng thành 0/30000.’

Quyền trọng thành công tăng lên làm vũ khí nhị giai, hơn nữa số lượng chú ngữ cũng được mở khóa đến 2 chú ngữ.

“Ta cũng sắp lên cấp nữa!”

Tô Mộ tiếp tục tìm kiếm tung tích của Sa Trùng trên bình nguyên.

Qua hồi lâu, hẳn lại lục tục đánh chết hai con Sa Trùng.

‘Chúc mừng người lên cấp, nhận được 30 điểm thuộc tính, 20 điểm kỹ năng!’

Nhắc nhở lên cấp thành công bắn ra, mặt trời cũng nhô lên nơi chân trời.

Tô Mộ thêm toàn bộ điểm thuộc tính có được sau khi lên cấp vào tinh thần, quay trở về vị trí của đám người Vưu Lâm.

Tất cả đám người Vưu Lâm đều đang chờ tại chỗ, sau khi thấy Tô Mộ quay về, toàn bộ lên ngựa.

Tiếng vó ngựa vang lên, bụi đất tung bay.

Khi mặt trời lên đến chỗ cao nhất, một thành thị đã xuất hiện trong tầm mắt Tô Mộ.

Trên bản đồ lớn của thế giới Thần Đồ.

Các Tân Thủ thôn mới là vị trí bắt đầu.

Một phần Tân Thủ thôn sẽ nối liền với một thành trấn.

Sau đó một phần thành trấn sẽ nối liền với một thành thị.

Cuối cùng những thành thị này lại được phân chia trong bản đồ của tám chủ thành lớn.

Khu vực phía sau tám chủ thành lớn mới được coi là khiêu chiến chân chính.

Nhưng muốn đi đến tám chủ thành lớn, nhất định phải hoàn thành nhiệm vụ tuyển chính trước đó.

Đây cũng là thử thách thực lực của người chơi!

Trong các Tân Thủ thôn lớn của Hoa quốc, không ít người đang mặt mày ủ dột.

“Đáng giận, độ khó nhiệm vụ tuyển chính quá lớn, mặc dù bây giờ chúng ta đã thành lập đoàn tinh anh, nhưng rất khó bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ dưới tình huống phần lớn mọi người không chết!”

“Không biết Tô Pháp Thần kia qua tuyển chính thứ hai như thế nào? Không phải tất cả thành viên đoàn đội của hắn đều là cường giả đỉnh cấp đấy chứ?”

“Ta nghĩ, có thể mời hắn đến giúp chúng ta qua tuyển chính không?”

Bọn họ đều là nhóm thổ hào đi ở đằng trước.

Dựa vào trang bị và thuốc đã mua được từ chỗ Tô Mộ, tốc độ lên cấp của bọn họ tăng lên một mảng lớn.

Nhưng đối mặt với BOSS nhất giai của nhiệm vụ tuyển chính, không ít người trong bọn họ vẫn bó tay chịu trời.

Không phải không đánh lại.

Mà nếu thật sự đánh vào giai đoạn hiện tại, ít nhất hơn phân nửa người của bọn họ sẽ phải tổn thất một lần cơ hội sống lại.

Cơ hội sống lại tương đương với mạng của bọn họ, sẽ không có ai lấy mạng ra làm trò đùa cả.

“Mời Tô Pháp Thần đến làm tuyến chính giúp chúng ta? Sợ rằng không có cơ hội kia đâu!”

“Cho dù hấn đồng ý, chúng ta cũng không ra giá nổi!”

“Thật hâm mộ người chơi cùng một Tân Thủ thôn với Tô Pháp Thần, có thể nằm đi bản đồ tiếp theo!”

“Van xin mà, để cho bản đồ sau đó ta đi là trấn Bạch Vụ đi, như vậy ta cũng có thể nằm qua tuyến chính đợt thứ hai!”

...

Trong thành Tiểu Nguyệt.

Tô Mộ từ biệt đám người Vưu Lâm, sau đó đi dạo trong thành.

“Thành thị thật lớn!”

So sánh với trấn Bạch Vụ, thành Tiểu Nguyệt lớn hơn rất nhiều.

Khắp thành thị đều là vệ binh mặc áo giáp, xếp hàng chỉnh tề.

Mỗi một tòa nhà đều vô cùng khí thế.

Không chỉ như vậy, trên mỗi một đường giao thông quan trọng trong thành đều có biển chỉ dẫn, đánh dấu vị trí các nơi khác nhau.

“Đi đến quán trọ trước!”

Tô Mộ căn cứ theo biển chỉ dẫn, đi đến vị trí quán trọ.

Nói là quán trọ, còn không bằng nói là quán trọ xa hoa.

Nơi này còn khí thế hơn quán trọ của trấn Bạch Vụ nhiều.

“Xin chào người nhà thám hiểm, đây là quán trọ thành Tiểu

Nguyệt, phí ăn ở dùng mỗi ngày là năm mươi đồng vàng!”

Ông chủ là một người đàn ông trung niên ăn mặc thỏa đáng, bảng giá đưa ra lại khiến Tô Mộ trờng lỏn mắt.

Chi phí năm mươi đồng vàng một này, đây thật sự không phải người bình thường có thể ở đợc nổi.

“Ta ở mười ngày trước!”

Chương 139: Nhẫn Diệu Tinh.

Tô Mộ lấy ra năm trăm đồng vàng đưa cho ông chủ.

“Mời quý khách đi bên này!”

Sau khi ông chủ nhìn thấy đồng vàng, hai mắt tỏ sáng, lập tức dẫn Tô Mộ đi đến trước một phòng.

“Đặt tay của người lên, mười ngày tiếp theo, chỉ có một mình người có thể đi vào đây!” Ý bảo Tô Mộ đặt tay lên ký hiệu ở trên cửa, ông chủ nói.

Tô Mộ nhếch môi, đặt tay lên.

Ký hiệu sáng lên, cửa cũng đợc mở ra.

Bên trong là một căn phòng xa hoa.

“Nếu muốn dùng cơm thì có thể đi đến sảnh lớn nhé!” Ông chủ mỉm cười rời đi.

Tô Mộ đi vào trong phòng, đi đến bên cạnh hòm để đồ đầu tiên.

“Không tệ!”

Sau khi mở ra, thanh vật phẩm có thể gửi trong hòm để đồ biến thành hai trăm.

Tô Mộ gửi vài món đồ trong ô túi đồ vào.

Sắp xếp lại một phen, hần rời khỏi phòng, đi đến chỗ phủ thành chủ trước.

“Ai?”

Đi đến cửa phủ thành chủ, Tô Mộ bị một đội vệ binh chặn lại.

“Ta đến từ trấn Bạch Vù, có chuyện tìm chủ thành báo cáo!” Tô Mộ nói ra ý đồ đến đây của mình.

“Người chờ một chút!”

Một tên vệ binh gạt đầu, xoay người đi vào trong phủ thành chủ.

Qua một hồi lâu, vệ binh quay lại, nói với Tô Mộ: “Đi theo ta!”

Đi theo sau hần, Tô Mộ tiến vào trong phủ thành chủ.

“Nơi này thật khí thế, thành chủ là kẻ có tiền!”

Chân bước trên con đường nhỏ do ngọc thạch trải thành, nhìn những đóa hoa tranh nhau khoe sắc xung quanh, Tô Mộ thầm nói trong lòng.

Rất nhanh, vệ binh đã đi đến một sảnh lớn.

“Nhà thám hiểm, người tìm ta có việc gì vậy?”

Trong sảnh lớn có một người đàn ông làn da trắng đến kỳ quái, gương mặt cực kỳ đẹp trai đang ngồi trên một chiếc ghế tựa bằng ngọc được điêu khắc chạm trổ.

“Thành chủ đại nhân, trên trấn Bạch Vù đã xảy ra một chuyện.”

Tô Mộ không nói tỉ mỉ, lấy ra một bức thư.

Vệ binh nhận lấy bức thư, đi đến bên cạnh thành chủ.

Thành chủ mở thư ra, nhìn nội dung trên đó, sắc mặt dần dần trầm xuống.

“Đây chính là chuyện lớn khủng khiếp!”

Đọc thư xong, thành chủ đứng phắt dậy.

“Nhà thám hiểm, Tân Đức do người đánh chết sao?” Hắc nhìn chăm chăm vào Tô Mộ, dò hỏi.

“Là ta!” Tô Mộ gật đầu nói.

“Người làm rất tốt!” Về tán thưởng lộ ra trong mắt thành chủ.

‘Hoàn thành nhiệm vụ!’

‘Người nhận được danh hiệu: Dũng sĩ của thành Tiểu Nguyệt (tăng cao thiện cảm của tất cả mọi người trong thành Tiểu Nguyệt).’

“Chỉ có vậy à?”

Nhìn thấy ban thưởng hoàn thành nhiệm vụ, Tô Mộ không nhận được liếc xéo xem thường.

Giống như phát hiện ra Tô Mộ xem thường, thành chủ cũng nhíu mày lại.

“Nhà thám hiểm, người từ trấn Bạch Vụ đến, chắc rằng vô cùng hiểu biết về dãy núi Sương Mù và bình nguyên Phong Sa đúng không?”

“Đúng vậy!”

“Ta muốn cắt cử một người đảm nhiệm trưởng trấn của trấn Bạch Vụ, nếu không do người hộ tống được chứ?”

‘Có nhận nhiệm vụ không: Hộ tống trưởng trấn mới đến trấn Bạch Vụ? (ban thưởng hoàn thành nhiệm vụ: Nhẫn Diệu Tinh).’

Tô Mộ nhìn vật phẩm ban thưởng, không khỏi há to miệng.

‘Nhẫn Diệu Tinh (đặc thù): +200 trí lực (trong nhẫn có được một không gian trữ vật một trăm ô thanh vật phẩm).’

Tạm thời không nói đến thuộc tính 200 điểm trí lực kia, chỉ riêng không gian trữ vật một trăm ô thanh vật phẩm thôi, dù thế nào mình cũng phải hoàn thành nhiệm vụ này!

“Ta nhận!”

‘Người đã tiếp nhận nhiệm vụ: Hộ tổng trưởng trấn mới đến trấn Bạch Vù!’

Sau khi Tô Mộ nhận nhiệm vụ, thành chủ Nguyệt Bạch khẽ gật đầu: “Về đối tượng nhậm chức trưởng trấn, ta còn cần phải báo cáo về Vương đô, ước chừng cần ba ngày, ba ngày này người cứ thoải mái đi dạo trong thành Tiểu Nguyệt đi!”

Nói đến đây thành chủ Nguyệt Bạch chìa tay.

“Xin mời, nhà thám hiểm!”

Vệ binh quay đầu nhìn Tô Mộ, dẫn hắn rời khỏi phủ thành chủ.

“Đi dạo nơi này trước!”

Tô Mộ đứng bên cạnh biển chỉ dẫn, quan sát nó.

“Khu sinh hoạt?”

Một biển chỉ đường đã thu hút sự chú ý của hắn.

“Đi xem!”

Đi về phía khu sinh hoạt, Tô Mộ đi đường rất nhanh.

Hơn mười phút sau, đường phố phồn hoa đã xuất hiện ở trước mắt Tô Mộ.

Khu sinh hoạt này gần như tất cả đều có móc nối với kỹ năng sinh hoạt, có đủ loại cửa hàng.

Ở trên đầu một vài NPC lại biểu hiện ra chữ nhiệm vụ có thể nhận.

Tô Mộ sờ cằm suy nghĩ hồi lâu, đi đến cửa một hiệu thuốc.

“Chào người, ở đây có công thức nào có thể học tập không?”

“Nhà thám hiểm tôn kính, chỗ ta có không ít công thức chế thuốc có thể học tập, nhưng cần giá nhất định.”

NPC thật cung kính trả lời vấn đề của Tô Mộ, hơn nữa lấy ra vài công thức chế thuốc.

‘Thuốc sinh lực siêu cấp: Cổ Sinh Lực x2, cổ Sinh Mệnh x2, sau khi sử dụng có thể khôi phục 2000 điểm lượng máu, thời gian cooldown 1 phút.’

‘Thuốc máu ma pháp: Cổ Ma Pháp x2, máu Pháp Lực x2, sau khi sử dụng đạt tối đa +1000 điểm năng lượng mana, duy trì 1 phút, thời gian cooldown 3 phút.’

‘Dung dịch tiêu độc: Cổ Độc Hoa x2, dịch Độc Xà x2, sau khi sử dụng có thể ngâm độc một vũ khí, thời gian tác dụng 5 phút, khiến khi công kích có xác suất tạo thành tổn thương 50 điểm mỗi giây đối với kẻ địch, duy trì 10 giây.’

“Những công thức này không tệ!”

Tô Mộ lựa chọn học tập toàn bộ.

Học tập mỗi một công thức có giá 80 đồng vàng.

Bởi vì mình đang có được danh hiệu Dũng sĩ của thành Tiểu Nguyệt, tất cả chi tiêu ở trong thành đều được giảm 20%.

Nhưng không mua được những loại thảo dược ở trong hiệu thuốc, cần người chơi tự đi thu thập bên ngoài, hơn nữa chủ hiệu thuốc cũng có nhiệm vụ thu thập nguyên vật liệu.

Tô Mộ không nhận nhiệm vụ.

Đối với mình là người chơi cấp Đại Sư nghề nghiệp sinh hoạt, thu thập những nguyên vật liệu đó còn không bằng trực tiếp làm ra thuốc còn có lời hơn.

“Đi cửa hàng khác nhìn xem!”

Tạm biệt ông chủ hiệu thuốc, Tô Mộ lại đi đến cửa hàng khác.

Sau khi đối thoại, hắn đã học được không ít bản vẽ chế tạo từ chỗ ông chủ.

Thuật rèn có các loại vũ khí nhị giai, chế tạo may có các loại quần áo nhị giai vân vân.

Điều khiến Tô Mộ tương đối chú ý là trong khu sinh hoạt này lại nhiều thêm một loại kỹ năng sinh hoạt có thể học tập.

Ông chủ cửa hàng là một người lùn, đeo một mắt kính phi công, đang nghiên cứu một loại công trình máy móc nào đó.

Chương 140: Dắm lầy Than Khóc.

“Nhà thám hiểm, người định học tập công trình học sao? Đây là một ngành học phức tạp!”

“Đúng vậy, ta muốn học tập!”

Tô Mộ mỉm cười đáp.

“Vậy người nên đầu tư một ít đồng vàng!” Ông chủ cũng nở nụ cười.

“Tiêu tốn một trăm sáu mươi đồng vàng, học tập thành công kỹ năng: Công trình học!”

‘Công trình học đã tăng lên cấp Đại Sư!’

Học tập xong kỹ năng này, Tô Mộ không nói hai lời đã trực tiếp kéo max.

Sau đó Tô Mộ cũng học được một vài bản đồ chế tạo công trình học từ chỗ ông chủ nơi đây.

Học tập xong, Tô Mộ nhìn về một khu vực để trống ở sau khu sinh hoạt.

Đó tương tự như cửa hàng, nhưng không có ai kinh doanh.

Tô Mộ Mau Lẹ hiểu rõ, đây chắc là cửa hàng mở ra cho người chơi.

Tuy rằng hiện giờ trong thành Tiểu Nguyệt này không có ai, nhưng theo số lượng người chơi nhiều thêm, cửa hàng này sẽ biến thành

rất được hoan nghênh.

Dù sao 10% thuế bên chỗ phòng đấu giá không phải đùa!

“Đi sảnh nhiệm vụ nhìn xem, nhận mấy nhiệm vụ, ra khỏi thành lên cấp!”

Trong ô túi đồ có rất nhiều đồng vàng, Tô Mộ tạm thời không có ý định đầu tư vào những cửa hàng này.

Ai bảo trong toàn bộ thành Tiểu Nguyệt này chỉ có một người chơi là mình chứ.

Cho dù mở cửa hàng ra, cũng không có khách đến!

“Nhưng ta thật sự có thể lấy một cửa hàng ở đây!”

“Phí thủ tục của phòng đấu giá thật sự quá đắt!”

Trên đường đi đến sảnh nhiệm vụ, Tô Mộ sờ cằm suy nghĩ.

Thành Tiểu Nguyệt có thể ngồi khinh khí cầu đi đến Vương đô, thành Diệu Nhật, vậy có nghĩa rằng đi tới đi lui giữa hai nơi vô cùng tiện lợi.

Mình hoàn toàn có thể cách một khoảng thời gian lại đến thành Tiểu Nguyệt gửi bán vật phẩm.

Đương nhiên, trước khi mình lên tam giai, những thứ này hoàn toàn có thể để tạm sang bên.

“Còn lớn hơn cả trấn Bạch Vực!”

Đi đến trong sảnh nhiệm vụ, nơi này còn lớn hơn sảnh nhiệm vụ ở trấn Bạch Vực gấp bội.

“Thật chuyên nghiệp!”

Sau khi tiến vào sảnh, ở đây có rất nhiều cửa sổ, mỗi một cửa sổ đều đánh dấu cấp bậc còn có địa điểm của nhiệm vụ.

Tô Mộ nhìn xem cấp bậc của mình hiện giờ.

Cao nhất có thể nhận là nhiệm vụ nhị giai tam giai.

Đi đến cửa sổ kia, Tô Mộ kiểm tra một chút.

‘Đi đến đầm lầy Than Khóc, thu thập một trăm răng nanh của Độc Xà, ban thưởng nhiệm vụ 200 đồng vàng, dao găm Độc Xà!’

‘Hư ảnh của đầm lầy Than Khóc: Đi đến chỗ sâu trong đầm lầy Than Khóc tiến hành điều tra, ban thưởng nhiệm vụ 500 đồng vàng, điệu múa cự xà!’

‘Nhiệm vụ thu thập: Thu thập một trăm hoa Độc Xà của đầm lầy, nhận được công thức: Thuốc giải độc!’

Nhiệm vụ có thể nhận được có ba cái, phần thưởng cho đều rất tốt.

Tô Mộ nhận cả ba nhiệm vụ này, đi về phía đầm lầy Than Khóc.

“Ta phải tìm một vật cưới!”

Sau khi rời khỏi thành thị, Tô Mộ hồi tưởng lại phong thái khi mình cưới ngựa.

Như vậy có thể nhanh hơn dùng chân chạy.

Nhưng thứ mình muốn làm là vật cưới có thể triệu hồi và giải tán bất cứ lúc nào.

Loại vật cưới thực thể kia thật sự có cực hạn.

“Làm nhiệm vụ lên cấp trước, nếu ở đây không có vật cưới, vậy đi thành Diệu Nhật nhìn xem!”

Tăng nhanh tốc độ chạy đi, trước mắt Tô Mộ rất nhanh xuất hiện một vùng đầm lầy.

Trong không khí mênh mông mùi mực nát.

“Quạ! Quạ!”

Vài con quạ đen gào lên.

Tô Mộ nhìn về phía đầm lầy đang bốc lên bong bóng, chân mày cau chặt.

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

Ánh mắt khép lại mở ra, thị giác trước mắt đột nhiên phát sinh biến hóa.

“Lại có thể nhìn thấy được!”

Tô Mộ lộ ra nụ cười vui sướng.

Kỹ năng Góc Nhìn Ma Pháp này cho lực đẩy, kể cả phía dưới đầm lầy kia đều có thể nhìn thấy rõ ràng.

“Đó là quái?”

Tô Mộ rất nhanh phát hiện ra dấu hiệu sinh mệnh màu đỏ ở trong đầm lầy.

Toàn bộ đều là loài rắn!

“Băng Sương Phong Bạo có thể đánh được sao?”

Quái vật đều ở phía dưới đầm lầy, Tô Mộ nheo mắt lại, thử phóng ra một kỹ năng đến khu vực kia.

“Không tạo thành tổn thương?”

Điều khiến hắn ngoài ý muốn là Băng Sương Phong Bạo không hề tạo thành tổn thương gì cho quái vật phía dưới đầm lầy.

“Phải dụ tất cả bọn nó ra!”

Lúc này Tô Mộ đã phản ứng kịp.

Muốn đánh quái ở vùng đầm lầy này, vậy nhất định phải dụ quái ở dưới đầm lầy ra ngoài.

“Triệu Hồi Xương Khô!”

“Phân Thân Ảo Ảnh!”

Triệu hồi ra tiểu đệ và phân thân, Tô Mộ nhìn lũ Xương Khô: “Đi dụ quái!”

Theo cấp bậc của mình tăng lên, thuộc tính của tiểu đệ Xương Khô cũng đạt được tăng lên thật lớn.

Những Xương Khô nhị giai tam giai này, lượng máu đã đạt đến hơn một vạn điểm.

Bốn Xương Khô chia ra đi đến bốn khu vực.

Phân Thân Ảo Ảnh lại đi đến ngay trước mặt dụ quái.

Sau khi chúng nó bước lên trên đầm lầy, tất cả quái Xà dưới đầm lầy đều bị kinh động, bắt đầu di chuyển.

“Ục ục!”

Bong bóng dưới đầm lầy càng không ngừng bốc lên, từng sinh vật loài rắn trên đầu có mào dài một mét liên tiếp xông ra.

Rắc độc dài bén nhọn của chúng nó phát động công kích đến chiến sĩ Xương Khô và phân thân đầu tiên.

-200!

-20!

Tổn thương liên tiếp hiện lên trên đầu chiến sĩ Xương Khô.

Trừ bỏ tổn thương do tấn công phổ thông ra, công kích của lũ quái Xà này còn mang vào tổn thương độc tính.

Những quái do Xương Khô dụ đến không nhiều lắm, lượng máu của chúng nó coi như có thể chống đỡ được.

-82!

-20!

Khác với tiểu đệ Xương Khô, tổn thương phân thân phải nhận lấy không hề cao.

Dù sao đều là quái phổ thông.

“Trì Dũ Thuật Quần Thế!”

Theo Độc Xà dưới đầm lầy chui lên càng ngày càng nhiều, Tô Mộ nâng tay lên một kỹ năng tăng máu.

Lượng máu của chiến sĩ Xương Khô và phân thân lập tức được bơm đầy.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Dưới Góc Nhìn Ma Pháp, sau khi tất cả Độc Xà ở trong đầm lầy đều chui ra, khóe miệng Tô Mộ hơi nhếch lên.

-3978!

-3978!

-3978!

...

Lấy lượng máu của Độc Xà, tổn thương sau ba phát Phong Bạo, Độc Xà của đầm lầy này bắt đầu tiên tiếp ngã xuống mặt đất.

‘Người đánh chết Độc Xà đầm lầy, nhận được 10 điểm kinh nghiệm!’

‘Người đánh chết Độc Xà đầm lầy, nhận được 10 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

...

Chương 141: Một ngàn chọi một.

Nhắc nhở liên tiếp bắn ra ở trên mặt Tô Mộ.

“Điểm kinh nghiệm tăng cao?”

Nhìn thấy thanh EXP của mình tăng lên một đoạn, Tô Mộ hơi kinh ngạc.

Cấp bậc của những Độc Xà đầm lầy này đều là nhị giai tam giai, dựa theo kinh nghiệm trước đó đến tính, nên đều là 5 điểm mới đúng.

Hiện giờ lũ quái này và mình đều có cấp bậc giống nhau, điểm kinh nghiệm lại đạt đến 10 điểm, chút biến hóa đó vẫn không tệ.

“Bắt đầu nhặt đồ!”

Xác Độc Xà đầm lầy đầy trên mặt đất, Tô Mộ nhặt từng con lên.

‘Người nhận được răng độc của Độc Xà đầm lầy!’

‘Người nhận được miếng bảo vệ cổ tay của người rừng rậm!’

...

“Lũ rắn này có thể lột da không?”

Sau khi nhặt xong, Tô Mộ nhìn xác của những Độc Xà này.

‘Người nhận được vảy của Độc Xà đầm lầy!’

Sử dụng kỹ năng lột da, Tô Mộ thu được một cái vảy.

“Có thể đấy!”

Trong bản vẽ chế tạo trang bị mình học tập có trang bị cần chế tạo vảy Độc Xà.

‘Người nhận được da thú nhị giai!’

‘Người nhận được vảy của Độc Xà đầm lầy!’

Kỹ năng lột ra của cấp bậc Đại Sư, gần như mỗi một Độc Xà đầm lầy đều có thể lột da được.

“Tiếp tục đi tới!”

Dưới Góc Nhìn Ma Pháp, Tô Mộ khổng lồ chế tiểu đệ Xương Khô còn có phân thân tiếp tục đi sâu vào trong đầm lầy.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Trước khi những Độc Xà đầm lầy kia còn chưa bị kinh động, Tô Mộ trực tiếp phóng thích kỹ năng.

Băng Sương Phong Bạo duy trì 8 giây, cho dù vài giây trước không có tổn thương, nhưng tổn thương sau đó đều đủ để đánh chết những Độc Xà này.

Tất cả giống như suy đoán của Tô Mộ.

Sau khi chiến sĩ Xương Khô và phân thân đến nơi, Độc Xà đầm lầy vừa lộ đầu lên đã nhận lấy sát thương của Phong Bạo.

Con số tổn thương to lớn khiến lượng máu của Độc Xà đầm lầy lập tức giảm xuống một đoạn, không ít Phong Bạo tạo ra sát thương càng kích động pháp lực trào ra, khiến một vài Độc Xà đầm lầy trong đó chết tại chỗ.

“Không có tính khiêu chiến!”

Tô Mộ khẽ lắc đầu, gương mặt treo nụ cười nhàn nhạt.

Những Độc Xà đầm lầy này, đến bao nhiêu mình AOE bấy nhiêu.

“Tiến độ nhanh hơn, đi vào trong!”

Năng lượng mana sung túc, Tô Mộ cũng chuẩn bị làm một trận lớn.

Chiến sĩ Xương Khô và phân thân đúng là tay dụ quá giỏi, nhưng mình mới là người dụ quá lợi hại nhất.

“Mắt Ưng!”

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

Sau khi mở hai kỹ năng thị giác, Tô Mộ quan sát trong đầm lầy.

Từ số lượng Độc Xà đầm lầy này, nếu dụ toàn bộ quái trong khu vực trước mặt đến, chỉ ít có hơn một ngàn con.

Giải quyết toàn bộ một lần lũ quái này, cảnh tượng kia tuyệt đối vô cùng đồ sộ.

“Không nói cái khác, chỉ riêng lột da đã mệt chết ta!”

“Túi đồ này có thể dùng sao?”

Tô Mộ không hề lo lắng AOE của mình không giải quyết hết được lũ quái này, vấn đề mình lo lắng đến là ô túi đồ có đủ dùng hay không.

...

Trong một Tân Thủ thôn nào đó.

“Tất cả mọi người tập hợp xong chưa?”

Lý Tiêu nhìn Bạch Lang Vương ở phía xa, vẻ mặt nghiêm túc.

“Người của mấy nhóm chúng ta đều đã tập hợp đủ, sau đó chính là một vài người chơi cấp cao trong Tân Thủ thôn cũng gia nhập thì mới có thể đủ để hoàn thành nhiệm vụ tuyển chính này!” Một thuộc hạ ở bên cạnh báo cáo.

“Phát xong thuốc cho mỗi người đi, tranh thủ giảm thương vong đến nhỏ nhất, mặt khác nói cho tinh anh trong đoàn. Trong cuộc chiến đấu này ai có lực sát thương cao, về sau sẽ ưu tiên phân phối trang bị!”

Lý Tiêu hít sâu một hơi, hạ mệnh lệnh.

Cấp bậc của hắn đã đạt đến nhất giai, trên bảng xếp hạng thế giới, trừ bỏ Tô Mộ và Hiên Viên ra thì tên của hắn xếp hạng thứ ba!

Không thể nghi ngờ rằng xếp hạng này đã khiến cho hắn có được

lực kêu gọi trong nhỏ trong Tân Thủ thôn này.

Hơn nữa hần hứa hẹn thưởng trang bị cho những người chơi cấp cao, đã hấp dẫn một nhóm lớn sức chiến đấu.

Đám người thanh thế to lớn bắt đầu tập kết ở bên ngoài địa bàn Bạch Lang Vương.

Tình hình lập tức trở nên đồ sộ.

“Tập kết một ngàn người, con BOSS này nhất định phải hạ!”

...

Đầm lầy Than Khóc.

Tô Mộ vừa khống chế chiến sĩ Xương Khô, vừa chỉ huy phân thân.

“Chớp Nhoáng!”

Sau khi chiến sĩ Xương Khô và phân thân dẫn quái đến, Tô Mộ trực tiếp Chớp Nhoáng vào trong chỗ sâu đầm lầy.

“Cuồng Phủ Chấn!”

Giơ pháp trượng trong tay lên, Tô Mộ dùng Chấn về phía mặt đất.

Đầm lầy bốc lên bong bóng trong chấn động không ngừng, cũng kinh động Độc Xà đầm lầy bên dưới.

Con số tổn thương hiện lên trên đầu bọn nó đồng thời cũng bị đánh đến hôn mê.

“Vùng Từ Trường Trọng Lực!”

Tô Mộ không vội vã tạo sát thương mà phóng ra kỹ năng Vùng Từ Trường Trọng Lực về phía Độc Xà đầm lầy ở phía sau.

Độc Xà đầm lầy đang đuổi theo chiến sĩ Xương Khô và phân thân như rơi vào trong vũng bùn.

“Qua bên kia!”

Tô Mộ ra hiệu với chiến sĩ Xương Khô, đồng thời khống chế phân thân đi dụ càng nhiều Độc Xà đầm lầy.

Không lâu lắm, tất cả Độc Xà đầm lầy ở cả khu vực này đều bị dụ ra.

Độc Xà chi chít dày đặc kết bè kết đội, nếu như người có hội chứng sợ đám đông đến đây, có khi sẽ trực tiếp bị hù chết.

Nhất là diện mạo Độc Xà đầm lầy vốn vô cùng đáng sợ.

“Đây ít nhất có một ngàn hai ba trăm con!”

“Ta đây xem như lấy một địch ngàn sao?”

Tô Mộ nhìn Độc Xà đầm lầy đang thụt thò lưỡi đỏ, cổ nén cảm giác da đầu run lên.

“Bắt đầu đi!”

“Băng Sương Phong Bạo!”

Hơn một ngàn con quái thường, cảnh tượng kia tráng lệ đến mức nào?

Nhưng chỉ trong vài giây ngay sau khi Băng Sương Phong Bạo xuất hiện, những con chiểu xà kia, từng con một, lần lượt rơi xuống mặt đất.

Trên mặt đất lập tức liền phủ kín xác chiểu xà.

‘Người đánh chết Độc Xà đầm lầy, thu được 10 điểm kinh nghiệm!’

‘Người đánh chết Độc Xà đầm lầy, thu được 10 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Pháp Thần thu được 1 điểm trí lực!’

Những thông báo liên tiếp không ngừng xuất hiện trên giao diện của Tô Mộ, loại hiệu suất đánh quái cao siêu này, nhất định là những người khác cũng hoàn toàn không dám nghĩ tới.

“Mẹ nó thế này quá sáng khoái rồi!”

Chương 142: Bản năng thợ săn.

Khống chế chiến sĩ Xương Khô và phân thân đang tụ hợp về phía mình, bọn chúng còn dẫn những con Cự Xà kia cùng tiến vào trong phạm vi Băng Sương Phong Bạo.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Tô Mộ giơ tay lên, lại một kỹ năng nữa phóng ra, triệt để bao phủ khu vực này dưới gió tuyết.

‘Người đánh chết Độc Xà đầm lầy, thu được 10 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Pháp Thần thu được 1 điểm trí lực!’

Kế tiếp là những thông báo kéo dài không ngừng.

Tô Mộ trực tiếp nhìn về phía trị số trí lực của mình.

Trí lực 710 (+ 360)

Đánh xong một đợt, trị số trí lực của hắn trực tiếp tăng hơn ba mươi điểm!

“Thật sảng khoái!”

Tô Mộ lại nhìn vào giá trị kinh nghiệm.

Đã được một nửa rồi.

Vốn dĩ xem từ cơ chế vận hành kinh nghiệm trong game Thần Đồ, đẳng cấp càng cao, hiệu suất thăng cấp lại càng chậm, nhưng đối với hắn, dường như lại không phải vậy .

.

“Vẫn là hai kỹ năng cấp Thần này ra sức!”

Tô Mộ nhìn hai kỹ năng cấp Thần của mình, không nhận được mà cảm thán.

Hai kỹ năng Huyết Mạch Pháp Thần và Hào Quang Pháp Thần này hỗ trợ lẫn nhau, thiếu một thứ cũng không được.

“Không biết bao giờ mình mới lại có thể nhận được kỹ năng cấp Thần khác nữa?”

Điều này cũng khiến Tô Mộ ý thức được chỗ mạnh mẽ của kỹ năng cấp Thần.

Chẳng qua sau, khi hắn lấy nhiều “Thứ nhất” như vậy, dường như đã rất lâu rồi hắn chưa phát động thông báo “Thứ nhất”.

“Không biết người đầu tiên chuyển sang nghề nghiệp ẩn giấu có được khen thưởng hay không?”

Mở túi đồ ra, Tô Mộ lấy ra bảo thạch của pháp sư Tro Tàn mà n Thái cho mình.

Cho dù sẽ lãng phí một ô trong túi đồ, hắn vẫn luôn mang theo vật này bên người.

“Vật phẩm thuộc tính hỏa, kiếm vật này ở đâu đây?”

“Thứ khác không được sao?”

Chân mày Tô Mộ nhăn chặt, thật muốn dùng hỏa cầu nướng viên bảo thạch này.

Nhưng nghĩ lại, nếu thật sự dễ dàng như vậy, n Thái đã sớm phá giải bí mật của khối bảo thạch này.

v

“Pháp sư Tro Tàn, nghề nghiệp này vừa nghe chính là đùa với lửa!”

“Để về sau lại xem!”

Thả lại bảo thạch vào trong túi đồ, Tô Mộ nhìn bày răn đã rơi xuống.

Đánh quá 3 phút, hai tiếng nhật đồ đầy đau khổ bắt đầu.

‘Người thu được XXX!’

‘Người thu được XXX!’

Đủ loại trang bị nhị giai thông thường có một tiếp một.

‘Phân tách thành công, người thu được Ma Đoán Thạch nhị giai!’

‘Phân tách thành công, người thu được vải ma văn nhị giai!’

Đối với những trang bị này, Tô Mộ có bao nhiêu liền phân tách bấy nhiêu.

‘Người thu được răng độc của Độc Xà đầm lầy, nhiệm vụ thu thập hoàn thành!’

‘Người thu được bản vẽ: giày Hỏa Tiến!’

Nhặt một hồi, Tô Mộ bị một vật phẩm thu hút sự chú ý.

‘Giày Hỏa Tiến: Linh kiện bánh răng x10, Ma Tinh nhị giai x1, vải ma văn nhị giai x20, trang bị truyền động x1, có thể sử dụng để phi hành trên không trung 30 giây, nhưng hiệu quả của nó cũng không quá ổn định, cẩn thận một chút, không chừng sẽ bị nổ tung đó!’

Đây là một bản vẽ trang bị công trình học.

Từ miêu tả, có vẻ cũng không phải là đồ vật “Đáng tin” gì.

Trong đó thứ hấp dẫn Tô Mộ chính là chữ “Phi hành”.

“Món đồ chơi này thoát nhìn cũng rất thú vị, có thời gian có thể làm ra một cái tới chơi!”

Sau khi học xong bản vẽ này, Tô Mộ tiếp tục nhặt đồ.

“Không biết có loại túi đồ nhặt tự động hay không?”

Vừa nhặt, vừa lọc, so với đánh quái gì đó, việc này cũng quá buồn tẻ rồi, một suy nghĩ chợt nảy lên trong lòng Tô Mộ.

‘Người thu được kỹ năng: Bản Năng Thợ Săn!’

Đúng lúc này, một thông báo kéo suy nghĩ của hắn trở về.

“Ra kỹ năng?”

Kỹ năng xuất hiện làm hai mắt Tô Mộ tỏa sáng.

Mình cày nhiều quái như vậy, thật sự không có nhiều sách kỹ năng rơi ra.

Thông thường kỹ năng rớt ra từ những loại quái bình thường này, xác suất cũng giống như việc mua vé số mà trúng thưởng vậy.

‘Bản Năng Thợ Săn (cấp C): Sau khi học, người sẽ nắm giữ được kỹ năng thợ săn, sức quan sát mạnh mẽ!’

“Kỹ năng bị động à?”

Sau khi xem mô tả của kỹ năng này, chân mày Tô Mộ cau lại.

Đây vẫn là lần đầu tiên hắn nhìn thấy loại kỹ năng bị động mà không có thuộc tính nào được thêm vào như thế này.

Nhưng nhìn kỹ mô tả của kỹ năng, chắc chắn phải là một kỹ năng không tồi.

“Học!”

‘Thợ săn bản năng đã được thăng cấp lên thợ săn bản năng (cấp S)’

‘Thợ săn bản năng (S cấp): Sức quan sát người được tăng lên cực lớn!’

Sau khi tăng max, phần mô tả kỹ năng vẫn rất đơn giản, nhưng Tô Mộ lại phát hiện ra chỗ không đơn giản của kỹ năng này.

Cặp mắt của hắn thay đổi, càng ngày càng trở nên sâu thẳm.

Chỉ cần liếc nhìn cảnh vật xung quanh, hắn có thể nhìn thấy rất nhiều thứ khác nhau.

“Kỹ năng thật bug, sao lúc này mình lại có loại cảm giác của Sherlock Holmes?”

“Nếu ta đi làm trinh thám mà nói, ta nhất định sẽ trở thành cao thủ!”

Loại cảm giác này làm Tô Mộ vô cùng thoải mái.

“Túi đồ lại đây!”

Tiếp tục quét dọn chiến trường, lại xảy ra chuyện khiến Tô Mộ phải đau đầu.

Cho dù không phải con Độc Xà đầm lầy nào cũng rút ra đồ, nhưng lên đến hàng ngàn con quái thường thì trang bị rút ra không thể dừng vừa trong một trăm ô túi đồ được.

“Không có còn cách nào khác, đưa lên phòng đấu giá đi!”

“Rác rưởi liên không lấy, da rắn cũng không lột!”

Suy nghĩ một chút, Tô Mộ để không ít những trang bị có thuộc tính không tề lên phòng đấu giá, còn có một ít chồng vật liệu lớn cũng thả lên, thanh vật phẩm mới miễn cưỡng đủ dùng.

“Nhất định phải tìm túi đồ lớn rồi, tiếp tục như vậy, ai chịu nổi!”

...

Một Tân Thủ thôn nào đó.

Đội ngũ của Lý Tiêu đã tập hợp xong.

“Để chiến sĩ tiến lên đứng ở hàng đầu tiên, mỗi chiến sĩ được phối trí ít nhất năm mục sư thêm máu, sau đó pháp sư và cung tiễn thủ công kích từ xa, toàn bộ thích khách nhường đường!”

“Băng Lang vương ta đến gánh, sắp xếp năm mươi mục sư nhìn lượng máu cho ta, nhất định không thể để ta ngã xuống!”

Phong cách chơi của Lý Tiêu vô cùng bảo thủ.

Ngoài BOSS Lang Vương ra, những quái vật tinh anh bên cạnh Lang Vương cũng sẽ có chiến sĩ đặc biệt đi gánh.

“Cung tiễn thủ bắt đầu công kích quái, tất cả những người khác

đều chuẩn bị sẵn sàng!”

Chương 143: NPC giúp đỡ?

Sau khi tất cả mọi người đều đã hiểu rõ nhiệm vụ của mình, Lý Tiêu ra lệnh một tiếng.

Nhiệm vụ tuyển chính của Tân Thủ thôn này cuối cùng cũng bắt đầu mở ra!

Sau khi Tô Mộ đặt đủ loại vật phẩm nhị giai lên kệ trưng bày, nhân viên của các công hội, tập đoàn lớn trực ở phòng đấu giá rất nhanh đã phát hiện.

“Vãi thật, mẹ nó, đây là vật phẩm nhị giai?”

“Mẹ kiếp, đây là đồ Tô Pháp Thần trưng bày sao?”

“Ngay cả trang bị nhất giai, chúng ta còn không đánh rơi ra được, vậy mà Tô Pháp Thần đã bắt đầu bán nhị giai sao?”

“Giá tiền này hơi cao, mua hay là không mua?”

Đối với những vật phẩm nhị giai này, tất cả những người này đều thấy choáng.

Trong tay bọn họ có một lượng lớn đồng vàng đến từ công hội và tập đoàn, thân phận của từng người cũng không thấp, đều có địa vị cao, coi như đã trải qua việc đời nhiều.

Nhưng vào lúc này, bọn họ thật sự cảm thấy kiến thức của mình còn quá nông cạn rồi.

Đặc biệt là những tài liệu mà Tô Mộ bán.

Trong đầu mọi người đều đặt ra dấu chấm hỏi: Những thứ này dùng để làm gì?

Đương nhiên, cho dù bọn họ có hiểu kỳ đến mấy với mấy thứ này thì cũng sẽ không đi mua.

Hết cách rồi, nhị giai vẫn còn cách bọn họ quá xa!

‘Người thu thập được hoa Đàm Lầy!’

‘Người thu thập được cỏ Ma Lực!’

‘Người thu thập được cỏ Sinh Mệnh!’

Đàm lầy Than Khóc, sau khi Tô Mộ sắp xếp xong những món đồ rơi ra, hắn bắt đầu thu thập thảo dược xung quanh đầm lầy.

Hoàn cảnh sinh trưởng của địa phương này tương đối khắc nghiệt, thảo dược cũng không tính là nhiều.

Tuân theo nguyên tắc đã thấy thì sẽ không bỏ qua, Tô Mộ không ngừng dồn ép túi đồ cuối cùng cũng có được một chút không gian.

“Nhất định phải mở một cửa hàng rồi, không thể tiếp tục như vậy được!”

Với tư cách của một đại sư nghề nghiệp sinh hoạt toàn năng, giờ phút này Tô Mộ cũng đã hiểu.

Hiện tại, chỉ có một mình hắn trên toàn bộ bản đồ thành Tiểu Nguyệt, nguồn tài nguyên hoang sơ cốt lõi cũng sẽ hoàn toàn bị hắn lũng đoạn.

Cho dù cửa hàng không có được lưu lượng khách hàng trong một thời gian ngắn, nhưng nó vẫn có thể sử dụng như một kho chứa đồ!

“Ta cần trở về làm ngay!”

Sau khi quét sạch khu đầm lầy này, hắn đã hoàn thành xong các nhiệm vụ mình tiếp nhận trong sảnh nhiệm vụ.

Tô Mộ nhìn đồng hồ, định quay về thành Tiểu Nguyệt trước.

Vật phẩm trong ô túi đồ thật sự là quá nhiều, quá loạn.

“Sột soạt sột soạt!”

Nhưng đúng vào lúc hắn định rời đi, bên trong bụi cỏ cách đó

không xa lại phát ra tiếng động.

Sau khi sức quan sát được tăng lên, những động tác nhỏ kia hoàn toàn không thể chạy thoát khỏi con mắt của Tô Mộ.

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

Bụi cỏ cản chở tầm mắt, Tô Mộ trực tiếp mở ra kỹ năng.

“Là người?”

Một dấu hiệu sinh tồn hình người xuất hiện trước mắt hắn.

“NPC nhiệm vụ?”.

Tô Mộ nhướn mày, Mau Lẹ chạy về phía bụi cỏ.

“A!”

Tô Mộ vừa đến gần, người trốn trong bụi cỏ hiển nhiên là bị giật mình, cả người còn trực tiếp nhảy lên.

“Phụ nữ?”

Tô Mộ nhìn về phía NPC quan sát một hồi, híp mắt.

Đây là một người phụ nữ xinh đẹp.

Toàn thân nàng mặc trang phục màu trắng, còn đội một cái mũ màu trắng trên đầu.

Nhìn từ cách ăn mặc, nàng rất giống một mục sư.

Tô Mộ đang quan sát NPC, đối phương cũng đang quan sát hắn.

“Người là nhà thám hiểm?”

Rất nhanh, NPC phát hiện ra thân phận của Tô Mộ, nàng bèn dò hỏi với giọng điệu không quá chắc chắn.

“Đúng vậy!” Tô Mộ gật đầu trả lời.

“Quá tốt rồi!” Cô nàng NPC nhất thời lộ ra nụ cười hưng phấn,

tiếp tục mở miệng nói: “Người có thể trợ giúp ta sao? Nhà thám hiểm!”

Kèm theo thỉnh cầu của NPC, trước mắt Tô Mộ cũng hiện ra nhiệm vụ.

‘Có nhận nhiệm vụ: ủy thác của Phi Yên không? (hoàn thành được thưởng: Thánh Quang Đả Kích)’

“Nhiệm vụ thưởng kỹ năng à?”

Nhìn thấy phần thưởng của nhiệm vụ, Tô Mộ sờ cằm một cái.

Nhiệm vụ khen thưởng kỹ năng vẫn rất hấp dẫn với hắn, nhưng kỹ năng này vừa nhìn đã biết là kỹ năng của mục sư, hơn nữa khả năng cao còn là loại kỹ năng công kích.

“Người cần ta làm gì sao?” Tô Mộ hỏi NPC Phi Yên.

“Ta là thành viên của hiệp hội mục sư thành Tiểu Nguyệt, mấy ngày trước đi theo đội ngũ của hiệp hội, cùng thâm nhập vào đầm lầy. Kết quả, đội ngũ bị ma thú tấn công, tất cả thành viên khác trong đội đều lạc mất nhau, ta muốn nhờ người thâm nhập vào trong đầm lầy, mang bọn họ ra ngoài.”

Cô nàng mục sư chậm rãi mở miệng, giải thích nội dung nhiệm vụ.

“Hiểu rồi!” Tô Mộ gật đầu một cái.

Có được hai kỹ năng thị giác, loại nhiệm vụ tìm người này không phải việc gì khó đối với hắn.

“Ta cũng sẽ hỗ trợ người!”

Ngay vào lúc Tô Mộ chuẩn bị thâm nhập đầm lầy, mục sư lại mở miệng lần nữa.

“Hả!”

Lời này làm Tô Mộ dừng bước chân, lông mày nhíu thành một chữ hình (ㄣ).

“Người muốn cùng đi ư?”

“Người sẽ cần sự giúp đỡ của ta!” Phi Yên gật đầu nói, vẻ mặt nghiêm túc.

Tô Mộ bất động.

Không phải hẳn xem thường cô nàng mục sư này.

NPC trong thành Tiểu Nguyệt, cấp bậc cao nhất là khoảng nhị giai.

Đương nhiên, thuộc tính NPC vẫn cao hơn quái vật tinh anh bình thường. Có một mục sư giúp đỡ thêm máu, nếu để một tiểu đội nhận nhiệm vụ này thì vẫn rất tốt.

Nhưng hẳn thì không cần!

“Ta có thể đi một mình không?” Tô Mộ nói rất trực tiếp.

“Vì sao? Ta có thể đến giúp người!” Phi Yên nghe hẳn nói như vậy, gương mặt lộ ra vẻ khó hiểu.

Sâu bên trong đầm lầy nguy cơ tứ phía, thêm được một người giúp đỡ không phải là tốt hơn sao?

Tô Mộ nghĩ một hồi, bày ra dáng vẻ muốn từ bỏ nhiệm vụ: “Nếu không để một mình ta đi, thì ta không làm nhiệm vụ này!”

“Hả!”

Lần này đến lượt Phi Yên không biết phải làm sao.

Chẳng qua nàng không phải loại NPC cứng nhắc trong game. Vào lúc Tô Mộ đề xuất từ bỏ nhiệm vụ, nàng lộ vẻ đấu tranh một hồi, cũng đành nặng nề thở dài một hơi.

“Nếu người vẫn kiên trì, vậy một mình người đi thôi.”

“Nhưng người nhất định phải hết sức cẩn thận, ở sâu bên trong đầm lầy, có một tên cực kỳ giáo hoạt!”

Nghe thấy vậy, Tô Mộ cười lên.

Mình không cần phải dẫn theo đồ vương vís này!

Tạm biệt Phi Yên, Tô Mộ dựa theo phương hướng nàng chỉ dẫn mà đi tiếp.

...

Chương 144: Kế hoạch thanh trừ

Tại Tân Thủ thôn.

“Lên đi..., chơi chết con BOSS này là chúng ta có thể đi tới bản đồ tiếp theo rồi!”

“Tất cả mọi người dốc hết sức mình, trước mắt giết hết quái tinh anh rồi lại nhắm vào BOSS!”

“BOSS có tính miễn dịch, có thể miễn giảm sát thương của kỹ năng hỏa hệ và hệ băng, cung tiễn thủ đứng ra làm chủ lực!”

“Các chiến sĩ kiểm soát tốt quái của mình!”

Tiếng gào không ngừng phát ra, ngoại trừ Lý Tiêu, còn có những người khác cũng đang chỉ huy chiến cuộc.

Với số người áp đảo mạnh mẽ, quái vật tinh anh đã bị xóa sổ rất nhanh, tất cả mọi người bắt đầu dồn sức đánh về phía BOSS.

Có lượng lớn mục sư thêm máu, là tank chủ lực, lượng máu của Lý Tiêu vẫn luôn tràn đầy.

Nhưng ngay khi lượng máu của Băng Lang Vương dần tuột xuống, BOSS lại phát ra một tiếng gào to.

Một giây sau, không khí bốn phía đột nhiên trở nên lạnh như băng,

So với rất nhiều Tân Thủ thôn bị Băng Lang vương cản đường, người chơi ở Tân Thủ thôn số 9527 đã sống tốt hơn rất nhiều.

“Kinh nghiệm của quái nhất giai vô cùng cao, chắc là ta sẽ lập tức tiến giai!”

Dưới sự trợ giúp của một đám người, cấp bậc của Hứa Thế Kiệt tăng lên một cách Mau Lẹ.

Không có Băng Lang vương gây trở ngại, những con gấu xám nhất giai dọc trên đường đi tới trấn Bạch Vụ lại rất thích hợp để luyện cấp.

Tốc độ di chuyển của chúng chậm chạp, hoàn toàn có thể đánh du kích.

Đám người Hứa Thế Kiệt hoàn toàn từ bỏ phó bản Động Xương Khô, ngược lại coi nơi này trở thành thiên đường luyện cấp.

“Hứa thiếu, dựa theo tốc độ này, mọi người chúng ta rất nhanh có thể lên tới nhất giai, Tô Pháp Thần kia đã giúp chúng ta một việc lớn rồi!”

“Đúng thế, hơn nữa, hắn đã hoàn thành nhiệm vụ tuyển chính tiếp theo, vậy tức là chúng ta không cần làm nhiệm vụ tuyển chính đằng sau nữa. Thật hạnh phúc!”

Không ít người bắt đầu khen ngợi Tô Pháp Thần.

Cho dù Tô Pháp Thần đã từng hại Hứa Thế Kiệt mất đi một cơ hội sống lại.

“Đừng nói nhảm nữa, luyện cấp mới là chuyện quan trọng nhất. Chờ đến khi cấp bậc của chúng ta lên hết một lượt, còn phải thu xếp mấy người đi lấy chứng nhận nghề nghiệp.”

Hứa Thế Kiệt nghe thấy những lời này, cau mày, trong lòng rất khó chịu.

Đối với Tô Pháp Thần, hắn cũng không thấy cảm kích gì, mà lại càng ghen ghét nhiều hơn.

Hắn ghen tị thành tựu Tô Mộ đạt được ở Thần Đồ, cũng hận Tô Mộ không nói cho hắn biết phương pháp để có thể luyện cấp Mau Lẹ, càng ghim chặt khoản nợ trước kia vào trong lòng.

Nếu có cơ hội, hắn nhất định sẽ tìm lại vị thế của mình!

Dĩ nhiên, muốn đối phó với Tô Pháp Thần kia, chỉ dựa vào thực lực của một mình hắn là không đủ.

Hứa Thế Kiệt nhìn về phía những thuộc hạ đang tích cực luyện cấp trên sân, khuôn mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt,

Những nhân tài này chính là vốn liếng để hắn xưng bá Thần Đồi!

...

Đầm lầy Than Khóc.

Sau khi tiếp nhận nhiệm vụ của NPC, trước mắt Tô Mộ cũng không có ý định về thành Tiểu Nguyệt.

“Vừa lục soát, vừa đánh quái đi!”

Yêu cầu của nhiệm vụ là tìm người, Tô Mộ cũng chẳng muốn giống trống khua chiêng đánh quái.

Hắn khống chế Chiến Sĩ Xương Khô và phân thân đi dò đường đi phía trước, dọn sạch những con rắn đầm lầy trên lối đi.

‘Chúc mừng người thăng cấp, thu được 30 điểm thuộc tính, 20 điểm kỹ năng!’

Sau khi cấp bậc của rắn đầm lầy trước mặt hắn trở nên cao hơn, Tô Mộ cũng thành công lên tới cấp 4 nhị giai.

Hắn nhìn Quyền Trọng Pháp Thần trong tay.

‘Quyền Trọng Pháp Thần (nhị giai): +200 trí lực +200 điểm tinh thần +200 thể chất, sử dụng vật phẩm ma pháp cường đại, có thể đưa vào chú ngữ tương ứng với Quyền Trọng, số lượng chú ngữ trước mắt: 2, giá trị trưởng thành: 2878/30000’

Đánh chết một con quái bình thường, chỉ mang lại một chút giá trị trưởng thành cho quyền trọng.

“Sau khi lên tới nhị giai thì việc thăng cấp thực sự trở nên khó khăn hơn!”

Tô Mộ cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Trước kia quyền trượng thăng cấp rất nhanh, tất cả đều là nhờ hắn đánh chết BOSS cao giai.

“Chờ ta lên tới tam giai, Quyền Trượng chắc hẳn sẽ lên tới cấp ba, toàn bộ điểm thuộc tính vẫn là thêm vào tinh thần đi!”

Mở giao diện thuộc tính.

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: Cấp 4 Nhị giai (520/28000)

HP: 8180

MP: 37400

Công kích vật lý cận chiến: 716

Công kích ma pháp: 2504

Phòng ngự vật lý: 918

Phòng ngự ma pháp: 1235

Thuộc tính: Sức mạnh 308, thể chất 338 (+ 280), nhanh nhẹn 308, tinh thần 545 (+ 390), trí lực 728 (+ 410)

Trang bị: Quyền Trượng Pháp Thần, nhẫn Xương Khô, miếng bảo vệ chân Da Dê, giày ma pháp Da Dê, găng tay Da Dê, mũ pháp sư Da Dê, pháp bào Da Dê, dây chuyền tế ti Sơn Dương Nhân, nhẫn tế ti Sơn Dương Nhân, huy chương Dũng Sĩ trấn Bạch Vực.

Mỗi lần thăng cấp, thuộc tính vẫn tăng mạnh giống như trước đây vậy.

Sau khi thêm lượng lớn điểm thuộc tính vào tinh thần, giá trị tinh thần cơ sở đã được hơn năm trăm.

Mà được Hào Quang Cửa Pháp Thần thêm vào, giá trị trí lực cơ sở

của hắn cũng đạt tới 728 điểm!

Đây là khái niệm gì?

Với thuộc tính hiện tại của hắn, dù người chơi khác có lên tới tam giai cũng không nhất định có thể đạt đến.

“Đã có kỹ năng có thể thăng cấp trí lực không giới hạn, vậy hắn là phải có kỹ năng thăng cấp những thuộc tính khác không giới hạn mới đúng!”

Nhìn thuộc tính của mình không quá cân đối, Tô Mộ nhếch miệng.

Một pháp sư có thuộc tính không cân bằng thì không phải là một pháp sư toàn năng.

“Dù sao những thứ đó đều là kỹ năng cấp Thần, không dễ dàng lấy được như vậy!”

Tạm thời buông xuống những ý nghĩ hỗn tạp kia Tô Mộ tiếp tục đi sâu vào trong đầm lầy.

Mắt Ưng được Bản Năng Thợ Săn thêm vào, cho phép hắn quan sát được từng chi tiết rất nhỏ ở khu vực này.

“Chỉ có nửa dấu chân ở nơi đó, từ kích thước dấu chân, xem ra là một người phụ nữ!”

“Ban nãy ta vừa mới gặp Phi Yên, đây không phải dấu chân của nàng, nói cách khác, đây là đồng bạn của nàng!”

Sau khi phát hiện ra chi tiết này, Tô Mộ lập tức đi tới phương hướng ấy.

...

Thế giới hiện thực.

Nước Phiêu Lợng.

“Kế hoạch thanh trừ đã sắp xếp xong xuôi, nhưng ở một nơi lớn như vậy, người của chúng ta không thể được đưa đến tất cả các

nơi, người xem nên bắt đầu ra tay từ nơi nào thì tốt hơn?”

Chương 145: Năng lực AOE nhà ai mạnh?

Một người đang báo cáo với một người khác.

Người kia là một lão già, mặc một bộ trang phục sáng sủa trên người, dáng vẻ vô cùng khí phái.

Hắn đứng chấp tay, khoe miệng khép mở theo tiết tấu, giống như đang tính toán kế sách.

Thuộc hạ ở bên cạnh lẳng lặng chờ đợi, không dám thúc giục.

Một lúc sau, người kia lên tiếng.

“Bắt đầu từ thành phố tuyến hai, ưu tiên ra tay đối với những người có thân phận tương đối phù hợp!”

“Sau đó lại chuyển mục tiêu tới những người có điều kiện phù hợp ở các thành phố lớn.”

“Đã rồi!” Thuộc hạ lập tức gật đầu đáp, xoay người bắt đầu chuẩn bị đi sắp xếp.

“Khoan đã!”

Hắn chưa đi được mấy bước, giọng nói của người kia lại vang lên lần nữa.

Thuộc hạ bèn Mau Lẹ quay lại chờ mệnh lệnh, vẻ mặt cung kính.

“Nói với những người đó, thời điểm động thủ nhất định phải làm thật hoàn hảo, ai có chiến tích huy hoàng ta sẽ đích thân ban thưởng cho hắn, nói về phần thưởng!”

Người kia dừng một chút, dụi dụi mắt.

“Ta sẽ toàn lực bồi dưỡng bọn họ trong Thần Đồi!”

“Mắt Ưng!”

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

Ở chỗ sâu trong đầm lầy Than Khóc, Tô Mộ đi theo dấu chân, dọc đường mở hai kỹ năng thị giác ra quan sát hướng đi.

Trong khi nóng lòng hoàn thành nhiệm vụ, hắn vẫn không quên đánh lũ quái nhỏ này.

“Ở bên kia!”

Sau khi đi được một lúc, trong tầm mắt xa xa xuất hiện một dấu hiệu sinh mệnh yếu ớt.

Nhìn từ năng lượng sinh mệnh phát ra trên người đối phương, gần như đã đến mức dầu hết đèn tắt.

“Mau Lẹ!”

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ không do dự, cùng sử dụng Mau Lẹ và Chớp Nhoáng.

Rất nhanh, hắn đã đi đến chỗ bóng người này.

Một cô em đang nhắm mắt dựa vào một cây to, áo bào mục sư thánh khiết kia đầy vết máu khắp nơi, rất nhiều vết thương có vẻ đáng sợ vô cùng.

“Trì Dũ Thuật Liều Mạnh!”

Tô Mộ vừa nâng tay là một kỹ năng tăng máu.

+ 15024!

Đỉnh đầu đối phương lập tức hiện lên một con số khoa trương.

Dấu hiệu sinh mệnh yếu ớt kia lập tức khôi phục một mảng lớn.

NPC chậm rãi mở mắt ra.

“Người là ai?”

Sau khi nhìn thấy Tô Mộ, nàng rõ ràng hơi kinh ngạc.

“Chào người, ta là một nhà thám hiểm, là Phi Yên để cho ta đến tìm đồng bạn của nàng.” Tô Mộ nở nụ cười tươi tắn nói.

“Là Phi Yên nhờ người đến tìm chúng ta?” NPC nghe nói như thế, vẻ mặt trở nên vui sướng: “Những người khác đâu?”

“Trước mắt ta chỉ tìm được một mình người!” Tô Mộ đáp lại.

NPC hơi sửng sốt, giãy giụa bò lên.

Tuy rằng được tăng thêm rất nhiều máu, nhưng sắc mặt của nàng vẫn vô cùng tái nhợt.

“Chúng ta phải mau chóng tìm được những người khác!” Giọng NPC kiên định, nhìn tư thế hiển nhiên định cùng Tô Mộ đi tìm kiếm tung tích của những người khác.

“Người muốn cùng hành động với ta?” Tô Mộ眯 mắt lại hỏi.

“Ừm!” Cô em mục sư gật đầu.

Tô Mộ nhìn dáng vẻ suy yếu của nàng, không忍 được bấu môi.

“Trạng thái hiện giờ của người quá yếu ớt, cùng hành động với ta chỉ liên lụy thôi, hoặc người ở đây chờ ta, hoặc người có thể theo phương hướng sau lưng ta lùi ra ngoài đầm lầy.”

Chỉ về phương hướng sau lưng, Tô Mộ hoàn toàn không định mang theo cục nợ này.

“Người sẽ cần đến ta!” Cô em NPC rõ ràng không định rời đi, trường lớn mắt kêu to.

“Ta không cần, đối với ta, người chỉ là liên lụy!” Tô Mộ từ chối không hề nể nang, nói tiếp: “Nếu người định để cho ta Mau Lẹ tìm kiếm được những người khác thì đừng lãng phí thời gian của ta!”

“A!”

Câu nói này khiến cô em NPC rơi vào im lặng.

“Được rồi, đi theo phương hướng này, người mới có thể tìm được

các đồng bạn của ta!”

Tô Mộ quay đầu chạy đi theo phương hướng nàng chỉ.

“Độc Xà đầm lầy dọc đường đã được dọn dẹp rồi, nếu không NPC này không đi ra được!”

Khác với phương thức chạy đi trước đó, Tô Mộ bắt đầu dọn dẹp Độc Xà đầm lầy trên con đường trước mặt.

Hắn đã hủy bỏ triệu hồi tiểu đệ Xương Khô và phân thân khi chạy đi vừa rồi. Hắn trực tiếp tự đi lên trên một vùng đầm lầy, dẫn dụ Độc Xà đầm lầy phía dưới ra.

“Hỏa Vũ thuật!”

Tô Mộ trực tiếp sử dụng Hỏa Vũ, mạnh mẽ công kích những Độc Xà đầm lầy này, đánh chết chúng.

Về phần đồ Độc Xà đầm lầy rơi xuống, hắn không định xem.

“Đó là xác chết sao?”

Đi thẳng đến trước, Tô Mộ phát hiện ra một sinh vật hình người, nhưng trên thân thể nàng không hề có một chút dấu hiệu sinh mệnh.

Đi qua nhìn xem, quả nhiên là một cô em mặc áo bào mục sư.

Tô Mộ cũng không ngoài ý muốn.

Hắn tiếp tục đi sâu vào, sau khi đi được một ngàn mét thì dừng bước chân.

“Bắt đầu xuất hiện quái tinh anh!”

Khác với Độc Xà đầm lầy ở bên ngoài, vị trí phía trước xuất hiện rất nhiều sinh vật loài rắn có dấu hiệu sinh mệnh mạnh mẽ.

Không chỉ như vậy, Tô Mộ còn cảm thấy đầm lầy ở khu vực trước mặt hơi khác biệt.

“Lá Chấn Ma Pháp!”

Hắn không dám khinh thường, mang Lá Chấn chậm rãi đến gần.

‘Người bị khí mê-tan xâm nhập, mỗi giây tiêu hao 5 điểm lượng máu!’

-5!

-5!

Sau khi một nhắc nhở bắn ra bên cạnh, Tô Mộ đã phản ứng lại.

Trong không khí ở khu vực này tràn ngập một mùi hương kỳ quái, giống như khí than, lại càng khó ngửi hơn chút.

Những thể khí này có độc!

Tổn thương mỗi giây 5 điểm lượng máu đã coi như rất cao.

Nhưng Tô Mộ cầm Lá Chấn kích xù, lại có kỹ năng tăng máu, không chút do dự bước chân vào trong khu vực này.

“Quái tinh anh cũng không thể buông tha!”

Dưới Góc Nhìn Ma Pháp, toàn bộ Độc Xà đầm lầy đang chờ cơ hội mà động ở bên dưới đều bị mình nhìn xem rõ ràng.

Gần như mỗi một chỗ bốc lên khí mê-tan đều có một Độc Xà đầm lầy cấp tinh anh đang ẩn nấp.

“Ước chừng có hơn hai trăm con, cùng đánh chắc không có vấn đề lớn.”

Số lượng quái tinh anh không quá dày đặc, Tô Mộ định vẫn đơn giản thô bạo giống như trước.

Dù quái, sau đó cùng AOE.

“Mau Lẹ!”

Kỹ năng Mau Lẹ vừa mở, hắn chạy tới khu vực gần nhất kia.

Sau khi hai chân vừa chạm lên mặt đất của khu vực đầm lầy, quái tinh anh bên dưới lập tức xao động, bắt đầu chuyển động.

“Ừc ừc ừc!”

Bong bóng liên tiếp bốc lên, một cái đầu vĩ đại lớn chừng quả bóng rổ mọc đầy gai nhọn xông ra.

Chương 146: Năng lực AOE nhà ai mạnh? (2)

‘Kẻ ẩn nấp trong đầm lầy (tinh anh)’

Cấp bậc: Cấp 4 nhị giai

HP: 22000/22000

Công kích: 1500

Phòng ngự vật lý: 500

Phòng ngự ma pháp: 800

Kỹ năng: Nọc Độc Ăn Mòn, công kích gai nhọn, Nụ Hôn Độc Xà

“Xì!”

Độc Xà đầm lầy tinh anh thò thụt lưỡi, hai con mắt nhìn chăm chăm vào Tô Mộ, phát động công kích trước tiên.

“Chớp Nhoáng!”

Khi răng độc của nó sắp cắn trúng mình, Tô Mộ làm một thuấn di, đến trên một đầm lầy khác bên cạnh.

“Ừc ừc ừc!”

Đầm lầy lại phát sinh động tĩnh.

Sau khi đầu rắn ở bên dưới xuất hiện, Tô Mộ lại tiếp tục di chuyển đến khu vực tiếp theo.

...

“Cố chống chọi, đây chắc là chiêu mạnh của BOSS, chống đỡ được nó là có thể hoàn thành nhiệm vụ!”

Trong một Tân Thủ thôn nào đó, công kích Phong Bạo của Bạch Lang Vương đến, lượng máu của mọi người ở trong đó bắt đầu nhanh chóng giảm xuống.

Đặc biệt là các mục sư.

Phần lớn bọn họ đều thêm hết vào điểm tinh thần và trí lực, lượng máu gần như đều chống đỡ dựa vào trang bị. Sau khi chịu tổn thương của Băng Sương Phong Bạo, cả đám bắt đầu hoảng hốt.

“Pháp sư mau lui ra ngoài!”

“Mục sư đều đừng đứng đực ở đó, tăng máu cho nhau!”

“Các người đừng chỉ thêm cho mình, mau thêm cho chiến sĩ, chiến sĩ ngã xuống, cả lũ đều xong!”

“Bảo vệ tổng giám đốc Lý, không thể để cho tổng giám đốc Lý ngã xuống!”

Còn may có không ít người vẫn giữ được bình tĩnh, càng không ngừng hô lớn lên, chỉ huy tình hình.

Nhưng dù vậy, ở dưới kỹ năng này, trên trận vẫn còn có mấy trăm người mất đi một lần cơ hội sống lại.

“Kỹ năng này của BOSS cũng quá độc ác rồi?”

“Má nó, đây mới là kỹ năng AOE, trực tiếp xử lý một mảnh, nếu người chơi có được năng lực AOE, vậy thật sự khó giải quyết!”

“Nghĩ nhiều, AOE của người chơi sao có thể đạt đến trình độ như của BOSS được?”

“Nói cũng phải, chỉ sợ Tô Pháp Thần kia cũng không thể xử lý mấy trăm quái bằng một kỹ năng.”

Trên trận, cả đám người còn sống sót vẫn sợ hãi trong lòng, càng không nhận được bắt đầu thảo luận.

“Đều đừng nói chuyện, BOSS sắp ngã, người sống sót dốc hết sức tạo sát thương!” Sắc mặt của Lý Tiêu vô cùng khó coi, giọng nói có vài phần rít gào.

Hắn thật sự không ngờ kỹ năng phạm vi của BOSS mạnh như thế.

Người trên trận này đều là thành viên tinh anh do hắn tạo dựng lên!

Chỗ sâu trong đầm lầy Than Khóc.

Ước chừng hơn hai trăm quái tinh anh đi theo sau lưng Tô Mộ.

So với lũ quái bình thường, kích thước của những quái tinh anh này lớn hơn, kéo ra một dấu vết thật dài trên đầm lầy.

Cả đám chúng nó hành động nhanh nhẹn, nhưng vẫn không đuổi kịp được Tô Mộ Chớp Nhoáng vô hạn.

“Gom được tương đối rồi đấy!”

Sau khi những Độc Xà đầm lầy theo phía sau cơ bản đều tụ tập ở một khu vực, Tô Mộ nhếch miệng lên, tia sáng lạnh chột hiện ra trong mắt.

Không khí xung quanh bắt đầu hạ xuống, Băng Sương Phong Bạo rét lạnh thổi quét toàn trường.

“Vùng Từ Trường Trọng Lực!”

Cùng lúc khi tổn thương của Băng Sương Phong Bạo hiện lên, Tô Mộ trực tiếp mở Vùng Từ Trường Trọng Lực ra, cố định tất cả Độc Xà đầm lầy tinh anh tại chỗ.

“Quần Nha Phong Bạo!”

Sau đó Tô Mộ lại đánh ra một kỹ năng AOE, bổ sung sát thương.

‘Người đánh chết kẻ ẩn nấp trong đầm lầy, nhận được 300 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

‘Người đánh chết kẻ ẩn nấp trong đầm lầy, nhận được 300 điểm kinh nghiệm!’

‘Chúc mừng người đã lên cấp, nhận được 30 điểm thuộc tính, 20 điểm kỹ năng!’

...

‘Người đánh chết kẻ ẩn nấp trong đầm lầy, nhận được 200 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

...

Nhắc nhở liên tiếp, kinh nghiệm kịch xù của quái tinh anh trực tiếp khiến Tô Mộ lên đến cấp 5 nhị giai, hơn nữa điểm kinh nghiệm còn đang không ngừng tăng lên, cách cấp bậc tiếp theo chỉ còn một phần ba.

“Vẫn là đánh quái tinh anh thoải mái hơn!”

Điểm kinh nghiệm nhanh chóng tăng lên, Tô Mộ đồng thời nhìn trị số trí lực của mình.

763 (+ 410)

Hơn hai trăm quái tinh anh trực tiếp tăng lên cho mình gần 40 điểm trí lực!

Xác suất này chỉ có một phần năm, nhưng đã rất tốt.

Theo trị số trí lực không ngừng tăng cao, Tô Mộ có thể cảm nhận được rõ ràng xác suất kích hoạt Hào Quang Cửa Pháp Thần bắt đầu thấp xuống.

Hắn không hề ngoài ý muốn với biến hóa này.

Trị số trí lực cơ sở hiện giờ của mình vốn không phải cấp bậc nhị giai có thể có được.

“Quét dọn chiến trường, đồ của quái tinh anh chắc phải cẩn thận

sắp xếp một chút!”

Nhìn vàng sáng đầy đất, Tô Mộ tươi cười đầy mặt.

Hắn trực tiếp vứt bỏ vài thứ trong túi đồ, đã trống ra không ít ô vuông.

‘Người nhận được bản vẽ: Dao găm Độc Nha!’

‘Dao găm Độc Nha: Răng rắn tinh anh x10, sắt rèn nhị giai x50, đá ma tinh nhị giai x2. Thuộc tính: Công kích +300, sức mạnh +50, nhanh nhẹn +50, công kích có xác suất tạo thành công kích độc tính, tạo thành tổn thương độc tính cho kẻ địch bằng nhanh nhẹn x10%. Cần cấp bậc: Cấp 3 nhị giai.’

Tô Mộ nhanh chóng nhận được niềm vui bất ngờ.

Bản vẽ là thứ thoải mái nhất đối với mình, có thể trực tiếp học tập, hoàn toàn không cần chiếm ô đồ.

“Nếu làm được trang bị này, ông chủ thích khách không thể không cướp bỏ tiền ra!”

Thuộc tính của dao găm Độc Nha cũng có thể coi như là cực phẩm, nguyên vật liệu hẳn cần cũng dễ thu hoạch.

Xác suất rơi răng rắn của lũ Độc Xà đầm lầy này không hề thấp, còn sắt rèn nhị giai chỉ cần phân giải trang bị nhị giai là có thể có được, ô túi đồ của Tô Mộ có cả bố lớn.

Tương đối phiền toái là đá ma tinh nhị giai, cần phân giải trang bị đã ngoài cấp A hoặc tìm được mỏ quặng mới có được.

Nhưng thật sự đến lúc thanh vật phẩm không đủ dùng, Tô Mộ không để ý đến chuyện phân giải một ít trang bị cấp A nhị giai.

‘Người nhận được trang bị vòng tay ma pháp!’

‘Người nhận được trang bị lá chắn Calw!’

...

‘Người nhận được bản vẽ: Trường cung Hỏa Diễm.’

‘Trường cung Hỏa Diễm: Xương lửa x10, sắt rèn nhị giai x50, đá ma tinh nhị giai x2. Thuộc tính: Công kích tầm xa + 350, nhanh nhẹn + 50, công kích thêm vào tổn thương hỏa diễm bằng nhanh nhẹn x10%, tốc độ bắn + 10%.’

“Lại là một bản vẽ?”

Chương 147: Nọc Độc Ăn Mòn!

Sau khi nhìn thấy công thức bản vẽ thứ hai, Tô Mộ nở nụ cười.

Vận may của mình không tệ, thuộc tính trường cung Hỏa Diễm cực kỳ phù hợp với thân phận thứ hai của mình.

Nếu không phải hiện giờ ô túi đồ tương đối túng thiếu, mình sẽ làm một bộ trang bị cung tiễn thủ mang theo trên người.

Như vậy, chỉ cần mình biến thành Hiên Viên, sau đó sử dụng Phân Thân Ảo Ảnh thì có thể có được một người hỗ trợ tạo sát thương tầm xa mạnh mẽ.

Tuy rằng Phân Thân Ảo Ảnh không thể sử dụng kỹ năng, nhưng có đủ rất nhiều kỹ năng.

Chỉ cần mình làm trang bị đặc hiệu tạo sát thương tầm xa, điểm sát thương của Phân Thân Ảo Ảnh tuyệt đối sẽ không thấp.

Thậm chí phân thân của mình cũng có thể một mình đánh BOSS!

Nghĩ đến đây, Tô Mộ cảm thấy mình thật sự hơi bành trướng.

Một mình đánh BOSS thì thôi, lại còn định kêu phân thân cũng đi một mình đánh BOSS.

Nếu để cho người chơi khác biết, bọn họ sẽ nghĩ sao?

“Thu trước, sau lại làm!”

“Những trang bị nhị giai có thuộc tính không quá tốt, tất cả đều

phân giải thôi!”

Mở ô túi đồ ra, Tô Mộ bắt đầu phân giải trang bị cấp A nhị giai.

Trong đó không thiếu trang bị pháp sư nhị giai, nhưng vì bộ đồ Goblin tăng lên 10% công kích ma pháp kia, Tô Mộ không định đổi.

Với trí lực hiện giờ của mình, hiệu quả tăng lên do bộ đồ này mang đến vô cùng lớn.

Hơn nữa thuộc tính của bộ đồ Goblin không hề thấp.

‘Người nhận được kỹ năng: Nọc Độc Ăn Mòn!’

Ngay khi Tô Mộ sắp nhặt xong toàn bộ đồ, lại có thứ khiến cho hắn vui vẻ.

Chỉ cần là kỹ năng, cho dù là kỹ năng thuộc loại gì cũng đều là đồ tốt!

‘Nọc Độc Ăn Mòn (cấp B): Sau khi sử dụng có thể tăng thêm nọc độc cho vũ khí hoặc đạo cụ loại công kích khác, tạo thành tổn thương cho kẻ địch đồng thời tạo thành tổn thương độc tính bằng thuộc tính cao nhất của mình x100% (tổn thương độc tính không bị miễn giảm bởi phòng ngự vật lý, phòng ngự ma pháp), thời gian cooldown: 2 phút.’

“Kỹ năng này rất ra gì đấy!”

Sau khi nhìn thấy miêu tả của kỹ năng này, Tô Mộ xuýt xoa khen ngợi.

Không bị miễn giảm của phòng ngự vật lý và phòng ngự ma pháp, kỹ năng này cũng có thể coi như nửa tổn thương chân thật.

Đương nhiên, chắc tổn thương này vẫn có thể bị đề kháng độc tính giảm hiệu quả.

“Hình như kỹ năng này thích hợp cho cung tiễn thủ, có thể thêm nọc độc cho cung tên.”

“Đương nhiên, nếu ta định dùng pháp trượng đập người thì vẫn có

thể kích hoạt.”

Tô Mộ trực tiếp kéo max kỹ năng này.

‘Nọc Độc Ăn Mòn (cấp S): Sau khi sử dụng có thể tăng thêm nọc độc cho vũ khí hoặc đạo cụ loại công kích khác, tạo thành tổn thương cho kẻ địch đồng thời tạo thành tổn thương độc tính bằng thuộc tính cao nhất của mình x300% (tổn thương độc tính không bị miễn giảm bởi phòng ngự vật lý, phòng ngự ma pháp), thời gian cooldown: 1 phút.’

“Thuộc tính cao nhất của ta là trí lực, lại có thể luôn luôn tăng lên, tổn thương của kỹ năng này vào giai đoạn cuối sẽ rất cao!”

Thêm xong điểm, điều chỉnh lại một chút, Tô Mộ nhìn đầm lầy trước mặt.

Nếu không có bất ngờ gì xảy ra, chắc mình sẽ đụng tới BOSS.

...

Phủ thành chủ, thành Tiểu Nguyệt.

Một người đang ngồi trước gương, đang trang điểm.

“Đã xác định được đối tượng trưởng trấn mới của trấn Bạch Vực!”
Nàng mở miệng nói với hư không.

Không có ai đáp lại, nàng giống như đang lẩm bẩm.

“Xử lý tên kia sau đó thể thân hần.”

“Dựa theo kế hoạch của ta, nhà thám hiểm kia sẽ rơi vào hoàn cảnh vĩnh viễn không bao giờ xoay người được!”

Theo nàng nói ra một câu này, một bóng đen lóe lên trên tấm gương kia.

Trong một Tân Thủ thôn nào đó.

Lang Vương toàn thân trắng như tuyết lập tức ngã trên đất sau một đòn cuối cùng của một chiến sĩ.

“Phù, cuối cùng hoàn thành!”

Hắn nhìn BOSS trước mắt, thở phào một hơi, vẻ mặt bất an cuối cùng đã hòa hoãn.

“Tốt quá, chúng ta hoàn thành nhiệm vụ tuyển chính rồi!”

“Ngoài Tô Pháp Thần kia, chắc chúng ta là đội hoàn thành đầu tiên nhỉ?”

“Có thể đi đến bản đồ tiếp theo!”

Trên trận, tiếng reo hò nhanh chóng bùng nổ.

So với Tô Pháp Thần sâu không lường được, bọn họ dĩ nhiên đã đi trước người chơi khác.

Đặc biệt là Lý Tiêu, là người hạng ba thế giới ổn thỏa!

“Tổng giám đốc Lý, bên chỗ tổng giám đốc Mã gửi điện chúc mừng. Còn nữa, hắn muốn mượn trang bị làm nhiệm vụ tuyển chính, người xem thế nào?” Sau khi đánh xong BOSS không lâu, một thuộc hạ chạy đến bên cạnh Lý Tiêu.

Nhiệm vụ tuyển chính lần này triệu tập hơn ngàn người, hiển nhiên được thế lực khắp nơi chú ý đến, người mật báo càng không phải số ít.

“Nói cho hắn biết, có thể mượn, nhưng tiền lời không thấp.” Lý Tiêu suy nghĩ hồi lâu, cười nói.

Giữa thương nhân chính là như thế, lợi ích vĩnh viễn cao nhất.

“Vâng, ta lập tức đáp lại tổng giám đốc Mã!” Thuộc hạ lập tức đáp.

Lý Tiêu quay đầu nhìn đám người phía sau, chân mày khẽ giật.

Có một số việc hắn luôn nghĩ mãi không rõ.

Vì đối phó với Lang Vương này, hắn đã phải trả một cái giá không hề nhỏ, đây còn dưới tình huống cấp bậc của phần lớn thành viên đều tăng lên mới làm được.

Xem tiết điểm thời gian Tô Mộ hoàn thành nhiệm vụ tuyển chính, hiển nhiên không thể hoàn thành được nhiệm vụ này.

Hơn nữa còn có một điểm.

Vì sao từ đầu đến cuối khi Tô Pháp Thần ra tay, không hề lộ ra chút tin tức nào chứ?

“Xây dựng lên một đoàn tinh anh sao? Những người này tăng cấp bậc lên nhanh như vậy bằng cách nào vậy?”

Lý Tiêu càng nghĩ càng ngớ người.

Theo ý hắn, muốn đánh chết Bạch Lang Vương cần ít nhất năm mươi người chơi có cấp bậc trang bị cùng một tiêu chuẩn với hắn mới có thể làm được.

Nhưng theo hiểu biết của hắn, trong phạm vi toàn thế giới, có thể đạt đến tiêu chuẩn này của hắn, tuyệt đối không cao hơn năm người.

...

“Quạ! Quạ!”

Trên không trung đầm lầy Than Khóc truyền đến tiếng quạ kêu nhỏ.

Càng xâm nhập vào bên trong đầm lầy, hoàn cảnh xung quanh đã xảy ra biến hóa cực lớn.

Đầu tiên là bầu trời bên trên trở nên âm u.

Thế khí không biết tên bao phủ trên không đầm lầy, khiến nơi này có vẻ mù mịt.

Tiếp theo là bùn đất dưới chân càng lúc càng dính.

Chương 148: Cự Xà đầm lầy

Hơi nhẹ nhàng dẫm lên trên sẽ sinh ra cảm giác bị lún xuống.

Chứ đừng nói đến nhận ảnh hưởng của khí mê-tan độc tính này, mỗi giây đều sẽ phải chịu 5 điểm tổn thương.

“Nơi này mà không mang theo mục sư hoàn toàn không đi vào được!”

Tô Mộ đứng trên một vùng đầm lầy, tay bịt mũi.

Mùi xung quanh thật sự quá khó ngửi!

Điều khiến cho hắn thấy kỳ quái là sau khi đến khu vực này, mình lại không nhìn thấy được một quái tinh anh nào.

“Hu! Hu!”

Đúng lúc này vang lên tiếng khóc.

“Ở bên kia!”

Tô Mộ phản ứng nhanh nhạy, lập tức nhìn về phía âm thanh truyền đến.

“Không có người?”

Nhưng dưới hai kỹ năng thị giác thêm vào, hắn lại không phát hiện ra cái gì.

“Hu! Hu!”

Một giây sau, tiếng khóc lại truyền đến lần nữa, trở nên càng lớn hơn.

“Đi qua xem!”

Tô Mộ hí mắt, chậm rãi đi đến chỗ truyền đến tiếng khóc.

Động tác rất chậm, bước chân cũng rất nhẹ.

“Hu! Hu!” Tiếng khóc vẫn còn đang tiếp tục.

Tô Mộ đi được chừng trăm mét, nhưng vẫn không nhìn thấy gì cả.

“Không đúng!”

Đột nhiên, ngay khi một chân của hắn chuẩn bị bước tới, lực nhìn thấu sâu sắc khiến cho hắn ý thức được điều gì.

Tuy rằng Góc Nhìn Ma Pháp không nhìn thấy, nhưng Bản Năng Thợ Săn lại để cho hắn nhận ra được.

Trong đầm lầy này có một tồn tại nào đó!

“Lại có thể tránh được Góc Nhìn Ma Pháp của ta?”

Tô Mộ đứng tại chỗ, cau chặt chân mày.

Kỹ năng Góc Nhìn Ma Pháp này hiển nhiên không phải là không gì không biết.

Sinh vật dưới đầm lầy này chắc có kỹ năng ẩn nấp cao cấp, cho nên mình không nhìn thấy.

“Hu! Hu!”

Ngay khi Tô Mộ dừng lại, tiếng khóc lại vang lên.

“Tiếng khóc này định hấp dẫn ta bước vào đầm lầy trước mặt, nói cách khác, phía trước có cạm bẫy!”

Tô Mộ mở to mắt, cẩn thận quan khu đầm lầy trước mắt.

Mặt đất lầy lội nhìn không có gì không đúng, lại khiến cho người ta có một cảm giác nguy cơ.

Còn khí khí mê-tan bốc lên không ngừng trong đầm lầy này, cảm giác áp bách vô cùng.

“Cẩn thận nhìn xem, có thể nhận thấy được!”

Có được lực nhìn thấu mạnh mẽ, Tô Mộ bắt đầu chú ý đến quy luật của những bong bóng này bốc lên.

“Tại kia!”

Hơn mười phút đồng hồ sau, Tô Mộ tập trung vào một vị trí.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Trên không trung có một tia sét đánh xuống, hung hăng bổ vào trong một bong bóng trên đầm lầy.

Nước đầm lầy mang theo tính ăn mòn phun lên, cùng lúc đó có một cái đầu cực lớn.

Đường kính của cái đầu này gần một mét, bên trên có cái mào màu đỏ tươi, hai bên càng mọc ra gai thịt.

Đồng thời với khi nó nổi lên, đầm lầy dưới chân Tô Mộ cũng bắt đầu lún xuống, vài giây đã lún đến vị trí mắt cá chân.

“Quả nhiên là BOSS!”

Thân thể đang bị đầm lầy cắn nuốt, Tô Mộ vẫn vững vàng đứng tại chỗ, không hề sợ hãi.

Tất cả ánh mắt của hân đều tập trung lên sinh vật ở trước mặt.

Không hề nghi ngờ, đây là một con Độc Xà đầm lầy.

Nhưng thân hình của nó vô cùng khổng lồ, đường kính thân thể ít nhất thô to một mét, nửa người dưới ngâm mình trong đầm lầy, không biết dài bao nhiêu, nhưng mà đoán chừng ít nhất có mười mét.

Nếu như trong hiện thực nhìn thấy cự xà có thân hình như vậy, sợ rằng rất nhiều người sẽ chết tại chỗ.

Đương nhiên, nếu như người chơi khác ở đây, có lẽ không sống được bao lâu.

Kèm theo lưỡi rắn của nó thụt thò, thuộc tính của nó đã lộ ra trước mắt Tô Mộ.

‘Cự Xà đầm lầy (BOSS)’

Cấp bậc: Cấp 5 nhị giai

HP: 100555/120000

Công kích: 2000

Phòng ngự vật lý: 1500

Phòng ngự ma pháp: 1500

Khả năng kháng độc: 30%

Khả năng kháng phép: 20%

Kỹ năng: Bắt Chước Ẩn Nấp, Lún Xuống Đầm Lầy, Nụ Hôn Độc Xà.

“Tên này ghê gớm!”

Đối mặt với một con Cự Xà như vậy, Tô Mộ đã rõ vì sao xung quanh đầm lầy không còn Độc Xà đầm lầy khác nữa.

Ý thức lãnh địa của sinh vật loài rắn này vốn rất mạnh.

Cự Xà này rõ ràng là bá chủ ở trong này!

“Xem ra nó né tránh được Góc Nhìn Ma Pháp chính là Bắt Chước Ẩn Nấp rồi!”

“Hiện giờ ta đang bị lún xuống, cũng là kỹ năng Lún Xuống của nó?”

Nhìn hai kỹ năng của BOSS, Tô Mộ không nói hai lời, mở Lá Chắn Ma Pháp ra.

Cùng lúc đó, Năng Lượng Thức Tỉnh nằm trong trạng thái kích hoạt.

Trái lại Cự Xà đầm lầy kia, đôi mắt kép của nó vẫn không chớp nhìn chăm chăm vào Tô Mộ, không hề định gấp gáp tấn công.

Khi đầm lầy bao trùm đến đầu gối Tô Mộ, lúc này nó mới kéo theo thân thể vĩ đại nghiền ép về phía Tô Mộ.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Tô Mộ thấy thế, mỉm cười, phát động công kích lôi điện.

-19445!

Thân hình khổng lồ của Cự Xà đầm lầy bị Lôi Quang trực tiếp đánh trúng, cũng mang đi gần hai vạn điểm máu của nó.

“Xoẹt! Xoẹt!”

Tia chớp khuấy động trên thân Cự Xà đầm lầy, cũng khiến cho nó trở nên phần nộ.

Nó mở cái miệng to như chậu máu ra, trên răng độc đáng sợ càng phân bố chất độc thẩm người.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ không định đón đỡ một đòn này, một phát Chớp Nhoáng kéo xa khoảng cách, cũng khiến mình trốn thoát khỏi lún xuống đầm lầy.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Đi đến vị trí an toàn, lại có một tia sét lóe lên trong mắt hắn.

Những điều khiến cho hắn ngoài ý muốn là khi tia sét này đánh xuống, thân thể của con Cự Xà kia lại cấp tốc gãy giụa, lại tránh thoát được công kích này!

“Vậy mà có thể trốn được?”

Một cảnh này thật sự khiến Tô Mộ không ngờ đến.

Rắn là một sinh vật vô cùng linh hoạt, đừng thấy thân hình Cự Xà khổng lồ, tốc độ di chuyển lại không hề chậm!

“Có thể trốn đúng không?”

Ánh mắt Tô Mộ trầm xuống.

Cự Xà đầm lầy dựa vào vạn vẹo thân hình để tránh né tia sét, không hổ là bá chủ vùng đầm lầy này.

Nhưng mình cũng không phải kẻ ăn chay!

“Nhìn xem lần này người trốn thế nào!”

Tia sét lóe lên trong mắt, không trung lại hình thành sét.

Cự Xà đầm lầy hiển nhiên đã có chuẩn bị, bắt đầu giãy giụa thân hình không ngừng.

“Chết!”

Tia sét đánh xuống, đánh lên bên cạnh thân thể Cự Xà.

Sau khi né tránh được một đòn này, Cự Xà ngẩng đầu lên, thò thụt lưỡi rắn về phía Tô Mộ, giống như mang ý khiêu khích.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Chương 149: Đánh chết Cự Xà.

Một giây sau lại là một sét đánh giữa trời quang, lập tức đánh lên trên đầu Cự Xà.

Cái đầu cao ngất của nó lập tức cúi xuống.

-19445!

Con số tổn thương hiện lên đồng thời để lại trên đầu nó một vết thương rất sâu.

Nó hoàn toàn không thể ngờ nổi, khoảng cách giữa hai lần công kích của Tô Mộ thật sự quá nhanh, nhanh đến mức mặc dù nó tránh né được lần công kích đầu tiên thì không thể tránh né được lần công kích thứ hai.

“Grào!”

Cự Xà đầm lầy hoàn toàn điên cuồng, bổ nhào về phía Tô Mộ.

Nó đã rõ ràng, muốn thắng được cuộc chiến này, nó phải làm trống lượng máu của Tô Mộ trước.

Tô Mộ đứng tại chỗ, nguy nga bất động.

“Vùng Từ Trường Trọng Lực!”

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Kỹ năng khống chế vừa ra, dưới thêm vào của trí lực kéch xù của mình, mặc dù Cự Xà đầm lầy là một BOSS cũng không thể chống lại được lực hút mạnh mẽ.

Thân thể đang cấp tốc di chuyển đến của nó lảo đảo, bị Lôi Quang tiếp theo đánh trúng!

-19445!

Thanh máu thật cao của nó, đến giờ phút này đã sắp không chịu nổi.

Đặc biệt là năng lực khống chế Vùng Từ Trường Trọng Lực mạnh mẽ khiến hiện giờ nó thành một mục tiêu sống.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Tô Mộ không hề khách khí, lại đánh ra kỹ năng Phích Lịch Lôi Quang.

Những đúng lúc này, thân thể của Cự Xà đầm lầy lại dùng tốc độ cực nhanh lún xuống dưới.

Lúc Lôi Quang đánh xuống, Cự Xà đầm lầy đã chìm xuống dưới đầm lầy.

Một đòn này không tạo thành tổn thương!

“Còn có thể làm như vậy?”

Tô Mộ cau mày, liếc mắt xem thường.

BOSS này có phải chơi xỏ lá không vậy?

Không đợi hắn tiếp tục chiêm chọc, phía dưới đầm lầy đã bắt đầu chuyển động.

Cự Xà chui vào dưới đáy đầm lầy chống đỡ lấy Vùng Từ Trường Trọng Lực, phát động tấn công.

“Được lắm, ai bảo đây là địa bàn của người chứ!”

Cự Xà đầm lầy còn có thể chơi như vậy, Tô Mộ cũng không nói được gì.

Hắn đứng tại chỗ, mặc cho Cự Xà đầm lầy ở bên dưới tấn công mình.

Dù sao Lá Chấn Ma Pháp còn đây, cho dù công kích của con BOSS này cao đến đâu thì vẫn không miếu sát được mình.

Chờ khoảnh khắc nó lộ đầu ra sẽ là lúc mình đánh lại.

Sau mấy chục mét đã mất hiệu quả khống chế của Trọng Lực Trường, Cự Xà đầm lầy cũng đi đến khu vực ở dưới chân Tô Mộ.

Nó không ngừng đảo qua xung quanh, không vội vã tấn công, cực kỳ giống với một thợ săn có nhãn nại.

“Người có thể nhanh lên một chút không hả?”

Tô Mộ, người bị công kích này đều sắp không nhịn được.

Đương nhiên, sở dĩ Cự Xà đầm lầy đảo xung quanh cũng không phải không có ý nghĩa.

Nó đang làm lỏng đầm lầy khu vực này ra!

Cũng đúng vào lúc này, Tô Mộ phát hiện lực hút của đầm lầy dưới chân mình trở nên mạnh hơn, giống như một bàn tay to dùng sức kéo hai chân mình xuống dưới đất.

Tô Mộ bĩu môi, hoàn toàn không định thoát đi.

Đến khi nửa người của hắn đều sắp lún xuống dưới, Cự Xà ở bên dưới không còn bắn khoắn gì nữa.

“Grào!”

Một cái đầu cực lớn chui từ dưới đầm lầy lên, cắn lên trên người Tô Mộ.

-3082!

-300!

‘Người bị độc tố của Nụ Hôn Độc Xà công kích, mỗi giây tổn thất 300 điểm lượng máu, duy trì 10 giây.’

Khi một con số tổn thương hiện lên, đồng thời trên đầu Tô Mộ còn lơ lửng một tổn thương khác.

Đây là kỹ năng của BOSS, chẳng những giá trị tổn thương cao, còn mang theo cả hiệu quả độc tố!

Nếu đổi lại là người khác, đối mặt với công kích như vậy, căn bản không sống nổi.

Nhưng mà đối với Tô Mộ lại khác, toàn bộ tổn thương đều bị Lá Chấn Ma Pháp triệt tiêu.

“Đánh Choáng!”

Khi BOSS cắn mình, Tô Mộ đã sẵn sàng để đánh lại, giờ pháp trường lên nên một gậy vào đầu nó.

Đầu rắn vĩ đại đột nhiên rơi vào trạng thái hôn mê.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

“Cuồng Phủ Chấn!”

“Phích Lịch Lôi Quang!”

“Kidney shot!”

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Tiếp tục là một bộ tổ hợp tấn công liên tiếp, đánh con BOSS này đến không hề có lực đánh lại.

Gọi là: Kiểm soát đến chết!

‘Người đánh chết Cự Xà đầm lầy, nhận được 20000 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

‘Chúc mừng người lên cấp!’

Ngay khi Cự Xà đầm lầy ngã xuống, kinh nghiệm ketch xù khiến Tô Mộ lại tăng một bậc!

“Nhìn xem rơi ra cái gì!”

Cảm giác lên cấp khiến nụ cười của Tô Mộ thêm lộng lẫy.

Hắn nhìn vàng sáng bên cạnh xác BOSS, giơ tay sờ.

‘Người nhận được răng độc của Cự Xà đầm lầy!’

‘Người nhận được bản vẽ: Áo giáp Cự Xà!’

‘Người nhận được trường mâu Cự Xà!’

‘Người nhận được kỹ năng: Đề Kháng Độc Tố!’

Bốn thứ, còn có một loại vật liệu hiếm, một công thức bản vẽ, còn có một vũ khí cán dài.

Thứ để cho Tô Mộ để ý đến vẫn là kỹ năng kia.

‘Đề Kháng Độc Tố (cấp B): Kháng tính thuộc tính độc tăng lên 10%!’

“Đây là đồ tốt!”

Tô Mộ không nói hai lời đã trực tiếp nâng max kỹ năng này.

‘Đề Kháng Độc Tố (cấp S): Kháng tính thuộc tính độc tăng lên 30%.’

Kháng tính hệ độc 30%, chỗ mạnh không cần nói cũng biết.

“Thu những thứ khác trước đã.”

“Không biết có thể lột da con BOSS này không?”

Tô Mộ nhìn xác BOSS.

‘Người nhận được da Cự Xà!’

Sau khi thử, một nhấc nhỏ bắn ra ngoài.

Sau khi nhìn da trong tay, Tô Mộ lại nhìn công thức bản vẽ.

‘Áo giáp Cự Xà: Da Cự Xà x1, vải ma văn nhĩ giai x50, đá ma tinh nhĩ giai x2. Thuộc tính: Phòng ngự vật lý +200, phòng ngự ma pháp +200, +1000 lượng máu, nhanh nhẹn +50, sau khi mặc trang bị này có thể giảm xác suất Tàng Hình bị phát hiện!’

Áo giáp phòng ngự cao máu nhiều, còn có 50 điểm thuộc tính nhanh nhẹn, lại phối hợp với hiệu quả đặc thù kia, trang bị này thật sự chính là được chế tạo riêng cho thích khách!

Giá trị của trang bị này còn cao hơn bất cứ loại vũ khí nào.

‘Người chế tạo xong áo giáp Cự Xà!’

Nguyên liệu trên tay vừa đủ, Tô Mộ không hề do dự, trực tiếp làm ra trang bị này.

Mình là pháp sư không mặc trang bị này, nhưng sau khi biến thành Hiên Viên có thể mặc được!

Mình hoàn toàn có thể biến thân Hiên Viên, mặc trang bị này sau đó mở Tàng Hình ra.

“Thuộc tính của thanh trường mâu này không tệ, công kích cao, có thể giữ lại bán!”

Sau đó chính là vũ khí cán dài, Tô Mộ giữ nó lại.

Chương 150: Chí tôn vô thượng.

Dù sao cũng là do BOSS nhĩ giai rơi ra, bán giá cao không khó.

“NPC này không thấy bóng dáng!”

BOSS cuối cùng trong đầm lầy đều bị mình giết chết, Tô Mộ thật sự không còn tâm tư tiếp tục ở đây nữa.

Hắn bắt đầu tìm kiếm trong khu vực này.

“Có không ít cây thuốc quý hiếm!”

Bởi vì do BOSS chiếm cứ, xung quanh đây mọc lên không ít cây thuốc hiểm có.

Tô Mộ không hề do dự, đóng gói toàn bộ cây thuốc này mang đi.

Vì thế hẳn không tiếc vứt bỏ một vài loại thuốc tương đối bình thường.

“Bên kia có người!”

Trong quá trình hái thuốc, Tô Mộ cũng phát hiện ra vài dấu hiệu sinh mệnh yếu ớt.

Hắn đi qua bên đó, quả nhiên tìm được vài cô em mục sư.

Sắc mặt của những người này đều thật tiều tụy, vẻ mặt càng mang theo sợ hãi.

“Chào các người, là Phi Yên kêu ta đến tìm các người!” Tô Mộ mở miệng nói.

“A?”

Vài cô em mục sư này rõ ràng bị dọa sợ.

Nhưng mà sau khi nghe được tên Phi Yên, các nàng lại lộ ra ánh mắt hy vọng.

“Người có thể mang chúng ta rời khỏi đây không?”

“Có thể!” Tô Mộ gật đầu nói.

Mình đến đây là vì mang những người này ra ngoài.

“Nhưng mà xung quanh đầm lầy này có một con Cự Xà giảo hoạt đang ẩn nấp, nếu không đánh chết nó, chỉ sợ chúng ta đều không trốn thoát được đâu!” Một cô em mục sư lo lắng nói.

“Tên kia đã bị ta giải quyết!”

Tô Mộ cười nhẹ, lời nói ra khiến các cô em mục sư đều ngây dại.

Mấy người các nàng càng quan sát Tô Mộ từ trên xuống dưới, hiển

nhiên không quá tin tưởng.

Chỉ là một nhà thám hiểm, làm sao có thể đánh bại được bá chủ trong đầm lầy này chứ?

“Người đừng lừa gạt chúng ta, nếu như vôi vàng trốn đi, chúng ta đều sẽ có nguy hiểm tính mạng!” Cô em mục sư kia mở miệng lần nữa.

Tô Mộ bấu môi, lấy răng độc của Cự Xà đầm lầy ra.

“Đây là răng nanh của tên kia, hiện giờ các người đã tin chưa?”

Thứ này vừa được lấy ra, các cô em mục sư trợn trừng mắt.

“Người làm được như thế nào vậy?”

“Người đánh chết Cự Xà giảo hoạt kia một mình?”

Mấy tiếng thét kinh hãi càng cùng lúc vang lên.

...

Bảng xếp hạng cấp bậc thế giới.

Bảng xếp hạng này chỉ sẽ biểu hiện cấp bậc của top 10 người chơi trên toàn thế giới.

Trước mắt trên bảng xếp hạng này đã xuất hiện năm thứ hạng.

Tô Mộ xếp hạng thứ nhất: Cấp bậc không biết!

Hiên Viên xếp hạng thứ hai: Cấp bậc không biết!

Lý Tiêu xếp hạng thứ ba: Cấp bậc cấp 1 nhất giai!

Mã Kinh Phi xếp hạng thứ tư: Cấp bậc cấp 1 nhất giai!

Vương Thiếu Lâm xếp hạng thứ năm: Cấp bậc cấp 1 nhất giai!

Xếp hạng sau đó đều để trống, nhưng người lên trên bảng xếp hạng này đều là người chơi Hoa quốc.

Không thể không nói, nhân đôi điểm kinh nghiệm trước đó đã tăng hiệu suất luyện cấp của người chơi Hoa quốc lên thật lớn.

Mà phần công lao này tự nhiên đều thuộc về Tô Mộ xếp hạng thứ nhất.

...

Ở nước Anh Hoa, một người đàn ông mặc kimono nhìn xem bảng xếp hạng cấp bậc thế giới, vẻ mặt âm trầm đáng sợ.

Chậm một bước, bước sau đều chậm, hiện giờ có lẽ người chơi có cấp bậc cao nhất toàn bộ nước Anh Hoa chính là hắn.

“Vương Shin Ichiro, bên kia truyền lời, lấy lực cả nước giúp người lên cấp, người không cần quan tâm chuyện tiếp sau đó, tập trung tất cả tinh lực tăng cấp bậc lên, cần phải chiếm được một vị trí trên bảng xếp hạng thế giới!”

Hắn đọc tin nhắn gửi tới trên kênh chat, ánh mắt kiên định.

“Shin Ichiro ta thề, cho dù hiện giờ bị tụt lại, nhưng tương lai nhất định phải trèo lên đỉnh!”

Đột nhiên hắn kêu to lên một tiếng.

Ánh mắt của Shin Ichiro nhìn chằm chằm vào cái tên xếp hạng đầu tiên, hoàn toàn không chú ý đến người phía sau.

Lại nhìn cấp bậc của hắn.

Cấp 9!

...

Nơi nào đó trong thế giới Thần Đồ.

“Ầm ầm!”

“Ầm!”

Vô số tiếng sấm sét vang dội đan xen.

Một người đứng dưới sấm sét, nhìn trời sao lộng lẫy bên trên.

Hắn ngẩng đầu đứng, giống như đang nâng lên toàn bộ trời sao.

Nếu có người khác ở đây sẽ nghe thấy được trong miệng hắn luôn luôn lẩm bẩm cái gì.

“Trời buộc của thế giới sắp cõi bỏ.”

“Vương tọa trên vòm trời sắp sửa hiện thế.”

“Bất cứ kẻ nào đều có cơ hội trở thành...”

“Chí tôn vô thượng kia!”

“Tốt quá, cuối cùng chúng ta đi ra được!”

“Nhà thám hiểm, người thật sự lợi hại!”

“Bắt đầu từ hôm nay, người chính là thần tượng của chúng ta!”

Bên ngoài đầm lầy Than Khóc, sau khi an toàn mang các cô em mục sư này ra ngoài. Tô Mộ bị cả đám vây quanh, khen ngợi liên tiếp.

“Đây đều là việc ta phải làm!” Tô Mộ cười tủm tỉm thừa nhận.

‘Danh vọng của người ở hiệp hội mục sư thành Tiểu Nguyệt được tăng lên!’

Một nhắc nhở bắn ra.

“Còn có chỗ tốt như vậy?”

Tô Mộ vẫn biết đến chỗ tốt của danh vọng, nụ cười càng xán lạn hơn.

“Là các người? Các người bình an đi ra rồi?”

Lúc này, một NPC xông ra, sau khi nhìn thấy các cô em mục sư kia đã vui sướng la lên.

NPC này chính là Phi Yên đã tuyên bố nhiệm vụ.

“Nhà thám hiểm, thật sự cảm ơn người, nếu không có người, ta thật sự không biết nên làm như thế nào!”

Đồng bạn được giải cứu, nàng chân thành nói lời cảm ơn Tô Mộ.

“Hoàn thành nhiệm vụ, người nhận được sách kỹ năng: Thánh Quang Đả Kích!”

Cùng lúc đó, Tô Mộ cũng nhận được nhắc nhở hoàn thành nhiệm vụ.

“Thánh Quang Đả Kích (cấp A): Tiêu tốn 500 năng lượng mana, triệu hồi một Thánh Quang tạo thành đả kích đối với kẻ địch trong vòng trăm mét, tạo thành tổn thương bằng (trị số tinh thần + trị số trí lực) x300%, tăng tổn thương đối với sinh vật hệ Vong Linh lên 1,2 lần, phát động lập tức, thời gian cooldown 5 phút!”

“Được đấy, vừa bắt đầu đã là kỹ năng cấp A!”

Khi nhìn thấy kỹ năng này, Tô Mộ khó nén nổi hưng phấn.

Bình thường kỹ năng vừa bắt đầu đã là cấp A, phần lớn đều có thể lên đến cấp SSS!

Hơn nữa theo độ khó của nhiệm vụ, cứu những NPC này tuyệt đối được coi là một nhiệm vụ có độ khó cao.

“Thánh Quang Đả Kích thành công lên cấp Thánh Quang Đả Kích (cấp SSS) đã max!”

Quả nhiên, sau khi mở thanh kỹ năng thêm điểm, kỹ năng này đã được Tô Mộ trực tiếp tăng lên cấp SSS.

Chương 151: Mua cửa hàng.

“Thánh Quang Đả Kích (cấp SSS): Tiêu tốn 2000 điểm năng lượng mana, triệu hồi một Thánh Quang tạo thành đả kích cho kẻ địch trong vòng năm trăm mét, tạo thành tổn thương bằng (trị số tinh thần + trị số trí lực) x1500%, tăng tổn thương đối với sinh vật hệ Vong Linh lên 2 lần, phát động lập tức, thời gian cooldown 3 phút!”

“Mạnh đó!”

Tô Mộ nhìn xem tính toán tổn thương.

Kỹ năng này có tổn thương còn cao hơn cả Phích Lịch Lôi Quang của mình!

Công thức tính toán tổn thương cũng vô cùng thân thiện với nghề nghiệp mục sư.

Tô Mộ nhìn thuộc tính của mình.

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: Cấp 6 nhị giai (8000/30000)

HP: 8180

MP: 39800

Công kích vật lý cận chiến: 716

Công kích ma pháp: 2583

Phòng ngự vật lý: 918

Phòng ngự ma pháp: 1295

Thuộc tính: Sức mạnh 308, thể chất 338 (+ 280), nhanh nhẹn 308, tinh thần 605 (+ 390), trí lực 764 (+ 410)

Trang bị: Quyền Trượng Pháp Thần, nhẫn Xương Khô, miếng bảo vệ chân Da Dê, giày ma pháp Da Dê, găng tay Da Dê, mũ pháp sư Da Dê, pháp bào Da Dê, dây chuyền của tế ti Sơn Dương Nhân, nhẫn của tế ti Sơn Dương Nhân, huy chương dũng sĩ trấn Bạch Vực.

Tổng cộng trị số tinh thần và trị số trí lực đạt đến 2169 điểm.

Nói cách khác tổn thương của kỹ năng Thánh Quang Đả Kích này đạt đến 32535!

Nếu như đổi thành quái vật hệ Vong Linh, ví dụ như BOSS trong Động Xương Khô trước đó, tổn thương do kỹ năng này tạo ra chính là hơn 65000 điểm!

“Đáng tiếc, nếu như đây là kỹ năng hệ pháp sư thì tốt!”

Nhìn thấy kỹ năng này cho lực như vậy, Tô Mộ thở dài một hơi.

Đây là kỹ năng của mục sư, không chịu ảnh hưởng của Huyết Mạch Pháp Thần, tiêu hao mana cao đều không thành vấn đề, chủ yếu là thời gian cooldown 3 phút thật sự hơi lâu.

“Nhà thám hiểm, người có thể hộ tống chúng ta quay về thành Tiểu Nguyệt không?”

Khi Tô Mộ còn đang cảm thán kỹ năng này, giọng Phi Yên đột nhiên vang lên.

“Đương nhiên có thể!”

Tô Mộ lập tức đồng ý.

Mình cũng vốn định quay về thành Tiểu Nguyệt.

Sau khi rời khỏi đầm lầy, trên đường trở về không có quái vật gì.

Thủ vệ của thành Tiểu Nguyệt rõ ràng vô cùng cho lực.

“Cuối cùng đã trở lại!”

Khi cửa thành Tiểu Nguyệt xuất hiện trong tầm mắt, cả đám cô em mục sư vui mừng bật khóc.

Tô Mộ đi theo bọn họ vào trong thành, nhìn biển chỉ dẫn trước mắt, suy ngẫm.

Bây giờ mình đã lên cấp 6 nhị giai, có thể đi học thêm kỹ năng ở chỗ đạo sư các nghề nghiệp.

Nhưng việc này không cần sốt ruột.

Nếu còn không sắp xếp lại đồng đồ lộn xộn trong ô túi đồ, hẳn đều mắc chứng rối loạn ám ảnh cưỡng chế.

“Đến khu sinh hoạt!”

Tô Mộ đi đến khu sinh hoạt.

Đi đến trước cửa hàng không người, hắn bắt đầu quan sát.

Mỗi một cửa hàng đều được đánh số thứ tự, vị trí đánh số 1 là khu vực phần hoa nhất, ngay cạnh cửa hàng mặt tiền của NPC.

“Chỗ này cần bao nhiêu tiền?”

Ngay khi Tô Mộ đang quan sát cửa hàng, một NPC đã đi đến đây.

Hắn mặc trang phục hoa lệ, vừa thấy đã biết không giàu thì quý.

“Nhà thám hiểm, người định mua cửa hàng sao?”

“Ta muốn mua cửa hàng này!” Tô Mộ gật đầu, chỉ vào cửa hàng số 1 nói.

“Đây chính là vị trí chữ Thiên số 1 của thành Tiểu Nguyệt, giá không thấp đâu nhé, người xác định có thể lấy ra được nhiều tiền như vậy sao?” NPC quét nhìn Tô Mộ từ trên xuống dưới, ánh mắt mang theo vài phần khinh thường.

“Giá bao nhiêu?” Tô Mộ bất an hỏi.

Mặc dù dắt lưng bạc triệu, nhưng hắn thật sự hơi lo lắng giá của cửa hàng này vượt qua năng lực thừa nhận của mình.

“Mười vạn đồng vàng, người là khách quý của thành Tiểu Nguyệt, có thể hưởng thụ ưu đãi giảm 20%, cũng chính là tám vạn đồng vàng!” NPC đáp lại.

“Tám vạn đồng vàng?”

Con số này khiến Tô Mộ thở phào.

Hắn nhìn số lượng đồng vàng trên ô túi đồ: 267809.

Mua cửa hàng này dư dả.

“Mua đi, dù sao hiện giờ không có chỗ nào khác để dùng tiền!”

Thoáng giã giũa, hấn quyết định.

“Ta mua!”

Vô cùng kiêu ngạo tiến hành giao dịch với NPC, lấy ra tám vạn đồng vàng.

“Mua như vậy??”

Kể cả NPC đều phản ứng không kịp.

“Thế nào, không cho mua?” Tô Mộ nhướng mày, hỏi ngược lại.

“Đương nhiên không phải, ta đi chuẩn bị thủ tục một chút, người chờ một lát!”

NPC lập tức bận rộn, giọng điệu khi xưng hô với Tô Mộ đều đã thay đổi.

Qua một lúc, hấn lấy ra hai thứ.

‘Người nhận được khế đất cửa hàng số một thành Tiểu Nguyệt!’

‘Người nhận được giấy phép kinh doanh thành Tiểu Nguyệt!’

Giao tiền xong, Tô Mộ cũng chính thức trở thành chủ nhân của hàng số một.

“Nhà thám hiểm, nó là của người, người có thể tiến hành cải tạo thích hợp đối với nó và đặt tên.”

NPC cầm tiền, rất nhiệt tình giảng giải.

Tô Mộ gật đầu, vội vàng đi vào trong cửa hàng.

Cả cửa hàng rất lớn, không gian bên trong còn chừng năm trăm mét vuông, phía sau còn có không gian tương tự kho hàng.

Hai mắt Tô Mộ tỏa sáng, hấn đi vào bên kia.

Đây là một căn phòng, ước khoảng chừng tám mươi mét vuông, xung quanh bày một ít ngăn tủ, trong đó còn có mấy tủ sắt lớn.

Tô Mộ tiến lên xem xét, sắc mặt mừng rỡ.

Mỗi một tủ sắt đều có một trăm thanh vật phẩm, vậy có ý nghĩa rằng mình có thể tích trữ phần lớn đồ của mình ở đây.

Trừ đó ra, trên ngăn tủ này cũng có thể bày biện vật phẩm.

Tô Mộ tính toán một phen, kho hàng này ít nhất tương đương với một ngàn thanh vật phẩm!

Còn lớn hơn cả không gian gửi đồ ở quán trọ!

“Đặt tất cả vật phẩm quý trọng vào trong tủ sắt, thứ khác bày ra ngoài là được!”

Mở túi đồ ra, Tô Mộ bắt đầu sắp xếp lại, hẳn để khế đất và giấy phép kinh doanh ở nơi tận cùng trong tủ sắt, sau đó bỏ nguyên vật liệu và trang bị do BOSS nhệ giai rơi ra vào.

Chiếm hơn mười ô vuông, Tô Mộ nhìn hai thứ ở trong tay.

Một đá chuyển chúc liên quan đến nghề nghiệp ẩn giấu, một đá ma pháp còn chưa giải phong.

Không cần nói cũng biết giá trị của hai thứ này, nhưng trong khoảng thời gian ngắn thật sự không nghiên cứu ra nguyên do.

“Vẫn mang trên người đi!”

Cẩn thận nghĩ lại, Tô Mộ vẫn quyết định mang theo hai thứ này trên người.

Tiếp theo chính là rất nhiều nguyên vật liệu và cây thuốc.

Chương 152: Trò hay trình diễn?

Mở ra vài kỹ năng sinh hoạt, chỉ cần có thể chế tạo, hẳn có thể chế tạo ra toàn bộ.

Phần lớn đều là thuốc cao cấp nhệ giai.

Khác với trang bị, những thuốc nhị giai này không cần cấp bậc để sử dụng, chỉ cần vừa đặt lên trên kệ phòng đấu giá, tuyệt đối sẽ có người bỏ giá cao để mua.

“Bày đó đã, không cần bán gấp!”

Tô Mộ cũng không định bán những thuốc này.

Hắn định tích trữ rất nhiều thuốc, chờ người chơi của thành Tiểu Nguyệt trở nên nhiều lên mới tiến hành bán.

Như vậy chẳng những có thể gia tăng lượng khách đến cửa hàng, còn có thể tiết kiệm được một số lớn phí thủ tục!

Tô Mộ tiếp tục loại bỏ toàn bộ đồ mình bỏ lên phòng đấu giá, đặt trên quầy hàng trong nhà kho, trừ bỏ hai viên đá quý ra thì thanh vật phẩm trên người hoàn toàn trống rỗng.

Còn có đồ trong kho hàng ở quán trọ nữa, toàn bộ đều đặt sang đây!

Quay về quán trọ, Tô Mộ bắt đầu làm công nhân bốc vác.

Sau một hồi, toàn bộ của cải của hắn đều đặt trong kho hàng của cửa hàng.

Trên quầy hàng trong phòng để các loại nguyên vật liệu, cây thuốc cùng với thuốc.

Toàn bộ thứ khác được khóa lại trong tủ sắt.

“Thoải mái!”

Bày biện coi như chỉnh tề, Tô Mộ vừa lòng nở nụ cười.

Cửa kho hàng là một cửa ma pháp, sau khi cài đặt vân tay ma pháp, Tô Mộ lui ra ngoài, đến bên ngoài cửa hàng.

Ngoài bày biện chỉnh tề quầy hàng ra, ở đây không có đồ trang trí gì cả.

“Hiện giờ trấn Bạch Vụ không có người, tạm thời không làm!”

Tô Mộ không định trang hoàng cửa hàng, trực tiếp đóng cửa hàng.

Tiến hành game đến đây, hắn đã cảm thấy vài phần mệt mỏi.

“Rời khỏi game!”

...

Thành Tiểu Nguyệt.

Một bóng đen đột ngột xuất hiện trong một tòa nhà.

Toàn thân nó tối đen, cực kỳ giống một bóng dáng, không thể phân rõ là sinh vật gì.

Trong phòng có một người tuổi khá lớn, tóc hơi xám trắng, đang cầm một phần quyết định bổ nhiệm trong tay.

“Kêu ta đi trấn Bạch Vụ làm trưởng trấn, một thay tên Nguyệt Bạch này có thể nghĩ ra được!”

Người kia cau mày, vẻ mặt rõ ràng mang theo một chút chống cự.

“Ném cục diện rối rắm như vậy cho ta, tên kia không có ý tốt!”

Hắn không ngừng lẩm bẩm trong miệng, hừ lạnh không thôi

“Cho dù như thế nào, ta sẽ không tiếp nhận công việc này!”

Buông bỏ phần quyết định bổ nhiệm kia, hắn cầm giấy bút lên, bắt đầu viết một phần báo cáo từ chối.

Hắn không chú ý đến có một bóng đen sau lưng đang chậm rãi đến gần.

Sau khi phần báo cáo từ chối viết xong, hắn nở nụ cười.

“Cho dù ngươi là thành chủ thành Tiểu Nguyệt thì sao chứ, chỉ cần ta gửi phần báo cáo này đến Vương đô, trưởng trấn này, ai muốn làm thì làm!”

Ngay khi hắn dứt lời, bóng đen kia đã đi đến sau lưng hắn.

Người kia giống như cảm thấy không thích hợp, quay đầu lại.

“Khặc! Khặc! Khặc!”

Tiếng cười đáng sợ vang lên.

Bóng đen như giò chui vào xương, hoàn toàn bao phủ người kia.

Một giây sau, người kia bắt đầu giãy giụa không ngừng, nửa người của hắn đã bị một luồng màu đen quỷ dị bao phủ.

Hắn định mở miệng kêu lên, lại bị một tay của chính mình bóp chặt cổ.

“A! A!”

Tiếng kêu trầm thấp vang lên, người kia còn đang liều mạng giãy giụa.

Bóng đen bất ngờ lại quỷ dị hiển nhiên càng mạnh hơn, cắn nuốt hắn từng chút một.

Sau khi hai mắt của người kia hoàn toàn biến thành màu đen, hắn nở nụ cười quỷ dị.

Báo cáo mới vừa viết xong kia cũng bị hắn tự tay xé nát!

Trang giấy phân tán đầy đất.

Một giọng nói vang lên theo sát đó.

“Trò hay sẽ trình diễn!”

...

Bên ngoài Tân Thủ thôn thông đến trấn Bạch Vực.

Một đám người đang xử lý quái vật Gấu nhất giai đáng ghét trên đường.

“Chúc mừng Hứa thiếu vinh quang trèo lên hạng tám trên bảng xếp hạng!”

Sau khi một con quái vật Gấu ngã xuống, cấp bậc của Hứa Thế Kiệt tăng lên đến cấp 1 nhất giai.

“Ha! Ha! Ha!”

Hứa Thế Kiệt cất tiếng cười to.

Trèo lên trên bảng xếp hạng cấp bậc đồng nghĩa với địa vị của hắn ở trong gia tộc bay lên thẳng tắp!

“Hứa thiếu, bên kia có tòa nhà, chắc chúng ta đến bản đồ tiếp theo!”

“Tốt quá, đoán chừng chúng ta là nhóm người chơi thứ hai đến bản đồ thứ hai nhỉ?”

“Tối nay ta sẽ lên bài post, khoe khoang một chút!”

“Có phải trong trấn không có người chơi khác không?”

Rất nhanh đã có người phát hiện ra trấn Bạch Vụ, cả đám hưng phấn không thôi.

Trên mặt Hứa Thế Kiệt cũng khó giấu được vẻ kích động.

“Đi, vào trấn!”

Theo hắn hô lớn lên, một đám người menh mông bước chân vào trấn Bạch Vụ.

“Vài ngày này đều ngâm mình trong game, đi ra ngoài đi dạo thôi!”

Thế giới hiện thực.

Đang vào lúc chạng vạng tối.

Thành phố nhỏ loại ba chỗ Tô Mộ không bị ô nhiễm nhiều lắm.

Nhìn ánh mặt trời lặn nơi chân trời vô cùng tuyệt đẹp.

Hắn thay quần áo thường, cầm di động đi ra ngoài.

Trước kia vào thời điểm này luôn có không ít người đi tới đi lui

trên đường, nhưng bây giờ lại hơi quanh quẽ.

Theo game Thần Đồ xuất hiện, các bác gái đại gia nhiệt tình khiêu vũ trên quảng trường cũng đã tỏa sáng thanh xuân thứ hai trong game.

Tô Mộ đi trên đường, nhìn xem cửa hàng mở ra không nhiều lắm.

Phần lớn cửa hàng đều chỉ có một hai nhân viên, hơn nữa trên cơ bản đều là cửa hàng có liên quan đến đồ ăn.

Đây là tình trạng trước mắt của toàn thế giới.

Tô Mộ dạo bước, có một cảm giác kỳ diệu.

Tầm mắt của mình đã trở nên rộng mở.

Rất nhiều chi tiết trước kia không chú ý đến, hiện giờ không hiểu sao đã tràn vào trong đầu.

Ví dụ như người đi đường ngẫu nhiên đụng phải trên đường, khi mình ngửi được mùi phát ra từ trên người họ thì có thể đoán được bọn họ mới vừa ăn gì, còn có vết bẩn thật nhỏ trên quần áo của bọn họ, thậm chí có thể đoán được môi trường sống của bọn họ.

Tất cả giống như bộ phim Sherlock Holmes vậy, không hề khoa trương chút nào!

“Là biến hóa do kỹ năng kia mang đến sao?”

Tô Mộ cũng đã phản ứng lại, kỹ năng bị động mình học được trong game đã tự động phô bày ra trong hiện thực.

Không chỉ mình, biến hóa này đều sẽ thể hiện ra khi cấp bậc của những người khác lên cao.

“Thế giới trong tương lai sẽ biến thành dáng vẻ gì đây?”

Tô Mộ cau chặt chân mày, không nhịn được nghĩ.

...

Chương 153: Nhiệm vụ trước thời hạn.

Một nơi nào đó trong thế giới hiện thực.

Một người ngồi khoanh chân dưới đất, giống như đang cảm ứng cái gì.

Qua một hồi lâu, hắc đột nhiên xòe tay ra.

Một giây sau, một ngọn lửa đột ngột xuất hiện ở trên tay hắc.

Nhưng mà thời gian ngọn lửa tồn tại vô cùng ngắn ngủi, vài giây sau đã tiêu tán.

“Lại thật sự thành công!”

Dù vậy trên mặt người kia vẫn lộ ra vẻ hưng phấn vô cùng.

Đây không phải là ma thuật!

Đây là ma pháp chân chính!

...

Trong tòa nhà của tập đoàn nào đó.

Trên nắm tay của một người đàn ông quần đầy băng vải màu trắng.

Ở trước mặt hắc là từng tấm sắt.

Có không ít người đang đứng bên cạnh người đàn ông, đang quan sát, trong đó còn có một người cầm máy quay phim.

“Bắt đầu đi!”

Người đàn ông kêu.

Người cầm máy quay phim lập tức giơ tay ra hiệu OK.

Người đàn ông hít sâu một hơi, vung nắm tay lên, hung hăng nện

lên trên tấm sắt.

“Ầm!”

Trên tấm sắt lập tức xuất hiện một dấu quyền.

Vậy vẫn chưa xong, người đàn ông lại cấp tốc ra quyền về phía tấm sắt khác.

“Ầm!”

“Ầm!”

Dưới nện xuống liên tiếp, từng vết sâu hiện lên trên các tấm sắt

“Rất không thể tưởng tượng nổi!”

“Tổng giám đốc Lý, sức mạnh hiện giờ của người, chỉ sợ võ sĩ quyền anh lợi hại nhất thế giới đều kém hơn!”

“Đây là việc một cụ già có thể làm được sao?”

Mấy người quan sát bên cạnh đều tỏ vẻ khiếp sợ, ào ào cảm thán.

Người ra quyền không phải ai khác, chính là Lý Tiêu.

Hắn đã rất lớn tuổi, nếu như video mới vừa rồi được lan truyền đi, tuyệt đối sẽ gây nên sóng to gió lớn!

“Ta có thể cảm nhận được, thân thể của ta đang phát sinh biến hóa.”

Gương mặt Lý Tiêu cũng khó giấu kích động, thân thể không tự chủ được run rẩy.

Hắn vốn đã đến độ tuổi sắp xuống mồ, sau khi thăng cấp trong Thần Đồi, hắn có thể cảm nhận được, tăng lên trong game được tặng lại ở hiện thực.

Hắn nhìn những người sau lưng, vẻ mặt càng hưng phấn hơn.

“Đó là một sức sống vô hạn!”

...

Buổi trưa hôm sau.

Tô Mộ ngủ đến tự nhiên tỉnh lại, không chuẩn bị cơm trưa.

Tiến vào game, hắn đi đến quán trọ trong thành Tiểu Nguyệt.

Ăn cơm trong game có thể có tác dụng lên thân thể ở trong hiện thực, so với mấy thứ mình làm, đồ ăn ở nơi này chẳng những phong phú hơn, vả lại càng ngon.

Chỉ cần vài đồng vàng là có thể hưởng thụ một bữa tiệc lớn.

“Mời quý khách chậm dùng!”

Ông chủ cẩn thận phục vụ, giọng điệu cực kỳ cung kính.

Ngay khi Tô Mộ chuẩn bị ăn ngấu ăn nghiêng, một đội vệ binh đã đến đây.

“Có chuyện gì sao?” Ông chủ tự nhiên bị vệ binh đột nhiên đến đây dọa sợ.

“Chúng ta đến tìm người!” Thủ lĩnh vệ binh nhìn Tô Mộ: “Nhà thám hiểm, thành chủ đại nhân cho mời!”

“Hả!” Nghe được lời hắn nói, Tô Mộ hơi sửng sốt, nhìn món ngon trước mắt, chân mày nhíu lại: “Có thể để cho ta ăn cơm xong trước được không?”

Đội trưởng đội vệ binh mỉm cười: “Thành chủ đại nhân không thích chờ người!”

Tô Mộ ngẩng đầu, ánh mắt hơi lạnh.

NPC này đang uy hiếp mình sao?

“Vậy ta cố gắng ăn nhanh một chút!”

Tô Mộ cũng nở nụ cười nhàn nhạt, bắt đầu ăn ở trước mặt vệ binh.

Sắc mặt vệ binh lập tức trầm xuống.

“Nhà thám hiểm, người không nghe rõ lời ta nói sao?” Hắc tăng thêm giọng điệu.

Đáp lại hắc là tiếng uống đồ ực ực của Tô Mộ.

Vệ binh không nói chuyện nữa, mặt trầm xuống nhìn tướng ăn tùy tiện của Tô Mộ, không biết đang nghĩ cái gì.

“Ợ!”

Qua một hồi lâu, Tô Mộ thỏa mãn ợ một cái no nê, dùng khăn vuông trên bàn lau miệng.

“Đi thôi!”

Hắc đứng lên nói với vệ binh.

“Hừ!”

Vệ binh hừ lạnh, quay đầu rời đi.

Dưới dẫn dắt của nhóm người, Tô Mộ lại đi đến phủ thành chủ.

Vẫn là sảnh kia, bên trong có hai người đang đợi.

Thành chủ Nguyệt Bạch ngồi trên ngai vàng của hắc, một tay chống đầu, giống như đang ngủ gật.

Phía dưới lại có một người đàn ông tuổi tác khá lớn đang đứng.

Mái tóc hắc màu muối tiêu, lại mặc một bộ lễ phục hoa lệ, đầy hơi thở quý tộc.

“Thành chủ đại nhân, người đến rồi!”

Vệ binh tiến vào sảnh, nhẹ giọng bẩm báo.

Nguyệt Bạch ở bên trên mở mắt ra, không hề tỏ vẻ không vui vì Tô Mộ đến muộn, ngược lại nở nụ cười: “Nhà thám hiểm, nhiệm vụ giao cho người phải thực hiện trước thời hạn.”

“Đây là trưởng trấn mới của trấn Bạch Vực: Simon!”

Người đàn ông tuổi tác khá lớn kia nhìn Tô Mộ: “Chào người nhà thám hiểm, ta tên Simon.”

Vừa nói hẳn vừa chìa tay về phía Tô Mộ.

“Chào người!” Tô Mộ gật đầu, bắt tay kia.

Một giây sau, một cảm giác kỳ quái xông lên trong lòng.

Cảm giác này vô cùng kỳ quái.

Thân thể của Simon trước mắt lộ ra lạnh lẽo, không giống với nhiệt độ thân thể của người bình thường.

Tô Mộ chú ý đến cách ăn mặc của người trước mắt.

Không hợp nhau lắm.

Đầu tiên từ cách ăn mặc của người này, nhất định là một quý tộc, nhưng trên người hẳn lại có một chút khuyết điểm thật nhỏ.

Nói ví dụ như trên quần áo quý giá kia lại có không ít chỗ có vết hao tổn.

“Nhà thám hiểm, quan sát người khác như vậy không được lễ phép đâu!” Hình như Simon cũng phát hiện ra ánh mắt của Tô Mộ, buông tay ra nói.

Tô Mộ nhú mày lại, thu hồi ánh mắt của mình.

“Được rồi, trấn Bạch Vực đã xảy ra chuyện lớn như thế, cần phải điều tra rõ ràng, Simon, chuyện về sau nhờ vào người!” Phía trên, giọng Nguyệt Bạch vang lên.

Vị thành chủ này cho tên vệ binh kia một ánh mắt ra hiệu, người kia gật đầu, ngược lại nhìn Tô Mộ và Simon.

“Ta sẽ hộ tống hai vị đến trấn Bạch Vực, ngoài thành đã chuẩn bị xong ngựa, xin mời!”

Simon hành lễ với Nguyệt Bạch, xoay người rời khỏi phủ thành

chủ.

Tô Mộ đi theo phía sau hắc và vệ binh, luôn cảm thấy có gì không đúng.

Thứ nhất: Trước đó nhiệm vụ này yêu cầu mình ba ngày sau hộ tống trưởng trấn mới đi đến trấn Bạch Vụ, sao đột nhiên lại trước thời hạn, đến trước hai ngày?

Thứ hai: Cảm giác Simon này cho mình rất kỳ quái, cả tên đội trưởng đội vệ binh kia nữa, hình như có lòng thù địch không nhỏ với mình.

Tô Mộ nhìn thanh nhiệm vụ của mình.

Nhiệm vụ trên đó đã biến thành ‘Hộ tống Simon đi đến trấn Bạch Vụ! (ban thưởng khi hoàn thành: Nhẫn Diệu Tinh!)’

Chương 154: Người giết trưởng trấn mới!

Nhiệm vụ không thay đổi, phần thưởng cũng không thay đổi.

“Lấy được phần thưởng rồi tính!”

Đối với nhẫn Diệu Tinh kia, Tô Mộ thật sự nhìn mà thèm!

Cho dù nói như thế nào, mình phải hoàn thành nhiệm vụ này.

Đi ra ngoài thành, hơn mười con ngựa còn có một đội vệ binh đang chờ ở đây.

“Xuất phát!”

Tên vệ binh kia không nói nhiều, sau khi lên ngựa lập tức hạ mệnh lệnh.

Một đám người lên ngựa, cuồn cuộn đi đến trấn Bạch Vụ.

Tô Mộ ngồi trên lưng ngựa, không để lộ ra thuật cưỡi ngựa của mình là cấp Đại sư, không nhanh không chậm đi theo sau lưng mọi người.

Bình nguyên Phong Sa rất lớn, trừ bỏ Sa Trùng ra, còn phải gặp uy hiếp của bão cát.

Nhiệm vụ hộ tống phiền toái hơn, cần thường xuyên nhìn xem mục tiêu hộ tống.

Dọc theo đường đi cũng không an toàn.

Theo mọi người đặt chân đến bình nguyên Phong Sa, một con Sa Trùng đã theo dõi đội ngũ.

Nó nhanh chóng di chuyển dưới cát, phát động tấn công trước.

“Xếp hàng!”

Một đám vệ binh trong thành Tiểu Nguyệt được huấn luyện nghiêm chỉnh, bao bọc Simon vào chính giữa trước.

Vệ binh dẫn đầu càng dẫn đầu phát động tấn công Sa Trùng đang di chuyển.

Chỉ thấy hấn ra một chiêu bình thường, đã có thể mang đi mấy ngàn điểm lượng máu của BOSS Sa Trùng.

“Tên này có khả năng, thân thủ nhanh nhẹn, cấp bậc chắc không thấp!”

Nhìn động tác nhanh nhẹn của vệ binh, Tô Mộ xuýt xoa khen ngợi.

Lấy thực lực của tên này, hoàn toàn coi như là BOSS hình người, một mình đánh với BOSS Sa Trùng kia đều không nói chơi.

“Nhiệm vụ hộ tống này thật sự cần đến ta sao?”

Sa Trùng được giải quyết nhanh chóng, Tô Mộ không có cả cơ hội ra tay, không nhìn được lắm bầm.

Với tốc độ di chuyển của những người này, trong một ngày tuyệt đối có thể chạy đến trấn Bạch Vụ.

Lại nói dọc đường có uy hiếp gì, trừ bỏ Sa Trùng ra, vậy chính là lũ quái con trong dãy núi Sương Mù.

“Độ khó của nhiệm vụ này không đúng lắm!” Tô Mộ neho mắt lại.

BOSS Sa Trùng đều bị giải quyết dễ dàng, quái nhỏ trong dãy núi Sương Mù được coi là uy hiếp sao?

“Chẳng lẽ dọc đường sẽ có biến cố?”

Một ý niệm to gan xông ra trong đầu Tô Mộ.

Nhiệm vụ hộ tống này dường như không hề đơn giản như vẻ bề ngoài.

“Tăng nhanh tốc độ, phải lên đường cả đêm nay, đến trấn Bạch Vụ rồi nghỉ ngơi!” Sau khi giải quyết Sa Trùng, vệ binh kêu lớn.

Đoàn người cấp tốc lên ngựa, tăng nhanh tốc độ hành động.

Tô Mộ vẫn luôn đi theo sau lưng đội ngũ, lặng lẽ quan sát hành động của mỗi người.

Nhưng kết quả lại hơi thất vọng.

Cả đám vệ binh này đều có vẻ thật bình thường, không hề có chỗ nào không thích hợp cả.

“Cho nên dọc đường sẽ có mai phục sao?”

Tô Mộ lại thay đổi một suy nghĩ.

Nhưng theo bóng đêm buông xuống nơi chân trời, dọc theo đường đi, trừ bỏ vài Sa Trùng không có mắt ra, còn không gặp được cả bão cát.

Đoàn người đã đi đến con đường nhỏ nối thông từ dãy núi Sương Mù đến bình nguyên Phong Sa.

Đến nơi này, Tô Mộ có vẻ hết sức cẩn thận, trực tiếp mở Mắt Ưng và Góc Nhìn Ma Pháp ra.

“Không có mai phục? Hay là ta không nhìn thấy?”

Kết quả vẫn khiến cho hắn ngoài ý muốn.

Nơi mai phục tốt nhất này vẫn không có ai.

Hắn cũng hoài nghi có phải kỹ năng ẩn nấp của kẻ địch tương đối cao cấp không, cho nên Góc Nhìn Ma Pháp chưa nhìn ra.

Nhưng sau khi đội ngũ đi ra khỏi dãy núi Sương Mù, mai phục vẫn không phát sinh.

Màn đêm buông xuống, trấn Bạch Vụ quen thuộc xuất hiện trước mắt Tô Mộ.

“Thật sự đơn giản như vậy sao?”

Tô Mộ có phần khó mà tin được.

“Nhà thám hiểm, dẫn ta đến chỗ ở của trưởng trấn đi!” Simon bước vào thôn trấn, cười tủm tỉm mở miệng nói với Tô Mộ.

“Bên này!”

Tô Mộ không từ chối, căn cứ vào trí nhớ dẫn đường đến chỗ ở của Tân Đức.

Đoàn người nhanh chóng đến đây.

“Nơi này có vẻ không tệ!” Simon nhìn thấy chỗ ở này, giống như rất hài lòng.

“Nhà thám hiểm, đi vào với ta, thuật lại chi tiết cụ thể chuyện trước đó ở trấn Bạch Vụ!”

Hắn bước vào trong phòng trước, mời Tô Mộ.

“Được!”

Tô Mộ gật đầu, theo hắn bước vào phòng.

Lúc này, Simon lấy một cái nhẫn ra, trên đó lóe lên ánh sao nhàn nhạt.

“Đây là phần thưởng cho người hộ tống ta, nó là của người!”

“Người hoàn thành nhiệm vụ, nhận được nhẫn Diệu Tinh!”

Theo một nhắc nhở xuất hiện, trên tay Tô Mộ đã nhiều thêm một chiếc nhẫn.

“Lấy được!”

Sau khi trang bị này đến tay, trên mặt Tô Mộ khó nén được vẻ hưng phấn.

Đây chính là thanh vật phẩm một trăm ô!

Những đúng vào lúc này, Simon đột nhiên nở nụ cười.

Một giây sau, cửa phòng ầm một tiếng mở ra.

Trên chiếc nhẫn Diệu Tinh kia, một năng lượng màu đen quỷ dị tuôn trào ra, bay về phía Simon.

Dưới cú đánh này, toàn thân Simon hung hăng nện lên trên mặt tường sau lưng, trên đầu càng xuất hiện một con số tổn thương vĩ đại.

-100000!

Cùng lúc đó, ngoài cửa vang lên một tiếng rít gào phẫn nộ.

“Người giết trưởng trấn mới!”

Tất cả mọi chuyện phát sinh thật sự quá nhanh, nhanh đến khi tiếng kêu to kia vang lên. Đội trưởng đội vệ binh ở ngoài cửa đã lập tức phát động tấn công về phía Tô Mộ.

Sát ý mãnh liệt lộ ra trong mắt hắn, hiển nhiên định chém giết Tô Mộ tại chỗ.

Giờ phút này, trong thị giác của Tô Mộ, đội trưởng đội vệ binh đã biến thành trạng thái tên đỏ.

Ngay khi kỹ năng tấn công của hắn sắp đánh trúng mình, Tô Mộ quyết định thật nhanh sử dụng một kỹ năng.

“Kháng Cự Hoàn!”

Kỹ năng tấn công của đội trưởng đội vệ binh lập tức bị cắt ngang,

toàn thân lập tức bị vòng năng lượng đánh bay ra ngoài.

Đồng thời trên đầu hắn cũng xuất hiện một con số tổn thương không nhỏ.

“Người tên này quả nhiên đã nhập hắc ám, người lại dám ra tay với vệ binh của thành Tiểu Nguyệt!”

Đội trưởng đội vệ binh nhận lấy tổn thương giận dữ gầm lên, ổn định thân hình, nhưng không tiếp tục tấn công.

Tô Mộ đứng tại chỗ, cau chặt chân mày.

Hắn cũng đã phản ứng lại, đây hiển nhiên là một âm mưu!

“Tên này không phải do ta giết.” Hắn kêu lớn, giải thích với một đám vệ binh.

“Tất cả chúng ta đều nhìn thấy, Simon là do người tự tay đánh chết, người còn định ngụy biện?” Đội trưởng đội vệ binh trầm mặt xuống, một mực khẳng định.

Chương 155: Kẻ thù chung của toàn dân?

Ánh mắt của Tô Mộ đột nhiên nghiêm túc.

Tên đội trưởng đội vệ binh này tuyệt đối có vấn đề!

“Bắt đầu từ hôm nay, người chính là kẻ địch của thành Tiểu Nguyệt!” Đúng lúc này, đội trưởng đội vệ binh lên tiếng lần nữa.

Hắn vừa dứt lời, một thông cáo cũng xuất hiện theo.

‘Người chơi Tô Mộ nhập hắc ám, đánh chết trưởng trấn mới của trấn Bạch Vụ, bị xếp vào kẻ thù không đội trời chung với thành Tiểu Nguyệt, trợ giúp thành Tiểu Nguyệt đánh chết người chơi Tô Mộ sẽ nhận được ban thưởng phong phú!’

Đây là một thông báo thế giới!

Mà khi thông cáo thế giới này xuất hiện, toàn bộ người chơi trong

game Thần Đồ đều rơi vào khiếp sợ.

...

Trên kênh thể giới, đủ loại bình luận đều xông ra.

“Cái quỷ gì thế, sao Tô Pháp Thần lại giết NPC?”

“Oh dù má, thần tượng không hổ là thần tượng!”

“Tô Pháp Thần trâu bò, NPC đều có thể giết? Ở trước mặt những NPC kia, chúng ta chỉ có nước bị miếu sát thôi!”

“Nhập vào hắc ám? Đây là nhiệm vụ ẩn giấu gì sao? Ban thưởng thật phong phú sao?”

“Phần thưởng phong phú? Phong phú bao nhiêu, ta muốn, bây giờ Tô Pháp Thần đang ở trấn Bạch Vụ hay ở thành Tiểu Nguyệt vậy?”

“Có ai lập nhóm đi đánh Tô Pháp Thần không? Ta cảm thấy ban thưởng nhiệm vụ này chắc chắn rất ngon, có khi còn có kỹ năng cấp Thần đấy!”

Có người bội phục Tô Mộ sát đất, cũng có người vô cùng tò mò với nhiệm vụ Tô Mộ đang làm.

Nhưng càng có nhiều người để ý đến ban thưởng phong phú kia hơn.

Thông cáo đã xuất hiện, phần thưởng này còn có thể thấp sao?

Cho dù cả đám bọn họ đều không phải là đối thủ của Tô Pháp Thần, nhưng dưới sự trợ giúp của NPC, chỉ cần lập nhóm, còn có thể sợ một người sao?

...

“Những NPC này đều là kẻ ngoan độc!”

Quay đầu liếc nhìn thi thể Simon, ánh mắt Tô Mộ lạnh thấu xương.

Ngay từ bắt đầu mình đã nhận ra có gì đó không thích hợp, thật sự

không ngờ những NPC này sẽ chơi như vậy!

‘Người bị xếp vào kẻ thù một mất một còn với thành Tiểu Nguyệt, tất cả NPC trong phạm vi thành Tiểu Nguyệt đều coi người là kẻ địch!’

‘Kích động nhiệm vụ ẩn: Tự chứng nhận trong sạch!’

‘Tự chứng nhận trong sạch: Cái chết của Simon rõ ràng cho thấy là một vụ hãm hại, tìm được kẻ chủ mưu đứng đằng sau tất cả kế hoạch này, không gây tổn thương đến người vô tội, chứng minh trong sạch của người (Ban thưởng khi hoàn thành: Sách kỹ năng dung hợp cấp Thần!’)

‘Kích động nhiệm vụ ẩn: Dẫn thân hắc ám!’

‘Dẫn thân hắc ám: Giết sạch tất cả NPC của trấn Bạch Vụ, triệt để đứng về phe đối lập với nhân loại. (Ban thưởng khi hoàn thành: Trở thành một pháp sư sa đọa!’)

So với thông cáo người khác nhìn thấy, trước mắt Tô Mộ hiện ra thêm hai nhắc nhở lựa chọn nhiệm vụ.

“Pháp sư sa đọa? Đó chẳng phải kêu ta vào dưới trướng Tà Thần sao?”

Khi nhìn thấy nội dung nhiệm vụ thứ hai, Tô Mộ nheo mắt lại.

Kẻ chủ mưu sau lưng là ai, giờ đã hoàn toàn hiểu rõ!

“Muốn dùng phương thức này để ép ta vào khuôn khổ?”

“Tà Thần đúng không?”

Một chút sát ý lóe lên trong mắt Tô Mộ.

“Chớp Nhoáng!”

Một năng lượng ma pháp mạnh mẽ hiện ra, Tô Mộ không nói hai lời, trực tiếp biến mất khỏi chỗ ở của trưởng trấn.

“Tên này chạy rồi, mọi người mau đuổi theo!”

Đội trưởng đội vệ binh nhìn thấy Tô Mộ biến mất đầu tiên, lập tức kêu lớn, bản thân càng là người đầu tiên tìm kiếm xung quanh.

Nhưng mà sau khi tìm kiếm vài vòng xung quanh, hẳn không hề phát hiện ra bóng dáng của Tô Mộ.

“Tên này nhất định vẫn còn trong trấn Bạch Vực, truyền mệnh lệnh của ta, triệu tập tất cả vệ binh trên trấn, phong tỏa cả trấn, chỉ cần phát hiện ra tên kia, giết không cần hỏi!” Giọng điệu của đội trưởng đội vệ binh cực kỳ lạnh như băng.

Những vệ binh do hắn mang đến rất nhanh bắt đầu di chuyển, kết hợp với thủ vệ ban đầu trên trấn, canh gác trên các lối đi quan trọng.

...

Trên gác chỗ ở của trưởng trấn trong trấn Bạch Vực.

Tô Mộ ngồi trong thư phòng của Tân Đức, một tay sờ cằm, đang suy nghĩ.

Hắn và đội trưởng đội vệ binh chơi đánh cờ tâm lý.

Có được Mắt Ưng và Góc Nhìn Ma Pháp, hướng đi của đám người đội trưởng đội vệ binh hoàn toàn như trong suy đoán của mình.

Đội trưởng đội vệ binh cho rằng mình sẽ chạy ra trấn Bạch Vực, nhưng dù thế nào đều không ngờ mình sẽ quay trở về nơi đây.

Về phần hai nhiệm vụ kia, hẳn không hề nghĩ ngợi đã lựa chọn nhận nhiệm vụ đầu tiên.

Năng lượng màu đen xử lý Simon giống như đúc với thứ mình nhìn thấy trên người Tân Đức trước đó.

Đây là một âm mưu nhằm vào mình, nhìn thế nào đều giống như một bố cục do cái gọi là Tà Thần vì muốn nô dịch mình mà bày ra.

Cho dù nhiệm vụ đầu tiên không có ban thưởng thì mình đều sẽ không nhận nhiệm vụ thứ hai.

“Ông đây là người đàn ông phải trở thành Thần, còn hiểm lạ pháp sư sa đọa của người sao?”

“Định biến ta thành chó săn của Tà Thần?”

“Người đi chết đi!”

Tô Mộ không ngừng nói lời châm chọc, cực kỳ khinh thường Tà Thần kia.

“Nhiệm vụ lần này là do thành chủ kia cho ta, đội trưởng đội vệ binh có thù địch vĩ đại với ta kia cũng là tâm phúc của hắn, cho nên là thành chủ đang tính kế ta?”

Hắn bắt đầu phân tích tình huống trước mắt.

Tô Mộ lấy chiếc nhẫn Diệu Tinh kia ra.

Đây là phần thưởng nhiệm vụ hộ tống của mình, người có thể động tay chân trên trang bị không nhiều!

“Simon kia không thích hợp, tự muốn chết sao?”

Hồi tưởng lại vẻ mặt cử chỉ của Simon khi giao nhẫn cho mình, Tô Mộ đã nhận ra chỗ không đúng.

Hắn chậm rãi đi xuống dưới lầu.

Quay lại nơi này còn có một mục đích khác.

Kiểm tra hiện trường!

Thế giới thực.

“Ring! Ring! Ring!”

Một tiếng điện thoại dồn dập kéo dài không dứt.

“Ai thế, gọi muộn như vậy, có bệnh chắc luôn!”

Một người xoa đôi mắt nhập nhèm buồn ngủ, chữ ằm ỉ, bò dậy từ trên giường.

“Tốt nhất là người có việc quan trọng, nếu không thì!” Hứa Thế Kiệt cầm điện thoại lên, hét vào đầu giấy bên kia.

“Hứa thiếu, mau online, xảy ra chuyện lớn rồi!”

Tiếng nói bên kia vô cùng gấp gáp, lời này lập tức làm cho Hứa Thế Kiệt tỉnh táo lại.

...

“Thi thể của tên này không đúng lắm!”

Đại sảnh tầng một của dinh thự trong trấn, Tô Mộ đang quan sát vị trí Simon ngã xuống.

Chương 156: Hợp tác?

Sức quan sát mạnh mẽ khiến hắn nhanh chóng nhận ra điều gì đó không ổn.

Vị trí Simon đâm vào tường cũng không phải loại sau khi bị xung kích đánh vào, giống như tự hắn dùng hết sức đung vào hơn.

“Năng lượng màu đen kia, thật sự tạo thành xung kích tổn thương mạnh như vậy sao?”

Tô Mộ bắt đầu nhớ lại tình huống khi năng lực màu đen đánh ra.

Luồng năng lượng kia làm cho hắn cảm thấy cũng không mãnh liệt lắm!

Đây là thế giới trò chơi, ngay cả những người NPC đó cũng không thể thoát khỏi các quy tắc của trò chơi.

Mười vạn điểm sát thương, làm sao cũng không giống chuyện mà những năng lượng màu đen kia có thể làm được.

Nghĩ đến điểm này, Tô Mộ mở to hai mắt.

Hắn đưa tay ra rồi thử đo nhiệt độ thân thể của Simon.

“Quá lạnh rồi!”

Một cảm giác lạnh lẽo ập đến.

Chuyện này mới trôi qua bao lâu chứ?

Nhiệt độ này chắc chắn có vấn đề!

Tô Mộ nhớ tới cảnh mình ở thành Tiểu Nguyệt nhìn thấy Simon.

Lần đầu tiên bắt tay, nhiệt độ thân thể của hắn có vẻ không bình thường lắm!

“Chẳng lẽ nói, tên này đã sớm chết rồi?”

Một ý nghĩ đáng sợ nảy ra trong đầu Tô Mộ.

Càng nghĩ như vậy, hắn càng cảm thấy có khả năng.

Dọc theo đường đi từ thành Tiểu Nguyệt tới trấn Bạch Vụ, Simon cho mình cảm giác vẫn không đứng lằm.

Lúc trước Tô Mộ không nghĩ ra, hiện tại lại hiểu rồi.

“Simon” mà hắn thấy không phải là Simon.

“Khống chế một cái xác chết ư? Tà Thần này có vẻ hay ho đây!”

Tô Mộ mỉm cười, không hề lo lắng cho tình cảnh của bản thân.

“Làm sao để mình có thể hoàn thành nhiệm vụ này bây giờ? Đi tìm thành chủ kia đổi đầu? Hay là bắt lấy đội trưởng đội vệ binh kia, tiến hành thẩm vấn?”

Hắn bắt đầu tính toán kế hoạch tiếp theo.

Sau khi nhận nhiệm vụ thứ nhất, có một nhắc nhở trên gợi ý cho nhiệm vụ.

‘Đánh chết NPC vô tội sẽ làm giảm danh vọng của người ở chủ thành!’

Nói cách khác, mình phải tìm thấy những người NPC thực sự có vấn đề mới được.

“Làm sao mới có thể dẫn một mình tên đội trưởng đội vệ binh kia ra đây?”

...

Trấn Bạch Vụ, đột nhiên lần lượt có người xuất hiện ở chỗ này.

Thời gian đổ dần về khuya.

Ánh trăng đã ảm đạm.

Những người này vẫn liên tiếp xuất hiện.

Chẳng bao lâu, khu vực này xuất hiện gần một trăm người.

“Đã tập hợp xong cả chưa?”

Hứa Thế Kiệt nhìn những người này, giọng nói vang dội.

“Người đến trấn Bạch Vụ đều ở đây!” Một thuộc hạ lập tức trả lời.

Hứa Thế Kiệt gật đầu, lập tức lộ ra vẻ hưng phấn: “Đều đã biết mục tiêu của chúng ta rồi đúng không?”

“Biết!”

Mọi người cùng nhau đáp lại, tiếng hô vang trời.

Sau khi bọn họ online, trên giao diện liền hiện lên một nhiệm vụ.

‘Hỗ trợ NPC trấn Bạch Vụ, giết người chơi Tô Mộ!’

Tuy rằng nhiệm vụ này không có ghi rõ phần thưởng, nhưng chỉ dựa vào nội dung nhiệm vụ này, cũng đủ làm cho Hứa Thế Kiệt điên cuồng.

Giết chết người chơi Tô Mộ!

Số lần tiền vào trong game Thần Đồ có giới hạn.

Hiện tại Tô Mộ đã trở thành kẻ thù chung của NPC! Đây chính là cơ hội đối phó Tô Mộ tốt nhất của hắn.

Chỉ cần hắn giết chết Tô Pháp Thần này 10 lần, vậy trong thế giới Thần Đồ này, Tô Pháp Thần sẽ trở thành quá khứ!

Đương nhiên, mục đích của Hứa Thế Kiệt cũng không phải như vậy.

Thứ hắn để ý hơn chính là “Kỹ xảo luyện cấp” mà Tô Mộ đang nắm giữ.

“Cho dù có lật tung cả trấn Bạch Vụ lên, cũng phải tìm ra tên kia cho ta!” Hứa Thế Kiệt nắm chặt tay, vô cùng tự tin.

Trấn Bạch Vụ bây giờ cũng không phải là Tân Thủ thôn như lúc

trước!

Dựa vào ưu thế nhân số, một trăm người bọn họ, mỗi người phóng thích một kỹ năng, cũng đủ để giải quyết Tô Pháp Thần kia.

Một đám người bắt đầu từ từ tìm kiếm ở trấn Bạch Vụ.

“Hứa thiếu, bên kia có người!”

Không bao lâu sau, một bóng người xuất hiện ở phía trước của họ.

“Lên!”

Sắc mặt của Hứa Thế Kiệt vui vẻ, hô hào đám người vọt tới.

“Không phải tên đó!”

“Tên này là ai?”

“Nhìn cách ăn mặc kia, không giống với pháp sư mà chúng ta đã gặp trước đó!”

Sau khi tới gần, nhìn thấy bộ dạng của người nọ, tất cả mọi người đều ngây ngẩn cả người.

Bọn họ hiển nhiên thật không ngờ, ở trấn Bạch Vụ này, ngoại trừ bọn họ ra, lại còn có người chơi khác.

“Cung tiến thủ?”

Hứa Thế Kiệt cũng nhìn chăm chăm vào trang phục của người nọ, nhúu mày.

Chỉ chốc lát sau, hắn đột nhiên nghĩ tới cái gì, thốt ra: “Người là Hiên Viên?”

“Ồ, người biết ta sao?”

Thân phận bị nói toạc ra, “Hiên Viên” mỉm cười, hỏi ngược lại.

Hắn thừa nhận một cách hào phóng, cũng làm cho đám người Hứa Thế Kiệt đưa mắt nhìn nhau.

“Người ở đây làm gì?” Sắc mặt Hứa Thế Kiệt cũng không thân thiện.

Dù sao nghe nói dường như Tô Pháp Thần với Hiên Viên là bạn tốt.

“Ta ở đây đương nhiên là vì phần thưởng của thông cáo!”

Nhưng một câu nói của Hiên Viên lần thứ hai khiến hắn ngây ngẩn cả người.

“Phần thưởng?” Hứa Thế Kiệt Mau Lẹ phản ứng lại: “Ý người là phần thưởng giết chết Tô Mộ?”

Hiên Viên không trả lời, khóe miệng lộ ra nụ cười thản nhiên, làm cho người ta có một loại cảm giác cao thâm khó lường.

“Người đang đùa cái gì vậy? Người với Tô Mộ kia không phải là bạn sao?”

“Đúng vậy, lúc trước các người còn cùng nhau ăn ý che dấu cấp bậc như vậy, sao có thể không thân quen?”

“Người và Tô Mộ là một giuộc đúng không? Người tới đây là thay hắn tìm hiểu tình huống phải không?”

Mấy giọng nói liên tiếp vang lên, không tin vào lời của Hiên Viên.

“Ta không cần phải giải thích với các người!”

Tương tự Hiên Viên cũng không để ý tới những người này, biểu cảm trên mặt vô cùng lạnh nhạt.

“Chờ một chút!”

Ngay khi hắn chuẩn bị rời đi, giọng nói hứa Thế Kiệt vang lên.

Bước chân Hiên Viên dừng lại, quay đầu nhìn về phía Hứa Thế Kiệt: “Làm sao?”

“Dựa theo thông báo này, xem ra hắn là mỗi một lần đánh chết Tô Mộ kia, là có thể đạt được một phần thưởng, nhưng hắn lại là

người chơi, có mười cơ hội sống lại. Phần thưởng này hậu hĩnh nhường nào, chắc người hiểu rõ hơn ta chứ?” Hứa Thế Kiệt cười nói.

Hiên Viên nghe nói như vậy, neho mắt lại, dường như là đang quyết định cái gì.

Chương 157: Cạo lông cừu của NPC?

Hứa Thế Kiệt thấy thế, tiếp tục nói: “Thực lực của tên kia, người càng hiểu rõ hơn chúng ta. Chúng ta có thể hợp tác, còn về những phần thưởng kia, người lấy phần lớn!”

Nói đến đây, nụ cười trên mặt Hứa Thế Kiệt càng thêm xán lạn.

Cho dù Hiên Viên và Tô Pháp Thần là bạn bè, nhưng ở trước mặt lợi ích to lớn, bạn bè thì đáng là cái gì?

Đúng như dự đoán, Hứa Thế Kiệt nghe được lời dễ nghe nhất mà hẳn được nghe gần đây.

“Đồng ý!”

“Vậy thì chúc chúng ta hợp tác vui vẻ!”

Hứa Thế Kiệt giơ tay về phía Hiên Viên, vẻ mặt tươi cười.

Khoé miệng Hiên Viên khẽ nhếch lên, không đếm xỉa đến bàn tay kia, quay người rời đi.

“Hừ!”

Hứa Thế Kiệt nhìn bóng lưng của Hiên Viên, vẻ mặt không vui.

Nhưng vì đối phó với Tô Mộ, hẳn còn dẫn một đám thuộc hạ, đi theo phía sau Hiên Viên.

Hiên Viên đi ở phía trước, cả người rơi vào trầm tư.

Hiên Viên là ai?

Đó không phải là Tô Mộ sau khi biến thân sao!

Sau khi biến thân thành Hiên Viên, góc nhìn ở trước mắt của Tô Mộ cũng biến trở lại trạng thái người chơi bình thường.

Đúng như trong dự liệu, không có bất cứ NPC nào có thể đoán được thân phận của Tô Mộ.

Hắn cứ đi nghênh ngang trên đường phố của trấn Bạch Vụ như vậy, chuẩn bị đi tìm đội trưởng đội vệ binh kia.

Ai mà ngờ được, trên đường đi lại đụng phải đám người Hứa Thế Kiệt.

Lúc nhìn thấy đám người này, trong nháy mắt Tô Mộ đã đoán được dự định của bọn họ.

Đám người này rõ ràng là đến tìm phiền phức cho mình mà!

Vốn là hắn muốn tránh những người này, nhưng nghĩ lại, đám người này có lẽ sẽ có giá trị lợi dụng.

“Này, tên này định dẫn chúng ta đi đâu vậy?”

“Đúng thế, không phải là người định dẫn bọn ta đi lang thang ở đây, tranh thủ thêm thời gian cho người bạn kia của người đấy chứ?”

“Rốt cuộc người có biết tên kia đang ở đâu không?”

Dẫn đám người đi một hồi lâu, có mấy tên không nhịn được lên tiếng chất vấn.

Tô Mộ quay đầu trừng mắt nhìn bọn họ, ánh mắt sắc bén khiến những người kia lập tức biết điều.

Nói thật, luồng khí thế cường giả tản ra từ trên người Hiên Viên, quả thực có sức chấn nhiếp đáng sợ.

Rất nhanh, một đội NPC xuất hiện trước mặt mọi người.

Vị trí bọn chúng canh giữ, vừa hay là trên đường từ trấn Bạch Vụ

đến thành Tiểu Nguyệt, hiển nhiên là không muốn khiến Tô Mộ chạy trốn vào thành Tiểu Nguyệt.

Trong đội NPC này, người dẫn đầu chính là đội trưởng đội vệ binh trước kia.

“Xin chào, có gì bọn ta có thể giúp một tay không?” Tô Mộ đi lên, nhiệt tình chào hỏi.

Đội trưởng đội vệ binh đánh giá Tô Mộ từ trên xuống dưới mấy lần, lại nhìn đám người Hứa Thế Kiệt, mở miệng nói: “Có một nhà thám hiểm đã đánh chết trấn trưởng vừa mới nhận chức, ta cần sự trợ giúp của các người, ta sẽ cho các người rất nhiều phần thưởng!”

“Nhiều bao nhiêu?” Tô Mộ bày ra vẻ mặt tham lam.

Đám người Hứa Thế Kiệt ở phía sau cũng có biểu cảm như vậy.

“Có nhận nhiệm vụ: Truy bắt hung thủ thật sự hay không?”

Lúc này, trước mắt Tô Mộ xuất hiện một cái nhắc nhở.

“Chấp nhận!”

Hắn không thèm suy nghĩ, tiếp nhận nhiệm vụ này.

“Truy bắt hung thủ thật sự: Trợ giúp đánh chết tử địch của thành Tiểu Nguyệt! (Phần thưởng hoàn thành: Thị Huyết Cuồng Bạo (Cấp A))”

“Làm y như thật vậy!”

Sau khi xem nội dung nhiệm vụ xong, Tô Mộ hơi chặc lưỡi.

Thân phận thứ hai này của mình có chút đồ, lại có thể nhận được nhiệm vụ giết chết chính mình!

“Vậy mà là kỹ năng cấp A?”

“Kỹ năng này có vẻ cũng rất mạnh!”

“Giết một lần là cho sao?”

Trên sân, ngoại trừ Tô Mộ, những người khác cũng đều tiếp nhận nhiệm vụ này.

Sau khi nhìn thấy phần thưởng là kỹ năng cấp A, mọi người đều hơi mất bình tĩnh.

Dựa vào cấp bậc của bọn họ, điểm kỹ năng trong tay mới có bao nhiêu chữ?

Trong đó bao gồm cả Hứa Thế Kiệt, trong bọn họ, chưa ai có kỹ năng cấp A cả!

“Ta biết nhà thám hiểm các người có nhiều sinh mạng, mỗi một lần đánh chết tên kia, các người đều có thể lại tới chỗ ta nhận nhiệm vụ, phần thưởng cũng sẽ rất nhiều.” Đội trưởng đội vệ binh lại mở miệng nói.

Ý trong lời nói này đã rất rõ ràng.

Chỉ cần bọn họ có thể đánh chết Tô Mộ mười lần, thì có thể nhận được mười phần thưởng tương tự như kỹ năng cấp A!

“Còn đợi gì nữa, mau tìm tên kia đi!”

“Nếu lần này có thể lấy được mười kỹ năng cấp A, thì đúng là nghịch thiên!”

“Không được, mười kỹ năng cấp A? Cái đó Tô Pháp Thần cũng không có đâu nhỉ?”

Đám người không ngừng bàn luận.

Lời nói của bọn họ càng khiến đôi mắt của Hứa Thế Kiệt sáng hơn.

Trên sân, có một người rơi vào trầm tư.

Tô Mộ nhìn phần thưởng nhiệm vụ đó, trong đầu hiện lên một ý tưởng vô cùng to gan.

Mình đánh qua lại với NPC rất nhiều lần, đối với việc hoàn thành nhiệm vụ cũng có vài phần tâm đắc.

“Nếu bọn ta gặp được tên đó, vừa hay đánh chết hẳn, nhưng các người lại không nhìn thấy, vậy thì phần thưởng này nên tính là của ai?” Tô Mộ sờ cằm, hỏi đội trưởng đội vệ binh.

“Đương nhiên, các người phải giết chết nhà thám hiểm đó dưới tình huống có người chứng kiến, mới có thể lấy được phần thưởng.”

Đội trưởng đội vệ binh đưa ra câu trả lời.

Nghe thấy câu trả lời này, Tô Mộ cười lên.

Quả nhiên giống như mình nghĩ.

Chỉ cần mình khiến những NPC này tưởng rằng mình đã giết chết “Tô Mộ”, vậy thì ở trong mắt bọn họ, bản thân mình đã được tính là hoàn thành nhiệm vụ.

Nói cách khác, chỉ cần khiến những NPC này tưởng rằng người mình giết chết là “Tô Mộ”, vậy thì bọn chúng sẽ ngoan ngoãn chấp tay dâng phần thưởng lên.

Còn cái gọi là làm chứng?

Tô Mộ nhìn về phía đám người Hứa Thế Kiệt.

Mấy người này không phải là người làm chứng tốt nhất sao?

Đạo lý như nhau.

Chỉ cần đám người Hứa Thế Kiệt tưởng rằng người mình giết chính là “Tô Mộ”, vậy thì nhiệm vụ có thể xem như là hoàn thành rồi!

“Lông cừu này ta cạo chắc rồi!”

Tô Mộ đã có kế hoạch trong lòng.

Vốn mình đi tìm đội trưởng đội vệ binh là định nghĩ cách để dẫn ra một mình hắn, nhưng bây giờ không gấp.

“Người cười cái gì? Người biết tên Tô Mộ đó ở đâu à?”

Ở một bên, Hứa Thế Kiệt cũng chú ý đến nụ cười của Tô Mộ, không nhận được hỏi

“Đương nhiên là ta biết!” Tô Mộ trực tiếp trả lời.

Chương 158: Truy sát “Tô Mộ”.

Lời nói này cũng khiến trước mắt Hứa Thế Kiệt sáng lên!

“Chuyện không nên chậm trễ, người còn chờ gì nữa?”

“Đúng thế, mau đưa bọn ta đi!”

“Xem lần này Tô Pháp Thần đó chạy thế nào!”

Những người khác càng rục rịch hơn.

“Đi theo ta đi!”

Tô Mộ bày ra tư thế trong lòng đã có dự tính ở ngay trước mặt những người này, đi trước.

Tiếp theo chính là giờ phút thể hiện kỹ năng diễn xuất!

Đi trước tất cả mọi người, Tô Mộ nhìn về phía kỹ năng của mình.

Phân Thân Ảo Ảnh!

Kỹ năng là vòng quan trọng nhất trong kế hoạch cạo lông cừu của mình.

Sau lưng, đám người Hứa Thế Kiệt cố gắng kéo dài khoảng cách với Tô Mộ.

“Hứa thiếu, ta thấy tên này không giống người tốt, chúng ta phải đề phòng hắn một chút!”

“Chúng ta thật sự không thể để hắn lấy hết phần thưởng lớn này được!”

Mấy người đứng ở bên cạnh Hứa Thế Kiệt, nhỏ giọng lầm bầm.

“Trong lòng ta hiểu rõ!”

Hứa Thế Kiệt khoát tay, đôi mắt nhìn chăm chăm sau lưng Tô Mộ, như có điều suy nghĩ.

Đám người cũng không nói chuyện nữa.

Bọn họ lặng lẽ đi theo sau lưng Tô Mộ, tới một nơi.

“Tên đó ở đây?”

“Người không lừa bọn ta đấy chứ?”

Đám người nhìn quán trọ ở trước mặt, trố mắt nhìn nhau.

Sau khi bọn họ tới trấn Bạch Vụ, không phải chưa từng đi qua nơi này.

Chi phí nghỉ lại ở đó rất cao, ngay cả Hứa Thế Kiệt cũng không chi trả nổi!

“Tên đó thật sự ở bên trong?” Hứa Thế Kiệt cũng đầy vẻ nghi hoặc nhìn Tô Mộ.

Tô Pháp Thần đó vậy mà lại không chạy khỏi trấn Bạch Vụ, ngược lại còn trốn trong quán trọ này?

Đây không phải là chờ bị bắt sao?

“Ta mở phòng quán trọ cho hắn, ta có thể không biết sao?” Tô Mộ cười rồi trả lời.

“Ồ!”

“Vậy còn chờ gì nữa? Lao vào tiêu diệt hắn thôi!”

“Mọi người cùng lên!”

Nghe vậy, mọi người đều trở nên chộn rộn.

Nếu Tô Mộ đó thật sự ở bên trong, thì kỹ năng cấp A đó chẳng phải nằm trong tầm tay rồi sao?

“Các người chờ ở bên ngoài trước đã, tên đó giỏi nhất là chạy trốn, địa hình bên trong chật hẹp, rất dễ để hắn chạy mất, ta đi dẫn hắn ra đây!”

Tô Mộ tỏ ý mọi người không nên hành động thiếu suy nghĩ, ra dấu ở xung quanh cửa quán trọ một chút.

“Không phải là người định mật báo cho tên kia đấy chứ?”

“Hay là, người muốn độc chiếm phần thưởng?”

Hành động của Tô Mộ dẫn tới sự hoài nghi của rất nhiều người.

Hắn lộ ra một nụ cười bình tĩnh, giải thích: “Nếu ta thật sự muốn giúp tên đó, thì ta sẽ không dẫn các người tới đây!”

“Hơn nữa, nếu ta có thể tự đối phó với tên đó, thì cũng không cần đến các người!”

Lời nói này lập tức khiến mọi người ngậm miệng lại.

Tô Mộ khẽ mỉm cười, đi vào trong quán trọ.

Thời gian là ban đêm, bà chủ hiền nhiên đã đi nghỉ ngơi.

Tô Mộ đi đến bên trong, trực tiếp biến trở lại.

“Phòng ngự của ta quá cao, không thể khiến mấy tên đó không có chút cơ hội nào.”

Nhìn mặt bằng của mình, Tô Mộ bĩu môi.

Với phòng ngự vật lý và phòng ngự ma pháp bây giờ của mình, e rằng sát thương của mấy người bên ngoài cũng chỉ được 1 điểm máu cường chế.

Cứ thế này thì đánh đến lúc nào mới hết máu?

Suy nghĩ một chút, Tô Mộ cởi toàn bộ trang bị của mình.

Thuộc tính của Phân Thân Ảo Ảnh là thuộc tính tổng thể khi phóng thích kỹ năng của mình, sau khi cởi trang bị xuống thì thuộc tính của phân thân sẽ giảm bớt đi nhiều.

“Phân Thân Ảo Ảnh!”

Một giây sau, một phân thân giống hệt Tô Mộ xuất hiện ở trong quán trọ.

“Biến thân!”

Ngay sau đó, Tô Mộ biến thành dáng vẻ của Hiên Viên.

Hắn đeo trên lưng một cây cung rác tùy tiện mua của cửa hàng thợ rèn ở trấn Bạch Vụ, mũi tên trong ống tên cũng là loại kém chất lượng nhất.

Nhưng dưới sự gia trì của thuộc tính cao, công kích tầm xa của hắn lại không thấp.

Truyền một phần ý thức lên người phân thân, Tô Mộ điều khiển phân thân, tiến lại gần bản thân.

-1!

Chỉ có một chút sát thương tính bất buộc.

Đồng thời cũng khiến phân thân ở trước mặt mình trở thành trạng thái tên đỏ có thể tấn công.

“Màn kịch hay có thể bắt đầu rồi!”

...

Ngoài cửa quán trọ.

Dựa theo yêu cầu của Tô Mộ, đám người Hứa Thế Kiệt mai phục ở hai bên cửa.

“Sao tên đó còn chưa ra vậy?”

“Không phải Hiên Viên đang trên đà chúng ta đẩy chứ?”

Đợi một hồi lâu, trong quán trọ không có chút động tĩnh nào, có người không khỏi lẩm bẩm.

“Người bán đứng ta?”

“Tô Mộ, cái gì gọi là ta bán đứng người, phần thưởng hấp dẫn này, đổi lại là người thì e rằng người cũng sẽ ra tay với ta!”

“Tên bỉ ổi này!”

Đúng lúc này, có hai giọng nói vang lên trong quán trọ.

Mọi người còn chưa phản ứng kịp, một bóng dáng rơi thẳng xuống đất.

“Là tên pháp sư từng gặp trước đây!”

“Đúng vậy, chính là hắn, quả nhiên hắn chính là Tô Mộ!”

“Tốt quá, chúng ta có thể báo thù rồi!”

Vừa nhìn thấy bóng dáng kia, rất nhiều người đã nhận ra.

Toi công mất một cái mạng ở Tân Thu thôn, khiến bọn họ nhớ sâu sắc về Tô Mộ như vậy!

Đặc biệt là Hứa Thế Kiệt.

Lúc này đã nghiêng rằng nghiêng lợi.

“Đừng để hắn chạy thoát, giết chết hắn!”

Một tiếng hô to vang lên, Hứa Thế Kiệt ra tay đầu tiên.

Thân là một pháp sư, hắn trực tiếp sử dụng kỹ năng tức thì lợi hại nhất.

Một giây sau, kỹ năng của hắn đánh lên người Tô Mộ, con số sát thương xuất hiện ở phía trên lại khiến hắn ngây ra.

“Hai con số?”

Hắn vô thức hô lên, trên mặt chỉ còn lại vẻ “Không thể tin nổi.”

Thân là một pháp sư nhất giai, kỹ năng của hắn đã đạt đến cấp B, lại là người mặc trang bị tốt.

Nhưng một đòn mạnh nhất này của hắn, lại chỉ có thể đánh một

phát hai con số?

Đúng lúc Hứa Thế Kiệt còn đang sửng sốt, những người khác cũng lần lượt phát động tấn công.

Tốc độ di chuyển của “Tô Mộ” quá nhanh nên không làm gì được, rất nhiều công kích rơi vào khoảng không.

“Mẹ nó, một kỹ năng cấp C, đánh được 6 điểm máu của tên này?”

“Ảo quá đi mất? Đạn Bay Ma Pháp của ta mới đánh được 3 điểm máu?”

“Đm, phòng ngự ma pháp của tên này cao bao nhiêu vậy?”

Đương nhiên, phần lớn đều là kỹ năng hệ ma pháp.

Hết cách rồi, cho dù không có trang bị, giá trị tinh thần cơ sở của phân thân vẫn quá cao, lại cộng thêm 50% khả năng miễn dịch ma pháp, sao đám người này có thể tạo sát thương được.

Chương 159: Truy sát “Tô Mộ”. (2)

“Con mẹ nó, ta vừa mới đánh được ba mươi điểm máu của hắn, phòng ngự vật lý của tên này cũng cao như vậy sao?”

“Quá khó tin rồi, kỹ năng mạnh nhất của ta, chỉ có hơn năm mươi điểm sát thương.”

“Thanh máu của hắn khá nhiều, không phải nói pháp sư đều dễ đánh bại sao?”

Rất nhanh, có rất nhiều cung tiễn thủ công kích trúng mục tiêu, người nào cũng không khỏi gầm lên.

Tô Mộ này nào phải là pháp sư, đây rõ ràng là pháp gia!

Đặc biệt là tốc độ chạy trốn kia, một đám thích khách cũng tự thẹn không bằng.

“Đuổi theo, đừng để hắn chạy!”

Trên sân, một tiếng hô lớn vang lên.

Những người khác không hề nghĩ ngợi, đuổi theo “Tô Mộ”.

“Ha ha!”

Người phát ra tiếng hô này, không nhanh không chậm đuổi theo sau đám người, vẻ mặt tươi cười.

Người này chính là Hiên Viên.

Góc nhìn của phân thân cùng chung với bản thể.

Tô Mộ chú ý đến lượng máu của phân thân, không chế phương hướng chạy trốn của hắn vừa hay là phương hướng của đội trưởng đội vệ binh kia.

Sở dĩ chạy đến đó, chính là để đánh một đòn trí mạng vào “Tô Mộ” kia ngay trước mặt đội trưởng đội vệ binh.

“Ta cũng chuẩn bị xong rồi!”

Cầm trường cung trong tay, Tô Mộ cài một mũi tên lên phía trên.

Đây chính là điểm khá phiền toái đối với cung tiễn thủ, chẳng những cần trang bị trường cung, còn phải đeo ống đựng tên.

Phần lớn các bước phía sau, Tô Mộ đã chuẩn bị ra tay xong.

Bây giờ kỹ năng cung tiễn thủ mà bản thân hắn nắm giữ đều là cấp S.

Chỉ cần hắn ra tay, phân thân nhất định sẽ bị giết chết trong nháy mắt!

“Tô Mộ này sao chỉ biết chạy trốn, không biết phản kích à?”

“Đổi lại là người bị một trăm người đuổi theo, người dám phản kích không?”

“Nói cũng đúng!”

Mắt thấy “Tô Mộ” đang liều mạng chạy trốn, tuy rằng mọi người

đều thấy kỳ quái, nhưng cũng không hoài nghi.

Mặc dù sát thương của bọn họ với Tô Mộ cũng không tính là cao, nhưng một trăm người, mỗi người đánh một chút sát thương, vậy cũng không chịu nổi!

Đổi lại là họ, chạy trốn cũng là lựa chọn tốt nhất.

“Lượng máu của hần còn lại không nhiều lắm!”

“Mau giết chết hần, ai giết được, người đó sẽ có thể lấy phần thưởng!”

Trong quá trình chạy trốn này, “Tô Mộ” liên tục bị rất nhiều kỹ năng đánh trúng.

Một đám người mở cổ họng hô to, một đám thì mặt đỏ tía hồng, ai cũng muốn đoạt lấy một đòn cuối cùng này.

Đó là kỹ năng cấp A đấy nha!

Tuy nói những người này đều do Hứa Thế Kiệt bồi dưỡng, nhưng không ít người đều có tính toán riêng trong lòng.

“Sau khi tên kia cạn máu, đừng ai ra tay, để cho ta!”

Hứa Thế Kiệt cũng hô to lên, âm thanh vang dội, không thể nghĩ ngờ.

Mọi người cũng không phát hiện, phương hướng mà “Tô Mộ” chạy trốn, chính là hướng lúc trước bọn họ đến.

Và ở điểm cuối hướng này, có một đội vệ binh đang chờ đợi!

“Đội trưởng, chính là tên đó!”

Đội vệ binh kia rõ ràng cũng đang chú ý tới tình hình bên này.

Hơn một trăm người đuổi theo một người, lại còn vào ban đêm, có thể không kinh động đến người khác sao?

“Lui về phía sau, đừng để hần chạy thoát!”

Đội trưởng đội vệ binh vội vàng hạ lệnh, không tiến lên công kích Tô Mộ, ngược lại phân phó thuộc hạ kéo vòng vây xung quanh.

Hắn biết Tô Mộ có kỹ năng dịch chuyển, nếu vòng vây quá chặt, rất có thể sẽ khiến tên này lại trốn thoát.

Nhưng không đợi thuộc hạ của hắn kịp hành động, một mũi tên bỗng xẹt qua bầu trời đêm.

“A a a!”

Tiếng mũi tên nhẹ nhàng vút, dưới màn đêm bao phủ, cũng không hề gây chú ý đến vậy.

Nhưng uy lực của mũi tên này lại vượt quá mức bình thường!

Ngay thời khắc mũi tên đánh trúng Tô Mộ, một chỉ số sát thương bốn chữ số lập tức xuất hiện.

Một giây sau, một chùm sáng trắng lóe lên ngay sau đó.

Một cảnh này làm cho tất cả mọi người ở đó đều ngơ ngác.

Đặc biệt là đội trưởng đội vệ binh kia, hắn mở to hai mắt, giống như không thể tin được Tô Mộ lại bị giải quyết như vậy.

“Thành công rồi!”

Trong đám đông người, có một người lộ biểu cảm cực kỳ bình tĩnh.

Hiên Viên nhìn lời nhắc nhở hoàn thành nhiệm vụ trên trước mặt, khóe miệng nở ra nụ cười nhàn nhạt.

Dưới tình huống mọi người trợn đều đang trợn mắt há hốc mồm, hắn đi về phía đội trưởng đội vệ binh.

“Tên này đã bị ta giết, phần thưởng có thể đưa cho ta không?”

Đội trưởng đội vệ binh vẫn còn hơi ngơ ngác, đã phản ứng lại rất nhanh, lấy ra một quyển sách kỹ năng.

“Người đã thu được kỹ năng: Thị Huyết Cuồng Bạo!”

“Thị Huyết Cuồng Bạo (cấp A) sau khi sử dụng tiến vào trạng thái cuồng bạo, kéo dài 20 giây, công kích cận chiến cơ sở/ tầm xa tăng 50%, tốc độ công kích, tốc độ di chuyển tăng 30%, sát thương tăng 30%, cooldown 5 phút!”

“Kỹ năng này cũng ra gì đó nha!”

Sau khi nhìn thấy quyển sách kỹ năng này, hai mắt Tô Mộ sáng lên.

Kỹ năng này chắc chắn được coi là một kỹ năng cấp bậc đại chiêu.

Tuy nói sau khi mở ra, sát thương sẽ được tăng lên, nhưng sát thương đầu ra tăng lên cũng không phải chỉ có chút chút!

Điều duy nhất không hoàn mỹ chính là, kỹ năng này không gia tăng công kích ma pháp.

Nếu như pháp sư có kỹ năng bộc phát tương tự, như vậy sự gia tăng với mình có thể lớn hơn.

“Anh bạn, người như vậy là không được rồi!”

Ngay khi Tô Mộ chuẩn bị học tập kỹ năng này, Hứa Thế Kiệt đi tới.

Hắn đã phản ứng từ lúc Hiên Viên ra tay giết “Tô Mộ”, biểu cảm trên mặt rất không vui.

Nghĩ tới cuốn sách kỹ năng cấp A được trao tay, niềm vui giết chết Tô Mộ cũng nhanh chóng bị đè xuống.

“Làm sao? Lúc trước không phải chúng ta đã nói rõ rồi sao, phần thưởng thuộc về ta sao?” Tô Mộ nhìn Hứa Thế Kiệt, cười khinh thường.

Sở dĩ hắn “hợp tác” với đám người này chẳng qua là muốn cho vở kịch này càng thêm chân thực một chút mà thôi.

“Ta chỉ nói, phần thưởng chính thuộc về người, chứ không nói tất cả đều là của người!” Giọng nói của Hứa Thế Kiệt mang theo ý lạnh: “Quyển sách kỹ năng trên tay người, nhất định phải mang ra bán đấu giá, sau đó chia đồng vàng bán được, người sáu, bọn ta

bốn!”

Hắn gắt gao nhìn chăm chăm Tô Mộ, thái độ kiên quyết.

Chương 160: Đợi đó cho ta.

“Nếu ta không muốn thì sao?” Tô Mộ cũng nhìn chăm chăm vào Hứa Thế Kiệt, hoàn toàn không có ý thỏa hiệp.

“Vậy thì đừng trách chúng ta nhiều người như vậy mà không khách khí!” Hứa Thế Kiệt giận dữ cười ngược lại.

Vừa rồi sau khi thành công giết chết “Tô Mộ”, hắn đối với thứ gọi là cao thủ “bảng xếp hạng” dĩ nhiên cũng trở nên khinh thường.

Tô Mộ xếp hạng thứ nhất còn bị bọn họ đuổi theo đánh, cuối cùng cũng khó thoát khỏi cái chết, chứ đừng nói là Hiên Viên xếp thứ hai này.

“Các người muốn thế nào?”

Đối mặt với lời nói tràn ngập sự uy hiếp này, biểu tình trên mặt Tô Mộ vẫn khinh thường như trước.

Mặc dù mình bây giờ là cung tiền thủ “Hiên Viên”, nhưng cũng không phải là kẻ mà đám người Hứa Thế Kiệt có thể khiêu khích.

“Nơi này không phải Tân Thủ thôn, nếu người không đồng ý, Tô Mộ kia chính là kết quả của người!” Hứa Thế Kiệt lộ ra nụ cười lạnh lẽo u ám.

Khi hắn nói ra những lời này, thuộc hạ phía sau hắn ai nấy cũng đều nhìn về phía Tô Mộ.

Ngoại trừ ánh mắt hung thần ác sát, còn không ít người đang khoa tay múa chân.

“Tốt nhất nên nghe lời Hứa thiếu của bọn ta!”

“Cậu trai trẻ, không nghe lời của Hứa thiếu, sẽ chịu thiệt thòi ngay trước mắt nha!”

“Kết cục của Tô Mộ người cũng thấy, lẽ nào người còn lợi hại hơn hẳn sao?”

Vài giọng nói liên tục vang lên.

Một trăm người của Hứa Thế Kiệt, nhìn qua quả thật có loại khí thế này.

“Học tập kỹ năng!”

Tô Mộ bĩu môi, hoàn toàn không để hơn một trăm người này vào mắt, trực tiếp ở trước mặt mọi người học tập kỹ năng.

“Mẹ kiếp, tên này người đang muốn chết sao?”

“Người dám trực tiếp học? Một cung tiễn thủ như người mà cũng học được? “

Nghe được tiếng Tô Mộ cố ý hô to, không ít người không ngừng chửi bới.

Sắc mặt Hứa Thế Kiệt càng trở nên tím xanh, tay siết chặt năm đấm. Hắn hận không thể lập tức ra tay.

Những nơi đây vẫn là trong trấn Bạch Vụ, không cho phép người chơi ẩu đả với nhau, hơn nữa NPC vẫn đang đứng nhìn bên cạnh.

Nếu hắn thật sự ra tay với Tô Mộ, NPC chắc chắn sẽ không khoan nhượng dừng yên.

“Thành công thăng cấp Thị Huyết Cuồng Bạo thành Thị Huyết Cuồng Bạo (cấp SSS)!”

Tô Mộ không để ý tới đám người Hứa Thế Kiệt, yên lặng thăng kỹ năng vừa tới tay lên cấp max.

“Thị Huyết Cuồng Bạo (Cấp SSS): sau khi sử dụng tiến vào trạng thái cuồng bạo, kéo dài 30 giây, công kích cận chiến cơ sở/ tầm xa tăng 300%, tốc độ công kích, tốc độ di chuyển tăng 150%, sát thương được tăng 100%, thời gian cooldown 5 phút!”

Sau khi max cấp, hiệu quả của kỹ năng này được tăng lên rất

nhiều!

Mặc dù chỉ có thể tăng công kích cận chiến cơ bản và công kích tầm xa, nhưng đối với bản thân hắn, hiệu quả của kỹ năng này có thể nói là hoàn mỹ.

Dù sao hắn cũng là một pháp sư toàn chức !

“Anh bạn, người đang đùa với lửa đó!”

Trên sân, giọng nói âm u của Hứa Thế Kiệt lại vang lên.

Hắn không thể động thủ, vậy thì chỉ có thể buông lời tàn nhẫn.

“Anh bạn?” Tô Mộ nghe vậy, tỏ ý khinh thường: “Ai là bạn của người?”

Biểu cảm Hứa Thế Kiệt càng lúc càng âm trầm, hắn cắn răng nói: “Cũng đúng, ngay cả bạn bè mà người cũng có thể bán đứng, quả thật rất độc ác, nhưng cũng đừng quên rằng, người chỉ có một mình. “

“Hôm nay, hoặc là người bồi thường cho ta mười ngàn đồng vàng, hoặc cứ đợi đó cho ta!

“Ha ha!”

Đối mặt với sự uy hiếp của Hứa Thế Kiệt, trong mắt Tô Mộ chỉ có hai chữ.

Đồ ngu!

“Rất tốt, món nợ này ta nhớ kỹ rồi!”

Nhưng ngoài dự liệu chính là, Hứa Thế Kiệt chỉ buông xuống một câu ác độc, cứ như vậy mà dẫn theo đám thuộc hạ quay đầu rời đi.

“Hừ!”

Tô Mộ nhìn bóng lưng đám người kia, khinh thường bĩu môi.

Đám ô hợp này cho dù có nhiều gấp đôi, cũng không chịu nổi một Băng Sương Phong Bạo của hắn.

“Còn có thể nhận thêm nhiệm vụ nữa không?” Quay đầu nhìn về phía đội trưởng đội vệ binh, Tô Mộ mở miệng nói.

Một kỹ năng cấp A, không thể thỏa mãn hẳn!

“Hai mươi bốn giờ sau, người có thể lại đến chỗ ta nhận nhiệm vụ!”

Câu trả lời của đội trưởng đội vệ binh khiến Tô Mộ hơi sững sờ.

Hắn không nói thêm gì, đi về hướng ra ngoài trấn Bạch Vụ.

Hai mươi bốn giờ là thời gian chính xác để một người chơi chết và trở lại trò chơi.

Từ biểu cảm của những NPC này cho thấy, dường như bọn họ biết đến điểm này.

“Quy tắc của thế giới này, có rất nhiều điều giống như trò chơi, nhưng lại có một số không phù hợp với trò chơi.”

Đi ra bên ngoài trấn Bạch Vụ, Tô Mộ cau mày.

Sau khi trải qua cảnh bị NPC hãm hại lần này, khiến cho hắn có một nhận thức hoàn toàn mới về thế giới này.

Tất cả đều không thể đối xử bình thường được nữa!

“Bây giờ ta ở lại trấn Bạch Vụ? Hay là đi tới thành Tiểu Nguyệt?”

Tạm thời vứt bỏ những suy nghĩ khác trong đầu, Tô Mộ bắt đầu suy nghĩ kế hoạch tiếp theo.

Cho dù là dưới tình huống có vật cưỡi, thì việc đi lại Bạch Vụ trấn và thành Tiểu Nguyệt cũng tiêu tốn không ít thời gian.

Hai mươi bốn giờ qua rồi lại là hoàn toàn không đủ!

Nếu hắn muốn tiếp tục cạo lông cừu của đội trưởng đội vệ binh, thì nhất định phải ở lại trấn Bạch Vụ.

“Dùng hai mươi bốn giờ hoàn thành một nhiệm vụ, thật sự là tốn hơi nhiều thời gian!”

“Xem ra phải sớm xuống tay với đội trưởng đội vệ binh kia rồi!”

Sau khi cân nhắc ưu và nhược điểm, Tô Mộ đã có quyết định.

Ngày mai lại nhận thưởng thêm lần nữa, sau đó sẽ xuống tay với đội trưởng đội vệ binh!

Tin rằng đối với “Hiên Viên” đã hai lần hoàn thành nhiệm vụ, hẳn là hẳn sẽ không có phòng bị gì.

“Phù! Trò chơi tiến hành đến bây giờ, thực sự có hơi mệt mỏi! “

Dùng sức thở ra một ngụm khí dài, Tô Mộ rời khỏi trò chơi.

...

Trấn Bạch Vụ

“Hứa thiếu, chúng ta cứ trơ mắt nhìn tên kia lấy đi phần thưởng như vậy sao?”

“Đúng vậy, hẳn chỉ có một mình, mà chúng ta có hơn trăm người, còn phải sợ hẳn sao?”

“Ta thấy hình như tên kia đã đi ra ngoài trấn, hay là bây giờ chúng ta đi xử lý hẳn?”

Một đám người vây quanh Hứa Thế Kiệt, không ngừng thảo luận.

Sắc mặt Hứa Thế Kiệt tím xanh, ánh mắt không ngừng lóe sáng.

Chương 161: Very good.

“Vừa rồi các người cũng thấy được, chỉ một mũi tên của tên kia đã giết chết Tô Mộ, ban nãy hẳn còn lấy được một kỹ năng cấp A, cho dù chúng ta giết được hẳn, cũng sẽ bị kéo theo không ít đệm lưng.” Một lúc lâu sau, hẳn bình tĩnh mở miệng.

“Muốn đối phó với hẳn, thì phải tìm được cơ hội thích hợp!”

Đám thuộc hạ nghe vậy, tất cả đều gật đầu đồng ý.

Một mũi tên của Hiên Viên giết chết Tô Mộ, thật sự là quá chấn động!

Phải biết rằng phòng ngự của Tô Mộ cũng không thấp, một mũi tên của Hiên Viên này có thể đánh ra sát thương bốn con số, hoàn toàn có thể xử chết bất kỳ một ai trong bọn họ.

Mà đây cũng là bản khoản lớn nhất của Hứa Thế Kiệt.

Nếu hai bên khai chiến, hẳn chắc chắn sẽ trở thành mục tiêu đầu tiên của Hiên Viên!

“Sáng sớm ngày mai, tất cả mọi người đều phải dậy sớm một chút để luyện cấp, đến khi chàng vạng mới được logout nghỉ ngơi.”

Hứa Thế Kiệt đưa ra mệnh lệnh với đám người.

Hắn đã có một kế hoạch trong lòng.

Hiên Viên giết chết Tô Mộ, với thân phận của Tô Pháp Thần kia, hẳn có thể nuốt xuống cục tức này sao?

Hôm nay sở dĩ Tô Pháp Thần lựa chọn chạy trốn, đơn giản là bởi vì hơn một trăm người bọn họ đang liên thủ với Hiên Viên.

Nhưng nếu bọn họ không liên thủ với Hiên Viên, Tô Pháp thần sẽ thua Hiên Viên sao?

Có một câu nói rất hay: Trai cò đánh nhau, ngư ông đắc lợi!

Kế hoạch của Hứa Thế Kiệt rất đơn giản.

Chờ cho Tô Mộ giết chết Hiên Viên, bọn họ lại ra tay giết chết Tô Mộ.

Một công đôi việc!

“Tối ngày mai, tất cả thích khách online trước, ẩn núp bốn phía xung quanh trấn cho ta, yên lặng quan sát động tĩnh!”

“Những người khác tạm thời khoan hãy online, chờ thông báo của ta.”

...

Thành Tiểu Nguyệt, trong phủ thành chủ.

Một người đang ngồi chải chuốt trước gương.

Mái tóc dài thướt tha vô cùng mềm mại.

Đột nhiên, một bóng đen xuất hiện trong gương.

“Chiêu mượn đao giết người này của người, thật sự rất tuyệt vời!”
Một giọng nói vang lên trong gương.

“Có đôi khi, muốn đối phó một người, không nhất định phải tự ra tay.” Người đó chợt cười lên.

“Nhưng mà người đừng quên rằng, không có sự can thiệp chủ nhân, mưu kế của người sẽ không thể thành công được!”

Giọng nói trong gương trầm xuống.

“Quy tắc của thế giới này còn chưa hoàn toàn giải phóng, chủ nhân đã phải trả cái giá không nhỏ. Nếu như kế hoạch tiếp theo không đủ thuận lợi, vậy thì phiên người tự động thủ rồi!”

Nghe nói như vậy, ánh mắt của người đó trở nên lạnh lẽo.

“Ta chỉ đồng ý giúp các người đối phó hắn, chứ không đồng ý sẽ ra tay với hắn!”

Trong phòng, không khí dường như rơi vào ngưng đọng, yên tĩnh đến đáng sợ.

“Két! Két! Két! “

Đột nhiên, một tràng cười vang vọng khắp trong phòng.

“Người không có sự lựa chọn!”

“Người là đồ ma vật dơ bẩn!”

Lời của bóng đen, lập tức làm cho người kia chấn kinh cả người.

“Bốp!”

Giây tiếp theo, tấm gương đã bị đập vỡ tan tành!

...

Thế giới hiện thực.

Mặt trời chiếu sáng rực rỡ vào một tòa nhà.

Sự chênh lệch thời gian này có đôi khi là tuyệt vời như vậy.

Một số người đã nằm trên dài giường ngủ thẳng giấc, trong khi những người khác vẫn đang bận rộn tăng ca.

“Giai đoạn đầu tiên của kế hoạch đã hoàn thành, mục tiêu thanh lý thành công: ba mươi bảy người!”

Một người đàn ông cầm bản báo cáo trong tay, đang báo cáo với cấp trên của mình.

“Ta biết rồi!”

Người ngồi trên ghế khẽ gật đầu, nhưng biểu tình trên mặt lại không hài lòng.

Số người này còn kém xa con số đã định trước của hắn.

“Dựa theo tiến độ này, muốn thanh trừ tất cả mục tiêu trong danh sách, ít nhất phải cần năm năm!” Cấp dưới tiếp tục mở miệng, muốn nói rồi lại thôi.

Người đàn ông trên ghế không phát ra âm thanh nào.

“Thay đổi kế hoạch, trực tiếp bắt tay vào thành phố loại một, mục tiêu đổi thành những người có tài sản trên trăm triệu, người được chọn phải tương đối phù hợp với điều kiện!”

“Tất nhiên, ngoại trừ những người cùng tên, cũng có thể đặt mục tiêu trên người những phú hào ẩn hình kia!”

Một lúc lâu sau, người ngồi trên ghế đứng dậy, hắn tăng âm lượng.

“Nhưng như vậy thì quá nguy hiểm!” Cấp dưới nghe vậy bèn trả lời.

Người đó hít sâu một hơi, xoa xoa mắt, sau đó thở dài: “Nếu thật sự không được, vậy thì chỉ có thể từ bỏ kế hoạch này thôi! “

Cấp dưới thấy thế, lại đưa ra một báo cáo khác: “Nhưng chưa chắc chuyện đã không có chuyển biến!”

Sau đó, cấp dưới đưa báo cáo cho người đó.

Nội dung trên báo cáo đó chính là “Tô Pháp Thần” phát động thông cáo, trở thành kẻ thù chung của công chúng.

Ngay sau đó, một tiếng gào hừng phấn vang vọng khắp tòa nhà.

“Very good!”

Sáng sớm, khi ánh mặt trời xuyên qua cửa sổ chiếu lên trên mặt Tô Mộ, hắn chậm rãi tỉnh lại.

Sau khi thuộc tính trong game được tăng lên quá lớn, thể chất của hắn trong hiện thực cũng trở nên mạnh mẽ.

Đặc biệt là phương diện tinh thần lực.

Ngủ mấy tiếng đã có thể cảm thấy toàn thân tinh lực dư thừa.

“Vào game?”

“Nhưng ta chẳng có việc gì làm ở trấn Bạch Vực cả!”

Rời giường sửa soạn một chút, Tô Mộ ngồi trên ghế sofa, lần đầu tiên không đăng nhập vào game.

Với cấp bậc của quái vật ở ngoài trấn Bạch Vực, đánh chúng không hề có ý nghĩa gì nữa.

“Buổi tối lại tính!”

Cầm lấy điện thoại di động, Tô Mộ bắt đầu lướt tin hot.

Không ít tiêu đề trang đầu có liên quan đến mình hiện ra.

Gì mà “Tô Pháp Thần đang tiến hành nhiệm vụ lớn cấp Sử Thi, có lẽ sau khi hoàn thành sẽ lại tạo ra thông cáo cấp thế giới!”

“Vì một chút ban thưởng, chúng ta thật sự ra tay với Pháp thần tương lai sao? Kính thưa các người chơi ở trấn Bạch vụ!”

“Tô Pháp Thần rốt cuộc là ai? Vì sao lại có thể đi trước tất cả các người chơi? Có phải hắn nắm giữ bí mật gì không?”

Phần lớn đều là bài suy luận, hoàn toàn không có chứng cứ rõ ràng gì, toàn đoán bừa.

Tô Mộ nhìn xem xong, không nhin được lắc đầu.

Hắn tiếp tục lướt web, đột nhiên phát hiện được một bài post không giống.

“Trùng họ trùng tên với Tô Pháp Thần, không chịu đựng được chữ rửa, lựa chọn coi thường mạng sống của mình!”

Nội dung của bài post này không nhiều, chỉ đang nói về một người tên là Tô Mộ, bởi vì cùng tên họ với Tô Pháp thần, không chịu được áp lực của dư luận nên luẩn quẩn trong lòng.

Chương 162: Ra cửa.

Trong bài post còn đăng kèm một tấm hình.

Nội dung bức hình là một người đang viết di thư trong một căn phòng.

Điều khiến Tô Mộ nhận thấy không đúng chính là bức hình này!

Có được sức quan sát sâu sắc, cho dù chỉ một bức hình cũng khiến cho hắn nhìn thấu dấu vết để lại.

“Kiểu chữ trong di thư của người này không đúng, ăn mặc cũng rất sạch sẽ, kể cả sắp xếp các thứ nhỏ nhặt trong phòng, tuyệt đối không giống một người sẽ coi thường mạng sống của mình!”

“Chuyện này không đúng!”

Tô Mộ giống như một thần thám phá án trong nháy mắt.

Hắn lại nhìn xem bài post, địa điểm ở thành phố HF.

Thành phố này không gần chỗ mình, đi tàu cao tốc gần chừng hai tiếng rưỡi.

“Có cần nhanh chân đến xem không?”

Trực giác nói cho Tô Mộ rằng sau lưng chuyện này có vấn đề, cũng khiến cho hắn nảy sinh ra ý tưởng tìm tòi đến cùng.

“Ta cũng đã lâu không đi xa nhà rồi!”

Trước mắt không có chuyện gì, cho dù mình đến thành phố HF vẫn có thể đăng nhập vào game ở đó, không bị chậm trễ.

“Nhưng nếu định ra ngoài, vẫn nên cẩn thận là hơn.”

Đương nhiên, Tô Mộ không định đặt xe đến thành phố HF.

Hắn tìm một cái áo màu đen, một cái quần màu đen từ trong tủ quần áo, hắn mang một cái khẩu trang màu đen.

“Mất Ưng!”

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

Mở ra hai kỹ năng, Tô Mộ thu tất cả xung quanh vào trong mắt.

“Chớp Nhoáng!”

Một giây sau hắn đã xuất hiện ở chỗ cách một kilomet.

Thành phố loại ba bình thường, không có nhiều camera giám sát trên đường.

Có được Góc Nhìn Ma Pháp, Tô Mộ thoải mái tránh được những camera giám sát này, đi đến chỗ ga tàu cao tốc.

Mặc dù hiện giờ game Thần Đồ thịnh hành, nhưng trong ga tàu cao tốc vẫn không hề thiếu khách.

Tô Mộ không mua vé, trực tiếp thuận di vào trong toilet của một con tàu.

Hắn chọn lựa toa tàu không có khách.

Nếu là trước kia sẽ không có toa tàu không có khách, nhưng hiện giờ lại thành hiện tượng bình thường.

Theo tàu lao nhanh, đã đến sân ga thành phố HF.

Dưới khẩu trang, khuôn mặt Tô Mộ mang nụ cười nhàn nhạt.

Mình chính là một người không tồn tại ở thành phố này.

Một người không tồn tại thì không thể điều tra ra được!

Sau khi tránh đủ loại thăm dò và nhóm người, hắn đi đến địa chỉ trên bài post kia.

Bởi vì xảy ra chuyện nên nơi này biến thành thật xúi quẩy, mọi người đều chỉ sợ tránh không kịp.

Tô Mộ sử dụng Chớp Nhoáng, trực tiếp vào trong phòng.

“Quả nhiên có vấn đề!”

Dưới Góc Nhìn Ma Pháp, tất cả trong phòng đều không thể che giấu.

Tô Mộ phát hiện dấu vết người thứ hai lưu lại đây!

Mặc dù tên kia làm không chút kẽ hở, nhưng lại không trốn được ma pháp!

“Đặc biệt chọn người tên là Tô Mộ để ra tay sao?”

“Vậy ta không nhìn được nữa rồi!”

Tô Mộ nhanh chóng suy nghĩ cẩn thận động cơ của đối phương.

Đây là hành động định nhắm vào mình!

“Là hành vi cá nhân hay là một tổ chức đây?”

Hắn sờ cằm, ánh mắt lạnh như băng.

...

Khách sạn lớn Hào Vân ở thành phố HF.

Đây là một khách sạn xa hoa, giá phòng một đêm hơn hai ngàn.

Douglas đứng bên cạnh cửa sổ, nhìn xuyên qua kính viễn vọng về phía một căn phòng trong tòa nhà đối diện.

“Ta đang theo dõi mục tiêu tiếp theo!”

Hắn đeo một tai nghe bluetooth, đang ở trạng thái kết nối.

“Tạm thời hủy bỏ nhiệm vụ, người thông báo cho người trong toàn bộ thành phố HF rút về địa điểm an toàn, chờ đợi mệnh lệnh tiếp theo.”

Lời nói bên kia tai nghe khiến Douglas ngây ngẩn cả người.

“Sao lại đột nhiên hủy bỏ?” Hắn kinh ngạc hỏi.

“Đây là mệnh lệnh, người không cần phải hỏi. Thời gian tiếp theo, các người chơi game ở bên đó, ta sẽ gửi một phần trang bị và đồng vàng qua bưu điện cho các người.”

“Nhớ rõ, nhìn kỹ tên này, đừng để xảy ra sự cố gì!”

Tiếng nói bên kia tai nghe mang giọng điệu mệnh lệnh.

“Được, người định đoạt!”

Douglas nhún vai, đáp lại.

Cúp điện thoại, hắn thu kính viễn vọng bên cửa sổ vào, đồng thời gọi một cú điện thoại khác.

“Hủy bỏ tất cả nhiệm vụ, nói cho những người khác, chúng ta tụ họp ở chỗ cũ!”

Gọi xong cú điện thoại này, Douglas bắt đầu tiến hành dọn dẹp phòng quán trọ.

Hắn rất chuyên nghiệp, không để lại chút dấu vết nào, ít nhất nếu dùng mắt thường thì không nhìn thấy được.

“Tô Mộ? Ta vẫn rất thích tiếng kêu thảm thiết này!”

Trước khi rời đi, hắn còn cố tình liếc về phía căn phòng trước đó mình đã quan sát, khẽ liếm môi.

Nét mặt kia có vẻ bệnh hoạn.

“Rầm!”

Sửa soạn xong, cánh cửa phòng bị đóng mạnh lại, Douglas mang đồ đạc rời khỏi quán trọ.

Nhưng có một chuyện hắn không biết.

Có một đôi mắt vô hình đã thu hết tất cả hành vi cử chỉ của hắn vào.

Bao gồm cả vẻ thù địch đối với Tô Mộ của hắn!

“Xem ra tên này cũng không phải hạng tốt lành gì!”

Trên mái nhà ngoài khách sạn một kilomet, Tô Mộ nhìn Douglas đang hành động, ánh mắt lạnh thấu xương.

So với những người khác dưới Góc Nhìn Ma Pháp, tên này mang màu đỏ trên người.

Màu đỏ có nghĩa là kẻ địch!

Đối với kẻ địch, Tô Mộ chưa bao giờ nường tay.

Mình hiện giờ có rất nhiều phương pháp để cho tên này bốc hơi khỏi nhân gian.

Nhưng nhìn thấy bước chân rời đi vội vã của đối phương Tô Mộ lại không gấp gáp ra tay.

“Đi theo hắn, có lẽ sẽ có được thu hoạch ngoài ý muốn!”

...

“Hả?”

Douglas đang nghênh ngang đi trên đường, không hề cố tình che giấu bản thân.

Trên đường có một vài người đang đi qua đi lại, sau khi nhìn thấy hắn đều khó tránh khỏi liếc nhìn vài lần.

Dù sao Douglas có vẻ rất cao lớn, tóc vàng mắt xanh, tuần tú vô cùng.

Douglas thậm chí còn cười huýt sáo với một vài cô em.

Hành động hơi phô trương của hắn thật sự hơi không phù hợp với thân phận của hắn.

Nhưng đây xem như là một loại che giấu.

“Có người đang nhìn ta? Là ảo giác của ta sao?”

Ngay sau đó, Douglas cau mày lại, nhìn xung quanh.

Trực giác của hắn thật sâu sắc, nhưng sau khi quan sát người xung quanh một phen lại không phát hiện ra có gì lạ.

“Haizz! Già rồi, không bằng trước nữa!” Douglas khẽ cười một tiếng, rừ rừ nói.

Hắn vào ga tàu điện ngầm, giống như một vị khách.

Thành phố HF không nhỏ, sau khi đi qua hơn mười ga, Douglas rời khỏi tàu điện ngầm.

Chỗ tụ họp ở trong một căn biệt thự ở vùng ngoại thành.

Chương 163: Ra tay

Douglas là người đầu tiên đến.

Hắn quen cửa quen ngõ lấy chìa khóa ở trong một chậu hoa bên ngoài biệt thự.

Đi vào trong biệt thự, Douglas đặt vali trong tay sang bên, đi đến chỗ tủ lạnh.

Mở tủ lạnh ra, tất cả bên trong đều là bia.

“Cuối cùng đã có thể thoải mái uống một phen!”

Hủy bỏ nhiệm vụ khiến thần kinh căng thẳng của hắn hoàn toàn thả lỏng, thoải mái uống.

Lại qua thêm một thời gian, có một người khác đến biệt thự.

Người này không giống với Douglas, hắn không phải là một người nước ngoài.

“Người thật sự rảnh rồi nhàn nhã đấy!”

Nhìn thấy Douglas đang uống thoải mái trong phòng, người này liếc xéo.

“Ngô, nhiệm vụ đã hủy bỏ, lúc này không thả lỏng thì còn chờ đến khi nào nữa?” Douglas cầm một lon bia ném về phía người vừa mới tới.

Người này đón lấy lon bia, mở ra sau đó bắt đầu uống ừng ực.

“Tô Mộ đáng chết này, nên biến mất từ sớm, lãng phí thời gian luyện cấp của ông đây!” Uống hết một lon bia, hắn bóp vỡ lon thành cục, giọng điệu hung ác.

“Đừng nóng giận, tiếp theo chúng ta đã có thời gian luyện cấp, trang bị và đồng vàng sẽ được bọn họ cung cấp cho chúng ta!” Douglas cười khế, lại cầm một lon bia ném cho Ngô.

“Hừ!” Ngô không nói gì, cười lạnh một tiếng.

Hắn cầm lon bia kia, đi đến sofa đặt móng ngồi xuống bên cạnh Douglas.

“Tô Mộ kia chỉ lợi hại trong game thôi, nếu thật sự ở trước mặt ta, ta có thể xử lý được hắn bằng một tay!”

Giọng nói của Ngô lộ ra sát ý nồng đậm.

“Ha ha!” Douglas nghe vậy, nở nụ cười lớn, đồng thời đã giơ bia trong tay lên: “Nào, uống nhiều chút!”

Hai người bắt đầu uống.

Thời gian lại trôi qua hồi lâu, có hai người nữa đến biệt thự.

Hai người này giống với Douglas.

“Ha, Douglas, nhiệm vụ của chúng ta hoàn thành sao?”

“Khi nào chúng ta trở về? Ta thật sự sắp không ở nổi nơi này!”

Hai người vừa vào cửa đã kêu lên với Douglas.

“Các anh em, đừng gấp, bên kia bảo chúng ta tạm thời lưu lại!”
Douglas bắt đầu dĩ nói.

Nhìn ra được hẻm cũng không muốn ở lại đây.

“Ta thật sự chịu đựng đủ lâu rồi, nếu ta có thể có được tất cả ở Thần Đồi, ta sẽ không phải chịu khống chế của bất cứ kẻ nào!”

“Ta cũng chán ghét cuộc sống như này, nếu không chúng ta cùng xông ra một mảnh trời trong Thần Đồi chứ?”

Hai người kia liên tục mở miệng, không hề kiêng dè chút nào.

Douglas nghe nói vậy, ném hai lon bia cho hai người.

Hai người đỡ bia, ngồi trên ghế sofa.

“Ngô, người có muốn gia nhập với chúng ta không?” Douglas nhìn Ngô.

Ngô không nói gì, lặng yên giơ bia trong tay lên.

Động tác này khiến ba người Douglas cùng nở nụ cười.

Bọn họ coi như là bạn nối khố, bằng không đã không bị phái đến cùng một nơi.

“Dô!”

Douglas kêu lớn nhất.

Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị uống bia, biểu cảm trên mặt đột nhiên trở nên hoảng sợ.

Không chỉ có hắn, ba người khác cũng đều có vẻ mặt sợ hãi.

Bọn họ rõ ràng phát hiện, thân thể mình không động đậy được nữa.

Có một luồng sức mạnh vô hình cố định chặt chẽ bọn họ tại chỗ.

Không chỉ thân thể, kể cả miệng bọn họ đều không há ra được.

Luồng sức mạnh lớn lao kia vốn không phải bọn họ có thể chống lại được!

Đây là sức mạnh vượt trên nhận thức của bọn họ!

...

Ở chỗ cách biệt thự tám trăm mét, Tô Mộ nở nụ cười nhàn nhạt.

Sau khi Douglas vào trong biệt thự, hắn vẫn luôn chờ đợi ở đây.

Sau khi xác định sẽ không có người khác đến nữa, hắn biết mình nên ra tay.

Kỹ năng khống chế bốn người Douglas chính là Vùng Tử Trường Trọng Lực!

Dưới khống chế của lực hút mạnh mẽ, bốn người bình thường vốn không thể tránh thoát được.

“Nếu các người đã định đối phó với ta, vậy ta cũng tặng cho các người một phần quà lớn!”

Một mồi lửa tràn ngập trong mắt, Tô Mộ tràn đầy sát ý.

Một giây sau, chỗ bốn người Douglas đột nhiên xuất hiện một mưa lửa.

Bốn người lập tức bị ngọn lửa thổi quét.

Bia này càng trở thành chất dẫn cháy tuyệt vời.

Về mặt bốn người vận vẹo cực độ, muốn trốn khỏi biển lửa, nhưng không cách nào chống lại được lực hút này.

Trong khoảnh khắc, biệt thự to như vậy dấy lên ánh lửa hừng hực!

Tất cả không thể tồn tại dưới ngọn lửa.

Không thể ngăn cản thế lửa của trận hỏa hoạn này.

Dường như Tô Mộ ở cách đó hơn 800 mét cũng cảm thấy độ nóng rực.

“Coi như đây là một lời cảnh cáo!” Miệng hần nhẹ giọng lầm bầm, vẻ mặt không thay đổi chút nào.

Tô Mộ hiểu rất rõ trong lòng, có quá nhiều người muốn đưa mình vào chỗ chết!

Có lẽ với năng lực bây giờ của mình có thể bắt được toàn bộ những người đó, nhưng sẽ tốn quá nhiều thời gian.

Hơn nữa phần lớn những người đó có thể không ở Hoa quốc.

Chờ lúc nào mình có thể dịch chuyển khoảng cách xa rồi lại đi tìm những người đó thanh toán cũng không muộn.

Đây cũng là nguyên nhân khiến hần trực tiếp giết chết đám người Douglas.

Cho dù mình có thể đang vận hỏi được điều gì thì tiếp theo cũng chưa có dự định hành động.

Đợi đến sau khi “vở kịch hay” đêm nay được trình diễn lần nữa, cho dù là tiến độ của nhiệm vụ tuyển chính hay luyện cấp, mình cũng vượt qua được.

“Bây giờ còn có thể trở về ăn cơm tối!”

Nhìn đồng hồ, khoe miệng Tô Mộ cong lên rồi hắt đột nhiên biến mất, giống như chưa từng xuất hiện qua.

...

Trong một thành phố.

Phòng họp trong toà nhà cao tầng của một tập đoàn.

“Tất cả đều giữ vững tinh thần tối, buổi tối hôm nay vô cùng quan trọng!”

Một người mặc âu phục, đeo cà vạt thoát nhìn giống như người lãnh đạo đang phát biểu.

Trong phòng họp lớn như thế có gần trăm người ngồi, một đám người có tinh thần tỉnh táo.

Những người này chính là cấp dưới của Hứa Thế Kiệt.

Bọn họ tụ tập ở nơi này để có thể dễ login tập thể hơn.

Lãnh đạo nhìn vẻ nhiệt tình trên mặt của những người đó, nở nụ cười hết sức hài lòng, tiếp theo hô lớn nói: “Khẩu hiệu của chúng ta là!”

Ngay sau đó, âm thanh đinh tai nhức óc vang lên.

“Giết chết Tô Mộ, giết chết Hiên Viên!”

“Giết chết Tô Mộ, giết chết Hiên Viên!”

...

Đêm khuya.

Tô Mộ tự nấu một bát mì, sau khi ăn uống no đủ mới đăng nhập vào thế giới trò chơi.

Tính toán về mặt thời gian thì “Tô Mộ” đã có thể tiến vào trò chơi rồi.

Chương 164: Chuyện ngoài ý muốn

Ở trong trò chơi này, khi chết sẽ không trừ một chút kinh nghiệm nào, nhưng sau khi tử vong mười lần thì không có cách nào tiến vào thế giới trò chơi nữa.

Có thể nói, loại trừng phạt này còn tàn khốc hơn xa việc sau khi chết phải làm lại tất cả từ đầu!

“Phải diễn trò vui ngày hôm nay thế nào đây?”

Ngoài Trấn Bạch Vụ, Tô Mộ lâm vào suy nghĩ.

Hiển nhiên không thể thực hiện lại phương pháp của ngày hôm qua rồi.

“Có lẽ có thể dùng một mũi tên bắn hai con chim!”

Đột nhiên Tô Mộ nghĩ đến một kế hoạch tuyệt hảo.

“Biến thân Hiên Viên!”

Sau khi cả người biến thành trang phục cung tiễn thủ, Tô Mộ đi về hướng phía trong trấn Bạch Vụ.

Tên đội trưởng đội vệ binh phòng thủ ở tuyến đường giao thông quan trọng như cũ.

Hiển nhiên, đội trưởng đội vệ binh đang phòng ngừa Tô Mộ trốn đến thành Tiểu Nguyệt!

“Chào người, nhà thám hiểm!”

Sau khi nhìn thấy Tô Mộ, đội trưởng đội vệ binh đã làm động tác chào hỏi.

Ngày hôm qua Hiên Viên dùng một mũi tên giết chết “Tô Mộ” ngay lập tức, không thể nghi ngờ việc đó đã tăng thêm độ thiện cảm của hắn.

“Ta tới nhận nhiệm vụ!” Tô Mộ rất trực tiếp.

Vệ binh đội trưởng gật đầu, một nhiệm vụ cũng xuất hiện ở trước mặt Tô Mộ.

Vẫn lại là nhiệm vụ của ngày hôm qua, nhưng phần thưởng của nhiệm vụ hôm nay lại trở thành một trang bị.

“Bàn Thạch Liên Giáp (cấp A): +100 thể chất +100 sức mạnh, kỹ năng bổ sung: Da Bàn Thạch (sau khi sử dụng, giảm được 80% tổn thương vật lý, sau khi bị công kích ba lần mất đi hiệu lực, cooldown 10 phút đồng hồ) cấp bậc yêu cầu: Cấp 5 Nhị giai”

“Ồ!”

Xem xét từ thuộc tính trang bị cùng với kỹ năng bổ sung kia, có thể nói trang bị này là cực phẩm cho chiến sĩ cho dù là chiến sĩ tấn công hay là chiến sĩ phòng ngự.

Nhưng so với kỹ năng cấp A ngày hôm qua, phần thưởng này thật sự khiến cho Tô Mộ cảm thấy thất vọng!

“Sao vậy? Nhà thám hiểm?” Hình như đội trưởng đội vệ binh cũng đã nhận ra vẻ mặt của Tô Mộ, lên tiếng hỏi thăm.

“Ừm, ta muốn hỏi một câu, nhiệm vụ tiếp theo cũng có phần thưởng là loại trang bị này sao?” Tô Mộ biết rõ phương thức giao tiếp cùng với NPC, ra vẻ nghi ngờ hỏi ngược lại.

“Đúng vậy!” Vệ binh đội trưởng trả lời.

Tô Mộ không nói gì, xoay người rời đi.

Nhìn bóng lưng của Tô Mộ, đội trưởng đội vệ binh cũng nhíu mày.

Hắn cảm thấy có chỗ nào đó không đúng lắm nhưng nghĩ thế nào vẫn không nghĩ ra.

...

Ở trấn Bạch Vụ, Tô Mộ nói chuyện cùng với đội trưởng đội vệ binh, vừa lúc cách đó không xa có một đạo tặc Tàng Hình thu hết tất cả vào mắt.

“Hứa thiếu gia, tên Hiên Viên kia tới, nhưng tạm thời còn chưa phát hiện ra tên Tô Mộ kia!” Đạo tặc lập tức nói chuyện riêng với Hứa Thế Kiệt.

“Biết rồi, chú ý vị trí tên Hiên Viên kia, nhất định Tô Mộ kia sẽ tìm hắn để gây phiền toái!”

Hứa Thế Kiệt ra lệnh cho đạo tặc còn chính hắn thì núp ở một góc ngách trong trấn Bạch Vụ, tùy thời chờ lệnh.

“Hôm nay ta sẽ làm cho người biết được thực lực của Hứa thiếu gia ta!”

Gương mặt của hắn lộ nụ cười thật tươi, hiển nhiên nắm rất chắc.

...

“Không đúng lắm!”

Ở trấn Bạch Vụ, Tô Mộ đang tìm địa điểm thích hợp để gọi phân thân về, nhưng vẫn có cảm giác có người đang nhìn chăm chăm vào mình.

Rất nhanh hắn nghĩ tới điều gì đó, chân mày cau lại.

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

Mở kỹ năng thị giác, Tô Mộ nở nụ cười.

“Tên Hứa Thế Kiệt này muốn gây sự!”

Mình chiếm ưu thế về cấp bậc, kỹ năng Góc Nhìn Ma Pháp này lại còn ở level max, những kỹ năng Tàng Hình cấp thấp này của đạo tặc căn bản không thể che dấu.

“Mau Lẹ!”

Vừa mở ra kỹ năng Mau Lẹ, Tô Mộ bước mấy bước đã cắt đuôi toàn bộ những đạo tặc chỉ có thể hành động chậm chạp dưới trạng thái Tàng Hình này.

Một giây sau, hắn đi tới một chỗ góc tối không người.

“Phân Thân Ảo Ảnh!”

Tô Mộ trực tiếp sử dụng kỹ năng phân thân.

Một giây sau, một “Hiên Viên” khác xuất hiện!

Ngay sau đó, Tô Mộ biến về chính mình.

Đó không phải sai sót mà là việc hắn đã lên kế hoạch.

Trò vui tối nay sẽ có một chút khác biệt!

...

Thành phố HF.

Ngoài một ngôi biệt thự có một nhóm người đang dọn dẹp.

“Toàn bộ bốn người trong phòng đã mất mạng, hỏa hoạn vô tình!”

“Đúng vậy, nhìn tình huống thì hẳn là lúc ấy bốn người này đang uống rượu, có lẽ là uống rượu say nên không thể phát hiện lửa lớn!”

Bọn họ vừa dọn dẹp vừa thảo luận, giọng điệu mang vài phần than thở.

“Có thể điều tra rõ thân phận của bọn họ hay không?”

“Đã điều tra xong, tất cả đều là du học sinh, nơi này hẳn là nơi tụ hội thường ngày của bọn họ.”

Mấy người nhìn tài liệu thân phận trong tay, tiếp tục điều tra hiện trường.

“Tìm được nguyên nhân bốc cháy chưa?” Một người mở miệng hỏi.

“Tạm thời không rõ, căn cứ từ hoàn cảnh thì thứ bốc cháy trước tiên hẳn là ghế salon mà bọn họ ngồi, có thể là không bóp tắt tàn thuốc dẫn đến bốc cháy!” Có người trả lời ngay lập tức.

“Gần đó có tình huống khả nghi gì không?” Người nọ tiếp tục đặt

câu hỏi.

“Cũng điều tra rồi, không có gì bất thường!” Lại có người cầm một phần báo cáo đi tới.

Người nọ nhận lấy báo cáo rồi nhìn lại.

Một lát sau, hắn gật đầu.

“Tất cả mọi người cực khổ rồi, kết thúc công việc đi!”

“Tạm thời nhận định chuyện lần này là việc ngoài ý muốn!”

Sau khi biến về chính mình, Tô Mộ trực tiếp dùng Chớp Nhoáng đi tới một địa phương khác trong trấn.

Kế hoạch tiếp theo rất đơn giản.

Mình sẽ diễn tiết mục thoát khỏi trấn Bạch Vực!

Trước tiên thì không cần phân thân “Hiên Viên”, phân thân chỉ cần duy trì việc “đuổi giết” là được.

Tô Mộ dẫn những người của Hứa Thế Kiệt hướng về tuyến đường quan trọng do đội trưởng đội vệ binh canh giữ.

Sau đó, hắn lại nghĩ cách tách vệ binh đội trưởng và mọi người ra.

Tiếp theo chính là tiết mục “Hiên Viên” ra tay đánh chết Tô Pháp Thần!

Muốn làm được điều này, không thể không sử dụng kỹ năng Ảo Ảnh Phân Thân.

Về phần trình diễn vở diễn này như thế nào?

Tô Mộ đã có một phương án tuyệt hảo trong lòng!

Hắn nhìn về phía thuộc tính của mình.

Chương 165: Đêm lạnh.

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: Cấp 6 Nhị giai (8000/30000)

HP: 8180

MP: 39800

Công kích vật lý cận chiến: 716

Công kích ma pháp: 2978

Phòng ngự vật lý: 918

Phòng ngự ma pháp: 1295

Thuộc tính: Sức mạnh 308, thể chất 338 (+280), nhanh nhẹn 308, tinh thần 605 (+390), trí lực 764 (+590)

Hai ngày nay hẳn đều ở trấn Bạch Vụ, còn chưa làm được chuyện gì, kinh nghiệm cùng thuộc tính đều không thay đổi.

Nhưng sau khi đổi lại nhấn Diệu Tinh kia, trị số trí lực của mình thật sự tăng rất lớn.

“Lượng sát thương gây ra này thật quá lớn!”

Tô Mộ tính toán lượng sát thương của mình.

E là ngay cả sát thương của một chiêu Băng Sương Phong Bạo, đám người Hứa Thế Kiệt kia cũng không đỡ được.

Hắn cũng không thèm để ý đám người Hứa Thế Kiệt kia chết hay sống. Điều hắn lo lắng là sau khi đánh chết những vệ binh kia thì có làm danh vọng ở chủ thành của mình bị giảm xuống không.

“Kệ đi, chỉ có mấy NPC như vậy, chút danh vọng bị giảm xuống thì thế nào, sau này hẳn là có thể hồi lại bằng cách làm nhiệm vụ!”

Nhưng nghĩ lại, Tô Mộ cũng không rồi rắm.

Cũng không phải là giết chóc trắng trợn, hơn nữa còn là “Phòng vệ chính đáng”, không có gì giả dối!

“Cởi một ít trang bị đi, không thể biểu hiện mình quá mạnh mẽ.”

Ngày hôm qua lúc mình đối mặt với đám người Hứa Thế Kiệt là cởi trang bị, nếu như hôm nay mặc hết trang bị vào thì hiển nhiên sẽ làm những người đó nhận thấy được có gì đó không đúng.

Tô Mộ trực tiếp cởi xuống toàn bộ đồ Goblin, chỉ còn lại 764 điểm trí lực cơ sở, giờ phút này khi không có thuộc tính bộ đồ tăng cường 10% công kích ma pháp, công kích ma pháp là 1582.

Cho dù là như thế, mỗi một lần tổn thương của Băng Sương Phong Bạo cũng đạt tới 3056 điểm.

Với phòng ngự ma pháp và lượng máu của đám người Hứa Thế Kiệt đó, trong đó vẫn sẽ có 80% người bị lần tổn thương đầu tiên trực tiếp giết chết ngay lập tức như cũ.

“Ta đây cũng không còn biện pháp nào nữa!”

Hắn cởi tất cả trang bị tăng cường trí lực xuống, công kích vẫn cao như vậy, Tô Mộ không có cách nào nên cười một tiếng.

“Bắt đầu đi!”

Hắn bước nhanh chạy về hướng bên ngoài trấn, dọc theo đường đi cũng không cố ý giấu diếm tung tích của mình.

...

“Là tên Tô Mộ kia sao?”

“Không sai, chính là hắn, quả nhiên hắn login rồi!”

“Hắn đang có ý định đi tìm Hiên Viên báo thù sao?”

Tô Mộ đi nông nghênh thoải mái ở trấn Bạch Vụ, rất nhanh hắn đã bị những thích khách ẩn núp kia phát hiện. Nhưng bọn họ tuân thủ mệnh lệnh của Hứa Thế Kiệt nên cũng không hành động thiếu suy nghĩ.

“Có điều gì đó không đúng, hắn đang chạy theo hướng ra ngoài trấn!”

“Mau báo cho Hứa thiếu gia!”

Nhưng vào thời điểm bọn thích khách phát hiện Tô Mộ hoàn toàn không đi tìm Hiên Viên báo thù mà là muốn thoát khỏi trấn Bạch Vụ, họ vội vàng nhắn tin riêng cho Hứa Thế Kiệt.

“Ghe tởm, sao tên này lại nhát gan như vậy!”

Sau khi Hứa Thế Kiệt nhận được những tin tức này, hắn nghiêng rằng nghiêng lợi.

Thứ mà hắn gọi là “kế hoạch hoàn mỹ” còn chưa bắt đầu cũng đã kết thúc!

“Tô Pháp Thần? Ta thấy hắn là người nên đổi tên thành tô nhát gan mới đúng!” Ánh mắt của Hứa Thế Kiệt tức giận, nhưng đó là điều không thể tránh được.

Nếu Tô Mộ quyết tâm muốn chạy trốn thì hắn còn có thể khiến cho Tô Mộ liều mạng với Hiên Viên hay sao?

“Báo cho mọi người login, cho dù như thế nào cũng không thể để tên Tô Mộ kia chạy mất!” Hứa Thế Kiệt quyết định thật nhanh.

So với sự ghen tỵ hận đối với Hiên Viên, hắn càng muốn làm cho Tô Mộ chết.

Những cấp dưới của hắn cũng thực hiện mệnh lệnh rất nhanh, gần như đăng nhập vào trong trò chơi cùng một lúc.

“Đuổi theo!”

Hứa Thế Kiệt ra lệnh một tiếng, hơn một trăm người này lập tức đuổi theo phương hướng Tô Mộ chạy trốn.

Có những cơ sở ngầm do thích khách Tàng Hình đảm nhiệm, bọn họ đã “đuổi theo” được Tô Mộ rất nhanh.

“Giết chết hắn cho ta!”

Hứa Thế Kiệt hô to một tiếng, dẫn đầu ra tay trước.

Những người khác cũng phát động tấn công cùng nhau.

“Tới đây!”

Nhìn đám người phía sau, Tô Mộ nở nụ cười.

Bây giờ mình chính là người thật, muốn né tránh công kích của đám người này thì thực sự dễ như trở bàn tay.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ trực tiếp xuất hiện cách đó mười mét.

Toàn bộ công kích của đám người Hứa Thế Kiệt lập tức trở thành vô ích.

“Đừng chạy!”

“Tô Pháp Thần? Người chính là một tên nhát gan!”

“Pháp thần cái chó gì, theo ta thấy chính là một con chó nhà có tang!”

Khi thấy không tạo thành uy hiếp được đối với Tô Mộ, đám người Hứa Thế Kiệt chửi ầm lên.

“Vô năng cuồng nộ, có bản lĩnh thì các người giết chết ta đi!” Tô Mộ nghe những lời đó, trả lời lại một câu.

Những lời này lập tức khiến đám người Hứa Thế Kiệt ngậm miệng không trả lời được.

Một nhóm người đổ ngẫu cả mắt, không ngừng tức giận vừa theo đuổi vừa phát động tấn công.

Trong bọn họ có không ít công kích “Thỉnh thoảng” trúng mục tiêu vào Tô Mộ nhưng lại tạo thành tổn thương cực kỳ bé nhỏ.

Vẻ mặt của Hứa Thế Kiệt càng ngày càng u ám.

Nhưng ánh mắt của hắn sáng lên rất nhanh.

Ở trong trận chiến truy đuổi này, bọn họ đã đi tới tuyến đường

quan trọng của trấn Bạch Vụ, NPC canh giữ ở nơi đây đã phát hiện Tô Mộ.

“Bây giờ xem người chạy chỗ nào!”

Có những NPC hỗ trợ kia nên trong nháy mắt Hứa Thế Kiệt đã có lòng tin.

Nhưng vào lúc này hắc kinh ngạc phát hiện, Tô Mộ đang chạy như điên vậy mà lại dừng bước!

“Người này muốn làm gì?” Hứa Thế Kiệt mở to hai mắt nhìn, trong lòng hồi hộp một chút, đột nhiên sinh ra một dự cảm xấu.

“Hứa thiếu gia, tên kia dừng lại, xem ra hắc sợ NPC, bây giờ chính là cơ hội tốt để chúng ta tấn công!”

“Mọi người ra tay hết sức, dùng kỹ năng mạnh nhất để giết chết hắc nào!”

“Phần thưởng đang ngoắc tay với chúng ta kìa!”

Nguyên một đám cấp dưới của Hứa Thế Kiệt cực kỳ háng hái giống như được tiêm máu gà, tất cả đều muốn lấy được “Một chiêu cuối cùng”.

Tất cả mọi người đều không chú ý tới.

Đây vốn là ban đêm lạnh lùng, dường như trong không khí nổi lên sương lạnh!

Chương 166: Người sói.

Đủ loại âm thanh la hét phá vỡ ban đêm yên tĩnh.

Tô Mộ đứng yên tại chỗ, toàn bộ lực chú ý của hắc tập trung lên người đội trưởng đội vệ binh.

Hắc mới là uy hiếp lớn nhất đối với mình!

“Lá Chấn Ma Pháp!”

Vừa mở ra kỹ năng Lá Chắn Ma Pháp, băng sương hiện lên trong mắt Tô Mộ.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Một giây sau, gió tuyết càn quét bừa bãi, đường lớn trấn Bạch Vụ lập tức bị một trận gió tuyết mạnh bao phủ.

Cùng lúc đó, đỉnh đầu đám người Hứa Thế Kiệt cũng xuất hiện những con số tổn thương lên đến bốn chữ số.

Ngoài mấy chiến sĩ có lượng máu cao, những nghề nghiệp khác có lượng máu thấp đều chết ngay lập tức, không có ngoại lệ!

Dù cho là Hứa Thế Kiệt cũng giống như vậy!

Mặc dù hắn có trang bị tốt, nhưng phần lớn đều là trang bị tăng sát thương đầu ra.

Đối mặt với sát thương kịch xù của Băng Sương Phong Bạo, lượng máu của hắn căn bản không đủ dùng.

“Mẹ kiếp, tình huống này là sao?”

Còn về những tank có lượng máu tương đối cao kia, theo đòn sát thương thứ hai xuất hiện, cũng trực tiếp biến thành tia sáng trắng.

Đám người Hứa Thế Kiệt hoàn toàn không kịp phản ứng chuyện gì xảy ra, toàn bộ đã bị ‘Cường chế logout’.

Tất cả những việc này đều nằm trong dự đoán của Tô Mộ.

Đánh chết những người chơi này không có ảnh hưởng gì đối với danh vọng của hắn.

Hắn nhìn về phía tổn thương xuất hiện trên đầu đội trưởng đội vệ binh và các NPC khác.

Đội trưởng đội vệ binh chỉ có hơn 1000 lượng máu.

Những NPC khác đều trên 2000.

Những lượng máu của những người này cũng không thấp, hoàn

toàn chịu được một vòng sát thương của Băng Sương Phong Bạo.

“Nhà người còn không khoan tay chịu trời?”

Đội trưởng đội vệ binh bị Băng Sương Phong Bạo hạn chế, tức giận nhìn Tô Mộ.

“Hừ, người tới để bắt ta đi?”

Tô Mộ khinh thường cười một tiếng, trực tiếp dùng Chớp Nhoáng chạy đi.

“Đừng chạy!”

Đội trưởng đội vệ binh hét lên đầy giận dữ, thân thể đột ngột sinh ra biến hoá.

Ánh mắt của hắn biến thành màu đỏ như máu, tốc độ đột nhiên tăng lên chừng gấp đôi.

Hiệu quả giảm tốc độ của Băng Sương Phong Bạo đối với hắn giống như thùng rỗng kêu to!

Trong trạng thái này, đội trưởng đội vệ binh nhanh chóng đuổi theo Tô Mộ.

“Chạy nhanh như vậy sao?” Tô Mộ nhíu mày.

Ngay trước mặt đội trưởng đội vệ binh, hắn cũng không định sử dụng những kỹ năng của nghề nghiệp khác.

Mục đích làm như vậy đương nhiên là không muốn để đối phương nhìn ra thứ khác.

Cũng vì tính toán cho kế hoạch tiếp theo.

“Kháng Cự Hoàn!”

Sau khi vệ binh đội trưởng đến gần sát, một vòng tròn năng lượng hiện lên trên người Tô Mộ.

Khác với lúc trước, mặc dù đội trưởng đội vệ binh bị văng ra, nhưng khoảng cách cũng chỉ có vài mét.

Hắn giơ vũ khí trong tay lên, bắt đầu tấn công Tô Mộ.

Tô Mộ không có ý định né tránh, mặc kệ kỹ năng của đội trưởng đội vệ binh đánh trúng mục tiêu.

Con số tổn thương 4000+ bắn ra.

Đội Lá Chắn Ma Pháp, Tô Mộ chẳng có chút áp lực nào.

Đội trưởng đội vệ binh lại đánh thêm một đòn.

Tô Mộ kẻ mở miệng.

“Lãnh Động thuật!”

Một luồng gió lạnh xuất hiện khiến đội trưởng đội vệ binh đóng băng tại chỗ.

Sau khi có được Băng Sương Phong Bạo, hắn đã lâu không sử dụng kỹ năng này, điều khiển tốt, kỹ năng này vẫn rất mạnh.

Tô Mộ hướng về phía đội trưởng vệ tay dùng tay tạo thành một động tác khiêu khích, sau đó sải bước rời đi

“Đồ chết tiệt nhà người!”

Về mặt đội trưởng đội vệ binh càng giận dữ hơn.

Hắn ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm.

Hôm nay trăng rất sáng cũng rất tròn, cho dù đã đến đêm khuya, ánh trăng vẫn sáng như cũ.

“A!”

Đội trưởng đội vệ binh đội trưởng đột nhiên kêu một tiếng đầy khó hiểu.

“Đây là?”

Thấy biến hoá xuất hiện trên người đội trưởng đội vệ binh, Tô Mộ lập tức dừng lại.

“Người sói?”

Đội trưởng đội vệ binh ban đầu bây giờ đã biến thành một quái vật lông phủ kín người, càng nhìn lại càng giống sói.

Miệng hắn đầy răng nanh, trông rợn cả người.

“Đội trưởng đội vệ binh thành Tiểu Nguyệt lại là một người sói!”

Tô Mộ không biết nên nói gì cho phải.

Tình huống trước mắt đã lật đổ nhận thức của hắn rồi.

“Loài người, đây là người ép ta đấy!”

Lúc này, đội trưởng đội vệ binh người sói mở miệng.

“Tóm lại người là thứ gì?” Tô Mộ hít sâu một hơi, không buông tha cơ hội moi tin tình báo này.

Thế nhưng đội trưởng đội vệ binh không có ý định nói chuyện với Tô Mộ, thẳng tay bắt đầu tấn công.

Lúc trước chạy bằng hai chân, sau khi biến thành người sói, hắn đã chạy bằng bốn chân, tốc độ nhanh hơn so với vừa rồi.

Giờ phút này, thông tin của hắn trong mắt Tô Mộ cũng xuất hiện thay đổi.

“Người sói (BOSS)”

Cấp bậc: Không biết!

HP: 150000/150000

Không biết!

Không biết!

Ngoài một thanh máu ra, tất cả các thông tin còn lại của hắn đều là ‘không biết’.

“Biến thành BOSS sao?”

Thế nhưng Tô Mộ lại nở nụ cười.

Đội trưởng đội vệ binh đội trưởng từ NPC biến thành BOSS, đây cũng là chuyện tốt!

Vốn còn tưởng rằng không thể cạo lông cừu của người này được nữa, bây giờ nhìn lại, chỉ cần hấn giết chết con BOSS này, không biết sẽ rơi ra đồ tốt gì. Điểm kinh nghiệm cũng chắc chắn không thấp!

“Grào!” Thấy Tô Mộ nở nụ cười, người sói phát ra một tiếng gào thét.

Hắn mở cái miệng to như chậu máu ra, cắn về phía Tô Mộ.

“Ta sẽ không nường tay với người!”

Tô Mộ không chút sợ hãi nào, bình tĩnh mở ô túi đồ ra.

Sự việc phát triển đến mức này, hắn cũng không cần giả vờ nữa.

Mặc trang bị vào, thuộc tính của Tô Mộ lập tức tăng lên một khoảng lớn.

Người sói cũng vọt đến trước người Tô Mộ, cắn một phát lên vai hắn.

Theo sau đó là một tổn thương 3000+ xuất hiện trên đầu Tô Mộ .

Lá Chắn Ma Pháp đã ngăn chặn một đòn sát thương kia, không gây chút tổn thương nào cho hắn.

Tô Mộ khẽ mỉm cười, cầm pháp trượng trong tay giơ lên, bất ngờ đập vào trên đầu người sói.

“Đánh Choáng!”

Một giây sau, người sói rơi vào hôn mê.

...

“Không thể nào, làm sao có thể!”

“Chỉ một kỹ năng của tên kia lấy hơn trăm mạng của chúng ta?”

Ở tòa nhà công ty nào đó, tiếng hét đầy tức giận kéo dài không dứt.

Sắc mặt Hứa Thế Kiệt âm u đáng sợ, những người khác trong phòng họp còn không dám thở mạnh.

Chương 167: Thăng lên hai cấp liền.

Mặc dù bọn họ không thể tin được nhưng vẫn phải chấp nhận sự thật.

Bọn họ cũng hoàn toàn hiểu rõ, Tô Pháp Thần và bọn họ không cùng một đẳng cấp.

Việc Tô Pháp Thần bị bọn họ đuổi chạy, cũng bởi vì hắn kiên kỵ Hiên Viên thôi!

Không có Hiên Viên, Tô Pháp Thần chỉ cần lật tay, bọn họ đã chết ngay lập tức.

“Hứa thiếu, nếu không chúng ta hợp tác với Hiên Viên đi?” Một cấp dưới cất giọng nói.

Hứa Thế Kiệt đã không thể che giấu sắc mặt âm u sắp chảy ra nước.

Hắn vừa lật mặt với Hiên Viên hôm qua, hôm nay đã phải quay mặt nhìn nọt, mặt mũi đại thiếu gia của hắn phải để đi đâu?

Cấp dưới cũng đoán được suy nghĩ của Hứa Thế Kiệt, lo sợ nói thêm: “Kẻ thù của kẻ thù chính là bạn, chúng ta không phải nên giải quyết một người trước sao?”

Hứa Thế Kiệt cắn răng, siết chặt nắm đấm, lộ vẻ đấu tranh.

Sau một lúc, hắn mới lấy lại bình tĩnh.

“Cần phải giải quyết một tên trước!”

Vùng ngoại ô trấn Bạch Vụ, trên con đường đi từ dãy núi Sương Mù đến thành Tiểu Nguyệt.

Tô Mộ nhìn tên Người Sói trước mặt đang rơi vào trạng thái hôn mê, đôi mắt hằn toả ra sát khí mãnh liệt.

“Thánh Quang Đả Kích!”

Một tia sáng màu trắng từ trên trời giáng xuống, giáng lên thân của Người Sói.

Tia Thánh Quang ôn hoà nhưng lại mang theo cảm giác xơ xác, thể hiện sự phán quyết công khai!

“A!”

Luồng sức mạnh to lớn đó khiến cho Người Sói phát ra tiếng gào thét thảm thiết.

-22564!

Một con số hiện ra, đồng thời khiến cho lượng máu của Người Sói chợt giảm đi một phần sáu.

“Phòng ngự ma pháp của tên này cao quá vậy? Còn có Khả Năng Miễn Dịch Ma Pháp?”

Sau khi Tô Mộ nhìn thấy con số đó, chân mày hằn cau lại.

Tổng giá trị tinh thần và giá trị trí lực của mình gần 2500 trăm điểm, điểm sát thương cơ sở của Thánh Quang Đả Kích đạt tới 35000.

“Ta giết ngươi!”

Trong lúc Tô Mộ đang tính toán, tên Người Sói tức giận gào lên, trên móng vuốt bén nhọn đó, hiện ra một luồng năng lượng quái dị màu đen.

Rất hiển nhiên, tên này đã sử dụng kỹ năng nào đó.

Ở khoảng cách này, bằng với tốc độ công kích của Người Sói đã

khiến cho Tô Mộ không thể tránh khỏi.

“Giá trị Lá Chấn của ta hơn mười nghìn điểm, lẽ nào lại còn sợ người?”

Tô Mộ lộ ra ánh mắt khinh thường, giơ pháp trượng trong tay lên, gõ một gậy về hướng vùng eo của Người Sói.

“Kidney shot!”

Hai con số sát thương lần lượt xuất hiện trên đầu của Tô Mộ và Người Sói.

Điểm khác nhau là, trên đầu Người Sói một lần nữa xuất hiện trạng thái choáng váng.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Tia sét trời giáng.

-18746!

Đỉnh đầu Người Sói lại xuất hiện thêm một con số sát thương với năm chữ số.

“Điều này làm sao có thể? Sát thương của người sao lại kinh khủng đến vậy?” Người Sói hoàn toàn hoang mang rồi.

Tô Mộ công kích hai lần đã trực tiếp lấy đi một phần ba lượng máu của hắn.

Mà sát thương của hắn gây ra cho Tô Mộ, quả thực là thua kém quá xa.

“Có cái gì mà không thể?” Tô Mộ mỉm cười trả lời, giơ lên pháp trượng trong tay một lần nữa.

Tốc độ chạy của Người Sói vô cùng nhanh, chỉ có khống chế được tên này, mới có thể bảo đảm rằng sát thương được tạo ra chắc chắn sẽ trúng được hắn.

“Cuồng Phủ Chấn!”

Người Sói lại một lần nữa rơi vào trạng thái choáng váng.

Cho dù thân là một con BOSS nhưng khi đối diện với những kỹ năng có cấp bậc cao nhất như này, hắn cũng không thể miễn dịch hoàn toàn được.

Khoảng thời gian choáng váng ngắn ngủi đó, vừa hay lại cho Tô Mộ cơ hội để tạo ra sát thương.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

-18746!

-5623!

“Thật may mắn!”

Hai con số sát thương liên tiếp hiện ra, Tô Mộ nở nụ cười.

Đây là do hiệu quả của Ma Pháp Bùng Nổ đã được kích hoạt.

“Hú!”

Người Sói bị sét đánh đến trầy da rách thịt, bộ mặt dữ tợn đã lộ ra nét sợ hãi.

Hắn không phải là loại quái vật không có trí khôn, ngược lại, trí lực của hắn cực kỳ cao.

Sau khi ý thức được việc mình không phải là đối thủ của Tô Mộ, ý định chạy trốn nảy sinh ra trong đầu hắn.

Chỉ cần hắn có thể chạy trốn, biến trở lại hình dáng người là có thể triệu tập nhiều người hơn để vây giết Tô Mộ.

“Muốn chạy à?”

Nhìn thấy Người Sói từ bỏ việc tấn công, chuyển sang tư thế lùi về phía sau, trong nháy mắt, Tô Mộ đã hiểu ra dự tính của hắn.

“Vùng Từ Trường Trọng Lực!”

Trọng Lực mạnh mẽ ngay lập tức đè lên thân của tên Người Sói,

khiến cho hắn như chìm vào trong vũng bùn.

“Hú!”

Người Sói ý thức được chuyện không ổn rồi, sử dụng kỹ năng trước đó một lần nữa.

Mắt hắn biến thành màu đỏ phát sáng, sức mạnh và tốc độ có được tăng lên cực nhiều, không ngờ lại có thể miễn cưỡng chống lại được Vùng Từ Trường Trọng Lực để chạy đi!

“Không hổ là quái vật cấp độ BOSS đấy!”

Tô Mộ thấy thế, tắc lưỡi ngạc nhiên.

Dựa vào giá trị trí lực hiện tại của mình, cho dù là những tên quái vật tinh anh và NPC, e rằng cũng không có cách nào tránh được sự trói buộc của Vùng Từ Trường Trọng Lực. Tên BOSS Người Sói này lại khiến cho mình hơi bất ngờ.

“Không chơi với người nữa!”

Tô Mộ khẽ mỉm cười, hắn bắt đầu ngưng tụ năng lượng.

“Lộp bộp!”

“Xì!”

Trong một khoảng thời gian, khu vực này đầy sấm sét vang dội.

Một tia rồi lại một tia sét giáng về hướng của tên BOSS Người Sói.

BOSS Người Sói dưới sự kìm hãm của Vùng Từ Trường Trọng Lực, mặc dù có thể tránh được một phần công kích nhưng lượng máu vẫn vơi đi từng đoạn một.

Cứ tiếp tục như vậy thì ngày hôm nay hắn sẽ phải nộp mạng ở chỗ này rồi.

Đột nhiên, BOSS Người Sói hình như nhìn thấy gì đó, đôi mắt lộ ra một tia hy vọng.

“Nhà thám hiểm, ta là đội trưởng đội vệ binh, tên Tô Mộ đó đang ở

đây, người hãy mau tới giúp ta!”

Người mà hắn nhìn thấy chính là ‘Hiên Viên’ đang đuổi đến.

Hắn không để ý đến bộ dạng Người Sói hiện tại mà hướng về phía Hiên Viên cầu cứu.

“Chỉ cần người giúp ta giết chết cái tên Tô Mộ kia, ta sẽ trao cho người phần thưởng hậu hĩnh!” Đội trưởng đội vệ binh trong hình dạng Người Sói không ngừng la lớn.

Cảnh tượng Hiên Viên miếu sát Tô Mộ, hắn vẫn còn nhớ rõ như in.

Chương 168: Thăng lên hai cấp liền. (2)

Nhưng hắn đã bỏ sót một điều.

Ngay đến cả hắn cũng không thể miếu sát Tô Mộ, thì Hiên Viên làm sao có thể miếu sát được?

Nỗi sợ hãi đã khiến cho đội trưởng đội vệ binh mất đi lý trí.

Hắn trông ngóng nhìn về phía Hiên Viên, mong đợi có người có thể kiềm chế được Tô Mộ để hắn sống sót chạy thoát.

Mọi thứ đều đúng như hắn mong muốn.

Hiên Viên giơ Trường Cung trong tay lên, gương cung lấp tên vào.

“Chú!”

Mũi tên bay xuyên qua bầu trời đêm, cấp tốc bay đến.

“Người!”

Đội trưởng đội vệ binh mở to cặp mắt sói của hắn, lộ ra vẻ mặt ngu ngơ như con Husky.

Mũi tên đó không nghiêng không lệch mà cắm vào đầu của hắn, còn tạo ra sát thương không nhỏ!

“Xì!”

Ngay sau đó, lại một tia Lôi Quang giáng xuống, trúng ngay tên đội trưởng đội vệ binh đang ngơ ngơ.

Hắn nhìn về phía Hiên Viên, người đang một lần nữa giương cung lấp tên, dường như hắn đã hiểu ra gì đó.

“Các người!”

Song không đợi hắn nói hết lời, mũi tên và sấm sét một lần nữa cùng lúc đánh trúng hắn.

“Đùng!”

Thân thể Người Sói của đội trưởng đội vệ binh trực tiếp ngã gục trên mặt đất.

Cặp mắt sói đỏ mở cực to, hoàn toàn là dáng vẻ chết không nhắm mắt.

‘Người đã giết chết Người Sói, có được điểm kinh nghiệm: 50000’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần có được 1 điểm trí lực!’

‘Chúc mừng người đã thăng cấp, có được 30 điểm thuộc tính, 20 điểm kỹ năng!’

‘Chúc mừng người đã thăng cấp, có được 30 điểm thuộc tính, 20 điểm kỹ năng!’

Cùng lúc đó, trên giao diện của Tô Mộ cũng hiện ra vài tin nhắc nhở.

Sau khi giết chết tên BOSS này, điểm kinh nghiệm hậu hĩnh đã giúp cho hắn trực tiếp thăng lên hai cấp!

“Kinh nghiệm của người này cao như vậy sao?”

Thoáng cái cấp bậc tăng lên cấp 8 Nhị Giai, đây là điều mà Tô Mộ hoàn toàn không nghĩ tới.

Nhưng thử nghĩ thì cũng đúng, xem từ sức mạnh đội trưởng đội vệ

binh thể hiện ra thì thực lực của người này cũng không yếu. Nếu là nhà thám hiểm cùng cấp thì sợ rằng cho dù có một trăm người cũng không phải là đối thủ của hắn.

Đáng tiếc là ai bảo người này đừng phải mình.

Chính mình có thể nhận được lượng kinh nghiệm phong phú này!

“Không biết người này có rơi ra vật gì tốt không!”

Nhìn cổ thi thể trên mặt đất kia, Tô Mộ từ từ đi tới.

‘Người đạt được đầu lâu của đội trưởng đội vệ binh (trên đồ vật này ẩn chứa hơi thở của ma vật)’

‘Người đạt được một phong thư bí mật!’

‘Người đạt được Bàn Thạch Liên Giáp!’

‘Người đạt được Lang Phong Khoát Kiếm!’

Tổng cộng có bốn loại vật phẩm rơi ra.

Trong đó có hai cái chắc là vật phẩm nhiệm vụ, còn lại là hai trang bị.

Có một cái được ghi chú là phần thưởng của nhiệm vụ trước kia, không nghĩ tới lại rơi ra được.

Một thứ khác là một thanh vũ khí không tệ.

“Lang Phong Khoát Kiếm (cấp A): +150 sức mạnh +50 thể chất, công kích kèm theo hiệu quả đòn nghiêm trọng: Mỗi lần công kích có xác suất tạo thành 10% tổn thương bổ sung đối với kẻ địch. Cấp bậc yêu cầu: Cấp 5 Nhị Giai (vũ khí hai tay).”

Món vũ khí này hợp với bộ y phục kia, tuyệt đối có thể bồi dưỡng được một chiến sĩ có thực lực mạnh.

Tô Mộ chỉ liếc nhìn hai trang bị này một lượt đã cất chúng vào ô túi đồ.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, muốn bán đi hai trang bị này thì

phải đợi thêm một thời gian ngắn.

“Phong thư này là?”

Sự chú ý của Tô Mộ đặt trên phong thư bí mật kia.

Sau khi mở ra, phía trên là một chuỗi ký hiệu không hiểu được.

“Đồ vật gì đây?”

Chân mày của Tô Mộ chau lại thành một chữ hình.

Hiển nhiên, phong thư này đã trải qua “mã hóa”, mình phải nghĩ biện pháp giải mã nội dung phía trên.

“Cất đi trước đã, hẳn là thế giới này có người có thể giải mã được nội dung phía trên phong thư.”

Tô Mộ hít sâu một hơi, đặt phong thư ở tầng dưới cùng của ô túi đồ.

Tầng này toàn đặt những đồ vật tương đối quan trọng, ví dụ như hai khối bảo thạch kia.

“Đây là đầu lâu của vệ binh đội trưởng, hơi thở của ma vật ẩn chứa phía trên nó đủ để chứng minh thân phận của người này. Đối với ta, đây chính là một chứng cứ xác thực rất quan trọng!”

Sau đó chính là cái đầu lâu cũng được Tô Mộ đặt ở tầng dưới cùng giống như trước.

Trực giác tự nói với mình, chỉ cần giải mã được nội dung phía trên phong thư và lấy ra đầu lâu của Người Sói là có thể chứng minh được sự trong sạch của mình rồi!

Tô Mộ cũng vô cùng tò mò với tác dụng của quyền kỹ năng dung hợp cấp Thần!

“Bây giờ nên làm gì?”

Nắm giữ hai chứng cứ xác thực rất quan trọng trong tay, Tô Mộ tự hỏi hành động tiếp theo.

“Có thân phận Hiên Viên, ta có thể hành động bình thường ở thành Tiểu Nguyệt, hay là đi về trước đi!”

“Tất nhiên là muốn làm nhiệm vụ nhưng cũng không thể quên thăng cấp!”

Đội trưởng đội vệ binh đã bị giải quyết, cũng không cần thiết phải tiếp tục ở lại trấn Bạch Vụ nữa.

Tô Mộ nhìn về phía sau dãy núi Sương Mù, xoay người biến mất ở trong bóng đêm.

...

Nước Phiêu Lượng.

Một người đàn ông nhìn bức thư trên máy tính, biểu cảm trên mặt tái nhợt vô cùng.

Hắn vội vàng đứng bật dậy, vội vã chạy về hướng một phòng làm việc.

“Thành thịnh! Thành thịnh!” Hắn vươn tay, dùng sức gõ cửa.

“Đi vào!”

Hình như người bên trong có tâm trạng rất tốt.

“Đã xảy ra chuyện!” Sau khi cấp dưới vào cửa, thấp thỏm nói:

“Toàn bộ đám người chúng ta phái đi thành phố HF đã bị tiêu diệt rồi!”

Người bên trong nghe vậy, thân thể run lên: “Là ai làm?”

“Nghe nói là do một trận hỏa hoạn, bị nhận định là xảy ra vì ngoài ý muốn, những người bên Douglas đều là cao thủ, không thể phạm sai lầm như vậy, xem ra có người theo dõi chúng ta!” Cấp dưới trả lời.

“Có phải là tên Tô Mộ kia không?” Người nọ suy nghĩ chốc lát, đột nhiên hỏi.

“Không thể loại bỏ khả năng này.” Cấp dưới gật đầu: “Nếu quả thật là hắc làm thì chứng minh rằng hắc đang ở thành phố HF!”

Người nọ nghe nói như thế, gương mặt lộ ra nụ cười.

“Phái người của chúng ta đi thành phố HF, phải điều tra rõ ràng đến tột cùng là có chuyện gì xảy ra!”

“Nếu quả thật chính là tên Tô Mộ ra tay, dù là đào sâu ba mét cũng phải tìm ra hắc!”

...

Chương 169: Động U Âm.

Ma Đô.

Tần Phân đang chạy như điên trên máy chạy bộ.

Tốc độ phía trên rất nhanh, nhanh đến mức người bình thường căn bản không thể nào khống chế, nhưng hắc lại chạy với vẻ mặt dễ dàng.

Đây là hiệu ứng ngược của game Thần Đồ tới thực tế.

Tần Phân rất hưởng thụ những gì game Thần Đồ tăng cường cho hắc.

Cùng với đó, Tần Phân cũng ghét bỏ sự sĩ nhục mà game Thần Đồ mang đến cho hắc.

Tất cả đều là bởi vì sự kiện live stream kia.

Có lẽ quần chúng sẽ cho rằng đó là một việc được cố ý sắp đặt, nhưng có rất nhiều người lại biết được sự thật sau lưng chuyện này.

Trong mắt rất nhiều người, Tần Phân hoàn toàn biến thành trò cười.

“Reng! Reng! Reng!”

Lúc này, điện thoại hẳn để ở một bên đột nhiên vang lên.

Tần Phân có hơi kỳ quái.

Bây giờ đã muộn rồi, cuộc điện thoại này sẽ do ai gọi đến đây?

“Ừ? Người là ai?”

Thấy người gọi tới có tên, Tần Phân nhú mày, dường như đang nhớ lại thân phận của đối phương.

Hắn nghe điện thoại.

“Tần thiếu gia, gần đây người thế nào rồi?” Đầu kia truyền đến một lời dạo đầu tiêu chuẩn khách sáo.

“Người là?” Tần Phân có hơi nghi ngờ hỏi.

“Ta là Hứa Thế Kiệt của tập đoàn Đại Hằng!” Đầu kia trả lời.

“Ồ, thì ra là Hứa thiếu gia!” Tần Phân sững sốt một chút, vẻ mặt khá kỳ quái.

Hắn cũng không thân với Hứa Thế Kiệt, chẳng qua chỉ từng gặp mặt một lần ở một hội nghị nào đó, trao đổi danh thiếp lẫn nhau.

Đầu bên kia điện thoại, âm thanh của Hứa Thế Kiệt tiếp tục vang lên: “Có một chuyện, ta muốn hợp tác cùng Tần thiếu gia.”

“Chuyện gì?” Giọng điệu của Tần Phân rất bình tĩnh, cũng không ham thích đối với cái gọi là hợp tác.

“Ta biết bí mật của tên Tô Mộ kia, không biết Tần thiếu gia có hứng thú muốn biết hay không?”

Nhưng ngay sau khi lời nói của Hứa Thế Kiệt được nói ra khỏi miệng, Tần Phân đột nhiên mở to hai mắt, khuôn mặt lộ vẻ không thể tin được.

Bí mật của Tô Pháp Thần?

Đây chính là tin tức cực lớn!

“Nói một chút xem!”

Tần Phân cường chế sự rung động trong lòng, giọng điệu mang chút run rẩy.

Sau khi trải qua “sự kiện live stream” lần trước, hẳn hiển nhiên sẽ không dễ dàng tin tưởng bất cứ kẻ nào nữa.

“Ta ở cùng một Tân Thủ thôn với Tô Pháp Thần, trong thời điểm mọi người ở đây vẫn còn đang giết quái cấp một thì tên kia chạy vào khu quái vật cấp cao, hơn nữa còn là cày quái một mình!” Hứa Thế Kiệt chậm rãi lên tiếng.

“Một mình đánh quái?” Tần Phân đánh hơi được mấu chốt của vấn đề.

Dựa theo độ khó khăn khi luyện cấp trong game Thần Đồ, tất cả những nhà thám hiểm có đẳng cấp cao đều dùng phương pháp thăng cấp cùng đội ngũ.

Làm sao một người có thể thăng cấp nhanh chóng được?

“Người nói thật sao?” Tần Phân hỏi tiếp.

“Ta có thể bảo đảm, hẳn tuyệt đối đi một mình, cho dù có bạn thì cũng chỉ có tên Hiên Viên kia!” Giọng điệu của Hứa Thế Kiệt khẳng định: “Bây giờ ta đang ở trấn Bạch Vụ, hơn nữa ta còn từng giết tên Tô Pháp Thần kia một lần.”

“Người từng giết Tô Pháp Thần một lần?” Giọng điệu của Tần Phân kinh ngạc hơn.

Dĩ nhiên hẳn biết thông báo từ trấn Bạch Vụ, nhưng hẳn nửa tin nửa ngờ đối với lời nói của Hứa Thế Kiệt.

“Tần thiếu gia, ta có thể dùng danh dự của Đại Hằng đảm bảo là mỗi câu ta nói đều là sự thật.” Hứa Thế Kiệt bảo đảm lần nữa.

“Hứa thiếu gia, ta không biết rõ ý của người là gì!” Nói đến đây, vẻ mặt của Tần Phân càng nghi ngờ: “Không bằng người trực tiếp một chút, người muốn hợp tác với ta như thế nào?”

“Ha ha!” Đầu bên kia điện thoại, Hứa Thế Kiệt nở nụ cười.

“Hợp tác về bí mật thăng cấp mà Tô Mộ nắm giữ, chỉ cần chúng ta có thể tìm được hắn ở hiện thực!”

Lời của Hứa Thế Kiệt còn chưa dứt.

Nhưng sau khi Tần Phân nghe xong chỉ một câu nói như vậy, toàn thân run lên, suýt nữa không có cầm chắc cả điện thoại.

Nếu tất cả đúng như Hứa Thế Kiệt nói, đây chính là một cơ hội tuyệt hảo!

“Người cần ta làm cái gì?” Tần Phân động lòng.

“Sắp xếp người thu thập tình báo có liên quan đến ‘Tô Mộ’, sau đó phán đoán người nào có khả năng là Tô Mộ nhất!” Hứa Thế Kiệt cũng trả lời rất trực tiếp.

“Đồng ý!”

...

Toà nhà tập đoàn Đại Hằng.

Hứa Thế Kiệt nghe được câu trả lời ở đầu kia, tắt máy điện thoại di động.

Hắn mở ra danh bạ, gọi thêm một cuộc điện thoại.

Tìm kiếm “Tô Mộ”, không khác nào mò kim đáy biển.

Với sức mạnh của một mình hắn thì căn bản là không thể nào.

Thế nên hắn đang tìm kiếm “Đồng minh”.

Hoặc có thể nói hắn đang tự gây thù hằn cho “Tô Mộ”.

Có một câu nói rất đúng.

Thất phu vô tội, hoài bích có tội.

Đến tận cùng Tô Pháp Thần có nắm giữ “bí mật thăng cấp” gì hay

không, không có ai biết được, kể cả hắc cũng chỉ đưa ra một suy đoán.

Nhưng dù sao đúng là suy đoán này cũng đủ để phóng đại tính tham lam trong lòng một đám người!

Điện thoại vang lên hồi lâu, đường dây được nối lần nữa.

“Xin chào, là Vương thiếu gia sao? Ta muốn hợp tác với người một chuyện!”

...

Thế giới Thần Đồ.

Phía chân trời mặt trời đã treo trên cao.

Trong thành Tiểu Nguyệt lớn như thế, một nhà thám hiểm đang sải bước đi trên đường.

Đây chính là Hiên Viên do Tô Mộ biến thân.

Sau khi trải qua một đêm lên đường, hắc trở lại toà thành này một lần nữa.

Thời điểm đi tới ngoài thành, hắc cố ý quan sát một chút.

Trong thị giác của chính hắc, một ít thủ vệ của thành Tiểu Nguyệt đều đang ở trạng thái tên đỏ.

Điều đó cũng nói lên tin tức Simon bị mình đánh chết đã truyền về nơi này.

“Tên Simon kia chết rất kỳ quặc, thi thể của hắc nhất định có vấn đề!”

Hắc nhìn về phía cột mốc đường chỉ về hướng phủ thành chủ.

Thi thể của Simon chắc chắn đã được đưa vào trong phủ thành chủ.

“Kệ đi, tạm thời ta không thể hành động thiếu suy nghĩ.”

Nhưng nghĩ lại, hắn bỏ qua ý định đi phủ thành chủ tìm tòi đến tận cùng.

Nếu kẻ ác hãm hại phía sau mình chính là thành chủ thành Tiểu Nguyệt, với thực lực bây giờ, mình chưa chắc có thể đối phó được hắn.

“Lên tam giai trước rồi nói sau!”

Tô Mộ nhìn về phía cấp bậc của mình.

Khoảng cách đến tam giai đã không xa.

Chương 170: Phương thức cày quái kiểu ‘cổ điển’.

Hơn nữa sau khi đánh chết con BOSS Người Sói kia, giá trị trường thành của Quyền Trượng Pháp Thần cũng sắp tăng lên tam giai rồi.

Đi đến sảnh nhiệm vụ, Tô Mộ nhận không ít nhiệm vụ cấp 8 nhị giai.

Mục đích của nhiệm vụ là Động U Âm ở ngoài thành Tiểu Nguyệt.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra thì chỗ kia chính là địa điểm phó bản tam giai.

“Trước tiên đánh đủ bộ đồ tam giai cùng với chứng minh các nghề nghiệp.”

“Tin tưởng đến khi đó kể cả là thành chủ của thành Tiểu Nguyệt cũng không phải là đối thủ của mình?”

Nhận nhiệm vụ xong, khoe miệng của Tô Mộ lộ ra nụ cười tự tin.

Ở thời điểm hắn chuẩn bị rời khỏi sảnh nhiệm vụ, đột nhiên có một người đi đến.

Đây là một NPC.

Bước đi của hắn vô cùng chậm, biểu cảm trên mặt vô cùng nghiêm trọng và còn lộ ra vẻ tái nhợt.

“Người là nhà thám hiểm?”

Sau khi thấy Tô Mộ, ánh mắt của hắn sáng ngời, vội vàng đi tới.

“Đúng vậy, xin hỏi có chuyện gì cần giúp đỡ không?” Tô Mộ thấy bộ dạng của hắn cũng biết là sắp có nhiệm vụ, vội vàng trả lời.

“Ta là người khám nghiệm tử thi của thành Tiểu Nguyệt, vào ngày hôm qua một chuyện đáng sợ đã xảy ra trong phủ thành chủ!”

Dường như NPC rất tin tưởng đối với nhà thám hiểm như Tô Mộ, bắt đầu lên tiếng kể lại chuyện.

“Giống như ngày thường, thi thể của người kia được đưa đến chỗ của ta, điều khác biệt là người này là trưởng trấn mới nhậm chức của trấn Bạch Vụ.”

“Nhưng ngay khi ta chuẩn bị kiểm nghiệm lý do dẫn đến cái chết của hắn thì thi thể của hắn lại đột nhiên không cánh mà bay!”

Nói đến đây, sắc mặt của NPC càng khó coi hơn.

“Qua sự kiểm tra của ta, ta lại phát hiện tung tích ma vật ở nơi thi thể của Simon biến mất!”

“Sau đó ta bắt đầu tiến hành lần theo dấu vết, cuối cùng phát hiện tung tích của ma vật kia chỉ về hướng Động U Âm ở ngoài thành Tiểu Nguyệt!”

Hắn nhìn chằm chằm Tô Mộ, ánh mắt tràn đầy sự van xin.

“Nhà thám hiểm, người có thể tìm lại thi thể của Simon giúp ta không?”

“Có tiếp nhận nhiệm vụ: Đi đến Động U Âm, tìm lại thi thể của Simon không? Phần thưởng hoàn thành nhiệm vụ: Quà tặng của quan khám nghiệm tử thi!”

Nhìn nhiệm vụ bắn ra trước mắt, Tô Mộ không nhịn được bật

cười.

Chuyện này trùng hợp như vậy sao?

Mình phải nhận được nhiệm vụ này!

“Yên tâm đi, ta sẽ hỗ trợ!” Tô Mộ quyết đoán nhận lấy nhiệm vụ.

Động U Âm nằm ở hướng Tây Nam ngoài thành Tiểu Nguyệt.

So với đầm lầy Than Khóc ở một mặt khác, nơi này còn âm u hơn.

Lối vào là một cửa hang khổng lồ, bên trong là một mảnh tối đen.

Muốn giết quái ở nơi này, bắt buộc phải mang theo công cụ chiếu sáng.

Chẳng qua đối với Tô Mộ, cảnh vật có tối đen như mực cũng không ảnh hưởng gì.

Kỹ năng Góc Nhìn Ma Pháp này còn đặc lực hơn những thiết bị nhìn đêm kia.

“Nơi này còn là một hang động mê cung!”

Đứng ở vị trí lối vào cửa hang động, Tô Mộ nhìn vào hoàn cảnh ở bên trong, hần nhúu mày.

Hoàn cảnh nơi này hiển nhiên là không hề thân thiện đối với pháp sư.

Lối đi trong hang động rắc rối khó gỡ, địa hình phức tạp, những bức tường đá dày đến mấy mét.

Pháp sư ở trong hoàn cảnh này, những kỹ năng thuộc loại AOE có thể cày quái vật cực kỳ hạn chế!

“Vậy phải làm sao đây?”

Đã quen với việc giết quái hàng loạt, Tô Mộ thật sự không thích ứng lắm.

“Bằng không gánh quái rồi cày?”

“Hay là trực tiếp đi vào bên trong đây?”

Sở hữu kỹ năng Góc Nhìn Ma Pháp, hắn hoàn toàn không lo lắng sẽ bị lạc đường trong động mê cung này.

“Thôi cứ đi vào bên trong vậy, những con quái bình thường cứ mặc kệ trước!”

Sau khi dẫn đo một hồi, hắn không đếm xỉa tới những điểm màu đỏ phía bên ngoài hang động.

“Tàng Hình!”

“Mau Lẹ!”

Hai kỹ năng vừa mở, Tô Mộ đi nhanh như bay trong hang động.

Vừa chạy, hắn vừa quan sát những con quái vật bên trong hang động.

Dáng vẻ chúng vô cùng kỳ lạ, tựa như một loài sinh vật bóng đen vậy.

Ghi chú với tên gọi là: Tiểu âm Ảnh Ma.

Cấp bậc của những con quái vật này đa số đều là khoảng cấp 6 đến cấp 7 nhị giai, phân tán ở các vị trí khác nhau trong lối đi chứ không hề tụ tập lại.

“Chớp Nhoáng!”

Khi thời gian Tàng Hình sắp kết thúc, Tô Mộ trực tiếp sử dụng một kỹ năng dịch chuyển vị trí cực xa, đi tới khu vực an toàn trong tầm mắt.

Dựa vào tiến độ này, tốc độ di chuyển của hắn trong động mê cung cực kỳ nhanh.

Sau một khoảng thời gian ngắn, Tô Mộ dừng bước.

“Bây giờ có thể bắt đầu cày quái rồi!”

Ánh mắt nhìn ra xa, những chấm đỏ trên lối đi phía trước hang

động trở nên lớn hơn rồi.

Đó chắc hẳn đều là những quái vật tinh anh!

“Trên một lối đi trung bình có 3 con, cách nhau rất xa, muốn giết cùng lúc thì có hơi khó khăn đấy!”

Tô Mộ không vội vã ra tay, mà bắt đầu lên kế hoạch về tuyến đường kéo quái vật của mình.

Điều phiền phức nhất của cái hang động mê cung này chính là có rất nhiều lối đi không nối liền với nhau, còn có không ít các ngõ cụt. Muốn kéo quái, thì bắt buộc phải quay đầu đi lại con đường cũ.

Hơn nữa lại còn không thể dịch chuyển qua các bức tường.

Nếu không những con quái đó đột nhiên không còn mục tiêu, thì sẽ không chạy theo mình nữa.

“Kéo từng chút một thôi!”

Thở dài một hơi, Tô Mộ mở Lá Chắn Ma Pháp ra.

“Chớp Nhoáng!”

Hắn trực tiếp vọt đến một ngõ cụt nằm tuốt bên trong, sau đó chạy ngược ra phía bên ngoài.

Trong hang động, sau khi những quái vật tinh anh đó phát hiện ra Tô Mộ, chúng lập tức phát động công kích.

Bọn chúng ẩn nấp trong bóng tối, bản thân chúng lại là loài quái vật bóng đen, rất khó bị người khác phát hiện ra.

Trong hang động chật hẹp này, khi bọn họ đánh lén thì gần như có thể nói là không có cách nào để tránh né cả.

Dĩ nhiên, Tô Mộ cũng không nghĩ tới là phải né.

Một sinh vật âm Ảnh Ma đã công kích trúng thân thể của hắn.

Cùng lúc đó, Tô Mộ cũng đã nhìn thấy được thuộc tính của sinh

vật này.

‘Đại âm Ảnh Ma (tinh anh)’

Cấp bậc: Cấp 7 nhị giai

HP: 30000/30000

Công kích: 1800

Phòng ngự vật lý: 1000

Phòng ngự ma pháp: 1000

Kỹ năng: Miễn Dịch Âm Ảnh, Tập Kích Âm Ảnh, Linh Hồn La Hét

Chương 171: Phương thức cày quái kiểu ‘cổ điển’. (2)

“Có Miễn Dịch Âm Ảnh?”

Sau khi nhìn thấy một trong những kỹ năng của âm Ảnh Ma, Tô Mộ có hơi sững sốt một chút.

Vốn ở những lối đi nhỏ hẹp như này, hẳn muốn dùng Quần Nha Phong Bạo để giết những con quái này, nhưng Quần Nha Phong Bạo là dạng sát thương âm ảnh, chắc chắn sẽ bị miễn giảm.

“Hoả Vũ Thuật!”

Tô Mộ quả quyết, thi triển Hoả Vũ ở trong lối đi.

-7943!

-7943!

Sau khi vài con âm Ảnh Ma bị Hoả Vũ đánh trúng, lượng máu ngay lập tức giảm đi một khúc.

Tô Mộ không tiếp tục công kích.

Những tổn thương này chỉ để thu hút sự thù hận của chúng mà thôi.

“Mau Lẹ!”

Mở kỹ năng chạy nhanh, Tô Mộ chạy cực nhanh trong hang động.

Sau khi tốn hơn một phút, có khoảng chừng mười con âm Ảnh Ma đang bám theo không buông ở phía sau hắn.

“Ít quá đi!”

Tô Mộ có hơi bất lực.

Nếu như ở vùng đất rộng rãi thoáng đãng thì với một loạt các thao

tác này, ít nhất đã lôi kéo được trên cả trăm con quái rồi.

“Cày từ từ thôi!”

“Hoả Vũ Thuật!”

Tô Mộ vừa thi triển Hoả Vũ vừa lôi kéo thêm nhiều con quái khác.

Sau khi thời gian duy trì Lá Chắn Ma Pháp biến mất, hắn lại mang lên một Lá Chắn Thánh Quang để bảo vệ bản thân.

Giá trị Lá Chắn của kỹ năng này tuy là ít hơn Lá Chắn Ma Pháp, nhưng lại hơn nhau ở việc tiêu hao mana ít.

Với tỉ lệ phần trăm tiêu hao mana của Lá Chắn Ma Pháp, cho dù hiện tại mình đang có hơn bốn mươi nghìn mana, cũng không thể cứ mở Lá Chắn mãi được.

“Tạm ổn rồi!”

Cứ như vậy suốt quãng đường lôi kéo quái, phía sau Tô Mộ cũng đã có bảy tám mươi con quái vật tinh anh đi theo.

“Hoả Vũ Thuật!”

“Hoả Vũ Thuật!”

Tô Mộ giảm tốc độ chạy lại, thi triển Hoả Vũ về lối đi ở phía sau lưng.

“Giống như trở về những ngày tháng vừa mới bắt đầu giết quái vậy!”

Cái phương thức giết quái kiểu ‘cổ điển’ này, khiến hắn có cảm giác rất chi là ‘hoài niệm’.

‘Người đã giết chết Đại âm Ảnh Ma, có được 300 điểm kinh nghiệm!’

‘Người đã giết chết Đại âm Ảnh Ma, có được 300 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần có được 1 điểm trí lực!’

...

Dưới các đợt Hoả Vũ dày đặc, có không ít những quái vật với lượng máu không nhiều trước đó đã bắt đầu ngã gục. Lượng máu của những quái vật khác cũng đang tiếp tục giảm xuống.

Điểm kinh nghiệm của bọn chúng mang lại cũng khiến cho Tô Mộ vô cùng hài lòng.

...

Trên con đường thông qua thành trấn của một Tân Thủ thôn nào đó.

Có một người đang gánh hơn mười tên quái vật Gấu da thô thịt béo, phía sau là những Mục Sư đang không ngừng tăng máu cho hắn.

Sau đó là một nhóm pháp sư, đang giơ cao pháp trượng thi triển kỹ năng.

Một đợt rồi lại một đợt Hoả Vũ từ trên trời giáng xuống, đánh xuống vị trí của những tên quái vật Gấu đang đứng. Các đợt sát thương dày đặc trong nháy mắt đã khiến cho những con quái vật Gấu ngã gục trên mặt đất.

“AOE giết quái như vậy đúng là sướng ghê!”

“Đúng vậy đó, một trận Hoả Vũ giáng xuống, mười mấy con số sát thương đã hiện ra, cộng lại là có tới hơn một nghìn mấy điểm sát thương rồi!”

“Nhưng hao mana quá, thời gian cooldown lại dài, nhưng hiệu suất cũng rất tốt!”

“Các người nói xem, với cách giết quái như vậy nếu chúng ta tập trung điểm kinh nghiệm vào hết một người, vậy chẳng phải là rất nhanh sẽ đuổi kịp và vượt qua được Tô Pháp Thần sao?”

“Chuyện này là dĩ nhiên rồi. Hắn chỉ là một tên pháp sư, lực sát thương có thể so được với mười mấy người pháp sư chúng ta sao?”

“Nói đúng đấy, chỉ đáng tiếc, chúng ta muốn duy trì hiệu suất này thì cấp bậc của ai cũng không được để tuột xuống đó!”

Một nhóm pháp sư đang vừa đợi thời gian cooldown của kỹ năng vừa thảo luận.

Gương mặt của những pháp sư này đều lộ ra vẻ mặt kiêu ngạo.

Ở giai đoạn này mà có thể AOE giết quái thì tuyệt đối là pháp sư đứng đầu trong Thần Đồ rồi.

“Chúc mừng người thăng cấp! Đạt được 30 điểm thuộc tính, 20 điểm kỹ năng!”

Trong hang động âm u, sau khi giải quyết xong ma vật tinh anh, cấp bậc của Tô Mộ thăng lên cấp 9 nhị giai.

Quái vật tinh anh nhiều kinh nghiệm, khiến cho tốc độ thăng cấp của hắn nhanh như tên lửa. Năng suất như vậy những người khác cho dù nghĩ cũng không dám nghĩ đến.

Nếu không phải con số cấp bậc trên bảng xếp hạng cấp bậc bị che đi, những người khác nhìn thấy cấp bậc hiện tại của hắn, sợ rằng cả đám đều kinh ngạc không nói nên lời.

Người chơi đứng đầu trong số bọn họ chỉ mới vừa lên đến nhất giai mà Tô Mộ đã sắp lên đến tam giai rồi?

Điều này khiến cho những người vẫn luôn muốn đuổi kịp hắn phải làm sao?

Tô Mộ đương nhiên không để ý đến suy nghĩ của những người đó.

Tô Mộ đi đến bên cạnh xác mấy Đại âm Ảnh Ma, bắt đầu nhặt đồ.

Đồ quái vật tinh anh rơi xuống rất nhiều, trong đó có không ít trang bị cấp A.

Tô Mộ thu hết tất cả những thứ đó vào.

Từ sau khi hắn có được nhẫn Diệu Tinh, việc nhặt đồ thoải mái hơn không ít.

“Người nhận được mảnh vỡ bí cảnh!”

Trong số những món đồ này, Tô Mộ chú ý đến một món nhìn giống như mảnh ghép.

“Mảnh vỡ bí cảnh: Sau khi tập hợp đủ năm mảnh có thể mở bí cảnh. “

Đây là một khối mảnh ghép thủy tinh, hình dáng bất quy tắc.

“Bí cảnh?”

“Là phó bản sao?”

Sau khi nhìn thấy miêu tả vật phẩm, Tô Mộ nheo mắt lại.

Bí cảnh này, chắc là một phó bản khác.

“Xem ra vẫn phải tiếp tục cày phó bản!”

Đối với món đồ chơi này, Tô Mộ rất thích thú.

Hắn nhìn những điểm đỏ khác trong hang động.

Muốn tập hợp đủ năm mảnh ghép, chắc là phải cày xong hang động này mới được.

“Không có áp lực gì!”

Không có ai tranh quái với hắn, Tô Mộ mở ra Năng Lượng Thức Tỉnh, về mặt thoải mái.

Sau khi lượng mana đầy lại, hắn mở Mau Lẹ ra, tiếp tục sử dụng Lá Chắn Ma Pháp để dụ quái.

“Hỏa Vũ thuật!”

Sau khi quái vật bị đánh trúng, hắn vừa sử dụng Hỏa Vũ tấn công vừa dụ đến thêm càng nhiều quái hơn.

“Người đánh chết Đại âm Ảnh Ma: nhận được 200 điểm kinh nghiệm! “

“Người đánh chết Đại Ảnh Ảnh Ma: nhận được 200 điểm kinh nghiệm!”

“Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!”

...

Chương 172: Phó bản liên quan đến nghề nghiệp ẩn giấu.

Dưới tình huống đánh quái cường độ cao như thế này, thanh EXP của Tô Mộ lại được đầy một lần nữa.

“Chúc mừng người thăng cấp! Chúc mừng người thăng cấp rồi! Nhận được 30 điểm thuộc tính, 30 điểm kỹ năng!”

Cấp bậc của hắn đã đạt đến cấp 10 nhị giai!

Thanh EXP cũng biến mất, phía trên xuất hiện một thông báo: ‘Mời lấy được chứng minh lên cấp.’

Tô Mộ thấy thế, khẽ mỉm cười.

Đối với hắn, kinh nghiệm cũng không phải món lời duy nhất khi đánh quái.

Hắn nhìn Quyền Trượng Pháp Thần trong tay

Chỉ cần mấy trăm giá trị trưởng thành nữa thì món vũ khí này có thể lên tam giai rồi.

“Cày tiếp!”

Tô Mộ không nường tay một chút nào, không bỏ qua bất kỳ một con quái nào trong động.

Sau khi cày xong một đợt quái, Quyền Trượng Pháp Thần đã thăng lên tam giai.

“Quyền Trọng Pháp Thần (tam giai): + 350 trí lực, + 350 tinh thần, + 350 thể chất sử dụng vật phẩm ma pháp mạnh, có thể ra chú ngữ với quyền trọng, số lượng chú ngữ trước mắt: 3, giá trị trưởng thành 0/50000”

“Tất cả ba thuộc tính tăng thêm 150 điểm, số lượng chú ngữ mở ra cũng trở thành ba!”

“Chẳng qua hiện tại ta không có vật phẩm ma pháp nào phù hợp trong tay!”

Nhìn vũ khí trong tay, Tô Mộ cảm giác hẳn thật sự hơi có lỗi với nó.

Nếu lấy được ba loại thuộc tính tăng tỉ lệ phần trăm sát thương, tăng tỉ lệ phần trăm công kích ma pháp, thì quá trâu rồi

Chẳng qua trong lòng Tô Mộ cũng biết rõ chuyện này không thể gấp gáp.

Để thuộc tính không thích hợp tăng lên rồi, cuối cùng cũng không có ý nghĩa gì.

“Cho ta nhiều mảnh vỡ bí cảnh một chút nha!” Vừa nhặt đồ rơi trên mặt đất, Tô Mộ vừa nói thầm trong lòng.

“Người nhận được mảnh vỡ bí cảnh! “

. . .

“Người nhận được mảnh vỡ bí cảnh! “

Cũng khá may mắn, mảnh vỡ bí cảnh liên tục được tìm thấy một mảnh lại một mảnh.

Ghép chúng lại với nhau, vừa đúng là một khối thủy tinh hình tam giác.

Chẳng qua ở giữa hình tam giác này bị thiếu mất một hình tam giác nhỏ.

“Mảnh vỡ bí cảnh nhỏ: Có thể mở ra Động Dung Nham ở nơi sâu

trong Động U Âm!”

Sau khi ghép bốn mảnh vào nhau, mảnh ghép nhỏ trong miêu tả bắt đầu xuất hiện thay đổi.

“Động Dung Nham?”

Tên của bí cảnh kia khiến hai mắt Tô Mộ phát sáng.

Hắn lập tức nhìn về khối bảo thạch ở tầng dưới cùng của ô túi đồ.

Khối bảo thạch của pháp sư Tro Tàn!

Theo lời nói, muốn kích hoạt khối bảo thạch này cần phải có vật phẩm thuộc tính lửa.

Phó bản Động Dung Nham này, vừa nghe là thấy có liên quan đến lửa!

“Ta cần tranh thủ thời gian tìm đủ chìa khóa mở phó bản này!”

Chuyện liên quan đến nghề nghiệp ẩn giấu khiến vẻ mặt Tô Mộ trở nên kích động.

Hắn nhìn về một ít ma vật vẫn còn dư lại ở phía trước hang động.

Không tìm ra một mảnh ghép nhỏ cuối cùng hắn tuyệt đối không đi!

Tiếp tục cày quái điên cuồng.

Cho dù là một lối đi ngõ cụt nhỏ Tô Mộ cũng tha cho bất kỳ một con quái nào bên trong.

Sau khi đánh hơn hai trăm con quái, thanh vật phẩm của nhân Diêu Tinh cũng sắp đầy nhưng vẫn không tìm thấy mảnh vỡ bí cảnh nhỏ kia.

“Không lẽ là quái nhỏ thì không có mảnh ghép sao?”

Tô Mộ nhíu mày.

Tỉ lệ rơi của mảnh ghép không thấp, hơn nữa sẽ không rơi ra

mảnh ghép đã rơi.

Bản thân hẳn cày nhiều quái tinh anh như vậy, theo lý thì phải có đủ tất cả các mảnh ghép rồi mới phải.

“Ở trên người BOSS chỗ này sao?”

Tô Mộ nhìn chỗ càng sâu bên trong hang động.

Dưới kỹ năng thị giác, vị trí cách vài trăm mét phía trước đã là chỗ sâu nhất của hang động này rồi.

Nhưng chỗ đó không có xuất hiện điểm màu đỏ!

“Chỗ này không thể không có BOSS!”

Trong lòng Tô Mộ rất rõ ràng.

Vị trí trung tâm trong mỗi bản đồ chắc chắn sẽ có một con BOSS, chỗ này cũng sẽ không ngoại lệ.

Vậy tại sao hẳn lại không nhìn thấy điểm đỏ?

Rõ ràng là bởi vì con BOSS kia có kỹ năng ẩn nấp cao cấp!

“Chỗ này là sân nhà của người khác, ta phải cẩn thận một chút mới được!”

“Thêm thuộc tính trước đi!”

Không vội vàng tìm hiểu, Tô Mộ mở thanh thuộc tính.

Sau khi liên tục thăng cấp, điểm thuộc tính vẫn không hề suy giảm.

Dựa theo sắp xếp từ trước, thêm toàn bộ điểm thuộc tính cơ sở vào tinh thần.

Thế nhưng bây giờ giá trị tinh thần đã rất cao.

Lượng mana cũng vô cùng dồi dào.

Thể chất tăng lên nhờ có Quyền Trượng Pháp Thần, tổng thể có

thể nói là tốt hơn một chút.

Nếu phải so sánh, hai thuộc tính sức mạnh và tốc độ có hơi không nở nhìn thẳng.

“Đã nói nghiêm túc là pháp sư toàn chức rồi, chênh lệch quá nhiều cũng không tốt đâu!”

“Trước hết chia đều vào hai thuộc tính khác đi đã!”

Suy nghĩ một chút, Tô Mộ chia đều 60 điểm cho hai thuộc tính sức mạnh và tốc độ.

Các kĩ năng của nghề nghiệp khác đều cần có sức mạnh và tốc độ thêm vào.

Mở ra thanh thuộc tính.

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Đẳng cấp: cấp 10 nhị giai (đội thăng cấp)

HP: 9680

MP: 48200

Công kích vật lý cận chiến: 876

Công kích ma pháp: 3036

Phòng ngự vật lý: 1068

Phòng ngự ma pháp: 1505

Thuộc tính: sức mạnh 338, thể chất 338(+430), nhanh nhẹn 338, tinh thần 665(+540), trí lực 820(+560)

“Thuộc tính như này cũng khoa trương quá đi!”

Đây chính là niềm vui của pháp sư toàn chức sao?

Nhìn thấy thuộc tính của mình bây giờ, cho dù Tô Mộ cũng cảm thấy có hơi khó tin.

Sau khi cày rất nhiều quái vật tinh anh trong hang động, Hào Quang Cửa Pháp Thân thu được hơn năm mươi điểm trí lực. Điểm trí lực cơ sở đã lên đến bốn chữ số rồi.

Mà dưới trang bị và thuộc tính cơ sở hỗ trợ, lượng mana cũng đã nhanh chóng muốn vượt mốc 50 ngàn!

Với lượng mana và công kích ma pháp bây giờ, giả như có đối mặt với BOSS Người Sói Ba Đầu thì hẳn cũng có thể giải quyết nhanh gọn.

“HP cũng sắp 10 ngàn rồi kìa!”

“Nếu bây giờ còn ở Bạch Vụ trấn, dù đứng yên tại chỗ cho đám người Hứa Thế Kiệt đánh, bọn họ cũng không đánh chết ta được!”

Dĩ nhiên, có thể đạt đến mức độ thuộc tính như vậy, điểm kỹ năng vô hạn quả thật có công rất lớn.

Còn có thể phá vỡ hạn chế nghề nghiệp, tùy ý học các kỹ năng khác.

“Chẳng lẽ ta là người đàn ông được Thần chọn sao?”

Chương 173: Tôi trở thành thành của Tà Thần.

Đối với việc tại sao mình lại có được những thứ này, Tô Mộ không phải chưa từng đoán, những chuyện này, tất nhiên là không có câu trả lời.

“Đối phó BOSS trước đi!”

Gạt qua những suy nghĩ đó, Tô Mộ chậm chậm đi về hướng sâu nhất của hang động.

Hắn vẫn luôn duy trì kỹ năng Góc Nhìn Ma Pháp.

Bên trong hang động thực sự quá tối, cho dù không nhìn thấy được BOSS, Góc Nhìn Ma Pháp cũng có tác dụng giúp phân biệt được mọi thứ xung quanh.

“Có ánh sáng?”

Thời điểm sắp thấy đáy hang, phía trước bỗng xuất hiện ánh sáng mờ ảo nhàn nhạt.

Trong hang động một màu đen kịt, xuất hiện thứ ánh sáng như vậy thoạt nhìn có chút âm u khó tả.

Lông mày Tô Mộ nhíu chặt, hần chậm rãi thăm dò vị trí nơi phát ra ánh sáng.

“Đây là?”

Không cần Góc Nhìn Ma Pháp, bên dưới ánh sáng xanh nhàn nhạt, một khu vực trống trải dần xuất hiện trong tầm mắt Tô Mộ.

Đây là một hang động trải rộng măng đá.

Thứ đầu tiên hút mắt Tô Mộ chính là khu vực phát ra ánh đỏ phía sau hang động.

Thứ chất lỏng màu đỏ tản ra nhiệt độ cao hùng hực, hần đây chính là lối vào phó bản Động Dung Nham.

“BOSS hiện tại đang ở đâu?”

Ngay vào lúc Tô Mộ chuẩn bị đi tìm vị trí BOSS, một tràng cười đột nhiên vang lên.

“Ha! Ha! Ha!”

“Có người à?”

Đó là tiếng cười của con người, đồng thời cũng làm cho Tô Mộ cảm giác có mấy phần quen thuộc.

Hần nhìn theo hướng phát ra tiếng cười, đột nhiên trợn to hai mắt.

Trên một khối nham thạch lớn, có một người đang ngồi.

Simon!

“Tên này không phải đã chết rồi sao?” Tô Mộ không nhịn được nói nhỏ.

Ở nơi này nhìn thấy một kẻ đã chết, hẳn quả thật có vài phần lạnh gáy.

“Có được thân xác này, ta đã không phải bị chôn vùi ở nơi đây!”

Lúc này, Simon mở miệng lần nữa.

Giọng nói của hắn vẫn là âm thanh mà Tô Mộ quen thuộc, nhưng giọng điệu không đúng lắm.

“Tên này không phải Simon!”

Tô Mộ phản ứng lại rất nhanh, thi thể Simon bị một loại ma vật nào đó chiếm giữ rồi!

“Vậy nói cách khác, BOSS từ nơi này chạy đến thành Tiểu Nguyệt, giết chết Simon, sau đó chiếm giữ thân xác hắn, là để hãm hại ta?”

“BOSS ở nơi này còn có thể chạy sao?”

Tô Mộ quả thật hơi ngơ ngác.

Dựa vào những âm Ảnh Ma ngoài kia, chắc hẳn BOSS cũng là một loại âm Ảnh Ma khác.

Loại ma vật này, có kỹ năng nhập vào người, nếu vậy thì không có gì bất ngờ lắm.

Điều hắn không ngờ tới chính là, BOSS trên bản đồ này còn có thể rời đi?

“Đương nhiên, điều này đều nhờ vào Tà Thần đại nhân kia ban ân!”

Âm thanh của Simon lại vang lên

Hắn quỳ trên mặt đất, dập đầu với dáng vẻ thành kính.

“Đại nhân, ta sẽ là đầy tớ trung thành nhất của người!”

Âm thanh cuồn tín vang vọng khắp hang động.

“Quả nhiên là chuyện tốt do một tay Tà Thần!”

“Nói vậy, tên kia có thể ảnh hưởng đến quy tắc sao?”

Tô Mộ nghe những lời này, ánh mắt dần trở nên lạnh lẽo.

Tại thời điểm giết chết Tân Đức, hắn có vẻ đã đắc tội đến một tồn tại khó lường nào đó!

“Tà Thần kia muốn ta trở thành kẻ thù chung, nhờ đó tiêu hao hết mười lần cơ hội phục sinh của ta?”

Sau khi suy nghĩ tỉ mỉ, Tô Mộ đã hiểu rõ ý định của kẻ địch trong việc hãm hại mình.

Chính là muốn đuổi hắn khỏi thế giới Thần Đồ đây mà!

“Nếu đã như vậy, ta cũng sẽ không khách khí với người!”

Gương mặt Tô Mộ lạnh lẽo, hắn nhìn chăm chăm Simon đang quỳ dưới đất.

Tên đầy tớ trung thành của Tà Thần.

Ngày hôm nay chắc chắn phải chết.

Ánh mắt nhìn chăm chăm ‘Simon’, Tô Mộ bắt đầu lập kế hoạch về cuộc chiến đấu này trong đầu.

Dù sao cũng là BOSS ở chỗ này, đằng sau còn có tên Tà Thần kia chống lưng, mình nhất định phải dùng toàn bộ sức lực để ứng phó!

“Không cần giải thích nhiều thi triển các chiêu liên tiếp thôi!”

Hít sâu một hơi, Tô Mộ quả quyết mở Lá Chắn Ma Pháp ra.

“Năng Lượng Thức Tỉnh!”

Sử dụng ngay kỹ năng hồi mana, nhìn thấy lượng mana đang tăng lên từng chút một, ánh mắt Tô Mộ nhìn sang hướng ‘Simon’.

“Thánh Quang Đả Kích!”

Giơ tay lên là sử dụng kỹ năng tạo sát thương mạnh nhất.

Trong hang động tối tăm, một tia Thánh Quang xuất hiện từ trong không trung, đánh vô cùng chính xác vào ‘Simon’.

-23643!

Một con số sát thương cực cao hiện ra.

Tên ‘Simon’ đang quỳ dưới đất rất hiển nhiên còn chưa kịp phản ứng lại bèn vội vàng bò dậy từ mặt đất, không ngừng nhìn khắp nơi xung quanh.

Đột nhiên, hắn cảm giác được đầu có cảm giác choáng váng, cả người ngơ ngác như con nai vàng vậy.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

-17752!

“Xung Kích!”

“Phích Lịch Lôi Quang!”

-17752!

-5325!

“Kidney shot!”

...

Tô Mộ không hề giải thích nhiều mà liên tục xuất chiêu, tập trung thi triển kỹ năng về hướng ‘Simon’.

Trong hang động, Lôi Quang không ngừng chớp nháy, dưới sự gia tăng công kích ma pháp mạnh mẽ của Tô Mộ, lượng máu của ‘Simon’ điên cuồng giảm xuống.

“Liên tục kích hoạt được ba lần Ma Pháp Bùng Nổ, đã quá đi!”

Lại thêm một phát Lôi Quang được thi triển, nhìn thấy sự xuất hiện liên tiếp của hai con số sát thương, Tô Mộ không nhịn được mà cười nhếch miệng.

Sau khi bản thân thi triển một chuỗi các kỹ năng, điểm sát thương tạo ra đã đạt đến một trăm ba mươi nghìn điểm!

Quả nhiên đánh lén mới là nhất nha!

“Là người à?”

Tại đó, ‘Simon’ từ trong trạng thái choáng váng tỉnh lại, khi nhìn thấy Tô Mộ ở sau lưng, chột há to miệng, vẻ mặt vô cùng kinh ngạc.

Trong suy nghĩ của hắn, Tô Mộ lẽ ra đã bị nhốt lại ở trấn Bạch Vụ rồi, làm sao có thể đột nhiên xuất hiện ở nơi này được?

“Xin chào, trưởng trấn đại nhân!”

Tô Mộ mỉm cười chào hỏi, nhìn vào không hề có chút ‘thân thiện’ gì cả.

Ngay khoảnh khắc vừa dứt lời, lại thêm một tia Lôi Quang giáng xuống.

“Cái tên nhà người!”

‘Simon’ cũng đã cảm nhận được uy lực của Lôi Quang, cặp mắt hắn nhìn chằm chằm vào Tô Mộ.

Đối mặt với sự tấn công oanh tạc ban nãy của Tô Mộ, lượng máu của hắn đã mất đi hơn phân nửa, nhưng mọi chuyện thật sự xảy ra quá nhanh, đến nỗi bây giờ hắn mới có thể ứng phó lại.

“Hử?”

Chính ngay lúc này, Tô Mộ kinh ngạc phát hiện ra, khi tia sét kia đánh vào người Simon không hề tạo ra sát thương.

Chương 174: Thành chủ của thành Tiểu Nguyệt là ma vật?

Thân thể của Simon giống như mất hết sức lực vậy, thoáng cái đã nằm liệt trên mặt đất.

“Chạy rồi?”

Mắt Tô Mộ mở to, chột nghĩ tới điều gì đó.

“Vùng Từ Trường Trọng Lực!”

Một giây sau, một kỹ năng được trực tiếp thi triển ra.

“Ở đâu?”

Dưới sự khống chế của Trường Lực lớn mạnh, Tô Mộ biết rõ tên BOSS đó sẽ không trốn thoát được, vội vàng nhìn khắp nơi.

Khắp nơi đều là bóng đen!

Đối với tên BOSS mà nói, những bóng đen này đều là những nơi ẩn nấp tuyệt vời.

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

Tô Mộ quả quyết mở kỹ năng Góc Nhìn lên.

“Vẫn không nhìn thấy?”

Điều khiến cho Tô Mộ có phần bất ngờ chính là Góc Nhìn Ma Pháp khi đối diện với tên BOSS này, gần như đã hoàn toàn mất đi tác dụng.

“Chớp Nhoáng!”

Không một chút do dự, Tô Mộ ngay lập tức dịch chuyển đến vị trí lối ra.

Ở đây chỉ có một lối đi nhỏ hẹp, nếu tên BOSS đó muốn chạy trốn thì chắc chắn sẽ phải đi ngang qua mình.

“Người không trốn thoát được đâu!”

Canh giữ ở chỗ này, Tô Mộ la to lên một tiếng, đồng thời quan sát bộ phận của những bóng đen kia.

Góc Nhìn Ma Pháp mặc dù mất đi tác dụng, nhưng khả năng quan sát nhạy bén của mình vẫn còn.

“Khà! Khà! Khà!”

Đột nhiên, tiếng cười đáng sợ vang lên trong hang động.

Giọng cười này vọng từ bên trong hang động, hoàn toàn không thể phân biệt được từ hướng nào truyền đến.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Tô Mộ lạnh lùng hừ một tiếng, đôi mắt loé lên một tia lạnh lùng.

“Vù! Vù!”

Phong Bạo mãnh liệt càn quét hết toàn bộ phía bên trong hang động.

Với phạm vi của Băng Sương Phong Bạo chắc chắn sẽ bao trùm lên mọi góc ngách bên trong.

“Tên nhãi nhép bỏ ổi nhà người!”

Dưới sự tàn sát bừa bãi của Băng Sương Phong Bạo, tên BOSS trong bóng đen rất hiển nhiên đang chịu sát thương, hấn gào lên một tiếng giận dữ.

“Ha ha, ta nói người mới là con rùa rụt đầu đấy!” Tô Mộ đứng im tại chỗ, trực tiếp phản bác lại.

“Người dám sỉ nhục ta?”

Giọng nói tức giận một vang lên lần nữa.

Tên BOSS trong bóng đen rất hiển nhiên đã bị lời nói của Tô Mộ chọc giận rồi.

Nhưng hắn lại không hề xuất hiện.

“Tên này khác với những con ma vật bình thường kia, hắn có trí tuệ rất cao!”

“Là tên Tà Thần kia ban cho sao?”

Tô Mộ vẫn đang quan sát bóng đen, đồng thời phân biệt phương hướng giọng nói, nhưng vẫn không hề có dấu vết gì để tìm ra.

Đối phương dường như đã hoàn toàn chìm vào trong bóng đen vậy.

“Nếu đã như vậy thì ta sẽ hành hạ người đến chết!”

Tô Mộ cũng không vội vã nữa.

Phòng ngự ma pháp của cái tên BOSS âm Ảnh Ma này đạt đến 5000 điểm, lại còn có thêm Khả Năng Miễn Dịch Ma Pháp 30%.

Điểm sát thương của mỗi phát Băng Sương Phong Bạo là 750, trong 8 giây điểm sát thương có thể tạo ra là 6000 điểm.

Tên BOSS này có tổng cộng 180 nghìn điểm máu, giờ đại khái còn lại không tới 50 nghìn điểm.

Sau khi thời gian của mười phát Phong Bạo qua đi, tên này chắc chắn sẽ phải chết!

“Vị trí này không thể bỏ, vừa đúng lúc kỹ năng khống chế của ta sắp cooldown rồi!”

Tô Mộ cũng không quan tâm đến những bóng đen trong hang động nữa.

Hắn chỉ cần canh giữ cẩn thận lối ra để chạy trốn này là đủ rồi.

Thời gian từng giây một trôi qua, sau khi thời gian của một phát Băng Sương Phong Bạo kết thúc, Tô Mộ giơ tay lên lại thêm một phát Phong Bạo nữa.

Vốn trong hang động đã âm u lạnh lẽo, gió lạnh đến thấu xương.

“Tiểu tử, người mau dừng tay cho ta, người có biết người đang đối mặt với ai không?” Tên BOSS trong bóng đen không thể chịu đựng được nữa, lên tiếng uy hiếp nói: “Ta chính là người phát ngôn của Tà Thần đại nhân ở thành Tiểu Nguyệt, nếu người giết ta, người tuyệt đối sẽ không có kết cục tốt đâu!”

Tô Mộ nghe được những lời uy hiếp này, hần tở ra thái độ thờ ơ.

Cái tên gọi là Tà Thần nếu thật sự muốn ra tay với mình thì lúc mình đối phó với Tân Đức, e rằng là đã game over rồi.

“Nhà người đã quyết tâm muốn trở thành kẻ địch của Tà Thần đại nhân rồi sao?”

Trong hang động, giọng nói lại một lần nữa vọng ra, trong giọng điệu kèm theo sự nôn nóng.

Mỗi một phát sát thương của Băng Sương Phong Bạo đều là thật cả.

Đối lại là những tên BOSS khác, chắc chắn lúc này đã không màng mọi thứ mà công kích Tô Mộ rồi.

Vừa hay nó lại là cái loại sở hữu trí tuệ, nỗi sợ xuất phát từ việc đối mặt với cái chết, ngược lại đã khiến tay chân nó bị ràng buộc.

“Nhà thám hiểm, chúng ta có gì từ từ thương lượng, ta có thể giúp người trở thành pháp sư sa đoạ mạnh mẽ. Hãy tin ta, đó là sức mạnh mà người không có cách nào kháng cự nổi đâu!” Uy hiếp không được, tên BOSS lựa chọn dụ dỗ.

“Chỉ cần có được sức mạnh này, người sẽ trở thành đầy tớ trung thành nhất của Tà Thần đại nhân, người sẽ có được mọi thứ mà người muốn!”

“Người thậm chí có thể trở thành tồn tại sánh ngang vai với ‘thần’!”

Giọng nói đầy những lời dụ dỗ vang lên liên tiếp không ngừng.

“Nghe vào có vẻ không tệ đấy!” Tô Mộ cười một cái, cất giọng nói.

“Hãy tin ta, đi theo Tà Thần đại nhân là niềm kiêu hãnh tối cao của người!” Tên BOSS tưởng rằng Tô Mộ đã động lòng, bèn tăng thêm lợi lộc: “Chỉ cần người trở thành sứ đồ, mọi tội lỗi của người ở thành Tiểu Nguyệt sẽ được miễn trừ toàn bộ!”

“Vậy sao?”

Câu nói phía trước Tô Mộ hoàn toàn không đếm xỉa tới, câu nói phía sau lại khiến hắn có hứng thú.

Có lẽ mình có thể moi được thông tin liên quan đến chủ mưu đằng sau từ miệng của tên BOSS này.

“Ta muốn biết, làm sao mà người có thể giúp ta thoát tội được? Phải biết rằng, ta đã giết chết ‘trưởng trấn’ của trấn Bạch Vực đấy!”
Hắn hướng về phía bên trong hang động hỏi.

Không khí đột nhiên trở nên im lặng.

Sau khi qua một hồi lâu, giọng của tên BOSS lại vang lên.

“Chuyện này người không cần biết!”

“Ha ha!” Tô Mộ khinh thường cười một tiếng: “Nếu đã như vậy.”

“Băng! Sương!”

“Phong!”

Hắn cố ý tăng âm lượng lên, hô ra từng chữ một.

Quả nhiên, uy hiếp như vậy vô cùng có hiệu quả.

“Ta nói cho người biết!”

Ngay sau đó, giọng nói bối rối của tên BOSS vang lên.

“Thành chủ của thành Tiểu Nguyệt là một con ma vật!”

Chương 175: Cái nhìn của Tà Thần.

“Người nói cái gì?”

Lời nói này khiến cho Tô Mộ mở to mắt, đôi mắt hiện lên vẻ ngạc nhiên không tin nổi.

Một tòa thành lớn như vậy, thành chủ lại là ma vật?

Tuy nhiên sau khi nghĩ đến thân phận của tên đội trưởng đội vệ binh kia, Tô Mộ cũng không thấy kinh ngạc nữa.

“Điều người nói là sự thật ư?” Giọng điệu của hắn trở nên nặng nề, hắn nhấn mạnh nói.

“Ta thề với Tà Thần, điều ta nói đều là thật sự!”

“Chỉ cần người đầu quân vào Tà Thần đại nhân, sau này người cũng có thể trở thành thành chủ, thậm chí là quốc vương!”

Âm Ảnh Ma thề thốt trả lời, vẫn không quên tiếp tục dụ dỗ.

“Làm quốc vương sao?” Tô Mộ bĩu môi.

Bất kể là sức mạnh to lớn, hay xưng vương, nghe vào cũng đều thấy không tệ!

“Tuy nhiên đáng tiếc rồi, mục tiêu của ta lại không nhỏ như vậy!”

Những thứ này đối với mình, không có chút ý nghĩa nào cả.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Trong hang động một lần nữa nổi lên cơn gió sương rét lạnh.

“Người không giữ chữ tín!” Giọng nói phẫn nộ kèm theo sự trách móc.

“Với một tên ma vật thì còn cần giữ chữ tín sao?” Tô Mộ cười nhạt.

“Tại sao, chỉ cần trở thành pháp sư sa đoạ, người sẽ có thể trở thành sự tồn tại như Bán Bộ Thần Minh vậy.”

“Một tên người phạm, làm sao có thể kháng cự được sức mạnh

như vậy!”

Lượng máu càng ngày càng ít, âm Ảnh Ma gào thét lên, hẳn đang cực kỳ khó hiểu.

“Bán Thân?”

Sắc mặt của Tô Mộ lạnh lùng.

“Tâm nhìn hạn hẹp quá rồi!”

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Kèm với một tia sét, một tin nhắn nhỏ hiện ra trước mắt Tô Mộ.

‘Người đã giết chết BOSS âm Ảnh Ma!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần có được 1 điểm trí lực!’

Thông qua đoạn đối thoại vừa rồi, hẳn vẫn đang phán đoán vị trí của tên BOSS.

Khi đối phương gần sắp tử vong, hẳn cũng đã phát hiện ra động thái cực kỳ nhỏ của một bóng đen.

Dĩ nhiên, cho dù không có tia sét cuối cùng, thì cũng chỉ cần thi triển thêm vài phát Băng Sương Phong Bạo mà thôi.

“Đồ vật của tên này rơi ra có lẽ sẽ vô cùng hậu hĩnh nhỉ?”

Dễ dàng giải quyết một tên BOSS lớn, Tô Mộ nở nụ cười rạng rỡ, đi về hướng vị trí đó.

Đừng xem tên BOSS âm Ảnh Ma này có phòng ngự cao, máu trâu, đối phó với hẳn còn đơn giản hơn so với con BOSS Chiếu Xà trước đó.

“Vù! Vù!”

Khi Tô Mộ vừa tiếp cận vị trí của bóng đen, cái bóng đó đột nhiên xuất hiện một luồng gió lốc mãnh liệt.

Một lốc xoáy màu đen đang được hình thành!

“Cảnh tượng này sao lại có hơi quen thuộc?” Chân mày Tô Mộ nhíu chặt.

Lúc Tân Đức chết, hình như cũng là cảnh tượng này!

“Thánh Quang Đả Kích!”

Sau một chút chần chừ ngần ngừ, Tô Mộ đã thi triển ra kỹ năng mạnh nhất.

Một tia Thánh Quang thoáng hiện, đánh vào cái lỗ xoáy màu đen đó.

Không có con số sát thương.

Nhưng lỗ xoáy màu đen lại thoáng cái đã biến mất rồi.

Một phát này của Tô Mộ đã có hiệu quả!

Hắn còn chưa kịp mừng rỡ, những năng lượng màu đen đó lại ngưng tụ lần nữa, không ngờ lại biến hóa thành một đôi mắt.

“Đây là!”

Khi nhìn vào cặp mắt đó, đồng thời Tô Mộ lập tức cảm thấy tim đập mạnh.

Trán của hắn bắt đầu toát ra giọt mồ hôi.

Đôi mắt này giống như tử thần đang câu linh hồn vậy, hút lấy hắn rất chặt.

“Người chính là Tà Thần sao?”

May mà dựa vào sức mạnh tinh thần lớn mạnh, Tô Mộ mới không bị áp đảo.

Hắn ngẩng đầu, nhìn chăm chăm vào cặp mắt kia, gương mặt không hề có chút sợ hãi.

Ngay sau đó, Tô Mộ làm ra một hành động đáng kinh ngạc.

Hắn hướng về phía cặp mắt kia, giơ ngón giữa lên!

Cũng đúng lúc này, cặp mắt kia biến mất rồi.

“Phù!”

Áp lực bao trùm lên người mình chợt biến mất, Tô Mộ thở dài một hơi.

Cặp mắt kinh khủng đó khiến cho hắn nhận ra một điều.

Giữa bản thân và cái gọi là thần, khoảng cách còn chênh lệch rất lớn.

“Con đường vẫn còn rất dài đấy!”

Cười gượng một tiếng, Tô Mộ đi tới bên cạnh thi thể âm Ảnh Ma.

Bên cạnh thi thể âm Ảnh Ma có một vòng sáng.

‘Người có được Mảnh Võ Bí Cảnh!’

‘Người có được: Ảnh Động!’

‘Người có được Âm Ảnh Tàn Hồn!’

Tổng cộng rơi ra được ba món đồ.

Một trong những thứ đó vừa hay lại là Mảnh Võ mà Tô Mộ đang thiếu.

Tô Mộ lấy ra bốn mảnh ghép của Mảnh Võ Bí Cảnh lúc trước ra.

Sau khi đặt một Mảnh Võ lên đó, món đồ này liền xảy ra sự biến hóa.

‘Chìa khóa bí cảnh: Có thể mở ra Động Dung Nham nằm ở sâu bên trong Động U Âm!’

“Cuối cùng cũng đã lấy được cái chìa khóa này rồi, tiếp theo đây để xem có thể rơi ra được vật phẩm thuộc tính hỏa hay không.”

“Chỉ cần có thể kích hoạt được viên bảo thạch này thì ta sẽ có thể chuyển chức sang nghề nghiệp ẩn giấu rồi!”

Nắm chặt chìa khóa trong tay, Tô Mộ nhìn về phía lối vào của phó bản bên trong hang động.

Mặc dù đứng cách đó khá xa, mình cũng có thể cảm nhận được luồng năng lượng nóng rực của ngọn lửa.

Hơn nữa, phó bản này cũng liên quan việc chuyển nghề nghiệp ở tam giai.

Hắn không thể không vào!

Tô Mộ nhìn vào món đồ thứ hai.

‘Ảnh Độn (cấp S): Sau khi sử dụng có thể hòa vào trong bóng đen!’

Miêu tả vô cùng đơn giản.

Không có thời gian duy trì liên tục, cũng không có thời gian cooldown.

Dường như chỉ cần là nơi có bóng đen tồn tại là có thể sử dụng.

“Ngay cả Góc Nhìn Ma Pháp của ta cũng không thể nhìn thấy, hiệu quả ẩn nấp của kỹ năng này còn lợi hại hơn Tàng Hình!”

“Học thôi!”

Sau khi học kỹ năng này, Tô Mộ trực tiếp nâng cấp nó lên tới cấp SSS.

Miêu tả vẫn y như cũ, nhưng rất hiển nhiên hiệu quả ẩn nấp của cấp SSS có điểm mạnh mẽ hơn.

“Thử xem sao!”

Đi tới vị trí bóng đen, Tô Mộ bèn sử dụng kỹ năng này.

Một giây sau, cả người hắn đã hoàn toàn hòa vào trong bóng đen.

“Đỉnh nha, chỉ cần là nơi có bóng đen, ta gần như là không tồn tại vậy!”

Tô Mộ kích động la lên.

Sự mạnh mẽ của kỹ năng này không thể nói rõ ràng chỉ trong hai ba câu nói được.

Nếu thích khách lấy được kỹ năng này, thì vào buổi tối đêm khuya, sự tồn tại của hắn tuyệt đối sẽ như ma quỷ vậy!

Điểm mấu chốt nhất chính là kỹ năng này cũng có thể sử dụng ở thế giới thực!

Chương 176: Cơ hội hoàn thành nhiệm vụ tới rồi!

Chỉ cần mình muốn là có thể trở thành sát thủ đứng đầu thế giới.

Kiểm lại sự vui mừng trong lòng, Tô Mộ nhìn vào món đồ cuối cùng.

‘Ám Ảnh Tàn Hồn: Trên đó còn lưu giữ một luồng ý chí!’

Lời giới thiệu cũng rất đơn giản, hoàn toàn không hề ghi rõ cách sử dụng.

Tuy nhiên là vật phẩm của BOSS, có lẽ cũng không phải là món đồ vô dụng gì.

“Cứ cất vào trước đã, tiếp theo chính là cày phó bản, phải kiếm cho ra chứng minh lên cấp trước!”

“Nhưng túi đồ của ta hơi đầy rồi, hay là cất đồ trước?”

Phó bản gần ngay trước mắt, Tô Mộ suy nghĩ một lúc, không vội vã đi vào.

Phải mang thi thể của Simon đến thành Tiểu Nguyệt trước mới được.

Vừa hay mình cũng có thể dọn bớt túi đồ ra.

...

Thành Tiểu Nguyệt.

Thành chủ Nguyệt Bạch đang trang điểm trước một cái gương.

Hắn trang điểm khuôn mặt theo phong cách của nữ.

Nếu những người khác trong phủ thành chủ ở đây, nhất định sẽ vô cùng hoảng sợ.

Thành chủ đại nhân của bọn họ lại là một người đàn ông!

Nhưng vào khoảnh khắc này, vị thành chủ đại nhân này lại đang trang điểm vô cùng diêm dúa lòe loẹt, hoàn toàn không phù hợp với thân phận thành chủ của hắn.

“Một gương mặt thật tuấn tú!”

Điều kỳ quái hơn chính là ‘thành chủ’ đang vuốt mặt của mình, đôi mắt ẩn chứa sự si mê.

‘Thành chủ’ mở miệng một lần nữa, giọng nói ẩn chứa sự chiều chuộng.

“Cho dù có bị uy hiếp, ta cũng sẽ không để người lâm vào nguy hiểm đâu!”

...

Thế giới Thần Đồ.

Đây là một vực sâu không đáy.

Phía dưới là mảng đen tối vô tận.

Trong bóng đen tối này, một con quái vật với đôi cánh màu đen, mặt mũi hung tợn đang bay lên.

“Vụt!”

“Phích Lịch!”

Sau khi nó đến được vị trí nào đó của vực sâu, một sức mạnh to lớn xuất hiện bao trùm hoàn toàn lên thân thể của nó.

Dưới sức mạnh này, con quái vật đó ngay lập tức hóa thành tro bụi.

Song như thế nó vẫn chưa hết.

Ở phía dưới vực sâu, lại thêm một con quái vật khác với diện mạo y hệt bay lên.

Nó dường như chịu sự khống chế của sự tồn tại nào đấy, muốn xuyên qua trận tự vô hình đó!

Thành Tiểu Nguyệt.

Tô Mộ công xác Simon, quay trở lại nơi này.

“Đây là? Xác Simon đại nhân?”

“Đã xảy ra chuyện gì?”

Sau khi nhìn thấy Simon, tất cả vệ binh thủ thành đều sốc không thôi.

Tô Mộ không để ý đến họ, chạy về hướng đại sảnh nhiệm vụ

Hiện tại thời gian còn sớm, quan khám nghiệm tử thi hẳn còn chờ ở đây.

“Nhà thám hiểm, người thật sự tìm được thi thể đại nhân Simon sao?”

Khi Tô Mộ đến đại sảnh nhiệm vụ, quan khám nghiệm tử thi thấy hẳn công thi thể, trợn tròn hai mắt.

Ma vật xảo trá kia có thể đã lén vào thành Tiểu Nguyệt, thực lực tuyệt đối không thể xem nhẹ, vậy mà không nghĩ đến nhà thám hiểm này, thật sự có thể đánh bại ma vật đó.

“Ta muốn nhờ người giúp một việc!”

Đặt thi thể xuống đất, Tô Mộ mỉm cười.

“Giúp việc gì?” Quan khám nghiệm tử thi nghe vậy, ngây ngẩn.

Nụ cười trên gương mặt Tô Mộ càng xán lạn.

Sau khi công xác Simon trở về, hắn đã nghĩ ra một kế hoạch!

“Đi với ta đến phủ thành chủ đi!” Hắn nhìn người khám nghiệm tử thi, chậm rãi mở miệng.

“Được rồi!” Quan khám nghiệm tử thi không từ chối, vác thi thể lên, đi theo sau Tô Mộ.

Hai người cùng đi về hướng phủ thành chủ.

“Người rốt cuộc muốn ta làm gì?”

Trên đường, quan khám nghiệm tử thi có hơi thấp thỏm, dò hỏi Tô Mộ.

Sắc mặt Tô Mộ bình thản: “Ta muốn người tìm ra nguyên nhân cái chết của Simon trước mặt thành chủ!”

“A!”

Lời này đã khiến sắc mặt quan khám nghiệm tử thi dịu đi không ít.

Đối với hắn, tìm ra nguyên nhân cái chết vốn là bổn phận thường tình.

“Đương nhiên, vẫn còn có một người khác!”

Nhưng lúc này, Tô Mộ lại nói tiếp.

“Một người khác? Ai vậy?” Khám nghiệm tử thi thoáng ngáy ngẩn.

Tô Mộ bèn lấy một vật ra trong túi.

Đầu Người Sói.

Quan khám nghiệm tử thi biết rõ đội trưởng đội vệ binh, không nhận được hết lên kinh hãi.

Là một người đã quá quen với việc khám nghiệm thi thể, hắn có thể cảm nhận được khí tức của ma vật toả ra từ cái đầu này.

“Là Người Sói sao?”

“Đúng vậy!”

Tô Mộ gật đầu.

Quả nhiên tất cả đều đúng như dự liệu, quan khám nghiệm thi thể chính là NPC mấu chốt để hoàn thành nhiệm vụ ở thành Tiểu Nguyệt!

“Ta nhớ rồi, hẳn là người phụ trách hộ tống Simon đến Bạch Vụ trấn!” Quan khám nghiệm thi thể hít sâu, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc.

“Ta hi vọng người sẽ báo cáo chuyện này cho thành chủ đại nhân!” Tô Mộ nói tiếp.

“Người yên tâm, đây là chức trách của ta!” Người khám nghiệm tử thi đáp ứng.

Hai người đi tiếp hồi lâu, phía trước xuất hiện một toà nhà.

Phủ thành chủ uy nghiêm.

“Mau đi bẩm báo thành chủ đại nhân, chuyện không lường trước đã xảy ra!”

Quan khám nghiệm thi thể dĩ nhiên có thân phận không thấp, đi thẳng đến chỗ lính gác vòng ngoài la lên.

Lính gác nhìn thấy cái đầu trên tay quan khám nghiệm thi thể, lại có xác chết được công sau lưng, cũng biết có chuyện không hay đã xảy ra, vội vàng chạy vào trong phủ thành chủ.

Tô Mộ đứng cạnh quan khám nghiệm thi thể, im lặng đợi diễn biến tiếp theo.

Rất nhanh, lính gác đã vội vã quay lại, đưa hai người vào trong phủ thành chủ.

Vẫn là tại đại sảnh phòng hội nghị.

Lần này, thành chủ Nguyệt Bạch không có tâm tư ngồi trên bảo tọa như trước.

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” Hắn đến bên cạnh quan khám nghiệm thi thể, nhìn chăm chăm vào xác Simon, nghiêm nghị hỏi.

“Lúc trước khi ta chuẩn bị tiến hành kiểm tra nguyên nhân cái chết của Simon đại nhân, đột nhiên có ma vật trộm đi thi thể của hắn.”

“Vì vậy nên ta đã uỷ thác nhà thám hiểm này, đến động U Ám tìm lại xác của Simon đại nhân.”

Quan khám nghiệm thi thể nói đến đây bỗng dừng lại.

Tô Mộ thấy thế, bèn nói tiếp: “Trên đường ta đi sâu vào động U Ám, kết quả lại phát hiện xác Simon đại nhân.”

Nói đến đây, Tô Mộ dừng một chút, quan sát phản ứng của thành chủ Nguyệt Bạch.

Dựa theo lời giải thích của âm Ảnh Ma, tên này cũng chính là một ma vật!

“Tà Thần?”

Tô Mộ vừa nói xong, không chỉ thành chủ Nguyệt Bạch, bên trong đại sảnh, tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt khiếp sợ.

Chương 177: Đe dọa?

Bọn họ dường như biết rất rõ về sự tồn tại của Tà Thần.

“Người có chắc không?” Nguyệt Bạch nhìn Tô Mộ, nhấn mạnh.

Tô Mộ không nói, chỉ gật đầu.

“Ta biết rồi!”

Nguyệt Bạch hít sâu, sắc mặt trở nên bình thản.

Không hổ là người đứng đầu của một thành, lòng dạ đủ thâm sâu.

Chỉ đơn giản dùng một câu nói, đã muốn ém chuyện này xuống.

“Thành chủ đại nhân, còn một chuyện ta muốn bẩm báo với người!” Tô Mộ đương nhiên sẽ không cho qua như thế, chỉ vào đầu Người Sói nói: “Người nhìn tên này có quen mắt không?”

“Đây là?” Nguyệt Bạch thoáng nhìn đầu Người Sói, nheo mắt: “Là đội trưởng đội vệ binh của ta?”

“Trước tên này đuổi theo Tô Mộ, bị ta bắt gặp, lúc đấy mới phát hiện, tên này lại là một Người Sói!” Tô Mộ nhân cơ hội nói.

Một giây sau, sắc mặt mọi người trong đại sảnh lại biến đổi lần hai.

Đội trưởng đội vệ binh thành Tiểu Nguyệt phủ lại là một Người Sói!

Trong nháy mắt, sắc mặt Nguyệt Bạch tái nhợt.

“Ta biết rồi!” Trầm mặc hồi lâu, hắc nhàn nhật nói.

Tô Mộ đã đoán trước phản ứng của Nguyệt Bạch, có điều tất nhiên không thể để chuyện này trôi qua như vậy: “Thành chủ đại nhân, lẽ nào người không phát hiện ra sao? Hay người cố ý làm như không biết?”

“Người nói lời này là có ý gì?” Nguyệt Bạch hơi sửng sốt, giọng trầm xuống.

“Simon đại nhân bị ma vật chiếm mất thân xác, vệ binh phủ thành chủ lại là một Người Sói. Simon được Người Sói này hộ tống thì chết ở Bạch Vụ trấn, không phải rõ ràng là để nhà thám hiểm Tô Mộ chịu trách nhiệm này sao?” Tô Mộ không khách khí, nói thẳng.

Tình thế đi đến nước này, cơ hội hoàn thành nhiệm vụ cũng đã tới!

Tô Mộ vừa nói xong, ánh mắt Nguyệt Bạch hướng về phía hắc.

“Người biết Tô Mộ?”

Câu nói rất nhẹ nhàng, nhưng tựa hồ còn có ẩn ý khác.

“Đều là Nhà thám hiểm, chúng ta tất nhiên đều biết nhau!” Tô Mộ cũng không kiêng dè.

Nguyệt Bạch rơi vào trầm tư.

Ánh mắt hắn không ngừng đánh giá Tô Mộ, nét mặt không chút thay đổi.

“Ta sẽ cho người đi điều tra chuyện này!” Một hồi lâu sau, hắn mở miệng nói: “Nếu Tô Mộ thực sự vô tội, ta sẽ trả lại trong sạch cho hắn!”

Tô Mộ nghe vậy, chân mày nhíu chặt.

Hiện tại đã đem tất cả bằng chứng bày ra trước mắt Nguyệt Bạch, hắn vẫn không có ý định đính chính sự thật.

“Nhà người có vấn đề gì sao?”

Ánh mắt Tô Mộ trở nên nghiêm túc.

Đối với lời ám Ảnh Ma nói, hắn cũng chưa thật sự tin tưởng.

Lời vừa rồi ngoại trừ tác dụng chứng minh bản thân không có vấn đề, còn lại chính là ý thăm dò của Nguyệt Bạch thành chủ.

Cách giải quyết vấn đề của hắn, hiển nhiên không thể khiến bản thân hài lòng.

“Đúng rồi thành chủ đại nhân, ma vật không chế Simon, trước khi chết có nói một thứ, ta cho rằng nên bẩm báo với người một chút.”

“Nó nói gì?” Nguyệt Bạch vô cảm đột nhiên nhíu mày.

“Nếu người khác biết, e là sẽ lớn chuyện!” Tô Mộ nhìn trong đại sảnh, muốn nói lại thôi.

“Các người lui xuống hết đi!” Nguyệt Bạch vung tay.

Lính gác cùng quan khám nghiệm thi thể trong đại sảnh lần lượt lui ra ngoài.

“Bây giờ có thể nói rồi chứ?” Nguyệt Bạch nhìn chăm chăm Tô Mộ, ánh mắt kỳ quái.

“Nó nói cho ta biết, người là một ma vật!” Tô Mộ cười cười, quan sát phản ứng Nguyệt Bạch.

Hắn không lo lắng thành chủ đột nhiên nổi điên, thậm chí còn hi vọng hắn sẽ ra tay với mình.

Bên ngoài có nhiều NPC nhìn vào như vậy, vị thành chủ này nếu động thủ với một Nhà thám hiểm vô tội, hắn nên giải thích thế nào đây?

Dù sao, những NPC này đều biết Nhà thám hiểm có rất nhiều sinh mạng.

Muốn ở chỗ này giết người diệt khẩu, sợ là làm không được!

Nguyệt bạch cười lạnh một tiếng, nhìn về phía Tô Mộ hỏi ngược lại: “Người có tin không?”

Tô Mộ cũng cười, đáp: “Vốn dĩ ta không tin, thế nhưng thái độ của thành chủ người với Nhà thám hiểm Tô Mộ, khiến ta không thể không tin rồi, ta nghĩ rằng mình nên đến vương đô, báo cáo một chút tin tức nhỉ?”

Nói vừa dứt câu, đôi mắt Nguyệt Bạch tràn đầy sát ý.

Một luồng khí mạnh mẽ áp sát về phía Tô Mộ.

“Tên này không đơn giản!”

Cảm nhận được sát ý, Tô Mộ lùi về sau.

Cảm giác Nguyệt Bạch mang lại không giống với tất cả các BOSS đã từng gặp qua.

Mình bây giờ, e rằng không phải đối thủ của hắn!

May mà tuy rằng Nguyệt Bạch nổi sát tâm, nhưng cũng không có hành động gì khác.

Đột nhiên hắn cười lớn.

“Ta có thể bỏ lệnh truy nã đối với Tô Mộ, nhưng chuyện người nói với ta hôm nay, ta không muốn lại có thêm kẻ thứ ba!”

Sau khi Nguyệt Bạch nói xong lời đó, hắn không nhìn Tô Mộ, đi ra đại sảnh.

“Sau khi ta đã tra xét, Nhà thám hiểm Tô Mộ không phải hung thủ mưu hại Simon, trong vòng phạm vi thành Tiểu Nguyệt, ta giải trừ lệnh truy nã đối với hắn!”

Nguyệt Bạch nhìn về phía lính gác ra lệnh.

Sau đó, trước mắt Tô Mộ hiện lên thông báo thứ nhất:

‘Lệnh truy nã người chơi Tô Mộ được giải trừ’

Sau khi thông báo xuất hiện, kênh thể giới thoáng chốc đã sôi động.

“Quả nhiên, ta đã bảo Tô Pháp Thần đang làm nhiệm vụ, không ngờ nhanh như vậy đã xong rồi sao?”

“Không biết có phải là nhiệm vụ tuyển chính giai đoạn ba không? Tô Pháp Thần làm chuyện này cũng không hợp lý lắm nhỉ?”

“Không thấy trước mấy nhiệm vụ chính đều phát thông báo à, không chừng đây là nhiệm vụ tuyển chính giai đoạn ba thật đấy.”

“Giả dối giả dối quá đi, đoàn chúng ta vừa mới hoàn thành nhiệm vụ giai đoạn thứ nhất, còn nghĩ có thể đuổi theo Tô Pháp Thần, thôi quên đi, quên đi!”

Trong mắt những người chơi khác, thông báo này xuất hiện, giống như tuyên bố rằng Tô Mộ đã hoàn thành một nhiệm vụ khó nhằn vậy!

Bọn họ không còn ngôn từ nào để nói.

Họ còn chưa ra ngoài Tân Thủ thôn, người ta đã sắp đi đến chủ thành rồi.

Chênh lệch thế này quả thực khó nói hết.

...

‘Người đã hoàn thành nhiệm vụ: Tự chứng minh trong sạch, nhận được phần thưởng: sách kỹ năng dung hợp cấp Thần!’

Trong đại sảnh, sau khi thông báo xong, giao diện của Tô Mộ nhanh chóng hiện nhắc nhở.

Một giây sau, một thứ giống quyển sách kỹ năng xuất hiện trong túi đồ của hắn.

“Vậy mà hoàn thành rồi!”

Tô Mộ không nén nổi hưng phấn, không kìm được, hô to một tiếng.

Toàn bộ những lời nói với Nguyệt Bạch cũng có thể xem như là một loại uy hiếp.

Chương 178: Kỹ năng cấp Thần mới.

Vậy mà không nghĩ tới hắn lại thật sự thoả hiệp!

Sau khi Nguyệt Bạch ra lệnh, đi vào trong đại điện.

Đến bên Tô Mộ, hắn nhẹ giọng: “Nhớ kỹ lời của ta, nếu không thì, người và Tô Mộ có bao nhiêu cái mạng cũng không đủ đâu.”

Nói xong, không cần biết phản ứng của Tô Mộ ra sao, Nguyệt Bạch đã vội vàng bỏ đi.

“Uy hiếp ta sao?”

Tô Mộ nhìn bóng lưng vị thành chủ, thái độ hờ hững.

Nếu có nhiệm vụ, mình tuyệt đối sẽ không ngần ngại vạch trần thân phận của hắn.

“Chờ đến vương đô rồi, chắc có lẽ sẽ nhận được nhiệm vụ.”

“Có điều bây giờ, việc quan trọng nhất chính là lên cấp!”

Lệnh truy nã đã được giải trừ, thân phận “Tô Mộ” cũng có thể yên tâm bước vào thành Tiểu Nguyệt.

Tô Mộ ra khỏi phủ thành chủ.

“Nhà thám hiểm, cảm ơn người đã giúp ta tìm được thi thể Simon, đây là bảo bối gia truyền của ta, hi vọng nó sẽ giúp ích cho người!”

Bên ngoài, quan khám nghiệm thi thể vẫn đứng chờ, đưa ra một chiếc túi.

‘Hoàn thành nhiệm vụ, người đã nhận được bảo bối gia truyền của quan khám nghiệm tử thi!’

Tô Mộ nhận lấy túi, mở ra.

“Đây là?”

Bên trong túi chứa một khối đá.

‘Ma thạch Diệu Tinh: đây là một khối đá ma thuật ẩn chứa sức mạnh to lớn, khảm vào một số trang bị, có thể nâng cao công kích ma pháp!’

“Đúng là đồ tốt!”

Nhìn qua khối đá, Tô Mộ cảm giác như có thêm một niềm vui bất ngờ.

Sau khi từ biệt quan khám nghiệm tử thi, hắn rời khỏi thành Tiểu Nguyệt.

Toà thành này khác với trấn Bạch Vụ, khắp nơi có không ít NPC.

Đặc biệt càng nhiều NPC tụ tập ở khu mua bán.

Nếu lấy thân phận “Hiên Viên” đi vào cửa hàng, “Hiên Viên” và Tô Mộ rất có thể sẽ bị bại lộ là cùng một người.

Vấn đề này nên giải quyết thế nào đây?

Đi tới ngoại thành, Tô Mộ sử dụng Phân Thân Ảo Ảnh.

Trong trạng thái biến thân thành “Hiên Viên”, Phân Thân Ảo Ảnh đương nhiên cũng có dáng vẻ của Hiên Viên.

“Biến trở về đi!”

Ngay sau đó, Tô Mộ biến về thành chính mình.

Điều khiển phân thân, hai người cùng quay về Tiểu Nguyệt thành.

Trong mắt NPC ở đây, Tô Mộ và “Hiên Viên” đi cùng nhau, nhìn qua thì quan hệ rất tốt.

“Hai người” cùng đi đến khu mua bán.

Xoè bàn tay ra, sau khi kiểm tra ký hiệu trên cửa hàng, Tô Mộ cùng Hiên Viên đi vào trong.

Sau khi cửa hàng đóng lại, Tô Mộ để phân thân đứng đó, còn bản thân đi về nhà kho phía sau.

“Là loại trang bị gì thì cũng nên đặt trong tủ bảo hiểm!”

“Có vẻ như gần đây không có chỗ hái thuốc nào!”

Mở ra ô túi đồ, Tô Mộ bắt đầu sắp xếp.

Sau khi dọn sạch mọi thứ, hắn lại mở ra hơn một trăm ô vật phẩm trong chiếc nhẫn.

“Nếu bán hết những thứ này, ít thì cũng được hơn mười vạn đồng vàng nữa!”

Sửa soạn đầu ra đó, nhìn một đồng trang bị nhị giai, Tô Mộ có cảm giác mình là một nhà giàu mới nổi.

Chờ sau khi có người chơi đến thành Tiểu Nguyệt, bản thân hắn có thể mở một cửa hàng.

“Viên đá này có thể gắn trên Quyền Trọng Pháp Thần không?”

Tô Mộ lấy ra khối ma thạch Diệu Tinh.

‘Có muốn chỉ định chú ngữ không? Thuộc tính chú ngữ là: công kích ma pháp + 10%’

Một tin nhắc nhở xuất hiện.

“Tuyệt như vậy?”

Sau khi nhìn thấy gợi ý, Tô Mộ không nhịn được nói một câu.

Hắn làm nhiệm vụ này quá đáng giá rồi?

“Chỉ định cho ta”

Không chút do dự, công kích ma pháp tăng lên 10% vẫn rất hấp dẫn.

“Chỉ định thành công!”

Ma thạch trong tay bỗng dừng biến mất, Quyền Trọng Pháp Thần xuất hiện thêm một chú ngữ.

Tô Mộ nhìn công kích ma pháp của mình

3314 điểm!

Nếu không có gì ngoài ý muốn, hầu hết mọi người chưa chắc đã có được 300 điểm công kích ma pháp.

“Không biết có thể ẩn cái này đi không nhỉ?”

Tô Mộ nhìn Quyền Trọng Pháp Thần.

Ba chú ngữ phía trên giờ chỉ còn lại hai.

Hắn lấy ra Âm Ảnh Bảo Châu.

‘Có muốn chỉ định chú ngữ hay không? Cũng có thể thay thế chú ngữ thứ nhất’

Lời gợi ý xuất hiện, Tô Mộ gật đầu.

Quả đúng như đã nghĩ, chú ngữ này thật sự có thể thay thế.

Nếu đã như vậy, chỉ cần có thể giữ lại thuộc tính thích hợp, là có thể yên tâm sử dụng, đợi sau này lại thay thế bằng vật phẩm ma pháp mạnh hơn.

“Vậy thì chọn người!”

Tô Mộ nhìn món đồ khác trong ô túi đồ, thân thể run lên vì hưng phấn.

Là quyển sách kỹ năng dung hợp cấp Thần đó!

‘Sách kỹ năng dung hợp cấp Thần: sau khi sử dụng có thể lựa chọn năm kỹ năng cấp S (chủ động / bị động) đã thành thạo để tiến hành dung hợp, tạo ra một kỹ năng cấp Thần hoàn toàn mới!’

Dòng chữ giới thiệu hiện ra.

Có thể tiến hành dung hợp năm kỹ năng chủ động hoặc bị động.

Chỉ có điều những kỹ năng được dung hợp đều phải đạt đến cấp S.

Đối với nhiều người chơi, muốn tăng năm kỹ năng lên cấp S, cần phải làm rất nhiều nhiệm vụ thì mới đủ điểm.

Nhưng với Tô Mộ, nên lựa chọn các kỹ năng nào, mới thật sự là vấn đề khó!

“Ta có rất nhiều kỹ năng, hơn nữa đều từ các nghề nghiệp khác nhau, nếu dung hợp bất kỳ, thì thu được kỹ năng cấp Thần nào nhỉ?”

Mở thanh kỹ năng, phía trên ít nhất đều là kỹ năng cấp S, Tô Mộ thật sự gặp khó khăn trong việc lựa chọn.

Kỹ năng cấp Thần mạnh cỡ nào không cần nói cũng biết.

Mình phải lựa chọn cho thật cẩn thận.

“Hay là sử dụng những kỹ năng thuộc tính bị động nhỉ?”

Cân nhắc hồi lâu, Tô Mộ nhìn thanh kỹ năng bị động của mình.

Bị động gia tăng sức mạnh, bị động gia tăng nhanh nhẹn, bị động

gia tăng tinh thần, bị động gia tăng thể chất, còn có bị động tăng cường trí lực.

Năm kỹ năng này, mỗi một cái đều được tăng lên 200 điểm thuộc tính cơ sở.

Có thể nói, năm kỹ năng này giúp hắn nâng cao rất nhiều.

Xét về chủng loại, năm kỹ năng này đều cùng thuộc một loại.

“Hay là vẫn nên dung hợp rồi nói sau?”

Tô Mộ nhìn năm kỹ năng, vẫn do dự.

Không phải là không mạo hiểm.

Nếu kỹ năng dung hợp được không giống với mong đợi, vậy mình sẽ bị mất 1000 điểm thuộc tính cơ sở.

Sức mạnh chắc chắn sẽ bị giảm đi rất nhiều.

“Hắn sẽ không có vấn đề gì, dù sao đây cũng là kỹ năng cấp Thần mà!”

Nếu nghĩ đi nghĩ lại, sách kỹ năng cấp Thần có sức mạnh to lớn, chắc chắn sẽ không khiến mình phải thất vọng.

“Đến đi!”

Chương 179: Tăng lên cực hạn.

Hít sâu một hơi, Tô Mộ siết chặt nắm đấm.

Hắn trực tiếp sử dụng sách kỹ năng cấp Thần.

‘Xin mời lựa chọn kỹ năng cần dung hợp!’

Sau khi nhắc nhở xuất hiện, Tô Mộ mở thanh kỹ năng

Hắn đưa lên kỹ năng như Trí Tuệ Ma Pháp Sư, Tinh Thần của Mục Sư...

‘Có dung hợp hay không?’

Nhắc nhở xác nhận xuất hiện.

Tô Mộ nhìn hai lựa chọn, vẻ mặt thấp thỏm.

‘Có!’

Hắn cắn răng bấm chọn.

Một luồng sáng mạnh mẽ xuất hiện trên quyền sách kỹ năng.

Năm kỹ năng Tô Mộ lựa chọn trên thanh kỹ năng biến mất.

Ngay lúc đó, mỗi thuộc tính cơ sở hắn đều giảm bớt 200 điểm.

Tô Mộ nhìn ánh sáng trong tay, ánh mắt mong chờ.

Thời gian dung hợp kéo dài vài phút, ánh sáng trắng dần tắt.

Sau khi ánh sáng hoàn toàn biến mất, một quyển sách kỹ năng xuất hiện trên tay Tô Mộ.

‘Tăng lên thuộc tính (cấp Thần): năm thuộc tính cơ sở tăng 50%’

“Tất cả thuộc tính thêm 50%?”

Sau khi nhìn thấy miêu tả của kỹ năng này, Tô Mộ trợn tròn hai mắt, đáy lòng rất lâu sau vẫn không thể bình tĩnh lại được.

Kỹ năng này quả thực quá kinh khủng?

Đối với nhiều nghề nghiệp, giai đoạn đầu thuộc tính cố định chắc chắn sẽ mang lại sự cải tiến lớn, nhưng chỉ khi nào đến sau này mới có thể thấy sự thêm vào do tỉ lệ phân trăm thuộc tính mang lại hoàn toàn không có cách nào so sánh được.

Nếu để những người khác nhìn thấy kỹ năng này thì cho dù họ có trao đổi bằng chín cái mạng cũng không cảm thấy thiệt thòi.

Bởi vì chỉ cần có được kỹ năng này, cho dù chỉ còn lại một cái mạng, họ cũng có thể vươn lên trong thế giới Thần Đồi.

‘Muốn học tập kỹ năng không?’

“Có!”

Tô Mộ kích động đến nỗi hai tay run rẩy nhấn xác nhận.

Sau khi học tập thành công, hân nóng lòng mở cột kỹ năng ra.

“Có thể tiếp tục thăng cấp không?”

Điều khiến hân ngạc nhiên hơn cả là kỹ năng cấp Thần mà hân vừa học được vẫn chưa phải là cấp max.

Muốn tăng một cấp trong kỹ năng cấp Thần thì số điểm kỹ năng cần sử dụng tuyệt đối là con số trên trời.

Tuy nhiên, Tô Mộ không chút băn khoăn trực tiếp nhấn dấu + đằng sau kỹ năng này.

‘Tăng lên thuộc tính đã thành công nâng lên thành tăng lên cực hạn (đã max)’

‘Tăng Lên Cực Hạn (cấp Thần): Năm thuộc tính cơ sở được tăng 100%’

“CMN chứ!”

Sau khi kỹ năng được nâng cấp thành công, Tô Mộ không kìm được mà hét một tiếng.

Năm thuộc tính lớn được tăng 100%!

Hân vội vàng mở thanh thuộc tính của mình ra.

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: Cấp 10 nhị giai (đội tiến giai)

HP: 9060

MP: 58800

Công kích vật lý cận chiến: 752

Công kích ma pháp: 4324

Phòng ngự vật lý: 1006

Phòng ngự ma pháp: 1770

Thuộc tính: Sức mạnh 276, thể chất 276 (+430), nhanh nhẹn 276, tinh thần 930 (+540), trí lực 1242 (+560).

Trong trường hợp tất cả các thuộc tính cơ sở bị giảm 200 điểm thì nhiều thuộc tính khác cũng sẽ bị giảm.

Ngược lại, trị số tinh thần và trí lực lại được tăng lên rất nhiều.

“Không hổ là Tăng Lên Cực Hạn!”

Nhìn thấy hơn bốn ngàn điểm công kích ma pháp, Tô Mộ có chút nóng lòng muốn thử.

Sát thương bây giờ mình tạo ra hoàn toàn có thể dùng từ khủng khiếp để hình dung!

Điều biệt là kỹ năng Tăng Lên Cực Hạn và Hào Quang Của Pháp Thân hỗ trợ lẫn nhau để tồn tại!

“Sau khi tiến giai, tất cả các thuộc tính của ta đều có thể được tăng lên!”

“Thăng cấp thêm một chút thì các điểm thăng cấp tiếp theo sẽ được phân bổ đều cho bốn thuộc tính còn lại!”

Sau khi tăng lên cực hạn, Tô Mộ cũng thay đổi chút phương thức.

Kỹ năng này tăng lên các thuộc tính cơ sở.

Nói cách khác, không có thuộc tính cơ sở thì kỹ năng này sẽ không tăng lên.

Trước mắt, ngoại trừ việc thăng cấp cấp bậc, cách duy nhất để thu được điểm thuộc tính cơ sở chỉ có kỹ năng Hào Quang Của Pháp Thân.

Sau khi phân phối đồng đều, lợi nhuận của mình nhất định sẽ lớn nhất.

“Phải cày bằng được chứng minh lên cấp.”

Tô Mộ nhìn mấy chữ ‘đội tiến giai’ phía sau đẳng cấp rồi xoa xoa đôi bàn tay.

Sau khi cày chứng minh lên cấp, hắn còn phải cày đủ giá trị tiến giai thì mới có thể thành công đến tam giai.

“Còn có mấy kỹ năng chưa học, hiện tại ta đã hoàn thành nhiệm vụ, có thể đi tìm các đạo sư nghề nghiệp rồi.”

Sau khi ra khỏi nhà kho và đóng cửa lại, Tô Mộ rời khỏi cửa hàng cùng phân thân của mình.

Hắn đi về phía đại sảnh của hiệp hội pháp sư và khổng chế phân thân đi tới bên ngoài thành Tiểu Nguyệt.

Trong mắt thành chủ Nguyệt Bạch, quan hệ của Tô Mộ và Hiên Viên không tệ, nhưng hắn tuyệt đối không nghĩ rằng trên thực tế Tô Mộ và Hiên Viên chỉ là một người.

Sau khi thông dong đi tới hiệp hội pháp sư, Tô Mộ bèn đi vào.

“Xin chào, ta muốn học kỹ năng pháp sư!”

Nhìn thấy đạo sư pháp sư thân thiện, Tô Mộ cười nói.

“Chúc người đạt được thành tựu trên con đường ma pháp!” Đạo sư chậm rãi mở miệng. Trước mắt Tô Mộ cũng xuất hiện hai kỹ năng.

‘Bạo Kích Ma Pháp (cấp C): Có 1% xác suất tạo thành Bạo Kích Ma Pháp, gây ra sát thương ma pháp gấp đôi cho mục tiêu, kích hoạt Bạo Kích Ma Pháp sẽ tiêu hao 50% lượng mana (nếu lượng mana chưa đủ thì không thể kích hoạt bạo kích)’

‘Tường Lửa Liệt Diễm (cấp C): Tiêu hao 300 điểm lượng mana để tạo thành tường lửa kích thước 1x5, thời gian kéo dài 20 giây, mỗi giây kẻ địch đi vào tường lửa sẽ chịu tổn thương bằng công kích ma pháp x10%, thời gian cooldown 2 phút.’

“Học xong rồi!”

Mỗi kỹ năng cần 80 đồng vàng, Tô Mộ trực tiếp học cả hai.

“Xem ra không thể học lại kỹ năng bị động của pháp sư được nữa.”

Sau khi học xong, Tô Mộ phát hiện không còn kỹ năng nào để học nữa thì bĩu môi.

Kỹ năng có thể học ở chỗ đạo sư pháp sư đều là những kỹ năng cơ sở. Cho dù là kỹ năng đã bỏ lỡ ở thôn Tân Thủ hay trấn Bạch Vụ trước đây thì đều có thể học tập với bất cứ đạo sư nào.

Tuy nhiên Tô Mộ cũng không quá ngạc nhiên.

Nếu hắn đã dung hợp năm kỹ năng bị động thành kỹ năng cấp Thần mà còn có thể học tập một lần nữa, thì quả thực khá nghịch thiên.

Phải biết rằng hiện tại một điểm thuộc tính cơ bản của mình đã tương đương với hai điểm!

Chương 180: Hoả Diễm Ma.

“Đặt những nghề nghiệp khác xuống trước, khi nào cày được chứng minh lên cấp thì lúc đó sẽ đi học.”

Tô Mộ vừa tiến hành thêm điểm cho hai kỹ năng vừa đi về hướng ngoài thành Tiểu Nguyệt.

‘Bạo Kích Ma Pháp đã tăng lên max.’

‘Tường Lửa Liệt Diễm đã tăng lên max.’

‘Bạo Kích Ma Pháp (cấp S): Có 5% xác suất tạo thành Bạo Kích Ma Pháp, gây sát thương ma pháp gấp đôi cho mục tiêu, kích hoạt Bạo Kích Ma Pháp sẽ tiêu hao 50% lượng mana (nếu lượng mana chưa đủ thì không thể kích hoạt bạo kích)’

‘Tường Lửa Liệt Diễm (cấp S): Tiêu hao 800 điểm lượng mana để

tạo thành tường lửa kích thước 2x10, kéo dài 30 giây, mỗi giây kẻ địch đi vào tường lửa sẽ chịu sát thương bằng công kích ma pháp x50%, thời gian cooldown 1 phút.'

Sau khi lên cấp max, hiệu quả của hai kỹ năng này khiến Tô Mộ hài lòng gật đầu.

...

Ở tầng cao nhất của phủ thành chủ.

Nơi này có một sân thượng.

Đứng ở đây có thể nhìn bao quát được hơn một nửa thành Tiểu Nguyệt.

Nguyệt Bạch đứng ở nơi này, đôi mắt loé lên ánh sáng màu xanh nhạt.

Bóng hai người hiện ra trên đồng tử của hắn.

Đó chính là Tô Mộ và Hiên Viên!

“Hai người này thực sự liên thủ sao?”

“Đây thực sự là một phiên phức!”

“Quái vật đổi mới rồi!”

Bên trong hang động u ám, Tô Mộ mở Góc Nhìn Ma Pháp ra thì phát hiện đa số quái vật ở bên ngoài đều đã đổi mới.

“Giải trừ phân thân!”

Hắn giải trừ Phân Thân Ảo Ảnh rồi đi về phía trong hang động.

“Ảnh Động!”

Sau khi kích hoạt kỹ năng, hắn lập tức biến thành một bóng đen.

Năng lực che giấu mạnh mẽ này, cho dù là những con âm Ảnh Ma cũng không thể phát hiện được.

Tô Mộ không để ý đến những con quái nhỏ kia mà lao nhanh về phía sâu trong hang động.

Mặc dù trên đường gặp phải một số quái vật tinh anh đã đổi mới nhưng hắn làm như không thấy rồi tập trung toàn bộ tinh thần vào phó bản.

Dưới hai tầng tăng thêm Ảnh Động và Chớp Nhoáng, hắn nhanh chóng tới sâu bên trong hang động.

Ở đây không có bất cứ con quái vật nào cả, Boss âm Ảnh Ma trước đó có vẻ như sẽ không được đổi mới.

Tô Mộ lấy chìa khóa tổ hợp từ các mảnh vỡ bí cảnh rồi đi tới khu vực dung nham.

Ngay lập tức một cảm giác thiêu đốt ập đến.

‘Có muốn mở phó bản bí cảnh: Động Dung Nham không? Số người có thể vào: Năm mươi người!’

“Mở ra!”

Một ánh sáng trắng mãnh liệt toả ra trên chiếc chìa khóa bí cảnh, sau đó một cánh cửa truyền tống xuất hiện.

Tô Mộ không chút do dự đi xuyên qua cửa.

“Nóng quá!”

Một giây tiếp theo, nhiệt độ xung quanh đột ngột tăng lên mười mấy độ.

“Nơi này giống như một hang động núi lửa.”

Tô Mộ vội vàng quan sát cảnh vật xung quanh rồi nhẹ giọng nói.

Sau khi nhìn xung quanh, hắn thấy trên mặt đất đâu đâu cũng có khe nứt, ở giữa khe nứt còn tỏa ra ánh sáng đỏ của dung nham.

“Mắt Ưng!” Tô Mộ nhìn về phía xa xa.

Bốn phía trong hang động hầu như đầy dung nham nóng chảy.

Trong đó có không ít sinh mệnh nguyên tố lửa đang lang thang qua lại trong các ao dung nham.

Tô Mộ nhíu mày suy nghĩ.

Vòng ngoài hang động còn tạm, có không ít chỗ để đứng, nhưng càng đi vào sâu bên trong, phạm vi ao dung nham lại càng lớn hơn.

Điều này có nghĩa là có lẽ hẳn phải chiến đấu với những sinh vật nguyên tố lửa bên trong ao dung nham.

“Nếu ta bước vào bên trong ao dung nham này thì chuyện gì sẽ xảy ra?”

“Trực tiếp hoà tan? Hay trừ lượng máu?”

Tô Mộ nhìn về phía khe nứt cách đó không xa.

“Lá Chấn Ma Pháp!”

Sau khi mở ra kỹ năng Lá Chấn, Tô Mộ bước tới rồi duỗi chân đạp lên một cách chậm rãi.

-500!

Giây tiếp theo, đỉnh đầu hẳn hiện lên một con số sát thương.

“Tổn thương cao như vậy sao?”

Con số tổn thương này khiến Tô Mộ không khỏi sửng sốt.

Thuộc tính phòng ngự của hẳn rất cao, còn có khả năng miễn dịch ma pháp, vậy mà chỉ chạm nhẹ đã có thể tạo thành 500 điểm tổn thương.

Hắn vươn tay chạm vào những dung nham kia một lần nữa.

Tay hẳn có cảm giác nóng rực nhưng vẫn trong phạm vi có thể chấp nhận được.

-500!

Lại xuất hiện một con số tổn thương tương tự.

Điều này có nghĩa là chỉ cần chạm vào dung nham thì sẽ chịu tổn thương cố định là 500 điểm.

“Độ khó của phó bản này không hề nhỏ, thảo nào cần đến năm mươi người!”

500 điểm tổn thương đối với bất kỳ nghề nghiệp nào đến cấp 10 nhị giai cũng là một con số không nhỏ rồi!

Nếu không có 50 người đạt cấp 10 nhị giai, hơn nữa mỗi người đều đạt tới mức tinh anh thì căn bản không thể vượt qua phó bản này.

“Những con Hoả Diễm Ma nằm trong dung nham e là sẽ có khả năng kháng lửa không thấp.”

“Bắt đầu bằng Băng Sương Phong Bạo đi!”

Mục tiêu của Tô Mộ là nguyên tố lửa trong một khu vực dung nham.

Kèm theo ánh sáng lạnh trong mắt hắn, một lớp băng sương mạnh mẽ bắt đầu hình thành.

Nhưng khi Băng Sương Phong Bạo chạm vào những dung nham kia thì băng và lửa ngay lập tức va chạm với nhau.

Có tiếng hơi nước bốc hơi trong không khí.

Tuy nhiên, với công kích ma pháp hiện tại của Tô Mộ, cho dù Băng Sương Phong Bạo bị các yếu tố môi trường giảm bớt thì nó vẫn sẽ gây ra rất nhiều thiệt hại cho các sinh vật nguyên tố lửa trong dung nham.

Sau khi bị tổn thương, những sinh vật nguyên tố lửa trong dung nham cũng bay lên và tiến về phía Tô Mộ.

“Tạo hình này cũng thật cool!”

Lần này Tô Mộ đã nhìn rõ diện mạo của những sinh vật nguyên tố lửa kia.

Nó cao hai mét, giống như một ngọn lửa đang cháy, có các chi giống như con người, được biến ảo từ ngọn lửa.

Khi đến vị trí cách Tô Mộ hơn 100 mét thì những nguyên tố lửa này giờ tay lên.

“Đang tạo Hoả Cầu sao?”

Một quả cầu lửa chậm rãi hình thành trong tay nó rồi bay về phía Tô Mộ.

-1003!

Một con số tổn thương nhanh chóng hiện lên trên đỉnh đầu Tô Mộ.

“Tổn thương hơi cao!”

Sau khi nhìn thấy con số này, Tô Mộ khá giật mình.

Bây giờ phòng ngự ma pháp của hắn cao vô cùng, còn có khả năng miễn dịch ma pháp.

Nhưng dù là như thế thì sát thương của những sinh vật nguyên tố lửa này vẫn đạt tới bốn chữ số, tình hình quả thực không tốt lắm.

Tô Mộ bước về phía trước một bước, đã thấy được thuộc tính của những sinh vật nguyên tố lửa kia.

Chương 181: Phương pháp tìm ra Tô Pháp Thần?

‘Hoả Diễm Ma (tinh anh).’

Cấp bậc: Cấp 10 nhị giai

HP: 10064/ 40000

Công kích ma pháp: 2000

Phòng ngự vật lý: 800

Phòng ngự ma pháp: 1200

Kỹ năng: Miễn Dịch Hoả Diễm, Đại Hỏa Cầu Thuật

Dựa vào thuộc tính thì có thể thấy được, những Hỏa Diễm Ma này đều thuộc quái vật hệ ma pháp.

Mặc dù Băng Sương Phong Bạo của hắn đã giảm 50% do chịu ảnh hưởng của yếu tố môi trường nhưng vẫn gây ra sát thương gần ba chục ngàn.

“Một phát nữa!”

Tô Mộ sử dụng Băng Sương Phong Bạo một lần nữa.

-3742!

-1117!

-5613!

Những con số tổn thương khác nhau xuất hiện trên đỉnh đầu Hỏa Diễm Ma.

Khi mỗi một Băng Sương Phong Bạo tạo ra sát thương đều là kích hoạt Ma Pháp Búng Nổ và Bạo Kích Ma Pháp.

Đối mặt với hơn hai mươi con Hoả Diễm Ma, xác suất bạo kích này thực sự không hề nhỏ.

‘Người đánh chết Hoả Diễm Ma!’

“Thu được 1 điểm trí lực thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần.”

. . .

Với sát thương của phát Băng Sương Phong Bạo thứ hai, Hoả Diễm Ma trên sân cũng lần lượt ngã xuống đất.

“Giết tinh anh cao cấp có khác!”

Tô Mộ nhìn một chút thì thấy Hào Quang Cửa Pháp Thần kích hoạt tổng cộng năm lần.

Dưới sự thêm vào của Tăng Lên Cực Hạn, hắn đã tăng được 10 điểm trí lực.

“Phó bản này dùng Mắt Ưng cũng không nhìn được bao quát, quái vật bên trong rất phân tán, không thể chơi một lượt quét hết được!”

Đương nhiên, đối với hiệu suất đánh quái của Tô Mộ, cho dù ở đây có hơn hai mươi con cũng không thành vấn đề gì.

“Đến xem nó nổ ra đồ vật gì đi!”

Không quá vội vàng, Tô Mộ nhanh bước đến chỗ xác Hoả Diễm Ma.

‘Người thu được ma hạch hoả diễm!’

‘Người thu được ma hạch hoả diễm!’

‘Người thu được bản vẽ: áo bào Ma Diễm!’

Nhắc nhở liên tục xuất hiện, đồ Hoả Diễm Ma rơi ra cũng không tính là nhiều.

Những bản vẽ đúng là thứ khiến Tô Mộ phấn khích.

‘Áo bào Ma Diễm: Vải ma văn nhị giai x100, chỉ phù văn nhị giai x10, tinh hoa Hoả Diễm x5, ma tinh nhị giai x5’

‘Thuộc tính: Trí lực +100, Tinh thần +100, kỹ năng thuộc tính hoả: tạo sát thương sau cùng +5% (hiệu ứng bộ đồ: giảm 10% tiêu hao mana của kỹ năng thuộc tính hoả, tăng 10% sát thương)’

“Trang phục pháp sư nhị giai?”

Tô Mộ cười.

Cuối cùng cũng thay ra bộ đồ Da Dê được rồi.

Mặc dù trang phục pháp sư nhị giai này khá thích hợp với pháp sư hoả diễm, nhưng thuộc tính bổ trợ của nó tất nhiên hơn hẳn bộ đồ Da Dê.

Bộ trang phục này chỉ có ba bộ phận: áo, quần và mũ.

So với bộ đồ Da Dê có năm bộ phận, ba bộ phận của bộ đồ này vẫn khá thoải mái, cho phép có nhiều không gian phối hợp với trang bị khác hơn.

“Tinh hoa hoả diễm là cái gì?”

Trong những thứ đó có một vật Tô Mộ chưa từng thấy.

“Thứ này hẳn sẽ rơi ra trong phó bản, không vội!”

Tô Mộ cũng chẳng sốt ruột, hẳn đã ở trong phó bản, còn sợ gì không có nguyên vật liệu.

Hắn nhìn về phía những ma hạch hoả diễm.

‘Ma hạch hoả diễm: chứa ma lực hoả diễm vô cùng mạnh mẽ!’

Lời giới thiệu đơn giản đến thô bạo, nhưng làm cho ánh mắt Tô Mộ sáng ngời.

Hắn nhìn về phía dưới cùng ô túi đồ, lấy ra viên bảo thạch của pháp sư Tro Tàn.

“n Thái pháp sư đã nói, có thể dùng vật phẩm mang thuộc tính hoả khởi động khối bảo thạch, không biết những ma thạch này có dùng được không?”

Đối với phó bản Động Dung Nham này, điều Tô Mộ quan tâm nhất là có thể kích hoạt được viên bảo thạch này hay không.

Nhưng nên làm thế nào, hẳn có chút mơ hồ không rõ.

Cũng không có gợi ý gì trên viên bảo thạch!

“Đặt ở bên trên xem sao!”

Pháp sư n Thái đã toi mạng rồi, Tô Mộ cũng không có ai có thể hỏi dò, chỉ có thể tự thử nghiệm.

Hắn đặt viên ma hạch hoả diễm lên bảo thạch của pháp sư Tro Tàn.

“Không có phản ứng à?”

Viên bảo thạch không có chút động tĩnh nào.

“Cách thức khởi động không đúng sao?”

Tô Mộ nhíu mày.

“Hay năng lượng trong viên ma hạch hoả diễm này không đủ?”

Hắn lại lấy ra một viên ma thạch, đặt lên trên viên bảo thạch.

Đúng lúc này, viên bảo thạch đột nhiên loé lên một cái.

“Có hi vọng rồi!”

Tô Mộ thấy vậy, gương mặt vô cùng vui mừng.

Hắn lập tức đặt viên bảo thạch dưới đất, sau đó cầm hơn mười viên ma hạch hoả diễm để bên cạnh.

Lần này, viên bảo thạch dường như cảm nhận đủ năng lượng hoả diễm, sáng lên một vàng sáng yếu ớt.

Một giây sau, những viên ma hạch hoả diễm bắt đầu bùng cháy, bao bọc viên bảo thạch pháp sư Tro Tàn vào trong.

Ngay lúc Tô Mộ đang chờ mong có thể kích hoạt được khối bảo thạch, thì ngọn lửa chỉ kéo dài được trong vài giây, sau đó lập tức tan biến.

Viên bảo thạch dường như lúc toả ra ánh sáng yếu ớt cũng lịm dần đi.

“Quả nhiên là không đơn giản như vậy!”

Tô Mộ thở dài, hơi thất vọng.

Có điều ngẫm lại cũng đúng, liên quan đến việc chuyển chức sang nghề nghiệp ẩn giấu như vậy, chỉ dựa vào vài khối ma thạch là có thể kích hoạt thì thật sự quá xem thường nghề nghiệp ẩn giấu này rồi.

“Có thể là do số lượng không đủ, xem ra phải tìm thêm một ít ma

hạch, thậm chí cả vật phẩm hoả diễm mạnh hơn mới được!”

Tô Mộ dời tầm mắt về phía sâu trong hang động.

Trong phó bản này, chắc chắn có BOSS mạnh, những vật phẩm nở ra từ nó có thể trợ giúp mình kích hoạt bảo thạch.

Tất nhiên, nếu không thể kích hoạt trong một chuyến phó bản, thì có thể đánh thêm vài chuyến nữa.

“Vẫn còn điểm dừng chân trong những ao dung nham kia, từ từ đi qua đi!”

Ánh sao loé lên trong mắt hắc, phút chốc Tô Mộ đã đứng trên một khối nham thạch trong ao dung nham.

Hắn đến, khiến cho những Hoả Diễm Ma đang vờ xung quanh bỗng chốc có mục tiêu.

Đó đều là những con quái tầm xa, không ít ở cự ly gần trong số đó bắt đầu ném những quả cầu lửa.

“Lá Chắn Thánh Quang!”

Tô Mộ mở kỹ năng lá chắn, không một chút e sợ.

“Quần Nha Phong Bạo!”

Năng lượng màu đen hiện lên xung quang dung nham nóng chảy, lần lượt biến thành một con tiếp một con quạ đen.

Mục đích của những con quạ đen này rất rõ ràng, đó là ăn mòn tất cả Hoả Diễm Ma trong phạm vi công kích.

Nhưng còn chưa xong, ánh mắt Tô Mộ xuất hiện ý lạnh.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Chương 182: Tinh hoa hỏa diễm

Hai kỹ năng AOE cùng xuất hiện, cùng hiệu quả của Ma Pháp Bùng

Nổ, và sự hỗ trợ của Bạo Kích Ma Pháp.

Sát thương chồng lên không phải là thứ mà những Hoả Diễm Ma với HP “yếu ớt” kia đủ sức chống lại.

‘Người đã đánh bại Hoả Diễm Ma! ‘

‘Người đã đánh bại Hoả Diễm Ma! ‘

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần đã thu được 1 điểm trí lực!’

...

Trong vùng dung nham, Tô Mộ không chút kiêng dè bắt đầu càn quét!

...

Bên trong toà nhà tập đoàn Đại Hằng.

Hứa Thế Kiệt kiểm tra tài liệu trong tay.

Những người trên đó có tướng mạo, hình dáng, tuổi tác khác nhau.

Nhưng bọn họ lại có cùng một cái tên.

Tô Mộ!

Sau khi tổng hợp sức mạnh của tất cả mọi người, hắn đã tìm được không ít thông tin liên quan đến Tô Mộ.

“Tên kia tuổi tác cũng không lớn, loại hết những người trên 30 đi!”

“Với số còn lại, ta tự có cách tìm ra người!”

Hứa Thế Kiệt lộ ra một nụ cười tự tin.

Phương pháp của hắn rất đơn giản, thậm chí có chút quê mùa.

Chỉ cần phái người đi đến chỗ những tên Tô Mộ kia đang ở, gắn camera ẩn là được!

Ai chơi game trong thời gian dài, thì người đó ắt là Tô Pháp Thần!

Một khi đã xác định được thân phận Tô Pháp Thần, với năng lực của Hứa đại thiếu gia hấn, có không ít cách để đối phó Tô Mộ.

Trong game Tô Pháp Thần có thể mạnh hơn, nhưng trên thực tế thì chưa chắc đã đạt đến trình độ đó.

Dù sao đại đa số người, không ai có thể hoàn toàn ném một quả cầu lửa trong hiện thực cả!

“Ta sẽ cho người biết được, kết cục đặc tội với ta.”

“Sẽ mang lại hậu quả nghiêm trọng như thế nào!”

Bên trong Động Dung Nham.

Tô Mộ đang đi tới đi lui nhặt vật phẩm trong nham thạch nóng chảy.

-500!

Cứ cách mấy phút thì sẽ có con số tổn thương không nhỏ xuất hiện ở trên đầu hấn.

Những những tổn thương này đã bị tầng lá chắn rất dày trên người hấn cản lại.

“Trong thời gian mở lá chắn, cho dù bơi lội trong nham thạch này, cũng sẽ không cảm nhận được cảm giác nóng bỏng gì!”

“Ngược lại, nếu lá chắn biến mất, lượng máu bị trừ, đồng thời sẽ nảy sinh một luồng cảm giác bỏng rát.”

Tô Mộ nhìn hồ nham thạch, híp mắt lại.

Trong game Thần Đồ, cảm giác đau đớn của mỗi người đều bị cắt giảm rất nhiều, nhưng cũng không phải không cảm thấy đau chút nào.

Giống như lúc mình gặp công kích, dù nhiều dù ít cũng sẽ có chút cảm giác đau đớn.

Nhưng sau khi cấp bậc và thuộc tính của mình tăng lên, gần như

đã không cảm nhận được cảm giác này.

Nhưng dưới tình huống mở lá chắn, thì không cảm nhận được những cảm giác đau kia chút nào.

Nếu phải nói về nguyên nhân, thì Tô Mộ hần có thể đoán ra được.

Trị số Lá Chắn tương đương với một tấm chắn bảo vệ được hình thành trên bản thân mình, khi tấm chắn này không bị phá vỡ, thì những công kích đó cũng không tạo thành sát thương trực tiếp cho mình.

Nói cách khác, kỹ năng Lá Chắn Ma Pháp còn có một đặc tính.

“Có lẽ là quy tắc của thế giới này, nhìn như game, nhưng lại gần gũi với hiện thực!”

Tô Mộ lẩm bẩm một câu, dồn sự chú ý lên những vầng sáng đọi được nhặt kia.

“Người nhận được na hạch hỏa diễm!”

“Người nhận được pháp trượng Liệt Diễm!”

“Người nhận được công thức: tinh hoa hỏa diễm!”

...

Vật phẩm quái vật tinh anh rơi ra vẫn phong phú như trước, tỷ lệ nổ ra ma hạch hỏa diễm cao tới 30%, trong đó còn tuôn ra một pháp trượng, cùng một công thức.

“Pháp trượng Liệt Diễm: Trí lực +150, tinh thần +50, lúc sử dụng kỹ năng thuộc tính Hỏa, thời gian niệm chú giảm 10%, cooldown giảm 10%, cấp bậc yêu cầu: cấp 8 nhị giai.”

“Tinh hoa hỏa diễm: Ma hạch hỏa diễm x5, Ma tinh nhị giai x1.”

Thuộc tính của pháp trượng rất tốt, nhưng hần đã có Quyền Trượng Pháp Thần, pháp trượng này cũng chỉ để bán, thứ Tô Mộ chú ý đến là công thức kia.

Thân là một đại sư luyện kim, hẳn rất dễ dàng nắm giữ được công thức này.

“Người đã học được công thức: tinh hoa hỏa diễm!”

“Không biết năng lượng hỏa diễm ẩn chứa trong thứ này mạnh đến mức nào, chắc không thấp đâu nhỉ?”

Sau khi nắm giữ công thức này, Tô Mộ nóng lòng muốn thử xem sao.

Trong túi đồ có không ít trang bị cấp A nhị giai, sau khi phân tách ra thì có thể lấy được một khối ma tinh nhị giai.

Còn ma hạch hỏa diễm, thì mình đã có khoảng bốn năm mươi viên trong tay.

Lấy ra một trang bị, Tô Mộ trực tiếp phân tách.

Nếu những người khác nhìn thấy thuộc tính của trang bị này, chắc hẳn sẽ kêu lên đầy tiếc nuối.

“Thần trang” như vậy, lại bị phân tách một cách bi thảm!

“Người nhận được ma tinh nhị giai!”

Nhưng đối với Tô Mộ, trang bị này chính là một khối ma tinh.

“Có dùng năm viên ma hạch hỏa diễm, một viên ma tinh nhị giai tạo thành tinh hoa hỏa diễm hay không?”

“Có!”

Vừa mở kỹ năng luyện kim, một ánh sáng trắng chói mắt xuất hiện từ trong tay Tô Mộ.

Chỉ chốc lát sau, một tinh thể tỏa ra ánh sáng đỏ nhàn nhạt xuất hiện trong tay Tô Mộ.

“Người nhận được: tinh hoa hỏa diễm!”

Nhìn viên tinh hoa hỏa diễm này, Tô Mộ lại cảm thấy khó xử.

Cần có năm viên tinh hoa hỏa diễm để chế tạo áo bào Ma Diễm, ma hạch hỏa diễm không phải là vấn đề, quan trọng là ma tinh nhị giai.

Muốn chế tạo được áo bào Ma Diễm, cần có mười ma tinh nhị giai!

Chưa kể sau này còn có hai bộ phận khác của bộ đồ.

“Muốn kích hoạt bảo thạch của pháp sư Tro Tàn, không biết còn cần bao nhiêu vật phẩm thuộc tính Hỏa đây, trước tiên vẫn không nên lãng phí!”

Áp chế suy nghĩ kích động muốn sử dụng bảo thạch Tro Tàn hấp thu tinh hoa hỏa diễm, Tô Mộ tiếp tục đi sâu vào trong hang.

“Chớp Nhoáng!”

Hắn dịch chuyển qua lại trong hồ nham thạch, vừa hấp dẫn Hỏa Diễm Ma xung quanh, vừa đi về phía trước.

“Bên kia là khu vực nham nhạch?”

Rất nhanh, thông qua Mắt Ưng và Góc Nhìn Ma Pháp, Tô Mộ phát hiện ra một hang động đá vôi.

Hắn không hề do dự, dẫn theo Hỏa Diễm Ma phía sau đi về phía đó.

Nhặt vật phẩm trong hồ nham thạch khá là phiền phức, nếu có thể đưa lên mặt đất, vậy thì thoải mái hơn nhiều.

Sau khi Chớp Nhoáng liên tục, một vùng đất nham thạch lớn xuất hiện ở dưới chân hắn.

Chương 183: Tinh hoa hỏa diễm (2)

Trong hồ nham thạch phía sau, những Hỏa Diễm Ma kia vẫn đuổi theo không buông.

Tô Mộ đứng yên tại chỗ, không vội phát động tấn công.

Đợi sau khi bọn chúng đều lên mặt đất, thì sẽ đồng thời sử dụng Băng Sương Phong Bạo và Quần Nha Phong Bạo.

Dưới năng lực hút máu mạnh mẽ của Quần Nha Phong Bạo, đến cả kỹ năng Lá Chắn Tô Mộ cũng không mở, đứng yên tại chỗ trực tiếp giết chết.

‘Người đã giết Hỏa Diễm Ma!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

...

Sau những lời nhắc nhở giết chết liên tục, Tô Mộ nhìn trị số trí lực của mình.

1358 (+ 560)

Dọc theo con đường này ước chừng đã giết được hơn hai trăm con Hỏa Diễm Ma, phát động Hào Quang Cửa Pháp Thần tổng cộng năm mươi tám lần.

Dưới tăng phúc của việc Tăng Lên Cực Hạn, trị số trí lực của mình tổng cộng đã tăng lên 160 điểm.

Thế này còn cao hơn thuộc tính mang lại khi lên cấp!

‘Người nhận được ma hạch hỏa diễm!’

‘Người đã nhận được bản vẽ: Trường kiếm Hỏa Diễm (Bộ đồ)’

‘Trường kiếm Hỏa Diễm: Sắt rèn nhị giai x100, tinh hoa hỏa diễm x5, Ma tinh nhị giai x5; + 150 sức mạnh + 50 nhanh nhẹn; công kích kèm theo 200 điểm sát thương lửa đối (Giá trị cố định), hiệu quả bộ đồ: Bạo kích vật lý + 2%’

...

‘Người nhận được chứng minh lên cấp mục sư tam giai!’

‘Người nhận được chứng minh lên cấp pháp sư tam giai!’

Thứ rơi ra lần này cũng rất tốt, càng vui mừng hơn là, tuôn ra hai

chứng minh lên cấp nghề nghiệp, trong đó có một cái là của pháp sư!

Điều này có nghĩa là mình có thể trở về thành Tiểu Nguyệt thăng cấp rồi!

Dù sao dưới trạng thái không thăng cấp, bây giờ bản thân mình giết quái vật cũng không có giá trị thăng cấp và kinh nghiệm, lợi nhuận ít đi quá nhiều.

“Xem tình huống thế nào đã, rồi sau đó trở về thành!”

Không vội vàng trở về thành, Tô Mộ mở hai kỹ năng thị giác, nhìn vào trong hang động đá vôi ở phía trước.

“Đó là?”

Trong khoảng đất trống, Mắt Ưng nhìn rất kỹ.

Một bầy chó hai đầu ẩn chứa dấu hiệu sinh mệnh lớn mạnh, thân hình có ít nhất hai mét xuất hiện trong mắt hắn.

Thân thể những con chó hai đầu này đều được ngọn lửa bao phủ, tạo hình trông rất ngẫu, tổng cộng có mười một con.

Trong đó có một con có thân hình lớn hơn một cỡ so với những con còn lại, thân hình ước chừng khoảng ba mét rưỡi.

Thông qua dấu hiệu sinh mệnh trên người nó, Tô Mộ cũng phản ứng lại.

Đây là một con BOSS!

Sự xuất hiện của BOSS khiến Tô Mộ đổi ý.

Dựa theo tiến độ của phó bản, sau khi mình cày xong, thì cần có một khoảng thời gian để cooldown, mới có thể tiếp tục cày.

Bây giờ trở về thành Tiểu Nguyệt, sau đó lại chạy tới đánh BOSS, khó tránh khỏi lãng phí quá nhiều thời gian.

Suy nghĩ một lát, Tô Mộ quyết định đánh con BOSS này xong rồi

trở về thăng cấp.

“Triệu hoán Xương Khô!”

Triệu hoán đàn em Xương Khô ra, Tô Mộ đổi sang bộ đồ nhanh nhẹn tầm xa.

“Biến thân Hiên Viên!”

“Phân Thân Ảo Ảnh!”

Triệu hoán phân thân ra, Tô Mộ lại đổi về bộ đồ pháp sư.

Dưới tầng phúc của một bộ trang bị, công kích tầm xa của phân thân cũng đạt được hơn 2000 điểm.

Đáng tiếc là, phân thân không thể sử dụng kỹ năng, nếu không dựa vào toàn bộ kỹ năng tầm xa cấp S đó của mình, sát thương đầu ra của phân thân chắc chắn sẽ không thấp.

“Không thể sử dụng kỹ năng chủ động, thì hẳn có thể phát động kỹ năng bị động chứ?”

“Vậy ta đi tìm một kỹ năng bị động thăng cấp sát thương đầu ra của cung tiễn thủ!”

Luôn có cách khó khăn hơn nhiều, trước đó Tô Mộ đã có dự định đi tìm kỹ năng sát thương đầu ra loại bị động cho cung tiễn thủ.

Biết sao được bây giờ cấp bậc của những người chơi khác đều quá thấp, trong phòng đấu giá căn bản không có.

Nhưng bản thân mình còn có hai kỹ năng của cung tiễn thủ chưa học, có lẽ sẽ có kỹ năng loại bị động.

“Những chuyện này để sau hãy nói, đối phó với BOSS trước đã!”

Đi về phía vị trí của BOSS, Tô Mộ quan sát địa hình xung quanh.

Hang động đá vôi rộng rãi, khoảng cách đánh du kích có ít nhất là bảy tám trăm thước.

Băng Sương Phong Bạo phối hợp với Quần Nha Phong Bạo đánh

du kích tiểu quái A, cộng thêm đàn em Xương Khô và phân thân giữ chân mấy con chó hai đầu nhỏ kia, để mình có thể toàn lực ứng phó đánh chết BOSS.

“Lá Chấn Pháp Lực!”

“Năng Lượng Thức Tỉnh!”

Đánh ra hai kỹ năng, Tô Mộ bắt đầu chờ hồi phục lượng mana.

Kỹ năng Năng Lượng Thức Tỉnh này liên kết với giá trị tinh thần của mình, tốc độ hồi phục bây giờ cũng không chậm.

Nhưng lượng mana bây giờ của hắn quả thực khá đáng sợ.

Nếu những pháp sư khác thấy lượng mana của mình sắp đến sáu vạn, chắc chắn sẽ kinh sợ hô lên: Có bug!

“Băng Sương Phong Bạo!”

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Đánh ra một Phong Bạo bao phủ BOSS và tất cả tiểu quái, Tô Mộ tiếp tục đánh xuống một luồng Lôi Quang.

Cách nhau không xa, Tô Mộ nhìn thấy rõ con số sát thương hiện lên trên đầu mấy con chó hai đầu kia.

Điều khác biệt là, khi sương lạnh của Băng Sương Phong Bạo đánh trúng thân thể của bọn chúng, những ngọn lửa bao phủ trên người bọn chúng gần như đã hóa giải hiệu quả của sương lạnh ngay lập tức.

Nói cách khác, mấy con chó hai đầu này hoàn toàn không chịu ảnh hưởng của hiệu quả giảm tốc độ.

Mặc dù thân hình của bọn chúng to lớn, nhưng tốc độ lại cực kỳ nhanh.

Dưới sự chỉ huy của con BOSS kia, một đám chó hai đầu đánh về phía Tô Mộ.

“Không bị giảm tốc độ sao? Vậy thì thử cái này xem!”

Hiệu quả làm giảm tốc độ mất tác dụng, Tô Mộ nhúu mày lại, một luồng áp lực vô hình đột nhiên bao trùm cả hang núi.

“Vùng Từ Trường Trọng Lực!”

Chó hai đầu bị tập kích bất ngờ thân hình ngừng lại một lát.

“Lên!”

Tô Mộ hét về phía đàn em Xương Khô, rồi điều khiển phân thân phát động công kích BOSS, trong mắt của bản thân cũng lóe lên điện mang.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

“Quần Nha Phong Bạo!”

Vừa đánh đơn với BOSS, Tô Mộ cũng không quên chăm sóc những con quái nhỏ khác.

Ở trong phạm vi nhỏ hẹp này, kỹ năng AOE của mình gần như là trúng hết.

“Gào!”

Chương 184: Con số sát thương khoa trương.

Đúng lúc Tô Mộ chuẩn bị tiếp tục sử dụng lôi quang nhanh chóng giết chết BOSS, chó hai đầu bị đứng yên tại chỗ gầm lên giận dữ.

Tiếng gầm giận dữ này mang theo một luồng sóng công kích, Tô Mộ lập tức cảm thấy đầu hơi choáng váng.

“Người bị ảnh hưởng bởi Nộ Hồng Xung Kích của chó hai đầu Liệt Diễm, yên lặng 5 giây!”

Một lời nhắc nhở lập tức xuất hiện.

“Còn bị yên lặng?”

Đồng tử của Tô Mộ đột nhiên phóng to, sắc mặt trầm xuống.

Đối với một pháp sư, yên lặng chắc chắn là trí mạng.

Thế này vẫn chưa xong, BOSS Liệt Diễm Khuyến giơ chân trước của nó lên, nặng nề đập lên đất.

“Ầm!”

Mặt đất chịu chấn động to lớn này, lập tức nứt ra.

Rất nhiều nham thạch nóng bỏng trào lên theo những kẽ hở này, đánh chính xác vào Tô Mộ và đàn em Xương Khô còn cả phân thân.

Con số sát thương gần ba nghìn xuất hiện từ trên đầu Tô Mộ và phân thân.

Lượng máu của đàn em Xương Khô thì trực tiếp trừ hơn bảy nghìn điểm.

Nhưng lượng máu của đàn em Xương Khô vẫn trong phạm vi an toàn.

Còn bản thân Tô Mộ, thì không hoảng hốt chút nào.

Có lá chắn ở đây, BOSS Liệt Diễm Khuyến căn bản không thể làm gì được hắn.

Huống hồ Quần Nha Phong Bạo phóng thích trước đó vẫn đang không ngừng hút máu, chỉ cần BOSS không ngăn được hắn, lượng máu của Tô Mộ sẽ đầy lại gần như ngay lập tức.

Thời gian khống chế của Vòng Từ Trường Trọng Lực vẫn đang duy trì, BOSS Liệt Diễm Khuyến hiển nhiên cũng đã dùng hết tất cả phương pháp công kích tâm xa của nó.

“Đối phó cận chiến, vẫn có ưu thế lớn hơn!”

Tô Mộ đứng yên tại chỗ, im lặng chờ đợi thời gian yên lặng 5 giây trôi qua.

“Băng Sương Phog Bạo!”

“Quần Nha Phong Bạo!”

“Vùng Từ Trường Trọng Lực!”

Thời gian vừa đến, sau khi Tô Mộ bổ sung kỹ năng tạo sát thương AOE, lại bổ sung thêm một Vùng Từ Trường Trọng Lực.

Hắn nhìn về phía BOSS Liệt Diễm Khuyển.

Lượng máu của tên này cao đến 16 vạn điểm, nhưng phòng ngự ma pháp chỉ có 2000 điểm, hơn nữa chỉ có khả năng miễn dịch hệ Hỏa.

Trải qua mấy vòng công kích vừa rồi của Tô Mộ, lượng máu của BOSS đã sắp thấy đáy.

Nếu không phải tại 5 giây yên lặng kia, thì bây giờ nó đã là một thi thể rồi!

“Thánh Quang Đả Kích!”

-97640!

-29292!

‘Người đã giết chết BOSS chó địa ngục Liệt Diễm!’

‘Trải qua Hào Quang Của Pháp Thần đạt được 1 điểm trí lực!’

Một đòn cuối cùng, trước mắt Tô Mộ sử dụng kỹ năng thánh quang gây sát thương cao nhất.

Nhưng điều khiến hắn không ngờ tới chính là, một đòn ày chẳng những phát động Bạo Kích Ma Pháp, còn phát động Ma Pháp Bùng Nổ.

Sau khi nhìn thấy hai con số sát thương cực kỳ khoa trương, đến cả Tô Mộ cũng không nhịn được kêu lên.

“Ôi vãi!!”

Một chiêu Thánh Quang Đả Kích đã trực tiếp tạo thành tổn thương gần 13 vạn.

Nếu như chính mình nói ra thì chỉ sợ rằng cho dù với danh hiệu Tô Pháp Thần cũng sẽ không có ai tin tưởng.

Dĩ nhiên, Thánh Quang Đả Kích vốn dĩ có thể tạo thành tổn thương kinh khủng như thế là bởi vì có thêm Tăng Lên Cực Hạn.

Bây giờ giá trị tinh thần cùng giá trị trí lực của mình vô cùng cao, khi đối mặt với BOSS cùng giai cho dù không dùng Huyết Mạch Pháp Thần cũng có thể đấu một mình được.

Có thể nhìn ra được điểm này từ việc BOSS Liệt Diễm Khuyển không có cách nào để tránh thoát khỏi Vùng Từ Trường Trọng Lực của mình.

Thuộc tính vượt lên tuyệt đối mới là vốn gốc để mình đối kháng tất cả!

“Người đánh chết Liệt Diễm Khuyển tinh anh!”

“Đạt được 1 điểm trí lực thông qua Hào Quang Của Pháp Thần!”

...

Trên chiến trường, khi công kích của chiến sĩ Xương Khô cùng phân thân lao đến thì số Liệt Diễm Khuyển tinh anh còn lại cũng ngã xuống đất liên tiếp.

Thuộc tính của Chiến sĩ Xương Khô có liên quan đến thuộc tính và cấp bậc của Tô Mộ.

Bây giờ bọn họ hoàn toàn có thể “Một mình phụ trách một phía” rồi.

“Nếu như ta để một bộ xương khô cấp dưới đi đến trấn Bạch Vụ, đoán chừng đám người Hứa Thế Kiệt kia cũng không đánh lại được?” Nhìn thân hình cao lớn của bốn cấp dưới, Tô Mộ kêu lên chắc chắn.

Chẳng qua chính mình bận rộn lên cấp nên không có thời gian trở

về trấn Bạch Vù.

Tô Mộ đi tới bên cạnh thi thể của BOSS, xoa xoa đôi bàn tay.

‘Người đạt được liệt điểm hỏa hạch!’

‘Người đạt được chứng minh lên cấp của cung tiền thủ!’

‘Người đạt được móng vuốt Liệt Điểm Khuyển!’

‘Người đạt được giày Hỏa Điểm!’

Tổng cộng có bốn vật phẩm.

Tô Mộ vẫn để ý liệt điểm hỏa hạch kia nhất.

“Liệt điểm hỏa hạch: Đây là một vật phẩm ẩn chứa năng lượng lửa mạnh mẽ!”

“Thứ tốt này!”

Có đồ vật này thì có thể không cần để ý đến hai trang bị khác rồi.

“Đồ vật này có thể trao chú ngữ cho quyền trượng Quyền Trượng Pháp Thần không?” Đột nhiên Tô Mộ nghĩ đến một điều.

Hắn cầm lấy hỏa hạch thử nghiệm một chút.

“Có trao chú ngữ không, thuộc tính được trao là: +10% tổn thương hệ Hỏa”

“Có thể này!”

Mình có không ít kỹ năng hệ hỏa nên có thể dùng được chú ngữ này.

Dù sao sau này có thể thay thế chú ngữ, mình hoàn toàn có thể dùng nó trước tiên.

“Đợi một chút!”

Nhưng nghĩ lại, Tô Mộ bỏ qua.

Mục tiêu quan trọng nhất trước mắt vẫn là kích hoạt bảo thạch Tro Tàn trước!

“Được rồi, xem hiệu quả một chút xem sao!”

Tô Mộ lấy ra bảo thạch Tro Tàn, đặt hỏa hạch lên trên.

Lần này, bảo thạch Tro Tàn hiện lên tia sáng lần nữa, hiển nhiên là cảm nhận được năng lượng lửa mạnh mẽ từ hỏa hạch.

Hỏa hạch được bảo thạch Tro Tàn kích hoạt, bắt đầu thiêu đốt lên ngay lập tức.

Tô Mộ đứng ở một bên, cẩn thận quan sát biến hóa của bảo thạch Tro Tàn.

Lần này hỏa hạch chỉ thiêu đốt vài chục giây rồi ngọn lửa phía trên mới từ từ biến mất.

“Khối bảo thạch này có nhiệt độ rồi sao?”

Tô Mộ cầm lấy bảo thạch Tro Tàn, hần rất nhanh phát hiện ra điều khác thường.

Lúc trước mình cũng dùng hỏa hạch bình thường kia để thử qua nhưng sau khi bảo thạch Tro Tàn bị ngọn lửa đốt hần cầm vào hoàn toàn lạnh như băng.

Mà bây giờ, không thể nói là đồ vật này nóng lên nhưng quả thật nó có có một chút nhiệt độ.

“Được rồi, tiếp theo chỉ cần dùng đồng vật phẩm này, ta không tin không kích hoạt được người!”

Chương 185: Ảo ảnh Hỏa Diễm Vương?

Bảo thạch Tro Tàn có biến hóa, Tô Mộ khẽ mỉm cười, cũng nắm chắc trong lòng.

Hần vừa nhặt được đồ rơi xuống từ mười quái nhỏ khác.

Trong túi đồ có thêm không ít đồ vật, trong đó có vài thứ có thể dùng được.

‘Giày Hỏa Diễm (cấp A): +80 tinh thần, +50 đặc điểm thể chất: Chịu nhiệt’

‘Bao tay Nham Hỏa (cấp A): +80 trí lực, +30 thể chất, +1% chính xác ma pháp’

Thuộc tính hai trang bị này cộng vào nhiều hơn bộ đồ Da Dê, nhất là thuộc tính giày, nếu mình mặc nó rồi đứng ở trong ao nham thạch nóng chảy, chắc là sẽ không bị tổn thương nữa.

“Đợi lúc có cả bộ đồ Liệt Diễm thì đổi nó!”

Nhưng năm vật trong bộ đồ Da Dê cộng thêm 10% công kích ma pháp, Tô Mộ tạm thời không có ý định đổi trang bị.

Hắn mới đạt được một bản vẽ bộ Liệt Diễm Pháp sư mà còn cần một lượng lớn ma tinh nhị giai, chính mình không đánh phỏ bản nhiều lắm nên hiển nhiên là không đánh ra được.

Tô Mộ vừa định rời đi.

Nhưng hắn vừa mới chuẩn bị đi thì đột nhiên phát hiện có một phù văn hỏa diễm hiện lên ở địa phương BOSS Liệt Diễm Khuyến vừa mới trông giữ.

“Đây là cái gì?”

Chân mày của Tô Mộ cau lại, cẩn thận đi tới.

“Sử dụng một trăm ma hạch có thể triệu hồi Ảo ảnh Hỏa Diễm Vương! (chú ý: Hỏa Diễm Vương cực kỳ mạnh mẽ, trong năm ngày chỉ có thể triệu hồi một lần!)”

Hắn chạm vào phù văn ngọn lửa, một nhắc nhỏ hiện ra.

“Là BOSS ẩn sao?”

Tô Mộ lâm vào trong suy nghĩ.

Ảo ảnh Hỏa Diễm Vương, vừa nghe đã biết đây chính là BOSS rất mạnh, chứ đừng nói đến còn có nhắc nhở chú ý phía sau.

Tên này tuyệt đối sẽ rơi ra vật phẩm thuộc tính hỏa mạnh mẽ hơn so với viên liệt diễm hoả hạch kia!

Vốn dĩ mình muốn thu thập một lượng lớn ma hạch hoả diễm để kích hoạt bảo thạch Tro Tàn từng chút từng chút một, bây giờ nhìn lại lợi ích khi khiêu chiến trực tiếp Ảo ảnh Hỏa Diễm Vương này còn lớn hơn nữa!

“Hôm nay tới đây thôi, về thành nghỉ ngơi trước, ngày mai bắt đầu cày phó bản điên cuồng!”

...

Thành phố HF.

Ở nơi này đang là mùa ế khách du lịch, số chuyến bay cũng bị giảm xuống không ít, người ngồi máy bay cũng lác đác không có mấy.

Sau khi một số chuyến phi cơ tới nơi, một số người hạ cánh khỏi máy bay, trong đó nhìn như không có quan hệ với nhau nhưng đang mang tai nghe để trao đổi.

“Cấp trên ra lệnh phải tìm kiếm tất cả những người tên là Tô Mộ!”

“Còn một chuyện khác là tất cả mọi người phải làm việc cẩn thận!”

Rất nhanh trong tai nghe của những người này có cùng một âm thanh vang lên.

“Một tên Tô Mộ thôi mà phải phái tất cả chúng ta tới đây sao? Có hơi phí quá nhiều công sức đúng không?”

“Đúng vậy, ta vốn nghĩ là nhiệm vụ bị hủy bỏ, ta có thể có thời gian luyện cấp thật tốt rồi!”

Hai âm thanh oán trách vang lên.

“Các người cẩn thận một chút, đám Douglas bị diệt toàn quân, điều này nói rõ đối thủ ở thành phố HF của các người khó đối phó.” âm thanh kia phát ra cảnh cáo.

“Thôi đi đừng so sánh chúng ta với những thứ rác rưởi như Douglas!” âm thanh khinh thường vang lên, giọng điệu lạnh thấu xương: “Chúng ta có thể hoàn thành chuyện này, nhưng tốt nhất là các người có thể thực hiện điều chúng ta muốn người làm.”

Không đợi đầu kia trả lời, mấy người trong sân bay không hẹn mà tháo xuống tai nghe cùng nhau.

Trong ánh mắt của bọn họ đều cùng ẩn chứa một thứ.

Tự tin!

Cửa hàng thành Tiểu Nguyệt.

Tô Mộ đang dọn dẹp ô túi đồ.

Hắn cũng lấy ra phần lớn trang bị nhị giai trong tủ bảo hiểm.

Có khoảng hơn một trăm trang bị cấp A.

Nếu nói riêng về giá trị thì trong số những trang bị này mỗi một vật ít ra cũng có thể có giá trị hơn một nghìn đồng vàng.

Trong đó có một ít vũ khí thuộc tính cao càng có thể bán được mấy ngàn đồng vàng cho tới hơn vạn đồng vàng.

Chẳng qua trước mắt thật sự là không ai cần dùng đến những trang bị này.

“Phân giải thành công, đạt được ma tinh nhị giai!”

Tô Mộ cầm lấy một trang bị có thuộc tính khá thấp, trực tiếp tiến hành phân giải.

Tiếp theo sau khi phân giải không ít trang bị, hắn lấy ra một ít ma hạch hỏa diễm, bắt đầu chế tạo tinh hoa hỏa diễm.

“Người đã tạo ra ma diễm trường bào!”

Không bớt đi ma hạch cùng ma tinh nhị giai, Tô Mộ trực tiếp tạo ra một bộ đồ Ma Diễm.

“Tiếp tục phân giải!”

Tô Mộ không keo kiệt chút nào phân giải một đồng lớn trang bị nhị giai.

Rất nhanh, trong túi đồ của hắn có thêm mấy chục viên ma tinh nhị giai.

Nhưng mà hắn cũng không chế tạo tinh hoa hỏa diễm tiếp.

Mình cần một trăm viên ma hạch hỏa diễm để triệu hồi Ảo ảnh Hỏa Diễm Vương, trước hết mình cần bảo đảm có đủ ma hạch.

Tô Mộ đặt nguyên liệu luyện chế bộ đồ Ma Diễm ở nơi khác trong ô túi đồ, rời khỏi cửa hàng.

“Nên đi lên cấp rồi!”

Trong tay hắn có ba chứng minh lên cấp, trước tiên Tô Mộ đi đến hiệp hội pháp sư.

“Lên cấp thành công!”

Sau khi đưa ra chứng minh, vạch cấp bậc phía sau chữ ‘đội lên cấp’ biến thành giá trị lên cấp 0/100

Về mặt của Tô Mộ bình tĩnh, đi đến hiệp hội mục sư.

“Nhà thám hiểm, mong thánh quang vĩnh viễn chỉ dẫn cho con đường của người!”

Sau khi Tô Mộ được thánh quang ôn hòa bao trùm, sức mạnh thánh khiết bao phủ ở trên người hắn.

Hắn nhìn về phía đạo sư mục sư, cất giọng nói: “Ta muốn học tập kỹ năng mục sư!”

“Như người mong muốn!” Đạo sư nghề nghiệp cười hòa ái một tiếng.

Hai kỹ năng cũng xuất hiện ở trước mắt Tô Mộ.

‘Ánh Sáng Tinh Thần (cấp C): Hiệu quả trị liệu: lượng trị liệu tạo ra được bằng giá trị tinh thần x100%!’

‘Thánh Quang Chúc Phúc (cấp C): Tiêu hao 1000 điểm mana, tạo ra một chúc phúc đối với mục tiêu, khi chịu tổn thương dẫn tới cái chết sẽ đạt được hiệu quả vô địch trong 0.1 giây. Thời gian chúc phúc kéo dài trong 10 giây, thời gian cooldown 30 phút (sau khi chịu tổn thương dẫn tới cái chết, hiệu quả chúc phúc biến mất, trong một giờ trong cùng một người chỉ có thể được chúc phúc một lần)’

“Thần kỹ!”

Tô Mộ không thêm để ý kỹ năng thứ nhất, suy cho cùng tăng máu không phải là “chức vụ chính” của mình, nhưng sau khi thấy được miêu tả của kỹ năng thứ hai thì thật sự làm cho người ta kinh ngạc.

Chương 186: Thuần phục thú cưng.

Kỹ năng này chẳng khác gì làm cho người ta có thêm một cơ hội được miễn dịch tử vong!

Mặc dù kỹ năng này có hạn chế rất lớn, nhưng điều đó khó làm giảm sự mạnh mẽ của nó như cũ.

“Học, tăng lên cấp max!”

Tô Mộ quyết đoán học đủ cả hai kỹ năng này.

‘Ánh Sáng Tinh Thần (cấp S): Hiệu quả trị liệu: lượng trị liệu tạo ra được bằng giá trị tinh thần x500%!’

‘Thánh Quang Chúc Phúc (cấp S): Tiêu hao 2000 điểm lượng, tạo ra một chúc phúc đối với mục tiêu, khi chịu tổn thương dẫn tới cái chết sẽ đạt được hiệu quả vô địch trong 1 giây, thời gian chúc phúc kéo dài trong 10 giây, thời gian cooldown 20 phút (sau khi chịu tổn thương dẫn tới cái chết hiệu quả chúc phúc biến mất,

trong một giờ trong cùng một người chỉ có thể được hiệu quả chúc phúc một lần)’

Trước mắt với giá trị tinh thần cao của chính mình thì hồi một phát đầy lượng máu, hoàn toàn có thể hình dung nó kinh khủng cỡ nào.

Chỉ cần đối thủ không giết được chính mình trong một đòn, lượng máu có thể hồi đầy trong nháy mắt.

Mà một khi dùng tới kỹ năng Thánh Quang Chúc Phúc này tuyệt đối có thể tạo được hiệu quả lật ngược.

“Nhưng với thực lực của ta có lẽ rất khó để phải dùng đến kỹ năng này!”

Tô Mộ cười khà khà, chạy về hướng hiệp hội cung tiễn thủ.

Thời gian đã không còn sớm, sau khi lên cấp và học tập hai kỹ năng mới, mình sẽ phải logout rồi.

Đi tới đại sảnh hiệp hội cung tiễn thủ.

Đạo sư cung tiễn thủ kinh nghiệm đưa một ít chỉ dẫn cho Tô Mộ.

Sau đó, hai kỹ năng mới của cung tiễn thủ cũng xuất hiện trước mắt của hắn.

‘Thợ Săn Chuyên Chú (cấp C): Mỗi lần người công kích có 5% xác suất tạo thành tổn thương kèm theo x100% nhanh nhẹn (không bị giảm miễn bởi phòng ngự vật lý)’

‘Thuần Phục Thú Cưng (nghề nghiệp): Người có thể thuần phục một con dã thú làm sủng vật của người, sau khi sử dụng có thể triệu hồi / xóa bỏ triệu hồi, sau khi thú cưng tử vong thì sẽ không thể triệu hồi!’

Sau khi thấy hai kỹ năng này, sắc mặt Tô Mộ mừng rỡ.

Phân thân có thể tạo ra kỹ năng bị động thứ nhất, đúng lúc có thể tăng lên lượng lớn sát thương đầu ra của phân thân.

Mà kỹ năng thứ hai cũng rất trực tiếp.

Không cần thăng cấp, chỉ ghi chú là kỹ năng nghề nghiệp.

Điều này nói rõ chỉ có cung tiền thủ mới có thể thuần dưỡng thú cưng.

Tô Mộ nhớ lại lúc trước đụng phải NPC cung tiền thủ kia ở bình nguyên Phong Sa, chính hắn mang theo một con thú cưng chim ưng sẵn mồi để điều tra.

“Ta phải triệu hồi một con thú cưng mạnh mẽ, ví dụ như thuần phục một con rồng vân vân!”

“Thú cưng này có thể làm ngựa để cưỡi không nhỉ?”

Kỹ năng này khiến cho suy nghĩ của Tô Mộ bắt đầu khởi động.

Thử hỏi ai không muốn làm một kỵ sĩ rồng đây?

“Về sau rồi hãy nói đến những thứ này, hôm nay có hơi mệt mỏi rồi, logout!”

...

“Hứa thiếu gia, mọi người sắp xếp xong xuôi rồi, bao giờ hành động?”

Hứa Thế Kiệt ngồi ở trên ghế salon, đang gọi video cho một người.

Sau khi nghe được lời nói của người nọ, hắn dùng tay phải sờ cằm, cau mày suy nghĩ sâu xa.

Người ở đầu kia video cũng không thúc giục, kiên nhẫn chờ đợi.

Sau hơn mười phút đồng hồ, hình như Hứa Thế Kiệt có phương pháp.

“Trưa mai hành động đi, nhớ lấy, thu xếp để những người đó dù sao không thể đánh rã động cơ, nếu cài đặt thất bại thì không nên miễn cưỡng.”

“Nhất định không thể để cho người khác nhìn ra manh mối!”

Hắn vô cùng cẩn thận, liên tục nhấn mạnh câu nói.

“Yên tâm đi, ta biết nên làm như thế nào!” Người ở đầu kia đưa ra lời bảo đảm.

Hứa Thế Kiệt nghe vậy, hài lòng gật đầu, tiếp tục cất giọng nói: “Ta giao những thành thị loại hai, ba kia cho người phụ trách. Người coi chừng chặt một chút, chỉ cần tìm được tên Tô Mộ này cho ta, ta có được những thứ ta muốn thì người cũng sẽ không thiếu!”

“Cảm ơn Hứa thiếu gia!” Người ở đầu kia video lộ ra nụ cười phấn khởi.

Cho dù là đối với hắn hay là đối với Hứa Thế Kiệt.

Tìm được Tô Mộ, đạt được bí mật luyện cấp của Tô Pháp Thần.

Tràn đầy lực hấp dẫn cực lớn!

Tô Mộ đi bộ một mình trên đường phố rét lạnh.

Hắn đi rất chậm.

Với thuộc tính hiện tại của hắn, chỉ cần để lộ một chút sẽ lập tức trở thành siêu nhân trong mắt người bình thường

Chỉ sợ cho dù dùng lượng lớn vũ khí khoa học kỹ thuật hiện đại cũng không thể làm gì được hắn.

Không chỉ hắn mà bao gồm cả những người khác trên thế giới này cũng đã thay đổi một cách im lặng, chẳng qua là chậm hơn mà thôi.

“Người anh em, đến đây ăn một ít xiên nướng đi?”

Đến đây, đến đây, một giọng gọi hắn.

Quay đầu nhìn lại, đó là một quán đồ nướng vắng vẻ .

Trên quầy hàng chỉ có vài người khách.

Người nói chuyện là một người đàn ông trung niên mập mập, trên

khuôn mặt treo một nụ cười.

“Vậy thì ăn ít đồ nướng đi!”

Tô Mộ nghĩ ngợi một lúc rồi đi đến đó.

Cũng lâu rồi hẳn chưa ăn đồ nướng.

“Anh bạn à, đầu tiên phải nói trước, xiên nướng bây giờ tăng giá rồi nhé!” Ông chủ thấy Tô Mộ ngồi xuống, cười híp mắt cầm một tờ thực đơn đến.

Tô Mộ hơi gật đầu nhìn thực đơn.

“Sao đắt thế?”

Không nhìn thì không biết vừa nhìn đã giật mình.

Loại thịt này lúc bình thường, cơ bản đều là vài trăm tệ một xiên, rau củ ăn kèm cũng chỉ vào chục.

Mà mấy xiên nướng lần này ít nhất cũng phải hơn một nghìn.

Ở một thành phố loại ba bình thường như chỗ này, cái giá này thật sự quá đắt!

“Không còn cách nào khác, giá này cũng là giá thị trường hiện tại, mọi người đều ở trong trò chơi hết rồi!” Ông chủ nhìn vẻ mặt của Tô Mộ, nói thêm.

“Vậy thì cho ta mấy xiên thịt nướng, lấy bữa thêm một ít rau dưa đi!”

Một bữa thịt nướng đối với Tô Mộ eo quần bạc triệu thì hẳn đủ khả năng.

Dù sao thì lúc hẳn ăn một bữa cơm ở trong game Thần Đồ cũng phải mất không ít đồng vàng.

“Đầu năm nay, kinh tế khó khăn, tất cả mọi người đều ở trong trò chơi rồi, nghe nói ăn uống ở trong trò chơi kia rồi thì ngoài đời thực cũng ko cần ăn nữa, không biết là có thật không!”

Chương 187: Sửa chữa mạch điện.

Ông chủ vừa nướng xiên vừa nói chuyện với Tô Mộ.

“Ai mà biết được!”

Việc này Tô Mộ biết rõ hơn bất cứ ai, hẳn trả lời lấp lửng cho qua.

“Dù sao thì ta cũng không mơ thành thần được, làm người ai mà không muốn sống chứ, chẳng qua là dựa vào việc đánh quái thì thật sự khó khăn, nửa ngày không giết được mấy con quái, còn không dư dả bằng ta buôn bán hiện tại!”

Ông chủ rõ ràng là một người nói nhiều, câu được câu không nói chuyện tào lao với Tô Mộ.

Xuất phát từ sự lễ phép, Tô Mộ cũng đáp lại vài câu cho có, nhưng trong lòng thì đang suy nghĩ chuyện khác.

Có không ít người giống như ông chủ bán đồ nướng, thậm chí có thể nói là phần lớn.

Cho dù có thể thật sự sinh sống trong Thần Đồ thì cũng có bao nhiêu người có đủ đồng vàng để duy trì?

Nhưng sức hút của Thần Đồ mang đến vẫn luôn rất lớn.

Thế giới này trong tương lai sẽ biến thành như thế nào còn chưa biết được, không một ai có thể nói rõ!

“Xiên nướng xong rồi!”

Xiên nướng rất thơm, Tô Mộ há miệng lớn, bắt đầu ăn.

So với thức ăn trong Thần Đồ, những xiên nướng này có hương vị hơn.

“Tính tiền!”

Tính tiền xong, Tô Mộ đi trên con đường trở về nhà của hắn.

Trên đường phố bắt đầu nổi gió, có lẫn khí lạnh.

Một vài người đi trên đường co người lại.

Tô Mộ không thấy tí áp lực nào, mặc kệ gió lạnh thổi tứ phía.

Sau khi về đến nhà, hắn tắm gội xong thì xem điện thoại một lúc, sau đó thì đi nghỉ ngơi.

Trong trời đêm, trăng sáng treo cao.

Mặt trăng ngày càng tối, màn đêm bao phủ mặt đất.

Thời gian trôi qua, ánh sáng mặt trời bắt đầu hiện lên, chủ nhật ngày càng đến gần.

“Óap!”

Tô Mộ duỗi lưng một cái, bò dậy từ trên giường.

Ngủ đủ giấc giúp hắn dồi dào tinh lực.

“Mục tiêu hôm nay, cày nguyên liệu của phó bản, làm được bộ đồ Ma Diễn, sau đó đánh, sau đó đánh ảo ảnh của Hỏa Diễm Vương!”

Một ngày mới, tinh thần của Tô Mộ vô cùng hăng hái .

“Ding dong!”

Đang lúc hắn sắp đi vào trò chơi thì tiếng chuông cửa vang lên.

“Dạ?”

Tô Mộ lập tức nhú mày.

Đã lâu rồi hắn không qua lại với người khác, ai đến tận nhà tìm hắn chứ?

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

Tô Mộ nhắm mắt lại rồi mở ra, hình ảnh ở ngoài cửa hiện lên trong mắt hắn.

Đó là một người mặc đồng phục làm việc, đeo bên người một túi dụng cụ.

“Có người ở nhà không? Sửa điện đây!”

Tiếng nói vang lên ngoài cửa.

“Sửa điện?”

Ánh mắt Tô Mộ trầm xuống.

Trong Góc Nhìn Ma Pháp, trên thân người phía ngoài mang một ánh sáng màu đỏ nhàn nhạt.

Điều này chứng tỏ người kia có lòng thù địch với hắn.

Nếu người kia thật sự là người sửa điện thì sao lại có lòng thù địch với hắn?

“Cứ xem thử xem người này muốn giở trò gì!”

Tô Mộ đi ra mở cửa.

“Đang làm gì vậy?” Hắn bày ra vẻ mặt bình thường, mở miệng hỏi.

“Là như vậy, dạo gần đây đang sửa chữa mạch điện trong tiểu khu, mạch điện của mỗi nhà đều cần kiểm tra một chút, mong người phối hợp!” Người ngoài cửa lên tiếng, giọng điệu rất lịch sự.

“Vào đi!” Tô Mộ gật đầu, để cho người này vào phòng.

“Ta sẽ làm nhanh thôi!” Người nọ vừa vào cửa, lập tức đi đến bên cạnh một ổ điện, lấy dụng cụ ra.

Hắn vừa làm vừa nói chuyện với Tô Mộ: “Người anh em à, người tên là gì?”

“Ta tên lên Tô Mộ! “ Tô Mộ khẽ mỉm cười, trả lời.

“Tô Mộ? “ Người nọ nghe vậy, lộ ra vẻ mặt kinh ngạc: “Người là Tô Pháp Thần sao?”

Nụ cười trên mặt Tô Mộ càng tươi hơn, trả lời: “Sao Tô Pháp Thần

lại có thể sống ở tiểu khu này giống như ta chứ? Vừa đúng trùng tên thôi.”

Nghe thấy câu trả lời, người nọ cũng lộ ra vẻ mặt đồng tình: “Là do ta không để ý!”

Sau khi bận rộn một lúc, người kia trả ổ điện về như cũ, đứng dậy nói với Tô Mộ: “Kiểm tra xong rồi, mạch điện nhà người không có vấn đề, ta đi trước đây!”

“Vất vả rồi, ta đây không tiễn!” Tô Mộ cũng lên tiếng theo đó.

Người kia sắp xếp lại dụng cụ, sau đó rời đi rất nhanh.

Tô Mộ đóng cửa lại, đồng tử phản chiếu bóng lưng của hắn.

Người khác có thể không nhìn ra nhưng hắn thì thấy rõ ràng.

Vừa nãy người này lắp một máy theo dõi mini ở trong ổ điện!

Dựa vào vị trí thăm dò đó, hắn là có thể bao phủ hết cả phòng khách.

Nói cách khác, đối phương muốn theo dõi hành động của mình.

“Tên này đã phát hiện ra ta rồi sao?”

Kết hợp với những lời nói hắn nói với mình ban nãy, Tô Mộ neho mắt lại, một luồng sát khí bỗng nhiên trỗi dậy.

“Để xem cái tên nhà người muốn giở trò gì!”

Ra vẻ như không có chuyện gì xảy ra, Tô Mộ đi vào trong nhà vệ sinh.

“Phân Thân Ảo Ảnh!”

Kỹ năng vừa mở ra, một người giống Tô Mộ y như đúc xuất hiện ở trong nhà vệ sinh.

Một giây sau, bản thể của Tô Mộ trực tiếp biến mất, rồi xuất hiện trên mái nhà của một toà nhà phía bên ngoài.

“Mắt Ưng!”

Kỹ năng tầm nhìn vừa mở ra, hắc cần thận nằm bắt hướng đi của nhân viên sửa chữa.

Và một mặt khác, hắc khổng chế phân thân đi vào trong đại sảnh, cho phân thân nằm lên ghế salon.

Dưới góc nhìn của camera đó, hắc trông cực kỳ giống với việc một thanh niên chán chường đang đi ngủ lại vậy.

Tô Mộ không quan tâm đến tình hình phía bên trong nhà nữa mà tập trung đặt hết toàn bộ sự chú ý lên người của nhân viên sửa chữa.

“Chớp Nhoáng!”

Với hai kỹ năng tầm nhìn cộng thêm Chớp Nhoáng, Tô Mộ theo sát người này đi tới một nơi.

Nơi này là một quán trọ.

Trong thành phố nhỏ thuộc đô thị loại ba này của mình thì nơi này tuyệt đối có thể xem là cao cấp nhất rồi.

Nhân viên sửa chữa đó trực tiếp ngồi thang máy, đi đến căn phòng sang trọng ở tầng cao nhất.

Thông qua Góc Nhìn Ma Pháp, Tô Mộ đã quan sát được tình hình trong căn phòng đó, trực tiếp Chớp Nhoáng vào trong đó.

Bên trong có hai người, họ đang ngồi trò chuyện ở phòng khách của căn phòng.

“Nhanh vậy đã xử lý xong rồi?” Một giọng nói vang lên.

“Tên đó không hề có chút đề phòng nào, ta nói cái gì thì là cái đó, ta nghĩ 80% hắc không phải là người mà chúng ta muốn tìm!” Một giọng nói khác vang lên ngay sau đó, là tên nhân viên sửa chữa đó.

Chương 188: Đi đến Hoa Đô.

“Theo ta nghĩ cũng là không phải!” Giọng nói kia cười lên: “Người vừa đi khỏi, tên đó đã nằm lên ghế salon ngủ rồi, nếu thật sự là Pháp Thần, thì chắc là phải cả ngày đều đắm chìm trong trò chơi chứ nhỉ!”

“Ai nói là không phải đâu, chẳng qua nhiệm vụ do Hứa thiếu gia giao xuống thì chúng ta phải theo dõi thôi!” Giọng của nhân viên sửa chữa cũng rất bất lực.

“Hứa thiếu gia?”

Đoạn đối thoại của hai người đã bị Tô Mộ đang trốn trong phòng ngủ nghe được vô cùng rõ ràng.

“Hứa Thế Kiệt?”

Nếu hỏi ai là người có khả năng là tên Hứa thiếu gia đó nhất, thì dùng đầu ngón chân thôi cũng đã có thể nghĩ ra được.

“Tên đó đang rải mạng lưới khắp nơi?”

Tô Mộ rất nhanh đã hiểu ra mục đích của Hứa Thế Kiệt đến nhà mình để lắp đặt camera.

Những người có cùng họ và tên với mình quá nhiều, Hứa Thế Kiệt cũng không có cách nào khẳng định được ai mới là ‘Tô Pháp Thần’.

Camera chắc chắn là một phương pháp rất tốt.

Hiện tại thân phận của mình vẫn còn chưa bị bại lộ!

“Nếu ta giết chết hai tên này, e rằng Hứa Thế Kiệt sẽ có thể đoán được thân phận của ta!”

Vừa nghĩ tới, Tô Mộ liền rời khỏi quán trọ này.

Hắn thu hồi lại ý định giết chóc của mình, tha cho hai người trong quán trọ.

Hai người này chẳng qua cũng chỉ là lũ tôm tép thôi, người mà bản thân thật sự muốn đối phó vẫn là Hứa Thế Kiệt.

“Nếu người đã muốn tìm ra ta, vậy thì ta sẽ tự tìm đến tận nơi!”

Ánh mắt lạnh thấu xương, sự nhẫn nhịn của Tô Mộ đối với Hứa Thế Kiệt đã đạt đến cực hạn.

Trụ sở chính của tập đoàn Đại Hằng nằm ở Hoa Đô.

Từ chỗ này của mình đi đến Hoa Đô, ngồi tàu cao tốc phải mất đến 5 tiếng đồng hồ.

Thời gian quả thật là quá lâu, mục tiêu của Tô Mộ nhắm vào máy bay.

Thành phố thuộc đô thị loại ba của mình cũng có sân bay, trong đó vừa hay lại có chuyến bay bay tới Hoa Đô.

Hắn không hề có chút do dự, né tránh tất cả camera, đi đến sân bay.

So với xe lửa, máy bay có nhiều vị trí để ẩn nấp hơn,

Sử dụng Góc Nhìn Ma Pháp nhìn quét toàn bộ chiếc máy bay, Tô Mộ đi thẳng tới phần đuôi của khoang máy bay.

“Máy bay còn phải đợi một khoảng thời gian nữa mới có thể cất cánh, tới Hoa Đô ít nhất còn phải tốn ba đến bốn tiếng!”

Trong lúc đang đợi máy bay cất cánh, Tô Mộ chuyển ý thức qua phía bên Phân Thân.

Có một điều khiến hắn khá là lo lắng.

Nếu khoảng cách của mình và Phân Thân quá xa, có khi nào Phân Thân sẽ đột nhiên biến mất không?

Để cho chắc ăn, Tô Mộ chuẩn bị sẵn kế hoạch để khống chế Phân Thân trở về phòng ngủ.

Camera chỉ có thể nhìn thấy tình hình ở phòng khách, chứ không thể nhìn thấy phòng ngủ của mình.

Thời gian trôi qua từng chút một, máy bay bắt đầu cất cánh, khi

bay cao đến hơn mười nghìn mét, sự chú ý của Tô Mộ vẫn luôn tập trung vào Phân Thân.

Khoảng cách càng ngày càng xa, nhưng Phân Thân không hề có chút dấu hiệu sắp biến mất.

Hình như chỉ cần ý thức của mình còn lưu giữ ở trên người Phân Thân thì bất kể bản thân đi đến đâu, Phân Thân cũng sẽ không biến mất.

“Nếu ta đăng nhập vào trò chơi, Phân Thân sẽ còn ở đây không?”

Thời gian trên máy bay quá nhàm chán, Tô Mộ đột nhiên nảy ra một suy nghĩ.

Nếu như mình đăng nhập vào game Thần Đồ, thì có còn giữ được liên lạc với Phân Thân ở thế giới thực không?

Vậy ở trong game Thần Đồ mình có còn mở được Phân Thân không?

Ý nghĩ này vừa nảy ra, hần bèn có một cảm giác kích động muốn làm thử.

“Thôi quên đi, bây giờ còn đang phải che dấu tai mắt của người khác!”

Nhưng vì che dấu thân phận của mình, Tô Mộ đã kiềm chế lại ý nghĩ này.

Sau này thử thì cũng như nhau thôi.

Máy bay cách sân bay Hoa Đô càng ngày càng gần, Tô Mộ khống chế Phân Thân ngồi dậy từ trên ghế salon, dụi mắt rồi đi vào phòng ngủ.

Dưới góc nhìn của camera, mọi thứ đều rất bình thường.

Sau khi Phân Thân tiến vào trong phòng ngủ, Tô Mộ cũng không quan tâm đến nữa.

Ở Hoa Đô, muốn tránh hết tất cả camera để tới được nơi ở của

Hứa Thế Kiệt, cũng không phải là chuyện dễ dàng, mình nhất định phải chú ý tập trung.

Dĩ nhiên, Tô Mộ cũng có thể đợi đến tối rồi hành động.

Dựa vào kỹ năng Ảnh Động, hắn có thể lặng lẽ di chuyển đến bất kỳ nơi nào vào ban đêm.

Nhưng hắn không hề chờ đợi!

Đối phó với Hứa Thế Kiệt chỉ là một chuyện nhỏ, cày phó bản mới là chuyện hệ trọng.

...

Một bên khác, hai người trong quán trọ đang nhìn vào cảnh tượng trong camera, bắt đầu cà khịa.

“Cái tên này ngủ giỏi quá nhỉ? Ngủ đã trên ghế salon rồi, lại còn muốn vào trong phòng ngủ tiếp?”

“Thôi, ta không xem nữa, người theo dõi đi, không biết chừng lúc nào đó hắn lại đi ra ngoài đấy!”

Hai người cũng không xem camera nữa, ai nấy cũng đều bắt đầu lướt điện thoại.

“Ting! Ting! Ting!”

Lại qua một lát sau, điện thoại của một người vang lên.

Hắn vội vàng mở loa ngoài ra.

“Bên phía các người theo dõi ra sao rồi?” Một giọng nói cộc cằn vang lên.

“Đừng nhắc nữa, cái tên này chính là một tên trạch nam, hoàn toàn không giống với tên Tô Pháp Thần đó!” Nhân viên sửa chữa trả lời.

Người ở đầu dây bên kia cũng không bất ngờ với kết quả này, thuận miệng dặn dò một câu: “Cứ theo dõi hai ngày trước, nếu xác định là không phải, các người mới đổi mục tiêu tiếp theo!”

“Biết rồi!”

Hai người đồng loạt trả lời.

Bọn họ hoàn toàn không biết rằng người đang bị theo dõi dưới camera, vào giờ phút này đã đi tới Hoa Đô cách đó cả nghìn dặm rồi.

“Là chỗ này đúng không?”

Phía dưới một toà nhà, Tô Mộ đội một cái mũ lưỡi trai màu đen, vành nón lại vừa đúng lúc chặn mất tầm nhìn của hắn.

Nhưng dưới Góc Nhìn Ma Pháp, mọi thứ trong toà nhà cũng đều bị hắn nắm bắt vô cùng rõ ràng.

Bên trong toà nhà lớn như thế, cũng không có bao nhiêu người là mấy.

“Hứa Thế Kiệt không có ở đây à?”

Tô Mộ nhìn một lượt cả toà nhà, cũng không hề phát hiện ra tung tích của Hứa Thế Kiệt.

“Ta lại quên mất điều này rồi!”

Hắn bĩu môi, cũng chột hiều ra.

Vào thời gian lúc này, Hứa Thế Kiệt hẳn là đang luyện cấp trong game rồi.

“Nếu đã như vậy thì chỉ có thể đợi đến tối mới hành động thôi!”

Chương 189: Thăng đến tam giai.

Tô Mộ không hề gấp gáp, hắn đi tới một vị trí vắng vẻ, rồi sử dụng Chớp Nhoáng để tiến vào trong toà nhà.

Nơi này là một căn phòng kho, cho dù vào lúc bình thường thì cũng sẽ không có người nào lui tới.

“Bây giờ nên làm sao đây?”

Hứa Thế Kiệt không có ở đây, Tô Mộ trở nên khó khăn.

Như trước đây, mình có thể trực tiếp đăng nhập vào game Thần Đồ, đợi đến tối rồi đối phó với Hứa Thế Kiệt, cũng sẽ không làm lỡ thời gian gì cả.

Nhưng bây giờ, Phân Thân ở trong nhà cách đây cả nghìn dặm và còn đang bị theo dõi.

Điều duy nhất Tô Mộ lo lắng chính là sau khi bản thân đăng nhập vào trò chơi, Phân Thân sẽ theo đó mà biến mất.

Nếu cứ như vậy, thì trong khoảng thời gian ngắn mình sẽ không thể quay về rồi, một khi trong khoảng thời gian dài không xuất hiện trước camera, rất có thể sẽ bị phát hiện ra gì đó.

“Thật ra thì cũng không cần lo lắng như vậy, suy cho cùng chỉ cần ta giết chết Hứa Thế Kiệt, là có thể giảm đi rất nhiều khả năng ‘ta’ bị nghi ngờ!”

Sau khi suy xét cẩn thận, Tô Mộ đã có dự tính.

Mình không thể nào cứ ở mãi nơi này chờ không vậy được.

Sau khi chuyển đổi ý thức qua phía Phân Thân, Tô Mộ khống chế Phân Thân đi ra phòng khách.

Dưới camera, hắn khống chế Phân Thân thay quần áo, đánh răng và rửa mặt, sau đó mở cửa nhà ra, đi ra bên ngoài.

Qua không bao lâu sau, Phân Thân đi mua một ít thức ăn trở về, nấu một hộp mì gói, sau khi ngồi ăn xong ở đại sảnh lại tập thể dục một chút.

Mọi cử chỉ hành động này trong mắt người ngoài xem vào, thì đây chỉ là một người mới vừa tỉnh ngủ sau đó lại ăn uống no nê, chuẩn bị bắt đầu vào trò chơi.

Tiếp theo, Phân Thân đi về phòng ngủ.

Cùng lúc đó, Tô Mộ ở cách đó cả nghìn dặm cũng đã triệu hồi ra tinh thể Thần Đồ.

“Đăng nhập trò chơi!”

Đưa ý thức của mình đắm chìm vào trong tinh thể, đồng thời Tô Mộ cũng tiếp tục duy trì ý thức trên người Phân Thân.

Xung quanh bản thể loé qua một tia sáng, hắn đã tiến vào trong game Thần Đồ.

“Không biến mất ư?”

Vào tới trong trò chơi, Tô Mộ kinh ngạc phát hiện, mình và Phân Thân vẫn duy trì được mối liên hệ.

Mặc dù mối liên hệ này trở nên cực kỳ yếu ớt, nhưng mình vẫn có thể biết rõ ràng rằng Phân Thân vẫn còn đang ở trong phòng ngủ!

“Không có cách nào khống chế Phân Thân rồi!”

Tuy nhiên dưới một sự cản trở nào đó, mặc dù Phân Thân vẫn còn ở đó, nhưng Tô Mộ không có cách nào để khống chế nhất cử nhất động của Phân Thân từ nơi này.

Hắn nhìn vào thanh kỹ năng.

Phân Thân Ảo Ảnh đang ở trong trạng thái mở.

“Lần này ta có thể thực hiện kế hoạch của mình một cách hoàn hảo rồi!” Khóe miệng Tô Mộ cười nhếch lên.

Chỉ cần mình không hủy bỏ triệu hồi, Phân Thân sẽ tiếp tục ở trong phòng ngủ.

Cho dù không có cách nào để khống chế khi ở trong trò chơi, thì chỉ cần mình đăng xuất khỏi trò chơi là được rồi.

“Cày phỏ bản thôi!”

Những việc trong thế giới thực, Tô Mộ tạm thời gác qua một bên.

Hắn đi về hướng Động U Âm.

Sau khi đi vào sâu trong Động U Âm, Tô Mộ không thèm đếm xỉa đến những con quái vật tinh anh, đi thẳng tới trước cửa phó bản.

‘Có muốn mở Động Dung Nham?’

“Mở!”

Luồng gió nóng rực thổi phà vào mặt, Tô Mộ không một chút chần chừ, nhấn mở cùng lúc hai kỹ năng.

“Lá Chấn Ma Pháp!”

“Năng Lượng Thức Tỉnh!”

Hơn mười giây sau, hần lại mở ra một kỹ năng khác.

“Mau Lẹ!”

Sau khi tốc độ di chuyển có được sự gia tăng, Tô Mộ khẽ mỉm cười, chạy về hướng phía trước.

Vài con Hoả Diễm Ma đã nhanh chóng phát hiện ra sự tồn tại của hần, bắt đầu công kích bằng Hỏa Cầu.

Tô Mộ không quan tâm đến chúng, trực tiếp thi triển một phát Chớp Nhoáng, trong nháy mắt đã xuất hiện ở bên cạnh đám quái vật tiếp theo.

“Lãnh Động Thuật!”

Xung quanh thân thể hiện lên một luồng băng sương, hơn mười mấy con Hoả Diễm Ma đã bị đông cứng ngay tại chỗ.

Tô Mộ nhìn thoáng qua phía sau.

Mấy con Hoả Diễm Ma ở phía ngoài cùng cũng đã đuổi theo lên.

Hần không vội vã tấn công.

Sau khi nắm rõ địa hình của toàn bộ cái phó bản này, rồi cày một lượt thì đương nhiên là việc đỡ tốn công nhất rồi.

“Chớp Nhoáng!”

Đi tới khu vực hồ dung nham, Tô Mộ trực tiếp gánh chịu những tổn thương do đốt cháy, dừng cảm tiến tới.

“Lãnh Động Thuật!”

Phương pháp kéo quái của hắn cũng rất đơn giản. Khi tiếp cận những Hoả Diễm Ma kia, hắn trực tiếp sử dụng Lãnh Động Thuật, thu hút thù hận của bọn chúng, đồng thời cũng khiến cho toàn bộ những con quái đánh tầm xa này bị cố định ngay tại chỗ.

Suy cho cùng cũng đều là quái đánh tầm xa, phạm vi công kích cũng không nhỏ, lúc gia tăng về mặt số lượng, một khi cả trăm con Hoả Diễm Ma đồng loạt công kích thì việc lôi kéo quái của Tô Mộ cũng khá là áp lực.

“BOSS có nên cũng giết luôn trong một lần không nhỉ?”

Đang kéo theo một đám lớn các con quái ở phía sau, Tô Mộ đi đến bên trong Động Dung Nham trong cùng.

Chỗ đó có mười một con Liệt Diễm Khuyển hai đầu.

Đám Hoả Diễm Ma ở phía sau còn chưa đuổi lên, điều này khiến cho ý nghĩ của Tô Mộ trở nên sôi sục lên.

“Hay là thôi đi, tên này có một kỹ năng yên lặng, không thể mạo hiểm được!”

Sau khi suy tính qua lại, Tô Mộ cũng đã thu hồi lại ý nghĩ này.

Nếu Hoả Diễm Ma là quái vật cận chiến, cho dù mình bị BOSS thi triển chiêu trầm mặc, thì vẫn có được sự chắc chắn tuyệt đối rằng có thể kéo theo BOSS để giết chung.

Còn đánh tầm xa thì thôi vậy!

“Bắt đầu giết thôi!”

Sự chú ý của Tô Mộ chuyển hướng sang những con Hoả Diễm Ma đang đến gần.

Dùng Băng Sương Phong Bạo để lót đường, Quần Nha Phong Bạo

bổ sung sát thương.

Dưới sức sát thương của hai kỹ năng AOE phạm vi lớn, đám Hoả Diễm Ma đó đã bước chân vào con đường chết chóc.

Bọn chúng từng con một phía trước ngã xuống rồi tới con kế tiếp, ngã gục trong phạm vi sát thương.

‘Người đã giết chết Hoả Diễm Ma!’

‘Người đã giết chết Hoả Diễm Ma!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần có được 1 điểm trí lực!’

...

Chương 190: Trở thành đầy tớ của Hỏa Diễm Vương?

Tô Mộ nhìn vào thanh thuộc tính của mình.

Quái vật tinh anh cao cấp mang lại giá trị thăng cấp cực kỳ cao, giá trị thăng cấp tăng lên liên tục không ngừng, sau khi đã giết chết một trăm con Hoả Diễm Ma, thanh tiền độ cũng đã đạt tới 100%

‘Chúc mừng người đã lên cấp, đạt được 40 điểm thuộc tính!’

Theo một nhắc nhở bật ra, trong nháy mắt cấp bậc trên bảng của Tô Mộ từ nhị giai biến thành tam giai.

Cùng lúc đó, thuộc tính của hắn lại tăng thêm rất nhiều!

Mỗi lần lên cấp, đều được gia tăng thuộc tính cơ sở, dưới sự tăng phúc của Tăng Lên Cực Hạn, toàn bộ năm thuộc tính của hắn tăng thêm 80 điểm.

Người chơi: Tô Mộ

Chức nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: Cấp 1 tam giai (0/30000).

HP: 9860

Giá trị pháp lực: 62000

Công kích vật lý cận chiến: 912

Công kích ma pháp: 4896

Phòng ngự vật lý: 1086

Phòng ngự ma pháp: 1850

Thuộc tính: Sức mạnh 356, Thể chất 356 (+ 430), nhanh nhẹn 356, Tinh thần 1010 (+ 540), trí lực 1480 (+ 560).

“Nhìn thật là thoải mái!”

Nhìn giao diện của mình, khuôn mặt của Tô Mộ tươi rói.

Không có gì vui sướng hơn được tăng thuộc tính!

‘Người đánh chết Hỏa Diễm Ma!’

Trên sân, những Hỏa Diễm Ma khác còn đang không ngừng chạy tới, nhưng không có một con nào có thể đi ra khỏi khu vực Băng Sương Phong Bạo và Quần Nha Phong Bạo bao phủ.

Đối với chúng, Tô Mộ ở phía trước.

Cấm thông hành!

“Không kích hoạt Hào Quang Của Pháp Thần à?”

Sau khi tất cả Hỏa Diễm Ma ngã xuống, Tô Mộ lại nhìn thoáng qua giá trị trí lực của mình.

Giá trị không hề thay đổi.

Theo lý thuyết, tỉ lệ kích hoạt khi đánh chết quái tinh anh không có khả năng thấp như vậy.

“Là bởi vì ta thăng cấp lên tam giai sao?”

Tô Mộ híp mắt, nghĩ đến một khả năng.

Theo cấp bậc càng ngày càng cao của mình, tỉ lệ Hào Quang Của Pháp Thần được kích hoạt cũng dần dần trở nên thấp hơn.

Đương nhiên, đây chỉ là suy đoán cá nhân của hắn.

“Nhặt đồ trước!”

Thi thể Hỏa Diễm Ma đầy đất, Tô Mộ bắt đầu nhặt lấy.

‘Người đạt được ma hạch hỏa diễm!’

‘Người đã nhận được bản vẽ: bao tay Ma Diễm!’

‘Người đạt được quyền sáo Thiết Bích!’

...

Đồ rơi xuống vẫn phong phú như trước, hơn hai trăm con Hỏa Diễm Ma tuôn ra hơn mười trang bị nhị giai, bản vẽ của bộ đồ pháp sư Ma Diễm cũng tuôn ra phần bao tay.

“Tính ra trong tay, một trăm viên ma hạch hỏa diễm đã đủ rồi!”

Tô Mộ nhìn về phía ô để ma hạch ở đầu ô túi đồ.

Con số trên đó là 115.

Mình đã có thể triệu hoán ra ảo ảnh Hỏa Diễm Vương kia rồi!

“Đến lượt người rồi!”

Muốn triệu hoán Hỏa Diễm Vương, còn phải giải quyết một con BOSS canh giữ nữa.

Trong trạng thái mở ra Năng Lượng Thức Tỉnh, ánh mắt Tô Mộ trực tiếp tập trung vào con Liệt Diễm Khuyển.

“Thánh Quang Đả Kích!”

“Phích Lịch Lôi Quang!”

-51850

-46960

Hắn xuất ra hai kỹ năng liên tiếp, đỉnh đầu BOSS Liệt Diễm Khuyển liên tục bật ra hai con số cực kỳ khoa trương.

Đây là dưới tình huống hai kỹ năng đều không kích hoạt Bạo Kích Ma Pháp và Ma Pháp Bùng Nổ.

“Băng Sương Phong Bạo!”

“Quần Nha Phong Bạo!”

Tô Mộ lại ra tiếp hai kỹ năng AOE cùng một lúc.

Bộ liên chiêu này liền một mạch, thời gian tổng cộng tốn không đến 10 giây.

Khi một đợt Quần Nha Phong Bạo kết thúc, Tô Mộ bổ sung thêm một phát nữa.

BOSS và đàn em của nó vừa đến bên cạnh Tô Mộ, lượng máu cũng đã chạm đáy.

“Lãnh Động Thuật!”

Cuối cùng Tô Mộ dùng một chiêu Lãnh Động thuật kết thúc, đánh ra để kỹ năng khống chế, cũng như bù đắp thương tổn.

‘Người đã giết BOSS Liệt Diễm Khuyển hai đầu!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần đạt được 1 điểm trí lực!’

...

Nhắc nhở đánh giết xuất hiện, chỉ có BOSS bỏ mạng kích hoạt ra Hào Quang Cửa Pháp Thần, nhưng con BOSS này cũng không mang đến bất kỳ kinh nghiệm nào cho Tô Mộ.

“Nói như vậy, tam giai là một chuyển biến lớn rồi!” Tô Mộ nhẹ

giọng nỉ non một câu.

Hắn cũng không rối rắm về vấn đề kinh nghiệm, ngược lại nhìn về phía Quyền Trưởng Pháp Thần trong tay.

Giá trị trưởng thành ở trên là số 0.

Thanh pháp trưởng này đã sát cánh với mình trước khi đạt tới tam giai, nhưng sau khi mình đánh chết số lượng lớn quái nhị giai, thì đến cả một chút điểm giá trị trưởng thành, pháp trưởng cũng không có được, cũng làm cho Tô Mộ hiểu rõ trong lòng.

‘Người đã đạt được liệt điểm hỏa hạch!’

‘Người đạt được chứng minh lên cấp chiến sĩ!’

‘Người có được bản vẽ: mã Ma Diễm!’

‘Người đã nhận được chứng minh lên cấp thích khách!’

...

Nhặt đồ xong, tất cả những thứ Tô Mộ cần đều tuôn ra rồi.

Hắn lấy tài liệu trong túi của mình, nếu không triệu hoán Hỏa Diễm Vương, có thể trực tiếp làm ra bộ đồ Ma Diễm.

Mà sau khi có hai chứng minh lên cấp, toàn bộ năm chức nghiệp lớn cũng có thể hoàn thành thăng cấp rồi.

Bây giờ mình có thể trở về thành Tiểu Nguyệt, chờ thời gian làm mới phó bản.

‘Phó bản hiện tại được làm mới sau năm giờ!’

Nhưng sau khi nhìn thoáng qua thời gian làm mới phó bản, Tô Mộ nhíu mày.

Mất năm giờ làm mới không thể nói là không dài.

Hiện tại mình đã đạt tới tam giai, ngay cả phó bản ở cấp bậc cao nhất này cũng không thể thu hoạch được kinh nghiệm, chứ đừng nói đến những nơi khác.

Hoặc là đi nơi khác thu thập thảo dược, đào mỏ khoáng, bằng không thật đúng là không có chuyện gì có thể làm.

“Nếu là ảo ảnh của Hỏa Diễm Vương, khả năng kháng lửa của tên kia khẳng định rất cao.”

Tô Mộ vuốt cằm tự hỏi.

Hắn muốn chờ bộ đồ Ma Diễm hoàn chỉnh, đổi đi bộ đồ Da Dê, lại đi đối phó ảo ảnh Hỏa Diễm Vương.

Dù sao thuộc tính của trang bị nhị giai tăng thêm cao hơn trang bị nhất giai rất nhiều.

Dưới tình huống không rõ thực lực đối thủ, xuất ra tư thái mạnh nhất của mình, mới có thể bảo đảm không xảy ra bất cứ sai sót nào.

“Đánh hay không đánh?”

Tô Mộ nhìn về phía phù văn bên kia, biểu tình rối rắm.

“Bỏ đi, không có đợi chờ gì nữa, trực tiếp bắt đầu!”

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, đôi mắt của hắn toát ra vẻ chắc chắn.

Thuộc tính của bộ đồ Da Dê thấp hơn một chút, nhưng cộng thêm 10% công kích ma pháp là đủ rồi.

Lấy ra một trăm viên ma hạch hỏa diễm, Tô Mộ đi tới vị trí phù văn.

Chương 191: Chính hắn tự nhảy ra?

ó triệu hoán ảo ảnh của Hỏa Diễm Vương không? (Lưu ý: Hỏa Diễm Vương cực kỳ mạnh mẽ, xin thận trọng!)

Nhìn nhắc nhở trước mắt, Tô Mộ quyết đoán lựa chọn ‘có’.

Phù văn trên vách đá sáng lên tức thì.

Một trăm viên ma hạch hỏa diễm cũng thiêu đốt theo đó.

Mấy chục giây sau, một ảo ảnh khổng lồ từ trong Hỏa Diễm hiện ra.

“Là kẻ nào, đánh thức ta?” Một giọng nói theo sau vang lên.

Cùng lúc đó, một lựa chọn còn nảy ra trước mắt Tô Mộ.

‘Ảo ảnh của Hỏa Diễm Vương được triệu hoán lần đầu tiên, người chơi kích hoạt nhiệm vụ ẩn.’

‘Đầy tớ của Hỏa Diễm Vương: tiếp nhận lễ vật của Hỏa Diễm Vương, khắc dấu ẩn của hắn vào, có thể đạt được lực lượng Hỏa Diễm lớn mạnh!’

“Lực lượng hỏa diễm?”

Nhiệm vụ ẩn xuất hiện khiến cho chân mày của Tô Mộ nhíu chặt lại.

Sau khi trải qua sự kiện Tà Thần, hắn không có chút thiện cảm nào đối với đây tớ.

Đặc biệt là hai chữ “dấu ẩn” kia.

Dù nhìn thế nào cũng không thấy giống một chuyện tốt!

“Có viên bảo thạch Tro Tàn kia rồi thì ta còn cần lực lượng hỏa diễm làm gì!”

Tô Mộ đưa ra lựa chọn rất nhanh.

Lúc này, âm thanh của ảo ảnh kia vang lên lần nữa.

“Loài người, ngươi là người triệu hồi ta ra đây sao?”

Tô Mộ chưa trả lời, yên lặng nhìn ảo ảnh, khóe miệng lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Một luồng sét giáng xuống từ trên trời, đập vào trên ảo ảnh.

Miss!

“Không gây ra tổn thương?”

Tô Mộ sững sốt một chút, nhưng sau đó hần phản ứng lại ngay.

Chắc là ảo ảnh này còn chưa thành hình hoàn toàn.

Hình như ảo ảnh cũng hơi sững sốt một chút khi đột nhiên phải đối mặt với một chiêu này.

“Loài người, người dám ra tay với ta ư?” Nó đưa ra lời chất vấn với Tô Mộ.

“Đừng nói nhảm nữa, ta sẽ không nường tựa vào người, mau đánh đi!” Tô Mộ nhún vai, trả lời vô cùng dứt khoát.

Những lời này khiến cho ảo ảnh vốn đang muốn lên tiếng bị tắt tiếng lập tức.

Cặp mắt huyền ảo kia của nó ánh trờng lên, nhìn chăm chăm vào Tô Mộ, có một loại hứng thú không nói rõ được.

“Nếu người về phe của ta thì..., người sẽ trở thành người phát ngôn của ta, đến khi ta đặt chân lên thế giới này thì người sẽ được trở thành người hầu của ta. Đây là vinh quang vô thượng của người!”

Âm thanh của ảo ảnh cao cao tại thượng, mang giọng điệu không cho phép từ chối.

“Phách!”

Đáp lại nó lại là một luồng sét.

Miss!

Không thể tạo thành tổn thương như cũ.

“Cái tên này, người nói nhảm xong chưa? Mau đánh nào!”

Tô Mộ vẫn dùng giọng điệu không kiên nhẫn như cũ.

“Người, con kiến hôi hèn mọn này!” Hiển nhiên ảo ảnh bị chọc giận bởi của lời nói Tô Mộ.

Nó phát ra tiếng gầm lên giận dữ: “Cảm nhận sự phẫn nộ của liệt diễm đi!”

Một giây sau, ảo ảnh kia bắt đầu xảy ra biến hóa, nó dần dần trở nên rõ ràng hơn.

Hơn mười giây sau, Tô Mộ thấy được thuộc tính của nó.

“Ảo ảnh Hỏa Diễm Vương (BOSS đặc biệt)”

HP 300000/300000

Công kích ma pháp: 4000

Phòng ngự vật lý: 4000

Phòng ngự ma pháp: 4000

Khả năng miễn dịch ma pháp 50%

Khả năng kháng lửa 80%

Kỹ năng: Liệt Diễm Hỏa, Bạo Viêm Ngục Hỏa

“Thật kinh khủng!”

Kể cả là Tô Mộ đã từng thấy nhiều BOSS nhưng khi nhìn đến thuộc tính của ảo ảnh cũng không nhịn được phải hô lên.

E rằng một vài BOSS tam giai cấp thấp cũng không đạt được thuộc tính của tên này đi!

Cho dù giờ phút này có năm mươi nhà thám hiểm tinh anh ở chỗ này để đối mặt với con BOSS này thì cũng chỉ có thể chịu chết.

Trừ khi toàn bộ năm mươi nhà thám hiểm này đều trang bị tất cả trang bị nhị giai, có ít nhất một kỹ năng tạo sát thương cấp S mới có thể có lực lượng để đánh một trận.

“Con kiến hôi, chứng kiến sự mạnh mẽ của ta đi!”

Ảo ảnh vẫn giữ thái độ cao cao tại thượng như cũ.

Cùng thời điểm khi âm thanh của nó vang lên, một luồng hỏa diễm cũng bay về phía Tô Mộ.

-8767!

Một con số tổn thương hiện ra từ trên đầu Tô Mộ.

“Được đấy, một kỹ năng gây ra tổn thương tám ngàn điểm!”

Tô Mộ tính toán một chút sơ sơ thì cơ sở tổn thương của chiêu liệt diễm này vào khoảng tám ngàn điểm.

Nếu đổi lại là bất kỳ một chiến sĩ nào ở giai đoạn hiện tại thì chỉ sợ cũng chỉ có thể bị giết ngay lập tức.

Chẳng qua là đối với mình thì một chiêu kia không đau không ngứa.

“Thánh Quang Đả Kích!”

Tô Mộ đánh ra một kỹ năng để biểu thị cho câu trả lời.

-24825!

Ảo ảnh có khả năng miễn dịch ma pháp 50%, một chiêu mạnh nhất của Tô Mộ cũng chỉ tạo thành hơn hai vạn điểm tổn thương.

Nhưng so với tổn thương do BOSS gây ra thì hẳn còn giống như BOSS kia hơn.

“Cái tên đáng chết này!” Một chiêu kia cũng làm cho ảo ảnh phát ra tiếng thét giận lần nữa.

Cách xưng hô của BOSS đối với Tô Mộ từ con kiến hôi biến thành tên kia.

“Ta cho người thêm một cơ hội nữa, về phe của ta, người sẽ đạt được sức mạnh không gì sánh kịp!”

Ảo ảnh ném ra cành ô-liu với Tô Mộ lần nữa.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Lôi điện rung động, lôi quang rơi xuống.

-44980!

Lần này, lại thêm một con số tổn thương hiện ra, cao hơn hai vạn so với Thánh Quang Đả Kích!

“Gây ra bạo kích rồi!”

Tô Mộ thấy thế, sắc mặt vui mừng.

Nếu có thể gây ra bạo kích như thế này, có lẽ trước khi chính mình giết chết hắn thì sợ là tên Hỏa Diễm Vương này còn không thể phá vỡ được Lá Chắn Ma Pháp của mình!

“Đây là chính người chán sống!”

Một chiêu kia cũng làm cho ảo ảnh giận tím mặt.

Đôi tay mờ ảo kia của nó chấp lại.

Một luồng năng lượng lửa mạnh mẽ bắt đầu hội tụ lại.

Vài giây sau, một quả cầu lửa to lớn hình thành ở trong tay của hắn.

Hiển nhiên, BOSS dự định phóng ra kỹ năng lớn!

“Tư Thế Phòng Ngự!”

Tô Mộ không do dự mở ra kỹ năng phòng ngự.

Kỹ năng này có thể miễn giảm 30% sát thương ma pháp, thời gian kéo dài là 30 giây.

-3197!

Mấy con số tổn thương nhỏ xông ra từ trên đầu Tô Mộ.

“Sao có thể xảy ra chuyện này?”

Nhưng sau khi ảo ảnh thấy mấy con số kia thì hét lên kinh ngạc.

Đây là kỹ năng DPS đơn mục tiêu có sát thương cao nhất của nó, có thể giết chết Tô Mộ ngay lập tức đấy!

Chương 192: Hoạt động toàn dân?

“Không có gì là không thể!”

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Tô Mộ cười nhạt, đứng nguyên tại chỗ, sừng sững nguy nga.

Trong thời gian 30 giây tiếp theo, hẳn cũng có hơi lo lắng BOSS có thể đánh vỡ Lá Chắn Ma Pháp của mình hay không!

...

Trần Bạch Vụ.

Hứa Thế Kiệt đang dẫn một đội người cày quái.

“Kiệt thiếu, phần lớn người của chúng ta đều đi ra ngoài nằm vùng rồi, đang thu hẹp mục tiêu, trong đó có mấy tên có hiềm nghi khá lớn, thoát nhìn cũng không có vấn đề gì!” Một người vừa đánh quái vừa mở miệng nói.

Bọn họ từng gặp Tô Pháp Thần, nhưng dưới tình huống hẳn điều chỉnh khuôn mặt. Hình dáng của Tô Pháp Thần vẫn có khác biệt rất lớn với thực tế, chỉ có thể phân biệt loáng thoáng một chút qua điểm tương tự trên khuôn mặt.

Mà chỉ cần có một chút điểm tương tự cũng là mục tiêu giám sát trọng điểm của bọn họ.

“Không thành vấn đề, vậy thì tiếp tục nhìn chăm chăm cho ta. Tên kia không đơn giản, khả năng đã phát hiện CCTV đang giở trò!”
Hứa Thế Kiệt cười cười, hình như hẳn cũng không nóng nảy.

Sau khi hẳn ra tay công kích, một con quái nhất giai ngã xuống.

Hứa Thế Kiệt nhận được kinh nghiệm, về mặt thỏa mãn.

“Ta đang gây áp lực cho tên kia để cho chính hắn tự nhảy ra!”

“Đồ con rệp hèn mọn này, cảm thụ sự phẫn nộ của liệt diễm đi!”

Chỗ sâu trong Động Dung Nham, tiếng gầm gừ tức giận vang lên.

Ảo ảnh Hỏa Diễm Vương cầm quả cầu lửa to lớn trong tay, ném nó bay về hướng đỉnh đầu Tô Mộ.

-3197!

Vẫn là mấy con số tổn thương trước kia.

Trong 30 giây Tư Thế Phòng Ngự, Tô Mộ là nhà thám hiểm cứng nhất trong cả Thần Đồ.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Trị số Lá Chắn đầy đủ, Tô Mộ không nhanh không chậm phóng ra công kích lôi điện.

Ở dưới hỏa lực sát thương đầu ra mạnh mẽ, lượng máu của Ảo ảnh Hỏa Diễm Vương đang giảm xuống nhanh chóng.

“Loài người, người đang coi khinh ta!”

Áp lực trên lượng máu huyết càng lúc càng lớn, Hỏa Diễm Vương không ngừng gầm thét.

Nhưng mặc dù hắn có tức giận như thế nào, một chiêu mạnh nhất của hắn cũng chỉ có thể lấy đi hơn ba ngàn điểm lượng máu của Tô Mộ.

Với tần suất của hắn còn chưa thể đánh được một nửa trị số Lá Chắn của Tô Mộ.

“Stop!”

Nghe lời nói của ảo ảnh, Tô Mộ khinh thường bĩu môi.

Mình còn chưa để vào mắt đồ Tà Thần rác rưởi kia chứ đừng nói

đến tên Hỏa Diễm Vương có khả năng còn không phải là thần này.

“Đây là một chiêu cuối cùng rồi!”

Đáy mắt của hắn hiện ra sát ý mãnh liệt, hào quang lôi điện không ngừng chớp nhoáng.

“Phích Lịch!”

“Lôi Quang!”

-44980!

-13494!

Hai con số tổn thương xuất hiện cùng nhau.

Tổn thương của một chiêu cuối cùng này cộng vào với nhau lên đến gần sáu vạn!

Lượng máu của Ảo ảnh đã hết sạch hoàn toàn dưới một chiêu này.

“Người đánh chết ảo ảnh Hỏa Diễm Vương!”

“Đạt được 1 điểm trí lực thông qua Hào Quang Của Pháp Thần!”

Hai nhắc nhở xuất hiện, chân mày của Tô Mộ cau lại.

“Không có kinh nghiệm à?”

Với độ mạnh mẽ của ảo ảnh Hỏa Diễm Vương thì đáng lẽ phải có thêm kinh nghiệm mới đúng chứ!

Đúng lúc Tô Mộ đang nghi ngờ, những ảo ảnh có lượng máu huyết chạm đây cũng không hề biến mất ngay.

Nó giống như là một ngọn lửa đang từ từ dập tắt.

“Loài người, đây chỉ là một phần ý thức còn sót lại của ta, còn chưa đạt được cả một phần vạn thực lực của ta, chỉ cần ta có được một phần ngàn thực lực thì việc bóp chết người cũng đơn giản giống như bóp chết một con kiến!”

Ảo ảnh phát ra âm thanh lần nữa.

“Người còn có thể nói chuyện?” Tô Mộ thấy thế, tấm tắc kỳ lạ.

“Đợi đến ngày ta giáng xuống, ta nhất định ta sẽ cho người biết kết cục khi đối kháng với ta!”

Ảo ảnh để lại một câu, ngọn lửa trên người nó bắt đầu chập chờn cho đến khi tiêu tán.

Một khối tinh thể hiện lên hình dáng thiêu đốt cũng rơi rụng ở trên mặt đất theo nó.

Sắc mặt của Tô Mộ vui mừng, bước nhanh tiến lên nhặt lấy khối tinh thể này.

‘Hỏa Diễm Chi Tâm: Đây là một khối tinh thể có lực lượng hỏa diễm cực mạnh, có nhiều cách dùng!’

“BOSS lợi hại như thế cũng chỉ rơi ra một thứ như này?”

Điều khiến cho Tô Mộ không ngờ chính là ngoại trừ khối tinh thể này thì ảo ảnh kia không rơi ra bất kỳ đồ vật gì khác.

Hắn có chút không biết nên phàn nàn nữa thế nào.

Cầm lấy Hỏa Diễm Chi Tâm trên tay, hắn thử trao chú ngữ mới cho Quyền Trọng Pháp Thần.

‘Có trao chú ngữ hay không? Thuộc tính trao cho là: Tăng lên 30% sát thương hệ hỏa’

“Lợi hại như vậy sao?”

Tô Mộ mở to hai mắt nhìn khi thấy chú ngữ kia.

Tăng cường 30% tuyệt đối được coi là một con số khổng lồ rồi.

Điều này đủ để nói rõ khối tinh thể này rất mạnh mẽ.

“Có chút không ổn nữa!”

Vẻ mặt của Tô Mộ trở nên rối rắm.

Chính mình có không ít kỹ năng hệ hỏa, nếu như trao chú ngữ này thì sát thương đầu ra của kỹ năng hệ hỏa sẽ được tăng lên một mảng lớn.

Còn nếu như đút vật này cho bảo thạch Tro Tàn thì còn không biết nó có thể kích hoạt được hay không.

Ta nên lựa chọn như thế nào đây?

‘Nhà thám hiểm Tô Mộ hoàn thành mục tiêu giai đoạn, trò chơi Thần Đồ mở ra hoạt động toàn dân lần thứ nhất!’

‘Nhà thám hiểm Tô Mộ hoàn thành mục tiêu giai đoạn, trò chơi Thần Đồ mở ra hoạt động toàn dân lần thứ nhất!’

Đúng lúc Tô Mộ đang thấy khó khăn thì một thông báo cuộn xuất hiện.

Thông báo này vô cùng nổi bật, chỉ cần là nhà thám hiểm đang ở trong trò chơi Thần Đồ thì đều bị thông báo này thu hút trước tiên.

Cùng lúc đó, một nhắc nhở bắn ra trước mắt mỗi nhà thám hiểm ở trong trò chơi theo đó.

‘Có tham dự hoạt động lần này hay không? (Chú ý: Tử vong trong hoạt động không có trừng phạt gì, phần thưởng phong phú!)’

Sau khi nhìn kỹ nhắc nhở xong, lựa chọn của mọi người đều như nhau.

Tiếp nhận!

Không có trừng phạt, phần thưởng phong phú, đó chính là kiếm tiền ổn định không lỗ vốn!

Thảo luận trên kênh chat lại liên tiếp không ngừng,

“Tô Pháp Thần quá kinh khủng, không biết hẳn hoàn thành giai đoạn gì, quá mãnh liệt!”

“Ta tương đối tò mò về hoạt động này, hoạt động này Tô Pháp Thần mở ra mà những người như chúng ta có thể tham gia sao?”

Chương 193: Hoạt động toàn dân? (2)

“Đúng vậy, bây giờ bố mày mới cấp 3, tham dự hoạt động vượt đi này thì có thể vừa bắt đầu đã bị giết chết ngay rồi hay không?”

“Chắc là không có khả năng đâu, dù sao cũng là hoạt động toàn dân, dù sao cũng phải cho chúng ta một chút cơ hội mới được!”

“Các người nói xem Tô Pháp Thần mở ra hoạt động thì có phải hẳn biết nội dung cụ thể của hoạt động à hay không?”

“Tô Pháp Thần đi lên nói một chút đi!”

May là kênh chat ở Thần Đồ phẩm không có chức năng @, nếu không chắc bây giờ mọi người trên khắp thế giới đều @ Tô Mộ.

Nhưng hiển nhiên bọn họ đã đoán sai.

Giờ phút này, trước mắt Tô Mộ xuất hiện nhắc nhở giống như mọi người.

‘Có tham dự hoạt động lần này hay không?’

‘Có!’

Tô Mộ cũng đưa ra lựa chọn giống như mọi người.

“Hoạt động này là loại hoạt động gì đây?”

Hắn híp mắt, cũng vô cùng tò mò đối với nội dung hoạt động này.

Còn về cái hoàn thành mục tiêu giai đoạn kia thì hiển nhiên là bởi vì mình đánh chết ảo ảnh Hỏa Diễm Vương.

“Chẳng lẽ là hoạt động này có quan hệ với Hỏa Diễm Vương?” Tô Mộ bắt đầu phân tích.

Nếu hoạt động này thật sự có quan hệ cùng với ảo ảnh Hỏa Diễm Vương thì cũng là một chuyện tốt!

Ít nhất thì mình có thể đạt được nhiều vật phẩm thuộc tính hỏa

hơn!

“Vẫn kích hoạt bảo thạch Tro Tàn trước đi!”

Nghĩ tới đây, Tô Mộ lấy ra bảo thạch Tro Tàn.

Tô Mộ để Hỏa Diễm Chi Tâm trong tay cùng bảo thạch Tro Tàn lên mặt đất cùng nhau, hẩn đứng ở bên cạnh, kiên nhẫn chờ đợi.

Rất nhanh Hỏa Diễm Chi Tâm bắt đầu thiêu đốt dưới sự dẫn đường của bảo thạch Tro Tàn.

Ngọn lửa bao quanh bảo thạch Tro Tàn, khác với mấy lần trước, rõ ràng ngọn lửa lần này càng rực rỡ hơn.

Đúng là ở dưới ánh lửa mãnh liệt này, trên bảo thạch Tro Tàn hiện lên một luồng ánh sáng!

Khác với ánh sáng chớp nháy lúc trước, lần này ánh sáng từ bảo thạch của pháp sư Tro Tàn từ tối trở nên sáng rõ.

“Kích hoạt được rồi sao?”

Sự thay đổi này khiến Tô Mộ nhìn không chớp mắt, trong lòng mừng như điên.

Hẩn sắp biết nghề nghiệp ẩn giấu rồi sao?

Tô Mộ mong chờ đứng lên.

Lúc hẩn nhìn chăm chăm, ánh sáng của bảo thạch Tro Tàn càng chói mắt hơn.

Đột nhiên, khối bảo thạch bất ngờ bùng lên một ánh lửa cháy mạnh.

Ngay sau đó, trước mắt Tô Mộ hiện lên một hình ảnh.

Đó là một thế giới, một thế giới bị bao trùm bởi lửa!

Ở thế giới này, tất cả đều bị lửa bao phủ, biến thành tro bụi!

Tô Mộ hình như nhìn thấy vài người.

Những người này đứng ở trong ngọn lửa, sử dụng pháp trượng ở trong tay mình.

Khung cảnh lửa cháy diệt vong kia chính là do họ gây nên!

Rất nhanh, hình ảnh này lóe lên một cái.

Ngọn lửa trên bảo thạch Tro Tàn cũng biến mất..

Nhưng cảnh tượng vừa diễn ra khiến lúc lâu sau Tô Mộ cũng chưa quên.

“Đây chính là pháp sư Tro Tàn sao?”

“Có sức mạnh có thể thiêu cháy tất cả mọi thứ!”

Hắn rì rầm nói trong miệng, miên man suy nghĩ về sức mạnh to lớn của ngọn lửa kia.

“Một nghề nghiệp như vậy, thật sự không dễ!”

Tô Mộ thở dài một hơi, nhặt bảo thạch Tro Tàn trên mặt đất lên.

So với lúc trước, nhiệt độ của viên đá kia có cao hơn nhưng vẫn chưa tới trạng thái kích hoạt hoàn toàn.

Tô Mộ cũng không nổi giận.

Trước mắt, cho dù không có được nghề nghiệp ẩn giấu này thì năng lực của hắn cũng đủ mạnh rồi.

“Loại vật phẩm có cấp bậc như Hỏa Diễm Chi Tâm cũng không thể kích hoạt được người thì cũng không cần lãng phí thêm mấy ma hạch hỏa diễm kia rồi, trước cứ đem ra làm trang bị đi!”

Sửa balo lại một chút, trong thời gian ngắn sắp tới Tô Mộ chưa định tiếp tục lấy ma hạch hỏa diễm để kích hoạt bảo thạch Tro Tàn.

Hay là đợi thêm năm ngày nữa, đợi có thể gọi ảo ảnh của Hỏa Diễm Vương về một lần nữa, sau đó giết hắn luôn một thể.

Nếu không thì đi trực tiếp đi đến Vương Đô trước.

Ở bên ngoài Vương Đô, chắc chắn có phó bản hỏa diễm cấp cao hơn.

“Trở về thành Tiểu Nguyệt trước, sắp xếp lại một chút sau đó đợi phó bản đổi mới lại cày tiếp!”

Tô Mộ ra khỏi phó bản, đi đường trở về thành Tiểu Nguyệt.

Hắn không đi nhanh như lúc đến mà đi rất nhàn nhã, giống như đi chơi.

Đúng lúc không có việc gì làm.

“Vừa đi vừa hái thuốc, đào quặng.”

Tô Mộ bắt đầu hái thảo dược ở trong Động U Âm.

‘Người nhận được rêu U Âm!’

‘Người nhận được quặng ma tinh!’

...

Dư dả thời gian, Tô Mộ mở kỹ năng cấp Đại sư của hắn ra, mượn Ảnh Động để đi khắp mọi góc ngách trong hang động.

Miễn là thảo dược, không cần biết có dùng được hay không, Tô Mộ đều gói hết lại mang đi.

Sau Động U Âm, Tô Mộ lại chạy ra Đầm lầy Than Khóc.

Vừa đánh rắn nước thu gom nguyên liệu vừa hái thảo dược chỉ chỗ này mới có, sau khi đầy hai trăm ô túi đồ thì đã qua hơn ba tiếng.

Tô Mộ đi ngược về bên trong thành Tiểu Nguyệt.

Sau khi đem dược liệu trong tay chế tạo ra loại thuốc tương ứng với công thức, hắn tiếp tục phân giải trang bị nhị giai, sau đó lại chế tạo mấy bản vẽ trang bị.

Sau khi sử dụng phần lớn thảo dược và nguyên liệu luyện chế ra thuốc pha chế sẵn và trang bị, hắn nhìn bàn đầy thuốc men và

trang bị trên quầy hàng, hài lòng gật đầu.

“Hi vọng hoạt động lần này có thể giúp cho cấp bậc của người chơi khác tăng lên nhanh một chút, thế thì ta có thể mở cửa hàng rồi!”

Những đồ này Tô Mộ căn bản không dùng được, chỉ mong có thể bán đi được.

Đóng cửa tiệm, hắn cầm theo chứng nhận nghề nghiệp, đi đến hiệp hội chiến sĩ.

“Thân là một chiến sĩ, người phải dũng cảm tiến về phía trước, nhà thám hiểm, hi vọng người mãi mãi không lùi bước!” Đạo sư chiến sĩ tỏ vẻ rất cổ vũ.

Thăng cấp thành công, Tô Mộ cũng học hai kỹ năng chiến sĩ khác, tăng cấp lên tới cấp S

‘Phá Đảm Nộ Hồng (cấp S): Phát ra một tiếng gào thét, khiến kẻ thù sợ hãi, hiệu quả tạo thành trạng thái bế mật trong 5 giây (dưới trạng thái bế mật, đối phương rơi vào sợ hãi), thời gian cooldown 1 phút!’

‘Tư Thế Chiến Sĩ (cấp S): Sau khi sử dụng sẽ bày ra tư thế tấn công, tăng 50% sát thương vật lý, nhưng bị tăng tổn thương 30% (thời gian mở hoặc tắt cách nhau 10 giây)!’

Chương 194: Tìm được người rồi.

Hai kỹ năng này cũng tạm được

Để so sánh thì Tô Mộ thấy Phá Đảm Nộ Hồng có lợi hơn, có thể được coi là một kỹ năng khống chế rồi.

Sau đó là nghiệp thích khách.

Sau khi đi đến hiệp hội thích khách, Tô Mộ hoàn thành lên cấp, cũng tăng hai kỹ năng thích khách lên tới cấp S.

‘Cắt Cổ (cấp S): Cắt yết hầu của kẻ thù, tạo thành sát thương bằng 1000% công kích vật lý (cần tấn công vị trí cổ họng mới có thể tạo thành tổn thương), thời gian cooldown 30 giây!’

‘Cuồng Vũ (cấp S): Sau khi sử dụng, công kích của người sẽ bắn tung tóe thành tổn thương bằng công kích vật lý x200% với tất cả kẻ địch trong phạm vi 10 mét, kéo dài trong 30 giây, thời gian cooldown 3 phút!’

“Không tồi!”

Một kỹ năng tổn thương cao, một kỹ năng cận chiến AOE, nhìn chung không tệ.

Hơn nữa kỹ năng chiến sĩ và kỹ năng thích khách của hắn có thể sử dụng kết hợp.

“Nếu công kích vật lý của ta cao hơn một chút, có thể thử cận chiến một lần!” Lòng ham chơi của Tô Mộ nổi lên.

Nhìn đồng hồ, phó bản Động Dung Nham cũng sắp đổi mới rồi.

“Trước tiên không vội đi cày, còn có một việc phải làm trước đã!”

Tô Mộ không chạy về hướng Động Dung Nham mà đứng yên tại chỗ. Logout khỏi trò chơi.

Hình ảnh xung quanh bắt lóe lên, hắn trở lại căn phòng bữa bộn.

Suy nghĩ vừa toát lên trong lòng, ý thức của Tô Mộ liên lạc với phân thân của hắn.

Liên lạc nhanh chóng được kết nối lần nữa.

Dưới sự điều khiển của Tô Mộ, phân thân đi đến phía ngoài phòng khách.

Tất cả những việc này rõ ràng cũng bị bên kia nắm bắt.

Tô Mộ điều khiển phân thân, không nhanh không chậm bắt đầu nấu cơm.

Dù cho nhìn như thế nào thì cũng giống như một người bình thường vừa mới chơi trò chơi xong chuẩn bị ăn cơm nghỉ ngơi.

Dưới tinh thần mạnh mẽ, Tô Mộ nhất tâm nhị dụng, bản thể tiếp tục sử dụng Góc Nhìn Ma Pháp quan sát toàn toà nhà.

Chỉ một lát sau, một bóng người quen thuộc xuất hiện trong tầm mắt.

“Tìm được người rồi!”

Hiển nhiên Hứa Thế Kiệt là một người rất nổi tiếng.

Hơn nữa vì danh tiếng tập đoàn Đại Hằng nên hẳn thường xuyên xuất hiện trên hot search của các trang.

Nếu muốn nhận ra người này thì không khó.

“Người này muốn về nhà sao?”

Dưới Góc Nhìn Ma Pháp, Tô Mộ thấy Hứa Thế Kiệt đang đứng trong thang máy đi xuống tầng ngầm.

Bên cạnh hẳn còn có cấp dưới đi theo.

“Trước tiên không ra tay!”

Tô Mộ suy nghĩ một lúc, cũng không tính toán ra tay ở nơi này.

Thời gian đã đến ban đêm, toà nhà có nhiều người hơn, một khi mình mạnh mẽ ra tay thì nhất định sẽ tạo ra phong ba không nhỏ.

“Trời sắp tối sầm rồi!”

Màn đêm đã sắp tới, ánh mắt Tô Mộ của nghiêm túc.

...

Bãi đậu xe của Tập đoàn Đại Hằng.

“Hứa thiếu gia, tên Tô Mộ kia vừa gây ra náo động rồi!” Bên cạnh Hứa Thế Kiệt có một người đàn ông cường tráng cao lớn đang đứng, hình như đó là hộ vệ của hẳn.

“Đừng nóng vội, đợi đến khi tìm được hắc thì sau này chúng ta chính là người nổi bật!”

Hứa Thế Kiệt cười nhạt, đôi mắt dường như đang mơ đến tương lai “tốt đẹp” sau này.

“Đúng vậy, tên Tô Mộ kia có thể tung hoành một chút ở trong trò chơi, nhưng ở chỗ này, Hứa thiếu gia mới là đẳng cấp!” Một người khác thoát nhìn khá gầy yếu giơ ngón tay cái về phía Hứa Thế Kiệt.

“Người khiêm tốn một chút cho ta!”

Hiển nhiên Hứa Thế Kiệt rất hưởng thụ sự nịnh nọt như vậy, nở nụ cười đầy mặt.

“Hứa thiếu gia, đây là lời nói thật của ta. Theo ta thấy, chắc là tên Tô Mộ kia tìm được BUG trong trò chơi, trên thực tế hắc tuyệt đối một thắng thất bại, hắc còn không xứng lau giày cho người!” Tên cấp dưới kia tiếp tục nịnh nọt nhiều hơn.

“Khà...! Khà...! Khà...!”

Những lời này làm cho Hứa Thế Kiệt không nhận được phải bật cười.

Ngay sau đó, ba người đi tới trước một chiếc xe.

Đây là một chiếc xe thương nghiệp xa hoa, đầu xe còn có thêm một hình người nhỏ bằng vàng.

Cấp dưới chạy nhanh đến vị trí hàng ghế sau, mở cửa xe ra giúp Hứa Thế Kiệt.

Hứa Thế Kiệt sải bước hiên ngang, trực tiếp ngồi lên ghế sau xe.

Cấp dưới đóng cửa lại, đi tới vị trí lái, hộ vệ thì ngồi ở vị trí tay lái phụ.

“Hứa thiếu gia, hôm nay trực tiếp trở về hay đi ăn cơm?” Sau khi cấp dưới khởi động cho xe lăn bánh, hắc mở miệng hỏi.

“Ta không đói lắm nên đi về trước đi, tối nay chờ bọn họ báo cáo cho ta, tốt nhất là trước khi hoạt động này mở ra, bọn họ có thể tìm ra tên Tô Mộ kia cho ta!”

Hứa Thế Kiệt dụi dụi mắt, sau khi nói xong, hần nằm xuống ở hàng ghế sau.

Chơi trò chơi Thần Đồ trong thời gian dài tiêu hao rất nhiều tinh thần và thể lực, sắc mặt của hần trông rất mệt mỏi.

Trên đường, cấp dưới lái xe rất ổn, đưa Hứa Thế Kiệt đến chỗ ở của hần.

Đây là một khu dân cư cực kỳ sang trọng.

“Chín giờ ngày mai người tới đón ta, các người đi về trước đi!” Sau khi Hứa Thế Kiệt xuống xe, cất giọng nói với cấp dưới cùng hộ vệ.

Hai người gật đầu, lái xe rời đi.

Hứa Thế Kiệt đi một mình vào trong thang máy, sau khi ấn số tầng thì đi đến một tầng xa hoa lộng lẫy.

Hần cởi quần áo trên người xuống, đi tới tủ rượu bên cạnh trong phòng bếp.

Ở trong đó bày biện các loại rượu đỏ, Hứa Thế Kiệt chọn lấy một chai, thành thạo mở ra rồi rót vào một ly rượu.

Hần ngồi lên chiếc ghế sofa xa hoa bằng da thật thoải mái, lấy điện thoại di động ra, gọi một cuộc điện thoại.

“Hứa thiếu gia!” Sau khi gọi được, một âm thanh kính cẩn truyền đến từ đầu kia.

Hứa Thế Kiệt nhấp một ngụm rượu, thản nhiên nói: “Điều tra thế nào rồi?”

“Trước mắt ta thấy có mấy người tương đối có vấn đề, thời gian xuất hiện trong hình ảnh CCTV không nhiều lắm, còn có mấy người rời khỏi phòng, còn những người khác thì không có gì dị

thường, không giống như mục tiêu mà chúng ta muốn tìm!” Đầu kia bắt đầu báo cáo.

“Điều tra kỹ những người có hiềm nghi lớn kia một chút, về phần những người không có hiềm nghi kia thì nhìn chăm chăm thêm một ngày, tất cả đều có thể là mục tiêu!” Hứa Thế Kiệt quơ quơ ly rượu trong tay, cất giọng nói.

Chương 195: Ta đứng ở đây này, đảm bảo không trốn!

“Đã rõ!” Đầu kia đồng ý ngay lập tức.

Nói chuyện đến đây thì Hứa Thế Kiệt cũng không có gì để dặn dò nữa, trực tiếp ngắt điện thoại.

Hắn ngồi ở trên ghế sofa, thoải mái hưởng thụ rượu đỏ trong tay.

“Vù! Vù!”

Đúng lúc này, một trận gió thổi vào.

“Hử?”

Chân mày của Hứa Thế Kiệt cau lại, rung mình một cái.

Hắn bực mình đặt chén rượu xuống, đứng bật dậy, đi về hướng bên cạnh cửa sổ.

“Không phải ta vừa đóng cửa sổ này rồi sao?”

Thấy cửa sổ bị mở ra, hắn có chút nghi ngờ.

“Chào người!”

Ở thời điểm hắn chuẩn bị đóng cửa lại, một âm thanh vang lên từ phía sau.

“Ai đó?”

Hứa Thế Kiệt chột mở to hai mắt, nhanh chóng xoay người, phát ra một tiếng hét hoảng sợ.

Sau khi thấy người kia ngồi trên ghế sofa, trên mặt hần tràn ngập sự kinh ngạc.

“Người vào bằng cách nào?”

“Ta muốn vào thì ta đi vào thôi!” Người ngồi trên ghế sofa kia cười lên tiếng, ánh mắt còn chuyển hướng đến ly rượu đỏ được đặt trên bàn trà.

“Người muốn làm gì?”

Vẻ mặt của Hứa Thế Kiệt bối rối nhìn chăm chăm vào người nọ, di chuyển từng bước từng bước một về một phương hướng.

Người nọ không nhìn hần, cầm chai rượu đỏ kia lên, đi tới phòng bếp như không có người ngoài, tiện tay cầm một cái ly lên.

Rất nhanh, người nọ rót rượu đỏ vào trong ly, uống một hớp.

“Phụt!”

Một giây sau, rượu đỏ bị phun ra đầy đất.

Hứa Thế Kiệt nhìn một màn này, vẻ mặt mờ mịt, thậm chí có hơi ngu ngốc.

“Thứ mà người có tiền các người thưởng thức, ta quả là không thưởng thức được!”

Người nọ lên tiếng lần nữa.

Hứa Thế Kiệt nhìn chăm chăm vào người nọ, đột nhiên nghĩ đến cái gì, buột miệng nói ra: “Người là Tô Mộ?”

“Không phải Hứa thiếu gia vẫn luôn muốn tìm ta sao?” Tô Mộ nở nụ cười nhàn nhạt trên khuôn mặt, buông xuống cái ly trong tay.

Đối với Hứa Thế Kiệt, mình có rất nhiều phương pháp để có thể giải quyết hần lạng yên không một tiếng động, nhưng mình cũng

không muốn để hắn chết dễ dàng như vậy.

“Người thật là có gan, dám tìm đến nơi này của ta!”

Vẻ mặt bối rối của Hứa Thế Kiệt đã bình tĩnh hơn không ít, hắn vừa di chuyển bước chân vừa mở miệng.

Tô Mộ nhìn động tác mờ ám của hắn, cười mà không nói.

Dưới Góc Nhìn Ma Pháp, mình đã biết quá rõ Hứa Thế Kiệt đang suy nghĩ gì trong lòng.

Ở bên trong một cái ngăn kéo bên cạnh hắn có một khẩu súng!

“Thật ra thì ta rất thích người, cũng muốn hợp tác với người, nếu không chúng ta hợp tác với nhau thì người thấy sao?” Hứa Thế Kiệt tiếp tục lên tiếng, cố gắng dời đi lực chú ý của Tô Mộ, khoe mắt vẫn luôn đặt ở trên ngăn kéo kia.

Chỉ cần để cho hắn lấy được đồ vật bên trong thì hắn chắc chắn sẽ không e ngại một tên Tô Mộ tay không tác sắt đâu!

Nhưng vào lúc này, hắn nghe được một câu nói khiến cho hắn vô cùng khiếp sợ.

“Hứa thiếu gia, thẳng thắn một chút đi, lấy ra đồ vật trong ngăn kéo kia, ta sẽ đứng ở đây này, đảm bảo không trốn đâu!”

“Người có ý gì?”

Hứa Thế Kiệt buột miệng nói ra theo bản năng.

Đầu óc của hắn chưa phản ứng được.

Làm sao Tô Mộ biết được trong ngăn kéo có cái gì?

Chuyện này không khoa học!

Nhưng hắn bắt đầu di chuyển rất nhanh, bước nhanh tới trước ngăn kéo lấy ra khẩu súng bên trong.

Hắn lấy được thứ bảo đảm cho mình, nhắm ngay vào Tô Mộ, ánh mắt lạnh thấu xương.

“Người thật sự nghĩ là ta không dám giết người?”

Có súng trong tay, trên mặt Hứa Thế Kiệt có thêm vài phần lo lắng.

Một thân thể bình thường có thể chịu được đạn không?

Nhưng điều khiến cho Hứa Thế Kiệt không ngờ chính là Tô Mộ bị súng chỉ vào những gương mặt hắc không lộ vẻ sợ hãi chút nào.

Giống như khẩu súng trong tay hắn là một món đồ chơi.

Hứa Thế Kiệt không nhận được ước lượng khẩu súng trong tay.

Trọng lượng không nhẹ, tuyệt đối là hàng thật.

“Nói thật, chúng ta không cần thiết phải trở thành kẻ địch, nếu người đồng ý hợp tác với ta, trong tương lai chúng ta sẽ trở thành chúa tể!” Hắn mở miệng lần nữa, sự lo lắng kia giảm bớt không ít.

Tô Mộ nghe những điều này, vẫn giữ nụ cười nhàn nhạt kia.

Thật ra thì muốn giết chết Hứa Thế Kiệt rất đơn giản, mình vốn dĩ chậm chạp không ra tay vì còn có một nguyên nhân khác.

Hắn muốn thử đỡ một viên đạn!

“Lá Chấn Ma Pháp!”

Tô Mộ thầm đọc một câu trong lòng, lần đầu tiên hắn sử dụng kỹ năng này ở trên thực tế.

Một giây sau, một cảm giác rất thần kỳ xông lên đầu của hắn.

Giống như thân thể của mình được lực lượng nào đó bao quanh.

Loại lực lượng này tạo thành một màn chắn ở bốn phía quanh thân thể của mình, hoặc có thể nói là tầng bảo vệ.

“Này, ta đang nói chuyện với người!”

Hứa Thế Kiệt thấy Tô Mộ đứng đứng nguyên tại chỗ không động đậy, chân mày nhíu chặt, phát ra một câu thúc giục.

“Đừng nói nhảm nữa Hứa thiếu gia, nổ súng đi!”

Lúc này Tô Mộ mới nhìn về phía Hứa Thế Kiệt, lời nói ra làm người kinh sợ.

“Người nói gì?” Hứa Thế Kiệt mở to hai mắt nhìn, không thể tin được hẳn nghe thấy gì.

Nếu bất cứ người nào ở thời điểm đối mặt với họng súng dù nhiều dù ít cũng sẽ sinh ra sợ hãi.

Nhưng thật sự hẳn không thấy được sự sợ hãi của Tô Mộ.

“Người thật sự cho là ta không dám sao?” Hứa Thế Kiệt nắm chặt súng trong tay, cắn răng quát lên.

Thân là một thiếu gia nhà giàu, mặc dù hẳn từng đi không ít câu lạc bộ bắn súng để luyện tập nổ súng nhưng đây là lần đầu tiên hẳn dùng súng hướng về phía một người khác.

Không thể nghi ngờ nổ súng cần có sự can đảm lớn lao!

“Người không dám!”

Tô Mộ vậy nhìn thấu sự do dự của Hứa Thế Kiệt, mỉm cười lên tiếng kích thích.

“Người chán sống!”

Hiển nhiên Hứa Thế Kiệt bị chọc giận, đột nhiên ánh mắt trở nên hung ác.

“Đùng!”

Một tiếng súng vang lên phá vỡ bầu trời đêm.

Ở thời điểm Hứa Thế Kiệt cho là một phát súng này có thể giết chết Tô Mộ thì một cảnh tượng xuất hiện khiến cho hẳn khó quên suốt đời.

Viên đạn kia mạnh mẽ dừng lại ở trước thân thể của Tô Mộ.

Viên đạn còn đang xoay tròn nhưng vẫn không có cách nào đột phá

vách ngăn vô hình kia.

“Sao có thể xảy ra chuyện này?”

Chương 196: Đến đây là chấm dứt.

Hứa Thế Kiệt phát ra một tiếng gào thét.

Tất cả chuyện trước mắt hoàn toàn phá vỡ rồi nhận thức của hắn.

Biểu hiện coi thường đạn của Tô Mộ đã không thể dùng lẽ thường để hình dung.

“Đùng!” “Đùng!”

Hắn bóp cò lần nữa.

Mấy viên đạn bay tới lần lượt nhưng không hện mà cùng dừng lại ở trước người Tô Mộ.

“Ầm!”

Sau khi mất đi lực xung kích, đạn rơi trên mặt đất, phát ra tiếng vang lạnh lạnh.

“Chuyện này không...” Về mặt của Hứa Thế Kiệt vô cùng sợ hãi, vừa mới muốn nói gì lại phát hiện miệng mình không động đậy được.

Không chỉ là miệng, thân thể của hắn cũng không động đậy được.

Có một lực lượng vô hình giữ chặt hắn ngay tại chỗ.

Cặp mắt của hắn nhìn Tô Mộ gắt gao giống như đang hỏi: Rốt cuộc người đã làm cái gì?

Tô Mộ nở nụ cười không đành lòng đáp lại hắn.

Ngay sau đó, trên tay Tô Mộ hiện ra một ngọn lửa dưới ánh nhìn chăm chú của Hứa Thế Kiệt.

Vẻ mặt của Hứa Thế Kiệt càng hoảng sợ hơn, đồng tử không ngừng chuyển động, liều mạng muốn giãy dụa.

Nhưng đối mặt với Vùng Tử Trường Trọng Lực mạnh mẽ, hắc căn bản không có cách nào để chạy trốn.

“Cảm ơn người giúp ta thử nghiệm một ít chuyện.”

Âm thanh của Tô Mộ vang lên.

Đáy lòng Hứa Thế Kiệt biết rất rõ ràng giọng điệu kia nhìn như thân thiện nhưng cũng là chuông báo tử đòi mạng!

“Chào tạm biệt, gặp lại sau, Hứa thiếu gia!”

...

Tập đoàn Đại Hằng, trong một phòng làm việc.

Một người đàn ông có gương mặt hơi giống với Hứa Thế Kiệt nhưng tuổi lớn hơn nhiều đang mặt ủ mày ê.

Hắn chính là người thừa kế của tập đoàn Đại Hằng, anh trai của Hứa Thế Kiệt: Hứa Thế Hùng.

Nguyên nhân khiến cho hắn mặt ủ mày ê cũng bởi vì Hứa Thế Kiệt.

Tập đoàn Đại Hằng dời toàn bộ tài sản vào Thần Đồi. Mỗi người trong anh em bọn họ đều nắm giữ một phần tiền tài, ai có thể lấy được thành tựu cao hơn ở Thần Đồi thì người đó chính là gia chủ kế tiếp của Hứa gia.

Lúc trước quả thật hắn vượt qua Hứa Thế Kiệt một quãng đường xa, nhưng ai biết về sau em trai của hắn hoàn toàn vượt xa hắn.

Hiển nhiên Hứa Thế Hùng không cam lòng khi khó giữ được địa vị gia chủ,.

“Reng! Reng! Reng!”

Lúc này, điện thoại di động của hắn vang lên.

Hứa Thế Hùng nhìn tên của người gọi tới, chân mày cau lại.

Hắn biết người này chính là cấp dưới của Hứa Thế Kiệt.

Nhưng tại sao người này lại đột nhiên gọi điện thoại cho hắn?

Hứa Thế Hùng không nhận được nhận điện thoại.

“Đại thiếu gia, không xong rồi. Nhị thiếu gia đã xảy ra chuyện!”

Một giây sau, đầu kia truyền đến âm thanh dồn dập, nghe qua hình như sắp khóc lên.

Sắc mặt của Hứa Thế Hùng cũng biến đổi theo, hắn vội vàng hỏi thăm: “Xảy ra chuyện gì?”

“Nhà của nhị thiếu gia cháy rồi, mặc dù đã dập tắt được lửa rồi, nhưng nhị thiếu gia hắn...” Đầu kia còn kèm theo một âm thanh nước nỡ.

Lời bên phía đối diện còn chưa dứt, Hứa Thế Hùng đã nghe hiểu.

Vẻ mặt trở nên đau thương.

Dù sao Hứa Thế Kiệt cũng là em trai ruột của hắn!

Song vài giây sau, gương mặt của hắn lại hiện ra tươi cười.

Hứa Thế Kiệt chết đi có ý nghĩa thế nào?

Ý nghĩa là không còn có người cạnh tranh vị trí gia chủ Hứa gia với hắn nữa rồi!

“Đại thiếu gia, nhị thiếu gia chết rất kỳ quặc, ta hoài nghi là tên Tô Mộ kia làm!”

Đúng lúc này, âm thanh ở đầu bên kia của điện thoại lại vang lên.

“Người xác định sao?”

Những lời này doạ Hứa Thế Hùng không nhẹ.

Hứa Thế Kiệt giống trống khua chiêng tìm kiếm Tô Mộ, hiển nhiên

hắn cũng biết đến việc này.

Cấp dưới vừa nói như thế làm hắn không khỏi lạnh run toàn thân.

Nếu như thật sự tất cả là do Tô Mộ kia gây nên, vậy hắn có thể trở thành mục tiêu kế tiếp hay không?

Hứa Thế Hùng nhìn về bốn phía của phòng làm việc, một cảm giác sợ hãi mạnh mẽ bao phủ hắn.

Một lát sau, hắn đưa ra một quyết định.

“Điều toàn bộ những người tìm Tô Mộ trở lại cho ta!”

“Chuyện này đến đây là chấm dứt!”

Đàn ông đích thực sẽ không quay đầu lại nhìn cảnh nổ tung.

Tô Mộ bước chậm ở trên đầu đường Hoa Đô, sau lưng ánh lửa nổi bật ngất trời.

Xung quanh có không ít người chạy về phương hướng kia, đường như họ muốn nhìn xem đến tột cùng có chuyện gì xảy ra.

So với bước chân vội vã của bọn họ, Tô Mộ đi vô cùng chậm, có vẻ không hợp nhau cho lắm.

Nhưng hắn cũng không quan tâm.

Phiền toái về Hứa Thế Kiệt đã được giải quyết, cho dù có người nghi ngờ “Tô Mộ”, nhưng dù sao cũng không thể khóa mục tiêu vào trên người của mình.

Suy cho cùng cho dù ở góc nhìn gì thì mình cũng là “Tô Mộ” chưa bao giờ rời khỏi cửa nhà.

“Chuyện này tạm thời kết thúc!”

Tô Mộ chạy về hướng sân bay.

Ở Hoa Đô, mỗi ngày chỉ có một chuyến bay trở về thành phố nhỏ loại ba của chính mình.

Còn khoảng mười mấy tiếng đồng hồ trước khi chuyến bay này cất cánh,.

Dĩ nhiên chính mình không thể nào luôn phí thời gian ở nơi này.

Đi tới một góc hẻo lánh trong sân bay, Tô Mộ khống chế phân thân tiến vào phòng ngủ, sau đó triệu hồi ra rồi tinh thể Thần Đồ.

Hắn để ý thức chìm vào, đăng nhập vào trong trò chơi.

Qua năm tiếng sau, phó bản Động Dung Nham đã đổi mới.

Trong màn đêm bao phủ xuống, cả thế giới Thần Đồ có bóng ma rải rác.

Tô Mộ sử dụng kỹ năng Ảnh Động chạy về hướng Động Dung Nham.

Đi tới chỗ sâu trong Động U Âm, hắn nhìn thấy một điểm đỏ thẫm.

Đó là một con BOSS âm Ảnh Ma!

“Con này đã đổi mới rồi à?”

Tô Mộ quan sát con BOSS này ở trạng thái Ảnh Động.

Đối phương cũng không phát hiện sự hiện diện của mình.

“Hoàn toàn khác biệt với con lúc trước?”

“Thuộc tính cũng thấp hơn không ít?”

Tô Mộ đi tới xung quanh BOSS, cũng nhìn thấy thuộc tính của nó, chân mày cau lại.

Hiển nhiên, con này hoàn toàn khác biệt với con bóng ma biến dị lúc trước.

“Xung kích!”

“Thánh Quang Đả Kích!”

“Phích Lịch Lôi Quang!”

“Kidney shot!”

...

Sau khi quan sát một lúc, Tô Mộ quyết đoán ra tay.

Dưới một loạt chiêu thức khó hiểu, con âm Ảnh Ma này thậm chí còn chưa nhìn thấy mặt mũi Tô Mộ như thế nào đã trực tiếp ngã trên mặt đất.

Xem xét đồ rơi xuống một chút, trừ vài món trang bị nhị giai, có một vật khiến cho Tô Mộ tương đối vui mừng.

Chương 197: Cường hoá trang bị.

“Thuốc Âm Ảnh: nắm U Âm X2 củ Ma Pháp X2, sau khi sử dụng bên trong 10 phút đồng hồ tổn thương âm ảnh nâng cao 10%, cooldown 30 phút!”

Trên căn bản, thuốc có thể gia tăng sát thương đều là hàng bán chạy.

Hơn nữa phó bản Sơn Dương Nhân nhất giai cũng sẽ rơi ra kỹ năng có sát thương âm ảnh.

Đội sau khi đại đa số người đi tới thành Tiểu Nguyệt, thị trường của thuốc này tuyệt đối sẽ không thấp.

“Cày phó bản!”

Sau khi học tập công thức, Tô Mộ mở ra phó bản Động Dung Nham.

Lựa chọn của hắn vẫn là phương pháp đánh một đám như cũ, kéo tất cả Hỏa Diễm Ma đến vị trí tận cùng bên trong hang động để đánh cùng nhau.

“Lần này kéo cả BOSS để đánh cùng luôn!”

Khác với lần trước, lần này Tô Mộ có kinh nghiệm, có thể gọi là một người tài cao gan lớn.

Cho dù BOSS có kỹ năng im lặng, hắn cũng có ý định kéo ra đánh cùng nhau.

“Lá Chắn Thánh Quang!”

Tô Mộ không trực tiếp mở ra Lá Chắn Ma Pháp, hắn còn một cái Lá Chắn Thánh Quang.

Thời điểm dự đoán khó tránh khỏi việc bị Hỏa Diễm Ma công kích trúng mình, có lá chắn bảo vệ này có thể gia tăng tỷ lệ sai số thật lớn.

“Mau Lẹ!”

“Chớp Nhoáng!”

“Lãnh Động thuật!”

Tô Mộ vẫn dùng biện pháp cũ dự đoán, mang những nhóm Hỏa Diễm Ma kia hướng đến khu vực tận cùng bên trong.

Thỉnh thoảng lại có một ít ngọn lửa có khoảng cách tương đối gần đánh vào trên người hắn nhưng tất cả đều bị Lá Chắn Thánh Quang triệt tiêu.

Rất nhanh, Tô Mộ đi tới khu vực tận cùng bên trong.

“Đến đây đi!”

Hắn nhẹ giọng lẩm bẩm một câu, ánh mắt nổi lên băng sương.

Một giây sau, một đợt Băng Sương Phong Bạo lấy hắn là trung tâm mãnh liệt nổi lên.

“Thánh Quang Đả Kích!”

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Vẫn là bộ chiêu tạo sát thương liên tục kia, Tô Mộ dùng một bộ cho BOSS trước, sau đó lấy chính mình làm trung tâm thả ra Quần Nha Phong Bạo.

Dưới tình huống có lượng mana đầy đủ, hắn bắt đầu trải một phát

“Băng Sương Chi Lộ” về hướng bên kia.

Một mặt khác thì sử dụng Vòng Từ Trường Trọng Lực khống chế BOSS cùng cấp dưới của nó ở nguyên tại chỗ.

Dưới khoảng cách an toàn, BOSS còn chưa thả ra kỹ năng gì thì đã ngã trên mặt đất.

Trong chỗ sâu hang động to lớn, tất cả đều là đồ vật rơi xuống đầy đất.

“Người đạt được ma hạch hỏa diễm!”

“Người đạt được bản vẽ: khôi giáp Ma Diễm!”

...

Tô Mộ không ngừng nhặt vật phẩm, lấp đầy ô túi đồ.

‘Người làm phép tinh hoa hỏa diễm!’

‘Người làm phép tinh hoa hỏa diễm!’

‘Người đã làm ra áo bào Ma Diễm!’

‘Người đã làm ra mũ Ma Diễm!’

...

“Cuối cùng cũng làm đủ!”

Tô Mộ làm được toàn bộ một Bộ đồ Ma Diễm, thay bộ đồ Da Dê bằng bộ trang bị chính mình đã chuẩn bị xong.

‘Áo bào Ma Diễm: Trí lực + 100 tinh thần + 100, sát thương cuối cùng do kỹ năng thuộc tính hỏa tạo thành + 5% (hiệu quả bộ đồ: mana hao tổn của kỹ năng thuộc tính hỏa giảm xuống 10%, sát thương tăng lên 10%)’

‘Bảo vệ đùi Ma Diễm: Tinh thần + 80 thể chất + 30, tốc độ hồi phục pháp lực + 10%’

‘Mũ Ma Diễm: Trí lực + 80 tinh thần + 30, + 1% độ chính xác ma

pháp”

‘Giày Hỏa Diễm (cấp A): + 80 tinh thần + 50 thể chất, đặc điểm:
Chịu nhiệt’

‘Bao tay Nham Hỏa (cấp A): + 80 trí lực + 30 thể chất, + 1% độ
chính xác ma pháp’

Sau khi thay đổi năm trang bị này, thuộc tính của Tô Mộ được tăng
lên thật lớn một lần nữa.

Nhà mạo hiểm: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: Cấp 1 Tam giai (0/30000)

HP: 10160

MP: 69200

Công kích vật lý cận chiến: 912

Công kích ma pháp: 4776

Phòng ngự vật lý: 1016

Phòng ngự ma pháp: 1930

Thuộc tính: Sức mạnh 356, thể chất 356 (+ 460), nhanh nhẹn 356,
tinh thần 1010 (+ 720), trí lực 1481 (+ 690)

“Nên bán bộ đồ Da Dê với giá bao nhiêu đây?”

Tô Mộ nhìn về phía năm trang bị bộ đồ Da Dê chính mình vừa thay
xuống.

Giá trị của bộ trang bị này ở giai đoạn này tuyệt đối có thể được
gọi là thần trang!

Nếu lấy từng vật ra để bán, trên căn bản, giá tiền đều ở mức ba
bốn ngàn đồng vàng.

Còn nếu đóng gói năm vật này thành một bộ để bán thì sợ rằng năm vạn đồng vàng cũng sẽ có người bằng lòng.

“Mấy tên kia có nhiều tiền như vậy sao?”

Tô Mộ nhìn về phía ô túi đồ của mình.

Đánh quái cũng rơi ra đồng vàng, mặc dù số lượng không nhiều lắm, nhưng tích lũy trong khoảng thời gian này, đồng vàng trong ô túi đồ của mình vẫn đạt đến ba mươi vạn đồng.

Đối với người bình thường, đây tuyệt đối là một con số cực kỳ khổng lồ, thậm chí có thể nói là một con số khó có thể tưởng tượng.

Nhưng đối với một số nhà thám hiểm giàu có thì một ít đồng vàng này thật sự không được tính là cái gì.

Khi cấp bậc của nhà thám hiểm được đề cao, cấp bậc của quái vật bị đánh chết cũng trở nên cao theo, số lượng đồng vàng đạt được lại càng tăng trưởng gấp mấy lần.

Trò chơi mở ra đến bây giờ, giá tiền đồng vàng đã giảm xuống một phần mười so với ban đầu.

Mà những người mua trang bị lúc trước cũng thu hoạch được tiền lời lớn hơn nữa bằng vào ưu thế trang bị.

Những chuyện này, Tô Mộ cũng không biết.

Hắn cũng chưa từng chú ý thị trường đồng vàng, một lòng một dạ đều đặt ở việc đánh quái thăng cấp.

“Rao bán nào!”

Tô Mộ mở ra kênh chat.

Hắn phát thuộc tính bộ đồ Da Dê ra.

“Bán bộ đồ nhất giai, người trả giá cao được, đừng đến phá rồi!”

Bởi vì có danh hiệu đặc biệt nên hắn vừa nói đã đưa tới sự chú ý

ngay lập tức.

“Mẹ nó? Bộ đồ nhất giai? Trang bị này thật kinh khủng!”

“Ta XXX, đây là thần trang sao? Gia tăng 10% công kích ma pháp? Trang bị như này mà cũng lấy ra bán?”

“Không hổ là Tô Thần, nhất định là mới đổi một bộ kinh khủng hơn cho nên mới lấy bộ này để đi bán!”

“Bộ này trang bị, ta ra một vạn!”

“Một vạn? BỐ mày trực tiếp tăng gấp đôi, hai vạn!”

“Tô Thần, có thể tiết lộ một chút tin tức về hoạt động mới không?”

Trên kênh chat, lời bàn tán xuất hiện liên tiếp.

Một câu nói đơn giản của Tô Mộ, tác động đến vô số nhà thám hiểm.

Cùng lúc đó, tin nhắn trong khung chat riêng của hắn lại càng nổ tung trong nháy mắt!

Không biết bao nhiêu cái là ra giá tiền mấy vạn.

Chương 198: Hoạt động toàn dân!

Có thể thấy giá trị của bộ trang bị này đã khiến cho rất nhiều nhà thám hiểm lâm vào điên cuồng.

“Tiếp tục sàng lọc tin nhắn, xếp hạng ra top 10 giá tiền cao nhất!”

Tô Mộ tiếp tục sàng lọc tin nhắn, rất nhanh cũng chỉ còn lại mười tin.

“Xin chào, ta là Lý Tiêu, lúc trước chúng ta từng giao dịch, ta muốn thu mua bộ trang bị này với giá tiền 4 vạn đồng vàng!”

Hình như xếp hạng số một là người quen.

“Lý Tiêu?”

Tô Mộ sờ sờ cằm, có chút ấn tượng đối với tên gọi này.

Dù sao cũng là vị trí thứ ba trong bảng xếp hạng cấp bậc.

“Thấp!” Tô Mộ không nhìn tin nhắn phía sau, trả lời cho Lý Tiêu.

“Người muốn bán bao nhiêu?” Lý Tiêu trả lời ngay.

“Thêm một vạn, năm vạn đi!” Tô Mộ trực tiếp tăng thêm một vạn.

Bên kia Lý Tiêu lập tức không lên tiếng.

Tô Mộ cũng không nóng nảy, kiên nhẫn chờ đợi.

Thân là vị trí thứ ba trong bảng xếp hạng cấp bậc, tài lực của Lý Tiêu không thể nói là không hùng hậu.

“Đồng ý, nhưng người phải chờ ta một chút, ta muốn thu thập hết đồng vàng về đây!” Sau mấy phút đồng hồ, Lý Tiêu trở lại rồi.

“Không thành vấn đề!” Tô Mộ cũng rất sáng khoái.

“Ừm, ta có chuyện muốn hỏi một chút.” Một lát sau, Lý Tiêu gửi tới một tin nhắn.

Tô Mộ hơi suy nghĩ đã hiểu đối phương muốn hỏi cái gì.

“Về chuyện hoạt động, ta giống như các người, ta không biết được cái gì hết, ta chỉ là người mở ra thôi!” Hắn phát ra tin nhắn trả lời trước.

“Đã hiểu!” Lý Tiêu cũng rất dứt khoát.

Vào thời điểm đợi Lý Tiêu gom góp đồng vàng, Tô Mộ sử dụng Ảnh Độn hái thảo dược ở Động U Âm.

Khoảng mười phút sau, Lý Tiêu trực tiếp gửi tới năm vạn đồng vàng.

“Lắm tiền nhiều của đấy!”

Tô Mộ sững sốt một chút khi năm vạn đồng vàng vào tay.

Đối phương thật sự không sợ chính mình quỵt nợ!

Tô Mộ không do dự gửi bộ đồ Da Dê cho Lý Tiêu.

“Đúng rồi, hẳn là người cũng có không ít thuốc cao cấp đúng không? Có thể bán cho ta một ít hay không? Giá cả có thể thương lượng tốt!”

Giao dịch thành công, Lý Tiêu hỏi thăm lần nữa.

“Ta có thuốc nhưng mà đặt hết ở trong kho hàng.” Việc mua bán tới cửa, dĩ nhiên Tô Mộ sẽ không từ chối.

“Vậy thì kết bạn đi, ta chờ người liên lạc ta?” Lý Tiêu nhân cơ hội gửi yêu cầu kết bạn.

Tô Mộ lựa chọn đồng ý, cũng không trả lời tiếp.

Ở dưới bóng đêm, trạng thái Ảnh Động giúp cho hắn thu thập tài nguyên vô cùng an nhàn.

Hái xong bên phía Động U Âm, hắn lại chạy đến đầm lầy Than Khóc góp nhặt một đám, thuận tay làm thịt BOSS Cự Xà đầm lầy vừa mới đổi mới trong nháy mắt.

Trở lại thành Tiểu Nguyệt, Tô Mộ lại làm ra thêm một ít thuốc men, sau đó gửi tin nhắn nói chuyện riêng cho Lý Tiêu.

Hắn gửi từng thuốc men trong tay tới, cuối cùng Lý Tiêu tiêu tốn 5400 đồng vàng mua khoảng hai trăm lọ thuốc.

Tô Mộ đặt giá tiền là ba mươi đồng vàng một lọ, giảm giá 10% cho Lý Tiêu.

Sau khi làm xong những việc này, Tô Mộ rời khỏi trò chơi.

Đêm khuya, sân bay vô cùng vắng lạnh.

Tô Mộ tìm một góc hẻo lánh, nhắm mắt lại nghỉ ngơi.

Rất nhanh ngày sáng lên.

Trong sân bay to lớn phi trường dần dần có máy bay bắt đầu hạ cánh cùng với cất cánh.

Ngay sau đó, Tô Mộ tìm thấy chuyến bay mình cần, rồi dịch chuyển vào trong kho để hàng hoá chuyên chở.

Sau khoảng mấy giờ, hắn trở lại trong phòng ngủ của mình.

“Giải trừ triệu hồi!”

Giải trừ triệu hồi phân thân, Tô Mộ sử dụng Góc Nhìn Ma Pháp, nhìn về phía camera giấu ở chỗ ổ điện.

“Tắt rồi?”

Điểm đỏ sáng ở trên camera lúc trước cũng đã không sáng nữa.

Hiển nhiên, camera này đang ở trạng thái tắt rồi.

“Là bởi vì Hứa Thế Kiệt chết rồi?”

Tô Mộ rất nhanh phản ứng được.

Hứa Thế Kiệt đã chết, hiển nhiên cấp dưới của hắn không có lý do tiếp tục làm nhiệm vụ.

Hoặc có thể nói, chính mình loại bỏ được hiềm nghi nên hiển nhiên cũng không cần phải theo dõi nữa.

Nghĩ tới đây, khoe miệng Tô Mộ không nhịn được cong lên.

Mình đã đạt được mục đích của mình trong chuyến hành trình Hoa Đô này!

Đúng lúc này, một nhắc nhở đột nhiên bắn ra trước mắt của hắn.

“Hoạt động toàn dân chính thức mở ra vào ba giờ chiều, mời tất cả nhà thám hiểm xác định tham dự vào lúc ba giờ đi vào trong thần tỉnh!”

“Chú ý! Nhà thám hiểm không tiến vào trong thần tỉnh lúc ba giờ sẽ không thể tham dự hoạt động lần này!”

Sau khi tin nhắc nhở xuất hiện, phản ứng đầu tiên của Tô Mộ là kinh ngạc.

Ở đây không phải ở trong game Thần Đồ.

Nhưng tin nhắc nhở này lại đột ngột xuất hiện ở trong thế giới thực.

“Bắt buộc phải vào không gian bên trong tinh thể để đợi sao?”

Hắn triệu hồi ra tinh thể Thần Đồ, vừa lăm bắm vừa suy nghĩ.

Trực giác nói với mình, e rằng sự kiện lần này không đơn giản như vậy.

“Ba giờ sao?”

Nhìn qua đồng hồ, cách ba giờ không còn bao lâu nữa.

Tô Mộ vốn còn định đi cày phó bản Động Dung Nham lần nữa, sau đó trực tiếp đi đến thành Diệu Nhật.

Bây giờ xem ra, phải đợi đến sau khi kết thúc sự kiện rồi.

Hắn cầm lấy điện thoại di động, lướt tin tức nóng.

Gần như phần lớn các tin nóng cũng đều có liên quan đến mình.

Cái gì mà Tô Pháp Thần là người khơi nguồn sự kiện này, chắc là hắn đã biết được nội dung cụ thể của sự kiện.

Lại còn cái gì mà sự kiện toàn dân này thật ra chính là do Tô Pháp Thần sắp đặt.

Nhìn thấy cái cách của những người đó nói như đúng rồi, Tô Mộ thật muốn trả lời lại một câu: Đừng hòng bắt ta cống nôi cho vụ này!

Tiếp tục xem, Tô Mộ nhìn thấy được một tin tức.

Phó tổng giám đốc của Tập đoàn Đại Hằng Hứa Thế Kiệt chết bởi một cuộc hỏa hoạn.

Hắn khẽ mỉm cười, nhấn vào tin đó.

Bên trong tin tức nói là tối hôm qua Hứa Thế Kiệt đã uống rất nhiều rượu, dẫn đến bị say, song lại có tàn thuốc không cẩn thận làm cháy thảm trải sàn, do đó đã gây nên trận hỏa hoạn này.

“Bị che dấu rồi sao?”

Điều này khiến cho Tô Mộ có hơi bất ngờ.

Lúc mình ra tay không hề làm giả hiện trường thành tai nạn ngoài ý muốn gì cả, đáng lý ra không nên là kết quả như vậy mới đúng.

Chương 199: Toàn dân giết quái.

“Người xử lý vụ việc này của tập đoàn Đại Hằng khá là thông minh đấy!”

Tô Mộ rất nhanh chóng đã hiểu ra.

Trong khoảng thời gian tiếp theo đây, có lẽ sẽ không còn phiền phức gì tìm đến mình nữa.

Hắn tiếp tục lướt xem tin tức, chờ đợi đến ba giờ.

..

Thành phố SZ.

Khu dân cư Vịnh số 1.

Ở thành phố SZ tắc đất tắc vàng này, khu dân cư Vịnh số 1 lại càng là nơi nổi bật nhất.

Chỉ cần đứng trong toà nhà nhìn ra xa, cảnh biển ở phía xa xa sẽ được thu hết vào trong tầm mắt.

Trong đó, ở trên tầng thượng của một toà nhà, có một vài người đang mở tiệc bể bơi ngoài trời.

“Ngày hôm qua Hứa Thế Kiệt đã chết ngay tại nhà mình, nghe nói

là tai nạn!” Một người đứng bên cạnh bể bơi, cất giọng nói về phía người đàn ông đang nghịch dưới nước cùng với mấy người đẹp.

“Tai nạn?” Người ở trong nước không chơi đùa nữa, khinh thường cười một tiếng: “Hứa Thế Kiệt trước đó vừa mới khua chiêng gióng trống tìm tên Tô Mộ kia, ngay sau đó thì xảy ra tai nạn?”

“Chuyện này không phải quá trùng hợp rồi sao?” Chân mày hắn cau lại.

“Bây giờ xem ra, điều Hứa Thế Kiệt hứa với chúng ta đã không thể thực hiện được nữa, tiếp theo phải làm sao đây?” Người đứng cạnh bể bơi lên tiếng hỏi.

“Hứa Thế Kiệt chết rồi, thì chúng ta chỉ có thể tự tìm, hẳn nhất định đã tìm ra gì đó, mới xảy ra chuyện.” Ánh mắt của người ở trong nước trùng xuống.

“Nhưng nếu như chúng ta tiếp tay, thì sẽ?” Biểu cảm của người đứng cạnh bể bơi lộ ra sự băn khoăn.

Người ở trong nước cười lên, giọng điệu nhẹ nhàng: “Chúng ta có thể tìm đồng minh mà!”

“Theo ta được biết, nước Phiêu Lợng đã phái không ít người qua!”

“Như vậy hình như không ổn lắm?” Người đứng cạnh bể bơi nghe nói như thế, hai mắt mở to.

Người trong nước lộ ra một vẻ mặt đầy suy tư sâu xa.

“Tên Tô Mộ kia không dễ dàng đối phó như vậy đâu.”

“Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ đợi sau!”

...

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Những người ở những nơi khác nhau trên toàn thế giới đều đang nhìn chăm chăm vào kim đồng hồ chuyển động.

Khu vực vùng đất của Hoa Quốc, mặc dù có nhiều nơi chênh lệch về giờ giấc, nhưng thời gian mở sự kiện là đồng nhất với nhau.

“Sắp ba giờ rồi!”

Tô Mộ nhìn vào con số trên đồng hồ, triệu hồi ra tinh thể Thần Đồ.

Tia sáng chột lóe qua, hắn đã tới được không gian bên trong tinh thể, không tiếp tục đăng nhập vào game.

Còn vài phút nữa mới đến ba giờ.

Tất cả những người tham gia vào sự kiện lần này đều đang nôn nóng chờ đợi.

Cuối cùng, kim giây cũng đã xoay hết một vòng cuối cùng.

‘Sự kiện lần này đã mở, về quy tắc cụ thể của sự kiện, mời tất cả người tham dự đi xuyên qua cửa truyền tống!’

Kèm theo một tin thông báo xuất hiện, không gian bên trong tinh thể Thần Đồ cũng xuất hiện một cánh cửa truyền tống.

Tô Mộ nhìn cánh cửa kia, chân mày cau lại.

Người tài cao nên gan lớn, hắn sải bước đi xuyên qua cánh cửa truyền tống đó.

Một giây sau, xung quanh xuất hiện một vùng phế tích đổ nát.

“Nơi này là?”

Hắn đánh giá sơ qua tình hình xung quanh, lộ ra sắc mặt kinh ngạc.

Nơi này nhìn qua không hề giống trong thế giới game.

“Chết tiệt? Nơi này là nơi nào? Đây hình như là một thành phố nào đó!”

“Ôi trời ơi, nơi này cũng hiện đại hoá quá rồi đấy? Người nhìn toà nhà phía xa kia kìa, nói giảm nói tránh thì cũng có một trăm tầng rồi đúng chứ?”

“Đúng vậy, đây rốt cuộc là sự kiện gì vậy? Tại sao hoàn toàn khác xa với bên trong game Thần Đồ vậy?”

Ngay lúc Tô Mộ đang ngờ vực, các giọng nói ồn ào liên tiếp không ngừng vang lên.

Khu vực mà hắn đang đứng, liên tục xuất hiện rất nhiều người chơi.

Chỉ trong vài giây, trong vùng phế tích đổ nát này, ít nhất đã có tới hơn mười nghìn người đã đến.

“Cảnh vật không đúng, có phải bị nhầm rồi không?”

“Chỗ này rốt cuộc là đâu vậy? Nội dung của sự kiện này lại là cái gì?”

“Ai biết đâu, đợi thông báo đi!”

Cuộc thảo luận vẫn đang tiếp tục.

Gần như tất cả mọi người đều đang hoài nghi có phải mình đã đi vào nhầm nơi rồi không.

Cảnh tượng hiện đại hoá trước mắt này với trong hiện thực hoàn toàn không có gì khác nhau.

“Mất Ưng!”

Tô Mộ đứng ở trong đám người, lặng lẽ mở ra kỹ năng góc nhìn.

“Nơi này là một thành phố lớn với khoa học kỹ thuật vô cùng hiện đại?”

“Có hơi giống Ma Đô, nhưng lại có sự khác biệt!”

Quan sát một hồi, Tô Mộ nheo mắt lại.

Bất kể có nhìn như thế nào, thì nơi này và game Thần Đồ đều không ăn nhập gì với nhau cả!

Ngay lúc tất cả mọi người đều đang đầy sự hoài nghi thắc mắc, một tin thông báo xuất hiện.

‘Sự kiện lần này là: Toàn dân giết quái!’

‘Trong thành phố các người đang đứng, khắp mọi nơi đều đang rải rác các quái vật với các cấp bậc khác nhau, giết chết bọn chúng sẽ có được điểm tích lũy cùng rất nhiều điểm kinh nghiệm và vật phẩm rơi ra.’

‘Thời gian của sự kiện lần này là ba ngày, trong khoảng thời gian đó cứ cách một khoảng thời gian sẽ mở ra cuộc thi thăng cấp xếp hạng!’

‘Tử vong trong khu vực sự kiện sẽ không bị trừ cơ hội hồi sinh, nhưng sau mỗi lần tử vong, bắt buộc phải cách 3 tiếng đồng hồ mới có thể tiến vào khu vực sự kiện lần nữa!’

‘Sau khi sự kiện kết thúc, top mười người chơi trong bảng xếp hạng điểm thành tích toàn thế giới sẽ có được phần thưởng hậu hĩnh!’

“Toàn dân giết quái?”

“Xếp hạng điểm thành tích?”

“Cuộc thi thăng cấp xếp hạng?”

“Sự kiện này nghe vào khá là thú vị đấy!”

Sau khi thông tin cụ thể của sự kiện được ban bố, các giọng nói thảo luận tại đó lại vang lên lần nữa.

Từ quy tắc trong thông báo xem ra, sự kiện lần này cũng không có gì khó khăn, hơn nữa phần thưởng hay gì đó vừa nghe vào thì cũng rất là hậu hĩnh.

“Sự kiện này có hơi...”

Nhưng sau khi Tô Mộ nhìn thấy nội dung cụ thể của sự kiện này, chân mày chau lại thành một chữ hình.

Lúc này, lại thêm một tin thông báo xuất hiện.

‘Quái vật ở khu vực sự kiện hiện tại có cấp bậc từ cấp 1-5, năm

tiếng sau hoặc số lượng giết quái đạt tới năm mươi nghìn con, top một trăm các người chơi trên bảng xếp hạng điểm thành tích có thể tiến vào khu vực sự kiện cấp cao hơn!’

Chương 200: So ai giết nhanh hơn?

Cùng lúc đó, Tô Mộ cũng đã nhìn thấy những chấm màu đỏ phân bố ở bên ngoài phế tích.

Chẳng qua là tia sáng trên những chấm đỏ đó cực kỳ yếu ớt, giá trị uy hiếp đối với mình gần như bằng không!

Tốt ở chỗ là có cơ chế thăng cấp, Tô Mộ thở phào nhẹ nhõm một chút.

Nếu cả ba ngày này cũng đều là loại quái vật cấp thấp như vậy, thì mình cũng muốn trực tiếp thoát ra luôn rồi.

“Như vậy là sự kiện mở rồi chứ? Thanh đại đao của ta không chờ được nữa rồi!”

“Xông lên, đi ra ngoài giết quái thôi!”

“Mọi người đừng nóng vội, theo ta thấy, vẫn là nên phân chia khu vực một chút, đừng như một bầy ong vỡ tổ chen chúc nhau chung một chỗ như vậy!”

“Đúng vậy đấy, phân chia khu vực đi!”

Mười nghìn người trong khu phế tích đã rục rịch, có không ít người vươn cổ lên mà gào.

Lời nói của bọn họ cũng khiến cho tất cả mọi người tại đó nhận ra một điều.

Nếu thật sự chen chúc nhau vào chung một chỗ để giết quái, tất cả mọi người đều sẽ không có được lợi lộc gì cả.

“Ta nhìn thấy bên này có không ít lối ra, hay là dựa vào số lượng lối ra để chia đều nhóm người?”

“Ý kiến này không tệ đấy, mọi người hành động thôi nào!”

Có người lại trực tiếp dẫn dắt.

Khi những người này đang phân chia số người, Tô Mộ bấu môi, không để ý đến, một thân một mình đi về hướng của một lối ra.

“Người anh em, người đừng vội, đợi mọi người đi cùng nhau đi!”

“Đúng vậy đó, ngoài đó nhiều quái như vậy, một mình người đi ra ngoài thì cũng có kiếm được lợi lộc gì đâu!”

Có mấy người thấy được hành động của Tô Mộ, lập tức hô lên.

Tô Mộ không để ý đến, sải bước đi tới.

“Tên này vội chạy đi đâu thai à?”

“Thôi bỏ đi, có thể là do cấp bậc cao, muốn cày chút điểm tích lũy để thăng cấp vào khu vực kế tiếp, đừng quan tâm tới hắn nữa!”

“Xia, giả vờ làm cao thủ gì chứ, cho dù những con quái vật ngoài đó đều nhường cho hắn giết, một mình hắn có thể giết hết không?”

Có không ít người nhìn theo bóng lưng của Tô Mộ, cũng theo đó mà trêu chọc.

Mà có một vài người tự nhận là thực lực lợi hại sau khi nhìn thấy hành động của Tô Mộ, cũng lười đi quan tâm đến việc phân chia số người gì nữa, trực tiếp chạy về hướng lối ra gần nhất

Suy cho cùng ở đây có cơ chế thăng cấp, những người có cấp bậc cao rất hiển nhiên sẽ không cam lòng rút lại phía sau người khác.

Khung cảnh thoáng cái đã trở nên hỗn loạn.

“Mau Lẹ!”

Tô Mộ nhìn thấy đám người phía sau, không một chút do dự, bước chân nhanh như gió thổi.

“Chết tiệt, tên đó chạy nhanh quá!”

“Nhìn trang phục của hắn giống như là pháp sư đấy mà tại sao chạy còn nhanh hơn thích khách là ta cơ chứ?”

“Tên kia không phải là Tô Pháp Thần đấy chứ?”

“Không phải chứ? Tên đó thoát nhìn cũng khá là bình thường mà!”

Mọi người nhìn Tô Mộ chạy nhanh như chớp thoáng cái đã mất tăm, người nào người nấy cũng đều không nhìn được mà bắt đầu suy đoán.

Phải nói là pháp sư thế nào mà có thể sở hữu được tốc độ như thế, thì tuyệt đối không phải ai khác ngoài Tô Pháp Thần rồi!

“Thần tượng, đợi ta với!”

“Ký tên cho ta với!”

“Mọi người xông lên nào, bắt sống Tô Pháp Thần!”

Có không ít người hô lớn lên, biểu cảm trên mặt còn phấn khởi hơn lúc mở sự kiện.

Bọn họ lao nhao thi triển ra các loại kỹ năng tốc độ nhanh nhất, chạy điên cuồng về hướng lối ra đó.

Sau khi đi thông qua một lối đi dài vài trăm mét, đám người có tốc độ nhanh nhất cũng đã tới được vòng ngoài của khu phế tích này.

“Đây là?”

Những người này nhìn thấy cảnh tượng phía trước, người nào người nấy há to miệng, vô cùng kinh ngạc.

Nhiệt độ trong không khí mang theo một luồng hơi nóng rực.

Trên con đường phía trước của bọn họ phân bố đầy những bức tường lửa do ngọn lửa tạo thành.

Một thi thể rồi lại một thi thể khác của quái vật đang nằm trong những bức tường lửa đó.

“Ta không nhìn lầm đấy chứ?”

“Bức tường lửa này là kỹ năng của tên pháp sư đó sao?”

“Mẹ nó chứ, tên này tuyệt đối là Tô Pháp Thần, nếu không thì ai mà có thể đỉnh như vậy được?”

“Ta đang suy nghĩ, chúng ta làm sao để đi qua đó đây?”

Một đám người nhìn những bức tường lửa kia, đầy sợ hãi.

“Để ta thử xem!” Có một tên người chơi hình như cấp bậc cũng không thấp, dũng cảm đi tới bức tường lửa.

“Trời!”

Khi vừa chạm vào ngọn lửa, lượng máu của hắn trong nháy mắt đã tụt xuống đáy, cả người vội vàng lui về phía sau: “Mẹ nó chứ, tên này chắc chắn là Tô Pháp Thần, khu vực này không có phần của chúng ta rồi.”

Người này không một chút do dự, đã quay đầu chạy trở về.

Khoan nói đến việc hắn cơ bản không thể gánh được sát thương của bức tường lửa này, cho dù có thể gánh nổi thì hắn có thể giành được mấy con quái?

Hắn vừa chạy đi, những người khác cũng chạy theo hắn trở về.

Những người trêu chọc Tô Mộ lúc trước, thì vào giây phút này đã cảm thấy ngượng đến đỏ mặt tía tai.

Có người thì lại thấy vô cùng hối hận.

...

Ở nơi cách mọi người không xa, Tô Mộ đang bố trí tường lửa ở khắp mọi nơi.

‘Người đã giết chết Địa Huyết Trùng, có được 1 điểm tích lũy!’

‘Người đã giết chết Phi Hoàng Trùng, có được 2 điểm tích lũy!’

...

Từng tin nhắc nhở liên tiếp hiện lên không ngừng.

Mỗi một đợt sát thương của bức tường lửa mặc dù thấp, nhưng lại thắng ở việc thời gian duy trì dài.

Đừng nói là để đối phó với những quái vật cấp thấp.

Chỉ cần quái bước vào phạm vi của bức tường lửa, sẽ bị tan chảy trong nháy mắt.

“Vật phẩm cũng không cần thiết nhất nữa!”

Về phần những vòng sáng được rơi ra từ những quái vật trong bức tường lửa, Tô Mộ thật sự là không hề có một chút hứng thú gì cả.

Trong mắt của hắn chỉ có điểm tích lũy, và con số giết quái tích lũy của khu vực hiện tại!

...

Trong khu vực sự kiện của nước Phiêu Lượng.

Một tên pháp sư được một nhóm người vây quanh, đang đi về phía khu vực bên ngoài

“Tất cả chiến sĩ đi kháng quái, mục sư theo dõi kỹ lượng máu, pháp sư thì dùng Hỏa Vũ tạo sát thương!”

Pháp sư vừa đi, vừa chỉ huy những người khác.

“Lượng máu của quái vật khi còn lại một điểm cuối cùng, tất cả mọi người đều dùng tay cho ta!”

Chương 201: Quét sạch.

“Lần này, Land Nader ta đây nhất định phải giành được hạng nhất trong bảng xếp hạng điểm thành tích toàn thế giới!”

Land Nader tuyệt đối không phải là người duy nhất muốn chiếm vị trí đầu trên bảng xếp hạng thế giới.

Lần hoạt động này sẽ so sánh tốc độ đánh quái của ai nhanh hơn.

Nếu là vậy thì lợi thế về số lượng người sẽ đóng vai trò quyết định!

Bên trong mỗi khu vực của sự kiện trên toàn thế giới, không ít người có dã tâm bưng bưng.

Trong khu vực hoạt động của nước Anh Hoa.

“Xin chào, ta là Shin Ichiro, chắc hẳn các người đã biết rõ tên của ta, hôm nay ta muốn các người phải giúp ta leo lên vị trí đầu.”

Shin Ichiro lớn tiếng nói.

Trong khu vực hoạt động này có không ít thuộc hạ của hắn.

“Chỉ cần các người nguyện ý giúp đỡ tiên sinh Shin Ichiro, hắn nhất định sẽ cho các người một khoản thù lao hậu hĩnh!” Những người đi theo hắn cũng hô to lên.

Chẳng bao lâu, Shin Ichiro đã tập hợp được không ít người chơi cấp cao.

Nhìn những người này, gương mặt hắn hiện lên một nụ cười tự tin.

“Có cơ chế thăng cấp không? Hy vọng có thể gặp được những cao thủ ở Hoa quốc kia.”

Nghĩ tới đây, ánh mắt hắn trầm xuống, một cơn ghen ghét mạnh mẽ dâng lên.

“Tốt nhất là có thể gặp được tên Tô Mộ kia!”

Đương nhiên, Shin Ichiro không tự tin một cách mù quáng.

Hắn đã mở kênh trò chuyện và gửi cuộc trò chuyện riêng tư cho một số người.

“Tổ chức nhân viên không tiếc bất cứ giá nào cố gắng thu phục 100 người chơi hàng đầu trong các khu vực sự kiện và triệu tập

nhiều trợ thủ nhất.

Shin Ichiro tin rằng với cơ chế thăng cấp như vậy, nhóm của hắn nhất định sẽ còn phát triển mạnh mẽ hơn nữa!

Đến thời điểm đó, cho dù là “Pháp Thần” thì sao chứ?

“Dù chỉ là một con kiến thì chỉ cần có đủ số lượng cũng có thể giết chết một con voi lớn!”

...

Shin Ichiro không cô độc, có rất nhiều người cũng nghĩ như hắn.

Những người này đều ở đây tích cực lôi kéo người chơi cấp cao vào bên trong khu vực hoạt động.

Thậm chí có một số thế lực thù địch tại thời điểm này đã bắt tay giảng hòa rồi tạm thời kết thành đồng minh.

Bởi vì Hoa quốc mở một lần kinh nghiệm nhân đôi nên phần lớn mọi người đều coi người chơi ở Hoa quốc như kẻ thù.

Đặc biệt là người chơi xếp hạng thứ nhất Tô Pháp Thần, tất cả mọi người đều mang trong mình lòng thù địch mạnh mẽ.

Nếu có cơ hội chen ép Tô Pháp Thần trong hoạt động lần này, bọn họ nhất định sẽ không do dự mà ra tay.

...

‘Người giết một con bọ cánh cứng và nhận được 5 điểm!’

“Thật chậm!”

Nhìn những lời nhắc nhở liên tục hiện ra trên giao diện, Tô Mộ lộ ra vẻ không hài lòng.

Sự kiện đã bắt đầu khoảng ba mươi phút, hiện tại hắn đã có gần 3000 điểm.

Đánh chết con tiểu quái cấp 1 sẽ được một điểm, tiểu quái cấp 2 sẽ là hai điểm, cứ thế mà suy ra.

Nhưng trong mắt Tô Mộ, những con quái vật này hoàn toàn không có chênh lệch về trình độ.

Điều khiến hắn chú ý chính là số lượng 3243/50000 quái trong phạm vi khu vực.

Nhìn lại bảng xếp hạng trong khu vực hoạt động này.

Hạng nhì có số điểm là hơn 200, thậm chí còn không bằng một phần nhỏ của hắn.

“Không thể mong đợi vào bọn họ!”

Tô Mộ xoa xoa mũi, nhìn về bốn phía.

Quái vật phân bố không dày đặc, nếu không dùng Chớp Nhoáng để dụ quái thì hiệu suất đánh quái sẽ không cao.

“Vậy thì mở ra hình thức điên cuồng đi!”

Để đi đến khu vực tiếp theo càng sớm càng tốt, Tô Mộ cũng không khách khí.

“Chớp Nhoáng!

“Tường Lửa!”

“Chớp Nhoáng!”

“Tường Lửa!”

Tô Mộ không ngừng tiến hành Chớp Nhoáng trong khu vực hoạt động, cách đánh của hắn cũng rất đơn giản và trực tiếp.

Mỗi khi hắn đến một khu vực, hai bức tường lửa sẽ được đặt ra, bao phủ hầu hết các quái vật.

Lượng mana nhanh chóng cạn kiệt, Tô Mộ lâu ngày không sử dụng thuốc mana, uống thứ đồ chơi này như uống nước.

Theo thời gian, số điểm của hắn không ngừng tăng lên.

Con số kia từ mấy ngàn tăng vọt đến 1 vạn, sau đó vẫn đang không

ngừng tăng lên.

...

“Chết tiệt, Tô Pháp Thần điên rồi, điểm của hắn gần 3 vạn rồi, quả thực quá tàn nhẫn rồi?”

“Các người nhìn số lượng quái bị đánh đi, Tô Pháp Thần đang muốn đẩy nhanh tiến độ trò chơi!”

“Con mẹ nó, Tô Pháp Thần, xin người hãy chừa con đường sống cho những người còn lại.”

Trong cùng một khu vực hoạt động, những người khác nhìn vào giá trị điểm của Tô Mộ rồi bấm huyết nhân trung, cần bình dưỡng khí gấp.

Sau khi khu vực này bị Tô Mộ chiếm đóng, những khu vực còn lại có số người vô cùng đông đúc, hành vi cướp quái rất nghiêm trọng. Nhiều người trong số họ thậm chí còn chưa cướp nổi một con quái.

Mấy vạn điểm kia của Tô Mộ quả thực khó có thể tưởng tượng được.

“Cố gắng đánh quái đi, có Tô Mộ ở đây, vòng thứ nhất chẳng mấy chốc sẽ kết thúc, chúng ta nhất định phải lọt vào danh sách 100 người đứng đầu.”

“Tên này thật sự quá độc ác, người nhìn khu vực quái cao cấp ở đằng kia đi, đâu đâu cũng có tường lửa, làm sao hắn có thể làm được chứ?”

Trong khu vực, rất nhiều cao thủ đạt tới hạng nhất cũng không khỏi than thở.

Vốn dĩ họ có thể dựa vào ưu thế thứ hạng của mình để lọt vào top 100, nhưng bây giờ cũng khó có thể nói trước được.

Cũng không thể đổ lỗi cho bọn họ!

Ai cướp được quái thì mới có thể thăng cấp!

“Quả thực không được, vậy thì giải quyết những người khác trong khu vực này đi!”

“Ta nhớ hoạt động lần này có thể ra tay với người chơi khác đúng không?”

Ngay sau đó, những cao thủ này đã nghĩ ra một biện pháp.

Chết trong sự kiện sẽ không trừ số lần hồi sinh, bọn họ hoàn toàn có thể động thủ với những người khác!

“Cứ làm như vậy đi!”

Một nhóm người chơi cấp cao làm gương rồi tấn công những người chơi cấp thấp trong khu vực.

“Giết người chơi cũng có thể nhận được điểm sao?”

Sau khi động thủ, bọn họ đã rất ngạc nhiên phát hiện ra một điều.

Căn cứ vào cấp độ của người chơi bị đánh chết, bọn họ có thể nhận được trị số điểm tương ứng.

Đương nhiên, hành vi này đã khơi dậy rất nhiều phản nộ của người chơi trong khu vực.

Chương 202: Tường Lửa đáng sợ.

“Tử vong cũng sẽ không lãng phí số lần hồi sinh, cùng lắm thì mấy người cấp thấp như các người đợi vài giờ nữa rồi vào đánh quái, lên cấp, sau đó các người có cày nổi không?” Người chơi cấp cao không có chút cảm giác tội lỗi nào.

Điều này cũng khiến những người chơi có trình độ cao còn lại phản ứng.

Đối với cấp độ của họ, lợi ích của việc đánh quái cũng rất thấp.

Nếu muốn thăng tiến, tốt hơn là nên trực tiếp loại những người chơi khác!

Về số lượng quái vật?

Bọn họ sẽ nhường những con quái kia cho Tô Pháp Thần xử lý, so với bọn họ thì hẳn động thủ nhanh hơn rất nhiều.

Người chơi trong khu vực này nhanh chóng quét sạch!

Bên trong khu vực hoạt động, Tô Mộ đang sử dụng Chớp Nhoáng ở nhiều nơi, tự nhiên cũng phát hiện ra những người chơi khác đang tấn công lẫn nhau.

“Sao đám người này lại không cày quái, mà lại đánh nhau?”

Hắn cau mày, có hơi khó hiểu.

Mình tăng hiệu suất đánh quái bên trong khu vực, theo lý thuyết thì đám người này phải bận bịu đánh quái mới đúng chứ.

“Đây là sao?”

“Đánh chết người chơi cũng có điểm à?”

Sau khi nhìn về phía bảng xếp hạng, Tô Mộ cũng kịp phản ứng lại.

Số lượng quái không tăng, nhưng điểm của những người chơi đó lại tăng lên không ngừng.

Điều này có nghĩa là điểm của người chơi cao hơn!

Hơn nữa, một khi người chơi bị đánh chết thì số điểm của người đó sẽ được chuyển cho kẻ giết người.

“Xem ra quy tắc ẩn của hoạt động lần này là cho người chơi đối kháng với nhau!”

Sau khi nghĩ thông suốt điều này, Tô Mộ neho mắt lại.

Không giống như những con quái vật kia, người chơi dưới Góc Nhìn Ma Pháp hiện lên trạng thái màu xám.

Nhìn một phát là có thể phân biệt được.

Nếu hắn muốn ra tay với bọn họ thì cũng rất đơn giản, chỉ cần thả

Bằng Sương Phong Bạo vào khu vực đông người chơi nhất là được.

“Trước tiên cứ mặc kệ bọn họ đã!”

Sau khi nghĩ lại, Tô Mộ không vội vàng ra tay.

Với số điểm hiện tại của hắn, việc tiến lên cấp tiếp theo hoàn toàn không khó.

Khi không rõ số điểm có thể được kế thừa lên cấp độ tiếp theo không, hắn sẽ tạm thời không ra tay với những người chơi khác.

Một khi số điểm không được kế thừa, việc kiếm thêm điểm trong cửa ải này hoàn toàn vô nghĩa.

“Chớp Nhoáng!”

“Trường Lửa!”

Đương nhiên, mặc dù Tô Mộ không có ý đi đánh giết người chơi, nhưng hắn cũng sẽ không khách khí với những người đó.

Hắn không ngừng tung ra tường lửa ở những khu vực khác nhau, chỉ cần chỗ nào có quái hắn sẽ bỏ lại một cái tường lửa rồi rời đi, cũng không để ý xem điều đó có làm tổn thương đến những người khác hay không.

Trong lúc nhất thời, khắp nơi bên trong khu vực hoạt động đều được bao phủ bởi những bức tường lửa.

Khi những người chơi khác nhìn thấy điều này, họ đều rất ngạc nhiên.

“Cái quái gì vậy, Tô Pháp Thần này quả nhiên đáng sợ? Nhiều tường lửa như vậy sao? Hắn đã đủ mana chưa? Kỹ năng của hắn không có CD sao?”

“Quả nhiên là Pháp Thần danh xưng với thực, rốt cuộc ta cũng biết tại sao cấp độ của Tô Pháp Thần lại tăng nhanh như vậy rồi.”

“Ta bó tay rồi, vất vả lắm mới tăng Hoả Vũ lên tới cấp B, nhưng rách giầy cho tường lửa cũng không xứng, ta thật sự là một pháp

sư sao?”

“Những con quái vật cấp 5 đó đã bị tan chảy trong tích tắc, làm sao có thể đoạt được quái vật cơ chứ?”

Vô số âm thanh chế nhạo vang lên.

Cách chơi này của Tô Mộ khiến người khác chẳng thể làm gì, điều này cũng khiến họ chú ý đến người chơi khác hơn.

Sự tồn tại của tường lửa đã chia mỗi khu vực thành một “sàn quyết đấu”!

“Chết tiệt, ta là nhất giai với trang bị đầy đủ nhưng vẫn sẽ bị tường lửa thiêu chết trong vòng mấy giây, rốt cuộc đây là loại sát thương gì chứ?”

“Tiểu tử, phía trước có tường lửa, ta xem người chạy đằng nào!”

“Lão tử liều mạng với người!”

“Ha ha, ta là cấp 3 nhất giai, người mới cấp mấy mà đòi đánh với ta?”

“Cái gì? Người là nhất giai sao? Lão tử thà liều mạng với người cũng không muốn chạm cái tường lửa kia!”

Bên trong ‘khu quyết đấu’ này có đủ loại quyết đấu ép buộc đang không ngừng diễn ra.

Mọi người đều hiểu một điều là họ không thể thoát ra khỏi bức tường lửa kia!

Nhưng bất cứ ai muốn lao qua tường lửa rồi chạy trốn thì sau khi đi vào chưa được mấy bước sẽ trực tiếp game over.

Ngay cả Tô Mộ cũng không ngờ rằng hành động của mình sẽ kích thích “tâm huyết” của hầu hết người chơi.

...

Ở một góc của khu vực hoạt động.

Có thích khách cầm dao găm trong tay rồi cầm vào tên người chơi trước mặt, sau đó người này trực tiếp biến thành một luồng sáng trắng.

“Giải quyết rồi!”

Hắn lộ ra một nụ cười rồi quay đầu nhìn về phía đám người đứng cách đó không xa.

Có một pháp sư, hai thích khách và mục sư.

Hiển nhiên đây là một tiểu đội năm người.

Mắt họ nhìn vào bức tường lửa phía sau hàng chục mét.

“Lê Yên, theo dõi lượng máu của ta!”

Trong số bốn người, một người đàn ông ăn mặc như một thích khách nhẹ giọng mở miệng.

Người phụ nữ ăn mặc như một mục sư bên cạnh hắn gật đầu.

Ngay sau đó, người đàn ông đi về phía tường lửa.

Một giây tiếp theo, đỉnh đầu hắn hiện ra một con số tổn thương bốn chữ số.

Cùng lúc đó, một ánh sáng thánh từ trên trời rơi xuống rồi đáp vào người hắn.

Lượng trị liệu bốn chữ số cũng xuất hiện trên đầu.

“Sát thương cao như vậy sao?”

Người đàn ông lập tức lùi lại, biểu cảm trên mặt lộ ra sự sợ hãi.

“U Tiêu, ta đã tính toán xong rồi, bức tường lửa này kéo dài ba mươi giây, hơn nữa phạm vi bao trùm cũng rất lớn, chắc chắn là kỹ năng cấp S.” Mục sư Lê Yên lên tiếng.

“Điều này sao có thể?”

“Đúng vậy, cho dù Tô Mộ kia lên tới tam giai thì khoảng cách

chênh lệch sao có thể lớn như vậy chứ?”

Mấy người khác nghe vậy thì không nhịn được kêu lên.

Dựa theo tính toán sát thương thì sát thương của bức tường lửa này đã lên tới hơn 3 vạn.

Đây là con số khoa trương cỡ nào?

“Xem ra chúng ta đánh giá thấp hẳn rồi!”

Ánh mắt U Tiêu trầm xuống, giọng điệu cũng vô cùng lạnh lùng.

“Ta nghĩ thực lực của tên này lợi hại hơn chúng ta nghĩ nhiều!”
Giọng nói của Lê Yên lại vang lên một lần nữa.

Chương 203: Giúp ta?

“Chuyện này không có khả năng lắm? Ngay cả lão đại cũng không thể sử dụng một kỹ năng hoàn chỉnh, ta thì ngay cả một quả cầu lửa bình thường nhất cũng chỉ có thể miễn cưỡng thành hình. Cho dù Tô Mộ này có thể phóng ra một quả cầu lửa hoàn chỉnh thì có thể sánh được với những vũ khí nóng kia không?” Pháp sư nói với vẻ không tin.

Bầu không khí bỗng trở nên im lặng.

Năm người đứng tại chỗ, bốn người cùng nhau nhìn về phía U Tiêu.

“Ma pháp của hắc tuy công kích cao nhưng các thuộc tính khác thì chưa chắc.”

“Dù sao pháp sư cũng là một nghề máu mủn. Nếu chúng ta có thể khống chế được hắc thì có thể có cơ hội giết hắc trong nháy mắt!”

Một phút đồng hồ sau, âm thanh của U Tiêu lại vang lên.

“Đương nhiên, ở trong game, trừ khi chúng ta hoàn toàn chắc chắn, nếu không tuyệt đối không được ra tay với tên kia!” Hắc lại bổ sung một câu.

“Trên thực tế thì sao? Tìm kiếm lâu như vậy vẫn không có manh mối. Lần này chúng ta ở cùng khu vực hoạt động với hắc, có muốn nhân cơ hội tiếp cận hắc không?” Pháp sư mở miệng hỏi theo.

U Tiêu trầm tư một chút rồi bật cười.

“Giống như người đã nói, cho dù hắc có được một số năng lực nhưng chắc chắn sẽ không thể đánh lại vũ khí nóng.”

“Lần này là một cơ hội tuyệt vời để chúng ta dò la thân phận của hắc.”

Bên trong khu vực hoạt động, Tô Mộ còn đang hăng say đánh quái.

Lúc này, kẻ thù lớn nhất của hắn chính là bản thân hắn.

Trong trạng thái phóng thích kỹ năng với tần suất cao như thế này, cho dù lượng mana của hắn gần đạt 7 vạn điểm, thì rất nhanh cũng sẽ không đủ dùng.

May mà, giá trị tinh thần của hắn đủ cao, trong trạng thái Năng Lượng Thức Tỉnh, tốc độ phục hồi lượng mana sẽ cực nhanh.

Chỉ cần sau khi lượng mana khôi phục đầy như cũ, Tô Mộ sẽ tiếp tục mở ra tần số cao để đánh quái.

‘Bên trong khu vực đánh quái số lượng đã lên đến 50 ngàn, trong khu vực qua ải xuất hiện BOSS, tiêu diệt BOSS sẽ thu được rất nhiều điểm, đồng thời mở ra khu vực sau đi đến cửa truyền tống, bên trong khu vực 100 người chơi đầu tiên có thể đi qua cửa truyền tống!’

Sau khi lượng quái bị tiêu diệt đạt đến 50000, một thông báo xuất hiện trước mặt tất cả người chơi trong khu vực sự kiện.

Không chỉ vậy, vị trí của BOSS cũng được đánh dấu.

Nó nằm dưới một toà nhà chọc trời trong một thành phố đổ nát.

“Còn có BOSS sao?”

Tô Mộ nhìn vị trí được đánh dấu, bĩu môi.

Vốn nghĩ có thể thăng cấp ngay và luôn, không nghĩ tới bản thân cũng phải tốn ít lực đây!

“Mau Lẹ!”

Mở ra chế độ Mau Lẹ, Tô Mộ lao về hướng đó, không hề chớp mắt.

Đợi khi chạy đến chỗ đó, lượng mana cũng đã phục hồi đầy.

Ngay sau đó, trên đường đi Tô Mộ thấy được không ít những người chơi khác.

“Thần tượng, đợi ta với!”

“Tô Pháp Thần, ta là fan trung thành của người, ký tên cho ta đi!”

“Tô đại ca, ta muốn gả cho người, ta đảm bảo người trong game ngoài game đều xinh đẹp như nhau!”

“Pháp Thần, xin người mang ta đi với, ta đồng ý trở thành tiểu đệ trung thành nhất của người!”

Sau khi những người kia nhìn thấy Tô Mộ, người sau còn điên cuồng hơn người trước.

Không ít người la lớn, tỏ vẻ phẫn khích, nhiều người chơi nữ không thèm rụt rè, hét lên điên cuồng.

Trong mắt bọn họ, phần thưởng phong phú của “BOSS” về cơ bản chẳng sánh được với Tô Mộ.

Nếu được Tô Pháp Thần xem trọng, vậy là dưới một người, trên ngàn tử người rồi!

“Điên cuồng như vậy sao?”

Tô Mộ nhìn những anh chàng vạm vỡ, còn có những mỹ nữ không biết mục đích thật giả là gì, da đầu có chút tê rần.

“Tường Lửa!”

Phóng ra một đạo tường lửa trên con đường phía trước, Tô Mộ thoáng vụt qua.

“Chồng ơi, chờ ta với!”

“Thần tượng, người đừng chạy, chúng ta không ăn thịt người đâu!”

“Đáng ghét, bức tường lửa chết tiệt này!”

“Không hổ là chồng ta, tường lửa đã kích thích lên ngọn lửa trong lòng ta rồi đây!”

Một đám người bị tường lửa ngăn lại, không dám tiến lên nửa bước.

Có thể kiên trì ở bên trong khu vực này đến bây giờ, đại khái đẳng cấp những người này rất cao, thực lực cũng không yếu, còn có tổ đội với nhau.

Nhưng cho dù là vậy, một bức tường lửa đối với họ không khác gì rãnh trời!

Vào lúc này, một người đột nhiên xông vào trong tường lửa.

“Ai vậy? Dũng cảm thế sao?”

“Chết tiệt, đây không phải là đi chịu chết sao?”

“Đuổi theo thần tượng cũng không nên như thế, phải lý trí một chút!”

Những người bên ngoài tường lửa thấy vậy bắt đầu bàn tán.

Nhưng tại thời điểm mọi người cho là hắn sẽ bị tường lửa thiêu mất, hai thanh máu liên tiếp xuất hiện trên đầu người kia.

Tốc độ của hắn rất nhanh, sau vài giây chống lại tổn thương của bức tường lửa, hắn đã thành công xuyên qua nó.

“Đã xuyên qua rồi sao?”

“Tên này khác dũng cảm đấy, tốc độ cũng rất nhanh nữa!”

“Pháp sư đều không dịch chuyển qua được tường lửa, một tên cận chiến lại qua được rồi!”

“Người kia là ai vậy?”

Nhìn thấy người kia xuyên qua tường lửa, tiếng bàn luận trên sân càng lớn hơn.

Đối với bọn họ, người có thể vượt qua bức tường lửa này, chắc chắn là một cao thủ!

...

Phía bên kia bức tường lửa, Tô Mộ rảo bước.

Ba mươi giây, đủ để kéo dài khoảng cách giữa mình và những người khác rồi.

“Tô Pháp Thần, chờ một chút!”

Đột nhiên, phía sau truyền đến âm thanh.

Tô Mộ quay đầu nhìn, chân mày cau lại.

Người kia mặc áo giáp da và cầm một con dao găm trên tay, trông giống như một sát thủ.

Tuy nói bức tường lửa không lớn lắm, nhưng với ma pháp công kích của mình, một sát thủ có thể xuyên qua, cũng đủ cho thấy thực lực của hắn rất mạnh.

Tuy nhiên, đây chỉ là đối với những người chơi khác thôi.

Ở trước mặt Tô Mộ, tên này có thể bị giết chỉ trong vài giây.

Tô Mộ không để ý đến tiếng gọi của hắn, quay đầu tiếp tục lao nhanh.

“Tô Pháp Thần, ta là người trước kia đã giao dịch với ngươi, tin bồi nhọ của người kia cũng do ta giải quyết.” Lúc này, giọng nói của đối phương vang lên lần thứ hai.

“Là ngươi à?”

Tô Mộ dừng bước, tạo thêm một bức tường lửa khác phía sau tên sát thủ.

“Tô Pháp Thần còn nhớ ta, thật sự là vô cùng vinh hạnh!” Sát thủ nhìn Tô Mộ, trong giọng nói ẩn chứa vẻ”ngưỡng mộ”

Chương 204: Rừng báu kim cương.

“Tự giới thiệu một chút, ta tên là U Tiêu!”

Tô Mộ gật gật đầu, giọng điệu lạnh nhạt: “Có chuyện gì không?”

U Tiêu hít sâu một hơi, nói bằng tốc độ rất nhanh: “Ta có mấy người đồng đội, đều có thực lực rất tốt, chúng ta muốn lập thành tổ đội cùng người. Dù sao theo cơ chế thăng cấp này, có thêm nhiều giúp đỡ đối với người mà nói thì cũng không hại gì.”

Dưới góc nhìn của hắn, Tô Pháp Thần hẳn là sẽ không từ chối lời đề nghị này.

“Ta từ chối!”

Có thể làm cho hắn bất ngờ đó là, Tô Mộ không hề nghĩ ngợi, đã mở miệng từ chối.

“Tại sao? Đẳng cấp của chúng ta cũng rất cao, sẽ không gây cản trở, hơn nữa chúng ta còn có thể giúp người đối phó BOSS!” Về mặt U Tiêu kinh ngạc, nói liên hồi.

“Giúp ta?” Tô Mộ nghe vậy, lộ ra nụ cười khinh thường.

“Chớp Nhoáng!”

Một giây sau, Tô Mộ đã dịch chuyển một khoảng cách rất xa, biến mất trước mặt U Tiêu.

“Tên nhà người, lại dám xem thường ta!” Ánh mắt U Tiêu trầm xuống.

Hắn siết chặt nắm đấm, ánh mắt tràn ngập tức giận mãnh liệt

Đó là sự phẫn nộ khi bị xem thường!

Là một kẻ mạnh, hắn không chịu được khi bị người khác xem thường.

Mà đã nhiều năm trôi qua chưa có ai xem thường hắn cả!

“Cho dù người có là Pháp Thần thì thế nào? Nếu ở đồng cấp, người chưa chắc là đối thủ của ta!”

“Ta nhất định sẽ khiến người phải trả giá đắt!”

Tô Mộ cũng không biết hành động của mình đã chọc giận U Tiêu

Nhưng nếu có biết, hẳn cũng không quan tâm.

Sau khi Chớp Nhoáng, hẳn đi đến phía dưới toà nhà lớn được đánh dấu BOSS.

Thứ xuất hiện ở nơi đó là một con quái vật côn trùng cao lớn, nhìn qua hẳn là BOSS cấp 5.

Sau khi thấy Tô Mộ tới gần, nó chủ động tấn công trước.

“Xung Kích!”

BOSS vung chiếc sừng sắc bén nhọn hoắt về phía trước, đột nhiên xông về phía Tô Mộ.

Tô Mộ không dừng bước, ngược lại xông về phía BOSS với tốc độ cực nhanh.

Thời điểm sắp chạm trán, một vòng năng lượng hiện ra từ cơ thể Tô Mộ.

“Kháng Cự Hoàn!”

‘Người đã giết BOSS bảo vệ ải, nhận được 10000 điểm!’

Chỉ với một kỹ năng, Tô Mộ đã giết ngay được con BOSS rồi.

Trong lúc nhắc nhở xuất hiện, tầng ngầm của toà nhà cũng xuất hiện một cánh cổng truyền tống.

Tô Mộ không do dự, sải bước tiến vào trong.

Một giây tiếp theo, hẳn quay trở lại không gian bên trong tinh thể Thần Đồi.

“Tại sao lại là nơi này?”

Tô Mộ nheo mắt, hơi nghi hoặc.

Không phải là mình nên được lên cấp sao?

Lúc này, trước mắt hẳn xuất hiện một thông báo thứ hai.

‘Xin chúc mừng người chơi tiến vào vòng kế tiếp, xin hãy kiên nhẫn chờ, đã phát phần thưởng của vòng thứ nhất!’

Ngay sau đó, bên trong không gian xuất hiện một ruộng báu.

Ruộng báu này nằm đầy kim cương ngoài bề mặt, vừa nhìn đã biết bên trong có đồ tốt.

“Đây là phần thưởng vòng thứ nhất của ta?”

Tô Mộ nhìn kim cương sáng long lanh, có chút mong đợi.

Năm vạn con quái ở vòng thứ nhất đều là do mình đánh, mặc dù lúc xuất hiện không chú ý nhưng ít nhất cũng có hơn mười vạn điểm.

“Tốt hơn hết là cho ta một kỹ năng đi!”

Tô Mộ đi đến mở ruộng kim cương trước mặt, không ngừng xoa xoa tay.

Nào là trang bị, hẳn thật sự không có hứng thú, hiện tại thứ hấp dẫn hẳn nhất đó chính là kỹ năng.

Tô Mộ đưa tay mở ruộng trước mắt ra.

Một quyển sách kỹ năng, hai viên kim cương, còn có một loại trang bị.

“Là kỹ năng!”

Tô Mộ không thèm xem những thứ khác, ngay lập tức cầm quyển sách kỹ năng lên.

‘Vạn Mộc Tùng Sinh (cấp S): tiêu hao 1000 điểm pháp lực, trong phạm vi 500m kêu gọi một mảnh dây mây, ngẫu nhiên giam giữ kẻ địch trong khu vực, tạo ra sát thương bằng ma pháp công kích x300%, đồng thời cầm tù 3 giây, thời gian thi pháp 5 giây, thời gian cooldown 5 phút!’

“Đúng là đồ tốt!”

Kỹ năng này khiến cho Tô Mộ tươi cười.

Mình lại trực tiếp mở ra một kỹ năng cấp S.

“Thăng max!”

Sau khi nghiê, cứu, Tô Mộ tăng Vạn Mộc Tùng Sinh lên tới cấp SSS.

Tuy rằng tiêu hao đến 3000 mana, nhưng cũng mở rộng phạm vi đến hai ngàn mét.

Hơn nữa cũng tăng sát thương đến mức bằng công kích ma pháp x1000%, hiệu quả khổng lồ biến thành 5 giây.

“Kỹ năng AOE tạo sát thương cao, lại khổng lồ mạnh mẽ.”

Tô Mộ tổng kết lại ưu điểm của kỹ năng này.

So với Băng Sương Phong Bạo thì sát thương càng trực tiếp, cũng có thể đạt được hiệu quả khổng lồ của Vùng Từ Trường Trọng Lực.

Khuyết điểm duy nhất chính là tiêu hao quá nhiều mana!

Với sự tăng phúc của Huyết Mạch Pháp Thần, tiêu hao 9000 điểm mana, hẳn có thể trực tiếp đánh ra một đòn tấn công ngẫu nhiên trong cự ly 6000 mét.

Tình cảnh đó quả thật rất xứng với tên của kỹ năng.

“Nếu ở mỗi ải ta có thể đánh đến mười vạn điểm thì có phải qua mỗi một ải đều có thể được một kỹ năng cấp S không?”

Hoạt động này lập tức khiến cho Tô Mộ trở nên mong đợi.

Nếu có thể thu được nhiều kỹ năng mạnh hơn, cho dù những con quái cấp thấp cũng khiến hắn ngập tràn động lực!

Hắn tiếp tục nhìn những vật khác trong rừng.

‘Tinh thể kim cương: Mỗi một viên giá 1 vạn đồng vàng!’

‘Dây chuyền thủy tinh (Cấp S): +100 tinh thần +100 trí lực,

+ 30% tốc độ phục hồi mana, cấp độ yêu cầu: nhất giai cấp 10'

“Mẹ kiếp, trang bị này được đấy!”

Tô Mộ không xem trọng 20000 đồng vàng, nhưng kiện trang bị kia lại khiến hắn vô cùng hài lòng.

Mặc dù chỉ là trang bị nhất giai, nhưng thuộc tính thì vượt qua hầu hết các trang bị nhị giai.

Đặc biệt là hiệu quả hồi mana, giúp hắn cải thiện rất nhiều.

“Đổi!”

Tô Mộ dùng trang bị này để thay thế dây chuyền tế ti Sơn Dương Nhân.

“Tiếp theo nên làm gì?”

‘Hai giờ đồng hồ sau sẽ mở vòng kế tiếp, người chơi có thể tự do hoạt động, xin hãy quay lại không gian này trước giờ mở vòng!’

Dường như thông báo nghe được vấn đề của Tô Mộ, trả lời.

“Chắc!”

Tô Mộ hơi sửng sốt, không khỏi suy tư.

Hoạt động lần này hiển nhiên không phải tiến hành trong game Thân Đồ.

Thành phố đổ nát mà mình vừa đến có thể mang một ý nghĩa nào đó.

“Chẳng lẽ, thành thị kia thật sự tồn tại ở thế giới thực?”

Tô Mộ đột nhiên nghĩ đến một khả năng.

Hoạt động lần này có thể là một lời nhắc nhở.

Những con quái vật ở khắp thành thị, không chừng có một ngày chúng sẽ đến hiện thực!

Chương 205: Hiện trường theo đuổi thần tượng.

Tới lúc đó, có phải thế giới của chính mình sẽ trở thành phế tích giống hệt thành phố này không?

“Cho nên, muốn đến các thế giới khác, nhất định phải lấy không gian này làm cầu nối?”

Suy nghĩ quá kinh khủng, khiến cho Tô Mộ càng nghĩ càng thấy lạnh sống lưng.

So với những người chơi ngoài kia, hẳn đã chạm tới “quy tắc” nào đó.

“Không nghĩ về điều đó nữa, cũng không thể không nghĩ nữa!”

Hít sâu một hơi, Tô Mộ thu lại suy nghĩ.

Cho dù bây giờ mình đã rất mạnh, nhưng nếu nói muốn chạm tới “quy tắc”, e là vẫn chưa đủ!

“Thời gian vẫn còn khá nhiều, đi đánh phó bản Động Dung Nham một chuyến thôi!”

Còn có hai giờ, Tô Mộ cũng không định để mình rảnh rỗi.

Thu nhập ở phó bản Động Dung Nham rất tốt.

Hơn nữa tìm một ít chuyện để làm, cũng tránh để bản thân suy nghĩ lung tung.

...

Khi Tô Mộ đi đến phó bản Động Dung Nham, những khu vực sự kiện khác còn đang diễn ra cuộc chiến đánh quái.

“Xông ra, nhất định phải qua ải này!”

“Đừng cướp quái của ông đây chứ!”

“Mẹ nó, sao người dám tấn công ta?”

“Mọi người có phát hiện ra, giết người chơi có thể thu được toàn bộ điểm của đối phương không?”

Tất cả mọi người vô cùng nhiệt tình, cũng phát hiện quy tắc được ẩn giấu lần này.

Lần lượt có không ít nơi đánh xong năm vạn con quái.

Vòng thứ nhất, đẳng cấp BOSS hơi thấp, cơ bản không có độ khó, có rất nhiều người qua ải.

Mặc dù có kinh nghiệm từ vòng thứ nhất, cạnh tranh ở vòng thứ hai lại càng thêm gay cấn hơn vòng thứ nhất!

Trong một khu vực hoạt động nào đó.

Land Nader vung pháp trượng trong tay.

Vài giây sau, một quả cầu lửa bắn ra, đã trúng con BOSS trùng thú ở gần đó.

“Ha! ha! ha”

Khi BOSS ngã xuống, Land Nader cười phá lên.

Với sự giúp đỡ của những người khác, điểm tích lũy của hắn vững vàng xếp thứ nhất trong khu vực hoạt động.

“Trên thế giới này trừ ta ra còn có ai có thể cày đến hơn ba vạn điểm tích lũy.”

“Land Nader ta mới là pháp sư mạnh nhất trên thế giới!”

Hắn nhìn con số kia, bỗng cảm thấy tự tin khác thường.

Để có điểm tích lũy nhiều như vậy, cái giá hắn phải trả cũng không nhỏ.

“Đề ta xem thử phần thưởng này hậu hĩnh tới mức nào”

Land Nader không quan tâm đến thuộc hạ của hắn, vội vã xuyên

qua cánh cửa truyền tống, đi tới không gian bên trong tinh thể Thần Đồ.

Tiếp đó, một cái rương vàng xuất hiện trước mắt của hắn.

“So beautiful”

Hai mắt hắn sáng rực, mặt đỏ ửng đi tới trước rương vàng.

Trong mắt hắn, rương vàng này đẹp hơn siêu sao người mẫu rất nhiều.

“Kỹ năng cấp A? Thế mà là kỹ năng cấp A!”

Mở rương vàng ra, bên trong chỉ có một loại đồ, sau khi lấy được món đồ, Land Nader suýt không giữ nổi bình tĩnh.

Hắn liên tục hét lớn, lại nhảy lên khua tay múa chân.

Nhưng điệu múa của hắn nhìn sao cũng thấy hơi tức cười.

“Đây quả thực là thần kỹ!”

Sau khi Land Nader học kỹ năng này, miệng liên tục hô to, mặt đỏ khác thường.

Dĩ nhiên, không cần nói cũng biết giá trị của một kỹ năng cấp A.

Đối lại người khác nhìn thấy kỹ năng cấp A này, e rằng còn phần khích hơn hắn.

“Có được kỹ năng này ta có thể phân cao thấp với Tô Pháp Thần rồi chứ?”

Cũng chính là kỹ năng này khiến sự tự tin của Land Nader càng mãnh liệt hơn.

Thời khắc này, hắn chính là một đế vương coi khinh cả thế giới!

...

Thành Tiểu Nguyệt.

Tô Mộ đang dọn dẹp ba lô trong nhà kho của cửa hàng.

Đối với người khác, hai tiếng đồng hồ có lẽ không làm được quá nhiều việc, nhưng đã đủ cho mình cây Động Dung Nham một lần rồi, dọn dẹp những thứ rơi ra thật không dễ dàng.

“Sau lần hoạt động này, cấp bậc của những người chơi khác nhất định sẽ tăng lên đáng kể, cửa hàng này của ta cũng có thể khai trương sớm rồi!”

Nhìn những vật phẩm được bày trên quầy hàng, Tô Mộ mỉm cười.

Tình hình bên Vương Đô thế nào, bây giờ chính hắn còn không rõ lắm. Nhưng muốn đứng vững ở đó, chỉ bằng số đồng vàng trong tay này rõ ràng là không đủ.

Phải tích góp nhiều đồng vàng hơn mới được.

‘Vòng hoạt động thứ hai sắp mở ra!’

Lại qua một lúc, một thông báo xuất hiện trước mắt Tô Mộ.

Hắn khẽ nhếch mép, logout khỏi trò chơi.

Hơn mười phút sau, không gian nội bộ tinh thể lại xuất hiện cửa truyền tống một lần nữa

“Lần này sẽ là nơi nào đây?”

Tô Mộ đi đến bên cánh cửa, trong lòng hơi mong đợi.

Ánh sáng trắng lóe lên, hắn cũng đi tới một khung cảnh hoàn toàn mới

Đầu tiên, Tô Mộ tiến lên quan sát xung quanh.

Nơi này giống như đấu trường thời cổ đại, bốn phía trên khán đài không một bóng người, hơn nữa vô cùng đổ nát.

Trên mặt đất trong đấu trường, một số binh khí bị mài mòn rải rác khắp nơi.

Mọi dấu vết cho thấy, nơi này từng xảy ra cuộc chiến đấu ác liệt.

“Sao lại đổi cảnh tượng khác rồi?”

“Đây hình như là đấu trường La Mã? Không phải là cho chúng ta quyết đấu chứ?”

“Hãy cẩn thận một chút, nói không chừng sẽ có quái vật xuất hiện đột ngột!”

Trong chốc lát, rất nhiều người xuất hiện trong đấu trường rộng lớn.

Nhìn số lượng, có khoảng chừng ba ngàn người.

Sau khi những người này tới, tất cả đều ngay lập tức tạo khoảng cách với những người chơi khác

Hơn ba ngàn người chia làm các đội lớn nhỏ khác nhau.

Tô Mộ cũng thấy U Tiêu - người lúc trước muốn cùng hợp tác với mình trong đám người này.

‘Vòng hoạt động thứ hai sắp bắt đầu, sau 8 giờ đồng hồ hoặc số lượng đánh quái đạt tới 10 vạn, người chơi có điểm tích lũy xếp hạng trong top 100 sẽ tiến vào khu vực tiếp theo. (nhắc nhở hữu nghị: Điểm kinh nghiệm của quái vật khu vực này được tăng lên)’

Sau khi thông báo xuất hiện, tất cả người chơi trong đấu trường đều hơi sửng sốt.

Rất nhiều người híp mắt suy tư.

Cấp bậc quái vật vòng thứ hai chắc chắn sẽ không thấp, trong điều kiện tiên quyết nâng cao điểm kinh nghiệm, bọn họ đánh quái hiển nhiên sẽ hơi hơn vòng thứ nhất nhiều.

Như vậy, các người chơi dường như không cần phải đối kháng.

Hoặc cũng có thể nói lúc vòng thứ hai vừa mới bắt đầu đã không cần thiết làm vậy!

Trên đấu trường có người hô to: “Các vị, như tất cả mọi người đã thấy, ta đề nghị vòng này chỉ bằng mọi người hãy hòa bình đánh

quái vật.”

Chương 206: Giết thần?

Có bảy tám chục người đi theo bên cạnh hắn, được xem là đội ngũ lớn nhất trong ba ngàn người ở đây, lời hắn nói ra hiển nhiên rất có trọng lượng.

“Người anh em này nói đúng đó, chỉ là hoạt động thôi mà, đâu phải là chỉ có điểm tích lũy mới có phần thưởng, phần thưởng đánh quái cũng cao mà, mọi người không cần thiết phải đánh đánh giết giết đâu.” Trong một đội có hơn năm mươi người khác, một người cũng theo đó lên tiếng.

“Nói vậy là mọi người cùng hòa bình phát triển!”

‘Ta đồng ý.

“Tôi không có ý kiến.”

Tiếng phụ họa nhanh chóng vang lên liên tục trên đấu trường.

Sự đề phòng lúc đầu giữa những người chơi cũng dần dần giảm xuống.

Ít nhất là trước khi quyết định danh sách thăng cấp sẽ không có người đứng ra phản đối.

Tô Mộ đứng lẻ loi một mình, không để ý đến lời nói của bọn họ.

Hòa bình phát triển?

Mình không có nhiều thời gian như vậy để hòa bình phát triển. cùng những người này

“Ta có lời muốn nói!”

Đúng lúc này, một giọng nói vang lên.

Hắn nói rất to, khiến mọi ánh nhìn đều đổ dồn về phía hắn.

Nhưng ánh mắt của hắn lại nhìn Tô Mộ chăm chăm.

Người này cười nói, giọng điệu rất kỳ quái :”Chúng ta muốn cùng hòa bình đánh quái, còn phải xem vị Tô Pháp Thần này có đồng ý hay không!”

“Tô Pháp Thần?”

“Người là nói hắn là Tô Pháp Thần?”

“Không thể nào, ta lại gặp được thần tượng của mình rồi ư?”

“Là Tô Pháp Thần thật sao? Lúc còn sống, ta lại có thể thấy Tô Pháp Thần, ta quá hạnh phúc rồi”

“Thần tượng, mau ký tên cho ta đi”

Trên đấu trường, những người khác nghe nói như thế, tất cả đều nhìn về phía Tô Mộ, ánh mắt đầy cuồng nhiệt.

Thậm chí có nhiều người chơi đã mất đi lý trí lao thẳng về hướng Tô Mộ.

Người kia nói gì đã không còn quan trọng.

Trong mắt của hầu hết mọi người chỉ còn lại Tô Mộ.

Hễ có thể gia nhập đội của Tô Pháp Thần cũng đủ để bọn họ “Thăng cấp rất nhanh” rồi!

“Tô Pháp Thần, nghe nói người thành lập công hội, còn nhận người không?”

“Thần tượng, ta muốn đi theo người, lời người nói mãi mãi đều là chân lý!”

“Tô Mộ, YYds!”

“Bắt đầu từ bây giờ, Tô thần bảo ta đi hướng đông, ta tuyệt đối không đi hướng tây!”

Một hoạt động đang tốt bỗng nhiên trở thành hiện trường theo đuổi thần tượng cuồng nhiệt.

“Mẹ nó!”

Nhìn dòng người mãnh liệt kia, chân mày của Tô Mộ nhíu chặt.

Cuối cùng mình có thể hiểu được fan cuồng là cái gì rồi!

“Chớp Nhoáng!”

Trước khi đám người này tới gần, hần loé lên một cái đi tới khán đài phía trên giác đấu trường.

“Thần tượng đừng chạy, chúng ta chỉ là muốn xin chữ ký thôi mà!”

“Tô Pháp Thần, xin người hãy nhận lấy ta đi, chỉ cần ta được gia nhập công hội của người thì người có yêu cầu gì ta cũng có thể đáp ứng.”

“Tô ca ca, người ta muốn tham khảo chân lý cùng với người một chút, cái loại mà dùng suốt đêm ấy... A!”

“Tô Pháp Thần, có người nói ta có tướng vượng phu, nếu cưới ta nhất định người có thể mạnh hơn!”

Độ cao tường rào của khán đài đạt đến mười mấy mét, ngoại trừ Tô Mộ thì cho dù những khác pháp sư học kỹ năng Chớp Nhoáng cũng không đi lên nhanh chóng được.

Những người này chỉ có thể không ngừng hô to ở dưới khán đài với ý muốn giữ lại thần tượng của bọn họ.

Tô Mộ không để ý đến, hần tự đi dọc theo hướng khán đài.

Độ cao để đi xuống từ vị trí này ít ra cũng phải hơn ba mươi mét.

Nhưng độ cao này là không thành vấn đề đối với Tô Mộ.

Hần quay đầu lại liếc mắt một cái hướng về trong giác đấu trường phía dưới, tiếp theo trực tiếp nhảy xuống.

“Thần tượng, chờ bọn ta một chút!”

“Đánh quá làm gì nữa, mục tiêu của ta là chữ ký của thần tượng!”

“Hình như không thể ký tên trong trò chơi này mà? Làm sao người lấy được?”

“Người thì biết gì, chỉ cần thần tượng dùng tay khoa tay múa chân tên của hắc một chút trên lưng ta, ta cũng đã thỏa mãn rồi!”

Một đám fan cuồng nhiệt thấy thế lập tức chạy về hướng cửa ra Tô Mộ vừa đi.

Dĩ nhiên, trong giác đấu trường cũng có không ít người có lý trí.

Phần lớn đều là đoàn đội có số người khá nhiều, cũng có đội ngũ nhỏ có ít người.

Trong đó, trong một tiểu đội năm người, một người đàn ông có vẻ mặt u ám u ám.

Người này chính là U Tiêu.

Người vừa mới mới mở miệng nói ra suy nghĩ của mình cũng là hắc.

Vốn dĩ hắc có ý định sẽ lan tin về hành động ở vòng thứ nhất của Tô Mộ để đặt Tô Pháp Thần ở phía đối lập với mọi người.

Cho dù Tô Pháp Thần lợi hại như thế nào thì sao có thể địch nổi ba ngàn người?

Mỗi người dùng một kỹ năng cũng đã đủ giết chết mấy trăm Tô Pháp Thần lập tức đi?

Song điều khiến cho U Tiêu không nghĩ tới là sức ảnh hưởng của Tô Pháp Thần thật sự quá lớn.

Chỉ riêng danh tiếng mà đã làm cho kế hoạch của hắc bị cuốn trôi.

Đặc biệt là Tô Mộ còn liếc mắt nhìn hắc trước khi đi!

“Các vị, tên Tô Pháp Thần này cũng không phải là nhân vật hiền lành dễ gần. Hắc điên cuồng đánh quái ở vòng thứ nhất, căn bản không để cho người chơi khác có cơ hội nào. Có khối u ác tính như hắc ở đây, chúng ta sẽ gặp quá nhiều khó khăn nếu muốn đánh

quái thẳng cấp!”

U Tiêu sẽ không ngồi chờ chết, hắn hô lớn hướng về những người khác còn lại phía trên đấu trường.

“Tên này muốn làm cho chúng ta đi đối phó Tô Pháp Thần?”

“Người làm như vậy là có ân oán gì cùng với vị Pháp Thần kia sao?”

“Ha ha, người muốn mượn đao giết người thì không khỏi có hơi nóng vội rồi!”

Chẳng qua là một vài đoàn đội còn lại cũng không đồng ý với lời nói của U Tiêu.

Chỉ bằng một câu nói mà đã đi đắc tội Tô Pháp Thần, những người này không ngu như vậy.

“Hừ!”

Dường như U Tiêu cũng hiểu ý nghĩ của những người này, nở nụ cười lạnh.

“Nếu các người không tin, vậy thì chờ mà nhìn xem!”

Hắn nói nốt một câu nói, dẫn mấy người khác chạy đi về hướng bên ngoài góc đấu trường, không hề quay đầu lại.

“Tiêu, cứ để như vậy sao?” Bọn họ vừa chạy, pháp sư trong đội ngũ có chút không cam lòng cất giọng nói.

Ánh mắt của U Tiêu lạnh thấu xương, ngược lại vẻ mặt trên mặt lại trở nên bình thản.

Chương 207: Giết thần? (2)

Hắn khẽ mỉm cười, nói: “Với sự trường dưỡng của tên Tô Mộ kia, hắn tuyệt đối sẽ đánh quái không kiêng nể gì, không để lại một chút cơ hội nào cho những người khác.”

“Đến khi đó, hắc đương nhiên sẽ khiến cho nhiều người tức giận!”

Nụ cười của U Tiêu lộ ra chút quý quý.

“Bây giờ chúng ta vừa đánh quái vừa thăm dò rõ ràng tuyến đường tên kia phóng thích tường lửa!”

“Loại phương pháp đánh quái này của hắc nhất định sẽ có thời điểm lượng mana chạm đáy.”

“Đợi đến lúc này, chỉ cần chúng ta kết hợp với những người khác thì nhất định có thể làm cho hắc bị loại!”

Sau khi hắc nói xong, lông mày của mục sư Lê Yên chau lại.

“Tiêu, đặc tội tên kia sớm như vậy có tốt không?” âm thanh êm ái mang theo một sự buồn lo.

Những người khác nghe thấy vậy, vẻ mặt cũng lộ ra mấy phần thấp thỏm hoặc nhiều hoặc ít.

Bọn họ cũng không phải là loại đoàn đội có thực lực mạnh mẽ, hiển nhiên nếu muốn đối địch với Tô Pháp Thần là có hơi tự tìm mất mặt.

“Vừa nhìn đã biết tên kia chính là một Độc Lang, người như vậy chắc chắn sẽ không hợp tác với chúng ta đâu!”

“Người không hợp tác với chúng ta thì đó chính là kẻ địch!”

Giọng điệu của U Tiêu lạnh như băng, không để lại lối thoát.

...

Bên ngoài giác đấu trường, Tô Mộ đang tiến hành đánh giá hoàn cảnh xung quanh.

“Đây là một thành thị đồ nát thuộc nền văn minh cổ?”

Thông qua những kiến trúc bị tàn phá kia, hắc có thể hình dung sơ sơ trạng thái ban đầu của chỗ này.

“Nơi này cũng thực sự tồn tại sao?”

Chỗ này còn làm cho người rung động hơn đô thị lớn hiện đại hoá ở vòng thứ nhất.

“Thời không khác? Hay là tuyến thời gian khác?”

Tô Mộ híp mắt tự hỏi.

Chẳng qua cho dù suy nghĩ như thế nào, hắn cũng không nghĩ ra đáp án.

“Trường Lửa!”

Tô Mộ đề xuống sự tò mò ở trong lòng, đặt toàn bộ lực chú ý vào việc kiểm điểm tích lũy.

Cấp bậc quái thấp nhất ở vòng thứ hai đều là cấp 5.

Một con quái cũng có điểm tích lũy là năm điểm.

Trong Mắt Ưng và Góc Nhìn Ma Pháp, quái vật có đẳng cấp cao nhất là cấp 10.

Không giống như cơn trùng lúc trước, quái vật nơi này toàn là một ít quái thân ma có bộ mặt dữ tợn.

Nhìn qua giống như ở trong thành thị văn minh cổ từng bộc phát ôn dịch đáng sợ nào đó.

“Người đánh chết Tiểu Thi Ma!”

“Người đánh chết Tiểu Thi Ma!”

...

Tuy thoát nhìn những con quái này rất đáng sợ nhưng lúc đối mặt với tường lửa lại không có một chút lực phản kháng nào.

Những thân ma dữ tợn kia bị ngọn lửa đốt cháy gần hết, cũng giúp cho điểm tích lũy của Tô Mộ tăng trưởng không ngừng.

“Hắn là mỗi một vòng sẽ cho nhiều điểm tích lũy hơn, phần thưởng cũng càng phong phú hơn!”

“Vậ thì không cần thiết phải nường tay rồi!”

Thị giác của Tô Mộ bao phủ phần lớn khu vực, hiệu suất hành động cao hơn vòng thứ nhất.

Lôi kéo một đám quái, trực tiếp phóng ra một tường lửa, sau đó Chớp Nhoáng đến một khu vực khác rồi làm lại thao tác lúc trước.

Dưới hình thức và hiệu suất đánh quái này, điểm tích lũy của hắc tăng trưởng với tốc độ cực kỳ kinh khủng.

“Dựa theo phương pháp đánh quái này, kiếm vài chục vạn điểm tích lũy cũng không có gì khó khăn!”

Tô Mộ lộ ra nụ cười tự tin.

...

“Mẹ nó, tại sao nơi này lại có một tường lửa?”

“Bố mày nhổ vào, tại sao chung quanh đây lại không có một con quái nào?”

“Là chuyện tốt do tên Tô Pháp Thần kia làm ra sao?”

Phương pháp đánh quái giống trống khua chiêng của Tô Mộ cũng làm cho rất nhiều nhà thám hiểm lưu lạc tới trình độ không có gì để đánh.

Trong đó cũng có không ít thành viên của một số đoàn đội lớn.

Những người này tổ chức thành đoàn thể để lên cấp, hiển nhiên là họ muốn lên cấp tiếp ở vòng thứ hai.

Phải biết là phần thưởng lên cấp không hề thấp!

“Hiện tại ta đã hiểu rõ ý tứ của tên vừa rồi!”

“Tên Tô Pháp Thần này cũng quá ngông cuồng rồi? Hắc không hề để những người chơi khác như chúng ta vào trong mắt!”

“Phải làm cho hắc dừng lại kiểu đánh quái như vậy!”

Không ít người chĩa mũi nhọn hướng về phía Tô Mộ.

“Nói chuyện trước một chút đi, nếu hần không thể đồng ý thì kết hợp với người chơi khác đánh cho vị Pháp Thần này bị loại trước!”

Cảm xúc quần chúng bị xúc động, một ít lão đại dẫn theo đoàn đội cũng lao nhao bày tỏ thái độ.

Tô Pháp Thần có thể ăn thịt nhưng dù sao cũng phải nhường bọn họ uống một ngụm canh đúng không?

Nếu thật sự không cho cả một miếng thì bọn họ cũng chỉ có thể “Giết thần” rồi!

Tô Mộ đang đứng ở chỗ tương đối sâu trong phạm vi của khu vực hoạt động.

Căn bản là một vùng này toàn là quái vật cấp 10 phân bố tương đối rời rạc.

Hiển nhiên một chiêu Băng Sương Phong Bạo không thể dọn dẹp hết toàn bộ những con quái kia.

Tô Mộ nhìn về phía kỹ năng mới nhất chính mình vừa mới đạt được

“Vạn Mộc Tùng Sinh!”

Trong mắt của hần hiện lên một mảnh sức sống dạt dào.

Dưới sự gia tăng của Huyết Mạch Pháp Thần, phạm vi của kỹ năng này được tăng lên lớn hơn tận gấp ba lần!

Ở trong tòa thành thị đồ nát này, đột nhiên trên mặt đất, trên mặt tường tràn ra sức sống bừng bừng.

Vô số nhánh dây mây xông ra.

Bọn chúng mọc ra gai nhọn sắc bén, trước tiên lao về hướng mục tiêu gần nhất.

“Người đánh chết Hành Thi Ma, đạt được 10 điểm tích lũy!”

“người đánh chết Hành Thi Ma, đạt được 10 điểm tích lũy!”

...

Dây mây vừa khóa chặt những quái vật kia lại vừa tạo thành sát thương khổng lồ.

Cho dù là những con quái tam giai bình thường cũng không đỡ nổi một chiêu này của Tô Mộ.

Những nhánh dây leo cây mây kia bắt đầu công kích không phân biệt ai với ai.

Trong khoảng khắc, toàn bộ mấy ngàn con quái cấp 10 trong cả khu vực này đều bị giết ngay lập tức.

“Thật thoải mái!”

Nhìn qua điểm tích lũy tăng lên được ba vạn điểm, vẻ mặt của Tô Mộ trở nên tươi cười.

Mặc dù kỹ năng Vạn Mộc Tùng Sinh này tốn nhiều mana nhưng mà hiệu quả AOE thật sự rất mạnh!

Không biết chính mình phải phóng ra bao nhiêu chiêu Băng Sương Phong Bạo mới có thể bao trùm phạm vi lớn như vậy.

“Không còn nhiều quái có cấp độ cao nữa rồi, nghỉ ngơi một chút, đợi quái đổi mới đi, đi đến những khu quái vật cấp thấp kia trước!”

Chương 208: Nghỉ ngơi?

Sau khi dọn sạch quái ở cả vùng này, Tô Mộ cũng không hề liếc mắt một cái về phía những cây ma trên mặt đất.

Nếu thật sự muốn nhặt đồ về thì không biết sẽ phải lãng phí bao nhiêu thời gian.

Điều quan trọng là những trang bị rách nát kia cũng không có giá trị gì.

Bây giờ một ít nhà thám hiểm hàng đầu cũng cơ bản đã thăng cấp đến nhất giai, cũng không còn nhu cầu đối với trang bị từ nhất giai trở xuống nữa.

Mà trên người những nhà thám hiểm cấp bậc thấp kia cũng không còn nhiều đồng vàng chứ đừng nói đến việc mua những trang bị này.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ dùng một phát Chớp Nhoáng đi đến khu quái vật cấp 5 bên ngoài.

Tốc độ đổi mới quái vật trong khu vực hoạt động này không được coi là nhanh nhưng mà khu vực hoạt động tương đối lớn, Tô Mộ đánh từng mảnh từng mảnh một vẫn có thể giữ vững được hiệu suất.

Dĩ nhiên, phương pháp đánh quái như vậy của hắn sẽ làm những người khác không được dễ chịu lắm.

Tô Mộ căn bản không cần làm gì, chỉ cần để lại một tường lửa là những người khác còn không có cả cơ hội cướp quái.

Không có biện pháp nào khác, thật sự là sát thương của tường lửa quá kinh khủng, quái vật bước vào trong lửa là bị chết ngay lập tức!

“Không có người nào khác à?”

Đi tới một khu vực quái vật mới vừa đổi mới, Tô Mộ nhìn tình huống chung quanh, chân mày cau lại.

Lúc trước trong những khu vực có quái vật cấp thấp này toàn là người, cạnh tranh hết sức kịch liệt, còn bây giờ quái vật đổi mới mà lại không có người.

“Có hơi khác thường!”

Cảm giác nhạy bén giúp cho Tô Mộ cảm nhận được sự khác thường.

Hắn vừa dụ quái vừa dùng hai kỹ năng thị giác xem xét tình huống chung quanh.

Ở địa phương phía xa, loáng thoáng có một vài đội ngũ rải rác đang đánh quái.

“Mặc kệ đi!”

Tô Mộ bĩu môi, tiếp tục kiểm điểm tích lũy.

Đối với một ít quái ở bên ngoài, trên căn bản hắn đều để lại tường lửa rồi lập tức chạy đi.

Tuy nói hắn đánh phần lớn quái, nhưng đối với cho một số đội ngũ lẻ tẻ thì vẫn có thể đủ nhặt được một ít lợi ích còn lại.

Dĩ nhiên, rõ ràng số lượng quái ít ỏi này sẽ không thỏa mãn được đoàn đội lớn hơn mười người.

...

Một bên khác của khu vực hoạt động, hơn một ngàn người tụ tập ở địa phương này.

Nếu nhìn kỹ thì không khó để phát hiện, những đám này đều là đoàn đội lớn có ít nhất bốn mươi năm mươi người.

Mục đích khiến cho bọn họ tụ tập ở chỗ này cũng rất đơn giản.

“Tất cả mọi người thấy rồi đó, Tô Pháp Thần kia làm như vậy thì căn bản chúng ta không có cách nào để đánh quái được!”

“Đúng vậy, ta cảm thấy mọi người nên đứng ra nói đạo lý cùng với tên kia đi!”

“Ta thấy không bao lâu nữa hắn sẽ đánh đến quái ở khu vực này, đến lúc đó chúng ta phái mấy người làm đại diện thương lượng cùng tên kia đi, các vị cảm thấy như thế nào?”

Lão đại của các đoàn đứng ở giữa thảo luận với nhau.

“Tuy nói là cần cạnh tranh trong hoạt động nhưng mọi người

trở thành trong hòa bình mới có thể cùng thắng có đúng không. Ta tương đối tán thành chuyện này, tốt nhất là làm cho tên Tô Pháp Thần kia nhường lại khu quái vật cấp thấp!”

“Ý kiến này không được, chúng ta muốn đánh quái cấp thấp nhưng cũng muốn đánh cả quái cấp cao nữa. Ta thấy cách tốt nhất là phân chia một khu vực cho tên kia, còn lại thì chúng ta cũng phân chia ra với nhau, như vậy mới là biện pháp giải quyết tốt nhất!”

“Biện pháp này không tệ, vậy cứ làm như thế đi!”

Thảo luận một hồi lâu, những người này cũng đã đạt thành nhận thức chung.

Phần lớn trong số bọn họ đều là người của công hội tập đoàn lớn, cấp bậc cũng không thấp. Ngoại trừ việc bảo đảm chính mình có thể lên cấp ở vòng tiếp theo, tất cả bọn họ cũng nghĩ tới việc có thể mang càng nhiều người vào vòng tiếp theo càng tốt.

Suy cho cùng đây chính là hình thức và quy tắc của hoạt động này, có càng nhiều người thì quyền chủ động cũng càng lớn.

Để đạt thành cái mục đích này thì không thể thiếu một “khu phân chia” lớn.

Nhưng mặc dù đám người này đều có suy nghĩ riêng nhưng trước mắt bọn họ còn có cùng một chuyện phiền phức.

Hơn một ngàn người đứng ở trong trận doanh của riêng mình, tất cả đều bỏ qua việc đánh quái, kiên nhẫn chờ đợi.

Thời gian tiếp theo còn rất nhiều, bọn họ cũng không quá vội vàng trong một khoảng thời gian này.

“Đến rồi!”

Khoảng mười phút sau, một người hô lên.

Hơn một ngàn người đồng loạt nhìn về phương hướng kia ngay lập tức.

Một pháp sư cầm pháp trượng trong tay, đang dùng tốc độ vượt xa

thích khách để chạy trốn và lôi kéo quái.

Mà kèm theo đó có một tường lửa xuất hiện, tất cả những kia quái vật còn đều bị đốt thành tro.

Chẳng qua so sánh với tường lửa kia, hiển nhiên bức tường người do hơn một ngàn người tạo thành còn đồ sộ hơn.

“Tô Pháp Thần, chúng ta có thể nói chuyện phiếm vài câu cùng người hay không?” Một người có giọng nói to hô lớn lên.

“Đúng vậy, nói chuyện phiếm vài câu đi!” Tiếp theo, hơn một ngàn người đồng loạt phát ra tiếng hô lớn.

Đổi lại bất cứ người nào đối mặt với khung cảnh này tuyệt đối sẽ bị sợ hết to một tiếng.

Nhưng đối với Tô Mộ, hơn một ngàn người này còn không bằng hơn một ngàn con quái.

“Không còn nhiều mana lắm, vậy thì trò chuyện một lúc đi!”

Nhìn qua thanh mana sắp chạm xuống đáy, Tô Mộ dừng bước.

Tiếp theo, hơn mười người đi ra từ trong hơn một ngàn người.

“Chào người Tô Pháp Thần!”

Những người này cũng không ra vẻ có thái độ thù địch, ngược lại còn nhiệt tình làm ra động tác chào hỏi.

“Có chuyện gì không?” Tô Mộ hỏi với giọng điệu bình thản.

“Là như này, phương thức đánh quái này của người khiến cho tất cả chúng ta đều không có biện pháp để thăng cấp nữa. Đối với người, số quái này chỉ mang lại điểm tích lũy, không có kinh nghiệm, có thể tặng cho mọi người hay không?” Một người cất giọng nói.

Nhưng không đợi người này nói xong thì đã có một âm thanh vang lên.

“Người là Tô Pháp Thần sao? Số điểm tích lũy này của người cũng đủ để đảm bảo cho người vào vòng tiếp theo rồi, ta khuyên trong thời gian tiếp theo người đừng cày quái nữa.”

“Thừa dịp người còn có thời gian thì cố nghỉ ngơi thật tốt đi để tránh xảy ra vấn đề gì!”

Lời nói này khiến cho Tô Mộ nhúu mày ngay lập tức!

Chương 209: Không nhúc nhích được?

Hai chữ nghỉ ngơi giống như đang suy nghĩ vì mình, nhưng trên thực tế lại mang sự uy hiếp.

Ánh mắt của Tô Mộ trầm xuống, nhìn chăm chăm vào người vừa nói chuyện.

Người này mặc bộ trang phục cung tiễn thủ, nhìn qua trang bị còn rất tốt, vẻ ngoài của hắn cũng thuộc loại khôi ngô đẹp đẽ....

Sở dĩ hắn dám nói như vậy với Tô Mộ đơn giản là dựa vào hơn một ngàn người phía sau mình.

“Người đang uy hiếp ta?” Tô Mộ chậm rãi lên tiếng, giọng điệu lạnh nhạt.

“Người có thể hiểu như vậy!” Người nọ cười cười, quay đầu lại nhìn thoáng qua đám người phía sau, nói với giọng điệu chơi đùa: “Đây là ý tứ của mọi người!”

Tô Mộ không nói gì, ánh mắt quét qua những người khác phía trước mình.

“Tô Pháp Thần, người này đang nói đùa với người thôi, chúng ta chỉ muốn nói chuyện hoà bình cùng người một chút!” Không được bao lâu, có người không chịu nổi ánh mắt lạnh thấu xương của Tô Mộ nên đã bắt đầu nói lời giảng hòa.

“Đúng vậy đúng vậy, tính cách của người này nóng nảy, người đừng chấp nhặt với hắn. Chúng ta rất thành tâm nên hy vọng

người có thể giúp đỡ một chút!” Lại có thêm người nói tiếp lời này.

Mặc dù bọn họ đều muốn làm cho Tô Mộ thỏa hiệp nhưng cũng không muốn xé rách mặt với Tô Pháp Thân.

Những lời này khiến cho sắc mặt của Tô Mộ dịu hơn không ít.

“Được thôi, vậy thì ta để lại khu vực bên ngoài cho các người!”
Hắn trả lời nhàn nhạt.

Đối với mình mà nói việc đánh quái gần như không có khó khăn, vấn đề là tốc độ đánh quái.

Nếu hắn muốn đánh hết cả mười vạn con quái thì công trình này thật sự có hơi quá lớn.

Những người này đang gánh vác một phần giúp mình dễ dàng hơn!

“Khu vực bên ngoài?”

“Vùng này có phải có chút ít quá hay không?”

“Đúng vậy, chúng ta có nhiều người như vậy, một ít như này không đủ để đánh!”

Chẳng qua câu trả lời của Tô Mộ cũng không thể khiến cho người khác hài lòng.

Phải biết rằng trong số bọn họ có không ít người cấp bậc đã lên đến nhất giai, nếu không đánh quái cấp 10 thì lợi ích thu được vẫn còn quá thấp!

Tô Mộ nhìn nét mặt của bọn họ, thờ ơ.

Hắn nhượng lại khu quái bên ngoài cho bọn họ đã là nhượng bộ lớn nhất rồi chính mình.

“Nói nhảm với người này làm cái gì, hắn chỉ có một người, nếu giải quyết hắn thì không phải chỉ có chúng ta quyết định nơi này sao?”

Đang lúc này, người uy hiếp Tô Mộ lúc trước lên tiếng một lần nữa.

Vừa rồi Tô Mộ nhường bước khiến cho hắn sinh ra một ảo giác.

Vị Tô Pháp Thần này sợ hãi!

Thử nghĩ xem cũng đúng, ở trước mặt nhân số tuyệt đối, cho dù cá nhân có thực lực mạnh hơn nữa thì như thế nào?

Hắn nhìn Tô Mộ, trong ánh mắt hiện ra một luồng sát ý!

Đây cũng là cơ hội tốt nhất để hắn kéo Tô Pháp Thần xuống thần đàn!

Về mặt hắn trở nên gấp rút không thể chờ đợi được, lại còn kéo ra chiếc cung treo ở trên người.

“Này, người đừng xúc động!”

“Có lời gì thì có thể thương lượng tiếp mà, Tô Pháp Thần cũng chưa nói là không đồng ý với chúng ta!”

“Đúng vậy, dù sao cũng đừng ra tay!”

Bên cạnh một ít lão đại của mấy đoàn đội thấy thế thì lao nhao lên tiếng khuyên bảo.

Một khi người này đã phát động ra công kích thì có thể không có cách nào để khống chế tình hình nữa!

Không ít người lại còn len lén kéo dài khoảng cách ra khỏi người nọ, sợ bị cuộc chiến đấu hết sức căng thẳng này ảnh hưởng đến.

“Không có gì để nói, Pháp Thần cái chó gì, hắn cũng chỉ là một tên pháp sư dễ vỡ thôi!”

“Cho người biết một chút về sự lợi hại của ta!”

Lời khuyên của mọi người đều không có tác dụng gì, người nọ nổi giận gầm lên một tiếng, kéo căng dây cung.

“Đây là một chiêu mạnh nhất của ta, chịu chết đi!”

“Bạo Liệt Tiến!”

Một mũi tên xoay tròn bay cực nhanh về phía Tô Mộ.

Sau khi người nọ đánh ra một chiêu kia, khoe miệng không tự chủ được giương lên, dường như hẳn rất có tự tin.

Nhưng một giây sau, con số tổn thương toát ra trên đầu Tô Mộ khiến cho hẳn ngây ngẩn cả người.

-184!

“Cái gì?” Hẳn há miệng thật to, không thể tin được vậy mà một kích kia chỉ tạo thành một ít sát thương như vậy.

Nếu như chiêu này đánh vào trên người những quái vật cùng cấp kia thì thế nào cũng có thể tạo thành bảy tám trăm tổn thương.

Tại sao phòng ngự vật lý của một cái pháp sư lại có thể cao như vậy?

Ở thời điểm hẳn ngây người, một chiêu Đạn Bay Ma Pháp bay về phía hẳn.

Một giây sau, trên đầu của hẳn cũng toát ra một con số tổn thương.

-19004!

Chênh lệch vượt qua gấp trăm lần!

Với lượng máu của người kia, không còn gì để nghi ngờ nữa, hẳn chết ngay lập tức.

Những lão đại của đoàn đội khác thấy thế, tất cả đều kinh sợ rơi cằm đầy đất.

Sát thương từ kỹ năng này của Tô Pháp Thần cũng quá kinh khủng đi?

Cho dù đổi lại là ai trong số bọn họ thì căn bản đều không chống đỡ được!

Những người này đều là tinh anh, lúc này đã mở ra đường lui tốt rồi.

“Tô Pháp Thần khinh người quá đáng, mọi người cùng nhau ra tay giết chết hắn đi!”

“Giết chết Tô Pháp Thần nào!”

Đúng lúc bọn họ muốn ra lệnh rút lui thì không biết người nào phát ra tiếng hô lớn, xúi giục mọi người bắt đầu chuyển động.

Cùng lúc đó, lại có công kích bay về phía Tô Mộ.

“Lá Chắn Ma Pháp!”

Đối mặt với hơn một ngàn người, Tô Mộ không hoang mang chút nào mở ra kỹ năng lá chắn bảo vệ.

Sau đó, trên đầu của hắn toát ra các loại con số tổn thương.

Đại đa số đều là -1, một số nhỏ đều là số tổn thương hai chữ số.

Hắn không ra tay vội vã mà nhìn về một phương hướng trong đám người.

Một bóng dáng quen thuộc xuất hiện trong tầm mắt.

“Tính toán của người diễn ra rất đúng ý đúng không?” Tô Mộ nói khẽ lẩm bẩm một câu.

Người đó chính là U Tiêu, người vừa mới mở miệng kêu gọi đầu hàng chính là hắn, mà người ra tay công kích đối với mình thì lại là pháp sư và mục sư bên cạnh hắn.

Hiển nhiên, chiêu này được gọi là mượn dao giết người.

Giờ phút này, U Tiêu cũng đang nhìn Tô Mộ, tầm mắt của hai người chạm vào nhau.

Trên mặt của hắn treo một nụ cười nhàn nhạt giống như đang chờ đợi nhìn một cuộc vui.

Chương 210: Pháp Thần uy hiếp!

Nhưng ngay sau đó hắn không cười được nữa.

Mặc dù có rất nhiều người đứng ở khoảng cách khá xa, không có cách nào tiến hành công kích đối với Tô Mộ, nhưng ít nhất cũng có hai ba trăm người có thể ra tay.

Những trong số công kích của bọn họ đánh vào trên người Tô Mộ thì thậm chí có chín mươi chín phần trăm tổn thương không thể nào phá vỡ phòng thủ của hắn!

Tô Pháp Thần yên lặng đứng ở nơi đó giống như được gãi ngứa.

“Rút lui!”

U Tiêu quyết định thật nhanh, hô một câu hướng về phía những đồng đội ở bên cạnh.

Lực hành động của những người kia cũng rất mạnh, trước tiên là chạy về hướng phía sau đội ngũ.

Nhưng không có quá một giây sau, bọn họ phát hiện mình không nhúc nhích được nữa.

Không chỉ có bọn họ mà tất cả mọi người ở đây cũng bị như vậy.

“Tình huống gì đây?”

“Tại sao ta không nhúc nhích được nữa?”

“Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra!”

Bọn họ có thể cảm nhận được có một luồng lực lượng vô hình giữ chặt bọn họ ngay tại chỗ.

Trong chốc lát, cảm xúc khiếp sợ, nghi ngờ, sợ hãi tràn ngập trong hơn một ngàn người!

“Tô Pháp Thần, chúng ta không ra tay mà!”

“Đúng vậy Pháp Thần đại nhân, chúng ta chỉ muốn tìm người để thương lượng một chút!”

“Nếu người không đồng ý thì chúng ta cũng có thể chỉ đánh quái bên ngoài thôi!”

Những lão đại của các đoàn đội bị giữ chặt ngay tại chỗ, mặt đầy sợ hãi bắt đầu cầu xin Tô Mộ.

Cho đến giờ phút này, bọn họ thật sự cảm nhận được sự kinh khủng của Pháp Thần.

Chỉ có một cái kỹ năng mà có thể làm cho hơn một ngàn người không thể động đậy.

Còn có lực phòng ngự cùng lượng máu kinh khủng kia, mẹ nó, hẳn không để lại con đường sống cho những nghề nghiệp khác của bọn họ!

Giờ phút này, gần như hơn một ngàn người đều có cùng một ý nghĩ trong lòng.

Pháp Thần, xin người hãy cho chúng ta một con đường sống đi!

“Quần Nha Phong Bạo!”

Mặt của Tô Mộ không hề thay đổi chút nào, trực tiếp ra tay về phía vị trí của U Tiêu.

Năng lượng bóng tối tàn sát bừa bãi, quạ đen hắc ám không ngừng cắn nuốt đám người trong đó.

Bọn họ đều chết ngay lập tức không có ngoại lệ!

Những người khác nhìn một khu vực như vậy, trong ánh mắt lộ ra sự sợ hãi khó nói lên lời.

Đó là sự sợ hãi đối với cường giả!

Đáy lòng của bọn họ cũng hiểu rất rõ, nếu như chính bọn họ ở trong vùng bóng tối kia thì cũng không có cách nào thoát khỏi vận mệnh bị loại.

Mà ở trong thị giác của Tô Mộ, U Tiêu và tất cả những người bên cạnh hẳn đều biến thành ánh sáng trắng.

“Ta sẽ giao khu vực bên ngoài cho các người, đánh hết sức cho ta, đánh hết mười vạn con quái sớm một chút đi!”

Tô Mộ giải quyết mấy người kia, nhếch miệng cười một cái, lớn tiếng hô to.

Những lão đại của các đoàn đội này không có cách nào hoạt động, nếu không một đám người chắc chắn sẽ gậy đầu như gà mổ thóc.

Về chuyện báo thù cho lần này?

Nếu ai dám bốc lên ý nghĩ này, bọn họ sẽ khai trừ người đó ngay lập tức!

Tô Mộ không nói thêm gì, dùng Chớp Nhoáng biến mất ở trước mặt mọi người.

Hắn đi về hướng một khu quái vật cao cấp khác, dự định sử dụng Vạn Mộc Tùng Sinh để tiến hành đánh quái nhanh chóng.

“Hắn là phần thưởng ở thời kỳ đầu sẽ bị hạn chế, ta đánh nhiều hơn nữa cũng chỉ có thể nhận được rương báu kim cương thôi.”

“Nếu như vậy thì không bằng để đám người kia đánh quái giúp ta, cũng tiết kiệm một chút công sức cho ta!”

Sở dĩ Tô Mộ không giải quyết toàn bộ những người đó chủ yếu vẫn là vì muốn giữ lại những người đó để đánh quái.

Suy cho cùng đánh xong mười vạn quái càng sớm thì chính mình càng có nhiều thời giờ đi đánh phó bản hái thuốc.

Hơn nữa một khi chính mình đại khai sát giới thì cũng trúng phải âm mưu của U Tiêu rồi.

Lựa chọn tốt nhất là để lộ ra thực lực tuyệt đối với những người đó, uy hiếp tất cả bọn họ.

Dĩ nhiên, nếu như những người này không dạy dỗ được thì...

Tiêu diệt hết bọn họ cũng chỉ cần dùng một chiêu Băng Sương Phong Bạo thôi.

“Nghỉ ngơi một chút đi, quả thật loại cây quái cường độ cao này có hơi mệt mỏi!”

Sau khi Tô Mộ phóng ra một chiêu Vạn Mộc Tùng Sinh, hắn tìm một chỗ rồi trực tiếp nằm xuống.

Quả nhiên uy hiếp của hắn tạo ra tác dụng rất tốt.

Những lão đại các đoàn đội kia không còn nói về chuyện hợp tác đối kháng với Pháp Thần với nhau nữa mà dẫn theo đoàn đội của bọn hắn phân chia nhau đánh một ít quái ở khu vực bên ngoài, ai cũng cố gắng hết sức.

Không có biện pháp, bọn họ thật sự không dám nhích tới gần khu quái vật cao cấp nữa.

Nếu muốn lên cấp vòng tiếp theo thì cũng chỉ có thể ra sức đánh thôi!

Trong hoàn cảnh phải cạnh tranh kịch liệt này, một ít đoàn đội còn xé rách mặt bắt đầu chém giết lẫn nhau.

Ở trước mặt ích lợi, căn bản cái gọi là cạnh tranh hòa bình không tồn tại đâu!

...

Không gian bên trong tinh thể Thần Đồi.

“Người đã bị loại bỏ, sau 3h sẽ có một vòng hoạt động đánh quái mới được mở ra, có tham dự tiếp hay không?”

Một thông báo xuất hiện ở trước mặt U Tiêu.

“Tô Mộ!”

Hắn cắn răng, siết chặt nắm đấm, ánh mắt hắn mang theo một luồng sát ý cực kỳ nồng nặc.

Thân là một sát thủ, luồng sát ý của hắn đủ để cho bất kỳ kẻ nào cảm thấy kinh hồn bạt vía.

Hắn xác định tham dự vòng hoạt động tiếp theo rồi rời khỏi trò chơi.

“Tiêu!”

Trở lại thực tế, một cô gái đứng ở bên cạnh hắn, sắc mặt nghiêm trọng.

“Người hiểu chưa?”

U Tiêu bắt lấy bả vai cô gái, mắt trợn trắng.

Cô gái chưa trả lời, dùng sức gật đầu.

“Đối với ta, đây là sỉ nhục!”

“Ta sẽ không bỏ qua bất cứ kẻ nào mang lại sỉ nhục cho ta!”

Dường như vẻ mặt của U Tiêu có chút điên cuồng, hắn dùng lực nắm bả vai của cô gái, sức lực rất lớn.

Cô gái nhúu chặt mày, cố nén cảm giác đau này.

“Xin lỗi, ta làm đau người!”

Một lát sau, U Tiêu cũng ý thức được hắn đánh mất bình tĩnh, buông lỏng hai tay ra.

“Tiếp theo người dự định làm gì bây giờ?” Cô gái mở miệng hỏi.

Chương 211: Pháp Thần uy hiếp! (2)

“Lúc trước không phải tên Hứa Thế Kiệt kia đang tìm Tô Mộ sao? Cái chết của hắn vô cùng lạ lùng, hiển nhiên có liên quan với tên Tô Mộ kia, có lẽ hắn đã tìm được thân phận chân thật của Tô Mộ!”

U Tiêu nói đến đây, ánh mắt lạnh như băng.

Hắn lấy ra một cái điện thoại di động.

“Tiêu, người cần chúng ta làm cái gì?” Sau khi chuyển được, đầu kia truyền đến âm thanh vô cùng thẳng thắn.

“Chúng ta đi Hoa Đô tập hợp, các người nghĩ biện pháp để tiến vào nội bộ tập đoàn Đại Hằng, thu thập tất cả tài liệu về Tô Mộ!”

“Thừa dịp hắn còn chưa trưởng thành trong thực tế thì đây là cơ hội duy nhất để chúng ta giết chết hắn!”

U Tiêu ra lệnh.

Ở trên thế giới này, hắn chính là vua giấu ở thế giới ngầm!

Bất cứ người nào có can đảm dám chà đạp tôn nghiêm của vua.

Chỉ có chết!

...

Nội bộ Tập đoàn Đại Hằng.

Có mấy người đang sửa sang lại tài liệu.

Sau khi Hứa Thế Hùng ra lệnh, những tài liệu về Tô Mộ này cùng video CCTV đều có người đặc biệt chịu trách nhiệm xử lý tiêu hủy.

“Tiểu Vương, người nói xem cái chết của giám đốc Hứa thật sự là chuyện ngoài ý muốn sao?” Một người cầm lấy một chồng văn bản, cất giọng nói.

“Chắc là ngoài ý muốn đi, dù sao giám đốc Hứa cũng ở trong một khu dân cư hạng sang, chắc chắn biện pháp bảo an được làm rất nghiêm mật!” Một người khác trả lời.

“Chuyện này thì cũng khó mà nói, người không nhìn thấy giám đốc Hứa đã đắc tội với người nào sao!” Lại có thêm một người mở miệng: “Người không thấy giám đốc Hứa sợ hãi lệnh cho chúng ta tiêu hủy tài liệu gấp gáp như vậy sao?”

“Đừng nói nữa, chuyện này quá kỳ lạ!” Rất nhanh, có người ngăn

lại mấy người thảo luận.

Bọn họ tiếp tục sửa sang, chuẩn bị tiến hành thiêu hủy một ít bản văn này.

Nhưng vào thời điểm ngay khi chuẩn bị đốt, người đang cầm cái bật lửa kia đột nhiên ngừng lại.

“Người làm sao rồi? Làm mau lên!” Một người vội vã mở miệng thúc giục ngay lập tức.

Nhưng người nọ không có động tác, vẻ mặt không khỏi lộ ra một sự phấn khởi.

“Các người nói xem, nếu Tô Pháp Thần thật sự ra tay đối với giám đốc Hứa thì có phải trong những người chúng ta tra xét này có tên Tô Pháp Thần kia hay không?”

Lời nói của hắn khiến cho mọi người sửng sốt.

“Người nói chuyện này làm gì?”

“Đúng vậy, cho dù có tên Tô Pháp Thần kia thì chúng ta còn có thể báo thù thay cho giám đốc Hứa hay sao?”

Hai người quệt miệng nói.

“Nếu trong này thật sự có tên Tô Pháp Thần kia thì có thể những tài liệu trong tay chúng ta còn đắt giá hơn cả vàng!”

Người đó lên tiếng lần nữa, hắn vừa nói xong đã khiến cho toàn thân mọi người chấn động.

Mấy người này người nhìn ta, ta nhìn người.

Ánh mắt bọn họ tràn ngập tham lam!

Bên trong khu vực sự kiện, về cơ bản Tô Mộ chỉ giết quái cấp cao, thời gian còn lại đều chỉ làm qua loa, nhưng cho dù là như thế, tiến độ giết quái của khu vực này vẫn đạt hiệu suất cao.

Suy cho cùng, đa số cấp bậc của người chơi lên cấp nói chung cũng

đều cao hơn quái vật cấp thấp ở vòng ngoài, giết chúng thật sự cũng không có gì là khó khăn.

Hơn nữa, áp lực cạnh tranh thật sự là quá lớn!

Tất cả mọi người đều đang liều mạng để giết quái cấp thấp, vì muốn điểm tích lũy của mình có thể chen chân vào top một trăm.

Dưới những hành động ‘tích cực’ cao độ này, khiến cho những khu vực khác không có cách nào tưởng tượng ra được tiến độ của khu vực sự kiện này cao đến mức nào.

‘Số lượng giết quái tích lũy của khu vực hiện tại đã đạt đến một trăm nghìn con, sau khi giết chết BOSS sẽ có thể mở ra vòng kế tiếp!’

“Đến lúc nhận phần thưởng rồi!”

Tiếp theo đó, sau khi một tin nhắc nhở xuất hiện, Tô Mộ cười lớn một tiếng, đi về hướng BOSS đang đứng.

Cảnh vật xung quanh thay đổi không ngừng, thành phố mang đầy nét văn minh cổ này đã trở thành bối cảnh của Tô Mộ.

Khi một tòa cung điện hùng vĩ xuất hiện, một thi thể trên người mặc bộ trang phục lộng lẫy, trên đầu đội vương miện cũng đã xuất hiện ở trước mắt của hắn.

“Là vua của nơi này sao?”

Tô Mộ hướng về phía con BOSS đó để đánh giá.

BOSS nhất giai, thuộc tính có hơi cao, đối lại là người chơi khác thì đánh nhau với hắn cũng khá là tốn sức đấy.

Tuy nhiên, mình không hề quan tâm đến lượng máu của hắn, thứ mình quan tâm chính là thân phận của hắn.

“Ngay đến cả vua cũng suy vong rồi sao?” Tô Mộ lầm bầm nhỏ tiếng trong miệng.

“Đói!” Lúc này, Vua Thây Ma cũng phát ra tiếng gào thét, công kích

về hướng của Tô Mộ.

“Thánh Quang Đả Kích!”

Chưa đợi hấn đi được vài bước, một tia sáng thuần khiết từ trên trời giáng xuống, bao trùm hấn vào trong đó.

-119630!

Trên đầu Vua Thây Ma hiện ra một con số sát thương cao kinh khủng, trong nháy mắt đã bị tia sáng màu trắng làm cho tan chảy.

“Điểm sát thương gấp đôi?”

Tô Mộ nhìn con số đó, hai mắt mở to.

Cú vừa này không có Bạo Kích Ma Pháp, cũng không kích hoạt Ma Pháp Bùng Nổ.

Sở dĩ điểm sát thương gấp đôi, rất hiển nhiên đó là bởi vì Vua Thây Ma là quái vật thuộc ‘hệ Vong Linh’.

“Xem ra phải tìm thêm vài kỹ năng tạo sát thương hệ Thánh Quang rồi!”

“Không biết một lát nữa rương báu có thể rơi ra không nhỉ?”

Tô Mộ trở nên khá mong đợi.

Đi xuyên qua cửa truyền tống, hấn cũng đã trở về lại không gian bên trong tinh thể.

‘Ngày thứ nhất của sự kiện đã kết thúc, người đã thành công thăng cấp lên vòng thứ ba!’

‘Vòng thứ ba sẽ chính thức diễn ra vào lúc tám giờ sáng ngày mai, vui lòng đi tới nơi này trước khi sự kiện bắt đầu!’

Thông báo đã hiện ra rất nhanh chóng.

“Vòng thứ ba của sự kiện phải chờ tới ngày mai sao?”

Nhìn thấy tin thông báo này, Tô Mộ mím môi.

Thời gian vẫn còn sớm, tiếp theo đây mình có thể làm thêm được rất nhiều việc khác nữa.

Tuy nhiên, trước mắt việc quan trọng nhất chỉ có một điều.

Mở rương báu!

Sau sự xuất hiện của chiếc rương báu kim cương sáng lấp lánh, Tô Mộ có chút nóng lòng mà đi tới đó.

“Hãy cho ta kỹ năng thật đỉnh nào!”

Hắn xoa xoa đôi bàn tay, chậm rãi mở chiếc rương báu trước mắt ra.

“Đây là?”

Chương 212: Trứng rồng?

Một giây sau, món đồ bên trong khiến cho hắn ngây người ra.

Đó là một quả trứng.

Một quả trứng có hình thù vô cùng kỳ lạ.

Phía dưới bị một đám mây phát ra tia sét bao bọc lại.

“Trứng thú cưng sao?”

Tô Mộ nghĩ tới điều gì đó, sắc mặt vô cùng mừng rỡ.

Nếu đã là trật tự của trò chơi, vậy làm sao có thể thiếu được thú cưng chứ?

Hắn vội vàng vươn tay sờ vào quả trứng đó.

‘Người đã có được trứng của Lôi Đình Long!’

“Trứng rồng?”

Nhìn thấy tin nhắc nhở trước mắt, biểu cảm của Tô Mộ không thể

bình tĩnh được nữa.

Mình đã từng chơi qua rất nhiều game, nhưng bất kể là thể loại game nào thì sinh vật rồng cũng đều là một sự tồn tại đứng đầu!

“Phải làm như thế nào để ấp trứng đây?”

Tô Mộ nắm chặt lấy quả trứng rồng, không ngừng xem xét.

Tất cả những đường vân trên quả trứng cũng đều có hình dáng tia chớp.

Đúng y như ghi chú của nó vậy.

Nhưng cụ thể là phải làm như thế nào để ấp quả trứng này thì trên đó lại không có nói rõ.

“Thuần Phục Thú Cứng!”

Tô Mộ suy nghĩ một lúc rồi sử dụng kỹ năng Thuần Phục Thú Cứng đó.

‘Đối phương đang ở trong trạng thái trứng chưa nở, không thể thuần phục được!’

“Ồ!”

Tô Mộ sửng sờ một chút, không nhịn được mà trợn mắt.

Người cũng phải nói cho ta biết làm thế nào để ấp trứng chứ!

“Thôi bỏ đi, chờ đến lúc đến được Vương Đô rồi tìm người hỏi xem sao!”

Về mặt bất lực, Tô Mộ chỉ còn cách cất quả trứng rồng này vào trong ô túi đồ.

Quả trứng này đặt chung với viên bảo thạch Tro Tàn và ma pháp thạch kỳ lạ khiến mình nhìn vào thật là rối rắm.

“Những món đồ tốt quả nhiên đều khá là phiền phức”

Hắn chế nhạo một câu, tiếp theo đó lại đăng nhập vào game.

“Thu xếp một chút là cửa hàng này có thể trực tiếp khai trương rồi!”

Đi vào trong cửa hàng, Tô Mộ bắt đầu lấy những món đồ trong kho hàng ra rồi bày lên quầy hàng.

Hắn sắp xếp vô cùng tỉ mỉ, phân chia tất cả các món đồ theo phân loại.

Có quầy hàng chuyên bán vũ khí, có quầy hàng chuyên bán dược phẩm, còn có các nguyên liệu cùng với những thứ lật vật khác.

“Nên định giá như nào đây?”

Sau khi bày hết đồ lên, nên định giá như thế nào, điều này làm Tô Mộ cảm thấy khó khăn.

Giá tiền cụ thể của những món đồ này cần phải căn cứ vào nhu cầu của người chơi để định giá, mà những nhu cầu này ở mỗi giai đoạn cũng đều không giống nhau.

“Cứ bán cho mắc vào, bây giờ những món đồ này đều là hàng khan hiếm cả!”

Suy nghĩ một lúc, Tô Mộ định ra một mức giá cao.

Giá bán của những món vũ khí có thuộc tính cao đều nằm ở mức giá năm nghìn đồng vàng.

Những món đồ khác dạng hàng rời cũng niêm yết giá ba nghìn đồng vàng.

Sau đó chính là một bộ đồ pháp sư Ma Diễm và một bộ đồ chiến sĩ Ma Diễm do mình làm ra.

Mỗi bộ trang bị được trực tiếp niêm yết giá là một trăm nghìn đồng vàng.

Nếu có người nhìn thấy giá tiền này, tuyệt đối sẽ mắng Tô Mộ một tiếng: Gian thương.

Nhưng sau khi bọn họ nhìn thấy thuộc tính của bộ đồ Ma Diễm,

không chừng sẽ nói lại là: Nhà bán có tâm.

Suy cho cùng, thuộc tính của bộ trang bị nhị giai này quả thật là quá tuyệt vời!

“Chế độ tự mua, không cần nhân viên, khi hết hàng thì trở về bổ sung hàng là được, so với phòng đấu giá thì còn có thể dư ra được một khoản tiền phí thủ tục nữa lớn!”

Tô Mộ cài đặt phương thức mua.

Chế độ mua không người bán vô cùng thời thượng, chỉ cần thanh toán số tiền tương ứng với giá bán, là có thể mua được món đồ mà người chọn.

Và những đồng vàng đó cũng sẽ tự động tích trữ vào trong kho của cửa hàng.

Dĩ nhiên, phương thức như thế vẫn sẽ có mặt hạn chế.

Ví dụ như là bởi vì giá tiền đã được cố định nên sẽ khiến nhiều người mua không muốn mua nữa.

“Cứ làm như vậy trước đi, đợi sau này sẽ tuyển tên gian thương vào để giúp ta trông cửa hàng!”

Tuy nhiên, Tô Mộ cũng không thể luôn ở mãi chỗ này, tạm thời chỉ có thể làm như vậy thôi.

“Đặt một cái tên nào!”

Cửa hàng coi như là khai trương rồi, Tô Mộ nhìn về bảng hiệu phía bên ngoài.

“Cứ gọi là Tô Thần Dịch Cấu đi!”

Dưới bóng đêm đen nhánh, bầu trời Hoa Đô bị một lớp sương mù bao phủ.

Người quen thuộc đều biết thứ đó gọi là sương mù.

May là trong khoảng thời gian này, số lượng người đi lại đã giảm

với biên độ lớn, bầu trời Hoa Đô xuất hiện ánh trăng đã lâu không thấy.

Một người đang lái xe đi về phía vùng ngoại ô hẻo lánh.

Phía sau xe đặt một xấp hồ sơ.

“Rẽ trái ở đường phía trước!”

Giọng nói hướng dẫn vang lên, người nọ đánh tay lái sang bên trái.

Phía trước nhanh chóng xuất hiện một nhà xưởng.

“Bíp!”

Người nọ bấm còi.

Một lúc sau, cửa nhà xưởng mở ra.

Sau khi dừng xe lại, một người bước tới.

“Đã mang đồ đến chưa?”

“Đều để trên ghế sau!” Người nọ chỉ vào hàng ghế phía sau.

Người kia nhìn xuống ghế sau rồi đi tới cạnh cửa.

“Số tiền ta muốn đâu?” Người nọ vội vàng ấn nút khóa xe rồi hỏi với khuôn mặt nôn nóng.

Người kia lờ mờ hắt một cái, khoe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng, liên tục lùi mấy bước về phía sau.

Nụ cười này làm người nọ đột nhiên có cảm giác không tốt.

“Àm!”

Ngay lúc này, một vật nặng rơi xuống từ trên trời, không nghiêng không lệch nện xuống vị trí ghế lái.

Toàn bộ nửa trước của chiếc xe hoàn toàn báo hỏng.

Người ngồi trên vị trí điều khiển càng bị nghiền thành thịt nát.

Nụ cười trên khuôn mặt của người đứng bên cạnh kia càng thêm âm u lạnh lẽo.

Hắn nhanh chóng bước tới mở ghế sau ra rồi lấy toàn bộ đồ vật ở ghế sau ra.

Sau khi sắp xếp lại, hắn lại lấy di động ra: “Anh Tiêu, đã lấy được tài liệu!”

“Người vất vả rồi, phát tán tất cả tài liệu ra ngoài đi!” Đầu dây bên kia, giọng nói của U Tiêu nhanh chóng vang lên.

“Vâng!” Người nọ trả lời một câu, sau đó lại mở miệng nói: “Nhưng những trang bị vũ khí mà người bảo ta làm hơi khó giải quyết!”

Đầu bên kia, U Tiêu im lặng một lúc rồi trầm giọng nói: “Thực lực của Tô Mộ kia lợi hại hơn so với đánh giá của chúng ta rất nhiều, nếu không có vài thứ đó thì chỉ e không đối phó được hắn!”

Chương 213: “Chân trời”

“Anh Tiêu, người nghiêm túc sao?” Người nọ nghe vậy, giọng điệu mang theo hơi khó tin.

“Ta rất nghiêm túc!” Giọng điệu của U Tiêu cực kỳ nghiêm túc.

“Phù!” Người nọ thở ra một hơi: “Ta vẫn cảm thấy có hơi khoa trương, nhiều trang bị vũ khí như vậy chỉ vì đối phó với một Tô Mộ thôi sao? Có phải quá chuyện bé xé ra to không?”

“Người nên biết phong cách làm việc của ta!”

Người nọ lập tức ngậm miệng.

Dưới làn gió mùa hè hiu quạnh, đầu bên kia vang lên tiếng “Tút! Tút!”.

...

Thế giới hiện thực.

Tô Mộ đang nằm trên sofa nghịch điện thoại.

Hắn đang đọc một bài viết.

Bên trên giảng giải quy tắc cụ thể của lần hoạt động này.

Một lần bị loại không có nghĩa là trực tiếp bị loại.

Sau mỗi lần bị loại, chỉ cần đợi ba tiếng sau là có thể tiếp tục hoạt động, nhưng phải tiếp tục thăng cấp từ vòng đầu tiên.

Mà quy tắc của hoạt động này cũng làm hầu hết người chơi đều nói tốt bụng.

Cứ như vậy, rất nhiều người cấp bậc thấp có thể mượn lần hoạt động này càn quét quái lên cấp mà không hề có băn khoăn gì.

“Thấy thế nào cũng cảm thấy hoạt động này là muốn tăng cấp bậc của những người chơi khác!”

Tô Mộ hí hóp mắt đọc bài viết này.

Nói là toàn dân càn quét quái thì không bằng nói là toàn dân lên cấp.

Phải biết rằng, hoạt động này là do hắn mở ra!

“Đây cũng coi như là một chuyện tốt, cấp bậc của mọi người đều tăng lên thì đồ của ta cũng càng dễ bán!”

Tô Mộ không miệt mài theo đuổi thâm ý phía sau mà tiếp tục đọc những bài viết khác.

Chỉ một lát sau, một bài viết nóng đã thu hút sự chú ý của hắn.

Tiêu đề tên là: Sự chênh lệch giữa Pháp Thần đứng đầu thế giới và chúng ta.

Hắn nhướng mày nhấn vào đọc.

Sau khi đọc xong, lông mày hắn nhíu chặt, khẽ nheo mắt.

Nội dung trong bài viết chính là thực lực hắn thể hiện ở khu vực

hoạt động.

Càng phân tích thuộc tính các phương diện của hần.

Bên trong còn nói hần nắm giữ ít nhất ba kỹ năng cấp S.

Nhưng Tô Mộ cũng không để ý tới chuyện này.

Nêu đã triển lộ thực lực của mình thì hần sẽ không sợ người khác suy đoán.

Điều hần để ý chính là bài viết này cố ý dẫn đường.

Đối phương chỉ trích hần giết quái xung quanh khu hoạt động, căn bản không cho người chơi khác không gian để tăng cấp.

Còn nói hần đức không xứng vị, dù có thực lực mạnh mẽ nhưng lại là người nhân phẩm thấp kém, tùy ý làm bậy, tiến hành “tàn sát” những người khác trong khu vực hoạt động.

“Đây là cái gọi là đỏ mắt ghen tị à?”

Tô Mộ đọc đến đây chỉ cười khinh thường.

Rõ ràng chủ nhân của bài viết này muốn gây chuyện!

Hần đọc bình luận bên dưới bài viết.

“Chủ topic nói thật sao? Tô Mộ này cũng quá đáng ghét rồi!”

“Nếu đúng là như vậy thì ta đề nghị bắt người này xuất hiện xin lỗi!”

“Đừng nghe chủ topic nói bừa, lúc đó ta cũng ở khu vực hoạt động, rõ ràng là những người đó muốn ra tay với Tô Pháp Thần, Tô Pháp Thần mới đánh trả!”

“Tầng trên là người Tô Pháp Thần phái tới để tẩy trắng chứ gì?”

“Tầng trên dừng lại đi, Tô Pháp Thần của ta cần phải tẩy trắng à? Đừng quên, hoạt động này là do Tô Pháp Thần mở, hần muốn chơi như thế nào, đến lượt đám anh hùng bàn phím các người nói ra nói vào chắc?”

...

Mặc dù có một số người cố ý dẫn đường như phần lớn hướng gió vẫn nghiêng về phía hắc.

Nói tóm lại, tuy bài viết này gây ra một chút sóng gió nhưng không tạo thành ảnh hưởng lớn.

Sau khi trải qua vài sóng gió dư luận lần trước, đôi mắt của quần chúng ăn dưa hiền nhiên là sáng như tuyết.

“Một khi người ta quá nổi tiếng thì sẽ luôn có chuyện phiền phức nổi gót mà đến!” Tô Mộ không nhận được cảm thán một câu.

Đây là con đường mà kẻ mạnh cần phải đi qua!

Hắn buông di động xuống rồi đi đến bên cửa sổ.

Bầu trời đầy sao lấp lánh.

Dưới sự tô điểm của ánh sao, mảnh vũ trụ thần bí kia càng thêm muôn màu muôn vẻ.

Không ai có thể nhìn thấy điểm cuối, kể cả Tô Mộ.

Ở “Chân trời” xa xôi đó có một pháp tắc trật tự đang sinh ra.

Nhìn qua giống như có một lá chắn vô hình đang không ngừng bị xé rách và bổ sung!

Hôm sau, Tô Mộ dậy từ sớm.

Sau khi hắn đi phó bản Động Dung Nham một lần, thu thập một lượng lớn thảo dược và khoáng thạch, lúc này mới quay về trong không gian thủy tinh.

‘Hoạt động vòng thứ ba chuẩn bị bắt đầu!’

Sau khi thông báo xuất hiện, Tô Mộ không nói hai lời, thông qua cánh cửa truyền tống đi tới thế giới của hoạt động vòng thứ ba.

‘Quy tắc hoạt động của vòng này như sau.’

‘Trong thế giới các người đang ở có các loại quái vật, BOSS với các cấp bậc khác nhau, giết chết chúng sẽ nhận được một lượng lớn kinh nghiệm, đồng thời cũng sẽ nhận được tích phân.’

‘Bảng tích phân sẽ đồng bộ thành tích phân thế giới, chỉ có mười nghìn người chơi đứng đầu trong bảng tích phân thế giới mới có thể tham gia vào vòng cuối cùng!’

‘Thời gian hoạt động vòng này sẽ liên tục trong hai mươi tư tiếng, trong lúc đó, người chơi có thể rời khỏi khu vực hoạt động của vòng thứ ba, tích phân vẫn được giữ lại!’

Sau khi giới thiệu quy tắc, Tô Mộ đã hiểu sơ qua.

Vòng này vẫn là giết quái, nhưng có thể nói sức cạnh tranh lớn hơn so với những vòng trước.

Toàn thế giới có bao nhiêu người?

Không nói tất cả mọi người tham gia hoạt động nhưng vài tỷ người thì vẫn phải có.

Muốn trở thành mười nghìn người đứng đầu trong vài tỷ người.

Đó chính là chỉ chọn một trong mấy trăm nghìn người!

“Nếu bảng xếp hạng tích phân thế giới thì có phải Hiên Viên cũng có thể lên bảng không?”

Tô Mộ nhìn bảng xếp hạng, một ý tưởng hiện lên.

Mình có thể sử dụng thân phận Hiên Viên này để nhận hai phần thưởng không?

Hắn nhìn xung quanh.

Hình như nơi này là thành phố lớn hiện đại hoá lúc trước.

Vị trí mà hắn đang đứng là một hẻm nhỏ hẻo lánh.

Bên cạnh cũng không có những người khác.

Xem ra tất cả người chơi trong vòng này đều bị đưa tới các góc

trong thành phố.

Dựa vào quy mô của thành phố này, cất chứa trên nghìn vạn người cũng phải là việc khó, khoảng cách giữa các người chơi hẳn là sẽ không quá dày đặc.

Chương 214: Niềm vui nhân đôi?

Nói cách khác, vòng thứ ba này hạn chế những người chơi tổ đội giết quái, so đấu chính là năng lực giết quái cá nhân.

“Biến thân Hiên Viên!”

Tô Mộ quyết đoán biến thành thân phận Hiên Viên.

Mặc bộ đồ nhanh nhẹn, cầm cung tên, hẳn nhanh chóng chạy tới những nơi có quái ngoài đường.

Trên đường phố nhanh chóng xuất hiện quái vật.

Sinh vật hình người hai mắt đỏ lên, nhìn qua còn đáng sợ hơn cả zombie.

Sau khi chúng nó nhìn thấy Tô Mộ thì lập tức lao tới.

Nếu so sánh về tốc độ thì không biết chúng nó nhanh hơn zombie trong phim điện ảnh bao nhiêu lần.

Tô Mộ không hề khách sáo với chúng, trực tiếp giương cung cài tên.

‘Người giết chết Thị Huyết Thi, nhận được 10 điểm tích phân!’

‘Người giết chết Dạ Yểm Thi, nhận được 50 điểm tích phân!’

...

Những con quái này đều là quái nhất giai, trong đó có quái thường cũng có quái tinh anh.

Tô Mộ sử dụng bắn tên thường, tất cả đều bị chết chỉ với một mũi

tên.

Một khi quái vật tụ tập nhiều thì hẳn sẽ trực tiếp sử dụng kỹ năng AOE của cung tiễn thủ giết chết toàn bộ.

Trên bảng xếp hạng thế giới, cái tên Hiên Viên nhanh chóng lao vút tới vị trí thứ nhất.

Bảng xếp hạng chỉ hiện tên của một trăm người đứng đầu, muốn xuất hiện trên bảng ít nhất cũng phải có một nghìn điểm tích phân.

Các khu vực hoạt động, người một giây giết một con quái như Tô Mộ căn bản không tồn tại người thứ hai.

Khi tích phân của Hiên Viên lên tới mười nghìn điểm, tên xếp hạng thứ hai vẫn chưa xuất hiện.

“Số tích phân này đã rất cao rồi!”

Tô Mộ cũng không chú ý tới tình huống trên bảng xếp hạng.

Hắn nhìn thoáng qua tích phân của Hiên Viên rồi trực tiếp đổi lại.

“Hoả Cầu thuật!”

Tuỳ tiện chọn một mục tiêu, một quả hoả cầu bay tới.

‘Người nhận được 10 điểm tích phân!’

Xếp hạng thứ 158798778.

“Quả nhiên là được!”

Sau khi nhìn thấy thứ hạng của mình, Tô Mộ nở nụ cười.

Thứ hạng của “Hiên Viên” và “Tô Mộ” là tách ra.

Điều này chứng tỏ hẳn hoàn toàn có thể mang hai thân phận này vào trong trận chung kết!

Một khi hẳn có thể lấy hai phần thưởng xếp hạng thì đó chính là niềm vui nhân đôi!

“Dùng Hiên Viên giết quái trước đã!”

Tô Mộ lại biến thành Hiên Viên.

So với Hiên Viên thì hiển nhiên thân phận Tô Pháp Thần này sẽ kiếm tích phân nhanh hơn.

Mình chỉ cần quét một lúc là có thể đạt tới độ cao người khác không thể đạt tới rồi.

...

Tô Mộ cũng không biết Hiên Viên lên bảng gây ra sóng to gió lớn trên kênh chat.

“Sao lại thế này? Sao Tô Pháp Thần lại không lên bảng? Dựa vào thực lực của hắn, tuyệt đối có thể vượt qua Hiên Viên!”

“Mọi người, ai kết bạn với Tô Pháp Thần có thể hỏi xem có phải Pháp Thần ngủ quên không, bỏ lỡ vòng hoạt động này?”

“Ta cảm thấy có thể là như vậy, đầu tiên không nói Hiên Viên và Tô Pháp Thần ai nhanh hơn, nhưng Tô Pháp Thần cũng không đến mức không thể lên bảng đúng không?”

“Ta cảm thấy Tô Pháp Thần đi lên cấp trước, chắc một thời gian nữa hắn sẽ cày quái, hoạt động vòng thứ ba vẫn rất tự do.”

“Khó mà nói được, lỡ như Tô Pháp Thần của các người ngủ quên thật thì sao!”

“Xí, ngủ quên thì sao? Cho dù Tô Pháp Thần bắt đầu lại từ vòng thứ nhất thì chắc chắn vẫn có thể thăng cấp, không như người, có thể bước vào bảng xếp hạng thế giới một trăm triệu người không?”

Trên kênh chat bàn tán sôi nổi.

Càng có không ít fan của Hiên Viên hét khẩu hiệu “Hiên Viên NO.1”.

Thậm chí còn có cung tiễn thủ cãi nhau với pháp sư, tranh chấp

rốt cuộc là năng lực quét quái đơ của cung tiễn thủ mạnh hay là năng lực quét quái đơ của pháp sư mạnh.

Trong khi những người này đang bàn luận, trên bảng xếp hạng thế giới cũng dần dần xuất hiện tên của những người khác.

Không có gì bất ngờ xảy ra, xếp hạng cao đều là người chơi của Hoa quốc.

Trong đó không thiếu một vài cái tên nổi danh

Lý Tiêu càng xếp thứ hai.

Trang bị của hắn vô cùng xa xỉ, lại có nhiều thuốc, tuyệt đối là pháp sư đứng đầu chỉ sau Tô Mộ.

Mà phần lớn những người xếp sau hắn cũng là pháp sư.

Nhưng trong số pháp sư này có một cái tên vô cùng đột ngột.

...

“VẬY MÀ TA CHỈ XẾP THỨ BẢY MƯƠI TÁM!”

Land Nader nhìn thứ hạng trên bảng xếp hạng thế giới của mình, giọng nói trầm thấp.

Hắn tiếp tục nhìn lên bên trên, đột nhiên nở nụ cười.

“KHÔNG CÓ TÊN TÔ MỘ KIA?”

Không nhìn thấy tên của Tô Mộ, hắn cười như một đứa trẻ.

“TA HIỂU RỒI!”

“THẰNG NHÃI NÀY NGỦ QUÊN RỒI! HA! HA! HA!”

Hắn vừa cười vừa lẩm bẩm, hoàn toàn là dáng vẻ ta đều hiểu.

Land Nader càng nghĩ càng vui vẻ, nhảy điệu Tango trên đường phố.

So với pháp sư, đúng là năng lực quét quái của cung tiễn thủ yếu

hơn một chút, nhưng năng lực chiến đấu đơn của cung tiễn thủ lại mạnh hơn pháp sư.

Hành động linh hoạt, tầm bắn siêu cao, những điều này đều là ưu thế của cung tiễn thủ.

Tô Mô giương cung cài tên, không ngừng rửa sạch quái vật xung quanh.

Dựa vào thực lực mạnh mẽ, hắn vẫn luôn đi về phía khu vực cấp cao quét quái, quái gặp được đều là quái tinh anh cấp cao nhất giai, trong đó không thiếu có vài con BOSS.

Với những con BOSS đó, Tô Mộ đều lập tức hạ gục chỉ với một mũi tên.

“Chắc cũng đủ rồi!”

Hắn nhìn về phía tích phân hiện giờ của “Hiên Viên”.

Hơn ba mươi nghìn điểm.

Nhìn xuống bên dưới, tích phân của người đứng thứ hai là hơn hai nghìn điểm.

Chênh lệch gấp mười lần làm người tuyệt vọng.

Trên kênh chat, rất nhiều người cũng đang nói về tích phân của Hiên Viên.

“Mẹ nó, Hiên Viên này cũng quá trâu rồi nhỉ? Ba mươi nghìn tích phân? Người xếp thứ hai có thể đuổi kịp trong một ngày không?”

“Quá khủng bố, cung tiễn thủ cũng mạnh như vậy à?”

“Các người đừng quên, cấp bậc của Hiên Viên cũng là từ nhị giai trở lên, đối phó với những con quái nhất giai này còn không phải là chuyện dễ như trở bàn tay à?”

“Không cần phải nói, ta nguyện xưng Hiên Viên là thần tiễn!”

“Thần tiễn? Tên này cũng hay đấy!”

“Ta cảm thấy Hậu Nghệ nghe hay hơn một chút, rất dễ hiểu!”

Đối với hầu hết các người chơi, dựa vào lực lượng của bản thân giết chết một con quái cùng cấp vẫn khá khó khăn.

Càng đừng nói tới những quái tinh anh và BOSS kia.

Chương 215: Sao có thể?

Trong mắt bọn họ, số tích phân của Hiên Viên chính là một con số thiên văn.

Trong chốc lát, trên kênh chat, cái tên “Hiên Viên” nổi bật vô song, dường như mọi người đều đã quên còn một Tô Pháp Thần.

...

Khu vực hoạt động.

Tô Mộ cất trường cung trên tay đi, biến về thân phận của mình.

Hắn cầm lấy quyền trượng Pháp Thần, phóng xuất ra một luồng năng lượng cực kỳ khổng lồ.

“Vạn Mộc Tùng Sinh!”

Mấy giây sau, khu vực này mọc đầy cành lá rậm rạp.

Những dây leo đó bắt đầu ngẫu nhiên tạo thành sát thương với quái vật xung quanh.

Phàm là quái vật trong khu vực này, dù là quái tinh anh hay là BOSS đều lập tức bị hạ gục, không có ngoại lệ.

‘Người nhận được 10 điểm tích phân!’

‘Người nhận được 50 điểm tích phân!’

‘Người nhận được 1000 điểm tích phân!’

...

Nhìn số lượng tích phân đang nhanh chóng hướng lên trên của mình, Tô Mộ cũng không dừng bước.

Hắn dùng kỹ năng Chớp Nhoáng một cự ly siêu xa đi tới trong khu vực khác.

“Vạn Mộc Tùng Sinh!”

Lại thả một AOE phạm vi siêu lớn ra ngoài, Tô Mộ đứng tại chỗ kiên nhẫn chờ đợi.

Tuy kỹ năng này là tấn công ngẫu nhiên, nhưng tần suất thật sự không thấp, hơn 80% quái vật đều bị giải quyết.

Giờ phút này, vị trí thứ nhất trên bảng xếp hạng tích phân cũng đổi chủ.

Tô Mộ chỉ dựa vào hai kỹ năng đã làm số tích phân của mình lên tới năm mươi nghìn điểm!

“Cứ như vậy đi!”

Sau khi nhìn thấy giá trị này, Tô Mộ hài lòng mỉm cười.

Cho dù bây giờ hắn thu tay lại thì thứ hạng thứ hai cũng sẽ không có ai có thể vượt qua.

“Quay về!”

Tô Mộ rời khỏi khu vực hoạt động.

“Đi vào trò chơi!”

Đi vào thế giới trò chơi Thần Đồ, hắn tới nhà kho của cửa hàng trước, bỏ một số thứ cần thiết vào trong ô túi đồ, những thứ khác trên cơ bản đều đặt ở trên quầy hàng.

“Nên xuất phát rồi!”

Thời gian còn rất đầy đủ, Tô Mộ định đến Vương Đô trước kia hoạt động vòng thứ ba kết thúc.

Không đi bằng chân như lần trước, trên tháp canh tường thành

phía Nam thành Tiểu Nguyệt, có một chiếc phi thuyền ma pháp đang đỗ.

Nhìn từ vẻ ngoài giống như một con thuyền, xung quanh thân thuyền được khảm đá ma pháp màu trắng, chỗ lồi còn có một vài cánh quạt xoay tròn.

“Xin chào, nhà thám hiểm, phi thuyền tới Vương Đô sẽ xuất phát sau mười phút nữa, toàn bộ hành trình tổng cộng là ba tiếng, vé tàu là 100 đồng vàng.”

Bên dưới phi thuyền có một điểm bán vé.

Tô Mộ dùng 100 đồng vàng cầm vé bước lên tháp canh.

Phi thuyền ma pháp rất rộng, bên trên có không ít NPC, trong đó không thiếu NPC mang theo hàng hoá.

“Chào mọi người!”

Tô Mộ nhìn những NPC đó rồi nhiệt tình chào hỏi.

Dù sao cũng tiện đường, tạo quan hệ với NPC không chừng còn có thể nhận được nhiệm vụ gì đó.

“Xin chào, nhà thám hiểm!”

Có một vài NPC cũng đáp lại lời chào của Tô Mộ, nhưng cũng không xuất hiện bất cứ nhiệm vụ gì.

Cũng có không ít NPC lạnh nhạt nhìn hắn.

“Không có nhiệm vụ thì thôi!”

Tô Mộ bĩu môi, cầm vé của mình đi vào bên trong phi thuyền.

Ba tiếng nói dài cũng không dài lắm, nói ngắn cũng không ngắn.

Hắn tìm được vị trí của mình, sau khi ngồi xuống thì trực tiếp nằm lên bên trên.

Một cảm giác đang bay lập tức đánh úp lại.

Tô Mộ nhìn xuống mặt đất phía dưới qua cánh cửa sổ bên cạnh.

“Độ cao thấp hơn máy bay nhiều!”

Tính toán qua một chút, khoảng cách giữa tàu bay và mặt đất chỉ khoảng ba, bốn trăm mét.

Độ cao này cũng làm Tô Mộ yên tâm nghỉ ngơi.

...

Khi Tô Mộ đang trên đường đi tới Vương Đô, trong thế giới hoạt động hoàn toàn bùng nổ.

“Ta không bị hoa mắt đấy chứ? Sao Tô Pháp Thần đột nhiên xếp thứ nhất rồi?”

“Vài phút trước ta vừa xem bảng xếp hạng, một trăm người đứng đầu căn bản không có tên của Tô Pháp Thần!”

“Mẹ nó, vài phút đã kiếm được hơn năm mươi nghìn tích phân? Quá đáng, mẹ nó quá kinh khủng!”

“Được rồi, mọi người đừng cãi nhau nữa, có Tô Pháp Thần và Hiên Viên ở đây, hai người đứng đầu trong hoạt động lần này không thay đổi nữa rồi!”

“Những người nói Tô Pháp Thần không đuổi kịp Hiên Viên đâu? Vả mặt rồi chứ gì?”

“Thật ra cũng không có gì phải tranh giành, quan hệ của Tô Pháp Thần và Hiên Viên hẳn là không tệ, chúng ta phải làm fan lý trí chứ!”

Tất cả mọi người đều đã biết, độ khủng bố của Tô Pháp Thần đã vượt qua sức tưởng tượng của bọn họ từ lâu.

Dù là Hiên Viên xếp thứ hai cũng tồn tại chênh lệch khó có thể đền bù với Tô Pháp Thần.

Ai mới là người đứng đầu Thần Đồ căn bản chính là một chuyện không cần phải tranh luận!

..

Land Nader đang ngâm nga hỏa cầu.

Sau khi một con quái ngã xuống, hắn mở bảng xếp hạng tích phân ra theo thói quen.

“Lên tới người thứ sáu mươi chín, nếu không phải những người chơi Hoa quốc này được nhân đôi kinh nghiệm thì ta tuyệt đối có thể lọt vào top mười!”

Hắn nhẹ giọng lẩm bẩm, trong ánh mắt mang theo sự không phục.

Tiếp tục nhìn lên bên trên nhưng vẫn không thấy cái tên quen thuộc kia đâu, khoé miệng hắn không tự giác mà cong lên.

Nhưng nụ cười của hắn lập tức vụt tắt.

“Sao có thể?”

“Tuyệt đối không thể nào!”

Tiếng gầm gừ khó tin vang lên.

...

Thành Tiểu Nguyệt.

Trên sân thượng phủ thành chủ.

Nguyệt Bạch nhìn chiếc tàu bay đang bay về phía Vương Đô, ánh mắt mang theo sự thâm thúy.

Tô Mộ rời khỏi đây có thể nói là một chuyện tốt với hắn, cũng có thể nói là không phải chuyện tốt.

Thân là chủ của một thành, địa vị của hắn trong thành Tiểu Nguyệt không cần nói cũng biết.

Cho dù Tô Mộ nói “bí mật” của hắn ra ngoài, dưới tiền đề không có chứng cứ thì sẽ không ai có thể tiến hành thẩm phán hắn.

Nhưng tình cảnh của hắn sẽ tương đối phiền phức mà thôi.

“Đây là sự cảnh cáo ta dành cho người!”

Hắn nở nụ cười, nhẹ giọng lầm bầm.

“Hưởng thụ đi!”

Dưới tầm mắt của thành chủ, phi thuyền cũng càng ngày càng xa.

Trong khoang tàu, Tô Mộ đang nghỉ ngơi.

Nghỉ ngơi trong thế giới Thần Đồ là có thể phản hồi về thế giới hiện thực.

Chỉ là khoang thuyền khá là nhỏ hẹp, ngủ cũng không thoải mái lắm.

Giấc ngủ của Tô Mộ không sâu, một khi có bất cứ tiếng động gió thổi cỏ lay gì, hắn đều sẽ lập tức tỉnh lại.

Chương 216: Người chơi “lâu năm”.

Phi thuyền bay nhanh trên không trung, những đá ma pháp khảm xung quanh thuyền sẽ cung cấp nguồn năng lượng sung túc cho nó.

Hơn nữa trên phi thuyền đâu đâu cũng có thủ vệ, chuyển đi tới Vương Đô này thoát nhìn cực kỳ an toàn.

Thời gian từng phút trôi đi, phi thuyền đã rời khỏi địa giới của thành Tiểu Nguyệt.

Bên dưới xuất hiện một cánh rừng rộng lớn.

Sau khi đi tới đây, các thủ vệ trên phi thuyền cũng trở nên căng thẳng hơn.

Bọn họ canh giữ bên cạnh những chiếc pháo lớn điêu khắc phù văn, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

“Không hay!”

Giữa phi thuyền đột nhiên vang lên một giọng nói.

Đó là người điều khiển chiếc phi thuyền ma pháp này.

“Có chuyện gì xảy ra vậy!” Một vệ binh lập tức chạy về phía đó.

“Có rất nhiều ma vật đang tới gần!” Về mặt người điều khiển đầy nghiêm trọng, nhìn chăm chăm máy thăm dò trên tàu bay.

Trang bị này rất giống với Góc Nhìn Ma Pháp của Tô Mộ, bên trên hiện lên chấm đỏ rậm rạp.

“Nhiều ma vật xuất hiện cùng một lúc như vậy, rốt cuộc là chuyện thế nào?”

Vệ binh nhìn những chấm đỏ đó ngạc nhiên nói không nên lời.

Mỗi ngày, thành Tiểu Nguyệt đều sẽ có phi thuyền đi tới Vương Đô, ngẫu nhiên cũng sẽ xảy ra chuyện ma vật tấn công tàu bay, nhưng trên cơ bản đều là một ít ma vật rải rác.

Đã rất lâu rồi bọn họ không gặp phải trận tấn công với quy mô lớn như ngày hôm nay.

“Thông báo với mọi người, chuẩn bị sẵn sàng!”

Vệ binh quyết đoán ra lệnh.

Trên tàu bay có hơn một trăm thủ vệ, cộng thêm số vũ khí ma pháp đó, bọn họ vẫn có cơ hội phá vây.

“Bùm!”

Nhưng ngay khi bọn họ chuẩn bị đón địch, vị trí cánh trái của phi thuyền đã truyền đến một tiếng nổ mạnh rất lớn.

Cơ nổ bất thành linh làm tất cả mọi người không ngờ tới.

Phi thuyền cực lớn lập tức mất cân bằng.

“Trời ạ, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?”

“A, cứu mạng!”

“Sắp rơi xuống, lập tức rơi xuống!”

“Mọi người nắm chặt tay vịn, chuẩn bị nghênh đón chấn động!”

Vô số giọng nói đan chéo với nhau, những NPC hành khách bình thường không ngừng phát ra tiếng gọi ầm ĩ hoảng loạn, các vệ binh xung quanh liên tục nhắc nhở bọn họ.

Nhưng dù vậy, trong quá trình rơi xuống bởi trọng lực, sắc mặt của mọi người trên tàu bay đều trở nên tái nhợt.

Đương nhiên, trong đám người này có một ngoại lệ.

Trong khoang thuyền, Tô Mộc xuyên qua tấm kính nhìn mặt đất càng ngày càng gần, ánh mắt lạnh thấu xương.

“Là tên kia giở trò quỷ sao?”

Hắn nhìn về phía thành Tiểu Nguyệt, nhẹ giọng nói.

Mỗi ngày phi thuyền ma pháp đều sẽ đi tới Vương Đô, cố tình sau khi mình lên thuyền chiếc phi thuyền này lại xuất hiện sự cố.

Đây là trùng hợp sao?

Chắc chắn là không!

Muốn nói trong thành Tiểu Nguyệt có ai muốn đối phó mình, người mà Tô Mộc có thể nghĩ ra cũng chỉ có bị thành chủ đại nhân kia thôi.

“Vậy nên người này muốn ra oai phủ đầu với ta!”

Đối với ý đồ của thành chủ thành Tiểu Nguyệt, sau khi Tô Mộc suy nghĩ một lúc cũng hiểu ra.

Người chơi khác với NPC, người chơi tử vong một lần cũng sẽ không thật sự tử vong.

Điểm này NPC cũng biết.

Cho dù Nguyệt Bạch muốn làm hắn chết vì rủi ro phi thuyền, cũng không ngăn cản được chuyện hắn đi tới Vương Đô.

“Không muốn ta nói ra thân phận thật sự của người à?”

“Ta không thể để mình bị quay vòng vòng đâu!”

Nghĩ thông suốt điểm mấu chốt, Tô Mộ lạnh lùng cười một tiếng.

Đường đường thành chủ thành Tiểu Nguyệt lại là một con ma vật, cho dù hần chạy đến Vương Đô nói với tất cả mọi người thì chỉ sợ cũng sẽ không có ai tin tưởng.

Những về thân phận của Nguyệt Bạch, chắc chắn sẽ có nhiệm vụ che giấu nào đó đang chờ hần.

Tô Mộ hít sâu một hơi, tạm thời cất những ý tưởng này đi.

Nguy cơ trước mắt còn chưa giải trừ đâu!

“Còn có ba mươi mét!”

“Hai mươi mét!”

Hần nhìn chăm chăm vào khoảng cách giữa phi thuyền và mặt đất, cả người bình tĩnh dị thường.

“Mười mét!”

“Chớp Nhoáng!”

Một luồng năng lượng ma pháp thoáng hiện trong khoang thuyền, Tô Mộ lập tức đứng trên một cái cây cách phi thuyền trăm mét.

“Ầm ầm ầm!”

Tàu bay rơi xuống mặt đất, tiếng nổ mạnh vang vọng toàn bộ rừng rậm.

Tô Mộ nhìn về vị trí đó, Góc Nhìn Ma Pháp và Mắt Ưng đồng thời mở ra.

Nổ mạnh làm rất nhiều NPC trực tiếp tử vong.

Dấu hiệu sinh mệnh của những NPC còn lại cũng trở nên vô cùng mỏng manh.

“Thủ bút thật lớn!”

Tô Mộ cũng không thương hại NPC tử vong, điều hăn để ý chính là thủ đoạn của thành chủ thành Tiểu Nguyệt.

Trong tầm mắt, một lượng lớn ma vật đang chạy về phía nơi phi thuyền rơi xuống.

“Đây là không định để lại một người sống à!”

Không thể không nói thành chủ thành Tiểu Nguyệt đúng là một người tàn nhẫn.

Động tay vào phi thuyền ma pháp, lại phái một lượng lớn Ma vật giải quyết tất cả mọi người.

Chết không đối chứng, cho dù sau đó điều tra chỉ sợ cũng sẽ cho rằng đây chỉ là sự cố Ma vật tập kích phi thuyền.

“Chỉ tiếc người ngàn tính vạn tính, vẫn tính sai một chút!”

Tô Mộ cong khóe môi, khuôn mặt tràn đầy tự tin.

Trong Góc Nhìn Ma Pháp, dấu hiệu sinh mệnh của đám Ma vật này cũng không mạnh mẽ.

Điều này cũng có nghĩa là dựa vào thực lực của hăn, hoàn toàn có thể một lưới bắt hết đám Ma vật này.

Chỉ cần để lại người sống trên phi thuyền thì có thể bẩm báo chuyện xảy ra ở đây đến Vương Đô.

Tới lúc đó, tất nhiên sẽ có NPC yêu cầu hăn điều tra ra nguyên nhân phi thuyền xảy ra rủi ro, còn có những Ma vật này bị ai sai khiến.

Chỉ cần hăn điều tra, dẫn hướng điều tra đến trên người thành chủ thành Tiểu Nguyệt thì sẽ có thể nắm chắc quyền chủ động!

“Chắc chắn là nhiệm vụ che giấu, hơn nữa BOSS cuối cùng của nhiệm vụ còn là một thành chủ, thấy thế nào phần thưởng của nhiệm vụ này cũng sẽ không kém!”

Tô Mộ tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội này.

Nói thế nào hẳn cũng có thể coi như một người chơi “lâu năm”.

Đối với chuyện nên “giao tiếp” với NPC như thế nào, hẳn dám nhận thứ hai, không có người chơi nào dám nhận thứ nhất.

“Từ từ không cần vội vàng ra tay, chờ đến khi tình huống nguy cấp đã!”

“Tới lúc đó, những NPC đó có cầu với ta, không phải nhiệm vụ tới rồi sao?”

Khuôn mặt treo nụ cười nhạt, Tô Mộ đứng trên đại thụ, sử dụng hai kỹ năng góc nhìn thu hết tình hình ở tàu bay bên kia vào trong mắt.

Tiếp theo chỉ cần chờ đợi!

Chương 217: Cứ giao chỗ này cho ta.

“Cứu ta, ta bị đè lại rồi!”

“Ai tới đây đi, lượng máu của ta không khổng chế được nữa rồi!”

“Hu! Hu! Hu!”

“Đáng chết, ông đây lại phải thanh toán số tiền lớn, đây là phi thuyền rách gì vậy!”

Thời điểm phi thuyền rơi xuống, các tiếng kêu rên, tiếng chửi rủa vang lên không ngừng.

Rất nhiều người trong bọn họ đang vừa ăn uống vừa ca hát, còn có người đang ngủ say, kết quả phi thuyền này lại phát nổ!

“Đám người các người nhất định phải chịu trách nhiệm!”

Rất nhiều người tỏ ra tức giận với các vệ binh.

“Mọi người bình tĩnh đừng nóng, bọn ta nhất định sẽ điều tra rõ chuyện này!”

Một vệ binh dẫn đầu rất có trách nhiệm.

“Người mau chạy đi, nhanh chóng báo cáo tình hình ở đây cho Vương Đô, để bọn họ phái người tới cứu viện!” Hắn nhìn về phía một vệ binh ăn mặc như thích khách trước, giọng nghiêm túc nói.

“Hiếu rồi.” Người đó lập tức hành động.

Vệ binh dẫn đầu hít sâu một hơi, tiếp tục ra lệnh cho những vệ binh còn may mắn sống sót khác: “Cứu người trước, đưa mọi người ra ngoài!”

Tất cả những người này đều mặc áo giáp cứng rắn, chấn động phải chịu không quá lớn.

Dưới sự trợ giúp của bọn họ, rất nhiều người được giải cứu ra ngoài.

Trong toàn bộ quá trình, vẻ mặt của vệ binh dẫn đầu kia vẫn luôn rất khó coi.

Vụ nổ của phi thuyền mới chỉ là bắt đầu, tiếp theo còn có số lượng lớn quái vật đang chờ đợi bọn họ.

“Xem Đại pháo ma pháp trên phi thuyền còn cái nào có thể sử dụng được!”

“Bố trí đội hình phòng thủ, bất kể thế nào, cũng phải kiên trì cho đến khi cứu viện tới!”

Hắn lo lắng chỉ huy tình hình.

“Hú!”

Một lúc sau, một tiếng sói tru vang lên.

“Chuẩn bị nghênh địch!”

Lần này, NPC xung quanh phi thuyền người này còn căng thẳng hơn người kia.

“Hú!”

Lại một tiếng sói tru nữa.

Từ trong rừng rậm xung quanh, loài ma vật sói lần lượt chui ra.

“Là Tật Phong Lang!” Một vệ binh không nhận được hô lên.

“Sử dụng ma pháp đại pháo đẩy lui bọn chúng!” Vệ binh dẫn đầu nghiến răng, chuẩn bị một Ma pháp đại pháo nhắm vào bầy sói ở phía trước.

“Ầm!”

Phù văn ma lực chấn động, một viên Đạn Bay Ma Pháp to lớn lao về phía bầy sói.

Sau khi đến vị trí mục tiêu, đạn bay nổ tung, tạo thành sát thương AOE khả quan.

Chỉ là những con Tật Phong Lang kia rõ ràng không phải là ma vật bình thường, công kích của Đạn pháo ma pháp cũng không thể giết chết nó trong nháy mắt.

“Hú!”

Cùng lúc đó, tất cả Tật Phong Lang đều phát động tấn công dưới mệnh lệnh của một tiếng sói tru.

Những vệ binh tay cầm lá chắn lập tức ngăn ở phía trước.

Những Ma pháp sư, NPC ăn mặc như cung tiễn thủ kia thì bắt đầu phát động công kích.

Nhưng DPS của bọn họ không thể ngăn cản tấn công của bầy sói.

Rất nhanh, bầy sói đã lao tới trước người NPC, sử dụng răng nanh sắc bén của bọn chúng không ngừng cắn xé.

“Trì Dũ Quần Thế!”

“Thuật hồi phục!”

Có mục sư bắt đầu thêm máu cho những người khác.

Nhưng đối mặt với số lượng bầy sói khổng lồ, việc phục hồi những lượng máu này giống như muối bỏ biển.

“Có ai có thể cứu ta không!”

“Tại sao, không phải tuyến đường này luôn rất an toàn sao? Sao lại có nhiều ma vật như vậy?”

“A, ta không muốn chết!”

“Chạy đi!”

Tuyến phòng ngự nhanh chóng bị xé rách, các NPC bắt đầu chạy trốn khắp nơi.

Nhưng bọn họ đang ở dưới trạng thái bị thương, tốc độ chạy rõ ràng không nhanh bằng những con Tật Phong Lang kia.

“Đừng chạy, không thể để tuyến phòng ngự bị phá vỡ!”

“Mau quay lại, chạy chỉ có đường chết thôi!”

Vệ binh dẫn đầu thấy vậy, không ngừng gào thét.

Không một ai quan tâm hấn.

Đến cả những vệ binh cũng buông bỏ chống cự, bắt đầu chạy thoát thân.

Chiếc răng nanh sắc bén kia, tựa như lưỡi hái của tử thần vậy.

Vệ binh dẫn đầu cúi đầu.

Hắn vẫn đứng ở phía trước nhất chiến đấu cùng bầy sói, lượng máu đã gần như cạn kiệt.

Không thể cứu vãn, hắn đã chuẩn bị liều chết một cách hào phóng.

Một con Tật Phong Lang làm như mong muốn của hắn, há cái miệng to như chậu máu, cắn lên cổ hắn.

“Gào!”

Một tiếng gầm khế vang lên, mùi vị tanh hôi xâm nhập vào hơi thở của vệ binh, nhưng chuyện bất ngờ lại xảy ra với hắn.

Hắn không chết!

Ngẩng đầu lên, con Tật Phong Lang ở phía trước đang trợn mắt nhìn hắn, chiếc răng nanh sắc bén kia gần trong gang tấc.

“Xảy ra chuyện gì vậy?”

Vệ binh có thể nhìn ra sát ý khát máu của con Tật Phong Lang kia, nhưng không biết tại sao con súc sinh đó lại ngừng tay.

“Đây là?”

Lúc hắn nhìn về một hướng khác, thì không khỏi trợn to hai mắt.

Không chỉ là con Tật Phong Lang ở trước mặt hắn, mà tất cả Tật Phong Lang trong khu vực này đều bị bất động.

“Phản kích!”

Tuy không biết đã xảy ra chuyện gì, vệ binh vẫn giơ vũ khí trong tay lên, phát động công kích đám Tật Phong Lang trước mặt.

“Hỏa Vũ thuật!”

Đúng lúc này, một trận mưa lửa từ trên trời rơi xuống, đập lên người những con Tật Phong Lang kia.

Những con Tật Phong Lang kia cũng lần lượt ngã xuống đất.

Vệ binh cũng đã nhìn thấy người phóng thích Hỏa Vũ.

Là nhà thám hiểm trên phi thuyền trước đó.

“Nhà thám hiểm, những con này bị kỹ năng của người khổng chế sao?” Vệ binh nhanh chóng nghĩ ra gì đó, một niềm hy vọng xuất hiện trên vẻ mặt tuyệt vọng.

“Là ta!” Tô Mộ trực tiếp gật đầu trả lời.

“Tốt quá rồi, hy vọng người có thể giúp đỡ bọn ta, đợi đến Vương

Đô, ta sẽ thành thật báo cáo chiến công của người, người sẽ nhận được phần thưởng hậu hĩnh!” Vệ binh dẫn đầu lại lên tiếng.

Một giây tiếp theo, trước mắt Tô Mộ xuất hiện một nhiệm vụ.

“Có nhận nhiệm vụ: Thoát khỏi hoàn cảnh khó khăn hay không? (Giúp các NPC còn sống sót trên phi thuyền thoát khỏi truy sát của ma vật!)”

“Đương nhiên là nhận rồi!”

Tô Mộ đang đợi nhiệm vụ này, không nói hai lời lập tức nhận ngay.

“Trì Dũ Thuật Liều Mạnh!”

Sau đó, Tô Mộ giơ tay phóng thích một luồng thánh quang về phía vệ binh.

“Người đây là?”

Lượng máu lập tức hồi phục một lượng lớn, trên mặt vệ binh tràn đầy vẻ khó tin.

Một Ma pháp sư lại lại hồi phục máu cho hắn?

Hơn nữa chỗ máu này lại khiến lượng máu của hắn gần đầy?

Nếu những mục sư đang chạy trốn kia biết chuyện này, e là sẽ phải đào một cái hố chui vào!

Chương 218: Người không cảm thấy kỳ quặc sao?

Nhưng lần này cũng khiến vệ binh tràn đầy hy vọng: “Nhà thám hiểm, người cùng ta yểm trợ cho bọn họ rút lui!”

Nghe thấy lời này của vệ binh, Tô Mộ chỉ khẽ mỉm cười, cũng không vội ra tay.

Đối với mình, những NPC này đang cản trở.

Hắn nhìn về phía vệ binh, giọng nói bình thản nhưng tràn đầy tự tin.

“Người cũng chạy đi, cứ giao chỗ này cho ta!”

“Người nghiêm túc sao?”

Vệ binh không biết tính toán của Tô Mộ, biểu cảm có chút sửng sốt.

Bên trong khu vực này có hàng trăm con Tật Phong Lang, đây tuyệt đối không phải thứ mà một nhà thám hiểm có thể đối phó được.

Tuy hắn không biết Tô Mộ dùng phương pháp gì để khống chế những con Tật Phong Lang này nhưng đến một lúc nào đó bọn chúng nhất định sẽ được giải trừ khống chế.

“Ta vẫn nên ở lại giúp người thì hơn.” Vệ binh cắn răng nói, như thể không có ý định chạy trốn.

“Nếu người không đi thì ta đi.” Tô Mộ nhún vai một cái rồi bày ra tư thế như sắp chạy trốn.

“Vậy ở đây giao cho người!” Đội trưởng đội vệ binh không còn cách nào khác.

Chuyện cho tới bây giờ hắn chỉ có thể đặt toàn bộ hi vọng của mình vào nhà thám hiểm này mà thôi.

Tô Mộ không nói gì, đưa mắt nhìn đội trưởng đội vệ binh rời đi.

Những NPC này cũng không biết, Tô Mộ đang cố gắng hết sức để khống chế Vùng Tử Trường Trọng Lực.

Thực sự để khống chế toàn bộ kẻ địch bên trong một khu vực thì rất dễ dàng, nhưng nếu muốn vừa khống chế những con Tật Phong Lang vừa để cho những NPC khác không bị ảnh hưởng thì hắn cần một ít tinh lực.

“Rốt cuộc cũng có quái tam giai để cày!”

“Bắt đầu thôi!”

Khi tất cả các NPC rời đi, Tô Mộ cũng không còn bận khoăn gì nữa.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Quái vật tập trung tương đối nên hẳn lựa chọn kỹ năng phong bạo.

Dưới sự khống chế của Vùng Từ Trường Trọng Lực, bảy Tật Phong Lang căn bản không còn nơi nào để trốn thoát.

-8972!

Mỗi khi phong bạo nhảy qua, một con số sát thương rất lớn hiện lên đầu những con sói này.

Nếu những NPC trước kia có mặt ở đây thì nhất định sẽ rất sốc trước con số này.

Hẳn có sức sát thương ngang đại pháo ma pháp của bọn họ!

Nhà thám hiểm Tô Mộ này chính là một đại pháo ma pháp biết đi.

‘Người đã đánh chết Tật Phong Lang và thu được 300 điểm kinh nghiệm!’

‘Nhận được 1 điểm trí lực thông qua Hào Quang Của Pháp Thần.’

...

Dưới sự tấn công của Băng Sương Phong Bạo, những con sói tam giai tinh anh đều lần lượt ngã xuống.

“Cuối cùng cũng có điểm kinh nghiệm rồi!”

Nhìn thanh điểm kinh nghiệm của mình không ngừng tăng lên, Tô Mộ có cảm giác rất không dễ dàng.

Mặc dù trong khoảng thời gian này hẳn vẫn luôn ở đây đánh quái những điểm kinh nghiệm lại không thay đổi do sự chênh lệch về cấp độ.

Hiện tại thì tốt rồi, những con quái tinh anh tam giai này đang

không ngừng cung cấp điểm kinh nghiệm cho hắn, hiệu suất lên cấp thoáng cái đã tăng lên.

‘Chúc mừng người đã thăng cấp, thu được 40 điểm thuộc tính có thể phân phối, 50 điểm kỹ năng!’

Bầy Tật Phong Lang lần lượt ngã xuống, cấp bậc của Tô Mộ cũng tăng lên cấp 2 tam giai.

‘Người đánh chết Tật Phong Lang, nhận được 200 điểm kinh nghiệm!’

Mọi chuyện vẫn chưa kết thúc, những quái vật tinh anh này có kinh nghiệm phong phú và số lượng lớn, thanh EXP của Tô Mộ vẫn đang không ngừng tăng lên.

Khi thời gian kéo dài của Bầy Sương Phong Bạo kết thúc, một nhắc nhở khác lại vang lên.

‘Chúc mừng người thăng cấp, thu được 40 điểm thuộc tính có thể phân phối, 50 điểm kỹ năng!’

“Tăng hai cấp, cũng không tệ lắm!”

Biểu cảm của Tô Mộ vô cùng bình thường khi thấy tăng lên tới cấp 3 tam giai.

“Đáng tiếc là không có quái vật cấp Boss!”

Tô Mộ bĩu môi một cái rồi bắt đầu nhặt những con Tật Phong Lang vừa rơi xuống.

‘Người đã nhận được dao găm Tật Phong!’

‘Người đã nhận được áo choàng Tật Phong!’

‘Người nhận được kỹ năng: Tật Phong Bộ.’

‘Người nhận được lông thú tam giai.’

...

Đồ những quái vật tam giai tinh anh rơi ra vô cùng phong phú.”

Thuộc tính của những trang bị tam giai kia không tệ, nhưng điều khiến cho Tô Mộ vui mừng là một kỹ năng.

‘Tật Phong Bộ (cấp A): Sau khi sử dụng sẽ tăng 30% tốc độ di chuyển, 30% tốc độ công kích, liên tục trong 10 giây, đòn công kích tiếp theo sẽ tạo ra sát thương bằng công kích vật lý x100%, thời gian cooldown 3 phút!’

Đây là kỹ năng hệ vật lý.

So với kỹ năng Mau Lẹ, kỹ năng này cũng tăng tốc độ công kích rất nhiều.

“Kéo max!”

Tô Mộ quyết định học kỹ năng này rồi nâng nó lên cấp S.

Hiệu quả của kỹ năng này tăng lên 50%, sát thương kèm theo cũng đạt tới 150%.

“Kỹ năng này phối hợp với Tàng Hình cũng không tồi.”

Sau khi nhìn kỹ năng của mình, Tô Mộ mím môi một cái.

Có rất nhiều kỹ năng nhìn qua thì bình thường, nhưng khi kết hợp với nhau lại rất mạnh.

Nhưng mình có quá nhiều kỹ năng, phần lớn kỹ năng đều không có cơ hội sử dụng.

“Phiền não quá!”

Về vấn đề này, Tô Mộ không ngừng vò đầu bứt tai.

Nếu để người khác nghe thấy những lời này của hắn thì bọn họ nhất định sẽ trợn tròn mắt.

Thử hỏi xem, phiền não như vậy ai không muốn muốn chứ?

“80 điểm thuộc tính, cộng thêm 20 điểm cho mỗi cái!”

Tô Mộ đóng giao diện kỹ năng lại rồi mở giao diện thuộc tính.

Ngoại trừ trí lực ra thì mỗi thuộc tính đều tăng 20 điểm.

Dưới Tầng Lên Cực Hạn, ngoại trừ trí lực ra thì tất cả các thuộc tính đều được tăng thêm 40 điểm.

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: cấp 3 tam giai (1100/ 40000)

HP: 10560

MP: 72800

Công kích vật lý cận chiến: 992

Công kích ma pháp: 4974

Phòng ngự vật lý: 1056

Phòng ngự ma pháp: 1970

Thuộc tính: Sức mạnh 396, thể chất 396 (+460), nhanh nhẹn 396, tinh thần 1050 (+770), trí lực 1521 (+740)

Mỗi khi nhìn thấy thuộc tính của mình được cải thiện, Tô Mộ luôn có niềm tin vô hạn.

Cho dù đó là trong trò chơi Thần Đồ hay trong thực tế, các thuộc tính mạnh mẽ luôn là nền tảng cho vị thế của mỗi người.

Hắn nhìn về hướng NPC chạy trốn.

Đó là lộ trình ban đầu của phi thuyền, nếu chạy về phía đó có thể sẽ đến được vị trí hiện giờ của Vương Đô.

Sau khi khoá vị trí của mấy tên vệ binh, Tô Mộ mở kỹ năng Tật Phong Bộ vừa có được, đồng thời còn sử dụng Mau Lẹ.

Chương 219: Nhiệm vụ tới rồi.

Hai kỹ năng này được kích hoạt cùng nhau, cả người hắc trổng như đang bay.

Mấy phút sau, hắc trổng kịp tên vệ binh kia.

“Nhà thám hiểm, người ngăn cản được bọn chúng sao?”

Khi vệ binh nhìn thấy Tô Mộ, hắc trổng vội vàng nhìn về phía trước để tìm kiếm tung tích của những con Tật Phong Lang kia.

“Ta giải quyết bọn chúng rồi!” Tô Mộ nhàn nhạt trả lời.

“Người nói cái gì?” Đội trưởng đội vệ binh thất thố hô lên.

Khi trốn thoát, hắc trổng còn đang suy nghĩ xem Tô Mộ có phải sẽ dẫn những con Tật Phong Lang đó đến địa điểm khác hay không.

“Người thật sự đã giải quyết hết rồi sao?” Đội trưởng đội vệ binh nuốt nước miếng rồi nhấn mạnh.

“Bảo những người đó không cần chạy trốn, tất cả ma vật đều đã bị ta giải quyết rồi!”

Tô Mộ gật đầu, giọng nói ẩn chứa loại khí phách khó tả.

“Phù!” Đội trưởng đội vệ binh nghe vậy thì liền thở dài nhẹ nhõm.

Không chờ hắc trổng hết kinh ngạc, lời nói tiếp theo của Tô Mộ khiến cho sắc mặt của hắc trổng không ngừng biến đổi.

“Người không cảm thấy có gì kỳ lạ về vụ tai nạn của phi thuyền sao?”

“Như thế đã có ai động tay động chân trên phi thuyền vậy!”

“Ý của người là gì?”

Sắc mặt đội trưởng đội vệ binh im lặng đến đáng sợ.

Hắn đương nhiên có thể hiểu rõ ý của Tô Mộ, càng suy nghĩ hắn càng cảm giác đến rợn tóc gáy.

“Ý của ta, người hắn rất rõ ràng mới đúng!” Tô Mộ mở miệng cười.

Vệ binh không nói gì, hắn nhìn Tô Mộ, muốn nói gì nhưng tay lại siết chặt nắm đấm rồi nén trở về.

Tô Mộ nhìn bộ dạng của hắn thì bĩu môi.

Đây không phải là kết quả mình mong muốn.

“Người không cảm thấy trong thành Tiểu Nguyệt có ma vật nội ứng sao?”

Sau khi nói ra những lời này, Tô Mộ mở to mắt nhìn vệ binh, nhằm quan sát phản ứng của hắn.

“Điều này sao có thể?”

Một giây kế tiếp, vệ binh phát ra âm thanh đầy hoài nghi.

Có thể toàn bộ người táy máy tay chân bên trên phi thuyền ma pháp đều là bạn của hắn.

Làm sao họ có thể liên quan đến ma vật cơ chứ?

“Không có gì là không thể, trước đây không phải đã từng xảy ra chuyện tương tự ở thành Tiểu Nguyệt sao?” Tô Mộ lên tiếng lần nữa, hướng dẫn vệ binh trước mặt.

“Ý người nói là con ma vật trộm đi thi thể của đại nhân Simon sao?” Vệ binh nhanh chóng nghĩ ra, vẻ mặt càng lúc càng nghiêm trọng.

Tô Mộ cười không nói, lặng lẽ chờ đợi.

Mình đã nói đến mức này, nhiệm vụ này cũng nên được bắt đầu thôi.

“Phù!” Vệ binh im lặng rất lâu rồi hít một hơi thật sâu sau đó nặng

nề thở ra.

Hắn nhìn Tô Mộ, ánh mắt mang vẻ khẩn cầu: “Nhà thám hiểm, hi vọng người có thể giúp ta điều tra chuyện này, lấy lại công bằng cho người bạn đã chết của ta.”

Tiếp đó, một nhiệm vụ xuất hiện trước mắt Tô Mộ.

‘Có nhận nhiệm vụ: Điều tra nguyên nhân phi thuyền gặp sự cố không?’

“Ta sẽ điều tra mọi chuyện thật rõ ràng!” Tô Mộ khẽ mỉm cười, vui vẻ tiếp nhận nhiệm vụ này.

Sau khi Tô Mộ bảo đảm, vệ binh gật đầu một cái rồi lấy thứ gì đó ở trong người ra.

“Đây là lệnh bài thủ vệ của ta, nếu người điều tra ra cái gì xin hãy cầm khối lệnh bài này đi tìm đại nhân Thần Lạc ở Vương Đô!”

Nét mặt của hắn vô cùng nghiêm túc.

“Ta rõ rồi!” Tô Mộ vươn tay ra cầm tấm lệnh bài kia.

Vệ binh ném ánh mắt hoàn toàn dựa vào người về Tô Mộ, sau đó chuyển người đi tìm những NPC đang chạy thực mạng kia.

Nhìn bóng lưng của hắn, Tô Mộ cũng không đi theo.

Những con Tật Phong Lang kia đã được mình giải quyết toàn bộ, đám người này tạm thời sẽ không có nguy hiểm gì.

Lúc này, điều mình cần làm chính là trở lại vị trí phi thuyền rơi xuống để tìm kiếm một ít dấu vết.

“Chớp Nhoáng!”

Vừa mới suy nghĩ xong, Tô Mộ đã dịch chuyển tức thời, xác phi thuyền khổng lồ hiện ra trước mặt hắn.

Không giống như những game online kia, nếu muốn tìm được nguyên nhân rủi ro của phi thuyền, không phải cứ tới nơi này là có

thể thu được nhắc nhở.

“Góc Nhìn Ma Pháp.”

Tô Mộ mở ra Góc Nhìn Ma Pháp rồi cẩn thận quan sát xác chiếc phi thuyền này.

Chỉ chốc lát, một vật đã thu hút sự chú ý của Tô Mộ.

Hắn cau mày lại, đi về phía chỗ đó.

Dùng sức mạnh to lớn, sau khi mở đồng hồ nát ra, một viên tinh thể vỡ vụn chỉ còn một nửa hiện ra trước mắt Tô Mộ.

“Có một loại năng lượng ma pháp đặc biệt trên đó. Có phải thứ này đã làm cho phi thuyền phát nổ không?”

Tô Mộ cầm khối tinh thể bị tàn phá lên rồi cẩn thận quan sát.

Trong toàn bộ xác phi thuyền, chỉ có thứ này mới có năng lượng ma pháp.

Nhưng hắn cũng không nhận ra thứ đồ chơi này là gì.

“Cứ thu trước đi!”

Tô Mộ đặt viên tinh thể vào ô túi đồ rồi tiếp tục quan sát mảnh vỡ của phi thuyền.

Đáng tiếc là ngoại trừ tinh thể bị tàn phá thì không có manh mối nào khác.

“Trước tiên logout đi, còn đâu thì chờ hoạt động kết thúc rồi nói!”

Hắn nhìn về phía Vương Đô với ánh mắt thâm thúy.

Chỉ cần mình tìm được một ít manh mối, hoàn toàn có thể cố ý hướng người dẫn đạo về phía thành chủ thành Tiểu Nguyệt.

“Vương Đô à?”

Tô Mộ nhẹ giọng nói một câu rồi biến mất trên vùng đất này.

...

Bên trong khu vực hoạt động.

Lý Tiêu đang đánh quái.

Hắn mặc bộ đồ Da Dê nhất giai lên người, vũ khí cũng là pháp trượng cấp cao.

Nói hắn là đệ nhất pháp sư dưới trướng của Tô Mộ cũng không quá đáng.

Hắn bắn trúng con quái vật tinh anh nhất giai từ xa bằng một quả cầu lửa.

Sát thương bốn chữ số hiện ra, đồng thời cũng lấy đi tia máu cuối cùng của đối phương.

Nếu người chơi khác nhìn thấy sát thương của hắn thì chắc chắn sẽ lộ ra biểu cảm vô cùng hâm mộ.

Nhưng sau khi Lý Tiêu giết chết con quái vật, gương mặt hắn không có chút kiêu ngạo nào.

“Khoảng cách vẫn còn quá lớn!”

Hắn nhìn Tô Mộ, người đứng số một trên bảng xếp hạng.

Con số hơn năm chục ngàn điểm phía sau giống như một toà núi lớn đè hắn không thở nổi.

“Ta đánh quái lâu như vậy mà mới chỉ có 5000 điểm tích lũy!”

“Đều là pháp sư, sao tên này lại có thể tăng nhanh như vậy?”

Lý Tiêu không ngừng thì thào, giọng nói có một cảm giác vô lực.

Chương 220: Khống chế Tô Pháp Thần đến chết?

Sau khi thu được bộ đồ Da Dê kia, hắn vẫn luôn huyền tưởng mình có thể đuổi theo bước chân của Tô Pháp Thần.

Bây giờ nhìn lại thì hết thấy các thứ này đều là hy vọng xa vời mà thôi!

...

Trên bảng xếp hạng.

Trong 100 người chơi hàng đầu thì có đến 80% là người Hoa quốc.

Hoa quốc đông thành viên và có những ưu thế nhất định, lại thêm điểm kinh nghiệm nhân đôi Tô Mộ mang đến, càng làm cho thực lực tổng thể của Hoa quốc tăng lên rất nhiều.

Loại thực lực thống trị bảng xếp hạng này đương nhiên sẽ khiến người chơi khác ghen tị.

Tất nhiên, trong lòng những người này luôn chỉ có một kẻ thù lớn nhất.

Đó chính là Tô Mộ!

Ngay cả xếp Hiên Viên xếp hạng thứ hai cũng không được bọn họ để mắt đến.

“Tất cả đều do cái tên này, nếu không có hắn, khoảng cách giữa chúng ta sẽ không bao giờ lớn như vậy.

“Tô Mộ chết tiệt, tại sao hắn lại mạnh như vậy? Chẳng lẽ hắn lại phát hiện ra BUG trong trò chơi này sao?”

“Dù có thế nào thì chúng ta cũng phải tìm ra bí mật của tên này!”

Không ngoài dự tính, cường giả các nước đều đặt tầm mắt trên người Tô Mộ.

Chính lòng thù địch này đã khiến họ có một sự ăn ý với nhau.

Chỉ cần bọn họ có thể bước vào trận chung kết.

Tô Pháp Thần chính là kẻ thù chung của bọn họ.

Khu vực sự kiện.

Tô Mộ online một lần nữa.

Còn một khoảng thời gian rất dài nữa thì sự kiện mới kết thúc, mình có thể tập trung cày điểm tích lũy một chút.

“Cứ cày được hai trăm nghìn điểm trước đã rồi tính!”

Nhìn thoáng qua điểm tích lũy của mình, Tô Mộ tự đặt ra một mục tiêu nhỏ.

Nếu muốn có được rương báu kim cương, ít nhất mình cần phải cày được một trăm nghìn điểm tích lũy.

Tuy nhiên, mình muốn thử xem hai trăm nghìn điểm tích lũy thì phần thưởng có tăng lên không.

“Quái vật ở khu vực cấp cao vẫn ít quá đi!”

“Nếu dày đặc hơn một chút, ta có thể cày được điểm tích lũy nhiều hơn rồi!”

Tô Mộ bĩu môi, ma lực lớn mạnh cuộn cuộn hiện ra từ trong cơ thể.

“Vạn Mộc Tùng Sinh!”

Vừa thi triển ra một kỹ năng, hơn mười nghìn điểm đã được tích lũy.

Với hiệu suất giết quái cỡ này, bất cứ một người chơi nào cũng sẽ thấy lực bất tòng tâm.

“Biến thân thành Hiên Viên!”

Biến thân thành cung thủ, Tô Mộ bắt đầu dọn dẹp những ‘con cá lọt lưới’ trong khu vực.

Sau khi điểm tích lũy của ‘Tô Mộ’ tăng lên một khoảng lớn, điểm tích lũy của Hiên Viên cũng đang từ từ tăng lên theo.

...

“Mẹ kiếp? Sao cả khu này đều là thi thể quái vật vậy?”

“Đỉnh nha, bởi vậy ta nói sao mà không hề gặp phải một con quái nào thì ra là tất cả bọn chúng đều đã bị người ta giết rồi!”

“Chẳng lẽ là ta và Tô Pháp Thần được phân chia vào chung một khu vực sự kiện?”

Trong cùng một khu vực sự kiện, liên tục có người đi tới khu vực giết quái của Tô Mộ, người nào người nấy cũng đều vô cùng kinh ngạc.

Bọn họ nhìn thấy những vật phẩm được rơi ra rải rác khắp nơi, không ngừng nuốt nước miếng.

Ở trong đó không thiếu các quái vật tinh anh và BOSS, cái này nếu mà có thể nhặt được các vật phẩm rơi ra thì chắc chắn bọn họ sẽ giàu to!

“Phí phạm của trời quá!”

Vật phẩm rơi đầy dưới đất mà không người nào nhặt, mọi người nhìn thấy cũng đều cảm thấy ngứa ngáy trong lòng!

Đáng tiếc là, quái vật không phải do bọn họ giết chết, bọn họ hoàn toàn không có quyền nhặt.

Trong đám người chơi này, có một số người bắt đầu nổi lòng tham cực lớn.

“Hắn chỉ là một tên pháp sư, chỉ cần chúng ta cùng nhau đánh lén, là có thể khống chế hắn đến chết!”

Một tên thích khách đứng ra, bắt đầu thuyết phục những người khác ở xung quanh.

‘Đồng đội’ mà hắn tìm kiếm đều là thích khách.

Sau một hồi, mấy chục tên thích khách có cấp bậc cao đã tụ tập lại với nhau.

“Mọi người hợp tác cùng nhau, vậy điểm tích lũy của tên kia tính

như thế nào?”

“Vấn đề về điểm tích lũy sau khi xong chuyện rồi hần nói, cứ giải quyết tên đó trước rồi những vật phẩm rơi ra từ những con quái mà hần giết sẽ thuộc về chúng ta!”

“Nếu người nào lấy được điểm tích lũy, thì những vật phẩm rơi ra sẽ do những người khác cùng nhau chia đều, mọi người cảm thấy như thế nào?”

Bọn họ thảo luận với nhau về việc phân chia lợi ích, giống như là việc đối phó với Tô Mộ vốn không phải là việc khó khăn gì.

“Nhưng tên đó là Tô Pháp Thần đấy, chỉ dựa vào mấy người chúng ta có thể đối phó với hần nổi sao?” Lúc này, có một người đưa ra một ý kiến khác.

“Ta có một kế hoạch không tệ, hần là có thể thành công.” Cái tên thích khách khởi xướng ra vụ lập nhóm đó liền cười một cái, nhìn vào hần rất là tự tin.

“Kế hoạch gì?”

Những người khác đều cùng nhau nhìn về phía hần.

“Cái tên đó khi giết quái nhất định là đã dùng một kỹ năng lớn mạnh nào đó, kỹ năng như vậy nhất định sẽ vô cùng tiêu hao mana.”

“Chỉ cần chúng ta phát huy được ưu thế của thích khách, tiến hành mai phục ở trong trạng thái Tàng Hình, sau đó mọi người liên tiếp sử dụng kỹ năng khống chế, là có thể khiến cho tên kia bị khống chế mãi đến chết mới thôi!”

Tên thích khách nói đến đây, trong ánh mắt hiện lên một sự phấn khởi cực lớn.

Cho dù năng lực AOE của Tô Pháp Thần có mạnh đi nữa, cuối cùng cũng chỉ là một tên pháp sư mà thôi.

“Lúc trước ta có gặp qua tên Tô Pháp Thần đó rồi, lượng máu và phòng ngự của hần cực kỳ cao, kế hoạch này của người có rủi ro

đấy!” Tại đó, có một người thấp thỏm mở miệng nói.

Chiến tích của Tô Pháp Thần lúc trước chỉ dựa vào sức của một người mà đánh với hơn nghìn người huy hoàng đến vậy, bọn họ chỉ có mấy chục người, có thể đẩy ngã ngọn núi lớn này sao?

“Phòng ngự ma pháp của tên Tô Mộ kia quả thật rất cao nhưng phòng ngự vật lý của hắn lại thấp hơn một chút, các vị đều là những thích khách tinh anh phải có chút lòng tin vào sát thương của mình mới phải chứ!”

“Hơn nữa, lúc trước có lẽ là hắn đã sử dụng loại kỹ năng Lá Chắn Ma Pháp, cho nên mới có thể gánh chịu được nhiều sát thương như vậy!”

Tên thích khách kia lộ vẻ tự tin khó hiểu trên mặt, khoe miệng không nhận được mà cười nhếch lên.

Chương 221: Khống chế Tô Pháp Thần đến chết? (2)

“Chỉ cần khống chế được hắn thì kỹ năng gì của hắn cũng không thể nào thi triển ra được, cho dù chúng ta chỉ từ từ giày vò hắn, cũng có thể giày vò hắn đến chết!”

Lời nói này của hắn khiến cho những người khác liên tục rục rịch trở nên mạnh động.

Suy nghĩ kỹ lại, hình như sự việc đúng là như vậy thật.

Tất cả bọn họ đều là thích khách, chỉ cần tìm một thời cơ hoàn hảo cùng nhau Tàng Hình, cộng thêm việc liên tiếp khống chế không ngừng, còn lo sợ không thể khống chế đến chết một tên pháp sư sao?

“Mọi người nêu cảm nghĩ của mình nào, nếu sợ đắc tội với Tô Pháp Thần thì cũng có thể không tham gia!” Tên thích khách đó nhìn vẻ mặt của mọi người, lớn tiếng nói: “Vụ này nếu như thành công, e rằng lợi ích còn cao hơn phần thưởng lên cấp của chúng

ta!”

Lời nói vừa dứt, không ít người mở to cả hai mắt.

Có một câu gọi là cầu phú quý trong nguy hiểm.

Ở trong cùng một khu vực với Tô Mộ, bọn họ vốn cũng không có bao nhiêu con quái có thể giết, muốn lên cấp vốn đã là một chuyện cực kỳ khó khăn.

So sánh cả hai sự việc, đối phó với Tô Pháp Thần dường như là việc có cơ hội hơn.

“Ta tham gia, cùng lắm thì bị loại thôi!”

“Ta cũng tham gia, dù sao thì Tô Pháp Thần cũng không nhận ra ta là ai!”

“Nói cũng đúng, cược một phen vậy, xe đạp biến thành xe mô tô!”

“Các anh em, tiếp theo đây phải làm sao, người chỉ huy đi!”

Mọi người từng người một đều đã bày tỏ rõ thái độ của mình.

“Được, vậy chúng ta hãy cùng nhau kéo Tô Pháp Thần xuống khỏi bệ đài thần nào!” Tên thích khách đó hô lớn một tiếng, giọng điệu cực kỳ tự tin.

Hắn đó giờ cũng không hề cho rằng Tô Mộ là ‘Pháp Thần’ gì cả.

Chỉ cần vận dụng quy tắc của cái game Thần Đồ này, người bình thường chưa chắc là không thể ‘cắn thần’.

Ánh mắt của hắn tràn ngập một thứ.

Tham lam!

So với những vật phẩm rơi ra kia, thứ hắn để ý nhiều hơn vẫn là điểm tích lũy của top một!

...

Khu vực dày đặc quái vật trong khu vực sự kiện.

“Vạn Mộc Tùng Sinh!”

Tô Mộ vẫn sử dụng kỹ năng AOE mạnh nhất để giết quái nhanh chóng, sau đó biến thân thành Hiên Viên để xử lý những con quái vật nhỏ còn sót lại.

“Điểm tích lũy như này tạm ổn rồi!”

Trên bảng xếp hạng, điểm tích lũy của mình đã đạt đến một trăm năm mươi nghìn điểm.

Điểm tích lũy của Hiên Viên cũng đã đạt tới bảy mươi nghìn điểm.

Mục tiêu của Tô Mộ là cày điểm tích lũy của mình đạt đến hai trăm nghìn điểm, sau đó cày cho Hiên Viên nhiều thì cũng đạt tới một trăm nghìn điểm.

“Không biết có thể cho tới hai chiếc rương báu không nhỉ?”

Về vấn đề phần thưởng, hắn vẫn còn có chút lo ngại.

Tô Mộ không hề biết rằng, vào giây phút này, có một nhóm thích khách đang đi khắp nơi tìm kiếm tung tích của hắn.

“Chắc tên kia đang ở trong chỗ có nhiều quái, mọi người đi theo ta!”

Dưới sự dẫn dắt của một tên thích khách, cả đội thích khách cùng chạy về một phía.

Chỗ đó có rất nhiều quái.

“Tất cả Tàng Hình đi thẳng!”

Thích khách không để ý đến quái vật ở bốn phía, hô to với những người khác.

“Tàng Hình!”

Ngay sau đó, Những thích khách này nối tiếp nhau biến mất.

Sau khi ẩn thân, bọn họ dễ dàng né được một ít quái.

Chẳng qua kỹ năng Tàng Hình của bọn họ cũng không cao cấp, tốc độ hành động bị chậm hơn rất nhiều.

“Không cần gấp, chúng ta xác định vị trí của tên kia trước, sau đó thì tìm cơ hội sau.”

Thích khách dẫn theo mọi người, thông thả tìm kiếm.

“Tên kia đâu?”

“Mấy con quái này chẳng có tí phản ứng nào, hẳn không ở đây sao?”

Một lúc lâu sau, trừ quái vật ở ngoài, ngay cả một bóng người cũng không thấy.

“Không thì mọi người chia nhau ra tìm đi? Tìm được người trước rồi nói? “ có người đưa ra ý kiến.

“Không được! “ Thích khách dẫn đầu không tán thành: “Thực lực của tên kia quá mạnh, tốt nhất không nên chia ra, một khi chúng ta tìm được hắn, có thể trực tiếp ra tay!”

Sau khi mọi người nghe nói như thế, đều gật đầu.

Đoàn người tiếp tục tìm kiếm ở khu vực này.

Được một lúc, chỗ này bất ngờ xuất hiện biến đổi.

“Mọi người nhìn xem, đây là gì?”

“Có dây mây sao?”

“Là có BOSS sao?”

Mọi người nhìn mấy dây mây ra trên mặt đất mà nghi ngờ không thôi.

Tim thích khách dẫn đầu đột nhiên đập nhanh.

Hắn theo bản năng hô to một tiếng: “Né những cây đó ra!”

Ngay lúc hắn vừa dứt lời, trên những cây này bắt đầu vươn ra

những gai dài nhọn hoắt, bắt đầu tấn công bất kể quái vật hay người chơi xung quanh.

Một người chơi đứng ở khoảng cách tương đối gần, đầu tiên à bị những nhành cây gai nhọn kia quần quanh.

Một giây sau, một sát thương hơn 40000 điểm hiện lên trên đầu người kia.

Những người khác thấy thế, tất cả đều trợn to hai mắt,

Tổn thương này quá khoa trương rồi?

“Chạy!”

Không biết ai hô một câu, tất cả đám thích khách này đều rối loạn.

Bọn họ chạy trốn đi khắp các hướng, muốn tránh xa mấy dây mây đó.

Nhưng mà tốc độ của bọn họ vốn không là gì so với những gai nhọn kia.

Trong thế giới Vạn Mộc Tùng Sinh này, đám thích khách cũng không khác quái vật là bao.

Thậm chí bởi vì những người này cứ không ngừng chạy loạn đã trở thành mục tiêu của gai nhọn.

Sát thương này nối tiếp sát thương kia đánh lên đầu từng người một, tất cả đều rất lớn.

Ngay cả thích khách thủ lĩnh cũng bị một mảnh gai nhọn đâm vào, thanh máu cạn kiệt.

Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, ngay cả mặt của Tô Pháp Thần còn chưa nhìn thấy mà hắn đã bị đánh văng ra ngoài rồi!

...

Tô Mộ đứng ở giữa đám dây leo, nheo mắt lại.

‘Người đánh chết người chơi Lưu Ảnh, nhận được 1320 điểm tích

lũy!’

‘Người đánh chết XXX, nhận được 890 điểm tích lũy!’

...

“Có người chơi đi vào vòng tấn công của ta sao?”

Sự xuất hiện của những thông báo đánh chết này khiến Tô Mộ không thể nào ngờ đến.

Chỗ hắc đang ở là khu quái vật cao cấp, sao những người chơi này lại có thể chạy vào đây chứ?

Nếu Tô Mộ biết những người chơi này là cố ý đến để tìm hắc, có lẽ sẽ trực tiếp chết cười.

“Tặng không ít điểm tích lũy!”

Hắc nhìn điểm tích lũy của bản thân hiện tại.

Đã đạt đến 20000 điểm.

“Biến thân thành Hiên Viên!”

Chương 222: Sự tàn nhẫn của thành chủ.

Đã đạt được mục tiêu, Tô Mộ biến thành cung tiễn thủ, tiếp tục cày điểm tích lũy.

Rất nhanh, điểm tích lũy của Hiên Viên cũng đạt tới hơn 10000.

“Điểm tích lũy như này cũng được rồi, rời khỏi sự kiện!”

Tô Mộ dứt khoát rời khỏi sự kiện, đi vào bên trong tinh thể Thần Đồ.

“Tiến vào trò chơi!”

Cảnh vật xung quanh biến đổi, hắc đi đến cánh rừng rậm rạp lúc trước.

“Mau Lẹ!”

“Tật Phong Bộ!”

“Chớp Nhoáng!”

Một khi mở ra kỹ năng đi đường, Tô Mộ bắt đầu chạy như điên hướng về phía đế đô.

Quái vật trong rừng rậm cũng không nhiều, bằng Góc Nhìn Ma Pháp, Tô Mộ có thể dễ dàng tránh khỏi mấy quái vật kia.

“Dùng chân chạy hơi phiền, có kỹ năng loại truyền tống vẫn tốt nhất!”

Lượng mana nhanh chóng giảm xuống, Tô Mộ không còn cách nào khác.

Hiệu suất đi đường của bản thân hẳn, rõ ràng không so được với tàu bay.

“Đó là?”

Lại trôi qua một thời gian ngắn, vài xác chết xuất hiện trong tầm mắt Tô Mộ.

Hắn dịch chuyển một lần, đi đến bên cạnh những xác chết kia .

“Đây là những NPC chạy trốn kia sao?”

Tô Mộ lập tức nhận ra thân phận của những NPC này, lông mày nhíu chặt.

“Sao bọn họ lại chết?”

Nhìn quanh bốn phía, gần đây cũng không có quái vật mạnh nào.

Ánh mắt Tô Mộ tối sầm, dùng Góc Nhìn Ma Pháp tìm tòi ở phía trước.

“Vậy mà lại chết hết toàn bộ?”

Sắc mặt của hắn nghiêm túc.

Xung quanh cũng không có dấu vết hành động của lượng lớn ma vật, điều này nói rõ những NPC này không có gặp phải sự công kích của bầy ma vật.

“Là thành chủ Tiểu Nguyệt sao?”

Tô Mộ chỉ có thể nghĩ đến một người.

Tàu bay bất ngờ gặp vấn đề, thành chủ Tiểu Nguyệt thành chắc chắn sẽ không để ai truyền chuyện này đến đế đô.

Tô Mộ chậm rãi đi về một phía.

Mấy phút sau, một tên vệ binh xuất hiện trong tầm mắt của hắn.

Người giao nhiệm vụ cho hắn chính là vệ binh kia.

Lúc này, NPC này đang dựa vào dưới một cây đại thụ, trên người không có chút dấu hiệu nào của sự sống.

Trên cây đại thụ phía sau hắn, một loạt chữ hấp dẫn sự chú ý của Tô Mộ.

“Nhớ kỹ giao ước giữa ta và người!”

Chỉ một câu nói, bộc lộ sự uy hiếp to lớn.

“Thật là độc ác!”

Tô Mộ lạnh mặt, một luồng tức giận bùng lên từ đáy lòng.

Chỉ vì cho hắn một cái cảnh cáo mà thành chủ thành Tiểu Nguyệt giết toàn bộ người của tàu bay .

Tô Mộ quay đầu nhìn về phía thành Tiểu Nguyệt.

“Con người ta luôn không chấp nhận bất cứ uy hiếp nào!”

...

Trong thành Tiểu Nguyệt.

Nguyệt Bạch vẫn còn đang đứng ở trên đài cao.

Ánh sáng nơi chân trời dần tối, vùng đất này sắp bị bóng tối bao phủ.

Hắn ngẩng đầu, hai tay chấp sau lưng, cả người tản ra khí thế hùng mạnh của người đứng đầu một thành.

“Hi vọng người có thể là một người thông minh!”

Bóng đêm buông xuống, một mình Tô Mộ bước trong rừng rậm.

Hắn đã đi trong một khoảng thời gian rất dài.

“Vương đô này xa quá đi mất!”

Nhìn con đường phía trước, Tô Mộ dừng bước, cảm thấy hơi mệt mỏi.

Chạy bằng chân so với bay trên trời đúng là không giống nhau.

Nếu ngồi phi thuyền tới thì chắc mình đã tới Vương đô làm nhiệm vụ từ lâu rồi.

“Hôm nay đi đến đây đã!”

“Phù!”

Tô Mộ chậm rãi thở ra một hơi rồi lựa chọn rời khỏi trò chơi.

‘Sự kiện đợt thứ hai đã kết thúc, người giành được hạng nhất của vòng chơi này, thành công bước vào vòng thứ ba!’

Đi vào bên trong thủy tinh Thần Đồ, một thông báo bắn ra.

“Ặc!”

Tô Mộ sửng sốt.

Hắn không ngờ rằng đã qua một thời gian dài như vậy rồi.

Hắn vội vàng nhìn xung quanh.

“Hai rương báu kim cương?”

Hai viên thủy tinh phát ra ánh sáng giống nhau nhanh chóng xuất hiện trong tầm mắt của Tô Mộ.

“Đúng là thoải mái!”

Tô Mộ cười đầy hạnh phúc rồi nhanh chóng bước tới bên cạnh hai rương báu đó.

Mở cái rương thứ nhất ra, bên trong xuất hiện hai thứ.

‘Cung Lê Hoa (cấp S): Nhanh nhẹn +300, thể chất +100, tốc độ bắn +20%, công kích tầm xa +10%, yêu cầu cấp bậc: Cấp 1 tam giai.’

‘Mạn Thiên Tiễn Vũ (cấp S): Bắn ra một cơn mưa tên về phía mục tiêu, tạo thành sát thương bằng 300% công kích tầm xa, kèm theo hiệu quả xuyên thấu, bỏ qua 30% phòng ngự vật lý của đối phương, phạm vi 100 mét, cooldown 90 giây!’

“Phần thưởng này là của Hiên Viên!”

Nhìn thấy hai thứ này, Tô Mộ lập tức phản ứng lại.

Một vũ khí cực phẩm của cung tiễn thủ, một kỹ năng cực phẩm của cung tiễn thủ, nhìn thế nào cũng thấy có tác dụng cực kỳ lớn.

Tô Mộ cất cây cung kia vào trong ô túi đồ rồi trực tiếp học tập kỹ năng, sau đó nâng kỹ năng này lên cấp SSS.

Dù là sát thương hay hiệu quả, tất cả đều được tăng lên rất nhiều.

“Đến lượt người!”

Trong sân còn có một cái rương kim cương khác đang toả sáng lấp lánh.

Tô Mộ đầy mong chờ vươn tay.

Sau khi rương được mở ra, hai thứ cũng xuất hiện bên trong tầm mắt của Tô Mộ.

‘Phòng Ngự Ma Pháp (cấp S): Phòng ngự ma pháp tăng lên 30%.’

‘Áo choàng Arcane (cấp S): Trí lực + 200, tinh thần + 200, bạo kích ma pháp + 1%, yêu cầu cấp bậc: Cấp 1 tam giai!’

Cũng là một kỹ năng và một trang bị.

Sau khi nhìn thấy hai thứ này, vẻ hưng phấn trong mắt Tô Mộ càng thêm mạnh mẽ.

“Hay lắm!” Hắc không nhìn được mà hô to một tiếng.

‘Người đã học Phòng Ngự Ma Pháp!’

‘Người tăng Phòng Ngự Ma Pháp lên tới cấp SSS!’

Tăng kỹ năng kia tới cấp tối đa, Phòng Ngự Ma Pháp được cộng thêm cũng biến thành 100%

‘Người đã mặc áo choàng Arcane!’

Sau một nhấc nhỏ, sau lưng Tô Mộ cũng xuất hiện một chiếc áo choàng màu xám.

Kết hợp với pháp trượng và mũ pháp sư trong tay hắc, nhìn từ vẻ ngoài là có thể cho người ta một loại cảm giác “vị pháp sư này không đơn giản”.

Tô Mộ nhìn thoáng qua phòng ngự ma pháp hiện giờ của mình.

4340 điểm!

Con số này cũng sắp bằng công kích ma pháp của hắc rồi.

“Đừng nói là người chơi, cho dù một vài NPC pháp sư cùng giai cũng không phá được phòng ngự của ta nhỉ?”

Ngay cả chính Tô Mộ cũng cảm thấy hơi khoa trương.

Trừ khi là pháp sư có được kỹ năng cấp S, công kích đạt tới một nghìn điểm trở lên còn có thể thử phá phòng ngự của hắc.

Pháp sư công kích ma pháp thấp hơn một nghìn điểm thì nghĩ cũng đừng nghĩ nữa.

Nói cách khác, pháp sư này ít nhất phải có 500 điểm trí lực!

Chương 223: Phần thưởng sự kiện đợt hai.

Đối với mình thì năm trăm điểm trí lực không là gì cả, nhưng đối với những người chơi khác trong giai đoạn này thì năm trăm điểm trí lực chính là một con số thiên văn.

‘Sự kiện vòng thứ ba sẽ mở ra vào mười hai giờ trưa ngày mai!’

‘Đến lúc đó, khi sự kiện kết thúc, top 10 người chơi trên xếp hạng tích phân sẽ nhận được cơ hội rút thăm trúng thưởng (phần thưởng cao nhất trong rút thăm trúng thưởng có thể nhận được kỹ năng cấp Thần, trang bị cấp Thần và những phần thưởng khác!’

Lúc này, lại một thông báo nữa xuất hiện.

“Có thể rút ra kỹ năng và trang bị cấp Thần?”

Tuy còn chưa giới thiệu quy tắc cụ thể của sự kiện, nhưng hai chữ cấp Thần lại làm Tô Mộ ngo ngoe rục rịch.

“Xếp hạng càng cao thì hẳn là số lần rút thăm trúng thưởng cũng càng nhiều.”

“Nếu hai thân phận của ta cùng rút thì không biết được rút bao nhiêu lần!”

Tô Mộ nheo mắt lại, hận không thể lập tức bắt đầu rút thăm trúng thưởng ngay bây giờ.

Nếu có thể rút được kỹ năng hoặc trang bị cấp Thần, thì cơ hội mình đối phó với thành chủ thành Tiểu Nguyệt kia sẽ lớn hơn nhiều.

“Offline nghỉ ngơi đã, tranh thủ đến Vương đô trước kia sự kiện bắt đầu!”

Rời khỏi không gian bên trong tinh thể, Tô Mộ tắm rửa sạch sẽ rồi

trực tiếp nằm trên giường.

Dựa vào tinh thần lực hiện giờ của mình, chỉ cần nghỉ ngơi mấy tiếng là có thể khôi phục dư thừa thể lực.

Hắn không vội vàng ngủ mà lấy điện thoại ra xem.

“Tô Pháp Thần khủng khiếp thế nào? Kiểm hai trăm nghìn tích phân khó đến mức nào, xin hãy nghe ta cẩn thận phân tích!”

“Giải thích thực lực tổng hợp của Tô Pháp Thần, bật mí cho người thực lực chân chính của vị Pháp Thần này!”

“Pháp Thần khủng khiếp như thế, rốt cuộc có thể làm đến tình trạng gì trong hiện thực? Để ta nói cho mọi người nghe!”

Có rất nhiều bài viết nóng xuất hiện bên trong tầm mắt của Tô Mộ.

Nhưng nhìn thấy những tiêu đề đó là Tô Mộ lại không có ham muốn nhấn vào.

Những người này căn bản không biết thực lực thật sự mình mình đạt tới mức nào, cái gọi là phân tích chẳng qua chỉ là thu hút sự chú ý của mọi người mà thôi!

Tiếp tục lướt xuống bên dưới, một bài viết khá nổi xuất hiện trong tầm mắt của Tô Mộ.

“Theo tình báo đáng tin, người của những quốc gia khác đã có ý định liên thủ đối phó Hoa quốc trong vòng thứ ba.”

“Liên thủ à?”

Tô Mộ không nhấn vào đọc, ánh mắt tràn ngập vẻ khinh thường.

Số lượng dân cư Hoa quốc khổng lồ, hơn nữa lúc trước từng được nhân đôi kinh nghiệm một lần, số lượng người chơi cấp cao cộng lại sợ là còn nhiều hơn những quốc gia khác cộng lại.

Hơn nữa, có hẳn ở đây, những người đó có thể gây nên bọt sóng gì?

“Nếu ngay từ đầu có thể gặp được những người này, trực tiếp một chiều Bằng Sương Phong Bạo tiễn người về nhà!”

Tô Mộ cũng không có tâm trạng lướt bài viết nữa, hắn bỏ điện thoại xuống.

Đêm càng thêm sâu.

Hắn nằm trên giường, ngủ một giấc ngon lành.

...

Mặt khác của thế giới.

Nơi này mặt trời vẫn trên cao.

Land Nader đang gọi điện thoại.

“Ta hy vọng người có thể gửi cho ta danh sách người chơi tiến vào sự kiện vòng thứ ba này, làm trao đổi ta sẽ gửi danh sách của ta cho người!”

Đầu bên kia im lặng một lúc, dùng tiếng Anh trả lời: “Ok! Chỉ cần có thể loại tên Tô Mộ kia thì chúng ta có thể hợp tác với các người vô điều kiện!”

“Yes!” Land Nader nghe thấy câu trả lời này không nhận được mà hô một tiếng.

Hắn nhanh chóng điều chỉnh tâm trạng kích động của mình, bày ra giọng điệu trầm ổn: “Người yên tâm đi, ta sẽ liên hợp với người của những quốc gia khác, lần này chúng ta hãy bỏ hết những rào cản trong quá khứ xuống!”

“Hợp tác vui vẻ!” Đầu bên kia nhanh chóng trả lời.

Land Nader hài lòng cúp máy.

Nhưng vẫn còn chưa xong, hắn tiếp tục cầm điện thoại lên: “Chuyển cuộc gọi này ra ngoài giúp ta!”

Đầu bên kia nhanh chóng vang lên tiếng đường dây bận.

Cuộc điện thoại vượt quốc gia này hiển nhiên không chuyển một cách dễ dàng như vậy.

Land Nader cũng không sốt ruột.

Hắn không thiếu đồng minh!

Khi mặt trời dần dần nhô lên ở phía chân trời, trong tầm mắt Tô Mộ cũng xuất hiện một bức tường thành cao ngất.

Nhìn từ độ cao thì tường thành này cao ít nhất một trăm mét.

Cho dù sử dụng kỹ năng Mắt Ưng cũng không nhìn đến đầu.

Trong đó, trên cánh cửa thành to lớn khắc ba chữ to.

Thành Diệu Nhật!

“Đây chính là Vương đô sao?”

“Không hổ là chủ thành!”

Nhìn khí thế chỉ có ở chủ thành kia, Tô Mộ tấm tắc khen.

So với những thành, trấn lúc trước thì đây mới coi như là một thành chân chính!

Chỉ dù có Ma vật cường đại xâm lấn, dựa vào tường thành đồ sộ này cũng có thể phòng thủ thành thạo.

Tô Mộ chỉnh trang lại vẻ ngoài của mình rồi đi về phía cửa thành.

“Ai đó?”

Vừa tới gần, một đội vệ binh đã đi tới cản Tô Mộ lại.

“Ta là nhà thám hiểm tới từ thành Tiểu Nguyệt!” Tô Mộ nở nụ cười rồi nói thân phận của mình.

“Nhà thám hiểm đến từ thành Tiểu Nguyệt?”

Đội vệ binh nghe vậy bắt đầu đánh giá Tô Mộ từ trên xuống dưới.

Bọn họ nhanh chóng nhận ra thân phận nhà thám hiểm của hắn, nhưng vẫn cảm thấy hơi khó hiểu.

“Tại sao từ thành Tiểu Nguyệt tới mà lại không dùng phi thuyền?” Một vệ binh trong đó lên tiếng hỏi.

“Ta đang định báo cáo chuyện này với Thần Lạc đại nhân!”

Có nhiệm vụ trong người, Tô Mộ không chút hoảng hốt lấy miếng lệnh bài trước đó ra.

“Đây là lệnh bài của chúng ta, tại sao người lại có nó?” Đội vệ binh nhìn thấy lệnh bài trong tay Tô Mộ đều cảm thấy ngạc nhiên.

“Tình huống cụ thể thế nào, ta phải gặp được Thần Lạc đại nhân mới có thể nói được!” Tô Mộ trả lời.

Các vệ binh rơi vào im lặng.

Bọn họ nhìn nhau vài lần, một vệ binh thân phận khá cao trong số đó hít sâu một hơi.

“Đi theo ta!”

Tô Mộ không hề do dự đi theo sau đối phương.

Xuyên qua cửa thành, Vương đô phồn hoa cũng rơi vào tầm mắt của Tô Mộ.

Trên đường đâu đâu cũng là người đi đường đi tới đi lui, còn có không ít thương nhân buôn bán nhỏ.

So với bản đồ lúc trước thì nơi này càng giống như một quốc gia thật sự hơn.

“Hôm qua, phi thuyền vốn từ thành Tiểu Nguyệt đến Vương đô đột nhiên mất liên lạc. Chuyện người muốn báo cáo chắc cũng có liên quan đến chuyện này đúng không?” Vệ binh vừa đi vừa lên tiếng hỏi.

“Đúng vậy!”

Chương 224: Thành chủ là Ma vật?

Tô Mộ không giấu giếm.

Vệ binh cũng không hỏi nữa mà dẫn hắn đi về phía trước.

Một lúc sau, hai người đi tới một căn phòng giữ chỗ.

“Ta có chuyện quan trọng muốn báo cáo với tổng chỉ huy đại nhân!” Vệ binh tiến lên nói với hai thủ vệ ngoài cửa.

Một thủ vệ trong đó khẽ gật đầu rồi nhanh chóng bước vào phòng canh gác.

Mười mấy phút sau, thủ vệ quay lại: “Tổng chỉ huy đại nhân cho các người vào!”

“Tiểu Nhị, cảm ơn nhé!” Vệ binh kính lễ với bảo vệ rồi quay đầu nhìn về phía Tô Mộ.

Tô Mộ ngẫm hiểu, đi theo vệ binh vào trong phòng thủ bị.

Nơi này hẳn là chỗ tổng chỉ huy duy trì trật tự của Vương đô, bên trong đâu đâu cũng có vệ binh huấn luyện có trật tự.

Sau khi quan sát một cách cẩn thận, Tô Mộ phát hiện ra thực lực của những vệ binh này đều rất mạnh, ít nhất đều là NPC cấp tinh anh từ tam giai trở lên.

Trong đó có không ít NPC làm hắn có cảm giác áp lực, hình như đã lên tới tứ giai.

“Chính là nơi này!”

Đi đến một cánh cửa cuối cùng bên trong, vệ binh nhắc nhở Tô Mộ một câu.

Sau đó, hắn nhẹ nhàng gõ cửa.

“Cốc! Cốc! Cốc!”

“Vào đi!”

Một giọng nói đầy uy nghiêm truyền tới từ trong cánh cửa.

Vệ binh chậm rãi đẩy cửa ra.

Sau khi hai người đi vào, Tô Mộ cũng nhìn thấy một người đàn ông trung niên có khuôn mặt râu quai nón, dáng người vô cùng cao lớn bên trong.

Hắn không mặc áo giáp mà mặc một bộ quần áo màu xanh lá nhạt.

Dường như quần áo hơi chật nên dán sát vào cơ bắp của hắn, lộ ra đường cong vô cùng khoa trương.

“Thực lực của người này không yếu!”

Tô Mộ chỉ nhìn người này một lần đã cảm nhận được cảm giác áp lực mạnh mẽ.

“Có chuyện gì?”

Người này chỉ liếc nhìn Tô Mộ một cái rồi lại cúi đầu đọc những tài liệu trên bàn.

“Người chính là Thần Lạc đại nhân sao?” Tô Mộ hỏi ngược lại.

“Là ta!” Thần Lạc nhàn nhạt trả lời.

“Là thế này, phi thuyền ma pháp ta ngồi đi từ thành Tiểu Nguyệt đến Vương đô đã bị nổ mạnh giữa đường.”

“Ngoài ta ra thì những người khác không ai may mắn thoát khỏi.”

Tô Mộ kể lại chuyện đã trải qua.

“Người nói gì?” Vệ binh đứng bên cạnh không bình tĩnh, theo bản năng hô lên.

Tất cả người trên phi thuyền không ai may mắn sống sót!

Nếu truyền ra ngoài, vậy chính là chuyện rất lớn!

Thần Lạc vẫn luôn cúi đầu cũng không bình tĩnh.

Hắn ngẩng đầu nói với vệ binh kia: “Nơi này không có chuyện của người, người đi trước đi!”

Vệ binh cũng nhận ra bản thân thất lễ bèn yên lặng rời khỏi phòng.

“Là bị Ma vật tập kích à?” Thần Lạc khoanh tay, biểu cảm trên mặt dịu lại không ít.

Không hổ là tổng chỉ huy, không hoảng loạn bởi vì chút chuyện này.

“Không chỉ là Ma vật tập kích!” Tô Mộ lộ vẻ mặt ở đây có âm mưu, tăng thêm ngữ khí: “Tàu bay là tự nổ!”

“Tự nổ?” Thần Lạc nheo mắt lại, tự hỏi hàm nghĩa trong câu nói này.

Cùng lúc đó, Tô Mộ lấy ra viên tinh thể vỡ mà hắn tìm thấy trên tàu bay.

“Đây là thứ ta tìm thấy trên thi thể trên phi thuyền, chắc là có liên quan đến chuyện phi thuyền nổ!”

“Đây là?” Thần Lạc chỉ nhìn thoáng qua, hiển nhiên đã nhận ra tinh thể này là cái gì.

“Chuyện này ta đã biết!” Giọng nói trầm thấp của hắn vang lên.

Tô Mộ nhíu mày nhìn phản ứng của hắn.

Người này không nói tiếp à?

Mình vì nhiệm vụ này mà phí không ít tâm sức đó!

Ngay khi Tô Mộ định mở miệng tranh thủ nhiệm vụ thì Thần Lạc lại gõ bàn.

“Cảm ơn tin tức người đã mang đến, nhưng chuyện này không phải là chuyện người có thể xử lý!”

Nói đến đây, trên tay Thần Lạc đột nhiên xuất hiện một thanh vũ khí.

Đó là một cây pháp trượng.

“Nhìn cách ăn mặc của người ta đoán người là pháp sư đúng không, thứ này coi như là phần thưởng của người!”

Thần Lạc đặt vũ khí lên trên bàn.

Tô Mộ đứng ở bên kia mắt sáng như đuốc.

Dựa vào thân phận của Thần Lạc thì chắc chắn phần thưởng sẽ không kém, có khi cây pháp trượng kia chính là trang bị tam giai cấp S.

Nhưng đối với Tô Mộ đã có được Quyền Trượng Pháp Thần thì thanh vũ khí này căn bản không vào được mắt hắn.

Nếu cầm thì chỉ sợ nhiệm vụ tiếp theo sẽ không thể tiến hành theo suy đoán của mình nữa.

“Ngoài chuyện phi thuyền ra, ta còn có một việc muốn nói với người!”

Tô Mộ làm lơ cây pháp trượng kia, giọng điệu nghiêm túc.

“Thử nói xem!”

Thần Lạc vất chéo chân, biểu tình vô cùng bình tĩnh.

So với rủi ro phi thuyền thì hắn không nghĩ ra Tô Mộ còn tin tức gì quan trọng hơn có thể nói với mình.

“Theo ta được biết thì thành chủ thành Tiểu Nguyệt là một con ma vật!”

Nhưng khi hắn đang ôm ý tưởng này, lời nói tiếp theo của Tô Mộ làm hắn lập tức đứng bật dậy.

Thần Lạc đập mạnh xuống mặt bàn, trên khuôn mặt lập tức xuất hiện vết nứt đủ để nhìn ra sự kích động của hắn.

Vẻ mặt của hắn cực kỳ nghiêm túc, đôi mắt nhìn chăm chăm Tô Mộ.

“Người biết mình đang nói gì không?”

“Đương nhiên là ta biết!” Tô Mộ bình tĩnh trả lời câu hỏi chất vấn của Thần Lạc.

Thấy giọng điệu của Tô Mộ tự tin như vậy, Thần Lạc nắm chặt tay, ánh mắt sâu thẳm, không biết đang nghĩ gì.

Hắn khôi phục dáng vẻ uy nghiêm kia rồi thấp giọng nói: “Người có chứng cứ gì không?”

“Không có!” Tô Mộ buông hai tay.

Thần Lạc nghe vậy khẽ nhướn mày, sắc mặt lập tức trầm xuống.

Mặc dù hắn là tổng chỉ huy hộ vệ Vương đô, cũng không dám lên án chủ nhân của một thành dưới tình huống không có chứng cứ.

Trong mắt Thần Lạc, ngôn luận của Tô Mộ là điên cuồng.

Nhưng hắn không định truy cứu.

Đây xem như là sự khoan dung của hắn với nhà thám hiểm, cũng coi như là bồi thường với tin tức mà Tô Mộ mang đến.

“Người có thể đi rồi!” Thần Lạc nhìn về phía Tô Mộ rồi phất tay.

Ý tứ hắn muốn biểu đạt vô cùng rõ ràng.

Chuyện này dừng ở đây!

Nhưng hắn lại xem nhẹ quyết tâm của Tô Mộ.

“Không có chứng cứ có thể đi tìm, những người trên phi thuyền không thể chết như vậy chứ?”

Tô Mộ vừa nói vừa lấy ra một thứ.

“Không biết tổng chỉ huy đại nhân có nhận ra thứ đồ chơi này không!”

Sau đó, Tô Mộ đặt một vật thể màu đen lên trên bàn.

Thần Lạc lập tức quan sát vật thể màu đen đó một cách cẩn thận, nửa ngày cũng không nhìn ra là thứ gì, chỉ có thể đặt câu hỏi: “Đây là gì?”

Chương 225: Đại sư luyện kim.

“Mảnh vỡ ý thức của Tà Thần!” Tô Mộ hơi mỉm cười, thần nhiên mở miệng.

“Người nói cái gì?” Thần Lạc lập tức mất bình tĩnh.

Thân hình cường tráng kia không tự giác mà run rẩy, hiển nhiên vô cùng kiêng kỵ với hai chữ “Tà Thần” này.

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!”

Thật lâu sau, hắn nắm chặt vật thể màu đen đó, đôi mắt nhìn chăm chăm Tô Mộ.

“Thời cơ chín muồi!”

Nhân cơ hội này, Tô Mộ kể lại những chuyện mình gặp phải trong thành Tiểu Nguyệt ra.

Trong đó bao gồm chuyện đội trưởng thủ vệ thành Tiểu Nguyệt là Người Sói, muốn đuổi tận giết tuyệt mình ở trấn Bạch Vụ, cùng với cuộc nói chuyện giữa hắn và Nguyệt Bạch trong phủ thành chủ thành Tiểu Nguyệt.

Thần Lạc càng nghe biểu tình trên mặt càng tối đi.

“Mọi chuyện là như vậy!”

Sau khi nói xong, Tô Mộ quan sát sự thay đổi trên khuôn mặt Thần Lạc.

Dù vị tổng chỉ huy đại nhân này có tin vào lời nói của mình hay không, nhưng mình đã chôn hạt giống nghi ngờ vào trong lòng hắn.

Thần Lạc hít sâu một hơi rồi ngồi xuống ghế.

Hắn khẽ xoa mắt, hai tay che mặt giống như đang tiêu hoá những lời nói của Tô Mộ.

Tô Mộ đứng bên cạnh cũng không thúc giục, lẳng lặng chờ đợi quyết định của vị tổng chỉ huy này.

“Chuyện người nói thật sự liên quan quá nhiều, dưới tình huống không có chứng cứ, ta không thể tin vào lời nói một bên của người được!” Trong giọng nói của Thần Lạc lộ ra cảm giác bất lực.

Hắn rất muốn bắt Nguyệt Bạch lại chứng thực. Nếu mọi chuyện đều đúng như lời Tô Mộ nói thì hắn cần phải lấy lại công bằng cho những người trên phi thuyền đó.

Nhưng hắn lại không thể.

“Ặc!”

Câu trả lời này cũng làm Tô Mộ cảm thấy hơi bất ngờ.

Chẳng lẽ nhiệm vụ sắp tới tay lại bay đi như vậy à?

Cũng may là lúc này, Thần Lạc lại mở miệng: “Ta hy vọng người có thể âm thầm tiến hành điều tra, tìm được đầy đủ chứng cứ!”

‘Có nhận nhiệm vụ ẩn: Điều tra thân phận thật sự của thành chủ Nguyệt Bạch không? (phần thưởng hoàn thành: Không biết).’

“Lại là một nhiệm vụ không biết phần thưởng?”

Tô Mộ vui vẻ nhìn nhiệm vụ xuất hiện trước mặt, nhưng sau khi nhìn thấy phần thưởng không biết lại trở nên cảnh giác.

Ánh mắt hắn quét qua quét lại trên người Thần Lạc, đột nhiên sinh ra một ý tưởng đáng sợ.

Vị tổng chỉ huy này và Nguyệt Bạch sẽ không có bí mật gì không cho ai biết đấy chứ?

Thần Lạc nhìn vẻ mặt đầy băn khoăn của Tô Mộ, hít sâu một hơi

rồi nói tiếp: “Ta biết nhiệm vụ này rất gian khổ, nhưng nếu người thật sự có thể hoàn thành thì ta sẽ xin thưởng với hội nghị Vương đô cho người.”

“Đến lúc đó, bảo khổ Vương đô sẽ mở ra vì người!”

Nghe thấy vậy, sự băn khoăn của Tô Mộ giảm đi không ít.

“Ta nhận!” Hắn chậm rãi mở miệng, nhận lấy nhiệm vụ này.

Thần Lạc cũng nở nụ cười, ánh mắt nhìn Tô Mộ cũng có thêm vài phần thưởng thức.

“Trong thành có một vị đại sư luyện kim, có lẽ hắn sẽ biết cách làm ma vật hiện hình, lát nữa ta sẽ bảo người dẫn người đi tìm hắn!”

“Tổng chỉ huy đại nhân, xin hãy yên tâm, ta nhất định sẽ hoàn thành nhiệm vụ này!”

Mọi chuyện phát triển tới mức này, mục đích của Tô Mộ cũng đã đạt được.

Điều hắn quan tâm chính là có thể nhận nhiệm vụ không mà không phải quá trình hoàn thành nhiệm vụ.

Rốt cuộc Nguyệt Bạch có phải ma vật hay không, hắn có thể khẳng định 100%.

Chỉ cần mình xử lý con Ma vật này thì nhiệm vụ sẽ không có khả năng thất bại.

“Bốp!” Thần Lạc khẽ vỗ tay.

Ngay sau đó, vệ binh lúc trước dẫn Tô Mộ tới bước vào trong phòng.

“Dẫn nhà thám hiểm này đến chỗ của đại sư Shia, cứ nói là ta muốn tìm đại sư giúp đỡ!” Thần Lạc ra lệnh với vệ binh.

“Nhà thám hiểm, xin hãy đi theo ta!” Vệ binh nói với Tô Mộ.

“VẬY ta đi trước đây, tổng chỉ huy đại nhân!” Tô Mộ chào tạm biệt Thần Lạc rồi đi theo sau vệ binh.

Hai người nhanh chóng rời khỏi phòng thủ bị.

“TÍNH cách của đại sư Shia khá quái gở, luôn thích nghịch một vài công thức luyện kim. Nơi hắn ở cũng tương đối hẻo lánh, chúng ta phải tới đó bằng trận truyền tống!”

Vệ binh vừa đi vừa nói với Tô Mộ.

Toàn bộ Vương đô vô cùng rộng lớn, mỗi khu vực độc lập đều lớn hơn thành Tiểu Nguyệt mấy lần, đi bằng hai chân không thực tế.

May mà các nơi trong thành đều thiết lập trận truyền tống ma pháp, xem như rất tiện lợi.

“Đại sư Shia? Sao tên này lại quen tai như vậy nhỉ?”

Tô Mộ suy nghĩ một lúc mới nhớ ra vị đại sư Shia này.

Viên đá ma pháp phủ đầy bụi trong ô túi đồ của hắn còn không phải muốn tìm vị pháp sư này giải phong à?

Không ngờ lại đúng lúc đi làm nhiệm vụ.

“Chuyện này dễ làm rồi!” Tô Mộ nở nụ cười.

Lại nói, mình cũng coi như là một vị “đại sư luyện kim”, không chừng còn có thể học được công thức luyện kim gì đó hay ho!

Tô Mộ không khỏi bước nhanh hơn, khuôn mặt đầy chờ mong.

Hai người nhanh chóng tới vị trí của một trận truyền tống.

Bên cạnh cũng có vài cái trận truyền tống, bên cạnh mỗi một cái đều đánh dấu khu vực có thể tới.

Tô Mộ nhìn, nơi này hắn phải đi là khu Nam Thành.

“Bước lên trận truyền tống là được!”

Vệ binh hướng dẫn nói một câu rồi bước lên trận truyền tống

trước.

Giây tiếp theo, cả người hấn đã biến mất.

Tô Mộ thấy thế cũng nhanh chóng bước vào khu vực của trận truyền tống.

Ánh sáng trắng loé lên, cảnh tượng xung quanh đột nhiên thay đổi.

Căn phòng cũ xưa, trong không khí tràn ngập mùi hôi.

Tô Mộ chỉ hít hai lần đã lập tức nhíu chặt mày lại.

“Nơi này là xóm nghèo của Vương đô, cũng là nơi thấp kém nhất trong Vương đô!” Vệ binh đứng bên cạnh Tô Mộ, biểu tình bất đắc dĩ.

Dù ở đâu đều sẽ tồn tại tầng lớp, cho dù là Vương đô ngăn nắp lượng lệ này cũng vậy.

Tô Mộ cũng hiểu điều này, hấn không nói thêm gì.

Sau khi hai người đi mười mấy phút mới đi tới trước một căn nhà gỗ cũ nát.

“Đại sư Shia, người có nhà không?” Vệ binh gõ cửa.

Bên trong cánh cửa không có bất cứ phản ứng gì.

“Cốc! Cốc!” Vệ binh tăng thêm lực.

“Ai thế!”

Chỉ một lát sau, bên trong cánh cửa đã truyền đến một giọng nói già nua.

“Là Thần Lạc đại nhân phái chúng ta tới!” Vệ binh nói với vào bên trong.

Một lúc sau, tiếng mở cửa “kéo kẹt” vang lên.

Chương 226: Tiêu tiền?

Một ông lão tóc trắng, mặc quần áo vải rách nát, thân hình gầy ốm xuất hiện trong tầm mắt của Tô Mộ.

“Thằng nhãi Thần Lạc tìm ta có chuyện gì?” Ông lão còng lưng trầm giọng nói.

Vệ binh vội vàng đưa mắt ra hiệu cho Tô Mộ.

“Là như vậy, Thần Lạc đại nhân muốn ta tới thỉnh giáo nên làm thế nào để làm Ma vật hiện hình.” Tô Mộ nói thẳng vào chủ đề.

“Làm Ma vật hiện hình?” Khuôn mặt đầy nếp nhăn của Shia hơi sưng sờ.

“Không phải dùng cỏ Hiện Hình là được rồi sao!” Hắc không kiên nhẫn nói một câu.

Nghe thấy ba chữ cỏ Hiện Hình, Tô Mộ hơi bĩu môi.

Nếu thật sự đơn giản như vậy thì Thần Lạc sẽ không bảo hắc tới tìm vị đại sư luyện kim này.

“Con Ma vật này vô cùng gian trá, ngày thường nguy trang thành hình thái của con người, căn bản không thể nhìn ra, trên người cũng không có hơi thở của Ma vật!” Tô Mộ tiếp tục nói.

“Vậy thì cũng thú vị đấy!” Shia nghe vậy bèn nở nụ cười.

“Vào đi!” Hắc tiếp đón hai người, bước tập tễnh vào trong phòng.

“Ta không vào đâu, ta còn có chuyện cần làm nữa!” Vệ binh nhìn về phía Tô Mộ rồi xoay người rời khỏi.

Còn Tô Mộ lại đi theo sau Shia vào trong phòng của vị đại sư luyện kim này.

“Ồ sộ thật!”

Đứng nhìn bên ngoài rách tung toé, sau khi đi vào nơi này, Tô Mộ thật sự phải ngạc nhiên.

Trong phòng đâu đâu cũng là chai lọ vại bình, cực kỳ chỉnh tề, còn

có các dụng cụ luyện kim hình dạng khác nhau.

Còn có những giá sách bên cạnh, bên trên đặt các loại sách liên quan tới luyện kim.

Thân là một “đại sư luyện kim”, Tô Mộ nhìn những dụng cụ luyện kim đó, trong lòng hiểu rõ cách sử dụng của chúng nó.

Shia ngồi xuống một chiếc ghế bập bênh, đột nhiên mở miệng hỏi: “Người nói con Ma vật kia, có phải ngày thường vẫn luôn duy trì hình người không?”

“Đúng vậy!” Tô Mộ gật đầu.

“Vậy hẳn thuộc về trạng thái bám vào người hay là trạng thái nguy trang?” Shia suy nghĩ một lúc lại tiếp tục đặt câu hỏi.

“Chuyện này ta cũng không biết!” Tô Mộ nghĩ rồi lắc đầu.

Thành chủ thành Tiểu Nguyệt ngoài chuyện nhìn qua có vẻ quá trắng thì những nơi khác thật đúng là không nhìn ra được gì.

Muốn nói hẳn bị Ma vật bám vào người thì hẳn lại cảm thấy không giống.

Nếu nói là nguy trang thì hình như cũng nguy trang quá hoàn mỹ.

“Vậy thử thuốc Linh Thực xem!” Thấy Tô Mộ không nói được, Shia chỉ vào một lọ nước thuốc đang nổi bọt màu xanh trên bàn.

Tô Mộ bước tới cầm bình nước thuốc đó lên.

“Thuốc Linh Thực: Sau khi Ma vật dùng sẽ bị ăn mòn linh hồn, đồng thời tạo thành thương tổn cực lớn!”

“Thứ tốt!”

Nhìn thấy tóm tắt của thứ này, Tô Mộ lộ ra một hàm răng trắng.

Thứ này có thể có tác dụng lớn trong lúc hẳn đối phó với Ma vật!

Tô Mộ rút nút gỗ trên chai ra.

“Mẹ nó, cái mùi này!”

Giây tiếp theo, một mùi cực kỳ khó nghe bay thẳng vào mũi hắn, suýt nữa làm hắn nôn ọe.

Tô Mộ nhanh chóng đóng nắp lọ lại, nhíu chặt mày.

Với cái mùi của thứ đồ chơi này, dù đổ vào đâu cũng sẽ không có người bằng lòng uống.

“Đại sư, còn có loại thuốc nào có thể lén dùng không?” Tô Mộ quay đầu nhìn về phía Shia đang nằm trên ghế bập bênh.

“Ta có thể giúp người sửa lại, nhưng loại thảo dược này thật sự quá đắt.” Shia cong môi cười.

Răng của hắn đã gần rụng hết, số còn lại cũng đen xỉ làm nụ cười này thật sự hơi đáng sợ.

Nhưng Tô Mộ lại nghe ra thâm ý trong lời nói đó.

“Ta còn có một ít đồng vàng.” Tô Mộ lấy 100 đồng vàng ra từ thanh vật phẩm.

“Số tiền này không đủ đâu!” Shia liếc nhìn số đồng vàng này một cái, vẻ mặt cực kỳ khinh thường.

Luyện kim là một nghề nghiệp đắt tiền, rất nhiều thảo dược đặc biệt giá trị phi phàm, động một cái chính là mấy nghìn đồng vàng.

Còn có những dụng cụ luyện kim kia nữa, càng là bảo bối có tiền cũng không nhất định có thể mua được.

“Vậy thứ này thì sao?”

Tô Mộ nhìn dáng vẻ tham tiền của Shia bèn lấy kim cương mình nhận được trong sự kiện ra.

“Thứ này còn có chút giá trị!”

Quả nhiên khi nhìn thấy kim cương trị giá hơn 10000 đồng vàng, thái độ của Shia tốt hơn một chút.

“Nếu người có thể cho ta mấy viên thì ta có thể thoả mãn tất cả yêu cầu của người!” Chỉ là hắn cảm thấy chưa đủ.

Tô Mộ không lập tức tỏ thái độ, một tay vuốt cằm rơi vào trầm tư.

Mình mang theo một lượng lớn đồng vàng, hẳn là có thể thoả mãn ăn uống của vị đại sư luyện kim này.

So với những nhiệm vụ phức tạp kia thì tiêu tiền ngược lại càng đơn giản hơn.

“Trên người ta có không ít đồng vàng, nhưng ngoài chuyện về thuốc thì ta còn muốn mời đại sư giúp giải phong ấn của viên đá ma pháp này!”

Sau khi tỏ vẻ tài đại khí thô, Tô Mộ lấy viên đá ma pháp kia ra.

Không phải là tiêu tiền à? Chỉ cần có thể tiêu vào việc cần thiết thì tiêu bao nhiêu cũng không thành vấn đề!

“Hình như ta từng nhìn thấy thứ này rồi!”

Sau khi đánh giá đá ma pháp một lúc, hiển nhiên đại sư Shia đã nhận ra thứ này là gì.

“Không ngờ nó lại nằm trong tay người!”

Tô Mộ hơi mỉm cười, nói tiếp: “Không biết đại sư có thể giúp chuyện này không?”

“Năm viên!” Shia vươn một bàn tay.

“50000 đồng vàng?” Tô Mộ nhẹ giọng nói một câu.

Giá trị của một viên kim cương là 10000 đồng vàng, năm viên chính là 50000.

Cái giá này hình như hơi đắt!

“Đại sư, có thể rẻ hơn chút không?” Tô Mộ trả giá.

“Muốn kích hoạt viên đá ma pháp này tiêu phí không ít tinh lực của ta, càng đừng nói là nguyên vật liệu của loại thuốc người yêu

cầu còn cực kỳ thừa thớt.” Shia không ngừng lắc đầu, không hề có đường thương lượng.

“Chỗ ta chỉ có 40000 đồng vàng, nếu được thì chúng chính là của người!” Tô Mộ lấy kim cương thủy tinh và đồng vàng ra.

Khi mấy thứ này xuất hiện trước mắt, đôi mắt Shia hơi phóng đại, không dời mắt được.

Số tiền này đã đủ để hắn tiến hành không ít nghiên cứu luyện kim rồi.

“Thành giao!”

Sau khi suy nghĩ một lúc lâu, Shia cũng đồng ý.

“Vậy làm phiền đại sư!” Tô Mộ nở nụ cười.

Đại sư Shia chậm rãi đứng dậy từ trên ghế bập bênh.

Hắn cầm lấy viên đá ma pháp từ trong tay Tô Mộ.

Đi đến bên cạnh một dụng cụ luyện kim, đại sư Shia thả đá ma pháp vào bên trong.

Chương 227: Giết quái? Không! Giết người!

Trên dụng cụ nhanh chóng tỏa ra ánh sáng mãnh liệt.

“Xong!”

Mười ấm giây sau, đại sư Shia lấy viên đá ma pháp kia ra.

“Vậy là xong rồi à?”

Tô Mộ nhìn viên đá ma pháp, hắn luôn có cảm giác như mình vừa bị lừa.

Chỉ một lát như vậy mà hắn đã tiêu 40000 đồng vàng?

“Người đừng làm cái mặt lỗ nặng đó, thứ đồ chơi này chính là thứ tốt đó!”

Đại sư Shia vừa nói vừa đưa đá ma pháp cho Tô Mộ.

‘Đá ma pháp lóa mắt: Trong viên đá này ẩn chứa năng lượng ma pháp mạnh mẽ!’

Tô Mộ cầm lấy viên đá này rồi lấy Quyền Trọng Pháp Thần của mình ra.

‘Có gán chú ngữ không? Thuộc tính của chú ngữ là: Sát thương sau cùng + 20%.’

“Cao như vậy à?”

Sau khi nhìn thấy thuộc tính chú ngữ kia, Tô Mộ mở to hai mắt nhìn.

Thuộc tính này tương đương với trực tiếp tăng sát thương của mình lên 20%!

“Loại thuốc kia người phải chờ một thời gian, giờ này ngày mai tới lấy!”

“Ta biết rồi!”

Tô Mộ trực tiếp gán thuộc tính cho đá ma pháp.

Sau khi tạm biệt Shia, hắn rời khỏi trò chơi.

Đã sắp tới giờ thời gian sự kiện vòng thứ ba mở ra.

“Ăn rồi nghỉ ngơi một lát.”

Trở lại thế giới hiện thực, Tô Mộ mở tủ lạnh ra tìm một ít nguyên liệu nấu ăn tươi mới.

Sau khi ăn uống no say, hắn đi tới bên trong thủy tinh Thần Đồ.

‘Sự kiện vòng thứ ba sắp bắt đầu!’

Sau khi thông báo xuất hiện, một cánh cửa truyền tống cũng hiện

lên.

Tô Mộ xuyên qua cánh cửa truyền tống đi tới thành phố cổ đại kia.

Hắn nhìn xung quanh, cũng không phát hiện ra sự tồn tại của người khác.

Hiển nhiên vòng thứ ba và vòng thứ hai giống nhau, tất cả người thăng cấp đều bị phân tán.

‘Vòng sự kiện này sẽ ngẫu nhiên làm mới một ít BUFF, giúp đỡ mọi người nhanh chóng giết chết quái vật trong khu vực!’

‘Giết chết quái vật trong khu vực vòng sự kiện này sẽ nhận được giá trị kinh nghiệm nhân đôi!’

‘Thời gian của vòng sự kiện này kéo dài trong năm tiếng, danh tướng đứng thứ nhất sẽ nhận được ba cơ hội rút thăm trúng thưởng, danh tướng đứng thứ hai sẽ nhận được hai cơ hội rút thăm trúng thưởng, người xếp hạng thứ ba đến thứ mười sẽ nhận được một cơ hội rút thăm trúng thưởng.’

“Nói cách khác, chỉ cần ta bao trọn hai vị trí đầu thì có thể nhận được năm cơ hội rút thăm trúng thưởng!”

“Thế nào cũng có thể rút được phần thưởng cấp Thần chứ nhỉ?”

Sau khi đọc xong phần giới thiệu sự kiện cụ thể, Tô Mộ tràn đầy tin tưởng.

Trong khu vực lần sự kiện này, quái vật cơ bản đều là quái dưới tam giai, quả là không chút khó khăn.

Những người khác muốn so tốc độ giết quái với hắn à?

Chỉ e còn không bằng một tiểu đệ xương khô của hắn!

“Triệu Hồi Xương Khô!”

Tô Mộ nghĩ rồi triệu hội ra tiểu đệ xương khô.

“Các người tùy tiện giết quái đi!”

Ra lệnh với mấy tiểu đệ xong, Tô Mộ biến thành Hiên Viên rồi chạy về một hướng khác.

Cầm lấy cung Lê Hoa mới nhận được, công kích từ xa của Tô Mộ lúc này đã lên tới hơn 3000 điểm.

“Mạn Thiên Tiễn Vũ!”

Gương cung cài tên, hắc phóng kỹ năng AOE lúc trước nhận được về khu vực quái tập trung tương đối dày đặc.

‘Người nhận được 20 điểm tích phân!’

‘Người nhận được 100 điểm tích phân!’

...

Chỉ với một kỹ năng, Hiên Viên trực tiếp bước lên đứng đầu bảng xếp hạng, số tích phân phía sau là hơn 5000 điểm.

Chỉ một lúc sau, người đứng thứ hai cũng xuất hiện.

Là Tô Mộ, tích phân là hơn 1000 điểm.

Hiệu suất giết quái của bốn tiểu đệ xương khô cũng rất nhanh.

“Phân Thân Ảo Ảnh!”

Tô Mộ nghĩ rồi triệu hồi ra phân thân dưới trạng thái Hiên Viên.

Sau đó, hắc biến về Tô Mộ.

Khống chế phân thân Hiên Viên bắt đầu tấn công quái vật, tích phân của Hiên Viên trên bảng xếp hạng bắt đầu tăng lên.

Tô Mộ sử dụng một kỹ năng giết chết quái vật, tích phân của Tô Mộ trên bảng xếp hạng cũng tăng nhanh.

“Hoàn hảo!”

Tô Mộ búng tay mỉm cười vui sướng.

Kể từ đó, hai thân phận của mình có thể tồn tại cùng một lúc, cùng

kiếm tích phân với nhau!

Tuy phân thân không thể sử dụng kỹ năng nhưng khi bị động kích phát, hiệu suất giết quái vẫn rất không tệ.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ trực tiếp rời khỏi khu vực này, mở Góc Nhìn Ma Pháp và Mắt Ưng ra.

Hắn cũng không cố tình đi giết quái, chỉ là mỗi khi đi ngang qua một chỗ sẽ thuận tay ném một chiêu Băng Sương Phong Bạo xuống khu vực có khá là nhiều quái.

So với hai vòng trước, vòng thứ ba kiếm nhiều tích phân đi nữa cũng không có tác dụng gì.

Số lần rút thăm trúng thưởng là cố định, chỉ cần hắn có thể bảo đảm nằm trong top hai là đủ rồi.

Bởi vì dưới quy tắc này, Tô Mộ tính toán đặt mục tiêu trên người những kẻ địch kia.

Đây chính là sự kiện thể giới!

Có thể đi vào vòng cuối cùng hầu như đều là những người có thực lực nhất của các quốc gia.

Mà những người này, dù là trong trò chơi hay ngoài hiện thực, đã coi hắn như là cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt từ lâu.

Hắn tuyệt đối không thể nường tay với những người này!

Hơn nữa, đây là một sự kiện giết quái sao?

Không!

Thật ra đây là một sự kiện giết người!

“Người này thật sự quá độc ác, nếu có hắn ở đây thì căn bản ta không thể lấy được vị trí số một!”

Trong khu vực sự kiện, Land Nader nhìn điểm tích lũy của Tô Mộ,

ánh mắt hần u ám âm trầm đáng sợ.

Hiển nhiên quái ở vòng thứ ba, độ khó để đánh chết cao hơn hai đợt quái trước ở trong khu vực sự kiện.

Mặc dù Land Nader tăng lên vài cấp nhờ vào hai đợt sự kiện trước, cũng đạt được không ít trang bị và kỹ năng, nhưng hiệu suất đánh quái của hần chưa đủ để so với Tô Mộ. Thậm chí phần lớn nhà thám hiểm của Hoa quốc cũng có thể vượt xa hần.

“Lúc này không cần thiết đánh quái suốt, mình phải tìm đồng minh trước!”

Land Nader đưa ra một quyết định vô cùng chính xác.

Điều quan trọng ở vòng sự kiện cuối cùng không nằm ở hiệu suất đánh quái mà ở ưu thế số người.

Chỉ cần hần có thể triệu tập lượng người lớn là hần có thể nắm giữ quyền chủ động trong vòng sự kiện này.

“Đánh quái có tác dụng hơn đánh người nhiều!”

Land Nader nhìn về một ít quái vật ở chung quanh.

Hần cần phải làm một việc rất đơn giản, dọn dẹp hết quái vật trên đường phải đi qua là được.

Chương 228: Quái tam giai?

Về phần hần có thể gặp gỡ đồng minh hay không thì hần cũng không lo lắng một chút nào.

“Thiểm Lôi Thuật!”

Hần đặt mục tiêu ở trên người một con quái vật phía trước.

Lòng bàn tay của hần hiện lên một lôi cầu, hần phát động ra công kích.

“Không hổ là kỹ năng cấp A, quá mạnh mẽ!”

Land Nader nở nụ cười thỏa mãn khi thấy con số tổn thương toát ra trên đầu quái vật.

Kể cả cấp bậc và trang bị tăng thêm giúp trí lực của hắn đạt đến hơn ba trăm điểm, công kích ma pháp cũng được hơn sáu trăm điểm.

Kỹ năng DPS hệ lôi cấp A này gia tăng tổn thương cao gần 500%, trừ đi phòng ngự của quái vật, con số tổn thương mà Land Nader có thể tạo thành vô cùng khả quan.

Land Nader nắm chắc có thể giết nhà thám hiểm cùng cấp chết bằng một chiêu ngay lập tức.

Đây chính là sức mạnh lớn nhất của hắn!

Dĩ nhiên, kỹ năng này cũng có một điểm yếu không nhỏ.

Quá tốn mana, thời gian cool-down cũng quá dài.

Cũng chính bởi vì điểm này nên hiệu suất đánh quái và hiệu suất lên đường của Land Nader đều bị hạn chế.

“Tất cả quái ở nơi này đều bị giết sạch rồi? Ai làm vậy?”

Trên đường đi, hắn phát hiện trên con đường phía trước có không ít thi thể quái vật xuất hiện.

Điều kỳ quái chính là những đồ vật rơi xuống bên cạnh thi thể đều không có ai nhặt.

“Tại sao không nhặt đồ vật?”

Land Nader nhíu mày, không thể nào hiểu được.

Cấp bậc của những quái vật này cũng không thấp, đồ vật rơi ra cũng có thể coi như là cực phẩm đối với rất nhiều người rồi!

Đối với loại người có rất nhiều cấp dưới như hắn, nếu có thể nhặt hết tất cả những đồ vật này về thì đây chính là chuyện có thể tăng lên toàn thể thực lực của cả đoàn đội rất nhiều!

“Rốt cuộc là ai ngang tàng như vậy?”

Thoáng cái sự tò mò của Land Nader dâng lên.

Phía trước không có quái vật ngăn trở, hắn đi về phía trước rất dễ dàng.

“Ta không nhìn lầm đúng không?”

Ngay sau đó, hắn thấy được một cảnh tượng làm người kinh ngạc.

Một bộ xương khô nhìn qua bình thường, đang vung vẩy cốt đao trong tay phát động ra công kích đối với quái vật ở bốn phía.

“Đây là quái vật gì? Là BOSS sao?”

Land Nader thì thảo tự hỏi, không thể nào hiểu được.

Tại sao con quái vật kia lại đánh chết quái vật?

“Nếu ta đánh chết con quái vật này thì có phải toàn bộ những đồ vật sẽ thuộc về ta hay không?”

Hắn nhìn bộ xương khô kia, sau khi suy nghĩ thì bắt đầu sinh ra một ý nghĩ to gan.

Mặc dù hắn không biết tại sao con bộ xương khô này lại phải tấn công quái vật, nhưng không thể nghi ngờ đây là cơ hội tuyệt hảo để hắn phát tài!

“Hoa quốc có câu gọi là ngư ông đắc lợi!”

“Chỉ cần ta phát động đánh lén trong lúc con quái vật Xương Khô này bị những quái vật khác vây đánh thì ta có thể trở thành ngư ông kia rồi!”

Trong ánh mắt của Land Nader đã trào ra một ý nghĩ tham lam.

Dĩ nhiên, hắn vẫn còn có một phần lý trí.

Con bộ xương khô kia có thể hành hạ những quái vật khác đến chết dễ dàng thì chỉ sợ thực lực của nó mạnh mẽ đến mức không phải một mình hắn có thể đối đầu.

Thời cơ ra tay cũng cực kỳ quan trọng!

“Vật kia là?”

Lúc này, Land Nader đột nhiên thấy được một vòng tròn tỏa ra tia sáng.

Ở địa phương có khu quái vật dày đặc.

“Đó là buff sao?”

Hắn đang nhớ lại thông báo nhắc nhở lúc bắt đầu sự kiện.

Để cho tiện các người chơi đánh quái, trên bản đồ mở cửa sự kiện này có xuất hiện các loại BUFF ngẫu nhiên.

Land Nader nhìn tia sáng kia, ánh mắt trợn lên thật lớn, toàn bộ ham vọng hiển lên trên mặt.

Chẳng qua là bộ xương khô còn chưa rời đi, hắn cũng chỉ có thể nhẫn nhịn.

Một lát sau, sau khi bộ xương khô giải quyết hết một mảnh quái vật này và chạy tới một khu vực khác.

Land Nader gấp rút chạy về hướng vị trí hào quang.

“Người đạt được BUFF công kích, công kích ma pháp tăng lên 50%, kéo dài 30 phút!”

“Hoàn mỹ!”

Sau khi Land Nader nhận được BUFF này, trên mặt tràn đầy hưng phấn.

“Bây giờ ai có thể ngăn chặn ta?” Giọng điệu của hắn cực kỳ tự tin.

Rất nhanh, hắn đuổi theo hướng bộ xương khô vừa rời khỏi.

“Ra tay sớm một chút!”

Thời gian kéo dài của BUFF chỉ có 30 phút, trong khoảng thời gian

này, hiển nhiên hắn muốn đánh càng nhiều quái vật càng tốt.

Cũng đúng vào lúc này, bộ xương khô kia xông thẳng vào trong một bầy quái vật.

“Cơ hội tốt!”

Land Nader thấy thế, nụ cười trên mặt có thể gọi là rục rĩ.

Thừa cơ hội này, hắn nhích tới gần bộ xương khô.

“Không nhìn thấy được tin tức?”

Điều khiến cho hắn không lường trước được chính là bộ xương khô khác với các quái vật kia, tất cả tin tức đều ở trạng thái không biết.

“Mặc kệ!”

Land Nader cắn răng, có ý định ra tay.

Sau khi công kích ma pháp tăng lên 50%, công kích ma pháp của hắn đã sắp đạt được một ngàn điểm, hơn nữa kỹ năng cấp A có sát thương cao, cho dù không thể giết chết quái Xương Khô, ít nhất cũng có thể khiến cho lượng máu của quái Xương Khô giảm xuống đi một mảng lớn.

“Con số tổn thương này không đúng!”

Nhưng ngay sau khi hắn phóng ra một kỹ năng, thoáng cái con số tổn thương toát ra trên đầu quái Xương Khô khiến cho hắn ngỡ ngơ cả người.

Vẫn là con số tổn thương bốn chữ số, thấp rất nhiều so với dự đoán của hắn.

Phòng ngự của con quái Xương Khô này cao hơn quái vật lúc trước hắn gặp gỡ mấy lần!

“Không lẽ con quái vật này là Tam giai?”

Land Nader tính toán một chút rồi đưa ra một kết luận đáng sợ.

Nếu đây thật sự là quái vật Tam giai thì một mình hắc tuyệt đối không thể ứng phó được!

“Chạy!”

Phản ứng của Land Nader vô cùng nhanh nhẹn.

Thừa dịp bộ xương khô kia vẫn còn dây dưa cùng các quái vật ở đây, hắc chạy được xa bao nhiêu thì chạy.

Nhưng hắc đánh giá thấp trình độ trí tuệ của bộ xương khô kia.

Sau khi nó bị công kích của hắc đánh trúng, trước tiên bộ xương khô bỏ qua việc tiến công đối với những quái vật khác, ngược lại nhìn về phía Land Nader.

Giơ lên cốt kiếm trong tay, bộ xương khô bước mấy bước đuổi theo hướng Land Nader.

Khoảng cách mấy trăm mét đã bị bộ xương khô này kéo gần lại.

“Chạy nhanh như vậy sao?”

Land Nader cảm nhận được sức gió truyền đến từ phía sau, sắc mặt hoảng sợ.

Chương 229: Bị pháp sư đánh chết bằng một gậy?

Hắc căn bản không tưởng tượng nổi con bộ xương khô không nhìn thấy tin tức này mạnh cỡ bao nhiêu.

Không sai, đây chính là bộ xương khô cấp dưới do Tô Mộ triệu hồi ra.

Bởi vì nó là vật triệu hồi của nhà thám hiểm nên hiển nhiên người chơi khác không nhìn thấy tin tức của bộ xương khô được.

Sau khi nhận được lệnh của Tô Mộ, bốn bộ xương khô cấp dưới tản đi khắp nơi không ngừng đánh điểm tích lũy ở cả một khu vực

này.

Thật trùng hợp, thế mà một bộ xương khô cấp dưới trong đó đựng phải Land Nader.

Cấp bậc của Bộ xương khô cấp dưới có liên hệ với cấp bậc của Tô Mộ.

Tô Mộ đã Tam giai, hiển nhiên cũng triệu hồi ra quái tinh anh Tam giai.

Cho dù Land Nader lợi hại thế nào thì cũng không có cách nào để bù lại chênh lệch khổng lồ về cấp bậc cùng thuộc tính.

“Người bị chiến sĩ Xương Khô đánh chết!”

Sau đó trước mắt bắn ra một nhắc nhở, Land Nader nằm mơ cũng không nghĩ tới hẳn lại bị loại bỏ như vậy!

...

Một mặt khác, Tô Mộ đang sử dụng Mắt Ưng cùng Góc Nhìn Ma Pháp tìm kiếm vị trí những người khác.

“Người đánh chết nhà thám hiểm: Land Nader, đạt được ba trăm điểm tích phân!”

Một nhắc nhở khiến cho Tô Mộ dừng bước.

“Land Nader?”

Tên gọi này khiến cho Tô Mộ cảm thấy quen thuộc.

“Là hẳn sao?”

Sau khi suy nghĩ một lúc, Tô Mộ phản ứng ra.

Land Nader có thể tiến vào vòng thứ ba của sự kiện này, dù thế nào cũng sẽ không phải là người khác.

“Bộ xương khô cấp dưới thật tuyệt!”

Tô Mộ không nhịn được bật cười lên.

Chính mình phải nói như thế nào đây?

Vận may của người này thật sự có hơi “quá may” rồi.

“Ta cũng được tặng thêm chút điểm rồi!”

Cấp dưới giải quyết một nhân vật lớn, Tô Mộ cũng trở nên rục rịch muốn ngóc đầu dậy.

Hắn tăng lên hiệu suất tìm tòi.

Cũng không lâu sau, có người xuất hiện ở trong tầm mắt của hắn.

“Người anh em, tổ đội với chúng ta đi, nghe nói mọi người ở những quốc gia khác liên hợp lại rồi, họ dự định đối phó với chúng ta, chúng ta phải cẩn thận!” Sau khi người này thấy Tô Mộ thì phát ra lời mời tổ đội.

“Không cần!”

Tô Mộ từ chối người này luôn, tiếp tục tìm kiếm.

Rất nhanh, một đội người xuất hiện trong thị giác Mắt Ưng.

Nhìn từ khuôn mặt thì hắn là những người này đều là người của nước Anh Hoa.

“Các người vậy!”

Đoàn người này có số lượng không nhiều lắm, Tô Mộ cũng không có ý định bỏ qua cho bọn họ, bay thẳng băng băng đến bên kia.

Trên đường, có không ít quái vật đều bị Tô Mộ hấp dẫn.

...

“Simmons này, không nghĩ tới chúng ta lại đụng phải nhau!”

“Đúng vậy Oak, ta còn chưa tính một vài món nợ với người đâu!”

Hai người đang giằng co.

Thân hình của bọn họ cao lớn, bắp thịt cường tráng, tất cả đều giữ

lại tóc màu vàng.

Ở bên cạnh hai người, còn có ba người khác.

“Hai người các người đủ rồi đấy, đừng quên lần này chúng ta có kẻ địch chung!”

Đúng lúc hai người đang đối chọi gay gắt, người đẹp tóc màu đỏ ở bên cạnh mở miệng.

“Dù sao ta cũng không hợp tác cùng tên này, các người muốn hợp tác cùng hắn thì kệ các người!” Người đàn ông tên là Simmons chẳng thèm ngó tới, xoay người định rời đi.

Mấy người khác trầm mặt, cũng không có ý muốn giữ lại.

Đúng lúc Simmons đi vài bước, một người mặc trang phục pháp sư hiện ra ở trong tầm mắt của bọn họ.

Simmons nhìn pháp sư kia, trên mặt lộ ra vẻ mặt hưng phấn.

“Không nghĩ tới thế mà lại đụng phải nhà thám hiểm của Hoa quốc, đây chính là người tự mình đưa tới cửa!”

Hắn lẩm bẩm rồi một câu, trong giọng nói tràn đầy tự tin.

“Người này là của ta!”

Một giây sau, một âm thanh vang lên sát đó, người nói chuyện chính là Oak.

“Stop!” Ánh mắt của Simmons lạnh lùng, âm thanh trầm thấp: “Tên này nhất định phải đối nghịch với ta có phải không?”

“Người nói không sai, đúng là ta nhìn người không vừa mắt!” Oak cũng rất trực tiếp.

Hai người cùng nhìn nhau, đều thấy được không phục từ ánh mắt của đối phương nơi.

“Hai người các người đừng cãi cọ!”

Vào lúc hai người sắp ra tay, cô gái tóc đỏ kia lên tiếng lần nữa.

Nàng chỉ vào pháp sư ở gần, cười lên tiếng: “Hai người các người, ai có thể giết chết pháp sư kia thì không phải đã chứng minh người đó lợi hại hơn sao?”

Một chiêu đơn giản này dời đi mâu thuẫn đem đến hiệu quả vô cùng tốt.

“Thế nào? Có dám đánh cuộc một lần với ta hay không? Xem ai có thể giết chết pháp sư kia?” Simmons phát ra khiêu khích đối với Oak.

“So thì so đi, ai sợ ai, người thua lau giày cho người thắng!”

Oak đồng ý luôn, đồng thời tăng thêm yêu cầu.

“Đây chính là lời người nói!” Simmons cười lớn một tiếng, lộ ra vẻ rất nắm chắc.

Oak không nói gì nữa, xông tới hướng của pháp sư nơi xa trước một bước.

Ánh mắt Simmons trầm xuống, cũng đuổi theo.

“Hai người này sẽ không có vấn đề gì sao?”

Một bên, những người khác nhìn cô gái áo đỏ, vẻ mặt băn khoăn.

“Chúng ta cũng làm khởi động tay chuẩn bị đi, cho dù thế nào thì không thể để cho hai người này đánh nhau!” Cô gái áo đỏ xoa xoa đầu, hiển nhiên có hơi nhức đầu.

Chẳng qua là hiển nhiên nàng không hiểu rõ ràng điểm quan trọng ở đâu!

...

“Đám người này khá gan dạ!”

Hiển nhiên pháp sư đột nhiên đến điều tra là Tô Mộ.

Hắn nhìn hai người Simmons còn có Oak đang nhích tới gần chính mình, bấu môi.

“Xung Kích!”

Cùng lúc đó, Simmons dẫn đầu khởi động tiến công, hấn cầm hai cây rìu trong tay mạnh mẽ xông về Tô Mộ.

Khóe miệng của Tô Mộ khẽ nhếch lên, hoàn toàn không có ý muốn mở ra Lá Chắn bảo vệ.

Khi người này nhích tới gần, hấn lui về sau bằng vào ưu thế tuyệt đối về mặt tốc độ.

Miss!

Kỹ năng này của Simmons bị Tô Mộ tránh thoát dễ dàng!

“Không phải chứ?”

Một bước giản dị chất phác này khiến cho đầu óc của Simmons ngơ ngác trong nháy mắt.

Mẹ nó đây là thao tác thần tiên gì?

Nhưng không đợi hấn phản ứng kịp thì hấn thấy pháp sư trước mắt này giơ pháp trượng trong tay lên.

“Ầm!”

Pháp trượng trực tiếp đập vào trên đầu của hấn.

“Người bị nhà thám hiểm: Tô Mộ đánh chết!”

Simmons hóa thành một vệt trắng, làm thế nào hấn cũng không tưởng tượng nổi hấn lại có thể bị một pháp sư giết chết bằng một gậy!

Chương 230: Đuổi xuống thần đàn?

Simmons không nghĩ tới, Oak đi theo phía sau hấn cũng không nghĩ tới giống như vậy.

“Cái quỷ gì?”

Oak nhìn Simmons đột nhiên biến mất, hét lên theo bản năng.

Hai người chính là đối thủ cũ, hẳn hiểu rõ thực lực của Simmons hơn bất cứ kẻ nào.

Tuy nói thân là một cường chiến sĩ, phương diện lượng máu hơi thấp nhưng loại chuyện bị một pháp sư gõ chết bằng một gậy thì nói ra không có ai dám tin tưởng.

Nhưng mà Oak cũng nhận thức được rõ ràng hơn một chút.

Pháp sư trước mắt này không phải là người bình thường.

Hắn quyết định thật nhanh, quay đầu bỏ chạy.

“Người này rất kinh khủng, mọi người ra tay cùng nhau!” Hắn vẫn không quên phát ra tiếng hét lớn với cô gái áo đỏ hướng bên kia.

“Chạy, người này có thể là tên Tô Pháp Thần kia!”

Mắt của cô gái áo đỏ thấy Simmons bị giết ngay lập tức, hiển nhiên sinh ra hoài nghi đối với thân phận của Tô Mộ, hoàn toàn không có dự định đi giúp Oak.

Vài người khác cũng nhận thức được tính nghiêm trọng của chuyện này, chạy trốn điên cuồng theo phía sau cô gái.

Tô Mộ nhìn mọi người chạy trốn, ánh mắt ác liệt.

“Nếu đi tìm từng bước từng bước thì quá lãng phí thời gian, không bằng để cho đám người này chủ động đưa tới tận cửa?”

Hắn suy nghĩ một lúc, không ra tay vội vã.

Đám người này có địch ý rõ ràng đối với mình, chỉ cần khiến cho chúng cho rằng mình chính là Tô Pháp Thần, nhất định sẽ tìm đến giết chết chính mình.

“Cô gái kia chạy rất nhanh, để cho nàng chạy đi!”

Tô Mộ đã có dự định.

Tầm mắt của hắn chuyển hướng đến tên Oak kia.

“Đạn Bay Ma Pháp!”

Đạn bay tạo thành bởi năng lượng ma pháp dùng tốc độ cực nhanh đánh trúng Oak.

Một giây sau, con số tổn thương mấy vạn hiện ra.

“Người đánh chết nhà thám hiểm: Oak, đạt được 320 điểm tích lũy!”

Sau khi giải quyết Oak, Tô Mộ không vội vã tiếp tục phát ra công kích.

Hắn đang xây dựng một dấu hiệu giả tạo.

Một loại dấu hiệu giả tạo mặc dù mình tạo ra sát thương rất cao, nhưng cũng tốn rất nhiều mana và thời gian cool-down cũng rất cao.

Cũng chỉ có như vậy, hắn mới có cơ hội “để cho” cô gái tóc đỏ kia chạy.

...

“Nhất định tên kia chính là Tô Mộ!”

“Chính là hắn, các người nhìn điểm tích lũy là biết!”

Mấy người chạy trốn mắt thấy Tô Mộ vừa giết chết Oak ngay lập tức, không hện mà cùng lên tiếng.

Trước mắt điểm tích lũy của Tô Mộ xếp hạng thứ nhất, sau khi đánh chết Simmons cùng Oak lại tăng thêm mấy trăm điểm, vừa lúc có thể nhận ra.

“Tại sao tên kia không công kích nữa?”

“Hắn không có mana nữa? Hay là kỹ năng CD rồi?”

Mắt thấy Tô Mộ không tiếp tục tiến công đối với bọn họ, lại có người cất giọng nói.

Sau khi biết pháp sư phía sau chính là Tô Pháp Thần, nếu không

phải thực lực chênh lệch quá lớn thì sợ rằng bọn họ sẽ trực tiếp khởi động phản kích.

Suy cho cùng chỉ cần có thể giết chết Tô Mộ thì trong thời gian tiếp theo cho dù không đánh điểm tích lũy cũng có thể lấy được vị trí số một trong sự kiện vũ trụ vàng!

“Thừa dịp kỹ năng của hắc cool-down thì không phải chúng ta có thể phản kích sao?” Một người không thể kiên nhẫn.

“Bằng chúng ta thì còn chưa đủ, phải đi mượn nhiều đồng minh hơn nữa!” Cô gái tóc đỏ lập tức lên tiếng ngăn lại: “Hắc không đuổi theo, chúng ta còn có thể chạy thoát!”

Nhưng ngay sau khi nàng nói lời này ra khỏi miệng một giây, Tô Mộ ở nơi xa lại phóng ra một cái kỹ năng nữa.

Ngay sau đó, người chạy phía sau cùng trong bọn họ biến thành bạch quang trong nháy mắt.

“Quá kinh khủng!”

“Phải chạy nhanh hơn mới được!”

Những người còn lại thấy thế, con người trốn to dùng hết lực chạy trốn.

Song bọn họ chạy trốn mau hơn nữa, cũng không nhanh bằng Tô Mộ kỹ năng.

Cuối cùng, chỉ còn cô gái mặc trang phục thích khách màu đỏ kia chạy trốn “Thành công”!

...

“Sau khi thấy được thực lực của ta, hy vọng cô gái này có thể tìm thêm nhiều đối thủ một chút giúp ta!”

Tô Mộ đứng nguyên tại chỗ, thị giác Mắt Ưng khoá chặt vào cô gái tóc đỏ.

Ở khoảng cách này, hắc có rất nhiều phương pháp giết chết đối

phương ngay lập tức.

Nhưng Tô Mộ cũng không định làm như vậy.

Hắn nhìn về phía một ít quái vật quanh khu vực này.

“Ta phải đánh toàn bộ những quái vật này đã, như vậy người tìm ta gây phiền toái cũng có thể được dễ dàng hơn một chút!”

“Hy vọng những tên kia tổ chức thành đoàn đội cùng đi đến đây!”

Tô Mộ lộ ra một cái mỉm cười, không lo lắng chút nào về việc có phiền toái tìm tới tận cửa.

Nếu như có thể, hắn còn hy vọng có thể lộ ra vị trí của mình ở trên giao diện của mọi người.

Để cho cô gái tóc đỏ chạy đơn giản cũng vì mục đích này.

“Mở đường trước!”

“Những người khác phát hiện tất cả quái vật trong khu vực này đều chết thì hắn là có thể đoán được ta ở chung quanh đây rồi!”

Tô Mộ quyết đoán bắt đầu chuyển động.

Trong quá trình cày quái, hắn cũng nhìn thấy rất nhiều hào quang BUFF.

“Để lại những hào quang này cho những tên đến gây chuyện kia, gia tăng sự dũng cảm cho bọn hắn một chút!”

Tô Mộ không nhặt những BUFF này, cực kỳ hào phóng để lại cho “đối thủ” của mình.

Với hiệu suất đánh quái của hắn, một mảng lớn khu vực chung quanh này cũng trở thành đất trống rất nhanh.

Tô Mộ tìm một kiến trúc tương đối nổi bật, bắt đầu kiên nhẫn ngồi chờ đợi ở địa phương này.

...

Phạm vi khu vực sự kiện vòng thứ ba cũng không lớn.

Suy cho cùng chỉ có một vạn nhà thám hiểm tham dự sự kiện.

Trong quá trình đang cày quái thì đụng phải không ít nhà thám hiểm.

Bởi vì sự kiện này có tính đối kháng nên trong lúc đó nhà thám hiểm cũng sẽ tiến hành đề phòng lẫn nhau.

Những trong của điều kiện thế giới sự kiện thì phần lớn nhà thám hiểm cùng nước vẫn lựa chọn tập hợp với nhau.

Một đám người đoàn đội nhỏ bắt đầu tụ hợp, lúc sau lại biến thành đoàn đội lớn hơn.

Trong số này không thiếu một ít đoàn tinh anh do đại lão dẫn dắt.

Thực lực của bọn họ vốn dĩ đã đủ mạnh nên có được lực hiệu triệu.

Khi số người trong đoàn đội càng ngày càng nhiều, những người này nhìn hạng trên bảng xếp hạng, tâm tư sục sôi.

Điểm tích lũy của tên số một cùng tên thứ hai khiến cho bọn họ tuyệt vọng, bọn họ chỉ có thể tranh đoạt tên thứ ba đến tên thứ mười.

Chương 231: Xung Kích quần thể?

Mà phần thưởng của ba đến mười là giống nhau.

Thế nên bọn họ chỉ cần bảo đảm tiến vào top mười là có thể có một cơ hội rút ra vật phẩm cấp Thần.

Dĩ nhiên, tất cả những người có ý nghĩ này đều là các đại lão của Hoa quốc!

Bởi vì bọn họ cũng không tính đắc tội Tô Mộ hay Hiên Viên trong sự kiện lần này.

Xem xét lại một ít đại lão đến từ những quốc gia khác, cả đám đều đang chiêu binh mãi mã.

Mục tiêu của những người này vô cùng rõ ràng.

“Chém giết Hiên Viên!”

“Đuổi Tô Mộ xuống thần đàn!”

Một chỗ cách kiến trúc Tô Mộ đang ở năm cây số.

Một nhóm người đang tụ họp.

Nhìn lại từ số lượng thì không sai biệt lắm những người này có hai trăm người.

Đám người kia phân chia thành rất nhiều đoàn đội nhỏ, nhìn qua từ phía ngoài thì tồn tại khác biệt không nhỏ.

Bọn họ cũng không hài hòa với nhau như khi nhìn qua từ mặt ngoài.

“Các vị, ta có thể khẳng định trăm phần trăm là đúng, tên Tô Mộ kia đang ở trong khu vực phía trước!”

Trong đám người, một cô gái tóc đỏ phát ra tiếng hô lớn.

Tiếng nói ở trong trò chơi của nàng được bị phiên dịch tự động thành những lời nói mà người khác đều có thể nghe hiểu.

Mọi người ở chỗ này cũng không hện mà cùng nhìn về phương hướng mà nàng chỉ.

“VẬY còn chờ cái gì, lúc trước Land Nader đã từng hẹn với chúng ta, mọi người cần hợp tác chung sức trong sự kiện lần này, cùng nhau giải quyết tên Tô Mộ kia.” Lại có một âm thanh vang lên, người lên tiếng chính là Shin Ichiro.

“Shin Ichiro, không cần phải gấp gáp như vậy, chúng ta có nhiều người như vậy còn sợ một tên Tô Mộ hay sao? Không bằng nói chuyện về chuyện điểm tích lũy một chút?”

Một người đàn ông thân hình cao lớn uy mãnh với râu quai nón đầy mặt nhìn về phía Shin Ichiro.

Lời này của hắn nhìn như là đang nói với Shin Ichiro nhưng trên thực tế là nói với mọi người.

Hai trăm tên nhà thám hiểm tinh anh có thể thăng cấp lên vòng thứ ba hợp tác để đối kháng một tên “pháp sư nhỏ”, chuyện này không phải là dễ như trở bàn tay sao?

“Menevski, chuyện điểm tích lũy thì có gì phải nói? Việc cấp bách là giải quyết tên Tô Mộ kia trước!” Cô gái tóc đỏ nhấn mạnh giọng điệu: “Các người cũng đừng quên số người của Hoa quốc sự kiện ở nơi này nhiều hơn nhiều so với chúng ta!”

“Cô gái xinh đẹp, người nói không sai, nhưng theo ta được biết thì tên Tô Mộ kia làm việc rất liêu lĩnh, chưa chắc đã có nhà thám hiểm Hoa quốc đồng ý giúp đỡ hắn.” Một người đàn ông tóc quăn nhìn qua rất lịch sự cười phản bác.

“Ngài Henry nói không sai, ta thấy những nhà thám hiểm Hoa quốc kia cũng ước gì Tô Pháp Thân của bọn họ bị loại bỏ mà!” Người đàn ông tóc vàng bên cạnh cô gái tóc đỏ cũng lên tiếng theo.

Một khi hắn đã nói như vậy, cô gái tóc đỏ im lặng.

Người đàn ông tóc vàng quét mắt qua những người khác ở đây, khẽ mỉm cười: “Không bằng thế này thì sao, ai có thể giết chết tên Tô Mộ kia thì điểm tích lũy của hắn sẽ thuộc về người đó, mọi người tự thể hiện bản lĩnh!”

“Như vậy cũng tốt!” Shin Ichiro tỏ thái độ rất nhanh.

“Ha ha, thế thì nói vậy nhé!” Người đàn ông cường tráng Menevski cười to một tiếng.

“Ta không có ý kiến khác!” Henry vượt cằm đồng ý, phong độ nhanh nhẹn.

Những người khác còn lại cũng đã đạt thành nhận thức chung rất nhanh.

Mấy vị đại lão đã nói như vậy thì bọn họ còn dám có ý kiến gì khác?

“Chúng ta sẽ không khách sáo nữa!” Menevski dẫn đầu bắt đầu di chuyển.

Tất cả những người đi theo bên cạnh hắn đều là người đàn ông có vóc người khô ngô cường tráng, vừa nhìn đã thấy rất có khí thế chiến đấu.

“Đuổi theo!”

Shin Ichiro thấy thế thì cũng không chịu yếu thế, dẫn theo một đám cấp dưới đuổi theo.

Những người khác theo sát phía sau, ngược lại người đàn ông tóc vàng không vội cũng không chậm.

“Phỉ Na, có tung tích của cha ta chưa?” Hắn ôm cô gái tóc đỏ bên cạnh một cái.

“Không nhìn thấy, không ở chung quanh đây.” Cô gái tóc đỏ Phỉ Na lộ vẻ mặt thẹn thùng, trả lời.

“Nếu cha ta không có ở đây vậy thì ta là người chỉ huy toàn cục rồi, cho dù ở địa phương nào thì người của gia tộc Nader chúng ta cũng là nhân vật chính chói mắt nhất!” Khóe miệng của người đàn ông tóc vàng giương lên, giọng điệu cực kỳ tự tin.

“Ta sẽ để cho đám người kia thử tên Tô Mộ kia trước, còn lại thì giao cho John Nader ta đi!”

Nói đến đây, John Nader quay đầu nhìn về phía một đám cấp dưới phía sau, ra lệnh: “Đuổi theo bọn họ, giữ vững khoảng cách mấy trăm mét, lúc bắt đầu mọi người không cần công kích vội!”

“Đã rõ!”

“Yes!”

Một nhóm người lập tức trả lời.

John Nader hài lòng nở nụ cười.

Thân là con lớn nhất của Land Nader, hiển nhiên hắn là người thừa kế số một của gia tộc cực lớn này.

Nhưng bởi vì game Thần Đồ xuất hiện nên tất cả chuyện này đều lộ ra vẻ không quan trọng như vậy nữa.

Nếu nư hắn có thể lấy được vị trí số một thế giới trong sự kiện lần này.

Địa vị của hắn sẽ vượt xa Land Nader!

“Xin lỗi rồi, cha!”

John Nader nhẹ giọng lẩm bẩm một câu.

...

Ở trong tòa thành phố có phong cách kiến trúc La mã Cổ này.

Tô Mộ ngồi ở phía dưới một pho tượng không biết tên, ngâm nga.

Đã hơn hai tiếng trôi qua kể từ khi sự kiện bắt đầu.

Không biết có phải bởi vì chính mình đã đánh hết tất cả quái vật ở phụ cận hay không, khu vực này vẫn chưa người chơi khác nhích tới gần.

Hoặc có thể nói, chỗ này của mình đã trở thành “cấm địa” trong lòng người chơi khác.

“Không thú vị, những tên gây chuyện kia còn chưa có ý định tới sao?”

Tô Mộ mở ra Mắt Ưng, vẫn quan sát tình huống bốn phía.

Hơn mười phút đồng hồ sau, có không ít điểm đỏ xuất hiện trong kỹ năng thị giác.

Tô Mộ đứng bật dậy, cười hà hà.

Cuối cùng thì việc vui này cũng tới!

Hắn không do dự đuổi về phương hướng kia.

...

“Các anh em, bắt Tô Mộ lại, để cho toàn thể giới nhìn thấy sức chiến đấu mạnh mẽ của nước chúng ta!”

Menevski làm đầu tàu gương mẫu xông lên phía đầu đội ngũ, nhìn qua khí thế rất mạnh mẽ.

Đây cũng là phong cách chiến đấu của nước bọn họ.

“Kia là một pháp sư?”

Chương 232: Đỡ tổn công chút.

Rất nhanh, Menevski phát hiện phía trước cách đó không xa có một nhà thám hiểm mặc trang phục pháp sư xuất hiện.

“Đó là tên Tô Mộ kia sao?”

Hắn lộ ra vẻ mặt háng hái, trong tay lại còn xuất hiện một chiếc búa lớn nhìn qua cũng rất dọa người.

“Các anh em xông lên!”

Hắn phát ra một tiếng hô to hướng đến những người khác ở phía sau, thể hiện ra khí thế từ trước đến nay chưa từng có.

Chỉ cần giết chết Tô Mộ thì tên của Menevski hẳn có thể xuất hiện ở vị trí thứ nhất trên bảng xếp hạng!

Đây chính là vinh quang lớn lao!

“Chịu chết đi, Tô Mộ!”

Menevski phát động Xung Kích.

Hai tay hắn giơ cao chiếc búa lớn kia lên, chuẩn bị đánh một chiêu Tô Mộ nặng nề.

Trong quá trình Xung Kích, tầm mắt của Menevski cũng vẫn đặt ở trên người Tô Mộ, hiển nhiên là hắn đang lo lắng Tô Mộ biết sử dụng kỹ năng pháp sư Chớp Nhoáng né tránh Xung Kích của hắn.

Những điều khiến cho hắn không lường trước được chính là Tô Mộ lại ngơ ngác đứng ngay tại chỗ.

“Hắn bị khí thế của ta dọa sợ choáng váng?” Chân mày của Menevski cau lại, có chút kỳ quái.

“Xông lên!”

“Giết!”

Cùng lúc đó, những người khác phía sau hắn cũng tiến vào phạm vi phóng ra kỹ năng.

Những người này giống như Menevski, phát động Xung Kích từ trước đến nay chưa từng có.

Khu vực sự kiện vòng thứ ba.

Ngoại trừ những người chơi của các quốc gia khác, người nhiều nhất nơi này vẫn là người chơi của Hoa quốc.

“Đội trưởng Long, có không ít người chơi là người nước ngoài đang tụ tập, e rằng đều là nhắm vào Tô Pháp Thần.”

Có một nhóm người ở trong khu vực này, số lượng cũng không tính là nhiều, ước chừng tầm bốn năm chục người, dẫn đầu chính là Long Phi.

Nghe được báo cáo của đội viên, Long Phi neho mắt lại.

“Tô Pháp Thần là tượng trưng của Hoa quốc chúng ta, không thể tùy tiện để hắn bị người của những quốc gia khác bao vây tấn công, chúng ta phải tới đó hỗ trợ.”

Long Phi rất nhanh chóng đưa ra quyết định.

“Lão Long, ta lại cảm thấy rằng là không cần đi đâu!” Lúc này, một pháp sư ở bên cạnh Long Phi đột nhiên mở miệng.

“Văn Diệu, câu nói này của người có ý gì?” Chân mày Long Phi cau lại, không hiểu được mà lên tiếng hỏi.

“Người cũng không phải không biết rõ sức mạnh kinh khủng của pháp sư Tô Mộ, lúc trước có hơn một nghìn người ở trong tay hắn cũng không thể làm được gì hắn, chứ đừng nói là những người chơi nước ngoài kia!” Pháp sư Văn Diệu nhẹ nhàng trả lời.

“Nhưng với thực lực có thể vào tới vòng thứ ba cũng đều không yếu kém, làm sao có thể so sánh với những người lúc trước chứ?” Long Phi phản bác.

Pháp sư Văn Diệu bèn cười lên.

Hắn nhìn thoáng qua những người khác đang ở đó.

Những người này đều là đội viên do Long Phi bồi dưỡng ra.

Bất kể là cấp bậc, trang bị, hay là sự rèn luyện trong chiến đấu, những người này cũng đều là số một trong những người chơi.

“Có lẽ ở trong mắt của chúng ta, thực lực của những người chơi nước ngoài kia rất tốt.”

Văn Diệu nói đến đây thì nhún vai một cái.

“Nhưng ở trong mắt của Tô Pháp Thần, những tên kia, thậm chí là chúng ta, đều chỉ là một đám ‘ô hợp’ mà thôi!”

Trong lời nói của hắn lộ ra vẻ bất lực.

Long Phi cũng rơi vào im lặng.

Tuy là lời nói nghe vào không hay, nhưng đó lại là sự thật!

Văn Diệu hít sâu một hơi, bổ sung: “Vói lại, chúng ta nói là đi hỗ trợ, nhưng nếu không khéo lại còn gây thêm trở ngại!”

“Hơn nữa, ngoại trừ những người chơi nước ngoài kia, e rằng vẫn còn có không ít người khác muốn ra tay với Tô Pháp Thần, lúc này chúng ta chạy tới đó, khó tránh phải việc bị hiểu lầm!”

Những lời nói này khiến cho biểu cảm trên mặt Long Phi lại thêm nghiêm trọng.

Qua một hồi lâu, hắn đưa ra quyết định.

“Kèo nước đục này, chúng ta sẽ không nhúng tay vào!”

...

Ngoại trừ Long Phi ra, trong khu vực sự kiện vẫn còn có những ông trùm khác nữa.

Sau khi bọn họ đã cân nhắc một phen, đa số mọi người đều đưa ra sự lựa chọn giống với Long Phi.

Trong đó có những người như Lý Tiêu, Mã Kinh Phi.

Thế lực do bọn họ dẫn dắt có thể nói là xếp thứ nhất thứ nhì trong cái sự kiện lần này rồi.

Nhưng bọn họ cũng không định đắc tội với Tô Mộ.

Không còn nghi ngờ gì nữa, quyết định như vậy chính là một quyết định vô cùng chính xác.

Những ngoại trừ bọn họ ra, trong khu vực sự kiện lại có một nhóm người nảy ra một suy tính khác.

Phía rìa bên ngoài của khu vực mà Tô Mộ đang trong đó, có hơn một trăm người đang ẩn nấp ở đây.

“Ly thiếu gia, chúng ta thật sự phải đối phó với tên Tô Pháp Thần kia sao? Nghe nói công kích ma pháp của hắn cao đến quá đáng, kỹ năng AOE đều là giết người ngay tức khắc đấy!”

Thủ lĩnh của đám người đó là một thiếu niên có vẻ ngoài tuấn tú, khuôn mặt trắng nõn, bên cạnh hắn, một tên mặc trang phục cung thủ đang không ngừng nuốt nước miếng, cực kỳ thấp thỏm.

“Xời, Thượng Quan Ly ta có từng sợ người nào chứ?” Giọng điệu của tên thiếu niên thủ lĩnh đó rất ngông cuồng.

“Nhưng chúng ta chỉ có nhiều đây người, tên Tô Mộ kia chỉ với một kỹ năng là chết hết đó!” Cung thủ vẫn đang khuyên nhủ.

Về việc Tô Pháp Thần rút cuộc mạnh đến đường nào, hai ngày này không thiếu những bài viết có phân tích rồi.

Trong đó, có một vài người chơi từng bị Tô Pháp Thần giết chết ngay lập tức cũng xuất hiện để nêu lên ý kiến.

Dựa vào lời nói của những người đó, bọn họ có đi bao nhiêu người đi nữa thì cũng chỉ có nước bị miểu sát mà thôi!

“Người thật sự tin vào những bài viết đó ư?” Thượng Quan Ly khinh thường cười một tiếng: “Những thứ đó đều là hù dọa người khác thôi!”

Cung tiễn thủ không nói nên lời.

Hắn rất hiểu Thượng Quan Ly.

Thân là đứa con duy nhất đời thứ ba của gia tộc Thượng Quan, tất cả sự yêu thương đều được dồn vào hết lên một mình Thượng Quan Ly.

Điều này đã làm cho Thượng Quan Ly sinh ra thói tự cao tự đại.

“Ta nghĩ là chúng ta vẫn là nên chắc chắn một chút?” Cung thủ lên tiếng lần nữa.

“Vậy người nói xem phải làm sao bây giờ?” Vẻ mặt của Thượng Quan Ly không vui lắm, lạnh lùng nói.

Chương 233: Đỡ tổn công chút. (2)

“Lúc trước, phía bên kia không phải là có một nhóm lớn các người chơi nước ngoài tụ tập sao? Ta nghĩ có lẽ bọn họ cũng là muốn đối phó với Tô Pháp Thần đấy, nếu đã như vậy, chúng ta chi bằng cứ tọa sơn quan hổ đấu!”

“Nếu thực lực Tô Pháp Thần thể hiện ra vượt quá dự tính của

chúng ta, vậy thì chúng ta cứ nói là tới để hỗ trợ đối phó với người chơi nước ngoài, như vậy Tô Pháp Thần cũng không tiện làm gì chúng ta!”

“Nhưng nếu Tô Pháp Thần bị những người chơi nước ngoài kia ép vào bước đường cùng, vậy thì chúng ta có thể thừa nước đục thả câu rồi!”

Cung tiến thủ nói ra ý nghĩ của hắn.

“Ý kiến hay đấy!” Thượng Quan Ly nghe thấy ý kiến này đã khen không ngừng.

Đây không phải là tiến có thể công, lui có thể thủ trong truyền thuyết sao?

“Vậy còn chờ cái gì nữa, lẹ lên đi!”

Hắn nhìn thấy trong khu vực phía trước dưới đất đầy những thi thể của quái vật, đã không thể kiềm chế được nữa.

Cung tiến thủ hít sâu một hơi, biểu cảm trên mặt vẫn còn thấp thỏm.

So với Thượng Quan Ly lỗ mãng, hắn rõ ràng chừng chặc hơn nhiều.

...

Phía bên kia.

Vào giây phút này, gương mặt Menevski đầy vẻ sững sờ.

Ngay lúc hắn sắp Xung Kích đánh trúng Tô Mộ, cả người hắn đột nhiên thoáng cái đã dừng lại.

Có một sức mạnh trói buộc khó có thể chống cự đã khiến hắn phải đứng im ngay tại chỗ.

“Chuyện này là sao?”

Hắn há hốc miệng, trên mặt tràn ngập sự hoang mang.

Không chỉ có hắc, những người khác phía sau hắc đều giống như vậy.

Đối mặt với lực khống chế của Vùng Từ Trường Trọng Lực, những người chơi chiến đấu này rất hiển nhiên đã không còn cách nào để tiếp tục ‘chiến đấu’ nữa rồi.

Ngay sau đó, Menevski nhìn thấy tên pháp sư trước mắt nở nụ cười.

Nụ cười nhạt kia khiến cho hắc không rét mà run.

Bản năng của Menevski muốn lui về phía sau, nhưng lại không thể nào nhúc nhích được.

Hắc nhắm mắt lại, không dám nhìn Tô Mộ nữa.

Ở giây phút này, hắc đã có thể nhận thức rõ được cái gì gọi là sự chênh lệch!

“Những người tới đây cũng không ít đấy?”

Nhìn từ góc độ của Tô Mộ, sự chú ý của hắc không hề tập trung vào người Menevski.

Ngoại trừ những người này, thông qua Mắt Ưng và Góc Nhìn Ma Pháp, Tô Mộ còn phát hiện ra có một nhóm người khác đang đến.

“Cũng đến để đối phó ta sao?” Tô Mộ nhìn về phía sau.

Ở phương hướng đó, có hơn một trăm người chơi đang nhanh chóng tới gần.

“Quái vật dường như cũng được làm mới lại không ít, nếu đã như vậy, thì đỡ tốn công chút rồi!”

Đôi mắt Tô Mộ hiện ra một luồng năng lượng màu xanh lá.

“Vạn Mộc Tùng Sinh!”

Năng lượng hệ mộc sản sinh ra trong khu vực này.

Vạn Mộc Tùng Sinh dưới sự gia tăng của Huyết Mạch Pháp Thần,

phạm vi thi triển hoàn toàn có thể dùng từ kinh khủng để diễn tả.

Tô Mộ sử dụng kỹ năng này, rất hiển nhiên là đỡ tốn công nhất rồi.

Phạm vi công kích không hề sai lệch, chẳng những có thể xử lý được những người chơi muốn đối phó mình, mà còn có thể nhân tiện xử lý luôn một mớ những con quái vật vừa được làm mới trong khu vực.

Kèm theo sự xuất hiện của dây leo, Menevski bị cố định tại chỗ là người đầu tiên bị công kích.

Đỉnh đầu của Menevski rất nhanh chóng đã hiện ra một con số sát thương khiến hắn tuyệt vọng.

'Người bị người chơi: Tô Mộ giết chết!'

Sau khi tin nhắc nhở đó xuất hiện, cả người của hắn đều đã trở về lại không gian bên trong tinh thể Thần Đồ.

Người đàn ông lực lưỡng với thân hình cao gần hai mét, toàn thân giống như mất hết sức lực, ngồi phịch xuống mặt đất.

"Thật là đáng sợ!" Hắn không ngừng lẩm bẩm, lần đầu tiên cảm thấy xưng hô 'Tô Pháp Thần' này thật xứng với thực lực.

Menevski được giải thoát, nhưng vẫn còn không ít người trong khu vực sự kiện đang chịu đựng sự giày vò.

Bọn họ hoàn toàn không biết được chuyện gì đã xảy ra.

Đặc biệt là Shin Ichiro ở phía sau, vẻ mặt hắn như kiểu muốn có bao nhiêu hoang mang thì có bấy nhiêu hoang mang.

"CMN, đây rốt cuộc là chuyện gì thế?"

Shin Ichiro kiềm chế được mà không la lên.

"Không biết nữa các hạ!"

"Có lẽ nào là chúng ta đã trúng cạm bẫy gì rồi không?"

Vẻ mặt của những người chơi khác của nước Anh Hoa bên cạnh hắn cũng đầy sự hoang mang.

“Mau nghĩ cách cho ta, ta muốn giết chết tên Tô Mộ kia!” Shin Ichiro hơi mất lý trí, gào thét lên.

“Các hạ Shin Ichiro, người nhìn phía trước kia!”

Lúc này, có một người la lên.

Shin Ichiro vội vàng nhìn về phía trước, đôi mắt đột nhiên mở to.

Mặc dù đã cách nhau một khoảng, nhưng hắn vẫn có thể nhìn thấy rõ ràng.

Menevski và những người ở phía trên cùng kia, từng người một đang hóa thành vệt sáng màu trắng.

“Chạy đi!” Shin Ichiro gào lên khàn cả giọng, liều mạng muốn chạy đi.

Thế nhưng nếu chỉ dựa vào thuộc tính của mình, hắn cơ bản không có cách nào chạy trốn khỏi ‘thiên la địa võng’ Tô Mộ bày ra.

Shin Ichiro chỉ có thể trơ mắt đứng nhìn những sợi dây leo trên mặt đất đang tiến lại gần từng chút một.

Ánh mắt của hắn tràn ngập vẻ không cam lòng.

Vào giây phút này, điểm tích lũy của hắn đang nằm ở vị trí thứ mười hai trong bảng xếp hạng, chỉ cần cố gắng thêm chút nữa, tuyệt đối có hy vọng để tiến vào trong top mười.

Nhưng một khi hắn bị loại, thì tất cả nỗ lực đều sẽ trở thành công cốc!

“Nghĩ cách đi, để ta thoát!” Shin Ichiro không ngừng gào lên.

Không có ai đáp lại.

Những người bên cạnh hắn sau khi bị gai nhọn của dây leo đụng vào, tất cả đều đã biến thành vệt sáng màu trắng.

Shin Ichiro nhìn chăm chăm vào những sợi dây leo đó, miệng lẩm bẩm: “Người đừng qua đây, người đừng có qua đây!”

Có lẽ là những lời lẩm bẩm của hắn đã phát huy tác dụng, những sợi dây leo kia không ngờ lại thật sự né hắn ra.

“Phù!”

Shin Ichiro thở dài một cái.

Chỉ cần không bị loại khỏi cuộc chơi thì hắn vẫn còn cơ hội có thể đạt được vị trí trong top mười!

“Đây là thứ quái quỷ gì vậy!”

“Những sợi dây leo kia vừa đụng vào là sẽ chết đó!”

“Tránh xa ta ra!”

Phía sau lưng, liên tục có tiếng gào thét vang lên.

Shin Ichiro mặc dù không nhìn thấy cảnh tượng ở phía sau, nhưng từ những tiếng gào thét đó cũng có thể nghe ra được.

Liên minh của bọn họ đã bị những sợi dây leo này phá nát rồi!

Chương 234: Bằng bất cứ giá nào?

“Đây là thứ gì vậy chứ? Là cạm bẫy trong khu vực sự kiện sao? Chẳng trách sao tên Tô Mộ kia cứ ở mãi chỗ này!”

Shin Ichiro nhìn những sợi dây leo đáng sợ đó, có như thế nào cũng không thể nào tưởng tượng ra nổi, đây thật ra chỉ là một kỹ năng của Tô Mộ.

Lại qua một lát sau, hắn đột nhiên phát hiện mình có thể nhúc nhích được rồi.

Hắn vội vàng quay đầu lại nhìn.

Cả đội với hơn trăm người, chỉ còn lại không tới năm người.

Mà những người còn lại tất cả đều đứng im tại chỗ, không dám tùy tiện cử động, vì sợ trở thành mục tiêu công kích của những sợi dây leo.

“Đáng ghét!”

Shin Ichiro gào lên một tiếng đầy giận dữ.

Đột nhiên, một bóng người xuất hiện ở trong tầm mắt của hắn.

Sau khi nhìn thấy rõ dáng vẻ của đối phương, chân mày của Shin Ichiro cau lại, rất nhanh chóng đã nhận ra.

Đây là một pháp sư Hoa quốc!

“Người chết đi cho ta!”

Hắn không hề do dự, hướng về cái bóng người đó thi triển ra một phát kỹ năng mạnh nhất của mình.

-1!

Song sau khi trên đầu của người kia hiện ra một con số sát thương, Shin Ichiro đã hoàn toàn ngơ ngác.

Thoạt nhìn hắn giống như một con nai vàng ngơ ngác.

Một điểm sát thương?

Đây là lần đầu tiên sau khi hắn đăng nhập vào game Thần Đồ đánh ra điểm sát thương thấp đến như vậy!

Một điểm sát thương này có nghĩa là gì?

Công kích ma pháp của hắn đứng ở vị trí đỉnh cao trong nước Anh Hoa, nhưng ngay đến cả phòng thủ của Tô Mộ cũng không thể phá vỡ được?

Đầu óc Shin Ichiro đã hoàn toàn chết máy rồi.

Hắn không có cách nào tưởng tượng nổi tên pháp sư trước mắt hắn đây rốt cuộc đáng sợ đến mức nào.

Một điểm sát thương này càng xóc lên tấm màn che đậy sự xấu hổ cuối cùng của hắn!

Mới qua không bao lâu, hắn còn tưởng rằng sự chênh lệch giữa hắn và Tô Pháp Thần vốn không lớn, nằm trong phạm vi có thể đuổi kịp được.

Sự tuyệt vọng đã hoàn toàn nhấn chìm Shin Ichiro.

Hắn thậm chí không còn dũng khí tiếp tục công kích nữa.

Kỹ năng mạnh nhất cũng không thể phá vỡ phòng thủ, chứ đừng nói đến những kỹ năng khác.

“Chạy đi!”

Tại đó, vài người còn sống sót, không một ai ngoại lệ, đều lựa chọn chạy trốn.

Nhưng tốc độ chạy trốn của bọn họ rất hiển nhiên không thể nhanh bằng kỹ năng của Tô Mộ.

Những người này, người nào người nấy đều lần lượt ngã gục xuống.

Shin Ichiro nhìn Tô Mộ đang đi đến càng ngày càng gần, lên tiếng hỏi một câu: “Người chính là Tô Pháp Thần sao?”

“Choang!”

Trả lời hắn chính là một cú gậy.

'Người bị người chơi: Tô Mộ giết chết!'

Tin nhắc nhở bị loại cũng đã xác minh cho sự suy đoán của hắn.

Sau khi Shin Ichiro trở về lại không gian bên trong tinh thể Thần Đồ, rất lâu sau nội tâm của hắn vẫn chưa thể bình tĩnh lại.

Sau một hồi, hắn thoát ra khỏi tinh thể, trở về thực tại.

Hắn chạy không ngừng về phía phòng làm việc của mình.

Cầm lấy điện thoại trên bàn, trông vẻ mặt của hắn vô cùng hoảng loạn.

Dùng sức để hít vào, thở ra, hắn gọi vào một số điện thoại.

“Điện hạ, tên Tô Mộ ở trong game kia đã không còn cách nào ngăn cản lại được nữa!” Sau khi kết nối, hắn vội vàng mở miệng nói.

“Không còn cách nào ngăn cản được nữa? Các hạ Shin Ichiro, người nghiêm túc đó chứ?” Đầu dây bên kia hết sức kinh ngạc.

“Ta rất nghiêm túc, e rằng chúng ta dù có đuổi theo như thế nào, cũng không còn cách nào để đuổi kịp cái tên đó ở trong game nữa rồi!” Giọng điệu của Shin Ichiro vô cùng nghiêm túc.

“Vậy chúng ta phải làm sao bây giờ?” Đầu dây bên kia hỏi.

Shin Ichiro trầm tư trong chốc lát, ánh mắt lạnh lùng đến đáng sợ.

“Chúng ta bắt buộc phải tiêu diệt hắn trong thế giới thực!”

“Cho dù bằng bất cứ giá nào!”

Khu vực sự kiện.

“Văn Diệu, mọi chuyện quả nhiên đều giống như dự đoán của người, Tô Pháp Thần này thật sự quá mạnh!”

Long Phi không nhịn được phải cảm thán khi nhìn thấy giá trị tích phân của người đứng thứ nhất.

Văn Diệu khẽ mỉm cười, khuôn mặt tỏ vẻ đương nhiên: “Trong mắt hắn, chúng ta còn yếu hơn cả đám quái nhệ giai kia, ít nhất lượng máu của quái nhệ giai còn nhiều hơn chúng ta!”

“Rốt cuộc hắn trưởng thành như nào vậy chứ?” Long Phi lộ ra vẻ khó hiểu.

Trong khoảng thời gian này, bọn họ vẫn luôn thu thập tình báo có liên quan đến Tô Pháp Thần, kết luận đưa ra làm bọn họ vô cùng ngạc nhiên.

Tô Pháp Thần không xây dựng bất cứ thế lực gì!

Chỉ dùng năng lực của bản thân đã trở thành Pháp Thần làm tất cả mọi người phải ngưỡng nhìn!

“Ta cũng muốn biết bí mật này!” Văn Diệu cười, nói đùa: “Hay là chúng ta bắt hấn lại thăm vấn thử xem?”

“Người thôi đi!” Long Phi trợn trắng mắt, tát một cái vào lưng Văn Diệu.

“Hi hi!” Nụ cười của Văn Diệu càng thêm sáng lạn.

“Haiz!” Long Phi thấy thế bèn thở dài.

Ánh mắt hấn mang vẻ sầu lo, giọng điệu nặng nề: “Lần này làm Tô Pháp Thần triển lộ thực lực tuyệt đối trước toàn thế giới, chỉ e sẽ đắc tội với rất nhiều người!”

Hiển nhiên Văn Diệu nghe hiểu ý trong câu nói này, hấn vươn tay đặt lên vai Long Phi: “Chuyện này thì không cần chúng ta nhọc lòng, dù là trong trò chơi hay trong hiện thực, Tô Pháp Thần kia sẽ tự giải quyết tất cả phiền phức!”

“Người tin tưởng hấn như vậy à?” Long Phi nhìn Văn Diệu với đôi mắt đầy thâm ý.

“Hấn chính là thần tượng của pháp sư chúng ta đó!” Dáng vẻ của Văn Diệu như là một fanboy.

“Ta còn không biết người à!” Long Phi bất đắc dĩ lắc đầu, dùng bả vai huých nhẹ Văn Diệu.

“Ha ha!” Văn Diệu không nhịn được mà cười phá lên.

Cười một lúc lâu, nụ cười của hấn đột nhiên tắt ngúm.

“Người nhớ cái chết của Hứa Thế Kiệt không?”

“Còn có sự kiện biệt thự nước ngoài xảy ra hoả hoạn lúc trước nữa!”

“Không phải đó là chuyện ngoài ý muốn à?” Long Phi nhớ lại, khó hiểu hỏi.

“Trực giác nói cho ta biết đó không phải chuyện ngoài ý muốn, nếu nói có ai có thể lặng yên không một tiếng động làm ra tất cả mọi chuyện!”

“Vậy chỉ có...”

Văn Diệu không nói ra cái tên đó.

Nhưng lời nói của hắn lại làm đôi mắt Long Phi đột nhiên mở to.

...

“Người này đúng là ma quỷ!”

“Công kích của ta lại không phá vỡ nổi phòng ngự của một pháp sư như hắn?”

“Mẹ nó, sao người này có thể một kỹ năng giết một người được?”

Chương 235: Giải đặc biệt

“Ta không nhìn nhầm đấy chứ? Vừa rồi hẳn dùng một gậy đập chết chiến sĩ nhiều máu nhất hiệp hội của chúng ta?”

Khu vực sự kiện, nơi này đã trở thành ác mộng với những người chơi nước ngoài kia.

Sau khi giải quyết đám người Shin Ichiro, Tô Mộ không nhàn rỗi mà bắt đầu tìm kiếm những con “cá lọt lưới” còn lại.

Một vài đội nhỏ nhìn thấy Tô Mộ “lạc đàn” có thể nói là cực kỳ chủ động.

Mà sau khi bọn họ thật sự ra tay, những người này mới hiểu được cái gì gọi là tàn nhẫn.

Tô Mộ hoàn toàn không khách sáo, chỉ cần nhìn thấy người chơi giống người nước ngoài đều sẽ thuận tay giải quyết.

Trong lúc nhất thời, khu vực sự kiện này để lại truyền thuyết của “Pháp Thần khủng khiếp”.

Lần đầu tiên những người chơi đứng đầu trên thế giới nhận thức cái gì gọi là “sự chênh lệch thật sự”.

Với bọn họ, Tô Pháp Thần đã không còn là một danh hiệu.

Mà là một ngọn núi lớn chân chính, một ngọn núi lớn khó có thể vượt qua!

“Tô Pháp Thần quá khủng khiếp, kẻ này đã vô địch trong trò chơi rồi!”

“Ta chơi game vài chục năm rồi mà chưa từng nhìn thấy pháp sư kinh khủng như vậy, thật là đáng sợ!”

“Chúng ta xong rồi, không ai có thể vượt qua được Tô Pháp Thần!”

“Chỉ sợ sự kiện thế giới không còn chỗ dung thân cho chúng ta

nữa!”

Những người chơi tinh anh của các quốc gia trên thế giới liên tục oán than.

Dù tất cả bọn họ liên thủ với nhau cũng chỉ nằm gọn trong một kỹ năng của Tô Pháp Thần.

Khu vực sự kiện không tính số lần tử vong thì thôi đi, nếu thật sự ở trong game Thần Đồ, bọn họ có bao nhiêu cái mạng để mang đi tặng?

Không ít nơi càng bắt đầu kêu gọi vườn cảnh ô liu với Hoa quốc và Tô Pháp Thần.

Đương nhiên, trong đó cũng có người đi về hướng cực đoan.

Hành động nhằm vào Tô Mộ chưa bao giờ biến mất, nhưng sau lần sự kiện này, những người đó trở nên càng thêm điên cuồng.

Một vài thế lực vốn đối địch với nhau lúc này cũng lựa chọn chia sẻ tin tức.

Gió thổi mưa giông báo hiệu cơn bão sắp đến!

...

Tô Mộ cũng không biết hành động của mình nhắc lên cơn sóng thế nào.

Mà dù biết hẳn cũng sẽ không sợ hãi.

“Sự kiện sắp kết thúc rồi!”

Tô Mộ nhìn mấy trăm nghìn tích phân khoa trương của mình rồi lại nhìn về phía thời gian sự kiện.

Còn mười mấy phút nữa là lần sự kiện thế giới này sẽ tuyên bố kết thúc!

Thông qua lần sự kiện này, hầu hết cấp bậc của tất cả người chơi đều được tăng lên rất nhiều.

Nói tóm lại, ý nghĩa của lần sự kiện này là rất quan trọng.

‘Lần sự kiện này kết thúc viên mãn, người chơi nằm trong top 10 sẽ nhận được cơ hội rút thăm trúng thưởng, người chơi từ hạng mười trở đi cũng sẽ nhận được phần thưởng phong phú!’

Sau một thông báo xuất hiện, cảnh tượng xung quanh Tô Mộ cũng đã xảy ra thay đổi.

Hắn quay về bên trong không gian thủy tinh Thần Đồ.

‘Tích phân của người đứng thứ nhất, nhận được ba cơ hội rút thăm trúng thưởng!’

‘Tích phân của Hiên Viên đứng thứ hai, nhận được hai cơ hội rút thăm trúng thưởng!’

Trong không gian xuất hiện một cái máy rút thăm trúng thưởng, bên trên biểu hiện chính là năm cơ hội rút thăm trúng thưởng.

Tô Mộ đi tới bắt đầu đánh giá phần thưởng bên trên.

Là một cái đĩa quay, bên trên có giải khuyến khích, giải ba, giải nhì, giải nhất và giải đặc biệt.

Trong đó giải đặc biệt chỉ có trong một khu vực rất nhỏ, hơn nữa ở ngay bên cạnh giải khuyến khích.

“Xin cho ta rút ra mấy cái kỹ năng cấp Thần đi!”

Tô Mộ hít sâu rồi ấn vào trên nút khởi động máy rút thăm trúng thưởng.

“Tích! Tích! Tích!”

Sau khi âm thanh nhắc nhở bắt đầu, một cây kim bắt đầu chuyển động qua lại trên máy rút thăm trúng thưởng.

Cây kim di chuyển rất nhanh, chỉ trong chớp mắt đã xoay được vài vòng.

Chỉ một lát sau, tốc độ chuyển động của kim đã trở nên chậm hơn.

“Tích! Tích!”

Theo tiếng vang, cây kim chuyển về phía vị trí của giải đặc biệt.

Tô Mộ thấy thế, trái tim cũng treo cao lên tận cổ họng.

“Dừng lại đi!”

Hắn lăm bắm một câu, cây kim cũng dừng lại.

Giải đặc biệt!

“Mẹ nó!”

Nhìn thấy cây kim dừng lại ở giải đặc biệt, Tô Mộ hô lên theo bản năng.

Mình cũng may mắn quá đi?

‘Chúc mừng người nhận được kỹ năng cấp Thần: Sức Mạnh Của Chiến Thần!’

Phần thưởng nhanh chóng được gửi tới.

Tô Mộ gấp không chờ nổi mở ô túi đồ ra.

‘Sức Mạnh Của Chiến Thần (cấp Thần): Khi giết chết quái vật, có xác suất nhận được 0.5 sức mạnh cơ sở!’

“Trâu bò quá!”

Kỹ năng bị động này làm Tô Mộ mừng như điên.

Có kỹ năng này thì hắn có thể làm một pháp sư lực lượng rồi!

‘Người học tập Sức Mạnh Của Chiến Thần!’

‘Sức Mạnh Của Chiến Thần tăng cấp thành công!’

Tô Mộ lập tức học tập lên cấp tối đa một cách lưu loát.

Hiệu quả của kỹ năng cũng biến thành giết địch có xác suất nhận được 1 điểm sức mạnh cơ sở.

Có được kỹ năng này cộng thêm Tăng Lên Cực Hạn, thuộc tính sức mạnh của Tô Mộ sẽ càng ngày càng cao.

“Một pháp trượng gõ chết BOSS cũng là chuyện sắp có thể làm được!”

Tô Mộ ước lượng pháp trượng trong tay, trong ánh mắt có thêm vài phần chờ mong.

“Có năm cơ hội, có thể làm ta rút được đủ toàn bộ kỹ năng bị động gia tăng không?”

Hắn nhìn bốn cơ hội còn lại trên máy rút thăm trúng thưởng.

“Đến đây đi!”

Lại ấn xuống nút rút thăm trúng thưởng, cây kim nhanh chóng xoay tròn.

Tô Mộ nhìn chăm chăm vào cây kim đang di chuyển.

“Tích! Tích!”

Tốc độ di chuyển của cây kim chậm lại, giống y như quỹ đạo di chuyển vừa rồi.

“Sắp được rồi sao?”

Tô Mộ mở to hai mắt nhìn, vui mừng không thôi.

Nhưng lần này, cây kim lại dừng lại trên giải khuyến khích, không tiến thêm bước nào nữa.

‘Người nhận được: Thẻ nhân đôi kinh nghiệm (một ngày).’

“Cho ta thứ này có tác dụng gì chứ?”

Nhìn thấy thẻ nhân đôi kinh nghiệm này, Tô Mộ thật sự không hứng thú lắm.

Dựa vào hiệu suất giết quái bây giờ của mình, có cái thẻ này hay không cũng không có ảnh hưởng gì mấy.

Giải khuyến khích này không đủ khuyến khích!

“Giữ lại đi, chắc là có thể bán với cái giá tốt!”

Tô Mộ cất thẻ kinh nghiệm đi, tính toán sẽ bán thứ này đi.

Hắn tin rằng đám nhà giàu muốn nhanh chóng lên cấp chắc chắn sẽ đưa ra một cái giá làm mình hài lòng.

Chương 236: Pháp Thần Bất Diệt.

“Đừng vào ô khuyến khích nữa!”

Tô Mộ liên tục lặp lại câu nói này rồi tiếp tục bắt đầu rút thăm trúng thưởng.

“Tích! Tích! Tích!”

Máy rút thăm trúng thưởng bắt đầu chuyển động, lần này dừng lại ở vị trí của giải nhất.

‘Người nhận được thuốc Tử Linh (cấp S)!’

“Một lọ thuốc mà nằm trong giải nhất?”

Nhìn thấy thông báo trước mắt, Tô Mộ không bình tĩnh được nữa.

Hắn vội vàng mở ô túi đồ ra tìm bình thuốc đó.

‘Thuốc Tử Linh (cấp S): Sau khi sử dụng, tất cả tổn thương của người sẽ mang thêm hiệu quả tử linh (tạo thành 1% sát thương chân chặt với giá trị sinh mệnh lớn nhất của đối phương), liên tục trong mười phút!’

“Chuyện này!”

Tô Mộ nói không ra lời.

Giới thiệu của bình thuốc này có vẻ rất đơn giản, nhưng 1% tổn thương chân thật đủ để chứng tỏ sự mạnh mẽ của nó.

Thứ đồ chơi này có thể làm hấn đối phó với tồn tại có thực lực vượt qua mình trong giai đoạn hiện tại.

“Ta lập tức phải ra tay với thành chủ thành Tiểu Nguyệt, có thứ này, chắc chắn tên đó sẽ phải chết!”

Tô Mộ đặt bình thuốc này ở vị trí dưới cùng trên thanh vật phẩm.

“Còn lại hai cơ hội nữa!”

“Thêm một giải đặc biệt nữa đi!”

Tiếp tục rút thăm trúng thưởng.

Lần này Tô Mộ không định nhìn nữa.

Sau khi ấn nút, hấn trực tiếp nhắm hai mắt lại.

Sau khi đợi một lúc lâu, hấn mở mắt ra.

Lần này cây kim dừng lại trên giải nhì.

‘Người nhận được: Nguyên Năng Bảo Châu!’

‘Nguyên Năng Bảo Châu: Được khảm vào trang bị, có thể gia tăng tốc độ hồi phục pháp lực!’

“Haiz!”

Tô Mộ cầm lấy viên bảo châu này, bất đắc dĩ thở dài.

Lần đầu tiên đã rút được giải đặc biệt, vốn tưởng rằng sẽ liên tục may mắn, nhưng những thứ rút ra được phía sau thật sự làm hấn mất hết hứng thú!

“Thứ này dùng để gán chú ngữ cho pháp trượng đi!”

Tô Mộ gán Bảo Châu cho chú ngữ trên Quyền Trượng Pháp Thần.

‘Gán thành công, nhận được chú ngữ: Tốc độ hồi phục pháp lực + 100%’

“Có cả ba chú ngữ rồi, phải nâng quyền trượng lên tam giai trước

đã!”

Quyền trượng Pháp Thần tam giai mang thêm ba chú ngữ thuộc tính không tệt, Tô Mộ hài lòng gật đầu.

“Cơ hội cuối cùng!”

Tô Mộ đặt tay trên nút bấm rút thăm trúng thưởng rồi trực tiếp đề xuống.

Cây kim không ngừng chuyển động, dường như tốc độ cực kỳ giống như lần đầu tiên.

“Cho ta giải đặc biệt!” Tô Mộ hô to một tiếng.

Máy rút thăm trúng thưởng như nghe thấy tiếng hét của hắn, cuối cùng, cây kim dừng lại trên giải đặc biệt.

“Hay lắm!”

Lại rút được giải đặc biệt làm khuôn mặt Tô Mộ đỏ lên.

‘Người nhận được kỹ năng: Thân Thể Bất Diệt!’

‘Thân Thể Bất Diệt (cấp Thần): giết chết quái vật có tỷ lệ nhận được 0.5 thể chất cơ sở!’

“Sướng!”

Kỹ năng bị động cấp Thần thứ hai xuất hiện làm Tô Mộ có cảm giác như được một niềm hạnh phúc bao phủ.

Vô hạn tăng lên thể chất nghĩa là gì?

Chính là giống như kỹ năng này miêu tả.

Bất diệt!

“Từ hôm nay trở đi, ta nên đổi một cách gọi khác!”

Tô Mộ lẩm bẩm tự nói.

Hắn nghĩ ra một danh hiệu cực kỳ ngẫu nhiên cho mình.

Pháp Thần Bất Diệt!

...

So với những người chơi nước ngoài bị Tô Mộ loại, các người chơi Hoa quốc phải gọi là hoan thiên hi địa.

“Ta trực tiếp tăng năm cấp đó!”

“Ta cũng tăng ba cấp!”

“Suýt nữa tích phân của ta có thể bước vào top mười rồi, ta trực tiếp lên cấp luôn, người tin không?”

“Sự kiện này cũng tuyệt quá rồi nhỉ?”

Giống như dự đoán của Tô Mộ, sau khi sự kiện này kết thúc, cấp bậc của các người chơi đều được tăng lên rất nhiều.

Có vài người thậm chí lên cấp dưới tình huống không có chứng minh lên cấp.

“Tô Pháp Thần khủng thật!”

“Nghe nói trong lần sự kiện này, Tô Pháp Thần đã giết rất nhiều người chơi nước ngoài, bây giờ bọn họ lấy gì để đuổi theo chúng ta nữa?”

“Hoa quốc quật khởi!”

“Tất cả đều nhờ vào Tô Pháp Thần!”

Có rất nhiều người đặt công lao này lên Tô Mộ.

Dù sao nếu không có Tô Pháp Thần mở sự kiện này, bọn họ muốn lên tới cấp bậc lúc này chỉ sợ còn mất một khoảng thời gian rất dài.

Mà khi những người này tăng cấp, bọn họ cũng nhận được phản hồi trong hiện thực.

Không ít người đã có thể phóng ra kỹ năng hoàn chỉnh trong hiện thực!

Muốn phóng ra kỹ năng hoàn chỉnh trong hiện thực, cấp bậc không phải điểm mấu chốt mà là thuộc tính.

Lý do Tô Mộ có thể phóng ra kỹ năng mạnh mẽ trong hiện thực, xét đến cùng cũng ở chỗ thuộc tính của hắn đủ mạnh.

Nhưng rất nhiều người không biết được điểm này.

Mà sau khi cấp bậc của bọn họ tăng lên, thuộc tính cũng được tăng lên theo.

Những kỹ năng khá đơn giản đó cũng có thể được phóng ra trong hiện thực!

Trong sân một căn biệt thự, Lý Tiêu cầm một thanh kiếm.

Hắn đang tụ lực.

Chỉ một lát sau, trên mũi kiếm xuất hiện một hình chữ thập.

“Quá mỹ diệu!”

Lý Tiêu cảm nhận được sự mạnh mẽ của lực lượng, hắn ngạc nhiên hô lên một tiếng.

Hắn vung tay lên, hình chữ thập lập tức bay ra ngoài đánh trúng một cái bồn hoa.

“Ầm!”

Bồn hoa lập tức nổ tung, chia năm xẻ bảy.

Có mấy người nhanh chóng chạy tới, nhanh chóng quét dọn.

Lý Tiêu yên lặng nhìn, trong mắt có một loại hưng phấn không thể miêu tả.

...

Tô Mộ cũng không biết vì sự kiện này mà tai hoạ ngầm trong hiện thực cũng chậm rãi nổi lên mặt nước.

Khi con người có được lực lượng mạnh mẽ, dã tâm của bọn họ

cũng sẽ bành trướng hơn rất nhiều.

Nhưng cho dù Tô Mộ biết thì hắn cũng sẽ không quan tâm.

Dù trong hiện thực, lực lượng người đó đạt được mạnh mẽ thế nào, nên bị hắn giết chỉ trong một giây thì vẫn bị giết, ai cũng sẽ không tránh được.

“Vào trong thành đi dạo một chút đã!”

Đi trong thành Diệu Nhật, Tô Mộ vô cùng tò mò về toà chủ thành này.

Vương đô to như vậy quả nhiên là rộng lớn, các loại kiến trúc ùn ùn không dứt.

Tô Mộ dựa vào bảng hướng dẫn trên đường đi tới khu thương mại phần hoa.

Khác với thành Tiểu Nguyệt, nơi này bán rất nhiều thứ, thuốc, trang bị, đồ ăn, tài liệu nhiều không đếm xuể.

Đương nhiên, giá cả của đồ vật ở nơi này cũng không thấp.

“Không biết muốn mở cửa hàng ở đây thì cần bao nhiêu tiền!”

Tô Mộ nhìn phần lớn cửa hàng để trống trong khu thương mại.

Hắn đi tới nơi quản lý khu thương mại.

Nơi này có rất nhiều NPC đang làm việc.

Chương 237: Phương pháp ấp trứng rồng.

“Xin chào, ta muốn mua cửa hàng!” Tô Mộ cản một NPC lại rồi hỏi.

“Nhà thám hiểm?” NPC đánh giá Tô Mộ vài lần, hiển nhiên là nhận ra thân phận của hắn, đồng thời mở miệng nói: “Cửa hàng rẻ nhất trong thành Diệu Nhật hiện tại cần một triệu đồng vàng.”

“Hơn nữa nếu muốn mua cửa hàng thì cần phải có chứng minh công dân của thành Diệu Nhật!”

“Ặc!” Tô Mộ nghe NPC nói vậy lập tức ngẩn người.

Không nói tới chứng minh công dân kia, một triệu đồng vàng một cái cửa hàng, cái giá này quá đắt.

Cho dù bán tất cả trang bị trong thành Tiểu Nguyệt thì mình cũng chưa kiếm được một nửa số đồng vàng đó!

“Tạm biệt!”

Tô Mộ xoay người lập tức rời khỏi.

Không hổ là Vương đô, tất đất tắc vàng.

“Không biết muốn mua nhà ở đây thì cần bao nhiêu tiền!”

Tô Mộ lại nhìn về phía khu dân cư trên bản hướng dẫn.

Nếu mình mua một chỗ ở ở đây thì cũng có nghĩa là có một điểm dừng chân trong thế giới game, cũng không cần quay về hiện thực nữa.

“Dựa vào số đồng vàng mình có trong tay, sau này lại mua vậy!”

Nhưng trong túi không có nhiều đồng vàng, Tô Mộ tạm thời từ bỏ ý tưởng này.

Muốn sinh tồn trong thế giới trò tiêu cũng cần tiêu không ít tiền!

Tô Mộ tiếp tục đi dạo trong khu thương mại.

Nơi này giống như một siêu thị lớn vậy, các loại đồ vật rục rĩ muôn màu.

Đi dạo một lúc lâu, một cửa hàng đã thu hút sự chú ý của hắn.

Đó là một cửa hàng súng vật!

Nhìn quả trứng rồng trong ô túi đồ, suy nghĩ của Tô Mộ bắt đầu ngo ngoe rục rịch.

Hắn nhanh chóng bước vào cửa hàng sủng vật.

“Xin chào nhà thám hiểm, người muốn mua sủng vật gì không?” Nhân viên cửa hàng là một em gái đáng yêu, nhiệt tình chào hỏi.

“Ta muốn hỏi trứng sủng vật phải ấp như thế nào?”

Tô Mộ trực tiếp lấy quả trứng rồng kia ra.

“Đây là?” Em gái nhân viên nhìn thấy quả trứng này ngạc nhiên há miệng: “Đây là một quả trứng rồng sao?”

“Đúng vậy!” Tô Mộ gật đầu.

Sau khi được hắn xác nhận, ánh mắt cô gái kia loé lên ngôi sao, không ngừng đánh giá quả trứng rồng này.

“Đây là lần đầu tiên ta nhìn thấy trứng rồng, thật sự quá thần kỳ!” Nàng không ngừng khen ngợi quả trứng rồng này, thậm chí còn muốn vươn tay sờ.

“Có thể nói cho ta biết cách ấp nó không?” Tô Mộ nhấn mạnh.

Lúc này, cô gái nhân viên cửa hàng mới nhận ra mình thất lễ, ngượng ngùng cúi đầu: “Ta không biết ấp thế nào, nhưng có lẽ ông chủ của chúng ta biết!”

Tô Mộ nhìn toàn bộ cửa hàng, nơi này ngoài các loại sinh vật kỳ lạ cũng chỉ có một mình cô gái này.

“Có thể gọi ông chủ của các người tới không?”

“Bây giờ trong cửa hàng chỉ có một mình ta, ta không đi được!” Cô gái nhân viên cửa hàng vẫy tay, nàng suy nghĩ một lúc rồi tiếp tục nói: “Ông chủ cửa hàng ở khu dân cư số 993, hắn rất thích thu thập trứng sủng vật hiếm. Nếu biết trong tay người có một quả trứng rồng, nhất định hắn sẽ đồng ý gặp người!”

“Cảm ơn!”

Có được địa chỉ, Tô Mộ nói cảm ơn với cô gái rồi xoay người ra khỏi cửa hàng.

Đại sư Shia còn đang chế tác thuốc mình yêu cầu, nhân khoảng thời gian này, mình tìm phương pháp ấp quả trứng rồng này trước.

“Thật ra cũng không cần phải gấp gáp đối phó với Nguyệt Bạch, lên tới tứ giai lại đi cũng không muộn!”

“Dù sao chỉ e thực lực của tên đó còn lợi hại hơn tưởng tượng của ta!”

Trên đường đi tới khu dân cư, Tô Mộ tự hỏi kế hoạch tiếp theo.

Chỉ dựa vào thuốc do Shia chế thì mình cũng không chắc chắn một trăm phần trăm.

Dù sao NPC như Nguyệt Bạch không giống Ma vật bình thường.

Là kẻ địch, mình phải làm chuẩn bị vẹn toàn mới được!

Nghĩ vậy, Tô Mộ cũng đi tới trận truyền tống thông với khu dân cư.

“Tìm ông chủ kia trước đã!”

Dựa vào đánh số trong khu dân cư, Tô Mộ bắt đầu tìm kiếm con số 993.

“Rộng thật!”

Khu dân cư rộng lớn làm Tô Mộ cảm thấy hơi tuyệt vọng.

Nhưng vì ấp ra quả trứng rồng đó, hẳn chỉ có thể căng da đầu tiếp tục tìm kiếm.

Trời xanh không phụ lòng người.

Sau khi đi tìm mấy tiếng, cuối cùng hẳn cũng tìm được số 993.

Đây là một trang viên vô cùng lớn!

Người có thể ở trong đây tuyệt đối là không giàu thì cũng có quyền.

Mà người như vậy chắc chắn sẽ biết cách ấp trứng rồng!

“Cho hỏi, có ai ở nhà không?”

Tô Mộ hô lớn vào bên trong.

Chỉ một lát sau, cánh cửa ngoài trang viên mở ra.

Một ông lão mặc quần áo quần gia, nhìn qua cực kỳ có khí chất xuất hiện trước mặt Tô Mộ.

“Đây là nơi ở tư nhân, xin hỏi có chuyện gì không?” Ông lão nhã nhặn lịch sự hỏi.

Dáng vẻ này cũng làm Tô Mộ không nhận được tán thưởng trong lòng.

Không hổ là gia đình giàu có!

“Ta nghe nói chủ nhân nơi này thích thu thập sủng vật hiếm lạ, ta có một quả trứng sủng vật muốn nhờ hần phân biệt giúp ta!” Tô Mộ đổi sang một lý do khác, đồng thời lấy ra quả trứng rồng đó.

“Trời à, thứ này là trứng rồng sao?” Quân gia nhìn thấy quả trứng rồng, sau khi đánh giá một lượt, không nhận được mà ngạc nhiên hô lên.

Hiển nhiên là hần cũng có hiểu biết về trứng sủng vật.

“Khách quý, mời vào!” Hần vội vàng mời Tô Mộ đi vào, đôi mắt thỉnh thoảng lại liếc về phía quả trứng rồng đó.

Thấy dáng vẻ này của hần, trong lòng Tô Mộ cũng hiểu rõ.

Quả trứng rồng này tuyệt đối là bảo bối quý giá!

Xuyên qua một con đường dài nối với vườn hoa, quân gia dẫn Tô Mộ đi tới trước một tòa kiến trúc cùng loại với lầu đài.

Quân gia dẫn Tô Mộ vào trong cánh cửa, bên trong là một sảnh lớn vô cùng rộng mở.

Nội thất làm bằng gỗ tinh điêu tể trác, đại sảnh còn tỏa ra một mùi hương thoang thoang.

“Lão gia, có người mang một quả trứng rồng đến!” Quấn gia hô to về phía trên tầng.

“Thùng! Thùng! Thùng!”

Tiếng bước chân dồn dập vang lên.

“Thật sự là một quả trứng rồng à?”

Cùng với một giọng nói già nua, Tô Mộ cũng gặp được chủ nhân của nơi này.

Hắn mặc một bộ áo ngủ màu xanh nhạt, chòm râu xám trắng trên cằm được cắt tỉa vô cùng chỉnh tề.

Dựa vào tuổi tác, người này ít nhất đã năm mươi, sáu mươi tuổi, nhưng hắn lại để một mái tóc dài màu xám trắng.

Vừa bước xuống từ trên cầu thang, tầm mắt của hắn trước sau đặt trên quả trứng rồng trong tay Tô Mộ.

Chương 238: Một trăm triệu đồng vàng?

Cặp mắt ấy như phát ra ánh sáng nào đó.

“Quá xinh đẹp!” Hắn vừa lẩm bẩm vừa vươn tay muốn chạm vào quả trứng rồng này.

Nhưng vào lúc này, Tô Mộ lại rút tay lại làm hắn chạm vào không khí.

“Khụ khụ!” Quấn gia thấy thế bèn ho khan hai tiếng.

Người nọ được nhắc nhở cũng nhận ra mình hơi vô lễ, vội vàng đứng thẳng người, mở miệng: “Ta thấy quả trứng rồng trong tay người có vấn đề!”

“Lão già này muốn lừa ta à?” Tô Mộ nhướn mày, không mắc mưu.

Dựa vào biểu hiện vừa rồi rồi của lão già này, bây giờ hắn mới là

người nắm giữ quyền chủ động.

“Nếu đây không phải trứng rồng, vậy ta không quấy rầy nữa!” Tô Mộ giả vờ làm vẻ mặt tiếc nuối, xoay người chuẩn bị rời đi.

Lão già rõ ràng nóng nảy, liên tục hô: “Ta chỉ nói là trứng có vấn đề chứ đâu nói là quả trứng này không phải trứng rồng!”

“Vậy quả trứng này phải ấp như thế nào?” Tô Mộ nhân cơ hội hỏi.

“Nếu muốn ấp thì cần phải cung cấp năng lượng sinh mệnh đầy đủ, nhưng sinh mệnh của sinh vật loài rồng vô cùng khổng lồ. Vật phẩm bình thường rất khó cung cấp đủ năng lượng để ấp nó.” Ông già trả lời theo bản năng.

Lời nói của hắn làm Tô Mộ nheo mắt lại.

Ấp trứng rồng cần năng lượng sinh mệnh khổng lồ à?

“Góc Nhìn Ma Pháp của ta có thể nhìn thấy sinh mệnh lực đúng không nhỉ?”

Tô Mộ lập tức mở Góc Nhìn Ma Pháp quan sát quả trứng rồng trong tay.

Quả nhiên, Góc Nhìn Ma Pháp xuyên qua vỏ trứng bên ngoài bắt giữ tới sinh vật bên trong.

Đó là một con sinh vật loài rồng nhỏ bé, đã phát dục ra hình thức ban đầu, nhưng dấu hiệu sinh mệnh ẩn chứa lại rất yếu ớt

“Làm sao có thể tìm thấy vật phẩm chứa năng lượng sinh mệnh?” Tô Mộ quay đầu nhìn về phía lão già kia.

Lão già đó chỉ mỉm cười mà không trả lời vấn đề này.

Hắn nhìn về phía quán gia đang đứng ở bên cạnh rồi nói: “Mang rượu quý của ta tới!”

“Vâng, lão gia!” Quán gia đồng ý, xoay người rời khỏi sảnh lớn.

“Ngồi đi!” Lão già ngồi xuống sô pha rồi chỉ vào cái sô pha bên

cạnh hẳn.

Tô Mộ không từ chối, lập tức ngồi xuống.

“Nhà thám hiểm, ta muốn ra giá cao mua quả trứng rồng của người, người nói cái giá đi!” Lão già vắt chéo chân, bày ra dáng vẻ tài đại khí thô.

“Xem ra lão già này sẽ không nói cho ta biết cách ấp trứng rồi!”

Tô Mộ nheo mắt lại.

Hiển nhiên đối phương coi trọng quả trứng rồng của mình.

Nhưng dù thế nào hẳn cũng sẽ không bán!

“Không biết người có thể ra bao nhiêu đồng vàng?” Tô Mộ không tiếng động thở.

“Người nói một con số đi, ta tuyệt đối sẽ không trả giá!” Dường như lão già này rất chắc chắn về tài lực của mình.

Hoặc là nói hẳn muốn tìm điểm mấu chốt của Tô Mộ.

Tô Mộ chống cằm suy nghĩ.

Từ trình độ coi trọng của đối phương với quả trứng rồng này, giá trị của nó tuyệt đối không bình thường.

Nếu đã như vậy, vậy hẳn sẽ ra một cái “giá trên trời” làm người không thể chấp nhận được!

“Ta muốn một trăm triệu đồng vàng!”

Tô Mộ vươn một đầu ngón tay.

Không phải một triệu, cũng không phải mười triệu.

“Người nói cái gì?” Lão già ngồi không yên, đứng bật dậy, giọng nói mang theo rít gào.

Một trăm triệu đồng vàng?

Nhà thám hiểm này đúng là dám nói!

“Nhà thám hiểm, nếu người không có thành ý vậy thì mời về đi!” Lão già hoàn toàn không còn dáng vẻ nhiệt tình hiếu khách vừa rồi, trầm mặt ra lệnh đuổi khách.

Còn chưa moi ra tin tức mà mình muốn nên tất nhiên Tô Mộ sẽ không rời đi một cách dễ dàng như vậy, hắc hắc cười và nói: “Không phải người bảo ta tùy tiện ra giá sao?”

“Nhưng cái giá này của người cũng quá cao!” Ông già tức giận nói.

“Vậy người nói một con số đi!”. Tô Mộ muốn cự còn nghênh.

“Một triệu đồng vàng!” Lão già cùng vươn một ngón tay.

Nếu những người khác nghe thấy cái giá này tuyệt đối sẽ không chút do dự lập tức đồng ý.

Đây là một triệu đồng vàng đó!

Có số tiền này, bất cứ ai cũng có thể có được một vị trí nhỏ trong Vương đô.

“Người muốn quả trứng rồng này như vậy, có phải là có cách ấp nó ra không?” Tô Mộ tiếp tục truy hỏi.

Nhưng với hắn, một triệu đồng vàng này căn bản kém hơn quả trứng rồng.

Cho dù là mười triệu đồng vàng hắn cũng tuyệt đối không bán!

“Tất nhiên ta có cách ấp quả trứng rồng này rồi!”

Lão già hào phóng trả lời vấn đề của Tô Mộ.

Hắn khoanh tay lại, trên mặt lộ ra một nụ cười: “Ta có thể nói cho người biết, toàn bộ Vương đô chỉ có một mình ta có thể ấp quả trứng rồng này. Nó ở trong tay người cũng chỉ là một quả trứng mà thôi.”

Lời nói này làm Tô Mộ nhú mày lại.

Giọng điệu của đối phương chẵn chẵn như vậy hiển nhiên là năm chắc trăm phần trăm.

“Nơi này có bí mật gì à?”

Tô Mộ sử dụng Góc Nhìn Ma Pháp nhìn quét lâu đài này.

“Đó là?”

Hắn nhanh chóng phát hiện ra dưới nền đất vậy mà cất giấu một căn phòng thí nghiệm.

Thông qua Góc Nhìn Ma Pháp, Tô Mộ nhìn thấy được có không ít sinh vật ẩn chứa dấu hiệu sinh mệnh mạnh mẽ.

Bây giờ Tô Mộ cũng hiểu ra tính toán của lão già này.

Hắn định dùng những sinh vật đó làm chất dinh dưỡng để ấp quả trứng rồng trong tay mình!

“Ta có thể khống chế không?”

Tô Mộ tiếp tục quan sát đến những dụng cụ trong phòng thí nghiệm, một loại cảm giác kỳ lạ xuất hiện trong lòng.

Đó là dụng cụ có liên quan đến công trình học, mà hắn thân là đại sư công trình học, tuyệt đối có thể khống chế.

“Người để ta suy nghĩ đã!”

Phát hiện ra điểm này, Tô Mộ cất trứng rồng vào ô túi đồ rồi đứng dậy chuẩn bị rời khỏi đây.

“Nếu người cảm thấy cái giá này không đủ, ta có thể cho người hai triệu đồng vàng, đây là cái giá cuối cùng của ta!”

Giọng nói vội vàng của lão già vang lên phía sau Tô Mộ.

Tô Mộ không quay đầu lại mà đi thẳng ra ngoài.

Sau khi biết cách ấp trứng rồng, mình lại càng không thể bán quả trứng này đi.

Tô Mộ vừa đi vừa lưu ý bố cục của trang viên này.

Ngoài một số người làm vườn đang xử lý hoa cỏ, dấu hiệu sinh mệnh phát ra trên người bọn họ hoàn toàn là NPC bình thường không có sức chiến đấu gì.

Đi đến bên ngoài cánh cửa lớn, Tô Mộ quay đầu lại nhìn.

Dưới Góc Nhìn Ma Pháp, phía sau trang viên chỉ có một sự tồn tại tỏa ra dấu hiệu sinh mệnh mạnh mẽ.

Chương 239: Ngoài tường.

Chính là vị quân gia kia!

Đừng nhìn đối phương lớn tuổi, nhưng dưới Góc Nhìn Ma Pháp, năng lượng sinh mệnh của người này cực kỳ mạnh mẽ.

Chắc đây cũng là nguyên nhân một trang viên to như vậy mà không có một người bảo vệ nào.

“Chờ đến khi màn đêm buông xuống, dựa vào kỹ năng Ảnh Động, hẳn là ta có thể lẻn vào nơi này mà không gây ra bất cứ tiếng động gì.”

“Chỉ cần có thể lẻn vào tầng hầm ngầm kia là ta có thể lợi dụng dụng cụ bên trong ấp trứng rồng rồi!”

Lý do Tô Mộ rời đi chính là vì nghĩ ra “kế hay” này.

Muốn thực hiện kế hoạch này, phiền phức duy nhất chỉ có vị quân gia đó.

“Lên cấp trước đã, chờ lên tứ giai, thuộc tính lại được tăng lên một cấp bậc. Cho dù người này phát hiện ta lẻn vào thì ta cũng có thể dùng Vòng Từ Trường Trọng Lực khống chế bọn họ đến khi trứng rồng nở ra mới thôi!”

Vì để ổn thỏa nhất, Tô Mộ tạm thời đặt kế hoạch ấp trứng sang một bên.

Tăng cấp mới là mục tiêu hàng đầu lúc này.

“Đi trung tâm nhiệm vụ trong thành xem thử xem!”

Tô Mộ quay về theo đường cũ, tới vị trí của trận truyền tống.

...

Trong sảnh lớn biệt thự trang viên.

“Lão gia, xem ra vị khách của chúng ta không bằng lòng hợp tác cho lắm!”

Khi quản gia cầm một lọ rượu quay về sảnh lớn thì lại phát hiện Tô Mộ đã đi.

“Nhà thám hiểm chết tiết này cũng dám từ chối ta.” Lão già ngồi trên sofa, biểu cảm phẫn nộ, cơ thể không khỏi run rẩy: “Nếu có được quả trứng rồng đó, dựa vào dụng cụ dưới tầng hầm ngầm, ta sẽ có được sinh mệnh lực lớn mạnh hơn cả loài rồng!”

Ánh mắt hắn tràn ngập khát vọng.

Nếu không quan sát cẩn thận sẽ rất khó phát hiện ra làn da dưới lớp quần áo của hắn có rất nhiều nếp nhăn kỳ quái.

“Dù thế nào ta cũng phải có được quả trứng rồng đó!”

Lão già nhìn về phía quản gia, trong giọng nói mang theo sự chắc chắn.

“Nhưng hắn là một nhà thám hiểm, chúng ta phải làm thế nào mới làm hắn giao quả trứng rồng đó ra?” Quản gia nhíu mày, biểu cảm bất đắc dĩ.

Nhà thám hiểm khác với người dân bản địa như bọn họ, nhà thám hiểm được quy tắc bảo vệ.

“Lừa hắn đến ‘tường’, như vậy, người có thể ra tay với hắn!” Sau khi im lặng một lúc lâu, lão già chậm rãi mở miệng.

Quản gia nghe vậy khuôn mặt lập tức thay đổi, hắn muốn nói gì

đó nhưng vẫn nhìn xuống!

“Ngày mai, người tự đi tìm hắc, nói cho hắc ở chỗ ‘tường’ có cách có thể ấp trứng rồng!” Lão già tiếp tục nói, gương mặt mang theo nụ cười tự tin.

“Ta tin chắc chắn hắc sẽ cắn câu!”

Khuôn mặt quần gia đầy nghiêm túc.

Những đường như hắc không thể từ chối mệnh lệnh của lão già.

“Ta biết rồi!”

....

Trung tâm nhiệm vụ thành Diệu Nhật.

So với thành Tiểu Nguyệt, nơi này càng lớn và càng có trật tự hơn.

Mỗi người chơi đến chủ thành đều cần phải đến trung tâm nhiệm vụ tiến hành đăng ký, trở thành thành viên của Đoàn mạo hiểm Vương đô.

Sau khi đăng ký là có thể dựa vào cấp bậc huy chương mạo hiểm nhận nhiệm vụ tương ứng.

Phần thưởng nhiệm vụ của cũng chia làm rất nhiều loại.

Có phần thưởng là đồng vàng, phần thưởng là trang bị, phần thưởng là kỹ năng,... vân vân.

Cấp bậc huy chương mạo hiểm không đủ sẽ không thể nhận nhiệm vụ tương ứng.

Sau khi nộp đồng vàng đăng ký, NPC xử lý thông tin cho Tô Mộ đưa cho hắc một chiếc huy chương đồng khắc hình mặt trời nhô lên, bên trên đánh dấu chữ cấp một.

“Chúc mừng người, nhà thám hiểm, người đã trở thành thành viên của Đoàn mạo hiểm Vương đô, hữu nghị nhắc nhở, dưới tình huống không đủ thực lực, không nên đi đến ngoài ‘tường’.” NPC

nhân tiện đưa một lời khuyên.

“Ngoài tường? Đó là gì?” Tô Mộ cảm thấy hơi mờ mịt, không nhận được hỏi.

NPC chỉ cười, cũng không cảm thấy kỳ lạ.

Hắn nhấn mạnh, khuôn mặt nghiêm túc: “Ngoài tường được xếp vào vùng đất cấm, trước khi người lên tới ngũ giai, nhất định không được lướt qua ‘tường’. Nhiệm vụ hiện giờ người có thể nhận đều có thể hoàn thành trong ‘tường’. Chờ sau khi người có đủ thực lực, người có thể đi ra ‘ngoài tường’ lang bạt!”

“Ta hiểu rồi!”

Tô Mộ gật đầu tỏ vẻ cảm tạ NPC.

Tuy NPC chỉ miêu tả một chút, nhưng hắn có thể hiểu sơ qua.

Cái gọi là “ngoài tường” hẳn là một bản đồ càng rộng lớn hơn!

Hoặc có thể nói rằng, đi ra ngoài tường, trò chơi này mới xem như thật sự bắt đầu!

“Nhà thám hiểm, cấp bậc huy chương của người càng cao, quyền lợi người được hưởng trong thành cũng càng nhiều, cố gắng lên nha!” Giọng nói của NPC cất lên lần nữa.

Tô Mộ nở một nụ cười, đi đến trên thanh tuyên bố nhiệm vụ ở một bên khác.

Huy chương đồng xanh cấp 1 chỉ có thể nhận ba nhiệm vụ.

‘Đi đến rừng ma vật ở phía đông thành Diệu Nhật, mang về mười viên ma hạch cấp 3, phần thưởng 500 đồng vàng!’

‘Đi đến rừng ma vật, thu thập hai mươi cây Ban thảo màu đỏ tươi, phần thưởng 50 điểm kỹ năng!’

‘Đi đến rừng ma vật, tìm Hồ Răng Kiếm Liệt Diễm, mang đầu của nó về (nhiệm vụ tinh anh), phần thưởng trang bị: đại kiếm Răng Hồ (cấp A)’

Phần thưởng nhiệm vụ quá bình thường, nhưng trang bị tam giai đó cũng có chút tác dụng .

Đối với Tô Mộ, điều quan trọng nhất vẫn là hoàn thành nhiệm vụ nhận được điểm tích lũy.

Chỉ cần làm xong ba nhiệm vụ này, chính điểm tích lũy hẳn đạt được có thể dùng để thăng cấp huy chương.

“Toà thành đã là điểm dừng chân cuối cùng rồi, ta phải thăng cấp bậc của huy chương này lên cao nhất mới được!”

Nhận nhiệm vụ, Tô Mộ bắt đầu di chuyển trước.

Thông qua trận truyền tống, hẳn rất nhanh đã đến cửa thành mặt đông.

Đi ra khỏi cửa thành, đập vào mắt chính là rừng rậm mênh mông vô bờ.

Khác so với mấy bản đồ trước đây, cây cối ở cánh rừng này không những rậm rạp, hơn nữa còn to lớn kỳ lạ.

Tô Mộ đứng đại dưới một cây đại thụ, hẳn có vẻ rất nhỏ bé.

“Mắt Ưng!”

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

Sử dụng hai kỹ năng thị giác cùng lúc, Tô Mộ bắt đầu tìm tòi mục tiêu của hẳn.

Có lẽ bởi vì bên ngoài quá gần đế đô nên vùng này không xuất hiện dấu vết của ma vật.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ dứt khoát sử Chớp Nhoáng với cự ly rất xa, đi vào bên trong rừng rậm.

“Bên kia có quái!”

Chương 240: Mượn dao giết người

Dấu vết của quái vật xuất hiện rất nhanh.

Tô Mộ mở ra Mau Lẹ và Tật Phong Bộ cùng lúc, chạy đến khu vực kia giống như một cơn gió.

Mấy phút sau, vài sinh vật xuất hiện trong tầm mắt của hắn.

Sinh vật đó là linh cầu thân đầy gai dài mọc ngược, có mắt màu đỏ.

‘Thứ Châm Liệp Cầu’

Cấp bậc: Cấp 1 tam giai

HP: 10000/10000

Công kích vật lý: 1000

Phòng ngự vật lý: 300

Phòng ngự ma pháp: 300

Kỹ năng: Đột Tiến, Cẩn Xé, Thứ Châm, Bay Vụt

Những con linh cầu này đều là quái vật bình thường, hơn chục con chỉ lảng vảng quanh đây, thoát nhìn rất nhàn nhã.

“Quái cấp thấp bình thường!”

Sau khi Tô Mộ thấy cấp bậc của bọn nó, lập tức mất hết hứng thú.

Đúng lúc hắn đang định không quan tâm mấy con linh cầu này nữa thì đột nhiên hắn ngửi được một mùi hôi thối.

Nhìn theo hướng có mùi truyền đến, ở giữa bầy linh cầu bầy có một đóa hoa đỏ tươi.

“Được rồi, vì nhiệm vụ vẫn phải cày thôi!”

Đóa hoa kia đúng là vật phẩm nhiệm vụ mà hắn cần có, Tô Mộ cũng chẳng xoắn xuýt.

“Vạn Mộc Tùng Sinh!”

Dĩ nhiên, hắn cũng không hơi đâu dẹp từng con linh cầu một.

Dùng một đại chiêu trực tiếp quét sạch!

‘Người đánh chết Thứ Châm Liệp Cầu, nhận được 10 điểm kinh nghiệm!’

‘Người đánh chết Nhím Gai Nhọn, nhận được 10 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Sức Mạnh Của Chiến Thần nhận được 1 điểm sức mạnh!’

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt nhận được 1 điểm thể chất!’

‘Người đánh chết Hổ Răng Kiếm Liệt Diễm, nhận được 100 điểm kinh nghiệm!’

...

Kỹ năng AOE lớn vượt xa mức bình thường, Tô Mộ trực tiếp tiêu diệt phần lớn ma vật ở phạm vi xung quanh.

Trong đó bao gồm cả những quái vật tinh anh trong nhiệm vụ của hắn.

Chẳng qua là cấp bậc của mấy con quái này chênh lệch quá lớn, cho nên điểm kinh nghiệm Tô Mộ nhận được cũng không cao.

“Sức Mạnh Của Chiến Thần kích hoạt 12 lần!”

“Thân Thể Bất Diệt kích hoạt 13 lần!”

“Nhưng Hào Quang Của Pháp Thần không có kích hoạt một lần nào!”

Tô Mộ nhìn thuộc tính của hắn một lượt.

Sức mạnh và thể chất đều đã được tăng lên, nhưng trí lực thì lại không có tí thay đổi nào.

“Nói cách khác, thuộc tính của ta càng cao, tỉ lệ được kích hoạt nhờ đánh quái cấp thấp cũng càng thấp!”

Lúc trước Tô Mộ cũng đã từng suy đoán đến khả năng này, bây giờ có Sức Mạnh Của Chiến Thần và Thân Thể Bất Diệt để đem ra so sánh, cuối cùng đã có thể xác định rồi.

“Ở đây vẫn là bên ngoài, nhặt vật phẩm nhiệm vụ lên, trực tiếp trở về nộp nhiệm vụ, như vậy là có thể làm nhiệm vụ vòng tiếp theo rồi!”

Tô Mộ bắt đầu nhặt vài món phẩm vật rơi trên đất lên.

Sau khi nhặt xong, hắn bắt đầu làm nhiệm vụ cần phải có Ban thảo màu đỏ tươi.

So ra thì phiền nhất vẫn là đầu của con quái tinh anh kia.

Chỗ này rộng như thế, để tìm ra thì tốn không ít sức.

Chẳng qua lúc này Tô Mộ vẫn có thể từ từ nhặt vật phẩm đánh quái rơi ra.

Mặc dù chỉ là vật phẩm quái bình thường rơi ra, nhưng vẫn có chút giá trị.

Cho dù là bán cho cửa hàng ở đế đô, cũng có thể được hơn vài đồng vàng.

“Để dành trước 100000 đồng vàng để mua phòng ở đế đô!”

“Không biết giống như trang viên của tên kia thì cần tốn bao nhiêu tiền?”

Nhìn ô túi đồ đang có hơn 20000 đồng vàng, Tô Mộ cảm giác được cái gọi là gánh nặng!

...

Thế giới thực.

U Tiêu nhìn đồng tài liệu trước mặt, đang lật xem không ngừng.

“Tiêu ca, nhiều Tô Mộ như vậy, chốt lại ai mới là người chúng ta cần tìm chứ?”

Đứng bên cạnh U Tiêu còn có vài người khác, tất cả đều đang xem tài liệu trước mặt bọn họ.

Sau khi nhận được những tài liệu kia, bọn họ vẫn luôn nghiên cứu

Mục tiêu mà lúc trước Hứa Thế Kiệt theo dõi, rất nhiều đối tượng khả nghi được đánh dấu.

“Tìm từng người một! Dù sao thì cũng phải tìm cho ra tên kia.”

Giọng điệu của U Tiêu lạnh như băng, đã hạ quyết định.

Vì đối phó với Tô Mộ, hắn đã bỏ ra rất nhiều tinh thần và sức lực cùng một cái giá rất lớn.

“Nhưng chỉ bằng chúng ta, e là không đủ để chọn lọc nhiều mục tiêu như vậy.” Người phụ nữ ở một bên nói.

Có lẽ vì bản thân là phụ nữ nên nàng hình như càng lý trí hơn nhiều.

Sau khi U Tiêu nghe được câu này lại lâm vào trầm tư.

Lúc này, một người đột nhiên cất giọng nói: “Ngoài chúng ta ra, hình như còn rất nhiều người có hứng thú với những tài liệu này.”

“Không thì chúng ta...”

Hắn nói đến đây dừng một chút, chậm rãi nói ra bốn chữ.

“Mượn đao giết người!”

Thế giới game Thần Đồ.

Tô Mộ ở trong trung tâm nhiệm vụ thành Diệu Nhật.

“Tặng cấp huy chương cần phải nộp 100 đồng vàng!”

Hắn đưa đồng vàng cho NPC, huy chương đồng cấp một của hắn lập tức tăng lên hai cấp.

“Tốc độ làm nhiệm vụ của người thật là rất nhanh.” Ngay cả NPC cũng cảm thán.

Tô Mộ đăng ký huy chương mạo hiểm đã được bao lâu chứ?

Tô Mộ khẽ mỉm cười rồi xoay người đi về phía thanh thông báo nhiệm vụ.

Sau khi lên tam giai, nhiệm vụ có thể nhận cũng nhiều hơn không ít.

“Nhận hết!”

Dựa vào ý định không tha cho bất cứ nhiệm vụ nào, Tô Mộ nhận liền năm nhiệm vụ cùng một lúc.

Hai nhiệm vụ thu thập, ba nhiệm vụ giết quái.

Trong đó có hai nhiệm vụ là nhiệm vụ tinh anh, yêu cầu giết chết ma vật cấp tinh anh.

Nhưng với hắn thì những nhiệm vụ này không khác gì nhau.

“Làm xong mấy nhiệm vụ này, tích phân của ta cũng đủ tặng huy chương lên cấp bạc rồi!”

Tô Mộ thử tính giá trị tích phân.

Nếu không phải cấp bậc huy chương không đủ, không thể nhận nhiệm vụ có độ khó cao hơn, hắn cũng muốn trực tiếp đi làm những nhiệm vụ giết BOSS kia.

Trung tâm nhiệm vụ hắn là nơi thuận tiện nhất trong cả toà thành, cách trận truyền tống rất gần.

Tô Mộ đi thẳng tới rừng Ma Vật.

Đi tới ngoài rừng Ma Vật, Tô Mộ dùng Mắt Ưng và Góc Nhìn Ma

Pháp bắt đầu tìm kiếm mục tiêu của mình.

Độ khó của nhiệm vụ tăng lên cũng đồng nghĩa với cấp bậc của quái vật cũng cao hơn.

“Lần này vẫn chậm rãi kéo quái rồi giết vậy!”

“Nếu không nhặt đồ rất mất thời gian!”

Dựa vào sự phân bố của quái vật, lần này Tô Mộ không trực tiếp sử dụng Vạn Mộc Tùng Sinh.

Tuy phạm vi của kỹ năng này đủ lớn, nhưng chuyện phiên phức sau khi giết quái cũng không hề nhỏ!

Chương 241: Giết quái xong thuộc tính tăng mạnh.

Quái vật vừa chết, Góc Nhìn Ma Pháp không nhìn thấy chấm đỏ nữa, mình chỉ đi tìm kiếm những thi thể kia cũng cực kỳ tốn công.

Nếu vừa kéo quái vừa giết, cộng thêm cả thời gian nhặt đồ ngược lại sẽ càng nhanh hơn!

Nếu có những người khác biết Tô Mộ đang sầu lo vì tốc độ giết quái quá nhanh của mình, chắc suy nghĩ muốn chết cũng có mất.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ lập tức lao đến bên cạnh một con ma vật, giờ pháp trường trong tay lên gõ xuống.

Một đám ma vật xung quanh lập tức bị kéo thù hận.

“Mau Lẹ!”

Tô Mộ mở kỹ năng chạy nhanh ra, kéo đàn quái này chạy tới vị trí của một đám ma vật khác.

Trong rừng có nhiều cây cối nên thật ra kéo quái cũng không dễ

dàng.

Nhưng dựa vào ưu thế tuyệt đối về tốc độ, cộng thêm kinh nghiệm kéo quái phong phú, Tô Mộ xuyên qua trong rừng phải nói là thành thạo.

“Vẫn là trên mặt đất dễ kéo quái hơn!”

Nhìn hơn nghìn con ma vật phía sau, Tô Mộ cười sung sướng.

Vẫn là phương thức giết quái có thao tác này làm người có cảm giác thành tựu hơn!

“Quái tinh anh nhiệm vụ yêu cầu giết chết cũng ở bên trong, tất cả quái ở gần đây đều đã bị ta kéo tới đây.”

Tô Mộ vừa chạy vừa quay đầu lại tìm kiếm trong đàn ma vật.

Sau khi xác nhận quái tinh anh mình phải giết chết cũng ở trong đó, trong mắt hắn xuất hiện băng sương.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Cơn gió lạnh gào thét bao phủ hơn một nghìn con ma vật ở bên trong.

‘Người giết chết Gấu Nâu Da Sắt, nhận được 50 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt nhận được 1 điểm thể chất!’

‘Người giết chết Thần Lăn Bạo Ngược, nhận được 500 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

‘Người giết chết Phong Hồ, nhận được 50 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Sức Mạnh Của Chiến Thần nhận được 1 điểm sức mạnh!’

...

Cảnh tượng cực kỳ đồ sộ, từng con ma thú một con tiếp nối một con ngã xuống, trên giao diện của Tô Mộ cũng không ngừng xuất hiện các loại thông báo.

Tuy cấp bậc của đám quái này khá thấp, nhưng số lượng bù vào nên Tô Mộ trực tiếp tăng lên một cấp, hơn nữa giá trị kinh nghiệm vẫn đang không ngừng tăng lên.

Mà ba kỹ năng bị động của hắn cũng đang liên tục kích phát.

Sức Mạnh Của Chiến Thần kích hoạt sáu mươi ba lần.

Thân Thể Bất Diệt cũng kích hoạt bốn mươi một lần.

Xác suất Hào Quang Của Pháp Thần kích phát nhỏ nhất nhưng cũng kích hoạt mười hai lần.

Nói tóm lại, lượt giết quái này làm cho thuộc tính của hắn tăng lên cực kỳ nhiều!

“Thuộc tính lên cấp cộng như thế nào đây?”

Hắn nhìn về phía 40 điểm thuộc tính nhận được sau khi lên cấp.

Bây giờ mình đã có Thân Thể Bất Diệt, Sức Mạnh Của Chiến Thần và Hào Quang Của Pháp Thần, ba thuộc tính này hiển nhiên không cần cộng nữa.

“Giá trị nhanh nhẹn quá thấp, tăng lên trước đã!”

Sau khi suy nghĩ mãi, Tô Mộ cộng tất cả thuộc tính ở cấp này vào nhanh nhẹn.

Hắn mở giao diện thuộc tính ra.

Người chơi: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: Cấp 4 tam giai (12650/42000)

Giá trị sinh mệnh: 11640

Giá trị pháp lực: 80800

Công kích vật lý cận chiến: 1238

Công kích ma pháp: 5467

Phòng ngự vật lý: 1164

Phòng ngự ma pháp: 2170

Thuộc tính: Sức mạnh 519, thể chất 504 (+460), nhanh nhẹn 476, tinh thần 1050 (+970), trí lực 1545 (+940)

Năm thuộc tính lớn, nhanh nhẹn thấp nhất cũng đạt tới 476 điểm.

Nếu làm những người chơi thích khách, cung tiễn thủ đỉnh cấp trên thế giới nhìn thấy, tuyệt đối sẽ hâm mộ đến phát cuồng.

“Quyền Trọng Pháp Thần cũng sắp lên cấp!”

Tô Mộ lại nhìn pháp trượng trong tay.

Giá trị trưởng thành đã gần đủ.

Chỉ cần mình tiếp tục giết quái trong rừng Ma Vật này thêm một thời gian nữa, thì chắc chắn thanh vũ khí này có thể tăng đến tứ giai.

“Nên làm gì với mấy thứ này bây giờ?”

Thuộc tính tăng lên rất nhiều chắc chắn là niềm vui, nhưng điều làm Tô Mộ đau đầu cũng đang đặt ngay trước mặt.

Đồ của hơn một nghìn con quái vật rơi ra, cho dù có nhẫn Diệu Tinh có một trăm ô vật phẩm thì mình cũng không chứa được hết!

“Làm ta quên mất chuyện này, ta phải kiếm một cái túi lớn mới được!”

Tô Mộ bắt đầu đi vỗ trán.

Hắn đi đến bên cạnh những thi thể đó, nhặt từng thứ lên.

Chỉ cần là vũ khí, trang bị, hẳn đều phân giải.

Còn những loại thuốc kia, sau khi chồng tới mức tối đa, hẳn sẽ treo lên phòng đấu giá, giá cả cũng không đắt lắm.

Những thứ này đều là dược phẩm tam giai, đoạt tay hơn những trang bị tam giai kia nhiều, hầu như vừa lên giá đã bị cướp sạch chỉ trong một giây.

Nhưng dù vậy, Tô Mộ cũng không có cách nào đóng gói toàn bộ đồ rơi trên mặt đất.

Ngay khi hẳn chuẩn bị từ bỏ một vài thứ thì một thông báo lại xuất hiện!

“Tô Pháp Thần, số dược phẩm trên thế giới là người gửi bán à?”

Người gửi tin nhắn chính là Lý Tiêu.

Hắn kết bạn với Tô Mộ, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

“Có cách rồi!”

Tô Mộ nhìn thấy tin nhắn này lập tức nảy ra một ý.

Đồ bán trong phòng đấu giá nào nhanh bằng trực tiếp gửi đi!

“Là ta bán, người muốn mua à?” Tô Mộ trả lời.

“Tô Pháp Thần không coi ta là bạn nữa rồi, không phải lúc trước nói có thứ gì tốt nhất định sẽ liên hệ với ta trước sao?” Lý Tiêu giả vờ tức giận.

Tô Mộ cười cười, nhìn số đồ đang chờ nhặt trên mặt đất, gửi một tin nhắn qua: “Thật ra bây giờ ta cũng có không ít thứ tốt, chỉ xem người có nuốt được hết không thôi!”

“Thứ gì?” Lý Tiêu cảm thấy hứng thú.

“Một lượng lớn trang bị tam giai và không ít dược phẩm, nếu người mua hết thì ta sẽ giảm giá!” Tô Mộ cầm vài trang bị chưa phân giải rồi gửi thuộc tính cho Lý Tiêu.

Lý Tiêu nhanh chóng nhấn lại: “Giá cả thế nào? Có bao nhiêu trang bị?”

Sau sự kiện toàn dân lần này, cấp bậc của những người chơi Lý Tiêu dần dất cũng được tăng lên không ít.

Tuy bọn họ còn cách tam giai một khoảng, nhưng bây giờ mua trang bị tam giai tuyệt đối là lo trước khỏi họa.

Huống hồ số trang bị này đều là tiền đầu tư chắc chắn có giá trị trong một khoảng thời gian dài!

Lý Tiêu hứng thú với số trang bị này đã nằm trong dự đoán của Tô Mộ.

Nhưng số trang bị này nên bán với giá cả gì thì mình phải cân nhắc đã!

“Bán quá đắt thì chắc chắn người này sẽ không nuốt được.”

Chương 242: Đóng gói bán đồ.

“Nhưng nếu bán quá rẻ thì sau này ta muốn bán sẽ không lời được bao nhiêu nữa!”

Tô Mộ rối rắm.

Những thời gian không đợi người, nếu một lúc nữa không có ai nhặt đồ thì những vật phẩm này sẽ biến mất.

“Ta biết tạm thời các người không dùng được trang bị tam giai, nhưng mấy thứ này chiếm quá nhiều ô túi đồ của ta, ở đây có khoảng ba trăm trang bị tam giai, đóng gói bán, người cho cái giá đi!”

Tô Mộ thật sự không biết nên đưa ra giá gì bèn đá quả bóng cao su này cho Lý Tiêu.

...

Thị trấn nào đó, Lý Tiêu đang dẫn đội làm nhiệm vụ tuyển chính.

“Nhiều vậy à?”

Sau khi nhìn thấy tin nhắn Tô Mộ gửi đến, hắn lập tức lắp bắp khiếp sợ.

“Cho ta ra giá?”

Đặc biệt là nhìn thấy câu nói phía sau, hắn càng nở nụ cười khổ.

Nên đưa ra cái giá gì?

Nói thế nào cũng là trang bị tam giai, nếu ra giá thấp thì như đang làm Tô Pháp Thần chịu thiệt

Nhưng hắn cũng không có giá thị trường có thể tham khảo!

“Diêu Hiền, chúng ta còn bao nhiêu đồng vàng?” Hắn hô to với một người ở cách đó không xa.

“Tổng giám đốc Lý, bây giờ trong tay chúng ta có khoảng hơn hai trăm nghìn đồng vàng, cộng với đồng vàng của những người trong đoàn hắn là có thể lấy ra ba trăm nghìn đồng vàng!” Cấp dưới Diêu Hiền nhanh chóng trả lời.

Đây là tài vụ lâu năm trong công ty hắn, vẫn luôn xử lý tài sản cho Lý Tiêu.

“Người cảm thấy ba trăm trang bị tam giai trả bao nhiêu thì thích hợp?” Lý Tiêu im lặng một lúc rồi mở miệng hỏi.

“Trang bị tam giai?” Diêu Hiền khẽ nhướn mày, hỏi ngược lại: “Nhưng bây giờ chúng ta chưa dùng được số trang bị này, mua cũng không có ý nghĩa quá lớn mà?”

“Không giống nhau!” Lý Tiêu khẽ lắc đầu, nhấn mạnh: “Đây là trang bị Tô Pháp Thần bán!”

Diêu Hiền lộ ra vẻ bưng tỉnh.

Chủ yếu là ông chủ muốn nịnh bợ Tô Pháp Thần!

“Vậy một trang bị 100 đồng vàng, tổng cộng 30000 đồng vàng thì

sao?” Diêu Hiền nghĩ rồi đưa ra một cái giá của “gian thương”.

“Ta cảm thấy cái giá này cũng được, Tô Mộ cất nhiều trang bị tam giai trong tay như vậy cũng vô dụng, chắc là hắn sẽ bán.”

Lý do Diêu Hiền dám đưa ra một cái giá thấp như vậy là vì hắn có tính toán của mình.

Bây giờ rất nhiều người chơi đã phát hiện, chỉ cần trong trò chơi có được đồng vàng thì có thể vẫn luôn tiếp tục sống, muốn sử dụng tiền trong hiện thực mua đồng vàng đã trở nên khó hơn rất nhiều.

Phần lớn số đồng vàng trong tay Lý Tiêu hiện giờ đều là do thành viên trong đội giết quái kiếm được.

Muốn nói hắn không đau lòng số đồng vàng đó là giả.

“Nâng lên gấp hai đi!”

Lý Tiêu hít sâu một hơi rồi ra quyết định.

Hắn gửi một tin nhắn cho Tô Mộ: “Vậy mỗi trang bị 200 đồng vàng, vũ khí thì 400, thế nào?”

Sau khi gửi đi, biểu cảm trên mặt Lý Tiêu cực kỳ thấp thỏm.

Sợ Tô Mộ không hài lòng với cái giá này.

...

Rừng Ma Vật.

Tô Mộ nhíu chặt mày nhìn giá cả Lý Tiêu gửi tới.

Giá trị của một trang bị tam giai tuyệt đối không chỉ 200 đồng vàng.

Cái giá mà Lý Tiêu đưa ra đúng là có hơi “lừa người”.

Nhưng nghĩ lại thì Tô Mộ cũng hiểu.

Trang bị tam giai, dù là đoàn đội đứng đầu thế giới như đội của Lý

Tiêu cũng cần một thời gian rất dài mới có thể trang bị được.

Kể từ đó, chắc chắn đối phương sẽ luyện tiếc đầu tư một lượng lớn đồng vàng.

Có thể đưa ra cái giá này chắc cũng đã rất nể mặt mình.

“Bán cửa hàng cũng mới được mấy chục đồng vàng, phân giải tài liệu cũng không bán được bao nhiêu, thật ra cũng có thể chấp nhận cái giá này!”

Trong lòng Tô Mộ có tính toán.

“Thành giao!”

Sau khi gửi một tin nhắn cho Lý Tiêu, Tô Mộ bắt đầu nhặt đồ, sau đó đóng gói gửi qua bưu điện cho Lý Tiêu.

Dù sao bây giờ Lý Tiêu cũng là người đứng thứ ba trong bảng xếp hạng cấp bậc thể giới, hơn nữa lúc trước mình cũng từng giao dịch với hắn, cũng không lo lắng hắn sẽ quỵt nợ.

Sau khi toàn bộ trang bị được gửi qua bưu điện, Lý Tiêu cũng nhanh chóng gửi 80000 đồng vàng tới bằng bưu điện.

“Bên ta đã tính qua, trang bị tổng cộng là 70000 đồng vàng, mặt khác, ta còn muốn mua 10000 đồng vàng tiền thuốc.”

“Không thành vấn đề, thuốc sẽ giảm giá cho người!”

Đối phương sảng khoái như thế nên Tô Mộ cũng rất hào phóng gửi tất cả thuốc nhặt được sau đó cho Lý Tiêu qua bưu điện.

Giá trị tuyệt đối vượt qua 10000 đồng vàng.

“Cảm ơn Tô Pháp Thần, sau này phải hợp tác nhiều hơn nhé!” Lý Tiêu gửi tới lời cảm ơn.

Tô Mộ khách sáo hai câu rồi cũng lười trả lời tin nhắn.

Gửi đồ qua bưu điện cũng mất đồng vàng, phí thủ tục cũng gần bằng với phòng đấu giá.

80000 đồng vàng tới tay mình cũng chỉ còn hơn 70000.

Nhìn số đồng vàng trong ô túi đồ.

Tổng cộng là 332788 đồng vàng.

Tô Mộ không nhận được phải cảm thán.

“Mình còn phải kiếm nhiều tiền hơn nữa!”

Hơn ba trăm nghìn đồng vàng ở Vương đô còn không đủ tiền mua một cửa hàng.

Dựa vào hiệu suất giết quái của mình, muốn kiếm được một triệu đồng vàng chắc chắn sẽ không thể thực hiện trong khoảng thời gian ngắn.

“Trang bị tam giai không dễ bán!”

“Hay là nhân cơ hội này chạy về thành Tiểu Nguyệt kiếm trang bị nhị giai bán nhỉ?”

Tô Mộ biến thành một thương nhân.

Dựa vào hiệu suất giết quái của mình, trang bị nhị giai muốn kiếm bao nhiêu thì kiếm bấy nhiêu.

Cũng không cần bán quá đắt, chỉ cần bán rẻ một chút treo lên phòng đấu giá thì căn bản không lo không bán được.

Vấn đề duy nhất chính là tốn thời gian!

Dù là giết quái nhị giai hay là treo trang bị lên bán cũng cực kỳ chậm trễ tốc độ lên cấp của mình!

Nhưng dù có kiếm được nhiều trang bị tam giai đi nữa cũng thuộc về trạng thái có tiền cũng không mua được!

“Hay là chế thuốc?”

Tô Mộ nhìn về phía thuốc.

Thuốc sử dụng trong game Thần Đồ cũng không hạn chế về cấp

bạc.

Vừa rồi Lý Tiêu mua trang bị tam giai của hắn, nhưng trên thực tế thứ hắn muốn vẫn là những loại thuốc tam giai đó.

Dù là thuốc HP hay thuốc mana, tuyệt đối là hàng hoá nhiều người tranh giành.

Muốn nhanh chóng tích góp đủ một triệu đồng vàng, chế một lượng lớn thuốc gửi bán mới là hành động đáng tin nhất.

“Làm nhiệm vụ trước đã, sau đó về thành nhìn xem có phương pháp mở rộng ô túi đồ không!”

Chương 243: Thời đại mới.

Tô Mộ cũng không nóng nảy, hắn bắt đầu tìm kiếm vật phẩm nhiệm vụ mà nhiệm vụ thu thập yêu cầu.

Muốn đứng vững gót chân trong Vương đô thì mình cần phải bước bước nào chắc bước nấy.

Điều quan trọng đầu tiên vẫn là cấp bậc huy chương mạo hiểm.

Sau khi cấp bậc tăng lên, mình cũng sẽ được hưởng đặc quyền ở Vương đô, mua đồ chắc chắn sẽ được giảm giá rất nhiều.

Sau khi hoàn thành toàn bộ nhiệm vụ đã nhận, Tô Mộ cũng quay về thành Diệu Nhật.

Tính thời gian, hắn đã ở trong trò chơi một thời gian dài.

Nếu đổi thành hầu hết những người chơi khác thì lúc này đã xuất hiện thông báo không thể tiếp tục ở trong trò chơi nữa.

Nhưng dưới sự tăng phúc của thuộc tính mạnh mẽ, Tô Mộ không hề có chút áp lực nào.

Giao nhiệm vụ, thu hoạch tích phân, tăng cấp bậc huy chương mạo hiểm, lưu loát liền mạch.

“Nhà thám hiểm, người thật sự quá lợi hại, chỉ trong thời gian ngắn như vậy đã lên tới cấp bạc!” NPC xử lý lên cấp huy chương cũng phát ra lời khen từ tận đáy lòng.

Khi Tô Mộ nhận lấy huy chương màu bạc trắng hắc đưa, cảm xúc lộ ra trong ánh mắt cũng không phải là thoả mãn!

...

Thế giới hiện thực.

So với thế giới game, mỗi người hướng tới để thành thần, nơi này dần dần trở nên tiêu điều hơn.

Đặc biệt là khi các người chơi phát hiện bọn họ có thể vĩnh viễn sống trong trò chơi lại càng làm hiện thực trở nên hiu quạnh.

Nếu không phải cần rất nhiều đồng vàng mới có thể vẫn luôn ở trong trò chơi thì chỉ sợ trong hiện thực đã không còn ai nữa.

Suy nghĩ cẩn thận, thật ra đây là một kết quả tất nhiên.

Có thể đạt được vĩnh sinh trong trò chơi, còn có thể thay đổi đáng về ban đầu, có được mọi thứ làm mình hài lòng.

Ngay cả rất nhiều những người chơi lúc trước oán giận trò chơi này tăng cấp khó cũng bắt đầu “làm lại nghề cũ”.

Đương nhiên, ngại với hạn chế về thời gian, hầu hết mọi người còn không thể rời khỏi hiện thực.

Nhưng dù nói thế nào, toàn bộ thế giới vẫn đang thay đổi.

Người trên đường phố càng ngày càng ít, giá hàng cũng càng ngày càng cao, thậm chí còn có người bắt đầu lấy đồng vàng trong game Thần Đồ bán vật phẩm.

Thời đại mới đã đến, đây là xu thế không có cách nào ngăn cản!

Tất cả mọi người đều hiểu, khi cấp bậc tăng lên, bọn họ sẽ có được “mạng sống thứ hai” trong trò chơi!

Bọn họ có thể ở trong trò chơi, bọn họ có thể thu hoạch đồ ăn trong trò chơi, thậm chí bọn họ còn có thể có được rất nhiều thứ vốn không thể có được trong trò chơi.

Nhưng mọi người cũng không biết khi ngày đó thật sự đến, thứ mà bọn họ cần phải đổi mất rốt cuộc là thứ gì.

...

Trên một ngọn núi.

Một người đàn ông mặc áo đạo nhanh chóng lướt qua trong rừng.

Tốc độ của đạo sĩ này hiển nhiên vượt qua cực hạn của con người, cho dù là quán quân chạy nhanh nhất thế giới cũng không đuổi kịp bóng dáng của hắn.

Nhưng vẫn còn chưa hết.

Sau khi đạo sĩ nhanh chóng lướt qua, hắn dồn sức lực toàn thân rồi đâm mạnh vào thân cây to phía trước.

Đây là một khu núi sâu rừng già, thân của cái cây to kia cần vài người trưởng thành mới có thể ôm trọn.

Nhưng một cổ thụ che trời như vậy, sau khi chịu một đâm kia, thân cây đột nhiên gãy làm hai.

“Rầm!”

Đại thụ ngã xuống đất, một tiếng vang lớn phá vỡ sự yên lặng trong núi rừng.

Đạo sĩ bình tĩnh nhìn thân cây rơi xuống kia.

...

Chỗ nào đó, một khu sân bắn.

“Chuẩn bị xong chưa?” Một người tay cầm súng hơi nhìn người cách đó không xa.

“Bắt đầu đi!” Người đó hít sâu một hơi rồi hô to.

Người cầm súng hơi hết sức chăm chú, nhắm ngay đối phương rồi bóp cò.

Tuy chỉ là súng hơi nhưng tốc độ bắn cũng không chậm.

Nhưng động tác của người hắn nhắm chuẩn cũng không chậm, các loại lướt qua, tránh né xạ kích.

“Giỏi lắm, né tránh được hầu hết viên đạn!”

Đạn bột chỉ để lại mấy vết bắn trên cơ thể người đó, cũng làm người bắn bật ngón tay cái lên.

“Chỉ cần thuộc tính nhanh nhẹn trong trò chơi của ta càng ngày càng cao, cho dù là đạn thật ta cũng có thể né được!” Người nọ khẽ mỉm cười, giọng nói cực kỳ tự tin.

...

Cảnh tượng cùng loại đều đang xảy ra ở các nơi trên thế giới.

Sau khi biết trò chơi tăng thêm lớn cỡ nào trong hiện thực, một vài thể lực khó tránh khỏi cảm thấy sợ hãi.

Bọn họ đang sợ hãi Tô Pháp Thần!

Những người muốn trở thành kẻ địch với Tô Mộ không hẹn mà cùng nảy ra một ý tưởng đáng sợ.

Bây giờ, rốt cuộc Tô Pháp Thần có thể làm được đến trình độ nào?

Càng nghĩ thì nội tâm của bọn họ càng cảm thấy khủng khiếp.

Có lẽ một ngày nào đó, vị Pháp Thần này giận dữ, chỉ nhắc tay một cái thôi cũng có thể giết chết bọn họ!

“Không thể để hắn tiếp tục trưởng thành được nữa, cho dù vận dụng hoả lực siêu cấp cũng phải tiêu diệt hắn!”

Không ít người hạ quyết tâm.

Trước khi “Thần” còn chưa trưởng thành cũng chỉ là thân thể của người bình thường mà thôi.

Chỉ cần hoả lực đủ mạnh!

Nhưng cho dù có đủ hoả lực, dưới tình huống không có mục tiêu, bọn họ cũng bó tay không có cách nào.

Trong thời đại dòng người vốn thừa thớt này, lực tục có người đến Hoa quốc.

Mục đích của bọn họ chỉ có một.

Xác định thân phận thật sự của Tô Pháp Thần!

Thành Diệu Nhật.

Tô Mộ quay về từ rừng Ma Vật, đầu tiên là đi đến trung tâm nhiệm vụ nộp nhiệm vụ đã hoàn thành.

Huy chương màu bạc trắng trước ngực hắn cũng tăng lên ba cấp.

Sau khi nhận thêm mấy nhiệm vụ nữa, hắn cũng không đi đến địa điểm nhiệm vụ mà đi tới khu thương mại phồn hoa.

“Túi hắn là có liên quan đến cửa hàng may mặc, đi tìm thử xem!”

Ánh mắt của Tô Mộ dừng ở một cửa hàng khá lớn.

Phần lớn đồ vật bán trong cửa hàng đều là áo của các loại nghề nghiệp, phẩm chất cũng không hề tệ.

“Chào mừng quý khách, người cần mua sắm pháp bào sao?” Một thanh niên trẻ tuổi có ánh mắt thấy hắn bèn bước tới.

Tô Mộ hơi mỉm cười rồi hỏi thẳng: “Người biết có cách gì có thể mở rộng ô túi đồ không?”

“Mở rộng ô túi đồ?” Thanh niên nghe vậy thì hơi sửng sốt.

Một lát sau, hắn như phản ứng lại: “Người muốn mở rộng không gian trữ vật đúng không?”

“Đúng vậy!” Tô Mộ trả lời.

Hắn không quan tâm cách gọi thế nào.

Chương 244: Đai lưng trữ vật.

Điều hấn quan tâm là có thể có được một cái túi siêu lớn không.

“Ở đây chúng ta có bán đai lưng trữ vật, nhưng giá cả không rẻ!” Thanh niên chỉ vào quầy bên trong.

Tô Mộ nhanh chóng bước tới, cũng nhìn thấy trên quầy trưng bày từng chiếc đai lưng.

Những đai lưng này được may cực kỳ tinh xảo, bên trên còn được khảm đá quý sáng long lanh.

“Những đá quý được khảm bên trên đều là đá quý không gian, mỗi một viên đều có thể chứa một lượng vật phẩm nhất định.” Thanh niên đứng bên cạnh mô tả.

Tô Mộ cẩn thận quan sát.

Trên quầy hàng tổng cộng có năm chiếc đai lưng, trong đó có bốn chiếc đều chỉ được khảm ba viên đá quý, chỉ có một cái được khảm năm viên đá quý.

“Giá của cái đai lưng này thế nào?” Tô Mộ chỉ vào chiếc đai lưng được khảm năm viên đá quý rồi hỏi.

“Chiếc đai lưng này bán với giá hai trăm nghìn đồng vàng!”

Thanh niên khẽ mỉm cười rồi nói một con số làm Tô Mộ giật mình.

“Hai trăm nghìn đồng vàng?”

Nhìn số đồng vàng trong ô túi đồ, Tô Mộ nhú mày do dự.

Đây là hơn một nửa số tiền tiết kiệm của hấn, dùng để mua một cái đai lưng thật sự có lời à?

“Ta có thể xem thuộc tính của chiếc đai lưng này không?”

Tô Mộ nhìn về phía thanh niên.

“Đương nhiên là được!” Thanh niên sảng khoái mở quày và lấy chiếc đai lưng đó ra.

‘Đai lưng trữ vật: Có 500 ô trữ vật!’

Cầm lấy đai lưng, Tô Mộ neho mắt lại.

500 ô trữ vật với mình tuyệt đối là đưa than ngày tuyết!

Có chiếc đai lưng này, đồ quái rơi ra trên cơ bản đều có thể đóng gói mang đi.

“Hai trăm nghìn đồng vàng tuy có hơi đắt, nhưng cũng trong phạm vi có thể chấp nhận được.” Tô Mộ tự hỏi.

“Có thể giảm giá không?”

Hắn đưa huy chương màu bạc trắng tới trước mặt thanh niên.

“Xin lỗi, chỗ chúng ta chỉ có nhà thám hiểm cấp bạch kim mới có thể hưởng thụ ưu đãi giảm 10%!” Thanh niên lộ ra biểu tình xin lỗi.

“Ặc!”

Tô Mộ cũng lười phải rồi rắm.

Muốn lên tới huy chương cấp bạch kim không biết còn phải tốn bao nhiêu thời gian nữa.

“Mua!”

Tô Mộ cắn răng quyết định mua chiếc đai lưng này.

“Nhà thám hiểm, đây chính là hai trăm nghìn đồng vàng, người chắc chắn chưa?” Hiên nhiên thanh niên không ngờ Tô Mộ lại nhiều tiền như vậy.

Tô Mộ khẽ gật đầu rồi lấy đồng vàng ra.

Khi hai trăm nghìn đồng vàng hiện lên trước mắt, hai mắt thanh niên lập tức phát sáng.

“Người đã tiêu hai trăm nghìn đồng vàng trong cửa hàng của chúng ta, từ giờ trở đi, người chính là khách VIP của cửa hàng, hưởng thụ toàn bộ sản phẩm giảm giá 20%, hơn nữa chúng ta có thể định chế một một trang bị cho riêng người!”

Giọng nói của thanh niên đầy kích động, vẻ mặt hưng phấn.

Đây là khách hàng lớn đó, thế nào cũng phải hầu hạ tốt!

“Trang phục gì?”

Tô Mộ trang bị đai lưng lên, nghe hắn nói vậy cũng cảm thấy hứng thú với trang phục trong miệng hắn.

“Trang phục tam giai phù hợp với nghề nghiệp của người, chỉ cần người có đủ tài liệu, chúng ta sẽ chế tạo miễn phí!” Thanh niên giải thích.

“Có bản vẽ không?” Tô Mộ khẽ nhướn mày hỏi.

Thân là một đại sư may mặc, chỉ cần có bản vẽ thì mình không cần chế tạo gì cả.

Nếu đều đã tiêu hai trăm nghìn đồng vàng, nói gì cũng phải vớt được nhiều chỗ tốt một chút mới đúng.

“Xin đi theo ta!”

Đối mặt với khách quý, tự nhiên thanh niên cũng để khách muốn làm gì thì mình làm cái đấy.

Hắn dẫn Tô Mộ đi ra sau cửa hàng.

Không gian ở đây rất rộng, có mấy chục cái bàn, bên trên bày các loại tài liệu cùng với một vài bản vẽ trang bị.

“Bên này là bản vẽ trang phục pháp sư!” Thanh niên đi đến cạnh một cái bàn trong số đó rồi nói.

Tô Mộ khẽ gật đầu rồi chậm rãi bước tới.

Trên bàn có năm bản vẽ, chỉnh thể tới xem là một bộ trang phục

màu tím nhạt.

Phẩm chất của trang phục là cấp A tam giai, thuộc tính cũng tạm được, ít nhất tốt hơn một chút so với trang phục nhị giai trên người mình.

Tô Mộ cầm lấy một bản vẽ bắt đầu đánh giá.

‘Người đã học tập bản vẽ: Pháp bào Diệu Tử!’

‘Pháp bào Diệu Tử: Trí lực + 200, thể chất + 100, hiệu quả đặc biệt: Giảm miễn: Giảm 10% sát thương vật lý, tính dai + 10 (hiệu quả trang phục: Khi chịu thương tổn có xác suất khôi phục 1% giá trị pháp lực).’

Tô Mộ có thân phận là đại sư may mặc nhanh chóng học được bản vẽ này.

“Bộ trang bị này rất tốt!”

Sau khi nhìn thấy thuộc tính của pháp bào, Tô Mộ không ngừng gật đầu trong lòng.

Nói tóm lại, bộ trang bị này cộng thêm ít giá trị tinh thần hơn một chút, càng chú trọng về thể chất hơn.

Cũng đối ứng hoàn hảo với hiệu quả trang phục.

Tuy tinh thần ít thì lượng mana cũng ít đi, nhưng nếu hiệu quả trang phục kích hoạt ổn thì hiển nhiên bộ trang bị này càng phù hợp với mình hơn.

Thử nghĩ mà xem, chỉ cần hãn đội Lá Chấn Ma Pháp, kéo một đồng quái, tùy ý chúng nó tấn công, vậy thì chẳng phải lượng mana sẽ nhanh chóng hồi phục sao?

Tô Mộ thả bản vẽ trong tay xuống rồi cầm lấy bản vẽ khác.

“Bộ trang bị này rất tốt, nhưng tài liệu không dễ thu thập!”

Tô Mộ vừa cầm bản vẽ vừa nói chuyện với thanh niên.

“Không sao cả, bất cứ khi nào người tìm đủ tài liệu đều có thể tới đây, chúng ta bảo đảm miễn phí may cho người!” Thanh niên bảo đảm.

“Ta có thể xem trang phục của những nghề nghiệp khác không?”

Sau khi nắm giữ trang phục pháp sư, ánh mắt Tô Mộ chuyển đến bản vẽ của những nghề nghiệp khác.

Đây là một cơ hội kiếm tiền rất lớn đó!

“Chuyện này thì...” Thanh niên do dự.

Một pháp sư xem trang phục của những nghề nghiệp khác làm gì?

“Chắc các người có thể làm trang phục nghề nghiệp khác cho ta đúng không?” Tô Mộ lại nói.

Về mặt của thanh niên hơi mờ mịt những vẫn trả lời: “Chúng ta chỉ có thể chế tác trang phục phù hợp với nghề nghiệp của người, những nghề nghiệp các sẽ thu phí!”

Tô Mộ nghe vậy bèn nói: “Thu phí không thành vấn đề, nhưng dù sao ta cũng phải xem thuộc tính của những trang phục đó đúng không? Nếu thích hợp thì ta muốn đặt làm cho các bạn của ta một bộ.”

Thanh niên không biết nói gì hơn, tùy ý Tô Mộ hành động trong căn phòng này.

Tô Mộ cũng không khách sáo, chỉ cần là bản vẽ hần đều cầm lấy quan sát một lượt.

Dựa vào thân phận đại sư may mặc, hần nhanh chóng nắm giữ toàn bộ bản vẽ ở nơi này.

Chương 245: Đuổi theo bước chân?

“Được rồi, chờ ta gom đủ tài liệu, nhất định sẽ tới tìm các người đặt làm!”

Tô Mộ để lại một câu rồi sải bước ra khỏi cửa hàng.

Thanh viên vui vẻ tiễn khách mà không nhận ra tính nghiêm trọng của vấn đề!

“Nếu ta có thể nắm giữ bản vẽ trong tiệm may mặc này, đó có phải chứng tỏ ta cũng có thể học tập bản vẽ hoặc công thức trong những cửa hàng khác không?”

Tô Mộ bước trên đường phố khu thương mại, nhìn về những cửa hàng trải rộng xung quanh, ngo ngoe rục rịch.

Chắc chắn trong cửa hàng vũ khí có thể chế tạo vũ khí cấp cao, chỉ cần mình nhìn thấy bản vẽ là lập tức có thể nắm giữ.

Còn những công thức trong những tiệm thuốc khác nữa.

“Hay là đi kiểm ít công thức nhỉ?”

Vừa tiêu hai trăm nghìn đồng vàng, bây giờ chỉ cần là một cơ hội buôn bán Tô Mộ cũng không muốn bỏ qua.

So với trang bị tam giai không bán được thì thuốc tam giai càng có thị trường hơn.

Tô Mộ bước vào một cửa hàng bán thuốc.

Cửa hàng này rất lớn, bày vài cái quầy, tất cả đều là các loại thuốc khác nhau.

“Xin chào nhà thám hiểm, người muốn mua thuốc sao?”

Người trông cửa hàng là một người đàn ông trung niên, nhìn từ tướng mạo thuộc về nhà buôn khôn khéo.

“Ta tùy tiện xem xem!”

Tô Mộ nhìn những quầy đựng thuốc đó, thu tất cả hiệu quả của những loại thuốc đó vào trong mắt.

Do với những loại thuốc rơi ra khi giết quái, những loại thuốc này không chỉ có giá đắt mà hiệu quả cũng khá là bình thường.

“Nếu ta mua những loại thuốc này với số lượng lớn, cũng không có lợi nhuận gì!”

Điều này làm Tô Mộ từ bỏ kế hoạch đầu cơ trục lợi thuốc ở chủ thành.

Không nói tới tổn thời gian công sức, số đồng vàng nhận được sau khi trừ phí thủ tục còn không nhiều bằng mình đi giết quái kiếm đồng vàng.

“Chỗ các người có công thức không?” Tô Mộ nghĩ rồi hỏi thẳng.

“Người muốn công thức làm gì?” Người đàn ông trung niên lập tức trở nên cảnh giác.

“Ta là một học đồ luyện kim, muốn tìm một ít công thức để tăng cấp bậc kỹ năng luyện kim!” Tô Mộ trả lời.

Người đàn ông trung niên nghe vậy bèn nhìn Tô Mộ từ trên xuống dưới vài lần.

“Công thức thì có, nhưng cần cái này!” Người đàn ông trung niên xoa nổi lên ngón tay cái.

Tô Mộ khẽ mỉm cười rồi lấy ra một đồng đồng vàng.

“Khách quý, bên này!”

Sau khi nhìn thấy số đồng vàng này, người đàn ông trung niên vui vẻ ra mặt, giọng điệu muốn nhiệt tình bao nhiêu thì nhiệt tình bấy nhiêu.

Tô Mộ đi theo hắn ra sau cửa hàng.

Cách trang trí ở đây gần giống cửa hàng may mặc vừa rồi, nhưng ở đây đâu đâu cũng là ngăn tủ, chắc bên trong cất thảo dược.

Người đàn ông trung niên đi đến bên cạnh một cái tủ rồi lấy một quyển sổ ra: “Đây là notebook của một học đồ luyện kim, bên trong ghi lại một số công thức luyện kim, bán cho người 1000 đồng vàng!”

Tô Mộ nhú mày nhìn quyển sổ ghi chép đó.

Gian thương này đúng là dám công phu sư tử ngoạm à, một quyển ghi chéo rách nát như vậy mà dám lấy của hần 1000 đồng vàng?

“Ta có thể xem qua không?” Tô Mộ mở miệng hỏi.

“Chỉ có thể xem qua!” Người đàn ông trung niên không từ chối.

Hần cũng không lo lắng Tô Mộ chỉ nhìn một lượt là có thể nắm giữ công thức luyện kim bên trong.

Tô Mộ cầm lấy quyển ghi chép đó rồi mở ra, nhanh chóng đọc qua một lần.

Bên trong phần lớn đều là một vài ghi chép về quá trình luyện được, không phải người chuyên nghiệp đúng là không hiểu. Dù thân là một đại sư luyện kim, không cần thận cân nhắc nội dung trong bút ký, hần cũng không thể nắm giữ công thức được ghi chép trong đó.

“Trong quyển sổ này chỉ ghi lại ba công thức, ta nhìn kỹ thêm một lần chắc chắn có thể nắm giữ!”

Ngay khi Tô Mộ định nghiên cứu thì người đàn ông trung niên lấy lại quyển sổ đó.

“Quý khách, xem nữa thì phải trả tiền!” Người đàn ông trung niên mỉm cười nhìn Tô Mộ.

“Còn có quyển nào khác không? Nếu mua đóng gói thì có thể rẻ hơn một chút không?” Tô Mộ suy nghĩ một lúc, cũng không định tiết kiệm chút tiền ấy.

Những thứ đó hần là công thức thuốc tam giai, nếu mình có thể nắm giữ, chế tạo ra thuốc chắc chắn có thể bán với giá cao.

“Hết rồi!” Người đàn ông trung niên lắc đầu, giọng nói có vẻ tiếc nuối: “Những đại sư luyện kim đó rất coi trọng bút ký của bọn họ, tuyệt đối không bán ra một cách dễ dàng đâu!”

“Ặc!” Tô Mộ cũng không còn lời gì để nói.

Lấy ra 1000 đồng vàng, hắn nhận lấy quyển bút ký đó.

“Quý khách còn cần dược liệu không?” Người đàn ông trung niên chỉ vào số thảo dược xung quanh, nhân cơ hội đẩy mạnh tiêu thụ.

“Không cần!”

Tô Mộ nhanh chóng từ chối rồi xoay người rời khỏi tiệm thuốc.

Bây giờ Vương đô to như vậy chỉ có một người chơi là hắn, hầu hết tài nguyên bên ngoài Vương đô có thể nói là bị một mình hắn lũng đoạn.

Thảo dược gì đó hắn muốn hái bao nhiêu thì hái bấy nhiêu!

Tô Mộ lấy quyển bút ký kia ra bắt đầu cẩn thận cân nhắc.

Trước mắt hắn nhanh chóng bắn ra ba thông báo, lần lượt là năm giữ ba công thức chế thuốc.

Trong đó có một công thức thuốc hiệu suất cao sức sống làm hắn khá là quan tâm.

‘Thuốc sức sống hiệu suất cao: Sau khi sử dụng hồi phục 3000 lượng máu, trong mười giây tiếp theo, mỗi giây hồi phục 300 lượng máu, cooldown một phút, nhu cầu: Rễ cây sức sống x2, cỏ tần sống x2, máu dã thú x1.’

Nhìn một cách tổng thể thì đây là loại thuốc có thể hồi phục lượng lớn máu, hiệu quả hơn thuốc hồi máu bình thường nhiều.

Bất cứ nghề nghiệp gì cũng sẽ cần không ít loại thuốc này.

Dù sao trong game Thần Đồ, lượng máu mới là mấu chốt để không chết!

Hơn nữa, loại thảo dược dùng để chế tạo loại thuốc này có thể tìm thấy khắp nơi trong rừng Ma Vật, còn về máu dã thú kia, dã thú Ma vật trong rừng Ma Vật có rơi xuống.

Lúc trước Tô Mộ cho rằng những máu đó không có giá trị gì nên cơ bản đều lười nhặt.

Bây giờ có đai lưng trữ vật 500 thanh vật phẩm, cho dù là rác rưởi mình cũng phải đóng gói mang đi toàn bộ.

“Tiếp theo vừa giết quái làm nhiệm vụ, vừa hái thuốc kiếm tiền!”

Tô Mộ đi về phía trận truyền tống.

Khi cấp bậc huy chương của hắn càng cao, độ khó của nhiệm vụ có thể nhận cũng càng lớn, cấp bậc Ma vật phải đổi mặt cũng sẽ càng cao.

Chương 246: Đuổi theo bước chân? (2)

Giết những con quái cao cấp đó, hiệu suất luyện cấp của mình sẽ nhanh chóng thay đổi, giá trị trưởng thành của Quyền Trưởng Pháp Thần cũng sẽ không ngừng tăng lên.

Trở nên mạnh hơn chỉ là vấn đề thời gian!

“Ngày mai, trước khi lấy được thuốc Linh Thực kia, ta phải lên tới cấp 10 tam giai!”

“Vị đại sư Shia kia chắc là cũng có bút ký đúng không? Ở cấp bậc kia của hắn, công thức ghi chép lại trong bút ký hẳn là sẽ không thấp!”

Trên đường đi tới rừng Ma Vật, tâm tư Tô Mộ bắt đầu sinh động.

Nếu mình có thể có được bút ký luyện kim của Shia thì chắc sẽ kiếm được nhiều tiền lắm đây!

...

Các thị trấn lớn trong game Thần Đồ, lượng lớn người chơi đang tập trung với nhau.

Muốn đi trước sau bản đồ thành phố, bọn họ cần phải hoàn thành nhiệm vụ tuyển chính mới được.

Đương nhiên, nhiệm vụ tuyển chính bọn họ cần hoàn thành đơn giản hơn Tô Mộ lúc trước rất nhiều.

Làm cho người chơi trong trấn Bạch Vực đều rất thoải mái.

Thông qua sự kiện lần này, trong số bọn họ có không ít người đã lên tới nhị giai, đã có thể đi đến thành Tiểu Nguyệt.

Giờ phút này, ngoài trấn Bạch Vực, một đội người chơi đang chuẩn bị hành động.

“Mọi người tổ đội với nhau đi trước sau bản đồ, giúp đỡ nhau một chút!”

“Chắc chắn rồi, ta rất muốn xem thành Tiểu Nguyệt như thế nào!”

“Các người nói xem, chúng ta có thể nhìn thấy Tô Pháp Thần trong thành Tiểu Nguyệt không?”

“Ta cảm thấy nếu chúng ta tới sớm một chút thì chắc chắn có thể nhìn thấy!”

Những người này ta một câu người một câu, ánh mắt vô cùng chờ mong, khuôn mặt lại tràn đầy hưng phấn.

Bọn họ sắp đuổi theo bước chân của Tô Pháp Thần rồi!

Phía chân trời, mặt trời lặn xuyên thấu qua tầng mây, ánh nắng chiều như ngọn lửa thiêu đốt nửa bầu trời.

Sao đêm hiện lên trên bầu trời đêm, màn đêm buông xuống.

Trong khu vực phố xá náo nhiệt phần hoa, một người đột nhiên xuất hiện ở căn hộ lớn của hắn.

Có thể thấy được thân phận của người này không giàu cũng quý từ căn phòng được trang hoàng xa hoa này.

Hắn nhàn nhã dạo chơi thoải mái vào trong phòng bếp, mở ra chiếc tủ lạnh lớn có hai cánh cửa kia.

Bên trong chính là một nước khoáng nhãn hiệu hạng sang.

Người nọ cầm lấy một chai, sau khi mở nắp thì uống một ngụm lớn.

“Tích! Tích! Tích!”

Đúng lúc này, đột nhiên hắn nghe được một loạt âm thanh kỳ quái.

Người nọ cau mày, tìm kiếm theo phương hướng âm thanh.

Rất nhanh, hắn tìm được nơi âm thanh kia phát ra ở đường ống dẫn gas.

Đó là một quả bom hẹn giờ!

“WTF!”

Người nọ nhìn con số đếm ngược ở phía trên, đôi mắt lộ ra cảm giác tuyệt vọng.

“Đừng!”

Một giây sau, tiếng nổ mạnh kịch liệt vang lên.

“Reng! Reng! Reng!”

Ngay sau đó, cả tòa nhà vang lên tiếng chuông cứu hoả gấp gáp.

Ánh lửa ngút trời kèm theo khói dày đặc mãnh liệt tác động đến tiếng lòng của mọi người ở trong khu vực náo nhiệt này.

Mà ở tầng cao nhất của một toà nhà cao tầng khác cách đó không xa, mấy người nhìn ánh lửa kia, vẻ mặt lạnh lùng.

“Tiêu ca, người cảm thấy đó là hắn sao?” Một người dùng kính viễn vọng X8 nhìn vào gian phòng xảy ra vụ nổ, cất giọng nói.

Trong góc nhìn của hắn, tên “Tô Mộ” ở trong phòng kia đã bị vụ nổ mãnh liệt bao phủ, e là giờ phút này đã không còn mảnh vụn nào nữa.

“Nếu tên Tô Mộ kia thật sự tử vong trong hiện thực thì ta nghĩ nhất định hắn cũng sẽ biến mất trên bảng xếp hạng cấp bậc ở trong trò chơi!” U Tiêu trả lời.

Muốn nghiệm chứng rốt cuộc bọn họ có giết chết đúng Tô Pháp Thần hay không, chỉ cần đi vào trong trò chơi nhìn bảng xếp hạng

cấp bậc một chút là được!

U Tiêu vừa dứt lời, cô gái bên cạnh triệu hồi ra thủy tinh Thần Đồ, biến mất ở trước mắt mọi người.

Hơn mười phút đồng hồ sau, cô gái đột nhiên xuất hiện.

“Không phải là hắn!” Nàng lắc đầu nói.

Tất cả mọi người trên sân thượng đều nhú mày.

“Xem xét từ tài liệu thì hiềm nghi của người này là lớn nhất, hơn nữa về mặt tiền tài thì hắn là kẻ có tiền nhất trong tất cả ‘Tô Mộ’, ngay cả hắn cũng không phải? Vậy thì sẽ là ai chứ?” Một người không nhận được cất giọng nói.

Không có người trả lời, tất cả đều rơi vào lặng im.

U Tiêu lại lấy ra một phần tài liệu, cau mày giở xem.

“Có lẽ chúng ta đều sai rồi!” Sau một lúc, hắn đột nhiên nói.

“Tiêu ca, lời này của người có ý nghĩa gì?”

“Chẳng lẽ nói thật ra thì tên ‘Tô Mộ’ kia không gọi là Tô Mộ? Ta tìm sai người?”

“Nếu đã tìm sai rồi thì tại sao Hứa Thế Kiệt lại chết đây?”

Mấy người khác không giải thích được hỏi lại.

U Tiêu hít sâu một hơi, vẻ mặt có loại lạnh lùng không nói ra lời: “Ta có một loại trực giác.”

“Có lẽ người không có khả năng nhất mới chính là người có khả năng nhất!”

Nếu là có người nước ngoài ở nơi này nghe được câu nói như thế tuyệt đối sẽ phát điên luôn.

Đây chính là văn hóa bác đại tinh thâm của Hoa quốc.

“Ta cảm thấy đúng là có loại khả năng này, suy cho cùng có lẽ tên

Tô Mộ kia đã sớm mạnh mẽ vượt qua sức tưởng tượng của chúng ta!” Cô gái suy nghĩ một lúc, trả lời như công nhận.

“Đúng vậy, với trình độ cẩn thận của tên kia thì hẳn sẽ không mạo hiểm bại lộ mình để đi đối phó với Hứa Thế Kiệt, trừ khi hẳn nắm chắc hẳn sẽ không bại lộ!”

“Nói như vậy, ngược lại kẻ có hiềm nghi nhỏ nhất trong tư liệu có khả năng là mục tiêu của chúng ta nhất?”

Mấy người khác cũng phản ứng ra.

“Tất cả mọi người tra xét cẩn thận một chút!”

U Tiêu tranh thủ phát tài liệu trong tay cho mọi người.

Gió rét lạnh thấu xương.

Đám người này không ngừng tìm kiếm trong những tài liệu kia ở trên sân thượng.

Một đám người bọn họ mang vẻ mặt nghiêm túc, tất cả tìm kiếm những người không có khả năng nhất.

“Trong sổ của ta có một cái mục tiêu, cho dù xem xét từ phương diện nào thì hẳn cũng không thể là tên ‘Tô Pháp Thần’ kia.” Sau một lúc, một người mở miệng.

“Ta nhìn xem!” U Tiêu nhận lấy phần tài liệu trong tay của hắn.

“Hắn sống ở thành phố tuyến ba, không có bạn bè gì, không có tiền tiết kiệm gì, một người bình thường không có chút tiền tài nào.”

“Trong đoạn thời gian Hứa Thế Kiệt tử vong, người này có đầy đủ chứng minh là không có ở hiện trường không?”

Chương 247: Tìm được rồi?

U Tiêu vừa nhìn phần tài liệu kia vừa nói ra.

Nếu xem xét từ phần tài liệu này, nhìn thế nào thì tên “Tô Mộ” này

cũng không dính dáng đến tên “Tô Pháp Thần” kia.

Cho dù là ở trong nhiều tài liệu như vậy, tên “Tô Mộ” này cũng là một trong những người có hiềm nghi nhỏ nhất.

Nếu đổi lại lúc trước thì quả thật bọn họ sẽ trực tiếp quên đi mục tiêu như vậy.

Nhưng mà bây giờ, U Tiêu nhìn tên “Tô Mộ” này, lông mày nhíu lại.

Sau khi người đưa tài liệu thấy được vẻ mặt của U Tiêu, không nhìn được cất giọng nói: “Tiêu ca, thành phố của người này khá là xa, nếu chúng ta muốn qua đó sẽ phải mất không ít thời gian, ta cảm thấy người này chắc chắn không phải là mục tiêu mà chúng ta muốn tìm!”

Vốn dĩ nguyên nhân khiến hắn nói như vậy cũng rất đơn giản.

Thành phố tuyến ba kia cách trụ sở của Hứa Thế Kiệt vô cùng xa.

Nếu thật sự là “Tô Pháp Thần” giết chết Hứa Thế Kiệt, làm sao tên “Tô Mộ” này có thể xuất hiện đồng thời ở hai địa phương cách xa nhau mấy trăm cây số?

Cho dù Tô Pháp Thần thật sự có thể có được sức mạnh ngang với trong trò chơi, hiển nhiên hắn cũng làm không được điều này!

“Ta cũng cảm thấy không thể là người này!” Cô gái cũng mở miệng.

U Tiêu nghe thấy mấy câu nói này, ánh mắt vẫn không dịch chuyển khỏi tài liệu của Tô Mộ như cũ.

“Cùng lắm là lãng phí thời gian một ngày thôi!” Hắn chậm rãi lên tiếng, giọng điệu lạnh như băng: “Cho dù người này không phải là hắn, giải quyết hắn cũng không tốn bao nhiêu thời gian.”

Chuyện cho tới bây giờ, U Tiêu có địch ý rất lớn đối với tất cả những người có tên là “Tô Mộ”.

Dưới ánh trăng chiếu rọi xuống, có thể thấy được rõ ràng hình ảnh

trên phần tài liệu kia.

Rõ ràng đó chính là hình của Tô Mộ!

Đám người U Tiêu nằm mơ cũng không nghĩ tới dưới thần xui quỷ khiến , thế mà bọn họ tìm được mục tiêu chính xác.

Song, bọn họ cũng không ý thức được một điều.

Bọn họ cách mục tiêu càng gần thì ngược lại càng gặp phải nhiều nguy hiểm hơn!

Cho dù bọn họ có bom với lực nổ kinh khủng, súng ngắm với lực sát thương mạnh mẽ thì phần thắng của bọn họ gần như cũng bằng không.

Trăng sáng sao thưa.

Ban đêm trong thế giới Thần Đồ không giống như trong thực tế.

Trong bầu trời đêm, ánh sáng sao có hơi mỏng manh.

Dưới ánh trăng chiếu rọi, trong rừng Ma Vật, có một bóng người đang xuyên qua nhanh chóng.

Động tác của hắn vô cùng nhanh nhẹn.

Nếu không nhìn kỹ thì khó có thể phát hiện có một đoàn quái vật đi theo phía sau hắn.

Những con quái vật kia không giống nhau.

Có con toàn thân là kim châm bén nhọn, có con mọc ra nanh đáng sợ, trong đó còn có một con nhện có cơ thể khổng lồ.

Con nhện kia cực kỳ nổi bật ở trong một đám ma vật.

Cho dù là xem từ thân hình hay là khí thế thì con này cũng không phải là hạng quái bình thường gì.

Trên chân nhện dài mấy mét của nó có lông xù gai ngược rải rác, khoe miệng lại còn mọc ra răng nanh như lưỡi dao sắc bén trước hàm.

Rõ ràng tốc độ của nó nhanh hơn so với những ma vật khác, nó đuổi theo sát bóng người phía trước kia.

Tốc độ của bóng người cũng vô cùng nhanh, hắn vẫn luôn duy trì khoảng cách an toàn với con nhện lớn kia.

“Hí!”

Dường như con nhện lớn khá nổi giận, trong miệng nó phun ra một sợi tơ nhện xông thẳng đến bóng người.

Nhưng ngay khi tơ nhện sắp trúng mục tiêu, bóng người kia nép vào một cây to, tránh thoát công kích từ tơ nhện hoàn mỹ.

Tơ nhện hung hăng quấn quanh vào cây to.

Một giây sau, thân thể của cây to bắt đầu thối rữa.

“Ầm!”

Thời gian trôi qua một nháy mắt, thân cây lớn như thế sụp đổ ầm ầm.

“Tơ nhện của con này có độc!”

Bóng người nhìn vào một ít tơ nhện trên cây to kia, vẻ mặt bình tĩnh.

Người này chính là Tô Mộ.

Đêm đã khuya, hắn vẫn làm nhiệm vụ ở ngoài rừng Ma Vật như cũ.

Chỉ cần hắn đánh chết một ít ma vật phía sau kia là huy chương của hắn có thể tăng lên cấp hoàng kim.

“Phía trước còn một đám quái cuối cùng, kéo nó đến vị trí kia là có thể bắt đầu đánh!”

Tô Mộ tiếp tục chạy như điên về một phương hướng.

Hắn không có chút áp lực nào nhờ vào ưu thế tốc độ cùng địa hình phức tạp của rừng Ma Vật, cho dù ngay phía sau còn đang kéo

theo cả BOSS.

Rất nhanh, một nhóm quái vật cuối cùng xuất hiện trước mắt Tô Mộ.

Đó là một đám sói cấp Tinh Anh.

“Trước tiên đánh con kia đến gần hết máu đã!”

Tô Mộ trực tiếp để bày sói sang một bên, lực chú ý của hắn chuyển hướng đến con BOSS kia.

“Kẻ ẩn núp trong rừng rậm (BOSS)”

HP 200000/200000

Công kích vật lý: 3000

Phòng ngự vật lý: 2500

Phòng ngự ma pháp: 2000

Khả năng miễn dịch ma pháp 20%

Miễn dịch công kích vật lý 10%

Kỹ năng: Gai Nhện, Mạng Nhện Ăn Mòn, Ẩn Núp.

“Thánh Quang Đả Kích!”

Tô Mộ cũng không khách khí, mở tay phóng ra một chiêu mạnh nhất của mình.

-62925!

Một con số cực kỳ kinh khủng xông ra từ trên đầu BOSS con nhện.

Với trị số tinh thần và trị số trí lực bây giờ của Tô Mộ, tổn thương của Thánh Quang Đả Kích đã vượt qua tất cả những kỹ năng khác.

Đặc biệt là Quyền Trọng Pháp Thần tăng thêm 20% sát thương sau cùng càng khiến cho DPS của hắn tăng lên một cấp bậc khác.

Mà sau khi gặp phải một chiêu kia, bản năng của BOSS con nhện cũng được kích hoạt.

Nó tức giận phát động công kích tơ nhện hướng về Tô Mộ.

“Chớp Nhoáng!”

“Đi!”

Tô Mộ cho thấy sự linh hoạt nhẹ nhàng của một pháp sư, đùa bốn con BOSS này trong lòng bàn tay.

“Băng Sương Phong Bạo!”

“Quần Nha Phong Bạo!”

Tô Mộ vừa dây dưa cùng BOSS vừa dọn dẹp những con quái nhỏ kia.

Nơi này có không ít quái vật tinh anh, lượng máu cũng không thấp.

Nhưng chúng đối mặt với điểm công kích ma pháp cao hơn năm ngàn Tô Mộ, cộng thêm gia tăng sát thương sau cùng, còn có Ma Pháp Bùng Nổ, Bạo Kích Ma Pháp thỉnh thoảng được kích hoạt. Dưới hai kỹ năng AOE được phóng ra, ngoại trừ BOSS con nhện thì không ma vật nào còn có thể đứng nữa.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

-50563!

-15168!

“Phích Lịch Lôi Quang!”

-101126!

Hắn dùng hai phát Lôi Quang liên tục, Tô Mộ đánh ra sát thương nhiều nhất từ trước đến giờ.

Chương 248: Đóng gói toàn bộ.

“Người đánh chết Kẻ ẩn núp trong rừng rậm, đạt được 10000 điểm kinh nghiệm!”

“Đạt được 1 điểm trí lực thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần!”

“Đạt được 1 điểm lực lượng thông qua Sức Mạnh Của Chiến Thần!”

“Đạt được 1 điểm thể chất thông qua Thân Thể Bất Diệt!”

Khi BOSS ngã xuống đất, trước mắt Tô Mộ xuất hiện nhắc nhở liên tiếp.

Nếu lướt lên trên thì còn có hơn một ngàn dòng nhắc nhở như vậy.

Sau khi đánh chết những quái vật này, hẳn trực tiếp thăng hai cấp, cấp bậc đã đạt đến cấp 6 Tam giai, cách cấp 7 Tam giai cũng không xa.

Đổi lại nếu là những người khác thì căn bản không thể tin được hiệu suất thăng cấp như vậy.

Đừng nói kéo theo cả BOSS để đánh, cho dù chỉ kéo theo vài con quái tinh anh để đánh cùng cũng đủ để cho phần lớn đoàn đội nhụt đầu rồi.

“Quái vật chung quanh đây vẫn còn quá ít, nếu có thể có thêm vài con BOSS nữa thì tốt!” Tô Mộ có phần không hài lòng lẩm rù rì nói.

Rừng Ma Vật không giống với một số bản đồ lúc trước chính mình từng đánh quái.

Chỗ này rất lớn, phần lớn quái vật bên trong đều có ý thức lãnh địa.

Nếu muốn kéo những con quái kia đến cùng nhau thì cần tốn không ít thời gian.

Một khi trên đường chính mình rời khỏi tầm mắt của quái vật thì có thể những con kia sẽ trở về vị trí lúc đầu.

Cũng chính bởi vì như vậy nên ngược lại dụ quái là việc tốn thời

gian nhất.

“Kích hoạt Hào Quang Của Pháp Thần hai mươi hai lần!”

“Kích hoạt Thân Thể Bất Diệt ba mươi bảy lần!”

“Kích hoạt Chiến sĩ chi lực ba mươi tư lần!”

Tô Mộ liếc nhìn nhắc nhở rồi tính toán một chút.

Lần đánh quái này, cấp bậc của quái không kém nhiều với chính mình, rõ ràng xác suất kích hoạt Hào Quang Của Pháp Thần được nâng cao.

Tỷ lệ kích hoạt của hai kỹ năng bị động khác cũng cực kỳ tốt.

Về phần điểm thuộc tính đạt được khi hấn tăng hai cấp, đúng lúc thêm một nửa vào nhanh nhẹn và trị số tinh thần.

Mở ra thanh thuộc tính.

Nhà thám hiểm: Tô Mộ

Nghề nghiệp: Pháp sư

Cấp bậc: cấp 6 tam giai (37650/46000)

HP: 12380

MP: 84000

Công kích vật lý cận chiến: 1374

Công kích ma pháp: 5564

Phòng ngự vật lý: 1164

Phòng ngự ma pháp: 2250

Thuộc tính: Sức mạnh 587, thể chất 578 (+ 460), nhanh nhẹn 556, tinh thần 1130 (+ 970), trí lực 1589 (+ 940)

Mỗi lần loại đánh quái AOE cường độ cao này đều làm cho Tô Mộ

vô cùng sung sướng.

Còn lần này, tâm trạng của hắn càng thêm vui vẻ hơn xa lần trước.

Sau khi có cái thắt lưng trừ đồ kia, kể cả trên mặt đất có hơn ngàn con ma vật rơi xuống đồ.

Thì chính mình cũng có thể đóng gói toàn bộ mang đi trong một lần.

'Người đã có được ma hạch tam giai!'

'Người đã có được dao găm Sài Lang!'

'Người đã có được Tri Chu Chi Vãn!'

'Người đã có được Khiên Anh Dũng!'

...

Không ngừng nhặt những vật phẩm được rơi ra, Tô Mộ cơ bản cũng lười chẳng muốn nhìn những tin nhắn nhỏ đó nữa, cứ một hơi mà nhét hết vào trong ô túi đồ.

Sau khi ô túi đồ đã đầy, hắn lại nhét vào trong một trăm ô vật phẩm của nhãn Diệu Tinh.

Bởi vì đa số các vật phẩm đều có thể cộng dồn, sau khi nhặt hết toàn bộ các vật phẩm rơi ra, thanh vật phẩm của thắt lưng trừ đồ vẫn còn dư ra hơn một trăm mấy ô.

"Sắp xếp lại có hơi phiền phức đấy!"

Tô Mộ nhìn qua các đồ vật bên trong.

Có phần chiếm chỗ của các ô túi đồ vẫn là những trang bị tam giai đó.

Mà những loại dược phẩm và nguyên liệu, phần lớn đều là một trăm cái cộng dồn thành một nhóm,

"Trang bị tam giai thật là giữ thì không biết làm gì, vứt thì lại tiếc!"

Tô Mộ nhìn những trang bị kia, vẻ mặt đầy vẻ bất lực.

Vẫn do mình cày cấp nhanh quá rồi!

Lúc trước, những trang bị mà mình bỏ đi, ở chỗ những người chơi khác vẫn còn có chút thị trường, bây giờ những thứ này trên cơ bản chính là bán ‘rác’ của cửa hàng rồi.

Nếu có người biết Tô Mộ coi những trang bị tam giai có thuộc tính không tệ này như rác, nhất định sẽ la to: Người bị điên rồi sao?

Những trang bị này, tùy tiện lấy ra một món cũng đủ để khiến cho đại đa số người chơi trở nên điên cuồng rồi. Đáng tiếc, những người chơi đó hoàn toàn không mua nổi những trang bị ở cấp bậc này.

“Các loại vũ khí bán cho cửa hàng còn đáng tiền một chút, những thứ khác đã phân giải rồi, dù sao để làm được bộ đồ kia cũng cần không ít các nguyên liệu tam giai!”

Tô Mộ vừa đi về lại hướng vào trong thành, vừa phân giải những trang bị tam giai kia, giữ lại những loại vũ khí và khiên trong tay.

Dĩ nhiên, những vật phẩm rơi ra từ BOSS thì không thể phân giải được.

“Đóng cửa rồi à?”

Khi trở về thành Diệu Nhật, trời cũng đã rất khuya rồi.

Tô Mộ đi tới phía bên ngoài khu thương mại, nhìn thấy các cửa hàng ở khắp nơi đều đã đóng cửa, vẻ mặt hẳn lộ ra sự kinh ngạc.

Xem ra những NPC này cũng có chia thời gian làm việc và nghỉ ngơi à!

“Vậy thì để qua ngày mai rồi tính vậy!”

Tô Mộ nhún vai một cái, trực tiếp logout ngay tại chỗ.

Trở về lại thế giới thực, nhìn qua đồng hồ trên tường, giờ đã là hai giờ sáng.

“Xem ra thuộc tính càng cao, cho dù là ở trong game, thì ta cũng không cần nghỉ ngơi nữa!”

Vào game trong thời gian dài, Tô Mộ cũng không hề có cảm giác mệt mỏi, ngược lại sinh lực lại còn có phần dồi dào hơn.

Hắn nằm trên giường, lấy điện thoại ra lướt qua các diễn đàn lớn.

Các thể loại bài viết thảo luận liên tiếp xuất hiện, nội dung chính gần như đều xoay quanh một điều.

Sự chấn động game Thần Đồ mang lại cho thế giới thực tế!

“Khi sức mạnh có được trong game đủ mạnh, những người đó có còn bị quy tắc trói buộc hay không?”

“Toàn thế giới phải chẳng sắp sửa lâm vào tình thế hỗn loạn?”

“Thế giới hiện ra trong sự kiện, có lẽ nào là ám chỉ thế giới của chúng ta cũng sẽ diễn biến đến tình trạng đó?”

“Sau khi đạt được sức mạnh không gì sánh bằng, chúng ta có nên ràng buộc hành vi chuẩn mực của mình hay không?”

Tô Mộ nhìn những bài viết kia, lòng cảm thấy vô cùng phức tạp.

Thế giới thực chịu phải sự chấn động từ game tuyệt đối là chuyện tất nhiên.

Mấu chốt vấn đề nằm ở ngày đó sẽ đến khi nào? Sau khi ngày đó đến, sẽ phát sinh ra những biến cố như thế nào?

Chương 249: Sáp nhập?

Tất cả mọi thứ đều là một ẩn số!

Mạnh như mình mà cũng cảm nhận được có một luồng sức ép.

“ Binh đến tướng chặn, nước đến đất ngăn!”

“Nếu có một ngày thế giới thực sáp nhập với game, vậy ta sẽ trở

thành vị thần mạnh nhất trong game!”

...

Ban đêm luôn là thời khắc mang lại cho một người cảm giác mơ màng nhất.

Tô Mộ có rất nhiều suy nghĩ, những người khác trên toàn thế giới cũng có không ít những suy nghĩ.

Đại đa số mọi người trước khi đi ngủ cũng đều sẽ tưởng tượng.

Nếu bọn họ ở trong game Thần Đồ cũng có thể sở hữu được thực lực như Tô Pháp Thần. Không, cho dù là chỉ sở hữu được thực lực giống như Hiên Viên, vậy thì tốt biết bao nhiêu?

“Ta muốn trở thành Tô Pháp Thần!”

“Ta cũng muốn có được kỹ năng cấp Thần, trang bị có thuộc tính cao!”

Có không ít người đang nằm mơ cũng nói mơ.

Bọn họ vốn không biết được vào thời điểm bọn họ chìm vào giấc ngủ, mảnh tinh thể Thần Đồ mà ai cũng có đó bỗng lặng lẽ xuất hiện.

Trên những mảnh tinh thể Thần Đồ này ẩn chứa quy luật sức mạnh nào đó, dường như đang tiến hành sáp nhập với toàn bộ thế giới thực.

Chẳng qua trong quá trình này, tinh thể chịu phải một lực cản mạnh mẽ, dẫn đến quá trình sáp nhập diễn ra vô cùng chậm chạp.

Hơn nữa, không phải là tinh thể Thần Đồ của tất cả mọi người đều đang sáp nhập.

...

Hôm sau.

Giấc ngủ này, Tô Mộ ngủ trong khoảng thời gian rất ngắn.

Buổi sáng tám giờ là hăn đã bò dậy.

Không chuẩn bị bữa sáng, hăn trực tiếp đăng nhập vào trong game Thần Đồ.

Vào giờ này ở khu thương mại cũng là buổi sáng, đa số các cửa hàng đều chưa mở cửa.

Tô Mộ tìm đại một cửa hàng rèn, đi vào trong bèn la lớn: “Ta muốn bán vũ khí!”

“Người muốn bán vũ khí?” Nhân viên cửa hàng nghe được câu nói của Tô Mộ, cảm thấy có hơi kỳ lạ.

Hăn lần đầu tiên thấy có nhà thám hiểm tới cửa hàng bán vũ khí.

“Người có bao nhiêu món vũ khí?” Giọng điệu của hăn không tránh khỏi việc kèm theo sự khinh thường.

“Những món này ta bán hết!”

Nhưng sau khi hăn nhìn thấy Tô Mộ lấy ra gần một trăm món vũ khí, cả người hăn thoáng cái đã ngây ra đó.

“Những thứ này... đều.. là của người?” Giọng nói của hăn có hơi run rẩy.

Khi nhìn thấy những món vũ khí này, hăn cũng thấy hoài nghi ai mới là người mở ra cửa hàng này luôn rồi.

“Thu mua không?” Giọng điệu của Tô Mộ rất bình thản.

“Mua chứ, giá tiền thu mua lại là một món vũ khí một trăm đồng vàng.” Nhân viên cửa hàng sững sốt một hồi lâu, cất giọng nói.

Giá thu mua mà hăn đề ra là giá thấp nhất.

Tô Mộ cũng lười trả giá, hăn bán hết toàn bộ những món vũ khí này.

“Đây là đồng vàng của người!” Nhân viên cửa hàng giao dịch rất nhanh chóng, liền đưa cho Tô Mộ 10000 đồng vàng.

Mặc dù thoạt nhìn là bán lỗ, nhưng những trang bị này mà không bán thì giữ lại cũng chỉ chiếm chỗ trong ô túi đồ.

Bản thân mình bây giờ vẫn chưa có nơi dừng chân ở chủ thành này, cũng do không có cách nào khác.

“Cứ vào chủ thành tìm ít đồ ăn trước đã!”

Thông qua trận truyền tống, Tô Mộ đi đến khu sinh hoạt.

So với thành Tiểu Nguyệt, nơi này có đủ các loại cửa hàng thực phẩm, quán ăn,... vân vân.

Có rất nhiều thức ăn, nước uống gì đó, đều có thể bỏ vào ô túi đồ để mang theo.

Thậm chí còn có bán các loại vật phẩm như lều nữa.

Tuy nhiên, ở trong chủ thành thì không thể dựng lều, chỉ có thể chạy ra ngoài khu hoang dã.

Còn về chuyện có thể ngủ được yên giấc ở khu hoang dã rải rác đây quái vật hay không, thì lại là một câu chuyện khác rồi.

Tô Mộ tìm thấy một quán ăn trông khá ổn, hần sải bước đi vào trong.

Gọi ra một bàn đầy thức ăn thịnh soạn, hần bèn thoải mái đánh chén.

So với thức ăn trong thế giới thực, thức ăn trong game cũng thật không thua kém gì.

Dù là mùi vị hay cảm giác no, đều làm cho Tô Mộ phải giơ ngón tay cái lên.

Khuyết điểm duy nhất chính là mắc!

Một bữa cơm phải tốn đến mấy chục đồng vàng.

Vào lúc Tô Mộ đang chuẩn bị tính tiền, có một giọng nói đột nhiên vang lên.

“Đơn của nhà thám hiểm này để ta thanh toán!”

Đó là một âm thanh nghe qua khá là già nua.

Tô Mộ quay đầu nhìn lại, người đi tới dĩ nhiên là quản gia ở trong trang viên ngày hôm qua.

Hắn bước đến vị trí quây, ném một ít đồng vàng lên phía trên rồi nói vô cùng phóng khoáng: “Không cần trả lại!”

Tô Mộ yên lặng nhìn một màn này, mắt hắn nhắm lại.

Tại sao đột nhiên người quản gia này lại tới tìm mình?

Chẳng lẽ chủ quán thú cưng kia định đưa ra một cái giá cao hơn cho mình sao?

“Nếu người đến tìm ta để mua trứng rồng thì người có thể trở về, đi nói cho ông chủ của người ta sẽ không bán quả trứng rồng này đâu!” Không đợi quản gia lên tiếng, Tô Mộ đứng bật dậy, giọng điệu kiên quyết.

Nếu mình đã định tìm một cơ hội để đi ấp trộm trứng rồng thì trong khoảng thời gian này, tốt nhất là mình không nên tiếp xúc quá nhiều với những người này.

Ở trước mặt bọn họ, ngược lại mình còn phải ra vẻ mình không có ý đồ muốn ấp trứng rồng.

“Hôm nay ta tới không phải là để tìm người mua trứng rồng đâu!” Quản gia cười cười, phát ra tiếng kêu lớn.

Tô Mộ thu hồi chân đang định bước ra, chân mày cau lại: “Vậy người tìm ta để làm gì?”

Nụ cười trên mặt của quản gia càng đậm hơn, cất giọng nói: “Lão gia của chúng ta quyết định trợ giúp người ấp quả trứng rồng này!”

“Trợ giúp ta ấp trứng rồng?”

Những lời này khiến cho Tô Mộ trở nên cảnh giác.

Thiên hạ không có bữa cơm miễn phí.

Hiển nhiên, thái độ và biểu hiện của mình ngày hôm qua ở trong trang viên đã không để lại mặt mũi cho lão già kia.

Đối phương có thể mặc kệ hiềm khích lúc trước để tới trợ giúp chính mình?

Dùng ngón chân để suy nghĩ thì Tô Mộ cũng có thể cảm giác được có gì đó không đúng.

Nhưng để biết rõ trong hồ lô của đối phương có cái gì, hẳn vẫn bày ra một điệu bộ vội vã: “Người nói thật sao?”

Bàn về chuyện kỹ năng diễn này, có thể nói là Tô Mộ vô sự tự thông.

Ánh mắt đầy mong đợi trên khuôn mặt kia, cùng với thân thể run rẩy bởi vì “kích động”, có thể nói kỹ năng diễn là hạng nhất.

Chương 250: Thung lũng Lụi Tàn.

Mà thái độ cũng khiến cho quần gia vô cùng vừa lòng.

“Lão gia của chúng ta luôn luôn cảm thấy rất hứng thú đối với các sinh vật kỳ dị, thay vì để cho trứng rồng lảng phí ở lại trong tay của người, không bằng giúp người ấp trứng ra.”

Quần gia nói đến đây rồi đưa ra yêu cầu.

“Nhưng đợi sau khi ấp xong trứng rồng này, chúng ta muốn lấy một ít máu rồng để dùng làm nghiên cứu!”

Tô Mộ nghe thế cũng không đưa ra câu trả lời chắc chắn trước.

Phân tích từ những lời nói của đối phương, hiển nhiên ông già kia muốn dùng máu rồng để làm điều kiện trợ giúp chính mình ấp trứng rồng.

Điều quan trọng là việc đối phương cần bao nhiêu máu rồng?

“Việc các người lấy ra máu rồng sẽ không ảnh hưởng đến rồng của ta sao?” Tô Mộ thử thăm dò.

“Việc này thì người có thể yên tâm, chúng ta chỉ cần một ít máu rồng thôi!” Quản gia lắc đầu, đột nhiên lại đổi đề tài câu chuyện đi: “ Dĩ nhiên, nếu muốn ấp quả trứng rồng này ra thì người còn cần lấy được một vật!”

“Đến điểm quan trọng rồi sao?”

Tô Mộ nghe vậy, tuy mặt ngoài ung dung thản nhiên nhưng trong lòng lại cười lạnh một tiếng.

Phía trước tên quản gia này nói nhiều như vậy cũng chỉ để làm nền cho bây giờ thôi.

“Ta cần lấy được cái gì?” Tô Mộ mở miệng hỏi.

“Sau khi tiến sâu vào rừng Ma Vật, người sẽ thấy được một bức “Trường” ở trong rừng rậm, đi theo bức tường này của rừng Ma Vật về phía nam để tìm kiếm sẽ có một nơi được gọi là thung lũng Lụi Tàn.”

“Trong thung lũng gần như không có sinh vật sống tồn tại, nhưng mà người có thể tìm kiếm được một loại hoa đặc biệt ở trung tâm của thung lũng: hoa Cực Sinh!”

“Hoa Cực Sinh ẩn chứa năng lượng sinh mệnh mạnh mẽ, nếu có thể dùng nó để ấp trứng rồng thì nhất định có thể ấp ra một con rồng con có sức sống cực mạnh!”

Quản gia vừa giảng giải vừa lấy ra một tấm bản đồ.

Tô Mộ nhìn tấm bản đồ kia, ánh mắt hẩn nheo lại.

Một nửa bộ phận trước của bản đồ thể hiện một mảnh rừng rậm được ghi chú là rừng Ma Vật.

Mà ở nơi chưa tới một phần ba khu vực của rừng Ma Vật, có một bức tường tách đột ngột rời rừng rậm ra.

Ở một mặt khác của tường có một vị trí thung lũng được đánh dấu

chính xác ra.

“Phải đi ra phía ngoài tường sao?”

Tô Mộ nhẹ giọng lắm lắm, cũng không sợ bị quản gia biết.

Chính mình mới tới Vương đô nên còn chưa quen thuộc đối với chỗ này, bây giờ chính quản gia đưa tới cửa thì tất nhiên chính mình phải mượn cơ hội này để thăm dò thêm tin tức về “Tường”.

“Rốt cuộc bức tường này là cái gì?”

Đối mặt với vấn đề của Tô Mộ, dường như quản gia cũng không định giấu diếm.

Hắn chỉ vào bức tường kia ở trên bản đồ, chậm rãi cất giọng nói: “Bức tường này được xây dựng nên để ngăn cản ma vật từ rất lâu về trước, đã không có cách nào để nghiên cứu thời gian xây dựng cụ thể rồi.”

“Mà ở một mặt khác của tường là một khu vực có ma vật rải rác, các khu vực cấm mọc lên san sát tạo thành một thế giới khổng lồ.”

Quản gia nói đến đây có phần cảm thán.

“Nghe nói ở bên kia của tường có cơ hội để có thể thành thần!”

Hắn thở dài một hơi, nói ra một câu nói khiến cho Tô Mộ khiếp sợ.

Mặc dù người nói ra lời này chính là quản gia có lòng dạ xấu xa, Tô Mộ vẫn tin hắn.

Đúng như tên gọi của trò chơi này.

Con đường đi sau khi vượt qua tường mới có thể được coi là “thần đồ” thật sự!

Về mặt của Tô Mộ khá nghiêm túc.

Quản gia ở một bên thấy sắc mặt nghiêm trọng của Tô Mộ, vội vã mở miệng nói ngay lập tức: “Người không cần lo lắng quá đâu, thung lũng Lũy Tàn ở địa phương cách tường không xa, với thực

lực của người thì người hoàn toàn có cơ hội để lấy được hoa Cực Sinh!”

“Hơn nữa ta có thể đi lấy cùng người!”

Khi miệng của quản gia nói ra những lời này, đồng tử của Tô Mộ chợt mở to lên.

Đây vẫn là lần đầu tiên có NPC trợ giúp chính mình đi làm nhiệm vụ!

Chứ đừng nói là đi đến chỗ nguy hiểm như vậy.

Tô Mộ đánh giá người quản gia trước mắt này một lần nữa.

Hắn tạo cho người ta một cảm giác hắn chính là một lão già bình thường, nhưng một người dám đi đến “Ngoài tường” cùng chính mình thì sao có thể là hạng người bình thường?

“Rốt cuộc người này có mục đích gì?” Tô Mộ càng không ngừng tự hỏi ở trong lòng.

Hiển nhiên quản gia cũng nhìn thấu sự băn khoăn của tô mộ, bổ sung: “mặc dù trong thung lũng Lụi Tàn không có quá nhiều sinh vật sống, nhưng trong đó có một con ma vật mạnh mẽ đang chiếm giữ, ta chỉ có thể giữ chân nó nhưng còn cần thêm một người đi hái hoa Cực Sinh!”

Khi họ đã nói chuyện với nhau đến mức này thì tất cả đều trở nên “hợp lý” lên.

Cùng lúc đó, trước mắt Tô Mộ còn có một cái nhắc nhở bắn ra.

“Có tiếp nhận nhiệm vụ: Ngắt lấy hoa Cực Sinh hay không?

Nhiệm vụ xuất hiện cũng không khiến cho Tô Mộ buông lỏng cảnh giác.

Hắn đã từng giao tiếp nhiều lần cùng NPC như vậy rồi, có ít nhiệm vụ “có vấn đề” sao?

“Bây giờ cấp bậc của ta quá thấp, lúc này ta đi đến một mặt khác

của tường thì không tốt lắm đúng không?” Tô Mộ nói lời từ chối uyển chuyển.

“Có ta ở đây thì người cũng không cần làm nhiều, hơn nữa thân là người mạo hiểm mà người còn không có một ít dũng khí đi mạo hiểm này sao?”

Giọng điệu của quản gia trở nên có chút không đúng.

Dường như hắn muốn sử dụng “phép khích tướng”.

Tô Mộ khinh thường cười một tiếng trong lòng nhưng trên mặt hắn lại bày ra bộ dạng sợ hãi: “Có thể để cho ta suy nghĩ thêm một chút hay không?”

Ánh mắt quản gia có thêm vài phần khinh miệt, không nhịn được lắc đầu: “Chẳng lẽ người không muốn ấp quả trứng rồng này ra sao?”

“Tất nhiên là ta muốn rồi!” Tô Mộ bật thốt lên, hắn thể hiện sự “gấp gáp” ở trên mặt.

“Vậy người còn suy nghĩ cái gì. Nếu như hiện lại chúng ta xuất phát thì giờ này ngày mai là có thể đến được thung lũng Lụi Tàn, đến lúc đó người chỉ cần đi hái ba đóa hoa Cực Sinh, còn lại thì giao cho ta.” âm thanh của quản gia chứa sức hấp dẫn.

“Ta còn muốn suy nghĩ thêm một chút nữa!”

Chương 251: Các đại lão đưa tiền trước.

Tô Mộ viết hai chữ “rối rắm” lên trên mặt, chậm chạp chưa đưa ra lựa chọn.

“Người cần suy nghĩ bao lâu?” Quần gia cũng không có biện pháp gì, đành chịu rồi dò hỏi.

“Cho ta thời gian hai ngày đi, đến lúc đó ta tự tới cửa xin gặp!” Sau khi Tô Mộ suy nghĩ một lúc thì đưa ra câu trả lời.

Quần gia không nói thêm gì nữa, hẩn quét mắt qua Tô Mộ mấy lần rồi dùng phong thái lịch sự rời khỏi nơi này.

“Muốn lừa ta à?”

Đợi đến khi bóng lưng của hẩn biến mất trong tầm mắt, Tô Mộ nở nụ cười lạnh.

Nếu đổi lại là người chơi khác đối mặt với một nhiệm vụ nhìn như có thể hoàn thành “dễ dàng” như vậy thì tuyệt đối sẽ hấp tấp muốn đi.

“Hai ngày là đủ cho ta tăng lên tứ giai rồi, đến lúc đó chế tạo ra bộ đồ pháp sư Tam giai trước.”

“Về phần hoa Cực Sinh mà tên kia vừa nói, bằng không ta đi đến thung lũng Lụi Tàn kia xem một chút trước?”

Tô Mộ sờ lên cằm, tính toán kế hoạch tiếp theo.

Xem xét từ con đường được đánh dấu trên tấm bản đồ vừa rồi, thông thường cần thời gian một ngày một đêm để đi đường, nhưng nếu đi với tốc độ đi đường của mình thì chỉ hơn mười tiếng là đã có thể đến vị trí bức tường kia.

So với hành động cùng quần gia, ngược lại Tô Mộ cảm thấy mình tự hành động một mình càng an toàn hơn.

“Trước tiên vẫn không nên nóng nảy, chờ ta thăng cấp lên Tứ giai

rồi lại xem rốt cuộc trong hồ lô của tên kia bán thuốc gì!”

Nghĩ lại, Tô Mộ kiểm chế ý nghĩ đi thung lũng Lụi Tàn trước để tìm tòi đến tột cùng.

Một phần là để tiết kiệm thời gian, một phần khác là không cần thiết chỉ bởi vì quân gia đột nhiên viếng thăm mà đã làm rối loạn kế hoạch hành động nguyên bản của mình.

“Trước tiên luyện chế thuốc, kiếm một khoản đồng vàng rồi hãy nói!”

Đi trên đường phố ở thành Diệu Nhật, toàn bộ lực chú ý của Tô Mộ đặt ở việc chế luyện thuốc.

Sau khi nắm giữ công thức thuốc, chỉ cần nguyên liệu trong ô túi đồ đầy đủ thì chính mình có thể trực tiếp chế tạo ra.

“Người đạt được thuốc sinh lực hiệu suất cao!”

...

Trước mắt, Tô Mộ vẫn muốn chế tạo thuốc sinh lực hiệu suất cao là chính.

Thứ này thật sự hồi máu được nhiều lắm.

Sau khi cấp bậc được tăng lên một khoảng lớn, chắc là bây giờ các đoàn đội lớn đều đang đánh phỏ bản nhất giai.

Suy cho cùng còn có rất nhiều người cần chứng minh thăng cấp.

Đúng lúc thuốc sinh lực hiệu suất cao có thể giải quyết việc gấp cho bọn họ.

Ngoại trừ loại thuốc này thì trong ô túi đồ của Tô Mộ còn có vài lọ nước thuốc pháp lực siêu cấp và nước thuốc sinh lực siêu cấp.

Những thứ này là do quá nhỏ rơi ra.

Đối với phần lớn nghề nghiệp cần dùng mana thì nước thuốc pháp lực siêu cấp có thể trợ giúp bọn họ phóng ra thêm nhiều kỹ năng

hơn, nhưng đối với mình thì chỉ như muối bỏ biển.

Tô Mộ giữ lại một nhóm để chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào, còn lại hẳn có dự định bán ra toàn bộ.

Đối với loại “thuốc” khan hiếm này, hiển nhiên không phải lo về nguồn tiêu thụ.

Tô Mộ mở ra kênh chat, trực tiếp rao ra những thuốc men này.

“Bán ra thuốc cao cấp số lượng lớn, nếu mua lượng lớn thì có thể thương lượng giá tiền!”

Sau khi phát ra tin tức này, Tô Mộ trực tiếp cài đặt chặn lại chat riêng.

Tất cả những người ra giá kia đều bị hẳn chặn lại.

Hắn đang đợi khách hàng lớn tới cửa.

Rất nhanh, một tin tức tiến vào trong tầm mắt của Tô Mộ.

“Chào người Tô Pháp Thần, ta là Mã Kinh Phi!”

Coi như là mình từng giao tiếp mấy lần cùng với Mã Kinh Phi, mặc dù hẳn không có cảm tình gì đối với thương nhân như vậy nhưng người ta có tiền là đủ rồi.

“Tổng giám đốc Mã cần mua thuốc sao?” Tô Mộ trả lời lại tin nhắn.

“Có bao nhiêu thuốc sinh lực hiệu suất cao và nước thuốc pháp lực siêu cấp ta cũng mua hết!”

Không hổ là cá sấu lớn, vừa mới mở miệng đã cho thấy cái gì gọi là tiền nhiều như nước.

Tô Mộ thấy thế cũng không khách sáo.

“Hai trăm lọ thuốc sinh lực hiệu suất cao, mỗi lọ 50 đồng vàng, bốn trăm lọ thuốc pháp lực siêu cấp, một lọ 30 đồng vàng!”

Sau khi hẳn gửi tin nhắn ra, Tô Mộ bắt đầu chờ đợi kiên nhẫn.

Nếu nói về giá tiền thuốc thì mình tuyệt đối đang dùng “Công phu sư tử ngoạn”.

Nếu đoàn đội của Mã Kinh Phi sử dụng thuốc nhiều trong lúc cày phó bản, làm không tốt thì lợi nhuận khi đánh quái sẽ bị lỗ.

Nhưng Tô Mộ cũng không lo lắng không bán được với giá tiền này.

Hiển nhiên cơ hội sống lại của những người tinh anh kia quan trọng hơn tiền lời.

Mà những thuốc này đúng là nhân tố quyết định để lung lạc lòng người, chiêu mộ người tài!

“Đúng theo như giá tiền người nói, ta muốn lấy toàn bộ!”

Quả nhiên, sau mấy phút đồng hồ, Mã Kinh Phi trực tiếp gửi tới đồng vàng, ngay cả giá tiền cũng không thêm trả giá.

Hơn hai vạn đồng vàng được đưa tới tay, Tô Mộ cũng gửi thuốc qua bưu điện cho Mã Kinh Phi.

Vụ giao dịch này hoàn thành vô cùng nhanh, Tô Mộ cũng hài lòng nở nụ cười.

Chỉ cần mình muốn thì chỉ cần nửa ngày để làm ra những thuốc này.

Mặc dù sau khi Mã Kinh Phi mua lượng lớn thuốc men thì hẳn chắc chắn không cần mua nữa trong khoảng thời gian ngắn, nhưng chat riêng của mình cũng liên tục có tin nhắn nổi liên không dứt.

Trong chỗ này có không ít đại lão cho thấy thân phận, họ đều muốn mua lượng lớn thuốc men từ trên tay của mình để làm chuẩn bị thật đầy đủ cho việc đánh phó bản tiếp theo.

Đối với lần này, Tô Mộ chỉ trả lời lại một câu.

Trước mắt tất cả thuốc men trong tay của mình đều đã được bán hết, đợt sau này có sẽ thông báo cho.

“Tô Pháp Thần, ta là Trương Minh Tam, ở đây là hai vạn đồng

vàng, ta gửi qua bưu điện trước cho người, đợi sau khi có thuốc thì xin hãy gửi qua bưu điện cho ta trước!”

“Người anh em Pháp Thần, ta là lão Vương đây, chỗ ta có một vạn đồng vàng, nếu như người còn thuốc sinh lực kia thì hãy gửi cho ta một ít qua bưu điện trước được không?”

“Anh Tô, lão Tần ta đây, lúc trước ta từng có chút hiểu lầm với người, lần này tìm người ta muốn nói xin lỗi, mặt khác thì người có thể ưu tiên bán một phần thuốc cho ta hay không? Ta đã gửi đồng vàng cho người trước rồi!”

...

Chương 252: Phiền phức tìm đến nơi rồi!

Mà những đại lão này không hồ đều là kẻ khôn ngoan.

Để lấy lòng Tô Mộ, trong khi bọn họ không nhận được thuốc men những lại to gan gửi đồng vàng qua bưu điện cho Tô Mộ!

Cứ như vậy, chỉ trong chốc lát, ô túi đồ của Tô Mộ trực tiếp có thêm hơn hai mươi vạn đồng vàng.

“Đám người này tin tưởng ta đến vậy sao?”

Nhìn thấy những đồng vàng đã được gửi tới, Tô Mộ thật sự có hơi bất ngờ.

Đồng vàng là tiền tệ thật sự của cái thế giới này, ảnh hưởng đến việc những người này có thể sinh sống trong thế giới game này hay không.

Cho dù là số lượng đồng vàng có hơn mười nghìn, nhưng đối với rất nhiều đội nhóm, nó đều là một khoản tiền không ít.

Trước khi có được sự cam đoan của mình, những người này cứ thế trực tiếp đưa cả đồng vàng cho mình, trong chuyện này rất hiển nhiên là mang đây ý định muốn lấy lòng mình.

“Dù gì cũng đã cho ta rồi, vậy ta cũng không có lý do gì mà không lấy!”

Tiếp nhận đơn hàng lớn với hơn hai trăm nghìn đồng vàng, Tô Mộ hớn hở tiếp nhận vụ đầu đầu này.

Muốn làm ra được phẩm giá hai trăm nghìn đồng vàng, không cần nói cũng biết phải tốn bao nhiêu thời gian.

Tuy nhiên, mình cũng không cần thật sự trong khoảng thời gian ngắn làm ra nhiều thuốc như vậy.

“Mỗi lần làm ra một lô thuốc, cứ chia đều cho những người này, như vậy là có thể ổn định tất cả bọn họ rồi!”

Tô Mộ đã có dự tính.

Sắp xếp lại ô túi đồ một chút, Tô Mộ lấy ra một phần thuốc mà mình đã giữ lại, lần lượt gửi qua bưu điện cho những đại gia này.

“Chỉ còn lại nhiều đây thôi, vốn định để lại cho ta tự dùng, thôi cứ cho các người dùng vậy!”

Với lời giải thích này rất rõ ràng đã đạt được hiệu quả không tệ.

Có đến vài ông trùm liền tỏ ra biết ơn, hơn nữa còn có ý bảo Tô Mộ không cần gấp gáp như vậy.

Tô Mộ dĩ nhiên sẽ không gấp gáp.

Đơn đặt hàng khổng lồ đang đè lên người, nhưng hắn không hề có một chút ý định là sẽ ra khỏi thành để thu thập nguyên liệu, hắn chậm rãi đi dạo về hướng nơi ở của đại sư Shia.

Đi tới phía bên ngoài của cánh cửa tồi tàn kia, Tô Mộ hắng giọng một cái, hô lớn nói: “Đại sư Shia, ta tới lấy đồ đây!”

Bên trong không có tiếng động.

Chân mày Tô Mộ cau lại, nhìn về phía cánh ‘cửa’ kia.

Thay vì nói là cửa, chi bằng nói đó là một tấm ván gỗ.

Tô Mộ nảy lên một suy nghĩ, đi tới cạnh cánh cửa.

“Không khóa à?”

Dùng sức đẩy ra, một tiếng ‘kéo kẹt’ vang lên, cửa bị đẩy ra rồi.

Sắc mặt Tô Mộ vui mừng, rón rén đi vào bên trong.

Cái phòng luyện kim mà lúc trước Tô Mộ thấy qua rất nhanh chóng đã xuất hiện ở trong tầm mắt của hắn.

Hắn không hề đi xem những dụng cụ luyện kim kỳ lạ kia, ngược lại đi quan sát những tờ giấy được viết đầy chữ đang nằm rải rác ở khắp nơi.

“Những tờ giấy này là thứ tự luyện kim, còn có văn tự luyện kim nữa!”

“Nhưng lộn xộn quá rồi, không thể gom lại ghép thành một mảnh nữa!”

Bằng với trình độ luyện kim của đại sư, Tô Mộ không chút khách sáo với Shia.

Lão già đó đã lấy của mình tới mấy chục nghìn đồng vàng đấy!

“Thứ này là?”

Tìm kiếm một hồi, Tô Mộ phát hiện ra một tờ giấy trên bệ đỡ của một dụng cụ luyện kim, thứ đó lập tức thu hút sự chú ý của hắn.

Đó là một hình vẽ ngôi sao sáu cánh, ở giữa vẽ một loại sinh vật nào đó không xác định.

Thoạt nhìn thì giống như là loài rồng mọc ra đôi cánh, lại giống như một con dơi.

Vốn sự hiểu biết về thế giới này của hắn đã rất ít, Tô Mộ rất hiển nhiên là nhìn không ra.

Nhưng sở hữu trình độ cấp đại sư, hắn lại cảm giác được sự kỳ dị của tờ giấy này.

“Thứ này không giống như là công thức luyện kim được phẩm nào đó.”

“Đây dường như là một loại thí nghiệm nào đó?”

Tô Mộ nhìn công thức luyện kim kia, chân mày cau lại.

Thuật luyện kim vô cùng uyên thâm, không phải chỉ có một loại là luyện được.

Từ miêu tả trên công thức xem ra, đây giống như là một loại thí nghiệm trên người!

“Khụ! Khụ!”

Vào lúc Tô Mộ đang chìm vào sự khiếp sợ, một trận ho khan vang lên dồn dập.

Ở trong nhà của người khác, nhìn lén công thức luyện kim của người ta rồi lại bị bắt tại trận, dĩ nhiên là một chuyện vô cùng ngại ngùng rồi.

Nhưng về mặt Tô Mộ lại rất bình tĩnh, hắn cầm lấy tờ giấy kia, quay lưng lại xem như không có chuyện gì xảy ra.

“Xin chào, đại sư Shia!”

Sau khi nhìn thấy khuôn mặt già nua của Shia, Tô Mộ cười lên và chào hỏi.

“Cái tên nhà người, thói quen tùy tiện xông vào nhà người khác là không tốt đâu đấy!” Gương mặt Shia u ám, sải một bước lớn đi tới trước mặt Tô Mộ, một hơi giành lại tờ giấy kia.

Từ thân thủ khoẻ mạnh của hắn xem ra, tên này có vẻ như không già nua như ngoại hình.

“Chẳng phải là do đã gọi người lâu quá mà không có ai trả lời sao!” Tô Mộ mặt dày cười lên.

Chỉ cần người xấu hổ không phải là mình, thì người xấu hổ sẽ là người khác.

“Thuốc mà người cần ta đã làm xong rồi đây!”

Shia vẫn bày ra gương mặt lạnh lùng ấy, cầm một lọ thuốc trong suốt ở trên bàn lên.

“Dựa theo yêu cầu của người, thứ này bây giờ là không màu không mùi.”

Nói xong, cũng không đợi Tô Mộ kịp phản ứng lại, hắn trực tiếp ném lọ thuốc đó về hướng Tô Mộ.

Hành động đột ngột này cũng khiến cho Tô Mộ phản xạ không kịp.

May mà thuộc tính của mình đủ cao, một tay bắt lấy được lọ thuốc đó.

'Thuốc Linh Thực: Có thể gây ra sát thương cực lớn đối với ma vật! (Lọ thuốc này sau khi trải qua quá trình cải thiện, rất khó bị ma vật phát hiện ra!)

Lọ thuốc này có thêm một dòng miêu tả.

“Cầm lấy lọ thuốc của người và rút khỏi nhà của ta!” Shia gào lên một tiếng giận dữ, tờ giấy kia bị hắn nắm chặt trong tay.

Nhìn thấy sắc mặt căng thẳng của hắn, Tô Mộ nhún vai một cái, không nói một lời nào đã đi ra khỏi ngôi nhà.

“Lão già này có vấn đề!”

Đứng ở bên ngoài ngôi nhà, Tô Mộ mở ra Góc Nhìn Ma Pháp.

Tình hình bên trong ngôi nhà rất nhanh chóng đã hiện ra.

Sau khi mình rời đi, Shia vội vàng làm phẳng tờ giấy kia đặt lên trên mặt bàn.

Chương 253: Phiên phức tìm đến nơi rồi!

(2)

Tiếp theo, Tô Mộ lại thấy hần rút ra mấy tờ giấy khác ở phía dưới của các dụng cụ luyện kim.

Tổng cộng có bốn tờ!

Shia dùng đồ vật để gói lại bốn tờ giấy này, cẩn thận đem chúng giấu ở ngăn ẩn dưới sàn nhà.

Rất hiển nhiên, thứ được ghi chép lại trên mấy tờ giấy này vô cùng quan trọng!

“Có thể lấy trộm chúng được không?” Tô Mộ nhìn chăm chăm vào sàn nhà nơi có cái ngăn ẩn đó, suy nghĩ bỗng nảy lên.

Tuy nói rằng vào ban ngày mình không tiện đi vào, nhưng đợi đến khi màn đêm buông xuống, mình hoàn toàn có thể dựa vào kỹ năng Ảnh Động để làm một cú rút củi đáy nồi!

“Lão già, người lừa ta nhiều đồng vàng như vậy, thế nào người cũng phải trả giá thêm thứ khác!”

Khóe miệng Tô Mộ khẽ nhếch lên, hần ngẩng đầu lên nhìn mặt trời chói chang ở phía trên.

Trời rồi sẽ có lúc phải tối thôi!

...

Thế giới thực.

U Tiêu và một cô gái đẹp ngồi ở toa hạng nhất trên một đoàn tàu hoả.

Hai người hành động vô cùng thân mật, cứ như là một đôi tình nhân.

Mà bên trong toa hạng hai trên cùng một đoàn tàu hoả, loáng thoáng còn có mấy người khác.

Những người này chính là đội ngũ của U Tiêu.

Bọn họ cùng ngồi chung một chuyến tàu hoả, nhưng giữa họ lại tổ

ra một thái độ không quen biết lẫn nhau.

Sau khi đoàn tàu đi tới trạm, những người này lần lượt xuống xe, rồi đi từ các hướng khác nhau của trạm tàu hỏa.

Lại một khoảng thời gian ngắn trôi qua, những người này tụ tập lại với nhau ở tại cùng một nơi.

Chỗ này chính là khu dân cư mà Tô Mộ đang ở!

‘Xin chúc mừng người, lên cấp rồi!’

Trong rừng Ma Vật, thi thể quái vật nằm chi chít bốn phía quanh Tô Mộ.

Nhìn kỹ, trong những quái vật này, không thiếu hình dáng của những con BOSS khổng lồ.

“Nhiệm vụ hoàn thành, sau khi trở về huy chương của ta có thể thăng lên cấp bạch kim, như vậy ta có thể hưởng thụ không ít ưu đãi ở trong thành!”

“Nhặt xong đồ rơi trên đất, rồi thu thập một đợt thảo dược ở trong khu vực này, làm ít thuốc cho đám đại gia kia trước đã!”

Đây không phải là nhóm quái đầu tiên Tô Mộ cày, chỉ cần là quái đụng phải trên đường, trên cơ bản hẳn đều thanh lý hết.

Giờ phút này, cấp bậc của hắn đã tăng lên cấp 8 tam giai.

“Hào Quang Cửa Pháp Thần kích phát ba mươi hai lần!”

“Thân Thể Bất Diệt kích phát năm mươi sáu lần!”

“Sức Mạnh Cửa Chiến Thần kích phát sáu mươi một lần!”

Dưới tình huống cấp bậc ngày càng gần, cày quái lượng lớn cũng làm cho kỹ năng bị động của Tô Mộ được tăng lên rất lớn.

“Giống như lúc trước, cộng thêm điểm thuộc tính thăng cấp vào nhanh nhẹn cùng tinh thần!”

Phân phối thuộc tính xong, Tô Mộ nhìn về phía giao diện của

mình.

Cấp độ: Cấp 8 tam giai (29680/50000).

HP: 13500

MP: 87200

Công kích vật lý cận chiến: 1618

Công kích ma pháp: 5704

Phòng ngự vật lý: 1164

Phòng ngự ma pháp: 2330

Thuộc tính: Sức mạnh 709, Thể chất 690 (+ 460), Nhanh nhẹn 636, Tinh thần 1210 (+ 970), Trí lực 1653 (+ 940).

“Các thuộc tính khác đã sắp đuổi kịp rồi!”

Có được ba kỹ năng bị động cấp Thần, pháp sư loại hình ngũ giác như mình rõ ràng cân đối hơn trước.

Mặc dù hiện tại hần tự cầm pháp trượng trong tay, không phóng kỹ năng nào, cũng có thể một gậy gõ chết những thứ gọi là “đàn tinh anh”.

Đương nhiên, Tô Mộ sẽ không làm chuyện nhàm chán như vậy.

Sau khi thuộc tính được cộng xong, hần bắt đầu nhặt đồ rơi đầy đất.

Căn cứ vào đồng vàng thu được lúc trước, Tô Mộ chia đều phẩm quá vật rơi xuống ra.

“Những trang bị này bán ở cửa hàng quá thiệt rồi, chi bằng bán một ít cho các đại gia?”

Sau khi phân loại thuốc, Tô Mộ vừa định gửi qua đường bưu điện, đột nhiên có một ý kiến.

Những trang bị tam giai này tuy rằng vô giá trên thị trường, nhưng

nếu mình “ép bán”, những đại gia kia còn có thể không nhận sao?

“Chỗ ta quả thật không nhiều thuốc lắm, có điều có ít trang bị tam giai không tồi, các người cầm trước đi, ta cũng không tính đắt cho các người!”

Tô Mộ tìm lão Vương là người mua lớn, gửi một ít thuốc và một bộ phận trang bị qua đường bưu điện.

Tính giá một kiện trang bị tam giai 200 đồng vàng, mấy thứ này vừa lúc có thể tương đương hai vạn đồng vàng lão Vương gửi cho mình.

“Thế thì tốt, lần sau có thêm thuốc và trang bị, nhất định phải liên hệ với ta trước!” Chỉ chốc lát sau, lão Vương bên kia gửi tin tức, không hề có ý trách cứ Tô Mộ “tự chủ trương”, tiếp nhận rất sẵn khoái.

Tô Mộ không nhận được nở nụ cười.

Quả nhiên tất cả đúng như mình dự liệu.

Tuy nói những người này còn chưa dùng được trang bị tam giai, nhưng bọn họ vẫn rất vui vẻ dự trữ trong tay một ít.

“Tổng giám đốc Tần à, ta không đủ thuốc, lấy chút trang bị cho người đi!”

Tô Mộ lại làm vậy, chuyển trang bị và thuốc cho những đại gia đã gửi tiền vàng cho mình.

Hồi âm nhận được gần như đều giống lão Vương.

Trước mắt thuốc cấp cao và trang bị cấp cao chỉ có ở trong tay Tô Mộ, hoàn toàn có thể xưng là độc quyền, bọn họ còn ước gì có thể mua một ít trang bị từ trong tay Tô Mộ.

“Chỉ có thể bán những trang bị này đi, số lượng nhiều hơn nữa lại không được!”

Gửi mấy trăm kiện trang bị trong ô vật phẩm ra ngoài, Tô Mộ bĩu môi.

Với tốc độ cày trang bị của mình, không cần đến hai ngày thì trường sẽ bão hòa.

“Muốn kiếm được số lượng tiền vàng lớn trong thời gian ngắn, vẫn phải dựa vào thuốc thôi!”

Vừa hái thuốc, Tô Mộ vừa chế thuốc.

Có những trang bị kia làm cơ sở, hơn hai mươi vạn đồng vàng thiếu lúc trước trên cơ bản đều sắp trả hết.

Nhưng trên tay đám đại gia cũng có không ít thuốc, trong thời gian ngắn khẳng định sẽ không tiếp tục tìm mình mua.

“Dự trữ thuốc trước đi!”

Sau khi thu thập xong thảo dược trong rừng Ma Vật, Tô Mộ chế tạo không ít thuốc hoạt lực hiệu quả cao, cũng không gửi qua đường bưu điện cho đám đại gia kia.

Có một loại từ ngữ gọi là: đầu cơ trục lợi

Những thuốc tuôn ra từ quái vật, bán nhiều hơn nữa cũng không sao cả, những loại thuốc này, hẳn không định bán quá nhiều trong thời gian ngắn.

Tốt nhất là chờ đám đại gia chủ động tìm tới cửa mua từ mình.

Chương 254: ”Ép bán?”

Dù sao bọn họ sắp đánh phỏ bản nhất giai, sẽ tiêu hao thuốc hoạt lực hiệu quả cao vô cùng lớn.

“Nơi này được coi là sâu trong rừng Ma Vật rồi nhỉ?”

“Chứng minh lên cấp phải cày ở đâu nhỉ?”

Đặt kiếm tiền sang một bên trước, Tô Mộ mở Mắt Ưng và Góc Nhìn Ma Pháp, tìm kiếm bốn phía.

Sau khi đi tới chỗ này, những quái vật chung quanh đều đạt tới

cấp sáu, cấp bảy tam giai, còn có không ít quái tinh anh và BOSS.

Tiếp tục đi về phía trước, chắc là có thể đụng phải quái cấp 10 tam giai.

Căn cứ vào kinh nghiệm trước kia xem ra, nơi có những quái vật cấp bậc cao kia chắc chắn sẽ có phó bản tồn tại.

Nhưng muốn mở phó bản, còn phải lấy được “chìa khóa”.

Với hai kỹ năng thị giác, Tô Mộ vẫn chú ý trọng điểm những con BOSS có dấu hiệu sinh mệnh mạnh mẽ.

Để quan sát vị trí xa hơn, Tô Mộ tiếp tục đi sâu vào trong.

“Đây là?”

Trên cơ sở sử dụng các loại kỹ năng gấp rút lên đường, hơn mười phút sau, một bức tường xuất hiện trong tầm nhìn của Tô Mộ.

Đó là một bức tường thật lớn, mặc dù mình sử dụng Góc Nhìn Ma Pháp, nhưng vẫn không thể nhìn xuyên qua bên kia tường.

“Đây là tường được NPC nhắc đến?”

Tô Mộ cau mày, nghĩ đến lời quản gia nói lúc trước.

Hiện tại xem ra, muốn đánh quái cấp bậc cao hơn, mình nhất định phải đi tới bên kia bức tường mới được!

“Chớp Nhoáng!”

Một chiêu Chớp Nhoáng vượt một khoảng cách xa, Tô Mộ đi tới phía dưới tường.

“Cao thật, ít nhất cũng phải hai ba trăm mét!”

Tô Mộ nhìn lại về phía trước, hắn không nhận được phát ra một tiếng hô nhỏ.

Bức tường này thật sự quá cao, chỉ có ở trong loại thế giới trò chơi này mới có thể xây dựng ra bức tường như vậy.

“Trên tường có rất nhiều điểm dừng chân là do cố ý thiết kế như vậy sao?”

Tô Mộ vừa quan sát một lúc đã phát hiện ở trên mặt tường thường là cách một đoạn đều sẽ có một điểm dừng chân thích hợp để leo lên, dường như thiết kế như vậy để tiện cho người ta leo lên.

“Có nên đi lên xem một chút không nhỉ?”

Với thuộc tính bây giờ của mình thì việc bò lên này bức tường cũng không khó, Tô Mộ nóng lòng muốn thử.

Nhưng trước khi leo lên thì chính mình phải nếm thử một việc khác trước đã.

Tô Mộ vươn tay sờ mặt tường.

Sờ lên có cảm giác không khác gì với tấm gạch bình thường.

Chẳng qua trong lòng của Tô Mộ rất rõ ràng, bức tường này tuyệt đối không phải là “bức tường” bình thường gì cả.

Hắn giơ nắm tay lên đấm một phát vào trên mặt tường.

“Ừnh!”

Âm thanh thanh thúy vang lên, mặt tường hoàn hảo không có tổn thương gì.

Tô Mộ cũng không thấy kỳ quái.

Nếu số điểm lực lượng này của mình cũng có thể tạo thành tổn thương đối với tường thì mặt tường này cũng không thể tồn tại ở đây lâu như vậy.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Tô Mộ giơ pháp trượng trong tay lên cao rồi phóng ra kỹ năng lôi quang.

“Két!”

Lôi điện không có tác dụng.

“Khá thú vị!”

Ánh mắt của Tô Mộ nheo lại rồi.

Lôi Quang của mình có thể tạo thành tổn thương đến gần năm vạn mà lại không thể để lại một tí dấu vết nào ở trên mặt tường.

Như vậy thì năng lực phòng ngự của tường khá kinh khủng!

“Ta có thể dịch chuyển đi ra ngoài sao?”

Tô Mộ ném thử việc thứ hai rất nhanh.

Tô Mộ không để ý đến hao tổn mana, hắn đặt đích đến của Chớp Nhoáng ở một mặt khác của tường.

“Chớp Nhoáng!”

Năng lượng ma pháp mạnh mẽ chợt lóe lên, thanh mana của Tô Mộ bị giảm một nửa trong nháy mắt, nhưng cả người lại vẫn đứng ngay tại chỗ như cũ.

Kết quả đã rất rõ ràng rồi.

Chính mình không có cách nào dùng Chớp Nhoáng qua bức tường này!

Chân mày của Tô Mộ cau lại, ánh mắt đặt ở phía trên bức tường.

Kỹ năng Chớp Nhoáng này có thể dịch chuyển về phía trước nhanh chóng!

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ sử dụng kỹ năng một lần nữa, hắn muốn dịch chuyển lên phía trên mặt tường.

Chuyện tình khiến cho hắn bị bất ngờ xảy ra, một luồng lực lượng vô hình ngăn chặn Chớp Nhoáng, chính mình bị cản lại trực tiếp.

“Vậy thì cũng chỉ có thể leo lên sao?”

Chân mày của Tô Mộ nhíu chặt, ánh mắt hắn khẽ quét qua mấy

điểm dừng chân ở trên mặt tường, cả người nhảy về phía trước.

Dưới sự tăng cường của nhanh nhẹn cùng sức mạnh, hắn bay lên trời, một cánh tay bắt được một bộ phận nhô ra đúng lúc.

“Nếu không có đủ điểm sức mạnh thì có khi còn không thể leo lên được!”

Có thuộc tính tăng cường, Tô Mộ bò vô cùng nhanh.

Chỉ trong chốc lát, hắn đi lên phía trên mặt tường.

Nhìn xuống từ trên cao!

Hắn nhìn hướng ra ngoài phía xa từ vị trí này, rừng rậm mênh mông bát ngát khiến cho Tô Mộ mở to hai mắt nhìn.

So với rừng Ma Vật bên trong của tường thì mặt ngoài tường mới thật sự là rừng Ma Vật!

Góc Nhìn Ma Pháp, phía xa khắp nơi đều là ma vật đang tản ra lực sinh mệnh mạnh mẽ, trong đó lại càng có không ít một ít quái Tứ giai.

Tô Mộ đi tới một bên khác trên tường, cúi đầu nhìn về phía dưới.

“Ồ!”

Một bên khác của mặt tường vô cùng bóng loáng, nó có độ cao mấy trăm mét nhưng không có một địa điểm để có thể đặt chân, hoàn toàn khác biệt với mặt bên trong của tường.

Nếu muốn đi xuống thì cũng không dễ dàng như vậy!

Hơn nữa chung quanh bức tường này còn có quy tắc nào đó đã hạn chế tất cả loại kỹ năng di chuyển vị trí.

“Nhảy xuống từ vị trí cao như này thì sẽ mất bao nhiêu máu đây?”

Nếu đã đi lên trên tường thì hiển nhiên Tô Mộ cũng muốn đi xuống xem một chút.

Dựa theo quy tắc của trò chơi Thần Đồ, chỉ cần lượng máu không

thấp hơn 1 điểm thì sẽ không chết.

Với lượng máu bây giờ của mình, nhảy xuống từ độ cao ở nơi này có lẽ thanh máu sẽ không bị hết sạch.

Đến lúc đó chỉ cần hồi máu tùy tiện vài cái là máu của mình có thể hồi đầy trở lại trong nháy mắt.

Nhưng còn có một vấn đề quan trọng cần phải giải quyết.

Sau khi nhảy xuống, chính mình phải làm gì để trở về?

Nhất định là không thể bò lên mặt tường bóng loáng rồi, cũng không có biện pháp sử dụng Chớp Nhoáng, chẳng lẽ là chính mình phải dừng lại luôn ở ngoài tường?

“Hắn là có một chỗ có thể đi xuống.”

Tô Mộ không gấp gáp, hắn nhớ lại tấm bản đồ mà lúc trước quản gia cho mình xem.

Chương 255: Đi tới phía ngoài bức tường.

Phía trên đó hình như có một cái dấu hiệu có biểu tượng tương tự với hình cái thang.

“Ở bên nào ý nhỉ?”

Tô Mộ sử dụng kỹ năng thị giác, chia ra nhìn về hai bên trái phải.

“Nơi đó có người à?”

Ngay sau đó, Tô Mộ phát hiện sinh vật sống xuất hiện ở phía dưới bên trái tường.

Sau khi suy nghĩ một chút, Tô Mộ chạy về phương hướng kia.

Dưới sự tăng cường của kỹ năng Mau Lẹ, sau mấy phút đồng hồ, Tô Mộ thấy được một kiến trúc tương tự như tháp canh.

Có một đội binh sĩ mặc áo giáp đang canh giữ vị trí ở tháp canh.

“Ai đó?”

Binh lính đã phát hiện Tô Mộ trước, cảnh giác phát ra tiếng dò hỏi.

“Ta là nhà thám hiểm tới từ thành Diệu Nhật!”

Tô Mộ trả lời lớn tiếng, đồng thời bày tỏ chính mình cũng không có thái độ thù địch.

Binh lính nghe được ba chữ “nhà thám hiểm”, nhìn về hướng Tô Mộ đánh giá một lúc lâu, thái độ thù địch trên mặt cũng đã biến mất.

Hiển nhiên những NPC này có một loại phương pháp có thể phân biệt ra được thân phận của “nhà thám hiểm”.

“Nhà thám hiểm, người đang muốn đi ra phía ngoài của tường sao?” một người lính lên tiếng trước tiên.

“Đúng vậy!” Tô Mộ gật đầu.

Binh lính cũng không thấy kỳ quái.

Thân là nhà thám hiểm thì nhất định phải đi ra bên ngoài tường để thám hiểm!

“Phía ngoài của tường vô cùng nguy hiểm, nếu người muốn đi tiếp thì có thể đi xuống thông qua thang dây, đồng thời lúc người trở lại cũng có thể trở lại thông qua thang dây!”

“Nhưng ta phải cảnh cáo người, một khi có ma vật mạnh mẽ nhích tới gần thì chúng ta sẽ không thả thang dây đâu!”

Binh lính phát ra lời cảnh cáo đối với Tô Mộ, đây cũng là chức trách của hắn khi canh giữ ở chỗ này.

“Ta muốn đi xuống!” Tô Mộ khẽ mỉm cười, giọng điệu kiên định.

“Chúc người nhiều may mắn!” Binh lính không nói thêm gì, buông xuống một sợi dây thừng từ trên tường thành.

Đúng lúc Tô Mộ đang chuẩn bị leo xuống thì binh lính lên tiếng lần

nữa nói:”Nếu người muốn trở về thì ứng với vị trí phía dưới của tháp canh sẽ có một sợi dây thừng, chỉ cần người kéo động là chúng ta có nhận được tín hiệu ngay!”

“Đã hiểu!”

Tô Mộ trả lời một câu, cố ý đợi một lúc xem binh lính còn có bổ sung cái gì nữa hay không.

Binh lính không nói thêm một lời.

Tô Mộ nhúu mày, đi tới vị trí thang dây.

Hắn dùng sức kéo một chút, dường như đồ vật này được chế tạo từ da của ma vật nào đó, vô cùng bền chắc.

Tô Mộ bắt đầu leo xuống phía dưới theo thang dây.

Chỉ trong chốc lát sau hắn đã đi tới phía ngoài tường!

Khi hai chân Tô Mộ đứng vững ở mặt đất ngoài tường, trước mắt hắn có một cái nhắc nhở hiện ra.

‘Người đã đi tới ngoài tường, không thể logout để ở chỗ này, hơn nữa tất cả các giác quan của người được khôi phục hoàn toàn!’

‘Một khi tiến vào trạng thái ‘suy yếu’, lượng máu của người sẽ bị liên tục giảm xuống cho đến khi trở về 0!’

‘Không thể logout phía ngoài tường, không cách nào sử dụng chức năng chat và đấu giá!’

“Còn có loại chức năng này à?”

Thấy nhắc nhở ở trước mắt, Tô Mộ hơi bối rối.

Hắn mở ra khung chức năng.

Quả nhiên kênh chat đang ở trạng thái không thể sử dụng được.

Phòng đấu giá cũng giống như vậy.

Điều này có ý nghĩa là khi mình ở ngoài tường thì không thể nói

chuyện riêng, cũng không thể mua hay gửi bán vật phẩm.

“Rời khỏi trò chơi!”

Tô Mộ thử nghiệm rời khỏi trò chơi một chút.

Không có chút phản ứng nào!

Dường như bây giờ thân ở chỗ này. mình càng trở nên chân thật hơn rồi!

“Tất cả giác quan được khôi phục, nếu bị công kích thì mình có thể có cảm giác đau nhức hay không?” Tô Mộ không khỏi suy nghĩ.

Lúc trước khi hần tiến hành trò chơi, trên thực tế là giác quan được làm suy yếu đi, ví dụ như cảm giác đau khi bị công kích, bao gồm cả cảm giác khi tiếp xúc với một ít vật thể, cảm giác nóng rực hoặc cảm giác rét lạnh.

Nếu muốn kiểm tra thì rất đơn giản.

Tô Mộ chậm rãi đi về một phương hướng.

Ở vị trí một trăm mét phía trước, có một con ma vật đang lang thang.

Đó là một con mãnh hổ mọc ra răng nanh.

Thân thể của nó giống như một chiếc xe tăng, trên người nó tản ra khí thể của vương giả.

Đây là một con quái vật tinh anh.

Hiển nhiên một vùng này là địa bàn của nó, những con ma vật khác căn bản không dám nhích tới gần.

“Gào!”

Sau khi Tô Mộ xuất hiện, mãnh hổ trực tiếp phát động công kích đối với vị khách không mời mà đến này.

“Đến đây đi!”

Tô Mộ đứng nguyên tại chỗ, hắn cũng không làm ra động tác gì, mặc kệ mảnh hổ mở ra cái miệng to như chậu máu.

Răng nanh bén nhọn trực tiếp cắn vào trên vai Tô Mộ, đồng thời nó đã tạo thành hơn hai ngàn điểm tổn thương đối với hắn.

“Cũng không phải quá đau?”

Khác với trong tưởng tượng, cảm giác đau do một chiêu kia mang đến hoàn toàn ở trong phạm vi mà Tô Mộ có thể tiếp nhận, chỗ bị răng nanh cắn trúng cũng không xuất hiện vết thương.

Vẫn là quy tắc trò chơi như cũ!

Nhưng dường như có hơi khác biệt!

Nhưng rốt cuộc là khác ở chỗ nào thì thật sự Tô Mộ không thể nói ra được.

“Quy tắc hay là trật tự?”

Tô Mộ suy tính nói.

“Gào!”

Ở một bên, mảnh hổ thấy Tô Mộ bình tĩnh như thế thì phát ra một tiếng gầm thét.

Cùng lúc miệng to như chậu máu cắn vào Tô Mộ, nó còn vung lên chân trước sắc bén, đập về phía đầu Tô Mộ.

Tô Mộ vẫn không trốn khỏi một chiêu kia giống như trước.

“Vẫn là như vậy mà!”

Tổn thương so với cắn xé không khác biệt lắm, cảm giác cũng là không khác biệt lắm.

“Nói cách khác, tổn thương càng cao thì nó càng mang đến cảm giác đau đớn mãnh liệt hơn?” Tô Mộ lẩm bẩm nói.

Kết luận này cũng chỉ là suy đoán của hắn, còn cần phải chứng minh thêm một bước nữa.

“Người vô dụng rồi!”

Tô Mộ giờ pháp trượng lên, tùy tiện ném một chiêu Hỏa Cầu thuật cho mãnh hổ.

‘Người đánh chết Mãnh Xích Hồ, đạt được 800 điểm kinh nghiệm!’

‘Đạt được 1 điểm trí lực thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần!’

‘Đạt được 1 điểm thể chất thông qua Thân Thể Bất Diệt!’

Lần này Tô Mộ đánh chết quái vật tinh anh đẳng cấp cao, trực tiếp kích hoạt hai kỹ năng bị động.

Chương 256: Phá hủy toà nhà?

“Đánh ở chỗ này thì ta có thể lên tới cấp 10 Tam giai rất nhanh!”

“Đến lúc đó nếu tìm được phương pháp để thăng cấp lên Tứ giai thì ta cũng có thể đi tìm Nguyệt Bạch gây sự!”

Tô Mộ nhìn về phương hướng rừng rậm phía trước.

Ở trong đó còn có rất nhiều quái mạnh hơn so với Mãnh Xích Hồ.

Xem từ lực sinh mệnh thì tất cả quái ngoài tường đều là ma vật cấp “tinh anh”.

Thăng cấp ở nơi này, chẳng những điểm kinh nghiệm tăng lên vô cùng nhanh mà xác suất kích hoạt ba kỹ năng bị động cấp Thần cũng sẽ được gia tăng thật lớn.

Dự định của Tô Mộ rất đơn giản.

Tăng cấp bậc lên cấp 10 Tam giai ở nơi này, hơn nữa đánh ra chứng minh lên cấp có thể làm cho chính mình tăng giai.

Chỉ cần mình tăng cấp lên đến Tứ giai thì không chỉ tìm Nguyệt để gây chuyện mà mình cũng có thể bắt tay vào làm kế hoạch ấp trứng rồng.

“Quái vật căn bản không phân bố đều đặn, gần như mỗi con đều chiếm một vùng địa bàn, dùng phương thức dụ quái sau đó tập trung chúng cùng nhau để đánh quá lãng phí thời gian!”

“Dùng chiêu lớn đi!”

Đi đến phía trước vài bước, đồng tử Tô Mộ tuôn ra sinh cơ dào dạt.

“Vạn Mộc Tùng Sinh!”

Vốn đây là trong khu vực khu rừng có cây cối rậm rạp, dây leo mọc gai nhọn sinh ra từ trên mặt đất rồi vươn ra ngoài, bắt đầu tiến hành công kích đối với ma vật chung quanh.

“Chúc mừng người, thắng cấp!”

Sau hơn mười giây Tô Mộ phóng ra kỹ năng, hẳn trực tiếp tăng lên một cấp.

Mặc dù dây leo công kích không phân biệt thì thời gian sẽ bị kéo dài hơn một chút, nhưng ma vật ở trong khu vực này gần như không thể chạy trốn.

“Thoải mái!”

...

Thế giới thực tế, trên sân thượng toà nhà đối diện toà nhà Tô Mộ ở.

“Tiêu ca, ta quan sát qua bên trong phòng không có ai, không biết có phải đã đi ra ngoài hay không, hay đang ở trong trò chơi!” Một người đang dùng kính viễn vọng nhìn chằm chằm vào gian phòng của Tô Mộ.

“Đợi một chút rồi xem, lão Thất người đi coi chừng cửa khu dân cư, nếu tên kia thật sự đi ra ngoài thì chắc chắn sẽ trở lại!” U Tiêu ra lệnh với một người bên cạnh.

“Được rồi!” Người nọ bắt đầu di chuyển rất nhanh.

Những người này bắt đầu kiên nhẫn chờ đợi.

Thời gian trôi qua từng giây từng phút, phía chân trời, mặt trời đã lên tới vị trí cao nhất sau đó bắt đầu hạ xuống.

“Bây giờ là mấy giờ rồi, người bình thường không thể tiến hành trò chơi trong thời gian dài như vậy!” Người nhìn chăm chăm vào kính viễn vọng kia cất giọng nói.

U Tiêu nghe vậy, híp mắt suy nghĩ, một lát sau nói về phía không khí: “Lão Thất, bên phía người có thấy ai không?”

“Không!”

Tai nghe bluetooth trên lỗ tai của hắn lóe lên, cấp dưới truyền đến câu trả lời.

Lông mày của U Tiêu cau lại thành một đường.

“Có phải tên kia đã phát hiện chúng ta đến đây hay không? Hoặc là từ lúc Hứa Thế Kiệt nhìn chăm chăm vào hắn thì hắn đã từ bỏ nơi này rồi?” Cô gái đột nhiên mở miệng.

“Không giống thế, trong gian phòng kia có dấu hiệu sinh hoạt rất rõ ràng trong mấy ngày qua.” Người bên cạnh cầm kính viễn vọng loại bỏ suy đoán này.

“Các người chờ ta ở đây, ta vào xem một chút!”

Đúng lúc này, U Tiêu mở miệng.

Nói xong, hắn cầm lên một cái túi ở bên cạnh.

Nếu có người chuyên nghiệp ở nơi này thấy được những thứ ở trong túi thì tuyệt đối sẽ bị dọa đến hét to một tiếng.

Lượng thuốc nổ trong đó đã đủ để phá hủy cả một toà nhà rồi.

Động tác của U Tiêu vô cùng nhanh chóng.

Hắn không hề đi thang máy xuống, mà trực tiếp leo xuống tầng một từ tầng thượng.

Toà nhà với hai mươi tầng, hắn chỉ leo mất có vài phút.

U Tiêu không vội vã ra khỏi hành lang, hắn kéo mũ lưỡi trai đang đội thấp xuống.

Mặc dù, vào thời điểm này, không có ai trong khu dân cư cả, nhưng hắn phải bảo đảm rằng mình không bị người khác nhìn thấy.

Quan sát một hồi, sau khi xác định không có ai, hắn sải bước lớn xông về phía hành lang của toà nhà Tô Mộ.

Sau khi có được sự tăng phúc của game Thần Đồ, tốc độ của hắn còn nhanh hơn quán quân của cuộc thi chạy!

“Chính là ở đây!”

Nhanh chóng leo lên đến tầng Tô Mộ đang ở, U Tiêu đi tới trước cửa có số phòng hắn đã thấy trên hồ sơ trước đó.

Hắn rất thành thạo lấy từ trong túi quần ra một cái chìa khóa vạn năng, rồi hì hục mở khoá cửa phòng.

“Tạch!”

Cánh cửa này không kiên trì nổi ba giây, đã bị mở ra.

Ánh mắt U Tiêu lạnh đến thấu xương. Hắn lấy ra một món vũ khí, đồng thời mở khoá chốt an toàn ra.

Một khi trong phòng có biến, hắn sẽ không chút do dự bóp cò súng.

“Không ai cả?”

Nhưng sau khi hắn bước vào nhà, không hề phát hiện ra có người ở đây.

U Tiêu bắt đầu tìm kiếm ở trong phòng.

Chỉ cần là nơi con người có thể ẩn nấp, hắn đều sẽ tìm kiếm một lượt.

Vẫn không có ai cả.

U Tiêu hít sâu một hơi, quan sát tình hình trong phòng.

“Những bát đĩa đặt trong bồn rửa chén, chắc là của mấy ngày nay.”

“Thức ăn trong tủ lạnh cũng rất đầy đủ, có nghĩa là đối phương vẫn còn ý định tiếp tục sống ở đây!”

“Sàn nhà và phòng vệ sinh rất sạch sẽ, gần đây cũng từng được quét dọn!”

Sau khi nhanh chóng phân tích, U Tiêu cho ra một kết luận.

Căn phòng này vẫn có người ở!

“Nếu người đó đang ở trong game, vậy rất có thể hắc chính là mục tiêu ta cần tìm, suy cho cùng người chơi bình thường sẽ không thể ở trong game lâu đến như vậy được!”

“Hoặc là hắc vừa hay đã đi ra ngoài, bây giờ vẫn chưa về tới?”

Bây giờ hắc không thể chắc chắn được chủ nhân của căn phòng này đã đi ra ngoài, hay đang trong game.

“Thôi mặc kệ, cứ lắp đặt sẵn đồ đạc trước đã!”

Sau khi phân vân một hồi, đôi mắt của hắc trở nên lạnh lùng.

Đặt cái túi kia xuống mặt đất, U Tiêu rất có kinh nghiệm lấy những đồ vật bên trong ra.

Cái đó là dụng cụ tính giờ, được chế tạo vô cùng tinh xảo.

U Tiêu bước nhanh đến vị trí phòng bếp, lắp vật này vào bên cạnh đường ống khí gas.

Một khi xảy ra vụ nổ, chẳng những có thể dùng khí gas bị rò rỉ để che giấu, còn có thể tăng thêm uy lực cho vụ nổ.

Chương 257: Thuộc tính tăng lên.

“Nếu người đang sống ở đây thật sự là mục tiêu của ta, một quả bom e rằng còn chưa đủ để giải quyết hẳn!”

Hắn nhìn vị trí đường ống của khí gas, chân mày nhíu chặt.

Rốt cuộc ‘Tô Pháp Thần’ có thể mạnh đến mức nào ở trong thế giới thực, hẳn cũng không thể dự tính được.

Đối với hắn, không còn nghi ngờ gì nữa, kíp nổ vào khoảnh khắc mà Tô Pháp Thần rời khỏi game chính là cơ hội thành công lớn nhất.

Số lượng quyết định uy lực của vụ nổ.

“Lắp thêm vài quả!”

U Tiêu lại mở ra cái túi kia một lần nữa, lắp vào những vị trí khuất tầm mắt trong phòng.

Đồ hắn thu thập được cũng không coi là nhiều, một khi mục tiêu không ở đây, hắn còn phải đối phó với mục tiêu kế tiếp.

Sau khi lắp đặt hoàn tất, giọng nói lạnh lùng của U Tiêu vang lên.

“Cho dù người có là ‘Pháp Thần’ đi chăng nữa, thì cũng sẽ bị nổ tung đến tro cũng không thể sót lại, đúng chứ?”

...

Thế giới game Thần Đồ.

Bên ngoài bức tường.

Một con quái vật to lớn đang đứng trước mặt Tô Mộ.

Đó là một con thần lằn với thân hình khổng lồ cao đến hai mét, dài chừng bốn năm mét.

‘Cự Tích Rừng Rậm (BOSS)’

Cấp bậc: Cấp 10 tam giai

HP: 350000/350000

Công kích vật lý: 3500

Công kích ma pháp: 2000

Phòng ngự vật lý: 3000

Phòng ngự ma pháp: 2000

Khả năng kháng lôi điện: 30%

Kỹ năng: Điện Cẩm, Cự Tích Húc, Quét Đuôi

Trên thân con thần lần phát ra hồ quang điện, xem từ ngoại hình, nó mang lại cho người khác một cảm giác nó rất mạnh.

Nó chính là bá chủ của khu vực này!

Sau khi Tô Mộ bước chân vào lãnh địa của nó, ánh mắt của con quái này lộ ra chút đồng tình.

Rất hiển nhiên, con Cự Tích này và những con ma vật lúc trước không giống nhau lắm.

Nó sở hữu trí khôn!

“Này, tên nhà người đang xem thường ta sao?”

Tô Mộ cảm giác được ánh mắt khinh miệt của Cự Tích, hấn gào to một tiếng.

Đối lại là những con BOSS đã gặp trước đây, tuyệt đối sẽ không nhìn mình như vậy, mà đã sớm tấn công mình rồi.

Đối mặt với lời chất vấn của Tô Mộ, Cự Tích ngẩng cái đầu kiêu ngạo của nó lên, dường như muốn nói: Không sai, ta đang xem thường người đó, thì sao?

“Là ma vật sở hữu trí khôn sao?”

“Xem ra bên ngoài bức tường này quả nhiên khá thú vị đấy!”

Tô Mộ cười nhạt, không hề có chút tức giận khi bị xem thường.

Thứ hấn quan tâm chính là sự chuyển biến của con BOSS này.

Không ngoài dự tính, tiếp sau đây những ma vật cấp BOSS mà mình sẽ gặp càng mạnh mẽ thì trí khôn đối phương có được sẽ càng cao.

Loại phương thức công kích giống như game bình thường là cả hai đánh qua đánh lại, e rằng đã không còn thích hợp với BOSS phía bên ngoài bức tường nữa rồi.

“Vậy hãy để cho ta xem thử rốt cuộc người có thể làm được đến mức độ nào!”

Tô Mộ giờ pháp trượng lên, không hề có ý định sử dụng kỹ năng, mà ngược lại thì triển Xung Kích hướng về phía thần lẩn.

Cự Tích thấy thế rõ ràng là có hơi sửng sốt.

Hình như nó có thể phân biệt được phục trang pháp sư của Tô Mộ, chính vì có thể phân biệt được, ngược lại càng khiến nó cảm thấy hoài nghi.

Không đợi nó kịp phản ứng lại, Tô Mộ dựa vào tốc độ cực nhanh gõ một gậy pháp trượng vào người của nó.

Phòng ngự vật lý cực cao cũng không hề phát huy được hiệu quả, đỉnh đầu của nó hiện lên một con số sát thương không nhỏ, rơi vào trạng thái choáng váng.

“Choáng váng 2 giây?”

“Sao thời gian dài vậy?”

Tô Mộ nhìn thấy dấu hiệu choáng váng trên đầu Cự Tích, chân mày hấn cau lại.

Thời gian choáng váng của kỹ năng Xung Kích này không nên là vậy mới phải, hơn nữa còn là khi đối mặt với BOSS.

“Có lẽ nào là bởi vì sức mạnh tăng lên?”

Sau khoảng thời gian suy nghĩ ngẩn ngủ, Tô Mộ nghĩ tới một vấn đề mấu chốt.

Ở phía bên ngoài của bức tường này, tính ‘chân thật’ của game đã được tăng lên, không còn nghi ngờ gì nữa rồi!

Dựa vào sức mạnh to lớn đó để thi triển ra Xung Kích, thời gian choáng váng hiển nhiên cũng sẽ tăng lên!

Mà muốn kiểm chứng điểm này, phương pháp cũng vô cùng đơn giản.

Tô Mộ giơ pháp trượng lên, dùng hết sức lực cắm xuống mặt đất.

“Cuồng Phủ Chấn!”

Cự Tích không hề biết tính nghiêm trọng của vấn đề, cũng không biết rốt cuộc nó đã chọc phải loại “quái vật” gì.

Sau 2 giây choáng váng, nó lập tức muốn vẫy cái đuôi dài mạnh mẽ, dùng Quét Đuôi công kích Tô Mộ.

Nhưng vào lúc này, mặt đất dưới chân nó bỗng nhiên chấn động dữ dội.

Cự Tích còn chưa biết đã xảy ra chuyện gì thì lại hôn mê lần nữa, cái đuôi vừa mới cử động đã cứng đờ.

“Quả nhiên!”

Về phần Tô Mộ, sau khi nhìn thấy thời gian bị choáng trên đầu Cự Tích kéo dài đến tám giây, khỏi phải nói vui vẻ tới mức nào.

Hắn nhìn lướt qua giá trị sức mạnh của mình hiển thị trên bảng điều khiển.

929 điểm!

Trước khi tìm tới con Cự Tích này, mình đã cày rất nhiều quái tinh anh ở ngoài tường.

Cấp bậc đã đạt đến cấp 10 tam giai từ lâu rồi, số lần ba kỹ năng bị

động bị kích hoạt càng nhiều.

Cũng chính sức mạnh gần 1000 điểm này mới khiến cho cường độ kỹ năng của mình tăng đến cực đại.

Tám giây bị choáng, con quái vật mà mình khống chế còn là một BOSS, thật là hơi khoa trương.

Nếu như đánh chiêu này vào người chơi bình thường có lẽ khống chế được mười mấy giây.

“Thế này thì có thể từ từ tạo sát thương!”

Khống chế được Cự Tích, Tô Mộ giờ pháp trượng lên từ từ tấn công.

Đừng thấy kích thước Cự Tích lớn, nhưng vẫn không thoát khỏi lòng bàn tay của mình.

“Trọng kích!”

“Kidney shot!”

“Backstab!”

“Thị huyết Cuồng Bạo!”

...

Kỹ năng cận chiến liên tiếp đi xuống, dựa vào chính mình công kích vật lý cao gần 2000 điểm cùng với những kỹ năng cấp S kia, lượng máu của Cự Tích trong lúc bị choáng liên tục giảm xuống.

Nếu người chơi khác thấy cảnh này nhất định sẽ kinh ngạc không nói nên lời.

Một pháp sư thân thể “yếu ớt” lại cầm một pháp trượng đánh BOSS?

Việc này nếu như truyền ra ngoài, người ta nhất định sẽ nói: Đừng đồn nhảm, đừng tin lời đồn nhảm!

Cho dù người này là Tô Pháp Thần cũng như vậy.

Chẳng qua muốn nói cảm xúc của ai sâu sắc nhất?

Thế thì không ai khác ngoài Cự Tích.

Chương 258: Cảm giác trước nay chưa từng có.

Đầu bị choáng liên tục, lúc nó hoàn toàn tỉnh táo lại thì lượng máu đã giảm hơn hai mươi vạn điểm rồi.

Đây là việc mà một pháp sư có thể làm ra sao?

Cự Tích rất muốn nói với Tô Mộ rằng: làm ơn sống cho giống người đi!

Nhưng nó không nói nên lời.

Lấy sức mạnh khủng khiếp mà Tô Mộ đã thể hiện ra, bản năng và chút trí tuệ đó của nó đã nói cho nó cùng một đáp án.

Bỏ chạy!

Chạy càng nhanh càng tốt!

Trong khi nó xoay người chạy trốn vẫn không quên Quét Đuôi một phát với Tô Mộ.

“Block!”

Tô Mộ điềm tĩnh đem pháp trượng chắn trước người.

Quét Đuôi thuộc về công kích vật lý, Tô Mộ rất ung dung chặn lại, sát thương hiện ra trên đầu cũng là MISS.

“Quả nhiên quái vật thông minh đều sợ chết!”

Nhìn dáng vẻ chạy trốn “ung dung tự tại” của Cự Tích, Tô Mộ không nhịn được cười phá lên.

Bản năng sợ chết của những ma vật này thật đúng là thống nhất lạ

thường!

“Vậy thì tiền người lên đường nào!”

Khỏe miệng nhếch lên, Tô Mộ sử dụng Thánh Quang Đả Kích.

Con số tổn thương kịch xù lập tức mang đi toàn bộ lượng máu còn lại của Cự Tích.

‘Người đánh chết Cự Tích Rừng Rậm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần đạt được 1 điểm trí lực’

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt đạt được 1 điểm thể lực’

‘Thông qua Sức Mạnh Của Chiến Thần đạt được 1 điểm sức mạnh!’

Cấp bậc đã đạt tới cấp 10 tam giai, ở trạng thái chưa thăng giai, Tô Mộ không thể đạt được giá trị thăng cấp, giết Cự Tích đương nhiên cũng không có kinh nghiệm.

May mà đánh chết BOSS có thể ổn định kích hoạt kỹ năng bị động, thuộc tính được gia tăng là chân chân thật thật.

Đi đến bên cạnh thi thể BOSS, Tô Mộ nhặt trang bị rơi xuống.

‘Người nhận được trái tim của Cự Tích Rừng Rậm’

‘Người nhận được đại ma hạch tam giai!’

‘Người nhận được áo khoác Điện Cẩm!’

‘Người đạt được Cự Tích Vũ!’

‘Bốn loại đồ vật, trong đó có hai trang bị, hai dạng vật phẩm khác nhau.’

Tô Mộ liếc nhìn hai trang bị, đều là trang bị thuộc tính cao cấp A tam giai, một trang bị phòng ngự, một vũ khí Cận Chiến hai tay.

Chờ sau khi hầu hết người chơi đạt tới cấp tam giai, hai trang bị này chắc chắn có thể bán được giá cao, nhưng hiện tại chúng chỉ

có thể yên lặng nằm trong thanh vật phẩm.

Điều làm cho Tô Mộ để ý là đại ma hạch tam giai.

‘Đại ma hạch tam giai: Đi đến các hiệp hội lớn của thành Diệu Nhật, có thể thông qua năng lượng chứa trong ma hạch để thăng cấp.’

Tô Mộ cau mày, nói nhỏ: “Hiện tại không cần chứng minh lên cấp sao?”

Trước khi thăng cấp đều cần cày chứng minh lên cấp!

“Thật là đỡ tốn công sức!”

Thu phục đại ma hạch xong Tô Mộ để nó trong thanh vật phẩm, bên cạnh ma hạch tam giai.

Đó đều là của những quái tinh anh bị giết, tổng cộng văng ra hơn 100 viên, nhưng không có miêu tả cách sử dụng.

“Có thể quay lại rồi!”

Tô Mộ liếc nhìn cánh rừng phía xa xa, từ bỏ ý định tiếp tục khám phá.

Cánh rừng này quá lớn, muốn thăm dò hết khu vực không xác định phía trước là không khả thi chút nào.

Tính toán thời gian, đã sắp không đủ dùng, mình phải trở về.

“Chớp Nhoáng!”

“Mau Lẹ!”

Vừa Chớp Nhoáng, Tô Mộ vừa gấp rút lên đường.

Trên đường, hắn nhìn bảng thuộc tính của mình.

Người chơi: Tô Mộ

Cấp bậc: cấp 10 tam giai (chờ thăng cấp)

HP: 15900

MP: 90400

Công kích vật lý cận chiến: 2064

Công kích ma pháp: 6034

Phòng ngự vật lý: 1404

Phòng ngự ma pháp: 2410

Thuộc tính: sức mạnh 932, thể chất 930(+ 460), nhanh nhẹn 716, tinh thần 1290(+ 970), trí lực 1830(+ 940)

Thuộc tính sức mạnh và thể chất hoàn toàn có thể dùng tăng vọt để hình dung, đến cả gia tăng trí lực cũng tăng rất nhiều.

Tất cả những điều này đều có liên quan tới những con quái tinh anh thuộc tính hơi cao, thực lực lại không mạnh ở bên ngoài tường.

Đặc biệt là sau khi giết chết những quái vật này, Tô Mộ cảm thấy có thể cảm thấy rất rõ ràng mình hấp thu năng lượng từ trên thân đối phương.

Lúc cảm thấy năng lượng này sắp đầy, kỹ năng bị động cũng bởi vậy mà được kích hoạt.

Đây cũng là cảm giác hần chưa từng có trước giờ khi ở trong tường.

Nếu như phải dùng một từ để hình dung cảm giác như vậy thì Tô Mộ nghĩ tới một từ miêu tả rất chính xác.

Cướp đoạt!

Cho dù là thu hoạch kinh nghiệm hay kích hoạt kỹ năng bị động, mình cũng đang cướp đoạt năng lượng từ trên thân những ma vật kia.

Có lẽ đây cũng chính là thứ gọi là “Thăng cấp”.

Dĩ nhiên, đây vẫn chỉ là suy đoán cá nhân của Tô Mộ thôi.

Đến tận cùng ngoài tường có “quy tắc” gì thì hẳn cũng đang ở trong trạng thái tìm tòi nơi này.

Sau khi đi đường liên tục, bức tường xuất hiện ở trong tầm mắt của Tô Mộ.

Hắn chạy đến phía dưới trạm gác này, sau khi tìm kiếm cẩn thận thì quả nhiên phát hiện một sợi dây rất nhỏ.

Nếu muốn bò lên theo sợi dây này là điều không thể nào.

Tô Mộ không có vội vã đi kéo sợi dây, ánh mắt nhìn chằm chằm vào mặt tường.

Vươn tay chạm vào một chút.

Mặt tường đá bóng loáng dị thường, cho dù là dã thú có móng vuốt sắc bén cũng không có cách nào để bò lên trên mặt tường trong loại tình huống này.

Tô Mộ đi một đoạn theo bên tường.

“Tất cả đều giống nhau!”

Sau khi Tô Mộ xác định không có cách nào leo lên, hắn dùng sức hít một hơi.

Hắn đứng ở bên cạnh tường, vô cùng tập trung.

Với thuộc tính trước mắt của chính mình, lượng mana đã đạt đến chín vạn điểm.

Dưới tình huống phóng ra Chớp Nhoáng toàn lực, khoảng cách Di Chuyển Tức Thì xa nhất có thể đạt tới chín cây số!

Dĩ nhiên, điều này cần tập trung lực chú ý cao độ, hơn nữa còn phải hao phí một lượng tinh thần lực lớn.

Tinh thần của Tô Mộ cũng không thấp hơn trí lực bao nhiêu, hoàn toàn là đủ.

Lực chú ý của hắn được tập trung rất nhan.

“Đặt mục đích ở 9 cây số phía sau tường!”

Lần này hắn đặt mục đích ở vị trí vô cùng xa, như vậy mới có thể tiêu hết toàn bộ lượng mana của chính mình.

“Chớp Nhoáng!”

Một giây sau, lượng mana chín vạn điểm hết sạch trong nháy mắt, thân thể của Tô Mộ cũng bắt đầu chuyển động.

Nhưng ngay thời điểm va chạm vào bức tường, lực trật tự mạnh mẽ hiện ra trực tiếp ngăn chặn lại Chớp Nhoáng của hắn.

“Lực ngăn cản thật mạnh mẽ!”

Chương 259: Pháp sư cao quý đều không làm thêm giờ.

Khác với lần trước, lần này Tô Mộ có thể cảm nhận được lực cản này rõ ràng.

“Nhưng cũng không phải không thể phá vỡ!”

Cùng lúc đó, Tô Mộ vậy phát hiện luồng lực lượng kia có hạn mức cao nhất!

Chỉ cần lượng mana của mình đạt tới trình độ nhất định là có thể sử dụng Chớp Nhoáng xuyên qua bức tường này!

“Vẫn không đủ mạnh!”

Sau khi hiểu điều này, Tô Mộ cười khổ.

Bức tường này có thể ngăn cản phần lớn ma vật, chỉ khi nào thực lực đạt tới một con số nhất định thì bức tường này cũng sẽ không có tác dụng.

Nhưng trước mắt chính mình chỉ có một phương pháp để có thể

lướt qua bức tường này.

Tô Mộ trở về vị trí sợi dây kia, dùng sức kéo cho nó chuyển động.

Đợi một lúc, phía trên bức tường có một cái đầu ló ra.

Sau khi xác định thân phận của mình, một cái thang dây được ném xuống từ trên tường.

Tô Mộ vẫn dùng “phương pháp nhà quê” này bò lên trên tường.

“Nhà thám hiểm, phía ngoài tường có nguy hiểm hơn người tường tượng không?” Người lính kia nhìn thấy Tô Mộ lần nữa, hắn làm ra động tác chào hỏi.

“Rất nguy hiểm đấy!” Tô Mộ khẽ mỉm cười trả lời.

Binh lính nghe câu trả lời như thế thì cũng không nói nhiều, yên lặng thu hồi thang dây.

Tô Mộ nhìn động tác của binh lính, đột nhiên một vấn đề hiện ra trong đầu.

“Nếu đụng đến những ma vật kia biết bay thì không là bọn chúng có thể vượt qua tường rất nhẹ nhàng sao?”

Tô Mộ hỏi về vấn đề này vì tò mò.

Binh lính nghe vậy, vẻ mặt hắn bình tĩnh trả lời: “Một trăm mét phía ngoài tường chính là khu vực cấm bay!”

“Chỉ cần có bức tường này ở đây thì ma vật tuyệt đối không có cách nào vượt qua được đâu!”

Thân là binh sĩ canh giữ tại chỗ này, hắn có lòng tin tuyệt đối với bức tường này.

Tô Mộ nhìn vẻ mặt cực kỳ tự tin kia, nén lại vấn đề muốn hỏi thứ hai.

Điều mình muốn hỏi chính là: Nếu phép tắc trên tường mất đi tác dụng, bức tường này sẽ xảy ra chuyện gì?

Nhưng nghĩ lại, hiển nhiên điều này không phải là vấn đề một người lính có thể trả lời.

Tô Mộ yên lặng đi tới một mặt khác của tường, bắt đầu leo lên.

Sau khi trở lại bên trong tường, chính mình cũng không có cảm giác đặc biệt gì.

“Năng Lượng Thức Tỉnh!”

Tô Mộ mở ra kỹ năng hồi mana, trở về phương hướng Vương đô.

Ánh nắng đã bắt đầu ảm đạm, hoàng hôn sắp buông xuống.

Tô Mộ tính toán chạy về hiệp hội pháp sư thành Diệu Nhật trước khi màn đêm đến.

Sau khi lấy được khối đại ma hạch kia, chính mình phải biết rõ ràng nên lên cấp như thế nào mới được.

Một khi lên cấp hẳn là tất cả thuộc tính của mình đều sẽ tăng lên năm mươi điểm.

Có thêm Tăng Lên Cực Hạn tăng cường thì đó chính là một trăm điểm.

Ngoại trừ nhanh nhẹn, tất cả những thuộc tính khác đều đạt được hơn ngàn rồi, trí lực còn có thể đạt tới hơn hai ngàn điểm, đây còn là chưa cộng thêm tăng cường từ trang bị.

“Ta tích lũy đủ nguyên liệu trên tay rồi, trước tiên làm ra bộ đồ pháp sư tam giai đã.”

“Bộ đồ kia tương đối dày dặn, như vậy ta có thể cân nhắc đi thành Tiểu Nguyệt đối phó Nguyệt Bạch trước!”

Mở ra thanh nhiệm vụ, nhiệm vụ vẫn chưa xong chính là cái có liên quan đến Nguyệt Bạch.

Tô Mộ thật sự rất tò mò về kho báu của thành Diệu Nhật này.

Có bình thuốc Linh Thực vô sắc vô vị kia, chính mình lại lần tăng

lên một tầng thực lực nữa thì còn sợ không lấy được phần thưởng nhiệm vụ sao?

Tô Mộ không ngừng lên đường, lượng mana vừa hồi phục là hắn trực tiếp sử dụng Chớp Nhoáng khoảng cách xa.

Khi mặt trời hoàn toàn xuống núi, hắn cũng đã tới thành Tiểu Nguyệt.

Nói tóm lại, trong một ngày hôm nay ở nơi này, Tô Mộ đã hao tổn phần lớn thời gian vào việc đi đường.

Ngược lại đánh quái không làm chậm trễ thời gian mấy rồi.

Nhắc tới cũng đúng, với điểm công kích pháp thuật kinh khủng của hắn cùng với năng lực AOE, căn bản không thể đánh quái chậm được.

“Tại sao lại đóng cửa?”

Tô Mộ mã bất định đề chạy tới hiệp hội pháp sư, nhưng sau khi tới chỗ này đã đóng cửa.

Hiển nhiên, những pháp sư cao quý này ở thành Diệu Nhật chắc là không làm thêm giờ đâu!

“Hâm mộ!”

Tô Mộ nghĩ đến lúc trước chính mình từng bị ông chủ lòng dạ hiểm độc bắt tăng ca, kêu lên một tiếng hâm mộ.

“Chuyện tăng cấp kỹ năng chỉ có thể để ngày mai làm vậy.”

Nhún vai, Tô Mộ chạy tới khu sinh hoạt.

Nơi này còn có rất nhiều quán rượu cùng quán cơm đang ở trạng thái buôn bán.

Tô Mộ ở ngoài tường trong thời gian không ngắn, có thể cảm giác rõ ràng thể lực xói mòn cùng đói bụng và khát nước.

“Lần sau ra ngoài tường phải mang theo thực phẩm bổ sung, tốt

nhất là nghỉ ngơi tầm vài ngày rồi mới thăm dò một chút thật kỹ!”

Tô Mộ tìm một nhà trọ, gọi một bàn thức ăn thịnh soạn cùng đồ uống ngon miệng.

Sau khi ăn uống no đủ, hắn cũng không định logout.

Mình còn có một việc muốn làm ở trong trò chơi!

Ban đêm ở thành Diệu Nhật cũng không vắng lặng.

Ít nhất ở khu vực sinh hoạt này thì hoàn toàn có thể coi là thành phố không ngủ.

Trên mỗi một kiến trúc đều có ma thạch sáng lên bao quanh.

Dưới ánh sáng chiếu rọi xuống từ những ma thạch nơi này, dường như toà thành này càng có vẻ hoành tráng hơn.

Đi trên đường tùy ý có thể thấy được những nhóm NPC đi ra ngoài.

Trong đó còn có không ít cô gái da trắng diện mạo xinh đẹp.

Các nàng mặc đồng phục có ký hiệu các nghề nghiệp, trong đó có một cô gái mặc áo giáp thích khách mà ngay cả Tô Mộ cũng không nhận được nhìn nhiều thêm mấy lần.

Một bài âm nhạc huyền ảo đột nhiên vang lên.

Tô Mộ dừng bước lại, trước mắt là một quán rượu.

Ánh sáng cực kỳ hoa mỹ huyền ảo phối hợp với màu sắc ma huyền đều làm cho người ở đây huyền ảo hơn.

Thời gian còn sớm, Tô Mộ đi vào trong quán rượu.

“Di chuyển, nhảy múa, di chuyển, nhảy múa!”

Âm nhạc với lực tiết tấu cực mạnh làm cho người ta không nhận được muốn nhảy múa.

Chung quanh khắp nơi đều là NPC, trong tay họ giờ chén rượu thối

lộ tâm trạng của bọn họ.

“Chào người, nhà thám hiểm, người muốn chút uống gì không?” Một mỹ nữ NPC mặc đồng phục tiến tới bên cạnh Tô Mộ, nhiệt tình cất giọng nói.

Chương 260: Nhiệm vụ con sâu rượu.

“Mang lên loại tốt nhất đi!” Tô Mộ mỉm cười đáp lại, lấy ra mấy đồng vàng đặt ở trên khay trong tay mỹ nữ.

“Được!” Đồng vàng lóe sáng khiến cho mỹ nữ vui vẻ ra mặt.

Tô Mộ đi tới một bàn trực tiếp ngồi lên.

“Nhà thám hiểm, người đi một mình sao?”

Chỉ trong chốc lát, một mỹ nữ với trang phục trang điểm xinh đẹp đi tới, trực tiếp ngồi ở bên cạnh Tô Mộ.

Nàng mang nụ cười quyến rũ trên mặt, ném ánh mắt khêu gợi về phía Tô Mộ.

“Đây là ý gì?”

Tô Mộ nhìn hành động này của NPC, chân mày cau lại.

Mỹ nữ này nhìn trúng mình sao?

“Mời ta uống một chén rượu đi, chỉ cần ta uống rượu say thì ta sẽ là người của người!” Mỹ nữ lên tiếng lần nữa.

“Á!”

Tô Mộ gằn người, nhưng ngay sau đó phản ứng ra.

Tám chín phần mười cô gái này chính là “Gái tiếp rượu” trong truyền thuyết.

Không nghĩ tới mình không gặp được ở trên thực tế nhưng ngược lại gặp được ở trong trò chơi.

“Ta không có hứng thú!” Tô Mộ vung tay áo, quyết đoán từ chối.

“Vậy thì thật đáng tiếc!” Mỹ nữ để lại một câu, rồi đi rất hiểu chuyện.

Một lát sau, một ly rượu được mang đến trước mặt Tô Mộ.

“Ly rượu này được gọi là Phí Huyết Chi Ca, xin mời thưởng thức!” Mỹ nữ giới thiệu.

Tô Mộ liếc nhìn chất lỏng có màu đỏ như máu trong chén kia, hẳn có hơi tò mò.

Hắn nhắc ly rượu lên nhấp nhẹ một miếng.

Mùi vị kỳ quái khiến cho gương mặt hắn hơi vặn vẹo.

Hắn không nói ra nhưng độ nặng của rượu này khiến cho cả cổ họng của mình bị thiêu cháy.

Tô Mộ lại uống thêm một ngụm.

Một giây sau, hắn có thể cảm giác được rõ ràng hình như máu của mình đang sôi trào.

“Người đạt được hiệu quả Sôi Máu, tốc độ khôi phục lượng máu được nâng cao!”

Cùng lúc đó, một nhắc nhở cũng bắn ra ngoài.

“Rượu này còn có hiệu quả như vậy?” Tô Mộ khá kinh ngạc.

Nếu có rượu có thể cung cấp BUFF thì khẳng định còn sẽ có thức ăn có thể cung cấp BUFF!

“Hắn là ta có thể học tập loại kỹ năng cuộc sống này đúng không?”

Tô Mộ nổi lên một ý nghĩ.

Chính mình có vô hạn điểm kỹ năng nên có thể nắm giữ trình độ đại sư trong từng phút đồng hồ!

“Bùm bùm!”

Đúng lúc Tô Mộ đang nghĩ như vậy, một âm thanh chai rượu vỡ vụn phá vỡ không khí trong quán rượu.

“Mau rút ngay cho tao!”

Mấy người đàn ông to lớn vạm vỡ vây một con sâu rượu vào giữa, quát lên.

“Cho ta thêm một ly đi, van xin các người!” Con sâu rượu lúi thúi, quỳ trên mặt đất không ngừng cầu xin.

“Không có tiền trả mà còn muốn uống rượu? Nếu không biến đi, bố mày đánh chết!” Người đàn ông cũng không nuông chiều con sâu rượu, giơ tay lên đấm hai phát.

Mặt con sâu rượu bị đau nhưng hắn vẫn nắm chân người đàn ông gắt gao không chịu buông tay.

“Người nào mời ta uống rượu thì ta có thể đưa cho hắn một bảo bối!” Con sâu rượu không muốn bị ném ra phát ra tiếng hô lớn.

Nhưng khi nghe được lời của hắn đại đa số mọi người đều mang vẻ mặt khịt mũi khinh bỉ.

Người đàn ông lại còn lộ vẻ mặt “Không thể có người lại tin người”.

Hiển nhiên, bọn họ biết đến con sâu rượu này, họ cũng biết “Bảo bối” trong miệng người này là cái gì.

“Ta mời anh bạn kia uống rượu!”

Đột nhiên, một âm thanh vang lên.

Tất cả mọi người trong quán rượu ngẩng ngẩng cả người, không hẹn mà cùng nhìn về một người.

Sau khi đánh giá một phen, không ít người lộ ra vẻ mặt bưng tỉnh đại ngộ.

Nếu có người còn tin tưởng kẻ nát rượu này thì hiển nhiên đó là một nhà thám hiểm rồi.

“Người này đang lừa người, người xác định sao?” Người đàn ông cũng đặt câu hỏi cho Tô Mộ, giọng điệu hằn vằn tương đối khách sáo.

“Đây là đồng vàng, các người đem tất cả rượu ở nơi này lên cho anh bạn kia uống đủ!”

Tô Mộ cũng không do dự, trực tiếp lấy ra hơn một trăm đồng vàng.

“Lấy rượu!” Có đồng vàng bày ra ở trước mắt, thái độ của người đàn ông của ngược 180°.

Lập tức có người lấy ra số lượng rượu lớn.

Con sâu rượu cũng bất chấp tất cả cầm lấy chai rượu uống lên ngay lập tức.

“Nhà thám hiểm, người bị lừa rồi, bảo đảm người này sẽ uống say như chết, đợi ngày thứ hai vừa tỉnh dậy là hắn sẽ bắt đầu chơi xấu, bảo bối cái chó gì, căn bản nó không tồn tại!”

Sau khi thu tiền, giọng điệu của người đàn ông thoát nhìn hơi hả hê.

“À!”

Thoáng cái Tô Mộ ngậy ngấn cả người.

Vốn dĩ hắn mua rượu cho con sâu rượu này là bởi vì khi hắn lên tiếng trước mặt của mình xuất hiện lựa chọn nhiệm vụ.

Căn cứ vào ý định tiêu tiền là có thể hoàn thành nhiệm vụ thì tại sao lại không làm, lúc này Tô Mộ mới lựa chọn tiếp nhận.

“Hình như ta bị lừa rồi!”

Tô Mộ nhìn tư thế lang thôn hổ yết của con sâu rượu kia, hắn vỗ đầu.

Ngay sau khi uống cả mấy bình lớn, dường như con sâu rượu không chịu được nữa, trực tiếp nằm co quắp ở trên mặt đất.

“Làm sao bây giờ?” Người đàn ông dò hỏi về hướng Tô Mộ.

“Có thể đưa hẳn trở về giúp ta sao?” Tô Mộ suy nghĩ một lúc, cất giọng nói.

“Được!”

Có lẽ do lấy được tương đối nhiều tiền, hoặc con sâu rượu chưa uống hết rượu, người đàn ông đáp ứng một tiếng ngay.

Hắn dẫn theo mấy tên cấp dưới khiêng con sâu rượu lên.

Tô Mộ đi theo phía sau mấy người với ý định đi đến trong nhà con sâu rượu tìm tòi đến tột cùng.

“Trong nhà của người này cũng không có gì thứ đáng giá!” Người đàn ông nhìn ra ý định của Tô Mộ, nhắc nhở một câu.

Tô Mộ cũng không nói tiếp, yên lặng đi ở phía sau cùng.

Xuyên qua trận pháp truyền tống, mấy người đi tới xóm nghèo.

Mấy người đàn ông quen cửa quen ngõ khiêng con sâu rượu đến ngoài một ngôi nhà tồi tàn, không chút khách khí nhét vào cạnh cửa.

Trước khi đi, người đàn ông đồng tình liếc mắt nhìn Tô Mộ một cái, không nhìn được lắt đầu.

Mấy người này cũng không biết, ngay sau khi bọn họ rời đi không lâu.

Khuôn mặt Tô Mộ lộ ra vẻ mừng rỡ!

Đi tới phía bên ngoài của căn phòng này, Tô Mộ lập tức mở ra Góc Nhìn Ma Pháp.

Tầm nhìn giống như nhìn thấu mọi thứ vậy, mọi góc khuất của căn phòng tồi tàn này đều được thu hết trong tầm mắt.

Trong phòng, phía dưới cái bàn cũ nát đó, rất rõ ràng có chôn một món đồ.

Chương 261: Vụ nổ trong đêm khuya

“Phần thưởng của ta thì ta tự lấy đi nha!” Tô Mộ nhìn thoáng qua nhiệm vụ được thể hiện đã hoàn thành, nói với tên say rượu đang nằm bất tỉnh nhân sự dưới đất.

“Khò!” Tên say rượu phát ra tiếng ngáy thô lỗ, dường như đang trả lời Tô Mộ vậy.

Không hề khách sáo, Tô Mộ đi vào trong căn phòng, lấy ra một món vũ khí, trực tiếp hướng về phía mặt đất mà đào.

Mấy phút sau, một cái hộp được Tô Mộ cầm trên tay.

“Đây là bản đồ kho báu?”

Mở cái hộp ra, bên trong là một tấm da cừu cuộn lại, phía trên ghi chú một hình vẽ, trong đó có đánh dấu một chiếc rương báu vô cùng bắt mắt.

“Vị trí trên bản đồ là ở bên ngoài bức tường?”

Tô Mộ đánh giá thật cẩn thận tấm bản đồ da cừu này, nhận ra vị trí trên bản đồ là một nơi ở phía bên ngoài bức tường rừng Ma Vật.

“Địa điểm này khá xa đấy!”

Từ vết đánh dấu trên bản đồ xem ra, sau khi vượt qua bức tường, mình phải đi thẳng một mạch từ phía bắc của rừng Ma Vật ít nhất bảy ngày, mới có thể tới được vị trí của rương báu.

Tuy nhiên, Tô Mộ đã không còn cảm thấy hứng thú gì với rương báu nữa.

Thứ hấp dẫn tâm chính là địa điểm của rương báu.

Đó là một nơi được ghi chú là hẻm núi Lửa!

“Hẻm núi Lửa, vậy nhất định là sẽ có quái vật hệ hỏa rồi, bảo thạch Tro Tàn của ta chắc là có thể kích hoạt rồi!”

Sự xuất hiện của hẻm núi lửa khiến cho Tô Mộ bắt buộc phải đi một chuyến này.

Hắn cất tấm da cừu vào, chôn lại cái hộp về chỗ cũ.

Đi ra khỏi căn phòng, Tô Mộ nhìn tên say rượu đang ngủ say, vẻ mặt tươi cười.

Một trăm đồng vàng này chi ra thật là không thiệt thòi mà!

“Dù gì cũng đã đến khu nhà ổ chuột, vậy thì cũng nên đi xử lý việc chính thôi!”

So với khu sinh hoạt đèn đuốc sáng rực, ban đêm của khu nhà ổ chuột này trông có vẻ hơi ảm đạm.

Bóng người trên đường đi cũng thưa thớt, những ngôi nhà cũ nát hiển nhiên cũng không thể là viên đá quý để soi sáng khung cảnh này, khắp nơi đều là bóng tối.

“Ảnh Động!”

Tô Mộ bước vào trong một vùng bóng tối, hắn hoàn toàn hoà nhập vào trong đêm tối.

Dựa vào trí nhớ, hắn chạy tới chỗ ở của đại sư Shia.

Thời gian bây giờ cũng không coi là quá muộn.

Tô Mộ đứng ở ngoài cửa, sử dụng Góc Nhìn Ma Pháp để nhìn vào trong ngôi nhà.

Shia giống như là một ông già nghỉ ngơi rất đúng giờ, hắn đang nằm ở gác lửng ở lầu hai.

Cơ hội tốt như vậy, Tô Mộ dĩ nhiên sẽ không bỏ qua.

Trong ngôi nhà cũng có bóng tối, trong trạng thái Ảnh Động hắn đã lén vào trong vô cùng dễ dàng.

Ngay sau đó, sự chú ý của Tô Mộ tập trung vào một nơi có bố trí đường vân ma pháp.

“Muốn phá giải đường vân ma pháp này, cần biết rõ là nó được thiết lập như thế nào!”

Đều là đại sư luyện kim, Tô Mộ có một cảm giác ‘quen thuộc’ bẩm sinh đối với đường vân ma pháp.

Hắn bắt đầu lật xem những ghi chép đang nằm rải rác khắp nơi của Shia.

‘Người đã lĩnh ngộ được thuốc Linh Thực!’

‘Người đã lĩnh ngộ được ma pháp trận giam cầm!’

‘Người đã lĩnh ngộ được thuốc Hoá Đá!’

...

Shia không hổ danh là đại sư luyện kim lão làng, sau khi đọc qua những ghi chép này, Tô Mộ đã lĩnh ngộ ra được một lượng lớn các công thức luyện kim.

Trong đó còn bao gồm cả cách sử dụng đường vân ma pháp.

“Tiếp tục xem!”

Để không làm kinh động tới Shia, Tô Mộ cũng không định mang những ghi chép này đi, trực tiếp xem chúng ở trong ngôi nhà.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Tô Mộ vừa xem ghi chép, vừa để ý động tĩnh trên lầu.

Sau khi nắm bắt được một lượng lớn các công thức, hắn đi tới bên cạnh chỗ của đường vân ma pháp kia.

Đây là một ma pháp trận cỡ nhỏ.

Sau khi nắm bắt được những ghi chép của Shia, Tô Mộ cũng đã biết được cách phá giải ma pháp trận này.

Vận dụng kỹ năng của đại sư luyện kim, hắn phá giải đường vân ma pháp từng chút một.

Chỉ sau chốc lát, Tô Mộ đã lấy được đồ vật để ở bên trong.

Tổng cộng có bốn tờ giấy!

Sau khi gom lại, Tô Mộ nhìn một hồi, cuối cùng cũng đã phát hiện ra đây là cái gì rồi.

“Khá ác độc đấy!”

Đây là một ma pháp trận.

Một ma pháp trận gọi là ‘hiển tế’!

Sử dụng ma pháp trận này có thể ‘hiển tế’ một người, dựa vào đó để có sự sống và sức sống của đối phương.

Nói đơn giản chính là cải lão hoàn đồng!

“Lão già này đúng là gan đấy!”

Ma pháp trận như vậy tuyệt đối là tồn tại cấm kỵ, cũng khó trách sao Shia lại căng thẳng như thế.

“Nguyên liệu của ma pháp trận này cũng khá là phức tạp, chỉ không biết có thể phát huy ra được hiệu quả gì đối với người chơi?”

Tô Mộ không khỏi bắt đầu suy tư.

Người chơi chỉ cần lượng máu không dưới 1 điểm, thì sẽ không chết, vậy thì cũng không cần sinh mệnh hiển tế rồi.

Ngoài ra, mình thật sự cũng hơi tò mò, nếu mục tiêu hiển tế là một người chơi, ma pháp trận này có thể phát huy được tác dụng gì đối với mình?

Tạm thời kiềm chế lại những ý nghĩ này, Tô Mộ đặt những tờ giấy trở về chỗ cũ, sau khi khôi phục lại cái ma pháp trận cỡ nhỏ đó, hẩn lạng lẽ rời khỏi ngôi nhà này.

Giống như mình chưa bao giờ tới qua vậy!

...

Thế giới thực.

“Ngáp!”

Trên sân thượng, người đang nhìn chăm chăm vào kính viễn vọng ngáp lên.

Bọn họ đã ở chỗ này chờ trong một khoảng thời gian rất lâu rồi, nhưng vẫn không thấy bóng dáng Tô Mộ đâu.

“Anh Tiêu, có khi nào tên đó đã ra ngoài mà chưa trở về không? Tối nay hẳn ngủ ở bên ngoài rồi?” Một người không nhận được lên tiếng.

“Đúng vậy đấy, nếu thật sự ở trong game, thì cũng lâu quá rồi đấy?” Ngay lập tức có người bổ sung thêm.

“Đừng nói nhảm nữa, tập trung tinh thần đi, các người không chịu nổi nữa thì đến lượt ta theo dõi!” U Tiêu vẻ mặt lạnh lùng, thay ca cho cái người đứng bên cạnh kính viễn vọng.

Mấy người khác thấy thế, không nói một lời, trực tiếp nằm xuống mặt đất ở sân thượng.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Ánh mắt của U Tiêu thông qua kính viễn vọng vẫn luôn quan sát tình hình trong phòng Tô Mộ.

Lại qua một lúc sau, trong kính viễn vọng xuất hiện một bóng người.

“Là hắn!”

Chương 262: Cầu xin người hãy cho ta được chết nhanh gọn đi!

U Tiêu khi vừa nhìn thấy Tô Mộ, mắt hắn lập tức mở to.

Hắn có thể chắc chắn rằng Tô Mộ đột ngột xuất hiện ra.

Điều này chứng minh rằng trong khoảng thời gian trước đó đối

phương vẫn luôn ở trong game.

Có thể làm được việc ở trong game suốt cả ngày như thế, chắc hẳn là hẳn là một cao thủ trong game!

U Tiêu đã xác định được thân phận của Tô Mộ.

Ánh mắt của hắn đột nhiên trở nên lạnh lùng, từ trong lòng ngực lấy ra một cái điều khiển từ xa.

“Tất cả chuẩn bị sẵn sàng, ta sắp ra tay đây!”

Trước khi nhấn nút, hắn hướng về phía những người khác lên tiếng nhắc nhở.

Những người khác ngay lập tức chuẩn bị sẵn sàng.

“Đùng!”

“Ầm!”

Trong đêm khuya, một vụ nổ kịch liệt vang dội chân trời!

Ánh lửa sáng rực trời, hơi nóng ngay lập tức thổi ra xung quanh.

Vụ nổ xảy ra bất thành linh này, đã đánh thức toàn bộ những người dân ở xung quanh đó từ trong giấc mơ đẹp.

“Vụ nổ mãnh liệt như vậy, tên kia chắc hẳn là đã tan xương nát thịt rồi chứ?”

“Điều đó là chắc chắn rồi, hắn cũng đâu phải là thần thật sự, cho dù có thể thi triển ra các kỹ năng trong game, thì có người nào có thể chặn lại được vụ nổ như vậy?”

Những người đứng trên tầng thượng nhìn xuống phía dưới chính giữa của vụ nổ, khuôn mặt của tất cả bọn họ đều lộ vẻ phấn khích lạ thường.

Bởi vì từng có một vị ‘nhà triết học’ nói qua: Nghệ thuật chính là sự bùng nổ!

Bọn họ chưa từng thấy qua ai có thể còn sống sót giữa trung tâm

vụ nổ như vậy.

U Tiêu không nói gì, vẫn còn dùng kính viễn vọng để quan sát tình hình giữa vụ nổ.

Bên trong căn phòng kia là một mớ hỗn độn, lửa cháy lên mãnh liệt, nhưng không hề có dấu vết của bóng người xuất hiện.

Điều này khiến cho U Tiêu khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Nếu vào lúc này ở giữa vụ nổ còn có một bóng người đứng sừng sững, tồn tại như vậy, tuyệt đối không phải là người bọn họ có thể đối phó nổi!

“Tiêu, thế nào rồi?”

Cô gái đứng bên cạnh U Tiêu, vẻ mặt thấp thỏm.

“Chắc là đã chết rồi, người vào trong game xem thử đi!” U Tiêu khẽ gật đầu, rồi tiếp tục nói.

Rốt cuộc “Tô Pháp Thần” đã bị giết chết hay chưa, vẫn còn phải kiểm chứng từ trong game.

Cô gái quả quyết bắt đầu hành động, vươn tay ra triệu hồi tinh thể Thần Đồ.

Nhưng ngay lúc mà tinh thể xuất hiện, lại đột nhiên thoáng cái đã biến mất.

Chân mày U Tiêu cau lại, muốn nói gì đó, nhưng lại phát hiện ra cơ thể không thể nhúc nhích được nữa.

Hai mắt hắn mở to, tròn mắt vội vàng nhìn sang những người khác.

Tình hình của mọi người đều giống nhau như đúc, tất cả mọi người đều đang dùng ánh mắt nhìn lẫn nhau.

“Chuyện gì vậy?” Có một người la lên, giọng nói cũng không rõ ràng.

“Không biết nữa, ta a i u.” Một người khác lên tiếng trả lời và cũng nói không rõ ràng.

Về mặt U Tiêu tái nhợt, hần tập trung hết sức lực toàn thân, hần muốn cử động nhưng lại không thể làm được gì.

Tổ chất cơ thể của hần quả là có sự chênh lệch khổng lồ với lực từ trường vô hình này.

Vào ngay lúc này, một người bỗng nhiên xuất hiện ở chỗ bọn họ đang đứng.

“Là người?”

“Sao người vẫn chưa chết?”

“Sao lại như vậy được?”

Sau khi nhìn thấy rõ người kia, tất cả mọi người đều không giữ nổi bình tĩnh nữa.

Cảnh tượng của vụ nổ vừa rồi vẫn còn rõ mồn một ngay trước mắt. Dưới quy mô vụ nổ như thế mà Tô Mộ đang đứng trước mặt bọn họ đây lại ‘không dính lấy một hạt bụi’.

Lời nói của mọi người và sự hoảng hốt trên mặt khiến cho Tô Mộ cười lên.

Vào thời điểm trở về phòng, dựa vào khả năng quan sát cực nhạy, hần đã lập tức phát hiện ra trong phòng có người lẻ vào.

Vào lúc xảy ra vụ nổ, hần mở Lá Chắn Ma Pháp ra và sử dụng Chớp Nhoáng để dịch chuyển tức thì.

Mặc dù ban đầu có một phần chấn động đã đánh trúng mình, nhưng chút chấn động đó về cơ bản là không thể phá vỡ được phòng ngự của Lá Chắn Ma Pháp.

Tô Mộ có một cảm giác là cho dù mình có gánh chịu toàn bộ vụ nổ đi nữa, cũng sẽ không bị chấn thương gì cả.

“Nói chuyện chút nào, các người là ai?”

Tô Mộ hướng về phía mấy người đó đánh giá qua một lượt, trong lời nói của hắn kèm theo chút đùa giỡn.

Trong khoảng thời gian này, những người đến tìm mình gây rối không ít, nhưng lần đầu tiên có người ‘chuẩn bị’ tìm tới nơi ở của mình đến vậy.

Tô Mộ thấy rất kỳ lạ, làm sao mình có thể bị bại lộ được.

Bất kể xem xét từ phương diện nào, việc ẩn nấp của mình cũng có thể dùng câu không một kẻ hở để miêu tả!

Bất kể thế nào, đã tìm tới tận nơi rồi, mình phải xử lý hết toàn bộ những ‘phiền phức’ này!

“Hiểu lầm thôi, chúng ta cũng là do nhận được ủy thác của người khác, đến giải quyết người tên là ‘Tô Mộ’.”

U Tiêu bị cố định đứng im tại chỗ, cố ý lên tiếng nói.

Hắn nói như vậy, cũng không hy vọng rằng Tô Mộ sẽ tha cho bọn họ, đơn giản là muốn cho Tô Mộ cảm thấy bọn họ còn có giá trị lợi dụng.

“Nhận ủy thác từ ai?”

Quả nhiên, vấn đề mà Tô Mộ hỏi ra khiến cho dây thần kinh đang căng ra của U Tiêu liền được thả lỏng một chút.

“Nếu người chịu tha cho chúng ta, ta sẽ nói cho người biết chủ mưu đằng sau là ai, nếu không. Bây giờ thân phận của người đã bại lộ rồi, hắn nhất định sẽ phái thêm nhiều người nữa để đến đối phó với người!” U Tiêu bắt đầu mặc cả.

Ánh mắt của Tô Mộ trở nên nghiêm túc.

Đối phương đang uy hiếp mình!

Nếu đã như vậy, thì mình cũng không khách sáo nữa.

“Ha ha!”

Tô Mộ cười lạnh một tiếng, đi tới bên cạnh một người.

“Người muốn làm gì?” Người đó lập tức trở nên căng thẳng.

Tô Mộ không nói gì, dùng tay nắm lấy vai của hắn.

“Nói cho ta biết, nếu không, ta sẽ ném người vào trong lửa để nướng!”

Giọng nói lạnh thấu xương vang lên, người kia lạnh cả sống lưng, trên trán đầy mồ hôi lạnh.

Ánh lửa vô cùng mãnh liệt, cho dù đang ở trên sân thượng này, hắn cũng có thể cảm nhận được một luồng hơi nóng rực.

Nếu bị ném vào trong đám cháy, thì sẽ bị thiêu sống mất!

“Nói cho người biết, thì chúng ta cũng chỉ có nước chết!”

Chương 263: Cầu xin người hãy cho ta được chết nhanh gọn đi! (2)

Lúc này, giọng nói của U Tiêu vang lên.

Đám người này đều là những cộng sự lâu năm rồi, các thể loại tình huống gì cũng đã gặp qua, sẽ không bởi vì một câu nói của Tô Mộ mà lung lay.

“Được thôi!”

Tô Mộ nhếch miệng cười một tiếng, dắt theo người đó biến mất khỏi sân thượng.

Một giây sau, hai người đi tới giữa đám cháy.

Hơi nóng phả vào mặt, ở chỗ như thế này, bất kể là người nào cũng không thể nào sống sót.

Song trên người Tô Mộ lại được bao trùm bởi một lớp lá chắn đã giúp hắn ngăn chặn được ngọn lửa.

Cho dù là ngọn lửa đang cháy mãnh liệt gần ngay gang tấc, cũng không có cách nào đốt cháy được một sợi lông tơ của Tô Mộ.

Ngược lại, người kia thì lại khác rồi.

Sau khi bị mang tới đây, cơ thể của hắn trong nháy mắt đã bị ngọn lửa nuốt chửng.

“A! A! A!”

Tiếng kêu gào thảm thiết vang lên.

Khóe miệng Tô Mộ nhếch lên, lập tức đưa hắn trở về sân thượng.

Người đó lập tức nằm liệt ở dưới mặt đất, lớp da trên người phần lớn đều đã bị cháy đến mức đáng sợ.

Những người khác nhìn thấy thảm cảnh của hắn, da đầu trở nên tê dại.

Bọn họ không sợ chết, điều bọn họ sợ chính là cái chết dai dẳng.

Tô Mộ không hề lên tiếng nói gì cả.

Đối với những người ở trước mặt đây, muốn đánh sập tâm lý của bọn họ, với mức độ này thì vẫn chưa đủ.

Đợi một phút sau, Tô Mộ lại đưa người đang nằm dưới đất vào trong đám cháy lần nữa.

Vài giây sau, người đó lại được đưa trở về.

Tô Mộ kiểm soát thời gian rất tốt, nhưng phương pháp thẩm vấn như vậy, cũng đã vượt qua mức nhận thức của những người này.

Nỗi đau đón cực độ này, đã vượt qua hết tất cả những cực hình đã được biết đến trên thế giới rồi.

Người nằm dưới mặt đất đó, đã không thể chịu đựng nổi nữa!

Hắn gào lên giận dữ.

“Ta nói, ta sẽ nói hết, cầu xin người hãy cho ta được chết nhanh

gọn đi!

“Người nói gì cơ?”

Không đợi người đó tiếp tục lên tiếng, U Tiêu đã không thể bình tĩnh nữa rồi.

Một khi người này nói ra hết lai lịch của bọn họ, thì ngày hôm nay tất cả bọn họ chắc chắn sẽ chết hết ở chỗ này.

Con đường sống duy nhất chỉ có một.

Đó là cố gắng chống đỡ tới khi Tô Mộ chịu thỏa hiệp!

“Đau đớn quá anh Tiêu, ta thật sự không thể chịu đựng nổi nữa!”

Người đó dường như cũng hiểu được ý của U Tiêu, nhưng vẫn gào lên thảm thiết.

Những người khác nhìn thấy dáng vẻ đầy đau đớn đó của hắn, sắc mặt cực kỳ tái nhợt.

Tô Mộ đứng ở một bên, cũng không hề thúc giục.

Hắn vô cùng tự tin với phương thức tra khảo nghiêm khắc này.

“Chỉ cần người trả lời vấn đề của ta, ta bảo đảm sẽ cho người được chết nhanh gọn!”

Giọng nói của Tô Mộ vang lên.

Người nằm dưới mặt đất dường như nghe thấy sự cứu rỗi vậy, luôn miệng đồng ý nói: “Người hỏi đi, ta bảo đảm sẽ nói hết cho người biết!”

Giọng nói của hắn đã trở nên khàn khàn.

Tô Mộ khẽ mỉm cười, cất giọng nói: “Vậy các người là ai?”

Khi hỏi ra vấn đề này, đồng thời có một giọng nói quát lớn lên.

“Người cầm miệng cho ta!”

U Tiêu nhìn chăm chăm người nằm dưới mặt đất đó.

Hắn còn định nói gì đó, đột nhiên bị một cái tát giáng lên trên mặt.

“Bốp!”

“Ầm!”

Cái tát này của Tô Mộ trực tiếp đánh bay U Tiêu ra ngoài, đập mạnh vào bức tường trên sân thượng.

Sức lực lớn đó làm cho mặt tường nứt ra.

Đây còn là kết quả của việc Tô Mộ đã nường tay, nếu không dựa vào sức mạnh gần một nghìn điểm trong game của mình, một cái tát cũng có thể giết chết U Tiêu.

“Tiêu!”

“Anh Tiêu!”

Những người khác nhìn thấy U Tiêu nằm liệt trên mặt đất, liên tục kêu gào.

U Tiêu mặt mày nhảu nhó, cặp mắt của hắn lộ ra nỗi căm hận vô tận đối với Tô Mộ.

Vào giây phút này, hắn cảm giác như toàn bộ xương trong người đều sắp nát vụn rồi vậy, miệng đầy những mảnh răng vụn..

Tô Mộ không hề quan tâm đến hắn, giơ chân ra, đá nhẹ cái người nằm dưới đất một cái.

“Chúng ta là người Hứa gia phái tới!” Người đó trả lời ngay.

“Hứa gia?”

Những lời này khiến cho Tô Mộ nhúu mày.

Hứa gia không phải là đã rút lui rồi sao? Tại sao lại đột nhiên phái người tìm tới tận nơi nữa?

“Có vấn đề, cái chết của Hứa Thế Kiệt, cho dù Hứa gia có nghi ngờ

là ta giết, bọn họ tại sao lại tiêu hao nhiều sức lực đến như vậy để đối phó với một tên ‘Tô Mộ không phải là kẻ tình nghi?’”

Tô Mộ lại nhìn qua những người khác một cái.

“Đúng đúng đúng!”

“Chúng ta đều là Hứa gia phái tối, số tiền bọn họ đưa ra thật sự là rất nhiều!”

Những người khác cũng la lên theo.

“Trả lời nhanh như vậy sao?”

Phản ứng của bọn họ càng làm cho Tô Mộ nghi ngờ.

“Người không phải đang lừa ta đó chứ?” Giọng điệu của Tô Mộ trở nên nghiêm trọng.

“Người cảm thấy rằng ta cũng đã như vậy rồi, còn có thể lừa người sao?” Người đó cười thầm nói.

Tô Mộ nheo mắt lại.

Bất kể là khả năng quan sát nhạy bén hay là trực giác, đều nói cho mình một chuyện.

Người này đang nói dối!

“Vậy ta sẽ cho người cảm nhận sự đau đớn hơn nữa”

“Trì Dũ Thuật!”

Một tia Thánh Quang dịu dàng bao trùm lên người đang nằm dưới đất.

Ngay sau đó, làn da đã cháy xém của hắn liền hồi phục!

Ngay lập tức, hắn từ một người trọng thương sắp chết liền trở nên tràn đầy sức sống.

Trên mặt của hắn lộ ra vẻ không thể nào tin được.

Song một giây sau, Tô Mộ nắm lấy vai của hần, hai người lại biến mất khỏi sân thượng một lần nữa.

Người vừa mới hồi phục lại đi vào giữa đám cháy quen thuộc một lần nữa.

“A!”

Tiếng gào thét thê thảm của hần kéo dài được mấy giây, rồi lại trở về sân thượng.

“Ta có thể tiếp tục suốt cả đêm!”

Tô Mộ một tay ném hần xuống mặt đất, nhếch miệng cười một tiếng.

“Ma quỷ, người là ma quỷ!”

Vào khoảnh khắc này, người đó đã hoàn toàn suy sụp rồi.

Hần không sợ hãi cái chết, cũng có thể chịu đựng được bị lửa thiêu đốt, nhưng hần không chịu được nỗi đau khổ tột độ vì cứ phải trải qua một lần rồi lại một lần như vậy.

Ngay cả những người khác bên cạnh cũng nói không ra lời nữa.

Chương 264: Từ từ tận hưởng nào.

“Ta sẽ nói hết cho người biết, chúng ta là một tổ chức sát thủ, chúng ta lấy được tài liệu từ chỗ Hứa gia, với tâm lý muốn thử xem, chuẩn bị ra tay với những người không thể là Tô Mộ Tô Pháp Thần, cho nên mới tìm tới người!”

Tô Mộ quan sát vẻ mặt của mọi người.

Từ những thay đổi rất nhỏ trên mặt của bọn họ, xem ra đáp án lần này là thật.

“Nói như vậy, ngoại trừ các người, không còn ai khác biết thân phận của ta rồi?”

“Ta cam đoan với người, ngoại trừ chúng ta ra, không còn người nào khác biết được người chính là Tô Pháp Thần đâu, cầu xin người hãy cho ta một được nhanh gọn đi!” Người nằm dưới đất đó luôn miệng nói.

Lời hắc vừa dứt, liền nhìn thấy Tô Mộ đi về hướng của U Tiêu.

“Người muốn làm gì?”

Câu này không phải là hắc nói, người nói là cô gái xinh đẹp kia.

Có thể nhìn ra được, nàng vô cùng quan tâm tới U Tiêu.

Tô Mộ không hề quan tâm, hắc giống như một thần chết đang đòi mạng, không nhanh không chậm đi về hướng của U Tiêu.

“Cầu xin người hãy tha cho chúng ta, chúng ta có năng lực không tệ, chỉ cần người tha cho chúng ta, chúng ta có thể trở thành tay sai của người!” Cô gái xinh đẹp vẫn còn đang nói lớn.

Tô Mộ thờ ơ.

“Trên tay của chúng ta còn đang giữ một số thông tin của những người muốn gây bất lợi cho người, người giữ lại chúng ta vẫn còn có ích, chỉ cần người giữ lại chúng ta, chuyện gì ta cũng có thể làm cho người, cả người của ta đều là của người!”

Cô gái xinh đẹp còn chưa từ bỏ ý định, đưa ra rất nhiều lợi lộc.

Cho dù ở trong mắt của bất kỳ người đàn ông nào, nàng đều thuộc dạng người đẹp tuyệt đỉnh.

Đặc biệt là khí chất lạnh lùng tỏa ra trên người nàng, càng làm cho vô số người đàn ông sinh ra cảm giác muốn chinh phục cực lớn.

Giờ đây, vì U Tiêu, nàng tình nguyện dâng hiến tất cả!

Song điều làm cho nàng không hề nghĩ tới chính là, người đàn ông trước mắt nàng đây, dường như không hề có chút hứng thú nào đối với nàng.

Nàng trơ mắt nhìn người đàn ông đó đi tới bên cạnh U Tiêu.

Hai người cứ như vậy cùng nhau biến mất khỏi tầm mắt của nàng.

Tô Mộ không đưa U Tiêu đi tới chỗ khác.

Đứng ở chính giữa đám cháy, Tô Mộ lạnh lùng nhìn U Tiêu.

Ngọn lửa cuộn lấy cơ thể U Tiêu, nuốt chửng hần từng chút từng chút một.

Vào giây phút này, tồn tại như hần cũng không thể chịu đựng nổi nữa.

Biểu cảm nhăn nhó kinh khủng đã thể hiện rõ sự đau đớn của hần.

Cho dù là thế, hai mắt hần vẫn luôn nhìn về phía Tô Mộ.

Nếu ánh mắt có thể giết người, Tô Mộ đã sớm chết đi ngàn lần vạn lần rồi.

Ở bên trong đám cháy nóng rực này, một câu nói lạnh như băng vang lên.

“Cứ từ từ tận hưởng nỗi đau đớn này đi, ta sẽ không để cho người chết dễ dàng vậy đâu!”

Ở giữa đám cháy hiện lên một tia Thánh Quang.

Tô Mộ dĩ nhiên sẽ không để U Tiêu chết dễ dàng như vậy.

Có hần trị liệu cho, U Tiêu đã cảm nhận được cái gì gọi là tuyệt vọng.

Nỗi đau đớn do ngọn lửa thiêu đốt mang lại giống như vô tận vậy!

Tô Mộ đứng ở một bên, tức giận nhưng cũng không vì vậy mà xả ra.

Hần sống ở đây cũng đã ở rất lâu rồi, cũng coi như là có một chút tình cảm.

Hần vốn đang chơi game vui vẻ, kết quả nhà bị nổ tung rồi!

Cái cảm giác này giống như là đang chơi game nào đó, ta còn đang

đánh lính, kiếm tiền mua trang bị, kết quả là người vào trộm nhà ta luôn rồi?

“Bí bo! Bí bo!”

Lần phán quyết này kéo dài cho đến khi nhân viên cứu hoả đến.

Tô Mộ không còn chữa trị cho U Tiêu nữa, một mình dịch chuyển tức thì ra khỏi đám cháy.

Vụ nổ này thật sự đã gây ra động tĩnh quá lớn, chắc chắn sẽ thu hút sự chú ý của nhiều bên.

Nếu bọn họ không phát hiện ra thi thể trong đám cháy, thân phận của mình rất có thể sẽ bị bại lộ.

Sở dĩ để U Tiêu lại trong đám cháy, còn có một nguyên nhân khác.

Hình thể, chiều cao của tên này và mình gần giống như nhau!

Một khi bọn họ kiểm tra đám cháy, sẽ phát hiện ra thi thể này, từ đó nhận định người này là mình.

Từ đó, ‘Tô Mộ’ ở nơi này sẽ bị nhận định là đã tử vong.

Đối lại là thể lực của bất kỳ bên nào, tuyệt đối cũng không nghĩ tới một ‘Tô Mộ’ đã chết lại chính là Tô Pháp Thần.

Trở về sân thượng, Tô Mộ nhìn những người ở đây, hẳn bắt đầu suy nghĩ.

Mình không thể để cho những người này sống được, nhưng cũng không thể giải quyết bọn họ ở trên sân thượng này được.

Về việc ném bọn họ vào đám cháy, số lượng thi thể dư ra cũng sẽ khiến cho người khác nghi ngờ.

“Điểm dừng chân của các người ở đâu?” Tô Mộ nhìn cái người nằm dưới đất, mở miệng hỏi.

Đám người này làm nổ tung nhà mình, vậy bọn họ theo lý thuyết cũng phải đền lại cho mình một căn.

“Chúng ta có điểm dừng chân ở rất nhiều thành phố lớn!” Người nằm dưới đất hình như cũng đã hiểu ra suy nghĩ của Tô Mộ, bèn nói ra hết: “Túi xách nằm dưới đất có địa chỉ cụ thể và chìa khóa của những ngôi nhà!”

Tô Mộ nhìn về phía túi xách được để ở một bên, đi qua đó mở túi ra.

“Tuyệt vời!”

Bên trong về cơ bản đều là vũ khí hạng nặng, hỏa lực cực lớn.

Ngoài những thứ này ra còn có một vài tài liệu cùng một xâu chìa khóa.

Trên tài liệu đó có ghi lại rất nhiều địa chỉ. Về cơ bản, các thành phố thuộc đô thị loại một của Hoa quốc đều có.

“Dựa vào thân phận của những tên này, chỗ mà bọn họ chọn có lẽ cũng đều không tệ, ít nhất sẽ rất yên tĩnh!”

“Nên đi đâu đây?”

Tô Mộ nhìn những địa chỉ đó, khá là phân vân.

“Vậy thì đi Ma Đô thôi, sống trong biệt thự ở vùng ngoại ô chắc là thoải mái lắm!”

Sau khi đắn đo suy nghĩ, Tô Mộ đã chọn Ma Đô có khoảng cách gần nhất.

Đi xe hai tiếng là có thể tới nơi, hơn nữa số chuyến xe cũng tương đối nhiều.

“Dù gì U Tiêu cũng đã chết, người có thể tha cho chúng ta một mạng được không?” Lúc này, cô gái xinh đẹp kia mở miệng.

“Người thấy sao?”

Trả lời nàng là một câu nói kèm một nhát dao.

Tô Mộ liên tiếp ra tay, giải quyết toàn bộ những người trên sân

thượng.

Chương 265: Đi đến Ma Đô

Đối xử với kẻ địch, mình không bao giờ mềm lòng nương tay!

“Tiếp theo đây chính là phải xử lý như thế nào rồi!”

“Tìm một chỗ để chôn đi?”

Tô Mộ ‘đóng gói’ những người này khiêng đi.

Dựa vào bóng tối cộng thêm Chớp Nhoáng, hắn đem những người này tới vùng ngoại ô vắng vẻ.

Vùng ngoại ô của thành phố nhỏ vô cùng hoang vu, gần như không có ai cả.

Cộng thêm thân phận của tất cả những người này đều có vấn đề, càng không thể có người tìm tới.

“Trường Lửa!”

Tô Mộ đứng ở nơi trống trải, giơ tay vẫy một cái

Một bức tường lửa liền xuất hiện.

Ném tất cả những người này vào trong lửa, Tô Mộ đem chôn ngay tại chỗ.

“Những phiền phức này coi như đã được giải quyết rồi, trong khoảng thời gian tiếp theo đây, ta có thể yên tâm tiến hành chơi game rồi.”

Sau khi xử lý xong, trời cũng đã sắp sáng rồi.

Tô Mộ sửa sang lại một chút, rồi đi tới trạm xe.

Có một việc mà hắn không hề hay biết.

Tối ngày hôm qua, kẻ tập kích hắn chính là một tổ chức sát thủ

tiếng tăm lầy lừng trên thế giới.

Dạ Vương!

Tổ chức đã từng khiến cho vô số người phải đau đầu, trải qua từng ấy năm, chưa bao giờ thất bại một lần nào.

Lần nào kế hoạch ám sát của bọn họ cũng có thể nói là không một kẻ hở.

Đã từng tuyên bố rằng.

Chỉ cần có thể đưa đủ tiền, trên thế giới này không có người nào bọn họ không giải quyết được.

Song người đứng đầu của tổ chức này, người có danh xưng là Dạ Vương đã trở thành một thi thể cháy xém trong đám cháy!

...

Khu dân cư ở nhà Tô Mộ.

Trải qua một đêm phấn đấu, đám cháy cũng đã bị dập tắt rồi.

Một nhóm người đang tìm kiếm ở giữa vụ nổ, cũng chính là trong nhà Tô Mộ.

“Có ba vị trí bị nổ, một nơi là ở miệng đường ống khí gas, còn có trong phòng ngủ và phòng khách.”

“Đây không phải là một vụ tai nạn!”

Bọn họ đã điều tra ra kết quả rất nhanh chóng.

“Nạn nhân tên là Tô Mộ đúng không?” Một người nhìn vào có thân phận tương đối cao quý mở miệng hỏi.

“Không sai, ta nghĩ đây có lẽ là những người nhắm vào ‘Tô Pháp Thần’ đã ra tay, đến cả một thanh niên ở thành phố thuộc đô thị loại ba bọn họ cũng không buông tha, quả thật là mất trí cả rồi!”

Giọng nói của người vừa báo cáo kèm theo sự giận dữ.

Đây đã không phải là sự kiện ‘Tô Mộ’ gặp nạn đầu tiên rồi.

“Tuyên bố với bên ngoài vụ nổ xảy ra là tai nạn do khí gas bị rò rỉ đi!” Người kia thở dài một hơi.

“Đáng ghét, cứ để mặc cho những người đó làm xằng làm bậy sao?” Người báo cáo nắm chặt nắm đấm, nghiêng răng nghiêng lợi.

Người kia không nói gì, vỗ vai của hắn.

Cho dù bọn họ có không cam lòng thế nào đi nữa, rất hiển nhiên, chuyện ở đây không phải là chuyện bọn họ có thể xử lý được.

Bọn họ không biết rằng, thủ phạm gây ra tất cả mọi chuyện.

Lại chính là ‘Tô Mộ’ vô tội bị chết thảm trong mắt bọn họ!

...

Ma Đô.

Nơi này được gọi là thành phố không ngủ.

Nơi này cũng có rất nhiều truyền kỳ giống vậy.

Ở một nơi được gọi là ‘ngoại ô’, có một người đang đi nhàn nhã.

Nơi nhóm người U Tiêu đã chọn là một khu biệt thự ở vùng ngoại ô.

Người rất ít, an ninh lỏng lẻo, trong khu dân cư cũng không có camera.

Ở chỗ như thế, Tô Mộ có thể đi nghênh ngang.

Ngay sau đó, hắn đã đi tới địa chỉ của ngôi biệt thự kia.

Lấy chìa khóa ra, sau khi mở cửa đi vào trong biệt thự, Tô Mộ nở nụ cười.

Chỗ này thật không tệ đâu!

Cảm nhận đầu tiên chính là rộng rãi.

So với căn nhà nhỏ của mình, thì căn biệt thự bốn tầng này vẫn rất tuyệt.

Đám người U Tiều không thiếu tiền, cả căn biệt thự trông vô cùng sang trọng.

Khuyết điểm duy nhất chính là không có người ở thường xuyên, khó tránh sẽ có chút bụi bặm.

Nhưng trong biệt thự cất giữ rất nhiều lương thực, trong đó có không ít đồ hộp cao cấp.

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

Điều khiến Tô Mộ vui mừng chính là, dưới Góc Nhìn Ma Pháp, hẳn phát hiện rất nhiều “Chỗ tối” trong căn biệt thự này.

Một vài phòng ngủ đã được sửa lại, trong đó có một số chỗ cất giấu không ít vũ khí và tài liệu.

Những vũ khí đó, Tô Mộ không thấy hứng thú.

Nổ tung cũng không làm gì được mình, chứ đừng nói đến đạn.

Sau khi tìm ra những thứ cất giấu trong biệt thự, ánh mắt của hắn lại quét xuống tầng hầm.

“Đây là?”

Một căn “Mật thất” xuất hiện trong Góc Nhìn Ma Pháp.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ trực tiếp vọt từ phòng ngủ trên lầu xuất hiện trong mật thất dưới đất.

“Khá thú vị đấy!”

Đây là một phòng máy, để vài cái máy vi tính và một số phụ tùng đặc biệt.

Tô Mộ từng thấy nơi như vậy trong phim ảnh.

Phòng làm việc của hacker cao cấp!

Ở thời đại internet, nếu đám người U Tiêu đến cả thứ này cũng không biết, thì còn dám gọi là chuyên nghiệp sao?

Mở máy tính ra, một lời nhắc nhở bật lên.

“Mời cắm chìa khóa!”

Tô Mộ nhú mày.

Suy nghĩ cẩn thận, hẩn nhớ tới cái túi kia.

Quay lại phòng khách ở tầng một, cái túi được đặt ở trong đó.

Ngoại trừ những vũ khí kia ra, thì những vũ khí khác đều ở trong đó

Tô Mộ tìm kiếm, phát hiện một cái USB.

Cắm USB quay lại tầng hầm, sau khi cắm vào máy tính, một chuỗi mật mã Tô Mộ nhìn không hiểu xuất hiện.

Sau đó, máy tính được mở khóa.

Tô Mộ ngồi bên cạnh bắt đầu thao tác.

“Mạnh thật đấy!”

Trong máy tính này có rất nhiều tài liệu, còn có một số chức năng rất tuyệt đã được thiết lập, thao tác rất dễ, về cơ bản chỉ cần hiểu chút về máy tính, có tay là được.

Nghĩ kỹ thì cũng đúng.

Trong đám người U Tiêu kia, không có khả năng tất cả đều hiểu hết những kỹ thuật của hacker được, hiển nhiên là đã cài đặt theo kế hoạch như vậy.

Chỉ cần có chìa khóa, bất cứ ai cũng có thể sử dụng.

Những tài liệu cất giữ trong máy tính thu hút sự chú ý của Tô Mộ.

Phần lớn những thứ kia đều là vị trí của một số tổ chức, còn có vài tin tức của nhân viên “Chỗ tối”, quốc gia nào cũng có, tựa như Tô Mộ đã phát hiện ra một thế giới mới vậy.

“Trong đây hẳn sẽ có người muốn đối phó với ta!”

Tô Mộ nhìn những nơi phụ cận phía trên, rơi vào trầm tư.

Chương 266: Thăng lên tứ giai!

Dựa vào năng lực bây giờ của mình, hoàn toàn có thể “Một mẻ hốt gọn” hết tất cả những người được ghi chép trên đó.

“Bỏ đi, trước mắt còn phải làm nhiều chuyện quan trọng hơn!”

Bận bịu cả đêm, lại ngựa không ngừng vó chạy tới Ma Đô, Tô Mộ đã chậm trễ rất nhiều thời gian.

Đối với những “Phiền phức nhỏ” này, hẳn thật sự không rảnh tay.

Tắt máy tính, quay lại tầng một của biệt thự, Tô Mộ lấy ra một ít thức ăn, cắn một miếng lớn.

Đừng nói, đám người U Tiêu này đúng là biết hưởng thụ, hương vị của thức ăn dự trữ đúng là không tồi.

“Vào game!”

Ăn uống no nê, Tô Mộ vào trong game.

Thời gian đã không còn sớm.

Mấy pháp sư cao quý trong thành Diệu Nhật chắc đều đã đi làm.

Hắn chạy tới hiệp hội pháp sư.

“Xin chào ma pháp học đồ, có cần giúp gì không?” Đi tới cửa, một Ma pháp sư mặc áo choàng pháp sư lộng lẫy hét lên với Tô Mộ.

“Ma pháp học đồ?”

Cách gọi của Ma pháp sư khiến Tô Mộ bĩu môi, thuận theo lời này, hắn mở miệng: “Xin chào, ta muốn tiến hành tiến giai.”

“Xem ra người đã nắm vững được phương pháp trở nên mạnh hơn, nhưng muốn trở thành một Ma pháp sư hợp lệ, thì người phải giết chết ma vật mạnh, mang ma hạch của chúng về, mới có thể tiến hành nghi thức tiến giai, lắng nghe sự chỉ bảo của Pháp thần!”

Ma pháp sư quan sát Tô Mộ mấy lần, nói ra yêu cầu để tiến giai.

‘Nhiệm vụ tiến giai: Mang về một viên đại ma hạch tam giai, một trăm viên ma hạch tam giai!’

Một nhiệm vụ cũng xuất hiện ở trước mặt Tô Mộ.

Đúng lúc tiếp nhận, nhiệm vụ cũng hiển thị là đã hoàn thành.

Đánh chết ma vật tinh anh ở bên ngoài bức tường thì xác xuất ma hạch tam giai rơi ra rất lớn, việc khó hơn là chỉ có BOSS mới có thể rơi ra đại ma hạch.

Đương nhiên, đối với Tô Mộ, việc này lại rất đơn giản.

“Ta đã gom đủ rồi!” Hắn nói với Ma pháp sư.

“Hả!”

Ma pháp sư rõ ràng không ngờ tới, lập tức ngây ra.

“Có thể đưa ta đi tiến giai chưa?” Tô Mộ thấy vậy, nhắc nhở một câu.

“Việc này...” Lúc này Ma pháp sư mới phản ứng lại: “Chỉ cần gom đủ ma hạch, giao nộp một nghìn đồng vàng thì có thể bắt đầu nghi thức tiến giai!”

“Đây là một nghìn đồng vàng!”

Tô Mộ giàu có hào phóng, trực tiếp lấy tiền ra.

“Đi theo ta!” Ma pháp sư gạt đầu, dẫn Tô Mộ vào trong hiệp hội.

Trong hiệp hội rất lớn, bên trong cũng có rất nhiều pháp sư, thoát nhìn có vẻ tuổi tác đều đã khá lớn, chủ yếu đều trên ba mươi tuổi.

Đỉnh đầu những người này, rất nhiều đều có nhiệm vụ.

“Đợi sau khi tiến giai, thì tìm xem có nhiệm vụ nào thưởng cho kỹ năng không!”

Tô Mộ nhìn những người này, định tìm vài nhiệm vụ để làm.

Sau đó là kỹ năng của hai cấp bậc chưa học, cũng phải nhanh chóng học.

Bản thân mình phải chuẩn bị đi đối phó với thành chủ thành Tiểu Nguyệt kia.

Lại đi một lát, Tô Mộ đi tới một căn phòng đầy pháp trận phù văn.

“Đến rồi, đặt ma hạch vào bên kia của đài tiến giai, sau đó đứng lên trên là được!” Ma pháp sư chỉ vào một đài đá trong phòng pháp trận, nói.

Tô Mộ khẽ gật đầu, đi qua đó.

Thân là luyện kim đại sư, mặc dù hẳn không hiểu hết những phù văn này, nhưng cũng có thể nhìn ra một chút.

Đây có lẽ là một pháp trận chuyển đổi năng lượng nào đó.

Nói cách khác, có lẽ đây chính là nơi chuyển đổi lực lượng trong ma hạch lên người mình, để đạt được “Tiến giai”.

Tô Mộ lấy ma hạch ra.

Một viên lớn, một trăm viên nhỏ, không nhiều không ít.

Tiếp theo, hẳn đi vào trung tâm của Ma pháp trận.

Ma pháp sư ở bên cạnh bắt đầu niệm chú, sau mười mấy phút, cả pháp trận đã được kích hoạt.

Năng lực trên những ma hạch kia bắt đầu bị pháp trận hút lấy, rót vào trong cơ thể của Tô Mộ.

Cả quá trình rất nhanh, ước chừng kéo dài một phút.

Sau khi toàn bộ ánh sáng trên pháp trận biến mất, trước mắt Tô Mộ cũng xuất hiện lời nhắc nhở.

‘Chúc mừng người đã tiến giai, tăng 50 điểm cho tất cả thuộc tính!’

Luồng năng lượng mạnh mẽ đó đã khiến Tô Mộ đột phá ràng buộc nào đó, cũng khiến cấp bậc của hắn lên tới cấp 1 tứ giai.

“Tất cả các thuộc tính cơ bản tăng lên 100 điểm!”

Dưới sự tăng phúc của Tăng Lên Cực Hạn, các thuộc tính thăng cấp tiến giai tăng gấp đôi.

Nhưng đối với Tô Mộ, chút thuộc tính này vẫn chưa là gì.

“Phải làm ra bộ trang bị tam giai kia, như vậy thì có thể trở về thành Tiểu Nguyệt rồi!”

Chuyển giao công việc xong, Tô Mộ đi ra khỏi Ma pháp trận.

Hắn nhìn Ma pháp sư kia, mở miệng nói: “Ta muốn học kỹ năng của pháp sư.”

“Đạo sư hướng dẫn kỹ năng ở bên kia.” Ma pháp sư chỉ về một hướng.

Tô Mộ gật đầu, sải bước đi về bên đó.

Rất nhanh, vài Ma pháp sư có râu tóc bạc trắng xuất hiện trong tầm mắt hắn.

Sau khi Tô Mộ tiến lên nói chuyện, thì hai kỹ năng cũng xuất hiện ở trước mắt hắn.

“Trường Trường Mâu Phong Bạo (Cấp A): Tiêu hao 2000 điểm lượng mana, triệu hoán ra một cơn lốc trường mâu, công kích kẻ địch với tốc độ cực nhanh, gây sát thương bằng công kích ma pháp x1000%, cự ly thi pháp năm trăm mét, phát động tức thì, thời gian cooldown ba phút.”

“Thạch Phu thuật (Cấp A): Tiêu hao 1000 điểm lượng mana, khiến da thịt của người cứng như đá, tạm thời miễn dịch tổn thương vật lý nhất định, thời gian kéo dài năm giây, phát động tức thì, thời gian cooldown năm phút.”

Một kỹ năng DPS, một kỹ năng phòng ngự.

Trong đó sát thương của Trường Trường Mậu Phong Bạo vô cùng cao, là kỹ năng có sát thương cao nhất trong cấp A mà Tô Mộ thấy hiện nay.

Đương nhiên, lượng mana hao phí của kỹ năng này cũng rất cao.

“Người đã phát triển thành một pháp sư mạnh mẽ, sau khi học hai kỹ năng này, chúng ta đã không còn gì để dạy người nữa!” Học hai kỹ năng này xong, Ma pháp sư già nói.

“Hả!”

Tô Mộ sửng sốt một lúc, rồi cũng phản ứng lại.

Xem ra kỹ năng có thể học được từ đạo sư nghề nghiệp đã hết, tiếp theo nếu muốn học kỹ năng, thì chỉ có đi làm nhiệm vụ và giết quái vật.

“Ta học hết!”

Sau khi nộp hai nghìn đồng vàng, Tô Mộ cũng học được hai kỹ năng này.

Chương 267: Trở lại thành Tiểu Nguyệt

“Tất cả đã max cấp!”

Điểm kỹ năng vô hạn cho phép Tô Mộ thăng cấp hai kỹ năng này đến cấp SSS.

Trong đó sát thương cộng thêm của Trường Trường Mâu Phong Bạo đạt tới 2000%, đã vượt qua Phích Lịch Lôi Quang.

Thời gian kéo dài của Thạch Phu thuật cũng đạt tới mười giây.

Hai kỹ năng này được Huyết Mạch Pháp Thần tăng phúc, chỉ cần có đủ lượng mana, thì mình có thể sử dụng không giới hạn.

Nói cách khác, chỉ cần mình luôn mở Thạch Phu thuật, thì về cơ bản không có công kích vật lý nào có thể gây nên sát thương cho mình.

Hơn nữa khả năng miễn dịch ma pháp của mình đã tăng cao.

Mức độ thịt dày này, chắc chắn sẽ khiến những chiến sĩ giáp nặng kia hâm mộ đến chết.

Nhưng vấn đề này cũng rất rõ ràng.

Lượng mana tiêu hao của hai kỹ năng này vốn đã cao, Huyết Mạch Pháp Thần vừa gia trì, Trường Trường Mâu Phong Bạo không CD sẽ tiêu hao một vạn hai lượng mana.

Ngay cả với lượng mana của mình bây giờ, cũng chỉ có thể phóng thích tám lần.

“Điểm thuộc tính sau lần thăng cấp tiếp theo thì phải thêm toàn bộ vào tinh thần!”

“Nếu có thể có kỹ năng bị động cấp Thần tăng thêm tinh thần thì càng tốt!”

Sau khi học được kỹ năng mạnh hơn, Tô Mộ lại nhận ra tầm quan

trọng của lượng mana.

Trong lòng hẳn rất rõ.

Các kỹ năng học được sau này sẽ chỉ càng tiêu hao mana hơn.

Thậm chí còn có thể xuất hiện kỹ năng cấp bậc “Đại chiêu” sử dụng một lần đã tiêu hao hơn vạn lượng mana.

Mà kỹ năng như vậy, thì có thể để bản thân mình giết BOSS trong nháy mắt!

“Quyền Trọng Pháp Thần còn có một chút giá trị trưởng thành là có thể thăng cấp!”

“Không cần qua tường, chỉ cần cày trong rừng Ma vật ở ngoài thành phố là được.”

“Vừa hay thu thập được một số vật liệu, chế tạo bộ trang bị tam giai.”

Tô Mộ nhanh chóng kế hoạch hành động tiếp theo trong đầu.

Việc mình phải làm thực sự quá nhiều, phải làm từng việc một!

Tạm biệt đạo sư nghề nghiệp, Tô Mộ trò chuyện với những NPC nhắc nhở nhiệm vụ ở trong hiệp hội.

Phần thưởng những NPC này cho cũng rất phong phú, trong đó có rất nhiều trang bị tốt và điểm kỹ năng phong phú.

Điều đáng tiếc là, đối với Tô Mộ, những thứ này chẳng có sức hấp dẫn.

Rời khỏi hiệp hội pháp sư, Tô Mộ lập tức chạy ra ngoài thành phố.

Thời gian vẫn còn sớm, hẳn cày sơ qua các quái vật cấp thấp, đã có thể quét đầy giá trị trưởng thành của Quyền Trọng Pháp Thần.

“Chớp Nhoáng!”

Tới phạm vi rừng Ma vật, Tô Mộ trực tiếp vượt xa vị trí di chuyển.

“Vạn Mộc Tùng Sinh!”

“Chớp Nhoáng!”

“Vạn Mộc Tùng Sinh!”

Sau khi đánh ra hai kỹ năng AOE mạnh mẽ, Quyền Trượng Pháp Thần cũng thành công tiến giai.

“Quyền Trượng Pháp Thần (Cấp 4): +600 trí lực, +600 Tinh thần, +600 Thể chất, sử dụng vật phẩm Ma pháp cường đại, có thể giao chú ngữ tương ứng cho quyền trượng, số lượng chú ngữ hiện tại: 4 Giá trị trưởng thành 0/100000.”

Quyền trượng tứ giai tăng thêm hai trăm năm mươi điểm cho ba thuộc tính, đồng thời còn có thêm một chú ngữ.

Bây giờ trong tay không có vật phẩm Ma pháp thích hợp, chú ngữ này chỉ có thể để trống trước.

“Nhặt đồ!”

“Chớp Nhoáng!”

Liên tục sử dụng Chớp Nhoáng, Tô Mộ nhặt phần lớn đồ rơi xuống.

Sau khi có thanh vật phẩm có không gian lớn, hiệu quả nhặt đồ cũng tăng cao.

Chỉ cần nhét vào thanh vật phẩm là được, đợi sau khi thu xếp xong mọi chuyện rồi nói.

Sau khi giải quyết xong, Tô Mộ trở về thành phố.

Có khu vực chuyên môn cho phi thuyền trong thành Diệu Nhật, có thể ngồi phi thuyền tới các thành phố cấp thấp khác và chủ thành khác.

Cho dù trước đó không lâu xảy ra sự kiện rơi phi thuyền, thì phi thuyền đi đến thành Tiểu Nguyệt cũng sẽ không dừng lại vì điều này.

“Thủ vệt trên phi thuyền nhiều hơn rồi!”

Sau khi mua vé lên phi thuyền, Tô Mộ phát hiện số lượng vé bình phía trước nhiều gấp đôi trước đây.

Điều này cũng khiến phi thuyền vốn không có bao nhiêu người trở nên có phần chật chội.

Tô Mộ tìm được vị trí trên vé tàu, thì ngồi xuống.

Thời gian mình đáp ứng vị quản gia kia sắp tới rồi, chắc đối phương đang sốt ruột chờ đợi câu trả lời của mình.

Nhưng trước mắt tạm thời không để ý tới bên đó được, cứ để ông chủ bán trứng thú cưng kia lo lắng suông đi.

“Thành chủ đó là người thông minh, ta đột nhiên trở về chắc chắn sẽ khiến hắn nghi ngờ.”

“Phải nghĩ cách khiến hắn uống thứ đồ chơi này vào mới được!”

Lấy ra bình thuốc Linh Thực kia, Tô Mộ hít mắt lại.

Phi thuyền cần mấy giờ mới có thể đến thành Tiểu Nguyệt.

Trong khoảng thời gian này, mình nhất định phải nghĩ ra cách đối phó với thành chủ thành Tiểu Nguyệt.

Chương 268: Bộ đồ Diệt Tử.

“Khống chế hắn rồi trực tiếp rót hết bình thuốc này vào miệng hắn?”

Thời gian còn rất dài, Tô Mộ chậm rãi tự hỏi.

Hiệu quả khống chế của kỹ năng Vùng Từ Trường Trọng Lực này rất mạnh, dựa vào trí lực hiện nay của mình, có lẽ có thể trói chặt thành chủ thành Tiểu Nguyệt.

Đương nhiên, hắn cũng không chắc chắn về phương pháp này lắm.

Dù sao người đó cũng là chủ nhân của một thành!

Cấp bậc của Nguyệt Bạch tuyệt đối đã tới tứ giai, hơn nữa có tám mươi đến chín mươi phần trăm là có thuộc tính của BOSS cấp cao tứ giai.

“Hay là trực tiếp đánh lén rồi khống chế?”

Tô Mộ lại nhìn về phía những kỹ năng loại khống chế khác của mình.

Điểm sức mạnh cao làm hiệu quả khống chế của các kỹ năng này đều được cộng thêm, gây choáng Nguyệt Bạch mười mấy giây chắc là được.

Nhưng dưới trạng thái khống chế, mình có thể rút thuốc vào trong miệng Nguyệt Bạch không thì khó mà nói.

Một khi mình không thể làm Nguyệt Bạch uống hết bình thuốc này mà lại ra tay với một thành chủ, thì chính là muốn làm kẻ địch với toàn bộ người trong thành Tiểu Nguyệt.

Thông báo cùng loại với thông báo lúc trước chắc chắn sẽ xuất hiện thêm lần nữa.

Đến lúc đó dù là Tổng chỉ huy Thần Lạc cũng không bảo vệ được mình.

“Chỉ có uống thuốc, tên Nguyệt Bạch kia mới có thể hiện hình, cũng chỉ có lúc ấy ta mới có thể ra tay giết chết hắn!”

Thân phận thành chủ của Nguyệt Bạch làm Tô Mộ cảm thấy hơi đau đầu.

Không biết thực lực của hắn thế nào, lại có thể ra lệnh cho thủ vệ thành Tiểu Nguyệt, không giống như đối phó với một con BOSS bình thường.

Chương 269: Bộ đồ Diệu Tử. (2)

“Phải làm thế nào để làm hẩn uống bình thuốc này trước khi mình ra tay đây?”

Thuốc Linh Thực chẳng những có thể làm ma vật hiện hình, mà còn có thể làm giảm sức mạnh của ma vật xuống rất nhiều.

Chỉ cần Nguyệt Bạch uống thuốc Linh Thực, chắc chắn hẩn sẽ có thể giết chết người này.

“Chạy tới tìm hẩn uống rượu? Nhân cơ hội hạ thuốc vào trong rượu?”

“Dù sao thuốc Linh Thực này chỉ có tác dụng với ma vật, ta uống vào cũng không có ảnh hưởng gì.”

Tô Mộ nghĩ ra một phương pháp.

Lôi kéo làm quen với Nguyệt Bạch.

Sau khi trở về thành Tiểu Nguyệt lập tức tới phủ thành chủ, sau đó ôm vai Nguyệt Bạch, xưng anh gọi em với hẩn.

Hai anh em uống chút rượu không quá đáng chứ?

“Tên kia cũng không phải kẻ ngốc, chắc chắn sẽ nghi ngờ ta!”

Hẩn hơi lắc đầu, phương pháp này bị Tô Mộ loại.

Nếu thật sự làm như vậy, dù mình đưa cho Nguyệt Bạch uống cái gì thì chắc chắn hẩn cũng sẽ từ chối.

“Vậy chờ tới buổi đêm sử dụng Ảnh Độn lặn lẻ lẻ vào phủ thành chủ? Tùy cơ hành động?”

Theo tình huống trước mắt, chỉ có thể đi một bước nhìn một bước.

Trong lòng Tô Mộ rất rõ ràng.

Một khi mình quay về thành Tiểu Nguyệt, ắt sẽ rơi vào trong tầm mắt của Nguyệt Bạch.

“Sau khi về thì tới cửa hàng trước.”

Nếu đã không thể né tránh, thì mình phải làm lòng nghi ngờ của tên đó giảm đến mức thấp nhất.

Tô Mộ cất thuốc Linh Thực đi rồi lấy tài liệu chế tạo trang bị ra.

‘Người đã chế tạo pháp bào Diệu Tử!’

‘Người đã chế tạo mũ ma pháp Diệu Tử!’

‘Người đã chế tạo miếng bảo vệ chân Diệu Tử!’

‘Người đã chế tạo giày Diệu Tử!’

‘Người đã chế tạo găng tay Diệu Tử!’

Tài liệu đầy đủ, Tô Mộ bèn chế tạo toàn bộ bộ đồ Diệu Tử tam giai.

‘Pháp bào Diệu Tử: Trí lực +200, thể chất +100, hiệu quả đặc biệt: Giảm miễn: Giảm 10% sát thương vật lý phải chịu, tính dai +10 (hiệu quả của trang phục: Khi chịu tổn thương có xác suất khôi phục 1% giá trị pháp lực).’

‘Miếng bảo vệ chân Diệu Tử: Giá trị tinh thần +150, thể chất +80, bạo kích ma pháp +1%.’

‘Mũ ma pháp Diệu Tử: Trí lực +150, thể chất +80, khi bị công kích vật lý có xác suất giảm miễn một lần tổn thương.’

‘Giày Diệu Tử: Giá trị tinh thần +150, thể chất +80, khi bị công kích vật lý có xác suất tăng tốc độ di chuyển.’

‘Găng tay Diệu Tử: Trí lực +120, thể chất +100, sau khi công kích ma pháp bị né tránh, công kích tiếp theo chắc chắn đánh trúng.’

Nói tóm lại, bộ trang bị này có thể nói là bộ đồ “Pháp tank”, trên cơ bản đều nhằm vào cận chiến.

Với Tô Mộ, bộ trang bị này ngoài thuộc tính cao thì những hiệu quả khác đúng là không có tác dụng gì.

Thân là một “Pháp tank” phiêu dật, trên cơ bản không có quái cận

chiến nào có thể công kích được hẳn.

“Không biết dưới tình huống mở Thạch Phu thuật, kỹ năng bị động của trang phục còn có thể kích hoạt không?”

Tô Mộ nhớ tới kỹ năng mới mình vừa nhận được.

Đây chẳng qua là miễn dịch công kích vật lý, nhưng công kích vẫn sẽ rơi xuống trên người hẳn.

Nếu những công kích đó có thể kích hoạt hiệu quả bị động của bộ đồ Diệu Tử, vậy mình mở Thạch Phu thuật ra chịu một đám quái cận chiến công kích, chẳng phải là có thể hồi mana vô hạn à?

Nghĩ vậy, Tô Mộ như có một loại xúc động nhảy xuống phi thuyền thử một lần.

Nhưng nếu xuống phi thuyền, dùng chân chạy về thành Tiểu Nguyệt thì thật sự quá lãng phí thời gian.

Tô Mộ đổi sang bộ đồ Diệu Tử rồi mở thanh thuộc tính ra.

Người chơi: Tô Mộ

Cấp bậc: Cấp 1 tứ giai (0/60000)

HP: 19200

Giá trị pháp lực: 2264

Công kích ma pháp: 6776

Phòng ngự vật lý: 1920

Phòng ngự ma pháp: 2570

Thuộc tính: Sức mạnh 1032, thể chất 1030 (+690), nhanh nhẹn 816, tinh thần 1390 (+980), trí lực 1930 (+1150).

Trang bị: Quyền Trọng Pháp Thần, dây chuyền thủy tinh, nhẫn Diệu Tinh, nhẫn tế ti Sơn Dương Nhân, áo choàng Arcane, huy chương Dũng Sĩ trấn Bạch Vụ, bộ đồ Diệu Tử.

Sau khi lên cấp và đổi trang bị, thuộc tính trí lực đã vượt qua 3000 điểm, tinh thần cũng vượt qua 2000 điểm.

Mà bộ đồ Diệu Tử thật sự cộng thêm rất nhiều máu, làm lượng HP của hắn lên tới gần 20000 điểm.

Bây giờ, hắn không hề còn chút áp lực nào khi đối mặt với những người chơi hệ vật lý kia nữa.

Dùng Lá Chắn Ma Pháp, cho dù có hơn mười nghìn người hắn cũng có thể chịu đựng được.

Dù sao số lượng người nhiều, hiệu quả trang phục có thể nói là trăm phần trăm kích hoạt, tốc độ hồi mana này tuyệt đối có thể làm hắn không ngừng duy trì Lá Chắn Ma Pháp.

Còn những nghề nghiệp hệ pháp khác à?

Dưới tứ giai thật sự chưa chắc có thể phá được lớp phòng ngự của hắn.

Giờ phút này, Tô Mộ đã không còn đứng trên đỉnh người chơi nữa.

Hắn đã tạo ra một khoảng cách mà người chơi khác không có cách nào để vượt qua.

Có thể ngăn cản hắn chỉ còn lại những ma vật mạnh kia, hoặc là cái gọi là “Thần”!

Thành Tiểu Nguyệt.

Sau khi ngồi phi thuyền quay về, nơi quen thuộc này cũng không có gì thay đổi.

Tô Mộ đi về phía cửa hàng của mình.

Các quầy bày biện đều rất chỉnh tề, đồ vật bên trong chưa bán được thứ gì.

Mặc dù người chơi khác đã tới nhị giai, nhưng muốn đến thành Tiểu Nguyệt còn phải mất không ít thời gian.

Ma vật dọc theo con đường đi đến đây cũng không dễ đối phó.

“Bổ sung ít thuốc và trang bị tam giai lên, dù sao quầy cũng đủ rộng!”

Tô Mộ đứng trong cửa hàng sắp xếp lại ô túi đồ.

Không gian nhà kho rất lớn, mấy thứ không dùng được hẳn sẽ ném vào trong kho, dọn sạch sẽ thành vật phẩm.

Còn lại chính là thuốc bán khá chạy, Tô Mộ đặc biệt đặt một quầy riêng, thiết trí một cái giá không thấp.

Số lượng thuốc cũng khá nhiều, đặt trong cửa hàng bán có thể tiết kiệm được không ít phí thủ tục.

“Đợi hai ngày nữa, hẳn là sẽ có rất nhiều người chơi tới đây, cửa hàng này cũng có thể khai trương rồi!”

Tô Mộ vẫn khá chờ mong vào ngày cửa hàng bắt đầu buôn bán.

Chờ sau khi đồ ở đây bán xong, trên tay mình lại có thêm hơn hai trăm nghìn đồng vàng nữa rồi.

“Hay là đi càn quét phó bản nhị giai nhỉ? Sau này trang bị nhị giai chắc sẽ rất dễ bán”

Chương 270: Nguyệt Bạch coi thường.

Thanh vật phẩm sung túc, thời gian lại còn sớm nên Tô Mộ tính toán rửa sạch toàn bộ quái vật ngoài thành, thuận tiện đi phó bản mấy lần, tốt nhất là mang ra một ít chứng minh lên cấp.

Hắn nghĩ vài thứ đó cũng rất đáng giá.

“Tiếp tục đặt trang phục không mặc nữa ở đây!”

Tô Mộ đặt Bộ đồ Ma Diễm trong quầy tương đối thu hút sự chú ý của người khác, dùng để làm “Bảo bối trấn cửa hàng”.

Ngay sau đó, hắn chạy ra ngoài thành.

Cấp bậc đã lên tới tứ giai, giết chết những con quái nhị giai kia đã không nhận được chút kinh nghiệm nào nữa, hơn nữa ba kỹ năng bị động cấp Thần cũng hoàn toàn không kích phát.

Tiền lời duy nhất của việc giết quái cũng chỉ có đồng vàng và đồ quái rơi ra.

Tô Mộ điên cuồng giết quái, cũng đi tới lối vào phó bản.

“Tính thời gian, đã qua năm ngày rồi, Hỏa Diễm Vương kia cũng nên làm mới rồi nhỉ?”

Đi tới đây, bây giờ Tô Mộ mới nhớ tới Hỏa Diễm Vương.

“Thuận tay giết luôn!”

Đi vào phó bản Tô Mộ dùng một chiêu mang đi cả BOSS và quái nhỏ.

Có được thuộc tính như hắc, toàn bộ quá trình có thể nói là dùng chân cũng đánh được.

Sau khi giết quái xong, hỏa hạch rơi ra vừa đủ để triệu hóa Hỏa Diễm Vương một lần.

Tô Mộ tiến hành triệu hoán một cách quyết đoán.

“Khác với lần trước à?”

Sau khi triệu hoán, hư ảnh của Hỏa Diễm Vương xuất hiện cũng không có thông báo như lúc trước.

Mà Hỏa Diễm Vương triệu hồi ra lần này cũng không thông minh bằng con lần trước.

Nhìn qua nó chỉ là một con BOSS bình thường, một câu thoại cũng không nói.

“Thử kỹ năng mới một lần xem!”

Trên tay Tô Mộ hiện lên lực phong bạo, một thanh trường mâu được tạo thành từ năng lượng nhanh chóng thành hình.

Hắn giơ trường mâu lên, dùng sức ném mạnh về phía Hỏa Diễm Vương.

Tốc độ của Trường Trường Mâu Phong Bạo rất nhanh, chỉ trong chớp mắt đã đánh trúng hư ảnh của Hỏa Diễm Vương.

-315468!

‘Người đã giết chết ảo ảnh của Hỏa Diễm Vương!’

Điều làm Tô Mộ không ngờ là một đòn này của mình trực tiếp xuất hiện bạo kích, lập tức hạ gục con BOSS có lượng HP đạt tới ba trăm nghìn này!

“Thật cừ quá!”

Tô Mộ không nhịn được hô lên.

Sau khi kỹ năng bạo kích cộng thêm 20% sát thương sau cùng, tổn thương khi mình sử dụng Trường Trường Mâu Phong Bạo bây giờ hoàn toàn có thể dùng từ khủng bố miêu tả.

Nếu có người chơi ở trước mặt hắn, đối phương cũng không xứng được ăn chiêu này của mình.

“Nếu ném mấy Trường Trường Mâu Phong Bạo lên trên đầu Nguyệt Bạch, ngẫu nhiên bạo kích vài lần thì chắc tên đó cũng chết rồi nhỉ?”

Tô Mộ cũng cảm thấy chắc chắn hơn vài phần về trận chiến tiếp theo.

Nhặt đồ Hỏa Diễm Vương rơi ra lên, hạch tâm trong đó bị Tô Mộ trực tiếp đút cho bảo thạch Tro Tàn.

Trên bảo thạch phát ra ánh sáng không nhỏ nhưng vẫn chưa đạt tới trạng thái kích hoạt.

Tô Mộ cũng không nóng nảy.

Trên tay mình còn có tấm bản đồ kia, chỉ cần đi tới khu vực hệ hoả, kích hoạt bảo thạch Tro Tàn chỉ là vấn đề về thời gian mà

thôi.

Sau khi nhặt đầy thanh vật phẩm, Tô Mộ quay về cửa hàng ở thành Tiểu Nguyệt.

“Thời gian vẫn còn quá sớm, còn có thể đi thêm một chuyến nữa!”

Còn một khoảng thời gian nữa mới đến buổi tối, trước lúc đó, Tô Mộ cũng không có ý định đi gây chuyện với Nguyệt Bạch.

Nhưng khi hắn đang sắp xếp đồ thì một vệ binh đột nhiên tới.

“Nhà thám hiểm, thành chủ đại nhân cho mời!”

Lời nói của vệ binh làm Tô Mộ nhíu mày lại.

Quả nhiên như trong dự đoán của mình, mình vừa quay về thành Tiểu Nguyệt đã bị Nguyệt Bạch theo dõi.

“Thành chủ đại nhân tìm ta có chuyện gì à?” Hắn hỏi vệ binh.

“Chuyện đó thì thành chủ đại nhân không nói!” Vệ binh cũng không rõ lắm.

“Đi thôi!” Tô Mộ tự hỏi một lúc, cuối cùng vẫn quyết định đi gặp Nguyệt Bạch một lần.

Tô Mộ không nhanh không chậm đi theo vệ binh.

Hắn nhìn về phía bình thuốc Linh Thực đặt ở ô đầu tiên trên thanh vật phẩm.

Một khi có cơ hội, bất cứ lúc nào mình cũng có thể ra tay.

Thành Tiểu Nguyệt cũng không rộng lớn như chủ thành nên Tô Mộ nhanh chóng tới vị trí phủ thành chủ.

Dưới sự dẫn dắt của vệ binh, một đường thông suốt đi vào bên trong sảnh nghị sự.

“Đã lâu không gặp, nhà thám hiểm!”

Nguyệt Bạch ngồi trên ghế thành chủ, nhiệt tình chào hỏi Tô Mộ.

“Các người đi xuống trước đi!” Đồng thời, Nguyệt Bạch còn làm hai vệ binh kia tránh mặt.

Tô Mộ lạnh nhạt nhìn Nguyệt Bạch.

Trong lòng hắn, người này đã bị đưa vào danh sách kẻ địch bắt buộc phải chết.

“Mấy ngày không gặp, cấp bậc của người tăng lên rất nhanh, nhưng vẫn còn quá thấp!”

Nguyệt Bạch thấy Tô Mộ không nói gì bèn mở miệng với giọng điệu lười biếng.

Những lời này cũng làm Tô Mộ lập tức trở nên cảnh giác.

“Người này có thể nhìn thấy cấp bậc của ta sao?”

Đầu nhanh chóng suy nghĩ, sự kiêng kỵ của Tô Mộ với Nguyệt Bạch tăng lên rất nhiều.

Xem ra hắn vẫn hơi coi thường vị thành chủ này rồi.

“Hắn đang nhắc nhở ta!”

Tô Mộ có thể nghe được ý ngấm trong lời nói của Nguyệt Bạch.

Ý ngấm đó chính là: Trước mặt ta, cấp bậc này của người còn chưa đủ nhìn, tốt nhất người nên nhớ rõ ước định lúc trước của chúng ta.

“Nhưng hắn không nhìn thấy thuộc tính của ta, nếu không thái độ cũng không như thế này!”

Điều làm Tô Mộ khá yên tâm là ánh mắt Nguyệt Bạch nhìn hắn mang chút khinh thường.

Dù mình đã lên tới tứ giai, nhưng hiển nhiên là vị thành chủ đại nhân này không để mình vào trong mắt.

Một khi đã như thế, vậy thì mình phải tặng cho hắn một món quà lớn mới được.

“Xem ra thành chủ đại nhân rất quan tâm đến ta nhỉ, ta vừa quay về thành Tiểu Nguyệt không lâu người đã không ngồi yên được rồi à?”

Giọng điệu của Tô Mộ không kiêu ngạo không nịnh nọt, nhiều hơn là sự châm chọc.

“Ha! Ha! Ha!” Nguyệt Bạch cười phá lên.

Ánh mắt lạnh thấu xương của hắn nhìn chằm chằm Tô Mộ, trên người phát ra khí thế của người nắm quyền, cho người ta một cảm giác áp bách cực kỳ mạnh mẽ.

Nhưng với Tô Mộ thì chút khí thế này căn bản không đủ xem.

Người ngay cả uy áp của Tà Thần cũng nhìn thấy như hắn còn sợ cái này chắc?

“Lá gan của người lớn quá nhỉ!” Giọng nói của Nguyệt Bạch lại vang lên.

Chương 271: Ra tay

Hắn đột nhiên phát hiện ra mình không thể nhìn thấu nhà thám hiểm trước mặt.

“Vậy cũng không to gan bằng thành chủ đại nhân được!” Tô Mộ hơi mỉm cười, ám chỉ.

“Người có ý gì?” Giọng nói của Nguyệt Bạch trầm xuống, giả vờ không hiểu.

Tô Mộ nhún vai nhìn quét toàn bộ đại sảnh một vòng: “Thành chủ đại nhân, ở đây cũng không có người ngoài, không bằng chúng ta đi thẳng vào vấn đề đi, phi thuyền ta ngồi tới Vương đô bị tập kích là chuyện tốt mà người làm đúng không?”

“Ha ha!” Nguyệt Bạch nghe vậy lạnh lùng cười một tiếng, nhưng cũng không thừa nhận.

Hắn vươn tay vuốt lại sợi tóc trên trán, mở miệng nói: “Tuy chuyện phi thuyền bị ma vật tập kích không thường thấy, nhưng cũng không phải chưa từng xảy ra, Vương đô bên kia đã truyền tin đến và nhận định đó là chuyện ngoài ý muốn.”

Nguyệt Bạch nói đến đây, không tiếp tục nói nữa.

“Vậy là ta hiểu nhầm rồi?” Tô Mộ nhìn Nguyệt Bạch hỏi ngược lại.

Nguyệt Bạch giữ im lặng, không thừa nhận cũng không phủ nhận.

Hắn phái những con ma vật đó đi tập kích phi thuyền là để cảnh cáo Tô Mộ không được nói lung tung ở Vương đô.

Dựa theo kết quả điều tra Vương đô gửi tới, dường như nhà thám hiểm này cũng đã lựa chọn thoả hiệp.

Trong mắt hắn, lòng thù địch Tô Mộ biểu hiện ra giờ phút này đơn giản chỉ là sự không cam lòng mà thôi.

“Người là người thông minh.”

Nguyệt Bạch đứng lên khỏi ghế thành chủ.

“Ta hy vọng người có thể tiếp tục thông minh như vậy.”

Nguyệt Bạch nói xong, hắn khẽ phất tay với Tô Mộ, ý tứ rất rõ ràng.

Tô Mộ lộ ra biểu cảm hậm hực rồi nhanh chóng bước ra phủ thành chủ.

Cuộc gặp này tới đột nhiên, kết thúc cũng rất đột nhiên.

Hai bên nhìn như chưa nói gì, nhưng dường như đã nói xong.

Sau khi rời khỏi phủ thành chủ, Tô Mộ quay đầu lại nhìn thoáng qua thủ vệ ở ngoài cửa.

Lực lượng canh gác ở đây cũng không mạnh.

Những thủ vệ đó giống như làm cho người ta nhìn thôi vậy.

Mình có nắm chắc tuyệt đối có thể lên vào phủ thành chủ dưới mí mắt của bọn họ.

“Từ cuộc nói chuyện vừa rồi, hẳn là tên này không nghi ngờ ta.”

Tô Mộ ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời.

Thời gian còn sớm, mình cũng không cần sốt ruột như vậy.

Hắn quay về cửa hàng tiếp tục sắp xếp lại đồ.

Chờ đến khi toàn bộ quây đều đặt đầy đồ, lúc này hắn mới gật đầu hài lòng.

Dựa theo giá cả trên bảng giá, nếu có thể bán hết toàn bộ số đồ này thì có thể kiếm được khoảng hai trăm năm mươi nghìn đồng vàng.

Tô Mộ không hề lo lắng đồ trong quây sẽ không bán được.

Chờ những người chơi tiên phong kia đến thành Tiểu Nguyệt, đồ vật trong cửa hàng trên cơ bản chỉ sẽ ở trong trạng thái cung không đủ cầu.

“Tiếp tục giết quái đi!”

Nhàn rồi không có việc gì, Tô Mộ bắt đầu kế hoạch kiếm tiền.

Dưới trạng thái giết quái hiệu suất siêu cao, toàn bộ khu quái vật ngoài thành Tiểu Nguyệt đều bị hắn quét sạch.

Phương pháp giết quái khủng bố này, cho dù có nhiều thanh vật phẩm đi nữa thì đồ rơi xuống cũng không nhặt được hết.

Sau khi giết đến lúc bầu trời tối lại, chỉ mỗi số lượng đồng vàng quái vật rơi ra Tô Mộ cũng nhặt được gần ba mươi nghìn rồi.

Hầu hết đồ trong thanh vật phẩm đều là một tổ chồng một tổ.

Ngoài tài liệu còn có thảo dược, thuốc.

Tô Mộ trở về cửa hàng rồi bỏ tất cả vào trong kho.

Ban đêm đã đến!

“Ảnh Độn!”

Tô Mộ trực tiếp sử dụng Ảnh Độn trong cửa hàng, hoà mình vào trong bóng tối.

Dưới ánh trăng chiếu rọi, trong thành Tiểu Nguyệt đâu đâu cũng là bóng tối.

Không ai có thể chú ý tới sự khác thường dưới bóng tối đó!

Tô Mộ đi tới ngoài phủ thành chủ một cách dễ dàng.

Mấy vệ binh đang canh gác ngoài cửa, nhưng bọn họ cũng không thể nhìn xuyên qua Ảnh Độn của hắn.

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

Tô Mộ bước vào trong phủ thành chủ và sử dụng Góc Nhìn Ma Pháp.

Trong phủ thành chủ rộng như vậy, ngoài Nguyệt Bạch thì còn có không ít người hầu.

Tô Mộ nhanh chóng chú ý tới một chỗ.

Nơi đó có vài người hầu đang chuẩn bị.

“Đó là bể tắm à?”

Nhìn từ cách trang trí thì nơi đó hẳn là nơi để tắm rửa.

Nhóm người hầu đang thả cánh hoa vào trong bồn tắm.

“Thành chủ đại nhân biết hưởng thụ thật đó!”

Tô Mộ bĩu môi, còn cảm thấy rất hâm mộ.

“Đây là cơ hội của ta!”

Tô Mộ nương theo bóng tối chạy tới gần bể tắm.

Đó là một căn phòng rất lớn, bên trong trang trí vô cùng xa hoa, ở giữa là một hồ nước đang toả ra khí nóng.

Bên trong phủ kín cánh hoa.

Tô Mộ đứng bên ngoài phòng bắt đầu quan sát.

Bức tường trong phòng được khảm đá quý nên rất sáng, không có bóng tối có thể ẩn thân.

Sự chú ý của hắn đặt trên một bầu rượu đang đặt trong góc.

Bầu rượu đó hắn là chuẩn bị cho Nguyệt Bạch.

“Tên Nguyệt Bạch đó còn chưa tới đây, bây giờ là cơ hội tốt nhất của ta!”

Dưới Góc Nhìn Ma Pháp, Nguyệt Bạch đang đi về phía này từ trên tháp cao.

Dựa vào thực lực của Nguyệt Bạch, sau khi hắn tới đây không chừng sẽ nhìn thấy lớp nguy trang của mình.

“Ta chỉ có một cơ hội!”

Tô Mộ hít sâu một hơi, không khỏi bắt đầu cảm thấy căng thẳng.

Trong phòng không có bóng tối, nếu không muốn bị những người hầu kia phát hiện thì hắn chỉ có thể sử dụng Tàng Hình.

Mà thời gian Tàng Hình là có hạn!

Một khi hắn không thể đổ thuốc Linh Thực vào trong bầu rượu trong khoảng thời gian đó, vậy chỉ có thể chờ một cơ hội khác.

Tô Mộ vừa xem tình hình trong phòng, tìm kiếm cơ hội thích hợp nhất vừa tính toán thời gian để Nguyệt Bạch đi đến đây.

“Cơ hội tới!”

Mười mấy giây sau, nhân cơ hội người hầu đang thử độ ấm của nước, Tô Mộ quyết đoán bắt đầu hành động.

“Mau Lẹ!”

“Thị Huyết Cuồng Bạo!”

“Tật Phong Bộ!”

Chỉ trong chớp mắt, chỉ cần là kỹ năng tăng tốc độ di chuyển Tô Mộ đều mở ra.

“Tàng Hình!”

Tàng Hình, Tô Mộ đồng thời “Vèo” một cái vọt vào trong phòng.

Dưới sự phụ trợ của mấy kỹ năng, tốc độ của Tô Mộ còn nhanh hơn cả gió.

Mấy giây sau, hắn đã tới bên cạnh bầu rượu kia.

Đây là một bầu rượu được làm từ ngọc, cầm trong tay có cảm giác trong suốt sáng long lanh, bên trong là một chất lỏng màu đỏ tươi.

Chương 272: Thành chủ quỷ hút máu.

Tô Mộ nhìn mấy người hầu đang ở bên bồn tắm, lấy thuốc Linh Thực trong thanh vạt phẩm ra.

Nếu là bình thuốc bình thường lúc trước, chỉ đổ một ít vào bầu rượu này thôi thì hương vị đó chắc chắn sẽ lập tức bại lộ.

Nhưng sau khi thuốc Linh Thực này được cải tạo, nó đã biến thành không màu không mùi.

Tô Mộ không chút khách sáo đổ toàn bộ bình thuốc vào trong bầu rượu.

Sau khi dùng sức lắc đều, hắn quay về theo đường cũ.

“Ảnh Động!”

Đi vào bóng tối bên ngoài, Tô Mộ trốn vào trong bóng tối nhưng không ở lại đây mà lui đến một vị trí khá xa.

Giao tiếp với người như Nguyệt Bạch, mình không thể không cẩn thận.

“Khoảng cách này đúng lúc có thể dùng Góc Nhìn Ma Pháp nhìn tình huống bên trong!”

Tô Mộ mở Góc Nhìn Ma Pháp lên bắt đầu quan sát tình huống trong phủ thành chủ.

Nguyệt Bạch bước đi vô cùng nhàn nhã.

Thân là thành chủ thành Tiểu Nguyệt, địa vị của hắn ở đây là duy nhất.

Bước vào trong bể tắm, cả người chìm vào trong hồ nước, dường như hắn rất hưởng thụ loại cảm giác này vậy.

Tô Mộ lại đang nhìn chăm chú vào bầu rượu đã bị mình hạ thuốc kia, lòng cực kỳ căng thẳng.

Thuốc Linh Thực chỉ có một lọ.

Nếu thất bại, vậy thì mình sẽ phải quay về thành Diệu Nhật tìm Shia chế một lọ mới.

Nếu không có bất ngờ gì xảy ra, chắc chắn lão già kia sẽ lại kiếm của mình một số đồng vàng lớn.

“Thành chủ đại nhân của ta, người phải uống hết đó!” Tô Mộ không khỏi nhắc mãi.

Đúng lúc này, một người hầu đi về phía bầu rượu.

“Đến rồi!”

Tô Mộ nắm chặt tay chờ đợi.

Dưới Góc Nhìn Ma Pháp, người hầu đặt bầu rượu và ly rượu vào trong khay rồi bê lên.

“Cẩn thận xú đi!”

Nhìn bước đi uyển chuyển nhẹ nhàng của người hầu, Tô Mộ sợ

nàng sẽ không cần thận ngã xuống.

May mà những người hầu này đều rất có kinh nghiệm, an toàn đưa bầu rượu đến bên cạnh hồ.

Nguyệt Bạch thoát khỏi đáy nước, nâng cánh hoa nhẹ nhàng ném đi.

Khuôn mặt hần mang đầy ý cười.

Hần quay đầu lại nhìn về phía bầu rượu, hiển nhiên là có hứng uống rượu.

Người hầu ngằm hiểu, rót một ly rượu rồi đưa cho Nguyệt Bạch.

Nguyệt Bạch nhìn chất lỏng màu đỏ trong chén rượu, ánh mắt lộ ra vẻ hứng phấn khác thường.

Hần nâng chén rượu lên uống một hơi cạn sạch, biểu cảm trên mặt như chưa đã thêm.

Người hầu lại nhanh chóng rót cho hần thêm một ly.

Nguyệt Bạch lại uống cạn sạch.

Sau khi uống hai ly rượu, dường như sắc mặt tái nhợt của hần cũng lộ ra vài phần ửng đỏ.

Nguyệt Bạch khẽ vẫy tay với người hầu.

Người hầu lập tức đưa toàn bộ bầu rượu cho hần.

Nguyệt Bạch cầm lấy bầu rượu uống từng ngụm từng ngụm, hoàn toàn không có dáng vẻ cao quý của một thành chủ.

Cảnh tượng này bị Tô Mộ nhìn thấy, trái tim đang treo trên cao cuối cùng cũng có thể thả xuống.

“Nhìn dáng vẻ của hần thì loại rượu đó có hơi hấp dẫn người nhỉ? Đó là rượu gì thế?”

Nhưng dáng vẻ Nguyệt Bạch “uống thả cửa” làm Tô Mộ cảm thấy hơi kỳ lạ.

Ánh trăng quuyến rũ, nhưng Tô Mộ không hề có tâm trạng ngắm trăng.

Hắn đang chờ thuốc Linh Thực phát huy hiệu quả.

Dưới Góc Nhìn Ma Pháp, sau khi Nguyệt Bạch uống hết bầu rượu đó, hắn lại chìm vào trong hồ nước.

“Người này làm sao vậy?”

Mười mấy phút sau, Nguyệt Bạch vẫn chìm dưới hồ nước.

Mặc dù hắn không phải người bình thường nhưng thời gian này cũng hơi lâu rồi.

“Là thuốc đã phát huy tác dụng à?”

Tô Mộ nhíu mày lại.

Hắn không rảnh lo nguy hiểm khi bị Nguyệt Bạch phát hiện, nhanh chóng chạy về phía bể tắm.

Vừa đi đến ngoài phòng, hắn đã nghe thấy âm thanh truyền đến từ bên trong.

“Nguyệt Bạch đại nhân, người không sao chứ?”

“Nguyệt Bạch đại nhân, thời gian tắm gọi sắp hết rồi, người đừng đùa chúng ta!”

Nguyệt Bạch vẫn chìm dưới nước, ngay cả những người hầu kia cũng nhận thấy sự khác thường.

Mấy người hầu nhìn nhau vài lần, một người trong số đó thấp thỏm bước vào trong hồ nước.

Hiển nhiên là nàng muốn xem tình huống của Nguyệt Bạch thế nào.

“Rào!”

Nhưng đúng lúc này, một bóng dáng trực tiếp lao ra khỏi đáy nước.

Các người hầu thấy thế đều thở phào nhẹ nhõm.

Người hầu trong ao đang định mở miệng xin trách phạt thì bóng dáng kia đột nhiên lao tới trước mặt nàng.

“A!”

Giây tiếp theo, người hầu đó phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Nàng bị bóng dáng đó kéo vào trong hồ nước, chỉ trong chốc lát, toàn bộ hồ nước đã bị máu nhuộm đỏ.

“Xảy ra chuyện rồi!”

“Xảy ra chuyện rồi!”

Những người hầu kia thấy thế không ngừng hét to, sợ hãi chạy tứ phía.

Bóng dáng trong ao không quan tâm đến các nàng mà đang tham lam hút máu của người hầu kia.

“Người này lại là một con quỷ hút máu ư?”

Tô Mộ xuyên thấu qua cửa sổ nhìn tình huống bên trong, nội tâm chấn động.

Cho dù chỉ có vài giây ngắn ngủi, nhưng hắn vẫn nhìn thấy rõ ràng con “quái vật” trong hồ nước.

Nó mọc răng nanh, hai mắt đỏ ngầu, sau lưng còn có một đôi cánh dơi.

Ngoài làn da giống như Nguyệt Bạch thì khuôn mặt của con “quái vật” đó hoàn toàn khác xa.

“Có chuyện gì vậy?”

“Thành chủ đại nhân, chúng ta tới rồi!”

Tô Mộ còn đang quan sát, vệ binh trong phủ thành chủ đã lao vào trong phòng.

“Grừ!”

Không chờ bọn họ phản ứng lại, Nguyệt Bạch trong ao đã lao ra bắt đầu tấn công bọn họ.

“Sao ở đây lại có ma vật?”

“Đi tìm người giúp nhanh lên!”

Những vệ binh cấp thấp này tự nhiên không phải đối thủ của ma vật cấp cao như Nguyệt Bạch, máu của bọn họ bị hút điên cuồng.

Cứu viện đã không kịp nữa rồi.

Tất cả vệ binh đều rơi vào tuyệt vọng.

Một thanh trường mâu tạo thành từ gió lốc đột nhiên bay về phía đầu con “quái vật” đó.

Trường mâu mang theo lực lượng xuyên thấu quái vật, cũng làm mục tiêu của nó rời đi.

“Xin chào, Nguyệt Bạch đại nhân!”

Tô Mộ mỉm cười chào hỏi Nguyệt Bạch.

“Nhà thám hiểm, người đang nói gì thế? Đây là Nguyệt Bạch đại nhân?”

“Sao có thể như vậy được?”

Nhóm vệ binh nghe thấy Tô Mộ nói vậy đều lộ ra vẻ mặt không thể tin.

“Đây đều là chuyện tốt người làm đúng không?” Nguyệt Bạch nhìn về phía Tô Mộ, khuôn mặt dữ tợn cực kỳ đáng sợ.

“Ta chỉ giúp thành chủ đại nhân nhận rõ thân phận của mình thôi!” Tô Mộ không chút hoảng hốt, bình tĩnh trả lời.

“Grừ!”

Nguyệt Bạch phát ra tiếng rít gào.

Trong không khí, mùi máu tươi nồng nặc bắt đầu tỏa ra!

Chương 273: Biển máu.

Thân là một con quỷ hút máu, tất nhiên Nguyệt Bạch sẽ có được năng lực điều khiển máu.

Trên đầu mấy vệ binh bên cạnh xuất hiện một con số sát thương cực cao, cơ thể lập tức nổ tung.

Số máu đó bay về phía Nguyệt Bạch một cách chảnh tề, sau đó đi vào trong cơ thể hắn.

“Người sẽ phải trả một cái giá đắt!”

Đôi mắt đỏ như máu kia nhìn chăm chăm Tô Mộ, sát ý mãnh liệt làm người sợ hãi.

“Dưới trạng thái suy yếu còn có lòng tin như vậy à?”

Tô Mộ khẽ lắc đầu khi nghe thấy câu nói tàn nhẫn này.

Lúc này, trước mắt hắn, Nguyệt Bạch đã biến thành trạng thái đối địch màu đỏ.

‘Nguyệt Bạch (suy yếu)’

Cấp bậc: Không biết.

HP: 1000000/1000000

Không biết!

Không biết!

Ngoài lượng HP ra, những thuộc tính khác đều ở trong trạng thái không biết.

Chuyện làm Tô Mộ khá yên tâm chính là trạng thái suy yếu kia.

Sau khi bị thuốc Linh Thực ăn mòn, lúc này, hiển nhiên thuộc tính

của Nguyệt Bạch đã suy yếu đi rất nhiều.

Một đòn Trường Trường Mậu Phong Bạo vừa rồi của mình trực tiếp tạo thành gần một trăm nghìn tổn thương với hắn. Dù lượng máu của hắn là một triệu, trận chiến này mình cũng có sức để thử đánh một lần.

“Ta sẽ cướp lấy sinh mệnh của người!”

Giọng nói lạnh băng của Nguyệt Bạch vang lên.

“Một lần rồi lại một lần!”

Hắn biết Tô Mộ là nhà thám hiểm, cũng biết Tô Mộ có nhiều sinh mệnh.

“Trường Trường Mậu Phong Bạo!”

Tô Mộ cũng không yếu thế, trong tay lại xuất hiện một thanh trường mâu.

Hắn dùng sức ném mạnh ra ngoài, tốc độ của trường mâu vượt quá tốc độ né tránh của Nguyệt Bạch

Một đòn này chuẩn xác đánh trúng vào cánh của Nguyệt Bạch.

-105436!

Một con số sát thương khoa trương xuất hiện trên đầu Nguyệt Bạch.

Lượng HP của hắn lập tức giảm đi một đoạn.

Sau khi trúng chiêu này, hắn cũng không cảm thấy bất ngờ.

Sau khi hấp thu sinh mệnh của những vệ binh kia, lượng HP của hắn đã lên tới một triệu, hoàn toàn có thể chịu được công kích của Tô Mộ.

Chuyện hắn cần làm chỉ có một.

Đó chính là phải giải quyết Tô Mộ trước kia lượng HP bị quét sạch!

Một tên pháp sư mà thôi, cho dù sát thương có cao cũng không cản được công kích của hắn.

“Chết đi!”

Nguyệt Bạch lao tới trước mặt Tô Mộ, đôi cánh dơi như gai sắt hung hăng đâm về phía Tô Mộ.

Sau khi sử dụng chiêu thức này, Nguyệt Bạch như đã nhìn thấy Tô Mộ tử vong.

MISS!

Nhưng khi đôi cánh dơi của hắn đâm trúng cơ thể của Tô Mộ, một lực cản mạnh mẽ đã chặn lại công kích của hắn.

Đây là Thạch Phụ thuật!

Sau khi nhìn thấy Nguyệt Bạch sử dụng công kích vật lý, Tô Mộ quyết đoán mở kỹ năng này ra.

Làn da cứng rắn cản gai xương trên cánh lại, cũng làm mình miễn dịch công kích lần này.

“Người đã làm gì?”

Một đòn mạnh mẽ không có tác dụng, Nguyệt Bạch mờ mịt giận dữ gầm lên.

“Trường Trường Mâu Phong Bạo!”

Trả lời hắn chính là công kích cường lực của Tô Mộ.

-105436!

-31631!

Hai con số tổn thương liên tục hiện lên.

Lần công kích này kích phát Ma Pháp Bùng Nổ.

“Lại thêm mấy lần bạo kích đi!”

Tô Mộ thấy thế bèn hơi chặc lưỡi.

Đối mặt với Nguyệt Bạch có một triệu lượng HP, thật ra lượng mana của mình cũng không đủ lắm.

Nếu có thể bạo kích hai lần thì hẳn có thể nắm chắc tuyệt đối.

“Người chỉ là một pháp sư, một nhà thám hiểm thôi, người không thể giết được ta!”

Lượng HP lại giảm một đoạn, Nguyệt Bạch hoàn toàn bị lửa hận cắn nuốt.

Hắn vẩy cánh không ngừng tấn công Tô Mộ.

Nhìn từ tần suất thì tốc độ tấn công của hắn cực kỳ nhanh.

MISS!

MISS!

Đáng tiếc là trước khi Thạch Phu thuật còn chưa kết thúc, hiển nhiên tấn công của Nguyệt Bạch không thể tạo thành tổn thương cho Tô Mộ.

Ít nhất dưới trạng thái “suy yếu”, công kích của hắn không thể phá được Thạch Phu thuật của Tô Mộ.

Hắn cũng không biết Thạch Phu thuật mà Tô Mộ phóng thích đã được tăng phúc bởi Huyết Mạch Pháp Thần.

Hiệu quả phòng ngự công kích vật lý là cấp SSS nhân ba lần!

Dù là hắn trong trạng thái mạnh nhất cũng chưa chắc đã có thể đột phá, càng đừng nói là bây giờ.

“Trường Trường Mâu Phong Bạo!”

Trái lại là Tô Mộ, chịu đựng công kích của Nguyệt Bạch, Trường Trường Mâu Phong Bạo trên tay cứ một phát nổi tiếp một phát.

-210873!

Trong đó có một lần công kích còn xuất hiện bạo kích.

“Vậy là lượng mana đủ rồi!”

Lần bạo kích này cũng làm Tô Mộ thở phào nhẹ nhõm.

Dưới tiền đề mở Năng Lượng Thức Tỉnh, mình cũng bắt đầu sử dụng thuốc mana, chính là vì bảo đảm lượng mana còn lại có thể đủ để phóng kỹ năng.

Giờ phút này, Nguyệt Bạch cũng phản ứng lại, nếu tiếp tục sử dụng công kích vật lý là không thể giải quyết được Tô Mộ.

“Người đừng quá đắc ý!”

Đôi mắt đỏ ngầu của hắn chảy ra huyết lệ.

Giây tiếp theo, Tô Mộ lập tức cảm thấy có thứ gì đó đang đè về phía mình.

Đó là một cảm giác áp bách cực hạn.

Dưới cảm giác áp bách này, thế giới trước mắt Tô Mộ đã thay đổi.

Vậy mà không biết khi nào hắn đã đi tới một vùng biển máu!

“Chuyện gì vậy?”

Tô Mộ nhíu chặt mày lại.

Trước mắt đã không thấy Nguyệt Bạch đâu cả.

Lúc này, Tô Mộ phát hiện cơ thể mình đang chìm xuống.

Biển máu dưới chân như sắp cắn nuốt hắn.

Theo bản năng, Tô Mộ muốn sử dụng Chớp Nhoáng tránh thoát, lại phát hiện không làm được gì.

Một cảm giác vô lực bao phủ lấy hắn.

Biển máu nhanh chóng hoàn toàn nhấn chìm cơ thể Tô Mộ.

Hơi thở tanh hôi lập tức rót vào trong lỗ mũi.

Loại cảm giác này còn khó chịu hơn cả khi chết đuối.

Tô Mộ bắt đầu liều mạng giãy giụa trong biển máu.

...

Bên bể tắm, Tô Mộ và Nguyệt Bạch đứng đối diện nhau.

Trong mắt Nguyệt Bạch phản chiếu bóng dáng của Tô Mộ.

Kỹ năng hấn sử dụng chính là kỹ năng hệ tinh thần.

Kỹ năng này có thể kéo kẻ địch vào ảo giác, cắn nuốt hấn từng chút một.

Lúc này, trên đầu Tô Mộ cũng xuất hiện từng tổn thương có tần suất.

-192!

-192!

Cách vài giây, lượng HP của Tô Mộ sẽ bị trừ 1%.

Đương nhiên, Nguyệt Bạch sử dụng kỹ năng này cũng không thể tiến hành động tác nào khác.

Hai người cùng rơi vào trong thế giới ảo giác.

Muốn tránh thoát kỹ năng này, chỉ có duy nhất một cách.

Đó là dùng tinh thần lực mạnh mẽ thoát khỏi sự ràng buộc của nỗi sợ hãi!

Chương 274: Cuộc phản kích của Nguyệt Bạch.

Sợ hãi là cảm xúc bẩm sinh của tất cả mọi người.

Bất kể là loại người nào, đều sẽ có lúc cảm thấy sợ hãi, đây cũng không phải là chuyện xấu hổ gì.

Tô Mộ cũng không ngoại lệ.

Sau khi bị Biển Máu nuốt chửng, hắn cố hết sức vùng vẫy, muốn nổi lên mặt nước.

Nhưng khi hắn quen thuộc với cảm giác chết đuối ấy, thân thể đang liều mạng giãy dụa kia đột nhiên ngừng lại.

Tất cả dường như không tồi tệ như người nghĩ!

Sau khi phát hiện ra điểm này, vào giờ phút ấy lý trí của Tô Mộ khôi phục lại.

“Phù!”

Hắn dùng sức hít một hơi ở trong Biển Máu.

Bất cứ kẻ nào cũng hiểu được, hít vào từng ngụm lớn lấy hơi ở trong nước, không thể nghi ngờ là đang tìm cái chết.

Nhưng Tô Mộ lại tự do hô hấp dưới Biển Máu này.

Không ngừng lấy hơi hít vào, hắn dần dần thích ứng với vùng biển máu này.

Cũng vào lúc này, vùng Biển Máu xung quanh biến mất không thấy nữa!

Nguyệt Bạch cũng không biết, giá trị tinh thần của Tô Mộ đã vượt qua hai ngàn điểm.

Kỹ năng loại ảo giác có lẽ có thể phát huy hiệu quả bất ngờ ngay từ đầu, nhưng khi Tô Mộ phản ứng lại, giá trị tinh thần của hắn sẽ phát huy tác dụng.

Biển Máu hoàn toàn biến mất, Tô Mộ cũng thoát khỏi công kích từ trong ảo ảnh.

Gương mặt dữ tợn của Nguyệt Bạch xuất hiện trước mắt hắn.

“Cuồng Phủ Chấn!”

Người sau còn chưa kịp phản ứng, Tô Mộ giờ cao pháp trượng, mạnh mẽ giáng xuống mặt đất.

Trong nháy mắt, xung kích mạnh mẽ khiến Nguyệt Bạch chấn động choáng váng.

“Trường Mâu Phong Bạo!”

Một thanh trường mâu hiện ra trên tay Tô Mộ, ở khoảng cách này, hần căn bản không cần ném, trực tiếp đâm qua, xuyên thấu thân thể Nguyệt Bạch.

-210873!

Lại là một lần tấn công dữ dội, giờ phút này nữ thần may mắn hiển nhiên đứng về phía Tô Mộ.

Thế nhưng thân là một con BOSS mạnh mẽ, năng lực kháng choáng của Nguyệt Bạch cũng không hề kém. Sau khi bị Trường Mâu Phong Bạo công kích, hần lập tức tỉnh táo lại.

“Người...”

Hần vừa định mở miệng nói cái gì đó, pháp trượng trong tay Tô Mộ đã gõ vào đầu hần.

Nguyệt Bạch lại lâm vào trạng thái choáng váng một lần nữa.

“Trường Mâu Phong Bạo!”

Tô Mộ không chút khách khí, cho dù lượng mana căng thẳng, nhưng vẫn sử dụng kỹ năng công kích mạnh nhất.

Lượng máu của Nguyệt Bạch đã tràn ngập nguy cơ, lại công kích thêm vài lần, là có thể giải quyết triệt để.

Nhưng Tô Mộ đánh giá thấp thực lực của thành chủ thành Tiểu Nguyệt này.

Ngay khi công kích của mình lại xuất ra một lần nữa, một lớp

sương máu xuất hiện trên người vị thành chủ này.

MISS!

Lớp sương máu một phát đã ngăn lại Trường Mậu Phong Bạo, đồng thời cho Nguyệt Bạch thời gian thở dốc.

Hắn không tiếp tục dây dưa với Tô Mộ, cánh dơi sau lưng nhanh chóng đập lên, lập tức bay lên.

“Người lợi hại hơn trong tưởng tượng của ta, thân là một nhà thám hiểm, người có thể đi tới bước này, quả thật đã rất tốt rồi!”

Trên không trung, giọng điệu của Nguyệt Bạch chứa vài phần thưởng thức.

Hắn nhìn Tô Mộ chăm chăm, khuôn mặt dữ tợn kia còn đang run rẩy: “Nhưng người cũng dừng lại ở đây thôi, đợi ta khôi phục, ta nhất định sẽ khiến người hoàn toàn biến mất khỏi thế giới này!”

“Tên này muốn trốn chạy?”

Nghe được lời của hắn, Tô Mộ nhíu mày, lập tức phản ứng lại.

Lượng máu của Nguyệt Bạch đã chạm đáy, đây là cơ hội tốt nhất để mình giết chết hắn, tuyệt đối không thể để hắn chạy mất.

Tô Mộ nhìn chăm chăm lớp sương máu trên người Nguyệt Bạch.

Đó chắc là một kỹ năng phòng ngự tương tự như Thạch Phụ Thuật.

Miễn là một kỹ năng, sẽ có thời gian kết thúc.

“Thành chủ đại nhân định chạy trốn sao?” Tô Mộ âm dương quái khí hô lên.

“Hừ!”

Quả nhiên Nguyệt Bạch không chịu nổi loại giọng điệu này, ánh mắt âm trầm phát ra tiếng hừ lạnh.

Chuyện tới nước này, vị trí thành chủ của hắn dĩ nhiên là không

giữ được.

Mà tất cả đều do Tô Mộ ban tặng, cơn giận này nói sao hắn cũng không nuốt trôi được.

“Nếu hôm nay thành chủ đại nhân chạy, sau này sợ là không có cơ hội đối phó ta nữa. Ta cam đoan sẽ trốn trong Vương đô, không cho người một chút cơ hội nào.” Tô Mộ lại mở miệng.

Những lời này làm cho ánh mắt Nguyệt Bạch càng thêm lạnh lẽo.

Cho dù hắn là một ma vật mạnh mẽ, nhưng cũng không cách nào tiến vào Vương đô đối phó Tô Mộ.

Nguyệt Bạch lâm vào do dự.

Lớp sương máu kia còn có thể kéo dài một đoạn thời gian, hắn hoàn toàn có cơ hội có thể giải quyết cái mạng của Tô Mộ ở chỗ này.

“Đây là người tự tìm!” Giọng nói trầm thấp của Nguyệt Bạch vang lên.

“Lá Chấn Ma Pháp!”

Cùng lúc đó, Tô Mộ cũng không do dự, trực tiếp mở ra kỹ năng Lá Chấn.

“Tư Thế Phòng Ngự!”

Còn chưa xong, Tô Mộ ngay sau đó mở ra kỹ năng Phòng Ngự.

Trên không trung, đôi cánh Nguyệt Bạch rịn máu đỏ tươi.

Mình có thể thấy rõ, giá trị sinh mệnh của Nguyệt Bạch đột nhiên giảm xuống mười vạn điểm.

Hắn hao phí lượng máu kia, hiển nhiên là tính toán tiến hành tuyệt sát Tô Mộ.

“Huyết Kích!”

Kèm theo một tiếng hét lớn, máu tụ tập thành một thanh kích lớn.

Nhìn từ hình dáng, thanh đại kích này còn phong cách hơn Trường Mậu Phong Bạo của Tô Mộ.

“Đi chết đi!”

Nguyệt Bạch tựa như một con Dạ Xoa, tay cầm Huyết Kích, phát động tiến công với Tô Mộ từ trên không trung.

“Block!”

Khi hấn hạ xuống, Tô Mộ giơ quyền trượng trong tay lên, bày ra tư thế chặn đòn.

“Không phải là công kích vật lý?”

Điều khiến Tô Mộ bất ngờ chính là, ngăn cản cũng không có hiệu quả.

Huyết Kích xuyên qua pháp trượng, hóa thành vô số kim châm, tấn công về phía mình.

-34100!

Một con số tổn thương cũng hiện lên từ trên đầu Tô Mộ.

Con số tổn thương này khiến Tô Mộ và Nguyệt Bạch đều hoảng sợ.

Tô Mộ kinh ngạc là vì con số tổn thương từ đòn công kích của Nguyệt Bạch.

Ngăn cản không có hiệu quả, chứng tỏ kỹ năng này là sát thương ma pháp.

Mình có 50% khả năng miễn dịch ma pháp, hơn nữa Tư Thế Phòng Ngự giảm 30% Ma Pháp Sát Thương, lần lượt giảm xuống, một đòn của Nguyệt Bạch tổn thương cao tới 10 vạn điểm!

Cho dù những chiến sĩ giáp nặng kia thăng lên tứ giai, cũng tuyệt đối không chống nổi một đòn đáng sợ này!

Đây còn là tổn thương của Nguyệt Bạch trong trạng thái suy yếu.

“Tuyệt đối không thể để cho tên này chạy!”

Chương 275: Thành chủ đại nhân hào phóng.

Ánh mắt Tô Mộ vô cùng lạnh lẽo.

Mặc dù không có phần thưởng nhiệm vụ, mình cũng tuyệt đối không thể bỏ qua kẻ địch như Nguyệt Bạch!

Trái lại là Nguyệt Bạch, hẳn tự nhận là một đòn này chắc chắn có thể lập tức hạ gục Tô Mộ, vậy nên tình nguyện tiêu hao lượng HP của mình cũng phải sử dụng kỹ năng này.

Những con số tổn thương xuất hiện trên đầu Tô Mộ lại làm hắn khiếp sợ!

Chuyện làm hắn bất ngờ chính là công kích mấy chục nghìn sát thương lại cũng không giết nổi một nhà thám hiểm như Tô Mộ!

“Chạy!”

Trong đầu Nguyệt Bạch chỉ còn lại một suy nghĩ.

Nhà thám hiểm trước mắt đã vượt quá sức tưởng tượng của hắn.

Ít nhất là trong trạng thái hiện giờ, hắn tuyệt đối không phải là đối thủ của Tô Mộ.

Nguyệt Bạch mở hai cánh ra đột nhiên bay lên trên bầu trời.

Trần nhà được chế tạo từ vật liệu không biết tên bị hắn cứng rắn đâm thủng.

“Thành chủ đại nhân, đừng trốn mà, mỗi ta mà cũng không đánh thắng à!”

Tô Mộ thấy Nguyệt Bạch bay đi bèn vội vàng hô to.

Hiển nhiên Nguyệt Bạch sẽ không bị hắn kích tướng, không thèm quay đầu lại bay lên trên không trung.

“Không thể để cho tên này chạy thoát!”

Tô Mộ quyết đoán mở Góc Nhìn Ma Pháp ra, bắt giữ tuyến đường phi hành của Nguyệt Bạch.

Hắn đang bay về phía tháp cao trên phủ thành chủ.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ nhanh chóng quyết định sử dụng Chớp Nhoáng đi tới trên tháp cao.

Đứng ở vị trí khán đài, bóng dáng Nguyệt Bạch đang bay về phía trước rõ ràng bại lộ trong tầm mắt của hắn.

Mà lúc này, tầng huyết vụ trên người Nguyệt Bạch cũng đã biến mất.

“Chết đi!”

Tô Mộ nhìn xuống từ trên cao giống như một thẩm phán.

“Thánh Quang Đả Kích!”

Dưới bầu trời đêm, một luồng thánh quang lộng lẫy xuất hiện, chuẩn xác dừng trên người Nguyệt Bạch.

Một đòn này chẳng những tạo thành gấp đôi sát thương mà còn tạo thành bạo kích.

-200900!

Nhưng dù vậy Nguyệt Bạch cũng còn lại một ít HP.

Hắn nhanh chóng quyết định bay về hướng ngược với hướng tháp cao, muốn thoát khỏi thành Tiểu Nguyệt.

“Người đi đâu vậy?”

Tô Mộ đứng trên tháp cao, dưới trạng thái mở cả Mắt Ưng và Góc Nhìn Ma Pháp, bóng dáng của Nguyệt Bạch căn bản không thể che giấu.

Cho dù tốc độ bay của người này có nhanh đi nữa cũng không nhanh bằng tốc độ thi triển ma pháp của mình!

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Mấy tia sét liên tục chớp lên.

Nguyệt Bạch đang bay trên không trung không hề ngoài ý muốn bị sét đánh rơi xuống!

‘Người đã giết chết Nguyệt Bạch, nhận được 100 nghìn điểm kinh nghiệm!’

‘Chúc mừng, người đã lên cấp, nhận được 50 điểm thuộc tính, 40 điểm kỹ năng!’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt nhận được 1 điểm thể chất!’

‘Thông qua Sức Mạnh Của Chiến Thần nhận được 1 điểm sức mạnh!’

Mấy thông báo liên tục xuất hiện, sau khi giết chết Nguyệt Bạch, giá trị kinh nghiệm Tô Mộ nhận được làm hắn lập tức tăng lên một cấp rưỡi!

Điều này cũng chứng tỏ đối phương ít nhất cũng là BOSS ma vật tứ giai!

‘Người đã hoàn thành nhiệm vụ: Điều tra chân tướng phi thuyền rơi xuống!’

Cùng lúc đó, nhiệm vụ Tổng chỉ huy Thần Lạc giao cho mình cũng biến thành trạng thái hoàn thành.

“Cuối cùng cũng giải quyết thứ phiền phức này!”

Tô Mộ thở phào nhẹ nhõm, khuôn mặt cũng tràn đầy ý cười hưng phấn.

“Nhanh chóng đi nhặt đồ thôi!”

Tô Mộ chạy đến địa điểm Nguyệt Bạch rơi xuống, hắn không khỏi cảm thấy hơi mong chờ.

Vị thành chủ đại nhân này hắn là sẽ không keo kiệt lắm đâu nhỉ?

“Đây là một con ma vật à?”

“Thoạt nhìn là ma thú hút máu, sao nó lại ở trong thành Tiểu Nguyệt?”

“Bên phủ thành chủ có chuyện, chẳng lẽ là nó tập kích phủ thành chủ?”

“Nó bị thành chủ đại nhân xử lý à?”

Sau khi đi tới địa điểm, nơi này có một nhóm binh lính đang trông coi.

Bọn họ đang không ngừng đánh giá thi thể này, cũng không biết con ma vật này chính là thành chủ đại nhân trong miệng bọn họ.

Tô Mộ bước tới.

“Nhà thám hiểm, con ma vật này do người giết chết à?” Một vệ binh hỏi Tô Mộ.

“Hắn không phải là ma vật gì đâu!” Tô Mộ mỉm cười trả lời.

“Người nói gì? Thứ này không phải là ma vật, vậy nó là cái gì?” Binh lính bên cạnh không rõ ý trong lời nói của Tô Mộ.

Tô Mộ không giấu giếm, hắn cao giọng nói: “Hắn chính là thành chủ đại nhân kính yêu của chúng ta đó!”

“Sao có thể?”

“Người biết mình đang nói gì không?”

“Nhà thám hiểm, ăn nói cho cẩn thận!”

Bọn lính liên tục hô to, không ai tin lời Tô Mộ nói.

Thành chủ thành Tiểu Nguyệt lại là một con ma vật?

Bọn họ lại bị một con ma vật lừa gạt lâu như vậy à?

“Ta phụng lệnh Tổng chỉ huy Thần Lạc đại nhân từ Vương đô tới đây tiến hành điều tra, bây giờ sự thật đã đặt ở trước mặt ta, ta muốn mang đầu của hắn về phục mệnh!”

Tô Mộ dùng tên Thần Lạc đẩy vệ binh đang cản trước người mình ra, đi tới bên cạnh thi thể của Nguyệt Bạch.

“Người nhận được đầu của Nguyệt Bạch!”

“Người nhận được kỹ năng: Đôi Mắt Biển Máu!”

“Người nhận được trang bị: Nhẫn Thị Huyết!”

Tổng cộng rơi ra ba đồ vật.

Một vật phẩm dùng để báo cáo kết quả công tác, một quyển sách kỹ năng và một trang bị.

‘Đôi Mắt Biển Máu (cấp S): Sau khi sử dụng, có thể kéo đổi phương vào trong thế giới ảo cảnh, mỗi giây tạo thành tổn thương 1% HP với đối phương cho đến khi tử vong (giá trị tinh thần của mục tiêu thi pháp càng cao thì càng dễ thoát khỏi ảo giác), cooldown hai mươi tư tiếng.’

‘Nhẫn Thị Huyết (cấp S): Sức mạnh +200, nhanh nhẹn +200, thể chất +200, sau khi tạo thành sát thương, có xác suất hồi phục lượng HP bằng 20% sát thương, yêu cầu : Cấp 1 tứ giai.’

“Không tệ nhỉ!”

Sau khi nhìn thấy quyển sách kỹ năng kia, Tô Mộ nhớ lại cảnh tượng mình nhìn thấy ở biển máu, cũng hiểu vì sao mình có thể thoát khỏi ảo giác.

“Đây là một kỹ năng khống chế cộng thêm sát thương tỉ lệ phần trăm, có hiệu quả mạnh mẽ khi đối phó với kẻ địch có giá trị tinh thần thấp!”

Tô Mộ lập tức học tập kỹ năng này và mở thanh kỹ năng ra.

Không phải nghi ngờ, kỹ năng có thể tiếp tục tăng cấp.

‘Đôi Mắt Biển Máu thành công lên tới cấp SSS!’

Sau khi max cấp, tỷ lệ phần trăm sát thương của kỹ năng này cũng biến thành 2%, thời gian cooldown biến thành mười hai tiếng.

“Được đấy.”

Chương 276: “Câu cá”

Tô Mộ còn rất hài lòng về hiệu quả của kỹ năng này.

Trên cơ bản chỉ cần là kẻ địch giá trị tinh thần không cao thì kỹ năng này hoàn toàn có thể trở thành đòn sát thủ!

Còn có cái nhẫn kia nữa, tuy thuộc tính dành cho hệ vật lý, nhưng hiệu quả hút máu kia công kích ma pháp hiển nhiên cũng có thể kích phát.

Nói tóm lại, thành chủ đại nhân đúng là “hào phóng” với mình!

Tô Mộ dùng nhẫn Thị Huyết thay cho nhẫn Sơn Dương Nhân.

Chút trí lực và tinh thần này hẳn cũng chườm mắt.

“Chỉ cần tăng lượng HP lên, dựa vào hiệu quả của cái nhẫn Thị Huyết này, ta chính là Pháp Thần Bất Tử rồi!”

Trên mặt tràn ngập ý cười, Tô Mộ xoay người chuẩn bị rời khỏi đây.

“Nhà thám hiểm, tên này thật sự là Nguyệt Bạch đại nhân sao?” NPC binh lính hiển nhiên còn chưa dám tin.

“Đúng vậy!” Tô Mộ nặng nề gật đầu, sau đó mở miệng: “Chờ ta trở về Vương đô phục mệnh, chắc là sẽ có thành chủ mới đến thay thế.”

“Không ngờ Nguyệt Bạch đại nhân lại là con ma vật này!”

“Uổng ta còn kính trọng hần như vậy!”

“Cần phải nghiền xương con ma vật này thành tro!”

Sau khi được xác nhận, tất cả binh lính đều trở nên tức giận.

Bọn họ không thể chịu đựng được cảm giác bị một con ma vật khống chế lâu như vậy.

Những người này xoay xung quanh thi thể của Nguyệt Bạch, phát tiết cảm xúc của bọn họ.

Tô Mộ nhìn cảnh tượng này cũng cảm thấy hơi thốn thức.

Nhưng đây là kết cục Nguyệt Bạch nên chịu.

“Tiếp theo nên làm gì nhỉ?”

Ban đêm cũng không có phi thuyền đi tới Vương đô, thời gian dùng để giải quyết vị thành chủ đại nhân này cũng chỉ hơn một tiếng.

Phó bản và quái vật ngoài thành đều chưa làm mới!

“Trở về sắp xếp lại đồ vậy!”

Tô Mộ chỉ có thể quay về cửa hàng, định sau khi sửa sang lại một chút sẽ offline nghỉ ngơi.

“Không biết trong bảo khố của Vương đô có thứ tốt gì nhỉ?”

“Tốt nhất là vớt được một ít vật phẩm ma pháp để tiến hành gán chú ngữ cho Quyền Trượng Pháp Thần.”

Tô Mộ vừa sửa sang lại vừa nhìn nhiệm vụ đã biểu hiện hoàn thành của mình.

Phần thưởng trong bảo khố làm suy nghĩ của hắn bay tới Vương đô.

“Tích! Tích! Tích!”

Đúng lúc này, một tin nhắn bắn ra.

Tô Mộ mở tin nhắn kia lên, sau khi nhìn thấy nội dung bên trên, hần nhúu mày lại.

“Xin chào, Tô Pháp Thần, tên ta là Long Phi, không biết người có từng nghe qua tên của ta chưa, ta có một việc muốn thương lượng với người, hy vọng sau khi người đọc được tin nhắn này có thể trả lời ta.”

“Long Phi?”

Tô Mộ cũng từng nghe thấy cái tên này.

Có không ít bài viết còn đặc biệt giới thiệu về vị đội trưởng Long này.

Nói thật là Tô Mộ không muốn giao tiếp với vị đội trưởng Long này lắm.

Sau khi bị trò chơi Thần Đồ đánh sâu vào, quy tắc của toàn thể giới đều đã thay đổi, chẳng lẽ vị đội trưởng Long này muốn mình hỗ trợ duy trì trật tự à?

Sau khi suy nghĩ thêm lần nữa, Tô Mộ vẫn quyết định nghe thử xem Long Phi muốn nói gì trước.

“Chuyện gì?”

Tin nhắn hần gửi đi mang theo sự lạnh nhạt, cũng thể hiện thái độ của bản thân hần.

“Tô Pháp Thần, cuối cùng người cũng trả lời!” Long Phi nhanh chóng trả lời tin nhắn.

Tô Mộ nhìn tin nhắn này, không có ý định trả lời.

Một lát sau, Long Phi lại gửi tin nhắn tới: “Là thế này, chắc người cũng biết bây giờ có rất nhiều người muốn ra tay với người. Trong khoảng thời gian này cũng gây ra sóng gió không nhỏ, hai ngày gần đây, một tiểu khu bình thường của một thành phố tuyến ba đã xảy ra một vụ nổ mạnh.”

Tô Mộ cảm thấy hơi bất ngờ khi thấy Long Phi nhắc tới tiểu khu

của mình.

Chẳng lẽ người này đã phát hiện ra mình rồi à?

“Nói chuyện này với ta là có ý gì?” Tô Mộ không tiếng động gửi một tin nhắn qua.

Long Phi nhanh chóng trả lời: “Người cũng biết trò chơi Thần Đồ mang đến ảnh hưởng rất lớn với hiện thực, rất nhiều người đều tiến vào trò chơi, người của chúng ta thật sự là có hơi ít, vậy nên ta muốn nhờ người giúp một việc, chính là tuyên bố tỏ vẻ người ở Hoa Đô. Đây là địa chỉ chúng ta sắp xếp.”

Tô Mộ nhìn địa chỉ đó lập tức phản ứng lại.

Long Phi muốn mượn tay hắn để “câu cá”!

Cũng đúng.

Làm những thế lực kia ra tay khắp nơi không bằng cho bọn chúng một mục tiêu rõ ràng, sau đó một lưới bắt hết!

Những phương pháp này thấy thế nào cũng là một cái bẫy.

“Sao người có thể bảo đảm những người đó sẽ cắn câu?” Tô Mộ gửi tin nhắn hỏi.

“Bây giờ những người đó đã điên rồi, dù bọn họ biết có thể đây chỉ là một thông tin giả, nhưng chỉ cần có một chút khả năng, bọn họ cũng sẽ bí quá hoá liều.”

“Hơn nữa, cho dù thất bại, bọn họ cũng sẽ cho rằng người đã hợp tác với chúng ta. Nói vậy, bọn họ sẽ đặt mục tiêu ở trong Hoa Đô.”

Long Phi đưa ra lời giải thích.

Vì tìm kiếm Tô Pháp Thần, những người đó đã tới nỗi có thể dùng bất cứ thủ đoạn nào.

Mặc dù biết có bẫy nhưng những người đó sẽ phấn đấu quên mình chui vào bên trong.

Đây là một âm mưu lộ rõ ra bên ngoài!

Tô Mộ híp mắt tự hỏi.

Hắn cũng không quan tâm tới những kẻ địch giấu trong chỗ tối kia.

Uy hiếp bọn họ mang tới còn không bằng đám ma vật ngoài thành Tiểu Nguyệt.

“Tiếp theo ta phải đi ra ngoài tường, ở đó không thể offline, việc này cũng có nghĩa là ta không có thời gian xử lý những chuyện trong hiện thực.”

“Nếu thế thì nể mặt đội trưởng Long vậy!”

Tô Mộ đã có quyết định.

Cho dù là loài bò sát thì mình cũng sẽ tốn thời gian để giải quyết bọn chúng.

Hợp tác với Long Phi không thể nghi ngờ là hai bên đều thắng lợi.

“Ta phải tuyên bố như thế nào? Nếu ở trong hiện thực, người phát thay cho ta không phải được rồi à?” Tô Mộ gửi tin nhắn.

“Điểm này ta cũng rất rõ ràng, sau khi thảo luận, ý của bên chúng ta là làm người tuyên bố trong trò chơi!” Long Phi trả lời.

“Tuyên bố trong trò chơi?”

Ngoài dự đoán của Tô Mộ.

Trên kênh chat, mình có đánh dấu đặc biệt, đúng là chỉ cần gửi lên đó là có thể có lực thuyết phục.

Nhưng chỉ cần mình gửi địa chỉ đó lên, nhất định cũng sẽ gây ra sóng to gió lớn.

“Người chắc chắn chưa?” Tô Mộ gửi tin cho Long Phi, luôn mãi xác nhận.

Chương 277: Trung tâm cơn lốc.

“Chúng ta đã phái phần lớn người đủ để duy trì trật tự ở nơi đó, chỉ có như vậy thì kế hoạch này mới có thể có tác dụng, không phải vậy sao?” Đường như Long Phi rất chắc chắn.

Ngay cả Tô Mộ cũng không thể không bội phục.

Vị đội trưởng Long này đúng là quyết đoán!

“Dù sao phiền phức như thế nào đi nữa cũng không liên quan gì đến ta, để nhóm người này lẫn lộn đi thôi!”

Thân là “nhân vật chính”, Tô Mộ lại tỏ thái độ xem náo nhiệt không chê chuyện lớn.

Hắn mở kênh chat ra bắt đầu đánh chữ.

“Ta biết trên thế giới có rất nhiều người đang tìm ta, phiền phức các người mang đến làm ta cảm thấy hơi đau đầu, không biết các người có dám đến XXXXX không?”

“Ta rất muốn nhìn xem, rốt cuộc các người có thể lấy mạng của ta không!”

Tin nhắn này mang đầy ý khiêu khích, càng thể hiện sự tự tin của Pháp Thần một cách nhuần nhuyễn.

Tô Mộ đang tuyên bố với mọi người.

Ta! Pháp Thần! Tuyệt đối không cúi đầu trước bất cứ thế lực tà ác nào!

Ngay sau khi hắn gửi tin lên kênh chat, đánh dấu gây chú ý kia nhanh chóng bị các người chơi trên kênh chat nhìn thấy.

“Má ơi, Tô Pháp Thần tự nổ địa chỉ? Thật hay giả vậy?”

“Mẹ nó, vậy cũng kích thích quá rồi? Vậy mà Tô Pháp Thần lại ở Hoa Đô à?”

“Nhìn địa chỉ này hơi quen, hình như là khu dành cho người giàu!”

“Nói thừa, loại cấp bậc như Tô Pháp Thần, có thể không ở trong khu dành cho người giàu à?”

“Lời này có ý gì? Là tuyên chiến à? Ta có hơi tò mò, có phải Tô Pháp Thần đã có thể phóng ra các loại kỹ năng trong hiện thực không?”

“Nghe giọng điệu này thì hình như là vậy, thật muốn đi mở mang tầm mắt xem thế nào!”

Đúng như dự đoán, tin tức này gây ra sóng to gió lớn trên kênh chat, vô số người chơi đều thảo luận kịch liệt.

Tô Pháp Thần để lộ địa chỉ của mình trong thời điểm này, vậy đồng nghĩa với việc gửi chiến thư tới tất cả người có dụng tâm kín đáo!

Nhóm quần chúng ăn dưa quá thích xem tiết mục này.

Tô Mộ nhìn vô số người chơi bàn tán, trên mặt nở một nụ cười nhạt.

Tuy vụ ồn ào này là cho mình dẫn tới, nhưng hẳn sẽ không chui vào bên trong.

“Tích! Tích! Tích!”

Tin nhắn trò chuyện riêng vang lên.

“Như vậy là được rồi, bên kia chúng ta sẽ an bài thỏa đáng, cố gắng dọn dẹp toàn bộ đồng phiên phức này!”

Long Phi gửi tin tới bảo đảm.

Tô Mộ không trả lời, vẫn giữ tư thái lạnh nhạt.

Sau khi sắp xếp lại đồ trong nhà kho, hẳn rời khỏi trò chơi.

Biệt thự to như vậy nên có rất nhiều phòng trống, trong ngăn tủ đặt các loại đệm chăn hoàn toàn mới.

Sau khi đổi xong, Tô Mộ sử dụng bồn tắm mát xa trong phòng ngủ, thoải mái ngâm người.

...

Hoa Đô, địa chỉ theo như tin nhắn Tô Mộ gửi lên trên kênh chat.

Đây là một khu biệt thự thương nghiệp.

Giờ phút này, hầu hết hộ gia đình ở đây đều đã bị đổi người.

Bảo vệ tiểu khu cũng đổi thành nhân viên huấn luyện có trật tự.

Ngoài ra, nơi này còn trang bị thêm không ít máy theo dõi.

Một căn biệt thự, Long Phi đang ngồi trên sofa, trong tay cầm một chiếc thuốc.

“Ta không ngờ người đó lại hợp tác với chúng ta một cách dễ dàng như vậy.”

“Đúng vậy, đội trưởng Long, người này đồng ý cũng quá nhanh phải không?”

Hai đội viên ở bên cạnh cũng tỏ ra ngạc nhiên.

Bọn họ còn tưởng rằng vị Tô Pháp Thần này sẽ không chấp nhận đề nghị của bọn họ nữa chứ, ai ngờ đối phương lại đồng ý một cách sảng khoái như vậy.

“Xem ra Tô Mộ cũng muốn giải quyết đồng phiền phức này, có cơ hội thuyết phục hẳn cố gắng hiến cho chúng ta không?” Văn Diệu đứng phía sau Long Phi, trên tay cũng cầm một chiếc thuốc.

“Không dễ dàng như vậy đâu!” Long Phi rít một hơi rồi khẽ lắc đầu.

Khi nói chuyện muốn hợp tác với Tô Mộ, hẳn có thể cảm nhận được sự lạnh nhạt của Tô Pháp Thần.

Cũng chính bởi vì như vậy nên hẳn mới ghen lại tất cả những câu nói mời chào kia vào trong lòng.

“Cùng suy nghĩ với ta!” Văn Diệu cũng không cảm thấy bất ngờ về câu trả lời này, khuôn mặt lại hiện lên nụ cười: “Thời gian tiếp theo, chúng ta sẽ bận lắm đây!”

“Phó đội trưởng, những người đó thật sự sẽ đến đây chịu chết à?” Đội viên bên cạnh thấp thỏm hỏi.

Văn Diệu nghe vậy khoé miệng cong lên, lòng bàn tay đột nhiên xuất hiện một ngọn lửa.

“Bọn họ sẽ!”

...

Sau khi Tô Mộ nhắn tin đi không lâu, các nơi trên thế giới giống như bị một tia sét đánh xuống.

Nước Phiêu Lượng, điện thoại trong văn phòng Land Nader không ngừng vang lên.

“Sao thế?” Hắc nghe điện thoại, biểu tình rất là không vui.

“Cái gì? Người nói thật không?”

Những khi nghe thấy tin tức truyền đến từ đầu dây bên kia, hắc đột nhiên đứng lên, cả người đều trở nên điên cuồng.

“Lá gan của tên đó cũng to quá đi? Dám tuyên chiến với chúng ta trong thời điểm này à? Hắc đang tự tìm đường chết!”

Trong văn phòng vang lên tiếng gầm gừ tức giận.

Land Nader cúp máy rồi lại lập tức cầm lên.

“Chuyển điện thoại ra ngoài cho ta, ta muốn nói chuyện với Shin Ichiro!”

Sau khi đợi mười mấy phút, điện thoại đã chuyển đến.

Land Nader mở miệng nói với đầu dây bên kia: “Shin Ichiro tiên sinh, chắc người cũng nghe nói rồi nhỉ?”

“Ta đã nghe rồi, các hạ Land Nader.” Shin Ichiro lưu loát dùng

tiếng nước Phiêu Lợng trả lời.

“Là lúc chúng ta nên liên thủ rồi!” Land Nader mở miệng.

“Ta đã xin chỉ thị của vị kia, người ở Hoa quốc của chúng ta sẽ dốc hết sức phối hợp!” Shin Ichiro nhanh chóng tỏ thái độ.

Land Nader nghe vậy không khống chế được mà cười to.

“Vậy hãy để chúng ta đưa vị Tô Pháp Thần kia vào địa ngục nhé!”

...

Trên thế giới.

Không chỉ có Land Nader và Shin Ichiro đạt thành nhận thức chung, còn không ít thế lực muốn đưa Tô Mộ vào chỗ chết cũng ăn ý với nhau.

Tất cả người của bọn họ phân tán ở khắp nơi trong Hoa quốc đều bị phái tới Hoa Đô.

Đương nhiên, những người này cũng sẽ không mắc mưu một cách dễ dàng.

Càng trong thời điểm mấu chốt như bây giờ thì những người này càng phải bình tĩnh.

Sau khi đến Hoa Đô, bọn họ sẽ bắt đầu tiến hành quan sát, chỉ khi thật sự xác định “Tô Pháp Thần” ở địa điểm này, bọn họ mới có thể lựa chọn ra tay.

Nhưng chuyện bọn họ không biết là giây phút bọn họ bước vào Hoa Đô, trận chiến này cũng đã bắt đầu rồi!

..

Chương 278: Thế giới quan đơn giản.

Thành phố SZ.

Một đám người ở trong quán bar ồn ào, các người đẹp không ngừng lắc lư bên cạnh bọn họ.

“Tô Pháp Thần kia nổ địa chỉ, các vị thấy thế nào?” Có người hô to một tiếng.

Dưới sự quấy nhiễu của âm nhạc thì hình như không thích hợp để nói về chuyện này lắm, nhưng những người ở bên cạnh hẳn lại không hề để ý.

“Vừa nhìn đã biết là âm mưu!” Một người hô to, hoàn toàn không có ý kiêng dè.

“Dù là thật hay là giả, tên đó tự nổ địa chỉ, thế nào chúng ta cũng phải đến xem chứ.” Lại một giọng nói vang lên.

“Vậy bỏ phiếu đi!”

Những người này nhanh chóng bắt đầu giơ tay biểu quyết.

Không thể nghi ngờ là toàn phiếu đồng ý!

Cảnh tượng cùng loại cũng đang xảy ra ở các nơi trong Hoa quốc.

Ngoài những thế lực nước ngoài kia, bên trong Hoa quốc cũng có không ít thế lực kích động trong bóng tối.

Hoa Đô đã trở thành trung tâm của cơn lốc!

Trung tâm cơn lốc có gì?

Chỉ sợ nằm mơ rất nhiều người cũng không thể tưởng tượng được, nhân vật chính gây ra cơn lốc này thật ra cách cơn lốc này hàng nghìn kilomet.

Bốn giờ sáng, trời còn chưa sáng, Tô Mộ thức dậy từ chiếc giường to rộng thoải mái.

Hắn triệu hồi tinh thể Thần Đồ ra rồi đi vào trò chơi.

Thời gian còn rất sớm nên toàn bộ thành Tiểu Nguyệt vẫn yên lặng.

Tô Mộ lẻ loi một mình đi ra ngoài thành, giải quyết hết số quái mới được làm mới.

Sau khi chạy mấy bản đồ, hẳn lại quét phó bản Động Dung Nham một lần.

Ngoài trang bị rơi xuống thì còn rơi ra không ít chứng minh lên cấp.

“Một chứng minh lên cấp 1000 đồng vàng!”

Tô Mộ không chút khách sáo đặt số chứng minh lên cấp này ở trên quầy hàng bắt mắt.

Sau khi làm xong những chuyện này, trời cũng hoàn toàn sáng.

NPC trong thành Tiểu Nguyệt bắt đầu bận rộn, phi thuyền đi tới Vương đô cũng đang chuẩn bị.

Tô Mộ mua vé rồi bước lên phi thuyền.

Nguyệt Bạch đã bị giải quyết, chuyện ma thú tập kích phi thuyền cũng không xảy ra nữa.

Toàn bộ quá trình, phi thuyền đi vừa nhanh vừa ổn định.

“Nhà thám hiểm, ta đã đợi ở đây rất lâu rồi!”

Sau khi phi thuyền đến Vương đô, một người đi tới trước mặt Tô Mộ.

“Thần Lạc đại nhân?”

Sau khi Tô Mộ nhìn thấy người tới lập tức cảm thấy hơi bất ngờ.

“Ta đã biết tất cả chuyện xảy ra trong thành Tiểu Nguyệt rồi.”
Thần Lạc đi thẳng vào vấn đề.

Ngày hôm qua thành Tiểu Nguyệt đã xảy ra chuyện lớn như vậy, đã có người chạy suốt đêm tới Vương đô tiến hành báo cáo.

“Đây là đầu của Nguyệt Bạch!” Tô Mộ lấy đầu Nguyệt Bạch ra.

“Quả nhiên là sinh vật bất tử!” Thần Lạc đánh giá cái đầu này một lúc, vẻ mặt nghiêm trọng: “Đây là sự thất trách nghiêm trọng!”

“Vậy mà bọn họ lại để một con ma vật bất tử làm thành chủ lâu như vậy!”

Giọng nói của Thần Lạc chứa sự phẫn nộ.

Thân là Tổng chỉ huy Vương đô, hiển nhiên hẳn cực kỳ căm hận ma vật.

“Người làm rất tốt, vì thế, ta đặc biệt xin chỉ thị của nghị viện, đặc biệt phê chuẩn cho người đi vào trong bảo khố Vương đô, chọn lựa một vật phẩm thích hợp làm phần thưởng của người!”

Tô Mộ cũng không để ý tới lời nói phía trước lắm, nhưng sau khi nghe thấy bảo khố Vương đô, đôi mắt hẳn lập tức phát sáng.

Vương đô lớn như vậy, chắc chắn trong bảo khố sẽ có phần thưởng làm mình hài lòng!

“Khi nào chúng ta đi?” Tô Mộ gấp không chờ nổi hỏi.

“Chúng ta đi tới nghị viện trước, những nhân vật lớn đó muốn gặp người một lần!” Thần Lạc trả lời.

Đây cũng là nguyên nhân hẳn cố ý đứng đây chờ Tô Mộ.

“Xin mời!” Tô Mộ ra hiệu.

Thần Lạc hơi mỉm cười đi phía trước dẫn đường.

Tô Mộ đi theo sau vị Tổng chỉ huy đại nhân này tới trung tâm thành Diệu Nhật.

Nơi đây bị bức tường màu trắng cao trăm mét bao xung quanh, trên tường vây như còn điêu khắc phù văn ma pháp nào đó.

Thần Lạc dẫn Tô Mộ đi tới cửa thành có binh lính đang canh gác, lấy một lệnh bài ra.

Sau khi binh lính cẩn thận kiểm tra bèn cho hai người vào.

“Nơi này còn xa hoa hơn cả hoàng cung!”

Sau khi đi qua bức tường vây màu trắng, Tô Mộ mới biết cái gì gọi là hoa lệ.

Toàn bộ mặt đất đều phủ kín đá quý loá mắt, những kiến trúc xung quanh cái sau loá mắt hơn cái trước.

Thần Lạc dẫn Tô Mộ đi tới một sảnh lớn.

“Tổng chỉ huy sứ Thần Lạc, phụng mệnh tới đưa tin!”

Sau khi Thần Lạc hô to một tiếng, có một nhóm người bước ra từ trên sảnh lớn.

Mỗi người trong bọn họ đứng một chỗ, nhìn chăm chú vào Tô Mộ và Thần Lạc từ trên cao.

Tô Mộ đếm thử, tổng cộng có mười người, vẻ ngoài không giống nhau.

Phía trên, những người đó bỏ qua Thần Lạc, ngược lại bắt đầu đánh giá Tô Mộ.

“Người chính là nhà thám hiểm vạch trần Nguyệt Bạch?” Một ông lão đứng ở hướng mười hai giờ dẫn đầu mở miệng.

“Đúng vậy!” Tô Mộ ngẩng đầu nhìn đối phương, không kiêu ngạo không nịnh nọt.

“Làm sao người phát hiện ra hắc là một con ma vật?” Một người đàn ông đầu đội mũ vàng ở hướng ba giờ mở miệng hỏi.

“Ta biết được từ trong miệng của một con ma vật!” Tô Mộ không giấu giếm, kể lại chuyện về âm Ảnh Ma và Tà Thần ra.

Hắn vừa nói xong, những người ở đây lập tức không bình tĩnh.

Ông lão hướng mười hai giờ nhấn mạnh: “Những điều người nói đều là thật?”

“Chắc chắn trăm phần trăm!” Tô Mộ trả lời.

Không khí lập tức rơi vào im lặng.

Tô Mộ không hé răng, yên lặng quan sát vẻ mặt của những người đó.

Vài phút sau, ông lão hít sâu một hơi, giọng nói mang theo vài phần tang thương: “Nhà thám hiểm, người hiểu bao nhiêu về thế giới này?”

Vấn đề bất thành linh tới làm Tô Mộ không trả lời được.

Mình hiểu bao nhiêu về thế giới này?

Nói thật lúc mới bắt đầu chơi Thần Đồ, những thứ “Sổ tay dành cho người nói” giảng giải cũng không nhiều lắm.

Dọc theo quãng đường từ Tân Thủ thôn đến Vương đô, bản thân hắn cũng làm không ít nhiệm vụ, nhưng vẫn biết rất ít về thế giới này.

“Nói thật là ta cũng không hiểu nhiều về thế giới này!” Tô Mộ trả lời đúng sự thật.

Ông lão khẽ gật đầu, cũng không cảm thấy bất ngờ về câu trả lời này.

Hắn mỉm cười đưa mắt về phía Thần Lạc.

Thần Lạc ngẫm hiểu bắt đầu giảng giải.

Chương 279: Vật phẩm đặc biệt.

“Ở thế giới này, Nhân tộc là tồn tại hèn mọn nhất, chúng ta chỉ có thể cuộn tròn trong tường kéo dài hơi tàn!”

“Chúa sáng thế của chúng ta đã từng tiên đoán, sẽ có vô số nhà thám hiểm được triệu hoán tới thế giới này, dẫn dắt Nhân tộc chúng ta khởi xướng phản kích!”

“Chỉ có leo lên tầng cao nhất tòa tháp ngoài tường kia, tìm kiếm vương tọa thuộc về Thần Sáng Thế, Nhân tộc mới có thể trở thành

chúa tể của thế giới này!”

Sau khi nghe xong những lời nói này, Tô Mộ rơi vào trầm tư.

Thế giới này nghe có vẻ hơi đơn giản!

Ý này còn không phải là nhà thám hiểm cần thông qua vùng cấm ngoài tường, tìm được tòa “tháp” nào đó, sau đó trèo lên tầng cao nhất là có thể thông quan trò chơi này à?

Còn về bước lên vương tọa Thần Sáng Thế, cũng vừa lúc đối ứng với ý nghĩa chính của trò chơi này: Thành Thần!

Đương nhiên, nói thì dễ nhưng làm mới biết khó.

Vương tọa của Thần là thứ người bình thường có thể đánh cắp được chắc?

“Nhà thám hiểm, con đường phía trước gánh thì nặng mà đường thì xa!”

Tô Mộ còn đang tự hỏi, bên trên đã truyền đến giọng nói trầm thấp của ông lão.

“Hy vọng người có thể dừng cảm tiến tới!”

“Ta sẽ làm như vậy!” Tô Mộ thu hồi suy nghĩ rồi khẽ gật đầu.

Ông lão không nói thêm gì nữa, ngược lại nhìn về phía Thần Lạc.

Sau khi hai người giao lưu ánh mắt, Thần Lạc nhỏ giọng nói bên tai Tô Mộ: “Đi theo ta!”

Tô Mộ vui vẻ.

Thần Lạc muốn dẫn mình tới bảo khố Vương đô lựa chọn phần thưởng!

Sau khi hai người đi, mười người trong sảnh lớn vẫn chưa rời khỏi.

“Vậy mà có ma vật lên vào, còn trở thành thành chủ, thì có phải trong Vương đô cũng có người nương nhờ Tà Thần không?” Giọng

nói của ông lão vang lên.

“Có lẽ đây chỉ là chuyện ngoài ý muốn.” Người trẻ tuổi hướng ba giờ mở miệng.

“Dù thế nào, chuyện này bắt buộc phải điều tra nghiêm túc đến tận cùng!” Hướng sáu giờ, giọng nói của một người phụ nữ vang lên, nghe có hơi kỳ ảo.

“Theo ta thấy, chuyện này nên đề xuống thì tốt hơn, dù sao thành chủ do Vương đô phái tới lại là một con ma vật. Nếu chuyện này truyền tới những chủ thành khác, chúng ta sẽ mất hết mặt mũi!” Hướng bảy giờ có một giọng nói tục tũn vang lên.

“Người sợ mất mặt? Hay là sợ bị điều tra ra chuyện gì?”

“Ta có gì mà phải sợ? Nếu muốn điều tra, vậy giống trống khua chiêng tra, cũng không phải một mình ta mất mặt!”

Mấy người ở đây dường như đều có dấu hiệu cãi nhau.

“Được rồi!”

Đúng lúc này, ông lão hô to một tiếng.

Địa vị của hắn rõ ràng cao hơn người khác, mọi người lập tức im lặng.

“Chuyện này dừng lại ở đây!”

Một lát sau, ông lão đưa ra kết luận.

Hắn dẫn đầu đi ra ngoài từ trong cánh cửa phía sau, sau khi những người khác nhìn nhau, bọn họ cũng lần lượt rời đi.

...

Bên kia.

Thần Lạc dẫn Tô Mộ đi tới ngoài bảo khố.

Một đội binh lính trang bị hoàn mỹ trấn thủ ở đây, cũng thể hiện nơi này không bình thường.

“Ta là Thần Lạc, phụng mệnh dẫn nhà thám hiểm tới bảo khối lựa chọn phần thưởng!” Thần Lạc lấy một tấm lệnh bài ra.

Sau khi thủ vệ dẫn đầu kiểm tra xong bèn ra lệnh: “Mở cửa!”

Cánh cửa dày nặng chậm rãi mở ra.

Tô Mộ đi theo Thần Lạc vào bảo khối, lập tức bị bảo vật rực rỡ muôn màu hấp dẫn.

“Người chỉ có thể lựa chọn một thứ, nắm chặt thời gian đi!” Giọng nói của Thần Lạc vang lên.

“Chỉ có thể chọn một thứ thôi à?” Về mặt Tô Mộ có hơi thất vọng.

Nhiều bảo vật như vậy mà hẳn chỉ được chọn một thứ?

“Người chỉ có nửa tiếng, vừa đến thời gian, dù người đã chọn hay chưa chúng ta đều cần phải rời khỏi đây!” Thần Lạc nhắc nhở.

“Ặc!”

Tô Mộ khẽ sửng sốt, vội vàng chọn lựa trong bảo khối.

Đầu tiên là một hàng trang bị chỉnh tề.

Các loại nghề nghiệp đều có.

Tô Mộ bước tới gần một thanh kiếm, cầm lấy nhìn thoáng qua.

‘Bảo kiếm Diệu Nhật (cấp S): Sức mạnh +2000, nhanh nhẹn +1000, công kích vật lý +30%, khi công kích có xác suất phá hỏng vũ khí của đối phương, yêu cầu cấp bậc: cấp 1 thất giai.’

“Mẹ nó, vũ khí này đỉnh vậy!”

Thanh kiếm này làm Tô Mộ không khỏi hô to.

Không ngờ trong bảo khối này còn có vũ khí cấp lực như vậy, nhưng sau khi nhìn yêu cầu cấp bậc, hẳn quyết đoán thả lại chỗ cũ.

Vũ khí thất giai mới có thể trang bị dùng làm lông gài!

Chờ đến khi mình tăng tới cấp bậc này, trang bị giết BOSS rơi ra chắc còn mạnh hơn cái vũ khí này.

“Có sách kỹ năng không?”

Tô Mộ quay đầu nhìn về phía Thần Lạc.

Muốn nói thứ gì có tác dụng lớn với mình, vậy hiển nhiên là kỹ năng.

“Không có!”

Câu trả lời của Thần Lạc làm Tô Mộ cảm thấy hơi thất vọng.

Hắn bắt đầu đi nhìn quét bảo khố một vòng.

Nhìn qua phần lớn đều là vũ khí trang bị, còn lại chính là các loại bảo thạch không biết tên và một ít vật phẩm nhìn qua khá là đáng giá.

“Cũng không thể chọn trang bị chứ?”

Tô Mộ cầm lấy những trang bị kia nhìn nhìn, trong đó có không ít trang bị bây giờ hắn có thể dùng.

Thuộc tính đúng là không tệ, cao hơn đồ BOSS rơi ra một chút, nhưng số trang bị này không có ý nghĩa quá lớn với mình.

Nếu thật sự chọn những trang bị này thì mình quá ngu ngốc rồi.

“Đúng lúc Quyền Trọng Pháp Thần lên tới tứ giai, có thêm một chú ngữ, vậy thì chọn bảo thạch vậy!”

Ánh mắt Tô Mộ chuyển về phía đồng bảo thạch.

Quả nhiên, tất cả đều là vật phẩm ma pháp.

“Có gán chú ngữ: Công kích ma pháp +10%’ không?”

“Có gán chú ngữ: Bạo kích +3% không?”

Tô Mộ lấy Quyền Trọng Pháp Thần ra thử với từng viên bảo thạch một, bảo thạch có thể gán thuộc tính không tệ đúng là không

ít.

Nhưng ôm tâm thái lại chọn thêm, Tô Mộ cũng không nóng nảy.

“Thằng nhóc nhà người có thể nhanh lên không?” Thần Lạc đứng bên cạnh nhìn Tô Mộ chọn tới chọn lui trong đồng bảo thạch, tức giận thúc giục.

“Không phải có nửa tiếng à? Thúc giục gì chứ!” Tô Mộ trả lời một câu rồi không quan tâm đến Thần Lạc nữa.

“Viên bảo thạch này không tồi!”

Hắn nhanh chóng tìm được một viên bảo thạch màu xanh lam, bên trong còn có một cơn lốc xoáy.

‘Có gán chú ngữ: Bạo kích + 5% không?’

Viên bảo thạch này có thể tăng 5% bạo kích, xem như viên tốt nhất hiện giờ.

Chương 280: Vật phẩm đặc biệt. (2)

“Lại chọn xem, không chừng còn có viên nào tốt hơn, nếu thật sự không tìm thấy thì đành chọn viên bảo thạch này vậy!”

Tô Mộ không sốt ruột, coi bảo khối trở thành nhà của mình, kén cá chọn canh.

Nếu không có Thần Lạc ở bên cạnh nhìn chăm chăm thì hẳn thật đúng là muốn đóng gói tất cả số bảo thạch ở đây mang đi.

Thanh vật phẩm cũng đủ dùng!

Nhưng nếu hẳn thật sự làm như vậy, phỏng chừng thông báo truy nã thế giới của hắn sẽ xuất hiện thêm lần nữa.

“Đây là?”

Thời gian nửa tiếng sắp đến, một viên đá nằm ở chỗ sâu trong đồng bảo thạch khiến Tô Mộ chú ý.

So với những viên bảo thạch lỏng lẻo khác, viên đá đó giống như một khối pha lê vậy.

Nó bị đè phía dưới các loại bảo thạch, không hề thu hút, giống như là một viên pha lê trà trộn vào trong đồng bảo thạch.

Tô Mộ cảm thấy hứng thú bèn nhặt bảo thạch bên trên nó lên.

“Người nhẹ nhàng chút đi!” Thần Lạc nhìn động tác của Tô Mộ, gân xanh trên trán nhẩy thành thịch.

Tô Mộ nể mặt hắn, động tác nhẹ nhàng hơn.

Vài phút sau, viên đá kia được hắn cầm trên tay.

Đó là một viên đá hình thoi, sờ vào không khác gì pha lê.

Tô Mộ cầm lấy thử gán chú ngữ cho Quyền Trọng Pháp Thần.

“Vật phẩm đặc biệt, không thể gán!”

Một thông báo bắn ra.

“Không được?” Tô Mộ lập tức ngậy người.

“Này! Còn một phút cuối cùng, đến lúc đó trên tay người cầm cái gì thì người phải mang nó đi!”

Cùng lúc đó, giọng nói của Thần Lạc cũng vang lên.

Chuyện này làm Tô Mộ không biết lựa chọn thế nào.

Rốt cuộc mình nên mang vật phẩm đặc biệt này đi? Hay là lựa chọn bạo kích 5% đây?

“Đây rốt cuộc là thứ quái quỷ gì vậy?”

Thời gian gấp rút, Tô Mộ cầm trong tay tinh thể hình thoi trong suốt.

“Tinh thể đặc biệt: có lẽ sẽ phát huy tác dụng ở một nơi nào đó.”

Miêu tả cụ thể của thứ đồ này khiến Tô Mộ trợn mắt xem thường.

Có thể phát huy tác dụng ở một nơi nào đó?

Ở nơi nào cơ chứ?

Nếu hẳn lựa chọn thứ này thì khả năng trong một khoảng thời gian rất dài, nó chỉ có thể có một công dụng duy nhất, đó là chiếm mất một ô vật phẩm của hẳn mà thôi.

“5% bạo kích vẫn là một sự thăng cấp rất lớn đối với ta, đúng là có chút rối rắm đấy!”

Rốt cuộc là nên chọn một thứ không biết có công dụng gì, hay là chọn thứ lập tức có được 5% bạo kích, Tô Mộ thật sự không quyết định được.

Nếu như có thể, hẳn thật sự muốn lấy đi cả hai thứ.

“Còn mười giây cuối cùng!”

Sau lưng vang lên tiếng thúc giục của Thần Lạc, âm thanh của đối phương vô cùng nghiêm túc cũng khiến cho Tô Mộ phải thở dài một hơi.

“Ta chọn xong rồi!”

Tô Mộ cầm khối tinh thể trong suốt hình thoi trong tay, quay người về phía Thần Lạc rồi hô lớn.

Thần Lạc gật đầu một cái, cũng không thêm quan tâm Tô Mộ lựa chọn thứ gì: “Đi thôi!”

Hai mắt của Thần Lạc nhìn chăm chăm vào Tô Mộ, căn bản không cho hẳn có cơ hội “làm việc”.

“Chậc!”

Tô Mộ bất đắc dĩ thở dài một hơi, đi ra khỏi bảo khố trong cái “nhìn chăm chú” của Thần Lạc.

Trước khi rời đi, hẳn quay đầu lại nhìn thoáng qua đồng bảo thạch, lưu luyến không rời.

Nếu có thể bê đồng này đi bán, đừng nói là mua một cái cửa hàng ở Vương Đô, không chừng còn có thể trở thành người giàu nhất ở Vương đô nữa.

Đi sau lưng Thần Lạc, suy nghĩ của Tô Mộ lại cực kỳ sống động.

“Mỗi điểm đều có người phụ trách, cấp bậc của những tên binh sĩ này đều là từ cấp bốn trở lên, nếu như cấp bậc của ta tăng lên, chắc là bọn chúng sẽ không thể nhìn thấu được lớp ngực trắng của ta!”

“Chỉ có điều, bảo khổ chắc hẳn phải bố trí một loại phù văn nào đó, ta cần phải nghiên cứu một phen, như vậy mới có thể đối phó được!”

Tô Mộ tràn đầy “tham vọng”, âm thầm ghi nhớ kỹ bố cục trong này.

“Đúng rồi, chuyện lần này không nên để lộ ra ngoài.” Sau khi ra ngoài, Thần Lạc lại nhắc nhở thêm một lần nữa.

“Đã rồi!” Tô Mộ vui vẻ đồng ý.

Kết quả này đã nằm trong dự đoán của hắn từ lâu.

Người đứng đầu của một thành lại là một tên ma vật, nếu như chuyện này bị truyền ra bên ngoài, đó sẽ không còn là một vụ tai tiếng tầm thường nữa.

Thần Lạc gật đầu với Tô Mộ một cái, ánh mắt lộ rõ sự tán thưởng.

“Để làm chứng cho những cống hiến mà người đã mang lại, bên chỉ huy đặc biệt trao tặng cho người một huân chương.”

Một chiếc huy chương có khắc hình mặt trời mọc đã được trao cho Tô Mộ.

‘Huân chương Diệu Nhật: HP + 10000 phòng ngự vật lý + 500 phòng ngự ma pháp + 500 (Bất cứ ai có đóng góp đặc biệt cho thành Diệu Nhật đều sẽ được trao tặng huy chương này.)’

“Cảm ơn tổng chỉ huy đại nhân!”

Sau khi nhìn thấy thuộc tính của huân chương, trong lòng Tô Mộ mừng muốn phát điên.

Đây đúng là niềm vui bất ngờ mà!

“Ta còn có chuyện cần phải xử lý, đi trước đây!” Thần Lạc xua tay một cái, xoay người rời đi.

Tô Mộ khẽ mỉm cười, nhìn theo bóng lưng của tổng chỉ huy.

“Nhiệm vụ” do chính mình mở màn xem như đã thành công mỹ mãn rồi.

“Bây giờ thì đến lượt người!”

Tô Mộ mở thanh vật phẩm ra, nhìn quả trứng rồng nằm ở bên trong.

Đã đến lúc tìm người buôn bán thú cưng rồi!

...

Trên bình nguyên Phong Sa bên ngoài thành Tiểu Nguyệt.

Một trận gió lớn đang hoành hành.

“Mọi người cẩn thận một chút, nhất định phải chú ý hướng đi của những con Sa Trùng!”

“Chúng ta đã đi suốt mấy ngày nay rồi, chẳng bao lâu nữa sẽ đến thành Tiểu Nguyệt thôi!”

“Chờ đến khi vào được trong thành là có thể đi tìm thành chủ giao nhiệm vụ rồi!”

Một đám người co ro trong bão cát, bày thế trận sẵn sàng đón quân địch.

Một lúc sau, bão cát tan dần.

“Tiếp tục lên đường!”

“Tốc độ lên!”

Đám người này không hề nghỉ ngơi, ngựa không ngừng vó tiếp tục đi về phía trước.

Khoảng hơn một tiếng sau, một bức tường thành đã xuất hiện trong tầm mắt của bọn họ.

“Mau nhìn kìa, chúng ta đã đến rồi!”

“Cuối cùng cũng tới rồi, thật không dễ dàng gì!”

“Mọi người mau vào thành đi, không chừng còn có thể gặp được vị Tô Pháp Thần kia đó!”

Tiếng hò hét phấn khích nổi lên không dứt, đám người này như điên như dại tràn vào trong thành Tiểu Nguyệt.

“Tòa thành này thật là lớn!”

Chương 281: Tranh mua

“Quả nhiên thành khác hẳn với thôn trấn, có biết bao nhiêu là thứ!”

“Không biết chúng ta sẽ nhận nhiệm vụ ở đâu?”

Đám người bắt đầu đi dạo khắp nơi trong thành.

Ấn tượng về bản đồ mới thực sự đã mang lại cho những người này cảm giác mới mẻ.

Đang đi dạo xung quanh thì có người đến được cửa hàng của Tô Mộ.

“Tô Thần Dịch Cầu? Cái tên này hơi đặc biệt nhỉ?”

“Cái tên này, chẳng lẽ đây là cửa hàng Tô Pháp Thần mở ư?”

“Vãi chưởng, chủ quán? Chủ quán có ở đó không vậy!”

Sau khi nhìn thấy tên của cửa hàng, mọi người lập tức liên tưởng đến Tô Pháp Thần, bắt đầu tràn vào trong cửa hàng như ong vỡ tổ.

Nhưng khi phát hiện không có ai trong cửa hàng, những người này đều lộ vẻ mặt tràn đầy thất vọng.

Sự chú ý của họ cũng chuyển sang những mặt hàng được bày bán ở bên trong cửa hàng.

“Ồ, nhiều trang bị tốt như vậy sao?”

“Mẹ kiếp, những loại dược phẩm trâu bò này, tất cả đều là dược phẩm cao cấp!”

“Vãi thiệt, bộ trang bị này có tàn nhẫn quá không?”

“Đến cả chứng minh lên cấp cũng có bán luôn?”

Các loại hàng hóa được bày bán trong cửa hàng nhanh chóng khiến những người này trở nên điên cuồng.

Đúng như dự đoán của Tô Mộ, so với những trang bị cấp 3 không dùng được, thì thị trường của trang bị cấp 2 được bày bán ở đây cực kỳ lớn.

“Giao dịch tự phục vụ?”

“Loại hình này thú vị đó chứ!”

Mọi người cũng dần phát hiện ra cách bán hàng của cửa tiệm này.

“Lấy đồ mà không đưa tiền liệu có được không nhỉ?”

Đương nhiên, cũng có những người nảy sinh những suy nghĩ khác.

Ngay khi bọn họ hành động, một lời nhắc nhở đã xuất hiện.

‘Chú ý, hành động của bạn sẽ vi phạm luật của thành Tiểu Nguyệt, người sẽ trở thành mục tiêu truy nã của toàn bộ thành Tiểu Nguyệt!’

Những người đó lập tức thu tay lại.

Nếu trở thành mục tiêu truy nã, vậy bọn họ chắc chắn cũng không sống nổi ở trong game nữa.

“Trang bị này không tồi, ta mua!”

“Ta cũng mua những loại thuốc này!”

Mọi người bắt đầu bỏ tiền ra mua những sản phẩm mà bọn họ yêu thích.

“Liên lạc với lão đại, bảo bọn họ chuyển đồng vàng qua đây, những trang bị này chúng ta lấy được bao nhiêu thì lấy bấy nhiêu!”

“Nói với đại ca rằng, ở đây có rất nhiều vật phẩm cực phẩm, chỉ cần có đồng vàng thì toàn bộ đều là của chúng ta!”

Không ít người của công hội lớn nổi lên ý định tranh mua.

Chẳng bao lâu sau, cửa tiệm trở nên cực kỳ đắt khách.

Sau khi biết cửa hàng có đủ loại trang bị cực phẩm và dược phẩm cao cấp, các lão đại của các công hội lớn đều không thể ngồi yên được nữa.

Bọn họ bắt đầu tập trung tiền vốn, gửi bằng đường bưu điện tới cho thuộc hạ đang ở thành Tiểu Nguyệt.

Không chỉ những lão đại của các công hội lớn, mà không ít người chơi tự do trong thành Tiểu Nguyệt cũng nảy sinh tâm tư.

Đây đều là những sản phẩm bán chạy nhất, căn bản không cần phải lo về việc không bán được, mà ngay cả khi mua lại chúng với giá của cửa hàng thì vẫn sẽ kiếm được bọn tiền mà không lo lỗ!

Mặc dù những người chơi này không có nhiều đồng vàng tới mức đó, nhưng bọn họ đã nghĩ ra một ý tưởng hay.

Tìm người hùn vốn!

Trong trường hợp này, các mặt hàng được bày bán trong cửa tiệm đều đã bị tranh mua.

Đặc biệt là những dược phẩm kia, không còn một lọ.

Chẳng bao lâu, trong cửa hàng chỉ còn lại chúng chỉ lên cấp và những bộ đồ nhệ giai với giá tương đối cao.

Tuy nhiên, các lão đại của các công hội lớn đều để mắt đến những “cực phẩm” này, việc mua được chúng cũng chỉ còn là vấn đề thời gian.

...

Khu dân cư ở thành Diệu Nhật.

Tô Mộ hoàn toàn không tưởng tượng nổi cửa tiệm mình mở đang điên cuồng đến mức nào.

Vật phẩm hãn hữu bán quả thực cũng nhiều, nhưng cũng không thể chịu nổi độ chịu chơi của lượng lớn người chơi Hoa quốc!

Đương nhiên, mặc dù những thứ đó đã được bán đi, nhưng trong một khoảng thời gian ngắn, Tô Mộ cũng sẽ không trở lại thành Tiểu Nguyệt nữa.

Một lần nữa đi đến sân nhà của người buôn bán thú cưng, Tô Mộ có vẻ như đã quen đường quen lối.

“Nhà thám hiểm, người đổi ý rồi sao? Chỉ cần người đồng ý, ta có thể đưa ra với giá hai trăm vạn đồng vàng!” Sau khi nhìn thấy Tô Mộ, người buôn bán thú cưng đã ra giá cao.

“Ta đến là để tìm vị quản gia này!”

Tô Mộ nhìn về phía quản gia.

“Thật là đáng tiếc, nhưng có thể giúp người ắp ra được viên trứng rồng kia, cũng coi như một chuyện may mắn rồi!” Người buôn bán thú cưng cười cười rồi quay sang nhìn về phía quản gia một cái.

Quản gia gật gật đầu, đi đến bên cạnh Tô Mộ: “Nếu người đã chuẩn bị xong, thì chúng ta có thể xuất phát bất cứ lúc nào!”

“Được thôi!”

Tô Mộ trực tiếp đồng ý.

“VẬY bây giờ chúng ta có thể lên đường luôn được rồi!”

Quản gia hành lễ với người buôn bán thú cưng một cái, cực kỳ dứt khoát.

Người buôn bán thú cưng cũng không nói một lời nào, nở một nụ cười nhạt trên môi.

Sau khi Tô Mộ và quản gia cùng nhau rời đi, hắn mới lộ ra một nụ cười nham hiểm.

...

“Đây là lần đầu tiên người đi ra ngoài bức tường à?”

Trên đường đi tới rừng ma vật, quản gia đột nhiên quay sang hỏi Tô Mộ.

“Đúng vậy, không biết bên ngoài tường và bên trong tường khác nhau ở chỗ nào?”

Tô Mộ bày ra bộ dạng khát khao.

“Lần này đi tới thung lũng Lụi Tàn, ít nhất người sẽ phải ở ngoài bức tường nghỉ ngơi năm ngày, hi vọng trong thời gian năm ngày này, người có thể nghe theo sự chỉ huy của ta!” Quản gia mỉm cười.

“Không thành vấn đề!”

Tô Mộ suy nghĩ một hồi rồi tỏ ra vô cùng “phối hợp”.

Quản gia cũng không nói nhảm nữa.

Thông qua trận truyền tống, hai người đã tới được bên ngoài rừng ma vật.

Ngay khi Tô Mộ chuẩn bị rời đi, quản gia đã lấy ra hai thứ từ một chiếc nhẫn trữ vật.

“Đây là đà điều máy, có thể giúp chúng ta đi đường nhanh hơn!”

Sau một số thao tác của quản gia, hai thứ đồ đó đều đã biến thành

thú cưỡi máy móc có hình dạng của một con đà điểu.

“Được đấy!”

Tô Mộ lấy làm kinh ngạc với những con thú cưỡi máy móc này.

“Ngồi ở phía trên, chỗ đó có một cái nút để điều khiển phương hướng.”

Chương 282: Thú cưỡi máy móc

Quản gia nhìn thấy vẻ mặt tò mò của Tô Mộ thì lập tức giải thích.

Tô Mộ khẽ gật đầu, cũng không để ý tới lời nói của quản gia.

Tô Mộ là một đại sư công trình học, cách vận hành loại thú cưỡi máy móc này khéo còn thành thạo hơn nhiều so với quản gia.

Chỉ có điều, Tô Mộ vẫn cứ bày ra dáng vẻ của người “mới vào nghề”, vận hành thú cưỡi máy móc theo hướng dẫn của quản gia.

Mất một lúc, Tô Mộ đã có thể điều khiển được thú cưỡi một cách “thuần thục” rồi.

“Lên đường thôi!”

Quản gia thấy vậy, điều khiển thú cưỡi máy móc xung phong đi trước.

Tốc độ của thú cưỡi máy móc rất nhanh, để giúp cả hai thoát khỏi những con quái vật bình thường xung quanh rừng ma vật.

“Thứ đồ này không tệ nha, làm xong nhiệm vụ trực tiếp quảng nó đi luôn hả?”

Cưỡi thú cưỡi máy móc, Tô Mộ thực sự muốn làm một chiếc cho riêng mình.

Thứ đồ này rất dễ mang theo, tốc độ đi đường cũng khá nhanh, cũng chỉ có một đại gia như người buôn bán thú cưng mới có thể chế ra được một thứ đồ tốt như vậy.

“E rằng tên này sẽ không giúp ta ấp trứng rồng đâu nhỉ?”

Tô Mộ nhìn theo bóng lưng của quần gia rồi rơi vào trầm tư.

Chuyến đi hái hoa này chắc chắn sẽ không dễ dàng như những lời đối phương đã nói.

Còn về phần lão già này đang muốn làm cái gì, vậy cũng không biết được.

“Thừa dịp đi đường, nghiên cứu thử cấu tạo của món đồ chơi này xem sao, không chừng còn có thể lĩnh ngộ được phương pháp chế tạo!”

Đi đường vô cùng nhàm chán, Tô Mộ ngồi ở trên thú cưỡi máy móc, vận dụng thân phận đại sư công trình học phân tích những bộ phận cơ khí này.

Cách nó được tạo ra vô cùng khéo léo, vận dụng rất nhiều kỹ thuật.

Sau một khoảng thời gian quan sát, Tô Mộ cũng lĩnh ngộ được phương pháp chế tạo thú cưỡi máy móc.

‘Người đã lĩnh ngộ được đà điểu máy!’

Chỉ cần nhìn vào đồng nguyên liệu cần có phức tạp kia, cũng đủ biết muốn chế ra được thứ đồ chơi này không hề đơn giản một chút nào.

“Thứ này là?”

Đúng lúc này, Tô Mộ mới phát hiện ra có điều không ổn.

Trên phần linh kiện hạch tâm cung cấp năng lượng cho thú cưỡi có một cái gì đó rất đột ngột.

Nó được cài đặt ở phía sau!

Nhưng công dụng của thứ đó là gì?

Tô Mộ nhớ lại viên tinh thể nghiên nát trước đây đã được tìm thấy

trên phi thuyền ma pháp.

“Tên này quả nhiên không có ý tốt!”

Tô Mộ nhìn theo bóng lưng của quản gia, ánh mắt trầm xuống.

Nếu hắn đoán không sai, thì đây hẳn là một thiết bị kích nổ.

Nếu hắn không phải là một đại sư công trình học, thì hẳn chắc chắn sẽ không biết được những toan tính của tay quản gia này!

“Rốt cuộc tên này muốn làm cái gì?”

Tô Mộ bắt đầu suy đoán về ý đồ của gã quản gia.

Trứng rồng đang nằm trong thanh vật phẩm của hắn, cho dù tên quản gia này có giết chết hắn, thì trứng rồng cũng sẽ không thể nổ được.

Thân là một nhà thám hiểm, hắn có thể được “phục sinh”.

Quản gia nên biết rất rõ điều này mới đúng.

“Nói vậy là, bên ngoài bức tường còn có quy tắc nào đó mà ta không biết sao?”

Nghĩ lại, Tô Mộ cũng có phản ứng.

So với nhà thám hiểm, NPC rõ ràng sẽ biết nhiều hơn về “bên ngoài bức tường”!

“Có lẽ ta có thể dỡ bỏ được cái thứ quái quỷ này!”

Tô Mộ bắt đầu quan sát thiết bị kích nổ.

Vật này được lắp bên cạnh trung tâm năng lượng của thú cưỡi máy móc, một khi quá trình tháo dỡ không thành công, toàn bộ thú cưỡi sẽ mất đi năng lượng.

Đối với một đại sư công trình học, chút “chuyện nhỏ” này chẳng là gì cả.

Điều khiến Tô Mộ đau đầu là không có công cụ.

Muốn tháo rời được loại linh kiện tinh xảo như thế này mà không có công cụ chuyên nghiệp thì rất khó có thể làm được.

“Vậy chi bằng tìm cơ hội đổi thú cưỡi với tên quân gia kia?”

Vì không thể huỷ được, cho nên Tô Mộ đã nghĩ ra được một cách khác.

Hai con đà điểu máy này nhìn qua giống nhau y như đúc, chỉ cần hắt đổi con của hắt với con của quân gia, là có thể làm cho đối phương cảm nhận được cái gì gọi là: Gieo gió gặt bão.

Ngay khi Tô Mộ đang suy nghĩ, thì một bức tường đã xuất hiện trong tầm mắt của hai người bọn họ.

Tốc độ của thú cưỡi máy móc thực sự rất tốt!

“Xuống đây đi!”

Đi đến chân tường, quân gia thu hồi lại thú cưỡi máy móc, hô to về phía Tô Mộ.

Tô Mộ cũng nhảy ra khỏi thú cưỡi máy móc.

Quân gia đi tới bên thú cưỡi máy móc rồi cất nó đi.

Tiếp đó, quân gia xung phong dẫn đầu, bắt đầu leo lên.

Tô Mộ bĩu môi, đi theo sau quân gia leo lên phía trên của bức tường.

“Không có trạm gác à?”

Điều khiến Tô Mộ bất ngờ là, nơi mà quân gia lựa chọn không có binh sĩ canh gác.

Ngay khi Tô Mộ tò mò muốn biết quân gia định xuống như thế nào, thì người kia đã lấy ra một chiếc thang dây.

Quân gia cố định thang dây vào tường, sau đó thì leo xuống trước.

Tô Mộ theo sát phía sau, càng tin chắc rằng trong đầu lão già này đang có ý xấu.

Đi ra ngoài bức tường mà không đi qua trạm gác, loại hành vi này rất không bình thường.

Sau khi trèo ra ngoài bức tường, quần gia dùng sức kéo mạnh thang dây một cái, sợi dây đang buộc vào tường bỗng nhiên đứt đoạn.

“Nghề nghiệp hệ vật lý à?”

Lực lượng lớn mạnh này khiến cho Tô Mộ vô cùng vui sướng.

Đối phó với nghề nghiệp hệ vật lý, hẳn đã có quá nhiều kinh nghiệm rồi!

“Bên ngoài bức tường vô cùng nguy hiểm, những con ma thú kia có khả năng nhận biết rất lớn, cùng khứu giác vô cùng nhạy bén, người nhất định phải theo sát ta!”

Quần gia lại lấy ra hai con thú cưỡi máy móc.

Tô Mộ nhận ra hẳn quan sát hai con thú cưỡi một lúc, rồi sau đó mới đưa một trong hai con cho hẳn.

“Xem ra gã này đã để lại ký hiệu rồi!”

Tô Mộ trèo lên thú cưỡi, theo sát quần gia, đồng thời mở ra Góc Nhìn Ma Pháp, cẩn thận quan sát thú cưỡi của quần gia.

Quả nhiên, trên chân con thú cưỡi của gã quần gia có một cái ký hiệu.

Đó là ba vết trầy rất nhỏ.

Nếu không nhìn kỹ sẽ khó phát hiện ra.

Sau khi biết rõ cách quần gia phân biệt thú cưỡi, Tô Mộ vẫn rất ung dung thản nhiên.

Chương 283: Thực lực của quần gia.

Ba vết trầy kia rất dễ khắc lại.

Nhưng bây giờ vẫn chưa phải là lúc.

Tốc độ của thú cưỡi máy móc rất nhanh, cho dù trên đường có xui xẻo đụng phải mấy con ma vật thì cũng có thể bỏ lại phía sau.

Hình như quần gia rất quen thuộc với khu vực này, hẳn dẫn Tô Mộ tránh được không ít ma vật có thực lực mạnh mẽ.

“Ta phải nghĩ cách thăm dò tên này mới được!”

Hành trình quá mức suôn sẻ, Tô Mộ neho mắt lại.

Từ Góc Nhìn Ma Pháp, có thể nhìn thấy toàn bộ lũ ma vật mạnh mẽ trên con đường phía trước, không thể để cho quần gia đi qua một cách dễ dàng như vậy được.

Đi theo sau lưng quần gia, Tô Mộ nhìn thú cưỡi máy móc của mình, khoé miệng nhếch lên.

Sau khi đi thêm được một đoạn nữa, phía trước xuất hiện một khu vực tương đối nhiều ma vật.

Quần gia rõ ràng đã có chuẩn bị, dự định sẽ tránh khỏi khu vực này.

“Này, thú cưỡi của ta hình như có vấn đề rồi, sao lại không khống chế được thế này!”

Đúng vào lúc này, Tô Mộ kêu lên một tiếng hô lớn.

Con đà điểu máy dưới người hắn chạy loạn xạ về một hướng, không thể kiểm soát được nữa.

“Mất khống chế được? Người đề vào thứ gì hay sao?”

Quần gia thấy vậy thì nhíu chặt chân mày lại, vội vàng hỏi.

“Ta cũng không biết nữa, chỉ thấy bên trong hình như có vật gì đó, vô tình chạm vào một cái thôi!” Tô Mộ mặt đầy vô tội hết lớn.

“Ai cho người đụng chạm lung tung?”

Quần gia tức điên, cũng không hề nghi ngờ lời Tô Mộ nói.

Hắn điều khiển thú cưỡi máy móc, nhanh chóng chạy về phía Tô Mộ.

Tiếp theo, quần gia nhảy ra khỏi thú cưỡi máy móc, đáp xuống phía trước Tô Mộ.

Dù đã lớn tuổi nhưng các cơ trên cơ thể hắn vẫn khỏe khoắn lạ thường.

“Ha!”

Quần gia hét lớn một tiếng, rồi túm lấy con đà điểu máy.

Dưới sức mạnh khủng khiếp của hắn, đà điểu máy “mất khống chế” cũng mạnh mẽ ngừng lại.

“Quả nhiên là nghề nghiệp hệ vật lý, phải dốc sức chiến đấu thôi!”

Trong lòng Tô Mộ cũng đã nắm chắc rồi, ngoài miệng giả vờ kinh ngạc hô lên: “Không ngờ người lợi hại như vậy đấy!”

“Hừ!” Quần gia trừng mắt nhìn Tô Mộ một cái, tức giận nói: “Thứ này cũng không dễ đâu, tốt hơn hết là người đừng nên đụng chạm lung tung!”

“Ta cũng có biết gì đâu!” Tô Mộ lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ.

“Được rồi, tiếp tục lên đường thôi!” Quần gia cũng không có ý định truy cứu nữa.

Ngay khi hắn đang chuẩn bị tiếp tục tiến lên, một tiếng gầm nhẹ đột nhiên truyền tới.

“Đừng nhúc nhích, có biến!”

Vẻ mặt của quần gia đột nhiên trở nên căng thẳng.

“Tên này kém cỏi vậy sao, hai con quái tinh anh thôi mà, có cần phải bày ra sắc mặt này không?”

Nhìn vẻ mặt như gặp kẻ địch mạnh của quần gia, Tô Mộ bĩu môi.

Trong Góc Nhìn Ma Pháp, hai con ma vật đang ở một nơi không xa,

sẵn sàng tấn công bất cứ lúc nào.

“Gào!”

Lại là một tiếng gầm vang dội, một con ma vật tiên phong lao ra.

Đó là một loại sinh vật giống như khủng long, có thân hình dài hai thước, miệng mọc đầy răng nanh.

Dường như cảm nhận được Tô Mộ là trái hồng mềm, mục tiêu công kích của nó cực kỳ rõ ràng.

Nhìn thấy con khủng long đang lao về phía mình, Tô Mộ “chỉ ngơ ngác” đứng yên tại chỗ.

Trước khi đạt được mục đích của mình, quần gia chắc chắn sẽ không để cho hấn bị những con ma vật này tha về đâu.

“Tránh ra!”

Đúng như dự đoán, quần gia hô lên một tiếng.

Tô Mộ cũng “phản ứng” lại, rồi Chớp Nhoáng một cái, lướt ngang mấy thước.

Điều trùng hợp là, vị trí Chớp Nhoáng này vừa hay lại chính là vị trí của một con khủng long khác.

Con khủng long kia dĩ nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, trực tiếp chui ra.

Tô Mộ nhất thời bị “doạ cho một hồi”.

“Tật Phong Húc!”

May mắn thay, lúc này, quần gia lao lên như một quả đại bác, hất tung con khủng long lên không trung.

Cùng lúc đó, Tô Mộ cũng nhìn thấy lượng HP bị trừ đi của con khủng long kia!

Khả năng phòng ngự của quái vật tinh anh cũng không cao, phòng ngự vật lý của con khủng long này cũng chỉ có 2500 điểm.

Đánh giá giá trị tổn thương quần gia tạo thành có thể thấy, Tô Mộ dễ dàng tính toán ra được sát thương của kỹ năng mà quần gia vừa mới dùng.

“Sức mạnh rất cao, công kích vật lý cũng không thấp, ít nhất cũng phải là NPC dạng BOSS tứ giai!”

Tô Mộ khẽ lẩm bẩm trong lòng.

Với thực lực này của quần gia, hẳn thực sự chẳng dễ vào mắt.

“Còn ngây ra đó làm gì nữa? Mau giúp ta tạo sát thương!”

Thấy Tô Mộ ngăn người đứng bên cạnh, quần gia vội vàng kêu lên.

Với thực lực của mình, hẳn không sợ hai con khủng long này, thậm chí còn không cần đến Tô Mộ phải ra tay.

Nhưng đối với hắn, đây cũng là một cơ hội tuyệt vời để thử Tô Mộ.

“Lão già này đang muốn thăm dò ta sao?”

Đương nhiên Tô Mộ cũng đã phát hiện ra được suy nghĩ của quần gia.

Hắn liếc nhìn hơn sáu ngàn đòn công kích ma pháp của mình, lại thấy kỹ năng thấp nhất cũng đã là cấp S rồi. Nếu hắn ra tay, chắc chắn sẽ khiến cho quần gia phải sợ chết khiếp.

“Cởi mấy món trang bị ra vậy!”

Suy nghĩ một hồi, hắn liền cất những món trang bị không dễ thấy như nhẫn và vòng cổ đi.

Hắn thậm chí còn không lấy Quyền Trọng Pháp Thần ra ngay từ đầu.

Sau khi trí lực bị giảm mất một lượng lớn, công kích ma pháp cũng

bị khống chế ở mức hơn bốn ngàn điểm.

“Siêu Hỏa Cầu Thuật!”

Sau đó, lòng bàn tay của Tô Mộ ngưng tụ ra một quả cầu lửa.

Hắn không sử dụng tới kỹ năng này đã rất lâu rồi.

Trong số rất nhiều kỹ năng, mức độ gia tăng của kỹ năng này cũng là thấp nhất.

Hỏa cầu trúng chính xác một con khủng long, cũng gây cho nó hơn một vạn điểm tổn thương.

Sau khi nhìn thấy tổn thương này, quần gia vô cùng kinh hãi.

Một nhà thám hiểm lại có thể tạo ra lượng sát thương cao như vậy, chứng tỏ là thực lực thực sự rất mạnh!

Quần gia nheo mắt lại.

Một mình hắn hãm chân hai con khủng long, không hề có chút áp lực nào, lại có thêm công kích của Tô Mộ, trận chiến này rất nhanh đã đi đến hồi kết.

Ngay khi máu của hai con khủng long sắp cạn kiệt, một chuyện ngoài ý muốn đã xảy ra.

Chương 284: Gặp mặt fans?

Quản gia phải đối mặt với một cuộc tấn công gọng kìm, vừa không chú ý một cái, đã bị một con khủng long trực tiếp húc bay ra ngoài.

Thân thể của hắn đập mạnh vào một cái cây, HP cũng bị trừ đi không ít.

Không có quản gia ngăn cản, hai con khủng long đồng thời nhìn về phía Tô Mộ.

Ma vật bên ngoài bức tường đều có được trí tuệ nhất định, rõ ràng bọn chúng đã biết được Tô Mộ là một tên “da giòn”.

Bọn chúng phát động tấn công, lao về phía Tô Mộ.

Mà lần này, quản gia đã không còn lo lắng như trước nữa.

“Lão già này đang muốn ép ta phải tung ra con át chủ bài hay sao?”

Tô Mộ im lặng nhìn hết tất cả, trong lòng đã sáng tỏ như gương.

“Uy lực” mà hắn phát ra đã khiến cho quản gia cảm thấy bị uy hiếp, lão già này đã cố ý bị khủng long đánh bay!

“Nếu người đã muốn xem, vậy thì ta sẽ để cho người xem thật kỹ!”

Đối mặt với hai con khủng long chỉ còn sót lại chút máu, Tô Mộ có hàng trăm cách để có thể giải quyết bọn chúng.

Câu hỏi đặt ra là làm thế nào để trận chiến trông có vẻ “sốt ruột” hơn.

“Kỳ thực cũng không có cần thiết phải sốt ruột như vậy, để cho tên này áp lực một chút là được rồi!”

Nghĩ lại, Tô Mộ đã có một kế hoạch.

Khi hai con khủng long chuẩn bị đến gần, hắn quả quyết sử dụng

Chớp Nhoáng.

Thời cơ vô cùng chính xác, trong nháy mắt hai con khủng long bị ném thẳng lên không trung.

Nhìn thấy cảnh này, quần gia không khỏi neho mắt lại.

Đối mặt với pháp sư phóng khoáng, nghề nghiệp cận chiến quá thật có phần bất lợi.

Những ánh mắt của hắn cũng chỉ có mấy phần kiêng kỵ mà thôi.

“Đạn Bay Ma Pháp!”

Chớp Nhoáng đến vị trí an toàn, Tô Mộ giơ tay lên bắn một phát.

Cùng lúc với con số sát thương xuất hiện, một trong những con khủng long cũng rơi xuống đất.

‘Người đã đánh chết Cự Xỉ Long, thu được 500 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt thu được 1 điểm thể chất!’

Tô Mộ nhìn về con còn lại, hoàn toàn không định khách khí, giơ tay lên lại là một kỹ năng khác.

Đồng thời với việc tích lũy kinh nghiệm, hắn còn kích hoạt được một lần Sức Mạnh Của Chiến Thần.

“Phù! Một chút mana cuối cùng rồi, may là đã giải quyết xong!”

Sau khi giết chết hai con khủng long, Tô Mộ lại bày ra biểu cảm “Ta suýt nữa đã niệm rồi”.

Quần gia nhìn chăm chăm Tô Mộ, ánh mắt rõ ràng có thêm mấy phần kiêng kỵ.

Tất nhiên hắn sẽ không tin những gì Tô Mộ nói.

Việc có thể di chuyển linh hoạt vào thời điểm quan trọng và sử dụng hai kỹ năng tức thời để giết chết hai con ma vật còn sót lại chút máu cũng đủ để khiến cho quần gia coi trọng rồi.

Nhưng hắn đâu biết được rằng, thực lực Tô Mộ cho hắn thấy, chẳng qua chỉ là một hạt cát trong sa mạc mà thôi.

“Còn lâu mới tới vị trí mục tiêu, người đừng có mà lộn xộn nữa, nếu có chuyện gì xảy ra, ta sẽ không quan tâm đến người nữa đâu!” Quần gia nhắc nhở một tiếng rồi đi về phía thú cưỡi máy móc.

Thấy vậy, Tô Mộ cũng đi về phía thú cưỡi máy móc của mình.

Quá trình thăm dò lẫn nhau của hai bên đến đây cũng đã là kết thúc.

“Rốt cuộc tên này muốn làm cái quái gì vậy? Muốn ta giúp hắn lấy hoa Cực Sinh hay sao?”

Tiếp tục lên đường, Tô Mộ càng ngày càng tò mò về mục đích của quần gia

Những đối phương chắc chắn sẽ không trả lời câu hỏi của hắn.

“Lấy được hoa Cực Sinh gì gì đó, sau đó mượn các dụng cụ trong phòng thí nghiệm dưới lòng đất của người buôn bán thú cưng, ta sẽ có thể ấp được trứng rồng, có phải không?”

Sự chú ý của Tô Mộ chuyển sang quả trứng rồng.

Quần gia muốn lấy được hoa Cực Sinh, chắc chắn có liên quan rất lớn tới quả trứng rồng.

Chuyển đi đến thung lũng Lụi Tàn này, hắn có thể nắm bắt cơ hội, trở thành người chiến thắng lớn nhất!

...

Ngay khi Tô Mộ đang trên đường đến thung lũng Lụi Tàn, có rất nhiều người cũng đang trên đường đi tới Hoa Đô.

Dù sao Tô Pháp Thần cũng đã tự nổ địa chỉ của mình ra luôn rồi, luôn có một ít fan cuồng không quản đường xá xa xôi, muốn tận mắt nhìn thấy thần tượng của mình ở ngoài đời.

Chẳng bao lâu, máy bay và xe lửa đến Hoa Đô trở nên quá tải.

Chỉ trong một ngày, vô số người từ khắp nơi trên thế giới đã đổ đến Hoa Đô.

Trên đường đi, tất cả bọn họ đều hướng đến cùng một địa chỉ.

Trong đám fan cuồng này, cũng có không ít người có động cơ thầm kín.

Bọn chúng trà trộn vào trong đám đông, che giấu danh tính một cách hoàn hảo.

Ngay sau khi nhóm người đầu tiên đến được Hoa Đô, phía bên Long Phi đã đưa ra một thông báo.

Tô Pháp Thần sẽ gặp gỡ người hâm mộ vào trưa ngày hôm sau!

Chỉ tiếp một trăm người, hơn nữa tất cả một trăm người này đều phải trải qua quá trình xác minh danh tính, sau khi bảo đảm không còn vấn đề gì nữa thì mới có thể đi vào nơi ở của Tô Pháp Thần.

Ngay sau khi thông báo này được đưa ra, sóng ngầm dưới nước ngày càng dâng cao.

Ở bên ngoài bức tường, Tô Mộ không thể nhận được bất kỳ thông tin nào, cũng không có cách nào để logout.

Hắn cũng không hề hay biết, sự kiện phát sóng trực tiếp trước đây đã lại tái diễn.

Chỉ có lần này, mọi thứ đều được sự cho phép của hắn.

Ở trong chỗ ở kia, một nhóm đội viên đang đứng bên cạnh Long Phi.

“Văn Diệu, Tô Pháp Thần sẽ do người đóng vai, ta biết nhiệm vụ này rất nguy hiểm, nhưng ngoài người ra, không ai có thể đảm nhiệm được!”

Long Phi đặt một tay lên bả vai Văn Diệu, giọng điệu nặng nề.

“Yên tâm đi, ta bảo đảm sẽ hoàn thành nhiệm vụ!”

Văn Diệu cười một tiếng, không có vẻ gì là căng thẳng.

“Có thể diễn vai Tô Pháp Thần, đây chính là vinh hạnh của ta!”

Long Phi nặng nề vỗ vỗ bờ vai của hắn, sau đó quay đầu nhìn về phía những người khác: “Lần này là chuyện lớn, các người nhất định phải trông coi kỹ phó đội cho ta!”

“Yên tâm đi Long đội trưởng!”

Tiếng hô lớn đồng loạt khiến cho nỗi lo lắng trong lòng Long Phi hơi thả lỏng một chút.

Các đội viên trong đội canh giữ căn phòng này đều được hắn lựa chọn rất kỹ lưỡng, sau khi nhận được sự phản hồi từ trò chơi, những người này có thể được mô tả là “chiến sĩ siêu cấp”.

Chương 285: Tiên hạ thủ vi cường

“Không biết liệu Tô Pháp Thần kia có đến tham gia cuộc vui này hay không, nếu hắn đến, phỏng chừng tất cả những người muốn gây rắc rối xong tại đây!” Văn Diệu lên tiếng.

“Người có lòng tin đối với Tô Pháp Thần như vậy sao?” Long Phi bất đắc dĩ cười một tiếng.

“Đương nhiên rồi, hắn là thần tượng của ta đấy!” Giọng điệu của Văn Diệu cực kỳ khẳng định.

“Ta đã thăm dò thử rồi, nhưng tên đó không có hồi âm, vậy chắc hắn sẽ không xuất hiện đâu!” Long Phi thở dài một cái.

Ngoài việc giải quyết rắc rối ra, hắn còn nhận được một mệnh lệnh khác nữa.

Mượn cơ hội lần này, tìm ra Tô Pháp Thần!

Nhưng trong lòng Long Phi rất rõ ràng.

Vị Pháp Thần xuất quỷ nhập thần này sẽ không bao giờ chấp nhận bị khống chế bởi bất kỳ một thể lực nào!

...

Ban đêm bên ngoài bức tường u ám và lạnh lẽo.

Quản gia nhặt một ít củi, đốt lửa trại dưới một gốc cây lớn.

Tô Mộ ngồi ở một bên, cảm thấy trật tự khác lạ bên ngoài bức tường.

Hắn có thể cảm nhận được rõ ràng tác động của cái lạnh.

Không chỉ có lạnh lẽo, mà còn có đói khát và mệt mỏi nữa.

Bên trong bức tường, một khi những cảm giác này xuất hiện, người chơi sẽ bị đá ra khỏi trò chơi.

Những cảm giác logout bên ngoài bức tường mạnh hơn nhiều so với bên trong bức tường.

Tô Mộ không ăn, cũng không uống, để mặc cho cảm giác “suy yếu” kia tiếp tục tiếp diễn.

Hắn đang mò mẫm tìm trật tự bên ngoài bức tường!

“Khi những cảm giác này đạt đến một mức độ nhất định, những người chơi như ta sẽ trở nên yếu ớt, đồng thời thuộc tính cũng bị giảm, còn có HP sẽ bị trừ đi!”

Sau khi trạng thái “suy yếu” xuất hiện trên giao diện, Tô Mộ phát hiện các thuộc tính cơ bản của mình đều đã bị giảm 30%, hơn nữa còn đang tiếp tục giảm xuống.

HP của hắn cũng đang giảm xuống từng điểm mấy điểm một.

Tô Mộ đứng lên, có thể cảm nhận được thể lực đang nhanh chóng hao tổn một cách rõ ràng.

Tuy nhiên, tổn thất này vẫn nằm trong phạm vi có thể chấp nhận được, dù sao thì thuộc tính cơ bản của hắn cũng rất cao.

Lúc này, một mùi thơm ngào ngạt tràn vào giữa hơi thở của Tô Mộ.

Quản gia lấy ra một hộp thức ăn, bắt đầu ăn ngấu nghiến.

Đó là một hộp cơm máy, thức ăn trong đó đều nóng hổi, thoạt nhìn rất sang trọng.

“Cơm gì thơm thế, cho ta ăn với được không?” Tô Mộ không khách khí chút nào.

“Tên này, người ra ngoài bức tường mà không chuẩn bị một chút thức ăn nào hay sao?” Quản gia liếc Tô Mộ, cau mày.

“Làm sao ta biết, người dẫn ta tới đây luôn mà!” Về mặt Tô Mộ “mờ mịt”.

Quản gia suy nghĩ một chút, có vẻ lo lắng Tô Mộ sẽ bị “chết đói”, bèn lấy ra một hộp cơm máy.

Tô Mộ nhận lấy hộp cơm, sau khi mở ra liền mặc kệ, trực tiếp ăn.

Quản gia chậm chạp mãi không có ý định động thủ với hắn, chắc chắn hắn sẽ không hạ độc Tô Mộ vào lúc này.

Sau khi ăn no, Tô Mộ uống một bình HP để bổ sung, trạng thái yếu ớt rất nhanh đã biến mất.

“Người trông coi đi, ta nghỉ ngơi một lát!”

Mặc kệ quản gia có trả lời hay không, Tô Mộ dựa vào cây đại thụ, nhắm mắt lại nghỉ ngơi.

Một lúc sau, thấy Tô Mộ dường như đã chìm vào giấc ngủ say, ánh mắt của quản gia cũng trở nên lạnh đến thấu xương.

Hắn đứng lên, lấy ra một tấm bản đồ.

Đó chính là bản đồ đánh dấu thung lũng Lụi Tàn.

Trong khu rừng ma vật mệnh mông bát ngát này, nếu không có bản đồ thì việc lạc đường là điều hoàn toàn bình thường.

Sau khi tính toán khoảng cách, quản gia lại cất bản đồ đi.

Hắn lại nhìn về phía Tô Mộ đang “ngủ say”.

Quản gia chậm rãi đi đến cạnh Tô Mộ.

Hắn giơ nắm đấm lên, như thể có ý định động thủ.

Nhưng hắn cũng không hề phát động công kích, mà là dùng sức đẩy mạnh thân thể của Tô Mộ một cái.

“Tỉnh lại đi!”

Dưới sự thúc giục của quản gia, Tô Mộ chậm rãi mở mắt.

“Làm sao vậy?” Dụi dụi đôi mắt nhập nhèm vì buồn ngủ, Tô Mộ mở miệng hỏi.

“Lên đường thôi!” Giọng điệu của quản gia không chút nghi ngờ.

Tô Mộ bất đắc dĩ, leo lên thú cưỡi máy móc, đi theo sau quản gia.

Một chùm ánh sáng phát ra từ mắt của thú cưỡi đà điều máy, chiếu sáng con đường phía trước.

Quản gia đi phía trước dẫn đường, dọc đường đi rất cẩn thận.

Tô Mộ theo sát phía sau hắn, ánh mắt thâm thúy.

Vừa rồi hắn không hề ngủ chút nào, nhất cử nhất động của quản gia đều đã bị hắn nhìn thấy.

“Vừa rồi cơ hội tốt như vậy, tên này vẫn không động thủ với ta, là do vẫn chưa đạt được mục đích hay sao?”

“Nói vậy thì, khi đến được thung lũng Lụi Tàn đó, ta nhất định phải hết sức cẩn thận!”

Nếu là một người chơi khác, chắc chắn sẽ nghĩ rằng chuyến đi này là một nhiệm vụ với NPC, nhưng Tô Mộ đã nhìn thông suốt tất cả.

Quản gia dẫn hắn ra bên ngoài bức tường, nhất định là có mưu đồ!

Còn về phần hắn đang tính toán cái gì, hiển nhiên chính là quả trứng rồng đang nằm trong tay hắn.

Nói cách khác, đợi sau khi đến được thung lũng Lụi Tàn, có lẽ tên này sẽ có cách khiến chính hắn phải giao ra quả trứng rồng!

Nghĩ đến đây, đôi mắt Tô Mộ tràn đầy sát khí.

“Lấy bất biến ứng vạn biến, hoặc là tiên hạ thủ vi cường!”

Đối xử với kẻ địch, Tô Mộ sẽ không có ý định nương tay.

Lý do hắn chưa ra tay chỉ đơn giản là vì còn chưa đến thung lũng Lụi Tàn kia mà thôi.

“Ta phải tìm một cơ hội đổi thú cưỡi sang bên này mới được!”

Tô Mộ nhìn về phía trang bị thú cưỡi của mình.

Nhìn từ vẻ ngoài, hai thú cưỡi máy móc này không khác nhau chút nào, điểm khác biệt duy nhất chính là vài vết xước trên thân.

Tô Mộ lấy một mũi tên từ trong thanh vật phẩm ra, sau đó bẻ gãy mũi tên, cầm trong tay.

Thông qua Góc Nhìn Ma Pháp, hắn quan sát thú cưỡi quần gia cưỡi rồi để lại vết xước giống như vậy lên thú cưỡi của mình.

“Tiếp đó nên đổi thể nào nhỉ?”

Lúc này đã là đêm khuya, chỉ cần quần gia xuống thú cưỡi máy móc thì mình sẽ có cơ hội đổi thú cưỡi.

Tầm mắt Tô Mộ chuyển về một chấm đỏ ở phía xa.

Đó là một con ma vật cấp BOSS có dấu hiệu sinh mệnh vô cùng mạnh mẽ.

“Nếu dùng Phích Lịch Lôi Quang thì hắn là có thể dẫn nó tới đây!”

Chương 286: Đổi thú cưỡi.

Khoảng cách rất xa, dù hẳn sử dụng Phích Lịch Lôi Quang cũng sẽ không khiến quần gia chú ý tới.

Còn có thể thuận tay giết chết một con BOSS!

Nghĩ là làm.

Dưới sự hỗ trợ của Mắt Ưng và Góc Nhìn Ma Pháp, Tô Mộ xác định vị trí bên cạnh con BOSS đó.

Một đòn này của hẳn không tấn công BOSS.

Tia sét chuẩn xác rơi xuống vị trí cách BOSS nửa mét.

Không tạo thành tổn thương nhưng lại làm nó cảm thấy bị khiêu khích!

Những ma vật ngoài tường có được trí tuệ, đặc biệt là ma vật cấp bậc BOSS.

Đương nhiên nó sẽ không chịu đựng được sự khiêu khích này, lập tức nổi giận.

Dưới Góc Nhìn Ma Pháp, Tô Mộ có thể nhìn thấy con BOSS kia đang chạy về phía mình một cách rõ ràng.

Thân là một con BOSS, tốc độ di chuyển của nó cực kỳ nhanh.

“Ta nói này quần gia đại nhân, chúng ta có thể nghỉ ngơi một lát không?”

Tô Mộ hô to với quần gia, cố tình giảm tốc độ di chuyển của thú cưỡi lại.

“Không phải vừa nãy người vừa nghỉ ngơi rồi à?” Hành động trong đêm khuya, quần gia vốn lo lắng có tình huống sẽ đột nhiên xảy ra lập tức tức giận trả lời.

“Vừa rồi ta đang ngủ say thì người lại đánh thức ta dậy, vừa lên đường ta đã cảm thấy mệt rồi!” Tô Mộ lộ ra vẻ mệt mỏi.

Quần gia nhúu chặt mày, hiển nhiên không làm gì được Tô Mộ nên

chỉ có thể dừng lại.

“VẬY NGHỈ NGƠI VÀI PHÚT!”

Quản gia nói xong rồi bò xuống thú cưỡi máy móc, không quên cảnh giác nhìn xung quanh.

“Khà khà!”

Tô Mộ cũng bò xuống thú cưỡi máy móc, khoé miệng cong lên.

Con BOSS kia cũng đang trên đường tới, một khi quản gia phát hiện ra nó thì cũng là lúc cơ hội của mình tới.

Tô Mộ dựa vào bên cạnh thú cưỡi máy móc giả vờ nghỉ ngơi.

Quản gia cũng nhân cơ hội này chuẩn bị nghỉ ngơi một lát.

Nhưng hần nhanh chóng phát hiện ra có chuyện khác thường.

“CÓ THỨ GÌ ĐÓ ĐANG ĐẾN GẦN, CẨN THẬN MỘT CHÚT!”

Vẻ mặt của quản gia còn nghiêm túc hơn cả khi gặp phải hai con quái tinh anh lúc trước.

Đột nhiên, một âm thanh “Vèo” vang lên.

Quản gia vội vàng né tránh, đồng thời lấy ra mấy quả cầu máy móc ném ra ngoài.

Những quả cầu này lặn một lúc trên mặt đất, phát ra ánh sáng lộng lẫy.

Một con nhện có thân hình to lớn cũng xuất hiện ở đây.

Con nhện này cao khoảng vài mét, tám chân mỗi một chân đều to hơn nửa mét, bên trên còn mọc đầy gai ngược lông lá.

Đây là một con BOSS cấp 3 tứ giai!

“Ta kiểm chế nó, người tạo sát thương!”

Sau khi nhìn thấy con BOSS này, quản gia cũng không lùi bước mà

bắt đầu tấn công.

Thân là một chiến sĩ mạnh mẽ, quân gia có thêm một thanh kiếm bản to trên tay.

“Vèo!”

“Vèo!”

Con nhện to cũng không cam lòng rơi vào thế yếu, miệng liên tục phun tơ nhện bay về phía quân gia.

Quân gia vừa dùng Chớp Nhoáng vừa giơ kiếm bản to lên tấn công.

So với sức mạnh, dường như điểm nhanh nhẹn của hãn cũng không thấp.

“Hoả Cầu thuật!”

Tô Mộ núp ở phía sau sử dụng Hoả Cầu công kích.

So với những đòn tấn công “mạnh mẽ” của quân gia thì công kích của Tô Mộ với con nhện to hoàn toàn có thể nói là “không đau không ngứa”.

Con nhện to cũng không quan tâm đến pháp sư “yếu đuối” là Tô Mộ, tất cả lực chú ý đều đặt trên người quân gia.

Hai người bắt đầu giao chiến, chiến trường không ngừng thay đổi.

“Chính là lúc này!”

Dựa vào bóng tối, Tô Mộ nhanh chóng điều khiển thú cưỡi chạy về phía thú cưỡi của quân gia.

Khoảng cách hơn một trăm mét chỉ mất vài giây.

Tô Mộ để thú cưỡi của mình lại rồi cưỡi thú cưỡi của quân gia chạy về phía chiến trường.

“Hoả Cầu thuật!”

Sau khi đuổi tới, Tô Mộ bắt đầu vững vàng tung chiêu.

Nhìn Tô Mộ ngồi trên thú cưỡi công kích, quần gia cũng không cảm thấy kỳ lạ, ngược lại lộ ra vẻ thưởng thức.

Một pháp sư muốn đuổi kịp tốc độ của bọn họ thì dùng thú cưỡi hiển nhiên là lựa chọn tốt nhất.

Quần gia vốn mạnh hơn BOSS con nhện vài phần, cộng thêm sự giúp đỡ của Tô Mộ, lượng HP của con BOSS này nhanh chóng thấy đáy.

“Cướp đầu người nào!”

“Đạn Bay Ma Pháp!”

Tô Mộ nhắm chuẩn lượng HP cuối cùng, trực tiếp sử dụng kỹ năng tức thì.

‘Người đã giết chết Nhện Rừng Rậm Không Lồ, nhận được mười nghìn điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

‘Thông qua Sức Mạnh Của Chiến Thần nhận được 1 điểm sức mạnh!’

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt nhận được 1 điểm thể chất!’

“Thoải mái!”

Cướp được BOSS, Tô Mộ nở nụ cười.

Quần gia lườm Tô Mộ một cái rồi mở miệng nói: “Không thể nghỉ ngơi thêm nữa, nghỉ ngơi vào ban đêm quá nguy hiểm, tiếp tục lên đường!”

“Được rồi!”

Tô Mộ nhặt đồ con nhện rơi ra rồi đồng ý một cách sáng khoái.

Quần gia nhặt những quả cầu máy móc phát sáng trên mặt đất lên, quay về vị trí lúc trước tìm kiếm thú cưỡi máy móc của mình.

Tô Mộ hơi thấp thỏm đi theo sau hắn, thậm chí đã chuẩn bị sẵn sàng lập tức ra tay.

Một khi quần ra phát hiện ra, mình cũng chỉ có thể giải quyết hắn ở đây thôi.

Quần gia lấy một quả bóng ánh sáng ra rồi đi tới bên cạnh thú cưỡi máy móc.

Tô Mộ có thể nhìn thấy tầm mắt của hắn dừng lại một lúc trên ba vết xước nho nhỏ kia, sau đó ngồi lên bên trên.

“Không phát hiện ra à? Hay là cố ý giả ngu?”

Nhìn quần gia bắt đầu điều khiển thú cưỡi máy móc lên đường, Tô Mộ khẽ nheo mắt lại.

Phải nói là hắn đã hiểu rất rõ trình độ gian xảo của NPC.

“Cho dù phát hiện ra cũng không quan trọng, chờ tới nơi, trực tiếp ra tay là được!”

Tô Mộ cũng không rối rắm, đi theo sát phía sau quần gia.

Mục đích của việc đổi thú cưỡi chỉ có một.

Nắm giữ quyền ra tay trước!

“Nếu lão già này bị xử lý thì không phải thú cưỡi máy móc này cũng thuộc về ta à?”

Tô Mộ tính toán đầu vào đấy.

Cho dù quần gia kíp nổ thú cưỡi đã bị động tay động chân cũng sẽ không ảnh hưởng đến thú cưỡi mà hắn đang ngồi.

Cho dù lần này chỉ có thể lấy thú cưỡi máy móc thì hắn cũng kiếm lời mà!

Quần gia cũng không biết suy nghĩ của Tô Mộ.

Sau khi bị con BOSS kia tấn công, hắn càng thêm cẩn thận, hoàn toàn không chú ý tới thú cưỡi bên dưới đã bị Tô Mộ đổi đi.

Hai người lên đường suốt đêm không nghỉ ngơi.

Dọc theo quãng đường, Tô Mộ cũng từng cẩn thận quan sát thú cưỡi mình đã đổi.

Không có vấn đề gì.

Chương 287: Dựa vào người.

Hai người không ngừng lên đường, bầu trời dần sáng.

“Còn bao lâu nữa mới đến nơi?” Tô Mộ đi theo sau hô to hỏi.

“Dựa vào tốc độ hiện tại của chúng ta thì sắp rồi!” Quản gia trả lời một câu.

Tô Mộ bĩu môi tiếp tục đi theo sau quản gia.

Không nói chứ, chỉ cần mình không gây chuyện thì dọc theo quãng đường đúng là không bị ma vật tấn công.

Dưới Góc Nhìn Ma Pháp, Tô Mộ nhìn rất rõ.

Con đường quản gia dẫn hẩn đi hoàn mỹ tránh khỏi tất cả ma vật chặn đường.

“Chắc chắn đây không phải là lần đầu tiên người này tới đây, cho dù không có ta thì hẩn cũng sẽ lấy được hoa Cực Sinh gì đó mới đúng.”

“Dẫn theo ta ngược lại làm giảm tốc độ lên đường của hẩn!”

Nội tâm Tô Mộ càng thêm thắc mắc.

Muốn có được đáp án, cũng chỉ có thể tới thung lũng Lụi Tàn kia mới có thể biết được tình huống cụ thể!

...

Thế giới hiện thực, Hoa Đô.

“Ầm!”

Khi trời hơi lạnh, một tiếng nổ mạnh thật lớn xông thẳng lên tận trời.

Địa điểm nổ mạnh là một căn biệt thự.

“Có chuyện gì xảy ra vậy?”

Nhóm người Long Phi đang ở trong “nhà của Tô Pháp Thần” lập tức bị bùng tỉnh, vội vàng dò hỏi tình huống.

“Có một căn biệt thự đã bị nổ, tình huống cụ thể vẫn chưa biết!” Một đội viên báo cáo.

“Đội trưởng Long, có thể là kế điệu hổ ly sơn!” Văn Diệu vội vàng mở miệng.

“Đám người này gấp gáp không chờ nổ như vậy à? Không phải đã nổ hôm nay sẽ gặp fans sao?” Long Phi nhíu chặt mày, vẻ mặt lo âu.

Tình huống dần trở nên phức tạp, cũng đang phát triển ngoài mong muốn của bọn họ!

“Nếu bọn họ đã ra tay thì chúng ta cũng chỉ có thể tiếp chiêu!” Văn Diệu hít sâu một hơi, biểu tình trên mặt dần trở nên lạnh nhạt.

“Ầm!”

Lại một tiếng nổ mạnh kịch liệt vang lên.

Vào lúc trời bắt đầu sáng, cũng là lúc nơi đây sắp bắt đầu một trận chiến lớn!

...

“Ngài Land Nader, chúng ta đã liên hợp với những người khác, đang dồn sức tấn công căn biệt thự kia, nhất định lần này sẽ giải quyết tên Tô Pháp Thần kia!”

Một nơi cách khu biệt thự không xa, một người cầm điện thoại vậ

tinh báo cáo.

...

“Vì vinh quang của nước Anh Hoa, đây là nơi quy túc của võ sĩ!”

“Điện hạ sẽ nhớ sự phụng hiến của các người trong ngày hôm nay!”

Một người mặc trang phục ninja đứng trên cao, trong tai nghe bluetooth vang lên một giọng nói.

Sau khi nghe thấy lời nói này, hắn yên lặng tháo tai nghe xuống, cầm lấy hai thanh đao dài võ sĩ, thả người nhảy xuống.

Vị trí bên dưới đúng là khu biệt thự.

...

Theo những người ngày liên thủ bắt đầu tấn công khu biệt thự, một số người đang giấu trong bóng tối cũng không nhàn rỗi.

“Chúng ta muốn gặp Tô Pháp Thần!”

“Chúng ta muốn gặp thần tượng!”

Ngoài khu biệt thự, nhóm người đông đảo đang không ngừng kêu gọi.

Trường hợp này còn điên cuồng hơn cả buổi gặp mặt ngôi sao hạng nhất.

Nếu không có một lượng lớn nhân viên duy trì trật tự thì chỉ sợ những người này sẽ lao vào khu biệt thự như tổ ong, dẫn tới cục diện trở nên không thể khống chế được.

“Cho chúng ta vào!”

“Chúng ta phải nhìn thấy Tô Pháp Thần!”

“Mấy người có quyền gì cản chúng ta lại?”

Nhưng trong đám người cũng có không ít người đang hô to kéo

theo cảm xúc của những người khác.

Hiển nhiên là những người này đang đánh yểm hộ cho những người đang chuẩn bị tấn công khu biệt thự.

Một khi người bên trong thành công, bọn họ có thể dùng đám người hỗn loạn này để tiến hành rút lui!

Giờ phút này, vô số đôi mắt đều dờn về căn biệt thự quan trọng nhất kia.

Hầu như tất cả mọi người đều cho rằng, cho dù Tô Pháp Thần không ở trong biệt thự thì chắc chắn sẽ nhân cơ hội này ra tay.

Chỉ cần Tô Pháp Thần ra tay, vậy cơ hội của bọn họ cũng tới.

Người khống chế phía sau các thế lực khắp nơi không ai không thấp thỏm, trong đầu đều có cùng một vấn đề.

Rốt cuộc Tô Pháp Thần có ngã xuống trong ngày hôm nay không?

Những điều làm bọn họ không ngờ là ở nơi này, căn bản không có Tô Pháp Thần nào cả.

...

So với khu biệt thự gió nổi mưa phun kia, nơi Tô Pháp Thần đang ở thật sự lại rất bình tĩnh.

“Đây là thung lũng Lụi Tàn mà người nói tới à?”

Khi mặt trời bay đến nơi cao nhất trên bầu trời, trước mắt Tô Mộ cũng xuất hiện một thung lũng hoang vắng.

Cảnh quan ở nơi này vô cùng kỳ lạ.

Ngoài thung lũng vẫn là rừng rậm cây xanh thành bóng, nhưng bên trong thung lũng lại là một mảnh cát vàng hoang vu.

Dưới Góc Nhìn Ma Pháp, Tô Mộ càng không nhìn thấy bất cứ dấu hiệu sinh mệnh nào.

“Chính là nơi này!” Quản gia khẳng định.

Khuôn mặt hắn không có chút ngạc nhiên nào, hiển nhiên là rất hiểu biết về nơi này.

“Đi thôi, còn một đoạn đường nữa, hoa Cực Sinh chỉ sinh trưởng ở nơi sâu nhất trong thung lũng!”

Quản gia nhắc nhở một câu rồi cười thú cười đi vào trong thung lũng..

Tô Mộ híp mắt theo sát phía sau.

Đã tới điểm đến, tiếp theo chính là lúc biết rõ mọi chuyện.

Sau khi đi vào trong thung lũng, Tô Mộ vẫn luôn mở Mắt Ưng và Góc Nhìn Ma Pháp ra tiến hành đánh giá tình hình trong đây.

“Vùng đất như tên!”

Điều làm hắn bất ngờ là thung lũng Lụi Tàn này y như cái tên của nó, bên trong thung lũng hoang vắng khác lạ, hoàn toàn không có dấu hiệu sinh mệnh hoạt động.

“Vậy thì rốt cuộc người này muốn làm gì đây?”

Tô Mộ nhìn chằm chằm bóng lưng quản gia, không đoán ra ý định của hắn là gì.

Sau khi đi thêm một lúc lâu, quản gia đột nhiên dừng lại.

Hắn xoay người nhìn về phía Tô Mộ, dáng vẻ như đang cầu xin.

“Mọi chuyện tiếp theo đều dựa vào người!”

“Dựa vào ta?”

Lời nói của quản gia làm Tô Mộ nhú mày.

Sao đột nhiên lão già này lại nói như vậy?

“Ta sẽ dẫn ma vật ở nơi này ra, sau đó người nhân cơ hội đi lấy hoa Cực Sinh, chúng ta tập trung bên ngoài thung lũng!”

Thấy Tô Mộ khó hiểu, quản gia chỉ về phía hang động đằng trước.

“Ma vật bảo vệ ở đây có thực lực mạnh mẽ, ta chỉ có thể kiềm chế nó một thời gian ngắn, vậy nên người cần phải nắm chặt thời gian!”

Về mặt của hắn vô cùng nghiêm túc.

Tô Mộ thấy thế bèn nheo mắt lại.

Dưới Góc Nhìn Ma Pháp của hắn, trong sơn động này không hề có dấu hiệu sinh mệnh.

Chương 288: Quản gia ra tay.

Nhưng Góc Nhìn Ma Pháp cũng không phải vạn năng, đúng là ở một vài địa phương đặc biệt sẽ xuất hiện tình huống không thể nhìn thấu.

“Hiểu rồi!”

Tô Mộ khẽ gật đầu với quản gia rồi lùi sang một bên.

Mình phải nhìn xem rốt cuộc quản gia sẽ dẫn ra ma vật thể nào.

Quản gia cũng không do dự, hắn điều khiển thú cưỡi máy móc nhanh chóng đi tới gần hang động.

Tô Mộ tránh ở một bên, sử dụng Góc Nhìn Ma Pháp nhìn chăm chú vào từng hành động cử chỉ của quản gia.

Quản gia nhanh chóng đi vào trong hang động, một đường thông suốt đi tới sâu bên trong.

Đúng lúc này, trong hang động đã xảy ra thay đổi.

Một luồng năng lượng màu đen xuất hiện trong Góc Nhìn Ma Pháp của Tô Mộ.

Luồng năng lượng màu đen này trào lên từ dưới mặt đất, trực tiếp biến thành một con bò cạp khổng lồ.

“Quả nhiên là có BOSS!”

Tô Mộ có thể nhìn thấy con bọ cạp kia bắt đầu tấn công quần gia.

Dường như quần gia cũng cực kỳ kiên kị con bọ cạp đó, hẳn điều khiển thú cưỡi máy móc nhanh chóng chạy ra ngoài.

Chỉ trong chốc lát, quần gia đã lao ra từ trong hang động, theo sát phía sau là con bọ cạp.

“Quái vong linh?”

Lúc này, Tô Mộ cũng nhìn thấy rõ dáng vẻ của nó.

Đó là một con bọ cạp tạo thành từ xương khô, mỗi một khúc xương cốt đều tỏa ra sương đen, trên nó còn mọc một cây gai xương đáng sợ.

Tốc độ di chuyển của bọ cạp xương khô khổng lồ cũng không chậm hơn thú cưỡi máy móc. Nó vừa đuổi theo quần gia vừa sử dụng đuôi gai xương bắt đầu điên cuồng tấn công quần gia.

Dưới sự trợ giúp của thú cưỡi máy móc, quần gia linh hoạt né tránh.

Gai xương đáng sợ đánh vào mặt đất văng lên từng trận cát vàng, cũng làm bụi đất bay đầy thung lũng.

“Chính là lúc này!”

Tô Mộ kiên nhẫn chờ đợi cơ hội, điều khiển thú cưỡi máy móc lao vào trong hang động dưới sự yểm hộ của bụi đất.

Tô Mộ bỏ qua quần gia, cẩn thận bước vào trong hang động.

Mình cần phải cảnh giác xem quần gia có động tay động chân gì trong hang động này không.

Dọc theo quãng đường cũng không xuất hiện chuyện ngoài ý muốn gì, Tô Mộ cũng đi tới nơi sâu nhất trong hang động.

Trên nóc hang động có một cái lỗ nhỏ làm vài tia sáng chiếu vào.

Dưới ánh sáng chiếu rọi, hẳn thấy khắp sơn động đều có xương

khô.

Ở ngay giữa đồng xương khô này có một bông hoa màu trắng, vô cùng nổi bật.

Cánh hoa của bông hoa này là dạng sợi, vô cùng nhỏ.

“Đây là hoa Cực Sinh đó à?”

Tô Mộ yên lặng quan sát bông hoa đó, không vội vàng tới gần.

Chỉ sợ muốn lấy bông hoa này đi cũng không dễ dàng gì.

“Phân Thân Ảo Ảnh!”

Tô Mộ nghĩ một lát rồi triệu hồi phân thân ra.

Có bấy hay không làm phân thân thử một lần là biết.

Phân thân chậm rãi bước tới gần bông hoa, xung quanh cũng không xảy ra chuyện gì khác thường.

Ngay sau đó, Tô Mộ khống chế phân thân hái đóa hoa đó xuống.

“Không có vấn đề gì à?”

Phân thân nắm hoa Cực Sinh ở trong tay, không có bất cứ chuyện gì xảy ra.

“Ta trách oan lão già kia rồi à?”

Toàn bộ quá trình thật sự quá thuận lợi làm Tô Mộ cảm thấy hơi không thể tin.

Hắn khống chế phân thân đi đến trước mặt mình, Tô Mộ nhận lấy đóa hoa Cực Sinh này.

“Hoa Cực Sinh (chưa trưởng thành).”

“Còn chưa trưởng thành?”

Sau khi nhìn thấy thông tin của bông hoa này, Tô Mộ khẽ nhướng mày.

Nhưng bây giờ không phải là lúc để hần suy nghĩ những chuyện này.

“Giải trừ triệu hoán!”

Giải trừ triệu hoán phân thân, Tô Mộ cất hoa Cực Sinh đi rồi điều khiển thú cưỡi máy móc đi ra ngoài.

Ngoài hang động, quần gia dùng thú cưỡi máy móc đang kiểm chế con bò cạp khổng lồ, hoàn toàn không có ý định đánh trả.

Sau khi phát hiện Tô Mộ đã ra khỏi hang động, hần hô to: “Thứ này không ra được thung lũng!”

Tô Mộ cũng không do dự, lập tức điều khiển thú cưỡi máy móc chạy ra bên ngoài.

Cùng lúc đó, bò cạp khổng lồ như đã phát hiện ra hoa Cực Sinh bên trong bị Tô Mộ trộm đi. Nó trực tiếp bỏ qua quần gia đuổi theo Tô Mộ.

Quần gia thấy thế hoàn toàn không có ý định cản nó lại mà nở một nụ cười âm hiểm.

Hần nhìn thú cưỡi máy móc Tô Mộ điều khiển, trong tay đột nhiên có thêm một cái điều khiển từ xa.

“Ha ha!”

Giây tiếp theo, thú cưỡi máy móc hần đang điều khiển đột nhiên nổ mạnh.

“Bùm!”

Quần gia đột nhiên không kịp dự phòng, cả người bị nổ bay ra ngoài, trên đầu còn hiện lên một con số tổn thương không nhỏ.

“Ta XXX, ngươi cái XXX!”

Dáng vẻ bình tĩnh trước kia biến mất, hần nhìn bóng dáng Tô Mộ phía trước rồi chửi ầm lên.

“Gieo gió gặt bão đi!”

Tình huống của quần gia bị Tô Mộ nhìn thấy rõ ràng.

Nhìn thú cưỡi máy móc nổ thành mảnh nhỏ kia, hẳn thật sự cảm thấy hơi đáng tiếc.

“Lão già này muốn ta bị con bò cạp khổng lồ này quần lấy à?”

Tô Mộ nhanh chóng bắt đầu phân tích.

Hoa Cực Sinh và trứng rồng đều ở trong tay mình, quần gia đột nhiên ra tay vào thời điểm này làm hẳn thật sự cảm thấy không thể hiểu được!

Tô Mộ còn đang thắc mắc, quần gia đã khập khiễng đứng dậy.

“Người không đi được đâu!”

Hắn tức giận hét lên một tiếng, dáng vẻ như muốn đẩy Tô Mộ vào chỗ chết.

Ngay sau đó, một thanh kiếm bản to cũng xuất hiện trong tay hắn.

Trong mắt quần gia mang theo lửa giận, hai tay giơ kiếm bản to lên cao, một Chém đột nhiên bay ra ngoài.

Mục tiêu của kỹ năng Chém này không phải bò cạp khổng lồ, mà là Tô Mộ!

Kỹ năng Chém vượt qua tốc độ di chuyển của thú cưỡi máy móc, càng dự đoán được vị trí Tô Mộ đi tới.

Nếu Tô Mộ dừng lại né tránh, hẳn sẽ bị con bò cạp khổng lồ phía sau đuổi theo!

Giây phút này, quần gia đã hoàn toàn xé rách da mặt, coi Tô Mộ là kẻ địch lớn nhất của hắn.

Hắn cũng biết rõ chắc chắn kỹ năng này sẽ kéo dài bước chân của Tô Mộ bèn giơ kiếm bản to lên đuổi theo.

Nhưng khi hắn cho rằng kỹ năng của mình tất trúng thì cảnh

tượng trước mắt làm đôi mắt hắn mở to.

Nhà thám hiểm pháp sư phía xa kia giờ pháp trượng trong tay lên bày ra tư thế đón đỡ.

“Người cho rằng mình có thể chặn được à?”

Quản gia khinh thường lắm bấm một câu.

Hắn vừa dứt lời, đôi mắt lại mở to hơn nữa.

Chương 289: Dụng tâm hiểm ác.

Nhà thám hiểm pháp sư kia vậy mà thật sự dùng pháp trượng chặn lại kỹ năng Chém của hắn!

Một đòn toàn lực của hắn không hề tạo thành chút trở ngại gì với Tô Mộ!

“Sao có thể?”

Quản gia không nhịn được hét lên.

Một pháp sư sao có thể đón đỡ kỹ năng của chiến sĩ?

Vẻ mặt của hắn càng thêm phần nộ, cắn chặt hàm răng, toàn lực lao về phía Tô Mộ.

Trái lại với hắn, sau khi chặn lại kỹ năng của quản gia, Tô Mộ hoàn toàn không có ý ở lại, hắn khống chế thú cưỡi máy móc đi thẳng ra ngoài thung lũng.

Con bộ cạp xương khổng lồ phía sau thật sự là một con BOSS mạnh, cấp bậc của nó đã lên tới cấp 5 tứ giai, thuộc tính cũng không thấp.

Nhưng với mình thì giết chết loại BOSS cận chiến này hoàn toàn không chút khó khăn gì.

Dù có quản gia ở bên cạnh quấy rối, mình cũng có thể nhân tiện AOE hắn và nó cùng nhau.

Nhưng trước khi biết rõ mục đích của quản gia Tô Mộ vẫn quyết định rời khỏi thung lũng trước rồi nói.

BOSS đánh sau cũng thế.

Dựa vào độ linh hoạt của thú cưỡi máy móc, bò cạp khổng lồ trở mắt nhìn Tô Mộ chạy ra khỏi thung lũng, không tiếp tục đuổi theo nữa.

Giống như lời quản gia nói, con BOSS này không thể rời khỏi thung lũng.

Nó chỉ có thể dời sự phẫn nộ của mình lên trên người quản gia còn đang ở bên trong.

Không có thú cưỡi máy móc, tốc độ của quản gia rõ ràng không nhanh bằng bò cạp khổng lồ.

Cái đuôi bò cạp đáng sợ kia không ngừng bay về phía hắn, tạo thành phiên phức rất lớn.

Quản gia vốn đã bị thương không nhẹ trong lần nổ mạnh vừa rồi, lão ta lập tức rơi vào nguy hiểm.

“Nhà thám hiểm, người giúp ta đi!”

Dưới tình thế cấp bách, quản gia cầu xin Tô Mộ đang ở ngoài thung lũng.

“Không nhìn ra đó, lão già này đúng là không biết xấu hổ!”

Tô Mộ đứng ngoài thung lũng, nghe thấy tiếng kêu bên trong lập tức làm vẻ mặt coi thường.

Chân trước còn muốn dồn mình vào chỗ chết, chân sau đã muốn mình giúp đỡ, mặt của quản gia này còn dày hơn cả bức tường kia nữa!

“Nhà thám hiểm, chỉ cần người giúp ta, ta có thể cho người một phần thưởng phong phú!”

Thấy Tô Mộ thờ ơ, quản gia né tránh đòn tấn công của bò cạp

khổng lồ rồi hô to thêm lần nữa.

‘Có nhận nhiệm vụ: Thỉnh cầu của quản gia không? Phần thưởng hoàn thành: Món quà của quản gia!’

“Có chút đồ vật!”

Nhìn thấy nhiệm vụ này, Tô Mộ tấm tắc bảo lạ.

“Người có thể cho ta thứ gì?”

Tô Mộ suy nghĩ rồi hét lên cho quản gia nghe thấy.

“Ta có thể giúp người ấp trứng rồng, trên người ta còn có rất nhiều thứ đáng giá, ta còn có thể nói chủ nhân của ta cho người một khoản đồng vàng phong phú!”

Quản gia nhanh chóng trả lời.

“Ha ha!”

Tô Mộ cười khinh bỉ.

Chuyện NPC vẽ bánh cho người chơi hẳn đã từng tự trải qua.

“Người dẫn ta tới thung lũng này, lại làm ta đi hái bông hoa kia, còn chuẩn bị ra tay với ta, rốt cuộc là có ý gì?”

Tô Mộ không nhận nhiệm vụ mà hỏi ra vấn đề mình muốn biết.

Rốt cuộc quản gia này muốn làm gì chứ?

“...” Quản gia im lặng.

Đúng lúc này, bò cạp khổng lồ tung chiêu, hẳn không kịp né tránh, cả người trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Trên đầu quản gia xuất hiện một con số tổn thương không nhỏ, cả người liên tục quay cuồng trên mặt đất, khó khăn lắm mới bò dậy được.

“Nếu người nói cho ta, ta có thể giúp người!” Giọng nói của Tô Mộ lại vang lên.

Ánh mắt quản gia không ngừng lóe lên như đang tự hỏi.

Nhưng nhún bò cạp khổng lồ bắt đầu tấn công, hắn hét to: “Bông hoa người hái xuống còn chưa trưởng thành, một khi người tử vong, linh hồn của người sẽ bị bông hoa đó giam cầm.”

“Đến lúc đó, cho dù người là nhà thám hiểm cũng không thể rời khỏi thung lũng này.”

Lời quản gia nói làm Tô Mộ cực kỳ ngạc nhiên.

Hắn cũng không nghi ngờ lời này là giả.

Theo mục đích của quản gia, đối phương hướng về trứng rồng của mình.

“Ý của người là, chỉ cần ta chết trong thung lũng này, thì cho dù ta có cơ hội sống lại, cũng không thể rời khỏi đây?” Tô Mộ nâng cao âm lượng.

“Đúng vậy!” Quản gia trả lời.

Đây là mục đích ban đầu của hắn.

Dẫn Tô Mộ vào trong thung lũng, làm Tô Mộ đi hái hoa, sau đó làm hắn chết trong thung lũng.

Tới lúc đó, cho dù Tô Mộ có bao nhiêu cơ hội sống lại cũng vô dụng.

Một khi linh hồn bị giam cầm cũng chỉ có thể trở thành sự tồn tại giống như con bò cạp khổng lồ kia, bị bắt bảo vệ hoa Cực Sinh.

Còn về những thứ Tô Mộ có được đều sẽ rơi xuống vào giây phút hắn tử vong, bao gồm viên trứng rồng ấy.

“Đúng là đủ hiểm ác!”

Sau khi làm rõ điểm này, ánh mắt Tô Mộ trầm xuống.

Hắn vốn tưởng rằng quản gia này là người cộc lốc, ai ngờ còn tàn nhẫn hơn trong tưởng tượng của hắn nhiều.

Giam cầm linh hồn, làm hắc viễn bị nhốt trong thung lũng này, đáng chết!

“Đây đều là chủ ý của Lev, là hắc bảo ta làm như vậy. Ta còn biết nhược điểm khác của hắc, chỉ cần người cứu ta, ta có thể giúp người lật đổ hắc!”

“Trong tầng hầm ngầm của hắc có một trang bị chuyển đổi lực sinh mệnh, chỉ cần bỏ cánh hoa trên bông hoa Cực Sinh đó vào bên trong là có thể giúp người ấp trứng rồng!”

Lượng HP tràn ngập nguy cơ, quản gia lại không có cơ hội sống lại, vì mạng sống, chuyện gì hắc cũng có thể nói ra.

Ngoài thung lũng, Tô Mộ không trả lời như vẫn đang suy nghĩ.

“Đừng suy nghĩ nữa, chỉ có ta mới giúp được người!” Quản gia thúc giục.

Hắc nhanh chóng nhìn thấy Tô Mộ giơ pháp trượng lên.

“Tốt nhất là người có thể khống chế được con quái vật này giúp ta một lúc, như vậy là ta có thể chạy ra thung lũng rồi!” Quản gia vội vàng chỉ huy.

Ngay sau đó, hắc đột nhiên phát hiện con bò cạp khổng lồ trước mắt không thể cử động được nữa.

Khuôn mặt hắc lộ ra vẻ vui mừng rồi thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng khi hắc định chạy ra bên ngoài sơn cốc, lại đột nhiên phát hiện ra.

Chính hắc cũng không cử động được!

“Người làm gì thế?”

Quản gia không rõ nguyên nhân, tức giận hét lên với Tô Mộ.

Vị trí của hắc chỉ cách ngoài thung lũng trăm mét, dựa vào tốc độ của bản thân, chỉ cần không bị bò cạp khổng lồ dây dưa thì chỉ cần vài giây là có thể chạy ra ngoài.

Chương 290: Người tốt.

Nhưng chính là khoảng cách một trăm mét này lại giống như rãnh trời!

“Ha ha!”

Tô Mộ lạnh lùng cười, ánh mắt lạnh lẽo.

Sao hẳn có thể tha cho lão quần gia muốn nhốt mình trong thung lũng được chứ?

“Nếu ta cầm bông hoa này sẽ bị giam cầm, vậy nếu người cầm nó và chết ở đây, có phải cũng sẽ giống như vậy không?”

Giọng nói lạnh thấu xương làm quần gia run rẩy.

Đương nhiên hẳn hiểu ý trong lời nói này của Tô Mộ.

“Người không thể làm như vậy, người ra tay với ta, đây là làm trái luật pháp của thành Diệu Nhật!” Quần gia hô to theo bản năng.

Hắn chưa kịp nói xong, Tô Mộ đã đột nhiên sử dụng Chớp Nhoáng đi tới trước mặt quần gia.

“Không, người không thể làm như vậy!”

Đôi mắt quần gia trợn lên, trong ánh mắt ẩn chứa sự sợ hãi vô hạn.

“Nếu chỉ cần cánh hoa là có thể ấp trứng rồng, vậy ta cũng không cần mang nó đi!”

Tô Mộ lấy hoa Cực Sinh ra rồi hái xuống mấy cánh hoa dạng sợi, sau đó đặt bông hoa này ở trên người quần gia.

“Đừng, ta cầu xin người, đừng làm vậy, người làm vậy không có bất cứ lợi ích gì với người cả!”

Quần gia không ngừng cầu xin, trong mắt hẳn, bông hoa Cực Sinh kia giống như bùa đòi mạng vậy.

“Ích lợi à?”

Tô Mộ cười khinh bỉ.

Thời gian Vùng Từ Trường Trọng Lực sắp kết thúc rồi.

“Chớp Nhoáng!”

Chớp Nhoáng đi ra ngoài thung lũng, một lực lượng mạnh mẽ ngừng tụ trong tay Tô Mộ.

“Trường Mâu Phong Bạo!”

Trường mâu mang theo khí thể như sấm sét chuẩn xác đâm trúng quần gia.

Không chờ quần gia phản ứng lại thì thân thể hắn đã lập tức ngã xuống mặt đất.

Một đòn này sinh ra bạo kích!

Hơn ba trăm nghìn sát thương lập tức hạ gục quần gia vốn chỉ còn một ít máu.

‘Người đã giết chết Laubs, nhận được mười nghìn điểm giá trị kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt nhận được 1 điểm thể chất!’

‘Thông qua Sức Mạnh Của Chiến Thần nhận được 1 điểm sức mạnh!’

‘Chúc mừng người đã lên cấp, nhận được 50 điểm thuộc tính, 40 điểm kỹ năng!’

“Vậy mà còn có kinh nghiệm à?”

Thông báo xuất hiện trên giao diện làm Tô Mộ cảm thấy bất ngờ.

Đây là lần đầu tiên hắn giết chết NPC nhận được kinh nghiệm, lại còn lên một cấp!

“Vậy nên ngoài tường sẽ không bị những quy tắc kia trói buộc nữa à?”

Sau khi tự hỏi một lúc, Tô Mộ suy nghĩ cẩn thận điểm mấu chốt.

Sau khi đi ra ngoài tường, hiển nhiên quy tắc đã thay đổi.

Ngay lúc này, thi thể quần gia cũng biến đổi.

Bông hoa Cực Sinh đặt trên người hắn đột nhiên phát ra một luồng ánh sáng trắng quỷ dị.

Ngay sau đó, Tô Mộ nhìn thấy thân thể quần gia như bị ăn mòn, dần dần biến thành một bộ xương trắng với tốc độ có thể nhìn bằng mắt thường.

Cơ thể hắn nhanh chóng chỉ còn lại một bộ khung xương.

Nhưng vẫn chưa kết thúc, con bò cạp khổng lồ tạo thành từ xương khô kia đột nhiên mất đi lực lượng chống đỡ, từng cây xương trên người rơi xuống đất.

Cùng lúc đó, cơ thể quần gia đứng lên nhờ lực lượng nào đó lôi kéo.

Bộ xương khô trong tay cầm hoa Cực Sinh đi vào nơi sâu trong thung lũng.

“Đây là giam cầm linh hồn à?”

Xem xong quá trình này, Tô Mộ cũng hiểu ra.

Nếu người cầm bông hoa đó và chết là mình, vậy thì thứ bò dậy từ trên mặt đất sẽ chính là khung xương của mình.

“Ngoài tường nguy hiểm thật, chỉ sợ mười cái mạng cũng không đủ dùng!”

Tô Mộ bắt đầu lẩm bẩm.

Thế giới ngoài tường thật sự khác thế giới trong tường rất nhiều.

Điều đáng sợ là người chơi như mình biết rất ít về nó, rất dễ mắc

mưu!

“Dựa theo lời lão già đó nói thì bông hoa đó còn chưa trưởng thành, hái đi có phải không tốt lắm không?”

“Nhưng hắn đã biến thành BOSS, dù sao ta cũng phải giết hắn mà!”

Tô Mộ không vội vàng rời khỏi đây, hắn nhìn bộ xương khô quằn quại như suy tư gì đó.

Đó chính là một con BOSS không kém gì bò cạp khổng lồ, dù là giá trị kinh nghiệm hay đồ rơi ra hắn là đều rất phong phú.

“Đúng rồi, lão già này không rơi ra thứ gì à?”

Nghĩ đến đồ rơi xuống, Tô Mộ vội vàng nhìn nơi quằn quại tử vong.

Quả nhiên nơi đó có một đoàn ánh sáng..

Tô Mộ vui vẻ nhanh chóng bước tới.

“Phát tài rồi!”

Sau khi nhặt đồ lên, thông báo liên tục xuất hiện.

‘Người nhận được thất lưỡng trữ đồ!’

‘Người nhận được một trăm nghìn đồng vàng!’

‘Người nhận được kiếm bản to sắc bén!’

‘Người nhận được quả cầu ánh sáng công trình!’

‘Người nhận được hộp cơm công trình!’

...

Rất nhiều đồ thượng vàng hạ cám, còn có không ít vật phẩm tiếp viện, chỉ cần là đồ quằn quại mang đến thì đều rơi ra.

Điều làm Tô Mộ khá là bất ngờ chính là quằn quại tùy thân mang theo một trăm nghìn đồng vàng, cùng với thất lưỡng trữ đồ có năm

trăm ô vật phẩm.

Tiếc là chỉ có thể đeo một thắt lưng.

“Nếu biết người sẽ tặng cho ta một món quà lớn từ trước thì ta sẽ không mua nữa, bây giờ sợ là thứ đồ chơi này cũng không bán được cho ai.”

Giá trị của thắt lưng trữ đồ tuy cao, nhưng muốn bán được với giá đồng vàng đó lại rất khó.

Trong giai đoạn hiện nay, người có thể thiếu ô vật phẩm như mình đúng là không có ai.

Dù sao những công hội lớn kia người đông thế mạnh, cho dù có một người không đủ thanh vật phẩm, nhưng một đám người thế nào cũng đủ dùng.

Bọn họ sẽ không dùng một lượng lớn đồng vàng đi mua một cái thắt lưng trữ đồ không có thuộc tính.

“Để lại trước vậy!”

Tô Mộ cất thắt lưng trữ đồ này ở vị trí gần cuối trong thanh vật phẩm.

Sau đó chính là một số đạo cụ công trình học quần gia mang theo.

Thân là một đại sư công trình học, Tô Mộ nhanh chóng biết rõ tác dụng và phương pháp sử dụng mấy thứ này.

“Người tốt, vừa tặng tiền vừa tặng đồ!”

Sau khi sắp xếp lại đồ quần gia rơi xuống, Tô Mộ cảm thán một tiếng.

Thời buổi này, người tốt như quần gia không có nhiều đâu!

“Nếu người đã tốt như vậy, vậy thì không ngại lại tặng cho ta ít đồ nữa nhỉ?”

Nhưng vẫn chưa xong, trên tay Tô Mộ lại xuất hiện một thanh

Trường Mâu Phong Bạo.

Hắn tin rằng quần gia biến thành BOSS chắc chắn sẽ bằng lòng rơi thêm cho hắn mấy thứ tốt!

Chương 291: Laubs U Sầu.

“Lại bạo kích rồi?”

Trường Mâu Phong Bạo tinh chuẩn bắn trúng quần gia.

Đỉnh đầu hắn trực tiếp toát ra một con số tổn thương khoa trương.

-313564!

Hơn ba mươi vạn điểm tổn thương, cho dù là loại BOSS tứ giai như quần gia, hiển nhiên cũng không chịu nổi!

Một đòn này trực tiếp mang đi một nửa lượng máu của quần gia.

Việc tương đối thú vị là, trong thị giác của Tô Mộ, tên của quần gia được biểu hiện là: Laubs U Sầu.

“Ừm, xác thực rất khổ!”

Tô Mộ nhẹ gật đầu, tiếp tục phát động tiến công.

Sau khi Laubs U Sầu bị công kích, hắn lập tức phản kích lại.

Đóa hoa Cực Sinh kia ký sinh trên xương sọ đỉnh đầu nó, chấp chờn theo sự tấn công của nó.

“Kháng Cự Hoàn!”

Tô Mộ đứng tại chỗ, một vòng tròn tuôn ra trên thân hắn.

Đối mặt bất cứ một kỹ năng xung phong nào, có thể nói Kháng Cự Hoàn là một thần kỹ.

Dưới sự tăng phúc của thuộc tính trí lực mạnh mẽ, sát thương của vòng tròn là một mặt, lực đẩy không cách nào kháng cự kia càng

mẫu chốt.

Thân thể của quần gia trực tiếp bị bắn bay.

“Thánh Quang Đả Kích!”

Đối phó quái vong linh, sát thương gấp đôi của Thánh Quang Đả Kích thật khoa trương.

Một đòn này cũng làm cho Laubs có lượng máu đạt tới sáu mươi vạn hoàn toàn xong đời.

‘Người đánh giết Laubs U Sầu, thu hoạch được 10000 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, thu hoạch được 1 điểm trí lực!’

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt thu hoạch được 1 điểm thể chất!’

‘Thông qua Sức Mạnh Của Chiến Thần thu hoạch được 1 điểm lực lượng!’

Quần gia thật khổ cực, lại cung cấp điểm kinh nghiệm cho Tô Mộ lần nữa.

Mà theo hần đồ xuống, đóa hoa Cực Sinh kia cũng rơi trên mặt đất.

“Nếu ta mang đồ chơi này đi, thì có phải quần gia này cũng giải phóng rồi không?”

Tô Mộ nhìn đóa hoa trên mặt đất, nhíu mày.

Không hề nghi ngờ, đóa hoa kia còn chưa tới kỳ chín.

“Dù sao tấm bản đồ kia cũng rơi ra, trước hết cứ ở lại nơi này, ta còn có thể cày Laubs thêm mấy lần!”

Sau khi liên tục cân nhắc, Tô Mộ lựa chọn không mang đóa hoa Cực Sinh kia đi.

Laubs quen thuộc với thung lũng này, hiển nhiên không phải mới đến đây lần đầu tiên.

Nếu không phải bị thương nặng vì thú cưỡi nổ tung, với thực lực của hắn, đối đầu con bò cạp khổng lồ kia, tuyệt đối có lực đánh một trận, hoàn toàn có cơ hội lấy đi đóa hoa này.

Nhưng lại hắn cũng không mang đóa hoa này đi, cũng chứng tỏ đóa hoa này còn chưa thành thực.

Đi đến bên cạnh đồng xương cốt, Tô Mộ nhặt lên vàng sáng kia.

‘Người thu hoạch được kỹ năng: Tật Phong Húc!’

‘Người thu hoạch được dao găm Xương Khô!’

‘Người thu hoạch được áo giáp Vong Giả!’

Hết thảy có ba món đồ rơi ra.

Hai trang bị chính là trang bị thuộc tính cao mà BOSS bình thường nổ ra, mấu chốt là kỹ năng kia.

‘Tật Phong Húc: Va chạm mãnh liệt về phía mục tiêu, tạo thành tổn thương bằng công kích vật lý x500% với kẻ địch, khoảng cách công kích: Ba trăm mét, thời gian cooldown 1 phút đồng hồ (khi sức mạnh đủ mạnh, có thể làm cho đối phương lâm vào trạng thái hôn mê!)’

Laubs đã từng dùng kỹ năng này trước mặt mình, tương đương với một Xung Kích bản tăng cường.

Đối với hắn có được hơn một ngàn điểm lực lượng, kỹ năng này xem như một kỹ năng khổng chế khá mạnh.

“Kéo lên max cấp!”

Tô Mộ trực tiếp thăng kỹ năng này lên cấp max, tăng lên tới cấp SSS.

Tổn thương biến thành 1500%, khoảng cách công kích cũng biến thành một ngàn mét.

Đối đầu những nghề nghiệp da giòn kia, đây tuyệt đối là kỹ năng giành thế có lợi để ra sức.

Nhưng những người chơi kia, chắc chắn không ai có thể ăn nổi một đòn này của mình.

“Tiếp theo nên làm gì đây?”

Nhìn quanh thung lũng to lớn, Tô Mộ nghĩ đến một tấm bản đồ kho báu khác trong thanh vật phẩm của mình.

Nhìn từ vị trí được đánh dấu trên đó, muốn đến chỗ kia, cho dù mình có thú cưỡi máy móc để đi đường, cũng cần tốn hơn mười ngày.

“Quái ở chỗ kia không chừng là ngũ giai!”

“Ta còn khá chờ mong, không chừng bảo thạch Tro Tàn của ta có thể bị kích hoạt!”

Vật phẩm Laubs rơi xuống có lượng lớn vật tiếp tế. Nhờ theo những vật này, Tô Mộ hoàn toàn có thể ở ngoài tường một thời gian, nhưng muốn ở đây hơn mười ngày thì chưa đủ.

Hơn nữa, trước mắt, hẳn còn có một chuyện quan trọng hơn phải làm.

“Không có người quản gia này, ta có thể tiến vào dinh thự của thương nhân bán thú cưng kia để ấp trứng rồng!”

“Trên đường trở về thuận tiện thăng cấp đi!”

Thu hồi tiếp tục tâm tư đi sâu vào khu vực ngoài tường, Tô Mộ rời khỏi thung lũng, trở về theo đường cũ được đánh dấu trên tấm bản đồ kia.

Chờ sau khi ấp trứng rồng xong, đến trong thành mua đầy đủ vật tiếp tế, hẳn lại tiến về ngoài tường cũng không muộn!

“Thú cưỡi máy móc này cũng cần năng lượng trung tâm, không đổi, chỉ có thể sử dụng ba ngày liên tục mà thôi!”

“Ta trong thành còn có rất nhiều đồ vật cần phải xử lý!”

Lái thú cưỡi máy móc, Tô Mộ hăm lại tốc độ.

Khi đến, vì đi đường, quần gia lựa chọn tránh đi toàn bộ ma vật trên đường.

Điểm này làm cho hắn rất không hài lòng.

Liếc mắt nhìn đẳng cấp.

Biểu hiện chính là cấp 3 tứ giai.

Những con quái trên đường cũng có kinh nghiệm không tệ, tỉ lệ kích hoạt ba kỹ năng bị động cũng không thấp.

Đến đều đến, thế nào cũng phải cày lên một đợt!

Lượng máu của quái tinh anh ngoài tường rất cao, trong đó một vài con quái tinh anh trong tinh anh, lượng máu càng đạt tới bảy, tám vạn.

Lượng máu đã sắp vượt cả BOSS.

Lại thêm những con quái này phân bố tương đối thưa thớt, Tô Mộ cũng không sử dụng Vạn Mộc Tùng Sinh.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Mượn nhờ tầm nhìn cực xa, Tô Mộ phóng thích “Lôi pháp” ở khu vực chung quanh!

Lôi điện thỉnh thoảng lại thoáng hiện lên, nếu có người nhìn thấy cảnh tượng này, không chừng còn thật sự cho rằng có người “Độ kiếp” ở nơi này.

“Người đánh giết Bá Khả Long, thu hoạch được ba ngàn điểm kinh nghiệm!”

“Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, thu hoạch được 1 điểm trí lực!”

...

Nhắc nhở đánh giết không ngừng xuất hiện, những quái tinh anh mạnh mẽ này cũng vô cùng ra sức, trên cơ bản mỗi một con đều có

thể kích hoạt một kỹ năng bị động.

“Thật thoải mái!”

“Nhưng số lượng quá ít rồi!”

Trong quá trình này, Tô Mộ nhìn thuộc tính không ngừng tăng lên của mình, thật là tâm thần thanh thần!

Chương 292: Kỹ năng không bao giờ ngại nhiều.

Tô Mộ đang cày thuộc tính ở ngoài tường, trong hiện thực một trận độ sức lại đang trình diễn.

Hoa Đô, khu biệt thự.

Long Phi dẫn dắt đội viên của hắn, đang độ sức cùng một vài người không rõ thân phận.

“Nhất định phải giải quyết toàn bộ đám này!”

“Một kẻ cũng không thể bỏ qua!”

Ở Hoa Đô, lại phái ra rất nhiều người, phía Long Phi chiếm cứ ưu thế tuyệt đối.

Dù là đông đảo thế lực cùng liên thủ, cũng không thể làm xằng làm bậy ở nơi này.

Không ít người điên cuồng xông vào nơi ở của “Tô Pháp Thần”, lại căn bản không trông thấy cái bóng của Tô Pháp Thần.

“Nói như vậy, nơi này căn bản không có Tô Pháp Thần gì hết? Tất cả chỉ là một cái bẫy?”

Những người này cũng phản ứng lại, nét mặt âm trầm.

“Không sai!” Long Phi không phủ nhận.

“Ta không tin, tên kia nhất định đã tới, mà đang trốn ở chỗ nào đó quanh đây thôi. Long đội trưởng, chẳng lẽ người không muốn tìm ra hắn sao?”

“Chúng ta có thể giúp người!”

Mấy người thậm chí còn nói điều kiện cùng Long Phi.

“Không cần!”

Đối với đề nghị này, Long Phi quả quyết cự tuyệt.

“Tô Pháp Thần, người đi ra cho ta, núp trong bóng tối tính là gì?”

“Có bản lĩnh thì phân cao thấp cùng chúng ta!”

Sau khi bị cự tuyệt, những người này còn không hết hi vọng, muốn khích tướng “Tô Pháp Thần” núp trong bóng tối ra đây.

Nhưng bọn họ nhất định phải thất vọng.

Tất cả những người này đều là “Quân cờ bị vứt bỏ”, mục đích tấn công biệt thự cũng vì thăm dò “Tô Pháp Thần” hư thực thế nào.

Trong đám người biệt thự người, còn có một vài quân cờ có thể dùng.

Một khi xác nhận Tô Pháp Thần thật sự ở trong biệt thự, bọn họ mới có thể phát ra tín hiệu.

Lúc đó, tất cả quân cờ cũng không tiếc bất cứ giá nào!

“Ở lại đây đi!”

Long Phi cũng không biết những việc này, nhiệm vụ của hắn chỉ có một.

Hốt gọn một mẻ tất cả kẻ địch tấn công biệt thự!

Hắn và những đội viên kia cũng có được thực lực này.

Trận chiến đấu trong khu biệt thự nhanh chóng bước vào hồi cuối.

“Những người xem náo nhiệt bên ngoài kia, đều điều tra thân phận một lần!” Long Phi vừa thu dọn hiện trường, vừa ra lệnh.

Ván này là hắc thắng, nhưng hành động nhằm vào Tô Mộ, cũng sẽ không vì vậy mà kết thúc!

...

Nước Phiêu Lượng.

Land Nader không tiến vào trò chơi thắng cấp, mà vẫn ngồi trong phòng làm việc của hắn, cầm điện thoại chờ đợi, lo lắng.

“Reng! Reng! Reng!”

Tiếng điện thoại vang lên, Land Nader vội vã cầm lên.

“Thành công sao?” Giọng nói của hắn chứa chút chờ đợi.

“Chúng ta mắc lừa rồi, tên Tô Pháp Thần kia căn bản không xuất hiện.” Câu trả lời âm u đầy tử khí truyền đến từ đầu kia: “Người của chúng ta bị tổn thất nặng nề!”

“Fuck!”

Land Nader phát ra một tiếng gào thét phẫn nộ, lập tức co quắp trên chiếc ghế ông chủ kia.

Hai mắt hắn trống rỗng vô thần, như một ông già bất lực.

...

Nước Anh Hoa.

Shin Ichiro cũng đang vội vàng chờ đợi tin tức.

“Hành động thất bại rồi, các hạ!”

Sau khi nhận được câu trả lời, Shin Ichiro lập tức co quắp ngồi xuống ghế.

...

Ván này, Long Phi thắng xinh đẹp, cũng đủ kích nể những kẻ có ý khác kia.

Nhưng tất cả những chuyện này còn lâu mới kết thúc được như vậy.

Tô Pháp Thần chưa từng xuất hiện, ngược lại làm cho rất nhiều người sinh ra ý khác.

“Tô Pháp Thần lại phối hợp với Long Phi? Chẳng lẽ tên này bị mời chào rồi?”

“Có khả năng này, chắc là hắn đã bị giấu đi, không chừng ngay ở Hoa Đô!”

“Lần này hắn chưa từng xuất hiện, chứng tỏ hắn cũng còn chưa đạt tới trình độ có thể coi nhẹ vũ khí hạng nặng, vật phát nổ trong hiện thực, chúng ta còn có cơ hội!”

Chính như Long Phi dự tính, những người kia tạm thời sẽ thu liễm một chút.

Nhưng phía sau sự bình tĩnh, một cơn bão tố mãnh liệt đang nổi lên!

. . .

Ngoài tường, nơi cách tường không xa, một bóng người đứng tại chỗ, gương mặt mang nụ cười toả sáng.

‘Chúc mừng người thắng cấp, thu hoạch được năm mươi điểm thuộc tính, bốn mươi điểm kỹ năng!’

Nhìn nhắc nhở thắng cấp, Tô Mộ hài lòng khẽ gật đầu.

Dọc theo con đường trở về này, hắn không ngừng dọn dẹp những quái tinh anh mạnh mẽ kia, tăng được hai cấp tất cả, đẳng cấp cũng tới đến cấp 5 tứ giai.

Đánh giá một chút, dọc theo con đường này, hắn đại khái kích hoạt Hào Quang Cửa Pháp Thần hơn một trăm lần, Sức Mạnh Cửa Chiến Thần hơn một trăm năm mươi lần, Thân Thể Bất Diệt hơn

một trăm bảy mươi lần.

Ba thuộc tính đều thu hoạch được tăng lên rất nhiều.

Hơn nữa, điểm thuộc tính thăng cấp trước đó cũng chưa phân phối, tổng cộng là hai trăm điểm thuộc tính có thể phân phối.

“Thêm một trăm điểm vào nhanh nhẹn, như thế thuộc tính này có thể lên đến hơn một ngàn!”

Sau khi cân nhắc đôi chút, Tô Mộ chia đôi hai trăm điểm thuộc tính này, thêm vào nhanh nhẹn và tinh thần.

Mở ra giao diện thuộc tính.

Người chơi: Tô Mộ

Đăng cấp: Cấp 5 tứ giai (2000/80000)

HP: 30600

MP: 102800

Công kích vật lý cận chiến: 2864

Công kích ma pháp: 7216

Phòng ngự vật lý: 2560

Phòng ngự ma pháp: 3070

Thuộc tính: Sức mạnh 1332, thể chất 1370, nhanh nhẹn 1016, tinh thần 1590, trí lực 2130

Trang bị: Quyền Trượng Pháp Thần tứ giai, dây chuyền thủy tinh, nhẫn Diệu Tinh, nhẫn Thị Huyết, áo choàng Arcane, huân chương Diệu Nhật, bộ đồ Diệu Tử

Mỗi lần nhìn thấy thuộc tính của mình, Tô Mộ đều muốn cảm thán một câu.

Có hack thật tốt!

Đừng nhìn đẳng cấp của mình thấp, nhưng thuộc tính này thấy thế nào cũng không giống thuộc tính có thể có được ở tứ giai.

Người chơi cùng giai có thể có một phần ba thuộc tính của mình đã rất tốt rồi.

Không sai, hẳn đang nói về thuộc tính cơ sở chính của mình!

Ngoài nhanh nhẹn cơ sở hơi thấp một chút, thuộc tính còn lại đều khiến người ta chỉ có thể nhìn theo bóng lưng.

“Dưới sự tăng phúc của kỹ năng cấp Thần, thuộc tính của ta sẽ chỉ càng ngày càng cao!”

“Đúng rồi, khoảng thời gian này đẳng cấp của người chơi khác đi lên rồi, chắc là cây được không ít sách kỹ năng nhỉ?”

Mở ra thanh kỹ năng, kỹ năng bên trong khiến người ta hoa cả mắt, thậm chí có rất nhiều kỹ năng sau khi học tập căn bản chưa từng dùng.

Nhưng nhìn số lượng điểm kỹ năng vĩnh hằng bất biến kia, Tô Mộ chỉ có một nguyên tắc với kỹ năng.

Chương 293: Công kích ma pháp năm chữ số.

Ai đến cũng không cự tuyệt!

Mặc dù tỉ lệ rơi ra kỹ năng rất thấp, nhưng không chịu nổi số lượng người chơi nhiều.

Có sung túc đồng vàng trong tay, Tô Mộ cũng dự định trực tiếp mua mua mua.

“Còn có kỹ năng của những nghề nghiệp khác, cũng phải đi học!”

Kỹ năng không bao giờ ngại nhiều!

Vừa đi trước khi đến hiệp hội mục sư trên đường, Tô Mộ một bên

mở ra phòng đấu giá.

Hắn cũng có một khoảng thời gian chưa dùng đến phòng đấu giá. Trên cơ bản, đồ vật đều thả trong cửa hàng hoặc trực tiếp bán qua tin nhắn hệ thống.

“Đồ được bán đấu giá nhiều lên rồi!”

So với trước đó, phòng đấu giá có thêm rất nhiều thứ.

Trang bị, dược phẩm, vật liệu,... vân vân.

Tô Mộ tìm kiếm kỹ năng.

Không phải quá nhiều, nhưng cũng không ít.

Phần lớn là một vài kỹ năng cấp C, không thiếu một số kỹ năng cấp B.

“Giá cả không rẻ!”

Hắn xem qua một chút, trên cơ bản, giá cả của kỹ năng cấp C đều là ba bốn ngàn đồng vàng, kỹ năng cấp B càng trên vạn.

Chiều ngang giá cả cao như thế cũng làm cho Tô Mộ nhíu mày.

Trong trò chơi này, có thể nói kỹ năng cực kỳ quan trọng.

Cho dù công kích của một người tương đối thấp, chỉ khi nào có một kỹ năng cấp S, DPS của hắn nhất định có thể tăng lên một cấp bậc.

Đây cũng là nguyên nhân kỹ năng có thể bán đắt như vậy.

“Chọn một số để mua đi!”

Cho dù có lượng lớn đồng vàng trong tay, Tô Mộ cũng không định dọn trống kỹ năng trong phòng đấu giá này.

Một nguyên nhân là giá cả quả thực cao đến hơi giả, một nguyên nhân khác là phần lớn kỹ năng cũng không tăng được nhiều thực lực cho hắn, mà mình đã có kỹ năng cấp SSS cùng loại.

Sau khi tìm kiếm cẩn thận, một kỹ năng khiến Tô Mộ chú ý.

‘Phòng Ngự Ma Pháp: tăng phòng ngự ma pháp cơ sở lên 30%’

“Kỹ năng này thật không tồi!”

Khẽ gật đầu, Tô Mộ nhìn về phía giá cả đằng sau.

Một vạn năm ngàn đồng vàng!

Một kỹ năng cấp C mà dám bày giá cao như vậy, cũng nói lên tầm quan trọng của thuộc tính phòng ngự trong game Thần Đồ.

“Thăng max chắc là có thể đạt tới 100%, cứ như vậy, cho dù những người chơi có kỹ năng cấp A kia, cũng không phá được phòng ngự của ta rồi?”

Liếc mắt nhìn thuộc tính phòng ngự ma pháp của mình, Tô Mộ nhất định phải có được kỹ năng này.

“Có thể bán rẻ hơn chút sao? Một vạn đồng vàng thì ta sẽ mua!”
Hắn gửi một tin cho người bán.

“Lại cho thêm chút đi, kỹ năng này cũng không dễ rơi ra, một vạn bốn thì thế nào?” Đầu kia dường như đang nhìn chằm chằm vào, nhẩn lại rất mau.

“Một kỹ năng cấp C mà thôi, một vạn đồng vàng đã đủ rồi, nhiều hơn nữa thì ta thật sự không có!”

Tô Mộ cũng không nóng nảy.

Kỹ năng này treo trong phòng đấu giá đã lâu rồi, có thể bán thì đã sớm bán đi.

“Ta suy xét chút đã!”

Quả nhiên, người đầu kia dường như cũng vội vàng bán ra kỹ năng này.

Tô Mộ nhếch miệng, sải bước đi tiến hiệp hội mục sư.

“Xin chào, ta muốn tăng giai.”

Ma vật thuận tay cày được trên đường trở về làm ô túi đồ của Tô Mộ ánh chừng cũng đủ ma hạch để tăng giai.

“Đi theo ta!”

Một mục sư lớn tuổi hiền hòa dẫn Tô Mộ tiến vào bên trong hiệp hội.

Nơi này có các pháp trận tăng giai giống như hiệp hội pháp sư.

Sau quá trình quen thuộc, Tô Mộ đứng ở trung tâm pháp trận được một luồng thánh quang êm dịu bao bọc, cả người cũng đạt được một loại tẩy rửa nào đó.

“Ta muốn học tập kỹ năng của mục sư!”

Tăng giai thành công, Tô Mộ mở miệng nói với mục sư già.

“Con à, thánh quang vĩnh viễn ở bên cạnh người!”

Lão mục sư lộ ra nụ cười vui mừng, hai kỹ năng cũng xuất hiện trước mắt Tô Mộ.

“Thánh Quang Chúc Phúc: Tiêu hao hai ngàn điểm lượng mana, tiến hành chúc phúc với tất cả phe bạn trong phạm vi mười mét quanh người, làm cho đạt được BUFF hạn mức cao nhất của lượng máu +30%, công kích vật lý / ma pháp +10%, liên tục trong mười phút đồng hồ, cooldown 2 giờ!”

“Thánh Quang Che Chở: Tiêu hao lượng mana 30% của mình, tạo nên một tấm chắn thánh quang với mục tiêu, miễn dịch tử vong trong thời gian 30 giây (cường độ của tấm chắn liên quan đến trị số tinh thần, có thể bị phá vỡ), thời gian cooldown 8 giờ!”

“Trâu bò!”

Hai kỹ năng này làm Tô Mộ giơ ngón tay cái lên.

Mục sư không hổ là phụ trợ mạnh nhất của đoàn đội, hai kỹ năng này, một cái có hiệu quả tốt hơn một cái.

Đặc biệt là kỹ năng đặc thù kia.

Miễn dịch tử vong trong 30 giây!

Dù tấm chắn này có thể bị phá vỡ, nhưng chỉ cần trị số tinh thần của mục sư đủ cao, đối mặt kẻ địch không chênh lệch quá lớn với mình, chống đỡ qua ba mươi giây hoàn toàn không thành vấn đề.

Liền chính hắn để nói.

Chỉ cần mở ra kỹ năng này, dù có bao nhiêu quái cùng xông lên công kích hắn, hắn cũng có thể chống đỡ được ba mươi giây.

Mà trong vòng ba mươi giây này, hắn tuyệt đối có thể giải quyết toàn bộ những con quái kia.

“Học!”

Vui sướng móc ra đồng vàng, Tô Mộ học tập toàn bộ hai kỹ năng này.

Thánh Quang Chúc Phúc trực tiếp kéo lên cấp max, tăng lên tới cấp SSS.

Hiệu quả cũng từ tăng 30% lượng máu biến thành tăng 200%, công kích tăng lên tới 50%.

Đúng lúc này, cửa sổ chat của Tô Mộ vang lên.

“Người anh em, ta đồng ý bán một vạn đồng vàng, nhưng nhất định phải giao dịch ngay bây giờ, nếu người cần tích góp đồng vàng, thì thôi!”

Là người bán trước đó gửi tới.

“Đổi giá đi!”

Tô Mộ tài đại khí thô, trực tiếp đáp lại.

Chỉ chốc lát, giá cả của bản sách kỹ năng trong phòng đấu giá bị đổi thành một vạn đồng vàng.

‘Người thu hoạch được Phòng Ngự Ma Pháp!’

‘Phòng Ngự Ma Pháp đã tăng lên đến cấp S!’

Mua rồi thêm đến cấp max, cứ làm một mạch!

Hiệu quả sau khi lên cấp max cũng giống như dự tính, phòng ngự ma pháp tăng lên tới 100%.

“Cho mình một Chúc Phúc thử xem!”

Khỏe miệng tràn đầy nụ cười hạnh phúc, Tô Mộ triệu hồi một luồng thánh quang, bao phủ chính mình.

‘Người có được Thánh Quang Chúc Phúc, liên tục 10 phút!’

Sau khi nhắc nhở xuất hiện, Tô Mộ nhìn về phía thuộc tính của mình.

HP: 61200/61200

MP: 97800/102800

Công kích vật lý cận chiến: 4296

Ma pháp công kích: 10824

Thân là một người chơi, lượng máu đạt tới sáu vạn điểm khoa trương, cho dù toàn bộ những chiến sĩ máu trâu kia chồng lượng máu lên, nhìn thấy còn số này cũng ao ước phát khóc.

Chương 294: Sát ý của Tô Mộ.

Thế này cũng chưa tính cái gì.

Công kích ma pháp năm chữ số!

Khủng khiếp như vậy!

Dưới sự tăng phúc của BUFF này, sát thương của Trường Mâu Phong Bạo tăng lên tới 200 nghìn!

Cho dù là BOSS tứ giai đẳng cấp cao nhất, phòng ngự ma pháp của nó cũng không đến được một vạn điểm.

Nếu là bạo kích, con số sát thương quả thực đẹp như tranh vẽ!

Đương nhiên, kỹ năng này không phải không có khuyết điểm.

Thời gian cooldown thực sự quá lâu!

Bởi vì là kỹ năng của nghề nghiệp mục sư, cho nên kỹ năng này không chịu ảnh hưởng của Huyết Mạch Pháp Thần, bằng không nếu kỹ năng này không có cooldown, vậy mình quả thực được cất cánh bay rồi!

“Sau khi thăng lên cấp max, mặc dù lượng mana hao tổn cần năm ngàn, nhưng thời gian cooldown một giờ vẫn rất tốt!”

Khẽ gật đầu, Tô Mộ cáo biệt lão mục sư, tiến về Hiệp hội chiến sĩ.

Mình còn có sáu kỹ năng chưa học tập.

Đây có lẽ cũng là sáu kỹ năng cuối cùng hẳn có thể học được trong chủ thành, trên cơ bản đều coi như đại chiêu tương đối mạnh mẽ của các nghề nghiệp.

So với Phòng Ngự Ma Pháp tốn một vạn đồng vàng để mua kia, những kỹ năng này có thể coi là hàng đẹp giá rẻ!

Mang tâm trạng mong đợi, Tô Mộ đi tới Hiệp hội chiến sĩ.

Nơi này đều là tên cơ bắp mặc khôi giáp, một người khôi ngô hơn một người.

Sau khi Tô Mộ mặc trang phục nghề nghiệp hệ ma pháp đến như thế, hai chiến sĩ thủ vệ cũng lộ ra biểu cảm kinh ngạc.

“Xin chào, ta tới để tăng giai!”

Sau khi Tô Mộ mở miệng, tất cả bọn họ đều sửng sốt.

“A, mời tới bên này!”

Nhưng bọn họ cũng tiếp nhận điểm này rất nhanh.

Dù sao nhà thám hiểm cùng bọn họ là không giống.

Vẫn là quá trình quen thuộc, Tô Mộ thành công tăng giai, đồng thời học tập hai kỹ năng khác, toàn bộ đều lên tới cấp max.

‘Lòng Kiên Định: Thân là một chiến sĩ kiên định, HP cơ sở cùng phòng ngự vật lý cơ sở của người được tăng lên 100%!’

‘Vinh Quang Chiến Sĩ: Sau khi mở ra, công kích cận chiến của người được tăng lên 100%, giảm miễn 50% tổn thương phải chịu được, liên tục trong 1 phút đồng hồ, cooldown 1 giờ!’

Điều khiến Tô Mộ tương đối vui mừng là có một bị động kỹ năng.

Dưới sự tăng phúc của kỹ năng này, lượng máu và phòng ngự vật lý cơ sở của mình đều được tăng lên gấp đôi.

Mở ra giao diện thuộc tính.

Người chơi: Tô Mộ

Đẳng cấp: Cấp 5 tứ giai (2000/80000)

HP: 44300

MP: 102800

Công kích vật lý cận chiến: 2864

Công kích ma pháp: 7216

Phòng ngự vật lý: 3930

Phòng ngự ma pháp: 4660

Dưới tình huống thuộc tính không tăng lên, trị số trong giao diện thuộc tính của Tô Mộ được tăng lên rất nhiều.

Nếu lại thêm một Thánh Quang Chúc Phúc, trị số trên giao diện thuộc tính sẽ trở nên càng khủng khiếp hơn.

“Còn có bốn kỹ năng nữa!”

Rời khỏi Hiệp hội chiến sĩ, Tô Mộ ngựa không dừng vó.

Đang lúc hần đi trên đường, một đội người đột nhiên xuất hiện, ngăn hần lại.

“Nhà thám hiểm, đi theo chúng ta một chuyến đi!”

Người dẫn đầu là một vệ binh cầm trường thương, hần lạnh lùng nhìn Tô Mộ, giọng nói mang cảm giác không được phép nghi ngờ.

Tư thế này cũng làm cho Tô Mộ híp mắt lại.

“Đi theo người một chuyến? Dựa vào cái gì?”

Chi dù đối phương là một = NPC, Tô Mộ vẫn không chút khách khí.

“Dựa vào cái gì? Chỉ bằng ta là người chấp pháp của thành Diệu Nhật!” Vệ binh có dáng vẻ khá phách lối.

“Bắt lấy hần!”

Hần hô to một tiếng, những binh lính bên cạnh kia lập tức giơ lên trường thương trong tay, cùng nhắm ngay Tô Mộ.

Hành động của những người này khiến Tô Mộ nhúu chặt lông mày.

Bọn họ hiển nhiên là đến gây phiền phức cho mình, nhưng vấn đề là mình gây phiền toái gì sao?

“Người chấp pháp của thành Diệu Nhật thì thế nào? Ta lại không xúc phạm pháp luật trong thành Diệu Nhật này!” Tô Mộ ưỡn thẳng lưng.

“Chúng ta nhận được báo cáo của Lev, người và quần gia của hần cùng đi về phía ngoài tường, nhưng quần gia của hần lại không trở về. Người nhất định phải nói rõ ràng rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!”

Giọng điệu của vệ binh lạnh lẽo.

“Lev? Là thương nhân bán thú cưng kia?”

Tần này Tô Mộ cũng phản ứng lại.

“Vệ binh thủ vệ tận mắt thấy người và vị quân gia kia cùng rời khỏi thành Diệu Nhật.”

Vệ binh nhần mạnh, dường như muốn nói: Người không trốn thoát được đâu.

Tô Mộ nghe lời nói này, biểu cảm bình tĩnh.

“Ta quả thực đã rời đi thành Diệu Nhật cùng vị quân gia kia, nhưng sau khi đến bức tường kia, ta đột nhiên không muốn ra ngoài nữa. Tên kia cứ lôi kéo ta qua tường, ta đành phải logout, sau đó ta rốt cuộc không gặp lại hắn nữa. Ta còn đang suy nghĩ, tên kia đi đâu!”

Không nói tới một chữ liên quan đến chuyện ở Thung lũng Lụi Tàn, Tô Mộ trực tiếp giảo biện.

Vệ binh dường như cũng nghe hiểu “Logout” có ý gì, ánh mắt càng lãnh lẽo hơn.

“Chuyện rốt cuộc có phải như người nói hay không, còn mời người theo chúng ta trở về hỗ trợ điều tra!”

Hắn không bởi lần giải thích này mà bỏ qua cho Tô Mộ.

Những vệ binh bên cạnh kia nâng trường thương, bắt đầu thu hẹp lại.

“Ta muốn gặp Thần Lạc đại nhân!”

Ngay khi bọn họ chuẩn bị “Bắt lấy”, một câu của Tô Mộ khiến tất cả những người này đều cứng đờ tại chỗ.

“Người biết Thần Lạc đại nhân?”

Thân là chỉ huy sứ của Vương đô, thân phận của Thần Lạc hiển nhiên cao hơn vệ binh trước mắt.

“Thần Lạc đại nhân phái ta đi làm một nhiệm vụ, ta đang định đi tìm hắn báo cáo!”

Tô Mộ há mồm thốt ra, càng cố ý lấy ra trang bị huân chương Diệu

Nhật kia.

“Đây là huân chương Diệu Nhật, chỉ người có cống hiến đặc thù với thành Diệu Nhật mới có thể có được!”

“Người lại có huân chương này?”

Vệ binh ở đây vô ý thức kêu lên.

Sắc mặt người dẫn đầu càng trở nên âm u.

“Còn chưa tránh ra?”

Thấy huân chương có tác dụng tốt như vậy, Tô Mộ phát ra tiếng hét to.

Đám binh sĩ vây xung quanh cũng không dám lơ đãng, dồn dập thu hồi vũ khí.

Tô Mộ liếc nhìn vệ binh dẫn đầu, sai bước.

Nhìn từ thái độ của người này đối với mình, chắc là hắn nhận chỗ tốt gì từ thương nhân bán thú cưng, muốn gán tội cho mình.

Nhưng sau khi mình chuyển ra Thần Lạc, người này rõ ràng sợ hãi.

Chương 295: Nhiệm vụ vận chuyển.

Mặc dù nhạc đệm bất ngờ này không tạo thành ảnh hưởng gì đối với hắn, nhưng đã nhắc nhở hắn một chuyện.

Thân phận của thương nhân bán thú cưng trong thành Diệu Nhật này không hề tầm thường.

Biết được hắn một mình trở về từ ngoài tường, vì trứng rồng của hắn, kẻ này chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ.

“Có thể ra tay với NPC trong thành Diệu Nhật này không nhỉ?”

Ánh mắt Tô Mộ trở nên lãnh lẽo, một luồng sát ý cũng dâng lên.

Thương nhân bán thú cưng chỉ là một NPC bình thường, sau khi không có vị quản gia kia, nếu mình muốn giải quyết hẳn lằng lẽ không một tiếng động.

Không cần tốn nhiều sức!

Giống như câu nói kia vậy.

Phương pháp tốt nhất để giải quyết phiền phức, chính là giải quyết người chế tạo phiền phức.

Lev không chết, hẳn nhất định sẽ tìm kiếm, nghĩ cách gây phiền phức cho mình.

Vệ binh vừa rồi chỉ là món ăn khai vị mà thôi.

“Sử dụng Ảnh Động, lằng lẽ không một tiếng động chui vào biệt thự kia cũng không khó.”

“Phiền phức duy nhất ở chỗ ‘Quy tắc’, ta chắc là không thể chủ động ra tay với NPC.”

“Ít nhất trong tường hoặc trong chủ thành là không được!”

Nếu có người có thể ra tay với NPC trong chủ thành này, thì nơi này đã không phải là chủ thành.

Tô Mộ bất đắc dĩ cười.

Chỉ e thương nhân bán thú cưng kia sẽ không dễ dàng rời khỏi chủ thành.

“Có biện pháp nào có thể xử lý hẳn dưới tình huống ta không ra tay sao?”

Vấn đề này không có đáp án.

Nếu mình đến hỏi những NPC kia, không chừng Thần Lạc cũng muốn đích thân ra mặt đến bắt mình.

“Học kỹ năng trước đã, chuyện khác sau lại nói!”

Không tiếp tục nghĩ sâu, Tô Mộ chạy tới hiệp hội thích khách.

So với những hiệp hội khác, kiến trúc này có màu lạnh, phần lớn thích khách đều mặc cả bộ đồ màu đen, còn che mặt.

Đối với những người này, đạo ám sát mới là vương đạo.

Đi theo một thích khách lạnh lùng vào trong hiệp hội, Tô Mộ tăng giai trước, rồi sau đó lại học tập kỹ năng.

‘Ảnh Sát: Triệu hồi bốn phân thân, tiến hành tuyệt sát với mục tiêu từ phương hướng khác nhau, mỗi một đòn tạo thành tổn thương bằng công kích vật lý x600%, thời gian cooldown 5 phút đồng hồ!’

‘Thích Khách Nhanh Nhạy: Tốc độ di chuyển, tốc độ công kích tăng lên 100%, công kích bổ sung tổn thương chân thực bằng giá trị nhanh nhẹn x100%!’

Không hổ là thích khách, hai kỹ năng này thuyết minh cái gì gọi là tính cơ động cao, tính bùng nổ cao.

“Hiện tại ta có một ngàn điểm nhanh nhẹn, mỗi lần quần công đều tự mang hơn một ngàn tổn thương chân thực, thật tuyệt!”

“Không biết phân thân có thể phát động hay không?”

Thích Khách Nhanh Nhạy là kỹ năng bị động, phân thân hẳn là có thể phát động, kỹ năng này đền bù vấn đề không đủ DPS của phân thân rất nhiều.

Còn lại kỹ năng của cung tiễn thủ.

Tô Mộ nghĩ ngợi, không biến thân thành Hiên Viên, trực tiếp dùng dáng vẻ pháp sư đi vào hiệp hội cung tiễn thủ.

Vẫn giao tiền tăng giai, đưa tiền học kỹ năng như trước.

‘Mũi Tên Đa Tầng: Mỗi một mũi tên người bắn ra đều sẽ kèm theo một mũi tên năng lượng, tạo nên tổn thương gấp 100 lần.’

‘Bắn Phá Diên Cuồng: Liên tục bắn tên 10 lần trong khoảng thời gian ngắn, mỗi một đòn tạo thành tổn thương bằng công kích vật lý X200%, thời gian cooldown 10 phút!’

Một kỹ năng bị động thêm một kỹ năng bùng nổ.

Hai kỹ năng này phối hợp cùng nhau có thể xứng là khó giải.

Bắn Phá Điện Cuồng có thể đạt tới tổn thương tăng lên khoảng chừng 4000% trong khoảng thời gian ngắn!

Sát thương tăng thêm này đã gấp hai lần Trường Mâu Phong Bạo!

“Đối một bộ trang bị cung tiễn thủ, ta công kích từ xa cũng có thể đạt tới ba ngàn điểm sát thương trở lên, tùy tiện một kỹ năng cũng có 12 vạn sát thương!”

“Ao ước!”

Tô Mộ thật sự có hơi ao ước nghề nghiệp cung tiễn thủ này.

Những kỹ năng trong Chủ thành này, sau khi tiến giai và đẳng cấp đạt yêu cầu, chỉ cần tốn đồng vàng là có thể nắm giữ.

Nói cách khác, chỉ cần nghề nghiệp cung tiễn thủ tăng đẳng cấp rồi, thì có thể học tập hai kỹ năng này.

Đương nhiên, muốn tăng hai kỹ năng này lên tới cấp SSS, e là bọn họ phải làm nhiệm vụ tới một năm!

Mà những nhiệm vụ cho điểm kỹ năng kia, Tô Mộ cũng không thèm nhìn.

“Hiện tại nên làm gì đây?”

Thời gian còn sớm, Tô Mộ đi ra hiệp hội cung tiễn thủ, suy tư.

Đợi đến khi màn đêm buông xuống, mình chưa xử được Lev, nhừng vẫn có thể dùng thiết bị ấp trứng công trình của hắn để ấp trứng rồng.

“Logout thử xem?”

Tô Mộ nảy lên tâm tư logout.

Mình đã không logout hai ngày hai đêm rồi. Nếu thiếu niên nghiện net nào đó làm như vậy, e là sẽ có nguy cơ đột tử.

Thuận tiện còn có thể chú ý đôi chút tình huống bên phía Hoa Đô.

Ngay khi Tô Mộ chuẩn bị logout, lại một đội binh sĩ đột nhiên xuất hiện.

“Lại là người của Lev ư?”

Tô Mộ nhú lông mày, suy nghĩ rời khỏi trò chơi miễn cưỡng ngừng lại.

Mình cũng không sợ tên kia!

“Xin chào, nhà thám hiểm!”

Sau khi vệ binh tới gần, thái độ hoàn toàn khác biệt những người vừa rồi.

“Thần Lạc đại nhân cho mời!”

“Ặc!”

Vệ binh khiến Tô Mộ lập tức sửng sốt.

Mình mới vừa dùng tên tuổi của Thần Lạc, đối phương đã thật sự tìm tới cửa.

“Đi thôi!” Tô Mộ đồng ý.

Vệ binh khẽ gật đầu, đi lên trước mở đường, dẫn Tô Mộ tiến về Sở Chỉ huy.

Lại tới nơi này, lần này Tô Mộ có một hơi chột dạ.

“Thần Lạc đại nhân, nhà thám hiểm kia đã đến rồi!”

“Vào đi!”

Sau khi vệ binh thông báo, Tô Mộ trực tiếp đi vào văn phòng của Thần Lạc.

“Ngồi đi!”

Khác với lần trước, Thần Lạc đặt công việc trong tay xuống, chỉ

ghế sofa ở một bên.

“Tổng chỉ huy đại nhân có dặn dò gì sao?”

Tô Mộ ngồi trên ghế sofa, mở miệng hỏi.

“Vị quân gia kia đã chết tại ngoài tường rồi phải không?” Thần Lạc cười, rất trực tiếp.

“...” Tô Mộ chỉ giữ im lặng.

“Yên tâm đi, ta tìm người không phải để hưng sư vấn tội, tên kia sống hay chết cũng chẳng liên quan gì tới ta!”

Thần Lạc nhún vai, hoàn toàn không có ý muốn truy cứu.

“Ta mời người vận chuyển một nhóm vật tư tiến về Điểm quan trắc ở ngoài tường!”

‘Có tiếp nhận nhiệm vụ: Vận chuyển vật tư hay không? Phần thưởng hoàn thành: Đăng cấp huy chương tăng lên đến cấp kim cương.’

Nhìn nhiệm vụ xuất hiện trước mắt, Tô Mộ nhanh chóng phân tích.

Chương 296: Lev phiên phức.

Hoàn thành nhiệm vụ là có thể trực tiếp tăng lên đẳng cấp huy chương, mình cũng không cần đi làm những = nhiệm vụ phổ thông kia.

Nhưng phần thưởng cho nhiệm vụ này thật sự hơi đơn điệu, mà thấy thế nào cũng không phải nhiệm vụ có thể hoàn thành trong thời gian ngắn.

Mình rốt cuộc muốn nhận hay không đây?

Biểu cảm do dự của Tô Mộ bị Thần Lạc nhìn trong mắt, âm thanh của hắn vang lên lần nữa.

“Lev có chút địa vị trong thành Diệu Nhật, chuyện Nguyệt Bạch lại không thể trượng dương. Trên cơ bản, công lao của người không thể bị nhắc đến, nhưng chỉ cần hỗ trợ vận chuyển nhóm vật tư này, danh vọng của người trong thành Diệu Nhật sẽ có thể nước lên thì thuyền lên.”

“Đến lúc đó, Lev cũng cũng không dám tạo áp lực với người!”

“Tạo áp lực với ta sao?”

Thần Lạc khiến Tô Mộ rơi vào suy tư.

Trong Vương đô to lớn, hẳn chưa từng gặp bao nhiêu NPC đẳng cấp cao, cho dù như tổng chỉ huy sứ trước mắt này, cao nhất chỉ là cấp 10 tứ giai.

Có lẽ hẳn được coi là sức chiến đấu cấp bậc cao nhất Vương đô.

Nhưng đối đầu với mình, đoán chừng vị Thần Lạc đại nhân này sẽ quá sức.

Pháp gia toàn năng như mình cũng không phải nói chơi!

“Hộ tống đám vật tư này cần thời gian bao lâu?” Tô Mộ mở miệng hỏi.

“Dựa theo tốc độ tiến lên của đại bộ đội, ít nhất cần mười ngày mới có thể đến chiến tuyến thứ ba.” Thần Lạc hồi đáp.

“Nói cách khác, lúc đi cần mười ngày, lúc trở về cũng cần một khoảng thời gian?”

Tô Mộ lập tức nhú mày.

Một đi một về như vậy, ít cũng chậm trễ mười lăm ngày của mình!

Chỉ vì một huy chương kim cương, còn cả áp lực một thương nhân bán thú cưng mang tới?

“Không có bất kỳ chứng cứ nào có thể cho thấy quản gia của Lev chết rồi, cho dù hẳn chết rồi, cũng không có chứng cứ có thể cho thấy chuyện đó có liên quan đến ta.”

Tô Mộ chậm rãi mở miệng, cũng không định nhận nhiệm vụ này.

Thần Lạc nghe vậy, lộ ra nụ cười khổ.

Hắn đứng lên, đi đến bên cạnh bàn làm việc.

“Ta biết người không phải một nhà thám hiểm bình thường, nhưng người cũng chớ xem thường Lev.”

Nói đến đây, Thần Lạc dừng một chút, tiếp tục mở miệng: “Tên kia có không ít mối quan hệ ngoài tường đâu!”

“A!”

Câu nói này làm Tô Mộ sửng sốt.

Dựa theo cách nói của Thần Lạc, thiết lập một vài phòng tuyến ngoài tường, như vậy ngoài tường đương nhiên cũng có người tồn tại.

So với Vương đô an nhàn này, những NPC ngoài tường kia hiển nhiên sẽ có đẳng cấp cao hơn, thực lực cũng sẽ mạnh hơn.

Nhưng vậy thì thế nào?

Trước không nói những người kia có thể ra tay với mình hay không, cho dù bọn họ thật sự định ra tay, dường như cũng không có liên quan trực tiếp với việc mình làm hay không làm nhiệm vụ này.

Dường như đoán được ý nghĩ của Tô Mộ, giọng điệu Thần Lạc hơi giảo hoạt: “Hoàn thành nhiệm vụ này, thì trong mắt Lev, người chính là người ta coi trọng, hắn đương nhiên không dám tùy tiện gây phiền phức cho người.”

Nói đến mức này, Tô Mộ cũng phản ứng kịp.

Lev chỉ là một cái cờ thôi, vị tổng chỉ huy này muốn kéo mình làm khuân vác!

“Cho quá ít!”

Tô Mộ cũng không khách khí với Thần Lạc, bày làm ra một tư thế phần thưởng quá thấp, ta không dám đi.

“Cái tên nhà người!”

Thần Lạc thấy thế, bất đắc dĩ lắc đầu.

Hắn một tay chống cằm, rơi vào trầm tư.

“Ta thật sự không nghĩ ra nên thưởng cho người thứ gì, nếu không người tự nói đi!” Qua một phút đồng hồ sau, Thần Lạc mở miệng cười.

Nếu có người chơi khác ở đây lúc này, chắc chắn sẽ bị giật mình.

Đây là những NPC cao cao tại thượng, không thích phản ứng người chơi kia sao?

Nhưng Tô Mộ đã tập mãi thành thói quen.

Chuyện như bàn điều kiện với NPC, hắn lại đã quen rồi.

“Có sách kỹ năng lợi hại nào không?”

Muốn nói phần thưởng mình cần nhất, thì hiển nhiên chính là kỹ năng.

“Kỹ năng sao?”

Thần Lạc sờ mũi.

“Ta có một người bạn là đại pháp sư ở phòng tuyển thứ ba, ta có thể viết một phong thư cho người, chỉ cần người hoàn thành nhiệm vụ, ta có thể để hắn truyền thụ cho người một kỹ năng!”

Theo Thần Lạc mở miệng, nhiệm vụ trước mắt Tô Mộ cũng phát sinh thay đổi.

‘Có tiếp nhận nhiệm vụ: Vận chuyển vật tư hay không? Phần thưởng hoàn thành: Đăng cấp huy chương tăng lên đến cấp kim cương và một kỹ năng cấp S!’

“OK!”

Sau khi nhìn thấy kỹ năng cấp S kia, sắc mặt Tô Mộ lập tức phát sinh chuyển biến một trăm tám mươi độ.

“Yên tâm đi, tổng chỉ huy đại nhân, nhiệm vụ này cứ giao cho ta!”

“Ặc!”

Lần này đến phiên Thần Lạc im lặng.

“Vật tư lần này tương đối nhiều, cần ba ngày để chuẩn bị, ba ngày sau người tới nơi này, ta giới thiệu cho người một số người tổng phụ trách cho lần vận chuyển vật tư này!”

“Ta hiểu rồi!” Tô Mộ cười đáp ứng.

Gương mặt Thần Lạc tràn ngập bất đắc dĩ, hẩn khoát tay áo.

Tô Mộ ngẫm hiểu, đi ra khỏi căn phòng làm việc này.

Lần này mình kiếm bộn rồi.

Một kỹ năng cấp S, sau khi thăng max cấp thì ít nhất cũng là cấp độ SSS, thậm chí có khả năng tăng lên tới cấp Thần.

“Nếu có mối quan hệ tốt với vị Đại pháp sư kia, thì có phải là có thể học được càng nhiều kỹ năng không?”

Còn ba ngày nữa, đội ngũ vận chuyển mới có thể xuất phát, trên đường còn phải trải qua mười ngày vận chuyển.

Tô Mộ đã không kịp chờ đợi muốn gặp vị Đại pháp sư kia một lần.

“Nhiệm vụ lần này coi như ra ngoài cày thuộc tính thăng cấp!”

Ba ngày sau, mình hoàn toàn có thể mượn nhờ việc vận chuyển vật tư tiến về ngoài tường thăm dò.

Nhìn từ khoảng cách lộ trình từ Vương đô đến phòng tuyến kia, có lẽ sẽ gặp gỡ rất nhiều ma vật đẳng cấp cao, lên tới cấp 10 tử giai không thành vấn đề.

“Logout trước đi!”

Rời khỏi trò chơi, Tô Mộ trở lại trong biệt thự.

Tìm một vài đồ hộp phẩm chất cao, phối hợp rượu ngon được lưu giữ ở đây, sau khi ăn uống no đủ, hẳn đi đến vị trí tầng hầm.

Mở ra máy tính được đặt ở đây, sau khi sử dụng USB đăng nhập, một số tin tức người thường không nhìn thấy được lập tức hiện ra trước mắt hắn.

“Biệt thự Hoa Đô chính là một âm mưu, nhưng Tô Pháp Thần chắc là ngay tại Hoa Đô, có ý đồ liên thủ, mời nhẩn lại!”

Chương 297: Lev phiên phức. (2)

Máy vi tính này tự động đăng nhập cái gọi là “Mạng ngầm”, một topic trong đó cũng dẫn đến sự chú ý của Tô Mộ.

“Xem ra vị Long đội trưởng này câu được không ít cá a!”

Khỏe miệng nở nụ cười yếu ớt, Tô Mộ vẫn tương đối tán thành năng lực của vị Long đội trưởng này.

Đáng tiếc là, vị Long đội trưởng này cũng không thể trừ tận gốc toàn bộ những người kia.

“Đang lo không có việc gì làm đây!”

Tô Mộ xem tin tức nhẩn lại trên bài post, nảy lên một tâm tư.

Bài post đã bị mã hóa rồi, không cách nào nhìn thấy tin tức của người đăng bài viết, nhưng phần mềm được lắp đặt trên máy vi tính này lại không tầm thường.

Bên cạnh có một cái nút bấm lục soát vị trí của mục tiêu.

Tô Mộ quả quyết nhấn xuống.

Máy tính vận chuyển rất nhanh, toàn bộ trong tầng hầm ngầm cũng vang lên tiếng “Ong! Ong! Ong!”.

Muốn chống đỡ lượng phép tính quá lớn, phối trí của máy vi tính

nhất định phải đầy đủ.

Nhóm người U Tiêu không hổ là tổ chức đỉnh cấp trên thế giới, phòng máy hao tổn tài lực vật lực to lớn để chế tạo cũng vô cùng hiệu quả.

Sau khi kiểm tra địa chỉ IP, hắn thành công tìm tới một địa chỉ.

Hoa Đô, số 456 đường Tân Vân.

Trên bản đồ, nơi này biểu hiện là một nhà máy.

Tô Mộ nhìn biến số nhà của nhà máy trang phục kia, híp mắt lại.

Trong thời gian mấy ngày tiếp theo, hẳn chắc sẽ có chuyện vui!

...

Thế giới game Thần Đồ.

Hết thấy nơi này sẽ không bởi vì người chơi nào đó logout mà ngừng lại.

Vương đô, trong tầng hầm ngầm nơi ở của Lev.

“Khụ! Khụ!”

Một loạt tiếng ho khan kịch liệt vang lên.

Một tay Lev che miệng, máu tươi chảy ra từ kẽ ngón tay.

“Đóa hoa kia còn chưa thành thực, cho dù thành thực, hiệu dụng cũng thua xa qu kia trứng rồng kia, dù thế nào đi chăng nữa, ta nhất định phải lấy được quả trứng kia!”

Hắn thì thầm, sắc mặt tái nhợt, ánh mắt lộ ra khát vọng với sinh mệnh.

Vì được tiếp tục sống sót, hắn có thể trả giá tất cả!

Thế giới hiện thực, chập tối.

Trong sân bay Hoa Đô, một người mang khẩu trang, mặc một bộ

đen toàn thân đang chậm rãi bước đi.

Người này chính là Tô Mộ.

Thân là một người không có thân phận, làm việc hoàn toàn không có loại cảm giác bó tay bó chân kia.

“Theo ta thấy, người ở chỗ đó chắc hẳn còn chưa nhiều, lại thêm hai ngày nữa, người muốn đối phó ta chắc đều sẽ tiến về chỗ kia!”

Tay xách một cái ba lô, “Di sản” của đám người U Tiêu được đặt bên trong.

Nơi như Hoa Đô, đương nhiên cũng có cứ điểm của bọn họ.

Đi tới một vị trí vắng vẻ bên ngoài vòng năm, nơi này có một biệt thự giống như vậy.

“Đám này thật có tiền!”

Đi vào trong biệt thự, Tô Mộ không nhận được cảm thán một câu.

Nơi này không thua kém gì điểm dừng chân ở Ma Đô, phong cách cũng nhất trí.

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

Mở ra Góc Nhìn Ma Pháp, Tô Mộ liếc nhìn cả ngôi biệt thự.

Nơi này không có tầng hầm.

Hắn cũng phản ứng lại.

Phòng máy ở Ma Đô chắc là chỉ có một.

“Dù sao cũng biết địa chỉ, có hay không đều như nhau!”

Tô Mộ cũng không thèm để ý.

Đối phó những người muốn gây phiền phức cho mình, máy tính không phát huy được tác dụng.

“Ta hiện tại, rốt cuộc có thể làm đến mức nào trong hiện thực?”

Đứng trong phòng khách ở lầu một, Tô Mộ vừa động ý nghĩ, một thanh pháp trượng cũng xuất hiện trên tay.

Thanh Quyền Trượng Pháp Thần này được khóa lại với linh hồn của mình, có lẽ là trang bị đầu tiên được mang ra khỏi game Thần Đồ.

“Trường Lửa!”

Ma lực trong thân thể phun trào, Tô Mộ vung lên pháp trượng, một bức tường lửa bỗng nhiên xuất hiện trong biệt thự.

Cảm giác nóng rực bắt đầu tràn ngập trong không khí.

Kỳ quái là, ngọn lửa mạnh mẽ lại không tổn hại đến đồ vật trong biệt thự.

“Chỉ cần ta muốn, hoàn toàn có thể khống chế uy lực của những ngọn lửa này!”

Đây là nguyên nhân Tô Mộ cực kỳ gắng sức kiềm chế.

Khác với kỹ năng trong trò chơi, những năng lực này khi được thi triển ra trong hiện thực sẽ không giống.

Mình có thể tiến hành điều chỉnh bằng tinh thần lực!

“Băng Sương Phong Bạo!”

Tô Mộ lại thử một lần, phóng thích một Băng Sương Phong Bạo “Cỡ nhỏ” trong phòng khách.

Gió mạnh gào thét, băng lạnh tàn phá bừa bãi.

Phòng khách lập tức như có tuyết rơi.

Nếu ở trong trò chơi, Băng Sương Phong Bạo thế nào cũng phải bao phủ cả mảnh đất xung quanh.

Tô Mộ rất hưởng thụ loại cảm giác không có trói buộc này, nổi hứng chơi đùa.

Vươn tay, một tia sét thành hình trong tay hắn.

Đây là Phích Lịch Lôi Quang bản thu nhỏ.

Còn có một đòn Trường Mậu Phong Bạo cỡ cái đĩa.

Chơi rồi lại chơi, đêm cũng sâu dần.

“Tiến vào trò chơi!”

Tô Mộ không quên chính sự.

Trước đó khi logout, hắn cố gắng chọn một vị trí vắng vẻ.

“Ảnh Độn!”

Dưới ánh trăng chiếu rọi xuống, toàn bộ Vương đô, khắp nơi trải rộng bóng tối.

Tô Mộ hóa thành bóng tối, đi về phía trang viên của Lev.

Trên đường, hắn cũng đụng phải mấy đội binh lính tuần tra, những NPC này cũng không thể nhìn thấu sự ẩn núp của mình.

“Chính là ở đây!”

Lần thứ ba đi tới trang viên, Tô Mộ vô cùng quen thuộc với nơi này.

Mượn nhờ Ảnh Độn ẩn núp, hắn lặng yên không một tiếng động xuống tầng ngầm.

Thương nhân bán thú cưng dường như vô cùng yên tâm với trị an của Vương đô, nơi này không có phù văn cản đường nào cả, chỉ là một cánh cửa phổ thông.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ dịch chuyển tức thời tiến vào trong phòng thí nghiệm kia.

“Những dụng cụ công trình này chắc là rất có giá trị nhỉ?”

Nhìn thiết bị công trình được bày ra chỉnh tề, Tô Mộ tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Lev quả nhiên không phải người bình thường!

“Nghiên cứu trước chút đã!”

Nhờ thân phận đại sư công trình học, Tô Mộ bắt tay vào nghiên cứu lên công dụng của những thiết bị công trình này.

“Trâu bò!”

Sau khi nghiên cứu một hồi, Tô Mộ phát ra một tiếng kêu nhẹ.

Thiết bị được bày ở đây đều có một điểm giống nhau.

Bọn chúng có thể chuyển hoá năng lượng mạnh mẽ!

Tô Mộ cũng hiểu vì sao quản gia lại nói nơi này có thể ấp ra trứng rồng.

Chỉ cần mình đặt trứng rồng vào đầu vào của máy chuyển đổi, sau đó thêm vật phẩm có lực sinh mệnh mạnh mẽ vào, thì có thể thức tỉnh sinh mệnh bên trong trứng rồng.

Chương 298: Lô Đình Long! Khế ước.

“Rất nhiều thứ ở nơi này đều có sẵn, lại thêm cánh hoa của hoa Cực Sinh kia, chắc hẳn không có vấn đề gì!”

Tô Mộ bắt đầu thao tác.

Đầu tiên, hãn trứng rồng đặt vào trong ống nuôi cấy phía dưới cùng.

Tiếp theo, đặt cánh hoa Cực Sinh lên mặt trên dịch dinh dưỡng.

Sau đó là điều chỉnh thử những dụng cụ này.

Nếu khởi động thiết bị dưới tình huống không điều chỉnh thử, chẳng những cánh hoa không có tác dụng, mà còn dẫn đến trứng rồng xảy ra vấn đề.

Một kẻ tay mơ thật sự không dám tùy tiện khởi động những dụng

cụ này.

Tô Mộ không hoảng hốt chút nào, trực tiếp khởi động toàn bộ thiết bị.

Đây là sự tự tin tới từ đại sư công trình học!

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Thiết bị phát ra khá nhiều âm thanh, cũng làm cho Tô Mộ hí mắt lại.

Tiếng động lớn như vậy, mình sẽ không bị phát hiện chứ?

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

Hắn vội vàng mở ra Góc Nhìn Ma Pháp, chú ý đến tình huống trong trang viên phía trên.

Người trong trang viên đều đang say giấc, cũng không bị nơi này ảnh hưởng.

Tô Mộ thở dài một hơi, lực chú ý chuyển hướng về thiết bị kia.

Sau khi khởi động, khoang dinh dưỡng phía trên đang không ngừng chiết xuất năng lượng sinh mệnh bên trong dịch dinh dưỡng.

Cánh hoa của hoa Cực Sinh bị hòa tan rất nhanh, một luồng năng lượng sinh mệnh tinh khiết đang hội tụ.

Toàn bộ phòng thí nghiệm dưới đất cũng tỏa ra một vầng sáng chói mắt.

Tô Mộ hí mắt, nhìn chăm chăm quả trứng rồng kia.

Khi năng lượng kia ngừng tụ đến cường thịnh nhất, từng chút từng chút một rót vào ống nuôi cấy phía dưới.

Một lát sau, quả trứng rồng sinh ra động tĩnh.

“Động rồi!”

Tô Mộ lộ ra nụ cười mừng rỡ, đáy lòng không nén nổi chờ mong.

Đây chính là một con Lôi Đình Long!

Trứng rồng không làm Tô Mộ thất vọng, bề mặt vỏ trứng lần lượt xuất hiện khe hở.

Sau khi tất cả năng lượng sinh mệnh đều bị rót vào trứng rồng, ánh sáng mạnh chợt lóe lên.

Một giây sau, một con sinh vật cũng phá xác ra từ trong trứng rồng.

Nó thoát nhìn có kích cỡ tương đương một con thằn lằn, trông có vẻ vô cùng ngơ ngác, đáng yêu.

Lần đầu tới thế giới này, cặp mắt ti hí của nó nhìn quanh khắp nơi.

Sau khi phát hiện Tô Mộ tồn tại, con mắt của nó nhìn chằm chằm Tô Mộ, tràn ngập tò mò.

Mà trong thị giác của Tô Mộ, thân phận của bé cưng này cũng hiện ra trên giao diện.

‘Lôi Đình Long’

Đẳng cấp: Cấp 1

HP: 1000

MP: 300

Công kích vật lý: 200

Công kích ma pháp: 200

Phòng ngự vật lý: 100

Phòng ngự ma pháp: 100

Khả năng miễn dịch ma pháp: Không

Sức mạnh: 100, thể chất: 100, trí lực: 100, tinh thần: 100 nhanh nhẹn: 100

Kỹ năng: Không

“Không hổ là sinh vật loài rồng, thuộc tính ban đầu lại cao như vậy?”

Lôi Đình Long mới cấp 1, tất cả năm thuộc tính đều đạt tới 100 điểm, điều này cũng làm cho Tô Mộ có thuộc tính ban đầu cao nhất chỉ mới 10 điểm nhận thức cái gì gọi là chênh lệch.

Vươn tay, Tô Mộ sờ đầu tiểu gia hỏa.

‘Có kế ước thú cưng hay chẳng?’

Ngay sau đó, một nhắc nhở bắn ra ngoài.

“Điều này còn phải hỏi sao?”

Tô Mộ ngay lập tức lựa chọn kế ước.

‘Kế ước thành công, người có thể đặt cho Lôi Đình Long một cái tên, và thu nó vào không gian thú cưng!’

Trước mặt lại lần nữa bắn ra nhắc nhở, tiểu gia hỏa dùng đầu của nó không ngừng cọ ngón tay Tô Mộ, có vẻ vô cùng thân mật.

Tô Mộ cứng chiều nhìn nó, suy tư.

Mình nên đặt tên gì cho tiểu tử này mới tốt đây?

Nói đến việc đặt tên, Tô Mộ thật sự là một người không có khiếu đặt tên. Khi tiến vào trò chơi, hẳn cũng lười nghĩ tên, vội vã tiến vào trò chơi, cũng ngầm thừa nhận tên thật của mình.

Loại hiện tượng này cũng tương đối phổ biến trong game Thần Đồ.

Nhưng Lôi Đình Long lại là con thú cưng đầu tiên của mình, có phải nên đặt tên của nó uy vũ, khí phách một chút không?

“Lôi đình vạn quân, bằng không gọi là Lôi Quân nhé?”

Tô Mộ nhìn tiểu gia hỏa, thì thầm một câu.

“Ừ! Ừ!”

Tiểu gia hỏa dường như nghe hiểu lời Tô Mộ nói, phát ra vài tiếng kêu to.

“Không thích à?”

Tô Mộ thấy đáng vẻ cự tuyệt của tiểu gia hỏa kia, phủ định cái tên này.

Gọi là Lôi Quân quả thật hơi gì gì đó, không biết còn tưởng rằng tiểu gia hỏa làm nghề bán gạo đâu!

“Vậy nên gọi người là gì mới tốt đây?”

Tô Mộ quan sát kỹ càng tiểu gia hỏa.

Đôi cánh của nó có màu tím, bên trên còn có dấu ấn sẫm sét.

Dù chỉ có cấp 1, khí thế của nó cũng không phải ma vật bình thường có thể sánh bằng.

“Gọi người là Tử Long thì thế nào?”

Suy nghĩ cẩn thận, Tô Mộ dùng giọng điệu hỏi thăm nói với tiểu gia hỏa.

“Ừm! Ừm!”

Tiểu gia hỏa dùng cái đầu nhỏ của nó cọ vào ngón tay Tô Mộ, thoạt nhìn rất thích cái tên này.

“Ta thật muốn thêm một chữ ‘Triệu’, nhưng thôi vậy!”

Gương mặt mang nụ cười xấu xa, Tô Mộ nhập cái tên “Tử Long” vào nhắc nhở trước mắt này.

‘Đặt tên thành công!’

‘Có thu thú cứng vào không gian thú cứng không?]

“Thu vào!”

Thân ở địa bàn của người ta, Tô Mộ cũng không dám khinh thường, trực tiếp thu Tử Long vào.

Ánh sáng trắng lóe lên, tiểu gia hỏa biến mất không thấy đâu nữa. Tô Mộ phát hiện trên giao diện của mình cũng thêm ra một cột thứ cứng .

Sau khi mở ra, Tử Long thành linh nằm trên đó, đằng sau còn có chữ “Triệu hồi”.

Tiếp theo, Tô Mộ chuyển lực chú ý tới những dụng cụ trước mắt. này

Không hề nghi ngờ, những dụng cụ này có giá trị vô cùng khả quan. Nếu đóng gói toàn bộ chúng rồi mang đi, thì chờ đến sau khi mình có trụ sở, hoàn toàn có thể xây dựng một phòng thí nghiệm công trình giống vậy.

“Có thể thu đi không nhỉ?”

Thiết bị đều là vật lớn, chỉ riêng cái bình nuôi cấy kia đã cao đến hai mét, muốn chuyển cũng không thể chuyển ra ngoài được. Biện pháp duy nhất là thu nó vào thanh vật phẩm.

‘Vật phẩm đặc thù, không thể thu vào!’

Sau khi thử, một dòng nhắc nhở khiến Tô Mộ lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ.

Không có cách nào thu vào thanh vật phẩm, cũng có ý nghĩa những dụng cụ này không mang đi được.

“Đã không mang đi được, thì dỡ đi vậy!”

Ánh mắt Tô Mộ trở nên lạnh thấu xương.

Chương 299: Gọi người là Tử Long vậy.

Sau khi ấp trứng xong, dịch dinh dưỡng bên trong khoang dinh

dường đều bị tiêu hao sạch sẽ, Lev không có khả năng không nhìn ra được.

Nói về đối tượng hoài nghi, người tên kia hoài nghi đầu tiên chắc chắn là chính mình.

Dù sao thế nào hắn cũng gây phiền toái cho mình, vậy mình cũng không cần phải khách khí với hắn.

“Phá linh kiện trung tâm đi!”

Giờ phút này, Tô Mộ phát huy học thức của đại sư công trình học.

Phòng thí nghiệm vốn có không ít công cụ, mượn nhờ những công cụ đó, Tô Mộ dỡ ra một vài linh kiện trung tâm cỡ nhỏ của thiết bị.

Không giống những linh kiện thiết bị khác, những linh kiện cỡ nhỏ này có thể thu vào thanh vật phẩm.

“Những công cụ này cũng mang đi thôi!”

“Không biết Lev nhìn thấy toàn cảnh phòng thí nghiệm này, có thể tức hộc máu hay không?”

Bận rộn một đêm, nhìn những thiết bị bị phá hỏng đến lung tung rối loạn, Tô Mộ không khỏi tò mò.

NPC bên trong chủ thành này thật là giàu chảy mỡ!

“Vẫn là kho tàng Vương đô mạnh hơn chút, nếu có thể dọn trống chỗ đó!”

Tô Mộ không dám nghĩ nữa.

So với trang viên lỏng lẻo này, nội bộ Vương đô đề phòng nghiêm ngặt, hiển nhiên không dễ làm được như vậy.

“Đây chính là niềm vui của đạo tặc chăng?”

Sau khi lặng yên không một tiếng động rời đi, nhìn thu hoạch tương đối khá trong ô túi đồ, Tô Mộ cười phá lên.

Người người phỉ nhổ đạo tặc, người người đều muốn trở thành đạo tặc!

“Ra ngoài cày quái, tăng đẳng cấp cho tiểu gia hỏa đã.”

Tô Mộ sử dụng Ảnh Động đi tới địa điểm mình logout, tiếp theo giải trừ Ảnh Động, thoát nhìn giống như vừa mới online vậy.

Thoải mái đi trên con đường của Vương đô, Tô Mộ đi về hướng rừng Ma Vật phía ngoài thành phố.

Muốn tăng kinh nghiệm cho thú cưng , phương thức tốt nhất tất nhiên chính là cày quái.

“Dựa theo quy tắc của trò chơi, chỉ có người đánh giết quái vật mới có thể đạt được kinh nghiệm, Tử Long không giết được những ma vật cao giai này!”

Sau khi đi ra ngoài thành phố, Tô Mộ tìm một con quái cấp thấp tam giai bình thường.

“Triệu hồi Tử Long!”

Sau khi triệu hoán tiểu gia hỏa ra, nó đập cánh phần phật, bay trước người hắn.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Tô Mộ đưa tay cho con quái bình thường kia một đòn lôi quang, trực tiếp miểu sát.

“Quả nhiên là không có kinh nghiệm!”

Tình huống giống như dự đoán, tiểu gia hỏa bay trước người mình không thu hoạch được chút kinh nghiệm nào.

Nói cách khác, muốn tăng đẳng cấp của tiểu gia hỏa lên, mình ít nhất phải tìm được quái mà nó có thể phá được phòng ngự.

“Nếu thú cưng chết, thì sẽ trực tiếp không còn, cho dù ta có thể tăng máu, người cũng không gánh được!”

Cho dù không cách nào phá được phòng ngự trong Thần Đồ thì cũng có thể tạo thành 1 điểm tổn thương, nhưng vấn đề là tiểu gia hỏa thực sự quá giòn, quái ở đẳng cấp này tùy tiện sờ nó một chút, con cự long này sẽ ngã xuống!

“Chẳng lẽ thật sự phải về Tân Thủ thôn sao?”

Lông mày Tô Mộ chau lại thành một chữ hình(ㄣ), khuôn mặt tràn ngập vẻ cự tuyệt.

Chỉ riêng việc đi đường đã phải tốn mấy ngày, ba ngày sau mình còn phải tiến hành nhiệm vụ vận chuyển đâu!

Tử Long cũng không biết sự khó xử của Tô Mộ, chớp chớp hai mắt to nhìn chủ nhân của nó, trông vô cùng đáng yêu.

“Có biện pháp nào có thể khiến con quái này chỉ còn lại mấy điểm HP, lại có thể làm Tử Long an toàn tiến hành công kích không?”

Tô Mộ mở ra thanh kỹ năng, nhìn kỹ năng đầy giao diện kia suy tư.

Rất nhanh, một kỹ năng lọt vào mắt hần.

Trào Phúng!

Kỹ năng này có thể làm cho kẻ địch buộc phải công kích mình.

Cũng có thể nói, trong thời gian Trào Phúng kéo dài, mục tiêu sẽ chỉ tiến hành công kích với mình.

“Đánh mục tiêu đến còn lại mấy điểm HP, sau đó Trào Phúng nó, buộc nó phải công kích ta, lại để cho tiểu gia hỏa đi tạo tổn thương cưỡng chế, như vậy là được rồi!”

Có kỹ năng Trào Phúng, trên cơ bản có thể bảo đảm vạn vô nhất thất.

“Tiểu gia hỏa, người phải thông minh chút, nếu tình huống không đúng, lập tức chạy trốn đi!”

Tô Mộ nhắc nhở Tử Long.

“Ừm ừm!”

Tử Long phát ra vài tiếng kêu to, cho ra lời đáp.

Tô Mộ lại nhìn về phía kỹ năng Thánh Quang Che Chở.

Kỹ năng này có thể phóng ra cho đối thủ, đương nhiên cũng phóng ra cho thú cưng được.

Những thời gian cooldown thực sự quá lâu, chỉ có thể sử dụng vào thời khắc nguy cơ.

Hít sâu một hơi, Tô Mộ tìm kiếm mục tiêu kế tiếp.

Ma vật tầm xa bị pass trực tiếp, hẳn lựa chọn ma vật loại cận chiến, tương đối cồng kềnh.

Ngay sau đó, một mục tiêu lại lọt vào mắt Tô Mộ.

“Công kích của ta quá cao, tùy tiện kỹ năng nào cũng là miểu sát, phải khống chế một chút!”

Thời gian tiếp theo chính là thời gian tính toán.

Đã biết lượng máu và phòng ngự của đối phương, dưới sự tăng phúc của kỹ năng, làm thế nào để khống chế lượng máu của đối phương trong vòng một chữ số. Việc này vô cùng thử thách năng lực tính toán của Tô Mộ.

“Ngoài dùng kỹ năng, ta còn có thể dùng công kích phổ biến, ô tui đồ còn có chút trang bị thêm công kích vật lý, có thể nhìn mà phối hợp!”

Trải qua một hồi tính toán chính xác, Tô Mộ cời tất cả trang bị trên người, đổi mấy món trang bị gia tăng sức mạnh, còn có một thanh vũ khí, khống chế công kích vật lý của mình ở 4164 điểm.

Ra tay đánh một phát Hỏa Cầu thuật.

-16540!

Con gấu ngốc phòng thủ cao, lượng máu cao kia lập tức chỉ còn lại

có 3460 điểm HP.

Tiếp theo lại là một phát công kích phổ thông.

-3364!

Lượng máu của ma vật trước mắt lập tức chỉ còn lại 96 điểm.

“Lượng máu này vẫn hơi cao!”

Nhìn lượng máu còn thừa lại của con gấu ngốc, Tô Mộ bất đắc dĩ nhún vai.

Thuộc tính của mình thực sự quá cao, muốn khống chế lượng máu của ma vật chính xác trong vòng một chữ số, hoàn toàn là không thể nào.

May mà lượng máu giảm, con gấu ngốc cũng lâm vào trạng thái suy yếu.

Quái vật gấu vốn đã cồng kềnh càng có vẻ ngu ngốc.

Tốc độ di chuyển, tốc độ công kích đều trở nên vô cùng chậm chạp.

“Tử Long, bắt đầu tấn công!”

Tô Mộ ra lệnh một tiếng với tiểu gia hỏa.

“Rống!”

Chương 300: Tử Long thăng cấp.

Tiểu gia hỏa cũng phát huy khí thế của một “Cự Long”, miệng phun ra nuốt vào một quả cầu ánh sáng lôi điện, bay về phía con quái vật Gấu kia.

-1!

Đúng như đoán trước đó, công kích của tiểu gia hỏa chỉ có thể tạo thành 1 điểm tổn thương cường chế cho quái vật Gấu.

Con số này làm Tô Mộ không nhìn được vỡ trán.

Chủng tộc cũng không thể bù đắp được sự chênh lệch về đẳng cấp!

Chặn giữa quái vật Gấu và Tử Long, Tô Mộ không lập tức dùng Trào Phúng.

Thù hận của quái vật Gấu còn trên người hắn, chỉ cần nó không thể tạo thành uy hiếp với Tử Long, hắn cũng không cần phải dùng Trào Phúng.

-1!

-1!

Hai con số tổn thương liên tiếp xuất hiện.

Một là tổn thương của tiểu gia hỏa đối với quái vật Gấu, một là tổn thương quái vật Gấu tạo thành cho Tô Mộ.

Tiếp theo chính là chờ đợi.

Tiểu gia hỏa vô cùng ra sức phát động công kích, nhưng cấp bậc của nó quá thấp, một phát công kích lôi điện kia cần hao phí 10 điểm lượng mana của nó. Lượng mana ban đầu nó chỉ có 300 điểm mà thôi.

Sau khi lượng mana tiêu hao sạch sẽ, tổn thương nó tạo thành

cũng chỉ có 30 điểm!

Giờ phút này, quái vật Gấu còn thừa lại 66 điểm lượng máu.

Tô Mộ tính toán một chút, một đòn của quái vật Gấu là có thể miểu sát Tử Long. Nếu mình tiến hành Trào Phúng, thì có thể tranh thủ cơ hội công kích bình thường cho tiểu gia hỏa.

“Tử Long, tới cào nó!”

Tô Mộ lại đưa ra một mệnh lệnh.

Đối mặt với “Quái vật khổng lồ” trước mắt, tiểu gia hỏa không sợ hãi chút nào, phe phẩy cánh, nhích lại gần.

Mặc dù móng của nó không đủ sắc bén, nhưng cũng có uy hiếp nhất định.

“Trào Phúng!”

Sau khi Tử Long tới gần, Tô Mộ quả quyết sử dụng kỹ năng Trào Phúng.

Quái vật Gấu mất não bắt đầu tấn công mình.

-1!

-1!

Một Long một gấu đều đang đánh gió.

Sau thời gian Trào Phúng kết thúc, Tô Mộ lập tức làm tiểu gia hỏa rời xa.

Chờ đến lúc lượng mana hồi phục, tiểu gia hỏa lại phát động công kích tầm xa.

Lúc này, quái vật Gấu không nhìn Tô Mộ, ngược lại xông về phía Tử Long.

Không công kích trong thời gian dài, thù hận của quái vật Gấu phát sinh di chuyển.

“Chạy!”

Tô Mộ không chút do dự, ra lệnh cho Tử Long.

Ở vùng này, ngoài quái vật Gấu, ma vật còn lại đều bị mình quét sạch, nơi này tuyệt đối an toàn.

Tử Long phe phẩy cánh của nó, duy trì một khoảng cách nhất định với quái vật Gấu.

Trong trạng thái suy yếu, quái vật Gấu thật sự không đuổi kịp Tử Long.

Tô Mộ chỉ huy đầu vào đây, đồng thời nhìn chăm chú vào cooldown của kỹ năng Trào Phúng.

“Phản công!”

Kỹ năng vừa sáng, hần lập tức ra lệnh.

“Trào Phúng!”

-1!

Mặc dù toàn bộ quá trình vô cùng chậm chạp, nhưng thắng ở chỗ đủ ổn thỏa.

Rốt cục, một phát công kích của Tử Long mang đi một điểm HP sau cùng của quái vật Gấu.

“Thú cưng của người thăng cấp!”

Cùng lúc đó, ánh sáng thăng cấp cũng loé lên trên thân Tử Long.

Sau khi đánh chết con ma vật tam giai này, kinh nghiệm phong phú làm nó trực tiếp tăng lên ba cấp!

Tô Mộ lập tức xem xét thuộc tính của tiểu gia hỏa.

‘Tử Long’

Đẳng cấp: Cấp 4

HP: 4000

MP: 1200

Công kích vật lý: 200

Công kích ma pháp: 200

Phòng ngự vật lý: 100

Phòng ngự ma pháp: 100

Khả năng miễn dịch ma pháp: Không

Sức mạnh: 100, thể chất: 100, trí lực: 100, tinh thần: 100 nhanh nhẹn: 100

Điểm thuộc tính có thể phân phối: 300 điểm!

Khác biệt với người chơi, sau khi thú cưng thăng cấp, lượng máu và lượng mana đều được tăng lên trên diện rộng.

Mẫu chốt là mỗi lần thăng một cấp, điểm thuộc tính có được lại cao tới 100!

Điều này khiến những người chơi kia từ nhất giai trở xuống mỗi lần thăng một cấp chỉ có 10 điểm thuộc tính làm sao mà chịu nổi?

“Phân phối thế nào đây?”

Nhìn ba trăm điểm thuộc tính của Tử Long, Tô Mộ suy tư.

Mình bồi dưỡng một con mãnh thú cận chiến, hay là một con lôi long viễn trình đây?

Hay là, cân đối cả hai?

Hay là bồi dưỡng loại hình toàn năng giống như chính mình?

Ba trăm điểm thuộc tính chia đều, mỗi thuộc tính cũng có thể gia tăng 60 điểm rồi.

Nhưng khi Tô Mộ dự định chia đều, lại phủ định ý nghĩ này.

Cân đối đồng thời cũng có nghĩa là bình thường.

Đây chính là một con Lôi Đình Long cơ mà!

Tên như ý nghĩa.

Tiểu gia hỏa chắc là lấy công kích ma pháp làm chủ.

Nếu mình chia đều thuộc tính, không biết chừng sẽ mai một tiềm lực của Tử Long.

Kỹ năng của thú cưng có lẽ có thể tự động lĩnh ngộ sau khi thăng cấp, vẫn nên chờ đến khi Tử Long có kỹ năng, lại cân nhắc đến chuyện thêm điểm đi.

Dù sao cho dù hiện tại mình thêm toàn bộ vào trí lực hay sức mạnh của Tử Long, nó vẫn không có cách nào phá được phòng ngự của quái vật Gấu.

“Hiện tại Tử Long có đủ lượng máu, cũng sẽ không bị quái vật Gấu miểu sát, có thể tăng tốc tốc độ luyện cấp!”

Tô Mộ tiếp tục tìm kiếm ma vật thích hợp trong rừng rậm xung quanh.

Lại một con quái vật Gấu tiến vào trong tầm mắt hắn.

“Hỏa Cầu thuật!”

Một phát hỏa cầu bắn ra, tiếp theo lại là một đòn công kích bình thường, vẫn kẹt ở lượng máu như vừa rồi.

Bắt chước làm theo y như vừa nãy.

Sau khi đẳng cấp tăng lên, lượng mana của Tử Long được tăng lên trên diện rộng, tăng thêm rồi cũng không sợ bị miểu sát, tốc độ cày quái được tăng lên gấp đôi.

“Thú cưng của người thăng cấp!”

Sau khi đánh chết quái vật Gấu, đẳng cấp của Tử Long tăng lên tới cấp 6.

Tiến hành giết quái vượt quá nhiều đẳng cấp, kinh nghiệm cũng không khoa trương như trong tưởng tượng của Tô Mộ.

Vẫn không phân phối thuộc tính, Tô Mộ tiếp tục dẫn Tử Long đi tiếp hành trình thăng cấp.

Sau một thời gian ngắn, đẳng cấp của tiểu gia hỏa thành công lên tới cấp 10.

‘Tử Long’

Đẳng cấp: Cấp 10

HP: 10000

MP: 3000

Công kích vật lý: 200

Công kích ma pháp: 200

Phòng ngự vật lý: 100

Phòng ngự ma pháp: 100

Khả năng miễn dịch ma pháp: Không

Sức mạnh: 100, thể chất: 100, trí lực: 100, tinh thần: 100 nhanh nhẹn: 100

Kỹ năng: Đạn Lôi Quang (tạo thành tổn thương bằng công kích ma pháp x200% với mục tiêu)

Điểm thuộc tính có thể phân phối: 1000 điểm!

Trên giao diện thuộc tính, Tử Long nhiều ra một kỹ năng, đúng như dự liệu, là bổ trợ cho công kích ma pháp.

Chương 301: Phương pháp tăng giai của thú cưng!

Điều khiến Tô Mộ ao ước là một ngàn điểm thuộc tính có thể phân phối của tiểu gia hỏa.

Nếu một ngàn điểm thuộc tính thuộc về mình, thì coi như tương đương với hai ngàn điểm!

“Cày quái không có kinh nghiệm, phải làm cho tiểu gia hỏa tăng giai mới được, nhưng làm thế nào để nó tăng giai đây?”

Giống như người chơi, sau khi đẳng cấp đến cấp 10, tiểu gia hỏa đánh giết quái vật Gấu cũng không thể đạt được kinh nghiệm.

Đối với phương diện về thú cưng, Tô Mộ thật sự không hiểu nhiều.

“Trời cũng sắp sáng rồi, chờ về thành tìm ngự thú đại sư hỏi chút đi!”

Cả buổi tối vội vàng dỡ thiết bị, sau nửa đêm vội vàng dẫn Tử Long thăng cấp, hiện tại sắc trời cũng đã sáng ngời.

Trên đường trở về thành Diệu Nhật, Tô Mộ cẩn thận cân nhắc chuyển thêm điểm thuộc tính cho tiểu gia hỏa.

Thân là một con Cự Long, thuộc tính lệch khoa quá nghiêm trọng không phải chuyển tốt.

Mặc dù Tử Long lấy công kích ma pháp làm chủ, nhưng cũng phải tăng thêm thuộc tính khác một chút.

“Vậy thì thêm 100 điểm vào sức mạnh, 100 điểm vào nhanh nhẹn, 200 điểm vào thể chất, 200 điểm vào tinh thần, 400 điểm vào trí lực!”

Tô Mộ tiến hành chia nhỏ theo thuộc tính.

Sau khi phân phối xong, thuộc tính của Tử Long cũng phát sinh thay đổi.

‘Tử Long’

Đẳng cấp: Cấp 10

HP: 12000

MP: 5000

Công kích vật lý: 400

Công kích ma pháp: 1000

Phòng ngự vật lý: 300

Phòng ngự ma pháp: 300

Khả năng miễn dịch ma pháp: Không

Sức mạnh: 200, thể chất: 300, trí lực: 500, tinh thần: 300 nhanh nhẹn: 200

Một con thú cưng cấp 10, thuộc tính đã vượt qua đại đa số quái tam giai bình thường.

Chuyện này cũng bình thường, dù sao nó cũng là một con Cự Long đang trưởng thành.

Đợi đến khi đẳng cấp của Tử Long lên tới thập giai, thậm chí cao hơn, thì thuộc tính tuyệt đối có thể dùng từ “khoa trương” để hình dung.

“Tử Long chắc là có thể lĩnh ngộ một số kỹ năng tuyệt đỉnh, những kỹ năng này có lẽ sẽ tăng lên theo đẳng cấp!”

Sau khi trở lại thành Diệu Nhật, thời gian vừa đúng.

Tô Mộ nhìn những biển chỉ đường kia, tiến về khu thương mại.

Trong khoảng thời gian này, người ở khu thương mại không coi là nhiều, nhưng phần lớn cửa hàng đều ở trong trạng thái mở cửa.

Tô Mộ bắt đầu đi dạo khắp nơi, tìm kiếm những cửa hàng có liên quan đến thú cưng.

Cửa hàng của Lev là cửa hàng lớn nhất, bên trong cũng có nhiều loại thú cưng, giá bán đều không thấp, nhưng Tô Mộ không thèm nhìn.

Sau khi đi dạo một hồi lâu, Tô Mộ đi vào trong một cửa hàng thú cưng có quy mô không lớn.

“Xin chào, nhà thám hiểm, người muốn mua gì?”

Người trông tiệm chính là một người trung niên mặt mũi hiền lành, nhiệt tình chào hỏi Tô Mộ.

“Xin chào, ta muốn hỏi một chút, sau khi đẳng cấp của thú cưng tăng lên, thì nên tăng giai như thế nào?” Tô Mộ trực tiếp hỏi.

Người trung niên cười, kiên nhẫn giảng giải.

“Sau khi đẳng cấp thú cưng đạt tới mức ngừng tăng, muốn tiến giai thì cần cho ăn ma hạch hoặc thảo dược quý báu. Thú cưng có phẩm chất càng cao, lực sinh mệnh càng mạnh, cần cũng càng nhiều, mà đồ vật mỗi loại hình thú cưng cần thiết cũng không giống nhau!”

“Ví như thú cưng thuộc tính hỏa, người cho nó cho ăn ma hạch hệ Hỏa, hoặc thảo dược hệ Hỏa, hiệu quả lại càng tốt hơn!”

Nghe đến đây, Tô Mộ cũng hiểu rồi.

Thật ra, tính chất chuyện này cũng giống như mình sử dụng ma hạch để tăng giai.

Nghĩ rồi, Tô Mộ tiếp tục mở miệng nói: “Có thể sử dụng ma hạch vượt cấp không?”

Vấn đề này làm người trung niên sửng sốt đôi chút.

Ngay sau đó, hắn lộ ra một nụ cười khổ: “Nhà thám hiểm, sử dụng ma hạch vượt cấp sẽ không có hiệu quả quá lớn, thú cưng không cách nào hấp thu hoàn toàn, đương nhiên cũng có thể đạt tới hiệu quả tăng giai, chỉ tương đối lỗ vốn!”

Thân là một thương nhân khôn khéo, hắn không đề xướng loại hành vi này.

“Có thể sử dụng là được rồi!”

Nhưng đối với Tô Mộ, không tồn tại việc lỗ vốn.

Mặc dù chỉ có quái tinh anh mới có xác suất rơi ra ma hạch, nhưng mình cày ma hạch quả thực quá nhẹ nhõm.

Đến ngoài tường tùy tiện cày một lát là có thể có mấy trăm viên.

So với việc chạy về trấn Bạch Vụ cày ma hạch nhất giai, đi ngoài tường còn càng đỡ tốn thời gian, công sức hơn.

“Chăn nuôi thú cưng còn cần thứ gì khác không?” Tô Mộ lại hỏi một vấn đề.

“Thú cưng loại hình khác nhau, cần ăn đồ ăn loại hình khác nhau, còn có thể mua đồ chơi để chơi cùng thú cưng, tăng độ thân mật. Những vật này đều có thể mua được trong cửa hàng của ta.”

Người trung niên chỉ chỉ các loại vật phẩm được trưng bày bên trong cửa hàng.

Tô Mộ khẽ gật đầu, dự định mua một số thứ.

Đúng lúc này, một tiếng gầm phẫn nộ vang lên từ bên ngoài cửa hàng.

“Đồ kẻ trộm hèn hạ vô sỉ nhà người!”

Quay đầu lại, Tô Mộ nhìn thấy Lev cầm một cây gậy chống trên tay, biểu cảm trên mặt cực kỳ phẫn nộ.

Tư thế đó, như hận không thể tự tháo mình ra thành tám mảnh.

Dáng vẻ này của hắn, Tô Mộ đương nhiên hiểu rõ là do điều gì, ngoài mặt lại bày ra dáng vẻ vô tội: “Người đang nói ta sao?”

“Bớt giả ngu với ta đi, đêm hôm qua người đã trà trộn vào trang viên của ta đúng không?”

Mặt Lev u ám, hai mắt chăm chăm trừng Tô Mộ.

“Ta không hiểu người đang nói gì!” Tô Mộ khẽ cười.

“Laubs đã nói cho người biết cách ấp trứng rồng rồi phải không?”

Giọng điệu của Lev vô cùng trầm thấp.

“Laubs là ai?”

Tô Mộ nhú mày, tiếp tục giả ngu.

“Hừ!”

Lev hừ lạnh một tiếng.

Laubs và Tô Mộ cùng đi ra ngoài bức tường, kết quả lại hoàn toàn không có tin tức gì, ngược lại Tô Mộ một mình trở về thành Diệu Nhật.

Mà ngay đêm hôm đó, phòng thí nghiệm của hắn lại bị cướp sạch không chừa lại thứ gì, người đã làm chuyện này gần như đã rõ ràng.

Nhưng điệu bộ có chỗ dựa không lo sợ của Tô Mộ như thế kia cũng khiến cho hắn hiểu được một việc.

Hắn không có bằng chứng!

Ánh mắt của Lev ngày càng âm u lạnh lẽo.

Gương mặt đầy những nếp nhăn kia không ngừng run rẩy, lộ rõ sự tức giận của hắn.

Nhưng ngoại trừ tức giận ra, dường như hắn cũng không có cách gì.

Lev hít một hơi thật sâu, trừng mắt nhìn chủ cửa hàng.

Chương 302: Mưu đồ hiểm ác của Lev

Người sau rất biết điều mà rời khỏi, đi vào trong cửa hàng, để nơi này lại cho Lev và Tô Mộ.

“Có phải người đã ấp nỡ được quả trứng rồng kia rồi không?”

“Chuyện này hình như không liên quan gì đến người thì phải?”

Đối mặt với vấn đề của Lev, Tô Mộ hoàn toàn không định trả lời.

Thái độ này cũng làm cho vẻ mặt của Lev hết sức khó coi.

Hắn cố nén lại sự tức giận kia, làm dịu giọng điệu hết sức có thể, mở miệng nói: “Nhà thám hiểm, chúng ta hoàn toàn có thể nói chuyện tử tế!”

Tô Mộ nhìn Lev, híp mắt lại.

Tên buôn bán thú cưng này ngay từ đầu đã ngấp nghé trứng rồng của mình, thậm chí gửi quân gia của hắn đến với ý đồ đặt mình vào chỗ chết, với loại người như vậy thì nói chuyện tử tế cái gì chứ?

“Ta và người không có chuyện gì để nói cả!”

Lev có thể cảm nhận được thái độ thù địch của Tô Mộ, bỗng bật cười, sau đó nói: “Nhà thám hiểm, trên thế giới này không có kẻ thù vĩnh viễn, chỉ có lợi ích vĩnh viễn. Người không ngại nghe thử điều kiện của ta trước chứ!”

“Ha ha!” Tô Mộ khinh thường cười, quay người định rời đi.

Hành động này hiển nhiên đã làm cho Lev nôn nóng.

Hắn vội vàng hét với bóng lưng của Tô Mộ: “Năm triệu, ta có thể đưa người 5 triệu đồng vàng!”

Tiếng hét này cũng khiến cho Tô Mộ dừng bước.

“Năm triệu đồng vàng?”

Đều nói có tiền mua tiên cũng được, nếu có 5 triệu đồng vàng này, vậy mình có thể mua mua mua ở Vương đô này.

Tuy là Tô Mộ cũng có hơi động lòng.

Những thương nhân như Lev bằng lòng lấy ra 5 triệu đồng vàng, yêu cầu của hắn đưa ra tuyệt đối sẽ không thấp.

“Người muốn gì?” Tô Mộ hỏi.

“Thứ ta muốn cũng không nhiều, trả lại toàn bộ đồ vật người đã lấy ở chỗ của ta, sau đó đưa cho ta một ít máu rồng, 5 triệu đồng vàng này chính là của người!” Lev chậm chậm nói.

Không kêu mình giao cự long đã nở ra, đơn thuần chỉ đưa một ít máu rồng, điều kiện này hoàn toàn có thể nói là rất phong phú.

Không quan tâm là nhìn từ phương diện nào, vụ mua bán này dường như cũng không hề lỗ vốn.

“Chỉ đơn giản như vậy?” Tô Mộ có chút không dám tin.

“Chỉ đơn giản như vậy.” Hai tay cầm gậy chống, Lev nở nụ cười nhẹ.

Nhưng chính nụ cười này làm cho Tô Mộ cảnh giác.

Với loại thương nhân coi trọng lợi ích như Lev, thật sự sẽ chịu mua bán lỗ vốn sao?

Hoặc có thể nói, những thiết bị kia cùng với máu rồng thật sự đáng giá 5 triệu sao?

Đáp án có thể thấy được rõ ràng!

Lev đưa ra giá cao như vậy, chắc chắn có vấn đề.

“Hắn rốt cuộc đang suy tính chuyện gì?”

Tô Mộ nhìn Lev chăm chăm, muốn nhìn thấu tên cáo già này.

Nhưng cho dù nhìn như thế nào, bản thân mình cũng không đoán ra được suy nghĩ của tên này.

“Nếu đã không đoán ra, vậy thì không quan tâm nữa!”

Dưới suy tính kỹ càng, Tô Mộ nén lại sự căm dỗ.

“Ta cũng rất muốn kiếm được 5 triệu này của người, nhưng những thứ người nói ta thật sự không biết, còn có trứng rồng, ta cũng không ấp nó nở ra được!”

Tô Mộ đã bày ra thái độ trước đó.

Sau khi nghe được câu trả lời, sắc mặt Lev thay đổi.

Vừa nãy hẳn rõ ràng đã cảm thấy Tô Mộ sẽ đồng ý, sao đột nhiên lại lật lọng rồi?

“Người yên tâm, con người ta từ trước đến nay rất thành thật!”
Lev nhấn mạnh giọng điệu: “Chỉ cần người lấy đồ ra, tiền có thể lập tức chuyển cho người!”

“Ta thật sự không biết người đang nói cái gì!” Tô Mộ giang hai tay.

“Người!”

Lev không thể chịu đựng được nữa, giơ gậy chống trong tay lên, đập về phía Tô Mộ.

Nhưng khi gậy chống sắp đánh trúng mục tiêu, một sức mạnh vô hình đã chặn công kích của Lev lại.

Tô Mộ không làm gì, đó là một loại sức mạnh của quy tắc.

Sự xuất hiện của loại sức mạnh này, cũng làm cho Tô Mộ biết được.

Ở bên trong Vương đô này, không có cách nào công kích lẫn nhau.

Lev đang tức giận thở hổn hển cũng nhận thấy được sự thất thố của mình, thu gậy chống lại.

“Khụ! Khụ! Khụ!” Hẳn ho dữ dội, vội vàng lấy khăn tay trong túi ra,拭 miệng lại.

Tô Mộ thấy rõ, chiếc khăn tay kia dính vết máu, nhú mào.

Cũng vào lúc này, Lev lộ ra dáng vẻ khẩn cầu: “Ta sắp chết rồi, nhưng những thứ đồ trong tay người còn cả máu rồng có đủ khả năng để cứu ta. So với mạng của ta, những đồng tiền vàng đó còn tính là gì nữa ?”

Vốn hẳn đã lớn tuổi, dáng vẻ hạ thấp này, càng mang lại cảm giác gần đất xa trời.

Giúp một người già sắp chết kéo dài tính mạng, còn có thể lấy được thù lao phong phú.

Việc này nhìn như thế nào cũng làm cho người ta rất khó từ chối.

Tô Mộ cũng rơi vào trầm tư.

Nhưng điều Tô Mộ không biết đến là, một đội vệ binh đang ẩn nấp bên ngoài cửa hàng này.

Lev không hổ là thương nhân xảo quyệt, đánh bàn tính cực kì vang dội.

Một khi Tô Mộ lấy những thứ đã lén trộm đi từ chỗ hẩn ra, những hộ vệ kia sẽ xông vào ngay lập tức.

Đến lúc đó, Tô Mộ sẽ trở thành tội phạm trộm cắp tiền tài vật chất của hẩn!

Đây chính là âm mưu hiểm ác của Lev!

Ngay lúc này, đã đến lúc thử thách Tô Mộ.

Một khi hẩn động lòng trắc ẩn, đồng ý với điều kiện của Lev, sẽ lập tức rơi vào trong cái bẫy này.

Trên mặt Lev vẫn là vẻ mặt cầu xin như cũ, lòng lại không ngừng cười lạnh lùng.

Hẩn đã gặp quá nhiều người sống chỉ coi trọng lợi ích, cũng gặp quá nhiều loại người tự cho rằng bản thân mình là chúa cứu thế.

Tô Mộ càng do dự, thì càng dễ dàng bước vào trong cái bẫy này.

Lev rất mong đợi lúc Tô Mộ bị bắt, vẻ mặt ngạc nhiên.

Cho dù là nhà thám hiểm thì sao chứ?

Một khi trở thành kẻ thù chung của thành Diệu Nhật, ngay cả chạy trốn ra ngoài bức tường, cũng khó có chỗ dung thân!

Đến lúc đó, sẽ đến lượt Tô Mộ cầu xin ngược lại hẩn.

“Người chết rồi, ta sẽ rất vui về!”

Ngay lúc hấn ngập tràn khao khát, một câu trả lời lạnh lùng vang lên.

“Người!”

Lev nhìn ánh sáng lạnh lẽo trong mắt Tô Mộ, lại một lần nữa ghen lời.

Tô Mộ không quan tâm đến sự kinh ngạc của Lev, nhanh chân bước ra khỏi cửa hàng.

Từ lúc Lev ra chỉ thị để Laubs ra tay với mình trở đi, mình đã thêm hấn vào danh sách kẻ thù.

Chương 303: Người chết rồi, ta sẽ rất vui về.

Mình chỉ mong sao Lev đi đời sớm một chút, sao lại có thể đi cứu hấn chứ?

Đừng nói là 5 triệu đồng vàng, cho dù là 10 triệu đồng vàng cũng không có cửa đâu!

“Những người này là?”

Ra đến bên ngoài cửa hàng, Tô Mộ nhìn thấy đội vệ binh đã tìm kiếm mình trước kia, lập tức nhú mày.

Vệ binh dẫn đầu nhìn thấy Tô Mộ, biểu cảm trên mặt cũng mang vài phần lúng túng, làm bộ làm tịch chỉ huy những người khác đi tuần tra.

Nhìn theo bóng lưng của bọn họ rời đi, Tô Mộ quay đầu nhìn cửa hàng phía sau lưng.

Vào lúc này, hấn cũng phản ứng lại.

Lev đang gài bẫy mình!

“Lão già, đủ tàn nhẫn!”

Tô Mộ không nhận được lắm bấm một câu.

NPC trong thế giới Thần Đồ này thật sự là kẻ này càng thâm độc hơn kẻ kia!

“Nói như vậy, máu đỏ tên kia ho ra cũng là đồ giả sao?”

“Thật đáng tiếc, phải chi là thật thì tốt rồi!”

Không tiếp tục chỉ trích sự nham hiểm của Lev nữa, Tô Mộ nhanh chóng đi đến bãi đỗ phi thuyền của thành Nhật Diệu.

Tính toán thời gian, có lẽ có rất nhiều người chơi đã đến thành Tiểu Nguyệt rồi, đây là lúc bản thân mình đi thu một đợt đồng vàng, nhân tiện lại bổ sung thêm hàng tồn kho.

Ngồi trên phi thuyền, sau mấy tiếng đồng hồ, Tô Mộ lại quay về thành Tiểu Nguyệt lần nữa.

“Quả nhiên, người chơi đã nhiều hơn rồi!”

Ngoài các NPC ra, người chơi trong thành cũng đông lên rất nhiều.

Cho đến nay đây vẫn là lần đầu tiên Tô Mộ nhìn thấy số lượng người chơi nhiều nhất trong game, ngoại trừ lúc diễn ra sự kiện.

“Nếu không phải nhìn thấy những người chơi này, ta thật sự cho rằng game này chỉ có một mình ta!”

Tô Mộ nói ra lời không phải người.

Cúi đầu xuống, hần chậm rãi đi về phía cửa hàng của mình.

“Không có ai sao?”

Khiến hần bất ngờ chính là, sau khi quay lại cửa hàng, nơi này cũng không có cảnh tượng náo nhiệt như trong tưởng tượng.

Tô Mộ lộ vẻ mặt nghi ngờ, đi vào bên trong cửa hàng, lập tức ngơ ngác.

Quầy hàng vốn được bày đầy ắp trên cơ bản đều đã trống trơn.

Chỉ có mấy quầy hàng bày bộ đồ và chứng minh lên cấp là vẫn còn đầy, còn rất nhiều người đang đứng bên cạnh.

“Bộ đồ này thật đỉnh, nếu ta có thể có một bộ thì thật tốt!”

“Đừng nghĩ nữa, bộ đồ này đã có ông lớn đặt trước rồi, chờ người gom đủ tiền, thì không còn nhìn thấy nữa đâu!”

“Haiz! Đây chính là khoảng cách xa nhất trên thế giới, người ở trong quầy, ta ở ngoài quầy!”

“Nghe nói cửa hàng này là do Tô Pháp Thần mở, ta đã ngồi ở đây rất lâu rồi, sao vẫn chưa nhìn thấy Tô Pháp Thần một lần nào!”

“Có người đoán, có lẽ Tô Pháp Thần đã đến chủ thành rồi, trong thành phố này có bãi đậu phi thuyền, đủ cấp bậc là có thể đi.”

“Nói như vậy, Tô Pháp Thần đã là tam giai rồi nhĩ? Trâu bò thật!”

Những người này đang cùng nhau bàn tán, âm thanh rất lớn.

Tô Mộ nghe thấy lời nói của bọn họ, cúi đầu lặng lẽ ra khỏi cửa hàng.

Nếu như mình bị nhận ra, thì phiền phức rất lớn.

Đi đến cửa sau của cửa hàng, Tô Mộ đi thẳng vào trong kho.

Mở két an toàn ra, bên trong toàn là đồng vàng, ước chừng 250 nghìn!

“Bán nhanh hơn ta nghĩ!”

Tô Mộ cười, thu những đồng vàng này vào trong ô túi đồ của mình.

“Tiện tay bỏ sung một ít hàng hoá!”

Sau khi ra khỏi kho hàng, hắn đi thẳng ra bên ngoài thành.

Trên đường, hắn cúi đầu, có vẻ cực kỳ khiêm tốn, trang bị cũng cời

ra hết, nhìn sơ qua giống như là một tiểu pháp sư bình thường.

Trong thành những pháp sư giống như hắn cũng có rất nhiều, mọi người đều đang bận rộn làm nhiệm vụ, không ai chú ý đến hắn.

Đến bên ngoài thành, có rất nhiều người đang rao hàng.

“Nhiệm vụ thu thập, thiếu một pháp sư tạo sát thương cao!”

“Lập nhóm làm nhiệm vụ điểm kỹ năng tinh anh, người có sát thương mạnh mẽ đến đây, nhập đoàn, báo công kích!”

“Ta là pháp sư cấp 1 nhị giai trí lực cao, công kích ma pháp 600+, cần đoàn mạnh mẽ!”

“Chiến sĩ phòng ngự trâu bò đây, có mục sư mạnh mẽ không?”

Trên cơ bản đều đang tìm đội ngũ thăng cấp hoặc là làm nhiệm vụ.

Tô Mộ vượt qua đám người, đi về phía phía khu rừng.

“Người anh em, đội của chúng ta còn thiếu pháp sư, đội ngũ thăng cấp, muốn đến không?”

Một chiến sĩ hét to về phía hắn.

Tô Mộ không hề quay đầu, tự tiến vào trong rừng.

“Muốn đi thăng cấp một mình sao? Đủ mạnh mẽ đó!”

Chiến sĩ bấu môi, khịa một câu.

Hắn tiếp tục mời chào các pháp sư khác: “Bất cứ pháp sư nào đến, sát thương đầu ra không kéo chân sau là được!”

“Ta đến!”

“Các anh em, có thiếu thích khách không? Loại bùng nổ cao ấy!”

Rất nhanh đã có người đáp lại.

“Đều đến đây!” Chiến sĩ dẫn theo tất cả những người này.

Trong chốc lát, một đội nhỏ mười người đã tụ tập xong xuôi.

Chiến sĩ chủ công, một mục sư thêm máu chính, còn lại là tạo sát thương.

“Đã nói trước rồi, mỗi người lấy kinh nghiệm cùng đồ rơi xuống của một con quái, về chuyện cầm được cái gì, thì xem may mắn của từng người!” Trước khi xuất phát, chiến sĩ nói.

“Không thành vấn đề!”

“Được đó!”

Cách này khá là công bằng, đám người thay nhau trả lời.

Bọn họ cùng nhau đi về hướng trong khu rừng.

Đang đi, mọi người phát hiện điều bất thường.

“Cái quỷ gì đây? Không có một con quái nào ở gần đây sao?”

“Không phải chứ, nơi này nói thế nào cũng phải gặp được quái mới đúng!”

Vốn dĩ trong rừng rải rác quái vật, vậy mà một con quái cũng không thấy.

“Lại đi sâu vào trong đi!” Chiến sĩ hét lớn, dẫn đầu đi trước.

Nhưng càng đi sâu vào trong, bọn họ vẫn không nhìn thấy quái vật như cũ.

“Kỳ lạ!”

Gương mặt đám người đầy nghi ngờ.

Nhưng không có quái, bọn họ cũng chỉ có thể tiếp tục đi sâu vào, hơn nữa cũng ngày càng cẩn thận.

Lại đi được một lát, mọi người đột nhiên dừng bước, gương mặt từng người đều viết đầy vẻ chấn động!

Khắp nơi đều là xác quái vật, cảnh tượng kia hoàn toàn vượt quá

sức tưởng tượng của bọn họ.

Ngày hôm nay đích thị là một ngày tối tăm với những người chơi trong thành Tiểu Nguyệt.

Sau khi bọn họ tổ đội, tập kết đoàn đội xong, tràn đầy tin tưởng bước vào khu quái vật, lại phát hiện nơi này trống không, không có một con quái nào.

Vậy thì xuất hiện một vấn đề, quái vật đâu hết rồi?

Đáp án chỉ có một.

Bị người giết rồi!

Chương 304: Người là ai?

Một vấn đề nữa lại xuất hiện, bị ai giết?

Tô Mộ đứng ở phó bản Động Dung Nham vui sướng nhìn ô túi đồ tràn ngập đồ rơi ra.

Không giống với ngày xưa không có ai hỏi thăm, bây giờ mấy thứ này đều là hàng bán chạy!

“Triệu hồi Tử Long!”

Sau khi triệu hồi nhóc con, Tô Mộ lấy ma hạch quái vật rơi ra.

Tử Long hiển nhiên cảm thấy rất hứng thú với số ma hạch này, một ngụm một cái trực tiếp nuốt vào trong bụng.

“Ăn từ từ, có nhiều lắm!”

Hắn lấy một đồng ma hạch ra, Tử Long như là con nhà giàu vậy.

Thân là một con rồng, muốn làm nó lên cấp thì cái giá phải trả cũng không rẻ.

Sau khi ăn hơn hai trăm ma hạch, lúc này, thân thể của nó mới bắt đầu thay đổi.

Hình thể của nó tăng trưởng với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, trực tiếp cao tới hơn một mét.

Sau khi đôi cánh kia mở ra, đường kính cũng đạt tới hai mét.

Tô Mộ nhìn thoáng qua thuộc tính của nó.

‘Tử Long.’

Cấp bậc: Cấp 1 nhất giai (kỳ trưởng thành)

HP: 16000

MP: 7000

Công kích vật lý: 800

Công kích ma pháp: 1400

Phòng ngự vật lý: 750

Phòng ngự ma pháp: 750

Khả năng kháng ma pháp: Không

Sức mạnh: 400, thể chất: 500, trí lực: 700, tinh thần: 500, nhanh nhẹn: 400.

Kỹ năng: Đạn Lôi Quang (cấp B) (tiêu hao 300 mana, tạo thành sát thương bằng công kích ma pháp x300% lên mục tiêu).

Da Thịt Long Tộc (cấp B) (tất cả phòng ngự tăng lên 50%).

Trảo Kích (cấp B) (Tạo thành sát thương bằng công kích vật lý x300 với mục tiêu).

Sau khi lên cấp, tất cả thuộc tính cơ sở của nó tăng lên 200 điểm, càng nắm giữ thêm hai kỹ năng mới.

“Mạnh thật!”

Tô Mộ sờ đầu Tử Long rồi bật ngón tay cái lên.

Bây giờ mới chỉ nhất giai mà thôi, nếu tăng cấp bậc của nó lên tới tứ giai thì thuộc tính của nó chắc chắn vượt qua thuộc tính trước mắt của hần.

Thả cho một mình nó đi đấu BOSS tứ giai cũng dư dả.

Hơn nữa, bây giờ Tử Long lên cấp cũng bớt phiền phức hơn lúc trước rất nhiều.

Cho dù với quái tứ giai, nó cũng có thể tạo thành sát thương khả quan.

“Không giết quái nữa, chờ phó bản đổi mới lại online!”

Tô Mộ rời khỏi phó bản nhưng cũng không vội vàng quay về thành Tiểu Nguyệt.

Bây giờ thanh vật phẩm của hần cực kỳ sung túc, đã không cần giết một chuyến lại về một chuyến như ngày xưa.

Hần tìm một vị trí offline rồi quay về thế giới hiện thực.

Bây giờ là hơn sáu giờ tối, đúng là lúc nên ăn bữa tối.

Tô Mộ lấy đồ ăn gửi ở biệt thự ra, sau khi ăn mấy miếng cho có rồi đi tới địa chỉ lúc trước.

Dọc theo quãng đường, Tô Mộ trực tiếp chạy, nơi nào có máy theo dõi trực tiếp sử dụng Chớp Nhoáng lướt qua.

Tốc độ di chuyển có thể nói là còn nhanh hơn cả lái xe!

Cho dù có rất nhiều người đã có thể thể hiện một phần năng lực trong trò chơi ra ngoài hiện thực, nhưng với bọn họ mà nói, Tô Mộ cũng tuyệt đối là cấp bậc “siêu nhân”.

Không thể nghi ngờ là hần đã đứng trên đỉnh thế giới!

“Chính là nơi này!”

Đi tới ngoài nhà xưởng kia, Tô Mộ mở ra Góc Nhìn Ma Pháp.

Giây tiếp theo, tình huống bên trong nhà xưởng đã bị hần thăm dò

rõ ràng.

“Không ít người nhĩ!”

Nhà xưởng to như vậy đã dừng sản xuất, nhưng trong xưởng vẫn tập trung mấy chục người.

Những người này đứng cách xa nhau, có người đứng một mình, cũng có ba bốn người đứng cùng nhau.

Tô Mộ thoáng suy nghĩ, lập tức Chớp Nhoáng vào bên trong nhà xưởng.

“Linh! Linh! Linh!”

Lúc này, một tiếng chuông vang lên.

Tiếp đó, những người trong xưởng lòng hiểu rõ nhưng không nói ra đi tới một phân xưởng.

Tô Mộ cũng đi theo tới bên ngoài phân xưởng đó.

“Các vị, mọi người tập trung ở đây, mục đích đều giống nhau, hy vọng chúng ta có thể vượt bỏ hiềm khích, hợp tác chân thành.”

Một giọng nói vang lên.

Đó là một người da trắng với mái tóc vàng, đôi mắt xanh, lại có thể lưu loát nói tiếng phổ thông.

Thân là người ở Hoa quốc, trên cơ bản những người này đều sẽ biết nói tiếng ở đây, nên bèn sử dụng tiếng phổ thông để nói chuyện.

“Chúng ta bằng lòng hợp tác, không biết trong tay các người có manh mối của Tô Mộ kia không?”

Lại một giọng nói vang lên, đặc khẩu âm của nước Anh Hoa.

“Tới hiện giờ mới chỉ có một ít manh mối!”

Người đàn ông tóc vàng mắt xanh nói chuyện đầu tiên lấy ra một xấp tài liệu.

“Trong đây ghi chép người tên Tô Mộ hư hư thực thực ở Hoa Đô, trong đó có hai người đã được bảo vệ kín kẽ, theo ta thấy, rất có thể bọn họ chính là mục tiêu của chúng ta.”

“Nhưng cụ thể bây giờ bọn họ được bảo vệ ở nơi nào thì vẫn chưa biết!”

Nói đến đây, người đàn ông tóc vàng phát tài liệu cho mọi người xem.

Những người đó cũng bắt đầu cẩn thận đọc tài liệu.

“Nếu bọn họ đã bị giấu đi thì chỉ e chúng ta sẽ rất khó có thể tìm thấy!”

“Hành động lần trước của chúng ta đã khiến họ chú ý, hành động cũng không thuận tiện như trước nữa!”

Khác với những nơi khác, nơi này chính là Hoa Đô.

“Vậy nên mới triệu tập mọi người tới đây, cùng thảo luận đối sách!” Người đàn ông tóc vàng mở miệng.

Nhưng sau khi hắn nói xong, không khí lại rơi vào im lặng.

Sau hành động liên tiếp, bọn họ đã tổn thất nặng nề, số người có thể điều động không còn thừa bao nhiêu.

Nhưng ngay cả bóng dáng của Tô Pháp Thần bọn họ cũng chưa nhìn thấy.

Sao có thể không làm người cảm thấy uể oải được chứ?

Nhưng hôm nay thì khác.

Tô Pháp Thần bọn họ suy nghĩ ngày đêm đã đi tới đây.

Tô Mộ đứng ngoài phân xưởng, sửa sang lại vẻ ngoài của mình một chút, sau đó bước vào bên trong.

“Chào mọi người!”

Tô Mộ vẫy tay với bọn họ rồi nở một nụ cười “hoà ái”.

Mà hắn đột nhiên xuất hiện làm mọi người như gặp đại địch.

Mọi người cùng nhìn Tô Mộ với ánh mắt lạnh băng.

Người đàn ông tóc vàng kia càng là trầm mặt xuống, hỏi một vấn đề.

“Người là ai?”

“Ta là ai à?”

Tô Mộ thật sự cảm thấy khá buồn cười khi nghe thấy vấn đề này.

Nhóm người này vẫn luôn tốn công tìm kiếm mình, nhưng ngay cả ngoại hình của hắn như thế nào cũng không biết.

Thật đáng buồn, thật đáng tiếc!

“Không phải các người vẫn đang tìm ta à?”

Tô Mộ rộng rãi thừa nhận thân phận của mình.

Chương 305: Không thể địch nổi.

Vừa nói xong, khuôn mặt của những người trong sân lập tức biến đổi, đôi mắt co lại, nhìn chăm chăm Tô Mộ, hận không thể ăn tươi nuốt sống hắn.

“Người chính là Tô Mộ?”

“Người thật sự là Tô Mộ?”

Đám người trăm miệng một lời hô to.

Giờ phút này, bọn họ nhìn người đang đứng trước mặt như cách cả một thế hệ.

Tô Pháp Thần gây ra bao sóng gió, Tô Pháp Thần không ai địch nổi trong trò chơi Thần Đồ lại thật sự đi tới trước mặt bọn họ?

Sau khi ngạc nhiên, sắc mặt của bọn họ đều trở nên mừng như

điên.

Còn có chuyện gì làm người cảm thấy mừng rỡ hơn chuyện tự mình đưa tới cửa chứ?

Tô Mộ đứng tại chỗ, ánh mắt quét qua đám người, không trả lời.

Những người này sẽ biết hẳn rốt cuộc có phải là “Pháp Thần” không nhanh thôi.

“Ra tay!”

Lúc này, người đàn ông tóc vàng hét to một tiếng, sau đó dùng tốc độ sét đánh không kịp bịt tai lao về phía Tô Mộ.

Trong tay hắn cầm một con dao găm màu xanh sắc bén, nhìn qua giống như đã được bôi độc lên bên trên.

Không chỉ có hắn, mấy người còn lại cũng lập tức rút súng ra.

“Bùm! Bùm! Bùm!”

Tiếng súng liên tục vang lên, viên đạn dùng tốc độ cực nhanh bay về phía Tô Mộ.

Những viên đạn chưa kịp bắn trúng thì chuyện trái với thường thức vật lý đã xảy ra.

Viên đạn bay nhanh lập tức mất động năng, rơi xuống đất.

Theo một tiếng “Ầm” vang lên, cơ thể người đàn ông tóc vàng cũng lập tức dừng lại.

Cùng lúc đó, khuôn mặt của tất cả mọi người đều lộ ra vẻ sợ hãi.

Tất cả bọn họ đều không thể cử động!

Ngón tay đang đặt trên cò súng như bị sức mạnh vô hình nào nó ngăn lại, không có cách nào bóp cò.

Không thể địch nổi!

Trong đầu tất cả mọi người đều xuất hiện cùng một từ để miêu tả!

Thậm chí bọn họ còn không biết đã xảy ra chuyện gì.

“Các người thật sự quá yếu!”

Khoé môi cong lên tạo thành một nụ cười nhạt, Tô Mộ không chút cảm xúc nhìn đám người không thể cử động dưới Vùng Từ Trường Trọng Lực.

Hắn vốn tưởng rằng những người này là tinh anh của các quốc gia, có lẽ có thể làm hắn bất ngờ một chút, Vùng Từ Trường Trọng Lực còn chưa triển khai toàn bộ.

Kết quả chỉ có thể thôi à?

Người đàn ông tóc vàng đứng trước mắt Tô Mộ, hắn vẫn đang giữ tư thế đâm.

Tô Mộ chậm rãi bước tới bên cạnh hắn rồi vươn một ngón tay.

“Keng!”

Chỉ nhẹ nhàng búng một cái, con dao găm cứng rắn kia đã gãy thành hai nửa.

Hình ảnh này làm người nhìn thấy dựng thẳng lông tơ!

Tô Pháp Thần không phải là pháp sư à? Vì sao trong hiện thực lại có được sức mạnh kinh khủng như vậy?

“Quái vật!”

Nếu có thể mở miệng nói chuyện thì chắc chắn những người này sẽ hét to như vậy.

Cho đến giây phút này, hắn mới biết được làm kẻ địch với “Tô Pháp Thần” là hành vi ngu xuẩn thế nào.

Bọn họ nên cảm thấy may mắn vì lúc trước mình không tìm được “Tô Pháp Thần” thật sự, nhưng bây giờ, bọn họ cũng khó thoát khỏi cái chết.

“Chỉn tè một chút thì tốt hơn!”

Tô Mộ mỉm cười mở miệng.

Nói xong, hắn dùng một chân đá vào trên người người đàn ông tóc vàng, cơ thể hắn trực tiếp bay ngược ra ngoài, va vào trên người những người khác.

Một đá này cũng làm những người đó xếp thành một hàng thẳng.

“Trường Lửa Liệt Diễm!”

Hắn búng tay, một bức tường lửa đột nhiên xuất hiện và bao phủ mọi người ở bên trong.

Đối mặt với ngọn lửa cực nóng, mọi người đều muốn thoát khỏi đó theo bản năng, nhưng lại không thể thoát khỏi Vùng Từ Trường Trọng Lực.

Khuôn mặt vặn vẹo, cực kỳ dữ tợn.

Tô Mộ yên lặng nhìn, nội tâm không chút gợn sóng.

Sau khi tất cả mọi người hoá thành tro tàn, tường lửa cũng biến mất.

Nhìn đám tro tàn hỗn độn đầy đất, Tô Mộ hoàn toàn không có ý định dọn dẹp.

Chắc những người tới đây vẫn chưa phải là tất cả, trong Hoa Đô rộng lớn tất nhiên còn có những người khác đang ẩn nấp.

Nếu là như thế, vậy thì mọi chuyện ở đây xem như là lời cảnh cáo của hắn với bọn họ.

Đồng thời cũng có thể xây dựng biểu hiện giả rằng hắn đang ở Hoa Đô!

“Online quét phó bản một lần nữa là có thể quay về Ma Đô rồi!”

“Khoảng thời gian tiếp theo ta sẽ phải ở trong trò chơi.”

Tô Mộ không quay về biệt thự Hoa Đô mà đi thẳng đến sân bay.

Đi vào trong một góc hẻo lánh, hắn trực tiếp đi vào trò chơi.

Phần lớn quái ngoài thành đều đã làm mới.

“Triệu hồi Tử Long!”

Mình giết mấy con quái này cũng không có tiền lời, Tô Mộ giảm hiệu suất giết quái xuống, nhường hết kinh nghiệm cho Tử Long.

‘Sủng vật của người đã lên cấp!’

‘Sủng vật của người đã lên cấp!’

Tử Long giết quái vượt cấp nên kinh nghiệm tăng rất nhanh, cũng tăng tới cấp 10 nhất giai!

Mỗi khi lên một cấp, HP cơ sở của Tử Long đều tăng thêm 1000 điểm, lượng mana cũng được tăng thêm 300 điểm, đồng thời còn có 100 điểm thuộc tính có thể phân phối.

Tô Mộ suy nghĩ rồi tiến hành phân phối số điểm thuộc tính này.

Cộng 100 điểm vào sức mạnh và nhanh nhẹn, 200 điểm vào thể chất và tinh thần, 300 điểm vào trí lực.

Mở giao diện của nó ra.

‘Tử Long.’

Cấp bậc: Cấp 10 nhất giai (kỳ trưởng thành)

HP: 27000

MP: 11700

Công kích vật lý: 1000

Công kích ma pháp: 2000

Phòng ngự vật lý: 1050

Phòng ngự ma pháp: 1050

Khả năng kháng ma pháp: Không

Sức mạnh: 500, thể chất: 700, trí lực: 1000, tinh thần: 700, nhanh nhẹn: 500.

Kỹ năng: Đạn Lôi Quang (cấp B) (tiêu hao 300 mana, tạo thành sát thương bằng công kích ma pháp x300% lên mục tiêu).

Da Thịt Long Tộc (cấp B) (tất cả phòng ngự tăng lên 50%).

Trảo Kích (cấp B) (Tạo thành sát thương bằng công kích vật lý x300 với mục tiêu).

“Ma hạch trong tay mình không nhiều lắm, chờ trở về Ma Đô tiếp tục kiểm vào buổi tối sau!”

Vì tăng cấp cho Tử Long, Tô Mộ cũng không giết nhiều quái như lúc trước, cũng không có nhiều ma hạch nhệ giai trong tay.

Hắn suy nghĩ rồi trực tiếp offline, trở về thế giới hiện thực.

Hơn mười phút sau, đúng lúc có một chuyến bay đi tới Ma Đô.

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

Sau khi sử dụng Góc Nhìn Ma Pháp xác định tình hình trong khoang, Tô Mộ trực tiếp Chớp Nhoáng vào trong máy bay.

“Khi nào ta có thể Chớp Nhoáng từ Ma Đô đến Hoa Đô nhỉ?”

Tô Mộ ngồi trên máy bay, trong đầu xuất hiện một ý tưởng.

Chờ đến khi mình chỉ cần nghĩ là có thể đi tới bất cứ vị trí nào trên thế giới, vậy thì mới thú vị!

Chương 306: Người mang mặt nạ.

Sau khi Tô Mộ rời khỏi đây không lâu, ngoài nhà xưởng kia lại có vài người tới.

Mấy người này có vẻ vô cùng cẩn thận, sau khi xác định đằng sau không có “đuôi” mới đi vào bên trong nhà xưởng.

“Người đâu rồi?”

Nhưng sau khi bọn họ đi vào, lại phát hiện trong đây không có một bóng người.

“Chẳng lẽ nơi này bại lộ nên bọn họ rút lui rồi à?”

“Bên này có chuyện!”

Sau khi tìm kiếm, có người phát hiện ra chuyện khác thường.

“Đây là?”

Những người khác lập tức chạy tới, biểu tình trên mặt vô cùng ngạc nhiên.

Trên mặt đất có vết lửa cháy, trong mắt bọn họ, chuyện này là chuyện không thể xảy ra.

Sao ngọn lửa lại có thể đột nhiên xuất hiện ở nơi không có đồ có thể thiêu đốt được chứ?

“Chỉ sợ là tên Tô Pháp Thần kia đã tới đây!”

Nhưng sau khi phân tích cẩn thận, đột nhiên xuất hiện lửa là không thể nào, nhưng bây giờ lại không phải ngày xưa.

Tô Pháp Thần đó tuyệt đối có được năng lực này!

“Rút lui đi, tên kia không phải người chúng ta có thể đối phó, dù tìm thấy hắn cũng chỉ có đường chết!”

“Nơi này đã trở thành vùng cấm!”

Người dẫn đầu kia hít sâu một hơi, cho dù biểu cảm không cam lòng như thế nào đi nữa cũng không thể không ra lệnh như vậy.

Phần lớn người đều bị đoàn diệt, mấy người bọn họ có thể làm được gì chứ?

Sau khi rời khỏi nhà xưởng, nội tâm những người này tràn ngập sợ hãi, trong đầu chỉ còn lại một ý tưởng.

Chạy!

Sau một khoảng thời gian ngắn, lại có hai người chạy tới nhà xưởng này.

Ban đầu bọn họ cũng cảm thấy kỳ lạ, vì sao ở đây không có một bóng người, cho đến khi phát hiện “tro tàn” đầy đất, hai người như phát điên thoát khỏi hiện trường.

“Nơi này quá kinh khủng!”

Giống như dự đoán của Tô Mộ, nơi này trở thành một “lời cảnh cáo” rất hữu dụng.

...

Máy bay hạ cánh, Tô Mộ về tới Ma Đô.

Sau khi quay về biệt thự, thời gian cũng đã tới sau nửa đêm.

Tô Mộ online, sau khi càn quét phó bản và toàn bộ quái khu vực cao cấp xong, hẳn lại trở về thành Tiểu Nguyệt.

Đi vào khu quái cấp thấp, cho dù đã đêm khuya nhưng cũng có không ít đội người chơi đang giết quái.

Toàn bộ đội ngũ phối hợp cực kỳ ăn ý, chiến sĩ kéo mấy con quái thường, mục sư không ngừng thêm máu, những người khác toàn lực tạo sát thương, chờ đến khi lượng máu của quái vật giảm đến tuyến chém giết, sẽ do người đã kế hoạch sẵn kết thúc công việc.

Nhìn cách hợp lực giết quái của bọn họ, Tô Mộ cũng cảm thấy hơi hâm mộ.

Nếu làm những người này biết suy nghĩ của hẳn, chắc chắn bọn họ sẽ hô to “Đồ khiêu tổn giả tạo”.

Dựa vào cơ chế lên cấp của Thần Đồ, có thể tự giết quái thì ai còn cần tổ đội nữa?

Quay về thành, Tô Mộ nhẹ nhàng về tới cửa hàng của mình.

Thời gian này, cửa hàng đã không còn ai.

Trong lòng của hầu hết các người chơi đều hiểu rõ, lại nhìn thế nào đi nữa, không có đồng vàng cũng không mua được!

“Đúng lúc có thể bổ sung hàng hóa!”

Tô Mộ treo tất cả đồ mình vừa thu hoạch được lên trên.

Hầu hết những quầy rỗng tuếch lại đặt đầy vật phẩm.

Sau khi làm xong, Tô Mộ lựa chọn offline.

Mấy ngày nay chạy đi chạy lại, quay về hiện thực lại vào trò chơi, còn chưa có được một giấc ngủ ngon!

Lập tức phải đi ra ngoài tường rồi, đến lúc đó muốn ngủ thoải mái cũng không biết khi nào mới làm được.

“Ngủ một giấc ngon lành rồi tính tiếp!”

Nằm trên chiếc giường lớn mềm mại trong biệt thự, Tô Mộ yên tâm đi vào giấc mơ đẹp.

...

Thế giới game Thần Đồi.

Lev đứng ở tầng hầm ngằm trong trang viên của hắn.

Trước mặt hắn là một đồng dụng cụ bị hủy lung tung rối loạn.

Hắn nắm chặt cây gậy ba-toong trong tay, sự phấn nộ trong mắt đạt tới cực hạn.

Một lát sau, phòng thí nghiệm đột nhiên có một người xuất hiện.

Hắn mang một chiếc mặt nạ, người mặc áo choàng màu đen.

“Tìm ta tới có chuyện gì không?” Người này đi tới bên cạnh Lev rồi hỏi.

“Nơi này là tâm huyết bao nhiêu năm của ta, càng tiêu phí một

lượng lớn tài sản, nhưng kẻ trộm dơ bẩn kia đã cướp đi tất cả, thậm chí còn xử lý Laubs!”

Lev cắn răng rống giận, cơ thể vì kích động mà không ngừng run rẩy.

“Ta muốn bắt hắn phải trả một cái giá đắt!”

Âm thanh lạnh lẽo vang lên, giọng nói của Lev mang theo sự phẫn hận vô biên.

“Người người nói là nhà thám hiểm đó à?” Người bên cạnh suy nghĩ một lúc rồi hỏi.

“Đúng vậy, chính là hắn!” Lev nắm gậy ba-toong dùng sức gõ xuống mặt đất, sau đó nhìn chằm chằm người đeo mặt nạ: “Giúp ta đối phó hắn!”

Người đeo mặt nạ không vội vàng đồng ý, hắn hít sâu một hơi, giọng nói có hơi khó xử: “Tên đó là người Thần Lạc nhìn trúng, hơn nữa lập tức sẽ vận chuyển một lô vật tư ra ngoài tường, ta rất khó có thể tìm được cơ hội ra tay!”

“Ta mặc kệ, đây là người nợ ta!” Lev ra dáng vẻ của “lão ngoan đồng”.

Giờ phút này, hắn chỉ còn lại hận thù vô biên với Tô Mộ, đã không thể quan tâm đến chuyện khác được nữa.

“Haiz!”

Người đeo mặt nạ thở dài.

“Ta có thể xin gia nhập lần vận chuyển này, sau đó tìm cơ hội đối phó hắn, làm nhiệm vụ của hắn thất bại, đây là trình độ lớn nhất mà ta có thể làm được.”

Hắn nhìn Lev và tỏ vẻ những chuyện còn lại ta chỉ có thể bất lực.

Lev nghe vậy, vẻ phẫn nộ trên khuôn mặt mới biến mất hơn một nửa.

Dường như hắn cũng biết sự khó xử của người đeo mặt nạ, khẽ gật đầu: “Vậy thì dạy cho hắn một bài học trước.”

Đương nhiên điều này cũng không có nghĩa là Lev sẽ tha cho Tô Mộ.

Hắn chống gậy đi đến một góc trong phòng thí nghiệm rồi lấy giấy và bút ra.

Hắn ngồi xuống ghế bắt đầu viết.

Một lúc sau, hắn cất tờ giấy đã viết vào một phong thư.

“Ngoài đối phó hắn, người còn phải gửi một bức thư cho ta!”

Lev đi đến bên cạnh người đeo mặt nạ rồi đưa bức thư cho hắn.

“Lev, người không nên trở thành kẻ địch với nhà thám hiểm đó, tên đó không tầm thường đâu!” Người mặt nạ cầm lấy bức thư, sau khi do dự, hắn vẫn không nhận được mở miệng nói.

Lev không nói gì mà chỉ bước ra phòng thí nghiệm.

Người mang mặt nạ nhìn bóng dáng hắn rồi khẽ lắc đầu cất bức thư kia đi.

Chương 307: Nhiệm vụ bắt đầu trước!

Giữa trưa ngày hôm sau, mặt trời lên đến đỉnh đầu, Tô Mộ mới bò dậy từ trên giường.

Hắn thoải mái duỗi eo, cảm giác được ngủ đến khi tự tỉnh lại thật sự thoải mái.

Đi vào phòng tắm, mở bồn tắm mát xa ra, Tô Mộ ngâm người nửa tiếng mới hài lòng đi vào trò chơi.

Sau khi ngồi phi thuyền quay về Vương đô, thời gian đã gần chạng vạng.

Ngay khi Tô Mộ định đi ra ngoài thành giết quái thì một vệ binh

canh gác tại điểm dừng phi thuyền cản hẳn lại.

“Thần Lạc đại nhân phân phó, người quay về thì lập tức tới tìm hẳn!”

“Ặc!”

Lời nói của vệ binh làm Tô Mộ khẽ sửng sốt.

Không phải ngày mai mới bắt đầu vận chuyển vật tư à?

Tô Mộ nhanh chóng đi về phía phòng chỉ huy của Thần Lạc.

Đi tới bên ngoài phòng chỉ huy, binh lính canh gác hiển nhiên cũng quen Tô Mộ nên trực tiếp cho hẳn vào.

Tô Mộ một đường thông suốt bước vào văn phòng của Thần Lạc.

“Cuối cùng người cũng về, nếu người không về, ta còn định phái người tới thành Tiểu Nguyệt tìm người đó!”

Sau khi nhìn thấy Tô Mộ, Thần Lạc thở phào nhẹ nhõm.

“Ặc, không phải ngày mai mới bắt đầu vận chuyển à?” Tô Mộ hỏi.

“Phòng tuyến thứ ba bị ma vật tấn công, thời gian dời lên trước, muộn nhất là mười hai giờ đêm nay phải xuất phát rồi, bây giờ bên kia đang tăng tốc làm công tác chuẩn bị!” Về mặt của Thần Lạc trở nên nghiêm túc.

Hắn nhìn Tô Mộ như muốn nói gì đó nhưng lại nghẹn lại, nhìn có vẻ cực kỳ rối rắm.

“Thần Lạc đại nhân, có chuyện gì cứ nói thẳng!”

Tô Mộ thấy thế trực tiếp hỏi thẳng.

“Người cũng đi ra ngoài tường rồi, người hiểu biết bao nhiêu về những ma vật ngoài tường kia?” Thần Lạc không trả lời mà hỏi hẳn.

“Chuyện này à?”

Tô Mộ vuốt mũi, tự hỏi nên trả lời vấn đề này như thế nào.

“Có trí tuệ?” Hắc nghĩ một lát rồi trả lời.

“Không tệ!”

Thần Lạc nghe thấy câu trả lời này lập tức lộ ra ánh mắt thưởng thức.

“Ma vật ngoài tường chẳng những có trí tuệ cực cao mà còn vô cùng gian xảo.”

“Chúng nó tiếp tục tấn công phòng tuyến thứ ba, chắc chắn sẽ nghĩ cách cắt đứt tiếp viện của phòng tuyến này.”

Thần Lạc không nói hết nhưng Tô Mộ đã hiểu.

Lúc trước vận chuyển lô vật tư này, nhiều nhất cũng chỉ ứng phó một ít ma vật chặn đường, nhưng bây giờ thì khác.

Ma vật tấn công phòng tuyến thứ ba chắc chắn mạnh hơn ma vật trên đường vận chuyển rất nhiều.

Đây cũng là nguyên nhân Thần Lạc muốn nói lại thôi.

Hắc lo lắng sau khi Tô Mộ biết sẽ lựa chọn rời khỏi.

“Ta thì không sao, nhưng phần thưởng nhiệm vụ có thể thêm một ít không?”

Sau khi biết rõ tình huống, Tô Mộ không hề cảm thấy hoảng hốt.

Mình còn ước gì gặp được một ít ma vật cấp cao đây!

Dù sao cấp cao cũng có nghĩa là nhiều kinh nghiệm, xác suất kích phát kỹ năng bị động cũng lớn hơn.

Ít nhất ma vật cấp cao sẽ càng mạnh hơn?

Tô Mộ nhìn thoáng qua thuộc tính của mình, ngược lại bắt đầu lo lắng cho những con ma vật đó.

“Ặc!”

Lần này đến lượt Thần Lạc gây người.

Hắn vốn tưởng rằng Tô Mộ sẽ kiếm cơ rời khỏi, nhưng không ngờ nhà thám hiểm căn bản không có ý định này.

Nhìn tư thế kia dường như nhất định phải hoàn thành nhiệm vụ lần này vậy!

“Rất có thể lần này sẽ gặp phải đàn ma vật tinh anh ngũ giai, nghị viện Vương đô đã tăng số người đi theo, nếu không phải trên tay ta còn có chuyện cần xử lý thì ta cũng sẽ đi.”

Thần Lạc mở miệng, nhấn mạnh tầm quan trọng của nhiệm vụ lần này.

“Vậy nên, độ khó của nhiệm vụ tăng lên, có phải phần thưởng cũng tăng lên không?”

Nhưng ngoài dự đoán của hắn, Tô Mộ vẫn là đáng vẻ không sao cả kia.

“Chỉ cần người có thể vận chuyển vật tư đến phòng tuyến thứ ba thành công, ta có thể xin với nghị viện mở kho tàng ra một lần nữa!” Thần Lạc gia tăng phần thưởng lần này.

“Bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ!”

Phần thưởng này Tô Mộ hoàn toàn có thể chấp nhận.

Quyền Trượng Pháp Thần còn để trống một chú ngữ đây!

Bảo thạch tăng bạo kích ma pháp lúc trước làm hắn suy nghĩ thật lâu.

“Đi thôi!”

Thần Lạc khẽ vỗ vai Tô Mộ rồi ra khỏi phòng chỉ huy.

Tô Mộ nhanh chóng bước theo sau hắn.

Điều làm hắn cảm thấy bất ngờ là phương hướng Thần Lạc đang đi lại là ra ngoài thành.

Đi ra ngoài thành, một đội pháp sư xuất hiện trong tầm mắt của Tô Mộ.

Đội pháp sư đó đang sử dụng phù văn và đá quý ma pháp bố trí thứ gì đó.

Một lát sau, một pháp sư lên tiếng.

“Đi thôi!”

Thần Lạc nói với Tô Mộ một câu rồi đi vào giữa trận pháp.

Tô Mộ cũng đứng vào theo.

Ngay sau đó, một pháp sư bắt đầu niệm chú ngữ.

Trận pháp toả ra ánh sáng, Tô Mộ và Thần Lạc lập tức biến mất trong trận pháp.

...

Một ánh sáng trắng hiện lên, Tô Mộ phát hiện mình đi tới bên cạnh một bức tường.

“Đồ sộ thật!”

Cảnh tượng xuất hiện trước mắt làm hắn không nhận được cảm thán một câu.

Trên mặt tường thả xuống rất nhiều dây thép, đang kéo từng rường vật tư lên bên trên.

Ngoài vật tư còn có một số lượng lớn ngựa cũng bị kéo lên trên tường.

“Đi thôi!”

Thần Lạc lại nói một câu rồi trèo lên trên tường.

“Đường đường là Chỉ huy sứ cũng phải tự trèo tường à?”

Tô Mộ lèm bèm một câu rồi bò theo.

Đi tới nơi cao nhất trên tường, ở đây có rất nhiều binh lính đang bận rộn.

Ngoài chuyện kéo vật tư lên thì bọn họ còn phải vận chuyển vật tư ra ngoài tường.

Trong quá trình này, bọn họ còn phải đề phòng có ma vật đánh lén.

“Đây là số vật tư người cần vận chuyển, ta đã chuẩn bị hết cho người rồi!”

Thần Lạc dẫn Tô Mộ tuần tra trên tường rồi đưa cho hắn một cái nhãn.

‘Nhãn trữ đồ: Có 30 ô vật phẩm!’

Nhãn không có thuộc tính, dùng để chứa vật phẩm.

Tô Mộ mở thanh vật phẩm trong nhãn ra, nhìn thấy một lượng lớn vật phẩm tiếp viện.

Vị Thần Lạc đại nhân này đối xử với hắn không tệ!

Tô Mộ cất mấy thứ này vào thanh vật phẩm của mình rồi sắp xếp lại một chút.

Lúc này, Thần Lạc cũng đã bước tới gần một chiến sĩ mặc áo giáp.

“Giới thiệu với người, vị này chính là Dahl, người tổng phụ trách hành động vận chuyển này, có chuyện gì người có thể thương lượng với hắn!”

Chiến sĩ tên Dahl cũng vươn tay về phía Tô Mộ, trên mặt mang theo nụ cười nhiệt tình.

“Chào người, nhà thám hiểm!”

Chương 308: Một mình ta là đủ rồi.

“Xin chào!”

Tô Mộ mỉm cười lịch sự nắm lấy bàn tay của người đó.

Đây là một bàn tay to khỏe của người tập võ, trên bàn tay có vết chai dày, vừa nhìn đã biết là quanh năm suốt tháng tôi luyện mà thành.

“Nhớ kỹ, dù thế nào cũng cần phải bảo đảm sự an toàn của lô vật tư này!”

Thần Lạc đặt tay lên vai Dahl, trong giọng nói mang theo mệnh lệnh.

“Yên tâm đi Tổng chỉ huy đại nhân, hàng ở thì người ở!”

Dahl hành lễ với Thần Lạc, đưa ra lời bảo đảm.

Thần Lạc nghe vậy thì khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Tô Mộ: “Trên đường có tình huống gì nhất định phải thương lượng với Dahl, ta ở Vương đô chờ tin tốt của người!”

“Ta biết rồi, Thần Lạc đại nhân!”

Tô Mộ không đưa ra bảo đảm linh tinh gì như “Ta chắc chắn sẽ làm được”, chỉ thản nhiên trả lời một câu.

Nói nhiều nữa cũng vô dụng, nhiệm vụ này đã yết giá rõ ràng.

Muốn nhận được phần thưởng thì mình phải đưa lô vật tư này đến phòng tuyển thứ ba bình an.

“Ta còn có việc nên đi trước, những chuyện tiếp theo giao cho người!”

Thần Lạc chậm rãi nói với Dahl, khi rời đi ánh mắt vẫn mang chút lo lắng.

Những thời điểm này hẳn cũng chỉ có thể lựa chọn tin tưởng Dahl và Tô Mộ.

“Nhà thám hiểm, dựa vào tốc độ hiện giờ, còn một tiếng nữa là chúng ta có thể xuất phát.”

Sau khi Thần Lạc đi, Dahl bắt đầu bàn bạc với Tô Mộ.

“Ta định trong một tiếng trước khi xuất phát này sẽ phái một tiểu đội đi rửa sạch ma vật trên đường nhỏ, để bảo đảm giai đoạn phía trước thông suốt.”

“Nhưng ta phải ở lại tiến hành chỉ huy, có thể nhờ người dẫn dắt tiểu đội này không?”

Dahl đưa ra lời thỉnh cầu.

Tuy hắn là người phụ trách hành động vận chuyển lần này, nhưng thân phận của Tô Mộ lại ngang hàng với hắn.

“Có tuyến đường cụ thể không?” Tô Mộ hỏi.

“Có, người chờ một lát!”

Dahl khẽ gật đầu rồi bắt đầu tìm kiếm trong thanh trữ đồ.

Chỉ một lát sau, hắn đã lấy một tấm bản đồ ra.

Bên trên là một tuyến đường vận chuyển, trên tuyến đường này còn khoanh tròn mấy vòng tròn màu đỏ.

Màu đỏ đại biểu cho nguy hiểm!

Điều này cũng có nghĩa là khu vực trong vòng tròn màu đỏ sẽ tạo thành phiền phức không nhỏ với đội vận chuyển.

“Có thể cho ta tấm bản đồ này không?”

Tô Mộ nhìn bản đồ tiếp tục hỏi.

“Có thể!” Dahl khẽ gật đầu.

Tấm bản đồ vận chuyển này hắn còn có vài tấm, vốn cũng định đưa cho Tô Mộ một tấm.

Dù sao muốn dẫn dắt tiểu đội rửa sạch ma vật cũng phải biết phải rửa sạch ở đâu chứ?

“Ta đã sắp xếp một đội ngũ gồm hai mươi người để giúp đỡ

người, phần lớn những người này đều chủ động xin gia nhập lần hành động này, về mặt thực lực không cần nghi ngờ.”

Dahl nói rồi khẽ phất tay, một đội người cách đó không xa bước tới.

Tô Mộ nhìn nhóm người đó rồi bắt đầu đánh giá.

Bọn họ không giống những binh lính mặc áo giáp kia, những người này ăn mặc không ai giống ai.

Có em gái mặc áo mực sù, khuôn mặt thánh khiết. Có tráng hán cơ bắp phát triển đeo cung tiễn.

Pháp sư kiêu ngạo tay cầm pháp trượng cũng không ít.

Tiểu đội này có đủ các loại nghề nghiệp.

Điều làm Tô Mộ khá chú ý là một người đàn ông dáng người thấp bé, thứ trong tay hẳn chính là một thanh súng kíp máy móc lắp ráp từ công trình học.

Nhìn qua có vẻ rất thú vị.

“Ta giới thiệu qua với mọi người, nhà thám hiểm này là Tô Mộ, là người phụ trách thứ hai trong lần hành động này, tiểu đội các người sẽ do hắn dẫn dắt!” Dahl nói với hai mươi người kia.

“Hắn á? Dẫn dắt chúng ta?”

“Làm chúng ta nghe lệnh một nhà thám hiểm? Ha ha!”

“Dahl, người đừng quên, chúng ta là người công hội cử đến giúp đỡ, không nghe lệnh bất cứ ai.”

Nhưng sau khi nghe thấy Dahl nói, gương mặt những người này đều lộ ra sự khinh thường.

Bọn họ đều là người xuất sắc có thực lực mạnh mẽ trong công hội, đừng nói là nghe lệnh một nhà thám hiểm, cho dù là lệnh của Dahl bọn họ cũng không hoàn toàn phục tùng.

“Chuyện này!”

Lời nói của những người này cũng làm Dahl xấu hổ.

“Các vị, nhà thám hiểm này chính là người phụ trách thứ hai do chính Tổng chỉ huy Thần Lạc khâm định, cho dù các người không nể mặt ta cũng phải nể mặt Thần Lạc đại nhân chứ?”

Hắn lấy tên Thần Lạc ra.

“Thần Lạc đại nhân khâm định?”

“Nếu là như thế, chúng ta đành nể mặt Thần Lạc đại nhân vậy!”

“Nhưng ta nói trước, nếu hắn không chỉ huy được, chúng ta sẽ không nghe theo mệnh lệnh của hắn!”

Quả nhiên, mặt mũi của Thần Lạc đủ lớn, những người này cũng nhượng bộ.

Điều này làm Dahl thở phào nhẹ nhõm.

Những người này đều là kẻ mạnh của các nghề nghiệp, có bọn họ mở đường ở phía trước, ít nhất tốc độ tiến lên của mấy ngày đầu sẽ rất nhanh.

Hơn nữa, một khi có chuyện, những người này cũng có thể quay về kịp thời báo cáo.

Nhưng ngay lúc này, một giọng nói làm Dahl hoảng ợ.

“Ta cảm thấy không cần làm bọn họ nghe theo sự chỉ huy của ta!”

Người lên tiếng không phải ai khác mà chính là Tô Mộ.

“Nhà thám hiểm, người?”

Dahl ngậm ngẩn, không biết ý trong lời nói của Tô Mộ là gì.

“Nói vậy là người cũng cảm thấy mình không đủ tư cách à?”

“Thật ra chúng ta đã quyết định ai sẽ là đội trưởng rồi, nếu người đã nói vậy thì đi theo chúng ta là được!”

Những người đó cũng có người mở miệng.

“Ha ha!”

Tô Mộ nở nụ cười, nhóm người này nói vậy là hiểu nhầm ý của mình rồi!

Hắn quay đầu nhìn về phía Dahl: “Dahl, ý của ta rất đơn giản, để nhóm người này đợi trong đội vận chuyển là được.”

“Hả?” Dahl không hiểu.

Nếu những người này đợi trong đội vận chuyển thì ai đi mở đường?

Hắn chưa kịp hỏi ra vấn đề này thì giọng nói của Tô Mộ lại vang lên.

“Chuyện mở đường giao cho một mình ta là đủ rồi.”

Ý định của Tô Mộ rất đơn giản.

Một mình hắn trực tiếp điên cuồng giết quái trên con đường phía trước đội vận chuyển, bảo đảm một đường thông suốt là xong việc.

Nếu dẫn theo đội người này, dù là hiệu suất giết ma vật hay thu hoạch kinh nghiệm đều sẽ giảm mạnh.

Mất nhiều hơn được!

Chương 309: Uống công.

Tô Mộ nghĩ gì, những người khác không biết được.

Nhưng giọng điệu kiêu căng đó của hắn khiến cho sắc mặt những người khác có chút không nhịn được.

Cái gì mà chuyện mở đường giao cho một mình người?

Ý này không phải rõ ràng đang nói: Mấy vị đang ngồi đều là đồ bỏ

đi sao?

Ngay cả vẻ mặt của Dahl cũng hơi cứng nhắc.

Thật không dễ dàng gì mới đem Thần Lạc ra trấn áp được đám người này, kết quả Tô Mộ lại làm ra chuyện như thế này cho hắn.

Lần này lại nên thu dọn như thế đây?

Bầu không khí nhất thời có hơi gượng gạo, một tiếng cười bỗng nhiên vang lên.

“Ha! Ha! Ha!”

Đó là một pháp sư mặc trường bào hoa lệ.

Hắn cất tiếng cười to, ánh mắt khinh thường nhìn về phía Tô Mộ: “Người biết con đường phía trước có bao nhiêu ma vật sao? Người biết đối phó đám ma vật ngoài tường này khó khăn bao nhiêu sao?”

Nói đến đây, hắn quét mắt nhìn từ trên xuống dưới Tô Mộ, một bộ biểu tình “Người thật ngu dốt”.

“Người là một pháp sư, người muốn một mình đi đối phó đám ma vật đó như thế nào?”

“Dựa vào thân hình của người, ma vật ngoài tường có thể giết được người trong vài giây đếm không hết.”

“Thần Lạc đại nhân lại tìm một kẻ ngu xuẩn như vậy đến chỉ huy chúng ta?”

Lời này hoàn toàn không nể mặt Tô Mộ, còn nhân tiện châm biếm cả Thần Lạc.

Dahl đứng ở một bên, biểu tình trên mặt muốn bao nhiêu khó coi có bấy nhiêu khó coi, vừa muốn mở miệng nói gì đó, một giọng nói giành trước hắn một bước.

“Ta cũng không phải là loại pháp sư giống như người!”

Giọng điệu của Tô Mộ rất bình thản, càng không có sự tức giận khi bị trào phúng, là loại giọng trần thuật.

“Người quả thực không phải là một pháp sư giống như ta!”

Vị pháp sư đó nghe được lời này, hấn ngẩng cao đầu kiêu ngạo.

Hắn là tinh anh của hiệp hội pháp sư thành Diệu Nhật, Tô Mộ làm sao xứng đánh đồng với hắn?

“Đủ rồi, nhà thám hiểm, chúng ta không muốn nghe lời khoác lác của người, chuyện mở đường cứ giao cho chúng ta, người vẫn nên trốn trong đội, tránh cho rơi mất cái mạng!”

Lại là một giọng nói không kiên nhẫn vang lên, người nói chuyện là một chiến sĩ cơ bắp oai phong mạnh mẽ.

Chiều cao của hắn ước chừng lên tới 2 mét, tính khí vừa nhìn là thuộc loại dễ cáu gắt.

Nói xong, hắn trực tiếp nhìn về phía Dahl: “Dahl huynh, trò cười này dừng ở đây, bọn ta sẽ phụ trách dọn đường, một khi có tình huống nguy hiểm, bọn ta sẽ phát tín hiệu cảnh báo cho người!”

Dahl cũng gật gật đầu với chiến sĩ, câu: “Vậy liền giao cho các người rồi”, vừa định nói ra, lại bị giành trước một bước.

“Ta đã nói không cần các người rồi, đám người các người có thể không nhàn hạ đi theo trong đội, hưởng thành quả của ta được không?”

Giờ phút này, Tô Mộ cũng không có vẻ mặt ôn hoà giống như vừa rồi nữa.

Không thể hiện ra thái độ cứng rắn, đám NPC này không có khả năng chịu thua hiệp.

Lẽ nào thật sự để bọn họ đi theo mình?

Nhưng mà bên ngoài tường có thể tấn công bừa bãi, Tô Mộ còn thật sự sợ một chiêu “Vạn Mộc Tùng Sinh”, sẽ không cần thận giết chết pháp sư, mục sư những nghề nghiệp da giòn này trong đội.

Đến lúc đó, món nợ này nên tính như nào?

Xem như bọn họ ăn vạ? Hay là mình làm chuyện xấu?

Nghe thấy lời Tô Mộ, Dahl cũng sắp khóc rồi.

Hắn thật rất muốn ôm Tô Mộ hết lớn: “Ta nói này đại ca, chúng ta đừng gây chuyện nữa, được không?”

Sắc mặt hai mươi người khác càng âm u khó coi.

Lời nói vừa nãy của Tô Mộ còn có thể xem như ngu ngốc, nhưng bây giờ chính là sự kiêu ngạo ngu ngốc rồi.

Ngay lúc có mấy người chuẩn bị mở miệng làm khó, một người mặc đồ thích khách trong đội mở miệng nói: “Nếu nói như vậy, vậy thì mời người đi mở đường.”

“Này, hắn đi rồi, vậy chúng ta làm gì?” Pháp sư cao ngạo đó không làm nữa.

Thích khách không để ý đến pháp sư, tiếp tục nói với Tô Mộ: “Có điều nếu như người làm không được, vậy thì ngoan ngoãn đi theo phía sau đội ngũ, giống như người nói vậy, hưởng của hời đi.”

Nói đến đây, pháp sư cũng không làm ồn nữa.

Sự thật mạnh hơn nói miệng!

Thay vì ở chỗ này tranh cãi, không bằng để sự thật lên tiếng, hắn phải đợi xem trò cười của Tô Mộ.

“Không thành vấn đề!”

Tô Mộ nhún nhún vai, một ngụm đồng ý.

“Nhà thám hiểm, người chắc chắn chứ? Nhưng đoạn đường này vô cùng nguy hiểm đó, một mình người thật sự có thể qua được sao?” Dahl nhìn Tô Mộ, vẻ mặt lo lắng.

Trước khi xuất phát, Thần Lạc đặc biệt thông báo bảo hắn chăm sóc tốt Tô Mộ, bây giờ cục diện này, hắn thật sự không biết phải

làm thế nào rồi.

“Giao cho ta!”

Tô Mộ tỏ ý bảo Dahl yên tâm, một thân một mình từ thang dây trên tường thành bò đi xuống.

Mọi người đứng ở trên tường, nhìn theo bóng lưng hắn, vẻ mặt mỗi người khác nhau.

“Ta đoán tiểu tử này đến một tiếng đồng hồ sẽ chạy trở về cầu xin chúng ta!” Trong đội ngũ, một cung tiễn thủ mở miệng nói.

“Thôi đi, ta đánh cược 10 phút sau, tên nhóc này sẽ chạy trở về!” Pháp sư cao ngạo đó mặt khinh thường.

“Được rồi, chúng ta phải chuẩn bị tốt để tiếp nhận.”

Tên chiến sĩ kia ngừng việc chuẩn bị lên tiếng trào phúng những người khác, bày ra một bộ tư thái đàm phán.

“Khu vực này phần lớn đều là quái cận chiến, trong tình huống có mục sư thêm máu cho ta, ta có thể xử lý được một đám, các người có thể tiếp tục nhanh chóng giết.”

“Chúng ta bắt buộc phải đảm bảo hiệu suất giết chết ma vật nhanh hơn tốc độ tiến lên của đội ngũ, cho nên về phương diện hồi phục, các người phải chuẩn bị sẵn sàng!”

Chiến sĩ nhìn về phía pháp sư trong đội.

Hiệu suất đánh đội quái thật rất nhanh, nhưng thách thức về lượng mana cũng là vô cùng lớn.

“Yên tâm đi, chúng ta mang theo đầy đủ thuốc!”

Mấy tên pháp sư vỗ bộ ngực nói.

Chiến sĩ gật gật đầu, tiếp tục sắp xếp công việc cho những người khác.

Nhưng mấy người này chắc chắn phải uống công rồi!

...

Thế giới thực tế.

Bên ngoài chỗ nhà xưởng kia, có mấy chiếc xe đỗ sát vào.

Một nhóm người bước xuống từ trên xe, bao vây chỗ này lại.

Người dẫn đội hành động chính là Long Phi.

“Đội trưởng Long, không có ai!”

Chương 310: Nói ầu nói tả?

Sau một phen lục soát, bọn họ không phát hiện ra tung tích của bất cứ người nào.

“Vẫn là đến chậm mất rồi!”

Long Phi thở dài một hơi.

“Đội trưởng Long, bên này có phát hiện!”

Lúc này, lại có một đội viên chạy tới báo cáo nói.

Long Phi không nói hai lời, dẫn theo mọi người chạy tới phân xưởng kia.

“Chuyện này!”

Cảnh tượng trước mắt khiến cho toàn bộ đám người Long Phi lâm vào trong khiếp sợ.

Sau một lúc lâu, hần phát ra một tiếng cười khổ, nhìn sang đội viên bên cạnh.

“Nói cho bên kia, đừng nghĩ tới chuyện đi tìm Tô Pháp Thần nữa.”

“Hần cũng không cần chúng ta bảo vệ!”

“Tuy phạm vi của Vạn Mộc Tùng Sinh rất lớn nhưng khó tránh

khỏi sẽ bỏ sót quái, ta cũng không thể để lại cơ cho đám người kia được.”

Ngoài tường, một người đang nhanh chóng tiến lên, Tô Mộ lấy tấm bản đồ kia ra rồi quan sát cẩn thận.

Dựa theo đánh dấu trên bản đồ, ma vật ở gần đội vận chuyển trong phạm vi một kilomet đều có tính uy hiếp nhất định.

Dù sao những ma vật đó cũng có trí tuệ, đối mặt với nhóm người khổng lồ như thế chắc chắn sẽ lựa chọn tấn công tập thể.

Muốn bảo đảm đi thẳng đường, vậy thì cần rửa sạch toàn bộ ma vật trên đường vận chuyển trong phạm vi một kilomet.

Cũng khó trách những người đó cảm thấy Tô Mộ không làm được, dù là bọn họ cũng rất khó có thể làm được điều này.

Chuyện bọn họ có thể bảo đảm là nhanh chóng rửa sạch ma vật trên đường chắc chắn phải đi qua, hoặc dẫn dắt một bộ phận ma vật rời khỏi đó.

Đương nhiên, thật sự muốn giải quyết toàn bộ cũng không phải không được, nhưng không có đủ thời gian.

Đội vận chuyển không thể dừng lại chờ bọn họ rửa sạch ma vật rồi mới tiến lên được.

Lô vật tư này cần đưa tới trong đúng thời gian quy định!

“Vốn định dẫn Tử Long đi lên cấp, nhưng tạm thời không kịp rồi!”

“Vậy dùng cách giết quái siêu nhanh vậy!”

Vì giết được nhiều quái trong thời gian nhanh nhất, Tô Mộ cũng không khách sáo.

“Biến thân Hiên Viên!”

“Phân Thân Ảo Ảnh!”

Đầu tiên là biến thành Hiên Viên thay trang phục tấn công tầm xa

trước, lại triệu hồi phân thân cung tiễn thủ, Tô Mộ lại biến về pháp sư.

“Triệu Hồi Xương Khô!”

Tiếp đó, hắn lại triệu hồi tiểu đệ xương khô ra.

Thuộc tính của tiểu đệ xương khô có móc nối với thuộc tính và cấp bậc của Tô Mộ, thuộc tính trước mắt có thể nói là tinh anh trong tinh anh.

“Nhìn thấy quái là giết, một con cũng không tha!”

Tô Mộ ra lệnh cho tiểu đệ xương khô, đồng thời để lại phân thân tại chỗ.

“Thánh Quang Chúc Phúc!”

Tô Mộ không vội vàng rời khỏi đây mà sử dụng kỹ năng BUFF.

Tiểu đệ xương khô và phân thân đều được tăng phúc.

“Chớp Nhoáng!”

Tiếp đó, hắn Chớp Nhoáng đi tới vị trí trung tâm, trong mắt đột nhiên ngừng tụ ra ánh sáng màu xanh lục.

“Vạn Mộc Tùng Sinh!”

Trong lúc nhất thời, khu vực này bắt đầu xuất hiện dây leo trí mạng.

Phạm vi của kỹ năng này là mạnh nhất hiện giờ trong các kỹ năng AOE của Tô Mộ. Dưới sự tăng phúc của buff, lượng sát thương kinh khủng làm ma vật chỉ cần chạm vào dây leo là lập tức bị hạ gục.

‘Người đã giết chết XXX, thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

‘Người đã giết chết XXX, thông qua Thân Thể Bất Diệt nhận được 1 điểm thể chất!’

‘Người đã giết chết XXX, thông qua Sức Mạnh Của Chiến Thần nhận được 1 điểm sức mạnh!’

Tuy những con quái bên ngoài cấp bậc khá thấp, nhưng số lượng khổng lồ vẫn làm kỹ năng bị động kích phát không ít lần.

Tô Mộ cũng không quan tâm đến khu vực này nữa.

Số “cá lọt lưới” còn lại, phân thân và tiểu đệ xương khô hoàn toàn có thể giải quyết.

Chỉ cần bảo đảm trong phạm vi một kilomet trên đường đội vận chuyển tiến lên không có ma vật là được.

“Trong một tiếng, ít nhất phải dùng năm mươi phút để nhặt đồ!”

Phân thân và tiểu đệ xương khô đang quét sạch cá lọt lưới, Tô Mộ thì đang nhặt đồ quái rơi xuống.

Trong lòng hân hoan rõ.

Dựa theo cách giết quái này của mình, trong khoảng thời gian này, thanh vật phẩm của mình tuyệt đối sẽ rơi vào trạng thái chật ních.

May mà hân vừa phát tài.

Thắt lưng trữ đồ của quần gia cũng có thể gửi vật phẩm.

Thắt lưng trữ đồ chứa đầy vật phẩm sẽ đặt ở thanh vật phẩm của mình, cũng chỉ chiếm một ô vuông mà thôi.

Nói cách khác, chỉ cần hân mua đủ thắt lưng trữ đồ là có thể chứa hơn mười nghìn vật phẩm.

Nhưng giá cả của thắt lưng trữ đồ thật sự quá đắt.

“Có phải có thể nhân cơ hội này về trong tường một chuyến không nhỉ? Bán một bộ phận đồ đi?”

Hiệu suất giết quái quá nhanh, Tô Mộ nảy ra một ý tưởng.

Ngoài tường ngăn cách phần lớn “công năng của trò chơi”, trở nên càng chân thật hơn.

Nhưng khoảng cách của hắn và tường lúc này lại không xa.

Còn về chuyện bán thế nào à?

Trực tiếp liên hệ mấy đại lão kia là được.

Cho dù trước mắt trong tay bọn họ không có nhiều đồng vàng, nhưng hắn cũng có thể cho bọn họ nợ trước.

Những người đó đều là người thông minh, hắn là sẽ không có ai quyết nợ đâu.

Nếu có người quyết nợ, vậy thì hắn không ngại giết gà dọa khỉ!

“Giết thêm một lúc nữa, cày đầy mấy cái túi rồi tính tiếp!”

“Chỉ cần trên đường không có ma vật thì cũng xem như ta không tự ý rời bỏ chức vụ nhỉ?”

Tô Mộ đã nghĩ kỹ rồi, sau khi dùng một khoảng thời gian rửa sạch ma vật, mình có thể rút ra một ít thời gian để quay về trong tường.

“Nhưng mà vào thời gian này, có phải nhóm người giàu kia đã ngủ rồi không?”

“Mặc kệ, ai online thì bán cho người đó!”

Tô Mộ không rối rắm nhiều, hắn lập tức sử dụng Chớp Nhoáng nhanh chóng nhặt vật phẩm.

Nhìn cũng chưa nhìn, chỉ cần là đồ thì đều nhặt hết.

Mà bên kia, phân thân và tiểu đệ xương khô đã giải quyết số ma vật còn lại một cách nhẹ nhàng.

“Vạn Mộc Tùng Sinh!”

Tô Mộ tiếp tục chạy tới khu vực tiếp theo, sử dụng Vạn Mộc Tùng Sinh phạm vi siêu lớn mở đường.

Trong quá trình này, ba kỹ năng bị động của Tô Mộ cũng đang không ngừng bị kích hoạt.

Có điều cấp bậc của quái kém quá nhiều, xác xuất kích phát cũng không thường xuyên, nhưng dưới số lượng khổng lồ, mỗi kỹ năng bị động vẫn được kích phát hơn trăm lần.

Chương 311: Nói ầu nói tả? (2)

Sau khi lại sử dụng thêm một lần Vạn Mộc Tùng Sinh, Tô Mộ nhặt vật phẩm xong, nhét đầy 500 thanh vật phẩm của thất lưỡng, đây là sau khi đã phân giải phần lớn trang bị có thuộc tính bình thường.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ không chần chờ, trực tiếp sử dụng Chớp Nhoáng cự ly siêu xa chạy về phía tường.

Sau khi dùng hết mana, Tô Mộ lại lấy thú cưỡi máy móc ra.

Trái lại là bên kia, phân thân vẫn đang dẫn theo tiểu đệ xương khô tiến hành đầu vào đấy.

Có thị giác của phân thân nhìn chăm chăm, hẳn hoàn toàn không cần lo lắng sẽ xảy ra chuyện gì.

...

Bên kia, khi Tô Mộ đang giết quái, vật tư bên phía Dahl cũng đã chuẩn bị xong.

Toàn bộ đội vận chuyển vật tư dài khoảng hơn trăm mét.

Hơn một nghìn vệ binh canh giữ bên cạnh những chiếc xe ngựa.

Tính cả nhân viên hậu cần thì nhân số của đội ngũ này đã đạt tới một nghìn hai trăm người.

Khi đội ngũ bắt đầu khởi hành, đội hai mươi người tinh anh kia và Dahl đi tới đằng trước.

Chiến sĩ dẫn đầu nhìn chăm chăm Dahl, giọng nói to lớn vang dội.

“Dahl huynh, đã nói trước, một khi trên đường chúng ta gặp phải

một con ma vật, vậy thì nhiệm vụ dọn dẹp sẽ do chúng ta tiếp quản.”

“Chúng ta không muốn nghe cái nhà thám hiểm kia nói ầu nói tả thêm nữa đâu!”

Lời nói thể hiện thái độ của những người này, cũng làm vẻ mặt của Dahl trở nên khó xử.

Rốt cuộc tình huống trên con đường phía trước thế nào Dahl cũng không dám nói linh tinh.

“Một mình nhà thám hiểm đó rửa sạch đường, khó tránh khỏi sẽ có mấy con cá lọt lưới, cho dù là các người cùng nhau rửa sạch cũng không thể làm được, đúng không?”

Hắn chậm rãi mở miệng, không chỉ là nói đỡ cho Tô Mộ mà cũng là lấy lại thể diện cho Thần Lạc.

Nếu Tổng chỉ huy đại nhân thật sự tìm tới một tên rác rưởi, truyền ra ngoài chắc chắn sẽ bị người khác cười nhạo!

“Vậy chỉ cần số lượng ma vật không làm chậm tốc độ tiến lên của đội vận chuyển thì chúng ta sẽ không truy cứu!”

Chiến sĩ cầm đầu cũng nể mặt Dahl.

Nói xong, hắn đưa mắt ra hiệu cho những người khác.

Tiểu đội hai mươi người này lập tức bày trận chuẩn bị chiến đấu.

Chiến sĩ đi lên vị trí trên cùng, mấy người cận chiến đứng ở cánh, pháp sư và mục sư được bảo vệ ở bên trong, cung tiễn thủ thì chia ra đứng.

Một khi có ma vật xuất hiện trong tầm mắt, bọn họ sẽ lập tức ra tay, bảo đảm con đường thông suốt.

Tốc độ tiến lên của đội không chậm, tiểu đội này và Dahl đi ở đằng trước, tốc độ nhanh hơn.

Sau khi đi được một khoảng thời gian ngắn, tất cả bọn họ đều ngơ

ngân.

Trên con đường phía trước lại không có một con quái nào!

Đừng nói là ma vật, ngay cả dấu vết của ma vật cũng không có.

“Tên kia được đấy!”

Dahl không khỏi lẩm bẩm.

Hắn đã chuẩn bị sẵn lý do nguy hiểm để hoà giải cho Tô Mộ, xem ra bây giờ kết quả hoàn toàn ngoài dự đoán của mọi người!

“Hắn dùng thủ đoạn gì thế? Hắn kéo tất cả ma vật đi rồi à?”

“Có thể là như vậy, pháp sư linh hoạt đúng là có thể làm được chuyện này.”

“Nhưng đây chỉ là trị ngọn không trị gốc, không chừng trên con đường phía trước sẽ có một lượng lớn ma vật đang chờ chúng ta!”

“Nếu thật là như vậy thì phiền phức rồi!”

Trái lại, tiểu đội hai mươi người kia, không ai cho rằng Tô Mộ đã rửa sạch toàn bộ những con ma vật này.

Vẻ mặt của chiến sĩ cầm đầu càng thêm nghiêm túc, khuôn mặt nghiêm trọng.

Hắn quay đầu nhìn về phía Dahl: “Xin hãy phái một bộ phận vệ binh tới đây đi!”

Dưới tình huống không có vệ binh giúp đỡ, một khi có mấy trăm con ma vật tập trung với nhau sẽ mang đến đả kích tính chất huỷ diệt với tiểu đội này.

“Ta đã biết!”

Ngay cả Dahl cũng không thể không nghiêm túc.

Hắn phất tay với đội vận chuyển phía sau, mấy trăm vệ binh canh gác bên cạnh vật tư bước nhanh chạy tới phía trước đội ngũ, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Chiến sĩ thấy thế thở phào nhẹ nhõm.

“Quả thật là xằng bậy, nhà thám hiểm này đang tự tăng thêm phiền phức cho chúng ta!”

Lúc này, một tiếng mắng giận giữ vang lên.

Là pháp sư kiêu ngạo lúc trước trào phúng Tô Mộ.

“Kéo hơn một trăm con quái lại với nhau thì không khó, nhưng nếu không giải quyết được, vậy thì đó chính là tai nạn!”

Lời nói của hắn không chút nể tình, ngụ ý chính là: Ta cũng có thể kéo những con ma vật đó đi, nhưng chuyện này có ích gì chứ? Những con ma vật đó tập trung lại với nhau ngược lại càng khó đối phó hơn.

“Nhưng chỉ cần bảo đảm tốc độ tiến lên của đội vận chuyển không bị ảnh hưởng, dùng phương pháp gì cũng được mà?”

“Cho dù những con ma vật bên ngoài này tập trung với nhau, chúng ta vẫn có thể ứng phó!”

Dahl không nhận được phản bác một câu.

Những vệ binh hắn dẫn theo cũng không phải ăn chay.

Huống hồ đây còn là bên ngoài rừng Ma Vật.

“Hừ!”

Pháp sư kiêu ngạo hừ lạnh một tiếng, không trả lời.

Mọi người tiếp tục tiến lên.

Càng đi về phía trước, nhóm người này càng cảm thấy trong lòng run sợ.

Bọn họ đột nhiên phát hiện ra, trên đường phía trước thật sự không nhìn thấy một con ma vật nào.

Dưới tình hình giao thông này, tốc độ tiến lên của đội vận chuyển tăng lên ít nhất là năm mươi phần trăm!

“Nếu thật sự kéo tất cả ma vật đi thì số lượng ma vật phía sau chúng ta sẽ gặp phải là bao nhiêu?” Có người thấp thỏm hỏi một câu.

Đi lâu như vậy rồi, bọn họ thật sự không tin Tô Mộ có thể rửa sạch toàn bộ ma vật.

Một người thật sự có thể làm được chuyện mà hai mươi người cũng không làm được ư?

Không nói tới chuyện khác, pháp sư giết quái cũng phải tiêu hao mana đúng không?

Muốn giết chết nhiều ma vật như vậy, nhà thám hiểm đó phải có bao nhiêu mana cơ chứ?

“Chỉ sợ chuyện này không nhỏ đâu!”

Chiến sĩ cầm đầu cũng dừng bước lại, nói với Dahl: “Nếu con đường phía trước có hơn một nghìn con ma vật đang chờ chúng ta, vậy thì chúng ta không thể tiếp tục đi con đường này nữa!”

Dahl nghe vậy lập tức nhíu chặt mày.

Thân là người tổng phụ trách lần hành động này, tất cả chuẩn tắc của hắn chỉ có một câu.

Bảo đảm hàng hóa đưa đến nơi an toàn!

Chương 312: Tự mình dọa mình.

Nhưng nếu thật sự đi đường vòng thì thời gian chậm trễ không phải ngày một ngày hai!

Nhớ lại trình độ coi trọng của Thần Lạc với Tô Mộ, Dahl không khỏi suy tư.

Nhà thám hiểm này tuyệt đối không phải là người làm việc hấp tấp bộp chộp, cho dù là dẫn quái thì chỉ sợ cũng sẽ dẫn chúng về phía ngược lại với đội ngũ.

Nếu bọn họ thật sự lựa chọn đi đường vòng, chẳng phải là vẽ rắn thêm chân à?

Nhưng cũng không phải là không có nguy hiểm!

Dahl hít sâu, nhìn những người ăn mặc quần áo thích khách trong số hai mươi người kia: “Có thể nhờ các người đi phía trước dò đường không? Nếu thật sự có quá nhiều ma vật thì chúng ta lại đi đường vòng cũng không muộn!”

Hắn vừa nói xong, pháp sư kia đã vội vàng hô lên: “Nghĩ gì thế? Chắc chắn sẽ có rất nhiều ma vật rồi, đừng nói là nhà thám hiểm đó, cho dù là pháp sư mạnh nhất thành Diệu Nhật tối cũng chưa chắc có thể rửa sạch toàn bộ ma vật trên con đường này, hắn lại không phải những pháp sư cấp cao ngoài thành!”

Dahl không thể ý tới tên pháp sư đó, hắn nhìn chăm chăm mấy thích khách kia: “Nếu các người không muốn đi thì ta sẽ phải những người khác đi.”

Dahl nói xong bèn đưa mắt ra hiệu cho mấy vệ binh.

Một tiểu đội gồm năm người nhanh chóng bước ra.

“Vậy thì để chúng ta đi!”

Lúc này, mấy thích khách kia cũng tỏ thái độ.

Thân là thích khách, bọn họ có thể làm nhân vật trinh sát một cách hoàn hảo.

Cho dù gặp phải đàn ma vật cũng có thể dùng Tàng Hình rút lui an toàn.

“Vậy nhờ mọi người!”

Dahl ôm quyền với mấy người đó.

“Các người giữ vững tốc độ tiến lên bình thường, nếu có tình huống gì thì chúng ta sẽ nhanh chóng quay về báo cáo!”

Mấy thích khách nhanh chóng chạy đi, biến mất trong tầm mắt của

mọi người.

Nếu Tô Mộ ở đây thì chắc chắn hẳn sẽ chửi ầm lên.

Đường đã rửa sạch sẽ rồi, các người tự mình dọa mình như vậy làm gì?

Làm gì vậy không biết?

Trong tường.

Tô Mộ mở kênh chat lên.

Như bình thường, hẳn gửi tin nhắn cho nhóm người nhiều tiền có thực lực kia trước.

“Chỗ ta có không ít được phẩm tốt, còn có trang bị tứ giai, có hứng thú không?”

Hắn lựa chọn gửi thẳng lên nhóm.

Chỉ một lúc sau, kênh chat đã vang lên tiếng tích tích tích.

“Muộn thế này rồi còn có nhiều người online như vậy à?”

Nhìn thấy tin nhắn gửi tới, Tô Mộ thật sự cảm thấy hơi giật mình.

Nhóm nhà giàu này đúng là chăm chỉ.

“Trang bị tứ giai? Giá cả thế nào vậy đại lão?”

“Đại lão có bao nhiêu trang bị? Ra giá đi!”

“Đại lão, trang bị tứ giai vẫn còn quá sớm, có tam giai không, hoặc là chứng minh lên cấp tam giai gì đó?”

Tin nhắn trả lời mỗi người một kiểu.

Có người cảm thấy hứng thú với trang bị tứ giai, cũng có người tỏ vẻ muốn mua sắm vật phẩm cấp thấp.

“Chủ yếu là ta muốn dọn dẹp ô túi đồ, một trang bị tứ giai 2000 đồng vàng, xem như bán rẻ cho các người!”

To Mộ lại gửi tin nhắn lên nhóm.

Giá cả này mình đã suy nghĩ một lúc lâu mới quyết định.

Đối với nhóm người nhiều tiền sắp lên đến tam giai lại còn chưa lên cấp, trang bị tứ giai thật sự có hơi vượt mức quy định.

Nếu giá quá cao thì chắc chắn sẽ không bán được.

Nhưng nếu bán quá thấp thì trang bị tứ giai sau này sẽ không đáng giá nữa.

“Rẻ như vậy à?”

“Thật hay giả vậy, có bao nhiêu trang bị?”

Đặc biệt là sau khi nhìn thấy thuộc tính của những trang bị tứ giai đó, ngay cả những người vốn không có hứng thú cũng bắt đầu hỏi vì cái giá mà Tô Mộ đưa ra.

Mấy ngày nay, trong tay bọn họ cũng dự trữ không ít đồng vàng, mua một ít trang bị tứ giai trước, không nói không thể kiếm lời nhưng thế nào cũng sẽ không lỗ.

Dù sao tâm lý của những người này đều rất rõ ràng, trong một thời gian rất dài, người có thể lấy ra những trang bị tứ giai này cũng chỉ có một mình Tô Pháp Thần.

Còn có một chuyện Tô Mộ không biết.

Đối với nhóm người giàu khôn khéo này, điều bọn họ băn khoăn càng nhiều.

Nếu bọn họ không mua thì cũng sẽ có người khác mua.

Chờ đến khi hầu hết mọi người lên tới tứ giai, những người đó trực tiếp thay sang trang bị tứ giai, bọn họ lấy gì để so?

Trong thế giới Thần Đồ này, thế lực khắp nơi đang âm thầm cạnh tranh!

“Ta có ba mươi trang bị, tổng cộng 60000 đồng vàng, nếu trong

tay không có nhiều đồng vàng như vậy thì có thể nợ, sau đó trực tiếp gửi qua bưu điện cho ta là được!”

Tô Mộ biên tập cùng một tin nhắn gửi cho nhóm người đó có thực lực.

Trong ô túi đồ có mấy trăm trang bị tứ giai, hẳn là những người này có thể nuốt hết.

Ngay sau khi Tô Mộ gửi tin nhắn này đi, tất cả nhóm người nhiều tiền đang nôn nóng chờ trả lời đều tròn tròn mắt.

Bọn họ không nhìn nhầm chứ?

Đã thời đại nào rồi mà còn có loại chuyện tốt là cho nợ này nữa?

“Ta lấy hết, gửi cho người 20000 đồng vàng trước, số còn lại cho ta mười ngày!”

“Tô Pháp Thần, ta chỉ có 30000 đồng vàng, có thể cho ta thêm một ít được phẩm cao giai không, một tuần sau, ta bảo đảm gom đủ đồng vàng!”

“Tô Pháp Thần đúng là người sảng khoái, ta cũng không khách sáo nữa, tất cả đồng vàng trong tay đều gửi cho người!”

Tất cả đều như kế hoạch của Tô Mộ, nhóm nhà giàu này sôi nổi cướp đưa tiền.

Đặc biệt là Mã Kinh Phi.

Người này biết rõ cái gì gọi là “trả tiền theo kỳ”, hơn nữa còn là không có lãi suất.

Chỉ dùng hơn mười phút, phần lớn đồ trong ô túi đồ của Tô Mộ đều đã bán ra ngoài.

Chỉ mỗi đồng vàng thu vào đã hơn ba trăm nghìn, ngoài ra còn có hơn ba trăm nghìn tiền nợ bên ngoài.

“Chờ ta trở về từ ngoài tường là có một triệu đồng vàng rồi!”

Tô Mộ vui sướng nhìn số đồng vàng trong ô túi đồ.

Chỉ cần lấy lại hết số đồng vàng kia là mình đã có được một triệu đồng vàng, càng đừng nói tiếp theo còn có hơn mười ngày để giết quái.

Không tính vật phẩm rơi xuống, chỉ đồng vàng khi giết quái cũng có thể nhặt được mấy trăm nghìn rồi.

“Đến lúc đó có huy chương kim cương, ta có thể hưởng thụ chiết khấu cao nhất trong thành Diệu Nhật, vậy là ta có thể có được một điểm dừng chân trong thành Diệu Nhật rồi!”

Chương 313: Không có ma vật?

“Nhưng trước mắt vẫn tập trung hoàn thành nhiệm vụ là chính!”

Sau khi bán gần hết đồ, Tô Mộ cũng không đưa ra lời cảnh cáo gì đó với nhóm người nhiều tiền này.

Chỉ gửi một tin nhắn lên nhóm cho bọn họ.

“Thời gian tiếp theo ta phải đi ra ngoài tường, ngoài tường không nhận được tin nhắn, các người cứ gửi đồng vàng qua bưu điện là được!”

Tin nhắn này lộ ra không ít tin tức, cũng làm những người này vô cùng tò mò.

“Đại lão, ngoài tường là gì vậy?”

“Đại lão, có thể nói chuyện về ngoài tường cho chúng ta nghe không?”

“Ngoài tường là khu vực sau khi lên tứ giai mới có thể đi vào à?”

Từng vấn đề liên tục gửi tới.

Tô Mộ thống nhất trả lời: “Trước khi lên tứ giai, ra ngoài tường chính là tìm đường chết, chờ tới khi các người tới chủ thành là có thể biết thông tin về ngoài tường!”

Không chờ những người đó tiếp tục hỏi, Tô Mộ đã bay thẳng đến tường, leo lên rồi đi ra ngoài tường.

Tiếng tích tích của tin nhắn không ngừng vang lên lập tức im bật.

“Chớp Nhoáng!”

Dưới trạng thái đầy mana, Tô Mộ dùng dịch chuyển nhanh với cự ly siêu xa.

“Năng Lượng Thức Tỉnh!”

Tiếp đó, dưới trạng thái mở hồi mana, Tô Mộ ngồi trên thú cưỡi máy móc chạy như bay về phía đội vận chuyển.

Giờ phút này, trước mắt Tô Mộ có hai góc nhìn.

Một là tình hình giao thông phía trước của mình, cái còn lại là tình hình phân thân dẫn tiểu đệ xương khô đi giết quái.

“Giỏi lắm!”

Khác với lúc trước, sau khi nắm giữ kỹ năng bị tổn thương chân thật kia, sát thương đầu ra của phân thân phải nói là bùng nổ.

Khi phối hợp với bốn tiểu đệ xương khô vừa có thể đánh vừa có thể chịu đòn, cho dù hắc không có ở đó thì tốc độ giết quái vẫn cực kỳ nhanh chóng.

Tuy còn chưa đạt đến hiệu suất “không còn một mảnh” như Tô Mộ lúc trước, nhưng ít ra có thể bảo đảm trên đường đi, đội vận chuyển sẽ không bị ma vật chặn đường.

Có thể làm được điểm này là đủ rồi!

...

Bên kia, vị trí cách đội vận chuyển một kilomet, mấy thích khách đang dùng tốc độ nhanh nhất chạy đi.

“Tăng tốc đi, nếu thật sự có đàn ma vật, chúng ta lập tức Tàng Hình chạy trốn!” Một thích khách hô to rồi chạy như bay.

Vài người còn lại cũng không cam lòng yếu thế.

“Không đúng, không có chút hơi thở của ma vật nào, sao có thể?”

“Tình cảnh này không giống như ma vật bị dẫn đi, mà giống như bị giết sạch!”

Một lúc sau, những người này bắt đầu nghi ngờ cuộc đời.

Đàn ma vật trong tưởng tượng cũng không xuất hiện, mà năng lực cảm giác nguy hiểm vượt trội của thích khách so với những nghề nghiệp khác cũng không làm bọn họ nhận ra bất cứ chuyện gì khác thường.

Đủ loại dấu vết đều thể hiện một chuyện.

Khu vực này không có ma vật!

“Sao có thể? Nhà thám hiểm kia thật sự có thể làm được đến mức này ư?”

“Thật sự không thể tưởng tượng nổi, hẳn chỉ là một pháp sư thôi mà!”

“Sự thật ở trước mắt, không cho phép chúng ta không tin, nhưng càng đi vào sâu thì ma vật càng khó đối phó, nhà thám hiểm đó hẳn là sẽ xuất hiện lúc mệt mỏi!”

Khuôn mặt của mấy thích khách tràn đầy ngạc nhiên, lại không thể không thừa nhận năng lực của Tô Mộ.

Ít nhất, nhà thám hiểm này thật sự có năng lực mở đường.

Nhưng cùng lúc đó, những người này cũng rơi vào sầu lo.

Ma vật phía sau sẽ chỉ càng ngày càng mạnh, bọn họ lo rằng không biết Tô Mộ có thể giữ vững hiệu suất này không.

“Quay về báo cáo đi, theo ta thấy, nhà thám hiểm đó hoàn toàn có tư cách dẫn dắt chúng ta!” Một người mở miệng.

Ý trong lời nói của hắn là đã định tiếp thu để Tô Mộ lãnh đạo.

Có bọn họ trợ giúp, khi đối phó với ma vật mạnh hơn ở phía sau, cũng có thể có chút bảo đảm.

“Người nói gì thế? Người quên rằng tên đó tự cao tự đại cỡ nào à?” Một người đưa ra lời phản bác.

Theo lời nói của hắn, hiển nhiên có lòng thù địch không nhỏ với Tô Mộ.

“Đúng vậy, không biết là hắn rửa sạch ma vật hay là dẫn ma vật tới nơi xa hơn, chúng ta vẫn phải tiếp tục tìm kiếm!” Lại một thích khách mở miệng.

“Thôi được rồi, vậy các người tiếp tục tìm kiếm, ta quay về báo cáo tình hình trước!”

Thích khách đầu tiên nói chuyện cũng không cãi cò, quay đầu đi về phía đội vận chuyển.

Có hắn báo cáo, trong giai đoạn này, đội vận chuyển hoàn toàn có thể tăng nhanh tốc độ tiến lên!

“Mọi người phân công nhau tìm kiếm đi, biết rõ ràng tình huống trước rồi nói!” Thích khách mở miệng cuối cùng hô to. Nói xong, hắn cũng không quan tâm đến những người khác, lập tức lao vào trong rừng.

...

Phía sau đội vận chuyển, Tô Mộ đang ngồi trên thú cưỡi máy móc, mắt thấy đã sắp đuổi theo đến nơi.

“Tránh đội vận chuyển!”

Hắn không hề do dự lựa chọn tránh đi.

Nếu bây giờ hắn xuất hiện phía sau đội vận chuyển, vậy chắc chắn sẽ bị người ta chọc cột sống.

Không nói tới những chuyện khác, thế nào những NPC tinh anh kia cũng mắng cho hắn một trận.

Cố tình hấn lại không thể xử lý đám NPC này, nếu không chắc chắn sẽ bị các công hội lớn trong thành Diệu Nhật truy nã.

Dứt khoát nhắm mắt làm ngơ!

“Chớp Nhoáng!”

Có mana thì hấn sử dụng Chớp Nhoáng, không có mana thì dùng thú cưỡi, Tô Mộ dùng tốc độ cao nhất chạy như bay về phía phân thân.

Trên đường, hấn lại lấy tấm bản đồ kia ra.

Khoảng cách giữa mình và vị trí chấm đỏ kia còn phải đi mất hai ngày nữa.

Đương nhiên đây là tính theo tốc độ lên đường của đội vận chuyển.

Nếu dựa theo tốc độ của hấn thì chỉ mất nửa ngày là đến.

“Bên trên đây đánh dấu là một con gấu đen to, vậy thì nơi này có BOSS à?”

“Không biết là cấp bao nhiêu!”

Tô Mộ khẽ nhướn mày nhìn con gấu đen được vẽ trong vòng tròn đỏ.

BOSS gì đó chính là sở thích của hấn!

Sau khi đuổi theo một đoạn đường, thời gian cũng tới nửa đêm.

Rừng cây đem nhánh giấu giếm đủ loại nguy hiểm.

“Cuối cùng cũng tới nơi!”

Tô Mộ cũng thành công hội hợp với phân thân.

“Ma vật ở đây càng cao cấp hơn, nhưng dưới sự tăng phúc của BUFF, Vạn Mộc Tùng Sinh vẫn có thể lập tức giết chết, những con không giết được thì giao cho phân thân xử lý!”

“Thánh Quang Chúc Phúc!”

Chương 314: Cắt Cổ.

Sau khi mở giao diện ra, Tô Mộ nhìn con số công kích ma pháp hàng chục nghìn của mình, vẫn định sử dụng Vạn Mộc Tùng Sinh để giết quái.

Phạm vi của kỹ năng này thật sự quá lớn!

Chẳng những có thể rửa sạch ma vật trên con đường phía trước mà còn có thể rửa sạch ma vật xung quanh, một công đôi việc!

Tiếc là kỹ năng này cũng có một vài nhược điểm.

Thứ nhất là sát thương cộng thêm của kỹ năng này quá thấp, thứ hai là tính ngẫu nhiên quá mạnh.

May mà công kích ma pháp mạnh mẽ của mình và sự tồn tại của phân thân có thể đền bù hai nhược điểm này.

“Vạn Mộc Tùng Sinh!”

Tấn công siêu xa lập tức xuất hiện.

‘Người đã giết chết XXX, thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

‘Người đã giết chết XXX, thông qua Thân Thể Bất Diệt nhận được 1 điểm thể chất!’

...

Sau khi cấp bậc ma vật tăng lên, tần suất ba kỹ năng bị động kích phát cũng trở nên cao hơn không ít.

Nhìn thuộc tính liên tục tăng lên kia, Tô Mộ không nhịn được vỗ tay tỏ vẻ vui mừng.

Đây là lần đầu tiên mình tiến hành giết quái với hiệu suất cao như vậy ở ngoài tường!

Sau khi rửa sạch một đám lại một đám ma vật, chân trời cũng dần dần xuất hiện tia sáng.

“Mệt quá!”

Tô Mộ dựa vào một thân cây, trong tay cầm đồ ăn và nước Thần Lạc đã chuẩn bị.

Giết quá nhiều quái, Tô Mộ đã không thể thống kê kỹ năng bị động đã kích phát bao nhiêu lần, dứt khoát mở giao diện ra.

Hoặc có thể nói nhặt đồ trong thời gian dài làm hắn cảm thấy mệt lòng.

“Đồ Thần Lạc chuẩn bị ăn cũng ngon đấy!”

“Xem thuộc tính của ta xem nào!”

Giết quá nhiều quái, Tô Mộ đã không thể thống kê kỹ năng bị động đã kích phát bao nhiêu lần, dứt khoát mở giao diện ra.

Người chơi: Tô Mộ.

Cấp bậc: Cấp 6 tứ giai (62680/85000)

HP: 54300

MP: 102800

Công kích vật lý cận chiến: 3664

Công kích ma pháp: 8008

Phòng ngự vật lý: 4930

Phòng ngự ma pháp: 3070

Thuộc tính: Sức mạnh 1732, thể chất 1870 (+ 690), nhanh nhẹn 1016, tinh thần 1590 (+ 980), trí lực 2490 (+ 1150)

Số kinh nghiệm đám ma vật này mang đến cũng làm Tô Mộ lên tới cấp 6 tứ giai, khoảng cách đến cấp tiếp theo cũng không xa.

Nếu tiếp tục dựa theo hiệu suất này, khi đến phòng tuyển thứ ba,

cấp bậc của hắn tuyệt đối có thể tăng tới cấp 10 tứ giai, nhưng tiếp theo nên lên cấp thế nào, có lẽ vị pháp sư ở phòng tuyển thứ ba sẽ cho hắn đáp án.

Tô Mộ cũng không vội vàng phân phối 50 điểm thuộc tính sau khi lên cấp mà ngồi tại chỗ nghỉ ngơi.

Hành động ngoài tường tiêu hao thật sự quá lớn, mình cũng không phải là động cơ vĩnh cửu!

Huống hồ đội vận chuyển cũng không thể vẫn luôn lên đường được.

Xung quanh không có ma vật, sau khi Tô Mộ ăn no bèn yên tâm nghỉ ngơi.

Ánh sáng trên bầu trời càng thêm loá mắt, mặt trời chậm rãi dâng lên.

Ánh mặt trời chói mắt cũng chiếu xuống khuôn mặt Tô Mộ.

Hắn chậm rãi mở mắt ra.

Đột nhiên, một ánh sáng mạnh chợt loé qua đôi mắt Tô Mộ.

Cùng giây đó, một bóng người đột nhiên xuất hiện.

Trong tay người đó cầm một con dao găm sắc bén, chĩa thẳng vào cổ họng Tô Mộ.

Đây chính là kỹ năng tạo sát thương mạnh thích khách.

Cắt Cổ.

Đối mặt với một đòn bất ngờ, Tô Mộ có các loại biện pháp có thể né tránh, nhưng hắn lựa chọn chịu đựng.

Dưới pháp tắc thế giới trò chơi Thần Đồ, một chiêu Cắt Cổ này cũng không thể thật sự đưa mình vào chỗ chết.

Chịu một đòn này là hắn có thể biết được công kích cụ thể của đối phương.

Còn về chuyện có thể hắn sẽ bị một đòn này lập tức hạ gục hay không?

Nhìn lượng HP và phòng ngự vật lý của bản thân, nội tâm Tô Mộ không chút hoảng hốt.

Một đòn Cắt Cổ này chuẩn xác dừng trên cổ Tô Mộ.

Mà người ra tay hiển nhiên cũng nắm chắc mười phần về một đòn này của mình.

Ánh mắt hắn đã hiện lên ánh sáng chiến thắng!

Kẻ hèn một nhà thám hiểm, còn là pháp sư thân thể yếu ớt, sao có thể cản lại tuyệt chiêu của hắn?

Một chiêu Cắt Cổ này chính là được cộng thêm chỗ hiểm!

Công kích vật lý của hắn là 3000, kết hợp với tăng thêm 400% kỹ năng, còn có 50% sát thương cộng thêm khi đánh lên. Một đòn này đánh vào bất cứ pháp sư tứ giai gì cũng tuyệt đối là lập tức hạ gục!

Nhưng khi hắn tràn đầy tin tưởng, trên đầu Tô Mộ chỉ xuất hiện một con số tổn thương.

-10605!

Hơn mười nghìn tổn thương không thể nói là không cao.

Nhưng người ra tay lại gây ngạc nhiên cả người.

Con số tổn thương này thấp hơn tính toán của hắn rất nhiều!

Chuyện quan trọng hơn là, nhà thám hiểm này vẫn còn đứng được?

Phản ứng của tên thích khách này cũng rất nhanh, dưới tình huống một đòn tuyệt sát không có kết quả, hắn giơ dao găm lên đâm xuống phần eo của Tô Mộ.

Kidney shot!

Chỉ cần có thể dùng được kỹ năng khống chế này, chắc chắn hẳn có thể đưa Tô Mộ đã “tàn máu” đi.

Nhưng công kích của hắn chưa dừng trên người Tô Mộ thì một lực lượng mạnh mẽ đã bắn hắn bay ngược ra ngoài trước!

-26428!

Cùng lúc đó, con số tổn thương xuất hiện trên đầu càng làm sắc mặt của người đó trở nên hoảng sợ.

Giọng nói của hắn mang vẻ khiếp sợ.

Vừa rồi một đòn Cắt Cổ hết sức của hắn cũng chỉ tạo thành hơn mười nghìn sát thương, nhà thám hiểm này lại lập tức mang đi hai mươi sáu nghìn máu của hắn?

“Trốn!”

Trong đầu tên thích khách này chỉ còn một ý tưởng.

Thân là một thích khách “linh hoạt”, tuyệt sát không thành công, hắn còn để lại một đường lui.

“Biến mất!”

Thích khách đột nhiên biến mất trước mặt Tô Mộ, xoay người lập tức chạy đi.

Ẩn thân cùng cấp với vô địch!

Nhưng hắn chưa kịp bước được vài bước, Vùng Từ Trường Trọng Lực đã lập tức bao phủ khu vực này.

Thích khách ngạc nhiên phát hiện ra cả người như rơi vào vũng bùn, không thể nhúc nhích.

“Ta đang ở trong trạng thái ẩn thân, hắn không biết ta ở đâu!”

May mà ẩn thân mang cho hắn một ít cảm giác an toàn.

Nhưng hắn lại không biết những thủ đoạn mà Tô Mộ có.

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

Lý do vừa rồi hắn bị đánh lén, thứ nhất là bởi vì thả lỏng cảnh giác, thứ hai là bởi vì hắn không mở ra Góc Nhìn Ma Pháp.

Sau khi kỹ năng này tăng lên cấp tối đa, nghiêm nhiên đã trở thành “khắc tinh” của thích khách!

Tuy không thể nhìn thấu một vài kỹ năng ẩn thân đặc biệt, nhưng kỹ năng ẩn thân bình thường thì không thể giấu được.

“Tìm được rồi!”

Chương 315: Người không thể giết ta.

Sau khi một bóng dáng xuất hiện, ánh mắt Tô Mộ trầm xuống.

Một đòn Kháng Cự Hoàn vừa rồi đã xóa sạch một nửa lượng máu của đối phương, giờ phút này, dấu hiệu sinh mệnh của người này chỉ còn lại một nửa.

Trong rất nhiều kỹ năng của hắn, Kháng Cự Hoàn xem như là kỹ năng có mức sát thương thấp nhất.

Nói cách khác, bây giờ hắn tùy tiện phóng một kỹ năng cũng có thể mang đi tên “thích khách” này.

Nhưng Tô Mộ không vội vàng ra tay.

“Người là người trong đội tinh anh đúng không? Vì sao lại ra tay với ta?”

Tô Mộ nhìn chằm chằm phương hướng đó và mở miệng hỏi.

Dù cho người trong đội tinh anh không thích mình, cũng không thể ra tay với mình.

Mình cần phải biết rõ động cơ của người này!

Không có ai trả lời.

Hiển nhiên, thích khách đang trong trạng thái ẩn thân cho rằng Tô Mộ đang thử.

Một khi hần trả lời, chắc chắn sẽ để lộ vị trí.

“Người cho rằng ta không biết người ở đâu à?”

Ánh mắt Tô Mộ càng thêm lạnh lẽo, nhìn chăm chăm vị trí của thích khách, giọng nói lạnh băng.

“Hắn có thể nhìn thấy ta ư?”

Thích khách phát hiện ra ánh mắt của Tô Mộ, hần mở to hai mắt, sau lưng nổi da gà.

Nếu Tô Mộ thật sự nhìn thấy vị trí của hần thì thảm rồi!

“Không thể nào, sao hần có thể nhìn thấy ta được? Kỹ năng ẩn thân của ta là kỹ năng cao cấp!”

Thích khách điên cuồng phủ nhận trong lòng.

Tuy cơ thể hần không thể động đậy, nhưng nội tâm lại sinh động khác thường.

“Chắc chắn kỹ năng không chế này có hạn chế thời gian, ta có thể đi được!”

Ngay khi trong đầu hần nảy ra ý tưởng này, Tô Mộ hành động.

Tô Mộ giơ pháp trượng trong tay lên, không chút khách sáo gõ mạnh về vị trí thích khách đang ẩn thân.

-1614!

“Má!”

Lần này lập tức làm thích khách hiện hình, con số sát thương kia càng làm hần nghi ngờ cuộc đời.

Phòng ngự vật lý của hần là hơn 2000 điểm đó!

Một công kích bình thường của nhà thám hiểm này lại xóa sạch

gần 2000 HP của hắn?

Công kích vật lý của một pháp sư vậy mà sắp vượt qua thích khách là hắn?

Còn để người sống nữa không?

“Sao công kích vật lý của người lại cao như vậy?”

“Ai phái người tới?”

Hai người đứng đối diện nhau, hai vấn đề đều vang lên cùng một lúc.

Tô Mộ lạnh lùng cười một tiếng, một chân đạp lên khuôn mặt của thích khách.

-1614!

Chỉ một đạp cũng bị phán định là công kích bình thường.

Sát thương không cao nhưng tính sủi nhục lại cực mạnh.

“Không có ai phái ta tới, tự ta muốn thử năng lực của người sâu thế nào!” Thích khách giáo biện.

Tô Mộ khẽ lắc đầu, trên mặt nở một nụ cười khinh thường.

“Ta cho người thêm một cơ hội nữa!”

Lòng bàn tay xuất hiện một hỏa cầu, dáng vẻ của Tô Mộ lạnh băng như đang nói “nếu người không nói, vậy thì chết đi”.

“Người không thể giết ta, nếu người giết ta, thì chính là trở thành kẻ địch với toàn bộ thành Diệu Nhật!”

Đối mặt với uy hiếp, rõ ràng thích khách đã hơi luống cuống, vội vàng gào lên.

“Vậy à?”

Tô Mộ nghe vậy chỉ lộ ra một nụ cười làm người tuyệt vọng.

Cùng thời gian đó, hỏa cầu cũng bay xuống dưới chân thích khách.

Một con số sát thương hơn ba mươi nghìn xuất hiện.

Tổn thương đã xuất hiện.

Thích khách có nói ra người chủ mưu đằng sau hay không, đã không còn quan trọng đối với Tô Mộ nữa rồi.

Ngay khoảnh khắc hắc kê gào về phía mình, cái chết của hắn đã định rồi!

“Nếu ta chưa từng tới bên ngoài tường, thật sự đã bị người hù dọa rồi!”

Nhìn cổ thi thể kia trên mặt đất, Tô Mộ vươn tay ra, bắt đầu vơ vét.

Một tên NPC chết ở bên ngoài tường, hiển nhiên là chuyện vô cùng bình thường, cho dù có người sẽ nghi ngờ lên đầu bản thân mình, bọn họ cũng không có chứng cứ.

Giống như Lev rõ ràng biết Laubs bị mình giết chết, nhưng cũng không có cách gì với mình.

“Cái tên này chắc không phải là Lev phái tới chứ?”

Nghĩ đến đây, trong đầu Tô Mộ bỗng xuất hiện một ý nghĩ.

Nếu nói trong thành Diệu Nhật có người nào muốn đưa mình vào chỗ chết, người đó tám chín phần mười là Lev.

“Chỉ phái một mình hắn tới?”

Tô Mộ bắt đầu suy tư.

Theo cách nói của Thần Lạc, thế lực của Lev ở trong thành Diệu Nhật cũng không nhỏ.

Trong đội ngũ tinh anh hai mươi người đó, có lẽ còn sắp xếp những người khác vào.

“Khó trách mấy tên kia nhắm vào ta như vậy!”

Tô Mộ nghĩ thông suốt rồi.

Lòng thù địch của NPC đối với mình, không thể nào không có nguyên do được.

“Cái tên này đem không ít đồ à nha!”

Thích khách làm rơi một cái thắt lưng trữ đồ, bên trong có một trăm thanh vật phẩm, đồ ở trong đều là đồ tiếp tế, còn có một ít trang bị và đồng vàng.

Đám NPC này một khi chết bên ngoài tường, thật sự cũng coi như là “đại bạo”!

“Phải xử lý đã, không thể cứ để hằn nằm đây được!”

Lấy đồ xong, Tô Mộ kéo thi thể của thích khách tới vị trí lệch với hướng đi của nhóm người, chôn ngay tại chỗ.

Sau này nếu có người hỏi thăm, mình liền bày ra thái độ “Ta đang mở đường, mấy chuyện khác cái gì cũng không biết” là được rồi.

“Nghỉ ngơi thêm một lát, không gấp!”

Sự xuất hiện của thích khách làm gián đoạn Tô Mộ nghỉ ngơi. Quay trở lại dưới cái cây đại thụ lúc trước, Tô Mộ dựa vào, ở dưới bóng cây, nhắm mắt lại.

Cả người hằn trông không có chút đề phòng nào, đầy sơ hở.

Nhưng tên thích khách thứ hai từ đầu đến cuối cũng không có xuất hiện.

“Nhàm chán quá!”

Lại qua một lúc, Tô Mộ mở mắt ra, lăm bằm một câu.

Mình còn mong mỗi có tên thứ hai giao đến tận cửa nữa đây.

“Triệu hồi Tử Long!”

Không vội vã tiếp tục mở đường, Tô Mộ triệu hồi tiểu tử này ra.

“Ăn đi!”

Sau khi giết chết nhiều ma vật tứ giai, ma hạch trong tay cũng đủ cho tiểu tử này tăng giai lần nữa rồi.

Tô Mộ vừa cho tiểu tử này ăn, vừa điều khiển phân thân dẫn dắt người anh em Xương Khô tiếp tục tiến về phía trước.

Sau khi cho ăn hơn hai trăm viên ma hạch tứ giai, thân thể tiểu tử này một lần nữa xảy ra biến hoá.

Thân hình của nó đang lớn dần theo tốc độ rất nhanh, lớn gần gấp đôi trước đây.

Tất cả thuộc tính cơ sở của nó cũng đều tăng thêm hai trăm điểm.

‘Tử Long’

Chương 316: Chi viện nhà thám hiểm.

Cấp bậc: Cấp 1 nhị giai (Kỳ trưởng thành)

HP: 31000

MP: 14200

Công kích vật lý: 1400

Công kích ma pháp: 2400

Phòng ngự vật lý: 1620

Phòng ngự ma pháp: 1620

Khả năng kháng ma pháp: Không

Sức mạnh: 700, thể chất: 900, trí lực: 1200, tinh thần: 900, nhanh nhẹn: 700

Kỹ năng: Đạn Lôi Quang (cấp A) (Tiêu hao 300 điểm lượng mana, tạo thành công kích ma pháp cho mục tiêu sát thương x400%)

Da Thịt Long Tộc (cấp A) (Tất cả phòng ngự tăng 80%)

Trảo Kích (cấp A) (Tạo thành công kích vật lý cho mục tiêu sát thương x400%)

Tia Chớp Hình Cầu (cấp A) (tiêu hao 1000 điểm lượng mana, phát ra ba móc xích tia chớp hình tròn đối với mục tiêu, mỗi một phát tạo thành 250% sát thương ma pháp)

Quét Đuôi Công Kích (cấp A) (dùng đuôi tiến hành quét ngang, tạo thành công kích vật lý cho mục tiêu, sát thương x500%)

Tử Long tăng giai một lần nữa lại nắm giữ được hai kỹ năng cấp A mới.

Thực lực của nó mặc dù còn chưa đủ để so sánh với mấy ma vật

tinh anh tứ giai ngoài tường, nhưng cũng xem như có chút sát thương rồi.

“Đi thăng cấp với phân thân đi!”

Suy nghĩ một lúc, Tô Mộ đưa ra mệnh lệnh cho Tử Long.

Mình muốn nhanh chóng đánh quái, Tử Long chỉ khi đi với phân thân thì mới có cơ hội giết quái.

Tiếp theo còn có rất nhiều thời gian, cho dù là đánh đám “cá lọt lưới”, trong tình huống đánh quái vượt cấp, cũng đủ cho Tử Long tăng cấp bậc rồi.

“Tranh thủ đều tăng sức mạnh và thể chất lên hơn 3000 điểm!”

“Chỉ riêng nhanh nhẹn và tinh thần không theo kịp lắm, hai kỹ năng cấp Thần này phải đi đâu để lấy đây?”

Nhìn thuộc tính hình ngũ giác của mình, Tô Mộ thoáng có hơi đau đầu.

Hình ngũ giác này có hai góc đúng là hơi kéo về sau, muốn dựa vào thuộc tính được cho khi thăng cấp để tăng nó lên, thật sự là hơi khó khăn.

Vấn đề là trò chơi Thần Đồ gần đây không có sự kiện!

Mình cũng không nhận nổi mấy nhiệm vụ có thể đạt được kỹ năng cấp Thần!

“Đi một bước tính một bước thôi, thuộc tính càng thấp, sau này càng dễ tăng lên.”

Tô Mộ tự an ủi bản thân một câu, tiếp tục đánh quái điên cuồng.

Trong quá trình này, giá trị trưởng thành của Quyền Trọng Pháp Thần cũng không ngừng tăng lên.

...

Vị trí hiện thời của nhóm người.

Sau khi trải qua một đoạn thời gian nghỉ ngơi chỉnh đốn, khoảng cách giữa nhóm người và vị trí hiện tại của Tô Mộ ước chừng 20 km.

“Tiếp tục xuất phát!”

Theo mệnh lệnh của Dahl, đội ngũ hùng dũng bắt đầu tiến về phía trước.

Giờ phút này, đội ngũ tinh anh kia từng người từng người đều rơi vào trong yên lặng.

Mấy tên thích khách kia đã trở về một chuyến, báo cáo tình huống cụ thể rồi.

Cho dù có không tin đi chăng nữa, nhưng đoạn đường này thông suốt không trở ngại khiến bọn họ không thể không tin.

Dahl lại càng đứng thẳng eo, cũng hiểu rõ tại sao Thần Lạc coi trọng nhà thám hiểm Tô Mộ này như vậy.

Dựa theo tốc độ tiến lên hiện tại tiếp tục đi, bọn họ có thể đi nhanh hơn thời gian dự trù ba đến năm ngày!

Càng khoa trương hơn là, người phụ trách vận chuyển là hắc đây lại không có chút áp lực nào.

Giống như Tô Mộ nói lúc trước vậy, đi theo hưởng thành quả với mọi người là được rồi.

Việc vất vả này, quả thực chính là vui sướng mà!

“Đúng rồi, dựa theo tốc độ này, có lẽ sắp đến dãy núi Thiết Hùng rồi?”

Lúc này, chiến sĩ dẫn đầu của đội tinh anh bỗng nhiên lên tiếng.

Dahl nghe vậy, lấy ra một tấm bản đồ, ngay sau đó liền nhíu mày.

Dãy núi Thiết Hùng cũng xem như là đoạn đường nguy hiểm đầu tiên họ phải đối mặt.

“Dahl huynh, ta tính mang theo đội đi chi viện nhà thám hiểm kia, cho dù hắc có lợi hại đến đâu, cũng không thể xử lý được toàn bộ dãy núi Thiết Hùng.” Chiến sĩ nói ra ý định của hắc.

Giọng điệu của hắc khác hoàn toàn trước đây, giống như đã công nhận Tô Mộ rồi.

“Như vậy cũng tốt, ta phái 300 binh sĩ đi cùng với các người!” Dahl suy nghĩ một lúc, trả lời lại.

Chiến sĩ không có từ chối.

Dãy núi Thiết Hùng cũng không phải là một nơi có thể dễ dàng đi qua.

Nơi đó có thể có ma vật cấp BOSS tồn tại đó!

Dưới sự dẫn dắt của chiến sĩ, đội tinh anh dẫn theo 300 binh sĩ đi về phía dãy núi Thiết Hùng.

Trong đội có đủ loại nghề nghiệp, tốc độ di chuyển khó tránh khỏi bị kéo chậm.

Dựa theo tốc độ của mấy người này, ít nhất cũng đến chiều mới có thể đến được địa điểm đã định.

“Dương Phong đại ca, người dẫn người đi chi viện nhà thám hiểm kia, đây không phải là tự làm mất mặt sao?”

Đi trên đường, pháp sư cao ngạo không nhịn được lên tiếng.

Đi trên đường này thuận lợi bao nhiêu, mặt hắc bị vả vang to bấy nhiêu.

Muốn nói trong toàn đội ai hận Tô Mộ nghiêng răng nghiêng lợi, rõ ràng không ai ngoài hắc.

Bảo hắc đi chi viện Tô Mộ, sự cao ngạo của hắc không cho phép.

“Hoàn thành nhiệm vụ mới là điều quan trọng nhất!” Chiến sĩ tên Dương Phong trả lời hắc.

Dáng vẻ này cũng làm cho pháp sư cao ngạo bĩu môi.

Mấy người khác cũng không nói thêm gì, đi theo phía sau chiến sĩ, bước đi nhanh hơn.

...

“Vạn Mộc Tùng Sinh!”

Kỹ năng AOE mạnh mẽ tung ra, trên người Tô Mộ hiện ra một vầng sáng thẳng cấp.

Sau khi tiến vào sâu hơn, cấp bậc của quái vật cũng cao hơn, hơn nữa một số ma vật xuất hiện trong tình huống không có thêm BUFF thì giết không xong.

Dĩ nhiên, một phát Vạn Mộc Tùng Sinh giết không được, Tô Mộ hoàn toàn có thể phóng ra phát thứ hai.

Nhưng thật sự không cần thiết.

Mấy con còn tí máu đó, nếu không đánh trúng, thì để cho phân thân đi xử lý là được rồi.

Hoặc đợi lúc mình nhặt những thứ rơi ra, đám ma vật còn tí máu đó cùng tìm đến tận cửa, thuận tay đánh một chiêu Băng Sương Phong Bạo cũng đủ giải quyết rồi.

“Cảm ơn thích khách đại ca mang tới thất lưng trữ đồ!”

Đến lúc thu dọn đồ, Tô Mộ dựa vào thanh vật phẩm sung túc, bỏ toàn bộ vào túi mang đi.

Một chiêu Vạn Mộc Tùng Sinh là có thể dọn sạch 6 km đường đi, hiệu suất này đừng nói là bị nhóm người kia đuổi kịp, cho dù là đội tinh anh kia cũng không có cơ hội.

Thời gian dần trôi qua, ma vật trong khu vực này xem như chịu khổ rồi.

Chương 317: Dây núi Thiết Hùng một trận

lưu chuyển.

Bọn chúng có con đang chơi đùa cùng đồng bọn, có con đứng dưới ánh mặt trời hưởng thụ thời gian lười biếng, kết quả bên cạnh một sợi dây leo chết người bỗng nhiên bay ra.

Cho dù bọn chúng có “trí khôn” như thế nào, cũng không nghĩ ra được!

Mặt trời đến vị trí cao nhất trong ngày.

Mặt trời chói chang ở trên cao!

Tô Mộ tiếp tục đi, rừng rậm trước mắt biến mất không còn thấy, thay vào đó là một con đường núi với quái thạch lởm chởm.

“Đến khu vực màu đỏ đầu tiên rồi đây!”

Tô Mộ lấy ra tấm bản đồ kia, chỗ này đánh dấu chính là vị trí của con Đại Hắc Hùng đó.

“BOSS tứ giai sao?”

Tô Mộ đứng dưới chân núi, nhìn xem dãy núi dài vài trăm mét, mở ra hai kỹ năng thị giác.

Không giống với khu rừng rậm ma vật phân tán khắp nơi trước kia, phía trên dãy núi này, khắp nơi đều là quái vật gấu dày đặc.

Không phải loại quái vật gấu bình thường, là quái vật gấu hình người.

Quái vật gấu này hai chân đứng thẳng, một đám thân hình cao lớn, sở hữu bàn tay linh hoạt.

Bọn chúng phân công rõ ràng, trên con đường trong dãy núi thiết lập mấy cái trạm.

Tô Mộ lại nhìn phía rìa dãy núi.

Dãy núi này liên miên không dứt, muốn từ bên cạnh đi vòng qua,

rõ ràng cần tiêu tốn rất nhiều thời gian.

“Không có gì khó!”

“Xử lý nơi này càng nhanh, thời gian tiết kiệm được cũng càng nhiều!”

Người vẫn còn ở dãy núi Thiết Hùng, tâm Tô Mộ đã bay tới phòng tuyến thứ ba rồi.

Phía sau chỉ cần đi qua hai đoạn đường có khu vực màu đỏ.

Đến lúc đó, mình có thể tìm tên đại pháp sư kia học tập kỹ năng rồi!

“Bên phía phân thân vẫn còn dọn dẹp ma vật ta bỏ sót trên đường, bên này thôi thì không dùng Vạn Mộc nữa, trực tiếp kéo đến vị trí của con BOSS kia, AOE một lượt!”

Tô Mộ hoàn toàn không xem đám quái vật gấu trên dãy núi kia ra gì.

Ngoài một phần quái vật gấu pháp sư ra, đại đa số còn lại đều là cận chiến.

“Dựa vào công kích của đám quái này, chỉ cần ta dùng Thạch Phụ, trên cơ bản có thể bỏ qua công kích của chúng.”

“Công kích của đám quái pháp sư đó, mở cái Lá Chắn cũng đủ cản lại được rồi!”

Về mặt dụ quái này, Tô Mộ đã có quyết định rồi, vấn đề là ở chỗ vị trí của BOSS.

Trong khoảng cách giới hạn của Mắt Ưng và Góc Nhìn Ma Pháp, mình cũng không phát hiện tung tích của BOSS.

Sau khi thoáng suy nghĩ, Tô Mộ cũng không rối rắm.

Vừa dụ vừa xem là được rồi.

“Mau Lẹ!”

“Tật Phong Bộ!”

“Thị Huyết Cuồng Bạo!”

Mở hết ba kỹ năng tăng tốc độ, 1000 điểm nhanh nhẹn của Tô Mộ được tăng phúc cực nhiều.

Cả người hần như một cơn gió, bay nhanh lên phía trên dãy núi.

Rất nhanh, đã đến trạm đầu tiên rồi.

Cái gọi là trạm có chướng ngại vật được xây bằng gỗ, vây kín hoàn toàn con đường núi rộng mấy mét.

Một thanh trường kiếm xuất hiện trên tay Tô Mộ.

Sau khi đi đến bên cạnh mấy chướng ngại vật kia, hần tung ra hết sức lực.

Dưới sức mạnh to lớn đó của hần, chướng ngại vật kia đã sụp đổ tan tành.

Quái vật gấu canh giữ phía sau chướng ngại vật cũng lập tức tấn công về phía Tô Mộ.

“Chớp Nhoáng!”

Một chớp loé lên, Tô Mộ ném toàn bộ quái vật gấu cận chiến ra phía sau.

Thỉnh thoảng có mấy con quái pháp sư tấn công, sát thương tạo ra cũng không đau không ngứa.

Tô Mộ tiếp tục làm theo như vậy, cùng lúc đó đánh vỡ chướng ngại vật thứ hai, tiếp tục dụ mấy con quái ở đó theo lên trên dãy núi.

Hần muốn cho đám ma vật ngoài tường này mở mang kiến thức một chút.

Cái gì gọi là dắt chạy một vòng!

...

Bên kia, đội NPC tinh anh đó dẫn theo 300 binh sĩ đang gấp rút lên đường.

“Hơn một tiếng nữa là có thể đến dãy núi Thiết Hùng rồi, nhà thám hiểm kia bây giờ có lẽ đã tới dưới chân dãy núi Thiết Hùng rồi? Hẳn chắc đang đợi chúng ta chi viện cũng nên? Cũng phải, không có chúng ta, một mình hẳn dựa vào cái gì để qua dãy núi Thiết Hùng?”

Trên đường, pháp sư cao ngạo bắt được cơ hội liền đâm chọt Tô Mộ đôi câu.

Những người khác cũng không để ý đến hẳn nhiều.

Chiến sĩ dẫn đội Dương Phong trên cả chặng đường dường như đang tìm gì đó, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc.

Rất nhanh, đám người này phát hiện ra mấy người.

Là mấy tên thích khách rời khỏi đội đi dò xét kia.

Mấy tên thích khách này đang dựa vào dưới một gốc cây đại thụ nghỉ ngơi.

Sau khi Dương Phong nhìn thấy mấy người đó, hẳn bước nhanh đi lên trước, lập tức nhú mày.

Trong đội tổng cộng có 4 tên thích khách, bây giờ ở đây lại chỉ có ba.

Còn có một tên thích khách không rõ tung tích.

“Chỉ có ba người các người sao?” Dương Phong lên tiếng hỏi.

“Húc Nham bảo chúng ta chia ra tra xét, kết quả chính hẳn lại không thấy đâu, trên đoạn đường này của chúng ta, đừng nói Tô Mộ kia, đến bóng dáng một ma vật cũng không thấy, kỳ kỳ lạ lạ!”

Một tên thích khách trả lời.

Dương Phong nghe xong, đồng tử lộ ra chút âm trầm.

Nhưng hắn không để cho người khác phát hiện ra, lập tức che giấu đi, tiếp tục lên tiếng: “Ba người các ngươi tốc độ nhanh, đi xung quanh tìm kiếm tung tích của Húc Nham, thật sự tìm không thấy thì nhanh chóng đến dãy núi Thiết Hùng tụ hợp với chúng ta!”

“Đã biết!”

Ba tên thích khách không từ chối, bắt đầu tìm kiếm theo ba hướng.

Sau khi bọn họ rời đi, Dương Phong liếc nhìn pháp sư cao ngạo, lộ ra một nụ cười mỉa.

Dãy núi Thiết Hùng.

Nếu có những người khác ở đây, chắc chắn sẽ bị cảnh tượng trước mặt dọa đến giật mình.

Một tên pháp sư mặc pháp bào, đội mũ ma pháp đang chạy cực kỳ nhanh.

Sau lưng hắn có một đám quái vật Gấu đang chạy theo sau, con nào con nấy trông cũng rất hung hãn.

Những những con quái vật Gấu này rất hiển nhiên không thể theo kịp tốc độ của tên pháp sư đó.

Lại qua một lát sau, trên con đường mà pháp sư đang chạy xuất hiện một chướng ngại vật.

Tốc độ của pháp sư không hề giảm đi, khóe miệng hắn nở nụ cười thản nhiên.

Vào lúc tiến đến gần chướng ngại vật, một nguồn năng lượng vô hình hiện lên từ trong cơ thể của hắn, tạo thành một cái vòng.

Cùng lúc đó, chướng ngại vật khổng lồ trên đường cùng với quái vật Gấu đang ngăn đường ở phía sau đều cùng lúc bị văng ra ngoài.

“Tìm được rồi!”

Chương 318: Thiết Bối Cự Hùng

Ánh mắt của pháp sư lộ ra vẻ ác liệt, hẩn nhìn về một phương hướng, lẩm bầm nhỏ tiếng.

Ngoại trừ Tô Mộ ra, cả cái Vương đô này cũng không có tên pháp sư thứ hai có thể làm được đến mức này.

Hắn đã đến được vị trí cao nhất của dãy núi, Góc Nhìn Ma Pháp cũng đã tìm được vị trí của con BOSS kia.

Đó là một cái hang động trên đỉnh núi.

Tô Mộ không hề do dự, chạy thẳng tới cửa hang động.

Hang động này rất lớn, mà cũng không sâu, đứng ở bên ngoài là có thể nhìn thấy được tình hình ở bên trong.

Một con quái vật Gấu với thân hình cao đến bốn mét, cơ thể khổng lồ đang ngáy ngủ.

Phía sau lưng của nó mọc ra sừng giống như thép vậy.

“To con quá!”

Vừa nhìn thấy con BOSS này, Tô Mộ phát ra một câu nói kinh ngạc.

Con quái vật này trước mắt có thể được coi là quái vật có thân hình lớn nhất mà mình từng gặp.

Nhìn thân hình lực lưỡng kia, nói không chừng một cái tát là có thể đánh bay một tên pháp sư.

Tô Mộ kiểm tra thuộc tính của con quái vật Gấu này.

‘Thiết Bối Cự Hùng (BOSS)’

Cấp bậc: Cấp 8 tứ giai

HP: 800000/800000

Công kích vật lý: 5000

Phòng ngự vật lý: 3800

Phòng ngự ma pháp: 2000

Khả năng kháng vật lý: 50%

Khả năng kháng ma pháp: 20%

Kỹ năng: Thiết Bối Phòng Ngự, Chiến Xa Quay Cuồng, Cự Hùng Rống, Móng Vuốt Gấu Trùng Kích

Đúng như tên gọi của con BOSS này, nó có năng lực phòng ngự cực mạnh.

Chẳng qua ở trong mắt Tô Mộ, không có tồn tại cách nói sát thương yếu hay không.

Phía sau còn có một đám đông quái vật Gấu đang chạy tới, Tô Mộ không chút hoang mang.

Hắn nhìn thoáng qua trị số trí lực hiện tại của mình.

2890 (+1150)

Dưới sự tăng phúc công kích ma pháp 10%, mình có được con số công kích ma pháp vô cùng may mắn.

8888!

“Cho người thử thứ dữ trước!”

Khóe miệng Tô Mộ cười nhếch lên, lòng bàn tay hắn hiện lên luồng sức mạnh to lớn.

Một cơn lốc do trường mâu tạo thành được nhanh chóng hình thành.

Hắn không quan tâm Thiết Bối Cự Hùng có phải đang nghỉ ngơi hay không, trực tiếp ném Trường Mâu Phong Bạo ra.

Sức mạnh của Phong Bạo không giống với công kích vật lý, lập tức cuốn lấy Thiết Bối Cự Hùng.

Tấm lưng thép cứng rắn kia đã xuất hiện ra một khe nứt.

-210912!

Con số vượt qua một phần tư tổng điểm HP của Thiết Bối Cự Hùng cũng hiện ra.

Một cú mạnh như thế, cũng khó trách sẽ để lại vết nứt trên tấm lưng thép cứng rắn kia.

“Gào!”

Thiết Bối Cự Hùng chịu phải sự công kích, tỉnh dậy từ trong mơ, phát ra tiếng gầm đầy tức giận.

Với tiếng gầm giận dữ này, cả cái hang động đều đang rung động.

Tô Mộ đứng ở trước cửa hang động cũng bị cuốn vào trong tiếng rống to đó, khiến hắn có một cảm giác màng nhĩ sắp nổ tung rồi.

‘Người đã chịu Cự Hùng Rống, người sở hữu tinh thần mạnh mẽ, đã triệt tiêu được phần lớn chấn động, tất cả thuộc tính giảm xuống 10%, kéo dài trong 10 giây!’

Một tin nhắc nhở hiện ra ngay sau đó.

Tô Mộ hít sâu một hơi, không có vội vã tiến hành tạo sát thương, xoay người chạy ra hướng bên ngoài hang động.

“Gào!”

Thiết Bối Cự Hùng lại gầm lên lần nữa, lần này sóng âm nhỏ hơn nhiều, nó bước đi với bước chân nặng nhọc, đuổi theo Tô Mộ.

“Đừng! Đừng!”

Thân hình khổng lồ kia giẫm lên mặt đất, mỗi bước chân cũng đều gây ra tiếng động không nhỏ.

Nghe thấy động tĩnh ở phía sau, biểu cảm trên mặt Tô Mộ vẫn bình tĩnh.

Sức công kích của con Thiết Bối Cự Hùng này suýt nữa cũng không

thể phá vỡ được phòng ngự của mình rồi.

Cho dù có kỹ năng thêm vào, sát thương mà nó tạo ra cho mình cũng rất hạn chế.

Con BOSS này ở trong mắt của mình đã không thể gọi là BOSS nữa rồi.

Cùng lắm chính là ‘quái vật tinh anh’ có lượng máu cực cao.

“Tới rồi!”

Cùng Thiết Bối Cự Hùng truy đuổi được một lúc, trước mắt Tô Mộ xuất hiện ‘đội quân lớn’.

Dĩ nhiên, đây là đội quân lớn của Thiết Bối Cự Hùng.

Hơn một nghìn con quái vật Gấu cộng thêm lão đại của bọn chúng, đã bao vây lấy Tô Mộ cả phía trước lẫn phía sau.

Nếu bọn chúng có thể nói chuyện, nhất định sẽ la lớn: Người đã bị bọn ta bao vây rồi, nhanh chóng đầu hàng đi!

Khi đó, Tô Mộ nhất định sẽ trả lời một câu: Người bị bao vây không phải là ta đâu!

“Thạch Phu thuật!”

Dừng bước, Tô Mộ mở Thạch Phu thuật ra, mặc cho đại quân quái vật Gấu ‘nhấn chìm’ mình

Những con quái vật Gấu đó không một chút khách sáo, con nào con nấy đều giơ móng vuốt sắc bén ở chân trước lên, hung hăng vỗ vào người Tô Mộ.

Song làn da cứng như đá đỏ của Tô Mộ, đã chặn đứng toàn bộ những đòn công kích này.

MISS!

MISS!

“Hỏa Vũ thuật!”

“Băng Sương Phong Bạo!”

“Quần Nha Phong Bạo!”

Tô Mộ vững như bàn thạch, giờ cao pháp trượng trong tay, mấy kỹ năng AOE cùng lúc được thi triển.

‘Người đã giết chết chiến sĩ Thiết Bối Hùng!’

‘Người đã giết chết pháp sư Thiết Bối Hùng!’

...

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần có được 1 điểm trí lực!’

...

‘Chúc mừng người đã thăng cấp!’

Sự oanh tạc liên tục của Hỏa Vũ kết hợp với sự duy trì của hai cái Phong Bạo, những con quái vật Gấu trên dãy núi hết con này đến con khác lần lượt ngã gục trên mặt đất.

Ba kỹ năng bị động của Tô Mộ được kích hoạt thường xuyên, điểm kinh nghiệm cũng đang được cấp tốc tăng lên.

Trong lúc những thuộc hạ gục ngã, đồng thời lượng máu của Thiết Bối Cự Hùng cũng đang không ngừng giảm xuống.

Sát thương AOE không quan tâm người có phải là BOSS hay không.

Có lẽ là chịu phải sát thương quá cao, hoặc có lẽ là thuộc hạ liên tiếp chết đi, sự phẫn nộ của Thiết Bối Cự Hùng đối với Tô Mộ đã đạt đến cực hạn.

Nó co rút lại cơ thể, để lộ ra tấm lưng thép ở phía sau lưng, giống như một chiếc chiến xa bằng thép vậy.

Đây là kỹ năng của nó: Cự Hùng Quay Cuồng!

Từ khí thế xem ra, một cú này tuyệt đối không phải là chuyện đùa.

Cho dù là một chiến sĩ toàn lực, sợ rằng cũng sẽ trực tiếp bị tông

bay đi.

“Tới đúng lúc lắm!”

Tô Mộ lại không một chút hoang mang, thậm chí cảm thấy có chút kích thích.

Hắn giơ pháp trượng trong tay lên, bày ra tư thế Block.

Một giây sau, Cự Hùng hóa thân thành chiến xa thép kia đã tới như dự kiến!

Chương 319: Ba thuộc tính thăng cấp rất nhiều.

“Keng!”

Tiếng kim loại va chạm vang lên.

Mặc dù Quyền trượng Pháp Thần không làm bằng kim loại, nhưng nó còn cứng rắn hơn kim loại gấp trăm ngàn lần.

Dưới tư thế đỡ đòn, đòn đánh của Thiết Bối Cự Hùng không cách nào lay chuyển được Tô Mộ!

Việc này không liên quan tới kỹ năng, mà đây là quyết đấu trên lực lượng.

Nếu đổi thành người chơi đồng cấp khác, cho dù đỡ được một đòn này, cũng sẽ bị lực lượng mạnh mẽ của Thiết Bối Cự đánh bay ra ngoài.

Tô Mộ lại không bị tổn thương chút nào!

Hắn thậm chí còn nâng pháp trượng trong tay lên, đập xuống đầu Thiết Bối Cự Hùng.

Đánh Choáng!

Thiết Bối Cự Hùng trực tiếp bị gõ một gậy đến mơ hồ rồi.

Nó không phải là ma vật phổ thông, đây là một con ma vật cấp BOSS tứ giai.

Trí tuệ của nó không kém gì người bình thường, quả thực khiến nó sinh ra hoài nghi cuộc đời.

Con mẹ nó, đây vẫn là một pháp sư sao?

Thiết Bối Cự Hùng tiểu ngạo giang hồ tại dãy núi Thiết Hùng, đã từng gặp được không ít con người.

Nhưng nó lại chưa bao giờ bị “Đổi mới” qua.

Đáng tiếc hôm nay đã định trước nó đụng phải “Kẻ địch số mệnh”.

“Gào! (con mẹ nó)”

Sau khi Thiết Bối Cự Hùng tỉnh lại từ trong trạng thái choáng, không cam lòng gằm thét.

Phía trên móng gấu lóe lên một tia sáng, bàn tay rộng lớn mãnh liệt vỗ về phía Tô Mộ với thể không thể ngăn cản.

“Vùng Từ Trường Trọng Lực!”

Nhưng theo tiếng quát nhẹ phát ra từ pháp sư trước mắt, bàn tay của nó cách đối phương gần trong gang tấc.

Thậm chí lông mao trên móng vuốt nó cũng đã chạm được đến thân thể Tô Mộ, nhưng vẫn không thể làm được gì.

“Mạnh đấy!”

Trái lại, Tô Mộ, gương mặt tràn đầy ý cười.

Kỹ năng Vùng Từ Trường Trọng Lực này quá trâu bò rồi.

Bởi vì không có sát thương, toàn bộ tiêu hao đều đặt trên cường độ của Vùng Từ Trường Trọng Lực.

Với giá trị trí lực kinh khủng của mình bây giờ, ngay cả BOSS tứ giai loại hình lực lượng cũng không cách nào đụng đến mấy may, chứ đừng nói chi là những ma vật khác và người chơi hay NPC.

“Giờ đến lượt nhà ngươi rồi!”

Dưới sự khống chế ổn định, toàn bộ những quái vật gấu khác đều bị diệt sạch, Trường Mâu Phong Bạo lại xuất hiện trong tay Tô Mộ. Hắn phát động công kích với Thiết Bối Cự Hùng.

Sau khi cày hơn ngàn con Thiết Bối Hùng, trí lực lại tăng lên hơn 100, công kích ma pháp càng lớn hơn.

Con số sát thương hơn 20 vạn liên tục toát lên.

Hướng theo một phát bạo kích xuất hiện, thân thể to lớn của Thiết Bối Cự Hùng ngã xuống đất.

“Ầm!”

‘Người đánh chết Thiết Bối Cự Hùng, nhận được 50000 điểm kinh nghiệm’

‘Chúc mừng người, thăng cấp, thu được 50 điểm thuộc tính, 40 điểm kỹ năng có thể phân phối!’

‘Thông qua Hào Quang Pháp Thần, nhận được 1 điểm trí lực!’

‘Quyền Trọng Pháp Thần đã thành công thăng lên ngũ giai!’

Sau khi đánh chết con BOSS này, giá trị kinh nghiệm khổng lồ cũng đủ để Tô Mộ thăng cấp lần nữa, lên đến cấp 9 tứ giai.

Tốc độ lên cấp của hắn hoàn toàn có thể dừng từ “Kinh khủng” để hình dung.

Đổi thành những người chơi bình thường khác, sau khi lên đến cấp bậc tứ giai, muốn thăng lên một cấp, không mất thời gian một tháng gần như không thể làm được.

Tính từ lúc dụ quái đến khi diệt sạch, Tô Mộ chỉ mất chưa đến một giờ đồng hồ.

“Tới rồi rồi!”

Đứng bên cạnh Thiết Bối Cự Hùng, Tô Mộ nhìn phân thân, tiểu đệ

Xương Khô, còn có Tử Long vừa mới đến.

“Đi lên phía trước mở đường đi!”

Hắn ra lệnh một tiếng, đồng thời chỉ huy “Đại bộ đội” đi về hướng rừng rậm phía dưới dãy núi.

Tô Mộ bắt đầu tự nhặt những chiến lợi phẩm rơi xuống.

“Chọc vào ổ gấu rồi!”

Phần lớn vật phẩm nhặt được đều liên quan tới gấu.

Cái gì mà giày lính Thiết Hùng, móng vuốt cuồng hùng,... vân vân.

Tô Mộ cũng không kịp kiểm tra kỹ càng, nhét hết toàn bộ vào thanh vật phẩm.

Sau khi nhặt xong đồ tiểu quái rơi xuống, hắn đến bên cạnh thi thể BOSS.

Đây mới là phần quan trọng.

‘Người thu được Lưỡng Thép Thiết Hùng!’

‘Người thu được kỹ năng: Cự Trảo Trùng Kích!’

‘Người thu được đại ma hạch tứ giai!’

‘Người thu được Thiết Hùng Cự Trảo!’

Hai trang bị, một tấm khiên chắn giống lưng gấu, còn có một đôi găng tay dạng móng vuốt gấu.

Thuộc tính trang bị cũng không tệ, lại không có sức hấp dẫn quá lớn với Tô Mộ.

Thứ hắn chú ý chính là kỹ năng.

‘Cự Trảo Trùng Kích (cấp A): Đánh một đòn hình móng vuốt gấu vào mục tiêu, tạo thành sát thương bằng công kích vật lý X500%, đồng thời hất văng mục tiêu (khoảng cách hất văng dựa trên giá trị sức mạnh)’

Một kỹ năng sát thương không thấp, còn có năng lực không chế nhất định.

Tô Mộ trực tiếp học tập, tăng kỹ năng này lên đến cấp SSS.

Sát thương được tăng phúc cũng thay đổi thành 1500%!

Tô Mộ nhìn về phía thuộc tính của mình.

Người chơi: Tô Mộ

Cấp bậc : Cấp 9 tứ giai (35600/100000)

HP: 72300

MP: 114800

Công kích vật lý cận chiến: 5320

Công kích ma pháp: 9988

Phòng ngự vật lý: 6730

Phòng ngự ma pháp: 4960

Thuộc tính: Sức mạnh 2560, thể chất 2620 (+ 990), nhanh nhẹn 1016, tinh thần 1590 (+ 1280), trí lực 3090 (+ 1450)

200 điểm thuộc tính có thể phân phối!

Những quái vật tinh anh ngoài tường này thật sự quá ra sức, khoảng thời gian này đặc biệt cày rất nhiều, cũng làm cho ba thuộc tính của Tô Mộ tăng lên vô cùng nhiều.

“Tăng Lên Cực Hạn quá là quá mạnh, giống như tên của nó vậy.”

“Vượt qua hạn chế thăng cấp!”

Nhìn thấy 5000 điểm công kích cận chiến của mình, sát thương của đòn đánh Cự Trảo gần 8 vạn.

Dứt bỏ thân phận pháp sư, một trảo này của mình giờ đây tuyệt đối có thể đập chết một NPC tứ giai da giòn.

Nói thí dụ như những NPC pháp sư, mục sư tinh anh.

“Kỹ năng quá nhiều, rất nhiều thuộc tính lặp lại rồi, nếu có kỹ năng dung hợp cấp Thần thì tốt rồi!”

Tô Mộ nhớ tới sách kỹ năng cấp Thần đã rút thưởng được trong sự kiện.

Nếu có thể kiếm thêm mấy quyển, thì mình có thể dung hợp một vào kỹ năng đồng nhất thành một kỹ năng “cấp Thần” mạnh hơn.

Như vậy, kỹ năng cùng một kiểu, mình cũng không cần phải học tập.

“Có thể tìm được ở ngoài tường này sao?”

“Hay có biện pháp nào khác để có thể dung hợp kỹ năng không?”

Chương 320: Ba thuộc tính thăng cấp rất nhiều. (2)

Ý nghĩ này vừa nảy ra, Tô Mộ thoáng cái lún vào rồi.

Nhưng tại nơi hoang vu này, không có ai có thể trả lời cho hắn.

Ánh mắt của hắn chuyển về phương hướng có phòng tuyến thứ ba.

Sau khi đến được phòng tuyến thứ ba, có lẽ có người có thể giải đáp vấn đề của mình!

...

Dưới chân dãy núi Thiết Hùng, Dương Phong cùng những người khác gấp rút lên đường, cuối cùng đã tới được đây.

“Nơi này chính là dãy núi Thiết Hùng rồi!”

Dương Phong chỉ về dãy núi phía trước, nói với tất cả mọi người.

“Nhà thám hiểm đó hình như không có ở đây!”

Một cung tiễn thủ tinh mắt lộ ra biểu cảm nghi hoặc sau khi quan sát bốn phía.

Dựa theo dự đoán của bọn họ, Tô Mộ chắc hẳn sẽ chờ bọn họ ở nơi này mới đúng.

“Tên tiểu tử kia sẽ không lên dãy núi Thiết Hùng một mình đấy chứ?” Một NPC lại mở miệng nói.

Tên pháp sư cao ngạo nghe vậy, không bỏ qua cơ hội này, lên giọng nói: “Không phải là tên tiểu tử đó đang tự tìm đường chết sao?”

Những người khác không nói.

Nhưng ánh mắt bọn họ không hèn mà cùng nhìn hướng lên trên dãy núi, bọn họ đều không nghĩ rằng một mình Tô Mộ có thể vượt qua dãy núi này.

Cứ cho là một pháp sư có năng lực diệt sạch đám tiểu quái, hẳn lại lấy cái gì để đối phó với BOSS đây?

“Có lẽ tên tiểu tử kia đã thu dọn sạch sẽ đám tiểu quái trên đường núi rồi, đang chờ chúng ta ở chỗ BOSS đấy, mọi người tranh thủ thời gian lên đường đi!”

Lúc này, giọng nói của Dương Phong vang lên.

Dưới sự hướng dẫn của hắn, đoàn người bắt đầu lên núi.

“Những chướng ngại vật trên đường này đều bị phá hỏng rồi sao?”

“Chúng bị phá hỏng như thế nào vậy?”

Dọc theo đường đi, sau khi nhìn thấy những chướng ngại vật bị phá hỏng trên đường, đám NPC không thể bình tĩnh.

Sắc mặt Dương Phong lại càng có cảm giác u ám khó tả.

“Nhà thám hiểm này còn lợi hại hơn những gì chúng ta tưởng

tượng!”

Xoay người lại, hần lộ ra khuôn mặt tươi cười với những người khác.

“Tăng tốc lên núi đi!”

Những người khác cũng bước nhanh hơn.

Những binh lính theo sau đội ngũ giữ vững tinh thần, bất cứ lúc nào cũng sẵn sàng chiến đấu.

Dương Phong thậm chí còn cầm một tấm thuẫn trong tay, dẫn đầu đi lên phía trước, sẵn sàng trận địa nghênh đón quân địch.

Nhưng cho đến khi lên đến đỉnh dãy núi, BOSS trong tưởng tượng cũng không xuất hiện.

Đừng nói là BOSS, cho dù là cái bóng của một con tiểu quái cũng không có.

“Không thể nào đâu?”

“Có phải chúng ta đi nhầm chỗ rồi không?”

“Thế này cũng quá khoa trương rồi?”

Cho đến giờ phút này, những NPC “Tinh anh” này thật sự không giữ nổi bình tĩnh được nữa rồi.

Nhà thám hiểm pháp sư “Miệng đầy khoác lác” kia, lại thật sự quét sạch dãy núi Thiết Hùng?

“Tử Long, đến đây!”

Trong lúc những NPC “tinh anh” kia rơi vào cú sốc lớn, Tô Mộ ở vị trí cách phía dưới dãy núi Thiết Hùng khá xa, đang đút ma hạch tứ giai trong tay cho Tử Long.

Cấp bậc của tên nhóc này đã tăng đến cấp 10 nhị giai, đây là do vượt cấp đánh giết vài ma vật, hiệu quả thăng cấp hoàn toàn có thể hình dung như cười tên lửa.

Đương nhiên, muốn khiến con rồng khổng lồ này thăng cấp, ma hạch hao phí cũng không phải người bình thường có thể cung cấp được.

Nhiều ma hạch tứ giai như vậy được nhét vào miệng của Tử Long giống như kẹo đường, nhìn thế nào cũng quá xa xỉ.

Phải biết là những ma hạch này là thứ được người chơi có thể dùng để thăng cấp!

Tô Mộ hoàn toàn không có ý nghĩ tiết kiệm, cho phép Tử Long ăn cho đã.

Sau khi mấy trăm viên ma hạch bị Tử Long ăn, “tên nhóc nhỏ” đã biến thành tên nhóc lớn!

Chỉ đứng trên mặt đất, chiều cao của tên nhóc đã cao hơn ba mét, trên cặp móng rồng kia lại ẩn chứa những tia sấm nhàn nhạt.

Đôi cánh màu tím cực kỳ chói mắt, nhìn từ giá trị nhan sắc, con rồng khổng lồ này thật sự rất đẹp trai.

Điều quan trọng là thuộc tính của Tử Long.

‘Tử Long’

Cấp bậc: cấp 1 tam giai (kỳ trưởng thành)

HP: 49000

MP: 18700

Công kích vật lý: 1800

Công kích ma pháp: 2800

Phòng ngự vật lý: 2200

Phòng ngự ma pháp: 2200

Khả năng kháng vật lý: 20%

Khả năng kháng ma pháp: 20%

Sức mạnh: 900, thể chất: 1100, trí lực: 1400, tinh thần: 1100, nhanh nhẹn: 900.

Thuộc tính có thể phân phối 1800 điểm!

Kỹ năng: Lôi Quang Trùng Kích (cấp S) (tiêu hao 1000 điểm mana, tạo thành tổn thương bằng công kích ma pháp x600% cho mục tiêu)

Da Thịt Long Tộc (cấp S) (tất cả phòng ngự tăng lên 100%, khả năng kháng vật lý tăng 20%, Khả năng kháng ma pháp tăng 20%)

Cự Long Càn Quét (cấp S) (tạo thành tổn thương cho mục tiêu bằng công kích vật lý x600%)

Tia Chớp Hình Cầu (cấp S) (tiêu hao 2000 điểm mana, bắn ra ba chuỗi sấm chớp về phía mục tiêu, mỗi tia chớp tạo thành tổn thương bằng công kích ma pháp x300%)

Cự Long Vẫy Đuôi (cấp S) (dùng đuôi quét ngang, tạo thành tổn thương cho mục tiêu bằng công kích vật lý x800%)

“Tất cả kỹ năng đều đã tăng đến cấp S rồi!”

Điều làm cho Tô Mộ kinh ngạc vui mừng là, Tử Long tam giai lại có thể sở hữu tất cả các kỹ năng cấp S.

Cho dù là BOSS tứ giai mà mình từng gặp, nhìn phần tăng thêm trong các kỹ năng của nó, rõ ràng phần tăng thêm cũng không hề đạt đến cấp S.

Đây chính là thiên phú có sẵn của Long tộc sao?

“Vẫn hơi bối rối vụ cộng điểm!”

Nhìn những điểm thuộc tính có thể phân phối kia, Tô Mộ không vội vàng thêm điểm.

Thuộc tính hiện tại của Tử Long hoàn toàn đủ dùng rồi, cày quái có tiểu đệ Xương khô lo, cũng không cần nó xông pha chiến đấu, chỉ cần có thể gây sát thương nhất định, giành được kinh nghiệm ở đòn đánh cuối cùng là đủ rồi.

Còn sau này nên tăng điểm như thế nào, Tô Mộ muốn xem thử sau này Tử Long tứ giai sẽ lĩnh hội được những kỹ năng nào.

“Tử Long không phát triển các thuộc tính vô hạn giống ta được, cân bằng quá thì tầm thường lắm.”

Tô Mộ vươn tay ra, muốn sờ đầu Tử Long, lại nhận ra bản thân mình không với tới.

May mà Tử Long nhìn thấy cử chỉ của Tô Mộ, cực kỳ phối hợp đưa đầu đến gần.

“Người muốn trở thành loại cự long gì?”

Nhìn thấy dáng vẻ của tên nhóc này, Tô Mộ lộ ra nụ cười cứng chiều, dò hỏi.

Chương 321: Tiến hoá đặc biệt

Tử Long vậy mà có trí tuệ, theo sự trưởng thành của nó, trí tuệ của cự long thậm chí có thể vượt qua cả loài người.

So với việc bản thân mình chọn cách tăng điểm cho tên nhóc này, chi bằng để Tử Long tự mình chọn.

“Gào!”

Sau khi nghe thấy câu hỏi của Tô Mộ, Tử Long phát ra tiếng rống gầm, mở đôi cánh khổng lồ kia ra, đột ngột kích động dữ dội.

Trong chốc lát, cuồng phong nổi dậy.

“Ừm!”

Tô Mộ nhìn hành động của Tử Long, không hiểu rõ.

Tên nhóc lại lộ móng vuốt của nó ra, bỗng nhiên phát động tấn công về phía một cái cây lớn bên cạnh.

Vuốt rồng sắc nhọn mang uy lực mạnh mẽ, một vuốt đập vào thân cây lớn.

Điều xấu hổ là, mặc dù để lại dấu vết rất sâu trên cây đại thụ kia, nhưng lại không có dấu hiệu sụp đổ.

Tô Mộ nhìn thấy rõ ràng, ánh mắt của Tử Long lộ ra chút thất vọng.

Những cây cối trong rừng Ma Vật này cũng không phải là những cây gỗ bình thường, với sức mạnh mấy trăm điểm của nó, thực sự có hơi khó khăn.

“Nói như vậy, người muốn làm cự long loại hình lực lượng?” Tô Mộ cũng đã hiểu.

Tử Long lập tức gạt cái đầu lớn của nó.

“Ừm!”

Kết quả này lại ngoài dự đoán của Tô Mộ.

Rõ ràng là Lôi Đình Long, vậy mà lại muốn cận chiến?

Những điều này, nó đã học với ai?

“Không tốt lắm đâu, người là Lôi Đình Long đó!”

Tô Mộ nhú mào, vẻ mặt do dự.

Tăng toàn bộ sức mạnh chắc chắn là không được.

Trong lúc Tô Mộ không có cách nào để hạ quyết tâm, đầu của tên nhóc lại cọ qua, dường như muốn nói: Ta có chừng mực.

“Haizz!”

Tô Mộ thở dài, siết chặt nắm tay.

“Vậy thì nghe theo người đi!”

Cẩn rằng, Tô Mộ thêm toàn bộ 1800 điểm thuộc tính có thể phân phối còn lại của Tử Long vào sức mạnh.

Sức mạnh của Tử Long lập tức đạt đến 2700 điểm.

Cũng vào lúc này, một nhắc nhở bỗng hiện ra trước mắt Tô Mộ.

‘Sủng vật Tử Long của người muốn đạt đến điều kiện tiến hoá đặc biệt, có muốn tiếp nhận hay không?’

“Còn có thể tiến hoá đặc biệt à?”

Nhắc nhở này khiến Tô Mộ hơi ngơ ngác.

Hắn nhìn vào mắt của Tử Long.

Trong đôi mắt to kia lộ ra vẻ mong chờ, có vẻ như đã mong chờ cái gọi là “tiến hoá đặc biệt” này rất lâu rồi.

“Tiến hoá theo loại hình sức mạnh sao?”

Tô Mộ cũng phản ứng lại.

Chẳng trách Tử Long bảo mình cộng hết toàn bộ điểm thuộc tính vào sức mạnh.

Đối với những sủng vật này, khi thuộc tính nào đó đạt đến một trị số nhất định, có lẽ sẽ có thể mở ra “tiến hoá đặc biệt” này.

Lần đầu tiên nuôi sủng vật, Tô Mộ thật sự không có kinh nghiệm gì cả.

Nhưng đây là điều tên nhóc này tự yêu cầu, bản thân mình cũng không thể từ chối được.

“Tiếp nhận!”

“Tiến hoá đặc biệt cần tiêu hao lượng ma lực lớn, xin hãy đảm bảo có đủ ma hạch để cung cấp trong không gian của sủng vật!”

Một lời nhắc nhở khác lại bắn ra.

“Chuyện nhỏ!”

Tô Mộ không hề keo kiệt lấy hết toàn bộ ma hạch trong thanh vật phẩm ra.

Ngoài những viên Tử Long đã nuốt xuống kia, mình còn thừa lại ba

bốn trăm viên nữa trên tay!

‘Bắt đầu tiến hoá!’

Có đầy đủ ma hạch rồi, Tử Long lập tức bị hút vào trong không gian sủng vật.

Ngay sau đó, không gian sủng vật xuất hiện chữ “đang tiến hành tiến hoá đặc biệt, không thể triệu hồi.”

Tô Mộ không khỏi mong đợi.

“Hi vọng người có thể cho ta một niềm vui bất ngờ!

Dãy núi Thiết Hùng.

Mấy trăm vệ binh đang đóng tại nơi này.

Bọn họ đang canh gác từng tuyến đường quan trọng trên dãy núi và chờ đợi sự xuất hiện của đại đội hậu phương.

Không bao lâu sau, đội ngũ vận chuyển trùng điệp đã đến nơi.

Dahl đi đầu đội ngũ vận chuyển, theo sau là hàng trăm binh sĩ được huấn luyện tốt, dĩ nhiên đã chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

“Chỗ này đã được giải quyết rồi à?”

Nhưng sau khi hần nhìn thấy vệ binh trên núi thì vẻ mặt rõ ràng khá kinh ngạc.

“Tất cả ma vật ở đây đều được dọn sạch rồi, có thể yên tâm tiến về phía trước ạ!” Một binh sĩ chạy tới báo lại.

“Thế thì tốt quá!” Dahl thở phào một hơi, nét mặt hưng phấn.

Sau khi băng qua dãy núi Thiết Hùng, quãng đường còn lại rất dễ đi.

“Có phải nhóm Dương Phong và nhà thám hiểm dẫn các người liên thủ dọn sạch à? Báo cáo tình hình thương vong đi!” Dahl nói với binh sĩ.

“Không có ai bị thương, lúc chúng ta đến đây thì ma vật đã được dọn dẹp sạch sẽ rồi ă!” Binh sĩ không hề giấu giếm.

“Chuyện này!”

Nét mặt Dahl hoàn toàn cứng đờ.

Hắn đột nhiên nhận ra một điều.

Là người chịu trách nhiệm chính cho hành động lần này, không chừng hắn phải đi ngang qua thật đấy.

...

Trong khu rừng dưới chân dãy núi Thiết Hùng, một đoàn người đang tiến lên.

“Đại ca Dương Phong, tên đó còn có thể dọn sạch được dãy núi Thiết Hùng luôn ư, chúng ta có cần theo lên hỗ trợ nữa không ạ?” Giọng điệu của pháp sư cao ngạo rất không vui.

Tuy mặt hắn không đỏ nhưng lại đau rát.

“Cấp bậc của mấy ma vật sau này sẽ chỉ ngày càng cao, có sự trợ giúp của chúng ta thì nhà thám hiểm kia mới có thể dọn dẹp nhanh hơn, như vậy cũng có thể làm tăng tốc độ của đội vận chuyển đấy.”

Dương Phong tỏ thái độ lấy “đại cục làm trọng”.

“Nhưng hình như chúng ta không đuổi kịp hắn!” Pháp sư cao ngạo lại nói tiếp.

Hắn chỉ cần tăng tốc, Tô Mộ lại phải vừa dọn quái vừa vội lên đường.

Dẫu vậy, họ vẫn bị bỏ lại xa tít đằng sau.

Chừng như Dương Phong cũng hiểu rõ điểm này, hắn đột nhiên dừng bước.

“Abrams, chắc người biết sử dụng thuật truyền tống đúng không?”

Hắn nhìn pháp sư cao ngạo, giọng điệu nghiêm túc.

“Sao!” Pháp sư cao ngạo Abrams nghe vậy, vẻ mặt hơi cứng lại: “Truyền Tống thuật cần tiêu hao đá ma pháp, vả lại ta cũng không tài nào có thể tiến hành truyền tống tất cả những người này đâu!”

“Người có thể mang theo mấy người?” Dương Phong nhíu mày, hỏi tiếp.

“Tối đa là hai người!” Abrams trả lời với vẻ khó xử.

“Được thôi, vậy dẫn bọn ta qua trước đi!” Sau khi ngẫm nghĩ chốc lát, Dương Phong nhìn về phía những người còn lại: “Các người tranh thủ đuổi gấp theo sau đi.”

“Tóm lại trước tiên ta phải tới tìm nhà thám hiểm kia để bàn bạc với hắn đã!”

Chương 322: Dương Phong tàn nhẫn.

Dứt lời, Dương Phong nhìn một cung tiễn thủ trong đội.

Người sau đi ra khỏi hàng rồi đứng bên cạnh Abrams và Dương Phong.

Abrams lấy vài viên đá ma pháp ra, miệng lầm bầm.

Theo luồng ma lực mạnh mẽ tuôn trào, một vòng tròn ánh sáng xuất hiện dưới chân ba người.

“Vù”, ba người cùng biến mất.

Ngay sau đó, ở vị trí cách mấy chục cây số, một vòng sáng hiện ra, trong giây lát ba người đã tới nơi đây.

“Phù! Phù!”

Sau khi truyền tống, sắc mặt Abrams rõ ràng hơi tái nhợt.

Dù có đá ma pháp, tiêu hao của thuật truyền tống cũng cực kỳ lớn.

Ngay khi Abrams đang thở dốc, một giọng nói rét lạnh vang lên.

“Tìm tên khốn kia, xử lý hắn đi!”

Hắn bỗng nhiên ngừng đầu, vừa không thể tin nhìn Dương Phong, vừa gào thét: “Mấy người đuổi theo để xử lý tên kia ư?”

Dẫu hắn gai mắt Tô Mộ thế nào nhưng là một pháp sư tinh anh của hiệp hội, sự cao ngạo của hắn tuyệt nhiên không cho phép hắn ra tay với pháp sư Tô Mộ.

“E là tên kia khó đối phó hơn chúng ta tưởng đấy!” Bên cạnh, cung tiễn thủ nọ không nhìn Abrams, đáp.

“Nếu một pháp sư không có pháp lực, vậy dù hắn tài giỏi thế nào cũng vô dụng thôi!” Dương Phong mỉm cười.

“Như tên này chẳng hạn!”

Đột nhiên, mắt hắn trở nên lạnh thấu xương, hắn nhìn Abrams đang đứng gần đó.

Giây kế tiếp, một vũ khí xuất hiện trong tay, hắn dẫn đầu phát động tấn công.

Bị Dương Phong đánh lén, Abrams hiển nhiên không chống đỡ được.

Một pháp sư vốn sẽ rơi vào thế yếu nếu bị tiếp cận ở cự ly gần, chưa kể đến việc hiện giờ hắn chẳng còn lại bao nhiêu pháp lực cả.

Chỉ trong vài hiệp, đỉnh đầu Abrams đã hiện lên một con số sát thương đáng kể, sau đó hắn ngã nhào xuống đất.

“Người định giết hắn thế này luôn à? Hắn là một pháp sư ‘tôn quý’ ở thành Diệu Nhật đấy!”

Cung tiễn thủ ở bên yên lặng đứng nhìn và bông đùa một câu.

“Đúng vậy, pháp sư ‘tôn quý’ quả là giàu thật đấy nhỉ!”

Dương Phong cười khẩy, rồi quét sạch những món đồ mà Abrams đã rơi ra.

“Abrams và nhà thám hiểm kia bất đồng ý kiến, ta chỉ có thể cố gắng thuyết phục, nhưng nhà thám hiểm nọ chẳng những không nghe mà còn ra tay với Abrams, kết quả người cũng nhìn thấy rồi đấy!”

Gương mặt lộ ra một nụ cười âm hiểm, Dương Phong chậm rãi tường thuật.

“Người là lão đại, người định đoạt!” Cung tiễn thủ cũng cười, còn giơ ngón cái lên.

Dương Phong không nói thêm gì, để mặc thi thể của Abrams bại lộ tại nơi hoang dã này mà tìm tòi khắp bốn phía.

“Dù cho tên kia có chạy nhanh cách mấy, chắc hẳn cũng chỉ ở đâu đây thôi!”

“Chia ra tìm đi!”

Hắn ra hiệu cho cung tiễn thủ chia ra tiến hành lục soát.

“Sau khi tìm ra hắn, người thật sự nắm chắc chứ?” Rõ là cung tiễn thủ còn đôi phần lo lắng.

“Yên tâm đi, ta mang đá cấm ma mà!”

Dương Phong tự tin đáp lại.

Sau khi nghe được mấy từ “Đá cấm ma”, vẻ thấp thỏm của cung tiễn thủ đó cũng hoàn toàn biến mất.

...

Cách Dương Phong và cung tiễn thủ không xa, Tô Mộ đang ăn.

“Ma vật trong vùng này dần ít đi rồi!”

“Thảo nào khu vực này được đánh dấu khá là bằng phẳng trên bản đồ!”

Vừa ăn, hắn vừa nhìn bản đồ trước mặt.

Đội vận chuyển chọn băng qua núi từ dãy Thiết Hùng không phải là không có lý do.

Ma vật ở phần sau trong cánh rừng này ít hơn rõ rệt, có khi trong vòng một cây số thậm chí chỉ có vài ma vật.

Phân thân và tiểu đệ Xương Khô hoàn toàn có thể giải quyết, vốn không cần hắn phải ra tay.

Tô Mộ cũng lười đi giết mấy ma vật đó và cũng chẳng định nhặt đồ.

Tô Mộ đang tiếp tục ăn thì một loạt tiếng ồn ào bỗng nhiên vang lên trong rừng.

“Có người đến?”

Không mở ra Góc Nhìn Ma Pháp, Tô Mộ nhận thấy tiếng động truyền từ bên kia đến thì mắt sáng lên.

Ma vật dọc con đường này đã bị mình dọn dẹp sạch sẽ hết rồi, người tìm tới được đây cũng chỉ có thể là NPC thôi!

Đối với chuyện NPC đến, Tô Mộ thật sự rất muốn vỗ tay hoan nghênh.

Tốt hơn hết là loại người tìm mình để gây rắc rối ấy!

Nếu xử lý những loại người thế này, mình có thể “thu hoạch” được càng nhiều đồ tốt.

Ngay khi hắn nghĩ vậy, bên kia rừng có một người nhảy ra.

“Là người à?”

Sau khi thấy người tới, lông mày Tô Mộ vặn lại thành chữ hình (型).

“Phù, cuối cùng cũng đuổi kịp người rồi!”

Nhìn thấy Tô Mộ, người kia cười mừng rỡ.

“Người thật sự khiến tất cả chúng ta phải lau mắt mà nhìn đấy, thế mà có thể lấy sức một mình dọn dẹp toàn bộ dãy núi Thiết Hùng!”

Tiếng khen ngợi vang lên.

Tô Mộ nghe vậy, gương mặt vẫn tỏ ra vô cùng bình tĩnh: “Ta nói rồi, các người cứ tùy tiện làm chút việc vặt phía sau là được ấy mà!”

Người kia cười ha ha, vừa đi tới chỗ Tô Mộ, vừa nói: “Người phụ trách Dahl ra lệnh bảo chúng ta tới tìm người trước để bàn bạc đàng hoàng.”

“Bàn chuyện gì?”

Thấy người kia đang đến gần, mắt Tô Mộ lóe lên, bắt đầu cảnh giác.

Dường như cũng nhìn ra sự cảnh giác trong mắt Tô Mộ, người kia tươi cười thật thà: “Tốc độ dọn dẹp của người quá nhanh, đội vận chuyển thật sự không theo kịp, thế nên người chịu trách nhiệm Dahl muốn người đi chậm lại một chút thôi ấy mà.”

“Về nói với hắn rằng ta sẽ bảo đảm đội vận chuyển được an toàn, còn lại do ta quyết định!” Giọng Tô Mộ lạnh lẽo, tỏ rõ thái độ của mình.

“Ồ!”

Người kia dừng bước, hơi sửng sốt, kèm theo vẻ mặt khó xử.

“Chuyện này...”

Hắn muốn nói lại thôi, ấp a ấp úng.

Tô Mộ lạnh lùng nhìn hắn, cũng hơi mất kiên nhẫn.

“Ra tay đi!”

Trong lúc Tô Mộ đang định bỏ đi thì lại thêm một giọng nói vang lên.

Giây sau, trên tay người đó xuất hiện một cung tên và đang phát động công kích với Tô Mộ.

“Quả nhiên đến để gây chuyện à?”

Âm thanh mũi tên xé gió vang lên, Tô Mộ không nhìn mũi tên mà nhìn về hướng bụi cây cách đó không xa.

Ở đó còn một người nữa!

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

‘Không thể sử dụng kỹ năng!’

Ngay khi Tô Mộ muốn sử dụng kỹ năng để xem rõ tình hình ở đó thì một cảnh báo chợt hiện lên.

“Chuyện gì thế này?”

Mày Tô Mộ lập tức nhúu lại.

Cùng lúc đó, mũi tên kia cũng trúng người Tô Mộ.

-1!

Chương 323: Ai mới là chiến sĩ?

“Cái quái gì vậy?”

Cung tiễn thủ nhìn con số sát thương, hoàn toàn ngơ ngác.

Đòn đánh này chỉ là tấn công phổ thông và cũng để thăm dò Tô Mộ.

Nhưng sự thăm dò này lại khiến lòng hắn run sợ!

Một điểm sát thương cường chế là sao thế kia? Điều này nói rõ công kích của hắn còn chưa phá vỡ được phòng ngự của nhà thám hiểm kia!

Đành rằng nếu đối đầu với chiến sĩ có phòng ngự mạnh mẽ thì đòn

tấn công phổ thông của hắn không phá vỡ được phòng ngự, nhưng đặng này hắn lại đối diện với một “pháp sư” yếu ớt đây!

Trái lại, Tô Mộ hoàn toàn không để ý đến cung tiễn thủ, bước nhanh chạy tới bụi cây kia.

Mình không thể sử dụng kỹ năng, chắc chắn có liên quan tới người đang lẩn trốn ở đó!

Ngay sau khi Tô Mộ tới gần, một bóng người chột lao ra.

“Là người à?”

Nhìn chiến sĩ đang cầm trường kiếm trước mắt, Tô Mộ hơi giật mình.

Tên này chẳng phải là đội trưởng đội tinh anh sao?

Hắn không khỏi liếc nhìn xung quanh.

Cái gọi là “Đội tinh anh NPC” sẽ không phải là tất cả những người Lev tìm tới đối phó với mình đây chứ?

Những người còn lại ở đâu rồi?

Giờ phút này, Dương Phong rất đặc ý.

Hắn nhìn Tô Mộ, khẽ hé miệng cười: “Có phải thấy lạ vì sao người không sử dụng được kỹ năng ma pháp không?”

Mắt Tô Mộ sầm xuống, hắn hỏi: “Ta rất tò mò, sao người lại làm được?”

Dương Phong nhếch miệng, không trả lời câu này.

Hắn biết nhà thám hiểm có mấy cái mạng.

Đây lần đầu tiên hắn ra tay với Tô Mộ, và chắc chắn sẽ không phải là lần cuối cùng, nên đương nhiên hắn không thể tiết lộ át chủ bài rồi.

“Một pháp sư không sử dụng được kỹ năng thì có khác gì cá trên thớt đầu nào!”

Dương Phong phát biểu tuyên ngôn của kẻ chiến thắng.

“Dương Phong, người này không đúng lắm!”

Hắn vừa dứt lời, cung tiễn thủ đứng bên cạnh hô to lên, trong giọng nói càng chất chứa sợ hãi.

“Không đúng à?”

Dương Phong nhú mày, mắt vẫn còn toát vẻ khinh thường.

Nắm chặt trường kiếm trong tay, lòng bàn chân Dương Phong sinh ra gió, hắn phóng tới Tô Mộ với tốc độ cực nhanh.

Hình tượng này khác xa với “chiến sĩ trang bị nặng” lần trước của hắn.

“Đi chết đi!”

Trường kiếm rơi xuống rất nhanh, Dương Phong sử dụng kỹ năng hùng mạnh.

“Đa Trọng Trảm!”

Một thanh trường kiếm lập tức hiện thành ba bóng ảnh.

Rõ là Tô Mộ có thể cảm nhận được đòn này không bình thường nên phản ứng cũng cực kỳ mau lẹ.

“Tư Thế Phòng Ngự!”

Khác với khi sử dụng Góc Nhìn Ma Pháp, lúc dùng Tư Thế Phòng Ngự không hề xuất hiện tình cảnh không thể sử dụng kỹ năng.

-1885!

-1885!

-1885!

Nhưng Tô Mộ đã đánh giá cao kỹ năng này.

Hay nói hắn đã đánh giá cao mức sát thương của Dương Phong

rồi.

Với Tư Thế Phòng Ngự miễn giảm 50% tổn thương vật lý, năm bóng kiếm mỗi một đòn chỉ tạo thành 1885 điểm sát thương.

Nói cách khác, dù không bật kỹ năng thì sát thương tổng thể của kỹ năng này cũng chỉ có 11310 điểm sát thương thôi.

Có lẽ với các pháp sư khác, sát thương ấy có thể rất cao, nhưng lượng máu của Tô Mộ lại cao tới hơn bảy mươi nghìn điểm!

“Sao người không chết?”

Dương Phong cũng thoáng chờ đợi.

Ban đầu hẳn đã dùng kỹ năng mạnh mẽ nhất, chỉ muốn mau chóng giải quyết Tô Mộ, dù sao thời hạn kéo dài của vùng cấm ma kia có hạn, nhưng ai ngờ sát thương của hắn lại thấp đến vậy!

Tuy nhiên sau giây lát sửng sốt, Dương Phong lại phát động công kích.

“Đi chết đi!”

Hắn hô to, nghiễm nhiên xem Tô Mộ là một “Tàn huyết”.

“Cự Trảo Trùng Kích!”

Ngay trước khi trường kiếm của hắn rơi xuống, bàn tay Tô Mộ hiển hiện một bóng móng vuốt mờ của một con gấu khổng lồ, rồi nó đập mạnh vào hắn.

-59840!

Sát thương khủng khiếp tuôn ra!

Cùng lúc đó, cả người Dương Phong tức khắc bị nện bay thẳng ra ngoài.

“Đùng!”

Cơ thể của hắn đập mạnh vào một cây đại thụ, thân cây lập tức gãy lìa và rơi xuống đất tạo ra tiếng động lớn.

Cung tiễn thủ thấy cảnh này, vẻ mặt có loại rung động khó tả!

So với Dương Phong, Tô Mộ - một nhà thám hiểm ăn mặc như pháp sư - mới giống chiến sĩ hơn.

Hay phải nói là

Chiến thần!

Cung tiễn thủ đã không đủ dũng khí để bắn thêm phát nữa.

Hắn biết rõ thực lực của Dương Phong, người mà ngay cả Dương Phong cũng không thể đối phó thì hắn có thể làm được gì chứ?

Lúc này, hắn chỉ có thể nghĩ ra một từ.

Chạy!

Thoát khỏi pháp sư giống như “ma vật” kia!

Thân là một cung tiễn thủ nhanh nhẹn, trên phương diện chạy trốn, hắn tin tưởng trăm phần trăm.

“Muốn chạy à?”

Nhưng hắn vừa chạy trốn, Tô Mộ lập tức mở Mau Lẹ và Tật Phong Bộ.

Tuy không thể sử dụng kỹ năng loại pháp sư, nhưng kỹ năng của chiến sĩ và thích khách lại không có bất cứ ảnh hưởng gì.

“Sao người lại chạy nhanh như vậy?”

Chỉ trong chớp mắt đã bị Tô Mộ đuổi theo, cung tiễn thủ trợn tròn mắt hét to.

Tốc độ hắn lấy làm tự hào lại không chịu nổi trước mặt một “pháp sư” như vậy sao?

Cung tiễn thủ chưa kịp nói tiếp đã phát hiện phía sau Tô Mộ xuất hiện bóng dáng của gấu khổng lồ.

Móng vuốt gấu kinh khủng lập tức vung về phía cơ thể hắn.

“Bùm!”

Một âm thanh nặng nề vang lên, cơ thể cung tiễn thủ bay ra ngoài như đạn pháo.

-69570!

Một con số sát thương cũng xuất hiện ngay theo sau.

Nhưng vẫn chưa kết thúc.

Tô Mộ cố ý khiêu chiến góc độ tấn công, vị trí đánh bay cung tiễn thủ cũng đúng là vị trí Dương Phong đang nằm.

Dương Phong chưa kịp đứng lên thì cơ thể cung tiễn thủ đã đâm mạnh về phía hắn.

“Có tổn thương cộng thêm không?”

Tô Mộ đứng bên cạnh yên lặng nhìn, đôi mắt chất chứa vẻ mong chờ.

Tiếc rằng khi Dương Phong bị cơ thể cung tiễn thủ đập trúng lại không thấy con số tổn thương xuất hiện.

Nhưng nhìn vẻ mặt của Dương Phong thì có thể thấy vết thương của hắn càng nặng hơn.

Còn về cung tiễn thủ kia, cả người nằm liệt trên mặt đất không nhúc nhích, mặt cắt không còn giọt máu.

Một đòn vừa rồi của Tô Mộ đã lập tức hạ gục hắn.

“Người biết người đang làm gì không? Người không thể ra tay với chúng ta!”

Trạng thái của Dương Phong tràn ngập nguy cơ, hắn gào lên với Tô Mộ.

Thi thể của cung tiễn thủ trước mắt không lúc nào không xúc động dây thần kinh của hắn.

Cái chết gần trong gang tấc!

Chương 324: Làm chứng?

“Ta không được ra tay với các người?” Tô Mộ lạnh lùng cười một tiếng, vẻ mặt nghiền ngẫm: “Vậy các người được ra tay với ta à?”

“Là Lev làm ta tới, nếu người tha cho ta một mạng, ta có thể làm chứng cho người!”

Dương Phong cảm nhận được sát ý sắc bén của Tô Mộ, lập tức thức thời ném nôi cho Lev.

“Làm chứng?”

Tô Mộ nheo mắt lại.

Vương đô có quy tắc.

Một khi có người đứng ra làm chứng chuyện Lev phái người tiến hành ám sát mình, vậy thì hẳn không thể nhảy nhót ở Vương đô nữa.

Dương Phong phối hợp như vậy quả thật làm hẳn cảm thấy rung động.

“Bây giờ ta lập tức có thể về Vương đô làm chứng cho người, người có Thần Lạc đại nhân chống lưng, chắc chắn có thể bắt hẳn phải trả một cái giá đắt!” Dương Phong tiếp tục mở miệng.

Tô Mộ vẫn chưa vội vàng trả lời.

Bây giờ hẳn còn đang tiến hành nhiệm vụ vận chuyển!

Nếu quay về thì cũng không thể làm đội vận chuyển chờ mình đúng không?

Hiển nhiên Dương Phong cũng biết rõ điểm này bèn bổ sung thêm: “Nếu người lo lắng chuyện vận chuyển vật tư, người có thể báo cáo tình hình cụ thể với Dahl trước, làm hẳn phái người áp giải ta về Vương đô!”

Nghe thấy lời nói này, Tô Mộ nhú mày, nghĩ ra “vấn đề”.

“Người muốn chạy à?”

Dựa vào thực lực của Dương Phong, chỉ cần khôi phục lại, cho dù là một đội vệ binh cũng không phải là đối thủ của hắn.

“Chỉ cần người dẫn ta tới chỗ Dahl, ta nói tình hình cụ thể ra, ngoài nhận tội thì ta còn có thể chạy đi đâu nữa?” Dương Phong nở một nụ cười khổ.

Tô Mộ vuốt cằm suy nghĩ.

Đây đúng là một cơ hội tốt để vận ngã Lev, nhưng hắn không tin tưởng Dương Phong.

Không nói tới những chuyện khác, mình dẫn hắn tới chỗ Dahl, người này lại lật mặt không nhận tội, khẳng định rằng mình hành hung, mình cũng không thể giải quyết hắn trước mặt Dahl đúng không?

“Đêm dài lắm mộng, ta có thể nghĩ cách khác đối phó với Lev!”

Tô Mộ đã quyết định.

Dương Phong không chết sẽ tạo thành uy hiếp rất lớn với mình.

Nhưng ngay lúc này, Tô Mộ đột nhiên cảm thấy sự hạn chế vô hình biến mất.

Hắn vươn tay, một hỏa cầu hiện lên.

Dương Phong nhìn hỏa cầu đó, khuôn mặt càng thêm sợ hãi.

“Căn cơ của Lev sâu hơn tưởng tượng của người rất nhiều. Trong chuyến đi này, ngoài để ta đối phó với người, hắn còn nhờ ta gửi một bức thư. Người không biết hắn muốn gửi bức thư này cho ai à?”

Tiếng hô to không ngừng vang lên.

Dương Phong lấy ra lợi thể cuối cùng trong tay hắn.

Đúng lúc này, hỏa cầu trong tay Tô Mộ cũng dập tắt.

“Phù!” Dương Phong thấy thế lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Thực lực kinh khủng Tô Mộ thể hiện làm hắn hoàn toàn biết chênh lệch là gì.

Lấy trứng chọi đá sẽ chỉ tự chịu diệt vong.

Nhưng hắn chưa kịp thở dốc, một tia sét đã rơi xuống từ trên bầu trời.

“Xì!”

Tia sét vô tình, trên đầu Dương Phong xuất hiện một con số sát thương còn cao hơn so với móng vuốt khổng lồ vừa rồi.

Cho dù hắn là một chiến sĩ có lượng máu cao cũng không thể chịu được một đòn này.

Cơ thể Dương Phong đè lên trên người cung tiễn thủ kia, hai người rơi ra không ít thứ tốt.

“Cảm ơn hai vị đại ca!”

Tô Mộ nhanh chóng bước tới, nhặt thất lưỡng trữ đồ hai người rơi ra lên.

Có “ấm áp” hai người này tặng, mình có thể chứa thêm càng nhiều đồ rồi.

“Đây là?”

Thứ làm Tô Mộ bất ngờ là trong thất lưỡng trữ đồ của Dương Phong còn có một thất lưỡng trữ đồ nữa.

Tô Mộ lấy chiếc thất lưỡng trữ đồ kia ra, sau khi mở ra, khuôn mặt lập tức trở nên mừng rỡ.

So với cung tiễn thủ và Dương Phong thì thất lưỡng trữ đồ này mới gọi là “màu mỡ”.

Chỉ mỗi số lượng đồng vàng thôi cũng có hơn chục nghìn, càng có một đồng vật phẩm ma pháp.

“Hình như đây là đồ của pháp sư mà, sao lại ở trong tay của người này nhỉ?”

Tô Mộ lộ ra vẻ khó hiểu.

“Còn có người tới?”

Hắn nhìn xung quanh, sử dụng kỹ năng Góc Nhìn Ma Pháp tiến hành tìm kiếm.

Chỉ một lát sau, hắn đã phát hiện ra sau mặt cỏ lúc trước Dương Phong lao ra có một luồng năng lượng kỳ lạ.

Đó là một luồng sáng hình tròn màu tím, cũng không mãnh liệt, thậm chí là hơi mỏng manh.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ lắc người một cái đi tới vị trí đó.

Giây tiếp theo, một vật hình cầu màu tím to bằng quả bóng chuyền xuất hiện trước mắt hắn.

“Đây là thứ gì?”

Tô Mộ vươn tay cầm vật hình cầu đó lên.

‘Đá cấm ma: Kích hoạt viên đá này có thể sinh ra một vùng từ trường cấm ma pháp, người tới gần trung tâm vùng từ trường không thể sử dụng kỹ năng loại ma pháp (ma lực mạnh mẽ có thể phá vỡ vùng từ trường cấm ma pháp).’

“Khó trách!”

Nhìn thấy thông báo xuất hiện trước mắt, Tô Mộ cũng hiểu vì sao vừa rồi mình không sử dụng được kỹ năng.

“Vừa nãy không rõ là chuyện thế nào, không sử dụng kỹ năng mạnh, nếu dồn toàn lực thì ta có thể phá vỡ vùng từ trường này không?”

Tô Mộ cảm thấy hơi tò mò về viên đá cấm ma này.

Những viên đá này vừa bị sử dụng, trong khoảng thời gian ngắn không thể sử dụng tiếp được.

“Cất đi trước đã!”

Tô Mộ cất viên đá đi rồi sử dụng kỹ năng Góc Nhìn Ma Pháp tiếp tục tìm kiếm xung quanh.

Không có dấu hiệu sinh mệnh, nhưng hắn lại phát hiện ra một thi thể.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ lập tức đi đến bên cạnh thi thể, hắn khẽ nhướng mày.

Hắn vẫn có ít ấn tượng về vị pháp sư từng mả mai mình này.

“Dương Phong giết hắn để giá hoạ cho ta à?”

Sau khi phân tích, Tô Mộ đã nhận ra tâm tư ác độc của Dương Phong.

“Những NPC tới tìm ta đều chết hết, ta có mười cái miệng cũng không nói rõ được!”

Tô Mộ không chút do dự khiêng thi thể của pháp sư tới chỗ của Dương Phong và cung tiễn thủ.

Hắn tìm một vị trí hẻo lánh, lấy thanh kiếm to của Dương Phong ra đào đất.

Sức mạnh mạnh mẽ và tốc độ cực nhanh phát huy ưu thế rất lớn trong thời điểm này.

Một cái hố sâu mười mét nhanh chóng được đào ra.

Tô Mộ ném ba người vào trong hố và vùi đất xuống, giống như cách hắn làm với tên thích khách lúc trước.

Chương 325: Quay về Vương đô

Chết không đối chứng, không có dấu vết để tìm!

“Tuyệt đối không được để lộ mấy thứ này trước mặt những NPC khác, phải cất giấu cẩn thận!”

Lấy đồ ba người rơi ra ngoài, Tô Mộ tiến hành sắp xếp lại.

Đầu tiên là thắt lưng trữ đồ của Dương Phong, bên trong có một bộ trang bị chiến sĩ không tặc, còn có mấy trăm đồng vàng, còn lại đều là đồ linh tinh.

“Thứ này là?”

Sau khi sắp xếp một lúc, một bức thư làm Tô Mộ chú ý.

Nhớ tới bức thư lúc trước Dương Phong nói, Tô Mộ vội vàng lấy ra.

Sau khi mở ra, những dòng chữ bên trên có hơi qua loa nhưng may mà hắn có thể đọc hiểu.

Nội dung trong bức thư cũng không nhiều.

Tổng kết lại thì là Lev mời một vị kiếm sĩ đóng giữ ở phòng tuyến thứ ba quay về Vương đô, muốn làm hắn hỗ trợ đối phó với mình.

“Lão già này đúng là chưa từ bỏ ý định!”

Tô Mộ khẽ lắc đầu, lòng bàn tay xuất hiện một ngọn lửa đốt cháy bức thư.

Còn một đoạn đường nữa mới đến phòng tuyến thứ ba, chờ tới khi đến nơi, mình lại đi thử thực lực của vị kiếm sĩ đó xem thế nào.

Tô Mộ tiếp tục dọn dẹp lại vật phẩm của cung tiền thủ.

“Không tặc, trang bị và vũ khí đều rất tốt!”

Cung tiền thủ có một bộ trang bị cung tiền thủ tứ giai, còn có một thanh vũ khí không tặc và một ít mũi tên sắc bén.

Tiếp đó là một vở kịch lớn.

Thất lưỡng trữ đồ của tên pháp sư kia!

“Một bộ trang phục tứ giai, được lắm!”

Thứ thu hút sự chú ý của Tô Mộ đầu tiên là một bộ trang bị tứ giai.

So với trang phục tam giai trên người mình thì thuộc tính của bộ trang bị này cao hơn rất nhiều.

Nhưng còn có một vấn đề.

Tên pháp sư đó quá phô trương nên tạo hình của bộ trang bị này cực kỳ hoa lệ.

Nếu mình mặc bộ trang bị này thì chắc chắn sẽ bị NPC khác nhận ra.

“Không thiếu chút thuộc tính này, so với nó thì bộ đồ đang mặc vẫn thoải mái hơn!”

Tô Mộ không thay trang bị mà đặt nó trong thanh vật phẩm chính của mình.

Tiếp đó, hắn bắt đầu nghiên cứu sổ đá quý ma pháp kia.

Trong đó còn có một quyển sổ tay ma pháp làm hắn chú ý.

“Đây là ma pháp trận?”

Sau khi mở ra đọc vài tờ, Tô Mộ lập tức có hứng thú.

Bên trong ghi chép lại cách bày các ma pháp trận khác nhau

Sử dụng đá quý ma pháp khác nhau là có thể tạo ra những ma pháp trận khác nhau.

Đương nhiên, tác dụng cụ thể của ma pháp trận cũng không thể không tách khỏi việc tiêu hao pháp lực của pháp sư.

“Trận truyền tống?”

Vài tờ đầu tiên ghi lại một loại trận truyền tống, Tô Mộ cảm thấy

rất thú vị, bắt đầu nghiên cứu cẩn thận.

‘Có học Ma Pháp Trận Cơ Sở không?’

Một lát sau, một thông báo xuất hiện.

“Kỹ năng à?”

Kỹ năng xuất hiện làm Tô Mộ vui sướng không thôi.

“Học tập!”

‘Người đã nắm giữ Ma Pháp Trận Cơ Sở!’

“Tăng tới cấp tối đa!”

Chỉ cần là kỹ năng, không có kỹ năng nào Tô Mộ không tăng tới cấp tối đa, bao gồm cả Ma Pháp Trận Cơ Sở vừa mới nắm giữ này!.

‘Người đã nắm giữ Ma Pháp Trận Tinh Thông!’

Sau khi thành công tăng cấp kỹ năng, trong đầu Tô Mộ cũng có thêm một lượng lớn tri thức về ma pháp trận.

“Dựa vào MP của ta hiện giờ, mở vài trận truyền tống là có thể đến tường!”

“Thậm chí ta còn có thể quay về Vương đô một chuyến!”

Nhìn khu rừng phía sau, trong mắt Tô Mộ xuất hiện một góc nhìn khác.

Phân thân và tiểu đệ Xương Khô đang rửa sạch ma vật.

Hắn lấy tấm bản đồ kia ra rồi nhìn về phía vị trí của vòng tròn đồ thứ hai.

Đó là một con sông lớn, bên cạnh đánh dấu một ít ma vật loại cá.

“Dựa theo tốc độ di chuyển của đội thì ít nhất cũng phải mất ba ngày mới có thể tới gần con sông đó, hẳn là ta có thể về kịp!”

Tô Mộ đã có tính toán.

“Giải trừ triệu hồi.”

Giải trừ triệu hồi phân thân và tiểu đệ xương khô, Tô Mộ lấy số đá quý ma pháp kia ra bắt đầu xếp thành một pháp trận truyền tống.

Chỉ trong một lát, năng lượng ma pháp mạnh mẽ phát ra từ trên người Tô Mộ đã rót vào bên trong những đá quý ma pháp kia.

“Phóng toàn lực!”

Tô Mộ rót tất cả pháp lực vào trong đá quý ma pháp mà không hề do dự, mở rộng khoảng cách của trận truyền tống tới cực hạn.

Hơn một trăm nghìn điểm pháp lực không phải là giả.

Sau khi một vòng sáng truyền tống xuất hiện, Tô Mộ lập tức đứng dưới một bức tường.

Nếu không có bức tường này thì thậm chí trận truyền tống có thể đưa hắn trực tiếp về tới Vương đô.

Tô Mộ lấy công cụ leo từ trong thanh vật phẩm ra rồi bò lên tường, quay về trong tường.

Đội vận chuyển mới đi được mấy ngày nhưng đây đã là lần thứ hai hắn quay về trong tường.

Nếu làm Dahl đang vận chuyển vật tư biết thì chắc chắn sẽ bắt gón tay cái với Tô Mộ là hô: Mẹ nó, người thật trâu!

“Đi tìm quái vật trước!”

Tô Mộ lấy ra thú cưỡi máy móc, không đi thẳng về Vương đô mà lại tìm kiếm ma vật trong khu rừng gần đó.

Một lượng lớn ma vật nhanh chóng bị hắn hấp dẫn, bắt đầu tấn công.

-1!

-1!

-1!

Những ma vật trong tường đã không phá được phòng ngự của hắn, chỉ có thể tạo thành 1 điểm sát thương bất buộc.

Tô Mộ đứng tại chỗ để đám ma vật này tùy tiện tấn công mình.

Dựa vào hiệu quả bị động của trang phục, MP đã tiêu hao không còn khi sử dụng trận truyền tống cũng nhanh chóng hồi phục.

Chưa đến một phút, lượng mana của Tô Mộ đã hồi đầy.

Đây đúng là điểm kỳ lạ của thế giới này!

Không thể vi phạm quy tắc trật tự!

Tô Mộ lại lấy đá quý ma pháp ra, sử dụng trận truyền tống.

Chỉ trong chớp mắt, hắn đã quay về Vương đô.

Thủ vệ trong thành Diệu Nhật hoàn toàn không có ý định tới dò hỏi người chơi đột nhiên xuất hiện này.

Tô Mộ vừa đi về phía khu thương mại vừa mở bưu kiện ra.

“Những người này vẫn rất tự giác đấy!”

Không ít người gửi đồng vàng cho hắn qua bưu điện, bên trên còn nhắn lại số “tiền nợ” của bọn họ.

Hiển nhiên là những người này chỉ cần có đồng vàng đều sẽ gửi một bộ phận qua bưu điện cho mình.

Tô Mộ nhận toàn bộ số đồng vàng này.

“Thu trang bị và tài liệu không?”

Chương 326: “Phòng tuyến thứ ba”

Đi vào khu thương mại, Tô Mộ tùy tiện tìm một cửa hàng và bước vào.

“Thu!” Ông chủ nở một nụ cười quen thuộc của gian thương.

Giá thu trang bị ở chỗ hắt không cao đâu nhé!

“Bán hết cho người!”

Tô Mộ cũng không quan tâm, lấy hết toàn bộ trang bị ra.

Dù là giá thu nhưng số trang bị tứ giai này cũng có thể bán được không ít tiền!

“Nhiều vậy à?”

Ông chủ trợn tròn mắt.

Đây là lần đầu tiên hắt nhìn thấy nhiều trang bị tứ giai như vậy.

“Sao thế? Không đủ tiền trả à?” Tô Mộ thản nhiên nói một câu.

“Thế thì không phải, chỉ là giá thu ở chỗ ta là một trang bị 200 đồng vàng, vũ khí 300, người có thể chấp nhận không?”

Giọng điệu của ông chủ có vẻ hơi thấp thỏm.

“Được!”

Điều làm hắt mừng rỡ là nhà thám hiểm trước mặt lập tức đồng ý.

“Người sảng khoái!”

Ông chủ vội vàng thu số trang bị này lại, dáng vẻ như sợ Tô Mộ đổi ý vậy.

Tô Mộ thấy thế vẫn bình tĩnh.

Trước mắt cũng chỉ có NPC có thể mua nhiều trang bị của mình như vậy.

Đương nhiên là những trang bị thuộc tính cao hắt đã đặc biệt sửa sang lại đặt trong một thất lưng trữ đồ.

“Tổng cộng là tám trăm trang bị, trong đó có ba trăm vũ khí, tổng cộng là 190000 đồng vàng!”

Sau khi kiểm kê xong, ông chủ lấy ra mười chín viên kim cương lộng lẫ.

Một viên kim cương trị giá 10000 đồng vàng, Tô Mộ cất kim cương đi.

Hắn tính tính, số đồng vàng trong tay mình đã vượt qua một triệu.

Hoàn toàn đủ tiền để mua một cửa hàng trong chủ thành.

“Bây giờ mua thì lỗ quá, sau khi lấy được huy chương kim cương kia ít nhất cũng tiết kiệm được mấy trăm nghìn!”

Tô Mộ cũng không sốt ruột đi mua cửa hàng gì đó.

Khu thương mại trong thành Diệu Nhật rất lớn, có không ít nơi có thể tiêu tiền.

Lúc trước trên tay hắn không có nhiều đồng vàng nên cũng không đi dạo nhiều, bây giờ có thể đi dạo thử xem rồi.

Đầu tiên là những cửa hàng có quy mô lớn.

Trong đó có một cửa hàng bán linh kiện công trình thu hút sự chú ý của Tô Mộ.

Sử dụng thú cưỡi máy móc cũng cần năng lượng trung tâm, cho dù mình biết đổi cũng phải có linh kiện có thể đổi.

“Xin chào nhà thám hiểm, người có yêu cầu gì không?”

Bước vào cửa hàng, một người trung niên tươi cười tiến tới nhiệt tình chào hỏi.

Trên người hắn có không ít linh kiện máy móc lóe sáng, vừa nhìn đã biết có nghiên cứu không nhỏ với công trình học.

“Có năng lượng trung tâm của thú cưỡi máy móc không?” Tô Mộ cũng hỏi thẳng.

“Có, một cái 1000 đồng vàng!” Người trung niên cười rồi nói.

“Lấy cho ta mười cái!”

Tô Mộ lấy ra một viên kim cương, vô cùng hào phóng.

“Được!”

Người trung niên lập tức đi về phía một quầy hàng, lấy ra mấy linh kiện máy móc đang phát sáng.

Tô Mộ cất linh kiện đi, không có ý định ở lại thêm nữa.

Số năng lượng trung tâm này cũng đủ để hắn điều khiển thú cưỡi máy móc trong một thời gian rất dài ở ngoài tường.

Đối diện cửa hàng này là một cửa hàng bán vật phẩm ma pháp.

Nhìn từ vẻ ngoài xa hoa kia thì đồ vật bên trong chắc chắn sẽ không rẻ.

...

Ngoài tường.

Hơn một nghìn người đang vận chuyển vật tư.

Đi theo phương hướng của những người này sẽ một toà thành sừng sững trên một vùng đất bằng.

Tòa thành này không lớn, nhưng bức tường ngoài thành lại cao hơn trăm mét.

Trên mặt tường của thành càng có một lượng lớn vật máy móc, phù văn ma pháp và vân vân.

Nơi này chính là nơi gọi là “phòng tuyến thứ ba”!

Lúc này, trên mảnh đất bằng ngoài tường đang trải rộng những con ma vật có thân hình to lớn.

Chúng nó vây xung quanh “phòng tuyến thứ ba”, dường như cũng không vội vàng khởi xướng tấn công.

Trên tường thành “phòng tuyến thứ ba”, rất nhiều NPC đã trận địa sẵn sàng đón quân địch, có đủ các loại nghề nghiệp.

Trong đó trên vị trí cửa thành, một người mặc quần áo quan chỉ huy, bên cạnh là một pháp sư già mặc áo bào trắng, râu tóc bạc phơ.

“Đám ma vật này không tấn công, tiếp viện trong thành mười ngày nữa là hết rồi!”

Vẻ mặt của quan chỉ huy cực kỳ nghiêm túc.

“Rất nhiều ma vật ngũ giai đột nhiên tấn công phòng tuyến thứ ba, lại chỉ vây mà không tấn công, thật sự không bình thường lắm!”
Gương mặt pháp sư già tràn đầy lo âu.

Hành vi của những con ma vật này thật sự quá kỳ lạ!

“Dù thế nào, sau khi tiếp viện ở thành Diệu Nhật đến, chúng ta chỉ có thể mở cửa thành chiến đấu một trận sống chết với đám ma vật này!”

Quan chỉ huy hít sâu một hơi, giọng nói mang vẻ quyết tuyệt.

Ý nghĩa tồn tại của “phòng tuyến thứ ba” là vì bảo đảm tường sẽ không bị ma vật xâm nhập.

Nhưng có một chuyện, quan chỉ huy và pháp sư già không biết.

Trong đám ma vật ngũ giai này còn có một con ma vật khác biệt.

Nếu Tô Mộ ở đây thì chắc chắn sẽ cảm thấy quen thuộc.

Bởi vì con ma vật này rất giống với “Nguyệt Bạch”.

Hiển nhiên là nó có được trí tuệ và địa vị cực cao.

Nhưng ánh mắt của nó lại không đặt trên “phòng tuyến thứ ba”.

Hướng nó nhìn chính là phía sau “phòng tuyến thứ ba”.

Giống như phương hướng đó có thứ gì đó hấp dẫn nó hơn vậy!

Khu thương mại thành Diệu Nhật.

Tô Mộ mở to hai mắt nhìn những vật phẩm ma pháp rực rỡ muôn

màu trước mặt.

Cửa hàng này có thể nói là cửa hàng chuyên bán đồ dành cho pháp sư, bên trong có các loại vật phẩm có liên quan đến pháp sư.

“Những viên đá quý ma pháp này bao nhiêu tiền?”

Nhìn em gái nhân viên cửa hàng xinh đẹp đang đứng bên cạnh, Tô Mộ rất muốn mua mua mua.

“Một viên đá quý ma pháp 30000 đồng vàng nha!”

Em gái nở một nụ cười xinh đẹp, nhưng cái giá nói ra lại làm Tô Mộ hoảng sợ.

30000 một viên đá quý ma pháp, giả cả này thật sự là hơi đắt.

“Ta có huy chương, có được giảm giá không?”

Tô Mộ chỉ huy chương vàng của mình.

“Vật phẩm trong cửa hàng của chúng ta chỉ có thể giảm cao nhất là mười phần trăm, huy chương vàng của người chỉ có thể hưởng thụ giảm giá 9.8%!” Em gái trả lời.

“Ặc!” Tô Mộ lập tức ngậy người.

Pháp sư không hổ là tượng trưng cho “sự cao quý”!

“Ta nhìn xem đã!”

Tô Mộ tiếp tục nhìn sang những quầy hàng khác, tính toán trong lòng.

Tác dụng của đá quý ma pháp có rất nhiều.

Chương 327: Kỹ năng phi hành.

Có thể trực tiếp khảm trên vũ khí để có được thuộc tính cộng thêm.

Còn có thể dùng để bố trí ma pháp trận, hoặc cung cấp năng lượng cho một vài đạo cụ ma pháp.

Nếu bố trí ma pháp trận thì số đá quý ma pháp pháp sư tinh anh kia để lại hoàn toàn đủ dùng, mình cũng không cần mua với giá cao.

“Tốt nhất là có thể mua một vật phẩm ma pháp có thể gắn chú ngữ cho Quyền Trượng Pháp Thần, hoặc là vật phẩm ma pháp thuộc tính hỏa!”

Tiền phải dùng trên lưỡi dao, Tô Mộ cũng nhìn thấy không ít vật phẩm ma pháp thuộc tính hỏa trên quầy.

“Những thứ này bao nhiêu tiền?”

Tô Mộ chỉ vào mấy vật phẩm rồi hỏi em gái nhân viên cửa hàng.

“Đá ma tinh thuộc tính hỏa này trị giá 50000 đồng vàng!”

“Viên bảo thạch Thiêu Đốt này trị giá 100000 đồng vàng!”

“Viên đại ma hạch hỏa diễm này giá 150000 đồng vàng!”

Em gái nhiệt tình nói.

“Đều đắt như vậy à?” Tô Mộ bĩu môi.

Hắn vốn cho rằng một triệu đồng vàng trong tay đã rất nhiều, bây giờ mới thấy số tiền này đúng là chưa là gì cả.

“Ta lấy hết!”

Tô Mộ căn rằng mua cả ba thứ này.

“Được, người còn cần những vật phẩm khác không? Chỗ chúng ta cũng có trang phục pháp sư cấp cao đó!”

Em gái lấy vật phẩm từ trong quầy ra, nụ cười càng thêm xán lạn.

“Có trang phục ngũ giai không?”

Lời nói của em gái làm Tô Mộ cảm thấy hứng thú.

“Không có trang phục ngũ giai!” Em gái xấu hổ lắc đầu.

Tuy nàng không nhìn ra cấp bậc của Tô Mộ, nhưng một nhà thám hiểm vừa mở miệng đã nói trang phục ngũ giai sẽ có thực lực.

“Thôi vậy!”

Sau khi nghe thấy câu trả lời này, Tô Mộ cảm thấy hơi buồn bực.

Trong thanh vật phẩm của mình đã có trang phục tứ giai, hoàn toàn không cần phải mua thêm một bộ nữa.

“Ở chỗ người còn có vật phẩm ma pháp gì cao cấp không?” Tô Mộ lại hỏi.

“Cửa hàng chúng ta là chế độ hội viên, muốn mua sắm vật phẩm ma pháp cao cấp cần thoả mãn cấp bậc hội viên tương ứng.” Em gái trả lời.

“Ặc!”

Vừa tiêu 200000 đồng vàng mà thái độ của em gái lại như vậy cũng làm Tô Mộ nhận ra.

Cấp bậc hội viên của mình còn chưa đủ!

“Vậy cứ thế đi!”

Tô Mộ cũng lười tiếp tục tiêu tiền.

“Hoan nghênh lần sau lại tới!”

Sau khi đi ra cửa hàng, giọng nói ngọt ngào của em gái vang lên.

Tô Mộ trợn trắng mắt rồi đi vào trong một góc hẻo lánh.

“Không biết có thành công không nữa!”

Hắn lấy viên bảo thạch Tro Tàn kia ra rồi đặt ba vật phẩm thuộc tính hoả bị bên cạnh nó.

Ba thứ này cũng phát huy ra giá trị của chúng, cung cấp không ít năng lượng cho bảo thạch Tro Tàn

Bảo thạch Tro Tàn trực tiếp thiêu đốt.

Tô Mộ kiên nhẫn chờ đợi.

Ngọn lửa càng thêm rực rỡ, trước mắt Tô Mộ lại xuất hiện cảnh tượng hãn từng nhìn thấy lúc trước.

Điều khác biệt là lần này xuất hiện một cảnh tượng mới.

Đó là một người bị ngọn lửa bao vây, phía sau xuất hiện một đôi cánh hình thành từ ngọn lửa đang không ngừng bay lượn trên không trung.

Tô Mộ nhìn chăm chăm đôi cánh đó, trong mắt trào ra ánh lửa mãnh liệt.

‘Người đã lĩnh ngộ kỹ năng: Hỏa Diễm Phi Vũ!’

Một thông báo kéo Tô Mộ lại.

Cảnh tượng đó cũng biến mất.

Tô Mộ nhíu chặt mày cầm lấy viên bảo thạch Tro Tàn.

Sau khi cảnh tượng đó hiện lên, độ ấm của viên bảo thạch này lại trở nên hơi lạnh lẽo.

Phải biết rằng mình đã đốt cho nó một lượng lớn vật phẩm thuộc tính hoả mới làm viên bảo thạch này ấm lên một chút!

“Nói cách khác, chỉ cần ta không ngừng đốt vật phẩm thuộc tính hoả cho nó là có thể nắm giữ tất cả kỹ năng của pháp sư Tro Tàn à?”

Tô Mộ hít sâu một hơi, cuối cùng cũng hiểu rõ tác dụng của viên bảo thạch Tro tàn này.

Hắn mở thanh kỹ năng ra, tìm thấy kỹ năng mình vừa mới nắm giữ.

‘Hỏa Diễm Phi Vũ (đặc biệt): Mỗi ba giây tiêu hao 1% mana, nhận được Đôi cánh hỏa diễm, có được năng lực phi hành (lượng mana

tiêu hao càng nhiều thì tốc độ phi hành càng nhanh).’

“Phi hành?”

Sau khi đọc miêu tả kỹ năng, Tô Mộ há to miệng, suýt nữa thì ngạt nhiên hô lên.

Tuy kỹ năng này không có sát thương nhưng nó lại có ý nghĩa phi phàm!

Sau khi có được kỹ năng này, mình có thể bay lên trời!

Tô Mộ gấp không chờ nổi muốn thử nhưng vẫn nhịn xuống.

Nơi này chính là Vương đô, nếu mình bay tới bay lui trên không trung một cách rêu rao như vậy thì chắc chắn sẽ có vệ binh tìm tới.

Dù sao bây giờ mình cũng đang trong trạng thái “đang làm nhiệm vụ”, quay về Vương đô cũng lén lút, chờ tới khi ra ngoài tường, muốn bay như thế nào thì bay như thế đó.

“Có thể đi ra ngoài tường rồi!”

Tô Mộ lấy đá quý ma pháp ra sử dụng trận truyền tống.

Sau khi một vòng sáng xuất hiện dưới chân, hắn lập tức đi tới vị trí ngoài tường.

Tô Mộ không vội vàng trèo tường mà điều khiển thú cưỡi máy móc đi tới gần đây kéo quái, sử dụng hiệu quả bị động của trang phục nhanh chóng hồi mana.

Sau khi hồi đầy mana, Tô Mộ cũng không chần chờ nữa.

“Hỏa Diễm Phi Vũ!”

Sau khi sử dụng kỹ năng, sau lưng hắn xuất hiện một đôi cánh ngưng tụ từ ngọn lửa, nhìn qua cực kỳ ngẫu.

Phía ngoài tường không có hạn chế cấm bay, hắn lập tức bay lên trên tường!

“Tốc độ nhanh thật!”

Tốc độ của Hỏa Diễm Phi Vũ móc nối trực tiếp với lượng mana.

Tô Mộ tiêu hao mana cung cấp năng lượng sung túc cho đôi cánh hình thành từ ngọn lửa này.

Chỉ trong chớp mắt, hắn đã bay đến trên tường.

Giây tiếp theo, một luồng áp lực vô hình đột nhiên đè lên trên người hắn.

“Không thể chống cự được, đây là quy tắc trật tự à?”

Sau khi cảm nhận được sức mạnh của lực lượng này, Tô Mộ thu cánh lại.

Vẫn là bức tường này lợi hại hơn!

Hắn chỉ có thể thành thật lấy ra công cụ leo tường rồi trèo tường.

Triệu hồi thú cưỡi máy móc ra đi một đoạn, Tô Mộ lại lấy đá quý ma pháp ra bố trí trận truyền tống.

Vòng sáng truyền tống chợt lóe rồi biến mất, Tô Mộ lập tức phía tới trước đội vận chuyển vật tự.

“Trời sắp tối rồi!”

Hắn ngẩng đầu nhìn bầu trời, thấy sắp đến chạng vạng.

Tô Mộ nhìn phía sau.

“Tối tập hợp với đội vận chuyển trước đã!”

Lý do hắn lựa chọn như vậy là vì còn có một mục đích nữa.

Chương 328: Xin hãy tăng tốc độ.

Giấu tai mắt của người khác!

Nếu cả quãng đường mình chỉ đi giết quái thì sẽ làm người khác cảm thấy chuyện nhóm người Dương Phong mất tích có vấn đề.

Nhưng một khi mình quay lại tập hợp với đội ngũ thì sẽ có lý do thoái thác.

Tô Mộ điều khiển thú cưỡi máy móc, trước khi trời tối đã tìm thấy vị trí của đội vận chuyển.

Nhóm vệ binh vây xung quanh vật tư, thành lập một vòng bảo vệ, cách mấy mét lại có một lửa trại.

Trong đội có vài nhân viên hậu cần đang nấu cơm, mùi thơm tỏa xung quanh.

Tô Mộ cất thú cưỡi đi rồi đi về phía Dahl.

“Là người? Người về rồi à?”

Dahl thấy Tô Mộ đến rõ ràng cảm thấy hơi ngạc nhiên.

“Sao người lại về một mình? Những người khác đâu?”

“Những người khác á? Ta không biết!” Tô Mộ tỏ vẻ khó hiểu.

Đây chính là mục đích hản quay về đội vận chuyển.

Trên con đường phía trước có không ít ma vật, đám người Dương Phong mất tích hoàn toàn có thể đẩy lên trên người chúng.

“Người không gặp được bọn họ à?” Dahl hơi sửng sốt, cảm thấy hơi kỳ lạ.

“Không gặp, có thể là lúc ta dẫn quái đi nên không nhìn thấy bọn họ!” Tô Mộ tiếp tục giả ngu, bịa ra một lý do hợp lý.

“Được rồi!” Dahl cũng không hỏi nhiều.

Đúng là có thể xảy ra loại tình huống này.

Dahl nhìn về phía Tô Mộ, ánh mắt mang theo sự nóng bỏng.

Tô Mộ bị ánh mắt này nhìn nổi da gà, nhúu mày lại: “Người đừng

nhìn ta như thế nữa!”

“Ha ha!” Dahl nở nụ cười, vươn tay vỗ vai Tô Mộ: “Người đứng là thâm tàng bất lộ, vậy mà có thể dùng năng lực của một người rửa sạch toàn bộ ma vật trong dãy mũi Thiết Hùng. Ta rất tò mò, rốt cuộc người làm thế nào vậy?”

“Công kích ma pháp của ta khá cao, dùng kỹ năng AOE chậm rãi giết là được!” Tô Mộ thản nhiên trả lời.

“Ặc!”

Câu trả lời này làm Dahl không biết nói gì tiếp.

Cái gì gọi là công kích ma pháp khá cao?

Kỹ năng AOE này còn có thể giết luôn cả BOSS được à?

Nhưng Tô Mộ không muốn nói cụ thể thì Dahl cũng không thể hỏi quá nhiều.

“Tiếp theo sẽ phải qua sông Phong Khê, người tiếp tục đi một mình hay là ta phái người giúp đỡ người?” Dahl đổi đề tài, hỏi ý kiến của Tô Mộ.

Thành công đưa vật tư đến phòng tuyến thứ ba mới là chuyện hãn hãn cần suy xét nhất.

“Hôm nay ta nghỉ ngơi ở đây một lúc trước, ngày mai cứ giao cho một mình ta là được!” Tô Mộ trả lời.

Dọc theo quãng đường, mình chưa từng hành động theo đội, sau này cũng sẽ không.

Có những NPC đó ở, mình lại không thể tùy ý sử dụng kỹ năng AOE.

“Nhưng ma vật trên con đường phía trước ta còn chưa rửa sạch, nếu đội người tinh anh kia gặp không chừng sẽ gặp nguy hiểm đấy!” Tô Mộ tiếp tục nói, tiêm cho Dahl một “mũi tiêm dự phòng”.

“Bọn họ đều là tinh anh, chắc sẽ không có vấn đề gì đâu.” Dahl cũng không lo lắng.

Những người này đều là tinh anh do công hội phái tới giúp đỡ, cho dù gặp phải ma vật cấp BOSS cũng có sức chiến một trận.

Nhưng điều hắn không biết là đội tinh anh này có bốn người đã đi đời nhà ma.

Tô Mộ không nói nữa, nằm trên một chiếc giường gỗ do Dahl chuẩn bị.

Bên trên trải không ít đệm nên nằm cũng rất thoải mái.

Dahl thấy thế khẽ mỉm cười, hoàn toàn không có ý trách móc vì bị chiếm giường.

Cả quãng đường đi, người phụ trách là hắn thật sự quá là nhẹ nhàng.

Nói thật, hắn cũng cảm thấy hơi ngượng ngùng.

“Người cứ nghỉ ngơi đi, nơi này giao cho ta!” Dahl nói một câu với Tô Mộ rồi dẫn một đội vệ binh đi tuần tra xung quanh.

Ở trong đội ngũ, nơi nơi đều là thủ vệ, Tô Mộ cũng yên tâm nghỉ ngơi.

Một lát sau, một vệ binh bê một bát đồ ăn thơm ngào ngạt tới: “Nhà thám hiểm, ăn chút gì đi!”

“Cảm ơn!”

Tô Mộ bò dậy từ trên giường rồi nhận lấy bát đồ ăn còn nóng hổi này.

So với lương khô lạnh băng trong thanh vật phẩm, hương vị của đồ ăn nóng ngon hơn quá nhiều.

Sau khi ăn no, Tô Mộ lại uống một bát canh nóng, cảm thấy hạnh phúc.

Nằm trên chiếc giường thoải mái, thời gian cũng chậm rãi trôi đi.

Tốc độ tiến lên trong mấy ngày nay của đội vận chuyển vượt qua mong muốn, hơn nữa Tô Mộ còn chưa đi mở đường nên Dahl cũng sẽ không hành động trong đêm.

Chân trời dần dần sáng lên.

Tô Mộ duỗi eo, thức dậy từ trên giường.

“Tỉnh rồi à?” Dahl nhanh chóng bước tới.

“Tăng tốc độ đi, ta có thể bảo đảm con đường phía trước thông suốt, còn về nhóm người tinh anh kia, nếu người gặp được bọn họ thì bảo bọn họ ngoan ngoãn đợi trong đội là được!”

Tô Mộ vừa ngáp vừa nói.

“Ta hiểu rồi!” Dahl không chút nghi ngờ.

Cả quãng đường thuận lợi đã chứng minh thực lực mạnh mẽ của nhà thám hiểm này.

Có thể nằm thẳng thì ai còn muốn đi liều mạng nữa chứ?

“Bên này giao cho người nhé!”

Tô Mộ nói với Dahl một câu rồi một mình rời khỏi đội.

Sau khi đi tới vị trí không ai nhìn thấy, sau lưng hắn đột nhiên xuất hiện một đôi cánh lửa.

Đôi cánh lửa nhanh chóng đưa Tô Mộ lên trời cao.

Lượng mana liên tục tiêu hao, hắn nhanh chóng bay trên không trung.

“Vù! Vù!”

Bên tai truyền đến tiếng gió rít.

Tự do bay lượn, Tô Mộ hét to một tiếng.

“Thoải mái quá!”

Hắn bay thật sướng khoái, nhưng mỗi 3 giây lại mất 1% mana cũng là tiêu hao quá lớn.

Dưới trạng thái mở ra Năng Lượng Thức Tỉnh, Tô Mộ chỉ có thể miễn cưỡng duy trì.

“Khi nào ta có thể mỗi 3 giây hồi lại 1% lượng mana, là có thể duy trì trạng thái bay rồi!”

“Không biết có thể nắm giữ một kỹ năng loại bị động hồi phục lượng mana theo tỷ lệ phần trăm hay không!”

Nhìn thanh mana của mình, thật sự Tô Mộ có hơi bất đắc dĩ.

Mana của mình thực sự là quá nhiều!

“Trước tiên tìm được vị trí của những tinh anh kia!”

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

Cùng lúc đang bay trên không trung, Tô Mộ mở ra Góc Nhìn Ma Pháp, tiến hành tìm kiếm phía dưới.

Sau một thời gian, trong Góc Nhìn Ma Pháp xuất hiện một số bóng dáng.

Đó là những NPC tinh anh.

Bọn họ đang chiến đấu với một số ma vật.

Sau khi không có chiến sĩ mạnh mẽ như Dương Phong, hiển nhiên khi đối mặt với ma vật, những người này có chút không chống đỡ nổi.

Tô Mộ phớt lờ bọn họ, tiếp tục tiến về phía trước.

Chương 329: Kết cục của người chỉ có cái chết.

Những NPC kia có kết cục ra sao, mình cũng không thêm để ý.

Chỉ cần vận chuyển vật tư không có sai sót, cho dù bọn họ bị diệt toàn quân thì ai sẽ để ý chứ?

Tô Mộ cũng không có thiện cảm đối với những người này.

Trong số họ có người muốn đưa mình vào chỗ chết.

Tô Mộ thay bộ đồ của cung tiễn thủ kia cho mình, biến thân thành Hiên Viên.

“Phân Thân Ảo Ảnh!”

Triệu hoán phân thân ra, Tô Mộ cũng triệu hoán tiểu đệ Xương Khô ra luôn.

“Đi dọn sạch quái đi, đẩy nhanh tốc độ!”

Hạ lệnh cho tiểu đệ Xương Khô xong, Tô Mộ khống chế phân thân một đường đi về phía trước.

Bản thân hắn thì lấy ra đá ma pháp, bắt đầu bố trí trận truyền tống.

Vòng sáng chợt lóe, tiếng nước sông chảy “ào ào” vang lên bên tai Tô Mộ.

Trước mắt là một dòng sông rộng lớn.

“Dòng nước chảy rất xiết, dưới nước chắc là có không ít ma vật!”

Tô Mộ đứng bên bờ sông, mở ra Góc Nhìn Ma Pháp.

Quả nhiên, dưới đáy nước có một số lượng lớn ma vật hệ thủy, đang bơi lượn lờ, trong đó một con quái cá neho thân hình to lớn hấp dẫn sự chú ý của Tô Mộ.

“Nhìn tư thế này, ít nhất phải mười thước!”

Thân ở trên sân nhà đối phương, Tô Mộ quả là có hơi “yếu”.

Nói như thế nào đây, BOSS này ở dưới nước, mình nên công kích

như thế nào?

“Dùng Băng Sương Phong Bạo thử một lần?”

Kỹ năng AOE hệ hỏa chắc chắn là không dùng được, Tô Mộ bay thẳng xuống mặt nước ném một phát Băng Sương Phong Bạo

Một giây sau, cuồng phong ở dưới nước khuấy lên vòng xoáy thật lớn, Băng Sương dung hợp trong nước, tạo thành tổn thương không nhỏ đối với ma vật ở trong đó.

Sau khi những ma vật kia bị tổn thương, chuyển dời thù hận đến trên người Tô Mộ trong nháy mắt.

“Ào ào ào.”

Từng cột nước bắn ra từ trong nước, bay về phía Tô Mộ đang bên bờ.

“Lá Chắn Ma Pháp!”

Tô Mộ trực tiếp mở Lá Chắn chống đỡ.

Những tổn thương kia đều là tổn thương ma pháp, dưới thuộc tính khả năng kháng ma pháp kích xù, tổn thương đánh vào người Tô Mộ hoàn toàn không đau không ngứa.

“Trường Mâu Phong Bạo!”

Một thanh trường mâu hiện lên trong tay, Tô Mộ thông qua Góc Nhìn Ma Pháp, tấn công chuẩn xác về phía con BOSS cá kia.

Cho dù đối phương hành động cực kỳ linh hoạt ở trong nước, nhưng lại không tránh thoát được ngư dân cầm “đĩa cá” như Tô Mộ này.

Trường Mâu Phong Bạo liên tục phối hợp với Băng Sương Phong Bạo, ma vật dưới nước liên tiếp tử vong.

‘Người đánh chết XXX, có được 1000 điểm kinh nghiệm!’

‘Chúc mừng người lên cấp, đạt được 50 điểm thuộc tính, 40 điểm

điểm kỹ năng!’

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt, đạt được 1 điểm thể chất!’

‘Người đánh chết Vua Cá Nheo Lớn’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần, đạt được 1 điểm trí lực!’

....

Nhắc nhở đánh chết không ngừng xuất hiện, cấp bậc của Tô Mộ cũng tăng lên cấp 10 tử giai trong nháy mắt.

Như vậy vẫn còn chưa xong, ba kỹ năng loại bị động của hắn cũng liên tiếp kích hoạt hơn mười lần.

“Làm xong hơi nhanh!”

“Làm sao để nhặt đồ đây? Nhảy xuống sông sao? ”

Điều làm cho Tô Mộ có hơi nhức đầu là làm thế nào để nhặt đồ.

Từ tình hình bây giờ, hình như cũng chỉ có một lựa chọn là bơi lặn.

“Bùm bùm!”

Tô Mộ lặn xuống dưới nước, nhặt hết đồ rơi ra.

Dưới sự tăng phúc của thuộc tính mạnh mẽ, hắn ở trong nước có thể nín thở trong thời gian dài, hơn nữa còn có thể không ngừng Chớp Nhoáng.

‘Người đạt được ma hạch thủy tử giai! ’

‘Người có được Râu Vua Cá Nheo!’

...

Nhặt hết đồ lên, Tô Mộ cũng bơi đến bên kia bờ.

“Tường Lửa!”

Giơ tay lên vung lên, một bức Tường Lửa xuất hiện trước mắt Tô Mộ.

Hắn đứng ở một bên, quần áo ướt đẫm của Tô Mộ đang nhanh chóng được hong khô.

Ngoại trừ vật phẩm rơi xuống, Tô Mộ càng để ý thuộc tính của mình hơn.

Tổng cộng có 250 mười điểm thuộc tính chưa phân phối.

Suy nghĩ một chút, Tô Mộ chia 50 điểm nhanh nhẹn, còn lại toàn bộ thêm vào tinh thần.

Người chơi: Tô Mộ

Cấp độ: Cấp 10 tứ giai (chưa lên cấp).

HP: 72700

MP: 130800

Công kích vật lý cận chiến: 5440

Công kích ma pháp: 10036

Phòng ngự vật lý: 6786

Phòng ngự ma pháp : 5760

Thuộc tính: Sức mạnh 2620, Thể chất 2648 (+ 990), Nhanh nhẹn 1116, Tinh thần 1990 (+ 1280), Trí lực 3112 (+ 1450).

So với lúc trước, thuộc tính cũng không tăng lên nhiều.

Điều làm cho Tô Mộ để ý là mình lại mắc kẹt ở chỗ lên cấp.

“Nên thăng cấp thế nào đây? Phải đi phòng tuyến thứ ba tìm đại pháp sư kia sao?”

“Không vội, dù sao giết quái tứ giai kia cũng không có kinh nghiệm!”

Nghĩ lại, Tô Mộ cũng không vội nghĩ chuyện lên cấp.

Đến phòng tuyển thứ ba, rất nhiều vấn đề của mình chắc là đều sẽ được giải quyết dễ dàng.

“Cùng lắm không được, thì ta đi tới phòng tuyển thứ ba trước một bước cũng được đấy!”

Trong thị giác của phân thân, tốc độ dọn quái bên kia quả là không chậm.

Tô Mộ cũng có ý định dẫn đầu chạy tới phòng tuyển thứ ba.

Thật ra chỉ cần mình thanh lý sạch sẽ ma vật khu vực màu đỏ, đội ngũ vận chuyển vật tư thật sự sẽ không có trở ngại gì!

...

Phòng tuyển thứ ba.

Trong mắt ma vật cấp thủ lĩnh phản chiếu một bóng người.

Bóng người kia vô cùng mơ hồ, chỉ là một bóng mờ, cũng không thể phán đoán cụ thể ra là ai.

Nhưng ma vật cấp thủ lĩnh kia lại vô cùng hiểu rõ người kia.

Nó nhanh chóng đập đôi cánh của mình bay lên.

Một âm thanh có hơi sứt sẹo cũng vang lên theo.

“Con người, kết cục của người chỉ có cái chết!”

Theo thủ lĩnh cấp ma vật kia thì thầm, những ma vật vây quanh bên ngoài phòng tuyển thứ ba bắt đầu xao động.

Chúng như bị đánh thức huyết tính nguyên thủy, từng con mắt đỏ lên, phát động tấn công vào tường thành cao chót vót.

“Ô!”

“Grừ!”

Tiếng gầm gừ liên tiếp vang lên, đại quân ma vật đen nghìn nghịt tụ thành một mảnh.

Mây đen áp thành, thành như sắp vỡ!

“Đại sự không ổn, địch tập kích!”

Tiếng gào lớn vang lên trên tường thành.

Một đám vệ binh thủ thành lộ vẻ nghiêm trọng.

“Quan chỉ huy đại nhân, ma vật chẳng những phát động xâm nhập, còn đi về phía hậu phương của chúng ta!”

Một vệ binh mặc trang phục cung tiễn thủ vội vàng hoảng hốt chạy về phía vị trí cửa thành, không ngừng hét lớn.

“Người nói cái gì?”

Chương 330: Thung lũng Ong Độc.

Quan chỉ huy không để ý tới sự thất lễ của hắn, sắc mặt tái mét.

Chuyện lo lắng nhất vẫn xảy ra!

“Nếu mở cửa thành quyết chiến, chúng ta có thể có bao nhiêu phần thắng?”

Quan chỉ huy nhìn về phía pháp sư già bên cạnh.

“Những ma vật này thực lực rất mạnh mẽ, hơn nữa ta có thể cảm giác được, trong những ma vật này có một con ma vật không giống chúng.” Lão pháp sư lộ vẻ chua xót: “Dựa vào tường thành cố thủ, chúng ta còn có cơ hội, nhưng nếu mở cửa thành ra ngoài nghênh chiến, phần thắng của chúng ta không cao!”

Quan chỉ huy nghe nói như vậy, sắc mặt càng thêm khó coi.

Lão pháp sư chính là tồn tại mạnh mẽ nhất trong phòng tuyến thứ ba, ngay cả hắn cũng nói ra những lời như vậy, trận chiến này chỉ e lành ít dữ nhiều.

“Mục tiêu của chúng là cắt đứt tiếp tế!”

“Không có tiếp tế, cuối cùng chúng ta sẽ chỉ biết bị vây chết trong thành. Mặc dù không có phần thắng, chúng ta cũng phải mạnh tay đánh một trận!”

Ánh mắt chỉ huy lộ ra sự kiên quyết.

...

Bên kia, Tô Mộ cầm bản đồ, đi tới vị trí vòng tròn màu đỏ cuối cùng.

“Chính là nơi này!”

Từ các dấu hiệu của bản đồ, khu vực này là một thung lũng côn trùng độc.

Trên bản đồ, nơi này đánh dấu một sinh vật có cánh, giống như ong độc.

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

“Mắt Ưng!”

Mở kỹ năng góc nhìn ra, Tô Mộ dõi mắt từ xa.

Hầu hết các tình huống trong thung lũng cũng đã lọt vào tầm nhìn.

Từng con “ong độc khổng lồ” thân hình đạt tới một thước lượn lờ bốn phía thung lũng.

Chúng ỷ vào đuôi gai nhọn màu đen, thoát nhìn cực kỳ thốn người.

“So với ma vật trên mặt đất, những ma vật trên không trung này quả thật tương đối phiền toái!”

“Nhưng hiện tại ta cũng là người có thể bay!”

Tô Mộ không chút hoảng hốt, trong ánh mắt ngưng tụ ra một đám hỏa diễm.

“Hỏa Diễm Phi Vũ!”

Một Đôi cánh hỏa diễm đột nhiên mở ra, kéo theo Tô Mộ phóng nhanh lên không trung.

Kỹ năng này mặc dù tiêu hao tỷ lệ phần trăm lượng mana, nhưng lượng mana tiêu hao càng cao, tốc độ bay cũng càng nhanh.

Nếu bây giờ Tô Mộ có một trăm tỷ lượng mana, trên thực tế có thể bay ra khỏi hệ mặt trời trong khoảnh khắc!

Tốc độ này đã vượt quá tốc độ ánh sáng không biết bao nhiêu lần!

Cho dù là hiện tại, mỗi ba giây hơn một ngàn điểm lượng mana tiêu hao, cũng làm cho Tô Mộ có được “tốc độ cực hạn”!

Một con ong độc đang nhàn nhã lượn lờ ở góc thung lũng, đột nhiên bị đánh mạnh một gậy lên đầu.

Con số tổn thương mấy ngàn toát ra, ông độc còn chưa kịp phản ứng rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, một bóng hình “vút” một cái lướt qua.

Ong độc nổi giận!

Nếu nó có thể nói chuyện, chắc chắn sẽ gào lên: Đây là địa bàn của ta, người không chỉ chạy quá tốc độ, lại còn gõ ta một gậy?

Cũng bị đánh một gậy không chỉ là con ong độc này.

Động tác của Tô Mộ trên không trung vô cùng nhanh nhẹn.

Trong vòng chưa đầy một phút, hắn đã thu hút toàn bộ ong độc lượn lờ xung quanh thung lũng.

“Vù! vù! ”

Theo tiếng vang thật lớn, phía sau Tô Mộ là đàn ong độc đen kịt tụ lại một mảnh.

Nhưng, chuyện này vẫn chưa xong.

Đôi cánh lửa phía sau Tô Mộ đập rất nhanh, bỏ những con ong độc kia lại phía sau.

Trong mắt hắn chỉ có một mục tiêu.

Tổ ong khổng lồ trên một vách đá trong thung lũng!

Ở chỗ này, ngoại trừ số lượng lớn ong độc ra, còn có một con Ong Chúa thân hình lớn hơn gấp đôi ma vật khác!

‘Thích Độc Phong Vương (BOSS)’

Cấp độ: cấp 10 tứ giai

HP: 1000000/1000000

Công kích ma pháp: 6500

Phòng ngự vật lý: 2500

Phòng ngự ma pháp: 3000

Khả năng kháng ma pháp: 30%

Khả năng kháng độc: 30%

Kỹ năng: Mạn Thiên Độc Thử, Phong Thử Phi Vũ, Triệu Hoán Cự Phong.

Khi Ong Chúa xuất hiện trong tầm mắt của Tô Mộ, thuộc tính của nó cũng xuất hiện trên giao diện của hắn.

“Quái hệ ma pháp?”

Nhìn 6500 điểm công kích ma pháp của Ong Chúa, Tô Mộ mỉm cười.

Cho dù con BOSS này được kỹ bằng bổ trợ đủ cao, nhưng công kích hệ ma pháp vẫn trong khả năng kháng ma pháp của mình, tổn thương hoàn toàn có thể hình dung như cạo gió.

“Trường Mâu Phong Bạo!”

Hắn hoàn toàn không định khách khí, một thanh trường mâu xuất hiện trong tay Tô Mộ.

Trường mâu bay ra giống như tia chớp, chỉ thẳng vào Ong Chúa khổng lồ mà tới.

Kẻ sau mở cánh, muốn dựa vào tốc độ thoát khỏi một đòn này.

Nhưng tốc độ của nó so với Trường Mâu Phong Bạo hoàn toàn là “Tốc độ của rùa”.

-332169 !

-99650 !

Một đòn này chuẩn xác trúng mục tiêu, cùng lúc đó, hai con số tổn thương cũng liên tiếp xuất hiện.

Con số tổn thương kinh khủng khiến Tô Mộ trợn tròn mắt.

Đòn này chẳng những kích hoạt bạo kích, càng kích hoạt hiệu quả của Bùng Nổ Ma Pháp.

Cho dù là BOSS có một trăm vạn lượng máu cũng không chịu nổi tổn thương đáng sợ như vậy!

Hiển nhiên Ong Chúa cũng bị một đòn này làm cho ngơ luôn.

“Vù! Vù!”

Nó liên tục đập cánh, tạo ra tiếng ồn lớn.

Nhìn từ hành động này, có lẽ nó đang triệu hoán đàn ong thuộc hạ.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Tô Mộ cười nhạt, ném về phía sau một một kỹ năng phong bạo.

Gió lạnh gào thét trên không trung thung lũng, băng sương làm cho tốc độ của những con ong khổng lồ bay trên không trung đột nhiên giảm xuống.

Một ít ong lớn bị hiệu quả đóng băng ảnh hưởng, rơi xuống mặt đất.

Dường như cũng phát hiện thuộc hạ không có biện pháp tạo thành

uy hiếp đối với Tô Mộ, Ong Chúa có vẻ vô cùng phần nộ.

Nó nâng đuôi lên, ngòi độc to lớn nhắm thẳng Tô Mộ.

Mấy luồng năng lượng công kích hình dạng giống như ngòi ong liên tiếp bay ra.

Nhưng ngay khi những công kích này sắp đánh trúng Tô Mộ, Đôi cánh hỏa diễm đột nhiên đập lên.

Công kích của Ong Chúa thất bại trong nháy mắt!

Tốc độ siêu nhanh của Đôi cánh hỏa diễm làm cho công kích của Ong Chúa giống như thùng rỗng kêu to.

Chính Tô Mộ hẳn cũng không ngờ tới, dựa vào đôi cánh to lớn này, vậy mà lại có thể tránh thoát kỹ năng của con BOSS cấp max tứ giai.

Đương nhiên, mặc dù mình đỡ đòn công kích của Ong Chúa, chỉ sợ cũng chỉ làm cho tâm linh Ong Chúa chịu tổn thương cực lớn.

So sánh con số tổn thương mà mình gây ra, Ong Chúa chắc chắn sẽ hét lớn: ĐCMM

Chương 331: Tô Pháp Thần đáng ghét.

Sự kinh khủng của BOSS hình người Tô Mộ đã hoàn toàn hiện ra.

“Quần Nha Phong Bạo!”

“Trường Mâu Phong Bạo!”

Tô Mộ đánh ra hai kỹ năng liên tiếp, hẳn không dùng kỹ năng AOE bao phủ Ong Chúa.

Trong mắt hắn, nó đã là một “tàn huyết” rồi!

Lại một con số tổn thương xuất hiện.

-332169!

Điều làm người ta vui mừng là, một đòn này lại tạo thành bạo kích lần nữa!

Ngay cả góc áo của Tô Mộ, nó cũng không đựng tới được, lượng máu của nó đã tràn ngập nguy cơ, Ong Chúa phần nộ tới cực hạn.

Đây chính là địa bàn của nó!

Nó nhanh chóng vỗ cánh, thân thể cực lớn bay lên trên cao.

Ngay sau đó, quanh thân thể nó hiện ra vô số ảo ảnh ngòi nhọn.

“Vù! Vù! ”

Tiếng gầm gừ vang lên, ngòi nhọn đầy trời bay về phía Tô Mộ như mưa.

Đây là một kỹ năng công kích phạm vi mạnh mẽ.

Tô Mộ cũng hoàn toàn bị phong tỏa khắp bốn phía.

-370 !

-370 !

...

Ngòi nhọn không ngừng đánh trúng Tô Mộ, tổn thương tạo thành lại làm cho Ong Chúa cảm thấy tuyệt vọng!

Nhà thám hiểm “yếu ớt” trước mắt, lại tạo ra tổn thương cao hơn nó tới một ngàn lần!

Thân là BOSS, vào lúc này tôn nghiêm của nó đổ nát hoàn toàn.

Ong Chúa như muốn cá chết lười rách, đập đôi cánh kia tới gần Tô Mộ.

Một BOSS hệ ma pháp, lúc này lại chơi cận chiến!

“Trường Mậu Phong Bạo!”

“Phích Lịch Lôi Quang!”

“Thánh Quang Thẩm Phán!”

Vì để tiết kiệm mana, sau khi Tô Mộ đánh ra một đòn Trường Mậu Phong Bạo, hắn lại sử dụng hai kỹ năng khác.

Dưới công kích ma pháp mạnh mẽ, tổn thương của Lôi Quang cực kỳ khả quan.

Về phần Thánh Quang Thẩm Phán, tuy rằng không có sát thương nhân đôi, nhưng với tinh thần và trí lực của Tô Mộ, tổn thương có thể nói là kinh khủng.

‘Người đánh chết Thích Độc Phong Vương!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần đạt được 1 điểm trí lực!’

‘Thông qua Sức Mạnh Cửa Chiến Thần đạt được 1 điểm sức mạnh!’

...

Nhắc nhở liên tiếp bật ra, Ong Chúa cũng trực tiếp rơi xuống mặt đất.

“Hỏa Vũ Thuật!”

Tô Mộ quay đầu thương, phóng thích mưa lửa trên không trung.

Phối hợp với hai cánh hình thái hỏa diễm của hắn, toàn bộ khung cảnh thoát nhìn cực kỳ hoành tráng!

“Có chút cảm thấy của pháp sư Tro Tàn!”

Hắn giơ tay lên chính là một mảnh mưa lửa rơi xuống, Tô Mộ không nén được nỉ non.

Từ hình ảnh hiện ra trong bảo thạch Tro Tàn, năng lực của pháp sư Tro Tàn có thể mạnh hơn mình bây giờ rất nhiều.

Bọn họ khoát tay, đã có thể triệu hoán ra hỏa diễm thiên thạch đủ để thiêu đốt mặt đất, hủy diệt hết thủy!

Nếu mình có thể nắm giữ kỹ năng kia, chỉ cần bay lên bầu trời khu

rừng rậm này, có lẽ có thể tiêu diệt mấy vạn ma vật bằng một kỹ năng.

“Còn phải thu thập nhiều vật phẩm thuộc tính hỏa hơn mới được!”

Tô Mộ nhìn về phía tấm bản đồ kho báu trong thanh vật phẩm.

Trên đó ký hiệu của điểm xuất phát trên đó cách rất xa vị trí hiện tại của mình, cũng không “tiện đường” đào bảo tàng.

Thế nhưng sau khi nắm giữ trận truyền tống, Tô Mộ cũng không gấp.

Vốn dĩ cần một tháng, thậm chí là lộ trình xa hơn, nhưng dưới tình huống sử dụng trận truyền tống, vài ngày là có thể đến nơi.

Vận chuyển vật tư đến phòng tuyến thứ ba trước đã, tìm được đại pháp sư kia hỏi phương pháp lên cấp, sau đó đi nơi cất giữ bảo vật kia cũng không muộn.

Nhân tiện còn có thể tăng cấp bậc của mình!

‘Người đánh chết ong lớn!’

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt, đạt được 1 điểm thể chất!’

...

Trên không trung, không ngừng có ong lớn rơi xuống mặt đất.

Toàn bộ quá trình rất nhanh chóng.

Thời gian Tô Mộ ở trên không trung cũng vùn vụt có một phút ba mươi giây.

Nếu là những đại lão như Mã Kinh Phi, Lý Tiêu ở chỗ này, tuyệt đối sẽ thốt ra câu thoại kinh điển kia: Không thể nào, chuyện này tuyệt đối không thể nào!

Một con BOSS tứ giai cao cấp cộng thêm mấy trăm ma vật tinh anh, lại bị người tiêu diệt toàn bộ trong thời gian hơn một phút?

Cho dù đạt tới đẳng cấp như nhau, triệu tập số lượng lớn lượng

người chơi, bọn họ muốn đánh hạ thung lũng này, cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Về chuyện những người chơi nước ngoài kêu gào muốn vượt qua Tô Mộ, lời “mạnh miệng” của bọn họ hoàn toàn trở thành thiên phượng dạ đàm.

...

Một thị trấn trong game Thần Đồ.

Người chơi ở đây đều là người nước Anh Hoa.

“Phó bản nhị giai quá khó đánh rồi? Đáng ghét, sao Hoa quốc lại có nhiều người là nhị giai như vậy?”

“Đám người chơi Hoa quốc bọn họ đã sớm thu được các loại trang bị cao cấp, còn có được vật cao cấp, bất kể là tốc độ cày phó bản, hay tốc độ cày quái, đều vượt xa chúng ta!”

“Đáng giận, chẳng lẽ chúng ta không đuổi kịp sao?”

Những người này không ngừng thảo luận, khuôn mặt tràn ngập tuyệt vọng.

Phòng đấu giá có hạn chế.

Người nước Anh Hoa không thể mua các mặt hàng của phòng đấu giá Hoa quốc.

Mặc dù có người giúp bọn họ “vận chuyển”, trang bị cao cấp và được phẩm có thể cướp được cũng chỉ như muối bỏ biển, hưởng chỉ còn có các quốc gia khác “vận chuyển” tranh giành.

Khoảng cách giữa Hoa quốc và các quốc gia khác đã lớn đến mức không thể bù đắp!

Mà chênh lệch khổng lồ như vậy đều dựa vào một người thành lập!

“Tô Mộ, thật sự là một tên đáng ghét, nếu không có hắn thì tốt rồi!”

“Tại sao người này không chết đi?”

Trên phạm vi toàn thế giới, có vô số người hận Tô Mộ đến nghiến răng nghiến lợi.

Sự phẫn nộ của những người bình thường này cũng chiếu rọi lên người những đại nhân vật kia.

“Ta đồng ý treo thưởng một chục tỷ, chỉ cần có người có thể giết chết tên này trong hiện thực!”

“Nếu ai có thể giết Tô Mộ trong trò chơi một lần, cũng có phần thưởng mười vạn đồng vàng!”

Không ít “Giải thưởng cấp thế giới” ra đời.

Chỉ cần có người có thể làm được, bọn họ sẽ nhận được phần thưởng vô cùng phong phú, thậm chí trở thành anh hùng của quốc gia.

Tuy nhiên, số tiền treo giải thưởng kịch xù này, cho dù trong trò chơi hoặc thực tế.

Vĩnh viễn cũng không có người lấy được!

Chương 332: Khuất phục hay chết?

“Tỷ lệ kích hoạt kỹ năng bị động không cao như trong tưởng tượng!”

“Xem ra cho dù ta muốn dựa vào tăng cấp bậc để nâng thuộc tính, cũng không dễ dàng như vậy!”

Đứng ở thung lũng nhặt vật phẩm rơi ra, Tô Mộ nhìn thoáng qua thuộc tính của mình.

Người chơi: Tô Mộ

Cấp bậc: Cấp 10 tứ giai (Chưa tăng giai)

HP: 74060

MP: 130800

Công kích vật lý cận chiến: 5600

Công kích ma pháp: 10142

Phòng ngự vật lý: 6906

Phòng ngự ma pháp: 5760

Thuộc tính: Sức mạnh 2700, thể chất 2708(+990), nhanh nhẹn 1116, tinh thần 1990(+1280), trí lực 3160(+1450)

Sức mạnh và thể chất cơ sở đã sắp đạt đến 3000 điểm.

“Nhanh nhẹn vướng chân quá, hình ngũ giác của ta thiếu mất một miếng rồi!”

Nhìn thuộc tính nhanh nhẹn chỉ hơn 1000 điểm, Tô Mộ vỗ mạnh vào ót.

Nếu không phải bây giờ mình có thể bay, thì tốc độ đi trên đường có thể nói là “Tốc độ rùa bò” luôn.

Nếu câu nói này bị mấy người chơi nghề nghiệp thích khách kia hay cung tiễn thủ nghe thấy, chắc chắn sẽ hỏi ngược lại Tô Mộ một câu: Lễ độ của người đâu?

“Lại nói, có thể ra tiếp sự kiện có khả năng lấy được kỹ năng cấp Thần không nhỉ?”

Tô Mộ hét lớn lên trời.

Trả lời lại là không có khả năng.

Hắn chỉ có thể yên lặng nhặt toàn bộ đồ rơi ra.

“Tiến độ của phân thân bên kia cũng tạm, bây giờ cứ đợi tốc độ đi đường của nhóm người kia thôi.”

Đã dọn dẹp sạch sẽ ong độc trong thung lũng, ma vật rải rác trên đường lại giao cho phân thân và tiểu đệ Xương Khô, tâm tư của Tô Mộ đặt ở phòng tuyển thứ ba.

Là một đại sư tinh thông ma pháp trận, bây giờ hắn có thể điều khiển thành thạo khoảng cách của trận truyền tống rồi.

Nhìn vào kí hiệu trên tấm bản đồ, chỉ cần thực hiện hai lần truyền tống, là có thể thành công đến được phòng tuyển thứ ba rồi.

“Nơi đó chắc đã bị ma vật vây quanh rồi, nếu bây giờ ta qua đó, không chừng còn có thể nhận được nhiệm vụ!”

Lấy đá ma pháp ra, Tô Mộ bắt đầu bố trí.

Ngay lúc hắn định rút pháp lực vào đá ma pháp, một luồng sáng màu đen bỗng tuôn ra từ người hắn.

Ánh sáng đen nhanh chóng tạo thành một viên nhãn cầu, bay lơ lửng trước người Tô Mộ.

“Đây là thứ gì vậy?”

Nhìn nhãn cầu màu đen đó, Tô Mộ trợn trừng mắt.

Một thứ đồ như vậy bay ra từ trên người mình, thật sự làm người

ta e sợ mà!

Ngược lại nhãn cầu đen, sau khi xuất hiện cứ luôn nhìn chăm chăm Tô Mộ.

Trong mắt của nó, phản chiếu ra một cảnh tượng khác.

Một ma vật cấp thủ lĩnh đang sai bảo mấy trăm ma vật ngũ giai đui tới chỗ Tô Mộ.

Đây là tác dụng của viên nhãn cầu này.

Định vị!

Những điều này, Tô Mộ không hề biết luôn.

Hắn nhìn chăm chăm vào viên nhãn cầu kia, nhú chặt chân mày.

“Người rốt cuộc là thứ gì vậy?”

Nhãn cầu đen đương nhiên không thể trả lời, nhìn chăm chăm Tô Mộ, cứ như ẩn chứa một luồng khí lạnh.

Loại cảm giác lạnh thấu xương đó làm cho Tô Mộ nheo mắt lại.

“Có một loại cảm giác quen thuộc!”

“Là Tà thần kia à?”

Ngay sau đó, Tô Mộ đã nhớ ra.

Mình từng thấy viên nhãn cầu này.

Lúc trước khi mình đối diện với Tà thần, rõ ràng cũng có ánh mắt này!

“Hiểu rồi!”

Sau khi nghĩ đến điểm này, Tô Mộ cũng hiểu ra.

Tại sao thứ này lại xuất hiện từ trên người mình, rất rõ ràng là do Tà thần đó đã để lại ấn ký trên người mình.

“Tên này, người đúng thật là bám dai như đĩa mà!”

Lấy pháp trượng ra, Tô Mộ không chút nương tay, dứt khoát đánh vào nhãn cầu.

Sức mạnh to lớn kia của hắn lập tức khiến cho nhãn cầu chớp mắt một cái.

-1!

Một con số sát thương cũng bay ra.

“Ui da?”

Điều này khiến Tô Mộ hơi bất ngờ.

Một viên nhãn cầu nhỏ bé, thế mà phòng ngự lại cao như vậy?

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Một tia sét bay qua, nhãn cầu lại chớp mắt lần nữa.

-1!

Sát thương lần này không thay đổi.

“Á!”

Tô Mộ ngơ ngời rồi.

Dựa vào công kích ma pháp bây giờ của mình, thế mà chỉ có thể tạo ra một điểm sát thương?

“Trường Mâu Phong Bạo!”

Không chần chừ, Tô Mộ đánh ra kỹ năng tăng nhiều sát thương nhất mà mình đang có.

Một nhát này cho dù là BOSS cấp 10 tứ giai cũng không chịu nổi, nhưng vẫn chỉ có thể gây ra một điểm tổn thương trên nhãn cầu như cũ.

“Được thôi!”

Tô Mộ bắt đầu dĩ nhún nhún vai.

Viên nhãn cầu này e là sở hữu lực phòng ngự của Tà thần kia.

“Tại sao thứ này lại xuất hiện vào lúc này?”

Tô Mộ tiếp tục suy nghĩ.

Nếu Tà thần đó đã để lại ấn ký trên người mình, chắc chắn là tính đối phó mình.

Nhãn cầu xuất hiện có nghĩa là tên kia chắc sắp ra tay rồi.

“Hắn chắc không có cách nào ra tay với ta được nhỉ?”

Tô Mộ mở kỹ năng thị giác, nhìn ra xung quanh.

Trong phạm vi giới hạn của kỹ năng, không có một ma vật nào.

“Lá Chấn Ma Pháp!”

Phòng trước cho chắc, Tô Mộ mở Lá Chấn Ma Pháp, vẽ mặt cảnh giác nhìn viên nhãn cầu kia.

Hắn sợ viên trên nhãn cầu này sẽ phóng ra mấy loại “Chùm tia chết chóc”.

Đợi thêm một lát, tình huống như trong tưởng tượng không xuất hiện.

Viên nhãn cầu đó lặng yên trôi nổi trên không, giận dữ nhìn Tô Mộ.

“Mặc kệ, ta đập chết người!”

Sự hung tàn của Tô Mộ lập tức nổi lên. Hắn lại biến thân thành Hiên Viên, đổi sang trang bị cung tiễn thủ, đồng thời cầm cung lên.

Sử dụng cung tấn công, mình có thể tạo ra sát thương bị động chân thực!

-1!

-1!

. . .

Tuy nhiên điều khiến Tô Mộ bất ngờ là, tổn thương viên nhãn cầu này chịu hình như chỉ có một điểm, “Tổn thương chân thực” hoàn toàn không có tác dụng.

Nhưng đồng thời, Tô Mộ còn phát hiện ra một điều.

Mỗi lần chịu sát thương 1 điểm, viên nhãn cầu này đều nhỏ đi một tí.

Đây rõ ràng là, chỉ cần tốc độ tấn công của mình đủ nhanh, thì có thể tiêu diệt luôn viên nhãn cầu này.

“Mở hết toàn bộ kỹ năng tăng tốc độ tấn công!”

Tô Mộ cũng không chần chừ, tăng tốc độ tấn công lên mức cao nhất.

Tốc độ tấn công siêu nhanh kết hợp với tấn công bị động được thêm, trên nhãn cầu không ngừng bay ra -1, nó càng ngày càng nhỏ hơn.

Lúc nhìn thấy viên nhãn cầu đó sắp biến mất hoàn toàn, một âm thanh đáng sợ phát ra từ trong thung lũng.

“Khuất phục hay chết!”

Chương 333: Ma vật tấn công thành

Tiếng nói này vô cùng lớn.

So với giọng của người bình thường thì tiếng nói này nghe vào sẽ kèm theo đôi chút khó chịu.

“Là ai?”

Nét mặt Tô Mộ nghiêm túc, hẩn nhìn quanh bốn phía, sẵn sàng đón địch.

Điều khiến hẩn bất ngờ là trong thung lũng cũng không có bất cứ tồn tại khả nghi nào.

“Thần phục hoặc tiêu vong!”

Mượn âm vang của thung lũng, giọng nói kia cứ vang vọng không dứt, như kẻ sát và hét vào tai Tô Mộ.

“Có giỏi thì ra đây, đừng giở trò thần bí nữa?”

Tô Mộ vừa không phục, đồng thời hô to.

Tiếng la của hẩn cũng vờn quanh thung lũng, triệt tiêu giọng nói vừa rồi.

Thung lũng to lớn bỗng chốc trở nên yên tĩnh!

“Đầu tiên là viên nhãn cầu kia xuất hiện, tiếp đó lại phát ra tiếng nói, chẳng lẽ có gì đang tiến về phía mình sao?”

Bình tĩnh chậm rãi suy nghĩ, Tô Mộ nhìn ra ngoài thung lũng.

Viên nhãn cầu kia xuất hiện chắc chắn là có lý do!

Có lẽ chủ nhân của giọng nói vừa rồi đang ở khá gần mình!

“Cứ để ta gặp người một lần đi!”

Đôi mắt hiện lên vẻ lạnh lùng, Tô Mộ lấy ra bộ trang bị tứ giai rơi ra từ pháp sư kia.

Kẻ địch mạnh đột kích, mình nhất định phải sử dụng thực lực mạnh nhất.

So với bộ tam giai, bộ trang bị pháp sư tứ giai tăng trí lực và tinh thần lên rất nhiều.

“Bộ trang bị này thêm hơn 300 điểm trí lực, 200 điểm tinh thần và 100 điểm thể chất!”

“Nhưng thuộc tính bị động chẳng có tác dụng gì với mình cả!”

Tác dụng của bộ này là tăng 10% tỷ lệ ma pháp trúng mục tiêu và 10% tốc độ thi pháp.

Thuộc tính bị động này có ý nghĩa to lớn với các pháp sư khác nhưng lại khá vô bổ với Tô Mộ.

Hắn nhìn thoáng qua trí lực: 3160(+1750)

“Hỏa Diễm Phi Vũ!”

Với Đôi cánh hỏa diễm xòe ra sau lưng, Tô Mộ bay lên không trung và phóng nhanh tới sau thung lũng.

Từ trên cao nhìn xuống, hắn mở ra Mắt Ưng và Góc Nhìn Ma Pháp.

Chốc lát sau, một đám ma vật toát ra dấu hiệu sinh mệnh mạnh mẽ xuất hiện trong tầm nhìn của hắn.

“Quả nhiên!”

Tô Mộ nheo mắt lại.

Cho đến giờ phút này, hắn mới thật sự phản ứng lại.

Sở dĩ một số lượng lớn ma vật xuất hiện ở phòng tuyến thứ ba hoàn toàn là vì hắn đây mà!

“Tà Thần kia đã để lại ấn ký trên người mình, e là có thể biết được hướng đi của mình rồi!”

“Hắn đang muốn bóp chết mình từ trong nôi đây!”

Mục đích của Tà Thần rõ như ban ngày, Tô Mộ cũng sẽ không khoanh tay chịu trời.

Trong đám ma vật có dấu hiệu sinh mệnh hùng mạnh đó, có một con ma vật khiến hắn như gặp đại địch.

Năng lượng sinh mệnh do tên này tỏa ra vô cùng lớn, hơn hẳn những ma vật ngũ giai cùng loại khác.

Trước khi chưa nhìn thấy thuộc tính cụ thể của ma vật, Tô Mộ cũng không dám khinh thường.

“Lùi về trước đã!”

Tô Mộ không lựa chọn cứng đối cứng chính diện với đại quân ma vật, mà quay ngược lại về hướng thung lũng vừa rồi.

Ở một góc nhìn khác, Phân Thân cũng không đoái hoài tới việc dọn sạch ma vật trên đường, mà dẫn theo tiểu đệ Xương Khô nhanh chóng chạy tới thung lũng.

“Bây giờ nên làm gì?”

“Để mặc bọn chúng tìm tới sao?”

Trông chừng ở đầu thung lũng, Tô Mộ cau chặt mày.

Khoảng cách với những ma vật kia vẫn còn khá xa, mình có đầy đủ thời gian để đối phó.

“Nếu bố trí ma pháp trận, số lượng ma vật quá nhiều nên sẽ không quá hiệu quả!”

“Với lại đá ma pháp trên tay mình cũng ít ỏi quá.”

Thung lũng là một nơi tốt để mai phục, thế nhưng Tô Mộ không thành thạo bất cứ loại ma pháp trận sát thương cỡ lớn nào nên chỉ đành chọn cách từ bỏ.

“Đành phải chờ chúng bước vào phạm vi tấn công của Vạn Mộc Tùng Sinh vậy!”

Sau khi cân nhắc hồi lâu, Tô Mộ lặng lẽ chờ đợi.

Phạm vi rộng của Vạn Mộc Tùng Sinh có thể giúp mình giành được quyền chủ động trước.

Tuy Vạn Mộc Tùng Sinh không miếu sát được ma vật bậc tinh anh nhưng sau khi một phát Vạn Mộc Tùng Sinh kết thúc thì mình hoàn toàn có thể phóng thích phát thứ hai.

Không có đám lâu la kia can thiệp, mình có thể dùng toàn bộ tinh lực để đối phó với đại boss không biết mạnh cỡ nào kia.

Về chuyện mình có thể xử lý nó không?

Nhìn kỹ năng đây trên thanh kỹ năng, trong lòng Tô Mộ không hề hốt hoảng.

Con đường giành chiến thắng, ở ngay trong này!

...

Phòng tuyển thứ ba.

“Uỳnh!”

“Ầm!”

“Đừng để chúng bò lên!”

“Giết sạch bọn nó!”

Vô số ma thú phát động tấn công ngay đối diện tường thành.

Từng NPC bên trên đang dục huyết phấn chiến, và bị cuốn vào trận chiến gian khổ với những ma vật kia.

Trên tường thành, một vài vũ khí ma pháp phát huy tác dụng khá lớn, gây sát thương cực lớn cho những ma vật phía dưới.

Những vũ khí công trình học cũng phát huy một cách chói sáng.

Trong phút chốc, đám vệ binh đang cố thủ trên tường cũng giành được một lợi thế đáng kể.

Những số lượng ma vật vẫn rất khổng lồ.

So với những NPC đó, lượng máu ma vật dày hơn, phòng ngự cao hơn và sức chiến đấu cũng mạnh hơn.

Dưới xu thế tấn công liều lĩnh của chúng, lợi thế phòng ngự cũng tan rã từng chút một.

“Nhất định phải giữ vững phòng tuyến thứ ba!”

“Tuyệt đối không thể để lũ ma vật này mặc sức làm bậy!”

Ở cửa thành, quan chỉ huy nắm chặt một thanh trường kiếm, gào lên.

“Theo ta, lên!”

Ngay sau đó, hắn dẫn đầu một đội nhân mã thả người nhảy xuống từ tường thành.

Trên người họ đều có trang bị công trình học, giúp họ có thể bay trong một khoảng thời gian ngắn, và khi hạ cánh an toàn, đồng thời họ cũng phát động tấn công bầy ma vật.

“Giết sạch bọn nó!”

“Giết!”

Dưới sự dẫn dắt của quan chỉ huy, những NPC có thực lực hàng đầu bộc phát tâm huyết triển khai chém giết ma vật.

Trên tường thành, các pháp sư mặc pháp bào đang xếp hàng chỉnh tề, miệng thì thào lẩm bẩm những chú ngữ.

Trên không trung, một cơn mưa như sao băng lửa đỏ bắt đầu trút xuống và đập vào bầy ma vật.

Lần lượt, con số sát thương xuất hiện trên đầu đám ma vật.

Đợt này chưa xong thì lại có thêm một đợt mưa tên từ trên trời giáng xuống!

Các đợt tấn công đua nhau đến, một số lượng lớn ma vật bị giết chết. Dưới tường thành, xác chết ma vật rải rác, và trong số đó còn lẫn một vài thi thể của NPC.

Chương 334: Ma vật cấp Lãnh Chúa.

Tình hình chiến đấu vô cùng thảm khốc!

Nhưng tất cả những chuyện này mới chỉ là bắt đầu.

Hàng chục nghìn ma vật đã sắp hàng ngay ngắn trật tự, để sau khi đội tiên phong đầu tiên bị tiêu diệt thì một đợt tấn công thứ hai lại tiếp tục diễn ra.

Chúng quyết phải đánh tan phòng tuyến này!

Phòng tuyến thứ ba ngập tràn nguy hiểm.

Dù đa phần các NPC thủ thành đều ở ngũ giai nhưng họ không thể khinh thường những ma vật mà mình đang đối mặt.

Dẫu là pháp sư hay cung tiễn thủ, thời gian tiêu hao càng dài thì lượng mana sẽ vô cùng đáng lo.

Trên tường thành, một ma pháp trận màu lam được kích hoạt.

Một số pháp sư cấp tốc đi vào trong ma pháp trận, rồi một nguồn năng lượng nhanh chóng rót vào cơ thể họ.

Đây là một ma pháp trận có thể mau chóng hồi phục lượng mana!

Đương nhiên, sử dụng ma pháp trận này cần tiêu hao số lượng lớn đá ma pháp.

Bên cạnh pháp trận, một lão pháp sư tỏ vẻ nghiêm trọng và đang nắm chặt pháp trượng trong tay.

Những đá ma pháp này là tích lũy cả đời của hắn!

Lão pháp sư không có vẻ đau lòng, vào khoảnh khắc sinh tử này, hắn hiến dâng hết mọi thứ.

Sau khi năng lượng trên ma pháp trận biến mất, hắn lại lấy đá ma pháp ra để bổ sung vào.

Các pháp sư trên tường thành là những người tạo sát thương lớn nhất trong trận chiến công thành này.

Một khi các pháp sư chết, thì đại quân ma vật có thể ồa tới bên dưới tường thành, chuyện phá thành mà vào chỉ còn là vấn đề thời

gian.

Tình huống không lạc quan cho lắm!

Trong tình huống các pháp sư cần thiết phải bổ sung lượng mana, kỹ năng phóng thích cũng xuất hiện khoảng thời gian trống.

Ngày càng nhiều ma vật lao đến!

Đúng lúc này, lão pháp sư đi lên trên tường thành, đôi mắt lạnh lùng.

“Hừ!”

Hắn hừ nhẹ, một nguồn ma lực dồi dào tuôn trào từ trong cơ thể hắn.

Giây lát sau, một vòng năng lượng hình bán nguyệt bắt đầu khuếch tán.

Vòng năng lượng lấy xuất phát điểm là lão pháp sư, phát động xung kích với tốc độ cực nhanh.

Ngay khi chạm đến vòng năng lượng hình bán cung kia, lũ ma vật bị bắn ra ngoài từng con một.

Đòn đánh này của lão pháp sư cũng giúp các pháp sư khác có thời gian nghỉ ngơi, bù đắp lại khoảng thời gian trống để lượng mana được hồi phục.

Dẫu vậy trận đại chiến này vẫn còn tiếp tục!

...

So với tình hình chiến sự kịch liệt ở phòng tuyến thứ ba, Tô Mộ đứng vững vàng bên trên thung lũng với thần sắc nhẹ nhõm.

“Thánh Quang Chúc Phúc!”

Có lẽ tính được thời gian đàn ma vật đến, Tô Mộ bật kỹ năng buff lên.

“Vạn Mộc Tùng Sinh!”

Không lấy mình làm trung tâm, Tô Mộ tung kỹ năng này tới khoảng cách cực xa đằng trước.

Bằng cách đó, Vạn Mộc Tùng Sinh có thể tấn công những ma vật ở khu vực phía trước với khoảng cách tối đa.

Được buff thêm, ma pháp công kích của Tô Mộ cực kỳ đáng sợ.

Rừng rậm phía trước cũng nhanh chóng xuất hiện động tĩnh.

Vô số dây leo chui ra rồi lập tức bắt đầu tấn công vật sống xung quanh chúng.

Bầy ma vật đang tiếp cận Tô Mộ rất nhanh bị tấn công.

Chúng đứng vô cùng đông đúc nên đương nhiên trở thành mục tiêu chọn lựa đầu tiên của dây leo.

Từng cây từng cây dây leo bắt đầu quấn quanh.

-188436!

-188436!

-56530!

-188436!

-376872!

...

Buff 50% công kích ma pháp quả thật hơi khoa trương, công kích ma pháp trên bảng giao diện thuộc tính của Tô Mộ đã đạt tới hơn mười sáu nghìn điểm.

Với 20% sát thương cuối cùng cộng thêm, hàng loạt con số sát thương khủng khiếp liên tục hiện lên trên đầu lũ ma vật.

Thậm chí có một số sát thương trực tiếp tạo ra bạo kích hoặc kích hoạt Ma Pháp Bùng Nổ.

Dù là ma vật ngũ giai cũng không thể chịu được sát thương đáng

sợ như vậy!

Lũ ma vật lần lượt ngã vật xuống đất.

Thậm chí, chúng còn chẳng nhìn thấy mục tiêu của mình mà cứ thế đi đời nhà ma.

Cùng lúc đó, trên giao diện thuộc tính của Tô Mộ cũng liên tục xuất hiện thông báo nhắc nhở.

‘Người đã đánh giết Ban Văn Ma Chu!’

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt thu hoạch được 1 điểm thể chất!’

‘Người đã giết Tật Tinh Cự Lang!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, thu hoạch được 1 điểm trí lực!’

...

“Không hổ là ma vật tinh anh ngũ giai, về cơ bản mỗi khi giết một con thì chắc chắn sẽ kích phát một kỹ năng bị động!”

Việc liên tục kích hoạt kỹ năng bị động nằm trong dự liệu của Tô Mộ.

Nói đến đây, hẳn thật sự cảm thấy hơi đáng tiếc.

Mình không tăng cấp, thế thì tất cả những kinh nghiệm của đám ma vật ngũ giai này đều bị lãng phí hết rồi!

Tuy vậy, hẳn cũng hết cách.

“Lại thêm phát nữa!”

Khi thời gian của Vạn Mộc Tùng Sinh kết thúc, Tô Mộ không may khách sáo phát động đòn thứ hai.

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt thu hoạch được 1 điểm thể chất!’

‘Thông qua Sức Mạnh Cửa Chiến Thần thu hoạch được 1 điểm sức mạnh!’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần thu hoạch được 1 điểm trí lực!’

...

Vạn Mộc Tùng Sinh thứ hai nhanh chóng có tác dụng, ba kỹ năng bị động của Tô Mộ thoáng chốc tăng vọt.

Thuộc tính hần chú ý nhất vẫn là trí lực.

Kích hoạt tổng cộng một trăm tám mươi lần, xem như có sự tăng phúc của Tăng Lên Cực Hạn, trí lực cơ sở của mình đã tăng vào 360 điểm.

Bật giao diện thuộc tính, Tô Mộ vội nhìn thoáng qua.

Điểm trí lực là: 3160(+1750)

Công kích ma pháp khi được cộng thêm buff là: 17391!

Con số này hết sức khoa trương.

Khoan kể đến con số ở đầu, nếu người chơi khác nhìn thấy bốn con số đằng sau, họ hẳn sẽ bật thốt lên với vẻ khó tin nổi.

Mẹ nó, tên này kinh khủng quá rồi đấy?

Dù chỉ có được một nửa của bốn con số cuối thôi, họ cũng sẽ trở thành một tồn tại cấp bậc đại lão miếu thiên miếu địa trong số những người cùng cấp đấy!

Tô Mộ không đắc chí.

Thời gian duy trì buff còn thừa lại 9 phút.

Trong vòng chín phút, mình còn một đối thủ nhất định phải giải quyết!

“Tên kia qua đây rồi!”

Trong Góc Nhìn Ma Pháp, vì thuộc hạ vong mạng nên tồn tại hùng mạnh nọ đang chạy nhanh về phía mình.

Qua Góc Nhìn Ma Pháp, tên kia cũng biết bay!

“Hỏa Diễm Phi Vũ!”

Phía sau xòe ra một đôi cánh, Tô Mộ cũng bay tới chỗ ma vật đó.

Chương 335: Lãnh Chúa miễn dịch ma pháp!

Tốc độ phi hành của hai bên đều rất nhanh, hơn mười giây, ma vật kia cũng xuất hiện trong tầm nhìn của Tô Mộ.

“Thạch Tượng Quỷ Duệ (Lãnh Chúa)”

HP: 3000000/3000000

Đẳng cấp không biết!

Thuộc tính không biết!

Kỹ năng không biết!

Bởi vì nguyên do đẳng cấp nên Tô Mộ không nhìn thấy thuộc tính cụ thể của nó, tuy vậy bề ngoài của nó lại làm cho Tô Mộ kinh hãi.

“Rất giống tên Nguyệt Bạch kia nhỉ!”

“Mà tên này không được đánh dấu là Boss, Lãnh Chúa này vừa nhìn đã biết là trâu bò rồi!”

Ngoại trừ cái tên đặc biệt ra, lượng máu ba triệu kia của nó cũng có thể được cho là vấn đề nan giải đây!

“Không bị Vạn Mộc Tùng Sinh đánh trúng sao?”

Lượng máu của đối phương không lay chuyển chút nào khiến Tô Mộ hí mắt lại.

Cũng đúng, muốn kỹ năng Vạn Mộc Tùng Sinh này đánh trúng một ma vật biết bay quả thực vô cùng khó khăn.

“Vậ thì để ta kiểm tra năng lực của người đi!”

Trường Mậu Phong Bạo xuất hiện trong tay, Tô Mộ vừa phi hành, vừa phát động tấn công.

Trường Mậu Phong Bạo mang theo khí thế không thể ngăn cản đánh về phía Lãnh Chúa Thạch Tượng Quỷ.

Những ngay khi Trường Mậu Phong Bạo đánh trúng mục tiêu, trên người Thạch Tượng Quỷ đột nhiên xuất hiện một luồng màu đen kỳ lạ.

Dưới bao phủ của sức mạnh màu đen kia, Phong Bạo lập tức tan rã!

MISS!

Công kích của Trường Mậu Phong Bạo không tạo được bất cứ sát thương nào!

“Tên này!”

Ánh mắt Tô Mộ đột nhiên trầm xuống.

Trực giác nói với hắn, trận đấu này có lẽ không dễ dàng như vậy.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Hỏa Diễm Phi Vũ liên tục tiêu hao lượng mana, Tô Mộ đã từ bỏ việc sử dụng Trường Mậu Phong Bạo, chuyển qua triệu hoán Lôi Quang, tiến hành thăm dò.

“Xẹt!”

Lôi Quang từ trên trời rơi xuống, rơi đúng lên đầu Thạch Tượng Quỷ.

Đúng lúc Tô Mộ chờ đợi xem số sát thương, thì xảy ra chuyện khiến hắn không ngờ tới.

Sức mạnh màu đen trên người màu đen lại xuất hiện.

Dưới luồng sức mạnh màu đen đó, Lôi Quang dường như bị cách

ly.

MISS!

Một đòn này cũng bị cản lại, đến cả 1 điểm sát thương cường chế cũng không tạo thành.

“Là kỹ năng sao?”

Liên tục hai kỹ năng đều không có tác dụng, vẻ mặt của Tô Mộ vô cùng nghiêm túc.

Theo ý kiến của hắn, Thạch Tượng Quỷ trước mắt có lẽ đã sử dụng kỹ năng nào đó, để ngăn cản công kích của mình.

Cảnh tượng này trước kia mình cũng từng thấy ở trấn Bạch Vù.

“Tránh trước!”

Sức mạnh của con BOSS này mạnh hơn dự đoán của hắn.

Tô Mộ không do dự, đôi cánh hỏa diễm đập lên nhanh chóng, bay đến vị trí của phân thân.

Thạch Tượng Quỷ cũng không chịu tụt lại phía sau, đôi cánh như cánh dơi cũng không chậm hơn đôi cánh hỏa diễm là bao.

Toàn bộ sức chú ý của nó dồn lên người Tô Mộ, đôi mắt màu đỏ đó dường như muốn ăn tươi nuốt sống Tô Mộ.

“Vù!”

Đột nhiên, một mũi tên bắn lên bầu trời.

Thạch Tượng Quỷ không kịp tránh, bị một tên này bắn trúng.

-1!

-1116!

-1!

-1116!

Mấy con số sát thương liên tục xuất hiện trên đầu của Thạch Tượng Quỷ.

Người phát động công kích chính là phân thân Hiên Viên.

Quan sát từ sát thương, công kích tầm xa của phân thân không hề bị cản lại, nhưng hai kỹ năng bị động đó lại tạo thành hai sát thương thật sự!

“Kỹ năng biến mất rồi?”

Sau khi thấy mũi tên này tạo thành sát thương, Tô Mộ dứt khoát.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Lại thêm một luồng sét rơi xuống từ phía trên Thạch Tượng Quỷ.

Điều khiến Tô Mộ không ngờ là, năng lượng của màu đen đỏ lại xuất hiện.

MISS!

“Xảy ra chuyện gì vậy?”

Lại một đòn không tạo thành sát thương, Tô Mộ không nhin được hô to.

Mình có sát thương cao như vậy, lại không thể tạo thành sát thương cho Lãnh Chúa Thạch Tượng Quỷ trước mắt, trong này nhất định là có vấn đề!

“Trở lại mặt đất!”

Không ở trên trời dây dưa với Thạch Tượng Quỷ nữa, Tô Mộ quay lại mặt đất.

“Các người chống cự một lát!”

Hắn ra lệnh cho đàn em Xương Khô.

Bốn đàn em bày thế trận chờ quân địch, chờ Thạch Tượng Quỷ đáp xuống.

Trong mắt nó từ đầu đến cuối chỉ có một mục tiêu là Tô Mộ, đến cả phân thân cũng không quan tâm, chứ đừng nói tới đám đàn em Xương Khô này.

-1!

-43670!

-1!

-43670!

Dưới so sánh, sát thương của đàn em Xương Khô không thể phá vỡ, nhưng Thạch Tượng Quỷ chỉ gạt một cái đã tạo thành sát thương khổng lồ cho đàn em Xương Khô.

“Công kích của tên này cao vậy sao?”

Đàn em Xương Khô vẫn có thể chống đỡ được, Tô Mộ cũng im lặng quan sát.

Công kích Thạch Tượng Đầu sử dụng đều là công kích bình thường, hoàn toàn không có dấu vết của kỹ năng.

Tính ra thì, công kích của nó cao tới năm vạn điểm!

“Không đúng!”

Công kích khoa trương như vậy khiến Tô Mộ phát giác ra khác thường.

Dưới sự tăng phúc của BUFF, công kích ma pháp của mình cũng chưa tới hai vạn, cho dù Thạch Tượng Quỷ này có mạnh hơn nữa, thì tối đa cũng chỉ ở lục giai.

Dù nó là một Lãnh Chúa mình chưa thấy bao giờ, thì công kích này cũng không đúng lắm!

Coi như kỹ năng được tăng phúc, nó tùy tiện sử dụng một kỹ năng là đã có thể giết chết đàn em Xương Khô.

Nhưng nó không hề sử dụng kỹ năng, ngược lại còn rơi vào vướng

víu.

“Chẳng lẽ, tên này không thể sử dụng kỹ năng?”

Tô Mộ lập tức nghĩ tới điểm này.

Quy tắc của thế giới này có một vài hạn chế!

Công kích của mình không thể tạo thành sát thương cho Thạch Tượng Quỷ nhất định có một nguyên nhân.

“Vậy thì thử cái này đi!”

Để nghiệm chứng suy đoán của mình, Tô Mộ biến thân thành Hiên Viên.

Lấy ra một thanh cung, Tô Mộ không khách khí một chút nào, phát động công kích với Thạch Tượng Quỷ.

“Bắn Phá Điện Cuồng!”

Mười mũi tên bắn ra, tốc độ cực nhanh.

Dưới sự kìm hãm của đàn em Xương Khô, những hệ số tấn công này rơi lên người Thạch Tượng Quỷ.

Một chuỗi con số sát thương xuất hiện.

Tính thêm tăng phúc của kỹ năng bị động, một đòn này tạo thành khoảng sát thương gấp bốn mươi lần.

Khác với lúc sử dụng kỹ năng ma pháp, sương mù đen không hề xuất hiện, sát thương mình tạo thành cũng coi như khả quan.

“Quả nhiên!”

Ánh mắt Tô Mộ trầm xuống.

Thạch Tượng Quỷ trước mắt có lẽ là được năng lực nào đó tăng phúc, có thể miễn dịch sát thương ma pháp!

Chương 336: Lãnh Chúa miễn dịch ma

pháp! (2)

Còn ai là người tăng phúc loại năng lực này cho nó?

Đáp án vô cùng rõ ràng!

“Biết ma pháp của mình lợi hại, cho nên tạo ra một con ma vật như vậy, đúng là hao tổn tâm huyết mà!”

Tô Mộ hoàn toàn hiểu ra.

Trong mắt của Tà thần đó, một pháp sư mạnh mẽ không thể sử dụng công kích ma pháp, thì sao có thể là đối thủ của ma vật cấp Lãnh Chúa có ba trăm vạn lượng máu được.

Chưa kể sát thương của ma vật cấp Lãnh Chúa này còn cao.

Tô Mộ biến trở lại, một thanh trường kiếm xuất hiện trong tay.

Dưới sự tăng phúc của sức mạnh tuyệt đối, hẳn hoàn toàn có thể sử dụng những vũ khí nặng cận chiến này.

So với công kích tầm xa, công kích cận chiến bây giờ của mình cũng không hề thấp.

Dù sao BUFF Thánh Quang Chúc Phúc cũng có tăng phúc thêm 50% cho công kích cận chiến, chưa kể mình còn nắm giữ nhiều kỹ năng cận chiến.

Tô Mộ nhìn con số trên bảng.

Công kích vật lý cận chiến: 9570.

Ánh mắt lạnh thấu xương, hắn nói với Thạch Tượng Quỷ: “Ta không biết Tà thần kia đã trả giá gì, để người tới đây, còn có năng lực miễn dịch ma pháp nữa.”

“Nhưng kết cục của người chỉ có một!”

Lời nói của Tô Mộ mang chút kiêu ngạo, ở một mức độ nhất định, kiêu kiêu ngạo này cũng là một loại coi thường.

Coi thường thần!

“Con kiến hôi!”

Đúng lúc hần buông ra câu nói ngang ngược này, Thạch Tượng Quỷ cũng phun ra tiếng người theo đó.

Câu nói của hần khiến Tô Mộ nhíu mày.

Giọng nói này giống hệt giọng vừa rồi hần nghe được trong khe núi.

“Vậy thì dễ xử lý rồi!”

Tô Mộ nhếch miệng cười.

Ban đầu mình còn đang kinh ngạc không biết chủ nhân của giọng nói đó là ai, bây giờ đã biết đó là Thạch Tượng Quỷ, những dẫn đầu còn lại cũng không còn nữa.

Thạch Tượng Quỷ nhìn nụ cười của Tô Mộ, khuôn mặt dữ tợn càng đáng sợ hơn.

Nó đứng giống hệt con người, thân hình cao tới hai mét, móng tay trên hai tay dài khiếp người hơn.

Dưới công kích của móng tay đó, lượng máu của chiến sĩ Xương Khô cũng càng ngày càng thấp.

“Tăng đầy!”

Tô Mộ vung tay, một luồng Thánh Quang bao phủ lên người đàn em Xương Khô.

Dưới công kích ma pháp đáng sợ của hần, lượng máu của đàn em Xương Khô lập tức được nâng đầy.

Tô Mộ cũng phát hiện ra sự khác thường trong quá trình này.

Lúc Thánh Quang phủ xuống, Thạch Tượng Quỷ theo bản năng lùi lại vài bước.

“Tên này giống với Nguyệt Bạch?”

Tô Mộ lập tức phản ứng lại.

“Vậ Thánh Quang Đả Kích có thể tạo ra tác dụng gì sao?”

“Thử chút đi!”

Không thể sử dụng kỹ năng ma pháp tạo thành sát thương, lượng mana của mình có thể nói là rất đầy đủ. Tô Mộ cũng không quan tâm lượng mana tổn thất khi sử dụng Thánh Quang Đả Kích.

Một luồng Thánh Quang giáng xuống, rơi lên người Thạch Tượng Quỷ.

Màu đen kỳ lạ trước đó lại xuất hiện, nhưng khác lúc đối mặt với công kích ma pháp, những màu đen này đối mặt với ánh sáng thần thánh, rõ ràng không giống lắm.

Thánh Quang không bị màu đen ngăn trở, rơi xuống bề mặt cơ thể của Thạch Tượng Quỷ, khiến phần da bên ngoài bị bỏng.

-231400!

Một con số sát thương vô cùng khả quan xuất hiện ở trên đầu Thạch Tượng Quỷ.

“Quả nhiên có thể!”

Trong mắt Tô Mộ lộ ra vẻ thích thú.

Nếu kỹ năng của Thánh Quang có thể tạo thành sát thương, vậy thì những kỹ năng khác cũng có thể thu được hiệu quả.

Cho dù kỹ năng mục sư của mình được tăng thêm hơi thấp, nhưng dưới sự tăng phúc của công kích ma pháp mạnh mẽ, phối hợp với sát thương cận chiến, giải quyết con BOSS có ba trăm vạn lượng máu này hoàn toàn không thành vấn đề!

“Loài người đáng ghét, người phải chết!”

Bị Thánh Quang ăn mòn, Thạch Tượng Quỷ trở nên vô cùng tức giận.

Nó giương cánh ra, bay thoát khỏi sự khống chế của chiến sĩ Xương Khô, phát động công kích với Tô Mộ từ trên không trung.

“Thạch Phu thuật!”

“Vinh Quang Chiến Sĩ!”

Tô Mộ không hề lơ là, trực tiếp mở kỹ năng Thạch Phu thuật, đồng thời mở cả kỹ năng BUFF của chiến sĩ.

MISS!

Một trảo của Thạch Tượng Quỷ đánh trúng thân thể của Tô Mộ, nhưng móng tay sắc bén lại bị tầng thạch giáp trên người hắt ngăn lại.

“Kidney shot!”

Tô Mộ giờ trường kiếm trong tay lên, trở tay đâm vào phần eo của Thạch Tượng Quỷ.

Dưới trạng thái mở Vinh Quang Chiến Sĩ, công kích cận chiến lại tăng lên gấp bội, cộng thêm kỹ năng công kích cận chiến gần hai vạn, tạo thành sát thương vô cùng khả quan.

“Thị Huyết Cuồng Bạo!”

“Mau Lẹ!”

“Tật Phong Bộ!”

...

Chuyện này vẫn chưa xong. Nhân lúc Thạch Tượng Quỷ bị đánh choáng váng, Tô Mộ nhanh chóng bật tất cả các kỹ năng được BUFF.

Dưới sự hỗ trợ của tốc độ tấn công cực nhanh, Tô Mộ ném kỹ năng của mình về phía Thạch Tượng Quỷ.

Bất kể là chiến sĩ hay thích khách, chỉ cần là kỹ năng sát thương thì hẳn đều ném đến chào hỏi Thạch Tượng Quỷ.

Trong quá trình này, hắn càng liên tục đánh ra kỹ năng khống chế.

Thạch Tượng Quỷ sững sờ đứng nguyên tại chỗ mười mấy giây, lúc này mới hoàn hồn lại.

Bây giờ, lượng máu của nó đã giảm rất nhiều.

“Người!”

Thạch Tượng Quỷ tức giận nhìn Tô Mộ, vung móng vuốt sắc bén của nó ra.

MISS!

Khác với những kỹ năng cận chiến kia, dưới trạng thái mở Huyết Mạch Pháp Thần, Thạch Phu thuật không hề có thời gian cooldown.

Công kích vật lý của Thạch Tượng Quỷ quả thật mạnh mẽ, nhưng chỉ cần nó vừa đánh vỡ tầng Thạch Phu ngoài da trên người Tô Mộ, thì Tô Mộ sẽ lập tức mở lượt Thạch Phu thuật thứ hai.

Chỉ cần mình có thể chịu đựng được sát thương của Thạch Tượng Quỷ, thì việc giải quyết nó càng không thành vấn đề.

Thạch Tượng Quỷ vẫn chưa chết tâm, tiếp tục vung móng vuốt sắc bén, phát động tấn công mãnh liệt với Tô Mộ.

Mặc dù có năng lực miễn dịch ma pháp, nhưng phương pháp tấn công của nó lại rất đơn giản, trước mắt chỉ có một phương thức công kích bình thường.

Dưới trạng thái mở Thạch Phu thuật, Thạch Tượng Quỷ không thể tạo nên bất cứ sát thương vật lý nào cho mình, Tô Mộ đã nắm chắc phần thắng.

Thạch Tượng Quỷ đương nhiên không biết kỹ năng ma pháp, nhưng bản thân hắn nắm chắc rất nhiều kỹ năng vật lý.

Không chỉ vậy, bên cạnh còn có phân thân đang liên tục bổ sung DPS.

Mỗi lần 1000 điểm sát thương thực tế gộp lại cũng rất khả quan.

Chương 337: Tính nhàm

Chỉ là kỹ năng cận chiến không nhận được sự tăng phúc của Huyết Mạch Pháp Thần, không thể sử dụng liên tục, nếu không thì Tô Mộ đã trực tiếp sử dụng kỹ năng được tăng thêm cao nhất. Cho dù Thạch Tượng Quỷ có ba trăm vạn lượng máu, thì cũng không chống chọi nổi một phút.

“Không cần gấp, từ từ thôi!”

Kỹ năng cooldown, Tô Mộ lập tức cầm kiếm chém vào Thạch Tượng Quỷ.

Chỉ sử dụng một Thạch Phu thuật, lượng mana của mình cũng gọi là khá dồi dào.

Dưới trạng thái Năng Lượng Thức Tỉnh, căn bản không hề tiêu hao.

Đánh đi đánh lại, Tô Mộ thậm chí còn cảm thấy nhột nhèo.

Vốn tưởng rằng con BOSS này sẽ mang tới một số áp lực cho mình, bây giờ xem ra, nếu đổi thành một ma vật cấp Lãnh Chúa khác, thì e rằng mình sẽ không thoải mái như vậy!

“Người yếu hơn ta tưởng đấy!”

Tô Mộ giễu cợt Thạch Tượng Quỷ.

Tên này có trí tuệ, chắc chắn sẽ bị lời nói của mình chọc tức, nếu có át chủ bài nào, thì chắc hẳn sẽ lấy ra.

“Loài người!”

Thạch Tượng Quỷ hiển nhiên là đã bị chọc giận, phát lên tiếng gào thét giận dữ.

Những điều ngoài dự đoán của Tô Mộ chính là, Thạch Tượng Quỷ ngoại trừ câu gào thét này, thì không còn hành động nào khác.

Có vẻ lúc thu được năng lực “Miễn dịch ma pháp”, tên này cũng đánh mất một vài năng lực.

“Hiểu rồi!”

Mọi chuyện đã phát triển đến cục diện này, Tô Mộ nhún vai, hoàn toàn hiểu ra.

Con Lãnh Chúa trước mặt này, có trí tuệ rất cao, năng lực miễn dịch ma pháp, công kích vật lý cực cao, tốc độ công kích cực nhanh, thậm chí còn có cả năng lực phi hành.

Một pháp sư đối diện với tồn tại như vậy, chắc chắn chỉ có một kết cục.

Nhưng vị Tà thần phía sau nó lại tính nhảm rồi!

“May mà ấn ký đó chắc là không thể theo dõi từng hành động một của mình mà chỉ có thể nhìn được một số tình hình liên quan tới mình!”

Tô Mộ vừa tấn công vừa âm thầm tính toán.

Trước lúc viên nhãn cầu xuất hiện, hắn đã cảm thấy đại sự không ổn.

Bị một Tà Thần ghim cũng không phải là chuyện gì tốt!

Sự chênh lệch với Thạch Tượng Quỷ làm hắn thở dài nhẹ nhõm.

Nếu Tà Thần kia thật sự nắm rõ mình trong lòng bàn tay thì kẻ địch trước mặt cũng không chỉ là một Thạch Tượng Quỷ như vậy.

“Thánh Quang Đả Kích!”

Nhìn thời gian cooldown trên thanh kỹ năng, Tô Mộ không hề thả lỏng.

Chưa giết chết hẳn Thạch Tượng Quỷ này thì nguy hiểm vẫn còn.

“Biến thân Hiên Viên!”

Trong lúc chờ thời gian cooldown của kỹ năng cận chiến, Tô Mộ

biến thành cung tiễn thủ, bắt đầu sử dụng kỹ năng cung tiễn thủ.

Sau khi kỹ năng của cung tiễn thủ cần chờ thời gian hồi thì lại biến lại, tiếp tục sử dụng kỹ năng cận chiến vừa được hồi.

“Cứ thế lặp lại!”

Lợi ích của việc có nhiều kỹ năng hiện rõ vào lúc này. Tô Mộ không ngừng sử dụng kỹ năng tấn công Thạch Tượng Quỷ, trong lúc đánh còn thỉnh thoảng bắn kỹ năng Thánh Quang của mục sư.

Còn Thạch Tượng Quỷ tuy sở hữu trí thông minh siêu phàm nhưng lại không thể chống lại ý chí của Tà Thần kia.

Nó tăng tốc độ ra đòn, không ngừng tấn công Tô Mộ như thể tin chắc rằng nó có thể đánh vỡ lớp đá phủ bên ngoài.

Thế nhưng theo lượng máu của nó càng ngày càng thấp, nó phát hiện một sự thật tuyệt vọng.

Lượng máu của người trước mặt này dường như không hề giảm 1 điểm nào!

Chưa kể trong lúc đó còn thêm một chiêu trị liệu.

“Nhân loại, ta đánh giá thấp người rồi!”

Thạch Tượng Quỷ lại mở miệng nói tiếng người.

Trong đôi mắt màu đỏ tươi của nó có một cảm giác áp lực to lớn.

Sau đó nó sải cánh, mau chóng vỗ liên tục.

“Muốn chạy à?”

Nhìn thấy Thạch Tượng Quỷ bay lên trời, ánh mắt Tô Mộ tối đi.

Ma vật này có liên quan chặt chẽ với Tà Thần kia, nó mà chạy trốn thì Tà Thần kia sẽ biết thực lực chân chính của mình.

“Đôi cánh hỏa diễm!”

Sau lưng Tô Mộ mọc một đôi cánh lửa, hẳn chắc chắn sẽ không

cho Thạch Tượng Quỷ này chạy trốn.

Hai người bắt đầu đuổi nhau trên không trung.

Dựa vào lượng mana siêu nhiều, tốc độ bay của Tô Mộ nhanh hơn hẳn so với Thạch Tượng Quỷ.

Tay hắn cầm trường kiếm, không ngừng tấn công Thạch Tượng Quỷ trong không trung.

Thạch Tượng Quỷ chỉ có thể tránh né một cách bị động.

“Bốp!”

Trong không trung, Tô Mộ bất ngờ tấn công trực tiếp về phía Thạch Tượng Quỷ.

“Ầm!”

Tên quỷ bị lực lượng mạnh bạo hung hãn đánh rơi trúng một cây đại thụ bên dưới.

“Xung Kích!”

Tô Mộ lại phát động kỹ năng tấn công từ trên không, trong nháy mắt di chuyển tới bên cạnh Thạch Tượng Quỷ.

“Cuồng Phủ Chấn!”

Lại là một kỹ năng gây choáng, trên đầu Thạch Tượng Quỷ xuất hiện ký hiệu “bị choáng”.

Đây mới chỉ là bắt đầu thôi!

Tay Tô Mộ cầm trường kiếm, sự mạnh mẽ của pháp sư cận chiến hiện rõ.

Chỉ số sát thương liên tiếp hiện lên trên đầu Thạch Tượng Quỷ.

Lượng máu ba trăm triệu giờ chẳng còn bao nhiêu!

“Đi chết đi!”

Không có một chút thương hại hay do dự, Tô Mộ sử dụng toàn bộ những kỹ năng có thể gây sát thương.

Khi kiểm cuối cùng bổ xuống đầu Thạch Tượng Quỷ, thanh máu của nó cũng bị cạn kiệt không còn tí gì!

‘Người đã giết chết Thạch Tượng Quỷ!’

‘Nhận 1 điểm trí lực thông qua Hào Quang Của Pháp Thần!’

‘Nhận 1 điểm thể chất thông qua Thân Thể Bất Diệt!’

‘Nhận 1 điểm sức mạnh thông qua Sức Mạnh Của Chiến Thần!’

Mấy thông báo liên tục hiện ra.

Nhưng vẫn chưa hết!

Sau khi Tô Mộ đánh chết Thạch Tượng Quỷ, một luồng sáng từ cơ thể Thạch Tượng Quỷ bay ra.

“Đây là cái gì?”

Luồng sáng trước mắt khơi gợi sự hiếu kì của Tô Mộ.

Hiển nhiên là thứ này ẩn chứa một nguồn năng lượng mạnh mẽ.

Nhưng sử dụng nguồn năng lượng này là thế nào đây?

Tô Mộ vươn tay, chạm vào luồng ánh sáng đó.

Ngay lập tức nguồn năng lượng này tựa như dòng nước phun trào ào ạt tràn vào cơ thể Tô Mộ.

“Đây là?”

Tô Mộ lui về sau một bước theo bản năng.

Cảnh tượng Tà Thần kia lưu lại ấn ký cho mình còn sờ sờ ở trước mắt, hẳn thật sự chưa dám khẳng định nguồn năng lượng này là tốt hay xấu.

Thế nhưng ngay sau đó, khi một cảm giác quen thuộc xuất hiện,

Tô Mộ thở phào nhẹ nhõm.

Đó là cảm giác chỉ có khi mình lên cấp!

“VẬY là nhất định phải hấp thụ đủ lực lượng mạnh mẽ này mới có thể lên được cấp?”

Luồng sức mạnh mạnh mẽ này không ngừng cọ rửa trong cơ thể, cảm giác thoải mái ấy khiến Tô Mộ ngộ ra.

Chương 338: Có người “giúp đỡ” cũng được đấy.

Giống như trước đây muốn lên cấp thì phải giết ma vật đạt được đủ giá trị thăng cấp hoặc sử dụng ma hạch với số lượng lớn thông qua ma pháp trận, về bản chất là giống nhau.

Không còn nghi ngờ gì nữa, Thạch Tượng Quỷ chắc chắn là ma vật có cấp bậc ngũ giai cao nhất.

Sức mạnh mẽ của nó vượt xa boss, đạt tới cấp Lãnh Chúa!

Kinh nghiệm nhận được khi giết chết ma vật như thế này đủ để khiến cho một người tứ giai như mình lên luôn ngũ giai!

Mọi chuyện đúng như dự đoán của Tô Mộ.

Trong khi dòng năng lượng mạnh mẽ dần dần được hấp thụ trong cơ thể, một thông báo xuất hiện.

‘Chúc mừng người thành công lên cấp, tất cả thuộc tính cơ bản đều tăng 80 điểm!’

“Quá ngon!”

Lên ngũ giai, gương mặt Tô Mộ khó nén vui mừng.

Mình đang rầu làm sao mới có thể lên ngũ giai, ma vật cấp Lãnh Chúa đúng là “giúp người gặp nạn”.

“Tà Thần ơi, người đối xử tốt với ta thật đó!”

Ngẩng đầu nhìn về bầu trời, Tô Mộ nói lớn.

Hắn cố ý nói cho Tà Thần kia nghe.

Còn việc đối phương có thể nghe thấy hay không thì chẳng cần biết.

Tuy nhiên Tà Thần không đạt được mục đích, nhất định còn sẽ có hành động khác.

“Đến đâu thì hay đến đó vậy.”

Về mặt Tô Mộ bình tĩnh, hoàn toàn không vì kẻ địch “đáng sợ” này mà cảm thấy áp lực.

Nếu đối phương có thể ra tay, thì đã không cứ thế phái người “giúp đỡ” mình.

Hơn nữa nghĩ kĩ lại, có người tiếp tục “giúp đỡ” cũng được đấy chứ!

Tô Mộ nhìn về thi thể của Thạch Tượng Quỷ ở trên mặt đất.

Ngoài giúp mình lên cấp thì tên này sẽ cho mình niềm vui bất ngờ nào nữa đây?

Phòng tuyển thứ ba.

Tình hình chiến đấu ở đây cực kỳ thảm thiết.

Dưới tường thành đâu đâu cũng là ma vật.

Một lượng lớn NPC nhảy xuống từ trên tường thành, liều chết chiến đấu với những con ma vật đó.

Bởi vì có NPC chiến đấu với ma vật nên những pháp sư trên tường thành cũng không dám tùy tiện phát động công kích phạm vi lớn.

Bọn họ chỉ có thể lợi dụng ưu thế về tầm bắn tiến hành công kích đơn trên tường thành.

Tuy sát thương tạo thành rất khả quan nhưng không chịu nổi số lượng đàn ma vật thật sự quá nhiều.

“Đây là lần ma vật tấn công thành lớn nhất từ trước tới đây, những con ma vật này từ đâu ra? Vì sao phòng tuyến thứ hai lại không báo động trước?”

“Nếu tiếp tục như vậy thì chúng ta sẽ không chịu đựng được nữa đâu!”

“Liều mạng với chúng nó, giết được con nào hay con đấy!”

Dưới tường thành, các vệ binh tắm máu chiến đấu hăng hái không ngừng gào lên.

Dưới quy tắc của trò chơi, chỉ cần lượng máu của bọn họ không về không thì vẫn còn có năng lực chiến đấu.

Trên tường thành, một cô gái mặc sứ mặc áo trắng, khuôn mặt xinh đẹp đang cầu nguyện.

“Thánh Quang Trì Dũ!”

Một tia thánh quang rơi xuống từ trên bầu trời, chữa khỏi cho những chiến sĩ kia.

“Vì quê hương sau lưng chúng ta, giết sạch những con ma vật này!”

Một tiếng hô giận dữ vang vọng xông thẳng tận trời.

Quan chỉ huy một kiếm giết một con ma vật, đập lên người nó giờ cao thanh kiếm dài trong tay.

Những người khác bị khí thế này cảm nhiễm lao vào anh dũng giết địch.

Nhưng ngay khi tình hình chiến đấu đang kịch liệt nhất thì một chuyện kỳ quái đã xảy ra.

Những con ma vật bên dưới đang leo lên tường thành đột nhiên bắt đầu lùi lại.

Ma vật đang chiến đấu với vệ binh cũng làm ra hành động tương tự.

“Rốt cuộc là chuyện gì?”

“Sao đám ma vật này lại lùi lại?”

“Chúng nó nghe thấy mệnh lệnh của ai à?”

Các chiến sĩ mở to hai mắt nhìn, lộ ra vẻ mặt không thể tưởng tượng.

Chỉ thiếu một chút nữa thôi, thật sự chỉ thiếu một chút nữa thôi đám ma vật này đã công phá phòng tuyến thứ ba!

“Có đuổi theo không?”

Một vài binh lính nhìn về phía quan chỉ huy.

“Không cần đuổi theo, dọn dẹp chiến trường, lùi vào trong thành!”

Quan chỉ huy lập tức ra lệnh.

Giặc cùng đường không nên đuổi theo, hẳn cần phải đề phòng đám ma vật này ngóc đầu trở lại.

Hơn nữa dựa vào trạng thái của những chiến sĩ này cũng không thể tiêu diệt được một đàn ma vật khổng lồ như vậy.

“Dù thế nào thì tạm thời đã được cứu rồi!”

Quan chỉ huy kéo cơ thể mệt mỏi đi vào trong thành, thở phào một hơi.

Hắn ngẩng đầu nhìn vị pháp sư già trên tường thành.

Người này cũng lộ ra vẻ mặt như trút được gánh nặng.

Nhưng bọn họ không biết rằng lí do đàn ma vật này lùi lại đều vì một người.

Một người chơi!

...

Bên kia.

Tô Mộ đi tới bên cạnh thi thể của Thạch Tượng Quỷ, nhặt đồ nó rơi ra.

‘Người nhận được Nguyên Pháp Chi Hồn!’

‘Người nhận được kiếm Ác Linh Lãnh Chúa!’

‘Người nhận được ma hạch của Thạch Tượng Quỷ!’

‘Người nhận được áo choàng ức ma!’

Tổng cộng có bốn thứ, có thể nói mỗi thứ đều là cực phẩm.

‘Nguyên Pháp Chi Hồn (cấp S): Có được ngọn nguồn pháp lực, có thể không ngừng hồi phục MP (mỗi giây hồi phục tối đa 0.3% MP).’

Cái đầu tiên là kỹ năng bị động, sau khi nhìn thấy hiệu quả bị động, Tô Mộ đã không biết mình nên nói gì.

Có thể nói là kỹ năng này tăng lên không giới hạn với bản!

“Tăng tới cấp tối đa!”

Điều quan trọng nhất là kỹ năng này còn có thể tiếp tục tăng cấp!

‘Nguyên Pháp Chi Hồn thành công tăng tới cấp SSS!’

Sau khi tăng kỹ năng này tới cấp tối đa, hiệu quả hồi phục của kỹ năng bị động là mỗi giây hồi 1% MP tối đa.

Điều này cũng có nghĩa là cho dù bản tiêu hao bao nhiêu mana thì đều có thể hồi đầy trong vòng một trăm giây!

“Lá Chắn Ma Pháp!”

Vì nghiệm chứng hiệu quả hồi mana, Tô Mộ tiêu hao 30% lượng mana mở lá chắn ra.

Thanh mana giảm xuống, một cảm giác kỳ lạ xuất hiện.

“Có một luồng ma lực đang rót vào trong cơ thể ta!”

Tô Mộ mở to hai mắt.

Loại cảm giác này vô cùng kỳ diệu, giống như có năng lượng không dùng hết vậy.

Ba mươi giây sau, lượng mana của hắn cũng hoàn toàn hồi đầy.

“Lá Chắn Ma Pháp!”

Tô Mộ lại mở lá chắn ra một lần nữa.

Cùng lúc đó, hắn mở ra Năng Lượng Thức Tỉnh.

Lượng mana nhanh chóng khôi phục, một cái là tỉ lệ hồi phần trăm lượng mana mỗi giây, còn một cái là một lượng hồi mana cố định.

Chương 339: Nguyên Pháp Chi Hồn!

So với hồi mana bằng 1% MP tối đa thì Năng Lượng Thức Tỉnh có vẻ có hơi râu ria.

Dù sao đây chỉ là kỹ năng cấp S, hơn nữa còn là kỹ năng có được từ rất sớm.

“Cũng không thể nói là hoàn toàn vô dụng, dưới tình huống cực kỳ thiếu mana, kỹ năng này vẫn có tác dụng!”

Tô Mộ lẩm bẩm một câu rồi nhìn về phía đồ thứ hai.

Trên thanh kiếm kia khắc một con Thạch Tượng Quỷ.

‘Kiếm Ác Linh Lãnh Chúa (cấp S): Sức mạnh +1500, nhanh nhẹn +500, sau khi trang bị, cộng thêm 20% sát thương vật lý, có hiệu quả phê linh (giết chết kẻ địch có thể cất giữ linh hồn, mỗi lần tiêu hao một linh hồn có thể tăng lên 5% lực công kích của bản thân, hạn mức cao nhất của linh hồn là 100), cấp bậc yêu cầu: Cấp 3 ngũ giai.’

Thanh vũ khí này dù là thuộc tính được tăng thêm hay hiệu quả trang bị đều có thể nói là cực phẩm, hơn nữa cũng thích hợp để mình sử dụng.

Ma hạch của Thạch Tượng Quỷ là một vật phẩm, không đánh dấu tác dụng cụ thể.

Tô Mộ nhìn về phía chiếc áo choàng còn lại.

‘Áo choàng ức ma (cấp S): Thể chất + 800, tinh thần + 800, sau khi mặc vào có thể nhận được hiệu quả miễn dịch ma pháp, liên tục trong năm giây (cooldown một giờ).’

“Thứ tốt đấy!”

Chiếc áo choàng này kế thừa một bộ phận năng lực miễn dịch ma pháp của Thạch Tượng Quỷ, tuy chỉ có năm giây ngăn ngừa nhưng thuộc tính của nó cao hơn những trang bị lúc trước của mình rất nhiều.

“Còn có gì chưa nhặt nhỉ!”

Tô Mộ nhặt mấy thứ này lên, một đôi cánh hoả diễm hiện lên sau lưng.

Sau khi có được kỹ năng bị động hồi mana, dù hấn vẫn luôn duy trì trạng thái phi hành thì lượng mana cũng sẽ không giảm!

Tô Mộ nhanh chóng bay với tốc độ làm người cực kỳ hâm mộ, chỉ một lát đã đến nơi đàn ma vật kia tử vong.

Từng thứ được nhặt lên, trong đó có không ít trang bị pháp sư có thuộc tính cao.

“Sắp đến phòng tuyến thứ ba rồi, ta cũng không thể mặc bộ trang bị trên người được nữa.”

“Đổi sang trang bị pháp sư ngũ giai có thể mặc vậy!”

Tô Mộ tỏ vẻ ghét bỏ bộ trang phục tứ giai mà pháp sư kia để lại, trực tiếp thay trang bị rời.

Thuộc tính của hắc lại đạt tới một độ cao khác!

Người chơi: Tô Mộ

Cấp bậc: Cấp 1 ngũ giai (0/120000)

HP: 85300

MP: 189200

Công kích vật lý cận chiến: 5924

Công kích ma pháp: 11488

Phòng ngự vật lý: 8030

Phòng ngự ma pháp: 7380

Thuộc tính: Sức mạnh 2862, thể chất 2870 (+1700), nhanh nhẹn 1276, tinh thần 2150 (+2580), trí lực 3322 (+1900).

HP đã gần tới một trăm nghìn, một pháp sư có thể có được lượng HP cao như vậy, đối thành những người khác nghĩ cũng không dám nghĩ.

Càng không cần phải nói tới MP đã sắp lên tới hai trăm nghìn.

Tính theo hiệu quả bị động của Nguyên Pháp Chi Hồn, bây giờ mỗi giây Tô Mộ có thể tự động hồi phục 1892 mana.

Trong trạng thái chiến đấu, hiệu quả hồi phục 4000 điểm tinh thần mang đến là giá trị tinh thần trừ đi 100, cũng chính là mỗi giây hồi phục 40 điểm mana. Cho dù là dưới Năng Lượng Thức Tỉnh tăng lên 500%, mỗi giây cũng mới hồi phục 200 mana, nhưng kỹ năng này lại chênh lệch gấp gần mười lần.

Đồ ma vật tinh anh ngũ giai rơi ra đều rất tốt, dù sao cũng không có hiệu quả trang phục, nên ngoài Quyền Trưởng Pháp Thần và áo choàng Thạch Tượng Quỷ cộng thêm thể chất thì những trang bị khác đều bị Tô Mộ đổi thành trang bị có giá trị tinh thần cao.

Giá trị tinh thần của trang bị cộng gộp lại cũng vượt qua tinh thần

cơ sở của mình.

“Phòng ngự bây giờ của ta có thể nói là không có cách giải quyết!”

Nhìn hai tầng phòng ngự của mình, Tô Mộ đuổi eo.

Thế chất có thể tăng vô hạn nên hẳn cũng không có nhu cầu mặc trang bị cộng thêm thế chất.

“Giá trị trưởng thành của Quyền Trọng Pháp Thần cũng tăng lên rất nhiều!”

Tô Mộ lại nhìn Quyền Trọng Pháp Thần của mình.

Sau khi giết chết rất nhiều ma vật ngũ giai và con BOSS cấp Lãnh Chúa kia, giá trị trưởng thành của Quyền Trọng Pháp Thần trực tiếp tăng lên một nửa.

Ngoài ba thuộc tính siêu cao, điểm lợi hại nhất của Quyền Trọng Pháp Thần vẫn là chú ngữ của nó.

“Không biết thứ này có thể gán chú ngữ cho quyền trọng không nhỉ?”

Tô Mộ nhìn về phía ma hạch Thạch Tượng Quỷ vô dụng nhất trước mắt.

Đây là một viên ma hạch cấp Lãnh Chúa, hẳn là ẩn chứa ma lực khá là mạnh mẽ.

‘Có gán chú ngữ không? Chú ngữ là: Nuốt chửng!’

‘Mở ra một hố đen hư vô trong mười giây, cắn nuốt tổn thương ma pháp sắp phải chịu và tồn trữ vào bên trong pháp trọng, cooldown một giờ, có thể chủ động phóng thích năng lượng ma pháp tồn trữ (giá trị tồn trữ 0/1000000), năng lượng vượt qua giá trị tồn trữ sẽ phá vỡ hố đen hư vô!’

Sau khi Tô Mộ thử, thông báo cũng xuất hiện.

Không giống với thuộc tính cố định, hiệu quả của chú ngữ này là một kỹ năng chủ động.

Tô Mộ đọc qua mô tả hiệu quả, không nhận được mà cảm thán:
“Mạnh thật!”

Giống như năng lực miễn dịch ma pháp của con Thạch Tượng Quỷ kia, hiệu quả này cũng có tác dụng miễn dịch ma pháp tương đối.

Chỉ cần sát thương mình gặp trong mười giây không vượt qua một triệu thì có thể cắn nuốt toàn bộ số ma pháp đó.

Điều quan trọng là một triệu năng lượng ma pháp này còn có thể đổi thành sát thương.

Dù dựa vào công kích ma pháp của mình hiện giờ cũng không có kỹ năng nào có thể đạt tới một triệu sát thương.

Hiệu quả của chú ngữ này thật sự quá mạnh!

“Không hổ là ma vật cấp Lãnh Chúa!”

Tô Mộ không nói hai lời lập tức gán ma hạch Thạch Tượng Quỷ cho Quyền Trưởng Pháp Thần.

“Con ma vật cấp Lãnh Chúa này đã bị ta xử lý, nhiệm vụ vận chuyển vật tư cũng có thể hoàn thành rồi nhỉ!”

Tô Mộ nhìn về phía vị trí phòng tuyến thứ ba rồi quay đầu nhìn về phía vị trí đội vận chuyển.

Trên thực tế, chuyện phòng tuyến thứ ba bị bao vây là kế hoạch đối phó mình của Tà Thần.

Khi Lãnh Chúa Thạch Tượng Quỷ tử vong, kế hoạch này cũng bị phá hỏng.

Nguy cơ của phòng tuyến thứ ba đã được giải trừ, mình cũng có thể báo cáo kết quả công tác với Thần Lạc.

“Không cần vội vàng tới phòng tuyến thứ ba, chạy về làm đội vận chuyển tăng tốc trước đã!”

Chương 340: Nuốt chửng.

Tô Mộ suy nghĩ một lúc, đôi cánh hoả diễm xuất hiện sau lưng.

Lúc trước nghĩ phải nhanh chóng tới phòng tuyển thứ ba đơn giản là vì lên cấp mà thôi.

Nếu bây giờ đã lên cấp, vậy cũng không cần phải vội vàng đến đó nữa.

Dù sao, trước khi chưa chuyển vật tư tới, mình sẽ không nhận được phần thưởng nhiệm vụ.

Hoả Diễm Phi Vũ nhanh chóng vỗ, cả người Tô Mộ bay lên trên bầu trời.

Lượng mana của hắn không ngừng tiêu hao, cũng nhanh chóng hồi phục.

Tốc độ hồi phục còn vượt qua tốc độ tiêu hao, cũng làm lượng mana của hắn giữ nguyên trong trạng thái đầy.

“Bay nhanh thật!”

Bởi vì lượng mana hạn mức cao nhất tăng lên nên tốc độ bay của Hỏa Diễm Phi Vũ cũng lại được tăng lên.

“Huỷ triệu hồi!”

Giải trừ triệu hồi phân thân và tiểu đệ xương khô, Tô Mộ nhanh chóng bay về phía vị trí của đội vận chuyển.

...

Ngoài phòng tuyển thứ ba.

Rất nhiều ma vật đang rút lui.

Chúng nó có được trí tuệ nhất định, trong lúc lùi lại còn có một bộ phận ma vật mai phục bên trong rừng rậm.

Một khi phòng tuyển thứ ba có binh lính đuổi theo thì sẽ rơi vào nguy hiểm.

Sau khi đàn ma vật chạy trốn một thời gian, tất cả chúng nó đều

dừng lại.

Những con ma vật có thân hình cao lớn này này quỳ rạp xuống mặt đất.

Đột nhiên, một luồng năng lượng màu đen quỷ dị xuất hiện ở giữa đàn ma vật.

Đối mặt với luồng năng lượng này, đàn ma vật xung quanh sinh ra cảm giác sợ hãi theo bản năng, quỳ rạp trên mặt đất không dám nhúc nhích.

Một lát sau, năng lượng màu đen dần dần thành hình, biến thành một đôi mắt màu đen.

Nếu Tô Mộ ở đây thì chắc chắn sẽ cảm thấy cực kỳ quen thuộc.

Đây chính là đôi mắt hắc từng nhìn thấy trong thung lũng!

Sau khi đôi mắt xuất hiện, nó bắt đầu quét nhìn đàn ma vật.

Thân là một đôi mắt, dường như nó không thể mở miệng nói chuyện.

Đôi mắt đột nhiên bay lên không trung, một luồng sáng màu đỏ quỷ dị hoàn toàn nhuốm đẫm nơi này.

Giây tiếp theo, tất cả ma vật bên trong đều ngẩng đầu lên nhìn về phía đôi mắt trên bầu trời.

Đôi mắt của chúng nhanh chóng đỏ như máu!

Đôi mắt kia như đang sàng chọn.

Sau một thời gian rất dài, trong đàn ma vật rậm rạp có một con ma vật đi về phía đôi mắt.

Dưới ánh mắt chăm chú của những con ma vật khác, đôi mắt đó chậm rãi dừng trên giữa mảy con ma vật đó.

Năng lượng màu đen không ngừng bùng nổ, từng con ma vật nối tiếp nhau ngã xuống.

Toàn bộ quá trình, đôi mắt kia cũng dần dần dung hợp với con ma vật.

Thân hình của nó nhanh chóng tăng lên, khí thể cũng trở nên càng ngày càng mạnh!

Phòng tuyến thứ ba.

Dưới tường thành, không ít người đang dọn dẹp chiến trường.

Ma vật tử vong cũng sẽ cung cấp kinh nghiệm cho NPC, cũng sẽ rơi ra trang bị và ma hạch.

Mấy thứ này đều sẽ thưởng cho những binh lính chiến đấu anh dũng.

Ma hạch sẽ dự trữ dùng làm vũ khí ma pháp và năng lượng trung tâm của trang bị công trình học.

Trên tường thành, vẻ mặt của quan chỉ huy và pháp sư già vô cùng nghiêm túc.

Trong lòng bọn họ đều hiểu rằng trận chiến này vẫn chưa kết thúc!

“Chỉ sợ đàn ma vật lúc trước cũng sắp tìm thấy đội vận chuyển!”
Quan chỉ huy nắm chặt thanh kiếm dài.

Tình hình chiến đấu của phòng tuyến thứ ba quá thảm thiết, hẳn đã không còn người có thể phái đi gấp rút tiếp viện đội vận chuyển.

Hắn nhìn về phía vị pháp sư già bên cạnh rồi hỏi: “Người có thể nghĩ ra cách nào để báo động trước với bọn họ không? Hay là tiếp tục cầu viện Vương đô!”

“Trước khi chiến đấu, ta đã gửi cầu viện tới Vương đô, còn về đội vận chuyển kia, chỉ sợ...” Pháp sư già không nói thêm.

Thái độ này cũng làm khuôn mặt của quan chỉ huy như tro tàn.

Phòng tuyến tổn thất nặng nề còn bị ma vật chặt đứt tiếp viện,

tiếp theo sẽ là thời gian khó khăn nhất của bọn họ.

“Thật sự không còn cách nào à? Ta có thể tự dẫn đội, chọn lựa ra chiến sĩ anh dũng nhất, nếu mở trận truyền tống thì hẳn là vẫn kịp!” Giọng nói của quan chỉ huy đầy kiên định.

Không có tiếp viện thì bọn họ cũng sẽ bị ma vật giáp công, không bằng liều mạng một lần!

“Ta có thể cảm giác được trong đám ma vật đi chặn vật tư có một con ma vật cấp Lãnh Chúa.” Pháp sư già khẽ lắc đầu rồi nói.

“Ma vật cấp Lãnh Chúa? Sao có thể như vậy?”

Lời hắn nói càng làm quan chỉ huy ngạc nhiên hô lên.

“Nếu không có ma vật cấp Lãnh Chúa chỉ huy thì tại sao có thể triệu tập nhiều ma vật tấn công phòng tuyến thứ ba như vậy chứ?” Pháp sư già nhấn mạnh.

“Àm!” Một âm thanh vang lên.

Kiểm trong tay quan chỉ huy lập tức rơi xuống đất.

Dù vừa tắm máu chiến đấu hăng hái, kiếm trong tay hắn cũng chưa từng rơi xuống.

Nhưng giây phút này, sự tuyệt vọng hoàn toàn bao phủ lấy hắn.

Pháp sư già nhìn hắn, khuôn mặt già nua cũng lộ ra sự bất lực.

Nhưng hai người lại không biết, con ma vật cấp Lãnh Chúa làm bọn họ sợ hãi đã biến thành một thi thể từ lâu!

...

So với sự thảm thiết ở phòng tuyến thứ ba, đội vận chuyển lại có vẻ hơi nhàm chán.

Đúng vậy, đúng là nhàm chán.

“Oáp!”

Dahl ngáp một cái, hẳn đang chỉ huy đội người qua sông.

Không có ma vật trong sông quấy nhiễu, toàn bộ đội vượt qua con sông một cách cực kỳ nhẹ nhàng.

“Tiếp tục lên đường, tranh thủ dùng thời gian ngắn nhất tới phòng tuyến thứ ba!”

Dahl đi đầu đội vận chuyển, tỏ vẻ tin tưởng Tô Mộ trăm phần trăm.

Hắn đã không biết nên nói gì.

Nhiệm vụ vận chuyển lần này có thể nói là lần đơn giản nhất trong kiếp sống của hắn.

Khu rừng vốn nguy hiểm rình rập, cần phải cẩn thận ứng đối lại biến thành phong cảnh đẹp nhất ven đường.

“Nhiệm vụ như vậy giao cho ta thêm mấy lần nữa, ta cũng có thể lên làm Tổng chỉ huy rồi!”

Dahl ngồi trên lưng ngựa lăm bắm theo bản năng.

Lúc đầu, khi biết mình phụ trách vận chuyển vận tư, nội tâm hắn là từ chối.

Nhiệm vụ này cho dù là Thần Lạc tự mình làm cũng chưa chắc đã bảo đảm có thể hoàn thành.

Nhưng bây giờ, công lao này gần như là nhặt được!

Sao có thể làm người không cảm thấy vui sướng được?

Đúng lúc này, trên bầu trời xuất hiện một bóng hình.

“Đề phòng!”

Chương 341: Là ta hại người.

Dahl lập tức hét lên.

Trên mặt hắn không có chút sợ hãi, ngược lại lộ ra vẻ “cuối cùng cũng có việc làm”.

Các vệ binh đi theo sau cũng như vậy.

“Là người à?”

Mà khi bóng hình kia rơi xuống, tất cả bọn họ đều ngơ ngẩn.

“Bên này không xảy ra chuyện gì chứ?”

Quay về đội vận chuyển, Tô Mộ nhìn lướt qua vài lần rồi lên tiếng hỏi.

“Dọc theo quãng đường cũng không có chuyện gì, sao người lại đột nhiên quay về? Phía trước có chuyện gì à?” Gương mặt Dahl lộ ra sự hưng phấn.

Lúc này Tô Mộ quay về hiển nhiên là bởi vì phía trước gặp phải phiền phức không thể giải quyết, vậy nên mới quay về tìm chi viện.

Điều này làm trái tim ngựa ngáy của hắn càng thêm xao động.

Nếu không tìm ít việc để làm thì hắn thật sự ngưỡng chừng “nhặt” phần công lao này.

“Không có việc gì, tới thúc giục các người lên đường thôi!”

Nhưng lời nói tiếp theo của Tô Mộ lập tức dập tắt ngọn lửa trong tim Dahl.

Lời nói này quá thú vị!

Thú vị đến nỗi làm hắn không biết nên trả lời như thế nào.

“Ặc!” Hơn nửa ngày sau, Dahl mới ghen ra được một chữ.

“Ta nghỉ ngơi một lúc, các người đẩy nhanh tiến độ, trên đường phía trước nhiều nhất cũng chỉ có mấy con ma vật rải rác thôi!”

Tô Mộ bỏ qua sự xấu hổ của Dahl, hắn đi đến một chiếc xe quân nhu vận chuyển trực tiếp nằm lên bên trên.

Dahl bấu môi rồi hô to một tiếng: “Mọi người tăng tốc độ lên đường!”

Sau khi nói xong, hắn nhìn về phía Tô Mộ đang nằm trên xe quân nhu nghỉ ngơi.

Dựa theo đánh dấu trên bản đồ, phía trước hắn là còn có một khu thung lũng Ong Độc mới đúng.

Nhìn dáng vẻ này của Tô Mộ thì chẳng lẽ ma vật trong thung lũng đó cũng bị tiêu diệt hết rồi à?

Điều làm hắn lo lắng còn có một chuyện.

Lỡ như thật sự có ma vật ngũ giai tấn công đội vận chuyển thì phải làm sao?

Dahl hít sâu một hơi, không quấy rầy Tô Mộ đang nghỉ ngơi.

Con đường phía trước còn có một khoảng nữa, mấy ngày tiếp theo lại thương lượng với Tô Mộ cũng không muộn.

...

Vương đô.

Phòng Tổng chỉ huy.

“Thần Lạc đại nhân, không hay rồi!”

Một người vội vàng chạy vào trong phòng của Thần Lạc rồi hét to.

“Xảy ra chuyện gì?”

Thần Lạc chưa bao giờ nhìn thấy cấp dưới như vậy, cũng nhận ra tính nghiêm trọng của chuyện này.

“Là thư ma pháp gửi tới từ phòng tuyến thứ ba!” Cấp dưới vội vàng giao một phong thư cho Thần Lạc.

Thần Lạc nhanh chóng mở bức thư và đọc nội dung bên trong, khuôn mặt càng thêm tái nhợt.

Chỉ một lát sau, hắn đứng lên, giọng điệu cực kỳ nghiêm túc: “Chỉ sợ phòng tuyến thứ ba không thủ được nữa, phái tất cả người có thể sử dụng về vị trí tường, dù thế nào cũng phải đảm bảo sự an toàn của Vương đô!”

“Tuân lệnh!” Cấp dưới cũng biết tình hình khẩn cấp nên chạy như bay đi thực hiện mệnh lệnh.

Thần Lạc nắm chặt lá thư nhìn về phía phòng tuyến thứ ba, thở dài.

“Haiz, nhà thám hiểm, là ta hại người!”

“Hắt xì!”

Tô Mộ đang nằm trên xe quân nhu đột nhiên hắt xì một cái.

“Có người đang nhớ mình à?”

Tô Mộ lấy ra một bình nước uống ừng ực.

Nếu hắn biết giờ phút này Vương đô đang phái một lượng lớn người tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu bậc một thì chắc chắn sẽ vỗ vai Thần Lạc hô: “Không cần đâu, thật sự không cần đâu!”

“Sao vậy? Cảm lạnh à?”

So với Thần Lạc đang lo lắng sốt ruột, không ngừng thấp thỏm thì Dahl có vẻ có hơi “không làm việc đàng hoàng”.

“Người đâu, tìm một chiếc chăn cho Tô huynh!”

Hắn hô to một tiếng, hoàn toàn không có dáng vẻ nên có của một người phụ trách.

Ngay sau đó, có người cầm một chiếc chăn chạy tới.

Dahl cầm lấy chăn rồi đi tới bên cạnh xe quân nhu Tô Mộ đang nằm, mỉm cười và nói: “Tạm chấp nhận nhé!”

“Cảm ơn!” Tô Mộ cũng không khách sáo, đắp chăn lên trên người.

Nói thật thì cảm giác này cũng rất thoải mái.

Giết chết nhiều ma vật như vậy, mình cũng thật sự phải nghỉ ngơi mới được.

“Người nhìn người kia, lại khách sáo rồi, không cần khách sáo với ta đâu!” Dahl cười hì hì.

Trong lòng hắn đã coi Tô Mộ như tồn tại của một vị “thần”.

Tô Mộ khẽ vẫy tay rồi nhắm mắt lại nghỉ ngơi.

Dahl cũng tăng tốc độ của đội vận chuyển.

Thời gian tới đêm khuya, đội vận chuyển vẫn cầm đuốc không ngừng lên đường.

Con đường phía trước được Tô Mộ rửa vô cùng sạch sẽ, lại còn có một nhóm NPC “tinh anh” đi phía trước nên đội vận chuyển không gặp phải con ma vật nào.

Sau khi đi thêm một đoạn đường, chờ đến khi người kiệt sức, ngựa hết hơi, Dahl mới để mọi người nghỉ ngơi chỉnh đốn tại chỗ.

Sau khi nghỉ ngơi mấy tiếng, đội vận chuyển tiếp tục giành giật từng giây xuất phát.

Thời gian cứ vậy trôi qua, khoảng cách giữa đội vận chuyển và phòng tuyến thứ ba cũng càng ngày càng gần.

...

Thân ở ngoài tường nên Tô Mộ cũng không biết trong thế giới hiện thực đang sinh ra một thay đổi khác thường.

Một nơi nào đó sâu trong một vùng núi hẻo lánh.

Một luồng trật tự pháp tắc đang đan chéo.

Nếu Tô Mộ ở đây thì chắc chắn sẽ cảm thấy quen thuộc với năng lượng pháp tắc này.

Bởi vì pháp tắc ở nơi này giống y như ở ngoài tường!

Pháp tắc không ngừng đan chéo, một lỗ thủng cũng bị mở ra!

Giây tiếp theo, mấy bóng dáng lao ra khỏi lỗ thủng.

Khi cơ thể của bọn họ chạm chân tới thế giới này, lực lượng pháp tắc đó cũng không ngừng tràn về phía bọn họ.

“Xì! Xì!”

Những bóng dáng đó không ngừng run rẩy như bị điện giật, không khống chế được ngã xuống mặt đất.

Một thời gian sau, pháp tắc dần dần biến mất, những bóng dáng đó cũng lục tục bò dậy.

Nếu nhìn kỹ sẽ không khó để phát hiện ra ngoại hình của những bóng người này cực kỳ giống người Hoa quốc, nhưng quần áo trên người lại không giống lắm.

Sau khi đi tới đây, trên mặt bọn họ đều lộ ra sự hưng phấn.

“Cuối cùng trò chơi cũng bắt đầu lần thứ hai, lần này, chắc chắn ta sẽ bước lên vương tọa!” Một giọng nói kích động vang lên.

“Thiếu chủ, dựa theo lực lượng của pháp tắc thì thời gian trò chơi mở ra hẳn là chưa lâu, chúng ta phải nắm chặt thời gian!” Lại một giọng nói vang lên.

“Gấp cái gì?” Người được gọi là thiếu chủ mỉm cười: “Trên thế giới này còn có người hiểu biết về trò chơi này hơn chúng ta à?”

Chương 342: Quay về hay khách đến thăm?

Giọng nói kia không hề nể mặt vị “thiếu chủ” này: “Thiếu chủ đừng quên, ngoài chúng ta, những người khác hẳn là cũng về tới nơi này!”

“Người đang dạy ta cách làm việc à?” Thiếu chủ nhú mày quát to.

“Thuộc hạ không dám, nhưng gia chủ đã ra lệnh, lần này, bất kể thế nào, chúng ta cũng phải quật khởi trong trò chơi, chỉ có như vậy, chiến trường tương lai mới có một vị trí nhỏ của chúng ta!” Người nọ nhấn mạnh.

Hai chữ “gia chủ” vừa xuất hiện, vị thiếu chủ đó cũng không nói gì thêm nữa.

“Hừ!”

Một tiếng hừ lạnh vang lên, thiếu chủ nhanh chóng bước đi trong rừng.

Nếu có những người khác ở đây thì chắc chắn sẽ bị tốc độ của hắn làm cho sốc.

Mặc dù quy tắc của thế giới hiện thực đã thay đổi, cũng có không ít người có được năng lực của “trò chơi”, nhưng tốc độ của vị thiếu chủ này vẫn nhanh hơn rất nhiều người chơi “đứng đầu”.

Những người đi theo sau thiếu chủ cũng như vậy, tốc độ đều cực kỳ nhanh.

Bọn họ nhanh chóng đi qua rừng rậm tới đường quốc lộ.

Thiếu chủ dừng bước nhìn nhóm người phía sau.

“Thu thập tình báo hiện tại của thế giới này, sau đó tới tìm ta tập hợp!”

“Tuân lệnh!”

Mấy giọng nói ôm quyền trả lời, nhanh chóng đi về mấy hướng khác nhau trên đường quốc lộ.

Người lúc trước vừa chống đối thiếu chủ không vội vàng rời đi mà mở miệng nói: “Ý của gia chủ là làm thiếu chủ nhanh chóng tiến vào trò chơi, nhanh chóng phát triển thế lực trong trò chơi.”

Thiếu chủ nghe vậy vẻ mặt rõ ràng hơi không vui: “Nếu ta đã tới thế giới này rồi, người cũng không cần lấy ông già kia ra để áp chế ta nữa!”

“Ta rất muốn biết người mạnh nhất của thế giới này có thực lực thế nào trong trò chơi.”

“Chỉ cần cướp được thủy tinh của hắc thì tất cả của hắc sẽ là của ta!”

Ánh mắt của thiếu chủ dần dần trở nên nham hiểm.

Dường như người bên cạnh rất hiểu tính cách của vị thiếu chủ này, hắc không nhin được mà nhắc nhở: “Dựa vào năng lực của chúng ta, nhanh chóng cướp thủy tinh của một người tiến vào trò chơi mới là chuyện quan trọng.”

“Thời gian trò chơi mở ra cũng không dài, chúng ta rất nhanh có thể đuổi theo người ‘mạnh nhất’ trong lời nói của người!”

“Đủ rồi!”

Một tiếng quát to lại vang lên.

Ánh mắt của thiếu chủ trở nên lạnh thấu xương.

“Lãng phí quá nhiều thời gian trong việc luyện cấp thì không bằng tìm một người có cấp cao nhất!”

“Pháp tắc của thế giới này yếu ớt, cho dù người đó có được một phần sức mạnh trong trò chơi thì tuyệt đối không phải là đối thủ của ta.”

Nói đến đây, lòng bàn tay của hắc xuất hiện một ngọn lửa.

Sau khi hắc dùng sức vung tay, ngọn lửa bay về phía một cục đá lớn.

“Ầm!”

Cục đá lập tức nổ tung, cũng làm người bên cạnh mở to hai mắt nhìn.

“Thiếu chủ có kế hoạch là được!”

Người đó để lại một câu rồi nhanh chóng rời khỏi đây.

Trong sân, vị thiếu chủ đó đứng khoanh tay, giống như một vị vua sắp quân lâm thiên hạ vậy.

“Ta sẽ trở thành Pháp Thần trong tương lai!”

Nơi xảy ra dị động trên thế giới không chỉ có một chỗ.

Trên đảo nhỏ ở một đất nước nào đó, mặt đất liên tục chấn động.

Cấp độ đất không cao lại làm lòng người cảm thấy hoảng sợ.

Đối với người cư trú ở đây thì bọn họ càng thích ở trong trò chơi hơn.

Ngay khi mặt đất không ngừng rung lắc, trật tự pháp tắc cũng run rẩy.

Vô số năng lượng đan chéo làm cho trận động đất này càng lúc càng lớn.

Một vài chỗ còn xuất hiện một cái khe quy mô lớn.

Một thời gian sau, trong khe trên mặt đất xuất hiện một vài bóng người.

Cách ăn mặc và trang điểm của những người này đều rất kỳ lạ, hành động của bọn họ cũng vô cùng nhanh chóng.

“Thu thập tình báo!”

Sau khi ra lệnh, những bóng người này cũng chạy về những hướng khác nhau.

...

Một quần đảo.

Hạm đội nơi này đã từng đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

Trên mặt biển giữa đảo, một cơn lốc xoáy đột nhiên xuất hiện.

Trật tự quy tắc bắt đầu hiện lên, vô số năng lượng đang trào dâng bên trong cơn lốc.

Một thời gian sau, trên mặt biển trời lên một nhóm người.

“Phân công nhau hành động!”

Một giọng nói vang lên, những người này cũng đi về những phía khác nhau.

...

Thế giới Thần Đồ.

Tô Mộ nằm trên xe quân nhu, hưởng thụ thời gian nhàn nhã tốt đẹp.

Dahl dẫn theo một đội vệ binh đi đầu, thỉnh thoảng lại ngáp một cái.

Vì không ngừng lên đường nên bọn họ cảm thấy hơi mệt mỏi, đặc biệt là cả quãng đường căn bản không xảy ra chuyện gì có thể kích thích bọn họ.

Thậm chí nhiệm vụ lần này còn đơn giản hơn cả trông coi cánh cổng Vương đô.

“Mọi người nghỉ ngơi một lát đi, nấu ít canh nóng để mọi người bồi bổ tinh thần, sau đó tiếp tục lên đường!”

Khi cơn buồn ngủ đạt tới đỉnh điểm, Dahl ra lệnh.

Nhân viên hậu cần đi theo cũng đốt lửa trại bắt đầu nấu nước.

Chỉ một lát sau, canh thịt thơm ngào ngạt đã nấu xong, làm con sâu đói trong bụng mọi người đều xuất hiện.

Dahl múc một bát đầy bưng tới trước mặt Tô Mộ: “Ô huynh, uống canh đi!”

“Được!”

Tô Mộ ngồi dậy nhận lấy bát canh nhanh chóng uống.

Nói thật là Dahl khá là biết điều, cả quãng đường không ít lần hỏi han ân cần mình.

“Còn bao lâu nữa mới tới?”

Tô Mộ vừa uống canh vừa hỏi.

Dahl không trả lời mà lấy tấm bản đồ kia ra cẩn thận nghiên cứu.

“Dựa theo tiến độ trước mắt thì còn hai ngày là có thể đến địa giới phòng tuyến thứ ba, nhưng còn một vấn đề!” Dahl nhíu mày.

“Có vấn đề gì?”

Tô Mộ nghe vậy khẽ nhướn mày.

“Phòng tuyến thứ ba hẳn là sẽ có ma vật ngũ giai, trước khi chúng ta tới, có phải nên phái người đi điều tra không?” Dahl nói ra bản khoăn của mình.

“Giao cho ta!” Tô Mộ khẽ cười rồi nói: “Lúc sắp tới người để đội tiến lên theo tốc độ bình thường, ta sẽ rửa sạch đàn ma vật đó, bảo đảm các người có thể đến phòng tuyến thứ ba an toàn!”

Mình còn ước gì phòng tuyến thứ ba có một lượng lớn ma vật đây!

Những thứ đó đều là kinh nghiệm và thuộc tính đó!

“Ta hiểu rồi!”

Có Tô Mộ bảo đảm, sự băn khoăn trên khuôn mặt Dahl cũng hoàn toàn biến mất.

Công lao của chuyến này ổn rồi!

...

Phòng tuyến thứ ba.

Chương 343: Mất công lo lắng.

Sau trận chiến, các binh lính trên tường thành không dám thả lỏng dù chỉ một giây.

Tất cả mọi người đều căng chặt thần kinh!

Quan chỉ huy và pháp sư già cũng đang nhanh chóng bố trí.

Trong suy nghĩ của bọn họ, chắc chắn ma vật sẽ quay trở lại, hơn nữa còn là tấn công cả trước và sau.

Thời gian để lại cho bọn họ không nhiều lắm!

Dưới hoàn cảnh khẩn trương thấp thỏm này, thời gian chậm rãi trôi đi.

Bầu trời tối rồi lại sáng.

Mặt trời nhô lên rồi lại hạ xuống.

Nhưng lần tấn công thành lần thứ hai lại chậm chạp không xảy ra.

“Tình huống thế nào? Những ma vật đó không tấn công thẳng về phía tường chứ?”

Về mặt của quan chỉ huy càng thêm nghiêm túc, trong đầu xuất hiện một suy nghĩ đáng sợ.

“Tường có trật tự pháp tắc, một khi ma vật tới gần thì tất cả thuộc tính sẽ giảm mạnh. Dựa vào số lượng ma vật thì hẳn là sẽ không tấn công!”

Pháp sư già khẽ lắc đầu phủ định khả năng này.

“Vậy thì chúng nó đi đâu?” Quan chỉ huy khó hiểu.

Cục diện hiện giờ rất khó để hần phán đoán.

“Có lẽ là đang mai phục, muốn chờ ta xuất binh chi viện?” Pháp sư già vuốt râu, không dám khẳng định.

Ngay khi hai người không hiểu ra sao thì một đội người xuất hiện.

“Quan chỉ huy đại nhân, có người xuất hiện!”

Bình linh tinh mắt phát hiện có người đến vội vàng bẩm báo.

“Đi xem!”

Quan chỉ huy và pháp sư già lập tức chạy tới tường thành.

“Những người này tới từ Vương đô à?”

Sau khi thấy những người này, quan chỉ huy nhíu chặt mày lại.

Nhìn từ vẻ ngoài, những người này không khác gì phần lớn NPC trong thành.

“Đặt một cây thang để bọn họ lên!”

Quan chỉ huy không mở cửa thành ra, hẳn lo lắng ma vật sẽ đột nhiên tấn công.

Những người bên dưới nhanh chóng leo lên trên tường thành.

Bọn họ chưa kịp mở miệng thì quan chỉ huy đã giành hỏi trước:
“Các người từ đâu đến?”

“Chúng ta tới từ Vương đô!” Có người trả lời.

“Tới cùng đội vận chuyển à? Tình hình thế nào rồi?” Quan chỉ huy cũng không bất ngờ, tiếp tục truy hỏi.

Nhóm tinh anh nhìn nhau, vẻ mặt mang theo sự xấu hổ, một người mở miệng nói: “Chúng ta không rõ tình huống của đội vận chuyển lắm, chắc là sắp đến rồi!”

“Sắp tới rồi?”

Lời nói này làm quan chỉ huy ngây người.

Trong mắt hắn, nhóm tinh anh này hẳn là chạy thoát khỏi từ đàn ma vật!

“Các người không bị ma vật tấn công à?” Pháp sư già ở bên cạnh mở miệng.

“Ma vật?”

“Tấn công?”

Nhóm tinh anh nghe vậy biểu tình càng thêm xấu hổ.

Thấy mọi người đều không nói gì, vẻ mặt của quan chỉ huy càng thêm nôn nóng.

“Rốt cuộc tình hình như thế nào?” Hần hét to một tiếng.

“Chúng ta cũng không biết, dọc theo đường đi ma vật đều bị rửa sạch, chúng ta chỉ gặp mấy con ma vật rải rác.”

“Đúng vậy, tình huống phía đội vận chuyển hẳn là cũng như vậy, không bao lâu nữa sẽ tới đây!”

Nhưng sau khi mấy người liên tục mở miệng, quan chỉ huy hoàn toàn ngơ ngác.

Pháp sư già bên cạnh cũng không bình tĩnh được.

Nếu thật sự là như vậy thì không phải mấy ngày nay bọn họ mất công lo lắng à?

Quan chỉ huy nhìn về phía vị pháp sư già, không hoàn toàn tin lời của những tinh anh này.

Họ đã tận mắt nhìn thấy con ma vật cấp Lãnh Chúa kia rồi đi.

“Liệu có khả năng như vậy không? Các người không gặp phải đại quân ma vật hay sao?” Quan chỉ huy thay đổi cách hỏi.

“Quả thực là như vậy, chúng ta không gặp phải bất kỳ đại quân ma vật nào!” Có người trả lời ngay lập tức.

Quan chỉ huy và vị pháp sư già liếc mắt nhìn nhau, cả hai đều nhìn ra sự lo lắng trong mắt của đối phương.

Số người của đội tinh anh này không nhiều, việc họ không bị đại quân ma vật phát hiện cũng là điều rất bình thường, nhưng đội vận chuyển thì khác.

“Đúng rồi, các người có nhìn thấy một nhà thám hiểm hay là những người khác không?”

Đám tinh anh vừa mới đến này không biết hai người đang suy nghĩ điều gì, bọn họ nhìn ngó xung quanh, tìm kiếm tung tích của Tô Mộ, Dương Phong cùng với những người khác.

“Ngoại trừ các người ra, không có ai đến được đây cả!” Quan chỉ huy lắc đầu.

Đội tinh anh cũng nhú mào, không biết tại sao.

Trên đường không có Ma Vật, có nghĩa là ai đó đã dọn dẹp tất cả trước rồi, vậy đáng lẽ ra phải đến sớm hơn bọn họ chứ nhỉ.

Bầu không khí trên tường thành nhất thời trở nên lúng túng.

Lại qua một khoảng thời gian nữa, một đội quân hùng mạnh chậm rãi xuất hiện.

“Mau nhìn kìa!”

Người phụ trách canh giữ bức tường thành lập tức hét lên.

“Đó là?”

“Kìa!”

Quan chỉ huy và lão pháp sư sững người.

Hai người không ngừng dụi mắt, không dám tin vào những gì mà mình đang thấy.

“Chúng ta là đội ngũ vận chuyển vật tư từ Vương đô, mau mở cửa thành, để cho chúng ta vào trong!”

Bên dưới, một giọng nói vang lên.

Quan chỉ huy nhìn người đang hét, rõ ràng là đã nhận ra.

Nhưng hắn không ra lệnh mở cổng, mà lại đứng ở trên tường thành, dõi mắt trông về phía xa.

Sự biến mất của ma vật cấp Lãnh Chúa kia, nghiễm nhiên trở thành nỗi băn khoăn lớn nhất của hắn.

“Mở cửa!”

Sau nhiều lần cân nhắc, hắn vẫn ra lệnh mở cửa.

Cho dù lúc này có ma vật lao ra, thì bọn họ cũng phải đảm bảo vật tư được vận chuyển vào thành!

Sau khi cửa được mở ra, quan chỉ huy dẫn theo một đám vệ binh ra ngoài cổng tiếp ứng, lão pháp sư cũng dẫn theo một đám pháp sư nữa, bày thế trận chờ quân địch.

“Quan chỉ huy Vân Triết, ta phụng mệnh Thần Lạc đại nhân, giao lô hàng tiếp tế này tới, xin hãy nghiệm thu!” Dahl đi đến bên cạnh quan chỉ huy, hành lễ một cái.

“Trên đường tới đây các người không bị ma vật tập kích sao?” Trong lòng Vân Triết tràn đầy nghi vấn, không nhịn được liên hỏi.

“Không!” Dahl lắc lắc đầu, quay sang nhìn một người đang đứng bên cạnh xe hành lý.

Vân Triết có hơi kỳ quái, hắn khẽ đảo mắt.

Hắn quan sát người kia mấy lần, chân mày khẽ chau lại.

Đây là một nhà thám hiểm, chắc hẳn là nhận được nhiệm vụ nên đi theo để hộ tống.

Nhưng một nhà mạo hiểm thì có thể đóng vai trò gì cơ chứ?

“Nếu thực sự có người đã chạm trán với đại quân ma vật, thì có lẽ người đó chính là nhà thám hiểm này!”

Đúng lúc này, giọng nói của Dahl vang lên.

“Hừm!”

Chương 344: Pháp Hồn Thân

Vân Triết không nói nên lời.

Dù có nhìn thế nào đi chăng, hắn cũng không nghĩ rằng một nhà thám hiểm lại có thể tiêu diệt được một đại quân ma vật.

“Xin chào, ta là Vân Triết, quan chỉ huy của phòng tuyến thứ ba!” Vân Triết vừa nói, vừa đi đến trước mặt Tô Mộ.

“Xin chào, ta là nhà thám hiểm: Tô Mộ!” Tô Mộ cũng đáp lại.

Vân Triết hít sâu một hơi rồi nói tiếp: “Trên đường tới đây người có gặp phải một đám ma vật ngũ giai không?”

“Gặp rồi!” Tô Mộ gật đầu một cái.

Câu nói này khiến Vân Triết thay đổi sắc mặt, hắn nhanh chóng nhìn về phía đám binh lính bên cạnh.

Những người đó lập tức hành động, bày thế phòng ngự xung quanh đội vận chuyển.

Tô Mộ thấy vậy, nhin không được liền bật cười.

“Đừng căng thẳng, những con ma vật đó đều đã bị ta tiêu diệt hết rồi!”

Một giây tiếp theo, lời nói của hắn khiến mọi người đều phải sửng sốt.

Đặc biệt là Vân Triết và lão pháp sư.

Hai người nhìn Tô Mộ với vẻ mặt vô cùng khó tin.

Bị người tiêu diệt nghĩa là sao?

Đó là một đại quân ma vật mà con dẫn đầu chính là một con ma vật cấp Lãnh Chúa đấy!

Tô Mộ có thể nhìn ra vẻ ngờ vực trong mắt mọi người, nhưng hắn cũng không có ý định phản bác.

Tô Mộ lấy ra phong thư của Thần Lạc, đi đến bên cạnh lão pháp sư: “Đây là thứ tổng chỉ huy Thần Lạc bảo ta giao lại cho người!”

Lão pháp sư nhận lấy phong thư, nhanh chóng xem qua một lần,

vẻ mặt vô cùng phức tạp.

“Người muốn học loại kỹ năng nào?” Hắc quay sang hỏi Tô Mộ.

Một tay Tô Mộ chống cằm, ra vẻ không coi ai ra gì rồi bắt đầu suy tư.

Với độ tuổi của vị đại pháp sư này, khả năng trình độ ma pháp của hắn sẽ rất cao, nắm trong tay rất nhiều kỹ năng.

“Có kỹ năng bị động nào có thể làm gia tăng công kích ma pháp hoặc là sát thương không?”

“Hoặc là một kỹ năng đơn thể sát thương cao?”

Suy nghĩ một hồi, Tô Mộ liền mở miệng nói.

Nghe vậy, lão pháp sư lại nhìn về phía Tô Mộ, sau đó mở miệng nói: “Ta có những kỹ năng mà người vừa nói, người có thể tự lựa chọn!”

Vừa dứt lời, trước mắt Tô Mộ đã xuất hiện hai kỹ năng.

‘Pháp Hồn Thân (cấp S): Công kích ma pháp cơ bản tăng 20%’

‘Thuỷ Lao (cấp S): Tiêu tốn 3000 điểm mana để triệu hồi Thuỷ Lao vây nhốt mục tiêu, khiến mục tiêu bất động trong 8 giây, mỗi giây sẽ tạo ra sát thương ở mức công kích ma pháp x300%, thời gian cooldown trong 5 phút’

Chọn một trong hai!

Cả hai kỹ năng đều là kỹ năng cấp S, điều này đủ để chứng minh độ khó của nhiệm vụ hộ tống lần này.

Nhưng khi nhìn thấy hai kỹ năng này, Tô Mộ gần như không có chút do dự nào, ánh mắt hắn nhìn chằm chằm vào kỹ năng thứ nhất.

Kỹ năng thứ hai thực sự rất mạnh, có khả năng khống chế, cũng có khả năng sát thương, nhưng nó vẫn còn kém xa so với kỹ năng đầu tiên.

“Ta chọn cái thứ nhất!” Tô Mộ mở miệng nói.

Lão pháp sư gật đầu, trong tay hiện ra năng lượng ma pháp vô cùng mạnh mẽ.

Sau đó, hắn vung tay lên một cái, truyền năng lượng đó vào trong cơ thể của Tô Mộ.

‘Người đã học được Pháp Hồn Thân!’

Một lời nhắc nhở hiện lên.

Tô Mộ nóng lòng mở giao diện kỹ năng.

Sau khi tìm thấy Pháp Hồn Thân mà hắn vừa mới học được, trực tiếp ấn vào dấu “+” ở phía sau.

‘Thành công nâng cấp Pháp Hồn Thân lên cấp SSS!’

‘Công kích ma pháp cơ sở tăng lên 100%!’

Sau khi lời nhắc xuất hiện, Tô Mộ mở bảng điều khiển của chính mình, ánh mắt của hắn chăm chú nhìn vào thanh công kích ma pháp.

18796!

Gần 2 vạn công kích ma pháp!

Con số này quả thực khá đáng sợ.

Tô Mộ tính toán, dưới sự tăng thêm của kỹ năng bị động này, công kích ma pháp hiện tại của hắn tương đương chỉ số trí lực cơ sở nhân bốn, cộng với công kích ma pháp do trang bị mang lại, cộng thêm 10% tăng lên đến từ Quyền Trượng Pháp Thần.

“Trong trạng thái Thánh Quang Chúc Phúc, công kích ma pháp của ta sẽ là gần 3 vạn rồi!”

“Sát thương của Trường Mâu Phong Bạo đã xấp xỉ 60 vạn rồi!”

Thân thể Tô Mộ không nén nổi run lên vì kích động.

So với sát thương ma pháp khoa trương này, phòng ngự ma pháp của hắc hình như có hơi “Kéo chân”.

Tất nhiên, nếu để các ma pháp sư khác nghe thấy chuyện này, bọn họ chắc chắn sẽ tức đến hộc máu.

Dù có “Kéo chân” đến mức nào thì bọn họ cũng không thể phá được phòng ngự đó!

Trong khi Tô Mộ vẫn còn đang đắm chìm trong niềm vui hân hoan tốt độ, thì quan chỉ huy Vân Triết vẫn đang âm thầm đánh giá nhà thám hiểm này.

Ma vật cấp Lãnh Chúa kia liệu có phải là do Tô Mộ đánh chết hay không, Vân Triết vẫn chưa thể đưa ra phán đoán ngay được.

Thế nhưng sự biến mất của ma vật đó, nhất định phải có liên quan mật thiết tới Tô Mộ.

“Nhà thám hiểm, phòng tuyến thứ ba vừa mới bị ma vật công kích, khó khăn lắm chúng ta mới có thể bảo vệ được phòng tuyến thứ ba, nhưng lần này ma vật công thành thật sự có hơi kỳ quặc.”

“Ta muốn mời người đi ra ngoài tuyến phòng thủ để điều tra hướng hành động của ma vật, tìm ra nguyên nhân bọn chúng công thành, không biết người có đồng ý nhận nhiệm vụ này hay không?”

Vân Triết đặt ra nhiệm vụ cho Tô Mộ.

‘Người có tiếp nhận nhiệm vụ hay không: Điều tra hướng hành động của ma vật? Thưởng nhiệm vụ: Huân chương Dũng Sĩ của phòng tuyến thứ ba’

Sau khi nhiệm vụ xuất hiện, Tô Mộ không vội vàng lựa chọn tiếp nhận.

Hắn nhìn vào phần thưởng.

Nó là trang bị giống như huy chương trên người hắn, nhưng thuộc tính của huân chương Dũng Sĩ này mạnh hơn.

‘Huy chương Dũng Sĩ của phòng tuyến thứ ba: HP + 20000 phòng ngự vật lý + 1000 phòng ngự ma pháp + 1000’

Trang bị quả thực rất tốt, nhưng những thuộc tính này thực sự không phải là thứ mà Tô Mộ muốn.

“Nếu ta tiếp nhận nhiệm vụ này, liệu ta có thể xin người truyền thụ lại cho ta một kỹ năng hay không?”

Tô Mộ nhìn về phía lão pháp sư.

Hắn cực kỳ có hứng thú với kỹ năng Thủy Lao vừa rồi!

“Chuyện này hả!”

Lão pháp sư vuốt vuốt râu, có hơi do dự.

Tô Mộ cũng rất biết cách đối phó với những NPC như thế này.

Dưới góc nhìn của những NPC này, độ khó của nhiệm vụ tỷ lệ thuận với phần thưởng.

Chương 345: Cáo buộc

Nói cách khác, chỉ cần để cho lão pháp sư này cảm thấy nhiệm vụ lần này rất khó khăn, xứng đáng với cái kỹ năng kia là được.

“Thực ra ta cũng biết một vài lý do tại sao ma vật lại công thành!” Tô Mộ cao giọng nói.

“Người biết ư?” Vân Triết nhất thời sửng sốt.

Không chỉ có hắn, những người khác nghe được lời Tô Mộ nói cũng đều há mồm tròn mắt.

“Khi ta giết chết ma vật cấp Lãnh Chúa kia, ta đã phát hiện ra sức mạnh của một vị Tà thần.”

Tô Mộ nói ra Tà thần, nhưng cũng che giấu luôn chuyện nó đến chính là vì mình.

“Tà thần? Làm sao có thể?”

“Những gì người nói đều là sự thật sao?”

Vân Triết và lão pháp sư cùng kêu lên.

“Đúng vậy, đây là cách duy nhất để giải thích tại sao một con ma vật cấp Lãnh Chúa lại xuất hiện ở phòng tuyến thứ ba!” Lão pháp sư không ngừng lẩm bẩm.

Vân Triết im lặng không nói.

Về phần Dahl và những người khác, vẻ mặt của họ đầy khiếp sợ.

Tất nhiên bọn họ biết ma vật cấp Lãnh Chúa nghĩa là gì.

Nghe thấy Tô Mộ hời hợt nói rằng chính hắn đã đánh chết một ma vật cấp Lãnh Chúa, đám người bọn họ đều run lên bần bật, sống lưng lạnh toát.

Một con ma vật cấp Lãnh Chúa tấn công đội vận chuyển, cho dù số lượng người của bọn họ có tăng lên gấp đôi, thì kết quả cũng chỉ có toàn bộ đội quân sẽ bị tiêu diệt.

Nếu không có Tô Mộ, thì bây giờ bọn họ đã trở thành một thi thể rồi!

“Ta đồng ý với yêu cầu của người!” âm thanh của lão pháp sư vang lên.

Lời còn chưa kết thúc, hắn lại tiếp tục bổ sung: “Chỉ cần người có thể giải quyết được những ma vật kia, mang chứng cứ có liên quan đến Tà thần về, ta còn có thể cho người một viên đá ma pháp mà ta đã cất giữ nhiều năm!”

Cùng lúc đó, nhiệm vụ trước mặt Tô Mộ cũng thay đổi.

‘Người có tiếp nhận nhiệm vụ hay không: Điều tra hướng hành động của ma vật, mang manh mối của Tà thần về? Phần thưởng nhiệm vụ: Huân chương Dũng Sĩ phòng tuyến thứ ba, Thuỷ Lao, đá ma pháp Tinh Tiết.’

Phần thưởng thay đổi từ một thành ba, điều này cũng cho thấy độ khó của nhiệm vụ lần này.

“Cứ giao cho ta!”

Không chần chừ thêm nữa, Tô Mộ đã tiếp nhận nhiệm vụ lần này.

“Nhà thám hiểm, người thực sự đã giết chết ma vật cấp Lãnh Chúa kia sao?” Vân Triết vẫn không thể tin được.

“Đúng vậy!” Tô Mộ cười một tiếng, không hề “khiêm tốn” một chút nào.

Vân Triết cười khở.

Một lát sau, hẳn không do dự, ngược lại còn hô to: “Đưa vật tư vào thành!”

Binh lính xung quanh và người Dahl dẫn tới cùng nhau bận rộn.

“Thất lễ rồi, ta phải dùng thư ma pháp để hồi báo tình hình của nơi này về Vương đô!” Lão pháp sư vừa nói xong, loáng một cái đã rời đi.

Mục đích của Tô Mộ đã đạt được, hẳn lui sang một bên, suy nghĩ về kế hoạch tiếp theo.

Nhiệm vụ đã hoàn thành, hẳn nên tiếp tục điều tra hành tung của lũ ma vật, hay là trở về Vương đô trước đây?

Đá bạo kích trong kho tàng vẫn luôn ở trong tâm trí của hắn!

“Thôi quên đi, cứ điều tra trước đã, dù sao phần thưởng của Vương đô cũng không trốn được!”

Rất nhanh, Tô Mộ đã đưa ra sự lựa chọn.

Bây giờ trở về Vương đô, lãng phí quá nhiều thời gian.

Ngay khi hắn đang chuẩn bị ra bên ngoài phòng tuyến thứ ba để điều tra thì đã có mấy người ngăn cản trước mặt hắn.

“Chờ đã!”

Nhìn những NPC tinh anh đứng trước mặt mình, Tô Mộ có thể đoán được bọn họ muốn nói gì, nhưng trên mặt hắn lại lộ ra vẻ mặt “vô tội”.

“Có chuyện gì?”

“Đám người Dương Phong sử dụng trận truyền tống để tìm người, nhưng kết quả không một dấu vết, còn có một thích khách trong đội cũng không rõ tung tích, người có nhìn thấy bọn họ hay không?” Một người hỏi.

“Bọn họ từng tìm ta sao?” Tô Mộ mờ mịt hỏi ngược lại.

“Người đừng giả ngốc nữa, bọn họ không rõ tung tích, nhất định là đã xảy ra chuyện, dọc đường không có ma vật, nhất định là do người ra tay giết chết bọn họ!” Một người khác nói.

Thực lực của đám người Dương Phong không yếu, cho dù có gặp phải một ít ma vật thì bọn họ cũng có khả năng tự bảo vệ mình, không thể biến mất như thế được.

Nhưng nếu Tô Mộ thật sự có đủ năng lực đánh chết ma vật cấp Lãnh Chúa kia thì chơi chết đám người Dương Phong chẳng phải cũng dễ như trở bàn tay hay sao.

Giọng nói của người này rất lớn, hắn cố ý nói cho Vân Triết và Dahl nghe.

Không còn nghi ngờ gì nữa, hắn đang cáo buộc Tô Mộ!

“Tên này có vấn đề!”

Đối mặt với sự cáo buộc của người này, Tô Mộ híp mắt lại.

Dựa theo tư duy của một NPC bình thường, chắc chắn bọn họ sẽ không cho rằng hắn sẽ ra tay với đám người Dương Phong.

Bọn họ đều cùng một đội, cho dù hắn có bất hoà với đám người Dương Phong đi chăng nữa, nhưng sao hắn có thể giết chết bọn họ được cơ chứ?

Sở dĩ người này nghĩ như vậy, là bởi vì hắn biết Dương Phong sẽ

giết chết Tô Mộ!

Bây giờ đám người Dương Phong lại mất tích, đương nhiên sẽ có liên quan tới hắn rồi.

“Người vu khống, ta có thể kiện người tội phỉ báng người khác đấy!”

Tô Mộ hét về phía người kia, bày ra một bộ dạng “oan uổng”.

“Dọc theo đường đi ta vẫn luôn quét sạch ma vật, căn bản chưa từng gặp những người người đang nói tới. Hơn nữa, sau khi ta tiêu diệt ma vật xong liền trở về đội giao hàng, chuyện này người phụ trách Dahl có thể làm chứng!”

Tô Mộ lên giọng, quay đầu nhìn về phía Dahl đang đứng ở bên cạnh chỉ huy.

Với tư cách là người phụ trách hành động lần này, quyền ngôn luận của Dahl là cực kỳ cao.

Chỉ cần hắn sẵn sàng đứng về phía Tô Mộ, thì lời cáo buộc của người kia sẽ chẳng có tác dụng gì.

“Ta có thể làm chứng, mấy ngày nay Tô huynh vẫn luôn đi theo đại quân.” Dahl nhanh chóng hồi đáp.

“Hơn nữa, ta cũng tin tưởng vào nhân phẩm của Tô huynh, hắn không thể ra tay với đám người Dương Phong được!”

Lời này vừa nói ra, người buộc tội Tô Mộ sắc mặt cũng thay đổi.

“Nhưng mà dọc đường không có ma vật, đám người Dương Phong phải tới phòng tuyến thứ ba từ lâu rồi mới đúng, hiện tại bọn họ lại mất tích, nhất định là do tên này gây ra!”

Chương 346: Người nhận thư

Người kia vẫn không bỏ cuộc, hắn nhìn chăm chăm vào Vân Triết: “Quan chỉ huy đại nhân, người phải chủ trì công đạo cho đám

người Dương Phong!”

Nghe đến đây, ánh mắt Tô Mộ nhất thời trầm xuống.

Không có chứng cứ, nhưng người này vẫn cứ khẳng định Dương Phong là do hắn giết.

Lòng dạ đáng chém thật đấy!

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Vân Triết không hề bênh vực Tô Mộ giống như Dahl.

Với tư cách là quan chỉ huy của phòng tuyến thứ ba, nếu như có người biến mất khỏi khu vực của hắn, Vân Triết đương nhiên phải tiến hành điều tra.

“Ta cũng muốn hỏi là đã xảy ra chuyện gì đây?” Tô Mộ khoát khoát tay, trên mặt tràn đầy bất đắc dĩ.

“Ta đã nói với nhóm người này ngay từ ban đầu là hãy tránh xa ta ra rồi.”

“Ta dọn dẹp ma vật dọc theo con đường này, một bóng người cũng không thấy, huống chi những người này có thể đuổi kịp ta sao?”

Nói đến đây, Tô Mộ khinh thường cười một tiếng.

Kiểu kiêu ngạo đó cũng khiến đám tinh anh xấu hổ đến mức muốn độn thổ.

Quả thực ngay từ đầu bọn họ coi thường Tô Mộ chỉ là một nhà thám hiểm nho nhỏ.

Nhưng sau khi mọi chuyện đều không bị cản trở, lại thêm cái chết của ma vật cấp Lãnh Chúa, cũng đủ để chứng minh rằng nhà thám hiểm này không hề khoắc lác chút nào.

“Người nói người quay trở về đội giao hàng, nhưng nếu như người quay lại đi đường cũ, thì sao có thể không gặp được người?”

Người kia lại nói, tự cho là đã bắt được đuôi của Tô Mộ, lại nói thêm: “Ta thấy người đang chột dạ thì có, nói câu nào mâu

thuần câu đó!”

“Ha ha!” Tô Mộ cười lắc đầu.

Một giây sau, đôi cánh hỏa diễm xuất hiện phía sau lưng hắn, đưa hắn lên trời cao.

“Thật ngại quá, ta đi lại bằng cách bay, dĩ nhiên là không nhìn thấy được chó mèo ở dưới rồi!”

Ở phía trên, giọng điệu của Tô Mộ tràn đầy khinh miệt.

Con chó con mèo mà hắn đang nói đến, rõ ràng chính là những kẻ được gọi là “Tinh Anh” này đây.

“Người!” Người buộc tội Tô Mộ nắm chặt tay, gương mặt hiện rõ vẻ tức giận.

“Người nói ta giết chết đám người Dương Phong? Ta cũng nói bọn họ là bị người giết đấy!”

“Dọc theo con đường này không có ma vật, bọn họ cùng các người hành động chung, làm sao bỗng dừng lại mất tích được? Chẳng lẽ là các người có tật giết mình, muốn hắt nước bẩn lên người của ta?”

Tô Mộ nhìn xuống từ trên cao, giọng điệu cường thế.

Nếu đối phương đã có thể đưa ra lời buộc tội với hắn, vậy thì hắn cũng có thể đưa ra lời buộc tội đối với đối phương.

“Người ngậm máu phun người!”

Người kia không nén được tức giận, hắn gầm lên với Tô Mộ.

“Ta cáo buộc người thì là ngậm máu phun người, còn người cáo buộc ta thì lại không phải à?”

Ánh mắt Tô Mộ lạnh lẽo, hắn khoanh tay lại, nhìn xuống Vân Triết ở phía dưới: “Quan chỉ huy đại nhân, người nhất định phải sáng suốt đấy nhé!”

Vân Triết cau mày, trên mặt lộ ra vẻ chua xót: “Người đi xuống trước đi!”

Tô Mộ nể mặt Vân Triết, từ không trung bay trở lại mặt đất.

“Chuyện này tạm thời gác qua một bên, đám người Dương Phong khả năng gặp phải chút phiền phức, không chừng một lát nữa sẽ đến được phòng tuyến thứ ba thôi, các người không cần quá lo lắng!”

Vân Triết quay sang trấn an người kia.

“Nhưng với tốc độ của đám người Dương Phong, bọn họ hẳn là đã tới từ lâu rồi, nhất định đã xảy ra chuyện, nhất định là do tên này làm!” Người kia lại không muốn buông tha.

Thái độ này của hắn cũng khiến cho Vân Triết phải nhíu mày, phát hiện ra có điểm khác thường.

“Sao người có thể khẳng định như vậy? Chẳng lẽ chính mắt người đã nhìn thấy?”

Giọng nói của Vân Triết trở nên lạnh lùng.

Người kia cũng ý thức được không đúng lắm, vội vàng đáp: “Ta chỉ là đoán mò thôi!”

“Đoán mò cũng nên có chừng mực!” Vân Triết quát lớn.

“Người cũng đừng quên, nếu không có nhà thám hiểm này, phòng tuyến thứ ba cũng sẽ không giữ được, ngay cả tính mạng của các người cũng không còn!”

Vân Triết lại bổ sung thêm một câu, khiến cho đám tinh anh á khẩu không nói được câu nào.

Đúng vậy, nếu không có Tô Mộ, bọn họ đã chết ở trong tay ma vật từ lâu rồi, vậy mà bọn họ còn có mặt mũi đi cáo buộc “ân nhân cứu mạng” của mình?

“Chuyện này đến đây là chấm dứt!”

Thấy không ai lên tiếng, Vân Triết hít một hơi thật sâu, nói một câu chốt gọn.

Mặc dù không nói rõ, nhưng đến đây chấm dứt có nghĩa là sẽ không truy cứu lại nữa.

Nói cách khác, cho dù Tô Mộ thật sự giết chết đám người Dương Phong đi chăng nữa, thì Vân Triết cũng sẽ không truy xét gì thêm.

Người cáo buộc kia hiển nhiên cũng hiểu được thái độ của Vân Triết, sắc mặt trắng bệch.

“Được rồi, mọi người vất vả rồi, vào thành nghỉ ngơi trước đi!”

Vân Triết liếc mắt nhìn Tô Mộ rồi cho giải tán tất cả mọi người.

“Khoan đã!”

Đúng lúc này, một tiếng gầm thô bạo truyền đến.

“Quan chỉ huy Vân Triết, người tiếp viện mà Vương đô phái tới đều đã mất tích, người làm như vậy có chút không hợp quy củ thì phải? Không nói tới phía bên nghị viện, thế còn với các đại hiệp hội thì người nên giải thích như thế nào đây?”

Đó là một người đàn ông cường tráng vác theo một thanh kiếm lớn, cơ bắp trên người hằn vô cùng khỏe mạnh.

Hắn căn bản không thèm để ý tới thân phận quan chỉ huy của Vân Triết, lên giọng chất vấn.

Lúc nhìn thấy người này, Tô Mộ cũng phải hí mắt lại.

Trong số những thứ Dương Phong để lại có một lá thư.

Bức thư tuy không đề tên nhưng cũng nói rõ người nhận là một đại kiếm sĩ.

Người trước mặt này, chắc hẳn chính là người nhận!

Tô Mộ nhìn về phía tráng hán, tráng hán cũng nhìn về phía Tô Mộ.

Thanh kiếm lớn trên người hắn trong nháy mắt tạo cho người ta

một cảm giác áp bức mạnh mẽ.

Biểu cảm của Vân Triết có hơi lúng túng, nhưng vẫn lộ ra một nụ cười, hần mở miệng nói: “Trước mắt cũng không ai biết những người kia rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, có lẽ bọn họ đang trên đường tới đây, cũng không cần phải căng thẳng như vậy chứ?”

Câu trả lời này rõ ràng không làm tráng hán hài lòng.

Hần hừ lạnh một tiếng, trầm giọng nói: “Dương Phong từng cùng ta học kiếm pháp một khoảng thời gian, hẳn là một người có tính tình chừng mực, hiện tại lại không rõ tung tích, nhất định là đã xảy ra chuyện.”

Chương 347: “Vô cùng nguy hiểm!”

Nói đến đây, hần nhìn chăm chăm vào Tô Mộ, trong mắt lộ ra lòng thù địch.

“Ta hy vọng quan chỉ huy đại nhân đồng ý để ta dẫn người đi tìm!”

“Chuyện này!”

Vân Triết nhìn Tô Mộ, sắc mặt có vẻ bối rối.

Thân là anh hùng đã cứu phòng tuyến thứ ba, hẳn không tin rằng Tô Mộ sẽ vô cớ đối phó với đám người Dương Phong.

Nhưng rốt cuộc trong đó đang tồn tại ân oán gì, hẳn cũng không thể nào biết được.

Nếu tráng hán thật sự tìm ra được chút manh mối, thì chuyện này nên xử lý như thế nào đây?

“Quan chỉ huy đại nhân, ta còn có nhiệm vụ, tạm thời không tiếp người được!”

Lúc này, giọng nói của Tô Mộ vang lên.

“Làm sao? Người chột dạ à?” Tráng hán nhìn chăm chăm Tô Mộ,

ánh mắt vô cùng lạnh lùng.

“Chột dạ? Ta làm sao mà phải chột dạ?” Tô Mộ nhìn chăm chăm vào tráng hán, ánh mắt không chút nhượng bộ.

“Vậy tại sao người lại phải vội vã rời đi như vậy làm gì?” Tráng hán cười một tiếng, cầm trong tay trường kiếm.

Nhìn tư thế này của hắn, tựa hồ đang muốn ra tay công kích Tô Mộ.

“Ma vật bất cứ lúc nào cũng có thể ngóc đầu trở lại, ta nóng lòng muốn tra rõ tình huống, dĩ nhiên là vì an nguy của phòng tuyến thứ ba!” Tô Mộ cũng cười nói.

Không đợi tráng hán mở miệng, Vân Triết đã giành nói trước: “Đúng vậy, nhất định phải làm rõ động tĩnh của đại quân ma vật, nhà thám hiểm, người mau mau hành động đi!”

Lần này, tráng hán không nói nên lời nữa.

An nguy của phòng tuyến thứ ba quan trọng hơn nhiều so với một vài NPC đã biến mất.

Có Vân Triết ủng hộ, sau lưng Tô Mộ xuất hiện một đôi cánh hỏa diễm, bay lên không trung.

Sau khi Tô Mộ rời đi, tráng hán nghiến răng, ánh mắt sắc bén.

“Quan chỉ huy đại nhân, ta muốn dẫn người đi tiếp ứng đám người Dương Phong, người không có ý kiến gì chứ?” Hắn vẫn không bỏ cuộc.

“Các hạ Lauren, hiện tại tình huống của phòng tuyến thứ ba rất nguy cấp, trong rừng cây có thể có ma vật cường đại ẩn núp, lúc này mà đi chỉ sợ là không an toàn lắm đâu?” Vân Triết từ chối nói.

“Đúng vậy, có thể đám người Dương Phong đã bị ma vật công kích, cho nên đi lệch đi so với lộ trình ban đầu, không chừng sẽ xảy ra chuyện ngoài ý muốn.” Dahl cũng nói theo.

“Hừ, những ma vật kia còn chưa đủ để Dương Phong rơi vào tuyệt

cảnh!” Tráng hán hừ lạnh một tiếng, hoàn toàn không nể mặt Vân Triết cùng với Dahl.

“Các người không phải người, vậy thì ta sẽ tự đi tìm!” Hắc trầm giọng nói, quay đầu nhìn về phía những NPC tinh anh: “Các người ai muốn đi cùng ta?”

“Ta đi cùng người!”

“Ta cũng đi!”

Chỉ có hai giọng nói vang lên.

Một tên chính là chiến sĩ đã làm chứng chống lại Tô Mộ, còn tên kia là một NPC ăn mặc như thích khách.

Còn về phần những người khác, bọn họ nhìn khu rừng với ánh mắt sợ hãi, hoàn toàn không có ý định “giải cứu” đám người Dương Phong.

“Đi!” Lauren hét lớn một tiếng, mặc kệ Vân Triết còn muốn khuyên can, đi về phía rừng cây.

Vân Triết nhìn theo bóng lưng rời đi của hắc, sắc mặt khó coi, chỉ có thể tiếp tục ra lệnh cho những người khác: “Mau vận chuyển vật tư vào thành!”

Một đám binh sĩ cũng tăng nhanh tiến độ.

Một lúc sau, đại quân đã mang được hết đồ tiếp tế vào thành, Vân Triết cùng Dahl sóng vai đi ở phía sau cùng.

“Trong rừng rất nguy hiểm, ta thấy mấy người bọn họ, chỉ e là lành ít dữ nhiều!” Đột nhiên, Dahl giảm thấp âm lượng.

Vân Triết nghe vậy, đột nhiên nhìn về phía Dahl.

Đây rõ ràng là trong lời nói có hàm ý!

Dahl mỉm cười, đặt tay lên vai Vân Triết, hai người cùng nhau dừng lại.

“Nếu như bọn họ thật sự không thể trở về, ta nghĩ mười phần thì tám chín phần là bọn họ đã bị những ma vật kia giết chết rồi, người nói có đúng không?”

“Quan chỉ huy đại nhân?”

Giọng nói của Dahl lại một lần nữa vang lên bên tai Vân Triết, hắn đã hiểu ra được rồi.

“Người nói không sai!” Một lát sau, Vân Triết trả lời.

Lời nói của Dahl làm cho hắn càng thêm chắc chắn, những người kia nhất định có ân oán gì đó với Tô Mộ.

Còn về phần ân oán là gì, Vân Triết không muốn quan tâm, cũng không đến lượt hắn quan tâm.

Hắn chỉ cần quan tâm đến một chuyện: Đó là sự an toàn của phòng tuyến thứ ba!

Nếu chuyện này thật sự bị điều tra ra, đương nhiên sẽ giao cho Thần Lạc phụ trách.

Dahl là người của Thần Lạc.

Những lời vừa rồi đã nói rõ thái độ của Thần Lạc đối với chuyện này!

Có thái độ của Vân Triết, Dahl cũng không nhiều lời nữa, nhẹ nhàng vỗ vai hắn một cái.

Trước khi lên đường, Thần Lạc đã đặc biệt giao phó, giữa đường có thể sẽ có người đứng trong bóng tối đối phó với Tô Mộ.

Lúc này, những người này đã nổi lên mặt nước.

Sau khi biết Tô Mộ mạnh mẽ như thế nào, Dahl hoàn toàn không có ý định nhúng tay vào nữa.

Hãy để đám người Lauren đó tự tìm đường chết đi!

...

Trên bầu trời phòng tuyến thứ ba, Tô Mộ vẫn luôn quan sát hành động của đám người Lauren bằng Góc Nhìn Ma Pháp.

“Tên này quả nhiên làm như vậy!”

Tô Mộ lộ ra một nụ cười lạnh.

Nếu đám người Lauren đã muốn đi tìm kiếm cái gọi là “bằng chứng”, vậy hẳn đưa cho bọn chúng là được rồi.

“Những người hành động cùng với hắn, chắc hẳn đều là người của Lev.”

Ánh mắt Tô Mộ cũng trầm xuống.

Đối phó với kẻ thù, hắn không bao giờ biết đến hai chữ “nhân từ”!

“Để những người này nhìn thấy ta bay ra ngoài phòng tuyến thứ ba, sau đó sử dụng trận truyền tống để diệt trừ những người này là xong!”

Sau khi hạ thấp độ cao, Tô Mộ cố ý bay song song với bức tường thành của phòng tuyến thứ ba.

Lượng lớn binh sĩ trú đóng trên tường thành, dưới sự giám sát của những người đó, Tô Mộ bay thẳng vào trong rừng rậm.

Không vội sử dụng trận truyền tống, Tô Mộ dự định sẽ đi thăm dò khu rừng một phen.

“Không có ma vật à?”

Sau khi bay một hồi trong khu rừng ở độ cao thấp, Tô Mộ bỗng nhíu mày.

Hắn bay rất nhanh, nhưng lại không phát hiện ra dấu vết của ma vật.

Vậy có nghĩa là những ma vật kia đã từ bỏ cuộc tấn công vào phòng tuyến thứ ba.

“Tên Tà thần đó đang có âm mưu gì?”

Tô Mộ tăng nhanh tốc độ bay, tiếp tục tìm kiếm.

Phía bên Lauren cũng không cần vội vàng.

Chương 348: “Hứa Thế Hùng”

Với sức mạnh hiện tại của hắn, hắn có thể giải quyết những người đó mà không cần đổ một giọt mồ hôi!

Nhiệm vụ cấp bách nhất là tìm ra những ma vật không rõ tung tích kia.

“Mắt Ưng!”

Ở độ cao lớn, phạm vi góc nhìn của Mắt Ưng được mở rộng tối đa.

Phối hợp với Góc Nhìn Ma Pháp, trong bất kỳ xó xỉnh nào của khu rừng rậm rạp bên dưới cũng không có nơi nào có thể ẩn trốn.

“Không có tung tích?”

“Sao có thể như vậy được?”

Tiếp tục tìm kiếm một hồi, Tô Mộ nhíu chặt mày, vẻ mặt khó hiểu.

Khu rừng rậm phía dưới thật sự rất kỳ lạ, thậm chí một bóng ma vật cũng không có!

Cho dù đám ma vật kia có rút lui nhanh đến đâu, nhưng làm sao chúng có thể vượt qua được Cánh Hoả Diễm của hắn được cơ chứ?

“Đi tới những nơi khác xem thử xem!”

Suy nghĩ một chút, Tô Mộ thay đổi hướng bay, từ bay theo chiều dọc chuyển sang tìm kiếm theo chiều ngang.

Sau một lúc, một chấm đỏ xuất hiện trong Góc Nhìn Ma Pháp.

“Không phải mục tiêu mà ta đang tìm kiếm!”

Sau khi quan sát sự phân bố của những chấm đỏ này, Tô Mộ lắc đầu.

Những chấm đỏ này phân bố không đều, nằm rải rác ở nhiều vị trí khác nhau trong khu rừng rậm, hơn nữa số lượng cũng không chính xác.

Nếu như là đội quân ma vật, thì đó phải là những chấm đỏ dày đặc mới đúng.

“Sao có thể như thế được? Tại sao đại quân ma vật hùng mạnh như thế lại có thể đột nhiên biến mất như vậy?”

Thay đổi phương hướng, tiếp tục tìm kiếm, nhưng Tô Mộ vẫn không tìm được gì.

Như thể đoán trước được rằng hắn sẽ một lưới quét sạch lũ ma vật đó, cho nên vị Tà thần kia đã sớm có sự chuẩn bị.

“Trốn đi rồi à? Hay là vẫn đang tìm cơ hội ngóc đầu trở lại?”

Tô Mộ híp mắt lại.

“Không tìm được kẻ địch, nhiệm vụ lần này phải làm sao bây giờ?”

Điều khiến hắn đau đầu lại chính là nhiệm vụ mà hắn vừa mới đảm nhận.

Hắn đã bay hàng trăm cây số rồi, vậy mà vẫn không có dấu vết nào của đại quân ma vật, hắn nên báo cáo với quan chỉ huy như thế nào đây?

“Nguy cơ của phòng tuyến thứ ba có lẽ đã được giải quyết, đối với bọn họ, trên thực tế nhiệm vụ của ta cũng đã được hoàn thành!”

Tô Mộ bắt đầu viết ra một bài phát biểu trong đầu.

Chỉ cần hắn có thể thuyết phục được Vân Triết và lão pháp sư, giải quyết ổn thỏa được phiền toái ở bên ngoài phòng tuyến thứ ba, như vậy thì phần thường của nhiệm vụ nhất định sẽ tới tay.

Hắn mở ra thanh vật phẩm, lấy ra một ít ma hạch ngũ giai, cùng với một số trang bị.

Đây là những thứ lấy được từ thằng em ma vật cấp Lãnh Chúa kia.

“Giao những thứ này cho phòng tuyến thứ ba, đổi lấy phần thưởng nhiệm vụ của ta!”

Nếu hồi hắc đã quét sạch ma vật hay chưa, thì đây chính là những bằng chứng tốt nhất.

So với phần thưởng nhiệm vụ, thì những thứ này cũng không giúp hắc tăng lên được bao nhiêu.

“Tính toán thời gian, cái tên Lauren kia hắc là đã đi xa phòng tuyến thứ ba rồi nhỉ?”

Tô Mộ chuyển hướng bay tới phạm vi của phòng tuyến thứ ba.

Mấy viên đá ma pháp cũng bị hắc lấy ra.

Sau khi đá ma pháp được sắp xếp tổ hợp lại, một trận truyền tống tức khắc xuất hiện dưới chân Tô Mộ.

Một giây sau, cả người hắc trong nháy mắt đi tới phía sau của phòng tuyến thứ ba.

Gần hai mươi vạn mana đã cung cấp đủ năng lượng cho trận truyền tống.

“Trong thực tế, ta có thể sử dụng thuật truyền tống không?”

Tô Mộ nhìn đá ma pháp trong tay, cũng không vội vàng đi tìm tung tích của đám người Lauren.

Nếu muốn sử dụng trận truyền tống, thì phải dựa vào sự sắp xếp và kết hợp của đá ma pháp.

Mà mỗi lần truyền tống thành công, năng lượng ẩn chứa trên đá ma pháp cũng sẽ tương ứng giảm đi.

Với năng lượng còn dư lại của những đá ma pháp trong tay hắc đây, sau ba lần truyền tống nữa, năng lượng bên trong sẽ gần như cạn kiệt.

“Sau khi trở lại thành Diệu Nhật, chắc phải tiêu tốn ít máu để mua mấy viên đá ma pháp, mà tốt nhất là có thể cầm chúng về hiện

thực!”

“Nếu như vậy, ta cũng không cần phải trốn vé máy bay nữa rồi!”

Suy nghĩ này vừa hiện lên, Tô Mộ lập tức nhìn về phía rừng rậm trước mắt.

Đá ma pháp là một thứ vô cùng quý giá, cho dù bây giờ hắn có hàng triệu đồng tiền vàng, nhưng nếu để mua thì vẫn không đủ!

Hy vọng đám người Lauren kia có thể giúp hắn kiếm được bọn tiền.

...

Thế giới hiện thực.

Chân trời xuất hiện ánh nắng hoàng hôn, màn đêm sắp buông xuống.

Một người mặc áo khoác gió màu đen, trên đầu đội một cái mũ màu đen, vành mũ cổ tình hạ thấp.

Hắn đang đi trên một con đường vốn đã ít người, nhịp bước chân nhanh một cách bất thường.

Rất lâu sau, hắn dừng lại trước một tòa nhà.

“Chính là nơi này!”

Người đó ngẩng đầu lên, trước mắt hiện ra bốn chữ lớn: Tập đoàn Đại Hằng.

Hắn quay đầu nhìn xung quanh, đi đến một góc bên ngoài tòa nhà.

Sau khi xác nhận rằng không có ai khác bên cạnh, miệng hắn ta lẩm bẩm điều gì đó.

Giây tiếp theo, ánh sáng trắng chợt lóe lên khắp người hắn, vèo một cái đã biến mất.

...

Bên trong tập đoàn Đại Hằng.

Hứa Thế Hùng đang ngồi bên trong văn phòng với điều xì gà trên tay.

Hắn hít một hơi thật sâu, gương mặt lộ ra vẻ thỏa mãn.

Kể từ khi Hứa Thế Kiệt qua đời, tất cả mọi thứ mà Tập đoàn Đại Hằng có được trong game Thần Đồ đều được giao lại cho hắn.

Vì để đảm bảo hiệu quả lên cấp và sự gắn kết của các thành viên trong công hội, Hứa Thế Hùng đã chuyển đổi hầu hết các văn phòng thành ký túc xá.

Phàm là thành viên trong công hội của tập đoàn Đại Hằng thì đều phải sống trong toà nhà và nghe theo sự sai khiến.

Với tư cách là hội trưởng của công hội, hắn đương nhiên phải làm một tấm gương tốt rồi.

“Ha ha!”

Lúc này, bên trong văn phòng vang lên một tiếng cười.

Cả người Hứa Thế Hùng run lên, nhìn người áo đen từ hư không xuất hiện bên cạnh bàn cà phê, vẻ mặt kinh hãi: “Người là ai?”

Người mặc đồ đen chưa kịp trả lời, hắn ta lại tiếp tục hét lớn: “Người đâu!”

Người mặc đồ đen không thèm quan tâm đến tiếng hét của hắn, trên khuôn mặt hắn là sự lạnh lùng khó tả.

Chương 349: “Hứa Thế Hùng” (2)

Căn phòng dường như được cách âm, bất luận Hứa Thế Hùng có hét lên thế nào cũng không có ai đến.

Người mặc đồ đen chậm rãi đi về phía Hứa Thế Hùng.

“Người muốn làm gì?”

Hứa Thế Hùng sợ hãi lui vào một góc.

Người áo đen vẫn không nói một lời, trong tay đột nhiên xuất hiện một năng lượng màu đen kỳ dị.

Cảnh tượng này khiến Hứa Thế Hùng trợn tròn mắt.

Hắn còn chưa kịp phản ứng, luồng năng lượng màu đen kia đã tràn về phía hắn.

“A!”

Hứa Thế Hùng gầm lên một tiếng, thân thể không ngừng lăn lộn trên mặt đất.

Thứ năng lượng đen kịt kia giống như giò bọ bám vào trong xương, không ngừng ăn mòn cơ thể hắn.

Người đàn ông mặc đồ đen nhìn cảnh này, trên mặt nở một nụ cười.

Sau khi năng lượng đen ăn mòn hoàn toàn cơ thể của Hứa Thế Hùng, “hắn” đứng dậy.

“Khắc! Khắc!”

“Hứa Thế Hùng” lộ ra một nụ cười ghê rợn.

Nếu nhìn kỹ, không khó phát hiện ra đồng tử của hắn đã chuyển sang màu đen.

Khi “Hứa Thế Hùng” gật đầu với người đàn ông mặc đồ đen, người kia đã biến mất thẳng vào văn phòng.

“Hứa Thế Hùng” đi đến bàn làm việc, nhìn chiếc xì gà đang cháy dở, mày khẽ nhíu lại.

Hắn vươn tay, trực tiếp bóp nát chiếc xì gà.

Điều kỳ diệu chính là, chiếc xì gà đang cháy không để lại bất cứ dấu vết gì trên da của hắn!

Thế giới Thần Đồ, ba người đang tìm kiếm trong rừng.

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Lauren nhìn sang hai người bên cạnh, cất tiếng vang dội.

“Chúng ta cũng không biết tình hình cụ thể, chỉ biết đại ca Dương Phong chuẩn bị ra tay đối phó với nhà thám hiểm kia, cuối cùng lại không biết tung tích!” Chiến sĩ trước đó từng lên án Tô Mộ, đáp.

“Nhóm Dương Phong chắc hẳn lành ít dữ nhiều rồi!”

Lauren nghe vậy, đôi mắt trở nên lạnh thấu xương.

“Vậy bây giờ chúng ta nên làm gì?” Chiến sĩ kia vội vàng dò hỏi.

“Dương Phong xem như là một nửa đồ đệ của ta, ta sẽ không để hắn chết vậy đâu!”

Trong giọng nói của Lauren chứa đựng sự phẫn nộ.

“Tên kia xử lý nhóm Dương Phong hẳn sẽ để lại vết tích, chỉ cần chúng ta tìm ra manh mối và báo chuyện này lên Vương đô, chắc chắn sẽ khiến tên đó phải trả giá đắt!”

Dứt lời, hắn tiếp tục hỏi thăm: “Dương Phong và người chia ra ở đâu?”

“Việc này...” Chiến sĩ sờ cằm suy tư.

Một hồi lâu, hắn mới đáp: “Chắc là tại vùng thung lũng Ong Độc kia!”

“Tăng tốc, nhất định phải tìm ra dấu vết.”

Lauren khẽ gật đầu, đi tiên phong.

“Các hạ Lauren, cứ coi như chúng ta tìm ra được vết tích, vậy sao có thể chứng minh nhất định là tên đó gây ra?” Vội đi theo sau Lauren, chiến sĩ hỏi với vẻ khó hiểu.

“Ha ha!” Đôi mắt Lauren trở nên âm u, hắn cười lạnh.

“Tên nọ giết bọn Dương Phong, chắc chắn sẽ hủy thi diệt tích, miễn là chúng ta tìm ra dấu vết thì có thể chứng minh mọi việc

không phải do ma vật gây ra, sau này chỉ cần tìm người tạo áp lực cho hội nghị, thế thì tên kia dù làm gì cũng không tài nào tẩy sạch được hiềm nghi!”

Lời của hắn cũng khiến một chiến sĩ và một thích khách khác khẽ gật đầu.

Hai người này có mối quan hệ khá tốt với Dương Phong, nếu không sẽ không được Dương Phong đưa theo tham gia nhiệm vụ hộ tống lần này.

Ngay sau khi ba người tiếp tục chạy được một quãng, trên đường đột nhiên xuất hiện một bóng người.

“Là người?”

Lauren nhìn người trước mắt, sắc mặt u ám.

“Tại sao người lại ở đây?”

Hai người khác cũng giật mình hô lên, như ngồi bàn chông.

Họ tận mắt thấy Tô Mộ bay ra ngoài phòng tuyến thứ ba, sao vừa quay đi quay lại đã tới chỗ họ rồi?

Tô Mộ mỉm cười, hoàn toàn không định trả lời câu hỏi này.

“Người tên là Lauren?” Hắn hỏi Lauren: “Laubs là gì của người?”

Lauren nghe câu này, bỗng nhiên mở to mắt rồi luôn miệng hỏi: “Người biết anh của ta?”

“Quả nhiên!”

Nghe thế, Tô Mộ cũng không bất ngờ.

Lúc nhìn thấy Lauren, mình đã cảm thấy hắn trông rất giống Laubs rồi.

“Nhắc mới nhớ, tên kia chắc cũng đổi mới rồi nhỉ?”

Nghĩ đến Laubs trong thung lũng Lụi Tàn, khóe môi Tô Mộ nở nụ cười nhạt.

Với cấp độ hiện tại của mình, quả thật không tìm được lý do đi quét hần.

“Người làm gì anh của ta rồi?”

Như nhìn thấy sự nghiến ngấm trong mắt Tô Mộ, Lauren nhận ra được điều gì.

Tô Mộ không trả lời.

Câu hỏi của người chết thì không cần phải trả lời!

“Trả lời ta đi chứ!”

Lauren giận không kìm được, giờ thanh trường kiếm to bản của mình lên và dẫn đầu phát động tấn công.

Tuy nhiên, hai người còn lại tại đó đang trong một tư thế hoàn toàn khác.

Họ biết rõ Tô Mộ rất mạnh, khoảnh khắc Lauren xông lên, cả hai lập tức quay đầu bỏ chạy!

Thích khách kia bật luôn cả kỹ năng ẩn thân.

“Trường Mâu Phong Bạo!”

Tô Mộ không chút hoang mang, thanh trường mâu trong tay nhanh chóng thành hình.

Trường mâu nhanh hơn Lauren một bước, đâm xuyên qua cơ thể hần.

-353203!

Một lượng sát thương đáng kể xuất hiện trên đầu Lauren.

Vượt khỏi dự đoán của Tô Mộ, một đòn này không thể lập tức giết chết Lauren.

Là một chiến sĩ ngũ giai cao cấp, thực lực của người này có thể thấy được chút ít.

Trái lại Lauren, sau khi trúng đòn của Tô Mộ, gương mặt hắc kinh hoàng và trong mắt đầy vẻ khó tin.

Chỉ vốn vẹn một đòn, nhà thám hiểm trước mắt này đã đánh rớt ba phần tư lượng máu của hắn!

Dù đối mặt với việc ma vật tấn công thành, hắn cũng chưa sợ hãi như lúc này.

Nhưng Lauren biết mình không còn đường lui, sau khi chịu cú đánh vừa rồi, hắn đã đi tới trước mặt pháp sư nọ.

Pháp sư bị chiến sĩ tiếp cận gần thì chỉ có một con đường chết!

Trên chuôi kiếm bản to tuôn trào một luồng sáng mạnh mẽ, Lauren sử dụng kỹ năng mạnh nhất của mình.

“Đi chết đi!”

Tiếng rống giận dữ vang lên.

“Chém!”

Ngay trước khi thanh trường kiếm của hắn rơi xuống, một tia sấm sét nổ vang.

Hồ quang điện chạy trên người Lauren và mang đi lượng máu cuối cùng của hắn.

“Đùng!”

Lauren và thanh kiếm bản to cùng đập xuống đất để lại một ấn ký rất sâu.

Tô Mộ không nhìn đồ đạc bị nổ ra của hắn, đôi mắt ẩn chứa một nguồn năng lượng.

Ưu thế thứ bậc tăng thêm Góc Nhìn Ma Pháp, thích khách Tàng Hình hoàn toàn không trốn khỏi tầm nhìn của mình.

“Trường Mâu Phong Bạo!”

Chương 350: Có người trông thấy rồi?

Lại một thanh trường mâu được tung ra, thích khách trong lốt Tàng Hình bị xuyên qua tim.

Hắn không có phòng ngự và lượng máu như Lauren nên tức khắc bị giết chết bởi một đòn này.

Người duy nhất còn lại trên sân là gã chiến sĩ đã đứng ra làm chứng chỉ tên Tô Mộ.

“Người không thể giết ta, tất cả mọi người đều biết chúng ta đến đây, người giết chúng ta thì tất cả mọi người sẽ biết là do người làm đấy!” Hắn vừa phi nước đại, vừa hô to.

“Ha ha!”

Đáp lại hắn là nụ cười khinh thường của Tô Mộ.

“Trường Mâu Phong Bạo!”

Lại một kỹ năng mạnh nhất khác được tung ra, tên chiến sĩ này cũng lập tức bị giết chết.

“Người nói ta giết người, có người thấy không nào?”

Thoắt cái đã đến cạnh thi thể của gã chiến sĩ, Tô Mộ nhặt món đồ hắn bị rớt ra rồi nhếch môi cười.

Trong thế giới của mình, có một vị lão sư Trương Tam đã từng nói: Nghi tội tòng vô (tội nghi ngờ là tội không tồn tại)!

Dẫu trong thế giới game thì cũng áp dụng giống vậy thôi.

Dù có người nghi ngờ tất cả những điều này là do mình làm, thế thì sao?

Tô Mộ không mấy may lo lắng, nếu không mình cũng sẽ không ra tay.

“Chỉ còn lại tên Lev kia, giải quyết tên đó xong thì những phiên

toái này cũng sẽ dừng lại thôi!”

Nhặt vật phẩm ba người đánh rơi, Tô Mộ chọn một chỗ rồi bắt đầu đào hố.

Cũng như lũ Dương Phong, tung tích của nhóm Lauren ở thế giới này hoàn toàn biến mất.

Đây chính là quy tắc ngoài tường.

Cá lớn nuốt cá bé, kẻ thắng làm vua!

Lấp hố xong, Tô Mộ xử lý hết dấu vết rồi lấy đá ma pháp ra.

Thế giới ngoài tường rất lớn, cánh rừng này càng mêm mông hơn, đừng nói chỉ mất tích vài người, cho dù là hơn trăm người cũng không có dấu vết nào để tìm kiếm.

Sau khi bố trí xong trận truyền tống, trên người Tô Mộ tỏa ra ánh hào quang.

Hắn không hề lo lắng nhóm Lauren sẽ bị tìm ra.

Phải khai quật ba thước mới tìm được những người này, nhân lực và vật lực tiêu hao cũng không phải lớn bình thường.

Phòng tuyến thứ ba ốc còn không mang nổi mình ốc, sao có thể điều động nhiều người đến vậy để đi tìm mấy kẻ không quan trọng chẳng liên quan này chứ?

Vân Triết không cử ai đến hỗ trợ Lauren, rõ là đã cho thấy thái độ.

“Truyền tống ở khoảng cách xa đúng là ngon nghề, có thể làm được rất nhiều chuyện!”

Thoáng chốc đã trở lại bên ngoài phòng tuyến thứ ba, Tô Mộ không hồi công môi.

Đôi cánh hỏa diễm đằng sau mở ra, cả người hắn bay vọt lên không, đi thẳng tới phòng tuyến thứ ba.

Phòng tuyến thứ ba trải rộng vệ binh thủ thành nên họ ngay lập

tức phát hiện ra Tô Mộ trên không trung.

Đây cũng là nguyên do nhóm Lauren dám đi lục soát.

Nếu Tô Mộ đối phó ngược lại với họ thì chắc chắn hẳn sẽ bị trạm gác phòng tuyến thứ ba phát hiện.

Nhưng họ không ngờ, Tô Mộ còn là một đại sư trận pháp!

“Nhà thám hiểm, người phát hiện ra điều gì rồi?”

Sau khi quan chỉ huy Vân Triết dàn xếp ổn thỏa đồ quân nhu, hẳn vẫn luôn ở trên tường thành chờ đợi tin tức.

“Phần lớn ma vật đều đã rút lui, còn lại một phần nhỏ đều bị ta giải quyết rồi, phòng tuyến thứ ba an toàn!” Tô Mộ đáp.

“Người chắc chứ? Có lẽ chúng đang trốn ở một nơi nào đó để chờ đợi lần tấn công tiếp theo?” Vân Triết tỏ vẻ sầu lo.

“Ta đã lục soát trên hàng trăm cây số rừng rậm, không phát hiện ra bầy ma vật nào có thể tạo thành uy hiếp với phòng tuyến thứ ba nữa, đúng là an toàn rồi!” Tô Mộ nhấn mạnh, đồng thời lấy ra những thứ đã chuẩn bị từ trước.

“Những vật này ta không dùng được nên giao cho quan chỉ huy đại nhân!”

Thấy những ma hạch và trang bị cao giai, đôi mắt Vân Triết phát sáng, hẳn cũng hoàn toàn tin tưởng Tô Mộ đã giết một số lượng lớn ma vật ngũ giai.

Không giết ma vật cao giai thì không thể nào thu hoạch được nhiều thứ như vậy.

“Nhà thám hiểm, nhờ có người!”

Vân Triết trịnh trọng hành lễ với Tô Mộ, lập tức lấy một chiếc huy chương đang sáng lấp lánh ra.

‘Hoàn thành nhiệm vụ, thu hoạch được huy chương Dũng Sĩ của phòng tuyến thứ ba!’

Tiếp nhận huy chương, Tô Mộ gật đầu ra hiệu, hỏi: “Vị đại pháp sư kia bây giờ đang ở đâu?”

Mình còn hai phần thưởng chưa đạt được đâu!

“Hắn đang ở trận truyền tống của phòng tuyển thứ ba, ta dẫn người tới!”

Hiển nhiên Vân Triết biết Tô Mộ đang nghĩ gì, bèn dẫn đường.

Hai người tới dưới tường thành, đi vào trong phòng tuyển thứ ba.

Nói là phòng tuyển thứ ba nhưng nơi đây không khác gì một tòa thành thị.

Trong thành có rất nhiều cửa hàng, còn có không ít NPC trên đầu có ghi chú nhiệm vụ.

“Xin chào quan chỉ huy!”

Một vài NPC sau khi nhìn thấy Vân Triết, tất cả đều hành lễ.

“Mọi người vất vả rồi, chúng ta đã an toàn!” Vân Triết cũng ra hiệu với các NPC kia.

Đi hồi lâu, một căn nhà có vẻ khá xa hoa xuất hiện trước mặt Tô Mộ.

“Nơi đây chính là chỗ ở của đại pháp sư Cam Phu!”

Vân Triết nói với Tô Mộ rồi trực tiếp mở cửa đi vào.

Hành động không thềm gõ cửa này khiến Tô Mộ nhếch môi, theo sát phía sau.

“Tô huynh, người về rồi sao?”

Trong phòng, một giọng nói vang lên nghe có vẻ hơi kích động.

“Dahl?”

Nhìn thấy Dahl xuất hiện ở đây, Tô Mộ khá sửng sốt.

“Pháp sư Cam Phu đang chuẩn bị trận truyền tống cho lộ trình xa, ta muốn về Vương đô trước để báo cáo tình hình ở đây với Thần Lạc đại nhân, người trở về đúng lúc lắm.” Dahl giải thích.

Tô Mộ nghe vậy, khẽ gật đầu, rồi nhìn về phía đại pháp sư Cam Phu đang bố trí ma pháp trận.

Nhìn cách sắp xếp đá ma pháp, đây chính là trận pháp truyền tống, những số lượng đá ma pháp xung quanh trận pháp nhiều hơn hẳn đá ma pháp mà mình đang có.

Quy mô này hoàn toàn có thể truyền tống một người trực tiếp đến chỗ tưởng.

Đương nhiên, tiêu hao cũng rất lớn.

“Đại pháp sư Cam Phu, nhà thám hiểm này đã xác định rằng tất cả những ma vật kia đều rút rồi, trong thời gian ngắn sẽ không tiếp tục phát động tấn công phòng tuyến thứ ba nữa đâu!”

Vân Triết hô lên với lão pháp sư.

Hắn đang xác định Tô Mộ đã hoàn thành nhiệm vụ và nhắc nhở lão pháp sư thực hiện ban thưởng.

Chương 351: Ma vật ba mắt.

Lão pháp sư quay lại cười hiền từ với Tô Mộ lộ, rồi vung pháp trượng trong tay.

‘Người nắm giữ kỹ năng: Thuỷ Lao!’

‘Người thu hoạch được đá ma pháp tinh tiết!’

Nắm giữ kỹ năng, đồng thời trên tay Tô Mộ cũng xuất hiện một viên đá ma pháp.

Viên đá ma pháp này có hình bầu dục, bên trong phản chiếu một bầu trời đầy sao óng ánh và lóa mắt.

‘Đá ma pháp tinh tiết: Đây là một mảnh ngôi sao, bên trong ẩn

chứa năng lượng ma pháp mạnh mẽ!

“Đẹp thật, nhưng sử dụng thế nào đây?”

Vuốt ve viên đá ma pháp, Tô Mộ nhíu mày.

Vật phẩm ma pháp mạnh mẽ có phạm vi sử dụng rộng rãi, viên đá ma pháp này thoát nhìn không đơn giản, mình nên dùng thế nào đây?

Dường như nhìn ra ngờ vực của Tô Mộ, Cam Phu vuốt râu, đáp: “Viên đá ma pháp này khảm trên pháp trượng mạnh mẽ, có thể giúp người được gia tăng kha khá ma lực!”

“Đa tạ!” Nghe thế, Tô Mộ liên tục cảm ơn Cam Phu.

“Trận truyền tống đã chuẩn bị kỹ càng, đủ để truyền tống hai người đến chỗ tường, nếu người đã trở về, vậy xuất phát luôn đi!” Cam Phu tiếp lời.

Họ bố trí trận truyền tống trận này để đưa Dahl về Vương đô, báo cáo tình hình với Thần Lạc, đúng lúc bây giờ Tô Mộ đã về, vậy có thể quá giang một chuyến rồi.

“Đi thôi!” Dahl cũng ra hiệu cho Tô Mộ: “Vừa khéo cùng ta về báo cáo tình hình luôn!”

“Vậy ta về Vương đô trước!”

Mở trận truyền tống tổn hao không ít, Tô Mộ vui vẻ tiếp nhận.

Mình còn chờ đến kho tàng Vương đô để lấy thưởng nữa chứ!

Khi hai người bước lên trận truyền tống, Cam Phu cũng lăm bắm chú ngữ.

Ánh sáng chói lọi mau chóng bao bọc lấy cả hai!

...

Ngoài phòng tuyển thứ ba.

Một con ma vật chỉ có ba mắt đang chạy nhanh đến.

Sở dĩ không ai biết tung tích số lượng lớn ma vật kia đâu là vì những ma vật ấy đã hiến dâng tính mạng của chúng nó để tầm bô cho con ma vật ba mắt này.

Kỳ lạ là con ma vật nọ không chạy về hướng phòng tuyến thứ ba.

Phóng tầm mắt theo hướng nó đang chạy, khu rừng bắt đầu biến mất tầm.

Thay vào đó là một ngọn núi lửa đang sôi sục dung nham!

Tia sáng lóe lên, phía trước Dahl và Tô Mộ xuất hiện một bức tường.

Cho dù trận truyền tống có mạnh mẽ hơn nữa, cũng không thể xuyên qua bức tường này.

“Về rồi đây!”

Dahl nở một nụ cười phấn khích.

Nhiệm vụ hoàn thành tốt đẹp giúp hắn giành được một công lớn, phần thưởng chắc chắn là có rồi.

Tô Mộ lại đứng dưới tường, thử dùng đôi cánh hỏa diễm.

‘Không thể bay được!’

Một nhấc nhở lập tức bắn ra.

Vền vẹn chỉ cách một bức tường, khu vực bên ngoài tường này lại có phép tắc không thể chống lại được.

“Là Dahl đại nhân, mau đi báo với tổng chỉ huy!”

Ngay đúng lúc này, binh sĩ trên tường phát hiện ra hai người bên dưới, thả xuống một cái thang dây.

“Leo lên đi!”

Dahl nói với Tô Mộ, dẫn đầu trèo lên phía trên tường.

Tô Mộ không vội vàng lên tường, tiếp tục đối chọi với phép tắc,

thử dùng toàn lực lấy ra đôi cánh hỏa diễm.

Một luồng cảm giác vô lực lập tức ập tới.

Phép tắc bên ngoài tường cũng giống như bức tường trước mặt này, không có kẽ hở.

“Ô huynh, đừng ngây ra đó nữa!”

Một âm thanh làm gián đoạn Tô Mộ.

“Đến ngay đây!”

Tô Mộ cũng không rối rắm nữa, leo lên theo thang dây.

Trèo tới phía trên tường thành, trong này binh lính đứng đầy, một đám người bày trận sẵn sàng đón địch.

“Sao lại có nhiều người như vậy?” Dahl cau mày, hỏi một binh lính.

“Bên phía phòng tuyến thứ ba tình hình khẩn cấp, cho nên tổng chỉ huy phái phần lớn binh lực ở Vương đô qua đây.”

“Hả!”

Dahl nghe xong, hơi sửng sốt.

Không bao lâu, một bóng người vội vàng đi tới, đó là Thần Lạc.

“Các người sao lại về rồi? Tình hình như thế nào?”

Thần Lạc thấy Tô Mộ và Dahl, nhíu chặt chân mày.

Dựa theo tốc độ của đội vận chuyển, lúc này phải chưa tới phòng tuyến thứ ba mới đúng.

“Nhiệm vụ hoàn thành rồi, ta truyền tống từ phòng tuyến thứ ba về đây!”

Lời của Dahl làm Thần Lạc mở to mắt, kinh ngạc không nói nên lời.

“Nhiệm vụ hoàn thành rồi?”

Trong giọng nói của Thần Lạc có mấy phần không tin.

Phòng tuyến thứ ba gặp phải ma vật khổng lồ công thành, đội vận chuyển thể mà lại có thể thành công chuyển vật tư tới. Đây quả thật là kỳ tích!

“Đúng vậy, tất cả đều nhờ Tô Mộ huynh!” Dahl gật đầu vô cùng chắc chắn, đẩy hết công lao cho Tô Mộ.

Thần Lạc cũng nhìn Tô Mộ, ánh mắt cực kỳ phức tạp: “Không nghĩ tới người thật sự làm được!”

Câu nói này mang ý tán thưởng.

Thần Lạc còn tưởng rằng Tô Mộ sẽ bị cả đội quân ma vật kéo chân, không nghĩ tới nhà thám hiểm này thể mà thật sự hoàn thành nhiệm vụ!

Lần này không thể dùng “nhìn với cặp mắt khác xưa” để hình dung rồi.

“Tình hình ở phòng tuyến thứ ba bây giờ thế nào rồi?” Thần Lạc lại lên tiếng lần nữa.

“Trước mắt đã ổn định lại rồi, đám ma vật kia cũng đã rút lui toàn bộ!” Dahl trả lời.

Nghe đến đây, sắc mặt Thần Lạc thả lỏng hơn nhiều, cả người thở phào nhẹ nhõm.

“Có điều theo như Tô huynh nói, lần này ma vật công thành, có liên quan đến Tà thần.”

Dahl tiếp tục nói, sắc mặt Thần Lạc trở nên trắng bệch.

“Người nói đám ma vật kia bị Tà thần điều khiển?” Hắc chợt nhìn Tô Mộ, gần như là gào lên.

“Đúng thế!” Tô Mộ gật đầu quả quyết.

Sắc mặt Thần Lạc lại càng khó coi hơn.

“Chuyện này ta muốn báo cáo với nghị viện ngay lập tức, đi chuẩn bị trận truyền tống!” Thần Lạc nói với một binh lính bên cạnh.

Người đó lập tức bắt đầu thực hiện.

Nhìn thấy vẻ thất thố của tổng chỉ huy, Tô Mộ nhắm mắt.

So sự hiểu biết về Tà thần, đám NPC này chắc chắn càng biết nhiều hơn mình.

“Thần Lạc đại nhân, Tà thần rốt cuộc là tồn tại thể nào?”

“Điều này!”

Thần Lạc rõ ràng bị câu hỏi của Tô Mộ làm khó rồi, ngây ra một lát, mới lên tiếng: “Rất khó giải thích, đợi sau khi người có đủ thực lực, tự nhiên sẽ biết thôi!”

“À!” Tô Mộ bĩu bĩu môi.

Câu trả lời này chỉ là cho có lệ.

Tồn tại có thể làm vị tổng chỉ huy này giấu kín như vậy, thì chắc chắn hiện tại mình cũng không đối phó được.

“Còn chuyện vị Tà thần kia để lại ấn ký trên người mình, tuyệt đối không thể để cho người khác biết được!”

Chương 352: Lại mở kho tàng.

Suy nghĩ của Tô Mộ cũng thay đổi.

Nếu để đám NPC này biết được Tà thần để lại ấn ký trên người mình, không biết sẽ làm ra chuyện gì đây!

“Đại nhân, trận truyền tống chuẩn bị xong rồi!”

Mười phút sau, binh lính lúc trước chạy trở về.

“Đi thôi, cùng ta về thành!” Thần Lạc nói với Tô Mộ, lại quay sang Dahl: “Người ở lại đây chỉ huy!”

“Ta mới vừa lập công lớn, người cũng không cho ta nghỉ ngơi à?”
Dahl nghe xong, trợn to mắt.

Thần Lạc không rảnh nói chuyện tào lao với hắn, đi vào trong.

Tô Mộ đồng cảm nhìn Dahl, đi theo phía sau Thần Lạc.

Bên dưới tường thành, mấy pháp sư đã bố trí xong trận truyền tống, truyền tống hai người đến Vương đô.

Thần Lạc mang theo Tô Mộ đi thẳng đến trung tâm Vương đô.

Vẫn là phòng nghị sự lúc trước.

Tô Mộ kể lại toàn bộ những chuyện xảy ra ở phòng tuyến thứ ba.

Đương nhiên, mấy tình tiết quan trọng, hắn đều giấu đi hết rồi.

Chỉ nói lúc giết ma vật cấp Lãnh Chúa kia, thì xuất hiện ý thức của Tà thần.

Vừa nói ra hai chữ “Tà thần”, mọi người lập tức bàn luận sôi nổi.

“Tất cả điều người nói đều là thật sao?”

“Sao có thể như vậy?”

Người của nghị viện gần như đều thất thố.

“Được rồi, các người lui xuống trước đi!” Một giọng nói già nua vang lên, bảo Tô Mộ với Thần Lạc lui ra ngoài.

Thần Lạc hành lễ, đi ra khỏi phòng hội nghị.

“Các người thấy thế nào?” Sau khi hai người rời đi, người có giọng nói già nua đó lại lên tiếng.

“Hắn chắc là không nói dối.”

“Nhưng tên Tà thần đó bỏ ra nhiều công sức như vậy, chỉ đơn giản

là vì tấn công phòng tuyến thứ ba?”

“Đúng thế, có tường ở đây, ma vật muốn đánh hạ Vương đô, gần như là không thể!”

“Hay là nhà thám hiểm kia nhìn lầm rồi?”

Cuộc tranh luận nổi lên, có người nghi ngờ lời nói của Tô Mộ.

“Được rồi, ta sẽ bấm báo việc này với vị đại nhân kia!” Giọng nói già nua cắt ngang cuộc tranh luận của mọi người.

Ngay sau đó, người ở phòng hội nghị lần lượt rời đi.

...

“Thần Lạc đại nhân, phần thưởng người đã hứa với ta thì đừng quên đó!”

Trung tâm Vương đô, Tô Mộ không hề khách sáo.

“Biết rồi, bây giờ đưa người tới kho tàng, có điều người chọn phần thưởng nhanh lên đi!” Thần Lạc làm ra vẻ mặt hết cách với Tô Mộ.

Hai người đi nhanh tới vị trí kho tàng.

Sau khi Thần Lạc đưa lệnh bài ra, kho tàng này lại một lần nữa mở rộng cửa vì Tô Mộ.

Không như lần đầu đến đây, Tô Mộ lập tức chạy tới chỗ để bảo thạch.

Sau khi tìm kiếm, Tô Mộ tìm thấy viên đá ma pháp có khả năng gia tăng tỷ lệ bạo kích ma pháp lúc trước.

Có điều hắn cũng không vội vã đưa ra lựa chọn.

Lúc trước thời gian gấp gáp, mình vẫn không kịp xem hết đồng bảo thạch chỗ này.

Tìm rồi lại tìm, Tô Mộ nhìn thấy một viên đá ma pháp không tệ lắm.

Viên ma pháp này có thể dùng để bố trí trung tâm của trận pháp, bên trong chứa năng lượng cực mạnh.

Nếu đem ra bên ngoài, viên đá ma pháp này có lẽ có thể bán được tới trăm vạn đồng vàng.

“Đau đầu thật!”

Cầm hai viên đá ma pháp trong tay, chứng lựa chọn khó khăn của Tô Mộ lại tái phát.

“Chọn xong rồi thì nhanh đi thôi!”

Lúc này, Thần Lạc lên tiếng.

Tô Mộ nghe thấy, mắt sáng lên.

Trước đây Thần Lạc chỉ cho mình chọn một loại phần thưởng, bây giờ trong tay mình cầm hai khối bảo thạch, hẳn lại bảo mình nhanh chóng rời đi.

“Đa tạ Thần Lạc đại nhân!”

Tô Mộ nháy mắt hiểu ra, cầm lấy hai khối bảo thạch.

Thần Lạc tỏ vẻ “Ta không thấy gì”, nhưng miệng lại hơi mỉm cười.

Hai người cùng nhau đi ra khỏi kho tàng.

Sau khi rời khỏi trung tâm Vương đô, Thần Lạc lấy ra một thứ: “Cầm lấy đi!”

Tô Mộ nhận lấy nhìn thử, mặt lộ vẻ vui mừng.

Đây là một cái huy chương, bên trên trải đầy những viên kim cương lấp lánh, đây là một phần thưởng khác của nhiệm vụ.

Có được chiếc huy chương này, mình mua bất cứ đồ gì ở trong Vương đô, đều có thể được hưởng ưu đãi cao nhất.

Thần Lạc chào hẳn rồi rời đi.

Tô Mộ đứng im tại chỗ, mở thanh vật phẩm của mình ra.

Một chuyến đi phòng tuyến thứ ba này, thu hoạch đã không thể dùng từ hậu hĩnh hình dung nữa, mà rõ ràng chính là lời to rồi!

Mở hòm thư ra, mấy đồng vàng trong khoản nợ lúc trước cũng đã được chuyển hết qua thư.

Sau khi nhận lấy mấy đồng vàng này, Tô Mộ nhìn con số trên thanh đồng vàng của mình.

Thống kê hết lại, số đồng vàng là một trăm ba mươi vạn.

Đối với bất cứ thế lực nào, đây là một khoản tiền lớn.

Tô Mộ không vội đi tiêu số tiền này, lấy ra Quyền Trượng Pháp Thần và cục đá ma pháp kia.

‘Có thể gán chú ngữ, công kích ma pháp + 30%, đã gán chú ngữ thích hợp, thay thế hay không?’

“Cũng được đó nha!”

Chú ngữ này khiến Tô Mộ tặc lưỡi khen ngợi.

“Thay thế!”

Không do dự, Tô Mộ lập tức thay thế cái tăng 10% công kích ma pháp ban đầu.

Nếu như vậy, Quyền Trượng Pháp Thần vẫn còn dư lại một chú ngữ.

Tô Mộ lại lấy ra viên đá bạo kích trong kho tàng.

‘Có chỉ định chú ngữ hay không, tất cả bạo kích + 5%?’

Bạo kích của viên đá ma pháp này là tăng tất cả bạo kích, cũng chính là bao gồm cả bạo kích ma pháp với bạo kích vật lý.

Đối với mình có thể nói là vô cùng hoàn mỹ!

Mở giao diện thuộc tính ra.

Người chơi: Tô Mộ

Cấp bậc: Cấp 1 ngũ giai (0/120000)

HP: 95300

MP: 189200

Công kích vật lý cận chiến: 5924

Công kích ma pháp: 22214

Phòng ngự vật lý: 8530

Phòng ngự ma pháp: 7880

Bạo kích ma pháp: 10%

Bạo kích vật lý: 5%

Thuộc tính: Sức mạnh 2862, thể chất 2870 (+ 1700), nhanh nhẹn 1276, tinh thần 2150 (+ 2580), trí lực 3322 (+ 1900)

Thuộc tính không có thông báo, nhưng công kích ma pháp của Tô Mộ lại đạt đến con số vô cùng lớn.

Đổi thành bất cứ người chơi nào khác cũng không thể tưởng tượng nổi.

Mà hết thấy hấn lấy được ở trong Thần Đồ, cũng khiến cho vô số người ao ước.

“Có thể có một chỗ dừng chân ở Vương đô rồi!”

Tô Mộ sai bước, đi về phía khu mua bán.

...

Thế giới Thần Đồ, trong một tòa thành nào đó.

Có một người đang xem tên trên bảng xếp hạng cấp bậc, đôi mắt ẩn chứa sự tham lam.

Chương 353: Tìm ra hấn cho ta!

“Nghe nói cấp bậc của tiểu tử này ít nhất cũng đã đạt đến tam giai, thậm chí có khả năng đã tới tứ giai rồi, hơn nữa hắn còn lấy được một kỹ năng cấp Thần.”

Miệng người này cứ lẩm bẩm.

Nói xong, hắn thoát khỏi game, trở về hiện thực.

Ở trong thành phố lớn như vậy, hắn cứ như bị ai đó điều khiển, đi nhanh tới một chỗ.

Một lúc sau, hắn đến bên ngoài một ngôi biệt thự.

“Người đến rồi sao?”

Cửa biệt thự mở ra, bên trong là một người đàn ông trông có vẻ bừa bãi.

“Thiếu chủ!” Người đó hành lễ với người đàn ông.

“Thế giới này bây giờ, đúng là thú vị mà!” Người đàn ông cười xấu xa.

“Ừm! Ừm!”

Vài âm thanh vang lên, bên trong đại sảnh của gian phòng, có hai người bị trói chéo hai tay ra sau.

“Đừng ồn nữa, nếu còn làm ồn, ta giết hết các người!”

Người đàn ông tàn bạo trừng hai người, giọng nói lạnh lùng.

Hai người kia lập tức yên lặng.

Người kia ở bên cạnh không nhìn hai người bị trói, lên tiếng: “Ta đã xem xét chọn cho người một người cũng ổn, hắn không những cấp bậc cao, mà còn nắm giữ một kỹ năng cấp Thần.”

Bốn chữ “kỹ năng cấp Thần” vừa nói ra, người đàn ông mất bình tĩnh.

“Người chắc chứ?”

“Thuộc hạ chắc chắn!”

Nghe được sự khẳng định, người đàn ông cong khoé miệng, mặt lộ vẻ vui mừng: “Cho dù chúng ta không giống với đám người đó, chỉ cần tiến vào game là có thể sở hữu thiên phú được thêm vào, nhưng kỹ năng cấp Thần cũng không kém thiên phú của chúng ta, ta nhất định phải lấy được tinh thể của người này!”

“Tìm ra hắc cho ta!” Người đàn ông đưa ra mệnh lệnh.

“Thuộc hạ đã rõ!” Người kia nhanh chóng nhận mệnh.

Mặc dù bọn họ không quá am hiểu về thế giới này, dù là thế giới này vô cùng rộng lớn, tìm một người như mò kim đáy biển, nhưng bọn họ thì khác.

“Đợi đã!”

Ngay lúc người kia chuẩn bị đi tìm người, người đàn ông gọi hắc lại.

“Thiếu chủ còn có gì cần dặn dò sao?”

Người đàn ông cau mày suy nghĩ.

“Tiểu tử kia là một cái bánh thơm, ngoài chúng ta ra, có lẽ vẫn còn những người khác nhắm vào hắc!”

“Triệu tập hết người của chúng ta lại, trước tiên dùng bí pháp tìm tiểu tử đó, đem tinh thể của hắc đến đây cho ta!”

Hắc bày ra dáng vẻ bắt buộc phải có.

“Nếu có những người khác tranh đoạt, không cần nường tay với bọn họ, giết hết không tha!”

“Thuộc hạ đã rõ rồi!”

Người kia hành lễ, quay người rời đi.

Người đàn ông đóng cửa biệt thự lại, quay lại nhìn hai tên trong đại sảnh, vẻ mặt nghiền ngẫm.

“Ta rất thích nơi này, bắt đầu từ bây giờ, nơi này chính là của ta!”

Hắn nhìn nỗi hoảng sợ trong mắt của hai người kia, có vẻ vô cùng hưởng thụ.

Một giọng nói cực kỳ ngạo mạn theo sát vang lên.

“Không chỉ nơi này, tất cả mọi thứ đều thuộc về ta!”

Khu thương mại Vương đô.

Cho dù không có người chơi đến đây, chỗ này vẫn cứ vô cùng nhộn nhịp.

Tô Mộ đeo huy chương kim cương, đi đến trung tâm quản lý cửa hàng của khu thương mại.

“Xin chào, nhà thám hiểm, có gì cần hỗ trợ không?” Sau khi nhìn thấy huy chương kim cương, người phụ trách ở đây cực kỳ nhiệt tình.

“Ta muốn mua một cửa hàng!”

Trên tay có đủ đồng vàng, Tô Mộ cũng có ý định mua một điểm dừng chân ở Vương đô.

Không giống với cửa hàng ở thành Tiểu Nguyệt, cửa hàng ở Vương đô lớn hơn, không gian rộng hơn.

Mình hoàn toàn có thể đa dụng hóa cửa hàng này.

“Dựa vào thân phận của người, tất cả cửa hàng của khu thương mại đều có thể hưởng ưu đãi giảm 20%. Đây là những cửa hàng hiện tại có thể mua, người xem qua trước đi!” Người phụ trách rất nhanh chóng lấy ra bản vẽ xây dựng của một vài cửa hàng.

Tô Mộ cầm lấy những bản vẽ đó, xem qua từng tờ một.

Phong cách của kiến trúc và không gian sử dụng cũng đều có sự kinh ngạc không nhỏ.

Cửa hàng có phong cách càng xa hoa, không gian sử dụng càng

lớn, giá tiền cũng sẽ càng mắc.

Trong đó có một cửa hàng ba tầng đã thu hút được sự chú ý của Tô Mộ.

Cửa hàng này có hai tầng trên, dưới đất còn có một tầng là kho để trữ vật phẩm.

Không gian cũng rất rộng rãi, một tầng tầm khoảng ba trăm mét vuông, còn được tặng khá nhiều thứ.

“Lầu một dùng để bán đồ, lầu hai có thể dùng để nghỉ ngơi.”

“Còn về tầng hầm, ngoại trừ việc dùng để trữ đồ, còn có thể làm phòng thí nghiệm!”

Tô Mộ cực kỳ hài lòng đối với cửa hàng này.

Trong thanh vật phẩm của mình cũng còn không ít những phụ kiện công trình lấy được từ Lev.

Hơn nữa, ngoại trừ công trình học ra, mình còn muốn làm một phòng thí nghiệm luyện kim.

Không gian của tầng hầm cửa hàng dư sức rồi.

Những vấn đề chính là giá tiền của cửa hàng này.

Trên đó niêm yết giá là hai triệu đồng vàng, cho dù được giảm 20%, cũng còn cần tới một triệu sáu trăm nghìn đồng vàng.

“Có thể bớt thêm chút nữa được không?”

Tô Mộ nhìn về phía người phụ trách, bắt đầu trả giá.

“Đây đã là giá thấp nhất rồi!” Người phụ trách bày ra vẻ mặt khó xử trả lời.

Các cửa hàng ở thành Diệu Nhật đều được niêm yết giá cả rõ ràng, người phụ trách là hẳn cũng không có quyền giảm giá.

“Được thôi!”

Tô Mộ cầm lấy bản vẽ đó, chìm vào trong suy nghĩ.

Trong tay mình vẫn còn không ít những vật phẩm đáng giá, hoặc là đi ra bên ngoài bức tường giết thêm mấy đợt ma vật, cũng có thể gom đủ đồng vàng rồi.

Tuy nhiên, hẳn lại có một ý định khác.

Trở về thành Tiểu Nguyệt!

Những vật phẩm lúc trước để ở đó có lẽ đều đã bán hết, thu lại đồng vàng ở đó cũng đủ tiền để mua cửa hàng rồi, sẵn tiện đi bổ sung thêm hàng hoá.

Trước mắt mà nói, cửa hàng ở thành Tiểu Nguyệt mới là nơi kiếm được nhiều tiền nhất.

“Không cần ngồi phi thuyền nữa, ta bây giờ hoàn toàn có thể bay thẳng về thành Tiểu Nguyệt rồi!”

Đặt bản vẽ xuống, Tô Mộ xoay người rời đi, cũng không hề lo lắng cửa hàng này sẽ bị người khác mua mất.

“Hoả Diễm Phi Vũ!”

Sau khi ra khỏi thành Diệu Nhật, sau lưng Tô Mộ xoè ra đôi Cánh Hoả Diễm, bay như tên bắn về hướng thành Tiểu Nguyệt.

Mặc dù sử dụng trận truyền tống có thể tới nơi nhanh hơn nhưng đá quý ma pháp quá là quý hiếm, hơn nữa mình cũng không gấp.

Chương 354: Bóng của Ma Đô

“Cũng có thể thuận đường giết thêm một số ma vật!”

Trên đường bay, Tô Mộ cũng không bỏ qua những ma vật phía bên dưới.

So với vật phẩm cao giai trong tay mình, vật phẩm những ma vật thấp giai này rơi ra lại có thị trường hơn.

Cứ như vậy, Tô Mộ xử lý ma vật suốt cả quãng đường bay về hướng thành Tiểu Nguyệt.

Có được thất lưng trữ đồ của đám người Dương Phong rơi ra, bây giờ hẳn hoàn toàn không thiếu thanh vật phẩm.

...

Trung tâm Vương đô.

Một cụ già để đầu đỉnh màu trắng, trên mặt đầy các nếp nhăn đang đứng trước một tấm gương.

Mặc dù cụ già này nhìn vào có vẻ già yếu nhưng trên người hẳn lại toả ra một luồng sức mạnh to lớn.

Đột nhiên, tấm gương đó xảy ra sự biến hóa.

Mặt kính chuyển động như nước gợn sóng vậy, rất nhanh lại khôi phục lại sự tĩnh lặng.

Nhưng có điều không giống là hình ảnh phản chiếu của cụ già trong gương đã biến thành một người khác.

Đó là một ảo ảnh, không nhìn thấy rõ được dáng vẻ của hẳn.

“Đại nhân!”

Cụ già hành lễ với ảo ảnh trong gương.

“Có chuyện gì không?” Giọng nói của ảo ảnh vang lên, đem lại cho người khác một cảm giác hư vô.

Cụ già không cảm thấy kỳ lạ với giọng nói này, cung kính trả lời: “Phòng tuyến thứ ba đã phát hiện ra tung tích của một vị Tà thần nào đó!”

Không khí đột nhiên trở nên im lặng.

Qua một hồi lâu, giọng nói của ảo ảnh mới vang lên: “Tà thần ra tay, tất có nguyên do, hãy làm rõ mọi chuyện!”

Nói xong, tấm gương kia lại lần nữa xuất hiện đường gợn sóng.

Sau khi đường gợn sóng tĩnh lặng trở lại, gương lại biến trở về hình ảnh phản chiếu của cụ già, bên trong cặp mắt kia lộ ra vẻ thâm thúy.

...

Thế giới thực tế.

Năm người đang tụ tập ở một chỗ trong công viên.

Năm người này mặc dù đều đang mặc trang phục hiện đại nhưng cử chỉ hành động lại có hơi khác thường.

Nhưng vào thời đại hiện nay, trong công viên từ lâu đã không còn thấy bao nhiêu người nữa, dĩ nhiên cũng sẽ không có ai để ý đến hành động của bọn họ.

“Thiếu chủ đã ra lệnh, nhất định phải tìm cho ra người tên là Tô Mộ kia, đem tinh thể của hắn về cho thiếu chủ!” Có một người lên tiếng nói.

“Thế giới này rất lớn, chúng ta phải hành động thế nào đây?” Lập tức có người hỏi.

Người lên tiếng đầu tiên nở một nụ cười, trong tay hiện ra mấy viên bảo thạch sáng chói: “Thiếu chủ đã nói, có thể vận dụng bí pháp!”

Không đợi những người khác lên tiếng, bảo thạch trong tay người này phát ra ánh sáng chói mắt.

Dưới sự can thiệp của một sức mạnh nào đó, một hình ảnh xuất hiện ở trước mắt của năm người.

Đó là bóng của một đô thị phồn hoa!

Hình ảnh chợt lóe lên, mấy viên bảo thạch kia cũng mất đi độ sáng bóng vốn có.

“Mục tiêu mà chúng ta cần tìm đang ở trong thành phố này!”

“Theo như tìm hiểu, thành phố này có lẽ tên là Ma Đô, đây là một

thành phố thuộc hạng nhất nhì của cái thế giới này, muốn tìm một người, e rằng không dễ dàng như vậy!”

“Cứ đi đến Ma Đô trước, sau đó sử dụng bí pháp chia nhau ra tiến hành tìm kiếm!”

Năm người bắt đầu thảo luận, rất nhanh chóng đã thống nhất được ý kiến.

Bọn họ vừa mới đến thế giới này, chỉ có một vài hiểu biết đơn giản về nơi này, muốn dựa vào phương pháp bình thường để tìm người là không thể nào.

Tuy nhiên ‘Bí pháp’ mà bọn họ sở hữu rất hiển nhiên là cực kỳ có ích.

Năm người cũng di chuyển ngay lập tức, đi đến Ma Đô!

Tô Mộ không biết trong hiện thực mình đã bị người ta để mắt tới.

Dưới bóng đêm, đôi cánh hỏa diễm sau lưng hắt sáng lóa khác thường.

Dưới sự hỗ trợ của lượng mana, tốc độ bay của hắn càng nhanh hơn, đến cả mắt thường cũng không phân biệt nổi.

Khu vực thành Tiểu Nguyệt, không ít người chơi đang cày quái trong rừng.

“Mau nhìn đi, có sao băng kìa!”

“Mẹ kiếp, trong thế giới game này cũng có sao băng sao?”

“Tranh thủ cầu nguyện đi!”

Vài người chơi ngẩng đầu nhìn lên không trung, đúng lúc trông thấy Tô Mộ đang bay nhanh qua, họ đều cho rằng đó là sao băng.

Nhiều người còn vỗ tay trước ngực, ước một điều.

Tô Mộ đang bay trên không trung, không chú ý tới hành động của những người bên dưới.

Sau khi tới gần thành Tiểu Nguyệt, hắn không giống trống khua chiêng bay vào thành, mà lập tức sử dụng Chớp Nhoáng ngay trên không.

Điểm cuối cùng của Chớp Nhoáng không phải ở nơi khác, mà chính là giữa cửa hàng của hắn.

“Không có ai à?”

Có lẽ vì đã quá trễ, cửa hàng vô cùng vắng vẻ, chẳng có lấy một bóng người.

Tô Mộ rảo bước vào, cũng hiểu vì sao không có ai đến.

Tất cả quầy hàng trống rỗng, đến một vật cũng không còn!

“Năng lực mua hàng của những người này ghê thật nhỉ!”

Những bộ trang phục đắt tiền đều đã bán hết, điều này khiến Tô Mộ hơi bất ngờ.

Tới nhà kho, bên trong đã chất đầy đồng vàng.

“Đủ rồi!”

Tô Mộ thu sạch những đồng vàng, khoe môi hơi nhướn lên.

Thay vì vội vã bổ sung hàng, hắn lấy ra những đá quý ma pháp trong thanh vật phẩm của mình.

“Thử xem, liệu có thể mang những vật này về không!”

Nắm chặt đá quý ma pháp, Tô Mộ quyết định rời khỏi game.

Hình ảnh chợt lóe, hắn đi tới không gian nội bộ của thủy tinh.

Tô Mộ vội mở hai tay ra.

“Thật sự được ư?”

Sau khi nhìn mấy viên đá quý ma pháp trong tay, Tô Mộ không khỏi hô to.

Bảo thạch là vật phẩm trong thế giới game mà có thể được mình đưa đến thủy tinh Thần Đồ, vậy chắc chắn có thể mang về hiện thực.

“Quay về hiện thực!”

Nắm chặt bảo thạch, Tô Mộ rời khỏi thủy tinh.

Quay lại biệt thự, cảm giác truyền đến tay khiến vẻ mặt Tô Mộ càng hưng phấn hơn.

Không giống với Quyền Trưởng Pháp Thần rằng buộc linh hồn, những đá quý ma pháp được mang về hiện thực hoàn toàn có thể coi là một cột mốc quan trọng!

“Xem ra, có lẽ ta có thể mang hầu hết đồ vật về thực tế rồi!”

“Ngày mai lại làm thử xem sao!”

Kìm lại sự mạnh động của mình, Tô Mộ đặt đá quý ma pháp trong tay lên bàn.

Khoảng thời gian qua luôn sống trong game, quả thật làm mình thấy mỗi mệt quá.

“Hay là ra ngoài ăn một bữa?”

Cơn đói kéo tới, Tô Mộ thật sự hơi nhưng nhớ đồ ăn phong phú của hiện đại.

Chương 355: Ăn đồ nướng.

Tìm được một bộ đồ màu đen trong tủ quần áo, Tô Mộ cầm mấy chồng tiền mặt, rồi sử dụng luôn Chớp Nhoáng rời khỏi biệt thự.

Nhờ khả năng hiện tại của hắn, hắn nhanh chóng đi tới khu vực phần hoa của Ma Đô.

“Không hổ là thành phố không có ban đêm!”

Dù ở thời đại ngày nay, Ma Đô về đêm vẫn xa hoa truy lạc như

ngày nào.

So với thế giới game của Thần Đồ, hiện thực vẫn là nơi tuyệt vời để nhiều người thư giãn.

Tô Mộ đi tới một nhà hàng trông cực kỳ cao cấp.

“Tiên sinh, bên chúng ta chỉ nhận trả bằng đồng vàng Thần Đồ.”

Vừa định đi vào, một nhân viên phục vụ khô ngo ngắc Tô Mộ lại.

“Hả!”

Trái lại, Tô Mộ khá bất ngờ với câu này.

Hắn không biết đồng vàng Thần Đồ hiện đã trở thành tiền tệ thông dụng của thế giới rồi.

Dù đô la nước Phiêu L lượng đã là từng thống trị một thời, bây giờ giá trị cũng rớt xuống nghìn trượng.

“Phải chi trả thế nào?” Tô Mộ hỏi.

“Trước khi chi tiêu, người cần gửi một trăm đồng vàng qua hệ thống tin nhắn cho nhân viên được chỉ định của chúng ta, thế thì người mới có thể vào nhà hàng của chúng ta được!” Nhân viên phục vụ kiên nhẫn giải thích.

Sắc mặt Tô Mộ cứng đờ, hắn không thốt nên lời.

Nhân viên phục vụ thấy thế cũng không bất ngờ.

Một trăm đồng vàng không phải số lượng nhỏ, quan sát cách ăn mặc của Tô Mộ, có vẻ hắn không thể trả nổi.

Nhân viên phục vụ không biết người trước mắt hắn chính là một triệu phú hàng thật giá thật trong thế giới Thần Đồ.

Sở dĩ Tô Mộ khó xử là vì cần gửi qua hệ thống tin nhắn.

Chỉ cần đồng vàng được gửi qua hệ thống tin nhắn, thân phận của mình chắc chắn sẽ lộ tẩy.

“Đổi quán khác vậy!”

Nhếch môi, Tô Mộ quay bước đi.

Những gì nhân viên phục vụ nói giúp mình nhận ra được một điều: Trật tự thế giới hiện thực đã thay đổi trời long đất lở.

Không chỉ Hoa quốc, các quốc gia khác trên thế giới đều như thế.

Dưới tác động của quy tắc game, trật tự mới toanh sẽ được thành lập.

“Trong tương lai, thế giới nhất định sẽ bị tranh giành bởi các thế lực của những công hội lớn đứng đầu!”

“Không tài nào tránh khỏi điều này!”

Lòng Tô Mộ như gương sáng.

Mọi thứ trong Thần Đồ có thể mang được về hiện thực.

Đến khi có đủ người chơi mạnh trong game, cuộc chiến tranh đoạt sẽ bắt đầu.

“Cứ để những người kia xưng vương xưng bá đi, còn ta ắt sẽ trở thành tồn tại mà họ không tài nào vượt qua!”

Tô Mộ dút hai tay vào túi quần, lững thững bước trên đường phố Ma Đô, trong lòng hoàn toàn không xem những công hội lớn kia ra gì.

Dẫu cho họ phát triển thì đã sao?

Thế lực lớn hơn nữa cũng không mạnh bằng mình!

“Đồ nướng đây, rất rẻ!”

Đi tiếp, một tiếng gào to vang lên.

Đó là một quầy hàng lớn, đôi vợ chồng trung niên đang bận rộn làm việc.

Vốn dĩ không được phép bày quầy ở khu Ma Đô sầm uất này,

nhưng các bộ môn liên quan hình như không màng quản lý.

Người được mùi đồ nướng, Tô Mộ rảo bước tới.

“Ông chủ, lấy tiền không?”

“Coi người nói kìa, tiền thì phải lấy chứ!”

Ông chủ cười tủm tỉm đáp.

Tô Mộ lấy hết tiền mình mang theo: “Số tiền này là của người hết, cứ tha hồ lên món cho ta đi!”

“Được rồi!”

Nếu là trước đó, nhìn thấy hai xấp tiền, ông chủ chắc chắn sẽ giật mình, nhưng bây giờ lại tỏ ra bình tĩnh.

Chỉ chốc lát, đồ nướng thơm ngào ngạt cũng được ông chủ bưng lên.

“Người hiểu cho, hiện tại giá cả đã khác rồi!”

Đồ nướng không ít, nhưng cũng không tính là nhiều, ông chủ giải thích với vẻ hơi áy náy.

“Ta hiểu mà!”

Tô Mộ khoát tay, cầm lấy một chai bia bắt đầu ăn như gió cuốn.

Đèn nê ông ven đường muôn màu muôn vẻ.

Đây là lần đầu hẳn ngồi trên đường cái Ma Đô ăn đồ nướng.

Trên đường, thỉnh thoảng có những cô nàng xinh đẹp đi ngang qua, theo bên cạnh đều là những người đàn ông trông có vẻ lắm tiền hoặc là những anh chàng đẹp trai.

Ngay khi Tô Mộ ăn lưng lửng, một cô gái trẻ trung xinh đẹp đột nhiên đi tới.

“Chào anh đẹp trai, ta có thể ngồi đây không?”

Người cô gái tỏa ra một mùi thơm, và tiếng nói của nàng cũng mang chút mềm mại.

Không đợi Tô Mộ trả lời, nàng đã ngồi xuống cái ghế bên cạnh.

Tô Mộ liếc nhìn cô gái nọ, tỏ ra lạnh nhạt.

Cô gái này giống như mình, mặc quần áo màu đen, gương mặt xinh đẹp kia có một khí chất đặc thù.

Tô Mộ ngửi được một mùi nguy hiểm thoảng qua.

“Hình như ta không biết người!”

“Vậy người không muốn làm quen với ta sao?”

Cô gái có vẻ khá hoạt bát, đôi mắt của nàng như có một nét quyến rũ mê hoặc.

Còn nàng dường như cực kỳ tự tin về sức hấp dẫn của mình.

“Không muốn!”

Nhưng Tô Mộ lại làm cho cô gái lập tức sửng sốt.

Trong phút chốc, bầu không khí trở nên hơi lúng túng.

Tô Mộ không đoái hoài đến cô gái, mà cầm lấy một xiên nướng và bắt đầu ăn.

Xiên nướng khá cay, Tô Mộ uống đầy một ngụm bia, rồi thỏa mãn ợ một cái.

Cô gái chứng kiến cảnh này thì nhúu chặt mày, sắc giọng: “Cái tên này, đúng là không biết bắt thính gì cả.”

Tô Mộ vẫn không trả lời.

“Hừ!” Cô gái rõ ràng khá tức giận, đứng bật dậy.

Đúng lúc này, mấy gã đàn ông trông có vẻ đã say khướt đi ngang qua.

Cô gái nọ nhìn mấy gã đó, khoe miệng hơi cong lên.

Đôi mắt nàng nhìn đám ma men kia đột nhiên lóe lên.

Giây sau, mấy gã say rượu chừng như bị sức mạnh nào đó dụ dỗ, quay đầu nhìn về phía cô gái.

“Khà khà, người đẹp!”

Mấy gã say xỉn cười bỉ ổi và đi tới chỗ cô gái.

“Mấy người muốn làm gì?”

Cô gái vội ra vẻ hốt hoảng.

“Người đẹp, uống với bọn ta một ly đi!” Một gã say mềm vươn tay chụp lấy cánh tay cô gái.

Cô gái hoa dung thất sắc, bỗng nhiên lùi lại, đâm vào người Tô Mộ.

Hình như nàng nhìn thấy cây cỏ cứu mạng, bắt lấy cánh tay Tô Mộ, van nài: “Anh đẹp trai à, người giúp ta với!”

Ngữ điệu quyến rũ đó thật sự khiến đàn ông không thể kìm được.

“Đây là kịch bản nát gì vậy?”

Tô Mộ thâm bất cười đầy khinh thường.

Nếu là những người khác, chắc chắn sẽ phải ngẩn ngơ trước tài diễn xuất của cô gái này rồi sau đó sẽ diễn cảnh anh hùng cứu mỹ nhân thôi.

Chương 356: “Người sống lại”

Những mình thì khác.

Ngay trong khoảnh khắc ban nãy, mình rõ ràng cảm nhận được một nguồn ma lực.

Hiển nhiên, mấy gã đàn ông lực lưỡng kia đột nhiên cử động có liên quan chặt chẽ với cô gái nọ.

Điều này cũng càng khiến Tô Mộ tò mò về cô gái trước mắt.

Dẫu là người chơi đẳng cấp cao nhất hiện nay thì cũng không thể có được tài năng thế này!

Thân phận của cô nàng này chắc chắn có vấn đề!

“Phối hợp với nàng!”

Tô Mộ có chủ ý, bèn đứng chắn trước mặt cô gái.

“Ừ ôi? Đồ mặt trắng?”

Hiển nhiên không biết thực lực của Tô Mộ, gã say rượu lập tức giơ nắm đấm lên chào hỏi.

Thế nhưng chưa đợi quả đấm của họ rơi xuống Tô Mộ, Tô Mộ đã nhanh chóng ra tay đánh mấy gã say xỉn đó té xuống đất.

Hắn không định giết họ, mà chỉ làm mất đi năng lực hành động của mấy gã say này.

Hành động mau lẹ ấy cũng khiến cô gái đứng bên cạnh sáng mắt lên.

“Hết cả hồn, người cừ thật đó nha!” Nàng cố ý dựa vào người Tô Mộ, cất giọng nũng nịu.

Tô Mộ cười khẩy, nắm lấy tay cô gái, nói: “Đi theo ta!”

“Anh đẹp trai, sao người lại gấp gáp vậy hả?” Giọng cô gái chứa đôi chút trêu ghẹo, để mặc Tô Mộ dắt đi.

Chốc lát sau, cả hai tới một ngõ nhỏ tối như mực.

“Người xấu thật đó!” Cô gái lườm Tô Mộ, giơ tay, vòng qua cổ Tô Mộ.

Lúc này tư thế của họ có vẻ hơi mập mờ.

Đột nhiên, đôi mắt cô gái xuất hiện tia lạnh lẽo.

Hai tay nàng đột nhiên phát lực, muốn bẻ gãy cổ Tô Mộ.

Nhưng vào lúc này, nàng kinh ngạc phát hiện đầu cho nàng dùng sức ra sao nhưng cổ Tô Mộ không hề động đậy cái nào.

Cô gái mở to mắt nhìn, nhận ra có điều không ổn, bèn buông hai tay muốn chạy thoát.

Một đôi tay khác nhanh hơn một bước, bắt lấy bả vai cô gái.

Tô Mộ bóp mạnh, tiếng xương vỡ lập tức vang lên.

“Á!” Cô ta hét thảm một tiếng, sắc mặt tái nhợt, trong mắt là vẻ không thể tưởng tượng nổi.

“Tóm lại người là ai?”

Nàng nhìn Tô Mộ, hỏi một câu làm Tô Mộ hơi bất ngờ.

“Còn người là ai?” Tô Mộ nhíu chặt mày, hỏi ngược lại.

“Không phải người đã đoán được sao?”

Cô gái cười gượng, lời nói ra khiến Tô Mộ bối rối.

Nếu ta đoán được thì còn phải hỏi người sao?

“Trả lời ta, hoặc là chết!” Giọng điệu Tô Mộ cực kỳ giá lạnh.

Sát ý dồi dào khiến cô gái quyết định thỏa hiệp.

“Ta cũng là người sống lại giống người, tìm tới người là vì ta cho rằng người nắm giữ sức mạnh không tồi. Ta tưởng người là người chơi của thế giới này nên muốn trộm tinh thể của người.”

Cô gái đáp.

Câu trả lời này lập tức khiến Tô Mộ nhíu mày lại thành chữ hình (型).

Mình hoàn toàn không hiểu gì cả!

Nếu là bình thường, Tô Mộ chắc chắn sẽ xem cô gái này như một kẻ tâm thần.

Nhưng bây giờ thì khác.

Tô Mộ có một dự cảm mãnh liệt, e là mình đã chạm tới bí ẩn gì đó rồi!

Hít sâu một hơi, hắn nhìn chăm chăm vào cô gái rồi nhấn mạnh: “Người sống lại là gì?”

Vấn đề này lại làm cô gái sửng sốt, tiếp đó hỏi ngược lại: “Người không phải người sống lại?”

“Không phải!” Giọng Tô Mộ vô cùng nghiêm túc.

Lần này cô gái cũng nhận ra Tô Mộ không nói dối, vẻ mặt càng thêm sợ hãi, cả người lập tức trầm lặng.

“Trả lời câu hỏi của ta!”

Tô Mộ không cho cô gái quá nhiều thời gian suy nghĩ, sức mạnh ở tay lại tăng thêm vài phần.

Vẻ mặt cô gái nhăn nhó, đầu đốn khò nguôi, nhưng lại ngậm miệng không hé lộ về “người sống lại”.

Mắt Tô Mộ sầm xuống.

Một tay hắn kéo cô gái tới trước, một tay khác nhanh chóng tấn công, đập mạnh vào người cô gái.

“Oe!”

Cô gái phun ra một búng máu lớn nhưng vẫn cắn chặt hàm răng.

Thái độ lần này của nàng càng làm Tô Mộ tò mò hơn về “người sống lại”.

“Ta cho người thêm một cơ hội cuối cùng, trả lời câu hỏi của ta, hoặc là chết!”

Một ngọn lửa bùng lên trong tay, Tô Mộ đưa ra tối hậu thư.

Cô gái cảm nhận được năng lượng mạnh mẽ tỏa ra từ ngọn lửa kia, trong mắt toát lên kinh ngạc, thậm chí hơn thế nữa là sợ hãi.

“Không ngờ trên đời này lại còn có người chơi hùng mạnh như người!”

Nàng đột nhiên bật cười.

“Ta cho người biết về người sống lại là được!”

Ngay khi nữ cô gái vừa mở lời, một pháp tắc hùng hậu tràn vào cơ thể nàng.

Tô Mộ hoảng hốt, vội vàng buông tay đang tóm lấy cô gái rồi nhanh chóng rút lui.

Hiện tại pháp tắc không ngừng đan xen, từng chút cắn nuốt cô gái nọ.

Cảnh này, ngay cả Tô Mộ cũng cảm thấy sợ hãi!

Mạnh mẽ như Tô Mộ hiện tại, đối mặt với trật tự pháp tắc đáng sợ kia, cũng không thể đối kháng.

Hắn nhìn lực lượng trật tự kia đan vào nhau, sắc mặt nghiêm nghị.

“Khoảnh khắc người phụ nữ này mở miệng, đã chạm đến cấm kỵ nào đó!”

Sau khi người phụ nữ hoàn toàn hoá thành tro bụi, Tô Mộ cũng đã bình tĩnh lại từ trong kinh ngạc.

“Nhưng chắc nàng cũng biết được việc này, cho nên lúc bắt đầu mới ngậm miệng không nói, tại sao đột nhiên lại mở miệng chứ?”

Tô Mộ liên tục phân tích.

Giống như những lời người phụ nữ kia đã nói, nàng là một “người sống lại”.

Lúc bản thân triển hiện thực lực mạnh mẽ, rõ ràng nàng cũng đã biến bản thân thành một “người sống lại”.

Nghĩ đến chuyện này, ánh mắt Tô Mộ rực sáng.

“Cái gọi là người sống lại, chính là có được sức mạnh vượt qua người thường sao?”

Phân tích này chắc chắn có lý có tình.

Năng lực lúc trước người phụ nữ phô bày ra chính là chứng cứ tốt nhất.

Vậy thì có vấn đề rồi.

Năng lực của bản thân là có được từ trong game Thần Đồ, năng lực của những “người sống lại” đó là từ đâu đến chứ?

Sao đối phương lại biết mình có sức mạnh mạnh mẽ?

Từng vấn đề tuôn ra trong đầu Tô Mộ.

Ban đầu mình chỉ định ra ngoài thả lỏng một chút, không ngờ lại gặp phải vấn đề thế này.

Tô Mộ nhìn nơi người phụ nữ bị cắn nuốt, neho mắt lại.

Luồng lực pháp tắc vừa rồi vốn không hề có vết tích tấn công mình, điều này có nghĩa là cấm chế chỉ tồn tại trên thân “người sống lại”.

Có lẽ mình có thể tiếp tục nghiên cứu thêm!

“Chuyện này phải từ từ nha!”

Hít sâu một hơi, Tô Mộ nặng nề phun ra, chớp lên một cái biến mất trong ngõ nhỏ.

Chương 357: Thế giới sắp sống lại.

Đêm tối trợ giúp, hắt về đến biệt thự im lìm lặng lẽ.

Sự xuất hiện của người phụ nữ đã gõ lên một hồi chuông cảnh giác với hắn!

Mục tiêu của “người sống lại” chắc tinh thể Thần Đồ của người chơi.

Về phần ăn cắp tinh thể về dùng để làm gì?

Chắc chắn là để vào game.

Trong mắt thế nhân, mình là một người đã “chết”, nhưng trong mắt những “người sống lại” kia, e là mình đã trở thành một miếng mồi thơm.

Có điều sức mạnh của “người sống lại” chắc hẳn không mạnh mẽ như mình hiện tại, nếu không người phụ nữ kia cũng sẽ không kinh ngạc như thế.

Huống hồ mình vẫn còn có điều giữ lại ở trước mặt nàng!

Cho dù “người sống lại” khác có tìm đến tận cửa, Tô Mộ cũng không lo.

Ngược lại mình có thể nghe ngóng được nhiều bí ẩn hơn!

“Có lẽ nơi này không an toàn nữa rồi!”

Tô Mộ ngồi trên sofa ở phòng khách nhìn về phía đá ma pháp đặt trên mặt bàn, có một suy nghĩ.

Muốn bảo đảm biệt thự an toàn tuyệt đối, mình có thể bố trí một ma pháp trận trong biệt thự.

Trong cuốn sổ tay trận pháp lúc trước có ghi chép một trận pháp bày rập.

Thân là một đại sư ma pháp trận, Tô Mộ nắm chắc có thể thực hiện nó trong hiện thực.

Nghĩ là làm, Tô Mộ sử dụng đá ma pháp, dựa vào học thức mình đã nắm vững, bố trí ra ở đại sảnh lầu một.

Chỉ cần có người phá cửa vào, trận pháp sẽ tự động phát sinh hiệu lực, tấn công người xâm nhập trong một khoảng thời gian.

Có trận pháp này, mình cũng có thể kê cao gối ngủ.

“Nghỉ ngơi thật tốt!”

Bố trí xong xuôi, Tô Mộ cũng yên tâm đi nghỉ ngơi.

Sự xuất hiện của “người sống lại” chỉ là khúc dạo đầu đối với bản thân hắn.

Bất luận đối phương là tồn tại thể nào, trước mắt, chuyện quan trọng nhất không phải là điều tra.

Trong lòng Tô Mộ hiểu rõ vô cùng.

Muốn lập nên chỗ đứng bất bại ở hiện thực và trong thế giới Thần Đồ, chỉ có không ngừng nâng cao thực lực của bản thân!

...

Đêm đã về khuya.

Khu phố thị của Ma Đô vẫn vang lên tiếng nhạc hỗn tạp.

Một mỹ nữ dáng vẻ xinh đẹp, cho người ta một loại khí chất băng sơn mỹ nhân một thân một mình đi trên đường phố.

Không chỉ khí chất cao lãnh, thân hình hoàn mỹ kia của nàng cũng khiến đàn ông đi ven đường không ngừng liếc nhìn.

Người phụ nữ có vẻ vô cùng chán ghét ánh mắt của đám đàn ông kia.

Nàng rảo bước, đi về phía một con ngõ hẻm hẻo lánh.

Lúc này, có mấy thanh niên tráng kiện, thì thầm với nhau, nhanh chóng đạt thành thống nhất, đi theo hướng của người phụ nữ.

Lúc bọn họ đến trong ngõ hẻm, phát hiện người phụ nữ đứng yên một chỗ, giống như đang quan sát gì đó.

“Mỹ nữ, đi một mình sao?” Một người đàn ông mở miệng cười hi hi nói.

“Có muốn đi chơi cùng chúng ta không? Máy người chúng ta đều là cao thủ trong Thần Đồ đấy!” Một người đàn ông khác nói tiếp lời.

Người phụ nữ vẫn không để ý bọn họ, vẫn quan sát khoảng đất trống đó.

“Nói nhảm với nàng làm gì, mấy anh em cùng lên, ta thấy nơi này rất tuyệt!” Người đàn ông còn lại rõ ràng có chút mất kiên nhẫn, lời vừa thốt ra đã chạy về phía người phụ nữ.

Hắn duỗi tay ra, muốn ôm chầm lấy người phụ nữ, động tác vô cùng nhanh nhẹn.

Nhưng chính ngay lúc hắn sắp chạm đến người phụ nữ, thì nàng đã đá một cước lên người hắn trước.

“Ầm!”

Người đàn ông thoáng cái bị sức lực mạnh mẽ hất văng, hung hăng đập lên trên tường.

Dưới đêm tối rất khó quan sát, trên tường xuất hiện vết nứt rất sâu, người đó cũng hoàn toàn mất đi hơi thở.

“Người!”

Hai thanh niên cường tráng còn lại, trừng to mắt, hoàn toàn sửng sờ.

Bọn họ hoàn toàn không ngờ, một phụ nữ thoát nhìn yếu đuối, lại có sức mạnh khủng khiếp như vậy.

Ánh mắt nàng lạnh lùng, bước chân nhanh như tên xông về phía hai người.

Động tác của nàng rất nhanh, đã vượt qua phản ứng của hai người kia.

Cổ của hai người bị đánh nát, nối nhau ngã ra trên đất.

Liên tục đánh chết ba người, biểu cảm của người phụ nữ vẫn bình

tĩnh như cũ.

Nàng tiếp tục quan sát khoảng đất trống kia.

Nếu Tô Mộ ở đây, nhất định sẽ quen thuộc vô cùng.

Nơi này chính là chỗ người phụ nữ lúc trước bị pháp tắc cắn nuốt.

“Chỗ này có tàn dư của lực pháp tắc!”

Quan sát hồi lâu, người phụ nữ tự lẩm nhẩm.

“Lẽ nào nàng bị lực pháp tắc cắn nuốt rồi sao? sao có thể chứ?”

“Trừ phi đã bại lộ bí mật, nếu không không thể nào gặp phải pháp tắc xâm thực, với thực lực của nàng, trừ phi cùng là ‘người sống lại’, nếu không có ai có thể chế phục nàng?”

Gương mặt người phụ nữ bộc lộ biểu cảm nghi ngờ.

Nhưng bất luận nàng có suy đoán thế nào, rõ ràng vẫn không có được đáp án.

Người phụ nữ ngẩng đầu nhìn phía bầu trời.

“Trật tự của game sắp khôi phục rồi, tộc ta sắp lần nữa chưởng quản thế giới này rồi!”

“Bất luận là ai hại chết người của ta, ta nhất định sẽ khiến hắn phải trả giá đắt!”

Sáng sớm hôm sau.

Tô Mộ ngủ ngon lành một giấc, thoải mái bò dậy từ trên giường.

Ngủ trong hiện thực thoải mái hơn trong thế giới game nhiều.

Sau khi rửa mặt đơn giản, Tô Mộ tiến vào game.

Trong cửa hàng vẫn không một bóng người như cũ.

Đồ đều đã bán sạch, đương nhiên sẽ không có ai đến chiếu cố.

Đây vừa hay là cơ hội cho Tô Mộ bổ sung hàng hoá.

Xếp phần lớn vật phẩm giá thấp trong thanh vật phẩm lên tủ hàng, Tô Mộ đi về phía ngoại thành.

Người chơi luyện cấp ở bên ngoài thành Tiểu Nguyệt nhiều hơn lúc trước không ít.

Có vài đội ngũ thực lực mạnh mẽ có thể đến khu vực cao cấp hơn.

Tô Mộ tránh những người này, cày quái trong khu vực cao cấp.

Chưa đến một tiếng đồng hồ, trong khu vực cao cấp đã không còn quái để diệt.

Tô Mộ giương đôi cánh hoả diễm ra, đi về phía phó bản động Dung Nham.

Vẫn là quy tắc cũ.

Diệt sạch quái vật dọc đường, cỏ cây dược thảo, khoáng thạch đóng gói mang về hết, hoàn toàn không định cho người chơi khác húp một ngụm nước canh.

Ngay lúc Tô Mộ cày phó bản, vài đoàn đội lợi hại cũng đã đến khu vực ma vật cao cấp.

“Cẩn thận chút, đừng thu hút quá nhiều!”

Những người này ai nấy đều rất cẩn thận.

Nhưng sau khi bọn họ tìm tòi một lúc, đều trợn tròn mắt.

Chương 358: Đột tranh mua lớn.

“Có quỷ à? hôm nay sao không thấy một con quái vật nào hết vậy?”

“Không phải chứ, bình thường ma vật ở đây rất dày đặc mà, chúng ta đi tải quái còn phải cẩn thận chút.”

“Bị người ta diệt hết rồi?”

“Sao có thể chứ? Cho dù tất cả đoàn đội mạnh nhất của thành Tiểu Nguyệt cùng nhau xuất kích, cũng không thể tiêu diệt hết nhiều ma vật như vậy!”

Đám người này không biết làm sao.

Không cày được ma vật cao cấp, bọn họ chỉ có thể quay đầu tranh ma vật cấp thấp với những người chơi khác.

“Đúng rồi, lúc trước hình như từng có tình huống thế này, ta nghĩ có thể là Tô Pháp Thần quay về rồi!”

Có lẽ là rảnh rỗi quá nhàm chán, có người đột nhiên nghĩ đến chuyện gì đó.

“Thực vậy, sau khi tình huống lần trước phát sinh, trong cửa hàng của Tô Pháp Thần lập tức xuất hiện một đồng đồ.”

“Chúng ta gọi là tổ đoàn thăng cấp, người ta thì gọi là bổ sung hàng hoá, quá không công bằng!”

“Công bằng là gì chứ, mau về đi, không chừng còn có thể nhìn thấy Tô Pháp Thần đấy!”

Người khác cũng phản ứng lại, không còn định luyện cấp nữa, chạy điên cuồng về phía thành Tiểu Nguyệt.

Mọi thứ giống y như bọn họ dự liệu, sau khi Tô Mộ cày xong phó bản, trực tiếp sử dụng Chớp Nhoáng quay về thành Tiểu Nguyệt.

Chế tạo ra một vài loại thuốc mạnh mẽ, lại chế tạo một vài trang bị không tệ, Tô Mộ bày những món đồ này lên trên tủ hàng.

Giá cả y như lúc trước.

Vào lúc Tô Mộ đang xử lý, người chơi đã ùn ùn kéo đến.

“Tô Pháp Thần!”

“Thần tượng, chúng ta cuối cùng đã được gặp người rồi!”

“Ký tên cho ta đi, thần tượng!”

Tiếng người huyền não, đám người chơi nhào đến như ông võ tở, đáng vẻ đó khiến Tô Mộ nhớ đến cảnh tượng lúc game Thần Đồ vừa mới bắt đầu.

“Đệt, đám người này rảnh vậy sao? Không đi luyện cấp hả?”

Tô Mộ lẩm bẩm trong lòng.

Nếu người chơi khác nghe thấy câu nói này, chắc chắn sẽ trợn trắng mắt với hắn.

Có điều thời khắc này, người chơi ở đó dường như đều rơi vào trong điên cuồng.

Đáng tiếc trong game không thể chụp ảnh chung, nếu không bọn họ nhất định phải chụp ảnh chung mấy tấm.

“Đừng có chen!”

“Thần tượng, có thể cho ta hỏi vài vấn đề không?”

“Tô Thần, hiện tại người cấp bao nhiêu rồi? Đến tứ giai chưa?”

Âm thanh hỗn tạp vang lên.

Trong cửa hàng chớp mắt chật ních người.

Nếu không phải có quy tắc game ở đây, sợ rằng đám người chơi đã ra tay đánh nhau rồi.

Ngay cả Tô Mộ cũng muốn bắn ra một phát Băng Sương Phong Bạo, giải quyết toàn bộ người trong tiệm.

“Làm cái gì vậy!”

May mà tình hình ở đây đã bị thị vệ thành Tiểu Nguyệt phát giác, một đội thị vệ chạy đến duy trì trật tự.

Cho dù người chơi khác không cam lòng thế nào, cũng chỉ có thể lui ra khỏi cửa hàng, xếp thành một hàng dài.

“Phù!”

Tô Mộ thở dài một hơi, nhìn hàng dài bên ngoài cửa tiệm, suy nghĩ nhay bén.

Đừng thấy đồng vàng của mình hiện tại rất nhiều, đợi sau khi đến Vương đô tiêu xài một phen, những đồng vàng này vốn cũng chẳng còn lại gì.

Không bằng nhân cơ hội này, giảm giá sâu dọn kho một lần?

“Mọi người thật là nhiệt tình quá!”

Tô Mộ phát ra tiếng kêu to với mọi người.

“Thần tượng nói chuyện rồi!”

“Giọng nói của Tô Thần thật là hay!”

“A, ta thăm rồi, ta rơi vào biển tình rồi!”

Nhiệt tình của mọi người rõ ràng vượt ngoài tưởng tượng của Tô Mộ, tiếng gào của từng người vang lên không dừng.

Không ít người chơi nữ còn hạnh phúc ngập tràn, giống như đã nhét vào đầu một trăm tám mươi tập phim tình cảm lãng mạn.

Tô Mộ xoa xoa đầu, tỏ ý bảo mọi người yên tĩnh, nói tiếp: “Hôm nay để đáp lại fans, ta quyết định giảm 20% toàn bộ mặt hàng, mua được chính là được lời!”

Nói xong, Tô Mộ bỏ hết toàn bộ đồ có thể bán lên trên tủ hàng, giá đồng vàng niêm yết cũng giảm xuống 20% trên cơ bản vốn có.

“Quao? Giảm 20%?”

“Đại thần hào phóng quá!”

“Mau liên lạc với hội trưởng, bảo người gom đồng vàng.”

“Tô Thần, người có bao nhiêu trang bị, ta mua hết!”

Giảm 20% vừa đưa ra, người chơi ngoài cửa hàng đều chìm vào

điên cuồng.

Sau khi đám người chơi tăng cấp, những đồ vật trong cửa hàng của Tô Mộ đều trở thành hàng hoá bán chạy.

Giá cả Tô Mộ niêm yết trước đây đã có không gian lợi nhuận nhất định, không ít người chơi trải qua việc mua đi bán lại, kiếm được không ít đồng vàng.

Hiện tại giảm 20% vừa đưa ra, chỉ cần mua được, vậy thì lời to rồi!

Còn có gì có thể khiến người ta điên cuồng hơn đồng vàng chứ?

Hàng ngũ vốn đã xếp chỉnh tề thoáng chốc loạn lên, lần nữa xuất hiện cảnh tượng ong vỡ tổ vừa rồi.

“Làm cái gì vậy hả? Mong các người tuân thủ trật tự!”

Ngay cả thủ vệ thành Tiểu Nguyệt ở bên cạnh cũng không kéo nổi.

“Điên cuồng vậy sao?” Tô Mộ chìm vào trong khiếp sợ.

Các ông chú bà thím tranh nhau mua hàng trong siêu thị cũng không bì kịp cảnh tượng trước mắt!

Hắn vội vàng lui vào trong kho.

“Của ta, đều là của ta hết!”

“Đừng chen, người có tiền sao người mà cũng chen vào trong?”

“Ai ở phía trước giúp ta mua đồ, thứ ta có chỉ là đồng vàng!”

“Đệt, tay ai nhanh dữ vậy? Được phẩm bán sạch rồi sao?”

Trong chốc lát, cửa hàng tràn ngập người chơi tranh nhau mua đồ.

Bọn không thèm nhìn giá cả, cũng bất kể là món đồ gì, chỉ cần là có thể mua, đều mua hết.

Tô Mộ vừa chuẩn bị lượng lớn vật phẩm, trong khoảnh khắc đã bị mua sạch!

“Mua nhanh quá đi!”

Thấy đồng vàng trong kho lập tức vào tài khoản, Tô Mộ tấm tắc nói lạ thật.

“Nếu ta ở thành Tiểu Nguyệt quét quái liên tục, tùy ý cũng có thể kiếm được mấy triệu đồng vàng!”

Đương nhiên, nếu thật sự ở lại thành Tiểu Nguyệt cày một tuần lễ, người chơi ở đây e rằng sẽ trực tiếp “chuyển từ fans thành antifa”.

Tô Mộ cũng không thể ở lại đây một tuần lễ.

Từ sau khi biết được sự tồn tại của “người sống lại”, hẳn không thể lãng phí thời gian cho mấy việc kiếm tiền này.

Chỉ cần đồng vàng đủ dùng là được rồi!

“Đủ rồi!”

Thu về tất cả đồng vàng, Tô Mộ nhìn về phía con số đồng vàng trong thanh vật phẩm.

Xấp xỉ một triệu tám trăm ngàn.

Sau khi mua cửa tiệm của Vương đô, cũng còn có thể thừa lại hai trăm ngàn đồng vàng.

Chương 359: Nghị trưởng Vương đô.

Không hề do dự, Tô Mộ đóng cửa nhà kho lại, trực tiếp Chớp Nhoáng rời khỏi thành Tiểu Nguyệt.

“Hoả Diễm Phi Vũ!”

Giương đôi cánh ra, hắn bay về phía Vương đô đầu không ngoảnh lại.

Dốc hết tốc lực bay đi, vền vền hai tiếng đồng hồ, thành Diệu Nhật đã xuất hiện trong tầm mắt Tô Mộ.

Thu lại đôi cánh hoả diễm ở ngoài thành, Tô Mộ bước chân vào trong thành, chạy đến khu vực mật dịch.

Vẫn là người phụ trách lúc trước, vẫn là cửa tiệm đã nhìn trúng lúc trước, Tô Mộ trực tiếp giao tiền.

“Bắt đầu từ bây giờ, nó đã là của người!”

Người phụ trách thu đồng vàng về, đưa cho Tô Mộ một tờ hợp đồng cửa tiệm.

Sau khi lấy được hợp đồng, Tô Mộ chạy đến vị trí cửa tiệm toạ lạc đầu tiên.

Nơi này nằm ở vị trí khá chéo với khu thương mại, khác biệt hẳn với những cửa hàng do NPC mở ra ở đoạn trung tâm.

Nhìn từ tiến độ luyện cấp của người chơi hiện tại, cửa hàng ở thành Diệu Nhật muốn có cảnh tượng giống như ở thành Tiểu Nguyệt, ít nhất cần một tháng thậm chí là lâu hơn.

Vị trí chéo một chút, Tô Mộ cũng không để ý.

Ngoài cửa tiệm có một khoá ma văn, sau khi Tô Mộ chứng minh thân phận, thì chỉnh lý lại ma văn lần nữa.

Khoảng thời gian tiếp theo sau, cửa tiệm này sẽ không mở cửa.

“Kho hàng trong cửa tiệm đủ lớn nha!”

Vào trong cửa tiệm, Tô Mộ chạy thẳng xuống hầm.

Không gian trong này rất lớn, xếp không ít hàng hoá còn có mấy cái tủ bảo hiểm.

Tô Mộ chỉnh lý một vài trang bị cấp 5 trong tay mình ra.

Những trang bị thuộc tính cao cấp này đều do Boss nổ ra, còn có vài trang bị do NPC tinh anh nổ ra.

“Đồ nổ ra từ NPC vẫn phải phân giải thôi!”

Sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, Tô Mộ phân giải toàn bộ trang bị nổ ra

từ NPC.

Có điều thất lưng trữ vật của bọn họ đều bị hẩn thu vào trong thanh vật phẩm.

Tiếp theo, Tô Mộ lấy ra thiết bị lấy đi từ chỗ Lev.

Sau khi tiến hành lắp ráp đơn giản mấy món thiết bị này, một phòng thí nghiệm công trình học đơn giản thoáng lộ ra hình thái ban đầu.

Nếu muốn tiếp tục lắp ráp, vậy thì cần phải mua một vài thiết bị công trình học.

“Làm thêm một phòng thí nghiệm luyện kim trong không gian ở đây!”

Tô Mộ chữa ra một vị trí cho đài luyện kim ở bên cạnh.

Muốn hoàn thành phòng thí nghiệm công trình học và phòng thí nghiệm luyện kim, trước mắt không có cơ hội.

Giá cả của những linh kiện công trình học và thiết bị luyện kim thực sự quá đắt.

Có điều mình cũng không vội.

Sau khi chỉnh lý xong xuôi hầm dưới lòng đất, Tô Mộ đi lên lầu hai.

Nơi này đều là gian nhà đơn, không những có phòng làm việc, còn có phòng khách và phòng dành cho khách quý.

Tô Mộ đi đến phòng trong cùng, ở đây có một chiếc giường đơn giản.

Hẩn lấy một vài vật tư trước đó Thần Lạc đã chuẩn bị ra, sắp xếp gian phòng này lại đôi chút.

Trong khoảng thời gian sắp tới, nơi này chính là nơi dừng chân của mình tại Vương đô.

“Phải đi nhìn xem thử nơi này thôi!”

Nằm trên giường, Tô Mộ lấy ra tấm bản đồ kho báu lúc trước có được.

Bản thân đã có không ít hiểu biết về tường ngoài, còn có thể phi hành không hạn chế, là lúc đi lấy “bảo tàng” này rồi.

“Tử Long vẫn chưa tiến hoá thành công sao?”

Cất tấm bản đồ kho báu vào, Tô Mộ mở không gian thú cưng ra.

“Thú cưng của người đang tiến hoá, tiến độ 53%”

Phía sau có một thanh tiến độ, mới vừa qua được hơn nửa một chút.

Qua mỗi một lúc, ma thạch mình cất trong không gian thú cưng đều sẽ bị tiêu hao một viên, thanh tiến độ lại tăng lên chậm vô cùng.

Tô Mộ bĩu môi, bỏ một vài ma hạch ngũ giai lúc trước để lại vào trong không gian thú cưng.

“Nuôi một con cự long làm thú cưng, đúng thật là không phải người bình có thể nuôi dưỡng nổi nha!”

Chế nhạo một câu, Tô Mộ đứng dậy.

Rời khỏi cửa hàng, khoá ma văn lại, hắn đi về phía ngoại thành.

Ngay lúc hắn đi đến cổng thành, một vệ binh đã chặn hắn lại.

“Là nhà thám hiểm Tô Mộ sao?”

“Là ta, có chuyện gì không?”

“Đi theo ta!” Vệ binh không nói nhiều, tỏ ý bảo Tô Mộ theo hắn.

Mi tâm Tô Mộ khẽ giật, nhưng vẫn đi theo.

Ngay lúc Tô Mộ cho rằng vệ binh sẽ dẫn mình đến sở chỉ huy, thì vệ binh lại dẫn hắn đi về phía một thành khu hẻo lánh.

“Người muốn dẫn ta đi đâu?”

Nhìn vệ binh Tô Mộ phát ra lời chất vấn.

“Tình hình không đúng lắm!”

Tên này không phải là người của Lev đó chứ?

“Người đừng gấp, sắp đến rồi!”

Thái độ của vệ binh không tệ, trên người cũng không có lòng thù địch.

Tô Mộ nheo mắt, tiếp tục đi theo sau lưng vệ binh, đồng thời cũng chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

Nói thật thì, hắn vẫn rất mong Lev gây chuyện ở thành Diệu Nhật, vậy thì mình sẽ có thể ra tay với hắn!

Lại đi thêm một lúc, hai người đến bên ngoài một căn nhà heo hút.

“Mời!” Vệ binh cung kính nói.

Tô Mộ thoáng chần chừ, đi vào trong nhà.

Sau khi nhìn thấy rõ người bên trong, biểu cảm của hắn thoáng sửng sờ.

Đây là một ông lão để đầu đinh.

Tô Mộ có thể khẳng định, bản thân chưa từng gặp người này.

“Người đến rồi!”

Nhưng sau khi hắn ở miệng, Tô Mộ cảm thấy một cảm giác quen thuộc.

“Ta là nghị trưởng của nghị viện thành Diệu Nhật, chúng ta từng gặp rồi!” Ông lão mỉm cười cất giọng.

Lúc này Tô Mộ cũng nhớ lại.

Giọng nói của ông lão, mình quả thật đã từng nghe thấy ở nghị

viện Vương đô, nhưng trước đó những người trong nghị viện đều ngăn cách một bức bình phong, mình chỉ có thể nghe thấy giọng nói, không thể nhìn thấy diện mạo của bọn họ.

“Hoá ra là nghị trưởng đại nhân, người tìm ta có chuyện gì sao?”

Đối mặt với người có thân phận cao nhất Vương đô, giọng nói của Tô Mộ không cao không thấp.

Ông lão chỉ về phía chiếc ghế bên cạnh, tỏ ý bảo Tô Mộ ngồi xuống.

Tô Mộ cũng không khách sáo, thẳng thắn ngồi xuống bên cạnh ông lão.

“Có một nhiệm vụ muốn mời người giúp đỡ!”

Ông lão nhắc một ấm trà trên bàn, rót một ly cho Tô Mộ.

“Nhiệm vụ gì?”

Tô Mộ vừa hỏi, vừa cầm ly trà lên, uống cạn một hơi.

‘Người đã uống trà Ngưng Thần, giá trị tinh thần vĩnh cửu tăng thêm 50 điểm!’

Đột nhiên, một nhắc nhở nhảy ra, cũng khiến Tô Mộ lộ ra biểu cảm kinh ngạc.

Chương 360: Đi đến nơi chôn kho báu.

Một ly trà lại có thể tăng 50 điểm tinh thần?

Tô Mộ nhận không được nhìn về phía ấm trà kia.

Nếu uống hết toàn bộ, tinh thần của mình có thể tăng bao nhiêu?

Vào lúc Tô Mộ đang nhìn chăm chăm vào ấm trà, vẻ mặt nghị trưởng trở nên nghiêm túc, đột nhiên đứng bật dậy.

“Về nguyên nhân Tà thần tấn công phòng tuyến thứ ba, ta muốn

mời người điều tra cho rõ ràng!”

“Điều tra Tà thần?”

Câu nói này khiến cho Tô Mộ sờ cái mũi theo bản năng.

Tà thần tại sao lại tấn công phòng tuyến thứ ba, e rằng chuyện này không có ai biết rõ hơn mình.

Chỉ cần mình đem ngọn nguồn của chuyện này báo cho nghị trưởng, nhiệm vụ này chắc chắn có thể hoàn thành ngay.

“Ta có được lợi ích gì không?” Suy nghĩ một lúc, Tô Mộ mở miệng hỏi.

“Lợi ích dĩ nhiên là sẽ có!”

Nghị trưởng đứng chấp tay, trên mặt nở nụ cười nhạt: “Chỉ cần người có thể điều tra rõ ràng, người muốn cái gì, ta cũng có thể cho người!”

Vào lúc nghị trưởng vừa dứt lời, đồng thời một tin nhắn nhỏ về nhiệm vụ cũng đã hiện ra.

‘Có tiếp nhận nhiệm vụ: Sự kiện điều tra Tà thần hay không? Phần thưởng hoàn thành nhiệm vụ: Chưa biết’

Nhìn nhiệm vụ trước mắt, Tô Mộ im lặng.

Thân là người có quyền lực nhất ở Vương đô, mình hoàn toàn không hề nghi ngờ về độ chân thật trong lời nói của nghị trưởng.

Sau khi hoàn thành nhiệm vụ này, bất kể là kỹ năng, trang bị, hay là một lần nữa tiến vào kho tàng để lựa chọn, có lẽ cũng không thành vấn đề.

Nhưng vấn đề là mình phải như thế nào để hoàn thành nhiệm vụ này?

Chẳng lẽ thật sự nói thẳng ra hết tất cả mọi chuyện?

Nói cho vị nghị trưởng này, tên Tà thần kia đã để lại dấu ấn trên

người mình, hẳn tấn công phòng tuyến thứ ba cũng là vì muốn đối phó với mình?

Trực giác nói cho Tô Mộ biết, nếu mình thật sự nói ra, e rằng sẽ mang lại phiền phức cực lớn!

“Nhiệm vụ này ta nhận!”

Trong lòng đã có dự định, Tô Mộ đồng ý ngay.

Lời của nghị trưởng cũng đã nói đến mức này rồi, nếu mình không nhận nhiệm vụ này, khó tránh khỏi việc bị hấn nghi ngờ.

Giao thiệp với những NPC này, Tô Mộ không thể để mất cảnh giác dù chỉ trong một khoảnh khắc.

“Chuyện này giao cho người đó, một khi có phát hiện, hãy đi tìm vệ binh ở bên ngoài.” Nghị trưởng nở một nụ cười nhạt, làm như rất thần bí.

Cũng không đợi Tô Mộ lên tiếng hỏi, nghị trưởng đã rời khỏi căn phòng này trước.

Hắn vừa đi ra, Tô Mộ lập tức giơ ấm trà trên bàn lên, hướng miệng về phía vôi ấm trà để uống.

“Không có phản ứng?”

Uống cả một ngụm lớn, tin nhắc nhở gia tăng tinh thần vừa nãy cũng không hề hiện ra.

Điều này cũng làm cho Tô Mộ nhận ra.

Vật phẩm loại này, có lẽ chỉ có hiệu quả trong lần đầu tiên sử dụng.

“Nếu mình có thể tự làm ra vật phẩm loại này là tốt rồi!”

Đặt ấm trà xuống, vẻ mặt của Tô Mộ đột nhiên trở nên phấn khởi.

Nếu đã có được trà có thể gia tăng thuộc tính vĩnh viễn, vậy chắc chắn sẽ còn những vật phẩm khác có thể gia tăng thuộc tính vĩnh

viễn.

Tuy nhiên, muốn làm ra loại vật phẩm này, đầu tiên phải học những công thức liên quan mới được.

“Trước khi lên đường, cứ học hết tất cả những kỹ năng loại sinh hoạt trước rồi tính tiếp!”

Muốn học công thức, nắm vững các kỹ năng tương ứng là chuyện không thể thiếu.

Lúc trước mình đã có ý định học về kỹ năng này, bây giờ cũng không coi là trễ.

Dù sao cũng có điểm kỹ năng vô hạn, chỉ cần nắm vững kỹ năng cơ sở, mình ngay lập tức có thể biến thân, trở thành đại sư cấp chuyên nghiệp.

“Trước khi lên đường, đi dạo một vòng nào!”

Đi ra khỏi căn phòng, Tô Mộ đi ngược về phía các khu ở Vương đô.

Sau khi đi dạo khắp các khu vực, hắn đã học được khá nhiều các kỹ năng đặc biệt.

Chứng cất rượu, pha chế rượu, chế biến món ăn, trà đạo, câu cá... vân vân.

Dùng điểm kỹ năng kéo đầy thanh, hắn đã trở thành ‘Đại sư toàn năng’ xứng danh.

“Thứ còn thiếu chính là công thức rồi!”

“Ra khỏi thành!”

Vấn đề về công thức cũng không vội, Tô Mộ đã mua một ít đồ dùng sinh hoạt, một lần nữa đi ra bên ngoài thành.

Lấy tấm bản đồ kho báu ra, hắn bắt đầu phán đoán phương hướng để đi.

Trên tấm bản đồ này chỉ có vài điểm tham chiếu cố định, phương

hướng cụ thể không hề được ghi chú chi tiết, đi tìm cũng khá là phiền phức.

“Hoả Diễm Phi Vũ!”

Sau lưng Tô Mộ xoè ra đôi cánh, hần bay lên cao, tìm kiếm vật tham chiếu trên bản đồ.

“Là hướng này!”

Sau khi đối chiếu cẩn thận, hần đã xác định được vị trí của điểm tham chiếu thứ nhất.

Đôi cánh hoả diễm nhanh chóng đập lên, mang hần bay nhanh như tên bắn về phương hướng đó.

Đường xá xa xôi, trong tình trạng không thể xác định được vị trí cụ thể, Tô Mộ giảm tốc độ bay lại.

Sau một khoảng thời gian ngắn, một bức tường hiện ra trước mắt hần.

Trên tấm bản đồ kho báu có một dấu hiệu đặc biệt, bên trong bức tường có lưu lại một ký hiệu.

Tô Mộ leo lên tường, bắt đầu tìm kiếm ký hiệu kia.

“Tìm được rồi!”

Chỉ chốc lát, hần đã tìm được một cánh hoa có hình dạng ngọn lửa.

“Từ vị trí này cứ đi thẳng về phía trước là có thể tới được vị trí của điểm đánh dấu thứ hai!”

Sau khi xác định được vị trí đi tới, Tô Mộ vượt qua bức tường, lấy thú cưỡi máy móc ra.

Sau khi rời khỏi khu vực cấm bay, hần cất thú cưỡi đi, xoè ra đôi cánh hoả diễm, một lần nữa bay lên không trung.

Tô Mộ bay đi hết tốc lực, những ma vật cấp thấp ở bên dưới, đến

nhìn hắn cũng không thèm nhìn lấy một cái.

...

Thành Diệu Nhật.

Một cụ già cao tuổi đang run rẩy chống gậy đi trên đường.

Cụ già mặc trên người chiếc áo bào lông lầy, nhưng xung quanh lại là những căn nhà cũ nát.

Hắn nhủ chặt chân mày, cầm lấy một cái khăn tay che lại mũi và miệng, dường như cực kỳ chán ghét cái mùi đang lan toả ra từ xung quanh.

Đi một hồi lâu, hắn đi tới phía bên ngoài một căn nhà gỗ cũ nát.

Cụ già vươn tay ra, gõ cửa.

“Kéo kẹt” một tiếng, cửa đã mở ra.

Cụ già chống gậy đi từng bước vào bên trong.

“Khụ! Khụ!” Tiếng ho khan dữ dội vang lên, nhìn cơ thể của cụ già lão đảo như muốn ngã.

Chương 361: Đi đến nơi chôn kho báu. (2)

“Quả là khách quý đấy, Lev!”

Chính ngay lúc này, một giọng nói khàn khàn vang lên.

Trong nhà có một bà lão trên mặt đầy nếp nhăn đang đứng.

Nàng còng lưng, trên mặt nở nụ cười u ám.

“Ta sắp chết rồi!”

Sắc mặt Lev tái nhợt, khăn tay trong tay đầy máu.

Vẻ mặt của bà lão không có một chút thay đổi, rất hiển nhiên,

nàng không hề quan tâm đến việc sống chết của Lev.

“Ta bằng lòng dâng hết tất cả tiền bạc của ta, chỉ xin người giúp ta làm một chuyện!” Lev tiếp tục lên tiếng.

Nghe thế, trong mắt bà lão nổi lên sự tham lam.

“Người muốn ta giúp người làm việc gì?” Giọng khàn của nàng vang lên một lần nữa.

“Giúp ta đối phó với một nhà thám hiểm, ta có thể dùng tất cả tiền của ta để đổi lấy món đồ trên người hắn!” Lev trả lời.

Lúc hắn nói câu này, cả người hắn kích động một cách bất thường, cơ thể không ngừng run rẩy, khiến người khác tưởng rằng một giây sau hắn sẽ gục trên mặt đất.

Bà lão gật đầu, nhìn về phía hắn quắc tay.

Lev chống gậy đi theo.

Đi vào trong phòng, nơi này không có một chút ánh sáng, một mảnh tối đen như mực.

Theo đó bà lão lấy ra một quả cầu tinh thể, cả căn phòng bị bao trùm bởi ánh sáng màu xanh dương.

“Đặt tay lên đây!” Bà lão cất giọng nói.

Lev không hề do dự, đặt tay lên đó.

Rất nhanh chóng, bên trong quả cầu tinh thể màu xanh dương xuất hiện một cảnh tượng.

Một bóng người đang bay nhanh như tên bắn trên không trung, sau lưng lại là một đôi cánh được tạo ra từ ngọn lửa!

Tốc độ của đôi cánh hỏa diễm còn nhanh hơn khá nhiều so với phi thuyền của Vương đô.

Tô Mộ bay hết tốc lực, khoảng cách giữa hắn và nơi chôn kho báu cũng dần dần được rút ngắn lại.

Thời gian đi vội trên đường rất nhàm chán.

Màn đêm buông xuống, trên không trung đôi cánh hỏa diễm xẹt qua, lưu lại một dấu vết sáng rực.

Tô Mộ không hề dừng lại một giây nào, đói bụng thì vừa bay vừa ăn đồ.

Trong trạng thái như thế này, hắn đã liên tục bay ba ngày ba đêm ở bên ngoài bức tường, cuối cùng đã tới được điểm đánh dấu cuối cùng trên bản đồ kho báu chỉ dẫn.

“Ở đây có người à?”

Mở Góc Nhìn Ma Pháp ra rồi nhìn xuống phía dưới, Tô Mộ phát hiện có không ít các dấu hiệu sự sống.

Những dấu hiệu sự sống này có mạnh có yếu, hơn nữa tất cả đều có hình dáng con người.

Suy nghĩ một lúc, Tô Mộ thu lại đôi cánh hỏa diễm, tiến lại gần từ mặt đất.

“Ở đây không ngờ lại có một thôn làng của con người?”

Sau khi tiến lại gần, Tô Mộ lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Vốn cứ tưởng rằng những hình dáng con người đó là loại ma vật nào đó có hình dáng con người, không ngờ lại thật sự là con người.

Điều này thật sự vượt ngoài dự tính của Tô Mộ.

Lấy tấm bản đồ kia ra, hắn bắt đầu lần mò.

Trên bản đồ, nơi này được đánh dấu là một căn nhà trên cây, ở phía nam của căn nhà trên cây này là một ngọn núi lửa.

Cho dù là còn cách một đoạn nữa, Tô Mộ vẫn có thể cảm nhận được không khí ở xung quanh đã ấm lên rồi.

“Nhìn từ trên bản đồ, nơi chôn kho báu có lẽ là ở trong ngọn núi

lửa!”

“Cứ đi đến ngọn núi lửa kia xem thử trước đã!”

Tô Mộ không làm kinh động đến những người nơi này, hẳn hướng về phía ngọn núi lửa sử dụng Chớp Nhoáng với khoảng cách cực xa.

Môi trường xung quanh đã xảy ra thay đổi trong nháy mắt.

Khu rừng rậm ban đầu đã biến mất, thay vào đó là một mảnh đất trụi lủi.

Mặt đất cháy đen, có một ít dung nham chảy ra từ khe hở, phát ra ánh sáng màu đỏ.

Tô Mộ mở cả hai kỹ năng thị giác ra, nhìn xuống phía dưới lớp dung nham.

“Tất cả đều là dung nham?”

“Thế này thì làm sao ta đi xuống đó đây?”

Cảnh tượng trước mắt khiến cho chân mày của Tô Mộ nhíu chặt.

Không hề giống như trong tưởng tượng, phía bên dưới đều là dung nham nóng hổi, không hề có một chút dấu hiệu nào của ‘nơi chôn kho báu’.

Nếu mình thật sự đi xuống dưới đó, chắc chắn sẽ bị dòng dung nham nóng hổi kia nuốt chửng.

“Thử xem sao!”

Ý vào tài nghệ cao nên gan lớn, Tô Mộ định thám hiểm đến cùng.

Chẳng qua cũng chỉ là một bể dung nham thôi mà, lúc trước cũng không phải là chưa từng bơi ở trong đó qua!

“Lá Chấn Ma Pháp!”

Vác theo một Lá Chấn với trị số cực cao, Tô Mộ thử Chớp Nhoáng xuống phía dưới lớp dung nham.

Một cảm giác cực kỳ nóng rực ngay lập tức bao trùm lên hắn.

Dối mắt nhìn ra, bên cạnh tất cả đều là dung nham nóng hổi.

Cùng lúc đó, trên đầu Tô Mộ mỗi giây đều đang hiện ra con số hơn mười nghìn điểm sát thương.

“Không được rồi!”

Tô Mộ không hề do dự, một lần nữa sử dụng Chớp Nhoáng, quay trở lại mặt đất.

Hắn nhìn lướt qua cơ thể của mình.

Nếu không phải có lớp Lá Chắn, e rằng cả người mình đều đã bốc cháy rồi.

“Khác với những dung nham mà trước đây từng chạm vào, đi vào sâu phía bên trong bể dung nham, nhiệt độ ở đó không phải là thứ mà ta có thể chịu đựng được!”

“Hơn nữa ở phía dưới có vấn đề!”

Ở trong bể dung nham chỉ có mấy giây, nhưng Tô Mộ đã nhận ra một sự khác thường.

Trong bể dung nham ẩn chứa một quy tắc!

Giống như những phó bản kia, không thông qua phương thức chính xác thì mình sẽ không thể vào trong được!

“Xung quanh đây có ma vật không?”

Mở đôi cánh hỏa diễm ra, Tô Mộ bay vòng quanh ngọn núi lửa này tìm kiếm.

“Quả nhiên là có ma vật!”

Ngọn núi lửa rất lớn, trong đó ở một số chỗ, có một vài ma vật dung nham với thân hình cao lớn đang đi lảng vảng.

Những con ma vật dung nham này cao đến bốn mét, bên ngoài được tạo thành từ đá núi lửa, trong cơ thể là dung nham đang

chảy mà mắt thường có thể thấy được.

Tô Mộ bay đến bên cạnh một con ma vật dung nham.

‘Cự Nham Thạch Quái (tinh anh)’

Cấp bậc: cấp 3 ngũ giai

HP: 200000/200000

Công kích vật lý: 4200

Phòng ngự vật lý: 5000

Phòng ngự ma pháp: 4500

Khả năng kháng lửa: 50%

Kỹ năng: Ném Lửa, Ném Bay Cự Thạch, Dung Nham Bộc Phát

Ma vật ngũ giai, thuộc tính có hơi bình thường.

Tô Mộ cũng không hề khách sáo, ánh mắt lóe qua một tia sét.

-261168!

Chương 362: Cự Nham Thạch Quái.

Lôi Quang giáng xuống, thân hình của Thạch Quái đổ sập xuống.

‘Người đã giết chết Cự Nham Thạch Quái, có được một nghìn điểm kinh nghiệm!’

Tin nhắc nhở hiện ra, Tô Mộ đi tới bên thi thể của Thạch Quái.

‘Người có được nguyên tố Hoả!’

Một khối tinh thể có hình dáng ngọn lửa xuất hiện trên tay của Tô Mộ.

“Món đồ này hẳn là có thể đút cho bảo thạch Tro Tàn!”

Tô Mộ cất nguyên tố Hoả vào, một lần nữa bay lên.

Dựa vào công kích ma pháp hiện tại của mình, một phát Băng Sương Phong Bạo cũng đủ để xử lý hết Cự Nham Thạch Quái cả một vùng.

“Băng Sương Phong Bạo!”

“Băng Sương Phong Bạo!”

Bay quang bằng đôi cánh hoả diễm, Tô Mộ kiểm soát khoảng cách, không ngừng sử dụng kỹ năng Phong Bạo.

Chỉ chốc lát, khắp cả ngọn núi lửa đều nổi lên Băng Sương.

“Nếu ta không ngừng thi triển Băng Sương Phong Bạo, có thể biến ngọn núi lửa này thành ngọn núi tuyết không nhỉ?” Tô Mộ đột nhiên nảy ra một suy nghĩ trong đầu.

Tuy nhiên, chút sức mạnh Băng Sương này của mình so với năng lượng của núi lửa đang ẩn chứa vẫn còn kém xa.

‘Người đã giết chết Cự Nham Thạch Quái, có được một nghìn điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần có được 1 điểm trí lực!’

‘Người đã giết chết Cự Nham Thạch Quái, có được một nghìn điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt có được 1 điểm thể chất!’

...

Băng Sương Phong Bạo không ngừng tàn sát, những Thạch Quái xung quanh núi lửa từng con một nối tiếp nhau gục ngã.

‘Chúc mừng người đã thăng cấp, có được 80 điểm thuộc tính có thể phân phối!’

Điểm kinh nghiệm cực lớn đã giúp cho Tô Mộ trực tiếp thăng lên một cấp.

“Vẫn là giết quái cao cấp quái sướng nha!”

Tô Mộ nhìn thoáng qua tình hình kích hoạt của ba kỹ năng bị động.

Gần hai trăm con ma vật, Hào Quang Của Pháp Thần đã kích hoạt được ba mươi lần, Thân Thể Bất Diệt đã kích hoạt được hai mươi bảy lần, Sức Mạnh Của Chiến Thần đã kích hoạt được mười chín lần.

Về tổng thể xác suất kích hoạt vẫn là khá cao.

“Nhật đồ!”

Sở hữu được kỹ năng bay lượn, tốc độ quét dọn chiến trường của Tô Mộ cũng trở nên nhanh hơn.

Ngoại trừ một vài trang bị ngũ giai, nguyên tố Hoả tổng cộng chỉ rơi ra có mười mấy cái.

“Giờ nên làm gì đây?”

Những ma vật xung quanh ngọn núi lửa chỉ trong chớp mắt đã bị xử lý sạch sẽ, Tô Mộ bay lên phía trên miệng núi lửa, hẩn gãi đầu.

Mình bay mất ba ngày ba đêm để đến được chỗ này, kết quả chỉ tốn có vài phút để giết quái?

Chỉ có bấy nhiêu nguyên tố Hoả, rất hiển nhiên là không có cách nào kích hoạt bảo thạch Tro Tàn lần nữa!

“Đến cái thôn kia xem thử, nhất định sẽ có biện pháp gì đó để tiến vào phía bên dưới của ngọn núi lửa!”

Ánh mắt của Tô Mộ nhìn về hướng thôn vừa rồi.

Lúc đầu hẩn cho rằng sau khi hẩn đánh chết những con thạch quái kia chắc là sẽ rơi ra mấy món đồ giống như chìa khóa phó bản, nhưng bây giờ nhìn lại, chỗ này còn phức tạp hơn hẩn nghĩ.

Từ đây, có thể thấy sự xuất hiện của thôn kia rất khả nghi.

Tô Mộ vừa đi về phía thôn vừa thêm điểm.

Sau khi lên ngũ giai, mỗi khi thăng một cấp cần đến 80 điểm thuộc tính, hẳn chia đôi điểm thêm vào nhanh nhẹn và tinh thần, mỗi thuộc tính một nửa.

Mở giao diện thuộc tính ra.

Người chơi: Tô Mộ

Cấp bậc: Cấp 2 ngũ giai (80000/130000)

HP: 95480

MP: 196400

Công kích vật lý cận chiến: 6000

Công kích ma pháp: 22214

Phòng ngự vật lý: 8548

Phòng ngự ma pháp: 8240

Bạo kích ma pháp: 10%

Bạo kích vật lý: 5%

Thuộc tính: Sức mạnh 2900, thể chất 2924 (+ 1700), nhanh nhẹn 1356, tinh thần 2330 (+ 2580), trí lực 3382 (+ 1900)

Sức mạnh và thể chất sắp phải đột phá mốc quan trọng ba nghìn điểm, trị số tinh thần cũng không thấp, trí lực lại càng trước sau như một nhận vị trí quan trọng nhất.

Để so sánh thì thuộc tính duy nhất kéo chân là nhanh nhẹn rồi.

“Cho dù không được cấp Thần, chỉ cần có thể tăng kỹ năng nhanh nhẹn lên thôi cũng được!”

Yêu cầu của Tô Mộ thấp xuống.

Nhưng nói cho cùng thì kỹ năng cấp Thần làm gì có chuyện dễ đạt

được như vậy?

Lúc còn đang ôm suy nghĩ này, hắt bay đến cái thôn trên không kia.

Tô Mộ thu hồi Đôi cánh hỏa diễm, Chớp Nhoáng đến bên ngoài thôn.

Cả thôn bị cây cối khổng lồ bao quanh.

Cửa vào thôn là một thang dây được treo ngược lên.

Bên cạnh thang dây là hai cây to, có hai người đeo cung tên đang đứng canh gác.

Tô Mộ sải bước đi tới, đồng thời hô lớn: “Có ai không?”

“Ai?”

Người trên cây lấy cung tên ra trước tiên, nhắm ngay Tô Mộ.

Tô Mộ giơ cao hai tay, ý bảo chính mình không có lòng thù địch, tiếp tục hô lớn: “Ta đến từ thành Diệu Nhật!”

Ba chữ thành Diệu Nhật khiến cho hai cung tiễn thủ thu hồi lòng thù địch.

Một người trong đó thả thang dây xuống.

Tô Mộ bò lên theo thang dây, một thôn xóm được xây dựng trên tàng cây đập vào mắt hắn.

“Người đến từ thành Diệu Nhật?” Cung tiễn thủ vừa nẩy thả thang dây xuống hỏi lại một lần nữa.

“Đúng vậy! “ Tô Mộ mỉm cười trả lời.

“Đi theo ta!” Cung tiễn thủ xem xét Tô Mộ mấy lần, ra hiệu.

Tô Mộ đi theo phía sau hắn, bước lên một cây cầu được làm từ dây leo.

Khắp nơi trong thôn đều là cầu dây leo giống như vậy, dẫn lên

trên còn rất chắc chắn.

Bên cạnh đó, còn có không ít đứa trẻ nhìn qua rất nhỏ tuổi nắm dây đại thụ leo lên, vui vẻ đuống đưa tới lui ở bốn phía.

Sau khi phát hiện Tô Mộ đến, những đứa trẻ này đều lộ ra vẻ mặt tò mò.

Tô Mộ vẫy tay với bọn chúng, từ đầu đến cuối vẫn luôn nở nụ cười.

“Đến rồi!”

Sau khi đi xuyên qua một cầu dây leo, cung tiễn thủ dẫn Tô Mộ đi đến trước một hốc cây.

“Khách quý, mời vào!”

Đang lúc Tô Mộ vẫn còn do dự xem có nên đi vào hay không, giọng nói của một người lớn tuổi đã vang lên từ bên trong.

Tô Mộ mím môi, bước vào bên trong hốc cây.

Bên trong hơi tối, nhưng xuyên qua phía trên hốc cây có ánh nắng, tầm nhìn cũng không thấp.

Một ông cụ ngồi trên chiếc ghế gỗ, nhìn hẩn mỉm cười.

“Xin chào, ta là nhà thám hiểm đến từ thành Diệu Nhật.” Tô Mộ tự giới thiệu mình.

“Chỗ này là thôn của ta, ta là Kunk!” Ông cụ cũng giới thiệu.

Chương 363: Thôn Hỏa Sơn.

Nói xong, không khí thoáng chốc có phần lúng túng.

Tô Mộ đang suy nghĩ trong lòng, nên mở miệng hỏi thăm về chuyện núi lửa như thế nào.

Mà ông cụ hình như cũng muốn nói gì đó.

Qua một hồi lâu, Kunk mở lời trước, nói: “Người tìm đến chỗ này bằng cách nào vậy?”

Vấn đề này khiến Tô Mộ cảnh giác.

Nếu hẳn nói là nhờ vào một tấm bản đồ kho báu thì chắc chắn sẽ bị thôn trưởng chỗ này đổ kỵ.

Trực giác nói với hẳn, kho báu trên bản đồ chắc chắn có liên quan đến thôn này.

“Ta nhận một nhiệm vụ, cần đánh lượng lớn ma vật hệ Hỏa, dựa vào chỉ dẫn thì tìm được núi lửa kia, sau khi nghiên cứu xung quanh thì phát hiện ra thôn này!”

Tô Mộ bịa ra một lý do.

“Thì ra là như vậy!” Kunk gật đầu, thoát nhìn giống như tin lời của Tô Mộ nói, khẽ mỉm cười: “Nhưng ma vật ở núi lửa bên kia thật sự khó đối phó.”

“Thật sự khó đối phó đấy!” Tô Mộ cười ha ha, gãi đầu.

Không khí lại trở nên lúng túng lần nữa.

Về mặt Kunk muốn nói lại thôi.

“Thôn trưởng có chuyện gì cần ta giúp đỡ sao?” Tô Mộ thấy thế, mở miệng hỏi.

“Haizz! “ Kunk nghe vậy, thở dài một hơi.

Hắn lắc đầu, gương mặt mang vẻ bất đắc dĩ, nói tiếp: “Sinh hoạt ở ngoài tường, cuộc sống của chúng ta không quá tốt, ngoài việc đối mặt với ma vật xâm nhập, thức ăn cũng là một vấn đề.”

“Ta muốn xin nhờ người giúp ta mang một lô vật tư từ Vương đô đến đây!”

Nghe được lời của Kunk, Tô Mộ hiểu ra.

Đây là có nhiệm vụ!

Nhưng nhắc nhở nhiệm vụ trong tưởng tượng lại không xuất hiện.

Tiếng của Kunk lần nữa cất lên: “Chẳng qua chỗ này của chúng ta không có gì cả, không cách nào trả công tương ứng cho người. . .”

“Ặc!”

Tô Mộ đã hiểu.

Đây không phải nhiệm vụ mà hoàn toàn là làm từ thiện!

Nhưng nghĩ lại, Tô Mộ phát hiện đây cũng là một cơ hội tốt.

“Ta có thể biếu tặng các người một lô vật tư!”

“Có thật không?”

Tô Mộ vừa nói, sắc mặt Kunk lập tức lộ ra vẻ mừng rỡ.

“Người thật là một người tốt!”

Hắn đứng dậy, nhìn như muốn hành đại lễ với Tô Mộ.

“Chẳng qua ta có một điều kiện!”

Không đợi thôn trưởng hành lễ, Tô Mộ cao giọng.

“Điều kiện gì?” Kunk dừng lại một chút, hỏi.

“Lúc trước đánh ma vật ở núi lửa, ta cảm thấy bên dưới núi lửa thứ gì đó, thôn trưởng có biết cách làm sao để đi vào núi lửa kia không?” Tô Mộ nhìn chăm chăm Kunk, hỏi vấn đề mà hắn muốn biết nhất.

“Núi lửa?” Về mặt Kunk rõ ràng có phần né tránh.

Hắn lúng túng cười một tiếng, nói: “Phía dưới có thể có vật gì vậy? Ta không biết!”

Câu trả lời này khiến Tô Mộ nhíu mày.

Sắc mặt thay đổi của Kunk nói với hắn.

Vị này thôn trưởng nhất định biết điều gì đó!

“Lúc ta đi ra mang theo không ít vật tư, một mình ta cũng không cần nhiều như vậy!”

Tô Mộ cố ý tăng âm lượng.

Căn cứ vào phán đoán của mình, muốn cho Kunk nói ra bí mật nơi này, hiển nhiên mình cần trả một cái giá lớn.

“Việc này!”

Quả nhiên, nghe được hai chữ “vật tư”, Kunk lại lộ ra biểu cảm khó xử.

Sinh hoạt ở bên ngoài bức tường căn cõi, phía sau lại dựa vào một ngọn núi lửa, tầm quan trọng của vật tư đối với thôn này, không cần nói cũng biết.

“Chỉ cần thôn trưởng nói cho ta biết phương pháp tiến vào núi lửa, ta còn có thể cho các người rất nhiều đồng vàng!”

Thấy Kunk chậm chạp không thể đưa ra quyết định, Tô Mộ lấy ra mười vạn đồng vàng.

Dùng những đồng vàng này mua vật tư, đủ để cho thôn này ăn cơm no được mấy tháng.

Ánh sáng vàng rực rỡ bao phủ toàn bộ hốc cây, trong lòng Kunk sinh ra dao động trong phút chốc.

“Ta quả thật biết phương pháp tiến vào núi lửa.” Hắn thở dài một hơi, mở miệng nói.

“Muốn tiến vào như thế nào?” Khóe miệng Tô Mộ khẽ nhếch, truy hỏi.

Kunk cũng không trả lời trước, mà bắt đầu không ngừng đánh giá Tô Mộ, đột nhiên hỏi: “Tại sao người lại vào núi lửa?”

Tô Mộ nhướng mày, trong lòng vang lên một tiếng.

Tiến vào núi lửa đương nhiên là vì bảo tàng bên trong, nhưng nếu mình trả lời như vậy, Kunk chắc chắn sẽ không nói cho mình phương pháp tiến vào núi lửa.

“Ta cần thu thập rất nhiều vật phẩm thuộc tính hoả, cho nên cần đánh chết rất nhiều ma vật thuộc tính hoả!”

Suy nghĩ một chút, Tô Mộ giữ vững lý do ngay từ đầu.

“Nếu là như vậy, những ma vật bên ngoài núi lửa đã đủ để người giết.” Kunk rõ ràng nghi ngờ lý do này.

“Những ma vật bên ngoài núi lửa đều bị ta giết sạch rồi!” Tô Mộ nhún vai, cười nhạt một tiếng.

“Người nói cái gì?” Quinc không bình tĩnh.

Những quái vật tinh anh của núi lửa thực lực mạnh mẽ, số lượng rất nhiều, cho dù là tinh anh trong thôn cùng nhau xuất động cũng rất khó đối phó.

Nhà thám hiểm trước mắt này hơi hột một câu “Giết sạch” như vậy, thật sự không phải là đang nói khoác lác sao?

“Những ma vật kia hẳn là cần một khoảng thời gian mới có thể làm mới, không tin người có thể phái người đi xem!”

Tô Mộ nhận ra thất thố của Kunk, bổ sung một câu.

Kunk không ngừng xoa xoa tay, ánh mắt thỉnh thoảng liếc về phía Tô Mộ, dường như đang tính toán cái gì đó.

Qua một hồi lâu, hắn lập tức đứng dậy.

“Đi theo ta đi!”

Tô Mộ không do dự, đứng dậy đi theo phía sau Kunk.

“Chào thôn trưởng!”

“Chào người thôn trưởng!”

Sau khi những đứa trẻ chơi xung quanh nhìn thấy Kunk, nguyên

một đám chào hỏi rất có lễ phép.

Kunk nhìn bọn chúng, gương mặt lộ ra nụ cười hiền lành.

Hắn dẫn Tô Mộ đi một đường về phía cây đại thụ che trời ở trung tâm kia.

Bên cạnh đại thụ, có hơn mười người canh giữ, lộ rõ nơi này không giống bình thường.

“Thôn trưởng!”

Người thủ vệ thấy Kunk đã đến, một người chạy ra chào đón.

“Chúng ta muốn đi xuống!”

Kunk ho khan một tiếng, mở miệng nói.

“Chuyện này!”

Người nọ hiển nhiên có hơi khó xử.

Những người khác cũng mặt đầy cảnh giác nhìn Tô Mộ.

“Nơi này chính là cửa vào sao?”

Tô Mộ không để ý đến lòng thù địch của mọi người, nhìn về phía đại thụ trước mắt.

Dưới Góc Nhìn Ma Pháp, cây đại thụ này rỗng ruột.

Thế nhưng một đường kéo dài xuống phía dưới, mình cũng không có nhìn thấy cửa vào gì.

Hơn nữa, thôn này cách núi lửa còn một khoảng. Nơi đây thực sự làm cho mình vào bên trong núi lửa?

Chương 364: Mê cung hốc cây

“Xin hãy lấy ra tất cả đồ vật người đáp ứng!”

Giọng nói của thôn trưởng cắt đứt suy nghĩ của Tô Mộ.

“Không thành vấn đề!”

Lấy ra tất cả vật tư mình chuẩn bị, chỉ để lại một chút nước và thức ăn, Tô Mộ tỏ ra vô cùng hào phóng.

Sau khi nhìn thấy vật tư kia, không chỉ Kunk, những người khác ở đây cũng mở to hai mắt.

Những đồ ăn này đối với bọn họ, tuyệt đối là đưa than sữa ấm trong ngày tuyết rơi!

“Thôn trưởng, bảo vệ cấm địa chính là chức trách của chúng ta, người thật sự muốn thả hắc vào ư?” Một người đàn ông đột nhiên mở miệng.

“Đúng vậy, lỡ như tên này gây ra phiền toái gì, chúng ta sẽ phải gặp nạn theo!” Lại một người mở miệng nói. Kunk nghe mọi người nói, biểu cảm trên mặt âm tình bất định.

“Ta đã quyết định rồi!”

Chỉ chốc lát sau, Kunk nhấn mạnh.

Trong hốc cây kia của hắc còn để mười vạn đồng vàng của Tô Mộ đâu!

Đường đi đến thành Diệu Nhật cũng không xa, chỉ cần phái người mang đồng vàng đi Vương đô mua vật tư, thời gian hơn một tháng đã đủ để tới lui một lượt.

Khi đó, bọn họ có thể sống cuộc sống giàu có trong một khoảng thời gian.

Mọi người hiển nhiên không dám vi phạm mệnh lệnh của Kunk,

vội vàng lui ra.

“Đi thôi!”

Kunk hô một câu với Tô Mộ, bước một bước vào trong hốc cây trước.

Tô Mộ theo sát phía sau.

Bên trong là một bậc thang lên xuống bằng gỗ được lắp ráp hệ thống ròng rọc.

Dưới thao tác của những thủ vệ bên ngoài kia, bậc thang đó bắt đầu chậm rãi hạ xuống.

Trong suốt quá trình, Tô Mộ vẫn duy trì Góc Nhìn Ma Pháp.

“Không nhìn thấy gì!”

Kết quả cũng không ngoài ý muốn, dường như trong hốc cây này có kết giới nào đó, cản trở tầm mắt của mình.

Tô Mộ cũng không nóng nảy, kiên nhẫn chờ đợi.

Chỉ chốc lát sau, bậc thang lên xuống hạ xuống phía dưới.

Xung quanh một mảnh đen như mực.

Sau đó, Kunk lấy ra một viên bảo thạch tản ra ánh sáng màu đỏ, chiếu sáng xung quanh.

“Nơi đó chính là cửa vào!”

Hắn chỉ vào một cửa hang cao cỡ một người, mở miệng nói.

“Đa tạ thôn trưởng!”

Tô Mộ không chần chờ, đi về phía cửa hang kia

Kunk không theo sau, cầm lấy viên đá quý màu đỏ trở lại trên bậc thang lên xuống.

Sau một vài phút, bậc thang bắt đầu chậm rãi bay lên.

Nhìn Tô Mộ tiến vào cửa hang động, ánh mắt hẩn lộ vẻ lạnh lùng.

“Muốn tiến vào bên trong núi lửa, trước hết phải thông qua mê cung!”

“Không có ai dẫn đường, người tuyệt đối không thể đi ra khỏi mê cung!”

...

“Hang động này thật thấp!”

Trong hang động, Tô Mộ khom lưng, đi tới rất nhanh.

Không gian của hang động này rất nhỏ, chứa một người có hơi chật chội.

“Nơi này có quy tắc nào đó, Góc Nhìn Ma Pháp của ta nhìn không thấu vách núi!”

Trong tay tuôn ra một đoàn ngọn lửa, sau khi vách núi xung quanh được chiếu sáng, Tô Mộ đưa tay sờ thử.

Hơi nóng lên, dường như là nham thạch núi lửa.

“Chính là ở đây!”

Phát hiện này cũng làm cho Tô Mộ lộ ra nụ cười mừng rỡ.

Với thực lực hiện tại của mình, mặc kệ trên con đường phía trước có nguy hiểm gì.

Tuyệt đối không thể ngăn cản bước chân của mình!

Địa hình nhỏ hẹp hạn chế tốc độ tiến lên của Tô Mộ.

Hắn khom lưng bước từng bước nhỏ, hoàn toàn không sợ hãi trước những hoàn cảnh mình chưa biết.

Đây chính là sức mạnh của việc có được thực lực hùng mạnh!

Cứ đi tiếp, vách núi phía trước bắt đầu cao dần, bề ngang xung quanh cũng đang lớn hơn.

Tô Mộ từ từ đứng thẳng lên, bước chân cũng mỗi lúc một nhanh.

Thoáng chốc, một ngã rẽ hiện ra trước mắt hắn.

“Trái hay phải?”

Tô Mộ khó xử.

Trong trường hợp Góc Nhìn Ma Pháp không nhìn thấy được, thật sự rất khó để lựa chọn phải đi thể nào!

“Phân Thân Ảo Ảnh!”

Ngẫm nghĩ, Tô Mộ nảy ra một cách.

Gọi phân thân ra, hắn khống chế phân thân rẽ sang trái, còn mình đi qua phải.

Đi thẳng tới trước, ngã rẽ lại xuất hiện trước mắt, bên chỗ phân thân cũng giống vậy.

“Mê cung à?”

Lần này Tô Mộ cũng phản ứng kịp.

Hang động này hẳn là một khu vực mê cung nên không có gì ngạc nhiên khi Góc Nhìn Ma Pháp của mình không có tác dụng.

“Trước tiên cứ đi đại vậy!”

Tô Mộ điều khiển phân thân tiếp tục rẽ trái, mình lại tiếp tục rẽ phải.

Chạy nhanh tới thì chuyện quái dị xảy ra.

Tại một giao lộ ngã ba, Tô Mộ và phân thân gặp nhau!

“Có sự lạ rồi đây!”

Lần này Tô Mộ cũng nhận ra.

Chắc chắn Kunk đã sớm đoán được điểm này!

Hắn bảo mình giao một số lượng lớn vật tư ra, e là còn có dự định khác.

Không có vật tư, mình bị kẹt trong mê cung, rõ ràng chỉ có một kết cục.

“Triệu Hồi Xương Khô!”

Muốn dò mê cung, đương nhiên phải có càng nhiều người hỗ trợ càng tốt.

Tô Mộ gọi bốn tiểu đệ Xương Khô ra, nhưng không vội vã tiến lên.

“Người đi bên trái, người đi sang phải!”

Ra lệnh cho hai tiểu đệ Xương Khô, Tô Mộ và một tiểu đệ khác của hắn ở lại.

Tiểu đệ Xương Khô sải bước, tiến lên tuân thủ nghiêm ngặt theo mệnh lệnh của Tô Mộ.

Sau một khoảng thời gian ngắn, hai chuyện quái dị lại xảy ra.

Hai tiểu đệ Xương Khô lại quay lại vị trí hiện tại của Tô Mộ.

“Xem ra, chỉ đi một bên là không được!”

“Vậy đi thế nào đây?”

Tô Mộ nheo mắt, suy ngẫm.

Mê cung thung lũng này chắc là hình tròn, nếu không sẽ không xuất hiện tình huống trở về chỗ cũ như vậy.

Dựa vào bốn tiểu đệ Xương Khô và phân thân, mình có thể thử rất nhiều tổ hợp tuyến đường.

Nhưng nếu muốn ra ngoài, quả thực sẽ phải lãng phí kha khá thời gian.

“Trực tiếp Chớp Nhoáng với cự ly siêu xa chẳng?”

Tô Mộ chuyển hướng suy nghĩ.

Chỉ cần cự ly Chớp Nhoáng vượt qua khoảng cách mê cung, chắc có thể Chớp Nhoáng ra ngoài.

Nghĩ là làm, Tô Mộ sử dụng Chớp Nhoáng.

‘Khu vực đặc biệt, không thể sử dụng Chớp Nhoáng!’

Tin nhắc nhở nhảy ra ngoài ngay sau đó.

Tô Mộ nhúu chặt mày, khoanh tay.

Không thể sử dụng Chớp Nhoáng, nghĩa là phải có loại ma pháp trận nào đó trong mê cung này.

Đây là khứu giác nhạy bén của hắn với tư cách là một bậc thầy về trận pháp!

Chiếu quả cầu lửa vào vách núi, Tô Mộ cẩn thận quan sát.

Với sức quan sát siêu mạnh, phối hợp thân phận đại sư trận pháp, hắn nhanh chóng phát hiện ra manh mối.

Chương 365: Bảo tàng núi lửa.

Trên các vách núi đá của mỗi giao lộ đều được chạm khắc hoa văn ma pháp đặc biệt.

Những hoa văn ma pháp này có tác dụng đảo ngược con đường.

Điều này cũng có nghĩa dù cho mình đi thế nào cũng chắc chắn không tài nào ra khỏi mê cung này được.

“Tẩy trừ những hoa văn ma pháp đó là ổn!”

Tô Mộ không mấy may khách sáo, sử dụng ma lực của mình kết hợp với học thức, trực tiếp tẩy trừ hoa văn ma pháp trên ngã ba.

Tiếp tục đi tới trước, sau khi đến ngã rẽ tiếp theo, hoa văn cũng bị tẩy trừ một cách tương tự.

Chẳng bao lâu, “mê cung” biến mất.

Không có hoa văn ma pháp quấy nhiễu, một vài ngã rẽ đều dẫn đến ngõ cụt.

Thế là, con đường đúng đắn kia cũng đương nhiên được tìm thấy.

“Đây là hơi thở hỏa diễm!”

Từ lối đó đi tới trước, một cảm giác nóng rất mãnh liệt dâng lên.

Vách núi đá xung quanh cũng càng thêm nóng hổi!

Đi thêm một lúc, có ánh sáng màu đỏ xuất hiện trước mắt Tô Mộ.

Rảo bước tới, một thế giới dung nham trải rộng hiện ra trước mắt hắn.

Đó là một thung lũng khổng lồ, được bao quanh bởi nham thạch đỏ rực.

Trong những hồ nham thạch, Tô Mộ có thể nhìn thấy một số sinh vật dưới dạng hỏa diễm.

Ngoài ra, có đông đảo quái vật nham thạch cao lớn bên dưới thung lũng đang trôi nổi lênh phênh!

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

Tô Mộ không vội ra tay, bật Góc Nhìn Ma Pháp nhìn về phía hồ nham thạch.

Khác với mê cung vừa rồi, lần này Góc Nhìn Ma Pháp xuyên qua những nham thạch nọ.

“Đây chính là bảo tàng sao?”

Một số bảo thạch đỏ phản chiếu trong mắt Tô Mộ.

Những bảo thạch trong hồ dung nham có số lượng đáng kể, và bên trên càng chứa đựng một nguồn năng lượng hỏa diễm hùng hậu.

“Nếu đút toàn bộ bảo thạch này cho bảo thạch Tro Tàn, chắc hẳn có thể kích hoạt nó nhỉ?”

Tô Mộ không khỏi lẩm bẩm.

Giá trị của những bảo thạch này không thể đo lường được đâu!

Là một đại sư khai thác, chỉ cần giải quyết toàn bộ ma vật ở đây, vậy mình có thể lập tức khai quật rồi!

Nham thạch nóng hổi có thể làm khó người khác, nhưng không làm khó được mình.

Với Lá Chấn Ma Pháp vô hạn, mình có thể đào bao nhiêu tùy thích.

“Ở đây hẳn phải có Boss, trước tiên phải vượt qua nó đã!”

Đứng trên vách đá, Tô Mộ nhìn xuống từ trên cao để quan sát tất cả hồ nham thạch, nhưng không phát hiện tung tích ma vật cấp Boss.

“Không đúng lắm!”

Trực giác nhạy bén giúp Tô Mộ nhận ra có điều không ổn.

Nơi thế này hoàn toàn là bản đồ cấp phó bản, chắc chắn không thể không có Boss được!

“Nói vậy, Góc Nhìn Ma Pháp không nhìn thấy con Boss đó ư?”

Tô Mộ lập tức phản ứng lại.

Hắn hiểu rất rõ chỗ thiếu hụt của kỹ năng Góc Nhìn Ma Pháp.

Kỹ năng này hẳn phải có cấp bậc cao hơn mới đúng.

“Dẫu thế nào, ta cũng phải cẩn thận một chút!”

Chẳng hiểu sao, Tô Mộ luôn có thể cảm nhận được một sự uy hiếp.

Với thực lực bây giờ của hắn, dù trước mắt xuất hiện một con Boss ngũ giai, hắn cũng có thể càn quét cùng lúc với cả đám quái nhỏ.

Đã có cảm giác bị đe dọa, vậy nghĩa là Boss ở đây khó đối phó hơn mình nghĩ!

“Nước khắc lửa, kỹ năng này có thể phát huy được tác dụng!”

Tô Mộ nhìn kỹ năng Thủy Lao mình lấy được trước đó.

Kỹ năng này chẳng những có sát thương cao, mà còn có hiệu quả khống chế cực mạnh.

Biết đâu mình có thể khống chế con Boss đó cho đến chết!

Thành Diệu Nhật.

Một bà lão lưng còng và Lev đang chuẩn bị.

“Người không cần thiết đi theo ta đâu!”

Bà lão vừa dọn dẹp đồ, vừa nói với Lev.

“Ta nhất định phải tận mắt nhìn tên kia rơi vào vạn kiếp bất phục!” Lev cầm gậy chống già mạnh xuống đất, nếp nhăn trên mặt run lên bần bật.

“Dẫn theo người quá phiền phức!”

Bà lão xem thường, giọng trầm xuống.

Cơ thể Lev hoàn toàn không chịu đựng được hành trình lặn lội đường xa, chứ đừng nói đến việc vượt qua bức tường.

“Trên đường không cần người phải lo cho ta, ta thuê thêm vài người giúp việc, họ sẽ chăm sóc ta!” Lev nghiêm túc nói.

Đôi mắt hần trần ngập cảm hận!

“Nếu vậy, khi ra ngoài tường, mọi chuyện đều phải nghe theo sắp xếp của ta!” Hiển nhiên bà lão cảm nhận được quyết tâm của Lev nên đã nhượng bộ.

“Khi nào chúng ta xuất phát?” Lev nóng lòng dò hỏi.

“Tên kia khó đối phó lắm, hơn nữa hần còn là một nhà thám hiểm!”

“Nếu muốn đạt được mục đích của người thì cần phải chuẩn bị

thêm một chút!”

Giọng điệu bà lão bình thản, trông không hề sốt ruột.

“Người cần phải chuẩn bị bao lâu?”

So ra, Lev hận không thể xuất phát ngay bây giờ.

“Ít nhất cho hai ta ngày chuẩn bị, người yên tâm đi, tên kia chắc chắn vẫn còn ở ngoài tường!” Bà lão đáp.

“Vậy ta cũng phải về chuẩn bị!”

Hai ngày, Lev có thể chấp nhận được.

Hắn quay lưng rời khỏi căn phòng, chống gậy bước đi, run rẩy đi trên đường phố Vương đô.

Sau khi mất đi trang bị chuyển đổi sinh mệnh, Lev thoát trông ngày càng già nua.

Tính mạng của hắn đã đến tình trạng gần đất xa trời!

Cũng vì lẽ đó, Lev hoàn toàn không thèm đếm xỉa nữa.

Cách duy nhất để đánh úp Tô Mộ là phải lấy hết tất cả mọi thứ của hắn và cả con rồng thú cưng kia nữa.

Đây là cơ hội sống sót sau cùng của hắn!

...

Bên trong núi lửa.

Tô Mộ vẫn đang quan sát.

Dựa trên địa hình trong núi lửa, hắn đang tính phạm vi của từng kỹ năng AOE để đảm bảo rằng Băng Sương Phong Bạo có thể trải rộng mỗi một góc ngách.

Như vậy, Boss cũng sẽ không còn chỗ lẫn trốn!

“Bắt đầu thôi!”

Hít sâu một hơi, Tô Mộ nhảy xuống dưới.

Trong quá trình rơi xuống, hắn phóng kỹ năng vào vách núi lửa.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Sau khi tung kỹ năng, Tô Mộ lập tức bồi thêm một kỹ năng nữa.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Hai kỹ năng phong bạo vừa khớp, tính toán vừa đúng.

Cùng lúc đó, sau lưng Tô Mộ mọc ra một đôi cánh hỏa diễm, cán cú rơi của hắn.

“Vị trí này, chắc con Boss kia sẽ không tấn công đến chỗ ta được!”

Nhìn từ trên cao xuống, cơ thể Tô Mộ toát lên khí thế tựa như vương giả.

“Băng Sương Phong Bạo!”

Kỹ năng Phong bạo liên tục được tung ra và bao phủ toàn bộ ngọn núi lửa.

‘Người giết Cự Quái Nham Thạch! Thu hoạch được một nghìn điểm kinh nghiệm!’

‘Người giết nguyên tố núi lửa! Thu hoạch được một nghìn năm trăm điểm kinh nghiệm!’

Chương 366: Sự tán thưởng của Tà thần?

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần thu hoạch được 1 điểm trí lực!’

...

Dưới sự tấn công mạnh mẽ của Tô Mộ, những ma vật bên trong núi lửa lần lượt ngã xuống.

Thông báo liên tục nhảy ra.

‘Chúc mừng người thăng cấp! Thu được 80 điểm thuộc tính, 80 điểm kỹ năng!’

Tô Mộ nhanh chóng tăng lên một cấp.

Thế này vẫn chưa xong, vài giây sau, thông báo tăng cấp lại vang lên.

Một số lượng lớn ma vật ngũ giai cao cấp trong thung lũng giúp Tô Mộ liên tục tăng hai cấp trong thời gian Băng Sương Phong Bạo!

Chưa kể đẳng cấp của Tô Mộ đã tới ngũ giai, thậm chí nếu những người chơi nhất giai có thể tăng liền hai cấp trong thời gian ngắn như vậy thì họ chắc chắn sẽ ngất đi vì phấn khích!

Nhưng Tô Mộ tỏ ra vô cùng bình tĩnh, trong mắt chỉ có hai từ: Cảnh giác.

“Không đánh trúng Boss à?”

Khắp nơi đây Băng Sương Phong Bạo mà vẫn không dẫn Boss trong núi lửa ra, điều này cũng khiến Tô Mộ lấy làm kinh ngạc.

Ngay khi hắn cảm thấy ngờ vực thì hồ dung nham bên dưới bỗng đứng phun trào.

Dung nham như trường mâu, trực tiếp dâng tới chỗ Tô Mộ trên không trung.

“Boss tấn công sao?”

Tô Mộ nhíu mày, rất nhanh phản ứng lại.

“Lá Chắn Ma Pháp!”

Hắn bật kỹ năng Lá Chắn mới đỡ được đòn này.

-145880!

Một con số rất khoa trương xuất hiện trên đầu hắn.

“Sát thương cao vậy ư?”

Tô Mộ giật nảy mình.

Nếu không bật Lá Chấn Ma Pháp, sát thương của đòn đó đủ để giết chết mình ngay rồi!

Vả lại đây cũng là tổn thương ma pháp, mình được miễn giảm 50% rồi đấy!

“Chuyện này là không thể nào!”

Nét mặt Tô Mộ tức khắc trở nên nghiêm túc.

Quan sát từ những quái tinh anh ở đây, Boss tuyệt đối không thể có thực lực mạnh mẽ như vậy!

Trong này chắc chắn có vấn đề!

Ngay khi Tô Mộ đang ngẫm nghĩ, nham thạch bên dưới tiếp tục sủi bọt.

Tô Mộ nhìn chăm chăm vào nơi đó, một Trường Mâu Phong Bạo xuất hiện trong tay.

Khi Boss bên dưới nham thạch ngoi đầu lên, cùng lúc đó Tô Mộ đã ném Trường Mâu Phong Bạo tới.

Thoáng thấy Trường Mâu Phong Bạo sắp đánh trúng, chợt một vòng dung nham dâng lên biến thành một tấm khiên che chắn trước con Boss.

Đòn tấn công của Trường Mâu Phong Bạo cũng bị vô hiệu hóa!

“Chuyện này!”

Mắt Tô Mộ u ám.

Cảnh này hình như khá quen thuộc!

Lá chắn nham thạch nhanh nhóng biến mất, Tô Mộ cũng thấy rõ gương mặt thật của con Boss kia.

Không giống như Boss thuộc tính lửa trong tưởng tượng, toàn thân con ma vật này là một màu đen kịt!

“Đây là?”

Rất nhanh, Tô Mộ chú ý tới con mắt thứ ba trên trán ma vật.

Giờ phút này, con mắt kia đang nhìn mình chăm chặp.

Cảm giác áp chế cực mạnh cũng hoàn toàn bao trùm lấy Tô Mộ.

“Người, tên này đúng là âm hồn bất tán mà!”

Mạnh mẽ nhìn đăm đăm áp lực kia, Tô Mộ xòe hai tay, tỏ vẻ bất đắc dĩ.

Quan sát sự mạnh mẽ của Boss, hiển nhiên lại là một ma vật cấp Lãnh Chúa đây mà!

Quan trọng nhất vẫn là con mắt kia!

Chỉ cần mình giết chết nó thì con mắt kia chắc có thể bung ra.

Vốn dĩ mình còn sầu muộn không biết làm thế nào để hoàn thành nhiệm vụ của nghị trưởng Vương đô, bây giờ đã có cách rồi!

Trong khi Tô Mộ đang suy nghĩ, ma vật bên dưới bỗng cất lời.

“Nhân loại, ta rất thưởng thức người.”

“Nếu người đồng ý khuất phục ta, người sẽ thu được sức mạnh gần bằng một vị thần!”

“Sức mạnh gần với thần sao?”

Lời nói của ma vật khiến Tô Mộ khịt mũi coi thường.

Thân là một người lập chí phải thành thần, gần với thần vốn không thể thoả mãn bản thân.

“Nếu ta nói không thì sao?”

Cho dù con ma vật phía dưới bày ra giọng điệu của “Thần”, Tô Mộ

hoàn toàn không có chút sợ hãi nào.

“Ta luôn cho rằng ngươi là một người thông minh!”

Giọng nói của ma vật lần nữa vang lên.

Cùng lúc này, dung nham trong hồ bên dưới không ngừng phun trào bọt khí.

Một luồng sóng nóng cực kỳ mạnh mẽ bao trùm bên trong núi lửa.

Từng loại dấu hiệu đều đang chứng tỏ, vị “Tà thần” này đã bắt đầu tức giận.

“Ta cho ngươi thêm một cơ hội cuối cùng, thần phục ta, nhận lấy ban tặng của ta!”

Lại một giọng nói vang lên, vắng vắng không ngừng bên trong núi lửa.

Giọng điệu của câu nói này mang theo sự ân thưởng và uy hiếp!

“Xem ra tên này đã có chuẩn bị từ sớm, vẫn luôn ở đây đợi ta!”

Tô Mộ thân ở giữa không trung, nhanh chóng phán đoán tình cảnh của bản thân.

Ma vật bên dưới vừa nhìn đã biết không dễ đối phó, hơn nữa dường như còn có năng lực khổng lồ dung nham.

Nhớ lại sát thương khủng khiếp vừa rồi, thực lực khủng khiếp của con ma vật này đã vượt quá “cấp Lãnh Chúa”.

Quan trọng nhất là giọng điệu nói chuyện của con ma vật này, có tám chín phần mười là do “Tà thần” kia tự mình thao túng!

Đối mặt với một con ma vật như vậy, mình nên làm thế nào để thắng đây?

“Đầu quân cho người thật sự có lợi sao?” Sau khi suy nghĩ tỉ mỉ, Tô Mộ bày ra dáng vẻ thoải hiệp.

“Chỉ cần người đầu quân cho ta, trở thành nô bộc trung thành của

ta, người sẽ có được vinh quang vô thượng!”

Giọng nói của ma vật vang lên ngay sau đó.

“Vậy thì ta đầu quân cho người thôi!” Tô Mộ thoáng do dự bèn đáp.

“Khắc! khắc! khắc!”

Tiếng cười đáng sợ vang lên.

Trên thân con ma vật bên dưới lại túa ra thêm một luồng màu đen.

Dưới dung nham đỏ rực, luồng năng lượng đen này thoát nhìn vô cùng quỷ dị.

“Tiếp nhận sức mạnh của ta!”

Giọng nói của ma vật lần nữa vang lên, đồng thời vẫy tay về phía Tô Mộ.

Xem ra dáng vẻ này, rõ ràng là muốn rót luồng năng lượng đen vào trong cơ thể Tô Mộ.

“Đến ngay đây!”

Tô Mộ ngoài miệng đồng ý, nhưng trong lòng lại vô cùng kiêng kỵ luồng năng lượng đen này.

Dùng đầu gối nghĩ cũng biết, một khi mình tiếp nhận luồng năng lượng đen này, e là sẽ trở thành con rối của vị “Tà thần” này.

Hoả Diễm Phi Vũ sau lưng biến mất, Tô Mộ từ trên không trở về mặt đất.

Hắn bày ra dáng vẻ đầu hàng, chậm rãi đi về phía năng lượng đen.

Cách ma vật càng ngày càng gần, Tô Mộ cũng đã nhìn thấy được thông tin của nó.

‘Dạ Ma Dung Nham (cấp Vương)’

Đẳng cấp: chưa rõ

HP: 10000000/10000000

Chưa rõ!

Chưa rõ!

Chưa rõ!

“Lượng máu mười triệu?”

Chương 367: Ma vật cấp Vương.

Ngoài lượng máu, tất cả thuộc tính khác đều chưa rõ, con cấp Vương đó càng khiến Tô Mộ kiêng kỵ vô cùng.

Cũng khó trách vị “Tà thần” này có tự tin như thế.

Đối phương chiếm ưu thế, bản thân mình muốn diệt sạch lượng máu mười triệu của nó, độ khó không phải lớn bình thường.

“Sát thương của nó rất cao, ta phải duy trì pháp lực phòng thủ, cho dù tỷ lệ hồi mana của ta hiện tại rất cao, e rằng cũng có chút khó khăn!”

“Hơn nữa dường như hần còn có thể khống chế dung nham ngăn chặn đòn tấn công của ta!”

Cho đến hiện tại, Tô Mộ vẫn chưa từng tạo thành tổn thương với con ma vật này, cũng không thể phán đoán phòng ngự và khả năng kháng của nó.

Ma vật rõ ràng không biết Tô Mộ đang nghĩ gì, bày ra dáng vẻ cao cao tại thượng.

Con mắt thứ ba trên trán nó nhìn chằm chằm Tô Mộ.

Tô Mộ mắt đối mắt với đôi mắt đó.

Chỉ vẻn vẹn một ánh mắt, một luồng uy lực vô hình xông lên bản thân.

“Quỳ xuống!”

Sau khi Tô Mộ đến gần, giọng nói của ma vật vang lên.

Luồng năng lượng đen kia cũng sản sinh ra biến đổi, hoá thành một vòng tròn màu đen.

Ma vật duỗi tay ra, nâng vòng tròn lên, dường như muốn mang lên cho Tô Mộ.

“Kim Cô Chú?”

Nhìn thấy vòng tròn màu đen, Tô Mộ nghĩ đến con khỉ nào đó.

Nếu mình đội vòng kim cô lên, làm sao còn có thể đại náo thiên cung?

“Quỳ xuống!” Ma vật nhấn mạnh ngữ khí, mang theo mệnh lệnh.

Tô Mộ nhún nhún vai, lộ ra biểu cảm bất đắc dĩ, bắt đầu uốn gối.

Ma vật cũng đã chuẩn bị xong, đưa vòng tròn màu đen về phía đầu Tô Mộ.

Nhưng ngay lúc này, Tô Mộ đã hành động!

Hắn nhanh chóng lách người, đến sau lưng ma vật.

“Backstab!”

Không chút nường tay, Tô Mộ hung hãn đánh lên sau lưng ma vật.

Vẫn chưa xong!

“Kidney shot!”

Tô Mộ lại xuất ra một kỹ năng khổng chế.

“Không đủ sát thương!”

Chỉ là hai lần tấn công này không thể tạo thành bao nhiêu tổn thương, phòng ngự vật lý của con ma vật cấp Vương này không thấp, còn có không ít điểm kháng vật lý.

Có điều dưới sức mạnh hung hãn của Tô Mộ, hiệu quả choáng váng của kỹ năng vẫn đánh ra được.

“Thuỷ Lao!”

Nhân lúc ma vật ở trong trạng thái choáng váng, Tô Mộ đã sử dụng kỹ năng Thuỷ Lao.

Một quả cầu nước hình tròn xuất hiện giữa không trung, nhốt con ma vật này vào trong.

-78839!

Một con số sát thương rất khả qua bốc ra từ trên đầu ma vật.

Hiệu quả của Thuỷ Lao có thể duy trì 8 giây, tổn thương mỗi giây hơn sáu ngàn, cũng có nghĩa là kỹ năng này có thể tạo thành tổng cộng hơn năm chục ngàn tổn thương.

“Tổn thương hơi thấp!”

Một kỹ năng có thể tạo thành tổn thương năm mươi ngàn, đổi lại là người khác cơ bản chính là điều không dám tưởng tượng, nhưng Tô Mộ vẫn không hài lòng.

Nhìn từ tấn công của mình còn có tăng thêm của kỹ năng, kháng ma pháp của con ma vật trước mắt cao đến 50%!

Đối mặt với lượng máu mười triệu, cho dù là với điểm công kích ma pháp của mình hiện tại, cũng cần một khoảng thời gian rất dài.

“Nếu có thể, trực tiếp dùng Thuỷ Lao khống chế đến chết!”

Nhìn ma vật trong Thuỷ Lao, Tô Mộ đã chuẩn bị kỹ năng tiếp theo nối tiếp bất cứ lúc nào.

Nhưng mà xảy ra việc ngoài ý muốn!

Hồ dung nham bên cạnh đột nhiên phun trào ra một luồng dung nham.

Luồng dung nham này không phải phun về phía Tô Mộ, mà trực

tiếp đánh lên trên Thuỷ Lao.

“Xèo!”

Trên Thuỷ Lao truyền đến âm thanh bốc hơi.

Con ma vật bên trong càng không ngừng giãy giụa.

Dưới hai tầng tấn công từ bên ngoài Thuỷ Lao “bùm” một tiếng, bị giải trừ!

“Còn có thể như vậy sao?”

Mọi chuyện xảy ra quá nhanh, ngay cả Tô Mộ cũng không ngờ đến.

Phản ứng của hắn nhanh nhẹn vô cùng, phóng thích Thuỷ Lao về phía ma vật lần nữa.

Nhưng chưa đợi Thuỷ Lao thành hình, ma vật đã trực tiếp biến vào trong dung nham.

Cơ thể đen kịt kia sau khi tiếp xúc với dung nham, lập tức dung hoà thành một thể với dung nham.

“Góc Nhìn Ma Pháp!”

Tô Mộ lập tức khởi động kỹ năng, muốn khoá chặt vị trí ma vật.

“Không thấy đâu rồi?”

Giống như lúc vừa mới bắt đầu, Góc Nhìn Ma Pháp vốn không thể nắm bắt phương hướng của ma vật!

“Nhân loại, người khiến ta quá thất vọng!”

Một giọng nói phẫn nộ truyền ra từ trong dung nham.

Giọng nói này bao trùm khắp bên trong núi lửa, cho người ta một loại cảm giác đầu đầu cũng có.

Cùng lúc âm thanh vang vọng, khắp nơi trong núi lửa cũng sinh ra dị biến.

Vô số dung nham bắt đầu phun trào, mặt đất dưới chân Tô Mộ có thể đứng vững cũng đang bị cắn nuốt từng chút một.

Mi tâm Tô Mộ nhúu chặt, thời khắc đầu tiên đôi cánh sau lưng xuất hiện bay về phía không trung.

“Không thể quán quýt với nó ở đây được!”

Nhìn về phía cửa vào hang động, Tô Mộ mạnh mẽ ý định lui lại.

Con ma vật cấp Vương lẫn mình trong dung nham, mình rất khó tạo thành tổn thương với nó, cho dù thỉnh thoảng có thể tạo thành tổn thương, nhưng muốn diệt trừ lượng máu mười triệu của nó, thời gian cần có quả thực là quá lâu.

Một khi bên trong núi lửa bị dung nham nuốt chửng hoàn toàn, mình chắc chắn không thể lấy được phần thắng trong loại địa hình này!

Đôi cánh hoả diễm cấp tốc vỗ đập, Tô Mộ vội vàng bay về vị trí cửa hang động.

Chắc hẳn vị “Tà thần” kia đã thông qua ấn ký biết được mình sẽ đến chỗ này, cho nên bố trí trước xong xuôi tất cả.

Mình không cần dùng đầu sắt đâm sầm vào mảng dung nham này.

“Người không thể đi!”

Dường như nhận ra ý định lui lại của Tô Mộ, một luồng năng lượng đen đột nhiên bay ra từ bên dưới hồ dung nham.

Luồng năng lượng đen này hình thành một tấm lưới lớn, trải rộng ở vị trí cửa hang động trước Tô Mộ một bước.

Tô Mộ nhúu mày, một Trường Mậu Phong Bạo xuất hiện trong tay, đâm về lên trên tấm lưới đen.

“Kết giới?”

Lúc chạm đến tấm lưới dung nham, năng lượng hàm chứa trên Trường Mậu Phong Bạo, gần như bị nuốt chửng ngay lập tức.

Tô Mộ thân là đại sư trận pháp, phản ứng lại rất nhanh.

Tấm lưới lớn màu đen đã hình thành một loại trận pháp kết giới, giống như kết giới vốn có bên trong núi lửa.

Ngoài việc đập nát tấm lưới lớn màu đen kia, không thì mình không có bất cứ cách nào có thể rời đi.

Chương 368: Sử dụng thuốc.

Đổi một cách nói khác, mình chỉ có thể tiêu diệt con ma vật cấp Vương kia trước khi dung nham hoàn toàn nuốt chửng bên trong núi lửa, mới có thể lui lại an toàn!

“Người làm vậy là ép ta quyết chiến với người đấy!”

Ánh mắt Tô Mộ toả ra sát ý mạnh mẽ.

Lẽ nào vị “Tà thần” này thật sự cho rằng có thể khiến mình chết một lần?

“Phải dùng người rồi!”

Tô Mộ nhìn về phía tầng thấp nhất của thanh vật phẩm.

Trong này bỏ không ít vật phẩm tốt, trong đó có một bình thuốc Tử Linh hãn có được lúc trước.

Mỗi lần đột kích có thể tạo thành 1% sát thương chân thực với kẻ địch!

Lúc trước khi thu hoạch được bình thuốc này, Tô Mộ đã xem nó thành át chủ bài của mình.

Có được hiệu quả của bình thuốc này, mình chắc chắn có thể diệt trừ con ma vật cấp Vương này trong vòng mười phút!

“Nếu ta phóng thích Băng Sương Phong Bạo vào trong hồ dung nham thì sao? Có thể kích hoạt hiệu quả của bình thuốc này không?”

Tô Mộ không vội vàng sử dụng binh thuốc này, mà nhìn chăm chăm hồ dung nham bên dưới, chìm vào trong suy tư.

Nếu không xảy ra chuyện bất ngờ, hiệu quả mỗi lần Băng Sương Phong Bạo chắc hẳn đều sẽ xúc phát kỹ năng bị động của binh thuốc này.

Chỉ cần mình bao phủ Băng Sương Phong Bạo lên mỗi một góc của hồ dung nham, nhất định có thể ép con ma vật cấp Vương này ra ngoài!

Vào lúc Tô Mộ đang trầm tư suy nghĩ, bên dưới hồ dung nham đã sản sinh biến đổi lớn.

Từng cuộn xoáy nổi tiếp hình thành trong hồ dung nham.

Giây tiếp theo, dưới sự can thiệp của cuộn sóng, vô số dung nham tấn công về phía Tô Mộ giữa không trung giống như đạn pháo.

“Lá Chấn Ma Pháp!”

Tô Mộ nhìn chăm chăm lá chấn siêu cao, không ngừng bay vun vút trong không trung, né tránh những đạn pháo dung nham kia.

“Không cần do dự nữa!”

Cùng lúc né tránh hẳn hít sâu một hơi, sử dụng binh thuốc kia.

“Băng Sương Phong Bạo!”

“Băng Sương Phong Bạo!”

Từng phát lại từng phát Băng Sương Phong Bạo bắn ra, bên trong hồ dung nham đã nổi sương lạnh.

Cho dù dung nham có nhiệt độ cực kỳ cao, nhưng dưới cơ chế của game, kỹ năng của Tô Mộ vẫn có hiệu quả.

“Người đã làm gì?”

Một giọng nói mang theo gầm thét vang lên.

“Có hiệu quả rồi!”

Ánh mắt Tô Mộ rực sáng, trong lòng đã định!

Mọi chuyện đang giống như dự liệu của mình, sát thương của mỗi đòn Băng Sương Phong Bạo đều đã kích hoạt hiệu quả của thuốc Tử Linh.

Điều này cũng có nghĩa mỗi một giây con ma vật cấp Vương trong hồ dung nham, sẽ phải gánh chịu sát thương chân thật tối đa 1% HP.

Chỉ cần 100 giây, con ma vật đó sẽ bị mình diệt trừ!

Hơn nữa tiêu hao lượng mana của Băng Sương Phong Bạo không quá cao, một khi mở Năng Lượng Thức Tỉnh, là có thể duy trì phống thích kỹ năng, không gián đoạn.

Thắng lợi đã trong tầm mắt!

Dường như cũng đã nhận ra được điều này, ma vật cấp Vương giấu mình trong hồ dung nham nổi lên “mặt nước”.

Một luồng năng lượng đen hình thành sau lưng nó, hoá thành một đôi cánh.

Nó bay về phía không trung, thoát ly khỏi phạm vi Băng Sương Phong Bạo bên dưới.

“Xột xoạt! xột xoạt!”

Khác với đôi cánh hoả diễm của Tô Mộ, đôi cánh của ma vật cấp Vương phát ra tiếng ồn rất lớn.

Nó vung hai tay lên, số vòng xoáy bên dưới lại bùng nổ ra đạn pháo dung nham nhanh mạnh mẽ hơn.

Cùng lúc này, ma vật cấp Vương cũng đã xông về phía Tô Mộ.

“Cẩn Nuốt!”

Đối mặt với hai đòn tấn công, ánh mắt Tô Mộ lãnh lẽo, pháp trượng trong tay xuất hiện một cái hố đen.

Những đạn pháo dung nham kia lập tức bị hố đen cắn nuốt!

Đây chính là kỹ năng chú ngữ của pháp trượng, sát thương một triệu cũng đang cấp tốc bổ sung năng lượng.

“Người sẽ chết trong tay ta, ta sẽ cắn nuốt linh hồn của người!”

Ma vật cấp Vương nhìn thấy cảnh này, giọng điệu bộc phát phần nộ.

Lời nói của nó cũng khiến Tô Mộ kinh ngạc.

“Ta là người chơi, tên này không thể không biết, nhưng nhìn dáng vẻ của hắn, dường như chỉ cần giết ta một lần là đủ rồi?”

Lý giải của mình chắc chắn không sai, biểu cảm của Tô Mộ cũng trở nên nghiêm túc khác thường.

Vì đối phó với mình, vị Tà Thần kia chắc chắn sẽ bỏ ra vốn liếng rất lớn!

Nếu đã như vậy, thì mình phải khiến nó mất cả chì lẫn chài!

“Người chết chắc chắn là người!”

Một tay cầm pháp trượng, cánh tay còn lại của Tô Mộ đã xuất hiện một thanh đại kiếm.

“Thánh Quang Chúc Phúc!”

“Thánh Quang Che Chở!”

Hai luồng Thánh Quang liên tiếp dừng lại trên người chính mình, toàn bộ công kích vật lý và công kích ma pháp của Tô Mộ tăng lên 50%.

Không chỉ như thế, Thánh Quang Che Chở còn cung cấp cho Tô Mộ năng lực “miễn tử vong”.

Trong thời gian ba mươi giây, hắn có thể xem thường bất cứ đòn tấn công nào, thả lỏng tay chân đối phó với con ma vật cấp Vương này.

Trận chiến này cũng đã đến thời khắc cuối cùng!

“Chịu chết đi!”

Tô Mộ một tay cầm kiếm, một tay cầm trượng, cảnh này chắc chắn sẽ khiến vô số người ngơ ngác.

Có điều sau khi ma vật cấp Vương hiểu biết về thực lực của Tô Mộ, cũng không kỳ quái.

Con mắt trên trán nó nhìn chăm chăm Tô Mộ.

Tô Mộ hoàn toàn không nể mặt vị “Tà thần” này, trường kiếm trong tay chào hỏi về phía con mắt kia.

Dưới sự tăng phúc tốc độ đến cực hạn của Hoả Diễm Phi Vũ, Tô Mộ hoàn toàn không định phòng ngự, một kiếm này hung hãn chém lên trên con mắt kia.

Hai con số tổn thương đồng thời bốc lên.

Trong đó một là tổn thương chân thực 1%, cái còn lại chính là tổn thương bình thường của Tô Mộ.

Nhưng đây chỉ mới là bắt đầu.

Dựa vào giá trị tinh thần siêu cao, Tô Mộ đã thực sự làm được một lòng hai việc.

Vừa sử dụng kỹ năng cận chiến tạo thành tổn thương với ma vật cấp Vương, vừa khua động pháp trượng, sử dụng kỹ năng loại ma pháp.

Dưới hai đòn tấn công sát thương cao đến kịch xù, sát thương của một vài kỹ năng cấp SSS thậm chí đã vượt quá tổn thương chân thực của thuốc Tử Linh.

Cho dù con ma vật cấp Vương này có lượng máu mười triệu cũng không đủ cho hấn đánh!

Mà tấn công của nó đánh trên người Tô Mộ, từ đầu đến cuối vẫn không thể đột phá tầng che chở Thánh Quang kia.

Chương 369: Thanh máu còn sáng, thần vẫn cứ giết!

Ngược lại, nó thậm chí có hơi sợ hãi Thánh Quang trên người Tô Mộ.

Chuyện này cũng khiến Tô Mộ càng chiến đấu càng hăng hái.

Trong ba mươi giây của Thánh Quang Che Chở, mình chính là tồn tại vô địch!

“Nhân loại, người làm vậy là đang chọc giận ta đó!”

Lượng máu ngày càng thấp, giọng nói của ma vật cấp Vương đã vang lên.

Rõ ràng nó cũng đã ý thức được kết quả của cuộc chiến này, thả ra lời độc ác với Tô Mộ!

Lời nói này khiến Tô Mộ cười phá lên.

“Không phải ta vẫn luôn chọc giận người sao?”

Đối với vị “Tà thần” này, Tô Mộ trước nay vẫn luôn không có cái gọi là “lòng kính sợ”.

Hắn chỉ hiểu rõ một đạo lý.

Kẻ mạnh là vua!

“Nếu chân thân của ta ở đây!”

“Không, cho dù chỉ là một ngón tay, cũng có thể nghiền chết con kiến hôi là người!”

Đối mặt với khiêu khích của Tô Mộ, “Tà thần” phần nộ vô cùng.

Tô Mộ cũng không hoài nghi lời hắn nói.

Chỉ dựa vào một con mắt đã bồi dưỡng ra được một con ma vật cấp Vương như vậy, thực lực thật sự của vị “Tà thần” này, chắc

chấn vượt ngoài sức tưởng tượng của mình.

Nhưng vậy thì thế nào?

Nếu vị “Tà thần” này thật sự có thể duỗi ra một ngón tay, hẳn tuyệt đối sẽ không chút khách khí với mình.

“Cho dù người là thần thì sao?”

Tô Mộ xông về phía con mắt duỗi ra đáng tay “thân thiện” thông dụng quốc tế.

Hoả Diễm Phi Vũ nổi bật dưới những dung nham kia, bá khí của Tô Mộ được tôn lên triệt để.

“Chỉ cần người dám mở thanh máu, cho dù là thần, cũng phải ngã dưới chân ta!”

Khoảnh khắc thốt ra câu nói này, Tô Mộ chém một kiếm lên trên con mắt kia.

‘Người đã kích sát Dạ Ma Dung Nham, lấy được một triệu điểm kinh nghiệm!’

“Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần thu được 1 điểm trí lực!”

“Thông qua Thân Thể Bất Diệt thu được 1 điểm thể chất!”

“Thông qua Sức Mạnh Cửa Chiến Thần thu được 1 điểm sức mạnh!”

“Chúc mừng người đã thăng cấp, thu được 80 điểm thuộc tính, 80 điểm kỹ năng!”

...

Nhắc nhở liên tục vang lên, thân thể của con ma vật cấp Vương kia nhanh chóng rơi xuống mặt đất.

Tô Mộ đứng giữa không trung, cực kỳ có cảm giác bề ngỗ thiên hạ.

“Kết thúc rồi!”

Sau khi ma vật chết đi, dung nham bên dưới khôi phục bình tĩnh, tấm lưới đen của chỗ cửa hang động cũng dần dần biến mất.

Tô Mộ chậm rãi bay về phía mặt đất, đến trước cơ thể của con ma vật cấp Vương kia.

Giết chết con ma vật này khiến mình thu hoạch được kinh nghiệm vô cùng khổng lồ, hẳn thật sự vẫn vô cùng mong chờ nó sẽ nổ ra thứ gì!

‘Người đã thu được Ý chí Tà thần (tàn dư)’

‘Người đã thu hoạch được kỹ năng: Đôi Mắt Chân Thật!’

‘Người đã thu hoạch được trang bị: Ma Bào Dạ Hoả!’

‘Người đã thu hoạch được vật phẩm: Chìa khoá tháp Sa Đoạ!’

Tổn cộng bốn món đồ.

Ý chí Tà thần kia là một mảnh nhỏ màu đen lớn bằng bàn tay.

“Món đồ này có thể hoàn thành nhiệm vụ của ta không?”

Tô Mộ nhìn về phía nhiệm vụ điều tra Tà thần của mình.

Thứ đồ này không phải vừa hay chính là vật phẩm tốt nhất để hoàn thành nhiệm vụ sao?

Về phần mục đích của Tà thần?

Thời gian quay về Vương đô cần có ba ngày, trên đường mình hoàn toàn có thể bịa một lý do nghe ra khá hợp lý!

Tô Mộ nhìn về phía kỹ năng kia.

‘Đôi Mắt Chân Thật (cấp S): Sau khi khởi động có được tầm nhìn chân thật!’

Đây là một kỹ năng giống với Góc Nhìn Ma Pháp, nhưng rõ ràng cao cấp hơn rất nhiều.

Tô Mộ nghĩ đến con mắt của Tà thần.

Hiệu quả của kỹ năng này hẳn là mạnh hơn Góc Nhìn Ma Pháp rất nhiều!

“Học rồi!”

Không hề do dự, Tô Mộ trực tiếp học tập kỹ năng này, đồng thời trực tiếp thăng cấp kỹ năng này lên thăng cấp SSS.

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Sau khi khởi động kỹ năng, Tô Mộ nhìn về phía trên núi lửa.

Hình ảnh xuất hiện khác với lúc trước.

Đôi Mắt Chân Thật xuyên thấu kết giới trong núi lửa, nhìn thấy cảnh tượng bên trên.

Lúc Tô Mộ khởi động kỹ năng này, có một loại cảm giác mọi thứ đều không thể che giấu được hẳn.

“Kỹ năng này mạnh hơn Góc Nhìn Ma Pháp gấp trăm lần nha!”

Hắn lại nhìn về phía hồ dung nham bên dưới.

Đồ con ma vật cấp Vương này nổ ra không phải toàn bộ thu hoạch.

Những khoáng thạch màu đỏ bên dưới dung nham mới là mục đích bản thân đến đây.

“Cảm ơn Tà thần hào phóng tặng phúc lợi!”

Tổ ý cảm tạ với thi thể của con ma vật cấp Vương kia, trên mặt Tô Mộ lộ ra nụ cười hưng phấn.

“Chuẩn bị đào khoáng!”

...

Ngoài tường, trong vực thẳm sâu không thấy đáy vang lên tiếng gào rống phẫn nộ.

Dưới âm thanh gào rống này, vô số ma vật trong vực thẳm đều đã bị kinh sợ.

Tiếng gào rống duy trì trong một khoảng thời gian rất dài, vang vọng không dứt trong mảnh vực sâu.

Khi âm thanh hoàn toàn tiêu tan, một con mắt đáng sợ phản chiếu trong vực thẳm.

Con mắt đó mang uy thế khủng khiếp, không một ai dám mắt đối mắt với nó.

Nhưng nếu quan sát tỉ mỉ, trên con mắt đó lại có một vết thương rất nhỏ!

...

Vương đô.

Dinh thự của Lev.

Mấy NPC đều ăn vận rất “tinh anh” đứng trước mặt hắn.

“Mỗi một người năm trăm ngàn đồng vàng, nếu làm xong chuyện, mỗi người cộng thêm năm trăm ngàn đồng vàng!”

Lev ngồi trên ghế, hai tay cầm gậy chống, chất giọng trầm khàn.

“Yên tâm đi, chúng ta nhất định hoàn thành việc người đã giao phó!”

Dưới trọng thưởng ắt có dũng phu, Lev đưa ra thù lao hậu hĩnh, khiến cho vẻ mặt những NPC tinh anh này đều lộ ra nụ cười.

Bọn họ không biết bản thân thứ bản thân phải đối mặt rốt cuộc là cái gì!

Trong núi lửa.

Tô Mộ vác Lá Chắn Ma Pháp, không ngừng thu thập số khoáng thạch màu đỏ bên dưới hồ dung nham.

“Loảng xoảng!”

“Loảng xoảng!”

Trường kiểm gõ lên trên khoáng thạch, thỉnh thoảng phát ra tiếng vang.

‘Người đã thu hoạch được khoáng thạch dung nham!’

‘Người đã thu hoạch được khoáng thạch dung nham!’

Từng viên khoáng thạch màu đỏ bị Tô Mộ thu vào trong túi.

“Những khoáng thạch này trải qua tẩy rửa của dung nham, năng lượng hệ Hoả ẩn chứa bên trong khá cao!”

Khoáng thạch trong túi rất nhanh đã lên đến trên trăm viên, gương mặt Tô Mộ cũng lộ ra vẻ hưng phấn.

Chỉ cần đút số khoáng thạch này cho bảo thạch Tro Tàn, mình chắc chắn có thể kích hoạt nó, ít nhất có thể thu hoạch thêm một kỹ năng mạnh mẽ.

“Kha khá rồi!”

Chương 370: Cấp 8 ngũ giai.

Đợi đến sau khi khoáng thạch đỏ dưới dung nham chẳng sót lại là bao, Tô Mộ mới quay lại mặt đất.

Không gấp gáp đút cho bảo thạch Tro Tàn, hắn nhìn về phía đẳng cấp của mình hiện tại.

Sau khi giết chết con ma vật cấp Vương kia, hạn mức kinh nghiệm cao đã khiến hắn thăng thăng lên đến cấp tám ngũ giai, khoảng cách đến cấp chín ngũ giai chỉ còn sót lại hai chục ngàn điểm kinh nghiệm.

Điểm thuộc tính cấp 8 thu hoạch được tổng cộng là 640 điểm, hắn vẫn chưa kịp phân phối.

Tô Mộ nhìn về phía món trang bị ma vật cấp Vương nổ ra.

‘Ma Bào Dạ Hoả (cấp SS): Trí lực + 1000 tinh thần + 600, kháng hoả + 30%, sát thương kèm theo thuộc tính Hoả, có 5% xác suất

miễn dịch sát thương, đẳng cấp yêu cầu: cấp 8 ngũ giai'

Không hổ là trang bị nổ ra từ ma vật cấp Vương, thuộc tính tăng thêm trong trang bị ngũ giai cũng được gọi là khủng khiếp.

Tô Mộ trực tiếp thay với bộ quần áo linh kiện rời rạc ngũ giai lúc trước.

Vẫn chưa xong, lúc giết chết con ma vật cấp Vương kia, giá trị trưởng thành của quyền trượng Pháp Thần cũng đã đạt đến lục giai.

'Quyền trượng của Pháp Thần: (lục giai) trí lực + 1200 tinh thần + 1200 thể chất + 1200 sử dụng vật phẩm ma pháp mạnh mẽ, có thể gắn chú ngữ tương ứng với quyền trượng, số lượng chú ngữ hiện tại: 6, giá trị trưởng thành 0/500000'

'Chú ngữ 1: nâng cao 30% công kích ma pháp'

'Chú ngữ 2: nâng cao 20% sát thương sau cùng'

'Chú ngữ 3: + 100% tốc độ hồi phục pháp lực'

'Chú ngữ 4: Cẩn Nuốt'

'Chú ngữ 5: Bạo Kích + 5%'

'Chú ngữ 6: không'

"Giá trị tinh thần đủ cao rồi, thêm bốn trăm điểm vào nhanh nhẹn thôi!"

Tính toán tỉ mỉ một phen, Tô Mộ phân chia điểm thuộc tính vào nhanh nhẹn và tinh thần.

Mở giao diện ra.

Người chơi: Tô Mộ

Cấp bậc: cấp 8 ngũ giai (170000/190000)

HP: 109360

Mp: 255600

Công kích vật lý cận chiến: 6400

Công kích ma pháp: 26431

Phòng ngự vật lý: 9946

Phòng ngự ma pháp: 10200

Bạo kích ma pháp: 10%

Bạo kích vật lý: 5%

Thuộc tính: Sức mạnh 3100, thể chất 3168 (+2600), nhanh nhẹn 2156, tinh thần 2810 (+3580), trí lực 3583 (+3000)

Dưới thuộc tính hạn mức cao cộng thêm từ cấp trưởng thành của vũ khí quyền trường Pháp Thần, giao diện của Tô Mộ hiện tại hoàn toàn có thể dùng khuôn khiếp để hình dung.

Đổi lại là bất cứ người chơi nào nhìn thấy con số trên bảng giao diện này, chắc chắn đều cảm thấy không thể tưởng tượng.

Mọi người vẫn đang chơi cùng một game sao?

Lúc bọn họ vẫn đang phiền não làm sao công lược một con quái tinh anh, làm sao đi diệt boss trong phó bản, Tô Mộ đã một mình diệt một con “ma vật cấp Vương” có thể nói là thiên tai với bọn họ.

Nếu có chọn lựa, người chơi khác chắc chắn sẽ chọn “thoát game”.

Nhưng trong game Thần Đồi, bọn họ không có con đường lui.

“Ầm!”

Vừa cộng điểm xong, lúc Tô Mộ đang định đút khoáng thạch dung nham cho bảo thạch tro tàn, thì núi lửa đã xảy ra động tĩnh cực lớn.

Sau khi những khoáng thạch kia bị Tô Mộ khai thác, dung nham giống như mất đi một loại áp chế, bắt đầu phun trào không ngừng.

Trong chốc lát, cả núi lửa đâu đâu cũng là dung nham nóng bỏng.

“Núi lửa này sắp phun trào rồi!”

Tô Mộ không hề do dự, giương ra đôi cánh hoả diễm sau lưng, bay về phía hang động bên trên.

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Sau khi khởi động kỹ năng, tuyến đường trong hang động đã lộ ra hoàn toàn trong tầm mắt của hắn.

Dốc toàn tốc lực mà đi, Tô Mộ đã về đến gốc cây khổng lồ lúc trước.

Giương đôi cánh hoả diễm, hắn bay lên phía trên cây đại thụ.

Rất nhanh, kèm theo một tia sáng loá, cánh cửa ra cũng xuất hiện trước mắt hắn.

Tô Mộ bay thẳng lên trên.

“Tên đó quay về rồi!”

“Hắn biết bay sao?”

Ngay lúc Tô Mộ bay ra khỏi hốc cây, mấy người bảo vệ xung quanh phát ra tiếng hô to.

Bọn họ rõ ràng không ngờ rằng Tô Mộ lại có thể an toàn thoát ra từ trong núi lửa.

“Sao người ra được đây?”

Kunk cũng bị tình huống trong này dọa cho kinh sợ, kéo cơ thể già nua chạy ra, nhìn thấy Tô Mộ giữa không trung, vẻ mặt khó tin.

Tô Mộ cảm nhận được lòng thù địch của những người này, nheo mắt lại.

Đám người này ở đây thủ vệ cửa vào núi lửa, rõ ràng không muốn để người khác lấy được khoáng thạch dưới đó.

Có điều khoảng cách từ núi lửa đến đây khá xa, cộng thêm không gian cực kỳ rộng lớn bên trong gốc đại thụ này. Cho dù núi lửa bùng nổ, thôn làng này cũng sẽ không gặp phải ảnh hưởng gì.

“Àm!”

Ngay lúc Tô Mộ nghĩ như vậy, nơi xa vang lên âm thanh núi lửa bùng nổ.

“Sao có thể như vậy?”

Kunk nhìn về phía hướng đó, gương mặt viết đầy vẻ khó tin.

Không phải bọn họ chưa từng đi vào bên trong núi lửa này, cũng biết hồ nham thạch bên dưới có khoáng thạch giá trị vô giá.

Nhưng có điều trong núi lửa có ma vật mạnh mẽ, đám người bọn họ hoàn toàn không phải là đối thủ, đương nhiên cũng không thể đi vào khai thác.

Từ lúc bắt đầu Kunk đã biết rõ mục đích của Tô Mộ, nhưng hẳn hoàn toàn không ngờ, vền vẹn một nhà thám hiểm, lại thật sự có thể lấy đi khoáng thạch trong núi lửa.

“Không thể để hắn đi!”

Khoáng thạch trong núi lửa có giá trị cực lớn, số vật tư và đồng vàng Tô Mộ để lại vĩnh viễn không thể sánh bằng, Kunk vô thức phát ra tiếng hô.

Nếu có thể khiến Tô Mộ nôn ra toàn bộ số khoáng thạch đó, vậy thì đám người của bọn họ sẽ có thể có được một gian viên an ổn rồi!

Cũng chính khoảnh khắc hắn phát ra tiếng hô hào, cung tiễn thủ trong thôn đồng loạt phát động tấn công với Tô Mộ.

Từng mũi tên nối tiếp nhau bay về phía không trung.

Nhưng sau khi những mũi tên này bắn trúng Tô Mộ, tổn thương tạo thành hoàn toàn không thể phá được phòng ngự của hắn.

-1!

-1!

-1!

Tô Mộ đứng yên bất động giữa trời, ánh mắt dần dần trở nên lạnh lẽo.

Sát thương của những người này không cao, nhưng lòng thù địch của bọn đối với mình lại là thực sự!

“Các người đang muốn chết!”

Giọng nói lạnh lùng của Tô Mộ vang vọng khắp thôn làng.

“Dừng tay!”

Lúc này Kunk cũng đã ý thức được chuyện không đúng lắm, vội vàng ngăn cản những cung tiễn thủ kia lại.

Người khác mắt thấy tấn công không chút tổn thương, toàn bộ đều bất đắc dĩ dừng tấn công lại.

Chương 371: Nhà thám hiểm trước kia!

Gương mặt bọn họ đều lộ ra vẻ hoảng sợ.

“Nhà thám hiểm, mọi chuyện đều là lỗi của ta, là ta bị lợi ích che mờ lý trí, là mắt ta mù rồi, không liên quan đến người khác!”

Kunk đột nhiên quỳ trên đất, hô to về phía Tô Mộ.

“Thôn trưởng!”

“Quỳ hăn làm gì, cùng lắm thì liều mạng với tên này!”

“Đúng vậy, chúng ta trấn thủ những khoáng thạch kia lâu như vậy, không thể có lợi cho hăn uống phí được!”

Mắt thấy thôn trưởng quỳ trên mặt đất, người khác đồng loạt phát

ra tiếng hô

Cho dù bọn họ biết sự mạnh mẽ của Tô Mộ, nhưng bọn họ vẫn có tôn nghiêm.

“Các người im miệng hết cho ta!”

Kunk phát ra tiếng gào rống.

Thân là người đứng đầu một thôn, hẳn có cảm tình sâu nặng với thôn làng này.

“Ta hi vọng có thể bàn bạc với người, ta có thể nói với người một vài bí mật liên quan đến thế giới này.”

Kunk quỳ trên mặt đất, gương mặt xanh xao không chút màu máu.

Tô Mộ xoay vần giữa trời, sát ý trong ánh mắt không giảm đi chút nào.

Nơi này chính là bên ngoài tường, mình ra tay với NPC sẽ không có bất cứ sự can thiệp nào.

Bắt đầu từ lúc Kunk dẫn mình tiến vào mê cung kia, lòng thù địch của lão già này với mình đã rất rõ ràng.

Giết chết hắn, trong lòng Tô Mộ không chút cảm giác nặng nề nào.

Về phần mình cướp đi khoáng thạch vốn dĩ thuộc về những thôn dân này, càng là lời nói vô căn cứ.

Cho dù không có con ma vật cấp Vương kia, với chiến lực của thôn làng này, đám tiểu quái tinh anh kia cũng không thể diệt sạch, đừng nói đến khai thác khoáng thạch trong hồ dung nham.

“Nếu thứ người nói ra có thể khiến ta hài lòng, ta có thể buông tha cho bọn họ!”

Có điều Tô Mộ lại hứng thú với bí mật trong miệng Kunk.

“Người nhất định sẽ hài lòng!” Kunk đứng dậy, vẻ mặt lộ rõ xanh xao.

Hắn run rẩy lấy bối đi về phía nhà cây của chính mình.

“Thôn làng!”

Một người trẻ tuổi bên cạnh vội vàng đi lên muốn dìu đỡ.

“Không cần dìu ta!”

Kunk phất phất tay, tự mình đi.

Ánh mắt Tô Mộ lạnh lùng, bay về phía sau lưng Kunk.

Người khác thấy Tô Mộ đến, đều lùi ra.

Hai người cùng đi vào trong nhà cây của Kunk.

“Bắt đầu từ bây giờ, người chính là thôn trưởng!” Kunk quay đầu nhìn về phía một tráng hán đứng giữ bên cạnh động cây.

“Thôn trưởng!” Người kia không nhịn được kêu lên.

Kunk lắc đầu, đi vào trong nhà cây.

Tô Mộ theo sát phía sau.

Ánh sáng trong nhà cây có phần u ám, Kunk ngồi lên trên ghế, gương mặt lộ ra nụ cười.

“Ta thật sự không ngờ, người có thể lấy đi những khoáng thạch đó!”

“Đây không phải điều ta muốn nghe!”

Giọng nói của Tô Mộ mang cảm giác lạnh lẽo.

“Ta thật sự ngưỡng mộ những nhà thám hiểm như các người!” Kunk đột nhiên cười phá lên.

“Khụ! Khụ!” Dường như đã cười đến mức quá kịch liệt, hắn không ngừng ho khan.

Tô Mộ im lặng nhìn vị thôn trưởng này, không chút đồng cảm.

“Tổ tiên của thôn trưởng chúng ta, cũng từng giống với các người!” Sau khi ho khan, Kunk lại cất lời.

Lời nói của hắn lập tức khiến Tô Mộ nhúu chặt mày.

“Từng giống với ta?” Giọng điệu của Tô Mặc mang vẻ nghi ngờ.

“Không sai, bọn họ cũng từng là ‘nhà thám hiểm’!” Kunk gật đầu, giọng điệu vô cùng nghiêm túc.

Nhìn biểu cảm của hắn, Tô Mộ biết tên này không hề nói dối.

“Hay nói cách khác, NPC của thế giới Thần Đồ, toàn bộ đều là ‘đời sau’ của những người đã từng là người chơi?”

Tô Mộ nheo mắt lại, đầu óc xoay chuyển nhanh chóng.

Lời nói của Kunk ẩn chứa quá nhiều thông tin, trong chốc lát hắn thật sự rất khó để tiêu hoá!

“Những nhà thám hiểm kia là người từ đâu đến?” Tô Mộ hỏi ra vấn đề mang tính mấu chốt.

“Ta không biết!”

Kunk lắc đầu.

Hắn tiếp tục nói: “Tổ tiên của chúng ta từng có chút ‘mâu thuẫn’ với đám người ở Vương đô, cho nên bị lưu đày đến ngoài tường.”

“So với cuộc sống nhàn hạ trong tường, muốn tiếp tục sinh tồn ở ngoài tường, chắc người cũng rõ ngày tháng của chúng ta cực khổ cỡ nào.”

Nghe đến đây, Tô Mộ hít sâu một hơi: “Người nói những lời này, là không thể khiến ta hài lòng!”

Câu nói này là nhắc nhở, cũng là cảnh cáo.

“Ha! Ha!” Kunk cười phá lên lần nữa.

“Khụ khụ!”

Sau khi cười lớn lại là một đợt ho khan kịch liệt.

Tô Mộ không hối thúc, chờ đợi lời nói tiếp theo của vị thôn trưởng này.

“Sở dĩ chúng ta sống lay lắt kéo dài hơi tàn, là bởi vì chúng ta còn có một ‘cơ hội’, đây cũng là một thông tin lưu truyền lại đời đời từ thế hệ tiên tổ.”

Sau khi Kunk mở miệng, Tô Mộ biết kịch hay sắp bắt đầu rồi.

“Game sống lại, vị diện hiển hoá!”

“Trên Thần toạ, người phạm cũng có thể đăng cơ!”

Cùng lúc giọng nói Kunk vang lên, một luồng pháp tắc mạnh mẽ đột nhiên tuôn vào trong nhà cây.

Vô số pháp tắc giao thoa, không ngừng cắn nuốt thân thể Kunk.

Kỳ quái chính là, những pháp tắc kia không xem Tô Mộ là mục tiêu.

Nhìn cảnh tượng trước mắt, ánh mắt Tô Mộ sa sầm.

Tất cả những chuyện này giống như từng quen biết!

“Người sống lại” lúc trước bản thân từng gặp trong thế giới hiện thực cũng có kết cục giống y như Kunk.

“Là trùng hợp sao?”

Tô Mộ dùng sức xoa đầu, nhức đến không chịu nổi.

Trước khi Kunk nói ra hai câu đó, hẳn đã dự liệu đến kết cục của mình.

Trùng hợp không chỉ là kết cục giống nhau, còn có hai chữ bọn họ cùng nhắc đến.

Sống lại!

“Game sống lại? Vị diện hiển hoá?”

Tô Mộ bắt đầu suy nghĩ đến hàm nghĩa của câu nói này.

Game sống lại rất dễ hiểu, chắc là sự xuất hiện của game Thần Đồ.

Thật ra, vị diện hiển hoá không khó lý giải.

Thân là thanh niên của thế kỷ 21, nếu ngay cả vị diện có nghĩa gì cũng không hiểu, vậy thì thật sự là out rồi.

Cho nên nếu phiên dịch trực tiếp câu nói này, có thể hiểu là.

Game Thần Đồ đã bắt đầu, tất cả vị diện đều sắp xuất hiện.

Nếu vị diện xuất hiện, vậy người không cùng trong một vị diện chắc hẳn có khác biệt mới đúng.

“Cho nên ‘nhà thám hiểm’ lúc trước chính là người của vị diện khác?”

“Cũng có thể nói, game không chỉ từng khởi động một lần?”

Với suy đoán này, trong nháy mắt Tô Mộ cảm nhận được một luồng khí lạnh.

Sự xuất hiện của “người sống lại” vừa hay chứng tỏ ý nghĩa của mình.

Chương 372: Suy đoán của Tô Mộ.

Bất kể những người đó nhìn từ phương diện nào, cũng không thể là người của thế giới bên mình.

Còn có “Cướp đoạt tinh thể” trong miệng người kia, chỉ e chính là giết chết tinh thể nguyên bản chủ nhân, lấy được tư cách tiến vào game của người nọ.

“Nói cách khác, game đã từng mở ra, cũng có những người khác tham dự, nhưng xuất phát từ nguyên nhân nào đó, bọn họ bị giữ lại trong game, vì thế sinh sôi nảy nở ra những thứ NPC này?”

Tô Mộ tiếp tục đi sâu theo suy nghĩ của mình.

“Có điều không có rất nhiều NPC biết thông tin này!”

“Nhưng những người NPC truyền thừa chắc chắn biết!”

Càng suy nghĩ, đầu Tô Mộ càng đau dữ dội.

Những NPC biết hết tất cả mọi chuyện kia sẽ không nói với người chơi.

Một khi họ nói ra “bí mật”, họ sẽ bị nuốt chửng bởi pháp tắc trong thế giới này.

Giống như “người sống lại” trong thực tế.

“Tất cả mọi thứ trong game có thể mang về hiện thực?”

“Vậy có phải nói, quy tắc của game sẽ nuốt chửng thực tế không?”

Khi game vừa bắt đầu đã có người từng nhắc đến suy đoán này, không phải là một thứ gì đó mới nữa rồi.

Kết hợp với câu thứ hai của Kunk, Tô Mộ đã đại khái hiểu được mục đích của những “người sống lại”.

Trên thần tọa, người bình thường cũng có thể đăng quang!

Điều này cho thấy tất cả mọi người có cơ hội đặt chân lên “Thần tọa” đó.

Mà đây cũng là chủ đề mà game Thần Đồ khi xuất hiện đã nói cho mọi người biết.

Thành thần!

Nhưng ngoại trừ nói cho người chơi biết chơi game có thể “thành thần”, tất cả những thứ còn lại cũng không đề cập tới.

Cho dù mình đã đi ra ngoài tường, nhưng đối với chuyện “làm thế nào thành thần”, hẳn vẫn không tìm thấy đầu mối như cũ.

“Những người sống lại chắc chắn biết cách để ‘thành Thần’ bởi vì trước đây họ đã trải qua rồi!”

Nghĩ thông suốt điểm này, Tô Mộ cảm nhận được có một vòng xoáy thật lớn đang hút mình vào trong đó.

Có rất nhiều câu hỏi nổi lên nhưng không có được trả lời.

Ví dụ, có bao nhiêu vị diện tồn tại “người sống lại”?

Những người đó biết bao nhiêu về game?

Tại sao game lại mở ra thêm lần nữa?

Tồn tại “thành thần” trong game trước đây, bây giờ có phải thực sự là “thần” trong game không?

Giống như Tà thần muốn đưa mình vào chỗ chết kia.

Rõ ràng hắn đã bị hạn chế trong game.

Nếu ngay cả các thần cũng sẽ bị hạn chế, thì thành Thần có ý nghĩa gì?

“Quá phức tạp nhỉ?”

Tô Mộ càng nghĩ nhiều, đầu óc cũng ngày càng đau.

Hai câu nói mà Kunk để lại quả thật có thể khiến người ta liên tưởng vô hạn.

“Quên đi, không nghĩ nữa, đi bước nào hay bước đó đi!”

Tô Mộ hít sâu một hơi, chậm rãi thở ra, ổn định lại tâm tình của mình.

Hắn quay người đi ra khỏi nhà trên cây.

“Thằng nhãi này, người làm gì thôn trưởng rồi hả?”

Mấy người lập tức xông tới vây quanh.

Có thể thấy, những người này vẫn cực kỳ kính trọng Kunk.

Tô Mộ liếc mắt nhìn bọn họ một cái, mở ra đôi cánh hỏa diễm sau lưng.

Bỏ qua những “thổ dân” này, cả người hần bay lên trời, đi về hướng Vương đô.

Kunk dùng mạng nói ra tin tức, mình cũng sẽ không làm khó những người khác trong thôn.

Cuộc giao dịch này vẫn tính là công bằng.

“Trong thực tế chắc sẽ xuất hiện rất nhiều ‘người sống lại’, bọn chúng nhất định sẽ ra tay với những người chơi thực lực khá mạnh kia, thu hoạch tinh thể của bọn họ.”

“E là đã có người đã theo dõi ta rồi!”

Lượng mana lại được tăng thêm nhiều, tốc độ bay của đôi cánh hỏa diễm cũng được gia tăng, Tô Mộ không có chút do dự, bay thẳng về phía Vương đô.

Sau khi làm rõ thân phận của “người sống lại”, trước mắt hần chỉ có một tính toán.

Tìm “người sống lại” trong thực tế, cạy ra những bí mật về “game Thần Đồ” từ miệng của họ.

Về phần nên cạy như thế nào?

Lại giống như Kunk, mọi người đều có điểm yếu của mình.

Chỉ cần mình hần tóm được điểm yếu của những “người sống lại”, mặc dù sẽ bị quy tắc nuốt chửng, bọn họ cũng nhất định sẽ nói ra chuyện mình muốn biết!

“Đương nhiên, chuyện này cũng không thể vội vàng.”

“Ta phải đảm bảo thực lực của mình càng ngày càng mạnh!”

Dưới tốc độ bay tối đa, ánh mắt Tô Mộ dần dần thâm thúy.

Mặc dù đã sớm biết game Thần Đồ không đơn giản, nhưng game này vẫn phức tạp vượt quá dự đoán của mình.

Trong lòng hần lại nảy ra một ý nghĩ cực kỳ đáng sợ.

Cái gọi là “thành Thần”, có lẽ chỉ là một vỏ bọc!

Ý nghĩ này không thể nghiên cứu sâu.

Càng nghĩ kỹ, luồng khí lạnh sờn tóc gáy kia lại càng mãnh liệt!

...

Thế giới thực.

Một chiếc máy bay dừng lại ở sân bay Ma Đô.

Sân bay lớn như vậy chỉ còn lại một số lượng nhỏ nhân viên, hệ thống giám sát cũng bị tê liệt một nửa.

Sau khi game Thần Đồ xuất hiện, người “đi làm” tự nhiên ngày càng ít đi.

Vì duy trì vận chuyển bình thường, Hoa quốc điều động không ít công nhân viên, coi như có thể miễn cưỡng duy trì.

Nhưng khi người chơi có thể ở lại game Thần Đồ trong thời gian dài hơn và lâu hơn, “cột” chống đỡ tất cả điều này sẽ mãi sụp đổ.

Trên máy bay lữ lượt có không ít người xuống.

Nhưng so với sân bay Ma Đô phồn hoa ngày xưa, những người này thật sự vẫn quá ít.

Trong những người này, có mấy người hành tung hơi kỳ dị.

Sau khi họ xuống máy bay, lập tức đi đến một góc hẻo lánh.

“Mục tiêu ở ngay chỗ này, mỗi người lấy một viên ma thạch, khi cảm ứng được người có ma lực mạnh mẽ, ma thạch sẽ sinh ra phản ứng.” Một người mở miệng nói, đồng thời lấy ra bốn viên tinh thể hình cầu to bằng bàn tay.

“Nhớ kỹ, tinh thể của tên kia là của thiếu chủ, một khi phát hiện, đừng có ai hành động thiếu suy nghĩ cho ta!” Người đàn ông nhấn mạnh một lần nữa.

“Hiểu rồi!” Bốn người còn lại cùng đáp.

Sau đó, họ tản ra các lối ra khác nhau.

...

Thành Diệu Nhật, ngoài cửa thành.

Lev ngồi trên một chiếc xe cơ khí giống như một con cua.

Bên cạnh hắn là một nhóm 5 người.

Vừa đúng năm chức nghiệp, phân phối hết sức hợp lý.

Đội một hồi, trong thành có một mỹ nữ mặc trang phục pháp sư tiến đến.

Bên cạnh người đẹp có ba người đi theo.

Ba người đều mặc trang phục thích khách, mỗi người đều tản ra sát ý nhàn nhạt.

Lev nhìn mỹ nữ pháp sư kia, gương mặt lộ ra vẻ ao ước nói không nên lời.

“Đi thôi!”.

Chương 373: Đội nôi cho Pháp sư sa đọa.

**

Giọng nói của mỹ nữ pháp sư vang lên, đội người này cùng nhau đi về phía bức tường

Dưới bầu trời khuya, một ánh lửa cắt qua màn đêm tối.

Đó chính là Tô Mộ đang phóng nhanh trên không trung.

Thời gian đến mất ba ngày ba đêm, nhưng khi trở về thì sẽ khác.

“Dựa theo tốc độ hiện tại, hai ngày hai đêm là có thể trở về Vương đô rồi!”

“Kỹ năng này thật là có ích!”

Gió lạnh gào thét tạt vào mặt, Tô Mộ cũng không cảm thấy lạnh.

Ngược lại, nhiệt độ phát ra từ đôi cánh hỏa diễm làm cho cả người mình đều ấm áp.

Dưới trạng thái bay không ngừng nghỉ này, Tô Mộ cũng dần dần quen với loại cảm giác này.

Bầu trời nổi lên màu trắng trong bụng cá.

Tô Mộ vẫn không có ý định nghỉ ngơi.

Trong lúc bay, hắn cũng đang suy nghĩ về một số chuyện.

Không phải về “người sống lại”, mà là về nhiệm vụ “điều tra Tà thần”.

“Nhất định phải tìm ra một lý do có thể thuyết phục nghị trưởng Vương đô, tốt nhất là có thể để cho hắn đưa ra nhiệm vụ tiếp theo.”

“Ta nên nói như thế nào đây?”

Tiếp xúc với NPC thông minh, bản thân hắn nhất định phải thông minh hơn.

Tô Mộ dọc theo đường đi đều lo lắng vì chuyện này.

Nếu nói Tà thần là vì đối phó Vương đô, như vậy lúc tấn công phòng tuyến thứ ba, vì sao hắn lại khiến cho rất nhiều ma vật rút lui?

Lúc ấy mình cũng không rõ, cũng rất khó hiểu sao lượng lớn ma vật kia lại bỗng nhiên biến mất rồi.

Nhưng trải qua một trận chiến núi lửa, Tô Mộ đã nghĩ thông suốt rồi.

Con ma vật cấp Vương kia sinh ra, nhất định là do lượng lớn ma vật chất đồng!

Tô Mộ hồi tưởng lại liên hệ giữa mình với vị Tà thần kia.

Thật sự mà nói, lúc triệt để đắc tội hần, chắc là khi giết chết trấn trưởng trấn Bạch Vực.

Mở túi đồ ra, Tô Mộ nhìn chìa khóa tháp Sa Đọa kia.

Từ cái tên cho thấy, chìa khóa này có thể mở ra một nơi được gọi là “Tháp Sa Đọa”.

Còn về nơi này có cái gì?

Tô Mộ nghĩ đến đầu tiên chính là “Pháp sư sa đọa”.

“Phải đi tháp Sa Đọa một chuyến!”

Quan hệ giữa Pháp sư sa đọa và Tà thần không giống bình thường, muốn làm rõ “Tà thần” rốt cuộc là cái gì mình nhất định phải xông vào , tòa tháp này một lần.

Nhưng tòa tháp này ở chỗ nào, mình tạm thời còn chưa thấy bóng dáng.

“Chắc là Nghị trưởng Vương đô sẽ biết!”

Thân là người có quyền lực nhất Vương đô, sự hiểu biết của vị nghị trưởng kia đối với thế giới Thần Đồ tuyệt đối vượt qua tất cả mọi người trong Vương đô.

Dựa vào ý thức còn sót lại của Tà thần kia, lại thêm chìa khóa của tháp Sa Đọa này, Tô Mộ biết mình nên nói như thế nào rồi.

“Cách nói này nhất định có thể làm cho hần tin phục, hơn nữa nhiệm vụ tiếp theo của mình cũng có!”

Tô Mộ lộ vẻ vui mừng, khóe miệng không nhịn được nhếch lên.

Chỉ cần đổ tất cả lên người pháp sư sa đọa, rắc rối của mình là có thể dễ dàng được giải quyết.

...

Thế giới hiện thực.

Tại một đạo quan trong núi sâu.

Một người trẻ tuổi mặc áo choàng trắng đang cầm một tách trà xanh trong tay.

“Trà ngon!”

Người trẻ tuổi uống một ngụm, trên khuôn mặt lộ ra nụ cười hời hợt .

Dáng vẻ của hắn vô cùng đẹp trai, nụ cười càng mê hoặc hàng ngàn thiếu nữ hơn.

Ngồi đối diện với hắn là một lão đạo có một bộ râu dài.

Từ tuổi tác xem ra, lão đạo có thể làm ông của người trẻ tuổi, nhưng hắn lại giống như hậu bối, trên mặt tràn đầy cung kính.

“Chung quy vẫn sa sút rồi!”

Người trẻ tuổi buông chén trà xuống, nhìn đạo quan có hơi rách nát, giọng nói lại mang theo tang thương không thuộc về tuổi của hắn.

“May mà, còn có một đồ nhi tốt!” Lão đạo cười lúng túng, theo lời này nói.

Người trẻ tuổi cười nhạt, ngón tay nhẹ nhàng gõ bàn trà.

Giây tiếp theo, một cảnh kỳ diệu đã xảy ra.

Nước trong ấm trà kia lại tự động chảy ra, rót vào chén trà trước mắt hắn.

Mà lão đạo nhìn một màn này, gương mặt lại không hề kinh ngạc chút nào.

“Người định xông vào trong game?” Người trẻ tuổi nhìn về phía lão đạo.

“Già rồi, đã đến lúc nhập thổ rồi!” Lão đạo cười, có một loại tiêu sái không nói nên lời.

Người trẻ tuổi không nói thêm gì nữa.

Bầu không khí trong đạo quan thoáng chốc rơi vào im lặng.

Một hồi lâu sau, lão đạo nhẹ nhàng vung tay lên phất trần, mở miệng nói: “Ta biết game này cũng không đơn giản, cũng biết người không thể tiết lộ quá nhiều, nhưng có thể mời người chăm sóc đồ nhi của ta trong game hay không?”

Người trẻ tuổi khẽ gật đầu: “Ta cũng cần người giúp đỡ trong game, hơn nữa thế giới này cũng...”

Nói đến đây, người trẻ tuổi đã không tiếp tục.

Vấn đề liên quan đến “bí mật”, hẳn không thể tiết lộ quá nhiều.

...

Nước Phiêu Lượng.

Trong một dinh thự rất sang trọng.

Ngoại trừ lớn ra, trong ngoài dinh thự có vệ sĩ chuyên nghiệp mặc âu phục giày da, dáng người cao lớn.

Đây chính xác là nơi ở của Land Nader

Giờ phút này, hẳn mặc áo choàng tắm, trong tay cầm một ly rượu vang đỏ, dựa vào một cái ghế dài thoải mái.

Land Nader là một trong những người quyền lực nhất ở nước Phiêu Lượng, đồng thời hẳn cũng là người chơi có cấp bậc cao nhất trong số các người chơi ở đây.

Land Nader cầm ly rượu trong tay uống cạn sạch, đột nhiên cơ thể của hắn run rẩy kịch liệt

Hắn trợn trừng mắt, ngã trên mặt đất.

Hắn muốn gọi những vệ sĩ bên ngoài, lại phát hiện mình đã không có cách nào phát ra tiếng được nữa.

Một màu đỏ như máu tràn ngập cơ thể hắn, nhanh chóng ăn mòn

con mắt của hắn.

“Land Nader” đứng dậy.

Điểm khác biệt là, đồng tử màu xanh biếc của hắn, hiện tại biến thành màu đỏ như máu.

Hắn lộ ra nụ cười quỷ dị, tự nói một câu.

“Sắp bắt đầu rồi!”

...

Bên ngoài bức tường.

Mỹ nữ pháp sư cầm một quả cầu thủy tinh trong tay.

Bên trong phản chiếu một người đàn ông đang phóng nhanh trên không trung.

“Căn cứ theo con đường tên này đi, chúng ta chuẩn bị sẵn sàng đến chỗ này trước!”

Mỹ nữ pháp sư nhìn về Lev phía sau nàng.

“Người muốn làm như thế nào? Đừng quên hắn là một nhà thám hiểm, cho dù có thể giết hắn một lần, cũng không được thứ ta muốn!” Lev ngồi trên một chiếc xe cơ khí, giọng nói trầm thấp.

Chương 374: Mỹ nữ kêu cứu.

Nếu giết Tô Mộ một lần là có thể lấy được linh kiện kia, là có thể đạt được thứ cường rồng kia, hắn cũng không cần bảo Laubs lừa Tô Mộ đi thung lũng Lụi Tàn làm gì.

“Người yên tâm đi, ta có biện pháp trích xuất ấn ký linh hồn của hắn!”

“Cho dù là nhà thám hiểm, chỉ cần lực lượng linh hồn tiêu tán, kết cục của hắn chỉ có vĩnh viễn tan biến!”

Mỹ nữ pháp sư lộ ra một nụ cười tuyệt đẹp.

Ngoại trừ Lev, tất cả những người khác đều ngơ ngẩn.

Mỹ nữ pháp sư tựa hồ rất hài lòng với biểu cảm của những người khác, thủy tinh cầu trong tay phản chiếu ra một khu rừng.

“Chúng ta xuống tay ở chỗ này!”

Trên đường phóng nhanh trở về Vương đô, Tô Mộ không ra tay với những ma vật phía dưới.

Quái ở chỗ này, mình muốn đến đánh lúc nào cũng được.

Việc gấp trước mắt là chạy về Vương đô, báo cáo với vị nghị trưởng kia.

Vì thế, Tô Mộ ngay cả bảo thạch Tro Tàn vẫn chưa bắt đầu kích hoạt nữa!

“Lại bay thêm một ngày nữa, là có thể đến bức tường đó!”

Thời gian lại qua một buổi tối, khi ánh mặt trời chiếu tới mặt, Tô Mộ cảm thấy hơi mệt mỏi.

Bay với tốc độ nhanh rất tiêu hao tinh lực, nếu không phải có giá trị tinh thần mạnh mẽ làm trụ cột, hẳn căn bản không thể làm được.

“Nghỉ ngơi một chút vậy!”

Lại bay hồi lâu, Tô Mộ ngừng lại.

Trên đỉnh đầu là một vầng mặt trời chói chang, giờ chính là thời điểm ánh mặt trời trong ngày lên cao nhất, hẳn đã cảm giác được miệng khô lưỡi khô khốc.

Tô Mộ lấy ra một chai nước từ trong ô túi đồ, uống một ngụm, tùy ý ăn mấy miếng lương khô.

Phần lớn vật tư đều để lại trong thôn kia, trong tay mình còn lại cũng không nhiều.

“Ta phải đi mua một số linh kiện công trình, làm tủ lạnh di động, hộp cơm cách nhiệt và những thứ khác!”

“Sau đó mua một ít nguyên liệu tươi ngon, phát huy ra ưu thế toàn chức đại sư của ta!”

Thân ở bên ngoài bức tường tường đường sống trong một khu rừng nguyên sinh vô biên.

Ở lại vài ngày còn tốt, nếu ở trong thời gian mấy tháng, vậy mình phải chuẩn bị một ít.

“Gần đủ rồi!”

Ăn đồ ăn xong, uống nước xong, Tô Mộ duỗi thắt lưng một cái, mở đôi cánh hỏa diễm sau lưng ra.

“Cứu mạng, có ai có thể giúp ta không?”

Đúng lúc này, một âm thanh nũng nịu truyền tới.

Tô Mộ nhướng mày.

Nơi này cách tường vẫn còn tương đối xa, tất cả ma vật bốn phía cũng đều là ma vật cấp cao, tiếng nói này xuất hiện thật sự là hơi đột ngột.

“Nhiệm vụ sao?”

Có điều nghĩ lại, nếu NPC gặp rắc rối bên ngoài bức tường, đây không phải vừa hay chính là nhiệm vụ sao?

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Tô Mộ đi về phía phương hướng kia, quyết đoán mở ra Đôi Mắt Chân Thật.

Một giây sau, tất cả khu vực phía trước gần như đều hiện ra trong mắt hắn.

Đó là một cảm giác rất thần kỳ.

Bên trong khu vực này có vô số chi tiết, một người không thể quan

sát hết tất cả.

Giống như lúc sử dụng Góc Nhìn Ma Pháp, Tô Mộ cũng cần phải thông qua bản thể để nhìn, không thể thấy được toàn diện.

Nhưng Đôi Mắt Chân Thật thật sự rất khác biệt!

Kỹ năng này nắm bắt tất cả các chi tiết, hơn nữa còn cho Tô Mộ biết được tất cả.

“Có vấn đề!”

Dưới góc nhìn này, Tô Mộ cũng phát hiện chỗ không đúng.

“Đi gặp bọn họ một lát!”

Ánh mắt ẩn chứa sự sắc bén, Tô Mộ bước nhanh về phía âm thanh truyền đến.

Chẳng bao lâu, một pháp sư nom rất đẹp xuất hiện trong tầm mắt của mình.

Bốn phía quanh vị mỹ nữ pháp sư này bị một vách ngăn ma lực bao phủ.

Bên ngoài vách ngăn có ba con ma vật tinh anh hung mãnh, đang không ngừng phát động tấn công bình phong.

“Giúp ta đi, nhà thám hiểm”!

Thấy Tô Mộ đến, mỹ nữ pháp sư phát ra tiếng cầu cứu.

Cùng lúc đó, trước mặt Tô Mộ cũng bật ra một nhiệm vụ.

‘Có chấp nhận nhiệm vụ không: giải cứu pháp sư? Phần thưởng hoàn thành nhiệm vụ: Không rõ!’

Phần thưởng không rõ làm cho Tô Mộ lộ ra nụ cười hơi hột, lập tức lựa chọn tiếp nhận.

“Hỏa Cầu Thuật!”

Không thể hiện ra toàn bộ thực lực của mình, Tô Mộ cởi bỏ tất cả

trang bị, sử dụng kỹ năng sát thương gia tăng thấp nhất, phát động công kích đối với ma vật kia.

Mấy ma vật này cũng không hề đầy máu, sau khi bị Hỏa Cầu đánh trúng, liền tiếp ngã xuống đất.

Đánh chết mấy con ma vật này, Tô Mộ cũng không có nổi cả một điểm kinh nghiệm.

“Thật sự là cảm ơn người!”

Ma vật chết, vách ngăn bảo vệ mỹ nữ pháp sư cũng biến mất theo đó.

Nàng lộ ra biểu cảm sống sót sau kiếp nạn, không ngừng tỏ vẻ cảm ơn Tô Mộ.

“Phần thưởng của ta đâu?”

Tô Mộ cũng không khách khí chút nào, trực tiếp vươn tay ra với mỹ nữ pháp sư.

“Người thoát nhìn là một pháp sư rất lợi hại, ta hẳn là không có phần thưởng có thể làm cho người hài lòng trong tay!” Mỹ nữ pháp sư tỏ ra khó nhĩ.

“Vậy phải làm sao bây giờ?” Tô Mộ nhấn mạnh.

Mỹ nữ pháp sư bày ra tư thế suy tư, một lát sau mở miệng nói: “Ta tìm bảo vật với một đội ngũ tới từ Vương đô, kết quả khi tới gần địa điểm bảo vật thì gặp phải rất nhiều ma vật tập kích. Những người khác trong đội ngũ đều bị chết, chỉ còn lại một mình ta!”

“Một mình ta chắc chắn không có cách nào lấy được bảo vật kia, nếu người không ngại, có thể đi tìm bảo vật cùng ta. Sau khi tìm được bảo vật, ta sẽ không lấy cái gì hết!”

Nói đến đây, mỹ nữ pháp sư lấy ra một tấm “Bản đồ kho báu”.

“Ý này lại không tệ đâu!”

Tô Mộ tiếp nhận tấm bản đồ kho báu kia, hài lòng nở nụ cười.

Từ địa điểm được đánh dấu trên bản đồ, kho báu nằm trong một hang động không xa.

“Chờ sau khi người lấy được bảo vật, nhất định phải hộ tống ta trở về Vương đô đó!” Mỹ nữ pháp sư lại mở miệng, lộ ra tư thái nhu nhược.

“Điều này là đương nhiên!”

Tô Mộ đồng ý.

“Đi bên này!” Mỹ nữ pháp sư chỉ về một phương hướng, dẫn đường.

Tô Mộ không chần chờ, sải bước đi theo phía sau nàng.

Đi tới đi lui, trên đường lại lần lượt gặp phải một ít ma vật.

Mặc dù cõi trang bị ra, sát thương của Tô Mộ vẫn cao vô cùng, giải quyết những ma vật kia rất dễ dàng.

“Người thật lợi hại!”

Chương 375: Mỹ nữ kêu cứu. (2)

Mỹ nữ pháp sư không quên ở một bên làm “đội cổ vũ”.

“Ha ha!” Nghe giọng nói mềm nhũn của nàng, Tô Mộ bật cười.

Diễn kịch mà, dù sao cũng phải diễn mình như một tên ngốc thật sự.

“Đến rồi!”

Lại đi một hồi, hang động trên bản đồ kho báu xuất hiện trước mắt hai người.

“Ta sợ tối, nếu không người một mình đi vào đi, ta chờ người ở bên ngoài!”

Nhìn cửa hang động tối đen như mực kia, gương mặt mỹ nữ pháp

sư tràn đầy sợ hãi.

“Bên ngoài cũng không an toàn đâu, nếu gặp ma vật thì làm sao bây giờ?” Tô Mộ nhìn quanh bốn phía, giọng nói mang vài phần lo lắng.

“Lỡ có ma vật, thì ta ở ngoài hang động gọi người!” Mỹ nữ pháp sư lập tức trả lời.

“Cũng được!”

Tô Mộ gật đầu, đi về phía vị trí cửa hang động.

Mỹ nữ pháp sư nhìn bóng lưng hắn, ánh mắt lộ ra vẻ tàn nhẫn.

Trong hang động có ma pháp trận năng bố trí xong xuôi, chỉ cần Tô Mộ bước vào trong đó, sẽ trở thành con cua trong rọ.

Nhưng đúng lúc này, điều khiến nàng không tưởng tượng được đã xảy ra.

Tô Mộ vừa đi không được hai bước đột nhiên quay đầu, trong tay lại xuất hiện một thanh kiếm lớn.

“Xung Kích!”

Mỹ nữ pháp sư vẫn chưa kịp nhận ra tình hình rốt cuộc là thế nào, đã nhìn thấy Tô Mộ lại gần mình trong nháy mắt.

Thanh kiếm kia hung tàn chém vào người.

Trên đầu truyền đến cảm giác mê man, mỹ nữ pháp sư cũng rơi vào trạng thái choáng.

“Đi chết đi!”

Nhân lúc người yếu, lấy mạng người.

Tô Mộ không nương tay.

Hắn đánh ra hết mấy kỹ năng cận chiến mạnh mẽ, tất cả đều dùng lên người mỹ nữ pháp sư.

Từng con số sát thương khổng lồ bay lên. Trong vài giây, hắn đã đánh bại mỹ nữ pháp sư với lượng máu mười vạn.

Nhưng mà đã xảy ra chuyện khiến Tô Mộ bất ngờ.

Mỹ nữ pháp sư ngã xuống giống như quả bóng da xì hơi, cơ thể nhanh chóng rũ rượi, cuối cùng thể mà lại biến thành một tấm da.

“Là kỹ năng à?”

Tô Mộ nhìn tấm da kia, chân mày nhíu chặt.

Dưới Đôi Mắt Chân Thật, mỹ nữ pháp sư này chắc chắn là người thật.

Điều này nói rõ có lẽ đối phương sử dụng một loại kỹ năng ve sầu thoát xác nào đó.

Dùng Đôi Mắt Chân Thật, Tô Mộ nhanh chóng tìm kiếm xung quanh.

“Tìm thấy rồi!”

Mấy giây sau, hắn nhìn thấy một bóng người đang chạy trốn.

“Nàng chắc chắn vẫn còn trợ thủ, đám người kia có lẽ trốn ở gần đây!”

Nhìn khoảng cách này, một kỹ năng Chớp Nhoáng có thể đuổi theo, nhưng Tô Mộ lại không vội vã đuổi theo.

Dưới Đôi Mắt Chân Thật, pháp trận bố trí trong hang động bị Tô Mộ thu hết vào mắt.

Bố trí pháp trận kia mất không ít đá ma pháp nha!

“Trước tiên cứ để nàng hội hợp với mấy người khác, ta huỷ xong cái pháp trận này rồi tính sau!”

Vứt tấm bản đồ kho báu trên đất, Tô Mộ cười vui vẻ.

Đối với mình mà nói, hang động này cũng được xem như là một cái “hang kho báu”.

Dựa vào Đôi Mắt Chân Thật và kiến thức của đại sư trận pháp, Tô Mộ đào hết đá ma pháp duy trì ma pháp trận lên.

Tổng cộng năm viên, phẩm chất cũng rất tốt.

Có thể thấy, vì đối phó mình, mỹ nữ pháp sư kia đã bỏ hết vốn liếng ra.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ dùng Chớp Nhoáng về hướng nàng bỏ chạy lúc trước.

Đôi Mắt Chân Thật là sự kết hợp giữa Mắt Ưng và Góc Nhìn Ma Pháp, phạm vi tối đa có thể xa tận mười kilomet.

“Người cũng nhiều đây!”

Chỉ chốc lát, một bóng người xuất hiện trong tầm nhìn của Tô Mộ.

...

Ở một nơi khác.

Một bà lão mặt toàn nếp nhăn đang không ngừng thở hổn hển.

Vẻ mặt của nàng vô cùng sợ hãi.

Bên cạnh nàng là đám người Lev. Ngoại trừ Lev, những người khác thấy sự xuất hiện của bà lão này thì hơi ngớ ngàng.

“Người bị làm sao vậy?”

“Không phải đã nói đợi sau khi tiểu tử kia rơi vào bẫy, phát tín hiệu cho chúng ta sao?” Lev nhìn bộ dạng của nàng không nhận được quát lớn.

“Bị tiểu tử kia nhìn thấu rồi, hắn còn lợi hại hơn ta tưởng!” Bà lão thấp thỏm trả lời.

Cuộc nói chuyện của hai người càng làm cho những người khác không hiểu được.

Rõ ràng bọn họ không hề biết bà lão này chính là mỹ nữ pháp sư

chỉ huy bọn họ kia.

“Thật đáng hận mà!”

Ngồi trên thú cưỡi máy móc, Lev rít gào đầy phẫn nộ.

“Bây giờ nên làm sao đây?”

“Chỉ có thể rút lui trước, chỉ cần trở về trong tường, có lính canh ở đó, hẳn không dám ra tay với chúng ta!” Bà lão hoàn toàn không có suy nghĩ muốn đánh nhau với Tô Mộ.

Nếu không phải nàng có kỹ năng hộ mệnh, thì bây giờ đã thành một thi thể rồi.

“Cứ như vậy mà đi về?” Lev nghe xong, gương mặt tràn đầy vẻ không cam lòng.

Hắn đích thân ra ngoài tường, là vì muốn thấy cái chết của Tô Mộ.

Bây giờ muốn hắn rút về lại trong tường, sao hắn có thể đồng ý được?

“Không được, chúng ta có nhiều người như vậy, còn sợ không giết được tiểu tử kia sao?”

“Cho dù giết hắn một lần cũng được!”

Lev lớn giọng.

“Muốn đi thì người tự đi đi!” Bà lão rõ ràng bị dọa vỡ mật, cũng không đầu quay lại mà tiếp tục đi về phía tường.

“Đúng là một bà già sợ chết!”

Lev nhìn theo bóng lưng của nàng, mở miệng bắt đầu mắng lớn.

“Ta mang một trăm vạn đồng vàng trên người, nếu ai giúp ta, bây giờ số đồng vàng này có thể chia cho người đó!”

Hắn nhìn về tiểu đội đi theo sau, còn có ba tên thích khách bà lão dẫn tới, lập tức lấy ra một trăm vạn đồng vàng.

Những người khác nhìn thấy số đồng vàng này, trong mắt chỉ còn lại sự tham lam.

Tất cả bọn họ đến đây, chẳng qua cũng chỉ vì tiền.

“Cho dù chỉ có thể giết tiểu tử kia một lần, đợi trở về Vương đô, tiền ta đã hứa đưa cho các người, một đồng cũng không thiếu!”
Lev thể hiện sự vô cùng giàu có của hắn.

“Được, cứ giao cho chúng ta!”

“Cũng chỉ giết nhà thám hiểm một lần, chúng ta nhiều người như vậy, còn sợ một mình tên tiểu tử đó?”

“Chỉ cần có tiền, thì chuyện gì cũng dễ nói!”

Mọi người đồn dập đồng ý.

Nhìn thấy nhiều đồng tiền vàng bày ra trước mắt kia, bọn họ vội vàng đưa tay ra.

Nhưng ngay tại lúc sắp chạm vào những đồng vàng kia, tình huống khiến bọn họ không ngờ tới xuất hiện.

Chương 376: Lev “tốt bụng”

Tất cả bọn họ đều bị cố định tại chỗ, tay mỗi người chỉ còn cách đồng tiền vàng kia mấy mươi centimet.

Lev xem một cảnh này, vừa muốn lên tiếng, lại phát hiện mình không nói chuyện được.

Hắn thử cử động thân thể, lại phát hiện không thể động đậy.

Động lực mạnh mẽ của thú cưỡi máy móc cũng bị hạn chế hoàn toàn, không thể điều khiển.

“Ta nghĩ là ai muốn đổi phỏ ta đây, thì ra là người à!”

Một giọng nói nghiền ngẫm truyền đến tai Lev.

Đồng tử Lev lập tức mở lớn.

Cho dù biến thành tro, hắn cũng sẽ không quên chủ nhân của giọng nói này.

Nhà thám hiểm bỉ ổi vô sỉ kia!

Tô Mộ không biết bây giờ Lev đang nghĩ cái gì.

Thấy một đồng lớn đồng vàng trên đất, hắn cười tươi như hoa.

Biết mình thiếu tiền, Lev lại mang đến nhiều tiền như vậy, còn tự đưa ra ngoài tường.

Đúng là người tốt mà!

“Một tên, hai tên, ba tên!”

“Tám tên?”

Tô Mộ đếm số NPC Lev mang theo.

Dưới Đồi Mắt Chân Thật, ở nơi cách đây không xa còn có một tên nữa.

Tính luôn Lev là có mười người.

Đồi Mắt Chân Thật không giống với Góc Nhìn Ma Pháp, nó có khả năng thấy được cấp bậc của bọn họ.

Ngoại trừ Lev, những người khác đều là NPC cấp max tứ giai.

Tên pháp sư kia còn đạt tới ngũ giai.

Trên người đám NPC này, có lẽ sẽ có không ít đồ tốt.

Tô Mộ đi đến bên cạnh đồng đồng vàng kia, nhặt bỏ vào túi của mình trước mặt đám người.

Sau đó, hắn vừa phát tay, một bức Tường Lửa lập tức vây đám người Lev vào trong.

Cùng lúc đó, một tia Lôi Quang cũng giáng xuống!

Nhờ vào công kích ma pháp vô cùng cao, đám người Lev lần lượt ngã xuống dưới sát thương to lớn của Tường Lửa.

Đối với cái chết của bọn họ, trong lòng Tô Mộ cũng không chút dao động.

Loại cảm giác này giống như lúc chơi game nào đó, giết chết vài NPC phản diện mà thôi.

“Để ta xem thử các người đem theo những đồ tốt nào đây!”

Xoa hai tay, Tô Mộ đi tới vị trí đám người ngã xuống.

Sau khi bị Tường Lửa cực nóng đốt cháy, thi thể của mấy người đó cũng không biến mất, nhưng bên cạnh thi thể bọn họ đều là đồ vật rơi ra.

Đây chính là quy tắc trong thế giới game này.

Tô Mộ nhặt từng món đồ lên.

“Nghèo vậy sao?”

Ngoài một trăm vạn đồng vàng của Lev ra, đồng vàng những người khác mang theo cũng không nhiều, gộp hết lại chỉ có bốn mươi, năm mươi vạn.

Còn lại toàn là đồ bổ trợ.

“Đồ đáng tiền cũng chỉ có bộ đồ thôi à?”

May mà trang bị bọn họ mặc cũng được, đợi cấp bậc của những người chơi khác tăng lên, mấy thứ này chắc chắn có thể bán được một bộ mấy vạn.

Tô Mộ lại nhìn con thú cưỡi Lev dùng.

Con này lớn hơn con đà điểu máy móc của mình nhiều, không thể trực tiếp bỏ vào thanh vật phẩm.

“Mấy linh kiện này cũng không tệ, còn có chỗ hữu dụng, tháo ra thôi!”

Tô Mộ cũng khách sáo, dứt khoát tháo hết.

Sau khi xong chuyện, hắn dùng một cái Chớp Nhoáng, tới chỗ bà lão kia chết.

“Thật có tiền!”

Sau khi nhặt những vật phẩm rơi ra từ chỗ nàng, mắt Tô Mộ sáng lấp lánh.

Trong túi đựng đồ của bà lão cất không ít đá ma pháp trong suốt sáng long lanh, mình nhìn thấy phải gọi là mở cờ trong bụng!

Mấy thứ này đáng tiền hơn một trăm vạn đồng vàng của Lev nhiều!

“Đây là thứ gì vậy?”

Ngoài đá ma pháp ra, Tô Mộ còn phát hiện ra một thứ kỳ lạ.

‘Quả cầu thủy tinh bói toán: Có thể dùng để xem bói!’

Cầm cái thứ này trên tay, thông tin về nó cũng hiện ra trước mắt Tô Mộ.

“Bói toán?”

“Thế nên bọn họ mới có thể biết ta đang ở nơi nào à?”

Tô Mộ đã hiểu ra.

Thế giới bên ngoài tường lớn như vậy. Lúc mình đi tới núi lửa, không có khả năng sẽ có người biết, đám người Lev có thể đặt bẫy mình chuẩn xác ở trên con đường này, rõ ràng là có liên quan đến “bói toán”.

“Ta có thể học không?”

Tô Mộ nổi lên hứng thú.

Bói toán lẽ ra phải là một loại kỹ năng nghề nghiệp mới đúng.

Có điều bên trong vật phẩm của bà lão không hề có sách liên quan

tới bói toán. Mình muốn học được kỹ năng này, chắc phải về là Vương đô tìm kiếm nghề nghiệp “Thầy bói toán” khắp nơi rồi.

“Nhiều đá quý ma pháp như vậy, ta cũng không cần bay rồi!”

Được bà lão tặng “sự ấm áp” này, Tô Mộ cũng không tính tiếp tục dùng đôi cánh hỏa diễm đi đường nữa.

Lấy ra mấy viên đá ma pháp bắt đầu sắp xếp, một trận truyền tống hiện lên dưới chân hắn.

Một tia sáng lóe lên, hắn đã tới vị trí tường.

Trận truyền tống đúng là vô cùng hữu dụng, nhưng đá ma pháp cũng tiêu hao rất nhiều năng lượng.

Trừ khi có tình huống khẩn cấp, nếu không thì rất ít người dùng phương thức đi đường xa xỉ như vậy.

Tô Mộ không chút để ý.

Đá ma pháp bà lão “tặng” cho mình đủ dùng trong khoảng thời gian tới.

Kết hợp với đá ma pháp mình lấy ở trong kho tàng, trận truyền tống bố trí được đủ để mình lập tức truyền tống đến vị trí của phòng tuyến thứ ba rồi.

“Trở về đã rồi tính sau!”

Trèo lên tường thành, Tô Mộ quay trở lại bên trong tường.

Sau khi sử dụng trận truyền tống, cửa thành Vương đô xuất hiện trước mắt hắn.

Quan sát vài lần mấy binh lính đang gác cổng, Tô Mộ nhìn thấy thuộc hạ của nghị trưởng.

Tô Mộ đi qua đó, nháy mắt ra hiệu cho hắn.

Binh lính kia bình tĩnh, nói vài câu với mấy người gác cổng khác, rồi rời đi một mình.

Dựa theo ký ức lúc trước, Tô Mộ đi về phía căn phòng nhỏ, nơi trước kia gặp mặt nghị trưởng.

Đến căn phòng nhỏ trước, Tô Mộ tìm một chỗ ngồi xuống.

Trên bàn vẫn còn để cái ấm trà lúc trước, từ sau khi mình rời đi, nơi này rõ ràng chưa từng có ai tới.

“Có lẽ phải chờ một lúc!”

Thông báo cần có thời gian, nhân lúc mấy người đó bận việc, Tô Mộ nhìn bảo thạch Tro Tàn.

Có nhiều khoáng thạch hệ hỏa như vậy, mình chắc chắn lại có thể học được một kỹ năng mạnh mẽ.

“Nơi này không tiện!”

Nhưng nghĩ lại, Tô Mộ lại bỏ đi ý định này.

Chuyện bảo thạch Tro Tàn này, vẫn đợi về đến cửa hàng của mình rồi nói sau!

Tô Mộ mở không gian sủng vật của mình ra.

Dựa theo tiến độ, Tử Long chắc đã hoàn thành tiến hoá đặc biệt rồi.

“Tiến hoá đã hoàn thành, có thể triệu hồi sủng vật!”

Chương 377: Sự thay đổi của Tử Long.

Đúng như dự đoán, trên không gian xuất hiện dòng chữ có thể triệu hồi.

Tô Mộ quan sát căn phòng nhỏ này, đề xuống ý định triệu hồi tiểu tử này ra.

Thú cưng của mình, cho dù không triệu hồi ra cũng có thể xem được thuộc tính.

‘Tử Long (tiến hoá đặc biệt)’

Cấp bậc: Cấp 1 tứ giai (kỳ trưởng thành)

HP: 500000

Công kích vật lý: 10000

Phòng ngự vật lý: 10000

Phòng ngự ma pháp: 5000

Khả năng kháng vật lý: 30%

Khả năng kháng ma pháp: 30%

Sức mạnh: 5000, thể chất: 5000, trí lực: 2500, tinh thần: 2500, nhanh nhẹn: 3000

Kỹ năng: Da Thịt Cự Long (Cấp SS) (Tất cả phòng ngự tăng 200%, khả năng kháng vật lý tăng 30%, khả năng kháng ma pháp tăng 30%)

Móng Vuốt Lôi Đình (Cấp SS) (Huy động móng vuốt khổng lồ, tạo thành sát thương bằng công kích vật lý x1000% lên mục tiêu, đồng thời cũng kèm theo sát thương lôi đình bằng trí lực x500%, cooldown 10 giây)

Hơi Thở Lôi Đình (Cấp SS) (Phát ra một hơi thở lôi đình, tạo thành sát thương bằng công kích vật lý x1500% cho tất cả kẻ địch trong khu vực, đồng thời cũng kèm theo sát thương bằng trí lực x800%, phạm vi tấn công một nghìn mét, cooldown 5 phút)

Lôi Đình Vẫy Đuôi (Cấp SS) (Sử dụng phần đuôi tấn công kẻ địch, tạo thành phạm vi sát thương bằng công kích vật lý x1000% cho tất cả kẻ địch dính công kích, đồng thời cũng kèm theo sát thương lôi đình bằng sức mạnh x300%, cooldown 30 giây)

Thân Thể Cự Long (Đặc biệt): Trí lực vĩnh viễn bằng 50% sức mạnh, tinh thần vĩnh viễn bằng 50% thể chất, HP vĩnh viễn bằng thể chất x1000%.

“Tiến hoá này cũng mạnh đấy!”

Sau khi nhìn thấy tất cả thuộc tính mới của Tử Long, Tô Mộ nhận không được giờ ngón cái lên.

Dù là thuộc tính hay kỹ năng, đều có cảm giác là Lôi Đình Cự Long rồi.

Cũng phải, chỉ bằng mình tiêu nhiều ma hạch như vậy, nếu Tử Long không có thay đổi về chất.

Vậy mình chắc chắn phải mừng chứ người rồi!

Ngay khi Tô Mộ đang đắm chìm trong sự thay đổi của Tử Long thì cửa phòng nhỏ bị đẩy ra.

“Kéo kẹt!”

Người đẩy cửa kéo Tô Mộ lại.

Người xuất hiện trước mặt chính là vị nghị trưởng Vương đô lúc trước.

“Có manh mối gì à?”

Sau khi nghị trưởng đi vào, không hỏi han ân cần mà đi thẳng vào chủ đề.

“Có một số manh mối!”

Tô Mộ khẽ gật đầu ý bảo hẳn ngồi xuống.

Câu chuyện hẳn chuẩn bị bịa không ngắn đâu!

Nghị trưởng ngồi ngay ngắn trên ghế chờ đợi Tô Mộ báo cáo.

“Là thế này, sau khi nhận nhiệm vụ của người, ta đã chạy tới ngoài phòng tuyến thứ ba và tiến hành tìm kiếm trên mặt đất ở đó.”

“Người đoán xem, ta phát hiện ra chuyện gì?”

Tô Mộ cố ý thu hút sự chú ý của hắn.

Nghị trưởng lại nhíu mày: “Thời gian ngắn như vậy người có thể đi tới phòng tuyến thứ ba à?”

Hiển nhiên là hắn nghi ngờ về lời nói của Tô Mộ.

Tô Mộ khẽ mỉm cười rồi thần nhiên giải thích: “Ta có ít nghiên cứu về trận pháp, sử dụng trận truyền tống.”

“Trận truyền tống?” Nghị trưởng hiển nhiên không tin.

Tô Mộ bĩu môi, lấy ý thức còn sót lại của Tà thần ra.

“Đây là?”

Nghị trưởng nhìn thấy nó hai mắt lập tức mở to.

Hiển nhiên hắn nhìn ra thứ này không bình thường.

“Đây là thứ ta có được sau khi giết chết ma vật Tà thần nô dịch, khi giết chết con ma vật đó, ta còn lấy được một thứ nữa!”

Tô Mộ lại lấy ra chìa khóa tháp Sa Đọa kia.

Muốn đẩy tất cả mọi chuyện lên người pháp sư sa đọa thì chiếc chìa khoá này chính là chứng cứ hữu hiệu nhất.

“Tháp Sa Đọa?”

Nghị trưởng nhìn chiếc chìa khóa này, biểu cảm trên mặt vô cùng phức tạp.

Tô Mộ thấy thế bèn mở miệng: “Lúc trước khi còn ở trấn Bạch Vụ, pháp sư sa đọa cũng xuất hiện, còn thành chủ được xếp vào thành Tiểu Nguyệt lúc trước cũng từng nhắc tới pháp sư sa đọa.”

“Ban đầu ta cũng không để ý lắm, nhưng bây giờ suy nghĩ cẩn thận lại.”

“Chắc chắn mục đích của Tà thần là xếp một lượng lớn pháp sư sa đọa vào bên trong phòng tuyến thứ ba hoặc Vương đô!”

Nói đến đây, Tô Mộ không nói tiếp nữa.

Từ vẻ mặt càng ngày càng nghiêm trọng của nghị trưởng, có thể thấy hắn đã tin lý do của mình.

Còn về chuyện chứng thực thế nào à?

Vị nghị trưởng đại nhân này cũng không thể chứng thực với Tà thần mà đúng không?

“Tin tức người mang về vô cùng quan trọng!”

Sau khi im lặng một lúc lâu, nghị trưởng tỏ vẻ tán thành với Tô Mộ.

Điều này cũng có nghĩa là nhiệm vụ của hắn đã hoàn thành!

“Đây là việc ta nên làm, cũng không biết Tà thần kia đã xếp vào bao nhiêu pháp sư sa đọa, chúng ta phải tìm ra bọn họ!”

Tô Mộ nói tiếp theo lời hắn.

Hoàn thành một nhiệm vụ, mình phải trải chẵn sẵn cho nhiệm vụ tiếp theo.

“Chuyện này cực kỳ quan trọng, tuyệt đối không được để lộ tin tức một cách dễ dàng để tránh khiến cho rung chuyển!” Nghị trưởng ý bảo Tô Mộ không được hành động thiếu suy nghĩ.

Hắn hí hóp nhìn chăm chăm ý thức còn sót lại của Tà thần và chiếc chìa khóa kia bằng ánh mắt cực kỳ phức tạp.

“Tháp Sa Đọa này nằm ở đâu?” Tô Mộ bắt đầu hỏi bóng gió.

Nghị trưởng mỉm cười rồi trả lời: “Tháp Sa Đọa không phải là nơi bây giờ người có thể đề cập đến.”

“Tồn tại canh giữ ở nơi đó có thể xử lý người rất dễ dàng!”

Tuy gương mặt hắn mang nụ cười nhưng ánh mắt lại hỗn loạn sự sợ hãi.

Tô Mộ cũng không nghi ngờ lời nói của hắn.

Đừng thấy bây giờ mình rất mạnh, nhưng BOSS cấp Vương thất,

bát giai tuyệt đối có thể giết chết mình một cách nhẹ nhàng.

Đương nhiên chờ đến khi mình lên tới thất giai, BOSS cấp Vương cũng không tính là gì cả.

“Có chuyện muốn nhờ người giúp đây!” Giọng nói của nghị trưởng lại vang lên.

“Ặc!”

Lời nói này làm Tô Mộ lập tức ngơ ngẩn.

Phần thưởng nhiệm vụ trước còn chưa cho mà đã muốn mình đi làm nhiệm vụ tiếp theo rồi à?

“Giúp đỡ thì không thành vấn đề, nhưng phần thưởng...”

Tô Mộ nhắc nhở một câu.

Nghị trưởng nghe vậy nhẹ nhàng vỗ trán: “Người xem, sao ta lại quên mất việc này chứ?”

“Người muốn gì?”

Vấn đề này làm Tô Mộ rơi vào suy tư.

Trong khoảng thời gian ngắn, hẳn thật sự không biết nên muốn cái gì.

Nếu nói đi vào kho tàng Vương đô lựa chọn, một lần chỉ có thể lựa chọn một thứ thật sự hơi keo kiệt.

“Có kỹ năng mạnh gì có thể dạy ta không?”

Chương 378: Đi tới phòng tuyển thứ hai?

Sau khi do dự một lúc lâu, Tô Mộ vẫn cảm thấy kỹ năng là thực tế nhất.

“Kỹ năng à?”

Nghị trưởng vượt cảm, hiển nhiên là đang suy nghĩ kỹ năng thế nào tương đối phù hợp với Tô Mộ.

“Thế chất của nhà thám hiểm đều khá yếu ớt, ta có thể dạy cho người một kỹ năng tăng HP, coi như là phần thưởng hoàn thành nhiệm vụ của người!”

Chỉ một lát, nghị trưởng đã quyết định.

Hắn vươn tay, một luồng năng lượng sinh mệnh bàng bạc hội tụ trong lòng bàn tay của hắn.

Sau khi bàn tay hắn đặt lên đỉnh đầu Tô Mộ, năng lượng sinh mệnh này cũng bắt đầu rót vào bên trong cơ thể Tô Mộ.

‘Người đã nắm giữ kỹ năng: Sinh Mệnh Chi Nguyên!’

‘Sinh Mệnh Chi Nguyên (cấp S): HP nhận được từ thể chất tăng lên 40 điểm!’

Sau khi hấp thu tất cả năng lượng sinh mệnh, Tô Mộ có thể cảm giác được dấu hiệu sinh mệnh của mình trở nên mạnh hơn một cách rõ ràng!

“Kỹ năng này mạnh đấy!”

Tô Mộ chỉ có thể miêu tả kỹ năng bị động này bằng hai từ.

Mạnh mẽ!

Điều quan trọng là kỹ năng này có thể tiếp tục tăng cấp!

Ngay khi Tô Mộ chuẩn bị tăng cấp kỹ năng này lên cấp tối đa thì bàn tay của nghị trưởng lại đặt lên vai hắn.

“Người cũng có một ít hiểu biết về thế giới ngoài tường, nhưng những điều người biết cũng chỉ là một bộ phận rất nhỏ!”

Tô Mộ nghe vậy thu lại ý định tăng cấp kỹ năng, dựng lỗ tai lên nghe.

Lời nói tiếp theo của vị nghị trưởng này chắc chắn không đơn

giản!

Nghị trưởng vỗ vai Tô Mộ rồi thu tay lại: “Ngoài Vương đô thành lập tổng cộng ba phòng tuyến, phòng tuyến thứ ba người đã đi rồi, nhưng ở nơi xa hơn còn có hai phòng tuyến khác nữa.”

“Mà bước ra ngoài hai phòng tuyến này, người mới có thể kiến thức được sự đáng sợ của thế giới ngoài tường, ma vật không phải là toàn bộ uy hiếp!”

“Ngoài ma vật, còn có kẻ địch khác à?” Tô Mộ neho mắt lại, ngạc nhiên không thôi.

Nghị trưởng không trả lời vấn đề này, hắt sâu một hơi rồi nói: “Ta muốn nhờ người đi tới phòng tuyến thứ hai, tìm một người tên là Diệu Tinh, hẳn sẽ cho người chỉ thị tiếp theo.”

Cùng lúc đó, trước mắt Tô Mộ cũng xuất hiện một nhiệm vụ.

‘Có nhận nhiệm vụ: Đi tới phòng tuyến thứ hai không?’

Tô Mộ nhìn nhiệm vụ này nhưng không nhận ngay.

Dựa theo khoảng cách từ Vương đô tới phòng tuyến thứ ba, phòng tuyến thứ hai chắc chắn còn xa hơn.

Vị nghị trưởng này phái mình tới đó, chỉ e không mất mấy tháng mình cũng không thể về đây.

Mình còn vài chuyện cần xử lý ở Vương đô, còn phải trở lại hiện thực tìm vị trí của “người sống lại”, tạm thời thật sự không có thời gian làm nhiệm vụ này.

“So với phòng tuyến thứ ba, vị trí của phòng tuyến thứ hai càng nguy hiểm hơn, khá gần với vùng cấm vực sâu Ma Vật. Dựa vào thực lực hiện giờ của người tạm thời còn chưa hoàn thành được nhiệm vụ này, vậy nên một thời gian nữa người đi cũng được!”

Nghị trưởng thấy Tô Mộ do dự bèn mở miệng.

“Được rồi!”

Có thời gian giảm xóc, Tô Mộ khẽ gạt đầu nhận nhiệm vụ.

“Đây là bản đồ tới phòng tuyến thứ hai”

Nghị trưởng lấy một tấm bản đồ ra.

Thế giới ngoài tường rộng lớn vô biên, bản đồ tuyệt đối là vật cần thiết.

Tô Mộ nhận lấy tấm bản đồ này rồi mở ra xem.

Nghị trưởng cũng không còn chuyện gì cần giao nên rời khỏi phòng nhỏ trước.

“Khoảng cách này cũng xa quá rồi đấy?”

Tô Mộ nhìn đánh dấu trên bản đồ rồi nhú chặt mày lại.

Hắn vốn cho rằng khoảng cách giữa phòng tuyến thứ ba và phòng tuyến thứ hai không xa lắm, nhưng dựa theo đánh dấu khoảng cách trên bản đồ, muốn đi từ phòng tuyến thứ ba đến phòng tuyến thứ hai phải mất ít nhất hai tháng.

Hơn nữa dọc theo quãng đường cũng không yên bình!

Địa điểm đặc biệt nhắc nhở đánh dấu trên bản đồ đã có tám điểm.

Hiển nhiên là những nơi này có ma vật cấp BOSS.

“Đây là vùng cấm vừa nhắc tới à?”

Trên bản đồ, ngoài vị trí của phòng tuyến thứ hai, trên nó còn đánh dấu một cái vực sâu.

“Đây là?”

Bên cạnh vực sâu, hình vẽ một đôi mắt làm Tô Mộ mở to hai mắt.

“Khó trách không cho ta đi tới đây!”

Tô Mộ cũng hoàn toàn nhận ra.

Vùng cấm này liên quan mật thiết đến Tà thần!

Có thể bên dưới vực sâu Ma Vật này chính là nơi ở của Tà thần.

Nghĩ đến thực lực của Tà thần, vẻ mặt của Tô Mộ trở nên nghiêm túc.

Hắn đã theo dõi mình, mình đi tới địa bàn của hắn sớm như vậy, chắc chắn sẽ làm những thứ đó điên cuồng trả thù.

“Trước khi đến đó cần phải làm thực lực của mình trở nên càng mạnh hơn!”

“Ma vật trên đường cần phải rửa sạch sẽ!”

Tô Mộ nhìn chằm chằm địa điểm đánh dấu của mỗi một con BOSS trên bản đồ, ra quyết định.

Những thứ này đều là “đá kê chân” của mình!

“Tăng kỹ năng này lên cấp tối đa trước đã!”

Tô Mộ cất bản đồ đi rồi mở thanh kỹ năng ra.

‘Sinh Mệnh Chi Nguyên đã tăng tới cấp SSS!’

Sau khi liên tục tăng cấp, điểm Sinh Mệnh Chi Nguyên cộng thêm cũng biến thành 100 điểm!

Nói cách khác, mỗi một điểm thể chất sẽ cộng thêm cho Tô Mộ 100 điểm HP.

Nhưng còn chưa hết!

Tính thêm cả HP cơ sở gấp đôi cộng thêm, lượng HP của Tô Mộ bây giờ đã đạt tới một độ cao mới.

883600!

“Có Thân Thể Bất Diệt, HP của ta sẽ nhanh chóng lên tới một triệu!”

Hơn tám trăm nghìn HP, bây giờ Tô Mộ thật sự có thể cứng đối cứng với những con BOSS cao giai kia rồi!

Trong Vương đô rộng lớn, nếu mình hóa thân thành “BOSS công thành” thì chỉ sợ không có ai có thể cản mình lại.

Đương nhiên, Vương đô vẫn có ngoạ hồ tàng long.

Ví dụ như nghị trưởng.

Thực lực của hắn thuộc về loại mình không nhìn thấu.

“Kỹ năng của ta quá nhiều quá loạn, nếu có thể chỉnh hợp lại một chút thì tốt!”

“Khi nào có thể có thêm sự kiện nhỉ?”

Nhìn những kỹ năng lấp lánh trên thanh kỹ năng trước mắt, Tô Mộ nhún vai.

Toàn là cấp S, cấp SSS, cấp Thần, nhìn qua thật sự làm người sung sướng.

“Điểm kỹ năng vô hạn của ta lại từ đâu ra?”

Tô Mộ lại nhìn về phía điểm kỹ năng không chút thay đổi kia, một thắc mắc hiện lên trong lòng.

Sau khi biết sự không bình thường của game Thần Đồ, hắn như người được hương vị của “âm mưu”.

“Không nghĩ nữa, có lẽ sau này sẽ có đáp án!”

Chương 379: Mạn Thiên Hỏa Vũ!

Tô Mộ bỏ qua mấy suy nghĩ vớ vẩn này rồi rời khỏi nhà gỗ.

Tiếp theo còn một vở kịch lớn nữa kìa!

Một đường chạy chậm, Tô Mộ phát huy ưu thế nhanh nhẹn nhanh chóng chạy tới cửa hàng khu thương mại.

Hắn đóng cửa lại đi xuống tầng hầm ngầm.

Lấy hết đồ trong thanh vật phẩm ra, Tô Mộ vừa phân loại vừa đặt trên tủ cất đồ.

Sau khi sửa sang lại, hắn lại lấy toàn bộ khoáng thạch ra đặt trên bàn tầng hầm ngầm.

Tầng hầm ngầm lạnh lẽo lập tức trở nên ấm áp.

Năng lượng hệ hoả ẩn chứa trong những khoáng thạch này cực kỳ mạnh mẽ.

Tô Mộ đặt số khoáng thạch này thành một vòng tròn, để lại một vị trí ở giữa.

“Cho ta một niềm vui bất ngờ đi!”

Hắn hít sâu một hơi rồi lấy viên bảo thạch Tro Tàn ra.

Sau đó đặt nó ở giữa vòng tròn khoáng thạch rồi lùi sang bên cạnh.

Bảo thạch Tro Tàn như cảm nhận được năng lượng dồi dào ẩn chứa trong những khoáng thạch đó, nó bắt đầu lôi kéo những năng lượng ấy.

“Bùm!”

Mấy giây sau, tất cả khoáng thạch đều bắt đầu bốc cháy.

Một vòng tròn lửa thành hình và bao phủ bảo thạch Tro Tàn ở giữa.

Nếu cẩn thận quan sát thì có thể phát hiện ra ngọn lửa đang thu nạp theo một hướng.

Dần dần, vòng tròn lửa biến thành một ngọn lửa.

Nhiệt độ trong toàn bộ tầng hầm ngầm cũng nhanh chóng bay lên.

Tô Mộ yên lặng nhìn tất cả, trong mắt phản chiếu ngọn lửa rào rạt.

Bảo thạch Tro Tàn như đã hấp thu đủ năng lượng, bên trên hiện lên một hình ảnh.

Đó là một mảnh đất tro tàn hoang phế, một người sau lưng mang theo đôi cánh lửa đang không ngừng bay trên không trung.

Hình ảnh này lần trước Tô Mộ đã từng nhìn thấy.

Ngay sau đó, sau khi người đó bay đi, trên không trung xuất hiện một đàn ma vật có cánh.

Nhìn từ vẻ ngoài chúng có phần giống với ma vật Nguyệt Bạch, nhưng thoát nhìn có vẻ mạnh hơn nhiều.

Trong hình ảnh, người đó hoàn toàn không để những con ma vật đó vào trong mắt.

Đôi cánh lửa sau lưng hắn không ngừng rung động, từng chiếc lông chim hình thành từ ngọn lửa bắn ra.

Mưa lửa đầy trời điên cuồng lao về phía những con ma vật đó và tạo thành sát thương với chúng, đồng thời còn đốt cháy cơ thể của chúng nó!

Tô Mộ đã hiểu.

Đây chính là kỹ năng tiếp theo mình có thể nắm giữ!

Hình ảnh trước mắt vẫn đang tiếp tục chuyển động.

Người sở hữu mưa lửa đầy trời mang khí thế không thể ngăn cản, như muốn đốt trụi tất cả kẻ địch phía trước vậy.

Tô Mộ căng thẳng nhìn hình ảnh đó, có thể nói là cực kỳ mong muốn có được kỹ năng này..

Đúng lúc này, vòng tròn lửa hình thành từ khoáng thạch lại bùng nổ thêm lần nữa.

Một ngọn lửa càng bùng lên to hơn bao phủ lấy bảo thạch Tro Tàn.

Trên bảo thạch Tro Tàn xuất hiện một hình ảnh mới.

Cơ thể của người đang bay trên không trung đột nhiên thay đổi.

Ngọn lửa mạnh mẽ trào ra từ trong cơ thể hắn, làm hắn biến

thành một “người lửa”.

Dưới trạng thái này, đôi cánh lửa sau lưng người đó trở nên càng mạnh mẽ hơn.

Uy lực của Mạn Thiên Hỏa Vũ càng được tăng lên một cách rõ ràng.

“Tạo hình này nhìn có vẻ ngẫu đấy!”

Tô Mộ tấm tắc bảo lạ nhìn “người lửa”.

Cùng lúc đó, ngọn lửa trên bảo thạch Tro Tàn lại bay về phía cơ thể Tô Mộ.

Tô Mộ khẽ nhướng mày, hắn không né tránh mà tùy ý để ngọn lửa đó bao phủ lấy mình.

Ngọn lửa bay đến, cảm giác đau đớn vì bị bỏng cũng không xuất hiện, thay thế chính là một cảm giác ấm áp.

Dưới sự dẫn đường của ngọn lửa này, Tô Mộ không tự chủ được mà mở đôi cánh lửa ra.

Giây tiếp theo, một chiếc lông chim bắn ra từ trên đôi cánh lửa.

Sau khi chạm vào mặt tường của tầng hầm ngầm, lông chim lập tức để lại một ngọn lửa trên tường.

“Thuỷ Lao!”

Tô Mộ sửng sốt, vội vàng sử dụng kỹ năng hệ thuỷ.

Thuỷ Lao thành hình, lúc này mới dập tắt ngọn lửa đó.

Những vẫn còn chưa kết thúc, trên đôi cánh lửa lại trào ra một ngọn lửa hoàn toàn bao quanh cơ thể Tô Mộ.

Giống y như hình ảnh hắn nhìn thấy, cả người hắn đều bắt đầu “bốc cháy”!

Ngay khi ngọn lửa bốc cháy đến lúc lớn nhất, tất cả đều im bật!

‘Người đã nắm giữ kỹ năng: Mạn Thiên Hỏa Vũ!’

‘Người đã nắm giữ kỹ năng: Hoả Diễm Thêm Thân!’

Hai thông báo liên tục xuất hiện trên giao diện của Tô Mộ.

“Vậy mà lại là hai kỹ năng à?”

Những khoáng thạch trên bàn đã mất ánh sáng, hình ảnh trên bảo thạch Tro Tàn cũng biến mất.

Hắn vốn tưởng rằng số khoáng thạch này chỉ có thể kích hoạt một kỹ năng, không ngờ lại có thể làm mình nắm giữ hai kỹ năng!

“Chuyến tầm bảo này đúng là kiếm lời quá nhiều!”

Tô Mộ không nhịn được hô to.

Hắn mở thanh kỹ năng ra rồi nhìn về phía hai kỹ năng mình vừa nắm giữ.

‘Mạn Thiên Hỏa Vũ (đặc biệt): Bắn ra một chiếc lông chim tạo thành sát thương với kẻ địch, mỗi một lông chim gây sát thương bằng 1000% công kích ma pháp, và thiêu đốt kẻ địch, mỗi giây cộng thêm sát thương chân thật bằng 200% trí lực (trạng thái bốc cháy không bị tắt vẫn luôn liên tục), dưới trạng thái mở Hoả Diễm Phi Vũ có thể vô hạn phóng thích lông chim.’

‘Hoả Diễm Thêm Thân (đặc biệt): Hoá thân thành trạng thái người lửa, mỗi giây tiêu hao 1% mana, tạo thành sát thương bỏng với kẻ địch trong phạm vi 3000 mét (sát thương tiêu hao 500% lượng mana), dưới trạng thái người lửa, sát thương của kỹ năng hệ hỏa tăng lên 100%, dưới trạng thái người lửa, miễn dịch sát thương thuộc tính hoả.’

“Mạnh thế!”

Sau khi đọc mô tả hai kỹ năng này, Tô Mộ bật ngón tay cái lên.

Lượng mana tiêu hao của kỹ năng thứ nhất móc nối với Hoả Diễm Phi Vũ, nói cách khác, chỉ cần mình có thể duy trì trạng thái Hoả Diễm Phi Vũ thì có thể vẫn luôn sử dụng lông chim tiến hành tấn

công.

Tỷ lệ cộng thêm của kỹ năng tuy không cao lắm nhưng sát thương chân thật cộng thêm của nó lại cực kỳ mạnh.

Hơn nữa cũng không tính theo xác suất, chỉ cần bị lông chim bắn trúng là có thể tiến hành đốt cháy kẻ địch, đến chết mới thôi!

Điều quan trọng hơn là kỹ năng này bù trừ cho kỹ năng thứ hai một cách hoàn hảo.

“Dựa vào lượng mana hiện giờ của ta, mỗi giây tiêu hao 2500 mana, sau khi biến thành người lửa, mỗi giây có thể tạo thành 12500 sát thương!”

Chương 380: Hai kỹ năng hệ hoả.

“Không chỉ là Hoả Diễm Phi Vũ, mà sát thương của Tường Lửa Liệt Diễm, Hoả Vũ cũng sẽ gấp đôi!”

Nói tóm lại, hai kỹ năng vừa nhận được vô cùng mạnh mẽ.

Vừa gia tăng năng lực AOE của mình, vừa gia tăng năng lực sát thương đơn của mình.

“Phải đi học một vài kỹ năng hệ hoả sát thương đơn mạnh mới được!”

Nhìn bảo thạch Tro Tàn đã mất ánh sáng, Tô Mộ biết muốn mở ra kỹ năng truyền thừa tiếp theo e là phải muốn nổ vài ngọn núi lửa.

“Chuyện này không cần nóng nảy, đi về trước đã!”

Tô Mộ cất bảo thạch Tro Tàn đi rồi rời khỏi game.

Ánh sáng trắng lóe lên, không gian thay đổi.

So với thế giới game thì đúng là thế giới hiện thực có thêm vài phân chân thực.

“Có lẽ một ngày nào đó, quy tắc game sẽ hoàn toàn xâm lấn hiện thực!”

Trong lòng Tô Mộ hiểu rằng, có lẽ sự “chân thực” này sẽ không còn tồn tại được bao lâu nữa.

“Trận pháp trong phòng không bị kích hoạt, điều này chứng tỏ không có người tìm tới cửa!”

“Nếu đã vậy thì ta ra ngoài cho bọn họ tìm!”

Tô Mộ vừa nghĩ, cơ thể đã biến mất trong biệt thự.

Thời gian còn sớm nên phần lớn mọi người còn chưa ăn tối.

Tô Mộ không che giấu bản thân, cũng không bày ra dáng vẻ nghênh ngang, chậm rãi bước trên đường phố Ma đô như một người bình thường.

Người xuất hiện vào thời gian này không nhiều lắm.

Giá hàng tăng cao, Ma đô lại càng cao.

Người có thể mua nhà ăn cơm trong nhà hàng ở trung tâm thành phố không giàu thì cũng có quyền!

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Dưới đáy mắt Tô Mộ, tất cả không thể giấu giếm.

Khác với Góc Nhìn Ma Pháp, Đôi Mắt Chân Thật có thể nhìn thấy cấp bậc năng lượng ẩn chứa trong cơ thể mỗi người một cách rõ ràng.

“Cấp bậc của những người này ở trong game đều không thấp nhỉ!”

Sau khi quan sát vài người, Tô Mộ khẽ sờ cằm.

Ảnh hưởng của game với hiện thực sẽ càng ngày càng lớn.

Bây giờ, năng lực hầu hết người chơi có được còn chưa đủ để điên đảo hiện thực. Nhưng nếu kẻ mạnh giống mình càng ngày càng nhiều thì động một cái cũng có thể tạo thành phá hoại quy mô lớn.

Thế giới này sẽ thế nào?

Dù trong thời đại nào cũng tồn tại người có dã tâm.

Càng đừng nói tới bây giờ thế giới này còn có “người sống lại” tồn tại.

“Chắc chắn hiện thực và game có liên hệ chặt chẽ, ta cần phải biết được quan hệ trong đó mới được!”

Tô Mộ nắm chặt hai tay, ánh mắt kiên định.

Nhưng ngay lúc này, người đi đường không hẹn mà cùng dừng bước lại.

Người đang ăn cơm trong quán cũng dừng động tác.

Hầu như mọi người trên thế giới đều có cùng một động tác.

Bọn họ nhìn không khí trước mắt, trong miệng lẩm bẩm.

Thông báo của game Thần Đồ lại xuất hiện trong hiện thực!

Tô Mộ đứng tại chỗ nhíu chặt mày nhìn thông báo trước mặt.

‘Ba ngày sau, thế giới hiện thực sẽ xuất hiện “đường giao thông”, trong đường giao thông sẽ có các loại ma vật xâm lấn, giết chết ma vật xâm lấn sẽ nhận được tích phân, tích phân có thể dùng để đổi phần thưởng!’

‘Tất cả người chơi tử vong trong hiện thực sẽ hoàn toàn tử vong!’

‘Thế giới phía sau đường giao thông liên thông với thế giới Thần Đồ, tất cả người chơi tử vong trong đường giao thông sẽ sống lại ở Tân Thủ thôn, chủ thành đối ứng với thế giới Thần Đồ.’

‘Game sống lại sẽ buông xuống hiện thực sau một trăm ngày nữa!’

‘Sau khi game sống lại, tất cả người chơi sẽ không thể tiến vào thế giới Thần Đồ thông qua tinh thể Thần Đồ nữa!’

Lượng tin tức trong thông báo lần này cực lớn!

Không chỉ Tô Mộ mà tất cả người nhìn thấy thông báo này đều ngơ ngác.

Mọi chuyển xảy ra thật sự quá nhanh.

Nhanh đến nỗi làm mọi người đều chưa chuẩn bị tâm lý.

Mặc dù trong lòng mọi người đều có dự cảm một ngày nào đó sẽ đến, nhưng khi thông báo thật sự xuất hiện, nội tâm hầu hết mọi người đều không thể chấp nhận.

‘Game sống lại? Có nghĩa là gì? Chẳng lẽ những con quái vật đó đều sẽ chạy tới hiện thực à?’

‘Bây giờ ta mới cấp 6, sao ta có thể sống được chứ?’

“Tận thế, đây là tận thế!”

“Ha! Ha! Ha! Ha!”

“Hu! Hu! Hu! Hu!”

Trên đường phố, các loại âm thanh vang lên.

Có người tức giận chất vấn, có người mặt ủ mảy ê gào thét.

Có người không biết vì sao lại cất tiếng cười to.

Mà một vài người có trái tim yếu ớt lại ngồi bệt xuống dưới đất gào khóc.

Giờ phút này, chúng sinh trăm thái đang diễn ra trên toàn thế giới.

Chỉ có rất ít người đang phân tích nội dung trong thông báo.

Tô Mộ chú ý tới từ “đường giao thông” này.

Hắn đã biết game sống lại.

“Nói cách khác, nếu vị diện thế giới khác muốn tiến vào thế giới Thần Đồ thì phải đi tới thế giới này, tiến vào thông qua đường giao thông?”

Thông báo xuất hiện làm Tô Mộ có lý giải mới về vị diện.

“Sau khi game sống lại, trong hiện thực hẳn là sẽ mở ra đường giao thông đi tới các nơi trong thế giới Thần Đồ, thậm chí có một vài đường giao thông sẽ có thể đi thẳng tới thế giới ngoài tường!”

Tuy điểm này chỉ là suy đoán của hắn nhưng cũng không phải không có căn cứ.

Những người sống lại đó vội vàng đi tới thế giới này chỉ e cũng là vì tiến hành chuẩn bị trước thời gian!

“Dựa theo hoạt động lúc trước, đường giao thông ba ngày sau xuất hiện hẳn chỉ là một phần, thực lực của ma vật xâm lấn hiện thực cũng sẽ không quá mạnh, đây là thời gian cho chúng ta thích ứng!”

Sau khi biết được một vài bí mật, Tô Mộ rất chắc chắn về phán đoán của mình.

Nếu thế giới hiện thực đột nhiên tiến hành game sống lại, thì tuyệt đối cùng cấp với tận thế.

Nhưng bây giờ hầu như tất cả mọi người đã thích ứng với game Thần Đồ, lại được thể nghiệm quái vật xâm lấn trong hoạt động lần trước, tỷ lệ sống sót đã tăng lên rất nhiều.

Còn có một điểm mấu chốt.

Thông báo có nói: Chỉ có người chết trong hiện thực mới có thể hoàn toàn tử vong.

Điều này cũng có nghĩa là chỉ cần tiến vào thế giới game Thần Đồ là có thể có được mười cơ hội sống lại!

“Chuyện này!”

Sau khi suy nghĩ cẩn thận điểm này, Tô Mộ đột nhiên mở to hai mắt, một luồng khí lạnh đột nhiên xông thẳng lên.

Hắn nhớ tới những lời nói của Kunk!

Tổ tiên của những NPC trong thế giới game cũng từng là người chơi!

“Đúng rồi!”

Chương 381: Diêm báo sống lại.

Tô Mộ hít sâu một hơi bình tĩnh lại.

Thế giới này đã tồn tại không biết bao nhiêu trăm triệu năm, lại không biết bất cứ nền văn minh nào tồn tại.

Xem ra không phải những nền văn minh đó không tồn tại, mà đã bị bắt tiến vào trong “game”.

Giống như những chuyện bây giờ mình đang gặp phải vậy!

“Trong hiện thực chỉ có một cơ hội tử vong, trong game lại có mười lần, tất cả mọi người đều sẽ lựa chọn tiến vào game!”

“Hơn nữa sau khi game hoàn toàn sống lại, muốn tiến vào thế giới Thần Đồ chỉ có thể thông qua đường giao thông!”

“Quan hệ giữa những người sống lại hẳn là đối địch, bọn họ chắc chắn sẽ chiếm quyền sở hữu ‘đường giao thông!’”

Tô Mộ nhanh chóng phân tích.

Điều này chỉ là suy đoán của hắn.

Rốt cuộc mục đích của “người sống lại” buông xuống thế giới này là gì chỉ có thể biết được từ trong miệng của bọn họ.

“Ba ngày sau, những người sống lại đó chắc chắn sẽ thu hoạch một lượng lớn tích phân trong thế giới hiện thực!”

“Ta chỉ cần kiên nhẫn chờ đợi thì chính bọn họ sẽ tự nổi lên mặt nước!”

Thời gian ba ngày, Tô Mộ hoàn toàn có thể chờ được.

Nhìn đường phố xung quanh, trường hợp thật đồ sộ.

Có người đàn ông cao to ngồi dưới đất khóc như một đứa trẻ.

Có người liên tục ăn như sợ sau đó sẽ không ăn được nữa vậy.

Tô Mộ khẽ lắc đầu nhìn bọn họ.

Thế giới này thay đổi đã trở thành kết cục đã định, thân ở trong ván cờ này, muốn trở hết tài năng thì từ lúc bắt đầu đã phải quyết tâm.

...

Thông báo xuất hiện làm cả thế giới đều nổ tung.

Một trăm ngày nói dài cũng không dài, nói ngắn cũng không ngắn.

Sau khi trải qua ngạc nhiên, mê mang, sợ hãi, hầu hết người chơi

đều phản ứng lại.

Muốn sống sót trong game sống lại thì bọn họ cần phải trở nên mạnh hơn nữa.

Các công hội lớn, thế lực khắp nơi cũng nhanh chóng nhận rõ trạng thái hiện giờ, bắt đầu chiêu binh mãi mã, chờ đợi nghênh đón một thời đại hoàn toàn mới!

Một vài tiếng hô cũng xuất hiện.

“Tô Pháp Thần thành lập công hội đi, dẫn dắt chúng ta!”

“Tô Thần, chỉ cần người ra lệnh một tiếng, ta sẽ lập tức gia nhập!”

“Đại lão Hiên Viên, có hứng thú thành lập công hội không? Tên ta cũng đã nghĩ xong rồi, tên là Hội Hiên Viên!”

Có người viết bài trong hiện thực, cũng có người kêu gọi trên kênh chat thể giới trong game, hai người đứng đầu bảng xếp hạng Tô Mộ và Hiên Viên thành lập công hội.

Còn những người sau đã thành lập thế lực thuộc về mình từ lâu rồi.

Nhưng so sánh với Tô Mộ và Hiên Viên thì lực kêu gọi của bọn họ hiển nhiên là kém xa.

Chỉ cần Tô Mộ muốn, trong vòng ba ngày tuyệt đối một hô vạn ứng, thành lập thế lực khổng lồ nhất thế giới.

Muốn quản lý một thế lực như vậy chắc chắn sẽ tiêu phí rất nhiều sức lực.

Đối với chuyện này, Tô Mộ lựa chọn không quan tâm.

Thành lập thế lực?

Bản thân hẳn chưa bao giờ có suy nghĩ như vậy!

...

“Tô Mộ này đúng là có lực kêu gọi, nếu có thể cướp lấy thân phận

của hắc thì tộc của ta sẽ tuyệt đối chiếm được tiên cơ!”

“Nghe nói Hiên Viên này là cung tiền thủ, ta rất thích, tinh thể của hắc thuộc về ta nhé!”

“Hai người đó, một người cũng không được tha!”

Các nơi trên thế giới, không ít thế lực của “người sống lại” theo dõi Tô Mộ và Hiên Viên.

Những bọn họ lại không biết, hai thân phận này trên thực tế là cùng một người!

“Còn nhanh hơn dự đoán của ta!”

Một nơi nào đó của Hoa quốc, một người trung niên cười nhạt.

Từ giọng nói của hắc, không khó nghe ra đây hắc là một “người sống lại”.

“Một trăm ngày sau vị diện sẽ mở ra, mấy ông già chưa chết kia cũng sẽ xuất hiện!”

“Còn có tồn tại đáng sợ bị pháp tắc thế giới này áp chế cũng sẽ dần dần thức tỉnh.”

Miệng hắc không ngừng lẩm bẩm, giống như biết rất nhiều “bí ẩn” vậy.

Tiếng cười thanh thúy vang lên.

“Thế giới như vậy mới thú vị chứ!”

...

Nơi nào đó, vô số pháp tắc đan chéo.

Một ông già bị gông xiềng trói chặt đang ngửa mặt lên trời hét to.

“Cuối cùng, cuối cùng ta cũng chờ tới ngày này!”

Nếu nhìn kỹ có thể phát hiện trên xiềng xích trói hắc xuất hiện những vết rách nhỏ!

...

Tô Mộ một tay cầm Coca, một tay cầm hamburger nhàn nhã đi dạo trên đường phố.

Trên đường hầu như không có ai.

Hamburger và Coca cũng là mình đi vào cửa hàng không người lấy.

Ảnh hưởng khi thông báo xuất hiện thật sự quá lớn!

Vì có thể có được càng nhiều cơ hội sống sót sau khi quái vật xâm lấn vào ba ngày sau, tất cả mọi người đều muốn lâm thời ôm chân Phật.

Tặng thêm một hai cấp hay nhất thêm được một hai trang bị cũng tốt.

Tô Mộ thật sự không chút hoảng hốt.

Những ma vật xâm lấn hiện thực vào ba ngày sau có thể tạo thành hơn 1 điểm sát thương với mình cũng coi như chúng nó giải rồi.

“Phần thưởng tích phân hẳn là sẽ không tệ!”

“Đây là cơ hội để lấy kỹ năng cấp Thần!”

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, sự kiện ba ngày sau chắc chắn sẽ có phần thưởng cấp Thần.

Tô Mộ vẫn luôn nhớ thương đấy!

“Hình như cửa hàng pizza kia cũng không có ai, cái pizza kia vừa nướng xong à?”

Một mùi hương bay vào mũi Tô Mộ, hẳn nhanh chóng chạy về phía cửa hàng pizza bên đường.

...

Vùng ngoại thành Ma đô.

Một người đang cẩn thận tìm kiếm ngoài một căn biệt thự.

Trong khu biệt thự rộng lớn không một bóng người nhưng người này lại tìm kiếm từng nhà một, hành vi cử chỉ thật sự có hơi kỳ lạ.

Nói cũng kỳ quái, hẳn là người này cũng nhìn thấy thông báo nhưng phản ứng lại hoàn toàn khác với những người khác.

“Gần đây có cảm ứng ma lực mạnh mẽ, hẳn là người muốn tìm đang ở đây!”

Hắn cầm một quả cầu thủy tinh trong tay, thỉnh thoảng lại phát ra ánh sáng chói mắt.

“Nên đi báo cáo hay tìm ra người đó trước đây?”

Người này nhìn ánh sáng trên quả cầu thủy tinh, gương mặt lộ ra vẻ do dự.

“Nghe nói người này có kỹ năng cấp Thần, nếu có thể tìm thấy tinh thể của hắn thì ta không cần làm người hầu nữa rồi!”

“Đây là một cơ hội!”

Một lúc sau, gương mặt người này lộ ra sự tham lam.

Thân là một người hầu, tồn tại của hắn là một hòn đá kê chân của chủ nhân.

Không có ai muốn trở thành một hòn đá kê chân, đặc biệt là khi cơ hội đang đặt ngay trước mắt.

Chương 382: Tốt nhất là người hãy tin tưởng lời ta nói.

Dựa theo ánh sáng mạnh mẽ phát ra trên quả cầu thủy tinh, hắn có thể chắc chắn rằng Tô Mộ kia ở ngay trong khu biệt thự này!

“Lấy được tinh thể của hắn, ta chỉ cần gia nhập vào gia tộc khác thì chắc chắn có ngày nổi bật!”

“Có lẽ có một ngày ta cũng có thể bước lên vương tọa!”

Người này lẩm bẩm tự nói với bản thân, giống như đang cố gắng thuyết phục mình vậy.

Đúng lúc này, quả cầu thủy tinh trong tay hắn lại phát ra ánh sáng mãnh liệt.

Người này khẽ nhướn mày rồi quét mắt nhìn xung quanh.

Một bóng người nhanh chóng xuất hiện trong tầm mắt của hắn.

Giờ quả cầu thủy tinh với bóng người kia, ánh sáng càng thêm lộng lẫy.

“Quả nhiên là người!”

Ánh mắt người nọ trầm xuống, sát ý mãnh liệt đột nhiên sinh ra.

Hắn xuất hiện một con dao găm trong tay, cẩn thận tới gần căn biệt thự.

“Quy tắc game còn chưa hoàn toàn ảnh hưởng đến hiện thực!”

“Chỉ cần ta đâm trúng bộ phận quan trọng của hắn là có thể giết chết bằng một đòn!”

Mục tiêu của người này vô cùng rõ ràng.

Con dao găm trong tay càng sắc bén hơn.

Hắn nhẹ nhàng nhảy lên, bức tường ngoài biệt thự căn bản không thể cản nổi bước chân của hắn.

“Không đóng cửa?”

Trong lúc hắn đang nghĩ phải làm gì để đi vào biệt thự thì mừng rỡ phát hiện ra cửa biệt thự chỉ khép hờ.

Hắn không nghĩ nhiều mà từng bước tới gần.

Hắn nhẹ nhàng đẩy cửa, sợ mình phát ra tiếng động.

Khi khe cửa đủ để cho người đi qua, hắn lại rón ra rón rén bước vào trong biệt thự.

“Rào rào!”

Lúc này, tiếng nước chảy vang lên.

“Người này chắc là vừa về, đang tắm rửa, đây là cơ hội tốt nhất để ta ra tay!”

Khuôn mặt hẩn lộ ra một nụ cười.

Hắn bước từng bước lên trên tầng.

Nhưng một luồng ma lực mạnh mẽ đột nhiên xuất hiện tấn công hắn.

“Đây là?”

Người nọ không cảnh giác trực tiếp bị đánh bay.

Hắn va mạnh vào hư không, cả người bắn lại.

“Oe!”

Hắn phun ra một ngụm máu tươi, công kích ma lực cũng không xuất hiện thêm lần nữa.

Hắn muốn chạy trốn nhưng lại phát hiện mình bị một lá chắn vô hình cản lại.

“Ma pháp trận?”

“Sao có thể?”

Hiển nhiên hắn đã đoán ra lá chắn vô hình đó là gì, gương mặt tràn ngập khó có thể tin.

“Rào rào!”

Trên tầng, tiếng nước chảy vẫn vang lên.

Bị nhốt trong ma pháp trận, hắn cắn răng cầm dao găm trong tay bắt đầu điên cuồng tấn công lá chắn vô hình.

Nhưng dù hắn công kích thế nào ma pháp trận vẫn không chút

thay đổi.

Lại một lát sau, tiếng nước chảy biến mất và thay vào đó là từng tiếng bước chân.

Người này đột nhiên mở to hai mắt nhìn về phía cầu thang.

Chỉ một lát sau, một bóng người đã bước xuống.

“Xin chào!”

Tô Mộ nở một nụ cười “thân thiện” nhìn người bị nhốt trong ma pháp trận.

“Người muốn làm gì?” Người này cảnh giác nhìn Tô Mộ rồi mở miệng hỏi.

“Người xông vào nhà của ta còn hỏi ta muốn làm gì à?”

Tô Mộ đi đến bên cạnh sô pha rồi ngồi xuống, có vẻ rất hứng thú.

Khi người này biểu hiện sát khí của bản thân thì Tô Mộ đã cảm nhận được sự tồn tại của hắn rồi.

Cho hắn vào biệt thự, thứ nhất là để thí nghiệm hiệu quả của ma pháp trận, thứ hai là để người sống tiện cho mình thẩm vấn.

Bị nhốt trong trận, người này cẩn thận đánh giá Tô Mộ một lúc, vẻ sợ hãi trên mặt bớt đi vài phần, ngay sau đó bày ra dáng vẻ cao cao tại thượng.

Giọng nói trầm thấp vang lên.

“Người đừng nghĩ ta là người bình thường, đối với người như người, ta là sự tồn tại tương đương với thần.”

“Tốt nhất là người tin tưởng lời ta nói, nếu không người sẽ chết rất thảm đấy!”

“Chết rất thảm à?”

Tô Mộ không khỏi bật cười.

Bị nhốt trong ma pháp trận mà còn dám đồng dặc?

“Người cười cái gì?”

Người kia thấy Tô Mộ đột nhiên phì cười thì đôi mắt trở nên âm u lạnh lẽo, bèn cao giọng.

Là một “người sống lại”, hẳn bẩm sinh “cao cao tại thượng”.

Với họ, tất cả mọi người trong thế giới này đều là giun dế.

Dù Tô Mộ có một ít thực lực nhưng cũng chỉ là một con kiến khá cường tráng thôi.

“Chỉ là một người sống lại thôi, lấy đâu ra cảm giác ưu việt như vậy?”

Nhưng khi Tô Mộ cất tiếng, mặt người đó lộ vẻ kinh ngạc.

“Người biết ư?” Hắc vô thức hỏi to.

Người kia không khỏi tỉ mỉ quan sát Tô Mộ lần nữa, nhíu chặt mày.

“Nói vậy, người cũng là người sống lại?”

Hắn chỉ có thể nghĩ tới một khả năng.

Người trước mắt này e là một “Người sống lại” đến sớm hơn họ, dường như chỉ có lời giải thích này mới phù hợp với lẽ thường.

“Gã này cũng xem ta như người sống lại?”

Nghe hắn nói thế, Tô Mộ bắt chéo chân, nảy ra một kế.

Nếu mình phủ nhận, hiển nhiên người này sẽ không nói rõ về sự vụ “Người sống lại”.

Nhưng nếu mình giả dạng làm “Người sống lại”, có lẽ có thể thám thính được một số bí mật.

“Người cũng thông minh lắm!”

Tô Mộ cười nhạt, không thẳng thắn thừa nhận.

“Các hạ, ta có mắt mà không thấy Thái Sơn, xin người tha cho ta một mạng!”

Thái độ của người kia lập tức thay đổi một trăm tám mươi độ, cả người quỳ mọp xuống đất.

“Dứt khoát vậy ư?” Tô Mộ khinh khỉnh.

Mức độ tham sống sợ chết của người này quả là vượt khỏi sức tưởng tượng của mình rồi!

“Người đến từ đâu?”

Nghĩ sâu tính kỹ một hồi, Tô Mộ hỏi.

Câu hỏi này có rất nhiều thâm ý, chắc sẽ không chạm tới bí mật cấm kỵ kia đâu.

“Ta là người của nhà họ Vương, lúc trước vượt giới với Thiếu chủ nhà họ Vương đến đây, đồng hành còn có năm người khác nữa!” Người kia do dự một lát rồi đáp.

“Nhà họ Vương?”

Tô Mộ sờ mũi, hoàn toàn không biết gì về nhà họ Vương.

“Người nói còn một Thiếu chủ nữa?”

“Đúng vậy!” Người kia đáp.

Hắn nhìn Tô Mộ, nuốt nước bọt cái ực: “Ta cũng phụng mệnh Thiếu chủ đến đây cướp đoạt tinh thể của người. Xin người giơ cao đánh khẽ, ta nguyện bỏ gian tà theo chính nghĩa, cống hiến cho người!”

Biết còn có một Thiếu chủ và những người khác, Tô Mộ cũng không màng để ý.

Dẫu cho những “Người sống lại” đó đến nhiều hơn nữa thì sao chứ?

Cái mình quan tâm là bí mật của “Người sống lại” kia.

“Người tìm ra ta bằng cách nào?” Tô Mộ lại hỏi tiếp.

“Nhờ vào thứ này ạ!” Hần lập tức lấy ra một quả cầu thủy tinh.

Chương 383: Thiếu chủ?

Tô Mộ rất hứng thú với quả cầu thủy tinh, nhưng không thể hiện ra mặt: “Nói vậy, ngoài những người đó ra, còn có người cũng đang tìm ta?”

“Phải!” Người kia vội vàng gật đầu.

Hỏi đến đây, Tô Mộ chìm vào im lặng.

Hần đang suy nghĩ nên hỏi gì.

Người kia thấy Tô Mộ không nói gì, vẻ mặt thấp thỏm chờ đợi.

Dính vào mối quan hệ đối địch với “Người sống lại”.

Có thể sống sót hay không chỉ phụ thuộc vào một ý niệm của Tô Mộ thôi.

“Không thể hỏi trực tiếp, chỉ có thể nói bóng nói gió!”

Tư lự hồi lâu, Tô Mộ đứng lên.

Hần đi đến biên giới ma pháp trận, nhìn chăm chăm người bên trong.

“Nhà họ Vương của các người, có ai từng tham gia game?”

Sau khi hỏi câu này, Tô Mộ lập tức hồi hộp hẳn.

Biểu cảm của người kia hơi kỳ lạ, dường như không rõ tại sao Tô Mộ lại hỏi vậy.

“Người đã từng tham gia game e là cũng chỉ có nhóm những lão tổ tông đó.”

Nhưng hắn vẫn trả lời.

Tô Mộ đứng chấp tay, nhấn mạnh: “Nhóm những lão tổ tông đó có nói cho các người biết bí ẩn liên quan đến game không?”

“Chuyện này à...” Người kia cười gượng: “Chúng ta chỉ là tử sĩ, chuyện bí ẩn e là chỉ có Thiếu chủ mới biết được!”

“Thật sao?”

Đôi mắt Tô Mộ sầm xuống.

“Thiếu chủ của các người ở đâu?”

Người kia không trả lời, quỳ thẳng lên.

Hắn nhìn Tô Mộ, đáp: “Ta có thể đưa người đi, nhưng sau khi đưa người đến nơi, ta mong người có thể tha cho ta một mạng!”

Tô Mộ nhíu mày.

Rõ là người này đang lo mình sẽ tháo cũi giết lừa.

Dẫn theo hắn, những chuyện mình lo liệu sẽ không còn thuận tiện nữa.

“Người không có chỗ cò kè mặc cả với ta!”

Tiếng nói rét lạnh vang lên, theo đó một ma lực thành hình trong ma pháp trận.

Đòn này trúng ngay vào người trong trận, xuyên qua vai trái làm hắn đầm đìa máu me.

“Á!”

Người kia hét thảm, sắc mặt trắng bệch.

“Thánh Quang Trì Dũ!”

Tô Mộ tiện tay vung lên, một tia thánh quang rơi xuống.

Trong khoảnh khắc, những tổn thương của người đó lại được hồi

phục như ban đầu.

“Ta có thể từ từ tra tấn người!”

Ngay khi người kia còn chưa kịp phản ứng, giọng nói của Tô Mộ đã khiến cả người hắn run lên.

“Ta nói ạ, Thiếu chủ đang ở biệt thự trên núi tại thành phố Nhiêu.” Người kia hô to.

Có được đáp án, sau lưng Tô Mộ tuôn ra một Đôi cánh hỏa diễm.

Một chùm Hỏa Vũ bắn ra, trúng người kia.

Giây sau, thân thể hắn đột nhiên bị ngọn lửa bao phủ.

“Xin người tha cho ta một mạng!”

“Tha mạng với!”

Đối với tiếng cầu xin tha thứ thê lương, Tô Mộ thờ ơ.

Đối đãi với kẻ địch, cho tới bây giờ mình chưa từng nhân từ nường tay.

...

Với rất nhiều người, đêm nay nhất định là một đêm không ngủ.

“May thay ta đã tính trước, đầu tư toàn bộ tài sản vào game Thần Đồ!”

“Trong game, chúng ta là thành viên công hội, bất kể họ ở đâu, tất cả đều phải được triệu tập về tổng bộ trong vòng ba ngày tới.”

“Dù thế nào, nhất định phải lôi kéo nhiều người hơn nữa, bảo đảm thu được càng nhiều điểm tích lũy hơn!”

Tất cả các thế lực đang chuẩn bị cho hoạt động ba ngày sau.

Trong dòng chảy cuộn cuộn sóng ngầm này, vài “Người sống lại” cũng khuấy động phong vân dưới nước.

Trong số họ, có người thay thế thân phận của người khác.

Cũng có người tuyệt đối tin vào thực lực bản thân, hành động một mình.

Nhưng những người này đều có cùng một mục tiêu chung.

Sự kiện ba ngày sau!

Đây là lần giao chiến đầu tiên của họ khi đến thế giới này, và càng liên quan đến việc liệu họ có thể chiếm đoạt tiên cơ không.

Không còn nghi ngờ gì nữa, lần cạnh tranh này sẽ trở nên vô cùng khốc liệt!

Thế giới hiện thực.

Nếu có ra đa vệ tinh thăm dò thì sẽ phát hiện ra một vật thể tỏa nhiệt độ cao đang di chuyển nhanh chóng ở độ cao mười nghìn mét.

Vật thể đó chính là Tô Mộ.

Khoảng cách từ thành phố Nhiêu tới Ma Đô cũng không tính là xa.

Sau khi giải quyết người sống lại tìm tới nợ, Tô Mộ không chút do dự, lập tức sử dụng đôi cánh hỏa diễm bay tới thành phố Nhiêu.

So với thế giới Thần Đồ, phi hành trong hiện thực rõ ràng là thú vị hơn.

Tô Mộ xuyên qua giữa tầng mây, vì đặc tính của đôi cánh hỏa diễm nên hẳn không thấy buốt lạnh mấy may.

“Vù! Vù!”

“U u!”

Bên tai là tiếng gió rít gào thét, cảm giác tự do bay lượn khiến Tô Mộ không thể không nhin được, hét to lên.

Có lẽ vì thông báo xuất hiện, trên lộ tuyến phi hành của Tô Mộ chưa từng xuất hiện tung tích máy bay.

Hắn cũng hoàn toàn không lo lắng mình sẽ bị phát hiện.

Game sắp sống lại, mình cũng không cần phải ẩn nấp nữa.

Không có gì ngạc nhiên cả, dưới sự quấy nhiễu của quy tắc game, hiện thực chắc chắn sẽ thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Những thứ như xe và máy bay chắc hẳn không thể dùng được nữa, và các loại vũ khí hủy diệt mà nhân loại đã phát minh ra cũng tương tự vậy.

Trong thời đại mới toanh này, chỉ có kỹ năng, thuộc tính và trang bị mới là quan trọng nhất.

Mà những thứ này, mình chẳng thiếu gì cả!

“Sắp tới rồi!”

Sau khi bay vài tiếng, một ngọn núi xuất hiện phía dưới Tô Mộ.

Biệt thự Sơn Thủy, tên như nghĩa, đây là một khu biệt thự được xây ở trên núi.

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Bật kỹ năng, Tô Mộ nhìn bao quát bên dưới.

“Đây là?”

Tô Mộ nhíu mày thành hình chữ.

Dưới Đôi Mắt Chân Thật, biệt thự ở trung tâm nhất khu biệt thự gần như chật kín người.

Theo lý thuyết, sau khi thông báo xuất hiện thì những người này có lẽ sẽ tiến vào game Thần Đồ mới đúng.

Tô Mộ cũng dự định sẵn sẽ nằm vùng ở đây rồi.

“Là vì tên kia à?”

Tô Mộ chú ý tới một tồn tại khác biệt với những người còn lại.

Dưới Đồi Mắt Chân Thập, thân thể người nọ ẩn chứa một nguồn năng lượng mạnh mẽ.

Không còn nghi ngờ gì nữa, gã kia chắc hẳn là Thiếu chủ.

“Anh Độn!”

Thời gian đã là sau nửa đêm, Tô Mộ lần khuất vào bóng tối, tới gần ngôi biệt thự kia.

...

Trong biệt thự, một nhóm người quỳ dưới đất, có nam có nữ, ai nấy đều lộ vẻ sợ hãi.

Một người đàn ông ngồi trên ghế sofa xa hoa, gương mặt khẽ mỉm cười.

“Ta đã nói quy tắc của trò chơi rồi, các người ai tới trước đây?”
Hắn nhìn những người đang quỳ bên cạnh, hỏi.

Chương 384: 666.

Không ai đáp lời.

Sau khi biết được “Quy tắc trò chơi”, những người đó run sợ từng hồi.

“Không ai tới trước à? Vậy ta đành phải đứng ra chọn thôi!”

Người đàn ông khẽ nhếch khóe miệng, chỉ vào một tên mập đang quỳ bên trái.

“Người tới trước!”

“Anh đẹp trai tha mạng đi mà, ta có tiền, ta có rất nhiều tiền, người muốn bao nhiêu ta cũng cho người!” Anh mập bị gọi tên, toàn thân run rẩy, không ngừng la to.

Người đàn ông cười khinh thường, giọng trở nên giá lạnh: “Người chỉ có mười giây!”

Hắn vừa dứt lời, anh mập nuốt nước bọt, vội bỏ lăn tới bàn trà giữa đại sảnh.

Có một cái chén được đặt ở đó, trong chén có ba viên xúc xắc.

“Ông trời phù hộ!” Anh mập cầm ba viên xúc xắc trong tay, chấp tay cầu nguyện.

Xúc xắc bị ném vào chén, mấy con số cũng hiện ra.

1, 3, 5!

“Xong rồi!” Nhìn thấy số trong chén, anh mập lập tức mất hết sức lực, sắc mặt như tro tàn.

“Xem ra người không may cho lắm nhỉ!”

Người đàn ông trên ghế sofa mỉm cười, rồi đi thẳng tới chỗ anh mập.

“Người không thể giết ta, giết ta người cũng sẽ toi đời!” Anh mập liên tục lùi về sau.

Người đàn ông vẫn cười, một tay xách anh mập lên.

Sức mạnh của hắn cực kỳ hùng hậu, hắn bóp mạnh cổ anh mập.

“Răng rắc”, anh mập lập tức im hơi lặng tiếng.

Những người khác trong biệt thự chứng kiến cảnh này thì nét mặt càng thêm sợ hãi.

“Ta đã nói, nếu ai lắc ra 666 thì có thể sống sót!”

Hiển nhiên người đàn ông vô cùng hài lòng với vẻ mặt của những người ở đây, mở lời.

Không ai tiếp lời.

Ai cũng biết xác suất lắc ra được 666 thấp cỡ nào.

“Người tới đây!” Người đàn ông liếc qua đám người, rồi nhìn về phía một cô nàng xinh đẹp.

“Anh đẹp trai, xin người đừng giết ta, muốn ta làm gì cho người cũng được mà.” Cô gái xinh đẹp tái mặt, liếc mắt đưa tình với gã đàn ông.

“Loại như người cũng xứng với bốn thiếu chủ à?”

Gã đàn ông cười mỉa, đập cô gái một cú.

Cô gái chết ngay lập tức.

Điều này cũng làm cho sắc mặt của các cô gái khác trong biệt thự xám ngoét.

“Ha! Ha! Ha!”

Gã đàn ông phá lên cười.

“Thú vị! Quá thú vị!”

Hắn hô to, rất hưởng thụ.

“Khụ khụ!”

Đúng lúc này, ở cổng vang lên một tràng ho khan.

Một người rảo bước đi vào biệt thự.

“Người là ai?”

Gã đàn ông chợt nhìn ra cửa, đôi mắt u ám.

“Người chính là Thiếu chủ nhà họ Vương?”

Giọng nói Tô Mộ chứa vẻ lạnh lùng.

“Người biết ta?”

Thiếu chủ nhà họ Vương nghe vậy bèn liên tục đánh giá Tô Mộ.

“Biết chứ.” Tô Mộ cười nhạt.

Thái độ này hiển nhiên khiến Thiếu chủ nhà họ Vương rất khó chịu.

Hắn duỗi tay, một quả cầu lửa xuất hiện ở lòng bàn tay.

Giây sau, cầu lửa lao về phía Tô Mộ với tốc độ cực nhanh.

“Bốp!”

Nhưng khi cầu lửa đập vào người Tô Mộ, ngọn lửa mạnh mẽ bỗng chốc tiêu tan.

“Rốt cuộc người là ai?”

Ánh mắt của Thiếu chủ nhà họ Vương hoàn toàn sầm xuống.

Tô Mộ không trả lời, thay vào đó nhìn xúc xắc trên bàn trà.

“Người rất thích chơi đung không?”

Tương tự, Thiếu chủ nhà họ Vương cũng không trả lời.

Hai tay hắn đồng thời ngừng tụ ra cầu lửa.

Tô Mộ lắc đầu, hoàn toàn không định chặn đứng.

Dưới Đôi Mắt Chân Thật, mình có thể thấy rõ ràng đòn tấn công của Thiếu chủ nhà họ Vương hoàn toàn không có sức uy hiếp với mình.

“Người đi chết đi cho ta!”

Rõ là Thiếu chủ nhà họ Vương không ưa cái thái độ ấy của Tô Mộ, hai tay cùng đánh xuống đất.

Ngay sau đó, một cột lửa từ dưới chân Tô Mộ phóng lên tận trời.

Tô Mộ không tránh không né, để mặc ngọn lửa đánh trúng mình.

“Soạt!”

Cột lửa tan biến, Tô Mộ bình an vô sự!

“Chuyện này sao có thể?”

Thiếu chủ nhà họ Vương chứng kiến cảnh này, kinh ngạc đến mức

cầm sắp rớt xuống đất.

Đó là đòn đánh với toàn bộ sức mạnh của hắn rồi đấy!

Không chờ hắn kịp phản ứng từ trong kinh ngạc, Tô Mộ lại cất tiếng nói.

“Ta cũng cho người một cơ hội nhé, lắc ra 666 thì ta sẽ tha chết cho người!”

Khi Tô Mộ nói ra câu nói này, sắc mặt Thiếu chủ Vương gia tái mét.

Hắn là người định ra quy tắc của trò chơi này cơ mà!

Trong mắt hắn, những người trong phòng khách kia giống như đồ chơi.

Để hắn đi tham gia trò chơi này ư?

Đây đơn thuần chính là nhục nhã đối với hắn!

“Người muốn chết!”

Thiếu chủ Vương gia hiển nhiên nhận không chịu nổi loại nhục nhã này.

Một đám lửa vòng tuôn ra dưới chân hắn, cả người càng toả ra một luồng năng lượng hỏa diễm cực mạnh.

Thế lửa nhanh chóng càn quét cả ngôi biệt thự.

“Cháy rồi!”

“Chạy đi thôi!”

Những người trong phòng khách kia không ngừng la lên, chạy trốn như điên.

“Hừ!”

Thiếu chủ Vương gia hừ lạnh một tiếng, những người kia lập tức bị ngọn lửa tràn ngập.

Cả phòng khách cũng trở thành một biển lửa.

“Người rất tự phụ đó!”

Thân ở trong biển lửa, Thiếu chủ Vương gia hiển nhiên có chút tự tin.

“Ta có được thiên phú thân thể hỏa diễm, trong ngọn lửa, ta chính là vô địch!”

Thiếu chủ Vương gia vung tay lên, một đám lửa lập tức tuôn về phía Tô Mộ.

Nhưng sau khi đám lửa kia bắn trúng Tô Mộ, vẫn không tạo thành chút tổn thương nào cho hắn.

Đến cả quần áo trên người Tô Mộ cũng chưa từng xuất hiện một vết tích bị lửa thiêu nào.

Hơn nữa, thân ở trong biển lửa này, ngay cả một giọt mồ hôi trên trán, Tô Mộ cũng không có toát ra.

“Là kỹ năng loại phòng ngự sao?”

Lần này Thiếu chủ Vương gia cũng phản ứng lại.

Hắn cau mày, quát to một tiếng: “Đã như vậy, thì để người xem tuyệt chiêu của ta!”

Cùng lúc âm thanh vang lên, hỏa diễm xung quanh cũng bị lực lượng nào đó lôi kéo.

Một thanh kiếm hỏa diễm khổng lồ treo trên đỉnh đầu Thiếu chủ Vương gia.

“Có bản lĩnh, thì đón lấy một đòn này của ta!”

Hắn vẫn không quên mở miệng khích bác.

Tô Mộ dang hai tay ra, hoàn toàn không định né tránh.

“Tự tìm đường chết!”

Đáy mắt Thiếu chủ Vương gia lộ ra vô tận sát cơ, thanh kiếm hỏa diễm khổng lồ cũng bay về phía Tô Mộ.

Đáng tiếc là, sau khi thanh kiếm hỏa diễm khổng lồ chạm đến Tô Mộ thân thể, đã tan rã trong khoảnh khắc.

“Thật không thú vị!”

Tô Mộ phủi quần áo, hất xì một cái.

“Vương gia chỉ có ngần ấy bản lĩnh thôi sao?”

Chương 385: Cảm ơn Vương thiếu tặng kỹ năng SSS!

Câu nói này cũng làm cho Thiếu chủ Vương gia hoàn toàn mất đi lý trí.

“Người cầm miệng cho ta!” Cả người hắn bị ngọn lửa bao vây, rồi trực tiếp phóng tới Tô Mộ.

Tốc độ rất nhanh, người bình thường hiển nhiên không cách nào nắm bắt bằng mắt thường.

Nhưng dưới Đôi Mắt Chân Thật, tất cả động tác của hắn đều bị thả chậm vô số lần.

Tô Mộ tùy ý nâng chân lên, hơi dùng mấy phần sức.

“Ầm!”

Cả người Thiếu chủ Vương gia bị đánh bay ra ngoài, nện mạnh lên tường.

“Sao người có thể mạnh như vậy được?”

Một cước này cũng làm cho Thiếu chủ Vương gia hoàn toàn ý thức được chênh lệch giữa hắn và Tô Mộ.

“Không có gì là không có khả năng, nói cho ta biết bí ẩn của

Vương gia các người, thì ta có thể tha cho người một mạng!” Tô Mộ thân ở trong đám cháy, bước từng bước về phía Thiếu chủ Vương gia.

Áp lực này cũng làm cho trán Thiếu chủ Vương gia phủ kín mồ hôi.

“Ta không biết bí ẩn người nói là gì, trưởng bối trong tộc vẫn chưa đề cập đến!” Thiếu chủ Vương gia miễn cưỡng đứng lên.

Tô Mộ nghe nói như thế, híp mắt lại.

Thực lực mình thể hiện ra vừa rồi chắc chắn khiến cho tên này cho rằng mình cũng là một người sống lại.

Lộ ra bí ẩn với người sống lại, chắc chắn sẽ không bị quy tắc cấm nuốt, nói ra bí ẩn dù sao cũng tốt hơn chết ở đây.

“Người thật sự không biết ư?”

Tô Mộ lại truy hỏi lần nữa.

“Không biết!” Thiếu chủ Vương gia xụ mặt, lắc đầu nói.

“Đã như vậy, thì cũng không cần thiết giữ người nữa!” âm thanh của Tô Mộ lộ ra ý giết chóc cực mạnh.

Ánh mắt lạnh như băng kia càng làm cho người ta như rơi vào hầm băng.

“Đừng giết ta, ta có thể cho người một vật!” Thiếu chủ Vương gia phát ra tiếng hô to.

Một quyển sách bị hấn đem ra.

Tô Mộ nhìn quyển sách kia, lông mày nhíu lại, vừa định hỏi thăm, lại nén trở về.

“Đây là một kỹ năng hệ Hỏa cấp SSS, sau khi đăng cấp trong trò chơi đạt tới tam giai, thì có thể học tập, dùng nó đổi mạng của ta, người không lỗi!”

May mà Thiếu chủ Vương gia tự giáng giải.

Tô Mộ đưa tay ra về phía hắn.

Thiếu chủ Vương gia lại không giao quyền sách kỹ năng kia cho Tô Mộ.

“Trên người của ta có để lại ấn ký, một khi ta chết, hình ảnh cuối cùng ta nhìn thấy trước khi chết sẽ truyền về tộc ta. Nếu người biết ta là Thiếu chủ Vương gia, cũng hẳn phải biết thực lực của Vương gia ta chứ?”

Hắn nhìn chăm chăm Tô Mộ, giọng nói mang uy hiếp.

“Biết rồi!” Tô Mộ khẽ gật đầu.

Thiếu chủ Vương gia thở dài một hơi, lúc này mới ném quyền sách kia cho Tô Mộ.

Tô Mộ khẽ vươn tay, cầm quyền sách kỹ năng kia trong tay.

“Người có thể rút rồi!”

Thiếu chủ Vương gia kéo thân thể bị thương nặng, dường như cảm thấy mất mặt, rống một câu với Tô Mộ.

“Vương gia sao?”

Lúc này, hắn nghe thấy Tô Mộ tự nói.

“Ta còn thực sự không để vào mắt, nhưng vẫn muốn cảm ơn Vương thiếu tặng kỹ năng!”

“Người có ý gì?”

Thiếu chủ Vương gia không kịp phản ứng cho lắm.

Cũng ngay trong nháy mắt này, một nắm đấm xuất hiện trước mắt hắn.

“Ầm!”

Tường bị nện ra một cái hố sâu.

Thiếu chủ Vương gia cũng hoàn toàn không còn một tiếng động.

“Người không phải thích lửa sao? Vậy thì để nơi này đốt vương hơn chút đi!”

Tô Mộ búng tay một cái, biệt thự to lớn bùng nổ thế lửa càng mãnh liệt hơn.

Một đôi cánh lửa duỗi ra, hần bay về phía không trung, cũng không quay đầu lại.

Mặc dù không thám thính được “Bí ẩn” hữu dụng, nhưng có được một quyển sách kỹ năng hệ Hỏa cấp SSS.

Cũng không uổng mình bay lâu như vậy!

“Xem ra những người sống lại kia đều rất giàu!”

“Cũng đúng, dù sao tổ tiên của bọn họ đều từng tham dự game, chắc chắn có được đến không ít đồ tốt!”

“Chờ quy tắc game hoàn toàn khôi phục, cày những tên kia, đồ vật tuôn ra chắc hẳn sẽ rất tốt nhỉ?”

...

Nơi nào đó.

Nơi này trưng bày mấy ngọn đèn.

Ánh lửa trên những ngọn đèn kia đều rất mạnh.

Đột nhiên, ngọn lửa trên một chiếc đèn trong số đó dập tắt.

Cùng lúc đó, một ông lão bỗng nhiên mở mắt.

Hắn đi đến trước ngọn đèn kia, đầu tiên gương mặt lộ vẻ kinh ngạc, rồi lập tức trở nên vô cùng phẫn nộ.

“Cũng dám giết người của Vương gia ta!”

“Ngày khác, ta chắc chắn người chém thành muôn mảnh!”

Ban đêm, ngọn lửa lớn tràn ngập nhuộm đỏ cả khu vực biệt thự sơn thủy này.

Những người sống trong khu vực này đều bị Thiếu chủ Vương gia giết chết, lại thêm, bị thông báo ảnh hưởng, thế giới hiện thực gần như không có người nào, trận hỏa hoạn lớn này cũng không bị người ta phát hiện.

Trừ phi đột nhiên có một trận mưa lớn rơi xuống, nếu không hết thủy nơi này đều sẽ bị ngọn lửa thiêu đốt đến gần như không còn.

“Phải học tập quyền kỹ năng này thế nào nhỉ?”

Trên không trung, Tô Mộ mở ra đôi cánh hoả diễm, đang trên đường bay về Ma Đô.

Thứ trong tay hắn chính là quyền kỹ năng Thiếu chủ Vương gia cho.

Khác với trong game, quyền kỹ năng này cầm ở trong tay, cũng chưa từng xuất hiện chữ gì đó như có học tập hay không.

Lật ra đồ chơi này, hoàn toàn chính là một quyền vô tự thiên thư.

“Ta sẽ không bị lừa gạt đấy chứ?”

Tô Mộ mở to hai mắt nhìn.

Thiếu chủ Vương gia kia cũng không phải người tốt gì!

Hắn nói đồ chơi này là kỹ năng cấp SSS, thì đồ chơi này thật là kỹ năng cấp SSS sao?

“Trở về lại nghiên cứu!”

Thu đồ chơi này vào, Tô Mộ tăng tốc độ phi hành.

Trên tầng mây, mặt trời rõ ràng càng thêm loá mắt.

“Cảnh đẹp đó!”

Có thể nhìn thấy mặt trời từ từ dâng lên trên không trung cách mặt đất cả vạn mét này, Tô Mộ cũng không khỏi cảm thán.

Hắn nhìn về phía bầu trời cao hơn.

Chỉ cần tiếp tục bay lên, thì có thể đến vũ trụ.

“Thời cổ từng có Thường Nga chạy về mặt trăng, có lẽ cũng không phải là thần thoại!”

Nhẹ giọng thì thầm một câu, Tô Mộ nhìn về Ma Đô phía dưới.

Mình có thể sống sót trong không gian hay không, quả thực vẫn không thể biết được.

Những một ngày kia, ngao du vũ trụ, có lẽ cũng không phải không có khả năng.

...

Xuyên qua tầng khí quyển, hết thấy trở lại yên tĩnh.

Trên sách từng nói, trong vũ trụ không có chất môi giới, thì âm thanh không thể truyền đi.

Chương 386: Muốn để ta làm chúa cứu thế?

Trên một thiên thể gập ghềnh, một vài bóng người đột nhiên xuất hiện.

Nếu có người thấy cảnh này, nhất định sẽ lộ ra nét mặt không thể tin nổi.

Trên thiên thể được xưng là mặt trăng này, lại thật sự có sinh mệnh xuất hiện?

Những người này không mặc quần áo vũ trụ, trang phục trên thân có một loại cảm giác cổ xưa.

Những người này đứng trên mặt trăng, hoàn toàn không chịu ảnh hưởng gì.

Bọn họ cùng nhìn về một phương hướng.

Một hành tinh màu xanh nước biển.

Trong vũ trụ âm thanh không cách nào truyền đi được này, “m thanh” lại xuất hiện.

“Rất cực có thể trở về nhà!”

Trong những lời này ẩn chứa cảm xúc vô cùng phức tạp.

Tang thương, tịch liêu, hoài niệm.

Không lâu lắm, lại một giọng nói vang lên.

“Thời cơ chưa tới, hiện tại còn không phải lúc chúng ta trở về.”

“Ta đang ngóng nhìn, đợi trò chơi đến ngày sống lại!”

...

Ma Đô, trong biệt thự.

Tô Mộ rửa tay một lượt.

Hắn nhìn mình trong gương.

So với trước kia, trong cặp mắt kia chứa thêm rất nhiều thứ.

Không nói rõ được, không nói rõ được.

Hắn lấy ra quyển sách kỹ năng kia lần nữa.

“Nếu đồ vật trong game có thể mang về hiện thực, vậy chắc là ta cũng có thể đưa nó vào trong game!”

Triệu hồi tinh thể Thần Đồ, Tô Mộ bắt đầu thử.

Sử dụng lực lượng trong cơ thể mình bao vây quyển sách kỹ năng kia, sau đó chìm ý niệm vào trong tinh thể Thần Đồ.

“Thành công rồi!”

Trong không gian nội bộ tinh thể, Tô Mộ nhìn quyển sách kỹ năng bị mình mang vào kia, mừng rỡ không thôi.

‘Viêm Trụ. Diễm Hoa (cấp SSS): Tiêu hao một vạn điểm lượng mana, phóng thích một cột lửa tận trời về vị trí của mục tiêu, tạo thành tổn thương bằng công kích ma pháp X3000%, thời gian thi pháp 10 giây, thời gian cooldown 5 phút đồng hồ, khoảng cách thi pháp ba ngàn mét.’

“Mạnh đấy!”

Sau khi nhìn thấy mô tả của kỹ năng này, Tô Mộ giơ ngón tay cái lên.

Không hổ là Thiếu chủ Vương gia, kỹ năng mạnh mẽ như vậy mới có thể xứng với thân phận này a!

“Học!”

Tô Mộ trực tiếp học tập kỹ năng này.

“Đáng tiếc, kỹ năng này không có cách nào tiếp tục thăng cấp!”

Mở ra thanh kỹ năng, kỹ năng này đã đến hạn mức cao nhất, không cách nào thăng nó lên cấp Thần.

“Tiến vào game!”

Hoàn cảnh xung quanh biến đổi, Tô Mộ đi tới trong cửa hàng của mình.

Tính mặt thời gian, khoảng cách ngày thứ ba quái vật xâm lấn còn hai ngày.

Giải quyết Vương thiếu, những con chó con mèo dưới tay hắn, mình cũng không có tâm tư lần lượt đi tìm.

“Trước tiên tăng đẳng cấp lên tới cấp 10 ngũ giai rồi lại nói!”

Tô Mộ đi ra bên ngoài thành Diệu Nhật.

Trước đó bà lão kia tặng cho mình lượng lớn đá ma pháp, điều này

cũng làm cho thời gian đi đường của mình giảm bớt cực nhiều.

Hai ngày, đủ cho mình tới ngoài tường thẳng cấp rồi trở về.

“Chờ đường giao thông mở ra, ta có thể mượn nhờ đường giao thông xuyên tới xuyên lui tại các nơi hay không?”

Bay đi về vị trí bức tường, Tô Mộ suy tư.

Thế giới ngoài tường rộng lớn khôn cùng, đường giao thông xuất hiện trong thế giới hiện thực chắc hẳn sẽ liên thông với các khu vực khác nhau.

Thông qua những đường giao thông kia, mình nhất định có thể nhanh chóng xuyên qua các khu vực khác nhau, dùng nó tiết kiệm thời gian dài.

Thậm chí có khả năng còn sẽ mở ra đường giao thông nối thẳng đến “Cuối cùng” trong hiện thực.

Ý nghĩ này tuyệt không phải không có lửa thì sao có khói.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, những “Tồn tại” cùng loại với Tà thần bên trong thế giới Thần Đồ kia, chỉ e cũng phải xâm lấn hiện thực, chiếm cứ một chỗ cắm dùi!

“Đây chính là ý nghĩa của sự kiện!”

So với những người khác, “Bí ẩn” Tô Mộ tìm kiếm được muốn bao nhiêu thì có bấy nhiêu.

Nếu hẳn nói những này đoán cho những người khác, nhất định sẽ gây nên sóng to gió lớn.

Không nói những chuyện khác, vắn vắn là chuyện “Người sống lại” tồn tại, đã đủ phá vỡ toàn bộ thế giới.

“Tích! Tích! Tích!”

Theo bức tường lấp kín xuất hiện trước mắt, tin nhắn bắn ra trên giao diện của Tô Mộ.

Ngoài tin nhắn của bạn tốt, Tô Mộ che chắn tất cả tin nhắn còn lại.

“Tô Pháp Thần, ta là Long Phi, có chuyện quan trọng trò chuyện với nhau!”

Tin nhắn như vậy có trên trăm cái, đủ để nhìn ra sự sốt ruột của Long Phi.

Thông báo xuất hiện, vị Long đội trưởng này tìm tới mình, Tô Mộ cũng không ngoài ý muốn.

“Có chuyện gì không?”

Hắn nhắn lại một tin.

“Quá tốt, người tốt cục đáp lại ta rồi, người chắc hẳn cũng nhìn thấy thông báo kia. Cục diện bây giờ, chúng ta đã không cách nào kiểm soát được, cho nên chúng ta muốn mời người ra mặt!”

Chỉ trong chốc lát, tin nhắn đầu bên kia lập tức hiện ra.

“Mời ta ra mặt?”

Tô Mộ nhú lại lông mày, đại khái có thể đoán được dự định của Long Phi.

“Ta không có thời gian!”

Sau khi tự hỏi trong thời gian ngắn, Tô Mộ cự tuyệt vô cùng dứt khoát.

Long Phi muốn để cho mình làm nhân vật chúa cứu thế, nhưng mình lại không muốn làm một thánh mẫu.

“Chuyện liên quan đến việc xâm lấn này quá lớn, lại thêm bây giờ rất nhiều người đều ôm lòng riêng, muốn khống chế được tình hình, nhất thiết phải có một người có đủ uy tín, mới có thể trấn áp được cục diện này!”

“Người này không phải người thì là ai đây!”

Sau khi Tô Mộ từ chối, Long Phi lại gửi tin nhắn tới lần nữa.

Có tăng bốc, có xem trọng, còn mang theo mấy phần cầu xin.

Tô Mộ vô cùng tán thành lời nói này.

“Trò chơi sống lại, càng phức tạp hơn người nghĩ nhiều, bị cuốn vào trong đó không chỉ có chúng ta thôi đâu!”

Suy nghĩ một lúc, Tô Mộ soạn một đoạn tin nhắn, tiếp tục đi đến ngoài tường.

Tới bên ngoài tường, chức năng trò chuyện lập tức biến thành màu xám.

“Căn cứ vào bản đồ, nơi này là thích dung hợp rồi!”

Tô Mộ lấy ra tấm bản đồ mà nghị trưởng Vương đô đưa cho mình.

Từ phòng tuyến thứ nhất đi về hướng bắc, có một ngọn núi tuyết.

Dựa vào cấp bậc hiện tại của mình, muốn nhanh chóng tăng cấp, vậy nhất thiết phải tiến về khu ma vật cấp cao phía trước.

Ngọn núi tuyết này xem như là lựa chọn gần nhất rồi.

“Khoảng cách quá xa rồi, phải dùng cái này rồi!”

Chương 387: Tuyết lở

Cầm cục đá ma pháp lấy được ở kho tàng Vương đô ra, Tô Mộ bắt đầu bố trí trận pháp truyền thống.

Đây là lần truyền thống ở khoảng cách vô cùng xa, sẽ rất dễ xuất hiện sai lệch.

Có điều đối với một đại sư trận pháp, Tô Mộ hiển nhiên là tay nghề thành thạo.

Trận pháp rất nhanh đã bố trí xong.

Tô Mộ tiêu hao lượng mana không keo kiệt.

Trận pháp mạnh mẽ phát ra ánh sáng trắng chói mắt.

Trong phút chốc, cảnh vật xung quanh xảy ra thay đổi nghiêng trời lệch đất.

“Phù! Phù!”

Gió lạnh thấu xương, tuyết bay đầy trời.

Phóng tầm mắt ra xa, tất cả mọi thứ đều trắng xóa.

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Tô Mộ sử dụng kỹ năng, nhìn về dãy núi trước mắt kia.

Dãy núi khổng lồ nằm vắt ngang, chỗ cao nhất thậm chí còn cao hơn ngọn núi cao nhất của thế giới hiện thực.

“Thời gian vẫn rất dư dả, không cần gấp gáp!”

Dưới Đôi Mắt Chân Thật, đám ma vật trong dãy núi kia không có nơi nào để trốn.

Tô Mộ cũng không vội đi giết, nhặt bông tuyết trên mặt đất lên.

Cảm giác trên tay giống với trong hiện thực, không thể nghi ngờ.

Dùng sức bóp, bông tuyết trộn lẫn vào nhau cũng chỉ biến thành băng.

“Nơi cách tường càng xa, tất cả cảm giác càng chân thật”

Mục đích không phải là nghịch tuyết, mà là cảm nhận trực quan.

Lòng bàn tay truyền đến cảm giác lạnh buốt khiến Tô Mộ càng thêm tò mò về thế giới bên ngoài tường.

...

Thế giới Thần Đồ, tại một thành phố nào đó.

“Hắn có đồng ý không?”

Pháp sư Văn Diệu đứng bên cạnh Long Phi, lên tiếng hỏi.

“Từ chối rồi!” Long Phi thở dài một hơi.

“Đoán được rồi!” Văn Diệu nhún vai: “Hắn nếu mà đồng ý, thì hắn không phải Tô Pháp Thần nữa rồi!”

“Người còn có tâm trạng đùa giỡn!”

Long Phi bất đắc dĩ lắc đầu, vươn tay đấm một cái vào vai Văn Diệu, giọng điệu bỗng trở nên nghiêm túc.

“Hắn nói một câu rất kỳ lạ!”

“Câu gì?” Văn Diệu thấy thế, cũng thu lại vẻ mặt cột nhả.

Long Phi cũng không che giấu, nói lại nguyên văn câu của Tô Mộ.

“Không chỉ chúng ta?”

Văn Diệu không ngừng lặp lại bốn chữ cuối, chợt trợn to mắt.

Từ ý trên mặt chữ hiểu được, “không chỉ chúng ta”, vậy ý là vẫn còn có những người khác tồn tại!

...

“Hú!”

Từ trong tuyết trắng xoá truyền đến tiếng sói tru.

“À hú!”

Lại mấy tiếng sói tru vang lên, một đám sói toàn thân trắng như tuyết vây quanh một người.

“Mấy con sói này có khả năng kháng băng, vậy thì chỉ có thể dùng kỹ năng hệ hỏa rồi!”

Tô Mộ bị một đám quái tinh anh ngũ giai cao cấp vây lại bên trong, giơ tay đánh ra một phát Tường Lửa.

Trong tuyết bỗng xuất hiện ngọn lửa, nhốt hết đám Băng Lang đó lại bên trong.

Có điều những con Băng Lang kia cũng không ngu ngốc đợi trong tường lửa.

Tốc độ chạy trong tuyết của bọn nó vô cùng nhanh, con trước ngã xuống con sau tiếp bước xông thẳng về phía Tô Mộ.

“Vùng Từ Trường Trọng Lực!”

Bọn nó không chạy được mấy bước, sức mạnh vô hình trói buộc hết bọn nó lại.

“Tường Lửa!”

Tô Mộ lại thêm vài phát Tường Lửa, cả người lộ vẻ vô cùng thanh thoi.

‘Người đã giết Hàn Sương Cự Lang, nhận được một nghìn điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt, nhận được 1 điểm thể chất!’

...

Sát thương cộng thêm của Tường Lửa tuy không cao, nhưng dựa vào công kích ma pháp hiện tại của Tô Mộ, sát thương của một Tường Lửa cũng đủ xử lý đám Băng Lang này rồi.

Nhìn mấy con Băng Lang đó ngã xuống, Tô Mộ nhớ tới con BOSS ở Tân Thủ thôn kia.

Lúc đó mình xử lý tên kia, tốn “không ít” sức lực đâu!

“Giết gì mà không sướng tay chút nào!”

Sau khi giết hơn trăm con Băng Lang, Tô Mộ gãi đầu.

Đám Băng Lang này trốn trong núi tuyết, lại thêm bộ lông trắng như tuyết của chúng, nếu không phải có Đôi Mắt Chân Thật, mình quả thật rất khó tìm vị trí của chúng.

Lại thêm địa hình của núi tuyết này, muốn dụ một bày quy mô lớn ra, quả thật hơi khó khăn.

“Nếu là núi tuyết, vậy sẽ có tuyết lở chứ?”

Tô Mộ nhìn chỗ cao trên núi tuyết.

Nếu mình có thể làm cho tuyết lở, thì có thể dụ ra toàn bộ Băng Lang trốn trong núi.

Đến lúc đó bắt đầu giết thì thích thú đây!

“Cứ thử thôi nào!”

Sau lưng bật ra đôi cánh hoả diễm, Tô Mộ bay lên phía trên núi tuyết.

“A!!!”

Hắn hét một tiếng vô cùng lớn, tính dẫn tới tuyết lở.

Chiêu này hiển nhiên không có tác dụng, đừng nói tuyết lở, trên núi đến một khúc băng cũng không có sập.

“Xem ra vẫn phải dùng kỹ năng!”

Tô Mộ nhìn kỹ năng hệ hoả mình mới đạt được.

“Biến thân Hoả Nhân”

Để gia tăng sức mạnh của kỹ năng, quanh thân Tô Mộ tỏa ra ngọn lửa.

Một Hoả Nhân lơ lửng trên đỉnh núi tuyết.

Cảnh này, hoàn toàn có thể gọi là kỳ quan.

“Viêm Trụ. Diễm Hoa”

Kỹ năng này có thời gian cooldown rất dài, có điều Tô Mộ có Huyết Mạch Pháp Thần thêm vào, kỹ năng này có thể trực tiếp biến thành phát động tức thì.

Một trụ lửa vô cùng lớn trôi lên từ trên mặt tuyết, tạo thành hình dạng một đoá hoa trên không trung.

Với sự quấy nhiễu của ngọn lửa mạnh mẽ, núi tuyết xuất hiện chấn động dữ dội.

Có điều muốn dựa vào một phát này gây nên lở tuyết, vẫn còn thiếu một chút nữa.

“Viêm Trụ. Diễm Hoa”

Trong trạng thái không cooldown, Tô Mộ mặc kệ lượng mana tiêu hao lớn, lại đánh ra một đòn.

“Ầm!”

Lần này, núi tuyết chịu ảnh hưởng, vô số tuyết đọng bên trên bắt đầu đổ xuống chân núi tuyết.

Trong phút chốc, cảnh tượng trở nên vô cùng hùng tráng.

Tuyết lở theo đà đổ xuống, chắc chắn sẽ cuốn đi hết thảy!

Mọi người đều nói tuyết lớn vô tình.

Tô Mộ nhìn tuyết lở giống như vạn con ngựa lao nhanh, tin tưởng không chút nghi ngờ đối với điểm này.

Dù cho hẳn là “thủ phạm” của trận tuyết lở nhưng đáy lòng không hề có một chút cảm giác tội lỗi.

Trong trạng thái Hỏa Nhân, hẳn bắt đầu thuận theo tuyết lở bay xuống phía dưới.

“Quả nhiên đúng như ta dự liệu!”

Đôi Mắt Chân Thật nhìn xuyên qua lớp tuyết, thu hết toàn bộ băng lang đang chạy như điên vào đáy mắt.

“Hỏa Vũ!”

Tô Mộ dừng lại trên không trung, hai cánh sau lưng liên tiếp bắn ra Hỏa Vũ tiến hành công kích.

Dưới trạng thái tạo ra sát thương khổng lồ, đồng thời Hỏa Diễm Phi Vũ cũng đốt cháy băng lang.

Trong trạng thái Hỏa Nhân, sát thương Hỏa Vũ gây ra đặc biệt kinh khủng, gió tuyết bình thường không thể dập tắt được.

“Sảng khoái!”

Chương 388: Trận pháp thăng giai.

Tô Mộ ở trên không tiếp tục công kích vào băng lang trên mặt đất.

Tỷ lệ phần trăm hồi mana vừa hay chống đỡ được trạng thái Hỏa Nhân. Năng Lượng Thức Tỉnh vừa mở ra, giá trị hồi mana cố định cũng có thể chống đỡ Hỏa Diễm Phi Vũ thêm một chút thời gian.

Loại cảm giác này giống với lúc đánh với zombie thu được một súng máy nòng xoay với viên đạn vô hạn.

‘Người đánh chết Hàn Sương Cự Lang, đạt được 1000 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần đạt được 1 điểm trí tuệ!’

...

‘Xin chúc mừng người đã thăng cấp, đạt được 80 điểm thuộc tính, 80 điểm điểm kỹ năng!’

Dưới hình thức đánh quái có thể nói là “khó giải”, thanh EXP của Tô Mộ giống như dùng sặc nhanh, đang tăng lên liên tục bằng tốc độ mắt thường có thể thấy được.

“Hự!”

Đúng lúc này, một gai băng khổng lồ phóng thẳng lên trời.

“Rốt cục ra tay rồi à?”

Tô Mộ đã sớm dự đoán được, cứng rắn đỡ một đòn này.

Con số sát thương hơn 20.000 toát ra từ trên đầu hắn.

“Hơi đau đấy!”

Vì lượng máu siêu cao nên đối với Tô Mộ, chút thương tổn này hoàn toàn không đáng để vào mắt.

Dựa vào Đôi Mắt Chân Thật cùng tốc độ của đôi cánh hoả diễm, bản thân hắn hoàn toàn có thể né tránh.

Mục đích của việc ăn cú đánh này là để “cảm nhận”.

“Hự!”

Lại một gai băng phá không mà đến.

Tô Mộ vẫn không né tránh, đặt toàn bộ lực chú ý lên thân băng lang phía dưới.

Núi tuyết sụp đổ, hơn một ngàn băng lang trong núi đều bị dẫn ra.

Về phần con phát động công kích đối với hắn, đương nhiên là BOSS trong dãy núi.

“BOSS cấp Lãnh Chúa, đáng tiếc chỉ là cấp 10 ngũ giai!”

Từng chứng kiến BOSS cấp Vương nên Tô Mộ không thêm để Lãnh Chúa Sương Lang vào mắt.

Theo từng đám lửa thiêu đốt tầng tuyết phía dưới, kinh nghiệm của Tô Mộ tiếp tục tăng lên.

‘Xin chúc mừng người đã thăng cấp, nhận được 80 thuộc tính, 80 điểm kỹ năng!’

Một nhắc nhở xuất hiện, cấp bậc của Tô Mộ lên tới cấp 10 ngũ giai.

Đánh chết băng lang cũng không có kinh nghiệm nữa, chỉ có thỉnh thoảng xuất hiện nhắc nhở kỹ năng bị động được kích hoạt.

Trong quá trình này, Tô Mộ còn bị Lãnh Chúa Sương Lang đánh cho mất máu không ít.

“Thánh Quang Trì Dũ!”

Hắn không có chút quan niệm về “đạo đức vũ lực”, một vài kỹ năng thêm máu nâng lượng máu của hắn lên một mảng lớn .

Trong lớp tuyết, sương lang có thân hình khổng lồ nhìn thấy vậy, phát ra một tiếng sói tru.

“Ngao ô!”

Nó rõ ràng đang lên án Tô Mộ.

Tô Mộ không chút áy náy, nhìn về thuộc tính của mình.

Lần đánh quái này, Thân Thể Bất Diệt phát động 213 lần, Sức Mạnh Của Chiến Thần phát động 197 lần, Pháp Sư Quang Huy phát động 207 lần.

Giá trị trí tuệ hiện tại đạt 3997 (+ 3000), công kích ma pháp là: 28584.

“Mở buff!”

Một tầng ánh sáng bao phủ, công kích ma pháp của Tô Mộ tăng lên 50%.

Trên giao diện thuộc tính, con số đó trở thành: 42876 điểm!

Tô Mộ nhìn Sương Lang Cấp Lãnh Chúa trong tuyết.

“Viêm Trụ. Diễm Hoa! “

Cột lửa phóng lên trời, gây ra sát thương cực kỳ kinh khủng cho Sương Lang Lãnh Chúa.

-2450457!

Tổng cộng lượng máu của BOSS chỉ có hơn ba trăm vạn, lần này suýt nữa đã lấy luôn mạng nó.

“Quá mạnh!”

Bản thân Tô Mộ nhìn thấy số sát thương gây ra cũng lắp bắp kinh

hải.

Trong trạng thái Hỏa Nhân, công kích thuộc hệ hỏa gây ra sát thương gấp đôi, cộng thêm sát thương của kỹ năng này vốn đã cao. Chính vì vậy, trước mắt, kỹ năng này đã trở thành kỹ năng gây sát thương cao nhất của hắn.

Cho dù Sương Lang cấp Lãnh Chúa có kháng tính ma pháp nhất định, cũng tuyệt đối không có cách nào chống đỡ được lần thứ hai.

Nói chi một đòn này vừa không phát động Ma Pháp Bùng Nổ, cũng không kích hoạt Bạo kích ma pháp.

“Lại một đòn!”

Tô Mộ không hề khách khí.

Dưới Huyết Mạch Pháp Thần, kỹ năng này cần ba vạn mana mới có thể lập tức phát động và không cool-down, nhưng vậy thì có làm sao?

‘Người đánh chết Sương Lang Lãnh Chúa!’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần, đạt được 1 điểm trí tuệ!’

...

Lại là một cột lửa ngút trời, Sương Lang ngã trên mặt đất. Đồng thời, một vùng tuyết cũng bị ngọn lửa mạnh mẽ làm tan ra.

Tô Mộ nhìn sương lang khổng lồ, hỏa diễm trên người đột nhiên tan biến.

Trong khu vực tuyết lở, khắp mọi nơi đều có những hố tuyết.

Khi Hỏa Vũ đánh chết băng lang, cũng làm cho lớp tuyết lân cận bị hòa tan, lộ ra trước mắt.

Tô Mộ phi hành rất nhanh, nhặt chiến lợi phẩm phong phú.

“Lột da!”

Băng lang là một loại sinh vật dã thú nên Tô Mộ không muốn lãng

phí lông da của chúng.

‘Người thu được lông da Sương Lang!’

...

Sau khi thu thập da của hơn một ngàn băng lang. Tô Mộ đi tới bên cạnh ma vật Lãnh Chúa.

‘Người đạt được Ma Hạch Băng Sương (ngũ giai)’

‘Người đạt được Giáp Băng Sương!’

‘Người thu được móng vuốt Băng Lang!’

‘Người có được ma trượng Băng Lang!’

Vận may không tồi, bạo phát ra một kỹ năng.

‘Giáp Băng Sương (cấp S): Sau khi mở ra có được một tầng khôi giáp Băng Sương, giảm 50% tổn thương vật lý, cho đến khi Giáp Băng bị phá vỡ. Khi kẻ thù tấn công giáp băng, sẽ giảm 30% tốc độ di chuyển (độ bền giáp băng hơn 10 vạn điểm)’

“Cũng không tệ lắm!”

Tô Mộ trực tiếp học tập kỹ năng này. Sau đó nhìn viên ma hạch Lãnh Chúa giống như tinh thể băng.

Lần trước bản thân hắn đã hấp thu ma hạch cấp Lãnh Chúa cho nên thăng cấp lên ngũ giai.

Hiện tại đã tới cấp 10 ngũ giai, khoảng cách lục giai cũng chỉ còn lại một bước.

“Hấp thu viên ma hạch này, có thể giúp ta thăng cấp không?”

“Hay là ta cần bố trí một trận pháp?”

Tô Mộ vuốt cằm tự hỏi.

Lúc trước hắn đạt được một trận pháp hiển tế của đại sư Luyện kim.

Thân là một đại sư trận pháp và đại sư luyện kim, Tô Mộ nảy ra một ý tưởng.

Có lẽ hẳn có thể lợi dụng nguyên lý trận pháp hiển tế, bố trí một trận pháp hiệu quả cao, dùng để hấp thu năng lượng ẩn chứa trong những ma hạch này.

Từ đó đạt được thăng cấp!

Trận pháp hiển tế có thể hiển tế sinh mệnh của đối phương, từ đó thu được toàn bộ năng lượng của thân thể hiển tế.

Loại ma pháp trận này nói đơn giản một chút chính là cướp đoạt mạng sống của người khác.

Chương 389: Lục giai.

Dựa theo quy tắc của game Thần Đồi, NPC hẳn là có giới hạn tuổi thọ.

Họ tự nhiên cần một phương pháp để “kéo dài cuộc sống”.

Những người chơi thì khác.

Tô Mộ lấy ra bản vẽ ghi lại trận pháp hiển tế.

Trong này ẩn chứa hai loại học thức phức tạp là trận pháp và luyện kim.

Hơn nữa muốn khôi phục trận pháp, ngoại trừ học thức ra, còn cần rất nhiều vật phẩm và đạo cụ.

“Muốn bố trí ra trận pháp này, chỉ có một ít đồ vật cơ bản thì không thể làm được!”

Nghiên cứu cẩn thận một số “vật phẩm tà ác” được ghi lại trên bản vẽ, Tô Mộ nhún nhún vai.

Cho dù hẳn nắm giữ công thức luyện kim, cũng không có nguyên liệu.

“Vận dụng học thức và trí tuệ của ta, cải tiến nó một chút!”

Tô Mộ động não.

Là một đại sư toàn chức, cảm giác kiến thức chuyển động thần tốc trong tâm trí hết sức kỳ diệu.

Rất nhiều ý nghĩ thú vị đua nhau xuất hiện.

“Loại bỏ phần ‘tà ác’, biến hiến tế sinh linh thành chuyển đổi ma năng! “

Sau một thời gian dài, Tô Mộ dần dần có được biện pháp.

Ngoại trừ những đá ma pháp kia, hẳn sử dụng lượng lớn ma hạch thu được, bắt đầu bố trí trên một vùng tuyết.

Trên bản vẽ có một công thức dùng thuật luyện kim và ma văn luyện chế từ ma hạch.

Loại ma văn này thuộc về vật tư tiêu hao dùng một lần, có thể tăng sự ổn định và hiệu năng của trận pháp.

Phối hợp với trận pháp bố trí đá ma pháp có thể mang lại hiệu quả càng mạnh hơn.

Hơn một ngàn con băng lang bị đánh chết đã để lại trong tay Tô Mộ số lượng ma hạch vô cùng lớn.

Sau một khoảng thời gian, một ma pháp trận khắc đầy ma văn xuất hiện trong tuyết.

“Ta quả nhiên là một thiên tài!”

Nhìn ma pháp trận trước mắt, Tô Mộ tự giơ ngón tay cái cho chính mình.

Hắn đặt số ma hạch băng lang còn lại và viên ma hạch cấp Lãnh Chúa ở vị trí đã thiết lập xong, tiếp theo bước vào trung tâm ma pháp trận.

“Hy vọng có thể thành công!”

Hít sâu một hơi, Tô Mộ khởi động ma pháp trận.

Giây tiếp theo, ma văn trên tuyết bắt đầu chớp nhoáng.

Những ma hạch kia nhận được hô ứng, dưới sự chuyển hóa của ma văn biến thành một năng lượng cực kỳ tinh thuần.

Vẫn chưa kết thúc!

Trước khi rót vào thân thể Tô Mộ, năng lượng tinh thuần này được ma pháp trận tinh chế lần thứ hai.

“Thật dễ chịu!”

Tô Mộ theo bản năng kêu lên khi năng lượng này rót vào thân thể,

Hắn có thể cảm giác được rõ ràng, thân thể của mình đang bị luồng năng lượng tinh thuần này tẩy rửa liên tục.

Loại cảm giác này rất sâu sắc, vượt qua cảm giác khi tiến giai trước đó!

‘Chúc mừng người đã tiến giai, tất cả thuộc tính cơ sở tăng lên 200 điểm!’

Cùng lúc đó, một nhắc nhở cũng xuất hiện.

“Thêm nhiều thuộc tính như vậy?”

Tô Mộ mở to hai mắt khi nhìn thấy giá trị thuộc tính tăng lên.

Lúc trước khi tiến giai, nhắc nhở tất cả giá trị thuộc tính là 80 điểm, dựa theo lục giai, hắn là nhắc nhở tất cả thuộc tính 100 điểm mới đúng.

“Là bởi vì trận pháp này của ta?”

Sau khi Tô Mộ tự hỏi một chút, phản ứng lại.

Sở dĩ tiến giai thu được thuộc tính tăng gấp đôi, hiển nhiên là bởi vì trận pháp hoàn toàn mới do hắn thiết lập.

“Thật không thể tưởng tượng nổi!” Hắn không nhịn được kêu lên

kinh ngạc.

Người chơi tiến giai vẫn luôn đạt giá trị thuộc tính cố định, bây giờ hẳn lại phá vỡ quy tắc này!

“Đúng vậy, ngay từ đầu, đây không phải là một trò chơi bình thường, tất nhiên còn có những ‘quy tắc ẩn’ mà ta không biết.”

Tô Mộ nghĩ đến lời Thiệu chủ Vương gia nói trước khi chết.

Hắn hẳn là đã bị “Vương gia” theo dõi.

Những đây có thể là một chuyện tốt!

“Trước tiên cứ mặc kệ, hiện tại thuộc tính của ta càng ngày càng bùng nổ!”

Chia đều điểm thuộc tính thăng cấp cho tinh thần và nhanh nhẹn, Tô Mộ mở giao diện thuộc tính.

Người chơi: Tô Mộ

Cấp độ: cấp 1 lục giai (0/250000)

HP: 1038000

MP: 275600

Công kích vật lý cận chiến: 7988

Công kích ma pháp: 30674

Phòng ngự vật lý: 11192

Phòng ngự ma pháp: 11200

Bạo kích ma pháp: 10%

Bạo kích vật lý: 5%

Thuộc tính: Sức mạnh 3894, Thể chất 3946 (+ 2300), Nhanh nhẹn 2756, Tinh thần 3310 (+ 3580), Trí lực 4399 (+ 3000)

Nhìn giao diện thuộc tính như vậy, Tô Mộ không biết nên nói gì.

“Không cần phải tiếp tục thăng cấp!”

Nghiên cứu trận pháp tổn không ít thời gian, Tô Mộ cũng không dự định vượt qua dãy núi tiếp tục thăng cấp.

Lần này đi ra ngoài tường vốn định thăng lên cấp 10 ngũ giai, thăng cấp lên lục giai đã hoàn thành nhiệm vụ vượt mức rồi.

“Bay về một ngày, có thể tiết kiệm vẫn phải tiết kiệm!”

Mở ra đôi cánh hoả diễm, Tô Mộ phóng nhanh về bên trong tường.

Sau khi sử dụng trận pháp tiến giai, năng lượng của những đá ma pháp trong tay rõ ràng không đủ lắm.

...

Thế giới Thần Đồ.

Một số người chơi đang luyện cấp một mình.

Trong khu vực địa phương họ ở, xung quanh hầu như không có dấu vết của những người chơi khác.

Không nghi ngờ gì, đây là khu vực quái vật cấp cao.

Nếu có người quen biết những người chơi ở đây, nhất định sẽ kinh ngạc tới mức không khép được miệng.

Lúc trước người solo quái cấp thấp đều rất hao tâm tổn sức, giờ phút này đối mặt với những ma vật cấp cao, vậy mà bày ra ưu thế áp đảo!

Thậm chí còn có mấy người chơi, một người thành thạo đối mặt với một đám ma vật.

Ma vật nổi tiếp ma vật thi nhau đến, gương mặt người chơi lộ ra nét tự tin.

Có thể xảy ra chuyển biến trong một khoảng thời gian ngắn như vậy, rõ ràng là bởi vì bọn họ đã bị “thay thế”.

Tất cả những người này đều có một đặc điểm chung.

Không rành thể sự, vùi đầu khổ luyện!

Đối với họ, chuyện thăng cấp lớn hơn tất cả mọi chuyện.

Dù những người này có ra sức thể nào thì mỗi khi đánh xong một ít ma vật, bọn họ đều sẽ không hện mà cùng mở bảng xếp hạng cấp bậc thế giới.

“Hai tên ẩn dấu cấp bậc này, không phải đã đạt tới ngũ giai rồi đấy chứ?” Có người nhìn Tô Mộ xếp thứ nhất và Hiên Viên thứ hai, cau mày.

“Ta phải đánh nhanh hơn, phải tăng lên cấp bậc cao hơn trong thời gian còn lại!” Cũng có người lấy điều này để thúc đẩy bản thân.

“Có thể thăng cấp nhanh như vậy sao? Chẳng lẽ bọn họ là người sống lại đến sớm?”. Còn có người phỏng đoán thân phận của hai người.

Chương 390: Nằm ngủ bên cạnh cánh cửa truyền tống?

Bất luận bọn họ nghĩ thế nào đi nữa thì vẫn có một điều có thể khẳng định.

Tất cả bọn họ đều coi Tô Mộ và Hiên Viên là kẻ địch mạnh!

Thời gian chậm rãi trôi đi.

Đối với tất cả mọi người trên thế giới thì thời gian “đường giao thông” mở ra càng đến gần thì nội tâm của bọn họ càng lo lắng.

Hầu hết người chơi ngoài lo lắng thì còn cảm thấy sợ hãi nhiều hơn.

Đối mặt với điều không biết sắp xảy đến, bọn họ đều lo lắng không biết mình có thể sống sót hay không.

Trong lúc tràn ngập sợ hãi này, trong hiện thực đã có một sự thay đổi cực kỳ quan trọng.

Có một cánh cửa truyền tống đột nhiên xuất hiện ở toà thành cổ được xưng là báu vật văn hoá ở Hoa đô.

Cánh cửa truyền tống này hoàn toàn dung hợp với cánh cổng của tường thành.

“Xảy ra chuyện lớn rồi!”

Biến cố trong thành cổ nhanh chóng bị người ta phát hiện ra, có người lập tức sốt ruột hoảng hốt tới báo cáo.

Một lúc sau, một đội đầy đủ võ trang đi tới đây.

“Cánh cửa truyền tống này còn chưa mở ra nhưng thông qua cánh cửa này, chúng ta có thể nhìn thấy phía sau dường như có một lượng lớn ma vật!”

Tin tức xảy ra ở đây lập tức bị phong toả.

Những ngoài nơi này thì các nơi khác trên thế giới đều xuất hiện tình huống giống nhau.

Trên Ngôi Sao Ma Đô, nơi được gọi là kiến trúc kiểu mẫu của Ma đô đột nhiên xuất hiện một cánh cửa truyền tống hình tròn.

Đây là một cánh cửa truyền tống xuất hiện trên không trung, làm vô số người dân ở Ma đô dừng lại ngắm nghía.

“Không phải còn một ngày nữa à? Sao nó lại đột nhiên xuất hiện vậy?”

“Hình như phía sau cánh cửa truyền tống đó có thứ gì đó!”

“Ta dùng kính viễn vọng nhìn, đó là ma vật biết bay, chỉ sợ cấp bậc không thấp đâu!”

“Cấp bậc không thấp á? Vậy thì chúng ta phải làm sao? Có thể lập tức tấn công mấy cánh cửa truyền tống đó ngay bây giờ không?”

Cánh cửa truyền tống xuất hiện gây ra khủng hoảng.

Nhưng sự kiện sắp mở ra, không có ai dám tùy tiện thử “tấn công” nó.

Sau một thời gian, bên dưới Ngôi Sao Ma Đô bị phong tỏa toàn diện.

Tình huống giống vậy cũng lục tục diễn ra ở các nơi trên thế giới.

...

Nước Phiêu Lợng.

Một cánh cửa truyền tống xuất hiện ở trung tâm con đường được gọi là thành phố không đêm của thế giới.

Không giống với những đất nước khác, tính tình của người dân nơi này hiển nhiên nóng nảy hơn nhiều.

“Đừng! Đừng! Đừng!”

“Bùm!”

Có người sử dụng vũ khí hạng nặng bắt đầu tấn công cánh cửa truyền tống.

Nhưng dù bọn họ dùng hoả lực mạnh thế nào cũng không thể tạo thành bất cứ tổn thương nào với nó và ma vật bên trong.

...

Trên thế giới, trong thành phố được gọi là thành phố lãng mạn, một cánh cửa kiến trúc to lớn đã thay đổi.

Nó biến thành một cánh cửa “thật sự”.

Vô số người tụ tập bên cạnh “cánh cửa”, không hện mà cùng quý xuống mặt đất và tiến hành cầu nguyện.

Trong chốc lát, cảnh tượng này trở nên có vẻ khá là tráng lệ.

...

Ma đô.

Bóng đêm buông xuống.

Trung tâm thành phố phồn hoa vẫn lộng lẫy đèn nê ông.

Ngày mai chính là ngày đường giao thông mở ra!

Đêm nay sẽ trở thành đêm không ngủ của tất cả mọi người.

...

“Tất cả mọi người trong công hội ở Ma đô đều đến đủ rồi đúng không?”

“Đã đến đủ!”

“Rất tốt, lần này chắc chắn chúng ta phải quật khởi trong thời đại mới!”

Nhà họ Tần ở Ma đô, bọn họ triệu tập mấy chục nghìn người, tập kết trong một cửa hàng cách cánh cửa truyền thống khoảng ba mươi kilomet.

Cửa hàng này vốn là sản nghiệp của nhà họ Tần, sau khi thông báo xuất hiện, bọn họ đã vận chuyển rất nhiều vật tư tới nơi này.

Có mấy chục nghìn người chơi cấp cao chiếm đóng nên nhà họ Tần cực kỳ tự tin.

...

Các cửa hàng lớn trong Ma đô cũng đang diễn ra những cảnh tượng giống hệt như vậy.

Các thế lực ở khắp nơi đều chuẩn bị trước.

Còn về những người bình thường thì tình hình có vẻ hơi xấu hổ.

Hầu như mọi người chỉ ôm một suy nghĩ là có thể trốn bao xa thì trốn bao xa.

Tốt nhất là khi sự kiện vừa bắt đầu thì bọn họ sẽ lập tức trốn vào

bên trong game Thần Đồ.

Cũng có người dự trữ một ít vật tư, gia cố cửa phòng, chờ đợi và nghênh đón “thời đại hoàn toàn mới” này.

...

Bên dưới Ngôi Sao Ma Đô.

Ở đây đã không còn một bóng người.

Đây là nơi cánh cửa truyền tống mở ra, có ai lại dám ở lại đây dưới tình huống cánh cửa sắp xuất hiện chứ?

Một khi những con ma vật che trời lấp đất đằng sau lao đến thì chỉ còn con đường chết!

Nhưng ở nơi nguy hiểm như vậy lại có một người đang nhàn nhã dạo bước.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Dưới ánh trăng, cánh cửa truyền tống kia có vẻ cực kỳ loá mắt.

“Hoả Diễm Phi Vũ!”

Sau lưng người này đột nhiên xuất hiện một đôi cánh lửa và bay lên bầu trời cao.

Hắn nhanh chóng đứng song song với cánh cửa truyền tống.

Người này chính là Tô Mộ.

Ngoài hắn ra thì chắc không còn ai to gan như vậy, càng đừng nói là bay đến bên cạnh cánh cửa truyền tống.

“Đây là đường giao thông à?”

Hắn mở Đôi Mắt Chân Thật lên nhìn về phía đường giao thông.

Không thể nhìn thấu!

Điều này chứng tỏ đường giao thông đang ở trong trạng thái đóng

cửa.

“Ma vật xuất hiện trong giai đoạn đầu chắc cũng không mạnh lắm, nhưng số điểm tích lũy này ta cũng sẽ không nhường cho những người khác!”

Tô Mộ nhìn về phía đỉnh tháp bên dưới rồi khẽ vuốt cằm, bay về phía đó.

Đôi cánh lửa sau lưng biến mất, hắn đứng trên toà tháp cao quan sát toàn bộ Ma đô.

“Đúng là một thành phố mộng ảo!”

Bây giờ Tô Mộ mới hiểu vì sao những đại lão đó hay thích đứng ở trên cao.

Tuy trên cao hơi lạnh nhưng phong cảnh nhìn thấy thật sự làm người rung động.

“Phù! Phù!”

Cơn gió lạnh thấu xương thổi qua, Tô Mộ chỉ mặc một bộ trang bị pháp sư trên người.

Đây là đồ hắn mang ra từ thế giới Thần Đồ.

Thật ra cách mang đồ ra cũng cực kỳ đơn giản.

Chỉ cần lấy đồ ra ở bên trong không gian tinh thể Thần Đồ sau đó quay về hiện thực là được.

Còn về chuyện mang về game ấy à?

Phương pháp cũng đơn giản y như vậy.

Trong hiện thực, dùng năng lực của bản thân bao phủ mấy thứ này rồi đưa ý thức vào trong tinh thể là được.

Chương 391: Nằm ngủ bên cạnh cánh cửa truyền tống? (2)

Nhưng Tô Mộ không biết hẳn có thể làm như vậy một cách dễ dàng, trên thực tế là vì cấp bậc của hẳn cao.

Nhưng Tô Mộ cũng không quan tâm đến những chuyện này lắm.

Hắn nằm trên đỉnh tháp Ngôi Sao Ma Đô ngáp một cái rồi nhắm hai mắt lại.

Tô Mộ an nhàn làm một giấc trong thời gian làm tất cả mọi người cảm thấy run sợ, ở một nơi làm mọi người chỉ sợ tránh còn không kịp.

...

Các cứ điểm thế lực và công hội Ma đô.

Thời gian dần dần trôi đi, rất nhiều người đều đứng ngòai không yên.

“Phái người đi điều tra tình hình bên tháp xem!”

“Chắc là bây giờ vẫn sử dụng được máy bay không người lái, đi quay thử xem!”

“Nếu không sử dụng được máy bay không người lái thì dùng kính viễn vọng nhìn thử xem!”

Một số thích khách cấp cao được phái ra ngoài.

Bọn họ lần lượt đi tới dưới tháp bắt đầu quan sát cánh cửa truyền tống.

“Đây là?”

Tất cả bọn họ nhanh chóng phát hiện ra Tô Mộ đang nằm ngủ trên tháp.

“Má, có phải ta hoa mắt không vậy? Có người đang nằm ngủ bên cạnh cánh cửa truyền tống à?”

“Cái quái gì vậy? Sao người này lại đi lên đó?”

“Mẹ ơi, đó là người thật à? Không phải là con rối hay là thi thể chứ?”

Mọi người nhìn thấy cảnh tượng này, thế giới quan đã sụp đổ lại vỡ nát!

Chương 392: Bắt đầu xâm lấn!

Những người này không ngừng xoa mắt như đang nghĩ có phải mình nhìn thấy ảo giác không.

Còn có người điều khiển máy bay không người lái tới gần người đang nằm trên tháp.

Những khi khoảng cách giữa máy bay không người lái và cánh cửa truyền tống càng gần, sự quấy nhiễu vô hình đã xuất hiện.

Máy bay không người lái hoàn toàn mất tác dụng và lập tức rơi xuống mặt đất.

Dưới bóng đêm, dù là kính viễn vọng bội số lớn hơn nữa cũng không thể nhìn rõ tình hình trên tháp.

Bọn họ không vội vàng rời khỏi đây mà kiên nhẫn chờ đợi.

Chân trời bắt đầu xuất hiện ánh sáng.

Tất cả mọi người đều đang chờ đợi giây phút này.

Chờ trời sáng là bọn họ có thể nhìn thấy tình huống cụ thể trên tháp rồi.

Nhưng cùng lúc đó, một sự thay đổi đã thu hút sự chú ý của bọn họ.

Khi ánh mặt trời chiếu vào cánh cửa truyền tống kia, bên trên xuất hiện gợn sóng lăn tăn.

“Cánh cửa truyền tống sắp mở ra rồi à?”

“Chẳng lẽ người trên tháp là người canh gác sao?”

“Tình hình không ổn, phải nhanh chóng chạy về báo cáo!”

Dao động xuất hiện trên cánh cửa truyền tống làm những người này như gặp kẻ địch.

Bọn họ cùng quay về nơi đóng giữ công hội của từng người.

“Tình hình thế nào rồi?”

Sau khi trở về, hội trưởng các công hội đều dò hỏi.

“Hình như cánh cửa truyền tống đã mở ra, bên cạnh còn có một người không biết thân phận đang nằm ngủ!”

Câu trả lời của trinh sát hầu như đều giống y như nhau.

“Có người đang ngủ? Sao có thể như vậy được?”

Biểu cảm của các thành viên trong công hội đều thống nhất.

Đúng là có thể trèo lên trên Ngôi Sao Ma Đô, nhưng có cánh cửa truyền tống kia ở đó thì ai dám trèo lên chứ?

Càng đừng nói là người đó còn đang ngủ.

Tình hình thật sự có điểm khác thường, các hội trưởng công hội lớn cũng không rối rắm nhiều, bọn họ bắt đầu động viên trước trận chiến.

“Dù người đó là ai thì chúng ta cũng phải chuẩn bị sẵn sàng!”

“Các vị, đây là thời khắc sinh tử tồn vong, muốn sống sót thì phải bảo vệ nơi này!”

“Trong sự kiện lần này, tất cả đồ rơi xuống đều thuộc về người giết quái!”

Dưới những âm thanh ủng hộ này, những thành viên công hội đều khơi dậy ý chí chiến đấu.

Trong lòng mọi người đều hiểu rõ.

Muốn vượt khỏi trong thời đại mới này thì chỉ có một cách.

Đó chính là giết chết ma vật!

...

Không chỉ các công hội lớn đang sẵn sàng đón quân địch mà một vài người nhỏ lẻ cũng đã chuẩn bị đầy đủ.

Mà trong số những người này càng tiềm tàng không ít “người sống lại”.

Đối với bọn họ thì đây chính là một cơ hội tốt để bộc lộ tài năng!

Nhưng tất cả mọi người lại không biết, người trên tháp đã thức dậy.

...

“Oáp!”

Tô Mộ duỗi eo rồi đứng lên.

Phía sau hắn là cánh cửa truyền tống đang không ngừng phát ra gợn sóng kia.

Nếu những người khác ở đây nhìn thấy cánh cửa truyền tống sắp mở ra, lại ở vị trí cao như vậy sợ là sẽ bị dọa ngất.

Nhưng Tô Mộ lại hứng thú đi đến bên cạnh cửa rồi vươn một ngón tay ra.

“Không sờ được?”

Vừa chạm vào cánh cửa truyền tống, đầu ngón tay Tô Mộ đã không truyền đến cảm giác gì.

Hắn khẽ nhướn mày định tiếp tục thử.

Nhưng ngay lúc này, trên cửa lại đột nhiên xuất hiện biến đổi.

Cánh cửa to lớn này vậy mà bắt đầu tách ra.

Những cánh cửa được tách ra đó bay tới khắp các góc trong Ma đô.

“Sắp mở ra rồi à?”

Tô Mộ nhìn chăm chăm “cánh cửa” còn lại.

Nó cũng không dừng trên không trung mà chậm rãi rơi xuống bên dưới.

“Hỏa Diễm Phi Vũ!”

Sau lưng Tô Mộ xuất hiện một đôi cánh lửa, hắn bắt đầu hạ xuống theo cánh cửa này.

Trong quá trình đó, Tô Mộ có thể nhìn thấy rõ ràng phía cánh cửa xuất hiện một không gian.

Rất nhiều ma vật đang ở trong không gian đó và đang chuẩn bị lao ra ngoài.

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Tô Mộ khẽ xoa đôi mắt vừa tỉnh ngủ rồi mở kỹ năng.

Đôi Mắt Chân Thật vừa mở ra, cảnh tượng sau cánh cửa cũng bị hắn thu vào hết trong đáy mắt.

“Đây là đại quân ma vật đấy à!”

Ma vật che trời lấp đất, người mắc hội chứng sợ mật độ nhìn thấy chắc chắn sẽ cảm thấy da đầu tê dại.

Nhưng Tô Mộ lại không hề cảm thấy hoảng hốt.

Số ma vật này hầu như đều là ma vật nhị giai bình thường.

Trong khoảng cách của Đôi Mắt Chân Thật vẫn chưa xuất hiện ma vật cấp BOSS, không biết phía sau có không.

Muốn tiêu diệt đàn ma vật số lượng khổng lồ như vậy cũng không phải là một chuyện nhẹ nhàng.

“Đối phó với những con ma vật này, ta trực tiếp biến thành Hoả Nhân đứng im là được!”

Tô Mộ lại ngáp một cái rồi bắt đầu bay lên trên không trung.

Thậm chí hắn còn định kéo một chiếc sofa hoặc một chiếc giường mềm mại tới đặt ngay bên cạnh cánh cửa truyền tống, còn mình thì nằm lên bên trên.

Những nơi này là hiện thực, dưới trạng thái Hoả Nhân, chắc chắn sofa và giường sẽ bị cháy hỏng.

“Có thể nhanh hơn xiu nữa không?”

Chương 393: Bắt đầu xâm lấn! (2)

Quá trình cánh cửa đáp xuống cực kỳ thông thả, Tô Mộ trợn mắt, thật sự muốn giúp “nó” một tay.

...

Cảnh tượng vội vàng chờ đợi cánh cửa hạ xuống như Tô Mộ hiển nhiên không thể nhìn thấy ở nơi nào khác trên thế giới.

Những những cánh cửa đó đều tách ra trong cùng một thời gian.

Những cánh cửa được tách ra có to có nhỏ, số lượng ma vật có thể truyền tống ra tất nhiên cũng sẽ có sự khác nhau.

Mà khi “cánh cửa chính” phân tách ra, chúng nó tất nhiên sẽ trở thành “đường giao thông” lớn nhất ở mỗi nơi.

Khi thế giới đằng sau “đường giao thông” dần dần rõ ràng hơn, thời gian chúng nó mở ra cũng càng ngày càng gần.

...

Trên thế giới, nơi nào có cánh cửa thì tất cả mọi người ở nơi đó đều sẽ lựa chọn cách xa ba mét.

Đương nhiên là cũng có người muốn tấn công phá huỷ “cánh cửa” vào ngay lúc này.

Một vài vũ khí hạng nặng được mang ra.

Nhưng khi bọn họ định sử dụng thì một chuyện không thể tưởng tượng đã xảy ra.

Những vũ khí vừa chạm vào là nổ, có uy lực cực lớn đó hoàn toàn mất tác dụng!

Không chỉ là vũ khí mà rất nhiều dụng cụ khoa học kỹ thuật trong hiện thực cũng chịu ảnh hưởng.

Xe không thể lái, điện thoại cũng mất tín hiệu, rất nhiều quy tắc mọi người hiểu rõ trong hiện thực cũng thay đổi.

Nhưng trong sự thay đổi đó, thông báo xuất hiện.

‘Đường giao thông đã mở ra, ma vật sẽ bắt đầu xâm lấn sau một tiếng nữa!’

‘Tất cả người chơi vẫn có thể sử dụng tinh thể Thần Đồ để đi vào thế giới trò chơi!’

‘Sự kiện sẽ mở ra trong ba ngày. Trong ba ngày, giết chết ma vật sẽ nhận được điểm tích lũy, điểm tích lũy có thể dùng để đổi các loại phần thưởng. Cửa hàng điểm tích lũy sẽ xuất hiện sau khi sự kiện mở ra, điểm tích lũy có thể đổi vật phẩm bất cứ lúc nào!’

‘Ba ngày sau, giết chết ma vật sẽ không nhận được điểm tích lũy nữa, cửa hàng điểm tích lũy sẽ đóng cửa vĩnh viễn!’

Thông báo xuất hiện làm rất nhiều người thở phào nhẹ nhõm.

Ma vật xâm lấn hiện thực, nếu bọn họ chết trong hiện thực thì chính là chết theo nghĩa đen.

Có thể vào game Thần Đồ chẳng khác nào có thêm một nơi ẩn núp.

“Từ hôm nay trở đi, ta phải chăm chỉ luyện cấp, ta không muốn chết đâu!”

“Chỉ cần có đủ đồng vàng thì ta có thể ở mãi trong thế giới trò chơi, ai còn quan tâm hiện thực sẽ biến thành dáng vẽ gì chứ!”

“Điểm tích lũy đổi phần thưởng? Ai cũng đừng cướp quái của

ông!”

“Ba ngày nay là một cơ hội, một cơ hội quật khởi!”

Vô số người nảy ra vô số ý tưởng.

Nhưng tất cả mọi người đều có một nhận thức chung.

Ở trong thế giới hoàn toàn mới này, chỉ có kẻ mạnh mới có thể sống sót!

Một tiếng cuối cùng này cũng trở nên cực kỳ dài lâu.

...

Các thành phố lớn trên thế giới.

Trên đường phố trống trải xuất hiện một vài bóng người.

Những người này đang tìm kiếm khắp nơi.

“Tìm một đường giao thông nhỏ rồi canh giữ ở đó, không nguy hiểm còn có nhiều tiền lời!”

Hiển nhiên là bọn họ biết được nhiều thông tin hơn những người khác, đều đang tìm kiếm cánh cửa nhỏ được tách ra từ “cánh cửa chính”.

Sau khi từng người tìm thấy mục tiêu, bọn họ bắt đầu bố trí.

Những đồ vật được bố trí to nhỏ khác nhau.

Có các loại ma pháp trận, còn có bẫy rập vân vân.

Tóm lại thì những người này chuẩn bị đầy đủ hơn những người khác rất nhiều.

...

“Sắp bắt đầu rồi!”

“Sự kiện này có phần thưởng xếp hạng không nhỉ?”

Bên dưới Ngôi Sao Ma Đô, Tô Mộ đứng bên cạnh “cánh cửa chính” nhìn đếm ngược từng giây từng phút.

Thông báo chỉ đề cập tới điểm tích lũy đổi phần thưởng nhưng không nói đến phần thưởng xếp hạng, điều này làm Tô Mộ cảm thấy hơi rối rắm.

Mình còn có một thân phận khác nữa đó!

“Biến thân Hiên Viên!”

“Phân Thân Ảo Ảnh!”

Tô Mộ suy nghĩ một lát rồi mở kỹ năng triệu hồi phân thân ra.

So với lúc trước thì thuộc tính hiện giờ của phân thân có thể nói là vô địch.

Những con ma vật nhệ giai ngoài cửa căn bản không phá được phòng ngự của phân thân, càng đừng nói là xóa sạch một triệu HP kia.

“Triệu Hồi Xương Khô!”

Vì tăng hiệu suất giết quái của phân thân, Tô Mộ lại triệu hồi thêm bốn tiểu đệ Xương Khô.

“To vậy à?”

Dưới sự tăng thêm thuộc tính của hắn, chiều cao của tiểu đệ Xương Khô đã đạt tới ba mét, thoạt nhìn không khác gì BOSS.

“Đi theo phân thân Hiên Viên đi!”

Tô Mộ ra lệnh cho tiểu đệ Xương Khô rồi khống chế phân thân tìm tới vị trí của một cánh cửa truyền tống khác.

Trước năm phút khi cánh cửa truyền tống sắp mở ra, phân thân và tiểu đệ Xương Khô đã đi tới bên cạnh một cánh cửa khá lớn.

“Biến thân Hoả Nhân!”

Quanh thân xuất hiện một ngọn lửa nùng liệt, một luồng khí nóng

lập tức bao phủ xung quanh khu vực này.

Nhiệt độ điên cuồng tăng lên, tất cả những vật có thể cháy xung quanh Tô Mộ đều bốc cháy.

Nơi này nhanh chóng biến thành một biển lửa.

Đúng lúc này, đường giao thông cũng mở ra!

Cho dù không dùng Đôi Mắt Chân Thật, Tô Mộ cũng có thể nhìn thấy những con ma vật đang ngo ngoe rục rịch đằng sau đường giao thông.

Chúng nó là loại ma vật giống như chó săn đang nhe răng trợn mắt, một con nối tiếp một con lao ra từ trong đường giao thông.

“Grừ!”

Từng tiếng rít gào vang lên liên miên không dứt.

Nhưng giây phút chúng nó bước ra khỏi đường giao thông, ngọn lửa mãnh liệt đã lập tức thổi quét đến.

Không giống như trong trò chơi, trên đầu ma vật cũng không xuất hiện con số sát thương.

Sóng nhiệt cắn nuốt chúng nó, chỉ trong một giây đã thiêu đốt không còn lại gì.

Đây là một bức tranh cực kỳ đồ sộ.

Cho dù sau cánh cửa có bao nhiêu ma vật thì đều hóa thành tro tàn sau cánh cửa “luyện ngục” này chỉ trong chớp mắt.

‘Người nhận được 1 điểm điểm tích lũy!’

‘Người nhận được 1 điểm điểm tích lũy!’

...

Vô số thông báo xuất hiện, số điểm tích lũy của Tô Mộ đang tăng lên với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

“Không có xếp hạng điểm tích lũy à?”

Tô Mộ nhìn chăm chăm điểm điểm tích lũy của mình, hẳn cảm thấy hơi thất vọng.

Không chỉ là chỗ hẳn mà bên phân thân Hiên Viên cũng đang giết quái, nhưng điểm tích lũy lại tính cho hẳn.

Chương 394: Mở màn.

Điều này cũng có nghĩa là sự kiện lần này không có xếp hạng.

Không có xếp hạng thì cũng không có phần thưởng xếp hạng.

“Haiz! Xem xem có thứ gì tốt vậy.”

Tô Mộ thở dài bất đắc dĩ rồi mở cửa hàng điểm tích lũy ra.

Có rất nhiều chủng loại vật phẩm, cái gì cần có đều có.

“Vậy mà còn có thứ như BUFF à?”

Điều làm Tô Mộ cảm thấy bất ngờ là mười điểm điểm tích lũy là có thể đổi một ít BUFF mạnh, trong đó còn có loại nhân đôi kinh nghiệm.

Có những BUFF này thì hiệu suất tăng cấp của người chơi hiển nhiên sẽ tăng lên rất nhiều.

Đương nhiên, tiền đề là phải có được thực lực nhất định để giết chết ma vật.

Về trang bị thì năm mươi điểm điểm tích lũy là có thể đổi được một trang bị không tệ, hơn nữa còn đánh dấu là có thể mang vào trong game Thần Đồi.

Tô Mộ không đi xem mấy trang bị, được phẩm linh tinh kia mà trực tiếp tìm kiếm kỹ năng.

Dưới hình thái Hoả Nhân, cho dù toàn bộ lực chú ý của hẳn đều đặt trong cửa hàng đổi thì cũng sẽ không làm một con quái chạy

thoát.

“Kỹ năng khá đắt!”

Mở giao diện đổi kỹ năng ra, Tô Mộ khẽ nhướng mày.

Kỹ năng rác nhất là cấp C, cần một trăm điểm tích lũy mới đổi được.

Kỹ năng cao cấp nhất là kỹ năng cấp S, cần mười nghìn điểm tích lũy mới đổi được.

Đổi thành những người chơi bình thường khác, muốn giết chết mười nghìn con ma vật trong ba ngày có thể miêu tả bằng bốn chữ khó hơn lên trời.

Nhưng với Tô Mộ thì ma vật trong đường giao thông không ngừng lao ra, mười nghìn điểm tích lũy thật sự là dễ như trở bàn tay.

“Không có kỹ năng nào tốt hơn à?”

Lật đến tờ đổi kỹ năng cuối cùng, Tô Mộ nhíu chặt mày.

Trên đây kỹ năng tốt nhất cũng chỉ có cấp S, thật sự có hơi tệ!

“Chắc là không phải vậy đâu, có thể là điểm tích lũy của ta còn chưa đủ!”

Tô Mộ nhìn thoáng qua điểm tích lũy của mình, hẳn đã đạt tới mấy nghìn điểm, hơn nữa vẫn đang tăng với tốc độ cực kỳ nhanh.

Chủ yếu là vì tốc độ mấy con ma vật trong cánh cửa truyền tống kia lao ra quá chậm.

...

Vị trí của những cánh cửa truyền tống trên thế giới, vô số ma vật đang lao ra hiện thực.

Không có ai giữ cửa nên tốc độ chúng nó lao ra vô cùng nhanh.

Những con ma vật này đều không có trí tuệ, chỉ có bản năng.

Bản năng giết chóc!

Chúng nó lao đi khắp nơi, tìm kiếm “con mồi” trong thành phố.

Trận giao phong đầu tiên giữa trò chơi và hiện thực.

Chậm rãi mở màn!

“Chạy nhanh, hơn mười nghìn con ma vật đang lao tới!”

“Đánh thế nào đây? Chúng ta thật sự có thể đối phó với chúng nó ư?”

“Cấp bậc của ma vật cao thật, số lượng này cũng quá nhiều rồi!”

“Bên ngoài toàn là ma vật, vào game Thần Đồ trốn thôi!”

Các nơi trên thế giới, sau khi ma vật xâm lấn, rất nhiều người duy trì tâm thái quan sát cuối cùng cũng biết được cái gì gọi là “tận thế”.

Trong số bọn họ có rất nhiều người còn chưa lên tới nhị giai.

Cho dù thuộc tính của những con ma vật nhị giai này đều khá thấp nhưng cũng không phải có thể đối phó một cách dễ dàng.

May mà nhìn số lượng ma vật có vẻ che trời lấp đất nhưng vẫn tồn tại chênh lệch nhất định với số lượng người chơi.

Dù sao dân cư trên thế giới này cũng là vài tỷ người, dưới số lượng này, người có sức chiến đấu không hề ít hơn ma vật!

Chỉ cần là nơi không gần với “đường giao thông” thì trên cơ bản sẽ không gặp phải quá nhiều ma vật tấn công.

...

Sau khi đường giao thông mở ra được một thời gian, lục tục có người chơi gặp phải ma vật.

“Giết, kinh nghiệm của mấy con ma vật này nhiều lắm!”

“Cửa hàng điểm tích lũy có rất nhiều đồ tốt đó!”

“Ai cũng đừng cướp điểm tích lũy của ta, ta muốn đổi kỹ năng cấp S!”

“Tiêu diệt chúng nó, bảo vệ quê hương của chúng ta!”

Những người chơi này dám ở lại hiện thực thì đều có thực lực nhất định, cũng có sức một chọi một với ma vật.

“Không giống với trong trò chơi, chỉ cần đánh trúng điểm yếu của chúng thì chúng sẽ tự chết!”

“Mọi người cũng cẩn thận một chút, đây không phải là trò chơi, nếu chúng ta bị đánh trúng điểm yếu thì chắc cũng sẽ như vậy!”

“A! Tay của ta bị cắn đứt rồi, đau quá!”

Sau khi trải qua một trận chiến, các người chơi đột nhiên phát hiện ra những con ma vật này dễ đối phó hơn so với tưởng tượng của bọn họ rất nhiều.

Bởi vì trong hiện thực cũng không có “thanh HP”, chỉ cần đánh trúng điểm yếu của ma vật là có thể tạo thành sát thương trí mạng rồi.

Điều này làm tỷ lệ sống sót của các người chơi tăng lên rất nhiều.

Đặc biệt là những người chơi tinh anh có cấp bậc vượt qua nhị giai, giết ma vật như cá gặp nước.

Mà tất cả đều có liên quan mật thiết với sự kiện thích ứng lần trước.

“Giết chết ma vật, thu hoạch điểm tích lũy!”

“Một điểm tích lũy là có thể đổi 1 đồng vàng, quá sung sướng đúng không?”

“Sự kiện tốt bụng!”

So với sự thấp thỏm trước khi xâm lấn, phong cách của thế giới hiện thực đã xảy ra một sự thay đổi lớn.

...

Trong lúc người khác liều sống liều chết với ma vật thì Tô Mộ lại nhàm chán đứng ngáp.

Hắn đã đứng ở cửa đường giao thông một thời gian.

Lượng mana tiêu hao trong trạng thái Hoả Nhân cũng dựa vào kỹ năng bị động bù trừ.

Nói cách khác là hắn đứng ở cánh cửa truyền tống này bao lâu cũng được.

Hắn cảm thấy nhàm chán, nhưng những ma vật kia thì khổ rồi.

Chúng nó không ngừng lao ra từ đường giao thông, kết cục đều không ngoại lệ.

Nếu chúng nó có trí tuệ thì chắc chắn sẽ dừng lại nói với đồng loại của mình rằng: Mọi người đừng chen lấn, ở cửa có quái vật, không thể trêu vào!

“Sắp đủ một trăm nghìn điểm tích lũy rồi!”

Tô Mộ nhìn điểm điểm tích lũy của mình rồi hít một hơi thật sâu.

Khi đạt được mười nghìn điểm tích lũy, cửa hàng đổi vẫn không thay đổi. Nếu một trăm nghìn điểm còn không có thì sự kiện này thật sự là lừa đảo.

‘Điểm tích lũy của người chơi đã đạt tới một trăm nghìn, quyền hạn đổi cấp cao đã mở ra!’

May mà là khi giá trị điểm tích lũy đạt tới một trăm nghìn, trên giao diện cửa hàng đổi của Tô Mộ xuất hiện một thông báo.

“Quả nhiên!”

Chương 395: Sự kiện “nhàm chán”.

Tô Mộ thở phào nhẹ nhõm rồi bắt đầu lướt cửa hàng.

“Xuất hiện trang bị ngũ giai, được phẩm ngũ giai!”

“Còn có kỹ năng cấp SSS!”

Trên giao diện trang bị, một trang bị ngũ giai cần hai mươi nghìn điểm tích lũy mới có thể đổi, trong đó còn có trang phục ngũ giai.

Còn về được phẩm ngũ giai thì Tô Mộ chỉ xem qua.

Hắn muốn tìm loại thuốc cùng loại với thuốc giảm HP theo tỉ lệ sát thương chân thực mà hắn có lúc trước.

“Có thật à?”

Sau khi tìm kiếm, Tô Mộ phát hiện một vài loại được phẩm đặc biệt.

‘Thuốc Hủy Huyết (đặc biệt): Bôi lên vũ khí, mỗi lần tạo thành sát thương với kẻ địch sẽ mang thêm sát thương vật lý bằng 1% HP lớn nhất của đối phương!’

‘Thuốc Linh Năng (đặc biệt): Gán cho vũ khí loại pháp trạng hiệu quả linh năng, sử dụng sát thương ma pháp tấn công kẻ địch, giảm tối đa 1% HP của đối phương bằng sát thương chân thật.’

Hai loại, một loại là vật lý, một loại là ma pháp.

“Đắt vậy à?”

Tô Mộ nhìn xem giá cả.

Một lọ thuốc năm mươi nghìn điểm tích lũy.

Sai đó là một vài loại thuốc BUFF khác.

Trong đó có thuốc tăng 100% công kích vật lý và công kích ma pháp, giá cả đều là năm mươi nghìn điểm tích lũy

“Mua mỗi loại một tổ!”

Tô Mộ nhìn mà ngứa ngáy.

Nhưng một tổ là một trăm bình, một loại thuốc đã mất năm triệu

điểm tích lũy!

Cho dù là đằng sau cánh cửa truyền tống cũng không có nhiều ma vật như vậy!

“Thôi xem kỹ năng trước đã!”

Thuốc chỉ là dẹt hoa trên găm, Tô Mộ kiểm chế xúc động muốn mua sắm rồi nhìn về phía thanh kỹ năng.

“Những kỹ năng này rất tốt, nhưng không cần thiết!”

Giá đổi của một kỹ năng cấp SSS là hai trăm nghìn điểm tích lũy.

Có điểm kỹ năng vô hạn nên Tô Mộ hoàn toàn có thể mua kỹ năng cùng loại cấp S rồi tự tăng lên cấp SSS.

Điều hấn quan tâm là có kỹ năng có thể đột phá cấp SSS lên tới cấp Thần không.

Nhưng lật xem mấy lần, trên phần mô tả kỹ năng đều biểu hiện không thể tăng cấp.

“Đây là?”

Khi Tô Mộ lật đến tờ cuối cùng, một thứ thu hút sự chú ý của hấn.

‘Sách dung hợp kỹ năng: Có thể tiến hành dung hợp ba kỹ năng, nhận được kỹ năng tăng cấp của kỹ năng chính!’

“Thứ tốt đây rồi!”

Thứ này làm đôi mắt Tô Mộ phát sáng.

Nếu muốn nói đang thiếu kỹ năng gì thì hấn đang thiếu kỹ năng bị động nhanh nhẹn và tinh thần.

Kỹ năng như vậy chỉ sợ không có một triệu điểm tích lũy sẽ không nhìn thấy.

“Nếu giết quái theo tốc độ này thì trong ba ngày ta có thể kiếm được mấy triệu điểm tích lũy, hay là chờ thêm một thời gian nữa?”

Giá của sách dung hợp kỹ năng là hai trăm nghìn điểm tích lũy.

Tô Mộ rơi vào do dự.

Chỉ cần điểm tích lũy của mình tiếp tục tăng thì khi đạt tới một triệu chắc chắn sẽ mở ra quyền hạn càng cao hơn.

Có lẽ kỹ năng cấp Thần sẽ xuất hiện!

“Từ từ vậy, dù sao cũng không vội!”

Tô Mộ kiềm chế xúc động đối, bắt đầu tiếp tục “nhàm chán”.

Tô Mộ cầm một khoản tiền lớn trong tay, lại không có tâm trạng tiêu tiền, nếu làm những người chơi khác biết thì chắc sẽ chửi ầm lên mất.

Đương nhiên, cũng không ai có thể ngờ rằng đường giao thông vừa mở ra không lâu cũng đã có người có được mấy trăm nghìn điểm tích lũy.

Cho dù người này có là Tô Pháp Thần nổi tiếng đi nữa!

“Ta có mười điểm điểm tích lũy, trực tiếp đổi một tiếng nhân đôi kinh nghiệm!”

“Ta cũng đổi nhân đôi kinh nghiệm!”

“Các người có thể để ta giết hai con không? Ta chỉ thiếu hai điểm tích lũy nữa là được mười điểm rồi!”

Phần lớn mọi người sau khi có được mười điểm điểm tích lũy đều sẽ lựa chọn đổi BUFF kinh nghiệm.

Kinh nghiệm của mấy con ma vật xâm lấn hiện thực này khá là phong phú, có thể so sánh với số kinh nghiệm bọn họ giết năm con trong Thần Đồ.

“Ta lên cấp rồi!”

“Ta cũng lên cấp!”

“Hiệu suất lên cấp này cũng nhanh quá rồi nhỉ?”

Không ít người chơi cấp bậc thấp sau khi cướp mấy con ma vật trực tiếp lên cấp.

Chắc chắn chỉ cần là người chơi có gan giết chết đọt ma vật thứ nhất cấp bậc đều tăng lên không ít.

...

Trong đông đảo người chơi, một vài người chơi hành động đơn độc hay rải rác vài người, suy nghĩ của bọn họ hoàn toàn khác với những người khác.

Những người chơi này quét sạch ma vật xâm lấn từ trong “đường giao thông” nhưng không ai vội vàng dùng điểm tích lũy đổi đồ.

“Chuyển hết điểm tích lũy của các người cho ta!”

Trong một vài đội, người nhìn như “đội trưởng” nhẹ giọng mở miệng.

“Đồng đội” của bọn họ không chút ý kiến trực tiếp làm theo.

Nhưng nhìn chút điểm tích lũy này, những “đội trưởng” đó cũng không hài lòng.

“Điểm tích lũy vẫn còn quá ít, cần phải nghĩ cách thu hoạch một triệu điểm tích lũy mới được!”

“Vậy là có thể đổi kỹ năng cấp Thần rồi!”

Hiển nhiên là bọn họ cực kỳ hiểu biết về hệ thống đổi.

Mà muốn kiếm được một triệu điểm tích lũy trong ba ngày thì chỉ có một cách.

Đó chính là cướp điểm tích lũy của những người khác!

Không cần giết chết, chỉ cần ép đối phương là có thể thu số điểm tích lũy đó vào trong túi.

Đương nhiên, người biết điểm tích lũy có thể tặng chỉ có một kiểu người.

Người sống lại!

Giờ phút này, trong mắt bọn họ đều tràn ngập một thứ.

Sự tham lam!

...

Ma đồ.

Thành phố lớn này hẳn là một trong số những thành phố quái vật xâm lấn chủ yếu.

Nhưng so với những thành phố khác thì số lượng ma vật lang thang trên đường phố lại cực kỳ thừa thớt.

Thậm chí ma vật trên đường một vài thành phố có dân cư chưa bằng một phần mười ma đồ còn dày đặc hơn rất nhiều.

“Số ma vật này không đủ để giết!”

“Sao lại thế, vừa giết ma vật đã hết rồi?”

Một vài cứ điểm công hội lớn đóng giữ, các người chơi giết một lúc mới ngạc nhiên phát hiện ra ma vật đã bị giết sạch.

“Nói là ma vật xâm lấn cơ à? Chỉ có vậy thôi à?”

“Hay là ma vật tới theo từng đợt? Đợt tiếp theo đang trên đường đến chăng?”

Âm thanh bàn luận vang lên.

Đối với những người chơi tinh anh của các công hội lớn, chút ma vật này chính là sói thì nhiều mà thịt thì ít!

Chương 396: Có người chặn cửa!

“Chắc là như vậy, mọi người không nên hoảng loạn, bảo vệ cứ điểm của chúng ta, chờ đợi đợt ma vật tiếp theo tấn công!”

Các hội trưởng công hội lớn đều đưa ra mệnh lệnh tương tự.

Sau khi đợi một thời gian, quả nhiên lại có một ít ma vật tới.

“Vẫn hơi ít!”

Số lượng ma vật này hiển nhiên không làm những người này hài lòng.

“Chắc còn rất nhiều ma vật đang ở phía sau, mọi người bình tĩnh đã!”

Chưa biết tình huống thế nào nên các hội trưởng cũng chỉ có thể trấn an mọi người.

“Phái người đi tìm hiểu tình huống bên ngoài!”

Một vài tiểu đội thích khách cũng thoát khỏi đội, bắt đầu tìm kiếm trên đường phố Ma đô.

...

Không có ai sẽ nghĩ tới lý do ma vật lang thang trên đường ít ỏi là vì một người.

Tô Mộ biến thành Hoả Nhân chặn cánh cửa truyền tống lớn nhất.

Bên phân thân Hiên Viên cũng chặn một cánh cửa “khá lớn”.

Thao tác này trực tiếp biến Ma đô thành “khu vực an toàn”.

Nói một cách không hề khoa trương, Tô Mộ dùng năng lực của bản thân chặn đại quân ma vật, hoàn toàn có thể xưng là: Chúa cứu thế!

Đương nhiên, trong mắt Tô Mộ chỉ có một thứ.

Điểm tích lũy!

Nhìn con số không ngừng đến gần một triệu, nội tâm hắn cũng càng thêm mong chờ.

Kỹ năng cấp Thần đang vậy tay với mình đó!

...

Ma đồ, nơi phân thân Hiên Viên đang ở.

So với tốc độ giết quái của Tô Mộ thì tốc độ giết quái của phân thân Hiên Viên có hơi chậm.

Cho dù có bốn tiểu đệ Xương Khô ở bên cạnh một đao chém một con cũng không chấn động bằng vừa bước ra đã hoà tan như Tô Mộ.

May mà mấy con ma vật này không có trí tuệ, chỉ biết điên cuồng tấn công phân thân và chiến sĩ xương khô.

Phân thân và tiểu đệ Xương Khô tùy ý để những con ma vật đó tấn công vẫn đứng im bất động.

Khác với những người chơi khác, thuộc tính của bọn họ thật sự quá cao!

Thể chất đáng sợ kia làm hàm răng của ma vật không thể xé rách.

Nếu ở trong trò chơi thì trên đầu phân thân và tiểu đệ Xương Khô sẽ xuất hiện con số sát thương -1.

Đối với tổn thương không đau không ngứa này, phân thân và tiểu đệ Xương Khô không hề cảm thấy áp lực.

Mà cảnh tượng này đã bị một đội người cách đó không xa nhìn thấy.

Đội ngũ này có tổng cộng sáu người.

Bốn nam hai nữ.

Một người phụ nữ dáng vẻ mạnh mẽ đứng ở chính giữa, hình như là lão đại của đội ngũ này.

“Tên đó cũng mạnh đấy, chặn cửa giết quái, khó trách chúng ta không nhìn thấy bao nhiêu ma vật, hoá ra là bị hấn giết chết!” Một người mở miệng nói.

“Nếu không có bất ngờ gì xảy ra thì hấn hấn là Hiên Viên xếp thứ hai!” Một người khác cũng lên tiếng.

Có thực lực chặn cửa còn là cung tiễn thủ, chỉ cần suy nghĩ một lát là có thể đoán ra.

“Đại tỷ, không phải người vẫn luôn tìm tên Hiên Viên này sao? Không ngờ là được đến mà chẳng hề tổn công!” Một cô gái hơi lùn với khuôn mặt đáng yêu trong đội cười và nói.

Người được nàng gọi là đại tỷ chính là người phụ nữ đứng ở giữa.

“Người này rất khó đối phó, đặc biệt là bốn con sủng vật hấn triệu hồi, nhìn thân hình kia sợ rằng là quái tinh anh từ tứ giai trở nên!”

Người phụ nữ này nhíu chặt mày, khuôn mặt tràn ngập kiêng kị.

“Vậy chúng ta cứ nhìn hấn như vậy à?” Một người lộ ra vẻ không cam lòng.

Người phụ nữ không nói gì, im lặng nhìn Hiên Viên và chiến sĩ xương khô ở phía xa.

Một lúc sau, ánh mắt của nàng tối lại.

“Chúng ta tới nơi khác giết quái trước, kiếm nhiều điểm tích lũy chút, để người này giết trước!”

“Chờ một thời gian nữa, chúng ta nghỉ ngơi dưỡng sức, đổi mấy cái BUFF mạnh, chờ đến khi hấn mệt...”

Nàng dừng lại một giây, giọng nói mang theo sát ý lạnh lẽo.

“Bắt đầu giết!”

Lực chú ý lúc này của Tô Mộ không đặt trên phân thân Hiên Viên bên kia, cho nên cũng không có chú ý đến sự tồn tại của đám người đó.

Thời gian không ngừng trôi qua, mặt trời chói chang trên cao chậm rãi biến thành hoàng hôn.

Thuận theo con trước ngã xuống con sau tiếp bước thì ma vật trong cánh cửa truyền tống không ngừng tới nộp mạng, điểm tích lũy của Tô Mộ đạt đến một độ cao mới.

Một trăm vạn điểm!

Đối với bất kỳ người nào mà nói, đây là một con số vô cùng kinh khủng.

Cho dù một trăm vạn ma vật này không đánh trả, đứng đó mặc cho người đánh giết, cũng không phải có thể giết được hết trong vòng ba ngày.

Nhưng Tô Mộ lấy được điểm tích lũy này, tính từ lúc cánh cửa truyền tống mở ra, thời gian chẳng qua mới mười tiếng mà thôi.

Cứ như vậy mà tính, mỗi giờ điểm tích lũy Tô Mộ đạt được lên tới mười vạn điểm.

Cũng có thể nói, trong một tiếng, một mình hắn giết được mười vạn con ma vật!

Quá không hợp thói thường rồi!

‘Điểm tích lũy của người chơi đạt đến một trăm vạn, mở ra quyền hạn trao đổi cao nhất!’

Trước mắt Tô Mộ, một dòng nhắc nhở hiện ra.

Hắn không thể chờ được mà mở cửa hàng trao đổi ra, mấy phần khác nhìn cũng không thèm nhìn, trực tiếp kéo đến thanh kỹ năng ở trang cuối cùng.

“Quả nhiên là có!”

Trên thanh kỹ năng ở trang này, gần như toàn bộ đều là kỹ năng cấp Thần.

“Một trăm vạn một kỹ năng, mẹ nó thứ này ai đổi nổi chứ!”

Một kỹ năng cấp Thần cần một trăm vạn điểm tích lũy, Tô Mộ bĩu môi.

Dù cho là đám “người sống lại” thực lực mạnh mẽ kia, cũng chắc chắn không có khả năng lấy được một trăm vạn điểm tích lũy trong sự kiện lần này.

“Kỹ năng Hoả Nhân vẫn dùng rất tốt!”

Nếu không có hoả nhân, dù mình không ngừng đánh ra Vạn Mộc Tùng Sinh, cũng chắc chắn không đạt được hiệu quả giết quái như bây giờ.

“Tìm thử kỹ năng bị động!”

Điểm tích lũy vẫn còn đang tăng, Tô Mộ cũng không do dự, bắt đầu tìm kiếm mấy loại kỹ năng bị động về nhanh nhẹn và tinh thần.

“Tìm thấy rồi!”

Rất nhanh, một kỹ năng rơi vào tầm mắt hắn.

‘Nhanh Nhẹn Như Thần (cấp Thần): giết chết ma vật sẽ có xác suất tăng nhanh nhẹn ban đầu thêm 0.5 vĩnh viễn!’

“Cuối cùng cũng đợi được người rồi!”

Sau khi kỹ năng này xuất hiện, Tô Mộ bắt đầu cười lớn.

Pháp sư hình ngũ giác của mình cũng xem như có thể thành hình rồi!

“Đổi thôi!”

Chương 397: Nhanh Nhẹn Như Thần.

Tiền nhiều như nước, Tô Mộ lập tức đổi lấy kỹ năng này.

‘Người học được Nhanh Nhẹn Như Thần!’

‘Người nâng cấp thành công Nhanh Nhẹn Như Thần’

Sau khi học được, Tô Mộ lập tức tăng đầy cấp cho kỹ năng này, hệ số sau tăng cấp cũng biến thành 1 điểm.

“Chắc là vẫn còn có tinh thần!”

Tiêu xong một trăm vạn điểm tích lũy, quyền hạn mở ra cũng không có biến mất, Tô Mộ tiếp tục lướt xem.

Đúng như dự đoán, kỹ năng bị động cấp Thần tăng điểm tinh thần cũng có.

‘Ý Thức Chi Nguyên (cấp Thần): giết chết ma vật sẽ có xác suất tăng tinh thần ban đầu thêm 0.5 vĩnh viễn!’

Giá cả trao đổi cũng như vậy đều là một trăm vạn điểm tích lũy.

“Đợi lúc có một trăm vạn điểm tích lũy tiếp theo, đổi kỹ năng này, mấy thứ còn lại thì tính sau!”

Sờ sờ cảm, Tô Mộ trù tính cho điểm tích lũy của mình.

Bất kể thế nào, kỹ năng bị động cấp Thần luôn là lựa chọn ưu tiên nhất.

“Xem thử mấy loại kỹ năng khác!”

Đương nhiên, điều này cũng không ngăn được Tô Mộ thỏa mãn mắt mình.

Các thanh đổi kỹ năng trên cả trang này, vậy mà toàn bộ đều là kỹ năng cấp Thần!

“Những kỹ năng bị động này cũng được đó, thật muốn bỏ túi mang đi hết mà!”

Mấy chục kỹ năng mỗi cái có cái hay riêng, Tô Mộ xem mà lòng ngứa ngáy.

Nhưng nếu muốn đổi hết những kỹ năng này, số điểm tích lũy cần lúc này thực sự quá kinh khủng rồi.

Cho dù mình đánh ba ngày ba đêm ở cánh cửa truyền tống, cũng chắc chắn kiếm không được như vậy.

“Haizz!”

Tô Mộ thở dài một hơi.

Nếu mình có nhiều phân thân hơn, hoặc nếu thời gian sự kiện có thể kéo dài thêm mấy ngày, vậy toàn bộ những kỹ năng đó đều chạy không thoát rồi.

“Lúc này nếu có cái giường để nằm, thật muốn ngủ một giấc mà!”

Muốn tích góp thêm một trăm vạn điểm tích lũy nữa, thì thời gian đợi chờ cũng khá dài đó.

Tô Mộ ngáp một cái, dứt khoát nằm luôn trên đất.

Trong trạng thái hoá nhân, mặt đất phải chịu ảnh hưởng nhiệt độ vô cùng cao, tan ra tạo thành một cái hố nhỏ.

Nếu có người ở đây, cảnh tượng trước mắt nhất định sẽ làm bọn họ trở mắt đứng nhìn.

Đương nhiên, bọn họ cũng chỉ có thể đứng ở xa mà nhìn.

Một khi tiến vào trong phạm vi gây sát thương của hoá nhân, dù là ai, đều sẽ bị hoá thành một mảng tro tàn.

Nơi đây nghiễm nhiên trở thành một khu vực cấm.

...

Một nơi khác.

Sau khi Tô Mộ rút đi ý thức để nghỉ ngơi, phân thân chỉ còn lại bản năng tấn công.

Cùng với những tiểu đệ Xương Khô đó, phân thân không ngừng đánh giết đám ma vật kia.

Tiểu đệ Xương Khô cũng rất chuyên nghiệp, hoá thành cổ máy chém giết vô tình.

Theo ma vật ở trong cánh cửa truyền tống càng giết càng ít đi, thì màn đêm cũng dần buông xuống.

Trong màn đêm bao phủ, người chơi có thể kiểm soát nhiều hơn từ đám ma vật.

Cũng như vậy, trong màn đêm, vô số kẻ dã tâm cũng đang dần dần lộ ra.

...

Ma Đô, trong một con hẻm vắng vẻ.

“Tại sao người lại muốn giết ta? Chúng ta còn cùng nhau chống lại ma vật mà!”

Một người toàn thân là vết thương bị dồn đến đường góc đường, không ngừng hét lớn.

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới, đồng đội mới đây còn cùng nhau kề vai chiến đấu, thế mà lại chia đao về phía hắn!

“Giao điểm tích lũy người kiếm được ra đây, nếu không, người chỉ còn một con đường chết!”

Giọng điệu của “đồng đội” vô cùng lạnh lùng.

“Điểm tích lũy? Đưa cho người? Đây là ý gì?” Vẻ mặt của người đó hơi mờ mịt.

“Đồng đội” cười cười, không trả lời.

Hắn nhanh chóng ra tay, dứt khoát giết chết người ở trong góc đường kia.

“Giết người thì cũng như vậy thôi!”

Tình huống tương tự, đều đang diễn ra ở mỗi một nơi trên thế giới.

Những người sống lại biết được quy tắc ngầm, không hẹn mà cùng theo dõi những người chơi khác.

...

So với những nơi khác, tình hình ở Ma Đô sâu hơn nhiều.

Bởi vì sự tồn tại của Tô Mộ, phần lớn người sống lại ở Ma Đô đều không kiếm được điểm tích lũy nào.

Muốn đổi thứ mà bọn họ muốn, cướp đoạt điểm tích lũy của những người khác là điều hiển nhiên.

Mà những người chơi phân tán khắp nơi kia, một cách tự nhiên trở thành mục tiêu được chọn đầu tiên.

...

Nơi phân thân Hiên Viên đang ở, đội người lúc trước quay trở lại.

“Hắn còn đang đánh? Mạnh như vậy sao?”

“Người này sợ là còn khó đối phó hơn chúng ta tưởng đây!”

“Hắn đánh lâu như vậy, chắc là có mười mấy vạn điểm tích lũy rồi?”

Phát hiện cánh cửa truyền tống ở đây vẫn bị chiếm lấy, mấy người đó đều rất kinh sợ.

Gương mặt của người phụ nữ dẫn đầu kia tràn đầy sợ hãi.

Trong lòng nàng rất rõ, cho dù bọn họ đồng thời xông lên, cũng chắc chắn không phải đối thủ của phân thân Hiên Viên trước mặt này.

Chứ đừng nói đến còn có bốn con ma vật triệu hồi vô cùng mạnh.

“Chị cả, ra tay hay không?” Một người khác trong đội hỏi ý kiến người phụ nữ kia.

“Con dê béo này, e là chúng ta nuốt không nổi, tìm người liên minh đi!”

Người phụ nữ thở dài một hơi, không hành động thiếu suy nghĩ.

Ở trong thành phố lớn như vậy, người sống lại chắc chắn không chỉ có đám người chúng ta!

Ma Đô, một người đang đi băng băng trên đường với tốc độ nhanh.

Tốc độ chạy của hắn rất nhanh, còn có một đám ma vật bám theo phía sau.

Nhìn vào số lượng, đám ma vật này ước chừng có hơn trăm con.

Người kia lợi dụng địa hình của con đường gần đó để che chắn, bắt đầu đánh giết đám ma vật này.

Lấy một địch trăm, chuyện này thoát nhìn giống như một cuộc chiến gian khổ.

Nhưng đối với người này, cuộc chiến này lại thể hiện xu thế dễ như trở bàn tay.

Trong tay hắn là con dao găm sắc bén, mỗi nhát đều có thể chuẩn xác đâm trúng chỗ hiểm của ma vật.

Hơn trăm con ma vật lần lượt ngã xuống, nhưng người này lại không thấy thỏa mãn.

“Ma vật vẫn hơi ít mà!”

Có thể có được thực lực như thế này, người này hiển nhiên là một người sống lại.

Thứ mà những người sống lại này muốn có, không phải là mấy thứ tạp nham.

Về chuyện thăng cấp à?

Với cấp bậc bây giờ của hắn, giết quái hoàn toàn không có điểm kinh nghiệm.

“Bốp! Bốp!”

Ngay chính lúc này, một tràng vỗ tay vang lên.

“Ai ở đó!”

Chương 398: Một trăm vạn cũng quá dễ kiếm rồi.

Người đó như gặp đại địch, lập tức nhìn về hướng phát ra âm thanh.

Một nhóm người đang đứng cách đó không xa, trên mặt là nụ cười thản nhiên.

“Người đừng hiểu lầm, chúng ta không phải đến tìm người gây chuyện.”

Một người phụ nữ cười nói.

Đôi mắt người kia chứa đầy sự cảnh giác: “Các người muốn làm cái gì?”

“Có chuyện làm ăn muốn bàn với người.” Người phụ nữ lại lên tiếng.

Người kia nhíu chặt chân mày, im lặng nhìn chổ những người đó đang đứng.

“Không có hứng thú!”

Lúc nói ra câu này, hắn đã chuẩn bị sẵn sàng để chiến đấu.

Là một kẻ đơn độc, hắn vô cùng có lòng tin vào thực lực của bản thân.

“Đừng nóng vội, không phiền thì nghe ta nói trước đã!”

Người phụ nữ giơ tay lên, bày tỏ mình không có ý muốn đánh nhau.

Người kia không nói gì, xoay người rời đi.

“Có một tiểu tử ít nhất đã kiếm được mười mấy vạn điểm tích

lũy!”

Người phụ nữ vừa cất giọng, bước chân người kia chợt dừng.

Hắn đương nhiên biết người phụ nữ có ý gì.

“Hợp tác thì thế nào?”

Quay đầu lại, người kia vô cùng thẳng thắn.

“Giết chết tiểu tử kia, lấy được điểm tích lũy thì mọi người chia đều.”

“Sau đó mọi người cùng canh giữ tại vị trí cánh cửa truyền tống đó, thế nào?”

Người phụ nữ cũng không vòng vo.

“Giao dịch thành công!”

Người kia mở miệng đã đồng ý.

Người phụ nữ nở nụ cười quyến rũ.

“Dựa vào đám người chúng ta vẫn không đủ, gần đây có cao thủ nào khác hay không?”

“Đi theo ta!”

Dưới sự dẫn dắt của người kia, một hàng người nhanh chóng bắt đầu hành động.

Để đối phó tên “Hiên Viên” rất mạnh kia, bọn họ cần phải có nhiều trợ thủ hơn.

...

Sự kiện vẫn đang diễn ra.

Càng ngày càng nhiều ma vật tràn vào, theo đó mỗi nơi trên thế giới đều có thể nhìn thấy ma vật hoành hành không kiêng nể gì.

Ma vật qua lại không ngớt trên đường, tiến vào nhà dân, nơi làm

việc.

Cũng ngay tại lúc này, trong hiện thực bỗng nhiên xuất hiện một lượng lớn người chơi.

“Gào!”

Ma vật đồng loạt tiến lên, nhào vào đám người trên đất kia, mặc sức cắn xé.

“Á! Cứu tôi với!”

“Cứu mạng! Cứu mạng!”

Đám người này phần lớn đều trốn vào Thần Đồ ngay từ đầu, khi thời gian trò chơi đạt tối đa, bị buộc về lại hiện thực, kết quả ma vật tìm đến nhà bọn họ.

Tiếng kêu la thảm thiết vang vọng không ngừng trong đêm.

Không có ai để ý tới tiếng than khóc của bọn họ, cũng không có ai sẽ đồng tình với những người đó.

Trong thời đại mới này, chỉ có kẻ mạnh mới có tư cách sống tiếp.

...

Hoa Đô.

Bên trong một nơi trú ẩn dưới đất.

Người có thể vào đây đều là những người già rất lớn tuổi và trẻ em dưới mười tuổi.

Lúc thông báo lần đầu tiên xuất hiện trong Thần Đồ, Hoa quốc đã bắt tay vào xây dựng nên nơi trú ẩn như thế này.

Bây giờ, những nơi này cuối cùng cũng có chỗ dùng rồi.

...

Ma Đô, bên cạnh cánh cửa truyền tống lớn nhất.

“Ngủ thật thoải mái!”

Trong trạng thái hoả nhân, Tô Mộ đuổi cái lưng mỗi một, từ trên mặt đất đứng dậy.

“Không có ma vật nữa à?”

Nhìn điểm tích lũy của mình, con số đó hiển thị hơn năm mươi vạn.

Khiến hắn bất ngờ là, bên chỗ cánh cửa không có động tĩnh.

Ma vật không ngừng tuôn ra lúc trước đến giờ không thấy đâu.

Hắn vội vàng liên kết ý thức với bên phân thân.

Tình huống cũng giống y vậy, cánh cửa truyền tống bên đó cũng không còn ma vật tuôn ra nữa.

“Hết quái rồi à?”

Tô Mộ bắt đầu nhú mày.

Ma vật mình giết cũng không nhiều mà, vậy sao lại hết quái mất rồi?

Ngay lúc này, thông báo xuất hiện.

‘Sau đường giao thông có ma vật cấp BOSS tới, đợt ma vật xâm lấn thứ hai được mở vào ngày mai!’

‘Giết được ma vật cấp BOSS có thể đạt được lượng lớn điểm tích lũy cùng những phần thưởng khác!’

“Cũng tốt!”

Thông báo này làm Tô Mộ thở phào nhẹ nhõm.

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Hắn nhìn cánh cửa truyền tống trước mắt, mở ra kỹ năng.

Dưới Đôi Mắt Chân Thật, sau cánh cửa xuất hiện một con lại một

con ma vật thân hình khổng lồ.

“Số lượng này hơi nhiều đấy!”

Tính toán sơ qua, số lượng có hơn năm trăm con.

Qua hơi thở phát ra từ trên người những ma vật này mà nói, toàn bộ đều là ma vật BOSS cấp 10 nhị giai.

Đám BOSS này không giống với mấy con ma vật bình thường kia, tất cả bọn chúng đều mang đến sự uy hiếp vô cùng lớn.

Trừ những nơi tụ tập đông đúc người kia, thì đội ngũ bình thường không có biện pháp đối phó!

Trong tầm mắt của Tô Mộ, ma vật bắt đầu đi xuyên qua đường giao thông.

Bọn chúng vừa đặt chân đến nơi này, thì bị sát thương của hoá nhân cuốn đi hết.

Trên thực tế không nhìn thấy được con số sát thương, nhưng nhìn độ ăn mòn phải chịu từ trên người bọn chúng, mấy con BOSS này hoàn toàn không chống đỡ nổi.

Bọn chúng chỉ có thể chịu được lâu hơn đám ma vật bình thường vài giây mà thôi!

‘Người giết được BOSS Khuyển Nhung, nhận được một nghìn điểm tích lũy!’

‘Người giết được BOSS Khuyển Nhung, nhận được một nghìn điểm tích lũy!’

Cùng với cái chết của BOSS, thì điểm tích lũy của Tô Mộ cũng tăng lên cực nhanh.

Tốc độ này nhanh hơn nhiều lúc trước giết đám ma vật bình thường kia.

“Một con ma vật một nghìn điểm tích lũy, một nghìn con là được một trăm vạn rồi!”

Đường giao thông truyền tống chỉ có một cái, lúc BOSS từ phía sau đi xuyên qua đường giao thông ý thức được có gì đó không đúng, thì đã hoá thành tro bụi.

Bọn chúng con nào con nấy tràn đầy uy nghiêm, chờ chinh chiến tứ phương, lại tranh giành bước vào một con đường chết chóc!

Tốc độ đi qua đường giao thông của hơn năm trăm con ma vật này rõ ràng nhanh hơn ma vật bình thường nhiều!

“Một trăm vạn điểm tích lũy này cũng quá dễ kiếm rồi!”

Tô Mộ nhìn số điểm tích lũy của mình.

Con số hiển thị trên thanh là: 1258367!

Con số này chắc chắn là phóng đại.

Phô trương hơn chính là hơn năm trăm con ma vật cấp Boss đến cả ngón tay của Tô Mộ còn chưa đựng được mà toàn quân đã bị diệt rồi!

Chuyện này khiến người ta nghĩ cũng không dám nghĩ đấy!

“Dù để các người đựng phải thì thế nào? Chẳng phải còn không phá được phòng ngự sao?”

Tô Mộ thì thầm một câu không phải người.

Hắn mở thương thành hồi đoái ra, không do dự mà trực tiếp đổi lấy kỹ năng loại bị động giúp tăng tinh thần kia.

Chương 399: Tha cho người một mạng ư?

‘Người học được Ý Thức Chi Nguyên!’

‘Người thăng cấp Ý Thức Chi Nguyên thành công!’

Học tập kéo max, một mạch thành công.

Năm kỹ năng loại bị động tăng thuộc tính của Tô Mộ cũng được

tập hợp đầy đủ!

“Quá dễ chịu!”

Dẫu không có đam mê thu thập thì Tô Mộ cũng không tìm được hột to lên.

Mình bây giờ chỉ cần ra ngoài tường cây, nhược điểm nhanh nhẹn và tinh thần có thể theo kịp rất nhanh.

“Hiện tại ta không có nhược điểm, những điểm tích lũy này sử dụng thế nào đây?”

Hắn nhìn sang hơn 200000 điểm tích lũy còn lại.

Đây mới là ngày đầu tiên của sự kiện mà hai kỹ năng cấp Thần đã tới tay, còn hai ngày nữa, mình cần cày thêm bốn kỹ năng cấp Thần hắn sẽ không khó.

Trên cột kỹ năng hồi đoái có hai kỹ năng khá hay, có thể cân nhắc trao đổi thử.

“Hay là thử quyền dung hợp xem sao?”

Nghĩ lại, Tô Mộ nảy sinh ý định chỉnh sửa kỹ năng của mình.

Các kỹ năng học được trước đó quá hỗn tạp, và các kỹ năng cấp S đồng nhất hóa thực sự hơi nhiều.

Dung hợp những kỹ năng đó lại, có lẽ sẽ có thu hoạch không tưởng.

“Thử một lần nào!”

Quyển dung hợp kỹ năng cần 200000 điểm tích lũy, bây giờ trong tay mình vừa hay đổi được một cuốn.

“Đổi!”

Sau khi đổi, một vật xuất hiện trong tay Tô Mộ.

‘Quyển dung hợp kỹ năng: Có thể lựa chọn một kỹ năng làm chủ, đồng thời lựa chọn thêm hai kỹ năng khác thì có thể tiến hành

dung hợp!’

“Chọn kỹ năng nào mới tốt nhỉ?”

Tô Mộ mở thanh kỹ năng lấp lánh sáng mắt của mình, cẩn thận suy ngẫm.

Dung hợp ba kỹ năng cấp S hiển nhiên là thích dung hợp.

Sau một phen suy tính, Tô Mộ nhìn vào một kỹ năng.

Ý Chí Pháp Thuật!

Kỹ năng này tăng tối đa lượng mana thu hoạch tinh thần, đây cũng là phần thưởng thông báo tặng cho.

Nói tóm lại, đây là một thần kỹ của pháp sư.

Mình vẫn luôn đang tìm kỹ năng cùng loại cao cấp hơn nhưng không tìm ra.

Cho dù là bây giờ thì trong thương thành hối đoái cũng không có loại tương tự.

“Lựa chọn Ý Chí Pháp Thuật làm kỹ năng chính!”

“Sau đó chọn kỹ năng gì làm kỹ năng phụ đây?”

Sử dụng cuốn dung hợp, Tô Mộ chợt khó xử.

Với kinh nghiệm từng dung hợp kỹ năng trước đó, kỹ năng phụ chắc chắn sẽ biến mất.

“Lãnh Động thuật và Băng Tiến vậy!”

Bây giờ mình có kỹ năng hệ hỏa bổ trợ, Tô Mộ bỏ mấy kỹ năng hệ băng lên.

Về mặt khống chế, mình đã có kỹ năng khống chế mạnh hơn rồi, hai kỹ năng này đúng là hơi gân gà.

‘Muốn lựa chọn dung hợp? Sau khi xác nhận sẽ không thể hủy bỏ!’

Một tin nhắc nhở xuất hiện, Tô Mộ quả quyết lựa chọn Có.

Kế đến, cuốn dung hợp hiển hiện hào quang chói sáng.

Khi hào quang tan đi, Ý Chí Pháp Thuật cũng được thăng cấp.

‘Ý Chí Pháp Thuật (SSS): Mỗi điểm giá trị tinh thần cộng thêm 10 điểm mana!’

“Quả nhiên giống như ta nghĩ!”

Sau khi nhìn thấy thông tin về kỹ năng này, Tô Mộ cong môi, hưng phấn khôn nguôi.

Kỹ năng bị động này giúp hạn mức tối đa về lượng mana của mình tăng hơn gấp đôi!

Hạn mức tối đa của lượng mana tăng lên có ý nghĩa quan trọng với mình.

Tốc độ phi hành của Hỏa Vũ, phạm vi tổn thương của Hỏa Nhân đều nhận được sự gia tăng cực lớn!

“Còn vài kỹ năng cũng có giá trị chỉnh sửa. Trước tiên cứ đổi quyền dung hợp kỹ năng đã!”

Tô Mộ không nóng vội.

Vẫn còn nhiều thời gian trước khi đường giao thông truyền tống mở ra lần hai.

Mình có thể nhanh chóng cày xong những con Boss kia, nhưng người chơi khác lại không giống vậy.

Những điểm tích lũy đó, Tô Mộ hoàn toàn không định bỏ qua.

Hắn chuyển ý thức qua bên Phân Thân.

Tiểu đệ Xương Khô và Phân Thân đang đối phó với Boss, căn cứ theo số lượng thì đằng sau cửa truyền tống này tổng cộng chỉ có hai ba mươi con.

Tiểu đệ Xương Khô và Phân Thân đều có thể tự xử Boss.

Dù sao cũng là lục giai đối đầu với nhị giai, chẳng qua cày sẽ phiền toái hơn đám quái nhỏ một ít mà thôi.

“Hỏa Diễm Phi Vũ!”

Tô Mộ đóng trạng thái Hỏa Nhân, mở đôi cánh phía sau ra.

“Những Boss đó để Phân Thân cày là được, tiểu đệ Xương Khô đến chỗ khác kiểm Boss đi!”

Tuy Phân Thân không thể nói chuyện nhưng vẫn có thể khống chế vật triệu hoán.

Tiểu đệ Xương Khô hoàn toàn có thực lực một mình đánh giết Boss, không cần phải dồn cùng một nơi.

Bốn tiểu đệ Xương Khô chia ra tìm theo những hướng khác nhau.

Tô Mộ tự lượn lơ trên bầu trời Ma Đô, tìm kiếm những con Boss khác.

Chỉ chớp lát, Phân Thân đánh giết xong Boss, rồi bắt đầu đi qua nơi khác.

Là một cung tiến thủ, độ nhanh nhẹn của Phân Thân vô cùng cao, tốc độ di chuyển cũng rất nhanh.

Sau khi đi được một quãng, một toán người thành linh xuất hiện phía trước Phân Thân.

Dường như những người này đã chờ đợi Phân Thân ở đây từ sớm.

“Tên này gan lớn nhỉ, dám chia ra hành động cùng những vật triệu hoán của người!”

Một giọng nói êm tai vang lên.

Họ có tổng cộng 12 người, người dẫn đầu chính là cô gái đứng đẳng trước.

Sau khi xuất hiện thông báo Boss xâm lấn, những người này lập tức chạy tới cửa truyền tống mà Phân Thân đang cày quái.

Thấy phân thân và Khô Lâu giết Boss mà không gặp chút áp lực nào, nội tâm của đám người này càng thêm tham lam.

Đặc biệt là khi họ phát hiện Phân Thân và Tiểu đệ Xương Khô lại chia ra hành động.

Đây chính là cơ hội tốt ngàn năm có một đấy!

Họ cố ý đợi cho Phân Thân và Tiểu đệ Xương Khô tách nhau ra, lúc này mới lựa chọn ra tay.

Tuy vậy, những người này vẫn vô cùng kiêng dè Phân Thân!

Trong mắt họ, có thể nhẹ nhàng nghiền ép Boss nhị giai như vậy, e là Hiên Viên này đã tới tứ giai rồi!

Đối diện với kẻ địch cỡ này, dù họ cùng ra tay thì cũng chỉ nắm chắc 60%!

Cô gái hít sâu một hơi, trong giọng nói chứa ý không cho khước từ.

“Chúng ta cho người một cơ hội. Chỉ cần người lấy ra 80% điểm tích lũy cày được, chúng ta có thể tha cho người một mạng!”

Sau khi dứt lời, những người còn lại bên cạnh cô gái cũng trong tư thế sẵn sàng chiến đấu.

Là người sống lại, họ có niềm tin tuyệt đối với thực lực của mình.

Một khi Hiên Viên từ chối giao điểm tích lũy, họ sẽ không do dự mà phát động tấn công ngay.

Chương 400: Bị đóng lên trụ ô danh.

Nhưng điều khiến họ bất ngờ là Hiên Viên không trả lời, cũng không định sẽ chạy trốn, thay vào đó lại chỉ ngáy ra, đứng yên tại chỗ.

Cô gái nhú mày, nói tiếp: “Đây không phải là thế giới Thần Đồ, một khi chết thì đồng nghĩa với việc hoàn toàn bị biến mất đấy.”

“Một mình người, chưa chắc là đối thủ của nhiều người chúng ta đâu, mong người có thể nghĩ kỹ!”

Ngoài mặt nàng tỏ ra ương ngạnh nhưng trong lòng vô cùng thấp thỏm.

Bởi vì nàng không nhìn thấu “Hiên Viên” trước mắt này.

Hiên Viên vẫn không nói gì, ngay trước mặt mọi người, chậm rãi cầm lấy cung tiễn đang đeo sau lưng.

Mọi người ở đây lập tức trừng to mắt.

Đối phương định ra tay luôn à!

“Ra tay đi!”

Cô gái không nói nhảm nữa, ra lệnh.

Trong mười hai người, có vài người phóng tới Tô Mộ với tốc độ cực nhanh, cơ thể còn xuất hiện tàn ảnh.

Màn đêm trở thành cái ô bảo vệ tốt nhất cho họ!

Một khi họ áp sát tầm xa, vậy đồng nghĩa với việc chiếm cứ quyền chủ động tuyệt đối.

“Hiên Viên” lại không mấy may để tâm đến họ, mà vẫn đang giương cung lấp tên, động tác có vẻ hơi chậm chạp.

Tô Mộ lượn quanh trên bầu trời Ma Đô, liên tục tìm kiếm Boss, hoàn toàn không để ý đến tình hình bên Phân Thân, mà chỉ hạ một mệnh lệnh vô cùng đơn giản với Phân Thân.

Không được để lại bất cứ tên nào!

“Thằng nhóc này bị đần sao? Tấn công tầm xa thế mà dám đứng yên?”

“Họ sắp thành công rồi!”

Nhác thấy mấy người kia đã vọt tới chỗ “Hiên Viên”, những người còn lại tỏ ra mừng rỡ.

Họ đã lo cung tiễn thủ quá nhanh nhẹn, dễ dàng để bọn chúng đánh du kích hoặc chạy thoát, nhưng hiện tại xem ra, tên “Hiền Viên” này hơi ngu ngốc nhỉ!

“Vút!”

Cũng vào lúc này, một mũi tên xé gió lao đến.

Tốc độ của mũi tên nhanh như chớp, và mang xu thế không thể cản được.

Mũi tên này nhắm về phía cô gái dẫn đầu.

Đội nàng phản ứng kịp, tên đã gần trong gang tấc.

Nhìn mũi tên sắc bén kia, cô gái đột nhiên cảm nhận được sự uy hiếp của cái chết.

Nàng vô thức phản ứng lại, tránh sang bên cạnh.

“Á!”

Mũi tên trực tiếp đâm trúng bờ vai nàng, một tiếng hét thảm vang vọng xung quanh.

Thế này vẫn chưa xong!

Sức mạnh trên mũi tên không giảm, kéo cô gái đi một quãng và đóng nàng lên bức tường phía sau.

“Kinh khủng vậy ư?”

Uy lực của mũi tên cũng khiến sắc mặt người khác kinh hãi.

Đây chính là thế giới hiện thực đấy, không có đầy đủ sức mạnh cộng thêm thì tuyệt nhiên không thể làm được điều này đâu!

“Đi chết đi!”

Nhưng cũng đúng lúc này, mấy người tới gần Tô Mộ cũng phát động giết chóc.

Họ có tổng cộng ba người, từ ba hướng khác nhau chia ra tấn công

đầu, bụng và ngực của Hiên Viên.

Những người còn lại chứng kiến cảnh này, gương mặt của tất cả đều tỏ vẻ chờ mong.

Dù Hiên Viên có vẻ rất mạnh nhưng khi bị trúng vào điểm yếu thì cũng chỉ có một con đường chết mà thôi.

Trái lại, Hiên Viên hoàn toàn không đếm xỉa đến đòn tấn công của ba người nọ, mà lại giương cung lấp tên.

Được cộng thêm nhanh nhẹn cao, một mũi tên khác lại bay đi.

Tên này nhắm chuẩn vào một người khác gần đó.

“Vút!”

Tiếng xé gió nhanh không thể tưởng tượng nổi, thời gian phản ứng của người đó chỉ có không phẩy mấy giây.

Dẫu sao hẳn không phải là người bình thường, cố lắm mới tránh được mũi tên chết chóc này.

Những kết cục của hắn chẳng khác nào cô gái kia.

Mũi tên mà phân thân Hiên Viên bắn ra quá mức khủng khiếp, kéo cơ thể hắn đi mấy chục mét, cuối cùng đóng chặt trên một chiếc xe.

Lúc này, đòn tấn công của ba người nọ cũng trúng Hiên Viên.

“Không đâm vào được?”

“Có chuyện gì thế? Cơ thể của người này như tấm thép vậy!”

“Không đúng lắm!”

Ba người cực kỳ tự tin, nhưng kết quả lại làm họ kinh ngạc.

Đòn tấn công hung hiểm lại không tạo thành sát thương!

“Ba người các người đang làm gì thế?”

Cách đó không xa, nhóm người thấy thế bèn không khỏi giận dữ mắng mỏ.

Tuy Hiên Viên liên tiếp khiến hai đại tướng của họ mất đi sức chiến đấu nhưng điều này cũng tạo cơ hội giết chóc cho ba người đó kia mà.

Ba đao không đâm vào được, đây chẳng phải là nội ứng sao?

“Tên này quá lắm, đòn tấn công của bọn ta không có tác dụng!”

Ba người thầm thấy oan ức, vội gào lên.

“Liệt Hỏa Phần Thiêu!”

Giây sau, một đám lửa bay về phía Hiên Viên.

Ba người thấy thế thì vội đẩy nhau ra.

Trước khi ngọn lửa sắp trúng Hiên Viên, một mũi tên lại bay ra nữa.

Đám lửa kia bị uy thế mũi tên mang theo phá vỡ hơn phân nửa, sau đó mới trúng vào Hiên Viên.

“Sao thế được?”

Thấy Hiên Viên kia bình yên vô sự, tất cả mọi người đều hoàn toàn hốt hoảng.

Sát thương vật lý không có tác dụng, công kích ma pháp cũng chẳng ăn thua.

Mẹ nó, chuyện này bất hợp lý quá rồi đấy?

Không ai trả lời câu hỏi của họ, mũi tên lại trúng thêm một người.

Sức mạnh đáng sợ kia hoàn toàn không có cách nào địch nổi!

Họ hết như miếng thịt chờ bị xiên vào que vậy.

“Tên này không chỉ tứ giai, hẳn chắc chắn có thực lực ngũ giai, thậm chí đã sắp đến lục giai rồi!”

“Chạy, dù có thêm mười người nữa thì chúng ta cũng không phải đối thủ của hắn đâu!”

Giờ phút này, tất cả họ mới nhận ra.

Sở dĩ không thể làm hắn bị thương bởi chỉ có một lý do.

Không phá được phòng ngự!

Là người sống lại, họ hiểu rõ “quy tắc” hơn ai hết.

Đây là “chênh lệch” không tài nào bù đắp nổi!

Ba kẻ đi đầu phát động tấn công là những kẻ chạy trốn đầu tiên, và gần như cùng một lúc chúng hòa mình vào bóng tối.

Những người còn lại cũng không chịu yếu thế mà bước đi như bay.

Liên minh của chúng vốn yếu ớt, thế nên tất cả tan tác như chim muông.

Phân thân Hiên Viên vẫn bình tĩnh, giường cung lấp tên.

“Vút! Vút! Vút!”

Mũi tên không ngừng xé gió.

Không chệch mũi nào!

Ngoài ba thích khách ẩn thân ra, tất cả chín người còn lại đều bị đóng đinh.

Có người bị đóng trên tường, có người bị đóng vào xe, còn có kẻ bị đóng xuống đất.

Tuy địa điểm khác nhau nhưng có một điều giống nhau.

Tất cả đều bị đóng lên trụ ô danh!

Chương 401: Phân thân Hiên Viên.

Lực của mũi tên kia rất mạnh, những người này mặc dù không chết nhưng nguyên một đám người, tất cả đều bị thương nặng.

Trong tình trạng hấp hối, bọn họ cơ bản không thể rút mũi tên trên người ra, chứ đừng nói đến việc thoát chết khỏi phân thân Hiên Viên.

“Người, người tha chết cho ta, nếu sau này có cần đến ta, ta nhất định lên núi đao xuống biển lửa!”

Người phụ nữ kia thấy phân thân đi tới, dùng giọng nói yếu ớt cầu xin

Phân thân hoàn toàn không để ý đến, vươn tay lấy mũi tên kia.

Mũi tên mang ra từ thế giới Thần Đồ có hạn, phân thân bắn ra một tên lại lấy lại một tên.

“A!”

Theo mũi tên bị rút ra, người phụ nữ cất tiếng kêu thảm thiết một lần nữa.

“Người tha cho ta một mạng, ta bằng lòng cho người tất cả mọi thứ của ta.”

Người phụ nữ nhìn mũi tên sắc bén như bù đời mạng kia, một lòng cầu xin.

Không thể không nói, nàng có ngoại hình hoàn toàn có thể gọi là nữ thần.

Cộng thêm khí chất cao ngạo đặc biệt của một người sống lại, lúc này lại ẩn nói khép nép, thật sự khiến rất nhiều đàn ông rung động.

Nhưng đứng trước mặt nàng chỉ là một phân thân!

Toàn bộ quá trình không có gì thay đổi, phân thân Hiên Viên kết thúc sinh mạng người phụ nữ.

Thời điểm sau khi giết nàng, Tô Mộ quanh quẩn trên bầu trời Ma

Đô tăng thêm hơn 10000 điểm tích lũy trong nháy mắt.

“Nhiều điểm tích lũy như vậy à?”

Tô Mộ hơi không phản ứng kịp.

Giết chết những BOSS mới chỉ tăng có 1000 điểm tích lũy mà thôi, như thế này là bằng với giết chết mười con BOSS!

Nhưng vẫn còn chưa hết, con số hàng chục nghìn điểm khác lại hiện lên.

“Là những người sống lại kia?”

Tô Mộ phản ứng lại, ý thức của hắn bắt đầu kết nối với phân thân.

Thành quả chiến đấu của phân thân hiện ra trước mắt Tô Mộ.

“Những người sống lại này không giống với những người chơi bình thường kia, bọn họ sẽ không vội vã đổi lấy ít phần thưởng bình thường mà chắc chắn muốn tích góp điểm tích lũy!”

Tô Mộ mắt lại.

Khác biệt của người sống lại và người chơi bình thường chính là ở chỗ đó, thứ có thể khiến cho họ coi trọng, thế nào cũng phải là cấp bậc 10000 điểm tích lũy.

Hơn nữa bọn người kia chắc chắn biết điểm tích lũy càng nhiều đổi lấy quyền hạn mở ra cũng càng cao.

“Nếu không thì ta đi tìm những người đó? Thu thập điểm tích lũy của bọn họ?”

Bay đến tầng cao nhất của một tòa nhà cao tầng, Tô Mộ nhìn Ma Đô phía dưới, bắt đầu suy nghĩ.

Thay vì đi tìm BOSS rải rác ở các nơi chi bằng đặt mục tiêu là những người sống lại.

“Có lẽ không cần gấp!”

Sau khi suy nghĩ kỹ, Tô Mộ không vội vã hành động.

Ma Đô rất lớn!

Cho dù tính cả thế giới, Ma Đô cũng chắc chắn là thành phố lớn số một số hai.

Ở thành phố lớn như vậy, số lượng người sống lại trốn trong bóng tối chắc chắn không ít.

Đây chẳng qua là ngày thứ nhất diễn ra sự kiện, vẫn chưa đến lúc thu thập bọn họ.

“Đội đến ngày thứ ba diễn ra sự kiện, điểm tích lũy trong tay bọn họ chắc hẳn là sẽ hơn 100000, nhiều hơn còn có thể lên đến vài trăm nghìn.”

“Đến lúc đó mới ra tay, có thể bắt đi nhiều việc!”

Đã có kế hoạch, Tô Mộ cũng lười đi tìm kiếm tung tích của ma vật ở Ma Đô.

Muốn cày được nhiều điểm tích lũy nhất, phương pháp này cũng là phương pháp thích dụng hợp rồi.

Đối với những người gọi là “người sống lại” kia, chính hẳn cũng không có chút lòng trắc ẩn nào.

Điều khiển phân thân giải quyết tất cả số người sống lại kia, Tô Mộ không có gì gắng gỏi bọn họ.

Phân thân này không thể nói, thật sự có hơi bất tiện.

“Không thì lên cấp phân thân?”

Tô Mộ bất ngờ lóe ra một suy nghĩ.

Nếu hai kỹ năng Phân Thân Ảo Ảnh và biến thân Hiên Viên này dung hợp, có lẽ sẽ có được kết quả không thể tưởng tượng!

Dĩ nhiên, ý nghĩ này có phần hơi điên.

“Giải trừ triệu hồi!”

Hít sâu một hơi, Tô Mộ giải trừ triệu hồi phân thân.

Sau khi giết chết những người sống lại kia, điểm tích lũy hoàn toàn đủ để đổi một cuốn kỹ năng dung hợp.

“Không biết là sẽ xảy ra chuyện gì!”

Cầm cuốn dung hợp trong tay, lòng Tô Mộ thoáng thấp thỏm.

Cuốn dung hợp này không cùng một kiểu với mấy cuốn lúc trước, kỹ năng phụ có ảnh hưởng bao nhiêu đối với kỹ năng chính, hẳn cũng không biết rõ.

“Kỹ năng phân thân cũng có trong danh sách đổi, nếu dung hợp thất bại thì chỉ cần đổi một kỹ năng mới là được!”

Không còn vướng mắc, Tô Mộ sử dụng cuốn dung hợp.

Kỹ năng chính được chọn hiển nhiên là phân thân Hiên Viên.

Kỹ năng phụ thì chọn Phân Thân Ảo Ảnh, còn có một kỹ năng cung tiền thủ.

“Hy vọng có thể như mình mong muốn!”

Nhấn xuống xác định dung hợp, ba cấp kỹ năng SSS kỹ năng bắt đầu hợp lại làm một.

Chỉ chốc lát, theo hào quang dung hợp biến mất, một kỹ năng hoàn toàn mới xuất hiện trước mắt Tô Mộ .

“Phân thân Hiên Viên (cấp SSS) (thăng cấp): Triệu hồi phân thân Hiên Viên, nghề nghiệp của phân thân là cung tiền thủ, phân thân có toàn bộ thuộc tính của người, phân thân có thể sử dụng tất cả các kỹ năng nghề nghiệp cung tiền thủ của người, phân thân có một chút ý thức của chính mình, người cũng có thể kiểm soát, không có thời gian giới hạn phải triệu hồi phân thân về, một khi phân thân chết, kỹ năng sẽ biến mất mãi mãi!”

“Không đạt đến cấp Thần à?”

Sau khi nhìn thấy kỹ năng hoàn toàn mới này, Tô Mộ phát hiện phía sau cấp SSS có thêm hai chữ.

Hơn nữa miêu tả kỹ năng này cũng hoàn toàn khác so với lúc trước.

“Phân thân Hiên Viên!”

Tô Mộ trực tiếp sử dụng kỹ năng này.

Một giây sau, “Hiên Viên” xuất hiện.

“Chủ nhân!”

Không giống trước kia, sau khi “Hiên Viên” nhìn thấy Tô Mộ, vô cùng kính cẩn cất giọng nói.

“Có thể nói chuyện rồi?”

Vẻ mặt Tô Mộ vui mừng.

“Chủ nhân có dặn dò gì, xin cứ việc sai khiến!” “Hiên Viên” trả lời.

Lúc này, phân thân “Hiên Viên” đã khác so với lúc trước.

Vấn đề duy nhất là ở chỗ: Đồng thời đạt được ý thức tự chủ nhất định, phân thân biến thành vật triệu hồi giống như Tử Long.

“Tạm thời không cần, trước giải trừ triệu hồi!”

Không có hạn chế về khoảng cách triệu hồi, Tô Mộ giải trừ triệu hồi Hiên Viên trước.

Chương 402: Nhẫn Thánh Pháp

Bắt đầu từ bây giờ, bản thân hắn có thêm một trợ thủ nhất mực trung thành!

“Mình cũng dung hợp kỹ năng triệu hồi Tiểu đệ Xương Khô không nhỉ?”

Nắm được trái ngọt, Tô Mộ nhìn về phía kỹ năng Triệu Hồi Xương Khô.

Nếu có thể biến mấy tiểu đệ Xương Khô kia trở nên tồn tại bình thường giống như Hiên Viên, trợ thủ của hắn sẽ ngày càng nhiều.

“Phong cách này không đúng, ta sắp trở thành triệu hồi sư rồi?”

Tô Mộ không nhịn được nỉ non.

Đêm càng ngày càng tối.

Làm ngày đầu tiên thế giới thực bị xâm chiếm, một đêm này chắc chắn không giống bình thường.

Tận thế đã đến, lại không phải hoàn toàn đi vào ngày tận thế.

Đây là một tình huống rất đặc biệt.

Cũng chính dưới tình huống đặc biệt này, rất nhiều thứ bị khuếch đại.

Trong trận chiến phòng thủ này, các đại công hội ở đây tăng thêm tính đoàn kết, tăng thêm lực hành động đoàn đội.

Trong toàn bộ thế giới mới này, những thế lực này sẽ từng bước bộc lộ tài năng.

Điểm này, trong lòng đám hội trưởng những công hội kia đều rất rõ ràng.

Việc bọn họ muốn làm bây giờ chỉ có một.

Lôi kéo lòng người, trở nên mạnh hơn!

“Một ngày nào đó trong tương lai, ta sẽ thành lập một vương quốc thuộc về ta trên nơi hoang tàn đổ nát này!”

Có người âm thầm thề, dã tâm tăng lên cực độ.

“Ta muốn thành lập một cõi yên vui trong tận thế, ta muốn mọi người trải qua cuộc sống an nhàn!”

Cũng có người đem chính mình trở thành chúa cứu thế.

“Những người này thật sự quá nông cạn rồi, các người đều sẽ trở

thành đá kê chân của ta, một ngày kia, ta sẽ trở thành một vị thần chân chính!”

Còn có người căn bản không quan tâm đến thứ gọi là quyền thế, trong mắt hắn, thành viên công hội gì đó, cuối cùng chỉ là con tốt trên bàn cờ.

Rất nhiều người không biết rằng, ‘hội trưởng’ trong mắt bọn họ, đã sớm không còn là người bọn họ biết.

...

Ma Đô.

Tô Mộ không dùng đôi cánh hoả diễm quanh quẩn trên không, mà chọn đi trên đường phố.

Trên đường chỉ cần đụng trúng BOSS, hắn tiện tay ném ra một Tiểu Hỏa Cầu.

Hắn đang tìm kiếm khu vực có cửa truyền tống tương đối dày đặc.

Hiên Viên bây giờ đã có tính tự chủ, còn có thể tự sử dụng kỹ năng cung tiễn thủ, hoàn toàn có thể dùng hai chữ tăng vọt để hình dung thực lực.

Có thể đồng thời để ý về ma vật trong mấy cánh cửa truyền tống cùng một lúc, tuyệt đối không thành vấn đề!

Còn về chuyện Hiên Viên có thể bị người ta giết chết?

Tô Mộ chưa từng suy nghĩ đến.

Nói là giết chết Tử Long thì còn có thể.

“Chính là chỗ này rồi, ba cánh cửa truyền tống, với tốc độ của Hiên Viên, vậy là đủ rồi!”

Sau khi chọn xong vị trí, Tô Mộ gọi Hiên Viên về.

“Chủ nhân!”

“Người canh giữ ở khu vực này, cày ma vật tới từ cửa truyền tống,

nếu có người đe dọa đến người, giết bất luận tội!”

Tô Mộ hạ lệnh.

“Đã hiểu!” Hiên Viên đáp lại.

Tô Mộ không nói gì thêm, xoay người rời đi.

Bản thân trong Hiên Viên có một phần ý thức của mình, điều hẳn thấy được, nghe được, chỉ cần mình liên kết một phần ý thức kia, thì cũng có thể nghe nhìn.

Sau khi sắp xếp phân thân xong xuôi, Tô Mộ tìm đến vị trí của bốn Tiểu đệ Xương Khô.

“Các người chia nhau canh giữ ở bên ngoài cửa truyền tống, bất cứ kẻ địch nào đến cũng không bỏ qua!”

Dẫn bốn tiểu đệ Xương Khô đến bốn cửa truyền tống, Tô Mộ ra lệnh cho chúng.

Những cánh cửa này tương đối lớn, xung quanh còn sót lại một ít quái, cũng không có ai.

Về cơ bản tiểu đệ Xương Khô sẽ không bị quấy nhiễu.

Tất nhiên, cho dù có người quấy nhiễu, trừ khi là mấy chục nghìn người của một công hội lớn, nếu không thì không cách nào tạo thành uy hiếp với tiểu đệ Xương Khô.

Sau khi sắp xếp xong cho tiểu đệ, Tô Mộ Chớp Nhoáng trở lại dưới Ngôi Sao Ma Đô.

Hắn nhìn lượng mana hiện tại của mình.

689000!

Bây giờ biến thân Hỏa Nhân tổn thương cao hơn gần 30000 điểm mỗi giây.

Cho dù bên ngoài cửa truyền tống là quái tứ giai cũng chắc chắn bị thiêu rụi ngay từ lần đầu tiên.

“Đáng tiếc, chênh lệch cấp bậc quá lớn, giết những con quái này sẽ không kích hoạt kỹ năng bị động.”

Năm năm kỹ năng bị động cấp Thần trong tay, Tô Mộ có hơi tiếc một chút.

Nhưng trong hai ngày này, hắn không thể trì hoãn.

Nói thế nào đây, cũng không tính là trì hoãn.

Suy cho cùng những phần thưởng kia đều là thật đấy!

Cửa truyền tống không có động tĩnh, trong lúc rảnh rỗi Tô Mộ mở giao diện ra đổi.

Thanh kỹ năng nhìn nhiều hơn, ngược lại còn có những thanh khác, hắn không nhìn kỹ.

“Những loại giống như trang bị trưởng thành này không tệ nha!”

Tô Mộ nhìn về phía thanh trang bị.

Phía dưới chính là các loại trang bị trưởng thành cao cấp dành cho các nghề nghiệp.

Giá tiền để đổi cũng vô cùng kinh khủng.

Một triệu điểm tích lũy một món!

Nếu thực sự so sánh, những trang bị này không khác quyền trượng Pháp Thần cho lắm.

Mỗi bộ phận đều có.

Thứ khiến cho Tô Mộ tương đối để ý là một chiếc nhẫn sáng lấp lánh.

‘Nhẫn Thánh Pháp (có thể thăng cấp): Tăng 1% công kích ma pháp!’

Trang bị này không có thuộc tính tăng thêm, nhưng 1% tăng thêm kia lại khiến cho Tô Mộ đánh hơi được sự không tầm thường của nó.

Với tư cách là một trang bị chưa lên cấp, nếu khiến chiếc nhẫn này thăng lên lục giai, thì công kích ma pháp sẽ được tăng lên bao nhiêu?

10% hay 20%?

Dựa theo suy đoán của hần, e rằng có thể lên đến 30%!

Đối với hần, công kích ma pháp tăng thêm 30% cũng đồng nghĩa với trí lực tăng lên nhiều hơn.

“Có thể đổi một món này!”

Tô Mộ nhét trang bị này vào một trong những mục tiêu của mình.

“Những thuốc tỉ lệ phần trăm cũng phải chuẩn bị thêm mấy bình!”

Tiếp theo chính là thuốc.

Càng nhìn cẩn thận, Tô Mộ càng muốn đóng gói tất cả mọi thứ trong thương thành.

“Điểm tích lũy vẫn không quá đủ!”

...

Thế giới thực đang diễn ra một cuộc chiến giành điểm tích lũy, ở thế giới game Thần Đồ đã diễn ra đại chiến đánh quái.

Hai thế giới đan xen nhau, mối liên kết ngày càng rối rắm.

Nguyên nhân bởi vì có một lượng lớn người ở thế giới thực, do đó tình trạng tranh quái ở thế giới game tương đối nhiều.

Chương 403: Nhẫn Thánh Pháp (2)

Cấp bậc của người chơi cũng đang nhanh chóng tăng lên.

Nhất là những người chơi có gan đánh quái ở thế giới thực kia, cấp bậc lại càng lên thật nhanh.

So sánh với những quốc gia khác trên thế giới, Hoa quốc hiển nhiên trở thành người thắng lớn nhất.

Suy cho cùng, từ khi vừa mới bắt đầu, Hoa quốc đã nắm giữ ưu thế cấp bậc cao.

. . .

Vài nơi.

Những nơi này không ở hiện thực, cũng không ở thế giới Thần Đồ.

Những nơi này được gọi là...

Vị diện!

Ở những nơi khác nhau này, những tình huống tương tự cũng xảy ra.

Có khi là một bóng đèn bất ngờ tắt.

Có khi là một miếng ngọc đột nhiên vỡ vụn.

Còn có khi là một người giấy đột nhiên hóa thành bụi bay.

Đếm số lượng, cộng lại vừa đúng là chín.

Những thứ đồ này đại diện cho chín người sống lại bị phân thân Hiên Viên giết chết.

Mà thế lực sau lưng những người này, rõ ràng đã kết tử thù cùng Hiên Viên!

Trong tộc giữ lại ấn ký sinh tử, điểm này, người sống lại hiển nhiên đều biết được.

Cũng chính bởi vì như thế, trừ khi giữa người sống lại có thù hận không thể hóa giải, nếu không sẽ không ra tay tàn sát lẫn nhau.

Trò chơi sống lại còn chưa mở ra, bọn họ đều cần bảo tồn đủ thực lực.

Loại tình huống người sống lại tử vong với số lượng lớn, ngoại trừ

Ma Đô, những nơi khác căn bản không có khả năng xảy ra.

Toàn bộ đương nhiên là bởi vì thực lực kinh khủng của Tô Mộ!

Đối với hắn, người sống lại chẳng qua chỉ khó đối phó hơn người chơi khác một chút mà thôi.

...

“BOSS thật lợi hại!”

“Cứu mạng, có ai có thể giúp ta không?”

“Tanker kiểm chế BOSS, vù em chú ý lượng máu, những người khác toàn lực tạo sát thương!”

“Đừng đánh chết người, không nên tham DPS!”

Đêm tối vẫn còn đang kéo dài, BOSS lang thang khắp nơi trên thế giới đã trở thành cơn ác mộng của rất nhiều người.

Muốn đối phó với loại BOSS cấp cao này, ít nhất cần một đội ngũ thành thực từ mười người trở lên mới có thể làm được.

Dù vậy, bọn họ vẫn có thể có thương vong bất cứ lúc nào.

Đây chính là thế giới hiện thực, sự đau đớn khi bị thương là thật.

Trừ khi có nghề nghiệp mục sư tiến hành cứu chữa kịp thời, nếu không rất dễ phát sinh vấn đề.

“Có mục sư nào có thể thêm máu giúp ta không?”

“Hãy cho ta một ngụm máu đi, làm ơn!”

“Giúp ta, chỉ cần giúp ta trị liệu vết thương, ta có thể cho điểm tích lũy!”

Mục sư cũng dần trở nên nổi tiếng.

Trong các công hội lớn, mục sư càng trở thành mục tiêu bồi dưỡng nòng cốt của đoàn đội.

Tất cả mọi người đều cùng chung một nhận thức.

Nếu trong đội ngũ không có mục sư, tuyệt đối đừng trêu chọc BOSS.

...

Ngôi Sao Ma Đô.

Đôi cánh hoả diễm sau lưng Tô Mộ cực kì chói mắt.

Hắn dần dần bắt đầu yêu thích loại cảm giác đứng ở trên cao thế này.

Ngẩng đầu lên nhìn bầu trời.

Một tia ánh sáng chói mắt đang từ từ dâng lên.

Tô Mộ kiên nhẫn chờ đợi, gương mặt không hề có một chút nóng nảy.

Nếu là trước kia, có lẽ hắn còn có thể mượn chút thời gian này tiến vào Thế Giới Thần Đồ cày ma vật.

Nhưng bên ngoài tường thật sự quá xa, không thể tránh khỏi sử dụng đá ma pháp trong tay.

Chút thời gian như vậy cũng không cần thiết!

Mặt trời đang chậm rãi tiến lên bầu trời cao từ phía chân trời.

Ma Đô dưới ánh mặt trời chiếu rọi, phơi bày ra toàn bộ diện mạo.

‘Mở ra ma vật xâm lấn đợt thứ hai!’

‘Mở ra đường giao thông truyền tống hai chiều!’

Hai thông báo liên tiếp xuất hiện.

Tô Mộ không chút do dự, phóng người nhảy xuống dưới tháp.

Ma vật tiếp nối ma vật tràn ra từ chỗ cửa truyền tống.

Không giống như ma vật của ngày hôm qua, số ma vật hôm nay hơi giống như côn trùng.

Thân hình chúng không giống nhau, có ma vật trông vô cùng ghê tởm, thậm chí có ma vật còn trông khá đáng yêu.

Bất kể chúng có sự khác biệt về ngoại hình, nhưng theo nhiệt độ cực cao, đều phải chịu một kết quả duy nhất.

Hóa thành tro bụi!

Không một con ma vật nào có thể chống đỡ nổi một giây.

Sau khi biến thân thành Hỏa Nhân, Tô Mộ có sức áp chế tuyệt đối!

‘Người đánh chết rết chân xếp, đạt được 2 điểm tích lũy!’

‘Người đánh chết bọ răng cưa, đạt được 2 điểm tích lũy!’

Cấp bậc của những ma vật này rõ ràng đã được nâng cao, điểm tích lũy khi đánh chết cũng từ 1 điểm biến thành 2 điểm.

“Sảng khoái!”

Đợt thứ hai vừa mới bắt đầu, Tô Mộ nhìn tích lũy của mình tăng vọt giống như ngồi tên lửa, tâm khoáng thần di.

So với ngày đầu tiên, hiệu suất đánh quái đã được tăng lên trên phạm vi lớn!

Theo ý thức phân thân thành lập kết nối, trước mắt Tô Mộ xuất hiện tình huống bên phía phân thân.

Trước mắt phân thân, hàng loạt ma vật tràn vào hoàn toàn không chịu nổi một đòn.

Mặc dù không khoa trương như hấn chặn cửa phía bên này, phân thân dùng mưa tên bắn xuống, tiêu diệt một lượng lớn ma vật chỉ trong nháy mắt.

“Điều luyện!”

Bên phía phân thân không có vấn đề gì, Tô Mộ thu lại ý thức.

“Có thể đi vào đường giao thông truyền tống không?”

Hắn nhìn về cửa truyền tống trước mắt.

Dựa theo cách nói của thông báo, mở ra cửa truyền tống hai chiều, có nghĩa là hắn có thể tiến vào trong đó đúng không?

Suy nghĩ này vừa xuất hiện trong đầu, Tô Mộ bèn có xúc động muốn thử.

Hắn đi về phía cửa truyền tống.

Trong nháy mắt, đám ma vật đều hóa thành tro bụi, hoàn toàn không ngăn được bước chân của hắn.

Sau khi tới gần cửa truyền tống, Tô Mộ cảm giác được một lực lượng mạnh mẽ.

Loại lực lượng này có phần tương tự với ma lực sinh ra khi hắn sử dụng trận pháp truyền tống.

“Dường như có thể?”

Vươn tay về cửa truyền tống, cánh tay Tô Mộ trực tiếp xuyên qua cửa.

Tô Mộ lộ sắc mặt vui vẻ, thân thể xông về phía trước.

“Đây là đâu?”

Tô Mộ sinh ra một cảm giác quen thuộc ngay sau khi hắn đi qua cửa truyền tống.

Hắn dám khẳng định rằng mình chưa từng đi đến nơi này.

Sở dĩ có cảm giác quen thuộc là bởi vì phía sau cửa truyền tống rõ ràng là thế giới Thần Đồ!

Trước mắt hắn xuất hiện tất cả giao diện chức năng trong game!

Trông về bốn phía, nơi này là một dãy núi đầy ma vật loại côn trùng.

Chương 404: Trò chơi và hiện thực.

Một vùng trống trải, bùn lầy trải rộng xung quanh, ánh sáng cũng vô cùng u ám.

Ma vật không ngừng phá đất chui ra, chen lấn nhau đi về cửa truyền tống.

Nhưng còn chưa vọt tới bên cạnh cửa, trên đầu chúng liên tiếp toát ra con số sát thương mấy vạn.

Nơi này khác với hiện thực, thi thể những ma vật ngã xuống đất cũng không bị đốt cháy, mà có văng sáng rơi ra bên cạnh chúng.

Tô Mộ nhìn số thi thể côn trùng chồng chất dần dần, mở đôi cánh hoả diễm sau lưng, bay lên không trung.

Nếu đợi ở tại chỗ, hẳn nhất định sẽ bị bao phủ bởi xác của những con côn trùng này.

“Quả nhiên là thế giới game!”

Mở ra giao diện, Tô Mộ lại mở thanh vật phẩm.

Thuộc tính của hắn không thay đổi, tất cả mọi thứ đều ở đây.

Trong nháy mắt khi hắn xuyên qua cửa truyền tống, giống như đăng nhập vào game vậy.

“Nói như thế, ta có thể mang mấy thứ này ra ngoài sao?”

Tô Mộ quay đầu lại nhìn thoáng qua cửa truyền tống phía sau.

Do dự một lát, đôi cánh hoả diễm đập với tốc độ cao, bay về cửa truyền tống.

Trong chớp mắt xuyên qua cửa, Tô Mộ có thể cảm giác được một lực cản nhưng không quá mãnh liệt.

“Thật sự có thể!”

Sau khi băng qua cửa, hắn vui mừng phát hiện, tất cả đồ đạc trong trò chơi của hắn đều mang ra ngoài được.

Cảm giác này cực kỳ đặc biệt.

Bên này cánh cửa là hiện thực còn bên kia là trò chơi.

Muốn mang toàn bộ đồ vật trong trò chơi ra bên ngoài, chỉ cần vượt qua cửa truyền tống là được!

“Vậy là một trăm ngày sau, quy tắc của trò chơi sẽ hoàn toàn ảnh hưởng đến thực tại.”

“Đến lúc đó, hai thế giới này sẽ biến thành bộ dạng gì?”

Trong trạng thái Hỏa Nhân, điểm tích lũy của Tô Mộ không ngừng tăng lên, suy nghĩ cũng càng ngày càng sống động.

Hắn chắc là người đầu tiên tiến vào cửa truyền tống.

Dù sao tại thời điểm cửa truyền tống mở ra, nhất định sẽ có lượng rất lớn ma vật tràn vào, những người khác rõ ràng không có loại thực lực chặn cửa như hắn.

“Xem từ cấp bậc của những ma vật có thể suy đoán ra phía sau đường giao thông có thể là phía bên trong tường?”

“Nhưng bên trong tường không hề có chỗ nào có nhiều ma vật tồn tại đến thế!”

Tô Mộ cau mày thành hình chữ nhất.

Bản thân hắn cũng đã thăm dò qua không ít nơi ở thế giới ngoài tường, nhưng còn chưa từng thấy nơi nào có số lượng ma vật giống vậy.

“Lại đi vào xem một chút!”

Suy tư một lát, Tô Mộ lại xuyên qua cửa truyền tống.

Chỉ cần cửa còn đang ở trạng thái mở, hắn có thể dễ dàng xuyên qua.

Tiến vào bên trong cửa, vô số ma vật còn đang phá đất chui lên.

Tô Mộ cũng không khách khí, lượn vòng trên không trung, đồng thời phóng thích kỹ năng.

“Vạn Mộc Tùng Sinh!”

Vạn Mộc Tùng Sinh có phạm vi công kích lớn hơn Hỏa Nhân.

Tại vùng đất lầy lội trống vắng phía dưới mọc lên vô số dây leo.

Trên dây leo có gai nhọn trí mạng, không ngừng tiếp cận, quấn quanh mục tiêu lân cận.

Tô Mộ không quản cá lột lưới, phi hành đến hướng xa hơn, tiếp tục phóng thích Vạn Mộc Tùng Sinh.

Rất nhanh, xác ma vật đã chồng chất thành núi trong một vùng khu vực rộng lớn.

Trong chốc lát, cảnh tượng này lại khá hùng tráng!

Nếu có người chơi khác ở đây, nhìn thấy những thứ bạo ra từ những ma vật kia, nhất định sẽ thi nhau tranh đoạt.

Nói thế nào cũng là ma vật tam giai, đồ đạc bạo ra làm sao có thể kém?

Những khoản “tài phú khổng lồ” trong mắt mọi người này đối với Tô Mộ, ngay cả nhìn hắt cũng không thèm liếc mắt một cái.

Hắn chỉ để ý là điểm tích lũy của mình có tăng trưởng hay không.

“Hơn một trăm vạn rồi!”

Sau khi đánh chết rất nhiều ma vật, Tô Mộ thu được một trăm vạn điểm tích lũy.

Tốc độ này nhanh hơn rất nhiều so với ngày hôm qua đứng ngốc ở ngoài cửa.

“Đổi trang bị đi!”

Có nhiều ma vật bị đánh chết như vậy, Tô Mộ suy nghĩ một chút, trực tiếp đổi cái nhẫn hắc nhìn trúng ngày hôm qua.

Sau khi có được thất lưỡng trữ vật, nói thật nhẫn Diệu Tinh cũng không có tác dụng quá lớn.

‘Có đổi nhẫn Thánh Pháp không?’

“Đổi!”

Trong tay Tô Mộ Một xuất hiện một chiếc nhẫn tản ra ánh sáng xanh lam chói mắt.

Sau khi đeo chiếc nhẫn, một loạt các nhắc nhở bắn ra.

‘Nhẫn Thánh Pháp đã tiến giai!’

‘Nhẫn Thánh Pháp đã tiến giai!’

...

Trong trạng thái Hỏa Nhân, số lượng ma vật mà Tô Mộ đánh chết có thể nói là kinh khủng.

Dưới giá trị trưởng thành mà những ma vật tam giai cung cấp, trang bị này cũng đã thăng cấp lên tứ giai trong nháy mắt.

‘Nhẫn Thánh Pháp (tứ giai): Công kích ma pháp +20%, Bạo kích ma pháp +5%’

“Trang bị này cũng thật lợi hại!”

Tô Mộ trợn tròn hai mắt khi nhìn thấy thuộc tính của trang bị.

Tăng 20% công kích ma pháp, không cần nói cũng biết chỗ tốt đối với hắc, thêm 5% bạo kích lại càng là dệt hoa trên gấm.

“Đáng giá!”

Một trăm vạn điểm tích lũy này, Tô Mộ hết sức hài lòng.

“Có cần đổi một món trang bị cho Hiên Viên không?”

Trang bị của mình đã có, Tô Mộ nổi lên tâm tư đổi một món trang bị cho Hiên Viên.

Phân thân Hiên Viên hiện tại hoàn toàn có thể xem như một “người chơi”.

Hắn chẳng những có thể kế thừa thuộc tính của mình, đồng thời cũng có thể mặc tất cả trang bị cung tiễn thủ.

Tô Mộ nhìn về phía một thanh vũ khí trong cột trao đổi.

‘Quần Tinh Chi Nộ (có thể tiến giai): +100 nhanh nhẹn, + 100 thể chất, + 1% công kích tầm xa, khi công kích sẽ tự động sinh ra một mũi tên ma pháp.’

“Thứ tốt!”

Vũ khí này mạnh đến mức nào, mọi người đều biết.

Quan trọng nhất là với vũ khí này không cần phải mang theo mũi tên.

“Một trăm vạn điểm tiếp theo rất nhanh sẽ đủ!”

Tô Mộ cũng không sốt ruột.

Trong khu vực này còn không ít ma vật!

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Kỹ năng vừa mở ra, tình hình của nơi này bị hắn thu hết vào tầm mắt.

“BOSS.”

Bay một hồi, Tô Mộ phát hiện bóng người BOSS trong một ít bùn đất.

Đây đều là BOSS tam giai.

Hiển nhiên, chờ những ma vật bình thường kia đều tràn vào hiện thực, những ma vật này sẽ phá đất chui ra, thông qua cửa truyền tống tiến vào hiện thực.

“Ở khoảng cách này, sử dụng Viêm Trụ có thể đánh chúng ra!”

BOSS nằm sâu dưới lòng đất nhưng Tô Mộ không hề có ý định buông tha chúng.

Chương 405: Chạy đến sào huyệt để đánh quái?

Không thể ngồi chờ!

“Viêm Trụ. Diễm Hoa!”

Hắn sử dụng kỹ năng mạnh nhất của mình, một cột lửa phóng lên trời từ sâu trong lòng đất ngay tức khắc.

Hỏa diễm đánh chết BOSS, đồng thời cũng mang thân thể của chúng lên mặt đất.

‘Người đánh chết Hang ngầm Ma Trùng, đạt được hai ngàn điểm tích lũy!’

“Nơi này có hơn năm trăm con BOSS.”

Một con BOSS có hai ngàn điểm tích lũy, chỉ cần giải quyết toàn bộ BOSS ở đây là có thể thu hoạch thêm một trăm vạn điểm tích lũy.

Hiệu suất thu được điểm tích lũy như thế này, những người khác ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ đến.

Bọn họ nhiều nhất nghĩ đến việc chặn cửa liên tiếp đánh chết đám ma vật, đánh ba ngày là có thể thu được một trăm vạn điểm tích lũy để đổi một kỹ năng cấp Thần.

Nhưng có người đã xuyên qua cửa truyền tống, tiến vào sào huyệt của ma vật!

Những con trùng phôi thiên cái địa kia, thoát nhìn cũng đủ để cho vô số người phát điên.

Tô Mộ mở trạng thái Hỏa Nhân, thỉnh thoảng sử dụng Viêm Trụ

dưới mặt đất.

Hết con BOSS này đến con BOSS khác bị đánh ngã trên đất

Điểm tích lũy của hắn cũng đang tăng trưởng với một loại tốc độ điên cuồng.

“Lại đến một trăm vạn!”

Sau khi đánh chết một nửa số BOSS, điểm tích lũy của Tô Mộ lại thu được một trăm vạn điểm.

Giờ phút này, trên mặt đất lầy lội trải đầy thi thể ma vật, ngay cả một chỗ đặt chân cũng không có.

Ma vật dưới đất cũng không tiếp tục xuất hiện nữa.

Ma vật vốn cần phải mất một ngày mới có thể đánh chết, Tô Mộ dùng sức của một mình hắn chỉ tốn có vài giờ.

“Bên ngoài khu vực này sẽ có gì đây?”

Tô Mộ cũng không vì vậy mà thỏa mãn.

Hắn nhìn về phía bên ngoài khu vực.

Nơi đó hắn là có thể đi qua được.

“Trước tiên đổi cung cho Hiên Viên, sau đó lại đến nơi này thăm dò!”

Thu hồi trạng thái Hỏa Diễm Phi Vũ và Hỏa Nhân, Tô Mộ trở lại mặt đất.

“Ọp ẹp!”

Tiếng động phát ra khi chân hắn giẫm đạp lên thi thể của những con trùng ma vật.

Tô Mộ hít sâu một hơi, Đôi Mắt Chân Thật xác định vị trí số ma vật còn lại.

Tắt trạng thái Hỏa Nhân, thanh mana đang hồi phục nhanh chóng.

Hơn sáu mươi vạn mana mỗi giây, rất nhanh đã trở về hơn sáu ngàn vạn.

Dưới Huyết Mạch Pháp Thần, một phát Viêm Trụ cần hao phí ba vạn điểm mana.

Nói cách khác, một lần hấn có thể đánh ra hơn hai mươi phát Viêm Trụ!

“Đến đây!”

Khóe miệng Tô Mộ nhếch lên, tập trung cao độ lực chú ý.

“Ầm!”

“Ầm!”

Hơn hai mươi phát Viêm Trụ gần như phá đất xông ra cùng một lúc.

Điều này đã lật đổ phương thức thi pháp trước đó của Tô Mộ!

“Có thể khẳng định, nơi này tuyệt đối là ngoài tường, hơn nữa cách tường rất xa!”

Thử nghiệm thành công, Tô Mộ cũng xác định được vị trí của bản thân hấn.

Nếu như ở bên trong tường, hoặc cách tường tương đối gần, hấn sẽ không làm được điều này.

Mặc dù phóng thích kỹ năng không cần ngâm xướng và không có cool-down, cùng một kỹ năng, cùng một lúc cũng chỉ có thể phóng ra một lần.

Đây là một hạn chế của “quy tắc game”.

Nhưng hạn chế này không tồn tại trong thực tế!

“Hai thế giới dung hợp, không phải là hiện thực bị nuốt chửng bởi các quy tắc của trò chơi, mà là chân chính dung hợp với nhau!”

Tô Mộ nhận thức được một thông tin quan trọng.

Nhưng biến hóa cụ thể, còn phải đợi đến sau một trăm ngày mới có thể biết được chính xác.

Sau hơn một phút, lượng mana của Tô Mộ đã đầy trở lại.

Hắn lại dùng cách thức cũ, tiến hành đánh BOSS nằm sâu dưới lòng đất một cách chính xác.

Sau một thời gian, những con BOSS còn lại cũng được giải quyết hoàn toàn.

Điểm tích lũy trong tay Tô Mộ hiện tại đạt tới hơn một trăm sáu mươi vạn điểm.

Mở ra đôi cánh hoả diễm, hắn bay trở lại vào cửa truyền tống.

Trở về Ma Đô, hắn lập tức chạy tới vị trí phân thân.

“Chủ nhân!”

Thấy Tô Mộ đến, Hiên Viên ngừng đánh quái, cung kính hành lễ.

Hắn là “vật triệu hoán đặc thù” sao chép ý thức của Tô Mộ nên hắn tuyệt đối phục tùng Tô Mộ.

“Vũ khí mới cho người!”

Tô Mộ đem Quần Tinh Chi Nộ ra, giao vào tay Hiên Viên.

“Cảm ơn chủ nhân!”

“Tiếp tục cày đi!”

Tô Mộ gật đầu, nhìn về một trong những cánh cửa mà Hiên Viên canh giữ.

“Nơi này có thể đi vào không?”

Đi về phía cửa truyền tống kia, Tô Mộ thử nghiệm lên nó.

“Không được sao?”

Khi chạm vào cửa, bàn tay của hắn đã không đi qua.

Cửa truyền tống này là hư vô!

“Nói cách khác, chỉ có cửa truyền tống lớn nhất mới có thể tiến vào sao?”

Tô Mộ cũng phản ứng lại.

Những cửa truyền tống khác đều do cửa truyền tống ở Ngôi Sao Ma Đô phân tách ra, không cách nào đi vào hình như cũng rất hợp lý.

“Ta muốn đi xem tình huống cửa truyền tống, người ở bên ngoài tùy cơ ứng biến, đừng phải người tới tìm phiền toái thì không cần khách khí với bọn họ.”

Hiện thực và trò chơi còn chưa hoàn toàn dung hợp, tiến vào trong đó tất nhiên sẽ cắt đứt liên lạc cùng Hiên Viên, vậy nên Tô Mộ mới dặn dò hẩn.

Hiên Viên hiện tại có kỹ năng phóng thích, thực lực dĩ nhiên không thua kém hẩn.

Những người được gọi là người sống lại cho dù quần công, cũng không đủ cho một mình Hiên Viên giết!

“Hiếu rồi!”

Tô Mộ không nói thêm gì, đứng ở một bên.

Hẩn còn có không ít điểm tích lũy trong tay, hẩn muốn thử dung hợp một số kỹ năng.

“Chính là ngươi rồi!”

Đổi lấy một cuốn dung hợp kỹ năng, Tô Mộ chọn kỹ năng Triệu Hồi Xương Khô.

Thêm vào Đạn Bay Ma Pháp cộng với kỹ năng của chiến sĩ, quá trình dung hợp bắt đầu.

Ngay sau đó, Triệu Hồi Xương Khô biến thành cấp SSS, hơn nữa còn nảy sinh kỹ năng cool-down mới.

Kỹ năng cấp SSS biến số lượng triệu hoán thành năm, hơn nữa tiểu đệ Xương Khô còn có thể sao chép 30% thuộc tính của hắn.

“Lợi hại!”

“Triệu Hồi Xương Khô!”

Tô Mộ trực tiếp triệu hồi ra năm tiểu đệ Xương Khô.

Thân hình của chúng không có thay đổi gì, nhưng trên xương cốt rõ ràng thêm vài phần sáng bóng.

“Các người đi theo Hiên Viên, nghe theo lời hắn chỉ huy!”

Tô Mộ xoay người rời đi sau khi hạ mệnh lệnh với Tiểu đệ Xương Khô.

Bay ở trên không trung, hắn lại đổi một cuốn dung hợp kỹ năng.

“Dung hợp thêm một kỹ năng của pháp sư nữa!”

Chương 406: Kỹ năng phòng ngự thăng cấp!

Ánh mắt Tô Mộ đặt lên mấy kỹ năng.

Bao Phủ Ma Pháp, Phòng Ngự Ma Pháp còn có miễn dịch ma pháp!

Ba kỹ năng này đều là kỹ năng phòng ngự ma pháp, sau khi dung hợp chắc chắn sẽ có chỗ được thăng cấp.

“Đừng để cho ta thất vọng!”

Tô Mộ chọn kỹ năng miễn dịch ma pháp làm kỹ năng chủ, hai kỹ năng còn lại đặt ở kỹ năng phụ.

Rất nhanh, ánh sáng dung hợp xuất hiện.

Đáy lòng Tô Mộ có hơi khẩn trương một chút.

Chỉ trong chốc lát, một kỹ năng xuất hiện trước mắt hắn.

‘Kháng Pháp Chi Thể (cấp SSS): Tất cả phòng ngự ma pháp tăng lên 100%, khả năng miễn dịch ma pháp tăng lên 60%.’

“Không khác biệt lắm so với dự đoán!”

Tô Mộ thở phào nhẹ nhõm sau khi nhìn thấy miêu tả về kỹ năng mới.

Tóm lại, kỹ năng này đã được tăng cường lên rất nhiều.

Phòng ngự ma pháp cơ sở cũng biến thành tất cả phòng ngự ma pháp tăng lên, điều này có nghĩa là phòng ngự ma pháp thu được từ trang bị cũng sẽ được tăng lên.

Tiếp theo, Tô Mộ lại đổi một cuốn dung hợp kỹ năng, đặt ánh mắt ở Lòng Kiên Định.

“Dung hợp kỹ năng miễn tổn thương và kỹ năng bị động này.”

Tô Mộ quyết đoán đặt kỹ năng này ở kỹ năng chính, thả hai kỹ năng giảm tổn thương kỹ năng phụ.

Dung hợp lại mở ra lần nữa!

Sau khi ánh sáng trắng trắng mắt lóe lên, kỹ năng này cũng biến thành kỹ năng hoàn toàn mới.

‘Cường Nghị Chi Thể (cấp SSS): Tất cả HP tăng lên 100%, tất cả phòng ngự vật lý tăng lên 100%, giảm 30% tất cả tổn thương vật lý.’

“Thật tuyệt!”

Tô Mộ vội vàng mở giao diện thuộc tính của mình ra.

Người chơi: Tô Mộ

Cấp độ: cấp 1 lục giai (0/250000)

HP: 1289200

MP: 689000

Công kích vật lý cận chiến: 7988

Công kích ma pháp: 34794

Phòng ngự vật lý: 14492

Phòng ngự ma pháp: 15780

Bạo kích ma pháp: 15%

Bạo kích vật lý: 5%

Miễn dịch ma pháp: 60%

Giảm tổn thương vật lý: 30%

Thuộc tính: Sức mạnh 3894, Thể chất 3946 (+ 2300), Nhanh nhẹn 2756, Tinh thần 3310 (+ 3580), Trí lực 4399 (+ 2800)

Chỉ dùng vẹn vẹn hai cuốn dung hợp kỹ năng, thuộc tính phòng ngự đã được tăng lên cực kì nhiều!

Hai kỹ năng phòng ngự tăng lên, Tô Mộ nở một nụ cười hài lòng.

Hiên Viên và tiểu đệ Xương Khô còn đang tiếp tục giết quái, số điểm tích lũy kia đều được đưa vào túi.

Nên tiết kiệm một triệu điểm tích lũy trước hay tiếp tục dung hợp kỹ năng, tạm thời không cần quá sốt ruột.

“Nếu dung hợp kỹ năng sau thì sẽ dung hợp kỹ năng hồi mana!”

Tô Mộ nhìn về phía kỹ năng Nguyên Pháp Chi Hồn.

Năng Lượng Thức Tỉnh cộng thêm Nguyên Pháp Chi Hồn, lại tìm thêm một kỹ năng cấp SSS dung hợp với nhau thì kỹ năng hồi mana của mình hẳn là sẽ tăng lên một mức nhất định.

“Từ từ tính sau!”

Tốc độ bay của cánh lửa cực nhanh, Tô Mộ lại đi tới cánh cửa truyền tống.

Ma vật bên trong đều đã bị giải quyết, nơi này có thể nói là nơi an toàn nhất trong Ma đô.

Tiến vào sau cánh cửa truyền tống, Tô Mộ nhanh chóng bay đi.

Khu vực này rất rộng, nhưng hình như lại không giống với thế giới ngoài tường lửa.

“Ở dưới mặt đất à?”

Tô Mộ ngẩng đầu nhìn “không trung”.

Có lẽ đó cũng không thể được gọi là không trung.

Một mảnh mờ mờ, ánh sáng cũng cực kỳ có hạn.

Nếu không có ánh lửa mãnh liệt phát ra từ đôi cánh lửa thì Tô Mộ thật sự không thể nhìn rõ toàn cảnh của nơi này.

Hắn lấy tấm bản đồ nghị trưởng Vương đô đưa cho mình ra.

“Không có đánh dấu địa hình cùng loại nhỉ!”

Trên bản đồ cũng không có đánh dấu có liên quan.

“Thăm dò nơi này trước đã!”

Tô Mộ hít sâu một hơi rồi lựa chọn một phương hướng.

Hắn bay rất nhanh.

Dưới Đôi Mắt Chân Thật, bên dưới cũng xuất hiện các loại ma vật loại trùng.

“Hỏa Vũ công kích!”

Tô Mộ thử tấn công một vài con ma vật.

“Không nhận được điểm tích lũy à?”

Sau khi giết chết những con ma vật đó, điểm tích lũy sự kiện cũng không thấy tăng lên

“Giống như ma vật ngoài tường, những loại trùng này có lãnh địa của riêng mình.”

“Nơi này chắc chắn là ngoài tường!”

Sau khi quan sát sự phân bố của những ma vật phía dưới, Tô Mộ càng thêm xác định.

Cánh cửa truyền tống chính là chỗ nào đó ở ngoài tường.

“Xì!”

Đúng lúc này, một lực pháp tắc mạnh mẽ đột nhiên ủa vào trong cơ thể Tô Mộ.

Pháp tắc cũng không tạo thành tổn thương với hắn mà chỉ ủa về phía đôi cánh ngọn lửa kia.

Đôi cánh lửa lập tức biến mất, cơ thể Tô Mộ cũng nhanh chóng rơi xuống mặt đất.

“Khu vực này có pháp tắc cấm bay à?”

“Hay là không thể đi qua?”

Cảm giác không trọng lượng đột kích nhưng Tô Mộ không hề hoảng loạn.

Hắn bay cũng không cao, chỉ khoảng hai mươi đến ba mươi mét.

Dựa vào thể chất của mình, độ cao này thật sự không làm giảm được bao nhiêu HP của hắn.

“Ầm!”

Nặng nề đập xuống mặt đất, trên đầu Tô Mộ xuất hiện một con số tổn thương hơn mười nghìn.

“Không có cảm giác gì cả!”

Có lượng HP dày và thể chất chống đỡ, hắn chỉ cảm thấy như bị gõ nhẹ một cái.

Tô Mộ nhanh chóng đứng dậy và vươn tay về phía trước.

“Xì!”

Một luồng pháp tắc hội tụ thành tia sét lập tức rơi xuống tay hắn.

“Không tổn thương, nhưng lại có một lực cản mạnh mẽ!”

Cánh tay càng vươn về phía trước thì tia sét càng dày đặc, cuối cùng hình thành một hàng rào sét.

“Quả nhiên là không đi qua được!”

Lúc này Tô Mộ cũng hiểu ra.

Chắc chắn phía sau hàng rào có ma vật cấp bậc cao, thậm chí có thể là tồn tại đáng sợ hơn cả thập giai.

Nếu hắn không đoán sai thì nơi này hẳn là một trong những vùng cấm của thế giới Thần Đồ.

“Hắn là mỗi một cánh cửa truyền tống sẽ nối với mỗi một khu vực khác nhau, so với đi tới ngoài tường từ Vương đô thì hiển nhiên đường giao thông này càng tiện lợi hơn!”

Tô Mộ nghĩ tới “giới thiệu bối cảnh” của game Thần Đồ.

Muốn trở thành “Thần” thì phải bước lên tháp Thần.

Trong hiện thực xuất hiện đường giao thông, có lẽ có thể đi tới tòa tháp Thần đó trước!

“Hắn là mấy người sống lại kia cũng biết được bí mật này.”

“Chắc chắn hiện thực sẽ bị chiếm lĩnh!”

Thăm dò càng nhiều thì suy đoán trong đầu Tô Mộ cũng càng nhiều.

Loại cảm giác nhỏ bé ấy dần dần nảy sinh trong lòng hắn.

Thuộc tính hiện giờ của mình nhìn có vẻ rất cao, thực lực có được đúng là có thể đè bẹp vô số người chơi.

Chương 407: Pháp tắc chặn đường.

Nhưng thế giới Thần Đồ rộng lớn, người sống lại xuất hiện, hiện thực dung hợp với trò chơi, không lúc nào không nhắc nhở hẳn.

Núi cao còn có núi cao hơn!

Ngọn núi cao mình cần vượt qua còn rất nhiều.

“Phần lớn quái gần đây đều là ma vật ngũ giai, lấy Tử Long ra luyện cấp, thuận tiện cày một ít thuộc tính đấy!”

Bị pháp tắc chặn đường, Tô Mộ đặt mục tiêu trên người ma vật ngũ giai ở khu vực gần đây.

Tuy bây giờ hắn đã lên tới lục giai, nhưng giết ma vật cấp 10 ngũ giai vẫn có xác suất kích hoạt kỹ năng bị động nhất định.

Hơn nữa khu vực này còn có không ít BOSS cấp 10 ngũ giai.

Trước khi ma vật xâm lấn vòng ba, mình cũng có thể kiếm được không ít thuộc tính.

“Triệu hồi Tử Long!”

“Grừ!”

Tử Long ở lâu trong không gian sủng vật, sau khi được triệu hồi lập tức gào một tiếng tỏ vẻ không hài lòng.

Bây giờ, thân hình của nó cực kỳ to lớn, trên người còn phát ra uy nghiêm của một con rồng khổng lồ.

Đặc biệt là hoa văn lân đình như ẩn như hiện trên làn da làm nó có vẻ đẹp trai không thể nói thành lời.

“Ăn đi!” Tô Mộ lấy ra một ít đồ ăn sủng vật lúc trước chuẩn bị.

Tử Long thông thả ăn như đã tha thứ cho Tô Mộ.

“Ăn no rồi thì tự giết chết ma vật ở gần đây luyện cấp, gặt con

nào không đánh được thì chạy đi!” Tô Mộ nhẹ nhàng vỗ cánh Tử Long rồi nói.

Tử Long mở cánh triển lãm thân hình cường tráng của nó cho Tô Mộ xem, như đang muốn nói: Ta chính là rồng, những con ma vật kia đều là em trai!

Tô Mộ khẽ mỉm cười, cũng không cảm thấy lo lắng.

Hắn đã dùng Đôi Mắt Chân Thật thoát nhìn, gần đây cũng không có ma vật cấp BOSS nào có thể uy hiếp đến Tử Long.

Hơn nữa, cho dù không đánh lại, cánh của Tử Long cũng không phải để trưng.

Còn về hắn à?

Vừa rồi, lúc còn ở trên không trung hắn đã quan sát qua, khu vực này tồn tại một con ma vật ngũ giai cấp Lãnh Chúa!

Muốn kiểm thuộc tính thì địa bàn của ma vật cấp Lãnh Chúa hiển nhiên là lựa chọn tốt nhất!

...

Ma đô.

Tô Mộ một mình chặn một cửa.

Hiên Viên lại một mình chặn mấy cửa.

Cộng thêm mấy tiểu đệ xương đồ cũng đi chặn cửa.

Một nơi rộng lớn như vậy xuất hiện chuyện “thiếu quái”.

“Không có ma vật để giết à? Chuyện quái gì vậy chứ!”

“Như vậy không được, phải đi xem rốt cuộc là chuyện thế nào!”

“Cần phải làm rõ tình hình!”

Ma vật thừa thớt làm càng ngày càng nhiều người trở nên to gan hơn.

Một vài công hội lớn còn tạm thời rời khỏi cứ điểm.

Người trên đường phố Ma đô nhanh chóng trở nên nhiều hơn!

“Mạn Thiên Hỏa Vũ!”

Phía sau cánh cửa truyền tống, Tô Mộ biến thành trạng thái Hoả Nhân, mở cánh lửa ra, bay lên độ cao mười mét, không ngừng phóng ra hỏa vũ.

Đám ma vật ngũ giai bên dưới căn bản không thể đánh trả.

Dưới hai loại sát thương của Hoả Nhân và hỏa vũ, chúng nó lần lượt mất đi mạng sống.

‘Người đã giết chết Thụ Mẫu Chi Chu!’

‘Thông qua Nhanh Nhẹn Như Thần nhận được 1 điểm nhanh nhẹn!’

...

‘Thông qua Ý Thức Chi Nguyên nhận được 1 điểm tinh thần!’

...

Thông báo giết chết không ngừng xuất hiện, kỹ năng kích hoạt khá nhiều đều là kỹ năng bị động nhanh nhẹn, xác suất mấy kỹ năng bị động khác kích hoạt ít hơn một chút.

“Loại cảm giác cướp đoạt này càng ngày càng mãnh liệt!”

Sau khi giết chết một lượng lớn ma vật, Tô Mộ có thể cảm giác được sau khi giết chết chúng, mình đã cướp đoạt một ít năng lượng còn sót lại trong cơ thể chúng nó.

Khi những năng lượng này tích lũy đến một lượng nhất định, năm kỹ năng bị động của mình sẽ kích hoạt.

“Thuộc tính càng cao thì năng lượng cần tích lũy càng nhiều, vậy nên xác suất kích hoạt sẽ trở nên thấp hơn!”

Tô Mộ chậm rãi tìm được quy luật.

Ngay khi hắn đang giết ma vật đầu vào đấy thì một tấm mạng nhện lớn đột nhiên bay lên không trung.

Hiển nhiên là tấm mạng nhện này muốn kéo Tô Mộ từ trên không xuống mặt đất.

“Ta có đốt được tấm mạng nhện này không nhỉ?”

Mạng nhện gần trong gang tấc, suy nghĩ nảy ra đầu tiên trong đầu Tô Mộ không phải là trốn tránh.

Kỹ năng Mạn Thiên Hỏa Vũ có hiệu quả thiêu đốt, có lẽ có thể làm được.

Tô Mộ mang theo tâm thái thản, sau lưng có hỏa vũ liên tục bay ra.

“Xèo xèo!”

Ngọn lửa lập tức đốt cháy mạng nhện.

Mạng nhện bị thiêu đốt không có ý định dừng lại, quấn quanh trên người Tô Mộ.

“Vậy mà thật sự có thể!”

Sau khi mạng nhện bị đốt trụi, Tô Mộ nở một nụ cười hưng phấn.

Sự thay đổi này có ý nghĩa cực kỳ quan trọng.

Chờ sau khi đường giao thông truyền tống hoàn toàn kết nối với hiện thực, chắc chắn hầu hết các quy tắc trò chơi sẽ có xu hướng hiện thực hóa!

Sự khắc chế giữa các thuộc tính cũng sẽ bị không ngừng phóng đại.

“Thu phục người trước!”

Tô Mộ khẽ xoa mắt, đặt mục tiêu trên một con sinh vật phía dưới.

Đây là một con nhện khổng lồ cao ít nhất hơn năm mét.

Trên người nó còn có một lớp xác ngoài rất dày.

Trên chân nhện thô to còn mọc đầy gai ngược.

Đây là một con ma vật cấp Lãnh Chúa có lượng HP lên tới ba triệu rưỡi.

Đôi mắt nó đang nhìn chăm chăm Tô Mộ trên không trung, tràn ngập địch ý với “kẻ xâm lấn” này.

“Vèo!”

Nọc độc hình trụ phun ra từ trong miệng nó và bay về phía Tô Mộ trên không trung.

Đây là một chiêu tấn công bằng nọc độc!

Tô Mộ không né tránh, trong tay xuất hiện một ngọn lửa.

“Viêm Trụ. Diễm Hoa!”

Một ngọn lửa xuất hiện bên dưới con nhện trực tiếp ném bay cơ thể khổng lồ của nó.

-3989068!

Một con số cực kỳ khoa trương cũng hiện lên trên đầu nó.

‘Người đã giết chết Thụ Mẫu Cự Chu!’

‘Thông qua Sức Mạnh Của Chiến Thần nhận được 1 điểm sức mạnh!’

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt nhận được 1 điểm thể chất!’

‘Thông qua Nhanh Nhẹn Như Thần nhận được 1 điểm nhanh nhẹn!’

...

Lớp xác ngoài của con nhện này có được khả năng kháng ma pháp nhất định, trị số là 20%.

Tô Mộ không mở BUFF, một đòn này là sát thương bạo kích dưới trạng thái Hoả Nhân.

Cùng lúc đó, trên đầu hắn xuất hiện một con số tổn thương mấy chục nghìn không đau không ngứa.

Nọc độc của con nhện ăn mòn cơ thể hắn, ngay sau đó lại xuất hiện liên tục mấy nghìn sát thương.

Chương 408: Không thể trêu chọc Tô Pháp Thần.

Có Sức Đề Kháng Độc Tố, chút tổn thương này giảm co mấy giây là lập tức biến mất.

“BOSS ngũ giai cấp Lãnh Chúa bị một bạo kích của ta lập tức giết chết, loại cảm giác này phải nói là quá sung sướng!”

Nhìn thi thể con nhện khổng lồ bên dưới, Tô Mộ rất hưởng thụ loại đánh sâu vào thị giác này.

Mức sát thương đó đúng là làm người nhìn vui vẻ thoải mái!

“Nếu ta mở BUFF thì có phải cũng có thể gây sát thương cho Tà Thần kia không nhỉ?”

Tô Mộ đột nhiên nảy ra một ý tưởng.

Cách tính phòng ngự ma pháp của thế giới Thần Đồ khác biệt, mình có kỹ năng cộng thêm sát thương siêu cao, toàn lực công kích ít nhất cũng là mấy triệu sát thương.

Vị Tà Thần kia có thể có một triệu điểm Phòng ngự ma pháp không?

Vấn đề không lấy được đáp án, Tô Mộ cũng không suy nghĩ quá nhiều.

Tuy Tà Thần là một ngọn núi, nhưng chắc chắn là ngọn núi mình có thể vượt qua được!

“Còn có vài con BOSS có thể giết, tiếp tục!”

Đôi cánh lửa nhanh chóng vấy, Tô Mộ sử dụng Đôi Mắt Chân Thật tìm kiếm BOSS bên dưới.

Ngày sống lại sắp đến rồi, hắc bắt buộc phải trở nên mạnh hơn!

...

Ma đồ.

Một đội trăm người đang cẩn thận tìm kiếm.

“Bên kia có một bộ xương khô, hình như là BOSS!”

“Qua đó xem thử xem!”

Sau khi những người này đến gần, cảnh tượng trước mắt làm bọn họ mở to mắt.

Một chiến sĩ xương khô cao lớn đang canh giữa bên cạnh một cánh cửa truyền tống, tiến hành tàn sát ma vật lao ra từ bên trong.

Đúng vậy, đúng là tàn sát!

Một đao chém chết một con!

“Chuyện gì thế này? Sao BOSS lại giết quái nhỏ?”

“Không đúng, bộ xương khô này hẳn là vật được triệu hồi ra!”

“Vật được triệu hồi? Vật triệu hồi của ai có thể mạnh như vậy chứ?”

Vẻ mặt của những người này đều cực kỳ ngạc nhiên, trợn mắt há miệng.

“Muốn nói vật triệu hồi của ai có thể có loại thực lực này thì sợ rằng chỉ có một người!”

Khuôn mặt của người dẫn đầu đội trở nên hơi cứng lại.

Hắn còn chưa dứt lời thì những người khác đã nghĩ ra.

“Tô Pháp Thần?”

Mọi người trăm miệng một lời ngạc nhiên hô lên.

Cũng đúng, muốn nói vật triệu hồi của ai có thể có thực lực khoa trương như vậy thì cũng chỉ có Tô Pháp Thần!

“Quay về báo cáo đi, Tô Pháp Thần ở Ma đô, chỉ sợ chúng ta không kiếm được bao nhiêu điểm tích lũy đâu!”

Người dẫn đầu đội thức thời dẫn cấp dưới rút khỏi đây.

Cuối cùng bây giờ bọn họ cũng nhận ra.

Khó trách Ma đô thái bình như vậy, hóa ra là có Tô Pháp Thần ở đây!

Những cảnh tượng giống vậy cũng đang diễn ra ở những nơi khác.

Nhìn thấy thực lực của chiến sĩ xương khô, hầu như tất cả mọi người đều chỉ có một suy nghĩ.

Không thể chọc vào!

Nơi này là thế giới hiện thực, mạng cũng chỉ có một cái mà thôi.

Dù nhân số của bọn họ nhiều thì sao chứ?

Có thể nhiều hơn số ma vật đó à?

Phần lớn cấp bậc của người chơi còn không cao bằng mấy con ma vật đó nữa kìa!

Trung tâm Ma đô rộng lớn như vậy đều không tìm thấy tung tích của ma vật đã chứng tỏ một điều.

“Rút lui đi, ma vật ở vùng ngoại ô hẳn là sẽ nhiều hơn ma vật trong thành phố!”

“Chẳng lẽ chúng ta thật sự phải nhượng bộ như vậy à? Tô Pháp Thần dù mạnh cũng chỉ là một người mà thôi!”

“Im miệng, nếu ai muốn đi chịu chết ta tuyệt đối không ngăn cản, nhưng nếu ai kéo mọi người cùng chết thì ta sẽ bắt hắn phải chết trước!”

Sau khi các hội trưởng công hội lớn nhận được báo cáo, tất cả đều ra quyết định nhượng bộ trong một thời gian ngắn.

Bây giờ chạy đến vùng ngoại ô thì còn có thể uống được một bát canh.

Nếu ở lại trong thành, một khi có người có ý xấu với Tô Pháp Thần, không chừng bọn họ còn sẽ bị liên lụy.

So với đại quân ma vật kia.

Thì sự đáng sợ của Tô Pháp Thần còn cao hơn gấp mười lần!

Nếu Tô Mộ biết suy nghĩ của những hội trưởng công hội này thì chắc chắn sẽ bật ngón tay cái lên rồi hô to ba chữ.

Người thông minh!

Muốn dựa vào số lượng đi “giết Thần” à?

Một khi nảy ra suy nghĩ này, kết cục tất chỉ có trở thành tro tàn đây đất.

Nói cũng đúng, thế lực Ma đồ rắc rối phức tạp, công hội to nhỏ ít cũng có hơn một nghìn.

Trong đó có một vài thế lực lớn đều đã từng mua sắm trang bị và được phẩm trong tay Tô Mộ.

Có thể nói rằng bọn họ quật khởi có quan hệ mật thiết không thể tách rời với Tô Mộ.

Đối phó với Tô Pháp Thần chẳng những là một chuyện tốn công vô ích, càng là chuyện vác đá nện vào chân mình!

Còn về những đội ngũ người không có công hội kia à?

Đừng nói là đi đối phó Tô Pháp Thần, chỉ chiến sĩ xương khô hân triêu hồi ra bọn họ cũng không có dũng khí đối mặt rồi.

Bọn họ sợ bị chiến sĩ xương khô đó theo dõi, sau đó một đao chém chết một người.

Nhưng trong Ma đô rộng lớn này, còn có rất nhiều người không nghĩ như vậy.

Sau khi một lượng lớn người chơi rút khỏi thành phố Ma đô, khu vực này xuất hiện vài bóng người.

“Có rất nhiều đội ngũ có hơn mười nghìn người đang rút lui, có chuyện gì xảy ra vậy?”

“Chẳng lẽ có một lượng lớn ma vật xuất hiện à?”

Phát hiện đoàn người rút lui, nhóm người sống lại thắc mắc.

Phần lớn người của bọn họ đều phân bố ở gần cánh cửa truyền tống, chiếm một vị trí nhỏ.

Tuy số ma vật giết chết không nhiều nhưng cũng không hề ít.

Huống hồ từ lúc bắt đầu, những người sống lại này đã đặt sự chú ý trên người những người khác.

Đương nhiên nhân số tồn tại chênh lệch lớn nên bọn họ sẽ không đi trên chộc những đội ngũ có hàng chục nghìn người.

Trong mắt bọn họ, những đội ngũ này tồn tại có thể tạo thế cân bằng.

“Đi xem rốt cuộc là chuyện thế nào!”

“Ta đã muốn đi xem từ lâu rồi, số lượng ma vật này thật sự không thích hợp!”

Rất nhiều người sống lại trong thành phố Ma đô đều tạm thời đều dừng việc giết quái, bắt đầu đi trên đường tìm hiểu tình hình cụ thể.

“Đây là!”

Có người nhanh chóng sờ soạn tới bên dưới Ngõ Sao Ma Đô.

“Sao chuyện này có thể xảy ra được?”

Nhìn cánh cửa truyền tống lớn nhất kia, nhóm người sống lại đều

có cùng một biểu cảm.

Giống như nhìn thấy quỷ vậy!

Chương 409: Vừa được cung vừa được điểm tích lũy?

Cánh cửa truyền tống lớn như vậy mở ra, tại sao lại không có một con ma vật nào lao ra?

Rốt cuộc là có chuyện gì?

Nhóm người sống lại tới gần cánh cửa nhìn nhau, ai cũng không dám lơ là.

Sau khi chờ một thời gian ngắn, xác định sau cửa không có ma vật mới có người bước về phía cánh cửa truyền tống.

Những người khác thấy thế đều sôi nổi tỏ vẻ không có địch ý rồi cùng lại gần.

Bọn họ không chút trở ngại đi qua cánh cửa truyền tống.

“Mẹ kiếp!”

“Cái gì thế này!”

“Rốt cuộc là ai làm?”

Từng tiếng hô vì ngạc nhiên không ngừng vang lên.

Số lượng ma vật chồng chất như núi bên trong cánh cửa làm bọn họ vô cùng chấn động.

“Không thể nào! Tuyệt đối không thể nào!”

“Cho dù là đội có mười nghìn người cũng không thể làm đến mức này!”

“Chẳng lẽ là có lão tổ xuất hiện? Nhưng có pháp tắc áp chế, cho dù

lão tổ xuất hiện cũng không thể làm được như vậy!”

Những người sống lại này nảy ra một suy đoán.

Tình huống trước mắt hoàn toàn đảo lộn nhận tri của bọn họ.

“Rút lui trước đã, nơi này không thể ở lâu!”

“Đúng vậy, nếu là nhân vật cấp bậc lão tổ xuất hiện thì chúng ta cũng sẽ gặp nguy hiểm rồi!”

Những người này nhanh chóng có phản ứng, không quay đầu lại mà rời khỏi cánh cửa.

Người có thể giết chết đại quân ma vật với số lượng kinh khủng như vậy tuyệt đối không phải là người bọn họ có thể đối phó.

...

Bên phía Hiên Viên.

Không giống với những người khác, nhận được mệnh lệnh của Tô Mộ, Hiên Viên có thể nói là giết quái cực kỳ cẩn thận.

Hắn giết rất nhanh, số lượng ma vật cũng càng ngày càng ít.

Đúng lúc này, một nhóm người đi ngang qua.

“Anh bạn, thực lực của người cũng không tệ đấy, có muốn liên thủ với bọn ta không?”

Một người đàn ông có dáng người cao gầy đưa ra lời mời với Hiên Viên.

Có thể dùng năng lực của bản thân chặn một cánh cửa truyền tống thì tuyệt đối là một cao thủ.

“Không có hứng thú!”

Hiên Viên từ chối thẳng thừng.

Hắn sẽ không làm trái lệnh Tô Mộ nên tất nhiên sẽ không rời khỏi đây.

“Anh bạn, đừng vội vàng từ chối như thế chứ, chắc người còn chưa biết, Ma đô đã xảy ra một chuyện cực lớn!” Người đàn ông cao gầy khẽ mỉm cười và mở miệng.

Hiên Viên không để ý đến hắn.

Chỉ cần những người này không gây chuyện với hắn thì hắn sẽ không quan tâm.

Thái độ của hắn của làm người đàn ông cao gầy nhúu mày lại.

“Có thể Ma đô đã có nhân vật cấp bậc lão tổ xuất hiện, nếu không nhanh chóng rời khỏi đây, một khi liên luy đến cá trong chậu thì chúng ta chỉ còn con đường chết!”

Hiển nhiên là người đàn ông cao gầy này nghĩ Hiên Viên là người sống lại.

Hiên Viên vẫn không nói gì, chỉ tiếp tục giết chết ma vật.

Bây giờ ma vật lao ra từ trong cánh cửa truyền tống đã không còn nhiều lắm nên hắn đều dùng công kích bình thường.

“Lão đại, nhìn vũ khí của hắn ta kìa!”

Cũng chính vì vậy nên có người chú ý tới chiếc cung trong tay Hiên Viên.

Không cần mũi tên, mỗi lần kéo căng là sẽ có một mũi tên tự động xuất hiện.

Đối với cung tiễn thủ thì nó chính là một Thần Khí!

“Là Thần Khí à?”

Người đàn ông cao gầy cẩn thận đánh giá chiếc cung, biểu cảm dần dần trở nên tham lam.

Những người sống lại có thân phận cao quý, được gia tộc coi trọng đều được mang đạo cụ cực phẩm tới đây.

Hiển nhiên bọn họ đã coi Hiên Viên trở thành một trong số những

người đó.

“Thế nào? Có ra tay không? Điểm tích lũy trong tay hắc chắc cũng rất nhiều!”

“Chúng ta hai mươi đánh một, phần thắng rất lớn!”

“Xử lý hắc, chỗ tốt mọi người chia đều được không?”

“Nhưng nếu giết hắc thì chắc chắn sẽ bị lão tổ trong tộc hắc theo dõi, chúng ta sẽ có phiền phức không nhỏ!”

Mọi người không nhịn được bắt đầu nhỏ giọng thảo luận.

Không phải bọn họ không bản khoăn!

Cho dù lấy được chiếc cung đó thì bọn họ cũng sẽ bị bỏ tay.

“Sợ gì, dù là một trăm ngày sau những lão tổ đó cũng không xuất hiện được, chỉ cần chúng ta quật khởi thì còn cần sợ hắc chắc?”

“Nói cũng đúng, không phải trong tộc của ta không có người mạnh!”

“Đúng vậy, không có gì phải sợ cả!”

Mọi người như đặt thành nhất trí, cùng nhìn về phía Hiên Viên.

Đối phương có vẻ không hề cảnh giác, hoàn toàn bại lộ phía sau lưng trước mặt bọn họ.

Chỉ cần bọn họ ra tay cùng một lúc.

Đó chính là vừa lấy được cung vừa lấy được điểm tích lũy!

Mọi người đưa mắt nhìn nhau.

Trong số bọn họ có không ít người nghề nghiệp cận chiến, dưới khoảng cách này, chỉ cần đánh lên thành công thì hoàn toàn có thể “khống chế đến chết” một cung tiễn thủ!

“Hắc có vẻ không hề đề phòng, nhưng không loại trừ khả năng hắc đang chờ đợi cơ hội để chạy trốn, chúng ta phải nhanh!”

“Chiến sĩ xung phong ra tay, những người khác sử dụng kỹ năng khổng chế ngay sau đó!”

Sau khi bàn bạc nhanh chóng rồi lại ngắn gọn, vài người xung phong tấn công Hiên Viên.

Cùng lúc đó, Hiên Viên cũng xoay người lại, ánh mắt lạnh lẽo.

Nếu những người này không có ý xấu thì Hiên Viên sẽ để bọn họ rời khỏi đây.

Dù sao mệnh lệnh của Tô Mộ là bảo vệ cánh cửa truyền tống, có người gây chuyện mới ra tay.

Bây giờ, hành vi của những người này hoàn toàn cấu thành “gây chuyện”.

Trong đôi mắt Hiên Viên trào ra sát ý cực cường liệt.

Với mệnh lệnh của Tô Mộ, một chữ hấn cũng sẽ không vi phạm!

“Không chừa lại một ai!”

Hiên Viên lẩm bẩm một tiếng rồi nhanh chóng lùi về phía sau.

Hắn kế thừa toàn bộ thuộc tính của Tô Mộ, nhanh nhẹn cao đến đáng sợ, chỉ xoay người một cái đã né tránh những người xông lên đầu tiên kia.

“Hành động của người này nhanh như vậy à?”

“Đừng để cho hắn chạy!”

Người dẫn đầu thấy thế vội vàng hét lên.

Một cung tiễn thủ có điểm nhanh nhẹn cao như thế, nếu hắn muốn chạy trốn thì chắc chắn bọn họ sẽ không thể đuổi kịp.

Trong đám người, mấy bóng người vèo một cái xông ra ngoài.

Tốc độ của bọn họ rất nhanh, thân thủ cũng đủ thoăn thoắt, bay thẳng đến “đường lui” của Hiên Viên bực đánh.

Cùng lúc đó, pháp sư trong đội cũng triển khai công kích.

Tiếng ngâm nga nho nhỏ vang lên, một luồng lực hàn băng hiện ra trong tay bọn họ.

Chương 410: Không chữa lại một ai.

Muốn kiềm chế một kẻ địch nhanh nhẹn thì khống chế hệ băng mang thêm giảm tốc là cực kỳ thích hợp.

Nhưng tất cả mọi người đều đã nghĩ sai.

Lý do Hiên Viên lùi về phía sau không phải vì hắn muốn chạy trốn.

Hắn lùi lại vài bước để điều chỉnh vị trí của bản thân.

“Mạn Thiên Tiễn Vũ!”

Hắn giơ Quần Tinh Chi Nộ trong tay lên, giây phút hắn kéo cung, một mũi tên tự động sinh ra.

Mũi tên đó bay lên không trung, ngay sau đó tách thành vô số mũi tên.

“Vù! Vù! Vù!”

Mưa tên nhanh chóng rơi xuống bao phủ mọi người ở bên trong, thậm chí còn bao gồm cả ma vật vừa lao ra khỏi cánh cửa truyền tống.

Ý tưởng của Hiên Viên cực kỳ đơn giản.

Dưới mưa tên, không chữa lại một ai!

Mọi người còn chưa nhận ra rốt cuộc là chuyện gì thì Mạn Thiên Tiễn Vũ đã gần trong gang tấc.

“Chấn!”

“Trốn!”

Đám người không dám lơ là, lập tức ứng đối.

Trong tay chiến sĩ xuất hiện tấm chắn giơ cao lên trên đỉnh đầu.

Trên người các pháp sư lại xuất hiện một tầng hộ thuẫn, đồng thời bảo vệ một mục sư ở giữa.

Số còn lại thì vung vũ khí trong tay muốn chặn mũi tên đang tới gần lại.

“Keng!”

“Keng!”

Vô số mũi tên rơi xuống, tiếng kim loại va chạm thỉnh thoảng lại vang lên.

“A!”

“Sao có thể như vậy? Uy lực của mũi tên này lợi hại như vậy ư?”

Tiếng kêu thảm thiết và tiếng hét ầm ĩ cùng vang lên.

Tất cả những người tự nhận là có thể dùng vũ khí chặn mưa tên đều biến thành “con nhím”.

Cũng chỉ có mấy chiến sĩ dùng tấm chắn ngăn cản thì tình hình mới tốt hơn một chút, nhưng trên người bọn họ cũng có không ít nơi bị mũi tên bắn trúng, mất đi năng lực hành động.

Tình hình của những pháp sư mở hộ thuẫn cũng không lạc quan.

“Chữa Trị!”

Lúc này, mục sư được bọn họ bảo vệ ở giữa phát huy tác dụng.

Một tia thánh quang rơi xuống chữa trị cho những pháp sư kia.

Nhưng dù vậy, miệng vết thương vì bị mũi tên bắn trúng trên người bọn họ cũng khôi phục vô cùng chậm chạp.

Đội hai mươi người sống lại này ngay cả một kỹ năng AOE của Hiên Viên cũng không chống đỡ được.

“Anh bạn, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, chúng ta bằng lòng lấy tất cả điểm tích lũy đưa cho người, xin người hãy cho chúng ta một con đường sống!”

Dưới kỹ năng chữa trị của mục sư, người dẫn đầu lấy lại một hơi.

Hiên Viên im lặng không nói, ánh mắt lạnh lạnh.

Bây giờ hắn đã không còn là phân thân không thể nói lúc trước, nhưng hắn hoàn toàn không có ý định trả lời người này.

Dây cung của cung Quần Tinh lại bị kéo ra.

Nhìn mũi tên đang nhắm chuẩn mình, người đó hoàn toàn luống cuống.

“Anh bạn, người giết bọn ta, lão tổ trong tộc ta chắc chắn sẽ biết chuyện, chờ đến ngày nào đó lão tổ xuất hiện thì chắc chắn sẽ tới tìm người!”

“Nếu người tha cho ta một mạng, chuyện ngày hôm nay hoàn toàn có thể xem như là một hiểu nhầm!”

Giọng nói run rẩy vang lên.

Những người còn lại đang kéo dài hơi tàn cũng không nhịn được cùng mở miệng.

“Đúng vậy, nếu tất cả chúng ta chết ở đây thì chắc chắn trong tộc sẽ tức giận!”

“Tuy người là quý tử cũng sẽ không thể gánh vác hậu quả!”

“Nếu người tha cho chúng ta thì còn có thể kết thiện duyên!”

Trong những lời nói này đều mang theo sự uy hiếp.

“Vù!”

Một mũi tên phá không, chuẩn xác bắn trúng người dẫn đầu.

Trán hắn lập tức bị mũi tên chọc thủng, cổ lệch sang một bên.

“Người đang tìm đường chết đó!”

“Người trong tộc ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho người!”

Những người khác thấy thế hoảng sợ gào lên.

Hiên Viên không quan tâm, tiếp tục kéo dây cung.

Cung Quần Tinh tuyệt đối được gọi là Thần Khí của cung tiễn thủ, mũi tên ngưng tụ ra có lực xuyên thấu rất mạnh.

Kết hợp với thuộc tính kinh khủng của Hiên Viên đúng với một câu nói.

Mũi tên bay qua, lạnh thấu tim!

Sau khi tất cả mọi người ngã xuống dưới mũi tên, Hiên Viên hài lòng nở nụ cười.

Hắn lại nhẹ giọng lầm bầm.

“Làm việc, không giữ lại một ai!”

...

“Hả?”

Sau cánh cửa truyền tống, Tô Mộ đang bay trên không trung không ngừng lợi dụng hỏa vũ công kích ma vật bên dưới thì đột nhiên phát hiện ra có gì đó không đúng.

Điểm tích lũy vốn tăng với tốc độ khá chậm kia đột nhiên tăng lên mấy trăm nghìn điểm.

“Có người ra tay với Hiên Viên à?”

Tô Mộ khẽ nhướng mày, nhanh chóng biết chuyện.

Cho dù bên Hiên Viên xuất hiện BOSS thì cũng không thể lập tức tăng nhiều điểm tích lũy như vậy được.

“Quả nhiên là điểm tích lũy trong tay người sống lại nhiều hơn!”

Số điểm tích lũy này vừa vào tay, Tô Mộ lại định dung hợp kỹ năng.

Đổi hai quyền dung hợp kỹ năng thì không có vấn đề gì, vấn đề là mình nên dung hợp kỹ năng gì thì tốt nhỉ?

“Đúng lúc đang mệt, dừng lại nghiên cứu thử xem đã!”

Tô Mộ thu hồi cánh lửa rồi rơi xuống mặt đất, mở thanh kỹ năng của mình ra.

Cho dù sau khi dung hợp một vài kỹ năng thì thanh kỹ năng của hắn vẫn nhìn hoa cả mắt như cũ.

Muốn lựa chọn như thế nào đúng là cần phải suy nghĩ cẩn thận.

...

Trong lúc Tô Mộ đang nghiên cứu kỹ năng thì có một nơi đã xảy ra chuyện.

Đó là một hồ hoa sen, bên trên có hơn hai mươi bông hoa sen đang nở rộ.

Những những bông hoa sen đó đột nhiên khô héo với tốc độ cực kỳ nhanh.

Cánh hoa lụi tàn, ngay cả rễ cây cũng mục nát.

Hồ hoa sen chỉ còn lại mấy bông hoa sen đang nở.

“Tên đáng chết này!”

“VẬY MÀ DÁM GIẾT HAI MƯƠI NGƯỜI CỦA HÀ GIA TA!”

Một tiếng gầm cực kỳ phẫn nộ vang lên.

Hồ hoa sen lập tức nổ vang, từng cột nước nối tiếp nhau bay lên cao.

“Ta phải giết người!”

Người đó phẫn nộ tới cực điểm, phun ra một ngụm máu tươi.

Số máu tươi này chảy vào bên trong hồ hoa sen và đi về phía những bông hoa sen đang nở rộ.

Trên bông hoa sen đó lập tức hiện ra hoa văn màu máu!

Thế giới hiện thực, một nơi ở vùng ngoại ô Ma đô.

Hắn cầm một con dao găm sắc bén trong tay, đáng người linh động mà lại nhẹ nhàng.

Những con ma vật kia căn bản không kiên trì được một hiệp trong tay hắn.

Trong cánh cửa truyền tống bên cạnh thỉnh thoảng lại có ma vật lao ra, vẻ mặt của hắn vẫn nhẹ nhàng như cũ.

Nhưng đúng lúc này, trên làn da của hắn đột nhiên chảy ra hoa văn màu máu.

“Đây là?”

Chương 411: Băng Sương Thụ Giới.

Người này mở to hai mắt nhìn sự thay đổi của bản thân.

“Kỹ năng của lão tổ?”

Hắn nhanh chóng có phản ứng.

Dưới sự phụ trợ của hoa văn màu máu này, thuộc tính của hắn được tăng lên cực nhiều.

Một con ma vật tới gần.

Ánh mắt người này lạnh thấu xương, đâm vào trên người con ma vật đó.

Lực lượng mạnh mẽ đâm bay con ma vật kia ra ngoài, va vào một bức tường.

“Ầm!”

Trên bức tường trải rộng vết rạn đủ để chứng tỏ lực lượng của hắn kinh khủng thế nào.

“Bây giờ còn có ai có thể cản ta?”

Hắn nở một nụ cười hưng phấn.

Có kỹ năng này phụ trợ, hắn đã trở thành sự tồn tại vô địch!

“Lúc này lão tổ dùng huyết tể cho ta là có ý gì?”

Nhưng hắn nhanh chóng nhận ra.

Vượt giới mang cho hắn BUFF mạnh như vậy, cái giá phải trả cũng không hề nhỏ!

Đột nhiên những hoa văn màu máu kia đâm thủng làn da của hắn.

Từng giọt máu nhỏ xuống mặt đất rồi ngưng tụ thành ba chữ.

Giết Hiên Viên!

“Hiên Viên?”

Hắn nhúu chặt mày nhìn ba chữ viết bằng máu này.

Tuy đi vào thế giới này chưa lâu nhưng hắn vẫn biết đến cái tên Hiên Viên.

“Có sức mạnh của BUFF lão tổ cho, đừng nói là Hiên Viên, cho dù cộng thêm người gọi là ‘Tô Pháp Thần’ kia cũng không phải là đối thủ của ta!”

Có hoa văn màu máu, khoé miệng người này cong lên, trong ánh mắt tràn ngập tự tin.

...

Sau cánh cửa truyền tống.

Tô Mộ đứng trong rừng, khuôn mặt rất là rối rắm.

“Nguyên Pháp Chi Hồn cộng thêm Năng Lượng Thức Tỉnh, thêm kỹ năng thì thì được nhỉ?”

Kỹ năng hệ ma pháp cấp SSS trên cơ bản đều là kỹ năng khá mạnh, trong chốc lát, hắn không biết nên lựa chọn thế nào.

“Hay là đổi một kỹ năng nhỉ?”

Nhìn kỹ năng trên giao diện đổi, Tô Mộ bày ra cái gì gọi là “tài đại khí thô”.

“Tìm kỹ năng có liên quan đến hồi mana, ít nhất là cấp S!”

Tìm kiếm trên giao diện một lúc, Tô Mộ phát hiện ra một kỹ năng hồi mana cấp SSS, cũng là kỹ năng duy nhất.

Hết cách rồi, chủng loại kỹ năng được đổi có hạn, mỗi loại kỹ năng đều chỉ có một.

Kỹ năng hồi mana cấp SSS này không phải kỹ năng bị động mà là kỹ năng chủ động.

Hiệu quả là có thể hồi đầy mana trong một thời gian ngắn, nhưng trong một giờ chỉ có thể sử dụng một lần.

Tô Mộ không do dự nhiều trực tiếp đối kỹ năng này.

“Vậy là được rồi!”

Chọn Nguyên Pháp Chi Hồn là kỹ năng chính, hai cái còn lại là kỹ năng phụ, dung hợp nhanh chóng bắt đầu.

Sau khi ánh sáng biến mất, một kỹ năng mới xuất hiện trước mặt Tô Mộ.

‘Pháp Nguyên Thức Tĩnh (cấp SSS) (tăng cấp): Mỗi giây hồi phục 2% lượng mana tối đa, thức tĩnh pháp lực chi nguyên, tăng tốc độ hồi phục thành mỗi giây 10%, liên tục trong mười giây, trong một giờ chỉ có thể thức tĩnh một lần!’

“Khá giống với suy nghĩ của ta!”

Hiệu quả của kỹ năng này không khác nhiều với suy đoán của Tô Mộ.

Có được kỹ năng này, hẳn đã không còn áp lực gì về lượng mana.

“Tiếp theo nên tăng lên kỹ năng nào nhỉ?”

Dung hợp kỹ năng hồi mana vẫn luôn nằm trong kế hoạch của Tô Mộ, tiếp theo nên chỉnh hợp kỹ năng nào mới là việc cần đầu tư nhất.

“Dung hợp kỹ năng AOE?”

Tô Mộ nhìn về phía mấy kỹ năng AOE của mình.

Quần Nha Phong Bạo, Băng Sương Phong Bạo còn có Vạn Mộc Tùng Sinh đều có thể lựa chọn dung hợp.

Kỹ năng AOE hiện giờ của mình cũng đủ mạnh, cộng thêm lượng mana sung túc, đúng là có thể dung hợp mấy kỹ năng AOE này.

“Vậy thì quyết định như vậy đi!”

Lại đổi thêm một quyển dung hợp kỹ năng nữa, Tô Mộ không do dự, chọn Vạn Mộc Tùng Sinh thành kỹ năng chính, Quần Nha Phong Bạo và Băng Sương Phong Bạo thành kỹ năng phụ.

Hắn vốn định chọn Mạn Thiên Hỏa Vũ nhưng so với ba kỹ năng kia, cấp của kỹ năng này thật sự hơi thấp.

‘Có xác định dung hợp không?’

“Xác định!”

Lại một ánh sáng dung hợp hiện lên, lần này, Tô Mộ cảm thấy hơi căng thẳng.

Nhìn từ thuộc tính thì ba kỹ năng này hoàn toàn không phù hợp với nhau.

Cuối cùng sẽ dung hợp ra kỹ năng thế nào đây?

Ánh sáng chậm rãi nhạt dần, kỹ năng hoàn toàn mới này cũng xuất hiện.

‘Băng Sương Thụ Giới (cấp SSS) (lên cấp): Tiêu hao 20000 mana triệu hồi băng sương và dây leo, mỗi giây tạo thành sát thương bằng 500% công kích ma pháp với kẻ địch trong phạm vi, kéo dài trong mười giây. Kẻ địch trong phạm vi sẽ bị giảm tốc độ vì hiệu quả băng sương ảnh hưởng và bị dây leo trói buộc, phạm vi thi triển ma phals: ba nghìn mét.’

“Ui da!”

Sau khi nhìn thấy mô tả kỹ năng mới, Tô Mộ bắt đầu nóng lòng muốn thử.

“Phạm vi thi triển ma pháp là ba nghìn mét, được cộng thêm là biến thành chín nghìn mét!”

“Thử một lần xem!”

Trong mắt Tô Mộ xuất hiện một luồng băng sương, sau đó lại hiện lên một luồng sinh cơ.

“Băng Sương Thụ Giới!”

Giây tiếp theo, trong khu vực rộng lớn này, cơn gió lạnh thấu xương bắt đầu rít gào.

Băng sương rơi xuống, những gai băng tiến hành tấn công những con ma vật khác nhau trong phạm vi.

Những vắn chưa hết, vô số dây leo từ lòng đất mọc lên, quấn quanh những vật còn sống ở xung quanh.

Băng và thụ kết hợp, hoàn mỹ chứng tỏ cái gì gọi là “tấn công từ hai phía”.

Dưới sự khống chế của giảm tốc và quấn quanh càng làm ma vật trong khu vực này không chỗ để trốn.

‘Người đã giết chết XXX!’

‘Thông qua Nhanh Nhẹn Như Thần nhận được 1 điểm nhanh nhẹn!’

...

Thông báo giết chết liên tục không ngừng xuất hiện, năm kỹ năng bị động cũng liên tục kích hoạt,

Có kỹ năng AOE mới này, hiệu suất giết quái của Tô Mộ lại được tăng lên rất nhiều,

Cái này còn nhanh hơn bay trên không trung sử dụng Mạn Thiên Hỏa Vũ nhiều!

“Thêm mấy phát nữa!”

Cảm giác giết quái quá sung sướng làm Tô Mộ hưng phấn.

Hắn bay lên không trung và bay về phía một khu vực ma vật khác.

“Băng Sương Thụ Giới!”

Lại thêm một kỹ năng AOE phạm vi siêu lớn, khu vực này xuất hiện một cảnh tuyệt xinh đẹp.

Nhưng lại khổ cho số ma vật ở bên trong.

Kỹ năng mới khác với Vạn Mộc Tùng Sinh, dưới sự tấn công từ hai mặt, ma vật căn bản không thể tránh, chỉ cần là ma vật tồn tại thì tất cả đều sẽ trở thành hư không.

'Người đã giết chết XXX!'

‘Thông qua Ý Thức Chi Nguyên nhận được 1 điểm tinh thần!’

...

Chương 412: Chia cho các người một bát canh.

Thông báo lại liên tục xuất hiện, nụ cười trên mặt Tô Mộ càng thêm xán lạn.

Ma vật ở đây gần như đã bị mình rửa sạch sẽ rồi!

“Không sang chỗ Tử Long nữa, để nó chậm rãi giết quái!”

Tô Mộ nhìn thoáng qua phía Tử Long rồi lựa chọn né tránh.

Tử Long là vật triều hồi của mình, Băng Sương Thụ Giới sẽ không tổn thương nó. Nhưng nếu mình giết sạch quái thì sợ là nhóc này sẽ thâm mắng mình mất.

“Tiếc là có kết giới nên không thể giết ma vật cấp cao hơn!”

Tô Mộ nhìn về phía hàng rào pháp tắc rồi thở dài.

Những ngay lúc này, một cảm giác áp bách mạnh mẽ ủa về từ phía hàng rào.

Đó là một loại áp bách về ý thức, khi Tô Mộ cảm ứng được, da đầu lập tức tê dại.

“Có thứ gì đó đang nhìn ta!”

Hắn mở to hai mắt nhìn, bàn tay nắm chặt.

Cảm giác áp bách này cực kỳ mãnh liệt, thậm chí còn mạnh hơn cảm giác của Tà Thần kia vài phần.

Hắn có thể khẳng định một điều là dựa vào thực lực hiện giờ của mình, tuyệt đối không phải là đối thủ của chủ nhân luồng uy áp này.

Trong mắt đối phương, mình giống như những con ma vật bên dưới vậy!

“Là chủ nhân của vùng cấm này à?”

Tô Mộ suy đoán về thân phận của đối phương.

Có thể mang tới cảm giác áp bách mạnh mẽ như vậy cho mình chỉ sợ cũng chỉ có sự tồn tại của “Thần”.

“Hắn đang cảnh cáo ta à?”

Đối phương đột nhiên tạo áp lực làm Tô Mộ nghĩ tới một khả năng.

Mình giết chết quá nhiều ma vật!

Nếu hắn không đoán sai thì những ma vật loại trùng này hẳn là cấp dưới của “hắn”.

Cấp dưới bị xử lý với quy mô lớn như vậy, tất nhiên chủ nhân sẽ cảm thấy tức giận rồi.

“Xí!”

Tô Mộ bĩu môi.

Tên đó cũng chỉ có thể tạo áp lực cho mình, nếu thật sự có thể ra tay thì mình đã chết từ lâu rồi.

Hắn không thoái nhượng mà hét to về phía hàng rào: “Ta không thèm quan tâm người là ai, lời cảnh cáo của người không có tác dụng gì với ta đâu!”

Tô Mộ vừa hét vừa nghĩ trong đầu.

Bên dưới lại có một khu vực xuất hiện bằng sương.

Hành động này hoàn toàn có thể gọi là một sự khiêu khích!

Nhưng luồng uy áp kia lại không xuất hiện lần thứ hai.

“Còn không dừng cảm bằng tên Tà Thần kia!”

Tô Mộ nhìn chăm chăm vị trí hàng rào, cười rồi thầm mắng một câu.

Dù là ai cũng không thể ngăn cản hấn tăng thuộc tính.

“Hình như hàng rào này đang thay đổi?”

Lúc này, hấn cảm thấy sự khác thường.

Đôi cánh lửa sau lưng nhẹ nhàng vẩy, hấn giảm tốc độ lại bay tới gần vị trí hàng rào.

Sau đó vươn tay, luồng pháp tắc lúc trước cũng xuất hiện sát theo sau.

Tô Mộ không vội vàng rút tay lại mà kiên nhẫn chờ đợi.

Một thời gian sau, chuyện kỳ quái đã xảy ra.

Pháp tắc đang quấn quanh trên cánh tay hấn đang dần dần biến mất.

Tô Mộ lại duỗi tay về phía trước, pháp tắc đang biến mất lại xuất hiện.

“Hàng rào này đang lùi về phía sau!”

Tình huống này làm Tô Mộ không khỏi ngạc nhiên hô lên.

Tuy không nhìn thấy bằng mắt thường nhưng hàng rào pháp tắc vô hình này thật sự đang “lùi về phía sau”!

“Tốt quá rồi!”

Sau khi biết phía sau hàng rào này có một tồn tại kinh khủng, Tô Mộ cũng không cảm thấy sợ hãi mà cười phá lên.

Chỉ cần hàng rào này vẫn luôn lùi về phía sau thì mình có thể giết chết ma vật cấp cao hơn!

So với đi tới ngoài tường mất nhiều công sức như lúc trước, xuyên qua cánh cửa truyền tống phải nói là tiện hơn quá nhiều.

“Không biết chờ đến khi ta cày thuộc tính đến hơn mười nghìn thì có thể chiến đấu với những người được gọi là ‘Thần’ đó không nhỉ?”

Tô Mộ nhìn về phía thuộc tính hiện giờ của mình.

Người chơi: Tô Mộ

Cấp bậc: Cấp 1 lục giai (0/250000)

HP: 1364400

MP: 759000

Công kích vật lý cận chiến: 8800

Công kích ma pháp: 44632

Phòng ngự vật lý: 15344

Phòng ngự ma pháp: 17180

Bạo kích ma pháp: 20%

Bạo kích vật lý: 5%

Khả năng kháng ma pháp: 60%

Khả năng kháng vật lý: 30%

Thuộc tính: Sức mạnh 4300, thể chất 4372 (+ 2300), nhanh nhẹn 3708, tinh thần 4010 (+ 3580), trí lực 4799 (+ 2800)

Tất cả thuộc tính đều nhận được cực nhiều thông báo, trí lực càng

sắp lên tới 5000 điểm.

Hơn nữa sau khi giết nhiều ma vật như vậy, nhữn Thánh Pháp cũng đã tăng tới lục giai.

‘Nhữn Thánh Pháp (lục giai): Công kích ma pháp + 50%, Bạo kích ma pháp + 10%.’

“Cũng không có ma vật gì để giết, chờ Tử Long vậy!”

Ma vật hầu như đã bị rửa sạch sẽ, Tô Mộ dứt khoát đứng bên cạnh hàng rào, quan sát tốc độ lùi lại của nó.

Còn về những con ma vật còn sót lại thì để Tử Long chậm rãi giết là được.

...

Ma đô.

Một người đang nhanh chóng chạy trên đường.

Động tác của hắn đã nhanh tới mức không thể nhìn rõ bằng mắt thường.

“BUFF này quá mạnh!”

Người này chạy về phía trung tâm Ma đô, toàn thân phát ra hơi thở mạnh mẽ.

“Chuyện gì vậy?”

Người này nhanh chóng phát hiện ra một lượng lớn người đang chạy ra khỏi trung tâm Ma đô.

Hắn không đối đầu chính diện với những đội ngũ đó, ngược lại tìm một đội người sống lại ít người.

Sau khi lộ ra thực lực mạnh mẽ, hắn đưa ra thách thức của mình với những người sống lại này: “Vì sao các người lại chạy đi?”

“Ở cánh cửa truyền tống Ma đô có một tồn tại kinh khủng, ít nhất đã giết chết hàng triệu con ma vật, chúng ta lo lắng bị ngộ

thương!” Một người trả lời đúng sự thật.

“Giết chết hàng triệu con ma vật?”

Người này nhú mày.

Dựa vào thực lực hiện giờ của hắn, dù là một triệu con ma vật cấp thấp hắn cũng có nắm chắc có thể giết chết được.

“Nói vậy là cũng có lão tổ khác sử dụng bí pháp à?”

Người này nghĩ tới một khả năng, âm thầm tự hỏi.

Hắn nhìn về phía những người sống lại kia, giọng nói lạnh băng vang lên.

“Một là chết, hai là đi đổi phó hắn ta với ta.”

“Nếu thành công thì có thể chia cho các người một bát canh!”

“Chuyện này!”

“Chúng ta...”

Lời nói của hắn làm nhóm người sống lại do dự.

Trung tâm Ma đô tuyệt đối là nơi không nên ở lâu, nếu thật sự muốn đi chặn giết tồn tại cấp “lão tổ” kia thì chỉ sợ kết cục của bọn họ chỉ có con đường chết.

Nhưng nếu từ chối thì bọn họ cũng khó thoát khỏi cái chết.

Chương 413: Tính toán giao dịch.

“Cái gì mà nhân vật cấp lão tổ xuất hiện, dù gì các người cũng biết một vài bí mật, các người thật sự cảm thấy có lão tổ nào sẽ trả một cái giá cực đắt để vượt giới đến đây à?”

Giọng nói của hắn lại vang lên lần nữa.

“Đúng là như vậy!”

“Nhưng người có thể giải quyết số lượng ma vật đó, không phải lão tổ đích thân tới thì có thể là ai chứ?”

“Có lẽ là được thêm loại BUFF nào đó thì sao?”

Nhóm người sống lại nhìn về phía hắn, nhìn chăm chăm hoa văn màu máu trên người hắn.

Dù sao ma vật trong sự kiện chỉ là ma vật cấp thấp tam giai, có rất nhiều cách có thể đè bẹp chúng.

“Các người yên tâm, có ta kèm chế, các người chỉ cần ở bên cạnh giúp đỡ, bảo đảm sẽ không có chuyện ngoài ý muốn gì xảy ra!”

Nhận ra nhóm người này đang do dự, hắn nhấn mạnh thêm.

Hắn cũng không chắc chắn trăm phần trăm.

Hơn nữa nếu thật sự giết chết nhóm người sống lại này thì tất nhiên hắn sẽ bị thể lực sau lưng những người này theo dõi.

Chỉ vì một ít điểm tích lũy cũng không đáng để hắn xé rách da mặt.

“Nếu tình hình không khả quan thì chúng ta sẽ lựa chọn chạy trốn!”

“Hơn nữa sau khi thành công, người phải chia cho chúng ta một bộ phận điểm tích lũy!”

Mấy người mở miệng, đồng ý với đề nghị của hắn.

“Chuyện này là đương nhiên, Hà Ngọc Sinh ta bằng lòng tạo mối quan hệ tốt với các vị!” Hắn mỉm cười tỏ thái độ.

Dáng vẻ của hắn cũng làm những người khác thở phào nhẹ nhõm.

Không khí nhanh chóng thay đổi.

Nhóm người sống lại đi theo sau Hà Ngọc Sinh như thiên lôi sai đâu đánh đó.

“Đúng rồi, trên đường các người có từng gặp Hiên Viên không?”

Trên đường đi, Hà Ngọc Sinh đột nhiên mở miệng hỏi.

Một triệu điểm tích lũy cực kỳ có sức hấp dẫn, nhưng hẳn tuyệt đối không thể làm trái mệnh lệnh của lão tổ.

Giết Hiên Viên mới là chuyện quan trọng nhất lúc này!

“Hiên Viên?”

“Là cung tiền thủ đó à?”

“Hình như trên đường chưa từng nhìn thấy hẳn!”

Nhóm người sống lại khẽ lắc đầu.

“Có thể nhờ mọi người tìm vị trí của Hiên Viên giúp ta trước không, ta sẽ có lời cảm ơn chân thành!”

Hà Ngọc Sinh im lặng một lúc rồi đưa ra lời thỉnh cầu với mọi người.

Hắn không ép buộc mà vô cùng khách sáo.

Muốn tìm một người ở một nơi rộng lớn như vậy, tất nhiên là càng nhiều người càng tốt.

Muốn để những người này làm việc cho hắn thì cho chút ngon ngọt là có tác dụng nhất.

“Nếu anh Hà đã nói vậy thì chúng ta sẽ giúp!”

“Mọi người đi tìm kiếm đi!”

Nhóm người sống lại sôi nổi bắt đầu hành động.

Hà Ngọc Sinh cũng không lo rằng những người này sẽ chạy trốn.

Nói về thực lực thì hẳn tự tin rằng hẳn vô địch trong Ma đô rộng lớn này.

Người thông minh tuyệt đối sẽ không trở thành kẻ địch của hắn.

“Hiên Viên!”

“Người chết chắc rồi!”

Ánh mắt Hà Ngọc Sinh đầy lạnh lẽo, nhẹ giọng lắm bầm.

...

Bên kia.

Hiên Viên cũng không biết đã có người theo dõi hắn.

Sau khi ma vật bình thường bị xử lý sạch sẽ, ma vật cấp BOSS cũng xuất hiện từ trong cánh cửa truyền tống.

Hắn kéo cung, một mũi tên tự động sinh ra bay về phía BOSS.

BOSS đủ để làm hầu hết các người chơi nghe thấy đã sợ vỡ mật bị một mũi tên này lập tức giết chết.

Trong cánh cửa truyền tống nhanh chóng xuất hiện thêm một con BOSS.

Hiên Viên nở một nụ cười nhạt, lại một mũi tên bay ra.

BOSS lại ngã xuống.

Trên một toà nhà cách đó vài trăm mét, một người nhìn thấy hết toàn bộ cảnh tượng này.

“Là một cao thủ, chỉ e là thiếu chủ của một tộc lớn nào đó!”

Hắn đánh giá Hiên Viên rất cao.

“Vậy chúng ta còn ra tay nữa không?” Lại một giọng nói vang lên.

“Không vội, quan sát thêm đã!”

“Nói cũng đúng, dù sao nơi này còn có một tên càng khó đối phó hơn.”

Nói đến đây, hai người đang đứng trên mái nhà nhìn về phía Ngôi Sao Ma Đô.

...

Trong cánh cửa truyền tống.

“Tiếc thật, tốc độ lùi lại của hàng rào pháp tắc này vẫn quá chậm!”

Tô Mộ bay trên không trung nhìn hàng rào đang lùi lại với “tốc độ rùa bò” rồi bất đắc dĩ lắc đầu.

Mình muốn thăm dò khu vực càng sâu hơn ít nhất còn phải đợi thêm mấy ngày nữa.

Lúc ấy, chỉ sợ mình đã tới phòng tuyến số 2 rồi.

“Tạm thời không trông cậy vào được, chỉ có thể đến thăm dò sau vậy.”

“Đi xem tình hình tăng cấp của Tử Long đã!”

Hoả Diễm Phi Vũ vẫy với tốc độ cực nhanh, Tô Mộ bay về phía khu vực Tử Long.

Dưới Đồi Mắt Chân Thật, hần nhanh chóng tìm thấy vị trí của nó.

“Grừ!”

Tử Long phát ra một tiếng rít gào, trên móng vuốt mang theo tia sét, cào mạnh vào trên người một con ma vật.

Trên đầu con ma vật xuất hiện một con số sát thương không nhỏ, đi đời nhà ma.

Cùng lúc đó, trên người Tử Long cũng phát ra ánh sáng khi tăng cấp.

Giết quái vượt cấp, Tử Long đã lên cấp 5 tứ giai.

“Làm rất tốt!”

Tô Mộ bật ngón cái lên, không bủn xỉn lời khen của mình.

Tử Long được khen hưng phấn dùng đầu cọ Tô Mộ.

“Nhanh chóng luyện cấp, lát nữa bố trí cho người một pháp trận tăng cấp!”

Tô Mộ vuốt đầu nó rồi hoà ái nói.

So với trực tiếp cắn nuốt ma hạch thì hiển nhiên pháp trận tăng cấp của mình càng có hiệu quả hơn.

“Grừ!”

Hiển nhiên Tử Long nghe hiểu lời nói của Tô Mộ, nó vui sướng kêu lên một tiếng, mở cánh bay về phía mục tiêu tiếp theo.

“Số trang bị ma vật cấp cao rơi ra đều rất tốt, có thể bán với một cái giá tốt đây!”

“Có lẽ ta có thể dùng nó để đổi điểm tích lũy nhỉ?”

Không có việc gì để làm, Tô Mộ bèn sắp xếp lại vật phẩm mình nhặt được, một ý tưởng đột nhiên xuất hiện trong đầu.

Ở Ma đô ít nhất cũng có hơn mười nghìn người chơi.

Cho dù mình giết chết phần lớn ma vật thì ma vật chạy ra từ những cánh cửa khác ít nhất cũng có triệu điểm tích lũy.

Dù sao thành phố này thật sự là quá lớn.

Nếu mình dùng trang bị cấp cao trao đổi điểm tích lũy với những người đó thì chắc chắn bọn họ sẽ vui vẻ đồng ý.

Còn về việc trực tiếp xử lý những người đó để cướp điểm tích lũy à?

Đó chính là hơn mười nghìn người đó!

Tuy hẳn không muốn làm chúa cứu thế, nhưng sẽ tuyệt đối không làm một kẻ sát nhân.

Chương 414: Lựa chọn chính xác.

Dù sao những người đó cũng không trêu chọc mình, thậm chí hầu hết còn là người hâm mộ của mình!

“Cố gắng thu hoạch điểm tích lũy, đổi càng nhiều đồ tốt hơn!”

Tô Mộ hít sâu một hơi rồi bay về phía cánh cửa truyền tống.

Trước khi sự kiện vòng thứ ba mở ra, mình có đủ thời gian để tiến hành giao dịch.

Tô Mộ yên tâm để Tử Long lại trong cánh cửa truyền tống.

Tính theo thời gian, ít nhất phải tới sáng ngày hôm sau ma vật vòng thứ ba mới bắt đầu xâm lấn.

Trước lúc đó, Tử Long tuyệt đối an toàn.

Tốc độ của cánh lửa rất nhanh, sau khi quay lại Ma đô, Tô Mộ sử dụng Đôi Mắt Chân Thật bay trên không trung Ma đô.

Muốn giao dịch được một lượng lớn điểm tích lũy thì hiển nhiên những đội ngũ người không có công hội không có thực lực như vậy.

Mục tiêu của hắn là những công hội lớn.

Hơn nữa có không ít người cũng là khách hàng quen của hắn!

“Người đâu rồi?”

Tô Mộ dùng tốc độ cực nhanh lượn một vòng, sau đó nhúu mày lại.

Trong thành phố Ma Đô to như vậy lại không có bao nhiêu người chơi.

Rốt cuộc là chuyện thế nào?

“Không phải chứ, không phải bị quái xử lý hết rồi chứ?”

Tô Mộ hí mắt, khuôn mặt đầy thắc mắc.

Một vài cửa hàng quy mô lớn đầy người lúc trước bây giờ lại không có một ai, chuyện này thật sự có hơi kỳ lạ.

“Đi tới vùng ngoại ô xem thử xem!”

Ma đô rất rộng, Tô Mộ bay tới vùng ngoại ô.

Mười mấy phút sau, trong góc nhìn của Đồi Mắt Chân Thật xuất hiện một lượng lớn dấu hiệu sinh mệnh.

“Sao lại chạy tới đây hết vậy?”

Hắn không hề biết lý do những người này rút lui tới đây chính là vì có thể làm hắn “phát huy” tốt hơn.

Nhìn đám người bên dưới, Tô Mộ phát hiện ra một “người quen”.

Hắn thu hồi cánh lửa rồi Chớp Nhoáng một cái, đi tới bên ngoài nhà máy những người này đang chiếm đóng.

Ma vật ở vùng ngoại ô cũng không nhiều, nhưng nhiều hơn trong thành phố Ma Đô không ít.

Hầu hết mọi người đều đang chiến đấu với ma vật nên không chú ý tới Tô Mộ đột nhiên xuất hiện.

Tô Mộ xuyên qua đám người đi tới sau lưng một người.

“Xin chào, Tần thiếu!”

Tần Phân đang chiến đấu với một con ma vật, nghe thấy có người gọi mình cũng không bởi vậy mà phân tâm.

Cho đến khi con ma vật đó ngã xuống đất hắn mới quay đầu lại.

“Người là?”

Khuôn mặt của Tần Phân mang theo vài phân không vui.

“Tô Mộ!” Tô Mộ cười nhạt.

“Tô Mộ?”

Tần Phân khẽ nhướng mày, ban đầu còn chưa có phản ứng, sau đó biểu cảm lập tức thay đổi.

“Người là Tô Pháp Thần?”

Một tiếng hô đầy ngạc nhiên vang lên thu hút sự chú ý của hầu hết người trong sân.

“Người này là Tô Pháp Thần?”

“Thật hay giả vậy? Tô Pháp Thần đến đây lúc nào?”

“Sao Tô Pháp Thần lại đến đây chứ?”

Tiếng nghị luận không ngừng vang lên, mọi người đều không tin thiếu niên bình thường không có gì đặc biệt trước mắt là Tô Pháp Thần.

Cũng đúng, trong trò chơi Tô Mộ điều chỉnh vẻ ngoài, thật sự đẹp trai hơn hiện thực nhiều.

“Người là Tô Pháp Thần? Người nghiêm túc chứ?”

Tần Phân “bị lừa một lần” không ngừng đánh giá Tô Mộ, cũng cảm thấy không tin.

Đối mặt với sự nghi ngờ của mọi người, Tô Mộ chỉ mỉm cười.

“Ta muốn làm một cuộc giao dịch với các người, dùng điểm tích lũy trong tay các người đổi trang bị cao giai trong tay ta!”

Hắn vừa nói vừa lấy ra một lượng lớn trang bị.

Trang bị hoa cả mắt đặt trước mắt làm tất cả mọi người đều trợn to mắt.

“Trang bị ngũ giai?”

“Những trang bị này thật sự là Thần Khí!”

“Thế này phải dùng bao nhiêu điểm tích lũy để đổi?”

“Có thể lấy ra nhiều trang bị ngũ giai như vậy, người này thật sự là Tô Pháp Thần!”

“Thần tượng, ta gặp được thần tượng trong hiện thực rồi!”

Giọng nói nối tiếp nhau vang lên, tất cả mọi người xung quanh đều

sôi trào.

“Trật tự!”

May mà Tần Phân quát to một tiếng, ngăn cản hành động đang lao về phía Tô Mộ của những người khác.

“Tô Pháp Thần, ta có thể xem những trang bị này trước không?”

Tần Phân hít sâu một hơi, thái độ vô cùng tôn trọng.

“Không thành vấn đề!”

Tô Mộ cực kỳ hào phóng.

Tần Phân cũng không làm ra vẻ, cầm lấy những trang bị đó lên.

“Vậy mà có thể sử dụng được?”

“Đây chính là trang bị ngũ giai đó!”

Sau khi trang bị, hắc ngạc nhiên hô lên một tiếng.

Khác với trong trò chơi là yêu cầu cấp bậc mới có thể sử dụng, những trang bị Tô Mộ mang tới có thể trực tiếp sử dụng.

Bởi vậy, những thứ Tô Mộ mang tới tuyệt đối là “Thần Khí” trong giai đoạn hiện giờ!

Mặc trang bị ngũ giai đi giết ma vật tam giai còn sợ không đánh lại chắc?

“Không hổ là Tô Pháp Thần, chúng ta cũng từng thử mang trang bị cao giai từ trong trò chơi ra những điều thất bại!”

Trong giọng nói của Tần Phân khó nén sự bội phục.

“Một trang bị yêu cầu bao nhiêu điểm tích lũy?” Hắc bắt đầu hỏi giá.

Trang bị ngũ giai cũng có thể đổi trong cửa hàng, giá của một trang bị là hai nghìn điểm tích lũy, vũ khí thì cần ba nghìn.

Bây giờ biết những trang bị này có thể mặc trong hiện thực, tất nhiên Tô Mộ sẽ không bán quá rẻ.

Đương nhiên, chuyện này còn phải suy xét đến năng lực tiêu phí của nhóm người Tần Phân.

“Trang bị bình thường một nghìn điểm tích lũy một cái!”

“Vũ khí hai nghìn điểm tích lũy một cái!”

Tô Mộ nghĩ một lúc rồi hào phóng giảm giá năm mươi phần trăm.

“Rẻ vậy à?”

“Một nghìn điểm tích lũy? Cuộc giao dịch này có lời!”

“Có trang bị ngũ giai, chúng ta có thể kiếm càng nhiều điểm tích lũy hơn!”

Mọi người lập tức kích động.

Trong mắt bọn họ, đây không phải là giao dịch.

Mà thật sự là đang làm từ thiện!

“Đừng lơ là, giết ma vật trước đã!”

“Có bao nhiêu điểm tích lũy đều góp lại!”

Tần Phân hô to.

Thân là hội trưởng công hội, uy vọng của hắn không cần nói cũng biết.

Hắn bắt đầu vừa chỉ huy giết chết ma vật vừa điều phối điểm tích lũy.

Tô Mộ đứng bên cạnh lẳng lặng chờ đợi.

“Chỗ ta có ba trăm nghìn điểm tích lũy, ta muốn ưu tiên đổi một ít vũ khí!”

Một lúc sau, Tần Phân nói.

“Vũ khí không thể bán cho người hết, nhiều nhất là một nửa!” Tô Mộ lập tức từ chối.

Hiển nhiên vũ khí bán tốt hơn những trang bị khác nhiều, ở đây lại không chỉ có mỗi một công hội của Tần Phân.

“Được rồi!”

Chương 415: Hà Ngọc Sinh VS Hiên Viên.

Tần Phân cũng không kiên trì.

Từ lúc ban đầu, hắn đã mất đi tư cách đàm phán trong cuộc giao dịch này.

Có thể mua một nửa đã xem như may mắn lắm rồi.

‘Người nhận được ba trăm nghìn điểm tích lũy!’

Điểm tích lũy tới tay, Tô Mộ tùy tiện lấy ra một trăm vũ khí và một trăm trang bị.

Tần Phân không dám nói thêm gì, ra hiệu cho cấp dưới phân chia số trang bị này xuống dưới.

Giao dịch hoàn thành, Tô Mộ mở cánh lửa ra bay lên không trung.

Thế giới đã hoàn toàn thay đổi, mình cũng không cần phải che giấu nữa.

“Má ơi, Tô Pháp Thần có thể bay à?”

“Vây cũng quá mạnh rồi!”

“Đôi cánh lửa kia trông ngầu ghê!”

Bên dưới, nhìn đôi cánh lửa loá mắt của Tô Mộ, vô số tiếng hét chói tai vang lên.

Tần Phân nuốt nước bọt theo bản năng.

Không trở thành kẻ địch với Tô Pháp Thần là lựa chọn chính xác nhất của hắn!

Nghe mọi người kêu gọi và nhìn khuôn mặt hâm mộ của bọn họ, Tô Mộ thật sự có cảm giác của một ngôi sao đang nổi.

“Thế giới hiện giờ, những thần tượng kia cũng chỉ là người bình thường mà thôi!”

Hắn nhẹ giọng lẩm bẩm một câu, biến mất trong tầm mắt của mọi người.

Trong công hội của Tần Phân có hơn ba mươi nghìn người, gộp lại được ba trăm nghìn điểm tích lũy thật ra cũng không nhiều lắm.

Hết cách rồi, tổng số ma vật đặt ở đó, hơn nửa hầu hết mọi người đều đổi nhân đôi kinh nghiệm, điểm tích lũy còn lại trong tay tất nhiên cũng ít đi.

Trên thực tế, ba trăm nghìn điểm tích lũy còn vượt qua mong muốn của Tô Mộ.

“Ít nhất có thể đổi được một triệu điểm tích lũy!”

Trong tay còn rất nhiều trang bị nên Tô Mộ không hề cảm thấy nóng nảy.

Trang bị ngũ giai có thể sử dụng trong hiện thực căn bản không cần lo không bán được.

“Không biết có thể gom đủ mười triệu điểm tích lũy trước khi ngày thứ ba kết thúc sự kiện không?”

Tô Mộ đặt ra một mục tiêu khó khăn.

Hắn không né tránh tầm mắt của những người khác, hạ thấp độ cao, cố ý bại lộ bản thân trong tầm mắt của những bọn họ.

“Ở đó có cái gì đang bay kìa, là BOSS à?”

“Không đúng, là người!”

“Cánh lửa? Người này là ai?”

“Chẳng lẽ chính là người ở trên Ngôi Sao Ma Đô lúc trước à?”

Càng ngày càng có nhiều phát hiện ra Tô Mộ, bắt đầu sôi nổi suy đoán.

“Ta là Tô Pháp Thần, gọi hội trưởng công hội các người tới tìm ta!”

Tô Mộ hô to một tiếng, không định đi tìm từng người.

Để bọn họ tới tìm mình bớt việc hơn nhiều!

...

Ngay khi các hội trưởng nhận được tin tức và vội vàng chạy đến gặp Tô Mộ thì cũng có người phát hiện ra vị trí của Hiên Viên.

Bọn họ không hành động thiếu suy nghĩ mà tìm Hà Ngọc Sinh báo cáo trước.

“Tốt quá!”

Biết được vị trí của Hiên Viên, Hà Ngọc Sinh vô cùng vui sướng.

Chờ đến khi hoàn thành chuyện lão tổ giao cho, hẳn có thể cướp đoạt điểm tích lũy trong khắp Ma đô này rồi.

“Các người đi theo ta!”

Giờ phút này, phía sau Hà Ngọc Sinh đi theo đông đảo người sống lại.

Những người này đều là “đồng minh” hẳn tìm tới.

Dưới những lời vừa đe dọa vừa dụ dỗ, tuy những người này chưa chắc hoàn toàn nghe lệnh hẳn những chỉ cần có lợi ích thì mọi người có thể lợi dụng lẫn nhau.

Trên đường đi, hẳn nhìn về phía mọi người rồi thản nhiên mở miệng: “Hẳn là mọi người cũng đều thấy ta có được BUFF của lão tổ, yêu cầu đi giết một người. Chờ đến khi diệt trừ người này, ta

sẽ dẫn các người đi giải quyết phiền phức lớn nhất ở nơi này!”

“Đến lúc đó, ta sẽ lấy một nửa số điểm tích lũy thu hoạch được tặng cho mọi người!”

Giọng nói của Hà Ngọc Sinh đầy tự tin.

Giá cả hăn đưa ra cũng hoàn toàn có thể gọi là “hào phóng”.

“Vậy chúng ta sẽ nghe theo lời của anh Hà!”

“Anh Hà, nghe nói tên Hiên Viên đó là đứng thứ hai thế giới, có thể có phiền phức gì không?”

“Chỉ là một Hiên Viên cỏn con, chỉ sợ còn không cần anh Hà ra tay!”

“Hiên Viên này cũng không có mắt, dám đắc tội Hà gia, chết không đáng tiếc!”

Không ít người bắt đầu nịnh nọt Hà Ngọc Sinh.

“Ha! Ha!”

Nghe bọn họ nịnh bợ, Hà Ngọc Sinh cười to.

Mọi thứ có thể thay đổi, những vuốt móng ngựa không bao giờ đổi thay.

Một đoàn người ngựa không ngừng chạy về phía Hiên Viên.

“Người này vẫn còn ở đây!”

Trong cánh cửa truyền tống đã có không ít ma vật, Hiên Viên vẫn canh giữ ở gần đó không rời đi.

Với hăn mà nói thì mệnh lệnh của Tô Mộ là luật sắt.

Cho dù trong khu vực này có kẻ địch đáng sợ cỡ nào, hăn đều sẽ không thoái nhượng.

“Người chính là Hiên Viên?”

Sau khi Hà Ngọc Sinh nhìn thấy Hiên Viên, biểu cảm mang theo vài phần nghiến ngấm.

Hắn cũng không biết vì sao lão tổ trong tộc lại muốn giết chết Hiên Viên, cũng không biết Hà gia của hắn đoàn diệt trong tay Hiên Viên.

Trong mắt hắn, Hiên Viên đã là một người chết!

Hiên Viên không trả lời, quét mắt nhìn nhóm người sống lại trước mắt, trong ánh mắt không chút sợ hãi.

“Này, lão đại của chúng ta đang hỏi người đó!” Một người hô.

Hiên Viên vẫn không thèm quan tâm.

Dáng vẻ này cũng làm vẻ mặt của Hà Ngọc Sinh trở nên âm u.

“Là chính người đang tự tìm đường chết!”

Hắn cũng lười nói lời vô nghĩa, một bước xa xông ra ngoài.

Mặt đất làm bằng xi măng bị hắn đạp thành một cái hố sâu đủ để nhìn ra sức mạnh của hắn kinh khủng thế nào.

Dưới lực bạo phát mạnh mẽ này, chỉ trong chớp mắt, hắn đã lao tới trước mặt Hiên Viên.

“Chết đi!”

Trong tay Hà Ngọc Sinh đột nhiên xuất hiện một con dao găm, dáng vẻ nắm chắc chiến thắng.

Sau khi được BUFF, ít nhất hắn đã có thuộc tính vượt qua ngũ giai.

Cho dù Hiên Viên đã lên tới ngũ giai, một cung tiễn thủ bị tới gần há là đối thủ của một thích khách?

...

Trên sân thượng một tòa nhà, hai người đang nhìn chăm chú tình huống của Hiên Viên.

“Huyết Văn thêm thân? Người sau lưng hắt ta đúng là bỏ vốn gốc!”

“Xem ra hôm nay chắc chắn tên Hiên Viên này phải chết rồi!”

Hai người mở miệng, trong giọng nói mang theo vài phần tiếc nuối.

Bọn họ ở lại đây tất nhiên là coi Hiên Viên trở thành mục tiêu săn bắn của mình.

Hà Ngọc Sinh đến làm cho bọn họ hoàn toàn không còn ý tưởng gì với Hiên Viên nữa.

Bởi vì trong mắt hai người, Hiên Viên tuyệt đối không phải là đối thủ của Hà Ngọc Sinh!

...

Chương 416: Tật Phong Ảo Ảnh.

Không chỉ là hai người trên sân thượng, những người sống lại đi theo Hà Ngọc Sinh cũng có suy nghĩ tương đồng.

Bọn họ nhìn chăm chăm con dao găm trong tay Hà Ngọc Sinh như đã nhìn thấy cảnh tượng máu của Hiên Viên bắn ra vậy.

“Sao có thể?”

“Ta không nhìn nhầm chứ?”

Nhưng đúng lúc này, dao găm của Hà Ngọc Sinh thất bại.

Hiên Viên chỉ lùi về phía sau một bước đã né tránh một đòn chắc chắn phải chết này.

“Như vậy mới thú vị chứ!”

Công kích bị né tránh nhưng Hà Ngọc Sinh lại nở nụ cười.

Nếu thật sự thành công dễ dàng như vậy thì lại làm hắt cảm thấy

không thú vị.

Dưới khoảng cách nay, hắn có hàng nghìn phương pháp để giết chết Hiên Viên.

Hà Ngọc Sinh lại ra tay, tốc độ nhanh đến nỗi xuất hiện bóng mờ.

Nhưng dù tốc độ tấn công của hắn nhanh thế nào, Hiên Viên đều có thể né tránh.

“Sao có thể?”

Hà Ngọc Sinh nhíu chặt mày, đột nhiên xuất hiện cảm giác không tốt.

Đúng lúc này, hắn nghe thấy một giọng nói.

“Làm việc, không chừa lại một ai!”

So với Hà Ngọc Sinh chủ động khiêu khích, Hiên Viên có vẻ khá là bị động.

Nếu nhóm người này đứng ở bên cạnh không làm gì thì cho dù nói nhiều hơn nữa, Hiên Viên cũng chỉ coi như không khí.

Nhưng bây giờ thì khác!

Hà Ngọc Sinh ra tay làm Hiên Viên đạt thành điều kiện “đánh trả”.

Hắn giơ cung Quần Tinh trong tay lên, không nhanh không chậm kéo dây cung.

Hà Ngọc Sinh đang cầm dao găm không ngừng tấn công nghe Hiên Viên nói vậy, ánh mắt lập tức trở nên tối lại.

“Người nằm mơ đi!”

Giọng nói trầm thấp vang lên, Hà Ngọc Sinh tăng tốc độ tấn công.

Con dao găm kia vừa nhanh vừa mạnh chém mạnh về phía cung Quần Tinh.

Nếu làm Hiên Viên bắn tên thì người của hắn sẽ mất quá nhiều.

Đối mặt với một đòn này, Hiên Viên nhìn như không thấy.

“Keng!”

Dao găm chém trúng cung Quần Tinh, vang lên tiếng kim loại va chạm.

Theo lý thuyết thì dưới sức lực mạnh mẽ này, mũi tên đó căn bản không thể bắn ra mới đúng.

Những Hiên Viên không chịu chút ảnh hưởng nào.

Cung Quần Tinh càng vững như đá.

“Vù!”

Mũi tên phá không bay tới!

“Người!”

Vẻ mặt của Hà Ngọc Sinh ở nên âm trầm, nghiêng răng nghiêng lợi.

Hiên Viên bắn ra mũi tên này giống như một bàn tay đang tát mạnh vào trên mặt hắn.

Đúng lúc này, mũi tên đã bay lên không trung, chỉ trong chớp mắt đã biến thành vô số mũi tên.

“Người này còn muốn sử dụng kỹ năng AOE à?”

“Đối mặt với người có thực lực mạnh như anh Hà, hành động này không khỏi quá cuồng vọng rồi?”

“Chỉ là mưa tên nhỏ bé mà thôi, cho rằng chúng ta thật sự không ứng phó được à?”

Nhìn mũi tên rậm rạp, nhóm người sống lại lộ ra vẻ khinh thường.

Phạm vi bao trùm của kỹ năng AOE lớn nhưng uy lực sẽ giảm đi rất nhiều.

Không ít người bình tĩnh lấy vũ khí ra chuẩn bị cản lại.

Chuyện làm mọi người không thể ngờ đã xảy ra.

Mưa tên rơi xuống với thể công mãnh liệt, mang theo trạng thái không thể ngăn cản.

“A, ta trúng tên rồi, có ai không, tới giúp ta với!”

“Vũ khí của ta lại nát? Chuyện này không thể nào!”

“Chân của ta!”

Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên.

Bây giờ, những người sống lại tự cho là đúng này mới cảm nhận được cái gì gọi là tuyệt vọng.

Mạn Thiên Tiễn Vũ, muốn tránh cũng không thể tránh.

“Vù! Vù! Vù!” âm thanh còn liên tục vang lên.

Có người trúng mấy chục mũi tên, thoát nhìn như một con nhím.

Có người bảo vệ bộ phận quan trọng nên giữ được mạng, nhưng lại bị mũi tên khoá trên mặt đất, kéo dài hơi tàn.

Dưới cơn mưa tên, người còn đứng trên sân cũng chỉ còn lại hai người.

Hiên Viên và Hà Ngọc Sinh.

“Người cũng có BUFF?”

Hà Ngọc Sinh dấy dứa với Hiên Viên, biểu cảm trên mặt trở nên hơi tái nhợt.

Tuy hẳn không ở trong phạm vi mưa tên nhưng tình trạng thảm thiết của những người sống lại đó đủ để đoán ra thực lực mạnh mẽ của Hiên Viên.

Nhưng hiển nhiên là vấn đề của hẳn không chiếm được đáp án.

Hiên Viên cầm cung Quần Tinh, lại tiếp tục kéo cung.

Hành động này làm Hà Ngọc Sinh nhúu chặt mày.

Những người hấn dẫn tới để giúp đỡ đã hoàn toàn không còn sức chiến đấu, mũi tên này là hướng về hấn!

“Người bắt buộc phải chết!”

Giọng nói lạnh băng vang lên, cơ thể Hà Ngọc Sinh đột nhiên run rẩy, lập tức biến mất.

Hiên Viên mất mục tiêu, vội vàng tìm kiếm khắp nơi.

“Backstab!”

Đúng lúc này, một ánh sáng lạnh lẽo thoáng hiện sau lưng hấn.

Hà Ngọc Sinh cầm dao găm đâm thẳng vào giữa lưng của Hiên Viên.

Đây là trong hiện thực, chỉ cần có thể đâm trúng trái tim của Hiên Viên thì có thể làm hấn lập tức tử vong.

Nhưng Hà Ngọc Sinh cũng không dám lơ là, ngừng hô hấp, tốc độ còn nhanh hơn lúc này vài phần.

Sau khi biết được thực lực của Hiên Viên, hấn biết rằng muốn chiến thắng chỉ có một cách.

Áp chế cận chiến!

Phản ứng của Hiên Viên cũng cực nhanh, cầm cung Quần Tinh chắn ở phía sau.

“Keng!”

Bị chặn lại.

Khuôn mặt Hà Ngọc Sinh âm trầm, thân thể đè ép về phía Hiên Viên.

Trong tay hấn, con dao găm kia trở nên cực kỳ linh hoạt, mỗi một lần tấn công đều đâm thẳng vào bộ phận quan trọng.

Trái lại là Hiên Viên, kinh nghiệm chiến đấu có vẻ hơi mới lạ.

Đối với thế giới này, hắn giống như một đứa trẻ mới sinh ra.

Cũng chính là bởi vậy nên Hà Ngọc Sinh mới có thể “giằng co” với hắn.

Nhưng sau khi liên tục chiến đấu, Hiên Viên không ngừng “học tập” trong quá trình này, kinh nghiệm chiến đấu cũng nhanh chóng tăng lên.

Mọi đòn tấn công của Hà Ngọc Sinh đều thất bại, thể lực tiêu hao quá nhiều, đã xuất hiện xu hướng suy tàn.

“Ta không tin!”

Hắn cắn răng, đột nhiên lùi về phía sau vài bước.

Khoảng cách của hai người đột nhiên bị kéo ra.

Hiên Viên cũng không bị động trốn tránh mà lại kéo cung.

Một mũi tên tự động ngưng tụ, phá không bay đi.

Ánh mắt Hà Ngọc Sinh đầy nghiêm nghị, đỡ lấy mũi tên đó.

Hiên Viên cũng không chần chờ, lại tiếp tục kéo cung.

“Tật Phong Ảo Ảnh!”

Hà Ngọc Sinh như đã đoán được hành động của Hiên Viên, hắn đột nhiên biến thành mấy ảo ảnh.

Đây là đòn tấn công mạnh nhất của hắn!

Tuy những ảo ảnh đó là hư ảo, nhưng mỗi công kích đều là thật.

Hơn nữa bản thể của hắn còn có thể tùy ý thay đổi trong những ảo ảnh này!

Kỹ năng này hắn vốn định dùng để đối phó với vị “lão tổ” kia.

Chương 417: Lại là hai trăm vạn điểm tích lũy.

Trong trò chơi, kỹ năng mạnh có cooldown rất dài, một đòn này cũng như thế.

Nếu Hà Ngọc Sinh muốn sử dụng kỹ năng này thì cần phải chờ thêm mấy tiếng nữa.

Đối mặt với mấy chục ảo ảnh, Hiên Viên không thể trốn thoát.

“Thực lực của người đứng là không tệ, có thể bắt ra sử dụng chiêu này, nhưng chỉ đến đây thôi!”

Hà Ngọc Sinh đọc tuyên ngôn của người chiến thắng.

Cho dù ảo ảnh nào tấn công trúng bộ phận quan trọng của Hiên Viên thì đều có thể làm hắn bị thương nặng.

...

Trên sân thượng cách đó không xa, hai người nhìn trận chiến này với khuôn mặt vô cùng phức tạp.

Trận chiến đấu này tuyệt đối là một trận chiến xuất sắc!

Dù là Hiên Viên hay là Hà Ngọc Sinh, đều có thể nói là chiến lực đỉnh trong giai đoạn này.

“Đi thôi, Hiên Viên kia xong rồi, người còn lại, chúng ta không phải là đối thủ của hắn!” Một giọng nói vang lên.

“Không ra tay à? Người còn lại đã không còn lá át chủ bài nào, có lẽ chúng ta có thể thành công!” Một giọng nói khác có vẻ có hơi tiếc nuối: “Nếu thành công thì có lẽ có thể kiếm được gần một triệu điểm tích lũy.”

“Chúng ta không thể mạo hiểm!”

Người đầu tiên mở miệng cực kỳ ổn trọng.

“Người đừng quên là ở đây còn một tồn tại càng phiền phức hơn!”

“Có lẽ hắn đã theo dõi nơi này!”

Hà Ngọc Sinh tràn đầy tự tin.

Bốn phương tám hướng của Hiên Viên bị hơn mười đạo ảo ảnh công kích bao vây.

Loại cảm giác áp bách mạnh mẽ này tựa như tử thần thúc giục đòi mạng.

Hà Ngọc Sinh cầm “liềm” lặng im không nói.

Hắn đã nói qua “những lời cay nghiệt” rất nhiều.

Nhưng ngay lúc công kích đồng thời trúng mục tiêu, chuyện “đáng sợ” đã xảy ra.

Dao găm sắc bén gấp máu thịt nhưng không thấy tổn thương nghiêm trọng như trong tưởng tượng xuất hiện.

Thân thể Hiên Viên so với “hàng rào cốt thép” còn cứng rắn hơn.

Ngược lại trên dao găm xuất hiện vết nứt!

Hiên Viên có lượng máu trăm vạn, chính là tồn tại “bất diệt” ở trong hiện thực.

Hà Ngọc Sinh hoàn toàn chết lặng.

Hắn hao hết tâm tư toàn lực xuất ra một đòn nhưng thậm chí ngay cả da của Hiên Viên cũng không hề có vết trầy xước?

Chuyện đã vượt quá nhận thức của hắn.

Được lão tổ huyết tể thêm BUFF, hắn vốn tưởng rằng hắn đã trở thành một sự tồn tại vô địch ở trong Ma Đô.

Hiện tại lại trở thành một trò cười.

Lúc này, một mũi tên mạnh mẽ bắn ra, chuẩn xác trúng ngực Hà Ngọc Sinh.

Những đường văn vân huyết sắc phát ra ánh sáng màu đỏ, nhưng vẫn không cách nào ngăn cản thể công của mũi tên.

Một cái lỗ máu nổ tung, Hà Ngọc Sinh ngã thẳng xuống đất.

Hiên Viên không dừng tay, xoay người kéo dây cung ra lần nữa.

“Vù! Vù! Vù!”

Những người sống lại đang thoi thóp cũng từng người từng người một gameover!

Nếu Tô Mộ ở đây, có lẽ còn có thể cùng những người sống lại này “nói đạo lý”, ép chút dầu mỡ trên người bọn họ, nhưng Hiên Viên thì khác.

Dù là đuổi tới chân trời góc biển, hắn cũng sẽ hoàn thành lời dặn dò của Tô Mộ.

...

Mặc khác trên một bên nóc nhà, hai người kia đã biến mất.

Bọn họ cũng không thấy được sự mạnh mẽ chân chính của Hiên Viên.

...

Thế giới vị diện, Hà gia.

“Phụt!”

Bên cạnh hồ sen, một lão giả đột ngột phun ra lượng lớn máu tươi.

Đóa hoa sen được phủ kín hoa văn màu máu kia trực tiếp nổ tung.

Sắc mặt lão giả vô cùng tái nhợt, ánh mắt dường như có sự phản hận vô tận.

Hắn há mồm muốn nói cái gì đó, nhưng không thành tiếng.

Lửa giận công tâm, hai mắt hắn tối sầm lại mà ngất xỉu.

Sau một thời gian dài, một người đàn ông đi đến bên cạnh hồ sen,
“Người đâu, lão tổ ngất rồi!”

“Tới đây nhanh lên!”

...

Vùng ngoại ô Ma Đô.

Tô Mộ đang đứng trên một bãi đất trống.

Bên cạnh là hội trường của bốn năm công hội lớn.

Không ít gương mặt đều rất quen thuộc, chủ yếu đều là nhân vật quan trọng trong giới kinh doanh.

Giờ phút này, những đại lão này một người càng mất tự nhiên hơn một người.

Tô Pháp Thần đột nhiên mời đến, nói không thấp thỏm đó là giả.

“Tìm các người đến là bàn chuyện làm ăn!”

Tô Mộ nhìn biểu cảm của mọi người, cười nhạt một tiếng.

“Tô Pháp Thần có việc làm ăn gì muốn bàn?”

“Chúng ta nhất định sẽ dốc sức phối hợp!”

“Đúng vậy, Tô Pháp Thần nếu cần dùng đến chỗ của chúng ta, cứ việc mở miệng là được!”

Mọi người cũng không biết sinh ý trong miệng Tô Mộ là cái gì, cả đám đều bày ra tư thái thỏa hiệp.

Dù cho Tô Mộ hiện tại muốn bọn họ giao ra tất cả tích lũy, những người này cũng sẽ ngoan ngoãn phối hợp.

“Chỗ ta có một ít trang bị ngũ giai, có thể sử dụng trực tiếp trong hiện thực.”

“Giá cả vũ khí là hai ngàn điểm tích lũy, những cái khác một ngàn

điểm tích lũy!”

Tô Mộ cũng không quanh co lòng vòng, trực tiếp đem tất cả trang bị lấy ra.

“Có thể trực tiếp sử dụng?”

“Thật hay giả vậy?”

Vài hội trưởng có vẻ mặt kinh ngạc, không hện mà cùng cầm lấy trang bị ngũ giai kia.

Sau khi phát hiện Tô Mộ nói không sai, tất cả bọn họ đều trợn to hai mắt.

Việc làm ăn này tuyệt đối có lợi!

“Tô Pháp Thần, ta đi gom điểm tích lũy!”

“Những trang bị này, ta đều muốn!”

“Muốn con mẹ nhà người, người có nuốt trôi được không? Ta muốn một nửa!”

Mọi người càng tranh giành nhau mua.

Ai có được những trang bị này, có thể có chỗ đứng nhanh hơn trong thực tế.

Không ai muốn tụt lại phía sau!

“Chia đều đi!”

Âm thanh của Tô Mộ đúng lúc vang lên.

“Được rồi!”

“Vậy thì chia đều, chúng ta trước tiên tính điểm tích lũy!”

“Cứ làm theo lời Tô Pháp Thần!”

Mặt mũi này, các đại hội trưởng vẫn phải cho.

Bọn họ tiến hành phân phối các trang bị.

Tô Mộ kiên nhẫn chờ đợi, một chút cũng không lo lắng đám người này sẽ đổ trò vô lại.

‘Người đạt được một vạn điểm tích lũy!’

‘Người đạt được hai vạn điểm tích lũy!’

...

Ngay sau đó, một nhắc nhở tiếp một nhắc nhở thi nhau xuất hiện.

“Nhiều điểm tích lũy như vậy à?”

Những điểm tích lũy này không phải là của các đại hội trưởng, là đột nhiên xuất hiện, Tô Mộ trong chốc lát cũng có chút kinh ngạc.

“Là từ bên phía Hiên Viên?”

Tô Mộ phản ứng lại rất nhanh.

Trong nháy mắt hơn năm mươi vạn điểm tích lũy, tình huống cụ thể có thể tưởng tượng được.

Chìm ý thức vào, Tô Mộ cùng Hiên Viên thiết lập kết nối.

“Chuyện này!”

Chương 418: Hồ Đen Hấp Dẫn.

Chia sẻ tầm nhìn của Hiên Viên, Tô Mộ thấy thi thể người sống ở trước mắt, không nhận được xoa xoa mũi.

Hiên Viên thật là tàn nhẫn!

“Đó là?”

Đúng lúc này, Tô Mộ phát hiện bên cạnh thân thể của một người sống lại sáng lên ánh sáng.

“Đi qua xem một chút!”

Hắn dùng ý thức ra lệnh cho Hiên Viên.

Hiên Viên bước nhanh tới.

Đó là một thi thể cả người đầy đường vân màu máu, bên cạnh là một vầng sáng giống như cửa ma vật rớt ra.

Sau khi nhặt được, một thứ đồ vật xuất hiện trong tay Hiên Viên.

‘Tật Phong Huyền Ảnh (cấp SSS): Sau khi sử dụng sẽ triệu hoán hai ra mười Phân Thân Ảo Ảnh phát động công kích đối với kẻ địch, mỗi Phân Thân Ảo Ảnh có được 200% công kích của người sở hữu, mỗi Phân Thân Ảo Ảnh tồn tại một phút, người sở hữu cũng có thể trao đổi vị trí với tất cả Phân Thân Ảo Ảnh, thời gian cool-down là 5 giờ!’

Đây là một bản kỹ năng cận chiến!

“Thứ tốt!”

Nhìn thấy miêu tả của kỹ năng này, Tô Mộ lộ ra nụ cười.

Có thể bạo phát ra kỹ năng cấp SSS, thân phận của người sống lại này tuyệt đối không tầm thường, nhưng vậy thì như thế nào?

Hắn cũng không có cái gọi là lòng tốt đối với người sống lại.

“Trước thu lại, chờ ta đi qua học sau!”

Dưới ý bảo của Tô Mộ, Hiên Viên thu kỹ năng này lại.

“Tô Pháp Thần, đây là điểm tích lũy của ta!”

“Còn có của ta, đổi cho người!”

“Ta cũng đổi cho người!”

Lúc này, hội trưởng của mấy công hội lớn kéo ý thức của Tô Mộ trở về.

Dường như sợ Tô Mộ đổi ý nên điệu suất của bọn họ rất nhanh.

Sau khi những điểm tích lũy này đến tay, Tô Mộ nhìn con số tích lũy đang chuyển động.

2028628!

Lên tới hơn hai trăm vạn điểm tích lũy!

Con số này đối với cá nhân, tuyệt đối là cày ba ngày ba đêm cũng chưa chắc có thể cày đủ.

Nếu hội trưởng của các công hội trước mắt có trăm vạn điểm tích lũy, ai nấy đều sẽ hưng phấn đến giậm chân.

Tô Mộ nhìn con số kia, vẻ mặt bình thản.

Đây đã là trăm vạn tích lũy lần thứ mấy của hắn rồi.

“Dung hợp kỹ năng? Hay là đổi kỹ năng mới?”

Điểm tích lũy đến tay, Tô Mộ thoáng có chút rối rắm.

Trên giao diện đổi kỹ năng, kỹ năng chủ động cấp Thần của pháp sư chỉ có một.

‘Hổ Đen Hấp Dẫn (cấp Thần): tiêu hao năm vạn mana, thi pháp hổ đen trói buộc đối với kẻ địch, trói buộc trong 10 giây, sau khi thời gian trói buộc kết thúc, tạo thành tổn thương bằng công kích ma pháp x5000%, hồi phục 50% lượng máu tổn thương cho người sở hữu, khoảng cách thi pháp năm ngàn mét, thời gian cool-down 1 giờ!’

Kỹ năng này là kỹ năng chủ động cấp Thần đầu tiên mà Tô Mộ nhìn thấy, sát thương cũng tăng cao tới 5000%.

Với công kích ma pháp hiện tại của hắn, sát thương của kỹ năng này đủ để đạt tới hơn hai trăm vạn.

Còn có hiệu quả trói buộc 10 giây kia, có thể nói là khó giải.

“Cho dù gặp phải ma vật cấp Vương, chỉ cần kỹ năng này vừa ra tay, đối phương cũng chỉ có thể ngồi im chờ chết!”

Tô Mộ nhìn kỹ năng này, do dự một lát, vẫn lựa chọn đổi.

‘Người đã học được kỹ năng Hổ Đen Hấp Dẫn!’

Kỹ năng này sau khi đổi trực tiếp là miễn cấp, không cần tiếp tục thăng cấp.

“Mặc kệ là ai, chỉ cần có được một kỹ năng mạnh mẽ như vậy, thì tuyệt đối là miếu thiên miếu địa!”

Đứng trước kỹ năng cấp Thần, dù có hơn vạn điểm phòng ngự ma pháp cũng không đủ nhìn.

Điều này cũng làm cho Tô Mộ hơi lo lắng.

Lượng máu của hắn tuy rằng rất lớn nhưng nếu gặp phải một kẻ địch công kích cao, đối phương cũng có cơ hội giết chết hắn chỉ trong giây lát.

Nếu những người chơi khác biết suy nghĩ của Tô Mộ, nhất định sẽ cho rằng hắn là đang lo lắng giùm người khác.

Nhưng Tô Mộ lại là kiểu người sống yên ổn nghĩ đến ngày gian nguy!

Trong thế giới Thần Đồ có các vùng cấm lớn mà ở sâu trong những địa phương đó chắc chắn có những tồn tại cực kỳ đáng sợ.

Còn có những người sống lại sắp đến.

Tuy hắn hiện tại quả thật đứng trên đỉnh thế giới nhưng trong mắt của những tồn tại đó hắn vẫn chỉ như con kiến hôi hèn mọn.

“Ta còn phải tiếp tục nâng cao phòng ngự và công kích!”

“Lượng máu cũng phải càng cao càng tốt!”

Tô Mộ hít sâu một hơi.

“Nếu dùng kỹ năng cấp Thần làm kỹ năng phụ, kỹ năng dung hợp ra sẽ có hiệu quả gì?”

Hắn đột nhiên có một ý tưởng điên rồ.

Một kỹ năng cấp Thần trị giá trăm vạn điểm tích lũy hẳn lại sử dụng để dung hợp kỹ năng phụ, những người khác đến cả nghĩ cũng không dám nghĩ.

“Lòng Kiên Định, phòng ngự ma pháp có lẽ đều có thể thử nghiệm một phen!”

Suy nghĩ này vừa xuất hiện trong đầu liền giống như dòng suối không cách nào dừng lại.

“Điểm tích lũy không đủ lắm!”

“Chỉ có thể chờ đến ngày thứ ba mới có thể thử đi!”

Nhìn một trăm vạn tích lũy còn sót lại, ánh mắt Tô Mộ kiên định.

So với những kỹ năng chủ động kia, kỹ năng bị động mới vĩnh viễn là Thần.

Hắn thậm chí còn nổi lên tâm tư dung hợp ba kỹ năng cấp Thần.

Chỉ có điều dù muốn thử cũng phải đợi đến khi ma vật bắt đầu công thành vòng cuối cùng.

“Trước tiên đi qua chỗ Hiên Viên để học kỹ năng kia!”

Người xưa đều nói tham nhiều không nhai nát được nhưng Tô Mộ không sợ nhiều chút nào.

...

Thế giới vị diện, các nơi chấn động.

Một cái tên trở nên nổi tiếng đối với những người sống lại.

Hiên Viên!

Cho dù là gia tộc có thâm thù đại hận, cũng sẽ không đi xé rách mặt nạ ngay trong ngày thứ hai, lúc những người sống lại sắp trở về.

Sau khi Hiên Viên đánh chết rất nhiều người sống lại thì ở trong hiện thực cũng có rất nhiều bố cục bị xáo trộn.

“Đợi ngày ta trở lại, ta nhất định sẽ ăn thịt uống máu hăn!

“Ngày nào đó, ta nhất định sẽ làm hăn nếm cực hình sống không bằng chết!

Bọn họ cầm hận Hiên Viên thấu xương.

Nhưng hận thì hận, Hiên Viên bày ra sức mạnh khiến bọn họ vô kế khả thi.

Lượng lớn người sống lại ở Ma Đô bắt đầu chạy trốn.

Đối với bọn họ, nơi này không còn là khu vực đi săn nữa mà ngược lại trở thành bị đi săn.

Số người của thành phố Ma Đô vốn có thể nói là nhiều nhất, dần dần biến thành một tòa thành trống rỗng.

Tô Mộ đã trở thành “Vương” duy nhất của thành phố!

...

Chương 419: Hồ Đen Hấp Dẫn. (2)

Thế giới Thần Đồ.

Phòng tuyến số 3.

Trải qua ma vật công thành lúc trước, phòng tuyến số 3 vẫn duy trì đề phòng cao độ.

“Đó là cái gì?”

“Hình như là một vòng sáng!”

“Mau đi bẩm báo đại pháp sư!”

Ngoài phòng tuyến số 3, vài vòng sáng đột nhiên xuất hiện, ngay tức khắc thu hút sự chú ý của thủ vệ.

Quan chỉ huy và đại pháp sư vội vàng chạy ra, biểu cảm trên mặt

vô cùng nghiêm túc.

“Cái gì đây? Không phải là một cuộc tấn công chứ?” Quan chỉ huy nhìn về phía những vòng sáng, nghi hoặc không thôi.

“Không rõ lắm, nhưng ta có thể cảm nhận được một luồng năng lượng không gian!”

Đại pháp sư cũng chưa từng thấy, không dám khẳng định.

“Mặc kệ là chuyện gì, báo cáo tình huống nơi này cho Vương đô!”

Quan chỉ huy quyết định nhanh chóng.

Đại đa số nhân thủ được điều đến tường thành, có cả người chuyên nhìn chăm chăm vào vòng sáng hai mươi bốn giờ.

Cùng lúc đó, trận truyền tống quy mô lớn của phòng tuyến số 3 mở ra lần nữa, truyền tin tức nơi này về Vương đô.

Tình huống khẩn cấp, vệ binh trong Vương đô không dám chậm trễ.

Sau khi nhận được tin tức, một cuộc họp khẩn cấp đã được triệu tập trong Vương đô.

“Đường giao thông xuất hiện rồi!”

Tiếng nói của nghị trưởng vang lên.

“Cuối cùng cũng bắt đầu rồi sao?” Lại một âm thanh vang lên, giọng nói lộ ra cảm xúc hưng phấn khó có thể diễn tả thành lời.

“Hy vọng chúng ta có thể hợp tác, nếu ngày nào đó các vị ở đây có ai thật sự bước lên Thần tọa, cũng đừng quên những người khác!”

“Đây là đương nhiên!”

“VẬY ĐÃ ĐẾN LÚC BẮT ĐẦU KẾ HOẠCH CỦA CHÚNG TA RỒI?”

Vài âm thanh liên tiếp vang lên.

Vừa nghe đến hai từ kế hoạch, bầu không khí đột nhiên rơi vào im

lặng.

Rất lâu sau, âm thanh già nua của nghị trưởng vang lên: “Đường giao thông vừa mới xuất hiện, cấp bậc của những nhà thám hiểm kia còn rất thấp, trước mắt còn chưa đến lúc thực hiện ‘kế hoạch’!”

Những người khác không mở miệng, dường như thừa nhận những lời của nghị trưởng.

Bầu không khí dần dần trở nên nặng nề.

Trong lòng mỗi người đều có tính toán riêng của mình.

Lúc này, một người phụ nữ mở miệng nói: “Nhà thám hiểm tên là Tô Mộ kia hơi khác biệt, hẳn sẽ không quấy nhiễu đến ‘kế hoạch’ của chúng ta chứ? “

Âm thanh không cho phép nghị ngữ vang lên:

“Không ai có thể ngăn cản kế hoạch của chúng ta!”

Ma Đô.

Hiên Viên đi theo bên cạnh Tô Mộ, năm tiểu đệ Xương Khô đi cùng với Tử Long.

Thời gian đã sau nửa đêm, còn vài tiếng đồng hồ nữa là trời sáng.

Cấp bậc của Tử Long đã tăng lên tới ngũ giai.

Sau khi sử dụng pháp trận tăng giai mà Tô Mộ bố trí, thuộc tính của Tử Long cũng được tăng lên rất nhiều.

‘Tử Long (Tiến hóa đặc biệt)’

Cấp độ: Cấp 1 ngũ giai (kỳ trưởng thành)

HP: 650000

Công kích vật lý: 13000

Phòng ngự vật lý: 13000

Phòng ngự ma pháp: 6500

Khả năng kháng vật lý: 30%

Khả năng kháng ma pháp: 30%

Sức mạnh: 6500, Thể chất: 6500, Trí lực: 3250, Tinh thần: 3250, Nhanh nhẹn: 3500

Mặc dù lượng máu thấp hơn nhiều so với BOSS cùng giai, nhưng các thuộc tính khác đều áp đảo.

Thực lực của Tử Long hiện tại không thua gì một con ma vật cấp Lãnh Chúa.

“Vẫn còn hơi yếu !”

“Phải nghĩ biện pháp khiến cho Tử Long tiến hóa càng mạnh mới được!”

Vừa ca ngợi Tử Long, đáy lòng Tô Mộ lại vừa có ý nghĩ khác.

So với hẳn, Tử Long vẫn còn kém một chút.

“Grào!”

Tiểu tử kia đang đứng ở bên cạnh, rất nhu thuận, không hề biết chủ nhân của nó đang suy nghĩ cái gì.

Nếu nó biết suy nghĩ của Tô Mộ, nó sẽ phỉ nhổ điên cuồng: Ta mà có khả năng so sánh với chủ nhân sao?

“Hiên Viên, người dẫn theo Tử Long, canh giữ vùng lân cận!”

Tô Mộ hạ mệnh lệnh cho Hiên Viên, mở ra đôi cánh hoả diễm.

Vẫn còn một chút thời gian trước khi đến vòng xâm lược thứ ba, hẳn không thể lãng phí.

Đi lên bầu trời Ma Đô, Tô Mộ mở Đôi Mắt Chân Thật.

“Quả nhiên đều chạy cả rồi!”

Dưới Đôi Mắt Chân Thật, trong thành phố Ma Đô trống rỗng, không có chút dấu hiệu sinh mệnh nào.

Chính hắn giải quyết số lượng lớn ma vật, đồng thời cũng làm cho thành phố này tránh khỏi rơi vào tay giặc.

“Hay là đi tìm một chút?”

Tô Mộ một tay chống cằm, rơi vào trầm tư.

Có Đôi Mắt Chân Thật, phương pháp phân biệt người chơi bình thường và người sống lại rất đơn giản.

Những người có dấu hiệu sinh mệnh cực mạnh, xác suất là người sống lại rất lớn.

Điều này không thể so sánh với những người chơi khác!

“Thù oán đã kết, vậy thì không cần phải nương tay!”

Hít sâu một hơi, Tô Mộ tính toán.

Hắn muốn công khai sự tồn tại của người sống lại!

Đôi cánh hoả diễm vũ cánh thần tốc, một bóng người hỏa diễm bay băng băng với tốc độ cực kì nhanh trên bầu trời đêm.

Tốc độ đó đã vượt qua tất cả các phương tiện giao thông trong hiện thực.

Thời gian mười phút trôi qua, Tô Mộ lại đi tới vùng ngoại ô.

Hắn bay chậm lại và sử dụng Đôi Mắt Chân Thật mở ra tìm kiếm trải thảm.

“Vẫn còn rất nhiều!”

Rất nhiều người tiến vào trong tầm mắt của Tô Mộ.

Phần lớn trong số bọn họ trà trộn rải rác trong đoàn người.

Cũng đúng, vùng ngoại ô Ma Đô lớn như vậy, tính cả những người chơi tiến vào trò chơi, số người còn lại cũng có trăm vạn.

Dù cho những người sống lại có công cuồn thế nào đi nữa, cũng không dám xuống tay với những người chơi khác ở đây.

Tô Mộ đặt mục tiêu vào một số nhóm nhỏ.

...

Ma Đô, trong một xưởng cơ khí ở vùng ngoại ô.

Trong không khí tràn ngập một mùi dầu máy nồng nặc, hơn mười người đang nghỉ ngơi ở chỗ này.

“Số người ở khu vực này cũng quá nhiều rồi, chúng ta hoàn toàn không vớt được điểm tích lũy nào!”

“Đúng vậy, còn có nhiều công hội lớn như vậy nhìn, chúng ta cũng không có cách nào xuống tay với những người chơi khác.”

Hai âm thanh liên tiếp vang lên, mang vẻ oán giận rất sâu.

“Thì có cách nào đâu? Nếu bây giờ chúng ta vào thành, một khi bị tồn tại cấp lão tổ kia nhìn chăm chăm, e là sẽ lãnh ít dữ nhiều!”

“Nói không sai, nơi này tuy rằng nhiều người, nhưng tốt xấu gì cũng có thể uống mấy ngụm canh!”

“Hơn nữa có nhiều người như vậy, vị tồn tại lão tổ kia cũng không dám đại khai sát giới!”

Chương 420: Tiêu diệt toàn bộ người sống lại.

Lại là mấy âm thanh vang lên, một người càng bất đắc dĩ hơn một người.

“Haizz!”

Những người còn lại cùng nhau thở dài.

Vốn tưởng rằng sự kiện lần này có thể đại triển quyền cước, thu

hoạch số lượng lớn điểm tích lũy, dù thế nào cũng có thể đổi một kỹ năng cấp SSS, ai biết hiện tại ngay cả quái cũng khó giết.

“Ầm!”

Đúng lúc này, tiếng động dữ dội vang lên từ phía trên.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lên thì thấy phía trên nóc nhà bị nổ tung ra một cái lỗ lớn.

Một bóng người chói mắt đang trôi nổi trên bầu trời, nhìn xuống họ.

Tất cả mọi người đều trợn to hai mắt.

Tồn tại có thể xuất hiện với tư thế này, hiển nhiên sẽ không phải là nhân vật bình thường.

“Xin hỏi người là?” Một người lo lắng không yên hỏi.

Bóng người ở phía trên cũng không định đáp lại hẳn, trong ánh mắt có cảm xúc lạnh lùng không nói nên lời.

Không ít người đưa mắt ra hiệu với nhau.

Người đến không tốt, bọn họ cũng sẽ không ngồi yên chờ chết.

Đúng lúc này, người đàn ông phía trên nói chuyện.

“Cộng thêm các người, cũng gần như nhau!”

Những lời này ý vị sâu xa khiến cho mọi người phía dưới tái mặt ngay lập tức.

“Người có ý gì?” Vẫn là người mở miệng đầu tiên hỏi.

Người ở phía trên vẫn không trả lời, gương mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt, làm cho người ta cảm giác được một luồng khí lạnh.

“Chạy!”

Theo một giọng nói vang lên, những người khác không hèn mà cùng giơ tay lên.

Muốn chạy trốn trong thực tế, gần như là không thể, cách duy nhất chỉ có thể tiến vào game!

Nhưng không đợi bọn họ triệu hồi ra tinh thể, tất cả mọi người phát hiện ra một chuyện đáng sợ.

Bọn họ không thể di chuyển!

Một lực lượng không cách nào chống lại, cố định bọn họ chặt chẽ tại chỗ.

Cùng lúc đó, bóng người phía trên bay xuống dưới.

Mọi người cảm nhận được nhiệt độ nóng rực từ đôi cánh hoả diễm, từng người một lộ vẻ mặt hoảng sợ.

Là người sống lại nhưng đây là lần đầu tiên bọn họ cảm nhận được bất lực như vậy.

Bất lực tuyệt vọng!

Dưới ánh mắt chăm chú của bọn họ, bóng người kia thu hồi đôi cánh hoả diễm.

“Oe!”

Ngay sau đó, một người bị đập bay thẳng.

Sức lực mạnh mẽ làm cho hắn giống như quả bóng bowling, đụng ngã một mảng lớn những người khác.

Chuyện còn chưa kết thúc, lại là một người bị đập bay.

Trong vòng chưa đầy một phút, chỉ còn lại duy nhất một người vẫn đang đứng trong xưởng.

Hắn bước đến trước mặt những người ngã dưới xuống đất rồi túm lấy vài người.

Giây tiếp theo, những người này đột nhiên biến mất.

Trong chớp mắt, bọn họ đã đi đến một vùng đất hoang.

“Đây là?”

Những người vừa tới đây đều sợ ngây người.

Ngoại trừ bọn họ ra, mảnh đất hoang này ước chừng có hơn trăm người nằm!

Bóng đêm âm đạm, những người đó nằm trên mặt đất, không dễ dàng phân biệt.

Nhìn theo số lượng, ít nhất có hàng trăm người.

Một trọng lực mạnh mẽ lại trói buộc mấy người vừa bị ném trên tới mặt đất lần thứ hai.

Bọn họ không thể nhúc nhích, miệng cũng không cách nào phát ra âm thanh.

Vài giây sau, những người đồng hành cùng họ cũng được đưa đến đây.

Sau khi biểu hiện kinh ngạc qua đi, chỉ còn lại sự sợ hãi tận cùng.

Tất cả hàng trăm người nằm trên vùng đất hoang này đều sinh ra cùng một câu hỏi: Người kia rốt cuộc muốn làm cái gì?

Tại thời điểm này, một nhóm người đi đến.

Số lượng rất lớn, ít nhất là hàng chục ngàn người.

“Ồ!”

Một bức tường lửa đột nhiên xuất hiện, chiếu sáng xung quanh vùng đất hoang.

“Xin chào mọi người!”

Ở giữa vùng đất trống, một người chậm rãi bay lên không trung, âm thanh vang dội.

“Tô Pháp Thần? Người tìm chúng ta tới đây có dặn dò gì không?”

“Có chuyện gì với mấy người kia vậy?”

“Tô Pháp Thần, người định làm gì đây?”

Nhiều câu hỏi liên tục vang lên.

Người tới đây đều là hội trưởng của các công hội lớn, ngoài ra còn có đội viên nòng cốt của bọn họ.

Sở dĩ bọn họ tới nơi này là do Tô Mộ mời bọn họ đến.

Bay trên vùng đất hoang năm mét, Tô Mộ kêu lên: “Để các người đến đây, chủ yếu là muốn nói cho các người biết một chuyện!”

“Chuyện gì?”

“Là việc hệ trọng gì sao?”

“Tất cả mọi người đều im lặng, nghe Tô Pháp Thần nói tiếp!”

Lại là một loạt tiếng ồn ào vang lên.

Tô Mộ kiên nhẫn chờ đợi âm thanh yên tĩnh, đồng thời hần cũng đang sắp xếp lại ngôn ngữ của mình.

“Các người đều thấy được những người kia chứ?”

“Nhưng các người không biết bọn họ cũng không phải là người của thế giới chúng ta!”

Giọng nói của hần vang dội khắp nơi, càng giống như một quyền thật nặng, hung hăng đánh vào trên người mọi người.

“Không phải người của thế giới chúng ta?”

“Rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra?”

“Vậy họ là từ đâu đến? Chuyện quái quỷ gì đang xảy ra vậy?”

Tiếng nghị luận liên tục không ngừng.

Ngay từ đầu còn rất nhiều người không thể tiếp thu, nhưng sau khi bàn bạc thảo luận bọn họ đều từ từ chấp nhận chuyện này.

Thế giới đã thay đổi vậy thì không có điều gì là không thể xảy ra?

“Bọn họ đến từ các vị diện, hiện tại ta cũng không biết nhiều, chỉ biết bọn họ đều có chung một cái tên.”

“Gọi là người sống lại!”

Âm thanh Tô Mộ lại vang lên.

“Người sống lại?”

“Cái quái gì vậy?”

“Các vị diện khác?”

“Nói thật, lúc trước ta có lẽ sẽ cảm thấy Tô Pháp Thần đang nói nhảm, nhưng hiện tại ta thật sự tin!”

Một số người trong đám đông có sắc mặt tái nhợt khi nghe mọi người thảo luận.

Họ là những người sống lại trộn lẫn vào.

Sau khi biết vị “Tô Pháp Thần” nổi danh kia có chuyện tuyên bố, những người sống lại này cũng nổi lên tâm tư xem náo nhiệt, thuận tiện nhìn xem thực lực của vị “Tô Pháp Thần” này rốt cuộc như thế nào.

Nhưng khi nghe được ba chữ của người sống lại, bọn họ không cách nào bình tĩnh, có người nhìn ngó xung quanh, nẩy sinh ý định lui lại.

Tô Mộ mở ra Đôi Mắt Chân Thật, vẫn luôn quan sát tất cả mọi người có mặt.

Sở dĩ âm ỉ ra động tĩnh lớn như vậy, mục tiêu đương nhiên chỉ có một.

Thu hút sự xuất hiện của những người sống lại!

“Có Đôi Mắt Chân Thật ở đây, các người đừng hòng có thể chạy trốn!”

Tô Mộ chẳng những quan sát dấu hiệu sinh mệnh của những

người sống lại kia, đồng dạng quan sát biểu cảm của bọn họ.

Chương 421: Ác có ác báo

“Hôm nay, ta sẽ thay mọi người tiêu diệt những ngoại tộc này!”

Sau khi xác định mục tiêu, hấn hét lên.

Cùng lúc đó, ssooi đôi cánh hoả diễm không ngừng bắn ra Hỏa Vũ.

Những người sống lại phía dưới mất đi năng lực hành động căn bản không cách nào né tránh.

Thân thể bọn họ bị Hỏa Vũ thiêu đốt, khuôn mặt từng người vặn vẹo.

Nhìn thảm trạng của những người đó, sắc mặt của người sống lại ẩn nấp trong đám đông càng thêm khó coi.

“Tuy rằng không biết người sống lại là gì, nhưng ta tin tưởng Tô Pháp Thần!”

“Ta nghe hiểu được, những người sống lại này thật ra chính là người của dị thế!”

“Lúc trước ta đã phát hiện có một số người thực lực mạnh đang săn giết những người chơi khác, hiện tại xem ra, những người sống lại đó cũng không phải là người tốt lành gì!”

“Giết hay lắm!”

Những người chơi khác mới chỉ hiểu lơ mơ đồn dập khen ngợi, vỗ tay tán thưởng.

Giống như Tô Mộ dùng từ kia.

Người sống lại trở thành “dị chủng” trong mắt những người chơi khác.

Điều này cũng làm cho những người sống lại trong đám đông đổ mồ hôi lạnh.

Một khi thân phận của bọn họ bại lộ, kết cục chỉ có một con đường chết.

Bọn họ lau đi mồ hôi trên trán, cố gắng ổn định tâm tình, làm cho mình trông có vẻ giống như những người chơi bình thường.

“Ngoại trừ những người sống lại này ra, còn có không ít người sống lại đang ẩn giấu ở trong các người!”

Lúc này, Tô Mộ lại phát ra tiếng hô lớn.

“Ở trong chúng ta?”

“Là kẻ nào?”

“Chắc chắn không phải ta, mấy người chúng ta đều là đồng nghiệp thật nhiều năm rồi!”

“Mấy tên này trông hơi lạ mắt?”

Đám người nhất thời xao động, đẩy lên một cơn “sóng triều” tìm kiếm người sống lại.

Chẳng bao lâu, một số người đã bị cô lập.

Nhìn từ số lượng, có gần trăm người.

“Người sống lại cái gì, ta không biết!”

“Các người đừng nhìn ta, ta không biết gì cả!”

Không ít người vội vàng phủ nhận.

Cũng vào lúc này, không trung liên tiếp bay ra hỏa vũ.

Sự thật ai là người sống lại, trong lòng Tô Mộ sớm đã có phán đoán.

“Aaa!”

“Ta không phải là người sống lại, ta không phải!”

“Tên này chỉ đang tìm cớ, hẳn muốn giết chúng ta để lấy điểm tích

lũy!”

“Mọi người ngàn vạn lần không nên nghe lời hăn!”

Hỏa Vũ chuẩn xác trúng mục tiêu, tiếng kêu thảm thiết liên tiếp vang lên.

“Đừng tới đây!”

“Cút ngay cho ta!”

“Chúng ta mới không tin lời của các người!”

Có lẽ vì thảm trạng của bọn họ do bị lửa thiêu đốt, hoặc là uy vọng của Tô Pháp Thần, không ai nói chuyện thay những người sống lại, thậm chí ai nấy đều sợ tránh không kịp.

‘Người thu được 2360 điểm tích lũy!’

‘Người thu được 3720 điểm tích lũy!’

...

Từ nơi những người sống lại ngã xuống, Tô Mộ cũng thu hoạch được rất nhiều điểm tích lũy.

Lấy tình huống ở Ma Đô, đại đa số người chơi bình thường muốn thu được một trăm điểm tích lũy cũng khó, nhưng những người sống lại này trên cơ bản đều có mấy ngàn điểm tích lũy.

Ma vật nào có nhiều như vậy, trên tay những người này không biết dính bao nhiêu máu tươi.

Hiện tại bọn họ bị Tô Mộ giết chết, coi như là ác có ác báo!

Sau khi giải quyết những người sống lại này, điểm tích lũy của Tô Mộ lại đạt tới hai triệu điểm.

Hăn bay trên không trung, quét qua mấy vạn người chơi phía dưới.

Dưới Đồi Mắt Chân Thật người chơi có hiềm nghi là người sống lại, một người hăn cũng không buông tha.

Về phần những người không tham gia náo nhiệt, hoặc trốn vào game, hẳn tạm thời không có cách nào đi tìm bọn họ gây phiền toái.

“Tô Pháp Thần, những người sống lại này đe dọa chúng ta sao?”

Trong đám người, Tần Phân hỏi Tô Mộ một vấn đề.

“Ở trong mắt người sống lại, chúng ta không khác gì những ma vật kia!”

Tô Mộ đưa ra một ví dụ tương đối thích hợp.

Tất cả mọi người đều nhú mào dăm chiêu.

Sau khi biết được sự tồn tại của những người sống lại dường như có một gánh nặng vô hình đặt trên vai bọn họ.

Nhìn biểu cảm nghiêm trọng của mọi người, Tô Mộ mở miệng nói: “Vòng xâm lấn thứ ba sắp bắt đầu, ma vật trong thành phố Ma Đô ta sẽ xử lý, những ma vật trốn thoát kia, thì giao cho các người! “

“Vậy thì đa tạ Tô Pháp Thần!”

“Yên tâm, chúng ta nhất định sẽ không để Ma Đô bị phá hư!”

“Cực khổ cho Tô Pháp thần, nếu không có người ở đây, chỉ e thành phố Ma Đô đã thất thủ lâu rồi!”

Vài đại hội trưởng thi nhau nịnh nọt.

Trong lòng bọn họ đều rất rõ ràng, cấp bậc ma vật xâm lấn vòng thứ ba nhất định đều là tồn tại tam giai cao cấp, thậm chí có thể xuất hiện ma vật tứ giai.

Có Tô Mộ gánh vác áp lực lớn nhất, bọn họ uống canh cũng có thể thoải mái hơn rất nhiều.

“Nếu phát hiện người sống lại thì không cần khách khí với bọn họ!”

Đôi cánh hoả diễm đập nhanh, Tô Mộ để lại một câu trước khi rời

đi.

“Tô Pháp Thần thật sự là quá đẹp trai!”

“Khi nào ta cũng có thể bay?”

“Đừng nghĩ nhiều như vậy, trước khi ma vật xâm lấn vòng thứ ba, còn có thể tranh thủ vào trong game nâng cao thực lực!”

“Nói cũng đúng, hiện tại ở thế giới này, chỉ có trở nên mạnh mẽ mới có thể sống sót!”

Nhìn bóng lưng tiêu sái của Tô Mộ, vô số người hâm mộ không thôi.

Thần Tô Pháp nghiêm nhiên trở thành thần tượng mà bọn họ đuổi theo!

...

Trên toàn thế giới.

Hầu hết các nơi đã bắt đầu thất thủ.

Ma vật mạnh mẽ hoành hành trên đường phố, người chơi thực lực yếu chỉ có thể liên tục ẩn núp.

Nhưng trốn tránh chỉ là nhất thời!

Theo vòng thứ ba ma vật xâm lấn, một số địa phương sẽ hoàn toàn bị chiếm đóng.

Đến lúc đó, không gian sinh tồn của mọi người sẽ không ngừng giảm bớt.

Nước Anh Hoa.

Tại nơi đông dân cư khổng lồ này, trên đường phố đã không còn nhìn thấy bóng người.

“Gràoo!”

“Hí!”

Các loại ma vật rải rác trên đường phố, thỉnh thoảng phát ra tiếng gầm đáng sợ.

“Cứu mạng, có ai cứu ta không?”

“Dừng lại, ta không muốn chết!”

Tiếng kêu cứu vang lên trong một số ngôi nhà dân cư.

Không ai cứu bọn họ.

Đây là một thời kì đầy khắc nghiệt.

Một thời đại cường giả sinh ra, kẻ yếu chết đi!

...

Phía dưới Ngôi Sao Ma Đô.

Tô Mộ có tính toán mới.

Chờ sau khi ma vật xâm lấn vòng thứ ba bắt đầu, hắn sẽ dùng tốc độ nhanh nhất tiến vào cửa truyền tống, sau đó đánh chết ma vật bên trong.

Chương 422: Nghiệp lớn có lẽ thành công?

Như vậy, hắn có thể tiến vào Thế Giới Thần Đồ, đi tới phòng tuyển số 2.

Về chuyện ma vật trong cửa truyền tống khác?

Giao cho Hiên Viên và tiểu đệ Xương Khô đi xử lý là được rồi.

Còn lại những con ma vật bỏ chạy cứ để chúng chạy tới ngoại ô, cho Tần Phân và những người khác uống một ngụm canh thịt.

Chờ thực lực của bọn họ tăng lên, tương lai có lẽ hắn sẽ có chỗ dùng tới.

“Còn Tử Long đi theo ta tới phòng tuyến số 2 tìm cơ hội thăng cấp!”

Tô Mộ thu hồi Tử Long về không gian súng vật.

Hắn không yên tâm khi để nó ở ngoài hiện thực.

“Người dẫn theo tiểu đệ Xương Khô đi đi, không cần đánh chết quá nhiều ma vật, lưu ý hướng đi của những người sống lại kia, một khi có người ra tay với người, không cần khách khí với bọn họ!”

Vỗ vỗ bả vai Hiên Viên, Tô Mộ đã coi hắn là thuộc hạ.

“Ta hiểu rồi, chủ nhân! “

Hiên Viên đáp một câu rồi dẫn tiểu đệ Xương Khô rời đi.

...

Khác với sự thoải mái ở Ma Đô, những nơi khác ở Hoa quốc lộ về vừa khẩn trương vừa kích thích.

“Lại một con BOSS nữa, mọi người cùng lên!”

“Tanker nhất thiết không được xông quá nhanh, mục sư nhất định phải bơm máu cho tốt!”

“Mọi người đừng vội vàng tạo sát thương!”

Một số đoàn đội tinh anh đang chiến đấu kịch liệt với BOSS.

Muốn thắng trận chiến với BOSS thì không thể tách rời khỏi sự phối hợp chặt chẽ của hơn trăm người.

Một con BOSS ngã xuống.

“Thật tốt quá, rốt cục giết chết con này rồi!”

“Mọi người vất vả rồi, điểm tích lũy cứ chia đều dựa theo nhân số!”

“Trước tiên đổi chút trang bị, tăng cường sức chiến đấu đi, sắp tới

vòng xâm lấn thứ ba rồi!”

Mặc dù cấp bậc của người chơi Hoa quốc khá cao nhưng vẫn có áp lực rất lớn.

Nhưng thân ở trong nghịch cảnh, mới có thể khai thác ra tiềm lực lớn nhất của một người.

...

Trong thế giới vị diện.

Một số khu vực đã xảy ra những cuộc bạo loạn lớn.

So với Hiên Viên, Tô Mộ ra tay tuyệt đối xứng là đại thủ bút.

Gần 300 người sống lại đã chết trong cùng một khoảng thời gian!

Những cái gọi là “lão tổ” kia hoàn toàn đứng ngồi không yên.

“Đầu tiên là Hiên Viên, hiện tại lại có thêm một Tô Mộ!”

“Đây quả thực là khinh người quá đáng!”

Lửa giận tràn ngập không ngừng.

...

Hà gia, sau khi lão tổ hôn mê thức tỉnh, ánh mắt vô cùng âm trầm.

“Liên hệ với các gia tộc khác, Hà gia ta nguyện vứt bỏ hiềm khích trước kia, chỉ cầu bọn họ ra tay giúp ta!”

Sắp xếp người của gia tộc Ma Đô, thân ở thế giới vị diện, thường có một ít tình cảm hoặc là thù oán.

“Lão tổ, người muốn vượt giới hạn ư?”

Bên cạnh lão tổ Hà gia, một người khẩn trương hỏi.

Người thực lực càng mạnh, khi vượt qua giới hạn sẽ bị phép tắc ăn mòn càng mãnh liệt.

Cho dù là một trăm ngày sau đường giao thông mở ra, cường giả cấp lão tổ xuyên biên giới cũng không phải chuyện dễ dàng, chứ đừng nói là hiện tại.

Cái giá phải trả sẽ vô cùng lớn!

“Không cần phải nói thêm, ý ta đã quyết!” Lão tổ khoát tay áo, giọng điệu kiên định.

“Lão tổ, nếu người xảy ra chuyện gì, Hà gia xong rồi!” Người nọ không nhịn được hét lên.

“Xin lão tổ suy nghĩ lại!”

Những người còn lại cũng quỳ xuống đất.

Lão tổ Hà gia không để ý tới.

Thời điểm Hà Ngọc Sinh chết, hắn đã nhìn thấy Hiên Viên!

Hắn có một cảm giác.

Nếu là có thể chiếm lấy tinh thể Thần Đồ của Hiên Viên.

Nghiệp lớn có lẽ sẽ thành công!

Mặt trời nhô lên cao.

Mặt đất thức tỉnh.

Tại nơi vốn dĩ tốt lành trên hành tinh này, lại bị vẽ xơ xác tiêu điều bao phủ.

Ma vật đáng sợ không vì ánh mặt trời xuất hiện mà rút lui.

‘Vòng xâm lấn thứ ba bắt đầu!’

Theo một nhắc nhở xuất hiện, thế giới càng tàn khốc hơn đã đến rồi.

Vô số ma vật xông ra từ trong cánh cửa truyền tống một lần nữa.

So với những ma vật bình thường lúc trước, thân hình của đám ma

vật này cường tráng hơn, trên người toả ra một luồng hơi thở càng mạnh mẽ.

Cấp bậc của bọn chúng tuy vẫn là tam giai, nhưng thực lực lại tăng lên rất nhiều.

Không còn nghi ngờ, đám này đều là ma vật cấp tam giai tinh anh!

So với những ma vật bình thường kia, tính uy hiếp đám ma vật tinh anh này tăng lên gấp mấy lần.

Bọn chúng sở hữu trí tuệ cao hơn!

“Gào!”

“Hí...”

Âm thanh u ám vang vọng trong thành phố.

Màn đọ sức giữa ma vật và nhân loại giờ mới bắt đầu!

...

Ma Đô.

Đây chắc chắn là thành phố an toàn nhất trên thế giới.

Ở bên ngoài cánh cổng truyền tống khổng lồ kia, một con ma vật cũng không có xuất hiện.

“Băng Sương Thụ Giới!”

Trong cánh cửa truyền tống, Băng Sương Phong Bạo và Thụ Giới cùng lúc giáng xuống.

Vô số ma vật không ngừng ngã ra trên đất.

Dù là sương băng hay dây leo, đều trở thành khoảng cách mà bọn chúng không thể vượt qua.

Đây cũng là biểu hiện của thực lực!

Mấy mươi vạn ma vật cấp tinh anh hoàn toàn không đủ sức đánh

trả.

Dù cho bọn chúng không phá nổi phòng ngự của Tô Mộ, hợp lại với nhau cũng có thể tạo thành mấy mươi vạn sát thương.

Nhưng vấn đề nằm ở đó.

Đến sợi tóc của Tô Mộ, bọn chúng cũng không chạm vào được.

Sau khi xử lý xong đám ma vật cấp tinh anh này, còn lại chính là BOSS.

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Dựa theo phương pháp ngày hôm qua, Tô Mộ mở ra Đôi Mắt Chân Thật, tìm kiếm tung tích của BOSS.

“Thực lực của BOSS gần đạt tứ giai rồi, cho dù là những đội tinh anh cũng rất khó giết được!”

Sau khi nhìn thấy thuộc tính của đám BOSS đó, Tô Mộ lẩm bầm một câu.

Ngày cuối cùng của sự kiện, đám BOSS này là tồn tại then chốt, quả thực có thực lực nhất định.

Nhưng ở trước mặt mình, bọn chúng cũng không có khác biệt lắm với mấy con ma vật bình thường.

“Viêm Trụ. Diễm Hoa!”

Trên mặt đất, hơn mười trụ lửa phóng thẳng lên trời.

Mấy con BOSS bị đánh trúng chết trong nháy mắt!

“Không biết sau khi sự kiện trong ba ngày kết thúc, những con ma vật này có biến mất hay không?”

Diệt sạch ma vật trong cánh cửa truyền tống, Tô Mộ bắt đầu suy nghĩ.

Cửa hàng sự kiện đã xuất hiện nhắc nhở, sẽ hoàn toàn đóng vào 12 giờ ngày mai.

Điều này nghĩa là sự kiện ma vật xâm lấn lần này, sẽ chính thức kết thúc vào 12 giờ ngày mai.

Chương 423: Dung hợp liên nghề nghiệp.

Ma vật trong Ma Đô chắc chắn sẽ bị diệt sạch sẽ, dấu sao tình hình đám ma vật bây giờ hoàn toàn là sỏi nhiều thịt ít.

Những những nơi khác thì không như vậy!

Cho dù có sự tồn tại của người sống lại, ma vật ở phần lớn các nơi trên thế giới sợ là không diệt sạch nổi.

“Có lẽ sẽ không biến mất, thậm chí sẽ có càng nhiều ma vật xâm lấn hơn!”

Đứng sau cánh cửa truyền tống, Tô Mộ nhìn về phương xa, neho mắt lại.

Đường giao thông đã mở ra rồi!

Không chỉ mình, những người khác chỉ cần đi qua cánh cửa truyền tống, là có khả năng đến được khu vực này.

Nói cách khác, những thứ kia đi qua cánh cửa truyền tống, thì cũng có thể đến được Ma Đô.

“Đối với những người khác, đây chắc chắn là một chuyện xấu.”

“Nhưng đối với mình, đây lại là một chuyện tốt!”

Sau khi nghĩ cẩn thận điểm này, Tô Mộ mỉm cười.

Trong khoảng thời gian tiếp theo này, thế giới hiện thực nhất định sẽ không ngừng mở ra các loại đường giao thông truyền tống.

Thông qua những đường giao thông đó, mình có lẽ có thể đến được mỗi “khu vực cấm” ngoài tường.

Cứ như vậy, mình không cần tiêu tốn lượng lớn thời gian cho việc đi đường nữa.

Đá quý ma pháp cũng có thể tiết kiệm bớt rồi.

“Một vài đường giao thông, có lẽ có thể đi đến thế giới của người sống lại rồi!”

Tô Mộ lại nghĩ tới một điểm khác.

Sau khi kết thù với mấy người sống lại đó, mỗi đe dọa mà tất cả bọn họ mang tới là điều không thể tránh khỏi.

Chuyện này lại hợp với ý của mình.

Nếu có thể, mình còn thật sự muốn tới thế giới ở hành tinh của họ xem thử.

“Có lẽ ở nơi đó, bọn họ có thể tiết lộ cho ta một ít bí ẩn của thế giới Thần Đồ!”

“Những vấn đề này trước tiên bỏ qua một bên đã!”

Suy nghĩ bay đi quá xa, Tô Mộ kéo lực chú ý về lại.

Hắn mở cửa hàng trao đổi ra, bắt đầu chọn lựa kỹ năng cấp Thần.

Chắc là không nghĩ tới có người có thể đạt được mấy trăm vạn điểm tích lũy, kỹ năng cấp Thần thật sự có hơi ít.

Kỹ năng đã đổi qua cũng không thể đổi lại lần nữa.

Tô Mộ nhìn điểm tích lũy mình đang có.

Hơn bốn trăm năm mươi vạn điểm.

Điểm tích lũy này đủ để đổi được bốn kỹ năng cấp Thần.

“Cương Nghị Chi Thể là kỹ năng của chiến sĩ, vừa lúc có thể đổi hai kỹ năng cấp Thần của chiến sĩ để dung hợp!”

“Trước tiên cứ thử xem có thể dung hợp hay không đã!”

Không vội đổi kỹ năng, Tô Mộ đổi một cuộn dung hợp kỹ năng.

‘Có muốn thực hiện dung hợp Cương Nghị Chi Thể hay không?’

Sau khi sử dụng, một dòng nhắc nhở hiện ra.

Tô Mộ chọn Cương Nghị Chi Thể làm kỹ năng chính.

Lúc thêm kỹ năng phụ, hẳn bỏ hai kỹ năng cấp Thần vào.

“Quả nhiên có thể!”

Kỹ năng cấp Thần thêm thành công, Tô Mộ lập tức bấm huỷ bỏ.

Tất cả kỹ năng cấp Thần hiện tại mình đang có đều là mấy cái không thể thiếu, bớt một cái nào cũng đều không được.

“Nếu Cương Nghị Chi Thể và Kháng Pháp Chi Thể tiến hành dung hợp, lại thêm một kỹ năng cấp Thần, sẽ sinh ra hiệu quả như thế nào?”

Ngay lúc Tô Mộ định đổi kỹ năng cấp Thần để tiến hành dung hợp, một cái ý nghĩ lớn mật hiện ra.

Mình còn chưa thử dung hợp kỹ năng liên nghề nghiệp lần nào đâu!

Đổi thành người khác, dù có cách nghĩ thế này, cũng không thể học được kỹ năng của những nghề nghiệp khác.

Nhưng mình thì không giống vậy!

“Dung hợp kỹ năng liên nghề nghiệp, đây chắc chắn là một canh bạc.”

“Rốt cuộc có nên thử hay không đây?”

Tô Mộ rơi vào rối rắm.

Dựa theo tưởng tượng tốt nhất, hai kỹ năng này dung hợp có hiệu quả hoàn toàn tốt đẹp, kỹ năng mới vừa có phòng ngự ma pháp vừa có phòng ngự vật lý cùng với lượng máu.

Quan trọng ở chỗ mọi thứ thật sự có thể như bản thân mong muốn hay không?

“Thử một lần thôi, không nỡ bỏ con, thì không bắt được sói!”

Hít sâu một hơi, Tô Mộ đưa ra lựa chọn.

Nếu dung hợp thất bại, mình đổi một kỹ năng cùng loại dung hợp lại lần nữa là được rồi.

Có điều lãng phí mấy mươi vạn điểm tích lũy.

Nếu những người khác biết suy nghĩ của Tô Mộ thì họ chắc chắn sẽ chửi ầm lên: Đồ chó nhà giàu!

Hàng trăm nghìn điểm tích lũy nói lãng phí là lãng phí thế à?

Với số lượng điểm tích lũy này, một người có thể hoàn toàn đạt thành “nghịch tập” thậm chí là quật khởi đấy.

Đương nhiên, với Tô Mộ, mấy trăm nghìn điểm tích lũy chẳng có ý nghĩa gì to tát.

Miễn là có thể giúp kỹ năng bị động của mình nâng lên cấp tiếp theo thì dù có tiêu hết 4 triệu điểm tích lũy, hắn cũng sẽ không chớp mắt một lần.

“Trước tiên đổi một kỹ năng mục sư cấp Thần đã, hệ thống lại một chút!”

Sau khi lựa chọn giữa danh sách các kỹ năng cấp Thần, Tô Mộ đổi một kỹ năng cấp Thần của mục sư.

“Dùng cái nào làm kỹ năng chính đây?”

Sau khi sử dụng quyền dung hợp, nhắc nhở lựa chọn kỹ năng chính nhảy ra.

Tô Mộ ngẫm nghĩ một chốc, chọn Cương Nghị Chi Thể là kỹ năng chính.

Hai kỹ năng Miễn Dịch Ma Pháp và Phòng Ngự Ma Pháp có thể mua được tại phòng đấu giá.

Giá cả được cho là đắt với người chơi bình thường, nhưng mình thì không quan tâm.

‘Muốn dung hợp không?’

Sau khi hẳn xác định kỹ năng chính và kỹ năng phụ, thông báo nhắc nhở lại xuất hiện.

“Dung hợp!”

Tô Mộ nghiêng răng, nhấn xác định.

Có kỹ năng cấp Thần nhập cuộc, ánh sáng dung hợp xuất hiện biến hóa.

Đó là một hào quang màu vàng chói lọi!

Ánh sáng vàng càng mãnh liệt thì cũng là thời khắc quan trọng nhất của dung hợp.

Cả quá trình kéo dài hơn mười phút, lúc này ánh sáng mới dần tiêu tán.

Một kỹ năng mới toanh xuất hiện trước mắt Tô Mộ.

‘Thân Thể Bán Thần (cấp Thần): Tất cả giá trị sinh mệnh tăng lên 200%, tất cả phòng ngự tăng lên 200%, tất cả kháng tính tăng lên 50%, chịu sát thương giảm 30%’

“Quá tốt!”

Đọc miêu tả kỹ năng xong, Tô Mộ cố nhịn không hô to lên.

Kỹ năng này không quá khác với dự tính của mình!

“Tất cả kháng tính, kỹ năng này bao gồm kháng tính và khả năng kháng vật lý các hệ!”

“Vả lại ngoài sát thương chân thực ra, tất cả tổn thương ta gánh chịu đều được miễn giảm 30%!”

Tô Mộ nhìn kỹ năng này, càng nhìn càng thích.

Kỹ năng bị động đúng là mạnh thật!

Chương 424: Pháp Bạo Cuồng Dũng.

Nhưng còn có một vấn đề làm hấn rất khó chịu.

Cớ gì lại là thân thể Bán Thần? Không phải thân thể Thần chứ?

“Kỹ năng này còn có thể tiếp tục tăng lên không nhỉ?”

Mở thanh kỹ năng, đằng sau thân thể Bán Thần không có dấu + nào.

“Tiếp tục dung hợp không?”

Tô Mộ không dừng bước.

Từ tên của kỹ năng tăng máu và phòng thủ này thì hấn có không gian để tiến thêm một bước.

“Nếu thêm hai kỹ năng cấp Thần nữa thì có thể biến thân thể Bán Thần thành thân thể Thần không nhỉ?”

Muốn biết đáp án của câu hỏi này, hấn cần phải bỏ ra 2000000 điểm tích lũy.

Tô Mộ lại đổi thêm một quyển dung hợp kỹ năng nữa.

Lần này, hấn chọn thân thể Bán Thần làm kỹ năng chính.

‘Kỹ năng này không thể kết hợp như một kỹ năng chính!’

Một thông báo nhắc nhở nhảy ra.

“Hả!”

Tô Mộ lập tức sửng sốt.

Điều này mình hoàn toàn không ngờ tới!

“Xem thử cái khác được không!”

Hấn tiếp tục thử một kỹ năng cấp Thần khác.

Chẳng hạn như Huyết Mạch Pháp Thần, Hào Quang Cửa Pháp Thần...

‘Kỹ năng này không thể kết hợp như một kỹ năng chính!’

Xuất hiện nhắc nhở hết như vậy.

“Hay quyền dung hợp này không được? Hay những kỹ năng này chạm mức cuối rồi?”

Tô Mộ suy tư.

Từ tên của kỹ năng thân thể Bán Thần, hắn phát hiện được một vài thứ.

Có lẽ những kỹ năng cấp Thần kia của mình còn cơ hội tiến thêm một bước!

Nhưng nếu muốn dựa vào 200000 điểm tích lũy để đổi quyền dung hợp, hiển nhiên rất không có khả năng.

“Vậy tái tạo một kỹ năng cấp Thần đi!”

Điểm tích lũy còn rất nhiều, Tô Mộ nhìn kỹ năng bên trên thanh kỹ năng.

Kỹ năng cấp SSS nhiều vô kể, dùng kỹ năng cấp Thần có thể tiến hành dung hợp, chắc chắn có thể lại sáng tạo ra kỹ năng thích hợp với bản thân.

“Chọn cái nào đây?”

Trong phần lựa chọn kỹ năng, Tô Mộ bắt đầu khó xử.

Nếu phải nói hiện nay mình nên tăng cường kỹ năng nào, vậy chắc hẳn kỹ năng hệ ma pháp là phù hợp hơn cả.

Nhưng khá nhiều kỹ năng hệ ma pháp của mình đều ở cấp S rồi.

“Ma Pháp Bùng Nổ, Bạo Kích Ma Pháp, lấy bọn chúng đi!”

Suy nghĩ liên tục, Tô Mộ chọn hai kỹ năng bị động.

Trước tiên đổi quyền dung hợp kỹ năng, sau đó đổi vài kỹ năng cấp SSS, chia ra tăng hai kỹ năng này tiến giai lên tới cấp SSS.

Kế đến chính là lúc tiến hành kết hợp hai kỹ năng này.

Tô Mộ đổi một kỹ năng cung tiền thủ cấp Thần.

Mặc dù Hiên Viên có thể sử dụng các kỹ năng cung tiền thủ mà mình học được nhưng với mình, các kỹ năng cung tiền thủ tăng lên cũng chẳng đáng kể.

Vả lại, Hiên Viên đã đủ sức mạnh!

‘Muốn dung hợp không?’

Tô Mộ chọn Bạo Kích Ma Pháp làm kỹ năng chính, bắt đầu lần kết hợp này.

Hào quang màu vàng kim lại xuất hiện, xung quanh trở nên vô cùng chói sáng.

Sau một khoảng thời gian ngắn, ánh sáng bắt đầu tan đi.

‘Pháp Bạo Cuồng Dũng (cấp Thần): Bạo kích ma pháp tăng lên 20%, sát thương của Bạo kích ma pháp tăng lên 50% khi tạo thành bạo kích với mục tiêu, gây thêm 30% sát thương cho mục tiêu!’

“Đỉnh cao!”

Kỹ năng hoàn toàn mới này khiến Tô Mộ phải giơ ngón cái.

Kỹ năng này giúp tăng lên rất nhiều DPS cho mình!

Hắn mở giao diện thuộc tính ra.

Người chơi: Tô Mộ

Đẳng cấp: Cấp 1 lục giai (0/250000)

HP: 2748800

MP: 759000

Công kích vật lý cận chiến: 8800

Công kích ma pháp: 44632

Phòng ngự vật lý: 30688

Phòng ngự ma pháp: 34360

Bạo kích ma pháp: 35%

Sát thương bạo kích ma pháp: 250%

Bạo kích vật lý: 5%

Tất cả kháng tính: 50%

Miễn giảm tổn thương: 30%

Thuộc tính: Sức mạnh 4300, thể chất 4372(+2300), nhanh nhẹn 3708, tinh thần 4010(+3580), trí lực 4799(+2800).

Trong tình huống thuộc tính không tăng lên, giao diện thuộc tính của Tô Mộ lại xảy ra thay đổi cực lớn.

Lượng máu và phòng ngự tăng lên mấy lần, bạo kích còn đạt tới tận 35%.

“Dù những người chơi kia có được kỹ năng cấp S thì cũng không phá được phòng ngự của ta!”

“Còn những người sống lại, đầu cho họ có được kỹ năng cấp SSS, vậy cũng chỉ là gãi ngứa cho ta mà thôi!”

Trên gương mặt Tô Mộ lộ vẻ hưng phấn mãnh liệt.

Đợi khi tìm được cách tăng những kỹ năng cấp Thần này lên thì mình sẽ trở nên mạnh hơn nữa!

Thế giới vị diện.

Hà gia.

Đây là một dinh thự giữa rừng núi.

Rất có cảm giác tiên phong đạo cốt .

.

Lão tổ Hà gia cũng mặc cùng một loại đạo bào trên người.

Hắn đang pha trà.

Sau một chốc, vài người tới ngoài dinh thự.

Bọn họ đều có một điểm giống nhau.

Thoạt trông khá lớn tuổi, râu tóc bạc trắng.

Tuy nhiên trong lúc phất tay, những người này đều ẩn chứa một luồng khí thể mạnh mẽ.

“Lúc này tìm chúng ta đến để làm gì?”

Một giọng nói tang thương vang lên, giọng điệu ẩn chứa đôi chút không vui.

“Đương nhiên là có chuyện quan trọng cần thương lượng!”

Lão tổ Hà gia cười đáp.

“Có chuyện cứ việc nói thẳng!”

“Đúng vậy, chúng ta không rảnh nghe người quanh co lòng vòng!”

Mấy lão già khác vô cùng trực tiếp.

Lão tổ Hà gia cười ha ha, chỉ vào khay trà đang được đặt trên bàn trúc: “Uống trà trước đã!”

“Hừ!” Ông lão lên tiếng trước nhất kia hừ lạnh, hoàn toàn không nề mặt ai.

Lão tổ Hà gia thấy thế, bèn đứng lên, cao giọng: “Ta muốn xin mọi người giúp ta vượt giới!”

“Cái gì?”

“Người biết mình đang nói gì không?”

“Người nghiêm túc à?”

Mấy lão già không hện mà cùng lộ vẻ thất thần.

“Ta biết người các người phái đi bị tổn thất nặng nề, vậy trao đổi đi, ta có thể ra tay thay các người!” Lão tổ Hà gia đáp lại với giọng điệu nghiêm túc.

“Nếu bây giờ vượt giới, dù có chúng ta tương trợ, tối đa chỉ có thể giữ lại được thực lực lục giai thôi, người thật sự nghĩ kỹ rồi?”

“Đúng vậy, thực lực lục giai, còn không được một nửa ấy chứ, nếu muốn tăng lên lại, nói thì dễ lắm? Người thật sự cam lòng à?”

Hai người liên tiếp chất vấn.

“Toàn quân Hà gia ta đã bị diệt, bố cục trống rỗng, ta nhất định phải trút cơn giận này!”

Giọng của lão tổ Hà gia trầm trọng vang lên.

Những người khác không nói gì.

Đây chắc chắn là hành động mạo hiểm!

Mọi người cùng nhìn nhau, không ngừng trao đổi ánh mắt.

Sau một lát, họ đạt thành nhận thức chung.

“Chúng ta có thể giúp người!”

“Điều kiện để trao đổi là người nhất thiết phải trông nom người chúng ta để ở thế giới kia. Tương tự, chúng ta cũng sẽ thay người thăm hỏi người Hà gia!”

“Còn nữa, cả cái tên Tô Mộ kia, phải chết!”

...

Chương 425: Chương 425: Người viết nên

trật tự.

Đi qua cửa truyền tống, Tô Mộ trở lại thành phố Ma Đô.

Hiên Viên và tiểu đệ Xương Khô vẫn đang đánh giết ma vật, điểm tích lũy của hắn cũng đang liên tục tăng trưởng.

“Có thể vào game rồi!”

Dù ở thế giới Thần Đồ thì cũng có thể sử dụng cửa hàng hối đoái, và điểm tích lũy cũng được ghi trong thời gian thực nên Tô Mộ không lo lãng sẽ bị lãng phí.

Đợi đến khi Boss xâm lược trong cổng truyền tống khác, Hiên Viên và tiểu đệ Xương Khô ra tay, vậy mình lại có thể dung hợp tạo ra kỹ năng cấp Thần mới rồi.

“Tới đó dẫn dò cái đã!”

Bật Hỏa Diễm Phi Vũ, Tô Mộ đi tới chỗ Hiên Viên.

“Đợi sau khi sự kiện kết thúc, người về ở tạm biệt thự kia của ta, hoặc nếu người buồn bức thì có thể tự do hoạt động!”

Kể đến hắn phải đến phòng tuyến số 2 trước, mình phải đến thế giới Thần Đồ một khoảng thời gian, Tô Mộ định cho Hiên Viên quyền tự chủ hành động.

Dù sao Hiên Viên đã không còn là “Phân Thân” nữa.

“Cảm ơn chủ nhân!”

Hắn cảm ơn Tô Mộ, tâm trí Hiên Viên vẫn luôn đang trưởng thành.

Thuộc tính của hắn tương đương Tô Mộ.

Miễn là thuộc tính của Tô Mộ tăng thì thuộc tính của hắn cũng sẽ tức khắc được gia tăng.

Một khi Tô Mộ chết, Hiên Viên cũng sẽ chết theo.

Đương nhiên, nếu Hiên Viên chết, Tô Mộ sẽ không chết, chỉ có điều kỹ năng này sẽ mãi mãi biến mất.

Chính vì lẽ đó, Hiên Viên nghiễm nhiên trở thành người hầu trung thành nhất của Tô Mộ.

“Nếu có thể thì giết nhiều người sống lại hơn đi!”

Dặn dò thêm, Tô Mộ triệu hồi tinh thể Thần Đồ.

Hắn chìm ý thức vào trong đó, một cảm giác chưa từng có xuất hiện.

Cảm giác ấy giống hệt khi đi qua cửa truyền tống.

Đi tới không gian nội bộ Thần Đồ, Tô Mộ cảm nhận được một nguồn năng lượng ẩn chứa trong này.

“Là sức mạnh không gian!”

Hắn có thể chắc chắn.

Trên thực tế không gian nội bộ tinh thể Thần Đồ chính là một trận truyền tống đặc thù.

Một trăm ngày trước khi trò chơi khôi phục, cái này vẫn là cách nhanh nhất để tiến vào thế giới Thần Đồ.

Hoàn cảnh xung quanh biến đổi, Tô Mộ đi thẳng tới ngoài thành Diệu Nhật.

“Giữ lại ma pháp thạch để sử dụng tiến giai pháp trận, hay dùng để bay đây!”

Sau khi trong hiện thực thay đổi nghiêng trời lệch đất, hắn càng thêm tò mò về thế giới Thần Đồ.

Đặc biệt là khu cấm địa ngoài phòng tuyến số 2!

Có lẽ ở đâu đó trong khu cấm địa sẽ mở một cổng truyền tống cho phép mình quay lại một nơi nào đó trong hiện thực.

Ngẫm nghĩ, đúng là thú vị thật đấy!

...

Thế giới hiện thực.

Lam Tinh chỉ là một tinh cầu bình thường trong vũ trụ mênh mông này.

Vòm trời vô ngần, vô số tinh hệ san sát nhau.

Tinh cầu ấy màu xanh nước biển cực giống một hạt bụi.

Nhưng hạt bụi này quả thật khác biệt!

Ở nơi cách xa vô số năm ánh sáng, một chiến hạm khổng lồ đang tiến tới.

Trên boong tàu phòng điều khiển chiến hạm, một nhóm người đang bận rộn.

“Đã xác định được vị trí của Lam Tinh, chuẩn bị bắt đầu nhảy, dự kiến một trăm năm mươi ngày sau có thể đến Lam Tinh!” Một người mặc đồng phục báo cáo.

Người được báo cáo là một người đàn ông trung niên có tướng mạo uy nghiêm, đang đứng tại trung tâm boong tàu.

“Những người khác chắc hẳn cũng đang xuất phát về phía Lam Tinh, chúng ta cần phải nhanh chân hơn họ!” Giọng của người đàn ông trung niên nặng nề vang lên.

“Nhưng đây đã là tốc độ nhanh nhất mà hạm đội có thể di chuyển rồi ạ!”

Câu báo cáo khiến người đàn ông trung niên nhíu chặt mày.

“Vậy chọn chiến sĩ tinh nhuệ nhất, trở về Lam Tinh với tốc độ nhanh nhất!” Hắn khẽ nói.

“Hạm trưởng, thật sự nhất thiết phải gấp gấp vậy sao? Dù chạy về thì chúng ta cũng sẽ bị quy tắc trời buộc, hạm đội sẽ hoàn toàn mất đi tác dụng!” Cấp dưới hỏi với vẻ khó hiểu.

“Phục tùng mệnh lệnh!”

“Tuân lệnh!”

Người đàn ông trung niên không giải thích, giọng nói tràn ngập oai nghiêm.

Theo mệnh lệnh của hắn, bên trên chiến hạm bay ra mấy chục chiếc hạm nhỏ.

Nhìn những hạm nhỏ rời đi, người đàn ông trung niên nhắm mắt lại.

Một tiếng thì thầm mà không ai khác nghe thấy được cất lên.

“Chỉ có người nhanh hơn một bước mới có thể trở thành người tạo ra quy tắc.”

“Trật tự luôn được viết bởi người chiến thắng!”

Ngoài tường, phòng tuyến số 2.

So với phòng tuyến số 1, phòng tuyến số 2 là một đảo nhỏ lơ lửng trên không.

Toàn bộ diện tích của hòn đảo không quá lớn, có các loại phi thuyền ma pháp bay lơ lửng bốn phía.

Nhìn xuống phía dưới chỉ thấy một mảnh đất đen khô cằn.

Không có một ngọn cỏ, không có bất kỳ dấu hiệu nào của sự sống.

Đất khô cằn kéo dài một đường, trên mặt đất rõ ràng xuất hiện một vết nứt khổng lồ.

Đó là một vực sâu không thấy đáy!

Nếu như nhìn chăm chăm vào đó, trong hố sâu bóng tối vô tận kia giống như có một đôi tay, muốn kéo người vào trong đó.

Phía dưới, một đôi cánh xuất hiện, giống như một con quái dị bình thường đang không ngừng tiến về phía trên phi thuyền.

Từng đợt sấm sét mạnh mẽ xuất hiện có trật tự bao quanh một ít ma vật ở đây.

Bọn chúng lập tức bị sấm sét đánh cho da tróc thịt bong.

Những nhữnɡ con quái này cũng không dừng lại, bọn chúng vẫn tiếp tục tiến lên theo hướng cũ.

Cuối cùng, trật tự sấm sét cũng xuất hiện sơ hở trong nháy mắt.

Vẫn là ma vật bề ngoài gầy yếu bay xuyên qua những đợt sấm sét đan vào nhau có trật tự, bay thẳng lên phía trên.

Từ chỗ da thịt bị đánh cho bong tróc trên người bọn chúng, chất lỏng màu đen không ngừng chảy ra.

Mặc dù thành công bay xuyên qua sấm sét, nhưng những con quái này cũng sắp chết đến nơi.

Đôi cánh sau lưng chúng vẫn vậy, cố hết sức bay về một phía.

Được một lúc sau, chúng dừng lại.

Một giây sau, chúng đột nhiên nổ tung.

Khắp nơi trên mặt đất đều là chất lỏng màu đen, một luồng sáng kì dị bắt đầu tỏa ra.

Sau một thời gian ngắn, một bóng người đến đây.

Cùng lúc này, chất lỏng màu đen ở trên đất nhanh chóng co rút lại, biến thành một tròng mắt đen nhánh.

Bóng người kia vươn tay, nhặt tròng mắt đen nhánh lên.

...

Ngoài tường, Tô Mộ đang bay rất nhanh.

Cho dù hắn đang ở thế giới ngoài tường, nhưng toàn bộ điểm tích lũy Hiên Viên và tiểu đệ Xương Khô giành được ở thế giới thực đều lập tức được cộng vào.

Chương 426: Kết thúc sự kiện

Sau khi lối đi mở ra, liên kết giữa hai thế giới đã chặt chẽ hơn.

“Tiếp tục dung hợp kỹ năng, hay là đổi trang bị đây?”

Lần trước đã tốn rất nhiều điểm tích lũy để dung hợp kỹ năng, điểm tích lũy trong tay hắn còn không được một triệu.

Chẳng qua là trước khi kết thúc sự kiện, điểm tích lũy của hắn chắc chắn có thể đạt hơn một triệu.

Tiếp tục dung hợp kỹ năng, hay là đổi trang bị, đây đúng là một việc cần suy nghĩ cẩn thận.

“Đã tăng kỹ năng hệ ma pháp lên nhiều như vậy, cũng nên dung hợp kỹ năng của một vài nghề nghiệp khác rồi!”

Tô Mộ nhìn về phía thanh thuộc tính của hắn.

So với công kích ma pháp, công kích vật lý thật sự có hơi kéo chân.

Thân là một pháp sư cận chiến, công kích vật lý thấp như vậy thật có phần không nói nên lời.

Tìm kiếm trên giao diện kỹ năng, tầm mắt Tô Mộ dừng trên một kỹ năng.

Đó là một kỹ năng gia tăng công kích cận chiến.

“Đúng rồi, ta còn có một kỹ năng công kích từ xa!”

Tô Mộ lại nghĩ tới kỹ năng cung tiễn thủ khác kia.

Dựa theo thuộc tính hiện tại của hắn, hiệu quả của kỹ năng này thật sự là bỏ đi.

“Trước tiên chỉ thăng cấp một cái, sau đó đổi lấy một kỹ năng cấp Thần để dung hợp!”

Có thể thăng cấp kỹ năng cung tiễn thủ cho Hiên Viên, còn kỹ năng chiến sĩ có thể tăng thêm cường độ cận chiến cho hắn, Tô Mộ quyết định dùng những điểm tích lũy cuối cùng này đầu tư vào hai kỹ năng này.

...

Thế giới thực.

Hiên Viên cầm cung Quàn Tinh trong tay, xứng danh là đại sát thủ.

Mặc dù tốc độ của hắn trong suốt quá trình đánh quái không nhanh bằng Tô Mộ, nhưng cũng chắc chắn là không chậm.

Một cơn mưa tên lao xuống, tất cả một đám quái tinh anh đều bị biến thành con nhím.

Tiểu đệ Xương Khô cầm cốt kiếm trong tay, tốc độ tấn công được gọi là nhanh.

Một kiếm hạ xuống là một con chết.

Lại xét tổn thương của những ma vật tinh anh kia tạo nên, chính là chẳng thấm vào đâu.

Răng nanh bọn chúng bén nhọn, phần đuôi đầy gai nhọn, căn bản không có cách phá vỡ.

Thời gian không ngừng trôi qua, BOSS đi đến thế giới thực theo cửa truyền tống.

“Những con BOSS này cũng là nhóm ma vật tiến vào cuối cùng của sự kiện lần này.”

Sự xuất hiện của bọn chúng có thể nói là tai nạn với bất kì người chơi nào.

Nhưng ở trước mặt Hiên Viên và Tiểu đệ Xương Khô, sự xuất hiện của những con BOSS này chẳng qua cũng chỉ là nhiều thêm mấy nhát chém.

Trong thành phố Ma Đô lớn như vậy, Hiên Viên và tiểu đệ Xương

Khô không ngừng đi thẳng qua, đồng thời giải quyết lượng lớn BOSS.

“Đi theo ta!”

Trong thành không còn ma vật, Hiên Viên triệu tập năm Tiểu đệ Xương Khô.

Có quyền tự chủ, Hiên Viên đi về biệt thự của Tô Mộ.

Hắn dẫn theo năm Tiểu đệ Xương Khô, đi về phía vùng ngoại thành.

Tô Mộ đã nói, cũng nên chia cho người chơi khác uống vài ngụm canh.

Hiên Viên đi về phía ngoại thành cũng không phải vì đuổi theo những con BOSS và ma vật đã chạy trốn từ trong nội thành.

Mục tiêu của hắn chỉ có một.

Người sống lại!

Về phần nên phân biệt người sống lại như thế nào?

Hiên Viên có một cách rất đơn giản.

Ai ra tay với hắn thì người đó chính là người sống lại.

“Người sống lại, phải chết!”

...

Màn đêm từ từ buông xuống.

Vào buổi tối cuối cùng diễn ra sự kiện, ở mọi nơi trên thế giới diễn ra những tình huống không giống nhau.

Có vài người đi ở trên đường phố, săn giết những ma vật và BOSS mạnh kia.

Loại người này có chung một đặc điểm.

Gương mặt tràn ngập tự tin, hơn nữa thực lực có thể dây dưa với BOSS.

Còn có người không ngừng lần trốn, ngay cả thổ mạnh cũng không dám, sợ bị ma vật phát hiện ra chỗ trốn.

Đặc sắc nhất chính là bộ mặt thật của con người, không một tiết mục nào có thể vượt qua.

Đồng đội kề vai tác chiến đột nhiên lộ ra bộ mặt dữ tợn, chỉ vì một chút điểm tích lũy.

Vô số người đều ở mong chờ ánh bình minh đến.

Chỉ cần sự kiện kết thúc, bọn họ có thể thoát khỏi vực thẳm tàn khốc này.

Trời tờ mờ sáng.

Bầu trời trắng như mắt cá.

“Cuối cùng trời cũng sáng!”

“Sự kiện chết tiệt này sẽ kết thúc, thật tốt quá!”

“Ha ha...! Ha ha...! Ha ha...! Ta sống rồi!”

Một đám người chịu đựng được đến thời khắc này, vui quá mà khóc.

‘Sự kiện ma vật xâm lấn kết thúc, Thương Thành điểm tích lũy sắp đóng cửa, ma vật xâm lấn sẽ không biến mất, sẽ có nhiều đường giao đông hơn lần lượt mở ra!’

Bất ngờ trong lúc bọn họ đang mong chờ tuyên bố kết thúc, thông báo này xuất hiện khiến cho bọn họ lại rơi vào tuyệt vọng.

Ma vật sẽ không biến mất!

Đường giao thông sẽ vẫn tiếp tục mở ra ở đây!

Bọn họ sẽ lại ở trong lò luyện ngục như cũ!

Ngoài tường.

Tô Mộ đang bay nhanh.

Lượng mana đạt mức cao nhất khiến cho tốc độ bay của đôi cánh hoá điểm tăng lên mấy lần.

Đội đến khi hạ xuống, có thể hẳn đã tới phòng tuyến số 3 rồi.

Ý định của Tô Mộ rất đơn giản, đi phòng tuyến số 3 thăm hỏi vị Đại pháp sư kia một câu, xin hẳn chỉ dạy một chút xem có thể trực tiếp truyền tống mình đến phòng tuyến số 2 được không.

Tương ứng với việc đáp ứng yêu cầu của hẳn, hẳn có thể trả công.

“Đầu tiên dung hợp kỹ năng trước đã!”

Vừa bay Tô Mộ vừa nhìn thời gian Thương Thành đóng cửa đổi đồ.

Đổi ba cuốn kỹ năng dung hợp trước, giá là 600000 điểm tích lũy.

Sau đó đổi thêm một kỹ năng cấp Thần.

Điểm tích lũy trong tay cơ bản đã dùng hết, mấy trăm nghìn điểm tích lũy mỗi chỗ một ít, thật đúng là không có tác dụng gì, lãng phí thì lãng phí thôi.

“Kỹ năng cung tiễn thủ tương đối ít, vậy nên không dung hợp, dùng kỹ năng chiến sĩ để dung hợp!”

Trước tiên dung hợp hai kỹ năng cấp S với những kỹ năng chiến sĩ khác thành cấp SSS, tiếp theo kết hợp hai kỹ năng này dung hợp với kỹ năng cấp Thần mới đổi được kia.

Ánh sáng màu vàng xuất hiện.

Một kỹ năng hoàn toàn mới xuất hiện trước mắt Tô Mộ.

‘Viễn Cận Chi Phong (cấp Thần): Công kích tầm xa tăng lên 100%, công kích cận chiến tăng lên 100%, bạo kích tầm xa tăng lên 10%, bạo kích cận chiến tăng lên 10%’

“Niềm vui ngoài ý muốn!”

Chương 427: Viễn Cận Chi Phong

Hiệu quả của kỹ năng khiến Tô Mộ phá lên cười.

Trừ hai loại công kích bên ngoài tăng lên, bạo kích cũng được tăng lên!

“Thoải mái quá!”

Mở ra thanh giao diện ra, Tô Mộ nhìn về phía công kích cận chiến của hắn.

17200 điểm!

Mặc dù còn kém xa so với công kích ma pháp, những trang bị trên người hắn bây giờ tất cả đều trang bị pháp sư!

Nếu thay một bộ trang bị cận chiến, công kích ít nhất có thể lên đến 30000 điểm.

Danh hiệu pháp sư cận chiến này, thật sự hoàn toàn thuộc về hắn!

“Bay nhanh hết cỡ!”

Đôi cánh hoả diễm chuyển động nhanh, Tô Mộ lao nhanh về phía phòng tuyến số 3.

...

Hoa đô.

Là thành phố có dân cư đông đúc nhất Hoa quốc, nơi này có số lượng ma vật xâm lấn vô cùng lớn.

Thành phố phồn hoa ban đầu, giờ đây đã trở thành một đồng đồ nát.

Tùy tiện đi trên đường cũng có thể đụng phải ma vật, trong đó không thiếu những con BOSS tinh anh thân hình to lớn.

Sau khi kết thúc xâm lấn, những ma vật này bắt đầu phân chia địa bàn.

Ma vật cấp BOSS tập hợp một nhóm lớn đàn em.

Tình huống giống giống như phân biệt khu vực quái vật trong game Thần Đồ.

Tình huống như thế này cũng diễn ra ở mọi nơi trên thế giới.

Không chỉ như vậy, chỗ cửa truyền tống lớn nhất ở mỗi nơi đều đang xuất hiện thay đổi.

Cửa truyền thống khổng lồ bắt đầu phân tách!

Một cánh cửa truyền tống kích mét lớn nhỏ không giống nhau theo vết nứt ra ngoài.

Thoạt nhìn những cánh cửa truyền tống này, có thể thấy được các cảnh tượng không giống nhau.

Có khi là một mảnh đen nhánh.

Có khi là một mảnh đại dương mênh mông.

Còn có khi là một mảnh sương mù.

Không còn gì để nghi ngờ nữa, những cánh cửa này dẫn đến những khu vực khác nhau.

May mắn thay, những cánh cửa này hình như vẫn chưa mở.

Nếu không ma vật ở sau những cánh cửa kia tràn vào, số người chơi có thể sống sót, mười không còn một.

“Đội trưởng Long, tình hình không ổn lắm!”

Một số người núp trong một góc vắng vẻ, lông mày nhíu chặt.

Thủ lĩnh chính là Long Phi.

“Tập hợp sức mạnh, trước tiên dọn ra một khu vực an toàn.”
Gương mặt hắc đầy mỗi mặt.

Long Phi không giống với những hội trưởng công hội kia, hẳn gánh vác một phần trách nhiệm trên người.

“Đội trưởng Long, chúng ta bàn bạc qua rồi, thu thập điểm tích lũy tăng thực lực của người lên trước!” Văn Diệu ở một bên cất tiếng nói.

Không giống như bị ép buộc, tất cả bọn họ đều là tự nguyện.

Chỉ cần Long Phi có thể đổi ra kỹ năng cấp SSS, là có thể dẫn dắt bọn họ đối phó với những ma vật kia tốt hơn.

“Ta nhất định sẽ dẫn dắt mọi người sống sót!”

Long Phi nắm chặt nắm tay, giọng điệu vô cùng kiên định!

. . .

Một nơi nào đó ở Hoa Đô.

Một người đàn ông nở nụ cười quý quái.

Khuôn mặt hắn rất tuần tú, nhưng lại lộ ra sự điên cuồng nóng nảy.

“Loại cảm giác săn giết này, thật sự quá tuyệt vời!”

Người đàn ông đứng trên tầng thượng của một tòa nhà cao tầng, phía dưới là nhiều bóng người đang chạy trốn.

Sau khi đã tập trung vị trí của bọn họ lại, người đàn ông tung người nhảy lên từ trên tầng cao.

Lúc hắn sắp rơi xuống mặt đất, sau lưng hắn mọc ra một đôi cánh.

Đó là một đôi cánh giống với cánh chim, nhưng cũng không phải một kỹ năng mà là thật sự mọc ra từ trên người hắn!

Nhờ đôi cánh này, người đàn ông bay lượn trên không giống như một con chim ưng, nhìn chăm chú vào con mồi.

“A!”

Tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Những người chạy trốn kia chết liên tiếp.

“Gom đủ 1 triệu điểm tích lũy rồi!”

Sau khi giải quyết xong những người này, hắn nở một nụ cười hững hờ.

Hắn vội vàng mở trung tâm mua đổi ra, muốn đổi kỹ năng cấp Thần mà hắn vô cùng mơ ước kia.

Nhưng khi lật đến danh sách kỹ năng cấp Thần, hắn trợn tròn mắt.

Chỉ danh sách chỉ còn lại mấy kỹ năng cấp Thần, hơn nữa còn đều là kỹ năng mục sư.

Rõ ràng đã có người đi trước một bước, đổi những kỹ năng cấp Thần khác.

Ánh mắt hắn trầm xuống.

“Đáng ghét!”

Tiếng gào thét đầy tức giận quanh quẩn không dứt trên vòm nóc vài tòa nhà.

...

Thế giới Thần Đồ.

Đã 5 giờ chiều.

Tô Mộ lại đi đến phòng tuyển số 3 lần nữa.

Có huân chương Dũng Sĩ kia, hắn rất có tiếng ở phòng tuyển số 3.

“Mua một ít vật phẩm tiếp tế trước, lúc nào cũng có cái để ăn!”

Lần này ở phòng tuyển số 3, Tô Mộ chuẩn bị không ít vật tư.

Bên cạnh đó, hắn còn chuẩn bị cho Tử Long một ít đồ ăn.

Sau khi chuẩn bị đầy đủ, Tô Mộ đi đến chỗ Đại pháp sư.

“Sao người lại tới đây?” Gặp lại Tô Mộ một lần nữa, Đại pháp sư rõ ràng rất kinh ngạc.

“Xin chào, ta muốn hỏi, có cách nào có thể truyền tống ta đến phòng tuyến số 2 được không?” Tô Mộ đi thẳng vào vấn đề.

“Người muốn đi đến phòng tuyến số 2?”

Đại pháp sư nghe vậy, nhíu mày.

Phòng tuyến số 2 không giống với phòng tuyến số 3, đó thật sự là một nơi nguy hiểm!

“Đúng vậy!” Tô Mộ trả lời khẳng định.

“Ta biết rồi!” Đại pháp sư hít sâu một hơi, rơi vào trầm tư.

Tô Mộ cũng không nóng vội, kiên nhẫn chờ đợi.

Mấy phút sau, Đại pháp sư cất giọng nói: “Ta sẽ đưa người đến phòng tuyến số 2, nhưng chỗ đó vô cùng nguy hiểm, có thể sẽ xuất hiện độ lệch khi truyền tống, người xác định muốn truyền tống sao?”

“Ta xác định!” Giọng điệu của Tô Mộ kiên định.

Chỉ cần có thể truyền tống thì tiết kiệm được lượng lớn thời gian!

“Ta cần chuẩn bị một chút!”

Tô Mộ là đại công thần của phòng tuyến số 3, Đại pháp sư đương nhiên vội vàng giúp đỡ.

Chẳng qua, muốn thực hiện truyền tống khoảng cách cực xa cũng không phải là chuyện dễ dàng.

“Không thành vấn đề!”

Bản thân hắn cũng là một pháp sư trận pháp, điều này này Tô Mộ rất rõ ràng, cũng không nóng nảy.

“Trong lúc ta chuẩn bị, người cần đi giết một ít quái, ta cần ma hạch của bọn chúng cung cấp năng lượng cho trận truyền tống!” Đại pháp sư lần nữa lên tiếng.

Tô Mộ gật đầu, đi về phía ngoài phòng tuyến số 3.

Hắn có không ít ma hạch ngũ giai trên người, nhưng cũng đã đến đây rồi, thì tiện tay cày thêm một lượt.

“Đây là?”

Chương 428: Đi đến phòng tuyến số 2!

Ra đến bên ngoài phòng tuyến số 3, quang cảnh trước mắt khiến Tô Mộ phải trợn mắt nhìn.

Chỉ cần không phải người mù, cũng có thể thấy mấy cánh cửa truyền tống ở ngoài thành kia.

“Có thể đi qua không?”

Mở Hỏa Diễm Phi Vũ ra, Tô Mộ bay về phía những cánh cửa truyền tống kia

Nếu có thể đi qua những cánh cửa này thì hắn không cần lên đường từ Vương đô nữa!

“Àm!”

Lúc Tô Mộ chạm vào cửa truyền tống, một lực cản khổng lồ xuất hiện.

“Tiếc quá, cửa không mở!”

Không có cách nào đi qua cửa truyền tống, Tô Mộ bất đắc dĩ nhún vai.

“Triệu hồi Tử Long!”

Đi khu ma vật bên ngoài phòng tuyến số 3, Tô Mộ triệu hồi Tử Long đi ra ngoài.

“Đi luyện cấp đi!”

Dặn dò tiểu tử kia một câu, Tô Mộ đi đến khu vực xa hơn bắt đầu đánh quái.

“Băng Sơn Thụ Giới!”

Sử dụng kỹ năng AOE mạnh, vô số ma vật bị đánh chết.

Sau một thời gian ngắn, Tô Mộ nhặt rất nhiều ma hạch, trang bị ngũ giai và đạo cụ.

Càng may mắn hơn là, thứ ma vật rơi ra hình như là công thức.

‘Thuốc Linh Năng: Sau khi dùng tăng thêm 200 điểm trí lực (thời hạn mãi mãi), cần: 2 quả linh năng, 2 nụ hoa trí tuệ, 1 ma hạch linh năng.’

“Đồ tốt!”

Thuốc tăng điểm thuộc tính vĩnh viễn, hơn nữa còn là điểm trí lực, nói gì thì nói đều muốn luyện ra.

“Vẫn còn thiếu công thức luyện kim có thể luyện ma hạch cao cấp thành linh năng ma hạch!”

“Tìm xung quanh một lúc!”

Mở ra Đôi Mắt Chân Thật, Tô Mộ bắt đầu tìm kiếm ở khu vực này.

“Tìm được rồi!”

Ngay sau đó, hắn tìm được một cây linh năng.

‘Người hái quả linh năng!’

‘Người hái quả linh năng!’

Chỉ còn lại nụ hoa trí tuệ, Tô Mộ không tìm được, nhưng hắn phát hiện một khu vực rải rác các loại hoa ma vật.

“Chắc là thứ này!”

Tô Mộ không do dự, trực tiếp ra tay.

‘Người nhận được nộ hoa trí tuệ!’

Đúng như dự đoán, sau khi đánh bại những ma vật kia, công thức sẽ bất ngờ rơi ra sau cùng.

Tỉ lệ rơi hơi thấp, chẳng qua là ra vài cái.

Sau khi gom đủ nguyên liệu, Tô Mộ lập tức sử dụng phương pháp điều chế.

‘Người nhận được thuốc Linh Năng!’

‘Người sử dụng thuốc Linh Năng, điểm trí lực vĩnh viễn tăng thêm 200 điểm’

Dùng thuốc, dưới động lực của gia tăng cực hạn, điểm trí lực của Tô Mộ tăng lên 400 điểm.

Với trí lực của hắn bây giờ, cho dù có đánh quá lực giai, cũng phải cày một thời gian mới được nhiều điểm trí lực như vậy.

“Có thể tái sử dụng sao?”

Tô Mộ làm ra một lọ thuốc nữa.

‘Người đã sử dụng loại thuốc này, không thể tiếp tục thu hoạch!’

Nhìn nhắc nhở hiện lên, Tô Mộ bĩu môi.

“Cho Tử Long dùng!”

Trở về theo hướng đường cũ, Tô Mộ tìm thấy Tử Long lúc này đang luyện cấp.

Hiện tại tên nhóc kia thăng cấp sẽ chỉ tăng ba thuộc tính, thêm nhiều hơn ở sức mạnh và thể chất, nhanh nhẹn tăng tương đối ít.

Chẳng qua có kỹ năng bị động kia nên trí lực và tinh thần của Tử Long cũng không thấp.

“Nếu như cho tên này sử dụng thuốc tăng thêm 200 điểm trí lực,

không biết có tăng thêm 400 điểm sức mạnh không?”

Tô Mộ ném thuốc vào trong miệng Tử Long, đứng lên chờ đợi.

“Đúng là tăng lên!”

Tăng thêm 200 điểm trí lực, sức mạnh cũng theo đó tăng thêm 400.

Điều này khiến cho Tô Mộ phát hiện một vùng đất mới.

Thân là một đại sư tinh thông mọi thứ, bản thân hẳn nên tìm thêm nhiều công thức phối thuốc và đồ ăn tăng thuộc tính!

“Đại pháp sư chắc hẳn đã chuẩn bị xong!”

Triệu hồi Tử Long, Tô Mộ đi ngược về phòng tuyến số 3 đến chỗ Đại pháp sư.

“Người về rồi à? Gom được bao nhiêu ma hạch rồi?”

Đại pháp sư đã bố trí tốt trận truyền tống, chỉ còn chờ ma hạch của Tô Mộ.

“Người cần bao nhiêu viên?” Tô Mộ mở miệng hỏi.

“Ma hạch càng nhiều, khoảng cách truyền tống cũng càng xa, đại khái một trăm viên đi!” Đại pháp sư nói ra một con số.

Tô Mộ đặc ý lấy ra hai trăm viên ma hạch: “Phần còn dư là thù lao của người!”

“A!”

Đại pháp sư không biết nói gì.

Đây là ma hạch ngũ giai đó!

Ban đầu hẳn còn nghĩ là nếu không gom được đủ một trăm viên thì hẳn sẽ bù thêm vào một ít, ai ngờ nhà thám hiểm này lại còn hào phóng tặng hẳn thêm một trăm viên.

Không hổ là người cứu vớt phòng tuyến số 3!

“Lên đi!”

Thu lại biểu cảm kinh ngạc trên mặt, Đại pháp sư nhận lấy ma hạch, lắp vào.

Tô Mộ đi vào giữa trận truyền tống, yên lặng quan sát trận truyền tống này.

Trình độ đại sư trận pháp khiến hắn nhanh chóng nắm giữ bố cục của trận truyền tống này.

“Truyền tống có thể sẽ sinh ra một vài độ lệch, đây là đá Lộ Dẫn, có thể giúp người xác định phương hướng của phòng tuyến số 2!”

Trước khi truyền tống, Đại pháp sư đưa cho Tô Mộ một món đồ tương tự một cái la bàn bình thường.

“Bắt đầu!”

Theo tiếng rì rào của Đại pháp sư, trận pháp bắt đầu vận hành.

Một cột sáng truyền tống giáng từ trên trời xuống, chiếu lên trên người Tô Mộ.

Một giây sau, ở nơi xa xôi khác, cột sáng truyền tống lập tức hiện ra.

Dưới chân Tô Mộ, một mảnh đất khô cằn xuất hiện.

...

Phòng tuyến số 2.

Trong một căn nhà, một người giống như linh cảm được điều gì đó, nhanh chân đi về phía đài quan sát bên cạnh.

Nhìn từ chỗ này, có thể thấy khoảng không phía dưới đảo.

Hắn nhìn về một hướng, đó rõ ràng là vị trí Tô Mộ xuất hiện!

“Nhanh như vậy đã tới rồi à?”

Một tiếng rù rì vang lên.

Người này đứng chấp tay, ánh mắt thâm sâu.

Biểu cảm của hắn không ngừng thay đổi, hình như đang suy nghĩ kế hoạch nào đó!

“Nơi này chính là khu vực phòng tuyến số 2?”

Nhìn quanh bốn phía, Tô Mộ xác định hoàn cảnh nơi mình đang ở.

Nơi này giống sa mạc, có điều cát trên mặt đất lại là màu đen.

Giống như là bị thứ gì đốt qua.

Tô Mộ lấy ra viên đá lộ dẫn.

Ở nơi không hề có vật tham chiếu để hành động này, kim chỉ dẫn có tác dụng vô cùng quan trọng.

“Hoả Diễm Phi Vũ!”

Mở đôi cánh ra, Tô Mộ dựa theo phương hướng của kim chỉ dẫn đi đến phòng tuyến số 2.

Từ nhiệm vụ của nghị trưởng Vương đô giao cho, mình cần tìm được một người tên “Diệu Tinh” ở phòng tuyến số 2.

Về chuyện nên làm gì tiếp theo, thì phải xem người này đưa cho mình nhiệm vụ gì.

“Ở gần đây không có ma vật sao?”

Chương 429: Xác thối vùng đất khô cằn.

Bay ở trên không, Tô Mộ nhìn xuống đất màu đen bên dưới, chân mày cau lại.

Khu vực này rất lớn, lại không có tung tích một con ma vật nào, quả thật hơi kỳ lạ.

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Tô Mộ mở kỹ năng Đôi Mắt Chân Thật.

“Mấy thứ này là?”

Góc nhìn nhất thời phát sinh biến đổi, trên mặt đất có không ít nơi xuất hiện những năng lượng màu đen.

Những năng lượng màu đen này làm Tô Mộ có loại cảm giác quen thuộc.

“Tà Thần?”

Chân mày hắn nhíu lại, nhớ tới Tà Thần luôn muốn đưa hắn vào chỗ chết kia.

Thứ mà đối phương sử dụng, hình như cũng là loại năng lượng màu đen thế này.

“Đi xem thử!”

Ở trên không trung, Tô Mộ có thể hoàn toàn tránh đi những năng lượng màu đen kia, nhưng hắn lại chọn trở lại trên mặt đất.

Ngay lúc hắn đặt chân vào phạm vi của năng lượng màu đen, thì chuyện kỳ dị phát sinh.

Vùng đất khô cằn màu đen bỗng giãn ra.

Một thi thể thối rữa từ trong đó chui ra.

Nó quan sát tình hình xung quanh, sau khi phát hiện sự tồn tại của Tô Mộ, vẻ mặt dữ tợn bắt đầu tấn công.

“Ma vật hệ vong linh?”

Tô Mộ không vội ra tay, cẩn thận dò xét con ma vật này.

‘Xác Thối Độc (Tinh anh)’

Cấp bậc: cấp 1 lục giai

HP: 500000/500000

Công kích vật lý: 8000

Phòng ngự vật lý: 8000

Phòng ngự ma pháp: 5000

Kỹ năng: Đặc Tính Tộc Bất Tử, Móng Vuốt Độc, Ăn Mòn Nhanh Chóng

“Ma vật tinh anh cấp lục giai, không hổ là ma vật ngoài tường!”

Nhìn vào thuộc tính, ma vật này có lượng máu cao, công kích cao, còn sở hữu ba kỹ năng, dù ở trong đám ma vật cấp tinh anh cũng xem như mạnh rồi.

Có điều với Tô Mộ, tính uy hiếp của xác thối này gần như bằng 0.

Xác thối rất nhanh đã xông tới trước mặt Tô Mộ, giơ ra móng tay bén nhọn của nó, bắt đầu tấn công.

-1!

Đỉnh đầu Tô Mộ bay ra một con số sát thương.

Đổi thành một người chơi, lúc nhìn thấy con số này chắc chắn hiểu được, nhưng xác thối lại không thuận theo mà tiếp tục tấn công không tha.

-1!

Tần số sát thương bay ra cũng xem như nhanh, nhưng không hề có tác dụng.

Mấy trăm vạn máu kia của Tô Mộ thật sự quá cao rồi.

Lấy Quyền Trọng Pháp Thần ra, Tô Mộ đập một phát lên đầu xác thối.

Một con số hàng vạn bay ra.

Cách biệt cực lớn thoát nhìn là hiểu!

“Không thú vị!”

Thử tay một cái, Tô Mộ bấu môi.

Máu của đám xác thối này có cao hơn nữa, cũng không đủ cho mình đánh!

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Một tia sét từ trên trời giáng xuống.

-529584!

Sét đánh mãnh liệt, nháy mắt giết chết con xác thối lục giai này.

‘Người giết được Xác Thối Độc, nhận được một nghìn điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Nhanh Nhẹn Như Thần nhận được 1 điểm nhanh nhẹn!’

“Được nha!”

Điểm kinh nghiệm cao cộng thêm kích hoạt kỹ năng bị động, Tô Mộ thoả mãn gật gật đầu.

Xung quanh đây còn không ít nơi ngưng tụ năng lượng màu đen, ở dưới những vùng đất khô cằn đỏ, hiển nhiên cũng ẩn giấu loại xác thối thể này.

“Nhìn sơ qua thì rất an toàn, trên thực tế lại cất giấu cỗ máy giết chóc!”

Tô Mộ cũng nhận ra được sự nguy hiểm ở vùng đất khô cằn này.

Một khi kích động lượng lớn xác thối, vậy thì phiền phức rồi.

Đương nhiên, đây chỉ là đối với những người chơi khác mà thôi.

“Dụ hết ra, dứt khoát xử trong một lần!”

Dưới Đồi Mắt Chân Thật, Tô Mộ hoàn toàn không xem những xác thối đó ra gì.

Hắn đang suy nghĩ dùng phương pháp nào có thể dụ quái nhanh

nhất.

“Chớp Nhoáng không ngừng?”

Sau khi suy nghĩ, Tô Mộ đã có ý tưởng.

Tất cả vị trí của năng lượng màu đen đó cách nhau hơi gần, mình dùng Chớp Nhoáng đến những nơi đó rồi dừng thoáng qua, chắc chắn có thể dẫn mấy cái xác thối ở bên dưới ra.

“Chớp Nhoáng!”

Chớp nhoáng đến được khu vực năng lượng màu đen, sau khi cảm nhận vùng đất dưới chân hơi giãn ra, Tô Mộ không có dừng lại, tiếp tục dùng Chớp Nhoáng đến vị trí tiếp theo.

Bóng người của hắn biến hoá không ngừng, xuất hiện tại mỗi vị trí khác nhau.

Có đầy đủ lượng mana, Chớp Nhoáng cũng đạt đến hiệu quả “Chớp Nhoáng không ngừng”.

Những vùng đất kia bắt đầu giãn ra không ngừng, từng con từng con xác thối dữ tợn phá đất mà ra.

Bọn nó thoát nhìnnh một lát, đồng loạt nhìn về phía vật sống duy nhất ở đây.

“Băng Sương Thụ Giới!”

Tô Mộ quyết đoán sử dụng kỹ năng AOE.

-261792!

-523584!

Phong bạo và dây leo cùng lúc tấn công, sát thương ở mỗi giai đoạn đều tính riêng.

Có cái sát thương còn gây ra bạo kích, nháy mắt giết chết, đến sát thương thêm ở giai đoạn hai cũng chưa kích hoạt.

Phần lớn xác thối hoàn toàn không chống đỡ nổi trong giây đầu

tiên.

Phải biết là thời gian duy trì của kỹ năng Băng Sương Thụ Giới này lên tới 10s!

“Đám tiểu tử này mà là BOSS thì sướng rồi!”

Không hề áp lực, Tô Mộ nhin không được bắt đầu lắm bầm.

Nếu là BOSS lục giai, cho dù là loại bình thường, lượng máu có lẽ cũng phải hơn năm trăm vạn điểm, vừa hay đủ cho mình dùng một kỹ năng AOE.

Giết BOSS có thể sướng khoái hơn giết ma vật tinh anh nhiều!

Đáng tiếc, BOSS không phải cải trắng, năng lượng màu đen ở khu vực này phân bố đồng đều, chỉ có ma vật bất tử cấp tinh anh.

‘Người giết được Xác Thối Độc, nhận được một nghìn điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Ý Thức Chi Nguyên nhận được 1 điểm tinh thần!’

...

‘Chúc mừng người tăng cấp, nhận được một trăm hai mươi điểm thuộc tính, nhận được hai trăm điểm kỹ năng!’

Sau khi liên tục giết được mấy trăm con xác thối, cấp bậc của Tô Mộ cũng tăng lên.

Đạt đến lục giai, muốn tăng lên một cấp, cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Nhưng từ lúc Tô Mộ đặt chân lên vùng đất khô cằn này, thời gian chẳng qua mới trôi qua được một tiếng mà thôi.

Tốc độ tăng cấp như thế này, đủ để cho vô số người chơi ngưỡng mộ rồi.

Cho dù là mấy người sống lại kia thì cũng như thế!

Thế giới vị diện.

Lão tổ Hà gia ngồi ở giữa một ao sen, có mấy lão già tuổi tầm sáu mươi đứng bên cạnh hẳn.

Trong ao sen, các loại bảo thạch chói mắt đang lấp lánh. Ngoài ra còn có một số ma hạch tỏa ra ma lực mạnh mẽ.

Đây rõ ràng là một loại trận pháp!

“Nếu như người muốn giữ gìn thực lực nhiều nhất thì chỉ có thể giáng xuống người của con cháu Hà gia của người!” Một lão già hô to.

Chương 430: Khác biệt đẳng cấp và thuộc tính

Lão già Hà gia nhìn về phía hai đóa hoa sen còn lại trong ao sen rồi đi đến bên cạnh một đóa trong số đó.

“Các vị, bắt đầu đi!”

Hắn đưa tay ra, rạch vào lòng bàn tay, để trên đóa hoa sen.

Sau khi những lão già khác đưa mắt nhìn nhau thì cùng gật đầu.

Trên người của bọn họ liên tiếp tỏa ra năng lượng mạnh mẽ, thúc giục đường vân sắp xếp bên cạnh ao sen.

Cùng lúc khi đường vân được kích hoạt thì bảo thạch và ma hạch được bố trí bên trong cũng bắt đầu phát huy tác dụng.

Cơ thể của lão tổ Hà gia bên trong trận pháp cũng phát sinh biến hóa.

Đó là một luồng lực truyền tống mãnh liệt, muốn đưa hắn đến một nơi nào đó.

Nhưng chính trong lúc bắt đầu truyền thống thì một luồng pháp tắc trật tự đan xen vào.

Cơ thể của lão tổ Hà gia bị vô số lôi mang bao phủ, cơ thể từ từ

xuất hiện vết nám đen.

Không nghi ngờ gì nữa, cứ tiếp tục như thế thì cơ thể của hắn sẽ bị ăn mòn hoàn toàn.

Các lão già còn lại không hề dừng lại mà ngược lại còn tăng cường vận chuyển năng lượng.

Sắc mặt của bọn họ trở nên trắng bệch, rõ ràng đều đã phải trả một cái giá không nhỏ.

Đột nhiên cơ thể của lão tổ Hà gia bốc cháy, không lâu sau thì cơ thể trắng bệch kia đã hóa thành tro bụi.

Cùng lúc đó, ở một nơi nào đó trong thế giới hiện thực, cơ thể của một người thanh niên xảy ra dị biến.

Đường vân màu máu tuôn ra từ trên da thịt của hắn, bao phủ lấy mỗi bộ phận trên người hắn.

Hắn lập tức ngã trên mặt đất, mặc dù hai mắt mở nhưng mà cực kỳ trống rỗng.

Sau một khoảng thời gian, một vòng pháp tắc đan xen lơ lửng xuất hiện, rơi vào trên cơ thể của người này.

Một giây sau, pháp tắc lại dung nhập vào trong cơ thể của người này.

Ánh mắt trống rỗng của hắn đã có sức sống, cả người từ từ bò dậy.

Người này quan sát bản thân trước một chút, ngay sau đó thì phát ra tiếng cười điên cuồng.

“Ha! Ha! Ha!”

Hắn nắm chặt nắm tay, có vẻ như kích động khác thường.

“Vậy mà lại bảo lưu được cấp bậc cấp 5 lục giai!”

“Thế giới hiện tại còn ai có thể cản được ta?”

...

‘Người đánh chết được Hủ Thi Cuồng Khuyển, thu được hai nghìn điểm kinh nghiệm!’

‘Người đánh chết được Hủ Thi Vương, thu được mười nghìn điểm kinh nghiệm!’

‘Thu được một điểm trí lực thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần’

...

‘Chúc mừng người đã thăng cấp, thu được một trăm điểm thuộc tính, hai trăm điểm kỹ năng!’

Trên mảnh đất khô cằn, dưới chân Tô Mộ giẫm phải một xác chết với hình thể khổng lồ.

Sau khi đánh chết con BOSS này, cấp bậc của hắn cũng đã đến cấp 3 lục giai.

Cấp bậc này đã có thể nói là khó giải rồi, nhưng hắn không biết rằng trên bảng xếp hạng cấp bậc thế giới lúc này, vị trí đầu bảng kiên cố của hắn đã bị rớt xuống hạng nhì.

Trên bảng cấp bậc, người xếp hạng nhất là một cái tên chưa từng xuất hiện.

Hà Ấn!

So với cấp bậc ẩn giấu phía sau của Tô Mộ và Hiên Viên, cấp bậc của Hà Ấn trạng thái hiển thị.

Cấp 5 lục giai!

Nhìn theo cấp bậc này, xếp ở vị trí thứ tư là Mã Kinh Phi, cấp bậc cũng chỉ là cấp 8 tam giai.

Khoảng cách giữa hạng nhất và hạng tư đạt đến ba giai!

Sự xuất hiện của cái tên này cũng khiến cho kênh game Thần Đồ nổ tung.

Thực tế gặp phải sự xâm lấn, toàn bộ công cụ truyền tin đều mất đi tác dụng.

Kênh chat trong trò chơi đã trở thành phương thức giao lưu duy nhất ở hiện tại.

“Tên Hà Ấn này là ai? Lại đạt đến lục giai?”

“Mẹ nó, tên này quá khủng khiếp rồi nhỉ? Lục giai là thần tiên gì?”

“Các người có phát hiện không, tên đó còn vượt qua cả Tô Pháp Thần và Hiên Viên!”

“Đó là lục giai đấy, có thể vượt qua? Ta xem chừng Tô Pháp Thần và Hiên Viên khả năng chỉ mới ngũ giai thôi.”

“Nước của chúng ta quả thật là ngọa hổ tàng long, lục giai cũng xuất hihie65roi62.”

“Hà Thần, gặp riêng ta đi, năng lực nghiệp vụ của ta mạnh lắm!”

Vô số người đang thảo luận, mỗi người đều đang suy đoán thân phận của Hà Ấn.

Trong mắt của đại đa số người, cái tên đột nhiên xuất hiện này e rằng thực lực đã vượt qua cả Tô Pháp Thần và Hiên Viên.

Đương nhiên cũng có người cảm thấy tiếp theo bảng xếp hạng cấp bậc sẽ xuất hiện kết cấu kiềng ba chân.

Nhưng những người này lại không biết, so với cấp bậc tự thân của Hà Ấn, vị lão tổ Hà gia này càng xem trọng tất cả của Hiên Viên!

...

Đứng ở bên ngoài, Tô Mộ không thấy được tình trạng sôi nổi trên kênh chat.

Sau khi thăng cấp, hần nhìn vào thuộc tính chờ phân phối rồi suy tư.

“Hai trăm điểm thuộc tính là chia đều hay là thêm trước một thuộc

tính?”

Tập hợp đủ toàn bộ năm thuộc tính bị động, đối với thuộc tính thăng cấp thì Tô Mộ muốn thêm toàn bộ vào trí lực.

Thuộc tính khác đã không thiếu rồi, đương nhiên trí lực càng cao càng tốt!

“Vậy thì thêm trí lực!”

Tô Mộ hít sâu một hơi, thêm hai trăm điểm thuộc tính vào trí lực.

Tăng Lên Cực Hạn vừa được thêm vào, hai trăm điểm lập tức biến thành bốn trăm điểm. Cộng thêm việc đánh chết lượng lớn ma vật cấp tinh anh lục giai, kỹ năng bị động kích hoạt cũng tạm tạm, thuộc tính của hắn cũng được nâng cao không ít.

Mở giao diện thuộc tính.

Người chơi: Tô Mộ

Cấp bậc: cấp 3 lục giai (15000/ 350000)

HP: 2077200

MP: 770200

Công kích vật lý cận chiến: 17856

Công kích ma pháp: 48254

Phòng ngự vật lý: 23472

Phòng ngự ma pháp: 333607

Bạo kích ma pháp: 35%

Sát thương bạo kích ma pháp: 250%

Bạo kích vật lý: 5%

Tất cả khả năng miễn dịch: 50%

Miễn giảm tổn thương: 30%

Thuộc tính: sức mạnh 4464, thể chất 4524 (+ 2300), nhanh nhẹn (3912), tinh thần 4122 (3580), trí lực 5302 (+ 2800)

Thuộc tính khoa trương này vốn không phải là cấp bậc này có thể sở hữu!

“Đó là?”

Thêm thuộc tính xong, Tô Mộ đang định tiếp tục giết ma vật, thì một hòn đảo bay lại xuất hiện trong tầm nhìn.

Trên đảo có rất nhiều dấu hiệu sinh tồn mạnh mẽ, một số dấu hiệu trong đó dường như còn đạt tới thất giai.

Tô Mộ lấy chỉ dẫn ra, kim chỉ đúng về phía hòn đảo bay đó.

“Phòng tuyến số 2 lại xây dựng ở trên không trung ư?”

Chương 431: Đi tới vực sâu?

Điều này khiến Tô Mộ hoàn toàn không ngờ tới.

Trên tấm bản đồ nghị trưởng Vương Đô đưa cho mình, không hề đánh dấu nơi này.

“Đi xem thử trước đã!”

Có lẽ là bởi vì tới gần phòng tuyến số 2, nên ma vật trở nên ít ỏi, Tô Mộ cũng từ bỏ dự định tiếp tục đánh quái.

Hắn mở đôi cánh hoả diễm, bay lên đảo bay.

“Trên đảo bay có bố trí một trận pháp lơ lửng!”

Tò mò quan sát bố cục của hòn đảo bay này, Tô Mộ thể hiện ưu thế của trận pháp đại sư ra ngoài.

Chỉ cần có đủ tư liệu, hắn hoàn toàn có thể hồi phục được trận pháp lơ lửng này!

“Có thứ gì đó đang tới gần!”

“Hình như là ma vật, chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu!”

“Không đúng, hình như đó là con người!”

Khi Tô Mộ tới gần, bảo vệ của đảo bay cũng phát hiện hắc tới, tất cả đều căng thẳng, lập tức chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

Nhưng Tô Mộ càng tới gần, tất cả những bảo vệ này để lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Một nhà thám hiểm biết bay?” Có người kinh ngạc nói.

Đôi cánh hoả diễm kia, lúc đám NPC này nhìn thấy thì đều cảm thấy khó tin!

“Chào các người, ta phụng mệnh của Vương Đô, tới tìm một người tên là Diệu Tinh.”

Tô Mộ chậm rãi đáp xuống đất, lễ phép hỏi.

“Đi theo ta!” Một thị vệ gạt đầu, ra hiệu với Tô Mộ.

Đi theo sau lưng hắc, Tô Mộ quan sát bên trong đảo bay.

Có lẽ là bởi vì có ưu thế trên cao, nên trên đảo bay này không hề có công sự phòng ngự như tường thành.

Các tòa nhà nơi này cơ bản đều dùng để ở, phong cách vô cùng giản dị.

Nói tóm lại, nơi đây giống một nơi đóng quân hơn, những người ở đây đều là chiến sĩ.

Tô Mộ được dẫn tới bên dưới một tòa tháp ngà voi màu trắng.

Tháp ngà voi như thế này, tổng cộng có bốn tòa phân bố trên đảo bay, cũng là toàn nhà cao nhất trên đây.

“Đảo chủ Diệu Tinh, có một nhà thám hiểm tới từ Vương Đô tìm người!” Thị vệ hô to về phía đỉnh tháp.

Đột nhiên, một trận gió mát lướt qua mặt, mùi hương thoang thoảng tràn vào hơi thở của Tô Mộ.

Một người phụ nữ mặc đồ màu xanh, khuôn mặt xinh đẹp chậm rãi đáp xuống từ trên tháp.

“Người lui xuống trước đi!”

Giọng nói êm dịu vang lên.

Thị vệ hành lễ, rồi rời khỏi tháp ngà voi.

“Người là người tới từ Vương Đô?”

Diệu Tinh quan sát Tô Mộ, trên gương mặt xinh đẹp đó hiển nhiên là đang nghi ngờ.

Thật sự có nhà thám hiểm có thể đạt tới phòng tuyến số 2 trong đoạn thời gian này sao?

“Ta phụng mệnh của nghị trưởng Vương Đô, tới tìm người!”

Tô Mộ nhìn vào ánh mắt hoài nghi kia của người đẹp, giọng điệu bình thản.

“Lão già bất tử đó bảo người tới tìm ta làm gì?”

Không ngờ, lúc nghe thấy nghị trưởng Vương Đô, Diệu Tinh lại không kính trọng chút nào.

“Có lẽ là bởi vì chuyện của Tà Thần!”

Tô Mộ lấy chìa khóa tháp Sa Đọa cùng với ý thức còn sót lại của Tà Thần ra.

“Tà Thần?”

Sắc mặt của Diệu Tinh lập tức trở nên nghiêm túc.

Khuôn mặt xinh đẹp dần nghiêm trọng.

“Lão già bất tử đó còn nói gì nữa?”

“Hắn bảo ta tới tìm người, rồi nghe sai khiến tiếp theo của người!”

Nghe thấy Diệu Tinh liên tục gọi vị nghị trưởng kia là lão già bất tử, Tô Mộ đột nhiên có cảm giác liệu có phải là mình bị bẫy rồi không.

Vị đạo chủ trước mắt này, tiếp theo sẽ bảo mình làm những gì đây?

“Ta biết rồi, người có thể đi!”

Nhưng lời nói của Diệu Tinh khiến Tô Mộ lập tức sửng sốt.

“Không có nhiệm vụ giao cho ta sao?”

Tô Mộ nhin không được hô lên.

Chạy ngàn dặm xa xôi tới đây, nói một câu rồi đuổi mình đi?

Chuyện này ai mà chịu được?

Diệu Tinh lại trợn mắt: “Chẳng lẽ để cho người đi tiêu diệt tên Tà Thần đó ư? Hay là bảo người đi đập nát tòa tháp Sa Đọa kia?”

“Người thật sự là đạo chủ sao?”

Tô Mộ cũng trợn mắt lại.

“Vậy chẳng lẽ người là đạo chủ?” Diệu Tinh suy ngẫm trả lời.

Mặc dù dáng vẻ của nàng rất xinh đẹp, nhưng Tô Mộ vẫn nảy sinh kích động muốn đâm cho nàng một cái.

“Vậy tòa tháp Sao Đọa đó ở đâu?”

Hít sâu một hơi, sau khi khôi phục tâm trạng, thì Tô Mộ mở miệng hỏi.

Người này không cho mình nhiệm vụ, vậy thì tự đòi là được.

“Cái gì? Người thật sự muốn đi đập nát tòa tháp Sa Đọa đó?” Diệu Tinh bật cười: Tháp Sa Đọa ở trong vực sâu, không ai biết vị trí cụ thể của nó, dựa vào sức mạnh của người, căn bản không thể nào

đi ra khỏi vực sâu được.”

“Không thử thì sao biết được?” Tô Mộ trầm giọng nói.

Vực sâu trong lời nói của Diệu Tinh, có lẽ là khu vực cấm nằm ở phòng tuyến số 2.

Nói thật, mình thật sự muốn đi tìm kết quả!

“Người nghiêm túc à?”

Thấy thái độ kiên định của Tô Mộ, Diệu Tinh nhú mày.

Tô Mộ gật đầu.

“Cũng đúng, nhà thám hiểm khác với bọn ta!” Diệu Tinh đột nhiên nói một câu, trong giọng điệu dường như còn có chút ngưỡng mộ.

Tô Mộ cũng nghe hiểu, cái gọi là khác đó, hiển nhiên là đang nói tới việc nhà thám hiểm có “Mười mạng”.

“Nếu người đã quyết định rồi, thì tùy người!”

Diệu Tinh lại nói, hoàn toàn không có dáng vẻ của một “NPC nhiệm vụ”.

Đúng lúc nàng vừa dứt lời, thì lại có một giọng nói vang lên.

“VẬY MÀ LẠI CÓ NHÀ THÁM HIỂM MUỐN ĐI VÀO VỰC SÂU, ĐÂY CHÍNH LÀ MỘT KẺ KHÔNG BIẾT SỢ MÀ!”

Tô Mộ quay đầu nhìn về phía giọng nói truyền tới, nơi đó có một đàn ông mặc trường bào màu lam.

“Sao trở về nhanh vậy? Đã phát hiện gì rồi?” Diệu Tinh nhìn về phía đàn ông, hỏi.

“Không biết tại sao, ma vật bên dưới vực sâu hơi xao động!”

Đàn ông vừa nói, vừa liếc nhìn Tô Mộ, tiếp tục nói: “Nhưng có pháp tắc ở đây, những ma vật đó không lên đây được!”

Diệu Tinh khẽ vuốt cằm.

Nàng nhú mày, như thể đang suy nghĩ gì đó.

Không lâu sau, giọng nói của nàng vang lên.

“Hắn tên Mặc Tâm, phụ trách giám sát tình huống của vực sâu.”

“Nếu người thật sự muốn đi phá hủy tháp Sa Đọa, thì có thể thỉnh giáo hắn.”

Chương 381: Đường tới vực sâu.

Lời nói của Diệu Tinh làm cho Tô Mộ nhú mày.

Hắn nhìn về phía bên cạnh Mặc Tâm: “Người có thể dẫn ta tiến vào vực sâu sao?”

Mặc Tâm cười nhạt, liếc nhìn Tô Mộ mấy cái, lắc lắc đầu.

“Ta khuyên người không nên đi, cho dù người là nhà thám hiểm, không chừng cũng không thể quay về được!”

Chương 432: Đi tới vực sâu? (2)

Giọng điệu của hắn không giống khuyên bảo mà ngược lại giống như châm biếm.

Châm biếm Tô Mộ không biết tự lượng sức mình.

“Tên này có địch ý với ta?”

Nhận thấy được sự kỳ lạ của Mặc Tâm, Tô Mộ hí mắt lại.

So với phòng tuyến số 3, các NPC ở phòng tuyến số 2 không thân thiện chút nào!

Đặc biệt là mỹ nữ đảo chủ này, nàng thực sự là đảo chủ sao?

Nhưng vực sâu Ma Vật này, mình không thể không đi.

“Nếu người không muốn dẫn đường, vậy ta đi một mình là được!”

Không thấy Mặc Tâm, Tô Mộ nhìn chăm chăm Diệu Tinh.

“Nếu ta phá hủy Sa Đọa tháp kia, người có thể cho ta phần thưởng gì?”

Lời nói này khiến cho Diệu Tinh sững sờ trong chốc lát.

Nàng tuyệt đối không nghĩ tới, nhà thám hiểm trước mắt lại còn đưa ra điều kiện?

“Nếu như người thực sự có thể phá hủy tháp Sa Đọa, người muốn phần thưởng gì đều được!”

Diệu Tinh không có chuẩn bị, sau khi suy nghĩ một chút thì bắt đầu mở ra một chi phiếu trống.

“Có tiếp nhận nhiệm vụ hay không: Phá hủy tháp Sa Đọa? Phần thưởng: Không biết!”

Nhìn nhiệm vụ nhắc nhở hiện lên trước mắt, Tô Mộ không vội vàng tiếp nhận.

Cùng NPC đàm phán loại chuyện này, bản thân hẳn đã quá có kinh nghiệm rồi.

“Ta muốn học kỹ năng mạnh mẽ, người có thể dạy ta sao?”

“Kỹ năng?”

Diệu Tinh nghe vậy, đôi mắt liếc hẳn một cái.

“Nếu người thật sự có thể hoàn thành nhiệm vụ, chỉ cần là kỹ năng ta biết, tất cả đều có thể dạy cho người!”

Vị đạo chủ này biểu hiện cực kỳ hào phóng.

Nói cách khác, nàng không tin rằng một nhà thám hiểm thực sự có thể hoàn thành một nhiệm vụ khó khăn như vậy.

Diệu Tinh vừa dứt lời, nhiệm vụ trước mắt Tô Mộ cũng xảy ra biến hóa.

“Có nhận nhiệm vụ hay không: Phá hủy tháp Sa Đọa? Phần thưởng hoàn thành: Chân truyền của Diệu Tinh!”

“Ồ!”

Tô Mộ hài lòng mỉm cười.

Hắn nhìn về phía Mặc Tâm bên cạnh nói: “Dẫn đường đi!”

“...”

Trán của Mặc Tâm xuất hiện ba vạch đen.

Thực sự coi tháp Sa Đọa là vườn hoa sau nhà người à?

Nói dẫn đường là có thể đi ư?

“Đi thôi!”

Thấy Mặc Tâm không nói một lời, Tô Mộ bèn thúc giục.

Ánh mắt của Mặc Tâm trầm xuống, dường như đang suy nghĩ điều gì.

Qua một lúc, hắn nhìn về phía Diệu Tinh: “Đảo chủ, thật sự cho phép tên nhóc này cố tình làm bậy sao?”

“Nếu hắn ta muốn tìm chết, không có ai cản được hắn, người dẫn hắn xuống vực sâu là được rồi!”

Diệu Tinh bày ra tư thế xem náo nhiệt.

Nhận được mệnh lệnh, Mặc Tâm rất bất lực.

“Đi theo ta!”

Cũng mặc kệ Tô Mộ có theo kịp hay không, hắn sải bước dài hướng đi về một hướng.

Tô Mộ cũng không do dự, mở ra Đôi cánh hoả diễm, đi theo phía sau Mặc Tâm.

Mặc Tâm đi đến nơi phi thuyền đậu, bên trên có một phi thuyền cơ

giới cỡ nhỏ.

Nhìn thấy Tô Mộ đang bay ở trên không trung, hắn không nói gì nhiều, điều khiển phi thuyền hướng về vực sâu.

Tô Mộ theo sát phía sau.

Một lúc sau, hoàn cảnh xung quanh bắt đầu trở nên u ám.

Đến gần vực sâu Ma Vật, ngay cả tia sáng cũng đều bị nuốt chửng.

“Ta biết có một con đường tiến vào vực sâu, nhưng ta sẽ không đi cùng người!” Mặc Tâm hướng về Tô Mộ hét lớn.

“Vậy tòa tháp Sa Đọa kia ở đâu?” Tô Mộ cũng mở miệng hỏi.

Đối với tháp Sa Đọa, bản thân hắn “Khao khát đã lâu” rồi.

“Ta không biết!” Mặc Tâm lắc đầu.

Tô Mộ không tiếp tục truy vấn.

Cứ đi ắt có đường, bản thân lại có chìa khóa tòa tháp đó trong tay, cũng không lo tìm không được.

Cùng lắm là đem hết ma vật ở vực sâu dọn dẹp sạch sẽ.

Đến lúc đó, sức mạnh của bản thân có thể vật tay cùng vị Tà thần kia rồi!

“Đến rồi!”

Âm thanh của Mặc Tâm cắt đứt suy nghĩ của Tô Mộ.

Hắn điều khiển phi thuyền tiến vào một đỉnh núi.

“Trong núi có một hang động không đáy, thông với vực sâu Ma Vật.”

Chỉ đến một hang động chỗ đỉnh núi, Mặc Tâm bay vào trước.

Tô Mộ không chịu thua kém, cũng bay vào hang động.

Hang động đen kịt được ánh lửa của cửa đôi cánh hoả diễm chiếu sáng.

Mặc Tâm vốn định lấy công cụ chiếu sáng ra, cũng thu tay lại.

“Kỹ năng này của người cũng khá thực dụng đấy!”

Hắn thèm muốn nhìn đôi cánh hoả diễm của Tô Mộ.

“Đây chính là đường thông tới vực sâu à?”

Lực chú ý của Tô Mộ đặt vào hố sâu của hang động.

Hố sâu của vách núi có một bậc thang hình xoắn ốc đi xuống, vừa nhìn chính là do con người đào bới ra.

“Con đường này có thể dẫn thẳng đến tầng thứ mười của vực sâu Ma Vật, khi đến đó, đôi cánh của người hơi quá bắt mắt.”

Mặc Tâm nhắc nhở một câu.

Tô Mộ giống như là không nghe thấy, ra sức nhẩy về phía hướng hố sâu.

Đôi cánh hoả diễm mang theo hắn với tốc độ cực lớn, để một mình Mặc Tâm ở lại phía trên.

“Có cần phải gấp gáp như vậy không?”

Mặc Tâm khinh bỉ, không nhận được châm chọc một câu.

Nhìn thấy ánh lửa rơi xuống, biểu cảm của hắn ta không ngừng thay đổi.

Sau khi ánh lửa biến mất, Mặc Tâm lớn tiếng mắng một câu: “Vực sâu chết tiệt!”

Nhưng nói như vậy, hắn bước chân lên bậc thang đi xuống.

...

Phòng tuyển số 2.

Không lâu sau khi Tô Mộc và Mặc Tâm rời đi, có một người đến tháp Tượng Nha của Diệu Tinh.

Người này bị một chiếc áo choàng đen bao phủ, không thể nhìn thấy rõ khuôn mặt thật sự của hắn.

“Như người mong muốn, bọn họ đã xuất phát trước đến vực sâu rồi.”

Sắc mặt Diệu Tinh u ám, hoàn toàn không có vẻ bất cần đời lúc trước.

“Ừ!”

Một giọng nói phát ra từ dưới chiếc áo choàng.

Đó cũng là giọng của một người phụ nữ, thậm chí còn dễ nghe hơn Diệu Tinh.

“Đây là lần cuối cùng ta giúp người, nếu như người còn dám cả gan xuất hiện, ta nhất định giết người!” Diệu Tinh trầm giọng nói.

Nghe đến câu này, người dưới áo choàng rơi vào trầm mặc.

Rất lâu sau, âm thanh của nàng mới vang lên.

“Ta chưa bao giờ là tay sai của Tà thần. Mọi việc ta làm đều là vì tộc nhân của mình!”

“Bọn họ cũng là tộc nhân của người không phải sao?”

“Muội muội yêu quý của ta!”

Chương 433: Giúp một chuyện?

Vực sâu Ma Vật, ý nghĩa như tên, đây là một nơi sâu không thấy đáy, vực sâu này như một mê cung.

Ở đây, e rằng người không cẩn thận, sẽ làm kinh động đến kẻ địch núp trong bóng tối.

Tô Mộ bay rất nhanh, sau khi tới đáy của hang động, bóng tối vô tận liền cuốn tới.

Cho dù là ánh lửa trên cánh hoả diễm, cũng có dấu hiệu bị cắn nuốt.

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Tô Mộ thu cánh hoả diễm lại, mở kỹ năng Đôi Mắt Chân Thật ra.

Trong bóng tối, hết thảy không có chỗ trốn.

Một lối đi cũng hiện ra trước mắt.

“Đây chắc là đường để vào vực sâu!”

Hít sâu một hơi, Tô Mộ di chuyển bước chân, đi vào trong đường giao thông.

Lối đi này khá hẹp, vừa đủ cho một người trưởng thành đi qua.

Một lúc sau, Tô Mộ đi hết lối đi, thì đến bên trong một hang cực lớn.

“Quả nhiên là mê cung mà!”

Dưới Đôi Mắt Chân Thật, bên trong hang ngăm rắc rối phức tạp, rất nhiều nơi đều là ngõ cụt.

Trên những lối đi trong hang ngăm, không ít ma vật đang đi qua đi lại.

Tô Mộ có thể nhận ra được, những ma vật đó đều có một loại đặc tính.

Hệ vong linh!

Thay vì gọi nơi này là vực sâu Ma Vật, thì gọi là ngôi mộ to lớn dưới đất còn thích hợp hơn.

“Theo cách nói của Mặc Tâm, nơi này là tầng thứ mười của vực sâu, xem thử tình hình trước đã!”

Tô Mộ dứt khoát dùng kỹ năng Ảnh Động.

Trong hoàn cảnh tối tăm ở đây, kỹ năng này quả thực quá thích hợp.

“Nơi này là địa bàn của vị Tà Thần kia, ta không thể quá phô trương được!”

Dù gì cũng đang ở địa bàn của người ta, Tô Mộ có vẻ hết sức cẩn thận.

Vị Tà Thần đại nhân kia cảm hận mình không ở mức bình thường đâu!

Ảnh Động giấu hành tung, nhờ vào kỹ năng Đôi Mắt Chân Thật, Tô Mộ bắt đầu tìm kiếm toàn bộ tầng thứ mười.

Diện tích rất lớn, ma vật hệ vong linh trong tầng thứ mười nhiều vô số kể.

Tiếc là, phần lớn cấp bậc của những ma vật này đều là ngũ giai.

“Tầng thứ mười, cũng chẳng được tính là lối vào mà!”

Tô Mộ nhận không được than phiền một câu.

Nơi này đối với người khác mà nói có thể coi là nửa bước khó đi, nhưng với mình thì thậm chí cũng không được xem như món khai vị.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ cũng lười tìm kiếm tiếp, dứt khoát dùng Chớp Nhoáng xuyên qua những chướng ngại vật trong mê cung.

Tốc độ đi đường nháy mắt tăng lên gấp mấy lần.

Sau khi lại trôi qua một khoảng thời gian, Tô Mộ đến một nơi cạnh vách đá.

“Đây chính là đường để đi xuống à?”

Đứng trên vách đá nhìn xa xuống dưới, Tô Mộ nheo mắt lại.

Dưới Đồi Mắt Chân Thập, trên thành vách đá có lượng lớn ma vật chưa biết.

Nhìn dấu hiệu năng lực toả ra từ trên người bọn chúng, có lẽ đều là ma vật lục giai.

Đang lo không có quái để giết, Tô Mộ cũng không chần chờ nữa.

“Băng Sương Thụ Giới!”

Nhìn xuống bên dưới vách đá, Tô Mộ sử dụng kỹ năng AOE mạnh nhất.

Trong nháy mắt, vách đá nổi lên trận hàn sương lạnh buốt, trên vách núi xuất hiện vô số dây leo có gai vươn dài ra.

Trong bóng tối, đám ma vật bám trên vách đá kia vẫn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, thì đã bị dây leo quấn quanh.

Băng sương không chút lưu tình ra sức đánh bọn chúng.

Dưới lượng sát thương to lớn, đám ma vật đó cũng lần lượt từng con rơi xuống bên dưới.

‘Người giết được Dơi Thi Quý, nhận được năm trăm điểm kinh nghiệm!’

...

‘Người đã giết được Vua Dơi Thi Quý, nhận được năm nghìn điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

...

‘Chúc mừng người lên cấp, nhận được một trăm hai mươi điểm thuộc tính, hai trăm điểm kỹ năng’

Sau khi kết thúc thời gian duy trì của kỹ năng AOE, đã không còn ma vật trong tầm nhìn của Tô Mộ.

Đến BOSS cũng không chống đỡ được quá mười giây, càng đừng

nói đến những ma vật bình thường kia.

Tô Mộ không đi xem thuộc tính tăng thêm khi lên cấp, cũng không xem thuộc tính của mình.

Đi tới vị trí của vách đá, hắn trực tiếp nhảy xuống dưới.

Cảm giác mất trọng lực rất nhanh ập tới, đôi cánh hoá diễm lại chậm chạp không xuất hiện.

Lúc chỉ cách mặt đất vài mét nữa, Tô Mộ dùng một phát Chớp Nhoáng, hoàn hảo rơi xuống mặt đất.

“Thu thập hết những ma hạch này nào, lúc bố trí trận pháp tăng giai cần tới!”

Tô Mộ nhanh chóng nhặt chiến lợi phẩm của mình.

...

Ma Đô.

“Hà Ấn” đứng trên một lầu cao, đang dõi mắt ra xa.

So với những người sống lại khác, thực lực của hắn có thể nói là kinh khủng.

Trong đôi mắt kia mang theo một luồng tia sáng, hiển nhiên là sử dụng loại kỹ năng thị giác nào đó.

“Truy tung!”

Hô nhẹ một tiếng, luồng tia sáng trong mắt Hà Ấn kia càng mãnh liệt hơn.

Một lúc sau, trong mắt hắn chiếu ra một khung cảnh.

Đó là cảnh Hiên Viên đang chạy.

“Tìm được người rồi!”

Tia sáng trong mắt Hà Ấn chợt loé lên, gương mặt đầy sát ý.

Đứng trên lầu cao, sau khi xác định phương hướng xong, hắn tung người nhảy lên.

Nếu có người ở đây, chắc chắn sẽ bị cảnh tượng trước mắt dọa cho giật mình.

Từ độ cao này rơi xuống mặt đất, sợ là sẽ té đến máu thịt lẫn lộn.

Nhưng Hà Ấn không như vậy.

Hắn dùng một tay bắt lấy mặt tường của toà lầu cao, làm giảm tốc độ rơi xuống.

Cảnh tượng như thế này, cũng chỉ có thể thấy trong mấy loại phim khoa học viễn tưởng.

“Thanh cung kia, thuộc về ta!”

Hắn nhỏ giọng lầm bầm một câu, đi vô cùng nhanh.

...

Vực sâu Ma Vật.

Tô Mộ đang kiểm kê thu hoạch của mình.

Mấy trăm con ma vật bám trên vách đá, ma hạch lục giai rơi ra nhiều tới trăm viên, còn có vài trang bị cũng ổn.

Chương 434: Bắt lấy mũi tên của Hiên Viên?

Có điều những ma hạch này còn lâu mới đủ cho mình tăng giai thành công.

Càng đừng nói đến mình còn có một con rồng cần nuôi nữa!

“Bây giờ nên đi hướng nào?”

Nhìn vách đá xung quanh, Tô Mộ tìm con đường để đi tiếp.

Kỹ năng Đôi Mắt Chân Thật rất nhanh đã phát hiện được manh mối.

Chỗ phía sau vách núi có một lối đường giao thông.

Tô Mộ đi qua đó, một luồng trật tự phép tắc bỗng hiện ra, ngăn hẳn lại.

“Không qua được?”

Tình huống này lại khiến Tô Mộ hơi bất ngờ.

“Nơi đó không đi qua được đâu!”

Ngay lúc Tô Mộ gặp khó khăn, một giọng nói vang lên.

Một mảng tối đen, cái gì cũng không nhìn thấy, dưới Đôi Mắt Chân Thật xuất hiện một bóng người.

Chính là Mặc Tâm.

Sự xuất hiện của hắn cũng khiến Tô Mộ hơi bất ngờ.

“Người cũng lợi hại đó, đã giải quyết xong ma vật trên vách núi nhanh như vậy.”

Mặc Tâm mang thứ giống như một loại dụng cụ nhìn trong bóng đêm, giọng điệu mang theo sự khen ngợi.

“Người biết làm sao để đi qua à?”

Tô Mộ nhú mày, hỏi thẳng.

Tên này theo tới đây, hiển nhiên không phải để khen mình.

“Ha ha!” Mặc Tâm bỗng cười lên.

Giây sau, một giọng nói vang lên.

“Giúp người cũng được, có điều người cũng phải giúp ta một chuyện!”

“Người muốn ta giúp người làm gì?”

Tô Mộ không vội đồng ý, mà hỏi ngược lại.

Mặc Tâm hít sâu một hơi, đáp: “Có một vật tại trung tâm mê cung tầng mười lăm, ta muốn nhờ người lấy nó giúp ta!”

“Chúng ta trao đổi đi, ta có thể cho người biết cách đi lại trong vực sâu!”

Nghe hẳn nói, Tô Mộ khẽ sờ cằm.

Dù Mặc Tâm không cho mình biết cách đi lại trong vực sâu thì mình chắc chắn cũng có thể tìm ra.

Theo suy đoán của mình, trong mê cung kia chắc hẳn sẽ có đáp án.

Chẳng qua phải tốn thêm một chút thời gian thôi!

“Thứ người muốn tìm là gì?” Tô Mộ tò mò dò hỏi.

Món đồ có thể làm NPC này lo nghĩ, giá trị nhất định không nhỏ đây!

“Người chỉ cần mang ta đi là được, còn nó là gì thì người không cần biết.”

Mặc Tâm không trả lời.

“Vậy không còn gì để nói nữa!”

Tô Mộ nhún vai, đôi cánh hoả diễm đột nhiên mở ra ở phía sau.

Ánh lửa xuất hiện, chiếu rọi sắc mặt khó coi của Mặc Tâm.

“Ở đó có một cái rương bảo vật!”

Hắn ra chiều nhượng bộ.

“Rương bảo vật?”

Câu trả lời này làm Tô Mộ hơi sửng sốt.

Mình còn tưởng rằng là đồ gì ghê gớm lắm, hóa ra chỉ là một cái rương bảo vật?

“Ta biết mở khóa, ta có thể chia đều đồ trong rương bảo vật cho người!” Mặc Tâm nói tiếp.

“Được thôi!” Tô Mộ đồng ý.

Nếu mở rương bảo vật ra mà có kỹ năng ở trong, mình phải ắt phải có được rồi!

Cùng lúc đó, Mặc Tâm lấy một viên phù thạch ra.

Hắn đi đến vách núi, chạm phù thạch vào những cái pháp tắc kia theo trật tự.

Pháp tắc mau chóng lùi lại, con đường qua vách núi cũng được mở ra.

“Thứ này từ đâu có vậy?”

Tô Mộ nhìn viên phù thạch, đôi mắt nóng rực.

Phù thạch này chắc hẳn cùng loại với chìa khoá mở phó bản.

“Tiêu diệt ma vật trong vực sâu có xác suất xuất hiện phù thạch, sau đó chúng cần được kích hoạt tại tế đàn trong mê cung để có thể tiến tới tầng tiếp theo.”

“Viên phù thạch này của ta có thể thông một mạch tới tầng thứ hai mươi, lấy được bảo bối ở tầng thứ mười lăm thì ta sẽ cho người viên phù thạch này!”

Mặc Tâm không che giấu, đồng thời đưa ra giao dịch.

“Vậy chúng ta đừng lãng phí thời giờ nữa, đi thẳng tới tầng thứ mười lăm luôn đi!” Tô Mộ thu đôi cánh hoả diễm lại.

Tên này có thể đuổi theo bước mình nhanh vậy, ngoại trừ thực lực, hiển nhiên nắm rõ vực sâu như lòng bàn tay rồi!

Có hắn dẫn đường, mình có thể tiết kiệm được nhiều thời gian hơn!

“Đi theo ta, ta biết đi đường nào gần hơn.”

Mặc Tâm khẽ gật đầu, đi đằng trước.

Một nơi trải rộng ma vật, hai người hòa mình vào bóng tối và nhanh chóng hướng tới trước.

...

Vùng ngoại ô Ma Đô.

Hiên Viên đứng ngoài một nhà máy hoang tàn.

Sau khi tiêu diệt một số lượng lớn ma vật, cấp bậc cung Quần Tinh cũng được tăng lên đáng kể.

Về ngoài bảnh bao với hiệu ứng tạo mũi tên tự động làm nổi bật rõ sự phi thường của vũ khí này.

Xung quanh không có ma vật, Hiên Viên lại đang kéo dây cung.

Hắn đang cố tình biểu diễn cung Quần Tinh!

Quả như hắn dự liệu, có không ít người sống lại để mắt tới hắn.

Thật ra không chỉ có người sống lại, vài người chơi cũng phát hiện ra hắn.

Nhưng sau khi cẩn thận phân tích, nhiều người chơi đoán được hắn chính là Hiên Viên.

Vốn dĩ người ta đồn đãi Tô Pháp Thần và Hiên Viên là đồng đội, hiện giờ hai người cùng xuất hiện tại Ma Đô chính là minh chứng hoàn mỹ nhất.

Người chơi bình thường không dám đi gây sự với Hiên Viên.

Một khi họ ngấp nghé chiếc cung thần đó thì kẻ họ đặc tội chính là hai ông lớn kia đấy!

Còn về những người sống lại, họ cũng không dám có hành động thiếu suy nghĩ.

Trước đó Tô Pháp Thần giết gà dọa khỉ, khiến tất cả họ biến thành chim sợ cành cong.

Hầu như mọi người sống lại đều đang thoát khỏi Ma Đô, đâu còn ai dám đi gây sự nữa?

Tuy nhiên, trong nhóm người sống lại có một kẻ ngoại lệ.

“Rốt cuộc ta cũng tìm thấy người rồi!”

Một người đi tới chỗ Hiên Viên.

Hắn trông rất trẻ trung nhưng trong mắt lại tràn ngập tang thương.

“Người đang tìm ta à?”

Hiên Viên nhìn người trước mắt, cất giọng bình thản.

“Đúng vậy, lão đang tìm người!”

Hà Ấn vô thức muốn vuốt cằm, lại vuốt vào khoảng không.

Tuy vậy hắn không lúng túng, đứng chấp tay, nhìn xuống Hiên Viên với điệu bộ cao cao tại thượng.

“Người không phải là người sống lại?”

Chương 435: Phò tá?

Vấn đề này khiến Hiên Viên sửng sốt.

Là phân thân của Tô Mộ, chính hắn cũng không rõ đến tột cùng mình là gì.

Nhưng có thể khẳng định hắn không phải là người sống lại.

“Không phải!” Hiên Viên lắc đầu.

“Vậy người chính người thừa kế hiếm có rồi?” Hà Ấn lại đặt câu hỏi.

Hiên Viên nhíu mày, hỏi với vẻ nghi ngờ: “Người thừa kế là gì?”

“Người không phải người thừa kế?”

Lần này đến lượt Hà Ấn giật mình.

Rõ là người thừa kế mà hắn nói ghê gớm hơn người sống lại.

Cũng chỉ thế mới giải thích được tại sao Hiên Viên có thể có được thực lực mạnh mẽ như vậy.

“Không phải!”

Hiên Viên này quá thành thật, hay nên nói hắn vốn không thèm quan tâm.

Nếu là Tô Mộ, nhất định sẽ nghĩ trăm phương ngàn kế nói mấy lời khuôn sáo rồi.

“Ngày sống lại sắp đến, và các di tích trong Lam Tinh sẽ tái hiện, những người thừa kế các di tích đó sẽ được coi là người thừa kế!”

Dường như cảm thấy Hiên Viên không hiểu người thừa kế là gì, Hà Ấn giảng giải.

Nghe đến đây, Hiên Viên vẫn thờ ơ.

Hắn nhìn chằm chằm Hà Ấn, đột nhiên nói: “Người là người sống lại sao?”

“Đúng vậy!” Không giống với người sống lại khác, Hà Ấn chẳng như không lo lắng có xâm thực pháp tắc nên trả lời vô cùng hào phóng.

Đúng lúc này, Hiên Viên giơ cung Quần Tinh trong tay lên.

“Người sống lại phải chết!”

Theo tiếng lẩm bẩm, một mũi tên xé gió lao đi, nhắm thẳng vào Hà Ấn.

“Ta khác với những đối thủ trước đó của ngươi đấy!”

Đôi mắt Hà Ấn trầm xuống, vô cùng ác liệt.

Nhìn mũi tên kia, hắn không chút hoang mang, khoe miệng hơi nhướn lên.

Thấy mũi tên ngày càng gần, hắn vươn tay, muốn trực tiếp bắt lấy mũi tên.

Đây là một tư thế của cường giả!

Hơn hết là đáng vẻ miệt thị kẻ yếu!

Giết Hiên Viên cũng không thể giúp hắn hoàn toàn giải trừ thù hận.

Hà Ấn nhất định phải nhìn thấy biểu cảm tuyệt vọng trên mặt Hiên Viên!

Mũi tên đã tới gần.

Trong mắt Hà Ấn ánh lên tia sáng nhạt.

Chính vì kỹ năng này, mũi tên kia trong mắt hắn bị làm chậm gấp mấy lần.

Tay hắn đã chụp được bên trên mũi tên.

“Vậy ta sẽ cho người xem thử sự chênh lệch giữa ta và người!”

Hà Ấn cất giọng.

Là lão tổ người sống lại, mặc dù hắn giữ lại thực lực cấp 5 lục giai, nhưng thực lực này mạnh hơn cấp 5 lục giai thông thường.

Ít nhất trong mắt hắn, Hiên Viên xếp hạng thứ ba hoàn toàn chẳng là gì cả.

Nhưng lúc hắn bắt lấy mũi tên kia, lực phát ra từ nó lại vượt khỏi dự tính của hắn.

Cái bất tùy tiện của hắn không ngăn được mũi tên, lực mạnh đẩy đầu mũi tên sắc nhọn tàn nhẫn đâm vào vai hắn.

“Á!”

Đau đớn kịch liệt khiến lão tổ không khỏi rú lên.

Máu theo mũi tên nhỏ xuống đất.

“Xem ra, ta đã đánh giá thấp người rồi!”

Đồng tử Hà Ấn trầm xuống.

Hắn nắm lấy mũi tên, rút mạnh ra.

Hiên Viên không nói một lời, lại giơ cung Quần Tinh lên.

“Đến cùng người có phải người thừa kế không thì lấy được tinh thể của người là biết ngay thôi!”

Hà Ấn không chần chừ, trong tay xuất hiện một cây trường đao, bắt đầu tấn công Hiên Viên.

Tốc độ của hắn cực nhanh, thế tấn công cũng rất mãnh liệt.

Đòn này chém thẳng tới đầu Hiên Viên.

Không còn nghi ngờ nữa, lão tổ này muốn nhất kích tất sát!

“Keng!”

Hiên Viên phản ứng cực nhanh, trước khi trường đao rơi xuống, hắn đã cản trước người mình bằng cung Quần Tinh.

“Người, cái tên này!”

Vốn tưởng rằng Hiên Viên bị sẽ ép lui, nhưng nhìn bước chân không hề suy suyển kia, sắc mặt Hà Ấn ngày càng khó coi.

Sức mạnh của một cung tiễn sao có thể ngang tài với hắn được chứ?

Đây là điều kiện tiên quyết khi hắn dẫn trước về đẳng cấp.

Đáy lòng Hà Ấn càng thêm vững tin một điều.

Hiên Viên trước mắt này chắc chắn tiếp nhận một loại truyền thừa nào đó!

“Tất cả của người đều sẽ là của ta!”

Trong đồng tử của hắn tràn ngập tham lam.

“Đao Sơn Huyết Hải!”

Hắn quát to.

Toàn thân Hà Ấn được bao phủ bởi hoa văn màu máu, và cây đao trong tay hắn xuất hiện bóng đao màu máu khổng lồ!

Một đao chém xuống, bóng đao màu máu to lớn cũng bổ về phía Hiên Viên.

Không giống như tất cả các đòn tấn công trước đó, đao này khiến Hiên Viên cảm nhận được sự đe dọa.

Là một cung tiễn thủ linh hoạt, Hiên Viên quả quyết chọn né tránh.

“Ầm!”

Bóng đao trảm xuống đất, lập tức chém ra một dấu vết rất sâu.

“Người không trốn thoát được đâu!”

Hà Ấn lặng lẽ nhìn chăm chăm Hiên Viên, giọng nói chứa đầy tự tin.

Đây là kỹ năng mạnh nhất của hắn, nếu bàn về cấp độ, nó đã đạt tới “Cấp Thần” rồi.

Hiên Viên vẫn đang tránh né.

Khác với Tô Mộ, hắn mặc một bộ đồ nhanh nhẹn và có lợi thế tuyệt đối về tốc độ.

Hà Ấn không biết “người thừa kế” trong mắt hắn thực chất chỉ do một kỹ năng phân thân biến thành mà thôi.

Hắn chắc chắn rất mừng vì Hiên Viên không có kinh nghiệm chiến đấu gì.

Nếu là một cung thủ có kinh nghiệm phong phú khác, lúc này ắt

hắn sẽ lợi dụng ưu thế tốc độ kéo giãn cự ly, áp dụng đánh thả điều với Hà Ấn.

“Àm!”

Lại là một đao thất bại, xung quanh rơi vào hỗn loạn.

Bức tường sụp đổ, khắp mặt đất toàn là vết đao.

Tuy nhiên, đòn tấn công của Hà Ấn từ đầu đến cuối không gây ra bất kỳ tổn thương nào cho Hiên Viên.

“Người đang muốn so kè thể lực với ta à?” Hà Ấn ghìm giọng nói.

Câu hỏi này của hắn thật ra như một cách nhắc nhở bản thân.

Một cung tiễn thủ nhanh nhẹn cao và sức mạnh không yếu, nhưng về thể chất hắn vô cùng yếu kém.

Chỉ cần hắn không ngừng tiêu hao thể lực của Hiên Viên thì có thể giành được thắng lợi cuối cùng rồi!

Chương 436: Phò tá? (2)

Hiên Viên không đáp, gương mặt vẫn tỏ ra bình thản.

Với hắn, cuộc chiến này tựa như một bài học.

Dần dà, Hiên Viên trưởng thành hơn.

Hắn bắt đầu thử nghiệm cách kéo giãn khoảng cách với Hà Ấn.

“Đừng hòng chạy!”

Những việc này được Hà Ấn chứng kiến hết thảy.

Trong trạng thái được cộng thêm đường vân màu máu, tốc độ của lão tố rõ ràng được tăng lên.

Dù Hiên Viên đã cực lực kéo giãn khoảng cách nhưng vẫn nằm trong phạm vi tấn công của bóng đao màu máu.

Đối diện với tình hình này, Hiên Viên gần như không có cơ hội phản kích.

“Ha ha!”

Hà Ấn nở nụ cười của kẻ chiến thắng.

Kỹ năng của hắn còn có thể tiếp tục thêm một khoảng thời gian nữa, trước đó, Hiên Viên hắn phải chết!

“Keng!”

Ngay khi lại hắn bổ thêm tới chỗ Hiên Viên thì đòn này bị cản lại.

“Đây là?”

Liền đó, đao này không phải là của Hiên Viên, mà là của một bộ xương khô cầm cốt đao!

Tiểu đệ Xương Khô vẫn luôn ở gần đó, thấy Hiên Viên bị người khác tấn công nên đương nhiên sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

Nói đến thuộc tính, thuộc tính của tiểu đệ Xương Khô không kém cạnh gì Hà Ấn.

“Tên truyền thừa này còn có vật triệu hoán, rất không tệ mà!”

Hà Ấn dò xét Tiểu đệ Xương Khô một phen, hiển nhiên là hiểu lắm.

Không ai giải thích cho hắn cả.

Chờ đợi hắn là phản công của tiểu đệ Xương Khô.

Hà Ấn nhanh chóng lùi về sau, từ đầu đến cuối mắt khóa chặt trên người Hiên Viên.

Hắn thấy, chỉ cần giải quyết Hiên Viên, lấy được tinh thể thì bộ xương khô này sẽ nghe theo hiệu lệnh của hắn thôi.

Đột nhiên, một cơn ớn lạnh trào dâng trong lòng hắn.

Hà Ấn vô thức né tránh, lăn một vòng ngay tại chỗ.

Lại một bộ xương khô thành linh hiện ra tại vị trí vừa rồi của hắc, giờ một thanh cốt đao, trông đáng sợ khôn tả.

“Lại có tới hai con à?”

Không quan tâm đến mặt bị dính đầy bụi đất, Hà Ấn nhú chặt mày thành chữ hình.

Muốn xử lý Hiên Viên dưới sự yểm hộ của hai bộ xương khô này tuyệt nhiên không phải là chuyện dễ dàng.

Một khi hoa văn màu máu của hắc tiêu tan, hắc thậm chí có thể sẽ bị giữ chân lại đây.

Hà Ấn mạnh mẽ ý định rút lui.

Hắc không chần chừ, vội quay đầu bỏ chạy.

Thế nhưng vào lúc này, một chuyện khiến hắc tuyệt vọng xảy ra.

Lại là ba bộ xương chạy đến từ những nơi khác nhau, một mực phong tỏa đường lui của hắc.

Cho dù không có Hiên Viên, hắc cũng rất khó thoát thân!

Vậy nhưng, điều càng tuyệt vọng hơn là Hiên Viên đã kéo dây cung.

Một mũi tên tự động xuất hiện, vững vàng khóa chặt mục tiêu.

Mũi tên này chưa được bắn ra, Hiên Viên vẫn đang tụ lực.

Cùng lúc đó, năm tiểu đệ Xương Khô trong tứ thế bao vây và cùng nhau phát động tấn công.

Không nghi ngờ gì nữa, đây là một tử cục!

Vị lão tổ nhà họ Hà hoàn toàn không trụ nổi.

Hắc quỳ phịch xuống đất.

“Có gì thì từ từ nói, ta có thể tiết lộ cho người rất nhiều bí mật!”

“Có ta phò tá, bảo đảm người sẽ trở thành chúa tể tương lai đấy!”

“Kẻ chúa tể tương lai?”

Hiên Viên lặp lại những lời này trong miệng, không hề có ý ngừng lại động tác tụ lực.

Hắn có thể nghe hiểu lời nói của Hà Ấn nhưng lại không hiểu được ý nghĩa sâu xa trong đó.

Lão già trước mắt này chính là một quyền từ điển sống!

“Vút!”

Mũi tên phá không bay ra.

Mũi tên này không giống với mũi tên trước đó, một mũi tên này, Hiên Viên sử dụng kỹ năng.

Tốc độ mũi tên nhanh đến nỗi thậm chí còn phát ra âm thanh trong không khí!

Cảm nhận được cái chết đang đến gần, Hà Ấn có phản ứng.

Hắn cầm cây đao trong tay lên chặn trước người, mắt cắt không ra giọt máu.

“Phập!”

Mũi tên có lực cực lớn đánh lên chuôi đao, cả người Hà Ấn cũng bị bay ra ngoài.

Những kỹ năng mà Hiên Viên nắm giữ, trên căn bản đều là cấp SSS.

Dưới công kích tầm xa kịch xù, uy lực đã sớm vượt ngoài khả năng chịu đựng của Hà Ấn.

“Xin người, xin người tha cho ta một mạng, ta sẽ dẫn dắt cả gia tộc phò trợ cho người!”

Xương cốt vỡ vụn, nội tạng vỡ tan, chiến sĩ Xương Khô ở phía sau còn đang đi đến, Hà Ấn cầu xin thêm lần nữa.

“Nếu người lo ta phản bội, ta nguyện lập lời thề pháp tắc trật tự, vĩnh viễn không phản bội!”

Đối mặt với sự sống chết, lão tổ Hà gia không còn sót lại chút tôn nghiêm nào.

Hắn khó khăn hô lớn, ánh mắt tràn đầy khẩn cầu và không cam lòng.

Nhưng dù hắn kêu lớn thế nào, chiến sĩ Xương Khô vẫn không ngừng lại, cốt đao sáng loáng, trắng như tuyết.

Trường cung của Hiên Viên cũng không hạ xuống.

Đồng thời hắn kéo dây cung, một mũi tên tự động được tạo ra.

“Ta hối hận!”

“Nếu ở thời kỳ đỉnh cao của ta thì giết chết người chỉ như giết chết một con kiến!”

Không còn đường sống, Hà Ấn nở nụ cười.

Thân là một thể hệ lão tổ, sống tạm bợ rất nhiều năm, cuối cùng lại rơi vào kết cục như vậy?

Làm sao có thể chấp nhận được?

Nhưng mặc cho hắn có tiếp nhận hay không mũi tên kia sẽ không dừng lại!

Cốt đao của chiến sĩ Xương Khô cũng sẽ không dừng lại!

Mũi tên tinh chuẩn trúng mục tiêu, cốt đao của chiến sĩ Xương Khô cũng theo sát hạ xuống.

Vị lão tổ Hà gia này lúc chết trông thật thảm!

Chỗ hắn nằm chết, hai vầng sáng hiện ra.

Hiên Viên từ từ đi tới, thu hai thứ đó vào tay.

Một kỹ năng và một thanh trường đao.

“Giữ lại cho chủ nhân!”

Nói nhỏ một câu, Hiên Viên thu hai thứ này vào.

Chương 437: Hà gia xong rồi.

Tiểu đệ Xương Khô rút cốt đao về, hoàn toàn không nhìn Hà Ấn thêm một lần nào, theo sát sau Hiên Viên.

Không quá chút nào khi nói, ở trong hiện thực, năm tiểu đệ Xương Khô cộng thêm Hiên Viên đã đủ để quét ngang tất cả!

...

Mê uyên Ma Vật.

Tầng thứ mười lăm.

“Cẩn thận một chút, ma vật ở tầng này có năng lực phản ứng rất mạnh, một khi bị phát hiện, chúng ta sẽ bị lớp lớp ma vật đuổi giết!”

Mặc Tâm nhắc nhở với vẻ mặt căng thẳng.

So với mấy tầng phía trên, hẳn rõ ràng càng kiêng kỵ ma vật tầng này hơn.

“Cái rương kho báu người nói ở chỗ nào?” Vẻ mặt Tô Mộ hết sức bình tĩnh.

Dưới Đôi Mắt Đôi Mắt Chân Thật, những ma vật xung quanh đều đặt ngũ giai, lục giai trở lên, hơn nữa đều là ma vật tinh anh năng lực mạnh.

Ví dụ như chiến sĩ Xương Khô khổng lồ, U Linh màu đen lơ lửng trôi trên không.

Bất luận là thuộc tính nào, chỉ nhìn bề ngoài thôi đã đủ thấy đáng sợ rồi.

Nhưng thế thì sao chứ?

Không có gì là một kỹ năng không giải quyết được!

Nếu như có, vậy thì hai kỹ năng là được!

“Ở trung tâm mê cung, chỗ đó có một con quái cấp Vương, thất giai, là quái mạnh nhất ở tầng hai mươi này rồi.” Mặc Tâm lên tiếng trả lời.

“Chỉ cần người có thể dụ nó đi chỗ khác, ta có thể lấy rương báu ra, đến lúc đó chúng ta sẽ gặp nhau ở giao lộ tầng một.”

“Những thứ này ma vật mặc dù mạnh, nhưng không có cách biết được quy luật của những lối đi kia!”

Hắn đã sớm nghĩ kỹ cách đối phó.

“Vì sao không phải là người dụ BOSS đi?” Tô Mộ liếc hắn.

Để mình dụ BOSS đi, một mình hắn mở rương, nghĩ cũng đẹp quá!

“Ta biết mở khóa, người mở được sao?” Mặc Tâm nở nụ cười.

Thân là một đạo tặc, đây là điểm mạnh của hắn!

Tô Mộ nghe vậy, sắc mặt vui mừng, cố ý cất giọng nói: “Không phải chỉ là mở khóa thôi sao? Người dạy ta, ta cũng có thể mở!”

Nếu có thể nhặt không một kỹ năng này mà không mất gì, chính hắn thật sự có máu kiếm tiền!

“Ta đây sẽ cho người biết khó mà lui!”

Mặc Tâm rõ ràng bị lời nói của Tô Mộ kích thích, lấy ra một vật.

‘Người nhận được Hướng dẫn mở khóa!’

Nhận lấy món đồ đó, Tô Mộ nhận được một thông báo.

“Trực tiếp học, sau đó làm đi!”

Học tập rồi thăng cấp, Tô Mộ đã trở thành một đại sư mở khóa!

Về phần trang bị cần cho mở khóa, một số thứ có trong ô túi đồ

của hắn đã đủ dùng.

“Biết mở khóa khó như nào chưa?” Mặc Tâm ở một bên trào phúng.

Hướng dẫn mở khóa chẳng qua chỉ là nhập môn, muốn đạt đến trình độ tinh thông, còn phải thực chiến luyện tay dài dài.

Chẳng qua NPC này đã quên một điểm.

Kẻ đứng ở trước mặt hắn là một vương bát hack có thâm niên!

“Có hơi khó một chút, ta đi dẫn dụ BOSS trước vậy!”

Tô Mộ lười nói nhảm với Mặc Tâm, liền Chớp Nhoáng biến mất.

“Móa, người vội như vậy làm gì chứ, chờ ta với!”

Mặc Tâm hô lên theo bản năng lại vội vàng bùm miệng lại.

Hắn cẩn thận chạy về phía trong mê cung, tốc độ rất chậm.

..

Thế giới vị diện.

Hà gia.

Một đám lão tổ ngồi xếp bằng giống nhau.

“Tên kia bí quá hoá liều, tóm lại ta vẫn thấy có điều gì đó kỳ quái!”

“Với tính cách thận trọng kia của hắn, thật sự có hơi khác thường!”

“Chẳng lẽ người này phát hiện gì đó? Thế nên mới làm liều được ăn cả ngã về không?”

Theo tình trạng của Hà lão tổ sau khi đi qua biên giới, mấy người này suy nghĩ một hồi, sắc mặt đều có hơi âm tình bất định.

Bọn họ đều hiểu được không ít bí ẩn.

Nguyên nhân chính là như vậy, bọn họ nghĩ tích cực là lão tổ Hà gia có lẽ phát hiện cơ hội lớn trời cho nào đó!

“Không thể để hãn thành công trước được!”

Một người có thù với lão tổ Hà gia bất ngờ lên tiếng.

Nhưng đúng lúc hãn nói câu đó thì bất ngờ xảy ra việc ngoài ý muốn

“Ầm!”

Chỗ hồ sen truyền đến một tiếng nổ vang.

Không đợi mọi người kịp phản ứng, vô số lực lượng pháp tắc xuất hiện.

Một đám lão tổ thấy thế, gương mặt tràn ngập khiếp sợ.

Bọn họ biết rõ ràng ý nghĩa của việc này .

Tiếng nổ này nối tiếp tiếng nổ kia vang lên.

“Sao có thể chứ? Hà Ấn chết rồi ư?”

“Chuyện lớn không ổn rồi!”

“Hà gia hoàn toàn xong rồi!”

“Tường Lửa Liệt Diễm!”

Trong mê cung đen nhánh, một ánh lửa bất ngờ nổi lên.

Tô Mộ giơ tay lên, một tường lửa xuất hiện, phong tỏa một con đường của mê cung.

Kỹ năng này mặc dù tăng thêm rất ít, nhưng dưới sự tăng phúc của công kích ma pháp, sát thương của kỹ năng này vẫn rất đáng kể.

Nhất là điều kiện kỹ năng này cung cấp, những kỹ năng khác cơ bản không thể đạt được hiệu quả như vậy.

“Khắc! Khắc! Khắc!”

Theo ánh lửa xuất hiện, Tô Mộ cũng thu hút sự chú ý của những ma vật kia.

Tiếng cười đáng sợ truyền đến từ bốn phương tám hướng.

Đúng như Mặc Tâm dự đoán, một khi hấp dẫn sự chú ý của ma vật, cũng sẽ bị lớp lớp ma vật này nhìn chăm chăm.

Nhưng vậy thì sao?

“Tường Lửa Liệt Diễm!”

Sau lưng mở ra đôi cánh hoả diễm, Tô Mộ bay lên không, thả một bức tường lửa xuống chỗ đường chính.

Kỹ năng AOE phạm vi lớn phủ kín cả mê cung, tổn thương của mỗi một phát mặc dù không cao, nhưng cũng chắc chắn không thấp.

“Chắc tên kia sẽ không ngu đến mức nhìn thấy tường lửa rồi mà vẫn giẫm vào nhỉ?”

Nguyên nhân không sử dụng Băng Sương Thụ Giới là vì Tô Mộ lo sẽ vô tình làm Mặc Tâm bị thương.

Thân thể của tên kia, một khi bị dây leo quấn quanh, chắc chắn chết không cần nghĩ!

Chương 438: Tường Lửa kinh khủng.

So với tính có thể khống chế của tường lửa, kỹ năng Băng Sương Thụ Giới thật sự hơi khó nắm bắt.

“Con BOSS kia ở đâu?”

Quanh quần ở đỉnh mê cung, ánh lửa chiếu sáng rõ phía dưới, Tô Mộ tìm kiếm xung quanh một lượt, phát hiện chỗ của con BOSS cấp Vương kia.

Đó là một pho tượng khổng lồ, tạo hình rất nguy nga hùng tráng.

“Thân mặc khô giáp kị sĩ, thanh kiếm này chắc cũng phải dài đến năm mét?”

Tô Mộ nhìn thanh kiếm khổng lồ trong tay nó.

Ít nhất năm mét, lại cao bằng nửa thân pho tượng kia.

“Chắc thứ kia chính là rương báu trong lời Mặc Tâm rồi?”

Phía dưới pho tượng, có một cái rương tỏa sáng ánh vàng rực rỡ.

Tô Mộ cũng đã hiểu, ở mê cung tối đen dưới lòng đất này, ánh sáng vàng kim chói lọi như vậy thì cho dù là người mù cũng có thể nhìn thấy!

“Trường Lửa Liệt Diễm!”

Vừa quăng ra vài Trường Lửa Liệt Diễm, Tô Mộ vừa bay về chỗ rương báu.

“Ầm ầm!”

Đang lúc hấn tới gần, pho tượng khổng lồ kia giống như sống dậy.

Âm thanh lớn vang lên.

Hai mắt pho tượng sáng lên ánh đỏ.

Nó giơ thanh kiếm khổng lồ trong tay lên, không chút nường tay, chém mạnh về phía Tô Mộ đang ở trên không.

Mặc dù thân thể nó to lớn, nhưng tốc độ tấn công của nó không hề chậm chút nào.

Tốc độ phản ứng của Tô Mộ tăng thêm một bậc, đôi cánh hoá diễm cực nhanh tránh được một đòn kia.

“Ầm!”

Thanh kiếm chém lên tường mê cung, đá vụn bay đầy trời.

Tô Mộ nhìn pho tượng khổng lồ, thuộc tính của nó theo đó cũng xuất hiện trước mắt hắn.

“Vong Giả Điều Tượng (cấp Vương)”

Cấp bậc: cấp 10 lục giai

HP: 12000000/12000000

Công kích vật lý: 30000

Phòng ngự vật lý: 50000

phòng ngự ma pháp: 50000

Khả năng kháng ma pháp: 50%

Giảm sát thương vật lý: 30%

Kỹ năng: Không biết!

BOSS cấp Vương, cấp 10 lục giai, lượng HP lớn kinh người:
12000000!

Phòng ngự không tính là cao, nhưng kháng tính thật sự không thấp.

“Nhược điểm lớn nhất của tên này chính là to lớn!”

Tô Mộ đã biết tại sao Mặc Tâm lại chỉ kêu hấn dẫn dụ BOSS đi rồi.

BOSS mạnh như vậy, cho dù là một trăm Mặc Tâm cũng không đánh lại!

Vong Giả Điều Tượng cũng không biết Tô Mộ đang nghĩ gì, đối với kẻ địch xông vào địa bàn của nó, nó chỉ có một cách chào hỏi duy nhất.

“Ầm!”

Thanh kiếm khổng lồ vung lên, đá trên đỉnh mê cung cũng bị đánh rơi xuống.

Những hòn đá kia rơi xuống mặt đất, tạo thành sát thương bất kể kẻ địch ta.

Đôi cánh hoả diễm sau lưng Tô Mộ nhanh chóng lay động, linh hoạt tránh được tất cả công kích.

“Thử kỹ năng cấp Thần của ta một lần đi!”

Đôi mắt của hắn lóe ra một mảnh hư vô.

Một giây sau, một cái lỗ đen xuất hiện trước người pho tượng.

Lỗ đen càng tối đen hơn không gian tối này.

Năng lực hấp thụ mạnh mẽ cắn nuốt toàn bộ ánh lửa xung quanh.

Trong nháy mắt, pho tượng khổng lồ không thể nhúc nhích!

Thanh kiếm khổng lồ kia của nó bị lỗ đen khóa chặt vững vàng, trở thành cá trên thớt.

Tô Mộ không nhìn BOSS cấp Vương, mà vung tay lên.

Tường lửa phía dưới bị đá lớn rơi xuống dập tắt, lại cháy lên lần nữa.

Mình hắn đang đứng ở trung tâm mê cung, mục tiêu của Tô Mộ không chỉ là con BOSS trước mắt này.

Những ma vật hệ Vong Linh xông tới trợ giúp này, từ đầu đến cuối hắn đều muốn giết!

Một giây, hai giây.

Thời điểm lỗ đen hấp thụ Vong Giả Diêu Tượng, cũng đã tự động tích lũy năng lượng.

Mười giây sau, lỗ đen bất ngờ nổ tung.

Trong nháy mắt một nguồn năng lượng mạnh mẽ quét sạch Vong Giả Diêu Tượng

-1460832!

Con số tổn thương hơn một triệu điểm nảy ra trên đầu pho tượng.

Không thể không nói, khả năng kháng ma pháp lớn của Vong Giả Điều Tượng quả thật đã khiến lực sát thương của Tô Mộ giảm đi nhiều.

“Hắn là sẽ có kĩ năng không nhìn kháng tính nữa nhỉ?”

Tô Mộ rì rầm một câu.

Tổn thương này thoát nhìn cũng không đã nghiêm lắm!

“Chẳng qua ta cũng không vội, nếu như giết chết mấy con quái này trước, ta chắc chắn sẽ tăng liên tục vài cấp, cày những con quái bình thường kia còn có thể gây ra xác suất bị động biến thấp!”

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Dưới sự tăng phúc của Huyết Mạch Pháp Thần, Tô Mộ lại đánh ra Hố Đen Hấp Dẫn.

Đánh mấy tên này đến cạn máu trước rồi hẵng nói, đợi đến khi giải quyết xong những ma vật khác trong mê cung, giải quyết nó cũng không muộn!

...

Trong mê cung.

Mặc Tâm vẫn đang lục lọi cẩn thận, hắn đột nhiên nghe được tiếng vang lớn truyền đến từ nơi xa.

“Không ngờ tên kia lại gan như vậy?”

Hắn không nhịn được hô lên.

Có thể tạo thành động tĩnh như vậy, chỉ có thể là con BOSS cấp Vương kia thôi.

“Ta phải tranh thủ thời gian!”

Mặc tâm cũng chẳng quan tâm nhiều như vậy, bước nhanh hơn.

“Đây là?”

Nhưng vào lúc này, một bức tường lửa cản bước hắn.

“Mặc kệ!”

Mặc Tâm cắn răng, bước chân vào trong tường lửa.

“Móa, sát thương cao như vậy?”

Chưa đi được mấy bước, hắn vội vàng lui về.

Toàn bộ con đường phía trước đều là tường lửa, sát thương đáng sợ kia khiến hắn hiểu được một điều.

Nếu hắn còn tiếp tục đi vào bên trong, thì nhất định sẽ đi đời nhà ma.

Không chỉ là hắn, vài con ma vật hệ Vong Linh kia, cả đám đều đang kêu rên.

Cảnh tượng này thật sự hùng tráng!

Mặc Tâm không biết nói gì cho phải.

Bức tường lửa kinh khủng này rốt cuộc là do kẻ nào để lại?

Còn cần đoán sao?

Lam Tinh.

Nguyên nhân hành tinh này được gọi là Lam Tinh là vì bề mặt của nó gần như hoàn toàn bị đại dương bao bọc.

Đối với người Lam Tinh, biển cả vẫn luôn là đối tượng khám phá trọng điểm.

Ở chỗ sâu trong biển cả xanh thẳm thần bí kia, rốt cuộc có cái gì?

Chương 439: Người nên chờ ta!

Sau khi thế giới xuất hiện biến cố, không ai tiếp tục đi xuống thăm dò.

Nhưng tất cả đều không biết, những điều thần bí cuối cùng cũng sẽ lộ ra!

Một xoáy nước xuất hiện ở nơi sâu trong biển.

Dựa theo hiện tượng vật lý để giải thích, việc này cơ bản không thể phát sinh.

Những những xoáy nước này lại bỗng dừng xuất hiện không có căn cứ như vậy.

Không chỉ một nơi, mà càng ngày càng nhiều.

Xoáy nước lôi kéo dòng biển, tất cả các loại cá biển sâu cũng bị quét sạch.

Đột nhiên, một cái miệng to như chậu máu, cắn nuốt toàn bộ những loài cá kia.

Bên trong xoáy nước, sinh vật khổng lồ xuất hiện!

Dưới mặt biển trông như tĩnh lặng, nhưng thay đổi kì lạ bắt đầu phát sinh!

...

Vùng đất sông băng.

Nơi này cũng có một bí ẩn nào đó đang đợi được khai phá.

Phía dưới lớp băng dày, thấp thoáng truyền đến tiếng gào thét.

Không ai nghe thấy những âm thanh này.

Băng tuyết tàn phá bừa bãi, gió lạnh thấu xương.

Nhân viên từng nghiên cứu khoa học ở nơi này đã sớm rút lui.

Sự thay đổi của thế giới kéo theo sự sụp đổ của “Khoa học”.

Cái gọi là khám phá khoa học, lại càng mất đi ý nghĩa.

Làm sao để tồn tại trong thời đại ma vật tàn sát bừa bãi, đó mới là

“việc cấp bách” mà tất cả mọi người cần suy nghĩ.

“Ô! Ô!”

Trên sông băng, tiếng kêu đáng sợ ầm ỹ kéo dài không ngừng.

Đủ loại dấu hiệu đều cho thấy.

Muốn sinh tồn, thử thách loài người cần đổi mặt bây giờ mới bắt đầu!

...

Mê cung ma vật.

Lượng mana của Tô Mộ gần như đã đầy.

Lượng mana Hố Đen Hấp Dẫn tiêu hao thật sự rất lớn, nhưng chỉ cần chờ thêm mười mấy giây, hiệu quả hồi mana khổng lồ có thể giúp hắn không có chút áp lực nào.

Nhất là dưới tình huống đã kích hoạt Bạo Kích vài lần, lượng HP của Vong Giả Điều Tượng cũng đã sắp cạn.

“Giữ vững một kỹ năng đánh hạ một lượng máu như hiện tại là được, không cần gấp!”

Tô Mộ đánh con BOSS cấp Vương này đến mức lượng máu của nó chỉ còn vài trăm nghìn, rơi vào trạng thái suy yếu, lại tiếp tục phóng Tường Lửa ra các lối đi xung quanh của mê cung.

‘Người đánh chết Cự Linh Khô Lâu, nhận được 1000 điểm kinh nghiệm!’

‘Người đánh chết Phệ Hồn U Linh, nhận được 1500 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Nhanh Nhẹn Như Thần nhận được 1 điểm nhanh nhẹn!’

...

Số lớn ma vật Vong Linh không sợ chết ào ào xông vào tường lửa

như tre già măng mọc.

Thay vì nói đây là bản năng của bọn chúng, chi bằng nói đây là nguyên tắc trật tự.

Giống như quy tắc game, giao diện thuộc tính của người chơi, hiệu quả kỹ năng được thêm, cách tính tổn thương kèm theo,... Vân vân.

Những điều này là “Nguyên tắc”!

Nguyên tắc không thể làm trái!

“Thật thoải mái!”

Đồng thời trong lúc đánh chết những ma vật này, kỹ năng bị động của Tô Mộ cũng không ngừng được kích hoạt.

Thuộc tính của hắn tăng lên với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường

Nếu có người chơi nhìn thấy giao diện thuộc tính của hắn lúc này, hai từ “Ước ao” để hình dung cũng không đủ.

“Cũng gần được rồi!”

Mắt thấy ma vật đã được dọn sạch gần như không còn, ánh mắt Tô Mộ dời về phía Vong Giả Điều Tượng.

“Chôn vùi!”

Giơ cao quyền trượng Pháp Thần trong tay, Tô Mộ đọc ra kỹ năng từ chú ngữ.

Trong chốc lát, ma vật và BOSS của nơi này đều gặp phải tổn thương cực lớn.

Đúng như đặc tính phổ biến của chú ngữ, tất cả đều bị chôn vùi rồi.

Ánh lửa của tường lửa bập bùng muốn tắt, xung quanh không còn dư lại bất cứ ma vật nào.

‘Người đánh chết Vong Giả Điều Tượng, nhận được 200000 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, nhận được 1 điểm trí lực!’

‘Thông qua Sức Mạnh Của Chiến Thần, nhận được 1 điểm sức mạnh!’

...

‘Chúc mừng người thăng cấp, nhận được 120 điểm thuộc tính, 200 điểm kỹ năng!’

Thông báo không ngừng xuất hiện, ánh mắt của Tô Mộ tập trung vào ánh sáng vàng kim ở dưới.

Đôi cánh hoả diễm đập vỗ, hần nhanh chóng bay đến.

“Được đấy!”

Xuất hiện trước mắt hần là một rương báu ánh vàng còn cao hơn cả hần.

Trên rương báu có một ổ khóa, thoát nhìn cực kỳ chắc chắn.

“Chút lòng thành!”

Tô Mộ nghiên cứu ổ khóa kia một chút, kỹ năng mở khóa cấp đại sư vừa mới nhận được đã phát huy tác dụng.

Lấy ra vài linh kiện công trình học mình cất giữ, Tô Mộ lại phát huy ra ưu thế của đại sư công trình học.

‘Người đã tạo ra chìa khóa vạn năng!’

Hần chế tạo ra một vật.

“Lạch cạch!”

Chìa khóa vừa đưa lên, ổ khóa trên rương báu đã phát ra tiếng mở.

“Không biết sẽ có đồ tốt gì đây?”

Hít sâu một hơi, Tô Mộ mở rương báu này ra.

Ánh sáng bốn phía, sáng chói mắt.

Bên trong rương báu, ngoài đồng vàng ra còn có không ít đá quý.

Phần lớn những viên đá quý này là đá quý ma pháp mạnh, có tác dụng rất rộng rãi.

Bố trí trận pháp là vậy, gán chú ngữ cũng thế, chúng có giá trị lớn hơn những đồng vàng kia nhiều.

Tô Mộ không nhìn số đồng vàng này, thu đá quý vào.

“Đây là?”

Rất nhanh, một viên thạch anh cỡ quả bóng rổ thu hút sự chú ý của hắn.

‘Thủy Tinh Dung Hợp: Có thể dung hợp kỹ năng, các loại trang bị..., giúp lên cấp (có tác dụng từ cấp Thần trở xuống)’

“A!”

Vật này thật sự khiến Tô Mộ kinh ngạc vui mừng.

‘Người nhận được dây chuyền Điều Văn!’

Xem đi xem lại, Tô Mộ nhìn thấy một trang bị dây chuyền.

‘Dây chuyền Điều Văn (cấp SSS): +1500 điểm tinh thần, +1500 điểm trí lực, thời gian niệm chú phóng thích kỹ năng giảm bớt 30%, tăng thêm 10% lượng mana hạn mức cao nhất! Cấp bậc yêu cầu: cấp 10 lục giai.’

Chương 440: Ma pháp xuyên thấu.

Một trang bị cực phẩm, chẳng qua cấp bậc của trang bị vẫn hơn cấp hiện tại của Tô Mộ.

Hắn thu dây chuyền vào, cũng không vội vã.

Đối với hắn, loại chuyện như thăng cấp rất đơn giản.

“Xem thử BOSS rơi ra thứ gì!”

Không chạm vào đồng vàng trong rương, Tô Mộ đi về phía xác chết của Vong Giả Điều Tượng.

Đồ BOSS cấp Vương rơi xuống, chắc sẽ không kém hơn rương báu này

...

Trong mê cung.

Theo tường lửa biến mất, Mặc Tâm đang tiến vào hết tốc lực.

Động tĩnh ở nơi xa đã biến mất, điều này nói rõ trận chiến hắn đã đi đến hồi kết.

Mặc dù thấy được sức mạnh của Tô Mộ, nhưng Mặc Tâm vẫn không nghĩ Tô Mộ có thể giải quyết con BOSS kia.

Lúc này hắn chỉ có một suy nghĩ.

Chiếm của hời!

Cho dù Tô Mộ thật sự giải quyết được con BOSS cấp Vương kia thì vẫn phải cần đến hắn mở khóa, chẳng phải vậy sao ?

Vừa chạy Mặc Tâm vừa không ngừng lẩm nhẩm.

“Đã nói rồi đấy mỗi người một nửa, người nên chờ ta!”

‘Người nhận được Vong Linh Điều Tượng!’

‘Người nhận được cự kiếm Vong Linh!’

‘Người nhận được kỹ năng: Cự Đại Hóa!’

‘Người nhận được Bản Giáp Vong Giả!’

Đứng cạnh thi thể BOSS cấp Vương, ô túi đồ của Tô Mộ có thêm bốn món đồ.

Hai trang bị chiến sĩ, thuộc tính có thể nói là hàng đầu.

Còn có một kỹ năng và một vật phẩm.

Nằm ngoài ý muốn của Tô Mộ chính là tác dụng của vật phẩm kia.

‘Vong Giả Điều Tượng: sử dụng khi sắp chết, có thể nhận được một cơ hội hồi sinh!’

Đạo cụ giúp có thêm một mạng, lúc nào nào cũng có giá trị!

“Cho dù ta không dùng được cũng có thể bán nó với giá cao!”

Tô Mộ không quá thích thú món đồ chơi này.

Với thuộc tính hiện tại của hắn, đừng nói người cùng giai, cho dù hơn hắn hai giai, chỉ e cũng không thể giết được hắn.

Tất nhiên, hắn cũng sẽ không dễ dàng bán đi món đồ tốt như vậy.

Tô Mộ lại nhìn về phía kỹ năng vừa nhận được.

‘Cự Đại Hóa (cấp SSS): Sau khi sử dụng, hình thể biến lớn gấp ba lần, miễn giảm 30% tổn thương, kéo dài trong mười phút, thời gian cooldown một tiếng.’

“Kỹ năng này coi cũng được đó chứ!”

Hiệu quả của kỹ năng này là trở nên to lớn và giảm tổn thương, đối với một chiến sĩ, kỹ năng loại này thật sự rất tốt.

Hơn nữa kết hợp với thanh kiếm khổng lồ kia, Tô Mộ đã tự hình dung ra hình ảnh trong đầu.

“Học!”

Tô Mộ không hề do dự trực tiếp nhấn vào học kỹ năng này.

“Còn có thể thăng cấp à?”

Mở thanh kỹ năng ra, phía sau kỹ năng này xuất hiện dấu cộng.

Tô Mộ quyết đoán nhấn vào.

Sau khi thăng cấp kỹ năng, nó cũng không lên đến cấp Thần, chẳng qua hình thể có thể biến lớn đến gấp năm lần, hiệu quả miễn giảm tổn thương cũng tăng lên thành 50%.

“Đến lúc đổi một bộ trang bị mới rồi!”

Nhặt xong những thứ BOSS rơi xuống, Tô Mộ nhìn về phía thi thể của những ma vật hệ Vong Linh xung quanh mê cung.

Những ma vật này đều là quái cao cấp lục giai, đồ rơi ra chắc chắn rất phong phú.

Những trang bị trên người hắc cũng có thể đổi mới một lượt.

“Trước đó vì lượng mana, vẫn luôn tăng điểm tinh thần, bây giờ không cần thiết, chủ yếu vẫn phải tăng công kích ma pháp lên!”

Tô Mộ nhìn trang bị trên người mình.

Tạp nham lẫn lộn, muốn đổi cũng khá tiện.

Hắn thay tất cả những trang bị tạp nham kia ra, chỉ để lại duy nhất trang bị quyền trượng Pháp Thần và nhẫn Thánh Pháp.

Mở giao diện thuộc tính lên, thanh thuộc tính thể hiện: Sức mạnh 4864 điểm, thể chất 4798 (+1500) điểm, nhanh nhẹn 4266 điểm, tinh thần 4320 (+1500) điểm, trí lực 5428 (+1500) điểm.

Sau khi đánh chết số lớn ma vật, số lượng thông báo cũng không ít, giá trị trưởng thành của quyền trượng Pháp Thần và nhẫn Thánh Pháp cũng tăng lên nhiều.

Chẳng qua, muốn thăng cấp hai trang bị này lên tới thất giai thì còn cần đánh chết lượng quái rất lớn nữa, ít nhất là phải cày sạch toàn bộ ma vật của mấy tầng.

Tô Mộ không chút vội vàng.

Hắn bắt đầu nhặt đồ những ma vật kia rơi ra ở trong mê cung.

Bởi vì đặc tính của mê cung, những ma vật này phân bố cũng đều, hắn nhặt xong đồ rơi ra rất nhanh.

Nhặt rồi lại nhặt, một người đi đến bên cạnh Tô Mộ.

“Mẹ kiếp, người cũng ác quá rồi đó? Con BOSS kia bị người đánh xong rồi?”

Sau khi nhìn thấy Tô Mộ, Mặc Tâm không nhịn được hô lớn.

Nhà thám hiểm này không bị xây sát chút nào đứng ở đây, có thể đoán được kết cục của con BOSS cấp Vương kia!

“Rương báu kia còn chưa mở phải không?”

Giọng điệu của Mặc Tâm thay đổi, hắc cười ha ha.

Tô Mộ nhặt đồ ở chỗ này, có thể chắc chắn rương báu kia vẫn chưa được mở ra!

Cũng đúng thôi, một pháp sư làm sao có thể biết mở khóa chứ?

“A!”

Nghe nói như thế, Tô Mộ bất ngờ phản ứng lại.

Mấy món đồ tốt trong rương báu kia hiện tại đều ở trong ô túi đồ của hắn, nói thế nào thì cũng không có khả năng lấy ra chia đều với Mặc Tâm!

“Chớp Nhoáng!”

Không đợi Mặc Tâm lên tiếng, Tô Mộ trực tiếp vọt đến vị trí rương báu.

“Nhanh khóa rương lại!”

Tô Mộ lập tức đưa tay lên mân mê.

Tiếng hô lớn của Mặc Tâm vang lên trong mê cung.

“Người đừng phí công vô ích nữa, rương báu này chỉ có đại sư mở khóa như ta mới có thể mở được thôi!”

“Nhưng đã nói rồi đấy, mỗi người một nửa, nếu người muốn có được thứ ở bên trong rương báu thì không được nuốt lời!”

Tô Mộ bấu môi, theo sau ổ khóa được cài lên rương báu, khoe miệng mỉm cười thần nhiên.

“Người đang mân mê cái gì ở đây vậy?”

Lúc này, Mặc Tâm cũng chạy tới.

Chương 441: Di tích.

“Nếu ta mở được rương báu ra thì đồ ở bên trong là của ta!” Tô Mộ không chút khách sáo cất giọng nói.

“Người muốn đổi ý à?” Mặc Tâm nóng lòng.

Nhưng nhìn thấy Tô Mộ mân mê cái khóa kia, hai tay hấn chống nạnh, gương mặt lộ ra nụ cười tự tin.

Sau khi Tô Mộ giả vờ thử một lần, thở dài một hơi: “Ổ khóa này thật khó mở như vậy?”

Ánh vàng kim chiếu sáng vẻ bất đắc dĩ trên mặt hắn, cũng khiến Mặc Tâm nở nụ cười.

“Tiểu gia ta ở đây!”

Một tiếng ho nhẹ vang lên.

“Được rồi, người đến đi!”

Tô Mộ nhún vai, đi qua một bên.

“Đã nói rồi đó, mỗi người một nửa!”

Mặc Tâm xoa xoa bàn tay nhỏ đi về phía rương báu, hai mắt sáng lên.

“Phát tài rồi!”

Miệng hắn không ngừng lầm bầm, lấy ra một ít công cụ thử bắt đầu.

Không giống suy nghĩ của Tô Mộ, Mặc Tâm mở cái khóa đó cũng không nhanh cho lắm.

Nhìn kia điệu bộ kia, ít nhất cũng mười mấy phút.

“Người cứ mở ra trước đi!”

Để lại một câu nói, Tô Mộ Chớp Nhoáng trở về trong mê cung, tiếp tục nhặt đồ.

So với phía ngoài, mê uyên Ma Vật càng giống với một bản đồ phó bản.

Đồ rơi ra còn phong phú hơn Tô Mộ nghĩ nhiều.

Trong đó còn rơi ra không ít trang bị ma pháp cấp cao.

Dĩ nhiên, so với trang bị, thứ càng làm cho Tô Mộ để ý hơn vẫn là kỹ năng.

Sau khi nhặt xong tất cả đồ rơi ra, trong tay Tô Mộ cũng có thêm ba cuốn sách kỹ năng.

‘Xuyên Giáp Tiễn (cấp S): Mũi tên người bắn ra có thể bỏ qua 10% phòng ngự vật lý của đối phương, bỏ qua 10% miễn giảm tổn thương của đối phương!’

‘Ma pháp xuyên thấu (cấp S): Kỹ năng ma pháp của người có hiệu quả xuyên thấu, bỏ qua 10% khả năng kháng ma pháp của đối phương!’

‘Hấp Thu Linh Hồn (cấp S): Tiêu hao năm nghìn điểm mana , hấp thụ lượng HP của đối phương để hồi phục lượng máu của mình, lượng HP hấp thụ bằng công kích ma pháp x800%, phát động tức thì, thời gian cooldown: Năm phút.’

“Thật sáng khoái!”

Lúc trước hẳn còn nói không biết có kỹ năng xuyên thấu hay không, bây giờ một lúc rơi ra đến hai kỹ năng, Tô Mộ phá lên cười.

“Học!”

Trực tiếp học hai kỹ năng xuyên thấu, Tô Mộ thăng cấp cả hai kỹ năng lên max.

Cấp bậc cao nhất vẫn là cấp SSS, giảm miễn cùng kháng tính bị bỏ qua đều đạt tới 30%.

Hay nói cách khác, đối mặt với kẻ địch có kháng tính thấp hơn 30%, khi hấp thụ sát thương lên người đối phương thì chỉ cần tính toán giá trị phòng ngự.

Với tăng thêm từ công kích ma pháp và kỹ năng hiện tại của hắn, gần như có thể trực tiếp bỏ qua phòng ngự của những con BOSS kia rồi.

“Lại sửa sang trang bị lại một lần sau đó chọn lấy đồ có trí lực cao!”

“Đi xem tên kia một chút xem thế nào!”

Chớp Nhoáng một cái, Tô Mộ đi đến chỗ ruộng báu.

Mặc Tâm vẫn còn đang chăm chú mở ruộng báu.

Nhìn vẻ mặt căng thẳng của hắn, Tô Mộ rất muốn lấy đạo cụ mình luyện thành để mở khóa ra.

“Lạch cạch!”

Lúc này âm thanh ổ khóa bị mở vang lên.

“Thành công rồi!”

Mặc Tâm kích động di chuyển, vội vàng mở ruộng báu ra.

“Phát tài rồi!”

Nhìn chút ít đồng vàng trong ruộng, hắn lớn tiếng hô.

Tô Mộ đứng ở một bên, không nói gì.

Mặc Tâm bắt đầu lừa đồng vàng có trong ruộng, biểu cảm trên mặt thoáng cái đã thành ngơ ngác.

“Chỉ có đồng vàng thôi sao?”

Trong ruộng lớn như vậy, ngoài đồng vàng ra, thế mà không còn gì khác cả!

“Đây chính là đồ tốt mà người nói à?”

Tô Mộ thấy thế, đi đến bên cạnh cái ruộng, chân mày nhíu chặt lại.

“Không thể nào!” Mặc Tâm không nhịn được hô lên.

Đừng nhìn một ruộng nhiều đồng vàng như vậy, giá trị cũng chỉ như thế. Mấy món đồ để bừa ở nơi này, không món nào mà những đồng vàng này có thể so sánh bằng!

“Người sẽ không động tay động chân đó chứ?”

Tô Mộ bắt lấy bả vai của Mặc Tâm, giọng nói đột nhiên trầm xuống.

“A!”

Mặc Tâm nuốt nước miếng, trán toát ra mồ hôi.

Hắn nghe ra ý của Tô Mộ, vội vàng hô lên: “Ta vừa mới mở ra cái ruộng này thôi, cái khóa kia quá phức tạp, ai biết bên trong chỉ có mấy đồng vàng, ta cũng không ngờ tới!”

“Người thật sự không lừa ta chứ?”

Tô Mộ bày ra vẻ mặt không quá tin tưởng.

“Ta thật sự không lừa người!” Mặc Tâm cố gắng giải thích với vẻ mặt đau khổ.

“Được rồi, ruộng báu kia là do người mở ra, những đồng vàng này cũng thuộc về người, viên phù thạch kia có thể cho ta không?” Tô Mộ giả vờ đắn đo suy nghĩ một lát, nửa tin nửa ngờ nói.

“Cầm đi!”

Mặc Tâm đã định trước đuối lý, chỉ có thể lấy viên phù thạch kia

ra.

“Tầng hai mươi có một trận truyền tống, ta vẫn muốn điều tra nó thông đến nơi nào, hiện tại nhiệm vụ này liền giao cho ngươi.”

“Ta sẽ trở về phòng tuyển số 2 trước, báo cáo lại tình huống của nơi này.”

Vừa nói, Mặc Tâm vừa bỏ đồng vàng trong rương vào thắt lưng trữ đồ.

Tô Mộ gật đầu, cầm lấy đi thẳng không một lần quay đầu.

Mặc Tâm tiếp tục nhặt đồng vàng, vẻ mặt tham tiền.

“Quên đi, có nhiều đồng vàng như vậy cũng không tồi.” Hắc lên tiếng an ủi chính mình.

Sau khi lấy hết tất cả đồng vàng trong rương, hắc trở về theo đường cũ.

Ma vật tầng này đã bị dọn dẹp sạch sẽ, Mặc Tâm cũng không cần thận giống như lúc trước.

Cứ đi cứ đi, hắc đột nhiên phát hiện có thứ gì đó quẩn chặt lấy hai chân của hắc.

“Cái gì vậy?”

Mặc Tâm cúi đầu nhìn lại, vô số xúc tu màu đen xông ra, hoàn toàn bao phủ hắc.

Hắc há hốc miệng, muốn la lên, lại phát hiện mình căn bản không phát ra được tiếng nào.

Chương 442: Di tích. (2)

Dần dần, những xúc tu màu đen kia hoàn toàn đi vào trong cơ thể hắn.

Cùng lúc đó, một bóng người cũng xuất hiện ở bên cạnh Mặc Tâm.

“Chủ nhân!”

Một giọng nói phụ nữ vang lên.

Ở trong mê cung đen kịt này, người phụ nữ này dường như có thể nhìn rõ tất cả.

Chủ nhân trong miệng nàng, chính là Mặc Tâm.

“Thân thể này quá kém, thực lực ta có thể phát huy ra còn không đối phó được tên kia!”

Mặc Tâm mở miệng.

Giọng nói không thay đổi, nhưng khí thể lại thay đổi rất nhiều.

Một mắt của hắn lại hoàn toàn biến thành màu đen.

“Chúng ta bây giờ nên làm gì?” Người phụ nữ dò hỏi.

“Không phải tên kia muốn tìm tháp Sa Đọa sao? Vậy chúng ta liền dẫn đường cho hắn.”

“Nếu những pháp sư sa đọa kia đã nương cậy ta, thì đây chính là lúc bọn chúng phát huy chút tác dụng!”

Giọng điệu Mặc Tâm hết sức lãnh đạm.

“Vậy còn tộc nhân của ta...” Người phụ nữ muốn nói lại thôi.

Mặc Tâm cau mày, cất giọng nói: “Chỉ cần người giúp ta cướp lấy thân thể của tên kia, ta bảo đảm tộc nhân của người có thể thoát khỏi vực thẳm, nhìn thấy mặt trời mọc lần nữa!”

“Đa tạ chủ nhân!” Người phụ nữ nghe vậy, luôn miệng đáp.

Hai người cùng nhau nhìn về hướng Tô Mộ rồi đi.

...

Thế giới thực.

Ngoài Ma Đô ra, hoàn cảnh của những chỗ khác hoàn toàn có thể dùng “Nước sôi lửa bỏng” để hình dung.

Ma vật hoành hành, đường giao thông lục tục mở ra.

Uy hiếp người chơi cần đổi mặt cũng càng ngày càng nhiều.

Sống sót trở thành mục tiêu chung của tất cả mọi người.

Bọn họ không phải ra sức luyện cấp trong game thì cũng hợp tác đánh quái ở hiện thực.

Thời gian một trăm ngày đếm ngược giống như gánh nặng ngàn cân, đặt ở trên vai mỗi người.

Cũng chính trong hoàn cảnh như vậy, thông báo xuất hiện một lần nữa.

‘Di tích thế giới cũ đang sống lại, sau khi mở ra di tích, sự kiện đặc biệt sẽ mở ra!’

Bất kể người ở trong game hay ở hiện thực, tất cả mọi người đều nhận được thông báo này.

Chỉ có một câu nói, không có quá nhiều mô tả.

Nhưng chỉ một câu nói đơn giản như vậy, khiến mọi người lo lắng đề phòng.

“Lại có sự kiện nữa? Ta thật sự không thể chịu được nữa!”

“Có thể đừng làm nữa không, mỗi lần có sự kiện đều xảy ra chuyện lớn, có để cho ta thở không?”

“Di tích? Là phó bản sao? Qua ải chắc chắn sẽ có phần thưởng

không tệ nhỉ?”

“Vấn đề là di tích này ở chỗ nào, có ai biết không?”

Kênh chat trở thành nơi để mọi người xả giận.

Đủ loại suy đoán phát ra về thông báo hoàn toàn mới này.

So với người chơi bình thường, người sống lại rõ ràng biết nhiều hơn.

Ngay khi thông báo xuất hiện, những người sống lại luyện cấp trong game cũng gần như offline khỏi game trước.

“Tìm được di tích, lấy được truyền thừa, nếu có thể có được thiên phú cấp Thần, thì có cơ hội xoay người rồi!”

“Trong di tích có các loại đồ tốt không tưởng tượng nổi, có thể mượn cơ hội để tăng lên lượng lớn điểm thuộc tính!”

“Toàn bộ trọng điểm tiếp đó, đều đặt vào việc tìm di tích!”

“Di tích, đây là thứ gì?”

Trong mê cung dưới mặt đất, một thông báo tương tự cũng bắn ra trước mắt Tô Mộ.

Sau khi nhìn thấy chữ “Sự kiện”, hần híp mắt lại.

Một sự kiện trước đó khiến cho mình có được sự phát triển bay vọt, sự kiện lần này, mình không thể bỏ qua!

“Làm sao bây giờ?”

“Về trước nhỉ?”

Nắm chặt phù thạch trong tay, Tô Mộ lâm vào khó xử.

Tiếp tục thăm dò mê uyên Ma Vật? Hay trở về hiện thực?

“Dựa theo thông báo này nhắc nhở, cần phải có người phát hiện di tích, sự kiện mới được mở ra, tạm thời còn không cần phải gấp!”

Cẩn thận suy nghĩ một hồi, Tô Mộ không vội vã trở về hiện thực.

Đều đã đi tới mười lăm tầng này, nói gì cũng phải đi tầng hai mươi kia tìm tòi hư thực.

Nếu sự kiện thật sự mở ra, mình lại trở về cũng không muộn.

Đừng nhìn hai mươi tầng vực sâu mê cung rất sâu, chỉ cần mình muốn về, căn bản không tốn mất bao nhiêu thời gian.

Hơn nữa, sau khi lấy được không ít đá ma pháp cực phẩm từ rừng báu kia, mình hoàn toàn có thể sử dụng trận truyền tống trở về trong tường.

Thời gian về chắc hẳn sẽ kịp!

“Thăng cấp trước, sau đó mặc lên trang bị!”

Sử dụng phù thạch mở ra vách núi thông đến tầng tiếp theo, Tô Mộ không hề biết điều.

Vừa rồi lúc mình đánh giết con ma vật cấp Vương, đã gây ra động tĩnh không hề nhỏ.

Không chừng vị “Tà thần” kia đã phát hiện ra mình rồi.

“Hoả Diễm Phi Vũ!”

Mở cánh ra, Tô Mộ bay về phía không trung.

Có vách núi trên đầu, hẳn chỉ cách mặt đất phía dưới hơn mười mét.

Ánh hào quang nhỏ yếu của đôi cánh lửa lập tức khiến hắn trở thành tồn tại chói mắt nhất trong mê cung này.

Tô Mộ cũng không khách khí cùng những tên kia.

“Mạn Thiên Hỏa Vũ!”

Trong trạng thái biến thân Hoả Nhân, đôi cánh lửa phía sau Tô Mộ không ngừng bắn ra từng chiếc lông chim lửa.

Cùng lúc tạo thành tổn thương, đám ma vật kia cũng bị nhen lửa.

Cả mê cung to lớn này đều được chiếu phát sáng khắp nơi.

“Gọi Tử Long ra luyện cấp một chút!”

Nhìn điểm kinh nghiệm của mình tăng lên, Tô Mộ triệu hồi Tử Long ra.

“Rống!”

Tử Long rít lên một tiếng, vô cùng khí thế.

Nó vỗ đôi cánh, xoay quanh bên cạnh Tô Mộ.

Tô Mộ lấy ra không ít đồ ăn từ thanh vật phẩm, ném cho Tử Long.

Tiểu gia hỏa ăn từng ngụm lớn, gương mặt rất nhanh lộ ra biểu cảm hài lòng.

“Đi giải quyết những ma vật còn chút máu kia đi, đừng rời xa ta quá!”

Tô Mộ ra lệnh.

Chương 443: Bản đồ tháp Sa Đọa.

Ma vật phía dưới bị kỹ năng Hoả Vũ bắn trúng, lượng máu cả đám đều sắp cạn.

Những ma vật này cung cấp khá ít điểm kinh nghiệm cho mình, nhưng đối với Tử Long thì lại tương đối phong phú.

Dù sao một đường này cày đến tầng hai mươi của mê cung, đẳng cấp của mình chắc chắn có thể lên đến cấp 10 lục giai.

“Không biết vị Tà thần đại nhân kia có thể nhìn thấy ta không nhỉ?”

“Ta muốn làm gì thì làm trên địa bàn của hắn như thế, nếu tên kia nhìn thấy, có thể phát điên hay không?”

Tô Mộ cười thầm.

Chỉ cần vị Tà thần đại nhân kia không thoải mái, thì mình thật quá dễ chịu!

Một người một rồng trắng trốn cày quái ngay tại tầng ba mươi sáu của mê cung này.

“Này!”

Ngay sau khi Tô Mộ cày được một thời gian ngắn, một tiếng hô to truyền đến từ dưới mê cung.

Tiếng kêu to này nhanh chóng hấp dẫn sức chú ý của Tô Mộ.

“Mặc Tâm?”

Nhìn Mặc Tâm không ngừng vẫy gọi mình ở phía dưới mê cung, Tô Mộ nhú mày.

Tên này không phải đã trở về phòng tuyến số 2 rồi sao?

Đôi cánh hỏa diễm vỗ lên, Tô Mộ bay về vị trí của Mặc Tâm.

“Tại sao người lại cùng lên đến đây rồi?”

“Ta phát hiện đồ vật hơi khác trong rừng đồng vàng kia!”

Mặc Tâm lộ ra một biểu cảm thần bí.

“Đồ vật hơi khác?”

Tô Mộ nhú mày chặt hơn.

Trước đó mình đã lật qua lật lại cái rừng báu kia rồi, nếu có đồ vật nào khác biệt, còn đến phiên Mặc Tâm sao?

“Tên này muốn làm gì?”

Mặt ngoài, Tô Mộ bất động thanh sắc, mở miệng hỏi: “Người tìm tới thứ gì?”

“Hi hi!”

Mặc Tâm cười cười, cố ý không nói thẳng: “Người đoán đi!”

“Có lời gì thì nói nhanh lên!” Tô Mộ cố nén xúc động muốn tát bay Mặc Tâm.

“Không phải người muốn tìm tháp Sa Đọa kia sao? Bên trong ruộng bầu kia có manh mối!”

Ngay khi Tô Mộ cho rằng Mặc Tâm sẽ nói gì, hần lại làm Tô Mộ cảm thấy kinh hãi.

“Người xác định sao?”

“Ta xác định, lấy hết đồng vàng bên trong ra, dưới đáy cái ruộng kia khắc phương pháp đi thông đến tháp Sa Đọa!”

Mặc Tâm nói vô cùng khẳng định.

Câu nói này cũng làm cho Tô Mộ bán tín bán nghi.

Mình quả thật không nhìn thấy dưới đáy ruộng bầu kia.

Dù sao có nhiều đồng vàng cản trở như vậy.

“Người lên đến tận đây chính là vì nói với ta chuyện này à?”

“Đúng vậy, người cùng ta về xem một chút là biết!”

Mặc Tâm phối hợp thì thầm: “Nếu thật sự có thể phá hủy tháp Sa Đọa, đây chính là một công lớn đó!”

“Vậy thì trở về xem một chút đi!”

Tô Mộ không tin hoàn toàn.

Quay lại xem một chút cũng chậm trễ bao nhiêu thời gian.

Thu hồi Tử Long vào không gian thú cưng, Tô Mộ nhìn về phía Mặc Tâm: “Đi thôi!”

Nếu tên này lừa gạt mình hoặc muốn làm chuyện gì, dù hần là NPC bên trong phòng tuyến số 2, mình cũng tuyệt đối giết không tha!

Mặc Tâm không chần chờ, đi theo sau lưng Tô Mộ.

Hai người nhanh chóng trở về vị trí rương báu trước đó.

“Chính ở nơi này!”

Lấy ra một công cụ chiếu sáng, Mặc Tâm chiếu xuống dưới đáy rương báu.

Trước đó nơi này phủ kín đồng vàng, theo đồng vàng biến mất, bên trên xuất hiện một vài đồ án.

“Đây là?”

Tô Mộ nhìn những bức vẽ kia, rơi vào trầm tư.

Những bức vẽ kia điêu khắc một tòa tháp, mặc dù không có ghi chú rõ là tháp Sa Đọa, nhưng có mấy pháp sư xung quanh quỳ tháp, đang cúng bái thành kính.

Tháp và cả pháp sư, nơi này là đâu, hiển nhiên vô cùng sống động.

“Nhìn từ đánh dấu bên trên này, cần thông qua trận truyền tống ở tầng hai mươi đến khu vực Mê Uyên, tiếp theo đi xuyên qua một hành lang tối tăm, thì có thể tìm được toà tháp Sa Đọa kia!”

Mặc Tâm đứng ở một bên, giảng giải.

Hắn dường như có thể xem hiểu tấm bản đồ này hơn!

Tô Mộ nhẹ gật đầu, bắt đầu chép lại tấm bản đồ này.

Biết được vị trí của tháp Sa Đọa, mình chắc chắn phải đi.

Lúc này, âm thanh của Mặc Tâm vang lên.

“Tháp Sa Đọa nguy cơ tứ phía, người đi một mình quá nguy hiểm.”

“Ta sẵn lòng giúp người một tay!”

“Người muốn đi cùng ta ư?”

Mặc Tâm khiến Tô Mộ cảm thấy kinh ngạc.

Nhắc tới lý do tên này đi theo mình, ngoài cái rương báu kia, mình thật sự không nghĩ tới lý do nào khác.

Đồng vàng bên trong rương báu đã bị lấy đi, con đường tiếp theo, không cần nghĩ cũng biết là nguy cơ tứ phía.

Vậy mà tiểu tử này lại muốn đi cùng mình?

Dường như nhìn ra nghi hoặc của Tô Mộ, Mặc Tâm cười, mở miệng nói: “Cho dù không thể phá hủy toà tháp Sa Đọa kia, nhưng chỉ cần tìm được vị trí cụ thể của nó, khi trở về thì đó cũng là một công lớn!”

Biểu cảm chỉ vì lợi ích trước mắt của Mặc Tâm làm Tô Mộ hí mắt lại.

Mặc dù mình và tên này tiếp xúc không nhiều, nhưng luôn cảm thấy hình như hắn đã sinh ra một loại thay đổi nào đó.

“Không cần, một mình ta có thể làm được!” Tô Mộ hơi suy nghĩ, trực tiếp cự tuyệt.

Mình sẽ không hoàn toàn tin tưởng những NPC này.

Huống chi dẫn Mặc Tâm đi, có khác gì mang theo một thứ đồ vướng víu chứ.

“Ta biết rất nhiều điều, người dẫn theo ta, tóm lại là có trợ giúp!” Mặc Tâm bị cự tuyệt, vội vàng mở miệng.

Nét mặt của hắn thoạt nhìn có chút nóng nảy rõ ràng.

“Không đúng lắm!”

Lông mày Tô Mộ nhíu lại, hắn đánh hơi được “Vấn đề” .

NPC cũng không phải người chơi, nếu chết trong tháp Sa Đọa, Mặc Tâm sẽ không có cái mạng thứ hai.

Tên này thật sự không sợ chết sao?

“Được thôi, vậy người theo ta đi!” Tô Mộ đổi giọng, đáp ứng hắn.

Chương 444: Di chỉ.

Mình lại muốn xem xem trong hồ lô của tên Mặc Tâm này rốt cuộc bán thuốc gì đây!

“Vậy chúng ta nhanh đi tầng hai mươi thôi!” Mặc Tâm không kịp chờ đợi, bắt đầu di chuyển.

So ra, dường như hắn càng có hứng thú với toà tháp Sa Đọa kia hơn cả mình.

Tô Mộ nhìn bóng lưng vợi vã của Mặc Tâm, đứng tại chỗ không nhúc nhích.

“Đi thôi!”

Mặc Tâm quay đầu lại, hô một câu.

“Ta không vợi, nếu người vợi, thì cứ đến trước tòa tháp này chờ ta cũng được!”

Tô Mộ mỉm cười, nói lời lập tức làm Mặc Tâm lúng túng không thôi.

Không quan tâm đến Mặc Tâm, Tô Mộ Chớp Nhoáng, chạy tới tầng tiếp theo.

Trong những mê cung này, thật ra số lượng ma vật không tính là nhiều, tương đương phó bản.

Mê cung hai mươi tầng này, vền vẹn chỉ là món ăn khai vị.

Nhưng cho dù là thức nhắm, mình cũng phải khai vị, chẳng phải vậy sao?

Trước khi đạp lên trận truyền tống của tầng hai mươi, Tô Mộ nhất định phải tăng đẳng cấp của mình lên tới thất giai.

Còn về Mặc Tâm à?

Tên này muốn đi theo thì cứ đi thôi!

“Còn bốn tầng nữa, cày đến thất giai chẳng có độ khó gì, ma hạch thu thập được cũng đủ cho ta thăng giai!”

“Trước khi đạp lên trận truyền tống đó, ta nhất định phải tăng lên tới thuộc tính mạnh nhất!”

Cẩn thận đã khắc vào trong bản chất của Tô Mộ.

Thế giới ngoài tường càng rộng lớn hơn xa suy nghĩ của mình, đằng sau trận truyền tống rốt cuộc có thứ gì, không ai nói rõ được.

Thậm chí bản đồ đi thông đến tháp Sa Đọa bên trong rừng báu kia cũng có thể là giả!

Muốn tìm tòi hư thực, thì nhất định phải có đủ thực lực!

Dọn dẹp gần hết ma vật tầng mười sáu, Tô Mộ đi thẳng đến tầng mười bảy.

Số lượng ma vật có tăng lên, thực lực cũng mạnh lên không ít.

Trong mê cung rắc rối phức tạp, không cẩn thận một chút thì sẽ bị lượng lớn ma vật hệ vong linh bao vây tầng tầng.

“Băng Sương Thụ Giới!”

Tô Mộ vừa lên đến nơi đã trực tiếp sử dụng kỹ năng AOE có tác dụng nhất, lo lắng ngộ thương trước đó cũng không còn.

“Đây cũng là một loại thăm dò!”

“Nếu tên kia còn có thể cùng đi lên, thì hẳn chắc chắn có vấn đề!”

Băng Sương Thụ Giới công kích không phân biệt, cũng mặc kệ người là NPC hay ma vật.

“Băng Sương Thụ Giới!”

Bay trên không trung, Tô Mộ làm dùng kỹ năng mạnh mẽ phủ kín toàn bộ mê cung.

‘Người đánh giết XXX!’

‘Người đánh giết XXX!’

...

Nhắc nhở đánh giết một dòng tiếp một dòng, kỹ năng bị động tăng thuộc tính cũng không ngừng bị kích hoạt.

Tô Mộ phóng thích Băng Sương Thụ Giới về phía không có ma vật nào lần nữa, đi thẳng đến tầng thứ mười tám.

Mê cung cần tiêu phí rất nhiều thời gian mới có thể thông qua đối với người khác, hẳn chỉ mất thời gian tổng cộng không đến một phút đồng hồ!

Nếu nói mê cung hai mươi tầng này là cánh cửa bảo vệ Mê Uyên, thì cánh cửa này đã bị Tô Mộ đập nát.

...

“Tên đáng chết này!”

“Ta nhất định phải giam cầm linh hồn của người, tra tấn người vĩnh viễn!”

Bên ngoài tầng mười bảy của mê cung, Mặc Tâm để lộ ánh mắt băng lãnh, giọng nói tràn ngập sát ý đặc sệt.

Một cơn gió lốc màu đen thành hình bên cạnh hắn.

Một người đột nhiên xuất hiện.

“Người sớm chạy tới tháp Sa Đọa, để bọn chúng mai phục tại hành lang Hắc Ám.”

“Nói cho bọn chúng, vận dụng trận pháp giam cầm, ta muốn vĩnh viễn giam cầm linh hồn tên kia tại hành lang Hắc Ám!”

Âm thanh lạnh thấu xương của Mặc Tâm vang lên.

“Tuân mệnh!”

Cơn gió lốc màu đen lại hiện ra lần nữa, người kia trực tiếp biến mất bên ngoài mê cung.

Nhìn cơn lốc tàn sát bừa bãi trong mê cung kia, Mặc Tâm không do dự, nhanh chân bước vào trong đó.

Khi những gió lốc và dây leo kia đến gần, mắt trái của hắn tuôn ra một năng lượng màu đen, cản lại toàn bộ những công kích kia.

...

Thế giới hiện thực.

Ma Đô.

So với Tô Mộ cày quái thoải mái trong mê cung, Hiên Viên lại thật nhàm chán.

Bên trong Ma Đô to lớn không có ma vật, một vài đại công hội đều đang xuất phát về phía ngoài Ma Đô.

Có những trang bị Tô Mộ bán cho, thực lực của bọn họ trong hiện thực được tăng vọt, đánh giết những ma vật lêu lổng kia căn bản không thành vấn đề.

Mấy đại công hội càng liên hợp đẩy tới phía trên Ma Đô, chi viện những thành phố khác.

Còn có những người sống lại kia, lại như chạy nạn, đâu còn có ai dám ở lại Ma Đô?

Đô thị phồn hoa to lớn, hoàn toàn biến thành một tòa “Thành trống”.

Hiên Viên chính là chủ nhân của tòa thành trống này!

“Hiện tại ta nên làm gì đây?”

Hiên Viên nhìn về phía tiểu đệ Xương Khô, giống như đang hỏi thăm, lại giống như đang lăm bắm.

“Tìm kiếm di tích ư?”

Giống như tất cả các người chơi, Hiên Viên cũng nhận được thông báo kia.

Hắn có tự chủ, có năng lực suy tính, lập tức có mục tiêu.

...

Thành phố XH.

Nơi này từng là cố đô của rất nhiều triều đại.

Nói đến di tích, kiến trúc cổ ở nơi này nhiều vô số kể, càng có lăng mộ là kỳ quan thế giới.

Giờ phút này, thành phố này bị xâm hại quy mô lớn.

Khắp nơi đều là ma vật tàn sát bừa bãi!

Sinh hoạt ở nơi này các người chơi đều nơm nớp lo sợ.

Ở vị trí một di chỉ, một vài ma vật đã xâm nhập nơi này.

Đột nhiên, vô số pháp tắc xuất hiện, bao phủ chúng nó vào trong đó.

Trong khoảnh khắc, tất cả ma vật đều biến thành tro bụi!

Chương 445: Công kích ma pháp đột phá mười vạn.

Trong mê cung.

Tốc độ cày quái của Tô Mộ có thể xưng là khủng khiếp.

Mấy phát Băng Sương Thụ Giới bị ném vào trong mê cung, đã trực tiếp bao trùm toàn diện tích, không góc chết.

Những ma vật thân ở trong đó căn bản không kịp phản ứng.

Phạm vi cực lớn cũng làm cho những tên kia không chỗ có thể trốn.

Cho dù gánh được tổn thương giây thứ nhất, cũng không chống đỡ nổi tổn thương của toàn bộ kỹ năng.

Cứ tiếp tục cày quái với tốc độ này, điểm kinh nghiệm của Tô Mộ không ngừng tăng lên, thăng tới cấp 10 lục giai.

“Trước khi tên kia đuổi đến đây, tăng giai đã!”

Tìm một vị trí kín đáo trong mê cung, Tô Mộ lấy ra lượng lớn ma hạch, và trước đó thủy tinh ma pháp thu hoạch được bên trong rừng báu trước đó.

Luyện kim học và trận pháp học cùng lên, hẳn bố trí trận pháp tăng giai trong mê cung tầm tối.

“Vật liệu sung túc, có thể mở rộng một chút hay không?”

Có hơn ngàn viên ma hạch lục giai trong tay, đá quý ma pháp cũng đầy đủ, tâm tư Tô Mộ sinh động hẳn lên.

Nếu có thể hấp thu năng lượng ẩn chứa bên trong ngàn viên ma hạch, sau khi mình tăng giai thì sẽ tăng lên được bao nhiêu điểm thuộc tính?

“Không tiết kiệm!”

Tài đại khí thô, Tô Mộ lấy ra lượng lớn ma pháp tinh thạch.

Sau một thời gian ngắn, một trận pháp tăng giai cỡ lớn đã được bố trí xong.

Không giống những trận pháp tăng giai trước đó cho lắm, trận pháp này từ nhiều trận pháp chồng lên mà thành.

“Thử hiệu quả một lần xem!”

Đặt hơn ngàn viên ma hạch cất vào trong trận pháp, Tô Mộ khởi động trận pháp tăng giai.

Một giây sau, ánh sáng xanh chói mắt toả ra trong mê cung tăm tối.

Ánh hào quang ngút trời xông thẳng lên, óng ánh chói mắt.

Năng lượng mạnh mẽ cũng bị dẫn dắt.

Năng lượng ẩn chứa bên trong những ma hạch kia không ngừng

được chuyển hóa, chiết xuất.

Sau khi trải qua mấy trận pháp nén lại, những năng lượng này rót vào trong thân thể Tô Mộ.

“Loại cảm giác này, thật quá sáng khoái!”

Tô Mộ chỉ cảm thấy lỗ chân lông toàn thân đều được mở ra, mỗi một chỗ đều có một luồng năng lượng mạnh mẽ đang cọ rửa.

‘Chúc mừng người tăng giai, tất cả thuộc tính tăng lên 500 điểm!’

Sau khi ánh sáng tan đi, một nhắc nhở cũng bắn ra ngoài.

“Được thêm nhiều như vậy sao?”

Tô Mộ vui mừng không xiết!

Tăng giai sẽ được tăng lên thuộc tính cơ sở, dưới sự tăng phúc của Tăng Lên Cực Hạn, mỗi một điểm thuộc tính của mình tương đương tăng lên một ngàn điểm!

Đây chính là tròn một ngàn điểm!

Với xác suất kích hoạt kỹ năng bị động, muốn tăng tất cả thuộc tính lên một ngàn điểm, không biết phải cày bao nhiêu con ma vật mới được.

“Còn có 840 điểm thuộc tính chưa phân phối, thêm cái gì mới được đây?”

Tô Mộ nhìn về phía điểm thuộc tính khi thăng cấp của mình.

Nói một cách tổng thể, điểm nhanh nhẹn của mình là thấp nhất, thêm vào nhanh nhẹn là có thể tăng vọt, cũng có thể làm cho thực lực của Hiên Viên được tăng lên một mức nhất định.

“Vẫn thêm trí lực đi!”

Nhưng nghĩ lại, Tô Mộ quyết định tăng công kích ma pháp của mình lên trước.

Tình huống của tháp Sa Đọa không rõ ràng, tiếp theo mình phải

đối mặt với một đám pháp sư sa đoạ.

Phòng ngự ma pháp và kháng ma pháp của bọn họ chắc chắn không thấp, tăng lên công kích ma pháp quả thật máu chốt hơn.

“Đúng rồi, còn có quả cầu thủy tinh kia nữa!”

Nói đến công kích ma pháp, Tô Mộ nghĩ đến kỹ năng bị động mình có được trước đó.

Công kích ma pháp cơ sở tăng lên 100%.

Trước đó bởi vì công kích ma pháp là cao nhất, mình chưa muốn thăng cấp kỹ năng này, hiện tại đã đến lúc rồi.

Lấy ra quả cầu dung hợp kia, Tô Mộ tìm kiếm trên thanh kỹ năng của mình.

Đồ chơi này chắc là có công năng giống như cuốn dung hợp trước đó, thậm chí có thể còn mạnh hơn chút.

“Pháp Hồn Thân tăng thêm Ma pháp xuyên thấu, lại thêm một kỹ năng loại công kích?”

“Có vẻ không có kỹ năng nào thích hợp!”

Nhìn kỹ năng của mình, Tô Mộ nhíu mày.

Trước đó khi dung hợp, hắn đã chỉnh hợp phần lớn kỹ năng, kỹ năng tương đối thích hợp để dung hợp cùng Pháp Hồn Thân, cũng chỉ có Ma pháp xuyên thấu hắn vừa nắm giữ.

‘Có dung hợp hay không?’

Điều khiến Tô Mộ ngoài ý muốn là sau khi lựa chọn hai kỹ năng này, Thủy Tinh Dung Hợp đã xuất hiện nhắc nhở.

Khác với cuốn dung hợp, Thủy Tinh Dung Hợp rõ ràng càng mạnh hơn một chút.

“Cứ dung hợp như vậy đi!”

Tô Mộ cũng không do dự, tiến hành dung hợp hai kỹ năng cấp SSS

này.

Ngay sau đó, ánh sáng dung hợp biến thành màu vàng kim!

“Sắp dung hợp ra kỹ năng cấp Thần ư?”

Ánh sáng màu vàng kim đại biểu cho điều gì, Tô Mộ đã được chứng kiến.

Hắn nín thở, ánh mắt tràn ngập chờ mong.

Ánh sáng càng loá mắt, màu vàng kim chói mắt.

Tiếp tục một thời gian ngắn, một kỹ năng hoàn toàn mới đã xuất hiện trước mắt Tô Mộ.

‘Pháp Thần Thân (cấp Thần): Tất cả công kích ma pháp tăng lên 200%, ma pháp xuyên thấu tăng lên 50%’

“Thật hay giả vậy?”

Nhìn thấy mô tả của kỹ năng này, Tô Mộ không nhịn được hô lên.

Hai kỹ năng cấp SSS lại thật sự dung hợp ra kỹ năng cấp Thần.

Hạnh phúc này đến cũng quá bất ngờ rồi!

“Đồ tốt đó!”

Lần này, Tô Mộ cũng phản ứng kịp.

Trong rương báu kia, thứ có giá trị nhất chính là Thủy Tinh Dung Hợp!

Nếu mình cầm hai trang bị cấp SSS dung hợp, không chừng còn có thể dung hợp ra một thanh thần khí.

Nhưng bây giờ cũng không lỗ!

“Dây chuyền kia có thể trang bị rồi!”

Tô Mộ trang bị dây chuyền cấp SSS kia.

Thuộc tính chờ phân phối cũng thêm hết vào trí lực.

Chương 446: Mặc Tâm không đúng lắm.

Dưới tình huống chỉ có mấy trang bị trên người, hẳn nhìn về phía giao diện thuộc tính của mình.

Người chơi: Tô Mộ

Đăng cấp: Cấp 1 thất giai (0/800000)

HP: 2279400

MP: 856000

Công kích vật lý cận chiến: 24264

Công kích ma pháp: 85788

Phòng ngự vật lý: 25494

Phòng ngự ma pháp: 28680

Bạo kích ma pháp: 35%

Sát thương bạo kích ma pháp: 250%

Bạo kích vật lý: 5%

Tất cả kháng tính: 50%

Tổn thương được miễn giảm: 30%

Thuộc tính: Sức mạnh 6066, thể chất 5998(+1500), nhanh nhẹn 5566, tinh thần 5560(+3000), trí lực 8288(+3000)

Tính cả điểm tăng thêm từ trang bị, phần trăm tăng lên của công kích ma pháp đã đạt tới 380%!

“Chờ chút chọn ra những trang bị trí lực cao mặc vào, công kích ma pháp của ta dễ dàng đột phá cửa ải lớn mười vạn rồi!”

Tô Mộ nhanh chóng lựa chọn.

Trang bị lẻ lục giai đều có thuộc tính rất không tồi, hẳn chuyên môn chọn lựa ra những trang bị lẻ thêm trí lực cao nhất.

Sau khi mặc vào năm trang bị, trị số trí lực lại tăng lên 4000 điểm, trị số tinh thần cũng gia tăng 2000 điểm.

Lại xem một cột công kích ma pháp kia.

116188!

Không chỉ là đột phá mười vạn, thậm chí đã sắp đạt tới mười hai vạn.

Lại thêm ma pháp xuyên thấu cao tới 50% kia, sát thương của mình bây giờ có thể xưng là không có cách giải quyết.

“Lấy ngay kỹ năng Hổ Đen Hấp Dẫn này để tính toán, dưới đòn công kích này tăng thêm, sát thương tạo thành là 580 vạn, còn tính cả 20% sát thương sau cùng được tăng thêm.”

“Sát thương của một kỹ năng đã vượt qua sáu trăm vạn điểm!”

Dùng kỹ năng được tăng thêm cao nhất tính toán một chút, chính Tô Mộ đều cảm thấy khủng khiếp.

Nếu lại đổi đầu pho tượng cấp Vương kia, bây giờ một kỹ năng của mình có thể đánh rụng một nửa lượng máu của nó.

Đây vẫn là dưới điều kiện tiên quyết không có bạo kích.

Một khi bạo kích, thì chính là miếu sát!

“Một kỹ năng miếu sát ma vật cấp Vương, ta có thể phá được phòng ngự của Tà thần rồi chứ?”

Tô Mộ sờ lên cằm suy tư.

Thuộc tính cơ sở của mình bây giờ, đổi lại là người chơi khác, chỉ e chỉ có thập giai mới có thể đạt được.

Cho dù mặc vào nguyên bộ trang bị thập giai, nếu không có kỹ

năng bị động cấp Thần mạnh mẽ, giao diện thuộc tính cũng không đạt được đến mức khoa trương như mình vậy.

Người chơi thập giai hẳn là có thể phá phòng ngự của “Cấp Thần” rồi chứ?

“Trên thập giai có phải là cấp Thần hay không?”

Đương nhiên, đối với những cấp bậc này, Tô Mộ chỉ dựa vào suy đoán.

Có thể sẽ có thập nhất giai, thập nhị giai, sau đó trên thập nhị giai mới là cấp Thần.

Dù sao phần lớn trong tiểu thuyết đều viết như thế.

Suy đoán của mình cũng không có gì đáng trách.

Dựa theo tốc độ tăng lên hiện tại đến xem, nếu thật sự lên tới thập nhị giai, thì e là thuộc tính của mình đã vượt qua cả “Cấp Thần”.

“Thần thì thế nào? Chỉ cần có thanh HP, ta cũng có thể cày một tiếp một!”

Vô hạn trưởng thành mang đến tuyệt đối lực lượng cho Tô Mộ.

Những “Thần” kia bây giờ còn không có cách nào ra tay với mình đâu.

Đợi đến khi bọn chúng giáng lâm, giao diện thuộc tính của mình lại biến thành thế nào rồi?

“Quy tắc trật tự, cho dù là thần cũng không thể vi phạm à?”

“Thuộc tính chính là hết thủy!”

Tô Mộ nhẹ giọng thì thầm, sự tự tin lộ ra trong đôi mắt.

Cho đến ngày nay, thế quật khởi của mình đã không cách nào ngăn cản!

“Đi tầng hai mươi!”

Mở ra đôi cánh hỏa diễm, Tô Mộ bay thẳng đến tầng hai mươi.

“Tìm được rồi!”

Nhìn xuống từ trên cao, lại thêm kỹ năng Đôi Mắt Chân Thật, Tô Mộ vẫn vẹn chỉ phí mất mấy phút.

Trận truyền tống kia toả ra ánh sáng u ám nhàn nhạt, sát rìa trận truyền tống chính là vực sâu không đáy.

Thấy thế nào, nơi này đều hơi khiến người ta sợ hãi.

“Dựa theo chỉ dẫn của tấm bản đồ kia, xuyên qua trận truyền tống, thì có thể đến nơi sâu trong mê uyên Ma Vật rồi?”

Tô Mộ nhìn về phía vực sâu sát rìa trận truyền tống.

Một ý nghĩ cũng nổi lên.

Nếu mình bay thẳng một đường xuống dưới vực sâu, sẽ tới đạt nơi nào?

“Được rồi, không có thời gian chậm trễ nữa!”

Nghĩ đến sự kiện có thể mở ra bất cứ lúc nào trong hiện thực, Tô Mộ thu hồi ý nghĩ này.

Hắn bay về phía vị trí trận truyền tống.

Toàn bộ ma vật tầng hai mươi còn chưa được dọn sạch.

Mình đã đến thất giai, cày những ma vật kia đã không có ích lợi gì lớn.

Mà giữ lại những ma vật kia còn có chút tác dụng khác.

Thăm dò Mặc Tâm!

Với thực lực của tên kia, muốn bình an đi xuyên qua mê cung tầng hai mươi đến vị trí trận truyền tống, tuyệt đối không phải là một chuyện dễ dàng.

“Cứ chờ một lát đã, nghiên cứu trận truyền tống này một chút!”

Hắn hất tay lên, một bức tường lửa bỗng xuất hiện, chiếu sáng bốn phía trận truyền tống.

Tô Mộ quan sát toàn bộ trận truyền tống.

Một trận truyền tống như thế xuất hiện trong mê cung tầng hai mươi, hắn cũng không thể hoàn toàn yên tâm.

“Đúng là trận truyền tống, khoảng cách truyền tống không phải quá xa.”

“Nhìn như vậy, chắc sẽ không truyền tống đến nơi quá nguy hiểm nào đó!”

Nghiên cứu một lát, Tô Mộ cũng không lo lắng.

Với thuộc tính bây giờ của mình, cho dù trận truyền tống này dịch chuyển mình đến giữa một bầy ma vật thất giai, mình cũng có thể giết ra một đường máu.

“Phù, cái tên nhà người nhanh thật đấy!”

Lại một lát sau, một giọng nói vang lên.

Mặc Tâm lại theo kịp lần nữa.

“Cái tên này đến rất nhanh đó!”

Nhìn thấy kẻ này, Tô Mộ nhướng mày.

Mặc dù mình bố trí trận pháp tăng giai chậm trễ không ít thời gian, nhưng tốc độ Mặc Tâm theo kịp lên đây cũng quá nhanh rồi?

Chương 447: Mặc Tâm không đúng lắm. (2)

“Ta tới đây thật nhiều lần, biết rất nhiều đường gần an toàn!”
Đường như nghe ra sự hoài nghi của Tô Mộ, Mặc Tâm giải thích.

“Chủ yếu là người quá lợi hại, ma vật mấy tầng phía trên đều bị

người dọn dẹp sạch sẽ, ta thật sự quá bội phục người!”

Hắn vẫn không quên nịnh nọt.

“Đã đến nơi đây rồi, người vẫn chắc chắn muốn đi cùng ta sao? Trận truyền tống này thoát nhìn như là trận truyền tống một chiều, qua đó rồi không chừng sẽ không có đường lui!” Tô Mộ không hưởng thụ, cố ý thử dò xét.

“Không có việc gì, ta sẽ chăm sóc tốt cho mình, là người đi trước, hay chúng ta cùng đi?” Mặc Tâm cười cười, cũng không e ngại.

Biểu hiện của hắn so với trước đó, quả thật có chênh lệch khá lớn.

“Sao tên này lại như biến thành một người khác vậy?”

Tô Mộ nói thầm trong lòng.

Trước đó Mặc Tâm không hề dừng cảm như thế, lúc ấy hắn đã dự định cầm đồng vàng chạy trốn rồi.

Bây giờ lại dám đập lên một trận truyền tống không biết cùng mình ư?

Tô Mộ nhìn về phía Mặc Tâm, đôi mắt trầm xuống.

Dưới kỹ năng Đôi Mắt Chân Thật, kẻ này thoát nhìn không có gì khác trước đó.

Nhưng đủ loại dấu hiệu cho thấy, Mặc Tâm nhất định có dự định không thể cho ai biết nào đó.

“Dẫn theo hắn, ta sẽ có phiền phức, hay là xử lý hắn ngay ở chỗ này?”

Một luồng sát ý phun trào trong lòng Tô Mộ.

Nếu hắn là Mặc Tâm ngay từ đầu trợ giúp mình tiến vào mê cung, chỉ vì lấy được rương báu kia, Tô Mộ sẽ không ra tay với hắn.

Nhưng Mặc Tâm bây giờ thấy thế nào đều có một loại cảm giác muốn tính kế mình!

“Chẳng lẽ hần phát hiện ra ta đã sớm mở ra rường báu?”

Biểu cảm của Tô Mộ trở nên ngượng ngùng.

“Không nên, nếu hần phát hiện, chắc chắn sẽ trực tiếp nói ra, cũng không cần phải đi mạo hiểm với ta!”

Càng nghĩ lại, Tô Mộ càng cảm thấy không đúng lắm.

Qua lại quá quá nhiều lần với NPC, hần đã sớm có được khứu giác nhạy cảm.

“Dò xét tên này một lần cuối cùng.”

“Để hần đạp lên trận truyền tống trước, tìm đường thay ta, nếu hần thực sự có can đảm đạp lên...”

“Thì xử lý hần!”

Tô Mộ đã có dự định.

Hần nhìn về phía Mặc Tâm, chỉ vào trận truyền tống mở miệng nói: “Ta định dọn dẹp ma vật tầng này một chút, nếu không người đến nơi đăng sau trận truyền tống này, tìm hiểu chút tình huống trước?”

“Ặc!” Mặc Tâm lập tức sửng sốt.

“Được thôi, thăm dò là thể mệnh của ta, vậy ta qua đó tìm đường trước!”

Một lát sau, Mặc Tâm do dự một phen rồi đồng ý.

Muốn cùng hành động với Tô Mộ, đây chính là cơ hội tốt cho hần biểu hiện.

Nói xong, hần trực tiếp đi về hướng trận truyền tống.

Tô Mộ đứng bên cạnh, yên lặng nhìn.

Sau khi Mặc Tâm đạp lên trận truyền tống rồi biến mất, sát cơ mãnh liệt tuôn ra từ ánh mắt bên nhìn.

Không chút do dự, Tô Mộ theo sát phía sau, đi về hướng trận truyền tống.

Truyền tống lập tức kích hoạt, một thung lũng to lớn xuất hiện trước mắt hắn.

Dưới hoàn cảnh đen nhánh, tất cả cây cối trong thung lũng đều lụi tàn, một mảnh cây khô.

Trong đó, một vài cây khô mọc ra đồ vật như lửa ma trời, tản ra ánh sáng nhàn nhạt.

Nơi này, thấy thế nào đều có vẻ vô cùng quỷ dị.

“Mặc Tâm đâu?”

Tô Mộ ngẩng nhìn bốn phía, tìm kiếm tung tích của Mặc Tâm.

Điều kỳ quái là, thời gian hai người đập lên trận truyền tống chỉ cách nhau mười giây, nhưng Mặc Tâm lại không thấy tăm hơi.

“Đôi Mắt Chân Thật cũng không tìm được ư? Tên này đi đâu rồi?”

Tô Mộ nhìn về phía trước, sâu trong đôi mắt lóe ra ánh sáng loá mắt.

Hắn bước chân, đi vào bên trong mảnh rừng cây héo tàn này.

Dưới ánh huỳnh quang ảm đạm, bầu không khí bốn phía thật sự hơi khiến người ta sợ hãi.

Sau khi xâm nhập vào rừng, Tô Mộ phát hiện nơi này không thích hợp.

Con đường khi đến của mình lại biến mất, không thấy gì nữa!

“Đôi Mắt Chân Thật cũng bị mê hoặc ư?” Lòng mày Tô Mộ nhíu thành một chữ hình (ㄣ).

Dưới tình huống mở ra kỹ năng thị giác, mình lại không phát hiện ra điều gì.

Hít sâu một hơi, Tô Mộ làm mình duy trì trạng thái tỉnh táo.

Cho dù kỹ năng thị giác mất đi tác dụng, mình vẫn còn có những cách khác đi xuyên qua mảnh rừng héo tàn này như cũ.

“Mặc kệ người có gì, trực tiếp tới một kỹ năng AOE hầu hạ!”

Vung tay lên, hàn ý lạnh lẽo nổi lên trong khu rừng yên tĩnh.

Những cây khô không có chút sức sống nào cũng tuôn ra màu xanh.

“Lạnh quá, lạnh quá đi!”

Ngay khi kỹ năng tạo thành, một vài tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Nhìn lại thuận theo hướng âm thanh, Tô Mộ cũng lấy làm kinh hãi.

Thứ phát ra âm thanh lại là những cây khô kia.

Giờ phút này, bọn chúng không ngừng kêu to chạy trốn giống như người.

“Chỉ như vậy á?”

Tô Mộ nhếch miệng, gương mặt tràn ngập bốn chữ “Vẫn chưa thỏa mãn”.

Chính mình còn chưa ra sức đâu!

“Cứu mạng!”

“Chạy mau!”

Tiếng kêu to còn đang tiếp tục vang lên, những cây khô kia liều mạng chạy trốn, nhưng vẫn không trốn thoát nổi phạm vi cực lớn của Băng Sương Thụ Giới.

Mấy giây sau, gần một nửa cây khô cả khu vực này đều ngã trên mặt đất.

“Xem ra ma vật nơi này chính là những thụ nhân cây khô này.”

Tô Mộ nhìn những thụ nhân ngã xuống kia, không quá hứng thú.

Đây đều là ma vật cấp 10 lục giai, giết bọn nó không có bao nhiêu kinh nghiệm, xác suất kích hoạt kỹ năng bị động cũng vô cùng thấp.

“Quyền trượng Pháp Thần cùng nhấn Thánh Pháp giá trị trường thành cũng nhanh đây, hay là xoát quét một cái đi!”

Nhưng nghĩ lại, dù sao cũng muốn đi đường, đều là thuận tay sự tình.

“Biến thân Hoả Nhân!”

“Hỏa Diễm Phi Vũ!”

Chương 448: Người khổng lồ cây khô.

Không tiếp tục sử dụng Băng Sương Thụ Giới nữa, Tô Mộ bay lên trên không rừng cây héo úa.

Ngoài cây những ma vật này, tìm được Mặc Tâm mới là mục tiêu hàng đầu của mình.

“Lông Vũ Hỏa Diễm!”

“Trường Lửa!”

Phi hành với tốc độ cao, đôi cánh hoả diễm của Tô Mộ không ngừng phát ra công kích bắn lông vũ hoả diễm xuống phía dưới.

Hắn giống như một mặt trời chói mắt, triệt để nhóm lửa mảnh rừng héo úa này!

“Thật nóng, bỏng chết ta rồi!”

“A, ta cháy rồi!”

“Có người phóng hỏa!”

Phía dưới, những thụ nhân cây khô bị nhen lửa, kêu rên liên tiếp, cảnh tượng cực kỳ hùng vĩ.

‘Người đánh giết thụ nhân cây khô, thu hoạch được 100 điểm kinh nghiệm!’

...

‘Giá trị trưởng thành của quyền trượng Pháp Thần đã đủ, thành công tiến giai!’

‘Giá trị trưởng thành của nhẫn Thánh Pháp đã đủ, thành công tiến giai!’

Sau khi từng mảnh thụ nhân cây khô lớn bị đánh chết, hai trang bị trưởng thành của Tô Mộ cũng thành công tăng lên tới thất giai.

‘Quyền trượng Pháp Thần (thất giai) trí lực + 2500 tinh thần + 2500 thể chất + 2500 gắn vào vật phẩm ma pháp mạnh mẽ, có thể giao cho quyền trượng chú ngữ tương ứng, số lượng chú ngữ trước mắt: 7, giá trị trưởng thành 0/1000000’

‘Nhẫn Thánh Pháp (thất giai): Công kích ma pháp + 60%; Bạo kích ma pháp + 15%; giá trị trưởng thành 0/1000000’

“Sướng!”

Hai trang bị này được tăng lên lần nữa làm công kích ma pháp của Tô Mộ thăng lên một cấp bậc.

“Đó là?”

Không đợi Tô Mộ nhìn lại công kích ma pháp của mình, một bóng người hiện ra trong tầm mắt của hắn.

Đó chính là Mặc Tâm!

Giờ phút này, tên này đứng bên cạnh một cây khô to lớn, không biết đang làm gì.

Đột nhiên, mặt đất sinh ra rung động dữ dội.

Cây khô to lớn rút tận gốc, thành linh biến thành một thụ nhân loại cực lớn.

Tô Mộ nhìn thấy gương mặt Mặc Tâm lộ ra một nụ cười hớn hở.

“Cái tên nhà người!”

Bắt được cả người lẫn tang vật, mặt Tô Mộ như phủ băng, sát ý dạt dào.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Vung lên quyền trượng Pháp Thần trong tay, một lỗ đen lập tức xuất hiện bên cạnh Mặc Tâm.

“Ồi!”

Mặc Tâm hiển nhiên bị giật nảy mình, khi đang muốn chạy trốn, lực hút mạnh mẽ kia giống như một đôi bàn tay vô hình, tóm chặt lấy hắn.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên, vừa hay trông thấy Tô Mộ đang nhìn xuống từ trên cao, sắc mặt tái mét.

“Xử lý hắn!”

Dường như cũng biết lúc này giải thích thế nào đều vô dụng, Mặc Tâm phát ra mệnh lệnh cho thụ nhân khổng lồ.

“Rống!”

Thụ nhân to lớn phát ra một tiếng rít, kéo lấy thân thể cao lớn, bắt đầu công kích Tô Mộ trên không trung.

“Vút! Vút!”

Những cành cây khô trên thân thể nó giống như xúc tu, tốc độ cực nhanh.

Nếu như bị những cành này quấn chặt lấy, chỉ e ngay cả xương cốt đều sẽ bị bóp nát.

Tô Mộ mắt sáng như đuốc, nhìn chăm chăm vào Mặc Tâm phía dưới, không hề để thụ nhân khổng lồ vào mắt.

Trực giác nói với mình, Mặc Tâm mới là uy hiếp lớn nhất!

“Lông Vũ Hỏa Diễm!”

Vô số lông vũ hoả diễm bay vút ra từ trên thân, mục tiêu của Tô Mộ lại không phải thụ nhân khổng lồ.

Mạn Thiên Hỏa Vũ che trời lấp đất tuôn về hướng Mặc Tâm!

Dưới sự trói buộc mạnh mẽ của Hổ Đen Hấp Dẫn, NPC này dù muốn tránh cũng không thể tránh!

Nhìn thoáng qua những lông vũ lửa kia, đồng tử Mặc Tâm hoàn toàn trầm xuống.

Đến giờ phút này, hắn đã không cần phải tiếp tục che giấu nữa.

“Nhân loại hèn mọn!”

Một tiếng gầm nhẹ vang lên, đôi mắt Mặc Tâm bị màu đen hoàn toàn bao phủ.

Nhưng vậy vẫn chưa xong, cụm màu đen kia tuôn ra từ trong ánh mắt của hắn, hình thành một lá chắn màu đen trước người hắn.

Lông vũ lửa đầy trời bị lá chắn màu đen cản lại toàn bộ, không tạo thành chút xói tổn thương nào cho Mặc Tâm.

“Cụm năng lượng màu đen này là?”

Một cảnh trước mắt này làm Tô Mộ cảm thấy quen thuộc.

Hắn nhìn chăm chăm vào Mặc Tâm, như đang nhìn một “Người bạn cũ”.

“Người chính là vị Tà thần kia à?”

“Không sai!”

Mặc Tâm bị lỗ đen hút chặt kêu to.

Vị “Tà thần” này ánh mắt nghiêm nghị, một luồng khí thế cực mạnh toát ra từ trên thân hắn.

“Hổ Đen Hấp Dẫn sẽ không miểu sát hắn đấy chứ?”

Xác định được rồi, gương mặt Tô Mộ lộ vẻ lo lắng.

Đây chính là lần đầu tiên mình nói chuyện cùng vị “Tà thần” đại nhân này, nói gì cũng phải lừa ra nhiều lời chút!

Mặc dù vị Tà thần này chiếm lấy thân thể Mặc Tâm, nhưng NPC này có thể gánh được lỗ đen của mình hay không, Tô Mộ lại thật sự không chắc chắn.

Một NPC cấp tinh anh mới có bao nhiêu lượng máu?

Tô Mộ thậm chí hối hận vừa lên đã sử dụng đại chiêu.

May mà sau đó, lá chắn màu đen trên thân Mặc Tâm biến thành một cái kén đen, hoàn toàn bao bọc thân thể của hắn.

Một giây sau, sát thương lỗ đen bộc phát, bị kén đen hấp thu toàn bộ.

Theo cái kén đen mở ra, nhìn Mặc Tâm lông tóc không tổn thương chút nào bên trong, lúc này Tô Mộ mới thở dài một hơi.

“A!”

Lại là một tiếng la lên vang lên, thụ nhân khổng lồ cũng không nói vô đức gì với Tô Mộ.

Đôi cánh hỏa diễm nhanh chóng đập lên, Tô Mộ né tránh những cành của thụ nhân công kích rất nhẹ nhàng.

“Giải quyết người trước!”

Vung tay lên, một lỗ đen lại xuất hiện trước thụ nhân khổng lồ.

Thụ nhân khổng lồ và Mặc Tâm không giống nhau, không có năng lượng màu đen kia bảo vệ, sát thương một đòn này chính là thực sự!

Lại thêm hiệu quả của Hồ Đen Hấp Dẫn, những cành khô của thụ nhân khổng lồ cũng bị lỗ đen hút lại.

Quái vật khổng lồ này lập tức mất đi năng lực uy hiếp.

“Ta nói Tà thần đại nhân, người muốn sống mái với ta thật à?”

Chương 449: Ký kết khế ước?

Không bị quấy nhiễu, Tô Mộ nhìn Mặc Tâm, cảm rằm một câu.

Kén đen trên thân Mặc Tâm một chút xiu rút đi, biểu cảm trên mặt hơi tái nhợt.

“Thật ra ta vẫn luôn rất thương thức người!” Hắc bắt đầu lảm nhảm cùng Tô Mộ, dường như đang khôi phục.

“Nếu người có thể nương nhờ ta, ta sẽ làm cho người trở nên càng mạnh hơn hiện tại!”

Vị Tà thần này lại ném cành ô liu lần nữa.

Tô Mộ híp mắt, tự hỏi nên nói lời khách sáo thế nào.

Bày ra biểu cảm do dự, hắc mở miệng nói: “Mục tiêu của ta là thành thần, nếu nương nhờ vào người, thì ta còn có thể trở thành thần sao?”

“Ha! Ha! Ha!”

Mặc Tâm cười phá lên.

Không biết là kéo dài thời gian hay câu hỏi của Tô Mộ thật sự rất khôi hài, cười gần mười giây, vị Tà thần này cười lạnh, nói: “Người muốn thành thần, ta lúc nào cũng có thể thỏa mãn người!”

“Chỉ cần bây giờ người thần phục ta, ta cam đoan người lập tức có thể đạt đến cấp Thần!”

“Người nghiêm túc sao?” Nét mặt Tô Mộ lập tức nghiêm túc.

Vị Tà thần đại nhân này hoàn toàn phá vỡ nhận thức của mình!

Hắc thật sự có thể làm cho mình lập tức lên cấp Thần?

“Ta không nói đùa, chỉ cần người đồng ý nương nhờ ta, ký kết khế

ước cùng ta, ta có thể hiến tế sinh vật Mê Uyên, chúc phúc người thăng lên Thần giai!”

“Đến lúc đó, thế giới này và thế giới kia của người, không có bất cứ ai có thể ngăn cản người!”

Mặc Tâm nói với giọng vô cùng khẳng định.

“Hiến tế sinh vật Mê Uyên à?”

Tô Mộ đại khái có thể hiểu ý của vị Tà thần này.

Chuyện này về bản chất không hề khác gì giết quái lên cấp.

Nhưng mình cũng không tin hẳn!

Sau khi Tà thần có lòng mời chào Tô Mộ, sát thương của kỹ năng lỗ đen bùng nổ, thụ nhân khổng lồ ngừng động tác.

Một đòn vừa rồi, tạo thành 7502784 điểm tổn thương cho con ma vật cấp Vương này.

Lượng máu của nó cũng chỉ còn lại một nửa.

“Giống như con BOSS cấp Vương này, chỉ cần ta muốn, có thể chế tạo vô hạn!”

“Chỉ cần người ở tại Mê Uyên, lên tới cấp Thần, căn bản không phải là vấn đề!”

Thấy Tô Mộ do dự, Mặc Tâm lên tiếng lần nữa.

“Thì ra là đang vẽ bánh cho ta!”

Nghe đến đây, Tô Mộ cũng phản ứng lại.

Muốn một đường lên tới cấp Thần, số lượng ma vật cần đánh giết sẽ khủng khiếp dường nào?

Cho dù trong Mê Uyên có ma vật liên tục không ngừng sinh sôi, thời gian hao phí cũng tuyệt đối không ít.

Cái gì lập tức có thể làm cho mình lên tới cấp Thần, hoàn toàn là

không khả năng!

“Nếu ta nương nhờ người, người muốn ta làm gì?”

Tô Mộ còn nể mặt nhau, bắt đầu nói lời khách sáo.

“Chờ đến người nương nhờ vào ta, ta tự nhiên sẽ nói cho người biết!” Mặc Tâm có vẻ vô cùng cẩn thận.

“Đến cả làm gì cũng không biết, ta sẽ còn nương nhờ vào người sao?”

Tô Mộ nhếch miệng, đưa tay lại đánh ra một phát Hổ Đen Hấp Dẫn.

Thụ nhân khổng lồ lại bị hút lại một lần nữa, với lượng máu còn lại, nó đã không sống qua một đòn này.

Đây cũng là lời cảnh cáo của mình đối với Tà thần!

“Ta cần người giúp ta thu thập đồ vật!” âm âm thanh trầm của Mặc Tâm vang lên.

Vị Tà thần đại nhân này dường như vô cùng rõ ràng, dù ở trên địa bàn của hắn, quyền chủ động cũng vẫn nằm trên tay Tô Mộ như cũ.

“Thứ gì?”

Tô Mộ tiếp tục truy hỏi.

“Người chỉ cần biết, đồ vật ta để người thu thập, có liên quan đến vương tọa là đủ!” Mặc Tâm hồi đáp lập lờ nước đôi.

Hai chữ Vương tọa vừa được thốt ra, đáy lòng Tô Mộ run lên.

Chuyện có liên quan đến vương tọa, tuyệt đối là bí mật cực lớn!

“Vương tọa rốt cuộc là thứ gì?” Hắn hỏi Mặc Tâm hơi dồn dập.

“Có quy tắc trật tự ở đây, ta không cách nào nói cho người, nhưng nếu người ký kết khế ước cùng ta, điều ta biết được, người cũng sẽ biết!”

Giọng nói của Mặc Tâm mang lại một cảm giác mê hoặc mãnh liệt.

Gương mặt vị Tà thần đại nhân này càng lộ ra nụ cười hướng dẫn từng bước.

“Nếu trong tương lai ta có thể đạp lên vương tọa, quy tắc tất cả vị diện đều mặc cho ta viết.”

“Tất cả mọi thứ người muốn, ta đều có thể cho người!”

Âm thanh tràn ngập dụ hoặc truyền đến bên tai.

Thậm chí một cảnh tượng tốt đẹp hiện ra trước mắt Tô Mộ.

Âm thanh của Mặc Tâm giống như một bàn tay khổng lồ, đang kéo hẳn vào vực sâu từng chút từng chút một.

Ngay khi hẳn sắp bị nuốt hết, mấy thông báo đột nhiên xuất hiện.

‘Người đánh giết người khổng lồ cây khô, thu hoạch được 100000 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, thu hoạch được 1 điểm trí lực.’

...

Tô Mộ lập tức bị kéo lại, toàn thân giật mình!

“Nếu thật sự ký kết khế ước cùng tên này, thì ta vẫn là ta sao?”

Hắn nhìn “Mặc Tâm” phía dưới, sắc mặt lạnh lùng.

“Ai!”

Một tiếng thở dài vang lên.

“Làm sao? Người đáp ứng rồi ư?”

Tư thế này cũng bị Mặc Tâm nhìn vào trong mắt.

“Đáng tiếc!”

Tô Mộ nhún vai.

Lời vừa thốt ra, một cái tiếp một cái lông vũ bay ra từ trong đôi cánh hỏa diễm.

Tiếp tục nói lời khách sáo, vị Tà thần đại nhân này cũng sẽ không tiết lộ càng nhiều hơn, là lúc xử lý hẩn rồi!

“Tên nhà người, thật sự nhất định muốn đối địch với ta sao?”

Lá chắn màu đen thành hình, ngăn trước người Mặc Tâm, vị Tà thần này còn chưa từ bỏ ý đồ.

“Hổ Đen Hấp Dẫn!”

Tô Mộ hoàn toàn không định dừng tay, lại là một phát đại chiêu bắn ra.

Lực hút mạnh mẽ hiện lên, đem Mặc Tâm vững vàng giam cầm ngay tại chỗ.

“Những năng lượng màu đen kia e ngại thánh quang, thử kỹ năng hệ mục sử một lần xem!”

“Thánh Quang Đả Kích!”

Chương 450: Tà thần đại nhân tặng chỗ tốt.

Trong không gian tăm tối, một luồng thánh quang mãnh liệt hiện ra.

Dưới sự tăng phúc đến từ điểm tinh thần và trí lực kịch xù của Tô Mộ, đòn thánh quang mang uy thế cực mạnh.

Khi đánh trúng lá chắn màu đen kia, trên đó đột nhiên xuất hiện vết rách.

Cũng đúng lúc này, sát thương của Hổ Đen Hấp Dẫn bùng nổ.

Năng lượng màu đen không kịp bảo vệ Mặc Tâm, thân thể của hắn lập tức bị sát thương cực lớn cần nuốt.

Con số tổn thương hơn bảy triệu xông ra.

Khác con người khổng lồ cây khô cấp Vương, thanh HP của NPC này hiển nhiên không cao như vậy.

Hắn ngã trên mặt đất, mất đi toàn bộ sức sống.

Những như vậy vẫn chưa xong.

Luồng năng lượng màu đen bám vào trên người hắn vẫn còn.

Chỉ là không có phụ thuộc, cỗ năng lượng này yếu bớt không ít.

Nó đột nhiên bay về phía không trung, xông tới phía Tô Mộ.

Nhìn tư thế kia, cụm năng lượng màu đen này muốn ăn mòn thân thể Tô Mộ.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Ánh mắt Tô Mộ lạnh lẽo, vung tay lên đánh ra một lỗ đen.

Một cái lỗ đen xuất hiện bên cạnh năng lượng màu đen, hút chặt nó.

Mất đi phụ thuộc, cụm năng lượng dường như mất đi năng lực phòng ngự vừa rồi.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

“Viêm Trụ. Bỉ Ngạn Hoa!”

Tô Mộ không chút khách khí, một tia sét giáng xuống từ trên trời, một cột lửa cũng dâng lên từ trên mặt đất.

Sát thương của lỗ đen đồng loạt bộc phát, triệt để đánh tan cụm năng lượng màu đen này!

“Người không được, Tà thần đại nhân!”

Sau khi giành được thắng lợi, Tô Mộ ngửa mặt lên trời phát ra tiếng rống cao vút.

Chọc giận vị Tà thần đại nhân này có rất nhiều chỗ tốt đó!

Ví như con người khổng lồ cây khô cấp Vương tặng kinh nghiệm và trang bị kia.

Tô Mộ không nhịn được phát ra một tiếng hô to trong lòng: Tà thần đại nhân tặng hay lắm!

“Nhật đồ thôi!”

Đi đến bên cạnh người khổng lồ cây khô, Tô Mộ nhật đồ lên.

‘Người thu hoạch được hạch cây khô!’

‘Người thu hoạch được chiến phủ Cây Khô!’

‘Người thu hoạch được Cạm Bẫy Dây Leo!’

‘Người thu hoạch được găng tay Cây Khô!’

Hai trang bị cấp SSS, một ma hạch phẩm chất cao, còn có một kỹ năng loại cạm bẫy.

Kỹ năng loại cạm bẫy thuộc về kỹ năng cung tiễn thủ, Tô Mộ trực tiếp lựa chọn học tập.

Có thể bố trí một cạm bẫy loại quấn quanh, tạo thành trói buộc và tổn thương bằng trí số nhanh nhẹn.

Nhật xong đồ BOSS rơi xuống, Tô Mộ lại đi đến bên cạnh thi thể Mặc Tâm.

Tên này thật là đủ xui xẻo!

“Xem người để lại vật gì tốt!”

Tô Mộ nhật lên thất lưng trữ đồ của hắn.

“Giàu như thế à?”

Mở ra đai lưng, bên trong tràn đầy đồng vàng, số lượng ít nhất cũng có một trăm vạn.

Hiển nhiên, vị đại sư mở khóa này cũng mở không ít rương báu!

Ngoài đồng vàng, còn có không ít đá quý, vật tư tiếp tế, cùng trang bị loại thích khách và các loại công cụ mở khóa.

Tô Mộ thu hết!

“Còn đi về phía trước sao?”

Sau khi chỉnh lý xong vật phẩm, hắn nhìn về hướng con đường phía trước.

Hiện tại hắn đã khẳng định, rương báu trên bản đồ có vấn đề!

Nơi Tà thần muốn dẫn mình đến, chắc chắn không phải là nơi tốt gì.

“Hắn chắc hẳn rất rõ ràng thực lực của ta, chỉ e con đường phía trước không hề bằng phẳng!”

Tô Mộ lâm vào do dự.

Trận truyền tống kia cũng không phải trận một chiều, lúc này, mình hoàn toàn có thể quay đầu trở về.

Nên lựa chọn thế nào đây?

...

Sau rừng cây héo úa vô biên, nơi này là một hành lang tiếp một hành lang uốn lượn.

Hành lang Hắc Ám!

Bốn phía những hành lang này càng được khắc đầy phù văn quỷ dị.

Cho dù là chút ánh lửa yếu ớt, đều sẽ bị bóng tối nơi này hoàn toàn cắn nuốt.

Nơi này, không cho phép bất cứ ánh sáng nào xuất hiện.

Bên trong hành lang, các loại sinh vật bất tử mạnh mẽ cũng đang lảng vảng.

Đi xuyên qua hành lang này, vượt qua một hẻm núi to lớn dưới mặt đất, là có thể nhìn thấy một con sông ngầm.

Đi lên thuận theo con sông ngầm này, sẽ thấy một cảnh tượng quỷ dị.

Một vầng trăng máu nơi chân trời, dưới vầng trăng tối, một tòa tháp cao đứng sừng sững.

Giờ phút này, đáy tháp đột nhiên nổi lên cơn gió lốc màu đen.

Trăng máu chiếu rọi xuống, đó là một người đội đầu bằng màu đen.

“Người là ai?”

Sau khi người này xuất hiện, đóng tại đáy tháp một đám pháp sư đem nó vây lại.

“Ta là người của tộc Âm Hồn, phụng mệnh lệnh của Tà thần đại nhân, yêu cầu các người đi hành lang Hắc Ám, giết một người!”

Âm thanh của một người phụ nữ truyền đến từ dưới áo choàng.

“Người của tộc Âm Hồn?”

“Phụng mệnh lệnh của Tà thần?”

Nghe thấy lời nói của người phụ nữ, một đám pháp sư hai mặt nhìn nhau.

“Mời nắm chặt thời gian đi!”

Người phụ nữ nhìn về phía trên tháp cao, lên giọng nói.

“Nếu Tà thần đại nhân trách tội xuống, các người không gánh vác nổi đâu!”

Nhưng vào thời điểm nàng nói ra câu nói này, một lực lượng vô hình đánh trúng thân thể của nàng.

Người phụ nữ bị đánh bay thẳng ra ngoài.

Cùng lúc đó, một âm thanh vang lên từ trên tháp cao.

“Tháp Sa Đọa, còn chưa tới phiên người đến ra lệnh!”

Âm thanh này tràn ngập uy nghiêm, thậm chí ngay cả “Tà thần” đều không để vào mắt.

Sắc mặt người phụ nữ lập tức trắng bệch.

Sát thương của một đòn vừa rồi làm nàng hiểu ra một chuyện.

Như tiếp tục bày ra giọng ra lệnh, có lẽ nàng sẽ chết ở đây.

“Thật xin lỗi, là ta đường đột!”

Người phụ nữ đứng lên, mở miệng nói.

“Hừ!”

Chương 451: Cánh cửa truyền tống bên trong Mê Uyên.

Một tiếng hừ lạnh vang lên, một người đi xuống từ trên tháp Sa Đọa.

Người này thoát nhìn cực kỳ trẻ tuổi, gương mặt càng anh tuấn.

Hắn mặc một bộ trường bào màu tím trên người, bên trên còn tản ra ánh huỳnh quang lưu động, thoát nhìn cực kỳ ngầu.

“Tham kiến sứ giả trấn tháp!”

Một đám pháp sư nhìn thấy người này, vội vàng đi lên hành lễ.

Pháp sư anh tuấn được xưng là sứ giả trấn tháp không để ý đến đám người, ánh mắt liếc nhìn người phụ nữ từ trên xuống dưới:

“Người nói là Tà thần ra lệnh, có thứ gì chứng minh sao?”

“Vị đại nhân kia đã cướp đoạt một thân thể, giờ phút này chắc hẳn đang trên đường chạy tới đây!” Người phụ nữ thành thật trả lời.

“Thật sao?”

Sứ giả trấn tháp híp mắt lại.

Thân ở mê uyên Ma Vật, lại phụ trách trấn thủ tháp Sa Đọa, hẳn đương nhiên coi như “Thuộc hạ” của Tà thần.

Nhưng hẳn lại có ý nghĩ khác.

“Để vị đại nhân kia đích thân tới tìm ta, nếu không người của tháp Sa Đọa tuyệt sẽ không dễ dàng đặt chân lên hành lang Hắc Ám!”

“Việc này!”

Người phụ nữ không biết nên nói gì.

Nhìn vẻ mặt nghiêm túc của sứ giả trấn tháp kia, nàng lấy ra một vật.

Một quả cầu màu đen.

Tạo hình giống như cái miệng há ra.

“Vị đại nhân kia có thể liên hệ cùng ta thông qua vật này.”

Người phụ nữ chậm rãi mở miệng, đồng thời kích hoạt quả cầu màu đen kia.

Nhưng qua một lát, quả cầu màu đen vẫn không truyền đến bất cứ âm thanh nào.

Sứ giả trấn tháp yên lặng xem một cảnh này, mỉm cười: “Nói như vậy, người cũng không liên lạc được vị đại nhân kia rồi?”

“Có lẽ vị đại nhân kia gặp tình huống nào đó, đợi thêm một chút đi!” Người phụ nữ vội vàng mở miệng.

Dưới áo choàng, lông mày của nàng nhíu chặt lại.

Sau khi cướp đoạt thân thể Mặc Tâm, vị Tà thần đại nhân kia tương đương có được vật dẫn.

Liên hệ nên được thành lập mới đúng!

Điều nàng không ngờ tới là cả những năng lượng màu đen kia của Mặc Tâm cũng đã bị Tô Mộ giải quyết.

Không chỉ như vậy, vị Tà thần tiềm ẩn trong lòng vực sâu mê vụ, cũng phải chịu thương nặng không nhỏ!

“Nếu không có chỉ thị rõ ràng, vậy thì mời trở về đi!”

Lại một lát sau, thấy quả cầu màu đen chậm chạp không có động tĩnh, âm thanh của sứ giả trấn tháp trở nên băng lãnh.

Người phụ nữ im lặng không nói, gió lốc màu đen nổi lên quanh thân nàng.

Vài giây sau, người phụ nữ biến mất không thấy đâu nữa.

“Đại nhân, người phụ nữ kia là tộc Âm Hồn, chỉ thị nàng mang tới có lẽ thật là chỉ thị của vị Tà thần đại nhân kia, chúng ta...” Một pháp sư thấp thỏm mở miệng nói.

“Không sao cả!”

Sứ giả trấn tháp cười, lộ vẻ mặt không quan tâm.

Một đám pháp sư cũng rơi vào im lặng.

Đối với bọn họ, mệnh lệnh của vị sứ giả trấn tháp trước mắt này, lớn hơn xa mệnh lệnh của vị Tà thần kia.

“Ta đã cảm thấy đường giao thông mở ra!”

“Chỉ cần chúng ta đi xuyên qua đường giao thông trước một bước, vị Tà thần kia lại có thể làm gì được chúng ta?”

Giọng nói của sứ giả trấn tháp lại vang lên lần nữa.

Vàng trắng máu toả ra ánh sáng trên đỉnh đầu hắn, trở thành bối cảnh hoàn mỹ cho tháp cao sừng sững!

...

Trong rừng cây khô.

Tô Mộ đang bay nhanh.

Sau khi xử lý vị “Tà thần” kia, hắn tăng tốc độ phi hành.

Cho dù biết con đường phía trước có thể là một cái bẫy, Tô Mộ cũng không lui bước.

“Vẫn phải chú ý, một khi tình huống không đúng, vậy thì rút!”

Đương nhiên, cẩn thận mới có thể chèo thuyền vạn năm, đề phòng cần thiết vẫn rất cần.

“Nơi này là?”

Sau khi bay một thời gian ngắn, rừng cây khô biến mất.

Thay vào đó là một mảnh bóng tối vô tận.

Ngay cả Tô Mộ cũng cảm thấy mấy phần kiêng kị.

“Thế này cũng quá đen rồi?”

Lông mày nhíu lại, Tô Mộ đưa tay ném một bức tường lửa vào trong bóng tối đen.

Ngọn lửa loé lên, bóng tối lao tới bao phủ trong khoảnh khắc.

Ánh sáng nhỏ yếu không đáng giá nhắc tới kia đã bị cắn nuốt trong chớp mắt.

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Tô Mộ mở ra kỹ năng thị giác, nhìn về phía mảnh tối tăm kia.

Cảnh tượng trước mắt rất mơ hồ.

Loáng thoáng có thể thấy thứ gì, lại dường như không nhìn thấy gì cả.

Nơi này có nguy hiểm lớn!

Tô Mộ hít sâu một hơi, không tùy tiện xâm nhập.

“Băng Sương Thụ Giới!”

Vung tay lên, trực tiếp phóng ra kỹ năng AOE mạnh mẽ vào trong bóng tối đen.

“Phụt!”

Đúng lúc này, ánh sáng sét nổi lên trong bóng tối.

Đó là do pháp tắc trật tự bị khuấy động.

Luồng lực pháp tắc này cũng cản lại kỹ năng của Tô Mộ.

“Không qua được rồi?”

Tô Mộ thấy thế, lông mày nhíu chặt lại.

Cảnh tượng này, mình cũng không phải mới trông thấy lần đầu tiên.

Hắn mở ra đôi cánh hỏa diễm, bay về phía bóng tối.

“Phụt!”

Một tia sét trật tự giáng lâm trên người hắn.

Đỉnh đầu Tô Mộ lập tức xuất hiện một con số tổn thương.

-1000000!

“CMN!”

Cảm giác điện giật sảng khoái truyền đến từ trên người, Tô Mộ vội vàng lui trở về.

Với lượng máu bây giờ của mình, nếu thật sự truyền vào bên trong pháp tắc trật tự này, kết cục chỉ có một con đường chết.

“Thật sự không qua được!”

Lần này Tô Mộ cũng phản ứng kịp.

Mình không qua được mảnh khu vực tối tăm trước mắt.

“Tên kia dẫn đường ta đến tận đây, kết quả lại không qua được?”

Nghĩ đến vị “Tà thần” kia nhọc lòng, kết quả này làm Tô Mộ cảm thấy rất ngoài ý muốn.

Hắn cũng không biết, đây chính là nguyên nhân “Mặc Tâm” cứ muốn đi theo hắn.

Nếu vị “Tà thần” kia vẫn còn, thì có thể mượn nhờ hắc ám mở ra một lối đi.

Một khi Tô Mộ bước vào trong đó, thì sẽ bước lên một con đường cùng!

Chương 452: Không muốn bị sét đánh, thì đứng lại cho ta.

Cùng lúc khi xử lý “Mặc Tâm”, Tô Mộ đã phá tử cục này!

“Nơi này có lẽ sẽ có cánh cửa truyền tống!”

Nhìn về bốn phía, Tô Mộ mở ra đôi cánh hỏa diễm, tìm tòi.

“Quả nhiên!”

Sau một thời gian ngắn tìm kiếm trong khu vực rộng lớn này, một cánh cửa truyền tống cỡ lớn thành hình hiện ra trước mắt hắn.

Khóe miệng Tô Mộ hơi cong lên.

Có cánh cửa truyền tống này tồn tại, mình chỉ cần chờ đợi pháp tắc lui bước, là có thể đi xuyên qua mảnh bóng tối kia!

Muốn phá hủy toà tháp Sa Đọa kia, chỉ còn lại vấn đề thời gian!

“Xem cánh cửa này thông hướng nơi nào!”

Không lưu luyến mảnh Mê Uyên này, Tô Mộ bước qua cánh cửa truyền tống.

...

Ngay khi Tô Mộ đi xuyên qua cánh cửa truyền tống, một cơn gió lốc màu đen xuất hiện.

Người phụ nữ mặc áo choàng đến nơi này, ánh mắt cực kỳ phức tạp.

Nàng vươn tay, muốn đụng vào cánh cửa kia.

Đột nhiên, một luồng lực pháp tắc mạnh mẽ hiện ra, cản nàng lại.

“Đáng ghét!”

Người phụ nữ không biết làm sao, phát ra tiếng gầm giận dữ!

“Nơi này là đâu?”

Xuyên qua cửa truyền tống về sau, một kiến trúc xuất hiện trước mắt Tô Mộ.

Thoạt nhìn giống như một trạm canh gác.

Không chờ hẳn quan sát kỹ, số lớn ma vật bắt đầu tấn công hẳn.

Những ma vật kia đều là hệ vong linh, phần lớn là chiến sĩ vong linh, còn có số ít sinh vật vong linh.

Theo công kích của bọn chúng rơi vào trên người, Tô Mộ không có bất cứ cảm giác nào.

Tất cả những này ma vật xung quanh đều chỉ có đẳng cấp tam giai.

Dù cho một vài tinh anh và BOSS trà trộn giữa chúng nó, chúng nó vẫn không phá được phòng ngự của mình như cũ.

“Nơi này là thành phố XH mà!”

Ngay sau đó, Tô Mộ đã nhận ra thành phố này.

Trong toàn bộ Hoa quốc, thành phố XH cũng nổi danh lừng lẫy.

Nơi này hoàn toàn được coi là cố đô văn hóa.

Nhưng bây giờ nơi này, khắp nơi đều chịu đủ tàn phá!

“Sao lại truyền tống đến thành phố này rồi?”

Tô Mộ nhìn ma vật trải rộng bốn phía, lại nhìn cánh cửa truyền tống phía sau.

Giống như cánh cửa truyền tống dưới Ngôi Sao Ma đô, cánh cửa này cũng thông hướng “Vùng cấm” .

“Kháng Cự Hoàn!”

Một đám ma vật vây quanh bên cạnh mình, không ngừng “gãi ngứa”, một vòng năng lượng tuôn ra từ trên thân Tô Mộ.

Số lớn ma vật bị giải quyết trong nháy mắt.

Đối phó những ma vật tam giai này, Tô Mộ còn chẳng muốn sử dụng Băng Sương Thụ Giới.

Giết gà sao lại cần dùng đao mổ trâu?

“Trường Lửa!”

Tiện tay ném mấy phát Trường Lửa, Tô Mộ sải bước.

Hắn còn nhớ rõ thông báo trước đó.

Tại cố đô văn minh trải rộng di tích, có một nơi vẫn luôn làm tâm trí mình hướng về.

Lăng mộ Tần Thuỷ Hoàng!

Nơi được xưng là kỳ quan thế giới kia.

Mình vẫn muốn đến chiêm ngưỡng một phen, đáng tiếc đều bận quá, không có thời gian, không ngờ sau khi thế giới biến hóa, lại bị một cánh cửa truyền tống đưa tới.

Đi xuyên qua trên đường phố, Tô Mộ tìm tới một cửa hàng.

Tìm kiếm một hồi, hẳn tìm ra một tấm bản đồ du lịch.

Lần đầu tiên tới thành phố du lịch này, có tấm bản đồ này, thì thuận tiện hơn nhiều.

“Cứu mạng, có ai không, mau cứu ta với!”

“Người, cô em này, đừng chạy!”

“Mau đuổi theo, đừng để nàng chạy!”

Đúng lúc này, một loạt âm thanh vang lên.

Người đang kêu cứu mạng chính là một người phụ nữ, nghe có vẻ rất tuyệt vọng.

Có mấy người đàn ông đang đuổi theo nàng.

Tô Mộ rất rõ ràng ý đồ của những người kia.

Trong thế đạo này, đã sớm không còn trật tự gì nữa.

Chuyện như vậy, hiển nhiên không chỉ phát sinh ở một nơi này.

“Lừa đảo!”

Tô Mộ không định quản việc không liên quan tới mình, mở ra bản đồ nghiên cứu.

Bây giờ mình xem như đang ở trung tâm thành phố XH.

Muốn đi trước làng mộ Tần Thuỷ Hoàng, phải phí không ít thời gian.

Đổi lại trước đó, khi đi về điểm du lịch, kẻ có tiền chắc chắn thuê xe, người không có tiền chỉ có thể ngồi xe buýt.

Tô Mộ thì khác, hẳn có một đôi hỏa diễm cánh!

“Cứu ta với!”

Ngay khi hắn đi ra cửa hàng, chuẩn bị bay về phía phương hướng mình vừa tìm ra, một người phụ nữ đến nơi này.

Người phụ nữ thoạt nhìn cực kỳ chật vật, có dáng vẻ mệt mỏi, phát ra tiếng kêu cứu với Tô Mộ.

Mặc dù nàng chật vật, nhưng lại vẫn giữ một loại khí chất.

“Trông khá quen!”

Dò xét người phụ nữ thêm vài lần, Tô Mộ đột nhiên nghĩ đến điều gì.

Đây hình như là một nữ minh tinh!

“Phùng Phiêu Phiêu ?”

Tô Mộ hồi ức một chút, thốt ra.

“Là ta!”

Bị nhận ra, người phụ nữ vui mừng khôn xiết, dồn dập nói: “Có người muốn giở trò với ta, cầu xin người giúp ta chút đi!”

Vừa dứt lời, một đội người đã đuổi đến.

Hết thấy có năm người, tất cả đều là cận chiến, thoạt nhìn giống như thích khách.

Cũng thế, vào thời đại bây giờ, nghề nghiệp thích khách quả thực càng dễ sinh tồn hơn những nghề nghiệp khác.

“Tiểu tử, người chớ xen vào việc của người khác!”

Sau khi nhìn thấy Tô Mộ, một người hô to.

“Đây chính là nữ minh tinh, đời này ông đây cũng không biết minh tinh có tư vị gì đâu!” Lại một giọng nói vang lên.

Những người này nhìn chằm chằm Phùng Phiêu Phiêu, hận không thể ăn sống nuốt tươi nàng.

Tô Mộ không nói gì, nhìn người phụ nữ bên cạnh, lại nhìn tổ năm

người một chút.

“Người phụ nữ này, có vấn đề!”

Dưới Đồi Mắt Chân Thập, nhóm năm người này qua quýt bình bình, xem ra chính là người chơi bình thường, nhưng Phùng Phiêu Phiêu lại khác biệt.

Dấu hiệu sinh mệnh trên người nàng mạnh hơn xa tổ năm người.

Người phụ nữ này căn bản không sợ tổ năm người uy hiếp!

“Lại là một người sống lại à?”

Chương 453: Không muốn bị sét đánh, thì đứng lại cho ta.

Chuyện như tu hú chiếm tổ chim khách, Tô Mộ đã thấy nhiều rồi.

Người chơi bình thường hiển nhiên không đạt được thực lực như Phùng Phiêu Phiêu vậy, thân phận của nàng cũng vô cùng rõ ràng.

“Xem nàng muốn làm gì!”

Thân có một thể chất dự “Người sống lại”, Tô Mộ cũng diễn theo Phùng Phiêu Phiêu.

“Cô gái này thuộc về ta!”

Hắn phát ra một tiếng hô to ngang ngược.

“Ai u, tiểu tử nhà ngươi rất ngông cuồng đấy!”

“Biết danh hiệu của mấy anh đây không? Chúng ta là XH ngũ tặc đấy!”

“Tiểu tử, tốt nhất là ngươi nên thức thời một chút, nếu không mạng nhỏ khó đảm bảo đấy!”

Mấy người nghe vậy, châm chọc khiêu khích Tô Mộ.

Tô Mộ xụ mặt, cũng không khách khí với mấy người này.

Xem tư thế của bọn họ, mặc dù không phải người sống lại, nhưng chắc chắn đã làm không ít chuyện xấu.

Loại người này, chết chưa hết tội!

Giơ lên pháp trượng, Tô Mộ liếc Phùng Phiêu Phiêu một cái, một tia sét giáng xuống từ trên trời.

“Xoẹt xoẹt!”

Tia sét chuẩn xác bắn trúng một người, uy thế mạnh mẽ không kém gì sét chân chính.

Người kia lập tức biến thành xác chết cháy, trong không khí càng tràn ngập một hương vị khó ngửi.

“Người làm cái gì!”

“Người lại dám giết hử?”

“Đi chết đi!”

Đồng đội tử vong lập tức khiến những người khác mất đi lý trí, trong khoảng cách này, bọn họ đồng loạt tấn công Tô Mộ, muốn đánh giết tên “Pháp sư” này.

“Xoẹt xoẹt!”

Nhưng dù động tác của bọn họ có nhanh, cũng không nhanh bằng sấm sét được.

Bốn tia sét liên tiếp rơi xuống, không chút dây dưa dài dòng.

Dưới thuộc tính mạnh mẽ tăng phúc, thực lực của Tô Mộ trong hiện thực hoàn toàn có thể dùng từ “Khủng khiếp” để hình dung.

Phùng Phiêu Phiêu đứng bên cạnh thấy thế, sắc mặt cũng trở nên khó coi.

Lần này nàng cũng phản ứng lại.

Người đàn ông trước mắt này, rõ ràng không phải đối tượng nàng có thể trêu chọc!

“Cảm ơn người, ta cáo từ trước!”

Thốt lên câu nói tiếp theo, Phùng Phiêu Phiêu quay đầu chạy đi.

Nhưng vừa đi hai bước, một âm thanh vang lên phía sau nàng.

“Không muốn bị sét đánh, thì đứng lại cho ta!”

Phùng Phiêu Phiêu vội vàng ngừng bước chân, cả người sững sờ ngay tại chỗ.

Nghĩ đến mấy tia sét mạnh mẽ vừa rồi, nàng căn bản không dám nhúc nhích.

“Hi hi!”

Quay đầu, nàng lộ ra một nụ cười xinh đẹp với Tô Mộ.

“Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám!”

Tô Mộ bày ra dáng vẻ hiểu rõ, mở miệng nói.

“Quả nhiên vẫn bị người nhìn ra!” Phùng Phiêu Phiêu bất đắc dĩ.

“Vì sao người tìm tới ta?” Giọng điệu Tô Mộ mang chất vấn.

Bây giờ mình nắm giữ quyền chủ động, đương nhiên phải thăm vấn vài lời.

Liên quan tới cái gọi là “Di tích” kia, những người sống lại này chắc hẳn biết nhiều mình rồi?

“Lúc đầu ta đang chơi cùng mấy tên kia, đột nhiên cảm ứng được một khí tức mạnh mẽ, cho nên liền...” Phùng Phiêu Phiêu hồi đáp.

“Tất cả mọi người đều là người sống lại, người sẽ không để tâm chứ?” Nàng hỏi một câu thăm dò.

Tô Mộ lắc đầu.

Động tác này cũng làm cho Phùng Phiêu Phiêu thở dài một hơi.

“Người biết chuyện về di tích sao?”

“Ặc!”

Tô Mộ trực tiếp đặt câu hỏi, khiến Phùng Phiêu Phiêu không biết nên nói tiếp thế nào.

Nàng nhìn mấy xác chết cháy trên mặt đất kia, đột nhiên nghĩ đến điều gì.

“Người chắc là vừa đến nơi đây phải không?”

“Không sai!”

Tô Mộ nhẹ gật đầu.

Phùng Phiêu Phiêu nghe vậy, ánh mắt hiện lên một tia tinh mang.

“Người quả thực đến đúng chỗ rồi, nơi này có một di tích sắp mở ra!”

Nghe thấy câu này, Tô Mộ cũng không ngoài ý muốn.

“Vậy vì sao người còn ở đây?”

Điều hẳn thấy kỳ quái là thái độ của Phùng Phiêu Phiêu.

Người sống lại này không đi đến chỗ di tích, làm sao còn có tâm tư chơi cùng mấy người bình thường trong thành phố?

“Không có thực lực thôi!”

Phùng Phiêu Phiêu bĩu môi, ra dáng điềm đạm đáng yêu.

“Di tích kia ở đâu?” Tô Mộ bất vi sở động.

“Dẫn người đi cũng không phải không được, nhưng người phải dẫn theo ta, hai chúng ta kết minh nhé?”

Phùng Phiêu Phiêu nói ra tính toán của nàng.

Đây chính là một chỗ dựa lớn!

Tô Mộ rơi vào trầm tư.

Phùng Phiêu Phiêu là một cái người sống lại, có năng dẫn đường, mình tiết kiệm xuống không ít công sức.

Về chuyện hợp tác à?

Chỉ là lợi dụng lẫn nhau mà thôi.

Đối với những người sống lại này, mình chẳng có thiện cảm gì.

“Ta có thể hợp tác với người!”

Tô Mộ đáp ứng, đồng thời nghĩ đến một thành ngữ.

Qua cầu rút ván!

Phùng Phiêu Phiêu chính là cái ván này!

“Đáng tiếc, mặc dù thực lực của người có mạnh, nhưng sau khi tiến vào di tích, thực lực cũng không phải điểm quan trọng nhất!”

Cái ván này thoát nhìn cũng không vui sướng như vậy.

“Đám người kia đã kết minh, nhất định muốn có được đồ vật bên trong di tích, hai chúng ta hơi khó!”

Nàng dường như cố ý thăm dò, chưa hề nói hết lời.

“Dẫn ta đi là được rồi!”

Giọng điệu Tô Mộ bình thản.

Dựa theo cách nói của Phùng Phiêu Phiêu, số lớn người sống lại đã tụ tập ở chỗ di tích.

Đây chính là một cơ hội tuyệt vời!

Vừa có thể độc hưởng di tích, lại có thể đánh chết lượng lớn người sống lại.

Tô Mộ lại nghĩ tới một thành ngữ.

Nhất tiến song điêu!

“Người thật sự chắc chắn như vậy sao?”

Nhìn tư thái của Tô Mộ, Phùng Phiêu Phiêu còn đang thử thăm dò.

“Bớt nói nhảm đi!”

Giọng điệu Tô Mộ trầm xuống.

“Hiểu rồi!”

Phùng Phiêu Phiêu vội vàng giơ lên tay.

“Đi bên này!”

Nàng nói một câu với Tô Mộ, dẫn hắn đi về một phương hướng.

Tốc độ chạy của nàng rất nhanh, hoàn toàn khác biệt với lúc bị mấy người kia đuổi theo vừa rồi.

Nhưng so với tốc độ phi hành của Tô Mộ, tốc độ chạy của nàng hơi quá chậm.

Tô Mộ đi theo sau lưng nàng, không có chút áp lực nào.

“Đây không phải đường đến lăng mộ Tần Thuỷ Hoàng sao!”

Chương 454: Sự kiện di tích mở ra!

Sau khi đi một hồi, lông mày Tô Mộ nhíu lại.

Mình còn tưởng rằng di tích sắp sống lại kia chính là lăng mộ Tần Thuỷ Hoàng đâu!

Dường như nghe thấy nghi vấn trong lòng hắn, lại hoặc đi đường quá nhàm chán, Phùng Phiêu Phiêu đột nhiên mở miệng nói: “Di tích tồn tại, càng lâu dài hơn xa văn minh xa xôi nhất mà thế giới này đã biết!”

“Nhưng cũng có chỗ tương thông, nơi những di tích toạ lạc, đều thích hợp cho nhân tộc sinh sôi nảy nở!”

Tô Mộ không nói tiếp.

Phùng Phiêu Phiêu liếc Tô Mộ một chút, không tiếp tục nói nữa.

Dưới cái nhìn của nàng, Tô Mộ có thực lực mạnh mẽ, chỉ e những điều biết được càng nhiều hơn nàng.

“Sắp đến rồi!”

Hai người chạy một đường tới dãy núi ngoài thành.

Ngay trước khi tới nơi, Tô Mộ đã cảm thấy sự khác thường.

Có một loại khí tức mạnh mẽ nào đó đang thức tỉnh!

“Dừng lại!”

Cũng đúng lúc này, mấy bóng người xuất hiện, cản lại hai người.

Dưới Đồi Mắt Chân Thật, dấu hiệu sinh mệnh toả ra trên thân những người này đều không yếu, xem ra chính là người sống lại.

“Thế nào? Di tích này là nhà các người à?”

Phùng Phiêu Phiêu không chút khách khí, trực tiếp mở miệng châm chọc.

“Nói không sai, từ giờ trở đi, di tích này họ Lâm!”

Một người đứng dậy, giọng điệu vô cùng ngang ngược.

“Vậy nếu chúng ta không đáp ứng thì sao?”

Ý vào có Tô Mộ ở, Phùng Phiêu Phiêu tiếp tục mở miệng đấu khẩu.

“Lâm gia chúng ta đã bố trí trăm người ở đây, càng đạt thành nhận thức chung với gia tộc khác, nơi này còn chưa tới phiên các người nói chuyện!”

Người của Lâm gia cực kỳ cường thế.

Hai người khác càng lộ ra vũ khí.

Nhìn tư thế kia, nếu Tô Mộ muốn mạnh mẽ xâm nhập, mấy người kia sẽ trực tiếp động thủ.

Phùng Phiêu Phiêu không nói lời nào, lui đến sau lưng Tô Mộ.

Ngay khi nàng hiểu kì Tô Mộ sẽ nói gì, ba tia sét hạ xuống từ trên bầu trời.

“A!”

Ba tiếng kêu thảm thiết liên tiếp vang lên.

Giống như những người chơi phổ thông kia, ba người sống lại này cũng không chống đỡ nổi Phích Lịch Lô Quang của Tô Mộ.

“CMN, cái tên này hung ác như thế?”

Phùng Phiêu Phiêu đứng bên cạnh, không nhận được hô lên.

Hành động lần này của Tô Mộ đơn giản là đang hạ chiến thư với Lâm gia!

...

Bên trong dãy núi, mấy người đang thảo luận.

Đột nhiên, một người nhú mày.

“Sao thế Lâm Viêm?”

Một âm thanh vang lên.

Người đàn ông được gọi là Lâm Viêm lộ sắc mặt khó coi, chậm rãi mở miệng nói: “Ta cảm thấy có người xông vào!”

“Người nào, thế mà dám không nể mặt cả Lâm gia chúng ta?”

“Muốn ta dẫn một số người đi giải quyết không?”

Lại là hai âm thanh vang lên.

Lâm Viêm suy tư một hồi, khẽ gật đầu.

“Vậy thì phái người đi xử lý một chút đi!”

Nhưng ngay khi hắn nói ra câu nói này, một thông báo xuất hiện.

‘Di tích thành phố XH sắp sống lại, sự kiện thăm dò di tích mở ra!’

Một thông báo này có ý nghĩa vô cùng trọng đại!

“Triệu tập người, chỉ cần chúng ta tiến vào di tích trước một bước, thì có thể chiếm cứ tiên cơ!” Lâm Viêm lập tức ra lệnh.

“Mấy người kia làm sao bây giờ?” Một người hỏi.

“Không cần phải để ý đến bọn chúng, chỉ cần bọn chúng dám can đảm tiến vào di tích, thì giải quyết toàn bộ bọn chúng!”

Lâm Viêm thản nhiên mở miệng, hiển nhiên không để những người khác vào mắt.

Có thể phát hiện một di tích trong thời gian ngắn như vậy, hiển nhiên hắn còn nắm giữ những đầu mối khác.

Cũng chính vì những đầu mối này, hắn có niềm tin tuyệt đối trở thành người thắng cuối cùng!

...

“Sự kiện di tích à? Nhanh như vậy đã tới rồi sao?”

“Đừng mà, ta còn muốn sống thêm mấy ngày, tại sao lại gia tăng độ khó sống sót rồi?”

“Tên đáng chém ngàn đao này phát hiện ra di tích? Ta hận hắn!”

“Ai, lại sắp lâm vào một cuộc ác chiến, bây giờ thế đạo này, chỉ có chiến đấu mới có thể còn sống!”

Sau khi thông báo xuất hiện, các nơi tiếng oán than dậy đất.

Trong kênh chat của game càng nghị luận ầm ĩ.

Cho đến ngày nay, game đã trở thành nơi ẩn núp sau cùng của người chơi.

Không ít người đều phát hiện một sự kiện.

Chỉ cần có đủ đồng vàng, bọn họ sẽ có thể cứ ở trong thế giới game.

So với hiện thực nguy cơ bốn phía, ngủ ở khách sạn trong game thật yên ổn!

Hơn nữa, trong game có mười lần cơ hội sống lại, xác suất sống sót cũng lớn hơn trong hiện thực nhiều.

Nếu không cần thiết, các người chơi thật sự không muốn trở về hiện thực.

Nhưng kỳ ngộ trong hiện thực, lại không có trong game!

Sau khi thông báo, các nơi đều xuất hiện một cửa vào di tích.

‘Ngoài di tích bản địa của thành phố XH, các di tích xuất hiện đều là “Phó bản di tích”!’

‘Thông qua lối vào đã được đánh dấu có thể tiến vào “Phó bản di tích”, khiêu chiến cửa ải di tích có thể đạt được phần thưởng phong phú!’

“Phó bản di tích? Độ khó có lớn hay không?”

“Nghe ra phần thưởng phải rất tốt, có muốn đi thử một lần hay không?”

“Phù, chỉ cần không có ma vật xâm lấn là tốt rồi, hù chết ta!”

“Ta tương đối hiểu kỳ, di tích thành phố XH có phải khác “Phó bản di tích” không?”

Theo một thông báo tiếp một thông báo mới xuất hiện, không ít người thở dài nhẹ nhõm.

Cũng có người kích động, trở về trong hiện thực, tìm kiếm lối vào

được đánh dấu.

Phần thưởng phong phú có ý nghĩa tiền vốn sinh tồn, phó bản di tích xuất hiện chưa chắc không phải một cơ hội!

...

Thành phố XH, bên ngoài dãy núi.

“Phó bản di tích?”

Tô Mộ nhìn thông báo trước mắt, nhú mày.

Chương 455: Chơi một trò chơi nhỏ

“Phó bản di tích khác với di tích trước mắt chúng ta, đồ vật trong này mới là đồ tốt, thậm chí còn có cơ hội đạt được truyền thừa!” Giọng nói của Phùng Phiêu Phiêu đang đứng bên cạnh vang lên.

“Truyền thừa ư?”

Nghe thấy tin tức mới, Tô Mộ híp mắt lại, không hỏi kỹ.

Người phụ nữ này luôn luôn thích lắm nhảm, nếu mình hỏi, ngược lại sẽ khiến nàng sinh nghi.

“Đi thôi!”

Tô Mộ dẫn đầu bước vào dãy núi.

“Đã nói rồi đấy, truyền thừa kia về ai, thì phải xem vận may của riêng mình!”

Phùng Phiêu Phiêu đi theo phía sau, hô to.

So với kiêng kị Lâm gia, nàng cũng vô cùng kiêng kị Tô Mộ.

Vị này chính là người một lời không hợp đã trực tiếp dùng sét đánh người đó!

“Đi thôi!”

Tô Mộ khoát tay áo, giả bộ đồng ý.

Hai người bước nhanh hơn, đi về hướng trung tâm dãy núi.

Sau một thời gian ngắn, một cánh cửa đá xuất hiện trước mắt hai người.

“Đây chính là lối vào di tích à?”

Nhìn chữ viết không biết tên được điêu khắc trên cửa, Tô Mộ lộ ra vẻ tò mò.

Chữ viết này cực kỳ cổ xưa, không biết nó rốt cuộc viết gì.

“Người biết không?” Hắc nhìn về phía Phùng Phiêu Phiêu.

“Không biết!” Phùng Phiêu Phiêu lắc đầu.

Tô Mộ không nói thêm gì, trực tiếp bước vào bên trong di tích.

Ngay lúc này, mấy nhắc nhở cũng xuất hiện theo.

‘Hoan nghênh đến di tích, bên trong di tích có quy tắc đặc biệt!’

‘Người chơi tiến vào cần phải hoàn thành vượt ải, mới có thể tiến vào một khu vực sau!’

‘Người chơi vượt ải thất bại sẽ bị truyền tống đến bên ngoài di tích, không thể tiếp tục bước vào nữa!’

“Thoạt nhìn khá thú vị đấy!”

Nhắc nhở khiến Tô Mộ hứng thú.

Di tích này, thật sự rất giống các cửa ải nhỏ trong game online cỡ lớn mình chơi trước kia.

“Khoảng cách xa xưa, những di tích này quả nhiên vẫn bị quy tắc trật tự đồng hóa, đợi đến ngày sống lại, e rằng tranh đoạt sẽ càng kịch liệt hơn!”

Phùng Phiêu Phiêu đứng bên cạnh, lại nói tiếp.

Nàng luôn có thể mang đến không ít tin tức cho Tô Mộ.

Nhưng điều nàng nói tới cũng không chạm tới “Bí ẩn” chân chính, nếu không pháp tắc trật tự sẽ xuất hiện.

‘Ải thứ nhất bắt đầu, mời người chơi đi xuyên qua hành lang trước mắt trong thời gian quy định!’

Lúc này, một nhắc nhở bắn ra ngoài.

Tùy theo mà đến còn có một đồng hồ đếm ngược mười phút.

Phùng Phiêu Phiêu hiển nhiên hơi nóng nảy, không nói một lời, vọt thẳng vào bên trong hành lang.

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Tô Mộ có vẻ bình tĩnh, mở ra kỹ năng thị giác.

Tình huống con đường phía trước lập tức bại lộ trong đáy mắt hắn.

“Rất dài, với tốc độ chạy cao nhất của người bình thường, căn bản không thông qua trong mười phút đồng hồ được, chớ nói chi trên đường còn có không ít cạm bẫy.”

“Nhưng với ta, không có độ khó gì cả!”

Ánh mắt nhìn về phía hành lang đen nhánh, Tô Mộ lúc nào cũng có thể trực tiếp Chớp Nhoáng đến vị trí điểm cuối cùng.

Nhưng cứ như vậy, cửa ải nhỏ này cũng không có ý nghĩa gì.

“Này, người còn nhanh lên sao?”

Mắt thấy Tô Mộ vẫn đứng đực tại chỗ cũ, Phùng Phiêu Phiêu hô to: “Nếu thất bại, thì coi như không vào được đâu!”

Tô Mộ không để ý đến, vẫn đứng bất động tại chỗ.

“Tên này!”

Phùng Phiêu Phiêu không biết nên nói cái gì.

Nàng mặc kệ Tô Mộ, dần dần bước nhanh hơn.

Bên trong di tích, mỗi khi xông qua một cửa ải, đều có thể thu được phần thưởng không tệ.

Tuyệt đối không thể bị loại ở cửa thứ nhất!

Nhưng nàng cũng không biết, sở dĩ Tô Mộ không vội vã hành động, trên thực tế là đang quan sát bố cục cơ quan trên hành lang này.

Cứ xuyên qua như vậy thực sự không có ý nghĩa gì, muốn chơi thì phải chơi kích thích!

“Phát động chỗ có cơ quan, sau đó xuyên qua hành lang trong thời gian cực hạn, ngẫm lại cảm thấy chơi khá vui!”

Tô Mộ nhẹ giọng thì thầm, gương mặt tràn ngập tự tin.

Người khác gọi là vượt ải, mình thì gọi là: Chơi một trò chơi nhỏ!

Thời gian trôi qua từng giây từng phút.

Phùng Phiêu Phiêu cẩn thận từng li từng tí tiến lên trên hành lang.

Hoàn cảnh đen nhánh cũng không có ảnh hưởng gì đối với nàng.

Dưới tốc độ chạy cao nhất, khi thời gian còn thừa lại bốn phút, nàng thành công đi tới một đầu khác của hành lang.

“Độ khó của ải thứ nhất không cao lắm!” Phùng Phiêu Phiêu nở nụ cười.

Nàng nhìn về phía hành lang sau lưng, sau khi phát hiện nơi đó không có chút động tĩnh, lông mày nhú chặt lại.

“Tên kia rốt cuộc đang làm gì?”

Nghi hoặc tuôn ra trong lòng nàng.

Mặc dù biết Tô Mộ là một pháp sư, nhưng độ khó của ải thứ nhất này hẳn là không làm khó được tên kia mới đúng.

“Không còn thời gian nữa!”

Thêm mấy phút đồng hồ nữa trôi qua, chỉ còn lại có 60 giây sau cùng, Phùng Phiêu Phiêu nóng lòng như lửa đốt.

Không có Tô Mộ, sự giúp đỡ mạnh mẽ này, một khi gặp phải người của Lâm gia sau đó, nàng sẽ không chiếm được chỗ tốt gì.

...

Cửa vào hành lang, Tô Mộ nhìn 60 giây đếm ngược sau cùng, cuối cùng cũng bắt đầu chuyển động.

Hắn bước một bước xa, xông ra tốc độ.

Chẳng những coi mảnh tằm tối kia như không, mà tốc độ còn nhanh kinh người.

“Nơi này có một chỗ tên bắn lên!”

Tô Mộ lướt nhanh qua phiến đá phát động cơ quan.

Vô số mũi tên nhỏ bé bắn ra.

Nhưng tất cả những mũi tên này đều bị hắn bỏ lại đằng sau.

Tốc độ cơ quan phát động đã không theo kịp tốc độ chạy của Tô Mộ!

“Nơi này có búa bén nguy hiểm!”

Sự quan sát trước đó đã sớm làm Tô Mộ thuộc nằm lòng vị trí cơ quan.

Búa bén to lớn bị quán tính lôi kéo, lắc lư có tiết tấu trên hành lang.

“Keng!”

Chương 456: Quả đỏ thắm.

Âm thanh kim loại va chạm vào nhau vang lên, cự phủ ngàn cân này bị Tô Mộ thuận tay đánh nát.

Thậm chí ngay cả bóng cự phủ cũng không thấy rõ ràng, nó đã trực tiếp ra đi.

“Nơi này có hố sâu lún!”

Bước chân Tô Mộ nhanh chóng, hoàn mỹ thuyết minh cái gì gọi là “Phóng khoáng” .

Toàn bộ cơ quan cạm bẫy trong hành lang đều bị phát động, nhưng không có một cái nào có tác dụng!

...

Ở điểm cuối cùng của hành lang, Phùng Phiêu Phiêu nhìn mấy giây đếm ngược cuối cùng, cắn răng lắc đầu.

“Chỉ có thể dựa vào chính ta!”

Ngay khi nàng quay đầu định tiếp tục vượt ải, một trận gió nhẹ nổi lên sau lưng.

Phùng Phiêu Phiêu nhìn lại, đột nhiên bị giật mình kêu lên.

“Cái tên nhà người xuất hiện từ đâu vậy?”

Nhìn Tô Mộ đứng sau lưng, sắc mặt nàng kinh hãi, giống như gặp quỷ.

Vừa rồi rõ ràng chỉ còn lại mấy giây, vậy mà cũng có thể làm được?

Không đợi Tô Mộ trả lời, một vệt ánh đỏ u ám hiện lên từ bốn phía.

Một giây sau, một vật xuất hiện trong tay Tô Mộ.

‘Người thu hoạch được quả Xích Hồng!’

‘Quả Xích Hồng (cực phẩm): Sau khi ăn tăng lên 500 điểm giá trị nhanh nhẹn!’

“Đồ tốt đó!”

Người nói chuyện không phải là Tô Mộ.

Phùng Phiêu Phiêu nhìn chăm chăm quả màu đỏ này, không dời mắt nổi, hai con mắt đều phát sáng.

“Quả thực là đồ tốt!”

Tô Mộ cười cười, thu vào quả Xích Hồng.

Có Tăng Lên Cực Hạn tặng phúc, cái đồ chơi này có thể trực tiếp tặng một ngàn điểm nhanh nhẹn cho mình!

“Người đã sớm ngủ rồi?”

“Hoàn thành vượt ải tại một giây sau cùng, phần thưởng đạt được chính là đồ tốt nhất sao?”

Thấy Tô Mộ thu hồi quả đỏ, Phùng Phiêu Phiêu chần chờ một chút, không nhận được dò hỏi.

“Không sai!” Tô Mộ bày ra vẻ mặt trong lòng đã rõ ràng.

Đương nhiên, lần này thật sự là chó ngáp phải ruồi.

Phùng Phiêu Phiêu dùng sức hít một hơi, không khỏi quan sát Tô Mộ lần nữa.

“Người có thể bán phần thưởng vừa rồi cho ta hay không?”

Nàng do dự một hồi, mở miệng nói.

Vừa rồi, sau khi nàng thông qua cửa ải này, chỉ lấy được một quả màu đỏ tặng nhanh nhẹn +100.

Mặc dù không biết quả trong tay Tô Mộ có thể tăng thêm bao nhiêu điểm nhanh nhẹn, nhưng nhìn từ phẩm chất, chỉ ít là gấp mấy lần nàng.

Đối với một nghề nghiệp thích khách, nhanh nhẹn chính là thuộc tính chủ yếu, nhưng đối với pháp sư thì lại khác.

“Không bán!”

Nhưng câu trả lời của Tô Mộ lại vượt quá dự đoán của Phùng Phiêu Phiêu.

“Người là một pháp sư, cần nhiều nhanh nhẹn cũng vô dụng thôi!”
Nàng không nhịn được hô lên.

Tô Mộ không rảnh để ý.

Đây chính là một ngàn điểm nhanh nhẹn!

Một khi những điểm này được cộng vào nhanh nhẹn, hình ngũ giác của mình đã tương đối cân đối.

Huống chi một ngàn điểm nhanh nhẹn này cũng tăng lên không ít đối với Hiên Viên!

“Chỉ cần người cho ta trái cây kia, người muốn gì cũng được!”

“Bao gồm cả ta!”

Đúng lúc này, âm thanh của Phùng Phiêu Phiêu lại vang lên lần nữa, giọng nói tràn ngập dự hoặc.

Trong lối đi nhỏ hẹp, một bầu không khí mập mờ bắt đầu lan tràn.

...

Các nơi trên thế giới.

“Phó bản di tích” đồng bộ xuất hiện.

Tại một thành phố nào đó, một cánh cửa đá khổng lồ mở ra.

Bước vào trong đó, thì có thể tiến vào di tích không biết dưới mặt đất.

“Tìm được rồi, không biết vượt ải có thể đạt được phần thưởng gì!”

“Mọi người cùng vào chung với ta đi!”

Đại công hội nào đó tổ chức lượng lớn nhân mã, đi tới bên ngoài một “Phó bản di tích”.

“Cái gì? Có hạn chế số người tiến vào à?”

Bọn họ kinh ngạc phát hiện, số người tiến vào phó bản có hạn mức cao nhất.

Thông qua kênh chat trong game, một tin tức này nhanh chóng làm người chơi toàn thế giới biết.

“Phó bản di tích” lần này chỉ là bắt đầu, sau khi “Phó bản di tích” kế tiếp xuất hiện, tranh đoạt cũng sẽ càng thêm kịch liệt!

...

Ma Đô.

So với cảnh tượng người chen chúc bên ngoài “Phó bản di tích” như những nơi khác, nơi này trông thật quạnh quẽ.

Cửa đá khổng lồ đứng sừng sững, ngoài cửa lại không có một ai.

Ngoài thành phố Ma Đô có lượng lớn người sống lại, nhưng khi thông báo xuất hiện, phản ứng đầu tiên của những người này cũng không phải là trở về trong thành phố tìm kiếm cửa vào di tích.

Hắn chỉ còn lại một ý nghĩ trong đầu.

Trốn!

Chạy ra khỏi nơi đáng sợ này!

Có tên Hiên Viên và Tô Mộ kia tồn tại, tòa thành phố này chính là: Vùng cấm của người sống lại!

“Tìm được rồi!”

Bên ngoài cửa đá, rốt cục có một bóng người đến nơi.

Người này cầm một thanh trường cung bá khí lộ ra ngoài trong tay, năm bộ xương khô đi theo phía sau hắn.

Hiên Viên bước một bước vào trong cửa đá.

Mấy tiểu đệ Xương Khô theo sát phía sau.

Chỉ e cho đến khi đóng cửa, cũng chỉ có Hiên Viên và năm tiểu đệ Xương Khô bên trong “Phó bản di tích” này.

Đáng tiếc là năm tiểu đệ Xương Khô không đạt được phần thưởng!

“Người thấy ta đẹp không?”

Thành phố XH, hành lang dưới đất.

Phùng Phiêu Phiêu nhìn chăm chăm Tô Mộ, sử dụng “Mỹ nhân kế”

Dáng người hoàn mỹ phối hợp khí chất minh tinh kia, đại đa số người thấy đều rất khó tự khống chế.

Đặc biệt là trong một hoàn cảnh u ám như thế.

“Bốp!”

Nhưng ngay khi Phùng Phiêu Phiêu sắp áp vào trên người Tô Mộ, một âm thanh lạnh lạnh vang lên.

“Người!”

Phùng Phiêu Phiêu cảm thấy mặt đau rát, ánh mắt đột nhiên trầm xuống.

Một cái tát này thực sự quá đau!

“Tốt nhất là người yên phận chút cho ta!”

Giọng điệu của Tô Mộ cực kỳ lạnh lẽo.

Một chiêu mỹ nhân kế này, mình đã từng có kinh nghiệm rồi.

“Ăn luôn đây!”

Vì làm cho Phùng Phiêu Phiêu hoàn toàn hết hi vọng, hấn lấy ra quả Xích Hồng kia, trực tiếp gặm luôn.

Chương 457: Cữu tử nhất sinh!

Ánh mắt Phùng Phiêu Phiêu càng thêm âm trầm.

Nhìn vật phẩm nhanh nhẹn cực phẩm bị một pháp sư như Tô Mộ ăn mất thế này, đôi mắt của nàng tuôn ra một luồng sát ý.

“Muốn giết ta à?”

Luồng sát ý này chột lóe lên, vẫn bị Tô Mộ bắt được.

“Vậy cứ xem người chừng nào thì người ra tay đi!”

Hắn cũng không nóng nảy.

Giữ lại người phụ nữ này, có lẽ mình có thể biết được càng nhiều tin tức hơn.

Dù sao muốn bóp chết cũng như bóp chết một con kiến.

Hai người đi lên trước một đoạn, phía trước cũng xuất hiện hai cánh cửa.

‘Mời lựa chọn tiến vào gian phòng, tiến vào gian phòng khác nhau, thử thách gặp phải cũng khác biệt nha!’

Một nhắc nhở theo sát bắn ra ngoài.

Tô Mộ nhìn về hai cánh cửa kia.

Một mảnh pháp tắc xuất hiện trước mắt, ngăn cản Đôi Mắt Chân Thật.

“Sống hoặc chết, người cảm thấy nên lựa chọn bên gì?” Phùng Phiêu Phiêu nhìn chữ trên cửa, mở miệng nói.

Bởi vì một cái tát kia của Tô Mộ, nửa bên mặt của nàng sưng, giọng nói cũng biến dạng.

“Dương nhiên là chọn chết!”

Tô Mộ nhếch miệng, đi tới tử môn.

Phùng Phiêu Phiêu liếc mắt nhìn sinh môn kia, dường như muốn mỗi người đi một ngã với Tô Mộ tại đây.

Nhưng sau vài giây do dự, nàng siết chặt nắm đấm, đi theo Tô Mộ bước vào tử môn.

Sau khi hai người tiến vào cửa, bên trong còn xuất hiện những người khác.

“Náo nhiệt như vậy sao?”

Nhìn thấy những người này, Tô Mộ trêu chọc một câu.

Không có gì bất ngờ xảy ra, những người này đều là người của Lâm gia.

“Xem ra kẻ xâm nhập chính là hai người các người rồi?”

“Lá gan hai người vẫn khá lớn đấy!”

Mấy giọng nói liên tiếp vang lên.

Những người phía sau cánh cửa này nhìn chăm chăm Tô Mộ và Phùng Phiêu Phiêu, ánh mắt tràn đầy thù địch.

Phùng Phiêu Phiêu trốn sau lưng Tô Mộ, giả vờ ra tư thế “Cô gái yếu đuối”.

Tô Mộ không quan tâm lắm, liếc nhìn bốn phía.

Phía sau cửa là một căn phòng đá, không gian rất lớn.

Giữa căn phòng có một bức âm dương đồ.

“Đám người này không chủ động phát động công kích sao?”

“Như vậy xem ra, nơi này có pháp tắc quấy nhiễu rồi?”

Điều khiến Tô Mộ để ý là biểu hiện của những người khác.

Mặc dù bọn họ tràn ngập thù địch đối với mình, nhưng lại không trực tiếp ra tay.

Hơn nữa nhìn tư thế của bọn họ, dường như đang chờ mình và Phùng Phiêu Phiêu đến.

‘Mở ra vượt ải, cửa ải bên trong tử môn là: Cửu tử nhất sinh!’

‘Trong số hai mươi người trong cửa, chỉ có hai người có thể thành công qua ải!’

‘Trong ải này, người chơi không cách nào tạo thành tổn thương cho nhau, cửa ải mở ra!’

Lúc này, nhắc nhở xuất hiện trước mắt tất cả mọi người.

“Trước tiên đá hai tên kia ra khỏi ải này!”

Cùng lúc đó, những người Lâm gia kia hô to.

Bọn họ vừa dứt lời, gian phòng này đã sinh ra thay đổi.

Âm dương đồ ở giữa đột nhiên chuyển động.

Một giây sau, mặt đất trong phòng cũng sinh ra động tĩnh rất lớn.

Vài chỗ bắt đầu sụp xuống.

Nếu không tránh kịp, thì sẽ rơi xuống vực sâu sâu không thấy đáy.

“Quy tắc này lại rất đơn giản!”

Tô Mộ cũng phản ứng kịp.

Hiện tại có hai mươi người trong cả căn phòng, muốn vượt ải, thì phải làm mười tám người khác rơi xuống vực sâu.

“Người chơi không thể tạo thành tổn thương cho nhau?”

“Thế này thì hơi khó khăn rồi!”

Nhìn những người Lâm gia kia nhích lại gần mình, Tô Mộ híp mắt lại.

Rơi vào vực sâu chắc chắn sẽ không chết.

Kết quả xấu nhất đơn giản là bị đưa ra bên ngoài di tích.

Nhưng như vậy thì quá hời cho đám người sống lại trước mắt này.

“Làm sao bây giờ, người phải ngăn cản bọn họ, nếu không chúng ta sẽ bị loại!”

Âm thanh của Phùng Phiêu Phiêu vang lên.

Tô Mộ không phản ứng, bước nhanh tránh né.

“Móa, tên này thật linh hoạt!”

“Vây hấn lại!”

Ỗ vào ưu thế tốc độ, những người Lâm gia kia chẳng có cách nào với hấn.

“Còn có cô gái này!”

“Sao nàng cũng giống hệt con cá chạch vậy!”

Mười tám người bắt đầu chạy đuổi theo hai người.

Mặt đất không ngừng sụp xuống, để lại từng cây cột đá chỉ cung cấp cho một người đứng.

Không gian hoạt động cũng càng ngày càng ít.

“Này, người cứ bị bọn họ đuổi theo mà chạy như vậy?”

Phùng Phiêu Phiêu sắp không chống đỡ nổi, gào lên với Tô Mộ.

Đúng lúc này, lượng lớn mũi tên bay vút ra từ trên vách tường trong phòng.

“Tránh đi!”

“Cẩn thận chút, lỡ bị mũi tên bắn trúng, thì nhảy đi xuống!”

Người Lâm gia vội vàng trốn tránh, càng có một người hô to.

Tô Mộ nhìn về phía người kia.

Tên này chắc là người dẫn đầu của đám người này.

“Đến lúc rồi!”

Khỏe miệng hơi cong lên, Tô Mộ chỉ chờ lúc này.

Nhảy mấy lần, hấn đi thẳng đến người dẫn đầu Lâm gia kia.

“Đẩy hấn xuống!”

Người kia thấy Tô Mộ khí thế hung hăng, vội vàng hô to.

Nhưng vào lúc này, Tô Mộ luôn chơi trốn tìm với bọn họ lại không né tránh.

“Đây là!”

Một màn làm cho tất cả mọi người kinh ngạc xảy ra.

Người chơi ăn mặc như pháp sư này tóm người của bọn họ vào tay giống bắt gà con.

Không chỉ như vậy, cùng lúc tóm lấy hai người này, bước chân Tô Mộ không bị ảnh hưởng chút nào.

“Đúng lúc này rồi!”

Theo một loạt mũi tên bay ra từ trên tường lần nữa, Tô Mộ trực tiếp ném hai người về phía mặt tường.

Vô số mũi tên hung hăng bắn trúng thân thể hai người kia.

Rơi xuống sẽ chỉ bị loại, nhưng bị những mũi tên kia bắn trúng, có thể nghĩ kết quả của bọn họ là thế nào!

“Tên khốn nhà người!”

Hai người chết thảm, người dẫn đầu kia hoàn toàn nổi giận.

Ngay từ đầu, hấn cũng chỉ muốn làm Tô Mộ bị loại, ai biết đối phương lại vượt mặt hấn ra tay độc ác.

“Đi chết đi!”

Chương 458: Di tích thượng cổ có tồn tại?

Rít lên một tiếng, người kia sử dụng một kỹ năng, phóng tới Tô Mộ với thế như chẻ tre.

Hắn muốn dùng kỹ năng này đẩy Tô Mộ tới mặt tường.

Đưa hắn vào chỗ chết!

“Bịch!”

Một đòn này đâm mạnh vào trên thân Tô Mộ.

Nhưng đòn bay như trong tưởng tượng lại chưa từng xuất hiện.

Tô Mộ đứng trên cột đá vững như bàn thạch, bước chân càng không có chút lay động nào.

“Điều này làm sao có thể?”

Ngược lại, người Lâm gia kia chịu lực phản chấn, lão đảo lui lại, gương mặt chỉ còn lại vẻ khiếp sợ.

Thân là một chiến sĩ, độ cao lực lượng của hắn, tuyệt đối không phải một pháp sư có thể chống lại được.

Cho dù Tô Mộ sử dụng một loại kỹ năng nào đó, cũng không có khả năng không động chút nào.

Không đợi người Lâm gia kia phản ứng kịp, Tô Mộ nhảy vọt lên, đi tới bên cạnh hắn.

“Anh bạn, chúng ta là người của Lâm gia, còn xin người hạ thủ lưu tình!”

Uy hiếp quá lớn làm người Lâm gia kia xin tha.

Ánh mắt Tô Mộ lạnh thấu xương, hắn hoàn toàn không để ý.

Hắn tóm lấy luôn cánh tay của người Lâm gia nọ, dùng sức bóp.

“A!”

“Tam ca!”

“Buông tam ca ra!”

Một tiếng hét thẳm vang lên, những người khác bên trên cũng hô to theo.

“Chạy đi!”

Người bị bọn họ gọi là tam ca lộ sắc mặt trắng bệch, cắn răng ra lệnh.

Những người kia lộ biểu cảm do dự, không bỏ lại tam ca của bọn họ, ngược lại còn vọt về phía Tô Mộ.

Mười mấy người đối phó với một người, nếu bọn họ thật sự chạy trốn, căn bản không có cách nào giải thích.

“Này, người có thể ứng phó được sao?”

Lúc này, giọng nói của Phùng Phiêu Phiêu vang lên.

Nàng dường như muốn trợ giúp Tô Mộ.

“Vút! Vút! Vút!”

Đột nhiên, một trận mưa tên lại một lần bay vút ra từ mặt tường bốn phía.

Đám người Lâm gia vội vàng né tránh.

Tô Mộ tóm lấy Lâm gia tam ca, coi hắn như tấm gỗ chắn.

Mặc dù công kích của hắn có thể tạo thành chút tổn thương với tam ca Lâm gia, nhưng không cách nào trí mạng.

Nếu không hắn đã không lãng phí thời gian với những người này.

“Người đừng hòng!”

Tam ca Lâm gia liều mạng giãy dụa, muốn thoát khỏi sự trói buộc của Tô Mộ.

Nhưng cho dù dùng hết sức, sức mạnh không cách nào ngăn cản kia khiến hắn lâm vào tuyệt vọng.

Theo vô số mũi tên bay tới, tam ca Lâm gia chỉ có thể tận mắt nhìn thấy mũi tên sắc bén bắn trúng thân thể của mình.

“Ọc!”

Hiện thực không giống với trò chơi, thân thể của hắn không ngừng bị tổn thương, máu tươi chảy ra ròng ròng từ trong miệng.

“Tam ca!”

“Chúng ta liều mạng với người!”

Đám người Lâm gia thấy thế, từng người nghiêng răng nghiêng lợi.

“Chỉ bằng các người ư?”

Tô Mộ buông tay ra, mặc cho tam ca Lâm gia rơi xuống dưới, một khí thế vương giả phát ra từ trên người hắn.

Trong mắt hắn, dù có thiên quân vạn mã vây quanh, hắn cũng không sợ chút nào.

“Đánh hắn xuống, sau đó ra ngoài báo thù vì tam ca!”

Một người hô to, mười mấy người khác cũng cùng nhau sử dụng kỹ năng.

Cho dù kỹ năng của bọn họ không thể xử lý được Tô Mộ, cũng đủ để đánh hắn rơi xuống.

“Kháng Cự Hoàn!”

Một luồng năng lượng hình khuyên hiện ra, bắn bay tất cả người đến gần hắn.

Kỹ năng mạnh mẽ nhất của bọn họ còn không thể đột phá nổi một kỹ năng bình thường của Tô Mộ!

“Hoả Diễm Phi Vũ!”

Mắt thấy đám người rơi xuống phía dưới, một đôi hỏa diễm cánh sinh ra sau lưng Tô Mộ.

Với tốc độ phi hành cực hạn, tất cả những người Lâm gia rơi xuống kia đều bị “Cứu” về.

Nhưng đối với bọn họ, đây tuyệt không phải là một chuyện tốt!

Lại là một vòng mũi tên bắn ra, không một ai trong những người này may mắn thoát khỏi.

Trong trận chiến đấu này, Tô Mộ bày ra thế tời khô lập hủ!

“Tên này lại nắm giữ phi hành kỹ năng!”

“Hơn nữa, trong di tích này có pháp tắc áp chế, sử dụng kỹ năng sẽ bị yếu bớt, hẳn thoát nhìn lại không có chút áp lực nào?”

“Chẳng lẽ, tên này là lão quái vật nào đó giáng lâm sao?”

Phùng Phiêu Phiêu thu hết thủy chuyện này vào mắt, cả người không rét mà run.

‘Cửa ải này còn sót lại hai người sống sót, cửa ải kết thúc!’

Một dòng nhắc nhở bắn ra ngoài.

Cánh cửa thông đến cửa ải tiếp theo cũng xuất hiện trên một vách tường trong phòng.

‘Người thu hoạch được trang bị: ủng Linh Pháp!’

Sau khi đi xuyên qua cánh cửa, trên tay Tô Mộ nhiều thêm một trang bị.

“Rác rưởi!”

Đây là một trang bị ngũ giai thuộc tính cao, nhưng đối với Tô Mộ đã mặc một bộ trang bị lục giai, thứ này đều có thể vứt thẳng đi luôn.

“Quá tốt!”

Trái lại, Phùng Phiêu Phiêu, sau khi cầm trang bị, cười vô cùng vui vẻ.

Nhìn nét mặt của nàng, Tô Mộ khinh thường cười một tiếng trong lòng.

Một trang bị ngũ giai mà đã thỏa mãn rồi?

Những người sống lại này cũng quá low rồi?

Nếu để cho nàng biết hiện tại ô túi đồ của mình có hơn ngàn trang bị lục giai, thì chắc nàng sẽ bị hù chết rồi?

“Phần thưởng nơi này không quá được!”

Tô Mộ cố ý lẩm bẩm một câu.

“Đã rất không tệ, dù sao cũng là di tích mới xuất hiện, độ khó không lớn, phần thưởng đương nhiên cũng không phong phú như vậy, nếu sau này những di tích thượng cổ trong truyền thuyết kia sống lại, chỉ e cũng không tới phiên chúng ta!”

Quả nhiên, cái miệng rộng của Phùng Phiêu Phiêu lập tức tiếp một loạt lời.

Khi đang nói đến chúng ta, nàng nhìn Tô Mộ một chút, vội vàng đổi giọng: “Người chắc chắn có cơ hội.”

“Di tích thượng cổ à?”

Tô Mộ dựng thẳng lỗ tai, ghi nhớ lời này.

Trong mắt Phùng Phiêu Phiêu, mình vẫn luôn có thân phận “Người sống lại”, cho nên khi nàng nói chuyện với mình, gần như đều nói thẳng.

“Chỉ là di tích thượng cổ mà thôi!”

Chương 459: Di tích thượng cổ có tồn tại? (2)

Bày ra một thần thái khinh thường, Tô Mộ muốn lừa được càng nhiều tin tức hơn.

“Ặc!”

Phùng Phiêu Phiêu không biết nên nói gì nữa.

Đáy lòng nàng càng khẳng định hơn.

Vị trước mắt này chắc chắn là một đại nhân vật nào đó!

“Đối với người, di tích thượng cổ quả thực không tính là gì, nhưng đối với ta, chỉ khi thu hoạch truyền thừa nào đó, tương lai mới có một chỗ cắm dùi.” Giọng điệu của Phùng Phiêu Phiêu đều trở nên khiêm tốn.

Tô Mộ vốn muốn nhân cơ hội truy hỏi chuyện di tích thượng cổ, nhưng vẫn nhịn xuống.

Nói nhiều ắt sẽ nói hớ, nếu mình lại nói tiếp, không chừng sẽ bại lộ thân phận.

“Tương lai thế nào, dù là ai cũng không cách nào đoán trước được!” Hắc nói ra một câu lập lờ nước đôi.

“Đúng vậy, chỉ khi thu hoạch được đủ huân chương của Thần, mới có tư cách đạp lên vương tọa cuối cùng.”

“Muốn cướp đoạt những huân chương của Thần kia, nào phải một chuyện dễ dàng!”

Phùng Phiêu Phiêu bộc lộ cảm xúc, trong vẻ mặt bất đắc dĩ còn kèm theo một chút mờ mịt.

Nàng cũng không ý thức được, trong lúc lơ đãng, nàng đã để lộ ra một bí ẩn dù là trong những người sống lại, cũng chỉ có một số ít

người mới biết.

Lời nói này cũng làm cho Tô Mộ rơi vào trầm tư.

Huân chương của Thần à?

Đó rốt cuộc là thứ gì?

Tô Mộ đột ngột dừng bước chân tiến tới.

Việc liên quan đến Huân chương của Thần rất quan trọng, mình nhất định phải biết rõ ràng đây là thứ gì.

Hắn nhìn về phía Phùng Phiêu Phiêu, lâm vào do dự.

Nếu bây giờ mình ép buộc người phụ nữ này, có lẽ có thể thu hoạch được càng nhiều tin tức hơn.

Nhưng tương tự, Phùng Phiêu Phiêu cũng sẽ phát hiện mình không phải là người sống lại.

Đến lúc đó, mình cũng không cách nào khẳng định nàng có thể bị pháp tắc trật tự cắn nuốt hay không.

“Làm sao vậy tiền bối?”

Phùng Phiêu Phiêu cũng không biết họa lớn sắp đến trước mắt, còn tưởng rằng phía trước có tình huống thế nào.

“Ta không phải người sống lại, nàng nói với ta nhiều như vậy, lại chưa từng xuất hiện pháp tắc quấy nhiễu, điều này nói rõ nàng sẽ không phát động cấm kỵ?”

“Hoặc có thể nói, ngày sống lại sắp mở ra, những “Bí ẩn” này đã có thể nói ra rồi?”

Tô Mộ vẫn còn đang suy tư.

“Bịch! Bịch! Bịch!”

Lúc này, một loạt tiếng bước chân mạnh mẽ cắt ngang dòng suy nghĩ của Tô Mộ.

Mấy người đi tới từ đầu bên kia của hành lang.

Sau khi nhìn thấy Tô Mộ và Phùng Phiêu Phiêu, mấy người này cùng nhú mày.

“Các người là ai?”

Một người đàn ông vóc người cao lớn trong số đó hô to, giọng nói ẩn chứa chất vấn.

“Chúng ta đương nhiên là đến vượt ải!”

Có chỗ dựa Tô Mộ này ở đây, Phùng Phiêu Phiêu không chột dạ chút nào.

“Vượt ải?”

“Người làm gì người của chúng ta rồi?”

Ánh mắt người đàn ông cao lớn trầm xuống.

“Những thuộc hạ kia của các người thực sự quá vô dụng, chỉ như vậy mà còn muốn độc chiếm di tích à?” Phùng Phiêu Phiêu cười cười, giọng nói tràn đầy trào phúng.

“Người đang muốn chết!”

Người đàn ông cao lớn siết chặt nắm đấm, trực tiếp phóng tới Tô Mộ.

Nhưng ngay khi công kích của hắn sắp trúng đích, một lá chắn cản lại nắm đấm của hắn.

“Hửm?”

Tô Mộ nhú mày.

Mình đã chuẩn bị tốt để đánh trả, trong chớp mắt là có thể bẻ gãy cánh tay của người đàn ông cao lớn, nhưng lá chắn kia ngăn lại công kích của đối phương, đồng thời cũng ngăn cản sự phản kích của mình.

Nói cách khác, ở nơi này, người chơi không cách nào tạo thành tổn

thương hữu hiệu cho nhau!

“Người nhặt về một cái mạng!”

Người đàn ông cao lớn cũng ý thức được điểm này, làm một động tác cắt cổ với Tô Mộ.

“Người mới nhặt về một cái mạng!”

Không đợi Tô Mộ phản bác, Phùng Phiêu Phiêu đã vượt lên trước kêu lên.

“Đủ rồi!”

Người đàn ông cao lớn vừa muốn nói gì, một âm thanh ngăn hẳn lại.

“Xin chào, ta là Thiếu chủ Lâm gia, ta tên là Lâm Viêm!”

Gương mặt mang nụ cười nhàn nhạt, Lâm Viêm chậm rãi đi đến trước người Tô Mộ.

“Nơi này là một khu vực mê cung, ta và thuộc hạ ta bị thất lạc.”

“Bây giờ còn chưa làm rõ quy luật của mê cung này, không bằng mọi người cùng hợp tác?”

Khác với người đàn ông cao lớn đối chọi gay gắt, Thiếu chủ Lâm gia lại mời chào Tô Mộ.

Tô Mộ không vội vã tỏ thái độ, sử dụng Đôi Mắt Chân Thật nhìn về con đường phía trước.

Mê cung làm khó đám người Lâm gia này, căn bản không có tác dụng gì ở chỗ Tô Mộ.

“Không có hứng thú!”

Tô Mộ cự tuyệt một tiếng, nhanh chân rời đi.

“Người, đừng cho thể diện mà không cần!” Giọng nói tức giận của người đàn ông cao lớn vang lên.

“Ta không nể mặt người đấy, người còn có thể làm gì?”

Phùng Phiêu Phiêu trực tiếp mở miệng đầu khẩu.

“Các người!”

Người đàn ông cao lớn hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Nhưng có pháp tắc trở ngại, hắn không có cách nào với hai người.

“Thiếu chủ, hai tên này lại không thêm nể mặt Lâm gia, chắc là có khúc mắc với chúng ta?” Một người khác trong hành lang đi đến bên cạnh Lâm Viêm, mở miệng nói.

“Đi theo đám bọn họ!”

Sau khi suy tư đôi chút, Lâm Viêm hạ một quyết định to gan.

“Thiếu chủ, chúng ta tìm lâu như vậy cũng không đi ra mê cung được, chỉ bằng bọn họ là có thể đi ra ngoài sao?” Người đàn ông cao lớn lộ vẻ không hiểu.

“Dù sao cũng lãng phí không ít thời gian rồi, không thiếu chút thời gian này!”

Lâm Viêm nói xong, bước nhanh đi theo.

Mấy người còn lại cũng theo sát phía sau.

...

“Tiền bối, mấy người kia đi theo chúng ta!”

Nghe thấy động tĩnh truyền đến từ sau lưng, Phùng Phiêu Phiêu vội vàng mở miệng nói với Tô Mộ.

Dưới cái nhìn của nàng, khu vực mê cung, chắc chắn không làm khó được Tô Mộ.

Chương 460: Phần thưởng đặc thù.

Những người kia đi theo, hiển lại chính là muốn chiếm của hời!

“Mặc kệ bọn họ!”

Tô Mộ liếc về phía sau một cái, ngược lại thả chậm bước chân.

Đối mặt những người sống lại sau lưng kia, mình cũng không định nường tay.

Phùng Phiêu Phiêu cũng phát hiện Tô Mộ kia thả chậm bước chân, vô ý thức nuốt một ngụm nước bọt.

Nàng cũng phản ứng lại, vị tiền bối này định hốt gọn người của Lâm gia trong một mẻ đây!

...

“Ải thứ nhất của di tích này hơi khó đó!”

“Phải đi xuyên qua hành lang phủ kín cạm bẫy trong mười phút đồng hồ, không quá hiện thực!”

Các nơi trên thế giới, bên trong “Phó bản di tích”, số lớn người chơi đều bị loại ở ải thứ nhất.

Chỉ có chút ít người chơi tinh anh mới có thể thông qua ải thứ nhất, đi tới ải thứ hai.

Ải thứ hai cũng không hề đơn giản.

Lựa chọn tử môn, nhiều nhất chỉ có hai người trong hai mươi người có thể qua ải.

Nhưng lựa chọn sinh môn, sẽ trực tiếp bị loại.

Cố gắng đi tiếp đến mê cung ải thứ ba, ải này mới là thử thách khó khăn nhất.

Trong mê cung chẳng những có cạm bẫy, còn có không ít ma vật có thực lực mạnh mẽ.

Ngay khi đại đa số người chơi mệt mỏi vượt ải, đã có người đi tới cửa ải cuối cùng của phó bản di tích.

Người này cõng một thanh trường cung, sau lưng còn có năm chiến sĩ Xương Khô đi theo.

Đó chính là Hiên Viên!

Bên trong phó bản di tích Ma Đô chỉ có một mình hắn, chỉ cần đi thẳng một đường lên phía trước, hoàn toàn là thế san phẳng.

Theo hắn đạp lên lối ra di tích, một thông báo cũng bắn ra ngoài.

‘Chúc mừng người chơi Hiên Viên là người đầu tiên thông quan phó bản di tích, thu hoạch được phần thưởng đặc thù!’

Đây là một thông báo cấp thế giới!

Kể từ khi Tô Mộ phát động thông báo thế giới lần trước đã qua một khoảng thời gian rất dài, sau khi thông báo này của Hiên Viên xuất hiện, lập tức nhắc lên cuộc nghiên cứu thảo luận kịch liệt.

“Thế mà là Hiên Viên đại lão thông quan phó bản di tích trước? Tô Pháp Thần đâu rồi?”

“Mọi người phát hiện không, tên thứ nhất trên bảng xếp hạng cấp bậc không thấy đâu nữa!”

“Thật đúng là vậy, chẳng lẽ tên kia đã chết rồi sao?”

“Sao hắn lại chết rồi? Có phải đụng tới Hiên Viên đại lão rồi không?”

“Phần thưởng đặc thù kia là gì nhỉ?”

Trong chốc lát, mọi ánh mắt đều tập trung trên người Hiên Viên.

Đám người càng vô hạn trông ngóng với cái gọi là “Phần thưởng đặc thù” kia!

“Được đấy!”

Trong hành lang, Tô Mộ cũng tương tự nhìn thấy thông báo kia.

Điều làm cho hắn ngoài ý muốn là, Hiên Viên lại tiến vào phó bản di tích, hơn nữa còn hoàn thành vượt ải nhanh hơn mình.

Hắn thật sự mang đến niềm vui bất ngờ không hề nhỏ cho mình.

Nhất là phần thưởng đặc thù kia.

Rốt cuộc sẽ là gì đây?

“Hiên Viên? Tên này hình như không phải người sống lại!” Phùng Phiêu Phiêu đứng bên cạnh nói thầm.

Mặc dù chưa từng gặp Hiên Viên, nhưng nàng hiển nhiên biết nhân vật như vậy.

“Ta nhớ còn có một vị Tô Pháp Thần, không ngờ tới hắn lại bại bởi vị Hiên Viên này!”

Phùng Phiêu Phiêu còn đang lăm bằm.

Tô Mộ nghe thấy lời nàng nói, không nhịn được nhếch miệng lên.

Nếu người đời biết Hiên Viên thật ra chính là phân thân của mình, không biết sẽ có cảm tưởng gì?

Lại đi một lát, hành lang xuất hiện điểm cuối cùng.

Gương mặt Phùng Phiêu Phiêu lộ vẻ mừng rỡ.

Cho dù phần thưởng vượt ải đầu tiên của phó bản di tích đã bị lấy đi, nhưng nơi bọn họ đang ở chính là di tích bản chính.

Những thứ kia, tuyệt đối sẽ không hề kém phần thưởng vượt ải đầu tiên!

Hai người cùng đi xuyên qua hành lang, một mảnh đất trống trải xuất hiện trước mắt.

“Xoạt!”

Bốn phía đột nhiên nổi lên ánh lửa, chiếu sáng toàn bộ nơi này.

“Hùng vĩ thật!”

Trước mắt là một cầu thang đi hướng lên, phía trên có một tòa cung điện hùng vĩ nổi lơ lửng.

“Trên kia có đồ gì đó!”

Phùng Phiêu Phiêu chỉ vào mái vòm phía trên cung điện, không kịp chờ đợi đã chạy lên.

Tô Mộ nhếch miệng, bước đi chậm rãi.

“Thế mà thật sự đi ra được!”

“Thiếu chủ, nơi đó có một tòa Thiên Cung!”

Lúc này, âm thanh của đám người Lâm Viêm truyền đến từ sau lưng.

“Đừng để cô gái kia vượt lên trước!”

Nhìn Phùng Phiêu Phiêu chạy về phía Thiên Cung, giọng Lâm Viêm trở nên lạnh lẽo.

Hắn vừa dứt lời, người đàn ông cao lớn và một người khác đã cùng nhau xông ra ngoài.

Hai người không để ý đến Tô Mộ, trực tiếp chạy tới.

Tô Mộ hoàn toàn không có ý ngăn trở, vẫn bước đi không nhanh không chậm như cũ.

“Anh bạn, di tích này do Lâm gia chúng ta phát hiện, tất cả những thứ kia đương nhiên cũng thuộc về Lâm gia ta.”

“Nếu người có thể nể mặt chút, chúng ta hoàn toàn có thể biến chiến tranh thành tư lự, kết một thiện duyên!”

Lâm Viêm và một người khác thì nhìn về phía Tô Mộ.

Tô Mộ có thể dẫn bọn họ đi ra mê cung, hiển nhiên thực lực không thể khinh thường.

“Không có hứng thú!”

Tô Mộ khoát tay áo, cự tuyệt không chút khách khí.

“Anh bạn, người phải suy nghĩ kỹ càng, cho dù nơi này không thể

chiến đấu, nhưng ra khỏi di tích rồi, tất cả người bên ngoài đều là người của Lâm gia ta!”

Lâm Viêm lộ sắc mặt âm trầm, uy hiếp thẳng thừng.

“Thiếu chủ! Vậy mà là huân chương của Thần!”

Đúng lúc này, tiếng rống của người đàn ông cao lớn vang lên từ phía trên.

“Cái gì?”

“Nơi này lại có huân chương của Thần ư?”

Lâm Viêm và người bên cạnh hẩn mở to hai mắt nhìn, mặt mũi tràn đầy vẻ không thể tưởng tượng nổi.

“Nhất định phải giành được huân chương của Thần tới tay cho ta!”

Chương 461: Huân chương của Thần.

Một lát sau, Lâm Viêm bộc lộ sự vui mừng khôn xiết, bày ra tư thái bắt buộc phải có.

Hai người cũng không có tâm tư lôi kéo Tô Mộ nữa, dùng tốc độ cao nhất chạy tới Thiên Cung phía trên.

“Không giữ được bình tĩnh như thế sao?”

Tô Mộ nhìn biểu hiện của mọi người, thất vọng lắc đầu.

Những người sống lại này có vẻ như còn chưa ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề!

Phía trên, Phùng Phiêu Phiêu đã đến bên dưới Thiên Cung.

Nàng không chút do dự, trực tiếp leo lên mái vòm cung điện.

Bên trên có một viên tinh thể toả ra ánh sáng chói mắt.

Đối mặt viên tinh thể này, Phùng Phiêu Phiêu dường như đã hoàn toàn mất đi lý trí.

“Người đi xuống cho ta!”

Người đàn ông cao lớn đuổi theo, duỗi dài cánh tay của hắn, muốn tóm lấy cổ chân của Phùng Phiêu Phiêu.

“Cút ngay cho ta!”

Phùng Phiêu Phiêu vội vàng duỗi ra cái chân còn lại, đá lên mặt người đàn ông cao lớn.

Thân thể nhìn như mềm mại của nàng, lại bộc phát ra sức mạnh không thể khinh thường.

Người đàn ông cao lớn vô ý thức trốn tránh, tay cũng tóm trượt.

Phùng Phiêu Phiêu thừa cơ trèo lên, leo đến trên cung điện.

Nàng nhìn chằm chằm viên tinh thể kia, gương mặt chỉ còn lại sự tham lam.

“Người là của ta!”

Vươn tay, nàng lập tức bắt được viên tinh thể.

Không có bất cứ trở ngại nào, viên tinh thể kia đã bị nàng cầm trong tay như vậy.

‘Di tích sẽ bị phá hủy sau mười phút!’

Cùng lúc đó, một nhắc nhở xuất hiện trước mắt tất cả mọi người.

Không chỉ như vậy, trong chỗ sâu cung điện, một cột ra cũng hiện ra theo đó.

Đây hiển nhiên là con đường truyền tống rời đi!

Phùng Phiêu Phiêu liếc mắt nhìn Tô Mộ còn đang bước chậm rãi trên cầu thang, nắm thật chặt viên tinh thể kia, không định buông ra chút nào.

So với sự kiên kị Tô Mộ, viên tinh thể trong tay này khiến nàng nảy lên một suy nghĩ trong đầu.

Suy nghĩ liệu chết đánh cược một lần!

“Bắt lấy nàng!”

“Tuyệt đối không thể để nàng chạy!”

Giờ phút này, mấy người Lâm Viêm cũng lâm vào điên cuồng.

Tinh thể ở trong tay ai, người đó là kẻ địch lớn nhất của bọn họ!

Tô Mộ trên cầu thang nghiễm nhiên đã trở thành không khí.

Người đàn ông cao lớn đứng mũi chịu sào, bắt đầu tấn công Phùng Phiêu Phiêu.

Một người khác theo sát phía sau, cùng bao vây nàng.

“Pháp tắc bảo vệ biến mất rồi!”

Trong quá trình chiến đấu, người đàn ông cao lớn phát hiện ra một chuyện, vội vàng hô lên.

Có lẽ bởi vì nguyên nhân viên tinh thể kia đã bị lấy đi, sự bảo vệ đối với người chơi trong khu di tích này cũng biến mất.

Phùng Phiêu Phiêu đối mặt hai người giáp công, chỉ bị động né tránh, căn bản không có tâm tư đánh trả.

Ánh mắt của nàng vững vàng khóa chặt tại vị trí cột sáng truyền tống.

Đó chính là đường sống của nàng!

Nàng mở ra tầng tốc độ, tốc độ lập tức tăng lên gấp đôi.

Sau khi triển đấu một phen với hai người đàn ông cao lớn, nàng bỏ lại hai người đằng sau.

“Ngăn nàng lại!”

Mắt thấy Phùng Phiêu Phiêu sắp xông đến vị trí cột sáng, Lâm Viêm nổi giận gầm thét.

Gương mặt Phùng Phiêu Phiêu lộ vẻ vui mừng khôn xiết.

Đạp lên trận truyền tống, nàng sẽ đoạt chiếm được tiên cơ.

Trong dãy núi rộng lớn kia, tốc độ của nàng có thể phát huy ưu thế thật lớn.

Chỉ cần có thể chạy ra khỏi vòng phong tỏa của Lâm gia, nàng có thể trở thành bên thắng cuối cùng!

“Bụp!”

Ngay trong nháy mắt nàng sắp chạm đến cột sáng, một bàn tay đột nhiên đập nàng bay ra ngoài.

Lực lượng mạnh mẽ cũng làm cho viên tinh thể nàng nắm chặt trong tay bay ra ngoài.

Một giây sau, một bàn tay vững vàng bắt lấy viên tinh thể kia!

Người này không phải ai khác, chính là Tô Mộ.

Cửa truyền tống đến phía dưới bậc thang có xa nữa, cũng chỉ là chuyện một lần Chớp Nhoáng mà thôi.

“Sao có lại loại cảm giác quen thuộc thế nhỉ?”

Nắm chặt tinh thể trong tay, xúc cảm truyền đến từ trên đó làm Tô Mộ nhúu chặt lông mày.

Hình như mình đã từng cầm vật này rồi!

“Đúng rồi, viên tinh thể trong Vương đô kia!”

Cẩn thận suy tư một chút, Tô Mộ cũng nhớ tới.

Mình đã từng chiếm được một viên tinh thể không biết tác dụng trong kho tàng Vương đô.

Đồ chơi kia bây giờ vẫn còn ở trong ô túi đồ của mình đâu!

“Để đồ vật lại!”

Đúng lúc này, một tiếng quát to cắt ngang suy nghĩ của Tô Mộ.

Người đàn ông cao lớn lao theo năm dậm, khí thế lao tới trước không hề giảm.

Cho dù thế nào, hẳn tuyệt không thể để Tô Mộ mang đi viên tinh thể kia!

Cơ bắp toàn thân hẳn đều bùng nổ, trên nắm tay càng mang một luồng khí thế mạnh mẽ không thể địch nổi.

Một quyền này hiển nhiên đã xuống tay độc ác!

“Không biết lượng sức!”

Ánh mắt nghiêm lại, Tô Mộ cảm thụ được luồng quyền phong kia, vô cùng bình tĩnh.

“Lộp bộp!”

“A!”

Theo âm thanh xương vỡ vụn, tiếng kêu thảm thiết vang vọng toàn trường.

Cánh tay trắng kiện kia của người đàn ông cao lớn lại bị một quyền của Tô Mộ cứng rắn đánh nát.

Sắc mặt trắng bệch, hắn liên tục lui mấy nhanh bước, biểu cảm chỉ còn lại vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Sức lực truyền đến từ tay kia, khiến hắn cảm nhận sâu sắc cái gì gọi là chênh lệch.

Đây là một pháp sư sao?

“Anh bạn, việc liên quan huân chương của Thần vô cùng quan trọng, một mình người chỉ sợ ăn không vào đâu?”

Lại một tiếng hô to vang lên.

Hai người Lâm Viêm tới sau lưng người đàn ông cường tráng, ánh mắt khóa chặt trên thân Tô Mộ.

Chỉ cần Tô Mộ lui về sau một bước, là có thể đạp lên trận truyền tống rồi đi.

Mấy người cũng không dám ép quá chặt.

Tô Mộ quét mắt nhìn đám người, cũng không định ra tay.

Chương 462: Một cước Cự Đại Hóa.

Giải quyết mấy người này không có độ khó gì, nhưng muốn để bọn họ nói ra bí mật về huân chương của Thần với mình, thì có thể khá phiền toái.

“Đồ vật các người nói, chỗ ta còn có đây này!”

Mỉm cười, Tô Mộ lấy ra viên tinh thể mình lấy được từ trong kho tàng ra khỏi ô túi đồ.

“Đây là?”

“Người lấy thứ này từ đâu?”

Sau khi thấy một viên tinh thể khác trong tay Tô Mộ, Lâm Viêm không nhịn được hỏi thăm.

Tô Mộ không trả lời, cầm hai viên tinh thể này so sánh.

“Là cùng một loại đồ vật, viên trong kho tàng càng lớn hơn, nhưng không có ánh sáng!”

So sánh một phen, Tô Mộ phát hiện ra điều dị thường.

Viên tinh thể trong kho tàng Vương đô kia không có ánh sáng, năng lượng ẩn chứa trong đó còn lâu mới mạnh bằng mảnh huân chương của Thần mình có được trong tay.

So sánh trực quan nhất chính là biểu hiện của hai thứ đồ này.

Một thứ biểu hiện ra đặc thù của tinh thể, một thứ khác biểu hiện ra là huân chương của Thần.

Muốn nói hai thứ đồ này có điểm chung gì, đơn giản chính là bọn chúng đều không được đánh dấu tác dụng cụ thể.

“Một mảnh huân chương trong tay người đã mất đi ánh sáng rồi, ta có cách khôi phục giúp người, để trao đổi, một viên khác trong tay người nhất định phải nhường cho ta!”

Giọng nói của Lâm Viêm vang lên.

“Có biện pháp khôi phục giúp ta à?”

Tô Mộ nghe vậy, hí mắt lại.

Có thể hiệu lệnh đông đảo người sống lại, lại độc bá một phương tại loại cổ đô như thành phố XH này, thân phận Lâm Viêm xem ra không hề đơn giản.

Vị Thiếu chủ Lâm gia này, có lẽ thật sự biết chút ít gì đó.

“Chỉ cần người nói cho ta phương pháp khôi phục, ta có thể tặng mảnh huân chương của Thần này cho người!”

Tô Mộ thuận lời này nói ra.

“Hắn đang gạt người, huân chương của Thần mất đi hoa văn, cho dù có thể chữa trị, cũng cần trả giá rất lớn, vụ giao dịch này không có lời!”

Lại là một giọng nói vang lên.

Phùng Phiêu Phiêu bị đánh bay cổ nén đau đón đứng lên.

“Người cũng biết phương pháp à?” Tô Mộ nhìn về phía Phùng Phiêu Phiêu .

“Biết!”

Phùng Phiêu Phiêu trả lời rất khẳng định.

“Người muốn gì?” Tô Mộ lên tiếng lần nữa.

“Này, người coi chúng ta không tồn tại sao?”

Không đợi Phùng Phiêu Phiêu nói chuyện, giọng người đàn ông cao lớn thô kệch vang lên.

Bọn họ vốn cho rằng hai người là cùng một bọn, nhưng sau khi Tô Mộ ra tay với Phùng Phiêu Phiêu, bọn họ đều phản ứng lại.

Quan hệ của hai người e rằng chỉ là kết minh thôi.

Lâm Viêm nháy mắt với một người bên cạnh, người sau lập tức vọt tới phía Phùng Phiêu Phiêu.

“Ta có thể không cần gì cả, ta chỉ cần mạng sống!”

Mình bị trọng thương, Phùng Phiêu Phiêu đã không còn sức lực né tránh, nàng gần như kêu lên.

“Đi chết đi!”

Người Lâm gia kia lộ ra ánh mắt tàn nhẫn, chỉ thẳng mi tâm Phùng Phiêu Phiêu, muốn giết nàng bằng một đòn.

“Lộp bộp!”

Đột nhiên, một tia sét giáng xuống từ trên trời.

Trên Thiên cung này, tiếng sấm dường như chói tai khác thường.

Người vọt tới trước người Phùng Phiêu Phiêu kia, trực tiếp ngã xuống.

“Người lại dám giết người của Lâm gia ta!”

Người đàn ông cao lớn nhìn đồng bạn chết thảm, giận tím mặt.

Không để ý tới cánh tay bị thương, hắn phóng tới Tô Mộ lần nữa.

“Ta liều mạng với người!”

Theo tiếng gầm giận dữ, thân hình người đàn ông cao lớn cũng phát sinh thay đổi.

Thân hình vốn đã cao lớn của hắn, lại tăng trưởng gấp đôi trong nháy mắt!

Dưới trạng thái này, nắm đấm của hắn đạt tới kích thước to bằng chậu rửa mặt.

“Thú vị!”

Nhìn người đàn ông cao lớn, Tô Mộ nổi lên ý chơi đùa.

Muốn nói về kỹ năng gia tăng hình thể, trước đây không lâu mình vừa hay thu hoạch được một kỹ năng!

“Chơi với người chút vậy!”

“Cự Đại Hóa!”

Tô Mộ nhếch miệng lên, thân hình phát sinh biến hóa trong chớp mắt.

Một “Cự nhân” xuất hiện ở đây!

Chiều cao gần bốn mét của người đàn ông cao lớn, đã không đáng giá nhắc tới trước mặt Tô Mộ Cự Đại Hóa.

“Cái gì vậy?”

Gương mặt người đàn ông cao lớn chỉ còn lại vẻ không biết làm sao.

Nắm đấm của hắn cũng hạ không xuống nổi.

Tô Mộ không chút khách khí, trực tiếp đá hắn như một trái bóng da.

“CMN người!”

Cự Đại Hóa không chỉ tăng lớn hình thể của Tô Mộ, càng tăng cường sức mạnh của hắn.

Một cước hết sức, người đàn ông cao lớn trực tiếp bị đá bay ra ngoài.

“Lâm Văn!”

Lâm Viêm la lên với người đàn ông cao lớn chưa biết sống hay chết.

Người sau không có chút phản ứng nào.

Bị một cước này đá trúng, hắn đã mất đi tất cả sức sống.

Trên sân, người khổng lồ kia phát ra tiếng kêu lớn:

“Nói phương pháp khôi phục cho ta.”

“Hoặc chết!”

Âm thanh cao vút chọc tan bầu trời.

Khí thế mạnh mẽ làm bọn người Lâm Viêm run sợ trong lòng.

Đối với bọn họ, “Người khổng lồ” trước mắt chính là một tồn tại không cách nào chống lại được.

“Thiếu chủ!”

Đúng lúc này, một đám người chạy tới.

Ngoài mấy người Lâm Viêm, tất cả người Lâm gia khác trong di tích đều chạy tới.

Cách thời gian nơi này hoàn toàn đổ sụp, chỉ còn lại có mấy phút.

“Đây là?”

“Tình huống thế nào rồi?”

“Đây là BOSS di tích sao?”

Nhìn người khổng lồ canh giữ ở chỗ cột sáng kia, đám người Lâm gia đưa mắt nhìn nhau, liên thanh hỏi thăm.

“Không phải!”

Lâm Viêm lắc đầu.

Sắc mặt của hắn cực kỳ khó coi.

Cho dù nhiều thuộc hạ đến như vậy, hắn cũng không chắc chắn đối phó được Tô Mộ.

“Người thật sự muốn trở mặt cùng Lâm gia ta sao?”

Lâm Viêm thốt ra một câu chất vấn.

Nhưng tiếng nói của hắn vừa dứt, Tô Mộ không chút khách khí đá một cước, trực tiếp quét ngang đám người Lâm gia.

Chương 463: Công dụng huân chương của Thần.

Sức mạnh kinh khủng kia căn bản không cách nào ngăn cản được.

“Lời ta nói còn chưa đủ dễ hiểu sao?”

Lời nói khí phách vang lên lần nữa.

“Người biết hậu quả đắc tội Lâm gia ta sao?”

Một đám thuộc hạ liên tiếp chết thảm, Lâm Viêm đỏ bừng hai mắt, gào thét đến khàn cả giọng.

Những người này chính là gốc rễ đặt chân của Lâm gia trong hiện thực này!

“Thôi đi!”

Tô Mộ nhếch miệng, chẳng chút kiêng kỵ với cái gọi là Lâm gia.

Mình còn đắc tội ít người sống lại sao?

Nếu những người kia thật sự có thể ra tay, vậy thì để bọn họ cùng lên đi!

Vươn tay, Tô Mộ tóm tới phía Lâm Viêm.

Cự Đại Hóa cũng không ảnh hưởng được tốc độ của hắn.

Lâm Viêm không né tránh kịp, bị Tô Mộ nắm trong tay.

“Răng rắc!”

“A!”

Đau đớn vì xương vỡ vụn khiến Lâm Viêm phát ra tiếng kêu thảm thiết.

“Buông Thiếu chủ ra!”

“Nhanh dừng tay cho ta!”

Những người Lâm gia khác thấy thế, hai mắt đỏ bừng, không quan tâm lao tới người khổng lồ.

“Kiến càng lay cây!”

Tiếng của Tô Mộ giống như chuông lớn.

Lâm gia, không ai có thể chịu được một cước.

“Ầm!”

Tiếng vang kịch liệt truyền đến, mặt đất càng sinh ra lay động kịch liệt.

Thời gian đã đến, Thiên Cung to lớn bắt đầu đổ sụp.

Tô Mộ dùng sức bóp tay.

“A!”

Lâm Viêm đau đớn gào thét, cả người trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Cùng lúc đó, Tô Mộ cũng huỷ bỏ Cự Đại Hóa.

“Đi thôi!”

Liếc Phùng Phiêu Phiêu, Tô Mộ xách theo Lâm Viêm bước vào trận truyền tống.

Ánh sáng lóe lên, rừng cây xanh biếc xuất hiện chung quanh.

Tô Mộ vút Lâm Viêm lên mặt đất, mở ra Đôi Mắt Chân Thật, quét mắt nhìn bốn phía.

Lại một lát sau, Phùng Phiêu Phiêu bị truyền tống đến gần bên này.

“Nói một chút đi!”

Tô Mộ trực tiếp Chớp Nhoáng đến trước mặt nàng.

Biểu cảm của Phùng Phiêu Phiêu cực kỳ khó coi, dường như đang suy tư nên mở miệng thế nào.

Nhưng vào lúc này, nàng đột nhiên ý thức được điều không thích hợp.

Cho dù thấy thế nào, Tô Mộ đều là một người sống lại”Thâm niên”, sao lại không biết chuyện về huân chương của Thần?

Phùng Phiêu Phiêu thử mở miệng hỏi: “Tiền bối, cùng là người sống lại, người chắc hẳn rõ ràng hơn ta mới đúng.”

Tô Mộ không nói gì, lạnh lùng nhìn Phùng Phiêu Phiêu.

Ánh mắt đáng sợ kia đột nhiên làm Phùng Phiêu Phiêu nghĩ đến điều gì.

“Người không phải người sống lại ư?”

“Cho tới giờ ta chưa từng nói mình là người sống lại!”

Tô Mộ lộ ra nụ cười mỉa.

“Sao có thể như vậy được?”

“Nếu người không phải người sống lại, vì sao có thể có được lực lượng mạnh mẽ như thế?”

Sắc mặt Phùng Phiêu Phiêu kinh hãi, giọng nói tràn đầy cảm xúc không thể hiểu được.

Một người chơi hiện thế, lại cho thấy thế nghiêng ép đối với những người sống lại như bọn họ?

Chuyện này căn bản không thể xảy ra được!

“Nói cho ta cách dùng huân chương của Thần!” Tô Mộ không giải thích, tiếp tục mở miệng hỏi.

“Ta không thể nói!” Phùng Phiêu Phiêu nở nụ cười khổ.

Sau khi biết được thân phận chân thật của Tô Mộ, nàng đã rùng cả mình.

Nếu trước đó nàng nói ra một chút bí ẩn chân chính trước mặt Tô Mộ, hiện tại đã bị pháp tắc cắn nuốt hoàn toàn rồi!

“Người muốn biết phương pháp huân chương, tên kia không phải cũng có thể nói cho người sao?” Phùng Phiêu Phiêu chỉ đầu mâu về hướng Lâm Viêm.

Lâm Viêm cũng biết về huân chương của Thần, đương nhiên cũng có thể cho ra giải đáp.

“Hỏi người xong, ta đương nhiên sẽ hỏi hần!” Tô Mộ nhún vai.

Hai người sống lại này, một người hần cũng không định bỏ qua.

Lỡ cách nói của hai người này không nhất trí, mình còn có thể có cái để tham chiếu.

“Người không thể tha cho ta một mạng sao?” Sắc mặt Phùng Phiêu Phiêu như tro tàn.

Sau khi được chứng kiến thủ đoạn của Tô Mộ, nếu nàng không nói, kết cục chắc chắn là sống không bằng chết.

“Tên kia nói và ta nói không có gì khác nhau, để hần nói cho người không phải là tốt rồi sao?”

Người phụ nữ này vừa nói, vừa khóc lên.

“Hu hu hu!”

Âm thanh lê hoa đá vũ vang lên, Phùng Phiêu Phiêu ngồi liệt trên một đồng cảnh khô, trông vô cùng điềm đạm đáng yêu.

Tăng thêm dung mạo tuyệt mỹ của nàng, rất khó không khiến người ta thương hương tiếc ngọc.

“Cho dù người không nói cho ta, người cũng không sống được!”

Nhưng người nàng đối mặt chính là một kẻ ý chí sắt đá.

“Nếu người nói ra, ta có thể làm người chết sung sướng một chút!”

Tô Mộ giống như một phán quan, tuyên án kết cục của nàng.

Phùng Phiêu Phiêu ngừng khóc thút thít.

“Ta cho người biết!”

Nàng đột nhiên nở nụ cười.

“Chỉ cần thân là người chơi, cho dù là kỹ năng hay thuộc tính, đều sẽ có hạn mức cao nhất nhất định!”

“Muốn đột phá, thì nhất định phải sử dụng huân chương của Thần!”

Theo giọng nói của nàng vang lên, một luồng lực pháp tắc mạnh mẽ bắt đầu hiện ra.

Vô số pháp tắc đan xen trên thân Phùng Phiêu Phiêu, bắt đầu cắn nuốt hết thảy của nàng.

“Mà hai viên tinh thể trong tay người kia, còn không cách nào tạo thành một viên hoàn chỉnh huân chương, cho nên hiện tại bọn chúng cũng vô dụng!”

“Người nhất định phải tìm tới càng nhiều mảnh vỡ huân chương, mới có thể phát huy ra tác dụng của nó!”

“Chỉ cần có đủ nhiều huân chương của Thần, thậm chí có thể thay đổi pháp tắc!”

Nói đến đây, lực pháp tắc bao phủ trên thân Phùng Phiêu Phiêu đột nhiên tăng mạnh.

“Điều ta biết, ta đều đã nói cho người, giết ta đi!”

Nàng không thể chịu đựng được nỗi đau đớn bị pháp tắc ăn mòn, phát ra tiếng gào thét cuồng loạn.

Tô Mộ búng tay một cái, một tia sét hạ xuống, bổ vào trên thân Phùng Phiêu Phiêu.

Những pháp tắc kia cũng tiêu tán trong khoảnh khắc.

“Người phụ nữ này sẽ không gạt ta đấy chứ?”

Nhìn tinh thể đặc thù và huân chương của Thần trong tay, Tô Mộ thử ghép chúng nó lại với nhau.

Chương 464: Công dụng huân chương của Thần. (2)

Hai thứ này thấy thế nào cũng không ghép lại nổi!

“Những pháp tắc kia đều xuất hiện, nàng chắc hẳn không gạt ta.”

Pháp tắc vừa xuất hiện không phải là giả, Tô Mộ rơi vào trầm tư.

Nếu như người phụ nữ này nói dối, thì đã không bị pháp tắc cắn nuốt.

“Tường Lửa!”

Hắn vung tay lên, thi thể Phùng Phiêu Phiêu lập tức bị ngọn lửa bao phủ.

Trong hiện thực, Tô Mộ khống chế ngọn lửa cực kì tinh chuẩn.

Tường lửa mau chóng đốt cháy Phùng Phiêu Phiêu đến gần như không còn.

Tô Mộ quay đầu nhìn về phía Lâm Viêm hôn mê bất tỉnh.

Tên này bị thương không nhẹ, nhất thời bán hội chắc hẳn vẫn chưa tỉnh lại.

“Thánh Quang Trì Dũ!”

Vung tay lên, một luồng thánh quang êm dịu giáng xuống trên thân Lâm Viêm.

“Ừm hừ!”

Hắn phát ra một tiếng hừ nhẹ, tất cả thương tích được chữa trị toàn bộ trong nháy mắt.

“Nơi này là đâu?”

Lâm Viêm chậm rãi mở mắt.

Nhưng sau khi nhìn đến Tô Mộ đứng ở một bên, hắn đứng phắt dậy.

“Người làm gì với?”

Tô Mộ nhìn vị Thiếu chủ Lâm gia này, mang trên mặt nụ cười nhàn nhạt.

“Nói cho ta phương pháp sử dụng huân chương của Thần.”

“Phương pháp sử dụng?”

Lâm Viêm hiển nhiên không biết rõ ý trong những lời này.

“Ta cũng không phải người sống lại giống như các người!” Tô Mộ nói gọn gàng dứt khoát.

“Người không phải người sống lại?”

“Sao có thể như vậy được?”

Lâm Viêm lộ ra biểu cảm giống hệt Phùng Phiêu Phiêu.

Chỉ bằng câu nói này, tất cả nhận thức của hắn đều bị phá vỡ.

Tô Mộ hoàn toàn không định trả lời, bắt đầu thản hỏi vị Thiếu chủ Lâm gia này.

“Người không thể đối xử với ta như vậy!”

Xương cốt trên người Lâm Viêm bị Tô Mộ bóp nát từng cái một, hẳn không ngừng phát ra gào thét.

Nỗi đau đớn như vậy, người bình thường căn bản không đủ khả năng chịu đựng được.

Nhưng vậy vẫn chưa xong.

Vào lúc vị thiếu chủ này thoi thóp, Tô Mộ búng tay một cái.

“Thánh Quang Trì Dũ!”

Lại một luồng thánh quang rơi xuống, hoàn toàn khôi phục thương tích của Lâm Viêm.

“Nếu người không nói!”

Tô Mộ lộ ra một nụ cười đáng sợ.

“Ta có thể tiêu hao cả ngày cùng người!”

“Người, kẻ ma quỷ này!”

Nỗi đau tan xương làm sắc mặt Lâm Viêm trắng bệch.

So với cái chết, tra tấn đau đến không muốn sống mới là thử thách càng lớn.

“Ma quỷ sao?”

Tô Mộ lộ ra hàm răng trắng bóc, vươn tay bắt lấy bả vai Lâm Viêm.

“Răng rắc!”

Sức lực nạnh mẽ ập xuống, bẻ gãy đầu vai Lâm Viêm.

“A!”

Tiếng tru lên đau đớn vang vọng toàn bộ dãy núi.

“Lão tổ Lâm gia ta đã từng được phong Thần, người đối xử với ta như vậy, ngày khác ắt sẽ chết rất khó coi!”

Lâm Viêm cắn răng, trầm giọng nói.

Mồ hôi trải rộng trán của hắn.

Đến giờ phút này, chỗ dựa còn lại của hắn chỉ có một.

“Người hiểu hàm nghĩa của phong Thần sao? Trước mặt thần, người vĩnh viễn chỉ là một con kiến hôi!”

“Thần ư?”

Tô Mộ không sợ hãi chút nào, ngược lại còn lộ ra vẻ mặt khinh thường.

Trước đó tên thần gọi mình là sâu kiến kia, đã tặng không ít món quà lớn cho mình!

“Cho người chơi chút thứ thú vị.”

Tô Mộ cười hì hì, tiếp tục “thăm hỏi” Lâm Viêm.

Mỗi khi tên này sắp gặp tử vong, thánh quang kiêu gì cũng sẽ kịp thời rơi xuống.

Trong dãy núi to như vậy, tiếng kêu thảm thiết liên tục không dứt.

Lâm Viêm còn đang ráng chống đỡ, không hề đề cập tới chuyện về huân chương của Thần.

...

Bên trong dãy núi, một đám người đang lục soát

“Tiếng kêu thảm thiết truyền đến từ bên kia, mọi người cẩn thận!”

Những người này có số lượng đông đảo, có một phần là người Lâm gia, còn có một số người cũng đạt thành hợp tác cùng Lâm gia.

“Chính là gần bên này!”

Tiếng kêu thảm thiết càng ngày càng gần, một người đàn ông ra hiệu đám người dừng lại.

“Đây là tiếng của Viêm thiếu, rốt cuộc là ai lại ra tay với Viêm thiếu?”

Hắn nhú chặt lông mày, biểu cảm trên mặt vô cùng khó coi.

Loạt tiếng kêu thảm này tiếp tục trong một khoảng thời gian rất dài.

Điều này nói rõ có người đang tiến hành bức cung Lâm Viêm.

Dám làm thủ đoạn như vậy với Thiếu chủ Lâm gia ngay trên địa bàn của Lâm gia.

Thực lực của người này tuyệt đối không tầm thường!

“Nhiều người đi theo bên cạnh Lâm thiếu như vậy, sao lại bị người ta bắt được?”

“Chắc là còn tới thế lực khác trong vùng núi này?”

Trong đám người, hai người trước sau mở miệng, sắc mặt kiêng kị.

Bọn họ và Lâm gia chỉ có quan hệ hợp tác, không có khả năng thật sự đi liều mạng vì Thiếu chủ Lâm gia.

“Lâm gia đang lúc nguy nan, nếu các vị vờ tay trợ giúp, ngày sau chúng ta chắc chắn vô cùng cảm kích.”

Người Lâm gia kia mở miệng nói.

Dưới tình huống không biết kẻ địch có bao nhiêu, người đương nhiên là càng nhiều càng tốt.

“Lâm Tiềm, người đi tìm hiểu một chút tình huống đi!”

Không đợi những người kia tỏ thái độ, người Lâm gia kia nhìn về phía một người đàn ông có vóc người gầy nhỏ.

Người sau không chút do dự, lén lút đi tới phương hướng tiếng kêu thảm truyền đến.

“Xem tình huống chút trước đã!” Người kia lên tiếng lần nữa.

Những người khác cùng gật đầu, tự suy xét.

...

“Cái tên nhà người, xương cốt thật quá cứng rắn!”

Tô Mộ nhìn Lâm Viêm bị tra tấn không thành hình người, khoe miệng lộ ra nụ cười mỉa mai.

Dưới Đồi Mắt Chân Thật, tình huống chung quanh như thế nào, vẫn luôn trong lòng bàn tay của hắn!

Sở dĩ Lâm Viêm có thể kiên trì đến bây giờ, đó là bởi vì hắn còn ôm một chút hi vọng.

Hắn vẫn cực lực phát ra tiếng kêu thảm thiết, chính vì muốn truyền lại tín hiệu cho những người khác bên trong dãy núi này.

“Vậy thì hoàn toàn làm người tuyệt vọng đi!”

Tô Mộ nhẹ giọng thì thầm một câu.

...

Chương 465: Lại một vị thần?

Cách chỗ hai người không xa.

Một bóng người vội vàng trở về.

“Khá kỳ quái, chỗ kia chỉ có Thiếu chủ và một người khác!”

“Chỉ có một người? Người xác định sao?” Người Lâm gia kia nhún mày.

“Ta xác định!” Lâm Tiềm khẳng định.

“Chỉ có một người, vậy những người khác lại đi đâu rồi?”

“Chắc là những người khác bị vây trong di tích?”

“Không phải là không có khả năng này.”

Đám người cùng nhau nghị luận.

Sau khi biết được người cường ép Lâm Viêm chỉ có một, tất cả bọn họ đều thở dài một hơi.

“Việc này không nên chậm trễ, nhanh cứu Thiếu chủ đi!”

Người Lâm gia kia cũng không kịp chờ đợi ra lệnh.

Bọn họ bước nhanh hơn, phi nước đại về phía vị trí của Lâm Viêm.

Ngay sau đó, bọn họ đã nhìn thấy Lâm Viêm nằm trên mặt đất.

“Thiếu chủ!”

“Chúng ta tới cứu người!”

“Tên khốn nhà người!”

Vài tiếng hô to cùng vang lên.

Một đám người bao vây Tô Mộ lại, mấy người đỡ Lâm Viêm bị thương nặng lên.

“Dẫn ta đi!”

Lâm Viêm dùng hết chút sức lực cuối cùng, mở miệng nói.

“Mang Thiếu chủ đi!”

Người Lâm gia kia sắc mặt âm trầm, ra hiệu hai người đem Lâm Viêm mang đi.

Trong cả quá trình, Tô Mộ không định ngăn cản chút nào.

Muốn hoàn toàn khiến một người lâm vào tuyệt vọng, thì phải cho hắn một tia hi vọng.

“Người rốt cuộc là ai, lại dám đối địch với Lâm gia ta!” Giọng nói của người Lâm gia kia lộ ra sát ý mãnh liệt.

Vấn đề này, Tô Mộ đã từng nghe quá nhiều lần.

Nhìn Lâm Viêm đi xa, hần giơ tay lên.

“Giả vờ giả vịt, cùng lên đi!”

Động tác này khiến ánh mắt người Lâm gia kia trầm xuống.

Đám người Lâm gia cùng tiến lên, minh hữu của bọn họ theo sát phía sau, cùng bắt đầu tấn công.

Số người song phương chênh lệch to lớn, hơn năm mươi người đối đầu một người, kết cục dường như không chút hồi hộp.

“Chết đi!”

Nhưng không chờ bọn họ tới gần Tô Mộ, cánh tay kia vung xuống.

Giống như lưỡi hái của tử thần, những người Lâm gia kia chính là cỏ dại.

“Phụt!”

“Lép bép!”

Tia sét đầy trời hiển hiện, tinh chuẩn đánh vào tất cả mọi người.

Với lực khống chế của Tô Mộ hiện tại, cùng bắn mấy chục tia sét thật sự không phải là việc gì khó.

Trong nháy mắt, người có thể đứng ở nơi này chỉ còn lại một mình hần.

“Những người sống lại này vẫn quá yếu!”

“Thật muốn đo sức cùng lão tổ của bọn họ một phen!”

Giải quyết những người này, Tô Mộ vẫn chưa thỏa mãn.

Trên thân những người này, chẳng có vật gì tốt.

Suy nghĩ vừa động, Tô Mộ loé lên một phát, đi tới trước mắt Lâm Viêm.

“Tại sao người lại ở đây?”

“Đi mau!”

Hai người hộ tống Lâm Viêm giật nảy cả mình, quay đầu chạy mất.

Bọn họ trở về đường cũ, dường như muốn hội hợp cùng đại bộ đội.

Tô Mộ không vội vã đuổi theo.

Đợi đến khi Lâm Viêm trông thấy thi thể của những thuộc hạ kia, chính là lúc mình hoàn toàn đánh tan hẳn.

Ngoài chuyện huân chương của Thần, mình còn phải thu hoạch thêm một vài tin tức mấu chốt.

“Lâm thiếu, người phải trả lời câu hỏi của ta thật tốt đó!”

Khỏe miệng Tô Mộ không nén nổi mà cong lên.

Một đoàn người Lâm Viêm như đang chạy trốn chết.

Bọn họ vốn không đi xa, rất nhanh đã chạy về vị trí đại đội nhân mã của Lâm gia.

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

“Tất cả bọn họ đều... Chết rồi?”

Nhìn những người bạn kia trước đây không lâu còn rất khỏe mạnh trên mặt đất, hai người hộ tống Lâm Viêm sục sạo.

So với bọn họ, đáy mắt Lâm Viêm nổi lên tuyệt vọng vô biên.

Thân là thiên chi kiêu tử của Lâm gia, hẳn dẫn dắt hậu bối tinh anh của Lâm gia vượt giới mà đến, hùng tâm tráng chí đầy cõi lòng, muốn xông ra một con đường đại đạo.

Ai biết con đường đại đạo này còn chưa đi được mấy bước, đã gặp phải hố trời khó mà vượt qua.

“Thánh Quang Trì Dũ!”

Đột nhiên, một luồng ánh sáng êm dịu bao phủ trên người Lâm Viêm.

Thương tích của hắn bắt đầu khôi phục cực nhanh.

“Thiếu chủ, đây là viện binh của chúng ta à?”

“Vẫn có những người khác còn sống sao?”

Hai người đứng bên cạnh nhìn một màn này, gương mặt lộ vẻ mừng rỡ.

Thương tích của Lâm Viêm khôi phục, có lẽ bọn họ sẽ có tiền vốn lật bàn.

Nhưng hai người không phát hiện, vẻ tuyệt vọng trên mặt Lâm Viêm càng sâu hơn.

“Giết ta!”

“Nhanh giết ta đi!”

Hắn phát ra tiếng gào thét như điên.

So với bị Tô Mộ tra tấn, hắn càng muốn chết nhanh cho xong hơn.

“Thiếu chủ, người đang nói gì vậy!”

“Sao chúng ta lại giết người được?”

Hai người thuộc hạ ngơ ngác đầy mặt.

Đúng lúc này, hai tia sét giáng xuống từ trên trời.

Hai người này còn không biết rõ ràng chuyện gì đã xảy ra, thì đã đi đời.

Lâm Viêm thấy thế, phảng phất mất đi sức lực toàn thân, co quắp ngồi trên mặt đất.

Đến giờ phút này, phòng tuyến tâm lý của hắn đã hoàn toàn bị

đánh tan!

“Người muốn biết điều gì, ta đều có thể nói hết cho người!”

“Ta chỉ cầu xin một cái chết!”

Hắn giống như đang nói với Tô Mộ, lại như đang tự nói.

“Nói cho ta, công dụng huân chương của Thần.”

Tô Mộ nhanh chóng hỏi ra câu hỏi thứ nhất.

“Chỉ cần có được huân chương của Thần, người sẽ có thể đối kháng pháp tắc!”

Lâm Viêm mở miệng trả lời.

Chính vì một câu nói đơn giản như vậy, lại dẫn đến một đợt pháp tắc cực kỳ mãnh liệt.

“A!”

Pháp tắc bắt đầu cắn nuốt hết thủy của hắn.

Loại cảm giác này, thậm chí còn vượt qua thủ đoạn của Tô Mộ.

“Cho ta chết thoải mái đi!”

Hắn phát ra tiếng kêu to.

“Một câu hỏi cuối cùng, ‘Phong Thần’ là có ý gì?”

Thời gian không nhiều, Tô Mộ hỏi ra câu hỏi thứ hai đã sớm nghĩ kỹ.

Chương 466: Đối kháng pháp tắc?

“Người chơi muốn đạt tới cấp Thần, thì nhất định phải có thần cách, quá trình thu hoạch thần cách, được gọi là phong Thần!”

“Giết... Ta đi!”

Lâm Viêm không ngừng gầm thét.

Gương mặt của hắn vặn vẹo cực độ, cả người thoát nhìn dữ tợn khác thường.

“Thánh Quang Trì Dũ!”

Nhưng thoải mái hắn muốn cũng không đến, Tô Mộ đưa tay đánh ra một phát thánh quang.

Đây là việc ngay từ đầu Tô Mộ đã nghĩ kỹ.

Muốn đạt được càng nhiều tình báo, thì phải bảo đảm Lâm Viêm sẽ không chết quá nhanh, thêm máu cho hắn gì đó, cũng không quá đáng mà?

Đáng tiếc là, sau khi thánh quang giáng lâm, luồng năng lượng pháp tắc kia cắn nó lại.

Việc này cũng có ý nghĩa chữa trị của Tô Mộ không có tác dụng.

“Chết cùng ta đi!”

Đột nhiên, Lâm Viêm bùng nổ, mang theo pháp tắc đầy người, nhào tới Tô Mộ.

Hắn muốn dẫn đường những pháp tắc kia đến trên người Tô Mộ, tiến tới đồng quy vu tận.

Ánh mắt Tô Mộ trầm xuống, hắn trực tiếp Chớp Nhoáng kéo giãn khoảng cách.

“Lão tổ Lâm gia ta sẽ không bỏ qua cho người!”

Theo một tiếng gầm thét không cam lòng cuối cùng, Lâm Viêm bị những pháp tắc kia hoàn toàn cắn nuốt.

“Lão tổ Lâm gia ư?”

“Có bản lĩnh thì đến thôi!”

Tô Mộ nhìn về phía hư không, giọng nói tràn đầy khiêu khích.

Hắn lấy ra mảnh huân chương của Thần vẫn còn tốt kia.

“Đồ chơi này có thể đối kháng pháp tắc sao?”

“Đối kháng thế nào nhỉ?”

Chỉ một viên tinh thể nhỏ như vậy, thật sự có thể đối kháng những pháp tắc kinh khủng kia sao?

Tô Mộ thật sự hơi hoài nghi.

Vị Thiếu chủ Lâm gia này nói không giống Phùng Phiêu Phiêu lắm, không phải là muốn dẫn dụ mình đi đối kháng pháp tắc đấy chứ?

“Chuyện này để sang một bên trước đã.”

Hít sâu một hơi, Tô Mộ làm cho mình ổn định tâm thần lại.

Hắn nhắm mắt lại, bắt đầu tiến hành liên hệ cùng Hiên Viên.

Chỉ chốc lát sau, hắn thành lập kết nối với ý thức để lại trong đầu Hiên Viên kia.

“Hiên Viên, người lấy được cái gì?”

Tô Mộ trực tiếp hỏi thăm trong đầu.

...

Ma Đô.

Hiên Viên công trường cung, đang du đang khắp nơi không mục đích.

Đột nhiên, một âm thanh vang lên trong đầu hắn.

Hiên Viên vội vàng lấy ra một đồ vật, nhìn thoáng qua, hai con mắt nhìn chăm chăm.

Sau khi ý thức kết nối, tất cả những gì hắn chứng kiến, Tô Mộ cũng có thể nhìn thấy.

...

“Cũng là một mảnh huân chương của Thần à?”

Ở xa nơi thành phố XH, sau khi nhìn thấy viên tinh thể trong tay Hiên Viên kia, Tô Mộ phát ra một tiếng kêu kinh ngạc.

“Bây giờ nên làm gì đây? Là về Ma Đô lấy mảnh huân chương của Thần này? Còn tiếp tục đi vào bên trong mê uyên Ma Vật tìm hiểu tình huống không?”

Mở ra đôi cánh hỏa diễm sau lưng, Tô Mộ bay về phía không trung, do dự.

Thành phố XH cách Ma Đô không xa, Hiên Viên không cách nào phi hành, chạy đến cũng không thực tế.

Nếu mình về Ma Đô lấy huân chương của Thần, thì sẽ lãng phí không ít thời gian.

“Viên tinh thể này rất quan trọng, người bảo quản cho tốt trước đi!”

Nghĩ rồi, Tô Mộ vẫn quyết quay lại mê uyên Ma Vật trước.

Dựa theo cách nói của Lâm Viêm, có lẽ mình có thể đi xuyên qua hành lang bị pháp tắc bao phủ kia.

“Thử một lần đi!”

“Nếu không được, vậy thì về Ma Đô trước.”

Đôi cánh hỏa diễm nhanh chóng đập lên, Tô Mộ bay trở về trung tâm thành phố XH.

Về phần phía Hiên Viên, hẳn thật sự không có chút lo lắng nào.

Huân chương của Thần cố nhiên sẽ làm cho đám người sống lại điên cuồng, nhưng muốn cướp đi huân chương của Thần từ trên tay phân thân của mình, vậy thì để bọn họ thử một lần đi!

...

“Ầm ầm!”

Tiếng sấm khổng lồ vang vọng.

Lôi điện đan xen lẫn nhau, gió mạnh nổi lên bốn phía, mưa to không ngớt.

“Lão tổ nổi giận, rốt cuộc xảy ra chuyện gì rồi?”

Mấy người nhìn thời tiết đáng sợ kia, sắc mặt trắng bệch.

“Lão tổ đã sớm phong Thần rồi, việc có thể khiến cho hấn tức giận như thế, ta thực sự không nghĩ ra là tình huống thế nào.”

“Không phải Lâm Viêm xảy ra chuyện rồi chứ?”

“Hắn chính là hậu bối lão tổ yêu thích nhất trong thế hệ này!”

Tiếng nghị luận vang lên.

Đúng lúc này, một người vội vàng chạy đến, sắc mặt cực kỳ khó coi.

“Toàn bộ hậu bối Lâm gia phái đi hiện thế, đã chết non!”

Thành phố XH.

Tô Mộ đi tới chỗ cánh cửa truyền tống ở trung tâm thành phố kia.

Ngay từ đầu nơi này tràn đầy ma vật, bây giờ lại rất trống trải.

Đối với người của thành phố này, Tô Mộ đến tuyệt đối là một chuyện tốt.

Lượng lớn ma vật bị giải quyết, không gian sinh tồn của bọn họ cũng được khuếch trương cực lớn.

Tô Mộ cũng không thèm để ý những thứ này.

Giải quyết những con ma vật kia, còn không bằng cả một cái nhấc tay.

Đi xuyên qua cánh cửa truyền tống, xung quanh lập tức trở nên u ám.

Nơi này vẫn là chỗ sâu trong mê uyên Ma Vật như cũ.

“Thế này lại thuận tiện hơn nhiều!”

Tô Mộ nhẹ giọng thì thầm.

Nếu tiến vào Game Thần Đồ thông qua tinh thể, mình sẽ phải tiến đến ngoài tường từ Vương đô, tiếp theo lại chạy tới phòng tuyến số 2, sau đó còn phải xuống mê cung.

Như bây giờ ngược lại bớt việc hơn nhiều.

“Chỉ nhìn xem người rút cuộc có hiệu quả hay không!”

Đi tới trước đó bên ngoài hành lang tắm tối, Tô Mộ lấy ra mảnh huân chương của Thần kia.

“Lá Chắn Ma Pháp!”

Chống lên một cái lá chắn, đôi cánh hỏa diễm nhanh chóng vỗ đập.

Tô Mộ trực tiếp bay vào trong mảnh pháp tắc kia.

Giống như trước đó, pháp tắc hiển hiện, muốn ngăn cản Tô Mộ tiến lên.

Nhưng ngay khi những pháp tắc kia rơi trên người hắn, mặt ngoài mảnh huân chương của Thần kia nổi lên một ánh sáng mãnh liệt.

Chương 467: Chúa Tế Sa Đoạ.

Cụm ánh sáng này bao phủ toàn thân Tô Mộ, hình thành một vòng bảo hộ.

“Có tác dụng!”

Tô Mộ rõ ràng cảm giác được, những pháp tắc ngăn cản mình bị triệt tiêu.

Một trăm vạn điểm tổn thương như lần trước cũng chưa từng xuất hiện.

Khó trách những người sống kia lại điên cuồng như vậy, đồ chơi này tuyệt đối là chí bảo!

“Thứ này có thể gán đến quyền trượng Pháp Thần sao?”

Sau khi xuyên qua kia phiến pháp tắc, ánh sáng trên thân Tô Mộ bắt đầu tan ra, hắn đi tới một góc hành lang tối tăm, một ý niệm mạnh nha trong đầu.

Huân chương của Thần, trên bản chất dường như cũng là một loại vật phẩm ma pháp mạnh mẽ.

Hắn đặt huân chương của Thần lên quyền trượng Pháp Thần.

‘Có thể gán thần tính cho quyền trượng Pháp Thần, gán hay không?’

“Oa!”

Nhìn nhắc nhở bắn ra, Tô Mộ sửng sốt.

Không có chú ngữ cụ thể, nhưng hai chữ “Thần tính” này đã quá tuyệt vời!

“Vậy chắc chắn là không gán rồi!”

Còn phải dựa vào mảnh huân chương của Thần này xuyên qua pháp tắc, Tô Mộ trực tiếp lựa chọn không.

Chờ đến khi lấy được mảnh huân chương của Thần trên tay Hiên Viên kia, lại suy tính một chút về chuyện phần thưởng.

“Mảnh huân chương của Thần này lại phải khôi phục thế nào đây?”

Tô Mộ lại lấy ra viên tinh thể đặc thù khác.

Trước đó mình vẫn chưa từng nghiên cứu tác dụng của đồ chơi này, hiện tại sau khi biết thân phận chân thật của nó, nhất định phải nghiên cứu thật kỹ.

Mảnh huân chương của Thần này lại còn lớn hơn hai viên khác

cộng lại!

“Dựa theo cách nói của Phùng Phiêu Phiêu, hấp thu lực pháp tắc, có phải là sẽ có thể khôi phục không?”

Tô Mộ cầm viên tinh thể kia, đưa nó nâng quá đỉnh đầu, thử nghiệm hấp thu lực pháp tắc bốn phía.

Tinh thể không có chút phản ứng nào.

Kết quả này đã trong dự đoán của Tô Mộ.

Nếu thật sự đơn giản như vậy, chỉ e mảnh huân chương của Thần này đã không nằm trong kho tàng Vương đô.

“Đồ chơi này có thể hấp thu ma hạch sao?”

Tô Mộ lấy ra một vài ma hạch cao giai.

Sau khi đặt bên cạnh tinh thể, nó vẫn không chút phản ứng như cũ.

“Phải làm thế nào đây?”

Tô Mộ không nhịn được trợn mắt.

Sao mình lại cảm giác viên tinh thể này chính là một cái hố đây?

Bảo thạch Tro Tàn tốt xấu gì còn có thể trực tiếp hấp thu vật phẩm thuộc tính hỏa.

“Lại thử một lần đi, dùng trận pháp tăng giai!”

Suy nghĩ hồi lâu, Tô Mộ dự định sử dụng trận pháp tăng giai thử một lần.

Nếu muốn hấp thu pháp tắc, thì lực tiến giai chắc hẳn cũng được cho là một loại lực pháp tắc.

“Bố trí một trận pháp nhỏ!”

Tô Mộ lấy ra thủy tinh ma pháp và một vài ma hạch, bố trí một trận pháp tăng giai cỡ nhỏ.

Tiếp theo, hắn đặt viên tinh thể đặc thù kia vào giữa.

Sau khi khởi động, năng lượng mạnh mẽ bắt đầu chuyển đổi.

Qua một lúc, trên tinh thể đặc thù không chút phản ứng xuất hiện một tia sáng.

“Thành công rồi sao?”

Tô Mộ thấy thế, biểu lộ dần dần mừng rỡ.

Chỉ cần hữu dụng, cho dù trả giá lớn thế nào, mình cũng sẽ làm cho viên tinh thể này khôi phục ánh sáng lần nữa!

Lại một lát sau, toàn bộ năng lượng trên trận pháp bị hấp thu, một tia sáng trên viên tinh thể kia tắt ngóm.

Tô Mộ lại lấy ra một mảnh huân chương của Thần khác.

Ánh hào quang trên đó chói sáng, hình thành chên lệch rõ ràng với tinh thể đặc thù.

Nếu muốn khôi phục thành như huân chương của Thần, hiển nhiên không phải bố trí mấy trận pháp tăng giai là có thể thành công.

“Gánh nặng đường xa!”

Tô Mộ thở dài một hơi, thu vào cả hai viên tinh thể.

Trước mắt, việc quan trọng nhất vẫn là đi xuyên qua hành lang tối tăm phía trước.

“Đôi Mắt Chân Thật không nhìn thấy, chỉ có thể chậm rãi đi tới!”

Không gian bên trong hành lang có hạn, đôi cánh hỏa diễm không cách nào phát huy tác dụng, một đám lửa hiện lên trong lòng bàn tay Tô Mộ, hắn bắt đầu tìm tòi.

“Có lực lượng nào đó đang cắn nuốt ánh lửa của ta!”

Cứ đi tới, Tô Mộ có thể cảm giác được rõ ràng, quả cầu lửa trong tay mình đang bị từng bước xâm chiếm.

Việc này cũng đang lộ rõ ràng một điểm.

Con đường phía trước không hề bằng phẳng!

...

Tháp Sa Đoạ.

Trên đỉnh tháp, một người bỗng nhiên mở mắt.

Nhìn từ ngoài, người này có loại tái nhợt nói không nên lời.

Năm tháng để lại đường vân vô tình trên mặt hắc.

Tóc của hắc xám trắng, râu dài khoảng chừng một mét.

Giờ phút này, ánh mắt của hắc lộ ra vẻ hưng phấn kịch liệt.

“Tân Gia Đức!”

Hắc thì thầm.

Ngay sau khi hắc mở miệng, một bóng người đột nhiên xuất hiện.

“Chúa Tế Sa Đoạ vĩ đại, người có dặn dò gì sao?”

Người này chính là sứ giả trấn tháp trước kia, nhưng hắc lại quỳ gối trước lão pháp sư này, giọng điệu cung kính.

Cho dù khi nhắc đến vị Tà thần kia, hắc cũng không có loại hèn mọn thế này.

“Xuất hiện đi, ta cảm ứng được khí tức huân chương của Thần ở hành lang Hắc Ám!”

Lão pháp sư được xưng là Chúa Tế Sa Đoạ mở miệng nói.

“Mang nó về cho ta!”

Âm thanh tang thương mà nặng nề ẩn chứa một luồng khí thế mạnh mẽ bên trong.

“Ta hiểu rồi, ta cũng sai người tiến về hành lang Hắc Ám!” Sứ giả

trần tháp Tân Gia Đức lập tức đáp ứng.

Hắn hành một lễ với lão pháp sư, rồi lập tức biến mất.

Miệng lão pháp sư còn lẩm bẩm ở đây, thân thể không ngừng run rẩy.

“Chỉ cần có đầy đủ huân chương của Thần, ta có thể thoát khỏi sự trói buộc của tòa tháp này!”

“Cái gọi là Tà thần, cũng sẽ bị ta giẫm dưới chân!”

Chương 468: Ổ kiến khổng lồ

Bên trong mê uyên Ma Vật.

Bóng tối không lúc nào không nuốt chửng ánh sáng.

Tô Mộ bước nhanh trong hành lang Hắc Ám, ngọn lửa trong tay ngày càng yếu đi.

“Địa hình nơi này quá phức tạp, hành lang kéo dài, cộng thêm vách tường đá xung quanh đặc thù, quả thực còn phiền phức hơn cả mê cung!”

Đôi Mắt Chân Thật mất đi tác dụng, biểu cảm của Tô Mộ bất đắc dĩ.

Nhìn vào bức tường đá khắc đầy phù văn, hắn đâm ra một cú.

“Đùng!”

Cú đâm đánh vào vách đá một lần nữa, truyền đến một tiếng vang lớn.

Nhưng đáng tiếc là một đâm này của Tô Mộ cũng không tạo thành tổn hại gì với bức tường đá.

Độ cứng của bức tường đá vượt quá dự đoán của Tô Mộ.

Hắn lấy ra thanh kiếm khổng lồ mà BOSS pho tượng tuôn ra.

“Keng!”

Thanh kiếm khổng lồ chém vào vách núi, nhưng vẫn không có tác dụng như cũ.

“Không phá được bức tường đá này, ta không có cách nào tìm được đường ra!”

Tô Mộ cau mày lại.

Hành lang này không giống mê cung bình thường, có vách đá đặc thù, e rằng chỉ có thể thử vận may thôi.

“Đến đâu hay đến đấy vậy!”

Với thực lực mạnh mẽ, cho dù có thể lạc lối trong hành lang này, Tô Mộ vẫn lựa chọn tăng nhanh bước chân.

Phía trước bắt đầu xuất hiện nhiều đường rẽ.

Tô Mộ cũng không đắn đo, tùy tiện chọn một con đường.

Hắn bước đi, có một mùi tanh hôi tràn vào hơi thở của hắn.

“Cũng hơi quá đi rồi?”

Tô Mộ kêu lớn một tiếng, dừng bước chân lại.

Nhìn xung quanh, các vách núi cứng rắn ban đầu đã xảy ra biến hóa.

Dưới ánh lửa ảm đạm, những vách núi kia lại đang chậm chậm nhúc nhích.

“Đây là thịt thối rữa sao?”

Tô Mộ đi qua quan sát một phen, ánh mắt trầm xuống.

“Tường Lửa!”

Một bức Tường Lửa xuất hiện ở phía trước con đường.

“Gào!”

Giây kế tiếp, một tiếng thét rất lớn vang lên.

Cùng lúc đó còn có một cơn gió xen lẫn mùi hôi thối.

Vào đúng lúc này, thịt thối trên vách núi chuyển động đi về vị trí của Tô Mộ.

“Xem xem người là thứ đồ chơi gì!”

Tô Mộ không lùi về sau, ngọn lửa trong lòng bàn tay không ngừng ngừng tụ.

Thịt thối nhanh chóng bao bọc hẳn lại.

Một chất lỏng màu đen kỳ dị bắt đầu rỉ ra từ bên trong thịt thối, tràn vào lối đi.

-1!

-1!

Rất nhanh, đỉnh đầu Tô Mộ hiện ra mấy con số tổn thương có quy luật.

“Đây là?”

Đối mặt với công kích không thể phá vỡ phòng ngự, Tô Mộ bĩu môi.

“Viêm Trụ!”

Hắn đâm một cái lên đám thịt thối.

Những thịt thối trên vách tường lộ ra ánh sáng đỏ chói mắt trong nháy mắt.

“Ầm!”

Ngọn lửa mạnh mẽ bắt đầu bùng phát, che phủ hoàn toàn lối đi này.

‘Người đã giết được Sâu Hành Lang, nhận được một nghìn điểm kinh nghiệm!’

Một lời nhắc nhở xuất hiện trước mắt Tô Mộ

“Tạm được!”

Giết một ma vật tinh anh đạt được 2000 điểm, điều đó nói rõ tất cả những ma vật trong hành lang đã đạt đến thất giai.

Lúc mình đi đường, có thể thuận tiện thăng cấp luôn.

“Băng Sương Thụ Giới!”

Tô Mộ cũng không khách khí, tung ra một kỹ năng AOE mạnh mẽ về phía trước.

Cho dù xung quanh có vách núi cản trở, Băng Sương Thụ Giới vẫn có thể mở rộng lối đi phía trước như cũ.

“Vù vù!”

Gió lạnh thấu xương đang gào thét.

Dây leo mọc lan ra vách núi bốn phía.

‘Người giết được Sâu Hành Lang, nhận được một nghìn điểm kinh nghiệm!’

‘Người giết được Kiến Thú Phệ Cốt, nhận được một nghìn điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang của Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

...

Vài giây sau, một loạt các nhắc nhở lại xuất hiện lần nữa.

“Bên này còn có các ma vật khác không?”

Trong lời nhắc xuất hiện hai loại ma vật, ẩn đường Tô Mộ nhăn lại.

“Chớp Nhoáng!”

Liên tục Chớp Nhoáng trên lối đi phía trước, hành lang xung quanh

bắt đầu mở rộng ra.

Không lâu sau, một cái hố sâu khổng lồ xuất hiện trong tầm mắt hẳn.

Mặc dù Đôi Mắt Chân Thật không thể nhìn xuyên qua những bức tường đá kia, nhưng có thể thấy rõ ràng tình hình bên dưới hố sâu.

Đây là một tổ kiến!

Kiến đang bò chi chít.

Bọn chúng khác nhau về hình thể.

Cho dù là con nhỏ nhất thì hình thể cũng lớn bằng một người trưởng thành.

Dưới đáy hố sâu này, có một con kiến chúa cao đến mấy tầng lầu.

“Nơi này có hơi đáng sợ!”

Dù là Tô Mộ cũng cảm thấy da đầu tê dại.

Không cần nghi ngờ về sức mạnh của kiến chúa, tuyệt đối là BOSS cấp Vương thất giai.

Ngoài ra, nơi này còn có mấy con Kiến thú cấp Lãnh Chúa.

Cho dù là những con yếu nhất, toàn bộ đều là cấp Tinh Anh.

Tuy không đếm kỹ số lượng nhưng cộng lại toàn bộ nói như thế nào cũng có đến vạn con.

Tô Mộ quan sát địa hình nơi này.

Hố sâu bên dưới nối liền với mấy lối đi.

Ngẩng đầu, vách núi bên trên cũng có hai lối đi.

Một khi tầm mắt tiến vào lối đi, Đôi Mắt Chân Thật sẽ mất đi tác dụng, không có cách nào phán đoán lối đi rốt cuộc sẽ thông đến đâu.

“Xử lý đám ma vật này trước đã!”

Sức chú ý của Tô Mộ tập trung ở tổ kiến bên dưới.

Với số lượng ma vật này, chỉ cần mình ra tay, gần như trong chớp mắt có thể tăng đến cấp 4 thất giai.

Cộng thêm kinh nghiệm của những BOSS kia, cuối cùng có thể tăng đến cấp 5 thất có lẽ không thành vấn đề.

Nếu không phải chênh lệch đẳng cấp quá lớn, những ma vật tinh anh kia không thể tiếp tục cung cấp kinh nghiệm, e rằng mình có thể trực tiếp lên đến cấp 10 thất giai.

Nhưng cho dù không có kinh nghiệm, những ma vật cấp 7 kia có thể làm cho mình cày được một đợt thuộc tính.

Càng không nói sau khi cày sạch đám ma vật này, mình còn có thể đạt được lượng lớn ma hạch thất giai.

...

Chương 469: Đối chiến đoàn quân kiến.

Thế giới hiện thực.

Trong nơi sâu của vũ trụ vô ngần.

Trên một hành tinh có độ lớn gấp hàng trăm lần Lam Tinh.

“Ầm!”

Theo một âm thanh lớn vang lên, một con quái vật khổng lồ với đầy xúc tu dài chui ra khỏi mặt đất.

Đánh giá từ hình thể, nó cao tới hơn một nghìn mét, mỗi một xúc tu đều dài tới vài trăm mét.

Những xúc tu của nó được bao phủ đầy gai ngứao khổng lồ.

Nếu xem kỹ thì sẽ phát hiện, treo trên những gai ngứao là những

kiến thú có thân hình giống như ô tô nhỏ.

Khi xúc tu khổng lồ vung vẩy, những kiến thú kia rơi xuống từ trên gai ngược.

Quái vật khổng lồ mở cái miệng đầm máu, bắt đầu ăn ngẫu nhiên.

Một thời gian sau, những xúc tu kia ngừng lại.

Quái vật khổng lồ bắt đầu chìm xuống đất.

Cảnh tượng kia diễn ra rất nhiều nơi đều trên hành tinh to lớn này.

Trong đó có vài nơi, xuất hiện các vết nứt lớn.

Sau khi những vết nứt này hoàn toàn mở ra, chúng sẽ hoàn toàn biến thành một cánh cửa.

Một cánh cửa truyền tống thông đến một nơi nào đó.

Hành lang Hắc Ám.

Nơi này cực kỳ rộng lớn,

Ngoại trừ lối đi đến tháp Sa Đọa, nơi này còn nối liền với khu vực khác của mê nguyên Ma Vật.

Nếu nói mê cung bên ngoài là cổng lớn vậy thì nơi này chính là sân trong.

Chỉ có đi xuyên qua sân trong, mới có thể tiến vào khu vực trung tâm của vực sâu.

Mà muốn thông qua hành lang này, không chuẩn bị “bản đồ”, căn bản là chuyện không thể làm được.

“Sứ giả trấn tháp đại nhân, chúng ta thật sự phải tiến vào hành lang Hắc Ám sao? Những ma vật ở trong đó không phân biệt địch ta đâu!”

Ở hành lang liên thông đến lối vào của tháp Sa Đọa, một đám pháp

sư sa đọa đứng bên cạnh Tân Gia Đức, vẻ mặt lo lắng thấp thỏm.

Ngay cả đám người sống ở mê uyên Ma Vật như bọn họ cũng không muốn đặt chân vào khu vực tối tăm đó.

“Các người muốn chống lại mệnh lệnh của ta ư?”

Ánh mắt của Tân Gia Đức trầm xuống.

“Chúng ta không dám!”

Mấy pháp sư sa đọa thấy vậy, vội vàng mở miệng.

“Cầm lấy những thứ này, đi thăm dò dựa theo bản đồ, nhất định phải tìm ra người tiến vào hành lang kia!”

Tân Gia Đức lấy ra một số huỳnh thạch phát ra ánh sáng xanh sẫm.

Những ánh sáng này sẽ không bị Hắc Ám hấp thụ, là công cụ chiếu sáng phù hợp nhất trong hành lang.

“Đại nhân, người để cho chúng ta đi tìm người, rốt cuộc là tìm người như thế nào?”

“Đúng vậy, sau khi tìm được, chúng ta phải làm thế nào?”

Mấy pháp sư sa đọa nói.

Tân Gia Đức nghe vậy, hí mắt lại.

Hắn suy nghĩ một lúc, mở miệng nói: “Ta nghĩ người phụ nữ ở tộc Âm Hồn kia sẽ biết người các người phải đi tìm, các người có thể hợp tác cùng nàng.”

“Nhưng sau khi giải quyết được người kia, các người phải mang về toàn bộ những thứ đồ của hắn cho ta.”

Giọng điệu của Tân Gia Đức không cho phép nghi ngờ.

Hắn vung tay lên, năm cái vòng tròn màu đen bay về cổ của năm pháp sư sa đọa.

Cảm nhận được áp lực truyền đến từ cổ, năm pháp sư sa đọa trắng

bệch cả mặt.

“Xuất phát đi!”

Dưới mệnh lệnh của Tân Gia Đức, năm pháp sư sa đọa cùng nhau bước đến lối vào của hành lang Hắc Ám.

Nhìn bóng người bọn họ bị bóng tối nuốt chửng, Tân Gia Đức nhìn chăm chăm vào vị trí lối vào và từ từ đưa tay ra.

“Xoẹt!”

Một tia sét pháp tắc rơi xuống, bổ thẳng vào người hắn.

Tân Gia Đức từ từ thu tay về.

Thân là sứ giả trấn tháp của tháp Sa Đọa, thực lực của hắn rất mạnh.

Càng là tồn tại mạnh mẽ, thì càng gặp phải sự chống cự của pháp tắc mãnh liệt hơn.

Chỉ có thuộc hạ của hắn, mới có thể vượt qua pháp tắc, tiến vào hành lang.

Nhưng cũng chỉ như vậy mà thôi.

“Nếu ta có thể giành được Huân chương của Thần, cho dù chỉ là một mảnh nhỏ, ta cũng có thể rời khỏi nơi chết tiệt này!”

Ánh mắt của Tân Gia Đức tràn ngập vẻ không cam lòng.

Nếu hắn có thể trực tiếp đi hành lang Hắc Ám, tuyệt đối có thể lấy được Huân chương của Thần.

Nhưng hiện tại hắn chỉ có thể gửi gắm hy vọng lên người đám thuộc hạ kia.

...

“BOSS cấp Vương thất giai, lượng máu thể nào cũng có cả nghìn vạn.”

“Lượng máu của những BOSS cấp Lãnh Chúa ít nhất cũng có bảy, tám triệu”

Ở hố sâu, Tô Mộ đang suy xét.

Không nhìn thấy thuộc tính của những BOSS kia, hắn không dám xem thường.

“Dùng kỹ năng hệ hỏa vậy!”

Sau khi cẩn thận cân nhắc, Tô Mộ giương ra đôi cánh hỏa diễm từ sau lưng.

Sau đó, ngọn lửa nổi lên trên người hắn.

Dưới trạng thái Hoả Nhân, hắn thoáng chốc đã trở thành tồn tại nổi bật nhất nơi này.

Kiến thú trong hố sâu cũng phát hiện ra sự tồn tại của hắn, rục rịch chuyển động.

“Vù! Vù!”

Một số kiến thú thậm chí còn mở cánh, bắt đầu tấn công Tô Mộ ở không trung.

“Không nghĩ tới đây!”

Nhìn đám kiến thú biết bay, Tô Mộ mỉm cười.

Những con “kiến hôi” này cũng không yếu!

Bọn nó phân công rõ ràng, huấn luyện nghiêm chỉnh.

Nếu thật sự thả những con kiến thú này về thế giới hiện thực, thì chắc chắn là một đội quân có thể quét sạch mọi thứ!

“Mạn Thiên Hỏa Vũ!”

Tô Mộ ra tay dứt khoát, lông vũ lửa bắn ra khắp trời.

“Trường Lửa!”

Hỏa vũ đồng thời tấn công về đám kiến thú, dưới hố sâu càng xuất hiện một bức tiếp một bức tường lửa.

Khắp nơi rải rác ánh lửa, chiếu rọi hố sâu khổng lồ này.

Tô Mộ cũng thấy rõ tình huống cụ thể phía dưới.

Những đám kiến thú hình thể khổng lồ trật tự tránh né tường lửa, đồng thời di chuyển tảng đá lớn bên dưới hố sâu, ném lên Tô Mộ đang ở trên không trung.

Chương 470: Đối chiến đoàn quân kiến. (2)

Không chỉ như vậy, ba con BOSS cấp Lãnh Chúa xuất hiện đôi cánh sau lưng.

Cơ thể của chúng lớn hơn gấp nhiều lần những kiến thú khác, nhưng tốc độ bay của chúng lại không chậm chút nào.

Hàm trước mọc đầy răng cưa, vừa nhìn đã thấy tràn đầy uy hiếp.

“Xem các người trốn thế nào!”

Đôi mắt của Tô Mộ hiện ra ánh lửa nồng nặc.

Hắn vung tay lên, một hàng tường lửa xuất hiện ở phía dưới trong nháy mắt.

Bức tường lửa dày đặc đã phong tỏa hoàn toàn lối đi, cũng gây ra tổn thất lớn cho những kiến thú ở trong đó.

“Vù! Vù!”

Một số kiến đột phá được đám lông vũ lửa, đến trước người Tô Mộ.

Tô Mộ giơ quyền trượng Pháp Thần lên, trở tay đập mảy phát.

Sức lực mạnh mẽ trực tiếp đánh bay những con kiến bay ra ngoài.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Ánh mắt tập trung vào mấy con BOSS cấp Lãnh Chúa, Tô Mộ liên tiếp tung ra ba phát hố đen.

Lực hút khổng lồ có thể nói là khó mà giải quyết được, hút chặt ba con BOSS cấp Lãnh Chúa giữa không trung.

‘Người giết được Kiến Thú Phệ Cốt, nhận được một nghìn điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Ý Thức Chi Nguyên nhận được một điểm tinh thần’

...

‘Chúc mừng người đã thăng cấp, đạt được 300 điểm thuộc tính có thể phân phối, 300 điểm kỹ năng!’

Sau khi tường lửa giết chết số lượng lớn kiến thú, Tô Mộ trực tiếp lấp đầy thanh EXP trong nháy mắt.

Loại cảm giác này giống như được nạp đầy điện vậy.

Một giây trước chỉ có 5% lượng điện, giây sau liền biến thành 100%.

‘Người giết được Kiến Thú Phệ Cốt, nhận được năm trăm điểm kinh nghiệm!’

...

‘Chúc mừng người đã thăng cấp, đạt được 300 điểm thuộc tính có thể phân phối, 300 điểm kỹ năng!’

Quá trình này lại lặp lại một lần nữa.

Thời gian chỉ cách nhau mấy giây, Tô Mộ lại thăng lên một cấp lần nữa.

“Tường lửa!”

Vung tay một phát, một hàng tường lửa tiếp tục đi dọc xuống phía dưới hố sâu.

“Vù!”

Vào lúc này, một cơn gió dữ dội nổi lên.

Trong cơn gió này có một khí lạnh buốt giá, thổi tắt bức tường lửa trong nháy mắt.

Mắt thấy con dân của mình tổn hại nặng nề, kiến chúa cấp Vương đứng ngồi không yên!

“Con này lại có thể dập tắt Tường Lửa Liệt Diễm của ta ư?”

BOSS cấp Vương ra tay nằm trong dự đoán của Tô Mộ, nhưng hẳn không ngờ nó có thể dập tắt Tường Lửa Liệt Diễm của mình.

“Hố Đen Hấp Dẫn.”

Tô Mộ không khách sáo nữa, nhanh chóng ném một lỗ đen xuống bên dưới.

Lực hút kinh khủng thành hình.

Cho dù là một con BOSS cấp Vương cũng không thể chống cự lực lượng mạnh mẽ này.

Đầu bên kia, Kiến Chúa vừa mở cánh ra, định bay về phía Tô Mộ thì lập tức bị lỗ đen hút lấy.

“Xì! Xì!”

Mặc dù bị hút, nhưng nó vẫn dùng sức vỗ cánh muốn tránh thoát.

“Tường Lửa Liệt Diễm!”

Tô Mộ không quan tâm con BOSS cấp Vương này nữa, tiếp tục thả tường lửa xuống hố sâu bên dưới.

Lúc này, lỗ đen hút lấy ba con BOSS cấp Lãnh Chúa cũng bùng nổ.

Con số sát thương mấy triệu xuất hiện.

“Vù! Vù!”

Ba con BOSS không chút thoái nhượng, bóng dáng bay về phía Tô Mộ thoát nhìn có vẻ khá là quyết tuyệt.

“Để lại các người trước!”

Tô Mộ bỏ qua chúng nó, lực chú ý vẫn đặt trên người mấy con ma vật tinh anh kia.

Giải quyết chúng nó trước, sau đó xử lý mấy con BOSS là có thể tối đa hoá giá trị kinh nghiệm có thể thu hoạch được.

Hơn nữa tỷ lệ kỹ năng bị động kích hoạt cũng sẽ cao hơn.

“Kháng Cự Hoàn!”

Ba con BOSS nhanh chóng tới gần, Tô Mộ dùng Kháng Cự Hoàn đánh bay tất cả chúng nó.

Nếu có những người khác ở đây thì chắc chắn không thể tin vào hình ảnh trước mắt.

Ba con BOSS cấp Lãnh Chúa lại bị một kỹ năng của Tô Mộ bắn bay ư?

Đây là BOSS thật sao?

Ba con BOSS nghi ngờ cuộc đời, cùng lúc đó, Kiến Chúa thân là BOSS cấp Vương cũng đang nghi ngờ cuộc đời.

Nó căn bản không thể tránh thoát lỗ đen không to bằng một nửa cơ thể nó đó.

Nhìn cấp dưới bị tường lửa đốt cháy, trí tuệ nó có được nhận ra cái gì gọi là bất lực.

Hoả Nhân nho nhỏ trên không trung, nhân loại nó có thể dẫm bẹp chỉ bằng một chân ấy.

Lại có thực lực kinh khủng như vậy sao?

“Dùng kỹ năng hồi mana đã!”

Khoé môi Tô Mộ mang một nụ cười nhạt rồi mở kỹ năng cấp tốc

hồi mana.

Lượng mana của hắn nhanh chóng tăng lên.

Cộng thêm tốc độ hồi mana của mình hắn, lượng mana hoàn toàn là trạng thái dùng không hết.

‘Người đã giết chết Kiến Thú Phệ Cốt, nhận được 100 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Sức Mạnh Của Chiến Thần nhận được 1 điểm sức mạnh!’

...

‘Chúc mừng người đã lên cấp, nhận được 300 điểm thuộc tính, 300 điểm kỹ năng!’

Sau khi giết chết một đám kiến thú, cấp bậc của Tô Mộ lại tăng lên.

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi này, hắn đã liên tục tăng lên ba cấp.

Đây chính là cấp 3 thất giai đó!

“Đến lượt các người!”

Cấp bậc tăng lên cũng làm chênh lệch giữa Tô Mộ và những ma vật đó kéo giãn ra, sau khi kinh nghiệm nhận được giảm xuống, ánh mắt của hắn lại đặt trên thân ba con BOSS cấp Lãnh Chúa kia.

“Hố Đen Hấp Dẫn”

Ba hố đen lập tức xuất hiện.

Dưới Huyết Mạch Pháp Thần, lượng mana ba hố đen này tiêu hao cực kỳ nhiều.

Tô Mộ cũng không do dự, hắn cộng tất cả 900 điểm thuộc tính kia vào tinh thần.

“Hố Đen Hấp Dẫn.”

Mấy giây sau, lại thêm một hố đen khổng lồ chế BOSS bên dưới.

Những vẫn chưa kết thúc.

Dưới trạng thái Hoả Nhân, khoé mắt Tô Mộ bay ra hai sợi hoả tuyến.

“Viêm Trụ. Bỏ Ngạn Hoa!”

Chém một phát nặng nề về phía hư không, bốn cột lửa bay lên cao, lần lượt tấn công về phía bốn con BOSS.

Ngay sau đó, trạng thái Hoả Nhân Tô Mộ cũng biến mất.

Chương 471: Hiến tế trang bị?

Chờ sau khi sát thương của hố đen bùng nổ, ba con BOSS cấp Lãnh Chúa kia sẽ bị giải quyết.

Còn con BOSS cấp Vương còn lại thì hẳn có thể dùng Hố Đen Hấp Dẫn khổng lồ rồi chậm rãi giết chết.

‘Người đã giết chết Kiến Vương Phệ Cốt, nhận được 10000 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

‘Thông qua Nhanh Nhẹn Như Thần nhận được 1 điểm nhanh nhẹn!’

...

Thông báo không ngừng xuất hiện, kinh nghiệm của Tô Mộ vẫn đang liên tục tăng lên.

Tuy tốc độ chậm hơn lúc trước rất nhiều, nhưng so với tốc độ luyện cấp bình thường thì vẫn nhanh hơn nhiều.

Cho dù những con kiến thú tinh anh bên dưới chỉ còn lại chưa đến một trăm điểm kinh nghiệm, nhưng bù bằng số lượng nhiều!

“Cày như vậy khá là nhanh đấy!”

Bên dưới hố sâu chỉ còn lại một con Kiến Chúa, Tô Mộ tự bật ngón tay cái với bản thân.

Số lượng ma vật khổng lồ như vậy nhưng thời gian hẳn tiêu hao còn chưa đến năm phút.

Đây mới là dáng vẻ nên có của một Pháp Thần chứ!

“Nơi này đúng là một vùng phong thủy bảo địa!”

“Ngoài ổ kiến này thì hẳn là còn rất nhiều khu vực có ma vật dày đặc nhỉ?”

Tô Mộ nhìn về phía những lối đi xung quanh.

Chúng đi thông tới nơi nào không quan trọng, quan trọng là nơi chúng đi thông có ma vật hay không.

Chỉ cần lại đến mấy nơi như ổ kiến thì mình giết quái cũng tiện hơn rất nhiều!

Tô Mộ không sốt ruột đi xem thuộc tính của mình đã tăng lên bao nhiêu.

Hố sâu đâu đâu cũng là thi thể, những đồ rơi xuống từ trên thân quái đã không thể dùng từ phong phú để miêu tả nữa.

Dựa vào số thất lưỡng trừ đồ trong tay mình thì chỉ sợ không mang được hết đồ ở đây đi.

“Lại nói, nơi này cũng rất thích hợp!”

Tô Mộ quan sát hoàn cảnh trong hố sâu, sau đó bắt đầu nảy ra một ý tưởng.

Có lẽ mình có thể bố trí một trận pháp tăng giai cỡ lớn ở đây.

Dựa vào số ma hạch lục giai còn lại trong tay, cộng thêm một lượng lớn ma hạch thất giai lát nữa sẽ nhặt được, có lẽ có thể làm huân chương của Thần khôi phục ánh sáng nhất định.

“Có thể hiển tế những trang bị này không nhỉ?”

“Theo bản chất thì không phải trang bị cũng là một cách pháp tắc cụ thể hóa à?”

Tô Mộ không mang được hết trang bị đi nên bắt đầu nảy ra một ý tưởng khác.

Căn cứ vào trận pháp hiển tế kia thì có lẽ có thể hiển tế trang bị.

Cho dù không thể trực tiếp hiển tế trang bị thì cũng có thể sử dụng kỹ năng sinh hoạt phân giải trang bị thành ma hạch thất giai!

Nếu là ngày xưa thì chắc chắn Tô Mộ sẽ không nghĩ tới chuyện này.

Dù sao phân giải những trang bị đó thật sự làm hắn cảm thấy hơi tiếc.

Nhưng bây giờ thì khác.

“Nhặt đồ trước đã, sau đó bắt đầu bố trí!”

Tô Mộ Chớp Nhoáng đi tới bên dưới hố sâu.

Đối với hắn thì nhặt đồ của hơn mười nghìn con ma vật rơi xuống còn phiền phức hơn việc giết hơn mười nghìn con ma vật!

“Sao thứ này nhiều thế?”

Liên tục nhặt những đồ giống nhau, thanh vật phẩm của Tô Mộ nhanh chóng hết chỗ.

Cho dù lấy thất lưỡng trữ đồ của những người khác ra, muốn đóng gói tất cả đồ của hơn mười nghìn con ma vật tinh anh rơi xuống cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Hết cách rồi, đồ chúng rơi xuống thật sự quá tạp nham.

Trong đó có rất nhiều đồ giống nhau nhưng lại chiếm một ô vuông.

“Nhiều công thức thượng vàng hạ cám quá!”

“Còn có một ít nguyên liệu chế đồ, chỉ sửa sang lại đã mất rất nhiều thời gian rồi.”

Tô Mộ vừa nhặt đồ vừa tiến hành sắp xếp.

Không ít đồ giữ cũng không có tác dụng gì, ném thì lại tiếc làm hẳn thật sự rối rắm.

“Không cần thiết, vứt đi.”

Sau khi túi đồ càng ngày càng đầy, Tô Mộ cũng lười rối rắm.

Nếu thật sự giết hết ma vật ở đây thì một trăm chiếc thắt lưng trữ đồ cũng không đủ dùng.

‘Người đã nắm giữ công thức: Bánh răng phong bạo!’

‘Người đã nắm giữ công thức: Thuốc phục hợp!’

‘Người đã nắm giữ công thức: Dao găm Phệ Cốt!’

...

Không ngừng học tập công thức, lặp lại thì lập tức vứt đi, tốc độ nhặt đồ của Tô Mộ cũng nhanh hơn.

Muốn nói thứ gì chiếm nhiều ô vuông nhất thì chính là những trang bị thất giai kia.

Mấy nghìn trang bị thì phải có mấy nghìn thanh vật phẩm.

Tô Mộ ném tất cả trang bị xuống dưới chân.

Bao gồm cả mấy trang bị cực phẩm BOSS rơi ra, hẳn cũng không định giữ lại.

Trong mắt hắn, đồ ba con Kiến Thú cấp Lãnh Chúa, một con Kiến Chúa cấp Vương rơi xuống, ngoài kỹ năng và trang bị pháp sư ra thì giá trị đều rất bình thường.

“Bắt đầu bố trí trận pháp!”

Lựa chọn đất bằng dưới hố sâu, Tô Mộ bắt đầu tiến hành khắc hoạ

phù văn, bố trí trận pháp.

Khác với trận pháp tăng giai, muốn hiển tế những trang bị này thì cần phải có càng nhiều đặc tính của trận pháp hiển tế hơn.

Thử từng loại như vậy không phải là một việc dễ dàng.

Nhưng một khi thành công thì sẽ tương đương mở ra một cánh cửa hoàn toàn mới cho hắn.

Tô Mộ cũng không vội vàng, bắt đầu tiến hành thí nghiệm lặp lại.

Có một lượng lớn trang bị chống đỡ, cộng thêm đại sư tất cả nghề nghiệp của hắn, thành công không hề xa xôi.

...

Hoa Đô, nơi đây được xem như là chiến trường lớn nhất toàn bộ khu Châu Á.

“Giết quái nhỏ trước, cung tiễn thủ thử bắn BOSS!”

“Mọi người cố lên, xử lý số ma vật này xong, trang bị rơi ra dù là cấp bậc nào đều có thể trực tiếp sử dụng trong hiện thực.”

“Nói rất đúng, những trang bị này chính là tiền vốn giúp chúng ta sống sót!”

Không ít đội đang tiến hành tử chiến với ma vật.

Chương 472: Hiển tế thành công

Ngoài việc có thể tăng cấp, bọn họ càng hy vọng có thể nhặt được một thanh vũ khí thuận tay.

Đối với bọn họ thì dù là vũ khí tam giai bình thường cũng đáng giá dùng mạng để đánh đổi.

Nếu có thể có được một trang bị tam giai cực phẩm thì sẽ có thể trở thành nhân vật trung tâm trong đội.

Trang bị và thuộc tính nghiêm nhiên trở thành tiêu chuẩn cân nhắc giá trị của một người!

...

Dưới hố sâu.

“Thành công!”

Tô Mộ vui sướng nhìn số trang bị biến thành trang bị trắng.

Sau khi được mình cải tiến thì đã có thể hiển tế trang bị.

Đó là một sự thay đổi vô cùng kỳ lạ.

“Nói theo bản chất thì những thuộc tính và hiệu quả đặc biệt trên trang bị thật ra là một loại pháp tắc.”

“Sau khi hiển tế, lực pháp tắc sẽ bị huân chương của Thần hấp thu, mà những trang bị này cũng hoàn toàn báo hỏng.”

Tô Mộ tiến hành tổng kết.

Nhưng không phải là không có vấn đề.

Thời gian hấp tấp cộng thêm tài liệu bố trí không đầy đủ làm cho hiệu suất chuyển hóa của trận pháp hiển tế này hơi thấp.

“Như vậy trước đã!”

Sau khi suy nghĩ cẩn kẽ, Tô Mộ không có ý định tiếp tục hoàn thiện trận pháp, trực tiếp mở rộng phạm vi trận pháp.

Mấy nghìn trang bị được hấn đặt ở bên trái trận pháp, bên phải thì đặt mấy nghìn viên ma hạch thất giai.

Nếu người khác nhìn thấy cảnh tượng này thì chắc chắn sẽ rít gào: “Điên rồi!”

Chỉ cần mang những trang bị thất giai kia về hiện thực thôi là có thể lập tức làm một người chơi cấp 1 trở thành tồn tại có sức chiến đấu đỉnh cấp!

Tô Mộ bình tĩnh đặt tinh thể của Thần đã mất đi ánh sáng vào giữa trận pháp.

“Thành công đi!”

Sau khi khởi động trận pháp, Tô Mộ nhìn chăm chăm vào viên tinh thể đặc biệt đó, ánh mắt tràn ngập chờ mong.

Bên dưới hố sâu nhanh chóng phát ra ánh sáng cực kỳ chói mắt.

Dưới trận pháp, một lượng lớn lực pháp tắc đang rót vào bên trong viên tinh thể kia.

Một lúc sau, huân chương của Thần vốn ảm đạm đột nhiên xuất hiện ánh sáng.

Không giống với ánh sáng vụn vặt lúc trước, ánh sáng lần này không mãnh liệt nhưng lại liên tục không ngừng.

“Có tác dụng rồi!”

Tô Mộ thấy thế không khỏi nở nụ cười.

Chỉ cần trận pháp này có tác dụng thì việc hoàn toàn khôi phục huân chương của Thần chỉ là vấn đề về thời gian!

...

Một bên khác của hành lang Hắc Ám.

Năm pháp sư sa đọa đang cẩn thận tiến lên trên hành lang Hắc Ám.

Đá quý dùng để chiếu sáng được bọn họ khảm trên mũ ma pháp, giống như đèn thợ mỏ vậy.

Bởi vậy nên bóng tối cũng không tạo thành ảnh hưởng lớn với bọn họ.

“Hành lang Hắc Ám rộng như vậy, chúng ta phải đi đâu để tìm tên đó đây?” Một người mở miệng nói.

Đối với bọn họ thì muốn tìm một người trong hành lang Hắc Ám

rộng lớn như vậy không khác gì tìm kim dưới biển.

Một pháp sư sa đoạ cầm bản đồ đang cẩn thận nghiên cứu.

Trên bản đồ này đánh dấu đường trong hành lang Hắc Ám, thậm chí còn đánh dấu khu vực nào có ma vật.

Góc trái phía trên bản đồ đột nhiên có một cái ổ kiến.

“Tên đó tới từ rừng cây khô, chắc sẽ ở khu vực này!” Pháp sư sa đoạ kia chỉ về phía ổ kiến.

“Khoảng cách từ chỗ chúng ta tới nơi đó khá xa đó!”

“Muốn tới đó thì chúng ta chỉ có thể đi đường vòng từ bên trên thôi.”

Mấy pháp sư khác liên tục mở miệng.

Vị trí của bọn họ là phía dưới bên phải, muốn tới ổ kiến thì hoàn toàn có thể đi theo đường chéo.

Nhưng con đường này căn bản không nằm trong phạm vi suy xét của bọn họ.

Nguyên nhân nằm ở thứ đánh dấu trên con đường đó.

Đó là một con sinh vật hình rồng.

Một bộ xương khô rồng khổng lồ!

Trong hố sâu ổ kiến.

Một cột sáng bay lên cao.

Toàn bộ năng lượng của trận pháp hiển tế đạt tới thời điểm cường thịnh nhất.

Được luồng năng lượng này rót vào, ánh sáng trên huân chương của Thần càng thêm sáng ngời.

“Còn chưa đủ để khôi phục hoàn toàn, nhưng mảnh huân chương của Thần này hẳn là có thể có tác dụng rồi.”

Hiển tế một lượng lớn trang bị và ma hạch, hiệu quả có được làm Tô Mộ cực kỳ hài lòng.

Sau khi ánh sáng biến mất, hắn cầm huân chương của Thần dưới mặt đất lên.

‘Huân chương của Thần (ảm đạm).’

Tên tinh thể cũng từ tinh thể đặc biệt biến thành huân chương của Thần.

“Nếu dung hợp ba mảnh huân chương thành một thì sẽ có hiệu quả gì nhỉ?”

Tô Mộ cất tinh thể đi, trong đầu đột nhiên xuất hiện một ý tưởng.

Dựa theo cách nói của Phùng Phiêu Phiêu thì trong tay mình chỉ là mảnh vỡ, còn chưa phải là huân chương của Thần thật sự.

Muốn biết huân chương của Thần mạnh cỡ nào thì có lẽ chỉ có hợp thành một mới có thể biết được.

“Sửa chữa pháp tắc? Hay là sửa chữa thuộc tính?”

“Hay là thuộc tính của ta sẽ có hạn mức cao nhất? Cần phải có huân chương của Thần mới có thể đột phá?”

Tô Mộ nhìn về phía thuộc tính hiện giờ của mình.

Người chơi: Tô Mộ

Cấp bậc: Cấp 4 thất giai (15000/1400000)

HP: 2407200

Giá trị pháp lực: 1269200

Công kích vật lý cận chiến: 25944

Phòng ngự vật lý: 2677

Phòng ngự ma pháp: 41076

Bạo kích ma pháp: 35%

Sát thương bạo kích ma pháp: 250%

Bạo kích vật lý: 50%

Khả năng kháng tất cả: 50%

Giảm miễn tổn thương: 30%

Thuộc tính: Sức mạnh 6486, thể chất 6424 (+ 1500), nhanh nhẹn 6966, tinh thần 7692 (+ 5000), trí lực 8688 (+ 7000).

Thuộc tính cơ sở đã gần đến mốc mười nghìn điểm.

Hiệu quả khi những điểm thuộc tính này tăng lên là cực kỳ lớn.

Dù là trong trò chơi hay là hiện thực, thực lực của Tô Mộ đã vượt qua người chơi cùng giai rất xa.

Chương 473: Mấu chốt để thay đổi vận mệnh.

Đương nhiên là bây giờ còn chưa có ai có cùng giai với hắn để tiến hành so sánh.

“Chờ đến khi thuộc tính tăng tới mốc mười nghìn điểm, có phải sẽ cần huân chương của Thần không?”

Tô Mộ rơi vào dòng suy nghĩ.

Lời nói của Phùng Phiêu Phiêu chắc chắn không phải nói dối, chắc chắn người chơi sẽ có hạn mức cao nhất.

Lại kết hợp với lời nói của Lâm Viêm, một trong những tác dụng của huân chương của Thần cũng hiện ra trước mắt.

Trợ giúp người chơi đột phá thuộc tính!

“Vậy thì có phải những kỹ năng cấp Thần cũng có thể đột phá hạn

mức cao nhất không?”

Lực chú ý của Tô Mộ chuyển sang những kỹ năng cấp Thần của mình.

Những kỹ năng này hẳn là còn có một tầng không gian cao hơn!

“Cụ thể phải thao tác như thế nào nhỉ?”

Tô Mộ lấy ra mảnh huân chương của Thần loá mắt khác, hẳn định thử một lần.

Không có cách sử dụng, dường như tất cả đều cần hẳn phải tự tìm tòi.

“Nên dùng cái thứ này như nào đây?”

Không bột đổ gột nên hồ, Tô Mộ cầm bảo bối nhưng thật sự không biết nên làm như thế nào.

Đúng lúc này, hẳn nhìn về phía điểm kỹ năng vô hạn của mình.

Sau khi thành công hiển tể trang bị, Tô Mộ đã có một nhận thức hoàn toàn mới về pháp tắc.

Nếu những thuộc tính đó được coi như là một loại pháp tắc thì sao điểm kỹ năng có thể không phải chứ?

“Điểm kỹ năng vô hạn của ta, hay là từ lúc bắt đầu đã có người trực tiếp sử dụng pháp tắc nào đó sửa chữa nó!”

Một suy nghĩ đáng sợ hiện lên trong đầu Tô Mộ.

“Là ai chứ?”

Khuôn mặt hẳn trở nên hơi tái đi.

Nếu tồn tại đó có thể sửa chữa điểm kỹ năng của mình, thì có phải cũng có thể sửa chữa những người chơi khác không?

“Chắc là không có người chơi nào giống như ta.”

Trên bảng xếp hạng cấp bậc, ngoài hẳn và Hiên Viên thì cấp bậc

của những người chơi khác đều rất bình thường.

Nói cách khác là chỉ có một mình hắc có điểm kỹ năng vô hạn.

Vậy thì vì sao hắc lại trở thành người may mắn chứ?

“Hắc” làm như vậy là có mục đích gì?

Lúc trước, mỗi khi Tô Mộ nghĩ đến vấn đề này, hắc đều sẽ dừng lại kịp thời.

Bởi vì nếu tiếp tục nghĩ thì cảm giác bị người khác khống chế sẽ xuất hiện trong lòng.

Đặc biệt là sau khi biết được rất nhiều bí mật, loại cảm giác này càng thêm mãnh liệt.

“Dù thứ mình cần đối mặt là gì thì thực lực càng mạnh sẽ không bao giờ sai.”

Tô Mộ nặng nề thở ra một hơi rồi cố gắng bình tĩnh lại.

Hắc nắm chặt huân chương của Thần trong tay, đôi mắt lộ ra sự kiên định.

“Còn có di tích đang sống lại, chắc chắn những nơi đó cũng sẽ có những mảnh huân chương của Thần khác!”

“Dù thế nào, ta cần phải lấy được những huân chương của Thần đó!”

Chỉ cần có đủ nhiều huân chương của Thần thì chắc chắn có thể viết lại vận mệnh!

...

Trên hồ sâu, một bóng hình bao phủ trong bóng tối.

Nàng đang giám thị từng cử chỉ từng hành động của Tô Mộ.

Khi Tô Mộ sử dụng trận pháp khôi phục huân chương của Thần, nàng cũng đã ở đây.

Ánh mắt nàng nhìn chăm chăm huân chương của Thần trong tay Tô Mộ, ánh mắt tràn ngập nóng bỏng!

“Nếu có thể có được huân chương của Thần, ta sẽ có thể viết lại vận mệnh của tộc nhân!”

Tiếng lẩm bẩm của nàng vang lên.

“Cho dù phải trở thành kẻ địch với cường giả như vậy!”

...

Thế giới vị diện.

Dưới một ngọn núi lớn.

Vài người đang đứng với khuôn mặt cực kỳ thấp thỏm.

“Toàn bộ người trong tộc ta đều bị giết, kế hoạch của ta cũng hoàn toàn bị quấy nhiễu!”

Trên ngọn núi, một giọng nói nghiêm túc vang lên.

Cách xa với độ cao vạn dặm, giọng nói của hắn lại như chuông lớn, vang vọng xuống dưới chân núi.

“Lão tổ bớt giận!”

“Rốt cuộc là người nào làm! Chẳng lẽ là tộc đối địch với lão tổ ra tay?”

“Việc đã đến nước này, nên nghĩ cách đền bù mới đúng!”

Mấy người dưới chân núi vội vàng quỳ xuống mặt đất.

“Người ra tay chính là một người hiện thế!” Giọng nói nghiêm trọng lại vang lên.

“Người hiện thế?”

“Lâm Viêm chính là người xuất sắc nhất trong số con cháu Lâm gia ta, vậy mà lại thua một người hiện thế ư?”

Mấy người nghe vậy, vẻ mặt lập tức trở nên ngạc nhiên.

Nhưng bọn họ không dám không tin lời lão tổ.

“Trên tay hắc có một mảnh huân chương của Thần!”

Lại một giọng nói vang lên, mọi người mở to mắt nhìn nhau.

Đương nhiên bọn họ biết huân chương của Thần đại biểu cho điều gì.

“Ta muốn một người trong số các người mang huân chương của Thần vượt giới, giải quyết tên đó và lấy được huân chương của Thần của hắc!”

Lúc này, lời nói của lão tổ làm bọn họ khiếp sợ.

Làm bọn họ vượt giới sao?

Đây tuyệt đối là một quyết định mạo hiểm!

Bọn họ đều là trụ cột vững chắc của Lâm gia, tuy thực lực chưa tới phong Thần như cũng chỉ ở sau Thần mà thôi.

Dựa vào thực lực của bọn họ, trở ngại khi vượt giới khó mà có thể tưởng tượng nổi.

Cho dù mang theo huân chương của Thần tiến hành vượt giới thì nguy hiểm vẫn luôn tồn tại.

“Lão tổ, có phải quyết định này của người có hơi...”

“Đúng vậy, ngày sống lại trong hiện thực còn chưa mở ra, bây giờ vượt giới chẳng phải là cử tử nhất sinh sao?”

Mấy người liên tục mở miệng.

Chuyện liên quan đến sống chết, dù là mệnh lệnh của lão tổ, bọn họ cũng không thể không ước lượng.

“Yên tâm! Ta sẽ để các người mang theo đủ huân chương của Thần, hơn nữa, ta sẽ tự ra tay giúp các người.”

Trên đỉnh núi truyền đến một giọng nói đáng tin.

Nói tới mức này, vẻ mặt của người Lâm gia một người tái hơn một người.

“Lão tổ, ta nghĩ, trong số chúng ta chỉ cần có một người tiến hành vượt giới là được đúng không?”

Chương 474: Cốt Long Bất Tử.

“Thực lực của đại ca mạnh nhất, trọng trách này không phải đại ca thì không ai có thể làm.”

“Thực lực của tứ đệ yếu nhất, trở ngại khi vượt giới cũng nhỏ nhất, trọng trách này nên giao cho hắn mới đúng.”

Mấy người bắt đầu tranh cãi.

“Đủ rồi, ta biết các người đang lo lắng điều gì!”

Giọng nói của lão tổ vang lên cắt ngang cuộc tranh cãi của bọn họ.

“Một khi vượt giới thành công, ít nhất có thể giữ lại thực lực thất giai.”

“Hắn là các người đều biết ở hiện thực, ý nghĩa khi có thực lực này là gì!”

Người Lâm gia nghe vậy đều lặng im.

Nếu thật sự có thể vượt giới thành công thì trong hiện thực, bọn họ chính là tồn tại vô địch.

Dù là di tích sắp sống lại hay là sự kiện mở ra trong hiện thực.

Bọn họ đều có thể chiếm tiên cơ tuyệt đối.

Nhưng dù vậy cũng không có ai đứng ra nhận gánh nặng này.

Một khi vượt giới, đầu tiên không nói tới có thể thành công hay không.

Muốn khôi phục thực lực hiện giờ của bọn họ tuyệt đối không phải là chuyện dễ dàng.

“Trên người hiện thể kia có bí mật!”

“Nếu có thể giết chết hắn thì có lẽ sẽ có cơ hội phong Thần!”

Khi mọi người đang do dự, giọng nói của lão tổ lại như một tiếng sấm bên tai.

“Phong Thần?”

Bọn họ đều hô to theo bản năng.

Nếu thật sự có cơ hội phong Thần thì giá trị tuyệt đối có thể dùng mạng để đánh đổi!

“Ta có thực lực mạnh nhất, ta sẽ gánh vác trọng trách này!” Người nhiều tuổi nhất trong số những người này trầm giọng nói.

“Sau khi vượt giới chỉ có thể giữ lại thực lực thất giai, đại ca đi chẳng phải là lãng phí sao? Thực lực của ta yếu nhất, trở ngại khi vượt giới nhỏ nhất, để ta đi thôi!”

Người tuổi nhỏ nhất cũng mở miệng.

“Để ta đi cho, Lâm Viêm là chất trai của ta, ta phải báo thù cho hắn!”

“Các người đừng cãi cọ nữa, ta là người làm việc ổn thỏa nhất, để ta đi!”

Hai người còn lại cũng liên tục mở miệng, thái độ thay đổi một trăm tám mươi độ.

“Đừng cãi nhau nữa, để lão tứ đi!”

Trên ngọn núi truyền đến giọng nói của lão tổ.

“Cảm ơn lão tổ!”

Lão tứ vội vàng dập đầu.

Khuôn mặt của những người khác đều trầm xuống.

Trong mắt bọn họ, đây tuyệt đối là một chuyện may mắn!

...

“Nên đi đâu đây?”

Lúc này, mục tiêu của chuyện may mắn đó, Tô Mộ đang không ngừng xuyên qua trong hành lang Hắc Ám.

Ở nơi không biết phương hướng này, tìm đường thật sự làm một chuyện cực kỳ đau đầu.

“Có ai có thể chỉ đường cho ta không?”

Nhìn lối đi thông suốt, vách đá giống nhau như đúc xung quanh, Tô Mộ không nhận được mà hét lên.

Đúng lúc này, trong lối đi đen nhánh phía trước đột nhiên xuất hiện một tia sáng.

“Còn có những người khác nữa à?”

Tô Mộ nhíu mày.

Tuy Đôi Mắt Chân Thật không nhìn rõ tình hình bên kia lắm nhưng tia sáng đó tuyệt đối không nên xuất hiện ở đây.

Tô Mộ tăng tốc đi về phía đó.

“Không có gì cả?”

Vị trí có ánh sáng không có gì cả.

Đột nhiên, nơi xa nhất trong tầm mắt lại đột nhiên xuất hiện một tia sáng.

Tô Mộ không chần chờ, lập tức chạy về phía đó.

Sau khi tới nơi có ánh sáng đó, vẫn trống không như cũ.

Chuyện kỳ quái lại xảy ra, con đường phía trước lại xuất hiện ánh

sáng.

Lần này, Tô Mộ không vội vàng hành động.

Ánh sáng này xuất hiện tuyệt đối không bình thường, giống như có người nghe thấy tiếng hét của mình vậy.

“Là chỉ đường cho ta hay là muốn bắt ta?”

Hắn nhìn về phía tia sáng mỏng manh cách đó không xa, vuốt cằm bắt đầu tự hỏi.

“Ai ở đó giả thần giả quỷ vậy?”

Hắn đứng tại chỗ rồi hét to một tiếng về phía bên kia.

Không có ai trả lời.

Tô Mộ làm tư thế chuẩn bị đi qua, vừa suy nghĩ, lập tức Chớp Nhoáng tới vị trí có ánh sáng.

“Hả?”

Vừa tới đây, ánh sáng cũng biến mất.

Tô Mộ vẫn không phát hiện ra gì cả.

Nếu đổi thành những người khác, ở trong hoàn cảnh này, đối mặt với tình huống này thì chỉ sợ đã sồn tóc gáy.

Tô Mộ bĩu môi, khuôn mặt có thể nói là bình tĩnh.

Đã có người chỉ đường, dù là cuối đường đi thông tới đâu thì mình đều phải đi.

Đúng lúc này, trên ngã rẽ xuất hiện một tia sáng.

Khoé miệng Tô Mộ cong lên tạo thành một nụ cười nhạt rồi đi về phía vị trí ánh sáng.

...

Bên kia.

Năm pháp sư sa đọa đang lên đường.

Vì né tránh phần lớn ma vật nên tốc độ của bọn họ cũng không nhanh lắm.

“Vù!”

Một cơn gió mạnh đột nhiên nổi lên.

Giây tiếp theo, một bóng người hiện ra từ trong bóng tối, xuất hiện trước mặt bọn họ.

“Là người?”

Sau khi nhóm pháp sư sa đọa nhìn thấy người này thì đều nhíu mày lại.

Bọn họ đều từng gặp cô gái tộc Âm Hồn này.

“Người tìm chúng ta làm gì?”

Một pháp sư sa đọa. chất vấn.

“Mục tiêu của ta và các người đều giống nhau!” Cô gái trả lời.

Lời nói này làm khuôn mặt của pháp sư sa đọa dịu lại không ít.

Có cùng một mục tiêu thì đó chính là đồng minh!

“Người biết hắc ở đâu không?”

“Biết!”

Cô gái khẽ gật đầu rồi tiếp tục nói:

“Nhưng dựa vào thực lực của chúng ta thì chỉ e không thể đối phó với hắc.”

“Ta đã dẫn hắc đi về phía Cốt Long Bất Tử, một khi hắc ra tay với nó, cơ hội của chúng ta sẽ tới!”

Hành lang Hắc Âm.

Mỗi khi Tô Mộ đi một đoạn đường, tia sáng kia đều sẽ đúng giờ xuất hiện ở con đường tiếp theo.

Hắn cũng thử sử dụng Chớp Nhoáng đi tới tia sáng trước một bước, nhưng vẫn không hề phát hiện ra có bất cứ kẻ nào tồn tại.

Giống như có người đã giả thiết sẵn những tia sáng dẫn đường này vậy.

“Mục đích không đơn giản!”

Tô Mộ nhìn vị trí tia sáng chỉ dẫn, đại khái đã đoán ra ý định của đối phương.

Chương 475: Thung lũng Xương Trắng.

Chắc chắn trong hành lang Hắc Ám này có một con BOSS có thực lực cực kỳ đáng sợ.

Con đường trước mắt có tám mươi đến chín mươi phần trăm là dẫn tới nơi đó.

“Vừa lúc đúng với ý của ta!”

Tô Mộ nở nụ cười.

Nếu thật sự có thể đi đến mảnh đất trung tâm của hành lang Hắc Ám này, vậy thì mình bớt việc nhiều rồi.

Còn về chuyện đối phương có mai phục ở đó không à?

Hắn căn bản không quan tâm!

“Người mai phục càng nhiều càng tốt, vậy mới thú vị chứ!”

Tô Mộ bước nhanh.

Hắn đã gấp không chờ nổi muốn xem rốt cuộc là kẻ địch thế nào.

Hy vọng vị Tà Thần đại nhân đó có thể tặng cho hắn một món quà lớn.

Một lúc sau, con đường phía trước trở nên trống trải.

Sau khi đi tới đây, một lúc lâu sau tia sáng vẫn chưa xuất hiện.

“Có vẻ là đến nơi rồi!”

Tô Mộ bắt đầu cảnh giác.

“Tường Lửa Liệt Diễm!”

Hắn vung tay lên, một bức tường lửa chiếu sáng con đường phía trước.

“Đây là...”

Cảnh tượng xuất hiện trước mắt lập tức làm Tô Mộ mở to hai mắt.

Đó là một vùng đất toàn là xương trắng!

Tuy không nhìn thấy ma vật tồn tại, nhưng những bộ xương trắng kia còn đáng sợ hơn ma vật rất nhiều.

Tuy từng nhìn thấy không ít trường hợp lớn nhưng Tô Mộ vẫn cảm thấy lạnh sống lưng.

“Vù!”

Một cơn gió lạnh thấu xương lặng yên không một tiếng động thổi tới.

-1!

Cùng lúc đó, trên đầu Tô Mộ cũng xuất hiện một con số sát thương.

“Đây là kỹ năng à?”

Cách vài giây, con số sát thương này lại xuất hiện, là một kỹ năng sát thương phạm vi rộng.

Sau khi đặt chân vào vùng đất xương trắng này thì sẽ bị kỹ năng này tổn thương.

“Chỉ có 1 điểm sát thương chứng tỏ không phá vỡ phòng ngự của ta, xem ra là sát thương ma pháp!”

Tô Mộ không tính được sát thương cụ thể, hơn nữa hắn cũng không cần phải tính.

“Hỏa Diễm Phi Vũ!”

Mở đôi cánh hỏa diễm ra, sau khi ánh lửa xuất hiện, cảm giác lạnh lẽo kia cũng biến mất.

Đúng lúc này, Tô Mộ phát hiện 1 điểm sát thương kia đã biến mất.

Đây là khắc chế về thuộc tính!

“Biến thành Hoả Nhân!”

Tô Mộ không chút do dự lập tức biến thân.

Ánh sáng lóa mắt lập tức chiếu sáng xung quanh.

Đây là một thung lũng rất lớn, mặt đất bị các bộ xương trắng phủ kín.

“Vù! Vù! Vù!”

Sau khi Tô Mộ tiến vào, cơn gió lạnh bắt đầu rít gào.

Vị trí trung tâm trong thung lũng, vô số bộ xương trắng bắt đầu lơ lửng trên không trung.

Ngay sau đó, những bộ xương trắng này bị gió to lôi kéo bắt đầu xoay tròn.

Một lúc sau, một con cốt long khổng lồ xuất hiện trước mắt Tô Mộ.

Con cốt long này có chiều dài tối thiểu đã đạt tới trăm mét, chiều cao ít nhất là bốn mươi đến năm mươi mét.

Khung xương trên người nó phát ra khí lạnh, khí thể cực kỳ mạnh mẽ.

Trước mặt con cốt long này, Tô Mộ giống như là một con muỗi

vậy.

“Grừ!”

Cốt long phát ra tiếng rít gào rung trời.

Dường như nó đang chất vấn Tô Mộ.

Loài người nhỏ bé như người cũng dám quấy rầy ta ngủ say ư?

Trái lại là Tô Mộ, hẩn yên lặng nhìn cốt long thành hình, biểu cảm không chút sợ hãi.

“Một con rồng à?”

Hẩn nhẹ giọng lẩm bẩm.

Đây là con rồng thứ hai mình từng gặp!

Tuy là một con cốt long, nhưng nói thế nào thì cũng là rồng đó!

So với Tử Long, thân hình của con cốt long trước mắt thật sự quá khổng lồ!

“Nếu xử lý nó thì có thể rơi ra thứ tốt gì có thể làm Tử Long mạnh hơn không nhỉ?”

Còn chưa chiến đấu mà suy nghĩ của Tô Mộ đã bắt đầu bay xa.

“Grừ!”

Đột nhiên, một tiếng rồng gào thét vang lên.

Cốt long khổng lồ mở cánh ra, nhanh chóng vẫy.

“Rào rào!”

Một cơn gió lốc lạnh thấu xương rít gào mang theo băng sương bay về phía Tô Mộ.

Đây không phải là công kích đơn mà là công kích phạm vi rộng.

Khu vực xung quanh Tô Mộ lập tức bị phong tỏa.

Thân ở trong đó, đỉnh đầu hắc cũng xuất hiện con số sát thương hơn mười nghìn.

“Được đó!”

Lượng HP rất không ít nhưng Tô Mộ lại nở nụ cười.

Con cốt long này chính là đối thủ mạnh nhất mình gặp từ trước đến giờ.

“Để ta xem thực lực của người đi!”

Đôi cánh hỏa diễm run rẩy, Tô Mộ bay thẳng về phía cốt long.

Sau khi tới gần, thông tin của con BOSS này cũng xuất hiện trên giao diện của hắn.

‘Cốt Long Bất Tử (cấp Vương)’

Cấp bậc: Cấp 5 thất giai.

HP: 20000000/20000000

Công kích vật lý: 80000

20000000/20000000

Công kích ma pháp: 60000

Phòng ngự vật lý: 100000

Phòng ngự ma pháp: 100000

Khả năng miễn dịch ma pháp: 60%

Miễn giảm sát thương vật lý: 50%

Kỹ năng: Không biết!

“Được lắm!”

Sau khi nhìn thấy giao diện này, Tô Mộ không nhịn được bật ngón tay cái lên.

Lượng HP của con BOSS cốt long này đạt tới hai mươi triệu điểm, cực kỳ kinh khủng!

Càng đừng nói tới lực công kích và phòng ngự khoa trương kia.

Cho dù là người chơi thất giai, không có một bộ trang bị tốt và kỹ năng mạnh thì căn bản không phá được phòng ngự của nó!

Nói một cách không hề khoa trương là, có con cốt long này trấn thủ trong hành lang Hắc Ám, dù tới nhiều người chơi đi nữa thì kết quả cũng chỉ có con đường chết.

Những bộ xương trắng như tuyết trên mặt đất chính là minh chứng tốt nhất!

“Grừ!”

Cốt Long Bất Tử cũng sẽ không nhận lời khen của Tô Mộ.

Nó canh giữ ở trung tâm hành lang chính là để chặn giết tất cả kẻ dám xâm nhập nơi này.

Đặc biệt là Tô Mộ trong trạng thái Hoả Nhân, Cốt Long Bất Tử nhìn thế nào cũng thấy không hài lòng.

Nó vung móng vuốt khổng lồ bắt đầu tấn công Tô Mộ.

Dựa vào hình thể nghiền áp của nó, nếu móng vuốt này đánh trúng thì tuyệt đối có thể đánh bay Tô Mộ.

“Ta tránh!”

Chương 476: Giết thêm 9 lần nữa?

Tô Mộ cũng không cứng đối cứng, sử dụng đôi cánh hỏa diễm nhanh chóng né tránh.

Đúng là hình thể của Cốt Long chiếm ưu thế tuyệt đối, nhưng tốc độ của hắn lại càng tốt hơn.

Muốn xử lý hắn bằng đòn tấn công vật lý, con BOSS này căn bản không thể làm được.

Nhưng trong lòng Tô Mộ hiểu rõ.

Uy hiếp lớn nhất của hắn không phải là con cốt long trước mắt!

BOSS cấp Vương tuy rằng rất mạnh nhưng lượng máu cũng chỉ có hai ngàn vạn mà thôi.

Bất kể xem xét từ phương diện nào thì con BOSS này cũng không phải là đối thủ của hắn.

Dưới tình huống một chọi một, Tô Mộ hoàn toàn có thể đạt đến thành tựu giết rồng mà không thương tích gì.

Mỗi đe dọa thực sự đến từ trong bóng tối!

Cho dù biến thân Hỏa Nhân, mở ra đôi cánh hỏa diễm, hắn cũng không có cách nào chiếu sáng toàn bộ sơn cốc.

Người dẫn hắn đến chỗ này nhất định đang quan sát mọi hành động của hắn từ trong bóng tối.

“Muốn để cho bọn họ ra tay, thì nhất định phải tạo ra một sơ hở!”

Nhìn Cốt Long trước mắt, Tô Mộ né tránh không ngừng.

Hắn hoàn toàn có thể trực tiếp sử dụng Hồ Đen để khống chế BOSS, sau đó lại dùng Viêm Trụ tiến hành công kích.

Lượng máu hai nghìn vạn nhìn có vẻ rất nhiều nhưng trong mười

giây sử dụng Hố Đen, hẳn đã có đủ thời gian để giết chết Cốt Long rồi!

Nhưng nếu thật sự đánh như vậy thì người ẩn núp trong bóng tối sẽ không chịu ra tay.

“Trước tiên cứ đánh ra vài công kích thăm dò!”

Mắt sáng như đuốc, Tô Mộ dùng sức nắm chặt nắm đấm.

“Viêm Trụ. Diễm Hoa!”

Một quyền đánh lăng không, một cột lửa phóng lên trời từ phía dưới Cốt Long.

Cột hoa rực lửa cực kỳ chói mắt.

-7509974!

Con số sát thương khiến người ta nghẹn họng cũng toát ra từ trên đầu Cốt Long.

Trong trạng thái Hỏa Nhân, kỹ năng hệ hỏa gây ra sát thương tăng gấp đôi.

Hơn nữa cộng thêm 20% sát thương cuối cùng, số sát thương của kích này đạt tới hơn bảy trăm vạn.

Điều này có nghĩa là Tô Mộ chỉ cần dùng Viêm Trụ thêm hai lần nữa là có thể trực tiếp lấy đi mạng sống của con BOSS cấp Vương này.

Là BOSS cuối cùng trong hành lang Hắc Ám nhưng lại không thể chống đỡ nổi ba lần kỹ năng của một người chơi?

“Grào!”

Hiển nhiên Cốt Long Bất Tử không cách nào tiếp nhận sự thật này.

Sau khi bị Viêm Trụ đáng sợ kia đánh trúng, xương cốt trên người nó đều xuất hiện bóng rạt.

Tôn nghiêm của một vương giả nhưng lại bị chà đạp như vậy, nó

nhất định phải lấy lại mặt mũi.

Đi kèm với tiếng gầm thét của Cốt Long là lực băng sương mạnh mẽ hình thành.

Cột băng khổng lồ hiện ra trên đỉnh đầu Cốt Long.

“Ầm!”

Cột băng phá không với tốc độ cực nhanh.

“Cơ hội tốt!”

Tô Mộ thấy thế, sắc mặt vui vẻ, làm bộ né tránh.

Đôi cánh hỏa diễm đập lên, nhưng chính là “chậm” một bước như vậy.

Cột băng khổng lồ đã bao phủ hẳn hoàn toàn.

“Kết”

Tiếng động phát ra sau khi lực lượng của băng sương va chạm với ngọn lửa.

Mặt ngoài thân thể Tô Mộ nhanh chóng ngưng kết một lớp băng sương.

Trạng thái Hỏa Nhân cũng bị băng sương này áp chế xuống.

“Ầm!”

Cột băng rơi xuống đất phát ra một tiếng động lớn.

Trong cột băng còn sót lại, một bóng người bị đóng băng bên trong.

Một đòn này của Cốt Long tạo thành hơn mười vạn tổn thương đối với Tô Mộ!

Còn chưa kết thúc, Cốt Long vỗ cánh bay về phía vị trí cột băng.

Trước khi đóng băng kết thúc, nó sẽ tiến hành tuyệt sát người chơi

không biết trời cao đất rộng này!

...

Trong bóng tối, một nhóm người đang theo dõi mọi diễn biến trên chiến trường.

“Tên này cũng quá mạnh rồi? Một đòn vừa rồi của hắn có hơi kinh khủng!”

“Nếu chúng ta trúng một đòn kia, không chừng sẽ bị giết chết trực tiếp!”

“Đáng sợ như vậy, hắn thật sự là một người chơi sao?”

Một đám pháp sư sa đọa nhìn biểu hiện của Tô Mộ, sắc mặt đều rất khó coi.

Đáy lòng bọn họ đều rất rõ ràng, nếu ai đối đầu với pháp sư này, đều có thể bị giết trong giây lát.

“Tên kia bị băng long khống chế, đây là cơ hội tốt để chúng ta ra tay, lượng máu của hắn chắc là không nhiều lắm!”

Ngay khi mọi người kiêng kỵ, người phụ nữ kia hét lên.

Nhận một đòn của băng long ngay chính diện, dù cho không chết ngay, lượng máu còn lại của một pháp sư có thể được bao nhiêu?

“VẬY RA TAY ĐI!”

“Sử dụng trận pháp Phục Hồn, như vậy cho dù tên kia có chết, cũng chỉ có thể sống lại ở chỗ này!”

“Mệnh lệnh sứ giả trấn áp đại nhân giao phó, nhất định phải hoàn thành!”

Cơ hội đến tay không thể để mất.

Năm pháp sư sa đọa hành động.

Vòng năng lượng trên cổ lúc nào cũng nhắc nhở bọn họ.

Nếu không hoàn thành được nhiệm vụ, kết quả của bọn họ chỉ có một chữ chết như cũ.

Thay vì ngồi yên chờ chết, không bằng liều mạng đánh một trận!

Năm người cùng nhau lóe lên, xuất hiện ở năm phương hướng của băng trụ.

“Trận pháp Phược Hồn!”

Năm người cùng bộc phát ra năng lượng màu xám mạnh mẽ trên người, kết nối với nhau.

Một trận pháp sao năm cánh bắt đầu hình thành.

Chính giữa sao năm cánh, vừa vặn chính là vị trí của Tô Mộ.

“Trận pháp Phược Hồn hình thành, phạm vi hoạt động của hắc đã bị hạn chế!”

“Cùng nhau phát động công kích, giết chết hắc một lần!”

Hai pháp sư sa đọa phát ra hô to.

Một giây sau, năm pháp sư cùng phát động công kích về phía vị trí cột băng.

Điều này đã hình thành thế cục tất sát!

“Răng rắc!”

Tuy nhiên, vào thời điểm này, các vết nứt trên cột băng xuất hiện.

Ngọn lửa vốn bị áp chế bốc lên lần thứ hai.

“Rào!”

Trạng thái Hỏa Nhân lại xuất hiện, Tô Mộ phá băng mà ra, trực tiếp né tránh công kích của năm Mũi Tên Bóng Tối.

“Hắc cố ý!”

Chương 477: Giết thêm 9 lần nữa? (2)

“Chúng ta trúng kế rồi!”

“Đáng giận!”

Nhìn thấy một màn này, năm pháp sư sa đọa lập tức phản ứng lại.

“Đừng hoảng hốt, có trận Trối Hồn, hẳn không ra được, chúng ta còn có cơ hội!”

“Mở rộng trận pháp, cùng vây hãm và Cốt Long Bất Tử ở bên trong!”

Pháp sư sa đọa quyết định nhanh chóng.

Trận pháp sao năm cánh bắt đầu mở rộng, Cốt Long Bất Tử đang tới gần cũng bị bao phủ.

Trận pháp này tương tự như một kết giới.

Chỉ cần bọn họ còn đang duy trì vận chuyển trận pháp, người bên trong sẽ không có cách nào rời đi.

“Gràoo!”

Cốt Long Bất Tử cũng không quan tâm kết giới gì, trong mắt nó chỉ có Tô Mộ.

Nó vung cái đuôi lớn quét ngang về phía Tô Mộ.

“Vù! Vù! Vù! “

Cùng lúc đó, các pháp sư sa đọa đứng ở năm góc lại phát động công kích.

Năng lượng bóng tối mạnh mẽ đã phong tỏa hoàn toàn không gian né tránh của Tô Mộ.

Dưới tất cả ánh nhìn chăm chú, năm Mũi Tên Bóng Tối cùng bắn trúng Tô Mộ.

Còn chưa xong, cái đuôi của Cốt Long Bất Tử cũng quất mạnh lên người hắn.

Cơ thể hắn đã bị ném ra ngoài, đập thẳng vào một rào cản vô hình.

“Thật tốt quá, cuối cùng cũng giết tên này một lần!”

“Đừng xem nhẹ, lực lượng linh hồn của hắn bị trói buộc trong trận pháp, hắn sẽ sống lại rất nhanh.”

“Chúng ta còn cần giết hắn thêm chín lần nữa!”

Pháp sư sa đọa đang lên kế hoạch chiến đấu tiếp theo.

Khuôn mặt của bọn họ lộ ra biểu cảm phẫn khích.

Người mạo hiểm này quả thật mạnh mẽ, nhưng cũng rất yếu ớt!

Đều là pháp sư, bọn họ quá hiểu thân thể pháp sư yếu ớt đến mức nào.

Có Cốt Long Bất Tử tiến hành chủ công, bọn họ hỗ trợ ở một bên, lại giết Tô Mộ mười chín lần cũng không có vấn đề gì.

Tất nhiên, đó chỉ là những gì họ nghĩ.

Tô Mộ bị đánh bay lên màn chắn của trận pháp, cũng không có rơi xuống!

Trước khi những công kích kia hạ xuống, Tô Mộ đã mở ra Lá Chắn Ma Pháp.

Hiện tại hắn có lượng mana tối đa là một trăm vạn, 30% mana chính là ba mươi vạn điểm.

Chỉ riêng giá trị Lá Chắn cũng có hơn một trăm vạn điểm!

Cần quét tuy là công kích vật lý, nhưng mấy công kích của pháp sư sa đọa đều là công kích ma pháp.

Sát thương mà bọn họ gây ra cho hắn, cộng lại cũng chỉ có mấy chục vạn điểm mà thôi.

Tính cả sát thương của Cốt Long, một nửa giá trị của Lá Chấn còn chưa bị phá vỡ.

Nếu không phải vì chống lại cảm giác đau đớn, Tô Mộ cũng lười mở Lá Chấn.

“Trận pháp này khá thú vị!”

Thừa dịp Cốt Long và những pháp sư sa đọa kia cho rằng hắn đã chết, Tô Mộ quan sát trận pháp Phục Hồi.

Do năm NPC thất giai mạnh mẽ cùng phóng thích, trận pháp lớn mạnh không thể nghi ngờ.

Trước khi không tìm được phương pháp phá trận, hắn không đi ra được.

“Vây giải quyết tên này trước đã, sau đó chậm rãi quan sát!”

Ánh mắt của Tô Mộ đặt ở trên người Cốt Long.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Giơ tay vung lên, một hố đen xuất hiện trong trận pháp.

Lực hút không cách nào chống cự xuất hiện, vững vàng hút Cốt Long vào giữa không trung.

Nó không ngừng vùng vẫy thân thể khổng lồ, nhưng làm thế nào cũng không thoát khỏi cái hố đen nho nhỏ kia.

“Tình huống gì đây?”

“Hố đen này từ đâu đến?”

“Các người mau xem, tên kia chưa chết!”

“Làm sao có thể?”

Sự xuất hiện của hố đen cũng khiến năm pháp sư sa đọa phản ứng lại.

Bọn họ nhìn Tô Mộ còn đang ở giữa không trung, tất cả đều mở to

hai mắt.

Nhà thám hiểm này vẫn còn sống?

Không đợi bọn họ phản ứng lại từ trong khiếp sợ, Hỏa Nhân trên không trung đột nhiên bành trướng.

Một Hoả Nhân khổng lồ xuất hiện trước mắt bọn họ.

“Thử một lần!”

Giơ nắm đấm lên, dưới hình dáng phóng to, Tô Mộ dùng hết sức đánh một đòn vào rìa trận pháp.

“Ầm!”

Nắm tay va chạm vào năng lượng vô hình, tạo ra chấn động thật lớn.

Tô Mộ vội vàng nhìn về phía mấy pháp sư sa đọa kia.

Khuôn mặt của họ đã thay đổi!

“Xem ra là có tác dụng!”

Tô Mộ lộ ra nụ cười.

Dưới hình dáng Hoả Nhân được phóng đại, nụ cười này làm cho sắc mặt năm pháp sư sa đọa càng thêm khó coi.

Nếu thật sự tùy ý để nhà thám hiểm này công phá trận pháp, bọn họ sẽ gặp nguy hiểm!

“Đừng hoảng hốt, bên trong còn có Cốt Long Bất Tử!”

Một pháp sư sa đọa phát ra hô to, muốn ổn định lòng người.

Chỉ cần Cốt Long Bất Tử còn ở đây, hơn nữa có bọn họ kiềm chế, cơ hội đánh chết Tô Mộ vẫn còn.

“Ầm!”

Nhưng hắn vừa nói xong câu đó, thời gian trôi buộc mười giây của

Hố Đen đã đến.

Năng lực mạnh mẽ trong bộc phát trong nháy mắt.

-15825780!

-7912890!

Một con số sát thương xuất hiện khiến đám pháp sư sa đọa tuyệt vọng.

Một đòn này thật hung bạo!

Bạo kích của Tô Mộ vốn đã không thấp, lại thêm 250% sát thương bạo kích, sát thương của Hố Đen Hấp Dẫn đột phá một ngàn vạn điểm.

Nếu không phải Cốt Long Bất Tử chỉ có hai ngàn vạn lượng máu, một đòn này còn có thể tạo thành sát thương từ Ma Pháp Bùng Nổ sau bạo kích.

Hiệu quả hồi máu của kỹ năng cũng khiến lượng máu của Tô Mộ đây lên trong nháy mắt.

“Là ta nhìn lầm sao?”

“Vừa rồi tên này hồi về bao nhiêu lượng máu?”

“Ta có dự cảm không lành!”

Gan của năm pháp sư sa đọa sắp nứt ra rồi.

Khuôn mặt của bọn họ như được sơn trắng.

Một kỹ năng trực tiếp đánh ra hơn một ngàn vạn sát thương, khôi phục mấy trăm vạn lượng máu.

Còn đánh cái gì nữa mà đánh?

Đến giờ phút này, năm pháp sư sa đọa đã ý thức được mức độ nghiêm trọng của vấn đề.

Chương 478: Nhà thám hiểm kinh khủng.

Một khi trận pháp sao năm cánh của bọn họ bị công phá, thì họ chỉ còn lại một con đường chết.

“Đều ổn định cho ta!”

Một âm thanh vang lên, có vẻ là lão đại trong mấy người này.

“Trước tiên thoát ly trận pháp đã, như vậy còn có thể vây khốn hắn một lúc.”

“Sau đó chúng ta tách ra năm hướng chạy trốn, nhất định phải báo cáo tình huống nơi này cho sứ giả trấn tháp đại nhân!”

Người này không ngừng hô to, đã bắt đầu nảy sinh ý định chạy trốn.

Tiếp tục tiêu hao cùng Tô Mộ ở chỗ này, bọn họ chỉ có một con đường chết.

Nhưng nếu có thể chạy về tháp Sa Đọa báo cáo hết thảy, bọn họ còn có một đường sống.

Dù sao cũng không phải bọn họ không dốc sức mà đối thủ thật sự quá kinh khủng!

“Thùng!”

Lại là một đợt chấn động kịch liệt vang lên.

Tô Mộ trong trận pháp còn đang công kích.

“Nếu đồng thời công kích vào năm góc thì có thể phá vỡ trận pháp này hay không?”

Sau khi nghe được lời nói của pháp sư sa đọa phía dưới, Tô Mộ tính toán gia tăng thể công.

Lúc nhìn thấy mấy pháp sư này, hắn đã đoán được thân phận của bọn họ.

Đám người này có thể tìm được hắc, chứng tỏ tháp Sa Đọa chắc chắn nối liền với khu vực hành lang này.

Chỉ cần giữ lại toàn bộ bọn họ, hắc nhất định có thể thu được bản đồ đi tới tháp Sa Đọa!

“Nghe ta, chuẩn bị sẵn sàng, cùng nhau rút khỏi trận pháp!”

Lúc này, pháp sư kia lại phát ra tiếng hô to.

“Một!”

Lúc hắc hô ra con số kia, Tô Mộ neho mắt lại.

Hoả Nhân Cự Đại Hóa siết chặt hai nắm đấm.

“Hai!”

Ngay khi pháp sư kia hô lên hai, hắc lắc mình một cái, giành trước một bước đi ra một góc trận pháp sao năm cánh.

“Cái tên nhà người!”

“Mẹ kiếp!”

Các pháp sư khác thấy thế, đồng thời chửi hét, cũng quay đầu bỏ chạy.

“Viêm Trụ!”

Cùng lúc đó, năm cột lửa từ năm góc của sao năm cánh phóng lên trời.

“Phá vỡ rồi!”

Ma pháp trận mất đi sự cheo chống của pháp sư sa đọa, đã bị Tô Mộ phá tan trong nháy mắt.

“Các người không đi được!”

Hoả Nhân khổng lồ phát ra một tiếng gầm giận dữ.

Năm pháp sư sa đọa chạy trốn bất ngờ phát hiện.

Bọn họ không thể di chuyển!

Nhà thám hiểm kinh khủng này, siết chặt bọn họ trong tay.

Trên bầu trời, Hoả Nhân khổng lồ bắt đầu nhỏ lại.

Tô Mộ giải trừ hình thái Hỏa Nhân, trở về hình thể ban đầu.

Đôi cánh hỏa diễm chậm rãi vỡ, cả người hần lơ lửng giữa không trung, nhìn xuống từ trên cao.

Vươn tay, Tô Mộ búng một cái.

“Tách!”

Năm bức tường lửa được dựng lên cùng một lúc theo năm hướng khác nhau.

Nhìn kỹ trong đó, không khó phát hiện, trong năm bức tường lửa này vừa vặn có năm bóng người.

“Trước tiên nướng mấy tên này một chút!”

Gương mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt, Tô Mộ cũng không chiều những pháp sư sa đọa này.

Trong mắt hắn, bọn họ và những ma vật kia không khác gì nhau.

Kỹ năng tường lửa này không được tăng thêm sát thương cao, nhưng không chịu nổi công kích ma pháp của Tô Mộ cao!

Lại thêm bạo kích và sát thương bạo kích khổng lồ, mỗi khi tường lửa bùng lên đều làm cho những pháp sư sa đọa này run sợ.

“Tên này quá kinh khủng, chỉ là một bức tường lửa, lại có thể tạo thành tổn thương cao như vậy!”

“Không thể địch lại, e rằng chỉ có sứ giả trấn áp đại nhân đích thân ra mặt, mới có thể giải quyết kẻ này.”

“Ta không muốn chết, ta thật sự không muốn chết!”

Ý nghĩ trong lòng năm pháp sư khác nhau.

Nhưng tất cả họ đều cảm nhận giống nhau, đó là sự đe dọa của cái chết.

Loại cảm giác này làm cho từng người từng người trong bọn họ không biết làm sao.

“Các người từ đâu tới!”

Đúng lúc này, bọn họ nghe thấy câu hỏi của Tô Mộ.

Vừa dứt lời, năng lượng vô hình trói buộc bọn họ cũng biến mất.

Năm người cùng nhau ngẩng đầu, nhìn về phía bóng người trên không trung kia, không có ai lựa chọn chạy trốn.

“Chúng ta đến từ tháp Sa Đọa.”

Một lát sau, một pháp sư sa đọa mở miệng.

Nghe được câu trả lời này, Tô Mộ sờ cằm.

Quả nhiên giống như hần dự đoán, tất cả những người này đều đến từ tháp Sa Đọa.

“Các người đối phó ta rốt cuộc có mục đích gì?” Tô Mộ tiếp tục hỏi.

“Việc này...”

Sắc mặt mấy pháp sư sa đọa trở nên khó xử.

“Ai nói cho ta biết trước, ta có thể giữ lại một mạng của hần!”

“Còn lại, đều phải chết!”

Âm thanh lạnh như băng của Tô Mộ vang lên.

Lời này vừa nói ra, năm pháp sư sa đọa theo bản năng nhìn về phía những người khác.

“Là sứ giả trấn tháp đại nhân phái chúng ta tới, hần bảo chúng ta mang tất cả đồ đạc của người về tháp Sa Đọa!” Pháp sư sa đọa chạy trốn trước một bước kia tranh thủ kêu to.

“Còn có Tà Thần kia nữa, phái một người, để chúng ta cùng nhau đối phó người, người kia hiện tại cũng ở đây!”

“Đúng đúng đúng, đó là một người phụ nữ thuộc tộc Âm Hồn, chính là nàng dẫn người đến chỗ Cốt Long.”

Mấy pháp sư sa đọa khác tranh nhau mở miệng, sợ tin tức nói ra không thể làm cho Tô Mộ hài lòng.

Biểu hiện của bọn họ thực sự làm cho hắn mở rộng tầm mắt.

Nói như thế nào cũng là NPC cấp tinh anh thất giai, nếu ở trong Vương đô, tuyệt đối thuộc về cấp bậc đại pháp sư.

Một đám người này thật là hèn nhát!

Nhưng suy nghĩ kỹ lưỡng.

Dù sao những người này vì sống sót, đều có thể dâng hiến tất cả cho hắc ám, còn có chuyện gì là không làm được đây?

“Vị Tà Thần đại nhân kia còn có thể sử dụng thủ đoạn gì?”

Biết được còn có một người núp trong bóng tối, Tô Mộ neho mắt lại.

Sau khi năm pháp sư sa đọa này bị hắn khống chế, nàng chắc chắn đã bỏ chạy.

Chương 479: Sau này ta nhất định làm một người tốt

Hiển nhiên là nàng không có thực lực giao chiến trực tiếp với hắn, nếu không vừa rồi đã ra tay cùng mấy pháp sư này.

“Các người có phương pháp đi tới tháp Sa Đọa không?” Tô Mộ mở miệng hỏi.

“Chúng ta có bản đồ!”

Một pháp sư sợ chết vội vàng lấy ra một tấm bản đồ.

Tô Mộ lóe lên, đi tới trước người hắc.

Pháp sư sợ chết dùng sức nuốt nước miếng, gương mặt tràn đầy thấp thỏm.

Tô Mộ tiếp nhận tấm bản đồ kia, cẩn thận quan sát.

“Thứ tốt!”

Bản đồ được ghi lại rất chi tiết, bên trên còn có cách để phân biệt đường đi.

Có tấm bản đồ này, dù hành lang Hắc Ám to lớn thế nào thì hiện tại hắc cũng muốn đi đâu thì đi.

“Nơi này chính là tháp Sa Đọa à?”

Tô Mộ lại nhìn bốn địa điểm bản đồ dẫn tới, trong đó có một cái tháp cao.

“Đây là tháp Sa Đọa, ta có thể dẫn đường cho người, còn có thể giúp người tiến vào tháp Sa Đọa, chỉ cầu người có thể tha cho ta một mạng!”

Pháp sư lại mở miệng, bản tính sợ chết lộ ra không sót một chút nào.

“Người dẫn ta đi ư?”

Tô Mộ sửng sốt một chút.

Có người dẫn đường, nghe có vẻ không tệ, nhưng hắc cũng không tin pháp sư này.

“Giết bọn họ, hắc là có thể bạo ra không ít thứ tốt?”

Tô Mộ nhìn lướt qua các pháp sư khác vài lần.

Giải quyết bọn họ, chắc chắn sẽ có kinh nghiệm rơi xuống mới đúng.

“Người trả lời thêm mấy câu hỏi của ta, ta sẽ buông tha cho người!”

Tô Mộ mở miệng với pháp sư sợ chết, lập tức huy động pháp trượng.

Ngay sau đó, bốn hố đen xuất hiện trên sân, vũng vàng hút chặt bốn pháp sư sa đọa khác lại.

Nhìn một màn này, pháp sư sợ chết vội vàng ngồi sụp trên mặt đất.

“Người muốn hỏi gì cũng được, chỉ cần là điều ta biết, ta đều nói tất cả cho người!”

Thái độ của hắn khiến Tô Mộ vô cùng hài lòng.

“Ta muốn biết tháp Sa Đọa tổng cộng có bao nhiêu người? Thực lực mạnh nhất là cấp bao nhiêu?”

“Còn có Tà Thần mà các người hầu hạ, rốt cuộc là tồn tại thế nào?”

Tô Mộ liên tục hỏi mấy câu.

Pháp sư sa đọa đã bị dọa vỡ gan, vội vàng trả lời: “Trong tháp Sa Đọa tổng cộng có hơn vạn pháp sư sa đọa, ở tầng trên cùng của tháp Sa Đọa có một vị Chúa Tể Sa Đọa.”

“Có lời đồn từ ngày tháp Sa Đọa hình thành, hắn đã tồn tại trên tháp, về phân cấp bậc của hắn, ta thật sự không biết, ta chỉ là một người gác cửa!”

Nói đến đây, hắn đột nhiên dừng lại.

Bởi vì thời gian khống chế của hố đen đã đến!

Sau khi sát thương bộc phát, đỉnh đầu bốn pháp sư sa đọa cùng nhau toát ra con số sát thương kinh khủng.

‘Người đánh chết pháp sư sa đọa, đạt được một vạn điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Của Pháp Thần đạt được 1 điểm trí tuệ!’

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt đạt được 1 điểm thể chất!’

...

Nhắc nhở liên tục xuất hiện trước mắt Tô Mộ.

Pháp sư sợ chết rốt cuộc không nhìn được nữa, giọng nói mang chút nức nở.

“Vị Tà Thần kia rốt cuộc là cái gì, ta thật sự không biết, người có thể đi hỏi sứ giả trấn tháp đại nhân một chút.”

“Tất cả những gì ta biết, ta đều nói cho người biết, cầu xin người buông tha cho ta đi!”

“Cho ta một cơ hội, ta bảo đảm sau này ta nhất định sẽ làm người tốt!”

“Có phải trước kia người không có lựa chọn không?”

Nghe được lời của pháp sư sợ chết, Tô Mộ chế nhạo một câu.

“Làm sao người biết?”

Pháp sư sợ chết tỏ vẻ “người hiểu ta”, khóc lóc như thể bộc lộ chân tình.

Tô Mộ trợn trắng mắt, vung tay lên.

Một hố đen lập tức xuất hiện phía sau pháp sư sợ chết.

Sau khi hấn bị hút vào, khuôn mặt của hấn xuất hiện biểu hiện ngạc nhiên.

Tô Mộ rõ ràng nhìn thấy, khẩu hình của hấn dường như nói ba chữ với mình.

Anh đẹp trai!

‘Người đánh chết pháp sư sa đọa, đạt được một vạn điểm kinh nghiệm!’

...

Hố đen nổ tung, sát thương khổng lồ trực tiếp giết chết hắn.

Tô Mộ nhìn về phía sáu vầng sáng rơi xuống đất.

Một trong số đó là đồ của Cốt Long Bất Tử bạo phát ra.

“Xem BOSS trước!”

Chớp nhoáng đến bên cạnh thi thể Cốt Long, Tô Mộ vươn tay ra.

‘Người đạt được Tàn Phách Long Hồn!’

‘Người đã đạt được Tiếng Gầm Băng!’

‘Người đạt được cốt trượng Băng Sương!’

‘Người đạt được dao găm Băng Sương!’

Hai trang bị, một kỹ năng, còn có một Tàn Phách Long Hồn trông giống như ma hạch.

‘Tàn Phách Long Hồn: sinh vật loại rồng cắn nuốt nó, có thể lĩnh ngộ kỹ năng rồng loại mới hoàn toàn (cần thất giai mới có thể sử dụng)’

‘Đồ chơi này có thể cho Tử Long cắn nuốt!’

Tô Mộ cất thứ này đi.

Cấp bậc hiện tại của Tử Long còn chưa đủ, tạm thời không dùng được.

Tô Mộ lại nhìn về phía kỹ năng kia.

‘Tiếng Gầm Băng (cấp SSS): Tiêu hao hai vạn điểm mana, ngưng tụ lực lượng băng sương mạnh mẽ để triệu hoán một cột băng, tạo thành sát thương bằng công kích ma pháp x2000% cho kẻ địch, hơn nữa còn đóng băng kẻ địch trong mười giây! Thời gian cooldown: 10 phút, phạm vi kỹ năng: 3000 mét.’

Kỹ năng này, Cốt Long đã từng sử dụng với hắn.

Loại kỹ năng này có sát thương được thêm vào khá cao, lại có hiệu quả khống chế, lấy ra ngoài đủ để cho bất kỳ pháp sư nào rơi vào điên cuồng.

Tô Mộ vẻ mặt bình tĩnh học tập kỹ năng này.

Giao diện thuộc tính hiển thị đây đã là cấp cao nhất, không thể tiếp tục thăng cấp.

“Muốn thăng cấp những kỹ năng này đến cấp Thần chân chính, chỉ có thể dựa vào tinh thể của Thần sao?”

“Những điểm kỹ năng này của ta không thể dùng được à?”

Mặc dù không có biểu hiện, nhưng trong lòng Tô Mộ lại rất rõ ràng, những kỹ năng này nhất định còn có thể nâng lên một cấp độ khác.

Chương 480: Dự định của Tô Mộ.

Những cụ thể nên thao tác như thế nào, trước mắt hắn vẫn tìm chưa ra thấy manh mối.

Có lẽ chỉ có chờ sau khi thu được huân chương của Thần hoàn chỉnh, mới có thể biết được!

“Xem những tên kia bạo cho ta thứ tốt gì!”

Tô Mộ nhanh chóng lóe lên, nắm trong tay năm thứ rơi xuống từ pháp sư sa đọa.

“Tốt!”

Vận may không tệ, tổng cộng là năm món trang bị pháp sư, vừa vận gom thành một bộ đồ.

‘Bộ đồ của pháp sư sa đọa (5/5)’

‘Hiệu quả bộ đồ 1: công kích ma pháp bao trùm lực Âm Ảnh, tạo thành sát thương bằng trí lực x200%.’

‘Hiệu quả bộ đồ 2: Ma pháp xuyên thấu +5%’

Tô Mộ không xem thuộc tính cụ thể, nhưng thuộc tính của bộ đồ thất giai sẽ không thấp.

Sau khi đổi, thể chất nhiều hơn một ngàn điểm, tinh thần nhiều hơn một ngàn điểm, trí lực thì không có thay đổi gì.

Cộng thêm hiệu quả của bộ đồ, tổng thể tăng lên không nhỏ.

Tô Mộ nhìn về phía cột thuộc tính.

Sức mạnh 6508, Thể chất 6446 (+2500), Nhanh nhẹn 6988, Tinh thần 7714 (+6000), Trí lực 8710 (+7000)

Chỉ mặc trang bị mà thuộc tính đã tăng lên, cũng đã có thể nói là xa hoa.

Nếu mang bộ trang bị trên người hẳn về hiện thực, cho dù cho một người chơi cấp một, cũng có thể biến thành tồn tại có sức chiến đấu trên đỉnh Kim Tự Tháp.

“Dựa theo lời nói của pháp sư sa đọa vừa rồi, trong tháp Sa Đọa có một vạn pháp sư sa đọa, còn có sứ giả trấn tháp và Chúa Tế Sa Đọa.”

“Hiện tại, ta có thể đối phó với những người đó không?”

Có được thuộc tính như vậy nhưng Tô Mộ vẫn không quá chắc chắn.

Mấy pháp sư sa đọa gác cửa vừa rồi tuy rằng yếu, nhưng sát thương tạo thành với hắn cũng không thấp.

Nếu thật sự bị một vạn pháp sư sa đọa cùng nhau công kích, hẳn chỉ có mở ra kỹ năng Bất Tử mới có thể chịu đựng được.

Càng đừng nói trong tháp Sa Đọa còn có tồn tại mạnh mẽ hơn!

Danh tiếng Chúa Tế Sa Đọa kia, nghe có vẻ khá mạnh mẽ!

Mình hẳn bây giờ, có thể giao đấu với tồn tại như vậy được sao?

“Những pháp sư sa đọa kia không qua đây được, nếu ta thật sự đi qua, bọn họ nhất định sẽ dốc toàn lực hành động!”

“Đến lúc đó, ta sẽ gặp nguy hiểm!”

Tô Mộ không tự tin mù quáng.

Sức mạnh được xây dựng trên cơ sở so sánh.

Nếu hiện tại để cho hắn chạy đến trước mặt Tà Thần, tên kia tuyệt đối có thể giết hắn trong giây lát!

Tô Mộ nhớ tới thái độ của đảo chủ phòng tuyến số 2.

Khi hắn nói muốn phá hủy tháp Sa Đọa, vẻ mặt khinh thường của nàng hình như đã sớm nói rõ vấn đề.

“Hiện tại không có cơ hội, không có nghĩa là sau này không có cơ hội!”

Tay nắm tấm bản đồ kia, Tô Mộ hít sâu một hơi.

Tháp Sa Đọa ở ngay đó!

Có tấm bản đồ này, hắn muốn đi lúc nào cũng được.

“Luyện cấp trước rồi nói sau, tối thiểu tất cả thuộc tính đều tăng tới một vạn điểm!”

Nhìn một vài sào huyết ma vật được đánh dấu trên bản đồ, Tô Mộ tạm thời đặt tháp Sa Đọa sang một bên.

Giờ phút này, quét sạch toàn bộ hành lang Hắc Ám, nghiễm nhiên trở thành mục tiêu hàng đầu của hắn.

“Chỗ này có đánh dấu quặng ma tinh, xem chừng là một nơi tốt!”

“Cần quét nơi này trước đi!”

Tô Mộ nhìn về bên trái phía dưới bản đồ.

Trên đó có đánh dấu một vách đá khổng lồ.

Xung quanh vách đá sinh trưởng một số tinh thể kỳ lạ.

Canh giữ cái chỗ này chính là ma vật hút máu giống như Nguyệt Bạch.

Còn có một điểm làm cho Tô Mộ tương đối để ý.

Phía trên vách đá này có thể dẫn thẳng lên mặt đất.

“Trước tiên đánh chết ma vật nơi này, khai thác toàn bộ quặng, sau đó nhìn xem vách đá này dẫn tới vị trí nào trên mặt đất.”

“Lần sau ta có thể trực tiếp bay vào từ nơi đó!”

Dựa theo đánh dấu trên bản đồ, Tô Mộ nhanh chóng hành động.

...

Thực tế.

Thành phố SY.

Ở đây rất gần biển nên có rất nhiều nơi có thể nhìn ra xa đại dương.

Nhưng sau khi thế giới thay đổi, rất nhiều người mất đi tâm trạng ngắm biển.

Ở vị trí của một quần đảo, một nhóm các tòa nhà không biết tên đang chậm rãi nổi lên từ dưới đáy biển.

Xem từ hình thức kiến trúc này, không có bất cứ sách cổ nào ghi chép lại!

Mê Uyên Hắc Âm.

Tô Mộ lấy hết huỳnh thạch trên đầu năm pháp sư, sử dụng công trình học chế tạo ra một “Người máy đèn pin”.

Năm viên huỳnh thạch phát ra ánh sáng mạnh hơn hỏa cầu.

Hơn nữa loại huỳnh thạch này sẽ không bị bóng tối cắn nuốt, hiệu quả chiếu sáng càng tốt.

“Dựa theo ký hiệu trên bản đồ, trên những đường giao thông này đều có ký hiệu đặc biệt, có thể phân biệt được!”

Tô Mộ bắt đầu quan sát những đường giao thông kia.

Đúng như dự đoán, có một số nơi khác biệt trên vách núi.

Đương nhiên, nếu không có bản đồ, cho dù phát hiện ra những khác biệt này cũng không có kết quả.

Sau khi hiểu rõ phương hướng, Tô Mộ sải bước.

Trong bóng tối, không chỉ cảm giác phương hướng, mà ngay cả cảm giác thời gian trôi qua cũng bị mất đi.

Một khi tiến vào nơi này, sẽ rơi vào vòng tuần hoàn bóng tối vô tận.

Nếu không phải mấy pháp sư sa đọa kia đưa bản đồ tới, hiển nhiên Tô Mộ sẽ mất rất nhiều thời gian ở trong này vì mất phương hướng.

“Đến rồi!”

Qua một thời gian ngắn, Tô Mộ đi tới cuối lối đi phía dưới bên trái.

Đây là một hẻm núi mở.

“Tường lửa!”

Tô Mộ giơ pháp trượng lên, phóng ra một bức tường lửa về phía vách đá.

Nơi này đã không thuộc về hành lang Hắc Ám, những ánh lửa kia cũng không bị ảnh hưởng.

Thấy rõ hoàn cảnh phía trên, Tô Mộ mở ra đôi cánh hỏa diễm.

“Xì xì!”

Chương 481: Ngày diệt vong của Tô Mộ?

Lúc này, một luồng lực pháp tắc mạnh mẽ xuất hiện.

Tô Mộ có thể rõ ràng cảm giác được áp lực.

Dưới sự áp chế mạnh mẽ này, hắc căn bản không có khả năng bay được.

Tô Mộ nhúu mày, lấy ra mảnh huân chương của Thần sáng chói kia.

Sau khi huân chương của Thần xuất hiện, pháp tắc áp chế Tô Mộ rõ ràng trở nên yếu đi.

Đôi cánh hỏa diễm đập nhanh, mang Tô Mộ chậm rãi bay lên không trung.

“Càng hướng lên trên, áp lực cũng càng lớn.”

“Nếu không có huân chương của Thần, ta căn bản bay không nổi!”

Nắm chặt huân chương, ánh sáng phát ra trên đó hoàn toàn bao phủ Tô Mộ, ngăn cản sự áp chế của pháp tắc kia.

Sau khi bay lên cao, Tô Mộ cũng nhìn thấy tinh thể mọc trên vách núi.

“Thuỷ tinh ma pháp cấp cao nhất, thứ tốt!”

Trong vùng bị pháp tắc bao phủ này, những thuỷ tinh ma pháp này ẩn chứa năng lượng càng mạnh mẽ hơn tinh thể trong tay hắn.

Đặc biệt là cả một vùng vách núi này, hầu như đều là Thuỷ tinh ma pháp cao cấp.

“Nói gì cũng phải mang đi toàn bộ!”

Tô Mộ không chút khách khí, bay đến bên cạnh một viên tinh thể, trực tiếp thu thập.

‘Người đã đạt được Thuỷ tinh ma pháp (cao cấp)!’

‘Người đã đạt được Thuỷ tinh ma pháp (cao cấp)!’

...

Một nhắc nhở tiếp một nhắc nhở xuất hiện trước mắt, gương mặt Tô Mộ lộ vẻ hân hoan.

Có những tinh thể này, hẳn hoàn toàn có thể bố trí một loại trận pháp tiến giai cực lớn.

Dù là tiến giai hay là khôi phục huân chương của Thần, những tinh thể này tuyệt đối là đủ rồi!

“Của ta, đều là của ta!”

Tô Mộ tăng tốc độ thu thập.

Sau khi một viên Thuỷ tinh ma pháp được thu thập, một vài đôi mắt màu đỏ xuất hiện trên vách núi.

Ngay sau đó, đôi mắt đỏ càng ngày càng nhiều.

“Vừa lúc!”

Tô Mộ thấy thế, cũng không nhút nhát chút nào.

“Băng Sương Thụ Giới!”

Giờ pháp trường vung lên về phương hướng kia, trong hố sâu khổng lồ băng sương bắt đầu nổi lên.

Trên vách núi không hề có sinh cơ lại xuất hiện dây leo.

Không giống như lối đi chật hẹp ở hành lang Hắc Âm, nơi này thuộc về khu vực mở.

Đặc tính của Băng Sương Thụ Giới được phát huy tối đa.

Kỹ năng này cũng giống như một tảng đá khổng lồ bị ném vào hồ.

Rất nhiều ma vật chống đỡ bão táp, bay về phía Tô Mộ.

Nhưng những ma vật cấp tinh anh này lượng máu không cao.

Sát thương lớn khiến bọn nó không đủ máu để thoát khỏi phạm vi

của Băng Sương Thụ Giới.

Chúng còn chưa tới gần, lượng máu đã bị xóa sạch hoàn toàn.

Hết ma vật này đến ma vật khác rơi xuống mặt đất.

Cảnh tượng này hoàn toàn nằm trong dự đoán của Tô Mộ.

Ma vật trên vách núi đều là ma vật thất giai cấp thấp, kinh nghiệm đánh chết chúng cũng không có nhiều.

Nhưng dưới tình huống đánh chết hàng loạt, kỹ năng bị động của hắn vẫn phát động liên tục.

“Keng! Keng! Keng!”

Trên vách núi vang lên tiếng đào mỏ.

Sau khi Tô Mộ ném ra kỹ năng, bắt đầu đào quặng Thuỷ tinh ma pháp như đang ở chốn không người.

“A...!”

Đột nhiên, một âm thanh sắc bén chói tai vang lên.

Dưới âm thanh này, vách núi xung quanh đều sinh ra chấn động.

Đỉnh đầu Tô Mộ lại toát ra con số sát thương hơn mười vạn.

Hắn ngừng việc khai thác, chuyển ánh mắt về hướng âm thanh truyền đến.

Có thể tạo thành sát thương cao như vậy với hắn, chỉ có sinh vật cấp Vương thất giai!

...

Phía trên đỉnh đầu Tô Mộ.

Số lượng lớn ma vật quỷ hút máu đang cố gắng tiến về phía trước.

Mỗi khi chúng nó muốn bay ra khỏi vực sâu này, luôn luôn có một luồng pháp tắc mạnh mẽ xuất hiện.

Khác với Tô Mộ, pháp tắc tạo thành sát thương cực lớn đối với ma vật.

Chúng nó, từng con từng con bị lực pháp tắc thiêu đốt hầu như không còn.

Có những pháp tắc mạnh mẽ này tồn tại, những ma vật này căn bản không bay ra khỏi rãnh trời này.

Những rõ ràng chúng nó không sợ chết.

...

Tháp Sa Đọa.

Tân Gia Đức đứng bên ngoài lối đi dẫn đến hành lang Hắc Ám, ánh mắt sâu xa.

Hắn đang chờ đợi tin tức thắng trận từ thuộc hạ của hắn.

Hoặc có thể nói hắn đang chờ thuộc hạ mang về huân chương của Thần.

Một khi có được huân chương, hắn sẽ có càng nhiều lựa chọn hơn!

“Hô!”

Lúc này, một cơn lốc màu đen xuất hiện.

Tân Gia Đức cau mày, lạnh lùng nhìn vị trí của cơn lốc xoáy.

“Người lại còn dám tới?”

Khi cơn lốc biến mất, giọng nói trầm thấp của hắn vang lên.

“Đại nhân, thuộc hạ của người đã bị tiêu diệt toàn bộ!” Giọng nói của người phụ nữ cũng vang lên.

Những lời này làm cho ánh mắt của Tân Gia Đức trở nên u ám.

Hắn cũng không cảm kích người phụ nữ mang đến tin tình báo.

Sau khi biết được người mạo hiểm kia có huân chương của Thần

trong tay, hẳn biết rõ người phụ nữ này muốn gì.

Tân Gia Đức giơ tay lên, một năng lượng màu đen bay về phía người phụ nữ.

“Đại nhân, chúng ta không phải kẻ địch!” Người phụ nữ thấy thế, vội vàng hô to: “Ta chỉ muốn hoàn thành nhiệm vụ của Tà Thần đại nhân, cũng không xung đột với thứ người muốn!”

Năng lượng màu đen ngừng lại trong nháy mắt.

Tân Gia Đức mỉm cười.

Hắn không nói nhảm, ra lệnh cho người phụ nữ.

“Dẫn tên kia tới nơi này, ta sẽ biến hôm nay trở thành ngày diệt vong của hắn!”

Vách núi vực sâu.

Trước mắt Tô Mộ là một ma vật hút máu khổng lồ.

Thân hình của nó cao chừng năm thước, hai cánh khổng lồ phủ đầy gai thịt.

Nhìn từ hình dạng, nó không khác gì Nguyệt Bạch lúc trước.

“Nhân loại!”

Ma vật hút máu phát ra âm thanh khàn khàn.

Hiển nhiên, trí tuệ của nó cũng giống như Nguyệt Bạch.

Tô Mộ nhìn về phía thuộc tính của tên này.

‘Ma Dực Bức Vương (cấp Vương)’

Cấp độ: cấp 1 thất giai

HP: 15000000/150000000

Chương 482: BOSS cấp Vương muốn làm

tiểu đệ của ta?

Công kích vật lý: 60000

Phòng ngự vật lý: 80000

Phòng Ngự Ma Pháp: 80000

Khả năng kháng ma pháp: 50%

Khả năng kháng vật lý: 50%

Kỹ năng: Không rõ!

So với Cốt Long Bất Tử, cấp bậc của con BOSS này thấp hơn một bậc, thuộc tính cũng yếu hơn không ít.

Về tổng thể, bất cứ kỹ năng nào của hắn gần như đều có thể trực tiếp giết chết ma vật này.

Nhưng hiếm khi gặp được ma vật loại BOSS có thể nói chuyện, Tô Mộ cũng sẽ không dễ dàng ra tay như vậy.

“Người biết nói tiếng người à?”

Tô Mộ thử nói chuyện.

“Nhân loại, giao nó cho ta!”

Bức Vương không trả lời câu hỏi của Tô Mộ, nhìn chăm chăm vào huân chương của Thần trong tay hắn, giọng nói cực kỳ khàn khàn.

“Người muốn cái này?”

Tô Mộ giơ huân chương của Thần trong tay lên.

Cảnh tượng như vậy, hắn vẫn gặp lần đầu tiên!

Một con BOSS cấp Vương không phát động công kích đối với hắn, ngược lại còn đòi hỏi đồ vật?

“Người biết đây là thứ gì không?” Tô Mộ nhân cơ hội hỏi.

“Đây là chìa khóa!”

“Chìa khóa cho tự do!”

Âm thanh của Bức Vương vang lên.

“Cho ta!”

Nó vươn tay về phía Tô Mộ, mang theo một luồng khí thể không thể cự tuyệt.

“Lấy ra!”

Tô Mộ bĩu môi, ném huân chương của Thần trong tay về phía Bức Vương.

Hắn rất muốn nhìn xem, hành động của con BOSS sau khi lấy được huân chương của Thần.

Còn về áp lực mạnh mẽ kia?

Tô Mộ lấy ra một huân chương của Thần khác.

Tuy rằng ánh sáng trên đó đã tương đối ảm đạm, nhưng huân chương này vẫn ngăn trở được lực pháp tắc kia.

Trong khi đó, Bức Vương lấy được huân chương của Thần, bắt đầu đập cánh.

“Vù! Vù!”

Gió mạnh gào thét, tay nó nắm huân chương của Thần, muốn bay lên phía trên vách đá.

“Nó muốn bay ra ngoài à?”

Nhìn dáng vẻ khát vọng của nó, Tô Mộ nhướng mày.

Nhưng khi Bức Vương bay được mấy chục thước, một luồng pháp tắc mạnh mẽ xuất hiện.

“Đùng đùng!”

Pháp tắc hóa thành sấm sét, bao trùm trên người Bức Vương.

“A!”

Đau đớn dữ dội làm nó phát ra tiếng rít gào.

Âm thanh bén nhọn vô cùng chói tai, vang vọng toàn bộ vách đá.

Tô Mộ cũng chịu sát thương không thấp lần thứ hai.

“Huân chương của Thần, không có tác dụng ư?”

Hắn nhìn chăm chăm huân chương trong tay Bức Vương, sắc mặt kỳ quái.

Không giống như lúc hắn cầm, huân chương này không phát ra ánh sáng bảo vệ Bức Vương.

Sau khi bị pháp tắc công kích, lượng máu của con BOSS cấp Vương này trực tiếp giảm một phần ba.

Bức Vương không tiếp tục chống cự pháp tắc, xoay người nhìn về phía Tô Mộ.

“Nhân loại, giúp ta rời khỏi nơi này!”

“Ta nguyện ý trở thành nô bộc của ngươi!”

Nghe nói như vậy, Tô Mộ hoàn toàn kinh ngạc đến ngơ ngời.

Một con BOSS cấp Vương cúi đầu xưng thần trước mặt hắn?

Nói ra có người tin sao?

Nó giống như người đang chơi phó bản, đánh đánh, cuối cùng BOSS nói với người: Bắt đầu từ hôm nay, ngươi là lão đại của ta!

“Tại sao ngươi muốn đi ra ngoài?”

“Ngươi hiểu rõ đồ vật này bao nhiêu?”

Tô Mộ không vội vàng tỏ thái độ, hỏi ngược lại.

Đây là một cơ hội tuyệt vời để có được thông tin!

“Ta...”

Bức Vương vừa định mở miệng nói cái gì đó, ánh mắt của nó đột nhiên biến thành màu đỏ.

“Chiếm lấy... Thần... Văn...”

“Giết nhà... Thám hiểm”

Âm thanh dứt quãng vang lên, dường như có lực lượng nào đó đang khống chế con Bức Vương này.

Tô Mộ rõ ràng cảm thấy không thích hợp lắm, ánh mắt cũng trầm xuống.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Một hố đen xuất hiện, vũng vàng hút Bức Vương giữa không trung.

Đôi cánh hỏa diễm đập rất nhanh, trong nháy mắt Tô Mộ đã đi tới trước người Bức Vương.

Giơ pháp trượng lên, Tô Mộ gõ một gậy vào tay nó, đoạt lại huân chương của Thần kia.

“A!”

Lại là một tiếng gầm gừ bén nhọn vang lên, hình như con Bức Vương này hoàn toàn mất đi lý trí.

Hố đen kiểm soát nó, nhưng không ngăn cản được nó sử dụng sóng âm để tấn công.

‘Người đánh chết Ma Dực Bức Vương, đạt được năm vạn điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Sức Mạnh Của Chiến Thần, đạt được 1 điểm sức mạnh!’

...

Thời gian hồ đen chấm dứt, một đòn này trực tiếp giết chết con BOSS cấp Vương.

“Rốt cuộc đây là loại thể giới gì?”

“Những ma vật này từ đâu đến?”

BOSS cấp Vương vừa chết, tâm trạng của Tô Mộ lại khá nghiêm trọng.

Đây là lần đầu tiên có một con BOSS chủ động nói chuyện với hắn, kết quả lại không vừa ý.

“Huân chương của Thần, vì sao không có hiệu quả với nó?”

Cầm huân chương trong tay, Tô Mộ lâm vào trầm tư.

Sau khi thu hồi huân chương ảm đạm kia, ánh sáng trên mảnh huân chương này lập tức bao phủ mình hắn.

Điều này chứng tỏ huân chương vẫn có tác dụng!

Tô Mộ nhìn thoáng qua chỗ BOSS bị chặn, cắn răng bay lên.

Không hề xuất hiện pháp tắc mạnh mẽ, lực áp chế kia mặc dù tồn tại, nhưng lại bị huân chương ngăn cản.

Hắn vẫn có thể tiếp tục bay về phía bầu trời.

“Giải quyết ma vật nơi này trước, sau đó lên xem một chút!”

Tô Mộ bỏ qua việc lên phía trên nhìn, cũng không sốt ruột.

Mục đích hắn đến nơi này còn chưa hoàn thành!

“Băng Sương Thụ Giới!”

“Keng! Keng! Keng!”

Tô Mộ vừa dọn dẹp thanh lý ma vật trên vách đá, vừa đào những quặng ma tinh kia.

...

Bên ngoài Ma Đô.

Một số người sống lại cũng đang ẩn náu bên trong những người chơi,.

Sau khi biết được sự tồn tại của người sống lại, những người ở Ma Đô vẫn luôn tiến hành điều tra.

Có không ít người sống lại đã bị tìm ra.

Những tương tự như vậy, một số người đã đạt được thỏa thuận với một số người sống lại.

Công hội lớn, một đám người chơi đang đẩy mạnh lên trên Ma Đô.

Hội trưởng của bọn họ đang nói chuyện với một người đàn ông.

“Những gì người hứa hẹn, thật sự có thể thực hiện sao?”

Chương 483: Điểm sáng quen thuộc.

“Đó là đương nhiên, chỉ cần người hợp tác với chúng ta, đợi ngày trò chơi hoàn toàn sống lại, người nhất định có thể trở thành bá chủ một phương.”

“Như vậy là tốt nhất!”

“Ha ha, người quả nhiên là người thông minh.”

Hai người người một lời, ta một câu, nói chuyện rất vui vẻ.

“Còn có một chuyện, tên Tô Mộ kia biết tồn tại sự của chúng ta, nhất định phải nghĩ biện pháp giải quyết hẳn!”

Những lúc này, một câu nói của người sống lại, trong nháy mắt làm cho không khí hạ xuống điểm đóng băng!

Ra tay với Tô Pháp Thần à?

Vậy phải có loại lá gan nào mới dám làm chuyện như vậy?

Đừng nói những người chơi bình thường như bọn họ, cho dù là những người sống lại, không phải cũng bị Tô Pháp thần đè ép không ngẩng đầu lên được sao?

Trong Ma Đô lớn như vậy, người sống lại thể nào cũng có ngàn vạn người đi?

Không phải vẫn là xám xịt bỏ thành mà chạy sao?

“Người đang muốn chết!”

Vị hội trưởng này không khách khí chút nào.

Hợp tác là một chuyện, muốn chết lại là một chuyện khác.

Mấy vạn người trong công hội của hắn, nếu thật sự đi đối phó Tô Pháp Thần, đó chính là có đi không có về!

“Yên tâm đi, trước khi đối phó tên kia, ta sẽ nghĩ ra sách lược vẹn toàn.”

“Chỉ dựa vào lực lượng của các người, còn chưa đủ để đối phó hắn, nhưng điều này cũng không có nghĩa là hắn có thể vô địch đương thời.”

Lời nói của người sống lại khiến vị hội trưởng này thở phào nhẹ nhõm.

“Ta chỉ cần người làm một việc!”

Hội trưởng lại khẩn trương lần nữa.

Thân thể hắn có hơi run rẩy, hiển nhiên không muốn giẫm lên vũng nước đục này.

Người sống lại không để ý đến, tự mở miệng nói: “Ta muốn người kết nối với những người hội trưởng khác, nói cho bọn họ biết, những người sống lại chúng ta cũng không có ý làm kẻ thù với các người. “

“Thậm chí tất cả chúng ta có thể hợp tác cùng nhau, để thể hiện thành ý, chúng ta có thể cho các người biết một số thông tin quan trọng!”

Nghe đến đây, vị hội trưởng sững sờ: “Đơn giản như vậy sao? “

“Đơn giản như vậy!”

Người sống lại cười gật đầu nói.

“Ta hiểu rồi!”

Hội trưởng đáp lại.

Người sống lại thấy thế, nụ cười trên mặt càng thêm xán lạn.

Hắn đang chơi một ván cờ, một bàn cờ lớn!

Mà bàn cờ này, vền vền chỉ là chuẩn bị vì một người.

Cái gai trong mắt, cái đinh trong thịt bọn họ!

...

Trên vách đá Mê Uyên.

Tô Mộ đang đào viên Thuỷ tinh ma pháp cuối cùng.

Ma vật bốn phía trên cơ bản đã bị thanh lý sạch sẽ.

Số lượng ma vật khổng lồ cũng làm cho cấp bậc của Tô Mộ tăng lên một cấp nữa.

“Nhặt đồ trước, sau đó đi lên xem một chút!”

Trở lại phía dưới vách đá, Tô Mộ bắt đầu nhặt những thứ rơi xuống.

Số lượng những trang bị thất giai và ma hạch này thật sự quá nhiều, thanh vật phẩm của hắn chắc chắn không đủ dùng, chỉ có thể bố trí một trận pháp hiển tế ở đây.

“Thuỷ tinh ma pháp đủ dùng để bố trí một trận pháp lớn, toàn bộ

đồ vật không cần nữa thì quét sạch!”

Tô Mộ bắt đầu thu xếp lại túi trữ vật.

Chỉ cần là thứ vô dụng, lấy ra toàn bộ.

Lấy ra thủy tinh ma pháp vừa đào được, hắn bắt đầu bố trí.

Hơn vạn ma vật bạo ra rất nhiều trang bị thất giai, số lượng ít nhất hơn ba ngàn cái.

Giá trị của các trang bị này không thể đo lường.

Sau đó chính là những ma hạch thất giai kia.

Tô Mộ rắc chúng nó trên mặt đất như kẹo đường.

Không chừa lại một thứ!

Sau khi có rất nhiều kinh nghiệm, lần này tốc độ bố trí ma pháp trận của Tô Mộ tăng nhanh hơn rất nhiều.

Ngay khi ma pháp trận sắp hình thành, lối đi vào hành lang Hắc Âm xuất hiện một điểm sáng.

“Đây là?”

Điểm sáng như vậy trong bóng đêm vô cùng nổi bật, cũng làm cho Tô Mộ nhíu mày.

Hắn đã từng nhìn thấy điểm sáng này.

Nó chính là thứ dẫn hắn đến chỗ Cốt Long Bất Tử kia.

“Lại muốn dẫn ta đi đâu?”

Tô Mộ nghĩ đến lời của mấy pháp sư sa đọa kia.

Trong hành lang Hắc Âm này, còn có một người phụ nữ muốn đưa hắn vào chỗ chết.

Nhìn chăm chăm vào vị trí điểm sáng, ánh mắt Tô Mộ lạnh như băng.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Giơ tay vung lên, một hố đen đi thẳng về phía vị trí điểm sáng.

Đối với người muốn giết chết mình, Tô Mộ tuyệt đối sẽ không mềm lòng nường tay.

Một khi bị hố đen khổng chế, kết quả chỉ có một con đường chết.

“Không có gì cả ư?”

Nhưng khi Tô Mộ lóe lên bên cạnh hố đen, chỗ này lại trống rỗng.

Phạm vi công kích của hố đen cũng không thấp, chỉ cần người nọ ẩn núp ở lân cận, nhất định sẽ bị hố đen trực tiếp hút vào.

Điều đó có nghĩa là nàng không có ở gần đây.

“Sẽ ở đâu được?”

Tô Mộ nhìn các lối đi qua lại trong hành lang.

Bị những lối đi này gây trở ngại nên kỹ năng phóng ra cũng bị ảnh hưởng.

Muốn bắt lấy người phụ nữ giấu ở chỗ tối kia, tuyệt đối không phải là chuyện dễ dàng.

“Đó là?”

Đúng lúc này, ở vị trí bên kia lối đi lại xuất hiện điểm sáng một lần nữa.

Tô Mộ nhìn chỗ đó, cau mày.

Cảnh tượng này, hẳn thật sự quá quen thuộc.

Người phụ nữ kia đã dùng điểm sáng như vậy, từng bước từng bước dẫn hắn đến vị trí của Cốt Long.

“Người này dùng trò cũ, lại tìm được người đối phó ta rồi à?”

Tô Mộ không vội vàng đuổi theo, đứng tại chỗ lấy ra một tấm bản

đồ.

Theo bản đồ, vị trí điểm sáng chỉ vào chỉ dẫn đến một nơi.

Tháp Sa Đọa!

“Muốn dẫn ta đến tháp Sa Đọa?”

Tô Mộ nheo mắt lại.

Nếu lúc này đi tới tháp Sa Đọa, đối phương nhất định đã chuẩn bị chu toàn.

Có lẽ hắn sẽ phải đối mặt với đội quân sa đọa.

Chương 484: Điểm sáng quen thuộc. (2)

“Khi đối phó Cốt Long, nàng hắn là thấy được thực lực của ta, nói như vậy, nàng đã nắm chắc có thể đối phó ta rồi?”

Sau khi suy nghĩ nhanh chóng, Tô Mộ không để ý đến điểm sáng trên mặt đất.

Có tấm bản đồ này trong tay, khi nào hắn muốn đi tới Tháp Sa Đọa đều được.

Tô Mộ bày ra tư thế chuẩn bị rời đi, đồng thời phát ra một tiếng hô to: “Ta sẽ không bị người lừa đâu!”

Vừa dứt lời, hắn quay đầu rời đi.

Nhưng đúng lúc này, hắn lóe lên, đi tới lối đi phía sau điểm sáng.

“Vùng Từ Trường Trọng Lực!”

Không chút do dự, trọng lực mạnh mẽ bao phủ toàn bộ khu vực lân cận.

Tô Mộ nhanh chóng xuyên qua lối đi bốn phía.

“Người kia không có ở đây à?”

Tìm kiếm cách một đoạn phía sau nhưng trong lối đi vẫn không có cái gì như cũ.

“Tường lửa!”

Suy nghĩ một chút, Tô Mộ giờ tay vung lên, thoáng chốc lối đi bị phủ đầy tường lửa.

Theo thời gian tường lửa biến mất, Tô Mộ bắt đầu dĩ bữu môi.

Hắn vội vã trở lại về phía vách đá.

...

Ngay sau khi Tô Mộ trở về, lại cách một đoạn thời gian, một luồng năng lượng màu đen xuất hiện trên một vách núi trong khu vực này.

Một bóng người được bao bọc bởi luồng năng lượng màu đen, chậm rãi đi ra từ mặt tường.

“Phù! Phù!”

Nàng thở hổn hển, sắc mặt cực kỳ tái nhợt!

Thế giới vị diện.

Bốn ông lão đứng dưới một dãy núi, bên cạnh là một đám người đang bận rộn.

“Lão tứ, hành trình lần này hung hiểm, nếu người đối ý, đại ca có thể đi thay người!” Ông lão lớn tuổi nhất mở miệng nói.

“Đại ca, chuyện quan trọng, lại do lão tổ đích thân dẫn dò, làm ta có thể từ chối được chứ?” Lão tứ Lâm gia cười trả lời.

Nhìn biểu cảm đặc ý của hắn, sắc mặt ba ông lão khác của Lâm gia đều không dễ nhìn.

“Người thật sự tin tưởng những lời lão tổ nói ư?”

Đột nhiên, Lão đại Lâm gia hạ thấp âm lượng.

Lão tứ Lâm gia nhướng mày, sắc mặt hơi thay đổi.

Một lát sau, hần cười.

“Lời nói của lão tổ càng đáng tin hơn đại ca chứ?”

Lão đại Lâm gia lộ nét mặt xấu hổ, nói không nên lời.

Lúc này, một âm thanh truyền đến từ trên đỉnh núi.

“Người hãy mang theo huân chương của Thần này trên người, có nó bảo vệ, người có thể yên tâm vượt giới!”

Theo âm thanh vang lên, một viên tinh thể chói mắt bay xuống từ trên núi.

Mọi người Lâm gia nhìn viên tinh thể kia, trong ánh mắt chỉ còn lại tham lam.

Nếu không có lão tổ ở đây, bọn họ nhất định sẽ vì mảnh huân chương này mà đánh nhau tàn nhẫn.

Lão tứ Lâm gia phi thân lên, cầm viên tinh thể kia ở trong tay.

“Nhất định không phụ sự nhờ vả của lão tổ!”

Hần phát ra hô to với đỉnh núi .

“Nắm chắc thời gian bố trí trận pháp truyền tống, trong mấy món chí bảo của Lâm gia, người mang theo một món đi!”

Âm thanh của Lâm gia lão tổ lại vang lên.

Lão tứ Lâm gia nghe vậy, sắc mặt mừng rỡ, liên tục nói: “Đa tạ lão tổ! “

Một cảnh này bị ba người khác của Lâm gia nhìn thấy, sắc mặt càng tái nhợt.

Đặc biệt là Lão đại Lâm gia.

“Nếu thật sự để lão tứ phong Thần, địa vị của chúng ta sẽ không giữ được!”

“Đúng vậy, lão tứ xưa nay tâm tư đã nặng, lần này hẳn vượt giới, chưa chắc là một chuyện tốt đối với chúng ta!”

“Vậy chúng ta có thể làm gì được?”

Ba người thăm thì với nhau.

Bọn họ tuy rằng kiêng kỵ, nhưng ngại lão tổ trên núi, chỉ có thể trơ mắt đứng nhìn.

“Ba vị huynh trưởng, sau khi ta vượt giới, còn cần các người ra sức tương trợ!”

Lão tứ Lâm gia hô to với ba người .

Lời nói nghe có vẻ bình thường nhưng lại ý vị sâu xa!

...

Dưới vách đá.

Tô Mộ đã bố trí xong trận pháp hiển tế.

Hắn đặt huân chương của Thần ở trung tâm trận pháp.

“Bắt đầu!”

Sau khi có lượng lớn Thuỷ tinh ma pháp thượng phẩm, rõ ràng trận pháp lần này càng thêm mạnh hơn trận pháp lần trước.

Theo trận pháp thúc dục, lực pháp tắc ẩn chứa trên trang bị cũng bị tách ra.

Trong toàn bộ quá trình, thuộc tính trên những trang bị kia bắt đầu bị mài mòn, chậm rãi biến thành trang bị trắng không có cấp bậc, cũng không có một chút thuộc tính được thêm vào.

Tất cả lực pháp tắc ẩn chứa trong chúng đều tràn vào huân chương của Thần ảm đạm kia.

Còn có năng lượng ẩn chứa trong ma hạch, không ngừng bị ma pháp trận tiến hành tinh chế, rót vào trong viên huân chương.

Hai bên năng lượng mạnh mẽ cùng nhau rót vào, huân chương của Thần cũng sinh ra phản ứng.

“Vút!”

Một cột sáng phóng lên cao, bay về phía trên vách đá!

...

Phía trên vách đá Mê Uyên.

Hàng loạt ma vật đang xung phong vào pháp tắc kia.

Chúng nó tre già măng mọc, trước sau như một cỗ máy vô tình, lặp đi lặp lại hết động tác này.

Đúng lúc này, một cột sáng vọt lên từ sâu trong lòng đất.

Khi cột sáng này chạm vào những pháp tắc kia, rõ ràng sinh ra biến hóa kỳ diệu.

Những lực pháp tắc kia lại bị cột sáng hấp thu một phần!

Xung quanh cột sáng, một vết nứt xuất hiện!

Lần này thì nguy rồi.

Những ma vật xung quanh thấy thế, tất cả đều vọt tới hướng vị trí lỗ hổng kia.

“Răng rắc!”

Vô số ma vật tràn vào, lực pháp tắc không ngừng hiện ra, ngăn cản chúng chạy trốn.

Nhưng cùng lúc đó, cột sáng kia cũng đang hấp thu những lực pháp tắc này.

Lực pháp tắc ngăn cản ma vật dần dần trở nên yếu hơn.

Một ít ma vật mặc dù bị thương nặng, nhưng vẫn bay ra khỏi vực sâu này!

Đó chỉ là sự khởi đầu.

Càng ngày càng nhiều ma vật bay về phía vết nứt, một đám tranh nhau chạy trốn.

Cũng chính bởi vì như vậy, lực pháp tắc hiện ra càng ngày càng nhiều.

Cột sáng hấp thu lực pháp tắc cũng không ngừng tăng lên.

...

Chương 485: Huân chương của Thần tràn đầy.

“Không bình thường, theo lý thuyết thì phải sắp kết thúc rồi mới đúng!”

Ở phía dưới, Tô Mộ nhìn mảnh huân chương của Thần ở trung tâm trận pháp, nhú mảy.

Trang bị và ma hạch hắc hiển tế gần như bắt kịp một lần trước, cho dù trận pháp trở nên mạnh mẽ, cũng không đến mức kéo dài lâu như vậy!

Lại nhìn ánh sáng trên huân chương kia, rõ ràng sáng lên rất nhiều.

Còn có cột sáng ngút trời, càng không có ý biến mất chút nào.

“Trên đó đã có chuyện gì xảy ra vậy?”

Tô Mộ ngẩng đầu nhìn về phía trên vách đá.

Trực giác mách bảo, bên trên nhất định đã xảy ra chuyện gì đó nên mới có thể làm cho cột sáng này kéo dài lâu như vậy.

Ngay khi hắc nghĩ như vậy, năng lượng trận pháp hiển tế không đủ cung cấp.

Năng lượng ẩn chứa trong thủy tinh ma pháp tiêu hao không còn,

cũng không cách nào duy trì trận pháp vận chuyển.

“Lạch cạch!”

Theo âm thanh tinh thể vỡ vụn, cột sáng ngút trời kia đột nhiên dừng lại.

Tô Mộ vội vàng nhặt huân chương của Thần trên mặt đất lên.

‘Huân chương của Thần (tràn đầy)’

Huân chương thay đổi một lần nữa, thực sự làm cho hắn cảm thấy bất ngờ.

Nếu lại thêm vài lần nữa, huân chương của Thần này chắc là có thể khôi phục ánh sáng hoàn toàn!

...

Phòng tuyến số 2.

Vị trí nơi đảo trên không.

“Nhìn kia, đó là cái gì?”

“Làm sao có thể có một cột sáng?”

“Hình như là từ trong vùng cấm Mê Uyên, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Thủ vệ phức tạp theo dõi vùng cấm Mê Uyên cũng phát hiện ra sự tồn tại của cột sáng.

Những người này nhất thời trở nên khẩn trương.

Không ai hiểu rõ sự kinh khủng của ma vật Mê Uyên hơn bọn họ.

“Mau đi báo cáo Diệu Tinh đại nhân!”

Một thủ vệ cuống cuồng hoảng loạn chạy đi.

Những người khác thì tiếp tục canh giữ ở chỗ này, quan sát chiều hướng của Mê Uyên bên kia.

Sau một thời gian, cột sáng biến mất.

“Phù!”

Mấy tên thủ vệ cùng nhau thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng không đợi bọn họ bình tĩnh lại, khu vực kia xuất hiện rất nhiều sinh vật bay trên không.

Thủ vệ nhìn những sinh vật đang bay kia, sắc mặt trắng bệch.

“Cảnh báo! Cảnh báo!”

Trong phòng tuyến số 2 lớn như vậy, tiếng cảnh báo vang lên dồn dập.

“Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra trên đó vậy?”

Tô Mộ nhìn bên trên vách đá, lại chẳng hề biết vì hắc mà một lượng lớn ma vật mới xuất phát nhắm tới phòng tuyến số 2.

Tay hắc cầm mảnh huân chương của Thần trần đầy, đôi cánh hoá diễm nhanh chóng vỡ thành phách.

Một tia sáng hiện ra bên trên huân chương, bao phủ cơ thể hắc.

Tốc độ phi hành không hề chậm.

Trong quá trình này, một lượng lớn ma vật hút máu đổ ập tới chỗ Tô Mộ.

“Bọn này sao thế?”

Chúng chủ động tấn công khiến Tô Mộ nhận ra được điều khác thường.

Những ma vật treo trên vách đá trước đó, miễn mình không tiến vào phạm vi tấn công của bọn chúng thì chúng sẽ không chủ động tấn công.

Nhưng bây giờ, những ma vật hút máu này dường như tấn công mình có mục đích.

“Là vì huân chương của Thần ư?”

Tô Mộ nhanh chóng phản ứng lại.

Phát hiện này cũng làm hắn cảm thấy khiếp sợ.

So với con ma vật cấp Vương trí tuệ kia, ấy vậy mà những tiểu lâu la đó cũng muốn mảnh huân chương này sao?

“Băng Sương Thụ Giới!”

Không mấy may khách sáo với chúng, với những ma vật tự đưa tới cửa này, Tô Mộ đặc biệt ra tay trực tiếp cày chúng.

Chênh lệch đẳng cấp cũng làm điểm kinh nghiệm từ đám ma vật chẳng còn thừa được bao nhiêu.

‘Người đã tiêu diệt Quỷ Dơi Hút Máu, thu hoạch được 50 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần thu hoạch được 1 điểm trí lực!’

...

“Căn cứ vào số lượng, cày theo cách này, thế nào cũng có thể tăng thêm một cấp đây!”

Tô Mộ giơ cao huân chương của Thần, để nó tản ra ánh hào quang chói sáng.

Thứ này đã trở thành đạo cụ dẫn quái tốt nhất.

Dưới năng lực AOE hùng mạnh của Băng Sương Thụ Giới, số lượng ma vật cũng ngày càng ít.

“Đó là?”

Đúng lúc này, một vệt sáng xuất hiện trên đầu Tô Mộ.

Đôi cánh hoả diễm nhanh chóng chuyển động, đưa hắn bay tới vị trí sáng ngời.

Khi xuyên qua ánh sáng rực rỡ ấy thì một vùng đồng bằng xuất hiện trước mắt Tô Mộ.

Khắp mặt đất được bao phủ bởi cát bồi màu đen.

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Rời khỏi hành lang Hắc Ám, kỹ năng Đôi Mắt Chân Thật không gặp trở ngại gì.

“Nơi đó là? Phòng tuyển số 2 à?”

Sau khi ngẩng nhìn bốn phía, Tô Mộ phát hiện có một hòn đảo nổi ở phía xa.

Trên đó hình như đang có chiến đấu.

“Dù sao cũng đã đến đây rồi, ta tới xem một chút vậy!”

Thoáng ngẫm nghĩ chốc lát, hắn mau chóng bay về hướng hòn đảo nổi nọ.

Chẳng bao lâu, hắn đã đến đảo.

“Cẩn chúng lại!”

“Không thể cho chúng tiến vào bên trong phòng tuyển!”

Một loạt tiếng nói dồn dập truyền đến.

Trên hòn đảo nổi, hàng loạt NPC đang chiến đấu với ma vật hút máu.

Tình hình chiến đấu cực kỳ quyết liệt, số lượng ma vật tới khoảng bốn năm nghìn con.

So ra, số lượng NPC nhiều hơn một ít.

Họ dựa vào những rào chắn dựng xung quanh đảo nổi để chống lại sự xâm lăng của lũ ma vật kia.

Tô Mộ bay giữa không trung, một tay xoa cằm.

Chỉ với đám ma vật này thì hiển nhiên không tài nào chiếm đóng được phòng tuyến số 2.

Trừ phi Boss cấp Vương ban này còn ở đây, có lẽ sẽ khả thi hơn.

Điều làm hấn tò mò là những ma vật dưới vực sâu đó rốt cuộc đã trốn tới đây bằng cách nào chứ?

“Mạn Thiên Hỏa Vũ!”

Vô số Hỏa Vũ bắn ra, Tô Mộ công kích lũ ma vật không chút nường tay.

Có sự tấn công của hấn, áp lực đè lên những người canh phòng khác lập tức giảm đi nhiều.

Chương 486: Về lại phòng tuyến số 2.

Trận này lẽ ra phải tiếp tục chiến đấu ít nhất một quãng thời gian, nhưng chỉ vồn vẹn mười phút, đại quân ma vật đã bị tiêu diệt không còn manh giáp.

“Chúng ta thắng rồi?”

“Chuyện này...”

“Sao lại cảm thấy không chân thực cho lắm nhỉ?”

Nhóm NPC trong phòng tuyến số 2 nhìn Tô Mộ trên không trung, và những ma vật không ngừng rơi xuống kia, ai nấy hai mắt nhìn nhau.

Đã lâu họ chưa được chứng kiến cảnh ma vật tập kích với quy mô lớn như vậy.

Tất cả mọi người cho rằng đây sẽ là một trận ác chiến.

Tuy nhiên, ai có thể ngờ rằng sự can thiệp của một nhà thám hiểm lại có thể làm thay đổi đáng kể cán cân của cuộc chiến này!

Rất nhiều người liên tục dụi mắt xác nhận xem liệu mình có nhìn

lầm hay không.

Nhưng dẫu cho họ dụi mắt bao nhiêu lần thì bóng người trên không trung đó vẫn chói lòa đến vậy.

“Không phải người đi mê uyên Ma Vật sao? Sao lại xuất hiện ở đây?”

Trong đám người, một cô gái hô to với Tô Mộ ở không trung.

Nàng cau mày, dường như nhớ đến điều gì.

“Ta mới leo lên từ vực sâu kia!”

Tô Mộ nhìn xuống từ trên cao, khí thế còn mạnh hơn gấp mấy lần đảo chủ nọ.

“Người leo lên từ vực sâu đó ư?”

“Sao thế được?”

Diệu Tinh nghe vậy, gần như gào lên.

Khuôn mặt của nàng tràn ngập vẻ khó thể tin.

Vẻ mặt của những NPC khác cũng tỏ ra vô cùng kinh ngạc.

Họ đã đóng quân ở đây trong nhiều năm nên biết rõ pháp tắc bao phủ tại vực sâu kia mạnh mẽ nhường nào.

Dẫu không có những pháp tắc nọ thì dưới vực sâu còn có hằng hà sa số ma vật đấy!

Sau khi kinh ngạc, Diệu Tinh hỏi lại: “Cột sáng kia có liên quan gì đến người thế?”

Câu hỏi này khiến Tô Mộ lâm vào trầm tư.

Diệu Tinh là đảo chủ của phòng tuyến số 2, thực lực của nàng thoạt trông là thất giai.

Có lẽ NPC này biết những sự việc có liên quan đến huân chương của Thần.

Nhưng cũng chính vì lẽ đó, mình rất có thể hoài bích kỳ tội!

Rốt cuộc mình có nên lấy mảnh huân chương của Thần ấy ra không?

“Đúng vậy!”

Nhiều lần cân nhắc, Tô Mộ lấy ra huân chương của Thần.

Dù tất cả NPC của phòng tuyến số 2 đều nổi lòng xấu xa, mình cũng có thể giải quyết toàn bộ họ.

Hoài bích kỳ tội, câu đó chỉ dành cho những kẻ yếu thôi.

“Ta đang thử sống lại vật này, cột sáng là do nó tỏa ra!”

Lúc mảnh huân chương ấy xuất hiện tại trước mắt nhóm NPC, đại đa số người đều hoang mang.

Chỉ có Diệu Tinh nhìn chằm chằm mảnh huân chương của Thần mà nhúu chặt mày.

“Đây là!”

Lát sau, hình như nàng nhận ra huân chương của Thần, bỗng nhiên mở to mắt.

“Các người thu dọn chiến trường đi.”

Nàng ra lệnh cho nhóm NPC, rồi nói với Tô Mộ: “Người đi theo ta!”

Tô Mộ thu lại đôi cánh hỏa diễm, đi theo sau lưng đảo chủ.

Quan sát phản ứng của nàng, đảo chủ này rõ là biết huân chương của Thần.

Mình có thể yên tâm theo vị đảo chủ này rồi!

Đi bộ trong doanh địa phòng tuyến số 2.

Diệu Tinh bước đi rất nhanh.

Dọc đường các NPC chào hỏi nàng nhưng nàng không quan tâm

đến.

Sau khi tới cuối tòa tháp của đảo chủ, nàng dừng bước.

“Mảnh huân chương của Thần này, người có được từ đâu?” Giọng điệu Diệu Tinh vô cùng nghiêm túc.

Thấy quả nhiên Diệu Tinh biết huân chương của Thần, Tô Mộ cười đáp: “Lấy được từ kho tàng Vương đô!”

“Hả!”

Câu trả lời này lại khiến Diệu Tinh hơi kinh ngạc.

“Sao những tên kia lại cho người lấy đi vật quan trọng thế này được?”

“Lúc ta lấy nó đi, nó không phải như bây giờ!”

Tô Mộ hoàn toàn không mảy may che giấu.

“Hóa ra là thế!” Diệu Tinh cũng thẳng thắn hỏi lại: “Nói vậy, người đang mượn những sức mạnh pháp tắc đó để khôi phục huân chương này à?”

Nghe hỏi, Tô Mộ nheo mắt.

Hắn phản ứng lại rất nhanh.

Sở dĩ những ma vật kia có thể chạy ra khỏi vực sâu, e là vì huân chương của Thần của mình hấp thu được sức mạnh pháp tắc.

“Hóa ra là vậy!”

Sau khi nghĩ thông, khóe miệng Tô Mộ bất giác nhướn lên.

Với sự trợ giúp của vực sâu, mảnh huân chương của Thần trong tay mình có lẽ sẽ nhanh chóng khôi phục!

“Người làm thế rất nguy hiểm!”

Diệu Tinh cũng nghĩ đến điều này, giọng nói chứa ý cảnh cáo mãnh liệt.

“Một khi pháp tắc giam cầm vực sâu bị phá hỏng thì phòng tuyến số 2 sẽ bị đại quân ma vật tấn công.”

“Nếu nơi này bị công phá, lũ ma vật sẽ xung kích trực tiếp lên tường thành!”

Tô Mộ không màng để tâm những chuyện này.

Dù thả đám ma vật ra thì sao?

Những NPC này không đối phó được, không có nghĩa là mình không thể đối phó.

Chỉ là chuyện một Băng Sương Thụ Giới mà thôi!

“Ta muốn biết công dụng của thứ này!” Tô Mộ thẳng thừng đặt câu hỏi cho Diệu Tinh.

“Người không biết nó hoạt động thế nào ư? Vậy người khôi phục nó bằng cách nào?”

Vấn đề này khiến Diệu Tinh lộ rõ vẻ hoài nghi.

“Biết cách khôi phục nó và biết cách sử dụng nó là hai việc khác nhau mà nhỉ?”

Tô Mộ bình tĩnh đáp.

Diệu Tinh chìm vào im lặng.

Là đảo chủ phòng tuyến số 2, nàng cũng là người có thực lực mạnh nhất ở đây, xưa nay chưa có ai dám nói chuyện với nàng bằng giọng điệu này.

Thế nhưng sau khi chứng kiến cảnh Tô Mộ tiêu diệt lũ ma vật, nàng hoàn toàn không còn khinh thường hắn như ban đầu nữa.

“Trong tay người chỉ là một mảnh, chỉ khi nào tập hợp được năm mảnh mới có thể hợp thành một huân chương của Thần hoàn chỉnh!”

“Đến lúc đó chỉ cần người sử dụng huân chương của Thần thì có

thể xóa bỏ hạn mức cao nhất!”

Đạo chủ chậm rãi nói, giải đáp nghi vấn của Tô Mộ.

“Hạn mức cao nhất là gì?” Tô Mộ tiếp tục hỏi tới.

Chương 487: Nhiệm vụ cho không.

“Khi kỹ năng của người đạt tới cấp Thần thì cần đến thần tính huân chương trao cho, như vậy thì kỹ năng có thể đạt tới cấp Thần chân chính!”

“Và cả trang bị của người nữa, trong đó một số trang bị trưởng thành cũng nhất định phải sử dụng huân chương để hoàn thành giai đoạn tiến giai cuối cùng!”

Diệu Tinh tỏ vẻ tri vô bất ngôn, ngôn vô bất tận.

“Hiểu rồi!” Tô Mộ khẽ gật đầu.

“Với những nhà thám hiểm như người thì huân chương của Thần còn có một công dụng khác.”

“Đó là gì?”

Diệu Tinh làm Tô Mộ hứng thú.

Nhưng đạo chủ không trả lời, đột nhiên chuyển chủ đề: “Mặc Tâm cùng đi tới vực sâu với người đâu? Sao hắn không về?”

“Tên đó chết trong mê cung rồi!”

Tô Mộ suy ngẫm một lát, không che giấu.

“Chết thế nào?” Diệu Tinh nhíu chặt mày, hiển nhiên cực kỳ để tâm đến cái chết của Mặc Tâm.

“Hắn bị Tà Thần ăn mòn, bị ta giết chết.”

“Bị Tà Thần ăn mòn?”

Sắc mặt Diệu Tinh càng thêm khó coi.

Tô Mộ quan sát nét mặt nàng, nhận ra có chỗ khác thường.

Ấy vậy mà đảo chủ không hỏi tới nữa, trái lại tiếp nhận lời giải thích đó như một lẽ đương nhiên.

Dường như nàng biết Mặc Tâm sẽ bị Tà Thần ăn mòn!

Trực giác mách bảo với mình rằng đảo chủ này chắc chắn biết gì đó!

Đúng lúc này, Diệu Tinh cất tiếng hỏi.

“Tiếp theo người định làm gì?”

“Người vừa rồi vẫn chưa nói xong.”

Tô Mộ không trả lời, kéo chủ đề về.

“Chắc người cũng hiểu rõ, có vài chuyện ta không nói được!” Diệu Tinh cười gượng.

Câu nói này cũng làm Tô Mộ thấy bất đắc dĩ.

“Ta sẽ dọn sạch ma vật trong vực sâu, phòng tuyến số 2 sẽ không bị đe dọa.”

“Vả lại ta cũng sẽ tìm vị trí của tháp Sa Đọa, nếu có thể, ta sẽ phá hủy tòa tháp đó.”

Tô Mộ từ tốn nói.

“Thực lực của người quả thật đã vượt qua tưởng tượng của ta, nhưng tháp Sa Đọa khó đối phó hơn người nghĩ đấy.”

“Trong tòa tháp ấy có tồn tại của tiếp cận thần!”

Diệu Tinh trông nghiêm túc lạ thường.

“Tồn tại của tiếp cận thần?” Tô Mộ sờ cằm, nhíu chặt mày.

Nếu đúng như Diệu Tinh nói, vậy bây giờ mình thật sự không thể

phá hủy tháp Sa Đọa được.

“Người có huân chương của Thần trên tay, người không thể đi!”
Diệu Tinh nhấn mạnh.

Nàng lại đưa ra cảnh cáo.

Tuy không thể nói rõ hoàn toàn nhưng Tô Mộ nghe hiểu.

Đảo chủ này sợ mình ném luôn huân chương của Thần vào đó đây mà!

“Nhưng nhiệm vụ này là người giao cho ta đấy!”

Tô Mộ bày ra điệu bộ có nhiệm vụ cần phải hoàn thành.

“Hả!” Diệu Tinh tỏ ra lúng túng: “Ta có thể giao cho người một nhiệm vụ khác!”

“Phần thưởng của nhiệm vụ đó có bị thay đổi gì không? Nếu có thay đổi, vậy ta đi phá hủy tháp Sa Đọa còn hơn!” Tô Mộ nở nụ cười đẹp mắt.

Giao tiếp với NPC, mình quá có kinh nghiệm rồi!

Hiển nhiên Diệu Tinh cũng hiểu rõ ý của Tô Mộ.

“Nếu người đã có thể xuống dưới vực sâu, chúng ta muốn biết tình hình cụ thể ở đó, nhờ người mang bản đồ địa hình dưới đó về đây!”

Theo lời Diệu Tinh, nhiệm vụ trước đó của Tô Mộ cũng thay đổi.

‘Nhiệm vụ: Thay đổi phá hủy tháp Sa Đọa thành thăm dò địa hình vực sâu, có nhận không?’

“Chắc chắn là nhận rồi!”

Tô Mộ quả quyết đón lấy nhiệm vụ này.

Trong cột bọc đồ của mình có chứa một tấm bản đồ chi tiết liên quan tới hành lang Hắc Ấm!

Nhiệm vụ này quả thực chính là cho không đây mà!

“Những gì người nói, ta đã hiểu hết rồi!”

Sau khi tiếp nhận nhiệm vụ, Tô Mộ lấy tấm bản đồ ra.

“Đây là?”

Khi thấy tấm bản đồ, Diêu Tinh trở mắt.

“Quá tốt!”

“Có tấm bản đồ này, chúng ta có cơ hội thăm dò sào huyệt rồi!”

Rõ là Diêu Tinh cực kỳ vừa lòng với tấm bản đồ.

“Tìm người sao chép lại bản đồ đi, ta còn sử dụng nó nữa đấy!”

Tô Mộ hoàn toàn không có ý định sẽ chấp tay nhường lại tấm bản đồ.

Diêu Tinh khẽ gật đầu, cầm bức vẽ đi vào tháp phòng đằng sau.

Tô Mộ theo sau nàng, phát hiện đảo chủ đã lấy giấy bút ra.

“Có nghề đấy!”

Chiếu theo các đánh dấu trên bản đồ, Diêu Tinh tiến hành sao chép.

Kỹ xảo vẽ của đảo chủ vô cùng tinh tế, chẳng khác gì so với bản đồ gốc cả.

“Người cứ từ từ vẽ, tối nay ta sẽ quay lại!”

Sao chép tấm bản đồ này cần phải tiêu hao thời gian dài, nghĩ đến lũ ma vật bị mình tiêu diệt trên đảo, và những thứ rơi xuống vực sâu, Tô Mộ không thể chờ đợi được nữa.

Diêu Tinh tập trung vẽ, không đáp lại Tô Mộ.

Mở ra đôi cánh hỏa diễm, Tô Mộ bay đến vị trí chiến trường trên hòn đảo, nhặt vàng sáng dưới đất lên.

Gần như hai phần ba ma vật đều chết trong tay mình, những món đồ rơi xuống này chỉ mình mới nhặt được thôi.

Mấy NPC đang quét dọn chiến trường thấy Tô Mộ lượm không ngớt thì trong mắt tràn ngập ao ước.

Đám này toàn ma vật thất giai đấy!

Trang bị, ma hạch, đồ cũng là vật tư họ cần vô cùng.

Những người này không biết Tô Mộ nhặt những thứ đó chỉ vì một mục đích.

Hiển tế!

“Tranh thủ thời gian thôi!”

Nhét trang bị và ma hạch vào thắt lưng trữ đồ, những thứ khác Tô Mộ không nhặt.

Hắn bay thẳng tới vị trí vực sâu.

Sau khi tới vực sâu, được sự trợ giúp từ huân chương của Thần, hắn nhẹ nhàng xuyên qua bức pháp tắc kia.

Khác với bay lên, khi đi xuống không gặp nhiều trở ngại là mấy.

Xuống dưới vực sâu, nơi nơi toàn là đồ ma vật rơi ra.

Tô Mộ nhanh chóng nhặt đồ, đồng thời bắt đầu bố trí trận pháp hiển tế.

Viên thủy tinh ma pháp lớn được hắn lấy ra.

Có kinh nghiệm trước đó, Tô Mộ không hà tiện những thủy tinh này nữa.

“Những pháp tắc bên trên ấy sẽ không hút uống công!”

“Dù những ma vật đó sẽ được làm mới, hẳn chúng sẽ không chạy được bao nhiêu đâu.”

Chương 488: Ta bảo đảm sẽ mang hắc về!

“Vớ! lại, chỉ có tiêu diệt ma vật mới có thể thắng cấp!”

Tô Mộ đã nghĩ kỹ phải giải thích với Diệu Tinh thế nào rồi.

Cố ý thả vài ma vật ra, để những người canh giữ phòng tuyến số 2 có thể được tăng cấp từ trận chiến, còn thu hoạch được ma hạch và trang bị.

Đây chắc chắn là một lý do rất hoàn hảo!

“Mong rằng lần này có thể khôi phục ngay!”

“Thế nhưng theo những gì Diệu Tinh nói, ta còn phải tìm thêm hai mảnh huân chương của Thần nữa mới có thể hợp thành một huân chương hoàn chỉnh.”

“Phải quay về hiện thực tìm kiếm một vài di tích vậy!”

Vừa bố trí trận pháp, Tô Mộ vừa thì thầm.

Vả lại, hai mảnh huân chương của Thần kia không hề dễ tìm nha!

...

Lối ra hành lang Hắc Ám thông với tháp Sa Đọa.

Tân Gia Đức vẫn luôn canh giữ ở đây.

Lúc này, một cô gái đi ra từ lối thông nhau đó.

Mắt Tân Gia Đức run lên, hắc chuẩn bị sẵn sàng thi triển ma pháp.

“Tên kia không theo đến đây, hắc đã cảnh giác rồi!” Giọng của cô gái vang lên.

Câu nói này khiến Tân Gia Đức chìm vào im lặng.

Hắn nhìn chằm chằm cô gái, dường như đang suy nghĩ tính chân thực của câu nói này.

“Ta thử rồi, nhưng suất nữa đã bị hắc phát hiện.” Cô gái vội vàng hô lên.

“Đồ phế vật vô dụng!”

Tân Gia Đức vấy tay áo bào, hừ lạnh.

“Người đã nhận mệnh lệnh của Tà Thần, vậy hắc có thể điều động ma vật trong hành lang chứ? Tuy không thể dẫn tên kia tới nhưng cũng không bức ép hắc đến đây được sao?”

“Ma vật trong hành lang không làm gì được tên kia cả!” Cô gái lắc đầu đáp.

Nàng tận mắt chứng kiến thực lực hùng hậu của Tô Mộ, biết rõ hành động này ngu xuẩn cỡ nào.

“Vậy người còn có tác dụng gì nữa hử?” Mắt Tân Gia Đức u ám hắc.

Hắc vươn tay, lập tức bóp ngay cổ cô gái.

Là một pháp sư, sức mạnh của hắc không hề yếu, hắc xách cô gái lên dễ như trở bàn tay.

“Người giết ta cũng vô dụng thôi, bây giờ chỉ có ta mới giúp người dẫn hắc tới được thôi!” Bằng một giọng khàn khàn, cô gái dốc hết sức nói.

Mắt Tân Gia Đức rét lạnh, hắc bất vi sở động.

Đúng lúc này, một sự thay đổi quái lạ diễn ra.

Một nguồn năng lượng khổng lồ phát ra từ trong hành lang Hắc Âm.

“Tân Gia Đức!”

Cùng lúc đó, một chất giọng tang thương vang lên phía trên toà tháp cao.

“Hừ!”

Tân Gia Đức trừng cô gái một cái dữ tợn rồi thả lỏng tay ra.

“Khụ! Khụ!”

Cô gái há to miệng ho khan.

“Ở lại đây đi!”

Theo tiếng nói của Tân Gia Đức, một năng lượng màu đen xuất hiện xung quanh cô gái.

Ngay sau đó, Tân Gia Đức loé lên rồi đi tới tầng cao nhất của tháp cao.

“Chúa Tế Sa Đọa!”

Khác với sự hung hãn trước mặt cô gái, Tân Gia Đức khiêm tốn quỳ dưới đất.

“Ta có thể cảm nhận được có một mảnh huân chương của Thần đang thức tỉnh, tên kia có cách làm cho huân chương sống lại!”

“Bất kể trả giá lớn đến đâu, phải mang hãn đến cho ta!”

Giọng điệu của Chúa Tế Sa Đọa ra chiều không cho từ chối.

“Chúa Tế Sa Đọa vĩ đại, căn cứ vào tin tức mà ả tộc Âm Hồn mang tới, thực lực của tên kia rất mạnh, những người ta cử đến hành lang Hắc Ám, đều đã...”

“Àm!”

Không đợi Tân Gia Đức dứt câu, một nguồn năng lượng mạnh mẽ lập tức đánh bay hãn.

Cơ thể của hãn đập mạnh vào tường.

Không màng tới vết thương, Tân Gia Đức vội vàng bò dậy, quỳ dưới đất cúi đầu.

“VẬY PHẢI CÀNG NHIỀU NGƯỜI ĐI CHO TA!”

“Chúa Tế Sa Đọa vĩ đại, trong hành lang Hắc Ám có pháp tắc hạn

chế...” Tân Gia Đức thấp thỏm nói.

Chúa Tế Sa Đọa chìm vào im lặng.

Tân Gia Đức sợ hãi chờ đợi, cũng chẳng dám thở mạnh.

Lại một lát sau, Chúa Tế Sa Đọa đưa tay về phía hư không.

Giây sau, một tinh thể chói mắt ra hiện ra trong tay hắn.

Sau khi tinh thể này xuất hiện, Tân Gia Đức cũng không kìm lòng nổi mà ngẩng đầu lên.

Hắn nhìn chăm chăm vào viên tinh thể kia, trong mắt dường như có sự tham lam vô tận.

“Mang theo nó, người có thể xuyên qua pháp tắc của hành lang Hắc Ám, nhưng chỉ bằng nó, người không ra khỏi vực sâu này được đâu!”

Chúa Tế Sa Đọa lại cất tiếng, vừa là nhắc nhở, vừa là cảnh cáo.

Tân Gia Đức nghe vậy, lòng vui mừng khôn xiết.

“Yên tâm đi thưa Chúa Tế Sa Đọa, ta bảo đảm sẽ mang tên đó về!”

“Nhớ kỹ lời của người đấy!”

Chúa Tế Sa Đọa vung tay một cái, mảnh huân chương của Thần kia bay đến trước mặt của Tân Gia Đức.

Sứ giả trấn tháp này hưng phấn đứng dậy, hai tay cầm lấy mảnh huân chương này.

“Người là người mà ta tin tưởng nhất. Người nên biết phản bội ta sẽ có kết cục như thế nào rồi đấy!”

Trong âm thanh già nua mang sự cảnh cáo nồng đậm.

“Chúa Tế Sa Đọa vĩ đại, ta là người hầu trung thành nhất của người.”

Tân Gia Đức vội vàng quỳ trên mặt đất, không ngừng hành lễ với

Chúa Tể Sa Đọa.

“Đi đi!”

Chúa Tể Sa Đọa khoát tay. Lúc này Tân Gia Đức mới đứng dậy, chớp nhoáng một cái đi đến bên ngoài tháp Sa Đọa.

Hắn nhìn người phụ nữ bị giam cầm trong trận pháp, trận pháp màu đen kia lập tức biến mất.

“Tên kia ở đâu?”

“Hắn ở chỗ giao của hành lang Hắc Ám liên thông và vách đá lớn.”
Sắc mặt người phụ nữ trắng bệch, thành thật trả lời

Tân Gia Đức chau mày một cái.

Hắn nhìn lối đi trước mặt kia, từ từ đưa tay ra.

“Bùm bùm bùm!”

Lực pháp tắc mạnh mẽ hiện ra, ngăn cản hắn tiến tới.

Chính trong lúc này, một luồng ánh sáng mãnh liệt bao phủ cả người của hắn.

Một giây sau, lực pháp tắc lập tức bị bắn ra.

Gương mặt sứ giả trấn tháp này lộ ra nụ cười cực kỳ hưng phấn.

“Cuối cùng!”

Chương 489: Pháp cầu cấm kỵ.

Hắn nhìn chằm chằm vào lực pháp tắc kia, không ngừng rù rì trong miệng.

Ở một bên, người phụ nữ nhìn Tân Gia Đức từ từ bước vào trong lối đi cũng mở to hai mắt.

Sau một hồi chần chừ, nàng đi theo sau Tân Gia Đức, cùng tiến vào

trong hành lang Hắc Ám.

...

Dưới đáy của vách đá lớn

“Thành công rồi?”

Tô Mộ nhìn mảnh huân chương của Thần tỏa ánh sáng bốn phía trên mặt đất, nhanh chóng bước tới.

‘Huân chương của Thần: tác dụng chưa biết’

“Quá tốt rồi!”

Nhìn từ độ sáng bóng so với miêu tả thì rõ ràng mảnh huân chương này đã hoàn toàn khôi phục rồi.

Tô Mộ ngẩng đầu nhìn phía trên vách đá.

Nơi này đúng là một vùng đất trù phú phong thủy!

“Trở về xem thử đảo chủ kia vẽ bản đồ xong chưa!”

Tô Mộ dang đôi cánh hỏa diễm, bay về phía bầu trời của vách đá.

Lúc này cấp bậc của hắn đã đạt đến cấp 6 thất giai, còn có sáu trăm điểm thuộc tính chưa phân phối.

“Thêm toàn bộ vào trí lực!”

Tô Mộ thêm toàn bộ số điểm thuộc tính này vào trí lực.

“Xem giao diện thuộc tính!”

Người chơi: Tô Mộ

Cấp bậc: cấp 6 thất giai (38000/ 1800000)

HP: 2910600

MP: 1437000

Công kích vật lý cận chiến: 28752

Công kích ma pháp: 129200

Phòng ngự vật lý: 31806

Phòng ngự ma pháp: 46110

Bạo kích ma pháp: 35%

Sát thương bạo kích ma pháp: 250%

Bạo kích vật lý: 5%

Tất cả khả năng miễn dịch: 50%

Miễn giảm tổn thương: 30%

Sức mạnh 7188, thể chất 7102 (+2500), nhanh nhẹn 7652, tinh thần 8370 (+6000), trí lực 10000 (+7000)

Đánh chết được lượng lớn ma vật, Tô Mộ vẫn luôn không chú ý đến giao diện thuộc tính, nhưng sau khi nhìn thấy thuộc tính trí lực trên giao diện thì hẩn ngơ ngẩn cả người một chút.

Thuộc tính trí lực cơ sở đã đạt đến tròn mười nghìn điểm!

“Không đúng lắm, phải là hơn mười nghìn chứ!”

Tô Mộ tính toán sơ lược một chút rồi nhú mày.

“Đây chính là là hạn mức cao nhất sao?”

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, Tô Mộ nhớ lại lời của Diệu Tinh nói.

Người chơi có hạn mức cao nhất!

“Phù!”

Tô Mộ dùng sức phun ra một ngụm khí bắn, bay đến phía trên của vách đá.

Cả quá trình thoải mái hơn rất nhiều so với trước kia.

Rõ ràng là lực pháp tắc ở nơi này đã bị huân chương của Thần hấp thụ không ít.

Tô Mộ bay về phía đảo hoang, nhanh chóng trở về nơi ở của Diệu Tinh.

Vị đảo chủ này vẫn đang phục chế bản đồ, chỉ còn lại một bộ phận nhỏ cuối cùng thôi.

Tô Mộ không thúc giục mà nhẫn nại chờ đợi.

Lại một lúc trôi qua, cuối cùng vị đảo chủ này cũng vẽ xong một bộ phận sau cùng.

“Hoàn thành rồi!”

Nàng thở phào nhẹ nhõm một hơi dài, quay đầu nhìn về phía Tô Mộ: “Người muốn phần thưởng thế nào?”

“Kỹ năng, kỹ năng mạnh mẽ nhất của người!”

Tô Mộ nhìn vị đại mỹ nữ này, trong mắt chỉ có hai chữ “kỹ năng”

“Kỹ năng ư?”

Diệu Tinh suy tư.

“Ta không phải là pháp sư, trong kỹ năng của ta lại không có cái nào thích hợp với người.”

“Nhưng mà ở đây ta lại có một món đồ.”

Diệu Tinh lấy một mảnh tinh thể hình cầu to khoảng bàn tay ra.

“Ặc!”

Nhìn thấy món đồ này, Tô Mộ đau đầu một hồi.

Không cần nghĩ cũng biết món đồ này chắc chắn giống như viên bảo thạch Tro Tàn kia. Muốn học được kỹ năng trong đó còn không biết phải tiêu tốn bao nhiêu thời gian và trả giá!

“Trong này ẩn chứa một câu cấm chú vô cùng mạnh mẽ, có thể

nắm giữ được hay không thì phải xem người có thể kích hoạt nó không rồi!”

Điều Tinh giao tinh thể hình cầu này lại cho Tô Mộ.

‘Pháp cầu cấm kỵ: bên trong ẩn chứa một câu cấm chú đáng sợ, sau khi kích hoạt có thể học tập!’

Sau khi tiếp nhận, miêu tả của vật phẩm khiến cho Tô Mộ cảm thấy có hứng thú.

“Cấm chú? Vậy chẳng phải là rất mạnh sao?” Hắc mở miệng hỏi.

Điều Tinh gật đầu, hít sâu một hơi: “Đồng thời, nó cũng vô cùng nguy hiểm!”

Trong ngữ điệu của vị đạo chủ này mang ý cảnh cáo mạnh mẽ.

“Vậy thì ta cũng không được tăng lên gì, chỉ bằng người dạy ta thêm mấy kỹ năng nữa đi?”

Sau khi cất tinh thể hình cầu vào, Tô Mộ bày ra một biểu cảm như mình bị thiệt thòi lớn.

Điều Tinh bất đắc dĩ bật cười, giơ tay lên.

Một giây sau, lòng bàn tay của nàng hiện ra một luồng năng lượng sinh mệnh hùng mạnh. Năng lượng sinh mệnh này vây vòng quanh cơ thể của Tô Mộ, khiến cho hắc cảm nhận được một luồng sức sống mạnh mẽ.

‘Người đã nắm giữ được kỹ năng: Sinh Sôi Không Ngừng!’

‘Sinh Sôi Không Ngừng (cấp SSS): mỗi giây khôi phục tối đa 1% HP, lúc bị thương tổn nặng đến chết sẽ không chết, đồng thời khôi phục tối đa 10% HP (chỉ có thể kích hoạt một lần trong hai mươi bốn giờ)’

“Kỹ năng này không tệ đấy!”

Nhìn thấy kỹ năng này, lúc này Tô Mộ mới lộ ra một nụ cười thỏa mãn.

“Có kỹ năng này rồi, người cũng sẽ không dễ dàng bị đánh chết.”
Diệu Tinh cũng mở miệng nói.

Đối với một pháp sư có thân thể yếu đuối thì kỹ năng này tương đương với việc có thêm một cái mạng.

“Cám ơn đảo chủ nhé!”

Tô Mộ bày tỏ sự cảm ơn.

“Lấy đi đi!”

Diệu Tinh trả tấm bản đồ trước kia cho Tô Mộ.

Tô Mộ cất tấm bản đồ vào, xem lại điểm trí lực của mình, trở nên do dự.

Một khi mình hỏi Diệu Tinh thì sẽ bại lộ chuyện thuộc tính của mình đã đạt đến mười nghìn điểm.

Rốt cuộc là có nên hỏi hay không đây?

Đối với NPC, trước giờ Tô Mộ chưa từng tin tưởng.

Sau khi qua lại nhiều lần với những kẻ này như thế, hẳn luôn có một cảm giác những NPC này có bí mật không thể để người khác biết được!

Tô Mộ từ bỏ việc hỏi trực tiếp, bắt đầu nói bóng nói gió.

Chương 490: Suy nghĩ gian dối của Tân Gia Đức.

“Trước kia người nói người chơi có hạn mức cao nhất, vậy hạn mức cao nhất của thuộc tính người chơi là bao nhiêu?”

“Ha ha.” Diệu Tinh nghe đến câu hỏi này đột nhiên bật cười.

“Dựa vào cấp bậc hiện tại của người còn chưa đạt đến hạn mức cao nhất của người chơi. Đợi khi cấp bậc của người đủ rồi thì tự

nhiên sẽ biết thôi.”

Mặc dù Diệu Tinh không nói rõ nhưng Tô Mộ cũng nghe ra được. Rõ ràng là vị đạo chủ này cảm thấy mình còn cách hạn mức cao nhất rất xa mà!

“Ta chỉ tiện thể hỏi thôi.” Tô Mộ dứt khoát nói theo câu này: “Nếu như thật sự đến lúc đó thì chưa chắc đã có người nói với ta.”

Có lẽ cảm thấy Tô Mộ nói có lý, hoặc cũng có thể là cảm thấy nhà thám hiểm trước mắt này rồi cũng sẽ có ngày đó, Diệu Tinh mở miệng nói: “Hạn mức cao nhất của nhà thám hiểm, hoặc là nói hạn mức của tất cả mọi người chúng ta, thuộc tính cơ sở mãi mãi chỉ có thể đạt đến mười nghìn điểm!”

“Đây là hạn mức cao nhất của người phàm, muốn vượt qua được hạn mức cao nhất này thì nhất định phải được trao cho thần tính!”

“Về điểm này thì chỉ có huân chương của Thần mới có thể làm được!”

Nghe đến đây, Tô Mộ sờ cằm.

“Không còn cách nào khác có thể nâng cấp à?”

Diệu Tinh lắc đầu. Tô Mộ trầm ngâm.

Trị số trí lực không có cách nào đột phá được hạn mức cao nhất mười nghìn, đây là một chuyện vô cùng nhức đầu. Cho dù các thuộc tính khác còn chưa đạt đến bước ngoặt này nhưng đó cũng là chuyện sớm muộn!

“Sử dụng huân chương của Thần thì có thể đột phá hạn mức cao nhất à? Là có thể đột phá một hay là tất cả trị số thuộc tính?” Tô Mộ lại hỏi.

“Ta không biết!”

Diệu Tinh hơi bối rối trả lời.

Đối với nàng thì cho dù là hạn mức cao nhất của một thuộc tính cũng đều là một cửa ải không có cách nào đạt được. Muốn kiểm

chứng thì chỉ khi thuộc tính đều đạt được giá trị hạn mức cao nhất rồi sử dụng huân chương của Thần mới có thể có được đáp án.

“Người có biết còn nơi nào có huân chương của Thần không?” Tô Mộ đưa ra câu hỏi cuối cùng.

Diệu Tinh cười gượng, lộ ra một biểu cảm kiểu “Ta đi đâu để biết chứ”.

Tô Mộ lúng túng gãi đầu.

“Được rồi, nhiệm vụ của người cũng đã hoàn thành rồi. Đợi đến khi có một ngày người thật sự đạt đến hạn mức cao nhất của thuộc tính, vậy thì cũng đồng nghĩa với việc người đã sở hữu thực lực hủy tháp Sa Đọa. Đến lúc đó thì người hãy đến tìm ta!”

“Trước đó thì ta hy vọng người đừng dễ dàng tiến vào trong tháp Sa Đọa”

Diệu Tinh đưa ra lời nhắc nhở thiện ý.

“Ta biết rồi!”

Tô Mộ trả lời.

Bởi vì câu nói này của Diệu Tinh, hẳn cũng ý thức được một số thứ.

Người phạm đều có hạn mức cao nhất, vậy thì Chúa Tế Sa Đọa chắc hẳn cũng có. Nhưng hạn mức cao nhất của hẳn chắc chắn đã vượt qua người phạm như mình mình, nếu không thì Diệu Tinh cũng sẽ không kiêng kỵ như thế.

Vậy thì công kích ma pháp của hẳn lại có thể đạt đến bao nhiêu?

Tô Mộ dang đôi cánh hỏa diễm, vừa bay ra khỏi đảo hoang vừa suy nghĩ.

Dựa theo công kích ma pháp của mình để tính thì Chúa Tế Sa Đọa chỉ cao chứ không thấp. Hơn nữa là một đại pháp sư sa đọa, hẳn chắc chắn nắm giữ kỹ năng hùng mạnh loại như Hổ Đen Hấp Dẫn, thậm chí còn có kỹ năng mạnh mẽ hơn nữa.

Phải nói rằng đại pháp sư như thế, nếu như không có ma pháp xuyên thấu, thì mình chắc chắn không tin.

50% khả năng kháng toàn thuộc tính của mình rất có khả năng chính là trong suốt rồi.

“Một kỹ năng của hắc chắc chắn có thể hạ gục ta!”

“Nhưng không biết lượng máu của hắc là bao nhiêu, khả năng kháng cao bao nhiêu!”

Tô Mộ nhìn lượng máu ba triệu của mình, khẽ lắc đầu.

Trong số các người chơi thì trị số này tuyệt đối đã có thể khiến người ta ngưỡng mộ. Nhưng so sánh với những NPC đỉnh cấp kia thì lượng máu này hoàn toàn không đủ vào đâu.

BOSS cấp Vương thất giai cũng đã đạt đến lượng máu hơn hai mươi triệu rồi!

“Cũng có khả năng thuộc tính của hắc đã vượt qua mười nghìn điểm, ít nhất là trị số trí lực đã vượt qua rồi!”

Dĩ nhiên được ban tặng thần tính không nghĩa là trở thành thần, thân là Chúa Tể Sa Đọa thì có thể đã có thần tính rồi.

“Không thể hành động thiếu suy nghĩ được!”

Tô Mộ hít một hơi thật sâu.

Vốn tưởng rằng mình đã đủ mạnh rồi, mà đến khi thật sự đối mặt với những tồn tại đỉnh cấp kia thì cảm giác bất lực vẫn xuất hiện trong tim.

“Muốn thu được huân chương của Thần thì chỉ có thể đợi bí cảnh mở ra rồi.”

“Trong hiện thực sẽ có thông báo, ta chỉ cần quay trở về hiện thực từ cửa truyền tống ở chỗ rừng cây khô kia là được rồi!”

Tô Mộ bay về phía vách đá lớn.

Hắn lấy tấm bản đồ kia ra nghiên cứu tỉ mỉ.

“Tốc độ đổi mới ma vật của nơi này chắc hẳn sẽ rất chậm, ta còn có ba nơi có thể quét.”

Trên tấm bản đồ có ba sào huyết ma vật mà trước đó hắn chưa đi qua. Không nghi ngờ gì nữa, ba nơi này chắc chắn đều có trên chục nghìn ma vật.

Cho dù là số ma vật này đã không còn kinh nghiệm nhưng dùng nó để cày các thuộc tính khác cũng như nhau.

“Sau khi quét xong số ma vật kia thì quay trở về hiện thực, hội tụ cùng với Hiên Viên trước.”

“Có huân chương của Thần thì ta có thể đi đến khu vực phía sau cửa truyền tống Ma Đô để thăm dò rồi!”

Tô Mộ đã dự tính xong.

...

Chương 491: Suy nghĩ gian dối của Tân Gia Đức. (2)

Trong hành lang Hắc Ám.

Tân Gia Đức bước đi rất chậm.

Đúng như lời của Chúa Tể Sa Đọa, mặc dù huân chương của Thần có thể giúp hắn đi vào trong hành lang Hắc Ám, nhưng không thể giúp hắn rời khỏi.

Năng lượng tỏa ra trên huân chương đang đồng thời ngăn cản những pháp tắc kia, cũng khiến cho ánh sáng trên huân chương tiêu hao.

Mỗi lần bước một bước, Tân Gia Đức đều sẽ lộ ra biểu cảm xót ruột.

“Ta không thể đi đến lối đi của vách đá lớn rồi!” Tân Gia Đức nói với người phụ nữ ở phía sau.

“Người muốn ta làm thế nào?” Người phụ nữ vô cùng biết điều.

“Dẫn hẩn đến chỗ Cốt Long Bất Tử.”

Tân Gia Đức vừa nói vừa chạy đến khu vực trung tâm. Nơi đó ẩn chứa lực Tử Linh mạnh mẽ, vừa vận thích hợp để pháp sư sa đọa như hẩn phát huy toàn bộ thực lực.

Chỉ cần nhà thám hiểm kia bước vào trong trung tâm của hành lang Hắc Ám thì hẩn sẽ có cơ sở tuyệt đối.

Người phụ nữ gạt đầu, biến mất trước mắt của Tân Gia Đức.

Trong lối đi đen tối, tiếng rì rầm vang lên.

“Chỉ cần có thêm một mảnh huân chương của Thần nữ thì ta có thể rời khỏi nơi chết tiệt này rồi!”

Sứ giả trấn tháp này dường như từ lúc bắt đầu đã không định chấp hành mệnh lệnh của Chúa Tế Sa Đọa!

Bên dưới vách đá lớn.

Đây là lần thứ ba Tô Mộ trở lại đây.

Sau khi bước vào hành lang Hắc Ám, hẩn cầm bản đồ lên, chuẩn bị đi tới sào huyệt của ma vật ở gần nhất.

Nơi đó được đánh dấu là Ảnh Ma Hắc Ám.

Loại ma vật này, trước đây hẩn đã từng đánh chết không ít.

Nhưng mà thực lực của Ảnh Ma thực sự ở trong hành lang Hắc Ám rõ ràng là mạnh hơn.

Nhưng với mười ba vạn công kích ma pháp của hẩn, cho dù có là Ảnh Ma vương đi chăng nữa thì có làm sao?

Khi hẩn bước đi, trong lối đi Hắc Ám bỗng bùng lên ánh lửa.

Ánh lửa cực kỳ dễ thấy, trong nháy mắt đã hấp dẫn sự chú ý của Tô Mộ.

Sau khi nhìn về hướng đó, một bóng người cũng xuất hiện trước mắt hắn.

Người kia đang đứng ở đầu kia của lối đi, nhìn hắn qua ánh lửa.

“Người là ai?” Tô Mộ hỏi.

Người kia không hề định đáp lại, quay người bỏ chạy.

“Muốn chạy à?”

Ánh mắt Tô Mộ trầm xuống, trực tiếp Chớp Nhoáng xuyên qua ngọn lửa.

“Vùng Từ Trường Trọng Lực!”

Cùng lúc đó, lối đi được bao phủ bởi một trường lực mạnh mẽ.

Bóng người kia lập tức bị khống chế.

Khóe miệng Tô Mộ khẽ nhếch lên, Chớp Nhoáng đã đi tới bên cạnh bóng người.

“Soạt!”

Một bức tường lửa xuất hiện, chiếu sáng cả một khu vực.

“Đây là?”

Sau khi thấy rõ bộ mặt thật của bóng người, Tô Mộ nhú chặt mày.

Đây không phải là một người.

Đó chỉ là một chiếc áo choàng có hình người, bên dưới chiếc áo choàng lại chẳng có gì cả.

“Rốt cuộc người muốn làm gì?”

Tô Mộ hô lớn một tiếng.

“Soạt!”

Đúng lúc này, trên một đoạn lối đi lại xuất hiện ánh lửa.

Ở nơi đó, lại có một bóng người xuất hiện.

Sau khi đối mặt với bóng người đó, Tô Mộ cũng không có ý định đuổi theo nữa.

Cũng giống như tình huống trước đây, sử dụng những đốm sáng để dẫn dắt sự chú ý của hắn, nhưng lần này nó được thay thế bằng những bóng người để thu hút hơn thôi.

Tô Mộ lấy bản đồ ra, nghiên cứu lối đi của lối đi này.

“Là khu vực trung tâm sao?”

“Tại sao lại muốn dẫn ta tới đó?”

Lúc trước rõ ràng điểm sáng muốn dẫn dụ hắn tới hướng của tháp Sa Đoạ, nhưng sao bây giờ đột nhiên lại thay đổi phương hướng.

Điều này khiến cho Tô Mộ hơi khó hiểu.

“Lại phái người tới rồi sao? Hay đang mai phục ở đó?”

Sau khi suy nghĩ một hồi, Tô Mộ liền bĩu môi.

Chỉ cần hắn không đi tới tháp Sa Đoạ, thì cho dù ở đó có bao nhiêu pháp sư sa đoạ đến đi chẳng nữa, vậy thì tiền hết đi là được rồi!

“Thoải được rồi, ta sẽ lập tức tới đó, người cũng không cần phải làm như vậy nữa!”

Tô Mộ hô lớn một tiếng, không hề sợ hãi chút nào.

Bóng người kia dường như đã hiểu được, biến mất cùng lúc với ánh lửa.

Tô Mộ cũng không chút do dự, lao thẳng tới vị trí của Cốt Long Bất Tử.

Tốc độ không nhanh.

Dù sao hắn cũng phải mài dũa tính kiên nhẫn của mấy người đó chút chứ nhỉ?

Sau một thời gian ngắn, một khu vực rộng lớn bỗng xuất hiện.

Tô Mộ giẫm lên đồng xương khô trên mặt đất, phát ra âm thanh “răng rắc” giòn tan.

Đúng vào lúc này, khu vực này lại xảy ra biến đổi.

“Rào!”

“Rào!”

Từng đám lửa bắt đầu cháy rừng rực từ trên đồng cốt.

Những ngọn lửa này tạo thành một cái vòng lửa, đồng thời chiếu sáng hoàn toàn khu vực này!

“Đây là một trận pháp sao?”

Tô Mộ nhìn vào những vòng lửa kia, phát huy ưu thế của đại sư trận pháp.

“Ta đã chờ người từ rất lâu rồi!”

Không đợi hắn tiếp tục nghiên cứu, một giọng nói bỗng vang lên.

Tô Mộ ngẩng đầu lên, nhìn thấy một bóng người trong không trung.

Đó là một pháp sư khoác trên mình một bộ trường bào lộng lẫy.

Hắn trôi lơ lửng ở trên không trung, khuôn mặt khô ngô tuần tú, sau lưng còn có ba quả cầu tròn màu đen đang vờn quanh.

Với tạo hình như thế này, vừa nhìn đã biết cấp bậc của người này chính là đại BOSS.

Nhưng tầm mắt của Tô Mộ lại dừng lại ở trên tay trái của hắn.

Đó là một viên tinh thể phát ra ánh sáng.

“Huân chương của Thần?”

Chỉ liếc mắt một cái, Tô Mộ đã nhận ra vật kia.

Đây là mảnh huân chương của Thần thứ tư hẳn nhìn thấy!

Tân Gia Đức dường như cũng chú ý đến tầm mắt của Tô Mộ, nâng tay trái lên.

Hắn bỏ mảnh huân chương kia vào lòng bàn tay: “Người biết thứ này là thứ gì chứ?”

“Biết!” Tô Mộ trả lời.

Chương 492: Mảnh muân chương của Thần thứ tư

Tân Gia Đức cười hỏi: “Trong tay người, chắc hẳn cũng đang có một mảnh?”

Nghe vậy, Tô Mộ lập tức hiểu ra.

Những NPC này rõ ràng đã chú ý đến động tĩnh hắn ở trên vách đá khi khôi phục huân chương của Thần rồi!

Cái gã trông có vẻ xảo trá này hẳn là đang nhắm vào huân chương của Thần trong tay hắn.

Để đến được nơi này, hắn cũng đã sử dụng huân chương của Thần để chống lại những pháp tắc đó.

“E rằng người này còn mạnh hơn tất cả những đối thủ mà ta đã từng gặp trước đây!”

“Ta tuyệt đối không thể xem nhẹ!”

Tô Mộ thu hồi lại toàn bộ ý nghĩ xem thường.

“Mở BUFF!”

Một tia sáng xuất hiện, bao phủ trên người hắn.

Giây tiếp theo, công kích ma pháp đã thắng cấp một cách kinh khủng trong nháy mắt.

Còn có HP, trực tiếp tăng lên gấp đôi!

Sáu trăm vạn lượng máu, cộng thêm hơn hai mươi vạn công kích ma pháp, cũng khiến cho Tô Mộ yên tâm hơn.

“Vùng Từ Trường Trọng Lực!”

Tô Mộ không trực tiếp ra tay, mà bắt đầu tiến hành dò xét.

Trọng lực mạnh mẽ lập tức bao trùm cả khu vực.

Giữa không trung, sắc mặt Tân Gia Đức biến đổi, rõ ràng hắn đã cảm nhận được một áp lực mạnh mẽ.

Nhưng hắn khác với những tên BOSS khác!

Phía sau hắn có ba quả cầu nhỏ màu đen đang không ngừng xoay tròn, mạnh mẽ ngừng lại rồi có xu hướng rơi xuống.

“Tiểu tử, người thật không lễ phép!”

Từ trên cao nhìn xuống, Tân Gia Đức phát ra âm thanh trầm thấp.

Hắn quan sát Tô Mộ, toàn thân phát ra khí thế của người bề trên.

“Ta còn cần phải lễ phép với người hay sao?”

Tô Mộ không nhịn được bật cười.

Tại sao NPC nào lên sàn cũng nói với hắn mấy câu này vậy?

Hắn cũng không có suy nghĩ đó!

“Giết chết tên này, lấy được huân chương của Thần trong tay hắn, như vậy là ta chỉ còn thiếu một mảnh nữa thôi!”

Hai mắt Tô Mộ hừng hực, trong đầu chỉ nghĩ tới mảnh huân chương kia.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Thời gian BUFF chỉ có 10 phút, Tô Mộ quả quyết ra tay.

Một giây tiếp theo, một cái hố đen bỗng xuất hiện trước người Tân Gia Đức.

Lực hút mạnh mẽ lập tức lao về phía hắn.

Tân Gia Đức rõ ràng có thể cảm nhận được lực uy hiếp của hố đen, lông mày càng nhíu chặt lại.

“Vốn dĩ ta còn muốn cho người một cơ hội.”

Giọng nói của vị sứ giả trấn pháp này tràn đầy sát ý.

“Nếu người đã tự tìm đường chết, vậy thì ta sẽ thành toàn cho người!”

“Lôi Đình Ám Ảnh!”

Tân Gia Đức phát ra một tiếng gầm giận dữ.

Một trong những quả cầu màu đen phía sau hắn đã biến thành một tia chớp màu đen trong nháy mắt.

Năng lượng Ám Ảnh khuấy động, đánh chính xác vào thân thể của Tô Mộ.

-1563112!

Giây tiếp theo, đỉnh đầu Tô Mộ hiện ra một con số sát thương khổng lồ.

Sau khi nhìn thấy con số này, Tân Gia Đức nở một nụ cười nằm chắc phần thắng.

Chỉ là một pháp sư thất giai mà thôi, với sát thương của hắn, cho dù có là chiến sĩ lá chắn thịt bát giai đi chăng nữa, một đòn cũng đủ để giết chết rồi!

“Đánh chết người, sau đó lấy linh hồn của người, cho dù người có thể phục sinh, cũng không thể trốn thoát khỏi lòng bàn tay của ta!”

Tân Gia Đức không thèm nhìn Tô Mộ trên mặt đất, trong mắt của hắn, chỗ đó chỉ còn lại một cỗ thi thể mà thôi.

Sự chú ý của hắn đều đổ dồn vào hố đen trước mặt.

Lực hút kinh khủng cùng với uy hiếp mạnh mẽ kia khiến hắn không thể không đổi mặt.

“Phân Thân Âm Ảnh!”

Tân Gia Đức đang bị hút lại đột nhiên chia ra làm hai.

Một trong hai phân thân vẫn bị hố đen chặt chẽ hút lại, còn một phân thân khác sau khi đã thoát khỏi phạm vi của hố đen, Chớp Nhoáng một cái đã kéo dài khoảng cách.

Vài giây sau, hố đen trong không trung bắt đầu bùng nổ.

-10465200!

Đỉnh đầu “Tân Gia Đức” hiện ra một con số tổn thương, lập tức hóa thành một cái bóng đen rồi biến mất.

“Sát thương cao như vậy ư? Lẽ nào đây là kỹ năng Cấp Thần?”

Ở một nơi xa, Tân Gia Đức còn lại nhìn thấy con số tổn thương lên đến cả nghìn vạn, hít vào một hơi thật sâu.

Biểu cảm trên mặt hắn càng trở nên tái nhợt.

Cấp bậc của hắn rất cao, đã đạt tới thập giai.

Nhưng cho dù là như thế, thì lượng máu của hắn cũng chỉ có một nghìn vạn.

Nếu cứng rắn đỡ lấy một đòn này, thì cái mạng nhỏ của hắn e rằng đã trực tiếp đi tong rồi.

Đây cũng là điểm khác nhau giữa Nhân tộc và ma vật.

Tuy rằng lượng máu của Nhân tộc thấp hơn, nhưng lại nắm giữ năng lực chiến đấu mạnh hơn.

Đặc biệt là NPC ở đẳng cấp dạng như Tân Gia Đức, chẳng những nắm giữ rất nhiều kỹ năng mạnh mẽ, mà còn biết phối hợp để sử dụng nữa.

“Trước hết ta phải hạ thủ vi cường đã, một lát nữa ta sẽ trực tiếp sử dụng trận pháp Triệu Hồn để khiến cho tên kia sống lại!”

“Trước khi hấn kịp phản ứng, ta sẽ đánh chết hấn thêm một lần nữa!”

Tân Gia Đức đã tính toán xong theo ý của mình.

Nhưng khi hấn nhìn về phía “thi thể” của Tô Mộ, trong giây lát cả người hấn lập tức ngây dại.

Nhà thám hiểm kia lại vẫn đang yên ổn đứng ở nơi đó, gương mặt lộ ra nụ cười tủm tỉm.

“Sao có thể như thế được?” Tân Gia Đức phát ra một tiếng rít gào.

“Người chỉ có chút thủ đoạn này thôi sao?” Tô Mộ trực tiếp lên tiếng giễu cợt.

“Người đi chết đi!”

Những lời này chắc chắn đã chọc giận Tân Gia Đức.

Hắn vươn tay ra, những chiếc châm nhỏ màu đen lần lượt bắn ra từ ba quả cầu phía sau lưng hấn.

“Đó cũng là điều mà ta muốn!”

Tô Mộ thấy vậy, nụ cười dần dần trở nên khinh thường.

Sát thương của đòn Lôi Đình Hắc Ám vừa nảy quả thực rất cao, nhưng một đòn đó rõ ràng đã là kỹ năng mạnh nhất của hấn rồi.

Chương 493: Sứ giả trấn tháp ngon ăn.

Không giống với Tô Mộ, kỹ năng của kẻ này có thời gian cooldown!

“Lá Chấn Ma Pháp!”

Tô Mộ mở ra một Lá Chấn Ma Pháp, để mặc cho những chiếc châm đen kia đâm trúng vào thân thể của mình.

Thỉnh thoảng có hàng chục nghìn tổn thương hiện lên, nhưng tổn thương tổng thể hoàn toàn không đủ để đánh vỡ Lá Chấn Ma Pháp.

Tân Gia Đức nhìn Tô Mộ tay nghề thành thạo, sắc mặt càng ngày càng trở nên khó coi.

Có một điều khiến hắn thắc mắc, tại sao nhà thám hiểm vừa nãy còn vội vàng tấn công, sao bây giờ lại không tiếp tục tấn công nữa?

“Người đi ra từ tháp Sa Đọa có đúng không?”

Đúng lúc này, một câu hỏi bỗng vang lên.

Ánh mắt Tân Gia Đức trầm xuống: “Ta chính là sứ giả trấn tháp của tháp Sa Đọa!”

Tô Mộ nghe vậy, chân mày khẽ nhíu lại.

Sứ giả trấn tháp?

Danh hiệu này nghe có hơi vang dội đấy!

Những thực lực của tên này thì!

“Ta nghe nói tháp Sa Đọa còn có một người chủ, không biết thực lực của hắn so với người thì như thế nào?”

Tô Mộ tiếp tục mở miệng nói.

Sở dĩ hắn không vội tấn công, chính là vì hắn muốn thu phục tên NPC này.

Hắn vẫn còn thiếu một mảnh huân chương của Thần nữa!

Nếu như có thể phá hủy tòa tháp Sa Đoạ đó, thì có lẽ sẽ thu được nhiều huân chương của Thần hơn!

“Chúa Tể Sa Đoạ vĩ đại, chỉ cần một tay là đã có thể bóp chết một con kiến hôi như người!” Giọng nói của Tân Gia Đức vô cùng trầm thấp.

Tô Mộ hít mắt lại.

Tên sứ giả trấn tháp này, cũng không giống với một tên sẽ dễ dàng phản chủ.

“Vậy thì ta sẽ đánh cho tới khi người nói!”

Một đôi cánh hỏa diễm xuất hiện sau lưng Tô Mộ.

Hắn lạnh lùng nhìn về phía Tân Gia Đức, cơ thể chậm rãi bay lên không trung.

Ánh mắt Tân Gia Đức âm u lạnh lẽo, nhìn chằm chằm vào Tô Mộ.

Trận chiến đang hết sức căng thẳng!

Tân Gia Đức phát động tấn công trước.

Ba quả cầu đen nhanh chóng xoay tròn, tạo thành một vòng ánh sáng.

Tiếp đó, ánh sáng Hắc Ám mạnh mẽ bay ra, tấn công về phía Tô Mộ.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ Chớp Nhoáng một cái trong không trung, tránh được một đòn này, đồng thời đi tới sau lưng Tân Gia Đức.

“Chỉ mình người biết Chớp Nhoáng à?”

Tân Gia Đức cũng Chớp Nhoáng một cái, xuất hiện ở một bên khác.

Lại là một tia sáng màu đen bắn ra, nhắm thẳng vào vị trí của Tô Mộ.

“Tên này, cũng thật là phiền phức!”

Tô Mộ cũng lười chẳng buồn né.

Tới khi chùm ánh sáng màu đen bắn trúng hấn, con số một trăm vạn tổn thương lại hiện lên.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Cùng lúc đó, Tô Mộ vung tay lên, lại một cái hố đen nữa xuất hiện bên người Tân Gia Đức.

Đã từng chứng kiến sự khủng khiếp của hố đen, sắc mặt Tân Gia Đức trở nên hoảng sợ.

Hấn đã không kịp tránh nữa rồi, cả người bị trung tâm của hố đen chặt chẽ hút vào.

“Lá Chắn Âm Ảnh!”

Quả cầu Hắc Âm xoay tròn trong nháy mắt đã dừng lại, ba quả cầu đen hóa thành một cái áo khoác, bao phủ lấy Tân Gia Đức.

“Kỹ năng có cooldown đó chứ?”

Tô Mộ nhìn thấy cảnh này thì ha ha cười.

Với tình huống hiện tại, mỗi một lần công kích hố đen của hấn, đều có thể ép ra được một kỹ năng bảo mệnh của người này.

Đối mặt với hố đen gần như vô hạn của hấn, vị sứ giả trấn áp này liệu có thể chống đỡ được mấy đòn?

Tô Mộ cũng không vội vàng nữa, lặng lẽ chăm chú nhìn Tân Gia Đức trong giữa hố đen.

Mười giây sau, hố đen nổ tung.

Con số tổn thương nghìn vạn lại xuất hiện thêm một lần nữa, áo khoác màu đen trên người Tân Gia Đức cũng xuất hiện vết nứt.

Rõ ràng, với cường độ sát thương ở mức này, những năng lượng màu đen kia cũng không cần nổi mấy lần!

“Nghe theo hiệu lệnh của ta, thức tỉnh đi, Nô Bộc Âm Ảnh!”

Tân Gia Đức cũng ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề, hắc giơ cao pháp trượng trong tay.

Dưới sự kêu gọi của hắn, đồng xương chôn vùi bên dưới đột nhiên thay đổi!

Những bộ xương khô trên mặt đất bắt đầu xao động, giống như đang đáp lại tiếng gọi của Tân Gia Đức.

Vài giây sau, hết chiến binh Xương Khô này đến chiến binh Xương Khô khác xuất hiện trên mặt đất.

Những chiến binh Xương Khô này đều có thân hình cao lớn, thoát nhìn cũng không phải hạng người bình thường.

Tân Gia Đức Chớp Nhoáng một cái, lẩn vào trong đại quân Xương Khô.

“Đánh hắn xuống cho ta!” Tân Gia Đức quát ầm lên.

Đại quân Xương Khô lập tức phát động tấn công.

Chiến binh Xương Khô vùng khớp xương trong tay lên, ném mạnh về phía Tô Mộ trên không trung.

Trong đại quân còn xuất hiện một ít cung thủ Xương Khô, bọn chúng lần lượt bắn những mũi tên xương về phía Tô Mộ.

“Ỗ đông hiếp yếu à?”

Tô Mộ nhìn đại quân Xương Khô dày đặc, chân mày khẽ nhíu lại.

“Băng Sương Thụ Giới!”

Gió lạnh thấu xương gào thét, vô số dây leo mọc lên.

Những đại quân Xương Khô được triệu hoán này, căn bản không thể chịu được sát thương từ kỹ năng của Tô Mộ.

‘Người đã đánh chết cuồng chiến sĩ Xương Khô, thu được 3000 điểm kinh nghiệm!’

‘Người đã đánh chết thần xạ thủ Xương Khô, thu được 3000 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua sức mạnh của chiến sĩ thu được một chút sức mạnh!’

...

Từng dòng thông báo xuất hiện trên giao diện của Tô Mộ.

“Đánh chết những tên này mà lại thu được kinh nghiệm sao?”

Điểm kinh nghiệm cao ngất ngưỡng kia khiến hắn cũng phải kinh ngạc.

Xét về cấp bậc, thì những bộ xương khô được triệu hoán này đều đã đạt tới cấp 10 thất giai!

“Thoải mái quá!”

Cứ một kỹ năng, là toàn quân Xương Khô phía dưới cũng bị diệt, Tô Mộ cũng thu được không ít điểm thuộc tính.

Quan trọng hơn là, hắn sắp thăng cấp rồi!

“Nếu tên này vẫn tiếp tục triệu hồi, vậy chẳng phải ta cũng tiếp tục thu được điểm hay sao?”

Chương 494: Người lấy ra đi.

Tô Mộ bỗng ý nảy ra một ý tưởng.

Đây có lẽ cũng là một kỹ năng của Tân Gia Đức.

Triệu hồi hơn ngàn bộ xương khô thất giai cùng một lúc, quả không hổ danh là BOSS bên trong tháp Sa Đoạ!

“Này, người còn có thể triệu hoán được nữa hay không?”

Tô Mộ hô to về phía Tân Gia Đức.

“Người bớt kiêu ngạo đi!”

Đối mặt với sự khiêu khích, Tân Gia Đức cũng không chịu thua kém.

“Nghe lệnh triệu hoán của ta!”

Một tiếng gầm giận dữ lại vang lên.

Xương khô trên mặt đất lại bắt đầu di chuyển.

Lần này, mấy trăm tên xạ thủ Xương Khô đứng lên hiện ra ánh sáng rực rỡ.

Bọn chúng cùng nhau kéo căng dây cung bằng xương trong tay.

Từng đợt mưa mũi tên bay vút về phía Tô Mộ đang ở trên không trung.

“Lá Chắn Ma Pháp!”

Tô Mộ lại mở ra một lá chắn mới toanh, không hề có ý định né tránh.

“Băng Sương Thụ Giới!”

“Mạn Thiên Hỏa Vũ!”

Hai kỹ năng đồng loạt xuất thủ, đám tiễn thủ xương khô phía dưới hoàn toàn không thể chống đỡ được.

‘Chúc mừng người đã thăng cấp, thu được 300 điểm thuộc tính, 300 điểm điểm kỹ năng!’

Sau khi giết những bộ xương này, trên người Tô Mộ cũng hiện lên hào quang tăng cấp.

“Người lợi dụng ta?”

Tân Gia Đức thấy vậy, trong nháy mắt đã phản ứng lại.

Nhưng vào lúc này, hắn lại nghe được một câu vô cùng ngang ngược.

“Tiếp tục triệu hoán, hoặc là chết!”

Sắc mặt của vị sử giả trấn tháp này u ám đến mức có thể chảy ra nước.

Hắn là một pháp sư sa đoạ thập giai, vậy mà lại bị một nhà thám hiểm thất giai uy hiếp?

Quả thực là vô cùng nhục nhã!

“Ta liều mạng với người!”

Tên BOSS này gầm lên một tiếng giận dữ.

Xét về vẻ mặt và hành động, trông Tô Mộ càng giống BOSS hơn!

Ba quả cầu năng lượng màu đen trên người hắn không ngừng chuyển động, đưa hắn bay lên không trung.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Mặc dù không biết tên BOSS này muốn làm cái gì, nhưng Tô Mộ hoàn toàn không có ý định xem thường.

Kỹ năng cấp Thần mạnh mẽ nhất trực tiếp ra tay.

Một hố đen xuất hiện, hút Tân Gia Đức vào.

“Sao có thể như thế được?”

Tân Gia Đức nhìn hố đen trước mặt, cả người như chết lặng.

Kỹ năng cấp Thần mạnh mẽ như vậy, thời gian cooldown phải dài hơn mới phải.

Nhưng tại sao nhà thám hiểm này lại có thể tung chiêu một cách tùy ý như vậy?

Tân Gia Đức chết lặng.

Hắn biết hắn đã gây ra chuyện lớn rồi!

Một đòn này, hắn không dám nhận.

Ba quả cầu đen phía sau hắn lại biến thành một chiếc áo choàng màu đen, bao phủ cơ thể của hắn.

Mười giây sau, năng lượng của hố đen bùng nổ.

-26163000!

Một con số tổn thương còn kinh khủng hơn con số trước đây xuất hiện.

Hố đen lần này tạo ra một đòn chí mạng!

“Lạch cạch!”

Trong nháy mắt khi sát thương bộc phát, lớp áo choàng màu đen trên người Tân Gia Đức nổ tung!

Khi chiếc áo choàng đen bị chia năm xẻ bảy, Tân Gia Đức dường như cũng mất đi toàn bộ sức lực.

Hắn nhanh chóng ngã xuống mặt đất!

Tô Mộ lơ lửng trên không trung, lạnh lẽo quan sát tất cả mọi thứ, mở ra một vùng tử trường.

“Vùng Tử Trường Trọng Lực!”

“Ừnh!”

Tốc độ rơi xuống của Tân Gia Đức đột nhiên gia tăng, phát ra một tiếng vang thật lớn.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ Chớp Nhoáng một cái, đi tới bên cạnh vị sứ giả trấn tháp kia, dẫm một chân lên mặt hắn.

Đòn này được đánh giá là một đòn công kích bình thường, tổn thương không cao, nhưng tính sủ nhục thì lại rất mạnh.

“Nói cho ta biết, Chúa Tể Sa Đoạ rốt cuộc mạnh đến mức nào!”

Giọng điệu của Tô Mộ cực kỳ mạnh mẽ.

Hắn thể hiện ưu thế tuyệt đối của mình ở trước mặt vị sứ giả trấn tháp này, chính là vì muốn thăm dò thực lực của Chúa Tể Sa Đoạ.

“Người rất mạnh, nhưng nếu so với Chúa Tể Sa Đoạ thì người vẫn còn kém xa lắm!”

“Chỉ bằng một cánh tay, không, chỉ bằng đầu ngón tay của hắn thôi là đã có thể bóp chết người rồi!”

Trong giọng nói của Tân Gia Đức ẩn giấu sự khiêu khích.

“Người mấy giai?”

Tô Mộ không thèm để ý tới, đổi sang một câu hỏi khác.

Tân Gia Đức không trả lời.

Một tên thập giai bị một tên thất giai giẫm ở dưới chân, chuyện này sao có thể nói ra được?

“Phích Lịch Lôi Quang!”

“Thánh Quang Đả Kích!”

Tô Mộ bắn ra hai kỹ năng về phía tên BOSS.

Mất đi năng lượng màu đen bảo vệ cơ thể, sát thương khổng lồ khiến cho Tân Gia Đức chịu phải tổn thương nặng nề.

“Người cái tên XXX này!”

Hắn trực tiếp mở miệng mắng chửi Tô Mộ.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Tô Mộ cười lạnh một tiếng, mấy tia sét liên tục giáng xuống, bổ vào cùng một vị trí.

Tân Gia Đức tức khắc bị bổ cho bong da tróc thịt, gào khóc hô lớn: “Ta nói, ta đã đạt tới thập giai rồi!”

“Thập giai?”

Tô Mộ nhú mày, quả thực có chút bất ngờ.

Vốn dĩ hắn còn cho rằng cái tên này cùng lắm cũng chỉ là cửu giai mà thôi.

Tô Mộ giờ pháp trường lên, nhắm thẳng một gậy vào đầu của Tân Gia Đức.

Tô Mộ đánh ngất hắn, cùng lúc đó mảnh huân chương của Thần bị hắn gắt gao nắm chặt trong lòng bàn tay cũng rơi xuống mặt đất.

“Lấy được rồi!”

Tô Mộ cầm huân chương của Thần trong lòng bàn tay.

‘Huân chương của Thần: tác dụng chưa xác định’

Giống như mảnh lần trước mà hắn thu được, mảnh huân chương của Thần lần này chỉ nhỏ hơn miếng hắn đã khôi phục một chút.

“Sướng quá!”

Lấy được mảnh huân chương thứ tư, Tô Mộ nở một nụ cười rạng rỡ.

Chỉ cần lấy được một mảnh huân chương của Thần nữa thôi, là hắn có thể hợp nhất năm miếng lại với nhau rồi.

Đến lúc đó rốt cuộc sẽ xảy ra chuyện gì, hắn thực sự khá mong đợi!

“Trả lại cho ta!”

“Nó là của ta!”

Chương 495: Tô Mộ thăm dò.

Đúng lúc này, Tân Gia Đức đang hôn mê bỗng tỉnh lại, không ngừng hét lớn.

“Để lại người cũng vô dụng!”

Mắt Tô Mộ tỏa ra sát ý nồng đậm.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Hắn nâng pháp trượng lên, một cái hố đen xuất hiện bên cạnh Tân Gia Đức.

Vùng Tử Trường Trọng Lực phối hợp với lực hút, hai tầng dưới sự khống chế, Tân Gia Đức mất đi năng lượng màu đen, gương mặt lộ vẻ tuyệt vọng.

“Chúa Tế Sa Đoạ sẽ không bỏ qua cho người!”

“Cho dù người có giết ta, kết cục của người cũng chỉ có một con đường chết!”

“Ta nguyện rửa người!”

Trước khi chết, vị sứ giả trấn tháp này tựa như một người phụ nữ đánh đá chanh chua đang chửi đổng vậy.

‘Người đã đánh chết Tân Gia Đức!’

‘Chúc mừng người đã tăng cấp! Đạt được 300 điểm thuộc tính, đạt được 300 điểm kỹ năng!’

...

‘Quyền trượng Pháp Thần đã thăng cấp!’

‘Nhân Thánh Pháp đã thăng cấp!’

Sau cái chết của vị đại pháp sư thập giai, Tô Mộ đã lên tới cấp 10 thất giai trong nháy mắt.

Không chỉ như vậy, quyền trượng Pháp Thần và nhẫn Thánh Pháp cũng thu được đầy đủ giá trị trưởng thành, đều đã tăng cấp đến bát giai!

“Người thật là tốt!”

Tô Mộ không nhìn được giờ ngón tay cái về phía thi thể của Tân Gia Đức.

Vượt ba giai đánh chết một NPC cấp BOSS, lợi nhuận mang lại thật sự là quá lớn!

“Không biết vị người tốt này sẽ cho ta cái gì đây?”

Tô Mộ vươn tay, chạm vào chùm sáng bên cạnh thi thể của Tân Gia Đức.

‘Người thu được: Dây chuyền Linh Hồn của pháp sư sa đoạ!’

‘Người thu được: Quyền trượng của sứ giả trấn tháp!’

‘Người thu được: Đá quý ma pháp của Tân Gia Đức!’

‘Người thu được: Thủy tinh truyền thừa của pháp sư sa đoạ’

Tổng cộng có 4 loại đồ vật.

Hai trang bị cực phẩm thập giai, một viên đá ma pháp, còn có một viên thủy tinh truyền thừa chức nghiệp.

“Thủy tinh truyền thừa của pháp sư sa đoạ: Sau khi sử dụng, người sẽ trở thành một pháp sư sa đoạ, đồng thời có được sức mạnh mạnh mẽ!”

Tô Mộ cầm lấy miếng thủy tinh truyền thừa, gương mặt lộ ra vẻ chán ghét.

Một khi hắn lựa chọn sử dụng nó, nhất định sẽ bị năng lượng Hắc Ám ảnh hưởng.

Tới lúc đó, vị Tà Thần hay là vị Chúa Tể Sa Đoạ kia, rõ ràng có thể thoải mái gây khó dễ cho hắn.

Ném thủy tinh truyền thừa xuống đất, Tô Mộ giờ quyền trượng pháp trượng lên.

“Răng rắc!”

Ngay khi cây quyền trượng được hạ xuống, viên thủy tinh truyền thừa kia đã lập tức vỡ tan!

Một giây sau, đồng cốt hỏa ở xung quanh cũng bắt đầu tiêu tán.

Khu vực này một lần nữa chìm trong bóng tối vô tận.

...

Thế giới hiện thực.

Tô Mộ đã đợi ở mê uyên Ma Vật ròng rã bốn ngày trời.

Tính cả thời gian hoạt động trước đó, chỉ còn hơn 90 ngày nữa là game sẽ sống lại.

Tất cả những người chơi còn sống sót đang cố gắng hết sức để chạy đua với thời gian.

Trong số đó, một số người chơi đã đi “đường tắt”.

Bọn họ đã liên lạc với những người sống lại!

Cấp bậc của những người sống lại nói chung là dẫn đầu, bọn họ có nhiều thông tin hơn những người chơi bình thường.

Hợp tác là đôi bên cùng có lợi!

Những người sống lại thì thiếu nhân lực, còn người chơi thì thiếu thông tin và cường giả dẫn đội.

Hai bên gần như là ăn nhịp với nhau!

Ít nhất thì trong mắt một số người chơi, phối hợp cùng với người sống lại có thể đạt được càng nhiều lợi ích hơn!

Các thành phố lớn dần xuất hiện sự thay đổi.

Các thế lực do những người sống lại đứng đằng sau, bí mật bồi dưỡng bắt đầu trỗi dậy.

Bọn họ dọn dẹp ra một số khu an toàn trong những nơi mà quái vật mọc lên như rừng.

Sự xuất hiện của khu vực an toàn cũng giúp cho các thế lực này ngày càng tiếp nhận được nhiều người chơi hơn.

Thế lực các nơi cũng đã dần sáng tỏ.

Các thế lực này đều có chung một mục tiêu.

Thu được lợi ích lớn nhất trong ngày sống lại sắp tới!

...

Hành lang Hắc Ám.

Tô Mộ bước nhanh.

Theo hướng chỉ trên bản đồ, nơi hắc đang chạy đến chính là vị trí của tháp Sa Đoạ.

Sau khi giải quyết xong tên sứ giả trấn tháp kia, hắc bắt đầu tính toán đến tháp Sa Đoạ.

Nếu như đối thủ đã cần sử dụng đến huân chương của Thần để vào được hành lang Hắc Ám, vậy thì xem ra lực pháp tắc ở nơi đó chỉ có thể mạnh hơn!

“Quả nhiên!”

Khi Tô Mộ đến gần vị trí của tháp Sa Đoạ hơn, áp lực kia cũng trở nên càng ngày càng mạnh.

Nếu như không có huân chương của Thần, thì e rằng nửa bước hắc cũng thấy khó đi.

“Xuyên qua lối đi này, là có thể nhìn thấy tòa tháp đó rồi!”

Nắm chặt huân chương của Thần, Tô Mộ bước nhanh hơn.

Đoạn cuối của lối đi ngày càng gần, ánh sáng màu đỏ như máu xuất hiện trước mắt hắn.

Tô Mộ khẽ nhú mào, bước chân chậm lại.

Một lúc sau, một mặt trăng máu xuất hiện trên không trung.

Tòa tháp cao sừng sững phía xa lập tức thu hút sự chú ý của hắn.

“Đây chính là tháp Sa Đa sao?”

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Tô Mộ mở kỹ năng ra, cũng không rời khỏi lối đi, đưa mắt nhìn tòa tháp cao kia.

“Không nhìn thấu được!”

Đôi Mắt Chân Thật chỉ có thể nhìn rõ bên ngoài của tháp cao, mà không thể nhìn lên được tình huống ở bên trong.

Nhưng Tô Mộ lại sinh ra một loại cảm giác.

Một loại cảm giác nguy hiểm!

“Ta ở đây, chắc là sẽ an toàn!”

“Vùng kỹ năng qua đó thử xem?”

Kẻ tài cao gan cũng lớn, Tô Mộ quyết định thăm dò Chúa Tể Sa Đa đó thử xem sao.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Vùng pháp trường lên, Tô Mộ thả vào vị trí cực hạn một cái hố đen.

Hố đen vừa vắn xuất hiện cách đỉnh tháp chỉ vài trăm mét.

Chương 496: Lão tử Lâm gia vượt giới.

Tô Mộ mặt đầy mong đợi nhìn về phía vị trí của hố đen.

Nếu Chúa Tể Sa Đoạ kia bị hút vào, thì hẳn sẽ không ngừng phóng thích hố đen vào trong lối đi.

Nói không chừng còn có thể dày vò cái tên Chúa Tể Sa Đoạ kia cho đến chết!

“Là ai!”

Đúng vào lúc này, một giọng nói già nua vang lên.

Một giây sau, hố đen trên bầu trời bị đánh tan trong nháy mắt!

“Ác như vậy sao?”

Tô Mộ nhìn thấy một màn này, hai con mắt tròn lớn.

Ngay cả sứ giả trấn tháp thập giai cũng không thể nào đánh nát được hố đen của hắn, vậy mà Chúa Tể Sa Đoạ lại có thể phá vỡ hố đen chỉ bằng một câu thôi sao?

“Chọc không nổi, ít nhất là không phải bây giờ!”

Tô Mộ bĩu môi, quả quyết chạy đi.

Cùng lúc đó, trên tòa tháp cao phía xa.

Mũi tên Hắc Ám khổng lồ bay về phía vị trí lối đi của Tô Mộ!

Mũi tên này mang uy thế không thể ngăn cản.

Sau khi năng lượng màu đen va chạm với lối đi, vô số lực pháp tắc lại xuất hiện.

Pháp tắc toàn lực ngăn chặn lại công kích của mũi tên màu đen.

“Xì!”

“Cành cạch!”

Những âm thanh đan vào nhau không ngừng vang lên, cảm giác như thể mũi tên đang bị khựng lại vậy.

Đó là một cảnh tượng vô cùng kỳ diệu!

Ngay cả Tô Mộ cũng phải dừng bước, nhìn chăm chăm vào mũi tên kia.

Có pháp tắc ngăn trở, hẳn hoàn toàn có thể tránh được một đòn không biết ở đâu ra này.

Nhưng Tô Mộ lại cảm thấy bị thôi thúc.

Thôi thúc hãy đón lấy một đòn này đi!

“Cho dù sát thương của đòn này cao bao nhiêu, thì ta cũng không thể chết được.”

“Ta tới đây không phải là để thăm dò thực hư vị Chúa Tế Sa Đoạ đó hay sao?”

Tô Mộ khẽ lẩm bẩm một tiếng, sau đó xoay người đi về phía mũi tên.

“Lá Chấn Ma Pháp!”

Để đề phòng, Tô Mộ đã kích hoạt kỹ năng lá chắn.

Chỉ riêng số điểm của lá chắn thôi đã đạt tới mấy trăm vạn điểm rồi.

Tô Mộ quyết định chính diện chống đỡ một đòn này, sau đó suy đoán ra sát thương cụ thể của vị Chúa Tế Sa Đoạ kia.

“Viu!”

Một lúc sau, mũi tên đen đã phá vỡ pháp tắc, bay về phía trước thêm một đoạn nữa.

Tô Mộ nhắm chuẩn cơ hội, chủ động tiến lên nghênh đón.

Khoảnh khắc mũi tên chạm vào cơ thể của hắn, sức mạnh Hắc Âm khổng lồ ập vào Tô Mộ.

Không giống với tất cả những mũi tên mà hắn đã gặp phải trước đó, mũi tên này ẩn chứa sức mạnh hủy diệt cực kỳ đáng sợ.

Lá Chấn Ma Pháp vỡ tan trong nháy mắt!

Con số tổn thương ngàn vạn hiện lên trên đầu Tô Mộ.

Lượng máu của hắn cũng lập tức biến thành 1 điểm!

Đồng thời, một sức sống dồi dào bùng phát trong cơ thể hắn.

Sinh Sôi Không Ngừng!

Sau 1 điểm lượng máu ngắn ngủi, HP của Tô Mộ khôi phục tới đa 10%, còn đang nhanh chóng khôi phục.

“Quả nhiên có thể miễn sát ta!”

Bị thương nặng, Tô Mộ cũng lần đầu tiên nếm trải nỗi đau “thật sự”.

“Thánh Quang Trì Dũ!”

Huy động pháp trường, một luồng thánh quang rơi xuống, làm dịu đi cơn đau.

Cùng với hiệu quả phục hồi bị động nữa, vết thương của hắn đã nhanh chóng được khôi phục.

“Một đòn này, là kỹ năng bình thường của tên đó hay sao?”

“Đáng tiếc là ta không nhìn thấy kỹ năng của ta gây ra bao nhiêu sát thương cho hắn, không biết lượng máu của tên đó là bao nhiêu?”

Có thể tạo thành ngàn vạn tổn thương, rõ ràng chỉ có kỹ năng cấp Thần mới có thể làm được.

Còn về phần vị Chúa Tế Sa Đoạ này đang nắm giữ bao nhiêu kỹ năng cấp Thần, Tô Mộ thật sự không đoán ra.

Thành thật mà nói, những kỹ năng cấp Thần mà hắn nắm giữ, vẫn không thể xem là kỹ năng cấp Thần theo đúng nghĩa.

“Trước mắt là không chọc vào được!”

Tô Mộ quay đầu rời khỏi lối đi, tạm thời liệt kê nơi này là khu vực cấm.

Tên sứ giả trấn tháp kia đã đạt đến thập giai rồi, thân là chủ nhân của tháp Sa Đoạ, kiểu gì cũng phải là thập giai trở lên.

Không chừng còn là cấp bậc Bán Thần nữa ấy chứ.

Hắn chỉ là một tên thất giai, ngoan cố thêm nữa cũng chẳng có tác dụng gì!

“Đợi ta lên được thập giai, thì có khả năng xử lý được tên kia rồi.”

“Nhưng mà mảnh huân chương của Thần cuối cùng kia, nên kiểm ở đâu đây?”

Trở lại bên trong hành lang Hắc Ám, Tô Mộ cảm thấy không cam lòng lắm.

Chúa Tể Sa Đoạ có thể làm cho sứ giả trấn tháp cầm theo huân chương của Thần bước vào hành lang Hắc Ám, thì trong tay hắn chắc chắn còn có huân chương khác nữa.

Có lẽ thậm chí còn có một mảnh hoàn chỉnh!

“Một ngày nào đó, cái gì của người sẽ là của ta!”

Tô Mộ hét một tiếng thật lớn về lối đi ở phía sau lưng.

Cũng chẳng cần biết Chúa Tể Sa Đoạ có nghe thấy hay không, Tô Mộ cũng không khách sáo chút nào.

“Dọn dẹp toàn bộ Ma Vật ở nơi này, sau đó lấy được đồ vật giúp ta hoàn thành thăng cấp!”

Tô Mộ lấy bản đồ ra, bắt đầu lên kế hoạch con đường đánh quái.

Vị Chúa Tể Sa Đoạ kia có lợi hại như thế nào đi chăng nữa, cũng không thể thoát khỏi tòa tháp đó để ra ngoài đối phó với hắn.

“Cô gái đó, không chừng vẫn còn đang ở một nơi nào đó theo dõi ta!”

“Đừng để ta tìm được người!”

Tô Mộ dường như đang nói một mình, cũng như kêu gọi đầu hàng cách không trung.

Sau khi nói xong, hắn lao thẳng tới một sào huyết của Ma Vật trên bản đồ.

Trong hành lang Hắc Ám này, mình là tồn tại bất khả chiến bại!

...

Thế giới vị diện.

Dưới chân một ngọn núi.

Ở đây đã được khắc họa được một đại trận.

Mảnh thủy tinh ma pháp lớn được đặt trên mặt đất một cách quy luật.

Ngoài ra còn có những ma hạch thoát nhìn có chất lượng rất cao, nằm rải rác xung quanh trận pháp.

Chương 497: Lão tứ Lâm gia vượt giới. (2)

“Mấy vị huynh trưởng, tiểu đệ xuất phát đây!”

Lão tứ Lâm gia hành lễ với ba lão giả Lâm gia.

Ba người đều không đáp lễ, trên mặt lộ ra vẻ bất định.

“Đưa giày Đạp Phong Kim Lũ cho lão tứ đi!”

Lúc này, âm thanh của lão tổ truyền đến từ trên đỉnh núi.

“Việc này...”

Lão đại Lâm gia thoáng cái ngây người.

Giày Đạp Phong Kim Lũ chính là một trang bị cực phẩm, cũng

được coi là một trong những báu vật của Lâm gia rồi.

Lão tứ Lâm gia nghe vậy, gương mặt càng lộ ra vẻ mừng rỡ như điên.

“Vậy thì đa tạ đại ca!”

Hắn nhìn về phía lão đại Lâm gia, một mực cung kính đưa tay ra.

“Hừ!”

Lão đại Lâm gia hừ lạnh một tiếng, lấy ra một đôi giày từ trong hư không với vẻ mặt không tình nguyện.

Lão tứ Lâm gia nhận lấy giày, lập tức cất đi.

“Bắt đầu đi!”

Giọng nói của lão tổ lại vang lên.

Lão tứ Lâm gia tay cầm huân chương của Thần, bước chân vào trong trung tâm của trận pháp.

Rất nhanh, toàn bộ dãy núi chấn động.

Một luồng năng lượng cường đại dọc theo dãy núi lưu chuyển đến dưới chân núi.

Trong nháy mắt trận pháp bị phát động, ánh sáng mạnh bắt đầu tỏa sáng.

Dưới chân lão tứ Lâm gia, một khoảng trống dường như đang dần bị xé toạc!

Thân thể của hắn từng chút một dung nhập vào hư không, lập tức bị một pháp tắc mạnh mẽ ngăn cản.

Cùng lúc đó, mảnh huân chương của Thần kia phát ra ánh sáng, che chở cho thân thể của hắn.

“Còn chưa ra tay?”

Giọng nói uy nghiêm của lão tổ Lâm gia vang lên.

Ba người Lâm gia tuy rằng không muốn, nhưng vẫn phải đồng loạt ra tay.

Có bọn hắc gia tri, năng lượng chứa trong trận pháp ngày càng trở nên mạnh mẽ hơn.

Khoảng không dưới chân của lão tứ Lâm gia dần dần mở rộng, nửa người của hắn cũng xuyên qua.

Trở ngại của pháp tắc không hề yếu đi, ngược lại càng trở nên mạnh mẽ hơn.

Nửa cơ thể còn lại của lão tứ Lâm gia xuyên qua khoảng không với tốc độ chậm như rùa.

Đây chắc chắn là một cuộc giằng co!

Hành lang Hắc Ám.

Tô Mộ đi đến nơi của sào huyệt ma vật cuối cùng. Đây là một khoảng không gian tịch mịch. Ở giữa có một cầu thang hình vòng, một mạch dẫn xuống phía dưới.

Ở nơi này có tồn tại một loại ma vật cực kỳ đáng sợ.

U Linh!

Bọn chúng không có thực thể, là một loại tồn tại tương tự như thể linh hồn

Sau khi Tô Mộ bước vào trong khu vực này thì số U Linh này bắt đầu màn biểu diễn của bọn chúng.

Cùng lúc phát động công kích, bọn chúng còn thỉnh thoảng tiến hành hù dọa Tô Mộ.

“Tường Lửa!”

Đối với những tên này Tô Mộ không hề khách sáo.

Mặc dù miệng gọi ra là một bức tường lửa, nhưng mà trên cầu thang của khu vực này, một dãy tường lửa nối liền kéo dài, bao

phủ toàn bộ các khu vực có thể đứng yên ở bên trong.

Có thể làm đến bước này thì cũng chỉ có Pháp Thần như Tô Mộ thôi.

“Vù... vù...”

Đột nhiên một trận âm thanh dồn dập vang lên, giống như tiếng muỗi kêu. Những sự xuất hiện của trận âm thanh này khiến cho đầu óc của Tô Mộ xuất hiện cảm giác mê muội mãnh liệt.

“BOSS đến rồi à!”

Tô Mộ cố chịu đựng cảm giác choáng váng kia, ném ra vài phát hố đen vào xung quanh.

Lực hút khổng lồ xuất hiện, nhưng không hút được thứ gì cả.

U Linh vô hình kia gần như không thể bị lực hút ảnh hưởng.

“Vù... vù...!”

Lại là một loạt âm thanh mãnh liệt vang lên.

Cảm giác choáng váng xộc vào tim Tô Mộ.

Cùng lúc đó, một đôi mắt xuất hiện trong bóng tối.

“Đúng rồi, hình như ta còn có một kỹ năng tinh thần!”

Tô Mộ đột nhiên nhớ ra.

“Đôi Mắt Biển Máu!”

Con U Linh này muốn dọa hấn, Tô Mộ cũng không khách sáo với nó nữa.

Ngay lập tức, hai mắt của Tô Mộ biến thành màu đỏ máu.

Vô số biển máu xông về phía con U Linh kia.

Một con số thương tổn tỷ lệ phần trăm không ngừng tuôn ra từ trên đầu của U Linh.

Kỹ năng này coi thường tất cả, mỗi giây trừ tối đa 2% lượng máu.

Dựa vào trị số tinh thần hiện tại của Tô Mộ, hoàn toàn nghiền ép được con BOSS U Linh này!

‘Người đã đánh chết U Linh Vương Quý Mị!’

‘Thông qua Sức Mạnh Của Chiến Thần, thu được 1 điểm sức mạnh!’

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt, thu được 1 điểm thể chất!’

...

Thời gian vừa đến, con BOSS cấp Vương này lập tức xong đời.

‘Đây xem như là bị ta dọa chết à?’

U Linh không có thực thể, Tô Mộ nhìn đốm sáng đại đại diện rơi xuống, lăm bắm một câu.

Một con BOSS quý vật bị một ánh mắt của mình dọa chết, quả thật có thể khoát lác một hồi rồi.

Tô Mộ tiếp tục vung ra Tường Lửa, phủ kín con đường phía trước.

‘Người đã đánh chết U Linh Quý Mị!’

‘Người đã đánh chết U Linh Quý Mị!’

...

Từng lời nhắc nhở bắn ra.

Sau một khoảng thời gian, Tô Mộ cũng dọn dẹp sạch sẽ toàn bộ ma vật trong khu vực này.

“Tiếp theo chẳng phải là trận pháp tăng giai sao!”

Tô Mộ dang đôi cánh hỏa diễm ra, nhanh chóng bay xuyên qua trên không.

Những trang bị kia được hẩn tập hợp đặt lên trên một khoảng đất

trống .

Không giống với trận pháp tăng giai trước kia, lần này Tô Mộ dự định sử dụng trận pháp hiến tế!

Sử dụng trận pháp hiến tế đạt được thăng cấp!

Đây không nghi ngờ gì chính là một cách nghĩ vô cùng to gan, nhưng đáng để thử, cùng lắm chỉ là lãng phí một số trang bị mà thôi.

“Không biết trận pháp hiến tế có thể khiến cho thuộc tính của ta đột phá được cửa ải mười nghìn không?”

Còn có một điểm, Tô Mộ muốn lợi dụng những pháp tắc này để đột phá hạn mức cao nhất của bản thân.

Tô Mộ lấy ra không ít thủy tinh ma pháp, bắt đầu bố trí.

Chương 498: Hạn mức cao nhất của thuộc tính.

Khác với khi khôi phục huân chương của Thần, quy mô của trận pháp này nhỏ hơn rất nhiều.

Suy cho cùng cũng là lần đầu thử, nếu làm trận chiến quá lớn thì Tô Mộ thật sự lo lắng sẽ xuất hiện vấn đề gì.

“Được rồi!”

Bố trí xong, Tô Mộ đến trung tâm của ma pháp trận.

Ma pháp trận được khởi động, năng lượng mạnh mẽ cũng bị chuyển đổi.

“Sức mạnh mãnh liệt thật!”

Thân ở trong đó, lần đầu tiên Tô Mộ cảm nhận được sự khác biệt.

Sức mạnh của trận pháp tăng giai ôn hòa, còn luồng sức mạnh này

lại cực kỳ ngang ngược.

‘Chúc mừng người đã thăng cấp, tất cả thuộc tính tăng thêm 1000 điểm!’

Sau khi luồng sức mạnh này bị hấp thụ toàn bộ, một dòng nhắc nhở cũng bắn ra trước mắt Tô Mộ.

Tất cả thuộc tính tăng thêm 1000 điểm!

Dưới sự tăng phúc của Tăng Lên Cực Hạn thì đó chính là tất cả các thuộc tính tăng thêm 2000 điểm!

Sự tăng trưởng khủng khiếp như vậy, nếu đổi lại là người khác thì căn bản không thể tưởng tượng được!

Tô Mộ mở giao diện thuộc tính của mình ra.

Người chơi: Tô Mộ

Cấp bậc: cấp 1 bát giai (0/ 3000000)

HP: 4230000

MP: 1750000

Công kích vật lý cận chiến: 40000

Công kích ma pháp: 148000

Phòng ngự vật lý: 45000

Phòng ngự ma pháp: 55500

Bạo kích ma pháp: 40%

Sát thương bạo kích ma pháp: 250%

Bạo kích vật lý: 5%

Tất cả khả năng miễn dịch: 50%

Miễn giảm tổn thương: 30%

Sức mạnh 10000, thể chất 10000 (+ 4000), nhanh nhẹn 10000, tinh thần 10000 (+ 7500), trí lực 10000 (+ 8500)

Ngay thời khắc này, tất cả thuộc tính của mình đều đã đạt đến hạn mức cao nhất của cơ sở!

Còn chưa tính đến một nghìn hai trăm điểm thuộc tính do thăng cấp!

Biết thuộc tính của mình sắp đến hạn mức cao nhất, Tô Mộ đã giữ lại toàn bộ số điểm thuộc tính kia.

“Ta đây tuyệt đối là đại pháp sư loại hình ngũ giác vô cùng thuần khiết rồi!”

“Chỉ với thuộc tính này, cho dù là những người sống lại cùng cấp kia có thể có được một nửa của ta không?”

Tô Mộ thỏa mãn hô to “Đã nghiền” trong lòng.

Giao diện thuộc tính này quả là quá đẹp rồi!

Điều quan trọng hơn nữa là mình đã chạm đến hạn mức cao nhất của thuộc tính ở bát giai. Chỉ cần bước qua ngưỡng cửa này thì chính là trời cao biển rộng rồi!

“Đáng tiếc là trận pháp hiển tế cũng không có cách nào khiến cho trị số trí lực của ta đột phá được hạn mức cao nhất!”

Đương nhiên còn có một điểm khiến cho Tô Mộ vô cùng tiếc nuối.

Một nghìn điểm trí lực được cho sau khi mình thăng cấp xem như lãng phí cả rồi.

Mặc dù luồng sức mạnh ngang ngược lúc thăng cấp kia mang đến một loại cảm giác xé rách, nhưng rõ ràng không có cách nào phá vỡ được pháp tắc hạn mức cao nhất mạnh mẽ kia.

Muốn đột phá hạn mức cao nhất này chỉ có một phương pháp!

Tô Mộ lấy ba mảnh huân chương của Thần trong ô túi đồ ra.

“Nên trở về tìm Hiên Viên rồi!”

Thành phố XH.

Trong hư không đột nhiên xuất hiện một khe hở.

Một luồng lực pháp tắc mạnh mẽ sinh sôi ở nơi này.

“Xì xì!”

“Bùm bùm!”

Lực pháp tắc cực kỳ hùng mạnh, hình như đang ngăn cản tồn tại nào đó đến.

Kèm theo một đợt ánh sáng mãnh liệt, một bóng người xuyên qua từ trong khe mà đến.

“Bốp! Két!”

Ngay lập tức pháp tắc quấn quanh người của hắn, rõ ràng không hoan nghênh vị khách không mời mà đến này.

Nhưng mà dưới sự bảo vệ của lớp ánh sáng, pháp tắc không thể gây ra chút tổn thương nào cho người đó.

Sau một khoảng thời gian, lực pháp tắc bắt đầu tiêu tán.

“Cuối cùng cũng đến rồi!”

Hai chân của người kia đáp trên mặt đất, hoạt động gân cốt một phen.

Nhìn từ tướng mạo thì hắn mang dáng vẻ của một thanh niên, nhưng cả người lại tản ra một luồng khí thế hùng mạnh dị thường.

Nhất là ánh mắt của hắn, không giận mà có uy, tuyệt đối không phải là một người trẻ tuổi nên có.

“Nơi này chính là hiện thế à?”

Người này nhìn về bốn phía, đánh giá một lượt.

“Thật là một thế giới thú vị!”

Sau khi nhìn thấy kiến trúc nhà cao tầng kia, hần cười rồi lăm bắm một câu.

Ngay sau đó, hần đưa tay ra về phía hư không.

Một giây sau, một đôi giày toả ra ánh sáng xuất hiện trong tay của hần.

“Giày Đạp Phong Kim Lũ! Đây là đồ tốt đấy!”

Người này chính là lão tứ Lâm gia vượt qua thế giới đến.

Lúc xuyên qua trật tự pháp tắc, mặc dù thuộc tính của hần bị suy yếu rất nhiều, nhưng hần lại gặp họa được phúc, cải lão hoàn đồng.

Lão tứ Lâm gia mang đôi giày vào chân.

“Cứ như vậy thì điểm nhanh nhẹn của ta có thể đạt đến mười nghìn điểm rồi!”

“Ở hiện thế như ngày nay, có ai có thể đạt đến cấp bậc này?”

Có món trang bị cực phẩm này, lão tứ Lâm gia từng bước bước ra.

Tốc độ của hần đã vượt qua sự nhận diện của mắt thường!

Không chỉ như thế mà hần còn đạp gió để bay lên!

“Tiếp theo chính là tìm cái tên gọi là Tô Mộ!”

Xuyên qua giữa những tòa nhà cao tốc một cách nhanh chóng, lão tứ Lâm gia bắt đầu tìm kiếm trong thành phố XH rộng lớn.

...

Ở một bên khác.

Tô Mộ đang trên đường bay đến Ma Đô.

Chỉ cần chậm hơn một chút thì hần đã có thể gặp mặt lão tứ Lâm

gia kia rồi.

Nhưng hết lần này đến lần khác hẳn lại chạy về Ma Đô, hai người cứ thế lạc nhau.

Nhưng chỉ cần lão tứ Lâm gia còn ở thành phố XH, chuyện hai người gặp nhau chỉ là vấn đề thời gian.

Suy cho cùng cửa truyền tống của thành phố XH có thể thông đến mê uyên Ma Vật, xem như là tuyến đường nhanh nhất để Tô Mộ tiến về phòng tuyến số 2.

“Bay nhanh thật!”

Cảm nhận được gió to thổi đến trên mặt, Tô Mộ đã quen với loại cảm giác này.

Chương 499: Sứ giả trấn tháp mới.

Lượng mana nâng cao cực nhiều, có nghĩa là tốc độ bay được nâng cao.

Cho dù là thành phố XH cách Ma Đô khá xa, thời gian tiêu tốn chỉ càng ngày càng ít.

Ít nhất so với bước vào trò chơi thì đi từ Vương đô đến phòng tuyến số 2 đã nhanh hơn nhiều.

“Hiệu quả của trận pháp hiển tế thật mạnh mẽ. Nếu có thể khôi phục huân chương của Thần, vậy có phải là có thể kích hoạt viên bảo thạch Tro Tàn này không?”

Trên đường bay đi, Tô Mộ suy nghĩ.

Trong bảo thạch Tro Tàn chắc chắn còn có truyền thừa. Nếu có thể kích hoạt thì thứ có thể thu được chính là kỹ năng hệ Hỏa cấp Thần.

Mặc dù bây giờ mình không có nơi nào để đi tìm chí bảo cùng vật liệu hệ Hỏa, nhưng hiệu quả của trận pháp hiển tế là như thế.

Chẳng qua là hiệu suất chuyển đổi chỉ kém một chút mà thôi.

Cùng lắm thì cứ chõng chất lên thôi!

Dù sao bây giờ đồ rơi ra lúc mình đánh quái căn bản cũng không có người chơi nào có thể tiêu phí mua được.

“Tiếp theo nên làm gì nhỉ?”

“Là đi đến khu vực phía sau cửa truyền tống của Ma Đô để xem thử? Hay là đi tìm cái gọi là di tích đây?”

Tô Mộ hơi nhức đầu.

Sau hạn mức cao nhất của thuộc tính, thật sự mình không còn quá muốn đi cày quái nữa.

Nhưng mình cũng vô cùng cần trang bị và ma hạch mà những ma vật khi bắt ra.

Điều kiện tiên quyết là thất lưng trữ đồ của mình có thể chứa được.

“Nếu dựa vào một mình ta đi tìm di tích thì không dễ dàng như vậy.”

“Nếu có thể để người khác giúp ta vậy thì thuận tiện hơn nhiều rồi.”

Tô Mộ chợt nảy ra một ý nghĩ.

Các người chơi xông cửa ải của di tích đơn giản chỉ vì phần thưởng.

Trong tay mình có lượng lớn trang bị và vật phẩm thất giai, rõ ràng trong khoảng thời gian ngắn sẽ càng thơm hơn những phần thưởng trong di tích đó!

Nếu mình dùng những món đồ này xem như phần thưởng thì nhất định sẽ có rất nhiều người đồng ý giúp mình tìm tung tích của di tích.

Về chuyện bọn họ nên làm thế nào để thông báo cho mình thì sao?

Chỉ cần ấn định một thời gian nào đó vào trò chơi chat riêng với mình là được rồi!

“Tìm Hiên Viên trước, sau đó thì tiến vào trò chơi để đồ đạc vào trong cửa hàng!”

“Nói gì cũng phải tìm một cái thất lưỡng trữ đồ siêu to, cái này hoàn toàn không đủ dùng!”

Đôi cánh hỏa diễm vỗ động cực nhanh, mang theo Tô Mộ bay về phía Ma Đô.

...

Mê uyên Ma Vật.

Một người phụ nữ đi đến phía dưới tháp Sa Đọa.

Vị trí cửa không có thủ vệ, nhưng cửa đã bị khóa lại

Rõ ràng người phụ nữ không có chìa khóa.

“Có ai không? Ta có chuyện quan trọng cần bẩm báo với Chúa Tể Sa Đọa!”

Nàng đứng ở cửa, phát ra tiếng hô lớn.

Một lát sau, mấy pháp sư sa đọa nghe thấy động tĩnh, chạy tới.

“Người là thứ gì mà cũng muốn gặp Chúa Tể Sa Đọa?”

Pháp sư sa đọa bên trong cửa đánh giá người phụ nữ mấy lần, giọng điệu tràn đầy sự khinh thường.

“Tân Gia Đức đại nhân chết rồi, ta cần phải đem tin tức này báo cho Chúa Tể Sa Đọa!” Người phụ nữ sắc mặt tái nhợt, mở miệng nói.

“Người đang nói cái gì?”

“Tân Gia Đức đại nhân đã chết?”

Mấy pháp sư sa đoạ cùng hô lên kinh ngạc, vẻ mặt không thể tin nổi.

“Đây là những gì ta tận mắt chứng kiến. Xin các người giúp ta thông báo cho Chúa Tế Sa Đoạ đại nhân!” Người phụ nữ khẳng định.

Sắc mặt của mấy pháp sư sa đoạ kia nghiêm túc, biết rõ chuyện này vô cùng trọng đại, vội vàng hành động.

Sau một khoảng thời gian, cửa được mở ra.

Dưới sự hướng dẫn của pháp sư sa đoạ, người phụ nữ tiến vào bên trong tháp Sa Đoạ, bước lên trận truyền tống trong tháp.

Sau khi xuyên qua một tầng lại một tầng, nàng đi đến phía trên cùng của đỉnh tháp.

“Bái kiến Chúa Tế Sa Đoạ!”

Người phụ nữ quỳ trên mặt đất, vô cùng cung kính.

“Tân Gia Đức bị tên nhà thám hiểm kia giết chết rồi?”

Âm thanh bình thản của Chúa Tế Sa Đoạ vang lên, dường như không có gì ngoài dự đoán.

“Đúng vậy!” Người phụ nữ không dám ngẩng đầu, lên tiếng trả lời.

Ngay lập tức, không khí dường như bị ngưng đọng lại.

Người phụ nữ có thể cảm nhận được luồng áp lực khủng khiếp kia.

Đột nhiên, một luồng năng lượng hắc ám mạnh mẽ xuất hiện bao phủ cả người nàng trong đó.

“Chúa Tế Sa Đoạ, ta có thể giúp người đối phó với nhà thám hiểm kia, xin người tha cho ta một mạng!”

Người phụ nữ giật mình, liều mạng gào thét.

Nhưng bất kể năng gào thét như thế nào, năng lượng màu đen không hề có ý định dừng lại.

Chính trong lúc này, âm thanh nghiêm nghị của Chúa Tể Sa Đọa vang lên.

“Bắt đầu từ bây giờ, người chính là sứ giả trấn áp mới!”

Ma Đô.

Tô Mộ quanh quần trên bầu trời ở Ngôi Sao Ma Đô.

Phía dưới, một bóng người đang bay như tên bắn.

Tốc độ của hắn rất nhanh, thậm chí vượt qua những xe thể thao nhanh nhất.

Sau khi hắn đến bên dưới Ngôi Sao Ma Đô, Tô Mộ cũng thu cánh vào, trở lại mặt đất.

“Chủ nhân!”

Hiên Viên cung kính đưa huân chương của Thần và một cuốn kỹ năng cho Tô Mộ.

“Làm tốt lắm!”

Tô Mộ vỗ vỗ vai Hiên Viên, không tiếc lời khen.

Đối với phân thân này, mình đã xem hắn như một người thật rồi từ lâu.

“Cuốn kỹ năng này cũng được, học thôi!”

Tô Mộ nhanh chóng học cái kỹ năng của chiến sĩ kia.

Sao đó đánh giá huân chương của Thần.

“Giống y cái ta nhận được trong di tích.”

Về kích thước, huân chương của Thần này giống hệt cái ở di tích kia.

Là phần thưởng cho người đầu tiên qua ải di tích, chuyện ànỵ thoạt nhìn dường như không phải trùng hợp.

Tô Mộ lấy mấy cái huân chương của Thần khác ra.

Chương 500: Tuyên bố treo thưởng.

Thoáng chốc, huân chương toả ra tia sáng vô cùng chói mắt.

“Chỉ còn thiếu một cái nữa thôi!”

Đáng tiếc, bốn cái huân chương không thể hợp nhất.

Tô Mộ thở dài, lấy ra một thứ.

“Đây là pho tượng hồi sinh, người mang đi!”

“Cảm ơn chủ nhân!”

Hiên Viên nhận lấy pho tượng hồi sinh, đặt ở trên người.

Có được thứ này, hẳn xem như có hai cái mạng.

“Chủ nhân, bây giờ ta nên làm những gì?” Hiên Viên lên tiếng hỏi.

Trong Ma Đô rộng lớn này chỉ có một mình hắn, Hiên Viên thật sự không đợi nổi nữa.

Hắn cứ như một đứa trẻ vừa mới được sinh ra, tràn ngập tò mò và khao khát đối với thế giới này.

“Chuyện này sao...” Tô Mộ sờ cằm bắt đầu suy nghĩ.

Thuộc tính của Hiên Viên đồng bộ với mình, mình là pháp sư có thuộc tính loại hình ngũ giác, hắn thì là cung tiễn thủ hình ngũ giác.

“Trước tiên đổi sang bộ đồ nhanh nhẹn thất giai đi!”

Tô Mộ lấy ra trang bị nhanh nhẹn của cung tiễn thủ trong ô túi đồ.

Tuy là không phải trang bị, nhưng có nhiều nhanh nhẹn, thêm cái Cung Quần Tinh trong tay Hiên Viên, đủ cho thuộc tính nhanh nhẹn của Hiên Viên đạt đến hơn một vạn năm nghìn điểm rồi.

Đối với Hiên Viên bây giờ, cho dù cái được gọi là “Lão tổ” giáng lâm trong hiện thực, cũng không hề đáng lo sợ chút nào.

“Người muốn đi đâu cũng được hết, trước mắt ta cần tìm kiếm tung tích của một vài di tích, ra bắc hoặc vào nam, người chọn một hướng đi!”

Tô Mộ cho Hiên Viên quyền lựa chọn cao nhất.

Từ Ma Đô đi về hướng bắc là vùng Hoa Đô kia.

Còn đi về hướng nam, thì là đường tới thành phố SZ.

“Đều nghe theo sự sắp xếp của chủ nhân!”

Hiên Viên suy nghĩ một lúc, trả lời.

“Vậy người đi hướng bắc đi, chỉ cần thấy thứ giống với cái huân chương kia, dù thế nào cũng phải lấy thứ đó cho ta!”

Nghĩ một lúc, Tô Mộ quyết định cho Hiên Viên đi phía bắc.

Hiên Viên chỉ có thể đi bộ, mình có thể bay, vào nam thuận tiện hơn.

“Đã rõ!” Hiên Viên gật đầu.

Tô Mộ hơi mỉm cười.

Dựa vào giá trị tinh thần mạnh mẽ hơn, cho dù cách xa nhau, mình cũng có thể hình thành liên hệ với Hiên Viên.

“Triệu Hồi Xương Khô!”

Tô Mộ một lần nữa triệu hồi ra năm tiểu đệ Xương Khô.

Theo cấp bậc và thuộc tính tăng lên, hẳn cũng triệu hồi được tiểu đệ Xương Khô mới, mỗi một con đều có thể so sánh với BOSS cấp Vương bát giai.

Có năm tiểu đệ này đi theo Hiên Viên, mình cũng có thể yên tâm hơn.

“Chủ nhân, ta xuất phát đây!”

Hiên Viên từ biệt Tô Mộ, dẫn theo năm tiểu đệ Xương Khô đi về phương bắc.

“Tiến vào game!”

Tô Mộ lập tức triệu hồi ra tinh thể Thần Đồ.

“Không gian này hình như đang dần biến mất!”

Đi đến không gian bên trong của tinh thể, Tô Mộ có thể cảm nhận được một luồng lực pháp tắc đang yếu đi.

Giống y như những gì thông báo trước kia nói, đợi đến ngày trò chơi khôi phục hoàn toàn, thì phương pháp tiến vào trò chơi này sẽ bị đóng lại.

Đến lúc đó, lối đi giữa trò chơi và hiện thực cũng sẽ hoàn toàn mở ra.

Một thế giới hoàn toàn mới sẽ bắt đầu.

“Dù thế giới có biến đổi như thế nào, ta cũng phải trở thành kẻ thống trị!”

Trong mắt Tô Mộ tràn đầy kiên định.

Ánh sáng của trận truyền tống loé lên, hắn đến được bên trong Vương đô.

Đã lâu không có về Vương đô, nơi đây đã trở nên không giống lúc trước nữa rồi.

Trên con đường sầm uất ngoài cư dân Vương đô ra, còn xuất hiện không ít người chơi.

Tô Mộ nhìn về mấy người chơi đó, trong mắt mang theo một luồng địch ý.

Có thể đến được Vương đô ở thế giới này, cấp bậc ít nhất cũng đạt đến tứ giai.

Đừng nói người chơi bình thường, cho dù là mấy đại lão công hội như Mã Kinh Phi, Tần phân, cũng không thể tăng đến cấp bậc này.

Thân phận của đám người này, gần như đã rõ rồi!

Trong lúc Tô Mộ đánh giá những người kia, không ít người cũng đang đánh giá Tô Mộ.

Đa số bọn họ đều đi theo nhóm theo đội, bọn họ đều đang thì thầm điều gì đó với nhau.

Tô Mộ không đi gây phiền phức cho bọn họ, đi thẳng về hướng cửa hàng của mình.

Đến bên trong kho hàng, Tô Mộ lấy hết ra những thứ mình thu hoạch được.

Một đồng lớn đồ vật này nếu bày ra trước mắt những người chơi khác, chắc chắn sẽ bị dòạ cho rút kiếm.

Mẹ nó đây là đánh cả ổ BOSS à?

“Trang bị đều để đây, không bán nữa, lấy mấy cái ra, làm phần thưởng, còn lại thì để hiến tế!”

“Mấy thuốc gì đó, không quá hữu dụng với ta, đem ra bán?”

Tô Mộ kiểm tra lại một chút, có thể bán được giá cũng chỉ có thuốc.

Ở Vương đô rộng lớn này, dù là làm gì, đều phải cần đồng vàng mà!

“Bán hết toàn bộ, sau đó kiếm chút đồng vàng, đi mua một ít vật phẩm ma pháp.”

“Lại đi mấy nơi tương đối sang, nhìn thử có thể kiếm mấy cái trang bị trữ đồ hay không.”

Tô Mộ sắp xếp có trật tự lại.

Mình tiếp theo đây cần làm hai chuyện.

Thứ nhất: Tuyên bố treo phần thưởng tìm di tích.

Thứ hai: Mua một trụ sở ở Vương đô, càng lớn càng tốt.

Như vậy mình có thể ở trụ sở bố trí một trận pháp hiển tế, lại làm một phòng thí nghiệm luyện kim và một phòng thí nghiệm công trình.

Mấy chuyện này bắt tay làm thì chẳng có khó khăn gì, chỉ là quá lật vật rồi.

Mở kênh chat ra, Tô Mộ chọn kênh chat của Hoa quốc.

Kênh thế giới quá lộn xộn, cho dù ở nước ngoài thật sự phát hiện di tích, mình đi qua đó tiền tốn thời gian thực sự quá nhiều rồi.

Còn có những người cố tình hoặc mượn cơ hội này gửi tin tức giả cho mình, lãng phí thời gian của bản thân.

Suy nghĩ một lúc, Tô Mộ soạn một đoạn tin nhắn.

Chương 501: Éch ngồi đáy giếng?

“Ta là Tô Mộ, bây giờ tuyên bố treo giải thưởng cho tin tức về di tích cho mọi người, nếu thông tin chính xác, ta sẽ tặng trang bị thất giai, thuốc cực phẩm cùng với lượng lớn đồng vàng.”

Tin tức này vừa truyền ra thì dấu hiệu đặc biệt kia lập tức dẫn đến sự chú ý của tất cả mọi người.

“Tô Pháp Thần lên tiếng rồi?”

“Lâu rồi không nhìn thấy Tô Pháp Thần lên kênh chat!”

“Gần đây Tô Pháp Thần đang làm gì thế? Di tích đó là trước kia người đánh xuyên qua đấy sao?”

“Mẹ kiếp trang bị thất giai làm phần thưởng? Thế này khi nào mới mặc lên được chứ?”

“Mẹ nó, số thuốc kia hơi kinh khủng rồi đó, có bán không?”

Cả kênh chat đều trở nên sôi nổi.

Một giây sau, tin nhắn chat riêng của Tô Mộ lập tức bùng nổ.

“Ấn!”

Tô Mộ trực tiếp ấn toàn bộ những tin nhắn này.

Bây giờ vào lúc này chắc chắn sẽ có rất nhiều người mượn danh nghĩa di tích để nói những chuyện tầm thường với mình.

Muốn sàng lọc ra những tin tức hữu dụng từ đó không phải là chuyện dễ dàng.

Tạm thời đợi một khoảng thời gian trước!

Tô Mộ đóng kênh chat lại, mở cột bạn tốt ra.

Trên này đều là một số hội trưởng của công hội lớn.

Trong khoảng thời gian này, trên tay bọn họ chắc hẳn cũng có không ít đồng vàng.

“Bán ra thuốc cao cấp, có hứng thú không?”

Tô Mộ trực tiếp gửi tin nhắn riêng.

“Thuốc thất giai à? Được đấy, giá cả thế nào?”

“Tô Pháp Thần, người dự định bán bao nhiêu?”

“Bây giờ ta sẽ tập hợp đồng vàng, Tô Pháp Thần người chờ một lát trước nhé!”

Sau khi nhận được tin nhắn riêng của Tô Mộ, những hội trưởng này lập tức trở nên bận rộn.

Đây không chỉ là một cuộc giao dịch mà còn là cơ hội để giao thiệp

với Tô Pháp Thần!

Sau một phen tính toán, Tô Mộ định một cái giá tương đối gần với nhu cầu cho số thuốc này.

Đánh chết số lượng ma vật tính bằng chục nghìn, cho dù là bán ra bằng giá tiền này thì Tô Mộ cũng có thể thu được mấy triệu đồng vàng.

Chia đều ra thì số đồng vàng mỗi công hội bỏ ra không nhiều.

Thậm chí có người còn muốn tiêu tốn lượng lớn đồng vàng để làm độc quyền thuốc trong tay Tô Mộ.

Về điểm này thì Tô Mộ quyết đoán lựa chọn từ chối.

Bán ra số thuốc này chỉ là thứ yếu. Mình còn có một mục đích khác.

“Nếu như có tin tức liên quan đến di tích có thể nói cho ta biết, ta sẽ cho người thù lao hậu hĩnh!”

Tô Mộ nói cùng một câu với mỗi hội trưởng.

“Yên tâm, một khi có tin tức ta sẽ ngay lập tức liên lạc với Tô Thần!”

“Ta sẽ phái người tìm kiếm hai mươi bốn giờ, một khi có tin tức thì sẽ truyền tin cho người.”

“Hiếu rồi!”

Chỉ một câu hứa hẹn đầu môi đơn giản như thế mà tất cả các đại hội trưởng đều điên cuồng cả lên rồi.

Bọn họ thậm chí còn mong đợi đối với thù lao hậu hĩnh mà Tô Mộ cho hơn cả phần thưởng của những sự kiện kia.

Nhìn thấy tin nhắn bọn họ gửi đến, Tô Mộ hài lòng nở nụ cười.

“Những công hội này phân tán ở các nơi trên toàn quốc. Chỉ cần một nơi nào đó xuất hiện tung tích của di tích thì tin tức nhất định

sẽ truyền đến chỗ của ta.”

Nếu di tích xuất hiện ở phía bắc, lúc đó sẽ để cho Hiên Viên qua đó là được.

Đây cũng chính là nguyên nhân mà mình và Hiên Viên chia nhau hành động.

Đạt được mục đích thứ nhất, Tô Mộ đi ra khỏi cửa hàng.

Số lượng đồng vàng tuôn ra khi đánh chết ma vật cao cấp cũng không ít, cộng thêm số lượng mấy triệu đồng vàng bán thuốc, bây giờ mình đã là triệu phú rồi!

Những nơi tiêu xài hạng sang ở Vương đô mình cũng có đủ năng lực tiêu dùng.

“Là Tô Pháp Thần sao?”

Ngay sau khi Tô Mộ đi ra khỏi cửa hàng thì có mấy người tiến lên đón.

“Có chuyện gì không?”

Tô Mộ liếc mắt nhìn bọn họ mấy lần, giọng điệu rất lạnh nhạt.

Đối với những người sống lại này, mình không có chút hảo cảm nào.

“Là thế này, bọn ta muốn mời người thương lượng một số chuyện, không biết người có hứng thú hay không?” Một người ăn mặc chiến sĩ mở miệng nói.

“Không có hứng thú!”

Tô Mộ khoát tay, quay đầu bước đi.

“Người!”

Thái độ không nể mặt như thế cũng khiến cho chiến sĩ kia nóng nảy.

Nhưng không đợi Tô Mộ đi được mấy bước thì lại có mấy người

chặn trước người của hắn.

“Tô Pháp Thần, bọn ta là thật lòng muốn mời người đi bàn một số chuyện, hi vọng người nể mặt.”

Lại là một chiến sĩ với thân hình cao lớn, trong giọng nói mang theo sự uy hiếp nhàn nhạt.

“Ha ha!”

Tô Mộ vẫn không bị lay động, trực tiếp tiến về phía trước.

Chiến sĩ cố ý rướn thẳng người lên.

Trong lúc Tô Mộ xông tới hắn thì một luồng pháp tắc vô hình xuất hiện.

Mặc dù chiến sĩ bị đụng văng ra, nhưng mà lại không bị thương tổn.

“Tên thổ dân như người, người quá cuồng vọng rồi đấy!”

“Không nể mặt bọn ta thì người chính là kẻ địch của tất cả bọn ta!”

Một tiếng rống to vang lên.

Nghe thấy hai chữ “thổ dân”, sắc mặt Tô Mộ trầm xuống.

Hắn quay đầu nhìn về phía mấy người sống lại ở phía sau kia, ánh mắt lạnh như băng.

“Nếu trong thành này không có pháp tắc thì các người đã chết rồi!”

Giọng điệu của Tô Mộ vô cùng ngang ngược.

Những lời này cũng khiến cho sắc mặt của mấy người sống lại kia tái nhợt.

Bọn họ không hề nghi ngờ tính thật giả của lời nói này.

Những việc Tô Pháp Thần đã làm ở Ma Đô, những người sống lại cũng nhận được tin tức.

Cũng chính bởi như thế cho nên những người sống lại này mới chủ động tìm tới Tô Mộ.

Mục đích hiển nhiên là cầu hòa!

Chương 502: Éch ngồi đáy giếng? (2)

Nhưng đối với những người sống lại này thì từ lúc bắt đầu bọn họ đã tự đặt mình vào địa vị cao, cho dù Tô Mộ có hùng mạnh hơn nữa cũng chỉ là thổ dân trong mắt của bọn họ.

Về điểm này thì Tô Mộ không chiều!

“Tô Pháp Thần, không cần tức giận, có chuyện gì chúng ta có thể ngồi xuống trò chuyện!”

Đúng lúc này lại có một giọng nói vang lên.

Một chàng trai trẻ tuổi đi tới trước mặt Tô Mộ từ trong vòng vây của hơn trăm người.

Hắn đứng ở vị trí trung tâm trong cả trăm người, thân phận rõ ràng phi phàm.

“Ta và các người không có gì để bàn!”

Tô Mộ quét mắt nhìn người này một cái, không nề mặt hắn chút nào.

Cho dù nơi này đang có hàng nghìn hàng chục nghìn người sống lại đang đứng cũng không chống lại được một phát Băng Sương Thụ Giới của bản thân.

Muốn nói chuyện với mình ư?

Trừ khi là những lão tổ biết lượng lớn điều bí ẩn kia.

“Tô Pháp Thần, ta rất có thành ý đấy!”

“Có lẽ người có hiểu lầm gì đối với bọn ta chẳng!” Người kia không hề tức giận, trên mặt mang nụ cười, giọng điệu lại càng tỏ

vẻ lấy lòng.

“Các người cũng xứng ư?” Tô Mộ khinh thường cười một tiếng.

Ánh mắt khinh miệt kia khiến cho một đám người sống lại nhúu mày.

Bọn họ lại bị một thổ dân xem thường à?

“Đừng cho rằng người biết được một số việc thì có thể kiêu ngạo như thế!”

“Người chẳng qua cũng chỉ là một con ếch ngồi đáy giếng, thế giới mà người nhìn thấy quá nhỏ hẹp rồi!”

Trong đám người có mấy người cố nén tức giận mở miệng nói.

Nhưng sau đó một giây, tất cả bọn họ đều ngơ ngẩn.

Con ếch ngồi đáy giếng trong mắt của bọn họ kia lại phá lên cười một cách lão xược.

“Ha! Ha! Ha!”

Tiếng cười lớn vô cùng sang sảng.

Trên đường phố của Vương đô này, hành động của Tô Mộ cứ không hợp nhau như thế.

Nhưng chẳng biết vì sao, hắn rất muốn cười.

Tiếng cười kia cũng khiến cho sắc mặt của một đám người sống lại trở nên khó coi.

Bọn họ có thể nghe ra được sự khinh thường ẩn dưới tiếng cười.

Tô Mộ thật sự coi bọn họ trở thành trò cười.

Ngay cả người thanh niên vẻ mặt ôn hòa kia cũng không kiềm nén nổi nữa.

Hắn trầm giọng nói: “Bọn ta cũng không muốn trở thành kẻ thù với người. Người làm như thế không khỏi hơi quá cuồng vọng rồi

ư?”

Tô Mộ vẫn đang cười, thậm chí muốn ôm bụng cười to.

“Mấy người các người đang làm gì thế?”

Không đợi người khác lên tiếng, một tiếng quát mắng lớn truyền đến.

Kèm theo âm thanh “Lạch cạch! Lạch cạch!”, một đội vệ binh mặc khôi giáp đi tới.

Sau khi vệ binh dẫn đội liếc nhìn qua mọi người thì ánh mắt dừng lại trên người Tô Mộ.

“Đại nhân Tô Mộ tôn kính, người không sao chứ?”

So với những người sống lại kia, giọng điệu của đội trưởng vệ binh đó phải gọi là cung kính.

“Đám người này ngăn cản ta, không muốn cho ta đi!”

Tô Mộ cười cười, mở miệng nói.

Danh vọng của mình ở trong Vương đô, không phải những người sống lại mới đến Vương đô này có thể so sánh.

“Cho các người thời gian ba giây, tránh đường ra cho ta!”

Đội trưởng vệ binh giơ binh khí trong tay lên.

Một giây sau, hắn cầm đầu thuộc hạ cùng nhau rút vũ khí ra, nhắm ngay những người sống lại kia.

Không còn gì để nghi ngờ, nếu như những người sống lại này tiếp tục cản đường Tô Mộ thì những vệ binh này sẽ lập tức ra tay.

Trường hợp như thế khiến cho sắc mặt của những người sống lại càng thêm khó chịu.

Một khi bọn họ lui ra chẳng khác nào thừa nhận mình là một trò cười.

Nhưng nếu như bọn họ không lui ra thì sẽ mất đi nơi sống yên ổn trong Vương đô này.

“Là bọn ta quấy rầy rồi!”

Người thanh niên kia lộ ra vẻ mặt xin lỗi với thủ vệ, ngay sau đó cất tiếng nói: “Còn không mau nhường đường cho Tô Pháp Thần!”

Những người khác không cam lòng, không tình nguyện nhường một lối đi.

Cả đám người bọn họ nhìn chằm chằm Tô Mộ, ánh mắt kia giống như là có thâm thù đại hận vậy.

Tô Mộ cũng không gấp gáp rời khỏi.

Uy danh của mình ở Vương đô đều là có được nhờ làm nhiệm vụ.

Có đôi khi một chút quyền lực vẫn thích hợp để sử dụng một chút.

“Những người này quấy rối trị an, dù sao cũng phải trừng phạt một chút chứ nhỉ?”

Rõ ràng đội trưởng thủ vệ cũng đã nghe hiểu lời của Tô Mộ.

Người trước mắt đây là nhà thám hiểm đã cứu vớt phòng tuyến số 3, Thần Lạc đại nhân và nghị trưởng đều coi trọng.

So với những tên chó mèo không biết danh tính thì đội trưởng thủ vệ rất vui lòng giúp đỡ chuyện này: “Tất cả mọi người, dùng tội quấy rối trị an, nhốt vào đại lao cho ra, giam bọn họ một ngày!”

“Hiếp người quá đáng!”

“Cái tên nhà người, thật sự muốn xé rách da mặt với bọn ta à?”

“Hơi quá đáng quá rồi?”

Tất cả những người sống lại đều tròn tròn mắt, có người càng không nhịn được rống lên.

Trong đại lao có pháp tắc, bọn họ không offline được, chỉ có thể đợi một ngày trong đại lao thôi!

“Giao cho các người vậy!”

Tô Mộ bất chấp ánh mắt muốn giết người cũng những người sống lại kia, dặn dò đội trưởng thủ vệ một câu.

“Yên tâm đi”

Đội trưởng thủ vệ cười đáp lại.

Những thủ vệ khác cầm vũ khí cùng nhau tiến tới gần những người sống lại này, cũng khiến cho bọn họ không thể không bó tay chịu trói.

Nếu bọn họ phản kháng thì đó không phải là chuyện giam một ngày là có thể giải quyết nữa.

“Người chờ đó cho ta!”

“Người sẽ phải trả giá!”

Mấy người sống lại vẫn còn đang gào thét.

“Thành thật chút đi!”

Đội trưởng thủ vệ không chút khách khí, rồi quay ra “thăm hỏi” bọn họ.

Trong thành có pháp tắc tồn tại, những người này chỉ có thể ngoan ngoãn ngậm miệng lại.

Chương 503: Người sống lại quấy rối trị an.

Tô Mộ đưa mắt nhìn bọn họ bị dẫn đến ngục giam, khóe miệng nhếch lên.

Những người sống lại này sẽ thật lòng muốn chung sống hòa thuận với mình ư?

Thật sự xem mình là một thằng ngốc sao?

“Ta sẽ chờ các người đến báo thù đấy!”

Tô Mộ khẽ lẩm bẩm một câu, dự định của hắn khi chọc giận bọn họ chính là như thế.

Tốt nhất là những người này cùng nhau ra tay, tới tìm mình gây rắc rối.

Như vậy cũng đỡ công mình phải đi tìm từng người một.

“Tới cửa hàng vật phẩm ma pháp lớn nhất xem thử nào.”

“Quyền trượng Pháp Thần còn có ba chú ngữ trống này!”

Tô Mộ đặt tiết mục xen giữa này sang một bên, sải bước đi vào trong một cửa hàng bảo thạch.

“Lấy những vật phẩm ma pháp tốt nhất ở nơi này của các người ra cho ta, ta có một triệu đồng vàng đang chờ dùng đây!”

Sau khi bước vào, Tô Mộ tỏ ra một điệu bộ tiền nhiều như nước.

“Nhà thám hiểm tôn kính, xin mời lên lầu!” Người phục vụ mỹ nữ trong tiệm lập tức đón chào với khuôn mặt tươi cười.

Nhìn huy chương Tô Mộ đeo trên người, người phục vụ trong cửa hàng nào dám nghi ngờ lời của hắn.

Đến phòng khách quý trên lầu, mấy người phục vụ mỹ nữ bưng khay đi vào.

Trong những chiếc khay kia đặt toàn là bảo thạch ma pháp sáng lấp lánh.

Tô Mộ nhìn những món đồ tốt kia, đột nhiên nảy ra một ý tưởng trong đầu

Nếu trong kho tàng của Vương đô có huân chương của Thần mất đi ánh sáng, vậy thì nơi này có không nhỉ?

“Ở đây các người có tinh thể tương tự không?” Tô Mộ lấy một mảnh huân chương của Thần ra dò hỏi.

“Chưa từng thấy!”

Người phục vụ cẩn thận quan sát một hồi rồi lắc đầu nói.

“Giống cũng được, mang lên cho ta xem thử.”

Tô Mộ vừa mở miệng vừa lấy ra một đồng đồng vàng.

Muốn khiến những NPC này làm việc thì không thể không cho đồng vàng.

“Ta sẽ đi đến kho hàng tìm thử xem!”

Đúng như dự đoán, sau khi cầm lấy đồng vàng, bọn người phục vụ lập tức bận rộn làm việc.

Tô Mộ cũng không gấp gáp.

Những NPC bình thường này hiển nhiên là không nhận ra được huân chương của Thần.

Mình cũng không ôm hy vọng quá lớn.

Hắn nhìn về phía mấy món vật phẩm ma pháp trong khay mà mỹ nữ bưng tới.

Trong đó có mấy viên thủy tinh ma pháp, thoạt nhìn vô cùng không tệ.

Nhưng nhìn qua niêm yết giá trên khay, Tô Mộ theo bản năng nắm chặt miệng túi tiền.

Giá cả của những thứ vật phẩm ma pháp quý giá này thật là cái này cao hơn cái khác!

Mặc dù mình có một triệu đồng vàng cũng không có cách nào mua toàn bộ những thứ này.

“Ta nghèo quá đi!”

Tô Mộ không nhịn được chửi bới một câu trong lòng.

...

Đại lao Vương đô.

Nơi này trước giờ đều rất vắng vẻ.

Nhưng hôm nay lại náo nhiệt hẳn lên.

Trên trăm người chơi bị giam trong đại lao.

Hơi quấy rối trị an của Vương đô một chút đủ để bọn họ bị giam trong thời gian cả một ngày.

“Đều yên lặng chút đi, ngày mai vào giờ này sẽ thả các người ra!”

Đội trưởng thủ vệ để lại một câu, không thèm quay đầu.

Một đám người sống lại bị giam trong nhà lao, đó phải gọi là chật chội.

“Phải nghĩ cách xử hẩn!” Không biết là ai hô lên một câu.

“Không sai, tập hợp sức mạnh của nhiều người chúng ta như thế nhất định đủ để xử lý hẩn!”

“Cơn tức này lão tử nhất định phải trút ra, không chết không thôi!”

“Không chỉ phải giết hẩn mà còn phải khiến hẩn chết một cách rất khó coi!”

“Đúng vậy, không thể dễ dãi với hẩn!”

Những người khác cũng kêu lên theo, sát khí ngất trời.

“Đưa viên đá này cho ta xem!”

Trong cửa hàng, Tô Mộ mở miệng nói với một mỹ nữ.

Mỹ nữ đang bưng cái khay, bước đến một cách nhanh chóng.

Tô Mộ hoàn toàn không có ý định chiêm ngưỡng vẻ đẹp của mỹ nữ, cầm viên tinh thạch ma pháp lên.

“Có một năng lượng ma pháp rất mạnh.”

“Nếu gán cho Quyền trượng Pháp Thần, không biết nó sẽ là loại chú ngữ gì nữa.”

Tô Mộ lấy Quyền trượng Pháp Thần của hắn ra.

Cũng không quan tâm những NPC này nghĩ cái gì, hắn đã trực tiếp thử nó.

‘Có phải gán cho chú ngữ không? Các thuộc tính gán chú ngữ là: công kích ma pháp + 30%, ma pháp xuyên thấu + 5%.’

“Không tồi đấy!”

Đây là một chú ngữ song thuộc tính.

Cả hai thuộc tính đều được xem là cực phẩm của Pháp Thần.

Điều quan trọng nhất là, chú ngữ này sẽ không thay thế được chú ngữ công kích ma pháp trước đó.

“Tinh thạch ma pháp này, có thể bán rẻ hơn được không?”

Tô Mộ không chọn mua nó, và đặt đá ma pháp lại chỗ cũ.

Nếu đã trực tiếp dùng rồi, thì phải mua nó với giá gốc.

“Ta giảm giá cho người nhiều nhất là 20%!” Mỹ nữ mỉm cười.

Giá ghi trên khay là 3 triệu đồng vàng, nếu như chiết khấu 20% thì còn 2,4 triệu.

“Được!”

Do dự một lúc, Tô Mộ đã quyết định mua viên bảo thạch này.

Sau đó, hắn lại lấy những viên bảo thạch khác và thử xem hiệu quả của chú ngữ.

Giá thành thì đắt, thăng cấp trực tiếp kém hơn nhiều so với viên ở trong tay.

Tô Mộ cũng không định mua.

“Quý khách thân mến, tất cả các loại tinh thể tương tự trong kho đều đã ở đây!”

Ngay lúc này, tên nhân viên trước đó cầm một rương tinh thể quay trở lại.

Tất cả những thứ bên trong đều là tinh thể trong suốt, và có rất nhiều thứ trông rất giống với huân chương của Thần.

“Để ta xem!”

Tô Mộ tỏ ra thái độ thản nhiên, chậm rãi đi tới.

Trong nháy mắt liếc nhìn cả cái rương, Tô Mộ cau mày lại.

Trong đây không có thứ mà ta cần.

“Chỉ có vậy thôi sao?” Tô Mộ hỏi tên nhân viên.

“Đây là tất cả những gì có trong cửa hàng.” Tên nhân viên đáp lại.

Chương 504: Tìm ra tên Tô Mộ kia.

“Vậy thì ta chỉ cần cái này thôi!” Tô Mộ đứng dậy, lấy đồng vàng ra và mua viên thủy tinh ma pháp.

“Quý khách đi cẩn thận!”

“Lần sau ghé lại nhé!”

Giao dịch xong, tên nhân viên nhiệt tình dẫn mấy cô gái cùng nhau đưa tiễn Tô Mộ.

“Vẫn còn tám triệu đồng vàng trong tay, vì vậy ta phải tìm một nơi để ở đây!”

Nhìn xung quanh bốn phía, Tô Mộ tạm thời gác lại ý định tiếp tục mua sắm của hắn.

“Gán chú ngữ!”

Sau khi để bảo thạch lên quyền trượng Pháp Thần, hắc lao thẳng về đến khu vực bán nhà.

“Xin chào, ta có thể giúp được gì cho người không?”

Có thanh danh, người phụ trách ở đây đều rất lịch sự.

“Ta muốn mua một căn nhà, một căn nhà xa một chút, rộng một chút, có tầng hầm thì quá tốt!”

Tô Mộ nói ra yêu cầu của hắn.

“Ta tìm giúp người!”

Người phụ trách ngay lập tức trở nên bận rộn.

Một lúc sau, hắc cầm bản vẽ mặt bằng đưa cho Tô Mộ: “Nơi này tương đối xa, nhà rộng rãi, có hoa viên, còn có một cái tầng hầm khá rộng rãi.”

“Nơi này khá tốt đấy, người có thể đưa ta đi xem một chút được không?” Tô Mộ hỏi.

Đối với vấn đề mua nhà, phải thấy tận mắt mới được.

“Không thành vấn đề!” Người phụ trách cười híp đáp lại.

Nếu đổi là một người khác, dù đối phương có tiền đến mấy, hắn cũng không thèm đoái hoài tới.

Dưới sự dẫn dắt của người phụ trách, hai người họ đã phải đi một quãng đường dài mới tới được đích đến.

“Khá là hẻo lánh đấy.”

Tô Mộ rất hài lòng với vị trí này.

Những trận cấm kỵ giống như trận pháp hiến tế vẫn cần phải được thực hiện ở một nơi xa xôi hơn mới được.

“Người xem, hoa viên ở đây không tệ đó chứ!”

“Còn không gian của căn nhà này, thì lại rất rộng rãi!”

“Còn có cả tầng hầm nữa, có thể chứa được rất nhiều đồ!”

Người phụ trách kiên nhẫn giới thiệu.

“Không tồi, giá bao nhiêu?”

Nói chung, Tô Mộ rất hài lòng.

Đặc biệt là cái tầng hầm lớn này, đủ để hẩn bố trí tất cả rồi.

“Giá gốc là 10 triệu, người chỉ cần đưa cho ta 5 triệu đồng vàng là được.”

Người phụ trách đã giảm giá 50%.

“Được, ta mua nó!”

Sau khi tiết kiệm được năm triệu đồng vàng, Tô Mộ đã quyết định một cách dứt khoát.

“Trở về làm thủ tục thôi, nơi đây là của người rồi!” Người phụ trách cười mỉm nói.

Quá trình làm thủ tục rất nhanh, sau khi đưa tiền, Tô Mộ đã nhận được chứng thư của căn nhà.

Nội thất trong nhà đã được bố trí sẵn, có thể trực tiếp dọn vào ở ngay lập tức.

Tất nhiên, nếu Tô Mộ muốn mua thêm một số đồ dùng trang trí, cũng có thể mua chúng trong khu vực thương mại.

“Trước tiên là mở một phòng thí nghiệm luyện kim.”

“Sau đó xây thêm một phòng thí nghiệm công trình.”

Với rất nhiều tiền vàng còn thừa lại trong tay, Tô Mộ bắt đầu đi mua sắm trong khu thương mại.

Vật liệu luyện kim chuyên nghiệp, cùng với một bộ thiết bị công trình học hoàn chỉnh, Tô Mộ không hề keo kiệt chút nào mà chi đồng vàng.

Mình là một đại sư luyện kim và công trình học, ngoài việc có thể nắm vững được công thức, thì còn có thể tự tiến hành các “thí nghiệm”.

Ý tưởng của Tô Mộ rất đơn giản.

Sử dụng kiến thức mà mình đã học được, để xây dựng một “trận pháp hiển tế” có hiệu quả cao ở dưới tầng hầm.

Đó không chỉ là trận pháp học.

Mình còn phải kết hợp luyện kim học, công trình học và những kiến thức đại sư khác để biến mọi thứ trở nên tốt nhất.

Người duy nhất có thể làm được điều này, chỉ có thể là một “đại sư toàn năng” như hắc thời.

“Trong khi chờ đợi tin tức, vừa hay tiến hành nghiên cứu!”

...

Thực tế.

Thành phố XH.

Hơn chục người sống lại nơm nớp lo sợ quỳ trên mặt đất.

Một tên thanh niên đứng trước mặt họ.

“Từ nay về sau, các người chính là đầy tớ của ta!” Tên thanh niên ngưỡn khí cực kỳ cường hãn.

“Người hoang tưởng à, muốn bắt nạt bọn ta, thì người khó mà bước qua được gia tộc của ta!”

“Tên nhóc kia, đừng tưởng rằng người có một chút sức lực thì muốn làm gì thì làm!”

“Đúng vậy, người một khi đã chọc tức lão tổ của gia tộc ta, thì người xác định ăn ngói ăn không yên!”

Hai từ “đầy tớ” chắc chắn đã chọc tức những người sống lại này.

Tên thanh niên lại không nghĩ như vậy, mỉm cười và lắc đầu.

“Đừng nói là tổ tiên của các người không có ở đây, dù cho hắn có ở đây thì sao nào?”

“Hoặc là nghe lời ta, hoặc là chết!”

Giọng hắn đặc biệt lạnh lùng, sát khí đó khiến tất cả những người sống lại toàn thân run sợ.

Những người sống lại nhìn nhau, ta nhìn người, người nhìn ta với vẻ mặt ngỡ ngàng.

“Ta liều mạng với người!”

Lúc này, một kẻ bất ngờ gây khó dễ.

“Cắt!”

Tên thanh niên duỗi một ngón tay ra với vẻ mặt khinh bỉ.

Chỉ bằng một ngón tay, người kia đã bị bắn trúng ngay giữa ấn đường và chết ngay trong nháy mắt.

Chứng kiến cái chết bi thảm của người bạn đồng hành, nét mặt của những người khác vô cùng kinh hãi.

“Từ giờ trở đi, tất cả chúng ta sẽ nghe theo lời người!” Một người đã lên tiếng trước và thỏa hiệp.

Tên thanh niên cười nhạt, giọng nói lộ ra sự chín chắn không tương xứng với tuổi tác.

“Nhớ kỹ cho ta, từ nay về sau, ta chính là chủ nhân của các người!”

“Nhiệm vụ đầu tiên ta giao cho các người chính là.”

“Tìm ra tên Tô Mộ kia!”

Dưới tầng hầm.

Tô Mộ đang sử dụng các đường vân luyện kim để khắc họa trận

pháp.

Trên bốn bức tường xung quanh đều được khắc đầy phù văn luyện kim.

Mục đích của việc làm này là để đảm bảo chắc chắn năng lượng của trận pháp sẽ không bị lọt ra ngoài.

Hai bên đặt hai cái bàn thí nghiệm.

Một cái là bàn thí nghiệm luyện kim, và cái còn lại là bàn thí nghiệm công trình học.

Chương 505: Lãng thiếu tính trước mọi việc.

Tô Mộ sắp xếp các linh kiện mà hắn đã lấy từ Lev trước đó và ghép chúng với các linh kiện mới mua để tạo ra một bộ máy chuyển hoá có hiệu suất chuyển hoá hiệu quả hơn nhiều.

Miễn là đặt thiết bị và ma hạch vào trong thùng chứa, thì có thể có được một loại năng lượng rất mạnh.

Kết hợp ma pháp trận và phù văn luyện kim trong tầng hầm, hiệu quả của nó không hề đơn giản như $1 + 1$ được.

“Phải có tiền mới làm được!”

Để có được những thứ này, số đồng vàng còn thừa lại trong túi của Tô Mộ cũng chẳng còn bao nhiêu.

Khi mặt trời đã lặn và màn đêm buông xuống, mọi thứ trong tầng hầm cuối cùng cũng đã được giải quyết xong xuôi.

Trên sàn nhà chứa đầy những viên thủy tinh ma pháp đã bị cắt. Với sự trợ giúp của các phù văn luyện kim, năng lượng trong thủy tinh dùng để khởi động trận pháp đã ít đi đáng kể.

Nguồn cung cấp năng lượng chủ yếu biến thành các trang bị và ma hạch thất giai.

Bằng cách này, lượng thủy tinh ma pháp tiêu hao sẽ giảm đi đáng kể.

Xét cho cùng, trang bị và ma hạch để lấy được hơn thủy tinh ma pháp.

“Thử xem hiệu quả đi!”

Tô Mộ lấy ra viên bảo thạch Tro Tàn, và đặt nó vào vị trí trung tâm của tầng hầm.

Sau đó là đặt số trang bị và ma hạch còn lại.

Số lượng không nhiều, nên Tô Mộ cũng không hy vọng nó có thể kích hoạt được bảo thạch Tro Tàn, chỉ muốn xem thử thành quả của mình như thế nào.

Cỗ máy nhanh chóng được chuyển động.

Trang bị và ma hạch đưa vào trong đó từ từ tiêu tan và dần dần chuyển hóa thành năng lượng thuần túy.

Khi năng lượng đạt đến một cấp độ nhất định, cỗ máy sẽ liên kết năng lượng này vào trong trận pháp.

Trong giây tiếp theo, tất cả các đường vân ma pháp dường như được kích hoạt, phát ra ánh sáng rực rỡ chói cả mắt.

Cuối cùng, năng lượng đi theo các đường vân và đến viên bảo thạch Tro Tàn ở trung tâm.

“Bùm!”

Một ngọn lửa bùng cháy trên viên bảo thạch, giống hệt như những lần đã thấy trước đó.

“Thành công rồi!”

Tô Mộ chăm chú nhìn viên bảo thạch Tro Tàn, khuôn mặt lộ ra nụ cười hưng phấn.

Từ góc độ cường độ năng lượng mà nói, hiệu quả của việc chuyển

đổi rõ ràng đã đáp ứng được mong đợi của hắn.

Một lúc sau, máy ngừng chuyển động, ánh sáng trên đường vân cũng biến mất.

“Chỉ cần có đủ số trang bị và ma hạch, thì việc kích hoạt viên bảo thạch này sẽ không thành vấn đề!”

Tô Mộ cầm viên bảo thạch Tro Tàn trong tay, tất nhiên có thể cảm nhận được một chút độ ấm của nó.

Mở cái túi ra, hắn lại nhìn thấy một thứ khác giống như vậy.

Một viên Pháp cầu cấm kỵ.

“Rốt cuộc thì câu cấm chú ở trong đây là gì?”

Tô Mộ lấy ra viên pháp cầu, nghiên cứu một cách tỉ mỉ.

Xét từ phản ứng của Diệu Tinh, câu cấm chú của viên pháp cầu này không hề bình thường.

Trực giác của hắn mách bảo, nếu hắn có thể kích hoạt được viên Pháp cầu này, thì sẽ có thể đạt được một kỹ năng cấp Thần.

Tại sao kỹ năng này lại là một câu cấm chú?

E rằng đó không phải là một kỹ năng thông thường, chi tiết cụ thể chỉ có thể biết được sau khi kích hoạt được viên pháp cầu này mà thôi.

“Đề đó cái đã, rồi tính sau?”

Tô Mộ cất viên pháp cầu cấm kỵ đi.

Ngay cả khi hắn muốn sử trận pháp để thử ngay bây giờ, thì hắn cũng không có đủ tài liệu.

“Thôi thì nghỉ ngơi cho khỏe cái đã!”

Bước ra khỏi tầng hầm, Tô Mộ đóng cánh cửa khắc đầy phù văn lại.

Ngay cả khi ở Vương đô, mình cũng phải đề phòng.

Nằm trên chiếc giường lớn êm ái trên lầu, Tô Mộ nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

Trong khoảng thời gian này, hắn không được nghỉ ngơi nhiều.

Cho dù là có thuộc tính hỗ trợ mạnh, nhưng một giấc ngủ ngon có thể làm cho cơ thể được thư giãn hoàn toàn.

...

Tô Mộ đang ngủ say trong căn nhà rộng rãi sang trọng của hắn, thì người sống lại trong nhà tù lại cả đêm không ngủ được.

Nhà tù chật chội, gần như không có ai nằm xuống được.

Chưa kể đến việc trong nhà tù đầy rẫy mùi khó chịu.

Những người sống lại này chưa bao giờ phải chịu khổ như vậy.

“Lãng thiếu, người đã nghĩ ra biện pháp tốt hơn chưa?”

Trong nhà lao, người đàn ông lúc trước nói chuyện với Tô Mộ dường như là trụ cột của tất cả mọi người.

Bọn họ đều cảm thấy nghiễm lợi cảm hận Tô Mộ, nhưng có nói nhiều bao nhiêu thì cũng không bằng hành động.

“Tên kia trước đây đã từng gửi một tin nhắn qua kênh chat sao?”
Lãng thiếu nhíu mày thật chặt và hỏi.

“Không sai, đó là treo giải thưởng về di tích!”

“Tên đó thực sự có thủ đoạn rất giỏi đấy, khi mà huy động được rất nhiều người giúp hắn tìm ra di tích như vậy.”

“Nhưng chuyện này thì liên quan gì đến chúng ta chứ?”

Mấy người lần lượt lên tiếng, vẻ mặt khó hiểu.

Lãng thiếu cau mày lại, rồi đột nhiên cười lên.

“Tên đó muốn tìm khu di tích, vậy thì chúng ta nói cho hắn biết khu di tích ở đâu!”

Lời này vừa nói ra, những người khác bỗng nhiên tỉnh ngộ ra.

“Ý người là, tung tin giả để dụ tên đó vào bẫy sao?”

“Ý kiến hay đấy, nhưng liệu hắn có tin những gì chúng ta nói không?”

“Đúng vậy, nhưng nếu bứt dây động rừng thì không hay đâu!”

Mọi người bắt đầu thảo luận.

Theo họ nghĩ, Tô Mộ mặc dù ngông cuồng, nhưng hắn chắc chắn không ngu.

“Hắn có thể sẽ không tin lời chúng ta, nhưng có lẽ hắn sẽ tin lời của một số người!”

Nụ cười trên khuôn mặt của Lăng thiếu không giảm chút nào.

“Đương nhiên, muốn lừa được tên đó, lời nói của một hai người không có tác dụng.”

Chương 506: Dị tinh?

Những người khác nghe vậy, đều đồng loạt nhìn về phía Lăng thiếu.

Họ cũng đã hiểu rằng, tên Lăng thiếu này đã có kế hoạch của hắn.

“Lăng thiếu, người yên tâm làm đi, chúng ta sẽ nghe lời người!”

“Nói không sai, giữ lại hắn là một tai hại đối với tất cả chúng ta!”

“Dù thế nào đi chăng nữa, chúng ta phải tìm cách giết chết hắn.”

Mọi người lần lượt đồng thanh.

Lăng thiếu gật đầu, gương mặt lộ rõ sự tự tin như đã tính trước

mọi việc rồi.

“E rằng, sức mạnh của tên đó lợi hại hơn nhiều so với chúng ta nghĩ.”

“Nhưng mà, dù hắn có mạnh đến đâu, thì hắn cũng chỉ có một mình mà thôi, miễn là chúng ta liên hiệp những người sống lại khác với nhau, nhất định chúng ta sẽ có thể dập tắt được đáng về ngạo nghễ của hắn.”

Hôm sau.

Khi ánh mặt trời chiếu thẳng lên mặt, Tô Mộ mới bò dậy khỏi giường.

“Ngủ thoải mái quá đi!”

Duỗi người thật căng, Tô Mộ hắt hơi một cái.

Khu dân cư trước mắt rất vắng vẻ, hoàn cảnh rất tốt.

“Rời khỏi game!”

Tô Mộ trực tiếp rời khỏi game, trở lại thế giới hiện thực.

Ma Đô to lớn đã trở thành một toà thành trống.

Hắn vào mấy cửa hàng ngẫu nhiên, chọn lựa một ít đồ ăn.

Hộp thức ăn tự sôi, thức ăn liền và các loại tương tự.

Sau khi ăn một bữa sáng nóng hôi hổi, Tô Mộ sắp xếp lại một chút, đi tới cửa truyền tống dưới Ngôi Sao Ma đô.

Đi qua cửa truyền tống, bên trong vẫn là chỗ trước đó.

Mở ra đôi cánh hoả diễm, Tô Mộ đi về hướng biên giới pháp tắc.

“Đùng đùng!”

Pháp tắc xuất hiện, ngăn cản đường đi của Tô Mộ.

Tô Mộ mỉm cười, lấy ra một mảnh huân chương của Thần.

Một giây sau, pháp tắc đang cản đường bắt đầu lùi lại.

“Thứ này, nhất định chính là một cái chìa khoá!”

Tô Mộ nắm chặt huân chương trong tay, cảm thán một câu.

Có thứ này, phần lớn những nơi trước kia mình không đến được, giờ đều đi được.

Đương nhiên, muốn đi những nơi đó, cũng phải có đủ thực lực mới đi được.

“Đi qua xem một chút, thuận tiện quét sạch một lần!”

Tô Mộ tăng tốc độ bay.

Tốc độ đổi mới ma vật trong khu vực này cũng không chậm, phần lớn những thứ lần trước hắn đánh giết đã đổi mới rồi.

Nhưng Tô Mộ phát hiện không hề có một ma vật lực giai nào.

“Đây là?”

Sau khi xuyên qua khu vực pháp tắc, thứ xuất hiện trước mắt vậy mà là một mảnh hoang vu.

Không phải là đất hoang hay sa mạc, đó là một hoàn cảnh địa lý rất kỳ lạ.

Tương tự các hố hình thành sau khi vãn thạch va chạm trên mặt trăng.

Chút chuyện ấy hoàn toàn không đủ để Tô Mộ kinh ngạc.

Điều khiến hắn ngạc nhiên là mảnh trời đầy sao trên đỉnh đầu.

Hơi ngẩng đầu là có thể nhìn thấy tinh hà óng ánh kia.

Những ngôi sao chói mắt khiến Tô Mộ nghi ngờ có phải mình đang trôi nổi trong vũ trụ không.

Tô Mộ quả quyết thu lại đôi cánh hoả diễm.

Cảm giác rơi xuống lập tức đột kích.

Hiển nhiên, nơi này không phải là vũ trụ, nếu không hẳn sẽ không rơi xuống.

Đôi cánh hoá diễm lần nữa được mở ra, dừng lại quá trình rơi xuống của Tô Mộ.

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Vừa mở kỹ năng, trước mắt Tô Mộ lập tức xảy ra thay đổi nghiêng trời lệch đất.

“Wtf!”

Trong những hố thiên thạch phía trước, trải rộng những loại trùng không biết tên.

Từ thể hình, thực lực những sinh vật này ít nhất là thất giai.

“Rốt cuộc nơi này là nơi nào?”

Lông mày Tô Mộ nhíu chặt, trong lòng càng thêm nghi ngờ.

Cảm nhận nơi này mang đến hoàn toàn khác mê uyên Ma Vật.

Hoặc có thể nói, nơi này không hoà hợp với thế giới game một chút nào cả.

“Hình như mình đi vào một dị tinh nào đó, nơi mà khắp nơi đều là những loại sâu đáng sợ.”

Tô Mộ tổng kết được một câu như vậy.

Lòng hiếu kỳ cũng làm cho hắn cấp bách muốn thăm dò nơi này.

“Đối phó với sâu trên mặt đất, cũng chỉ có thể dùng Viêm Trụ!”

Hai tay nắm thành quyền, Tô Mộ gắng sức vung xuống mặt đất.

Ra quyền liên tiếp, bên trong hố thiên thạch phía trước không ngừng trào dâng hoả trụ to lớn.

‘Người đã giết Răng Cửa Du Trùng!’

...

Bát giai đánh thất giai, còn thêm công kích ma pháp kinh khủng của Tô Mộ, mỗi một đòn đánh đều là đập phát chết luôn.

Dù hồ thiên thạch trải rộng phía trước, nhưng với tốc độ diệt quái của Tô Mộ, giải quyết toàn bộ đồng ma vật này trong thời gian rất nhanh.

...

Thành Diệu Nhật.

“Tất cả đi ra đi!”

Đội trưởng thủ vệ mở cửa lớn nhà giam ra, thả những người sống lại bên trong ra.

Đám người này hung dữ nhìn đội trưởng thủ vệ, lại không một ai dám động thủ.

Sau khi những người này rời khỏi phòng giam, Lăng thiếu nói với bọn họ: “Lời của ta, các người đã nhớ hết chưa?”

“Yên tâm đi, chúng ta sẽ đi lôi kéo những người sống lại khác!”
Đám người vô cùng đồng thanh.

Lăng thiếu không nói thêm gì.

Sau khi những người khác rời khỏi trò chơi, hắn cũng rời khỏi trò chơi.

Hoàn cảnh xung quanh xuất hiện biến hoá, Lăng thiếu xuất hiện trong một cái lều vải.

Hắn ra khỏi lều, người bên ngoài đang nấu cơm.

Hương thơm bay khắp bốn phía, thế nhưng Lăng thiếu không có tâm trạng ăn cơm, đi thẳng tới bên cạnh một người.

“Sao ở bên trong trò chơi lâu vậy?” Người kia cười cười, dò hỏi.

“Thương lượng một ít chuyện với những người sống lại khác!”
Lăng thiếu cũng nở nụ cười, vỗ vỗ bả vai người kia: “Lại đây nói chuyện một chút đi!”

“À!”

Người kia sửng sốt một chút, lập tức bỏ đồ ăn trong tay xuống rồi đứng lên.

Hai người đi đến một vị trí vắng vẻ.

“Sao vậy?” Người kia hỏi.

“Chúng ta thương lượng xong rồi, chuẩn bị ra tay với tên Tô Mộ kia!”

Lăng thiếu mặt cười tủm tỉm, lời nói thốt ra lại làm cho người ta phải giật mình.

“Người nghiêm túc sao?” Giọng nói của hắn không tự chủ lên cao một chút.

Chương 507: Dị tinh? (2)

“Đây không chỉ là quyết định của ta.” Lăng thiếu nhún vai, nhìn như rất bất đắc dĩ.

“Chúng ta cũng muốn làm bạn với tên Tô Mộ kia, nhưng hắn lại coi chúng ta thành kẻ địch.”

“Hắn làm tất cả mọi người tức giận, kết cục cũng chỉ có một!”

Nghe những lời này của Lăng thiếu, sắc mặt người kia âm tình bất định.

Đúng lúc này, Lăng thiếu vươn tay, khoác lên trên vai của hắn.

“Tô Mộ rất mạnh, nhưng hắn không thể mạnh hơn ngàn vạn người sống lại!”

“Đây đã là lúc suy nghĩ về lập trường của người rồi!”

Trong lời nói Lăng thiếu đầy ý tứ sâu xa.

Về mặt người kia càng thêm xoắn xuýt, siết chặt hai quả đấm, một lát sau lại đột nhiên buông ra.

“Người muốn ta làm gì?” Hắc thở dài một hơi, giống như đã đưa ra lựa chọn.

“Tô Mộ không phải muốn tìm hiểu manh mối về di tích từ người sao?”

“Ta muốn người cung cấp cho hắc một tin tức, nói cho hắc ở thành phố NJ có một di tích đang mở ra.”

Lăng thiếu nói.

“Các người muốn mai phục hắc ở đó sao?”

Người kia nghe vậy, trợn mắt nhìn.

“Chớ khẩn trương, không phải bây giờ.” Lăng thiếu vỗ vỗ bờ vai của hắc: “Chờ những người sống lại khác đến, cũng cần một thời gian!”

“Đến lúc thời cơ chín muồi, người chỉ cần cho công hội khác thả ra một ít tin tức, để bọn họ cảm thấy di tích ở thành phố NJ sắp hiện thế là được.”

Nói đến đây, Lăng thiếu đột nhiên nắm bả vai người kia.

“Việc này, người làm được không?”

Vùng đất Dị Tinh.

Tô Mộ đang cần quét chiến trường.

Sau khi đánh giết hơn vạn ma vật loại trùng, thanh vật phẩm của thất lững trữ đồ đã sắp không đủ dùng.

“Tạm thời không giết quái nữa, thăm dò nơi này một chút trước!”

Mục đích đi vào nơi này đúng là cày quái, thu hoạch ma hạch cùng với trang bị.

Sau khi cất vào ô túi đồ, Tô Mộ mở đôi cánh hoả diễm ra.

“Ma vật ở nơi này nhiều quá vậy?”

Sau khi bay được một khoảng cách, phóng tầm mắt ra xa thì thứ nhìn thấy vẫn là hồ thiên thạch lít nha lít nhít.

Đôi Mắt Chân Thật có thể nhìn thấy rõ, tất cả ở dưới kia đều là ma vật loại trùng mạnh mẽ.

Tô Mộ ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời.

Dường như tầng khí quyển tương đối mỏng manh.

“Ta bay lên được không nhỉ?”

Một ý tưởng bắt đầu nảy ra trong đầu hắn.

Đôi cánh hoả diễm bắt đầu run run, mang hắn bay lên cao.

Rất nhanh, lực cản lớn mạnh xuất hiện, nhiệt độ không khí cũng bắt đầu hạ xuống nhanh chóng.

“Biến thân Hoả Nhân!”

Cơ thể Tô Mộ tuôn ra hoả diễm, tiếp tục bay lên cao.

Sau một thời gian ngắn, hắn có thể cảm giác được dưỡng khí xói mòn một cách rõ ràng.

Nhưng với sức mạnh của thể chất, cho dù không có dưỡng khí, hắn cũng không có cảm giác hít thở không thông.

Chuyện này càng làm cho Tô Mộ tăng sự tự tin nắm chắc thành công.

Ánh hào quang bên trên đôi cánh hoả diễm càng thêm xán lạn, hắn tăng tốc độ bay hết mức.

Hắn giống như một ngôi sao băng, bay thẳng ra ngoài không gian.

“Đùng đùng!”

Ngay khi Tô Mộ lên tới độ cao nhất định, một tia chớp đột nhiên xuất hiện.

Không chỉ như vậy, còn có một pháp tắc đáng sợ đang nảy sinh.

Tô Mộ lập tức ngừng lại.

Hắn đã bay đến độ cao hơn vạn mét, Đôi Mắt Chân Thật càng thấy rõ ngân hà ngoài kia.

“Còn tiếp tục lên cao, ta sẽ chết!”

“Cho dù có được huân chương của Thần cũng vậy!”

Tô Mộ nhẹ giọng thì thầm, vẻ mặt nghiêm trọng.

Pháp tắc hiện tại khác với tất cả những pháp tắc đã ngăn cản hắn trước đó, pháp tắc này, chứa sát khí cực kỳ kinh khủng.

Không thể nghi ngờ, nếu hắn tiếp tục bay lên trên, tất nhiên hắn sẽ bị xoá sổ một cách vô tình!

Tô Mộ chỉ có thể bất đắc dĩ nhìn về phía bầu trời đầy sao.

Hắn cũng không phải là một kẻ yêu thích thiên văn học, dốt đặc cán mai với những thứ gọi là thiên thể này.

Tuy nhiên những thiên thể bên ngoài kia, nhìn sao cũng không giống như ở bên trong dải Ngân Hà.

“Ở đây cũng không nhìn thấy những ngôi sao đặc trưng của dải Ngân Hà.”

“Mà nơi này cũng không có hằng tinh như mặt trời.”

Tô Mộ híp mắt, lông mày nhíu chặt.

Chỗ này hình như thật sự là một dị tinh!

Nếu hắn nói ra sự phát hiện nơi này, tuyệt đối sẽ gây ra sóng to gió lớn.

Một cửa truyền tống tới game mà lại thông lên một hành tinh

khác?

Đây vẫn còn trong game sao?

Càng tìm hiểu nhiều về thời đại này, cảm giác nhỏ bé kia càng thêm mãnh liệt.

Game Thần Đồ, rất có thể chỉ là một phần nhỏ trong thế giới mênh mông rộng lớn.

“Nên về rồi!”

Tô Mộ hít sâu một hơi,

Ngay lúc hần chuẩn bị theo đường cũ trở về, tinh hà trước mắt xuất hiện một vật.

“Đó là?”

Tô Mộ trợn to hai mắt mà nhìn.

Xuất hiện trong tầm mắt, rõ ràng là một chiếc phi thuyền vũ trụ giống như trong phim ảnh!

Chiếc phi thuyền đó bay tới hướng tinh cầu với tốc độ cực nhanh.

“Nó định đáp xuống tinh cầu này?”

Gương mặt Tô Mộ lộ vẻ hưng phấn.

Một khi chiếc phi thuyền này thật sự hạ cánh xuống tinh cầu này, có lẽ hần có thể tiếp xúc với “người ngoài hành tinh”.

“Không đúng!”

“Nó đang rơi xuống sao?”

Những cẩn thận quan sát một lát, lông mày Tô Mộ nhăn thành một chữ ‘hình’.

Chiếc phi thuyền kia đang xoay tròn một cách bất quy tắc.

Đó cũng không phải là trạng thái khi phi hành.

“Đùng!”

Khi phi thuyền tiến vào tầng khí quyển, một vang động kịch liệt truyền đến tai Tô Mộ.

Trên phi thuyền kia xảy ra vụ nổ mạnh!

Phi thuyền khổng lồ bắt đầu rơi xuống tinh cầu với tốc độ cực nhanh.

“Là do pháp tắc sao?”

Phi thuyền mất khống chế khiến cho Tô Mộ nghĩ đến pháp tắc quấy nhiễu.

Tương tự, hắc cũng sinh ra hứng thú nồng hậu đối với chiếc phi thuyền vừa mới rơi xuống.

Chương 508: Trùng tộc.

“Địa điểm rơi xuống cách ta không gần, bay qua nhìn một chút!”

Ý vào thực lực bản thân, Tô Mộ dự định qua tìm tòi hư thực.

Từ vị trí vạn mét trên không trung, hắc thuận theo tầng mây bay về vị trí chiếc phi thuyền rơi xuống.

“Đùng đùng!”

Sau khi bay được khoảng cách nhất định, sấm sét pháp tắc kinh khủng lại xuất hiện lần nữa.

“Phiền quá đi!”

Pháp tắc xuất hiện đồng nghĩa với việc hắc không thể đi tiếp, Tô Mộ không nhìn được phân nan.

“Đại khái đây là khu vực lớn nhất mà ta có thể thăm dò!”

“Bên trong chiếc phi thuyền kia, rốt cuộc có cái gì?”

Tô Mộ không cách nào ức chế lòng hiếu kỳ, không muốn rời đi.

“Đừng!”

Đột nhiên, một tiếng sấm vang lên.

Mây đông kéo đến.

Tô Mộ nhếch miệng, đôi cánh hoả diễm lay động.

Nước mưa từng giọt từng giọt từng giọt rơi xuống, nhanh chóng thành một cơn mưa rào tầm tã.

Tô Mộ bay trên không trung, mặc cho nước mưa rơi vào trên người.

“Xì...xì...!”

Trong trạng thái Hoả Nhân, nước mưa bốc hơi trong khoảnh khắc.

Tô Mộ cầm huân chương của Thần trên tay, xuyên qua khu vực pháp tắc, trở về vị trí cửa truyền tống.

Trở lại Ma Đô.

Hắn huỷ bỏ trạng thái Hoả Nhân.

Trải nghiệm vừa rồi chắc chắn là kỳ diệu, điều này cũng cho hắn có nhận biết sâu sắc hoàn toàn mới đối với thế giới này.

“Tiến vào game!”

Gọi Thần Đồ tinh thể ra, Tô Mộ đăng nhập vào bên trong trò chơi.

...

Vùng đất dị tinh.

Một chiếc phi thuyền khổng lồ rơi xuống.

Ánh lửa ngút trời, nhuộm đỏ cả tầng mây.

“Đừng!”

Khi phi thuyền rơi xuống mặt đất, gây ra tiếng động cực kỳ mạnh.

Thân tàu chia năm xẻ bảy, tiếng nổ to nhỏ vang lên khắp nơi.

Trong tình trạng như vậy, gần như không có khả năng có người sống sót trong phi thuyền.

Nhưng khi tiếng nổ từ từ yên ắng, trong xác phi thuyền dần dần xuất hiện động tĩnh.

Khoang thuyền nặng nề bị đẩy ra, một vài bóng người bò ra từ bên trong.

Những bóng người đó đều rất cường tráng, từ hình dạng bên ngoài, là sinh vật họ trùng.

Những sinh vật này hiển nhiên có trí khôn, sau khi thoát khỏi phi thuyền bắt đầu lục soát bốn phía, trợ giúp đồng bọn thoát khỏi sự vây khốn.

Sau một thời ngắn, mấy trăm sinh vật Trùng tộc có diện mạo gần như không chênh lệch xếp thành một đội ngũ chỉnh tề.

Bọn chúng bắt đầu chuyển động có quy luật.

Nhìn sơ qua giống như đang...

Reo hò!

Thành phố XH.

“Lâm tổ, chúng ta đã dò la được một số tin tức!”

Một người sống lại cung kính đứng ở bên cạnh lão tứ Lâm gia.

“Có người định phát tán tin tức liên quan tới di tích ở thành phố NJ, dẫn dụ tên Tô Mộ ấy tới, sau đó giết chết.”

Nghe người này nói vậy, Lão tứ Lâm gia nở nụ cười thản nhiên.

“Thành phố NJ? Cách nơi này có xa lắm không?”

Hắn mở miệng hỏi.

“Với tốc độ của chúng ta, muốn tới nơi cũng phải tốn ít nhất mấy ngày!” Người nọ trả lời.

“Mấy ngày à?”

Lão tứ Lâm gia nhíu mày.

Chuyện liên quan đến “Phong Thần”, rõ ràng là hắn có hơi vội vàng: “Có chắc chắn là tên kia sẽ tới thành phố NJ không?”

“Kế hoạch vừa mới bắt đầu, vị Lăng thiếu kia đang tập hợp người, định đuổi cùng giết tận tên Tô Mộ đó, vì thế nên tạm thời vẫn chưa lan tỏa tin tức.” Người nọ thành thật nói.

“Vẫn phải đợi à?”

Sắc mặt lão tứ Lâm gia trầm xuống.

Vậy rốt cuộc phải chờ đến bao giờ đây?

“Ta muốn nói chuyện với vị Lăng thiếu kia!” Giọng điệu của hắn hết sức khó chịu.

“Bây giờ người phải vào game mới được!” Người sống lại kia nói.

Lão tứ Lâm gia không nói gì, bước một bước dài rồi biến mất trước một đám người sống lại.

Hơn mười phút sau, hắn trở về, cầm một tinh thể Thần Đồ trong tay.

...

Vương đô.

Tô Mộ đang ở dưới tầng hầm trong nơi ở của mình.

Trên mặt đất trải đầy trang bị thất giai cùng với rất nhiều ma hạch.

Có huân chương của Thần, Tô Mộ có thể ung dung tiến vào dị tinh kia.

Mặc dù phạm vi tìm kiếm trong khu vực bị hạn chế, nhưng chỉ cần trong phạm vi được cho phép, miễn là ma vật còn sống, đều sẽ không thể tránh khỏi số phận bị hấn tiêu diệt.

Vận chuyển mấy lần, Tô Mộ đã có rất nhiều trang bị và ma hạch.

“Có nên kích hoạt bảo thạch Tro Tàn trước không? Hay là pháp cầu cấm kỵ đây?”

Cầm hai thứ đồ trong tay, Tô Mộ khó khăn lựa chọn.

Bảo thạch Tro Tàn và pháp cầu cấm kỵ có tính chất giống nhau, đều có thể giúp mình hấn lại có được một kỹ năng mạnh mẽ.

Dựa theo dự đoán của hấn, vật đang nằm trong tay này, e rằng cũng chỉ có thể kích hoạt một trong số chúng.

“Hay là cứ kích hoạt bảo thạch Tro Tàn trước đi!”

Xoắn xuýt một hồi, Tô Mộ đặt bảo thạch Tro Tàn ở trung tâm trận pháp.

Dù gì cũng đã từng tiến hành thử nghiệm trước, cho thấy trận pháp có tác dụng đối với bảo thạch Tro Tàn.

Hơn nữa viên pháp cầu cấm kỵ này, chung quy vẫn khiến hấn cảm thấy nó không hề đơn giản như vẻ bề ngoài.

“Vù! Vù!”

Máy móc phát ra tiếng vang, toàn bộ ma pháp trận cũng bắt đầu vận hành.

Tô Mộ không hề bủn xỉn, đưa rất nhiều trang bị và ma hạch vào trong máy.

Năng lượng tinh thuần bị rút ra, truyền vào trong bảo thạch Tro Tàn.

“Ào ào!”

Tất cả bảo thạch đều bị đốt cháy ngay lập tức.

Ánh lửa phía trên càng trở nên mãnh liệt hơn, kéo theo nhiệt độ của cả căn phòng dưới tầng hầm tăng lên cao.

May mà là ma pháp trận còn có tác dụng hạn chế nó, vậy nên lượng nhiệt kinh khủng kia mới không lan ra xung quanh.

Một hình ảnh bỗng nhiên xuất hiện.

“Thành công!”

Thấy hình ảnh xuất hiện, Tô Mộ nở nụ cười.

Không uống công hãn tổn nhiều công sức như vậy!

“Sẽ là kỹ năng gì đây nhỉ?”

Tô Mộ bắt đầu mong đợi.

Hình ảnh kia cũng xảy ra biến đổi.

Một Hỏa Nhân bay vọt lên không trung.

Chương 509: Truyền thừa Tro Tàn.

Phía dưới hãn, là một thành phố vô cùng to lớn.

Hỏa Nhân quan sát thành phố này, trong mắt không hề có chút cảm xúc nào.

Hãn giơ hai tay lên thật cao.

Trong thành phố, người ngẩng mặt nhìn lên trời nhiều vô số kể, mỗi một người đều có biểu cảm khác nhau.

Có tuyệt vọng, có sợ hãi, cũng có giải thoát.

Cảnh tượng trước mắt làm cho Tô Mộ sinh ra một cảm xúc kỳ lạ.

Tựa như hãn chính là Hỏa Nhân đó, là chúa tể nắm giữ sinh mệnh của tất cả mọi người trong thành phố này vậy.

“Thiên Hỏa Thiêu Thành!”

Lúc này, một giọng nói bồi hồi bên tai của Tô Mộ.

Âm thanh không hề có chút cảm xúc nào.

Trong hình ảnh, trên trời có vô số ngọn lửa giáng xuống thành phố lớn kia.

“Răng rắc!”

Khi ngọn lửa buông xuống, bảo thạch Tro Tàn bỗng nhiên xuất hiện một khe nứt.

Một giây sau, một năng lượng cực kỳ mạnh mẽ bùng nổ!

“Chuyện gì vậy?”

Tô Mộ bị dọa chết khiếp, rõ ràng là không dự đoán trước được tình cảnh này.

Nhiệt độ kinh khủng quét sạch cả căn phòng dưới tầng hầm.

Không chỉ là những máy móc luyện kim, còn có những thiết bị công trình kia, thậm chí là phù văn điêu khắc trên mặt cũng dần tan thành nước.

“Cứ thế này thì không được!”

Tô Mộ nắm chặt tay.

Nếu để kệ cho viên bảo thạch Tro Tàn kia bùng nổ, căn phòng bí mật mà hắn sắp xếp dưới mặt đất này sẽ bị hủy hoại trong giây lát mất.

Nó đáng giá bằng cả triệu đồng vàng lặn đó!

“Biến thân Hỏa Nhân!”

Hắn quyết định rất nhanh, tiến vào trạng thái Biến thân Hỏa Nhân, cầm viên bảo thạch Tro Tàn trong tay.

“Chớp Nhoáng!”

Một chiêu Chớp Nhoáng không chút do dự được sử dụng, vượt qua một khoảng cách cực xa, đưa Tô Mộ tới khu rừng ở bên ngoài Vương đô.

Trong lúc đó, viên bảo thạch Tro Tàn kia cũng đã hoàn toàn vỡ nát.

Bảo thạch vỡ vụn hóa thành ngọn lửa, sáp nhập vào trong cơ thể của Tô Mộ.

“Cảm giác này!”

Dù đang trong trạng thái Hỏa Nhân, Tô Mộ cũng cảm thấy nóng ran.

Rất nhanh, trước mắt hắn xuất hiện một cảnh tượng.

Sau khi bị Thiên Hỏa thiêu rụi, thành phố khổng lồ bị hủy diệt chỉ trong chớp mắt.

Trong một vài ngọn lửa đang cháy phần phật, dường như tiềm tàng một dạng sức sống khác.

“Hủy diệt trong tro tàn, hồi sinh từ tro tàn!”

Tô Mộ lại nghe thấy giọng nói vô cảm đó thêm một lần nữa.

...

Bên ngoài Vương đô.

Không thiếu người đang chém giết ma vật trong khu vực tràn ngập quái vật.

Họ phân công rõ ràng, ngăn nắp có trật tự.

Những ma vật mạnh mẽ kia đứng trước mặt họ, về cơ bản là không có sức chống trả.

Hiệu suất giết quái của những người này vô cùng cao.

“Đừng chia đều kinh nghiệm, cung cấp hết cho cung tiền thủ, muốn giết chết tên Tô Mộ kia, chúng ta phải có đủ lực lượng tấn công tầm xa!”

Trong đội ngũ có người hét to.

Những người khác nghe thấy thế, khi ma vật chỉ còn lại một lượng máu cuối cùng, tất cả đều chọn dừng tay lại.

Trong lòng những người sống lại này cũng hiểu rõ.

Muốn ứng phó với pháp thần như Tô Mộ, pháp sư không có nhiều tác dụng.

Với khả năng kháng ma pháp cao cùng với phòng ngự ma pháp bày ra trước mắt kia, không cần thận có lẽ còn không phá nổi phòng ngự của hắn.

Cung tiễn thủ, rõ ràng có thể phát huy ra được ưu thế lớn nhất.

Dù là cái gọi là pháp thần, chẳng lẽ có thể tránh thoát được hơn ngàn cung thủ đồng thời công kích hay sao?

Đúng vào lúc họ nghĩ như thế, bỗng nhiên trong phạm vi khu vực này sinh ra một lượng nhiệt vô cùng kinh khủng.

Trong chớp mắt, cho dù là ma vật, cây cối hay là người chơi.

Tất cả mọi thứ đều bị thiêu rụi hết!

Những người sống lại này còn chưa kịp phản ứng, đã bị đăng xuất ra khỏi trò chơi.

May mà họ đang ở trong trò chơi, không thì lại chết hết cả lũ.

“Chuyện gì xảy ra vậy? Sao ta lại chết?”

“Mọi chuyện xảy ra nhanh quá, không thấy gì cả!”

“Có BOSS nào à?”

“Cứ coi là có BOSS đi, vậy sao lại không có cả thời gian để phản ứng cơ chứ?”

Sau khi một đám người sống lại bị ép đăng xuất ra khỏi trò chơi, người nào cũng trợn mắt nhìn nhau, không rõ nguyên do.

Khu rừng bên ngoài Vương đô xảy ra chuyện như thế này, đúng thật là kinh khủng!

. . .

Tô Mộ nhìn mảnh đất khô cằn trước mắt, bỗng chốc cảm thấy nhức đầu.

Vẫn còn đang ở trong tường đó!

Chuyện xảy ra ở đây, người của Vương đô chắc chắn sẽ đến dò xét.

“Phải chạy nhanh thôi!”

Vừa nghĩ vậy, Tô Mộ lại thuận di thêm lần nữa, về lại trong phòng của mình.

Khi ngọn lửa hủy diệt tất cả kia bùng nổ, dường như còn sản sinh ra một sinh cơ mãnh liệt.

Bảo thạch Tro Tàn vỡ tan nát đã giúp hắc lĩnh ngộ được kỹ năng thứ hai.

“Tro Tàn Phục Sinh (độc quyền): Khi người trúng phải một đòn chí mạng, sẽ có một ngọn diệt thể hỏa diễm thiêu rụi tất cả bùng cháy, và người sẽ được tái sinh từ trong ngọn lửa (chỉ có thể sử dụng một lần).”

“Kỹ năng này thú vị đây!”

Thấy phần giới thiệu của kỹ năng này, Tô Mộ nhớ lại ngọn lửa vừa rồi, lòng vẫn còn sợ hãi.

Mặc dù không có sát thương cụ thể, nhưng lấy thuộc tính của hắc hiện giờ, cảnh tượng bên ngoài Vương đô cũng đủ để giải thích tất cả.

“Nếu chỉ có thể sử dụng một lần, có lẽ hắc là khi ta thực sự tử vong, mới có thể kích hoạt!”

Suy đoán rõ ràng vấn đề này, Tô Mộ mỉm cười.

Kỹ năng này chắc chắn sẽ là một bùa hộ mệnh mạnh mẽ!

“Để xem kỹ năng còn lại như thế nào.”

Tìm kiếm trên thanh kỹ năng một lúc, Tô Mộ tìm được một kỹ năng khác lĩnh hội được từ bảo thạch Tro Tàn.

Chương 510: Có ta ra tay, hấn nhất định phải chết!

‘Thiên Hỏa Thiêu Thành (cấp Thần): Mỗi khi tiêu hao một trăm ngàn lượng mana, có thể triệu hồi một ngọn Thiên Hỏa, mỗi ngọn Thiên Hỏa tạo thành sát thương bằng công kích ma pháp x3000 %, phạm vi công kích một ngàn mét, Thiên Hỏa sẽ duy trì một giờ, mỗi giây đều sẽ tạo thành sát thương bằng chỉ số trí lực x100% đối với kẻ địch ở trong phạm vi.’

“Lại là kỹ năng cấp Thần?”

Sau khi thấy cấp bậc của kỹ năng này, Tô Mộ hét lên một tiếng kinh hãi.

Bảo thạch Tro Tàn đúng là đa tặng cho hấn một bất ngờ không hề nhỏ!

Một kỹ năng hồi sinh độc quyền, còn thêm một kỹ năng AOE siêu cấp mà có thể gọi là vô cùng khủng khiếp.

“Với lượng mana hiện giờ của ta, đã có thể phát động Thiên Hỏa công kích trải dài trong phạm vi 17 cây số!”

Tô Mộ tính toán đôi chút.

Dựa trên diện tích này, trong chớp mắt hấn có thể hủy diệt cả một khu thương mại!

Không hổ danh là kỹ năng cấp Thần!

Bảng Sương Thụ Giới so với Thiên Hỏa Thiêu Thành, không chỉ là chênh lệch một chút xíu.

“Đây vẫn chưa phải giới hạn của ta!”

“Một kỹ năng của tên kia trong hình chiếu, có thể hủy hoại cả một thành phố khổng lồ!”

Trong mắt Tô Mộ bừng một ngọn lửa nóng rực.

Tính toán dựa trên diện tích của Vương đô, một chiêu Thiên Hỏa Thiêu Thành của hắn, hoàn toàn có thể phá hủy một khu thương mại.

Muốn phá hủy toàn bộ Vương đô, nâng cao giới hạn của lượng mana lên một chút là có thể làm được.

Tất nhiên, cũng không phải là không thể làm được ngay bây giờ.

Chỉ cần tiêu hao hết lượng mana trong một lần, sử dụng Hồi Phục Cấp Tốc để khôi phục lượng mana lên đến tối đa, phá hủy nửa Vương đô cũng chẳng nói chơi.

“Nếu bây giờ ta đi tới tháp Sa Đọa để tiêu hao hết lượng mana, vậy thì liệu sẽ ra sao đây?”

Đột nhiên Tô Mộ nảy sinh ra một suy nghĩ.

Mười bảy ngọn Thiên Hỏa VS Chúa Tế Sa Đọa, rốt cuộc tên kia liệu có thể đỡ được hay không?

“Không nóng vội, đợi ta nâng cao giới hạn, tăng lượng mana lên ba triệu đã rồi tính sau.”

“Ta cũng không tin tên kia có thể đỡ được ba mươi ngọn Thiên Hỏa!”

Tô Mộ kèm chế suy nghĩ muốn ăn miếng trả miếng.

Việc cấp bách trước mắt chỉ có một.

Tìm được huân chương của Thần thứ năm!

...

Vương đô.

Trong một quán rượu.

Một người trẻ tuổi đang ngồi uống rượu, đứng phía sau hắn có bốn, năm người sống lại.

Khiến cho ai nhìn vào cũng biết địa vị của người trẻ tuổi này.

“Kẻo kệt!”

Cửa quán rượu bị đẩy ra.

Lăng thiếu đi vào cùng với một đám người sống lại.

Sau khi người trẻ tuổi thấy Lăng thiếu, cũng không hề có ý muốn đứng dậy.

Thái độ của hắn cũng làm cho những người theo sau Lăng thiếu phải nhú mày.

“Này người, nhìn thấy Lăng thiếu nhà chúng ta mà không biết chào hỏi một tiếng à?” Một người không hề giữ phép lịch sự mà hô to.

Người trẻ tuổi tỏ ra khinh thường, vẫn tiếp tục uống rượu.

“Người!”

Người nọ đang muốn nổi giận, lại bị Lăng thiếu ngăn cản.

Lăng thiếu cẩn thận quan sát người trẻ tuổi một lượt, nở một nụ cười tiến tới.

“Ta cho người ngồi xuống rồi sao!”

Đúng lúc Lăng thiếu muốn ngồi xuống, giọng nói của người trẻ tuổi vang lên.

Sắc mặt của Lăng thiếu thay đổi ngay lập tức.

“Người muốn xử lý tên Tô Mộ đó đúng không?” Người trẻ tuổi lại lên tiếng.

Nghe thấy câu này, Lăng thiếu cố kiềm chế cơn tức giận, cười nói: “Đúng thế, các hạ cũng muốn tham gia?”

Người trẻ tuổi đặt vò rượu trong tay xuống, ngẩng đầu nhìn Lăng thiếu một cái.

Ánh mắt của hắn cực kỳ khinh bỉ: “Chỉ bằng vào các người, cũng

muốn xử lý tên kia sao?”

“Người muốn gây hấn đấy à?”

“Huênh hoang cái gì chứ? Bọn ta không làm được, chẳng lẽ người làm được chắc?”

Không chờ Lăng thiếu trả lời, những người khác đã la hét ầm ĩ.

Cũng chẳng quan tâm giọng của đám người này càng ồn ào hơn, người trẻ tuổi làm như không nghe thấy.

Hắn nở một nụ cười tự tin, nhìn chăm chăm vào Lăng thiếu:
“Không cần phải tập hợp quá nhiều phế vật, muốn giải quyết tên kia, mình ta là đủ rồi!”

Lăng thiếu vốn định làm khó dễ, sau khi nghe hắn nói vậy, giọng điệu thay đổi: “Các hạ thật sự chắc chắn đến vậy sao?”

“Tất nhiên rồi!”

Người trẻ tuổi tỏ vẻ trong lòng đã có tính toán.

“Lão phu liệu mình vượt giới mà tới, hiện thế bây giờ, có ai là đối thủ của ta?”

Mặc dù giọng nói của hắn là giọng của một người trẻ tuổi, nhưng vẻ mặt kia lại cho người ta cảm giác như là một lão quái vật.

Hai chữ “Lão phu” cũng đã đủ để khiến cho những người ở đây trợn tròn mắt.

Sẽ tự xưng là lão phu, chỉ có một loại người.

Đó là cấp bậc lão tổ!

“Thì ra là một vị lão tổ hạ giới!”

Lăng thiếu chấp tay hành lễ, đồng thời ra hiệu nhìn về phía thuộc hạ của hắn.

“Không biết lão tổ hạ giới, bọn ta thất lễ rồi!”

Mấy tên thuộc hạ vội vàng xin lỗi.

Người trẻ tuổi không có ý trách cứ nào, giọng nói lạnh như băng vang lên.

“Ta cho người một ngày, dẫn dụ tên Tô Mộ đó tới thành phố NJ!”

“Có ta ra tay, hẳn nhất định phải chết!”

“Thời gian một ngày à?”

Lăng thiếu chau mày.

Cho dù là bây giờ truyền tin tức ra thì thời gian một ngày cũng quá gấp gáp.

“Thời gian ngắn như vậy, ta lo lắng tên kia sẽ không mắc câu đâu!”

Lăng thiếu nói ra lo lắng của hắn.

Người thanh niên lạnh lùng cất giọng nói: “Đây là chuyện của người!”

“Một ngày sau ta sẽ đến thành phố NJ. Đến lúc đó nếu như không nhìn thấy Tô Mộ, vậy giữ người lại cũng chẳng có tác dụng gì!”

Trong âm thanh lạnh như băng ẩn chứa sát ý lạnh thấu xương.

Không chỉ là Lăng thiếu, vẻ mặt của tất cả người sống lại khác đều trầm xuống.

Bọn họ không hề nghi ngờ tính thật giả của câu nói này.

Chương 511: Long tranh hổ đấu?

Đối mặt với một lão tổ liệu chết vượt giới, bọn họ căn bản không có sức chống trả.

“Ta hiểu rồi!” Lăng thiếu chỉ có thể đồng ý.

Người thanh niên khẽ mỉm cười, biến mất trước mắt mọi người.

Mấy người đứng phía sau hắn cũng biến mất theo.

“Lăng thiếu, thời gian một ngày có kịp không?”

Có người nhìn về phía Lăng thiếu, giọng điệu thấp thỏm.

“Cứ thử đi!”

Sắc mặt Lăng thiếu khó coi, hắn nói xong liền biến mất.

...

Thế giới hiện thực.

Tô Mộ đang đôi cánh hỏa diễm.

Hiên Viên đã lên đường lên phía bắc, mình đã chậm trễ một khoảng thời gian rồi, cũng là lúc nên xuống phía nam rồi.

“Trạm thứ nhất, đi đâu nhỉ?”

Về phía nam Ma Đô, dọc đường có không ít danh thắng di tích cổ.

Thành phố XH đã xuất hiện một di tích, bên đó cũng không nằm trong phạm vi suy nghĩ của bản thân.

“Biển cả thần bí khó lường, có lẽ khu vực duyên hải sẽ có thu hoạch không ngờ tới!”

Ánh mắt Tô Mộ đặt ở vùng biển của Ma Đô.

Đối với nhân loại thì biển cả từ trước giờ vẫn là thần bí khó lường.

So với vũ trụ khó đoán thì thăm dò đáy biển cũng vô cùng khó khăn như thế.

Trên lục địa có lẽ sẽ có rất nhiều di tích, nhưng trong biển cả nhất định cũng sẽ tồn tại di tích.

“Cứ quyết định như vậy đi!”

Đôi cánh hỏa diễm nhanh chóng đập lên, Tô Mộ bay hết tốc lực về phía đường bờ biển.

Rất nhanh, hắn đã đến mặt biển xanh biếc.

“Đôi Mắt Chân Thật”

Tô Mộ khởi động kỹ năng, nhìn về nơi sâu thẳm của mặt biển.

Đáy biển không có pháp tắc ngăn cản, dưới Đôi Mắt Chân Thật có thể nhìn rõ ràng tất cả.

San hô, sò hến cùng với các loại cá của đáy biển đều hiện ra trong tầm mắt của mình bằng phương thức dấu hiệu sinh mệnh.

“So với sự xâm lấn của ma vật trên mặt đất, dưới mặt biển hình như có hơi bình lặng!”

“Hay là vùng duyên hải không chịu sự ảnh hưởng quá lớn nhỉ?”

Nhìn suốt quãng đường, Tô Mộ cũng không phát hiện điều gì khác thường.

Hắn nhìn về phía sâu thẳm hơn ở biển xa.

Diện tích của Lam Tinh gần như bị vùng biển bao phủ.

Diện tích lục địa thua xa biển cả.

“Thôi đi, thăm dò bên này trước vậy!”

Suy tư liên tục, Tô Mộ kiểm chế dự định thăm dò biển sâu.

Mình đã treo giải thưởng rồi.

Trong đất liền chắc chắn có người đang lùng sục tung tích của di tích.

Nếu mình đi về phía biển sâu, một khi có người phát hiện tung tích của di tích ở đất liền thì xét về thời gian, có khả năng sẽ không đến kịp.

“Cách mỗi khoảng thời gian sẽ vào game xem tin tức một chút.”

“Những thành phố duyên hải này cũng cần phải thăm dò cẩn thận một lần!”

Tô Mộ gia tăng phạm vi tìm kiếm.

Từ vùng biển này đi xuôi về phía nam hẳn sẽ có thu hoạch.

...

Thành phố NJ.

Lăng thiếu đang tiến hành trò chuyện bí mật với một người.

“Thời cơ đến rồi!”

“Nhanh vậy sao? Không phải người nói cần thời gian mấy ngày để tiến hành chuẩn bị à?”

Người kia nghe xong lời của Lăng thiếu nói, mặt biến sắc.

Trở thành kẻ thù với Tô Mộ cũng không phải là chuyện có thể dễ dàng hạ quyết tâm.

Cho dù đến hiện tại, hẳn vẫn do dự không quyết định được.

“Kế hoạch có biến, có một vị lão tổ vượt giới đến, chuẩn bị đích thân trừ khử tên kia!”

Giọng điệu của Lăng thiếu mang chút cứng rắn.

Đặc biệt là hai chữ “trừ khử” này, hẳn cố ý nhấn mạnh.

“Việc này!”

Người kia nảy sinh dao động.

Hai chữ “trừ khử” mang ý nghĩa như thế nào?

Một khi lão tổ ra tay, bên kia có xu hướng chết chắc!

Người kia cũng hiểu ra rồi, Lăng thiếu làm vậy là đang ép mình đưa ra lựa chọn cuối cùng.

“Vị lão tổ mà người nói có mấy phần chắc chắn?” Rõ ràng hắn vẫn còn có chút do dự.

“Mười phần!”

Lăng thiếu cười cười, sự tự tin cực độ kia khiến cho người ta không có cách nào soi mói.

“Người muốn ta làm gì?”

Cuối cùng người kia hạ quyết tâm.

“Bây giờ login, truyền tin tức cho tên kia, nói với hắn phát hiện di tích ở thành phố NJ, rồi lại kêu thuộc hạ khác của người truyền tin tức tương tự.”

“Ta sẽ cho người khác phối hợp với người, xây dựng ra dấu hiệu thành phố NJ có di tích hiện thể trên kênh chat.”

Lăng thiếu yêu cầu.

“Việc này không giống với những gì đã nói trước kia!” Người kia chau mày lại.

Dựa theo phương án lúc trước, hắn chỉ cần trợ giúp phía sau, cho dù Tô Mộ phát hiện đây là một cái bẫy cũng chưa chắc có thể tìm đến hắn.

Nhưng một khi hắn truyền tin tức ra thì tính chất lại không giống nữa rồi!

Lăng thiếu nghe xong, khinh thường nở nụ cười: “Trên thế giới này chưa từng có chuyện tốt một chân đạp hai thuyền nào.”

“Ta nói đúng không? Tần thiếu!”

Sau câu nói này, sắc mặt Tần Phân âm trầm đáng sợ.

Thân là đại thiếu gia Ma Đô, hắn không ít qua lại với Tô Mộ.

Cho dù sau khi liên thủ với người sống lại, hắn cũng chưa bao giờ nghĩ muốn phá vỡ quan hệ với Tô Mộ.

“Chấn hấn là người hiểu rõ, thế giới này tương lai sẽ do những người như bọn ta định đoạt.”

“Nếu người muốn sống tiếp thì dù sao cũng phải trả giá lớn chứ.”

Giọng nói của Lăng thiếu lần nữa vang lên.

Tần Phân không trả lời, triệu hồi ra tinh thể Thần Đồ.

Sau khi chấn biến mất, lúc này Lăng thiếu mới thở phào nhẹ nhõm.

Thời gian một ngày thật sự quá gấp gáp.

Nếu Tần Phân từ chối không phối hợp thì chấn cũng không có cách nào.

Một lát sau, mấy người sống lại đến nơi này.

“Lăng thiếu!”

Mấy người này tỏ ra thái độ một mực cung kính đối với Lăng thiếu.

“Mặc dù thời gian gấp gáp, nhưng vẫn cố gắng hết sức lôi kéo đội ngũ để bọn họ đến nơi này.”

Chương 512: Cùng nhau đi tới.

“Long tranh hổ đấu, bất kể ai thắng ai thua đối với chúng ta đều không phải là một chuyện tốt!”

“Một khi cơ hội cho phép thì vị lão tổ kia, còn có tên Tô Mộ kia.”

Lăng thiếu nói đến đây, trong ánh mắt đã tuôn ra một luồng sát ý mạnh mẽ.

“Đều phải chết!”

Trên đường đi đến thành phố NJ.

Một người chân đạp hư không, chạy về phương hướng kia với tốc

độ cực nhanh.

Thành phố XH cách thành phố NJ không hề gần.

Cho dù hẳn có thể đi trên không trung cũng cần tốn không ít thời gian mới có thể đến nơi.

Người này chính là lão tứ Lâm gia.

“Hy vọng đám nhãi con kia sẽ không khiến ta thất vọng!”

Ánh mắt của hắn nhìn về phía thành phố NJ, gương mặt toát ra một khí thế hùng mạnh.

...

Phía trên thành phố NJ, có một người cũng đang đi với tốc độ cao nhất.

So với lão tứ Lâm gia đi trên không trung thì tốc độ của người này không chậm, thậm chí còn nhanh hơn.

Có thể sở hữu tốc độ như thế cũng chỉ có Hiên Viên.

Vốn dĩ Ma Đô cách thành phố NJ không xa.

Hắn đi theo đường cao tốc một mạch về phía bắc. Trước đó lâu đã đến địa giới của thành phố NJ.

Nhưng mà Hiên Viên không dừng lại, mà dựa theo dẫn dò của Tô Mộ, đi thẳng một mạch về phía bắc.

May mà dụng cụ đo tốc độ trên đường cao tốc này đã hỏng rồi, nếu không nó nhất định sẽ không ngừng thể hiện nhắc nhở vượt tốc độ.

...

Bầu trời của vùng biển, sau khi Tô Mộ thăm dò khu vực gần biển xong thì bay về phía đất liền.

Trên đất liền của dải đất duyên hải, phần lớn đều là những ngọn núi cao rải rác.

Đặc biệt là khu vực của thành phố FZ, càng có những dãy núi vờn quanh.

mà ở nơi sâu thẳm trên núi kia liệu có tồn tại di tích không, mình cũng không chắc chắn.

Dựa theo lời bàn tán của những người sống lại kia, thời đại mà di tích tồn tại thậm chí có thể truy ngược về trăm triệu năm trước.

Cho dù là những người sống lại biết được bí ẩn cũng không có cách nào phán đoán được vị trí cụ thể của di tích.

“Vào game xem thử trước đã!”

Tô Mộ không gấp gáp tiến hành thăm dò, ngược lại triệu hồi tinh thể Thần Đồ.

Sau khi bước vào game, kênh chat riêng đột nhiên vang lên không ngừng.

Tô Mộ vội vàng mở kênh chat riêng.

Không ít tin tức của bạn bè liên tiếp hiện ra.

“Tô Pháp Thần, ở một nơi tại thành phố NJ có người phát hiện có di tích!”

“Tô Thần, phía bên thành phố NJ có biến!”

“Tô Pháp Thần, bây giờ ta đang ở thành phố NJ, nơi này có một nơi xuất hiện pháp tắc kỳ lạ, hình như chính là di tích đang khôi phục!”

Trong mấy tin tức, có một tin vô cùng chi tiết.

Tô Mộ nhìn người đưa tin tức.

“Tần Phân? Nếu như tên này đi từ Ma Đô thì quả thật sẽ đến thành phố NJ, hẳn và ta cũng giao thiệp không ít!”

Tô Mộ vội vàng soạn một dòng tin nhắn: “Chắc chắn chứ? Ở vị trí nào?”

Không lâu sau, tin nhắn của Tần Phân truyền đến: “Là ở ngoại thành bắc, nơi này có một ngọn núi, người của ta đã canh giữ ở nơi này rồi, nhưng còn có người khác cũng phát hiện, bây giờ không thể phong tỏa được tin tức rồi!”

“A!”

Nhìn thấy dòng tin nhắn này, Tô Mộ cũng sờ một chút.

Hắn mở kênh chat khác ra.

“Nghĩ ngờ thành phố NJ có tin tức đấy, người gần đó mau đi đi.”

“Di tích có hạn chế số người vào không nhỉ? Đi muộn thì có phải là không vào được không?”

“Thành phố NJ? Vị trí nào thế, ta muốn đi xem thử!”

Đúng như Tần Phân nói, trên kênh chat đều đang thảo luận chuyện liên quan đến di tích.

“Di tích có dấu hiệu mở ra rồi sao?” Tô Mộ nhắn tin cho Tần Phân.

“Trước mắt thì chưa, nhưng mà chắc sẽ nhanh thôi. Người mau đến đó đi, ta cho người canh giữ nơi này!”

Biểu hiện của Tần Phân vô cùng tích cực.

Tô Mộ không nảy sinh nghi ngờ.

Có phần thưởng hậu hĩnh, Tần Phân tích cực như vậy cũng là lẽ thường.

“Ta biết rồi, phần thưởng của người ta sẽ cho người!” Tô Mộ lại gửi một tin nhắn qua.

“Tô Pháp Thần, người hay mau đến đây đi, tốt nhất trong thời gian một ngày thì đến đây, nếu không ta sợ là ta không ngăn cản được những người muốn tiến vào di tích đấy.”

Tần Phân lập tức nhắn thêm một tin.

Giọng điệu của hắn rõ ràng ẩn chứa sự thôi thúc, cũng khiến cho

Tô Mộ khẽ nhú mày.

“Không gấp!”

Suy nghĩ một lúc, Tô Mộ trả lời thăm dò.

“Đừng mà, người ở nơi này ngày càng nhiều, còn có những người sống lại kia, chẳng may họ cũng tới, nếu người không đến thì không trấn được cục diện đâu!”

Chỉ trong thời gian vài giây, tin nhắn của Tần Phân lại truyền đến.

Sự nôn nóng để lộ ra giữa những hàng chữ khiến cho Tô Mộ nheo mắt lại.

Mình cũng đã đồng ý cho Tần Phân thù lao, biểu hiện của hắn rõ ràng có phần hơi gấp gáp quá rồi.

“Bây giờ ta sẽ tới!” Tô Mộ nhắn tin.

“Cần bao lâu? Thời gian một ngày có đủ không?”

Lại vài giây trôi qua, tin nhắn xuất hiện trước mắt Tô Mộ.

“Tên này sao lại nhấn mạnh thời gian một ngày như thế nhỉ?”

“Chẳng lẽ di tích không đến một ngày nữa sẽ mở ra à?”

“Nhưng làm sao hắn biết được thời gian cụ thể di tích sẽ mở ra?”

Tô Mộ lâm vào hoài nghi.

Chuyện khác thường chắc chắn có đây!

Tần Phân nhất định che giấu điều gì đó.

“Thời gian một ngày, đủ rồi!” Tô Mộ đưa ra câu trả lời chắc chắn.

“Ta biết rồi, Tô Pháp Thần, người nhất định phải đến nhanh nhé!”

Đầu bên kia, Tần Phân gần như thở phào nhẹ nhõm, vẫn không quên tiếp tục nhấn mạnh.

Tô Mộ đóng kênh chat, lập tức thoát khỏi trò chơi.

Mình cách vị trí của thành phố NJ không xa.

Bây giờ chạy qua đó căn bản không cần dùng đến thời gian một ngày, bay hết tốc lực thì mấy tiếng đồng hồ là đủ rồi.

Chương 513: Trùng tộc.

“Đúng rồi, Hiên Viên đi lên phía bắc, bây giờ chắc hẳn cách thành phố NJ không xa!”

Tâm niệm trầm xuống, Tô Mộ bắt đầu thiết lập liên lạc với Hiên Viên.

Sau một khoảng thời gian, trước mắt Tô Mộ hiện ra phạm vi nhìn của Hiên Viên.

Nhìn cột mốc trên đường, Hiên Viên đột nhiên dừng chạy.

“Hiên Viên, đến thành phố NJ xem thử đi, nơi đó có di tích xuất hiện, một khi gặp phải người sống lại thì không cần khách sáo với bọn họ!” Tô Mộ dùng ý niệm truyền đạt mệnh lệnh đối với Hiên Viên.

“Hiếu rồi, thưa chủ nhân!”

Hiên Viên trả lời về phía hư không.

Tô Mộ không nói thêm gì.

Cho dù trong thành phố NJ thật sự có vấn đề gì thì cũng không có người nào có thể ngăn cản Hiên Viên.

“Không thiếu chút thời gian này, ta phải đi xem tình hình cụ thể một chút!”

Tô Mộ dang đôi cánh hỏa diễm, cũng di chuyển về phía thành phố NJ với tốc độ cao nhất.

Cho dù nơi đó thật sự có vấn đề gì thì mình và Hiên Viên cùng đến

đó, vậy thì chỉ có bốn chữ.

Không có sai sót!

Hơn nữa nếu thật sự có di tích hiện thể thì đây chính là cơ hội tốt nhất để thu được mảnh huân chương của thần thứ năm!

Thành phố NJ, trên một đỉnh núi ngoài thành bắc.

“Tần thiếu, nơi này thật sự có di tích sao? Sao không cảm nhận được thể!”

“Đúng vậy đấy, chúng ta có cần phái người lên núi thăm dò tình hình thử xem sao không?”

“Có không ít người đã chạy đến đây rồi, chúng ta có cần ngăn chặn lại không?”

Mấy chục nghìn người đóng dưới chân núi, không ít người đặt câu hỏi với Tần Phân.

Bọn họ đột nhiên nhận được mệnh lệnh của Tần Phân, chạy đến ngọn núi này.

Sau đó có mấy gương mặt lạ trong công hội chạy đến hồi báo, nói là trên núi này có di tích sống lại.

Không ít người vô cùng tò mò với di tích!

“Ta đã nói chuyện với Tô Pháp Thần rồi, trước khi hắn chưa đến, dù là ai cũng không được phép lên núi!”

“Bất cứ người nào muốn lên núi thì chính là kẻ địch của chúng ta!”

Giọng điệu của Tần Phân chân thật đáng tin.

Đây chẳng qua là một đỉnh núi mà Lăng thiếu tùy tiện tìm.

Nếu thật sự để người khác lên đó, giấy làm sao gói được lửa.

Bây giờ chỉ có người của Lăng thiếu có thể lên núi.

Mà những người này chính là người phát hiện di tích.

Sau một khoảng thời gian, lượng lớn người đã chạy đến nơi này.

Chuyện thành phố NJ xuất hiện di tích ồn ào huyền ảo, ngoại trừ thể lực bản địa của thành phố NJ ra thì một số thể lực quanh thành phố cũng chạy đến.

Khi phát hiện đám người Tần Phân đóng quân ở dưới chân núi, không khí lập tức trở thành khung cảnh giương cung bạt kiếm.

“Gọi lão đại của các người ra đây!”

Lão đại của mấy thể lực cùng bước ra.

“Các vị, di tích ở nơi này do Tần mỗ ta phát hiện, hơn nữa ta cũng đã báo cáo tình hình của nơi này cho Tô Pháp Thần, hắn đang trên đường đến đây.”

Tần Phân đi ra từ trong đám người, trực tiếp mang Tô Mộ ra chắn.

“Nếu các người muốn tiến vào di tích, vậy thì phải xem Tô Pháp Thần có đồng ý hay không!”

Ngoài việc dẫn dắt chuyện Tô Mộ đang đến, Lăng thiếu còn dặn dò Tần Phân làm một chuyện khác.

Gây thù hằn!

Gây thù chuốc oán cho Tô Pháp Thần!

“Tô Pháp Thần?”

“Chuyện này!”

Quả nhiên, sau khi kéo tên tuổi của Tô Mộ vào, toàn bộ những thể lực của người cũ này đều chững lại.

Tô Pháp Thần hùng mạnh thế nào bọn họ không phải không rõ.

Tần Phân thấy thế bèn nhấn mạnh thêm: “Những người như các người còn không xứng để xách giày cho Tô Pháp Thần. Ta cho các người thời gian mười phút, từ đâu tới thì rút về nơi đó cho ta!”

Lời nói này vừa ra khỏi miệng thì lập tức chọc giận mọi người.

“Cái tên này, người nói chuyện hơi quá đáng rồi đấy!”

“Tô Pháp Thần thì sao chứ? Bọn ta có bốn năm mươi nghìn người ở nơi này đấy!”

“Đừng tưởng rằng Tô Pháp Thần thì vô địch nhé!”

“Đúng vậy, di tích là của mọi người, dựa vào cái gì để cho Tô Pháp Thần độc chiếm?”

Nếu vẻ mặt của Tần Phân ôn hòa thì có lẽ mọi người còn nể mặt.

Nhưng Tần Phân cố ý chọc giận bọn họ, đám người này không thể chấp nhận.

“Bất luận các người có bao nhiêu người, trong mắt Tô Pháp Thần chẳng qua cũng chỉ là hữu danh vô thực mà thôi.”

“Nơi này không phải là trò chơi, nếu các người còn không rời khỏi thì chỉ có một con đường chết mà thôi!”

Tần Phân hô lên, nét mặt cuồng vọng.

Vốn dĩ hắc chính là một đại thiếu gia liều lĩnh, chuyện gây thù chuốc oán này phải gọi là muốn sao được vậy.

“Cái tên như người chẳng qua cũng chỉ là một con chó của Tô Pháp Thần mà thôi!”

“Đúng vậy, kêu Tô Pháp Thần ra đây!”

“Thả chó cắn người thì có tích sự gì? Có bản lĩnh thì tiêu diệt toàn bộ bọn ta đi!”

Trong một khoảng thời gian, tinh thần quần chúng kích động, cả chục nghìn người sinh ra lòng thù địch mãnh liệt đối với Tô Mộ.

Tần Phân thấy thế lộ ra nụ cười.

Chuyện Lăng thiếu giao phó hắc đã hoàn thành rồi.

“Đủ rồi, Tô Pháp Thần rất nhanh sẽ tới đây, người nào có gan thì nói trước mặt hắc đi!”

Lại một câu nói của Tần Phân khiến cho bầu không khí rơi vào yên tĩnh.

Nếu thật sự phải đối mặt với Tô Pháp Thần thì kết cục của bọn họ sẽ như thế nào, không ai có thể nói rõ.

Đây là trong hiện thực.

Một khi mất mạng thì đó thật sự là chết đấy.

Chính trong lúc này, một bóng người chậm rãi bước đến.

Hắn đeo một cây trường cung, một thân một mình, cả người tỏa ra luồng khí thế cường giả.

Sau khi hắn tới gần, những người bên cạnh không tự chủ được lui ra, nhường ra một lối đi.

Người này không để ý đến những người đó, tự đi về phía trên núi.

Chương 514: Khích bác Hiên Viên.

Rất nhanh, hắn đã đi ra khỏi đám người, đến trước mặt Tần Phân.

Nhìn thấy người này, Tần Phân chau mày lại, mở miệng nói: “Anh bạn, Tô Pháp Thần đã nói rồi, di tích ở nơi này nhất định phải đợi sau khi hắn đến mới có thể mở ra!”

Người kia bất chấp lời của Tần Phân nói, trong mắt chỉ có đỉnh núi kia.

Sắc mặt Tần Phân hơi khó coi, nâng cao âm lượng: “Chặn hắn lại cho ta!”

Một giây sau, một nhóm người chặn ở phía trước của người đeo cung kia.

Những người này không biết tình hình cụ thể, còn tưởng là làm thuê cho Tô Mộ, người nào người nấy thoạt nhìn đều rất hùng hổ.

“Hoặc là tránh ra, hoặc là chết!”

Giọng nói lạnh như băng vang lên.

Thiếu niên đeo cung lấy trường cung của hắn xuống.

Không có ai tránh ra.

Mấy chục nghìn người chống lại một người. Nếu như bọn họ tránh ra nhất định sẽ khiến cho những người khác tại hiện trường chế nhạo.

Tần Phân nhìn thiếu niên đeo cung, cẩn thận suy nghĩ một lát, sắc mặt khẽ biến đổi.

Người chơi có thể sở hữu khí thế như thế, hắn có thể nghĩ đến chỉ có một.

“Các hạ là Hiên Viên sao?”

Nghe thấy câu hỏi này, thiếu niên đeo cung liếc mắt nhìn Tần Phân một cái.

“Ta chỉ ra tay với người sống lại, kêu người của người cút ngay!”

Giọng điệu của Hiên Viên cực kỳ ngang ngược.

Hắn kéo dây cung trong tay, một mũi tên ma pháp tự động sinh ra, nhắm ngay Tần Phân.

Cảnh tượng này cũng khiến cho tất cả các cung tiễn thủ ngay tại hiện trường đều lộ ra vẻ mặt ngưu ngợm.

Không còn gì để nghi ngờ, thanh cung kia tuyệt đối là một món thần binh!

Nhìn mũi tên kia, một cảm giác chết chóc dâng lên trong lòng, Tần Phân vội vàng mở miệng: “Đây đều là hiểu lầm, bọn ta cũng nhận mệnh lệnh của Tô Pháp Thần thôi!”

“Vậy sao?”

Đối mặt với lời giải thích của Tần Phân, Hiên Viên không hề có ý định để cung xuống.

“Thật, đều là Tô Pháp Thần kêu ta làm chuyện này!”

Tần Phân ra sức gật đầu.

Nhìn Hiên Viên nhú mày, hắc cười ha ha: “Có chuyện gì, đợi sau khi Tô Pháp Thần tới rồi nói.”

“Nếu bây giờ người ra tay với ta, thì chính là đối đầu với Tô Pháp Thần rồi!”

Sau khi hắc nói ra lời này thì Hiên Viên yên lặng thu hồi cung tên trong tên.

Tần Phân thở phào nhẹ nhõm một hơi dài, trong lòng cũng dần dần trở nên to gan.

Hiên Viên xếp hạng thứ hai, vẫn luôn bị Tô Pháp Thần đè đầu.

Nếu như hắc có thể khích bác Hiên Viên, khiến cho hắc và Tô Pháp Thần đối đầu thì sao?

Ngọn núi này chắc chắn trở thành nơi chôn cất của Tô Pháp Thần!

Tính toán của Tần Phân quả thực vang dội.

Nhưng hắc lại không chú ý đến, Hiên Viên đặt cung tên xuống, trong mắt nhiều hơn xuất hiện nhiều hơn vài thứ.

Sau khi Hiên Viên đặt chân tới nơi này, đã kết nối cùng Tô Mộc.

Mỗi lời nói, mỗi hành động của vị Tần thiếu Ma Đô này, toàn bộ đều được Tô Mộc quan sát kĩ càng.

Từ những lời nói của hắc nói ra có thể thấy được, biểu hiện của Tần thiếu này, ý đồ đáng giết!

“Sau lưng người này nhất định là có người chỉ điểm”

Trên đường đi Tô Mộc cũng đã nghĩ thông suốt rồi.

Dựa vào thực lực của Tần Phân, hắc tuyệt đối không dám đối địch với mình được.

Một điểm này có thể chắc chắn.

Trong dãy núi đó, không những không có di tích mở ra, mà rất có khả năng đã bị người khác bố trí bẫy rập.

“Để tên này nói ra người phía sau lưng hắn!”

Âm thanh của Tô Mộc vang lên trong đầu Hiên Viên.

Hiên Viên gật đầu lao về phía Tần Phân.

Dựa vào tốc độ của hắn, hoàn toàn có thể dùng tốc độ của sấm chớp để hình dung

Trước khi mọi người kịp thời phản ứng, Hiên Viên đạp cho Tần Phân một cước, lăn trên mặt đất.

Khí thế mạnh mẽ đó, làm tất cả mọi người có mặt tại hiện trường kinh ngạc.

“Răng rắc!”

Âm thanh xương gãy cực kì rõ ràng.

Một cước này Hiên Viên chỉ dùng chưa đến một phần mười phần thực lực

Chỉ e dùng thêm một chút lực nữa, Tần Phân sẽ chết ngay tại chỗ!

“A! A! A! A!”

Một tiếng hét chói tai vang vọng khắp toàn trường.

Dù cho không chết, Tần Phân cũng chỉ còn thoi thóp hơi tàn.

Bị nổi đau gây toàn bộ xương khớp dày vò, sắc mặt của hắn trắng bệch.

“Người làm gì thế?”

“Người lại dám động thủ với Tần thiếu.”

“Mau thả Tần thiếu ra.”

Lúc này thuộc hạ của Tần Phân mới kịp phản ứng, không ngừng gào thét.

Hàng chục ngàn người đồng thanh hét lên, khí thế bức người.

Nhưng Hiên Viên không chút quan tâm, căn bản không để những người kia ở trong mắt.

Hắn chăm chú nhìn chằm chằm Tần Phân, lạnh lùng nói: “Nói cho ta biết, ai cho người làm như vậy!”

Tần Phân nghe được câu hỏi này, sắc mặt lập tức ngơ ngác: “Ta không biết người đang nói gì!”

Ánh mắt Hiên Viên nghiêm lại, hắn dẫm mạnh thêm một chút.

“A!!”

Lại một tiếng hét bi thảm vang lên, sắc mặt của Tần Phân cực kì khó coi.

“Cứu ta!”

Hắn nghiêng chặt răng hét về phía thuộc hạ.

“Nhanh, đi cứu Tần thiếu.”

“Đi!”

Trong đám người, một vài âm thanh vang lên, lại không có người nào dám tiến về phía Hiên Viên

Giống như khi đối mặt với Tô Pháp Thần, khi đối mặt với cường giả mạnh mẽ đỉnh cấp như Hiên Viên, tất cả mọi người đều cảm nhận được uy hiếp tử vong.

Đây là hiện thực, bọn họ không còn là người chơi có mười mạng nữa.

Ai xông lên phía trước, chính là người chết nhanh nhất.

“Hắn chỉ có một người, các người không phải sợ, nhanh lên cho ta!”

Tần Phân nhìn những tên thuộc hạ tham sống sợ chết, hét to.

Vẫn không có ai dám hành động khinh suất như cũ.

Ngay cả những tên thuộc hạ tâm phúc của hắn cũng lùi lại rồi.

“Người sau lưng của chúng ta là Tô Pháp Thần, có gì phải sợ, lên đi.”

Chương 515: Sức mạnh của Hiên Viên

“Không phải chỉ là một tên Hiên Hiên thôi sao, đến xách dép cho Tô Pháp Thần cũng không xứng, mau cứu Tần thiếu, ai cũng có thưởng.”

Lúc này, một vài âm thanh vang lên trong đám người.

Tiếp đó, một vài bóng người lao ra, tấn công về phía Hiên Viên.

Tần Phân thấy thế, sắc mặt dễ chịu hơn không ít.

Người dám ra tay lúc này, đương nhiên không phải là người chơi bình thường.

Những người này đều là tâm phúc của Lăng thiếu, những người sống lại có thực lực ở tầng đỉnh kim tự tháp.

Bị bọn họ kích động, thuộc hạ của Tần Phân cuối cùng cũng ra tay.

Trong chốc lát, mấy vạn người mang khí thế ngập trời, đè ép về phía Hiên Viên.

“Người nghe rõ rồi chứ, người đứng sau lưng chúng ta là Tô Pháp Thần.” Tần Phân cũng lấy lại được tự tin, trừng mắt nhìn Hiên Viên.

Lấy một địch vạn người, sắc mặt của Hiên Viên không có chút kinh hãi nào.

Hắn giơ lên cung tên trong tay, kéo dây cung.

Thấy vậy, những người sống lại đứng ở đầu nháy mắt với nhau, định chặn giết Hiên Viên từ các hướng khác nhau.

“Vút.”

Mũi tên bắn xuyên không trung.

Mũi tên này hoàn toàn không thể nhìn thấy bằng mắt thường, lập tức bắn trúng một người sống lại trong khoảnh khắc.

Mũi tên xuyên qua cơ thể của hắn, nhưng lại không có dấu hiệu dừng lại.

Thế công mạnh mẽ không dừng, tiếp tục bay về phía những người nữa.

Mũi tên này thẳng tiến không lùi, hoàn toàn không thể ngăn cản.

Trên đường mũi tên đi qua, không một ai có thể sống sót

Chỉ bằng một mũi tên đã bắn chết hàng trăm người.

Cảnh tượng này cũng khiến tất cả mọi người cảm thấy kinh hãi!

“Tên này cũng quá kinh khủng rồi!”

“Hắn là quái vật, đối địch cùng hắn chính là muốn chết”

“Chạy!Chạy mau!”

Không biết là ai hét lên, người khác cũng lần lượt hưởng ứng.

Một công hội thoát nhìn như có lực ngưng tụ rất mạnh, lại sụp đổ trong khoảnh khắc.

Có người hoảng loạn chạy trốn, có người gọi ra tinh thể Thần Đồ, muốn tiến vào game lánh nạn.

Ngay cả những người sống lại muốn cứu Tần Phân cũng không chút do dự quay đầu bỏ chạy.

Thực lực của những người sống lại gần như đều tương đương, một tên của Hiên Viên bắn chết đồng bạn của bọn họ, tất nhiên

cũng đủ khả năng bắn chết bọn họ.

Ở lại thì chỉ có đường chết.

“Người sống lại, phải chết.”

Hiên Viên căn bản không để những người chơi chạy trốn đó trong mắt, ánh mắt kiên định khóa chặt những người sống lại.

Hắn có thể thấy những người này hoàn toàn không giống những người khác!

“Vút! Vút! Vút!”

Trong một giây, nhiều mũi tên liên tiếp bay ra.

Mũi tên dường như được gắn định vị, tinh chuẩn bắn trúng mục tiêu của chúng.

Lực xuyên thấu kinh khủng đã mang đi rất nhiều “Người chơi may mắn”.

Điều này càng làm người khác thêm sợ hãi, sợ hãi trở thành mục tiêu tiếp theo của Hiên Viên, người này chạy nhanh hơn người kia.

“Ta không nhìn nhầm chứ? Một công hội vạn người bị một người ép đến không ngẩng đầu lên được.”

“Hắn là người sao? Hắn là thần. Ta lần đầu tiên nhìn thấy cung thủ kinh khủng như thế”

“Danh tiếng thần tiễn của Hiên Viên quả là danh bất hư truyền!”

“Chỉ có điều Hiên Viên ra tay với thuộc hạ của Tô Pháp Thần, tiếp theo có trò hay để xem rồi!”

Một bên khác, mấy thế lực lớn nhìn Hiên Viên một mình đánh tới bởi mấy vạn người, trên mặt ngoại trừ kinh ngạc, càng nhiều hơn là cảm phục.

Lão đại của một vài thế lực lớn cũng bàn bạc với nhau.

“Theo ta thấy, không bằng liên thủ cùng Hiên Viên, chúng ta không

phải nhìn sắc mặt của Tô Pháp Thần nữa.”

“Kể từ đó, chúng ta cũng có thể tiến vào di tích.”

Bọn họ nhìn bóng người mạnh mẽ của Hiên Viên, mỗi người đều có tính toán riêng.

“Người giết ta rồi, Tô Pháp Thần sẽ không bỏ qua cho người!”

Mắt thấy không trông cậy vào thuộc hạ được, Tần Phân chỉ có thể bắt lấy cọng rơm cứu mạng cuối cùng.

“Ta chính là huynh đệ của Tô Pháp Thần, người quả thật rất mạnh, nhưng người cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của hần!”

Nghe hần nói, Hiên Viên không hề bị lay động.

Chân giẫm lên người Tần Phân khễ động.

“Người, tên đáng chết này!”

Tần Phân lập tức phát ra tiếng gào thét đau đớn.

“Ai bảo người làm như vậy!”

Hiên Viên lại hỏi vấn đề kia.

“Ta không biết người đang nói cái gì!” Tần Phân cắn răng đến chảy máu, vẫn đang gắng gượng chống đỡ.

“Ta lại cho người một cơ hội cuối cùng.”

Hiên Viên giương cung Quàn Tinh trong tay lên.

Một mũi tên hiện ra, nhắm ngay đầu Tần Phân.

Sau khi chứng kiến uy lực của mũi tên, Tần Phân nín lặng.

Thái độ của Hiên Viên đã rất rõ ràng.

Nếu hần không nói, thì chỉ có một con đường chết.

“Là một người sống lại bảo ta làm như vậy!” Giọng nói của Tần Phân lộ ra sự bất lực.

“Tên kia ở đâu?”

Hiên Viên nghe vậy, vẻ mặt vô cùng bình tĩnh.

“Hắn tiến hành bố trí ở trên núi, nghe nói có một vị lão tổ đang trên đường chạy tới.”

“Bọn họ chuẩn bị chặn giết Tô Pháp Thần ở trên núi!”

Tần Phân nói rõ mười mười tình huống ra.

Đến giờ khắc này, hắn hoàn toàn hiểu rõ.

Hiên Viên và Tô Pháp thần là một phe!

Lúc trước vốn đã có tin đồn, quan hệ giữa Hiên Viên và Tô Pháp Thần không hòa hợp.

Hiện tại xem ra, chỉ sợ quan hệ giữa hai họ người còn bền chắc hơn cả lời đồn.

Tần Phân hận không thể vả mạnh mấy phát vào cái miệng rộng của mình.

Nếu không phải hắn muốn gây thù chuốc oán cho Tô Mộ, e là sẽ không bị Hiên Viên nhìn ra manh mối!

“Lão tổ à?”

Hiên Viên không để ý vẻ mặt của Tần Phân thay đổi, miệng nhẹ giọng nỉ non.

Qua con mắt của hắn, Tô Mộ đã âm thầm hiểu rõ tất cả.

“Giết hắn đi, với những người sống lại trên núi kia.”

“Về lão tổ kia, chờ ta đến rồi nói sau!”

Chương 516: Cái chết của Lăng thiếu.

Tô Mộ ra lệnh cho Hiên Viên.

Hiên Viên không chần chờ, ánh mắt chuyển về phía Tần Phân.

“Điều nên nói ta đều nói rồi, ta cũng bị bức ép đến bất đắc dĩ!”

“Ta có quan hệ không tệ với Tô Pháp Thần, cầu xin người nể mặt hần, buông tha ta một lần này đi!”

“Chỗ ta còn có rất nhiều đồng vàng, ta có thể đưa hết cho người!”

Dường như nhìn ra sát ý trong ánh mắt Hiên Viên, Tần Phân không ngừng xin tha.

Tại thời điểm cận kề cái chết, tất cả mọi thứ không còn quá quan trọng nữa.

Cái gì mà đồng minh người sống lại, kế hoạch tương lai gì đó, tất cả đều là nói suông.

Hần lấy ra một số lượng lớn tiền vàng, vét sạch cả tài sản của công hội.

Hiên Viên thu hồi cung tiễn, bắt đầu thu tất cả tiền vàng kia vào trong đai lưng trữ đồ.

Tần Phân thấy thế, tâm tình thấp thỏm giảm bớt vài phần.

Nhưng không đợi hần vui mừng, Hiên Viên đá một cước vào người hần.

Một giây sau, Tần Phân chỉ cảm thấy toàn thân đều vỡ vụn, trực tiếp phun ra một ngụm máu.

Một cước này, Hiên Viên vẫn không sử dụng toàn lực, nhưng cũng triệt để ngăn chặn khả năng sống sót của Tần Phân.

Dưới tình huống không có người trị liệu, Tần Phân ắt sẽ phải chết, không cần nghi ngờ.

Vị Tần thiếu này nhìn về phía thế lực công hội kia.

Hắn vươn tay, muốn nói điều gì đó, khóe miệng lại không ngừng tràn ra máu tươi.

Trong lòng mấy hội trưởng công hội đều rất rõ ràng.

Tần Phân lại đang cầu cứu bọn họ.

Chỉ cần bọn họ hạ lệnh cho mục sư công hội phóng thích kỹ năng trị liệu, có thể khiến Tần Phân nhất lại được một mạng.

Những nhìn Hiên Viên bên kia, tất cả bọn họ đều giữ im lặng.

Hiên Viên nhìn tay Tần Phân hạ xuống từng chút từng chút một, sau khi xác nhận cái chết của hắn, xoay người đi tới dãy núi kia.

Tô Mộ giao cho hắn hai nhiệm vụ.

Giết chết Tần Phân, và tất cả người sống lại trên núi.

Hắn không chần chờ, trong chớp mắt đã biến mất khỏi tầm mắt mọi người.

“Đây là tốc độ gì chứ, căn bản không nhìn rõ!”

“Thật đáng sợ, Hiên Viên quá đáng sợ, vùng nước đục này không lợi được!”

“Đi thôi, nếu không đi, không chừng sẽ có chung kết cục với tên này.”

Mấy hội trưởng công hội nhìn thi thể của Tần Phân, hoàn toàn không bận tâm đến thể diện.

Thuộc hạ của bọn họ cũng không chỉ trích hội trưởng nhà mình “mền nắn rần buông”.

Tất cả bọn họ đều nghe thấy lời nói của Tần Phân.

Mọi người cũng hiểu được, trên núi này căn bản không có di tích, toàn bộ chỉ là cái bẫy nhằm vào Tô Pháp Thần mà thôi.

Hiên Viên nhìn thì giống như là kẻ địch với Tô Pháp Thần, thật ra là đang giúp Tô Pháp Thần.

Hiên Viên đã kinh khủng như vậy, thực lực của Tô Pháp Thần sẽ thế nào?

Tính toán trong lòng bọn họ, dĩ nhiên đã trở thành trò cười.

“Rút thôi, chẳng những phải rời khỏi nơi này, còn phải cách thành phố NJ càng xa càng tốt!”

“Đi!”

Mấy tiếng nói vang lên liên tiếp, mấy vạn người bắt đầu rút lui.

...

Phía bên kia.

Tô Mộ cắt đứt liên lạc với Hiên Viên, tập trung toàn bộ lực chú ý vào trên đường đi.

“Chớp Nhoáng!”

Một triệu lượng mana tiêu hao sạch sẽ, trong nháy mắt cả người hắn lướt ngang qua chặng đường cực kỳ kinh khủng.

Nhưng vẫn chưa hết.

“Hồi mana!”

Kỹ năng hồi mana vừa mở, một triệu lượng mana nhanh chóng đầy ắp trong thời gian ngắn.

“Chớp Nhoáng!”

Lại là một phát chớp nhoáng với khoảng cách cực kỳ xa.

“Có lẽ có thể biết được một ít tin tức về huân chương của Thần từ trong miệng vị lão tổ kia.”

Sau khi biết được sự tồn tại của vị lão tổ kia, Tô Mộ không có chút sợ hãi nào.

Trong ánh mắt của hắn, có nhiều chờ mong hơn!

...

Trên dãy núi thành phố NJ.

Ở đây có một hang động tự nhiên, không gian bên trong hang khá rộng rãi.

Lăng thiếu và hơn mười người sống lại đứng trong động, đang bố trí một loại trận pháp nào đó.

“Lúc vượt giới, trưởng bối trong tộc ban cho ta một ít bảo vật ma pháp, hiện tại có thể phát huy tác dụng!”

Khóe miệng Lăng thiếu nhếch lên cười gằn.

Bố trí trong hang động này không chỉ nhằm vào một mình Tô Mộ.

Chỉ cần vị lão tổ kia lưỡng bại câu thương cùng Tô Mộ, thì hẳn có thể ngư ông đắc lợi.

“Lăng thiếu, đều bố trí thỏa đáng rồi!”

Một lát sau, một thuộc hạ mở miệng nói.

“Vây giờ chúng ta ôm cây đợi thỏ đi!”

Lăng thiếu gật đầu.

Tất cả đều đã chuẩn bị xong, chờ vị lão tổ kia với Tô Mộ đến.

Đúng lúc này, âm thanh xào xạc vang lên trong rừng.

“Kẻ nào!”

Thuộc hạ của Lăng thiếu vội cất tiếng chất vấn.

Rất nhanh, một bóng người đi ra từ trong rừng.

Thoáng chốc, đám người Lăng thời nhú mày.

Đây là một thiếu niên lưng đeo trường cung, cây cung kia vừa nhìn đã không phải là vật tầm thường!

“Là người à?”

Lăng thiếu đánh giá người này một hồi, lộ ra vẻ suy tư.

Hắn nhận ra thiếu niên cung cung này.

Hành vi lúc trước của Hiên Viên ở trong Ma Đô, bọn họ đều biết được từ những người sống lại Ma Đô.

Đối mặt với một kẻ địch mạnh như vậy, Lăng thiếu cũng không dám xem nhẹ.

Thuộc hạ của hắn nhìn chăm chăm Hiên Viên, chuẩn bị ra tay bất cứ lúc nào.

Ánh mắt Hiên Viên như đuốc, nhìn lướt qua Lăng thiếu và thuộc hạ của hắn.

Không nói nhiều lời, Hiên Viên cầm cung Quần Tinh lên.

Những người sống lại này chỉ có một từ trong mắt hắn.

Chết!

“Động thủ!”

Cảm nhận được địch ý của Hiên Viên, Lăng thiếu hạ lệnh trước.

Mấy thuộc hạ của hắn đồng loạt xông lên, phát động công kích về phía Hiên Viên.

Cung Quần tinh sừng sững bất động, một mũi tên bay về phía Lăng thiếu.

“Vút!”

Tiếng xé gió gào thét sắc lẹm.

Mũi tên này trong nháy mắt đã đến.

Chương 517: Không có ai có thể ngăn cản ta.

Lăng thiếu còn chưa kịp phản ứng, mũi tên kia đã bắn trúng hắc.

Đau đớn xé rách làm cho khuôn mặt hắc vặn vẹo, muốn nói cái gì đó, lại phát hiện mình nói gì cũng không phát ra tiếng được.

“Lăng thiếu!”

Tiếng kêu của thuộc hạ truyền đến bên tai hắc.

Lăng thiếu vươn tay, muốn bắt được cái gì đó, loại cảm giác vô lực này bao phủ hắc hoàn toàn.

Người sống lại tài ba này, cũng không ngăn nổi một mũi tên của Hiên Viên!

“Người dám giết Lăng thiếu! Người biết hắc là ai không?”

“Thổ dân, người đã gây ra họa lớn rồi!”

“Người sẽ phải thừa nhận lửa giận của Lăng gia, gia tộc đã từng suýt nữa bước lên vương tọa!”

Ngay khi Lăng thiếu ngã xuống, cấp dưới của hắc lập tức gào thét với Hiên Viên.

Bọn họ không thể tin nổi vị thiếu chủ thiên tài trong tộc lại chết một cách tùy tiện như vậy?

Chỉ một mũi tên cực kỳ đơn giản, tất cả mọi người đều không nghĩ rằng mũi tên đó có thể có uy lực đáng sợ đến vậy.

Nghe những người này nói, Hiên Viên hồ hững, ánh mắt chứa một loại nhìn xuống từ trên cao.

Cho dù những người sống lại này có bối cảnh lớn gì thì trong mắt hắc, những người này cũng chỉ là gà vườn chó xóm mà thôi.

Tiếng gào ầm ĩ của những người này không hề mang đến một chút áp lực nào cho Hiên Viên, ngược lại còn làm hắc cảm thấy bức bối.

Dây cung của cung Quần Tinh lại được kéo ra, một mũi tên tự

động ngừng tụ.

“Chạy!”

Người sống lại đang hét to kia quay đầu lập tức chạy đi, hoàn toàn không có ý định báo thù cho Lăng thiếu.

Nhìn cây cung như có quần tinh vờn quanh kia, bọn họ chỉ còn lại cảm giác bất lực.

Đến lúc này, thậm chí sống sót cũng trở thành hy vọng xa vời.

“Vèo!”

Mũi tên Quần Tinh phá không bay đi.

Người bị chọn làm mục tiêu cảm nhận được uy hiếp bèn lập tức mở kỹ năng ra.

Làn da trên người hắn bắt đầu hoá thành kim loại, muốn dùng kim loại để ngăn cản công kích của Hiên Viên.

Nhưng ngay khi mũi tên bắn trúng, trái tim của hắn lập tức nổ tung, xuất hiện một lỗ thủng.

Thế công của mũi tên vẫn không giảm, liên tục bắn xuyên mấy chục thân cây che trời!

Nhìn thấy kết cục của hắn, những người khác cũng hiểu ra một điều.

Mũi tên bắn ra từ cây cung kia căn bản không phải là thứ bọn họ có thể ngăn cản được!

Vài người nhanh chóng quyết định, bóng người đột nhiên biến mất giữa rừng cây.

Còn có người vươn tay muốn triệu hồi tinh thể Thần Đồ.

Dù tốc độ của bọn họ có nhanh hơn đi nữa thì cũng không nhanh bằng Hiên Viên có điểm nhanh nhẹn hơn mười nghìn.

“Vèo! Vèo! Vèo!”

Mũi tên liên tục bay ra, trong rừng liên tục truyền đến tiếng động.

Đó là tiếng đại thụ ngã xuống mặt đất!

Sau khi âm thanh dừng lại, những người sống lại trong khu vực này cũng không còn ai tồn tại.

Mọi chuyện cũng được Tô Mộ nhìn thấy thông qua góc nhìn của Hiên Viên.

Một lúc sau, năm chiến sĩ Xương Khô cũng chạy tới đây.

Điểm nhanh nhẹn của chúng nó thấp hơn Hiên Viên không ít, tốc độ di chuyển cũng chậm hơn rất nhiều.

Lại qua một lúc sau, một bóng người xuất hiện trên không trung khu rừng.

Tô Mộ dùng tốc độ nhanh nhất đến nơi này trước một bước.

“Làm rất tốt!”

Sau khi tập hợp, Tô Mộ khen ngợi Hiên Viên.

“Cảm ơn lời khích lệ của chủ nhân!”

Cung Thần Hiên Viên, người cực kỳ lạnh lùng trước mặt những người khác lại lộ ra biểu cảm ngưỡng mộ.

Tô Mộ thấy thế bèn vỗ nhẹ lên vai hắn.

Trải qua một khoảng thời gian thích ứng, Hiên Viên đã càng ngày càng giống một “người”.

“Chờ đến một ngày nào đó trong tương lai, ta sẽ cắt đứt liên hệ giữa ta và người, để người hoàn toàn được tự do!” Tô Mộ nói với vẻ mặt nghiêm túc.

Cắt đứt liên hệ cũng có nghĩa là hắn từ bỏ quyền “khống chế tuyệt đối” Hiên Viên.

Nhưng cùng lúc đó, hành động này cũng thể hiện thái độ của hắn.

Hiên Viên không còn là “cấp dưới” của hắn nữa mà chính là bạn của hắn!

“Hiên Viên vĩnh viễn nghe lời chủ nhân!” Hiên Viên im lặng một lúc, sau đó trả lời cực kỳ nghiêm túc

Tô Mộ khẽ gật đầu, lại vờ vai Hiên Viên.

Sau đó hắn nhìn về phía hang núi phía sau.

Dưới Đồi Mắt Chân Thật, tất cả mọi thứ trong hang núi đều bại lộ trong mắt hắn.

“Vị Lăng thiếu này đúng là người tốt, hơn nữa còn là người sống lại giàu nhất mà ta từng thấy!”

Thân là một đại sư trận pháp, Tô Mộ có thể hiểu sơ được tác dụng của ma pháp trận bên trong.

Đó là một ma pháp trận giam cầm.

Hiển nhiên Lăng thiếu đã tiêu tốn rất nhiều công sức, thủy tinh ma pháp dùng cho nó đều là hàng cao cấp.

Còn một vài tài liệu khác đều cực kỳ hiếm thấy.

Ít nhất là trong game Thần Đồi, Tô Mộ còn chưa từng nhìn thấy những tài liệu này.

Nói cũng đúng thôi, người Lăng thiếu định đối phó không chỉ có một mình Tô Mộ.

Muốn giam cầm một Pháp Thần cộng thêm một vị lão tổ, không trả một cái giá đắt thì sao có thể được chứ?

“Người ở lại đây, lão tổ sống lại kia có thể xuất hiện bất cứ lúc nào, ta đi vào huỷ ma pháp trận bên trong trước!”

Thân phận đại sư trận pháp đặt ở đó, Tô Mộ hoàn toàn có thể lợi dụng ma pháp trận có sẵn này để giăng bẫy lão tổ sắp đến.

Nhưng Hiên Viên và mình đều đã tới đây, cộng thêm năm chiến sĩ

Xương Khô, cho dù có thêm một lão tổ đến nữa thì hắn cũng hoàn toàn không sợ.

Có những tài liệu trong ma pháp trận đó, hắn có thể tăng mạnh trận pháp dưới tầng hầm ngầm thêm một bước.

...

Thế giới Thần Đồ.

Trên đảo nổi ở phòng tuyến số 2.

Diệu Tinh đang ở trong tháp cư trú của nàng, cẩn thận quan sát bản đồ vẽ lại.

Hiển nhiên vị đảo chủ này cực kỳ coi trọng mê uyên Ma Vật.

“Kéo kẹt!”

Cửa đột nhiên bị mở ra.

Chương 518: Không có ai có thể ngăn cản ta. (2)

Diệu Tinh nhú mày lại, lạnh lùng mở miệng: “Người không biết gõ cửa à?”

Ngoài cửa, một người toàn thân bao phủ dưới lớp áo choàng bước tới.

“Nhà thám hiểm kia đã đi đâu?” Trong giọng nói của nàng mang sự chất vấn.

“Ta đã nói rồi, lần trước là lần cuối cùng ta giúp người!” Diệu Tinh xoay người lại, nhìn người mặc áo choàng bằng ánh mắt lạnh thấu xương.

Trong mắt vị đảo chủ này cũng tràn ngập địch ý.

“Người biết vì sao ta làm thế mà!” Người mặc áo choàng thấy thế

lập tức gào lên.

“Cho người ba giây để rời khỏi đây, nếu không, ta sẽ tự tay giết người!” Diệu Tinh tràn ngập sát ý.

Người mặc áo choàng cũng hiểu.

Lần này em gái của mình nghiêm túc!

“Chỉ thiếu một chút nữa thôi, chỉ cần ta có thể lấy được mảnh huân chương của Thần kia là có thể dẫn dắt tộc nhân bước ra khỏi bóng tối!”

Giọng nói của người mặc áo choàng dần dần trở nên điên cuồng.

“Không có ai có thể ngăn cản ta, cho dù là người!”

Ngay khi nàng nói xong, một luồng năng lượng mạnh mẽ màu đen xuất hiện, bay về phía Diệu Tinh.

Trong thành phố NJ, một người trẻ tuổi bay trên bầu trời, cố tình giảm tốc độ chậm lại.

Chân trời đã xuất hiện ánh nắng chiều.

Hai thành phố cách nhau khá xa, cho dù ngồi tàu điện ngầm cũng phải tốn không ít thời gian.

Hắn có thể tới đây trước khi mặt trời xuống núi, tốc độ có thể nói là kinh khủng.

Người này chính là lão Tứ Lâm gia.

“Không phải nói là có người tới đón ta à? Thằng nhóc đó đâu rồi?”

Giống trống khua chiêng vào thành phố như vậy lại không có đến một người tiếp đón làm vẻ mặt Lão tứ Lâm gia lập tức trầm xuống.

Thân là một lão tổ, mặt mũi là thứ cần phải có!

Cho dù không cần khoa trương nhưng dù sao cũng phải có mấy người đến chứ?

“Giải quyết tên Tô Mộ kia xong, kiểu gì ta cũng phải làm đám con cháu các người biết cái gì là quy củ!”

Lão tứ Lâm gia hừ lạnh một tiếng.

Hắn dừng lại một lúc trên không trung rồi đi về một hướng.

Nơi đó chính là ngọn núi hần và Lăng thiếu đã hẹn nhau từ trước.

Lão tứ Lâm gia đập không bay đi, vô cùng khí thế, thoạt nhìn rất có dáng vẻ tiên phong đạo cốt.

Mà cảnh tượng này cũng bị không ít người trong thành phố NJ thấy.

“Trời ạ, có người đang bước trên không trung ư? Có phải ta nhìn nhầm rồi không?”

“Nhìn ngầu thật, là thần tiên xuống trần sao?”

“Người này cũng tới vì di tích à?”

“Nghe nói di tích đã bị Tô Pháp Thần chiếm, người này có thể đánh thắng Tô Pháp Thần không?”

“Có khi thắng đó, Tô Pháp Thần muốn bay còn cần cánh, người này trực tiếp đập không đi luôn!”

“Nói vậy thì có thể Tô Pháp Thần sẽ có nguy cơ ngã xuống à?”

Trong thành phố NJ có không ít người bắt đầu thảo luận.

Một thiếu niên “thần tiên” hừ hừ thực thực xuất hiện ở đây, Tô Pháp Thần làm thế nào để ứng phó đây?

“Ta nghe nói, bây giờ trên thế giới, ngoài chúng ta thì còn có một vài người sống lại thần bí, có khi vị thần tiên đột nhiên xuất hiện này chính là người sống lại!”

“Bí mật nói với người một tin: Có một người sống lại cấp lão tổ chuẩn bị ra tay, muốn lấy mạng Tô Pháp Thần!”

“Thật hay giả vậy? Người biết được tin tức này từ đâu?”

“Ta có một người bạn ở trong công hội lớn, lúc trước, công hội của bọn họ gặp phải người sống lại ở di tích, thật ra nơi đó căn bản không có di tích, chỉ là một cái bẫy mà thôi.”

“Nói vậy thì chẳng phải Tô Pháp Thần gặp nguy hiểm rồi à?”

“Khó mà nói được, vị Cung Thần Hiên Viên kia cũng có mặt, hình như hai người này định ngầm bắt vị lão tổ này.”

Còn có một vài người bắt đầu nói “chuyện bên trong”.

Dù sao có mấy chục nghìn người chứng kiến, những chuyện này nhanh chóng truyền khắp thành phố NJ.

Không chỉ như vậy, tin tức ở đây còn trở thành một đỉnh điểm nổ mạnh thông qua kênh chat trong trò chơi.

“Thành phố NJ đột nhiên xuất hiện lão tổ sống lại, Hiên Viên và Tô Pháp Thần liên thủ quyết đấu, rốt cuộc có thể chiến thắng hay không?”

“Rốt cuộc người sống lại là tồn tại thế nào? Sao mọi người đều đang nói đến chuyện này vậy? Lão tổ sống lại kia mạnh lắm à?”

“Không thể nói là mạnh, chỉ có thể nói là cực mạnh, ta tận mắt nhìn thấy hắn đập không bay đi!”

“Má ơi, mạnh vậy à? Tô Pháp Thần và Hiên Viên có đánh lại không? Nếu bọn họ thua thì chúng ta phải làm sao?”

“Người sống lại có xử lý luôn chúng ta không?”

Trên kênh thế giới đều đang thảo luận về người sống lại, về Tô Pháp Thần và Hiên Viên có phải là đối thủ của vị lão tổ kia không.

Trong chốc lát, sự tồn tại của “người sống lại” đã bị mọi người biết đến.

Vô số người thấp thỏm, cực kỳ kiêng kỵ “người sống lại”.

Đặc biệt là vị lão tổ đó.

Nếu ngay cả Tô Pháp Thần và Hiên Viên cũng không phải là đối thủ của hắn thì trên thế giới này, còn ai có thể ngăn cản hắn nữa đây?

Vận mệnh của những người chơi bình thường như họ sẽ đi đến đâu?

Trong lòng hầu hết mọi người đều chỉ còn lại một suy nghĩ.

Tô Pháp Thần và Hiên Viên có thể thắng!

“Tô Pháp Thần cố lên, xử lý tên lão tổ đó đi!”

“Đại lão Hiên Viên xông lên, một mũi tên bắn tên lão tổ đó từ trên bầu trời xuống!”

Trong chốc lát, trên kênh chat toàn là tiếng hò hét cổ lên.

...

Game Thần Đồ.

Một vài người nhìn nội dung trên kênh chat, khuôn mặt lộ ra vẻ khinh thường.

“Hai người phạm ở thế giới hiện thực còn con, cho dù liên thủ lại thì sao chứ? Đối mặt với lão tổ, cho dù là mười tên Pháp Thần đi nữa cũng không đủ!”

Chương 519: Song Thần mạnh hay là lão tổ mạnh?

“Nói rất đúng, những người hiện thế này đúng là ngu ngốc không biết gì, tồn tại cấp lão tổ có thể vượt giới phải tiêu hao nội tình một tộc, mới có thể đến thế giới hiện thực!”

“Không biết tính cách của vị lão tổ này như thế nào, chúng ta có cần tới thành phố NJ chào hỏi không?”

“Thôi đừng, tóm lại, tính cách của những nhân vật cấp lão tổ hơi

kỳ lạ, chúng ta nên cách thành phố NJ xa chút thì hơn!”

So với những người chơi bình thường thì những người sống lại này căn bản không cho rằng Tô Pháp Thần và Hiên Viên có thể chiến thắng.

Bọn họ càng cảm thấy cực kỳ kiêng kỵ vị lão tổ đó hơn, thậm chí có người còn muốn chủ động lấy lòng.

Từ đủ loại biểu hiện của những người sống lại này, Tô Pháp Thần và Cung Thần Hiên Viên bỗng dưng đã trở thành người chết!

...

Trên một ngọn núi thành phố NJ.

Tô Mộ cầm các loại thủy tinh ma pháp hiếm trong tay, cười như một đứa trẻ.

“Nhất định phải hậu táng Lăng thiếu!”

Tô Mộ cất những viên thủy tinh đó đi rồi lại nghĩ tới điều gì đó, vội vàng chạy ra ngoài hang núi bắt đầu tìm kiếm.

Trên mặt đất có không ít thi thể của người sống lại.

“Hử?”

Nhưng sau khi tìm cẩn thận một lần, Tô Mộ lại nhú mày lại.

Ở đây không có Lăng thiếu!

“Lăng thiếu đâu?” Tô Mộ vội vàng hỏi Hiên Viên.

Hiên Viên nhìn lại một lượt, lập tức ngây người: “Lúc trước còn ở đây, đột nhiên biến mất không thấy tăm hơi!”

Có được lời khẳng định của Hiên Viên, Tô Mộ híp mắt lại.

“Hỏa Diễm Phi Vũ!”

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Tô Mộ mở cánh ra bay lên trên cao, muốn tìm kiếm tung tích của Lăng thiếu.

Có thể giả chết trong tầm mắt của mình và Hiên Viên, điều này chứng tỏ chắc chắn Lăng thiếu đã dùng đạo cụ bảo mệnh giống như bức tượng sống lại kia!

Nhưng chắc chắn đạo cụ này cực kỳ hiếm thấy.

“Hắn chạy rồi!”

Dưới tốc độ cực nhanh của đôi cánh hỏa diễm, Tô Mộ nhanh chóng tìm kiếm toàn bộ ngọn núi.

Nhưng không hề phát hiện ra tung tích của Lăng thiếu.

“Đó là?”

Đúng lúc này, trong góc nhìn của Đôi Mắt Chân Thật xuất hiện một bóng người khác!

Khoảng cách của bóng người đó cũng không xa, cũng đang bay trên không trung giống như mình.

Từ dấu hiệu sinh mệnh mạnh mẽ phát ra từ trên người hắn, vừa nhìn đã biết là một tồn tại cực kỳ mạnh.

Muốn nói mạnh thế nào thì người đầu tiên Tô Mộ nghĩ tới chính là sử giả trấn tháp kia.

Dưới kỹ năng Đôi Mắt Chân Thật, năng lượng sinh mệnh hai người phát ra không kém nhau nhiều lắm.

“Xem ra vị lão tổ đó đã đến rồi!”

Khóe miệng Tô Mộ hơi cong lên.

So với Lăng thiếu thì vị lão tổ này mới là một con cá lớn!

“Chỉ cần tên đó còn sống thì sớm muộn gì cũng sẽ bị ta tóm được!”

Tô Mộ cũng từ bỏ truy lùng Lăng thiếu.

Tô Mộ Chớp Nhoáng quay lại bên cạnh Hiên Viên.

“Vị lão tổ kia tới rồi, người đi chơi với hắn trước đi, đừng giết chết người ta!”

“Tuân lệnh!”

Hiên Viên nhận lệnh rồi nhanh chóng chạy vào trong rừng.

Mấy chiến sĩ Xương Khô kia cũng đi theo.

“Nếu Hiên Viên ra tay thì ta yên tâm rồi!”

Thực lực của lão tổ cùng cấp với sứ giả trấn tháp, Tô Mộ thật sự sợ một kỹ năng của mình đã giết chết hắn.

Tới lúc đó, còn có thể có nhân vật cấp bậc lão tổ tới gây chuyện với mình nữa không?

Những người sống lại này người sau tiếc mạng hơn người trước.

Tồn tại cấp bậc lão tổ cũng không làm gì được mình thì người tới lần sau sẽ là nhân vật thế nào đây?

“Xem diễn thôi!”

Tô Mộ vuốt sợi tóc dài trên trán rồi mở kỹ năng Ảnh Động.

Mặt trời đã xuống núi, mình dung nhập vào trong bóng tối, chắc chắn vị lão tổ kia sẽ không phát hiện ra.

...

“Hả? Ở đây cũng không có ai à?”

Lão tứ Lâm gia đi tới không trung cánh rừng, về mặt hơi thay đổi.

Thành phố NJ không có người nghênh đón thì thôi đi, nhưng ngay cả trong rừng cũng không có người đón chào, rõ ràng tình hình không đúng lắm!

“Vào!”

Ngay lúc hần đang nhúu mảy lại có một tiếng xé gió sắc bén vang lên.

Đôi mắt Lão tứ Lâm gia phóng đại, giẫm một cái trên không trung.

Cả người hần lướt sang bên trái, tránh đi công kích của mũi tên kia.

“Ai!”

Lão tứ Lâm gia hét to một tiếng, khuôn mặt tràn ngập cảnh giác.

Thân là sức chiến đấu cấp lão tổ, hần có thể cảm giác được mũi tên đó kinh khủng cỡ nào.

Mấy giây sau, có một người bước ra từ trong rừng.

Người đó giơ cung cài tên, lại ngắm bắn lão Tứ Lâm gia.

“Người là ai?”

Lão Tứ Lâm gia mới đến nên trong mắt chỉ có một mình Tô Mộ, không biết đến sự tồn tại của Hiên Viên.

“Người giết người!”

Hiên Viên lạnh giọng trả lời, thả dây cung trong tay ra.

“Vào!”

Lại một mũi tên bay ra, trong bóng tối, tốc độ nhanh đến nỗi không thể nhìn thấy.

Những lão Tứ Lâm gia đeo một đôi giày nhanh nhẹn, thuộc tính nhanh nhẹn cũng trên mười nghìn, tốc độ cũng không chậm.

“Người rút cuộc là ai?”

Sau khi né tránh mũi tên này, Lão tứ Lâm gia trầm giọng nói.

Hần không tiếp tục dừng trên không trung nữa mà rơi xuống mặt đất.

Hiên Viên không vội vàng ra tay mà lại mở miệng nói: “VẬY NGƯỜI LÀ AI?”

Nếu mệnh lệnh của Tô Mộ là xử lý vị lão tổ này thì Hiên Viên tuyệt đối sẽ không nhiều lời một câu.

Nhưng Tô Mộ bảo hấn chơi với vị lão tổ này, Hiên Viên cũng bắt đầu moi tin từ hấn.

“Ta là lão tổ Lâm gia!”

Lão tứ Lâm gia trả lời một cách đầy khí thế.

“Người là người sống lại à?” Hiên Viên lại hỏi tiếp.

“Chẳng lẽ người không phải?” Lão tứ Lâm gia hơi ngạc nhiên.

Người có thể làm hấn cảm thấy bị uy hiếp sao có thể là một người hiện thế?

Hiên Viên không trả lời.

Chương 520: Lão tổ nhất chết?

Tư duy của hấn vẫn còn hơi thông thả, hoặc có thể nói là cực kỳ trực tiếp.

“Nếu người là lão tổ gì đó thì chắc chuyện người biết cũng rất nhiều nhỉ?”

“Đó là tất nhiên!”

Lão tứ Lâm gia đứng khoanh tay, khuôn mặt trẻ tuổi có vài phần già đời.

“Vậy thì tốt quá!”

Hiên Viên mỉm cười, lại giơ cung trong tay lên.

Không giống với công kích thử lúc trước, lần này Hiên Viên làm thật.

Hắn dùng tốc độ cực nhanh kéo dây cung.

“Vèo! Vèo! Vèo!”

Từng mũi tên nối tiếp nhau bay ra, hình ảnh nhanh đến nỗi làm người khó có thể tưởng tượng nổi.

Nếu có cung tiễn thủ khác ở đây thì chắc chắn sẽ cảm thấy cái danh “Cung Thần” này danh xứng với thật.

Đối mặt với đòn tấn công liên tục như thế, Lão tứ Lâm gia chỉ có thể không ngừng né tránh.

“Bùm!”

“Bùm!”

Mũi tên bị né tránh bắn trúng những cây to trong rừng.

Tiếng động kịch liệt không ngừng vang lên giống như đang kể lại trận chiến này vậy.

“Sao người này lại mạnh như vậy được?”

Lão tứ Lâm gia dựa vào điểm nhanh nhẹn hơn mười nghìn nhưng khó khăn lắm mới tránh thoát được, rất nhiều lần suýt nữa thì bị mũi tên bắn trúng, về mặt có thể nói là cực kỳ ngạc nhiên.

Nếu dựa vào tốc độ thì hẳn căn bản không có cơ hội tới gần Hiên Viên.

Điều này chứng tỏ điểm nhanh nhẹn của Hiên Viên còn cao hơn cả hắn!

Nhưng đó là hơn mười mấy nghìn điểm nhanh nhẹn, sao có thể là một mức độ người hiện thế có thể đạt tới được?

“Trên người hắn có bí mật!”

Lão tứ Lâm gia cũng hiểu ra.

Nếu người trước mắt thật sự là một người hiện thế thì chắc chắn đã tiếp nhận truyền thừa nào đó!

“Giết hắn, tất cả đều là của ta!”

Ánh mắt Lão tứ Lâm gia tối lại.

Lại thêm một vòng mũi tên nữa bay tới, thân hình hắn đột nhiên nhoáng lên, giây tiếp theo lập tức biến mất!

Hiên Viên dừng lại, ánh mắt nhìn quét xung quanh.

Một tia sáng lạnh xuất hiện.

Lão tứ Lâm gia đi tới sau lưng Hiên Viên, vũ khí trong tay chĩa thẳng vào giữa lưng.

“Keng!”

Phản ứng của Hiên Viên cũng rất nhanh, hắn đưa cung ra phía sau chặn lại đòn tấn công này.

“Hả?”

Đúng lúc này, Lão tứ Lâm gia nhíu mày lại.

Cho dù Hiên Viên có đủ tốc độ phản ứng thì kết quả cũng không nên là như vậy mới đúng.

Từ lực lượng truyền đến từ chiếc cung kia, không những không kém gì hắn mà thậm chí còn mạnh hơn vài phần!

“Người không thể là người hiện thể được!”

“Rốt cuộc người là ai? Lâm gia ta từng có thù hận gì với người?”

Lão tứ Lâm gia nhanh chóng lùi lại, tránh sau một thân cây to.

Sau mấy lần giao phong, hắn nhận ra một điều.

Thực lực của cung tiễn thủ trước mắt còn mạnh hơn hắn!

Hiên Viên cũng dừng lại, chuẩn bị tiếp tục nói.

“Sột soạt!”

Trong rừng đột nhiên truyền đến một vài tiếng động.

Khuôn mặt Lão tứ Lâm gia đột nhiên thay đổi, xoay người chuẩn bị chạy đi.

Bây giờ hắn đã biết vì sao trên ngọn núi ở thành phố NJ này không có ai tới đón hắn.

Nơi này là một cái bẫy.

Nhưng không phải là bẫy nhằm vào Tô Mộ.

Mà là dành cho hắn!

Nghĩ thông suốt điểm này, trong đầu Lão tứ Lâm gia chỉ còn lại một suy nghĩ.

Chạy!

Thân là một vị lão tổ, hắn mạo hiểm vượt giới đến đây để theo đuổi cơ hội phong Thần.

Nếu thật sự chết ở đây thì hắn sẽ không có được gì cả!

Thấy Lão tứ Lâm gia chạy trốn, Hiên Viên hoàn toàn không có ý định ngăn cản.

Tiếng động truyền đến từ trong rừng chính là do chiến sĩ Xương Khô phát ra.

Dưới sự phong tỏa của chúng nó, lão tứ Lâm gia căn bản không thể chạy thoát.

“Đây là cái gì vậy?”

Quả nhiên, Lão tứ Lâm gia vừa chạy vào trong rừng đã bị một chiến sĩ Xương Khô cản lại.

Sau khi chiến đấu một lúc, vẻ mặt Lão tứ Lâm gia thay đổi.

Thực lực của chiến sĩ Xương Khô này lại không kém gì hắn!

“Sột soạt!”

Không chờ Lão tứ Lâm gia khiếp sợ xong, các hướng khác nhau trong cánh rừng lại truyền đến tiếng động.

“Còn nữa à?”

Lão tứ Lâm gia nhú chặt mày, khuôn mặt cực kỳ tối tăm.

Chỉ một lát sau, bốn bộ xương khô đã xuất hiện vây quanh hắn.

“Chuyện này!”

Lão tứ Lâm gia nói không nên lời.

Đối mặt với sự phong tỏa của năm chiến sĩ Xương Khô, cộng thêm một Hiên Viên không kém gì hắn, mọi chuyện như hình thành tử cục!

“Người chạy được chắc?”

Hiên Viên chậm rãi bước tới, giọng nói vang dội.

Lão tứ Lâm gia nhìn chằm chằm Hiên Viên, giọng nói trầm thấp: “Người là người sau lưng Lăng thiếu? Các người tính kế ta?”

Hiên Viên không trả lời mà chỉ kéo dây cung trong tay.

Năm chiến sĩ Xương Khô cũng giơ vũ khí trong tay lên.

Chỉ cần mũi tên của Hiên Viên bay ra thì năm chiến sĩ Xương Khô sẽ lập tức tấn công.

“Chúng ta có thể nói chuyện!” Hiển nhiên là Lão tứ Lâm gia đã luống cuống.

“Hỏi hắn chuyện về huân chương của Thần!”

Lúc này, trong đầu Hiên Viên vang lên giọng nói của Tô Mộ.

“Người biết huân chương của Thần không?” Hiên Viên mở miệng hỏi.

“Chuyện này...”

Đối mặt với vấn đề này, Lão tứ Lâm gia áp a áp ứng.

Tô Mộ ở bên cạnh thấy hần như vậy thì khẽ nhướng mày.

Dựa vào biểu hiện của vị lão tổ này, chắc chắn hần biết điều gì đó.

“Người biết huân chương của Thần đúng không? Nói cho ta có thể tìm huân chương của Thần ở đâu!”

Tô Mộ cũng không có ý định che giấu nữa, giải trừ Ảnh Độn.

“Người là?”

Trong rừng đột nhiên xuất hiện thêm một người làm Lão tứ Lâm gia khiếp sợ.

Hần không ngừng đánh giá Tô Mộ, trong mắt tràn đầy sợ hãi.

Có thể ẩn mình ngay bên cạnh mà hần không hề phát hiện ra, thực lực của người này tuyệt đối không yếu.

Hai chọi một, cộng thêm năm chiến sĩ Xương Khô mạnh mẽ, Lão tứ Lâm gia thật sự cảm nhận được nguy cơ tử vong.

“Trả lời vấn đề của ta!” Tô Mộ nhắc lại.

Chương 521: Chí Tôn Vô Thượng.

Người dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, Lão tứ Lâm gia bắt đầu lấy ra một thứ.

“Đúng là ta mang theo huân chương của Thần mới có thể vượt giới tới đây, chắc các người cũng vậy đúng không?”

Trong mắt hần, trong số hai người, ít nhất có một người vượt giới đến.

Dựa vào cấp bậc của bọn họ, muốn vượt giới thành công thì bắt buộc phải mang theo huân chương của Thần.

Hần cũng không cảm thấy kỳ lạ vì sao hai người lại hỏi hần về

chuyện huân chương của Thần.

Nhìn thấy huân chương của Thần trong tay Lão tứ Lâm gia, Tô Mộ hơi sửng sốt, ngay sau đó vẻ mặt trở nên mừng như điên.

Chuyện này phải nói là có được mà chẳng mất công sức!

“Đưa nó cho ta!” Mảnh huân chương của Thần cuối cùng gần trong gang tấc, Tô Mộ gấp không chờ nổi mở miệng nói.

“Ta có thể đưa huân chương của Thần cho các người, nhưng các người phải thả ta đi!”

Lão tứ Lâm gia đưa ra điều kiện.

“Cho dù các người có nhiều người, nhưng nếu ta quyết tâm chạy trốn thì chưa chắc các người có thể giữ được ta!”

“Hơn nữa, nếu các người ép ta đến đường cùng, thế nào ta cũng phải kéo theo một người chôn cùng!”

Như lo lắng hai người không đồng ý, hắn lại bổ sung thêm vài câu, càng tỏ vẻ cùng lắm thì cá chết lưới rách.

“Ha ha!”

Hắn vừa dứt lời, Tô Mộ cười nhạo.

Trước mặt hắn, tên lão tổ sống lại bỏ đi này còn không bằng một con BOSS cấp Vương trong trò chơi.

Ít nhất những con BOSS đó còn có lượng HP dày.

“Giao huân chương của Thần cho ta, lại nói cho ta bí mật về người sống lại!” Giọng nói lạnh lẽo của Tô Mộ vang lên.

Nghe vậy, trên mặt Lão tứ Lâm gia lộ ra vẻ khó hiểu.

Câu trước thì hắn nghe hiểu rồi, nhưng câu sau hắn nghe không rõ lắm.

Bí mật của người sống lại, loại lời nói này căn bản không phải “người sống lại” có thể nói ra.

“Các người không phải người sống lại! Rốt cuộc các người là ai?”

Giọng nói của Lão tứ Lâm gia vô cùng âm trầm.

Tới giờ phút này, hắn vẫn không nghĩ ra.

Không phải người sống lại thì tại sao lại có thực lực mạnh như vậy?

Game mới mở trong thế giới hiện thực được bao lâu?

“Không phải người vẫn luôn tìm ta ư?”

Tô Mộ mỉm cười, sáng khoái trả lời vấn đề này.

Lão tứ Lâm gia mở to hai mắt, khuôn mặt tràn đầy vẻ khó tin.

Hắn không ngờ, Tô Mộ mấy ngày nay hắn tìm kiếm lại đang đứng trước mặt hắn.

Cảnh này hoàn toàn không giống với cảnh tượng hai người gặp mặt trong tưởng tượng của hắn!

“Trên người người có bí mật rất lớn!” Lão tứ Lâm gia không nhận được hô lên một câu.

Bây giờ hắn mới hiểu vì sao lão tổ nói trên người Tô Mộ có cơ hội phong Thần!

Nhưng dù hắn hiểu thì có thể làm được gì chứ?

“Bí mật à?”

Tô Mộ nghe vậy lộ ra vẻ suy tư.

Nếu nói mình có bí mật gì thì đơn giản chính là điểm kỹ năng vô hạn kia.

Nhưng chắc chắn vị lão tổ trước mắt không biết điều này.

“Trên người hắn có bí mật, người liên thủ với ta giải quyết hắn, người có thể có được cơ hội phong Thần!”

Lão tứ Lâm gia nhìn về phía Hiên Viên rồi hô to.

“Ta còn có thể tặng mảnh huân chương của Thần này cho người!”

Vì mạng sống, điều kiện hắn đưa ra cực kỳ phong phú.

Nhưng điều làm hắn không ngờ là Hiên Viên vẫn tỏ vẻ thờ ơ.

“Đây chính là cơ hội phong Thân đó!”

“Người có biết chỉ có người phong Thân mới có thể tiến vào chiến trường cuối cùng không?”

“Một khi bước lên vương tọa, chư thiên vạn giới, vị diện vô tận, tất cả pháp tắc đều sẽ do người viết.”

“Người chính là Chí Tôn Vô Thượng bao trùm tất cả!”

Trong giọng nói của Lão tứ Lâm gia còn mang theo tiếng gào thét.

Trong mắt hắn, lý do Hiên Viên không dao động là bởi vì còn chưa rõ hàm nghĩa trong đó.

Vì sao hắn lại liều chết vượt giới?

Còn không phải là vì cơ hội phong Thân kia à!

“Người liên thủ với ta cùng nhau giết hắn, mọi thứ người muốn đều có thể thực hiện!” Lão tứ Lâm gia nhấn mạnh với Hiên Viên.

Hiên Viên vẫn giữ nguyên dáng vẻ lạnh nhạt kia.

Cung trong tay giơ lên cao, phương hướng mũi tên nhắm chuẩn vẫn chỉ có một.

“Ngu xuẩn, người thật sự quá ngu xuẩn!” Lão tứ Lâm gia cười to.

Hắn đột nhiên dẫm mạnh một cái, cả người bay lên không trung.

Nếu không thể thuyết phục thì chỉ còn con đường chạy trốn.

“Muốn chạy à?”

Thấy Lão tứ Lâm gia muốn chạy trốn từ trên không trung, Tô Mộ nở một nụ cười khinh thường.

“Vùng Từ Trường Trọng Lực!”

Hắn vừa suy nghĩ, trọng lực mạnh mẽ lập tức bao phủ đỉnh núi này.

Dưới điểm trí lực kinh khủng của Tô Mộ, giày trên chân Lão tứ Lâm gia hiển nhiên đã không còn tác dụng.

Thân thể vừa bay lên không của hắn cũng nặng nề rơi xuống mặt đất.

Tư thế rơi của vị lão tổ này cực kỳ không đẹp, khuôn mặt đập xuống mặt đất, cơ thể không thể động đậy.

“Không thể nào!”

“Tuyệt đối không thể nào!”

Hắn không ngừng lẩm bẩm, nhìn qua có hơi điên cuồng.

Thực lực của Tô Mộ hoàn toàn đảo lộn nhận thức của hắn!

Cho dù hắn trong thực lực thời kỳ toàn thịnh chỉ sợ cũng không phải đối thủ của người hiện thể này.

Lão tứ Lâm gia không thể cử động, Tô Mộ bước tới, một chân đạp lên bàn tay hắn

“Rắc!”

Tiếng xương bàn tay vỡ vụn vang lên, mảnh huân chương của Thần bị Lão tứ Lâm gia nắm trong tay cũng rơi ra ngoài.

Tô Mộ vươn tay nhặt huân chương của Thần lên.

Cuối cùng, hắn cũng gom đủ mảnh thứ năm huân chương của Thần rồi!

Hắn rất tò mò về những tin tức nhân vật cấp lão tổ nắm giữ!

“Ta cảm thấy rất hứng thú với những lời vừa rồi của người, người có thể nói thêm một vài câu nữa không?”

Chương 522: Lão tứ Lâm gia phản công.

Tô Mộ ngồi xồm xuống nhẹ nhàng vỗ mặt Lão tứ Lâm gia.

“Nếu ta nói cho người, người có thể cho ta một con đường sống không?” Lão tứ Lâm gia khẩn cầu.

“Có thể!”

Tô Mộ khẽ mỉm cười và đồng ý.

“Chắc hẳn người đã biết rất nhiều về game Thần Đồ rồi đúng không?” Lão tứ Lâm gia hỏi.

“Coi như là biết một ít!” Tô Mộ trả lời.

“Vậy chắc là người đã đi qua ngoài tường rồi đúng không?”

“Đi rồi!”

Lão tứ Lâm gia im lặng một lúc rồi tiếp tục nói: “Người hẳn là biết, game Thần Đồ từng nói, ở nơi nào đó ngoài tường có một tòa tháp cao, mà bước lên tầng cao nhất của toà tháp đó là có thể trở thành Thần.”

“Đúng là như vậy.”

Tô Mộ nhớ lại rồi gật đầu.

Lão tứ Lâm gia đột nhiên nở nụ cười: “Nhưng tòa tháp đó không tồn tại trong thế giới Thần Đồ!”

Nghe thấy thế, Tô Mộ khẽ nhướn mày.

Trong game Thần Đồ, thế giới ngoài tường rộng lớn vô biên, nếu có người nói tồn tại một toà tháp như vậy thì hẳn sẽ tin.

Nhưng bây giờ Lão tứ Lâm gia lại nói toà tháp đó không tồn tại

trong thế giới Thần Đồ, vậy rốt cuộc nó nằm ở đâu?

“Tòa tháp đó ở đâu?”

Muốn biết đáp án, Tô Mộ chỉ có thể hỏi vị lão tổ này.

“Theo ý của người, sự tồn tại của tường thật sự chỉ là vì ngăn cản ma vật xâm lấn thôi à?” Lão tứ Lâm gia không trả lời mà hỏi ngược lại.

Tô Mộ sửng sốt rồi vội vàng hỏi: “Người có ý gì?”

“Chắc người cũng đi qua phía sau cánh cửa truyền tống rồi đúng không?” Lão tứ Lâm gia vẫn không trả lời, chỉ tiếp tục nói: “Người không cảm thấy phía sau những cánh cửa truyền tống đó có nhiều nơi rất đặc biệt à?”

“Người biết game Thần Đồ xuất hiện như thế nào không?”

“Người biết vì sao người sống lại phải tới thế giới hiện thực không?”

Vị lão tổ này liên tục hỏi một đồng vấn đề.

Tô Mộ không thể trả lời, hần trợn trắng mắt: “Rốt cuộc là ta đang hỏi người, hay người đang hỏi ta?”

Lão tứ Lâm gia nở nụ cười khổ: “Có những thứ ta không thể nói thẳng cho người được!”

“Ặc!”

Tô Mộ không biết nên nói gì.

Lão tứ Lâm gia hỏi nhiều vấn đề như vậy hiển nhiên là muốn hần lĩnh ngộ!

“Điểm bắt đầu cũng là điểm kết thúc!” Lão tứ Lâm gia lại nói thêm một câu nghe rất là cao thâm.

Tô Mộ nghe vậy lập tức nhú mày rơi vào trầm tư.

Xâu chuỗi những vấn đề của Lão tứ Lâm gia với nhau, cộng thêm

câu cuối cùng, hắc mớ hồ hiểu ra một vài điều.

Nhưng vẫn còn cách chân tướng một khoảng.

“Chính là lúc này!”

Đúng lúc này, trong mắt Lão tứ Lâm gia đột nhiên xuất hiện sát ý mãnh liệt.

Cơ thể không thể cử động được của hắc đột nhiên tách ra thành bốn bóng người.

Bốn bóng người cùng tấn công, liên tục thay đổi vị trí, làm người ta không thể né tránh.

Tô Mộ bị vây xung quanh, trên người liên tục bị đánh trúng.

Lão tứ Lâm gia thấy vậy không nhịn được mà nở nụ cười.

Hắc đang chờ Tô Mộ phân tâm.

Một đòn này là đòn tấn công mạnh nhất của hắc, cho dù bị khống chế không thể cử động, hắc vẫn có thể phát động một đòn chắc chắn phải chết này!

“Người quá coi thường ta, là do người tự tìm đường chết!”

Lão tứ Lâm gia đọc tuyên ngôn của người vừa chuyển bại thành thắng.

Ánh mắt hắc nhìn về phía Hiên Viên đang đứng cách đó không xa.

Chỉ cần có thể né tránh mũi tên của Hiên Viên là hắc có thể chạy đi!

“Hả?”

Nhưng đợi một lúc lâu, luồng trọng lực đè trên người hắc hoàn toàn không có dấu hiệu biến mất.

Đôi mắt Lão tứ Lâm gia mở to, vội vàng nhìn về phía Tô Mộ ở bên cạnh.

Bốn bóng người kia đã biến mất, Tô Mộ mỉm cười nhìn hắn.

“Người không chết?” Lão tứ Lâm gia hô to theo bản năng.

Thân là một thích khách đứng đầu, một đòn toàn lực lại không thể giết chết một pháp sư?

Hơn nữa kỹ năng hắn dùng còn là kỹ năng cấp Thần!

Khuôn mặt Tô Mộ đầy ý cười, trong ánh mắt mang theo sát ý sắc bén.

Một đòn này của Lão tứ Lâm gia thật sự vô cùng tàn nhẫn.

Nếu không phải trong chớp mắt đó, mình cảm nhận được uy hiếp, mở Lá Chắn Ma Pháp kịp thời thì có thể đã phải đứng im chịu đánh rồi.

Đương nhiên, lão tứ Lâm gia muốn xử lý mình thì còn kém xa!

Hành động phản công trước khi chết của hắn chỉ là trò cười trong mắt mình mà thôi.

Tô Mộ lộ ra một hàm răng trắng.

“Giữ lại người cũng không có tác dụng gì!”

“Đừng giết ta, ta xin người đừng giết ta!”

Lúc này Tô Mộ nghiêm nhiên trở thành ác ma trong mắt của Lão tứ Lâm gia.

“Chỉ cần người cho ta một con đường sống, bất kể người muốn ta làm gì, ta cũng có thể làm theo!”

“Người không phải muốn biết những điều bí ẩn kia sao? Ta có thể nói cho người từng chút từng chút một!”

“Không chỉ như thế, ta còn có thể hỗ trợ giới thiệu người với lão tổ tông của Lâm gia ta, hắn là tồn tại Phong Thần, liên minh với hắn thì người cũng có thể có thêm một phần trợ lực trên chiến trường cuối cùng!”

Vì để có thể được sống tiếp, Lão tứ Lâm gia từ bỏ tất cả, cho dù là trở thành nô bộc của ác ma.

Nhưng cho dù hắc gào thét lớn tiếng thế nào, sát ý trong mắt của Tô Mộ cũng không hề thuyên giảm.

Một nhân vật cấp lão tổ không dễ dàng nắm trong tay.

Giữ Lão tứ Lâm gia lại bên mình, mình còn phải luôn luôn đề phòng hắc.

Nếu mình bước vào trò chơi, còn có những vùng cấm ngoài tường kia, cũng không có cách nào dẫn theo tên này.

Về phần lấy được bí ẩn từ miệng của hắc?

Có tồn tại của trật tự pháp tắc, điều này tuyệt đối là tổn sức nhất.

Điều mà hắc có thể nói chắc chắn vừa rồi đều đã nói rồi.

“Đi chết đi!”

Chương 523: Sử dụng huân chương của Thần!

Sau khi âm thanh lạnh như băng của Tô Mộ vang lên, một hố đen xuất hiện hiện bên cạnh của Lão tứ Lâm gia.

Lực hút mạnh mẽ hút tất cả đồ vật xung quanh qua.

“Đi thôi!”

Tô Mộ hạ mệnh lệnh cho Hiên Viên và chiến sĩ Xương Khô.

“Ầm!”

Mười giây sau trên núi vang lên tiếng động cực lớn.

Khu vực bên kia bị hố đen bị san thành đất bằng phẳng, Lão tứ Lâm gia cũng hoàn toàn tan thành mây khói.

Tô Mộ đứng ở dưới chân núi, trong tay xuất hiện năm mảnh huân chương của Thần.

Sau khi năm mảnh huân chương của Thần cùng xuất hiện thì giữa chúng sản sinh ra một luồng lực hút cực mạnh lẫn nhau.

Dưới sự dẫn dắt của luồng lực hút này, năm mảnh tinh thể trôi lơ lửng.

Chúng nó không ngừng vờn quanh trong không trung.

“Lách cách!”

Đột nhiên trên năm mảnh tinh thể xuất hiện vết nứt.

Tô Mộ thấy thế, mặt liền biến sắc.

Khó khăn lắm mình mới tập hợp đủ năm mảnh tinh thể, sẽ không xảy ra vấn đề gì chứ?

“Lách cách!”

Âm thanh vụn vỡ lần nữa vang lên, năm mảnh thủy tinh cùng bể tan tành.

Tiếp theo, một cột sáng xông thẳng lên trời.

Dưới sự dẫn dắt của luồng ánh sáng này, thủy tinh vỡ tan bắt đầu lắp ráp lại.

Sau khi tất cả mảnh vỡ dung hợp lại với nhau, một mảnh tinh thể hình sao năm cánh hoàn chỉnh xuất hiện trước mắt của Tô Mộ.

Nó trôi lơ lửng trên không trung, trên đó ẩn chứa một luồng năng lượng cực kỳ khổng lồ.

Trên bề mặt tản ra hào quang, thậm chí khiến cho đôi mắt của Tô Mộ cũng sắp không mở ra được.

Mảnh tinh thể hình sao năm cánh này chói mắt giống như một ngôi sao thật sự.

‘Người đã thu được huân chương của Thần (hoàn chỉnh)’

‘Huân châu của Thần (hoàn chỉnh): Sau khi sử dụng có thể thu được Pháp Tắc Cửa Thần trong đó!’

Cầm tinh thể sao năm cánh này trong tay, luồng ánh sáng chói mắt kia bắt đầu thu lại, Tô Mộ cũng nhìn thấy miêu tả cụ thể của mảnh huân chương của Thần này.

‘Có sử dụng không?’

Lúc này lại có một nhắc nhở bắn ra.

“Nếu dùng mảnh huân chương của Thần này thì ta còn có thể đi những nơi đó được không?”

Tô Mộ do dự.

Bây giờ mình muốn vào những khu vực cao cấp, không có huân chương của Thần thì không làm được.

Nhưng nếu mình không sử dụng thì không có cách nào đột phá hạn mức cao nhất của thuộc tính, cho dù đi đến những khu vực cao cấp kia cũng vô dụng.

“Vẫn là dùng thôi!”

Sau một hồi rối rắm, Tô Mộ lựa chọn sử dụng.

‘Có thể ban tặng cho mình hoặc là kỹ năng Pháp Tắc Cửa Thần, xin mời tiến hành lựa chọn!’

Sau khi xác định, lại một nhắc nhở nữa bắn ra.

Tô Mộ nhìn qua chọn lựa kỹ năng, sẽ trực tiếp nhảy chuyển đến thanh kỹ năng của bản thân.

Nhưng toàn bộ kỹ năng có thể được ban tặng kỹ năng Pháp Tắc Cửa Thần, đều là kỹ năng cấp Thần.

“Kỹ năng không cần gấp, vẫn nâng cao hạn mức cao nhất trước!”

Tô Mộ lựa chọn ban tặng cho bản thân.

Một giây sau, huân chương của Thần tản ra ánh sáng kịch liệt.

Vầng ánh sáng này hình thành một quả cầu ánh sáng, bao vây Tô Mộ trong đó.

Từng dòng năng lượng bắt đầu gột rửa cơ thể của Tô Mộ.

Không chỉ như thế còn có một luồng pháp tắc hiện ra, tôi luyện thân thể Tô Mộ.

“Cảm giác này giống như là bị xé nát!”

Sau khi những pháp tắc kia vào người, Tô Mộ phát ra tiếng tru tréo đau đớn.

Thân thể của hắn không ngừng bị pháp tắc rèn luyện, từ từ thích ứng với cảm giác này.

Ban đêm, dưới chân núi đặc biệt sáng ngời.

Hiên Viên cùng với năm chiến sĩ Xương Khô canh giữ xung quanh của vầng sáng, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Một khi có bất kỳ người nào muốn đến gần thì Hiên Viên tuyệt đối sẽ không do dự mà đánh chết chúng.

...

Vị trí của thành phố NJ.

“Nơi núi non đó có một cột sáng xông lên trời, chẳng lẽ nào là kỹ năng gì sao?”

“Là kỹ năng của Tô Pháp Thần, hay là lão tổ kia?”

“Trận đại chiến này chẳng lẽ đã bước vào hồi kết ư? Rốt cuộc là ai thắng?”

“Có ai tổ chức đoàn thể đi thăm dò một chuyến không?”

Cột sáng khổng lồ thu hút sự chú ý của vô số người, tiếng nghị luận kéo dài không dứt.

“Cột sáng mạnh mẽ như thế, vừa nhìn đã biết không phải là Tô Pháp Thần hoặc là Hiên Viên có thể phát ra rồi!”

“Đây nhất định là kỹ năng của lão tổ, hai người của hiện thế tiêu rồi!”

Cũng có một số người sống lại càng cho rằng cột sáng này là tuyệt sát do lão tổ phát ra.

Nhưng tất cả mọi người trong thành phố NJ đều đang quan sát, không có một người nào tiến về phía ngọn núi kia vào lúc này.

Bọn họ đều đang chờ đợi cột sáng kia biến mất, chờ trận đại chiến này kết thúc.

Tất cả mọi người đều không biết.

Cột sáng này và trận đại chiến trong mắt của bọn họ không hề có mối quan hệ gì.

Trận chiến đấu được bọn họ xem là đại chiến thế kỷ thật ra sớm đã kết thúc rồi.

Lão tổ vô địch tất thắng trong mắt của người sống lại hoàn toàn không ngăn được một kỹ năng của Tô Pháp Thần.

...

Vùng ngoại ô Ma Đô.

Bên dưới một hố đất đột nhiên xảy ra động tĩnh.

Sau một khoảng thời gian, một bóng người chui từ dưới đất lên.

Toàn thân người này bị bùn đất bao phủ, thở phì phò từng ngụm.

Hắn đưa tay ra, lau bùn đất trên mặt.

Một khuôn mặt anh tuấn lộ ra.

Nhưng trên gương mặt này lại mang theo một luồng ác khí.

“Hiên Viên!”

“Tô Mộ!”

Hắn nắm chặt hai nắm tay, cực kỳ phấn nộ.

Nếu như Hiên Viên ở nơi này, nhất định sẽ nhận ra người này.

Hắn chính là Lăng thiếu biến mất trên núi!

Chương 524: Đột phá hạn mức cao nhất.

Thành phố NJ.

Thời gian đã đến nửa đêm về sáng.

Cột sáng xông lên trời kia bắt đầu ảm đạm.

Khi ánh sáng hoàn toàn tiêu tán thì bóng người của Tô Mộ xuất hiện từ bên trong.

Dưới ánh trăng chiếu rọi, trên người của hắn tản ra một luồng ánh sáng rực rỡ đặc biệt.

“Ta có thể cảm nhận được một loại xiềng xích nào đó đã được mở ra!”

Tô Mộ không ngừng đánh giá bản thân, vẻ mặt hưng phấn.

Trải qua thử thách của pháp tắc, mình đã hoàn thành sự thay da đổi thịt.

Thân thể ngày nay đã sở hữu cái gọi là thần tính.

“Bây giờ thuộc tính của ta có thể đột phá hạn mức cao nhất rồi à?”

Tô Mộ vội vàng mở giao diện thuộc tính.

Năm thuộc tính của mình vẫn là mười nghìn điểm tròn trĩnh.

“Thêm trí lực trước!”

Thêm một điểm thuộc tính có được từ thăng cấp trước kia vào trí lực, chữ số trên đó lập tức biến thành 10001.

“Được rồi!”

Tô Mộ kích động phát ra tiếng kêu lớn.

Thêm điểm thành công có nghĩa là hạn mức cao nhất của thuộc tính đã được phá bỏ, mình có thể đạt được thuộc tính càng cao hơn nữa!

“Thêm toàn bộ vào trí lực!”

Không do dự, Tô Mộ thêm toàn bộ một nghìn hai trăm điểm thuộc tính còn thừa lại trước kia vào trí lực.

Dưới sự trợ lực của Tăng Lên Cực Hạn, trị số trí lực ngay lập tức tăng lên 2400 điểm.

Người chơi: Tô Mộ

Cấp bậc: cấp 1 bát giai (0/ 3000000)

HP: 4230000

MP: 1750000

Công kích vật lý cận chiến: 40000

Công kích ma pháp: 179740

Phòng ngự vật lý: 45000

Phòng ngự ma pháp: 55500

Bạo kích ma pháp: 40%

Sát thương bạo kích ma pháp: 250%

Ma pháp xuyên thấu: 60%

Bạo kích vật lý: 5%

Tất cả khả năng miễn dịch: 50%

Miễn giảm tổn thương: 30%

Sức mạnh 10000, thể chất 10000 (+ 4000), nhanh nhẹn 10000, tinh thần 10000 (+ 7500), trí lực 12400 (+ 8500)

Trên giao diện thuộc tính, công kích ma pháp cao đến một trăm tám mươi nghìn kia khiến cho người ta ngưỡng mộ.

Đừng nói là cùng giai, cho dù là thập giai, những người khác ở điều kiện tiên quyết là được mặc một bộ trang bị không tệ thì công kích ma pháp cũng không đạt đến được tám mươi nghìn.

Phối hợp với thương tổn tăng thêm ngoài định mức của kỹ năng cấp Thần, sát thương đầu ra của Tô Mộ lại lần nữa tăng lên một khoảng.

“Huân chương của Thần quả nhiên là đồ tốt!”

“Nếu ban tặng cho kỹ năng thì sẽ lại sinh ra hiệu quả như thế nào nhỉ?”

Tô Mộ không khỏi tò mò.

Sau khi kỹ năng cấp Thần được ban tặng thần tính thì sẽ lại sinh ra biến chất gì?

Thế nhưng sau khi ánh sáng biến mất, mảnh huân chương của Thần kia cũng đã biến mất, muốn biết được điểm này thì mình cần phải thu thập lại đủ năm mảnh huân chương của Thần mới được.

Hắn nhìn về phía Hiên Viên.

Trước mắt đã biết có khả năng chỉ có một nơi có huân chương của Thần.

Tháp Sa Đọa!

Nếu mình và Hiên Viên cùng nhau đến tháp Sa Đọa, có lẽ có cơ sở chắc chắn có thể đánh chết Chúa Tể Sa Đọa kia.

“Có muốn thử xem sao không?”

“Hay là thăng cấp một đợt thuộc tính trước?”

Tô Mộ có hơi do dự.

So với trước kia, mình chỉ đạt được sự thăng cấp công kích ma pháp mà thôi.

Thực lực của Chúa Tể Sa Đọa trước mắt vẫn là một ẩn số.

Trước khi có đầy đủ cơ sở chắc chắn, Tô Mộ cũng không muốn mạo hiểm.

Tâm niệm vừa động, Tô Mộ đến nơi mà lão tổ kia chết. Dưới ánh trăng, một món đồ tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt.

Tô Mộ nhặt nó lên, lập tức cảm thấy vui mừng.

‘Giày Đạp Phong Kim Lũ (cấp Thần): +5000 nhanh nhẹn sau khi mang vào, có thể đi trên không trung!’

Đây lại là một món trang bị cấp Thần tăng nhanh nhẹn!

“Chẳng trách tên kia có thể đi trong không trung!”

Đặc biệt là sau khi nhìn thấy hiệu quả của món trang bị này, Tô Mộ đã cười.

Đây quả thật chính là thứ được làm theo yêu cầu của Hiên Viên mà!

Lại một phát Chớp Nhoáng, Tô Mộ trở lại bên cạnh Hiên Viên.

“Người cầm lấy món trang bị này. Tiếp theo vẫn là chia nhau hành động. Người đi về phía bắc tìm tung tích của di tích, nếu gặp phải người sống lại thì một tên cũng không giữ.”

Có món trang bị này, tốc độ di chuyển của Hiên Viên rõ ràng được tăng lên cực lớn.

Chuyện phá hủy tháp Sa Đọa tạm thời không cần phải gấp.

Dù sao đã đột phá được hạn mức cao nhất của thuộc tính thì đợi cày thêm thuộc tính rồi mới đi đối phó với Chúa Tể Sa Đọa kia cũng không muộn.

Trước mắt chuyện quan trọng vẫn là tìm được huân chương của Thần.

“Biết rồi!”

Sau khi Hiên Viên nhận lệnh thì mang đôi giày kia vào, đi lên không trung.

Tô Mộ thấy thế, giải trừ triệu hồi tiểu đệ Xương Khô.

Những chiến sĩ Xương Khô này đã không theo kịp với tốc độ của Hiên Viên rồi.

Huống hồ ngay cả lão tổ của người sống lại cũng thua trên tay của mình, e rằng những người sống lại kia sẽ có một khoảng thời gian không dám tìm mình để gây rắc rối.

“Nhân vật cấp lão tổ muốn vượt giới để đến, vậy thì nhất định có mang theo huân chương của Thần.”

“Ta lại hy vọng bọn họ có thể đến thêm vài người!”

“Nếu như vậy thì ta sẽ cho bọn họ thêm một mối lửa!”

Ánh mắt Tô Mộ hướng về phía thành phố NJ.

Lão tổ đích thân tới, người sống lại lại bố trí cạm bẫy ở nơi này, người sống lại của thành phố NJ tuyệt đối không phải là ít.

Một khi mình giải quyết toàn bộ những người sống lại kia, tất nhiên sẽ dẫn đến một cơn chấn động.

Đến lúc đó có lẽ sẽ có những lão tổ khác vượt giới để đến.

Từ trước đến giờ Tô Mộ không lo lắng đến chuyện gây thù chuốc oán.

Kẻ địch của mình sớm đã nhiều không đếm xuể rồi.

Năm lão tổ mang huân chương của Thần vượt giới thì có thể hợp thành một mảnh huân chương của Thần hoàn chỉnh rồi!

...

Chương 525: Đột phá hạn mức cao nhất. (2)

Thành phố NJ.

Sau khi cột sáng biến mất, toàn bộ những người sống lại của nơi này đều bắt đầu nao động lên.

“Lão tổ thành công rồi, tên Tô Mộ và Hiên Viên kia chắc chắn đã chết rồi!”

“Theo lẽ nghĩa có phải chúng ta nên đi thăm viếng lão tổ một chút không?”

“Đúng rồi, nghe nói lần này vị Lăng thiếu kia làm đội trưởng, bố trí thế cục, chắc hẳn sẽ tiến cử chúng ta cho lão tổ.”

“Đội chút đi, Lăng thiếu và lão tổ kia chắc là đang trên đường tới!”

Không có người sống lại nào cho rằng Tô Mộ và Hiên Viên còn sống.

Bọn họ đều đang suy nghĩ nên lấy lòng vị lão tổ kia như thế nào.

Suy cho cùng thì vị lão tổ kia đã trừ hại giúp cho bọn họ!

...

Bầu trời Lam Tinh.

Trên ánh trăng sáng kia.

Một nhóm người đang bố trí một trận pháp.

Ở vị trí trung tâm của trận pháp có một người đang đứng.

Trên mặt của hắn lộ ra thần sắc kiên nghị.

“Thiên Bằng, chuẩn bị xong chưa?”

Một cô gái tuyệt đẹp đứng bên ngoài trận pháp, nhìn người đứng

trong trận đấu đang đầy tình cảm.

“Bắt đầu đi!”

Giọng điệu của người trong trận kia kiên định.

Ngay sau đó, trận pháp khởi động, sinh ra một luồng lực đẩy cực mạnh.

Dưới lực đẩy cực mạnh này, người kia trực tiếp bị bắn ra ngoài, tiến về phía trước, chính là tinh cầu màu xanh lam kia.

Hắn dùng tốc độ cực nhanh đi vào trong phạm vi chân không.

Sau khi đã đến tầng khí quyển của Lam Tinh, cơ thể của hắn bắt đầu bốc cháy.

Nỗi đau thiêu đốt khiến cho gương mặt của người này trở nên méo mó.

Nhưng dưới sự chống đỡ của một niềm tin nào đó, hắn cố nén nỗi đau, ngay cả một câu cũng không phát ra.

Cuối cùng, hắn xuyên qua tầng khí quyển, rơi xuống giống như một ngôi sao băng!

Thành phố NJ.

Một nhóm lớn người sống lại lục tục tụ tập.

Bọn họ không hẹn mà cùng đi về phía ngọn núi ở vùng ngoại ô.

Lão tổ đích thân tới, những người này đều không dám chậm trễ.

Nếu có thể làm cho lão tổ vui vẻ, thậm chí bọn họ còn có thể một bước lên mây.

Sau một khoảng thời gian, hơn nghìn người sống lại tụ tập lại với nhau, trông ngóng chờ đợi, đợi chờ nghênh đón lão tổ kia.

“Các vị, các lão tổ đều thích kiểu cách lịch sự, lát nữa chúng ta phải khiến cho lão tổ hài lòng mới được.”

“Đây là chuyện hiển nhiên, lão tổ ra tay thay chúng ta giải quyết tên Tô Mộ và Hiền Viên kia, chúng ta không còn cần phải chịu sự quản chế của thổ dân nữa rồi!”

“Theo ta thấy, bây giờ chúng ta có thể trở về Ma Đô rồi.”

“Đúng vậy, Ma Đô đó lớn thế mà, ngày sau nhất định sẽ có di tích người sống lại cỡ lớn. Trước kia bị ép rời đi, ta còn có chút không nỡ!”

“Theo ta thì chúng ta dứt khoát nghênh đón lão tổ vào Ma Đô!”

Những người sống lại này thảo luận với nhau, người nào người nấy đều tươi cười rạng rỡ.

Đúng lúc này, bầu trời đột nhiên xuất hiện một vệt sao băng.

Trong bóng đêm, ánh lửa của sao băng đặc biệt bắt mắt.

Tất cả mọi người đều ngẩng đầu lên.

Mấy giây sau, trong tầm mắt của bọn họ xuất hiện một ánh lửa chói mắt khác.

Đó là một người trên lưng mọc một đôi cánh hỏa diễm!

Sự xuất hiện của hắn vừa đúng lúc trùng khớp với sao băng trên bầu trời, tạo thành một bức tranh tuyệt đẹp.

Những người sống lại nhìn hình ảnh này, tất cả đều cực kỳ hoảng sợ.

Người trên không trung kia, rất nhiều người trong số bọn họ đều đã từng gặp rồi.

Đôi cánh hỏa diễm kia càng trở thành cơn ác mộng trong lòng của bọn họ.

“Là tên Tô Mộ kia, sao hắn lại còn sống?”

“Đây rốt cuộc là chuyện gì? Lão tổ thua rồi?”

“Không thể nào, tuyệt đối không thể nào. Người đó là lão tổ mà,

sao có thể thất thủ?”

Âm thanh không thể tin nổi của từng người vang lên.

Tô Mộ xuất hiện ở nơi này chỉ có thể nói rõ một chuyện.

E rằng lão tổ kia đã ôm hận mà chết rồi!

“Chạy đi!”

Không biết là ai đã gào lên một câu.

Hơn một nghìn người sống lại lập tức như những con chó nhà có tang, bỏ chạy tứ tán.

Ngay cả lão tổ vượt giới để đến cũng không làm được gì Tô Pháp Thần, cho dù bọn họ nhiều người thì có tác dụng gì?

“Đi được à?”

Trên không trung, một tiếng hét to vang lên.

Một giây sau, tất cả người sống lại đều sững sờ ngay tại chỗ.

Vùng Từ Trường Trọng Lực vô hình bao trùm khu vực này khiến cho hơn một nghìn người sống lại không thể động đậy.

Tô Mộ ở trên không trung, quan sát những người sống lại luôn tự cho mình là cao cao tại thượng ở bên dưới.

Trong mắt của mình, bọn họ dĩ nhiên không khác gì con kiến.

“Trước kia đánh chết trên trăm người sống lại đã có lão tổ vượt giới tới tìm ta gây rắc rối. Nếu bây giờ giải quyết toàn bộ những người này, người đến thế nào cũng mạnh hơn so với tên vừa rồi nhỉ?”

Tô Mộ lộ ra một nụ cười, ánh mắt chỉ có những lão tổ phía sau.

“Thử kỹ năng mới của ta xem nào!”

Tô Mộ giơ một cánh tay lên, ma lực trong cơ thể bắt đầu ngưng tụ.

Những người bên dưới phân tán rất rộng, cần hai phát Thiên Hỏa mới có thể tiêu diệt toàn bộ.

“Thiên Hỏa Thiêu Thành!”

Sau khi Tô Mộ vung tay một cái.

Trên bầu trời, hai ngọn Thiên Hỏa mang theo uy thế không thể ngăn cản rơi xuống.

Gương mặt của tất cả người sống lại đều lộ ra vẻ sợ hãi.

Bọn họ liều mạng muốn chạy thoát, muốn thoát khỏi sự uy hiếp của cái chết, nhưng lại phát hiện tất cả đều là phí công.

Dưới Thiên Hỏa, tất cả đều bị chôn vùi sạch sẽ.

Mặt đất trở thành một mảnh khô cằn, hai ngọn lửa mạnh mẽ rất lâu không tắt.

Tô Mộ đứng trên không trung, giống như thần linh.

“Trong thành nhất định còn có những người sống lại khác.”

Chương 526: Quét sạch.

“Dưới Đới Mắt Chân Thật, những tên này không thoát khỏi mắt của ta đâu!”

Giải quyết xong những người này, Tô Mộ cũng không có ý định dừng tay.

Trong thành phố NJ to lớn như thế, số lượng người sống lại tuyệt đối không chỉ như thế.

Dù sao cũng đã ra tay rồi, vậy thì mình phải quét sạch tất cả người sống lại trong thành phố NJ này.

Đôi cánh hỏa diễm bay như tên bắn.

Tô Mộ không cho những người sống lại kia thời gian để phản ứng.

Đôi Mắt Chân Thật nắm bắt vị trí của những người sống lại kia một cách hoàn mỹ.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Từng tia từng tia sấm chớp vang lên, xử lý những tên ngoại tộc không thuộc về thế giới này.

“Mau nhìn kia, người trong không trung kia là Tô Pháp Thần sao?”

“Đúng vậy, đó chính là Tô Pháp Thần, ta nhận ra đôi cánh hỏa diễm của hắn!”

“Quá tốt rồi, Tô Pháp Thần còn chưa chết, hắn đã thắng lão tổ của người sống lại kia!”

“Quả nhiên, ta biết ngay Tô Pháp Thần là vô địch mà.”

Không ít người phát hiện Tô Mộ trên bầu trời, người nào cũng đều hưng phấn phát ra tiếng hô to.

“Tô Pháp Thần tuyệt vời nhất!”

“Tô Pháp Thần lợi hại!”

Trong một khoảng thời gian, những người chơi bình thường trong thành phố NJ đều đang reo hò vì Tô Mộ.

“Tô Pháp Thần đang làm gì vậy?”

“Sao khắp nơi đều là tiếng sấm vậy? Bây giờ cũng không có mưa!”

“Đây là kỹ năng của Tô Pháp Thần, hắn đang ra tay với những người sống lại kia!”

Rất nhanh đã có người phát hiện hành động của Tô Mộ.

Đối với chuyện này, người chơi bình thường đều ủng hộ.

Sự tồn tại của người sống lại vốn dĩ khiến bọn họ cảm thấy bị uy hiếp.

Mà tất cả những chuyện xảy ra trong thành phố NJ này cũng thông

qua một số người chơi truyền đến kênh chat của game Thần Đồ.

“Xác định trăm phần trăm là Tô Pháp Thần đã giải quyết lão tổ kia, đồng thời đang xử lý người sống lại của thành phố NJ!”

“Tô Pháp Thần vẫn rất mạnh, hẳn làm vậy là đang hạ chiến thư với tất cả người sống lại đấy!”

“Người sống lại rác rưởi gì chứ, trong mắt Tô Thần của ta đó chỉ là bột phấn.”

“Người sống lại bỏ đi cho lão tử, thế giới này là thuộc về bọn ta!”

Trên kênh chat, vô số người vỗ tay hoan hô cho Tô Mộ, người sống lại càng trở thành tồn tại giống như chuột qua đường.

...

“Ngay cả lão tổ cũng chết rồi? Tô Pháp Thần kia rốt cuộc làm thế nào vậy?”

“Tuyệt đối không thể nào, một tên thổ dân sao có thể đánh chết lão tổ? Có phải những tên thổ dân kia nhầm lẫn không?”

“Không đúng lắm, bên phía thành phố NJ không có tin tức, rất có khả năng tình huống là thật.”

Sau khi chuyện của thành phố NJ nổ ra, người sống lại ở các nơi tiến hành thảo luận khẩn cấp.

“Hẳn trắng trợn ra tay với người sống lại, chứng tỏ là muốn không chết không thôi với chúng ta.”

“Ngay cả lão tổ cũng không làm gì được Tô Mộ, chúng ta nên làm thế nào mới được đây?”

“A, hay là cầu hòa đi!”

Cuối cùng, đại đa số người sống lại cũng đã có được sự thống nhất.

Nếu đánh không lại vậy thì bọn họ chỉ có thể cầu xin Tô Pháp

Thần tha thứ thôi!

Thành phố NJ.

Tô Mộ thuyết minh cho cái gọi là cơn thịnh nộ của Pháp Thần một cách hoàn mỹ.

Những người sống lại không kịp tiến vào trong thế giới Thần Đồ, không có một người nào có thể chạy thoát sự phán xét của Lôi Đình.

“Tất cả mọi người của thành phố NJ nghe cho kỹ đây.”

“Lão tổ của người sống lại đã bị ta chém chết, những người sống lại muốn gây sóng gió thì Tô mộ ta tuyệt đối không cho phép!”

“Hể người nào phát hiện người sống lại và giết chết hẳn đều có thể đến nhận phần thưởng với ta!”

Dưới Đồi Mắt Chân Thật, sau khi không có mục tiêu, Tô Mộ quanh quẩn trên bầu trời của thành phố NJ, không ngừng hô to.

Những lời này đã tỏ rõ lập trường của hắn.

Phía bên dưới, vô số người tiến hành hồi đáp lại.

Sau khi trải qua trận chiến này ở thánh phố NJ, ở trong lòng của bọn họ, địa vị Pháp Thần của Tô Mộ hoàn toàn vững chắc.

Đồng thời bọn họ còn đặt một biệt hiệu khác cho Tô Mộ.

Người chơi đệ nhất đương thời!

“Nếu đã đến, vậy thì xem thử cửa truyền tống của thành phố NJ thông đến nơi nào vậy!”

Những thứ hư danh này Tô Mộ không thèm để ý.

Một phát Chớp Nhoáng, hắn đến bên ngoài cửa truyền tống lớn nhất của thành phố NJ.

Bên ngoài cửa ma vật rải rác.

Thực lực của những người sống lại kia có mạnh hơn nữa cũng không có cách nào giết đến cửa truyền tống này.

“Thiên Hỏa Thiêu Thành!”

Tô Mộ vung tay lên một cái, trong phút chốc đã giải quyết tất cả ma vật.

Đôi cánh hỏa diễm đập lên, mang hắn tiến vào trong cửa truyền tống.

“Vù! Vù!”

Vừa bước vào bên trong cửa, gió lạnh thấu xương gào thét ập tới.

Cảnh tượng xung quanh xảy ra biến hóa, Tô Mộ đi đến một thế giới băng tuyết.

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Gió tuyết tùy ý thổi tấp vào mặt, Tô Mộ dùng kỹ năng Góc Nhìn nhìn về phương xa.

Trong gió tuyết có lượng lớn ma vật ẩn núp.

“Cấp bậc quá thấp, tha cho các người đó!”

Nhìn những dấu hiệu sinh mệnh tán ra trên người của những ma vật kia, Tô Mộ bĩu môi.

Vượt qua gió tuyết, hắn bay về phía trời cao, tiếp tục tiến sâu vào thế giới băng tuyết này.

“Phía sau của mỗi một cửa truyền tống hình như đều là một thế giới hoàn toàn mới.”

“Dựa theo cách nói của lão tổ kia, trong này nhất định có thâm ý gì đó.”

Trên đường đi, Tô Mộ không nhịn được suy nghĩ.

Trước kia mặc dù chỉ dẫn của lão tổ vô cùng cố ý, nhưng mà lời hắn nói chắc chắn là thật.

Xâu chuỗi những điều này lại với nhau, Tô Mộ nghĩ đến một khả năng kinh người!

“Tất cả đều xảy ra trên Lam Tinh.”

Chương 527: Kẻ thù chung của người sống lại!

“Cho dù là trò chơi hay là vị diện kia, hoặc những thế giới này, trên thực tế đều kết nối với Lam Tinh!”

Điều này cũng có nghĩa là chiến trường cuối cùng rất có khả năng ở trên Lam Tinh!

“Tòa tháp cao kia trên thực tế là ở Lam Tinh?”

“Mà sự tồn tại của tường là để bảo vệ Lam Tinh?”

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, trong lòng của Tô Mộ ngày càng tin tưởng.

Không giống với những phỏng đoán vô căn cứ trước kia, cách nghĩ này là kết hợp những manh mối hiện tại mình đã thu thập được mà suy ra.

Về phần rốt cuộc tất cả có phải như mình suy nghĩ hay không?

Khi ngày khôi phục trò chơi đến sẽ lại sinh ra những sai lệch như thế nào?

E rằng chỉ khi ngày đó thật sự đến thì mới có thể có được đáp án.

“Đến biên giới rồi!”

Trong lúc Tô Mộ suy nghĩ như thế thì hắn cảm nhận được một lực cản trở xuất hiện.

Giống với phía sau của những cửa truyền tống khác, trước khi trò chơi hoàn toàn khôi phục, một số khu vực đều thuộc trạng thái phong tỏa.

“Trở ngại của lực pháp tắc đối với ta hình như suy yếu rồi?”

Tô Mộ tiếp tục tiến về phía trước, hắn lại cảm thấy có điều khác

thường lần nữa.

Lúc những pháp tắc kia bao phủ cơ thể của mình, rõ ràng có một luồng sức mạnh ngăn chặn chúng lại.

“Đây là hiệu quả từ huân chương của Thần!”

Tô Mộ lập tức phản ứng lại.

Sau khi cơ thể của mình dung hợp huân chương của Thần đã sản sinh ra kháng tính cực lớn đối với pháp tắc.

Điều này cũng có nghĩa là một số nơi mà trước kia mình không đến được, bây giờ chắc hẳn có thể đi qua rồi!

“Chẳng trách những NPC kia cũng muốn có huân chương của Thần!”

“Nếu bọn họ tập hợp đủ năm mảnh huân chương, dung hợp thành công, e rằng sẽ có thể thoát khỏi trói buộc của pháp tắc rồi!”

Lúc này Tô Mộ cũng nghĩ ra được nguyên nhân mà những NPC kia không tiếc bất cứ giá nào để đối phó với mình.

Mà điểm này cũng phần nào chứng thực phỏng đoán của mình.

“Lực áp chế trong không trung mạnh hơn, đi trên mặt đất!”

Tô Mộ thu hồi đôi cánh hỏa diễm, đi tới trên mặt đất.

Lớp tuyết dày đặc ngập đến đầu gối của hắn.

Dưới sự chống đỡ của thuộc tính hùng mạnh, hắn không hề chịu ảnh hưởng khi tiến tới.

Theo sau mỗi một bước đi của hắn đều sẽ có một luồng lực pháp tắc xuất hiện.

Cùng lúc đó, cơ thể của hắn hiện ra ánh sáng chói lọi, ngăn cản những pháp tắc kia.

Cứ thế Tô Mộ từng bước từng bước đi về phía chỗ sâu gió tuyết kia.

Tuyết đọng càng ngày càng dày, không vượt quá phần eo của hần.

Ánh mắt của Tô Mộ di chuyển về phía trước, từng bức tường lửa trống rỗng xuất hiện, hòa tan tuyết đọng phía trước.

Một con đường cũng được dọn dẹp ra.

Đi men theo con đường này, gió tuyết xung quanh cũng bắt đầu nhỏ dần.

Lại đi được một khoảng thời gian, tuyết đọng dưới chân không còn tồn tại nữa, thay vào đó là một mảng băng.

“Nơi này là?”

Ở nơi xa, một khoảng sông băng liên miên không dứt cũng xuất hiện trong mắt của Tô Mộ.

Cảnh tượng thế này khiến cho Tô Mộ có một loại cảm giác giống như dẫn thân vào Nam Cực.

...

Thế giới vị diện.

Sau khi Tô Mộ giải quyết xong những người sống lại, những chuyện xảy trong vị diện này đã không thể dùng từ chấn động để hình dung rồi.

Đây tuyệt đối là một cơn địa chấn khổng lồ!

Toàn quân tinh nhuệ do các gia tộc lựa chọn kỹ càng phái ra toàn bộ đều bị tiêu diệt trong một đêm.

Điều này đồng nghĩa với bố cục mà bọn họ bày mưu tính kế nhiều năm đã hoàn toàn sụp đổ!

Thậm chí có rất nhiều gia tộc đã đến bước đường không còn ai để dùng.

“Trong hiện thế lại xuất hiện nhân vật lợi hại như thế, tuyệt đối không thể để hần tiếp tục phát triển nữa!”

“Đúng vậy, nếu tên này không chết thì dựa vào tốc độ phát triển của hắn, khi ngày sống lại đến còn không biết sẽ biến thành quái vật như thế nào nữa!”

“Lão tổ đã lên tiếng, bất kể phải trả giá như thế nào thì người này cũng nhất định phải chết!”

“Các tộc cùng nhau tiêu hao nội hàm, bố trí trận pháp truyền tống, mang huân chương của Thần, đưa mấy vị lão tổ cùng nhau vượt giới!”

Tất cả đúng như dự đoán của Tô Mộ, hắn trở thành kẻ thù chung trong mắt của người sống lại!

Thế giới băng tuyết.

Tô Mộ đang bay về phía sông băng vô tận.

“Bên trong những sông băng đó có pháp tắc đặc biệt, Đôi Mắt Chân Thật của ta không thể nhìn xuyên qua được!”

Tình hình không giống như trong hành lang Hắc Ám, sông băng này giống với một mê cung khác.

Tô Mộ men theo dãy núi tìm tòi một lúc thì phát hiện ra một lối đi để đi vào tầng băng.

Lối vào rất hẹp, không biết dẫn đến nơi nào.

Đối mặt với mối đe dọa chưa biết được, Tô Mộ sải bước.

Không giống với mê cung trong tưởng tượng, đường như lối đi này chỉ có một.

Càng đi vào trong, lối đi cũng trở nên càng rộng.

Tô Mộ vươn tay, sờ vào tầng băng ở hai bên.

Đó là một loại lạnh buốt thấu xương.

Rất khó để tưởng tượng được rằng có sinh mệnh có thể sống được trong môi trường như thế.

Nhưng tiếp tục đi về phía trước, vật cản của tầng băng đã biến mất rồi, đã có một lượng lớn dấu hiệu sinh mệnh xuất hiện trong Đôi Mắt Chân Thật.

“Đó là một tòa thành sao?”

Tô Mộ dụi mắt, có chút không dám tin vào hình ảnh trong tầm mắt.

Một Băng thành hùng vĩ nằm ở phía trước.

Trong thành phố đó, có rất nhiều dấu hiệu sinh mệnh hình người đang hoạt động.

“Chớp Nhoáng!”

Vừa nghĩ vậy, trong nháy mắt Tô Mộ đã đến bên ngoài Băng thành.

Phóng tầm mắt ra nhìn, cả người hấn chìm trong sự chấn động.

Trong Băng thành này, có người già, trẻ nhỏ, thanh niên, phụ nữ.

Chương 528: Băng thành.

Những người này không ngừng bận rộn, người mặc quần áo bông dày dặn.

Thậm chí còn có thể nhìn thấy một vài ngọn lửa.

“Vậy mà thật sự có người sinh sống ở nơi này?” Tô Mộ không khỏi lẩm bầm một câu.

Sau khi phát hiện sự tồn tại của những người này, hấn nghĩ đến thôn Hỏa Sơn ở ngoài tường kia.

Nhưng nơi sông băng này có ở trong thế giới Thần Đồ hay không thì hấn vẫn chưa phán đoán được.

“Từ cấp bậc của sinh mệnh, có thể thấy được cấp bậc của những người này không hề thấp!”

Tiếp tục quan sát một lúc, Tô Mộ phát hiện cấp bậc của những tráng niên trong thôn này đều ở thất giai, tương đương với Ma vật cấp tinh anh.

Trong đó có một người già vô cùng mạnh mẽ, dấu hiệu sinh mệnh đã đủ để so với BOSS cấp Vương.

Xung quanh toà Bể thành này, Tô Mộ không phát hiện ra sự tồn tại của Ma vật nào.

Tiếp tục đi về phía trước, góc nhìn của Đôi Mắt Chân Thật lại bị một sông băng cản lại.

“Có nên vào thành không nhỉ?”

Tô Mộ nhìn bậc thang ở phía dưới chân, do dự không quyết định được.

Mình không thuộc về thế giới này, hay nói cách khác, mình không nên xuất hiện ở đây vào lúc này.

“Thôi kệ, qua trước rồi tính!”

Nghiêm túc suy nghĩ một lượt, Tô Mộ mở đôi cánh hỏa diễm ra.

Dù sao cũng sắp vào thành, vậy không bằng làm quá chút thì tốt hơn!

“Có thứ gì đang qua đây!”

“Có thể là Ma vật, mọi người chuẩn bị chiến đấu!”

“Cung tiễn thủ, bắn hạ tên đó cho ta!”

Sau khi Tô Mộ đến gần, người trong Bể thành đã nhanh chóng phát hiện ra hắn.

Vô số mũi tên đầu tiên bay lên bầu trời.

Tô Mộ nhìn thấy vậy thì cau mày, thậm chí còn không thèm trốn.

-1!

-1!

Sau khi những mũi tên đầy trời bắn trúng mục tiêu cũng không phá vỡ được phòng ngự của Tô Mộ.

“Đây là đang ở trong game sao?”

Nhìn thấy số sát thương hiện trên đầu, Tô Mộ cũng phản ứng lại kịp.

Pháp tắc trên Lam Tinh vẫn chưa được dung hợp hoàn toàn, khi bị thương cũng sẽ không xuất hiện con số tổn thương.

Có lẽ sông băng này nằm ở đâu đó trong thế giới Thần Đồ.

“Ta là một nhà thám hiểm, không cần thận lặc vào đây, ta không có địch ý!”

Tô Mộ hét lớn về phía dưới.

Sau khi biết rõ thân phận của nhà thám hiểm thì hẳn là những NPC này sẽ chọn dừng tay.

Nếu bọn họ không ngừng tay, vậy mình cũng sẽ không khách khí với bọn họ nữa.

“Ngừng lại hết đi!”

Đúng như dự đoán, một tiếng hét ở phía dưới vang lên.

Đó là giọng nói vừa uy nghiêm lại tràn đầy thẳng thắn.

Sau khi nghe được giọng nói này, tất cả mọi người đều chọn ngừng tấn công.

Tô Mộ nhìn về phía ông già tay đang chống gậy ở phía dưới.

Tuổi của hắn rất lớn, dấu hiệu sinh mệnh tỏa ra từ cơ thể lại giống như một BOSS cấp Vương.

Đây là NPC mạnh nhất mà sau khi mình vào trò chơi nhìn thấy

được.

Nghĩ như vậy, Tô Mộ thu lại đôi cánh hỏa diễm, Chớp Nhoáng đến phía trước của ông già.

“Xin chào nhà thám hiểm, ta là thành chủ của nơi đây: Băng Mục!”

Ông già lộ ra nụ cười hòa nhã, tự giới thiệu bản thân.

“Ta là nhà thám hiểm Tô Mộ!” Tô Mộ cũng nói theo.

“Có thể tìm được chỗ này của chúng ta cũng không phải là một chuyện dễ dàng, người đến từ đâu?” Băng Mục cười, tò mò hỏi.

“Thành Diệu Nhật!” Tô Mộ suy nghĩ một lúc, trả lời.

“Thành Diệu Nhật?”

Băng Mục nghe vậy thì cau mày, dường như đang suy nghĩ gì đó.

Thoáng chốc bầu không khí trở nên trầm lắng.

Một đám người vây quanh vào Tô Mộ trong, trên mặt tràn đầy lòng thù địch.

“Thời gian đã trôi qua rất lâu rồi, lâu đến mức ta không nhớ nổi thế giới bên ngoài nữa!”

Đột nhiên, Băng Mục thở dài một hơi.

“Mọi người tản ra hết đi!”

Vị thành chủ này không xem Tô Mộ là kẻ địch, ra hiệu cho những người khác rời đi.

“Thành chủ, lai lịch tên này không rõ ràng, người thật sự muốn giữ hãn ở lại đây sao?”

“Đúng vậy đó, ta thấy hãn không giống người tốt gì cả.”

Hai người đàn ông cường tráng nhìn chằm chằm vào Tô Mộ, không khách khí chút nào.

“Băng Phong, Băng Khiếu, các người không nghe lời của ta sao?”

Băng Mục nhắc gậy trong tay lên dùng sức đập mạnh xuống đất.

Ánh mắt hai người lộ vẻ không phục, dẫn những người khác rời đi với nét mặt không cam tâm.

“Nhà thám hiểm, đi theo ta!”

Băng Mục nói với Tô Mộ một câu, chống gậy đi về phía trước.

Tô Mộ không hề áp lực mà đi theo sau Băng Mục dưới ánh mắt đầy địch ý của những người xung quanh.

Rõ ràng vị thành chủ này muốn nói chuyện riêng với mình, đây là cơ hội tốt để có được tin tức!

...

Hiện thực.

Trong một mảnh rừng nguyên sinh, màn khói dày đặc khắp nơi, một vùng cháy đen.

Thỉnh thoảng còn có thể nhìn thấy được một vài ánh lửa.

Nguyên nhân dẫn đến trận thiên rụi này, chính là do một thiên thạch từ trên trời rơi xuống.

Chỉ là nơi mà thiên thạch đáp xuống, ngoại trừ một cái hố sâu khổng lồ ra thì cái gọi là “thiên thạch” không hề tồn tại.

Bên trong núi, một người bị bỏng toàn thân đang lững thững bước đi.

Hắn trông có vẻ vô cùng mệt mỏi, mỗi bước chân đều rất khó khăn.

Cứ đi cứ đi, phía trước của hắn đã xuất hiện một dòng suối.

Hắn lê từng bước chân nặng nề bước vào trong dòng suối nhỏ đó.

Giây tiếp theo, một cảnh tượng thần kỳ đã xảy ra.

Những vết bỏng trên người của người này đang được hồi phục với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường!

“Người cũng thấy đấy, điều kiện ở đây của chúng ta vô cùng khổ cực, mời ngồi!”

Trong một căn phòng bằng băng, Băng Mục chỉ vào một cái ghế khắc từ băng nói.

Tô Mộ trực tiếp ngồi lên ghế.

Dưới sự chống đỡ của thể chất hơn vạn, chút độ lạnh lẽo này đối với mình hoàn toàn không tính là gì.

Chương 529: Mặc kệ sấm sét pháp tắc.

“Rất lâu rất lâu trước kia, cũng có một vài nhà thám hiểm đến chỗ chúng ta.”

Băng Mục vừa nói, vừa lấy ra một cái áo bông.

Nếu so sánh, thì “bộ đồ pháp sư” đó của Tô Mộ, thoát nhìn quả thật là hơi đơn bạc.

“Không cần!”

Tô Mộ thần nhiên cười, từ chối.

Băng Mục cũng không ép buộc, ngồi lên một cái ghế khác.

“Người chắc là vì Băng Hà Chi Tâm ở dưới đó mà đến rồi?”

“Hả!”

Câu hỏi bất thành linh làm Tô Mộ sửng sốt.

“Ta không hề biết Băng Hà Chi Tâm gì đó, ta là đánh bậy đánh bạ mà tới đây.” Suy nghĩ một lát, hắn thành thực trả lời.

Băng Mục neho mắt lại, nhìn chăm chăm Tô Mộ, hiển nhiên là hơi nghi ngờ.

Tô Mộ nhún nhún vai, ngang ngược nói: “Người có lẽ có thể cảm nhận được, cho dù tất cả những người ở đây gộp lại, cũng không phải là đối thủ của ta, ta không nhất thiết phải lừa người.”

Sắc mặt Băng Mục lập tức thay đổi.

Vừa nãy lúc những tên cung tiễn thủ đó phát động công kích, hẳn có thể cảm nhận được thực lực của Tô Mộ vô cùng mạnh.

Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu mà hẳn bảo tất cả mọi người dừng tay.

Bây giờ Tô Mộ nói ra lời này, rõ ràng kèm cả sự uy hiếp.

“Nếu người đã đến đây rồi, chắc chắn không muốn tay không mà về đâu?” Băng Mục cười khở nói.

“Ta muốn biết cách tới sông băng, còn có cái Băng Hà Chi Tâm người nói lại là cái gì?” Tô Mộ vô cùng thẳng thắn.

Có được thực lực mạnh mẽ, mình lúc nào cũng có thể đảo khách thành chủ!

Băng Mục đứng dậy.

Hắn bắt đầu run run rẩy rẩy tìm kiếm trong phòng.

Qua một lúc lâu, hắn cầm hai thứ ra.

Một tấm bản đồ, còn có một cái giống như kim chỉ dẫn.

“Đây là tấm bản đồ tầng trên của sông băng, đây là kim chỉ đường.”

“Bản đồ có thể đưa người tiến vào trung tâm của tầng trên, nơi đó có đường đi tới tầng dưới sông băng.”

“Kim chỉ đường có thể chỉ cho người phương hướng quay lại.”

Băng Mục chậm rãi nói.

“Trong tầng trên sông băng có rất nhiều ma vật, hy vọng người có thể xử lý được hết đám ma vật đó.”

Nói đến đây, hắn giao bản đồ với kim chỉ dẫn vào tay Tô Mộ.

Nhận lấy hai món đồ này, Tô Mộ cất vào, tiếp tục hỏi: “Vậy Băng Hà Chi Tâm thì sao?”

“Ta chỉ biết nó ở nơi sâu trong sông băng, nhưng nói rõ cuộc là thứ gì, ta cũng không biết!” Băng Mục lắc đầu nói.

Trong mắt của hắn lộ ra vẻ suy tư, dường như đang nhớ lại.

“Tộc chúng ta nhiều thế hệ sống trên sông băng căn cổ này, canh giữ lối vào sông băng, mỗi phút mỗi giây đều đối mặt với sự xâm lấn của ma vật.”

“Căn cứ theo tổ huấn cổ xưa, sẽ có người tự xưng là nhà thám hiểm đến nơi đây, một khi bọn họ lấy đi Băng Hà Chi Tâm, tộc ta sẽ có thể rời khỏi nơi này!”

Băng Mục đột ngột quỳ xuống.

Hắn cúi thân thể đã hơi run rẩy.

“Nhà thám hiểm, cầu xin người, giúp chúng ta!”

Giọng nói thỉnh cầu vang lên.

‘Có nhận nhiệm vụ hay không: Lấy đi Băng Hà Chi Tâm, giúp Băng tộc thoát khỏi vận mệnh? Phần thưởng hoàn thành: Truyền thừa của Băng tộc!’

Nhắc nhở nhiệm vụ xuất hiện trước mắt làm Tô Mộ hơi bất ngờ.

Có điều đây cũng là cách chứng thực tốt hơn chút.

Đây quả thật là một nơi trong thế giới Thần Đồ.

“Ta sẽ lấy đi Băng Hà Chi Tâm!”

Tô Mộ nhận nhiệm vụ này.

Đầu tiên mình thấy khá hứng thú với thứ đồ này.

Băng Hà Chi Tâm, nghe qua rất có cảm giác rất trâu bò.

Tiếp theo chính là, ở nơi sâu trong sông băng đó, chắc chắn sẽ có ma vật giai cao tồn tại.

Chỉ có giết chết mấy ma vật đó, mình mới có thể tăng cấp bậc và thuộc tính!

“Thật sự rất cảm ơn người!” Băng Mục liên tiếp nói cảm ơn với Tô Mộ.

Không biết vì sao, lúc nhìn thấy Tô Mộ, hắn đã có một loại cảm giác.

Nhà thám hiểm bình thường trước mắt này sẽ trở thành cứu tinh của bọn họ.

Đây cũng là nguyên do hắn đưa bản đồ và kim chỉ dẫn cho Tô Mộ.

“VẬY ta xuất phát đây!”

Có bản đồ với kim chỉ dẫn, Tô Mộ quyết đoán hành động.

“Bên chỗ sông băng rất hung hiểm, có cần ta phái người dẫn đường cho người không?”

“Địa hình trong đó rắc rối phức tạp, vẫn nên ăn miếng cơm trước, ta lại giúp người chuẩn bị chút thức ăn!”

Thấy Tô Mộ nhanh vậy đã tính lên đường, Băng Mục hơi sửng sốt, nhanh miệng nói.

“Không cần thiết!”

Khoát tay, Tô Mộ đi ra khỏi căn phòng băng.

Lấy ra tấm bản đồ kia, hắn bắt đầu tỉ mỉ nghiên cứu.

Sau khi ra khỏi thành cứ đi thẳng về phía trước, sẽ xuất hiện mấy lối đi.

Trong số đó, chỉ có một lối đi có thể tiến vào sông băng.

Mấy lối khác đều sẽ thông tới sào huyệt của ma vật.

“Chờ một chút đã!”

Phía sau vang lên tiếng kêu lớn của Băng Mục.

Tô Mộ không để ý tới, lập tức dùng kỹ năng Chớp Nhoáng.

Một giây sau, hắn đến được cửa vào sông băng ngoài thành.

“Dựa theo đánh dấu trên bản đồ, lối đi này sẽ đến một nơi sào huyệt của quái tuyết.”

“Vậy thì tới nơi này trước!”

Tô Mộ không gấp gáp đi tới tầng dưới sông băng.

Nhìn vào cấp bậc của những NPC trong Băng thành, ma vật trong sông băng, cấp bậc chắc là đã đạt tới bát giai.

Chỉ cần mình có thể tiến vào, vậy thì không thể bỏ qua cơ hội tăng thuộc tính như này được!

Hít sâu một hơi, Tô Mộ chậm rãi bước vào trong lối đi.

“Đùng đoàng đùng đoàng!”

Một tia sấm sét pháp tắc giáng xuống, đánh vào người hắn.

-100000!

Giây sau, một con số sát thương bay lên từ trên đầu Tô Mộ.

“Đây là không muốn ta đi vào à!”

Mười vạn sát thương không phải là một con số nhỏ, đối thành những người chơi khác, thì đã bị giết chết ngay lập tức.

Nhưng đối với Tô Mộ, mười vạn điểm sát thương này thật sự không tính là gì cả.

Chương 530: Quái Tuyết Sông Băng.

Không có ý dừng lại, Tô Mộ tiếp tục tiến về phía trước.

Mấy giây sau, sấm sét pháp tắc lại xuất hiện lần nữa.

“Đùng đoàng đùng đoàng!”

-100000!

Lại là một con số sát thương mười vạn.

Tô Mộ tính toán một chút thời gian sấm sét pháp tắc tấn công.

Đại khái là ba giây một lần.

Với thể chất hiện tại của mình, mỗi giây có thể hồi phục mấy vạn lượng máu, lại thêm kỹ năng bị động mỗi giây hồi phục HP tối đa 1%.

Cho dù là một giây một phát sấm chớp pháp tắc, mình cũng hoàn toàn không sao!

“Lá Chắn Ma Pháp!”

Tô Mộ mở ra một cái lá chắn, sẵn bước đi.

Cách mỗi ba giây, một tia sấm sét pháp tắc đều sẽ đúng giờ đánh xuống.

-100000!

Mười vạn điểm sát thương, không nhiều không ít, đến kỹ năng Lá Chắn Ma Pháp cũng không thể phá vỡ được.

Cũng có thể nói, cách mỗi ba giây, Tô Mộ phải đảm bảo HP của mình phải trên mười vạn điểm.

“Chẳng áp lực gì mà!”

Khoé môi hơi cong lên, Tô Mộ lấy ra bản đồ, tăng nhanh tốc độ đi đường.

Mấy con ma vật gì đó, trong mắt mình từ lâu đã không có bất cứ uy hiếp nào rồi.

Dù cho là BOSS cấp Vương, cũng chẳng qua chỉ cần một kỹ năng là đủ giết.

“Nơi đây giống như hành lang Hắc Ám!”

“Nếu không có bản đồ, con đường này quả thật không dễ tìm!”

Sau khi đi được một khoảng thời gian trong sông băng, Tô Mộ không có chút thiện cảm gì đối với những nơi này.

“Kỹ năng Đôi Mắt Chân Thật này vẫn không đủ để nhìn, nếu có thể dùng huân chương của Thần nâng cấp, vậy là có phải có được đôi mắt của Thần hay không?”

Vừa đi, Tô Mộ vừa suy nghĩ.

Thứ ngăn trở tầm nhìn của mình trong sông băng hiển nhiên là pháp tắc.

Muốn nhìn xuyên qua pháp tắc, vậy thì chỉ có thể sử dụng huân chương của Thần.

“Ta bây giờ, đến một mảnh vỡ huân chương cũng không có, nghĩ nhiều như vậy làm gì!”

Bối bối, Tô Mộ thu lại tâm tư.

Dưới sự tăng phúc của nhanh nhẹn hơn vạn, hắn rất nhanh đã đi vào nửa đoạn sau của lối đi này.

Lối đi bắt đầu trở nên rộng hơn, trên đường cũng xuất hiện một sinh vật toàn thân trắng muốt.

Bọn chúng giống như sinh vật hình người, hai chân đứng thẳng, cánh tay vô cùng cường tráng.

Có điều gương mặt bọn chúng thì lại một lời khó nói hết.

Tô Mộ từ từ lại gần một con quái tuyết, lập tức nhìn thấy thuộc tính của nó.

‘Quái Tuyết Sông Băng (Tinh anh)’

Cấp bậc: cấp 1 bát giai

HP: 2000000/2000000

Lực công kích: 24000

Lực phòng ngự vật lý: 50000

Lực phòng ngự ma pháp: 50000

Khả năng kháng băng: 80%

Khả năng kháng hoả: 80%

Kỹ năng: Chưa biết!

“Hơi mạnh à!”

Thuộc tính của quái tinh anh này cao vượt ra ngoài dự liệu của Tô Mộ.

Dù là HP hay công kích hoặc phòng ngự, con quái tinh anh bát giai này đều sắp vượt qua BOSS thất giai rồi.

Đúng như những gì Băng Mục nói, ma vật trong sông băng này không dễ đối phó!

Đương nhiên, bốn chữ “không dễ đối phó” này không hề tồn tại trong từ điển của Tô Mộ.

“Cũng cho người ném thử bị mùi vị bị sét đánh!”

Vung tay một cái, một phát Phích Lịch Lôi Quang rơi xuống ngay trên người con quái tuyết.

-2096880!

‘Người đã giết Quái Tuyết Sông Băng, nhận được 3000 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt nhận được 1 điểm thể chất!’

Sát thương của Phích Lịch Lôi Quang cũng không được tăng thêm

nhieu, nhưng dưới công kích ma pháp rất cao của Tô Mộ, một đòn này nháy mắt đã giết chết một con quái tuyết bát giai.

Sau khi kích hoạt kỹ năng bị động, Tô Mộ nhìn thuộc tính của mình.

Một vạn điểm thể chất đó, thành công đột phá đến 10002 điểm.

“Lần này mà đánh thì thú vị rồi đây!”

Thuộc tính tăng lên, ở nơi băng tuyết tràn ngập này, Tô Mộ chỉ cảm thấy vô cùng háng hái.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Ý niệm vừa ra, lôi quang liên tiếp xuất hiện trong lối đi, giết sạch toàn bộ quái tuyết trong tầm nhìn của Tô Mộ.

Cũng hết cách, quái tuyết có khả năng kháng băng và kháng hoá cao, trong số những kỹ năng AOE của mình, cũng chỉ có Thiên Hoả Thiêu Thành đủ khả năng miếu sát.

Những trong hoàn cảnh như thế này của lối đi, kỹ năng này thật sự không quá thích hợp.

May mà Phích Lịch Lôi Quang liên tục cũng không lâu, Tô Mộ dẹp sạch đoạn đường phía trước, đến bên trong một sào huyết rộng lớn.

Phóng tầm mắt nhìn, trong sào huyết này nơi nơi đều là quái tuyết.

Nhìn vào số lượng, ít nhất có hơn vạn con!

Bọn chúng ở trong sào huyết hành động tùy ý, nhưng không hề biết đã có một “Ma Thân” dõi theo chúng.

“Dựa theo địa hình ở đây, không có cách nào để Thiên Hoả Thiêu Thành có thể bao phủ tất cả các khu vực!”

“Mặc dù khả năng kháng lửa của những quái tuyết đó rất cao, nhưng ta còn có ma pháp xuyên thấu 60%, dưới sự tăng thêm rất cao của Thiên Hoả Thiêu Thành, giết hơn vạn ma vật này trong

nháy mắt hoàn toàn không thành vấn đề!”

Không vội ra tay, Tô Mộ đang trù tính.

Bên trong trống trải, tác dụng Thiên Hoả Thiêu Thành đánh ra sẽ lớn đây.

Chỉ cần năm phát Thiên Hoả cùng lúc phóng ra, trong nháy mắt liền có thể mang đi hết ma vật ở đây.

Nếu nói điều phiền toái, thì chỉ có BOSS cấp Vương thôi.

Tô Mộ trốn phía sau một tảng băng, tiếp tục tìm kiếm.

“Không có BOSS à?”

Làm hẩn bất ngờ là, đừng nói BOSS cấp Vương, đến BOSS cấp Lãnh Chúa cũng không có.

“Nếu BOSS thật sự đã trốn rồi, ta trực tiếp ra tay, nó chắc chắn sẽ xuất hiện.”

Tô Mộ cũng không rời rắm.

Hắn đứng dậy, trong mắt phát ra ánh lửa mạnh mẽ.

Giơ pháp trượng trong tay lên, năng lượng kinh khủng bắt đầu ngưng tụ.

Ở trong thế giới lạnh như băng này, nhiệt độ không khí bỗng nhiên tăng cao.

“Chít chít!”

“Chít chít!”

Chương 531: Quái Tuyệt Sông Băng. (2)

Trong nhóm quái tuyết, bọn chúng hình như cũng đã phát giác ra được điều gì, không ngừng kêu la.

Ngay đúng lúc này, trên không chỗ bọn chúng xuất hiện năm cái “Mặt trời”.

Đám quái tuyết này ngẩng đầu lên, còn chưa kịp nhận ra đã phát sinh chuyện gì, thì bị cái nóng dữ dội làm tan chảy!

Trong thời gian vài giây, trên mặt băng chỉ còn lại năm ngọn lửa đốt cháy không dứt.

Dưới sự chiếu rọi của ánh lửa, khắp nơi đều có vàng sáng rải rác.

Phản quang lên Tô Mộ.

Tin tức nhắc nhở tại khoảnh khắc lúc này lập tức nổ ròi.

‘Người đã giết Quái Tuyết Sông Băng, nhận được 3000 điểm kinh nghiệm!’

...

‘Người đã giết Quái Tuyết Sông Băng, nhận được 100 điểm kinh nghiệm!’

Giết chết trong cùng một lúc, nhưng điểm kinh nghiệm nhận được lại một trời một vực.

Thanh EXP của Tô Mộ liên tiếp đầy ba lần trong nháy mắt, cấp bậc cũng đến cấp 4 bát giai.

Sau khi đạt được cấp bậc này, kinh nghiệm của những ma vật đó cũng không còn lại bao nhiêu.

...

Bên trong Băng thành ngoài sông băng.

“Băng Phong, Băng Khiếu, các người là chiến sĩ mạnh nhất tộc ta, cũng vô cùng quen thuộc đối với tình hình trong sông băng, các người mang theo những đồ ăn này, đuổi theo nhà thám hiểm kia, thấy hắn có cái gì cần giúp, hỗ trợ toàn lực!”

Băng Mục nhìn một đội chiến sĩ trước mặt, hạ mệnh lệnh.

Sau khi hai người tiếp nhận, dẫn theo đội nhân mã này tiến thẳng về phía sông băng.

Đi ở đầu đội ngũ, hai người nhỏ giọng bắt đầu thảo luận.

“Thật sự phải giúp cái người dị tộc đó? Bên dưới sông băng này, ẩn giấu không ít bảo vật đâu!”

“Chúng ta trước tiên cứ đi theo bên cạnh người dị tộc kia tìm cơ hội hành động, nếu thật sự có cơ hội lấy được bảo vật, vậy thì giết chết hắn, bảo vật chia đều cho mấy người chúng ta!”

Hai người nhanh chóng đạt thành nhận thức chung.

Hai mắt bọn họ đã bị lòng tham làm mờ cả rồi!

Sào huyết tuyệt quái.

Năm ngọn lửa trên mặt đất chiếu rọi khuôn mặt của Tô Mộ.

Ngay cả khi tất cả ma vật ở đây đều bị thiêu sạch, Thiên Hỏa trên tảng băng vẫn bùng cháy như cũ, cháy mãi không dứt.

Một kỹ năng đã tiêu diệt được hàng vạn ma vật, một cảnh tượng như vậy thực sự rất hùng tráng.

Tô Mộ mở giao diện thuộc tính ra.

Người chơi: Tô Mộ

Cấp độ: cấp 4 bát giai (600000/4500000)

HP: 4370400

MP: 1798600

Công kích vật lý cận chiến: 41728

Công kích ma pháp: 182904

Phòng ngự vật lý: 46404

Phòng ngự ma pháp: 56958

Bạo kích ma pháp: 40%

Sát thương bạo kích ma pháp: 250%

Ma pháp xuyên thấu: 60%

Bạo kích vật lý: 5%

Tất cả kháng tính: 50%

Miễn giảm tổn thương: 30%

Sức mạnh 10432, thể chất 10468 (+4000), nhanh nhẹn 10416, tinh thần 10486 (+7500), trí lực 12768 (+8500)

Thuộc tính chờ phân phối: 1500 điểm

Một vạn con ma vật, xác suất kích hoạt kỹ năng bị động khoảng 10%. Trung bình, mỗi kỹ năng trong số năm kỹ năng đã được kích hoạt hơn 200 lần.

Với sự tăng phúc của Tăng Lên Cực Hạn, thì tổng thể thuộc tính tăng lên đã đạt đến hơn 2000 điểm!

Việc thăng cấp như thế này, trong mắt những người khác, hoàn toàn có thể dùng từ “kinh khủng” để miêu tả.

Đối với Tô Mộ, tất cả những điều này đã thành thói quen và trở nên bình thường từ lâu.

Nếu không phải vì số lượng của những con ma vật này có hạn, thì cho dù cày tất cả các thuộc tính lên 20000 điểm, cũng không thành vấn đề.

“Sau khi dung hợp huân chương của thần, không biết là giới hạn thuộc tính của ta đã đạt đến bao nhiêu rồi nhỉ?”

“Là 20000? Hay là 30000?”

Tô Mộ vừa nhặt đồ rơi ra, vừa đoán.

Giới hạn cao nhất thứ hai chắc chắn có tồn tại.

Mặc dù mình đã dung hợp thành công huân chương của Thần, nhưng hần luôn cảm thấy rằng vẫn còn một khoảng cách với cái gọi là “phong Thần”.

Làm thế nào để lấp đầy khoảng cách này.

E rằng chỉ khi có thêm nhiều huân chương của Thần thì may ra mới biết được!

“Nhiều đồ quá, không chứa nổi nữa rồi!”

Nhặt rồi lại nhặt, thắt lưng trữ đồ Tô Mộ mang theo đều đã đầy.

Mỗi trang bị bát giai sẽ chiếm một ô trống, căn bản không thể nhặt lên được nữa.

Đây cũng là vấn đề đau đầu nhất của Tô Mộ ngay lúc này.

Ngay cả khi bày một trận pháp hiển tế tại chỗ, thì hần cũng không có đồ hiển tế trong tay!

“Chỉ có thể phân giải thôi!”

Những tài liệu bị phân giải ra, rõ ràng cũng không ẩn chứa nhiều pháp tắc như trang bị gốc, nhưng số lượng tài liệu xếp chồng lên nhau tối đa là một trăm.

Ở thế giới hiện tại, nếu lấy bất kỳ món trang bị nào trong số này ra, nó có thể được gọi là trang bị thần binh, nhưng lại bị Tô Mộ không ngừng phân giải chúng thành một tài liệu thông thường như vậy.

Sào huyết tuyết quá to như vậy, mà chỉ còn lại một bóng người bặm rợn.

Rõ ràng là sẽ phải mất một khoảng thời gian để nhặt hết số vật phẩm rơi ra từ hàng chục nghìn con ma vật này.

...

Trong một lối đi khác của sông băng.

Băng Phong và Băng Khiếu dẫn đầu mọi người, thận trọng từng bước đi trong lối đi.

Một lúc sau, có rất nhiều ma vật xuất hiện trên con đường phía trước.

“Kỳ quái, đi qua đi lại cả con đường này đều không nhìn thấy tên kia, ma vật trước mắt còn chưa bị tiêu diệt hết, tên kia đi đâu mất rồi?”

Đã lâu không thấy tung tích của Tô Mộ, Băng Khiếu không nhin được nữa, bắt đầu cà khịa.

“Chẳng lẽ tên đó sẽ đến đây, rồi bị đồng ma vật đó xử đẹp chẳng?”

Băng Phong nhìn những con ma vật trong lối đi rồi lẩm bẩm.

“Nếu hắn đã bị giết, tại sao không thấy xác của hắn đâu?”

“Khi ta nghe tộc trưởng kể một câu chuyện thì có nói đến, sau khi những nhà mạo hiểm đó chết đi thì sẽ biến thành ánh sáng trắng, và chúng còn có thể sống lại!”

Những người khác cũng bắt đầu bàn luận rôm rả.

Chương 532: Cùng nhau thảo phạt Tô tặc?

“Đợi ở đây chút đi!”

Băng Khiếu nhíu chặt mày lại, ra hiệu cho mọi người lùi ra sau.

Dựa vào số người ít ỏi của họ, thì một khi bị lũ ma vật trong lối đi phát hiện, chắc chắn họ sẽ rơi vào một cuộc chiến cam go.

Họ chỉ có thể đợi ở nơi này.

Nếu một thời gian nữa Tô Mộ vẫn không xuất hiện, thì bọn họ chỉ đành lui về đường cũ.

...

Sào huyết tuyết quái.

“Hừ!”

Tô Mộ nhặt lên văng sáng cuối cùng, thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Việc phân loại những thứ rơi ra này thực sự là một việc phiền phức.

Mình luôn muốn tạo một cái túi siêu lớn, nhưng lại chưa có bản thiết kế.

“Nếu sử dụng huân chương của Thần để giao thần tính thất lưỡng trữ đồ, thì có phải sẽ có một túi đồ không có giới hạn không?”

Tô Mộ đột nhiên nảy ra một ý tưởng.

Tất nhiên, đây gần như chỉ là một “ý tưởng”.

Nếu thực sự có một huân chương của thần hoàn chỉnh trong tay, thì ai lại dùng nó để nâng cấp thất lưỡng trữ đồ chứ?

Nếu có huân chương của thần hoàn chỉnh thứ hai trong tay, Tô Mộ phải xem xét nâng cao kỹ năng cấp Thần nào trước.

“Quay trở lại đường cũ và đi quét những ma vật khác.”

Lấy bản đồ ra, ánh mắt của Tô Mộ hướng đến một sào huyết ma vật ở cuối một lối đi khác.

Tuy kinh nghiệm thu được không nhiều nhưng sau khi xử lý sạch sẽ đồng ma vật đó, thuộc tính của mình nhất định sẽ được nâng cao rất nhiều.

“Giữ lại thuộc tính thăng cấp trước, sau đó căn cứ vào tình hình mà phân phối, cũng không cần phải vội.”

Sau khi biết được sự tồn tại của giới hạn cao nhất, Tô Mộ cũng không vội thêm điểm.

Các thuộc tính hiện tại, hoàn toàn đủ dùng.

Tô Mộ lập tức dịch chuyển cả quăng đường, tăng tốc tốc độ lên

đường một cách gấp rút.

...

Thế giới vị diện.

Một số người đã tập hợp lại với nhau và đang thiết lập một loại trận pháp nào đó.

Khi trận pháp của họ được thiết lập xong xuôi, có rất nhiều lão già có tuổi tác rất lớn đã cùng nhau di chuyển.

Trong các thế giới vị diện khác nhau, một cảnh này diễn ra ở nhiều nơi cùng một lúc.

Một thời gian sau, lối đi lần lượt xuất hiện ở những nơi này.

Những lối đi này không kết nối với thế giới hiện tại, chúng dẫn đến một vị diện.

Nói cách khác, những thế giới vị diện này vốn được kết nối với nhau, nhưng một số gia tộc đã chủ động đóng cửa lối đi.

“Vị lão tổ phong Thần của Lâm gia đó đã triệu tập tất cả các vị diện, mời chúng ta đến Lâm gia để thảo luận về kế hoạch thảo phạt Tô tộc!”

“Nghe nói Lão tứ Lâm gia đã liều mạng vượt giới, cuối cùng cũng chết trong tay tên Tô tộc kia.”

“Dù cho tên kia có thực lực chống lại một vị lão tổ, tuyệt đối không để cho hắn tiếp tục lấn tới!”

Ở vị diện Lâm gia tọa lạc, càng ngày càng nhiều người sống lại tụ tập ở nơi đây!

Hiện thực.

Trong dòng suối của một dãy núi, một chàng trai đang ngâm mình trong nước, khuôn mặt tái nhợt dần dần trở nên hồng hào.

“Không ngờ lại gặp được Thần tộc thượng cổ!”

Giữa núi rừng yên tĩnh, một âm thanh bỗng vang lên.

Chàng trai trẻ đang ngâm mình trong nước đột nhiên mở mắt ra, đưa tay ra khuấy động dòng nước trước mặt.

Vài giây sau, một cột nước khổng lồ bay phía sau lưng hắn.

“Pặc!”

Cùng với đó là một tiếng vang thánh thót, cột nước kia đã bị tan rã trong nháy mắt.

Một người đàn ông khoác lên mình một bộ y phục trắng, phong độ ngời ngời có dung mạo như tiên nhân, mặt mang cười, nói: “Đừng căng thẳng, ta không phải kẻ địch của người!”

Chàng trai trong nước nghe vậy, ánh mắt hiện lên địch ý rất sâu: “Người muốn làm gì?”

“Ta tới liên minh với người!” Người đàn ông đáp với một nụ cười.

“Liên minh?”

Chàng trai trong nước nhăn mày lại, lạnh lùng nói: “Ta không có hứng thú!”

“Đừng vội chứ!”

Người đàn ông không khó chịu khi bị từ chối, mà luôn nở một nụ cười nhạt trên môi.

Hắn tự nói rằng: “Trong trận một lần chiến tranh giành Vương toạ lần trước, Thần tộc thượng cổ các người đã bại trận, bị một tồn tại vô danh leo lên Vương toạ, cuối cùng biến cả thế giới vô biên này thành một ‘game’.”

“Pháp tắc của game này, thật sự rất thú vị đó chứ!”

Nghe được những lời này, sắc mặt của chàng trai trong nước đột nhiên biến đổi, giọng nói cũng trở nên trầm thấp: “Người nói đủ chưa? “

Người đàn ông đột nhiên thu lại nụ cười trên môi, giọng nói cũng mang chút uy nghiêm.

“Giúp ta leo lên Vương toạ, đây chính là định mệnh của ngươi!”

“Thế giới vô biên này sẽ lại được cai trị bởi thần tộc ta!”

...

Khu vực sông băng.

Tô Mộ đã tiêu diệt xong hàng vạn ma vật ở một sào huyệt khác.

Cấp bậc chênh lệch khá lớn, sau khi giết những con ma vật này xong, thì xác suất kích hoạt kỹ năng bị động khoảng 5%.

Tô Mộ khá hài lòng với xác suất này.

Nhanh chóng nhặt lấy mấy vật rơi xuống, Tô Mộ lần theo dấu vết trên bản đồ bắt đầu đi về phía chỗ sâu trong sông băng.

“Có người à?”

Đi một hồi, Tô Mộ phát hiện có một đám người trong một lối đi.

Dựa vào cách ăn mặc của họ, thì họ chính là những người ở trong Băng thành trước đây.

“Đám người này đang làm gì ở đây vậy?”

Sự xuất hiện của những người này khiến Tô Mộ cau mày lại.

Tránh mặt bọn họ không phải là chuyện khó, nhưng sau khi nghĩ đi nghĩ lại, thì Tô Mộ quyết định chạm trán với đám người này.

Hắn bước đến thật nhanh và hô lớn với đám người này: “Các người đang làm gì ở đây!”

“Hù!”

Tiếng hét vang lên, ngay tức khắc khiến cho đám người này bị dọa cho một trận kinh hãi.

“Mẹ kiếp, sao người lại chui ra từ đằng sau?”

“ĐM, dọa chết khiếp lão tử rồi!”

Đám người này thậm chí còn xúm vào chế nhạo Tô Mộ.

Chương 533: Hội Tru Thần.

Một lúc sau, Băng Khiếu lấy ra một túi đồ ăn: “Đây là đồ ăn mà thành chủ nhờ bọn ta mang đến đây cho người!”

“Ừm!”

Tô Mộ sững sờ một chút.

Tên thành chủ kia thích lo chuyện bao đồng quá nhỉ!

Đã nói rõ là mình không cần sự giúp đỡ rồi.

“Các người có thể về được rồi đấy!”

Sau khi lấy túi đồ ăn, Tô Mộ nói với Băng Khiếu.

Nói xong, không thèm để ý đến phản ứng của đám người này, Tô Mộ nhoáng một cái đã tiến vào lối đi phía sau.

Sau khi đám ma vật kia phát hiện vết tích của hắn, chúng ngay lập tức đuổi theo hắn.

Tô Mộ trừng mắt lên, khiến trong lối đi bao phủ đầy bức tường lửa.

Như thế này không chỉ có thể cày bọn quái vật mà còn gây cản trở cho đám NPC đó theo dõi.

“Tên đó mạnh dữ vậy, hắn vừa lao vào đồng quái vật sao?”

“Chúng ta có nên đi theo không? Nếu tên đó bị đám quái vật giết chết, thì chúng ta sẽ trở thành mục tiêu của những con quái vật đó!”

Đám người nhìn thấy cảnh tượng này, mở to hai mắt.

Nhà thám hiểm này quả thật là quá dũng cảm rồi?

Chẳng trách hẳn được gọi là một nhà thám hiểm, những gì mà hẳn làm thực sự quá là mạo hiểm!

“Đợi ở đây, mà tùy cơ ứng biến thôi!”

Bằng Khiếu nhìn tường lửa trong lối đi, không dám tùy tiện đi theo. Nhưng muốn hẳn cứ thế quay về, hẳn chắc chắn không cam lòng.

...

Thế giới hiện thực.

Sau khi biết được hành động của Tô Pháp Thần nhằm vào những người sống lại ở Thành phố NJ, những người sống lại ở thế giới hiện thực này đều đứng ngòai không yên.

Vốn dĩ những người sống lại không coi trọng Tô Pháp Thần và Hiên Viên, nhưng giờ đã thay đổi suy nghĩ rồi.

Ngay cả khi Tô Pháp Thần và Hiên Viên hợp lực lại mới có thể giết chết một vị lão tổ, nhưng điều đó cũng đủ cho thấy thực lực của Tô Pháp Thần và Hiên Viên đã đạt đến một trình độ khiến bọn họ phải ngưỡng mộ.

Nhìn thông tin ẩn trên bảng xếp hạng, đám người sống lại cũng bắt đầu phản ứng.

E rằng Tô Pháp Thần và Hiên Viên đã đạt đến cấp độ thất giai!

Và người đứng vị trí thứ ba chỉ vốn vẹn đạt tứ giai!

Khoảng cách ba giai như một rãnh trời vậy, từng giờ từng phút nhắc nhở đám người sống lại đó.

Trong mắt của Tô Pháp Thần và Hiên Viên, bọn họ chỉ như phù du lay cây mà thôi!

Ngay cả một số công hội liên minh với người sống lại, cũng vô cùng kinh hãi sau khi biết tin về cái chết của Tần Phân.

Các hội trưởng, vì sợ trở thành Tần Phân tiếp theo, nên đã bắt đầu phân rõ ranh giới với đám người sống lại.

Chính vì vậy, cuộc sống của đám người sống lại trong hiện thực càng trở nên khó khăn hơn.

Thậm chí không ít đoàn đội còn tập trung nhắm vào người sống lại hành động một mình.

Trong một môi trường như vậy, hầu hết đám người sống lại đã bùng nổ.

“Không được, làm sao chúng ta có thể để cho đám thổ dân đó giẫm lên đầu mình được?”

“Đúng vậy, đám thổ dân đó chẳng qua chỉ là những con khỉ trong mắt ta, thế giới này sẽ được định đoạt bởi chúng ta!”

“Thủ phạm cầm đầu của tất cả những chuyện này là tên Tô Mộ và Hiên Viên, một khi hai người chúng biến mất, thì những tên thổ dân khác sẽ không còn gì đáng sợ nữa.”

“Đúng vậy , chúng ta phải đoàn kết lại, miễn là tập hợp được sức mạnh của hàng vạn người, cho dù Tô Mộ và Hiên Viên thực sự đạt đến thất giai thì cũng có là cái thá gì?” .

“Bắt đầu từ hôm nay, chúng ta sẽ thành lập hội Tru Thần!”

“Tên như ý nghĩa, cái gọi là Pháp Thần và Cung Thần sẽ bị chúng ta tru sát hết!”

Được lãnh đạo bởi một số người sống lại có tiếng tăm, một lực lượng gọi là “Hội Tru Thần” đã xuất hiện.

Hàng chục vạn người sống lại đã gia nhập “Hội Tru Thần “.

Theo quan điểm của bọn họ.

Tô Mộ và Hiên Viên còn chưa chết, thì những người sống lại sẽ

không bao giờ ngóc đầu lên được!

Thế giới sông Băng.

Tô Mộ không biết rằng mình đã trở thành đối tượng công kích của rất nhiều người.

Hoa Quốc rất lớn.

Trên đất nước rộng lớn thế này, không một ai có thể biết chính xác được rốt cuộc có bao nhiêu người sống lại đang tồn tại.

Càng có những thế lực khác nhau đằng sau những đám người sống lại này.

Mặc dù pháp tắc của game vẫn chưa hoàn toàn sống lại, nhưng một ngày nào đó những thế lực này có thể sẽ đến thế giới này.

Việc đắc tội với bọn họ, rõ ràng không phải là một hành động khôn ngoan.

Nhưng đối với Tô Mộ, mọi chuyện đều không thành vấn đề.

Lúc này, cho dù có hàng vạn người sống lại đứng trước mặt hắn, chẳng qua cũng chỉ là chuyện của vài phát Thiên Hỏa.

Còn những vị lão tổ đó, Tô Mộ thực sự mong muốn chúng đến nhiều hơn nữa.

“So với đám ma vật trong sào huyết, thì ngược lại trong tầng băng này lại chả có con ma vật nào.”

“Đi thẳng về phía trước, thì có thể đến lối vào của tầng thấp hơn rồi đó!”

Đi xuyên qua các lớp băng với tốc độ nhanh như con thoi, một đường hầm đi xuống hiện ra trước mắt Tô Mộ.

Đường hầm nằm ở trung tâm của cả lớp băng, đứng từ trên nhìn xuống không thấy đáy đâu cả.

Chưa kể, đường hầm này trông giống như một cái cầu trượt thật

sự.

Tô Mộ đi đến mép đường hầm và trượt xuống.

Giây tiếp theo, hắn trượt xuống đường hầm với tốc độ cực nhanh.

“Thật kích thích!”

Tốc độ càng lúc càng nhanh, Tô Mộ không nhận được mà gào lên một tiếng.

Một lúc sau, lực trượt xuống bắt đầu yếu dần.

Đến đáy của đường hầm, Tô Mộ đứng dậy và hoàn toàn bị sốc bởi cảnh tượng trước mắt.

Đây là một hầm băng khổng lồ.

Ở giữa có một bức tượng khổng lồ.

Tính về độ cao, ít nhất cũng vài trăm mét.

Chương 534: Thí luyện Băng Xuyên.

Xét về tạo hình, bức tượng có vẻ như là một người phụ nữ.

Nàng có khuôn mặt thánh thiện và đôi chiếc vương miện trên đầu.

Điều quan trọng là đôi bàn tay đang siết chặt của cô ấy.

Trên đó có một thứ gì đó đang tỏa sáng rực rỡ.

Ánh hào quang này bị lớp băng khúc xạ lại, chiếu sáng rõ cả hầm băng dưới lòng đất đã được.

“Đó là Băng Hà Chi Tâm sao?”

Tô Mộ nhìn chăm chăm vào đôi bàn tay của bức tượng, lộ vẻ mặt suy tư.

Trên đường đi, thậm chí đến cả một con ma vật cấp BOSS hắn

cũng không nhìn thấy.

Trong đám sào huyệt ma vật đó thậm chí còn không có nổi một con BOSS.

Với sức mạnh của vị thành chủ Băng thành đó, không khó để đến được nơi này.

“Nơi này có vấn đề sao!”

Tô Mộ cũng ý thức được, sở dĩ vị thành chủ đó không dám đi xuống đây, là bởi vì tồn tại thứ gì đó mà hắn không thể đối phó được.

“Xoẹt xoẹt!”

Ngay lúc này, một tia sét pháp tắc xuất hiện, đánh trúng vào người Tô Mộ.

Nhưng điểm khác biệt là những con số tổn thương trước đó không xuất hiện.

“Ở đây còn có một loại pháp tắc khác nữa sao?”

Tình huống như vậy khiến Tô Mộ cau mày lại.

Hắn không hề hành động hấp tấp, mà sử dụng Đôi Mắt Chân Thật để quan sát bốn phía xung quanh hầm băng.

Không có bất cứ một dấu hiệu sinh mệnh nào xuất hiện.

Kể cả bức tượng khổng lồ, không có dấu hiệu sinh mệnh trên đó.

“Qua đó xem một chút đi!”

Không rõ tình hình, Tô Mộ chần chờ một chút, đi về hướng bức tượng khổng lồ.

Bề mặt băng khổng lồ giống như một tấm gương, phản chiếu từng bước chân của hắn.

Ngay sau khi hắn đi đến chân bức tượng, một ánh sáng chói lọi hơn xuất hiện.

Tia sáng này bị tầng băng khúc xạ, dường như một cấm chế nào đó đang thức tỉnh.

Tầng băng khổng lồ cũng bắt đầu rung chuyển.

‘Người chơi mở ra thí luyện Băng Xuyên! ’

‘Sau khi hoàn thành tất cả các thí luyện, có thể có được Băng Hà Chi Tâm!’

Cùng lúc đó, một tin nhắn hệ thống hiện lên trước mặt Tô Mộ.

“Thí luyện Băng Xuyên?”

Tô Mộ cau mày lại.

Thí luyện này nghe khá thú vị đấy!

“Rầm!”

Ngay khi hắn đang nghĩ vậy, thì có một tiếng gầm dữ dội của mãnh thú vang lên từ trong một tầng băng.

“Ầm!”

Sông băng khổng lồ sụp đổ, và một sinh vật cao hàng chục mét chui ra từ trong đó.

“Voi Ma mút?”

Tô Mộ nhìn sinh vật đó, hai mắt mở to.

Đây là một con voi khổng lồ với bốn chân to khủng khiếp và chiếc vòi khổng lồ dường như có thể vặn xoắn mọi thứ.

“Bùm!”

Con voi khổng lồ không hề khách sáo với Tô Mộ chút nào mà trực tiếp giẫm mạnh lên mặt băng.

“Rắc!”

Trên mặt băng đột nhiên xuất hiện vết nứt, một đường kéo dài đến

tận chân của Tô Mộ.

“Đôi cánh hỏa diễm!”

Mặt đất truyền đến một hồi rung động cực lớn, Tô Mộ trực tiếp giương đôi cánh bay lên không trung.

“Moo!”

Con voi khổng lồ gầm lên.

Với thân hình to lớn đó, nó hoàn toàn không để Tô Mộ nhỏ bé vào mắt.

Nó vẫy cái vòi của nó và tấn công Tô Mộ với một lực rất lớn.

Nhưng dù nó có nhanh đến đâu thì cũng không thể nhanh bằng đôi cánh hỏa diễm của Tô Mộ.

“Chỉ có thể nhìn thấy được lượng máu của con này à?”

Trong tầm nhìn của Tô Mộ, có một thanh HP năm triệu ở trên đầu con voi khổng lồ.

Các thuộc tính khác đều không rõ.

“Chỉ có lượng máu năm triệu thôi sao? Quá ít!”

Sau khi né tránh một hồi, Tô Mộ nâng Quyền trượng Pháp Thần trong tay lên.

Giây tiếp theo, một hố đen xuất hiện phía sau con voi khổng lồ.

Con voi to lớn vẫn đang tấn công, bỗng khựng lại.

Đứng trước hố đen, nó bị hút chặt vào giống như một tờ giấy.

“Moo!”

Con voi khổng lồ không cam lòng gầm lên, vươn vòi ở mức dài nhất có thể, muốn tấn công Tô Mộ trong không trung.

Nhưng tất cả những điều này đều tổn công vô ích.

Với trí lực 20000 điểm, thì hố đen này đủ sức hủy thiên diệt địa.

Theo hố đen bùng nổ, thanh HP trên cái đầu khổng lồ ấy ngay lập tức cạn sạch.

“Bùm!”

Cơ thể khổng lồ của nó đập vào mặt băng, tạo ra một tiếng động lớn.

‘Xin chúc mừng người chơi đã vượt qua ải đầu tiên của thí luyện Băng Xuyên. ’

‘Người chơi có thể chọn nhận phần thưởng của ải đầu tiên và rời đi hoặc tiếp tục thử thách ải tiếp theo!’

Sau khi con voi ma mút khổng lồ chết đi, một lời nhắc nhở hiện lên trước mắt Tô Mộ.

“Cái đó còn cần phải chọn ư?”

Bối môi, Tô Mộ dứt khoát lựa chọn khiêu chiến ở ải tiếp theo.

Ngay sau đó, hắn nghe thấy tiếng nứt vỡ của lớp băng bên kia.

Không còn nghi ngờ gì nữa, ở sâu trong lớp băng này, một con mãnh thú đáng sợ khác đã bị thức tỉnh!

...

Phía trên sông Băng.

Băng Khiếu và đám người đó đã đến vị trí đường hầm.

“Tên đó có lẽ đã đi xuống rồi, chúng ta có nên đi xuống xem thử không?” Giọng điệu Băng Phong có chút thấp thỏm sợ hãi.

Những người khác cũng lộ rõ vẻ mặt sợ hãi.

Băng Khiếu suy nghĩ một lúc, rồi đi về phía đường hầm.

“Dưới đó có báu vật, không thể để một mình tên nhà thám hiểm nó chiếm hết được.”

Nói xong, hắn buông tay và trượt xuống.

Những người khác nhìn nhau thất thần, lưỡng lự.

Lúc này Băng Phong nghiêng răng bám sát phía sau.

Ngay sau đó, những người khác cũng trượt xuống đường hầm!

“Rầm!”

Trong lớp băng, một tiếng hổ gầm cực lớn truyền đến tai Tô Mộ.

Một con hổ dữ với chiều cao hơn trăm mét, hai răng nanh sắc nhọn chui ra khỏi mặt băng.

“Hổ răng kiếm?”

Tô Mộ nhìn con mãnh hổ này, phát hiện trên đầu nó có thanh HP hàng nghìn vạn.

So với con voi ma mút vừa rồi, con hổ răng kiếm này rõ ràng mạnh hơn.

Con hổ răng kiếm không vội tấn công Tô Mộ.

Nó lay động cơ thể khổng lồ của mình, làm rơi vãi các vụn băng khắp mặt đất.

Cặp mắt của nó nhìn chăm chăm vào Tô Mộ.

Chương 535: Thế này cũng cần được sao?

Một phút trôi qua, con hổ răng kiếm lại gầm lên một tiếng dữ dội.

“Rầm!”

Giây tiếp theo, hai cột băng cực lớn xuất hiện trên mặt đất, tấn công về phía Tô Mộ với thể đan chéo.

“Lá Chấn Ma Pháp!”

Tô Mộ kích hoạt một cái lá chắn, không hề có ý định né tránh.

Hai cột băng đập vào cơ thể hắn, tạo thành một hình X khổng lồ.

Sức mạnh đóng băng thậm chí còn đóng băng Tô Mộ ở trung tâm của X.

Lúc này, một người trượt xuống phía bên kia đường hầm.

Băng Khiếu nhìn con hổ răng kiếm đáng sợ trong hầm băng và cột băng hình chữ X, hắn chết đứng.

Vài giây sau, lại một người khác trượt xuống từ đường hầm, tiếp theo là người thứ ba, thứ tư và cả nhóm này đều đã trượt xuống.

“CMN, con này có phải là quá lớn không?”

“Đây hình như là cự thú thời tiền sử mà tộc trưởng nói, ta còn tưởng rằng tộc trưởng chỉ kể chuyện cổ tích thôi, không ngờ đó là sự thật!”

“Mau nhìn kìa, người trong cột băng hình như là tên nhà thám hiểm đó!”

“Tên đó tiêu rồi!”

Nhìn thấy tình cảnh trong hầm băng, sắc mặt đám người này càng trở nên sợ hãi.

“Con quái thú này không phải là thú mà chúng ta có thể đối phó, chúng ta mau chạy thôi!”

“Làm sao chúng ta lên được đây? Máng trượt này trơn quá!”

Có người còn tưởng quay lại đường cũ, nhưng lại phát hiện căn bản không thể leo lên được đường hầm.

Nhưng con hổ răng kiếm không hề quan tâm đến bọn họ.

Con quái thú này có bản năng cực mạnh.

Nó nhìn chăm chăm vào Tô Mộ trong cột băng, thân hình khùng lồ lao thẳng lên.

Những chiếc răng giống như những thanh kiếm sắc bén, chĩa thẳng vào trung tâm của cột băng.

Đột nhiên, một hố đen không biết ở đâu ra xuất hiện phía sau con hổ răng kiếm.

Thế hung hăng lao về phía trước của nó đột ngột dừng lại, giống như một con mèo con bị tóm lấy phía sau gáy vậy.

Hố đen chính là bàn tay!

“Răng rắc!”

Cùng lúc đó, cột băng hình chữ X bắt đầu vỡ tan thành nhiều mảnh.

Ánh lửa mãnh liệt lại xuất hiện trong không trung.

Tô Mộ giống như một mặt trời, sừng sững không ngã.

“Ta đã đánh giá người quá cao!”

Đón cú đánh vừa rồi, chỉ là một sự thăm dò của mình đối với con quái thú thí luyện này thôi.

Cứ nghĩ rằng ít nhất cũng có thể phá vỡ được Lá Chắn Ma Pháp của mình, nhưng kết quả thậm chí không phá vỡ nổi một nửa lá chắn.

Tô Mộ cũng không có ý định đùa cột nữa, trực tiếp tung ra chiêu lớn.

Mười giây sau, năng lượng của hố đen bộc phát, thanh HP hàng nghìn vạn trên đầu hổ răng kiếm lập tức cạn sạch.

‘Chúc mừng người chơi đã vượt qua thử thách thứ hai của thí luyện, người có muốn tiếp tục thí luyện không?’

Lời nhắc nhở trước đó lại xuất hiện.

“Tiếp tục!”

Tô Mộ lựa chọn không chút do dự.

Ngay sau đó, thân hình khổng lồ của hổ rừng kiếm biến mất, một rung động dữ dội xuất hiện sâu trong lớp băng.

Ở phía bên kia của đường hầm, Băng Khiếu và những người khác không ngừng dụi mắt.

“Vừa rồi ta không nhìn nhầm đó chứ?”

“Có phải tên nhà thám hiểm đó vừa triệu hồi một thứ màu đen, và sau đó con quái thú đã ngã xuống đó?”

“Hình như là vậy đó, nhưng sau khi con quái thú đó rơi xuống, tại sao nó lại đột nhiên biến mất?”

“Chúng ta không phải đang bị ảo giác đó chứ?”

Cảnh tượng Tô Mộ giết chết con hổ rừng kiếm trong tức khắc, đã hoàn toàn đảo lộn mọi nhận thức của bọn họ.

Không đợi bọn họ kịp phản ứng trước cú sốc đó, mặt đất bỗng rung chuyển dữ dội.

Một người bị mất cảnh giác và đột ngột ngã xuống đất.

“Người không sao chứ?”

Hai người bên cạnh lập tức bước tới, định đỡ hẵn dậy.

Nhưng vừa giơ tay ra, cả người như đông cứng lại.

Người bị ngã xuống thì đôi chân chân run rẩy, đến cả đứng dậy cũng không đủ can đảm.

Trước mặt họ là một con quái thú khổng lồ vô cùng đáng sợ.

Xét về hình dáng cơ thể, con quái thú khổng lồ này lớn hơn hẳn con hổ rừng kiếm vừa rồi.

Nó đứng thẳng bằng hai chân, và được bao phủ bởi lớp lông tơ trắng như tuyết.

Thứ đáng sợ là chiếc rìu khổng lồ mà nó cầm trên tay.

Có một ánh sáng lạnh buốt trên đó, và chỉ riêng cái rìu có lẽ đã nặng cả nghìn cân.

Mỗi khi quái thú bước một bước, mặt băng sẽ rung chuyển một lần.

Giống như con mãnh thú phía trước mặt, con quái thú khổng lồ trắng như tuyết này không tấn công Tô Mộ ngay lập tức.

Nó trừng mắt nhìn Tô Mộ trên không trung, và chờ tại chỗ.

“Đây là thời gian nghỉ ngơi sao?”

Tô Mộ cũng ý thức được.

Mỗi khi những con quái thú khổng lồ này xuất hiện, trên thực tế sẽ có một khoảng thời gian để nghỉ ngơi cho cuộc thí luyện này!

“Ta không dây dưa với người nữa!”

Hắn giơ cao quyền trượng Pháp Thần trong tay, Tô Mộ ra tay trước cực mạnh.

Một hố đen xuất hiện, hút con quái thú trắng như tuyết kia vào chỗ cũ.

“Gầm!”

Con quái thú gầm lên một tiếng, giống như đang nói với Tô Mộ: Tên tiểu tử người không biết võ đức à!

Nó liên tục vùng vẫy đôi tay, cố thoát ra khỏi xiềng xích của hố đen.

Nhận thấy tất cả đều đó là tổn công vô ích, nó đã dốc toàn bộ sức lực.

Chiếc rìu khổng lồ bay về phía Tô Mộ trong không trung với thế gió xoáy.

Đối với Tô Mộ chỉ có 30% khả năng kháng vật lý, tổn thương do đòn đánh lần này gây ra rõ ràng cao hơn cột băng vừa rồi.

“Keng!”

Tuy nhiên, khi chiếc rìu khổng lồ đánh trúng Tô Mộ, một âm thanh cực kỳ chói tai vang.

Tô Mộ ở trên không trung, trên tay cầm trường kiếm, chặn ngang trước mặt mình.

Chỉ đỡ đòn giản như vậy, chiếc rìu khổng lồ đáng sợ kia đã bị chặn lại.

“Đùng!”

Chiếc rìu khổng lồ rơi thẳng xuống lớp băng, đập ra một hố sâu cực lớn.

“Thế này cũng đỡ được sao?”

Chương 536: Sóc Băng Sương.

Nhìn thấy cảnh này, Băng Khiếu và những người khác hoàn toàn chết lặng.

Ngay cả con quái thú khổng lồ kia cũng ngây người ra, nó không hiểu tại sao một con người nhỏ bé như vậy lại có thể đỡ được một đòn đánh dùng hết sức của nó?

Lúc này, sát thương của hố đen bạo phát.

Ngay lập tức, một con số tổn thương lên đến hơn 20 triệu bay lơ lửng trên đỉnh đầu con quái thú khổng lồ.

So với Tô Mộ không tổn thương chút nào, hố đen trực tiếp giết cự thú ngay lập tức.

Kỹ năng cấp Thần kết hợp với công kích ma pháp kinh khủng của Tô Mộ, khiến cho cuộc thí luyện này trở nên cực kỳ đơn giản.

‘Chúc mừng người chơi qua ải thứ ba của thí luyện Băng Xuyên, có lựa chọn tiếp tục khiêu chiến hay không?’

“Tiếp tục!”

Theo quyết định của Tô Mộ, nơi này xảy ra biến hóa cực lớn.

“Tạch...!”

Lớp băng trên mặt đất bắt đầu vỡ vụn.

Một cột lại một cột nhũ băng kinh khủng nhô lên từ trên mặt đất.

Mỗi một cột nhũ băng đều cao vài chục mét, mũi nhọn trên đó lại càng ánh lên hàn quang đáng sợ.

Toàn bộ hầm băng sụp xuống, chỉ có cửa vào đường hầm không bị che phủ.

“Khiếu ca, chúng ta đi thôi, nơi này không phải là nơi chúng ta có thể ở lại nữa!”

Nhìn nhũ băng còn cao hơn cả mình trước mắt, Băng Phong hô lên với Băng Khiếu.

“Đi thế nào? Đường hầm này căn bản không bò lên được!”

Sắc mặt Băng Khiếu tái nhợt.

“Theo ta thấy, chúng ta chỉ có thể đợi nhà thám hiểm kia vượt ải, thì mới có thể đi ra ngoài cùng hần!”

“Chờ ở đây, đừng đi đâu cả!”

Hần ra lệnh với mấy người.

Những ngay khi hần vừa dứt lời, một phần lực lượng băng sương mạnh mẽ bao trùm cả thân thể của hần.

Không chỉ hần, những người khác cũng giống như vậy.

Ngay cả Tô Mộ cũng bị băng sương tập kích.

Cơ thể của mọi người bắt đầu kết băng với tốc độ cực nhanh.

“Biến thân Hoả Nhân!”

Người ở không trung, Tô Mộ trực tiếp biến thân thành hình dạng Hoả Nhân.

Dưới nhiệt độ cao nóng bỏng, băng sương bao trùm cơ thể của hắn tan rã trong khoảnh khắc.

Song đám người Băng Khiếu lại không giống vậy.

Bọn họ biến thành tượng băng với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Nhưng vẫn chưa xong, sau khi biến thành tượng băng, cơ thể của bọn họ lại động.

Giống như bị lực lượng nào đó thao túng, những người này liên tiếp nhảy lên nhũ băng bén nhọn.

Nhũ băng lại không gây ra sát thương đối với bọn họ, ngược lại trở thành ván cầu của bọn họ.

Những người này nhảy lên cao, phát động tiến công hướng về phía Tô Mộ ở không trung.

“Đã bảo các người đừng theo tới đây, một hai phải tìm đường chết!”

Nhìn thanh HP trên đầu những người đó, Tô Mộ bĩu môi.

Sau khi bị băng tuyết ăn mòn, những người này hiển nhiên đã trở nên lợi hại hơn rồi, mỗi người lại đều có được lượng máu mấy trăm vạn.

Ngay khi bọn hắn phát động công kích, mấy cột nhũ băng trên mặt đất đã bị lực lượng nào đó thúc giục, bay đi về phía Tô Mộ.

Dưới sự kiềm chế của đám người Băng Khiếu, Tô Mộ gần như không có không gian né tránh.

“Kháng Cự Hoàn!”

Một năng lượng vòng tròn đột nhiên hiện ra, bắn bay đám người Băng Khiếu, đồng thời, những nhũ băng nhích tới gần Tô Mộ cũng

bị chấn vỡ toàn bộ.

“Tìm được người rồi!”

Tầm mắt Tô Mộ không ngừng tìm tòi ở phía dưới, phát hiện một bóng hình.

So với khổng lồ mãnh thú trước kia, bóng hình này thật sự quá nhỏ bé.

Đó là một sóc con bằng nửa cánh tay của hắn.

Những đỉnh đầu sóc con này, lại treo thanh HP lên tới ba ngàn vạn máu.

Không còn gì để nghi ngờ nữa, con sóc này mạnh hơn con mãnh thú vừa rồi rất nhiều.

Những nhũ băng này cùng đám người Băng Khiếu bị khổng chế, hiển nhiên đều là kiệt tác của con sóc này.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Tô Mộ đã khoá chặt con sóc này, trực tiếp ra tay kỹ năng hố đen.

Vậy mà ngay sau khi hố đen xuất hiện, bóng dáng con sóc kia lại biến mất.

“Ảo giác à?”

Kỹ năng đánh vào khoảng không, chân mày Tô Mộ cau lại.

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Mở ra kỹ năng, Tô Mộ lần nữa quét nhìn nhũ băng phía dưới.

“Đây là?”

Điều khiến cho hắn kinh ngạc là, Đôi Mắt Chân Thật lại không có tác dụng.

Trong tầm mắt Tô Mộ, mấy chục sóc con đột nhiên xuất hiện.

Cũng trong lúc này, đám người Băng Khiếu phát động tiến công lần nữa.

Mặt đất lại nhô lên hơn mười cột nhũ băng.

Con sóc kia dường như muốn thừa dịp Tô Mộ ngây người, khiến hấn bị thương nặng.

“Nếu người thích trốn như vậy, thì ta sẽ cho người thấy sự lợi hại của ta!”

Không nhìn những công kích kia, ánh mắt Tô Mộ hiện ra ngọn lửa mãnh liệt.

Một giây sau, đỉnh đầu của hấn xuất hiện một ngọn Thiên Hỏa.

Nhưng vẫn chưa hết, một ngọn Thiên Hỏa nữa rất nhanh lại xuất hiện.

Hai ngọn Thiên Hỏa trực tiếp đánh thẳng tới mặt đất, bao phủ toàn bộ khu vực có bóng dáng sóc xuất hiện.

“Viêm Trụ!”

Theo công kích của những người đi theo Băng Khiếu phủ xuống, lại hơn mười cột lửa phóng lên cao.

Cơ thể của bọn họ bị Viêm Trụ trực tiếp xuyên thấu, cùng nhau biến thành vụn băng.

“Ầm!”

Phía dưới, dưới công kích của Thiên Hỏa, những nhũ băng kia tan rã trong khoảnh khắc.

Hai ngọn lửa rực cháy hơn xuất hiện ở trên tầng băng, thiêu đốt không dừng.

“Lần này bắt được ngươi rồi!”

Một con sóc nhỏ gầy không còn chỗ nào có thể trốn nữa, bại lộ giữa hai ngọn lửa.

Sau khi bị Tô Mộ phát hiện, con sóc này lại chìa ra chân trước.

Đột nhiên, không trung xuất hiện một năm đấm băng cực lớn, đánh mạnh về phía Tô Mộ.

“Còn có chiêu này?”

Tô Mộ không kịp đề phòng, bị một quyền này đập bay ra ngoài.

Chương 537: Sóc Băng Sương. (2)

Nhìn con số hơn một trăm vạn tổn thương toát ra trên đỉnh đầu, hắc nhú mày.

Sát thương của con sóc này lại lớn hơn nhiều so với trong tưởng tượng của hắn.

Con sóc đánh trúng một đòn, tiếp tục phát động thể tấn công.

Nó giống như một con sóc công phu, không ngừng ra quyền.

Mỗi một quyền vung ra, không trung đều sẽ xuất hiện một băng quyền, lấy thế sét đánh lôi đình tấn công về phía Tô Mộ.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Ánh mắt Tô Mộ nghiêm lại, hắn đánh ra một đòn mạnh nhất.

Sau khi hố đen hình thành, hút con sóc kia vào.

Nhưng không đợi Tô Mộ thả lỏng một hơi, con sóc đang bị hút đột nhiên biến thành một bức tượng băng.

Tô Mộ vội vàng tìm tòi ở bốn phía.

“Có chút thứ hay đó!”

Không có tung tích, con sóc này dường như biến mất vô căn cứ vậy.

Lúc này, phía trên đỉnh đầu Tô Mộ xuất hiện một bàn chân băng

cực đại.

“Cự Đại Hóa!”

Vào một giây trước khi công kích đánh trúng, Tô Mộ biến thân thành Hỏa Nhân khổng lồ, đánh một quyền vào bàn chân băng.

“Ầm!”

Vụn băng văng ra đầy đất.

Cự Đại Hóa thêm hình thái Hỏa Nhân, công kích của con sóc đã không còn cách nào tạo thành uy hiếp với Tô Mộ.

“Người đã thích trốn như vậy, vậy để ta xem người có thể trốn đi đâu!”

Hố đen không có hiệu quả, Tô Mộ quyết định áp dụng công kích không phân biệt.

Sau lưng Hỏa Nhân khổng lồ, một tiếp một “Mặt trời” chói lọi xuất hiện!

Hầm băng này tổng cộng chỉ lớn như vậy.

Năm phát Thiên Hỏa xuất hiện ở phía sau Tô Mộ, tính cả hai ngọn Thiên Hỏa trên mặt đất kia, tổng cộng bảy ngọn Thiên Hỏa cũng đủ để bao trùm toàn bộ nơi này.

Dưới trạng thái Hỏa Nhân, kỹ năng hệ hỏa có sát thương gấp bội.

Cho dù con sóc kia có lượng máu ba ngàn vạn, cũng không ngăn được Thiên Hỏa oanh tạc của hắn.

“Thiên Hỏa Thiêu Thành!”

Bàn tay lửa khổng lồ vung lên.

Năm ngọn Thiên Hỏa giống như sao băng, đập thẳng lên tầng băng trên mặt đất.

Trong nháy mắt, hầm băng này bị Thiên Hỏa chói mắt hoàn toàn bao phủ.

Ngay cả tầng băng cứng rắn kia cũng bắt đầu tan chảy ra.

Tia sáng tản đi, phạm vi thiêu đốt của bảy ngọn lửa đã bao trùm hoàn toàn khu vực này.

‘Chúc mừng người chơi vượt qua ải thứ tư của thí luyện Băng Xuyên, có mở ra khiêu chiến cuối cùng hay không?’

‘Bây giờ người chơi lựa chọn dừng tay, có thể đạt được phần thưởng hậu hĩnh!’

‘Nếu khiêu chiến cuối cùng thất bại, người chơi sẽ không đạt được bất cứ phần thưởng nào!’

‘Vượt qua khiêu chiến cuối cùng, người chơi sẽ đạt được: Băng Hà Chi Tâm!’

Sau một thời gian ngắn, nhắc nhở đã vượt qua cửa ải đã xuất hiện trước mắt Tô Mộ.

Con sóc kia đã bị Thiên Hỏa gây tổn thương, cộng thêm sát thương đốt cháy không ngừng, cho dù lượng máu cao gấp bội, căn bản cũng không chống đỡ nổi.

Giờ phút này, bày ở trước mắt Tô Mộ chỉ còn lại có khiêu chiến cuối cùng.

Hắn không trực tiếp lựa chọn tiếp tục giống như lúc trước nữa.

Sự mạnh mẽ của Sóc Băng Sương khiến cho hắn hiểu được một điều.

Đối thủ trong khiêu chiến cuối cùng này, sợ rằng không dễ dàng đối phó như thế.

“Trước tiên đợi mana hồi đầy đã!”

Đợi một hồi, sau khi tất cả trạng thái đều hồi đầy, lúc này Tô Mộ mới lựa chọn tiếp tục.

Lúc này, viên Băng Hà Chi Tâm đột nhiên toả ra ánh hào quang cực kỳ mạnh mẽ.

Nó trôi nổi lên, đi tới vị trí ẩn đường của pho tượng.

Sau khi nó khảm vào ẩn đường của pho tượng, ánh mắt của pho tượng lại xuất hiện tia sáng.

“Ầm ầm!”

Động tĩnh cực lớn vang lên, pho tượng khổng lồ bắt đầu chuyển động.

Sông băng phía sau nó cũng sụp đổ từng chút một theo đó.

Ngay sau đó, một con tiếp một con mãnh thú xuất hiện trong tầm mắt của Tô Mộ.

Có Voi Ma Mút, Hổ Răng Kiếm, Cự Thú Tuyết Nhung.

Chẳng qua là thân hình của bọn nó lại nhỏ hơn không ít, thanh HP trên đầu cũng chỉ có hai, ba trăm vạn.

Phiền toái duy nhất chính là số lượng.

Mãnh thú đứng phía sau pho tượng, nói ít cũng có trên trăm con.

Tô Mộ quanh quẩn trên không trung, nhờ pho tượng khổng lồ kia làn nổi bật, hẳn thoát nhìn trông như một con muỗi.

Pho tượng vươn tay ra, một thanh cự kiếm băng sương bắt đầu ngưng tụ.

“Ngầu đó!”

Tô Mộ nhìn cảnh tượng này, không nhịn được giơ ngón tay cái lên.

Cảnh này còn đã nghiền hơn xem phim nhiều.

Nữ Thần Băng Sương trước mắt, giống như thật sự sống lại vậy.

Theo nàng huy động trường kiếm, những dã thú phía sau phát động đợt tấn công đầu tiên.

Tô Mộ thấy thế, sừng sững bất động.

Phía dưới chân hắc bùng cháy lên bảy ngọn Thiên Hỏa, hiệu quả AOE trực tiếp bùng nổ.

“Vùng Từ Trường Trọng Lực!”

Trong lúc những mãnh thú kia nhích tới gần Thiên Hỏa, Tô Mộ tung một kỹ năng khống chế toàn bộ bọn chúng.

Thiên Hỏa cộng thêm duy trì đốt cháy trong trạng thái Hỏa Nhân, cũng khiến thanh HP của đám mãnh thú này trực tiếp giảm xuống.

Tô Mộ vung tay lên, lại là một ngọn Thiên Hỏa bay về phía pho tượng Nữ Thần Băng Sương.

Pho tượng giơ cao cự kiếm băng sương, ra sức bổ xuống không trung.

Thiên Hỏa mạnh mẽ lại bị một kiếm chém tắt!

“Mạnh đấy!”

Vẻ mặt Tô Mộ nghiêm túc hắc lên trong nháy mắt.

Cũng trong lúc này, pho tượng Nữ Thần Băng Sương lại vung ra một kiếm nữa.

Một bóng kiếm to lớn bay về phía Tô Mộ.

“Ta rất muốn thử xem sát thương của một đòn này!”

“Lá Chắn Ma Pháp!”

Mở ra lá chắn bảo vệ, Tô Mộ cứng rắn tiếp nhận một đòn kia.

Lá Chắn có trị số hơn hai trăm vạn bị đánh vỡ trong nháy mắt.

Thanh HP của Tô Mộ lại càng giảm đi một đoạn.

Sát thương của một đòn kia, cao tới tận hơn 300 vạn điểm!

“Thiếu chút nữa là có thể miểu sát ta rồi đấy!”

Chương 538: Uy của Pháp Thần.

Tô Mộ thật sự lấy làm kinh hãi.

Hắn nhìn về thanh HP năm ngàn vạn của pho tượng kia.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Một hố đen xuất hiện ở trên đầu pho tượng.

Một lực hút cực mạnh xuất hiện, muốn hút pho tượng khổng lồ vào đó.

Nhưng hố đen mọi việc đều thuận lợi này lại mất đi tác dụng trước mặt pho tượng.

Thanh cự kiếm băng sương trong tay pho tượng Nữ Thần Băng Sương ngừng tụ ra ánh sáng lóng lánh, chém về một kiếm phía hố đen.

Một giây sau, hố đen trực tiếp tan biến.

“Thế này cũng quá trâu bò rồi?”

Tô Mộ nhìn đến ngơ luôn rồi.

Đó chính là kỹ năng cấp Thần đó!

Với hai vạn điểm giá trị tinh thần, trí lực chống đỡ, hố đen lại bị pho tượng chém cho trực tiếp tan biến!

“Thực lực của pho tượng kia, có thể so được với Chúa Tể Sa Đọa rồi chứ?”

Tô Mộ nghĩ tới cảnh tượng lúc trước hố đen của hắn bị Chúa Tể Sa Đọa đánh tan biến.

Trong game Thần Đồ có quy tắc của game.

Muốn phá vỡ một kỹ năng, như vậy nhất định phải sử dụng kỹ năng có sát thương lớn hơn.

Không còn gì để nghi ngờ nữa, một kiếm vừa rời cửa pho tượng Nữ Thần Bằng Sương kia nếu như trúng mục tiêu là hẳn, tuyệt đối sẽ làm cho hẳn thí luyện thất bại.

Dĩ nhiên, thời gian chuẩn bị của một kiếm kia quá dài, nếu không phải hố đen cần thời gian mười giây mới có thể bộc phát, pho tượng căn bản không thể theo kịp.

Hẳn muốn né tránh, cũng không phải việc gì khó.

“Vậy thì ta sẽ cho người xem thực lực chân chính của ta!”

Nếu một hố đen không có hiệu quả, Tô Mộ cũng không giả bộ nữa.

Giơ pháp trượng trong tay lên, một ngọn Thiên Hỏa xuất hiện.

Trong lúc Thiên Hỏa đánh tới hướng pho tượng, Tô Mộ vỗ tay một cái.

Trong nháy mắt, hai hố đen một trái một phải, xuất hiện ở hai bên pho tượng.

Pho tượng hiển nhiên không phản ứng kịp nữa.

Cho dù nó có thể chém tắt Thiên Hỏa, cũng không còn có nhiều thời gian để làm hố đen tan biến nữa rồi.

Ngay sau đó, lại một ngọn Thiên Hỏa xuất hiện trên đỉnh đầu Tô Mộ.

Trong trạng thái Hỏa Nhân, sát thương của Thiên Hỏa không hề thấp hơn hố đen.

Những kỹ năng này, mỗi kỹ năng đều cần tiêu hao lượng mana khổng lồ.

Nhưng đối với người có gần hai trăm vạn lượng mana như Tô Mộ, đây cũng chỉ là sự bắt đầu.

Một đòn lại một đòn Thiên Hỏa liên tục không ngừng.

Còn có hố đen thỉnh thoảng lại xuất hiện phía sau pho tượng bằng

sương.

Mặc dù nó có kháng tính kích xù, lượng máu siêu cao, cũng không cách nào đối mặt với Tô Mộ ra tay hết sức!

Đây cũng là uy của Pháp Thần!

‘Chúc mừng người đánh bại pho tượng Nữ Thần Băng Sương, hoàn thành thí luyện Băng Xuyên!’

‘Người đạt được Băng Hà Chi Tâm!’

Nhắc nhở bắn ra, đồng thời pho tượng Nữ Thần Băng Sương khổng lồ kia bắt đầu sụp đổ.

Viên Băng Hà Chi Tâm ở giữa trán nó cũng trôi về phía Tô Mộ.

Bay xuống tay Tô Mộ giống như một mảnh bông tuyết.

“Đây chính là Băng Hà Chi Tâm à?”

Một cảm giác lạnh buốt thấm vào tay, toàn bộ Băng Hà Chi Tâm cực kỳ óng ánh sáng long lanh.

“Có một loại cảm giác quen thuộc.”

Tô Mộ cẩn thận quan sát viên Băng Hà Chi Tâm này, híp mắt lại.

Cảm giác đồ chơi này cho của mình, không khác huân chương của Thần là bao!

“Sử dụng xem đi!”

Nắm chặt viên Băng Hà Chi Tâm này, Tô Mộ lựa chọn sử dụng.

‘Băng Hà Chi Tâm có thể dùng cho kỹ năng hệ Băng hoặc kỹ năng loại bị động!’

Theo nhắc nhở xuất hiện, một loạt kỹ năng xuất hiện trước mắt Tô Mộ.

“Thứ này áp dụng cho hơi ít!”

Nhìn một vài kỹ năng có thể tăng lên thông qua Băng Hà Chi Tâm, cuối cùng ánh mắt Tô Mộ dừng lại trên “thân thể Bán Thần”.

Kỹ năng này đã là kỹ năng cấp Thần, một khi tăng lên, hiệu quả chắc chắn sẽ nâng cao một bước.

“Hay là chờ năm giữ kỹ năng hệ Băng cấp Thần, thì lại sử dụng?”

Không vội vã xác định, Tô Mộ còn hơi xoắn xuýt.

Băng Hà Chi Tâm, chắc chắn thích hợp cho kỹ năng hệ Băng nhất.

Nhưng nghĩ lại, mình muốn đạt được kỹ năng cấp Thần hệ Băng, còn không biết phải chờ thêm bao lâu.

“Chính là người!”

Hít sâu một hơi, Tô Mộ lựa chọn “Thân thể Bán Thần” .

Một giây sau, Băng Hà Chi Tâm toả ra ánh hào quang chói sáng, vậy mà chậm rãi tan ra giống như băng.

“Nước đá” tan ra càng rót vào thân thể Tô Mộ từng chút từng chút một.

“Thật mát!”

Một cảm giác xuyên tim lập tức phun lên trong tim Tô Mộ.

Dần dần, thân thể của hắn nổi lên một lớp băng.

Tô Mộ cũng không ngăn cản lớp băng lan tràn.

Trong lòng hắn rất rõ ràng, đây là dấu hiệu Thân thể Bán Thần của mình dung hợp cùng Băng Hà Chi Tâm.

Lại qua một khoảng thời gian, cả người Tô Mộ hoàn toàn biến thành một bức “Tượng băng”.

‘Băng Hà Chi Tâm dung hợp thành công, Thân thể Bán Thần đã biến thành thân thể Băng Sương!’

Lại là một nhắc nhở xuất hiện, lớp băng trên thân thể Tô Mộ đột

nhiên biến mất toàn bộ.

Hắn vội vàng mở ra thanh kỹ năng.

‘Thân thể Băng Sương: HP tăng lên 250%, tất cả Gia Tăng Phòng Ngự 250%, tất cả kháng tính tăng lên 50%, khả năng kháng băng tăng lên 100%, miễn giảm tổn thương vật lý 30%’

So với Thân thể Bán Thần trước đó, trị số cũng không tăng lên cao lắm, nhưng sau khi xem đến chữ “Có thể thăng cấp” ở sau kia, Tô Mộ mở to hai mắt nhìn.

Điểm này khiến hắn thế nào cũng không ngờ tới!

“Thứ này không phải chính là huân chương của Thần sao?”

Lần này Tô Mộ cũng phản ứng kịp.

Băng Hà Chi Tâm và huân chương của Thần trên bản chất là một loại đồ vật!

“Điểm kỹ năng của Ta, thăng lên kỹ năng cấp Thần đã đột phá giới mức cao nhất được sao?”

Nhìn điểm kỹ năng sét đánh bất động kia của mình, gương mặt Tô Mộ mang mấy phần thấp thỏm.

Chương 539: Kỹ năng cấp Chân Thần.

Đây chính là kỹ năng cấp Thần trên ý nghĩa chân chính sau khi đột phá pháp tắc.

‘Có thăng cấp thân thể Băng Sương hay không? Cần hao phí mười vạn điểm kỹ năng!’

“Thêm!”

Tô Mộ cắn răng một cái, trực tiếp xác nhận.

‘Thân thể Băng Sương thăng cấp thành công!’

Một nhắc nhở nhanh chóng bắn ra ngoài.

Tô Mộ liếc mắt nhìn kỹ năng.

‘Thân thể Băng Sương: HP tăng lên 300%, tất cả Gia Tăng Phòng Ngự 300%, tất cả kháng tính tăng lên 60%, khả năng kháng băng tăng lên 120%, miễn giảm tổn thương vật lý 40%’

“Còn có thể tiếp tục thăng lên à?”

Trị số kỹ năng gia tăng lần nữa, mấu chốt là đằng sau còn biểu hiện chữ “Có thể tiếp tục tăng lên”.

Tô Mộ vô ý thức nuốt một ngụm nước bọt, đồng thời nhìn về phía điểm kỹ năng của mình.

Con số 9999999 trên đó khiến hắn thở dài một hơi.

“Người nhất định phải vững vàng đó!”

Nhẹ giọng thì thầm một câu, Tô Mộ ấn xuống thăng cấp lần nữa.

‘Có thăng cấp thân thể Băng Sương hay không? Cần hao phí hai mươi vạn điểm kỹ năng!’

Điểm số thăng cấp hao phí lần này từ mười vạn biến thành hai mươi vạn.

Tô Mộ cắn răng, ấn xác định.

‘Thân thể Băng Sương thăng cấp thành công!’

Liên tục thành công, Tô Mộ cũng được thêm mấy phần vững chắc.

Không nhìn trị số kỹ năng nữa, hắn tiếp tục ấn thăng cấp.

Sau mấy lần liên tục, chữ “Có thể thăng cấp” cũng biến mất.

Cùng lúc đó, trên thanh kỹ năng xuất hiện ánh vàng lộng lẫy.

‘Thân thể Băng Thần: HP 1000%, phòng ngự ma pháp 1000%, phòng ngự vật lý 1000%, kháng tính các hệ 150%, khả năng kháng băng 300%, miễn giảm tổn thương vật lý 100% (khi bị công kích,

tạo thành sát thương hệ Băng bằng trí lực X10 với kẻ địch)’

“ĐCM, thể này mẹ nó cũng quá mạnh rồi?”

Nhìn kỹ năng bị ánh vàng bao phủ này, Tô Mộ không nhịn được phát ra tiếng gầm giận dữ.

Đây mẹ nó mới gọi là kỹ năng cấp Thần chân chính!

HP gấp mười, phòng ngự gấp mười, còn có kháng tính cùng miễn giảm tổn thương vật lý siêu cao.

Trị số khoa trương như thế, đã làm Tô Mộ không biết nên nói gì.

“Thân thể của Thần” quả nhiên không giống thân thể người phàm.

Không có thuộc tính xuyên thấu kích xù, bất cứ người nào cũng chỉ tạo thành 1 điểm tổn thương đối với mình.

Mà thuộc tính trí lực bây giờ của mình cao tới hai vạn, chỉ riêng phần tổn thương hệ Băng đã có thể tạo thành hai mươi vạn điểm sát thương.

Tô Mộ vội vàng mở ra thanh thuộc tính.

Người chơi: Tô Mộ

Đăng cấp: cấp 4 bát giai (1000000/4500000)

HP: 14768000

MP: 1798600

Công kích vật lý cận chiến: 42520

Công kích ma pháp: 183162

Phòng ngự vật lý: 155680

Phòng ngự ma pháp: 190660

Bạo kích ma pháp: 40%

Sát thương bạo kích ma pháp: 250%

Ma pháp xuyên thấu: 60%

Bạo kích vật lý: 5%

Kháng tính các hệ: 150%

Khả năng kháng băng: 300%

Miễn giảm tổn thương vật lý: 100%

Sức mạnh 10630, thể chất 10568, nhanh nhẹn 10516, tinh thần 10566, trí lực 12798

Thuộc tính cũng không tăng lên được bao nhiêu.

Điểm thuộc tính thăng cấp cũng chưa tiến hành phân phối.

Nhưng cũng bởi vì một kỹ năng “cấp Chân Thần”, thuộc tính của Tô Mộ có được sự bay vọt về chất!

Hơn một nghìn vạn lượng máu kia chỉ có BOSS cấp Lãnh Chúa trở lên có thể đạt tới.

Mà những thuộc tính khác của Tô Mộ, càng vượt xa BOSS cấp Vương cùng giai cả một con phố!

“Ta bây giờ đi đối phó Chúa Tế Sa Đoạ kia, chắc là không độ khó gì rồi?”

Tô Mộ nhớ tới trước đó cảnh bị động bị một kỹ năng của Chúa Tế Sa Đoạ đánh ra.

Cho dù tên kia có được thuộc tính xuyên thấu không tể, nhưng đối mặt với kháng tính bây giờ của mình, Tô Mộ thật sự hơi lo lắng thay Chúa Tế Sa Đoạ.

Nếu là ngay trước mặt một tòa tháp cấp dưới, ngay cả phòng ngự của mình đều không phá được.

Chúa Tế Sa Đoạ này e là cũng về hưu được rồi!

“Không thể không nói, điểm kỹ năng vô hạn này của ta thật sự đỉnh!”

Tô Mộ giơ ngón tay cái với công thần lớn nhất - “Điểm kỹ năng”.

Đổi lại là người khác, cho dù thật sự làm kỹ năng cấp Thần đột phá giới hạn cao nhất, cũng tuyệt đối không bỏ ra nổi nhiều điểm kỹ năng như vậy để tăng nó lên tới “cấp Chân Thần”.

Quả hack này của mình cứ phải gọi là mạnh vĩ linh hồn.

Mạnh đến tận nhà!

“Ta nhiều kỹ năng cấp Thần như vậy, nếu sử dụng huân chương của Thần để tăng lên toàn bộ, sau đó lại lên tới cấp Chân Thần.”

Tô Mộ đã không dám tưởng tượng.

Đừng nói tăng tất cả kỹ năng lên tới “Cấp Chân Thần”.

Chỉ cần thăng những kỹ năng bị động kia lên chút, còn có Tăng Lên Cực Hạn, thuộc tính của mình tuyệt đối sẽ bùng nổ.

Nhưng Tô Mộ cũng không vì vậy mà đắc chí.

“Cấp Chân Thần” cũng là một lời nhắc nhở đối với hắn.

“Những tồn tại phong Thần kia, còn có tồn tại được xưng là thần, chỉ e thực lực còn lợi hại hơn những gì ta nghĩ trước đó!”

“Mà lại trên những tên kia, chắc chắn còn có các tồn tại kinh khủng hơn!”

Đối với thế giới cái gọi là “Thần Đồi” này, tin tức Tô Mộ nắm trong tay còn thiếu rất nhiều.

“Mặc kệ những chuyện kia, hiện tại việc ta cần làm nhất chỉ có một!”

Siết chặt song quyền, đôi mắt Tô Mộ khắc hai chữ to.

Mạnh lên!

Ngắm nhìn bốn phía, nơi đường hầm trượt xuất hiện một trận truyền tống.

Thí luyện đã kết thúc, đạp lên trận truyền tống kia, chắc là có thể trở về tầng băng phía trên.

Tô Mộ cũng không vội.

Hắn nhìn về phía pho tượng khổng lồ đã vỡ vụn bên kia.

Trong tầng băng sau lưng hắn, có thể lơ mờ trông thấy một vài hung thú kinh khủng.

Tâm niệm vừa động, Tô Mộ đã Chớp Nhoáng đi tới bên ngoài tầng băng.

Đôi Mắt Chân Thật vẫn bị pháp tắc trong tầng băng ngăn cách như cũ.

Tô Mộ vươn tay, chạm đến trên tầng băng, một vài hình ảnh đột nhiên hiện lên trong đầu.

Chương 540: Dự định của Lâm đại

Tầng băng vỡ vụn, phía dưới có vô số ma vật đáng sợ trào lên.

Trong những ma vật này, càng có một vài tồn tại cực kỳ đáng sợ.

Có con thú khổng lồ như một ngọn núi, một chân đạp nát một thôn xóm.

Còn có ma vật hà một hơi, đã có thể đóng băng ngàn dặm trong nháy mắt.

Một vài tồn tại trong đó, ngay cả Tô Mộ đều cảm thấy uy hiếp.

“Đây là lời nhắc nhở cho ta sao?”

Hình ảnh biến mất rất nhanh, Tô Mộ quay đầu nhìn về phía pho tượng sau lưng.

Mình lấy đi Băng Hà Chi Tâm, đồng thời cũng có ý nghĩa mở ra công xiềng của sông băng này.

Một ngày kia, ma vật bị đóng băng ở nơi này, chắc chắn sẽ giáng lâm đến thế giới hiện thực.

“Vậy thì để ta xem các người lợi hại đến đâu đi!”

Gương mặt Tô Mộ lộ ra nụ cười thản nhiên.

So với việc chờ đám này này bị thả ra, chẳng bằng mình giúp đỡ bọn chúng một tay.

“Thiên Hỏa Phần Thiêu!”

Nhẹ nhàng huy động pháp trường, một ngọn Thiên Hỏa đánh tới hướng tầng băng dày kia.

“Phụt!”

Ngay khi Thiên Hỏa tiếp xúc đến mặt băng, một lực pháp tắc mạnh mẽ hiển hiện.

Thiên Hỏa dù có mạnh, nhưng lại không phải là đối thủ của lực pháp tắc.

Ngọn lửa tiêu tán trong nháy mắt, căn bản không thể công phá tầng băng.

“Đáng tiếc!”

Tô Mộ thấy thế, bất đắc dĩ lắc đầu.

Tất cả những ma vật trong tầng băng kia đều là kinh nghiệm đó!

Nếu hiện tại có thể thả toàn bộ bọn chúng ra, mình chỉ cần canh giữ ở nơi này, phỏng chừng có thể cày một đường đến “cấp Max”.

“Được rồi, lần sau lại đến đi!”

Vẫn chưa thỏa mãn nhếch miệng, Tô Mộ dịch chuyển, đi tới bên cạnh trận truyền tống.

Mình thành công lấy đi Băng Hà Chi Tâm, là lúc đi tìm Băng Mục nhận phần thưởng nhiệm vụ.

...

Thế giới vị diện.

Chân núi vị diện Lâm gia.

Nơi này vô cùng náo nhiệt.

Người của các đại gia tộc lần lượt đến, nhân số đông đảo.

“Hoan nghênh các vị đã đến, cùng bàn đại kế, Lâm gia ta tiếp đãi sơ suất rồi!”

Lão đại Lâm gia thỉnh thoảng lại kêu gọi mọi người, gương mặt mang nụ cười sáng chói.

“Đúng vậy, đã tiếp đãi sơ suất rồi, các vị thông cảm nhiều hơn!”

Lão nhị, lão tam Lâm gia cũng cùng một biểu cảm.

Lão tứ Lâm gia chết trong hiện thực, còn làm mất chí bảo Lâm gia - giày Kim Lũ, lại làm cho ba người Lâm gia này thở dài nhẹ nhõm.

Nếu thật sự để lão tứ làm được, thành công nắm giữ thời cơ phong Thần, vậy bọn họ coi như sẽ không còn ngày nổi danh rồi.

Như bây giờ ngược lại càng tốt hơn.

“Chúng ta đến đây, thực ra là bởi vì Tô Mộ kia quá ngông cuồng, cục tức này, làm thế nào cũng không thể nuốt xuống nổi!”

“Nói không sai, người Triệu gia ta phái đi, toàn bộ ngã trong tay tiểu tử kia, nhất định phải khiến hắn nợ máu trả bằng máu!”

“Nói không sai, lần này chúng ta nhất định phải chuẩn bị chu toàn!”

Một đám người sống lại đến nơi đây liên tiếp hô to.

Trận chiến vượt giới tiếp theo này, liên quan đến “Mặt mũi” của

những người sống lại bọn họ.

“Các vị yên tâm tâm, lần này ta sẽ đích thân ra tay, chém tên Tô Mộ kia thành muôn mảnh!”

Lâm đại tổ thái độ với tất cả mọi người, nét mặt nghiêm túc, nói.

“Không sai, ta cũng sẽ đi cùng với mọi người, cùng nhau diệt tặc!”
Lâm Nhị nghe vậy, cũng mở miệng theo.

“Hai vị huynh trưởng đều muốn đi, vậy ta há có thể không đi?”
Lâm lão tam cũng góp đủ náo nhiệt.

Sau khi ba người mở miệng, một đám người sống lại nhìn nhau.

Thảo phạt Tô Mộ hiển nhiên không phải chuyện tốt gì.

Trước tiên không nói đến chuyện có thể thảo phạt thành công hay không, chỉ riêng việc đưa ba người Lâm gia này cùng nhau vượt giới, độ khó đã rất lớn rồi!

“Các vị có điều không biết, lão tứ Lâm gia ta mang theo một mảnh huân chương của Thần, kết quả lại chết bởi tay Tô Mộ kia. Món nợ này, Lâm gia ta nhất định phải tự tay đòi lại!”

“Chuyến này hung hiểm, dựa theo ý của lão tổ, hi vọng các vị có thể lấy ra hai mảnh huân chương của Thần, giúp ba anh em Lâm gia ta cùng nhau vượt giới.”

Giọng nói của Lâm đại lại vang lên.

Ba người Lâm gia muốn cùng nhau vượt giới, chỉ cần trận pháp bố trí ổn thỏa, lại thêm những người sống lại khác cùng nhau ra tay, chỉ cần hai mảnh huân chương, là có thể làm cho ba người cùng nhau vượt giới.

Tính toán của Lâm đại vô cùng rõ ràng.

Bọn họ ra người, người sống lại khác ra huân chương của Thần, thoạt nhìn còn rất công bằng.

Chỉ cần có người sống lại khác đáp ứng, Lâm gia bọn họ trực tiếp

kiếm món hời to.

Ba vị lão tổ vượt giới mà đến, sẽ là loại thế lực nào trong hiện thực?

Chỉ cần ba người hết lòng hết sức, là có thể cướp đoạt được nhiều tài nguyên nhất trong thế giới hiện thực.

Đến lúc đó, thực lực Lâm gia sẽ không ai bì nổi!

Còn có hai mảnh huân chương của Thần kia, gần như tương đương với có mượn không có trả.

Nhưng những thứ này đều không phải mục đích sau cùng nhất của Lâm đại.

Mục tiêu của hắn chính là “Thời cơ phong Thần” trên người Tô Mộ.

Sau khi giải quyết Tô Mộ xong, nếu là thật sự có “Thời cơ phong Thần” xuất hiện, chỗ tốt thế nào cũng rơi vào trên người anh em bọn họ.

“Chuyện này khó tránh khỏi không ổn lắm đâu? Loại chí bảo liên quan đến vận mệnh cả tộc như Huân chương của Thần, làm sao có thể cho người ngoài mượn được?”

“Đúng thế, theo ta thấy, không bằng để đại tộc có huân chương phái người vượt giới.”

“Nói không sai, lão tứ Lâm gia người đã bị giải quyết, mấy người các người vẫn ở lại nơi này, tránh cho toàn quân bị diệt.”

Chương 541: Pháp Thần chân chính?

Mặc dù những người sống lại khác không biết “Thời cơ phong Thần”, nhưng cũng nhìn ra Lâm đại không có lòng tốt, liên tiếp phủ định kế hoạch này.

“Các vị, chuyện gì cũng từ từ, huân chương của Thần bị lưu lạc

của Lâm gia ta, nhất định phải tìm về!”

Đúng lúc này, một giọng nói vang lên trên dãy núi.

Âm thanh tới trước, người ở phía sau.

Một người thanh niên đẹp trai bay xuống dưới từ trên đỉnh núi.

Nhìn từ tuổi, người này chỉ có dáng vẻ mười lăm, mười sáu.

Nhưng người sống lại khác có mặt ở đây lại không dám thất lễ.

“Bái kiến lão tổ!”

Những lão tổ tóc xám trắng này, ngược lại còn gọi một người trẻ tuổi là “lão tổ”.

vị lão tổ phong Thần của Lâm gia này mang nụ cười trên mặt, ra hiệu đám người miễn lễ.

“Ta muốn mời các vị hỗ trợ, giúp ta vượt giới!”

Một giây sau, hẳn làm cho đồng tử tất cả mọi người phóng đại, gương mặt càng tràn ngập vẻ khiếp sợ.

Đặc biệt là ba người Lâm đại, há hốc miệng, hoàn toàn không ngờ tới sẽ có một kết quả như vậy.

...

Vùng đất sông băng.

Sau khi đi xuyên qua cánh cửa truyền tống, Tô Mộ trở lại lối vào đường hầm.

“Ầm ầm!”

Không đợi Tô Mộ đi ra mấy bước, động tĩnh khổng lồ đã vang lên trong tầng băng.

“Nơi này sắp sập rồi!”

Tô Mộ nhìn lối đi bắt đầu vỡ vụn, xoay người chạy.

Thí luyện kết thúc, Băng Hà Chi Tâm cũng bị mình lấy đi, nơi này hiển nhiên không cần tiếp tục tồn tại nữa.

Những tầng băng sụp đổ này, có lẽ có thể ngăn cản quái vật ở trong chỗ sâu kia đôi chút.

...

Bên trong Băng thành.

Băng Mục vẫn luôn nhìn chăm chú về phương hướng cửa vào tầng băng.

“Ầm ầm!”

Đột nhiên, hắn cảm thấy chấn động dữ dội.

“Không tốt, động đất!”

“Mọi người nhanh trốn đi!”

Trong chốc lát, tiếng hô hoán rung trời vang lên trong cả tòa thành.

Nhưng sau khi cảm nhận được cơn chấn động dữ dội này, Băng Mục lại cười phá lên.

“Quá tốt!”

“Chúng ta rốt cục tự do rồi!”

Hắn nở nụ cười cuồng loạn, nước mắt càng không cầm được mà chảy ra.

“Tộc trưởng điên rồi sao?”

Nhìn thấy tư thái điên điên khùng khùng kia của hắn, không ít người trong Băng thành đều trợn tròn mắt.

“Nhìn kìa!”

Đột nhiên, có người chỉ về hướng cửa vào sông băng ngoài thành.

Tất cả mọi người cùng nhìn lại, tất cả đều mở to hai mắt nhìn.

Sông băng to lớn đang vỡ vụn.

Sụp đổ tốc độ rất nhanh.

Ngay cả tảng băng trên mặt đất cũng sinh ra vỡ vụn theo.

May mà khu vực vỡ vụn bỗng ngừng lại tại nơi cách Băng thành trăm mét.

Một khe băng kéo dài trăm dặm đã hình thành như vậy rồi!

Ngay khi tất cả mọi người lâm vào rung động, một bóng người bay tới từ không trung.

“Nhiệm vụ người giao cho ta, ta có thể hoàn thành, có thể cho ta phần thưởng rồi chứ?” Tô Mộ đi tới bên cạnh Băng Mục, kêu lớn.

“Quá tốt, quá tốt!”

Băng Mục còn đắm chìm trong niềm vui sướng quá lớn, miệng không ngừng thì thầm, cũng không chú ý tới Tô Mộ.

“Cái tên nhà ngươi, không nhận nợ à?”

Tô Mộ không chút khách khí, vỗ vào đầu Băng Mục.

Không tính là quá dùng sức, lại làm cho một con số tổn thương hơn vạn bay lên từ đỉnh đầu vị lão thành chủ này.

Lần này Băng Mục cũng tỉnh táo lại.

“n nhân, mọi người mau cùng ta quỳ xuống tạ ơn người!”

“Bịch” một tiếng, hần quỳ gối trước mặt Tô Mộ, đồng thời kêu lớn với những người khác trong thành.

“Cảm ơn ân nhân!”

“Tạ ơn đại ân đại đức của người!”

Thành chủ lên tiếng, những người khác cũng tất tả quỳ trên mặt đất, cao giọng la lên.

“Ặc!”

Trường hợp như vậy, thật sự khiến Tô Mộ lập tức tắt tiếng.

“Ta đã lấy đi Băng Hà Chi Tâm rồi, nhanh cho ta phần thưởng đi!”

Cầm lấy phần thưởng, hắn chuẩn bị chuồn đi.

“Suýt nữa thì quên!”

Nghe thấy Tô Mộ nói, Băng Mục vội vàng chạy vào trong phòng mình.

Ngay sau đó, hắn cầm một bản sách ma pháp đi ra.

“Đây là sách ma pháp băng sương, ghi lại tất cả năm kỹ năng hệ băng sương mạnh mẽ.”

Vừa mở miệng, Băng Mục vừa giao sách ma pháp đến trên tay Tô Mộ.

“Cũng không tệ lắm!”

Nhận lấy bản sách ma pháp này, Tô Mộ trực tiếp thu vào.

Ngay sau đó, hắn mở ra đôi cánh hỏa diễm, không quay đầu lại mà rời đi toà Băng thành này.

“Cảm tạ ân nhân!”

“Chúng ta rốt cục có thể rời khỏi nơi này, tìm kiếm một mảnh gia viên mới!”

Sau lưng hắn, tiếng cảm tạ không ngừng vang lên.

Tô Mộ không để ý đến, trở về hướng nơi mình đến.

“Hình như pháp tắc cản trở ta, trở nên yếu hơn rồi!”

Khi đi xuyên qua khu vực pháp tắc kia, Tô Mộ có thể cảm thấy rõ ràng mình càng nhẹ nhõm hơn.

Tỉ mỉ nghĩ lại, hắn biết đây cũng là sự thay đổi do thân thể của

Thần mang đến.

“Thăng cấp gì đó đều là thứ yếu!”

“Huân chương của Thần mới là mấu chốt lớn nhất.”

“Ta có nên đi đến nơi phía sau cánh cửa truyền tống của những thành phố khác nhìn xem hay không? Không chừng sẽ còn có vùng đất thí luyện khác!”

“Bằng không trực tiếp giết tới tháp Sa Đọa đi!”

Nếm được ngon ngọt, Tô Mộ có hơi không dừng được.

Chỉ khi dùng huân chương của Thần tăng lên mình tất cả mấy kỹ năng Pháp Thần một chút, lại trực tiếp kéo lên cấp max cho chúng.

Như thế mới có thể được xưng tụng là “Pháp Thần” chân chính!

Thế giới vị diện.

Tổ địa Lâm gia.

Một đám người sống lại trợn tròn mắt nhìn nhau.

Nhiều người trong số họ cũng từng nghe đồn về vị “Lão tổ phong Thần” của Lâm gia này.

Vị lão tổ này rất có bản lĩnh, hôm nay muốn đích thân đến thế giới hiện thực, rõ ràng là sẽ giải quyết vị Tô Mộ kia để như trở bàn tay.

Nhưng cũng chính vì như thế, những người sống lại này dường như cũng có điều băn khoăn.

Chương 542: Người sống lại công kích.

Thứ nhất, muốn đưa một vị lão tổ phong Thần về thế giới hiện thực, cái giá họ phải trả chắc chắn không nhỏ.

Thứ hai, vị lão tổ Lâm gia này tình nguyện liều mình đối mặt với nguy hiểm lớn như vậy, thật sự chỉ để xử lý một người chơi trong

thế giới hiện thực thôi hay sao?

Dù gì cũng là người được gọi là “Lão tổ”, đám người sống lại ở đây không khỏi bắt đầu suy tư.

“Tuy tên Tô Mộ kia được xưng là Pháp Thần, nhưng vẫn còn kém xa Pháp Thần chân chính lắm, hà tất phải phiền người đích thân ra tay?”

“Đúng vậy đó, ai lại dùng dao mổ trâu để giết gà?”

“Hơn nữa, người đích thân tới đây đã là quá nguy hiểm rồi, không phải sao?”

Mấy giọng nói liên tục vang lên, đồng thời cũng tượng trưng cho thái độ của tất cả mọi người ngoại trừ Lâm gia.

Nếu thật sự để vị lão tổ này tới thế giới hiện thực, vậy gia tộc của bọn họ, sau này chỉ e sẽ phải phụ thuộc vào Lâm gia.

“Lão tổ, việc này không ổn!”

Làn sóng phản đối đông đảo, Lâm Đại cũng đành mở miệng nói với Lão tổ Lâm gia.

Lão tổ Lâm gia cười một tiếng, đứng chấp tay, liếc nhìn một lượt những người có mặt ở đây.

Trên khuôn mặt trẻ tuổi kia của hắn, biểu hiện ra một tư thái uy nghiêm mạnh mẽ.

Những nơi ánh mắt hắn lướt qua, tất cả những người còn lại đều cúi đầu, không ai dám đối mặt.

“Lão Tứ tới thế giới hiện thực, chẳng những mang theo huân chương của Thần, còn mang theo một món trang bị cực phẩm.”

“Nhưng dù vậy, hắn cũng không phải đối thủ của vị Tô Mộ kia, cứ cho là để cho các người phái người đi, cũng có khác gì đi chịu chết đâu?”

Lời nói của Lão tổ Lâm gia rất có uy lực, trong chốc lát đã khiến

cho bầu không khí trở nên yên tĩnh.

Thực lực của Lâm lão tứ thế nào, tuy bọn họ không biết chi tiết cụ thể, nhưng cũng có thể đoán được đại khái, chớ nói chi là còn có cả trang bị cực phẩm của gia tộc bên mình.

“Một người không đánh lại, vậy thì phải thêm nhiều người!”

Một lát sau, có người nói to.

“Lâm gia các người có thể phải một người, những người còn lại, chúng ta sẽ tự chọn!”

“Nói đúng đó, thế giới hiện thực tràn ngập nguy hiểm, lão tổ người hãy giao những chuyện này cho hậu bối làm đi!”

Những người khác phụ họa liên tục.

Lợi dụng bọn họ giúp Lão tổ Lâm gia vượt giới, để cho Lâm gia một nhà độc đại ở thế giới hiện thực, đây là chuyện mà tất cả mọi người đều không cho phép.

Thấy mọi người đã quyết định, Lão tổ Lâm gia cũng không nói được gì thêm.

Lấy lực lượng của Lâm gia hẳn, còn chưa đủ để đối địch với nhiều gia tộc như vậy.

“Lâm Đại, người mang theo bảo vật quý giá nhất của Lâm gia, chuẩn bị vượt giới đi!”

Mặt hắn không đổi sắc, đi tới bên cạnh Lâm Đại.

“Lần này, người phải trả thù cho lão Tứ.”

“Mảnh Huân chương của Thần kia, cũng phải về lại tay Lâm gia!”

Trong giọng nói của vị lão tổ này ẩn chứa quyền uy không cho phép ai làm trái lại.

...

Game Thần Đồ, Vương Đồ.

Tô Mộ đứng ở trong phòng thí nghiệm dưới lòng đất, đang thực hiện một thí nghiệm lắp ráp máy móc.

“Tiến hành lắp ráp những bộ phận máy móc này lại với nhau, sau đó đặt thắt lưng trữ đồ ở bên trên, là có thể chế tạo ra một con robot nhất đồ đơn giản nhất rồi!”

Giết quái mất ba phút, nhất đồ tốn ba giờ, Tô Mộ thật sự không muốn sống như thế một chút nào nữa.

Thông qua Bảng Xuyên thí luyện ở sau cửa truyền tống của thành phố NJ, thực lực được nâng cao rõ rệt, hẳn cũng có thời gian để “tiêu phí” vào “chuyện nhỏ nhặt”.

“Xử lý xong!”

Một lúc sau, một con robot cao bằng nửa người xuất hiện trước mặt Tô Mộ.

Khác với AI có chỉ số thông minh cao, con robot này rất dần.

Nó chỉ có chức năng đơn giản nhất là lượm đồ, chỉ có thể thu thập những thứ nó lấy được vào thắt lưng trữ đồ, cũng không làm được những việc khác.

Dù vậy, chi phí chế tạo một con robot lại rất đắt, một triệu đồng vàng.

Hết cách rồi, linh kiện và thiết bị máy móc thật sự quá đắt tiền.

Mặc dù Tô Mộ là công trình đại sư, nhưng thật sự không thể tự thân vận động đi làm linh kiện.

Không phải là không biết, chủ yếu là không có thời gian.

“Chế tạo ba con, mỗi con robot có một thắt lưng trữ đồ hai nghìn ô, chắc là cũng đủ!”

Tô Mộ lại chế tạo hai robot, treo ở trên người.

Tổng cộng sáu nghìn ô thắt lưng trữ đồ, cứ coi như hẳn giết hơn mười nghìn con ma vật, cũng có thể lượm nhất tất cả mọi thứ

trong thời gian ngắn.

Chẳng qua là lãng phí một chút thời gian để thu dọn thôi.

“Đi ăn một bữa thật ngon nào!”

Sắp xếp lại đồ trong phòng thí nghiệm một chút, Tô Mộ đi tới khu sinh hoạt.

Dọc theo đường đi, khi những người chơi nhìn thấy hắn, không ít người đều mang ánh mắt tràn ngập địch ý.

“Tô Pháp Thần, người thật sự muốn đối đầu với chúng ta sao?”

“Người biết cả Hoa quốc này có tổng cộng bao nhiêu người sống lại không? Người làm như vậy là đang tự tìm đường chết!”

“Rất nhanh thôi người sẽ hối hận, hối hận sao lại khiêu khích chúng ta!”

Hồi trước từng bị vệ binh nhốt vào đại lao, vì thế những người này cũng không chặn đường Tô Mộ, chẳng qua chỉ đầu vô mồm.

Những giọng nói của bọn họ người sau lại còn to hơn người trước.

“Xì!”

Đối diện với tình cảnh này, Tô Mộ khinh thường cười một tiếng.

“Ta ở ngay trong thành phố NJ, có năng lực thì hãy tới xử lý ta, ta cam đoan sẽ không đi đâu hết!”

Chỉ một câu nói như vậy, thế mà khiến cho tất cả những người sống lại ở đây đều lộ ra vẻ mặt khó xử.

Chương 543: Ba ngày không đủ, giam bảy ngày đi.

Chuyện Tô Mộ tiêu diệt người sống lại ở thành phố NJ đã sớm lan truyền khắp nơi.

Người sống lại còn sót lại trong thành phố NJ kia đều tự giác biết mình đang gặp nguy hiểm, còn ai dám đi tìm đường chết chứ?

“Có năng lực người cũng đừng có đi, sớm muộn gì chúng ta cũng sẽ đến giải quyết người!”

Có mấy người không phục, vệt chết rồi vẫn còn cứng mổ.

Tô Mộ liếc những người này một lượt, cũng không định phản ứng lại bọn họ.

“Nhà thám hiểm đáng kính, đã lâu không gặp!”

Đúng lúc này, một đội vệ binh chạy tới.

Sau khi tên vệ binh dẫn đầu kia thấy Tô Mộ, nhiệt tình chào hỏi.

“Dahl?”

Rất nhanh Tô Mộ cũng đã nhớ ra.

Đây là Dahl, người đã vận chuyển vật tư đến phòng tuyến số 3 cùng với hắn.

“Người vẫn nhớ ta à!”

Thấy Tô Mộ còn nhớ mình, biểu cảm trên mặt Dahl lại càng phần khích hơn.

“Thần Lạc đại nhân có chuyện muốn mời người đến gặp.”

Cho dù là thái độ hay giọng điệu, biểu hiện của hắn đều rất cung kính.

“Thần Lạc đại nhân tìm ta à?”

Tô Mộ nghe vậy, nhướn mày một cái.

Thần Lạc tìm mình vào lúc này, rốt cuộc là có chuyện gì?

Không phải Tô Mộ coi thường Thần Lạc.

Quả thật là thân phận vị tổng chỉ huy Vương Đô này rất cao.

Thế nhưng hấn của hiện tại, đã sớm không còn là người có thể bị thế lực của Vương Đô chi phối nữa.

Cho dù là nghị trưởng Vương Đô đứng ở trước mặt, trừ phi có lợi ích cực lớn, nếu không về cơ bản là hấn cũng sẽ không thêm phản ứng lại.

“Người có biết là chuyện gì không?”

Tô Mộ hỏi.

Nếu là chuyện chẳng quan trọng, hấn cũng lười đi.

“Nghe nói là bên ngoài Vương Đô xuất hiện một ma vật mạnh mẽ, Thần Lạc đại nhân đang rất đau đầu về việc này!”

Dahl trả lời.

“Ngoài Vương Đô xuất hiện ma vật rất mạnh?” Tô Mộ nhíu mày.

Quả thực hấn cũng không nghĩ ra ma vật mạnh đến mức nào mà lại có thể vượt qua được cả tường chắn kia!

“Lúc trước cánh rừng bên ngoài Vương Đô bị thiêu hủy, nhìn qua cũng không phải do ma vật bình thường làm, thế nhưng người của chúng ta lật tung cả khu rừng lên cũng không phát hiện được tung tích của ma vật.”

“Thần Lạc đại nhân nhận được mệnh lệnh, phải thăm dò cho ra rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, cho nên mới tìm đến người!”

Dahl kể rõ đầu đuôi câu chuyện.

Tô Mộ nghe xong, ngẩn cả người.

Thiêu hủy khu rừng Ma vật?

Còn không phải là hấn làm hay sao?

“Giải quyết xong chuyện này, có được thưởng không?”

Tô Mộ tiến đến bên cạnh Dahl, nhẹ giọng hỏi.

“Chắc chắn là có rồi!” Dahl vỗ ngực cam đoan.

“Thế thì đi!”

Tô Mộ cười, xoay người đi.

Đường tới chỗ của Thần Lạc, hắn cũng biết.

“Chờ chút.”

Giọng của Dahl bỗng vang lên.

“Sao?”

Tô Mộ quay đầu nhìn cậu fan nhỏ này, khó hiểu.

“Có phải vừa nãy bọn chúng mắng chửi người không?”

Dahl chỉ vào những người chơi khác đang ở đó, biểu cảm trên mặt rõ ràng là đang tức giận.

“Đúng vậy!”

Tô Mộ gật đầu một cái.

Về mặt Dahl âm u, nhìn về phía những vệ binh hắn mang theo:
“Những người này sỉ nhục anh hùng của thành Diệu Nhật, nhốt hết tất cả bọn chúng vào trong tù!”

Khác với những đội trưởng đội vệ binh khác, có thể nói thân phận của Dahl chỉ đứng sau Thần Lạc.

Hắn ra lệnh một tiếng, tất cả các vệ binh đều hành động.

“Cứ nhốt hết những người này vào nhà giam ba ngày đi!”

Dahl không hề lịch sự với những người sống lại này một chút nào, vừa ra lệnh đã là ba ngày.

“Ta có chửi đâu!”

“Gì chứ, ta cũng có nói gì đâu!”

Mới nghe đến việc sắp bị giam tận ba ngày, những người hóng chuyện vội kêu oan.

Còn có người mau chân chạy trốn.

“Những kẻ chạy trốn kia, ban hành lệnh truy nã hết cho ta, bắt được giam bảy ngày!”

Dahl không nóng vội mà cũng không bối rối, ra lệnh cho đám vệ binh.

Mới nghe đến chuyện bị giam bảy ngày trời, tất cả mọi người đều đứng ngay đơ tại chỗ.

Ai cũng đều nhìn về phía Tô Mộ, trong mắt chứa đầy oán hận.

Không ngờ Tô Pháp Thần chẳng những một tay che trời trong hiện thực, mà trong thế giới Thần Đồ cũng thế.

Cho dù bọn họ chửi mắng những NPC trong thành kia, cũng không đến mức bị giam tận ba ngày!

Nhìn những người sống lại bó tay chịu trói, Tô Mộ cười cười vỗ bả vai Dahl một cái: “Giam được bảy ngày, thì cũng đừng giam ba ngày làm gì!”

Mới nghe được câu này thôi, những người sống lại đó tí thì phun một đồng máu ra ngoài.

Nếu bị giam hơn bảy ngày mà không được làm gì thật, thực lực của bọn họ sẽ suy giảm rất nhiều.

“Nghe lời người!”

Dahl cũng cười, nói to: “Giam bảy ngày trong tù hết cho ta, thiếu một phút thôi cũng không được thả chúng ra!”

Trong chớp mắt, những người sống lại bị bắt giữ bỗng cảm thấy trước mắt đen thui, ngay cả trời cũng sập xuống.

Bị đeo xiềng xích rồi giam vào trong ngục, đến cả việc đăng xuất ra khỏi trò chơi họ cũng không thể làm được.

Bảy ngày tiếp theo, những người này chỉ có thể ở trong phòng giam chật chội, suy nghĩ cho thật kỹ, rốt cuộc là họ đã phạm phải sai lầm gì!

“Đi thôi!”

Các vệ binh đang bắt “Phạm nhân”, Dahl híp mắt cười nhìn Tô Mộ, dẫn đường.

Vừa bước một chân vào phòng làm việc của Thần Lạc, Tô Mộ đã thấy vẻ mặt u sầu của hắn.

“Cuối cùng thì người cũng đã tới!”

Thần Lạc như thấy cứu tinh.

“Tìm người khó thật đó, mấy ngày trước vẫn còn ở trong thành, mấy ngày nay đã biến đâu mất dạng rồi.”

Hắn oán trách một câu.

“Ma vật ở ngoài thành ta sẽ giải quyết giùm người, vậy phần thưởng là gì?”

Nói chuyện với người quen, Tô Mộ cũng không quanh co lòng vòng làm gì.

“Người thật là!”

Chương 544: Ba ngày không đủ, giam bảy ngày đi. (2)

Thần Lạc hơi sửng sốt, sau đó cười phá lên.

“Dạo gần đây người đang mua nhà ở trong thành đúng chứ!”

“Xử lý xong việc này, người tốn bao nhiêu đồng vàng, ta sẽ trả lại hết cho người!”

Nghe thấy điều kiện này, mắt của Tô Mộ sáng rực lên.

Tự mua nhà sẽ phải tốn rất nhiều đồng vàng đó!

“Không chỉ là nhà, chỉ cần người giải quyết xong việc này, người sẽ được ban cho huy chương Vương tước của thành Diệu Nhật nữa.”

Không chờ Tô Mộ nói gì, Thần Lạc tiếp tục bổ sung.

“Có huy chương, người sẽ có thể chỉ huy vệ binh của Vương Đô, thậm chí còn có thể chỉ huy chiến sĩ trên tiền tuyến!”

Lời của hắn làm cho Tô Mộ híp mắt lại.

Ý nghĩa của phần thưởng này cũng coi là lớn đó!

Chỉ cần có được huy chương Vương tước ấy, vậy chẳng phải là hắn muốn làm gì ở Vương Đô này cũng được hay sao?

“Cũng chỉ là xử lý một ma vật như thế thôi à?”

Tô Mộ không đồng ý một cách dễ dàng, thử thăm dò hỏi.

Thần Lạc đứng dậy đi về phía cửa, dùng sức đóng cửa lại.

Tiếp đó, hắn đến cạnh bàn làm việc, lấy một bức thư ra.

“Đây là chiến báo khẩn cấp đến từ phòng tuyến số 2.”

Nói đến đây, vẻ mặt của hắc bồng trở nên nghiêm túc.

“Nơi đó không giữ được nữa rồi!”

Tô Mộ cũng phản ứng lại ngay lập tức.

Phòng tuyến số 2 thất thủ!

“Vì thế nên người muốn phái ta đi chiếm lại phòng tuyến số 2?”

“Đúng vậy!” Thần Lạc thấp thỏm gật đầu một cái.

Hắc biết Tô Mộ là một người chơi rất mạnh, nhưng không biết Tô Mộ có thể dẫn đội giành lại được phòng tuyến số 2 hay không.

“Vốn dĩ phái người đi, là bởi vì người phụ trách phòng tuyến số 2 đã chỉ đích danh người ở trong thư, muốn người tới đó.”

“Chúng ta sẽ phái một số nhân lực ở Vương Đô và phòng tuyến số 3 đến, bên phía phòng tuyến số 3 cũng đã chuẩn bị một trận truyền tống khổng lồ rồi!”

“Trong khoảng thời gian chuẩn bị này, tiện thể người hãy giải quyết ma vật ở bên ngoài Vương Đô kia đi.”

Hiển nhiên Thần Lạc là một người có kế hoạch rõ ràng.

Trước khi tìm tới Tô Mộ, hắc cũng đã thu xếp mọi chuyện cho thỏa đáng rồi.

Nhưng có một số việc hắc không thể sắp đặt được.

“Không cần ai giúp, một mình ta là đủ rồi!”

Giọng nói tràn đầy tự tin của Tô Mộ vang lên.

“Toàn bộ ma vật ở phòng tuyến số 2 ít nhất cũng có chừng mấy chục nghìn, một mình người có ổn không?” Thần Lạc không nhịn được hỏi.

Cũng không phải là hắc không tin Tô Mộ, mà là do kẻ địch thực sự quá mạnh.

“Để người của người cứ xuất phát như thường, chuẩn bị tiếp nhận phòng tuyến số 2 là được.” Tô Mộ nở một nụ cười thần nhiên: “Ta giải quyết ma vật ở bên ngoài Vương Đô kia trước đã, sau đó sẽ lên đường tới phòng tuyến số 2 luôn.”

“Nhờ cả vào người!”

Thần Lạc gật đầu một cái.

“Hãy đem nó theo cùng!”

Hắn lấy một thứ ra.

Một cái huy chương!

Trên huy chương này có nằm một viên đá quý màu đỏ, chói lóa tựa như mặt trời.

Tô Mộ nhìn qua, đã có thể cảm giác được năng lượng mạnh mẽ ẩn chứa bên trong đá quý.

'Huy chương Vương tước (1 cái): HP + 500000, phòng ngự ma pháp + 50000, phòng ngự vật lý + 50000.'

“Có nó, chẳng những có thể gia tăng thuộc tính của người, người còn có thể chỉ huy đội ngũ còn sót lại của phòng tuyến số 2.”

“Mong rằng người sẽ không phụ sự phó thác này!”

Thần Lạc đặt huy chương vào trong tay của Tô Mộ, sau đó làm một đại lễ.

Cảnh tượng này lại làm cho Tô Mộ có hơi xấu hổ.

Nếu vị tổng chỉ huy của Vương Đô này mà biết “Ma vật” làm cho hắn lo lắng sợ hãi lại chính là mình, không biết còn có thể lịch sự như thế không.

Những huy chương này, chắc chắn được coi là trang bị cực phẩm!

Được Thân Thể Băng Thần của hắn tăng phúc, lực phòng ngự và sinh mệnh mà huy chương này cung cấp sẽ tăng lên gấp 10 lần.

Nếu thế, HP đã chạm mức hai mươi triệu điểm của hắn, có thể nói là hai thuộc tính phòng ngự vô cùng kinh khủng.

“Giá trị phòng ngự được thêm vào ít quá!”

“Cho dù sau này có mấy kỹ năng cấp Thần, về cơ bản lực phòng ngự thế này cũng không đủ mạnh!”

Nhìn lực phòng ngự của chính mình hiện tại, Tô Mộ vẫn cảm thấy không đủ.

Cộng lại với nhau lực phòng ngự cũng chỉ là gần bảy trăm nghìn thôi.

Chỉ cần một kỹ năng cấp Thần được thêm phần trăm, sát thương đã có thể lên đến hơn mười triệu!

So sánh với nhau, quả là thấp thật.

“Chắc chắn sẽ có kỹ năng giúp tăng thêm lực phòng ngự, dù có là cấp bậc gì, học trước tính sau!”

“Đã lâu không dạo quanh phòng đấu giá, đợi chút nữa thử ghé xem sao!”

Từ biệt Thần Lạc, Tô Mộ rời khỏi khu chỉ huy.

Cách để giải quyết “Ma vật “kia vô cùng đơn giản, mình bay vòng quanh khu rừng ngoài đó một vòng, sau đó thông báo một tiếng là xong.

“Có cái huy chương này, ta cũng không cần cuộc bộ nữa!”

Giang rộng đôi cánh hoá diễm, Tô Mộ cất cánh bay luôn trong Vương Đô thành.

Đúng như dự đoán, sau khi thấy huy chương trên người hắn, không ai có gan dám chặn đường.

“Chẳng phải là nhanh hơn đi bộ nhiều sao?”

Vừa bay tới khu rừng bên ngoài Vương Đô, Tô Mộ vừa mở phòng

đấu giá ra.

Cũng có một khoảng thời gian dài hần không dùng đến phòng đấu giá rồi.

“Thử tìm một kỹ năng bị động loại phòng ngự xem sao!”

Mở thanh tìm kiếm, Tô Mộ chọn kỹ năng bị động mang tính phòng ngự.

Rất nhanh, một kỹ năng xuất hiện trong tầm mắt của hần.

‘Gia Tăng Phòng Ngự (cấp A): Tăng thêm 2 điểm Phòng ngự vật lý và Phòng ngự ma pháp (cấp bậc học tập tứ giai, không yêu cầu nghề nghiệp)’

“Kỹ năng này được đó!”

Chương 545: Chương 545: “Diệu Tinh”

Sau khi thấy kỹ năng này, vẻ mặt Tô Mộ trở nên âm mưu.

Trước đây hần giết nhiều ma vật cấp bốn như vậy, sao lại không nổ ra cực phẩm kỹ năng cỡ này cơ chứ?

Quả nhiên chỉ có người khác là may mắn!

“Bán đất thế cơ à?”

Tô Mộ nhìn về giá tiền ở sau kỹ năng, sợ hết hồn.

Giá tiền ở bên trên có ghi là một triệu đồng vàng!

Không thừa một đồng vàng, không thiếu một đồng vàng, chuẩn chỉnh một triệu đồng vàng.

Sau khi chế tạo những con robot tự động nhặt đồ kia, bây giờ đồng vàng trong túi Tô Mộ chỉ còn có năm con số, về cơ bản là không mua nổi quyền kỹ năng này.

“Thảo nào kỹ năng này vẫn còn ở đây.”

“Với giá tiền này, cho dù không yêu cầu nghề nghiệp, ai có thể mua nổi chứ?”

Đối với mọi người, một triệu đồng vàng chắc chắn là một con số khổng lồ.

Cho dù là những công hội lớn kia, cũng sẽ không tiêu phí mức giá đắt như vậy chỉ để mua một kỹ năng thế này.

Kỹ năng cấp A cũng không thêm được bao nhiêu thuộc tính.

Lại cần tốn quá nhiều điểm kỹ năng để nâng cấp.

Đối với rất nhiều người, kỹ năng này hoàn toàn là có cũng được, không có cũng chẳng sao.

Nhưng Tô Mộ thì không.

Hắn tăng tốc độ bay.

Đi tới khu rừng bên ngoài, hắn bắt đầu tiến hành “Dò xét” .

“Tìm một số nơi có khá đông người sống lại, sau đó cho một phát Thiên Hỏa, tạo thành hiện trường giả ta đang đánh nhau cùng với ma vật kia.”

“Sau đó về báo cáo với Thần Lạc, để hắn hoàn trả đồng vàng dùng để mua nhà lại cho ta, vậy là có thể mua được kỹ năng kia rồi!”

Không có ý định mặc cả với người bán, Tô Mộ mở Đôi Mắt Chân Thật.

Khu rừng phía ngoài Vương Đô thuộc khu vực “Dã ngoại”.

Ở nơi đây, các người chơi có thể đấu với nhau.

Hắn định sẽ cho những người chơi đang vất vả thăng cấp ở khu ma vật tứ giai một bất ngờ nho nhỏ.

...

Phòng tuyển số 2.

Trên không đảo.

Khắp nơi đây đều có ma vật cánh dài.

Đúng như tình báo nói, chỗ này đã hoàn toàn thất thủ.

Một người phụ nữ tuyệt mỹ đứng sừng sững trong đám ma vật này.

Những con ma vật chung quanh cũng không công kích nàng, ngược lại còn cố ý né tránh vị trí nàng đang đứng.

Nếu có người của phòng tuyến số 2 ở đây, chắc chắn sẽ vô cùng kinh ngạc.

Người phụ nữ kia lại có tướng mạo giống y hệt Diệu Tinh!

Người phụ nữ nhìn muôn vàn ma vật ở trên đảo, sắc mặt âm u.

Chiếm lĩnh không đảo này, vẻ mặt của nàng không hề vui mừng một chút nào.

“Chỉ bằng vào những con ma vật này, không làm gì được tên kia!”

Nàng thấp giọng nỉ non, ánh mắt ẩn chứa nỗi sợ hãi sâu sắc.

“Ta phải dụ hắn tới tháp Sa Đọa!”

“Chỉ có cậy nhờ sức mạnh của vị đại nhân đó, mới có thể tiêu diệt hắn!”

Nói đến đây, áo choàng màu đen trên người người phụ nữ cũng biến mất không thấy đâu nữa.

Nàng thay một bộ y phục mới.

Y phục của Diệu Tinh!

Ngoài Vương Đô.

Khu rừng này rất rộng lớn và cách tường một quãng không nhỏ.

Trong khu rừng, số lượng ma vật không phải là con số ít ỏi.

Với những người chơi không có thực lực ra ngoài tường thì đây là khu vực luyện cấp an toàn cuối cùng.

Nhưng gần đây, khu an toàn này không còn an toàn nữa.

“Cẩn thận đấy, nghe nói quãng thời gian trước từng có khá nhiều người chơi không hiểu sao lại chết ở đây một lần, thậm chí còn kinh động đến vệ binh trong Vương Đô nữa!”

Một đội đang luyện cấp, đội trưởng dẫn đầu vừa đánh quái, đồng thời tỉ mỉ chú ý đến động tĩnh xung quanh.

Dù trong trò chơi có mười mạng nhưng từng một lần bị chết không rõ nguyên nhân, thì không ai có thể chấp nhận nổi.

“Trước đó là bất trắc, dạo này ta thấy đâu đâu cũng có vệ binh Vương Đô, nếu có ma vật, đoán chừng đã tìm ra từ sớm rồi!”

“Đúng thế, chúng ta nên tranh thủ luyện cấp đi, đợi đạt đến ngũ giai thì đi tham gia đại hội Thí Thần!”

“Lần này triệu tập mười nghìn cao thủ thực lực đến ngũ giai, cái tên gọi là Pháp Thần kia chắc chắn sẽ rơi đài thôi!”

Những người trong đội cười đùa tí tưng, trông vô cùng lơ lửng.

Tiêu diệt lũ ma vật phổ thông này thì sự nguy hiểm với họ ngang ngửa con số không.

Chẳng qua chỉ hơn kém nhau về hiệu suất luyện cấp thôi.

Hiệu suất cao, vậy có thể đến ngũ giai nhanh hơn người ta một bước, trở thành chủ lực của “Hội Thí Thần”.

“Tập trung mười hai phần tinh thần đi, ta cứ cảm thấy rờn rợn thế nào ấy.”

Nét mặt đội trưởng dẫn đội nghiêm trọng, hẳn không khỏi quát.

“Biết rồi!”

Những người khác ngoài miệng đồng ý nhưng trong lòng lại chẳng

coi ra gì.

Tình hình giống với đội này cũng không ít.

Vùng này là khu dày đặc ma vật, đương nhiên cũng là khu dày đặc người chơi.

Vì sớm ngày tăng tới ngũ giai, phần lớn người sống lại đều không ngủ không nghỉ săn giết ma vật.

Một khi họ trở thành chủ lực của hội Thí Thần, vậy đồng nghĩa có được quyền lợi ra lệnh cho người sống lại khác.

Đây cũng là nhận thức chung mà tất cả những người sống lại đạt đến.

Đương nhiên, với mọi người, thực lực mạnh yếu, từ đầu đến cuối luôn được xếp hàng đầu.

Tuy nhiên, hôm nay những người sống lại này dù thực lực mạnh hay yếu cũng không hề khác gì nhau.

“Mau nhìn kia, đó là gì vậy?”

“Hình như là một đốm lửa?”

“Sao lại có lửa lớn thế được chứ?”

Sau một chốc ở trong rừng, có người kinh ngạc phát hiện trên bầu trời xuất hiện thêm vài “mặt trời”.

Không giống với mặt trời trên bầu trời, những “mặt trời” này gần trong gang tấc.

Thậm chí họ có thể cảm nhận được sức nóng cháy từ nó.

“Chạy đi!”

Chương 546: Nơi nguy hiểm nhất chính là nơi an toàn?

Rất nhanh, có người nhận thấy điều không ổn, bèn gào lên.

Ngay khi tất cả mọi người định tháo chạy, mọi chuyện đã không còn kịp nữa.

Đốm lửa khổng lồ ấy rơi xuống như sét đánh, bao phủ toàn bộ khu vực rộng lớn này.

Không một người sống lại nào ngoại lệ.

Không chỉ vậy, cả cánh rừng bị thiêu rụi hoàn toàn và biến thành một mảnh đất hoang vu dưới sự thiêu đốt của Thiên Hỏa.

“Không hổ là kỹ năng có thể đốt thành lũy mà!”

Trên không trung, sau khi phóng ra Thiên Hỏa, Tô Mộ nhìn “kiệt tác” của mình.

Nguồn sức mạnh hủy diệt này thật khủng khiếp, ngay cả hắc cũng cảm thấy tim đập thình thịch.

Nếu vừa rồi chọn mục tiêu là Vương Đô, bắn mười mấy phát Thiên Hỏa xuống, toà thành thị phần hoa đó chắc chắn sẽ hóa thành tro bụi trong nháy mắt.

Đây chính là Thiên Hỏa Thiêu Thành!

“Có thể về trả nhiệm vụ rồi!”

Cột thông tin nhảy ra tin nhắc nhở nhưng Tô Mộ không màng xem.

Đôi cánh hoả diễm nhanh chóng vỡ thành phách, đưa hắc bay về Vương Đô.

Bay một mạch đến chỗ tổng chỉ huy, lúc này Tô Mộ mới thu cánh lại, rồi rảo bước đến văn phòng của Thần Lạc.

“Cốc cốc!”

“Mời vào!”

“Còn chuyện gì à?”

Lại nhìn thấy Tô Mộ, Thần Lạc rõ là hơi ngây ra.

“Giải quyết rồi!” Tô Mộ mỉm cười, đáp.

“Giải quyết? Rồi?”

Đầu Thần Lạc hơi mông lung.

“Ma vật bên ngoài Vương Đô đã bị ta giải quyết, người trả tiền mua nhà lại cho ta đi?”

Tô Mộ cười tủm tỉm chìa tay ra.

“Sao cơ!”

Lần này Thần Lạc đã nghe rõ, cả người lúng ta lúng túng.

Mới có bao lâu đâu chứ?

Có vẻ như chưa tới một tiếng nữa mà?

Nếu là một người chơi khác đứng trước mặt Thần Lạc, hẳn chắc chắn sẽ cho rằng người ta đang “Gian lận đòi thưởng”.

“Người thiếu tiền vậy à?”

Thần Lạc bất đắc dĩ mắng một câu, lấy giấy và bút ra.

“Hãy đưa thứ này cho người đã thu đồng vàng của người.”

“Vậy ta xin cảm ơn nha Thần Lạc đại nhân!”

Tô Mộ nhận tờ giấy, đi không quay đầu lại.

Nhìn bóng lưng Tô Mộ rời đi, Thần Lạc đột nhiên mỉm cười.

Chẳng hiểu sao, hẳn bỗng dưng cảm thấy nguy cơ của phòng tuyến số 2 đã được xóa bỏ rồi!

...

Thế giới hiện thực.

Phần lớn người sống lại đều đang chạy tới Ma Đô.

Họ ngày đêm ra, hành tung vô cùng bí ẩn, hầu như toàn đi đường núi.

“Ma Đô hiện nay chính là một tòa thành trống, đợi đại lượng người sống lại tập kết, chúng ta có thể lấy tòa thành đó làm cứ điểm, rồi phát động phản công Tô Mộ và Hiên Viên!”

“Bây giờ chúng ta tiến đến Ma Đô, có khi nào bị Tô Mộ đó phát hiện không?”

“Có lẽ không đâu, bây giờ tên kia không ở Ma Đô, vả lại Ma Đô rộng lớn vậy, muốn trốn cũng không phải việc khó.”

Những người sống lại này đang chơi đánh tâm lý với Tô Mộ.

Nơi nguy hiểm nhất, thường chính là nơi an toàn nhất!

Họ đang nấu trong Ma Đô để cùng thảo luận về mưu kế lớn và cũng để chuẩn bị cho sự khôi phục sắp đến.

...

Vương Đô.

Cầm bức thư Thần Lạc viết, Tô Mộ đến văn phòng bán dinh thự của Vương Đô, rồi nhanh chóng lấy lại tất cả số tiền vàng mà hắn đã tiêu trước đó.

Đặc biệt là thấy hắn đeo huân chương Vương tước trên người, quản lý đã vội đề nghị Tô Mộ nên đổi một nơi ở lớn và sang trọng hơn.

Về chuyện này, Tô Mộ quả quyết từ chối.

Dinh thự hiện tại đã đủ rồi, với lại tầng hầm cũng sắp xếp thỏa đáng hết, không cần động đến nó nữa.

“Ta sẽ mua kỹ năng kia, sau đó tăng lên cấp max!”

Có đầy đủ đồng vàng, Tô Mộ mở phòng đấu giá ra rồi mua ngay kỹ

năng phòng ngự đó.

‘Người đã học xong kỹ năng: Gia Tăng Phòng Ngự’

‘Gia Tăng Phòng Ngự thăng cấp thành công!’

‘Gia Tăng Phòng Ngự đã thăng lên cấp SSS!’

“Xong rồi!”

Điểm kỹ năng vô hạn thậm chí có thể lấp đầy các kỹ năng cấp Thân, chứ đừng nói đến kỹ năng cấp A nhỏ nhỏ này.

Sau khi cộng đầy, Tô Mộ mở thanh thuộc tính của mình ra.

Người chơi: Tô Mộ

Cấp độ: Cấp 4 bát giai (1000000/4500000)

HP: 19768000

MP: 1798600

Công kích vật lý cận chiến: 42520

Công kích ma pháp: 183162

Phòng ngự vật lý: 1956800

Phòng ngự ma pháp: 2306600

Bạo kích ma pháp: 40%

Sát thương bạo kích ma pháp: 250%

Ma pháp xuyên thấu: 60%

Bạo kích vật lý: 5%

Kháng tính các hệ: 150%

Khả năng kháng băng: 300%

Miễn giảm tổn thương vật lý: 100%

Sức mạnh 10630, thể chất 10568(+ 4000), nhanh nhẹn 10516, tinh thần 10566(+ 7500), trí lực 12798(+ 8500)

Các thuộc tính khác không thay đổi quá nhiều, nhưng so với phòng ngự trước đó, cả hai giá trị phòng ngự của mình đã được cải thiện đáng kể.

“Dù là những kỹ năng cấp SSS, cũng không gây ra nhiều sát thương cho ta nữa, đúng chứ?”

Hai phòng ngự cao tới hai triệu, đã phá vỡ sức tưởng tượng của người chơi khác rồi.

Cho dù là Chúa Tể Sa Đoạ trước đó có thể giết chết mình ngay chỉ bằng một kỹ năng, nay e là chỉ có thể giải cứu cho mình thôi.

“Trước tiên giành lại phòng tuyến số 2, tiện thể làm thịt tên Chúa Tể Sa Đoạ kia luôn!”

Không đi ra ngoài Vương Đô thành, Tô Mộ trực tiếp rời khỏi game.

So với chạy tới phòng tuyến số 2 từ trong game, ở hiện thực sẽ nhanh hơn nhiều.

Mở đôi cánh hoả diễm, hần bay thẳng tới thành phố XH.

“Lượng mana của mình vẫn hơi thấp!”

Tốc độ bay rất nhanh nhưng Tô Mộ vẫn không hài lòng lắm.

So sánh HP, mình quả thật còn thiếu kỹ năng gia tăng lượng mana theo tỉ lệ phần trăm.

“Phòng đấu giá có không nhỉ?”

Lại vào trò chơi, Tô Mộ mở phòng đấu giá ra tìm kiếm.

Kết quả tìm kiếm là không!

Cũng đúng, hiệu quả cường hóa kỹ năng này rõ rệt vậy, chỉ cần đánh ra được, chưa chắc sẽ có người mang đi bán.

“Lên kênh thế giới rao thử xem sao!”

Soạn một tin để đăng, Tô Mộ đứng ở nơi hẻo lánh trong Vương Đô, kiên nhẫn chờ đợi.

Chương 547: “Thần” hay gã ngựa?

“Hai triệu đồng vàng hoặc một bộ trang bị cao giai, cần mua một kỹ năng tăng giới hạn lượng mana theo tỉ lệ phần trăm!”

Để mua được càng sớm càng tốt, Tô Mộ đã đưa ra một “thẻ đánh bạc” giá trên trời.

Tin này một khi lan ra sẽ giống như một tảng đá lớn đập vào mặt nước, dậy sóng nghìn lần.

“Một bộ trang bị cao giai? Là trang bị thất giai à? Chỉ để đổi một kỹ năng ư?”

“Hai triệu đồng vàng? Có đồng đồng vàng này, vậy chẳng phải ta có thể thoải mái vẫy vùng trong trò chơi tận mấy năm sao?”

“Tô Pháp Thần cần gấp kỹ năng tăng lượng mana? Do mana không đủ dùng sao?”

“Truyền tin đi, mana của Tô Pháp Thần không đủ dùng!”

Nhiều người bắt đầu thảo luận sôi nổi, bắt đầu phân tích “hạn mức mana tối đa” của Tô Pháp Thần.

Liền đó, những cuộc thảo luận này truyền tới tai những người sống lại.

“Tô Pháp Thần thiếu mana, đây chính là nhược điểm của hắn!”

“Nói vậy, chẳng phải chúng ta có thể dùng chiến thuật biến người, đè chết hắn rồi sao?”

“Cách đấy không được, trên đời này, có ai sẽ chịu hy sinh vì nghĩa đâu?”

“Nói cũng phải, vậy chúng ta đành nghĩ cách khác thôi!”

“Đúng, hình như có kỹ năng đốt mana đấy, nếu cho hơn nghìn người sử dụng kỹ năng này với hắc thì chẳng phải lập tức làm hắc hết mana sao?”

“Cách này không tồi, một pháp sư hết mana, dù thật sự là thần thì sao? Chẳng lẽ hắc còn có thể vung pháp trượng đánh với chúng ta à?”

Cứ thế truyền nhau, phần lớn người sống lại cảm thấy họ sẽ làm được.

Thành viên của “Hội Thí Thần” càng vững tin hơn cả.

“Miễn có kỹ năng đốt mana, mặc kệ cấp mấy đều có thể gia nhập hội!”

Họ đã bắt đầu thành lập một “Nhóm đốt mana” rồi.

Đội đến ngày tập hợp toàn bộ nhân lực, chính là thời khắc họ phát động diệt trừ Tô Mộ!

...

“Không ai bán à?”

Chờ được một chốc, Tô Mộ nhìn tin nhắn đã được chọn lọc, mày nhíu chặt.

Bảng giá mình đưa ra chắc chắn được coi là “giá trên trời” mà.

Dẫu kỹ năng này tăng rất nhiều nhưng cũng đủ làm người ta “nhìn đau cắt thịt” chứ nhỉ.

“Ày, đợi thêm xíu nữa xem sao!”

Khẽ thở một hơi, Tô Mộ rời khỏi game.

Đã không mua sớm được, đành giải quyết chuyện chính trước vậy!

“Không chừng Chúa Tể Sa Đoạ kia sẽ nổ ra kỹ năng đó cho mình thì sao.”

“Biết đâu vẫn là kỹ năng cấp Thần!”

Nghĩ đến sức mạnh của Chúa Tể Sa Đoạ, Tô Mộ thật sự cho rằng có khả năng này.

“Biết đâu còn tặng ta cả một bộ trang bị cực phẩm ấy chứ!”

Ngập tràn ao ước, Tô Mộ sử dụng cách đi nhanh nhất.

Tốc độ của hắn bây giờ đã vượt qua máy bay rồi.

...

Lam Tinh.

Đây là một tinh cầu xinh đẹp.

Trên tinh cầu này còn có những đại lục khác.

Game được đồng bộ toàn cầu.

Ma vật xâm lấn cũng giống vậy.

Khác với Hoa quốc, sau khi bị ma vật xâm lấn, rất nhiều nơi có lẽ đã biến thành “Thành phố trống rỗng”.

Nhưng tương tự, có thể sinh tồn trong hoàn cảnh này thì thực lực chắc chắn đứng đầu trong số những người chơi.

Ở những nơi này, quá trình “Sống lại” cũng đang diễn ra.

“Lộp bộp!”

Trên đỉnh núi cao chót vót, ánh chớp lóe lên bốn phía.

Kèm theo sức mạnh của lôi điện, một vết nứt xuất hiện trên không trung.

“Xoẹt!”

Một tia chớp giáng xuống và đánh trúng vị trí khe hở.

Giây sau, một bóng người đi ra từ đó.

Trên người hần chứa đầy sấm sét, phải nói trông rất có phong cách.

“Ta! Lôi Thần! Cuối cùng đã giáng trần, thế giới này sẽ thuộc về ta!”

Xen lẫn với tiếng sấm sét, hần rít lên một tiếng.

Cảnh tượng tương tự cũng diễn ra ở những nơi khác trên thế giới.

Từng “Thần” hùng mạnh lần lượt giáng thế.

Dù những người này trông rất mạnh nhưng đó cũng chỉ là “tương đối” mà thôi.

So với người chơi trên mặt đất dưới chân họ, những người đó cũng có thể được gọi là “Thần” .

Nhưng so sánh với Pháp Thần nào đó, những “Thần” này chỉ đủ gãi ngứa thôi!

Hiện thực sống lại đã là xu thế.

Sức mạnh pháp tắc mỗi phút mỗi giây đều đang thay đổi.

Ngày sống lại càng tới gần thì những người được gọi là “người sống lại” sẽ càng nhiều.

Trong đó, tất nhiên sẽ có những tồn tại có thực lực mạnh mẽ chân chính.

Chỉ với người của thế giới hiện thực, hoàn toàn không thể đối chọi với những “Người sống lại” này.

Trở thành kẻ thù của những kẻ này, chẳng khác nào tự chuốc lấy rắc rối.

Đây là nguyên do tại sao hầu hết các công hội đã liên minh với người sống lại trước đó.

Đành rằng là liên minh nhưng trên thực tế là nương nhờ, hay phải nói là phụ thuộc.

Tuy vậy, hiện giờ, cục diện đã thay đổi rồi.

Tất cả chỉ bởi một người.

Tô Mộ!

Đây chính là điển hình lấy sức mạnh của một người để ép tất cả người sống lại đều không góc đầu lên nổi.

Và tất cả những điều này hoàn toàn không thể khoan dung được trong mắt những người sống lại.

Tổ địa Lâm gia.

Đông đảo người sống lại đã trải qua những cuộc thương thảo cuối cùng.

“Bên ta cử ba người tiến hành vượt giới, là tinh anh của ba đại gia tộc riêng biệt, nghề nghiệp của họ sẽ chia ra là chiến sĩ, cung thủ và mục sư.”

Ba người được đề cử.

Một người lực lưỡng có cơ bắp cuồn cuộn, một kẻ cao ráo có đôi mắt như ưng, và một cô gái với ngoại hình xinh đẹp.

Tuy ba người trông còn khá trẻ nhưng có thể được cử đi, chứng tỏ thực lực tuyệt nhiên không thể nghi ngờ.

“Bên Lâm gia, để ta đích thân đứng ra!”

Lâm Đại cũng đứng dậy.

Hắn và lão tứ Lâm gia giống nhau, đều là thích khách, vừa hay phù hợp với đội ngũ này.

“Ba chúng ta mỗi người mang theo một mảnh huân chương của Thần, nhưng muốn đưa bốn người cùng vượt giới thì phải nhờ lão tổ Lâm gia nỗ lực hết sức rồi!”

Chương 548: Thu phục phòng tuyến số 2.

Ba người đánh tiếng với Lâm Đại, nhìn về phía “Lão tổ phong Thần” của Lâm gia.

Có lão tổ giúp đỡ, cộng thêm trận pháp Lâm gia và gia tộc khác cùng bố trí, khi họ giáng lâm thế giới hiện thực, có thể bảo tồn càng nhiều thực lực.

Tuy rằng toàn bộ quá trình sẽ tiêu hao không ít “nội tình” của họ nhưng miễn có thể đứng vững gót chân tại thế giới hiện thực, thì gia tộc của họ có thể nhảy cao hơn rồi.

Đương nhiên, để làm được điều này, “Lão tổ phong Thần” của Lâm gia cũng phải trả một cái giá không nhỏ.

Những gì họ nói, trên thực tế chỉ là ám chỉ mà thôi.

Dấu sao trong số bốn người họ, chỉ Lâm Đại không có huân chương của Thần rồi.

Muốn bảo vệ Lâm Đại, vậy lão tổ Lâm gia đành phải liều mạng rồi.

“Bố trí trận pháp đi, tranh thủ trong vòng ba ngày, đưa các người vượt giới!”

Chất giọng trầm thấp của lão tổ Lâm gia vang lên, đông đảo người sống lại bắt đầu bận rộn.

...

Thành phố XH.

Sau khi đến đây, Tô Mộ đi một mạch tới cửa truyền tống.

Đã lâu không đến, ma vật sau cửa đổi mới không ít.

Tô Mộ không định đi cày những ma vật cấp thấp này, mà nhắm thẳng tới vực sâu.

Hắn hết sức quen thuộc địa hình ở đây.

“Lúc qua khu vực pháp tắc bên ngoài hành lang Hắc Ám, gần như không có lực cản!”

Bay một mạch, Tô Mộ đến hành lang Hắc Âm mà không gặp bất cứ chướng ngại vật nào.

Lấy bản đồ ra, hắn đi tới vách đá lớn.

Những pháp tắc ngang đường trước đây, bây giờ gần như thùng rỗng kêu to.

“Là ảo giác sao? Ma vật ở đây trở nên nhiều hơn?”

Sau khi bay lên vách đá lớn, Tô Mộ nhìn thấy rất nhiều ma vật chủng loại dơi hút máu.

So sánh với ngày trước, số lượng hình như nhiều hơn.

“Kệ đi, có bao nhiêu giải quyết bấy nhiêu.”

“Mười phát Thiên Hỏa, xong hết!”

Hắn vươn tay, vực sâu tắm tối lập tức được ánh lửa chiếu sáng.

Cảm thụ được ngọn lửa cực nóng, những con dơi hút máu bắt đầu trở nên sợ hãi.

“Ầm!”

Mười phát Thiên Hỏa giáng xuống, cắt ngang một vùng vực thẳm rộng lớn.

Trong khoảnh khắc, không một con ma vật nào có thể may mắn thoát khỏi.

Số lượng lớn rơi xuống đất.

“Đến lượt các người xuất hiện rồi!”

Tô Mộ loé lên một cái, đi xuống đáy vách đá.

Ba người máy công trình cùng xuất hiện, bắt đầu quét dọn chiến trường.

So với Tô Mộ nhặt từng cái, hiệu suất làm việc của người máy hiển nhiên cao hơn nhiều.

Chỉ chốc lát, sáu nghìn ô trử vật đã được lấp đầy.

Trong khi trên mặt đất vẫn còn không ít vàng sáng rơi xuống.

“Không cần nữa!”

Tô Mộ tài đại khí thô, thu hồi người máy rồi bay tới đỉnh vách đá.

Khi hắn tới mảnh đất đen bên trên thì nơi đây lại không có ma vật nào.

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Tô Mộ nhìn ra xa về phía không đảo của phòng tuyến số 2.

“Đó là?”

Rất nhanh, hắn phát hiện một lượng lớn ma vật, và một vài dấu hiệu sinh mệnh yếu ớt.

Đôi cánh hoả diễm đập phành phạch đưa Tô Mộ mau chóng đuổi theo.

Ngay khi hắn vừa đáp xuống phòng tuyến số 2, số lớn ma vật cùng tiến lên.

“Mạn Thiên Hỏa Vũ!”

Lo lắng những NPC còn trên đảo, Tô Mộ không sử dụng kỹ năng AOE phạm vi lớn, mà sử dụng Hỏa Vũ công kích liên tục.

Vô số ngọn lửa bay ra từ Hỏa Dực với tốc độ cực nhanh, tạo thành một tấm lưới hỏa lực kinh khủng.

Dưới tấm lưới này, ma vật lần lượt ngã xuống.

Nhưng số lượng ma vật cực nhiều nên cách cày này của Tô Mộ cũng làm một số ma vật thừa cơ lợi dụng.

Trong đó, vài con bay đến trước hắn, phát động thể tấn công mãnh liệt.

-1!

-1!

Đòn công kích của lũ ma vật chắc chắn không thấp, đối lại là người chơi cùng giai, nghề nghiệp máu mỏng hắc sẽ không gánh nổi mấy đòn.

Nhưng với phòng ngự và kháng tính cực khủng của Tô Mộ, đám ma vật cũng chỉ có thể gây ra 1 điểm sát thương cường chế mà thôi.

Cho dù số lượng của chúng nhiều gấp mười lần, lượng máu đánh trúng cũng không nhanh bằng tốc độ hồi phục tự nhiên của Tô Mộ.

Cũng ngay lúc này, lũ ma vật dường như nhận được một loại tín hiệu nào đó, tức khắc bỏ qua việc tấn công Tô Mộ mà bắt đầu chạy tứ tán.

“Băng Sương Thụ Giới!”

Đôi đồng tử của Tô Mộ mang băng sương, thậm chí phóng bốn kỹ năng hồng phong tỏa khắp xung quanh không đảo.

Phòng tuyến số 2 to lớn là vậy, một mình Tô Mộ chỉ dùng chút thời gian ít ỏi đã hoàn toàn thu phục nó rồi!

Kế đến, hắc Chớp Nhoáng một lần, đi tới tòa tháp Diệu Tinh đang cư trú.

Trong tháp không có ai, nhưng dưới hầm ngầm của tháp, Tô Mộ nhìn thấy một dấu hiệu sinh mệnh yếu ớt.

Tô Mộ mở lối vào hầm, đi thẳng vào trong.

Rất nhanh, Diệu Tinh đang thoi thóp xuất hiện trước mắt hắc.

“Thánh Quang Trì Dũ!”

Tô Mộ nhìn đảo chủ, vung tay lên.

Giây sau, một nguồn Thánh Quang mạnh mẽ bao phủ lấy nàng, và trong phút chốc nó đã phục hồi mọi vết thương của Diệu Tinh.

Cùng lúc thương tích hồi phục, Diệu Tinh cũng mở mắt ra.

“Là người à?”

Lúc nhìn thấy Tô Mộ, biểu cảm của nàng trông cũng không kinh ngạc lắm.

“Người trông khá là nhếch nhác đấy!”

Tô Mộ bật cười, trêu đùa vị đạo chủ đại nhân này.

“Pháp tắc trong vực sâu gần như đã mất đi tác dụng, ma vật tấn công phòng tuyến số 2 thực sự quá nhiều, chúng ta căn bản không chống lại được!” Giọng nói của Diệu Tinh vô cùng yếu ớt.

“Mấy ma vật kia đã bị ta xử lý hết rồi!”

“Bên phía Vương Đô sẽ nhanh chóng phái người tới tiếp nhận phòng tuyến số 2.”

Tô Mộ nói tình hình ra.

Diệu Tinh nghe vậy, trầm giọng nói: “Như vậy vẫn chưa đủ.”

“Pháp tắc trong vực sâu mất đi tác dụng, một khi ma vật trong đó phục hồi, bọn nó sẽ tấn công phòng tuyến số 2.”

“Cho dù người có đánh lui được những ma vật kia, nhưng người có thể ở phòng tuyến số 2 mọi lúc được không?”

Chương 549: Di tích trên biển.

Lời nói của Diệu Tinh khiến Tô Mộ rơi vào im lặng.

Mình quả thật không thể ở phòng tuyến số 2 mọi lúc được.

Chờ đến khi ma vật bên trong vực sâu lại đổi mới, thì những NPC kia căn bản không thể chống lại được.

Mình cũng không thể cứ cách một khoảng thời gian, là tới phòng tuyến số 2 một lần chứ?

“Có cách nào có thể ngăn cản những ma vật đó đổi mới không?”
Tô Mộ mở miệng hỏi.

Diệu Tinh cúi đầu, khoe miệng hơi cong lên, sau khi ngẩng đầu thì lộ ra vẻ mặt nghiêm túc: “Tất cả ma vật của tầng trên vực sâu đều dựa vào tháp Sa Đọa chuyển hóa năng lượng.”

“Chỉ cần có thể phá hủy tòa tháp đó, thì toàn bộ tầng trên vực sâu sẽ không còn bất cứ ma vật nào có thể đổi mới được nữa.”

Diệu Tinh đột nhiên thở dài một hơi.

“Nhưng với sức mạnh của người, căn bản không phá hủy tòa tháp đó được!”

Nói tới đây, nàng quan sát biểu cảm của Tô Mộ.

“Chỉ cần phá hủy tòa tháp đó, là được rồi?”

Vẻ mặt Tô Mộ bình tĩnh, giọng nói không có một chút sợ hãi nào.

“Đúng!” Diệu Tinh gật đầu, vẻ mặt dường như hơi vui mừng.

Nàng hiển nhiên là muốn khiến Tô Mộ đi tới tòa tháp Sa Đọa đó.

“Biết rồi!”

Đúng lúc này, Tô Mộ để lại một câu, rồi biến mất khỏi hầm.

“Tên này thật sự đi rồi?”

Vẻ mặt của Diệu Tinh đột nhiên trở nên u ám.

Đôi mắt của nàng xen lẫn một luồng sát ý mãnh liệt.

Đứng dậy, nàng đi ra khỏi hầm.

Nàng không vội vã rời đi, bắt đầu nhìn xung quanh không đảo.

Sau khi phát hiện Tô Mộ thật sự đi rồi, thì trên tay của nàng xuất hiện một luồng năng lượng màu đen.

Một âm thanh khinh thường theo đó vang lên.

“Tên ngu, tháp Sa Đọa không đơn giản như người nghĩ đâu!”

...

Tháp Sa Đọa.

Nhưng lời “Diệu Tinh” nói cũng không phải là nói dối.

Vị trí của tòa tháp này, vừa hay ở trung tâm của tầng trên vực sâu.

Giống như Tô Mộ thí luyện ở Vùng đất Sông Băng vậy.

Một khi phá vỡ tháp Sa Đọa, thì toàn bộ tầng trên của vực sâu sẽ hoàn toàn mất đi nguồn cung cấp năng lượng pháp tắc.

Nhưng muốn phá hủy tòa tháp này, độ khó chắc chắn cao hơn đợt thí luyện ở Sông Băng.

Lúc này, ở trong tòa tháp Sa Đọa, có tới hàng vạn pháp sư sa đọa đang bày sẵn thế trận đón địch.

Bọn họ đang chờ Tô Mộ tới.

...

“Vừa rồi Diệu Tinh cho mình một cảm giác hơi kỳ lạ!”

Trên đường chạy tới tháp Sa Đọa, Tô Mộ nhíu mày.

Trước đó vị đạo chủ này vì làm mình cách xa khỏi tháp Sa Đọa, thậm chí còn sửa lại nhiệm vụ cho mình.

Nếu nói bởi vì toàn bộ phòng tuyến số 2 bị thất thủ, thì việc Diệu Tinh thay đổi suy nghĩ ban đầu cũng dễ hiểu.

Nhưng Tô Mộ cảm thấy vị đạo chủ này không đúng lắm.

“Mặc kệ nàg thế nào, phá hủy tòa tháp đó trước đã rồi nói!”

Phòng tuyến số 2 thất thủ, trên người Diệu Tinh rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, Tô Mộ không thể biết được, cũng không có hứng thú muốn biết.

Trước mắt, việc quan trọng nhất mình cần làm chính là tìm về mặt mũi.

“Không cần quanh co như vậy, trực tiếp đi giết là được!”

“Với kháng tính và phòng ngự bây giờ của ta, những pháp sư sa đọa kia chắc chắn đã không phá được phòng ngự!”

Đôi cánh hỏa diễm nhanh chóng vỗ, Tô Mộ tăng tốc độ phi hành.

Cấp bậc của pháp sư sa đọa đó chắc chắn là cao cấp bát giai.

Còn Chúa Tế Sa Đọa kia, chắc chắn mạnh hơn BOSS cấp Vương thập giai.

Sau khi phá hủy tòa tháp Sa Đọa đó, thì có lẽ mình có thể tăng cấp bậc đến cấp 10 bát giai rồi.

Đến lúc đó dùng những chiến lợi phẩm bày một trận pháp tăng giai trên xác của tháp Sa Đọa, vậy thì mình mình không phải dễ dàng thăng lên Cửu giai rồi sao?

Đương nhiên, đây đều không phải là điều Tô Mộ mong đợi nhất.

“Vị Chúa Tế Sa Đọa đại nhân này, còn có mấy mảnh huân chương của thần trong tay đây nhỉ?”

Hắn khẽ thì thầm trong miệng, trong đầu đã xuất hiện cảnh tượng mình vơ vét hết ở trong tòa tháp Sa Đọa.

...

Thế giới hiện thực.

Thành phố HN.

Nơi này thuộc vùng duyên hải.

Ở nơi này, thường xuyên xuất hiện một hiện tượng lạ.

Ảo ảnh!

“Mau nhìn kia, đó là gì vậy?”

“Đó là một cung điện sao? Khá nguy nga nha!”

“Cảnh tượng này rốt cuộc phản chiếu từ đâu? Ta chưa từng thấy kiến trúc nào như vậy ở thế giới hiện thực cả.”

“Trông giống như ở ngay gần biển!”

Lúc này, những người chơi ở thành phố HN nhìn thấy ảo ảnh ở trên không trung.

Một dãy nhà cổ xưa loang lổ.

“Chẳng lẽ, trên biển có di tích sắp sống lại rồi sao?”

Rất nhanh, có người phản ứng lại.

Trên mặt biển ở thành phố HN này, có lẽ sẽ xuất hiện một di tích hoàn toàn mới.

“Mau tới bờ biển, nhất định phải khống chế tất cả thuyền bè.”

Những người sống lại cũng phải ứng lại.

Muốn ra biển, thì nhất định phải có thuyền.

Mặc dù những ca nô và tàu chở khách cỡ lớn không thể khởi động do sự biến đổi của pháp tắc, nhưng những con thuyền nhỏ dựa vào sức người, vẫn có thể di chuyển được trên biển.

Nắm giữ những con thuyền này, thì coi như đã nắm chắc quyền thăm dò di tích!

...

Nước Anh Hoa.

Những khu vực vùng duyên hải, cũng xuất hiện ảo ảnh di tích giống vậy.

Sau khi Shin Ichiro biết tin tức này, thì lập tức dẫn theo đội quân tinh nhuệ, đi tới vùng duyên hải.

Quan sát từ số lượng, có lẽ vào khoảng bốn năm trăm người.

Cấp bậc của bọn họ, đều đạt tới tam giai.

“Nhất định phải lấy được di tích này!”

Dựa vào sức mạnh những cấp dưới này, cộng thêm sức mạnh cấp 5 tam giai của mình, Shin Ichiro vô cùng tự tin bắt đầu cuộc hành trình!

Tháp Sa Đoạ.

Một vòng trăng máu phản chiếu trên bầu trời của tháp, khiến nơi này càng tăng thêm vẻ kỳ dị.

Chương 550: Tấn công tháp Sa Đoạ.

Đối với tất cả người chơi trong giai đoạn hiện nay, thậm chí là cả NPC, nơi đây chắc chắn đều thuộc về khu vực cấm!

Một khi bước vào, không ai có thể sống sót trở ra!

Tô Mộ đi vào con đường cuối cùng của hành lang Hắc Âm, xuyên qua pháp tắc mạnh mẽ kia, rồi đi vào trong khu vực cấm.

Trong ô túi đồ vẫn còn chìa khóa của tòa tháp này, hơn nữa với hoàn cảnh ở đây, Tô Mộ hoàn toàn có thể sử dụng kỹ năng Ảnh Độ chạy vào trong tháp.

“Hoả Diễm Phi Vũ!”

Mở cánh ra, cả người hắn bay lên trời.

Rất nhanh, hắn đã bay tới vị trí cao bằng tòa tháp kia.

Đôi cánh hỏa diễm khê vỹ, Tô Mộ chậm rãi bay tới tháp Sa Đoạ.

“Tên Chúa Tể Sa Đoạ rác rưởi kia, mau lăn ra đây chịu chết cho gia!”

Tô Mộ gào to.

Âm thanh vang vọng, vô cùng sung sức.

Giọng nói này, lập tức khiến mấy pháp sư sa đọa trong tháp choáng váng.

Bọn họ biết Tô Mộ sẽ tới, tất cả đều đã mai phục xong, nhưng bọn họ hoàn toàn không ngờ, nhà thám hiểm này lại táo bạo như vậy!

“Ầm ầm ầm!”

Cánh cửa bên dưới tháp Sa Đọa bị mở ra, các pháp sư sa đọa lần lượt đi từ bên trong ra.

Bọn họ nhìn Tô Mộ ở trên không trung, như đang nhìn một tên ngu ngốc vậy.

Nếu nhà thám hiểm này âm thầm lẻn vào trong tháp, thì có lẽ bọn họ phải tổn chút tâm tư.

Bây giờ bày cả ra như vậy.

Đó không phải là tự tìm đường chết sao?

“Giết chết hắn!”

Đúng lúc này, một giọng nói tang thương vang lên từ trên đỉnh tháp.

“Cùng ra tay!”

Nhóm pháp sư sa đọa lập tức phát động tấn công.

Bọn họ đều là NPC tinh anh bát giai, công kích ma pháp đều rất cao, trong đó một số NPC cấp boss là chủ lực tạo sát thương, có thuộc tính xuyên thấu không thấp.

Bọn họ cùng hét lên, khung cảnh này thật là đồ sộ.

Mấy giây sau, vô số kỹ năng bay về phía Tô Mộ trên không trung.

Những Mũi Tên Bóng Tối màu đen kia, hình thành một tấm lưới to lớn, vây chặt Tô Mộ ở bên trong.

“Chỉ bằng các người ư?”

Tô Mộ bay vút lên không trung, đứng yên, dùng ánh mắt coi thường nhìn mấy pháp sư sa đọa kia.

-1!

-1!

-1!

Mưa tên Bóng Tối nhanh chóng bao phủ hẳn, sát thương tạo thành lại khiến tất cả pháp sư sa đọa trợn tròn mắt.

“Không phá được phòng ngự? Chuyện này sao có thể?”

“Có phải tên này mở kỹ năng gì rồi không? Sao công kích của chúng ta lại không phá được phòng ngự?”

“Không thể nào, chúng ta cùng đánh ra nhiều công kích như vậy, đến cả những ma vật cấp Vương cũng sẽ bị giết chết trong nháy mắt, chắc chắn tên này đã mở kỹ năng gì đó!”

Nhìn 1 điểm sát thương kia, những pháp sư sa đọa đó căn bản không thể chấp nhận.

Bọn họ vứt bỏ tất cả, thậm chí còn bán linh hồn cho Hắc Âm, chính là để có được lực lượng mạnh mẽ.

Nhưng bây giờ những lực lượng này lại đến cả phòng ngự của một “Nhà thám hiểm” cũng không phá vỡ được?

“Nhất định là vậy, mọi người tiếp tục công kích, trạng thái của hắn chắc chắn sẽ biến mất!”

“Nói đúng, nếu là kỹ năng loại lá chắn, nhất định sẽ bị phá vỡ!”

Từng âm thanh gào thét vang lên.

Ánh mắt những pháp sư sa đọa này tràn đầy sát ý, phát động công kích như bị điên vậy.

Tô Mộ nhìn thái độ điên cuồng của bọn họ, không khỏi bật cười.

Những pháp sư sa đọa bị người ta tránh còn không kịp, coi là điều

cầm ky, đã trở thành “Con kiến hôi” trong mắt mình.

-1!

-1!

-1!

Không có bất cứ động tác nào, sau đợt công kích thứ hai, con số sát thương trên đỉnh đầu Tô Mộ xuất hiện không có hơi thay đổi nào.

Thanh HP không hề nhúc nhích chút nào.

Cho dù pháp sư sa đọa phía dưới có nhiều hơn gấp trăm lần, sát thương tạo thành cũng không nhanh bằng mình hồi phục.

“Chuyện này là không có khả năng, tại sao vẫn chưa phá được phòng ngự?”

“Rốt cuộc là khâu nào xảy ra vấn đề?”

“Ta không tin, ta không tin, đây chắc chắn là ảo giác!”

“Đúng vậy, tên ở phía trên, nhất định có sử dụng một kỹ năng ảo ảnh!”

Vô số pháp sư sa đọa bắt đầu kêu rên.

Thậm chí còn có người mượn cớ.

Đúng lúc này, Tô Mộ ra tay rồi.

Giơ quyền trượng Pháp Thần trong tay lên, hẳn không có bất cứ động tác thừa thãi nào.

Một giây sau, một quả cầu lửa to lớn xuất hiện trên bầu trời.

Quả cầu lửa đó tản ra khí tức vô cùng nóng bỏng, ánh sáng chói mắt thậm chí còn lấn át cả vàng trắng máu trên bầu trời.

“Thử chút trước đã!”

Vung pháp trượng xuống dưới, Thiên Hỏa bắt đầu rơi xuống với

tốc độ cực nhanh.

Nhìn ngọn lửa như mặt trời kia, những pháp sư sa đọa thậm chí còn cảm thấy đến cả mắt cũng sắp bị đốt cháy rồi.

Bọn họ đã dần thân vào Hắc Ám từ lâu, giờ càng nhớ tới nỗi sợ hãi đã lâu không thấy!

“Ầm!”

Đột nhiên, tiếng chấn động dữ dội vang lên.

Thiên Hỏa chưa rơi xuống!

Cách tòa tháp mấy mét, ngọn lửa này giống như đụng phải một bức tường khí vô hình.

“Quả nhiên không dễ dàng như vậy!”

Tô Mộ yên lặng nhìn cảnh tượng này, biểu cảm trên mặt vô cùng bình tĩnh.

Công kích ma pháp của mình quả thật rất cao, nhưng muốn dùng một phát Thiên Hỏa phá vỡ tháp Sa Đọa, đương nhiên là không thể.

...

Thế giới hiện thực.

Hoa Đô.

Là đô thị lớn nhất Hoa quốc, số lượng ma vật nơi đây cũng nhiều nhất.

Một thiếu niên đeo cung tên tiến vào trong nội thành.

Chân hắn đạp vào hư không, nhẹ nhàng đạp một cái, đã xuất hiện ở ngoài mấy chục mét.

“Gào!”

Phía dưới, một tiếng gầm thét to lớn vang lên.

Một con “BOSS” có thực lực mạnh mẽ nhìn chăm chăm thiếu niên này.

Thiếu niên nhú mày, lấy trường cung phía sau lưng xuống.

Khẽ kéo, trên dây cung tự động xuất hiện một mũi tên.

“Vù!”

“Ầm!”

Chương 551: Chúa Tể Sa Đọa nổi giận.

Mũi tên bay ra, lập tức xuất hiện động tĩnh to lớn.

Vị trí con BOSS ở, bị mũi tên đánh ra một cái hố to mấy chục mét.

Động tĩnh dữ dội lập tức thu hút những ma vật khác ở xung quanh.

Thiếu niên không hề do dự, trực tiếp kéo dây cung.

Hắn bắt đầu tích lũy năng lượng, ánh sáng rực rỡ xuất hiện trên mũi tên.

“Vù!”

Một mũi tên bay ra, phần đuôi mũi tên xuất hiện lưu quang.

Ánh sáng đi tới đâu, ma vật đều lập tức tiêu tan.

“Ầm!”

“Bùm!”

Khí thế của mũi tên không hề giảm, đánh trúng một tòa cao ốc.

Một giây sau, tòa cao ốc bị nghiêng đi!

Trên bầu trời Tháp Sa Đọa.

Tô Mộ tận mắt thấy ngọn Thiên Hỏa kia bị lá chắn vô hình triệt tiêu.

“Này, lần trước không phải là muốn giết ta sao? Sao lần này lại không dám xuất hiện rồi?”

Không tiếp tục phát động thể công, hắc hô to = về phía đỉnh tháp.

Chỉ cần vị Chúa Tế Sa Đoạ này đi ra ngoài, thì mình sẽ có cơ hội đánh chết hắn rồi.

“Tiếp tục tấn công!”

Một âm thanh tức giận vang lên trên đỉnh tháp.

Cùng lúc đó, vàng trắng máu trên bầu trời tản ra ánh đỏ quỷ dị.

Khi ánh sáng đỏ bao phủ lên người pháp sư sa đoạ, hiển nhiên đã tạo thêm BUFF nào đó cho bọn chúng.

“Ta cảm thấy một lực lượng mạnh mẽ!”

“Lần này để ta xem người có chết không!”

“Giết chết tên này!”

Có thêm trợ lực, đám pháp sư sa đoạ đang tuyệt vọng lại dấy lên hi vọng.

Bọn họ bắt đầu niệm chú, tất cả đều bày ra một điệu bộ muốn đẩy Tô Mộ vào chỗ chết.

Nhưng bọn họ lại không hề chú ý tới sắc mặt Tô Mộ chẳng có hơi thay đổi nào.

“Vàng trắng máu kia và tòa tháp này hình như là một loại trận pháp?”

Là một trận pháp đại sư, Tô Mộ có thể phát hiện ra điều này.

Mảnh đất tối tăm bên dưới này, cả tháp Sa Đoạ cùng vàng trắng máu đều đan xen vào nhau.

“VẬY CŨNG CÓ NGHĨA LÀ, MUỐN PHÁ HỦY TÒA THÁP NÀY, THEO PHÁP TẮC LÀ TA PHẢI ĐỐI KHÁNG TẤT CẢ TẦNG TRÊN CỦA MÊ UYÊN NÀY?”

Hiếu ra điều này, Tô Mộ lại bị đau đầu một hồi.

Đây chính là lực pháp tắc đó!

Mình bây giờ, thật sự có thể làm được sao?

Trong lúc hẩn nghĩ như vậy, thì công kích được tăng phúc đã đánh tới rồi.

-1!

-1!

-1!

Mấy con số tổn thương quen thuộc nổi lên lần nữa.

Cho dù có được sự tăng phúc của BUFF Trắng máu, sát thương của những pháp sư sa đoạ kia vẫn không thay đổi chút nào.

“150% kháng tính hệ Hắc Ám của ta là đùa với các người chắc?”

Điểm này hoàn toàn nằm trong dự đoán của Tô Mộ.

Cho dù sát thương của những pháp sư sa đoạ này có thể vượt qua phòng ngự ma pháp của hẩn, nhưng bọn họ cũng không đột phá được kháng tính khoa trương kia của hẩn.

“Tại sao vẫn là 1 điểm sát thương? Sao có thể như vậy?”

“Ta không tin, đây đều là ảo giác, tất cả chuyện này đều là giả dối!”

“Đây chính là lực lượng Chúa Tể Sa Đoạ vĩ đại ban cho chúng ta sao? Lực lượng này còn không thể đánh bại nổi phòng ngự của một tên nhà thám hiểm sao?”

Vô số pháp sư sa đoạ phát ra tiếng kêu rên.

Bọn họ thậm chí còn sinh ra nghi ngờ đối với Chúa Tể Sa Đoạ.

Hoặc có thể nói sức mạnh hắc ám mà bọn họ thờ phụng, tất cả đều bị Tô Mộ hung hăng đánh nát ở đây rồi.

“Này, đừng để cho cấp dưới của người lãng phí thời gian nữa, ra ngoài solo với ta đi!”

Tô Mộ nghe những tiếng kêu rên kia, khiêu khích Chúa Tế Sa Đoạ.

“Hừ!”

Một tiếng hừ lạnh vang lên.

“Ầm! Ầm!”

Ngay sau đó, tiếng kim loại va chạm nhau vang lên liên tiếp không ngừng.

Một người xuất hiện trên vị trí đỉnh tháp.

Hai chân người này bị xích sắt trói buộc, sắc mặt vô cùng âm trầm.

“Người chính là Chúa Tế Sa Đoạ ư?”

Tô Mộ đánh giá người này mấy lần, ánh mắt đặt trên hai xiềng xích kia, khinh thường cười một tiếng: “Chúa Tế Sa Đoạ cái gì, thì ra một kẻ tù tội!”

Những lời này hiển nhiên đã chọc giận Chúa Tế Sa Đoạ.

“Người sẽ phải trả giá rất lớn vì sự vô tri của người!”

Cùng với tiếng tức giận, một thanh trường mâu hắc ám to lớn bắt đầu ngưng tụ.

“Xì!”

Năng lượng hắc ám không ngừng đan vào nhau, dưới sự chiếu rọi của trăng máu, thanh mâu đen này càng lộ ra ánh sáng đỏ kỳ dị hơn.

“Một đòn này, hẳn là sẽ rất mạnh nhỉ?”

Trong ánh mắt Tô Mộ không có hơi sợ hãi nào, ngược lại mang vài

phần mong đợi.

Nếu công kích của vị Chúa Tể Sa Đoạ này cũng không đánh bại được phòng ngự của hắn.

Thì bước kế tiếp, hắn nên suy nghĩ có nên đi gặp chủ nhân của mảnh vực sâu này hay không rồi.

“Đi chết đi!”

Gương mặt Chúa Tể Sa Đoạ hiện ra hoa văn màu đỏ quỷ dị, hắn vung tay lên.

Một giây sau, mâu đen xoay chuyển, đánh trúng cơ thể của Tô Mộ trong nháy mắt.

Một uy thế không cách nào ngăn cản bùng nổ ra.

Chúa Tể Sa Đoạ hiển nhiên muốn dùng một đòn kia đánh rơi Tô Mộ.

Nhưng tính toán của hắn lại vô ích rồi.

Tô Mộ trôi lơ lửng ở không trung, cứng rắn đỡ công kích mâu đen, cơ thể hắn còn không hề lay chuyển chút nào.

Có cũng chỉ là đỉnh đầu toát ra con số tổn thương hơn ba trăm vạn.

Những sát thương này cũng bị Lá Chắn Ma Pháp triệt tiêu phần lớn.

Thanh HP của Tô Mộ chỉ rớt một chút xíu, trong chớp mắt đã khôi phục đầy toàn bộ rồi.

“Cũng không tệ lắm, như vậy thì khá thú vị rồi!”

Nhìn vẻ mặt kinh ngạc của Chúa Tể Sa Đoạ, giọng nói của Tô Mộ ẩn chứa vài phần tán thưởng.

Con số sát thương hơn ba trăm vạn này, chính là nhắc nhở sâu sắc đối với hắn.

Nhắc nhở hần còn chưa tới đạt trình độ có thể tránh được hết mọi công kích.

Khuyên hần không nên lười biếng, còn phải tiếp tục tăng thực lực lên.

“Một đòn vừa rồi, người còn có thể đánh thêm mấy lần nữa?”

Chương 552: Chúa Tế Sa Đoạ cũng muốn làm tiểu đệ của ta?

Tô Mộ ngoắc ngoắc ngón tay về phía Chúa Tế Sa Đoạ, nói vô cùng khiêu khích.

“Người tập hợp đủ năm mảnh huân chương của Thần rồi? Người đạt được thần tính rồi?”

Giờ phút này, Chúa Tế Sa Đoạ hình như nghĩ tới điều gì, không nhin được hô lên.

Mượn năng lượng của Trăng máu, một đòn vừa rồi đã đạt đến sát thương cực hạn của hần.

Hần không có cách nào đánh ra công kích càng mạnh mẽ hơn nữa rồi.

Ngay cả một đòn kia cũng không thể giết tên nhà thám hiểm trước mắt này trong giây lát, như vậy đủ để nói rõ thực lực của Tô Mộ đã vượt qua hần.

“Người! Tên trộm hèn hạ này!”

Chúa Tế Sa Đoạ cuồng loạn hét lên.

Năm mảnh huân chương của Thần này, có một mảnh là của hần đó!

“Còn không phải là do người tặng cho sao?”

Tô Mộ lộ ra nụ cười sáng chói, thậm chí còn cảm ơn Chúa Tế Sa

Đọa.

Hành động này cũng làm cho vẻ mặt của Chúa Tể Sa Đọa âm u hơn.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Tô Mộ cũng không khách khí một chút nào, trực tiếp dùng ra kỹ năng cấp Thần.

Tấm lá chắn vô hình kia lại xuất hiện lần nữa, ngăn cản hố đen lại.

“Ầm!”

Năng lượng bùng nổ, lần nữa nảy sinh va chạm, tòa tháp Sa Đọa này hình như cũng lay động một chút.

Không chỉ như vậy, đến cả ánh hào quang của vàng trắng máu trên bầu trời kia cũng âm ỉ đi một chút.

Những biến hóa này vô cùng nhỏ, nhưng không thoát khỏi ánh mắt của Tô Mộ.

“Nói như vậy, chỉ cần ta không ngừng tấn công là được?”

Lần này Tô Mộ cũng phản ứng lại rồi.

Chỉ cần hắn tiến hành cuồng oanh loạn tạc tháp Sa Đọa, tòa tháp này nhất định sẽ có lúc không chịu được nữa.

Khóe miệng Tô Mộ hơi cong lên.

Một giây sau, ba cái hố đen đồng loạt xuất hiện, chia ra ở đỉnh tháp, trong tháp và đáy tháp.

Mười giây sau, năng lượng mạnh mẽ của hố đen cùng nhau nổ tung.

“Ừng ừng!”

Tháp Sa Đọa to lớn lập tức phát ra động tĩnh kịch liệt.

Ánh mắt Tô Mộ vẫn luôn đặt trên vầng trăng máu.

“Quả nhiên!”

Sau khi phát hiện ánh hào quang của trăng máu yếu bớt lần nữa, Tô Mộ nở nụ cười.

Với hạn mức lượng mana cao nhất và tốc độ hồi phục của hắn, muốn phá hủy tòa tháp Sa Đoạ này, có lẽ cũng không cần quá nhiều thời gian.

“Nếu người đã không ra, vậy ta đây chỉ có thể đánh vào rồi.”

Mắt nhìn Chúa Tế Sa Đoạ, Tô Mộ búng tay một cái.

Một giây sau, lại là ba cái hố đen, xuất hiện ở vị trí giống như vừa rồi.

Nhưng vẫn chưa hết, Tô Mộ nâng pháp trượng trong tay lên quá đỉnh đầu, giống như một vị Thần.

Một cụm lại một cụm Thiên Hỏa ngưng tụ, xuất hiện trên không trung sau lưng của hắn.

Khí thế kinh khủng khiến cho sắc mặt những pháp sư sa đoạ kia trắng bệch.

Nếu không phải tháp Sa Đoạ tồn tại kết giới phòng ngự, thì giờ phút này bọn họ đã bị thiêu thành tro trong ngọn lửa kia rồi.

Chúa Tế Sa Đoạ nhìn những ngọn lửa và hố đen kia, vẻ mặt vô cùng âm trầm.

Hắn có thể cảm giác được, công kích của Tô Mộ, ngay cả hắn cũng không thể chịu được.

“Ta không thể không thừa nhận, bao lâu nay, người là người mạnh nhất mà ta từng gặp!”

Giọng nói của Chúa Tế Sa Đoạ vang lên trầm trọng.

“Sao vậy? Người muốn dựa hơi ta, hay là muốn nương nhờ vào

ta?”

Công phá kết giới của tháp cần phải có thời gian, Tô Mộ dứt khoát nói thêm mấy câu tào lao.

“Ta muốn giao dịch với người.”

Giọng điệu của Chúa Tế Sa Đoạ hòa hoãn không ít.

“Giao dịch?” Tô Mộ nhú mày: “Người có thể giao dịch gì với ta?”

“Trước đây ta cũng giống như người.”

Gương mặt Chúa Tế Sa Đoạ hiện lên cảm xúc tang thương khó nói nên lời.

Những lời này khiến cho gương mặt Tô Mộ lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hắn dĩ nhiên hiểu được ý trong những lời này của Chúa Tế Sa Đoạ.

Không ngờ tới vị Chúa Tế Sa Đoạ này, cũng từng là một nhà thám hiểm.

“Người cũng thấy đấy, ta bị khóa ở tòa tháp này!”

Chúa Tế Sa Đoạ bày ra xiềng xích trên người hắn cho Tô Mộ thấy.

“Loảng xoảng loãng xoảng” Tiếng động cực kỳ dễ nghe.

“Không phải vừa lúc sao? Ta công phá tòa tháp này, người không phải là được giải phóng rồi sao?”

Nhìn lượng mana hồi phục trở lại, Tô Mộ không chút do dự phát động liên kích lần nữa.

“Người dừng tay cho ta!” Chấn động kịch liệt truyền đến từ thân tháp, mắt Chúa Tế Sa Đoạ tròn tròn, phát ra một tiếng gầm thét.

“Mạng của ta đã liên kết với tòa tháp này, trừ khi có đủ huân chương của Thần, mới có thể giúp ta thoát khỏi pháp tắc nơi này!”

Hắn nói ra bí mật lớn nhất của mình, sắc mặt vô cùng khó coi.

“Vậy là người muốn ta giúp người gộp đủ năm mảnh huân chương?”

Tô Mộ đại khái hiểu được ý của vị Chúa Tế Sa Đoạ này rồi.

Tên này chẳng những muốn hắt bỏ tha cho tháp Sa Đoạ, còn muốn hắt làm việc giúp nữa!

“Người có thể cho ta cái gì?” Tô Mộ tò mò hỏi.

Nếu vị Chúa Tế Sa Đoạ này có thể cho phần thưởng hậu hĩnh, hẳn cũng không phải không thể suy nghĩ.

“Ta biết rất nhiều bí mật của game này đó.”

“Chỉ cần người bỏ qua cho tháp Sa Đoạ, ta chính là người hầu trung thành nhất của người, toàn tâm toàn ý phục vụ người hoàn thành nghiệp lớn!”

Chúa Tế Sa Đoạ vội vàng mở miệng, giọng điệu nói chuyện cũng trở nên nịnh hót.

Một màn này cũng làm cho đám pháp sư sa đoạ ở dưới đáy tháp kia nhìn đờ luôn rồi.

Chúa Tế Sa Đoạ - người mà chỉ cần nhắc tên đã khiến cho bọn họ khiếp sợ, thế nhưng cũng có một bộ mặt như vậy?

“Chỉ vậy thôi à?”

Sau khi nghe xong “Lợi thế” của Chúa Tế Sa Đoạ, vẻ mặt Tô Mộ trong thoáng chốc cũng đờ luôn rồi.

Lúc trước là một BOSS cấp Vương muốn làm tiểu đệ cho hắn, bây giờ lại tới Chúa Tế Sa Đoạ?

Chương 553: Chúa Tế Sa Đoạ cũng muốn làm tiểu đệ của ta? (2)

“Ta biết người đang băn khoăn điều gì, ta có thể ký kết pháp tắc

với người, bảo đảm vĩnh viễn sẽ không phản bội.”

“Hơn nữa trên tay ta đã có hai mảnh huân chương của Thần, người chỉ cần giúp ta tìm được ba mảnh nữa là đủ rồi.”

“Ngoài ra những thứ có ở tháp Sa Đọa này, tất cả đều là của người!”

Chúa Tế Sa Đọa tự biên tự diễn nói, không hề phát hiện lúc Tô Mộ nghe đến “Huân chương của Thần”, ánh mắt đã sáng lên trong nháy mắt.

Một tay nâng cằm lên, sau khi suy ngẫm một chút, Tô Mộ trầm giọng nói: “Điều kiện này của người, ta nhận, trước hết người lấy ra hai mảnh huân chương của Thần cho ta đi!”

Vừa dứt lời, chân mày Chúa Tế Sa Đọa cau lại.

“Người cảm thấy ta ngu xuẩn như vậy à?”

Hắn nhìn chằm chằm Tô Mộ, giọng nói mang chút tức giận.

Chúa Tế Sa Đọa không mặc mưu, Tô Mộ nhún vai, đáp lại không chút khách khí: “Người mới là người cảm thấy ta ngu xuẩn trước đó.”

“Vậy là không đồng ý rồi?”

Chúa Tế Sa Đọa căm tức nhìn Tô Mộ, giọng điệu lại thay đổi.

Tô Mộ lười trả lời vấn đề này, giơ pháp trượng trong tay lên.

Lần này, mười ngọn Thiên Hỏa cùng nhau xuất hiện, ánh hào quang thậm chí lấn át cả vàng trắng máu trên trời kia.

“Người thật sự cho rằng ta không còn cách nào đối phó người sao?”

Chúa Tế Sa Đọa thấy thế, giọng nói đã trở nên gào thét.

Tô Mộ không rảnh để ý hắn như cũ.

Biết được trên người đối phương có hai mảnh huân chương của

Thần, gương mặt của hắn đã viết đầy sự nóng lòng.

“Hủy diệt cho ta!”

“Thiên Hỏa Thiêu Thành!”

Trong cùng một thời gian, mười ngọn Thiên Hỏa thay phiên đánh tới Tháp Sa Đoạ.

“Ừng ùng!”

Bị tấn công liên tục, thân tháp chấn động cực kỳ mãnh liệt.

Nét mặt âm trầm của Chúa Tế Sa Đoạ đủ để vắt ra nước.

“Đây là người ép ta đấy!”

Hắn phát ra một tiếng rống giận cuồng loạn.

“Huyết Nguyệt Hiến Tế!”

Một giây sau, một màn quỷ dị xảy ra.

Trên người Chúa Tế Sa Đoạ xuất hiện chi chít đường vân màu đỏ, trắng máu ở không trung cũng thấm ra màu đỏ đậm đặc như máu.

Cảnh tượng thế này, hiển nhiên là Chúa Tế Sa Đoạ tung ra tuyệt chiêu rồi!

...

Hiện thực, Hoa Đô.

Hiên Viên giống như một Chiến Thần, đứng vững vàng trên vô số thi thể ma vật.

Một số người đi ra từ kiến trúc chung quanh, nhìn cảnh tượng trước mắt, không nhận được nuốt nước miếng.

Cảnh tượng như vậy, thật sự là quá rung động rồi!

“Người chính là Hiên Viên sao?”

Trong đám người, một người mặt mang nụ cười, đi về phía Hiên Viên.

Hiên Viên đánh giá hần mấy lần, không đáp lời.

Thực lực của người trước mắt này không kém, đã đạt đến cấp bậc người sống lại, nhưng trên thân người này, lại không có cảm giác những người sống lại khác mang lại cho hần.

Thấy Hiên Viên không nói gì, người nọ lúng túng gãi gãi cái ót: “Ta tên là Long Phi, người chắc là đã nghe qua tên của ta, ta còn rất quen thuộc với vị Tô Pháp Thần kia đấy!”

Nghe thấy ba chữ Tô Pháp Thần, lúc này Hiên Viên mới mở miệng nói: “Có chuyện gì sao?”

Long Phi hít sâu một hơi, đột nhiên làm một đại lễ với Hiên Viên.

“Cầu xin người hãy ra tay, cứu những người khác ở Hoa Đô đi!”

Tháp Sa Đoạ.

Màu máu bao trùm cả bầu trời, khiến cho cả tòa tháp cũng xuất hiện những đường vân màu máu.

Tô Mộ nhìn chăm chú tất cả những gì đang xảy ra trước mắt, kích hoạt Lá Chắn Ma Pháp.

Vị Chúa Tế Sa Đoạ này rõ ràng muốn liều mạng chiến đấu!

“Để xem người có thể chơi ra hoa gì!”

Tô Mộ đứng trên không trung, hoàn toàn không định rút lui.

Rất nhanh, màu máu đã phủ kín toàn bộ ánh trăng trên bầu trời.

Cơ thể Chúa Tế Sa Đoạ cũng xuất hiện những biến hóa quỷ dị.

Thân thể hần bắt đầu biến lớn, xiềng xích trên chân cũng to ra theo đó.

Hơn mười giây sau, Chúa Tế Sa Đoạ biến thành một người khổng lồ cao trăm mét.

Trên cơ thể gã khổng lồ đầy những đường vân đỏ như máu, hắc trùng mắt nhìn Tô Mộ.

“Đã đến lúc các người dùng mạng hiến tế cho ta!”

Cùng với đó, vị Chúa Tế Sa Đoạ to lớn kia nhìn về phía những pháp sư sa đoạ ở dưới đáy tháp.

Hắn vươn tay chụp lấy một đám người vào trong tay.

Hắn dùng lực bóp nát toàn bộ những pháp sư sa đoạ này mà không chút thương tiếc.

Máu chảy từ lòng bàn tay vào trong thân thể hắn, cũng làm cho màu máu bên ngoài thân thể hắn càng đậm hơn.

Nhưng mọi chuyện vẫn còn đang tiếp tục, để trở nên mạnh mẽ hơn, vị Chúa Tế Sa Đoạ này rõ ràng định hy sinh tất cả các pháp sư sa đoạ.

“Chúa Tế Sa Đoạ vĩ đại, chúng ta là những người hầu trung thành nhất của người, tại sao người lại đối xử với đầy tớ của mình như vậy?”

“Thả ta ra, ta không muốn chết!”

“Mau chạy đi, hắn là ma quỷ!”

Từng tiếng kêu rên vang lên.

Không ít pháp sư sa đoạ như phát điên chạy trốn thực mạng về phía ngoài tháp.

“Biến thân Hỏa Nhân”

“Viêm Trụ!”

Bên ngoài tòa tháp, Tô Mộ không có ý khách khí với những pháp sư sa đoạ này.

Hóa thân vào trạng thái Hỏa Nhân, Tô Mộ đánh ra một quyền về phía hư không.

Bên dưới, hàng chục cột lửa bốc lên trời.

‘Người chơi đã giết được pháp sư sa đọa, thu được được 5000 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang của Pháp Thần, thu được 1 điểm trí lực.’

Mặc dù lượng máu của các pháp sư sa đọa không thấp, nhưng đòn tấn công bằng cột lửa dưới dạng Hỏa Nhân cũng đủ để giết chết những kẻ kia trong vài giây.

Cả quá trình, Tô Mộ cố tình bỏ qua một vài pháp sư sa đọa.

Đây cũng là lý do tại sao hắn không dùng Thiên Hỏa.

“Chạy vào trong tháp cũng là đường chết, ra ngoài ít ra còn có cơ hội xuất thủ!”

Chương 554: Gã khổng lồ đầu hàng

Quả nhiên, những pháp sư sa đọa đó mắt thấy rằng vẫn còn cơ hội sống, tất cả dồn dập chạy ra phía ngoài tháp.

“Đến nhiều hơn đi, toàn bộ các người đều là điểm kinh nghiệm nha!”

Tô Mộ cười khà khà, phát động công kích đầu vào đấy.

Nếu có một trăm pháp sư sa đọa chạy đến, hắn sẽ cố tình thả hai mươi ba mươi người trong số đấy.

Loại xác suất sống sót này hiển nhiên không thấp, dù sao còn hơn ở trong tháp bị Chúa Tể Sa Đọa đem ra làm vật hiến tế.

‘Người chơi đã giết được pháp sư sa đọa, thu được được 5000 điểm kinh nghiệm!’

‘Chúc mừng người chơi đã thăng cấp thành công, thu được 500 điểm thuộc tính và 500 điểm kỹ năng!’

Sau khi đánh chết không ít pháp sư sa đọa, Tô Mộ đã đạt cấp 5 bát

giai, điểm thuộc tính chưa phân phối cũng đạt đến 2000 điểm.

“Không biết tên này còn có thể tiến hóa đến trình độ nào, vẫn gia tăng toàn bộ trí lực đi!”

Nhìn Chúa Tể Sa Đoạ, Tô Mộ đã lấy toàn bộ 2000 điểm để tăng trí lực.

Có Tăng Lên Cực Hạn trợ lực, ngay lập tức từ 2000 trở thành 4000.

Giá trị trí lực của Tô Mộ cũng đạt 16922 (+ 8500).

Công kích ma pháp là 218629 điểm.

“Kỹ năng Buff từ từ hăng mở, trước tiên giải quyết hết những tên pháp sư sa đoạ này đã!”

Nhìn thấy càng ngày càng nhiều pháp sư sa đoạ chạy ra từ bên trong tháp, Tô Mộ cũng không khách khí.

“Thiên Hỏa Thiêu Thành!”

Một ngọn Thiên Hỏa rơi xuống, trong nháy mắt biến hàng ngàn pháp sư sa đoạ thành tro bụi.

‘Chúc mừng người chơi đã thắng cấp! Thu được 500 điểm thuộc tính và 500 điểm kỹ năng!’

Ngay lập tức nhận một lượng lớn kinh nghiệm khiến cho Tô Mộ thăng thêm một cấp.

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt thu được 1 điểm thể chất!’

‘Thông qua Sức Mạnh Của Chiến Thần thu được 1 điểm sức mạnh!’

Cũng thuận tay nhận không ít thuộc tính bị động.

Nhưng lúc này, pháp sư sa đoạ bên trong hay ngoài tháp cũng chẳng thừa lại bao nhiêu.

“Đi chết đi!”

Sau khi hấp thụ xong một vài pháp sư sa đọa cuối cùng, Chúa Tể Sa Đọa vươn bàn tay to lớn chộp lấy Tô Mộ.

Đôi cánh hỏa diễm chuyển động rất nhanh, Tô Mộ dễ dàng tránh thoát một đòn.

“Viêm Trụ!”

Cùng lúc đó, một cột lửa cùng nhau phóng lên cao và hướng về phía Chúa Tể Sa Đọa.

Bởi vì có kết giới, nên Tô Mộ thả ra một đòn này như thử thăm dò.

“Có hiệu quả!”

Nhìn đến con số tổn thương trên đầu Chúa Tể Sa Đọa, Tô Mộ cũng phản ứng lại.

Khi tên kia phát động công kích, kết giới phòng ngự của tháp cũng chuyển thành thể tấn công.

Tô Mộ không chút do dự, cả người Chớp Nhoáng xâm nhập vào phạm vi của tòa tháp.

Chỉ cần hấn bước vào đây, Chúa Tể Sa Đọa sẽ không có cơ hội chuyển từ tấn công sang phòng thủ.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Một hố đen xuất hiện trên đầu Chúa Tể Sa Đọa, như muốn hút hấn lên.

Nhưng cơ thể khổng lồ đó lại ẩn chứa sức mạnh kinh khủng, vậy mà lại chặn được sức hút của hố đen.

May mà, hố đen đã bùng nổ, vẫn gây ra sát thương .

Con số tổn thương cũng xuất hiện trên đỉnh đầu của Chúa Tể Sa Đọa.

-6430644!

Có thể nói là sát thương rất kinh khủng, nhưng thanh HP của Chúa

Tể Sa Đoạ chỉ mất đi một lượng nhỏ.

Nhìn thông tin phát ra, Tô Mộ cảm thấy nhức đầu.

‘Chúa Tể Sa Đoạ Ma hóa (cấp Bán Thần)’

HP: 93569356/100000000

Cấp bậc: Không xác định!

Không xác định!

Không xác định!

Không xác định!

Ngoại trừ HP , tất cả các thuộc tính khác đều không xác định.

Tuy nhiên, Tô Mộ biết rằng trạng thái của Chúa Tể Sa Đoạ có phòng ngự và kháng tính cao.

“100 triệu HP, chẳng trách hẳn không thêm phòng thủ.”

“Nếu đổi lại những người chơi kia, thật sự có thể đánh bại thứ này sao?”

Tô Mộ nhìn Sa Đoạ Thành Chủ giống như Ma thần, không khỏi cảm thán một câu.

Những người khác thì không biết, nhưng hẳn có thể đánh bại.

Đúng lúc này, song chưởng khổng lồ của Chúa Tể Sa Đoạ hướng về phía Tô Mộ, muốn chụp chết Tô Mộ bằng một phát như đánh chết một con muỗi.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Tô Mộ mỉm cười, hai hố đen lần lượt xuất hiện trên tay trái và tay phải của gã khổng lồ.

Mặc dù sức hút cực mạnh không có cách nào hút được toàn bộ Chúa Tể Sa Đoạ, nhưng vẫn có thể hút được một cánh tay.

Hai tay của gã khổng lồ đáng sợ trước mặt đang cùng giơ lên.

Tư thế đó, nhìn qua giống như xin đầu hàng với Tô Mộ!

Dáng vẻ gã khổng lồ hết sức tức cười, Tô Mộ cũng cố gắng nhịn cười.

“Người cái đồ XXX!”

Chúa Tể Sa Đoạ bị cười nhạo như vậy, tức giận chửi rủa.

“Ta muốn giết người, ta muốn băm thây người thành vạn đoạn, người cái đồ XXX!”

Hắn hoàn toàn không có phong phạm của “Chúa Tể Sa Đoạ”, tựa như một người đàn bà chanh chua chửi đồng bình thường.

“Hơ.”

Tô Mộ khinh thường bĩu môi, giơ pháp trượng trong tay lên.

“Thiên Hỏa Thiêu Thành!”

Một cột Thiên Hỏa rơi xuống, trực tiếp tạo ra ba tầng công kích mạnh.

Một phát công kích trong đó còn sinh ra bạo kích.

Tổng ba tầng công kích này, trực tiếp tạo thành gần ba ngàn vạn sát thương.

Sát thương kinh khủng như thế, ngay cả Chúa Tể Sa Đoạ cũng không biết phải làm sao.

Hắn thế nào cũng không nghĩ thông suốt được, cho dù thực lực của Tô Mộ rất mạnh mẽ, nhưng sao đại chiêu của người này lại có thể sử dụng không hạn chế cơ chứ?

Giơ tay lên đã đánh cho hắn mất mấy ngàn vạn lượng máu, như thế này thì ai có thể chịu được chứ?

Thanh HP hơn một tỷ của hắn căn bản là không đủ dùng!

“Đi chết cho ta!”

Chúa Tể Sa Đoạ chỉ có thể dùng tức giận để che dấu sự sợ hãi trong lòng.

Hắn giơ hai tay lên, không hề buông xuống.

Một luồng năng lượng hắc ám mạnh mẽ hội tụ trên hai tay của hắn.

Rất nhanh, một năng lượng màu đen thể cầu xuất hiện trên đỉnh đầu của hắn.

“Pháo Năng Lượng Hắc Ám!”

Chương 555: Linh Hồn Chi Mâu.

Quả cầu năng lượng màu đen lao với tốc độ cực nhanh, dù Tô Mộ sử dụng đôi cánh hỏa diễm không ngừng né tránh, cũng không cách nào thoát khỏi.

Một đòn kia trực tiếp đã đánh trúng Tô Mộ.

Một con số tổn thương gần năm trăm vạn nổi lên.

“Tên này khá nhẫn tâm đó!”

Tròng mắt Tô Mộ trở nên lạnh thấu xương.

Có thể tạo thành sát thương cao như thế đối với hắn, tổng thể sát thương một đòn kia của Chúa Tể Sa Đoạ tuyệt đối đạt đến hơn ngàn vạn, hơn nữa còn có ma pháp xuyên thấu vô cùng cao.

Vẫn may hắn với mình không giống nhau, thi triển kỹ năng cần có khoảng cách thời gian.

So về điểm này, hắn có ưu thế tuyệt đối!

Có vẻ Chúa Tể Sa Đoạ cũng rõ ràng điểm này, hắn ngẩng đầu nhìn về phía vầng trăng máu.

Ngay sau đó, trên tòa tháp Sa Đọa này sinh ra động tĩnh không nhỏ.

Màu đỏ như máu trên người Chúa Tể Sa Đọa bắt đầu chiếu sáng rạng rỡ.

Hắn huy động bàn tay khổng lồ, tốc độ vậy mà nhanh gấp mấy lần so với trước đó!

Dựa vào đôi cánh hỏa diễm, Tô Mộ không ngừng né tránh ở trong không gian có hạn này, đồng thời cũng không quên khởi động phản kích.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Lại xuất hiện hai cái hố đen nữa, nhắm trúng mục tiêu là hai bàn tay khổng lồ của Chúa Tể Sa Đọa.

Nhưng lại xuất hiện tình huống không giống vừa rồi.

Chúa Tể Sa Đọa vươn hai bàn tay ra, một chưởng nắm một cái hố đen trong bàn tay.

Một giây sau, hố đen sụp đổ, không hề tạo thành một chút tổn thương nào đối với gã khổng lồ.

“Thời gian kéo dài của kỹ năng này vẫn còn quá lớn!”

Tô Mộ có phần bất đắc dĩ.

Nói cho cùng Hố Đen Hấp Dẫn vẫn là thiên hướng về khống chế sát thương, nếu là kỹ năng sát thương cấp Thần thuần khiết, phần trăm cộng thêm vào nhất định sẽ càng mạnh hơn.

“Vậy thì dùng Thiên Hỏa!”

Dưới trạng thái Hỏa Nhân, sát thương của Thiên Hỏa không hề thấp hơn hố đen.

Tô Mộ nhân cơ hội phóng ra một đòn Thiên Hỏa.

“Rống!”

Trong lúc Thiên Hỏa rơi xuống, gã khổng lồ phát ra một tiếng gầm

thét.

Một cụm năng lượng màu đen bay ra từ trong miệng hắn, triệt tiêu hỏa diễm ở không trung.

“Người được đó!”

Một màn này là điều Tô Mộ không nghĩ tới.

Giờ pháp trường lên, một đòn tiếp một đòn Thiên Hỏa xuất hiện ở bầu trời trên đỉnh tháp.

Tô Mộ nhìn thấy lượng mana đang giảm xuống nhanh chóng, trực tiếp mở ra kỹ năng hồi mana.

Một phát, hai phát, ba phát.

Ánh hào quang của Thiên Hỏa tập hợp ở cùng một chỗ, trực tiếp lấn át huyết quang trên người gã khổng lồ.

Gã khổng lồ nhìn những ngọn Thiên Hỏa kia, ánh mắt vô cùng kiên ky.

Đáy lòng của hắn vô cùng rõ ràng, một khi để ngọn lửa này rơi xuống, lượng máu của hắn sẽ bị đánh cho hoàn toàn trống rỗng.

“Người đừng hòng được như ý!”

Chúa Tế Sa Đoạ gào lên.

Một giây sau, lại một màn quỷ dị xuất hiện.

Vàng trắng máu ở không trung chợt bắt đầu phân liệt.

Mảnh nhỏ ánh trắng từ trên trời giáng xuống, đi hướng về phía những ngọn Thiên Hỏa.

“Ầm!”

Sau khi va chạm, mấy ngọn Thiên Hỏa cũng bị trực tiếp dập tắt.

“Còn có trò này à?”

Tô Mộ sững sốt một chút, thật sự không nghĩ tới vầng trăng máu kia còn có công năng này.

Nhưng vầng trăng máu trên trời vẫn chưa khôi phục, điều này nói rõ Chúa Tể Sa Đoạ đã đi đến bước đường cùng rồi.

Mảnh trăng máu vỡ vụn tiếp tục rơi xuống, ngăn cản Thiên Hỏa của Tô Mộ.

Chúa Tể Sa Đoạ khổng lồ hóa cũng không hề nhàn rỗi, triển khai thế công mãnh liệt.

Hắn biết Tô Mộ có khả năng kháng ma pháp rất cao, biến thành hình thái này chính vì muốn dùng sát thương vật lý khiến Tô Mộ bị thương nặng.

Nhưng đôi cánh hỏa diễm kia có tốc độ rất nhanh, đây chính là phiền toái khiến hắn đau đầu nhất.

Chúa Tể Sa Đoạ hỗn hển tung công kích lung tung, muốn dùng thủ pháp loạn quyền đánh chết lão sư phụ để đánh Tô Mộ.

Tô Mộ giống như một con bướm bướm nhẹ nhàng, thành thạo tiến hành né tránh.

Tình hình chiến đấu trong chốc lát trở nên vô cùng gay cấn.

Thiên Hỏa của Tô Mộ bị trăng máu ngăn cản, không cách nào tạo thành sát thương.

Chúa Tể Sa Đoạ vẫn giống như trước, không có cách nào tạo thành công kích hữu hiệu đối với Tô Mộ.

So sánh hai bên, Tô Mộ ngược lại rất nhàn nhã.

Tỉ lệ phần trăm hồi phục lượng mana giúp cho hắn không có hơi áp lực nào.

Vầng trăng ở không trung kia, cũng không còn dư lại nhiều mảnh nhỏ nữa rồi!

“Đi chết đi!”

“Người chết đi cho ta!”

“Đồ con ruồi ghê tởm nhà người, nhanh đi chết đi!”

Chúa Tể Sa Đoạ vô cùng vội vàng gấp rút, mặt mũi vô cùng dữ tợn.

Đột nhiên, hần ngừng công kích.

“Người lại muốn giở trò gì?”

Tô Mộ hô to một tiếng, nhưng trên tay vẫn không hề nhàn rỗi.

Pháp trượng vung lên chính là một ngọn Thiên Hỏa được ngưng tụ.

Vẻ gấp rút trên mặt Chúa Tể Sa Đoạ biến mất, đôi mắt khổng lồ nhìn Tô Mộ, vậy mà lại trở nên có phần bình thản.

“Đây là người tự tìm đấy!”

“Cho dù chết, ta cũng muốn lôi kéo người chết cùng!”

Lời của hần nhìn như bình tĩnh, nhưng lại ẩn chứa một phần cực kỳ điên cuồng.

Đồng thời khi hần nói ra những lời này, một tiếng động lạnh lạnh vang lên.

“Răng rắc!”

Phần đỉnh của tòa tháp Sa Đoạ này, đột nhiên xuất hiện một vết nứt.

Chúa Tể Sa Đoạ giơ hai tay khổng lồ lên.

“Đừng tưởng rằng người là nhà thám hiểm thì có thể tránh thoát một đòn kia!”

“Một đòn này, sẽ đâm xuyên qua linh hồn của người!”

Theo âm thanh của hần vang lên, những mảnh nhỏ còn lại của vầng trăng máu trong không trung kia đã bay vào trong tay hần.

Ngay sau đó, tòa tháp Sa Đọa to lớn cũng bị vỡ thành từng mảnh nhỏ.

Chương 556: Chúa Tể Sa Đọa là quý nghèo?

Những mảnh nhỏ này cùng lúc bay về phía lòng bàn tay của Chúa Tể Sa Đọa, từng chút từng chút chắp vá lại với nhau.

“Hãy chịu đựng lửa giận của ta đi!”

Chúa Tể Sa Đọa thốt lên lời tuyên bố với Tô Mộ.

“Xuyên Thích Linh Hồn Chi Mâu!”

Thanh trường mâu khổng lồ này thoát nhìn quả thật có hơi đáng sợ.

Ngay cả Tô Mộ cũng có thể cảm giác được lực lượng mạnh mẽ trên trường mâu.

“Thánh Quang Vô Địch!”

Không có hơi do dự chút, Tô Mộ trực tiếp mở ra BUFF vô địch.

Một giây sau, trường mâu cực lớn bay về phía Tô Mộ với tốc độ không thể tránh né được.

Trong khoảnh khắc, thanh trường mâu này chia ra làm mười thanh!

Nhà thám hiểm có mười cái mạng, vừa lúc tương ứng với mười thanh trường mâu này.

Mười lần công kích này gần như tiến hành trong cùng một lúc, hoặc như phân ra mười lần.

“Vẫn chưa đủ!”

“Lá Chấn Ma Pháp!”

Đối mặt với luồng lực lượng mạnh mẽ này, Tô Mộ không dám khinh thường.

Hắn triển khai toàn bộ kỹ năng phòng ngự, lá chắn bảo vệ cũng trực tiếp nập đầy.

“Ầm!”

Một thanh trường mâu sau khi va chạm vào cơ thể của hắn, trực tiếp bị Thánh Quang ngăn chặn lại.

Phát trường mâu thứ hai nối đuôi tới.

Thánh Quang trên người Tô Mộ vô cùng sáng chói, tiếp tục ngăn được một đòn kia.

“Rắc!”

Trường mâu thứ hai vỡ vụn, tiếp theo là thanh ba cái, thanh thứ tư.

Với sự tăng phúc từ thuộc tính siêu cao của Tô Mộ thì năng lực phòng ngự của Thánh Quang vô cùng mạnh mẽ.

Chúa Tể Sa Đồ nhìn một màn này, đã hoàn toàn nói không nên lời.

Cho dù hắn có thể đánh Tô Mộ thêm mấy lần, cũng không cách nào hoàn toàn giết chết được nhà thám hiểm gai mắt này.

So ra, mất đi trắng máu và tháp Sa Đồ, kết cục của hắn chỉ có một con đường chết.

Công kích của Linh Hồn Chi Mâu vẫn đang tiếp tục.

Mỗi một đòn đều có thể nói là rất mạnh, nhưng sau khi bảy thanh trường mâu liên tiếp vỡ vụn, lúc này mới phá vỡ BUFF vô địch trên người Tô Mộ.

Không có Thánh Quang, phát trường mâu thứ tám đã đánh trúng cơ thể của Tô Mộ.

Con số tổn thương hơn một nghìn vạn xông ra.

Lá Chấn Ma Pháp bị đánh vỡ trong nháy mắt, lượng máu của Tô Mộ cũng bị giảm một lượng lớn.

“Lá Chấn Ma Pháp!”

“Tăng máu!”

Trước khi bị thanh trường mâu thứ chín công kích, Tô Mộ quyết đoán bổ sung thêm cho mình một lá chấn, đồng thời dùng toàn bộ kỹ năng tăng máu.

Mấy chữ hơn một nghìn vạn sát thương lại xuất hiện lần nữa.

Lượng máu còn dư lại của Tô Mộ đã không tới 1000 vạn.

Đúng lúc này, công kích của phát Linh Hồn Chi Mâu thứ mười đã tới.

Lần này, Tô Mộ không có động tác dư thừa nào, lặng yên đứng nguyên tại chỗ.

Công kích cứ vậy mà đến, gương mặt Chúa Tế Sa Đoạ đã lộ ra nụ cười tàn nhẫn.

Mặc dù không thể giải quyết Tô Mộ hoàn toàn, ít nhất hắn cũng phải giết Tô Mộ một lần.

Sau khi trường mâu biến mất, Tô Mộ vẫn đứng vững vàng trên không trung như cũ.

“Sao có thể như vậy?”

Chúa Tế Sa Đoạ nhìn đến ngơ ngác.

Hắn không ngờ thể được là tên “Pháp sư” trước mắt này, không những có thanh HP cao đến mức khó hiểu, mà thậm chí còn có các loại kỹ năng bảo vệ mạng sống.

Mẹ nó, vậy thì còn đánh thế nào được nữa chứ?

Dĩ nhiên, Chúa Tế Sa Đoạ cũng không đánh nổi nữa.

Sau khi tháp Sa Đọa bị hủy diệt, HP của hắn đã suy yếu cực nhanh.

Thân thể cao lớn kia giống như một quả bóng bị xì hơi, biến mất với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Tô Mộ không nói thêm lời tuyên bố của người thắng cuộc gì nữa, mà vung ra một cái hố đen lên đầu Chúa Tế Sa Đọa.

Lấy nốt lượng máu cuối cùng của tên này, hắn chắc chắn có thể đạt được lượng EXP cực kỳ hậu hĩnh!

‘Người đã giết chết Chúa Tế Sa Đọa!’

‘Chúc mừng người đã thắng cấp, đạt được 500 điểm thuộc tính, 500 điểm kỹ năng!’

...

Cùng với sự bùng nổ của hố đen, Chúa Tế Sa Đọa bị chôn vùi hoàn toàn.

Cấp bậc của Tô Mộ cũng trực tiếp tăng lên tới cấp 10 bát giai trong nháy mắt này!

Nhưng vẫn chưa hết.

‘Quyền trượng Pháp Thần đã thành công thăng cấp lên cửu giai!’

‘Nhẫn Thánh Pháp đã thành công thăng cấp lên cửu giai!’

“Vẫn là vượt cấp đánh BOSS có tiền lãi cao!”

Tô Mộ nhìn về phía hai trang bị này.

‘Quyền Trượng Pháp Thần (cửu giai) trí lực +6000 tinh thần +6000 thể chất +6000 sử dụng mạnh mẽ ma pháp vật phẩm, có thể gán chú ngữ tương ứng cho quyền trượng, số lượng chú ngữ trước mắt: 9, giá trị trưởng thành 0/5000000’

‘Chú ngữ 1: Công kích ma pháp tăng lên 30%’

‘Chú ngữ 2: Sát thương sau cùng tăng lên 20%’

‘Chú ngữ 3: Tốc độ hồi phục pháp lực + 100%’

‘Chú ngữ 4: Cẩn Nuốt’

‘Chú ngữ 5: Bạo kích + 5%’

‘Chú ngữ 6: Công kích ma pháp + 30%, ma pháp xuyên thấu + 5%’

Chú ngữ chưa gán: 3

‘Nhấn Thánh Pháp (cửu giai): Công kích ma pháp + 100% Bạo kích ma pháp + 30% giá trị trưởng thành 0/5000000’

Hai trang bị này giúp hấn thăng cấp rất nhanh.

Dựa theo khuynh hướng trưởng thành này, Tô Mộ đã không tưởng tượng được nổi sau khi được huân chương của Thần tăng cấp, hai trang bị này sẽ có thuộc tính thế nào rồi.

Đặc biệt là quyền trượng Pháp Thần.

Món vũ khí này mặc dù không được huân chương của Thần thăng cấp, nhưng tuyệt đối là trang bị “Cấp Chân Thần”!

“Để xem tên này rơi ra thứ gì cho ta nào!”

Nhắc đến huân chương của Thần, Tô Mộ nóng lòng đi đến bên cạnh thi thể của Chúa Tế Sa Đoạ.

Toà tháp khổng lồ vốn cao sừng sững, vậy mà biến mất không thấy gì nữa, vị tháp chủ coi trời bằng vung vung này, kết cục thật sự có hơi thê thảm.

‘Người đạt được túi đá quý ma pháp của Chúa Tế Sa Đoạ!’

‘Người đạt được huân chương của Thần (mảnh nhỏ)’

‘Người đạt được Thánh Trang ma pháp của Chúa Tế Sa Đoạ!’

Chương 557: Chúa Tế Sa Đoạ là quý

nghèo? (2)

Sau khi Tô Mộ nhặt hết các vật phẩm rơi ra thì chỉ xuất hiện có ba chiếc nhẫn.

“Nghèo như vậy sao?”

Tô Mộ không nhìn được mà nói thầm.

Lúc trước hắn đánh chết mấy tên BOSS hoặc là NPC kia, đồ rơi ra đều là bốn vật trở lên đó!

...

Hoa Đô.

Hiên Viên nhìn Long Phi trước mắt, vẻ mặt có phần hồ hững.

Nhận thức của hắn đối với thế giới này vẫn dừng lại ở trình độ bước đầu, cũng không hiểu hàm nghĩa trong lời nói của Long Phi.

“Tại sao ta phải giúp người?” Hiên Viên cất giọng nói.

“Chuyện này...”

Long Phi bị vấn đề này làm khó rồi.

Thế giới đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, thời đại bây giờ ai mà không đặt lợi ích lên đầu cơ chứ?

“Đúng vậy!” Long Phi tự giễu cười cười: “Người quả thật không có lý do gì để giúp ta.”

“Hoa Đô đã bị các thế lực người sống lại lớn chia cắt rồi, đại đa số những người chơi còn sống sót đều trở thành ‘Đầy tớ’ của chúng.”

“Những người sống lại kia yêu cầu bọn họ phải không ngừng đánh quái, sau đó phải nộp lên trang bị và đồng vàng đoạt được, thậm chí còn để bọn họ làm bia đỡ đạn.”

Giọng điệu của của hắn trầm trọng, giọng nói ẩn chứa sự tức giận.

Vị Long đội trưởng này siết chặt nắm đấm, đột nhiên quỳ gối xuống trước mặt Hiên Viên.

“Ta thỉnh cầu người, hãy cứu bọn họ đi!”

“Long đội trưởng, người không cần phải như vậy!”

“Đúng đó, hần không giúp thì thôi, người mau đứng dậy đi!”

Long Phi vừa quỳ xuống, thì mấy đội viên của hần bước nhanh tới, muốn kéo hần lên.

“Tránh ra!”

Long Phi một phen hất mấy đội viên ra.

Hiên Viên nhìn hết thấy chuyện này, nhíu đôi chân mày suy tư.

Đừng nói vị Long đội trưởng này quỳ lâu trước mặt hần, cho dù là tất cả những người ở đây đều quỳ xuống, đáy lòng hần cũng không hề dao động.

Điều hần để ý là người sống lại trong lời của Long Phi.

“Người muốn ta đi đối phó đám người sống lại kia?”

“Ta biết đây là một chuyện rất nguy hiểm, chúng ta sẽ kề vai chiến đấu cùng người, cho dù chết trận, cũng sẽ không lùi một bước.”

Vẻ mặt của Long Phi vô cùng kiên định.

“Chúng ta đã có một kế hoạch đánh lén, tiếc là không có đủ thực lực.”

“Thật ra chỉ cần có thể phóng thích một phần người chơi, trận chiến đấu này chúng ta sẽ có phần thắng!”

Ở một bên, Văn Diệu cũng lên tiếng, muốn thuyết phục Hiên Viên.

“Dẫn ta đi!”

Không đợi hần nói xong, âm thanh thản nhiên của Hiên Viên vang lên.

“Nói như vậy là người đồng ý rồi?”

Sắc mặt đám người Long Phi lập tức trở nên mừng rỡ.

Có một cường giả như Hiên Viên gia nhập, đội ngũ này của bọn họ đã có đủ lực kêu gọi rồi.

Chỉ cần mượn sức từ nhiều người chơi, bọn họ chắc chắn có thể giết sạch toàn bộ người sống lại trong Hoa Đô.

“Đi thôi!”

Hiên Viên gật gật đầu, lên tiếng lần nữa.

Những người xung quanh còn chưa phản ứng lại từ trong niềm vui mừng, mỗi một người đều ngây ra.

“Đám người sống lại đó thực lực rất mạnh, đi ngay bây giờ, có phải là...”

“Không cần gấp gáp như vậy, dựa theo kế hoạch của ta, chúng ta có thể giảm bớt một phần nguy hiểm.”

Long Phi và Văn Diệu cùng lúc lên tiếng.

Hiên Viên liếc hai người, lập tức quay người.

Khoảng thời gian này vẫn luôn đi đường, Hiên Viên đã sớm thấy nhàm chán rồi.

Biết được trong Hoa Đô có sự tồn tại của người sống lại, hứng thú của hắn cũng nổi lên.

“Các người không đi, ta tự đi!”

Bỏ lại câu này, Hiên Viên bước đi như bay.

Nhìn theo bóng lưng của hắn, đám người Long Phi đưa mắt nhìn nhau.

Vị cung tiễn thủ này thật sự cứng mà!

Mới tới Hoa Đô, tình huống gì cũng không biết, mà lại dứt khoát đi

giết những người sống lại đó!

“Mau đi theo, không thể để Hiên Viên chịu thiệt!”

Long Phi do dự chốc lát, hô lớn lên.

Một hàng người cũng đuổi theo phương hướng Hiên Viên rời đi.

...

“Phát tài rồi đây!”

“Ta thật sự trách lầm người rồi!”

Đứng trên thi thể của Chúa Tể Sa Đoạ, Tô Mộ chân thành bày tỏ xin lỗi.

Vị Chúa Tể Sa Đoạ vĩ đại này, thật sự vô cùng giàu có!

Trong túi đá quý đó, mình có thể lấy ra hơn mười viên đá quý phát sáng lấp lánh.

Còn có hai mảnh huân chương của Thần kia, cũng làm mình thấy được sự thành thật của Chúa Tể Sa Đoạ.

Nói có hai mảnh huân chương của Thần, thì một mảnh cũng không thiếu.

Sự ngạc nhiên cuối cùng là Thánh trang kia.

Lúc nhặt được có một nhắc nhở, nhưng trang bị lại là đầy đủ năm món đồ.

Thuộc tính kia, tốt hơn bộ trang bị trên người mình rất nhiều!

Hơn nữa bởi vì là trang bị đặc thù, không yêu cầu cấp bậc mà có thể trực tiếp mặc vào.

“Mặc lên xem thử!”

Tô Mộ cũng không chần chừ, mặc bộ trang bị này lên người.

Giây sau, cả người hắn biến mình một cái, trở thành một “pháp sư

lộng lẫy”.

Nhìn tổng thể bộ trang bị này không phải loại phong cách hắc ám, nhìn qua trông vô cùng sắc sảo.

Màu đỏ rực kết hợp với một vài đồ trang sức khoa trương, ngay cả Tô Mộ cũng cảm thấy hơi quá rồi.

“Cứ mặc trước đã!”

Tô Mộ cũng không so đo.

Đừng nói, mình mặc bộ trang bị này lên, thật sự có loại cảm giác như “Đại pháp sư cung đình”.

“Xem thử mấy đá quý này, chú ngữ trên Quyền Trọng Pháp Thần vẫn còn trống đây!”

Tô Mộ lại lấy mấy cái đá quý kia ra.

Trong đó có một viên tinh thể kỳ lạ hấp dẫn lực chú ý của hắn.

Cầm vào tay thì mềm, dùng lực bóp thì thứ này còn thay đổi hình dạng.

‘Có muốn chỉ định chú ngữ hay không, có thể chỉ định thuộc tính chú ngữ là: Biến Áo (Có thể thay đổi vũ khí trong tay thành bất cứ hình dạng nào)’

“Thứ này được nha!”

Sau khi nhìn thấy nội dung chú ngữ, Tô Mộ không nói hai lời, lập tức xác nhận.

“Thử xem hiệu quả ra sao!”

Chương 558: Quyền Trọng Pháp Thần đầy chú ngữ.

Cầm Quyền Trọng Pháp Thần, Tô Mộ nảy ra ý nghĩ.

Giây sau, Quyền Trọng trong tay nháy mắt biến thành một thanh trường kiếm.

Trong mắt toát ra một luồng sát khí, trường kiếm lại lập tức biến thành một con dao găm.

“Năng lực này, quả thực là vô địch rồi!”

Tô Mộ không nhịn được thán phục.

Trình độ thích hợp của chú ngữ này với mình có thể nói là hoàn hảo!

“Tiếp tục!”

Tô Mộ dùng những đá quý khác thử với cái này.

Chú ngữ lúc trước, hẳn thay thế mấy cái, hơn nữa hai cái chú ngữ còn lại đều chỉ định rồi.

Công dụng của chú ngữ mới là.

‘Chú ngữ 1: Công kích ma pháp tăng 50%’

‘Chú ngữ 2: Sát thương cuối tăng 30%’

‘Chú ngữ 3: Mỗi giây hồi phục 0.5% lượng mana’

‘Chú ngữ 4: Cẩn Nuốt’

‘Chú ngữ 5: Bạo kích + 10%’

‘Chú ngữ 6: Công kích ma pháp + 30%, Ma pháp xuyên thấu + 5%’

‘Chú ngữ 7: Biến Ảo’

‘Chú ngữ 8: Ma pháp xuyên thấu + 20%’

‘Chú ngữ 9: Sát thương bạo kích + 30%’

Chín chú ngữ, công dụng của mỗi cái đều tăng sức mạnh.

Nhìn độ tăng thêm tổng thể, thanh vũ khí Quyền Trọng Pháp

Thần thật sự là nghịch thiên.

“Ta chính là Pháp Thần!”

Cầm thanh vũ khí này, Tô Mộ cũng không kiềm chế nổi mà gào lên.

...

Trong hành lang Hắc Ám.

Một người nhìn con ma vật hoá thành hư vô trong chớp mắt kia, còn có pháp tắc trên hành lang đang biến mất, vẻ mặt vô cùng khó coi.

Dẫn Tô Mộ đến tháp Sa Đoạ, đây là nhiệm vụ Chúa Tế Sa Đoạ giao cho nàng.

Nàng vẫn còn nhớ tất cả những lời vị Chúa Tế Sa Đoạ vĩ đại kia đã nói.

“Chỉ cần hấn vào bên trong tháp, thì chắc chắn phải chết!”

“Đến lúc đó, ta sẽ cho người một mảnh huân chương của Thần làm phần thưởng!”

Nhưng mà bây giờ, tất cả hết thảy đều trở thành viễn vông.

“Người sẽ không được như ý nguyện đâu, quay đầu đi!”

Bỗng nhiên, một âm thanh phát ra từ trong miệng nàng.

“Quay đầu?”

“Ta đã không thể quay đầu từ lâu rồi!”

Lại một giọng nói khác vang lên.

Cả người nàng trông có vẻ, giống như đang lẩm bẩm một mình.

Chỉ trong chớp mắt, bây giờ Tô Mộ mới có tâm tư quan sát hoàn cảnh xung quanh.

Sau khi Trăng máu biến mất, nếu không phải là vẫn còn có Thiên Hoả liên tục thiêu đốt, khu vực này chắc đã bị bóng tối bao phủ hoàn toàn.

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Mở kỹ năng thị giác ra, Tô Mộ nhìn theo hướng hành lang Hắc Ám.

Luồng pháp tắc lúc trước ngăn cản mình biến mất rồi, trong tầm nhìn không có một điểm đỏ nào cả.

“Ma vật ở khu vực này, thật sự đã biến mất toàn bộ!”

Phát hiện này làm Tô Mộ kinh ngạc hô lên.

Mình chẳng khác gì đã dọn sạch tầng trên của vực sâu Ma Vật!

“Đây mới chỉ là tầng trên, làm sao để tới tầng dưới?”

Tô Mộ dùng Đôi Mắt Chân Thật tìm kiếm trên hài cốt của Chúa Tế Sa Đoạ một phen.

Cũng không có phát hiện gì!

Đây dường như đang nói cho mình biết, thời cơ để đi đến tầng dưới vực sâu Ma Vật vẫn chưa tới.

“Một toà tháp lớn như vậy, cái gì cũng không còn, thật là đáng tiếc mà!”

Tô Mộ lại dọn dẹp chiến trường một lúc, thật không nỡ rời đi.

Nếu không phải là Chúa Tế Sa Đoạ trước khi chết phản công lại, có lẽ mình đã có thể lấy được không ít đồ tốt từ trong tháp.

“Trở về Vương Đô, báo cáo lại tình hình nơi đây, sau đó dùng trận pháp hoàn thành tầng giai!”

Đôi cánh hoả diễm sau lưng không ngừng vỗ, Tô Mộ quay lại theo đường cũ.

Lực pháp tắc biến mất toàn bộ, đoạn đường này hẳn đi rất nhanh.

“Người thế mà thật sự làm được rồi!”

Lúc bay tới trên khoảng không của vực sâu, một giọng nói vang lên.

Diệu Tinh đứng ở bên rìa khe hở, nụ cười sáng lạn.

Tô Mộ tới bên cạnh vị đạo chủ này, cất giọng nói: “Nguy cơ đã được giải trừ, ta sẽ về Vương Đô trình báo, ở đây thì...”

“Thật sự không biết nên cảm ơn người thế nào!”

Không đợi Tô Mộ nói xong, Diệu Tinh ôm lấy Tô Mộ.

“Hả!”

Việc này quả thật làm Tô Mộ cảm thấy bất ngờ.

Trong ấn tượng của hắn, vị đạo chủ này sẽ là người làm ra loại chuyện như vậy sao?

Tô Mộ nhẹ nhàng đẩy Diệu Tinh ra, dùng Đôi Mắt Chân Thật dò xét nàng.

Trên người vị đạo chủ này, mình không phát hiện có gì khác thường.

“Nơi đây giao lại cho người!”

Để lại câu này, Tô Mộ tung người nhảy xuống vực sâu.

Sau khi Tô Mộ vừa rời đi, nụ cười trên mặt Diệu Tinh cũng biến mất.

...

Hoa Đô.

Người sống lại trong thành phố này có số lượng đông đảo.

Không giống với Ma Đô, nơi chịu sự ảnh hưởng của Tô Mộ, người sống lại trong Hoa Đô tụ tập thành nhóm có trật tự, cũng đạt được nhận thức chung với nhau.

Ở trong thành phố lớn như này, người sống lại chiếm cứ lượng lớn địa bàn.

Sở hữu thực lực nghiền ép người chơi bình thường, những người sống lại này đương nhiên muốn làm ra chút chuyện.

Những điều Long Phi nói đều là chuyện nhỏ!

Trong mắt người sống lại, người chơi ở thế giới hiện thực đều là “thổ dân”, là con kiến mà họ có thể tùy ý giẫm đạp.

Những người sống lại vốn chỉ muốn nắm giữ trong tối, nhưng theo Tô Mộ để lộ ra chuyện của người sống lại, đám người này cũng không trốn nữa.

Xuất phát từ lòng thù hận đối với Tô Mộ, bọn họ càng dùng cách thức tàn bạo hơn đối đãi với những người chơi khác.

Trên một con đường, vài người đang đánh quái.

Bọn họ trông có vẻ vô cùng mệt mỏi, cứ như đã không nghỉ ngơi một thời gian rồi.

Hai người dồi dào tinh thần, đứng ở một bên, miệng hơi cười.

Sau khi những người khác đánh đám ma vật kia còn ít máu, hai người này không hề khách sáo, hoàn thành bước thu hoạch cuối cùng.

Hành vi như thế này hoàn toàn chính là cướp quái!

Nhưng những người khác mặc dù lộ vẻ mặt căm phẫn, nhưng lại không dám nói một câu.

Chương 559: Phản kháng!

“Đám thổ dân các người, còn không tăng nhanh tiến độ đánh quái lên, dựa vào cách đánh của các người, đến lúc nào chúng ta mới có thể tăng cấp?”

“Các người đúng là đồ vô dụng, là XXX!”

Một người trong đó thấy biểu cảm không phục trên mặt của đám người, bắt đầu mắng lầy mắng để.

“Chúng ta đã đánh liên tục mười mấy tiếng rồi, thể lực đều đến giới hạn, lại không có đủ thức ăn để tiến hành bổ sung!”

Trong nhóm người, một người hữu khí vô lực hét lên.

“Người còn dám mạnh miệng?”

Câu nói này hiển nhiên đã chọc giận hai người.

Một người trong đó không nói hai lời, chạy thẳng đến chỗ người kia.

“Chết cho ta!”

Sau khi lại gần, một tia sáng lạnh xuất hiện trên tay hắn.

Tinh thần người kia mệt mỏi, dường như mất đi năng lực chống đỡ.

“Đừng mà!”

“Thủ hạ lưu tình!”

Những người khác miệng thì hét lớn, nhưng lại không dám ra tay ngăn cản.

“Đám thổ dân thấp kém các ngươi, chết thì chết thôi!”

Ánh mắt của người sống lại đó tràn đầy sát ý, hoàn toàn không định dừng tay.

Chỉ có vài phát, người kia đã bị đánh ngã ra đất.

“Đám người sống lại đáng chết các ngươi, sớm muộn có một ngày, Tô Pháp Thần sẽ giết sạch toàn bộ các ngươi!” Trước lúc chết, người kia hét lớn lên.

“Tô Pháp Thần?”

Người sống lại đó khinh thường cười.

“Có bản lĩnh thì bảo hấn đến đây!”

Trong lời của hấn lộ ra sự tàn nhẫn, dao găm trong tay nhắm thẳng vào tim người nọ.

Những người khác thấy thế, tất cả đều nhắm mắt lại.

Trong khoảng thời gian này, bọn họ chứng kiến quá nhiều cảnh tượng tương tự, không muốn thấy nữa.

“Vào!”

Đúng lúc này, một âm thanh sắc nhọn vang lên.

“Lạch cạch!”

Dao găm rơi xuống dưới đất, người sống lại đó bị một mũi tên không biết từ đâu bay đến bắn xuyên qua.

“Là ai!”

Người sống lại còn lại vội vàng nhìn xung quanh.

Rất nhanh, một bóng người xuất hiện trước mặt hấn.

Trong tay người đó cầm một thanh trường cung, trên người toát ra khí thế thiếu niên mạnh mẽ.

“Người... là ai?”

Giọng nói của người sống lại hơi run rẩy.

“Người không biết nơi này là địa bàn của Thượng Quan tôn chủ sao?”

Thiếu niên không trả lời lại, kéo dây cung.

Một mũi tên tự động tạo ra, nhắm chuẩn vào người sống lại kia.

Nhìn thấy đồng đội chết thảm, sắc mặt hấn khó coi, không có tôn nghiêm mà quay đầu bỏ chạy.

“Vào!”

Mũi tên bay ra, nhanh như tia chớp.

“Ầm!”

Sau khi sức mạnh to lớn xuyên qua thân thể hắn, đánh trúng một chiếc xe tải, phát ra tiếng nổ mạnh.

Một màn này khiến tất cả những người có mặt đều khiếp sợ.

Bọn họ ngơ ngác nhìn thiếu niên, mở miệng nói không nên lời.

Nhẹ nhàng băng quơ giết chết hai người sống lại, thực lực như thế này, lại thêm tạo hình cung tiễn thủ này.

“Người là Cung Thần Hiên Viên sao?”

Qua một lúc, có người dè dặt hỏi.

Hiên Viên liếc nhìn hắn, người đó nuốt nuốt nước bọt, nhịn không được lùi về sau mấy bước.

Ngay lúc này, một giọng nói lớn truyền đến từ xa.

“Hắn chính là Hiên Viên!”

“Hắn dẫn dắt chúng ta phản kháng đám người sống lại kia!”

“Cầm lấy vũ khí trong tay các người, gia nhập với chúng ta đi!”

Tiếng la này âm vang hùng hồn.

Người chơi trên sân nghe thấy không khỏi siết chặt năm nắm đấm.

Bọn họ bị người sống lại ức hiếp đã lâu, đã từng tận mắt thấy người bạn kề vai chiến đấu với mình chết ngay trước mặt.

Hạt giống hận thù đã mọc rễ nảy mầm trong lòng của họ từ sớm.

“Là Long đội trưởng sao?”

“Mọi người nhìn kia, là Long đội trưởng đó!”

Lúc này, có người nhận ra người đàn ông đứng hô to ở nơi xa.

“Mọi người, chính là lúc này!”

Ánh mắt Long Phi kiên định nhìn về phía đám người, vung tay hô lên.

“Liều mạng với những người sống lại đó!”

“Đúng vậy, chúng ta phải cho bọn họ biết, đây là thế giới của chúng ta!”

“Anh họ ta cũng bởi vì chống đối một người sống lại mà chết oan uổng, ta muốn báo thù cho hắn!”

“Em gái ta cũng bị đám người đáng hận đó hại chết rồi, lần này cho dù có chết, ta cũng muốn liều mạng với những tên đó!”

Tâm trạng của tất cả mọi người đều bắt đầu kích động.

Vì Hiên Viên và Long Phi xuất hiện, đã khiến bọn họ tìm lại dũng khí.

“Cung Thần Hiên Viên, Thượng Quan Vân đặt đại bản doanh ngay trong thành phố, chúng ta nguyện thề chết đi theo người!” Có người chỉ một hướng, nói với Hiên Viên.

Hiên Viên khẽ vuốt cằm, đập mạnh vào hư không.

Một giây sau, cả người hắn bay lên, hướng về vị trí đó.

Nhìn từ xa, nơi đó là một hoàng cung, từng là chỗ ở của đế vương.

Hiển nhiên, người sống lại chiếm cứ nơi đó dường như đã xem mình là bậc vương giả!

“Hiên Viên, người chờ chúng ta với!”

Thấy Hiên Viên đập không mà đi, Long Phi vội vàng hô to lên.

Nhưng Hiên Viên như không nghe thấy, tốc độ càng thêm nhanh, nháy mắt đã không thấy tăm hơi.

“Đi, theo sau!”

Long Phi lộ vẻ mặt bất đắc dĩ, dẫn đầu đám người đuổi theo.

...

Thế giới Thần Đồ, Vương Đô.

Thần Lạc đang điểm binh.

“Mọi người, mọi người đều là tinh anh trong Vương Đô, nhưng lúc này, mọi người phải đối mặt với ma vật có thực lực vượt xa chúng ta!”

“Phòng tuyến số 2 đã thất thủ, phòng tuyến số 3 tràn ngập nguy hiểm, đây là sứ mạng, cũng là số mệnh của chúng ta!”

Giọng nói của vị tổng chỉ huy này mang cảm xúc bi tráng.

Ma vật tấn công phòng tuyến số 2 đều là bát giai, thực lực cao nhất của những NPC này cũng chỉ có ngũ giai.

Trận chiến này khó đánh thế nào, rất dễ hiểu.

“Lần này, ta cùng kề vai chiến đấu với các người!”

Tướng quân bách chiến tử, tráng sĩ thập niên quy.

Thần Lạc giơ trường kiếm trong tay lên, không còn để ý sống chết.

“Thề sống chết chiếm lại phòng tuyến số 2!”

“Thề sống chết chiếm lại phòng tuyến số 2!”

Chương 560: Chuẩn bị tiệc ăn mừng

Binh lính cũng hô to theo đó, sĩ khí tăng cao.

Thần Lạc lộ ra nụ cười vui mừng.

Nhưng không chờ hẳn tiếp tục cổ vũ binh sĩ, một người đột nhiên đi đến trước mặt hắn.

“Giải quyết rồi!”

Người kia tươi cười, phun ra ba chữ.

“Ừm?”

Thần Lạc nghe vậy, hơi không kịp phản ứng.

“Thành công chiếm lại phòng tuyến số 2, Diêu Tinh đang chỉnh đốn lại đây!” Người kia tăng cao giọng.

Lần này, những binh lính ở đây hai mặt nhìn nhau, tất cả đều tròn mắt.

Bọn họ mới vừa chuẩn bị tốt tinh thần thấy chết không sờn, kết quả một người chạy tới nói với bọn họ, trận chiến này đã kết thúc rồi?

Thần Lạc cũng tròn mắt há mồm nhìn người trước mặt.

Hắn cẩn thận đánh giá một lúc, sau khi xác nhận người này đúng là Tô Mộ, mở miệng nói: “Người chắc chắn sao?”

“Chắc chắn!”

Nụ cười của Tô Mộ không hề giảm, vươn tay vỗ bả vai vị tổng chỉ huy này.

Hành động này hiển nhiên hơi quá mức, nhưng Thần Lạc không để ý chút nào.

“Người thật sự giải quyết xong rồi sao?” Hắn phát ra một tiếng kinh hô.

Tô Mộ không trả lời.

Có mấy lời không cần nói lại lần hai.

“Ha!”

Thần Lạc cũng phản ứng lại, hít vào một ngụm khí lạnh.

Dù điều động toàn bộ lính tinh nhuệ ở Vương Đô, hắn cũng không

nắm chắc có thể chiếm lại phòng tuyến số 2, chỉ có thể vừa đánh vừa tăng thực lực các binh sĩ lên.

Nhưng Tô Mộ lại cứ thế một mình đánh thắng trận chiến này.

“Bây giờ chúng ta chạy tới, ma vật ở đó có thể đổi mới lần nữa không?”

“Hay là người lại đi cùng chúng ta thêm lần nữa đi!”

Tuy nhiên Thần Lạc vẫn có nỗi lo lắng không nhỏ như cũ.

“Không cần, những ma vật đó sẽ không đổi mới!”

Những một câu nói của Tô Mộ hoàn toàn khiến cho Thần Lạc mơ màng.

Những ma vật đó sẽ không đổi mới nghĩa là sao?

Quy tắc của thế giới này vẫn còn đó.

Ma vật đổi mới là điều tất nhiên.

Nếu thật sự là không đổi mới, trừ khi đánh vỡ pháp tắc!

“Người... Người!”

Thần Lạc dường như cũng đã nhận ra điều này, nhìn chăm Tô Mộ, không nói nên lời.

Có thể tưởng tượng được, đáy lòng tổng chỉ huy đại nhân rung động cỡ nào.

“Ta san bằng tháp Sa Đoạ rồi!”

Tô Mộ nhếch miệng cười một tiếng, nói ra lời mà Thần Lạc chưa kịp nói.

“Ta...”

Thân thể Thần Lạc lảo đảo, đứng còn không vững.

Tháp Sa Đoạ là nơi như thế nào?

Hắn có thể nghĩ tới Tô Mộ có thể giải quyết những ma vật ở phòng tuyến số 2, nhưng làm sao hắn cũng không nghĩ được Tô Mộ có thể phá huỷ toà tháp Sa Đọa kia.

“Lúc người nói muốn đi toà tháp này, hình như cũng là trong hôm nay nhỉ?”

Thần Lạc ngẩng đầu nhìn bầu trời.

Mặt trời còn treo trên không trung.

Nhà thám hiểm trước mặt, không cần đến thời gian cả một ngày, chẳng những xoá bỏ nguy cơ của phòng tuyến số 2, còn san bằng toà tháp Sa Đọa.

Tô Mộ cười mà không nói.

Nhiệm vụ đã hoàn thành, phần thưởng cũng đã nhận từ sớm, không cần thiết nói nhiều nữa.

Mình còn phải nắm chắc thời gian đi tăng cấp!

“Bên kia giao cho người nha!”

Nói xong câu đó, Tô Mộ đi về hướng phòng thí nghiệm của mình, không hề quay đầu lại.

Sau khi hắn biến mất trong tầm mắt, đại đa số vệ binh trên sân còn chưa kịp phản ứng.

“Thần Lạc đại nhân, chúng ta không cần chiến đấu nữa phải không?”

“Đại nhân, đó là ai vậy, lời hắn nói đáng tin cậy không?”

“Tình huống hiện tại của chúng ta là thế nào?”

Không ít người vây lấy hỏi thăm với Thần Lạc.

Vị tổng chỉ huy nhìn quen cảnh tượng hoành tráng này, chậm chậm không phản ứng lại.

Một thời gian dài sau, hắn thu lại kiếm trong tay.

“Chuẩn bị tiệc ăn mừng!”

Hoa Đô.

Bên trong Minh thành.

Thân là cung điện đế vương, tất cả những thứ ở chỗ này đều được coi là đồ cổ giá trị không thể tính toán được.

Một người đàn ông với vóc người cao gầy, khuôn mặt tuấn tú ngồi trên bảo tọa - biểu tượng của vương quyền, hai bên có hai mỹ nữ đang quạt gió.

Khuôn mặt hai mỹ nữ kia đầy khó chịu, hiển nhiên là bị ép buộc.

“Thượng Quan tôn chủ, ở chỗ này có đủ thoải mái không?”

Bên dưới cung điện, một người sống lại nín thở hỏi.

“Vẫn còn chịu được, ta khá thích hoàn cảnh nơi này!”

Người đàn ông được gọi là Thượng Quan tôn chủ nở nụ cười.

Liếc nhìn mỹ nữ hai bên, hắn trầm giọng nói: “Những thổ dân kia sao rồi?”

“Bọn họ đều đang trợ giúp người của chúng ta luyện cấp.” Người sống lại phía dưới khom người trả lời.

“Ừm!”

Thượng Quan tôn chủ gật đầu nhẹ, tiếp đó nhìn về một người khác phía dưới: “Dạo này còn người sống lại khác tìm đến dựa dẫm vào chúng ta không?”

Người bị hỏi vội vàng đứng dậy, cung kính trả lời: “Dạo này người sống lại đến nương nhờ chúng ta có khoảng hơn một trăm người, đã sắp xếp ổn thỏa rồi!”

“Ít vậy sao?”

Thượng Quan tôn chủ nhướng mày, hiển nhiên không hài lòng lắm.

“Thượng Quan tôn chủ, chủ yếu là các thế lực khác cũng đang cực lực lôi kéo người, con số này của chúng đã được coi là nhiều rồi!” Người kia vội vàng giải thích.

“Được rồi!”

Thượng Quan tôn chủ nghe vậy, khoát tay áo.

Hắn liếc nhìn những người phía dưới một chốc, bỗng nhiên đứng lên.

Ngay lập tức, những người khác lập tức quỳ xuống mặt đất.

Một màn này, y hết cảnh để vương hội kiến quần thần thời cổ xưa.

“Chuyện khác có thể mặc kệ, nhưng nhất định phải chuẩn bị tốt trận truyền tống kia cho ta!”

Thượng Quan tôn chủ đứng chấp tay, giọng nói đầy uy nghiêm.

“Tất cả tài nguyên lấy được từ trong tay những thổ dân kia đều dùng hết vào trận truyền tống, xin người hãy yên tâm!” Một người lập tức trả lời.

Câu nói này làm Thượng Quan tôn chủ lộ ra nụ cười hài lòng.

“Àm!”

Đột nhiên, một tiếng vang kịch liệt truyền đến từ bên ngoài.

“Chuyện gì xảy ra vậy?”

Chương 561: Thượng Quan tôn chủ.

Khuôn mặt cười nhẹ của Thượng Quan tôn chủ nghiêm túc lại trong nháy mắt.

“Mau đi xem xem!”

Mấy người lập tức bò dậy, đi ra hướng ngoài cung điện.

“Ta vẫn nên tự đi xem một chút!”

Thượng Quan tôn chủ nhíu chặt lông mày, không yên lòng đi theo.

Những người sống lại khác trong cung điện thấy thế, vội vàng theo sát phía sau.

“Đừng!”

“Àm!”

Tiếng động vang lên không ngừng, tiếng sau vang dội hơn tiếng trước.

“Người đang tìm chết đó hả, cả nơi này cũng dám xông vào?”

“Àm!”

Một tiếng la vừa mới vang lên, lại một tiếng vang chấn động vang lên.

Cùng lúc đó, mặt tường phía trước Thượng Quan tôn chủ sụp đổ trong tích tắc, bay ra vô số vụn đá.

Nhìn về phía mặt tường bị hư hại, mấy người Thượng Quan tôn chủ cũng đã nhìn thấy người đứng ở phía sau tường.

Một thiếu niên tay cầm trường cung.

“Cung tốt!”

Chỉ liếc thanh trường cung kia một chút, Thượng Quan tôn chủ không nhịn được hô lên.

Thân là một cường giả, hẳn có thể cảm nhận được sự mạnh mẽ của Cung Quần Tinh, đôi mắt cũng hiện ra cảm xúc tham lam.

“Các hạ là ai? Vì sao đánh tới cửa?”

Tuy hẳn thềm nhỏ dải Cung Quần Tinh, nhưng cũng rất kiêng dè Hiên Viên.

“Các người đều là người sống lại?”

Hiên Viên không trả lời vấn đề của Thượng Quan tôn giả, vẻ mặt hững hờ dường như tất cả đều không liên quan đến mình.

“Ta là người phát ngôn của Thượng Quan gia tộc tại thế giới hiện thực, lão tổ của tộc ta, đã từng chỉ kém một bước là có thể bước lên bảo tọa cuối cùng.”

Thượng Quan tôn chủ nói ra thế lực sau lưng hẳn.

Từ lời nói của hẳn, vị lão tổ kia tuyệt đối chính là một nhân vật vô cùng lợi hại.

Đây cũng là lý do hẳn có một vị trí trong đông đảo người sống lại ở Hoa Đô.

Đương nhiên, những lời này không có ý nghĩa gì đối với Hiên Viên.

Đừng nói là kém một bước, cho dù là kém nửa bước, Hiên Viên cũng sẽ không có phần nào kính sợ lão tổ trong miệng Thượng Quan tôn chủ.

“Còn những người khác thì sao?”

Hiên Viên liếc sơ qua đám người này, mở miệng hỏi.

“Lời này của các hạ có ý gì?”

Sắc mặt của Thượng Quan tôn chủ cực kỳ tệ.

Hắn đương nhiên có thể nghe được giọng điệu ngông cuồng của

tên Hiên Viên kia.

“Kêu những người khác ra hết đi.” Hiên Viên cũng rất ngay thẳng: “Vừa vặn giải quyết hết các người cùng một lúc!”

“Khinh người quá đáng!”

Vừa dứt lời, một người sống lại đột nhiên bay lên.

Trong tay hắn loé qua một ánh dao lạnh lẽo, tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt đã đi đến bên tường.

Cầm ngược thanh dao găm lại, mục tiêu của hắn vô cùng rõ ràng.

Vòng qua sau lưng Hiên Viên, một đòn cắt cổ!

Nhưng trong giây lát hắn lại gần, cả người hắn đột nhiên bay ngược ra ngoài.

“Răng rắc!”

Tiếng xương vỡ vụn đặc biệt thanh thúy, người kia bay ngược ước chừng vài trăm mét.

“Tình huống gì thế này?”

“Là kỹ năng sao?”

“Thực lực của người này vô cùng mạnh, rất khó đối phó!”

Những người khác thấy thế, lập tức bày ra trạng thái phòng ngự.

Bọn họ cũng không hề nhìn thấy, vừa nãy Hiên Viên đã đá một cước.

Cũng có thể nói, tốc độ của Hiên Viên đã nhanh tới mức bọn họ không thể nào nhìn thấy bằng mắt thường.

“Tất cả các người, đều phải chết hết!”

Cầm lấy trường cung, Hiên Viên khí phách nói.

“Nhóc con, thân phận Thượng Quan tôn chủ cao quý như vậy,

người dám ra tay?”

“Người biết Thượng Quan gia đang bày binh bố trận tại đây không? Người muốn quấy rối, chắc chắn sẽ trở thành tử địch của Thượng Quan gia!”

Mặt Thượng Quan tôn chủ âm trầm, hai tên cấp dưới bên cạnh quát lớn.

Hiên Viên tựa như không nghe thấy, giờ một nắm đấm về hướng Thượng Quan tôn chủ, ngẫu nhiên dừng thẳng ngón giữa lên.

Đây là động tác tay thông dụng, người sống lại cũng không nhận nữa.

“Giết chết hắn!”

Thượng Quan tôn chủ nổi giận, gân xanh trên trán nháy thành thịch.

Hơn mười người sống lại bên cạnh hắn cùng nhau tiến lên, tư thế kia như muốn chém Hiên Viên thành trăm mảnh.

Cấp dưới lên trước, Thượng Quan tôn chủ cũng không nhàn hạ.

Hắn duỗi hai tay ra, bắt đầu ngâm xướng.

“Thổ hệ chi linh, nghe lệnh của ta, hoá thành Thổ Long!”

Sau lời ngâm xướng, một con Thổ Long xuất hiện phía trên đỉnh đầu hắn.

Thân hình con rồng dài mấy mét, khí thế mạnh mẽ vô cùng.

“Đi chết đi!”

Thượng Quan tôn chủ gầm lên giận dữ, Thổ Long cũng lập tức bay về phía Hiên Viên.

Vương Đô thành.

Sự căng thẳng khi trận chiến sắp xảy ra trước đó đã biến mất.

Thay vào đó là một phần bình yên còn có cả tiếng reo hò.

Không ai muốn đi đối đầu những ma vật đáng sợ đó.

Tô Mộ đã san bằng tháp Sa Đọa, đã trở thành chúa cứu thế trong mắt tất cả các NPC ở Vương Đô.

Lúc này, nếu có người sống lại muốn sỉ nhục Tô Mộ trên đường, đừng nói là nhốt bảy ngày, bị nhốt đến chết cũng có thể!

Tất nhiên, Tô Mộ không để ý đến những vinh quang này.

Lúc này, hắn đang ở phòng thí nghiệm dưới đất bận trước bận sau.

“Động tĩnh thăng cấp của ta tuyệt đối không nhỏ, nhất định phải bố trí trận pháp kết giới ở bên ngoài, nếu không sẽ bị người khác phát hiện!”

Lấy ra một số đá quý tháp Sa Đọa cho ra, Tô Mộ phát huy đầy đủ trình độ của pháp sư trận pháp.

“Việc này còn phiền phức hơn nhiều so với việc phá hủy tháp Sa Đọa!”

Không ngừng mân mê, đầu của Tô Mộ đã đổ mồ hôi rồi.

Khi mình san phẳng tháp Sa Đọa, còn chưa đổ giọt mồ hôi nào!

Còn có ba con người máy quét dọn.

Đồ đặt bên trong quả thực quá nhiều rồi, sắp xếp lại cũng là một chuyện đau đầu.

“Hay là thử khảm huân chương của Thần lên trên trận pháp?”

Tô Mộ đột nhiên nghĩ ra một biện pháp mới.

Mình có thể sử dụng mảnh vỡ huân chương của Thần gán cho thần tính hay không?

Chương 562: Người sống lại? Một người

một mũi tên.

Ý nghĩa này vừa hiện ra, lập tức như măng mọc vừa mọc sau mưa.

Tô Mộ lấy ra một quyển sổ ghi chép, bắt đầu tính toán tính khả thi của tất cả chuyện này.

Đáp án là: Có thể thực hiện được

Mảnh vỡ huân chương của Thần vốn ẩn chứa pháp tắc của Thần mạnh mẽ.

Chỉ cần có thể tu bổ pháp tắc của Thần này, thì Huân chương của Thần càng hoàn chỉnh hơn.

Nhưng mà dự tính chỉ là dự tính, trên thực tế thao tác rất phức tạp.

Vấn đề là trận pháp trong tầng hầm cũng không mạnh đến thế.

Muốn hoàn thiện, mình còn cần thêm nhiều tài nguyên!

“Từ từ tới vậy, vẫn thăng cấp rồi nói tiếp!”

Tô Mộ thở dài một hơi, đặt tâm trí vào việc thăng cấp.

...

Hoa Đô, bên trong điện Minh Thành.

Thổ long khí thể hung hăng bay về phía Hiên Viên.

“Rầm!”

Đầu rồng tông mạnh vào người Hiên Viên, phát ra một tiếng vang lớn.

Trong giây tiếp theo, những vết nứt xuất hiện trên cơ thể của thổ long.

“Két!”

“Lạch cạch!”

Trong nháy mắt, con thỏ long này vỡ thành một đồng đất vụn.

Những đòn công kích của các người sống lại cũng đồng loạt rơi vào người Hiên Viên.

“Keng!”

Những vũ khí sắc bén đó dường như va phải một loại kim loại cứng nào đó, không thể đâm vào chút nào.

Mặc dù Hiên Viên chỉ có thể sử dụng các kỹ năng cung tiễn thủ của Tô Mộ, nhưng lại có cùng thuộc tính với Tô Mộ.

Không nói đến 100% miễn nhiễm và 150% kháng tính, chỉ riêng mấy triệu điểm phòng ngự này cũng không phải là những người sống lại tứ giai và ngũ giai có thể phá vỡ.

“Dao găm của ta cong rồi?”

“Kiếm của ta cũng xuất hiện vết nứt!”

“Thể chất của tên này kinh khủng vậy sao? Hắn không phải cung thủ sao?”

“Đại chiêu của tôn chủ không có tác dụng với hắn, chẳng lẽ hắn mở ra kỹ năng miễn dịch gì?”

Hiên Viên không hề bị thương, đáy lòng những người sống lại kinh hãi.

Bọn họ gần như không có hơi do dự nào, quay người lại chạy trốn theo các hướng khác nhau.

“Tôn chủ, rừng còn xanh sợ gì không còn củi đốt!”

Một trong số đó còn hét to với Thượng Quan tôn chủ.

“Người đợi đó cho ta!”

Thượng Quan tôn chủ hiển nhiên cũng ý thức được sự kinh khủng của Hiên Viên, buông xuống một câu uy hiếp, rồi biến mất trong

nháy mắt.

Vẻ mặt Hiên Viên lạnh lùng, tay giơ trường cung lên.

Hắn dẫm lên không trung rồi bay lên lao, thu hết phạm vi phía dưới vào tầm mắt.

“Vút!”

“Một mũi tên bay ra.”

Mục tiêu của mũi tên chính là Thượng Quan tôn chủ đang nỗ lực chạy trốn.

“Ầm!

Mũi tên trúng Thượng Quan tôn chủ, đồng thời cũng làm nổ một hố to trên mặt đất.

Hiên Viên không vội vàng, tiếp tục tấn công những người sống lại đang chạy thực mạng.

“Vút!”

Mũi tên liên tục bay ra, không trượt một phát nào.

“Còn có một số tên nữa.”

Thu cung Quần Tinh vào, Hiên Viên đứng ở chỗ cao, quét mắt nhìn hoàng cung to lớn.

“Người sống lại, giết không chừa một mống!”

Hắn lại lăm bắm câu cửa miệng kia.

Giẫm lên không, hắn lao đến một mặt khác của cung điện.

...

Bên ngoài cung điện, một nhóm người vẫn không ngừng gấp rút lên đường.

So với Tô Mộ có thể trực tiếp bay, tốc độ đi đường của Long Phi và

những người khác hiển nhiên không nhanh như vậy.

Bọn họ tụ tập không ít người trên đường, tổng số đạt đến ba bốn trăm người.

Bất kể sức mạnh của mọi người như thế nào, việc những người này có đủ can đảm để chống lại những người sống lại là điều thực sự quý giá.

“Trước mặt là tới rồi, mọi người chuẩn bị chiến đấu!”

“Không được ra tay với những người chơi khác, đối phó với những người sống lại không cần khách khí!”

Long Phi và Văn Diệu liên tục hét lên.

“Kia là cái gì?”

Khi bọn họ đến gần tường thành, lập tức phát hiện ra một cái lỗ lớn.

“Bên này cũng có!”

Không chỉ một chỗ, tường thành trước mặt nơi nào cũng là lỗ hổng lớn, mặt đất còn có những hố sâu.

“Là những người sống lại kia!”

Tiến vào trong thành, rất nhanh có người phát hiện thi thể của một số người sống lại.

Tất cả mọi người đều nói không nên lời.

Long Phi cùng Văn Diệu nhìn nhau, đều nhìn ra hai chữ từ trong mắt đối phương: Phục rồi.

Bọn họ gấp gáp vội vàng, chính là không muốn để Hiên Viên chịu thiệt một mình.

Nhưng nhìn tình trạng của cung điện này, mình Hiên Viên xử cả một thành!

“Tất cả đừng xem nữa, khả năng Hiên Viên đã đánh nhau với

Thượng Quan tôn chủ, chúng ta giúp được bao nhiêu thì giúp!”

Long Phi ra hiệu cho mọi người, mặc kệ những người khác có đi theo hay không, dẫn đội viên của hắn đi thẳng vào chủ điện.

“Long đội trưởng, tên kia hình như là tôn chủ gì đó phải không?”

“Trông không giống lắm!”

“Thực sự là không nhận ra được!”

Tìm kiếm ở lân cận, nhìn những người sống lại bị một mũi tên bắn nổ, Long Phi và những người khác ý thức được một điểm.

Hiên Viên căn bản không cần sự giúp đỡ của bọn họ.

Người sống lại cao cao tại thượng, khó có thể địch nổi trong mắt bọn họ cũng bị Hiên Viên xử mỗi tên bằng một tiễn.

“Chúng ta giải phóng rồi!”

Long Phi không nhịn được gào khóc hét to lên.

Tiếng gầm này chứa đựng quá nhiều cảm xúc!

“Quá tốt rồi!”

Những người khác cũng khóc vì sung sướng.

Ở nơi cách họ không xa, Hiên Viên đang nhìn trận pháp.

Một trận pháp hiện đầy đá quý ma pháp và các loại vật liệu khác nhau!

Game Thần Đồ.

Tầng hầm dinh thự của Tô Mộc.

Sau một hồi sắp xếp, có đủ loại trang bị ở đây.

Chủng loại phức tạp, số lượng rất nhiều.

Nếu những người chơi khác nhìn thấy những trang bị này, sợ rằng

sẽ đổ xô vào trực tiếp tranh giành nhau mua.

Chỉ cần có thể cướp được một thứ, bọn họ có thể có một thủ đoạn bảo vệ tính mạng trong hiện thực rồi.

“Có hơi nhiều!”

Chương 563: Trị số kinh khủng.

Tô Mộ nhìn trang bị nhiều như vậy, cũng đau cả đầu.

Nếu thăng cấp đến cửu giai, số lượng trang bị này nhất định là đủ.

Nhưng muốn hấp thụ toàn bộ năng lượng pháp tắc trên những trang bị này, cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Đầu tiên trận pháp bắt buộc phải đủ ổn định để tiến hành chuyển đổi các pháp tắc này, tiếp theo là mình có thể tiếp nhận nhiều năng lượng như vậy không.

“Ta chắc chắn chịu đựng được, tăng cường hiệu suất của trận pháp đi!”

Suy nghĩ một lúc, Tô Mộ quyết định luyện hóa tất cả những trang bị này.

Hắn lấy ra tất cả đá quý ma pháp áp đầy hòm, lại lần nữa khắc phù văn Luyện kim trên trận pháp.

Sau khi làm xong tất cả mọi việc, Tô Mộ khởi động thiết bị.

“Bíp!Bíp!Bíp!”

Thiết bị vận hành, năng lượng cũng bắt đầu chuyển hoá.

Tô Mộ đứng ở trung tâm toàn bộ tầng hầm, chờ đợi lực pháp tắc tẩy rửa.

“Rào!”

Một luồng sáng bao phủ lấy hắn, vô số năng lượng bắt đầu rót vào cơ thể hắn.

Giống như trước đó, một cảm giác xé rách tràn ngập trong đầu Tô Mộ.

Nhưng điều không giống với trước đây là thân thể của Thần bây giờ của mình có sức chịu đựng mạnh hơn.

“Loại cảm giác này quá kỳ diệu!”

Đặt mình vào biển năng lượng, Tô Mộ tham lam hấp thụ.

Toàn bộ tầng hầm nhanh chóng được bao phủ hoàn toàn bởi ánh sáng rực rỡ.

Nếu không phải có kết giới tồn tại, Vương Đô nhất định sẽ xuất hiện một cột sáng phóng lên trời.

‘Chúc mừng người chơi thành công tăng giai, tất cả các thuộc tính tăng 2000 điểm!’

Theo sự biến mất của ánh sáng, trước mắt của Tô Mộ cũng xuất hiện lời nhắc nhở.

Sau khi hấp thụ lượng năng lượng khổng lồ như vậy, sự trưởng thành do tăng giai mang đến cũng lớn.

Toàn bộ thuộc tính tăng 2000 điểm, nhờ sự tăng phúc của Tăng Lên Cực Hạn đã thành 4000 điểm.

Ngoài 2500 điểm thuộc tính chưa được phân phối sau khi tăng lên cấp 10 bát giai, giá trị thuộc tính của Tô Mộ đã đạt đến cấp bậc cực kỳ khoa trương.

“Thêm binh quân thôi!”

Nghĩ một lúc, Tô Mộ chia đều điểm thuộc tính này vào năm thuộc tính.

Mở ra giao diện thuộc tính.

Người chơi: Tô Mộ

Cấp bậc: cấp 1 cửu giai (0/10000000)

HP: 28568000

MP: 2756600

Công kích vật lý cận chiến: 62520

Công kích ma pháp: 325651

Phòng ngự vật lý: 2856800

Phòng ngự ma pháp: 325660

Bạo kích ma pháp: 60%

Sát thương bạo kích ma pháp: 280%

Ma pháp xuyên thấu: 80%

Bạo kích vật lý: 5%

Kháng tính các hệ: 150%

Khả năng kháng băng: 300%

Miễn giảm tổn thương vật lý: 100%

Sức mạnh 15630, thể chất 15568(+8000), nhanh nhẹn 15516, tinh thần 15566(+12000), trí lực 21922(+12000)

Nhìn những trị số phía trên, Tô Mộ chỉ nghĩ ra hai từ.

Kinh khủng!

Mình chỉ là một người chơi bình thường, thanh HP lại đuổi kịp những ma vật cấp Vương.

Còn có giá trị phòng thủ nói ra dọa chết người ta được.

Tô Mộ vô cùng nghi ngờ, BOSS cấp Vương cùng giai có thể tạo thành tổn thương một trăm nghìn cho mình sao?

“Nói thật, ta đây cũng quá vô địch rồi?”

Nghĩ đến cảnh ngộ của những người chơi khác, Tô Mộ không nhận được lắm bầm.

Cả thế giới, người chơi phổ biến có cấp bậc tam giai.

Những ma vật xâm chiếm hiện thực cũng là đẳng cấp này, một phần nhỏ mới đạt đến tứ giai.

Đẳng cấp của mình, còn cao hơn bọn họ gần gấp ba lần!

Tô Mộ nghĩ đến một game lúc trước.

Nhà giàu bên trong đạt đến hàng tỷ, sau đó mình đánh bại toàn bộ người của server.

Mình hiện tại thật sự có hương vị khi đó!

“Đối thủ của ta, không thể là những người chơi bình thường kia!”

Hít sâu một hơi, Tô Mộ ép cảm giác lâng lâng trong lòng xuống.

Người phạm không còn là đối thủ của mình, nhưng thần thì chưa hẳn!

Chúa Tể Sa Đọa không hề yếu.

Cho dù cấp bậc người chơi phổ biến đạt đến cửu giai, muốn san bằng tòa tháp Sa Đọa kia cũng tuyệt đối không phải chuyện dễ dàng.

Mà đây, vị “Tà Thần” kia chỉ là chó giữ cửa của vực sâu Ma Vật thôi.

“Sự tồn tại của ‘Thần’ tuyệt đối không thể khinh thường, ít nhất dựa vào thuộc tính của ta bây giờ, nhất định không phải đối thủ của Thần.”

Tô Mộ nhẹ giọng tự nói.

Ngay cả khi đạt đến cấp độ “Thần”, tất cả những điều này có thể chỉ là bắt đầu.

Có thể dự đoán, đợi đến sau khi đến ngày sống lại, “Thần Chiến”

cũng bắt đầu diễn ra.

“Cửu giai rồi, đi đâu thăng cấp cũng trở thành vấn đề!”

Thu hồi suy nghĩ của mình, Tô Mộ vừa thu dọn tăng hàm vừa lộ ra lo lắng.

Mình tăng cấp quá nhanh đi!

Nhanh đến nỗi những nơi có pháp tắc cao giai đều chưa mở.

“Không vội, từ từ đến!”

Tô Mộ không vì vậy mà dừng bước.

Chỉ cần có đủ huân chương của Thần, có nơi nào mà mình không đi nổi chứ?

Nghĩ đến đây, Tô Mộ mở kênh trò chuyện.

“Ting! Ting! Ting!”

Vừa mở ra, các loại tin nhắn riêng tư đã nhảy ra.

Tô Mộ cau mày, tùy ý xem mấy cái tin tức.

“Tô Pháp Thần, mặt biển của thành phố HN xuất hiện ảo ảnh di tích, dường như sắp mở ra di tích!”

“Tô thần, Tô thần, mau đi thành phố HN, có di tích xuất hiện rồi!”

Nội dung tin tức căn bản giống như nhau.

Tô Mộ không trả lời, trực tiếp gửi 10000 đồng vàng cho người gửi tin nhắn.

Không chỉ người này, Tô Mộ còn ngẫu nhiên chọn ra mười người chơi may mắn khác, mỗi người 10000 đồng vàng giống nhau.

Trước đây mình treo giải thưởng cho tin tức có liên quan đến di tích, đồng vàng coi như làm phần thưởng cho bọn họ.

Theo cách này, nếu có tin tức về những di tích khác, những người

này chắc chắn sẽ tích cực hơn.

“Thành phố HN sao?”

“Hy vọng di tích này sẽ có huân chương của Thần.”

Tô Mộ nhỏ giọng lẩm bẩm, lập tức quay lại hiện thực.

Vương Đô, nội thành.

“Các vị đại nhân, nguy cơ ở phòng tuyến số 2 đã được giải quyết bởi nhà thám hiểm đó!”

Chương 564: Có bao nhiêu diệt bấy nhiêu.

Thần Lạc đang tiến hành báo cáo.

“Lại dùng tốc độ nhanh như vậy?”

“Tên kia trưởng thành quá nhanh rồi đi?”

“Một mình hắn giải quyết hết mười nghìn ma vật ở phòng tuyến số 2?”

Trên sân, từng tiếng nghị luận vang lên.

Đối với những “đại nhân vật” cao cao tại thượng ở Vương Đô này, hiệu suất của Tô Mộ thực sự khó có thể tưởng tượng được.

Thông tin phòng tuyến số 2 thất thủ truyền đến mới bao lâu?

“Một mình hắn san bằng tháp Sa Đọa rồi!”

Nhưng câu nói tiếp theo của Thần Lạc, một lần nữa lật đổ tưởng tượng của những người này.

“Người nói gì cơ?”

“Chuyện này sao có thể?”

Tiếng kinh ngạc liên tục vang lên.

Bọn họ hiểu rõ tháp Sa Đọa đáng sợ hơn xa các NPC ở Vương Đô.

“Mặc dù tin tức này vẫn chưa chắc chắn, nhưng người của chúng ta đang trên đường đi xác nhận.” Thần Lạc trả lời.

“Được rồi, người lui xuống đi!”

Vào đúng lúc này, âm thanh của nghị trường vang lên.

Thần Lạc hành lễ, lui ra ngoài.

Không khí trong phòng nghị sự bỗng trở nên yên lặng.

Tô Mộ hóa giải nguy hiểm ở phòng tuyến số 2, dù nhìn như thế nào thì đây vẫn là một chuyện tốt.

Nhưng trên gương mặt những nhân vật lớn ở đây, lại không nhìn thấy niềm vui vẻ, ngược lại còn có một cảm giác kỳ quái khó hình dung được.

“Thực lực của tên này đã vượt qua sự mong đợi của chúng ta, hẳn nhất định sẽ quấy nhiễu kế hoạch tiếp theo của chúng ta.”

Sau một hồi im lặng, một giọng nói vang lên, giọng điệu đầy sợ hãi.

“Hắn có thể phá hủy tháp Sa Đọa, e rằng chúng ta đã không thể đối phó thực lực hiện tại của hắn.”

Một giọng nói khác khá lạnh lùng.

“Vậy chúng ta nên làm thế nào đây?”

Bầu không khí lại rơi vào im lặng một lần nữa.

Sự tồn tại của Tô Mộ dường như còn khiến người ta đau đầu hơn những ma vật ở phòng tuyến số 2.

“Ta sẽ nghĩ biện pháp đối phó kẻ kia, các người chuẩn bị sẵn sàng, kế hoạch không thay đổi!”

Ngay khi mọi người không biết phải làm gì, giọng nói âm trầm của nghị trường vang lên.

Những người khác không nhiều lời, đều lui ra ngoài.

...

Hiện thực, Hoa Đô.

Hiên Viên đang cẩn thận từng li từng tí cất các viên đá quý.

“Những thứ này, có lẽ chủ nhân sẽ dùng tới!”

Hắn lăm bắm một mình, đặt tất cả những viên đá quý vào thắt lưng trữ đồ.

“Đại thần Hiên Viên, cảm ơn người đã ra tay giúp đỡ.”

Long Phi không biết xuất hiện sau lưng hắn từ lúc nào, chân thành cảm ơn.

“Những thứ đồ này đều là của ta.”

Hiên Viên quay đầu liếc Long Phi một cái, chỉ vào những thứ trên trận pháp, nói.

“Ta lại không dùng những thứ này!” Long Phi vội vàng xua tay.

Hiên Viên khẽ gật đầu, tiếp tục nhặt đá quý.

Long Phi đứng ở chỗ đó, ánh mắt thất thần, muốn nói điều gì đó, nhưng lại không mở miệng được.

Hiên Viên đã ra tay trợ giúp đối phó Thượng Quan tôn chủ, nếu hắn lại thỉnh cầu Hiên Viên chiếm lại toàn bộ Hoa Đô, quả thực là làm khó người khác rồi.

Mặc dù những người sống lại trong hiện thực này không phải là đối thủ của Hiên Viên, nhưng đằng sau những người sống lại này còn có những thế lực mạnh mẽ.

Đắc tội với bọn họ, chẳng khác nào đẩy Hiên Viên vào thế đối lập với tất cả những người sống lại.

“Người còn có chuyện gì sao?”

Nhìn ra tâm sự của Long Phi, Hiên Viên ngừng động tác trên tay, quay người hỏi.

Bởi vì Long Phi từng nói có quen biết Tô Mộ, thái độ của Hiên Viên đối với hắn cũng hơi khác.

“Không...có chuyện gì!”

Long Phi cười khổ, vẫn không nói ra.

Hiên Viên nhíu mày.

Đá quý trên trận pháp chỉ còn thừa lại lác đác mấy viên, hắn lại không có chuyện để làm rồi.

“Trong thành chắc vẫn còn những người sống lại khác phải không?”

Nghĩ một lúc, hắn mở miệng hỏi.

“Có! Những tên đó cũng làm xằng làm bậy giống Thượng Quan tôn chủ, còn có không ít người đang ở trong nước sôi lửa bỏng.”

Long Phi vội vàng mở miệng.

Đây là Hiên Viên tự nói đó!

“Dẫn ta đi tìm bọn họ!”

Không có hơi lễ mễ, Hiên Viên luôn trực tiếp như vậy.

“Người có nắm chắc đối phó được bao nhiêu người sống lại?”

Long Phi suy nghĩ một lúc rồi dò hỏi.

Hoa Đô rất rộng, địa bàn của người sống lại ở các nơi khác nhau.

Một khi bọn họ tìm tới cửa, rất dễ khiến cho những người đó nghe thấy tin tức, chuẩn bị đối phó.

Mặc dù đã kiến thức sự mạnh mẽ của Hiên Viên, Long Phi cũng lo lắng khi đối mặt với sự bao vây của hàng nghìn người sống lại, Hiên Viên sẽ chịu thiệt.

Hắn và Văn Diệu dự định bàn bạc kỹ hơn.

Lấy địa bàn của Thượng Quan tôn chủ làm cứ điểm, lại thêm thực lực mạnh mẽ của Hiên Viên làm chỗ dựa.

Bọn họ hoàn toàn có thể từ từ lôi kéo những người còn sống sót.

“Có bao nhiêu diệt bấy nhiêu!”

Nhưng khi hắn đang lên kế hoạch cho tất cả những điều này, lời nói của Hiên Viên đã làm xáo trộn hoàn toàn bố trí của hắn.

“Người nghiêm túc ư?” Giọng nói của hắn hơi run rẩy.

“Người nghĩ cách, dẫn tất cả những người sống lại tập trung lại một chỗ, còn lại thì giao cho ta.”

Hiên Viên mở miệng khẳng định.

“Đã hiểu!”

Dùng sức hít một hơi, Long Phi lúc này như trút được gánh nặng.

“Tất cả đều giao cho người!”

...

Thành phố HN.

Cảng tàu ở vùng ven biển.

Số đông người tập trung ở đây, nhìn chăm chăm đội thuyền đậu sát bờ.

“Những chiếc thuyền này, Lệ Phi Tuyết ta đều muốn, không muốn chết thì nhanh chóng rời khỏi đây.”

Một đội hàng trăm người đứng gác ở giao lộ bến tàu, dẫn đầu là một phụ nữ có ngoại hình xinh đẹp, rất có khí khái anh hùng.

“Lệ Phi Tuyết, khẩu vị của người có hơi lớn, ai không biết khống chế thuyền là có quyền thăm dò di tích, người muốn ngăn cản chúng ta ở ngoài cửa sao?”

“Nói không sai, người quả thực rất lợi hại, nhưng chúng ta có nhiều người như vậy, chắc chắn sẽ không để người muốn làm gì thì làm.”

Chương 565: Ra khơi!

Âm thanh phản đối rất nhanh vang lên.

Người phụ nữ như không nghe thấy, lớn tiếng quát to: “Ai dám tiến lại gần thì đó chính là kẻ địch của chúng ta.”

Lời này vừa vang ra, vẻ mặt của những người phản đối trắng bệch.

Bọn họ không gây khó dễ nữa, vẻ mặt vô cùng kiêng dè.

Nơi đây là hiện thực, một khi khai chiến, thì chính là không chết thì không thôi.

Làm những người này kinh hãi rồi, Lệ Phi Tuyết nháy mắt với cấp dưới.

Người đó lập tức bật người hành động.

“Ầm!”

Một lúc sau, đội thuyền trên bến tàu lần lượt nổ tung.

Không có máy bay và tàu điện ngầm, vấn đề đi lại là một chuyện khá đau đầu đối với rất nhiều người.

Họ hoặc đang chạy băng băng trên đường lớn, hoặc lui tới không ngớt trên các con đường mòn.

Tô Mộ thì khác, hắn đang bay nhanh trên không trung.

Trong ánh chiều tà chiếu rọi, đôi cánh hỏa diễm và cả bộ trang bị xa hoa của hắn thực sự có phong thái của một vị Pháp Thần giáng trần.

“Di tích có thể mở ra bất cứ lúc nào, ta phải tranh thủ thời gian

thôi!”

Sau khi giới hạn lượng mana được tăng lên rất nhiều, thì tốc độ bay cũng được tăng lên.

Chớp Nhoáng liên tục được sử dụng, và tốc độ đi đường của Tô Mộ đã vượt qua tốc độ của máy bay chiến đấu.

Theo tốc độ của hắn thì sau nửa đêm hắn sẽ đến được bờ biển của thành phố HN.

“Để xem thử Hiên Viên đang làm gì.”

Trên đường rảnh rỗi và buồn chán, Tô Mộ đã thiết lập liên hệ với Hiên Viên.

“Chủ nhân!”

“Bây giờ người đang ở đâu?”

“Ta đang ở Hoa Đô, chuẩn bị đối phó với đám người sống lại đó!”

Cả hai dường như đang nói chuyện với nhau từ xa.

Sau khi biết những trải nghiệm của Hiên Viên ở Hoa Đô, Tô Mộ nở một nụ cười trên khuôn mặt.

Không hổ là phân thân của ta!

Tính khí hung bạo này thực sự giống hệt với mình.

“Long Phi là một người đáng tin cậy, hãy chuyển lời với hắn giúp ta, bất kể có bao nhiêu người sống lại đi chăng nữa, Tô Mộ ta sẽ đòi lại toàn bộ món nợ của từng người.”

Đối mặt với đám người sống lại, thái độ của Tô Mộ luôn rất rõ ràng.

Cho dù sau lưng đám này có lão tổ này, lão tổ kia hay bất kỳ một lão tổ từng phong thần nào khác, hắn cũng sẽ không tha cho bọn họ!

“Ta biết rồi!”

Hiên Viên phản ứng lại rất nhanh.

Tô Mộ không nhiều lời, trực tiếp cắt đứt liên lạc.

Hiên Viên đã có khả năng tự suy nghĩ độc lập và mình hoàn toàn có thể mặc kệ hắn tự hành động.

“Đám người sống lại đó có thể cướp đi tinh thể của người chơi, vì vậy Hiên Viên chắc là cũng có thể!”

“Nhưng một khi ta cắt đứt liên lạc với hắn, liệu các thuộc tính của hắn vẫn có thể giữ được tính đồng bộ với ta không?”

Điều này khiến Tô Mộ khá là lo lắng.

Với sự tăng trưởng thuộc tính của Hiên Viên, tuyệt đối không thể theo kịp bước chân của mình được.

“Những việc này tạm gác lại vậy!”

Việc giao cho Hiên Viên tự do chân chính, có thể tạm gác lại một bên đã.

Nhiệm vụ cấp bách trước mắt là lấy được huân chương của Thần trong di tích đó.

...

“Văn Diệu, người có nhiều mưu kế, vậy có cách nào dẫn tất cả đám người sống lại đó tập hợp lại không?”

Trong Minh cung thành, Long Phi đang thương lượng với các thành viên trong nhóm của hắn.

Muốn tập hợp hàng chục nghìn người sống lại với nhau không phải là một việc dễ dàng.

Suy cho cùng, đám người sống lại đó thuộc về thế lực khác nhau, và giữa bọn họ cũng có mối quan hệ thù địch.

“Ta nghĩ, thật ra không cần phải phiền phức như vậy.”

Văn Diệu suy nghĩ một hồi lâu, rồi đột nhiên cười nói.

“Người có cách sao?”

Long Phi vội vàng hỏi.

“Thế lực của Thượng Quan Tôn Chủ ở Hoa Đô nhất định không nhỏ, thậm chí hẳn còn có sức ảnh hưởng rất lớn.”

“Ngay cả hẳn cũng chết dưới cung tên của Hiên Viên, thì đám người sống lại khác sẽ nghĩ như thế nào?”

Văn Diệu cười nói.

“Những kẻ đó chắc chắn sẽ xem Hiên Viên như mối hoạ lớn trong lòng, đồng thời bọn họ cũng sẽ sợ rằng mình là mục tiêu tiếp theo của Hiên Viên.”

Một thành viên trong nhóm đáp lại.

“Nói đúng rồi!”

Văn Diệu búng ngón tay một cái.

“Chỉ cần chúng ta thả ra tin tức ở nơi này, đám người sống lại đó nhất định sẽ hợp sức lại để đối phó với Hiên Viên.”

Nghe được lời nói của Văn Diệu, Long Phi cau mày lại.

Nói như vậy cũng không sai, sức mạnh của Hiên Viên cũng bày ra đó rồi.

Lỡ những người sống lại đó nhát chết và bắt đầu trốn thoát khỏi Hoa Đô, hoặc trốn trong thế giới game và không chịu ra ngoài, thì kế hoạch của họ sẽ không thành được.

Để mặc đám người sống lại đó rời đi chắc chắn sẽ trở thành một mối hoạ lớn!

“Bản khoán của người cũng không phải không thể xảy ra.”

Văn Diệu nheo mắt lại.

Hiên Viên hùng mạnh cỡ nào, từ vết tích trên tường thành đó cũng có thể thấy được.

May mắn thay, Hiên Viên đã từng nói rằng, không một ai trong số những người sống lại đó trốn thoát khỏi cung điện này được.

Quyền chủ động vẫn nằm trong tay bọn họ.

“Ta có một ý này.”

Văn Diệu đột nhiên cười khố.

“Cách gì vậy?”

Những người khác đồng thanh hỏi.

“Đám người sống lại đó kiêu ngạo tự đại, miễn là chúng ta có thể chọc tức bọn họ, đồng thời khiến bọn họ nghĩ rằng sức mạnh của Hiên Viên không quá lợi hại.”

Văn Diệu nói tới đây thì tạm dừng.

“Nếu Long đội trưởng có thể đi nương nhờ đám người sống lại đó, bọn họ có thể cắn câu!”

Nghe được cách này xong, không đợi Long Phi bày tỏ ý kiến của mình, những thành viên khác ở trong nhóm đã hét lên.

“Cách này không được! Những người sống lại đó luôn tìm kiếm Long đội trưởng trong suốt thời gian qua. Nếu lúc này mà đi nương nhờ bọn họ, chẳng phải là tự tìm cái chết sao?”

Chương 566: Ra khơi! (2)

“Đúng vậy, đám người đó chưa chắc đã tin đâu.”

“Ta đi!” Long Phi nhíu mày thật sâu, đôi mắt lộ ra sự kiên quyết.

“Không phải chỉ có một mình ngươi đi, mà tất cả chúng ta đều phải đi.”

“Sau khi tìm đến những người sống lại đó, chúng ta phải thể hiện thái độ giúp đỡ họ chống lại Hiên Viên, đồng thời cho họ thấy được ‘thực lực’ của Hiên Viên.”

Văn Diệu lên tiếng nói.

“Chỉ cần khiến những người sống lại đó nhận ra rằng, họ chỉ có thể có cơ hội giải quyết Hiên Viên khi họ dốc hết toàn lực, như vậy mới có thể tập hợp những người sống lại ở Hoa Đô lại với nhau!”

...

Hải phận nước Anh Hoa.

Shin Ichiro đang khẩn trương chuẩn bị.

Quốc đảo này không lớn, có rất nhiều tàu thuyền. dọc theo bờ biển

Nhưng người dám ra khơi tìm kiếm di tích nhất định là người vô cùng tự tin vào thực lực của chính mình.

“Mọi người tranh thủ thời gian, mau chuẩn bị thêm thức ăn, chúng ta có thể sẽ phải ở trên biển một thời gian.”

Shin Ichiro thể hiện khả năng lãnh đạo của mình, và bắt đầu động viên tất cả cấp dưới của hắn.

“Chuyến ra khơi này, kho tàng bí mật trong di tích nhất định phải thuộc về chúng ta!”

“Vinh quang của nước Anh Hoa sẽ do chúng ta viết lại một lần nữa!”

Dưới bài phát biểu hùng hồn của hắn, một số con thuyền đã giương buồm ra khơi!

Hoa Đô.

Thời gian đã về đêm khuya.

Long Phi, Văn Diệu và những người khác đang vội vã chạy đến một sân vận động.

“Ta luôn cảm thấy cách này quá tệ, với thực lực của Hiên Viên, chỉ cần trực tiếp gọi từng tên một lên đánh là được rồi!” Một đội viên

lắm lắm nói.

“Người phải thông cảm cho Long đội trưởng chứ!”

Không đợi Long Phi nói, Văn Diệu đã bước đến bên cạnh, và vỗ vai hắn.

“Chúng ta có thể đánh từng người một, nhưng khó tránh khỏi có tin đồn lộ ra ngoài, mặc dù Hiên Viên không sợ, nhưng những người bình thường kia thì phải làm sao?”

“Những người sống lại đó nhất định sẽ trút nỗi oán hận lên những người chơi bình thường, chúng ta không có cách nào ngăn cản!”

Nghe những lời này, vẻ mặt Long Phi lộ ra biểu cảm vô cùng bế tắc.

Đây là lý do tại sao hắn đã đi đường vòng lớn thế rồi, mà vẫn phải liều mình như vậy.

Hiên Viên có thể sẵn giết những người sống lại, và những người sống lại cũng có thể sẵn giết những người chơi bình thường.

Nổi loạn lại càng lớn, thương vong của người chơi bình thường càng lớn.

Long Phi biết rất rõ trong lòng, Hiên Viên thì không quan tâm những việc này, nhưng hắn thì lại có.

“Xin lỗi Long đội trưởng, ta không nghĩ tới điều này!” Đội viên kia cũng cúi đầu với giọng điệu áy náy.

“Không sao đâu!”

Long Phi mỉm cười, vỗ mạnh vào lưng của người đội viên đó.

“Tiếp theo là lúc để kiểm tra kỹ năng diễn xuất của mọi người!”

...

Vùng trời Hoa Đô.

Một bóng người giẫm lên hư không, đứng ở trên cao vạn thước.

Hắn đeo một cây cung trên lưng, trên đầu hắn là một bầu trời ngân hà.

Theo truyền thuyết cổ xưa, có một Hậu Nghệ giương cung bắn hạ chín vì sao trên trời.

Giống như tên của cây cung mà Hiên Viên đang mang trên lưng.

Quần Tinh Vẫn Lạc!

Có thể một ngày nào đó, Hiên Viên thực sự cũng có thể bắn hạ các vì sao với cây cung trong tay.

Nhưng vào giờ phút này, khi hắn nhìn xuống thành phố Hoa Đô rộng lớn, giống như một vị thần.

“Đợi đám người sống lại đó tập hợp lại, ta sẽ quét sạch tất cả!”

...

Trong dải ngân hà vô tận, một lượng lớn tàu thuyền đang ra khơi.

So với những ngôi sao sáng ngời kia, sự hiện diện của chúng lại nhỏ bé đến vậy.

“Các vị, chúng ta sắp đến hệ Ngân hà rồi!”

Ở con tàu dẫn đầu, thuyền trưởng đứng ở trung tâm chỉ huy với vẻ mặt nghiêm nghị.

“Một khi chúng ta đi vào hệ Ngân Hà, chúng ta sẽ nhanh chóng bị ảnh hưởng bởi pháp tắc.”

“Tất cả các thành viên chuẩn bị sẵn sàng, chấp nhận đồng bộ hóa trò chơi!”

Hắn đã ra lệnh cho tất cả các con tàu.

Trên những con tàu ấy, nhiều người lộ ra vẻ mặt lo lắng.

“Mặc dù ta đã đọc hướng dẫn của trò chơi, nhưng ta vẫn không khỏi hồi hộp khi đến đây!”

“Chết tiệt, ta luôn tin vào khoa học, ta chưa bao giờ nghĩ rằng sẽ có một ngày hoang đường như vậy!”

“Ta thực sự rất tò mò, tại sao Đấng Sáng Tạo của chúng ta lại nghĩ ra một mớ pháp tắc ngổn ngang như vậy chứ?”

Một số người thậm chí còn trực tiếp phản nài.

Đối với họ, dù cho có đến thì đó cũng là một “lĩnh vực” hoàn toàn mới.

“Hoạt động tự do mở cửa, thời gian giới hạn là hai mươi bốn giờ!”

“Sau hai mươi bốn giờ, mở động lực của tất cả các thuyền sẽ và xông vào hệ Ngân Hà.”

Ngay lúc này, một mệnh lệnh khác được truyền đến từ con tàu chính.

Những con tàu này neo đậu ở phía bên kia của hệ Ngân Hà, chờ nghênh đón vận mệnh không xác định.

...

Trên vùng trời của bờ biển.

Một vệt sao băng bay qua nhanh như cung tên.

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Sau khi đến vùng biển này, Tô Mộ trực tiếp bắt đầu tìm kiếm trải thảm.

“Đó là?”

Một lúc sau, ở một nơi ngoài vùng biển, Tô Mộ đã phát hiện ra manh mối.

Dưới Đôi Mắt Chân Thật, có rất nhiều chấm đỏ nằm rải rác dưới đáy biển.

“Phán đoán dựa trên dấu hiệu sinh mệnh, cấp bậc ở đây đều là tứ giai, có rất nhiều cấp tinh anh, thậm chí còn có cả cấp Lãnh Chúa!”

Xét từ tiến độ hiện thực sống lại, mức độ nguy hiểm của vùng biển này không cần nói cũng đủ biết.

Nguy hiểm cũng có nghĩa là cơ hội!

“Đi xuống xem sao!”

Hít một hơi thật sâu, Tô Mộ lao xuống biển.

Dòng nước biển lạnh buốt lập tức bao trùm hẳn.

May mà có thể chất mạnh mẽ chống đỡ lại, Tô Mộ hầu như không bị ảnh hưởng.

“Ta không cần hô hấp, thân thể của ta tự thích ứng được!”

Chương 567: Niềm vui sướng của Hải Vương.

Đáy biển mịt mờ, Tô Mộ dựa vào Đôi Mắt Chân Thật để bơi xuống.

Đang bơi, một đồ vật khổng lồ xuất hiện cách đó không xa.

Đó là một con cá mập dài hàng chục mét!

Đại dương khó lường trước được, kích thước của sinh vật biển cũng luôn rất lớn.

Mà con cá mập to như vậy, thực sự là cũng đủ khiến người ta sợ xanh mặt rồi, huống hồ nó ở ngay bên cạnh.

Tô Mộ dừng lại và nhìn chăm chăm vào con cá mập.

Hắn không hề có chút căng thẳng nào, mà thay vào đó là một cảm giác tươi mới.

Đây là lần đầu tiên mình quan sát một con cá mập ở khoảng cách gần như vậy.

Điều này thú vị hơn nhiều so với việc nhìn xuyên qua cửa kính

thủy tinh ở các công viên hải dương.

Tô Mộ thực hiện tư thế bơi ếch và bơi về phía con cá mập khổng lồ.

Lúc này, con cá mập khổng lồ dường như cảm thấy bị đe dọa và bơi về phía vị trí sâu hơn dưới đáy biển.

Nó bơi nhanh đến nỗi nó bỏ lại Tô Mộ ở phía sau.

“Chờ ta với!”

Tô Mộ quên mất đây là đáy biển, hét lớn với cá mập khổng lồ, miệng liên tục phun ra bong bóng.

Đó là lần đầu tiên hấn lặn biển, hấn thực sự không quen.

Nhưng có Đôi Mắt Chân Thật tập trung, con cá mập khổng lồ hoàn toàn không thể thoát khỏi lòng bàn tay của hấn.

“Chớp Nhoáng!”

Trong lòng suy nghĩ, Tô Mộ Chớp Nhoáng một cái, đã xuất hiện ngay trên lưng cá mập khổng lồ, bắt lấy vây của con cá mập.

Con cá mập khổng lồ rõ ràng là trở tay không kịp.

Nó bắt đầu bơi một cách điên cuồng, cố gắng giẫy Tô Mộ ra khỏi cơ thể.

“Người thành thật một chút cho ta!”

Tô Mộ giơ một ngón tay, búng nhẹ vào lưng cá mập khổng lồ.

Cứ như vậy, con cá mập khổng lồ lập tức trở nên ngoan ngoãn.

“Tên này có thể cảm nhận được sự đe dọa, hơn nữa nó còn là ma vật BOSS tứ giai, nên cũng có chút trí tuệ!”

Tô Mộ vỗ vỗ vào lớp da trơn bóng của con cá mập.

Con cá mập khổng lồ dường như đã hiểu ra điều gì đó và bơi về một hướng.

Rõ ràng nó có địa vị bá chủ trong khu vực này, các loài cá khác phải lần lượt nhường đường cho nó.

“Thú vị quá đi!”

Cười cá mập khổng lồ bơi dưới đáy biển, cảm giác này cũng khiến Tô Mộ cảm thấy nghiệm.

Cuối cùng ta đã nhận ra được niềm vui của Hải Vương rồi!

Cá mập khổng lồ bơi rất nhanh.

Một lúc sau, một người và một con cá mập đã xuống đến chỗ tận cùng của đáy biển.

“Ơ đây là bao nhiêu mét vậy?”

Cảm nhận được áp lực từ xung quanh, Tô Mộ cau mày lại.

Sở dĩ biển rộng huyền bí là do áp suất dưới nước rất lớn.

Biển sâu ba nghìn mét, áp suất đủ để làm tổn thương nội tạng của một người.

Nhưng bây giờ, áp lực này căn bản chẳng ảnh hưởng gì đến hắc cá.

“Vùng biển này thật sự sâu đến như vậy sao?”

Cá mập khổng lồ còn đang lặn xuống, Tô Mộ lộ ra vẻ nghi hoặc trên mặt.

Cho dù là rãnh biển sâu nhất được biết đến trên thế giới, với tốc độ bơi của cá mập khổng lồ, thì đáng lẽ ra nó cũng phải kết thúc từ lâu mới đúng.

Ngay khi hắc cá đang nghĩ vậy, con cá mập khổng lồ đã dừng lại.

Vùng biển sâu được bao quanh bởi bóng tối.

Đôi mắt của Tô Mộ lóe ra tia sáng, hắc cá cố gắng nhìn thấu khu vực trước mặt.

“Không nhìn thấu được sao?”

Điều khiến hắn bất ngờ là, tầm nhìn của Đôi Mắt Chân Thật đã bị cản trở.

“Đây là nơi có di tích sao?”

Tô Mộ cũng phản ứng lại.

Thứ duy nhất có thể cản trở được Đôi Mắt Chân Thật là lực lượng pháp tắc.

“Ở vùng biển sâu này, liệu có thể dùng được lửa hay không?”

Duỗi tay ra, Tô Mộ cố gắng hết sức ngưng tụ lực lượng.

Ngay sau đó, một quả cầu lửa bất chấp các định luật vật lý đã bùng cháy trong lòng bàn tay của hắn.

Đây là vùng biển sâu vạn mét!

Sự xuất hiện của quả cầu lửa là điều thực sự khó có thể tin nổi.

Tất nhiên, chỉ có ma lực mà Tô Mộ sở hữu mới có thể làm được điều này.

Nhắm mắt lại, Tô Mộ nâng quả cầu lửa trong lòng bàn tay lên.

Quả cầu lửa từ từ bay khỏi lòng bàn tay của hắn, hướng về khu vực phía trước.

Trong quá trình bay, quả cầu lửa ngày càng lớn dần.

Ngọn lửa chiếu sáng khu vực, cũng khiến đôi mắt của Tô Mộ phải mở to ra.

“Một thành phố dưới đáy biển?”

...

Hoa Đô.

Long Phi và những người khác bị bao vây bởi một nhóm người.

“Đây không phải là Long đội trưởng sao? Khách quý lâu ngày không gặp!”

Trong đám đông, một người bước ra, nói với giọng điệu chế giễu.

“Ta tới tìm Nam Cung Nghĩa Văn!” Long Phi nói.

“Long đội trưởng đích thân đến, ta đương nhiên nên nể mặt chút chứ!”

Người đàn ông cười, nháy mắt ra hiệu với cấp dưới bên cạnh.

Một lúc sau, một nhóm người khác lại đến đây.

Một người bị mọi người vây quanh, cả người toát ra khí chất cao quý.

“Tìm ta có việc gì?”

Nhìn thấy Long Phi, ánh mắt Nam Cung Nghĩa Văn lộ ra vẻ khinh thường.

Mặc dù Long Phi là một trong những cường giả nhất nhì trên thế giới này, nhưng trong mắt hắn, cũng chỉ là một tên thổ dân mà thôi.

Nhưng Nam Cung Nghĩa Văn vẫn luôn rất thưởng thức Long Phi, và cũng từng mời chào Long Phi.

“Thượng Quan Vân Lưu chết rồi!”

Long Phi không vòng vo, trực tiếp nói.

“Người nói gì?”

“Thượng Quan Vân Lưu sao có thể chết được?”

Lời nói này vừa dứt, nhiều giọng nói lần lượt vang lên với giọng điệu kinh ngạc.

Khi biết tin, nét mặt của Nam Cung Nghĩa Văn cũng thay đổi.

Thế lực của Thượng Quan Vân Lưu trong Hoa Đô cũng không hề

kém hơn hẳn.

Tồn tại có thể giết chết được Thượng Quan Vân Lưu thì cũng có thể giết được hẳn.

“Ai làm?” Nam Cung Nghĩa Văn trầm giọng lại hỏi.

“Hiên Viên!”

Long Phi nặng nề nói ra hai chữ.

“Hiên Viên?”

Chương 568: Căn thận có bấy?

“Ý người là tên Cung Thần tự phong đó?”

“Hắn không phải ở thành phố NJ sao? Sao hẳn lại đến Hoa đô?”

“Nghe nói hẳn và tên Tô Mộ đó hợp tác với nhau để giết một vị lão tổ, không phải tên Tô Mộ kia cũng đến đấy chứ?”

Ngay khi cái tên Hiên Viên xuất hiện, những người sống lại có mặt lập tức cảm thấy sợ hãi.

Trong thế giới ngày nay, ai mà không biết uy của Cung Thần và Pháp Thần?

Mặc dù những người sống lại đó đang bí mật nhắm vào Tô Mộ, nhưng ai dám thực sự nỗ lực hành động?

Ở giai đoạn này, thì ai mà còn không phải người gặp người trốn cơ chứ?

“Nam Cung chủ tôn, có để người của chúng ta nhanh chóng rút lui khỏi Hoa Đô không?”

“Đúng vậy, nếu không thì sắp xếp bọn họ ẩn nấp trong game, tiền vàng thu được trong khoảng thời gian này cũng đủ dùng ít lâu rồi!”

Hai người vội vàng lên tiếng.

Nam Cung Nghĩa Văn cũng lộ vẻ sợ hãi trên mặt.

Nhưng hẳn khác với những tên cấp dưới đó.

Nhìn chằm chằm vào Long Phi, Nam Cung Nghĩa Văn chậm rãi nói: “Cho nên người tới đây để khiêu chiến ta ư? Để chúng ta từng người người nhanh chóng lăn khỏi thành phố của người sao?”

Ngay khi những lời này vừa thốt ra, bầu không khí lập tức giảm xuống điểm đóng băng.

Những người sống lại có mặt cùng nhau giơ vũ khí lên, nhìn chằm chằm vào Long Phi và những người khác.

Chỉ cần Nam Cung Nghĩa Văn ra lệnh, họ sẽ trực tiếp hành động!

Cảm nhận được sát khí của đám người, Long Phi giơ tay tỏ ý đầu hàng.

“Tên Tô Mộ kia không tới, chỉ có một mình Hiên Viên tới!”

Lời nói của hắn khiến những người sống lại thở phào nhẹ nhõm.

Trong mắt những người sống lại này, Tô Pháp Thần mới là kẻ thù lớn nhất của họ.

“Người nói với ta chuyện này là muốn đổi lấy gì?”

Nam Cung Nghĩa Văn trầm tư một lúc rồi hỏi.

Long Phi liều mạng tới thăm, hiển nhiên không phải chỉ để truyền đạt tin tức cho hắn.

“Ta có thể giúp người đối phó Hiên Viên!”

Nhưng câu nói tiếp theo của Long Phi lại khiến cho Nam Cung Nghĩa Văn nhú lông mày lại thành một chữ hình.

Hắn neho mắt, nhìn chằm chằm vào Long Phi và những đội viên trong nhóm.

“Người muốn gài bẫy ta ư?”

Một lúc sau, hắn cười khinh thường.

Trong thời gian này, Long Phi vẫn luôn âm thầm quấy rầy những người sống lại từ trong bóng tối.

Bất kể từ quan điểm nào, Long Phi nên là kẻ thù của họ mới đúng.

“Tuy Hiên Viên giết Thượng Quan chủ tôn, nhưng cũng chọc giận những cấp dưới của Thượng Quan chủ tôn.”

“Trận chiến đó, nhiều người vô tội đã chết, ta không muốn nhìn thấy máu chảy thành sông ở nơi này!”

Long Phi thở dài, giọng điệu cùng biểu cảm đều đủ động lòng người.

Nam Cung Nghĩa Văn khẽ gật đầu, suy nghĩ của hắn cũng hơi thay đổi.

Giống như Long Phi đã nói, nếu họ thực sự bị Hiên Viên buộc phải chạy trốn, cũng không thể khiến cho những người thổ dân ở đây sống dễ dàng được khi họ rời đi.

“Tôn chủ, cẩn thận có bẫy!” Một tên lính thân tín đột nhiên thấp giọng nói.

Nam Cung Nghĩa Văn chắc chắn biết điều này.

Hắn không vội bày tỏ ý kiến, sờ sờ cằm, nhíu mày thật sâu.

Đám người Long Phi cũng lẳng lặng tại chỗ chờ đợi, không hề mở miệng thúc giục.

Vào những lúc như thế này, bọn họ càng phải bình tĩnh!

“Ta không tin các người!”

Đợi một lúc lâu, Nam Cung Nghĩa Văn mới mở miệng.

Hắn vừa nói xong, ánh mắt của những tên cấp dưới của hắn cũng xuất hiện sát ý, bất cứ lúc nào cũng có thể ra tay với nhóm người

Long Phi.

“Hắn là các người đều biết tin thành phố HN xuất hiện di tích đúng không?”

Đúng lúc này, giọng nói của Văn Diệu vang lên.

“Tô Pháp Thần vẫn luôn truy tìm vị trí của di tích, chắc chắn bây giờ đã đang trên đường chạy tới thành phố HN.”

“Bây giờ trong thành phố này, Hiên Viên hoàn toàn thuộc về trạng thái tứ cố vô thân.”

“Hắn có sự tin tưởng nhất định với chúng ta, chúng ta có thể đưa hắn đến nơi các người muốn hắn đến.”

Giọng nói của vị phó đội trưởng này to lớn vang dội, lời nói cũng làm ánh mắt Nam Cung Nghĩa Văn sáng người.

Tin tức thành phố HN xuất hiện di tích là thật.

Nếu không cách nhau quá xa thì Nam Cung Nghĩa Văn cũng muốn tới húp một bát canh.

Dựa vào sự cường thế của Tô Pháp Thần kia thì sao có thể chấp tay nhường người?

“Điều kiện của các người là gì?” Nam Cung Nghĩa Văn rung động.

Hội Thí Thần vốn tiến hành các hành động nhằm vào Tô Pháp Thần.

Ai có thể giết chết Tô Pháp Thần thì người đó có thể trở thành thế lực đứng đầu trong hiện thực, điều này vốn là điều người sống lại hiểu rõ trong lòng mà không nói ra.

Không giết được Pháp Thần, nếu có thể giết Cung Thần thì cũng đủ để hắn trở hết tài năng!

Long Phi nghe vậy nội tâm thầm thở phào nhẹ nhõm.

“Thứ nhất: Người phải đảm bảo với ta, sau khi giết chết Hiên

Viên, người sống lại và người chơi có thể chung sống hoà bình, chúng ta sẽ dâng lên 50% tiền lời khi giết quái cho các người, nhưng các người không được tùy tiện ra tay với chúng ta!”

“Thứ hai: Người phải giúp ta và đội viên của ta mạnh hơn!”

Hai yêu cầu nghe có vẻ cũng không khó thực hiện.

Mà hai yêu cầu này cũng là yêu cầu sau khi Long Phi và Văn Diệu suy nghĩ cẩn kẽ.

Ít nhất, trong mắt người sống lại, hai yêu cầu này tuyệt đối hợp lý!

“Yêu cầu của người nghe có vẻ rất hợp lý, nhưng ta nhận được gì?” Nam Cung Nghĩa Văn nở nụ cười.

Văn Diệu bước về phía trước một bước, khuôn mặt mang theo nụ cười nhỉnh nọt: “Sao người lại không nhận được gì chứ?”

“Tuy người sống lại ở Hoa Đô rất nhiều, nhưng số lượng người chơi của chúng ta cũng không thể khinh thường, nếu người có thể đáp ứng yêu cầu của chúng ta thì chúng ta sẽ biết ơn người.”

Chương 569: Kể hèn Hiên Viên?

“Cứ như vậy, địa vị của người trong số những người sống lại tất nhiên sẽ cao hơn, tới lúc đó, toàn bộ thành phố Hoa Đô cũng sẽ do người quyết định!”

“Nghe có vẻ không tệ.” Nam Cung Nghĩa Văn rung động.

Lời nói của Văn Diệu thật sự nói trúng tâm sự của hắn.

Nếu thật sự có thể cân bằng người chơi ở thế giới hiện thực và người sống lại, hắn có thể trở thành vua của Hoa Đô này.

Chờ đến ngày trò chơi sống lại tới, cường giả của Nam Cung gia sẽ liên tục giáng thế, địa vị của hắn cũng sẽ càng thêm củng cố.

Đương nhiên là mọi chuyện đều có một tiền đề.

Đó là giết chết Hiên Viên!

“Ta chấp nhận đề nghị của người, nhưng đối phó Hiên Viên là một chuyện lớn, ta cần phải thương lượng với những người sống lại khác.”

“Trong khoảng thời gian này, các người có thể giữ chân Hiên Viên không?”

Nam Cung Nghĩa Văn quyết định quan sát trước.

“Không thành vấn đề, chúng ta có thể nói với Hiên Viên rằng đang tìm đại bản doanh của những người sống lại khác, sau đó tùy cơ hành động, đánh bại từng tên.”

“Nhưng sợ là hắn không chờ được bao lâu, người chỉ có tối đa là hai ngày!”

Không chờ Long Phi tỏ thái độ, Văn Diệu đã giành mở miệng trước.

“Đúng rồi, nếu hắn ra tay thì người chính là mục tiêu đầu tiên!”

Nói xong, hắn còn không quên bổ sung thêm một câu.

“Người đang uy hiếp chúng ta à?” Một người không nghe nổi nữa, tức giận hét lên.

Văn Diệu nhún vai rồi cười to: “Ta chỉ đưa ra một lời khuyên cho các người mà thôi.”

“Dù Hiên Viên có mạnh đi nữa cũng chỉ là một người, hơn nữa còn là một cung thủ da giòn, nếu chúng ta có thể đưa hắn tới sân vận động Tổ Ong, cộng thêm hơn mười nghìn người sống lại cùng ra tay, các người cảm thấy sẽ thế nào?”

Kế hoạch này làm nhóm người sống lại nhìn nhau.

Sân vận động Tổ Ong là trung tâm thể thao lớn nhất Hoa Đô, bên trong có thể chứa mấy chục nghìn người.

Không thể không nói rằng đây là một ý tưởng không hề tệ chút

nào.

Bọn họ chỉ nghỉ ngơi, Văn Diệu không phải là người sống lại chứ?

Văn Diệu như nhận ra ánh mắt khác thường của những người sống lại đó, khuôn mặt vẫn nở nụ cười nịnh nọt ấy.

“Ta là một người thông minh, người thông minh đều rất thức thời.”

“Vất vả lắm mới thuyết phục được Long đội trưởng, ta không hy vọng việc hợp tác của chúng ta phải ngâm nước nóng.”

Nói đến đây, Văn Diệu nhìn chăm chăm quần áo trên người Nam Cung Nghĩa Văn.

“Trang bị của người không tệ nhỉ!”

Hắn có ý chỉ, trong ánh mắt mang vẻ tham lam.

“Ha ha!”

Nam Cung Nghĩa Văn nghe vậy không giận mà lại bật cười.

So với Long Phi mềm cứng không ăn thì người như Văn Diệu càng dễ khống chế hơn.

“Sau khi chuyện này thành công, bộ trang bị này chính là của người!”

“Vây cảm ơn Nam Cung tôn chủ nhiều!”

Văn Diệu cũng cười khà khà.

Nam Cung Nghĩa Văn khẽ vẫy tay, nhóm người sống lại vây quanh Long Phi tránh ra một con đường.

“Hai ngày sau cứ làm theo lời người nói, đưa Hiên Viên tới sân vận động Tổ Ong.”

“Ta sẽ dẫn theo rất nhiều người ở bên ngoài sân vận động, một khi các người giở trò, kết cục của những người đó chỉ có chết.”

Nam Cung Nghĩa Văn để nhóm người Long Phi rời đi nhưng không quên đưa ra lời cảnh cáo.

“Tôn chủ thật sự tin tưởng bọn họ ư?”

“Nếu bọn họ lừa chúng ta, thật ra tên Tô Pháp Thần đó đã tới Hoa Đô, hai ngày sau chúng ta mai phục trong Tổ Ong , vậy chẳng phải chúng ta sẽ?”

Ngay sau khi nhóm người Long Phi đi xa, hai tâm phúc không nhận được mở miệng.

“Vội vàng cái gì, chúng ta còn hai ngày nữa mà!”

Nam Cung Nghĩa Văn cười nhạt, ánh mắt sâu xa.

“Hai người các người lập tức phái người đi nói cho các tôn chủ khác, Hiên Viên đã đến Hoa Đô, sau đó giết Thượng Quan Vân Lưu.”

“Lại dùng danh nghĩa của ta mời bọn họ cùng đối phó Hiên Viên, để bọn họ dò đường trước.”

Thời gian hai ngày cũng không nhiều.

Chuyện Nam Cung Nghĩa Văn phải làm cũng không ít.

Mượn sức những người sống lại khác, thành lập uy vọng, trở thành minh chủ liên minh giết chết Hiên Viên, những chuyện này không phải làm một lần là xong.

“Còn chuyện rốt cuộc Tô Pháp Thần có ở Hoa Đô hay khấn sẽ nghĩ cách xác nhận!”

Mà điều quan trọng nhất là hắn cần phải đảm bảo khi đối phó với Hiên Viên, Tô Mộ tuyệt đối không thể nhúng tay vào.

Không có Pháp Thần giúp đỡ, một Hiên Viên nho nhỏ.

Không đáng phải sợ hãi!

Biển sâu.

Tô Mộ ném thêm mấy viên hoả cầu bay về phía mảnh di tích phía trước.

Ánh lửa chiếu sáng đáy biển, cũng làm hần nhìn thấy rõ toàn bộ di tích.

Đó là một khu kiến trúc khổng lồ.

Kiến trúc bên trong cực kỳ kỳ lạ.

“Giống như cung điện thời cổ nhưng lại có một số thứ không phù hợp, chuyện này quá kỳ quái!”

Có pháp tắc trở ngại nên Tô Mộ cũng không nhìn rõ lắm.

Nhưng dưới bức tường thành nguy nga kia lại có một vài vật thể nhìn giống như ô tô.

Không chỉ là những chiếc ô tô đó mà hần còn nhìn thấy vật thể giống như là phi thuyền vũ trụ.

Dù mấy thứ này giống như cái gì thì đều có vẻ không thể tưởng tượng được!

Phải biết rằng đây là mười nghìn mét dưới đáy biển!

“Chẳng lẽ trước kia trên Lam Tinh cũng từng sinh ra nền văn minh trí tuệ mạnh mẽ sao?”

“Nhưng những người đó đã đi đâu rồi?”

Bí mật dưới biển rộng quá nhiều, ý tưởng này cũng làm Tô Mộ nặng nề thở một hơi.

“Ục ục!”

Bong bóng khí phun ra từ trong miệng hần, cũng làm nội tâm chấn động của hần hơi bình tĩnh lại.

Nhà khoa học hiện đại thật sự từng có phỏng đoán này.

Mọi người cũng đều biết truyền thuyết Atlantis.

Nhưng tình huống cụ thể thì cần thăm dò và khai quật thêm.

Tô Mộ vỗ nhẹ vảy cá mập khổng lồ rồi chỉ về phía di tích.

Chương 570: Vượt giới đến.

Cá mập khổng lồ vẫy đuôi, không hề có ý định bơi về phía trước.

“Thôi được rồi!” Tô Mộ gãi đầu, cũng không trách nó.

Di tích này còn chưa mở ra nên vẫn có lực pháp tắc cản lại, cá mập khổng lồ không thể đi qua được.

“Người đi đi!”

Tô Mộ trôi xuống dưới người cá mập khổng lồ rồi nhẹ nhàng vỗ đầu nó.

Dưới thân hình không đối xứng này, Tô Mộ có vẻ vô cùng nhỏ bé.

Nhưng cá mập lại biến mất nhanh như chớp.

“Ta đáng sợ như vậy à?”

Tô Mộ không khỏi trợn trắng mắt.

Mình còn chưa đủ thân thiện hòa ái à?

Nếu là lúc trước thì chỉ sợ nơi đây đã trở thành một “biển lửa” rồi.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ vừa suy nghĩ, cơ thể đã Chớp Nhoáng thẳng đến di tích.

“Thùng!”

“Xì!”

“Bùm bùm!”

Giây tiếp theo, cả người hấn đâm vào một bức tường vô hình, lực

pháp tắc mạnh mẽ cũng hiện ra.

Tia sét pháp tắc xuất hiện trong biển, không chút khách sáo rơi xuống trên người hắn.

Cùng lúc đó, trên người Tô Mộ cũng xuất hiện một luồng pháp tắc triệt tiêu tia sét rơi xuống.

Chút lực pháp tắc này đã không làm gì được thân thể Thần của hắn.

“Chắc là có thể đi qua!”

Chuyện này làm Tô Mộ cảm thấy hơi tự tin.

Vì để phòng ngừa chuyện lỡ như, hắn lấy hai mảnh huân chương của Thần mình lấy được từ tháp Sa Đoạ ra.

Tô Mộ vươn tay bắt đầu thử với tới bức tường không khí.

“Bùm bùm!”

Lực pháp tắc lập tức xuất hiện và ngăn cản hắn đi tới.

Những pháp tắc đủ để trí mạng với những người khác lại bị văng sáng phát ra từ trên người Tô Mộ chặn lại.

“Xì!”

Hắn càng đi vào sâu, lực pháp tắc cũng trở nên càng ngày càng mạnh.

Những những pháp tắc này chỉ có thể làm tốc độ của hắn giảm xuống mà không có cách nào chặn hắn ở bên ngoài.

Muốn tiến vào di tích này thì đơn giản chỉ là mất nhiều thời gian một chút mà thôi.

“Chủ nhân, người có ở đây không?”

Đúng lúc này, một giọng nói vang lên trong đầu Tô Mộ.

“Hiên Viên?”

Tô Mộ hơi sững sốt, sau đó lập tức phản ứng lại.

Mình có thể thành lập liên hệ với Hiên Viên thì tất nhiên Hiên Viên cũng có thể “gọi điện thoại” cho mình.

Nhìn bức tường pháp tắc trước mặt, Tô Mộ lùi lại.

“Sao vậy?”

Tô Mộ tập trung suy nghĩ rồi lên tiếng hỏi.

“Bây giờ người ở thành phố HN đúng không?”

“Đúng vậy, ta ở ngay lối vào di tích, đang nghĩ cách đi vào!”

Đối với Hiên Viên, Tô Mộ không chút giấu giếm.

“Là thế này, Long Phi có một kế hoạch, chuẩn bị tập hợp tất cả người sống lại ở Hoa Đô với nhau, nhưng kế hoạch này cần người phối hợp!” Hiên Viên nhanh chóng trả lời.

“Hắn muốn ta xuất hiện trước mặt người sống lại ở thành phố HN, làm người sống lại ở Hoa Đô yên tâm à?”

Tô Mộ suy nghĩ một lúc là đoán ra ý định của Long Phi.

Người sống lại biết mình và Hiên Viên liên thủ giết chết vị lão tổ kia.

Nếu Pháp Thần và Cung Thần xuất hiện ở Hoa Đô cùng lúc, thì những người sống lại đó tuyệt đối không dám hành động thiếu suy nghĩ.

“Ta biết rồi!”

Tô Mộ đã biết nên làm thế nào.

Bên phía Hiên Viên thì hắn hoàn toàn không cần phải lo lắng.

Cho dù có thêm mấy “lão tổ” xuất hiện thì cũng không đủ để Hiên Viên đánh.

“Thời gian càng đẩy về sau thì pháp tắc ở đây càng yếu.”

“Không cần vội vàng!”

Tô Mộ không tiếp tục xâm nhập bức tường pháp tắc nữa.

Đối với hắn, mười nghìn mét dưới đáy biển chỉ cần một kỹ năng Chớp Nhoáng.

“Rào rào!”

Trên mặt biển yên tĩnh đột nhiên vọt lên một bóng dáng, cùng lúc đó, sau lưng bóng người đó cũng xuất hiện một đôi cánh hỏa diễm.

“Tìm người sống lại trước đã!”

Tô Mộ nhanh chóng bay về phía thành phố HN, đồng thời mở Đôi Mắt Chân Thật ra.

Cách làm những người sống lại đó biết mình ở thành phố HN rất đơn giản.

Chỉ cần mình gây ra chuyện lớn ở thành phố HN thì chắc chắn tin tức sẽ truyền tới Hoa Đô.

...

Thế giới vị diện.

Tổ địa Lâm gia.

Một trận pháp phủ kín đá quý ma pháp đang tiến hành hoàn thiện thêm một bước.

Hơn một trăm nhân vật cấp lão tổ đang tụ tập ở đây, đỉnh đạc lên tiếng.

“Lần này chư vị cùng vượt giới, chắc chắn tên Tô Mộ kia sẽ không nhảy nhót được nữa!”

“Đúng vậy, mong các vị tới thế giới hiện thực có thể chăm sóc con cháu trong tộc chúng ta một vài.”

Bốn người chuẩn bị vượt giới được vây quanh ở trung tâm, giống như chúng tinh phủng nguyệt.

“Các vị yên tâm, chắc chắn chúng ta sẽ chăm sóc.”

Bốn người mỉm cười, thấy ai cũng đồng ý.

“Sắp đến lúc rồi!”

Lúc này, lão tổ phong Thần của Lâm gia mở miệng.

“Tiếp theo, mong mọi người dốc hết sức hỗ trợ!”

Bốn người đi vào giữa trận pháp, ôm quyền thăm hỏi những người ở bên ngoài.

Sau khi chuẩn bị thêm một lúc, lão tổ phong Thần của Lâm gia dẫn đầu ra tay.

Cả người hấn phát ra một luồng năng lượng bàng bạc, kích hoạt toàn bộ trận pháp.

Ngay sau đó, ba người trong trận lần lượt lấy ra một mảnh huân chương của Thần.

Ba mảnh huân chương ghép thành một hình tam giác, bao phủ bốn người ở bên trong.

Sau khi huân chương và năng lượng trên trận pháp hô ứng với nhau, lão tổ phong Thần của Lâm gia hô to một tiếng.

“Các vị, mong các vị hãy dốc toàn lực, trong vòng một ngày, bọn họ có thể vượt giới thành công!”

Dựa vào sức mạnh của một mình hấn và trận pháp này, muốn làm bốn người giữ thực lực tới thể giới hiện thực là chuyện không thể nào.

“Nhờ mọi người!”

“Cần phải làm tên thổ dân kia biết thực lực của chúng ta!”

“Mọi người đều ra tay đi!”

Hơn trăm vị lão tổ nhanh chóng ra tay.

Sức mạnh của trăm người hội tụ thành một luồng năng lượng vô cùng khổng lồ.

Dưới sự khuấy nhiễu của luồng năng lượng này, tam giác hình thành từ ba mảnh huân

Chương 571: Hiên Viên không chết, mọi chuyện không cần phải bàn nữa.

chương của Thần dần dần biến thành một cánh cửa truyền tống.

Bốn người Lâm Đại liếc nhìn nhau, đưa cơ thể hoàn toàn đi vào bên trong cánh cửa truyền tống.

Chỉ cần thêm một thời gian nữa thôi là bọn họ có thể đến thế giới hiện thực mà giữ lại được phần lớn thực lực rồi.

Trên mặt biển thành phố HN.

Mấy con thuyền đang giương buồm xuất phát.

Tuy đã không có những cách điều khiển của thế giới hiện thực, những tốc độ lái thuyền của những người sống lại này cũng không hề chậm.

Chiến sĩ dùng sức chèo thuyền, pháp sư không ngừng sử dụng kỹ năng hệ phong đưa thuyền buồm tiến lên.

“Chị Phi Tuyết, chúng ta làm vậy có phải đã đắc tội quá nhiều người rồi không?”

Trên một con thuyền khá lớn, hai người đẹp đang đứng ở đầu thuyền nói chuyện.

“Ta không rảnh để lo nhiều chuyện như vậy, không có thuyền thì những người đó căn bản không ra được biển, càng đừng nói là tìm thấy di tích!” Gương mặt Lê Phi Tuyết mang theo vài phần âu lo, nhưng trong giọng nói lại không hề có chút hối hận nào.

Cho dù bây giờ những người sống lại khác bắt đầu tạo thuyền thì

thời gian cũng sẽ cực kỳ cấp bách.

Hơn nữa, những chiếc thuyền đó có thể ra biển hay không còn khó mà nói được.

Tiến vào di tích sẽ có hạn chế về số người, chỉ cần bọn họ có thể tìm thấy di tích trước, cho dù những người khác đuổi theo thì cũng không làm được gì.

Cô gái này cũng không nói đến những chuyện khác nữa.

Hai người cùng nhìn về phía biển rộng phía trước.

Muốn tìm thấy vị trí của di tích trên mặt biển mênh mang này, bọn họ còn mất rất nhiều thời gian!

“Chị Phi Tuyết, người nhìn kia!”

Đúng lúc này, trên thuyền truyền đến một tiếng gọi.

Lệ Phi Tuyết vội vàng nhìn về phía hắc đang chỉ.

Tuy khoảng cách rất xa, nhưng trong bóng tối, ngọn lửa phía chân trời kia lại cực kỳ rõ ràng.

“Đó là thứ gì?”

“Không biết nữa!”

“Hình như là một người!”

Những người khác cũng nhìn theo và nhúu chặt mày lại.

“Đúng rồi, nghe nói tên Tô Pháp Thần kia có một đôi cánh lửa, có phải là hắc không?” Có người đột nhiên hô to.

“Tránh hắc đi!”

Nghe thấy thế, vẻ mặt Lệ Phi Tuyết lập tức thay đổi, vội vàng ra lệnh.

“Xoay bánh lái!”

“Tốc độ cao nhất!”

Những cấp dưới lập tức bận bịu làm việc.

Mấy con thuyền đều cùng quay về một hướng.

Tuy tốc độ chạy của bọn họ cũng nhanh, nhưng lại không nhanh bằng ánh lửa phía chân trời kia.

“Ta là Tô Pháp Thần, di tích trên biển thuộc về ta, ai tới kẻ đó chết!”

Một giọng nói vang dội vang lên từ trên không trung.

Giây tiếp theo, trên những con thuyền này cùng lúc xuất hiện một bức tường lửa.

Ngọn lửa mạnh mẽ không thể ngăn cản, một vài người sống lại lập tức bị thiêu thành tro.

Không quan tâm sống chết của những người bên dưới, đôi cánh hỏa diễm sau lưng Tô Mộ nhanh chóng vẫy. Chỉ trong chớp mắt, hắn đã biến mất ở phía chân trời.

“Dập lửa!”

“Ngọn lửa này quá mạnh, căn bản không thể dập được!”

“Đừng chạm vào ngọn lửa đó, bỏ thuyền!”

Không thể dập được ngọn lửa trên thuyền, những người sống lại này chỉ có thể bỏ thuyền chạy trốn.

Bọn họ nhảy xuống biển, tận mắt nhìn thấy những chiếc thuyền đó chìm xuống đáy biển.

“Tên Tô Pháp Thần đáng chết này, thật sự quá kiêu ngạo!”

“Khinh người quá đáng, khinh người quá đáng, chỉ dựa vào một câu của hắn là chúng ta phải trở về ư?”

“Không báo được thù này, ta không cam tâm!”

Những người này ngâm mình trong nước biển, không ngừng tức giận đắm vào mặt nước.

“Đủ rồi!”

Một tiếng gầm giận dữ đột nhiên vang lên.

Những người khác lập tức ngậm miệng lại.

Khuôn mặt Lệ Phi Tuyết đầy lạnh lẽo, mái tóc dài ướt đầm vì nước biển.

Tuy lúc trước từng nghe nói thực lực của Tô Pháp Thần vô cùng mạnh, nhưng sau khi thật sự kiến thức đến thực lực của Tô Mộ, trong lòng nàng chỉ còn lại hai chữ.

Kinh khủng!

Không có thuyền, nếu bọn họ tiếp tục ở lại đây thăm dò thì kết cục chỉ có con đường chết.

“Bơi về!”

Lệ Phi Tuyết ra lệnh cho mọi người.

“Chị Phi Tuyết, chúng ta bỏ qua như vậy ư?”

“Đúng vậy, chúng ta phải nuốt cơn tức này xuống sao?”

Mấy tên cấp dưới hô to với vẻ không cam lòng.

“Truyền lời của hần lại, còn về chuyện những người khác sẽ làm như thế nào thì chúng ta không quan tâm được.”

“Nhưng ta cảnh cáo các người, nếu ai muốn trêu chọc hần.”

Nói đến đây, ánh mắt Lệ Phi Tuyết trở nên âm trầm, giọng nói mang kèm khí lạnh.

“Chắc chắn người đó phải chết!”

Bốn chữ này vừa xuất hiện, khuôn mặt mọi người lập tức trở nên tái nhợt, một câu cũng không nói ra được.

...

Bởi vì kênh chat trong game Thần Đồ nên tin tức ở rất nhiều nơi trong thế giới hiện thực được lan truyền rất nhanh.

Hành động của Tô Mộ ở thành phố HN đã chọc giận những người sống lại muốn ra biển thăm dò di tích.

Nội tâm bọn họ phần nộ nhưng lại không có ai dám ra biển, chỉ có thể phát tiết cơn tức này ngoài miệng.

“Tô Pháp Thần quá kiêu ngạo, chỉ với một câu đã một mình bá chiếm toàn bộ di tích!”

“Đúng vậy, nếu cứ tiếp tục như vậy thì phải làm sao? Những di tích sau này còn có phần của chúng ta nữa không?”

“Không diệt người này, sau này hắn sẽ chỉ càng ngày càng kiêu ngạo, chúng ta cần phải tăng tốc kế hoạch diệt trừ hắn!”

Nhóm người sống lại gia nhập hội Thí Thần không ngừng bàn luận, quyết tâm diệt trừ Tô Mộ cũng càng thêm kiên định.

“Đúng rồi, bây giờ chỉ có một mình Hiên Viên ở Hoa Đô, còn Tô Pháp Thần lại ở thành phố HN, hai người này đều phải diệt trừ, không bằng chúng ta giải quyết Hiên Viên, cũng coi như là chặt đứt một cánh tay của Tô Mộ!”

“Chạng vạng ngày mai ta sẽ tập kết nhân thủ diệt trừ Hiên Viên, người sống lại có thể tới đều có công lao!”

Chương 572: Hiên Viên không chết, mọi chuyện không cần phải bàn nữa. (2)

Nam Cung Nghĩa Văn cũng coi như là nhân vật trung tâm trong hội Thí Thần, nhân cơ hội này, hắn vẩy cao lá cờ đối phó Hiên Viên.

“Đúng là một cơ hội tốt, so với Tô Mộ thì chắc chắn Hiên Viên sẽ yếu hơn!”

“Ta đang ở gần Hoa Đô, Nam Cung huynh chuẩn bị ra tay ở đâu, xin hãy báo trước.”

“Cần phải làm tên Tô Mộ kia biết sự lợi hại của chúng ta, giết chết Hiên Viên cũng coi như một lời cảnh cáo với hắn!”

“Mọi người bỏ qua thành kiến, đối phó với hai kẻ địch lớn này trước!”

Xuất phát từ sự phẫn hận với Tô Mộ, cộng thêm việc bị đè nén không dám ngẩng đầu, Nam Cung Nghĩa Văn vừa lên tiếng thì tất cả mọi người đều hưởng ứng.

Tất cả lão đại của nhóm người sống lại trong Hoa Đô tập trung ở một quán rượu trong game Thần Đồ, mà người cầm đầu là Nam Cung Nghĩa Văn cùng bàn bạc.

“Nam Cung huynh, Hiên Viên cũng khó đối phó, người chắc chắn như vậy ư?”

Không ít người vẫn đang băn khoăn.

“Chạng vạng ngày mai, Hiên Viên sẽ bị dẫn tới sân vận động Tô Ong, người của chúng ta có thể tập kết trước ở đó, chờ đến khi hắn xuất hiện, mấy chục nghìn người đồng loạt ra tay.”

“Cho dù cấp bậc của hắn có cao, nhưng một cung tiễn thủ có thể chịu được sát thương của hơn mười nghìn người chắc?”

Nam Cung Nghĩa Văn mỉm cười trả lời như đã dự đoán trước.

“Hơn mười nghìn người tập kết sẽ gây ra tiếng động không nhỏ, sao người có thể bảo đảm rằng Hiên Viên sẽ cắn câu?”

Phương pháp tuy hay, nhưng trong mắt những người khác, Hiên Viên không phải là kẻ ngốc.

Cường giả cấp bậc này sao có thể chui vào bẫy của bọn họ được?

“Mọi người yên tâm, ta có vị Long đội trưởng, Long Phi làm nội gián!”

Nam Cung Nghĩa Văn không giấu giếm, nói luôn cuộc trò chuyện giữa hắn và Long Phi ra.

Sau khi nghe thấy điều kiện Long Phi đưa ra, tất cả lão đại nhóm người sống lại đều nhúu mày.

“Chúng ta phải suy nghĩ đã!”

Một khi đồng ý với điều kiện của Long Phi, vậy cũng có nghĩa là nhường ra lợi ích vốn thuộc về bọn họ.

“Có phải làm vậy hơi mạo hiểm không? Nếu để tên Long Phi kia tập kết tất cả thổ dân thì chúng ta sẽ rất phiền phức!” Một người đưa ra dị nghị.

Đám thổ dân đó với bọn họ giống như bọn họ với Hiên Viên vậy.

Chia năm xẻ bảy không làm được việc, nhưng nếu bị Long Phi ghép thành một miếng ván sắt thì uy hiếp với bọn họ không hề nhỏ hơn Hiên Viên!

“So với Hiên Viên thì Long Phi là gì chứ?”

“Hơn nữa, đám thổ dân đó tham sống sợ chết, không dám khởi xướng chiến tranh với chúng ta đâu!”

Nam Cung Nghĩa Văn mỉm cười.

“Đúng là các vị đã hơi áp bách đám thổ dân đó quá rồi.”

“So với việc dồn bọn họ vào đường cùng, không bằng chung sống hòa bình.”

Nói đến đây, các lão đại người sống lại rơi vào trầm tư.

Nếu tính theo về lâu về dài thì bọn họ chỉ lời chứ không lỗ.

“Được, cứ quyết định như vậy đi!”

“Ta cũng đồng ý, nhưng cần phải nói với tên Long Phi đấy, Hiên Viên không chết, mọi chuyện không cần bàn nữa!”

“Không chỉ như vậy, người còn phải nói với hắn rằng, nếu ngày

mai Hiên Viên không chết, chúng ta sẽ làm đám thổ dân đó phải trả giá!”

Một lúc lâu sau, mọi người đều nhất trí.

Trên mặt biển, một hòn đảo không tên.

Tô Mộ lười biếng nằm trên bãi biển tùy ý để nước biển cọ rửa cơ thể.

Đã thăm dò được vị trí di tích đáy biển, trước khi lực pháp tắc yếu bớt, đúng lúc có thể thả lỏng nghỉ ngơi một lúc.

“Làm bữa tiệc hải sản lớn nhỉ!”

Tô Mộ ngồi dậy rồi chui xuống mặt biển.

Khu đá ngầm trải rộng các loại sinh vật.

Có sò hến, tôm, cá và cua.

Nếu là tiệc hải sản thì tất nhiên chủng loại phải phong phú một chút.

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Vừa mở kỹ năng góc nhìn ra, Tô Mộ đã thu hết cảnh tượng của mảnh hải vực này vào trong đáy mắt.

“Con cua này to thật!”

Một con cua to nhanh chóng rơi vào trong tầm mắt của hắn.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ vừa suy nghĩ, hắn đã đi tới phía sau con cua to này.

Nhìn từ thân hình thì con cua này còn to gấp đôi hắn.

Hiển nhiên đây là một con ma vật loại cua chịu ảnh hưởng của pháp tắc.

Tô Mộ cũng không khách sáo với nó, nhẹ nhàng bắn vào đầu nó

một cái.

Con cua to trợn hai mắt rồi ngửa bụng lên mặt biển.

Kéo càng cua còn thô to hơn cánh tay mình gấp mấy lần, cảm giác thềm ăn của Tô Mộ lập tức xuất hiện.

“Bên kia còn có một con tôm hùm to!”

“Ta không nhìn nhầm chứ? Đó là một con cá ngừ vây xanh à?”

“Mấy con sò hến này cũng to thật!”

Tô Mộ không ngừng tìm kiếm “nguyên liệu nấu ăn tươi ngon” trong vùng biển này bằng Đôi Mắt Chân Thật.

Một thời gian sau, trên đảo nhỏ có khói bếp bay lên.

“Nguyên liệu nấu ăn cao cấp thường chỉ cần phương pháp nấu nướng giản dị nhất.”

Thân là một đại sư trù nghệ, Tô Mộ lấy nguyên liệu tại chỗ.

Lửa trại sáng ngời, mùi hương bay khắp nơi.

Một bữa tiệc hải sản phong phú đặt ngay trước mặt hắn.

“Nhưng một người không ăn được hết!”

Nguyên liệu nấu ăn không chỉ mới mẻ mà trọng lượng cũng có thể nói là rất nhiều.

Nếu đặt trong những nhà ăn xa hoa đó thì chắc chắn sẽ làm những người giàu có kia cướp vỡ đầu.

“Xuất hiện đi, Tử Long!”

Tô Mộ đột nhiên nghĩ tới hình như mình còn một con sủng vật!

“Grừ!”

Sau khi Tử Long được triệu hồi sau nhiều ngày, hành động đầu tiên của nó là tức giận gầm một tiếng với Tô Mộ.

Giống như muốn nói: Người biết mấy ngày nay ta sống như thế nào không!

“Đừng nóng giận, tới đây, ăn bữa tiệc lớn nào!”

Tô Mộ vội vàng trấn an “bé”.

Đối mặt với bữa tiệc hải sản ngon miệng này, nó cũng không khách sáo.

Một người một rỗng bắt đầu ăn uống thỏa thích.

“Quá ngon!”

Chương 573: Hạ gục một cung tiền thủ chỉ trong chớp mắt?

Sau khi ăn no, Tô Mộ ngồi trên bờ cát thưởng thức cảnh biển.

Một ngày nào đó, mình cũng phải tìm một hải đảo thể nghiệm cái gì gọi là sống sót trên hoang đảo mới được.

“Grừ!”

Một tiếng rỗng ngâm vang lên.

Tử Long vẫy hai cánh chui vào trong biển.

Đây là lần đầu tiên nó nhìn thấy biển nên không nhận được.

“Người đi chơi đi, ta nghỉ ngơi một lát!”

Nếu ở trong trò chơi thì Tô Mộ không yên tâm về Tử Long lắm, nhưng trong thế giới hiện thực thì cũng kệ nó.

“Thời gian tiếp theo phải tìm cách tăng cấp cho Tử Long nữa.”

Tô Mộ ngáp một cái rồi treo một chiếc võng lên.

Hắn nhàn nhã nằm lên bên trên, cơn gió biển nhẹ nhàng thổi qua, toàn bộ thế giới đều trở nên yên tĩnh.

...

“Nắm chặt thời gian, tốc độ hành động phải nhanh, không được khiến cho bất cứ kẻ nào chú ý!”

So với Tô Mộ đang nhàn nhã ở bên kia thì không khí trong thành phố Hoa Đô phải nói là giương cung bạt kiếm.

Rất nhiều người sống lại đang hành động có trật tự.

Mỗi một thời gian, sẽ có mấy đội người tới một địa điểm tập kết từ những phương hướng khác nhau của thành phố.

Sân vận động Tổ Ong!

Sân vận động rộng nhất Hoa Đô này đã từng là kiến trúc nổi bật trong thành phố.

Trong sân vận động này, cất chứa một trăm nghìn người cũng không có vấn đề gì.

Vì sợ bị Hiên Viên phát hiện nên tốc độ tiến lên của những đội người này chẳng những nhanh mà còn rất bí ẩn.

“Tình hình bên phía Hiên Viên thế nào rồi?”

Nam Cung Nghĩa Văn tới sân vận động trước để toạ trấn ở đây.

Hắn cũng không tin tưởng Long Phi trăm phần trăm.

Ngoài Minh Cung, hắn còn sắp xếp vài trinh sát giám sát hướng đi của Hiên Viên.

“Bên đó không có hành động gì, Hiên Viên không có dấu hiệu ra khỏi thành.”

Cách mỗi tiếng đều sẽ có trinh sát tới báo cáo.

“Ta biết rồi!”

Nam Cung Nghĩa Văn khẽ gật đầu, ánh mắt nghiêm nghị.

Một viên thủy tinh của Thần xuất hiện trong tay hắn, đưa hắn vào

trong game.

“Tích! Tích! Tích!”

Tin nhắn trò chuyện riêng không ngừng vang lên.

Sau khi mở ra, mấy tin nhắn nữa lại liên tục gửi tới.

“Bên kia các người đã sắp xếp thế nào rồi?”

“Bên ta đã giữ chân Hiên Viên, chỉ cần người nói thời gian, ta sẽ dẫn hắc chui vào mai phục của các người.”

“Đương nhiên, những chuyện người đồng ý với ta bắt buộc phải làm được!”

Là Long Phi gửi tới, giữa những dòng chữ lộ ra cảm giác cực kỳ căng thẳng.

“Người yên tâm, ta sẽ không nuốt lời, nhưng ta phải nhắc nhở người, nếu người dám giở trò thì hôm nay, sẽ có rất nhiều người vì người mới chết!”

Trên mặt Nam Cung Nghĩa Văn mang theo nụ cười lạnh nhạt trả lời tin nhắn.

“Người có kế hoạch rồi à?” Tin nhắn của Long Phi nhanh chóng gửi tới.

“Buổi tối ngày hôm nay, nhân cơ hội đêm khuya tĩnh lặng, người phải dẫn Hiên Viên tới sân vận động Tổ Ong.”

“Ta cho người thời gian muộn nhất là trước mười hai giờ, nếu chúng ta không nhìn thấy Hiên Viên thì người biết hậu quả là gì rồi đấy.”

Gửi hai tin nhắn này đi, Nam Cung Nghĩa Văn lập tức rời khỏi trò chơi.

Đúng là sân vận động Tổ Ong rất lớn, nhưng nếu muốn ẩn nấp hơn mười nghìn người sống lại trong đó thì hẳn còn cần tiến hành điều chỉnh.

Hơn nữa ẩn nấp cũng không phải là mấu chốt.

Mấu chốt là bọn họ làm thế nào để đối phó với Hiên Viên.

Người cung tiễn thủ sợ nhất đương nhiên là cận chiến.

Dưới bóng đêm bao phủ, không gian để nghề thích khách phát huy rất lớn.

“Chỉ cần Long Phi đưa Hiên Viên đến chỗ khán đài, cho dù hấn vào từ lối nào thì đều sẽ gặp phải sự tấn công của thích khách đầu tiên.

“Cho dù cấp bậc của hấn cao, thuộc tính mạnh, nhưng đối mặt với những kỹ năng khống chế kiểu gì cũng bị khống chế một lúc.”

Nam Cung Nghĩa Văn nhìn về phía khán đài trống rỗng.

Chỉ cần phân bố các nghề nghiệp hợp lý trên khán đài, đảm bảo bọn họ có thể sử dụng kỹ năng trong thời gian Hiên Viên bị khống chế, thì chắc chắn trận chiến này sẽ thắng lợi.

Bọn họ không phải là đám người chơi thổ dân kia!

Thân là người sống lại có thực lực mạnh mẽ, dùng kỹ năng mạnh nhất, dù không thể đánh ra hàng nghìn hàng vạn sát thương, nhưng tạo thành trăm điểm sát thương không quá đáng đúng không?

Nếu tính tổng lại thì chắc chắn cũng được hàng triệu sát thương.

Hạ gục một cung tiễn thủ trong chớp mắt không nói chơi!

“Chúng ta là vua hàng hải tự do!”

“Không có sóng gió nào có thể ngăn cản bước chân của chúng ta!”

Trên mặt biển rộng lớn, mấy chiếc thuyền đánh cá đi theo hình tam giác.

Trên chiếc thuyền đi đầu, Shin Ichiro đứng ở đầu thuyền nhìn mặt biển gợn sóng.

“Chờ ta lấy được bí bảo dưới đáy biển, ta sẽ phát động viễn chinh!”

Có lẽ là ở nước Hoa Anh không có đối thủ nên dã tâm của Shin Ichiro đã dần dần bành trướng.

Một quốc gia đảo nhỏ, dù là tài nguyên hay là đất đai đều thật sự quá cần cỗi.

“Shin Ichiro các hạ, phía trước có phát hiện!”

Đúng lúc này, người phụ trách quan sát mặt biển vội vàng hô to.

“Để ta xem!”

Shin Ichiro nhướng mày, cướp lấy chiếc kính viễn vọng trong tay người đó.

“Đó là cái gì?”

Vị trí mặt biển phía xa có một con sinh vật đang chơi đùa.

Shin Ichiro điều chỉnh lại bội số phóng to của kính viễn vọng, đột nhiên há to miệng.

Hắn đã nhìn thấy rõ ngoại hình của con sinh vật đó.

Một con rồng!

Thân hình cao lớn, hai cánh hữu lực, da thịt lộ ra ánh sáng, mọi thứ đều làm Shin Ichiro chảy nước bọt.

Không có ai không muốn trở thành một kỵ sĩ rồng!

Shin Ichiro cũng vậy.

“Nếu có thể thuần phục con rồng này thì chắc chắn sẽ trở thành bá chủ của vùng biển này!”

Hắn không nhận được mà lẩm bẩm.

Chương 574: Thần thoại thượng cổ.

“Shin Ichiro các hạ, con rồng đó nhìn có vẻ không dễ chọc, chúng ta lại đang đi trên biển, không thích hợp để chiến đấu!”

Cấp dưới đứng bên cạnh thấy thế vội vàng khuyên nhủ.

Shin Ichiro đúng là một vị lãnh tụ có dã tâm, nhưng dã tâm cũng cần có thực lực để chống đỡ.

“Vất vả lắm mới gặp được một con rồng, chẳng lẽ cứ bỏ qua như vậy à?”

Đương nhiên Shin Ichiro cũng hiểu điều này, nhưng hẳn lại cực kỳ không cam tâm.

Đó là một con rồng đó!

Lần sau ra biển chưa chắc đã có thể gặp được một lần nữa.

“Các hạ, hình như bên kia có một hòn đảo nhỏ!”

Trong lúc Shin Ichiro không biết làm thế nào thì một hòn đảo nhỏ xuất hiện trong tầm mắt của mọi người.

“Đúng rồi, nếu đã có đảo, vậy thì có phải chúng ta có thể đặt bẫy trên đảo, bắt lấy con rồng kia không?”

Một cấp dưới đột nhiên lên tiếng.

Thế giới hiện thực không giống với trò chơi.

Bọn họ hoàn toàn có thể lợi dụng tài nguyên trên đảo nhỏ.

Ví dụ như đào một cái hố to rồi thả một ít mồi vào bên trong gì đó.

“Đây là một ý tưởng không tồi!”

Shin Ichiro nghe vậy lập tức nở nụ cười.

Nếu thật sự có thể bắt lấy con rồng này làm súng vật thì không thua gì lấy được bí bảo trên biển!

“Đúng rồi, nếu nơi này có một con rồng thì có phải di tích chúng ta

muốn tìm cũng ở ngay trên hòn đảo nhỏ này không?”

Lại một người thắc mắc mở miệng hỏi.

Hắn vừa nói xong, mọi người lập tức nhìn nhau.

Nghe có vẻ rất hợp lý!

Nếu không thì phải giải thích thế nào về chuyện tại sao ngoài đảo lại xuất hiện một con rồng đây?

“Người nói rất đúng, nơi có hung thú trấn thủ chắc chắn sẽ có kho tàng!”

“Tốt quá rồi, cuối cùng chúng ta cũng tìm thấy!”

Người trên thuyền không nhin được hô to.

Bây giờ mới qua bao lâu?

Nghĩ tới bí bảo gần trong gang tấc, biểu cảm của mọi người đều trở nên hưng phấn.

“Ngu ngốc!”

Một tiếng mắng giận dữ đột nhiên vang lên.

Shin Ichiro nhìn mọi người đặc ý, biểu cảm trên mặt trở nên nghiêm túc.

“Thực lực của con BOSS đó chắc chắn không yếu, thậm chí có thể là BOSS tứ giai, bây giờ không phải là lúc chúng ta nên vui mừng!”

“Không thể tiếp tục tiến lên nữa, tất cả thuyền đổi hướng đi, chúng ta vòng sang bên khác tới đảo nhỏ!”

Giờ phút này, nhân vật oai phong một cõi của nước Hoa Anh đã thể hiện ra sự bình tĩnh của hắn.

“Dạ!”

Mọi người trên thuyền đồng thanh trả lời.

Bọn họ nhanh chóng trở nên bận rộn, thay đổi hướng tiến lên của thuyền.

Tránh khỏi con rồng kia, lên đảo từ hướng khác làm bọn họ tổn không ít thời gian.

Nhưng sau khi nhận định nơi này chính là nơi có di tích, chút thời gian này không là gì cả.

“Chờ ta lấy được bí bảo, thuần phục rồng, ta nhất định sẽ tìm tên Tô Mộ kia!”

Mấy con thuyền đánh cá nhanh chóng lướt trên mặt biển, trên mặt Shin Ichiro tràn ngập hùng tâm tráng chí!

...

Dãy núi Côn Luân.

Nơi này nằm ở phía Tây Hoa Đô.

Trong thần thoại thượng cổ, dãy núi Côn Luân tràn ngập những màu sắc thần bí.

Bây giờ, game sống lại trong thế giới hiện thực, ma vật ở đây càng không ít.

Một vài sinh vật đáng sợ chiếm cứ các nơi trên núi, từng người làm vua.

Nếu không phải nơi đây hoang tàn vắng vẻ thì chắc chắn sẽ gây ra sóng to gió lớn.

Bởi vì dáng vẻ của những con ma vật đó rất khó làm người không nghĩ linh tinh.

Đã từng có một quyển sách hiếm tên là Sơn Hải Chí, bên trong miêu tả các loại hung thú thượng cổ, giờ phút này có thể nhìn thấy một vài con trên núi Côn Luân.

“Vù! Vù!”

Gió lạnh hiu quanh, trên núi quanh năm có tuyết lớn.

Hai bóng người lẻ loi đang di chuyển trên nền tuyết trắng.

“Dãy Núi Côn Luân, tổ địa Thần tộc, nơi này che giấu bí mật rất lớn!”

Hai người bước đi khập khiễng, thỉnh thoảng lại chú ý tiếng động xung quanh.

Đối với bọn họ thì nơi này tuyệt đối là một nơi nguy hiểm.

“Chịu pháp tắc của trò chơi quấy nhiễu, tác dụng của những thần vật đó cũng thay đổi, nếu có thể lấy được vài thứ thì thuộc tính của chúng ta sẽ được tăng lên về chất!”

“Đúng vậy, nếu có thể lấy được bàn đào trong truyền thuyết đó, có phải trực tiếp có được thần tính không?”

Hai người khó nhọc bước về phía trước, ánh mắt lại cực kỳ kiên định.

Trên đại địa Thần Châu này, bí mật bị vùi lấp thật sự quá nhiều.

So với người chơi thế giới hiện thực thì những người sống lại này có ưu thế hơn.

Đương nhiên, một số thứ bí ẩn cũng chỉ có một bộ phận người sống lại rất nhỏ mới biết được.

Những người này không giống với những người sống lại mượn sức người, thành lập thế lực như Nam Cung Nghĩa Văn.

Trong mắt bọn họ chỉ có mình mạnh mới là chân lý duy nhất.

Cho dù có được nhiều cấp dưới hơn nữa thì thế nào?

Khi đối mặt với kẻ địch mạnh mẽ thật sự, nhiều tiểu đệ đi nữa cũng chỉ là con kiến chạy ra chịu chết mà thôi.

Muốn đứng vững gót chân ở thế giới hiện thực này, thứ có thể ỷ lại thật sự chỉ có mình.

Chỉ có như thế mới có thể đứng vững trên vùng đất bất bại!

“Tất cả mọi người tìm kĩ vị trí của mình!”

Bên trong sân vận động Tổ Ong, Nam Cung Nghĩa Văn với lão đại của các thế lực đang chiêm trống rùm beng sắp xếp.

“Mỗi vị trí lối vào, phải sắp xếp ít nhất một trăm thích khách có thực lực mạnh mẽ!”

“Một khi nghe thấy có tiếng bước chân tới gần, trực tiếp dùng ra kỹ năng khống chế mạnh nhất của các người!”

Sắp đặt thích khách ở các lối vào xong, Nam Cung Nghĩa Văn còn chọn ra một đội trưởng trong mỗi đội thích khách.

“Chiến sĩ tiến hành trợ giúp bên sườn thích khách, nếu thích khách công kích thất bại, các người phải đâm lên trước hết cho ta!”

Chương 575: Tóm được cự long?

“Tất cả mục sư ở tầng trên cùng của khán đài vây thành một vòng tròn cho ta, một khi chiến đấu mở ra, các người phải học cách đi vòng quanh tiến hành trị liệu, bảo đảm lượng máu của thích khách và chiến sĩ.”

Thứ yếu là mục sư và chiến binh.

Hai nghề nghiệp đó cũng không trợ giúp gì lớn đối với trận chiến này, nhưng chỉ cần có hai nghề nghiệp ấy, có thể làm cho những người khác cảm thấy an tâm.

Nam Cung Nghĩa Văn hiểu rất rõ điểm này.

Bọn họ sở dĩ có thể tụ tập ở chỗ này đối phó Hiên Viên, chính là bởi vì nhân số chiếm ưu thế tuyệt đối.

Làm sao để tối đa hóa lợi thế này mà sử dụng, là việc vô cùng thử thách trình độ chỉ huy của chính hắn.

“Nghề nghiệp tạo sát thương ở mấy tầng dưới, đảm bảo kỹ năng

của các người có thể bao trùm ba lối vào.”

“Các người đều nghe kỹ cho ta, một khi Hiên Viên bị chế ngự, không có cách nào tạo sát thương cho người này ngay lập tức thì tuyệt đối không thể nóng lòng.”

“Các người phải nhìn rõ vị trí của mình, tạo sát thương theo trật tự.”

Nam Cung Nghĩa Văn dốc lòng dốc sức, tính toán mọi tình huống có thể xuất hiện ở bên trong.

Khi tất cả mọi người đứng ở vị trí được chỉ định, mọi việc đều có vẻ vô cùng hợp lý.

“Nam Cung huynh quả nhiên là tài ba!”

“Lần này người của chúng ta, sẽ giao toàn quyền cho người chỉ huy!

“Có Nam Cung huynh tọa trấn, Hiên Viên kia chỉ cần dám bước vào phiến khăn đài này, nhất định để cho hắn có đi mà không có về!”

Những lão đại sống lại khác cũng dồn dập mở miệng, tỏ vẻ tán thưởng.

Sự hợp tác này có nghĩa là bọn họ đã tạo thành một liên minh.

Một khi Hiên Viên bị giết chết, vậy địa vị của bọn họ trong hội Thí Thân cũng sẽ thuận nước đẩy thuyền lên cao.

Mặc dù điều này sẽ làm cho nhiều người sống lại ghen tức, nhưng bọn họ cũng đã nghĩ đến biện pháp đối phó rồi.

Đẩy Nam Cung Nghĩa Văn lên đài!

Dốc toàn lực phủng sát vị minh chủ này của bọn họ.

Tất nhiên, tất cả những chuyện này sẽ để sau.

Ít nhất trước khi giết chết Hiên Viên, bọn họ vẫn thành thật hợp

tác.

“Ta vẫn luôn cảm thấy hơi thiếu gì đó!”

Sắp xếp người thỏa đáng xong, mặt trời phía chân trời vừa mới hạ xuống, Nam Cung Nghĩa Văn chợt hơi băn khoăn.

“Nam Cung huynh, lần này chúng ta tập kết hơn mười nghìn người, người còn phải lo lắng cái gì?”

“Đúng vậy, những pháp sư kia ai nấy đều mặc trang phục công kích cấp cao, gần như đều có kỹ năng cấp S”

“Tên Hiên Viên đó cũng không thể so với Tô Mộ kia, nhiều pháp sư ra tay đồng loạt như vậy, hấn căn bản là không chống đỡ nổi!”

Những lão đại khác cười mở miệng, tuy rằng cũng có một ít băn khoăn, nhưng cũng không lo lắng.

Lực lượng tinh nhuệ đều ra hết cả, nếu vậy còn không giết được một người chơi thổ dân, bọn họ cũng không còn mặt mũi đối mặt với gia tộc sau lưng.

“Vì phòng ngừa chuyện không may, vẫn dùng chút thủ đoạn phi thường đi!”

Nam Cung Nghĩa Văn hít sâu một hơi, trong ánh mắt lộ ra sự tàn nhẫn.

“Để người của các người đưa một ít thổ dân tới đây, số lượng người cũng không cần quá nhiều, tầm 1000 người là được.”

“Đến lúc đó cắt đứt tay chân những người đó cho ta, ném ở sân điền kinh phía dưới.”

Lời nói của hấn cũng làm cho lão đại là người sống lại khác sáng mắt.

Sự sống chết của thổ dân, vốn dĩ những người sống lại này không quan tâm.

Đối với bọn họ, sinh mệnh của những người chơi này, chẳng qua

chỉ là lợi thế trong tay mà thôi.

Có con tin tồn tại, nhất định sẽ làm cho Hiên Viên Đầu e ngại ném chuột vỡ bình.

“Nam Cung huynh, người đây có phải là hơi hèn hạ quá hay không?”

Đương nhiên, cách làm như vậy nếu truyền ra ngoài, chắc chắn sẽ làm cho người sống lại ở nơi khác chê cười.

Ba chữ “Người sống lại”, tất cả đại biểu cho cái cao cao tại thượng.

“Hèn hạ?”

Nam Cung Nghĩa Văn khinh thường nở nụ cười.

Khóe miệng hằn nhếch lên, mặt mày tàn ác.

“Người thắng là vua, kẻ thua là giặc!”

“Chỉ cần có thể đánh chết Hiên Viên, dùng thủ đoạn như thế nào, căn bản sẽ không có người để ý!”

...

Phía bên kia của hòn đảo.

Một số tàu đánh cá bị mắc cạn trên bãi biển.

Đám người Shin Ichiro đã thành công lên đảo.

“Hòn đảo này cũng không nhỏ, vừa nhìn đã biết là có chỗ có đồ tốt!”

Đánh giá hoàn cảnh đảo một phen, trong ánh mắt mọi người tràn đầy chờ mong.

“Các người đi bắt một ít cá biển, bắt nhiều một chút!”

Shin Ichiro hạ lệnh với hơn mười người.

Những người đó cũng không do dự, đâm đầu xuống biển.

Nói sao đẳng cấp cũng đạt tới cấp ba, cá biển bình thường căn bản là không thoát khỏi lòng bàn tay bọn họ.

“Các người đi theo ta!”

Nhìn về phía những người còn lại, Shin Ichiro đi về phía bên trong đảo.

Hòn đảo này được bao phủ bởi rừng rậm, tài nguyên nhìn qua khá là phong phú.

Quan sát trong rừng một hồi, Shin Ichiro đi đến bên cạnh mấy cây đại thụ.

“Chỗ này không tệ, thích hợp dùng để đặt cạm bẫy, trước hết dọn dẹp sạch mảng này cho ta!”

Những người khác ngay lập tức bắt đầu làm việc.

Chặt cây, đào hố.

Sau khi mọi người chặt cây cối, gọt toàn bộ thành đầu nhọn.

“Con Cự Long kia da dày thịt béo, nhất định phải có đủ sức mạnh, mới có thể tạo thành tổn thương đối với nó, lượng công trình của chúng ta cũng không nhỏ nha!”

Shin Ichiro cũng không lo lắng những cạm bẫy này sẽ giết chết con Cự Long kia.

Trong đội ngũ của bọn họ có nghề nghiệp mục sư.

Ngay cả khi cự long bị thương nghiêm trọng, cũng có thể được chữa khỏi.

Trái lại hẳn tương đối lo lắng cạm bẫy không đủ tạo thành tổn thương cho Cự Long.

Chương 576: Người đã làm gì?

Dưới sự chỉ huy của hắc, mọi người không ngừng bận rộn.

Sau thời gian ngắn, những người bắt cá cũng trở về đầy tay.

“Lát nữa nướng cả những con cá này lên, dùng mùi thơm hấp dẫn con Cự Long kia.”

“Chỉ cần nó bước vào phạm bẫy của chúng ta, mọi người tạo đầy sát thương từ vòng đầu tiên cho ta.”

Shin Ichiro chỉ huy đầu vào đấy.

Chẳng bao lâu, mùi thơm của cá nướng trôi nổi trên hòn đảo.

Mọi người trải những con cá nướng này ở phía trên hố sâu, đồng thời không ngừng quạt gió, làm hết khả năng để cho mùi hương khuếch tán.

Trong lòng mọi người vừa hưng phấn vừa lo lắng.

Họ sắp bắt được một con Cự Long!

“Đây là mùi vị gì vậy?”

Tô Mộ nằm trên võng vươn người một cái.

Giấc ngủ này, hắc ngủ rất ngon.

Dù sao với tình hình hiện tại, cho dù hắc nằm ở trong đại bản doanh của người sống lại, cũng không có ai có thể làm gì được hắc.

Một mùi cháy xém làm hắc thức giấc.

“Đó là? Khói à?”

Nhìn xung quanh, một làn khói trên hòn đảo thu hút sự chú ý của hắc.

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Tô Mộ hướng về phương hướng đó mở kỹ năng góc nhìn ra, hắc nhíu mày.

“Là người sống lại à?”

“Đám người này muốn làm gì?”

Đám người kia tụ lại cùng một chỗ bận rộn không ngừng, thật sự làm cho mình có hơi không nghĩ ra.

Đây là đào hố cho mình sao?

“Là cạm bẫy?”

Lại quan sát một hồi, Tô Mộ hiểu được.

Đó là một cái bẫy trông rất thô sơ.

Ít nhất đối với mình, cái bẫy này có hơi “một lời khó nói hết”.

“Coi ta là kẻ ngốc sao?”

Nhất là nhìn thấy “mồi nhử” trên bẫy, Tô Mộ trợn mắt khinh bỉ.

Không khí tràn ngập mùi cháy xém, chó cũng không thèm ăn đấy?

“Không đúng, đám người này nhìn qua không giống người sống lại!”

Rất nhanh, Tô Mộ phát hiện có gì đó không đúng.

Nhìn kỹ lại thì thấy, những người này thật sự quá yếu.

Yếu đến mức mình thổi một hơi thôi cũng sợ khiến bọn họ bay màu rồi.

“Cái kia sao lại hơi quen mắt?”

Qua nhiều lần đánh giá những người này, Tô Mộ nhận ra Shin Ichiro dẫn đầu.

Trước kia mình từng thấy trên TV, cũng từng nghĩ tới hung hăng cho mấy cái bạt tai.

“Vị trí của vùng biển này, quả thật cách nước Anh Hoa khá gần!”

Nhìn bờ biển phía sau, bỗng Tô Mộ bừng tỉnh ngộ.

Thành phố HN xuất hiện Hải Thị Thận Lâu, xem ra cũng xuất hiện trên bờ biển nước Anh Hoa!

“Thật đúng là.”

Tô Mộ cười cười, nghĩ đến bốn chữ.

Oan gia ngõ hẹp!

“Nhìn từ độ sâu của cái hố này, quá thích hợp để chôn các người rồi.”

Trò tiêu khiển đưa tới cửa, Tô Mộ cũng không khách khí với Shin Ichiro.

...

“Sao lại không có chút động tĩnh nào?”

Bên kia đảo, Shin Ichiro dần dần nôn nóng.

Cái bẫy này bố trí xong cả rồi, cá nướng lại “thơm” như vậy, tại sao con Cự Long kia không hề có động tĩnh gì cả?

“Có thể là Cự Long còn chưa đói?” Một cặp dưới mở miệng nói.

Shin Ichiro cau mày, nhìn chăm chăm vào vị trí cạm bẫy.

“Mọi người ăn cá nướng trước, để sau rồi nói.”

Con mồi không đến, hẳn chỉ có thể tạm thời từ bỏ.

“Quá tốt rồi, ta đói bụng lâu lắm rồi!”

“Để lại cho ta mấy cái!”

“Các người đừng cướp mà, đừng làm hỏng cạm bẫy làm!”

Những cặp dưới đói khát kia trực tiếp cướp đoạt.

Cá nướng “thơm ngào ngạt” đã sớm làm cho bọn họ thèm nhở rồi

rồi.

Trong thời gian ngắn ngủi vài phút, những con cá này đã bị ăn sạch sẽ, không ít người còn chưa thỏa mãn liếm mút ngón tay.

“Rì rào rì rào!”

Đúng lúc này, trong rừng truyền đến tiếng động.

“Có biến!”

Shin Ichiro vội vàng ra hiệu mọi người.

Dưới sự hoảng loạn, những người này coi như phản ứng nhanh nhạy, bước nhanh về vị trí mai phục trước đó.

“Rì rào rì rào!”

Tiếng động càng lúc càng gần.

Cả đám người Shin Ichiro đều nín thở.

Trên cạn bấy chỉ còn lại một ít xương cá, làm sao con mồi này có thể mắc câu đây?

Đang lúc bọn họ nghĩ như vậy, trong rừng xuất hiện một bóng người.

Đám người nhìn kỹ lại, tất cả đều tròn trợn mắt.

Thứ tới không phải là Cự Long kia, cũng không phải là động vật gì.

Xuất hiện trước mặt bọn họ lại là một người!

Một người đàn ông trẻ tuổi trông cao và gầy.

“Kamidala?”

Sắc mặt Shin Ichiro trầm xuống, mở miệng quát lên.

Chỗ này không phải game Thần Đồ, hẳn nói tiếng nước Anh Hoa sẽ không được dịch tự động.

“Người nói cái gì?”

Tô Mộ chưa từng học qua tiếng chim này, lông mày nhú lại một chỗ.

“Người Hoa quốc?”

Nghe Tô Mộ nói, Shin Ichiro cũng phản ứng lại.

Hắn là người có thân phận như thế, đều có hiểu biết nhất định đối với ngôn ngữ của các quốc gia, cũng biết nói vài câu như vậy.

“Người, tới nơi này làm chi?” Shin Ichiro cảnh giác chất vấn.

Trên hòn đảo cất giấu di tích này xuất hiện một người chơi Hoa quốc, thấy thế nào cũng không phải là chuyện tốt.

“Không thể thả tên nhóc này đi, nhất định phải giết chết hắn!”

Không đợi Tô Mộ trả lời, hắn ra lệnh cho cấp dưới xung quanh.

Bởi vì nói là tiếng Nước Anh Hoa, Shin Ichiro cũng không sợ Tô Mộ hiểu.

Cùng lúc đó, cấp dưới của hắn cũng di chuyển.

Tô Mộ nhìn những người đó vây quanh mình, nhún nhún vai.

Vốn mình muốn nói chuyện với Shin Ichiro, thôi thì tới một người giết người giết tâm.

Thế nhưng ngôn ngữ không thông!

“Há”

Thét một tiếng ha, Tô Mộ ngoắc ngoắc ngón tay về phía những người đó.

“Ba ka ya ro u!”

Thái độ khiêu khích của hắn khiến những người đó tức giận không thôi.

Nghề nghiệp cận chiến xông lên đồng loạt, cầm vũ khí khác nhau tấn công chỗ yếu hại của Tô Mộ.

Nghề nghiệp tâm xa thì tập trung tinh thần, phóng thích kỹ năng mạnh nhất của bọn chúng.

“Đừng!”

Tô Mộ thấy thế, vội vàng bật ra tiếng hô to.

Những hiển nhiên hấn kêu có vẻ không kịp rồi.

Hơn nữa, những người ra tay cũng không nghe hiểu được.

Chương 577: Người đã làm gì? (2)

Toàn bộ công kích trúng mục tiêu.

Tô Mộ đứng tại chỗ, trên người không xuất hiện một vết thương nào.

Ngược lại những người động thủ kia, trên người rõ ràng nổi lên một lớp băng sương.

Lực lượng băng sương mạnh mẽ tới mức có thể nói là không có cách giải trừ, trong giây phút bao phủ thân thể của bọn họ.

Giây tiếp theo, trên hòn đảo có nhiệt độ thích hợp này, những người này đều đông lạnh thành tượng băng điêu khắc.

Đây chính là chỗ khác biệt giữa Tô Mộ với Hiên Viên.

Thuộc tính Hiên Viên kế thừa, lại không có kỹ năng bị động Thân Thể Băng Thần.

Hơn nữa trí lực của Tô Mộ khuếch đại, những người nước Anh Hoa tam giai này, vừa ra tay chính là tự tìm đường chết.

“Người đã làm gì?”

Tất cả xảy ra quá nhanh, Shin Ichiro không nén nổi thốt lên kinh

ngạc.

Không biết là bởi vì sợ hãi hay là do không khí lạnh như băng, thân thể hắn không ngừng run rẩy.

“Hê hê!”

Tô Mộ lộ ra một hàm răng trắng sáng.

Chính hắn và Shin Ichiro cũng không có gì để thương lượng cả.

“Cũng không thể để cho các người chết thoải mái như vậy!”

Nhìn lướt qua người còn sống trên sân, ánh mắt Tô Mộ lạnh lẽo.

Dưới chân khẽ động, thân hình của hắn nhanh như chớp giật.

Ngay cả bóng dáng của hắn đám người Shin Ichiro cũng không thể bắt được.

“A!”

Một giây sau, tiếng kêu thảm thiết liên tiếp không ngừng.

Tất cả những người này đều bị cắt đứt hai chân, không tự chủ được quỳ trên mặt đất!

Thành phố Hoa Đô.

Mặt trời chậm rãi lặn xuống.

“Hiên Viên đại thần, người có thật sự nắm chắc không?”

Trong Minh cung, Long Phi thấp thỏm nhìn Hiên Viên.

Nam Cung Nghĩa Văn bên kia đã truyền tin đến, chỗ sân vận động cũng đã bố trí ổn thỏa toàn bộ, chỉ chờ hắn đưa Hiên Viên vào trong bấy rập.

“Giao cho ta!”

Vẻ mặt Hiên Viên bình tĩnh.

Chính là một câu nói đơn giản như vậy, lại khiến cho Long Phi cảm nhận được lòng tin trước nay chưa từng có .

“Đi thôi!”

Nặng nề thở ra một hơi, Long Phi dẫn Hiên Viên và đội viên của hắn đi ra khỏi Minh cung.

Bên ngoài cung điện ngoài rải rác tai mắt của Nam Cung Nghĩa Văn, đã có người nào đó hồi báo tình hình nơi này trước tiên.

...

Sân vận động Tổ Ong .

“Long Phi dẫn theo tên kia lên đường!”

Sau khi nhận được tin tức, Nam Cung Nghĩa Văn nở nụ cười âm hiểm trên mặt.

“Bọn họ có bao nhiêu người? Xác định đi về phía này sao?” Một lão đại người sống lại có hơi bận tâm dò hỏi.

Trước khi Hiên Viên hoàn toàn đi vào vòng vây của bọn họ lần, trong lòng những người này hoặc nhiều hoặc ít, ai cũng có hơi bất an.

Bọn họ không phải chưa từng suy nghĩ, Long Phi này rất có khả năng là sử dụng kế diệu hổ ly sơn.

Lừa bọn họ phải phần lớn quân tinh nhuệ đến nơi này, sau đó sẽ quay đầu đi lôi kéo đám người chơi bình thường ở trong đại bản doanh.

Với danh tiếng của Hiên Viên, nếu thật sự lôi kéo nên một quân đoàn lớn, thì chỉ với mấy người bọn họ thật sự không đủ nhìn.

“Long Phi sẽ không nhìn những người đó chết!”

Nam Cung Nghĩa Văn nhìn những người chơi bình thường trên phía dưới, không hoảng sợ chút nào.

Thời gian trôi qua từng giây từng phút.

Thỉnh thoảng lại có tai mắt hồi báo tin tức của đoàn người Long Phi cho Nam Cung Nghĩa Văn.

“Tất cả mọi người chuẩn bị sẵn sàng cho ta!”

Theo khoảng cách của Hiên Viên cách sân vận động Tổ Ong càng ngày càng gần, Nam Cung Nghĩa Văn cũng không khỏi trở nên khẩn trương.

Trận đại chiến này sắp bắt đầu, tất cả có tiến triển dựa theo suy nghĩ của hắn hay không.

Còn chưa thể biết được!

...

Phong cảnh tươi đẹp trên hải đảo, một nhóm người xếp thành một hàng, quỳ gối trên vị trí đường ven biển.

Tất cả bọn họ cùng nhìn về một cái hướng.

“Nhường đường!”

Một cái thét đầy giận dữ vang lên.

“Ta bảo người nhường đường!”

Một giây sau, một phát đạn, trực tiếp đập bay người nọ đi.

Đúng thời điểm hắn bay cao nhất, một quái vật lớn vút qua trên không trung, một phát cắn lấy người nọ.

“A!”

Đỉnh đầu mọi người vụt qua một dòng khí, thân thể người kia đập mạnh lên bờ cát.

Nhìn cái rãnh to kia, những người khác đều không dám nói tiếp nữa.

Nhất là Shin Ichiro.

Hắn vịn lần không ngờ, thiếu niên người Hoa này có thể khiến Cự Long mà hắn thềm chảy nước miếng nói gì nghe vậy.

“Cúi đầu xuống cúi đầu xuống!”

Tô Mộ cũng không quan tâm những người này nghe có hiểu hay không.

Hướng mà bọn họ nhìn về, trùng hợp là hướng đường ven biển của Hoa quốc.

Hắn phải làm cho đám người này quỳ một ngày một đêm cho sướng.

“Người... người rốt cuộc là ai, người biết ta... ta là ai chẳng?”

Shin Ichiro hiển nhiên không thể chịu nổi nhục, hô to về phía Tô Mộ.

Âm thanh từ miệng của hắn mặc dù có hơi kỳ, nhưng nói cũng coi như rõ ràng.

“Ta... ta dĩ nhiên... biết người là ai rồi!”

Tô Mộ bắt đầu cố ý bắt chước, cười ha hả trả lời.

“Người... biết ta... ta là ai, còn không mau thả ta... đội tàu của... ta rất nhanh sẽ tới đây, người... người chết... chết chắc rồi!” Shin Ichiro uy hiếp.

Đây cũng là phương pháp duy nhất hắn có thể thử rồi!

“Đừng nói đội thuyền của người, cho dù cấp dưới của người đều tới, ta vẫn sẽ khiến cho bọn chúng chỉ có đến chứ không có về!”

Tô Mộ nghe vậy, cười trừ.

“Đừng nói, ta còn có thể thật sự suy nghĩ đi Anh Hoa xem một chút.”

“Chỗ kia chắc là cũng sẽ có cửa truyền tống, không biết phía sau cửa dẫn đi chỗ nào!”

Một suy nghĩ lóe lên trong đầu Tô Mộ.

Với tốc độ phi hành hiện tại của hắn, chạy tới Anh Hoa không mất bao nhiêu thời gian.

Shin Ichiro cũng không biết, lời của hắn, chắc chắn đã mang lại tai họa ngập đầu cho Anh Hoa.

Chương 578: Khí thế của Cung Thần.

Đây chính là một vị Pháp Thần hàng thật giá thật!

Nếu thật sự dùng Thiên Hỏa Thiêu Thành, nơi lớn bằng bàn tay như nước Anh Hoa kia căn bản không chịu được

...

Bên ngoài sân vận động Tổ Ong.

Đám người Hiên Viên đã đến nơi này.

“Hiên Viên đại thần, có muốn ta đi lên trước không?”

Lo lắng sẽ có mai phục bên trong sân vận động, Long Phi cất giọng nói.

Chỉ cần Hiên Viên có thể giải quyết những người sống lại kia, cho dù hẳn phải nộp mạng cũng không thành vấn đề.

“Các người chờ ta ở bên ngoài!”

Giọng điệu Hiên Viên bình thản, bước xa một bước.

Hai mươi nghìn điểm Nhanh Nhẹn kinh khủng được thể hiện vô cùng nhuần nhuyễn vào thời khắc này.

Đám người Long Phi còn chưa kịp phản ứng chuyện gì vừa xảy ra thì đã không thấy bóng dáng Hiên Viên đâu rồi.

...

Khán đài.

“Tới cửa rồi, cũng xốc lại tinh thần cho ta!”

Nam Cung Nghĩa Văn nhỏ giọng hô một câu, giơ tay lên, thủ thế.

Người sống lại mai phục ở các vị trí ngừng thở.

Trong mắt của bọn họ trừ sát ý, còn kèm theo chút hưng phấn.

Chỉ cần bọn họ có thể chém Cung Thần xuống ngựa, thân phận có thể sẽ khác với lúc trước.

Chiến tích cỡ này, lại càng có thể đem ra khoe khoang trong nửa năm một năm.

“Sao còn chưa tới?”

“Dựa theo tốc độ của hần, hần là phải đến rồi mới đúng!”

Những qua một hồi lâu, những người mai phục ở lối vào nhúu mày.

Bọn họ căn bản không nghe thấy tiếng bước chân đến gần!

“Các người đang tìm ta đó sao?”

Đột nhiên, một giọng nói vang lên.

Hơn mười nghìn người sống lại không hẹn trước mà cũng nhìn về một phía.

Trên bầu trời sân vận động, một người người đàn ông chân đạp vào hư không, mắt đang nhìn xuống bọn họ.

Mặt trời ở phía chân trời đúng lúc lặn xuống.

Ánh hoàng hôn chiếu rọi, tầng mây trên bầu trời bị nhuộm dần thành màu đỏ.

Cảnh tượng như vậy, khiến cho tất cả người sống lại ở sân vận động không khỏi cảm thấy bất an.

Sĩ khí Nam Cung Nghĩa Văn không chỉ một lần ủng hộ trước đó, giờ phút này không còn sót lại chút gì.

“Người chính là Hiên Viên?”

Không mai phục được, sắc mặt Nam Cung Nghĩa Văn âm trầm.

Hần rất ghét loại cảm giác ngược nhìn đáng ghét này, nhưng lại

không thể không đánh giá Hiên Viên.

Mặc dù là lần đầu tiên nhìn thấy, nhưng có một điều hẳn không thể phủ nhận.

Trên người vị Cung Thần này, quả thật tồn tại một luồng khí thể mạnh mẽ.

Một luồng khí thể ngay cả hẳn cũng cảm thấy sợ hãi!

“Người là lão đại của bọn chúng?”

Nam Cung Nghĩa Văn đang đánh giá Hiên Viên, Hiên Viên dường như cũng đang đánh giá hẳn.

Thân là một cục cưng tò mò, Hiên Viên có hơi khác biệt so với trước đây.

Nhìn hơn mười nghìn người sống lại dưới kia, trong lòng hẳn đột nhiên nổi hứng chơi đùa.

Cứ giải quyết toàn bộ đám người sống lại này như vậy thì thật sự là quá không thú vị rồi.

“Cung Thần đúng là không yếu, cây cung kia trên lưng người là một thần khí trường thành sao? Còn đôi giày này của người nữa, chính là bảo vật đoạt được khi đánh chết vị lão tổ lúc trước sao?”

Kiến thức của Nam Cung Nghĩa Văn quả nhiên không phải bình thường.

Chỉ nhìn có vài lần, hẳn đã nhìn thấu sự phi phàm của cung Quần Tinh và giày Đạp Phong Kim Lũ.

Hiên Viên chưa trả lời vấn đề của hẳn, phối hợp cất giọng nói: “Ta nghe những người chơi kia đề cập đến, những người sống lại các người rất thích chơi trò chơi?”

Trong thời gian chờ đợi này, trong Minh cung có không ít người chơi chủ động tìm Hiên Viên tán gẫu qua ngày.

Nhàn rồi không có việc gì làm, hơn nữa tò mò, Hiên Viên cũng

nghe rất nhiều chuyện xưa.

“Ta cho các người một cơ hội sống, các người chém giết lẫn nhau, một trăm người sống sót cuối cùng, ta sẽ tha cho các người rời đi.”

Trong chuyện này, Hiên Viên có ấn tượng sâu sắc đối với “Trò chơi” của mấy người sống lại này.

Cho trăm người vào một trận quyết đấu, mặc kệ chém giết, chỉ sống một người.

Giờ phút này, sân vận động Tổ Ong lớn như vậy, vậy mà lại là một trường đấu tốt?

Đây chính là lúc khiến những người sống lại tự trải nghiệm “Trò chơi” mà họ làm ra rồi một chút.

“Người thật kiêu căng!”

“Chỉ bằng một mình người, một câu nói, đã muốn cho chúng ta chém giết lẫn nhau?”

“Ta thấy người sợ rồi chứ gì? Nếu người sợ, chỉ cần hôm nay quỳ trên mặt đất hướng về phía mỗi người chúng ta dập đầu một cái, có lẽ còn có thể tha cho người một cái mạng!”

Một đám người sống lại rõ ràng đã bị lời nói của Hiên Viên chọc giận.

“Không cần phải khách khí với hần, cho dù không có mai phục, hần cũng chỉ là một cung tiễn thủ!”

“Động thủ!”

Cũng không còn quan tâm đến mệnh lệnh của Nam Cung Nghĩa Văn, một đám nghề nghiệp tầm xa bắt đầu giành quyền tấn công trước.

Không chỉ pháp sư mà còn có cung tiễn thủ, ngay cả nghề nghiệp mục sư cũng sử dụng kỹ năng tổn thương đối với Hiên Viên.

Không có công kích cận chiến, bọn họ muốn bổ sung một chút tổn

thương, tranh thủ một vòng liền đánh chết Hiên Viên.

Vô số công kích phi lên bầu trời, hướng về phía Hiên Viên.

Nam Cung Nghĩa Văn nhìn chăm chăm cung Cung Quần Tinh và giày Kim Lũ.

Bảo bối như vậy chắc là sẽ không biến mất khi Hiên Viên chết đi.

Nếu hắn có thể chiếm được, vậy càng quan trọng hơn vị trí mình chủ gò đó rồi.

Dĩ nhiên, người có suy nghĩ này không chỉ có một mình hắn.

Mấy người sống lại tiền bối lại càng chuẩn bị kỹ càng, bất cứ lúc nào cũng có thể lao đến chỗ Hiên Viên rơi xuống.

Trên không trung, Hiên Viên hoàn toàn không định tránh né.

Công kích rất nhanh liền đánh vào trên người của hắn.

Nếu ở trong trò chơi, tình hình này sẽ có lượng lớn máu chữ -1 nhảy ra trên đỉnh đầu hắn trong nháy mắt.

Chương 579: Kẻ nào trốn trước, kẻ đó sẽ chết!

Nhưng ở trong hiện thực, máu chữ này cũng không có xuất hiện, tất cả tổn thương cộng lại cũng không đủ để đến dù chỉ một cọng tóc của Hiên Viên.

“Làm sao có thể?”

“Sao tên này vẫn còn đứng trên không trung thế?”

“Công kích của chúng ta bị cản lại sao? Tại sao nhìn qua hắn như không có chuyện gì xảy ra thế?”

Tình cảnh này khiến cho tất cả người sống lại đều tròn tròn mắt.

Bọn họ rõ ràng không nhìn thấy Hiên Viên có một động tác nào cả.

Bọn họ rõ ràng nhìn thấy công kích thật sự đã rơi lên trên người Hiên Viên.

“Đừng thất thần chứ, tiếp tục công kích cho ta!”

Sắc mặt Nam Cung Nghĩa Văn âm trầm, hẩn nhanh chóng phản ứng.

Những người khác nghe thấy tiếng hét, cũng chẳng buồn kinh ngạc nữa, lại phát động đợt tấn công thứ hai.

Trên không trung, Hiên Viên quan sát những người sống lại này, giống như nhìn một bầy kiến hôi.

Chỉ khi khiến con kiến hôi này cảm nhận được tuyệt vọng thật sự, bọn chúng mới có thể tuân thủ “Quy tắc trò chơi”.

Lại là một vòng lửa, băng sương và các loại công kích ma pháp khác, trong đó xen lẫn mũi tên và Thánh Quang.

Chiến sĩ trên mặt đất cũng ném bay rìu lên, thích khách thì ném phi tiêu.

Tất cả công kích trúng mục tiêu cùng một lúc.

Hiên Viên đứng trên không trung, vẫn không bị tổn thương dù chỉ là một cọng lông.

“Công kích của chúng ta không đánh trúng sao?”

“Chẳng lẽ, thứ trên không tung này thực chất là một ảo ảnh?”

“Có khả năng này, chân thân kia của Hiên Viên trốn ở chỗ nào đó!”

“Mọi người nhanh nhanh đi tìm một chút!”

Người sống lại rõ ràng đã hơi điên rồ rồi, căn bản không chấp nhận được thực tế như vậy.

Một số người lại càng muốn đi vào trong hành lang của sân vận động tìm kiếm.

Không chờ bọn họ hành động, Hiên Viên cầm lấy cung Quần Tinh ở sau lưng, kéo dây cung ra.

“Vút! Vút!”

Mấy mũi tên liên tiếp bay ra, mục tiêu chính là vị trí những miệng lối đi kia.

“Phập!”

Mũi tên trúng đích, nền đất cứng rắn lập tức nổ tung.

Trong nháy mắt, tất cả mấy đường đi đều bị sụp.

“Kẻ nào dám chạy, kẻ đó sẽ chết!”

Chặn đường lui của những người sống lại, giọng nói của Hiên Viên lạnh như băng vang lên.

Sắc mặt của tất cả người sống lại thoáng cái đã thay đổi.

Lối đi sụp đổ lối đi, đá vụn bắn ra, những thứ này cũng đều đang nhắc nhở bọn hắn.

Hiên Viên trên không trung kia tuyệt đối không phải là ảo ảnh gì đó.

Một mũi tên kia của Cung Thần cũng đã đủ để cho bọn họ thăng thiên rồi!

“Hiên Viên huynh đệ, có lời gì từ từ nói!” Một vị người sống lại tiền bối nở nụ cười, thử dò xét mà hỏi.

“Ta nói, trong một trăm có một kẻ sống, trong số các người hôm nay, chỉ có một trăm người có thể sống sót rồi đi!” Hiên Viên thần nhiên lên tiếng.

Lời này vừa thốt ra, biểu cảm trên mặt người sống lại như một bức tường vừa mới sứt.

“Các anh em, đừng nghe lời người này, hắn chắc chắn không thể đánh lại chúng ta nhiều người như vậy, hắn đang cố làm ra vẻ!”

“Nói rất đúng, nếu hần có thể đối phó với đám chúng ta nhiều người như vậy, đã sớm động thủ, chúng ta không thể mắc mưu!”

Có người rất nhanh hô lên, muốn ổn định lòng quân.

“Vút!”

Bọn họ vừa dứt lời, mấy mũi tên chớp mắt bay tới.

“Ầm!”

Chết ngay lập tức không cần nghi ngờ, liên luy đến mấy người bên cạnh người này cũng chịu tai họa.

Một mũi tên bình thường của Hiên Viên, là có thể lấy mạng của mấy chục người sống lại.

So ra, kỹ năng mạnh nhất của hơn mười nghìn người bọn họ, chỉ có thể dùng hai chữ đi hình dung.

Buồn cười!

Không khí trong khoảnh khắc có phần yên tĩnh, tất cả mọi người hoặc đứng nhìn hoặc chờ thời cơ chạy trốn.

“Ta cũng không tin người ngăn được ta!”

Đột nhiên, một pháp sư tự tin hô lớn, Chớp Nhoáng thoát đi.

Song không đợi những người khác kịp phản ứng, hần rõ ràng xuất hiện ở một chỗ khác.

Trên không trung, hần bị Hiên Viên bóp chặt cổ, sắc mặt đỏ lên.

Một màn này cũng khiến cho tất cả người khôi phục hiểu ra một chuyện.

Kẻ nào trốn trước, kẻ đó sẽ chết!

Hiên Viên không chút mảy may thương xót, mà bẻ gãy cổ người kia ngay trước mặt tất cả những người sống lại.

Tốc độ khủng khiếp đã nhanh đến mức Chớp Nhoáng cũng không

trốn thoát khỏi lòng bàn tay hắn.

Điều này cũng khiến những pháp sư định Chớp Nhoáng trốn đi phải sửng sờ ngay tại chỗ.

Một khi họ động đậy thì ai mà biết liệu họ có phải là người bị bẻ cổ tiếp theo hay không.

“Ta lại cho các người mười giây, nếu các người không làm gì.”

Trong mắt Hiên Viên xuất hiện sát ý lạnh buốt.

“Thì không một ai sống sót được!”

Câu nói này làm tất cả người sống lại ở đây như rơi vào hầm băng.

Sát ý thấu xương buộc họ nhìn sang những người bên cạnh.

Chết hay sống?

Trên thực tế đây không phải là câu hỏi.

“Đừng nghe hắn, mọi người cùng chạy trốn đi, thế thì tỉ lệ sống sót sẽ càng cao!”

Đúng lúc này, một giọng nói đã kìm giữ được sự ngo ngoe rục rịch của nhóm người sống lại.

Nam Cung Nghĩa Văn căm tức nhìn Hiên Viên với vẻ mặt âm u, tay giơ pháp trượng tỏa ra một vầng hào quang màu xanh nhạt.

“Hiện ra đi, Mộc Tử Lung!”

Tiếng xướng nhanh và vang dội.

Giây sau, đột nhiên hàng loạt dây leo thô to hiện ra trên cầu thang khăn đài, tạo thành hình ảnh lồng giam, và lao về phía Hiên Viên ở không trung.

“Đi!”

Sau khi tung kỹ năng này, Nam Cung Nghĩa Văn không dong dài quay đầu chạy ngay.

Có hẳn dẫn đầu, hơn chục nghìn người sống lại cũng không tìm được.

Các pháp sư Chớp Nhoáng đi bốn phương tám hướng, không đoái hoài đến sống chết những người khác.

Thích khách thì lập tức ẩn thân tại chỗ, triệu hồi ngay tinh thể Thần Đồ định trốn vào trò chơi.

Chương 580: Diệt Nhật Vương?

Cung tiễn thủ sải bước chạy lên khán đài, muốn nhảy ra khỏi sân vận động.

Chiến sĩ và mục sư thì thảm hơn, chạy phải nói là chậm.

“Ầm!”

Không trung, một tiếng vang lớn truyền đến.

Kỹ năng của Nam Cung Nghĩa Văn hoàn toàn không làm gì được Hiên Viên.

Giảm xuống khoảng không, Hiên Viên lại lên cao hơn, đôi mắt vô cùng ác liệt.

“Vạn Tiễn Tề Phát!”

Kéo dây cung, sau khi một mũi tên bay ra, bỗng chốc hóa thành mưa tên đầy trời.

“Ầm!”

“Ầm!”

“Uỳnh!”

Sức công phá của mỗi một mũi tên quả là kinh khủng.

“Cứu ta!”

“Ta không muốn chết đâu!”

“Đừng bỏ ta lại!”

Người sống lại trúng phải mưa tên đã tử vong ngay tức khắc, vài người liên lụy cũng bị thương nặng, và cách cái chết không xa.

Những người bạn đồng hành ngày xưa lại không ai dừng bước.

Thậm chí các mục sư còn không kịp tiện tay ném chiêu trị liệu nữa.

Chứng kiến sự khủng khiếp của Hiên Viên, trong lòng họ chỉ còn một suy nghĩ.

Trốn!

Phải trốn khỏi sân vận động đáng sợ này!

Đi chậm, vậy chỉ có một con đường chết mà thôi.

So với sự gấp gáp của họ, Hiên Viên đứng trên không trung, không hề vội chút nào.

Kéo dây cung, mũi tên bắt đầu tụ lực.

“Vút!”

Một luồng ánh sáng rực rỡ lướt qua, đồng thời mũi tên bắn ra, như thiên thạch từ trên trời giáng xuống.

“Uỳnh!”

Kỹ năng bị động của cung Quần Tinh không bị kích hoạt quá dồn dập, nhưng khi nó được kích hoạt thì sức mạnh đó không thể khinh thường.

Hiện thực vẫn chưa bị pháp tắc trò chơi hoàn toàn đồng hóa, nên sau khi bị vệt sao băng rơi trúng, những người sống lại đã bị biến thành bánh thịt.

Tức khắc quanh sân vận động bị nện thành những hố sâu to lớn.

Trên không trung, vầng mặt trời nọ rơi xuống hẳn, dường như đang báo hiệu cho sự kết thúc của người sống lại.

Theo màn đêm buông xuống, tất cả những điều này.

Chỉ vừa mới bắt đầu!

...

Trên đường ven biển.

Gió biển ban ngày mang theo làn hơi ấm áp, đang dần trở nên rét lạnh.

Thủy triều lên xuống.

Nước biển đã dâng lên đến ngực đám người Shin Ichiro, thiếu chút nữa là đến cằm.

Không ít người run lẩy bẩy, toàn thân run cầm cập.

Rất nhanh, có người không kiên trì nổi mà ngã thẳng xuống.

Đầu gối của họ bị đánh gãy, hai tay cũng bị trói, hoàn toàn không thể trốn thoát khỏi sự trói buộc của nước biển.

Cấp dưới kề cận lần lượt chôn vùi trong biển cả, Shin Ichiro cũng không gắng gượng nổi nữa.

Khóe miệng bị bong da, hẳn gượng ngẩng đầu nhìn lên không trung.

Hôm nay ánh trăng rất đẹp.

Đây cũng là lần cuối cùng hắn được thưởng thức cảnh sắc thế này.

Trên khuôn mặt tái nhợt lộ rõ vẻ mỗi một khó tả.

“Đến lúc rồi!”

Một tiếng thì thầm vang lên.

Cơ thể Shin Ichiro rơi thẳng xuống.

“Ừng ục!”

Khỏe miệng hắt liên tục nổi bong bóng nước, nước biển rót vào mũi miệng hắt không ngớt.

Không có thể chất cường tráng đó như Tô Mộ, trong tình huống thiếu oxy quá mức, việc hắt chết đuối là lẽ tất nhiên.

Shin Ichiro cố gắng trợn mắt, răng cắn chặt môi.

Máu tươi trào dâng, nước biển cũng bị nhuộm dần.

Đây là oán giận sau cùng của hắt!

Nếu có thể nói thành lời, tiếng rống giận của hắt chắc chắn sẽ xông lên tận trời cao.

“Tô Mộ, người không được chết yên ổn đâu!”

Tiệc thay, câu này đã được định trước sẽ bị nước biển băng giá nuốt chửng.

Chỗ không xa bên bờ, một hương thơm ngào ngạt bốc lên.

Tô Mộ đang làm bữa tiệc hải sản mới.

Cái chết của đám Shin Ichiro không khơi gợi một vết gợn nào trong lòng hắt.

Có lẽ đây chính là sự thờ ơ của thần.

Hoặc đi một mạch tới tận đây, hắt sớm đã quen với thờ ơ rồi.

...

Thế giới Thần Đồ.

Vương Đô, nơi ở của nghị trưởng.

Giờ phút này, người có quyền thế lớn nhất toàn Vương Đô, đang đứng trước một tấm gương.

Quái lạ là hình ảnh phản chiếu trong gương không phải là hình

ảnh phản chiếu của hắn.

Đó là một người đàn ông oai hùng.

Thân hình cao lớn, ít nhất là hai mét.

Hai tay cánh tay to khỏe và mạnh mẽ. Hai tay cầm một thanh kiếm lưỡi rộng, hắn ngồi trên một chiếc ghế được chế tạo từ vàng.

“Chuẩn bị thế nào rồi?”

Trong gương, giọng của người đàn ông vang lên.

“Hiện tại vẫn đang chuẩn bị, với thực lực của những nhà thám hiểm kia, gần như có thể lợi dụng họ rồi!”

Nghị trưởng cúi người, cung kính đáp.

Nếu có ai ở đây, họ chắc hẳn sẽ ngạc nhiên trước cử chỉ khiêm tốn của hắn.

Thành Diệu Nhật lại là một trong những thành phố lớn nhất trong thế giới Thần Đồi.

Với quyền lực của nghị trưởng này, hắn hoàn toàn không cần cúi đầu trước bất kỳ ai.

“Bốn vương sắp chờ không nổi rồi, cái phong ấn đáng chết này, nhốt ta lâu quá rồi đấy!”

Trong gương, vẻ mặt của người đàn ông ngập tràn phẫn nộ.

Hắn đột nhiên đứng dậy, giơ cây kiếm bản to trong tay lên.

Giây sau, ở phía sau hắn có vô số cặp mắt sáng rực lên!

“Cứu ta, ai cứu ta với!”

“Tên này quá kinh khủng, hắn hoàn toàn không phải người!”

“Chẳng lẽ trong những người sống lại như chúng ta không có ai sao? Để mặc tên đó muốn làm gì thì làm à?”

“Hiên Viên, người biết người đang làm gì không? Giết chúng ta, người sẽ đắc tội với vô số gia tộc!”

Dưới bóng đêm, từng tiếng la hét thê lương nối tiếp nhau vang lên.

Nhóm người sống lại không ngừng chạy thục mạng khắp phố lớn ngõ nhỏ của Hoa Đô, nhưng họ phát hiện ra mình không tài nào thoát khỏi sự truy sát của Hiên Viên.

Thậm chí họ còn không nhìn thấy bóng dáng của Hiên Viên đâu, trước khi bị những mũi tên từ xó nào bay tới bắn xuyên qua người.

Từng có lúc, trong đầu họ chỉ có một suy nghĩ duy nhất với người chơi ở thế giới hiện tại.

Đả kích giảm chiều không gian!

Sự thật đúng là thế, hai bên hoàn toàn không cùng đẳng cấp.

Chương 581: Xuyên thủng trời.

Nhưng bây giờ, họ đã cảm nhận được thế nào là bị đả kích giảm chiều không gian rồi.

Hiên Viên không quan tâm đến những tiếng kêu rên, và cũng không màng để ý đến những “tuyên ngôn báo thù” kia.

Hắn như một cái máy bắn tên vô tình, liên tục kéo dây cung.

Tuy rằng một mũi tên hạ được tận mấy người sống lại, nhưng nhược điểm của cung tiễn thủ trong việc cày nhóm cũng lộ rõ ra.

Không có loại kỹ năng AOE cực lớn nào!

Điều này cũng tạo cơ hội cho những người sống lại chạy tứ tán.

Đổi lại là Tô Mộ, chỉ cần một Băng Sương Thụ Giới sẽ có thể một mẻ hốt gọn hơn chục nghìn người sống lại.

Đương nhiên, Hiên Viên không để bụng có vài người sống lại đang

tháo chạy.

Hai chân hần giẫm trên không, thỏa thích hưởng thụ niềm vui thú khi đi sẵn.

“Vút! Vút! Vút!”

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Những mũi tên đó, mỗi một tên đều giống như đạn hỏa tiễn.

Không lâu sau, toàn bộ tiếng động đều biến mất.

Nơi nào mà mắt Hiên Viên lia tới thì không một người sống lại nào có thể sống sót!

Một lúc sau, một nhóm người không biết từ đâu đi ra.

“Thế này quá điên cuồng rồi?”

“Ta thật không dám tin Hiên Viên đã xử lý cả chục nghìn người sống lại?”

“Nói thật, hiện tại ta cũng không tin cho lắm!”

Đám người Long Phi nhìn qua cảnh chiến trường tan hoang, nội tâm ngoài bội phục ra còn có rung động.

Tính ra tự đối phó với hơn chục nghìn người chơi bình thường đã không tưởng rồi, chứ đừng nói là hơn chục nghìn người sống lại.

Điều này đã không thể dùng vĩ đại để hình dung nữa!

“Đừng lo lắng, nhanh đi cứu những người chơi bình thường đi.”

“Lấy mấy bình mana lớn của các người ra giao hết cho mục sư đi.”

Sau khi kinh ngạc, Long Phi ra lệnh cho mọi người làm việc.

Trong sân vận động còn rất nhiều người chơi bình thường bị trọng thương đang đợi giải cứu.

“Vậy những người sống lại này thì sao? Chắc hẳn họ rút ra khá

nhiều đồ tốt đấy.”

Một người trong đội nhìn thi thể của người sống lại rải rác khắp nơi, không khỏi hỏi.

“Nghĩ gì thế, đây đều là chiến lợi phẩm của Hiên Viên!” Long Phi lập tức giận dữ mắng mỗ.

Đồ những người sống lại rơi xuống quả thật làm người ta thèm muốn, nhưng nếu không có Hiên Viên, hiện tại Hoa Đô vẫn còn chìm trong nước sôi lửa bỏng.

“Ý ta là định giúp Hiên Viên nhật lên thôi mà!” Đội viên vội giải thích.

“Nói cũng phải!”

Lúc này sắc mặt Long phi mới hòa hoãn không ít.

Với thân phận của Hiên Viên, quả thực hẳn khinh thường nhật những thứ này.

“Mấy người các người quét dọn chiến trường cùng ta nào.”

“Nhớ kỹ cho ta, không ai được phép lén giấu đồ đi đấy!”

Long Phi lập tức gọi vài cái tên.

Người thuộc hai đội bắt đầu chia ra hành động.

Sau một lúc bận rộn, chiến trường được quét dọn xong, những người chơi trong sân vận động cũng được cứu chữa.

“Cảm ơn đại thần Hiên Viên đã cứu chúng ta!”

“Thực lòng rất đội ơn đại thần Hiên Viên, nếu không có người, chúng ta chết chắc rồi!”

“Hức hức hức! Những người sống lại đáng chết này, chúng toàn ức hiếp người khác!”

Sau khi được cứu vớt, hơn nghìn người quỳ xuống đất và nhìn lên Hiên Viên đang ngồi trên khán đài.

Mặt Hiên Viên tỏ ra hồ hững, mặc cho những người kia luôn miệng nói cảm ơn.

“Được rồi, đại thần Hiên Viên đã biết tấm lòng của các người rồi!”

Long Phi phải mở lời thì những người kia mới đứng lên.

“Đại thần Hiên Viên, đây là những món được rơi xuống từ người sống lại, người nhận đi!”

Đi tới trước mặt Hiên Viên, Long Phi lấy ra một lượng lớn vật phẩm.

Trong đó có không ít trang bị phẩm giai cao.

“Ta chỉ cần đá quý ma pháp, những thứ khác đều thuộc về các người!”

Chẳng qua những vật này không có bất cứ giá trị nào với Hiên Viên.

Thu thập đá quý ma pháp cũng vì muốn làm Tô Mộ vui.

“Ta thật không biết nên tạ ơn người thế nào nữa!”

Long Phi nghe vậy, mắt đột nhiên ngấn lệ.

Người ta hay nói thiết hán nhu tình.

Long đội trưởng vừa khóc, thế là những đội viên của hắn cũng khóc theo.

Thêm những người chơi cũng đang khóc, trong phút chốc khung cảnh hơi mất kiểm soát.

“Hu hu hu!”

“A a a!”

Tiếng khóc chập trùng không dứt, nghe cực vang dội trong đêm khuya tĩnh lặng.

...

Thế giới vị diện.

Nếu nói lần trước Tô Mộ đâm thủng tổ ong vò vẽ thì lần này Hiên Viên không thể nghi ngờ là đâm thủng bầu trời.

Đặc biệt là tại đất kinh đô này, nơi ẩn giấu bí mật to lớn, hoàn toàn có thể được mô tả là một vùng giao tranh.

Có thể thông với vị diện này, gia tộc tiềm ẩn trong đó, bất kể là nội tình hay số lượng cường giả trong tộc, cho dù là người sống lại bên trong đó thì cũng thuộc dạng số một số hai.

“Cái gì? Đội ngũ tộc ta phái đến thế giới hiện thực đã bị tiêu diệt hết rồi sao? Rốt cuộc là người nào dám ra tay với Nam Cung gia thế hả?”

“Không thể nào, lớp trẻ Thượng Quan gia cử tới thế giới hiện thực đều là tinh nhuệ nhất, sao lại bị hủy diệt được?”

“Cuối cùng mọi chuyện là như thế nào?”

Với cái chết của những người này, các gia tộc trong vị diện lần lượt hay tin.

“Vậy mà chỉ do một người gây nên?”

“Tên đó cũng là người sống lại sao? Hay là người truyền thừa? Tại sao có thể dẫn trước nhiều vậy?”

“Lần này không dễ xử lý rồi!”

Những gia tộc này có vô số cường giả, hiểu biết rộng, không hề có tâm tư nóng lòng báo thù như các gia tộc ở vị diện khác.

“Lần này là chuyện trọng đại, chúng ta nên mời những gia tộc khác tới cùng bàn bạc đi!”

Dưới sự lãnh đạo của một trong các gia tộc, một đại hội chống Hiên Viên sắp được triển khai.

Chương 582: Thành phố dưới đáy biển!

“Ta biết rồi!”

Trên hải đảo, Tô Mộ đang “gọi điện thoại” với Hiên Viên.

“Làm tốt lắm!”

Với những gì Hiên Viên đã làm tại Hoa Đô, Tô Mộ trực tiếp giao ngón cái.

Đây chính là một lời cảnh cáo dành cho tất cả người sống lại!

Mọi hậu quả gây ra, chúng phải tự gánh chịu.

“Người chờ ta ở Hoa Đô đi, những gia tộc đằng sau người sống lại chắc chắn sẽ kiểm chuyện, chờ ta thăm dò xong di tích bên này sẽ đến tìm người!”

“Rõ ạ, chủ nhân!”

Sau khi dặn dò Hiên Viên, Tô Mộ cắt đứt liên lạc.

Sở dĩ không vội vã đi thăm dò di tích dưới biển sâu, vì hắn đang chờ tin tức từ Hiên Viên.

Sau khi tất cả những chuyện này kết thúc, mình cũng phải tranh thủ thời gian thôi.

“Tử Long, người tự chơi đi, ta có chút việc cần đi giải quyết!”

Hồ to với Tử Long đang chơi đùa điên cuồng trên biển, Tô Mộ nhào vào trong nước.

Liên tục Chớp Nhoáng, Tô Mộ lại quay về vị trí di tích.

“Hình như lên cao không ít nhỉ!”

Sau một quãng thời gian, di tích nông hơn đáng kể so với vị trí trước đó gần nghìn mét.

Tô Mộ lấy ra hai mảnh huân chương của Thần, mỗi tay một cái.

“Lộp bộp!”

Khi hần tới gần, tia sét pháp tắc đúng hạn kéo tới.

“Quả nhiên, lực pháp tắc bị yếu đi!”

Khác với lần trước, uy lực của tia sét pháp tắc lần này nhỏ hơn rất nhiều.

Tô Mộ bơi đi thẳng vào bên trong.

Trước đó, pháp tắc đã không thể ngăn cản hần, chứ đừng nói sau khi bị yếu đi.

Tổn một thời gian ngắn, cuối cùng Tô Mộ đã xuyên qua được bức tường pháp tắc.

Phóng tầm mắt nhìn ra, bên trong hoàn toàn đen đặc.

Hần giơ tay lên, một quả cầu lửa hình thành trong tay hần, chiếu sáng xung quanh trong phạm vi vài trăm mét.

“Tòa thành này rất lớn, có lực pháp tắc cản trở, ta nên bắt đầu thăm dò từ đâu đây nhỉ?”

Dưới đáy biển sâu, trong hoàn cảnh tối tăm đầy xa lạ, bầu không khí kinh khủng vô cùng tận.

“Ừng ục!”

Tô Mộ thở ra bong bóng, đi tới trên một tòa nhà.

“Tường thành cổ xưa, phía trên phủ đầy những thứ giống như là rong biển.”

“Chỉ có điều mình chưa từng thấy kiểu kiến trúc này!”

“Đứng” trên tường thành, Tô Mộ hét một chuyên gia khảo cổ.

Nếu thật sự ngược dòng tìm hiểu niên đại của khu di tích này, e là phải mất hàng triệu năm có lẽ.

Ngay khi hần đang tỉ mỉ quan sát kỹ tường thành, ngọn lửa trong tay đột nhiên chập chờn.

Tô Mộ nhíu mày, vội vàng nhìn khắp xung quanh.

“Hình như bên kia có bóng mờ!”

Dù nhìn không rõ nhưng Tô Mộ tin vào mắt mình.

“Tường lửa!”

Không do dự, vài bức tường lửa cùng mọc lên từ hướng đó.

Khung cảnh rất hùng vĩ, và cũng chiếu sáng hướng kia.

“Đây là?”

Những gì xuất hiện trước mắt Tô Mộ là bức tượng này nối tiếp bức tượng khác.

Nhìn từ ngoài, những bức tượng này đều có hình người, nhưng thân hình lại cao lớn lạ thường.

Cho dù là bức tượng nhỏ nhất, thân hình cũng đạt tới ba mét, trong đó không hiếm những bức tượng cao bốn, năm mét.

Chợt loé lên đi tới gần những bức tượng, Tô Mộ vươn tay chạm thử.

Xúc cảm trên tay rất kỳ lạ, giống như là tảng đá, nhưng cũng không giống tảng đá lắm.

“Bọn này mọc cả mang cá cơ à?”

Điều làm Tô Mộ quá đỗi ngạc nhiên là những bức tượng hình người này có hai chân, vùng hàm, lại có những bộ phận tương tự như mang cá.

Mới đầu, Tô Mộ coi đây là một lục địa văn minh, chỉ bị biển cả nhấn chìm mà thôi.

Nhưng bây giờ xem ra, đây hẳn là một thành phố ngầm dưới biển.

“Chỗ thế này, sẽ có huân chương của Thần chăng?”

Tuy cực kỳ tò mò về quá khứ của nơi này nhưng Tô Mộ không

quên ý đồ mình đến đây.

Ngay khi hẩn nghĩ vậy, hai mảnh huân chương trong tay đột nhiên nhấp nháy.

“Hửm?”

Tô Mộ lập tức nheo mắt lại.

Huân chương trong tay dường như đang được thứ gì đó kêu gọi.

Hẩn vội vàng cầm lấy huân chương thử từng phương hướng.

Khi hai mảnh huân chương được đặt ở phía trước bên trái, chúng lại cùng nhấp nháy.

“Là hướng này!”

Tô Mộ nắm chặt huân chương, Chóp Nhoáng tới vị trí đó.

“Răng rắc!”

Sau khi bóng dáng hẩn biến mất, một tiếng động nhỏ bé vang lên.

“Két... Xoạt!”

Rất nhanh, những âm thanh ấy liên tục xuất hiện.

Thân những bức tượng lần lượt nứt ra.

Qua một lát, vết rạn nứt hoàn toàn biến mất.

Những bức tượng này lại hồi sinh được!

...

Thế giới hiện thực, ở một nơi nào đó.

Trong đêm khuya đen nhánh, một ánh sáng hình tam giác bỗng nhiên xuất hiện.

Tia sáng này cực mạnh, đâm vào mắt khó thể mở ra.

Ánh sáng tiếp tục tỏa ra, dần dần biến thành một cái cổng hình tam giác.

Thời gian chậm chậm trôi qua, vài bóng người xuất hiện trong cổng tam giác.

Họ chen lấn nhau, cố lắm mới đi qua được cổng tam giác.

Ngay sau khi tất cả đều đi qua cổng tam giác, nó đột nhiên biến mất, ánh sáng mãnh liệt cũng chia ra làm ba.

Ba người trong số họ lần lượt đưa tay ra bắt lấy ánh sáng.

Người còn lại chứng kiến cảnh này, trong mắt rõ ràng chứa vài phần tham lam.

“Vượt giới thành công, không hổ là đại trận do lão tổ phong Thần đích thân mở, thực lực của chúng ta gần như bảo tồn được chín thành!” Một cô gái cười nhẹ nhàng, nói.

Họ chính là nhóm người Lâm Đại vượt giới đến đây.

Họ vốn là tồn tại cấp lão tổ, sau khi bảo tồn chín thành thực lực, đẳng cấp của tất cả đều ở mức thập giai.

“Tuy nói vượt giới thành công nhưng ta có thể cảm giác rõ được một sự áp chế!”

Trong tay không có huân chương của Thần, Lâm Đại càng cảm nhận rõ sự can thiệp của lực pháp tắc.

Tại thời điểm này, cấp bậc như họ tuyệt nhiên không có khả năng xuất hiện trong hiện thực.

Chương 583: Chiến hạm dưới biển.

Ba người có được huân chương của Thần thì ổn, nhận ít áp chế hơn. Nhưng hắn thì không giống vậy.

Nếu hắn cố sức ra tay, tất nhiên sẽ bị sấm chớp pháp tắc công kích.

“Đừng lo, chỉ cần chúng ta xử lý Tô Mộ thì huân chương của Thần thuộc về Lâm gia người sẽ trở về mà!” Giọng nói của gã đàn ông lực lưỡng vang lên.

“Nói đúng lắm, có ba người chúng ta ở đây, lúc giải quyết tên kia, người chỉ cần ở bên cạnh bỏ ra chút sức là đủ!” Gã mắt ưng tiếp lời.

“VẬY xin nhờ mọi người rồi!”

Lâm Đại nghe vậy, thậm chí còn tỏ lòng biết ơn, hạ mình xuống.

Qua những gì họ nói, hiển nhiên họ không xem Tô Mộ ra gì!

“Các vị, đừng ở đây nói suông nữa, việc cấp bách bây giờ là tìm thấy tiểu tử kia!”

Dáng vẻ của ba người khiến khiến một người phụ nữ duy nhất ở đó hơi không hài lòng.

“Theo ta thấy, tiểu tử kia vẫn chưa biết chúng ta đã đến được thế giới hiện thực, hay là bố trí cho hắn một cái bẫy chết người.”

Tâm tư người phụ nữ khá thận trọng.

Cái chết của lão tứ Lâm gia chính là một sự cảnh cáo.

Hiện nay bọn họ trốn trong bóng tối, Tô Mộ đứng ở ngoài sáng, cơ hội như thế này đương nhiên phải nắm bắt cho tốt.

“Đây trái lại là một ý không tệ!”

Lâm Đại nghe vậy, lập tức tỏ vẻ tán đồng.

Lão tổ Phong Thần đã hạ mệnh lệnh bắt buộc, vì bảo đảm không có sơ hở nào, hắn không ngại sử dụng vài thủ đoạn nhỏ.

“Tập hợp sức của bốn người chúng ta, trực tiếp giết tới cửa không phải được rồi sao, nếu thật sự giở thủ đoạn gì đó, há chẳng phải là cho người khác chế giễu?” Người đàn ông cường tráng cười lớn lên, không hề tán thành phương án này.

Bốn vị lão tổ cùng lúc giáng lâm, chỉ vì giết một kẻ ở thế giới hiện thực, chuyện này rõ ràng làm hấn cảm thấy có phần chuyện bé xé ra to.

“Nói hay lắm, bày trận quá lãng phí thời gian rồi, tìm được tiểu tử đó ở đâu, bốn người chúng ta đồng loạt ra tay, còn sợ hấn có thể gây nên sóng gió gì?” Người đàn ông mắt ưng lên tiếng theo sau.

“Người chắc không phải cũng như đám đàn bà sợ tới sợ lui chứ?” Có sự ủng hộ của người đàn ông mắt ưng, người đàn ông cường tráng nhìn về phía Lâm Đại.

“Nói cũng đúng, chẳng qua chỉ là một tiểu bối, không cần làm nhiều trò như vậy.”

Lâm Đại hơi suy tư, thái độ bỗng thay đổi.

Hấn vốn muốn nhanh chóng giết chết Tô Mộ, lấy lại huân chương của Thần thuộc Lâm gia, để tránh đêm dài lắm mộng.

“Hừ, dù sao cũng không cần ta đi đánh.”

Thấy ba người đạt thành nhận thức chung, người phụ nữ lạnh lùng hừ một tiếng.

Là một Mục Sư, vai trò của nàng ở trong trận vây giết này vốn là nhân vật hỗ trợ.

“Vậy trước tiên đi thu thập tin tức đã, tìm thấy tiểu tử kia ở đâu, chúng ta chia ra hành động trước đi!”

Sau câu nói của người đàn ông cường tráng, bốn vị lão tổ chia ra chạy đi theo bốn phương hướng khác nhau.

...

Thành phố dưới biển.

Huân chương của Thần trong tay Tô Mộ không ngừng loé sáng.

“Sắp tới nơi rồi?”

Hắn giảm chậm tốc độ bơi về phía trước, đồng tử toả ra một luồng ánh lửa.

Giây sau, con đường phía trước xuất hiện tường lửa nối tiếp nhau.

Dưới sự chiếu rọi của ánh lửa, dưới biển xuất hiện một lối đi bằng lửa.

“Thứ này!”

Thuận theo lối đi tiến về phía trước, Tô Mộ lộ ra biểu cảm chấn động trên mặt.

Ngay tại cuối tường lửa, một vật thể không rõ cực lớn đổ ở ngay đó.

“Hoả Cầu!”

Tô Mộ phất phất tay, mấy chục phát hoả cầu bay ra.

“Một chiếc... chiến hạm?”

Ánh lửa rất nhanh đã cho Tô Mộ thấy rõ được toàn bộ vẻ ngoài của vật thể này.

Cực kỳ giống loại chiến hạm không gian trong phim khoa học viễn tưởng.

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Kỹ năng thị giác vừa mở ra, Tô Mộ tra xét chiếc chiến hạm này.

“Cũng có ngăn cấm?”

Ngoài dự tính là, chiếc chiến hạm này hoàn toàn kín không kẽ hở.

Tô Mộ nhíu mày, bơi tới vị trí của chiến hạm.

“Boong!”

Vừa bơi tới chỗ còn cách mấy trăm mét, cả người hắn đụng trúng một bức tường không khí.

Tô Mộ nhanh chóng đưa tay ra sờ sờ, cảm giác trên tay giống như bong bóng khí.

Có điều tăng bong bóng khí này hiển nhiên ngăn cản không được bước chân của hắn.

“Trước tiên dùng Viêm Trụ thử xem!”

Hai tay nắm lại, Tô Mộ hung hăng đâm hai cái vào tường bong bóng khí.

“Boong!”

Sức mạnh to lớn lập tức bị phản lại, hai trụ lửa cũng phóng lên từ đáy biển.

“Ầm!”

Trụ lửa đánh thẳng vào tường bong bóng khí, sức mạnh ngọn lửa không thể đột phá, bắt đầu biến mất với tốc độ rất nhanh.

“Là một thứ khó chơi à!”

Nhìn bức tường bong bóng khí không chút sụt mẻ kia, Tô Mộ nhún nhún vai.

Giơ hai tay lên, một ngọn lửa khổng lồ bắt đầu hình thành từ đáy biển.

“Ừng ục!”

Ngay lúc này, phía sau truyền đến vài tiếng bong bóng khí.

Tô Mộ vừa muốn quay đầu lại, mấy phát tấn công ác liệt cùng lúc đánh xuống người hắn.

“Các người là? Pho tượng?”

Trong khoảng cách gần, Tô Mộ cũng nhìn rõ được thứ tấn công mình.

Thân hình bọn chúng cao lớn, hai bên mặt không ngừng phun ra nuốt vào bong bóng khí, trên hai tay là mọc ra móng vuốt sắc bén.

Chẳng qua là những móng vuốt này nhìn như có thể phá nát được cục đá to lớn, nhưng rõ ràng phá không nổi phòng ngự của mình.

Trên nước biển vốn lạnh băng nổi lên một trận băng sương, đánh trả lại những móng vuốt đó.

Trí lực của Tô Mộ hiện tại cao tới hơn ba nghìn vạn điểm, phản sát thương của Thân Thể Băng Thần lập tức có thể tạo thành hơn ba mươi vạn sát thương.

Có điều chỉ dựa vào sát thương này, không thể giết chết những người dưới biển này.

“Ừng ục!”

Chương 584: Chiến hạm dưới biển. (2)

Âm thanh bong bóng khí lại vang lên lần nữa.

Những người dưới biển này dường như đang nói gì đó.

Mấy giây sau, lượng lớn công kích từ trong bóng tối “bơi” lại đây.

Vừa có công kích ma pháp, cũng có công kích vật lý.

Nhưng những công kích này đánh vào người Tô Mộ, hoàn toàn không đau không ngứa.

“Vậy thì thuận tiện giải quyết hết các người luôn!”

Đối với những người dưới biển này, Tô Mộ nổi lên lòng tò mò, còn thật sự muốn ngồi xuống trò chuyện đằng hoàng với bọn chúng.

Nhưng nhìn vào tình hình hiện tại, mọi người chắc chắn là không có cách nào rãi bày nội tâm rồi.

Hơn nữa, ngôn ngữ cũng không thông!

Nơi sâu dưới biển, từng luồng từng luồng ngọn lửa giống như mặt trời xuất hiện.

“Ừng ục!”

Sau khi cảm nhận được nhiệt độ đáng sợ kia, mang của người dưới biển không ngừng tuôn ra bong bóng khí.

Dưới thân hình to lớn kia của bọn chúng, Tô Mộ giống như một con cá nhỏ bên cạnh cá mập lớn.

Những những “cá mập lớn” này lại như phát điên mà chạy trốn.

“Không kịp nữa rồi!”

Tô Mộ nhếch miệng cười, miệng cũng bay ra bong bóng khí.

“Thiên Hoả Thiêu Thành!”

Giây sau, hơn mười ngọn Thiên Hoả tàn nhẫn rơi xuống.

“Bùng!”

“Ầm!”

Sức mạnh ngọn lửa mạnh mẽ tuyệt nhiên không phải là thứ Viêm Trụ có thể so sánh được.

Vùng biển này hoàn toàn biến thành “biển lửa”.

Dưới sự tấn công luân phiên của Thiên Hoả, bức tường bong bóng khí kia hoàn toàn chống đỡ không nổi.

...

Trong đồng đồ nát tháp Sa Đoạ.

“Diệu Tinh” đang đứng bên trên toà tháp.

Nàng giơ một tay ra, dùng một con dao găm cắt, máu chảy ra lại xuất hiện màu đen.

“Tí tách!”

Máu màu đen nhanh chóng nhỏ xuống đất.

Những giọt máu này ngưng lại một chỗ, rất nhanh đã biến thành một cái gương.

Trong gương là nhãn cầu đáng sợ!

“Chủ nhân của ta, cả tầng trên của vực sâu này đều bị tiểu tử kia san bằng rồi.”

“Thực lực của hần, kinh khủng hơn nhiều so với chúng ta tưởng.”

“Diệu Tinh” vô cùng cung kính bẩm báo lại với nhãn cầu.

Chúa Tể Sa Đoạ đã chết, tháp Sa Đoạ cũng bị phá huỷ hoàn toàn, hành động lớn như này quả thật khó mà tưởng tượng.

“...” nhãn cầu im lặng.

Ý nghĩa của tầng trên vực sâu Ma Vật đối với hần rất lớn.

Bây giờ hết thủy đều đổ sông đổ biển, đáy lòng vị Tà Thần này đang rỉ máu.

“Không thể để tiểu tử kia tiếp tục mạnh mẽ thêm nữa!”

Có lẽ là vì đã sớm quen với việc tức giận, giọng nói nhãn cầu kia truyền tới trở nên bình tĩnh.

“Nhưng với sức mạnh của ta, hoàn toàn không có cách nào đối phó được tiểu tử kia.”

Giọng điệu của “Diệu Tinh” đầy thấp thỏm.

Nếu mà Tà Thần bảo nàng đi đối phó Tô Mộ, vậy thì chỉ có một con đường chết thôi!

“Người yên tâm đi, người là quân cờ cuối cùng của ta ở trên đó, ta sẽ không để người đi chịu chết đâu!”

Lời của Tà Thần làm Diệu Tinh thở phào nhẹ nhõm.

“Đi Vương Đô, mấy lão già ở đó sẽ không hoan nghênh tồn tại mạnh mẽ như tiểu tử kia có trong đám nhà thám hiểm.”

“Chúng ta có lẽ có thể hợp tác!”

Lời của Tà Thần lại vang lên lần nữa.

Diệu Tinh nghe xong, gật gật đầu.

nhãn cầu đột ngột biến mất, máu màu đen trên đất cũng theo đó mà khô đi.

“Đây không thể nào!”

Ngay lúc này, “Diệu Tinh” bỗng nhiên hét lên.

Nhìn kỹ có thể thấy được, một con mắt của nàng biến trở về hình dạng ban đầu.

“Em gái thân yêu của ta, không có gì là không thể cả!”

“Người cho rằng mấy lão già trong Vương Đô thành kia đều là người tốt sao?”

“Diệu Tinh” lại bắt đầu độc thoại.

Cả người nàng trông như cực kỳ “phân liệt”.

Nửa bên mặt là biểu cảm kinh sợ, mù mịt, nửa bên còn lại lộ vẻ u ám, xảo quyệt.

...

“Chỉ thế thôi à?”

Thành phố dưới biển.

Tô Mộ nhìn chiến hạm khổng lồ bị Thiên Hoả đánh vỡ thành hai nửa, biểu cảm trên mặt phải nói là thất vọng.

Mình còn tưởng là chiếc chiến hạm này có thể lợi hại tới cỡ nào.

Ngay lúc này, bên dưới xuất hiện một luồng sáng.

Cả vùng biển đều bị Thiên Hoả bao trùm, nếu không nhìn kỹ, thật sự không phát hiện được luồng sáng này.

Mắt Tô Mộ sáng lên, dùng một cái Chớp Nhoáng về hướng đó.

“Xẹt!”

Không đợi hấn tới gần, vật thể khổng lồ không biết tên đánh tới hấn.

“Boong!”

Vật to lớn hung hăng đánh vào người Tô Mộ, phát ra một tiếng vang cực lớn.

Hấn còn chưa xem xét vật thể này là cái gì, lại một thứ khổng lồ nữa đánh thẳng tới.

“Boong!”

Hai thứ tấn công, một trước một sau, biến Tô Mộ thành nhân bánh kẹp.

“Được à nha!”

Hai lần tấn công có tác dụng, nơi bị đánh trúng của Tô Mộ xuất hiện hai vết thương.

Cái thứ thú vị tấn công mình này, thực lực không thể xem nhẹ đây!

“Lá Chấn Ma Pháp!”

Không dám xem thường, Tô Mộ mở Lá Chấn Ma Pháp ra, cùng lúc đó phía sau loé lên.

“Mẹ ơi!”

Dưới sự chiếu rọi của Thiên Hoả, Tô Mộ cũng nhìn rõ được vật tấn công mình rốt cuộc là cái gì.

Đó là một con bạch tuộc máy móc vô cùng khổng lồ!

Thứ tấn công mình, chính là hai cái xúc tu máy móc của nó.

Trước mặt hai cái xúc tu máy móc đáng sợ đó, mình thật sự chỉ

như một con cá nhãi nhép.

Sau khi Tô Mộ lui lại, bạch tuộc máy móc cũng không vội phát động tấn công.

Một cái xúc tu của nó vươn tới chỗ luồng sáng kia, hấp thụ vật thể đang toả ra ánh sáng kia vào trong cơ thể.

Tiếp theo đó, bạch tuộc máy móc sử dụng hai xúc tu, bắt đầu tấn công về phía Tô Mộ.

“Là nhằm vào huân chương của Thần trong tay ta mà tới?”

Hai cái xúc tu một trái một phải, mục tiêu hiển nhiên là tay trái với tay phải của mình.

“Lúc này thứ kia giống như là một lõi năng lượng, cũng là huân chương của Thần?”

Tô Mộ cũng đã nhận ra.

Chương 585: Bạch tuộc máy móc.

Muốn sử dụng một con bạch tuộc máy móc to lớn như thế, không có đủ lõi năng lượng thì hoàn toàn không làm được.

“Đưa đây cho ta!”

Biết được trên người bạch tuộc lớn có huân chương của Thần, Tô Mộ cũng không tính chơi đùa với nó nữa.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Tạo ra một cái hố đen, Tô Mộ ném thẳng vào trên mặt bạch tuộc lớn.

Lực hút kinh khủng hình thành, ở nơi sâu dưới biển này, lập tức tạo thành một xoáy nước cực lớn.

Mảnh vụn khắp nơi dưới sự khuấy động của xoáy nước, không ngừng tràn vào trung tâm của hố đen.

Phản ứng của bạch tuộc máy móc rất nhanh nhẹn, những xúc tu kia chặt chẽ bám vào mặt đất, cố gắng thoát khỏi lực hút hố đen.

Đừng nói là, ở trong vùng biển này, nó thật sự chống đỡ được chứ.

“Bùm!”

Năng lượng của hố đen nổ tung, toàn bộ đáy biển đều bị chấn động.

Cùng lúc đó, tất cả xúc tu của bạch tuộc máy móc đồng thời tấn công về phía Tô Mộ.

Nó dường như cũng nhận ra được sự mạnh mẽ của “hạt cát” này.

“Ù! Ù!”

Mấy âm thanh nạp năng lượng liên tiếp vang lên, trên những xúc tu kia cũng hiện ra mấy vầng sáng xanh nhạt.

Bạch tuộc máy móc hiển nhiên muốn mượn lần tấn công này giải quyết xong Tô Mộ.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Tô Mộ “đứng im” tại chỗ, trên môi là nụ cười thần nhiên.

Ngay tại lúc chín cái xúc tu kia sắp đánh trúng mục tiêu, thì bên cạnh mỗi cái xúc tu đều xuất hiện một cái hố đen.

Trong phút chốc, cả đáy biển liên tiếp sinh ra chín xoáy nước cực lớn.

Tất cả mọi thứ gần đó đều bị hút vào.

Chín cái hố đen cũng khiến bạch tuộc máy móc hoàn toàn bị trôi buộc.

Thân thể của nó liều mạng bơi ra, muốn thoát khỏi lực hút mạnh mẽ kia.

Nhưng hố đen vẫn như chín cái đinh, không hề lay động.

“Người còn chưa xong đời à?”

Trên mặt Tô Mộ lộ ra một nụ cười nghiền ngẫm.

Con bạch tuộc này nếu để ở trên đất liền, vậy chắc chắn sẽ là ngày tận thế đó!

Nếu những người chơi khác bị hút vào trong di tích này, đừng nói tới đối phó bạch tuộc máy móc, những người dưới biển kia cũng đủ khiến bọn họ có đi không về rồi.

Đương nhiên, khu vực này cũng có khả năng là bị mình “mở khoá trước” rồi.

Dẫu sao thì di tích này vô cùng lớn, nếu không có Thân Thể Băng Thần và huân chương, mình cũng không đến được nơi này.

“Bùm!”

Đang lúc Tô Mộ nghĩ như vậy, năng lượng của chín cái hố đen đồng loạt bùng nổ.

Chín xúc tu của bạch tuộc máy móc sụp đổ trong phút chốc, biến thành từng mảnh từng mảnh vỡ nhỏ.

Hình thành nên một đợt sóng xung kích khổng lồ tại vùng biển này!

“Lời đám đàn bà kia nói, lão tử một chữ cũng không tin!”

“Nàng đốt hết những chiếc thuyền khác rồi, kết quả đám người mình xám ngắt bơi trở về, quả thực là đáng đời!”

“Lỡ như nàng thật sự đụng phải Tô Mộ kia thì làm sao?”

“Thật sự gặp phải Tô Mộ kia, bọn họ còn có mạng sống tiếp à?”

“Nói cũng phải, chỉ dựa vào việc đám đàn bà kia còn sống, vậy Tô Mộ e rằng có tiếng mà không có miếng!”

Trên mặt biển, hơn trăm con thuyền đang vận chuyển.

Những con thuyền này không lớn, bề ngoài cũng không phải loại

máy móc công nghiệp hiện đại kia, những con thuyền này đều là thuyền gỗ.

Đối với những người sống lại này, làm thuyền cũng không phải là một chuyện khó.

Chỉ là thời gian gấp gáp, thuyền của bọn họ khó tránh có phần làm cầu thả.

Những điều này cũng không ảnh hưởng tới hoài bão lớn lao của bọn họ!

Hơn trăm con thuyền tạo thành hạm đội, rất có loại khí thế muốn quét ngang biển rộng.

Ỡ vào người đông thế mạnh, đám người này xem “cảnh cáo” lúc trước của Tô Mộ như gió thoảng qua tai.

Hoặc có thể nói bọn họ vẫn muốn đánh cược một phen.

Người ở hiện thực, lỡ như tình hình không đúng, bọn họ còn có cơ hội trốn vào trong game Thần Đồ.

Mấy ngày nay vừa làm thuyền, vừa vận chuyển, bọn họ không có tiến vào game Thần Đồ, cũng không biết chiến tích huy hoàng của Hiên Viên tại Hoa Đô, nếu không sợ là sẽ lập tức quay đầu, hai mươi bốn tiếng không ngừng chèo thuyền chạy trốn.

“Đó là cái gì?”

Bỗng nhiên, một người chỉ về nơi xa la lên.

“Hửm?”

“Đó là cái thứ gì?”

“Là sóng thần à?”

Mọi người vội vàng nhìn theo, ai nấy đều trợn to mắt.

Ở phía xa, một đợt sóng biển khổng lồ gần như ngang bằng chân trời.

“Mau quay đầu!”

Sóng lớn động trời, kinh khủng như thế.

Những người sống lại dẫn đầu ở trên thuyền kia điên cuồng hét lớn.

Nếu không giữ được những con thuyền này, bọn họ chỉ có thể bơi trở về như đám người Lệ Phi Tuyết thôi!

Những tốc độ chèo thuyền của bọn họ có nhanh hơn nữa, cũng không nhanh hơn được tốc độ của sóng biển.

“Ầm!”

Sóng lớn hung tàn đập vào.

Trong thiên nhiên rộng lớn, nếu bàn về uy lực của thiên tai, sóng thần chắc chắn đứng đầu danh sách.

Những con thuyền gỗ kia vốn không chống đỡ được.

Nếu không phải là những người sống lại này ai cũng cấp bậc cao, thân thể cường tráng, bị con sóng lớn đập vào, lập tức đi đời luôn.

“Mẹ nó, không có gió mà, sao lại có cơn sóng lớn như vậy?”

“Ai biết được chứ, bây giờ nên làm sao đây?”

“Còn có thể làm gì? Không còn thuyền, chúng ta ở trong biển quá bị động rồi, chỉ có thể tìm kiếm ở gần đây, xem xem có hòn đảo nào không trước đã!”

Hơn một nghìn người sống lại ngâm trong nước biển, hét lớn không ngừng.

...

Nguyên nhân hình thành sóng thần đương nhiên chỉ có một.

Sóng xung kích từ hố đen bùng nổ!

Nơi sâu dưới biển, cuộc chiến vẫn chưa kết thúc.

Sau khi xúc tu của bạch tuộc máy móc bị đánh nát toàn bộ, thân thể của nó vẫn còn đó.

Một luồng ánh sáng đỏ loé lên.

Trên thân của bạch tuộc máy móc tách ra từng con từng con “bạch tuộc nhỏ”.

Chương 586: Chặn giết Hiên Viên?

Tuy nói là bạch tuộc nhỏ, nhưng kích thước cũng không khác Tô Mộ lắm.

Vô số bạch tuộc nhỏ bắt đầu bơi tới chỗ Tô Mộ.

Trên những xúc tu máy móc ở trên người con bạch tuộc nhỏ này, đều mọc ra gai nhọn sắc bén.

Một khi bị bọn nó quấn lại, kết cục có thể biết được.

“Băng Sương Thụ Giới!”

Tô Mộ vung tay một cái.

Vùng biển rộng lớn bắt đầu ngừng tụ băng sương.

Một vài dây leo từ trong nước biển sinh sôi ra, quấn quanh những con bạch tuộc nhỏ kia.

Dưới sự bao phủ không ngừng của Thiên Hoả, những bạch tuộc nhỏ kia còn chưa lại gần Tô Mộ, thì toàn quân đã bị diệt.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Sau khi lại một phát năng lượng hố đen nữa bùng nổ, thân thể của bạch tuộc lớn không còn sót lại chút gì.

Hai luồng ánh sáng chói mắt cùng lúc xuất hiện trên cái xác.

“Hai mảnh?”

Trên mặt Tô Mộ lộ ra nụ cười mừng rỡ, trực tiếp Chớp Nhoáng đến chỗ vàng sáng.

Đó là hai viên tinh thể hình vuông, trên bề mặt toả ra ánh sáng rực rỡ.

Cầm lấy một viên tinh thể trong tay, Tô Mộ dùng sức nắm.

Bên ngoài viên tinh thể kia nháy mắt vỡ vụn, thứ hiện ra trong tay hẳn rõ ràng là một mảnh huân chương của Thần.

Viên tinh thể còn lại cũng như vậy.

“Bảo sao bạch tuộc lớn kia lợi hại như vậy, dùng huân chương của Thần làm năng lượng hoạt động, như vậy có thể không mạnh sao?”

Trong tay đã có bốn mảnh huân chương của Thần, tâm trạng Tô Mộ thật sự hơi phức tạp.

Năm mảnh mới có thể hợp lại làm một.

Hết lần này tới lần khác cứ thiếu một mảnh là có ý gì?

“Cất trước đã!”

Bất đắc dĩ thở dài một hơi, Tô Mộ cất bốn mảnh huân chương của Thần vào.

Bạch tuộc lớn bị tiêu diệt, mình vẫn hơi tò mò tình hình trong chiếc phi thuyền kia!

Là một đại sư công trình học, bất kể là bạch tuộc máy móc kia, hay có thể nói cái phi thuyền khổng lồ này.

Mình cũng có thể tạo ra được có phải không?

...

Một nơi khác.

Hiệu suất của đám người Lâm Đại rất nhanh.

Bọn họ có thực lực mạnh mẽ, muốn hiểu rõ tình hình của thế giới hiện thực, bắt đại mấy tên người sống lại là biết được rồi.

Sau khi thu thập được tình báo, bọn họ nhanh chóng tiến hành tập hợp.

“Từ trong miệng của đám hậu bối kia biết được, Tô Mộ kia có lẽ đang tìm kiếm di tích của thành phố HN, ta lấy được một phần bản đồ, nếu từ nơi này đi qua, trước lúc hẳn tìm thấy di tích, chúng ta chắc có thể làm xong.”

Người đàn ông người đàn ông cường tráng cầm một tấm bản đồ, lên tiếng trước.

“Các người chắc biết tên Hiên Viên kia đã giết gần một vạn người sống lại trong Hoa Đô chứ?” Người phụ nữ nhíu mày, bỗng hỏi.

Mấy cái này cũng không phải bí mật gì, hỏi đại mấy người sống lại là có thể biết được.

“Người có ý gì?”

Lời của người phụ nữ làm cho ba người còn lại hơi nghi hoặc.

“Sau khi tên Hiên Viên kia gây náo động lớn ở Hoa Đô thì mất tung tích, rất có thể đang trên đường đi gặp tên Tô Mộ kia!”

“Bọn chúng dám gây ra động tĩnh lớn như vậy, e là đã nắm chắc!”

“Không thể để bọn chúng tụ hợp!”

Người phụ nữ chậm rãi lên tiếng, trong mắt có phần kiên đề.

Lời này cũng làm cho ba người Lâm Đại nhíu chặt chân mày.

“Tuy ta không cho là hai người bọn chúng liên thủ có thể đối phó bốn người chúng ta, nhưng cẩn thận một chút vẫn tốt hơn!” Người đàn ông mắt ưng suy nghĩ một lúc, phụ hoạ nói.

“Bọn chúng tụ hợp cần thời gian, chúng ta bây giờ nhanh chóng đi thành phố HN, cũng có thể giết chết tên Hiên Viên kia trước lúc bọn chúng tụ hợp!” Ý kiến của Lâm Đại hơi bất đồng.

So với Hiên Viên, tâm tư của hắn toàn bộ đều đặt trên người Tô Mộ.

Ai bảo mảnh huân chương của Thần ở Lâm gia của hắn nằm trên tay Tô Mộ chứ!

“Tên Tô Mộ kia đã ra biển rồi, muốn ở trên biển tìm kiếm hắn, độ khó không nhỏ đâu!”

Người đàn ông cường tráng cũng phản ứng lại.

Hắn trông thì cao lớn thô kệch, nhưng lại không phải không có đầu óc.

Chặn giết Hiên Viên, quả thật thích hợp hơn nhiều việc ra biển tìm Tô Mộ!

Nơi sâu dưới biển.

Tô Mộ đang vơ vét đồ ở trên xác chiến hạm.

Nơi này vẫn thuộc về thế giới hiện thực, có rất nhiều sự khác biệt với quy tắc của trò chơi.

Nói tóm lại, phần lớn đồ vật trên chiến hạm đều có thể mang đi.

Đương nhiên, những thứ này trên cơ bản đều không có giá trị gì.

“Nhiều lõi năng lượng như vậy?”

“Còn có những linh kiện máy móc này, ta phát tài rồi!”

Vơ vét xong, Tô Mộ có được lượng lớn linh kiện công trình học.

Chỉ cần mình muốn, hoàn toàn có thể dùng những linh kiện này lắp ráp ra một phi thuyền loại nhỏ.

Trong tình huống có đầy đủ nhiên liệu, bay lên trên không cũng không phải là chuyện khó gì.

“Hay là làm cái áo giáp máy móc?”

Tô Mộ nảy ra một ý nghĩ mới.

Mình có lẽ có thể chế tạo một bộ giáp.

Giống như chiến y sắt thép trong bộ phim điện ảnh nào đó.

“Nếu dùng huân chương của Thần làm năng lượng hoạt động, vậy lực chiến không yếu hơn bạch tuộc mấy móc đâu!”

Nghề nghiệp hệ chế tạo như công trình học này, sức mạnh hơn xa trong tưởng tượng nhiều!

Có điều thiết kế là một chuyện, mà chính thức thực thi lại là một chuyện khác.

Làm chuyện như thế này, toàn đều cần thời gian.

“Ta đã lấy được hai mảnh huân chương của Thần, nơi này cũng không còn giá trị gì nữa rồi.”

“Phải nhanh đi Hoa Đô tụ hợp với Hiên Viên!”

Trong thành phố dưới biển còn có không ít nơi chưa dò xét, Tô Mộ cũng không tính đi nữa.

Hiên Viên đã gây ra động tĩnh lớn như vậy ở Hoa Đô rồi, người sống lại nhất định sẽ có hành động.

Chương 587: Chôn thân dưới biển.

Có một điểm có thể chắc chắn, người tới lần này tuyệt đối sẽ không phải là hạng tầm thường gì.

Hiên Viên tuy đồng bộ thuộc tính của mình, nhưng sức chiến đấu lại thua xa mình.

Nếu thật sự có người có cấp bậc như Chúa Tế Sa Đoạ kia ra tay, Hiên Viên cho dù có tượng hồi sinh cũng không phải là đối thủ.

...

“Nhìn kia, bên kia có hòn đảo!”

“Đi lên đảo làm thuyền!”

“Mau bơi!”

Một đám người sống lại bơi trên biển sau một khoảng thời gian, trong tầm mắt xuất hiện một hòn đảo.

So với việc bơi về bờ biển thành phố HN, làm thuyền hiển nhiên nhanh hơn một chút.

Bọn họ dốc toàn lực bơi về phía đảo, tốc độ người này càng nhanh hơn người kia.

“Nhìn bên kia!”

“Đó hình như là một con cự long?”

“Ta không nhìn nhầm chứ?”

Ngay sau khi bọn họ tới gần hòn đảo, con cự long đang chơi đùa trên bãi biển kia lập tức hấp dẫn sự chú ý của bọn họ.

“Trên một hòn đảo hoang vu như vậy, sao lại có một con thần thú?”

“Vận may của chúng ta cũng quá tốt rồi?”

Một con cự long trưởng thành, đối với bất cứ người nào, đều có sức hấp dẫn vô cùng.

Nhất là khi bọn họ thấy Tử Long bay lên không trung, quanh quẩn trên mặt biển, mắt của tất cả mọi người đều nhìn thẳng.

Nếu cưỡi cự long bay trên trời, vậy không phải mạnh hơn bơi lội gấp vạn lần?

“Con cự long này là của ta, không ai được tranh với ta!”

“Người cút ra, rõ ràng là ta nhìn thấy trước!”

“Đừng nói mấy lời sáo rỗng kia với ta, người có bản lĩnh thuần phục nó sao?”

Một đám người sống lại âm ỉ không thể can được.

Bọn họ tuy hành động theo đoàn, nhưng tự mỗi người đều có đoàn thể khác nhau.

Bây giờ vì con cự long này, mặt đối lập thoáng cái lòi ra.

Hơn mười đoàn một trăm người ngăm trong biển, bắt đầu kiểm chế lẫn nhau.

“Các người xem, con cự long kia hình như có chủ nhân!”

Bỗng nhiên, một người la lớn lên.

Mọi người vội vàng nhìn theo.

Dưới biển không biết từ lúc nào xuất hiện một bóng người, đang chơi đùa cùng con cự long kia.

“Chết tiệt, tiểu tử này là ai vậy, dám giành thú nuôi của ta?”

“Đợi đã, tiểu tử này không phải là tên Tô Mộ kia chứ?”

“Ặc, có thể xuất hiện tại nơi này, còn có một con thú nuôi cự long, không chừng là thật đó!”

“Chết thật, vậy chúng ta bây giờ nên làm thế nào?”

Người sống lại cũng không phải kẻ ngốc, rất nhanh đã đoán được thân phận của người kia.

“Lặn xuống nước, chuồn đi!”

“Tạm thời đừng đi chọc tiểu tử kia!”

“Vậy chúng ta không lên đảo sao? Thế này nếu bơi về, còn không biết mất mấy ngày đâu!”

“Cái gì cũng đừng quan tâm nữa, tiến vào game!”

Lúc trước miệng thì nói không sợ không sợ, thật sự gặp được Tô Mộ, những người sống lại này tên này còn nhát hơn tên kia.

Mấy đoàn thể lập tức lặn xuống dưới biển, chuẩn bị trốn đi.

Còn có người tính triệu hồi ra tinh thể Thần Đồ, tiến vào trò chơi tránh sóng gió một lúc.

Nhưng ngay lúc bọn họ hành động, chuyện kỳ lạ xảy ra.

“Ta...!”

“Ừng ục!”

Mọi người kinh ngạc phát hiện, tất cả bọn họ đều không động đậy được.

Đây là ở trong biển đó!

Dưới sự can thiệp của loại sức mạnh nào đó, bọn họ không thể làm ra bất cứ hành động nào, toàn bộ chìm xuống dưới biển.

Một nhóm người sống lại chỉ có thể ở dưới biển mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Thể chất của bọn họ khá mạnh, trong thời gian ngắn ở dưới biển này sẽ không ngạt chết được.

“Ừng ục!”

Tiếng bong bóng khí liên tục không ngừng, trên mặt của tất cả người sống lại tràn đầy sợ hãi.

Thiếu oxy không đáng sợ, đáng sợ là đến chuyện gì đang xảy ra bọn họ cũng không biết.

Chỉ ở phía xa xa nhìn Tô Mộ, từng người bọn họ lại chìm xuống biển rộng luôn ư?

Ngay lúc bọn họ nghĩ như vậy, thì dưới biển xuất hiện một vài sinh vật.

Sắc mặt của nhóm người sống lại này lập tức trắng bệch.

Đó là từng con từng con cá mập.

Nhìn vào thân hình, những con cá mập đó lớn hơn bọn họ gấp mấy lần.

Đương nhiên, nếu mà đang trong tình huống bình thường, những người sống lại chắc chắn không sợ đám cá mập này, nhưng bây giờ bọn họ đến động đây cũng không được.

Trái lại những con cá mập kia, nhìn thấy nhiều con mồi như vậy, bọn nó thể hiện ra bản năng nguyên thủy nhất.

...

Thành Diệu Nhật.

Phòng hội nghị.

Có bốn chiến sĩ mặc giáp trụ đang đứng ở đây.

“Nghị trưởng đại nhân!”

Đám người cùng lúc hành lễ với nghị trưởng.

Nghị trưởng gật đầu đáp lại với nhóm người đó, lên tiếng: “Bắt đầu từ bây giờ, mỗi người các người tự điều động một nhóm người, đi tới vách tường phía tây, phối hợp với những pháp sư ở Hiệp hội pháp sư kia.”

“Tuân lệnh!”

Sau khi đám người nhận được mệnh lệnh, lui ra khỏi phòng hội nghị.

“Bây giờ chuẩn bị bắt đầu rồi sao?”

“Nếu để những người chơi kia biết được chân tướng, thì chúng ta gặp phiền phức đây!”

“Hơn nữa với thực lực hiện tại của bọn họ, thật sự có thể thành công sao?”

Sau khi bọn họ vừa rời đi, những thành viên nghị viện có mặt ở đó lên tiếng.

“Đây là mệnh lệnh của vị đại nhân kia!”

Đối mặt với chất vấn của những người khác, nghị trưởng chỉ nói một câu liền xoay người rời đi.

Trong phòng hội nghị lớn như vậy, không khí dường như ngưng đọng lại.

...

Trên vùng trời ngoài biển.

Tô Mộ mở đôi cánh hoả diễm ra, đang bay với tốc độ rất nhanh.

Tử Long đã bị thu về lại không gian thú cưng.

Về phần đám người sống lại ở dưới biển kia?

Ngay cả Tô Mộ cũng không nghĩ tới bọn họ lại đen đủi như vậy.

Thật trùng hợp làm sao, vừa hay đụng phải mình từ thành phố dưới biển đi ra.

Từng tên từng tên cứ phải nhìn chăm chăm theo Tử Long, trả giá một chút không quá đáng chứ?

Vậy thì chôn thân dưới biển đi!

Chương 588: Có bạn từ phương xa tới thăm.

“Theo trên bản đồ, từ Hoa Đô đến thành phố HN, nhất định phải đi qua tỉnh này.”

“Chỉ là đường xá quá xa xôi!”

Cầm trong tay bản đồ Hoa quốc, bốn người Lâm Đại vừa đi đường, vừa nghiên cứu bản đồ.

Bọn họ đang ngồi trong một công cụ gần giống như phi thuyền,

tốc độ bay cũng tạm được.

“Ta cảm thấy nơi này rất được, cho dù không chặn giết được tên Hiên Viên kia, cũng có thể chờ được tên Tô Mộ trở về từ biển.”

“Vậy chúng ta hãy chạy tới đó đi!”

Sau khi nghiên cứu một lúc lâu, bốn người đạt được nhận thức chung.

Vị trí bọn họ lựa trúng trên bản đồ, trùng hợp là thành phố SZ cạnh thành phố HN.

Vị trí này có thể quan sát hai bờ đại dương, cũng có thể nhìn về phương Bắc nơi xa.

Sau khi xác định đích đến, tốc độ phi thuyền tăng nhanh hơn nhiều.

...

“Vù! Vù!”

Bên tai nghe được tiếng gió thổi dữ dội, tốc độ bay hiện tại của Tô Mộ có thể so với vận tốc âm thanh.

Nếu không phải thân thể của hắn đủ mạnh, dưới tốc độ bay này, chỉ sợ đến xương cốt cũng phải nát vụn.

Dù biển cả rộng lớn, nhưng sau một thời gian, Tô Mộ cũng đã trở lại ranh giới thành phố HN.

“Không xem nữa, đi Hoa Đô trước!”

Dừng lại trong giây lát, Tô Mộ không tiến vào thành HN như dự định mà ngược lại đi lên hướng bắc.

Hoa Đô rất lớn.

Nhưng chỉ cần hắn muốn, hắn hoàn toàn có thể đi bất kỳ chỗ nào thuộc lãnh thổ trong thời gian một ngày.

Hội hợp với Hiên Viên, chuẩn bị ứng phó sự trả thù của người

sống lại chỉ là thứ yếu.

Thăm dò thế giới phía sau cửa truyền tống Hoa Đô mới là chuyện quan trọng mà hắn muốn làm.

“Phải tìm được thêm một mảnh huân chương của Thần!”

Trên đường bay, Tô Mộ lấy ra bốn mảnh huân chương của Thần.

Xếp trong tay, huân chương trang trí hình ngũ giác vừa vặn thiếu mất một góc, khỏi nói khó chịu cỡ nào.

Đúng lúc này, bốn mảnh huân chương như là cảm ứng được lực lượng nào đó, cùng nhau chớp nháy.

“Gì đây?”

Tô Mộ lập tức híp mắt lại.

Cảnh tượng này, hắn cũng từng thấy lúc ở dưới đáy biển.

Lúc ấy hai mảnh huân chương của Thần cũng cảm ứng được sự tồn tại của hai mảnh huân chương khác, cho nên mới chớp nháy.

Bây giờ bốn mảnh huân chương này không ngừng Chớp Nhoáng, chứng tỏ chúng nó lần nữa cảm nhận được sự tồn tại của mảnh huân chương của Thần khác!

“Tốt quá!”

Tô Mộ lộ vẻ mừng như điên ra mặt.

Đây đúng là thiếu cái gì cái đó đến!

“Ở hướng nào đây?”

Hắn cầm bốn mảnh huân chương trong tay, dựa vào tần suất chớp nháy của bọn chúng mà phán đoán phương hướng.

...

Một bên khác.

Trong phi thuyền, ba mảnh huân chương cũng đang không ngừng loé sáng.

“Đây là tình huống gì vậy?”

“Hình như như huân chương của Thần trong tay chúng ta cảm nhận được sự tồn tại của huân chương của Thần khác!”

“Chắc là như thế, đã nghe nói giữa những mảnh huân chương của Thần có cảm ứng đặc biệt, không ngờ chuyện này là thật!”

Người đàn ông cường tráng cầm huân chương trên tay, người đàn ông mắt ưng, và người phụ nữ duy nhất nhanh chóng làm sáng tỏ tình huống.

Điều này cũng làm cho Lâm Đại - người duy nhất không có huân chương của Thần ao ước không ngừng.

“Xem chừng mảnh huân chương của Thần kia cách chúng ta không xa!”

“Chẳng lẽ là Hiên Viên hay Tô Mộ?”

“Rất có khả năng, dù sao trong tay hai người họ chắc là có huân chương của Thần!”

Sau khi phân tích sơ, bốn người đưa mắt nhìn nhau.

Xem tần suất chớp nháy huân chương của Thần trong tay bọn họ, hai bên dường như sắp gặp nhau.

“Bên này chúng ta cảm ứng được, nhất định đối phương cũng vậy, thừa dịp đối phương chưa kịp phản ứng, chúng ta nên đuổi theo!”

Người đàn ông cường tráng hô lên trước.

Những người khác không tỏ thái độ, hấn đi đến phần đuôi phi thuyền.

Nơi này có một hạch tâm năng lượng, điều khiển toàn bộ phi thuyền.

Người đàn ông cường tráng trực tiếp thao tác.

“Vù! Vù! Vù!”

Một tiếng vang lớn truyền đến, tốc độ phi thuyền tăng gấp đôi trong nháy mắt.

Mặc dù làm như vậy năng lượng hạch tâm sẽ tiêu hao rất nhanh, nhưng bọn họ không quan tâm nhiều như vậy.

Trong mắt Lâm Đại tràn đầy vui sướng, nhìn bề ngoài tưởng bình tĩnh, nhưng trong nội tâm đã kích động vô cùng.

Huân chương của Thần mà Lâm gia hẳn đã mất đi, sẽ nhanh chóng được tìm về!

...

“Càng ngày càng gần rồi?”

Đôi cánh hỏa diễm đang bay nhanh, Tô Mộ nhìn cách bốn mảnh huân chương của Thần mỗi mấy giây sẽ chớp một lần, cau mày.

Lúc trước vì tìm kiếm tung tích di tích, hẳn đã lục soát vùng gần đây một lần.

Có thể chắc chắn, trước đó khu vực này không hề có dấu hiệu nào là có di tích.

Sao huân chương trong tay lại đột nhiên sinh ra cảm ứng?

Tô Mộ đột nhiên dừng bay.

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Cẩn thận là trên hết, cho dù hẳn có thực lực không ai địch nổi, cũng phải đề phòng người khác gài bẫy hẳn!

“Kia là?”

Tại vị trí giới hạn kỹ năng thị giác, trong đáy mắt Tô Mộ xuất hiện một vật thể bay.

Khác với phi thuyền của Vương Đô, vật thể bay kia có kích thước nhỏ hơn nhưng tốc độ lại nhanh hơn.

Không chỉ như vậy, trên phi thuyền còn tản ra bốn dấu hiệu sinh mệnh cực kỳ mạnh mẽ.

Từ cường độ sinh mệnh mà xem xét, ít nhất đều là cấp độ thập giai, Boss cấp Vương.

“Lão tổ người sống lại à?”

Trên phi thuyền đều là hình người, tự nhiên loại Boss ra, người Tô Mộ nghĩ tới đầu tiên là lão tổ người sống lại.

So với lão tổ trước đó, bốn người xuất hiện lúc này, mạnh hơn không chỉ một chút!

“Đồ vật trong tay bọn họ là?”

Tô Mộ lại quan sát thêm một lúc, đột nhiên trợn to hai mắt.

Ba mảnh tinh thể không ngừng nhấp nháy kia chẳng phải là huân chương của Thần sao?

Chương 589: Có bạn từ phương xa tới thăm. (2)

Nhắc tới cũng đúng.

Ma vật bên trong thế giới hiện thực cao nhất cũng chỉ là tứ giai, người sống lại đặc biệt mạnh mẽ cũng chỉ mới ngũ giai.

Có thập giai, hay là Boss cấp Vương, nếu không có huân chương của Thần, cơ bản không thể đột phá được pháp tắc mạnh mẽ.

Bốn vị lão tổ, ba mảnh huân chương của Thần, nghĩ vậy cũng hợp lý.

“Đến từ Hoa Đô sao?”

“Không đúng, Hoa Đô chưa qua bao lâu, mà hẳn là bọn họ phải đi tìm Hiền Viên trước mới đúng.”

“Nói như vậy, là đến từ thành phố XH sao?”

Sau khi phân tích nhanh, Tô Mộ đã biết những người này đến từ đâu.

Đến đã đến rồi, còn mang cho mình một món quà lớn.

Tô Mộ đột nhiên nghĩ đến một câu.

Có bạn phương xa tới thăm, chẳng mừng lắm sao!

“Chắc là bọn họ chưa phát hiện ra ta!”

Tốc độ của phi thuyền rất nhanh, nhưng còn kém xa đôi cánh hoá diễm.

Tô Mộ không hành động thiếu suy nghĩ.

Thực lực của bốn lão tổ này không thể khinh thường, tuy rằng mỗi người không mạnh như Chúa Tế Sa Đoạ, nhưng gộp chung lại, chắc chắn vượt qua Chúa Tế Sa Đoạ.

“Bốn chọi một, ta hơi thiệt thòi rồi!”

“Lần này bọn họ đến có chuẩn bị, nhất định mang đến không ít át chủ bài.”

So với Boss cấp Vương, lão tổ người sống lại càng làm cho Tô Mộ kiêng kị hơn.

Những người này biết nhiều quá nhiều thứ!

Chắc chắn bọn họ cũng giữ lại hậu chiêu mà hẳn không biết được.

“Không biết công kích của bọn họ có thể gây ra bao nhiêu sát thương cho mình?”

“Một cái Hồ Đen của mình có thể ép ra lá bài tẩy của bọn họ không?”

Tô Mộ nhìn qua các thuộc tính trên giao diện thuộc tính của mình.

Nói thật, mấy cái thuộc tính này thấy cứ khoa trương thế nào ấy.

Nhưng thuộc tính của lão tổ người sống lại thập giai là thế nào, hẳn có thể tính ra đại khái.

Bọn họ không có thần tính, tất cả thuộc tính cơ bản đều ở mức cao nhất là một vạn.

Thêm vào đó có sự trợ giúp của trang bị cực phẩm, chắc là không khó đạt được hai vạn điểm thuộc tính cơ sở.

Lượng máu, phòng ngự, kháng tính nhất định cũng không quá thấp.

Về kỹ năng cấp Thần?

Cái này thì ít nhất bốn người mỗi người một, thậm chí có khả năng có người có hai hoặc ba kỹ năng.

“Từ trang phục của bọn họ, có thể thấy được nghề nghiệp của bọn họ vừa vặn bổ sung cho nhau.”

Bay nhanh, thấy xa, Tô Mộ chiếm được không ít tiên cơ.

Bốn người bên đối phương nhìn sao cũng giống tổ đội người sống lại cày phó bản.

Mà hẳn chính là Boss cuối cùng bên trong phó bản kia.

Nếu để cho bọn họ phối hợp với nhau, dám chắc hẳn sẽ ở thế yếu.

“Thu huân chương lại trước đã!”

Tô Mộ quả quyết thu lại bốn mảnh huân chương của Thần.

Không có cảm ứng, đối phương muốn xác định vị trí của hẳn thì không dễ dàng nữa.

“Trong bốn người, lão đầu lớn tuổi nhất có thực lực mạnh nhất.”

“Tuy nhiên mục tiêu đầu tiên của mình không phải lão, nên chọn

mục tiêu đầu tiên là người phụ nữ kia!”

Xuống mặt đất trước, nhất định bọn họ sẽ lại đây tiến hành lục soát!”

Vừa nghĩ như vậy, Tô Mộ nhanh chóng đáp xuống núi rừng phía dưới.

“Triệu Hồi Xương Khô!”

Bên kia lấy nhiều địch ít, Tô Mộ cũng không khách khí với bọn họ, trực tiếp triệu hồi ra năm tiểu đệ Xương Khô.

“Phân tán vị trí!”

Năm tiểu đệ Xương Khô lập tức phân chia ra, ẩn núp trong rừng rậm.

“Ảnh Động!”

Nương theo bóng cây rậm rạp, Tô Mộ cũng trốn vào trong bóng tối.

Dựa trên thực lực, hắn chiếm ưu thế không nhỏ.

Nhưng nếu bốn lão tổ này lấy ra át chủ bài, được ăn cả ngã về không, ép ra kỹ năng bị động Tro Tàn Hồi Sinh của hắn.

Nghĩ như vậy, hắn thật sự rất lố.

Mai phục bọn họ, đánh đòn phủ đầu, tối đa cũng chỉ bị đánh ra kỹ năng bị động Sinh Sôi Không Ngừng.

Cũng có khả năng không ép ra được kỹ năng bị động.

“Chắc là bọn họ không thể nhìn thấy kỹ năng của mình.”

“Trước khi ra tay, điều duy nhất cần đề phòng là tên có mắt ưng kia.”

Dưới góc nhìn chân thực, Tô Mộ điều chỉnh vị trí của mình.

Quyền trượng Pháp Thần bị hắn nắm chặt chẽ trong tay, một khi

đánh nhau, pháp trượng sẽ tùy thời biến đổi hình dạng.

...

Thành phố dưới đáy biển.

Sau khi bị Tô Mộ dò xét, nơi này chỉ còn một mảnh hỗn độn.

Thậm chí còn có một ít Thiên Hỏa cháy mãi không ngừng.

Dù là ở sâu dưới đáy biển, nhiệt độ cũng luôn duy trì ở mức cực cao.

“Đừng!”

Đúng lúc này, một tia sấm chớp pháp tắc xuất hiện.

Một giây sau, toàn bộ thành phố dưới đáy biển xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ.

Nước biển bị kéo theo, sức mạnh của vòng xoáy cực kỳ đáng sợ.

Khi vòng xoáy chạm đến những Thiên Hoả kia, ngọn lửa đang hừng hực giãy dụa một lát, liền tiếp bị dập tắt.

“Đừng Đừng!”

Lại thêm một tia sấm chớp pháp tắc đánh vòng vòng xoáy.

Bên trong vòng xoáy, một vết nứt thình lình xuất hiện.

Nhìn theo bên trong khe nứt, là một hình ảnh khó có thể tưởng tượng được.

Vô số con thú khổng lồ san sát trong đó.

Bọn chúng dường như đang chờ đợi.

Một khi cái khe nứt đó mở ra hoàn toàn, bọn chúng sẽ không do dự mà phát động tấn công!

...

“Sao cảm ứng lại đột nhiên biến mất, tên kia kịp phản ứng sao?”

Lâm Đại nhìn ba mảnh huân chương không sáng nữa, giọng nói lo lắng.

Mắt thấy đã sắp lấy được mảnh huân chương của Thần của Lâm gia, hết lần này đến lần khác lại mất đi cảm ứng vào đúng lúc này, hẳn hận không thể đào sâu ba thước.

“Chắc là tên kia đã thu lại huân chương của Thần, không thì chính là trốn vào game Thần Đồ.”

Người phụ nữ đứng ở mép phi thuyền, quan sát rừng rậm phía dưới.

Nếu Tô Mộ thật sự trốn vào game Thần Đồ, thì bọn họ phải nhúc nhích rồi.

Chương 590: Cũng chỉ là một người mà thôi.

Cho dù thực lực bọn họ có mạnh hơn, cũng không cách nào bắt Tô Mộ ra từ game Thần Đồ.

Nếu Tô Mộ quyết tâm trốn tránh trong game, bọn họ chỉ có thể chờ đợi đến ngày sống lại hoàn toàn đến, mới có thể có tư cách.

“Có lẽ không phải đâu? Chắc hẳn cũng phải muốn huân chương của Thần trong tay chúng ta mới đúng chứ!” Lâm Đại nghe vậy, nhíu mày nói.

Một người có can đảm khiêu chiến quyền uy người sống lại ở thế giới hiện thực, thậm chí còn giết một vị lão tổ.

Người như vậy, sao có thể là rùa đen rút đầu.

“Không thể!”

Lúc này, người đàn ông mắt ưng mở miệng.

“Người có phát hiện gì sao?”

Đám người cùng nhau nhìn về phía hắc.

“Chỗ đó!”

Người đàn ông mắt ưng không nói nhảm, trong tay đột nhiên xuất hiện một cây trường cung, sau lưng cũng có một bao đựng tên.

Lấy một mũi tên, người đàn ông mắt ưng kéo căng dây cung, bắt đầu công kích trước.

“Viu!”

Tiếng xé gió sắc bén vang lên, mũi tên bay về phía rừng núi phía dưới với tốc độ cực nhanh.

“Keng!”

Lúc mũi tên sắp trúng đích, trong núi rừng xuất hiện một vật loé sáng, cản lại mũi tên đó.

“Quả nhiên là ở đó!”

Mấy người khác thấy thế, lập tức khoá chặt vị trí kia.

Người đàn ông cường tráng khổng chế phi thuyền, bay về hướng đó.

“Không phải nói tên đó là pháp sư sao? Sức mạnh của ta cũng không hề yếu, vậy mà hắc trực tiếp cản lại một mũi tên này?”

Trong lúc đuổi theo, người đàn ông mắt ưng cau mày, trong giọng nói bộc lộ rõ ràng đã kiên kị hơn.

“Tên kia có lợi hại đi chăng nữa, cuối cùng cũng chỉ là một người mà thôi.”

“Người tiếp tục công kích, ép vào vị trí của hắc, ta với Lâm huynh xuống dưới phong toả đường lui của hắc!”

Người đàn ông cường tráng cười nhạt một tiếng, điệu bộ như đã tính trước.

“Đi!”

Sau khi phun ra một chữ, Lâm Đại không chút do dự mà tung người nhảy xuống từ trên phi thuyền.

Người đàn ông cường tráng theo sát phía sau.

“Đông!”

Kèm theo âm thanh của vật nặng rơi xuống đất, hai người cùng nhau đi vào trong rừng.

“Người trái ta phải!”

Người đàn ông cường tráng hét to một tiếng, trên cơ bắp cường tráng đột nhiên tuôn ra hào quang màu đỏ.

Hắn đột nhiên đánh mạnh một quyền vào thân của đại thụ cao chọc trời.

“Đuổi theo!”

Một giây sau, đại thụ phải mấy người mới ôm được hết bị nhổ lên tận gốc.

Dưới lực kéo của đại thụ này, lại có thêm mấy đại thụ nữa liên tiếp đổ xuống, phương hướng vừa lúc bao trùm lên bóng dáng đang chạy trốn trong rừng kia.

“Hưu!”

Phía trên, phi thuyền liên tiếp bay ra vài mũi tên.

“Phanh!”

Mũi tên vừa đúng phong tỏa đường lui của bóng người kia, thu hẹp phạm vi chỉ còn ở vị trí mà đại thụ té xuống.

Mặc dù những công kích này không thể tạo thành sát thương trí mạng đối với bóng người kia, cũng đủ để trì hoãn bước chân chạy trốn của hắn.

“Đừng hòng chạy!”

Lâm Đại thấy thế, dưới chân thoáng loé lên một cái, tốc độ đột nhiên tăng lên gấp đôi.

“Bốp!”

Vào lúc đại thụ sắp đánh trúng mục tiêu, thân thể cứng rắn kia lại bị chia năm xẻ bảy trong nháy mắt.

Nhưng vẫn chưa hết, một luồng hàn quang lóe lên, ngăn được mũi tên của người đàn ông mắt ưng cực kỳ dễ dàng.

Nhưng chính bởi vì như vậy, bóng người kia cũng bị kéo lại.

“Đây là!”

Sau khi Lâm Đại nhích tới gần, thấy rõ ràng tướng mạo của bóng dáng kia, hần mở to hai mắt theo bản năng.

Bóng dáng kia lại không phải là Tô Mộ mà hần nghĩ.

Một bộ xương khô, sao có thể là Tô Mộ chứ?

“Là vật triệu hoán!”

Lâm Đại kiến thức rộng rãi, lập tức liền phản ứng lại.

“Vật triệu hoán?”

Người đàn ông cường tráng cũng nhíu mày, vội vàng nhìn về những phương hướng khác.

Sau khi bị phát hiện, Chiến sĩ Xương Khô cũng không chạy nữa.

Nó giơ cốt đao trong tay lên, hai mắt trống rỗng nhìn chằm chằm Lâm Đại.

“Ngông cuồng, thật sự là quá ngông cuồng!”

Tròng mắt Lâm Đại cũng trở nên nghiêm túc.

Chỉ là vật triệu hoán nho nhỏ, lại dám phát động khiêu khích với lão tổ thập giai là hần?

“Tên Tô Mộ kia nhất định đang ở gần đây xem, thứ này giao cho ta, người đi tìm hắn ra đây cho ta!”

Lâm Đại hô về phía người đàn ông cường tráng.

Người đàn ông cường tráng cũng không chậm trễ, đi tìm ở một hướng khác.

Trong cuộc chiến, chiến sĩ Xương Khô dẫn đầu phát động tấn công.

Tốc độ của nó rất nhanh, thanh cốt đao dài mấy mét này lại càng chiếm không ít ưu thế.

“Hừ!”

Lâm Đại cầm dao găm trong tay, vẻ mặt không có chút nào sợ hãi, ngược lại còn mang vẻ khinh thường.

Chỉ là một vật triệu hoán của pháp sư thôi.

Chỉ cần bị dao găm trong tay hắn đánh trúng, bộ xương này sẽ tan biến trong nháy!

Ôm ý nghĩ như vậy, Lâm Đại hiển nhiên có phần khinh địch.

Là một lão tổ, hắn cũng có tư cách khinh địch.

Cốt kiếm đâm thẳng vào mặt, Lâm Đại di chuyển chân, lắc mình một cái đã tránh được một đòn kia.

“Đi chết đi!”

Lâm Đại thấp giọng nỉ non, tay nắm chặt dao găm, dùng hết sức mà chém vào nửa người trên của chiến sĩ Xương Khô.

Sức mạnh của hắn chỉ sau nhanh nhẹn, vô cùng nắm chắc!

“Keng!”

Sau khi dao găm đánh trúng mục tiêu, tòi khô lập hủ trong tưởng tượng cũng không xuất hiện.

Tiếng kim loại va chạm thánh thót càng khiến Lâm Đại có phần

ngơ ngạc.

Đây mà là bộ xương à? Nó rõ ràng chính là tấm thép mà!

“Vút!”

Thừa dịp Lâm Đại ngạc, chiến sĩ Xương Khô phát động phản kích.

Nó căn bản cũng không định phòng ngự.

Mặc dù Lâm Đại dùng kỹ năng mạnh nhất để đánh, cũng không cách nào giết nó ngay lập tức, chứ đừng nói là công kích bình thường này.

Cốt dao chém ngược lại, khí thế mạnh mẽ ép thẳng vào đầu Lâm Đại.

“Ha!”

Chương 591: Chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ?

Lâm Đại tỉnh táo lại trong nháy mắt, lăn một cái ngay tại chỗ.

Vị lão tổ có kinh nghiệm chiến đấu phong phú này, hiển nhiên không thể bị chiến sĩ Xương Khô giải quyết dễ dàng.

Chẳng qua là hấn lăn hôi đầu thổ kiếm trên mặt đất, thật sự là hơi mất thân phận lão tổ cao quý.

“Người chọc giận ta rồi!”

Hấn nghiêm mặt, hai mắt nhìn chăm chăm chiến sĩ Xương Khô.

Nhưng dù hấn nói nhiều hơn nữa, chiến sĩ Xương Khô cũng không thể hiểu được.

Mục đích nó bị triệu hoán ra chỉ có một.

Giết chết Lâm Đại!

...

Trên phi thuyền.

“Chỉ dựa vào một con vật triệu hoán đã có thể khiến cho Lâm Hồi chịu thiệt, xem ra tên Tô Mộ này khó dây dưa hơn so với chúng ta nghĩ nhiều!”

Người đàn ông mắt ưng dựa vào hai mắt của hắn, thu hết cuộc chiến của Lâm Đại và chiến sĩ Xương Khô vào mắt.

Hắn cũng không ra tay trợ giúp.

Thứ nhất là không cần thiết, thứ hai là nếu thật sự ra tay, Lâm Đại không những sẽ không cảm kích, ngược lại còn sẽ ghét bỏ.

“Ta không quan tâm tình hình chiến đấu, ta chỉ bảo đảm rằng các người sẽ không có nỗi lo về sau trong khi chiến đấu!”

Một bên, người phụ nữ kia đứng ở vị trí boong tàu, dáng vẻ lộ ra sự cao quý.

Người đàn ông mắt ưng không nói gì thêm, không ngừng quét mắt hướng về núi non phía dưới.

Chỉ chốc lát, hắn đã phát hiện ra manh mối.

Lấy ra một mũi tên từ bao đựng tên phía sau, mắt ưng kéo dây cung ra.

Hắn cũng không vội bắn mũi tên này.

Hắn không ngừng tụ lực, trên mũi tên sinh ra một gợn sóng xoắn ốc mạnh mẽ.

“Ha!”

Một tiếng quát chột vang lên, tên mắt ưng buông lỏng tay ra.

“Vút!”

Xung quanh mũi tên, ngay cả không khí cũng bị xé nát rồi.

“Đuổi!”

Động tĩnh dữ dội vang lên rất nhanh, mặt đất lại càng xảy ra chấn động hơn.

Uy lực của một mũi tên này, rõ ràng có thể phá hủy một đỉnh núi nhỏ!

“Lại một vật triệu hoán?”

Vượt quá dự liệu của người đàn ông mắt ưng, xuất hiện ở trên đỉnh núi kia, rõ ràng là một chiến sĩ Xương Khô khác.

Sức mạnh một đòn của hắn, chẳng qua là tạo ra một chút tổn thương nhỏ với chiến sĩ Xương Khô mà thôi.

“Móa, lại tới một con, có dừng lại hay không chứ?”

Phía dưới, người đàn ông cường tráng tìm tới chiến sĩ Xương Khô này, vẻ mặt rất khó chịu.

“Nhóc con, lúc trước người đánh giết hậu bối của chúng ta, không phải ông cuồng lắm sao?”

“Sao bây giờ lại làm rùa đen rút đầu vậy?”

“Có bản lĩnh thì rút ra đây cho ta, chúng ta có thể suy nghĩ đấu một mình với người, nếu người thắng, chúng ta lập tức thả người đi!”

Hắn không ngừng hô lớn về hướng núi rừng xung quanh.

Bất kể là giọng điệu nói chuyện hay dáng vẻ, kiểu cách cao cao tại thượng của người sống lại hiển nhiên đã bị hắn khắc vào trong xương rồi.

Đúng lúc hắn vừa hết xong, động tĩnh truyền đến từ trong rừng.

Cho dù là Lâm Đại đang giao đấu với chiến sĩ Xương Khô, hay là người đàn ông mắt ưng và người phụ nữ trên phi thuyền, ánh mắt

tất cả đều sáng lên.

Solo?

Đó cũng chỉ là lời nói suông mà thôi.

Nếu bọn họ đã đến, thì hôm nay tên Tô Mộ kia chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ!

Động tĩnh càng lúc càng lớn, lại không chỉ một tiếng.

Rất nhanh, năm chiến sĩ Xương Khô đi ra từ trong rừng.

“Thứ này!”

“Lại còn có năm con?”

“Đây chính là con át chủ bài của tên kia sao?”

Vẻ mặt đám người Lâm Đại thay đổi trong nháy mắt.

Đó là một loại kiêng kỵ và sát ý!

Bọn họ cũng được chứng kiến thực lực của chiến sĩ Xương Khô rồi, năm con đều xuất hiện, quả thật khiến bọn họ cảm thấy nhức đầu.

Dĩ nhiên, chẳng qua là nhức đầu thôi.

“Người đối phó hai, ta đối phó ba!”

Người đàn ông cường tráng cười dài rồi hô to một tiếng, hai thanh búa lớn đột nhiên xuất hiện trong tay.

Lâm Đại im lặng không nói, dùng hành động thực tế thể hiện thái độ của hắn.

Thanh dao găm sắc bên kia, tấn công lần nữa về hướng chiến sĩ Xương Khô chiến đấu với hắn lúc đầu.

Khác với lúc trước, lần này hắn sử dụng thực lực chân chính rồi, ánh hào quang kỹ năng lại càng hiện rõ trên dao găm.

“Ngã xuống cho ta!”

Tiếng động mãnh liệt vang lên, công kích của Lâm Đại nhắm thẳng vào đầu xương của chiến sĩ Xương Khô.

Đây là kỹ năng thường dùng của nghề nghiệp thích khách.

Cắt Cổ!

Đánh ra từ trong tay vị lão tổ này, kỹ năng này ít nhất cũng là cấp SSS.

Nhưng Lâm Đại vẫn đánh giá thấp chiến sĩ Xương Khô rồi.

“Keng!”

Mục tiêu quá mức rõ ràng, chiến sĩ Xương Khô cũng có thể ứng đối kịp.

Một thanh cốt kiếm chắn ngang thân, hoàn mỹ ngăn được kỹ năng của Lâm Đại.

Trong lúc giao đấu lực lượng, chiến sĩ Xương Khô chẳng qua lui lại mấy bước.

Không đợi Lâm Đại tiếp tục công kích, thanh cốt kiếm của một chiến sĩ Xương Khô khác phát ra tia sáng.

Chân mày Lâm Đại nhíu chặt, hẳn không dám đối kháng chính diện, ánh mắt cực kỳ không cam lòng, lùi lại vài bước lớn.

“Đều đi chết đi!”

So với hẳn, người đàn ông cường tráng dùng cách đánh đơn giản thô bạo.

Nắm chặt hai lưỡi búa, kẻ cơ bắp này đã thể hiện ra cái gì gọi là thô bạo.

Không quan tâm công kích của chiến sĩ Xương Khô có thể đánh trúng hay không, người này trực tiếp lấy cứng đối cứng.

Lấy một địch ba, cách đánh của hẳn cũng không chịu thiệt, ngược

lại còn chiếm ưu thế.

Ba chiến sĩ Xương Khô đối mặt với sức mạnh mạnh mẽ kia, đã có xu thế bị tan vỡ.

Nhưng cách đánh của người đàn ông cường tráng cũng làm cho mình hắn bị công kích của chiến sĩ Xương Khô đánh trúng nhiều lần.

“Thánh Quang Trì Dũ!”

Đúng lúc này, một luồng ánh sáng lóng lánh rơi xuống từ phía trên phi thuyền.

Chương 592: Giơ tay đánh ra thần kỹ.

Dưới sự chiếu rọi của tia sáng này, thương tích trên người người đàn ông cường tráng khôi phục như lúc ban đầu với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

“Ha ha!”

Hắn phát ra một trận cười điên cuồng, thể công cũng càng trở nên mãnh liệt hơn.

Trong đội ngũ có một mục sư có năng lực mạnh, chính là lý do khiến hắn chọn cách đánh này.

“Nhóc con, ngươi còn không ra sao? Đợi những thứ lâu la này bị ta giải quyết thì ngươi chính là cá nằm trong chậu!”

Mắt thấy bộ xương của chiến sĩ Xương Khô xuất hiện không ít vết rạn, người đàn ông cường tráng vô cùng tự tin.

Hắn không giống Lâm Đại.

Có huân chương của Thần ở đây, hắn hoàn toàn có thể phát huy ra toàn bộ thực lực.

Nhưng không đợi hắn nói xong, mấy luồng Thánh Quang không biết từ chỗ nào bay tới.

Những luồng Thánh Quang này bao phủ tất cả chiến sĩ Xương Khô, cũng khôi phục thương tích cho bọn nó chỉ trong khoảnh khắc.

“Cái quỷ gì vậy?”

“Có phải ta nhìn lầm rồi không?”

Lâm Đại và người đàn ông cường tráng không nhin được mà dụi mắt.

Sau khi phát hiện vết nứt trên người chiến sĩ Xương Khô đã phục hồi, hai người hoàn toàn trợn tròn mắt.

Sát thương bọn họ tạo ra đối với chiến sĩ Xương Khô không hề nhỏ!

Nếu là mục sư bình thường, căn bản không chữa trị được, chứ đừng nói là trực tiếp chữa trị hoàn toàn cho một quần thể.

“Người thấy được nó từ đâu tới không?”

Trên phi thuyền, người phụ nữ cũng trợn tròn hai mắt, vẻ mặt nghiêm trọng.

Đều là mục sư, nàng dĩ nhiên có thể cảm giác được sự mạnh mẽ của luồng Thánh Quang vừa rồi.

Tên mục sư núp trong bóng tối kia, tuyệt đối là một tồn tại không kém gì nàng!

“Có lẽ là kỹ năng nào đó, ta không tìm được!”

Người đàn ông mắt ưng cũng biết chuyện lớn không ổn, ánh mắt sắc bén không ngừng quét ở khu vực phía dưới.

Cho dù hần mở ra kỹ năng thị giác, cũng không cách nào bắt được người đang núp trong rừng.

Người phụ nữ nhú chặt mày, cất giọng nói: “Phải sớm giải quyết mấy chiến sĩ Xương Khô này, người phải xuống dưới hỗ trợ đi!”

“Vậy người thì làm sao bây giờ?”

Người đàn ông mắt ưng không yên lòng lắm.

Phi thuyền cách mặt đất ít cũng phải trăm mét, ở độ cao này thật sự không an toàn.

“Yên tâm đi, ta có thủ đoạn tự vệ!”

Người phụ nữ nghiêm túc hồi đáp.

Nghề nghiệp mục sư không nói cái khác, riêng bản lĩnh bảo mệnh vẫn phải có.

“Nếu có thể dùng ta làm mồi nhử dụ bọn họ ra ngoài, vậy thì càng tốt!”

“Ta hiểu rồi!”

Người đàn ông mắt ưng gật đầu, tung người nhảy xuống dưới phi thuyền.

Người phụ nữ cũng đi tới mũi thuyền, bắt đầu niệm chú.

Chiến sĩ Xương Khô là vật triệu hoán hệ bất tử, Thánh Quang của nàng vừa hay có thể dễ dàng tạo thành đả kích tổn thương gấp đôi.

“Nghe lời triệu hoán của ta, Thánh Quang Trùng Kích!”

Theo giọng nói nhỏ nhẹ dễ nghe vang lên, năm luồng Thánh Quang giáng xuống từ trên không trung.

Dưới lễ rửa tội của Thánh Quang, trên thân chiến sĩ Xương Khô sinh ra tổn thương mà mắt thường có thể thấy được.

Không chỉ như vậy, chiến sĩ Xương Khô còn bị Thánh Quang mạnh mẽ này cố định.

“Cơ hội tốt!”

Người đàn ông cường tráng và Lâm Đại không bỏ qua cơ hội này, cùng nhau phát động tấn công.

Người đàn ông mắt ưng nhảy xuống từ trên phi thuyền cũng không

tiếp tục rơi xuống, mà đứng ở vị trí có lợi trên không trung, rồi giương cung lấp tên.

“Răng rắc!”

Chiến sĩ Xương Khô liên tiếp bị công kích, xương trên người cũng xuất hiện vết nứt.

Cứ tiếp tục thì tình hình như này, bọn chúng ngã xuống chẳng qua là vấn đề thời gian.

...

“Mạnh hơn trong suy nghĩ của ta một chút, nhưng cũng không mạnh quá!”

Dưới bóng của một cây đại thụ, Tô Mộ nhìn chiến trường cách đó không xa, khóe miệng khẽ cong lên.

Thuộc tính của chiến sĩ Xương Khô mặc dù mạnh mẽ, nhưng toàn thân vẫn vô cùng công kênh mà thôi.

Chống lại những người sống lại bị nghiền áp trên thuộc tính, chiến sĩ Xương Khô tuyệt đối có thể một đao giết một tên.

Nhưng đối diện với mấy lão tổ có kinh nghiệm chiến đấu phong phú này, hơn nữa giữa bọn họ còn phối hợp lẫn nhau, chiến sĩ Xương Khô quả thật có loại cảm giác là “BOSS cộc gỗ”.

Năm chiến sĩ Xương Khô, chỉ là thăm dò của hắn đối với bốn lão tổ này.

“Trước tiên giải quyết người đã!”

Ánh mắt Tô Mộ hiện lên một luồng sát ý, mục tiêu đầu tiên của hắn đặt trên phi thuyền.

PK thì giết mục sư trước, đây là quy tắc không đổi trong game.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Tô Mộ cũng không khách khí đối với mấy vị lão tổ này, giơ tay lên

đã đánh ra thần kỹ!

Trên phi thuyền.

Người phụ nữ đang muốn phóng ra kỹ năng mới, bỗng cảm thấy rung lắc dữ dội.

Một lực hút kinh khủng xuất hiện, hút cả chiếc phi thuyền bay tới.

Trong chớp mắt, sắc mặt của nàng trở nên trắng nhợt, da gà nổi khắp người.

Đó là một sức mạnh kinh khủng khó có thể hình dung!

Người phụ nữ gần như chắc chắn rằng, nếu nàng không làm gì cả, nhất định sẽ bị hố đen kia nuốt chửng.

“Tránh ra mau!”

Phía dưới, Lâm Đại và người đàn ông cường tráng nhìn cái hố đen kinh khủng kia, vội vàng hét lên.

Năm chiến sĩ Xương Khô chỉ dùng để phân tán sự chú ý của họ mà thôi, một chiêu này mới là mục đích cuối cùng của Tô Mộ!

Trên không, người đàn ông mắt ưng cũng chịu ảnh hưởng của lực hút.

Chẳng qua hắn cách khá xa, vẫn ở trong phạm vi có thể trốn thoát được.

Ánh mắt hắn thoáng trở nên tàn nhẫn, đồng thời giơ trường cung trong tay lên.

Nếu để mục sư trong đội ngũ bị giết chết ngay trước mặt bọn họ thật, thì dù cho họ có thắng cuộc chiến này, chắc chắn cũng sẽ trở thành trò cười.

“Ta có thể giải quyết được, người để ý xung quanh đi!”

Đúng lúc này, người đàn ông mắt ưng nghe thấy người phụ nữ la lớn.

Chương 593: Quyết đấu Thần kỹ.

Hắn chau mày, vẫn giữ nguyên động tác trên tay, ánh mắt cũng nhanh chóng dò xét xung quanh.

Một khi phát hiện mục tiêu khả nghi, hắn sẽ ra tay không chút do dự.

“Ầm!”

Trên không trung, hố đen khổng lồ nổ tung.

Chiếc phi thuyền kia hóa thành vô số mảnh vụn linh kiện chỉ trong chốc lát.

Vậy mà bóng dáng của người phụ nữ ở đó lại biến mất không thấy đâu.

“Nàng đâu rồi?”

“Sao người lại không cứu nàng?”

Phía dưới, gương mặt Lâm Đại và người đàn ông cường tráng biểu hiện ra vẻ lo lắng, cũng không có ý muốn xử lý những chiến sĩ Xương Khô kia nữa.

“Ta không biết!”

Giọng người đàn ông mắt ưng nặng nề, biểu cảm trên mặt có vẻ khó coi.

...

“Diễn cho ta xem à?”

Núp trong bóng tối, Tô Mộ nhìn biểu cảm hơi giả tạo của ba người kia, cười khinh bỉ một tiếng.

Nếu người phụ nữ đó bị một cái hố đen của mình giải quyết thật, e là ba người kia đã bỏ chạy trốn chết rồi.

Sở dĩ bọn họ nói như thế, đơn giản chỉ để khiến cho hần nghĩ rằng người phụ nữ kia đã chết.

“Chắc chắn đã sử dụng kỹ năng nào đó để ẩn núp, sẽ là ở đâu đây?”

Tô Mộ không vội lộ mặt.

Núp trong bóng tối rồi lén ném kỹ năng ra, kiểu gì cũng có lợi hơn là lên sân khấu giơ pháp trường nhiều.

Đặc biệt là khi đã được chứng kiến sức mạnh đáng sợ của người đàn ông cường tráng kia, Tô Mộ quả thật hơi dao động.

“Chắc chắn họ cũng chưa chơi lớn, cũng chưa dùng kỹ năng bảo vệ tính mạng, phải ép bọn họ tung con át chủ bài ra thôi!”

Híp mắt, Tô Mộ hít sâu một hơi.

Muốn biết được con át chủ bài của những người này chỉ có một cách duy nhất!

“Xem các người tránh ra làm sao!”

Sát ý vô tận lộ ra trong ánh mắt, Tô Mộ thể hiện sức mạnh thực sự của mình.

...

“Đáng ghét, chúng ta phải làm sao bây giờ?”

“Giải quyết mấy chiến sĩ Xương Khô này trước đã, tên kia mới dùng đại chiêu, trong thời gian ngắn có lẽ sẽ không còn uy hiếp gì!”

Trong trận, Lâm Đại và người đàn ông cường tráng vẫn đang diễn trò.

Người đàn ông mắt ưng cũng chuyển sự chú ý tới chiến sĩ Xương Khô.

Trong lòng ba người hiểu rõ, người phụ nữ đã sử dụng kỹ năng

bảo vệ tính mạng, trốn vào trong bóng tối.

Việc tiếp theo bọn họ cần phải làm, đó chính là bắt được Tô Mộ đang lén lút.

Nhưng không chờ bọn họ ra tay, năm chiến sĩ Xương Khô đã đồng thời biến mất.

Lâm Đại vung đoản kiếm lại chỉ chém vào không khí, cơ thể hơi lảo đảo.

Người đàn ông cường tráng toàn lực công kích cũng vồ hụt, cơ thể mất kiểm soát mà ngã lăn trên mặt đất.

Mũi tên mà người đàn ông mắt ưng bắn ra cũng chỉ xẹt vào không khí.

“Chuyện gì xảy ra?”

“Chẳng lẽ tên kia chạy rồi?”

“Hắn nhận ra ý đồ của chúng ta sao?”

Ba người liên tiếp mở miệng, biểu cảm trên mặt của người này còn mơ hồ hơn người nọ.

Chỉ có một khả năng có thể làm cho chiến sĩ Xương Khô biến mất.

Tô Mộ hủy bỏ triệu hoán!

Rõ ràng là đã “Giết chết” một người trong bọn họ, chẳng lẽ lúc này không nên thừa thắng truy kích hay sao?

Không đợi bọn họ nghĩ thông, tia sáng chói mắt bỗng xuất hiện trên bầu trời.

Trong không khí, nhiệt độ cũng bắt đầu tăng cao.

Ba người vội nhìn về phía trên không, biểu cảm mờ mịt biến thành chấn động trong chớp mắt!

Ba “Mặt trời” xuất hiện ở trên đỉnh đầu bọn họ, mỗi một mặt trời lại tỏa ra sức mạnh cực kỳ đáng sợ.

“Sao có thể?”

“Tên kia mới sử dụng một đại chiêu rồi, sao bây giờ vẫn còn dùng được một đại chiêu khác nữa?”

“Ba quả cầu lửa khổng lồ, đây chắc chắn là kỹ năng cấp Thần!”

Giọng của ba người cũng run run.

“Dù có là mặt trời, ta cũng phải bắn rớt người!”

Ba người cũng không buhăny chịu trối, người đàn ông mắt ưng làm ra hành động đỡ đầu tiên.

Hắn túm vào không khí một cái, một mũi tên tỏa ra ánh sáng bàng bạc xuất hiện trong tay của hắn.

Kéo giây cung ra, mũi tên bùng nổ một khí thế vô cùng mạnh mẽ, không hề yếu hơn “Mặt trời” trên không.

“Thần kỹ! Truy Tinh!”

Một mũi tên bắn ra, ngay cả không khí cũng bị cô đọng lại.

Đúng như dự đoán của Tô Mộ, những lão tổ người sống lại này \ đều có kỹ năng cấp Thần.

Người đàn ông mắt ưng rõ ràng là muốn dùng mũi tên này bắn rơi hết cả ba “Mặt trời”.

Mũi tên nhanh chóng bắn trúng một “Mặt trời” trong số đó.

Hai sức mạnh đồng thời bùng nổ, hình thành chấn động triệt tiêu lẫn nhau.

“Cái gì...!”

Người đàn ông mắt ưng lập tức ngơ ngác.

Một đòn mạnh nhất của hắn, chỉ có thể bắn rơi vẹn vẹn một “Mặt trời” mà thôi.

Người đàn ông cường tráng và Lâm Đại cũng phản ứng lại.

Ba cái “Mặt trời” này xuất hiện, rõ ràng là muốn ép bọn họ dùng kỹ năng mạnh mẽ nhất!

Lâm Đại và người đàn ông cường tráng nhìn nhau, hai người chia nhau công kích hai “Mặt trời”.

“Hây!” Người đàn ông cường tráng hét lên một tiếng, ném luôn hai cái lưỡi rìu ra ngoài.

“Thần kỹ: Lôi Đình Phi Phũ!”

Không trung, hai chiếc rìu kia thay đổi trong nháy mắt, hóa thành rìu bay khắp trời, lại tỏa ra khí thể tựa như sét đánh!

“Thần kỹ: Vạn Tượng Ảnh Sát!”

Cùng lúc đó, vô số ảo ảnh của Lâm Đại cũng đồng thời xuất hiện, lao thẳng tới một “Mặt Trời”.

Khi hai kỹ năng lần lượt trúng mục tiêu, hai mặt trời còn sót lại cũng tan biến không còn vết tích.

“Phũ!”

Ba người Lâm Đại không hện mà cùng thở phào nhẹ nhõm.

Đạt tới cấp bậc như bọn họ, dùng kỹ năng cấp Thần nhất định có thể giết người trong giây lát.

Tương tự, thần kỹ cũng không thể dùng được liên tục trong thời gian ngắn.

Dù sao nếu đại chiêu không cooldown, chẳng phải là bật hack hay sao?

Nhưng điều khiến bọn họ hoàn toàn không ngờ tới đó là, trên không lại xuất hiện mặt trời thêm lần nữa!

Chương 594: Bốn kỹ năng cấp Thần.

Kinh khủng hơn là, lần này không chỉ có ba mặt trời xuất hiện.

Ở trên đỉnh đầu của bọn họ, “Mặt trời” thứ tư, thứ năm và thứ sáu liên tiếp không ngừng.

Chỉ trong mấy chục giây, một tình huống cực kỳ khoa trương đã sinh ra.

Mười “Mặt trời”!

Nhiệt độ nóng bỏng kia dường như muốn biến cả vùng đất trở nên căn cõi.

Hết thảy cứ như thần thoại ở thời kỳ viễn cổ vậy.

Điểm khác biệt đó là, người đàn ông mắt ưng cũng không phải là Hậu Nghệ, Lâm Đại và người đàn ông cường tráng cũng không có khả năng bắn mặt trời.

Bọn họ chỉ có thể trơ mắt nhìn mười mặt trời, da đầu ai cũng tê dại, mồ hôi lạnh chảy ròng.

“Chạy!”

Gần như là phản ứng tự nhiên, người đàn ông mắt ưng phun ra một chữ, trốn thoát trước một bước.

Lâm đại và người đàn ông cường tráng không chần chừ, theo sát phía sau.

Mười mặt trời khủng khiếp kia khiến bọn họ gần như tuyệt vọng.

Nếu đồng thời rơi xuống, sợ rằng cả dãy núi này cũng sẽ bị san bằng!

“Chạy à?”

Dưới cây đại thụ, Tô Mộ nhìn ba người đang chạy trốn, ánh mắt tối tăm.

Dưới mười ngọn Thiên Hỏa, tất cả đều phải chôn vùi.

Một đòn này, đủ để ép mấy vị lão tổ này dùng hết tất cả át chủ bài.

“Thiên Hỏa Thiêu Thành!”

Giọng nói không có chút cảm xúc nào vang lên, mười ngọn Thiên Hỏa bắt đầu rơi xuống.

“Ầm!”

Ngọn Thiên Hỏa đầu tiên rơi xuống, trong nháy mắt dãy núi bị bao trùm bởi lửa cháy dữ dội.

“Ầm!”

Thế nhưng vẫn chưa hết, ngọn Thiên Hỏa thứ hai cũng đồng thời rơi xuống.

Ngay sau đó là ngọn thứ ba, thứ tư, thứ năm.

Tô Mộ không hề khách khí với những lão tổ người sống lại này chút nào, cả mười ngọn Thiên Hỏa đều rơi xuống.

Giờ phút này, toàn bộ dãy núi bị ngọn lửa bao phủ hoàn toàn.

Tất cả sinh mệnh cũng đang dần tan biến dưới nhiệt độ kinh khủng!

...

“Rầm rầm!”

Trong một thành phố cách dãy núi ngoài trăm dặm, mặt đất bỗng dựng rung lắc dữ dội.

“Động đất? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

“Nơi đây mấy trăm năm qua không hề xảy ra động đất, sao bỗng nhiên lại động đất? Ta đang đánh quái, tự nhiên bị một hòn đá đập trúng đầu!”

“Chuyện gì thế, ta đang ngủ, trần nhà đổ sập cả xuống mặt, nếu không phải thể chất của ta cao, e rằng lúc đó đã ngồm củ tỏi rồi!”

“Hình như là chấn động truyền từ dãy núi phía xa, bên đó có một trận đại chiến thì phải.”

Ảnh hưởng trận động đất mang tới trải rộng, không ít người chơi đều bị quấy nhiễu.

Liên tục có nhiều suy đoán, nhưng không ai có thể nghĩ ra.

Trên thực tế trận động đất này đến từ tay vị Pháp Thần kia!

...

Dãy núi.

Nơi này đã không còn dãy núi gì nữa.

Tất cả trong phạm vi khuôn viên chỉ còn là một vùng trống không, mặt đất xuất hiện mười hố sâu to lớn.

Trong những cái hố cháy sém, mười ngọn Thiên Hỏa vẫn đang tiếp tục cháy.

Tô Mộ bay lên trên không, nhìn về phía bóng dáng bốn người ở dưới.

Giờ phút này, sắc mặt của bốn vị lão tổ đều vô cùng mệt mỏi.

Đúng như hần dự đoán, mười ngọn Thiên Hỏa này cũng không đủ để xử lý bọn họ.

Nhưng nhìn biểu cảm trên mặt bọn họ, mấy tên này ắt hẳn đã dùng hết tất cả thủ đoạn bảo vệ tánh mạng của mình.

Bốn người thấy Tô Mộ đứng từ trên cao nhìn xuống, hoàn toàn không có thái độ tự cao tự mãn trước đó nữa.

“Thật ra thì giữa chúng ta cũng không có thâm cừu đại hận gì, chúng ta hoàn toàn có thể hợp tác mà!”

“Có sự trợ giúp của chúng ta, trong tương lai khi tranh giành thế giới, người ắt sẽ có một chỗ đứng vững chắc!”

Lâm Đại và người đàn ông cường tráng liên tục mở miệng, trong giọng nói bày tỏ cầu xin sự tha thứ.

Đến trình độ này, bọn họ gần như đã đánh mất sức chiến đấu.

Đối mặt với một Tô Mộ có thực lực vượt xa tưởng tượng của bọn họ, nếu còn không thỏa hiệp nữa, thì chỉ có một con đường chết.

Người đàn ông mắt ưng và người phụ nữ nhìn nhau, rồi rút lấy ra huân chương của Thần trong tay.

“Để bày tỏ thành ý của chúng ta, nó thuộc về người!”

Không hề có chút tiếc nuối nào trên mặt, hai người ném huân chương của Thần lên trên không.

“Ta cũng cho người!”

Người đàn ông cường tráng thấy vậy, cũng vội vàng ném huân chương trong tay về phía Tô Mộ.

Đôi cánh hoả diễm đập nhẹ, Tô Mộ đồng thời cầm trong tay ba mảnh huân chương của Thần.

“Đã gom đủ!”

Tính cả bốn cái trong tay, bây giờ hắn đã có bảy mảnh huân chương của Thần!

“Cộng thêm mảnh đoạt được từ Lâm gia, bây giờ người đã có bốn mảnh, chỉ cần có được thêm một mảnh nữa, là có thể sở hữu huân chương của Thần hoàn chỉnh.”

Phía dưới, giọng nói của người phụ nữ vang lên.

Nàng rõ ràng muốn nói cách sử dụng huân chương của Thần cho Tô Mộ, để tỏ vẻ thành ý.

Thế nhưng nàng mới dứt lời, một cái hố đen đã xuất hiện trước mắt.

“Tránh ra mau!”

Người đàn ông mắt ưng phản ứng nhanh nhất, hét to một tiếng rồi nhanh chóng lùi về phía sau.

Người phụ nữ làm mục sư tất nhiên không có tốc độ như vậy,

trong nháy mắt đã bị lực hút kinh khủng của hố đen bao phủ.

“Ta không muốn chết, cầu xin người, tha cho ta một mạng, người muốn gì ta đều có thể cho người!”

Người phụ nữ liều mạng hô to, đâu còn chút đáng vẻ nào của lão tổ.

Tô Mộ mặt không cảm xúc, bất vi sở động.

Kèm theo đó là một tiếng vang lên, phía dưới lại xuất hiện thêm ba cái hố đen nữa.

Cho dù là người đàn ông mắt ưng chạy nhanh nhất cũng không thể trốn thoát được.

“Tha cho chúng ta, chúng ta thực sự có thể giúp người!”

“Người giết chúng ta, lão tổ phong Thần của tộc ta chắc chắn sẽ đích thân ra tay, cho dù thực lực của người mạnh đến cỡ nào, cũng chỉ có một con đường chết!”

Chương 595: Chương 595: Bốn kỹ năng cấp Thần. (2)

“Ta không muốn chết, ta còn rất nhiều chuyện chưa làm, ta không thể chết được!”

Tiếng gào thét liên tục không ngừng.

Trước khi chết, thái độ của mấy vị lão tổ này cũng không hề giống nhau.

Người đàn ông mắt ưng và người phụ nữ vẫn đang cầu xin tha thứ, muốn Tô Mộ cho một con đường sống.

Lâm Đại nói tới lão tổ phong Thần, muốn uy hiếp Tô Mộ dừng tay.

Người đàn ông cường tráng cũng biết mình khó thoát khỏi cái chết, cực kỳ không cam lòng.

Nhưng cho dù bọn họ nói gì, Tô Mộ cũng không để vào tai.

Lấy hai mảnh huân chương của Thần ra từ ô túi đồ ra, biểu cảm của hắn hưng phấn không thôi.

“Năm hợp nhất!”

Đặt năm mảnh huân chương của Thần ở trong tay, ánh sáng chói lóa bắt đầu xuất hiện.

Cùng lúc đó, bốn cái hố đen phía dưới lần lượt nổ tung.

Dưới sự hiển tế của bốn vị lão tổ, năm mảnh huân chương của Thần cũng hợp nhất thành một cái hoàn chỉnh.

“Tốt quá rồi!”

Năm tinh thể hoàn chỉnh trong tay, Tô Mộ không nhận được nở nụ cười.

Cách lúc trước thành công hợp nhất năm mảnh lại, dường như cũng không quá lâu.

Những vị lão tổ người sống lại này thật là quý nhân của mình mà!

“Bên phía Hoa Đô kia càng ầm ĩ náo động hơn nữa, chắc chắn sẽ còn có người vượt giới tới.”

“Hai mảnh huân chương còn sót lại trong tay ta không khéo lại gom đủ!”

Cất huân chương của Thần hoàn chỉnh lại, Tô Mộ vừa động ý niệm.

Nơi bốn vị lão tổ tử vong, lần lượt tỏa ra ánh sáng khác nhau.

So với những người sống lại thông thường kia, bốn người này không chỉ mang lại cho hắn huân chương của Thần.

Đưa tay ra, Tô Mộ nhặt hết những thứ đó lên.

“Tất cả đều là trang bị cực phẩm!”

Giống với tên lão tổ người sống lại lúc trước kia, trang bị rơi xuống từ những người này đều là cực phẩm của các nghề nghiệp.

“Còn có kỹ năng cấp Thần?”

“Lại còn là bốn kỹ năng?”

Trang bị chỉ là thứ yếu, thứ khiến Tô Mộ vui mừng chính là bốn kỹ năng trong tay.

Ngoại trừ kỹ năng của mục sư, ba kỹ năng còn lại vừa rồi hắn đều đã hiểu biết qua.

“Học toàn bộ!”

Không chút do dự, Tô Mộ quyết đoán triệu hoán tinh thể Thần Đồ, đăng nhập vào game.

Sau khi học được bốn kỹ năng này, thanh kỹ năng cũng lập tức xuất hiện thêm bốn thần kỹ.

‘Trụy Tinh (cấp Thần): Tự lực một mũi tên, tạo thành tổn thương bằng công kích tầm xa x6000% với mục tiêu, kèm theo 50% xuyên thấu vật lý, sau khi đánh trúng mục tiêu, đối phương sẽ bị trọng lực mạnh mẽ bao phủ, rơi xuống mặt đất, thời gian cooldown 1 giờ!’

‘Lôi Đình Phi Phủ (cấp Thần): vung ra rìu chiến, trong nháy mắt hóa thành hình ảnh một trăm thanh rìu bay, sau khi mỗi thanh rìu bay trúng mục tiêu, tạo thành sát thương bằng công kích vật lý x500%, mỗi rìu bay kèm theo tổn thương sấm sét x10, có xác suất làm tê liệt đối phương, thời gian cooldown 1 giờ!’

‘Vạn Tượng Ảnh Sát (cấp Thần): Bay lên không trung, trong nháy mắt huyền hóa ra vô số ảo ảnh mê hoặc đối phương, trong đó chỉ có một người là chân thân, công kích của chân thân chắc chắn là bạo kích, hơn nữa gây ra sát thương bằng công kích vật lý x5000%, thời gian cooldown là 1 giờ!’

‘Ánh Sáng Thần Thánh (Cấp Thần): Tiêu hao năm vạn mana, hồi phục lượng máu bằng công kích ma pháp x5000% cho mục tiêu, đồng thời kích hoạt một BUFF vô địch trong 5 giây, sau khi vô địch kết thúc, mục tiêu khôi phục tối đa 30% lượng máu trong vòng 10 giây, thời gian cooldown là 1 giờ.’

“Sảng khoái!”

Tô Mộ nhìn giới thiệu về bốn kỹ năng này, giơ ngón tay cái lên.

Dù là sát thương hay là hiệu quả, mấy kỹ năng này đều xứng đáng với cấp Thần.

“Tiếp theo chính là giao cho thần tính!”

“Nên dùng cho kỹ năng nào đây?”

Lấy ra huân chương của Thần hoàn chỉnh, Tô Mộ nhìn về kỹ năng của mình.

“Kỹ năng sát thương có thể tăng lên chỉ có Hổ Đen Hấp Dẫn, hình như cũng không cần thiết phải tăng lên!”

“Vậy tăng kỹ năng bị động lên?”

Thanh kỹ năng rực rỡ đủ loại, Tô Mộ có cảm giác hoa mắt.

Chọn tới chọn lui, ánh mắt hắn dừng lại ở kỹ năng Huyết Mạch Pháp Thần.

Kỹ năng này mạnh mẽ không thể nghi ngờ, hơn nữa cũng là kỹ năng cấp Thần hắn đã đạt được ngay từ ban đầu.

“Chính là nó!”

Lấy ra huân chương của Thần, Tô Mộ thao tác lựa chọn.

‘Có giao cho Huyết Mạch Pháp Thần không?’

“Có!”

Một giây sau, thanh kỹ năng của Tô Mộ đột nhiên sinh ra biến hóa.

Kỹ năng Huyết Mạch Pháp Thần trực tiếp biến thành màu vàng rực rỡ!

Sau khi kỹ năng này đạt được thần tính, phía sau cũng xuất hiện dòng chữ có thể tăng cấp.

“Trực tiếp kéo lên cấp max!”

Ủ vào điểm kỹ năng vô hạn, Tô Mộ quyết đoán trực tiếp kéo Huyết Mạch Pháp Thần lên cấp max.

‘Huyết Mạch Pháp Thần đã tăng lên tới cấp Chân Thần!’

‘Huyết Mạch Pháp Thần (cấp Chân Thần): Tất cả kỹ năng ma pháp đều không có thời gian cooldown, không có thời gian thi pháp, phạm vi thi pháp tăng lên 1000%, sát thương sau cùng tạo thành tăng lên 100%.’

“Thật mạnh!”

Sau khi đạt cấp Chân Thần, kỹ năng này không tiêu hao thêm mà phạm vi kỹ năng còn tăng lên gấp 10 lần.

Khoa trường nhất chính là sát thương sau cùng bị động tăng lên 100%.

Đây chẳng khác nào trực tiếp tăng gấp đôi sát thương!

“Nếu bây giờ bạo kích của ta kỹ năng, có thể đánh ra hơn trăm triệu sát thương hay không?”

Căn cứ vào công kích ma pháp của hắn và phần trăm kỹ năng thêm vào, Tô Mộ tính toán.

Sát thương bạo kích của hắn bây giờ là 280%, lại cộng thêm 100% sát thương cuối cùng, quả thật có cơ hội.

Đương nhiên, tiền đề là đối phương không có kháng tính.

...

Chương 596: Kinh sợ đến rớt cả cằm.

Bên ngoài Vương Đô.

Trong một khu vực bên ngoài tường, rất nhiều lính canh tập trung ở đây.

Hết pháp sư này đến pháp sư khác mặc trường bào hoa lệ đang bận rộn.

Rất nhiều đá quý ma pháp và vật liệu được trải trên mặt đất.

Xem từ sự bạo tay này, đây chắc chắn trận pháp này kết nối đến một địa phương cực kỳ đặc thù.

...

Bên trong Vương Thành, nhà của nghị trưởng.

“Đại nhân, đã bắt đầu bố trí đường giao thông, qua một thời gian ngắn nữa, có thể mở ra đường đi đến lăng mộ.”

“Sau đó ta sẽ ban bố nhiệm vụ với những nhà thám hiểm kia, để cho bọn họ đi lăng mộ chịu chết!”

Nghị trưởng đứng trước tấm gương, vẽ mặt cung kính báo cáo với

người bên trong.

“Muốn mở ra phong ấn lăng mộ hoàn toàn, nhất định phải có tế phẩm đủ mạnh mới được, ta sẽ nghĩ biện pháp nâng cao cấp bậc của những nhà thám hiểm kia, người mở kho tàng Vương Đô, cho bọn họ thù lao phong phú, để cho bọn họ đổ xô đi vào!”

Âm thanh tràn ngập uy nghiêm của người trong gương vang lên.

“Ta biết rồi!” Sau khi Nghị trưởng trả lời, hắn tiếp tục: “Còn một điều cần phải báo cáo cho người.”

“Chuyện gì?”

Người đàn ông trong gương hỏi.

“Một biến số xuất hiện bên trong những nhà thám hiểm, ta lo lắng hắn sẽ phá vỡ kế hoạch của người!”

Nghị trưởng không giấu diếm, nói ra chuyện Tô Mộ tiêu diệt tháp Sa Đọa.

“Vậy mà còn có nhà thám hiểm như thế?”

Người trong gương cũng lộ ra biểu cảm kinh ngạc.

Hắn ngồi trên ghế suy tư.

“Ha ha!”

Một lát sau, hắn đứng dậy, không ngừng cười to: “Nếu có thể hiển tể tên này, có lẽ sẽ giải được một nửa phong ấn! “

Những lời này thoáng chốc làm cho nghị trưởng hoảng sợ, vội vàng mở miệng nói: “Với thực lực của hắn, trong lăng mộ hắn là không có tồn tại có thể đánh chết hắn.”

“Ta đang suy nghĩ khi lăng mộ mở ra, có nên phái cho hắn một nhiệm vụ khác để cầm chân hắn hay không?”

“Không cần!” Người trong gương thô bạo mở miệng: “Đã đến lúc các người ra tay!”

Nghe thế, trái tim của nghị trưởng đập thình thịch.

Hắn vẫn chờ giây phút hiện tại.

Tô Mộ có thể san bằng tháp Sa Đọa, hiển nhiên hắn cũng đã tiêu diệt luôn Chúa Tể Sa Đọa.

Trong Vương Đô thành lớn như vậy, những vệ binh bình thường thoát nhìn tuy rằng thực lực chỉ bình thường, nhưng thân là nghị trưởng, thực lực của hắn đã đạt tới thập giai.

Nhưng thập giai còn xa mới đủ!

Muốn đánh chết nhà thám hiểm kia, ngoại trừ đẳng cấp ra, hắn còn cần thuộc tính và trang bị mạnh hơn.

“Kính xin đại nhân ban cho lực lượng!”

Nghị trưởng bùm một tiếng quỳ trên mặt đất.

Người trong gương gật gật đầu.

Hắn đi đến một cánh cửa.

“Đây là sự ban ân của ta đối với người!”

Hắn vung tay lên, cánh cửa từ từ mở ra.

Một giây sau, ánh sáng màu vàng rực rỡ hoàn toàn bao phủ nơi ở của Nghị trưởng.

...

Thế giới vị diện.

Tổ địa Lâm gia.

Tất cả lão tổ người sống lại đều đang chờ đợi tin tức.

Trong trận pháp vượt giới sắp đặt bốn con rối.

Những con rối này đại biểu cho bốn người Lâm đại.

“Các vị, thật ra không cần nhìn chăm chăm, bốn lão tổ liên thủ, kết cục của Tô Mộ đã sớm định trước!”

“Nói không sai, ta đoán chừng nhiều nhất là hai ngày, bốn lão tổ sẽ có thể tìm được tên kia, đánh chết hắn.”

Phần lớn người sống lại đều mang ý cười trên mặt, không hề lo lắng lần này còn có thể thất bại.

“Các vị không ngại đi nghỉ ngơi trước, ta sai người chuẩn bị chút nước trà giải khát!” Lão tổ phong Thần của Lâm gia cũng mở miệng.

Nhiều người tụ tập như vậy, hẳn đương nhiên không thể chậm trễ.

“Vậy thì nghỉ ngơi một chốc, uống chút trà đi!”

“Nhưng nơi này vẫn phải có người nhìn chăm chăm mới được.”

Một đám người sống lại nhìn nhau, ồn ào mở miệng.

Chẳng bao lâu, những lão tổ người sống lại này bắt đầu di chuyển.

“Ầm!”

Không đợi bọn họ đi được vài bước, con rối trên trận pháp đột nhiên phát sinh nổ mạnh.

Vụ nổ này lập tức làm cho mọi người trợn to hai mắt.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Ngay sau đó, lại có ba tiếng nổ vang lên.

Tất cả mọi người há to miệng, cằm đã sắp rơi xuống đất!

Con rối nổ tung có ý nghĩa gì?

Không ai rõ ràng hơn những lão tổ ở đây.

Bọn họ hao tổn tâm tư, tiêu hao rất nhiều vào đó, thậm chí không tiếc hao tổn một phần thực lực, kết quả lại thành công dã tràng?

“Chuyện này không thể nào xảy ra được, thực lực của bốn lão tổ hợp lại, không người nào trong thế giới hiện thực có thể lay động?”

“Ta không tin, nhất định là phân đoạn nào đó xuất hiện vấn đề!”

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Có người phát ra tiếng gào thét, căn bản không tin tất cả những gì nhìn thấy trước mắt.

Nếu bốn vị lão tổ vượt giới thật sự bỏ mình cùng một lúc, đây sẽ là một trận động đất lớn đủ để chấn động toàn bộ vị diện!

“Lâm tổ, kính xin người ra tay, xem một chút rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!”

Mọi người cùng nhìn về phía Lão tổ phong Thần của Lâm gia.

Trên đại trận còn tồn tại một ít năng lượng, dựa vào mối liên hệ của con rối, bọn họ có lẽ có thể dò xét một hai.

Lâm Tổ cũng biết chuyện trọng đại, không chút do dự.

Theo hần xuất thủ, năng lượng còn sót lại trên trận pháp hội tụ cùng một chỗ.

Sau khi xuyên thấu qua bốn con rối nổ tung kia, một cảnh tượng xuất hiện.

Mười mặt trời trên không!

Hình ảnh chợt lóe lên, cảnh tượng kinh khủng kia lại làm cho mọi người cảm thấy khiếp sợ.

Cho dù bọn họ trong trạng thái mạnh mẽ nhất, cũng không nắm chắc có thể chống lại mười ngọn Thiên Hỏa!

“Đây là chuyện không có khả năng, chỉ dựa vào một người ở thế giới hiện thực, làm sao có thể nắm giữ kỹ năng kinh khủng như vậy?”

Chương 597: “Mảnh tư liệu” mới.

“Đây là năng lực diệt thế, nhất định là truyền thừa thượng cổ, tên kia là người thừa kế ư?”

“Cho dù hẳn thật sự là người thừa kế, ở giai đoạn này, với thực lực của hắn, làm sao có thể phóng ra kỹ năng đáng sợ như vậy?”

Một đám lão tổ người sống lại không ngừng bàn luận.

Dưới cái nhìn của bọn họ, tất cả điều này quá bất thường!

“Haiz, bàn bạc kỹ hơn đi!”

Một tiếng thở dài đột nhiên vang lên.

Lão tổ phong Thần của Lâm gia trở nên già nua trong chớp mắt, khuôn mặt trẻ tuổi xuất hiện nếp nhăn, mái tóc vốn đen nhánh đã trở thành muối tiêu.

Vì trợ giúp bốn người Lâm đại vượt giới, hắn đã trả giá không nhỏ.

“Cứ quên đi như vậy sao? Uống phí ba mảnh huân chương của Thần ư?”

“Tính cả Lâm gia người, vậy Tô Mộ đã tập hợp đủ bốn mảnh rồi? Lại thêm một mảnh nữa, vậy chẳng phải là có thể phong Thần rồi sao?”

“Chờ đợi vô số tháng năm, cuối cùng lại rơi vào kết cục toàn bộ đổ sông đổ bể?”

“Thật sự cứ bỏ đi như vậy sao?”

Nghe Lâm tổ nói, đại đa số người sống lại đều lộ vẻ không cam lòng.

Nhất là ba gia tộc phái ra ba vị lão tổ.

Huân chương của Thần tuyệt đối là nội tình trong nhất tộc, sao có

thể rơi vào tay người khác được?

“Đủ rồi!”

Tiếng cãi vã không ngừng vang lên, một giọng nói giận dữ vang lên.

Lão tổ phong Thần Lâm gia tức giận nhìn mọi người, âm thanh trầm thấp: “Lúc trước ta đã nói muốn đích thân vượt giới, nhưng các người thì sao?”

“Bây giờ rơi vào cục diện này, cần gì phải nói nhiều?”

Lời này vừa nói ra, không khí dường như ngưng đọng.

Những người sống lại ở đây đều lộ sắc mặt âm trầm, im lặng không nói.

“Chúng ta sai rồi, nhưng nhất định phải nhanh chóng loại bỏ Tô Mộ kia, nếu không đợi hắc phong Thần, tất nhiên sẽ trở thành mối họa lớn của chúng ta!”

Một lúc sau, có người hành lễ với Lâm tổ.

“Kế hoạch bây giờ, chỉ có thể mời Lâm tổ đích thân ra tay!”

Rất nhanh, những người khác cũng phụ họa theo, tới tấp hành lễ với Lâm tổ.

Lâm tổ thấy thế, ngửa mặt lên trời thở dài.

Gương mặt hắc toát ra vẻ mệt mỏi khó có thể hình dung, chậm rãi phun ra bốn chữ.

“Thời cơ chưa tới!”

...

Trong Vương Đô thành.

Tô Mộ đang ở trong nhà sửa sang lại đồ đạc.

Bốn vị lão tổ không phải pháp sư, trang bị mang đến cũng không

hoàn toàn thích hợp với hần.

Ngoại trừ trang bị của cung tiền thủ có thể cho Hiên Viên, còn lại chỉ có một món trang bị của mục sư kia tương đối thích hợp với hần.

“Thánh Diệu Thiên Hoàn (đặc biệt): Giá trị tinh thần + 5000, khi phóng thích kỹ năng hệ mục sư, hiệu quả hồi phục tạo thành tăng lên 50%.”

Đối với một pháp sư, tinh thần tăng lên năm ngàn vô cùng lớn, hơn nữa hiệu quả sau kia cũng có tác dụng nhất định đối với hần.

“Trang bị của cung tiền thủ, đến Hoa Đô đưa cho Hiên Viên là được.”

“Nhưng thanh cung này cũng không có tác dụng gì!”

Người đàn ông mắt ưng bạo ra một bộ trang bị cung thủ, thanh vũ khí kia chính là món tốt nhất.

Nhưng Hiên Viên đã có cung Quần Tinh, thứ này cũng chẳng có tác dụng gì.

“Đặt toàn bộ ở trên người, những trang bị này đều là cực phẩm!”

Không để những trang bị này trong tầng hầm, Tô Mộ đặt chúng trên người.

Đối với các “rác” khác, hần đã đặt tất cả trong tầng hầm.

Làm xong những việc này, Tô Mộ cũng chuẩn bị rời khỏi trò chơi.

“Cốc cốc!”

Đúng lúc này, tiếng gõ cửa vang lên, hơi dồn dập.

“Hử?”

Tô Mộ nhướng mày, lóe một cái ra đến cửa.

“Thần Lạc đại nhân?”

Mở cửa ra, nhìn thấy gương mặt quen thuộc kia, Tô Mộ sửng sốt một chút.

Tô Mộ đã từng nói nơi ở của mình cho Thần Lạc, hẳn có thể tìm được chỗ này cũng không có gì kỳ quái, kỳ quái là vì sao hắn đột nhiên tìm tới cửa.

“Tìm ta có việc gì à?”

Đều là người quen cũ, Tô Mộ trực tiếp hỏi.

“Có việc, còn là việc lớn!” Thần Lạc cười cười, liếc mắt nhìn vào trong phòng “Không mời ta vào ngồi một chút sao?”

“Xin mời!”

Tô Mộ mời Thần Lạc vào phòng.

“Ta cũng không thường xuyên ở lại đây, không có đồ đạc gì để chiêu đãi.”

“Không cần!”

Thần Lạc khoát tay áo, không có ý trách cứ.

“Lần này tới là muốn nói cho người biết một chuyện lớn, ngoài Vương Đô thành đang thiết lập một cánh cửa truyền tống!”

“Cánh cửa truyền tống?”

Tô Mộ lập tức hứng thú: “Đi tới đâu?”

“Người có biết lịch sử của Vương Đô này không?” Thần Lạc nói chuyện nửa che nửa lộ.

Tô Mộ lắc đầu, biểu cảm trên mặt càng thêm tò mò.

“Tòa Vương Đô này, từng là một chiến trường, hoặc có thể nói Vương Đô này hình thành, là do vô số hài cốt xây đắp mà thành.”

“Ở dưới Vương Đô, tồn tại một lăng mộ khổng lồ!”

Thần Lạc giải thích chậm rãi.

“Trong khoảng thời gian gần đây, nghị viện đã phát sinh rất nhiều khí tức bất tử, rất có thể là lăng mộ dưới lòng đất xuất hiện vấn đề.”

“Nghị viện quyết định mở lối vào lăng mộ, cho phép tất cả các nhà thám hiểm đi vào thăm dò, hơn nữa còn trả thù lao hậu hĩnh!”

Nói đến đây, Tô Mộ cũng phản ứng lại.

Điều này đồng nghĩa với việc trò chơi đã đạt đến một giai đoạn nhất định, sắp sửa mở một “mảnh dữ liệu” hoàn toàn mới!

“Vậy là dưới lòng đất Vương Đô có một phó bản sao?” Tô Mộ lên tiếng hỏi.

“Đối với nhà thám hiểm như các người thì là vậy!”

Thần Lạc khẽ mỉm cười nhưng trong giọng nói lại hơi chua xót.

“Lần này, ngoài nhà thám hiểm, vệ binh trong Vương Đô thành đều phải tiến vào lăng mộ ngầm, tiến hành chiến đấu với những sinh vật bất tử đó để tăng thực lực.”

“Đây tuyệt đối không phải là một trận chiến có thể thắng một cách dễ dàng!”

Nhà thám hiểm có thể sống lại, nhưng NPC thì không.

Chương 598: Muốn giữ ta ở lại Vương Đô?

“Muốn ta đẩy ngã toàn bộ lăng mộ giúp người không?”

Tô Mộ nhún vai, hoàn toàn không coi lăng mộ là chuyện lớn lao gì.

Cấp bậc của NPC và người chơi trong Vương Đô mới lên tới cấp bao nhiêu?

Những con quái trong lăng mộ, mình còn khinh không muốn giết.

Đương nhiên, dưới tiền đề là phần thưởng phong phú thì mình vẫn có thể tới đó giết!

Nhìn về mặt “ra giá nhanh lên” của Tô Mộ, Thần Lạc bất đắc dĩ lắc đầu.

Giao tiếp với hắn nhiều lần như vậy rồi, mình cũng xem như cực kỳ hiểu biết nhà thám hiểm này.

“Lần này chủ yếu là để tăng thực lực, nếu người ra tay thì chúng ta còn tăng lên thế nào nữa?”

Trong giọng nói của Thần Lạc mang theo sự hâm mộ.

Cho dù xuất động toàn bộ binh lính trong thành cũng chưa chắc có thể đánh được một nửa lãng mộ, nhưng có người vừa mở miệng đã đầy ngã.

Đúng là tức chết mất!

“Vậy người tới tìm ta để làm gì?”

Tô Mộ nghe vậy thì nhú mày.

Chẳng lẽ Thần Lạc tới tìm mình là để nói với mình đừng đi càn quét phó bản à?

“Lãng mộ dưới lòng đất không đơn giản như người nghĩ đâu, cần phải mở từng tầng mộ.”

“Dựa theo ý của nghị viện, một khi hành động tiến dần của chúng ta xuất hiện vấn đề, hy vọng người có thể ra tay kịp thời.”

Nhưng chưa nói xong, vẻ mặt của Thần Lạc đột nhiên trở nên hơi do dự.

Tô Mộ thấy thế cũng hiểu ra vấn đề.

Nghị viện muốn mình ở lại Vương Đô trở thành một người làm công thành thật!

“Đến khi thật sự xuất hiện vấn đề lại tới tìm ta đi!”

Đương nhiên Tô Mộ không thể đồng ý yêu cầu này được.

Hắn tính thời gian, còn chưa đến năm mươi ngày nữa là đến ngày

sống lại.

Phía sau cánh cửa truyền tống ở các thành phố lớn còn đang chờ mình đi thăm dò, còn phải giải quyết những thế lực sau lưng người sống lại ở Hoa Đô nữa.

Mình không thể bởi vì một câu của nghị viện mà bị nhốt trong Vương Đô được.

“Tìm người đâu có dễ dàng!”

Thần Lạc thở dài, giọng nói tràn đầy bất đắc dĩ.

Trong lòng hần hiểu rõ.

Chỉ khi Tô Mộ tọa trấn Vương Đô thì bọn họ mới có thể dốc toàn lực thăm dò.

Đây cũng là nguyên nhân nghị viện yêu cầu Tô Mộ ở lại Vương Đô.

“Nghị viện sẽ mở ra kho tàng, người có thể tùy ý lựa chọn và sử dụng đồ vật bên trong, coi như là bồi thường.”

Thần Lạc đưa ra lợi thế.

“Không đủ!”

Tô Mộ không hề suy nghĩ lập tức từ chối.

Hần cũng đi vào kho tàng Vương Đô hai lần rồi.

Đúng là trong đó có không ít đá quý và trang bị, nhưng chỉ dựa vào mấy thứ đó muốn mình ở lại Vương Đô là chuyện không thể nào.

“Ta còn rất nhiều việc phải xử lý, nhưng ta có thể đảm bảo rằng cách mỗi một thời gian ngắn, ta sẽ trở lại Vương Đô.”

Thần Lạc còn muốn cầu xin, nhưng hần chưa kịp mở miệng thì Tô Mộ đã cướp lời trước.

Có thể làm được điểm này đã xem như nể mặt nghị viện rồi.

“Không thể suy nghĩ thêm một chút sao? Nếu thù lao không đủ thì

chúng ta còn có thể tiếp tục thương lượng.”

“Chỉ cần là thứ trong Vương Đô thành có, người muốn cái gì, nghị viện đều có thể nghĩ cách đưa tới cho người!”

Thần Lạc còn chưa từ bỏ ý định.

Hắn làm thế không phải vì mình, mà là vì những vệ binh trong Vương Đô thành.

Thăm dò lắng mộ quá nguy hiểm, lỡ như thật sự xảy ra chuyện thì chắc chắn sẽ tổn thất nặng nề.

Tô Mộ không trả lời mà chỉ lạnh nhạt nhìn vị Tổng chỉ huy đại nhân này.

“Thôi được rồi!”

Thái độ này cũng làm Thần Lạc hoàn toàn hết hy vọng.

“Ta sẽ báo cáo quyết định của người cho nghị viện, người có thể chờ một lát không, chắc chắn bọn họ sẽ đưa ra lợi thế càng phong phú hơn.”

Tô Mộ bĩu môi nhìn bóng dáng hậm hực của Thần Lạc.

“Rời khỏi trò chơi!”

Hắn không chút do dự lập tức biến mất trong căn phòng.

...

Hệ ngân hà.

Từng chiếc phi thuyền đang đi tới.

Dưới bầu trời ngân hà, những chiếc phi thuyền đó cũng có vẻ trở nên nhỏ bé.

“Bẩm báo phòng chỉ huy phi thuyền chính, tất cả phi thuyền đã đến vị trí xác định!”

“Có bắt đầu chấp hành kế hoạch không?”

Trong phòng điều khiển phi thuyền chính, âm thanh báo cáo liên tục vang lên.

Người mặc trang phục thuyền trưởng đứng chấp tay suy nghĩ.

“Thực thi theo kế hoạch!”

Sau khi ra lệnh, từng chiếc phi thuyền lần lượt rời khỏi phi thuyền chính.

Chúng nó bắt đầu bay về phía những hành tinh khác nhau trong hệ ngân hà.

Điều kỳ lạ là những chiếc phi thuyền đó không bay về phía hệ Thái Dương nằm ở trung tâm hệ ngân hà.

Hệ ngân hà rộng lớn như vậy nên cũng có số lượng hành tinh vô cùng khổng lồ.

Những hành tinh phi thuyền lựa chọn đều là một số hành tinh khá là nhỏ.

Sau khi rơi xuống hành tinh mục tiêu thành công, người trên thuyền bắt đầu bận rộn.

Sau một thời gian, hình thái ban đầu của một cánh cửa truyền tống loại nhỏ dần dần hiện ra.

...

Thành phố Hoa Đô.

“Các người nhanh chóng chạy đi!”

Hiên Viên nhìn Long Phi và một lượng lớn người chơi rời bình tĩnh nói.

“Đi? Vì sao phải đi?”

Long Phi khó hiểu hỏi.

“Đúng vậy, người sống lại ở Hoa Đô đã không gây ra được sóng gió gì nữa, không phải bây giờ là cơ hội tốt để chúng ta thu phục à?”

“Chỉ cần tất cả chúng ta đoàn kết một lòng, cho dù những người sống lại đó đánh tới cửa thì sao chứ?”

Mấy đội viên cũng không nhịn được mà hô to.

Vất vả lắm mới phá huỷ thế lực của người sống lại ở Hoa Đô, tại sao bọn họ phải rời khỏi đây?

“Chúng ta không đi, nếu thật sự có những người khác tới, chúng ta sẽ kề vai chiến đấu với người!”

“Đúng vậy, đại thần Hiên Viên, chỉ cần người ở đây, người sống lại nhiều hơn nữa thì sao chứ?”

Chương 599: Rời khỏi Hoa Đô.

“Ta tin rằng không chỉ ở đây mà trên toàn thế giới, chắc chắn còn có người đang bị người sống lại áp bách, chúng ta cần phải đoàn kết tuyên chiến với đám người sống lại đó!”

“Nói rất hay, cần phải tuyên chiến với bọn họ, thế giới này thuộc về chúng ta!”

Trong sân, những người chơi được cứu tức giận hét lên.

Sự ức hiếp từ trước đến nay của người sống lại hoàn toàn châm lên ngọn lửa giận trong lòng bọn họ.

Đây là một trận chiến liên quan đến danh dự!

Cho dù cuối cùng sẽ phải trả giá bằng cả mạng sống thì bọn họ cũng sẽ bảo vệ!

Đồng tâm hiệp lực, lòng đầy căm phẫn.

Hai câu thành ngữ này miêu tả tâm trạng của những người trong Hoa Đô một cách hoàn hảo.

Thậm chí, dáng vẻ của bọn họ còn ảnh hưởng tới Hiên Viên.

“Ta sẽ giải quyết những người sống lại kia giúp các người.”

“Nhưng nếu các người ở lại đây, sẽ chỉ là chịu chết không hề có ý nghĩa gì cả!”

Giọng nói của Hiên Viên có thêm một cảm xúc không tên.

“Đại thần Hiên Viên, chúng ta sẽ không kéo chân sau đâu!”

“Đúng vậy, chúng ta không sợ chết, chỉ cần người mở miệng, cho dù lên núi đao xuống biển lửa đều được!”

Không ít người vội vàng tỏ thái độ.

Hiên Viên chỉ khẽ lắc đầu.

Để những người này rời khỏi đây không phải ý kiến của hần.

Cách cả nghìn kilomet, Tô Mộ đang gọi “điện thoại” với hần.

“Để bọn họ đi, trận chiến này không phải trận chiến bọn họ có thể tham dự, họ ở lại Hoa Đô sẽ chỉ càng làm chúng ta không phát huy được hết thực lực!”

Giọng điệu của Tô Mộ cực kỳ kiên quyết.

Không nói tới những chuyện khác, nếu người sống lại phái lão tổ có thực lực mạnh tới, chỉ sợ sau trận chiến này, một nửa thành phố Hoa Đô sẽ bị phá hủy.

Mình không muốn đến lúc đó ném Thiên Hỏa xuống, lão tổ người sống lại không sao nhưng lại làm hơn mười nghìn người bình thường chết.

“Đây không phải là quyết định của ta, các người phải nhanh chóng rời khỏi đây!”

Đối với mệnh lệnh của Tô Mộ, Hiên Viên tất nhiên sẽ chấp hành vô điều kiện.

“Là ý của Tô Pháp Thần ư?”

Lúc này, Long Phi cũng hiểu ra.

“Chúng ta có thể điều phần lớn người rời khỏi đây, nhưng có thể

giữ lại một vài người có thực lực mạnh, ít nhất có thể giúp đỡ các người!”

Hiên Viên vẫn lắc đầu.

“Haiz!”

Long Phi thở dài rồi hô to: “Mọi người, chúng ta cũng đừng làm Tô Pháp Thần và đại thần Hiên Viên phải khó xử.”

“Lần này, những người sống lại kia tổn thất nặng nề, chắc chắn bọn họ sẽ điên cuồng trả thù, chúng ta ở lại, ngược lại sẽ làm Tô Pháp Thần và đại thần Hiên Viên bó tay bó chân.”

Tất cả người chơi ở đây đều cúi đầu.

Đương nhiên là bọn họ đều hiểu điều này, nhưng nếu bọn họ thật sự rời khỏi Hoa Đô thì bọn họ cảm thấy vô cùng hổ thẹn.

“Các người có thể tới Ma Đô!”

Hiên Viên như cảm nhận được tâm trạng của bọn họ, hẳn không nhận được mở miệng nói.

Ma Đô rộng lớn như vậy đúng là có thể chứa được lượng lớn người chơi lớn, huống hồ bây giờ nơi đó vẫn là một tòa thành trống.

“Ta biết rồi!”

Long Phi khẽ gật đầu.

“Đi thôi!”

Dưới sự dẫn dắt của hắn, người chơi trong thành phố Hoa Đô bắt đầu hành động có trật tự.

Gần một triệu người cùng nhau hành động, trường hợp thật sự có hơi đồ sộ.

Nhưng dưới cảnh tượng đồ sộ này lại lộ ra sự bi thương.

“Mọi người không cần sốt ruột, chậm rãi đuổi theo đội ngũ!”

Khoảng cách giữa Hoa Đô và Ma Đô cũng không gần, dọc theo đường đi sẽ đi qua vài thành phố lớn.

Nhưng dựa vào nhân số khổng lồ, Long Phi cũng không lo lắng về đám người sống lại trong thành phố.

Bây giờ, trong lòng bọn họ đang ghen một ngọn lửa đây!

...

Ngay khi nhóm người Long Phi xuất phát đi tới Ma Đô, Tô Mộ cũng đang trên đường chạy tới Hoa Đô.

Một thời gian sau, trước mắt hần xuất hiện một cảnh tượng đồ sộ.

Phía trên những con đường cao tốc đó đâu đâu cũng là người.

“Nhìn kìa, người ở trên không trung là Tô Pháp Thần phải không?”

“Đúng vậy, ngoài Tô Pháp Thần thì không ai có đôi cánh lửa ngầu như vậy!”

“Tô Pháp Thần, nhìn ta đi!”

Phía dưới, những người đó cũng nhìn thấy Tô Mộ, không ngừng phát ra tiếng hét đỉnh tai nhức óc.

Sự nhiệt tình kinh khủng này vượt qua buổi biểu diễn của ngôi sao rất rất nhiều.

Tô Mộ hạ thấp độ cao, khẽ mỉm cười với bọn họ.

“Ta chết rồi, Tô Pháp Thần vừa cười với ta kìa!”

“A! A! A! Thần tượng, ta muốn gả cho người!”

“Hình như ta hơi cong rồi!”

Khi nghe thấy những lời bàn luận này, Tô Mộ lập tức bay lên cao theo bản năng.

Hần tìm kiếm trong đám người một lúc rồi bay tới không trung một khu vực.

“Đã lâu không gặp!”

Khi gặp lại Long Phi, Tô Mộ thật sự cảm thấy hơi khâm phục.

So với sự lạnh nhạt của mình thì vị Long đội trưởng này thật sự là “thánh mẫu” trong thế giới tận thế này.

“Đã lâu không gặp!”

Long Phi có vẻ hơi ngạc nhiên, cứng đờ chào hỏi lại một câu.

“Cho người mấy thứ này!”

Xuất phát từ sự khâm phục với Long Phi, Tô Mộ đưa trang bị chiến sĩ và trang bị thích khách lão tổ rơi ra cho hắn.

“Đây... Đây là?”

Long Phi cầm lấy số trang bị này, hắn lập tức mở to hai mắt, giọng nói cũng trở nên lắp bắp.

Đối với cấp bậc như hắn, số trang bị này tuyệt đối là “trang bị Thần”!

Có được những trang bị này, chắc chắn hắn có thể quật khởi trong thời đại hoàn toàn mới này!

“Thứ này quá quý trọng, ta không thể nhận được!”

Long Phi hít sâu một hơi, không bị những trang bị Thần này mê hoặc.

“Người cầm đi, ta không dùng được!” Tô Mộ rất hài lòng về thái độ của Long Phi bèn mỉm cười mở miệng.

Nếu vị Long đội trưởng này lập tức cất những trang bị này đi thì mình thật sự sẽ khinh thường hắn.

Chương 600: Rời khỏi Hoa Đô. (2)

“VẬY NHƯ THẾ NÀY NHÉ, TA MẶC BỘ TRANG PHỤC CHIẾN SĨ NÀY TRỞ VỀ

Hoa Đô với người.”

Long Phi do dự một lát rồi nửa đồng ý.

“Không cần, trận chiến tiếp theo, đã không phải cấp bậc các người có thể tham dự.”

Tô Mộ khẽ vẫy tay, trong lời nói biểu lộ sự uy nghiêm.

“Ta giao những người này cho người!”

Hắn để lại một câu, đôi cánh hỏa diễm nhanh chóng vẫy mang Tô Mộ bay về phía trời cao.

“Người yên tâm đi!”

Phía dưới, hai tay Long Phi đặt bên miệng hét to.

“Tô Pháp Thần cố lên, tiêu diệt đám người sống lại đó!”

Những người khác cũng cùng hô to.

Thanh thế không ai sánh bằng!

...

Thế giới vị diện liên thông với Hoa Đô.

Bên một khe núi, dòng suối trong vắt chảy qua, mơ hồ có thể nhìn thấy không ít cá đang vui sướng bơi lội.

“Các người đều đã biết chuyện ở thế giới hiện thực rồi đúng không?”

Bên dòng suối có một vài người đang ngồi trên mặt đất.

“Chuyện bí hiểm như thế sao có thể không biết?”

“Hiện giờ chúng ta phải bàn bạc nên giải quyết chuyện này như thế nào?”

Mấy giọng nói liên tục vang lên.

Mọi người nhìn nhau, biểu cảm trên mặt có vẻ rất nghiêm trọng.

Trong số những người sống lại chết ở thế giới hiện thực, có không ít người là hậu bối bọn họ cực kỳ coi trọng.

Nhưng lửa giận lại không làm bọn họ mất lý trí.

“Theo ta thấy, không bằng tạm thời mượn sức.”

Một lúc sau, một người mở miệng nói.

“Mượn sức? Vậy người của chúng ta cứ chết như vậy à?”

“Ta không đồng ý!”

Có người nhanh chóng phản đối.

Người đầu tiên mở miệng lại nở nụ cười.

“Ta chỉ nói là tạm thời mượn sức, ổn định tên đó trước, lại tìm cơ hội kéo hẳn vào vị diện!”

“Chỉ cần tới đây, hẳn chính là cá trong chậu!”

Hoa Đô.

Sau khi một lượng lớn người chơi di chuyển, nơi này cũng trở thành một thành phố trống giống như Ma Đô.

Giờ phút này, thành phố lớn đã từng có nhiều dân cư nhất khó tránh khỏi có vẻ hơi hoang vắng.

Hiên Viên đã chờ rất lâu trong trung tâm thành phố.

“Chủ nhân!”

Sau khi Tô Mộ tới đây, Hiên Viên hoàn toàn không còn vẻ lạnh lùng như trước mặt những người khác nữa.

“Số trang bị này cho người!”

Tô Mộ đưa trang phục cung tiễn thủ nhận được từ người đàn ông mắt ưng kia cho Hiên Viên.

“Cho người!”

Hiên Viên nhận lấy trang bị rồi lấy ra một đồng lớn đồ.

“Giỏi lắm!”

Nhìn thấy đá quý rực rỡ muôn màu, Tô Mộ mỉm cười vỗ vai Hiên Viên.

Hắn thật sự rất cần những thứ này!

Cũng chính là bởi vì chuyện này nên Tô Mộ bắt đầu không ngừng đánh giá Hiên Viên.

Nhiều ngày không gặp, trên người Hiên Viên rõ ràng có thêm không ít thứ.

“Chủ nhân, ta muốn...”

Đúng lúc này, Hiên Viên mở miệng.

“Sao vậy?”

Dáng vẻ muốn nói lại thôi của hắn làm Tô Mộ nhú mày.

“Ta muốn đi xem thế giới càng rộng lớn hơn!”

Do dự một lúc lâu, Hiên Viên vẫn nói ra.

Đúng là một câu đơn giản như vậy lại làm Tô Mộ im lặng.

Tuy hắn cho Hiên Viên quyền tự chủ, nhưng bởi vì mối liên hệ kia nên từ bản chất, Hiên Viên vẫn là phân thân của hắn.

Dù là hành vi hay tư tưởng, Hiên Viên đều sẽ chịu trói buộc của mối liên hệ đó.

Cuối cùng, chim trong lồng vẫn sẽ khát vọng bay lượn!

“Ta hiểu rồi!”

Giọng nói không hề có sự trách móc mà ngược lại có hơi vui mừng.

Cả quãng đường này, hắn thật sự đi quá nhanh.

Có thể cùng bước cùng lùi với hắn cũng chỉ có mình Hiên Viên.

Tô Mộ nhắm chặt hai mắt, cảm nhận sự liên hệ giữa mình và Hiên Viên.

Có được thuộc tính tinh thần kích xù, Tô Mộ có thể bắt giữ tới sợi dây pháp tắc kia một cách rõ ràng.

Với hắn, sợi dây pháp tắc này chỉ có lợi chứ không có hại, nhưng đối với Hiên Viên, sợi dây pháp tắc này lại là xiềng xích trên người.

“Cắt đứt xiềng xích này, người sẽ hoàn toàn tự do!”

“Từ nay về sau, chuyện người muốn làm đều không cần được ta đồng ý.”

Giọng nói của Tô Mộ vang lên trong đầu Hiên Viên.

“Cảm ơn chủ nhân!”

Câu trả lời của Hiên Viên mang cảm xúc vô cùng biết ơn.

Tô Mộ hít sâu một hơi, sử dụng lực tinh thần mạnh mẽ của mình chém về phía sợi dây pháp tắc kia.

“Cạch!”

Sợi dây đã bị cắt đứt!

Đôi mắt của Hiên Viên cũng thay đổi.

Lúc trước, trong đôi mắt của hắn luôn có bóng dáng của Tô Mộ, bây giờ chỉ còn lại sự trong suốt.

Tô Mộ không còn quyền khống chế hắn làm bất cứ chuyện gì, hoặc là hủy bỏ triệu hồi hắn nữa.

Giây phút này, hắn không còn là một phân thân nữa!

“Bùm!”

Hiên Viên lập tức quỳ xuống mặt đất.

Mấy ngày ở Hoa Đô, hắn đã học được cách tỏ vẻ cảm ơn này từ trên người những người chơi đó.

“Người không cần phải làm vậy!”

Tô Mộ thấy thế vội vàng kéo hắn dậy.

“Cắt đứt liên hệ, thuộc tính của người và ta sẽ không còn đồng bộ nữa, con đường sau này phải dựa vào chính người rồi!”

Không thể đồng bộ thuộc tính, đây là cái giá của tự do!

“Ta biết rồi!”

Hiên Viên gật đầu một cách nặng nề.

Tô Mộ không nói thêm gì nữa mà mở thanh vật phẩm ra.

“Số đồng vàng này người cầm di, còn có hai robot nhật độ tự động này nữa, mấy cái thắt lưng trữ đồ này cũng cho người!”

Tô Mộ lấy đồng vàng, thắt lưng trữ đồ và đồ dùng sinh hoạt ra, cách hắn đối xử với Hiên Viên như với em trai ruột của mình vậy.

“Cảm ơn chủ nhân!”

Hiên Viên nhận lấy mấy thứ này, vẫn cung kính như lúc ban đầu.

“Tiếp theo có tính toán gì không?” Tô Mộ tò mò hỏi.

“Chắc chắn những người sống lại đó sẽ đến báo thù, ta ở đây với chủ nhân, chờ giải quyết những người đó lại suy nghĩ chuyện sau này!” Hiên Viên trả lời.

Mặc dù đã cắt đứt liên hệ nhưng trong lòng hắn, Tô Mộ vĩnh viễn đặt ở vị trí đầu tiên!

“Không cần!”

Chương 601: Bay cao.

Tô Mộ mỉm cười vẫy tay.

Chuyện ở Hoa Đô một mình hắn đã đủ để ứng phó rồi.

“Người muốn làm gì thì đi đi.”

“Đúng rồi, mang theo nó đi cùng người.”

Tô Mộ vừa nói vừa triệu hồi Tử Long ra ngoài.

Dựa vào thực lực của nó, đi theo bên cạnh mình hầu như không có đất dùng võ.

Để nó ở trong không gian sủng vật còn không bằng đi theo Hiên Viên nhìn thế giới này.

“Mang nó theo, người cầm lấy long hồn này đi.”

Tô Mộ giải trừ quan hệ sủng vật rồi nói với Tử Long: “Nhóc, từ hôm nay, hắn sẽ là chủ nhân mới của người!”

“Hu hu!”

Tử Long khóc, không ngừng dùng đầu cọ Tô Mộ, cực kỳ không nỡ.

“Không phải là sẽ không bao giờ gặp nhau nữa, chỉ để người đi theo tiểu đệ của ta luyện cấp, chờ người mạnh hơn lại trở về giúp ta!” Tô Mộ vuốt đầu nó và thấp giọng trấn an.

“Grừ!”

Tử Long nghe vậy giận dữ gầm lên như muốn nói: Chắc chắn sẽ trở nên mạnh hơn!

“Đi đi, đi tìm một người sống lại rồi cướp lấy tinh thể của hắn, vậy là người có thể tự tiến vào game Thần Đồ rồi.”

“Nhớ kỹ, sau khi vào trò chơi thì kết bạn với ta, có chuyện gì thì gửi tin nhắn cho ta!”

Tô Mộ lại dặn dò Hiên Viên một lượt, hắn thật sự cảm thấy hơi không nỡ.

“Ta nhớ kỹ rồi!”

Hiên Viên trả lời rồi nhảy lên lưng Tử Long.

Dưới ánh nhìn chăm chú của Tô Mộ, một người một rồng bay lên trời cao, bóng dáng cũng càng ngày càng nhỏ.

Sau khi bóng dáng của bọn họ hoàn toàn biến mất, Tô Mộ mới quay đầu lại nhìn về phía cánh cửa truyền tống phía sau.

...

Vương Đô, thành Diệu Nhật.

Thần Lạc đang đứng ngoài phòng của nghị trưởng.

“Hắn trả lời như thế nào?”

Nghị trưởng bước ra từ trong phòng rồi mở miệng hỏi.

“Hắn... Từ chối!” Thần Lạc trả lời.

Câu trả lời này lập tức làm nghị trưởng híp mắt lại.

“Là không đủ lợi thế à?”

Giọng nói trầm thấp vang lên.

“Theo ta thấy, chuyện này không liên quan gì tới lợi thế, hắn, có bầu trời càng rộng lớn hơn.” Thần Lạc cười khổ.

Cường giả bay cao, ai muốn bị trói buộc trong gác cao chứ?

Nghị trưởng rơi vào im lặng.

Thần Lạc không dám quấy rầy, yên lặng đứng bên cạnh.

Sau thật lâu, nghị trưởng đột nhiên mở miệng: “Nếu có một ngày, hẳn uy hiếp tới Vương Đô, người sẽ làm thế nào?”

Nghe thấy vấn đề này, Thần Lạc đột nhiên mở to hai mắt.

Tuy hắn không rõ vì sao nghị trưởng lại hỏi như vậy, nhưng thân

là Tổng chỉ huy Vương Đô, hẳn có điểm mấu chốt của mình.

“Nếu thật sự có ngày đó, ta sẽ đưa hẳn ra công lý!”

Hoa Đô.

“Cánh cửa truyền tống này không giống những cánh cửa khác lắm!”

Tô Mộ đang đánh giá cánh cửa truyền tống trước mắt.

Đi qua nhiều thành phố, số cánh cửa hẳn nhìn thấy cũng không ít, nhưng cánh cửa này lại mang cho hẳn một cảm giác kỳ lạ.

“Vào xem thử đã!”

Hẳn nhanh chóng bước vào bên trong cánh cửa, cảm giác kỳ lạ đó lại xuất hiện trong lòng Tô Mộ.

“Đây là?”

Phía sau cánh cửa, cảnh tượng ánh vào mi mắt làm Tô Mộ nhú mày lại.

Mọi thứ như không có gì thay đổi, tất cả kiến trúc trong tầm mắt đều không khác gì Hoa Đô.

Tô Mộ quay đầu lại nhìn về phía cánh cửa truyền tống phía sau.

Nếu nói đây là một cánh cửa thì không bằng nó đây là một chiếc gương.

“Thế giới trong gương à?”

“Sao có thể?”

Tô Mộ lẩm bẩm.

Một đôi cánh hỏa diễm xuất hiện sau lưng hẳn, mang hẳn bay lên bầu trời cao.

Hai cánh nhẹ nhàng vỗ, Tô Mộ nhanh chóng bay trong thế giới này.

“Không sai, đây chính là Hoa Đô!”

Sau khi bay qua mấy kiến trúc nổi bật, Tô Mộ hoàn toàn có thể đưa ra lời chắc chắn.

Một tay hắt chống cằm, rơi vào trầm tư.

Bầu không khí quỷ dị cũng không ngừng tràn ngập trong không gian.

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Trong đôi mắt đột nhiên hiện lên một tia sáng, Tô Mộ mở kỹ năng góc nhìn ra.

“Những thứ này là gì vậy?”

Giây tiếp theo, trên đường phố trống rỗng đột nhiên xuất hiện một vài sinh vật quỷ dị.

Những sinh vật đó không có thật thể, lang thang không có mục tiêu đi trên đường phố.

Dựa vào dấu hiệu sinh mệnh phát ra từ trên người chúng nó thì bọn chúng ít nhất là ma vật ngũ giai.

Tô Mộ bĩu môi, không có ý định giết chết đám ma vật này.

Ánh mắt hắt nhìn về phía xa hơn trong thành phố.

Nếu nơi này có Hoa Đô, thì phía sau có thể có một thế giới trong gương không?

“Đi xem xem!”

Tô Mộ lấy hai mảnh huân chương của Thần ra rồi đột nhiên tăng tốc độ phi hành.

Cho dù phía trước có pháp tắc cản trở, mình cũng có thể dùng thân thể của Thần và huân chương của Thần tiến lên.

“Hầu như sao chép toàn bộ Hoa Đô nhưng lại có vài điểm khác biệt!”

Tô Mộ vừa bay vừa quan sát “Hoa Đô” bên dưới.

Những kiến trúc nổi bật thì đều có, nhưng một số kiến trúc bình thường lại biến mất,

Sau khi mình bay ra ngoại ô, loại tình huống này cũng càng thêm rõ ràng.

Không ít kiến trúc như mới được xây dựng một nửa, chưa kịp hoàn thiện vậy.

“Chuyện này quá kỳ lạ!”

Tô Mộ không biết nên hình dung như thế nào.

Nếu không phải hẳn có thực lực mạnh mẽ thì chỉ sợ lúc này đã cảm thấy lạnh cả người.

Nhưng có một điểm có thể chắc chắn là nơi này tuyệt đối không phải trong thế giới Thần Đồ!

Đúng lúc này, một tia tia sét pháp tắc dừng trên người Tô Mộ.

Vị trí nơi hắn đang ở đúng lúc là khu vực bên cạnh vùng ngoại thành.

Nói cách khác, chỉ cần tiếp tục đi ra ngoài thì Tô Mộ sẽ rời khỏi phạm vi của “Hoa Đô”.

Tô Mộ dùng sức hít một hơi rồi chui vào bên trong tia sét pháp tắc.

“Ầm ầm ầm!”

“Bùm bùm!”

Pháp tắc vô tình toàn lực ngăn cản bước đi của Tô Mộ.

Chương 602: Thành phố trong gương?

Dựa vào hai mảnh huân chương của Thần và thân thể của Thần, tốc độ của Tô Mộ không hề chậm lại.

Một lúc sau, tia sét pháp tắc biến mất.

Cùng lúc đó, một ánh sáng cực kỳ chói mắt bao phủ trên người Tô Mộ.

Ánh sáng chói mắt làm hấn không thể mở mắt.

Dưới ánh sáng này, một cảm giác hôn mê mãnh liệt đột nhiên xuất hiện.

Mệt mỏi, khốn đốn.

Mí mắt Tô Mộ không ngừng chớp.

Vận mệnh đã định trước, một giọng nói vang lên.

“Ngủ đi!”

...

Vương Đô.

Một bóng người sương gió mệt mỏi.

Khuôn mặt nàng lạnh như băng sương đang nhanh chóng bước đi.

“Ai đó?”

Sau khi vệ binh thủ thành nhìn thấy nàng, lập tức cản người lại.

“Ta là Diệu Tinh, người của phòng tuyến số 2, có chuyện quan trọng muốn xin gặp nghị trưởng đại nhân!”

Nàng nhìn về phía vệ binh rồi dồn dập nói.

“Diệu Tinh đại nhân?”

Vệ binh nhìn nàng từ trên xuống dưới một lượt rồi lập tức nhận ra.

“Xin đi theo ta!”

Dưới sự dẫn đường của vệ binh, Diệu Tinh đi tới trung tâm Vương

Đô.

“Diệu Tinh đại nhân?”

Đang đi thì một giọng nói vang lên.

Diệu Tinh ngẩng đầu, đúng lúc nhìn thấy khuôn mặt đẹp trai của Thần Lạc.

“Thần Lạc đại nhân!”

Nàng chào hỏi mang vẻ lạ lẫm.

“Sao người lại trở về từ phòng tuyến số 2?”

Thần Lạc khẽ nhướn mày, không nhin được bèn hỏi.

Tuy tháp Sa Đoạ đã bị đẩy ngã, toàn bộ phòng tuyến số 2 đã không còn ma vật, nhưng chuyện chinh đồn lại phòng tuyến số 2 còn cần Diệu Tinh đích thân chỉ đạo mới đúng.

“Chuyện này ta chỉ báo cho nghị trưởng!”

Diệu Tinh lạnh lùng trả lời.

Thần Lạc nhún vai với dáng vẻ ta không tò mò nữa.

Diệu Tinh đóng giữ ở phòng tuyến số 2 nhiều năm, hai người vốn không có giao thoa, chỉ từng gặp nhau vài lần.

Nhưng hôm nay, Thần Lạc luôn cảm thấy vị quan chỉ huy phòng tuyến số 2 này có vấn đề gì đó.

“Là Diệu Tinh à!”

Đúng lúc này, giọng nói của nghị trưởng vang lên.

“Bái kiến nghị trưởng đại nhân!”

Diệu Tinh vội vàng hành lễ.

“Các người đi xuống trước đi!” Nghị trưởng nói với Thần Lạc và vệ binh dẫn đường.

Trước khi đi, Thần Lạc không khỏi đánh giá Diệu Tinh thêm vài lần nhưng lại không có phát hiện gì.

“Sao lại đột nhiên quay về đây?”

Sau khi chỉ còn lại hai người, nghị trưởng mỉm cười mở miệng.

Diệu Tinh không trả lời.

Nàng nhìn xung quanh, sau khi xác định không có ai ở đây mới vươn một bàn tay.

Giây tiếp theo, một luồng năng lượng hắc ám hiện lên, biến thành một đôi mắt trong lòng bàn tay của nàng.

“Người!”

Nghị trưởng thấy vậy lập tức mở to hai mắt, khuôn mặt tràn đầy vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Chỉ bằng đôi mắt màu đen này, hẳn có thể lập tức gọi vệ binh tới giết chết Diệu Tinh ngay trong vương cung!

“Xin chào!”

Lúc này, trên đôi mắt màu đen truyền đến một giọng nói.

Vẻ mặt của nghị trưởng âm trầm, không trả lời.

“Người tên là Tô Mộ kia cũng làm người rất đau đầu đúng không?”

“Ông bạn dưới lòng đất sẽ không cho phép hắn tồn tại, đúng chứ?”

Giọng nói của đôi mắt lại vang lên.

Nghị trưởng nghe vậy vẻ mặt lại thay đổi.

Hắn nhìn chăm chăm đôi mắt đỏ bằng ánh mắt thâm thúy.

“Vậy thì liên thủ đi!”

Một lát sau, nghị trưởng nói.

“Khà khà khà!”

Trên đôi mắt, một tiếng cười đáng sợ cũng vang lên.

Có vài lời không cần nói quá rõ ràng!

“Đau đầu quá!”

Trong lúc mơ hồ, Tô Mộ cảm thấy trên đầu truyền đến cảm giác đau nhức.

“Tỉnh lại đi!”

Một tiếng gọi âm ỉ đột nhiên vang lên.

Ngay sau đó, hần cảm giác được có một bàn tay đang đẩy cơ thể của mình.

Dưới lực đẩy này, Tô Mộ đột nhiên mở mắt ra.

“Phù, làm ta sợ muốn chết, cuối cùng người cũng tỉnh rồi!”

Trước mắt, một người phụ nữ nhìn Tô Mộ rồi thở phào nhẹ nhõm.

“Đây là đâu?”

Tô Mộ đánh giá người phụ nữ này vài lần rồi nhíu chặt mày lại.

Đây là một người phụ nữ có vẻ ngoài khá xinh đẹp, bộ trang phục nhân viên của cửa hàng tiện lợi cũng tôn lên dáng người mảnh khảnh của nàng.

Vấn đề ở chỗ hình như hần không quen biết người phụ nữ này.

“Người ngà ngu người rồi à? Đây là thành phố Z chứ đâu!”

Nàng nhìn Tô Mộ với vẻ mặt khó hiểu.

Vẻ mặt của nàng càng làm hần cảm thấy thắc mắc.

Hần vừa chuẩn bị suy nghĩ tình cảnh của mình thì cảm giác đau đốn đột nhiên lao tới trong đầu.

“A!”

Hắn sờ đầu, trên trán đang được băng bó đơn giản.

Tô Mộ đứng dậy, phát hiện mình đang ở trong một cửa hàng tiện lợi.

“Này, người cẩn thận chút, chúng nó còn ở gần đây đó!”

Đúng lúc hắn định chạy ra ngoài xem xét tình hình thì phía sau lại vang lên giọng nói của nàng.

Tô Mộ bỏ qua tiếng la của nàng, mở cửa ra.

Nhìn qua đầu đầu cũng là đồ nát, trên đường phố rải rác các loại xe đã bị báo hỏng, mơ hồ còn có thể nghe thấy một vài âm thanh kỳ quái.

Ngay lúc Tô Mộ định bước ra thì trên tay đột nhiên truyền đến một lực kéo hắn

lại.

“Người bị điên rồi à?”

Người phụ nữ sốt ruột hoảng loạn đóng cửa lại, còn không quên răn dạy.

Tô Mộ vừa định nói gì đó thì lại nhìn thấy một cảnh tượng đáng sợ qua tấm kính của cửa hàng tiện lợi.

Một người đang bị một con sinh vật không biết tên kéo đi.

Trong miệng sinh vật loại trung đó vươn ra một thứ giống như ống hút lập tức cắm vào não của người nọ.

Hiển nhiên người phụ nữ này cũng nhìn thấy, nàng vội vàng ra hiệu cho Tô Mộ ngồi xổm xuống, che miệng không ngừng nôn khan.

Tô Mộ không có động tác, cũng không có vẻ sợ hãi trên mặt.

Trong mắt hắn chỉ có sự mờ mịt.

Mình là ai?

Vì sao mình lại ở đây?

Rốt cuộc mọi chuyện là thế nào?

Từng vấn đề liên tục xuất hiện trong lòng hắn.

Hắn cố gắng tự hỏi nhưng cảm giác đau đớn trên đầu lại xuất hiện.

Tô Mộ che lại miệng vết thương, cố nén đau đớn, cố gắng nhớ lại.

Chương 603: Thế giới tinh thần.

Giây tiếp theo, một vài hình ảnh hiện lên trong đầu hắn.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Một tiếng vang đột nhiên truyền tới.

“Thùng!”

Ngay sau đó, cánh cửa của cửa hàng tiện lợi lập tức bị phá hỏng.

Một con sinh vật loại trùng cao gần hai mét, cả người mọc đầy gai nhọn lao vào.

“A!”

Dưới sự sợ hãi cực độ, người phụ nữ hét to.

“Chạy!”

Trong đầu Tô Mộ đột nhiên vang lên một giọng nói.

Nhưng cảnh tượng vốn làm người sợ hãi này, hắn lại không có ý muốn chạy trốn.

Giống như là trực giác trong bản năng, con sinh vật loại trùng này không có uy hiếp với hắn.

Nó nhanh chóng bắt đầu tấn công.

Điều kỳ lạ là nó lướt qua Tô Mộ thân thể cường tráng, lao tới trên người người phụ nữ kia.

“Cứu ta, cứu ta với!”

Cận kề với cái chết, nàng không ngừng cầu cứu Tô Mộ.

Hắn vượt phần đầu bị thương, không hề có ý định cứu người, thậm chí vẻ mặt còn mang vài phần lạnh nhạt.

Người phụ nữ nhanh chóng không còn tiếng động, sinh vật loại trùng lại quay về phía Tô Mộ.

Miệng nó mọc hai cái xúc tu nhìn như ống hút, chính là công cụ nó dùng để ăn cơm.

Hai chiếc xúc tu đó lượn lờ xung quanh Tô Mộ như hổ rình mồi nhưng lại không có ý tấn công.

Một người một trùng cứ giằng co như vậy.

Có lẽ là đang đói, sinh vật loại trùng giằng co một lúc rồi trực tiếp tấn công Tô Mộ.

Nó nhanh chóng đè Tô Mộ xuống mặt đất.

Ngay khi xúc quản của nó hút máu của Tô Mộ, một chuyện kỳ quái đã xảy ra.

Xúc tu mọc gai nhọn có thể xuyên qua cả thép lại không thể đâm thủng làn da của Tô Mộ.

Nó lại thử thêm một lúc, sau khi phát hiện ra mình không làm gì được Tô Mộ mới nhanh chóng chạy ra khỏi cửa hàng tiện lợi.

Mọi chuyện xảy ra quá nhanh, người bình thường căn bản không kịp tiêu hoá.

Nhưng Tô Mộ ngã trên mặt đất lại khẽ cong khoé môi.

Hắn đứng lên, đôi mắt hoàn toàn không còn sự mờ mịt lúc trước.

“Nơi này cũng thú vị đấy!”

Một tiếng lẩm bẩm vang lên.

Tô Mộ búng tay một cái.

Không có chuyện gì xảy ra cả!

“Ặc!”

Tô Mộ lại búng tay thêm một cái.

Vẫn không có chuyện gì xảy ra.

Điều này làm trên mặt hắn lộ ra chút xấu hổ.

“Nói vậy là ở đây không sử dụng được kỹ năng à?”

Tô Mộ khẽ xoa mũi rồi bước ra cửa hàng tiện lợi.

Cảnh tượng trước mắt cực kỳ xa lạ.

Nơi gọi là thành phố Z có thật sự tồn tại không?

Tô Mộ không biết.

Nhưng hắn biết rõ một chuyện.

Mình đã tiến vào ảo cảnh nào đó!

Sau khi đi qua khu vực pháp tắc đó, mình đã bị ảnh hưởng.

Ánh sáng chói mắt quỷ dị đúng là có thể mê hoặc tâm trí con người.

May mà là giá trị tinh thần của mình đủ cao!

Sau khi điều chỉnh lại, cuối cùng Tô Mộ cũng nắm rõ tình hình.

“Không thể sử dụng kỹ năng, vậy là ta bị kéo vào một thế giới loại tinh thần à?”

“Phải làm thế nào mới có thể rời khỏi đây, hay là phá vỡ thế giới

này nhỉ?”

Thân ở trong hoàn cảnh chưa biết, Tô Mộ cũng không cảm thấy sốt ruột.

Địa phương nhìn như nguy hiểm này không đủ để tạo uy hiếp với hắn.

“Nếu không thể sử dụng kỹ năng thì có thể sử dụng lực lượng không?”

Tô Mộ bắt đầu thử.

Hắn đi đến bên cạnh một chiếc ô tô bị hỏng rồi vươn tay.

Chỉ hơi dùng lực, chiếc ô tô nặng hàng tấn lập tức bị nhấc lên.

Đúng lúc này, trên đường xuất hiện một con trùng thú.

Tô Mộ cũng không khách sáo, ném thẳng ô tô qua đó.

“Ầm!”

Sau trận va chạm kịch liệt, con trùng thú kia bị đè thành một bãi thịt nát.

Đúng lúc này, trên người trùng thú xuất hiện một điểm sáng, ngay sau đó lập tức biến mất.

Tô Mộ thấy vậy, khóe miệng hơi cong lên.

Mọi thứ trong thế giới này đều cấu thành từ tinh thần lực!

Nói cách khác, chỉ cần tinh thần lực đủ mạnh thì chính là Thần của thế giới này!

“So tinh thần lực với ta sao?”

Tuy rằng không thấy được giao diện thuộc tính của trò chơi, nhưng Tô Mộ biết rõ giá trị tinh thần của hắn cao như thế nào.

Tính thêm cả trợ lực của trang bị, ít nhất cũng phải hơn 3 vạn điểm.

Tinh thần lực mạnh mẽ như vậy, chắc chắn thuộc hàng cấp bậc đỉnh cao trong thế giới tinh thần này rồi.

“Trước tiên phải tìm hiểu rõ tình huống của nơi này đã!”

Bước nhanh trên đường phố, Tô Mộ không ngừng quan sát hoàn cảnh xung quanh.

Theo như cách gọi của người phụ nữ đó, thì nơi này được gọi là thành phố Z.

Từ những vật phẩm khác nhau nằm rải rác xung quanh mặt đất, còn có từng cái từng cái rơi trên đồng kiến trúc đồ sộ, quả nhiên hẳn cũng đã nhìn thấy được dòng chữ thành phố Z.

“Là chữ viết của Hoa quốc, nhưng đây không phải là thành phố của Hoa quốc.”

“Khắp nơi đều có Trùng thú khổng lồ, hình như bọn chúng phân biệt giai cấp vô cùng nghiêm khắc.”

Sau khi quan sát một lúc, ánh mắt của Tô Mộ bắt đầu tập trung vào những con Trùng thú đó.

Trực giác mách bảo hẳn rằng, nơi đây rất có thể là một nơi thí luyện tương tự như thí luyện Sông Băng.

Nếu muốn vượt ải, có lẽ sẽ phải giết chết những con Trùng thú này.

Nhặt một thanh sắt từ trên mặt đất lên, Tô Mộ trực tiếp xông tới chỗ một con Trùng thú cách đó không xa.

Con trùng thú này khác với con ở trong cửa hàng tiện lợi hồi nãy.

Cái đầu của nó khoảng chừng 3 mét, thân hình cực kỳ béo mập, bề ngoài trông giống như một chiếc xe bọc thép.

So sánh với thân hình nhỏ bé của Tô Mộ, hẳn đột nhiên cảm thấy mình giống như là châu chấu đá xe vậy.

“Phì phì!”

Trùng thú dĩ nhiên không thèm coi Tô Mộ ra gì, nó phát ra một tiếng kêu quái dị.

“Uỳnh! Uỳnh!”

Nó kéo lê bốn chân vừa dày vừa nặng của mình, thậm chí cả mặt đất cũng rung chuyển dữ dội.

Chương 604: Tiểu đội kỳ quái.

Nó lao về phía trước với khí thế mãnh liệt, dường như đang muốn nghiền Tô Mộ thành một đồng thịt nát.

Tô Mộ không định né tránh, hấn giơ thanh sắt trong tay lên.

“Coong!”

Ngay khi Trùng thú tiến lại gần, thanh sắt đã đập thẳng vào đầu nó.

Thân hình to lớn kia lảo đảo một cái, bông tuyết trên người không ngừng lóc lên.

“Chi! Chi!” âm thanh vang lên.

Sau khi Trùng thú biến mất, trên mặt đất xuất hiện một thứ gì đó.

Một thanh hắc đao tinh xảo!

Thanh Hắc Đao này thoát nhìn rõ ràng là có lực sát thương lớn hơn so với thanh sắt trong tay Tô Mộ.

“Làm giống như một trò chơi vậy hả?”

Tô Mộ cũng không có đi nhặt thanh đao kia, không nhận được gãi gãi sau ót.

Tất cả mọi thứ diễn ra cũng quen thuộc quá đi?

“Người đã giết chết Tank? Chỉ bằng một thanh sắt?”

“Sao có thể như thế được, cái tên này, rốt cuộc người là thần thánh phương nào?”

Đột nhiên, vài tiếng hô sợ hãi vang lên.

Tô Mộ quay đầu lại nhìn, một đội vũ trang hạng nặng đang đứng bên cạnh một tòa nhà bỏ hoang.

Họ mặc quân phục rằn ri, cầm vũ khí hạng nặng trên tay, còn mang không ít vũ khí hạng nhẹ trên người.

“Đây là một tồn tại giống như NPC? Hay có thể nói chính là người trong thế giới này?”

Sự xuất hiện của những người này khiến Tô Mộ cau mày.

Cho dù là người phụ nữ trước đó, hay là tiểu đội này, đều khiến cho hắn có một loại cảm giác rất không chân thực.

“Người là ai?”

Không đợi Tô Mộ mở miệng, người dẫn đầu của tiểu đội kia đã giơ súng trong tay lên, đặt câu hỏi trước.

“Đừng chĩa thứ đồ chơi đó về phía ta, nếu không người chết sẽ là các người đấy!”

Tô Mộ lạnh lùng nhìn chăm chăm vào họng súng, không có bất cứ ý định thỏa hiệp nào.

Hắn là ai? Câu hỏi này căn bản là không có cách nào trả lời được.

“Người là người bị lây nhiễm sao?”

Nghe thấy lời nói của Tô Mộ, tất cả những người trong đội đều giơ súng lên như thể đang đối mặt với kẻ địch.

Nhìn thấy tư thế của bọn họ như vậy, thì có lẽ chỉ cần Tô Mộ có một chút hành động thiếu suy nghĩ, bọn họ sẽ không chút do dự mà nổ súng.

Tô Mộ cũng không phí lời, ánh mắt nghiêm nghị.

Mặc dù hắn cũng không biết những người trước mặt hắn đang diễn vai nhân vật gì, nhưng chỉ cần bắt bọn họ phục tùng hắn, thì thông tin lấy được cũng giống như nhau cả thôi.

“Nổ súng!”

Trong nháy mắt khi Tô Mộ động đây, đội trưởng của tiểu đội cũng hạ lệnh.

“Đoàng! Đoàng! Đoàng!”

Lưới hỏa lực mạnh mẽ lao thẳng về phía Tô Mộ.

“Coong! Keng! Keng!”

“Thân thể của tên này còn cứng hơn cả Tank ư?”

“Nếu hắn là người bị lây nhiễm, thì ít nhất thực lực của hắn cũng phải là cấp Vương!”

“Mau rút lui!”

Phát hiện ra công kích căn bản không làm gì được Tô Mộ, đám người trong tiểu đội lập tức hô lên.

Nhưng so với Tô Mộ, tốc độ của bọn họ kém hơn một chút.

Trong nháy mắt, Tô Mộ đã đi tới bên người gã đội trưởng.

Tô Mộ túm lấy thân thể hắn, nhẹ nhàng hất lên.

Còn những đội viên còn lại thì bị đập xuống đất như những quả bóng bowling.

“Các người là ai?”

Tô Mộ giẫm lên ngực của gã đội trưởng, âm thanh cực kỳ lạnh lẽo.

“Chúng ta là tiểu đội của những người may mắn sống sót, nhiệm vụ là phá hủy sào huyệt mẹ Trùng Tộc của thành phố Z.”

“Nếu không, sau 12 tiếng nữa, nơi này sẽ bị Trùng thú hoàn toàn chiếm cứ!”

Cơn đau dữ dội khiến cho đội trưởng không dám che giấu bất cứ điều gì.

“Phá hủy sào huyệt mẹ Trùng Tộc?”

Nghe thấy lời hăn nói, Tô Mộ híp mắt lại.

“Chỉ dựa vào các người, mà cũng có thể phá hủy sào huyệt mẹ ư?”

Mặc dù nói những lời này có hơi tổn thương, nhưng những gì mà Tô Mộ nói quả thực không sai.

Ngay cả con Trùng thú gọi là Tank vừa rồi, e rằng đội ngũ này còn không ứng phó nổi, chứ đừng nói là sào huyệt mẹ Trùng tộc.

“Tấn công bằng sức mạnh đương nhiên là không được, nhưng chỉ cần có thể khống chế được trung tâm bắn phá bên trong thành phố là chúng ta đã có thể thực hiện một đòn đá kích mang tính hủy diệt với sào huyệt mẹ rồi!”

Đội trưởng không chút khí phách mà trả lời.

“Không đúng!”

Lời này nghe thì có vẻ rất đạo lý, nhưng Tô Mộ lại lắc đầu.

Cái tên dưới lòng bàn chân này trả lời quá dứt khoát rồi!

Hắn thậm chí còn chưa có dùng sức!

“Chúng ta liều mạng với người!”

Như thế bị Tô Mộ vạch trần, biểu cảm của đội trưởng đột nhiên trở nên hung dữ.

Không chỉ hăn, các thành viên khác của tiểu đội cũng giống như là phát điên vậy.

Bọn họ cởi bỏ quả mìn nổ treo ở thắt lưng, không chút do dự kíp nổ.

“Ầm!”

“Ầm!”

Tiếng nổ liên tục không ngừng, nhưng những mảnh vụn bắn trúng vào thân thể của Tô Mộ kia lại căn bản không tạo nên chút tổn thương nào cho hắn.

“Thật không bình thường!”

Tô Mộ nhíu chặt lông mày.

Ban đầu hắn còn tưởng rằng mình cần phải tiêu diệt “sào huyệt mẹ Trùng tộc” để vượt qua cửa ải, nhưng bây giờ xem ra mọi chuyện không hề đơn giản như vậy.

Tô Mộ không thể không hoài nghi, sự xuất hiện của tiểu đội này là đang cố ý dẫn dắt hắn tới sào huyệt mẹ Trùng Tộc.

Chính hắn vẫn còn chưa hiểu rõ tình huống của thế giới này nữa!

“Chi! Chi!”

Trên mặt đất, thi thể của mấy người kia xuất hiện bông tuyết.

Cũng giống như cách những con Trùng thú đó biến mất, những người này cũng biến mất rất nhanh.

Cảnh tượng này khiến Tô Mộ càng thêm chắc chắn, thế giới này được làm giống như thế giới game.

“Nếu những người này và thú đều sẽ biến mất, vậy những kiến trúc này có phải cũng như vậy hay không?”

Tô Mộ đột nhiên có một ý tưởng.

Cho dù là lực pháp tắc, cũng có khả năng bị phá hủy.

Chương 605: Phá hủy sào huyệt mẹ?

Hít một hơi thật sâu, hắn bước đến bên cạnh một tòa nhà.

Hắn sử dụng tất cả sức mạnh của mình ra tay, tòa nhà đổ nát

không thể chống đỡ được nữa.

“Chi! Chi!”

Một giây tiếp theo, đồng đồ nát của toà nhà bỗng xuất hiện bông tuyết.

“Quả nhiên là có thể!”

Sau khi phát hiện ra điều này, Tô Mộ lộ ra vẻ hưng phấn.

Chỉ cần hấn phá hủy cái thế giới này, thì những nhiệm vụ kia, cũng không cần thiết phải tồn tại nữa rồi.

Ý tưởng này của hắn tuyệt đối là táo bạo!

Nếu là người khác, trong một hoàn cảnh không xác định như thế này, căn bản không thể nghĩ ra cách làm như thế được.

“Bắt đầu thôi!”

Nhếch miệng cười một tiếng, Tô Mộ bắt đầu tàn phá.

Phá dỡ hay gì đó, đây là công việc chân tay!

...

Thế giới hiện thực.

Hiên Viên đang đứng trong vòng vây của một đám người.

Trên đỉnh đầu của hắn, một con Cự Long đang bay vòng quanh.

“Chúng ta cũng đâu có trêu chọc gì tới người!”

“Người đi bây giờ còn kịp đấy.”

“Nếu xé rách da mặt thật, thì đều không tốt đối với tất cả mọi người.”

Kẻ bao vây Hiên Viên chính là một đám người sống lại, nhưng đám người này hoàn toàn không còn đáng vẻ cao cao tại thượng nữa, mà là đang khiếp sợ trong lòng.

“Tử Long, giữ lại một tên là được rồi!”

Hiên Viên hô một tiếng với không trung.

“Gào!”

Tử Long gầm lên một tiếng, tuyên bố trận chiến bắt đầu.

...

“Ầm!”

“Phanh!”

Thành phố Z, những cơn chấn động dữ dội nối tiếp nhau vang lên.

Chỉ với năm đám của mình, Tô Mộ điên cuồng phá hủy tất cả mọi thứ mà hắn có thể nhìn thấy.

Những bông tuyết lần lượt xuất hiện, một hiện tượng đặc biệt dần dần xuất hiện ở thành phố này.

Đó là một loại hư vô không thể diễn tả bằng lời.

Nó giống như một kiệt tác triple-A, một số khu vực như thể vẫn chưa hoàn thành thiết lập mô hình vậy.

“Người còn chưa chịu đi ra?”

Tô Mộ lộ vẻ mặt hưởng thụ, giống như đang trò chuyện, cũng giống như đang thì thầm.

Có lẽ là nghe được lời nói của hắn, bên ngoài đột nhiên truyền đến động tĩnh không nhỏ.

“Tít! Tít! Tít!”

Đó là một loạt tiếng còi.

Chẳng bao lâu sau, một đội quân xuất hiện trong tầm mắt của Tô Mộ.

Số lượng đội ngũ này vô cùng đông đảo.

Ngoài vũ khí hạng nặng ra, Tô Mộ còn nhìn thấy xe bọc thép, và cả Tank chân chính.

Với quy mô như thế này, thì đội ngũ này hẳn là được trang bị khá tốt.

Phải nói rằng một đội ngũ này đi tấn công sào huyệt mẹ Trùng tộc, phỏng chừng còn trông ra chút kết quả.

Một chiếc xe tải lái đến bên cạnh Tô Mộ, một người đàn ông trung niên bước xuống xe.

“Xin chào, là người may mắn còn sống sót sao?”

Hắn cực kỳ nhiệt tình đưa tay về phía Tô Mộ.

“Không phải!” Tô Mộ lạnh lùng nhìn đối phương, tiếp tục nói: “Ta là người bị lây nhiễm!”

“Người bị lây nhiễm?”

Người trung niên rõ ràng đã bị dọa cho giật mình, hắn vội vàng móc súng lục bên hông ra.

“Cảnh báo!”

Không chỉ hắn, rất nhanh hàng trăm khẩu súng đều nhắm vào Tô Mộ.

“Xem ra người vẫn chưa hoàn toàn bị lây nhiễm, chúng ta có mang một ít vắc-xin, chỉ cần tiêm vào, người vẫn có cơ hội sống sót!”

Điều kỳ quái là người đàn ông trung niên không ra lệnh nổ súng.

Một người binh sĩ cầm lấy một cái vali xách tay đi về phía Tô Mộ.

Sau khi mở ra, bên trong có một ống truyền màu xanh nhạt.

Tô Mộ nhìn thoáng qua người trung niên một cái.

“Dùng vắc-xin này, người sẽ được an toàn!”

Người đàn ông trung niên nở một nụ cười hiền từ, mở miệng nói.

Tô Mộ không nói gì, hắn cầm ống dẫn lên.

Ngay khi mọi người đều đang nhìn hắn, thì Tô Mộ đã làm ra một hành động đáng kinh ngạc.

Với tốc độ cực nhanh, hắn trực tiếp đâm thẳng ống dẫn màu xanh vào người binh sĩ xách va li.

“Người đang làm cái gì vậy!”

Thấy vậy, người đàn ông trung niên gầm lên giận dữ.

Dường như ngay tại lúc đó, tất cả mọi người cùng nhau nổ súng.

“Đoàng đoàng đoàng!”

“Ầm!”

Vô số hỏa lực bắn về phía Tô Mộ.

Thế nhưng những đòn tấn công này rơi vào cơ thể Tô Mộ thì lập tức bị vô hiệu hóa.

Giống như những đợt tấn công của những người chơi khác trong game Thần Đồ vậy, những “hỏa lực hạng nặng” này vẫn không thể chọc thủng phòng ngự của hắn được.

Tô Mộ cũng không hề phản kích, lẳng lặng nhìn sự biến hóa của những binh sĩ kia.

Chẳng bao lâu sau, phần lưng của người binh sĩ bỗng phình to.

Thứ gì đó giống như xúc tu xé toạc da thịt của hắn, nhô ra khỏi lưng.

Đây chẳng qua chỉ là khởi đầu!

Ngày càng nhiều xúc tu nhô ra từ các bộ phận khác nhau trên cơ thể của hắn, toàn bộ quá trình trông cực kỳ rợn người.

“Đây chính là vắc-xin mà người cho ta đó hả?”

Nhìn người binh sĩ trước mắt đã biến thành Trùng thú, Tô Mộ hô

lên với người đàn ông trung niên bằng giọng điệu đùa giỡn.

“Vắc-xin phòng bệnh chỉ có tác dụng với người nhiễm bệnh, nếu dùng trên người bình thường, hẳn đương nhiên sẽ xảy ra biến hoá!” Người đàn ông trung niên gật đầu hết.

“Được rồi!”

Tô Mộ nghe vậy, cười khoát tay một cái.

“Giả bộ tiếp cũng chẳng còn thú vị nữa!”

Giọng nói lạnh như băng kia khiến cho sắc mặt người đàn ông trung niên trầm xuống.

“Ta không biết người đang nói gì!”

“Chúng ta đang muốn đi phá hủy sào huyệt mẹ Trùng Tộc ở trung tâm thành phố, nếu người không muốn gây trở ngại cho chúng ta, vậy thì hãy tránh sang một bên!”

“Nếu trong thời gian quy định chúng ta không thể phá hủy được sào huyệt mẹ, vậy thì thành phố này sẽ bị hủy chỉ trong chốc lát!”

Hắn lại nói một lần nữa, trong lời nói không ngừng nhấn mạnh tới sào huyệt mẹ.

“Các người thật sự cho rằng ta sẽ mắc mưu hay sao?”

Tô Mộ lộ ra một nụ cười khinh thường trên mặt.

Chương 606: Phá vỡ hư ảo!

Từ khi bắt đầu bước chân vào huyễn cảnh này, loại cảm giác không chân thật kia vẫn luôn tràn ngập trong lòng của hắn.

Đó là một loại trực giác bén nhạy, luôn nhắc nhở hắn nên tin điều gì, không nên tin điều gì.

Thế giới trước mặt hắn, chắc chắn không đơn giản như hắn nghĩ.

Đặc biệt là đám người đột nhiên xuất hiện này!

Hai bên vẫn còn đang giằng co, người đàn ông trung niên và những binh sĩ khác dường như cũng biết rõ Tô Mộ đáng sợ, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

“Tất cả những thứ mà ta nhìn thấy này, đều là hư cấu hay sao?”

“Rốt cuộc các người là thứ gì?”

Tô Mộ có vẻ vô cùng bình tĩnh.

Hắn cũng không mong đợi người đàn ông trung niên có thể đưa ra được câu trả lời.

Muốn kéo xuống được bộ mặt thật của thế giới này, chỉ có thể dựa vào một thứ.

Tinh thần lực!

Khi đến trước mặt những người này, Tô Mộ tập trung toàn bộ tinh thần lực của mình.

“Huân chương của Thần nhất định vẫn còn ở trong tay của ta!”

Nhìn vào hai bàn tay trống rỗng, Tô Mộ bắt đầu thử.

Một giây sau, một luồng sáng mạnh mẽ đột nhiên tỏa ra từ bàn tay trống không.

“Ngăn cản hắn!”

Người đàn ông trung niên thấy vậy, sắc mặt thay đổi rõ rệt, hắn gầm lên giận dữ.

Những người có mặt ở đó không sử dụng vũ khí hạng nặng trong tay.

Cơ thể của bọn họ đột nhiên xảy ra biến hóa.

Giống như binh sĩ hoá thành Trùng vừa nãy, tất cả những binh sĩ còn lại không hẹn mà gặp cùng nhau biến thành Trùng thú.

Người đàn ông trung niên cũng không ngoại lệ!

Thân thể hắn nhanh chóng bành trướng, trong nháy mắt đã biến thành một con sâu khổng lồ.

Tất cả Trùng thú đồng loạt tấn công.

Ngay khi bọn chúng đến gần, trên người Tô Mộ hiện ra rồi một vòng năng lượng.

“Phanh!”

Vòng năng lượng này mang theo một khí thế không thể ngăn cản, đánh bay tất cả Trùng thú trước người Tô Mộ.

Không thể nghi ngờ, kỹ năng này chính là Kháng Cự Hoàn,

Có thể sử dụng kỹ năng, cũng chỉ có nghĩa là Tô Mộ đã thoát khỏi ảo giác!

Mở hai mắt ra.

Tất cả mọi thứ trong tầm mắt của Tô Mộ đã thay đổi.

Thành phố Z rộng lớn đã không còn tồn tại, thay vào đó là một ngọn núi đen trờ trời.

Trong tay hắn, hai mảnh huân chương của Thần đang phát ra ánh sáng.

“Đây là nơi nào?”

Tô Mộ nhìn ngó xung quanh, vẻ mặt có hơi mờ mịt.

Trên ngọn núi đen trước mặt hắn, dường như có một loại từ trường kỳ quái.

“Cứng rắn như vậy sao?”

Tô Mộ vươn tay sờ sờ khối tinh thạch màu đen.

Chạm tay vào giống như thể sắt thép vậy, cho dù hắn có sử dụng toàn lực, cũng chỉ để lại dấu vân tay ở bên trên.

Phải biết rằng bây giờ sức mạnh của hắn đã vượt quá vạn rồi, cho dù là kim loại cứng rắn nhất trên thế giới, cũng có thể bị nghiền nát thành bột.

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Mở ra kỹ năng góc nhìn, Tô Mộ muốn nhìn xuyên qua ngọn núi màu đen liên miên không dứt này.

Từ trường kỳ lạ nhanh chóng đã xuất hiện để quấy phá, chặn đứng tầm nhìn của hắn.

Tô Mộ lộ vẻ mặt bất đắc dĩ, quay đầu nhìn về phía những cái thi thể ở đằng xa.

Ảo giác đã biến mất, những thi thể này cũng hiện ra bộ dạng vốn có của chúng.

Trùng thú!

Chân cẳng bị gãy của các sinh vật côn trùng nằm rải rác khắp mặt đất, mùi tanh thối tràn ngập khắp không khí.

“Đám người này vốn dĩ chính là trùng sao?”

“Vậy mà bọn nó vẫn còn để ta đi phá hủy sào huyệt mẹ của Trùng Tộc ư?”

Sau khi dụi dụi mắt, xác nhận danh tính của những con trùng thú đó, Tô Mộ vẫn không thể hiểu được.

Lẽ nào bọn chúng là những kẻ phản bội sao?

“Không đúng, bọn chúng để cho ta đi tới chỗ sào huyệt mẹ Trùng Tộc, có thể là ở một chỗ khác?”

Vừa nghĩ tới đây, Tô Mộ đã phản ứng lại.

Trí tuệ của Trùng thú rất cao!

Nếu hắn thực sự tin vào mọi thứ trong ảo ảnh, vậy coi như hắn sẽ làm theo cách của chúng rồi.

“Bọn chúng không hại được ta, nhưng lại muốn ta mở ra một chỗ nào đó?”

Tiếp tục phân tích, Tô Mộ đại khái đoán được Trùng thú đang suy nghĩ cái gì.

“Nơi mà bọn chúng muốn đi, nằm bên trong dãy núi tinh thạch màu đen này sao?”

“Đôi cánh hoả diễm!”

Bay về phía không trung, Tô Mộ nhìn về phương xa.

Dãy núi tinh thể màu đen dài vô tận, nhìn không thấy cuối.

Đôi cánh nhanh chóng đập, Tô Mộ tiếp tục bay thẳng vào trong.

Nơi này cũng không có pháp tắc cản trở, đường đi cực kỳ thông suốt.

“Trùng thú?”

Rất nhanh, Tô Mộ đã phát hiện ra phía bên dưới có không ít bóng dáng Trùng thú.

Bọn chúng lắc lư qua lại trên núi Hắc Tinh, như thể chỉ đang chơi đùa.

“Các người chơi đùa cũng vui vẻ phết nhỉ!”

Tô Mộ trợn trắng mắt, giận mà không có chỗ để xả.

“Thiên Hỏa Thiêu Thành!”

Thiên Hỏa khủng lồ xuất hiện, từ trên trời rơi xuống.

“Xì!”

Nhưng ngay khi Thiên Hỏa rơi xuống, một lực lượng bất ngờ xuất hiện trên núi Hắc Tinh.

Sức mạnh này tạo ra những đường vân màu đen, vậy mà lại ngăn cản được Thiên Hỏa trên bầu trời.

Tô Mộ cau mày, búng ngón tay.

Giây tiếp theo, một cái hố đen lớn xuất hiện bên cạnh những đường vân đen đó.

“Phanh!”

Hấp thụ năng lượng mạnh mẽ của hố đen rất nhanh sẽ bùng nổ.

Đường vân màu đen trong nháy mắt xuất hiện vết nứt.

Chẳng bao lâu sau, đường vân màu đen và cả ngọn núi Hắc Tinh cũng đều biến mất.

“Ơ!”

Tô Mộ bị cảnh tượng trước mặt làm cho sững sờ.

Sao hẳn lại cảm thấy có hơi quen thuộc thế nhỉ?

“Dựa theo phương hướng ban đầu, ngọn núi Hắc Tinh này chắc hẳn là đại biểu cho kiến trúc của thành phố Z!”

“Những con Trùng thú kia xuất hiện khi ta phá hủy các tòa nhà, điều đó cũng có nghĩa là chúng không muốn ta phá hủy đồng Hắc Tinh này!”

Chương 607: Phá vỡ hư ảo! (2)

Sau khi hiểu ra điều này, Tô Mộ đã tìm ra được điểm mấu chốt.

Những con Trùng thú kia không muốn để cho hẳn phá hủy những Hắc Tinh này, vậy thì hẳn làm ngược lại chúng không phải là được rồi hay sao?

“Thử cái này xem sao!”

Trên không trung, Tô Mộ trực tiếp biến thành hình thái Hoả Nhân.

Trong hình thái này, lửa của Thiên Hỏa Thiêu Thành sẽ được tăng phúc.

“Mười phát liên tiếp!”

Sau khi Huyết Mạch Pháp Thần được thăng cấp lên đến cấp Chân Thần, giờ Tô Mộ cũng đã thực sự hiểu được “hỏa lực vô hạn” là gì.

Mười phát Thiên Hỏa rất nhanh đã rơi xuống.

“Tiếp đi!”

Ngay sau đó, thêm mười phát Thiên Hỏa nữa xuất hiện trên không trung.

Ngay cả khi các đường vân màu đen liên tục xuất hiện bên dưới ngọn núi Hắc Tinh để ngăn cản lại, nhưng cũng không thể ngăn chặn được các cuộc tấn công liên tục của Tô Mộ.

Thân hình hoả diễm trong không trung, giống như có một loại cảm giác “Đại Ma Vương” vậy.

“Lạch cạch!”

Dưới bầu trời lửa, từng mảnh từng mảnh của ngọn núi Hắc Tinh vỡ vụn.

Nhưng có quá nhiều ngọn núi Hắc Tinh, cần phải có một khoảng thời gian nhất định mới có thể hoàn toàn phá hủy hết được.

May mà Tô Mộ cũng không vội!

...

Trong thế giới vị diện liên thông với Hoa Đô.

Một đám lão tổ người sống lại tập hợp lại với nhau.

Biểu cảm của bọn họ rất bình tĩnh, ngồi ở chỗ đó càng vững như Thái Sơn.

“Liên thủ mở ra đường giao thông hai chiều, sau đó phái ra một người đưa tin!”

“Tên đó là người của thế giới hiện thực, sẽ không chịu sự quấy nhiễu của pháp tắc, cho dù chỉ là cơ hội thoáng qua, chúng ta cũng

có thể kéo hẳn vào trong này.”

Một giọng nói vang lên.

“Như thế mặc dù sẽ tiêu tốn một ít chi phí, thế nhưng lại có thể bảo đảm chắc chắn tuyệt đối.”

“Đây quả là một ý tưởng không tồi!”

“Kế này rất hay!”

Rất nhanh, những người khác cũng nhao nhao hưởng ứng.

Trong thế giới nhỏ bé này, bọn họ chính là chúa tể!

“Àm!”

Vô số Thiên Hỏa rơi xuống.

Núi Hắc Tinh sụp đổ thành từng mảnh.

Những con Trùng thú sống ở phía trên cũng không ngoại lệ, bị ngọn lửa thiêu đốt không chừa một con.

“Đáng tiếc, giết chết những con này không có kinh nghiệm, cũng không thể kích hoạt kỹ năng bị động được.”

Tô Mộ có hơi chết lặng.

Loại cảm giác này thậm chí còn không bằng chơi trò chơi xếp hình.

Ít nhất còn có thể nhìn thấy điểm tích lũy khi chơi trò chơi, nhưng nếu làm những việc này, thu nhập hiện tại là con số không.

Đúng lúc này, một ngọn núi đá đen khác xuất hiện ở phía xa.

Trên núi đá đen, đâu đâu cũng có trứng trùng chưa nở, con nhỏ nhất cũng cao bằng đầu người.

Trứng trùng hấp thụ trên núi đá đen, dường như đang hấp thụ sức mạnh ở trong đó.

Lúc này Tô Mộ mới phản ứng lại.

Những tinh thể màu đen này rõ ràng chính là chất dinh dưỡng không thể thiếu đối với việc ấp trứng của Trùng thú, cũng khó trách sao bọn chúng lại ngăn cản hấn phá hủy tinh thể màu đen.

Không khách khí với những con Trùng thú này nữa, Tô Mộ trực tiếp ra tay.

Thiên Hỏa liên tục xuất hiện, từ trên trời rơi xuống.

Không còn nghi ngờ gì nữa, một khi ngọn lửa phá hủy hết những tinh thể đen đó, tất cả những quả trứng cũng sẽ biến mất.

“Chi! Chi!”

Đột nhiên, tiếng trùng kêu vang lên dữ dội.

Khi Thiên Hỏa sắp đến gần, một cái xúc tu khổng lồ trôi lên từ trên mặt đất.

So với quả cầu lửa khổng lồ kia, cái xúc tu này dường như có năng lực một tay che trời.

Nó nhanh chóng vùng vẫy, trực tiếp đánh về phía Thiên Hỏa.

“Xì!”

Trong nháy mắt, Thiên Hỏa bị dập tắt ngay lập tức!

“Mạnh như vậy sao?”

Tô Mộ nhìn thấy cảnh này, chân mày cau lại.

Dưới sự tăng phúc của hình thái Hoả Nhân và Huyết Mạch Pháp Thần, sát thương của Thiên Hỏa ít nhất cũng phải cấp bậc mấy nghìn vạn.

Công kích như vậy, ngay cả chính hấn cũng không thể chịu đựng được.

Nhưng cái xúc tu khổng lồ này lại có thể trực tiếp dập tắt được Thiên Hỏa.

Biểu cảm thoải mái của Tô Mộ cũng trở nên nghiêm túc.

Sức mạnh của xúc tu này đã vượt qua Chúa Tế Sa Đọa rồi!

“Tại sao hết lần này tới lần khác lại xuất hiện ở nơi này?”

“Chẳng lẽ nơi này chính là sào huyệt mẹ Trùng tộc mà những con Trùng thú kia muốn ta tiêu diệt sao?”

Nghĩ tới sào huyệt mẹ mà trước đây những con Trùng thú cứ luôn nhấn mạnh, Tô Mộ neho mắt lại.

“Cho nên bọn chúng biết rõ không làm gì được ta, muốn cho ta tới nơi này chịu chết sao?”

Đúng vào lúc Tô Mộ đang suy nghĩ, cái xúc tu kia lại động đậy.

Nó như thể sắp xuyên thủng bầu trời, tiếp tục đâm thẳng vào vị trí của Tô Mộ.

Tốc độ cực nhanh, chờ cho đến khi Tô Mộ phản ứng lại, xúc tu đã bay đến trước mặt hắn.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Một cái hố đen kịp thời xuất hiện, cố gắng hút xúc tu lại.

Tuy nhiên, lực hút thuận lợi kia chỉ trì hoãn sự tấn công của các xúc tu.

Nhân cơ hội này, Tô Mộ nhanh chóng lui về phía sau, tránh được một đòn này.

Xúc tu không tiếp tục tấn công nữa, rút về dưới lòng đất.

“Cái xúc tu này, có vấn đề!”

Tô Mộ nhẹ giọng thì thào nói.

Công kích thuận lợi kia của hắn, sao lại ăn phải quả đắng ở đây thế này?

“Ta thật sự không tin!”

Với đôi mắt đầy nghiêm nghị, Tô Mộ lại tấn công thêm một lần

nữa.

Hết Thiên Hỏa này đến Thiên Hỏa khác lơ lửng trong không trung, làm nổi bật dáng người của hắn.

“Thiên Hỏa Thiêu Thành!”

Hắn phất tay một cái, hàng chục Thiên Hỏa trên trời đồng thời rơi xuống.

“Ầm!”

Cùng lúc đó, các xúc tu lại xuất hiện dưới lòng đất.

Không chỉ một cái, lần này xuất hiện khoảng chừng tám cái.

Tám cái xúc tu bay vút lên trời, cảnh tượng vô cùng ngoạn mục.

Bọn chúng vung đến đâu, Thiên Hỏa đều bị dập tắt đến đó.

“Chuyện này!”

Chương 608: Cửa vào Thần Tháp.

Tô Mộ kinh ngạc nói không thành lời.

Đây đã được coi là đòn mạnh nhất của hắn rồi, vậy mà hắn vẫn không làm gì được những xúc tu này hay sao?

Tô Mộ nhìn núi Hắc Tinh xung quanh mình.

Các xúc tu được giấu dưới núi Hắc Tinh, hẳn là chúng dựa vào năng lượng của những tinh thể màu đen này để tồn tại.

Nói cách khác, nếu hắn muốn chơi chết những cái xúc tu này, thì hắn sẽ phải phá hủy tất cả núi Hắc Tinh này phải không?

“Những cái xúc tu này rất mạnh, nhưng phạm vi công kích có hạn, nếu không chúng sẽ trực tiếp công kích ta rồi!”

“Nếu muốn phá hủy những cái núi Hắc Tinh kia, thì phải tránh

khỏi những cái xúc tu này rồi!”

Sau khi quan sát môi trường xung quanh, Tô Mộ thấy hình như hắn đang gặp rắc rối rồi.

Hắn không thể làm gì được những cái xúc tu này, điều này có nghĩa là trước mắt nơi này không phải là nơi mà cấp bậc của hắn có thể vượt qua.

“Đằng sau những thứ này, rốt cuộc là cái gì?”

Tô Mộ không khỏi nhìn những cái xúc tu ở phía sau.

Đằng sau đó vẫn là dãy núi tinh thể màu đen vô tận, nhìn thoáng qua không thể thấy hết được.

Nhưng vào lúc này, một bức tranh xuất hiện ở trước mặt Tô Mộ.

Đó là một tòa tháp khó có thể hình dung được!

Đáy tháp được bao phủ bởi vô số tinh thể màu đen.

Tòa tháp vươn cao chọc trời, trên thân tháp dường như được bao phủ bởi các vì sao.

Hình ảnh chợt lóe lên, mơ hồ không rõ.

Chỉ một cái liếc mắt như vậy, lại khiến trong lòng Tô Mộ chấn động.

Hắn vậy mà lại bất tri bất giác đi tới lối vào của tòa Thần Tháp kia!

“Chẳng trách bây giờ ta lại không qua được!”

Tô Mộ lắc đầu cười khổ, cũng không có ý định tiếp tục đi vào.

Thế giới hiện thật vẫn còn chưa hoàn toàn sống lại, tòa tháp này rõ ràng vẫn còn chưa tới thời điểm mà nó nên xuất hiện.

Nếu bây giờ hắn có thể leo lên tòa tháp này, vậy thì đây thực sự không còn chuyện của người khác rồi!

“Cái vương tọa đó, ở ngay trên đỉnh của tòa tháp này hay sao?”

“VẬY ĐỒNG XÚC TU NÀY LÀ THỨ GÌ?”

Không thể tiếp tục thăm dò, Tô Mộ chỉ có thể sờ cằm bắt đầu suy nghĩ.

Chẳng trách ở Hoa Đô lại có nhiều người sống lại mạnh mẽ như vậy.

Nếu chiếm được chỗ đứng vững chắc ở nơi này, thì sẽ chẳng khác nào nhận được trước một tấm vé vào cửa!

“Rời đi trước cái đã!”

Đôi cánh hoả diễm nhanh chóng rung chuyển, Tô Mộ cũng quay về bằng đường cũ.

Chuyến này mặc dù không thu được thứ gì, nhưng hắn cũng đã xác định được vị trí lối vào của tòa Thần Tháp, một phát hiện này còn tốt hơn rất nhiều so với bất cứ điều gì khác!

...

Trên núi Hắc Tinh phủ đầy trứng trùng.

Nếu vừa rồi Tô Mộ đếm chúng, thì hắn sẽ phát hiện ra trên ngọn núi Hắc Tinh này tổng cộng có bảy mươi hai quả trứng.

Ngay sau khi hắn rời đi, một trong những quả trứng đột nhiên biến hóa.

Phía trên xuất hiện một vết nứt!

Vết nứt không ngừng kéo dài, toàn bộ quả trứng bị vỡ vụn.

Điều kỳ quái là, trong quả trứng bị vỡ không phải là một con Trùng thú mà Tô Mộ đã được nhìn thấy trước đó.

Đây là một sinh vật có hình dạng con người!

Toàn thân hắn đen nhánh, trên thân mọc ra những xúc tu giống như của Trùng thú, đây rõ ràng là Trùng nhân!

“Hắc! Hắc! Hắc!”

Khi hắn thoát ra khỏi cái vỏ kén, tiếng cười chói tai vang vọng khắp ngọn núi Hắc Tinh.

Thế giới game Thần Đồ.

“Chủ nhân, ta là Hiên Viên!”

Tô Mộ mới vừa vào đã nhận được một tin nhắn.

Hiên Viên đã lấy được tinh thể Thần Đồ, cũng thành công đăng nhập vào trong trò chơi.

Biết được điều này, hắn cũng cảm thấy nhẹ nhõm.

Hiên Viên có thần tính giống hắn, thuộc tính đã đột phá cực hạn, tương lai trưởng thành nhất định sẽ thuận buồm xuôi gió.

“Sau này không cần phải gọi ta là chủ nhân nữa, nghe rất không được tự nhiên!”

Sửa xong tin nhắn, Tô Mộ trực tiếp gửi đi.

“Người vĩnh viễn là chủ nhân của ta!”

Không lâu sau, Hiên Viên đã gửi hồi âm tới.

Câu nói đơn giản ấy chứa đầy sự tôn trọng của hắn đối với Tô Mộ.

“Được rồi, tiếp theo người có tính toán gì không?”

Tô Mộ bất đắc dĩ cười một tiếng, cũng không để ý tới chuyện xưng hô vừa rồi nữa.

“Ta muốn ra thế giới bên ngoài bức tường để xem thử, tiện thể dẫn theo Tử Long cùng nhau tăng cấp bậc, còn người, dự định tiếp theo của người là gì?”

Hiên Viên hồi âm tin nhắn rất nhanh.

Không khó nhìn ra, hắn đã thích nghi được với game này.

“Người đi trước đi, ta tạm thời ở lại trong Vương Đô thành trước đây.”

Tô Mộ cũng không lo lắng gì về vấn đề sống còn của Hiên Viên.

Sau khi trở thành “người chơi”, chắc chắn hẳn phải có được mười sinh mệnh trong game.

Với thuộc tính của hắn, chết một lần đã khó chứ đừng nói là chết những mười lần.

“Khi nào cần thăng cấp, hãy quay về tầng hầm của trụ sở Vương Đô, ta sẽ để lại đầy đủ tài liệu ở chỗ đó cho người!”

Suy nghĩ một hồi, Tô Mộ lại dặn dò một câu.

“Cảm ơn chủ nhân!”

Hiên Viên cũng không phải là kẻ đạo đức giả.

Tán gẫu đến lúc này, đã không còn gì để nói nữa rồi.

Tô Mộ đóng kênh trò chuyện, đi đến khu thương mại.

Phân một nửa đồ vật cho Hiên Viên, còn hắn thì phải bổ sung lại một đợt nữa.

Trong tay có đầy đủ tiền, Tô Mộ cũng không keo kiệt làm gì, mua một lượng lớn vật phẩm.

“Trước khi người sống lại ở Hoa Đô vượt giới, ta vẫn không thể rời khỏi nơi này, thôi thì tạm thời cứ ở lại Vương Đô đây.”

Sau khi mua sắm xong, Tô Mộ đi tới khu nhà ở, trực tiếp đi tìm một quán cơm trông có vẻ tốt nhất.

Chương 609: Trong mơ tràn đầy tiếng sấm.

Chỉ cần có đủ tiền, chắc chắn có thể ăn uống sảng khoái ở trong

Vương Đô.

Đặc biệt là trên người hắn còn mang cái huy chương kia, ông chủ phục vụ vô cùng nhiệt tình.

Ăn uống no đủ, Tô Mộ thông thả đi dạo trên phố.

Rất nhiều người nhìn thấy Tô Mộ liền quay đầu rời đi, giống như nhìn thấy ôn thần vậy.

Bọn họ ai cũng run sợ trong lòng, sợ bị tên sát tinh này để mắt tới.

Càng không có người nào dám xì xào bàn tán ngay trước mặt Tô Mộ, nếu nói sai câu nào, không chừng khó tránh khỏi combo ngục giam bảy ngày.

“Dù sao cũng không có việc gì để làm, chi bằng đi tìm mấy người này vui vẻ một chút nhỉ?”

Nhìn những người này, Tô Mộ đột nhiên nổi lên tâm tư muốn giải trí một chút.

Người chơi bên trong Vương Đô thành càng ngày càng nhiều, trong này ít nhất hai phần ba đều là người sống lại.

Bằng Đôi Mắt Chân Thật, muốn phân biệt được ai là người sống lại cũng không khó.

Chỉ cần bọn họ ra khỏi cổng chính của Vương Đô, thì chẳng khác nào là cá nằm trên thớt.

“Ra khỏi thành!”

Tô Mộ mỉm cười, trực tiếp bước ra khỏi thành.

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Kỹ năng góc nhìn vừa mở, khu luyện cấp bên ngoài Vương Đô đều thu hết vào tầm mắt.

“Nhìn vẫn còn chưa đủ xa!”

“Nếu có thể xa thêm một chút thì tốt rồi!”

Với góc nhìn này, Tô Mộ cũng không hài lòng cho lắm.

Huyết Mạch Pháp Thần đã tăng lên tới cấp Chân Thần, phạm vi thi pháp kỹ năng của hắn đã được tăng lên gấp mười lần.

Nếu có thể nhìn xa hơn, cho dù là nằm ở bên trong nhà mình, hắn vẫn có thể đả kích tinh thần của những người sống lại kia.

“Hay là dùng huân chương của Thần thử xem?”

Một ý nghĩ tràn vào trong đầu Tô Mộ.

Trước đây hắn đã từng lên kế hoạch thử sử dụng các mảnh vỡ để cải thiện kỹ năng.

Để sử dụng một khối huân chương của Thần hoàn chỉnh để tăng cấp một kỹ năng thị giác, hắn thực sự không hào phóng đến mức đó.

Nhưng nếu chỉ sử dụng một mảnh vỡ thì hắn có thể chấp nhận được.

“Giết trước một đợt, sau đó trở về nghiên cứu sau!”

...

Ngoài bức tường.

Hiên Viên đeo trường cung, Tử Long đi theo bên cạnh hắn.

“Đi thôi!”

Hắn quay đầu nhìn thoáng qua bức tường sau lưng, nháy một cái lên lưng của Tử Long.

“Phì phì!”

Nó phe phẩy cánh, nhanh chóng bay lên.

So với đôi cánh hỏa diễm của Tô Mộ, tốc độ phi hành của Tử Long còn chậm hơn rất nhiều.

Hiên Viên cũng không phải nghề nghiệp pháp sư, không biết bố trí

trận pháp truyền tống.

Chuyến đi ra ngoài tường thành này, một người một rống, hiển nhiên tốn không ít thời gian.

...

Bên ngoài Vương Đô thành.

Một nhóm nhỏ gồm một trăm người sống lại đang luyện cấp.

“Người nghe nói chưa? Tên Hiên Viên kia xưng bá ở Hoa Đô, trực tiếp diệt sạch phần lớn người sống lại đó!”

“Ở một nơi như Hoa Đô, tình hình bên trong không thể phỏng đoán được, tên Hiên Viên kia đúng là đâm thủng trời nữa rồi!”

“Nghe nói Long Phi kia vì đi tị nạn, dẫn theo người chơi may mắn còn sống sót ở Hoa Đô dời tới Ma Đô rồi, trên đường đi còn đụng phải Tô Pháp Thần nữa chứ.”

“Xem ra, sắp tới ở Hoa Đô sẽ có một trận đại chiến rồi?”

Không ít người bàn tán xôn xao về sự kiện nóng nhất thời điểm hiện tại.

“Ắt phải có người đứng ra trừng phạt cái tên Tô Mộ kia thôi!”

“Quả thực là như thế, trong khoảng thời gian này, hắn đã quá tự phụ rồi.”

“Đừng nói nữa, mấy nhân vật của hội Thí Thần đều đã không còn nữa rồi, bây giờ lòng người đang tan rã, người sống lại có nhiều hơn nữa, cũng chỉ là năm bè bảy mảng mà thôi!”

Nhắc tới Tô Mộ, những người này hận tới mức nghiến răng nghiến lợi.

Hầu như tất cả mọi người đều nóng lòng muốn rút gân lột da của hắn.

“Ầm!”

Ngay khi bọn họ đang há miệng chửi mắng, thì trên mặt đất bỗng phẳng đột nhiên vang lên một tiếng sấm sét.

‘Người đã bị người chơi Tô Mộ đánh chết!’

Trước mắt một người xuất hiện một dòng thông báo, sau đó trực tiếp bị đá văng khỏi trò chơi.

Vẫn chưa hết, trên trời sấm sét liên tục giáng xuống.

“Chạy!”

“Quay về Vương Đô!”

Những người khác lần này cũng kịp phản ứng, rồi rít chạy về phía Vương Đô thành.

Dù cho có mười mạng sống, thì cũng không có ai muốn chết mà không có lý do rõ ràng cả.

Nếu muốn bảo vệ cái mạng này, bọn họ cũng chỉ có thể ẩn náu ở trong Vương Đô để tìm một con đường sống mà thôi.

‘Người đã bị người chơi Tô Mộ đánh chết!’

‘Người đã bị người chơi Tô Mộ đánh chết!’

Nhưng những người này chạy nhanh cỡ nào cũng không thể nào nhanh được bằng tốc độ của sấm sét.

Đặc biệt là những thích khách muốn ẩn thân tháo chạy kia, cũng căn bản không thể che giấu được.

Theo một đoàn hàng trăm người bị tiêu diệt, các đoàn đội người sống lại đang luyện cấp ở các khu vực khác cũng bị công kích.

Đêm nay, trong giấc mơ của bọn họ sợ rằng tràn đầy tiếng sấm sét!

“Sao ở ngoại thành đâu đâu cũng có tiếng sấm vậy nhỉ?”

Cửa lớn của thành Vương Đô, vệ binh thủ thành nghe bên ngoài kia có tiếng nổ không ngừng, cứ trở mắt nhìn nhau.

Hôm nay cũng đâu có mưa!

“Ai mà biết được!”

Một tên vệ binh bĩu môi, như thể chuyện này chẳng liên quan gì đến hắn vậy.

“Cũng phải, ta cứ trông coi cửa lớn cho thật tốt là được!”

Những vệ binh còn lại cũng bày ra dáng vẻ tương tự.

...

Ở bên kia.

Nghị trưởng nhìn vào cánh cửa truyền tống đã được hình thành trước mặt mình, lộ ra nụ cười hưng phấn trên mặt.

Thần Lạc đứng ở ngay bên cạnh hắn, nhưng vẻ mặt lại tràn đầy lo lắng.

Còn có Diệu Tinh mặt không cảm xúc, không biết đang suy nghĩ cái gì.

“Đại nhân, cánh cửa truyền tống có thể mở ra bất cứ lúc nào.”

Chương 610: Sự ngăn cản của nghị trưởng!

Một ông già trong bộ áo choàng pháp sư lộng lẫy hô lớn về phía nghị trưởng.

“Mở ra đi!”

Nghị trưởng thu lại nụ cười, mở miệng nói.

Lão pháp sư gạt đầu một cái, xoay người chỉ huy các pháp sư khác.

Một đám pháp sư bắt đầu ngâm nga.

Rất nhanh, năng lượng khổng lồ được rót đầy vào cánh cửa truyền

tổng.

“Răng rắc!”

Tia sét pháp tắc mạnh mẽ hiện ra, tỏa ra tia sáng chói mắt.

“Đến lúc rồi!”

Nhìn thấy đường giao thông kia sắp mở ra, nghị trưởng thấp giọng nỉ non nói một câu.

Ngay sau đó, một thông báo xuất hiện trước mặt tất cả người chơi ở thành Vương Đô.

‘Phó bản lăng mộ Vương Đô đã mở, tất cả người chơi có thể đi đến cánh cửa truyền tổng ở ngoài tường để bước vào phó bản!’

‘Sự kiện thăm dò lăng mộ chính thức bắt đầu!’

‘Người chơi khám phá được càng nhiều khu vực, sẽ càng nhận được nhiều phần thưởng phong phú hơn, thời gian diễn ra hoạt động: 5 ngày!’

Đương nhiên, thông báo này sẽ không xuất hiện trước mặt các NPC như nghị trưởng và Trần Lạc.

Nghị trưởng quay trở lại bức tường, nhìn chăm chăm về hướng Vương Đô.

Trong khoảng thời gian tiếp theo, hẳn sẽ chờ ở chỗ này, ban phát các phần thưởng kỹ năng phong phú cho những “nhà thám hiểm” đó.

“Mấy người kia cũng sẽ tới chứ?”

Sau khi chờ đợi một lúc lâu, nghị trưởng có hơi lo lắng.

Cảnh tượng các nhà thám hiểm chen chúc đổ xô nhau đến cũng không xuất hiện.

“Thần Lạc, bây giờ người quay lại trong thành, tuyên bố nhiệm vụ treo thưởng!”

Nghị trưởng không chờ được nữa, liền ra lệnh cho Thần Lạc.

Đúng vào lúc này, một nhà thám hiểm bỗng chạy tới.

“Là người?”

“Sao người lại tới đây?”

Sau khi nhìn thấy nhà thám hiểm này, nghị trưởng và Thần Lạc đều sửng sốt.

Mặc dù Diệu Tinh không nói gì, nhưng biểu cảm trên khuôn mặt của hắn rõ ràng là đang giật mình.

“Không phải là đang mở phó bản sao? Tất nhiên là ta muốn tới tham gia rồi!”

Tô Mộ cười trả lời.

“Chỉ một mình người? Những người khác không đến sao?”

Nghị trưởng cau mày, sắc mặt có chút khó coi.

“Không biết nữa!”

Tô Mộ bĩu môi, tiếp tục trèo lên tường thành.

Ngay khi thông báo xuất hiện, tất cả người chơi ở thành Vương Đô đều phát cuồng.

Đây là một sự kiện đã lâu không xuất hiện!

Ai ai cũng biết, sự kiện chính là phương pháp để phát tài nhanh nhất.

Hầu hết mọi người đều đổ xô đến đây, một số người còn logout để thông báo cho những người khác.

Nhưng bọn họ vừa rời khỏi Vương Đô không được bao lâu, thì đã bị một người ngăn lại.

Người này dĩ nhiên chính là Tô Mộ.

“Người chơi quay đầu trở về thành, người sống lại thì chịu chết đi!”

Lúc đó Tô Mộ đã nói một câu vô cùng ngang ngược.

“Tô Thần thật tuyệt, ta chuồn trước đây!”

“Ta cũng chuồn đây, tạm thời không tham gia vào vụ náo nhiệt này nữa.”

“Đám người sống lại này nên bị xử như thế, cho các người hoành hành à!”

Đối với lời cảnh cáo như vậy, người chơi phổ thông sẽ nể mặt.

Còn với những người sống lại thì sao?

Đương nhiên là bị hấn tiến khỏi game rồi.

Đây cũng là lý do vì sao không có ai đến tham gia sự kiện.

Nhưng những lời này, hấn sẽ không nói cho nghị trưởng nghe.

Sau khi leo lên tường thành, Tô Mộ cũng nhìn thấy cánh cửa truyền tống ở phía dưới.

“Người không thể đi!”

Ngay khi hấn chuẩn bị đi xuống, thì có một người đã đứng chắn ở ngay trước mặt hấn.

“Ta không thể đi ư?”

Thấy nghị trưởng đang ngăn cản mình, chân mày Tô Mộ thoáng chốc cau lại.

Trên thông báo sự kiện nêu rất rõ rằng nếu người khám phá được càng nhiều khu vực, thì người sẽ nhận được phần thưởng càng cao.

Mặc dù không biết nơi sâu nhất trong lăng mộ phò bản là cấp bậc gì, nhưng thời gian năm ngày cũng đủ để một mình hấn khám phá rồi.

Nếu không có chuyện gì ngoài ý muốn, thì sau khi sự kiện kết thúc, hẳn nhất định sẽ nhận được phần thưởng kiểu như “Kỹ năng cấp Thần”.

Nếu so sánh ra thì số tiền mà vị nghị trưởng đại nhân này nói đưa cho hẳn trước đó thật chẳng đáng chú ý!

“Nếu người lo lắng ta sẽ giết hết ma vật ở phía dưới đó thì không cần đâu.”

“Cho dù ta không giết những ma vật đó, thì ta vẫn có thể thăm dò phía dưới được thôi!”

Tô Mộ đáp lại một câu, muốn lách qua nghị trưởng.

“Ta nói rồi, người không thể đi!”

Nghị trưởng lại đứng chắn trước mặt Tô Mộ, giọng điệu càng trầm xuống.

Thân là người quyền thế nhất Vương Đô, cả người của hắn toát ra uy thế khổng lồ.

“Nghị trưởng đại nhân cũng đang lo lắng, một mình người xuống đó sẽ gặp phải nguy hiểm, người cũng phải hiểu một chút đi chứ!”

Bên cạnh, Thần Lạc thấy tình thế không ổn, vội vàng lên tiếng giảng hòa.

“Ha ha!”

Tô Mộ nghe vậy, không nhìn được bật cười.

Nhìn vẻ mặt của nghị trưởng, cũng không giống như sợ hãi gặp phải nguy hiểm chút nào.

Hơn nữa, chỉ là một cái lăng mộ dưới lòng đất thôi mà, sao có thể so sánh với vực sâu Ma Vật càng nguy hiểm hơn cơ chứ?

“Tránh ra cho ta!”

Đồng tử của Tô Mộ toát ra sự lạnh lùng.

“Trong thành Vương Đô, tất cả mọi người đều phải phục tùng mệnh lệnh của ta, kể cả người cũng vậy!”

Giọng nói của nghị trưởng vô cùng âm u, không hề nhượng bộ chút nào.

Lúc này, hắn tuyệt đối không thể để Tô Mộ tiến vào lăng mộ!

“Nơi này không phải là Vương Đô!”

Giọng nói lạnh như băng vang lên.

“Nghị trưởng như người ở trong mắt ta, chẳng là cái thá gì cả!”

Lời nói của Tô Mộ, ngay lập tức khiến tất cả NPC có mặt ở đó phải kinh ngạc.

Làm sao mà một nhà thám hiểm lại dám nói nghị trưởng không là cái thá gì trước mặt nhiều người như vậy?

Đây quả thực là đại nghịch bất đạo mà!

Tất cả mọi người đều nhìn về phía nghị trưởng.

Chỉ cần nghị trưởng ra lệnh, bọn hắn sẽ ở ngay lập tức hạ gục nhà thám hiểm này.

“Người làm càn!”

Chương 611: Truy nã Tô Mộ?

Nghị trưởng giận dữ khiến trách, nhưng không ra lệnh cho mọi người hạ gục Tô Mộ.

Biểu cảm kiên ky trên khuôn mặt hắn đã đủ để chứng minh tất cả.

Vị nghị trưởng đại nhân này, cũng không dám vạch mặt hoàn toàn với Tô Mộ.

“Người có thể làm gì được ta?”

Tô Mộ cười ha ha, trực tiếp hỏi ngược lại.

Vị nghị trưởng này không khỏi quần hơi rộng rồi.

Mình đã dựa theo thông báo hệ thống đi làm nhiệm vụ, mà tại sao lại không cho phép?

Hơn nữa, mở ra cánh cửa truyền tống này, không phải để đi đối phó với những con ma vật dưới lòng đất trong lăng mộ kia sao?

Mình ra tay, chẳng phải là dễ như trở bàn tay sao?

“Ngang nhiên làm trái với mệnh lệnh của nghị trưởng Vương Đô, ta có thể trị của tội người ngay bây giờ!”

Thái độ của nghị trưởng rất cương quyết.

Sau khi nói câu đó xong, hắn nhìn về phía Thần Lạc.

Vị tổng chỉ huy này hiển nhiên có vẻ hơi khó coi.

Đối với hắn, Tô Mộ không phải là loại nhà thám hiểm bình thường, hoàn toàn có thể coi là bạn bè.

“Nghị trưởng đại nhân, không nghiêm trọng như đến mức như vậy chứ? Đây đều là vì sự an toàn của Vương Đô!”

Thần Lạc vừa mở miệng, vừa nhìn về phía Tô Mộ nháy mắt ra hiệu.

Tô Mộ hoàn toàn không thèm để ý tới.

Mình lại thật sự muốn xem thử vị nghị trưởng này đến rốt cuộc có thể làm đến nước nào.

“Ta đã nói rồi, người không thể đi xuống, ít nhất là không phải bây giờ!”

Nghị trưởng nói ra thuận theo lời của Thần Lạc.

Cách dàn xếp của vị quan chỉ huy này, rõ ràng là đã làm thỏa mãn mong muốn của hắn.

“Ta có một điều không hiểu, vì sao ta lại không thể đi xuống?”

Tô Mộ lạnh lùng hỏi ngược lại.

Ma vật trong lăng mộ ở dưới lòng đất này, không phải ai cũng được giết sao?

Có thể thấy thái độ của vị nghị trưởng này, giống như đứng về phía của những con ma vật đó.

Chuyện này hoàn toàn không bình thường!

“Ta tự nhiên có nguyên nhân của ta, người chỉ cần phục tùng theo là được rồi, bây giờ rời khỏi đây, ba ngày sau gặp lại, chuyện vừa rồi ta sẽ không nhắc lại nữa.”

Giọng nói của nghị trưởng lại vang lên lần nữa.

Giọng điệu của hắn kiên quyết, không có chút nhượng bộ nào cả!

“Ba ngày sau à?”

Lời nói của hắn khiến cho Tô Mộ trợn tròn mắt lên.

Thời gian của sự kiện còn bao nhiêu ngày nữa?

Mình căn bản là không thể đáp ứng yêu cầu này được.

“Chẳng muốn phí lời với người!”

Tô Mộ lách người một cái, trực tiếp vượt qua trước mặt vị nghị trưởng, cũng không tranh cãi với hắn nữa.

Cho dù tất cả mọi người cùng đi lên nơi này, thì cũng không cách nào ngăn cản bước chân của mình!

“Ngăn hắn lại cho ta!”

Tất cả mọi chuyện diễn ra quá nhanh, nghị trưởng không kịp trở tay, gào lên thật to theo bản năng.

Đội vệ binh canh giữ ở cửa truyền tống lập tức hành động.

Nhưng chính lúc này, một trọng lực mạnh mẽ xuất hiện.

Những tên thủ vệ này hiển nhiên không thể ngăn lại được sự trôi buộc của Vòng Từ Trường Trọng Lực, chỉ có thể trơ mắt nhìn Tô Mộ đi vào trong cánh cửa truyền tống.

“Tên đáng chết nhà người!”

Trên tường thành, nghị trưởng gào lên bằng giọng phẫn nộ.

“Đại nhân, hãn chỉ muốn đi tiêu diệt sạch sẽ đám ma vật trong lăng mộ dưới lòng đất, tuy rằng hãn chống lại mệnh lệnh của người, nhưng chỉ cần mục đích giống nhau, thì cũng không có gì khác biệt đối với chúng ta mà!”

Thần Lạc vội vàng nói đỡ thay cho Tô Mộ.

Đứng ở lập trường của hãn, thì bản chất của chuyện này hiển nhiên không nghiêm trọng đến mức như vậy.

“Còn nhớ rõ những lời ta nói với người lúc trước không?”

Giọng của nghị trưởng trầm xuống, một câu nói khiến cho Thần Lạc không phản bác được.

“Truyền lại mệnh lệnh của ta, bắt đầu từ hôm nay, tên khốn này chính là kẻ địch của thành Diệu Nhật!”

“Chỉ cần có ai có thể giết chết hãn ở dưới lăng mộ trong lòng đất đó, ta sẽ ban thưởng thật hậu hĩnh cho hãn.”

Hãn ra lệnh với tất cả mọi người đang có mặt.

Sắc mặt của Thần Lạc biến đổi. Hãn còn đang muốn giải bày điều gì đó thay Tô Mộ, một cánh tay khoắc lên trên vai hãn.

“Đừng quên thân phận của người!”

Nghe thấy tiếng này nhắc nhở, Thần Lạc bất đắc dĩ cúi đầu xuống.

Cho dù hãn coi Tô Mộ là bạn, nhưng hãn lại không cách nào chống lại mệnh lệnh của nghị trưởng.

...

“Đây chính là lăng mộ trong lòng đất à?”

Cửa truyền tống sau đó, trước mắt Tô Mộ là một đường giao thông.

Bốn phía xung quanh một màu đen kịt, hắn giơ tay lên, một bức tường lửa xuất hiện trên phía trước con đường trong nháy mắt.

“Cũng không khác hành lang Hắc Ám là bao, xung quanh cũng có lực pháp tắc cản trở.”

“Xem ra ta phải đi mê cung dưới lòng đất rồi!”

Quan sát một chút tình hình ở phía trước, Tô Mộ bước đến nhanh chóng.

Đây rõ ràng là tầng trên của lăng mộ, hắn thực sự không có hứng thú với những con quái mình có thể gặp phải.

“Lão già ở bên ngoài đó không bình thường!”

“Lúc trước khi hắn bảo ta đến phòng tuyến số 2, hắn muốn ta có thể diệt sạch tất cả đám ma vật ở đó, giờ thì ngược lại, giống như đang sợ ta sẽ giết hết đám ma vật ở đây vậy.”

Đi lại trong lối đi, Tô Mộ không khỏi suy nghĩ.

Mình từng tiếp xúc với vị nghị trưởng kia.

Không còn nghi ngờ gì nữa, tên khốn đó kia chắc chắn là một nhân vật có lòng dạ thâm sâu.

Một người như vậy, đáng ra không nên bộc lộ ra vui giận của mình, lại không nể mặt trước nhiều người như vậy, thậm chí còn có vẻ sẽ trở mặt với hắn.

Mục đích của hắn rốt cuộc là gì, thực sự không thể đoán ra được.

“Mặc kệ hắn, binh đến tướng đỡ, nước đến đất ngăn!”

Chương 612: Truy nã Tô Mộ? (2)

Không nghĩ ra, Tô Mộ không thèm suy nghĩ nữa.

Dù sao mình cũng đã đi vào rồi, vị nghị trưởng kia không thể bảo người dân cả thành đến kéo mình ra ngoài được?

Nếu thật sự làm như vậy, thì sẽ có vấn đề lớn lắm!

Ngay lúc này, một vài sinh vật xuất hiện trong lối đi phía trước.

Bọn nó toàn thân quần đầy băng vải, cực kỳ giống xác ướp.

Tô Mộ nhìn cấp bậc của những con ma vật này một chút.

Tứ giai!

“Cho Thần Lạc chút mặt mũi, trực tiếp xuống tầng tiếp theo!”

Tâm niệm vừa động, Tô Mộ trực tiếp Chớp Nhoáng qua những con ma vật đó.

“Vừa nãy người làm như vậy, là cố ý sao?”

Ngoài Vương Đô thành, ở một trận truyền tống, “Diệu Tinh” nhìn vị nghị trưởng, với vẻ mặt hơi khó coi.

“Người có biết hậu quả của việc chọc tức tên đó không, nếu hấn ra tay, chúng ta có thể gặp rắc rối đấy!”

Biết được thực lực của Tô Mộ mạnh cỡ nào, “Diệu Tinh” hiển nhiên có hơi lo sợ.

“Nhớ kỹ thân phận của người, ta không cần thiết phải giải thích với người!” Nghị trưởng cười lạnh một tiếng.

“Tên đó lợi hại hơn xa những gì người nghĩ nhiều, nếu người xem thường hấn, người nhất định sẽ phải trả một cái giá thê thảm!”

Sắc mặt “Diệu Tinh” trầm xuống.

Nàng đã từng chứng kiến sứ giả trấn tháp kiêu ngạo tự đại đã chết trong tay Tô Mộ thế nào, cũng đã thấy Chúa Tể Sa Đọa không ai bì nổi đã bị tiêu diệt như thế nào.

“Không cần người tới nhắc nhở ta!”

Vị nghị trưởng cũng không để ý đến lời khuyên răn của nàng.

“Người chỉ cần làm tốt những gì người nên làm.”

“Như vậy là đủ rồi!”

Lăng mộ dưới lòng đất.

Tô Mộ trốn vào bên trong bóng tối, tốc độ đi đường rất nhanh.

Tầng trên của lăng mộ, sự cản trở của lực pháp tắc không phải quá mạnh, Đồi Mắt Chân Thật còn có thể phát huy được một chút công dụng.

Nhờ vào góc nhìn thượng đế, lăng mộ giống như mê cung này cũng không thể ngăn cản bước đi của hắn.

Một lúc sau, một lối đi xuống phía dưới xuất hiện trước mặt Tô Mộ.

Nhìn xung quanh, một con BOSS cấp Lãnh Chúa tứ giai, có thực lực tương đối mạnh đang trấn thủ nơi này.

“Tha cho người một mạng”

Tô Mộ đã bộc lộ cái gì được gọi là “Nhân từ” .

Nếu không với sát thương của mình bây giờ, tùy tiện dùng một kỹ năng nào đó, thì nơi này sẽ không còn sót lại một ngọn cỏ.

‘Người là người đầu tiên đã tới được tầng thứ hai của lăng mộ, thu được 500 điểm tích lũy!’

‘Cửa hàng điểm tích lũy đã được mở, vui lòng sử dụng hết số điểm tích lũy trước khi sự kiện kết thúc!’

Ngay khi chân trước bước vào khu vực của tầng thứ hai, một số

lời nhắc lập tức hiện lên.

Tô Mộ vội vàng mở cửa hàng điểm tích lũy ra.

Những phần thưởng trước đó không có giá trị đổi, vì vậy hắn trực tiếp lật đến trang cuối cùng.

“Quả nhiên có kỹ năng cấp Thần!”

Tổng cộng năm kỹ năng cấp Thần có thể trao đổi, là kỹ năng chủ động của năm nghề nghiệp.

Tô Mộ nhìn về phía kỹ năng chủ động của pháp sư.

‘Lôi Điện Kỳ Lân (cấp Thần): Tiêu hao 15 vạn điểm lượng mana, triệu hồi một Lôi Điện Kỳ Lân, tạo ra sát thương bằng công kích ma pháp X6000% cho kẻ địch, kỹ năng này có 50% xuyên thấu, trúng đòn sẽ bị tê liệt!’

“Mạnh đấy!”

So với Hổ Đen Hấp Dẫn, kỹ năng này có khả năng gây sát thương lớn hơn nhiều và khả năng xuyên thấu kịch xù.

Cộng thêm xuyên thấu hiện tại của mình, cho dù đối phương có 100% kháng tính, đối mặt mình cũng đồng nghĩa với không có.

Mặc dù đằng sau trạng thái tê liệt đó không đánh dấu thời gian cụ thể, nhưng với cường độ kỹ năng hiện tại của mình, thời gian duy trì chắc chắn sẽ không ngắn.

Dù là sát thương hay hiệu quả khống chế, kỹ năng này dường như mạnh hơn cả Hổ Đen Hấp Dẫn.

“Cần 10 vạn điểm điểm tích lũy sao?”

Với một kỹ năng mạnh như vậy, số điểm tích lũy cần thiết để trao đổi cũng cao.

“Một tầng năm trăm điểm tích lũy, mười vạn điểm tích lũy phải đánh đến hai trăm tầng mới được?”

“Có lẽ là không, số tầng càng cao, điểm tích lũy thu được nhất định sẽ tăng lên.”

Lôi Điện Kỳ Lân không thể làm Tô Mộ vừa lòng, và mục tiêu của hắn là đối được tất cả năm kỹ năng cấp Thần.

Nếu điểm tích lũy thực sự không đủ, vậy của phải đối kỹ năng cấp Thần của cung tiền thủ cho Hiên Viên.

“Tăng nhanh tốc độ!”

Ở trạng thái Ảnh Động, những ma vật cấp thấp kia căn bản không thể phát hiện được sự tồn tại của Tô Mộ.

Hắn bước nhanh trong tầng hai lảng mộ, và rất nhanh đã tìm thấy lối vào tầng ba.

‘Người là người đầu tiên tới được lối vào của tầng ba và nhận được 1000 điểm tích lũy!’

Lời nhắc nhở lập tức hiện ra, cũng xác thực phỏng đoán của Tô Mộ.

“Càng đi xuống dưới, nhất định sẽ có chỗ thích hợp để ta luyện cấp.”

“Sự kiện này quá là đúng lúc!”

Ban đầu còn lo lắng không có chỗ để thăng cấp, nhưng phó bản lảng mộ này đã tới rồi, Tô Mộ thật sự khá biết ơn vị nghị trưởng kia.

...

Bên trong Vương Đô thành

Vị nghị trưởng đứng ở lối vào của cửa thành, một tên thị vệ vội vàng chạy tới.

“Theo yêu cầu của người, thông cáo đã chuẩn bị xong!”

“Dán lên đi!”

Các tên thị vệ lập tức bắt tay vào việc.

Một lúc sau, tất cả các bảng thông báo xung quanh cổng thành đều có cùng một thông báo giống nhau.

‘Thông báo: Nhà thám hiểm Tô Mộ ngang nhiên chống lại nghị quyết của hội nghị Vương Đô và hiện đang bị thành Diệu Nhật truy nã!’

‘Hy vọng rằng tất cả các nhà thám hiểm ở trong Vương Đô thành lấy điều này mà cảnh tỉnh chính mình, dốc sức hợp tác với thủ vệ của Vương Đô để giết chết Tô Mộ.’

‘Bất cứ người chơi nào tham gia trợ giúp sẽ nhận được phần thưởng hậu hĩnh!’

Chương 613: Sự im lặng của hội Thí Thần.

Cùng lúc đó, một thông báo khác lại xuất hiện một lần nữa trước mặt tất cả các nhà thám hiểm ở trong thành Diệu Nhật.

“Chuyện gì thế này? Tại sao Tô Thần lại bị NPC của thành Diệu Nhật truy nã?”

“Ngang nhiên chống lại mệnh lệnh của NPC? Tô pháp sư cũng quá trâu bò rồi đó?”

“Mẹ kiếp, những tên NPC này còn có thể làm như vậy à? Ta không phục lắm.”

“Các anh em, dù sao ta cũng sẽ không để ý tới thông báo này, ta muốn phần ra thành Diệu Nhật và ủng hộ Tô Pháp Thần.”

“Nói thật, ta cũng có ý nghĩ như vậy!”

Hầu hết những người chơi vẫn đang login ở Vương Đô đều là những người chơi bình thường.

Tình cảm của những người này dành cho Tô Pháp Thần chắc chắn tốt hơn những NPC ở Vương Đô.

Tuy rằng không biết chuyện gì đang xảy ra, nhưng bọn họ lập tức bày tỏ thái độ ủng hộ Tô Mộ.

“Phần thưởng hậu hĩnh, có thể hậu hĩnh đến mức nào chứ? Sẽ có các kỹ năng và trang bị cao cấp sao?”

“Ta nghĩ rằng chắc là phải có rất nhiều đồng vàng?”

“Có lẽ sẽ có phần thưởng như huy chương Tước Vị.”

Tất nhiên, sẽ có một số âm thanh khác biệt vang lên.

Trong số đó có một số người thám hiểm bụng dạ khó lường, và một số người sống lại trước giờ chưa từng ra khỏi thành.

Đặc biệt là những người sống lại, không ngừng dẫn dắt dư luận.

Tô Mộ lại trở thành kẻ địch của thành Diệu nhật, đây chính là cơ hội tốt nhất để họ báo thù!

“Phần thưởng hậu hĩnh thì có tác dụng gì chứ? Ngay cả khi cho ta những kỹ năng cấp Thần, ta cũng không thèm, ta vĩnh viễn ủng hộ Tô Pháp Thần!”

“Những người nói về phần thưởng đều là người sống lại, chẳng qua là muốn khuyến khích mọi người đối phó Tô Thần thôi, đừng để bị mắc lừa!”

“Không phải đâu, phần thưởng hậu hĩnh không phải để cho người lấy sao? Nếu Tô Mộ đứng đây cho người giết, người sẽ không giết hắn sao?”

“Đúng vậy, người chết vì tiền, chim chết vì ăn, đừng có mà tỏ ra cao thượng như vậy!”

Một cuộc khẩu chiến nhanh chóng nổ ra trên kênh chat.

...

Ngay khi kênh chat ồn ào không thể nào cản lại được, trong Vương Đô thành, có mấy người đã đi tới một con hẻm hẻo lánh.

“Các người đã xem thông báo chưa?” Một người đàn ông oai hùng lên tiếng trước.

“Xem rồi, nhưng ta không nghĩ đây là một cơ hội!”

Một người khác có thân hình gầy gò, tướng mạo trông có vẻ khôn khéo đã trả lời câu hỏi.

“Sợ trước sợ sau, vậy hội Thí Thần còn cần thiết tồn tại sao?”

Người đàn ông oai hùng trầm giọng nói.

Những người khác trong con hẻm chìm vào im lặng.

Cách đây không lâu, Tô Mộ còn ra tay trắng trợn bên ngoài Vương Đô thành, sát thương khủng khiếp đó gần như khiến cho tất cả mọi người tuyệt vọng.

Đây căn bản không phải là một trận chiến ngang hàng!

“Sao nào? Các người đều cảm hết rồi à?”

Biểu cảm trên khuôn mặt của người đàn ông oai hùng cực kỳ không cam lòng.

“Chỉ là một tên thổ dân, các người cứ làm như hắn đã trưởng thành lên rồi vậy?”

“Dựa theo kế hoạch ban đầu của chúng ta, phối hợp với những NPC này, chúng ta chưa chắc sẽ không có cơ hội!”

Giọng hắn gần như gầm lên.

Những người khác đều cúi đầu xuống, sắc mặt âm u, không biết đang suy nghĩ về điều gì.

Hội Thí Thần do những người sống lại mạnh nhất dẫn dắt lập nên.

Những người này có địa vị rất cao trong Vương Đô thành.

Nhưng họ vẫn bị Tô Mộ đè đầu đến không thể ngẩng lên nổi.

“Chúng ta cũng muốn đối phó hắn, nhưng mấy tên cấp dưới của ta

đã bị hấn giết đến nỗi có bóng ma tâm lý rồi, người muốn ta phải làm thế nào?” Một người bắt lực nói.

“Chúng ta không có cơ hội, ngay cả một chiến sĩ phòng ngự có lượng máu hơn mười vạn, toàn thân mặc trang bị cấp cao cũng không đỡ nổi một kỹ năng của tên đó.” Lại một người khác tiếp lời ngay sau đó.

“Đồ hèn!”

Người đàn ông oai hùng nghiêng răng và hét lên.

Không một ai phản bác lại.

“Ta đi trước, cuộc bao vây diệt trừ lần này, những người phe ta không muốn tham gia, các người muốn làm gì đều không liên quan đến ta.”

Sau một hồi im lặng, có người trực tiếp rời khỏi con hẻm nhỏ.

“Người quay về cho ta, nơi này là ở trong game, cho dù người không giết được tên kia, thì cũng chỉ lãng phí một cơ hội sống lại, lẽ nào đến cả dũng khí thử một lần, người cũng không có sao?”

Người đàn ông oai hùng vội vàng đuổi theo.

Hắn dừng lại trước mặt người đó, túm lấy cổ áo của hắn: “Người cũng xem thông báo về sự kiện rồi, nếu chúng ta không đi, phần thưởng sẽ thuộc về tên đó hết!”

“Ta!”

Đôi mắt người nọ né tránh, muốn nói rồi lại thôi.

“Các vị, nếu chúng ta không nắm bắt cơ hội này, đợi đến khi tên kia đạt được phần thưởng của sự kiện, hắn nhất định sẽ dốc sức bao vây quét sạch chúng ta!”

“Các người thực sự nghĩ rằng chỉ lo thân mình, mặc kệ những chuyện khác mà được sao?”

Người đàn ông oai hùng tiếp tục thuyết phục mọi người.

“Việc này!”

“Chúng ta!”

Những người khác không biết trả lời thế nào.

Những lời này cũng không có gì là sai.

Họ nhìn nhau, không ngừng trao đổi bằng ánh mắt.

“Vậy thì đây là lần cuối cùng!”

“Sau lần này, nếu thất bại, như vậy hội Thí Thần sẽ giải tán ở đây!”

Một hồi lâu sau, hai người lần lượt lên tiếng.

“Ta đồng ý!”

“Ta cũng đồng ý!”

Những người còn lại cũng lần lượt bày tỏ ý kiến của mình.

Thấy vậy, người đàn ông oai hùng buông người đàn ông trước mặt ra, vẻ mặt dịu đi rất nhiều.

“Lần này, tất cả các người nghe theo sự chỉ huy của ta!”

“Từ nay về sau, quét sạch tất cả các kỹ năng đốt mana tại phòng đấu giá. Đảm bảo tất cả mọi người tham gia chiến đấu lần này đều có kỹ năng đốt mana.”

Chương 614: Đã đến lúc rồi.

“Còn những kỹ năng gây sát thương cố định đó, không cần biết là bao nhiêu tiền, mua hết cho ta!”

Hắn chỉ huy mọi người.

“Đừng quên đây là thế giới gamee!”

“Chỉ cần chúng ta có thể vận dụng quy tắc của game này một cách hợp lý, không phải không có cơ hội giết chết tên kia!”

...

‘Người là người đầu tiên đến lối vào của tầng mười, nhận được 4500 điểm tích lũy!’

Lăng mộ dưới lòng đất.

Không biết phải tốn bao nhiêu thời gian, Tô Mộ mới thành công đi tới tầng ngầm thứ mười.

Tất cả các điểm tích lũy cộng lại đã lên tới hơn 20 000 điểm.

“Cấp bậc của các ma vật xung quanh đã đạt tới thất giai, chỉ cần ta đi xuống thêm hai tầng nữa là có thể bắt đầu luyện cấp rồi!”

Đối mặt với ma vật thất giai, Tô Mộ vẫn không có tâm tư đi săn chúng.

Nhưng càng đi xuống, pháp tắc sẽ càng mạnh, Đôi Mắt Chân Thật cũng không còn bao nhiêu tác dụng nữa.

Tô Mộ chỉ có thể dựa vào trí nhớ của chính mình để tiếp tục tìm đường đi tới tầng tiếp theo.

Một lúc sau, lối vào tầng dưới xuất hiện trước mặt khiến Tô Mộ nở một nụ cười trên mặt.

“Năm ngày, cũng đủ để ta lấy được hai kỹ năng cấp Thần!”

Cứ đi xuống với tốc độ này, đạt được hai kỹ năng cấp Thần là chuyện vãn đã đóng thuyền.

Đối với những người chơi khác ư?

Trong năm ngày, đừng nói là vượt qua tầng thứ mười, thậm chí đến tầng thứ tám cũng đã quá giỏi rồi.

Đây cũng là một lý do khiến hắn không giết đám ma vật dọc đường đi.

Hầu hết mọi người ở Vương Đô thành đều là những người sống lại, hẳn không thể để bọn họ đạt được điểm tích lũy một cách dễ dàng được.

“Ta càng ngày càng không nghĩ ra được, dưới này ma vật nhiều như vậy, tại sao nghị trưởng lại không muốn ta đi xuống?”

Ở trong lăng mộ này lâu như vậy, Tô Mộ càng ngày càng nghĩ mãi mà không hiểu.

Năm tầng trước đó của lăng mộ cũng đủ để những NPC trong Vương Đô thành đó uống đủ rồi.

Cách nói cướp quái căn bản không thành lập được.

Mình đích thân đi xuống, đáng ra sẽ an toàn hơn cho những NPC đó mới đúng.

“Có bí mật ư!”

Nghĩ tới đây, ánh mắt của Tô Mộ trầm xuống.

Vị nghị trưởng đó, nhất định phải có mối quan hệ đặc biệt nào đó với nơi này!

...

Phòng hội nghị bên trong hoàng cung.

“Cánh cửa truyền tống đã được mở ra chưa? Tiếp theo, chỉ cần khuyến khích những nhà thám hiểm đó đi vào lăng mộ là được phải không?”

Một người phụ nữ lên tiếng trước và hỏi liên tiếp hai câu hỏi.

“Đã xảy ra sự cố!” Nghị trưởng nói.

Lời này vừa nói ra, sắc mặt của tất cả mọi người có mặt ở hiện trường đều thay đổi.

“Đã xảy ra chuyện gì vậy?” Có người liên tục hỏi.

“Tên kia đi xuống rồi!”

“Người nói gì cơ?”

“Tên Tô Mộ kia á? Hắn đi xuống vào lúc này sao?”

Tiếng kêu kinh ngạc vang lên.

Bọn họ hiển nhiên hiểu được ý nghĩa của việc Tô Mộ tiến vào lăng mộ lúc này.

Một khi những con ma vật trong lăng mộ bị giết chết sạch, kế hoạch hiển tể các nhà thám hiểm sẽ trở thành công cốc!

“Chuyện này rất trọng đại, ta đã truyền lệnh truy bắt tên kia trong Vương Đô thành rồi.”

“Ta tin rằng trong vòng không tới một ngày, hàng chục ngàn nhà thám hiểm sẽ tham gia trận thảo phạt này.”

“Ta sẽ phái ra toàn bộ tinh nhuệ của Vương Đô, một khi trận chiến này bắt đầu, mục tiêu của chúng ta cũng có thể đạt được!”

Nghị trưởng nói ra kế hoạch của mình.

“Ý người là muốn những nhà thám hiểm đó và tên kia lưỡng bại câu thương?”

“Đó là một ý khá hay đấy.”

Nghe vậy, sắc mặt của mọi người dịu đi rất nhiều.

“Mấy con cá nhỏ bé, tối đa chỉ tạo thành chút phiền phức cho tên kia thôi.”

“Nếu muốn giữ hắn trong lăng mộ, vẫn cần các vị cố gắng hết sức.”

Nghị trưởng vừa nói, vừa lấy ra một lượng lớn trang bị.

Trang bị phát ra ánh sáng chói lóa, bao phủ toàn bộ đại sảnh.

“Đã đến lúc rồi!”

Theo một tiếng ra lệnh của nghị trưởng, tất cả mọi người có mặt

đều nhìn vào đồng trang bị mạnh mẽ.

Nhìn thoáng qua, những trang bị này không chỉ là hàng cao cấp, mà còn đều là cấp SSS.

Có được những trang bị này, thực lực chắc chắn có thể được tăng lên một cấp độ cao hơn.

“Hãy huỷ bỏ hạn chế của các người, dùng ra trạng thái mạnh nhất của các người.”

“Chỉ cần các người muốn, vị đại nhân kia tuyệt đối sẽ không keo kiệt!”

Giọng nói của nghị trưởng mang một âm điệu tang thương.

Sau khi hắn nói xong những lời này, cả người hắn bắt đầu phát sáng.

Trong giây tiếp theo, một cảnh tượng thần kỳ xuất hiện.

Vị nghị trưởng đầu tóc trắng xám, mặt đầy nếp nhăn, lại dần trở nên trẻ hơn với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Chỉ trong vài giây, hắn đã biến thành một người đàn ông cực kỳ anh tuấn.

“Nghe theo lời triệu hoán của ta, hãy mở cửa lăng mộ ra!”

Lầm bầm lời nói trong miệng, gương mặt nghị trưởng tràn đầy vẻ sùng bái.

“Bùm!”

Một lúc sau, động tĩnh dữ dội vang lên trong phòng họp

Một cánh cửa vàng kim tỏa sáng lấp lóe từ trung tâm của đại sảnh.

Nghị trưởng nhảy xuống từ trên cao, một bộ thánh giáp vàng kim xuất hiện trên người.

Những người khác thấy vậy, cả người họ cũng tỏa ra ánh sáng chói lóa.

Thân là đám người mạnh nhất trong Vương thành này, bọn họ luôn che giấu thực lực của chính mình.

Hạn chế đã được dỡ bỏ vào ngay lúc này, luồng khí mạnh mẽ đó thoát cái đã tràn ngập toàn bộ đại sảnh phòng họp.

Từng người một lần lượt nhảy xuống từ trên cao và chọn trang bị mà nghị trưởng đã lấy ra.

Chỉ mấy chốc, mười người trong đại sảnh đã lựa chọn xong và chia nhau ra đứng hai bên nghị trưởng.

“Ma vật trong lăng mộ sẽ tuân theo mệnh lệnh của ta, trước tiên hãy xác định vị trí của tên kia!”

Chương 615: Cuối cùng cũng có thể thăng cấp.

Sắc mặt Nghị trưởng lạnh lùng.

Mười người phía sau lập tức hành động, đi thẳng qua cánh cổng hoàng kim.

“Nhớ kỹ lập trường của người, chuyển bên phía Vương Đô, giao cả cho người đấy!”

Sau khi nhìn những người đó bước vào cánh cổng hoàng kim, nghị trưởng đã tự mở miệng nói.

“Ta biết phải làm gì!”

Diệu Tinh đột nhiên xuất hiện trên phòng hội trường.

Nghị trưởng không nói thêm gì nữa, lấy ra một lệnh bài từ trong hũ không.

Không hề quay đầu nhìn lại, hắn ném lệnh bài ra phía sau và bước qua cánh cổng hoàng kim.

“Bùm!”

Diệu Tinh nhìn chăm chăm vào cánh cổng hoàng kim đang chìm dần, đưa tay ra và bắt lấy lệnh bài.

“Đây chính là nội tình của thành Diệu Nhật sao?”

Giong nói nàng ẩn chứa rung động.

Mặc dù nàng đã được thức không ít cảnh đời lớn, nhưng những gì vừa xảy ra khiến nàng cảm thấy tim đập mạnh.

Nàng dường như hiểu được sự tự tin của nghị trưởng.

Mười một cường giả thập giai mặc trang bị cực phẩm, đội hình như vậy tuyệt đối có thể xưng là xa hoa.

Đặc biệt là vị nghị trưởng đó.

Thực lực của hắn chắc chắn mạnh hơn cả Chúa Tế Sa Đọa!

...

‘Người là người đầu tiên bước vào tầng mười ba, nhận được 10 000 điểm tích lũy!’

Lăng mộ dưới lòng đất.

Khi Tô Mộ bước chân vào lối vào tầng mười ba, điểm tích lũy lại tăng lên.

Sau khi tiến vào tầng thứ mười, mỗi khi xuống thêm một tầng, số điểm tích lũy đạt được rất khả quan.

Dựa theo tốc độ tăng điểm tích lũy này, đổi hai kỹ năng cấp Thần cũng không thành vấn đề!

Nhưng đồng thời, sức mạnh của những con ma vật đó cũng được tăng lên rất nhiều.

Có thể tiếp tục đi xuống hay không, đòi hỏi phải có thực lực tuyệt đối.

“Cuối cùng cũng nhìn thấy ma vật cứu giai!”

Nhưng đối với Tô Mộ, cường độ của ma vật tăng lên chính là tin đáng mừng!

Lần thăng cấp trước đó đã cách ít lâu rồi.

“Bắt đầu cày thôi!”

Sau khi nhàn hạ hơn mười tầng, lần này Tô Mộ cũng không khách khí nữa.

“Lối đi trong lăng mộ hẹp hòi, không có khu vực trống trải, mấy kỹ năng AOE đều không thích hợp!”

“Vậy thì chỉ có thể dẫn quái thôi!”

Bởi vì hạn chế về hoàn cảnh, Tô Mộ đã quay trở lại với phương pháp cày quái nguyên thủy nhất.

“Ồ!”

Một ngọn lửa mãnh liệt bốc lên từ cơ thể hắn, chiếu sáng ngôi mộ tối tăm bằng ánh sáng rực rỡ.

“Gầm!”

“A a!”

Một “bóng đèn lớn” như vậy đương nhiên thu hút sự chú ý của những con ma vật trong lăng mộ.

Những xác ướp được quần bằng vải lần lượt lao lên, cũng không thiếu zombie hoàn toàn biến dạng.

Trong lối đi chật hẹp này, tốc độ chạy của bọn nó không hề chậm chút nào.

Đây đều là quái vật cứu giai, cho dù là bình thường nhất thì thực lực chắc chắn cũng sẽ rất mạnh.

“Tới đi, tới đi, tới nhiều chút đi!”

Tô Mộ không chút hoảng sợ, vẫy tay về phía đám xác ướp đó.

Sau khi đám đó đến gần, một con số sát thương đáng kể lập tức xuất hiện.

Trong trạng thái Hoả Nhân, sát thương phạm vi rộng vốn đã rất đáng kể, nhưng với sự tăng phúc của sát thương sau cùng, những con ma vật này gần như đang tự tìm đến cái chết.

Không có đám quái nhỏ này, Tô Mộ tăng tốc độ chạy của mình.

‘Người đã giết Huyết Thi Lăng Mộ, nhận được 1000 điểm kinh nghiệm!’

‘Người đã giết Xác Ướp Lăng Mộ, nhận được 1500 điểm kinh nghiệm!’

...

Vừa chạy, lời nhắc đánh chết vừa liên tục bắn ra.

Tô Mộ không thèm để ý những con đã ngã xuống kia, trực tiếp đi vào một lối đi phía dưới.

“A ồ!”

Một xác ướp lao ra từ trong góc ra và cắn mạnh vào người Tô Mộ.

-1!

-464698!

Hai con số tổn thương tương phản rõ ràng xuất hiện cùng nhau.

Sát thương phản thương của Thân Thể Băng Thần cũng được huyết mạch Pháp Thần tăng phúc, sát thương tạo thành rất đáng kể.

Đối với đám quái vật cứu giai này, chúng căn bản không chịu nổi hai đòn có tổn thương thế này.

‘Người đã giết Xác Ướp Lăng Mộ và nhận được 1.500 điểm kinh nghiệm!’

‘Nhận được 1 điểm sức mạnh thông qua Sức Mạnh Của Chiến

Thần!’

Ma vật ngã xuống trong nháy mắt, may mắn thay, một con quái vật bình thường lại còn kích hoạt kỹ năng bị động.

“Thanh EXP quá dài!”

Tô Mộ nhìn thanh EXP đang dần tăng lên của mình, phàn nàn một câu.

Nếu muốn thăng một cấp, cần phải có tổng cộng 10 triệu điểm kinh nghiệm.

Với điểm kinh nghiệm những con ma vật này cung cấp, ít nhất phải giết được 10 000 con.

Cũng có thể nói, nếu không dọn sạch tất cả ma vật ở tầng này, mình chắc chắn sẽ không thể thăng cấp nổi.

“Những con ma vật này sẽ không đổi mới chứ?”

“Ta muốn thăng cấp lên thập giai có vẻ hơi khó khăn rồi!”

Dựa theo thái độ của vị nghị trưởng kia, Tô Mộ cảm thấy ma vật trong lăng mộ này chắc sẽ không đổi mới.

Nếu có thể đổi mới, tên kia lại càng không có lý do ngăn cản hẳn rồi.

Những người khác trong Vương Đô thành muốn luyện cấp thì đánh đi đánh lại những ma vật cấp thấp ở tầng trên không phải được rồi sao?

“Vị nghị trưởng kia làm sao biết ma vật sẽ không đổi mới chứ?”

Nghĩ tới đây, một nghi vấn lại nảy ra trong đầu Tô Mộ.

Mặc dù lăng mộ này chôn dấu dưới lòng đất Vương Đô, nhưng vị nghị trưởng này hình như hơi quá hiểu rõ quá rồi.

“Hắn không phải cùng một giuộc với bọn người kia chứ?”

Tô Mộ nhìn những quái vật nửa chết nửa sống trong lăng mộ kia,

đột nhiên nghĩ tới một khả năng.

Chuyện như vậy, hẳn cũng không phải chưa từng gặp qua.

Từ lúc mới bắt đầu, game Thần Đồ này đã không hề đơn giản như bề ngoài rồi.

“Tính toán thời gian, khoảng cách đến ngày sống lại mở ra, hình như chỉ còn lại hai tháng nữa!”

Cách đánh quái nguyên thủy giúp cho Tô Mộ có càng nhiều thời gian suy tư hơn.

Chương 616: Vui sướng đã lâu chưa có.

Trong khoảng thời gian này, hẳn không phải là ở ngoài tường, thì cũng đang thăm dò ở phía sau cánh cửa truyền tống, cũng mơ hồ về thời gian cụ thể.

Nghĩ cũng thấy được, ngày sống lại tới gần, chỉ e sẽ xuất hiện càng nhiều bí ẩn của game Thần Đồ này.

Lăng mộ dưới đất Vương Đô chính là một ví dụ tốt nhất!

Trước khi sự kiện này mở ra, cho tới bây giờ hẳn cũng chưa từng nghĩ tới còn tồn tại một cái lăng mộ như vậy.

Nếu không hẳn cũng sẽ không để cho Hiên Viên đi ra ngoài tường thăm dò rồi.

“Cứ cày như vậy, hiệu suất vẫn còn quá thấp!”

Đi rồi lại đi, con đường phía trước xuất hiện một ngõ cụt.

Hiên trường như vậy đã trở thành chuyện bình thường trong lăng mộ rồi.

Tô Mộ cũng thử công kích mặt tường cản đường rồi, nó còn có lực pháp tắc bảo vệ, lực công kích mạnh hơn nữa cũng không làm nên chuyện gì.

“Lộc cộc! Lộc cộc! Lộc cộc!”

Trở về đường cũ, Tô Mộ trực tiếp ném ra một người máy quét “rác”.

Người máy nhanh chóng nhặt vật phẩm rơi xuống, Tô Mộ cũng không cần quan tâm nữa.

Một mảnh ma vật như vậy cũng bị dọn dẹp sạch sẽ, cứ để cho người máy từ từ quét “rác” là được.

“Đi một bên khác!”

Chớp Nhoáng liên tục, Tô Mộ quay ngược về lối ra của đường đi lúc đầu.

Phía trước có rất nhiều lối rẽ, hẳn cũng không sót ruột.

Lần lượt thăm dò một rồi lại một con đường, sau khi giải quyết xong những ma vật kia, ném ra người máy quét “rác” là xong việc.

Tô Mộ đánh chết những ma vật kia đâu vào đấy.

“Tìm được rồi!”

Sau một hồi, một lối đi xuống phía dưới xuất hiện trước mắt của hắn.

Bên ngoài cửa vào của lối đi, một con BOSS thân hình khổng lồ đang trấn thủ ở chỗ đó.

Nó cao gần bốn, năm mét, thân thể khổng lồ mọc đầy cánh tay.

Trong hoàn cảnh của lằng mọ càng làm nổi bật con BOSS này hơn, chỉ với tạo hình của nó cũng đủ để khiến cho người ta thấy lạnh cả gáy rồi.

“BOSS cấp Lãnh Chúa?”

Tô Mộ đánh giá mấy lần, không hứng thú lắm.

Chỉ là một con BOSS cứu giai cấp Lãnh Chúa, không phải chỉ cần một kỹ năng là giết được sao?

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Không hề do dự, Tô Mộ ném ra một cái Hố Đen Hấp Dẫn về phía con BOSS kia.

-31421610!

Một giây sau, mấy con số sát thương cực kỳ kinh khủng xuất hiện.

“Người đánh chết Thi Vương Lăng Mộ, đạt được mười vạn điểm kinh nghiệm!”

“Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, đạt được 1 điểm trí lực!”

“Thông qua Thân Thể Bất Diệt đạt được một 1 điểm thể chất!”

...

‘Chúc mừng người thăng cấp, đạt được 1000 điểm thuộc tính, 2000 điểm kỹ năng!’

BOSS không còn nghi ngờ gì nữa mà chết ngay lập tức, ánh hào quang thăng cấp cũng nổi lên trên người Tô Mộ.

“Niềm vui sướng đã lâu chưa có rồi!”

Sau khi thăng cấp, Tô Mộ không nhịn được bật cười.

Hình như hắn có một khoảng thời gian không cảm nhận được loại vui vẻ này rồi.

“Hiệu suất như vậy thật sự hơi chậm, phía dưới nhất định sẽ có quái vật tinh anh, hơn nữa nhất đồ cũng là chuyện phiền phức!”

Giải quyết BOSS xong, Tô Mộ nhặt lên vật phẩm rơi xuống, cũng không trực tiếp đi tới tầng tiếp theo.

Hắn còn phải cầm về người máy quét “rác” vừa rồi thả ra nữa!

Như vậy, chỉ cần quay về đường cũ đã lãng phí không ít thời gian.

“Dưới lăng mộ này không có khái niệm thời gian, không biết trong năm ngày sự kiện này, ta có thể thăm dò đến mức nào!”

Tô Mộ thật sự có hơi phát sầu.

Giá như mảnh lăng mộ này là một vùng đất rộng lớn thì tốt.

Mười mấy cột Thiên Hỏa của hắn rơi xuống, không phải đã giải quyết xong một tầng trong nháy mắt sao?

Hết lần này tới lần khác đều là lối đi hẹp hòi, hắn phóng ra Thiên Hỏa cũng không có tác dụng.

“Lực pháp tắc mới là trâu bò nhất!”

Tô Mộ bĩu môi.

Bất kể ở thế giới hiện thực hay trong game Thần Đồi, hoặc thế giới phía sau những cửa truyền tống kia, lực pháp tắc mới là gốc rễ của mọi thứ.

Mà người có thể nắm giữ loại lực lượng này, mới có thể chân chính xưng là thần.

Không phải là Tô Mộ nói quá.

Hắn bây giờ gần như có thể coi là một Pháp Thần chân chính rồi.

Những người khác vẫn còn đang luyện cấp, mỗi ngày đều nghĩ tới làm thế nào để sống sót, mặt hồng tai đỏ chỉ vì tranh giành vài món trang bị, đánh ra “sách kỹ năng” không tệ là có thể sống một cuộc sống rất thoải mái.

Ngược lại, hắn thì tốt rồi, trực tiếp thành thần!

“Ra thêm chút sức đi!”

Tô Mộ phát ra một tiếng nỉ non.

Đây không chỉ là lời nói với những người chơi bình thường kia, đây cũng là lời nói với những người sống lại kia.

Cao xử bất thẳng hàn, vô địch tối tịch mịch.

Không người nào có thể đánh cùng với hắn, thật sự có chút không thú vị!

...

Vương Đô, nơi tổng chỉ huy.

“Bắt đầu từ bây giờ, toàn bộ vệ binh của Vương Đô thành sẽ do ta tiếp quản!”

Diệu Tinh cầm lệnh bài nghị trưởng trong tay, tiếp quản thủ vệ cả Vương Đô thành.

Thân là quan chỉ huy phòng tuyến số 2, thanh danh và tài năng của nàng đều không thể nghi ngờ.

Tất cả đều có vẻ như thuận lý thành chương.

“Mở ra trận tuyến tổng của Vương Đô, để các nhà thám hiểm có thể truyền tống đến chỗ lối đi lăng mộ một cách thuận tiện nhất!”

“Bên trong Vương Đô thành chỉ để lại đội vệ binh duy trì trật tự, toàn bộ những người khác đều đi thẳng đến lăng mộ.”

Diệu Tinh rất quyết đoán, gần như phách tất cả thủ vệ Vương Đô đều ra ngoài.

“Đại nhân, như vậy có ổn không? Lỡ có ma vật đột kích, vậy Vương Đô không phải sẽ gặp nguy hiểm hay sao?”

“Đúng vậy đó, còn có quân thay ca ở bên kia bức tường, cũng cần người đi điều phối nữa!”

Có người đưa ra dị nghị.

Chương 617: Cướp đoạt lực pháp tắc.

“Ma vật ở tầng trên vực sâu đã bị tiêu diệt, phía trước có phòng tuyến số 3 chống đỡ, chúng ta có thể có bao nhiêu áp lực chứ?”

“Các người phải đi thẳng tới lăng mộ, đây là cơ hội tốt nhất giúp các người thăng cấp thực lực, chỉ có lực lượng càng mạnh, các người mới có thể bảo vệ Vương Đô tốt hơn!”

Diệu Tinh ra sức dẹp tất cả các ý kiến của mọi người, giọng nói mạnh mẽ có lực!

Bên dưới lăng mộ, tầng thứ mười ba.

Tô Mộ đang bố trí một trận pháp.

Có một câu nói rất hay.

Ngồi mài đao cũng không bỏ qua đống củi.

Tính toán của hắn vô cùng đơn giản.

Nhờ vào mảnh nhỏ huân chương của Thần trong tay, tiến hành thăng cấp kỹ năng Đôi Mắt Chân Thật này!

Đây gọi là lấy pháp tắc đối kháng pháp tắc!

Nếu hắn có thể nhìn thấu pháp tắc trên mặt tường lăng mộ, dựa vào kỹ năng AOE được Huyết Mạch Pháp Thần tặng phúc, năng suất cày quái sẽ tăng lên cực lớn.

“Chỉ cần ta chạy đến trung tâm của mỗi tầng, có thể trực tiếp đứng ở đó mà công kích được toàn bộ ma vật của tầng đó, năng suất dụ quái chẳng những tăng lên thẳng tắp, hơn nữa cày cũng dễ dàng hơn!”

Dựa vào phỏng đoán lúc trước, Tô Mộ tiến hành một chút thay đổi đối với trận pháp hiến tế.

Lúc ở vực sâu Ma Vật, huân chương của Thần đã thể hiện được tính chất độc tài kia.

Cướp đoạt lực pháp tắc!

Hắn cải tiến trận pháp hiến tế theo phương diện này, là có thể sử dụng mảnh nhỏ huân chương của Thần để cướp đoạt pháp tắc tồn tại trong lăng mộ.

Đợi đến khi huân chương của Thần có năng lượng tràn đầy đạt tới trình độ nhất định, có thể tiến hành dung hợp nó với Đôi Mắt Chân Thật.

“Có cơ hội thành công, nhưng không phải là trăm phần trăm.”

“Một khi thất bại, những đồ này của ta có thể bị lãng phí toàn bộ!”

Dĩ nhiên, những điều này cũng chỉ là dự tính của Tô Mộ.

May mà nguyên liệu ở trong tay đủ nhiều, lãng phí một chút cũng không có gì đáng ngại.

Về phần những trang bị ma vật vừa rơi ra kia, vốn dĩ giữ lại cũng là chiếm diện tích.

“Hy vọng có thể thành công!”

Hít sâu một hơi, Tô Mộ kích hoạt trận pháp hiển tế sau khi thay đổi.

Đứng ở trong trận pháp, hai tay hắn nâng lên mảnh huân chương của Thần.

Chỉ chốc lát, năng lượng mạnh mẽ bắt đầu được kích hoạt.

“Xì!”

“Bùm bùm!”

Qua một lát, xung quanh trận pháp xuất hiện sấm chớp pháp tắc.

Cùng lúc đó, huân chương của Thần tản ra ánh hào quang chói mắt.

Cùng trận pháp chiếu rọi lẫn nhau, những sấm chớp pháp tắc kia trở thành chất dinh dưỡng hoàn mỹ.

“Rẹt!”

Nhưng cho dù như vậy, sấm chớp pháp tắc vẫn đang không ngừng hiện ra.

Ánh hào quang trên huân chương của Thần càng chói lọi hơn.

“Xoẹt!”

Một cột sáng phóng lên cao, chiếu sáng toàn bộ trung tâm tầng mười ba.

Lấy Tô Mộ làm trung tâm, một cái xoáy nước vô hình xuất hiện.

Huân chương của Thần tham lam cướp đoạt những lực pháp tắc kia, năng lượng mạnh mẽ đã sắp tràn ra bên ngoài rồi.

“Có thể thành công!”

Tô Mộ nhìn chăm chăm mảnh nhỏ huân chương của Thần, từ từ cảm ứng được năng lượng có thể sánh ngang với huân chương hoàn chỉnh.

Hắn vội vàng mở ra thanh kỹ năng.

Sau khi chọn trúng kỹ năng Đôi Mắt Chân Thật, trong đầu hắn chỉ còn lại một ý nghĩ.

“Dung hợp!”

‘Có dung hợp huân chương của Thần và Đôi Mắt Chân Thật hay không?’

Lúc này, một nhắc nhở bắn ra ngoài.

Không giống với khi sử dụng huân chương hoàn chỉnh, lời nhắc nhở nói đó là dung hợp.

“Có!”

Tô Mộ không chút do dự, quyết đoán đưa ra lựa chọn.

Một giây sau, kỹ năng Đôi Mắt Chân Thật cũng bắt đầu phát sinh biến hóa!

...

Trung tâm tầng thứ ba của Lăng mộ.

Một cánh cửa hoàng kim đột nhiên được dâng lên.

Ánh vàng chói mắt chiếu sáng bốn phía, mười một người liên tiếp

đi ra từ trong đó.

“Ma vật ở nơi này không hề biến mất sao?”

“Dựa theo lăng mộ pháp tắc, ma vật sẽ không sống lại trong một khoảng thời gian dài, tên kia không dọn dẹp ma vật nơi này sao?”

“Hay là hắn còn chưa tới được tầng thứ ba?”

Nhìn ma vật chỉ chít trong lăng mộ, không ít người lộ ra vẻ kinh ngạc.

Tô Mộ không phải là một pháp sư sao?

Một tên pháp sư làm thế nào để tránh khỏi những ma vật này mà đi tới tầng tiếp theo?

Hơn nữa sau khi tên kia xông vào lăng mộ, hắn thật sự nghe lời như vậy sao, một con ma vật cũng không giết?

“Với thực lực của hắn, thời gian dài như vậy, sao có thể chưa tới được tầng thứ ba được?”

Cánh cửa hoàng kim bắt đầu chìm xuống, nghị trưởng đi ra cuối cùng mở miệng nói.

Mặc dù hắn không tận mắt nhìn thấy Tô Mộ đánh vỡ tháp Sa Đọa như thế nào, nhưng từ thái độ của “Diệu Tinh” cũng không khó để suy đoán ra.

Thực lực của nhà thám hiểm kia chắc chắn đã đạt đến thập giai, hơn nữa còn có kỹ năng cấp Thần vô cùng mạnh mẽ!

Người như vậy, không thể nào không đánh lại cả những ma vật cấp thấp của tầng thứ ba này.

Chứ đừng nói là pháp sư còn có kỹ năng AOE mạnh nhất trong tất cả nghề nghiệp.

“Vậy tại sao ở đây lại như vậy? Chẳng lẽ là hắn nghe lời người? Các người không phải trở mặt rồi sao?” Một người không nhận được dò hỏi.

Nghị trưởng híp mắt, lâm vào trầm tư.

“Tên kia không phải là pháp sư bình thường!”

Một lát sau, hình như hắn nghĩ tới điều gì, cất giọng nói.

“Có ý gì?”

Mọi người hai mắt nhìn nhau.

Câu này nghe giống như một câu nói nhảm vậy.

Pháp sư bình thường có thể phá huỷ tháp Sa Đọa sao?

“Hắn từng học kỹ năng loại nghề nghiệp không phải pháp sư, cũng có thể nói, có lẽ hắn có thể học được kỹ năng của tất cả nghề nghiệp!”

Chương 618: Cướp đoạt lực pháp tắc. (2)

“Chỉ cần có được kỹ năng ẩn thân của thích khách, với cấp bậc của hắn, những ma vật cấp thấp này rất khó phát hiện được!”

Lời nói của nghị trưởng khiến cho mọi người mở to hai mắt nhìn.

“Hắn có thể học được kỹ năng của tất cả nghề nghiệp? Việc này không tuân theo lực pháp tắc, làm sao có thể như vậy được?”

“Nếu quả thật là như vậy, tên kia khó đối phó rồi!”

Đối phó một pháp sư so với đối phó một tên nghề nghiệp toàn chức, khó khăn ít nhất sẽ tăng lên gấp đôi.

Cho dù những người có sức chiến đấu cao nhất của Vương Đô, cũng khó tránh khỏi có phần rụt rè.

Nếu trận chiến này thật sự phải đánh tới thời khắc quyết định thắng thua, chắc chắn sẽ có người trong bọn họ phải đánh đổi mạng sống.

“Có gì mà phải sợ, đừng quên nơi này là chỗ nào!”

Hình như cảm nhận được sự sợ hãi của những người khác, nghị trưởng thốt ra một tiếng mắng mỏ giận dữ.

“Cho dù các người phải chết tại nơi này, với sức mạnh của vị đại nhân kia, cũng đủ để giúp các người sống lại!”

Những lời này làm cho sắc mặt mọi người hòa hoãn không ít.

“Ta lặp lại một lần nữa, lần này sẽ là một cuộc ác chiến, tất cả mọi người phải lấy ra trạng thái mạnh nhất của các người.”

“Những ma vật ở tầng dưới kia sẽ nghe theo mệnh lệnh của chúng ta, nhất định phải giết chết hẳn trước khi hẳn tới được tầng thứ mười lăm!”

Giọng nói của nghị trưởng vang lên lần nữa.

“Đã hiểu!”

“Cuộc chiến đấu này, chúng ta chắc chắn phải dốc hết sức ứng phó!”

Những người khác cũng thể hiện thái độ rất nhanh.

“Đi thôi!”

Dưới sự chỉ huy của nghị trưởng, mọi người nhanh chóng đi hướng về tầng tiếp theo.

Hiển nhiên bọn họ đối hết sức hiểu rõ địa hình nơi này, tiến lên với tốc độ rất nhanh.

Khi bọn họ đi qua bên cạnh những ma vật kia, chúng lại càng coi như mọi người không tồn tại.

Lăng mộ dưới lòng đất.

Cột sáng ngút trời tan biến rất nhanh.

Tô Mộ mở bằng kỹ năng ra, Đôi Mắt Chân Thật đã bị thay thế bởi một kỹ năng hoàn toàn mới.

‘Đôi Mắt Thần Thị (cấp Thần): Sau khi mở ra có thể nhìn thấu

pháp tắc, hiểu rõ vạn vật!’

“Không thể thăng cấp à?”

Điều khiến Tô Mộ kinh ngạc là phía sau kỹ năng này không có chữ thăng cấp nào cả.

“Đây là khiếm khuyết của việc không lên cấp bằng huân chương hoàn chỉnh sao?”

Không cách nào lên cấp, kỹ năng này cũng không cách nào đạt tới cấp Chân Thần.

Đây cũng coi như là điểm thiếu sót duy nhất.

“Thử hiệu quả một lần đi!”

Tô Mộ trực tiếp mở ra kỹ năng này.

Chỉ giây sau, thế giới trước mắt gần như trở nên trong suốt ngay lập tức.

Loại cảm giác này hơi khó hình dung, thật giống như mình nhìn thấu hết tất cả.

“Những pháp tắc kia đã không còn có thể ngăn cản được tầm mắt của ta!”

Nhìn cấu tạo của cả tầng lăng mộ trước mắt, khoe miệng Tô Mộ lộ ra nụ cười.

Lần này có thể dễ dàng hơn nhiều rồi!

‘Người là người đầu tiên đến tầng thứ mười bốn, đạt được 20 000 điểm tích lũy!’

Vừa bước vào tầng tiếp theo, gợi ý lập tức bật ra.

“Điểm tích lũy tăng gấp đôi so với tầng thứ mười ba?”

Số điểm tích lũy kịch xù khiến Tô Mộ nhìn đến ngơ ngác.

So ra, điểm tích lũy những tầng kia cho lúc trước quả thực chỉ là

trò trẻ con!”

“Đã có 80 000 điểm tích lũy, chờ tiến vào tầng thứ mười lăm, là có thể đổi kỹ năng kia trước rồi!”

Nhìn số điểm tích lũy của mình, Tô Mộ vẫn hơi kích động.

“Để ta xem BOSS ở đâu nào!”

Dưới Đồi Mắt Thần Thị, Tô Mộ bắt đầu quan sát toàn bộ tầng thứ mười bốn.

Mỗi một lối đi, mỗi một ngõ cụt chỗ này, hoàn toàn hiện ra trước tầm mắt hắn.

“Không chỉ có thể nhìn thấu đường đi, thậm chí còn có thể nhìn thấy yếu điểm của những ma vật kia?”

Dưới tầm mắt mình, Tô Mộ còn phát hiện một điểm được đánh dấu hiện ra trên người những ma vật kia.

“Trên người BOSS cũng có.”

Sự chú ý của hắn tập trung vào sinh vật to lớn ở trung tâm tầng mười bốn kia.

Đó là một con chó có ba cái đầu, cả người bị thịt thối bao phủ.

Một điểm yếu được đánh dấu rất rõ ràng ở bụng của nó.

“Lăng mộ dưới lòng đất, Chó Ba Đầu Địa Ngục, chẳng lẽ khu lăng mộ này dẫn tới luyện ngục?”

Tô Mộ không nhịn được chế nhạo một câu.

Tất cả ma vật trong lăng mộ này đều là hệ bất tử, thật “hay ho”.

Chỉ không biết chỗ này tổng cộng có bao nhiêu tầng, BOSS lớn cuối cùng ở cấp bậc nào.

“Trước hết nắm được kỹ năng cấp Thần đầu tiên trong tay rồi nói sau!”

“Chớp Nhoáng!”

Có được tầm nhìn của Thần, Tô Mộ quyết đoán Chớp Nhoáng một khoảng cách siêu dài.

Vị trí rơi xuống đất vô cùng chuẩn xác, trực tiếp đi tới trên đầu con Chó Ba Đầu Địa Ngục kia.

Quyền Trượng Pháp Thần trong tay chợt biến hình, trong nháy mắt biến thành một thanh kiếm lớn.

“Ném thử chiêu này đi!”

Tô Mộ giương cao kiếm lớn, chém mạnh vào đầu chó địa ngục.

Đỉnh đầu nó tức thì xuất hiện dấu hiệu choáng váng.

“Grừ!”

“Grừ!”

Hai cái đầu còn lại cùng phát ra tiếng gầm giận dữ.

Con BOSS này cũng giống như con BOSS ở tầng 13 lúc trước, đều là BOSS cấp Lãnh Chúa, nhưng con BOSS này cấp bậc cao hơn, đạt tới cấp 5 cửu giai.

Một con BOSS như vậy, đương nhiên là tồn tại có uy quyền nhất trong tầng này.

Theo tiếng gào thét mà nó thét ra, tất cả những ma vật nghe được âm thanh kia đều nhận được mệnh lệnh.

“Lớn tiếng hơn nào, gọi hết đàn em của người ra cho ta!”

Nhìn những ma vật đang chạy tới trung tâm lăng mộ tầng mười bốn, Tô Mộ cười hê hê.

Điều hắn muốn chính là hiệu quả này.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Chương 619: Chó Ba Đầu.

Về phần những ma vật khoảng cách quá xa, không nghe được tiếng kêu gọi, Tô Mộ trực tiếp sử dụng Lôi Quang xử lý.

“Grừ!”

Chó Ba Đầu liều mạng vịn vẹo thân thể, muốn hất Tô Mộ từ trên lưng xuống.

Nhưng bất kể nó quăng như thế nào, trên lưng nó giống như là bị một ngọn núi đè lên vậy.

Chó Ba Đầu nổi giận, đột nhiên bùng nổ ra một ngọn lửa dữ dội ở chỗ cổ.

Ngọn lửa này lan ra toàn thân nó với tốc độ cực kỳ nhanh, rất nhanh đã thiêu đốt tới người Tô Mộ.

-1!

Đứng trên ngọn lửa, đỉnh đầu Tô Mộ toát ra con số tổn thương.

Dưới phòng ngự cao và kháng tính kịch xù, cho dù là BOSS cấp Lãnh Chúa cửu giai cũng chỉ có thể tạo thành 1 điểm tổn thương cường chế đối với Tô Mộ.

“Grừ!”

Chó Ba Đầu lại gầm lên giận dữ, dường như đang nghi hoặc vì sao Tô Mộ không bị ngọn lửa của nó thiêu thành tro tàn.

“Thành thật một chút!”

Tô Mộ giơ thanh kiếm lớn trong tay lên, giáng xuống kỹ năng khống chế của chiến sĩ.

Lực lượng mạnh mẽ nhanh chóng phát huy hiệu quả.

Cả ba cái đầu của Chó Ba Đầu xuất hiện choáng váng, thân thể to lớn cũng sững sờ tại chỗ.

Tô Mộ cũng không vội giải quyết nó.

Tiếng rít gào của con BOSS này, có thể gọi càng nhiều ma vật đến trung tâm của lăng mộ, càng bớt đi phiền toái cho mình.

“Nơi này có không gian phát huy!”

Càng ngày càng nhiều ma vật đến, thanh kiếm lớn trong tay Tô Mộ biến trở về hình dáng pháp trượng.

“Thiên Hỏa Thiêu Thành!”

Lăng mộ không tính là lớn lắm, chật ních ma vật hệ bất tử.

Thiên Hỏa thành hình ở phía trên đỉnh đầu Tô Mộ, lập tức rơi xuống.

‘Người đánh chết Hủ Thi Tướng Lăng Mộ, thu được ba ngàn điểm kinh nghiệm!’”

‘Người đánh chết Tăng Ác Lăng Mộ, đạt được 2000 điểm kinh nghiệm!’

‘Người đánh chết Trùng Thi Lăng Mộ, thu được 1000 năm trăm điểm kinh nghiệm!’

...

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, đạt được 1 điểm trí lực!’

...

‘Chúc mừng người lên cấp, đạt được 1000 điểm thuộc tính, 2000 điểm điểm kỹ năng!’

Lăng mộ đông đúc tức thì trở nên trống rỗng.

Bất kể là ma vật bình thường hay là ma vật tinh anh, đều trực tiếp bị Tô Mộ giết chết ngay tức thì.

“Grừ!”

Tiếng gầm lớn vang lên.

Một đòn này mặc dù ảnh hưởng đến Chó Ba Đầu, nhưng khả năng kháng lửa của tên này rất cao, cũng không chết ngay dưới Thiên Hỏa.

Nó quay cuồng một vòng, muốn ép Tô Mộ trên lưng thành thịt xay.

Sau lưng Tô Mộ xuất hiện một đôi cánh bay lên bầu trời phòng mộ.

“Chưa ăn cơm à? Hết to hơn cho ta!”

Nhìn xuống Chó Ba Đầu, dường như Tô Mộ còn giống “ác quỷ” hơn cả nó.

“Đây đã là tầng thứ tám rồi, sao mà đến cả một con ma vật cũng không bị đánh chết vậy?”

“Những BOSS thủ quan kia đều để trang trí à?”

“Cho dù tên kia có thuật ẩn thân của thích khách, cũng không thể thông qua dễ dàng như vậy chứ?”

Tầng thứ tám của lăng mộ, mấy người không nén nổi thốt lên.

Xuất phát từ sự quen thuộc với địa hình, hơn nữa không có ma vật ngăn trở, tốc độ chạy của bọn họ rất nhanh.

Những người này đã chuẩn bị sẵn sàng để có thể va chạm với Tô Mộ bất cứ lúc nào.

Một khi gặp được, bọn họ sẽ không hề do dự mà phát động tấn công.

Nhưng bây giờ xem ra, tung tích của Tô Mộ khiến người ta khó mà tìm được.

“Chắc chắn là hắn ở ngay trước trước chúng ta thôi, như vậy cũng tốt!”

Nghị trưởng cau mày, tốc độ dưới chân nhanh hơn mấy phần.

“Ma vật tầng trên không giúp được chúng ta, chỉ có con ma vật cấp

Vương tăng mười lăm mới có thể giúp chúng ta một tay, chúng ta chỉ cần đuổi tới trước khi hắn chạy tới tầng thứ mười lăm là được.”

Mọi người nghe vậy, cũng không nói thêm gì.

Họ tăng tốc độ đi sát theo sau nghị trưởng.

Có mấy người thỉnh thoảng chú ý động tĩnh xung quanh lối đi, dường như lo lắng Tô Mộ ẩn núp ở trong đó.

...

Trên tầng 13 của lăng mộ.

‘Người đánh chết Chó Ba Đầu lăng mộ, thu được một trăm nghìn điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua thân thể bất diệt đạt được một điểm thể chất!’

...

Tô Mộ đứng bên cạnh thi thể to lớn của Chó Ba Đầu, vươn tay sờ về phía luồng ánh sáng mà nó bạo ra.

‘Người đạt được vòng cổ của Chó Ba Đầu!’

‘Người đạt được kỹ năng: Liệt Diễm HoànHoàn’

‘Người đạt được Vong Linh Bảo Châu!’

‘Người đạt được Da Nóng Chảy của Chó Ba Đầu!’

Sản phẩm của BOSS, tất nhiên là tinh phẩm.

Những trang bị gì đó, Tô Mộ đã không thèm để ý tới nữa.

Hắn nhìn về phía quyển sách kỹ năng kia.

‘Liệt Diễm Hoàn (Cấp SSS): Tiêu hao năm ngàn điểm mana, triệu hoán một vòng lửa xung quanh thân thể, thời gian kéo dài một phút, mỗi giây vòng lửa tạo thành sát thương bằng công kích ma pháp X500% đối với kẻ địch gần đó, kèm theo hiệu quả thiêu đốt,

cooldown mười phút’

“Cũng tạm được!”

Đây là một kỹ năng sát thương liên tục, phần trăm thêm vào chỉ có thể xem như bình thường.

“Kỹ năng hệ hỏa, cũng có thể học nha!”

May mà kỹ năng này có thể được hình thái Hoả Nhân tăng phúc, cũng có chút tác dụng.

Sau khi học được kỹ năng này, Tô Mộ nhìn về phía Vong Linh Bảo Châu kia.

Đây là một viên ngọc lớn như quả bóng đá, toàn thân có màu xám trắng.

‘Vong Linh Bảo Châu: ẩn chứa năng lượng mạnh mẽ hệ bất tử, có thể dùng để tăng trang bị vũ khí’

“Giữ lại!”

Quyền Trọng Pháp Thần còn chưa lên giai, tạm thời coi thứ này là một vật thay thế.

“Tích! Tích! Tích!”

Năm người máy quét “rác” đã được triệu hoán ra.

Đừng nói, thứ này thật đúng là dễ sử dụng, nhưng giá cả quá đắt.

Bằng không mình tạo ra một trăm con, vậy thật sự không cần lo chuyện nhặt đồ rồi.

Chương 620: Cuộc chạm trán giữa người sống lại với người chơi.

“Không biết tình hình bên vị nghị trưởng kia bây giờ sao rồi.”

“Hắn sẽ không xét nhà ta chứ?”

Người máy đang quét dọn, Tô Mộ bỗng chợt nhớ tới.

Mình chạy vào lảng mộ này, vị nghị trưởng kia nhất định sẽ tức đến nổ phổi.

Phái người đuổi theo chắc chắn sẽ không đuổi kịp mình, chỉ e tên này giở thủ đoạn với mình.

Tầng hầm của dinh thự Vương Đô đã hao phí không ít tâm huyết của mình mà!

“Nếu tên kia xét nhà ta, vậy ta sẽ chiếm nhà của hắn!”

...

Vương Đô thành.

Thời gian của sự kiện đã đi đến ngày thứ hai.

Lượng lớn người chơi bắt đầu tập trung ở cổng thành.

Đây đều là những người sống lại bị Tô Mộ giết một lần thậm chí vài lần trước đó.

“Tất cả mọi người nghe cho kỹ, đây là lần phản kích cuối cùng của chúng ta, nếu các người không muốn bị một thổ dân đè đầu đến không ngẩng lên được, vậy thì toàn lực ứng phó cùng với ta!”

Một người đàn ông có dáng dấp oai hùng hét ra tiếng gào lớn.

Lần này, bọn họ cũng coi như được ăn cả ngã về không rồi.

Tất cả những người sống lại trong Vương Đô thành đều tập trung hết ở đây.

Bọn họ buông bỏ định kiến với nhau, vứt bỏ quan hệ đối địch vốn có, chỉnh đốn lại một lần nữa.

Chuyện liên quan đến hàng chục ngàn người, vốn là một vấn đề vô cùng phiền toái.

Nhưng dưới sự điều động của các thành viên cốt lõi trong hội Thi Thần, tất cả chỉ mất một ngày.

“Giết vào lăng mộ, giết chết Tô Mộ, chúng ta nhất định phải làm cho hãn hiếu được, ai mới thực sự là chủ nhân nơi này!”

“Không có gì phải sợ, mặc dù hãn rất lợi hại, nhưng mấy chục nghìn người chúng ta tập hợp lực lượng, lại đi sợ hãn sao?”

Huy động trước cuộc chiến cực kỳ thành công, một đám người sống lại có thể gọi mạnh như thành đồng.

“Chỉ với những người sống lại như các người á? Đừng nghĩ tới việc gây rắc rối cho Tô Thần nữa!”

“Phải đó, ta đã thấy đám người các người gai mắt từ lâu, đừng ai nghĩ tới việc ra khỏi thành!”

Đúng lúc này, lại có một đám người menh mông chậm rãi đi tới cửa thành.

Âm thanh ồn ào vang lên không ngừng, không ít người chỉ vào mặt những người sống lại kia, lớn tiếng mắng mỏ.

Nếu Tô Mộ ở đây, chắc chắn có thể thấy không ít người quen.

Người dẫn đầu không phải là ai khác, chính là Long Phi.

Còn có hội trưởng của các công hội lớn với không ít nhân vật nổi tiếng trước đây.

Sau khi thông báo truy nã Tô Mộ xuất hiện, ngay lập tức Long Phi cũng đã tập kết nhân thủ.

“Chỉ bằng đám cá con các người ư?”

“Một đám thổ dân không biết trời cao đất dày, còn mưu tính đối địch với chúng ta? Thật sự cho rằng Tô Mộ kia có thể bảo vệ các người sao?”

“Ếch ngồi đáy giếng, nực cười vô cùng!”

Đa số những người sống lại trực tiếp cười nhạo khi nghe thấy những lời mắng chửi của những người kia.

Cho dù Long Phi mang đến nhiều người hơn nữa, cũng không lọt vào pháp nhãn của những người sống lại này.

Cường giả đỉnh cấp trong đám người chơi trong hiện thực thì sao?

Chẳng qua chỉ là đá kê chân cho những người thiên tuyển như bọn họ mà thôi!

“Vậy thì thử một lần đi, mặc dù chúng ta liều mạng dùng hết số lần sống lại, cũng sẽ không để cho các người rời đi!”

Long Phi biết rõ sự kiêu ngạo của những người sống lại này, thể hiện ra tư thái cực kỳ cứng rắn.

Rõ ràng những lời này rất có hiệu quả.

Trong hỗn chiến, tuy rằng người sống lại không sợ, nhưng chắc chắn sẽ xuất hiện không ít thương vong.

Từ đó, chẳng những làm xáo trộn bố cục của bọn họ, hơn nữa còn sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến sĩ khí.

Bầu không khí trở nên giương cung bạt kiếm.

Đúng lúc này, sắc mặt của người đàn ông oai hùng trầm xuống đi tới trước mặt Long Phi.

“Hôm nay trong các người ai dám ra tay, thì đó chính là tử địch của chúng ta, giết bằng chết thì thôi!”

“Đợi đến ngày sống lại, ta dám bảo đảm, không ai trong các người sống được!”

Câu nói này cực kỳ ngang ngược.

Không ít người chơi lộ ra vẻ sợ hãi trên gương mặt.

Sự tồn tại của người sống lại vốn dĩ khiến cho bọn họ không với tới được.

“Người đang hù dọa chúng ta à?”

Long Phi nhìn thẳng vào đôi mắt của người đàn ông oai hùng, không hề nhượng bộ chút nào.

“Ta cần thiết phải hù dọa một con kiến sao?”

Người đàn ông oai hùng khinh thường nở nụ cười.

“Vậy người còn ở đây nói những lời vô ích làm gì?”

Thái độ cuồng vọng của hắn khiến cho Văn Diệu ở bên cạnh giận đến không kiềm chế được.

Ngày sống lại còn chưa đến, tất cả liệu có giống như những người sống lại này nói hay không còn chưa biết được.

Nhưng mà bây giờ rõ ràng là những người sống lại này đã sợ.

“Ta cho tất cả các người một cơ hội.” Người đàn ông oai hùng không đếm xỉa Văn Diệu, chuyển hướng hét về phía trên chục nghìn người chơi: “Chỉ cần hôm nay không ngăn cản người của chúng ta, ngày sau có thể tránh khỏi cái chết.”

Hơn chục nghìn người chơi ngơ ngác nhìn nhau.

Những hội trưởng của đại công hội kia cũng lâm vào trầm tư.

Thời khắc lựa chọn đã đến.

Là thỏa hiệp với người sống lại? Hay là tiếp tục ủng hộ Tô Pháp Thần?

“Các vị, nếu có ai sợ vậy thì rời khỏi đi, ta sẽ không trách các người.”

Lúc này, giọng nói của Long Phi vang lên.

“Cho dù hôm nay chỉ có một mình ta, ta cũng phải liều mạng với những tên này!”

Sự dứt khoát kiên định kia khiến cho người ta xúc động!

“Chúng ta không sợ, chúng ta đứng về phía Tô Pháp Thần!”

“Cho dù chết ta cũng phải kéo theo mấy tên chịu tội thay!”

“Nói không sai, nếu không kéo được người chịu tội thay, ta cũng phải vật vại chiếc lông của các người!”

Chương 621: Không phụ sứ mệnh!

Chịu ảnh hưởng bởi bầu không khí này, từng người chơi lòng đầy căm phẫn, không sợ cái chết.

“Đây là do các người tự tìm đấy!”

Sắc mặt của người đàn ông oai hùng hoàn toàn trầm xuống, u ám đến cực độ.

“Mọi người nghe cho rõ đây, chỉ cần hôm nay đám người này ngăn cản chúng ta, sau khi trở về thế giới hiện thực, hễ nhìn thấy một tên thổ dân.”

“Giết không tha!”

Âm thanh của hắc lạnh như băng đến cực hạn.

Nhưng cho dù như vậy thì những người chơi cũng không nhượng bộ.

“Đừng! Đừng! Đừng!”

Đột nhiên, một trận âm thanh dồn dập vang lên.

Hơn trăm vệ binh chạy tới.

“Những nhà thám hiểm các người chẳng lẽ muốn tạo phản à?”

Diệu Tinh được các vệ binh vây quanh, khiển trách hàng chục nghìn nhà thám hiểm.

Bây giờ nàng là người tổng phụ trách trong Vương Đô thành, chịu trách nhiệm duy trì trị an của Vương Đô.

“Đại nhân, chúng ta chỉ là muốn nghe theo mệnh lệnh của Vương Đô, đi đến lăng mộ giết chết tên Tô Mộ kia, nhưng những tên này lại muốn ngăn cản chúng ta!”

Người đàn ông oai hùng nhìn thấy Diệu Tinh, ánh mắt sáng ngời, vội vàng mở miệng.

Có thể nhìn ra được thái độ NPC đối đãi với Tô Mộ từ việc ban bố lệnh truy nã.

“Có chuyện như vậy sao?”

Đúng như dự đoán, Diệu Tinh nhìn về phía Long Phi, đưa ra lời chất vấn.

“Đại nhân, chúng ta không hề có ý này.”

Không đợi Long Phi trả lời, Văn Diệu cướp lời mở miệng trước.

“Chẳng qua là chúng ta không hòa hợp với những tên này.”

“Vương Đô sẽ không nhúng tay vào ân oán giữa những nhà thám hiểm chúng ta chứ?”

Câu trả lời này hết sức khéo léo, lập tức ngăn chặn lời Diệu Tinh muốn nói.

“Ăn nói xằng bậy, những tên này chính là muốn đi giúp tên Tô Mộ kia!”

“Bọn họ và Tô Mộ chính là đồng bọn, Vương Đô nên nhốt toàn bộ bọn họ lại!”

Trong số người sống lại, những người đã trải nghiệm qua phần ăn bảy ngày xa hoa không nhìn được hô lên.

“Vu khống, các người mới là người nói năng xằng bậy!”

“Chính là tên kia, hôm qua còn cướp quái của ta, còn giết ta một lần, hôm nay ta phải giết chết người!”

Các người chơi cũng học theo Văn Diệu đưa ra những lời phản

kích.

Mấy chục nghìn người lập tức triển khai cuộc khẩu chiến trong Vương Đô thành.

...

Lăng mộ dưới lòng đất.

Sau khi người máy quét nhà quét dọn xong xuôi, Tô Mộ bước chân vào tầng thứ mười bốn.

‘Người là người đầu tiên tiến vào tầng thứ mười bốn, thu được 30 000 điểm tích lũy!’

“Đủ rồi!”

Giá trị điểm tích lũy ngay lập tức đạt đến 110 nghìn. Tô Mộ không nói lời nào, mở giao diện đổi ra.

Hắn kéo đến mục cuối cùng, trực tiếp đổi kỹ năng Lôi Điện Kỳ Lân kia.

‘Người đã học tập kỹ năng: Lôi Điện Kỳ Lân!’

“Quá dễ chịu!”

Một thân kỹ mới tới tay, gương mặt Tô Mộ tràn đầy nụ cười hưng phấn.

Hắn cũng không biết những người chơi trong Vương Đô thành lại ủng hộ mình như thế.

Nếu Tô Mộ có mặt ở hiện trường thì nhất định sẽ nói với Long Phi: “Tâm ý ta xin nhận, nhưng không cần thiết đâu!”

Cũng phải, chỉ dựa vào số lượng chục nghìn người sống lại kia, muốn đánh đến tầng thứ mười bốn của lăng mộ dưới đất này còn không biết phải tốn thời gian bao nhiêu ngày nữa!

“Tạm thời không phân phối điểm kỹ năng thăng cấp, cứ tiếp tục thêm như thế có cảm giác sắp đến hạn mức cao nhất thứ hai nữa

rồi!”

Diệt nhiều ma vật như thế, điểm thuộc tính cũng tăng lên không ít, Tô Mộ nhìn 2000 điểm kỹ năng chờ phân phối, không gấp gáp thêm nữa.

Chờ đến khi mình cảm nhận được sự uy hiếp thì sẽ xem tình hình để thêm điểm cũng không muộn.

“Xem thử ma vật của tầng này.”

Dưới mắt thần, tình hình của tầng mười bốn nhanh chóng thu hết vào tầm mắt của Tô Mộ.

“Vẫn là BOSS cấp Lãnh Chúa à? Không thể đến một BOSS cấp Vương sao?”

Sau khi nhìn thấy BOSS của trung tâm tầng mười bốn, Tô Mộ bĩu môi.

Chỉ với lượng máu của tên đó thì nếu hung mãnh đánh một phát Lôi Điện Kỳ Lân của mình cũng có thể tiễn nó đi rồi.

“Diệt trước thôi, phía sau chắc chắn có món chính!”

Tâm niệm vừa động, Tô Mộ giống như đối phó con BOSS Tam Đầu Khuyển kia, Chớp Nhoáng một cái, xuất hiện ở trung tâm của tầng mười bốn.

“A u!”

Kèm theo một tiếng gầm giận dữ của BOSS cũng chính là lời tuyên bố trận chiến này bắt đầu.

...

Thế giới vị diện kết nối với Hoa Đô.

Sau khi trải qua thế lực các bên đạt thành thái độ thống nhất, hành động của bọn họ cũng vô cùng có hiệu quả.

Trên một đỉnh núi cao vút, hơn mười người đứng ở bên cạnh của

một tế đàn.

“Mặc Đắc, lần này sẽ do người làm sứ giả, đến thế giới hiện thực đàm phán với tên cường đồ kia!”

Trên tế đàn có một người đang đứng, thoạt nhìn vô cùng trẻ tuổi.

“Mặc Đắc nhận lệnh!” Hắn hành lễ với người bên ngoài tế đàn.

“Đây là quyển sách mật truyền tống, có thể xé rách không gian, tiến hành phối hợp chặt chẽ với nơi này.”

“Đợi sau khi chúng ta bố trí xong, quyển sách mật sẽ cho người nhắc nhở, người chỉ cần mở ra quyển sách mật ở thế giới hiện thực thì có thể bố trí một lối đi kết nối với nơi này.”

Một lão già lấy một trục cuộn lớn cao khoảng một mét ra.

“Chuyến hành trình lần này, người không phải là đối thủ của tên kia, tất cả chỉ có thể dùng trí!”

Lão già dặn dò lần nữa.

Mặc Đắc gật đầu, âm thanh trầm có lực gấp gáp vang lên.

“Các vị lão tổ xin yên tâm, Mặc Đắc nhất định không phụ sứ mệnh!”

“Lôi Điện Kỳ Lân!”

Trung tâm tầng thứ mười lăm trong lăng mộ, tiếng sét đánh rung trời không ngừng vang lên.

“Xì!”

Vô số lôi điện hội tụ bên nhau, hình thành dáng vẽ của một con kỳ lân.

Đối mặt với luồng năng lượng kinh khủng này, cho dù là những sinh vật bất tử đó cũng cảm thấy kiêng kỵ.

Chương 622: Diệt Tinh uy hiếp.

Kỳ lân đột nhiên lao về phía con BOSS đó.

Hơn mười triệu sát thương lập tức xuất hiện.

“Bùm!”

Thân thể to lớn của BOSS ngã xuống mặt đất, thông báo cũng liên tục xuất hiện trước mắt Tô Mộ.

‘Người đã giết chết Thi Văn Cẩm Hận, nhận được 500 000 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt, nhận được 1 điểm thể chất!’

...

‘Chúc mừng người đã lên cấp, nhận được 1000 điểm thuộc tính, 2000 điểm kỹ năng!’

Giải quyết BOSS cộng thêm kinh nghiệm của quái nhỏ, cấp bậc hiện giờ của Tô Mộ đã lên tới cấp 4 cửa giai.

Mấy chục nghìn quái nhỏ trong hai tầng này cũng làm kỹ năng bị động kích hoạt không ít lần.

Hắn mở giao diện ra.

Người chơi: Tô Mộ.

Cấp bậc: Cấp 4 cửa giai (253000/16000000)

HP: 29588000

MP: 3359600

Công kích vật lý cận chiến: 66720

Công kích ma pháp: 328531

Phòng ngự vật lý: 2958800

Phòng ngự ma pháp: 3859600

Bạo kích ma pháp: 60%

Sát thương bạo kích ma pháp: 280%

Ma pháp xuyên thấu: 80%

Bạo kích vật lý: 5%

Khả năng kháng các hệ: 150%

Khả năng kháng băng: 300%

Miễn giảm tổn thương vật lý: 100%

Sức mạnh 16680, thể chất 16588 (+8000), nhanh nhẹn 16816, tinh thần 16596 (+17000), trí lực 22222 (+12000)

Thuộc tính được cộng thêm khi giết quái cực kỳ khả quan, đây là còn chưa tính đến 3000 điểm thuộc tính chưa phân phối khi lên cấp.

Tô Mộ cũng không vội vàng cộng vào.

Dựa theo tình hình hiện giờ, dù là thuộc tính phòng ngự hay là thuộc tính công kích của mình đều có thể nói là đứng đầu.

“Nhưng điểm công kích vật lý lại hơi thấp!”

So với những điểm khác, tuy kỹ năng hệ vật lý cộng thêm cao nhưng cơ sở của mình lại quá thấp.

“Quên mất cả việc này!”

Đến nay, ý vào chủ công là kỹ năng hệ ma pháp, đúng là Tô Mộ đã bỏ qua chuyện này.

Bây giờ, trong tay hắn nắm giữ hai kỹ năng hệ vật lý cấp Thần, cũng nên nghĩ cách tăng công kích vật lý cơ sở lên một ít rồi.

‘Người nhận được kỹ năng: Tăng Ác Chi Hận!’

‘Người nhận được kiếm Căm Hận!’

‘Người nhận được đầu lâu Cầm Hận!’

‘Người nhận được Vong Linh Bảo Châu!’

Nhật vàng sáng BOSS rơi xuống, trong tay Tô Mộ xuất hiện bốn thứ.

Sau khi nhìn thấy kỹ năng, hắn lập tức mở to hai mắt.

‘Tăng Ác Chi Hận (cấp SSS): Sát thương hệ vật lý người tạo thành tăng lên 50%, vật lý xuyên thấu tăng lên 50%, bạo kích vật lý + 10%.’

Vừa nói mình không có kỹ năng hệ vật lý thì lập tức rơi ra một cái.

“Vẫn chưa đủ, còn phải có kỹ năng tăng công kích vật lý cận chiến với biên độ lớn mới được.”

Tô Mộ lập tức học kỹ năng, nhưng hắn vẫn cảm thấy chưa đủ.

“Cộc! Cộc! Cộc!”

Người máy quét “rác” phát ra âm thanh vui sướng, bắt đầu dọn dẹp chiến trường.

Vật phẩm những ma vật tinh anh cứu giai rơi ra cực kỳ phong phú, lỡ như may mắn, rơi ra một kỹ năng bị động loại cận chiến cũng không phải không có khả năng.

...

Vương Đô thành.

“Đám thổ dân các người ở trong trò chơi chính là lãng phí tài nguyên!”

“Đám người sống lại các người mới là lãng phí tài nguyên, các người vốn không nên tồn tại!”

“Người mắng thêm câu nữa thử xem, có tin ta sẽ làm người chết rất thảm không?”

“Chắc, ai mà không biết đe dọa chứ? Có giỏi thì người giết ta luôn

đi!”

Trận chiến mằng chửi của người sống lại và người chơi vẫn đang tiếp diễn.

Hai bên người tới ta đi, liên tục tranh cãi.

Diệu Tinh bị kẹt ở bên trong, về mặt càng thêm tối lại.

“Đủ rồi!”

Người cầm quyền mới của Vương Đô tức giận quát to.

Sau tiếng quát của nàng, vệ binh chia làm hai đội giơ vũ khí trong tay về phía trận doanh người chơi và người sống lại.

Không khí lập tức trở nên yên lặng.

Thân ở trong Vương Đô thành, cho dù người sống lại và người chơi mất lý trí như thế nào cũng không thể bỏ qua những NPC này.

“Các người đi tới lăng mộ trước, ta sẽ cản lại đám người này!”

Diệu Tinh nhìn về phía rất nhiều người sống lại ngoài cửa.

Vừa rồi, nàng đã nghe được nguyên nhân hai bên xảy ra trận tranh cãi.

Tuy không biết vì sao nhiều nhà thám hiểm lại đứng về phía Tô Mộ như vậy, nhưng chức trách của nàng là dẫn đường càng nhiều nhà thám hiểm đối phó Tô Mộ.

“Đã hiểu!”

Người đàn ông oai hùng khẽ gật đầu rồi xoay người chỉ huy người sống lại bắt đầu rời khỏi đây.

Có NPC chống lưng, người sống lại đặc ý nhìn về phía trận doanh người chơi, còn không quên tỏ vẻ khiêu khích.

“Long đội trưởng, chúng ta không thể để bọn họ đi được!”

“Theo ta, cùng lắm thì trở mặt với đám NPC này, chúng ta nhiều

người như vậy, còn sợ mấy tên vệ binh này chắc?”

Rất nhiều người chơi nói với Long Phi.

Chuyện giết chết NPC có thể nhìn thấy rất nhiều trong các loại game online, các người chơi cũng đã quen với điều này.

“Các người muốn tạo phản à?”

Diệu Tinh nghe những lời đại nghịch bất đạo của bọn họ, khuôn mặt lập tức trở nên âm trầm.

“Trong Vương Đô thành có mấy chục nghìn vệ binh, các người phải suy nghĩ rõ ràng.”

“Rời khỏi Vương Đô, các người sẽ hoàn toàn không còn chỗ dung thân!”

Lời cảnh cáo này làm tất cả người chơi rơi vào im lặng.

Một khi phản Vương Đô, đầu tiên không nói tới có thành công hay không, nhưng chắc chắn bọn họ sẽ mất rất nhiều thứ.

Không có chỗ ở cố định, không thể mua sắm vật tư sinh tồn và tiếp viện, không thể nhận nhiệm vụ cùng với mất đi cơ hội chuyển chức.

Tất cả những chuyện này đều là chuyện các người chơi không thể chấp nhận.

“Vị đại nhân này, chúng ta cũng muốn đi tới lăng mộ làm nhiệm vụ, chuyện này được đúng không?”

Trong khi tất cả mọi người im lặng thì Văn Diệu lại mở miệng.

Các người chơi nghe vậy, ánh mắt lập tức sáng lên.

Trong Vương Đô thành, bọn họ không thể ra tay với NPC và đám người sống lại đó, nhưng ra khỏi Vương Đô là được đúng không?

Chương 623: Thật may mắn.

“Chúng ta muốn tới lăng mộ làm nhiệm vụ!”

“Nghe nói phần thưởng vô cùng phong phú, có thể nhận nhiệm vụ ở chỗ người đứng không?”

“Có phải xử lý tên Tô Mộ kia là nhận được kỹ năng cấp Thần đứng không?”

Không ít người chơi sôi nổi mở miệng, đáng vẻ nóng lòng muốn thử.

Diệu Tinh xụ mặt im lặng không nói gì.

Đương nhiên nàng sẽ không tin chuyện ma quỷ của nhóm người Văn Diệu.

Nhưng hiển nhiên là nàng không thể ngăn cản hơn mười nghìn nhà thám hiểm này.

Trật tự của thành hạn chế nhà thám hiểm, nhưng cũng hạn chế NPC như bọn họ.

Trừ khi nhà thám hiểm vi phạm luật pháp trong Vương Đô thành, nếu không, nàng không có quyền chế tài.

Hưởng ứng lời kêu gọi “giết” Tô Mộ, hành động này không phải hành động trái pháp luật.

“Các anh em, chúng ta đi!”

Long Phi cũng chú ý tới vẻ mặt của Diệu Tinh, hấn hô to một tiếng.

“Đi, tới lăng mộ làm nhiệm vụ thôi!”

“Ta muốn trang bị cực phẩm, ai cũng đừng cản ta!”

“Đại nhân, làm phiền nhường đường chút!”

Hơn mười nghìn người vây quanh, một trăm vệ binh của Diệu Tinh căn bản không thể cản lại.

“Nếu ai gây chuyện ở bên ngoài thì người đó chính là tội phạm bị

truy nã tiếp theo của Vương Đô!”

Diệu Tinh chỉ có thể cảnh cáo.

“Các anh em, có chuyện gì chờ tới lãng mộ rồi nói!”

Văn Diệu cũng hô to một tiếng.

Ý nghĩa của lời này chính là: Trước khi vào lãng mộ, đám NPC này không làm gì được chúng ta, sau khi vào lãng mộ, ai còn quan tâm tới đám NPC này nữa!

“Ta hiểu rồi anh Văn Diệu!”

“Yên tâm đi, chúng ta đều hiểu!”

“Hi hi!”

Các người chơi sôi nổi hưởng ứng.

Sau khi bọn họ bước vào trận truyền tống, tất cả mọi người đều được truyền tống tới ven tường lối vào lãng mộ.

Cùng lúc đó, những người sống lại đang trèo tường cũng xuất hiện trước mặt bọn họ.

“Sao đám ruồi bọ này lại đuổi theo rồi?”

“Bọn họ làm phản à?”

“Ta đã nhìn bọn chúng không vừa mắt từ lâu rồi, không nhịn được nữa!”

Nơi này là ngoài Vương Đô thành, người sống lại và người chơi gặp mặt, giống như sao Hỏa đâm vào địa cầu vậy.

“Đừng ra tay!”

Một vài người sống lại gây chuyện trước, người đàn ông oai hùng đứng trên tường thành vội vàng hét lên.

Xung quanh tường thành có một lượng lớn vệ binh trấn thủ, bên nào ra tay trước thì bên đó đuổi lý!

“Đại nhân cũng nhìn thấy đúng không, là bọn họ ra tay trước!”

“Đánh trả nhanh lên, đại nhân còn không nhìn thấy chắc?”

Văn Diệu và một đội viên nhân cơ hội hô to.

Hơn mười nghìn người chơi bắt đầu phản công số ít người sống lại, kết quả thế nào không cần nói cũng biết.

“Nhóm người các người muốn trở thành kẻ địch với thành Diệu Nhật ư?”

Diệu Tinh thấy thế, giận dữ không thể kìm nén.

Nhưng nàng chưa kịp gây khó dễ thì trên tường thành lại có một giọng nói vang lên.

“Diệu Tinh đại nhân, ta nhìn thấy là nhóm người kia ra tay trước, bọn họ chỉ đánh trả mà thôi!”

Người mở miệng không phải ai khác mà chính là Thần Lạc.

Diệu Tinh không thể nói gì thêm.

Tuy quyền chỉ huy cao nhất của Vương Đô đã nằm trong tay nàng, nhưng dựa vào địa vị của Thần Lạc trong Vương Đô thành, khó mà nói những vệ binh đó sẽ nghe ai.

“Vẫn là vị đại nhân này hiểu lý lẽ!”

“Nhanh chóng xử lý mấy người gây chuyện đó đi, bọn họ đều là tội nhân của thành Diệu Nhật!”

Có Thần Lạc chống lưng, Văn Diệu vội vàng chỉ huy mọi người.

Phàm là người sống lại vừa ra tay đều bị “đánh trả” đến chết.

“Xuống lăng mộ!”

Người đàn ông oai hùng đứng trên tường thành yên lặng nhìn cảnh tượng này, cố nén sự tức giận trong lòng.

Giờ phút này, người bọn họ cần phải đối phó chỉ có một.

Chỉ cần bọn họ kéo Tô Mộ xuống thần đàn, những người khác căn bản không đáng phải sợ hãi!

...

“Một quyển sách kỹ năng chiến sĩ? May mắn quá!”

Tầng thứ mười lăm trong lăng mộ.

Tô Mộ cầm một quyển sách kỹ năng trong tay.

Có lẽ là lời cầu nguyện của mình truyền tới tai nữ thần may mắn, đám ma vật này lại thật sự rơi ra kỹ năng chiến sĩ cực phẩm.

“Trái Tim Của Cuồng Chiến Sĩ (cấp SSS): Công kích vật lý tăng lên 300%, sát thương vật lý phải chịu tăng lên 30%’

Đây là một kỹ năng bị động cực kỳ mạnh, đối với nghề chiến sĩ, đây cũng là một kỹ năng như con dao hai lưỡi.

Nhưng với hắn thì kỹ năng này lợi nhiều hơn tệ.

“Học!”

Tô Mộ không chút do dự, quyết đoán học kỹ năng này.

Trên giao diện, công kích vật lý lập tức tăng lên hơn một trăm nghìn điểm.

“Cộng thêm kỹ năng cấp Thần, sát thương vật lý của ta có thể giết người chỉ trong một giây!”

Tô Mộ lộ ra nụ cười hưng phấn trên mặt.

Pháp sư không muốn cận chiến không phải là một pháp sư có ước mơ.

“Tầng này phải đi xuống như thế nào nhỉ?”

Sau khi sửa sang lại đồ, Tô Mộ bắt đầu quan sát vị trí BOSS ngã xuống.

BOSS Thi Văn Cầm Hận là một con BOSS cấp Lãnh Chúa, thực lực

mạnh mẽ.

Đây cũng là con BOSS lãnh chúa đầu tiên hắn gặp được trong lăng mộ ngầm này.

Nó có thể canh giữ ở vị trí tầng thứ mười lăm này đủ để chứng tỏ tầng thứ mười lăm là một ải khó.

Sự thật cũng đúng là như thế, cầu thang đi tới tầng tiếp theo đã bị một cánh cửa chặn lại.

“Đôi Mắt Thần Thị!”

Tô Mộ mở kỹ năng rồi nhìn về phía cánh cửa đó.

Đôi Mắt Thần Thị cực kỳ mạnh, nó xuyên thấu qua cánh cửa nhìn thấy cảnh tượng đằng sau.

“Bức tượng?”

Điều làm hắn ngạc nhiên là sau cánh cửa, tầng thứ mười sáu là một không gian rộng lớn.

Ở nơi đó, đâu đâu cũng là bức tượng hình người.

Tô Mộ cẩn thận quan sát một lúc, hắn phát hiện những bức tượng đó hẳn là tượng người.

Chương 624: Thật may mắn. (2)

“Giống như thành phố đáy biển à? Chỉ cần ta bước vào tầng thứ mười sáu là những bức tượng này sẽ sống lại?”

“Hay tầng mười sáu sẽ mở ra một nhiệm vụ giống như thí luyện?”

...

Tầng mười ba trong lăng mộ.

Nhóm người nghị trưởng không ngừng đuổi theo đến đây.

“Ma vật trong lối đi đều không thấy, có thể tên đó ở gần đây!”

Phát hiện ma vật trong lối đi biến mất, có người vội vàng hô to.

“Tốt quá, cuối cùng cũng đuổi theo hắc rồi!”

“Hắc ra tay giết chết ma vật, điều này chứng tỏ bắt đầu từ tầng này, những ma vật đó có thể nhìn thấu kỹ năng ẩn thân của hắc, giờ thì dễ dàng rồi!”

Hai người còn lại cũng lên tiếng.

Đối với bọn họ, thông tin này chắc chắn là một thông tin cực kỳ có lợi!

Tô Mộ cần phải rửa sạch ma vật, vậy thì chắc chắn sẽ bị ma vật quấy nhiễu tới tốc độ.

Còn có những phiền phức đám ma vật này tạo thành, cũng coi như là trợ lực của bọn họ.

“Nhanh chóng đuổi theo!”

Nghị trưởng ra lệnh, tốc độ đột nhiên tăng tới mức nhanh nhất.

Những nghề nghiệp hệ nhanh nhẹn khác cũng đi theo với tốc độ nhanh.

Đội ngũ này lập tức chia làm hai đội.

Những người tốc độ chậm cũng không nóng nảy.

Chờ đến khi nghị trưởng ngăn Tô Mộ lại, bọn họ đuổi theo cũng không mất bao nhiêu thời gian.

“Tên đó đã đi thông tầng thứ mười ba rồi!”

Sau khi đi tới trung tâm tầng thứ mười ba, tất cả mọi người nhíu mày lại.

Tốc độ di chuyển của bọn họ không thể nói là không nhanh, lại càng không đi đường vòng.

Nhưng dù vậy, bọn họ vẫn chưa đuổi kịp Tô Mộ.

“Chắc chắn hẳn đang ở tầng thứ mười bốn, nhanh lên!”

Nghị trưởng lại ra lệnh, không hề dừng lại.

Trong mắt hắn xuất hiện sát ý cực mạnh.

Trận chiến này đã đến lúc bất cứ lúc nào cũng có thể bùng nổ!

...

Lối vào lăng mộ.

Sau khi một nhóm người sống lại tiến vào, lối đi lập tức trở nên chật chội.

Không gian trong toàn bộ lăng mộ rất rộng, nhưng vị trí lối vào thật sự hơi hẹp.

Mọi người chen chúc bên trong, xếp thành một hàng dài.

“Chắc tên đó đã rửa sạch tầng trên của lăng mộ, đi thẳng vào là được!”

Không biết là ai hô một tiếng, người dẫn đầu tiến vào lối đi lập tức có hành động.

“Ở đây có quái!”

“Mẹ nó, có nhiều quái vậy à? Là đối mới ư?”

Rất nhiều ma vật nhanh chóng xuất hiện.

Những con ma vật này cũng không nói nhiều với người sống lại, lập tức bắt đầu tấn công.

“Đừng chen!”

“Quá chật, kỹ năng của ta cũng không sử dụng được.”

“Đằng sau lùi lại một chút đi, chừa chút không gian!”

Dưới hoàn cảnh chen chúc, người phía sau tre già măng mọc làm khổ những người phía trước.

Ngay cả người đàn ông oai hùng cũng không ngờ tới.

Dưới hoàn cảnh này, những người hần tập kết căn bản không có không gian để phát huy.

Những người sống lại cướp vào trước như mua dây buộc mình!

Còn về chuyện bọn họ muốn lùi lại à?

Vậy thì phải hỏi nhóm người Long Phi vào sau có đồng ý hay không!

...

“Cánh cửa này liên thông đến hai nơi.”

“Nói vậy là muốn mở ra cánh cửa này thì phải kích hoạt hai địa điểm này đúng không?”

Đứng trước cánh cửa đi đến tầng mười sáu, Tô Mộ dùng Đôi Mắt Thân Thị bắt đầu quan sát.

Cuối cùng, điểm mạnh của kỹ năng này cũng thể hiện ra.

“Ở đó!”

Tìm theo một sợi dây trong đó, Tô Mộ nhanh chóng tìm thấy địa điểm thứ nhất.

Hắn vừa suy nghĩ, thân thể đã xuất hiện trong một mộ thất hẻo lánh ở tầng thứ mười lăm.

Nơi này đặt một cái bệ làm bằng đá.

“Cần phải đặt thứ gì lên bên trên?”

“Sẽ là gì nhỉ?”

Tô Mộ nhìn vết lõm hình tròn trên bệ đá, đột nhiên nghĩ ra gì đó.

Hắn mở thanh vật phẩm rồi lấy viên Vong Linh Bảo Châu BOSS rơi ra.

Sau khi đặt lên bệ đá, một tia lân quang đột nhiên xuất hiện.

“Ầm ầm ầm!”

Ánh sáng hiện lên, bệ đá rung động rồi chậm rãi hạ xuống.

“Hoá ra là chìa khóa mở cửa, ta còn tưởng là vật phẩm ma pháp gì cơ!”

Tô Mộ không khỏi bĩu môi.

Ban đầu, khi hắn nhìn lướt qua toàn bộ tầng thứ mười lăm, không hề nhìn thấy bệ đá này.

Nói cách khác, sau khi hắn giết chết BOSS, nó mới xuất hiện.

Dưới Đồi Mắt Thần Thị, Tô Mộ tiếp tục quan sát toàn bộ tầng thứ mười lăm.

Nhưng không phát hiện ra mộ thất thứ hai.

“Ở bên trên à?”

Tô Mộ vừa suy nghĩ, hắn đã đi tới lối vào tầng thứ mười lăm.

BOSS tầng thứ mười bốn cũng rơi ra một viên Vong Linh Bảo Châu, điều này chứng tỏ tầng thứ mười bốn cũng có một cái mộ thất.

“Tìm thấy rồi!”

Tìm kiếm một lúc, Tô Mộ tìm thấy vị trí mộ thất ở một góc hẻo lánh trong tầng mười bốn.

Hắn vừa suy nghĩ đã lập tức Chớp Nhoáng tới vị trí đó.

“Ầm ầm ầm!”

Đặt một viên Vong Linh Bảo Châu lên bên trên, bệ đá nhanh chóng hạ xuống.

“Đó là?”

Ngay khi Tô Mộ chuẩn bị đi vào tầng thứ mười lăm, trong Đôi Mắt Thần Thị đột nhiên xuất hiện mấy điểm đỏ.

Điểm đỏ là hình người, dựa vào dấu hiệu sinh mệnh phát ra từ trên đó, tuyệt đối là tồn tại đủ để so sánh với con Thi Văn Cầm Hận kia.

“Nhóm người này xuất hiện từ khi nào?”

Tô Mộ lộ ra vẻ ngạc nhiên trên mặt.

Bọn họ xuống dưới từ tầng thứ mười ba.

Nhưng lúc trước mình chưa từng phát hiện ra cường giả có cấp bậc này!

“Bọn họ là ai?”

“Chẳng lẽ là lão tổ người sống lại tới từ Hoa Đô? Biết trong trò chơi mở sự kiện nên tới để húp canh à?”

Tô Mộ nhíu chặt mày sử dụng Đôi Mắt Thần Thị yên lặng quan sát những người này.

Thực lực của bọn họ gần bằng với những lão tổ người sống lại lúc trước mình từng gặp, thậm chí có mấy người còn mạnh hơn.

Đúng là có thể giống như phỏng đoán của mình.

Chương 625: Gặp mặt.

“Tổng cộng có năm người, năm Lôi Điện Kỳ Lân hẳn là có thể lập tức hạ gục bọn họ.”

“Nhưng chắc chắn đám người này còn có con át chủ bài, nếu chiến đấu chính diện, ta sẽ hơi bất lợi!”

Nếu đối phương đã tìm tới cửa, tất nhiên Tô Mộ sẽ phải tiếp đón bọn họ rồi.

Trong mộ thất chặt hẹp, tuy Thiên Hỏa Thiêu Thành không phát huy được toàn bộ uy lực, nhưng Lôi Điện Kỳ Lân lại không như vậy.

Không ai có thể né được tốc độ kinh khủng của Lôi Điện Kỳ Lân, dù là lão tổ người sống lại.

Đây cũng không phải là kỹ năng có hiệu lực kéo dài như Hổ Đen Hấp Dẫn.

Chỉ cần bị Lôi Điện Kỳ Lân đánh trúng, ít thì cũng phải sử dụng một kỹ năng bảo mệnh!

“Không đúng, sao người kia nhìn có vẻ hơi quen nhỉ?”

Ngay khi Tô Mộ định ra tay thì người dẫn đầu làm hắn cảm thấy quen thuộc.

“Nghị trưởng?”

Lại quan sát một lúc, Tô Mộ mở to hai mắt.

Tuy ngoại hình trở nên trẻ hơn, nhưng khí thế trên người đối phương lại giống nhau!

Hắn có thể chắc chắn rằng, người đàn ông mặc áo giáp hoàng kim kia chắc chắn là nghị trưởng không cho mình bước vào lăng mộ.

Tô Mộ chần chờ.

Lúc trước hắn thật sự không nhận ra vị nghị trưởng này lại mạnh như vậy!

Nhưng vì sao hắn lại dẫn theo những cường giả này vào lăng mộ?

Chẳng lẽ là vì tóm mình ra ngoài à?

Thật sự cần phải làm như vậy à?

Từ trước đến nay, Tô Mộ chưa từng cảm thấy mình là kẻ địch của những NPC trong Vương Đô thành.

Nguyên nhân hắn không giết chết ma vật trên tầng trên, có một bộ

phận cũng là vì nể mặt Thần Lạc.

Nhưng khi vị nghị trưởng Vương Đô này tới, dường như mọi chuyện đều trở nên khác đi.

“Bởi vì ta chống đối hần, vậy nên hần muốn dồn ta vào chỗ chết sao?”

Nhìn nhóm người nghị trưởng không ngừng tìm kiếm trong mộ thất, Tô Mộ chửi thầm một câu.

Nếu bắt đầu trận chiến này, vậy thì hần sẽ không còn đường lui nữa.

“Giặc tới thì đánh, nước lên nâng nèn, nếu đã tìm tới cửa thì chẳng cần quan tâm hần là ai!”

Đôi mắt hần hiện lên sát ý lạnh lẽo, xưa nay Tô Mộ đều không phải là người lo trước lo sau.

“Bọn họ còn chưa phát hiện ra ta, quyền ra tay trước nằm trong tay ta!”

Dưới Đôi Mắt Thần Thị, Tô Mộ chú ý chặt chẽ hướng đi của nhóm người nghị trưởng.

Bọn họ chạy tới lối vào tầng tiếp theo, ven đường sẽ chia ra tìm kiếm một vài lối đi và mộ thất.

Hành động này cũng làm hần có cơ hội giết từng người!

“Vậy lựa chọn một người may mắn đi!”

Tô Mộ theo dõi một cung tiễn thủ trong tầm mắt.

Người này đang nhanh chóng tiến lên trong một ngã rẽ, tất cả mộ thất gần đây, hần đều sẽ nhìn vài lần.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ vừa suy nghĩ, lập tức xuất hiện ở trước ngã rẽ tiếp theo.

“Ảnh Động!”

Dưới ánh ảnh, ẩn núp không thấy tung tích.

Trong hoàn cảnh như vậy, ưu thế Tô Mộ nắm giữ có thể nói là rất lớn.

“Cộc! Cộc!”

Tiếng bước chân dồn dập gần trong gang tấc.

“Đánh Choáng!”

Cung tiễn thủ vừa lộ đầu ra, Quyền Trọng Pháp Thần trên tay Tô Mộ biến thành một cây gậy gỗ thô.

Một đòn đánh này lập tức làm đầu cung tiễn thủ xuất hiện đánh dấu choáng váng.

Sau khi công kích cận chiến được tăng lên với biên độ lớn, một đòn này càng tạo thành mấy trăm nghìn sát thương.

Đương nhiên, NPC cấp bậc này, lượng HP ít nhất cũng bắt đầu từ mấy triệu trở lên.

“Lôi Điện Kỳ Lân!”

Tô Mộ không hề mề, trong lối rẽ lập tức xuất hiện hồ quang mạnh mẽ.

“Xì!”

“Cạch!”

Hồ quang mãnh liệt nhanh chóng biến thành hình kỳ lân.

Con mãnh thú này lập tức lao về phía cung tiễn thủ, toàn bộ lối đi đều bị lực lôi điện bao vây.

-41166092!

Thân ở trung tâm lôi điện, đỉnh đầu cung tiễn thủ bay lên một con số sát thương hẳn tuyệt đối không thể chịu đựng được.

Tô Mộ đứng gần đó yên lặng nhìn chăm chăm vào đối phương.

Cung tiễn thủ nhanh chóng ngã xuống mặt đất.

Điều kỳ lạ là trước mắt Tô Mộ cũng không xuất hiện thông báo đã giết chết.

“Nếu là lúc trước, cho dù là giết NPC cũng sẽ xuất hiện thông báo.”

“Hơn nữa nơi đây còn là ngoài tường, người này không thể không rơi đồ!”

Ánh mắt Tô Mộ trầm xuống.

Thi thể trên mặt đất hẳn là thể thân, chắc chắn tên cung tiễn thủ kia vẫn chưa chết!

Quả nhiên, mộ thất cách đó không xa xuất hiện một bóng người.

Hiển nhiên đối phương cực kỳ sợ hãi, dùng tốc độ nhanh nhất chạy ra mộ thất, muốn tập trung với những người khác.

“Còn muốn chạy à?”

Dưới Đồi Mắt Thần Thị, vị trí của mọi người đều bị hắc nắm giữ, Tô Mộ không hề cảm thấy nóng nảy.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Trong lối đi nhỏ hẹp, một tia sét đột nhiên xuất hiện.

Khác với Lôi Điện Kỳ Lân thanh thế to lớn, tia sét chỉ chọt loé rơi xuống, căn bản không để cho cung tiễn thủ một chút thời gian để phản ứng.

-14977509!

Lại một con số khoa trương bay lên từ trên đầu hắc, cũng làm thân thể đang chạy như điên của hắc không khống chế được mà ngã xuống mặt đất.

“Vậy mà lại bạo kích!”

Ngay cả Tô Mộ cũng không ngờ tới.

Dưới thuộc tính ma pháp xuyên thấu ketch xù của mình, khả năng kháng của đối phương hầu như bằng không.

Cho dù chỉ là một kỹ năng nhỏ như Phích Lịch Lôi Quang, dưới 280% sát thương bạo kích ma pháp và 120% sát thương cuối cùng, sát thương tạo thành cũng cực kỳ khả quan.

‘Người đã giết chết thành viên nghị viện Vương Đô!’

“Thông báo cũng xuất hiện rồi, chắc thật sự đã chết!”

Tô Mộ Chớp Nhoáng đến bên cạnh thi thể cung tiễn thủ rồi dùng chân đá một cái.

Không hổ là sức chiến đấu đứng đầu trong Vương Đô thành, vậy mà có thể làm mình sử dụng hai kỹ năng.

“Xem xem rơi ra cái gì!”

Chương 626: Mạnh đấy, có thể chịu đựng hai kỹ năng của ta.

Tô Mộ vươn tay chạm vào vàng sáng trên mặt đất.

‘Người nhận được thất lưng trữ đồ!’

Tới tay là một chiếc thất lưng trữ đồ, sau khi mở ra, bên trong là một vùng sáng chói.

“Giàu đến chảy mỡ!”

Đôi mắt Tô Mộ phát sáng, tấm tắc bảo lạ.

Còn nhiều hơn cả khi mình giết ma vật nhặt đồng vàng với đồ ma vật rơi ra nhiều.

“Cho mời người may mắn tiếp theo!”

Cả tầng còn lại bốn người, Tô Mộ nhìn bọn họ giống như đang nhìn bốn con dê béo.

Đặc biệt là nghị trường, con dê béo nhất kia.

Giải quyết bọn họ, chắc mình có thể mở khoá một thành tựu.

Phú khả địch quốc!

...

Trận chiến ở chỗ sâu trong lăng mộ vừa mới bắt đầu.

Tầng trên lăng mộ lại đã đánh túi bụi từ lâu.

“Đừng đẩy ta!”

“Lùi lại một chút, để người có thực lực mạnh lên trên.”

“Không phải chúng ta không nhường, là đám thổ dân phía sau, tất cả bọn chúng đều chen vào.”

“Má, giết bọn chúng đi!”

“Không giết được!”

Những người vào lăng mộ đầu tiên ý vào thực lực mạnh, còn có thể ứng phó những ma vật bình thường kia.

Nhưng các người chơi theo sát phía sau thì không.

Lối đi nhỏ hẹp đúng lúc làm bọn họ có cơ hội ra tay với người sống lại.

Hai bên đều không có đường lui, đây là một trận chiến không ai nhường ai.

Các người chơi người trước ngã xuống, người sau tiến lên, căn bản không đặt cơ hội sống lại vào trong mắt.

Một người ngã xuống lập tức có người tiến lên.

Trong địa hình như vậy, người sống lại cũng không có ưu thế.

Số lượng người của hai bên nhanh chóng giảm mạnh.

Mà lúc này mới chỉ là lối vào tầng thứ nhất của lăng mộ.

Chờ đến khi người của hai bên đều hết, người còn sót lại căn bản không đánh được đến tầng thứ hai của lăng mộ.

Hiển nhiên tình huống này đã quấy nhiễu đến kế hoạch của hội Thí Thần.

Đã nói đây là lần hành động cuối cùng, nếu không thành công, hội Thí Thần sẽ lập tức giải tán.

Nhưng bọn họ “buhăny đánh cược”, căn bản ngay cả bóng dáng của Tô Mộ cũng không nhìn thấy!

Sao bọn họ có thể cam tâm?

Tình huống xảy ra trên tầng một là điều Tô Mộ và nghị trưởng đều không ngờ tới.

Điều Tô Mộ không ngờ là uy vọng của hắn trong cảm nhận của người chơi lại cao như vậy

Điều nghị trưởng không ngờ là tính toán của hắn từ lúc ban đầu đã tính hụt.

Chỉ cần có nhóm người Long Phi ở đây, người sống lại muốn tiến vào lăng mộ, vậy phải ước lượng xem bọn họ còn dư lại mấy cái mạng.

Không ít người trong số họ đều bị Tô Mộ giết rất nhiều lần, số lần sống lại như trứng chọi đá.

Một khi tử vong trong game, cũng có nghĩa là thật sự tử vong.

Những người sống lại nay cần phải để lại cho mình một đường lui.

Cho dù người của hội Thí Thần có không cam lòng như thế nào đi nữa, cũng chỉ có thể cố nuốt xuống cục tức này.

“Đám thổ dân này khinh người quá đáng, bị bắt rời khỏi trò chơi, tất cả mọi người trở về thế giới hiện thực tập hợp cho ta!”

“Ta đã nói rồi, chỉ cần đám thổ dân đó dám gây chuyện, ta sẽ làm bọn chúng biết cái gì gọi là độc ác!”

Mấy người dẫn đầu tức giận tận trời, đặc biệt là người đàn ông oai hùng.

Kế hoạch hai ngày nay hẳn lập ra, giờ phút này đều trở thành bọt nước.

Cho dù hẳn vất óc tìm mưu kế như thế nào đi nữa, kết quả cũng chỉ là một trò cười.

Nếu cơn tức này không thể phát trên người Tô Mộ, vậy thì chỉ có thể rơi trên người những người khác!

Đúng lúc này, trên kênh chat xuất hiện một vài tin.

“Mọi người, mấy ngày nay, tốt nhất là các người nên ở trong trò chơi, phải cẩn thận đám người sống lại tức muốn học máu đó!”

“Các người chơi các thành phố phải đoàn kết, ôm đoàn sưởi ấm, không thể cúi đầu với những người sống lại đó!”

“Tất cả người sống lại nghe đây, chúng ta sẽ không thỏa hiệp, món nợ này hôm nay, sau này chúng ta sẽ thanh toán!”

Mấy tin nhắn này một cái nối tiếp một cái, liên tục không ngừng hiện lên.

Hiển nhiên nhóm người Long Phi cũng đoán được người sống lại sẽ tiến hành trả thù, nên đã có kế sách ứng đối từ trước.

Người chơi có thể tồn tại tới giai đoạn này phần lớn đều có thực lực nhất định.

Tiết kiệm đồng vàng một chút, liên tục ở trong trò chơi mấy ngày cũng không có vấn đề gì.

Những người sống lại đó cũng không thể chờ đợi như vậy.

...

“Vạn Tượng Ảnh Sát!”

Chỗ sâu trong lăng mộ.

Tô Mộ lập tức biến thành vô số phân thân, cầm dao găm biến từ Quyền Trượng Pháp Thần, dùng tư thế sét đánh tấn công một NPC.

“Má!”

Đối phương đang tìm kiếm trong một mộ thất, nhìn thấy đột nhiên có nhiều bóng dáng xuất hiện như vậy lập tức khiếp sợ.

Muốn né tránh đã không kịp nữa rồi.

Hơn nữa, đối mặt với vô số ảo ảnh này, hẳn vốn không có cơ hội né tránh.

Dao găm đâm thẳng vào giữa lưng NPC.

Nơi đây là thế giới trò chơi, dưới sự cộng thêm siêu cao của kỹ năng cấp Thần, sát thương của một đòn này cũng đạt tới chục triệu!

Vị NPC thích khách này nằm mơ cũng không nghĩ tới hẳn bị một pháp sư Backstab!

“Người!”

‘Người đã giết chết thành viên nghị viện Vương Đô!’

Hắn còn muốn nói điều gì đó, nhưng cơ thể lại không khống chế được ngã xuống mặt đất.

“Ặc, ngay cả kỹ năng bảo mệnh cũng không có à?”

Nhìn thấy thông báo trước mắt, Tô Mộ bĩu môi.

Đều là thành viên nghị viện, sao cái tên này là cùi bắp thế chứ?

Mình còn chưa kịp sử dụng kỹ năng hệ ma pháp nữa!

“Chẳng những cùi mà còn nghèo nữa!”

Tô Mộ nhặt thắt lưng trữ đồ NPC này rơi xuống rồi mở ra, sau đó không nhận được mắng.

Trong đây ngoài một ít dược phẩm và chất độc thì đồng vàng cũng ít đến đáng thương.

“Tiếp tục!”

Chương 627: Lỡ như có hiểu nhầm?

Dưới Đôi Mắt Thần Thị, Tô Mộ nhìn về phía mục tiêu tiếp theo.

Nghị trưởng là người có lực chiến mạnh nhất, mình sẽ để hẳn lại cuối cùng.

Nhưng khi Tô Mộ chuẩn bị ra tay thì trong Đôi Mắt Thần Thị xuất hiện một đội người khác.

“Còn có người nữa à?”

Tô Mộ lập tức ngơ ngác.

Giống như những người nghị trưởng dẫn theo, trên người những thành viên nghị viện Vương Đô này đều phát ra một hơi thở cao quý.

Điều khác biệt là đội người này chạy chậm hơn.

“Đây chính là pháp sư cao quý trong Vương Đô thành mà!”

So với những thích khách đó thì hai mắt Tô Mộ lại sáng bừng khi nhìn thấy những pháp sư mặc pháp bào hoa lệ này.

“Ra tay với các người trước!”

Tô Mộ mặc kệ đám người của nghị trưởng, quyết định chính diện chiến đấu với nhóm pháp sư nghị viện.

Có khả năng miễn dịch ma pháp và phòng ngự kích xù, nhóm người đó tuyệt đối không làm được gì mình.

“Chớp Nhoáng!”

Chỉ trong chớp mắt, Tô Mộ đã đi tới lối đi những người đó sắp bước vào.

...

Nghị trưởng đi ở đằng trước đã sắp tìm thấy trung tâm của tầng này.

“Hình như không đúng lắm!”

Phía trước không có một con ma vật, một cảm giác bất an đột nhiên xuất hiện trong lòng hắn.

Hắn trầm mặt quay về theo đường cũ.

“Các người đừng tìm nữa, tới đây tập hợp trước!”

Nghị trưởng vừa chạy vừa hô to.

“Cộc! Cộc!”

Chỉ một lúc sau, hai tiếng bước chân liên tục truyền đến.

“Đã xảy ra chuyện!”

Nhìn thấy hai người xuất hiện trước mặt, nghị trưởng nhíu mày lại.

Tuy còn chưa xác định, nhưng trực giác nói cho hắn biết, chỉ sợ hai người kia đã bị Tô Mộ giết chết.

“Nhanh lên!”

Nghị trưởng phun ra một chữ, chạy như bay trở về đường cũ.

Khuôn mặt của hai người còn lại cũng tối lại, không hề nghi ngờ mệnh lệnh của nghị trưởng

...

“Tăng tốc, cần phải đảm bảo có thể chi viện kịp thời!”

Lối vào, giọng nói của một người phụ nữ vang lên.

Sáu người cùng chạy nhanh.

Nhưng so với những nghề nghiệp nhanh nhẹn kia, bọn họ hoàn toàn có thể dùng tốc độ rùa bò để hình dung.

Phía trước nhanh chóng xuất hiện một lối đi.

Sáu người không nghĩ ngợi, không chút đề phòng.

“Rào rào!”

Ngay khi bọn họ vừa bước vào, phía sau đột nhiên xuất hiện một bức tường lửa.

Dưới ánh lửa chiếu rọi, xung quanh cũng sáng hơn rất nhiều.

“Là người!”

Người phụ nữ đi phía trước dừng lại, nhìn chằm chằm người đứng trong lối đi với ánh mắt âm trầm.

Những người khác cũng như lâm đại địch.

“Không phải các người đang tìm ta à?”

Tô Mộ không vội vàng ra tay, chỉ mỉm cười đặt câu hỏi.

Vừa rồi, hai người kia ngay cả cơ hội nói một câu cũng không có đã bị hấn xử lý.

Không chừng còn có “hiếu nhâm” gì đó.

Không chừng nghị trưởng và những người này căn bản không phải tới tìm mình.

Có lẽ bọn họ chỉ muốn dùng lực lượng của mình để giết chết ma vật trong lăng mộ.

Đương nhiên, sự thật là những người này tới đây vì mình.

Tô Mộ cũng rất muốn biết nguyên nhân là gì!

“Người đã làm gì những người khác rồi?”

Rõ ràng lời nói có Tô Mộ có phần dọa người, vẻ mặt của người phụ nữ khó coi, hỏi lại một câu.

Đám người nghị trưởng đã đi tới trước mặt bọn họ, kết quả Tô Mộ lại ngăn cản ở nơi này.

“Đúng là xông về phía ta à!”

Nghe thấy câu hỏi này, Tô Mộ nở một nụ cười.

Xem ra ở đây không tồn tại hiểu lầm gì.

“Ta hơi tò mò, đám người các người đuổi đến nơi này để giết ta rốt cuộc là vì cái gì?” Tô Mộ cũng hỏi ngược lại.

“Đây không phải là chuyện người cần phải biết!”

Âm thanh của người phụ nữ trầm thấp.

Gương mặt của nàng vô cùng xinh đẹp, trên người lại càng tỏa ra một luồng khí tức cao quý.

“Dù thế nào ta cũng xem như là một Vương Tước của Vương Đô nhỉ? Các người đối xử với ta như thế à?”

Tô Mộ bày ra một dáng vẻ phẫn nộ.

“Vương Tước? Ha ha!”

Người phụ nữ khinh thường bật cười.

Ánh lửa chiếu rọi mảnh huân chương Vương Tước treo trên pháp trượng của Tô Mộ, Diệu Nhật trên bề mặt dường như có một loại châm chọc nói không nên lời.

Cái này giống như một người chơi tận tâm tận lực làm nhiệm vụ, cuối cùng lại bị NPC bán đi vậy.

Quan trọng là NPC này còn muốn cười nhạo người!

“Giết hẳn đi!”

Âm thanh lạnh như băng của người phụ nữ vang lên.

Một giây sau, các pháp sư cao quý của Vương Đô này cùng bắt đầu niệm chú.

Bọn họ không hổ danh là pháp sư hùng mạnh nhất trong Vương Đô thành, thời gian niệm chú vô cùng ngắn.

Trong chớp mắt, mấy luồng công kích ma pháp tản ra ánh sáng mạnh bay về phía Tô Mộ.

Cùng là pháp sư, thoát nhìn những NPC này hình như rất có lòng tin.

-1!

-1!

-1!

Nhưng mà một cảnh tượng khiến bọn họ sợ hãi đã xuất hiện.

Cho dù không phải là một đòn mạnh nhất thì những đòn công kích này cũng không đến nỗi rơi vào tình cảnh không phá được phòng ngự!

“Các người thật là nóng vội!”

Tô Mộ lộ ra nụ cười đùa cợt.

Tổn thương này hoàn toàn nằm trong dự đoán của mình!

“Tiến một tên lên đường trước!”

Đôi mắt hiện lên ánh chớp, cả người Tô Mộ tuôn ra vô số hồ quang.

“Xì xì!”

“Rẹt rẹt!”

Lôi quang nhanh chóng hội tụ, hình thành dáng vẻ của một con kỳ lân.

Năng lượng đáng sợ khiến cho một đám pháp sư Vương Đô run sợ trong lòng.

Nhà thám hiểm có thể san bằng tháp Sa Đọa quả nhiên không phải chỉ để trưng cho đẹp.

Không còn gì để nghi ngờ nữa, đây tuyệt đối là một kỹ năng cấp Thần!

“Đi đi!”

Tô Mộ vung tay lên.

Lôi Điện Kỳ Lân nhảy lên một cái, trong giây lát bổ về phía một pháp sư.

“Lá Chắn Thần Quang!”

Chính trong lúc này, trong lối đi đột nhiên hiện ra một đợt ánh sáng trắng chói mắt.

Một lá chắn ánh sáng khổng lồ xuất hiện, chắn phía trước của Lôi Điện Kỳ Lân.

“Ầm ầm!”

Chương 628: Ngũ Chỉ Sơn của Tô Mộ.

Dưới cú va chạm, động tĩnh kịch liệt không ngừng vọng lại trong lối đi hẹp dài.

Sắc mặt người phụ nữ tái nhợt, nhìn chăm chăm Tô Mộ.

Ánh trắng bao phủ xung quanh nàng còn chưa biến mất.

Trên hư ảnh của lá chắn ánh sáng kia xuất hiện một vết nứt có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

“Khá thú vị rồi đấy!”

Tô Mộ nhìn lá chắn ánh sáng kia, đưa ra lời khẳng định.

Sát thương từ Lôi Điện Kỳ Lân của mình nổ tung nhưng không có cách nào đánh vỡ lá chắn ánh sáng này bằng một đòn, kỹ năng này tuyệt đối cũng là kỹ năng cấp Thần!

“Giết người phụ nữ này, kỹ năng này sẽ tuôn ra chứ?”

Tô Mộ không thể chắc chắn.

Trước kia lúc mình đánh chết Chúa Tế Sa Đọa, đối phương cũng không tuôn ra kỹ năng cấp Thần nào cho mình.

Những NPC này nói là giống với những lão tổ kia, trên thực tế vẫn có chênh lệch nhất định.

Ít nhất nếu chi tiết hóa trong trò chơi thì thuộc tính của những lão tổ kia chắc chắn cao hơn những NPC này.

“Kỹ năng này của người chắc hẳn có thể dạy cho ta chứ?”

Tô Mộ nói với người phụ nữ.

Đối phương là NPC trong Vương Đô, truyền thụ kỹ năng ẩn giấu cho một người chơi, nghe qua rất hợp lý.

“Tên này đang trì hoãn thời gian, đừng cho hắn cơ hội cooldown kỹ năng!”

Người phụ nữ không thèm để ý, nói với pháp sư phía sau.

“Đến bước này, chỉ có lấy kỹ năng mạnh nhất ra mới có cơ hội đánh chết tên này!”

“Chỉ cần có thể đánh chết hắn ở nơi này, tất cả vong linh đều sẽ bị vị đại nhân kia thống trị, hắn không đi ra được đâu!”

“Liều mạng với người, cho dù chết ở đây chúng ta cũng sẽ không chết thật!”

Mấy người liên tiếp lên tiếng, dường như là đang tiếp sức cho nhau.

Năm luồng năng lượng ma pháp mạnh mẽ bắt đầu ngưng tụ.

Có lá chắn ánh sáng của người phụ nữ chặn phía trước, bọn họ cũng có được thời gian cho kỹ năng niệm chú.

“Các người cho rằng có thể có cơ hội à?”

Tô Mộ lắc đầu.

Sở dĩ cứng rắn với những pháp sư này, ngoại trừ việc mình sở hữu phòng ngự ma pháp và khả năng kháng khổng lồ, còn có một nguyên nhân khác.

“Lôi Điện Kỳ Lân!”

Trong ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người, trong lối đi lần nữa xuất hiện lôi quang.

Các pháp sư đưa mắt nhìn nhau, trong ánh mắt ngoại trừ sự kinh ngạc còn có sự hâm mộ.

Kỹ năng cấp Thần như thế vung tay là có, quả thật là khoa trương!

Tất cả mọi người đều đang thành thật cooldown, tên này thì giỏi rồi.

“Xì xì!”

Ngay lập tức lôi quang bao phủ lá chắn ánh sáng.

“Răng rắc!”

Lá chắn ánh sáng vốn đã xuất hiện vết nứt rõ ràng không có cách nào tiếp tục chống đỡ.

“Chớp Nhoáng!”

“Choáng cho ta!”

Trong khoảnh khắc lá chắn ánh sáng vỡ vụn, Tô Mộ lập tức dịch chuyển đến giữa đồng người.

Quyền trượng Pháp Thần trong tay biến thành một thanh kiếm lớn, hung hăng chém trên mặt đất.

Cơ chấn động mà lực lượng hùng mạnh mang đến lập tức quét đến tất cả mọi người, khổng chế hoàn hảo, cắt đứt màn thi phép của tất cả các pháp sư.

Đây chính là sự tự tin để cứng đối cứng của Tô Mộ.

So với việc đối phó với những tay chuyên chức cận chiến, chỉ cần những pháp sư này không có cách nào phóng thích ra đại kỹ năng có thời gian cooldown dài thì căn bản không phá vỡ được phòng ngự của mình.

“Mạn Thiên Phi Phủ!”

Quyền trượng Pháp Thần lần nữa nảy sinh biến hóa, biến thành một cây rìu ngắn.

Tô Mộ hoàn toàn không định nói đạo lý với những NPC này, lại là một kỹ năng cấp Thần được đánh ra.

Tất cả bọn họ đều rơi vào trạng thái choáng, một chút cơ hội phản ứng cũng không có.

Từng chiếc rìu bay bay ra, tổn thương của kỹ năng AOE hệ vật lý này trực tiếp lên đến mức tối đa trong lối đi nhỏ hẹp.

Đỉnh đầu của các pháp sư cao quý tuôn ra một con số tiếp một con số tổn thương kịch xù, liên tiếp ngã xuống.

Điều kỳ quái là trước mắt Tô Mộ không hề xuất hiện một dòng nhắc nhở đánh chết.

Thân là pháp sư da giong, bọn họ hiển nhiên đều có thủ đoạn bảo mệnh.

Tô Mộ không hề nóng vội.

Dưới Đôi Mắt Thần Thị, bất kể bọn họ có mấy cái mạng cũng không chạy thoát được ngũ chỉ sơn của mình!

“Những con chuột nhỏ, các ngươi còn có thể chạy đi đâu?”

Trong tầm mắt, những kẻ trốn chạy rất nhanh đã xuất hiện.

Trong lối đi mộ thất rắc rối phức tạp này, đường chạy của bọn họ gần như là giống nhau!

Trung tâm của huyết mộ!

“Tên già kia cũng kịp phản ứng rồi à!”

Không chỉ là bọn họ, Tô Mộ còn nhìn thấy đám người nghị trưởng đang chạy tới bên này.

Đối với tên này, mình vẫn có mấy phần kiêng kỵ.

“Còn muốn tụ họp?”

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Trong đôi mắt hiện lên ánh sáng của tia chớp, Tô Mộ liên tục sử dụng kỹ năng Lôi Quang.

Dưới sự hỗ trợ của Huyết Mạch Pháp Thần, tầm bắn của hắn sớm đã bao phủ toàn bộ mộ thất.

‘Người đã đánh chết thành viên nghị viện Vương Đô!’

‘Người đã đánh chết thành viên nghị viện Vương Đô!’

Mặc dù sát thương của Lôi Quang không cao bằng Lôi Điện Kỳ Lân, nhưng dưới sự công kích liên tục không ngừng thì những pháp sư kia căn bản không chống đỡ nổi.

‘Người đã đánh chết thành viên nghị viện Vương Đô!’

Chỉ có người phụ nữ mục sư kia chịu đựng lâu hơn một chút.

“Chớp Nhoáng!”

Tâm niệm vừa động, Tô Mộ đến nơi mà người phụ nữ ngã xuống.

“Mau tuôn kỹ năng ra cho ta!”

Tô Mộ đưa tay ra, sau khi chạm vào vầng sáng bên cạnh nàng, lòng tràn đầy mong đợi.

‘Người đã thu được thất lưng trũ đồ!’

‘Người đã thu được kỹ năng: Lá Chắn Thần Quang!’

“Tuôn ra rồi!”

Nhìn thấy nhắc nhở trước mắt, Tô Mộ mở to hai mắt nhìn.

Không ngờ người phụ nữ này rộng rãi y như những lão tổ kia!

Hay có thể nói kỹ năng cấp Thần gần như là chắc chắn tuôn ra nhỉ?

Chương 629: Bối cảnh của người?

‘Lá Chắn Thần Quang (cấp Thần): tiêu hao 50% lượng mana, chế tạo ra một lá chắn thần hộ mệnh, lá chắn thần liên tục duy trì, trước khi bị phá vỡ thì bất cứ công kích nào đều không thể tạo thành tổn thương cho người. Trị số Lá Chắn của lá chắn thần bằng trị số tinh thần $\times 1000$ + lượng mana tiêu hao $\times 50$, thời gian cooldown 1 giờ!’

“Mẹ kiếp, kỹ năng này cũng quá trâu rồi?”

Nhìn miêu tả của kỹ năng này, Tô Mộ không nhịn được hô lên.

Chẳng trách kỹ năng này có thể ngăn cản sát thương hai phát Lôi Điện Kỳ Lân của mình.

Trị số được thêm vào của Lá Chắn này quả thật không hợp thói thường.

Dựa vào trị số tinh thần và lượng mana hiện tại của mình để tính toán, trị số Lá Chắn khởi đầu trực tiếp đột phá một trăm triệu.

Căn cứ theo miêu tả của kỹ năng, trừ khi đối phương tạo thành tổn thương trên trăm triệu để đánh vỡ lá chắn, nếu không thì lá chắn này sẽ tiếp tục tồn tại.

“Cho dù là boss cấp Vương thập giai cũng rất khó phá vỡ trị số Lá Chắn trên trăm triệu này à?”

Tô Mộ không biết nên hình dung thế nào nữa.

Đổi lại là những người sống lại kia, muốn đánh vỡ lá chắn của mình ít nhất cần trên một trăm triệu người cùng công kích.

Trên một trăm triệu người cùng tụ lại một nơi sẽ là tình cảnh như thế nào?

“Quà lớn ghê!”

Phải nói khuyết điểm duy nhất của kỹ năng này đó chính là lượng

mana hao tổn quá cao.

Nhưng mà đối với Tô Mộ thì lượng mana hao tổn này thật đúng là không đáng là gì.

“Tùng tùng!”

Chính trong lúc này, một loạt tiếng bước chân dồn dập vang lên.

Dưới Đồi Mắt Thần Thị, đám người nghị trưởng chạy như điên đã đến gần đây.

“Lá Chấn Thần Quang!”

Tô Mộ không do dự, lập tức sử dụng kỹ năng mới vừa đạt được.

Một giây sau, trong lối đi tối đen xuất hiện một luồng ánh sáng mãnh liệt.

Một lá chắn ánh sáng khổng lồ xuất hiện, bao phủ bầu trời phía trên cơ thể của Tô Mộ.

Thanh mana lập tức trống đi một nửa, tốc độ hồi phục lại cực kỳ khiến người ta kinh ngạc.

“Đó là ánh sáng của Lá Chấn Thần Quang, không xong rồi!”

Một âm thanh quen thuộc vang lên.

Chỉ chốc lát, nghị trưởng cùng hai người khác đến lối đi này.

Dưới sự chiếu rọi của Lá Chấn Thần Quang, bọn họ nhìn thấy Tô Mộ, còn có những thi thể trên mặt đất kia một cách rõ ràng.

“Vẫn đến muộn rồi!”

Nghị trưởng nhìn chằm chằm Tô Mộ, ánh mắt vô cùng u ám.

“Người biến thành trẻ tuổi rồi à, làm thế nào mà được như thế?” Tô Mộ nghiêng ngả hỏi một câu hỏi không quan trọng.

“Người lại dám đánh chết thành viên nghị viện của Vương Đô, người to gan quá đấy!” âm thanh của nghị trưởng trầm thấp.

Trong tay hắn xuất hiện một thanh trường kiếm màu vàng kim, chỉ thẳng vào Tô Mộ.

“Ta đại diện cho toàn bộ Vương Đô tuyên chiến với ngươi!”

Tô Mộ đột nhiên nở nụ cười.

Từ biểu hiện của vị nghị trưởng này có thể thấy tất cả những điều này thật sự là có vẻ quá kỳ quái.

“Có một vấn đề ta thật sự muốn biết đáp án.”

Xuất phát từ tò mò, Tô Mộ dự định tán gẫu mấy câu với vị nghị trưởng này.

“Phá vỡ lá chắn trước!”

Rõ ràng nghị trưởng không có tâm tư tán gẫu.

Hắn ra lệnh một tiếng, dẫn đầu xông về phía Tô Mộ.

Trong nháy mắt, hắn nhảy một cái vượt qua lối đi mấy chục mét.

“Keng!”

Trường kiếm đồng thời bổ về phía Tô Mộ, Lá Chắn Thần Quang vang lên âm thanh lạnh lạnh.

Lá chắn ánh sáng này giống như là tán chuông vàng, bảo vệ chu toàn cho Tô Mộ.

“Không được rồi!”

Tô Mộ nhìn thoáng qua trị số Lá Chắn.

Giảm 1 điểm rồi!

Đòn công kích bình thường của nghị trưởng Vương độ này rõ ràng không phá vỡ được phòng ngự của mình.

Nghị trưởng hình như cũng phát hiện điểm này, hai mắt nhìn thẳng vào Tô Mộ, bên trong hàm chứa sát ý vô cùng.

“Phá vỡ cho ta!”

Hắn lần nữa giơ trường kiếm hoàng kim lên, thân kiếm nhanh chóng xuất hiện một dòng năng lượng xoắn ốc.

“Keng!”

Một đòn hung hăng đánh lên Lá Chắn Thần Quang.

Năng lượng xoắn ốc tựa như một mũi khoan, muốn đột phá hàng rào kiên cố kia.

Tô Mộ lại nhìn thoáng qua trị số Lá Chắn .

Mất hơn một triệu điểm rồi.

Sát thương này đã xem như là cực kỳ không tệ rồi.

Nhưng một đòn tấn công này chẳng qua chỉ mang hiệu quả xuyên thấu, không phải là một đòn mạnh nhất của nghị trưởng.

Người phụ nữ mục sư kia còn có kỹ năng cấp Thần, nghị trưởng chắc chắn cũng sẽ có!

“Ta nói này nghị trưởng đại nhân, người chỉ có chút bản lĩnh này thôi sao?”

Cách nhau một lá chắn, Tô Mộ phát ra tiếng chặc chặc với nghị trưởng.

Lúc trước thái độ bên ngoài của lão già này phải gọi là ngang ngược.

Làm giống như chỉ cần mình không thuận theo hắn thì sẽ có kết cục chết chắc vậy.

Bây giờ xem ra thì ngay cả Chúa Tể Sa Đọa cũng không bằng!

Tốt xấu gì tên kia còn tạo thành một chút tổn thương cho mình.

Người thì hay rồi, ngay cả lá chắn cũng không phá vỡ được.

“Tên đáng chết nhà người!”

Nghị trưởng nổi giận.

Kể từ khi hắn trở thành người có quyền thế lớn nhất thành Diệu Nhật, chưa từng có ai dám nói những lời như thế với hắn.

Tô Mộ là thân phận gì?

Chỉ là một nhà thám hiểm mà thôi.

“Không có phần thưởng mà ta bố thí cho người, người không là gì cả, người căn bản không có cách nào sở hữu sức mạnh ngày hôm nay!”

Hắn tức giận gầm thét vang dội cả lăng mộ.

Nghe thấy câu nói gào thét này, sắc mặt Tô Mộ trầm xuống.

Nghị trưởng này cũng tự đề cao mình quá đó chứ?

Người chơi làm nhiệm vụ, NPC cho phần thưởng, đây không phải là giao dịch bình đẳng à?

Hơn nữa, nghị trưởng này đã cho mình cái gì?

Không phải chỉ là mấy viên đá quý trong kho tàng của Vương Đô thôi sao, trong đó mảnh huân chương của Thần bị vỡ còn là do mình tự phát hiện.

Chương 630: Con mồi hay thợ săn.

Nếu tên này biết món đồ đó là huân chương của Thần, chắc chắn sẽ không để mình lấy đi.

Còn có kỹ năng kia và huân chương Vương Tước trên người không phải đều là do mình lập nhiều công lao mà giành được sao?

“Người đừng nhầm lẫn như vậy chứ!”

Tô Mộ cũng nổi giận, giọng nói cũng trở nên lạnh lùng hơn.

“Chỉ những món mà người cho không đáng là đồ tốt gì với ta cả!”

Ngăn cách bởi Lá Chắn Thần Quang, Tô Mộ không cho vị nghị trưởng này chút mặt mũi nào, nói xong lập tức dựng ngón giữa lên.

“Ta xxx, người cái đồ xxx”

Nghị trưởng hoàn toàn tan vỡ, không còn dáng vẻ cao quý kia nữa, rống lên như một người đàn bà chanh chua chửi đồng.

Tô Mộ không để ý đến những lời chửi bới đó.

Người mắng mình nhiều vô cùng, nếu mắng người có tác dụng, vậy thì mình sớm đã chết hàng nghìn hàng chục nghìn lần rồi.

“Nghị trưởng đại nhân gì chứ, đồ bỏ đi, mẹ kiếp rác rưởi thật!”

“Ngay cả lá chắn của ta cũng không đánh vỡ được, thật khiến người ta cười chết mất!”

Tô Mộ lộ ra một nụ cười đẹp mắt, tiếp tục đâm chọt vị nghị trưởng này.

“Người đợi đó cho ta, đánh vỡ lá chắn này thì nơi này sẽ là phần mộ của người!”

“Ta sẽ vây chặt linh hồn của người, khiến cho người mãi mãi không được siêu sinh!”

Nghị trưởng vừa gầm thét, vừa không ngừng công kích Lá Chắn Thần Quang.

Hắn sử dụng không ít kỹ năng, cộng thêm công kích của hai người còn lại, trị số Lá Chắn bị loại bỏ cuối cùng đạt đến mười triệu.

Nhưng trước mặt trị số Lá Chắn hơn trăm triệu kia, chút tổn thương này căn bản không đáng nhắc tới.

Cho dù không có Lá Chắn Thần Quang, Tô Mộ đứng đó cho nghị trưởng đánh, ba người này chẳng qua cũng chỉ đánh được mười triệu lượng HP.

Có tác dụng sao?

Rõ ràng không có tác dụng!

“Hai người các người đi trước đi!”

Tô Mộ cũng không gấp gáp tiến nghị trường lên đường, lựa chọn mục tiêu là hai người đứng phía sau của hắn.

“Lôi Điện Kỳ Lân!”

Trong lối đi lôi điện nổi lên bốn phía, tiếng sét đánh vang vọng không ngừng.

Lôi Điện Kỳ Lân thành hình, mạnh mẽ đánh về phía một người trong số đó.

‘Người đã đánh chết thành viên nghị viện Vương Đô’

So với sát thương không phá nổi phòng ngự của đối phương, một đòn này trực tiếp khiến hắn chết ngay lập tức.

Ngay cả Tô Mộ cũng nhìn đến ngẩn ngơ.

Thành công cũng dễ dàng quá nhỉ?

Xem ra không phải thành viên nghị viện nào của Vương Đô cũng đều có kỹ năng bảo toàn sinh mệnh!

“Người dừng tay lại cho ta!”

Cấp dưới bị Tô Mộ giết chết, rõ ràng nghị trường cũng nóng vội.

Hắn làm ra điệu bộ cao cao tại thượng, ý đồ dùng mệnh lệnh ngăn cản Tô Mộ.

“Stop!”

Tô Mộ bĩu môi, ánh mắt xác định người còn lại.

“Ta liều mạng với người đây!”

Người đó cảm nhận được áp lực cực lớn, vậy mà lại xông thẳng về phía của Tô Mộ.

Xung quanh cơ thể của hắn xuất hiện một luồng năng lượng khí lưu, giống như một cây dao nhọn đâm về phía của Tô Mộ.

“Keng!”

“Bùm bùm đùng đùng!”

‘Người đã đánh chết thành viên nghị viện Vương Đô!’

Đầu của người kia vừa đụng vào Lá Chắn Thần Quang, một giây sau đã bị một phát Lôi Điện Kỳ Lân lập tức tiến đi.

“Chỉ còn lại hai người chúng ta thôi!”

Tô Mộ lộ ra một nụ cười giống như ác ma với nghị trưởng.

Tình tiết vở kịch này thoát nhìn cũng đúng là như thế.

Nhà thám hiểm mạnh mẽ trưởng thành, quay đầu tiến hành tru sát NPC.

Nghị trưởng không nói nên lời.

Hắn dẫn đến mười thành viên nghị viện để đánh chết Tô Mộ ở trong lăng mộ này.

Nhưng mà kết quả lại cực kỳ nằm ngoài dự đoán của hắn.

Mười sức chiến đấu cao nhất của Vương Đô nằm bẹp trước mặt Tô Mộ giống như tờ giấy.

Cho dù hắn sử dụng kỹ năng mạnh nhất để phá vỡ Lá Chắn Thần Quang thì đã sao?

Trước khi kỹ năng đó cooldown, hắn lấy gì để tiêu diệt Tô Mộ?

Càng không cần nói Tô Mộ còn học được kỹ năng bảo toàn sinh mệnh của hắn.

“Người thật sự cảm thấy mình thắng rồi à?”

Nghị trưởng đột nhiên dừng tấn công.

Hắn lui về sau một bước, sự phẫn nộ trên gương mặt biến mất, thay vào đó là vẻ bình tĩnh cực độ.

“Người còn thủ đoạn gì nữa thì cứ sử dụng là được rồi!”

Tô Mộ nhún vai, cho vị nghị trưởng này đầy đủ thời gian để phát huy.

Cứ thế kết thúc trận chiến đấu thật sự là quá vô vị rồi.

Mình thật sự muốn xem thử lão gia này còn có thể sử dụng lá bài tẩy gì.

Đợi sau khi hắn sử dụng hết lá bài tẩy, mình muốn hỏi gì cũng dễ dàng hơn rất nhiều.

“Người không phải là muốn biết tại sao ta không để người tiến vào lăng mộ này sao?”

Nghị trưởng nở nụ cười.

Tô Mộ chau mày lại: “Bây giờ có thể nói cho ta biết rồi à?”

“Ha ha! Ha!”

Nghị trưởng phát ra tiếng cười lớn.

“Nói cho người biết cũng không sao.”

“Nơi này là lăng mộ của tổ tiên ta!”

“Hôm nay, nơi này cũng sẽ trở thành lăng mộ của người!”

Sau khi nghị trưởng nói dứt lời, pháp tắc trong lăng mộ này đột nhiên phòng mạnh vào cơ thể của hắn.

“Ặc!”

Tô Mộ nhìn thấy cảnh tượng này, có một loại cảm giác đã từng quen biết.

Lúc Chúa Tể Sa Đọa đối phó với mình cũng không phải là dùng một chiêu này sao?

“Các người còn muốn ngủ đến khi nào!”

Dưới trợ lực của lực pháp tắc, nghị trưởng thoát nhìn giống như là biến thành một người khác.

Âm thanh tràn đầy uy nghiêm của hắn vang lên.

Trong tiếng la hét này dường như xen lẫn loại lực pháp tắc nào đó.

Một giây sau, thi thể của những thành viên nghị viện nằm rải rác trong tầng này toàn bộ đều xảy ra biến hóa.

...

Thế giới hiện thực.

“Đi tìm những người chơi kia, nhất định phải khiến cho bọn họ biết thủ đoạn của chúng ta!”

“Không cần khách sáo, tùy các người chơi thế nào!”

Chương 631: Con mồi hay thợ săn. (2)

Những người sống lại rút khỏi trò chơi tràn ngập lòng phẫn nộ, bắt đầu lục tung tìm kiếm tại nơi bọn họ ở.

Ỡ vào thực lực hùng mạnh, bọn họ không kiêng nể gì.

Nhưng trong thành phố lớn như thế, muốn tìm những người chơi biết trước tin tức nhưng có ý che giấu thì không khác gì mò kim đáy bể.

“Chia nhau ra tìm, bọn họ cũng không làm gì được chúng ta!”

Không ít người sống lại bắt đầu chia nhau hành động.

Bọn họ không hề biết ở một số nơi, lượng lớn người chơi đã liên hiệp lại với nhau.

Mặc dù thực lực cá thể không bằng những người sống lại này, nhưng người chơi lại có ưu thế tuyệt đối về nhân số.

Chỉ cần những người sống lại kia lạc đàn, thân phận con mồi và thợ săn sẽ xảy ra sự đảo ngược!

Thành phố nào đó.

Trong một tòa cao ốc lớn.

“Vào đây xem thử!”

Ba người sống lại đã tìm đến nơi này.

Đây không phải là khu dân cư cao cấp, mà là khu nhà ở thương mại tổng hợp.

“Ầm!”

Ba người sống lại phá cửa bằng vũ lực, điều tra từng phòng một.

Tính ra họ khá cảnh giác, không chia ra hành động.

Rất nhanh, họ đi tới một căn phòng sau cùng ở tầng này.

Trước đó không thu hoạch được gì, điều này khiến họ buông lỏng cảnh giác.

“Ầm!”

Cửa bị phá tan, từ cửa trước nhìn về phía đại sảnh, bên trong không có một ai.

Ba người cùng đi vào.

Vài cánh cửa phòng ngủ đều đang đóng chặt.

Ba người chia ra đi đến bên cạnh một cánh cửa.

Ngay khi họ vừa chuyển động chốt cửa, trong đại sảnh đột nhiên xuất hiện vài bóng người.

Không chút do dự, những người đó giơ dao găm lên, đâm mạnh nhắm vào thắt lưng của ba người.

Cùng lúc đó, ba cửa phòng ngủ cũng được mở ra từ bên trong.

“Giết!”

Một từ vô cùng đơn giản nhưng lại chứa đựng phần nộ vô tận.

Ba người sống lại trúng kế, đã không còn đường rút lui.

Họ chỉ đành đánh cận chiến với người chơi trong không gian nhỏ hẹp này.

Đối thủ với lợi thế về số lượng khiến ba người sống lại lần lượt ngã xuống.

“Đổi chỗ tiếp tục!”

Sau khi nhanh chóng quét dọn chiến trường, một người mở lời.

Những người khác không dồng dài, từng người hành động nhanh nhẹn như sấm chớp.

Tình huống thế này đang xảy ra trên khắp các thành phố.

Các người chơi dùng hành động thực tế tuyên bố với những người sống lại kia.

Họ không phải cừu non ngồi chờ chết đâu!

...

Hoa Đô.

Một lối đi đột nhiên mở ra.

Mặc Đắc đi ra từ bên trong.

Lần đầu tới đến thế giới này, hẳn cực kỳ tò mò với tất cả mọi thứ.

“Không có ma vật? Không có con người à?”

Sau khi lục soát nơi đây, hẳn nhú mào.

Thành phố to lớn nhường này, ấy thế mà lại là một tòa thành trống!

“Tên đó sẽ ở đâu nhỉ?”

Mặc Đắc hơi hoang mang.

Khác với những lão tổ kia, thực lực của hắn trông chỉ ở lục giai hay thất giai thôi.

Mục đích ban đầu hắn đến thế giới hiện thực không phải để chiến đấu.

“Thời gian cấp bách, người kia chắc chắn còn ở trong thành, ta nhất định phải tìm ra hắn!”

“Nếu thật sự không tìm được, vậy chỉ có thể tìm người sống lại khác hỗ trợ thôi!”

Mặc Đắc nhìn về phía một khu vực, nhanh chóng tìm kiếm.

...

Lăng mộ dưới lòng đất.

Cô gái bên cạnh Tô Mộ bắt đầu chuyển động.

Ở nơi như vậy, cảnh này quả thực trông hơi quỷ dị.

Chẳng qua dưới Thần Thị, Tô Mộ thấy rõ dấu hiệu sinh mệnh đã bị mất trên cơ thể cô gái đang được hồi phục.

Không chỉ vậy, nơi khác ở tầng này cũng xuất hiện dấu hiệu sinh mệnh mới.

“Là thế à?”

Tô Mộ nhanh chóng phản ứng lại.

Sự hồi sinh của những người này hiển nhiên khó tránh khỏi liên quan tới nghị trường.

Nhưng tạp nham nhiều thế nào đi nữa thì có thể làm được gì chứ?

“Tới đây!”

Nghị trưởng không biết suy nghĩ của Tô Mộ, mắt sắc bén, hấn vung tay lên.

Giây sau, tất cả những thành viên nghị viện nằm rải rác trong lãng mộ đã đến bên cạnh hắn.

Mười một người đứng cùng nhau, quả là hùng hực khí thế.

Đương nhiên, những thành viên nghị viện này khác với vừa rồi.

Mặt của tất cả họ không còn miếng máu nào, trông giống những sinh vật bất tử được triệu hồi hơn.

“Giết hắn!”

Nghị trưởng ra lệnh.

Một đám thành viên nghị viện lập tức phát động tấn công.

Những pháp sư viễn trình bắt đầu reo hò, cung tiễn thủ cũng kéo dây cung.

Trong lối đi, một con đường hào quang sáng chói xuất hiện.

Nữ mục sư đã chết và sống lại lần nữa triệu hồi lá chắn Thần Quang.

Lá chắn ngăn trước tất cả mọi người, hình thành một bức bình phong.

“Sao vẫn là cái lối đánh này vậy?”

Tô Mộ không khỏi chửi bậy.

“Theo ta xông lên!”

Rõ là nghị trưởng không rõ ý trong câu nói của Tô Mộ.

Sau khi những pháp sư tung kỹ năng, hắn dẫn vài tên cận chiến phóng tới chỗ Tô Mộ.

Tốc độ của họ gần như đồng bộ với những kỹ năng đó.

Một khi những kỹ năng nọ phá vỡ lá chắn, nghị trưởng sẽ có thể tung ra một đòn kết liễu Tô Mộ!

“Phụt!”

“Cách cách!”

Tô Mộ không nhìn tất cả công kích, mà giơ pháp trượng trong tay lên.

Một Lô Điện Kỳ Lân nhanh chóng xuất hiện.

“Grừ!”

Mục tiêu của đòn này nhắm vào nghị trưởng!

Nghi vấn đã được giải đáp.

Nghị trưởng vừa nói đây là lăng mộ của tổ tiên hử.

Thảo nào nghị trưởng không cho mình xuống lăng mộ.

Hóa ra gã này cùng một bọn với ma vật trong lăng mộ!

Điểm này, trước đó mình thật sự có nghĩ đến.

Dù vẫn hơi không hiểu những những chuyện đó đều không quan trọng nữa.

“Người cho rằng đòn này có thể giết ta sao?”

Nghị trưởng nhìn Kỳ Lân bổ nhào tới trước mặt, hoàn toàn không định lùi bước.

Đương nhiên Tô Mộ hiểu rõ điều này.

Vị nghị trưởng này chính là một chiến sĩ mạnh mẽ, chắc chắn có thể chống đỡ được đòn này mà không chết.

Nhưng vậy thì sao?

Chương 632: Phá cho ta!

Đòn tấn công của hai bên đứng lúc kéo tới.

Lôi Điện Kỳ Lân tạo ra bạo kích.

-109105058!

Đỉnh đầu nghị trưởng bay ra con số sát thương hơn trăm triệu!

Đến cả hãn cũng giật mình bởi con số này!

May thay hãn đã phát động kỹ năng bị động Sinh Sôi Không Ngừng nên không chết dưới đòn đánh đó.

Ngay khi nghị trưởng định phản công nhưng lá chắn Thần Quang trên đầu Tô Mộ vẫn còn đó.

Dù mười thành viên nghị viện tung ra kỹ năng mạnh nhất cũng không thể phá vỡ lá chắn Thần Quang.

“Quá tưởng bở!”

Tô Mộ trực tiếp trào phúng.

Sát thương hệ vật lý cũng được, miễn nó đi kèm với một số thuộc tính xuyên thấu, ít nhất có thể đánh giảm vài số của lá chắn Thần Quang, nhưng những công kích ma pháp kia thì khác.

Dù cho ma pháp của Vương Đô sở hữu thuộc tính xuyên thấu nhất định, kháng tính khổng lồ của chúng có thể miễn giảm 8-90% sát thương.

Sau khi phòng ngự ma pháp hàng triệu giảm đi, so với Lôi Điện Kỳ Lân thì sát thương nó gây ra thật sự như phù thủy nhỏ gặp đại phù thủy vậy.

Sắc mặt nghị trưởng u ám khó tả.

Dưới sự bảo vệ của lá chắn Thần Quang, hãn hoàn toàn không tài nào tóm được Tô Mộ.

“Trợ lực cho ta!”

Tiếng gầm giận dữ vang lên.

Nữ mục sư vùng quyền trưởng trong tay, một luồng Thánh Quang rơi xuống người nghị trưởng.

“Phá cho ta!”

“Bát Phương Vô Cực Trảm!”

Ngay sau đó, nghị trưởng hóa thành tám người, trong nháy mắt xuất hiện ở tám hướng xung quanh Tô Mộ.

Cùng một lúc tám “nghị trưởng” lao về phía Tô Mộ.

“Keng!”

Tám thanh trường kiếm màu vàng kim giao hoà, và khi chúng va vào lá chắn Thần Quang, một vết nứt lập tức xuất hiện trên đó.

“Được đấy!”

Tô Mộ liếc nhìn trị số lá chắn còn lại của lá chắn Thần Quang.

Hơn một phần ba một chút.

Đòn này của nghị trưởng cực kỳ mạnh mẽ, tạo thành sát thương cực kỳ đáng kể.

Nếu không phải mình có 100% miễn giảm tổn thương vật lý, kỹ năng này đã có thể phá được lá chắn rồi.

“Không phá vỡ được sao?”

Thấy khe hở trên lá chắn Thần Quang, nghị trưởng trở mắt nhìn.

Đây chính là đòn mạnh nhất của hắn, còn được mục sư buff thêm nữa.

Đến cả đòn này cũng không thể phá vỡ tấm khiên, đáy lòng nghị trưởng đã bắt đầu hoảng loạn.

“Phá cho ta!”

Hắn lại hô to, một nguồn lực pháp tắc mạnh mẽ đột nhiên bùng nổ trên người.

“Răng rắc!”

Lại thêm một kiếm chém mạnh vào lá chắn Thần Quang, khe hở phía trên càng càng lúc càng lớn.

Tô Mộ nhìn nghị trưởng đang cố hết sức bình sinh, đột nhiên cảm thấy hơi buồn cười.

Nghị trưởng muốn xử lý mình, đúng là khó khăn quá đi!

Giờ pháp trượng, Tô Mộ dự định kết thúc vở hài kịch này.

Cổng lớn của tầng mười sáu đã mở ra, mình phải tiếp tục xuống dưới thăm dò nữa chứ!

“Lép lép!”

Vô số lôi quang xuất hiện trong đường hầm, che phủ thần quang đã ảm đạm.

“Người, tên này, sao có thể được!”

Lôi Điện Kỳ Lân lại thành hình, một mực nhìn gã nghị trưởng ngu dân kia.

Có người thực sự có thể sử dụng đại chiêu thành kỹ năng nhỏ sao?

Đây không phải nhà thám hiểm nữa rồi? Quả thực còn Boss hơn cả Boss!

Nghị trưởng dừng công kích, quay đầu bỏ chạy.

Hắn không đoái hoài đến chuyện phá vỡ lá chắn Thần Quang nữa.

Một khi bị con Kỳ Lân đánh trúng, hắn không chết cũng tàn phế thôi!

“Này, không phải muốn chơi chết ta sao? Sao lại chạy rồi?”

Tô Mộ đùa cợt hét về phía nghị trưởng.

Lôi Điện Kỳ Lân nhào thẳng tới.

Nghị trưởng thoát cái đã biến sắc, cắn chặt răng.

Ngay khi Kỳ Lân sắp trúng hấn, một bóng người đột nhiên che trước hấn.

‘Người giết thành viên nghị viện Vương Đô, thu được 2000000 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần thu được 1 điểm trí lực!’

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt thu được 1 điểm thể chất!’

...

Một giây sau, thông báo liên tiếp nhảy ra trước mắt Tô Mộ.

“Cái đám này sau khi sống lại sẽ biến thành ma vật nhỉ?”

Tô Mộ mau chóng phản ứng lại.

Những NPC trước đó còn là con người, không được tính nằm trong hàng ngũ ma vật.

Nhưng bây giờ sau khi được sống lại, bọn họ đã trở thành ma vật bất tử trong lăng mộ này.

“Giết sạch mấy tên này, ta sẽ có thể thăng một cấp rồi!”

Tô Mộ cười mừng rỡ.

Tiêu diệt ma vật ngoài việc cho kinh nghiệm ra, còn sẽ rút đồ phong phú nữa!

Những NPC này ít nhất tương đương với ma vật cao giai cấp Lãnh Chúa, bao gồm cả đồ rơi trước khi bọn nó chết, đây là tỉ lệ rơi đồ gấp đôi đấy!

Nghị trưởng không biết Tô Mộ đang nghĩ gì.

Sau khi cấp dưới chặn đòn, hấn thành công rút về sau lưng nữ mục sư.

Có lá chắn Thần Quang che chở, hấn thở phào một hơi.

“Rút!”

Ánh mắt lạnh như băng nhìn chăm chăm Tô Mộ, hấn hạ lệnh lùi lại.

Với sức mạnh mà nhà thám hiểm này thể hiện ra, hấn đã không còn nắm chắc nữa.

Những nếu có thể lui đến tầng tiếp theo, với sự trợ giúp của lũ ma vật, hấn có thể tạo ra vài cơ hội.

Đây là ưu thế địa lợi lớn nhất của nghị trưởng, và là ưu thế duy nhất hấn có thể lợi dụng.

Lá chắn Thần Quang cản trở Tô Mộ, những người khác cùng nghị trưởng sau lưng vội tháo chạy với tốc độ cao nhất.

“Vô dụng thôi!”

Tô Mộ thấy thế, hô lớn.

Vì làm đám nghị trưởng hoàn toàn tuyệt vọng, trong lối đi lại xuất hiện lôi quang mạnh mẽ.

“Người đứng là một tên quái vật!”

Nghị trưởng chửi ầm lên.

Theo tình hình hiện tại, kỹ năng của Tô Mộ hầu như không giới hạn trong việc sử dụng.

Kỳ Lân bùng nổ sát thương kia, dẫu cho hấn có thể cản lần một lần hai nhưng không thể cản lần ba lần bốn được đâu!

“Rừ!”

Kỳ Lân thét gào đâm mạnh vào lá chắn Thần Quang.

“Ầm!”

Chương 633: Sự sợ hãi của nghị trưởng

Lá chắn Thần Quang này kém vững chắc hơn nhiều so với cái trên đỉnh đầu Tô Mộ, ngay lập tức nó xuất hiện những khe nứt to, lung lay sắp đổ.

Về mặt nghị trưởng vô cùng sa sầm, hẩn căn răng nhìn cấp dưới bên cạnh.

“Cẩn hẩn cho ta!”

Hẩn ra lệnh cho những cái xác không hồn kia rồi một mình thoát khỏi đội ngũ.

Tô Mộ chứng kiến toàn bộ cảnh này, gương mặt vô cùng bình tĩnh.

Mình vốn định giữ lại nghị trưởng đến cuối.

Sẽ tốt hơn nếu tên này lập lại chiêu cũ, hồi sinh những nghị viên đã chết này lần hai.

Cứ vậy, mình có thể tăng thêm một cấp!

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Khóe miệng hẩn hơi nhướn lên, một tia chớp cấp tốc bổ về phía lá chắn Thần Quang của nữ mục sư.

“Răng rắc!”

Tấm khiên vỡ tan, đồng thời ngọn lửa hùng mạnh hiện lên trên người Tô Mộ.

Sau khi biến thân thành Hỏa Nhân, tất cả kỹ năng hệ hỏa đều được tăng thêm.

Dùng để diệt đám “đám tạp nham” này mới thực sự là thích hợp nhất.

“Viêm Trụ!”

Nắm tay thành quyền, Tô Mộ đâm thật mạnh xuống đất.

“Uỳnh!”

Trong tích tắc, một cột lửa phóng lên tận trời.

‘Người tiêu diệt thành viên nghị viện Vương Đô, thu được 2000000 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt thu được 1 điểm thể chất!’

...

Một đòn là chết ngay không thể nghi ngờ!

Tô Mộ nắm tay kia, lại bồi thêm một đòn.

‘Người tiêu diệt thành viên nghị viện Vương Đô, thu được 2000000 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Nhanh Nhẹn Như Thần thu được 1 điểm nhanh nhẹn!’

...

Thêm một ma vật bất tử đổ ập xuống.

Tô Mộ nhắc song quyền lên rồi cùng đánh ra.

Hai Viêm Trụ đồng thời xuất hiện, trúng hai thành viên nghị viện.

Tuy lũ này được “sống lại” nhưng chúng vẫn khó thoát khỏi kết cục tử vong!

‘Chúc mừng người thăng cấp! Thu được 1000 điểm thuộc tính, 2000 điểm kỹ năng!’

Không lâu sau, trên cơ thể Tô Mộ tỏa ra hào quang thăng cấp.

“Chạy chậm quá nha!”

Giải quyết “đám tạp nham” xong, hẩn sử dụng kỹ năng Đôi Mắt Thần Thị nhìn phía trước.

Nghị trưởng đang phi nước đại, chỉ còn cách lối vào tầng tiếp theo một quãng.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ giành trước một bước, dĩ dật đãi lao!

“Mong rằng có thể cản tên kia một lát, đợi đến tầng tiếp theo, hấp thu những lực lượng bất tử này, ta có thể lấy được sức mạnh dồi dào hơn!”

“Miễn là dung hợp với ma vật cấp Vương đó thì chắc chắn có thể đối phó với hắn!”

Nghị trưởng vừa chạy hùng hục vừa liên tục lăm bắm.

Như Chúa Tể Sa Đoạ hiển tế những pháp sư sa đoạ, hắn cũng có thể nuốt chửng đám ma vật bất tử.

Tuy làm vậy sẽ hao tổn pháp tắc bất tử ẩn chứa trong lăng mộ những đây đã là hi vọng cuối cùng của hắn rồi.

Tuy nhiên, vào lúc này có một người xuất hiện trong tầm mắt hắn.

“Người đứng là âm hồn bất tán!”

Thấy Tô Mộ đang đi xuống cầu thang ở đằng sau, nét mặt nghị trưởng có vẻ khó coi khôn tả.

“Sao? Muốn chơi chết ta à?”

Tô Mộ cười hì hì, giọng điệu phải nói là gọi đòn.

“Đến đây, người hồi sinh mấy tên cấp dưới của người đi, không chừng ta sẽ sợ đó nha!”

Nghị trưởng im lặng.

Hắn rất muốn làm vậy, nhưng không làm được.

Suy cho cùng hắn khác với Tô Mộ, kỹ năng mạnh đều có thời gian cooldown rất lâu.

“Người muốn giết chúng để thăng cấp?”

“Ta có thể giúp người, nhưng người phải chờ!”

Do dự một lát, nghị trưởng nói.

“Người tốt bụng vậy à?”

Tô Mộ lộ vẻ khôi hài.

Suy nghĩ của mình đã bị nghị trưởng phát giác, sao lão già này sẽ giúp mình luyện cấp cho được?

Đây đơn giản là kế hoãn binh thôi!

“Ta là tổng nghị trưởng nghị viện thành Diệu Nhật, người giết ta không có bất kỳ lợi ích nào, trái lại sẽ trở thành kẻ thù chung của cả tòa thành!”

“Miễn người có thể bỏ qua cho ta, ta sẽ cho người trở thành kẻ dưới một người trên vạn người của thành Diệu Nhật.”

“Kho tàng Vương Đô có thể mở ra vì người bất cứ lúc nào, và bất cứ thứ gì người thích ở Vương Đô thành đều có thể tùy ý sử dụng.”

Nghị trưởng lại lên tiếng, vì mạng sống, hẳn phải nhượng bộ rất nhiều.

Tô Mộ không vội trả lời.

Điều kiện này nghe quả thực vô cùng hấp dẫn.

“Có chuyện ta không rõ, nếu ở đây là lăng mộ tổ tiên của người, tại sao người phải mở nó ra để những người chơi đến tiêu diệt ma vật trong này vậy?” Tô Mộ hỏi.

“Chỉ cần những nhà thám hiểm chết trong lăng mộ, pháp tắc bất tử ở đây sẽ thức tỉnh càng nhanh!” Nghị trưởng rất phối hợp đáp.

“Có người bảo người làm thế à?”

Tô Mộ suy nghĩ một chốc, hiểu ra đôi chút.

Sau lưng nghị trưởng chắc chắn có người!

“Người nói không sai, vị đại nhân đó chính là tổ tiên của ta!”

“Chỉ cần có thể trợ giúp hần rời khỏi toà lăng mộ, hần sẽ cho người vô số phần thưởng!”

Nghị trưởng xuôi theo lời Tô Mộ.

“Chắc người chưa biết, tại chỗ sâu trong toà lăng mộ này có một kho tàng hoàng kim do một vị thần chân chính để lại!”

Lời hần nói làm mắt Tô Mộ sáng lên.

“Kho tàng hoàng kim?”

Đây chính là một tin nặng ký đấy!

“Vị đại nhân kia nắm giữ kho tàng hoàng kim, mọi thứ ta có đều do hần ban thưởng!”

“Nhà thám hiểm, chỉ cần người gia nhập cùng chúng ta, người có thể thu hoạch được trang bị mạnh hơn và kỹ năng tốt hơn!”

Thấy Tô Mộ hứng thú, nghị trưởng tiếp tục khuyên.

Đương nhiên, tất cả những điều này chỉ là kế tạm thời.

Bề ngoài lôi kéo, thật ra hần đang tìm cơ hội diệt trừ Tô Mộ!

“Kho tàng đó ngay dưới đáy lăng mộ?”

Tô Mộ sờ cằm, khá hăng hái dò hỏi.

“Chỉ cần mở phong ấn lăng mộ thì người có thể tiến vào kho tàng!” Nghị trưởng vừa cười vừa nói.

“Hiểu rồi!”

Tô Mộ khẽ gật đầu.

Ngay khi nghị trưởng nghĩ hần đã đồng ý thì xung quanh hiện ra lôi quang mãnh liệt.

“Rẹt!”

“Xoẹt xoẹt!”

Chương 634: Kho tàng hoàng kim.

Âm thanh lôi điện vang lên xẹt xẹt, một con Kỳ Lân nhanh chóng thành hình.

Dưới sự chiếu rọi của ánh chớp, Tô Mộ rất có phong thái bá chủ sấm sét.

“Người có ý gì?”

Mặt nghị trưởng sắp rũ đến trên mặt đất.

Hắn khá hiểu về Tô Mộ.

Hay có thể nói nhà thám hiểm luôn háms lợi.

Lợi thế hắn đưa ra, đổi lại là người khác, e là họ đã không thể từ chối!

“Ta không tin người!”

Tô Mộ vung tay lên, Lôi Điện Kỳ Lân bay thẳng tới nghị trưởng.

Như lần nưong nhờ trước đó của Chúa Tế Sa Đoạ, mình hoàn toàn không hề tin tưởng vào nghị trưởng đại nhân.

Về kho tàng hoàng kim?

Chỉ cần mình đánh xuống tới toà lăng mộ, chẳng phải kho tàng vẫn là đồ trong tay mình à?

“Người không thể giết ta, ta là nghị trưởng thành Diệu Nhật đấy!”

“Giết ta, người sẽ trở thành kẻ thù của cả tòa thành!”

Thấy Lôi Điện Kỳ Lân tới gần, nghị trưởng không ngừng la to.

Trên người hần trào ra sức mạnh pháp tắc, biến thành một tấm khiên.

“Uỳnh!”

Tấm khiên ngăn cản công kích của Kỳ Lân, nghị trưởng bay ngược ra ngoài, đập mạnh lên một bức tường.

Tô Mộ không thấy lạ, búng tay một cái.

Liền đó, một lỗ trống đen kịt xuất hiện bên cạnh nghị trưởng.

Sức hút mạnh mẽ như thể một đôi tay vô hình kéo nghị trưởng đứng yên tại chỗ.

Như vậy vẫn chưa xong.

Ánh chớp lại xuất hiện.

Thời gian khống chế của Hổ Đen Hấp Dẫn là mười giây, đủ cho Tô Mộ tung ra Lôi Điện Kỳ Lân.

Hai kỹ năng cấp Thần liên tiếp được phóng ra, dù nghị trưởng còn cách để giữ mạng thì chắc chắn cũng sẽ chết.

“Đừng giết ta, cầu xin người đừng giết ta, ta có thể tiết lộ cho người một bí mật lớn!”

Nghị trưởng liều mạng giãy giụa, gào thét với Tô Mộ.

“Bí mật?”

Tô Mộ nhú mày lại.

Kỹ năng đã tung ra thì không thể thu lại rồi!

‘Người đã giết nghị trưởng Vương Đô!’

Theo nghị trưởng ngã xuống đất, Tô Mộ gãi gáy.

Bí mật mà gã muốn nói rốt cuộc là gì chứ?

“Tất cả người của nghị viện Vương Đô đều bị ta giải quyết, hiện

giờ trong thành sẽ đến lượt ai định đoạt?”

“Thần Lạc ư?”

Tô Mộ vừa đi đến chỗ thi thể của nghị trưởng, vừa nói thầm.

Nơi đây là ngoài tường, những gì mình làm trong lăng mộ chắc hẳn sẽ không bị truyền tới Vương Đô.

“Thần Lạc sẽ không cùng bọn với gã này đấy chứ?”

Nghĩ tới đây, ánh mắt Tô Mộ sa sầm.

Nếu vị tổng chỉ huy đó thật sự là chó săn của nghị trưởng, mình nhất định sẽ không khách sáo với hắn đâu!

“Đánh xuyên cái lăng mộ này đi!”

“Sau đó lại đánh xuyên toàn bộ Vương Đô!”

Tô Mộ vươn tay chạm đến vàng sáng bên cạnh thi thể của nghị trưởng.

‘Người nhận được thất lưng trữ đồ!’

‘Người nhận được kỹ năng: Bát Phương Vô Cực Trảm!’

‘Người nhận được Lệnh bài lăng mộ!’

Vị nghị trưởng này phương vô cùng hào phóng, rơi ra không ít đồ tốt.

Tô Mộ mở ra thất lưng trữ đồ của hắn.

“Giàu to rồi!!”

Ánh sáng vàng chói làm cho người ta hoa mắt, so với bên ngoài trong dây lưng lại chứa càng nhiều đá quý cao cấp, cũng không thiếu trang bị thập giai.

“Không hổ là nghị trưởng!”

So với những thành viên quốc hội trước kia, đây chính là một con

dê cực béo chính hiệu!

Chưa kể đến là còn có kỹ năng cấp Thần vừa rồi!

‘Bát Phương Vô Cực Trảm (cấp Thần): Một biến ảo thành tám, đồng thời phát động chém từ tám hướng quanh thân mục tiêu, mỗi nhát chém tạo thành sát thương bằng công kích vật lý x3000%, kèm theo kỹ năng 50% xuyên thấu, thời gian cooldown 5 giờ!’

“Sát thương trâu bò đấy!”

Mặc dù sát thương ở một đòn kia được tăng thêm hơi thấp, nhưng tám nhát chém vào cùng một chỗ, sát thương chắc chắn vượt qua phần trăm tăng thêm của các kỹ năng.

Cũng khó trách nghị trưởng có thể đánh ra một cái khe trên Lá Chấn Thần Quang của hắn.

Tô Mộ nhìn về phía món đồ cuối cùng.

Đó là một lệnh bài lớn cỡ bàn tay, nhìn giống như là được làm từ xương trắng.

‘Lệnh bài lăng mộ: Có thể ra lệnh cho sinh vật bất tử ở lăng mộ Bất Tử!’ “

“A!”

Nắm chặt tấm lệnh bài này trong tay, Tô Mộ đột nhiên nảy sinh một ý nghĩ to gan.

Vậy có phải là hắn có thể ra lệnh cho những sinh vật bất tử kia tập trung lại một chỗ, sau đó đứng yên cho hắn giết?

Nếu thật sự có thể yêu cầu như vậy, thì hắn có thể bớt được nhiều việc rồi

“Tầng thứ mười sáu đã mở, phải nhanh đi thử một lần!”

Tô Mộ quả quyết hành động.

Trong lòng vừa có suy nghĩ, hắn đã không ngừng Chớp Nhoáng ở

tầng này, nhặt đồ những thành viên nghị viện khác rơi ra.

...

Thế giới hiện thực.

“Các anh em, đây là một trận chiến quan trọng, các người đã chuẩn bị sẵn sàng chưa?”

Đám đông menh mông đang ở bên ngoài thành.

“Chúng ta đã chuẩn bị xong, thấy chết không sợ!”

“Trận chiến này nhất định phải đánh đau những người sống lại kia, cứu các anh chị em ở NJ ra!”

“Long đội trưởng, người hạ lệnh đi!”

Sau khi Long Phi chỉ huy chiến đấu ở lăng mộ, trở về thế giới thực cũng không được nhàn rỗi.

Trên đường đi từ Hoa Đô đến Ma Đô, bọn họ ắt phải đi qua hai thành phố.

Một là thành phố NJ, hai là thành phố JN.

Lúc trước Tô Mộ trắng trợn ra tay với người sống lại ở thành phố NJ, người sống lại ở lại chỗ đó vốn không nhiều lắm.

Mà thành phố JN cũng đã thành trọng điểm chú ý của Long Phi.

Hắn dẫn đầu một bộ phận người chơi tinh nhuệ, số lượng lên đến vài chục nghìn người.

Đại quân tiếp tục đi dọc theo đường cao tốc, tiến về Ma Đô.

“Chỉ cần chúng ta đoàn kết một lòng, nhất định có thể đánh đuổi được những người sống lại kia!”

Long Phi bắt đầu động viên trước khi chiến đấu.

“Đánh đuổi người sống lại!”

“Đánh đuổi người sống lại!”

Vừa áp chế khí thế của người sống lại trong game, sĩ khí của người chơi bây giờ đang phất lên!

...

Chương 635: Hiện trường nhảy disco cỡ lớn.

Dãy núi Côn Luân.

Hai người đang tiến về phía trước.

Gió tuyết xung quanh càng ngày càng nhiều.

Hai người di chuyển từng bước khó khăn, nhưng không có ý lùi lại.

“Aaaaa!”

Gió lạnh gào thét, sương tuyết càng không ngừng đập lên trên mặt của bọn họ.

“Nhìn kia!”

Đúng lúc này, một người hô lớn.

Một người khác nhanh chóng quên luôn mệt mỏi.

Trước mặt bọn họ xuất hiện một rãnh trời.

Phía trước dường như đã là đường cụt.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt kiên định.

“Keng! Keng!”

Đột nhiên, một hồi tiếng chuông dài vang lên.

Ở chỗ rãnh trời, thỉnh linh xuất hiện một cầu thang hướng lên.

Tiếng chuông không dứt, âm thanh niệm phật vang lên bốn phía.

Hai người nhìn nhau, nhìn về phía cầu thang kia không biết làm sao cho phải.

Lại một lúc sau, một hồi âm thanh vô cùng tang thương vang lên.

“Thang trời du sơn ngoạn thủy, có thể vào Thiên Môn!”

...

Lăng mộ dưới đất.

Tô Mộ bước chân vào cửa tầng thứ mười sáu.

‘Người là người đầu tiên đặt chân đến tầng mười sáu, nhận được 40 000 điểm tích lũy!’

Sau khi tiến vào, lập tức có thông báo nảy lên.

“Thoải mái!”

Bốn mươi nghìn điểm tích lũy vừa đến tay, chỉ cần lại xuống tầng một, hẳn có thể lập tức đổi được hai kỹ năng cấp Thần rồi.

“Làm sao để qua tầng này đây?”

Mở ra kỹ năng Đôi Mắt Thần Thị, Tô Mộ nhìn toàn bộ tầng mười sáu.

Tầng này không có mê cung, liếc mắt một cái nhìn lại chính là một ngôi mộ cực lớn.

Ở mộ thất này, tượng người lần lượt xếp thành hàng vô cùng chỉnh tề.

“Giống như là tượng binh mã!”

Tô Mộ quan sát một lúc, nghĩ tới kỳ quan thế giới chính hẳn đã từng thấy.

So ra thì chỗ này càng nguy nga hơn.

“Không có cửa vào sao?”

Sau khi Tô Mộ cẩn thận quan sát, neho lại ánh mắt.

Tầng này hoàn toàn không giống tầng mười lăm trước đó.

Bất kể là trung tâm hay là góc của tầng này, cũng không nhìn thấy đường đi thông đến tầng tiếp theo hay cửa vào.

“Chắc chỗ này không phải là tầng cuối đâu nhỉ?”

Nghĩ đến khả năng này, chân mày Tô Mộ nhíu lại thành một chữ hình.

“Không đúng, hẳn là không phải!”

Thế nhưng nghĩ đến lời nghị trưởng vừa nói, Tô Mộ khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Lăng mộ này chắc chắn không đơn giản, tầng này nhìn cũng không giống như có bảo tàng.

Quan trọng nhất chính là, tầng này cũng không có xuất hiện thứ khiến hắn cảm thấy tính mạng bị uy hiếp.

“Đám các người cũng tỉnh lại cho ta!”

Cầm lấy tấm lệnh bài lăng mộ kia, Tô Mộ hô lớn về phía người tượng.

“Két. . Xoạt!”

Lệnh bài quả thật dễ dùng, trên thân những người tượng đó nhanh chóng xuất hiện khe hở.

Sau khi người tượng mở ra, lần lượt xuất hiện “Người” ở bên trong.

“Không có tí sự sống nào, đều là người chết!”

Tô Mộ tiến hành quan sát những người này, bĩu môi.

Bị chôn ở lăng mộ này không biết bao nhiêu năm tháng, những cái

xác không hồn này đã sớm mất đi ý thức của mình.

Bọn họ nhìn lệnh bài trong tay Tô Mộ, đang đợi nhận mệnh lệnh.

“Nhảy cho ta xem một bài!”

Tô Mộ quơ quơ lệnh bài, hứng chơi đùa nổi lên.

Chẳng qua là những cái xác này cũng không rõ nấy là gì, chỉ đứng ngây tại chỗ.

“Cùng nhảy theo ta!”

Tô Mộ thích thú, bắt đầu tự nhảy.

“Baby!”

“Baby!”

“A!”

Một giây sau, số lượng ma vật tính bằng hàng nghìn cũng bắt đầu nhảy theo đó.

Mộ thất lớn như vậy, thành linh biến thành hiện trường nhảy disco cỡ lớn!

Thành phố JN.

“Lục soát mỗi một góc nhỏ của thành phố lần nữa cho ta, tìm cả những tên thổ dân chết tiệt kia ra cho ta!”

“Ta không tin bọn chúng vẫn có thể trốn được!”

Người sống lại chiếm lĩnh thành phố này đang hành động.

So với những người chơi bình thường kia, thực lực của người sống lại cao hơn nhiều.

Đây chính xác là một trò chơi mèo vờn chuột!

Nhưng sau khi Long Phi dẫn người tiến vào thành phố, vận mệnh của nơi này hoàn toàn thay đổi.

“Chỉ cần nhìn thấy người sống lại, không chết không thôi!”

“Liều mạng với bọn chúng!”

Đối mặt với đám người chơi có khí thế hung hãn, nhóm người sống lại rõ ràng có phần không chống đỡ được.

Nhất là sau khi Long Phi được Tô Mộ cho trang bị, thực lực đã khác xa so với trước đây.

Cho dù là đối mặt với vài người nổi bật trong đám người sống lại, Long Phi cũng có thể chiếm được ưu thế tuyệt đối.

Đây cũng là hiệu quả tăng lên của một bộ trang bị lão tổ.

Long Phi giống như một Chiến Thần, một đường quét sạch thế lực của người sống lại ở thành phố JN!

“Phản rồi, đám thổ dân này làm phản rồi, đợi đến khi đại quân của tộc ta phủ xuống, sẽ đánh cho các người không còn mảnh giáp!”

“Bọn họ quá nhiều người rồi, chúng ta không trụ được, thành phố này không giữ được rồi!”

“Đáng ghét, lũ kiến hôi chết tiệt này, lại dám lay đại thụ, món nợ này ta nhất định sẽ nhớ kỹ!”

“Rút lui ra khỏi thành phố JN, không rút ra được, thì tất cả đều trốn vào trò chơi cho ta, nhỏ không nhịn sẽ loạn mưu lớn, không lâu nữa lại giành chỗ này về!”

Người sống lại liên tiếp bại trận, chỉ có thể bỏ thành tháo chạy.

Trò chơi này vừa bắt đầu, thân phận của hai bên bất ngờ đã xảy ra thay đổi!

...

“Xếp thành một hàng cho ta, một đám đứng đủ dựa sát vào nhau!”

Trong lăng mộ tầng mười sáu, Tô Mộ giơ lệnh bài trong tay lên, ra lệnh cho những ma vật kia.

Bọn chúng vô cùng nghe lời, chính xác xếp thành một đội hình.

Mỗi một đội hình vừa đúng là phạm vi của một đòn Thiên Hỏa.

Sau khi đã sắp xếp ổn thỏa, Tô Mộ không trực tiếp ra tay, ngược lại nhìn về phía người tượng cao lớn ở trong cùng.

Người hần mặc giáp đồng, bên hông treo một thanh bảo kiếm sắc bén.

Đây là một con BOSS cấp Vương cấp chín thập giai!

Chương 636: Cấp 9 thập giai.

Tô Mộ vốn còn lo lắng lệnh bài không khống chế được con này, sau khi nhìn thấy hần nói gì nghe nấy với lời của mình, cũng không lo lắng nữa.

“Cửa vào tầng tiếp theo ở chỗ nào?”

Nghe được câu hỏi của Tô Mộ, tượng này giơ kiếm lên.

Một giây sau, mấy sĩ quan phụ tá đứng bên cạnh hần bắt đầu chuyển động.

Những người tượng này lao nhao rút bội kiếm bên hông ra, đi về bốn hướng của mộ thất.

Tô Mộ yên lặng chăm chú quan sát tất cả, không quấy rầy.

Rất nhanh, bốn người tượng đã đến trước vị trí.

BOSS cấp Vương hai tay cầm kiếm, dùng sức đâm xuống mặt đất trước mặt hần.

Những người tượng khác cũng đứng lên làm theo.

“Ầm ầm!”

Chỉ chốc lát, mặt đất vang lên động tĩnh lớn.

Ở trung tâm mộ thất, một cánh cửa đá chậm rãi dâng lên.

“Thật đáng kinh ngạc!”

BOSS tự mở cửa cho hắn, kiểu đối đãi như này thật sự không có người thứ hai đạt được.

Tô Mộ cũng không đành lòng giết những người tượng này rồi.

Chẳng qua trong lòng hắn rất rõ ràng.

Bọn người kia chẳng qua chỉ phục tùng lệnh bài trong tay hắn, một khi chủ nhân thật sự của lệnh bài này tới, tất lệnh bài này cũng mất đi tác dụng.

Giờ quyền trượng Pháp Thần trong tay Pháp Thần lên, trần mộ thất xuất hiện ánh lửa chói mắt.

Một đòn tiếp một đòn Thiên Hỏa bắt đầu thành hình.

“Đi thôi!”

Tô Mộ nhẹ nhàng vung pháp trượng, một đòn Thiên Hỏa trực tiếp rơi xuống.

‘Người đánh chết xxx, nhận được 3000 điểm kinh nghiệm!’

‘Người đánh chết xxx, đạt được 10 000 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần, nhận được 1 điểm trí lực!’

...

‘Chúc mừng người thăng cấp, nhận được 1000 điểm thuộc tính, 2000 điểm kỹ năng!’

...

Ma vật xếp hàng nghiêm chỉnh trong đội hình tan thành mây khói, cấp bậc của Tô Mộ cũng được tăng lên.

Đây là kết quả mình đã tính toán rồi.

Ma vật cùng cấp đứng chung ở một chỗ, để tối đa hoá điểm kinh nghiệm thu hoạch được.

“Tiếp tục!”

Thiên Hỏa tiếp tục rơi xuống.

‘Người đánh chết xxx, nhận được 5000 điểm kinh nghiệm!’

‘Người đánh chết xxx, đạt được 10 000 điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt nhận được 1 điểm thể chất!

...

‘Chúc mừng người thắng cấp, nhận được 1000 điểm thuộc tính, 2000 điểm kỹ năng!’

Số lượng ma vật ở tầng này đông đảo, trong đó đại đa số đều là ma vật tinh anh cao cấp cửu giai, sau khi đánh chết tốc độ thu hoạch điểm kinh nghiệm phải gọi là tăng vọt.

Theo mỗi lần Thiên Hỏa rơi xuống, cấp bậc của Tô Mộ cũng có thể trực tiếp tăng lên một cấp.

Ngoài ra, đánh chết những ma vật cao cấp này, số lần kích hoạt kỹ năng bị động cũng vô cùng khả quan.

Kinh nghiệm tăng vọt, thuộc tính tăng vọt, nơi này không thể nghi ngờ chính là một Thiên Đường luyện cấp!

Cấp bậc của Tô Mộ theo đó tăng lên tới cấp 9 thập giai, mộ thất này lớn như vậy chỉ còn lại BOSS cấp Vương.

“Coi giữ ở chỗ này đều là BOSS cấp Vương cấp 9 cửu giai rồi, tầng tiếp theo có phải là sẽ xuất hiện quái thập giai không?”

BOSS vô cùng nghe lời, Tô Mộ cũng không vội vàng ra tay, nhìn chằm chằm cánh cửa đá kia.

Mở ra kỹ năng Đôi Mắt Thần Thị, đằng sau cánh cửa đá là một vùng trống không vắng vẻ.

“Hửm?”

Tô Mộ nhúu mày.

Thế này không giống với suy nghĩ của hần!

“Lôi Điện Kỳ Lân!”

Đồng tử hần nổi lên tia sét, phía sau Tô Mộ xuất hiện một con Kỳ Lân.

Con BOSS cấp Vương kia chỉ ngơ ngác đứng tại chỗ, không có một chút ý tránh né hay phòng thủ nào.

Kỳ Lân trực tiếp nhào lên trên người của nó.

BOSS có lượng máu khổng lồ, một đòn kia không phải bạo kích, còn chưa đủ để đánh chết nó.

Tô Mộ vỗ tay một cái.

Một cái hố đen bất ngờ xuất hiện sau lưng BOSS.

“Xoẹt!”

Ngay sau đó, lại một con Kỳ Lân xuất hiện.

Hai kỹ năng cấp Thần liên tiếp, kết cục của bất cứ kẻ địch nào đối mặt gần như chỉ có chết.

‘Người đánh chết Lăng Mộ Thi Tướng, nhận được năm triệu điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Hào Quang Cửa Pháp Thần nhận được 1 điểm trí lực!’

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt nhận được 1 điểm thể chất!’

...

‘Chúc mừng người thăng cấp rồi! Đạt được 1000 điểm thuộc tính, 2000 điểm kỹ năng!’

Sau khi BOSS ngã xuống, cấp bậc của Tô Mộ cũng tăng lên đến cấp

9 thập giai!

“Cuối cùng đã có thể tiến giai!”

Nhìn cấp bậc của mình, Tô Mộ lộ ra vẻ hưng phấn.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, thập giai hẳn là cấp bậc cực hạn.

Hắn vô cùng tò mò, sau thập giai cấp bậc sẽ trở thành loại gì.

“Bố trí trận pháp ở chỗ này cũng không tệ!”

Toàn bộ mộ thất chật ních đồ rơi xuống từ quái, cộng thêm thu hoạch từ mấy tầng trên của Tô Mộ, bố trí một trận pháp tiến giai không hề khó khăn.

“Lần này thăng cấp, thuộc tính của ta không chừng sẽ vượt giới hạn cao nhất!”

“Nói như vậy không phải quá lỗ rồi không?”

Tô Mộ nhìn giá trị thuộc tính của hắn.

Vẫn còn 9000 điểm thuộc tính chờ phân phối, nếu cộng thêm toàn bộ những thuộc tính này, cả năm thuộc tính của hắn đều sẽ đột phá mốc hai vạn điểm.

Đó là còn chưa tính đến thuộc tính sẽ tăng lên sau khi tiến giai.

Nếu không có gì ngoài ý muốn, sau khi thăng cấp, giá trị trí lực chắc chắn có thể đạt tới ba vạn điểm.

“Ba vạn hẳn là giới hạn cao nhất tiếp theo rồi!”

“Hiện tại ta không có huân chương của Thần trong tay, rốt cuộc có muốn tiếp tục tiến giai hay không?”

Tô Mộ có hơi do dự.

Tiếp tục đi xuống phía dưới, hẳn chắc chắn sẽ gặp vị tổ tiên sau lưng nghị trường.

Nhìn cấp bậc của những ma vật trong lăng mộ này, tên kia tuyệt

đối sẽ là kẻ địch mạnh nhất mà hần phải đối mặt từ khi tiến vào game Thần Đồ tới nay.

Tô Mộ từ trước đến nay không phải là một người bất cần.

Chương 637: Hần có bí mật

Trước khi bước vào tầng mười bảy, có lẽ cần phải tăng thực lực mình lên tới trạng thái đỉnh nhất.

“Ta còn một mảnh vỡ huân chương của Thần!”

“Nếu mảnh vỡ huân chương có thể tăng cấp cho Đôi Mắt Chân Thật, vậy nhất định cũng có thể giúp ta đột phá giới hạn.”

Lấy ra mảnh huân chương của Thần còn sót lại, Tô Mộ neho neho mắt.

Diệt sạch các thành viên nghị viện Vương Đô giàu có, hiện tại hần có lượng tài nguyên vô cùng kinh khủng.

Trong lăng mộ này ẩn chứa pháp tắc mạnh mẽ, đủ để chữa trị mảnh vỡ huân chương của Thần.

Chỉ cần hần bố trí trận pháp siêu cấp lớn, có lẽ có thể làm cho mảnh vỡ huân chương của Thần biến thành một mảnh huân chương hoàn chỉnh!

Trải qua kinh nghiệm thành công trước kia, Tô Mộ thật sự cảm thấy khả thi.

Đương nhiên, muốn bố trí trận pháp như vậy, tài nguyên tiêu tốn cũng vô cùng kinh khủng.

Hơn nữa trừ phi là đại sư toàn chức tinh thông các loại nghề nghiệp, những người khác căn bản không bố trí được.

Giờ đây, hai điểm này hần vừa vặn có đủ!

“Vốn cũng không có cách nào mang đi toàn bộ mấy thứ này, vừa lúc bớt việc!”

“Chỗ này cũng đủ rộng rãi, rất thích hợp phát huy!”

Nói làm là làm, Tô Mộ cũng không hàm hồ chút nào.

Đây là trận pháp tiến giai rất trọng đại, ảnh hưởng trực tiếp đến việc hắn có thể đột phá cực hạn hay không.

Mở thất lưng trữ vật của các thành viên nghị viên Vương Đô ra, Tô Mộ lấy ra số lượng lớn đá quý ma pháp và vật phẩm quý hiếm từ bên trong.

Căn cứ vào đội hình ma vật bất tử lúc trước, Tô Mộ không đi nhặt đồ rơi trên mặt đất.

Chính hắn cũng lười nhìn xem bên trong có cái gì, thu dọn lại quá lãng phí thời gian, toàn bộ coi như hiến tế pháp tắc là được.

“Thời gian đầy đủ, sau khi tiến giai, ta có thể đánh xuyên lăng mộ này!”

...

Hoa Đô.

Mặc Đắc tìm kiếm ở đây hồi lâu, không thu hoạch được gì.

“Người của cả thành phố này đều rời đi? Là khuất phục uy hiếp của tên kia? “

“Đây quả thực chính là cuồng vọng vô tri!”

Phát hiện ở đây quả thực là một tòa thành trống, hắn phần nộ vùng tay áo.

Nơi này là Đế Đô!

Những người sống lại biết rõ thâm ý đằng sau.

Đợi đến ngày game sống lại tiến tới hoàn toàn, khu vực phía sau cánh cửa truyền tống, nhất định sẽ trở thành nơi khiến vô số người sống lại tranh nhau.

Trong vị diện kết nối nơi này, lại càng có vô số lão tổ và tồn tại

không biết nhìn chăm chăm như hổ rình mồi.

Chỉ dựa vào một người ở thế giới hiện thực, lại mưu toan lấy sức một mình chiếm lĩnh nơi này?

“Ha ha!”

Ánh mắt Mặc Đắc âm trầm, hắc nộ nộ cười khinh thường.

Rất nhanh, hắc thu hồi thái độ tức giận.

Vì hoàn thành nhiệm vụ lần này, cho dù đáy lòng hắc có phần hận ngập trời, cũng không thể biểu lộ ra trước mặt tên thổ dân kia.

“Ta muốn tạo thế, để người sống lại và người chơi hiện tại cùng chung sống hòa bình làm, để cho tên kia bước vào cái bẫy của ta.”

“Việc cấp bách hiện tại là liên hệ với những người sống lại khác!”

Mặc Đắc nhìn về hướng đi rồi khỏi thành.

Với thực lực của hắc, căn bản không phải là đối thủ của thổ dân.

Ván này hắc phải dùng trí tuệ để thắng!

...

Lăng mộ dưới lòng đất, tầng hai mươi.

Không mờ mịt tĩnh lặng giống như những tầng trên của mộ thất, ở tầng này lại rất nguy nga tráng lệ.

Nơi này là một tòa cung điện khổng lồ.

Mỗi một bộ phận đều được xây dựng bằng vàng.

Trên mặt vàng khảm các loại trân châu giống như mắt cá, phát sáng lấp lánh.

Ngọc thạch mượt mà trải đầy mặt đất, mọi thứ đều xa xỉ như vậy.

Ở trung tâm của cung điện, một ngai vàng thật to sáng rực rỡ.

Trên ngai vàng có một người mặc áo giáp vàng cao quý, cầm một thanh kiếm lớn trong tay, đột nhiên mở mắt.

“Già Hùng, lại đã chết rồi sao?”

Hắn cau mày thì thào một câu.

“Thật là một tên phế vật!”

Tiếng quát giận dữ vang lên.

Vị vua đứng dậy từ ngai vàng.

“Nghe ta triệu hoán, trở về đi, hậu bối của ta!”

Giơ thanh kiếm vàng lên, hắn gầm lên giận dữ.

Giây tiếp theo, vô số lực pháp tắc bắt tử vọt tới thân kiếm của hắn.

Vị vua cầm trường kiếm trong tay vung lên.

Một hình bóng ảo ảnh rất nhanh xuất hiện ở phía dưới vương tọa.

Nếu Tô Mộ ở đây, nhất định có thể nhận ra hình bóng ảo ảnh kia.

Đó chính là nghị trưởng đã chết ở tầng mười bốn.

“Ngô vương!”

Hình bóng ảo ảnh ngay từ đầu hơi mờ mịt, nhưng sau khi nhìn thấy bóng người phía trên, vội vàng quỳ trên mặt đất.

“Chuyện gì đã xảy ra?”

Phía trên vang lên âm thanh tràn ngập uy nghiêm.

“Chúng ta bị tên kia giết chết, thực lực của hắn vượt xa sức tưởng tượng của chúng ta.”

“Cho dù phát động toàn bộ sức chiến đấu của nghị viện, chúng ta cũng không phải là đối thủ của hắn!”

Nghị trưởng vội vàng trả lời.

“Đồ vô dụng!”

Giọng điệu của vị vua cực kỳ lạnh băng.

“Tổ tiên đại nhân, tên kia hơi khác biệt, trên người hần dường như có được pháp tắc kỳ quái!”

Nghị trưởng run rẩy.

“Trên người hần tuyệt đối có bí mật kinh thiên động địa không thể cho người khác biết!”

“Lực pháp tắc đặc biệt?”

Nghe nghị trưởng nói, vị vương kia neho mắt lại.

“Không sai, hần không những có thể phóng thích kỹ năng cấp Thần vô số lần mà còn có thể học tập kỹ năng của các nghề nghiệp khác!”

“Tên kia quả thực phá vỡ pháp tắc của trò chơi!”

Nghị trưởng tiếp tục mở miệng.

Trong mắt vương hiện ra tinh mang.

Lật đổ lực pháp tắc của trò chơi, nếu hần có thể đạt được loại lực lượng này!

“Già Hùng, người xác định đây không phải đang tìm cớ vì thất bại của người chứ?” Vương đặt câu hỏi.

“Vương tổ tiên vĩ đại, ta làm sao dám lừa gạt người!”

Chương 638: Trận pháp khổng lồ trong lăng mộ!

Già Hùng quỳ trên mặt đất, biểu cảm trên mặt vô cùng thành kính.

Vương suy nghĩ một hồi, huy động trường kiếm trong tay lần nữa.

Một luồng lực pháp tắc bất tử hạ xuống, bao phủ trên bóng dáng ảo ảnh của nghị trường.

Ngay sau đó, bóng dáng ảo ảnh dùng tốc độ mắt thường có thể thấy được biến thành thực thể.

“Đa tạ vương tổ tiên!”

Không giống như sự “hồi sinh” của các thành viên nghị viện, Già Hùng thực sự sống lại!

Hắn phủ phục trên mặt đất, giọng nói vô cùng cung kính.

“Tên kia ở tầng mấy?” Vương mở miệng hỏi.

“Hắn chắc hẳn ở tầng mười lăm này, có thể đã phá vỡ tầng thứ mười lăm.”

“Lệnh bài người ban cho ta, chỉ e cũng rơi vào trong tay hắn!”

Già Hùng không dám giấu diếm chút nào.

“Tầng thứ mười lăm sao?”

Trong đôi mắt của vương lộ ra thâm thúy.

“Hắn không đột phá được pháp tắc tầng thứ mười bảy, vùng biển Tử Vong hư vô kia, bất luận người sống nào cũng không thể vượt qua!”

Vừa nói, vương vừa giơ trường kiếm trong tay lên.

Lực pháp tắc bất tử lại xuất hiện lần nữa.

Trong đại điện phía dưới xuất hiện một loạt các hình bóng ảo ảnh.

Bọn họ chính là tất cả các thành viên nghị viện bị Tô Mộ giết chết.

“Vương tổ tiên vĩ đại!”

Sau khi linh hồn của những người này được triệu hoán, tất cả đều

quỳ gối trên mặt đất.

“Ta cho các người một cơ hội cuối cùng!”

Vương hô to.

Những bóng dáng ảo ảnh này lần lượt biến thành thực thể.

Còn chưa xong, vương chăm chú nhìn toàn bộ người sống lại, miệng nở non.

“Hậu bối của ta, người hầu trung thành nhất của ta.”

“Ta lấy danh hiệu Bất Tử Vương, ban cho các người pháp tắc Bất Tử!”

Ngay khi lời nói kết thúc, lực pháp tắc mạnh mẽ tuôn trào trên thân mọi người.

Dưới sự tăng phúc của luồng lực lượng này, khí thế trên người những thành viên của nghị viện Vương Đô cũng không ngừng tăng lên.

Không chỉ cấp bậc của họ mà còn thuộc tính.

Lượng máu của những người này càng tăng trưởng với tốc độ cực kỳ khoa trương.

Ngay cả nghề nghiệp pháp sư yếu ớt nhất cũng đạt lượng máu tới hơn trăm triệu!

Thanh HP của nghị trưởng đạt tới ba trăm triệu!

Làm xong những việc này, vương cũng lộ ra vẻ mệt mỏi trên khuôn mặt.

Hắn chậm rãi đi về ngai vàng phía sau, trực tiếp ngồi xuống.

“Pháp tắc Bất Tử sẽ trợ giúp các người chống cự hư vô tầng thứ mười bảy!”

“Mang bí mật của tên kia về cho ta!”

...

Lăng mộ tầng mười sáu.

Trán Tô Mộ không ngừng nhỏ xuống mồ hôi.

Bố trí trận pháp siêu lớn là công việc chẳng những đòi hỏi về mặt kỹ thuật, mà còn đòi hỏi về mặt thể chất.

Các loại đá quý ma pháp nằm rải rác khắp mặt đất.

Phần lớn đá quý đều được điêu khắc phù văn luyện kim, mặt đất được bố trí trận pháp luyện kim kết nối tương ứng.

“Không thể qua loa, nhất định phải làm đến cực hạn, cho dù phải sử dụng hết tất cả tài nguyên!”

Tô Mộ dùng sức hít vào, chậm rãi thở ra.

Công trình lớn này không thể qua loa!

“Những linh kiện phi thuyền kia cũng có thể phát huy tác dụng!”

Tô Mộ còn lấy ra những linh kiện phi thuyền thu được ở thành phố dưới đáy biển.

Công trình học bác đại tinh thâm, sử dụng các linh kiện phi thuyền chế tạo động cơ, có thể tiến thêm một bước trong việc hấp thụ năng lượng.

“Triệu Hồi Xương Khô!”

Để hiệu quả tăng nhanh, Tô Mộ triệu hồi tiểu đệ Xương Khô ra, chỉ huy chúng làm một số công việc tương đối đơn giản.

Toàn bộ cứ diễn ra như vậy, trận pháp khổng lồ cũng dần dần lộ ra hình thức ban đầu.

...

Nước Phiêu Lợng.

Trong cung điện màu trắng, một hội nghị đang được tổ chức.

Thay vì nói một hội nghị, không bằng nói đây là một đợt triệu kiến.

Land Nader bày ra biểu cảm cuộc sống không còn gì luyến tiếc, nhìn nhân vật chính của cuộc hội nghị này.

Đó là một người khô khan vạm vỡ, cả người thỉnh thoảng tỏa ra một ít ánh điện.

“Từ giờ trở đi, tất cả các người đều phải phục tùng ta!”

“Dưới sự lãnh đạo của ta, các người mới có thể có được tương lai tươi sáng!”

Hắn cao giọng mở miệng, thẳng thắn nói.

“Bốp! Bốp! Bốp!”

Sau khi nói xong, tiếng vỗ tay vang lên như sấm.

Ngay cả Land Nader cũng bất đắc dĩ vỗ tay.

“Được rồi, nói với các người một chút kế hoạch tiếp theo của ta!”

Người nọ ý bảo mọi người ngừng vỗ tay, mạnh mẽ đứng lên.

“Di tích thuộc về mảnh đất này quá cần cỗi, chúng ta phải đi tới phương đông thần bí!”

“Chỉ cần có thể thu hoạch được một chỗ nhỏ ở nơi đó, ta sẽ trở thành vua của chúng thần!”

Giọng nói của hắn vang dội, hùng hồn tự đắc.

“Chúng ta sẵn lòng đi theo Lôi Thần đại nhân!”

Những người khác cũng bị lây nhiễm bởi sự tự tin trên khuôn mặt của hắn, kích động đứng dậy.

Land Nader giơ cao hai tay, không ngừng hô lên.

“Chinh phạt phương Đông!”

“Chinh phạt phương Đông!”

...

Tầng mười sáu của lăng mộ dưới lòng đất.

Nếu nhìn từ trên cao nhìn xuống, mọi thứ trước mắt tuyệt đối sẽ làm cho bất cứ kẻ nào cũng cảm thấy khiếp sợ.

Mặt đất nơi nơi trải đầy đá quý đắt tiền, quả thực sự giàu có mắt thường có thể thấy được.

Hình vẽ sao năm cánh khổng lồ trải đầy toàn bộ mộ thất.

Một bóng người đang đứng ở trung tâm bên cạnh cửa đá.

“Cuối cùng cũng xong!”

Tô Mộ thở phào nhẹ nhõm, nhìn kiệt tác của chính mình.

Trận pháp quy mô như thế, cho dù là hơn một trăm đại sư trận pháp cùng nhau bố trí cũng không làm ra được.

“Khối lệnh bài này có thể ra lệnh cho những sinh vật bất tử kia, bên trên chắc cũng ẩn chứa pháp tắc nhất định rồi?”

Không vội mở ra pháp tắc, Tô Mộ lấy ra khối lệnh bài lăng mộ kia.

Hắn cảm giác được khối lệnh bài này khác biệt.

Chương 639: Thuộc tính cơ sở đột phá mốc ba chục ngàn.

Sử dụng nó như một phương tiện dẫn dắt, có lẽ có thể đánh cắp quy tắc trong lăng mộ này tốt hơn.

Tô Mộ đặt nó ở một điểm chuyển hóa.

“Phù!”

Thở ra một hơi khí đục, Tô Mộ nắm chặt mảnh vỡ huân chương

của Thần, giờ cao lên.

Một giây sau, huân chương của Thần phát ra ánh sáng mạnh mẽ.

Trận pháp khổng lồ cũng theo đó mà kích hoạt!

Rất nhiều năng lượng bắt đầu tập hợp.

Trên trận pháp khổng lồ, rất nhiều ánh sáng lấp lăm lấp lăm giống như trời đầy sao.

Tô Mộ cầm huân chương của Thần trong tay, sau lưng không xuất hiện đôi cánh hỏa diễm nhưng cả người lại bay lên trời.

Khi hắn đạt đến điểm cao nhất của mộ thất, từng chùm từng chùm ánh sáng phóng lên cao cùng nhau.

Tất cả chùm ánh sáng hội tụ trên huân chương của Thần.

Nếu có những người khác ở đây, chắc chắn sẽ phát ra một tiếng thét kinh hãi: Nhìn kìa, hắn biến thành ánh sáng!

Tô Mộ tựa như một người ánh sáng, bị những năng lượng mạnh mẽ này bao phủ.

Mà đây chỉ là sự khởi đầu!

Trận pháp khổng lồ tiêu tốn rất nhiều đá quý ma pháp, trang bị cao giai, vật phẩm cùng với ma hạch.

Tùy tiện mang bất cứ thứ gì bên trong về thế giới hiện thực, cũng đủ để cho người ta thềm nhỏ dãi.

Tô Mộ chịu đựng những năng lượng kia gột rửa, cảm nhận rõ ràng Pháp Tắc Của Thần.

“Có thể thành công!”

Nắm chặt huân chương của Thần trong tay, hắn toàn lực hấp thu những Pháp Tắc Của Thần này.

Cơ thể của hắn dần dần biến đổi.

Lực pháp tắc không ngừng rèn luyện thân thể Tô Mộ, làm cho nó trở nên rắn chắc cứng cõi.

“Ngoại trừ Pháp Tắc Cửa Thần ra, còn có một loại pháp tắc khác?”

“Đường như là một loại lực bất tử?”

Sau khi thích ứng với hai luồng lực lượng này, Tô Mộ hơi kinh ngạc vui mừng.

Dưới sự dẫn dắt của trận pháp, khối lệnh bài kia điều động lực pháp tắc trong lăng mộ này rất tốt.

Trải qua chuyển đổi cùng dung hợp, luồng lực lượng này cũng bị hấp thu hoàn mỹ.

‘Chúc mừng người chơi thăng cấp thành công, tất cả thuộc tính cơ sở tăng lên 5000 điểm!’

‘Chúc mừng người chơi tiến giai thành công, đạt được một bộ phận lực bất tử!’

‘Lực Bất Tử (đặc biệt): Tốc độ khôi phục HP tăng lên 300%, có thể hấp thu một lần sát thương trí mạng, chuyển hóa thành lượng máu của mình.’

“Tốt!”

Nhìn thấy nhắc nhở bật ra trước mắt, sắc mặt Tô Mộ mừng như điên.

Trận tiến giai lần này tuy rằng làm rất lớn, nhưng hiệu quả mang lại cũng lớn không kém.

Toàn bộ các thuộc tính cơ sở tăng lên năm ngàn điểm, lại được Tăng Lên Cực Hạn gia trì, tương đương với tất cả thuộc tính trực tiếp tăng lên một vạn điểm!

Còn có lực bất tử kia.

Nhật của hời được một kỹ năng bị động chính là đây!

“Lần này thắng cấp, phá vỡ giới hạn thuộc tính cực hạn!”

“Những điểm kỹ năng này cũng có thể cộng thêm vào rồi!”

Tô Mộ nhìn về phía 9000 điểm thuộc tính đang chờ phân phối của mình.

Nếu chia đều, vừa vặn có thể cộng thêm 1800 điểm vào mỗi thuộc tính.

Lại được Tăng Lên Cực Hạn gia tăng, đó chính là 3600 điểm.

“Bùng nổ rồi!”

Tô Mộ vội vàng mở giao diện thuộc tính của mình ra.

Người chơi: Tô Mộ

Cấp độ: Cấp 1 thập giai (0/30000000)

HP: 39522000

MP: 4818800

Công kích vật lý cận chiến: 248000

Công kích ma pháp: 467155

Phòng ngự vật lý: 4402200

Phòng ngự ma pháp: 5318800

Bạo kích ma pháp: 60%

Sát thương bạo kích ma pháp: 280%

Ma pháp xuyên thấu: 80%

Bạo kích vật lý: 10%

Khả năng kháng các hệ: 150%

Khả năng kháng băng: 300%

Miễn giảm tổn thương vật lý: 100%

Sức mạnh 31000, thể chất 31022 (+8000), nhanh nhẹn 31066, tinh thần 31188 (+17000), trí lực 36662 (+12000)

Tất cả thuộc tính cơ bản đều đột phá mốc ba vạn.

Thực lực như thế, đã không thể dùng từ kinh khủng để hình dung.

Nếu những người sống lại nhìn thấy giao diện thuộc tính này, hai từ thổ dân chỉ sợ không cách nào thốt ra khỏi miệng.

Những lão tổ phong Thần sau lưng bọn họ trải qua vô số năm tháng thăng cấp, cũng chỉ có thuộc tính chủ yếu mới có thể đạt tới cấp bậc này.

“Đáng tiếc, quyền trượng Pháp Thần và nhẫn Thánh Pháp còn chưa thăng lên thập giai, bằng không thuộc tính của ta còn có thể tăng lên một đợt nữa!”

Tô Mộ nhìn hai trang bị trường thành trong tay.

Một đường này hẳn đánh chết nhiều ma vật như vậy, giá trị trường thành của hai kiện trang bị này còn lại cũng không nhiều.

“Sau khi tăng lên thập giai, có phải sẽ dùng huân chương của Thần để tiếp tục tăng cấp hay không?”

“Hiện tại trong tay ta ngay cả mảnh vỡ cũng không có!”

Tô Mộ nhíu mày.

Muốn dùng một mảnh vỡ thay thế huy chương hoàn chỉnh, cái giá phải trả cũng không nhỏ!

Giống như trận pháp vừa rồi, hẳn xem như trở về tay trắng trong một đêm.

Lấy độ khó thu hoạch huân chương của Thần, muốn thăng cấp tất cả kỹ năng cùng trang bị của hắn lên cấp Chân Thần, hầu như là không có khả năng.

“Trước tiên thăng giai cho quyền trượng Pháp Thần rồi nói sau, kỹ năng có thể chờ đến khi khác!”

Thuộc tính trên giao diện thuộc tính đột phá, kỹ năng công kích cấp Thần cũng đủ dùng, Tô Mộ chuẩn bị lấy đi mảnh huân chương của Thần tiếp theo, trước tiên nghĩ biện pháp tăng quyền trượng Pháp Thần lên tới trình độ thần khí.

“Tính toán thời gian, sự kiện cũng đã bắt đầu ba ngày rồi!”

“Lão tổ người sống lại ẩn nấp ở Hoa Đô, hẳn là đã ra khỏi núi rồi chứ?”

Tô Mộ nhìn thoáng qua cửa đá đi xuống tầng dưới, sờ sờ cằm.

Sau khi vào lăng mộ, hẳn không thể biết được tình huống bên ngoài.

Dựa theo thời gian lão tổ người sống lại tìm tới cửa, Hoa Đô bên này hẳn là cũng không sai biệt lắm.

Muốn thu hoạch càng nhiều huân chương của Thần, những lão tổ này là mục tiêu tốt nhất của hắn.

Chương 640: Biển Tử Vong

“Chỗ kho tàng ở tầng dưới cùng của lăng mộ này, bên trong nhất định có huân chương của Thần!”

Sau khi suy nghĩ, Tô Mộ vẫn quyết định khám phá lăng mộ dưới lòng đất trước.

Những lão tổ kia có thật sự tới hay không vẫn là một ẩn số, không có khả năng điểm tích lũy đến tay mà hắn buông ra được.

Nhìn chằm chằm cửa đá trước mắt, Tô Mộ trực tiếp đi qua.

...

Khu vực bên ngoài bức tường ở lối vào lăng mộ.

Diệu Tinh đi đến một địa điểm không người.

Nàng cắt vỡ cổ tay, máu đen chảy trên mặt đất.

“Hết thầy vẫn còn thuận lợi chứ?”

Nghe Tà Thần hỏi, sắc mặt Diệu Tinh vô cùng khó coi.

“Xuất hiện một số vấn đề, tình huống phía dưới lăng mộ đã không thể nắm giữ!”

Tà Thần rơi vào im lặng.

Lăng mộ dưới lòng đất không phải là địa bàn của hắn, nghị trưởng cũng không phải là người của hắn.

Để biết kết quả như thế nào, có lẽ chỉ có thể tiếp tục chờ đợi.

Nhưng vị Tà Thần này cũng không phải là một tồn tại ngồi yên chờ chết.

Giọng nói lạnh lẽo của hắn vang lên.

“Đây là một cơ hội!”

“Cơ hội?”

Diệu Tinh nhíu mày, rõ ràng không thể hiểu được ý nghĩa của câu nói này.

Trong lăng mộ dưới đất có ma vật hùng mạnh, dựa vào thực lực của nàng còn không có cách nào chạm đến.

Bây giờ đi xuống, lỡ như Tô Mộ giết chết đám người của nghị trưởng kia, nàng chắc chắn cũng không chạy thoát!

“Nếu những tên kia đã bị tiêu diệt, vậy thì bây giờ người chính là quan chỉ huy lớn nhất của cả thành Diệu Nhật.”

“Chỉ cần có sự phối hợp của người, có lẽ chúng ta có thể chiếm lĩnh thành Diệu Nhật này!”

Giọng nói của Tà Thần lộ ra sự hưng phấn.

Có Diệu Tinh làm nội ứng, đây không phải chính là thời cơ tốt nhất để ma vật công thành sao?

“Nhưng mà có bức tường kia, ma vật nên đi qua như thế nào đây?”

Về mặt Diệu Tinh có hơi thấp thỏm.

Đương nhiên nàng hiểu rõ ý định của Tà Thần.

Nhưng một khi hành động thất bại, nàng sẽ đối mặt với sự truy sát của cả thành Diệu Nhật.

“Dùng máu của người rót vào người của những vệ binh trông coi tường thành kia, bọn họ sẽ biến thành người của chúng ta!”

“Về phần ma vật công thành thì không cần người phải quan tâm.”

“Người chỉ cần điều tất cả thủ vệ trong thành Diệu Nhật đi là được rồi!”

Tà Thần đã có kế hoạch.

“Ta biết rồi!”

Diệu Tinh trả lời.

Thân là quân cờ của Tà Thần, nàng đã sớm mất đi quyền lựa chọn.

Sau khi chấm dứt thông báo tin tức cho Tà Thần, nửa gương mặt của Diệu Tinh đột nhiên lộ ra vẻ mặt tức giận.

“Người biết mình mình đang làm cái gì không?”

“Nếu để cho những ma vật kia tấn công thành Diệu Nhật thì sẽ có bao nhiêu người vô tội vì thế mà bỏ mạng!”

Trong giọng nói mang theo tiếng gào thét!

Nửa gương mặt còn lại vô cùng lạnh lùng.

“Chẳng lẽ tộc nhân của chúng ta không thì vô tội à?”

“Diệu Tinh” nở một nụ cười.

“Đây đều là bọn họ tự tìm!”

...

“Nơi này có hơi kỳ quái!”

Tầng thứ mười bảy của lăng mộ, bốn phía khắp nơi tràn ngập sương khói.

Sau khi tiến vào nơi này, Tô Mộ nhận được nhắc nhở thu hoạch điểm tích lũy, trao đổi kỹ năng loại cung tiễn thủ cấp Thần kia.

Đổi lại là lúc trước, mình chắc chắn sẽ lập tức học.

Còn bây giờ thì đương nhiên sẽ để lại cho Hiên Viên.

“Ô! Ô! Ô!”

Chính trong lúc này, một trận tiếng khóc tràn ngập tiếng rên rỉ truyền đến.

“Đôi Mắt Thần Thị!”

Tô Mộ khởi động kỹ năng, nhìn về phương hướng kia.

Tầm mắt xuyên qua màn sương mù ở xung quanh, loáng thoáng có thể nhìn thấy một bóng dáng.

Đôi Mắt Thần Thị bị ngăn cản một bộ phận, không có cách nào nhìn thấy rõ toàn bộ.

Tô Mộ sờ mũi, đi về vị trí đó.

“Lạch cạch!”

Đi được mấy bước, dưới chân truyền đến tiếng nước chảy.

Tô Mộ cúi đầu nhìn thử.

Thứ nước kia là màu đen, thoạt nhìn vô cùng quỷ dị.

Lại đi thêm vài bước, nước đã đến gần vị trí mắt cá chân.

“Hỏa Diễm Phi Vũ!”

Tô Mộ mở cánh ra, bay lên trời.

Cánh khẽ lay động, trong nháy mắt hần đã đến vị trí của bóng dáng kia.

Đó hình như là một người phụ nữ.

Điều kỳ quái là nửa thân dưới của nàng ngâm trong nước đen, chỉ có thể nhìn thấy nửa thân trên của nàng.

“Ô! Ô! Ô!”

Người phụ nữ che mặt mà khóc, âm thanh vô cùng thê lương.

Tô Mộ yên lặng nhìn nàng, vẫn không bị lay động.

“Hỏa Vũ!”

Trên đôi cánh hỏa diễm, một sợi lông vũ bay ra, tấn công về phía người phụ nữ.

Trong khoảnh khắc Hỏa Vũ nhắm vào người phụ nữ, một cảnh tượng quỷ dị xuất hiện.

Người phụ nữ kia lại lập tức biến mất!

“Đây là ảo giác?”

Tô Mộ chau mày lại.

Nhắc nhở đánh chết không xuất hiện, một đòn này cũng không thu được hiệu quả.

Hần tìm kiếm ở những vị trí khác.

Trong Đôi Mắt Thần Thị rất nhanh đã xuất hiện một số bóng dáng khác.

“Ô! Ô! Ô!”

Tiếng khóc lại một lần nữa truyền đến.

“Giả thần giả quỷ à!”

Tô Mộ bĩu môi.

Mặc dù không biết rốt cuộc tầng này là tình huống gì, nhưng muốn phá vỡ ảo giác thì chỉ có một phương pháp tốt nhất.

Một giây sau, trên khoảng không của khu vực này xuất hiện mấy “mặt trời”.

So với mộ thất nhỏ hẹp lúc trước thì nơi này rõ ràng càng có lợi cho việc phát huy Thiên Hỏa.

“Thiên Hỏa Thiêu Thành!”

Mấy mặt trời cùng nhau rơi xuống.

Dưới nhiệt độ nóng rực, nước đen trên mặt đất rất nhanh bắt đầu bốc hơi.

Những làn sương mù bốc hơi không ngừng toát ra, tràn ngập ở bốn phía.

Tầm nhìn xung quanh trong phút chốc trở nên thấp hơn.

Tô Mộ nhìn chăm chăm thanh nhắc nhở, neho mắt lại.

Khu vực bị mấy ngọn Thiên Hỏa bao phủ vô cùng rộng rãi. Nếu thật sự có ma vật nào đó quấy phá, nhắc nhở đánh chết nhất định đã nhảy ra rồi.

“Lại là thế giới ảo cảnh à?”

Chương 641: Biển Tử Vong (2)

Tô Mộ nhớ lại thế giới phía sau cửa truyền tống Hoa Đô.

Nơi này hình như có điểm tương đồng với nơi đó.

Điều khác biệt là mình có thể xác định nơi này tuyệt đối thuộc về game Thần Đồ.

“Làm lại!”

Tô Mộ thật sự không tin.

Trên không trung rất nhanh xuất hiện một loạt mặt trời.

Từng vàng nổi tiếp nhanh xếp thành hàng chỉnh tề.

Tô Mộ vung tay lên, mặt trời liên tiếp không ngừng rơi xuống.

“Xì...!”

Âm thanh chất lỏng bốc hơi vang lên.

Trên con đường phía trước, Thiên Hỏa thiêu đốt không ngừng tạo thành một con đường rực lửa.

Điều quỷ dị chính là dưới đòn công kích AOE siêu cấp như thế, nhắc nhở đánh chết vẫn không xuất hiện.

“Chẳng lẽ tầng này không có quái?”

“Vậy ta phải làm sao để đi xuống tầng dưới?”

Lần này đến phiên Tô Mộ rơi vào khó khăn.

“Linh! Linh! Linh!”

Đúng lúc này, một loạt tiếng lục lạc vang lên.

“Ở bên kia!”

Tô Mộ vội vàng bay về phía âm thanh truyền đến.

Dưới sự tăng phúc của lượng mana kết xù, tốc độ của đôi cánh hoả diễm vô cùng nhanh.

Chỉ trong thời gian mấy giây, trước mắt của Tô Mộ đã xuất hiện một chiếc thuyền nhỏ.

Nó dừng ở bên cạnh một bến tàu, phía trên có một người toàn thân bị áo đen bao phủ đang đứng phe phẩy một chiếc lục lạc.

“Linh linh linh!”

“NPC?”

Tô Mộ cẩn thận đánh giá người đứng trên chiếc thuyền nhỏ.

Đôi Mắt Thần Thị cũng không thể nhìn thấy diện mạo thật sự bên dưới lớp áo đen của đối phương.

“Xuyên qua biển Tử Vong, có thể đến Bỉ Ngạn!”

Một âm thanh vang lên.

Tô Mộ không vội vàng bước lên con thuyền nhỏ kia.

Tình tiết này sao lại có cảm giác hơi quen thuộc!

Người trước mắt này sẽ không đi đến một nửa rồi đột nhiên biến thành ác quỷ gì chứ?

NPC này sao càng nhìn càng khả nghi, Tô Mộ cũng không ra bài theo lối mòn nữa.

“Không chơi những trò hoa hoè loè loẹt với người nữa!”

“Giết chết người ta vẫn có thể đến Bỉ Ngạn kia như thường!”

“Bùm bùm!”

Trong làn sương mù tràn ngập, lôi mang nổi lên bốn phía.

Một con Lôi Điện Kỳ Lân rất nhanh đã xuất hiện.

“Đi đi!”

Kỳ Lân chọt xông về phía người mặc áo đen trên chiếc thuyền nhỏ.

-154180488!

“A!”

Một con số tổn thương bay lên từ trên đầu của người mặc áo đen, người sau cũng phát ra một tiếng kêu thảm thiết thê lương.

‘Người đã đánh chết người đưa đồ của biển Tử Vong!’

Sau khi một dòng nhắc nhở xuất hiện, người áo đen biến thành một làn khói đen.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Tô Mộ vung tay lên, một cái hố đen xuất hiện bên cạnh làn khói đen.

Lực hút mạnh mẽ vững vàng hút chặt làn khói đen, ngay sau đó chiếc thuyền nhỏ cũng bị hút vào.

“Ầm!”

Hố đen bùng nổ, khói đen hoàn toàn tiêu tán, chiếc thuyền nhỏ rơi trên mặt nước, ngược lại là hoàn hảo không có hao tổn gì.

Đôi cánh hỏa diễm lay động, Tô Mộ đến vị trí mũi thuyền.

Hắn nhìn chiếc đèn xách tay tản ra ánh sáng u ám được đặt ở đầu thuyền, còn có hai mái chèo rời rớt nhún vai.

Người lái đồ bị đánh chết kia không có kinh nghiệm, điều này chứng tỏ đối phương thật sự là một NPC.

Mặc dù không biết vai diễn của hắn ở nơi này, nhưng nếu đã ra tay rồi cũng không có gì hối hận.

Lay động mái chèo, chiếc thuyền nhỏ từ từ tiến về phía trước.

Tô Mộ nhìn về khu vực sương mù ở phía trước.

Trong phạm vi của Đôi Mắt Thần Thị không xuất hiện bất cứ thứ gì.

Mặt nước màu đen không có bất kỳ dấu hiệu của vật sống nào.

Về phần dưới nước có thứ gì không, Đôi Mắt Thần Thị loáng thoáng có thể nhìn thấy một chút.

“Hình như là bóng người.”

“Nhưng người sao có thể sống dưới nước được?”

Sau khi nhìn thấy một số thứ tương tự như bóng người, Tô Mộ thật sự có hơi tò mò.

Nếu những thứ này là ma vật thì mình sẽ có chuyện có thể làm rồi!

“Mạn Thiên Hỏa Vũ!”

Đứng ở vị trí đầu thuyền, trên đôi cánh hỏa diễm không ngừng bắn ra Hỏa Vũ.

Dưới đòn công kích dày đặc này, những hư ảnh dưới đáy nước kia căn bản không có cách nào né tránh.

“Không có đánh chết?”

“Những thứ này không phải ma vật?”

Điều kỳ quái là nhắc nhở đánh chết vẫn không xuất hiện.

“Rốt cuộc các người là thứ gì?”

Tô Mộ nhíu chặt mày, biểu cảm trên gương mặt càng tò mò hơn.

“Bịch bịch!”

Chiếc thuyền nhỏ ngừng tiến về trước, hần cảm đầu vào trong nước!

Một cảm giác lạnh như băng thấu xuống lập tức xộc tới.

Đôi cánh hỏa diễm dâng trào ánh lửa hùng mạnh, rất nhanh xua tan cảm giác đó.

Tô Mộ lặn xuống dưới nước, hoàn toàn thấy rõ những ảo ảnh kia.

Bọn họ quả thật đều là hình người.

Nhưng những người này lại không có thực thể thật sự.

Trong đầu Tô Mộ đột nhiên xuất hiện ra hai chữ.

Linh hồn!

...

Biển Tử Vong.

Nơi này thay vì nói là biển, chi bằng nói là một cái hồ khổng lồ vậy.

“Trên người chúng ta ẩn chứa lực bất tử, vong linh của biển Tử Vong sẽ không công kích chúng ta!”

Mười một bóng người đang đi lại trên mặt hồ.

Những người này chính là đám người nghị trường sau khi sống lại.

“Vong linh không có thực thể, chỉ cần tên kia bước vào biển Tử Vong thì hẳn sẽ không có cách nào chạy thoát!”

Già Hùng nhìn mặt nước mênh mông vô bờ, lên tiếng nói với những người khác.

“Chắc hẳn hẳn sẽ ngồi chiếc thuyền kia đến, chúng ta chỉ cần lặn dưới nước, kiên nhẫn đợi chờ là được rồi!”

Tầng thứ mười bảy hoàn toàn không giống với những tầng khác.

Tầng này có thể nói là điểm giới hạn của tầng trên và tầng dưới.

Người sống muốn xuyên qua biển Tử Vong này gần như là chuyện không thể nào.

Nếu trên người không có pháp tắc bất tử thì chắc chắn sẽ bị vô số vong linh dưới nước công kích.

Đó đều là sát thương loại Linh Hồn, bất cứ kháng tính cùng kỹ năng nào cũng không thể ngăn cản được.

Chương 642: Tà Thần lại tới gây sự rồi!

Không có lực lượng linh hồn hùng mạnh căn bản không thể chịu

đựng được.

“Không cần nương tay, một khi tên kia chết ở biển Tử Vong thì linh hồn của hắn sẽ không có cách nào rời khỏi.”

“Lần này, các người đều phải biểu hiện thật tốt cho ta!”

Giọng điệu của Già Hùng cực kỳ cứng rắn.

“Yên tâm đi, chúng ta nhất định sẽ dốc hết sức ứng phó!”

“Tên kia chẳng qua chỉ ý vào việc một mực phóng thích kỹ năng mạnh mẽ. Bây giờ lượng máu và thuộc tính của chúng ta đều được nâng cấp, hắn chạy không thoát đâu!”

“Cho dù công kích của chúng ta không có cách nào tạo thành tổn thương cho hắn, chỉ cần có thể ngăn chặn hắn, những vong linh này cũng đủ cản nuốt hoàn toàn linh hồn của hắn!”

Những người khác liên tiếp lên tiếng, tràn đầy lòng tin.

Bọn họ đều là người đã từng chết một lần, đã không còn sợ hãi đối với cái chết.

Giờ phút này, trong lòng của những người này chỉ còn lại một ý định.

Tru sát Tô Mộ!

...

Thành Diệu Nhật.

“Truyền mệnh lệnh của ta, tất cả vệ binh đều đi đến lăng mộ, bắt đầu tiêu diệt toàn bộ ma vật!”

Diệu Tinh cầm lệnh bài của Già Hùng trong tay, truyền đạt mệnh lệnh.

Muốn khiến cho thủ vệ trong Vương Đô thành trống không thì không nghi ngờ gì, lựa chọn tốt nhất là để cho những vệ binh kia tấn công lăng mộ.

“Diệu Tinh đại nhân, phái tất cả thủ vệ đi tấn công lăng mộ, không phải Vương Đô sẽ trở thành một tòa thành trống sao?”

Thần Lạc là người đầu tiên đứng lên bày tỏ sự phản đối.

“Đây là mệnh lệnh của nghị trưởng đại nhân, người muốn cãi lời sao?” Diệu Tinh lạnh lùng nhìn về phía Thần Lạc.

“Tấn công lăng mộ thì không có vấn đề, nhưng thành Vương đô cũng nên để lại một ít thủ vệ, trên tường thành cũng cần vệ binh thay quân.” Thần Lạc cũng theo đó mở miệng, không hề nhượng bộ.

“Bây giờ ta mới là quan chỉ huy cao nhất của Vương Đô!”

Giọng nói của Diệu Tinh hoàn toàn trầm xuống.

“Vậy thì xin quan chỉ huy đại nhân suy nghĩ lại!”

“Xin quan chỉ huy đại nhân suy nghĩ lại!”

Sau khi Thần Lạc lên tiếng, gần như tất cả mọi người đều đứng về phía hắn.

“Vậy thì để lại một nhóm người, những người khác do Thần Lạc dẫn đầu đi tiêu diệt sạch sẽ ma vật trong lăng mộ dưới đất!”

Sắc mặt Diệu Tinh u ám, đưa ra một quyết định nhượng bộ.

Đám người Thần Lạc nghe xong thì thở phào nhẹ nhõm.

Trên tường thành tuyệt đối không thể không có vệ binh thay quân, Vương Đô cũng tuyệt đối không thể là một tòa thành trống.

Để lại một bộ phận thủ vệ thì ít nhất khi Vương Đô xảy ra chuyện, những người này có thể chống đỡ đến khi bọn họ quay trở lại cứu viện.

...

Phòng tuyến số 2.

Trên hài cốt của tháp Sa Đọa.

Một vầng năng lượng màu đen đột nhiên xuất hiện.

“Xì xì!”

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Một luồng lại một luồng tia chớp màu đen không ngừng chớp nháy, luồng năng lượng màu đen này cũng trở nên càng ngày càng mạnh.

Qua một hồi lâu, luồng năng lượng màu đen này kịch liệt co rút lại, cuối cùng biến thành một viên nhãn cầu to khoảng quả bóng bàn.

Viên nhãn cầu này lơ lửng trong không trung, bay ra khỏi vực sâu bằng tốc độ cực nhanh, đến trên mặt đất.

Viên nhãn cầu kia nhìn quanh một hồi, sau khi xác định một phương hướng thì lần nữa bay nhanh lên.

Phương hướng mà nó di chuyển vừa đúng là vị trí của thành Diệu Nhật!

Biển Tử Vong.

Một chiếc thuyền đang tiến về phía trước.

Tô Mộ đứng sừng sững trên mũi thuyền, lay động mái chèo một cách có tiết tấu.

Tốc độ chèo thuyền chậm hơn rất nhiều so với dùng đôi cánh hỏa diễm để bay, nhưng Tô Mộ cũng không gấp gáp.

Hiểu biết đối với nơi này quá ít, lỡ như chiếc thuyền này là vật phẩm quan trọng để đi thông với tầng dưới, có muốn tìm lại cũng rắc rối.

“Thật yên tĩnh!”

“Những linh hồn kia rốt cuộc là gì?”

Tô Mộ vừa chèo thuyền, vừa suy nghĩ.

Những ảo ảnh dưới mặt nước kia chắc hẳn đều là linh hồn của con người.

Về phần lai lịch của những người này thì e là cũng chỉ có chủ nhân của lăng mộ này mới biết được.

...

“Đến rồi!”

Khi chiếc thuyền nhỏ trên mặt nước đến, đám người Già Hùng dưới nước sớm đã chực chờ rất lâu.

“Đội thuyền đến gần thì lập tức đánh vỡ hồn đăng trên mũi thuyền, những linh hồn này sẽ bạo động!”

Già Hùng mắt sáng như đuốc, nhìn chăm chăm vào chiếc thuyền nhỏ xuyên qua mặt nước.

Những người khác cũng vận sức chờ phát động.

Ở xung quanh của bọn họ hình thành một khu vực chân không, không bị nước đen ngấm vào.

Rất nhanh, mặt nước trên đỉnh đầu của mọi người xuất hiện sóng gợn.

“Chính là lúc này!”

Già Hùng phát ra một tiếng hét to.

Khoảng không nơi bọn họ đang đứng ngay lập tức nổ tung, càng sinh ra một luồng lực đẩy mạnh mẽ.

“Bốp!”

Mười một người gần như đồng thời xông ra khỏi mặt nước.

“Phá cho ta!”

Già Hùng cầm trong tay một thanh kiếm bản to vô cùng khí thế, mục tiêu không phải là Tô Mộ đứng trên mũi thuyền.

“Ặc!”

Đáy nước đột nhiên xông ra một đám người, rõ ràng Tô Mộ đã hơi sững sốt một chút.

“Đám người các người là người hay là quỷ?”

Đặc biệt là sau khi nhìn thấy những gương mặt quen thuộc của đám người này, hắc hắc lên một câu theo bản năng.

Đám người Già Hùng đã chết đi chui ra từ trong hồ linh hồn, cục diện này thoạt nhìn sao lại quỷ dị như thế!

“Người mới là quỷ!”

“Người rất nhanh sẽ biến thành quỷ thôi!”

Hai giọng nói vang lên, mấy pháp sư kia chia ra đứng ở bốn phía của đầu thuyền.

Cùng lúc khi lời nói vừa dứt thì một luồng năng lượng ma pháp mạnh mẽ xuất hiện trên người của bọn họ.

Một giây sau, dưới chân Tô Mộ xuất hiện một vòng sáng.

“Trận pháp trói buộc!”

Vòng sáng nhanh chóng thu hẹp, trói buộc Tô Mộ chặt chẽ ngay tại chỗ.

Chương 643: Tội nhân?

Cùng lúc đó, kiếm bản to của Già Hùng cũng rơi xuống.

Tô Mộ thấy thế bấu môi.

Đám người này rõ ràng biết mình sẽ đến, đã sớm mai phục sẵn rồi!

Nhưng ngay khi Tô Mộ cho rằng một kiếm kia sẽ rơi vào người của mình thì kiếm của Già Hùng lại bổ về một nơi khác.

Ngọn đèn nhỏ tản ra ánh sáng u ám kia!

“Lách cách”!

Tiếng thủy tinh bể vỡ vang lên.

Một giây sau, không trung của khoảng biển Tử Vong này đột nhiên xảy ra biến hóa.

Mặc dù vốn dĩ có sương mù tràn ngập, nhưng tầng này vẫn có chút ánh sáng.

Nhưng sau khi hồn đấng bề nát, trên bầu trời lập tức bị một mảng đen tối bao phủ.

“Ô! Ô! Ô!”

Vô số tiếng rên rỉ cũng vang lên theo.

“Xoạt!”

Trong bóng tối, ánh lửa mạnh mẽ xuất hiện từ phía sau lưng của Tô Mộ.

Thân là một đại sư trận pháp, mình còn chưa từng để trận pháp trôi buột này vào mắt.

“Đừng hòng chạy!”

“Người không đi được đâu!”

Mấy tiếng hét to cùng nhau vang lên.

Già Hùng còn có mấy chiến sĩ cận chiến kia đến gần Tô Mộ.

Trên vũ khí trong tay của bọn họ toàn bộ đều lóe lên tia sáng, rõ ràng là đã sử dụng kỹ năng.

Trước kia quả thật là bọn họ quá khinh địch rồi, nhưng bây giờ sau khi nhận rõ được thực lực của Tô Mộ, tất cả bọn họ đều vận dụng sát chiêu.

“Lá Chấn Thần Quang!”

Tô Mộ không hề chủ quan, quyết đoán sử dụng kỹ năng lá chắn bảo vệ mạnh nhất.

Một lá chắn ánh sáng khổng lồ trong nháy mắt hình thành.

“Keng!”

Toàn bộ công kích của đám người Già Hùng bị ngăn chặn lại.

Sau khi thuộc tính được sự nâng cấp cực lớn, trị số Lá Chắn của Lá Chắn Thần Quang tăng vọt một khoảng lớn.

Cho dù đám người Già Hùng toàn lực công kích thì lá chắn ánh sáng vẫn đồ sộ bất động.

“Rút!”

Già Hùng thấy thế, không tiếp tục công kích nữa.

Mặc dù Lá Chắn Thần Quang này có thể ngăn cản sát thương của công kích, nhưng mà lại không có cách nào ngăn cản những u hồn nổi giận kia!

“Ô ô ô!”

Tiếng rên rỉ nối liền không dứt.

Một mảnh biển Tử Vong đen nhánh hiển thị rõ điều quỷ dị.

Vô số linh hồn dưới nước xông ra, bao vây xung quanh của con thuyền nhỏ.

“Không thể để cho hấn chạy!”

Già Hùng lộ ra một nụ cười lạnh lùng trên mặt.

Mấy pháp sư kia vội vàng tăng tốc tạo sát thương ma lực.

Tô Mộ lập tức cảm nhận được vòng sáng trói buộc mình đang thu hẹp lại.

“Đám người này muốn làm gì?”

“Là muốn lợi dụng những vong hồn này để đối phó với ta?”

Tô Mộ nhìn chăm chăm về phía Già Hùng và vong linh bay múa đầy trời, hắc nhú mày lại.

Thế cục hình như có hơi mất khống chế rồi.

May mà mình đã thăng cấp lên đến thập giai trước khi xuống tầng này.

“Ầm!”

Cơ thể Tô Mộ tuôn ra ngọn lửa hùng mạnh, trực tiếp biến thân thành trạng thái Hỏa Nhân.

“Xì!”

Trên vòng sáng kia rất nhanh đã xuất hiện âm thanh của lửa đốt.

“Mặc dù không biết mấy người các người làm thế nào sống lại được, nhưng các người cũng không nên trở về tìm cái chết!”

Âm thanh lạnh như băng vang lên.

Trên đỉnh đầu của Tô Mộ bắt đầu xuất hiện từng luồng Thiên Hỏa

Sắc mặt của mấy pháp sư trở nên vô cùng khó coi.

Trận pháp trói buộc của bọn họ rất mạnh mẽ, không những có thể trói buộc hành động của Tô Mộ, đồng thời cũng có hiệu quả cấm ma.

Muốn đánh vỡ hiệu quả cấm ma này, vậy thì năng lượng ma pháp cần phải vượt qua bọn họ.

Trong tình huống này Tô Mộ còn có thể phóng thích ra công kích đáng sợ như thế, đó đã không phải là vượt qua đơn giản như thế.

Đây là nghiền áp!

Hiển nhiên Già Hùng cũng cảm nhận được sự đáng sợ của Thiên Hỏa, giọng nói nghiêm trọng vang lên.

“Các vong linh của biển Tử Vong, là tên đó đã phá vỡ hồn đấng, hấn là tội nhân của biển Tử Vong, hãy kéo hấn vào Địa Ngục vô tận đi!”

Sau khi hấn vừa dứt lời, vô số vong linh vây quanh con thuyền nhỏ bắt đầu chuyển động.

Bọn họ không hện mà cùng bay về phía Tô Mộ.

Lá Chấn Thần Quang này dường như không tồn tại, những vong linh có thể tùy ý xuyên qua.

“Ô! Ô! Ô!”

Kèm theo tiếng rên rỉ, vô số vong linh vươn hai tay ra, muốn kéo Tô Mộ vào trong đáy hồ.

Bọn họ không có thực thể, không thể nắm lấy được cơ thể của Tô Mộ.

Nhưng một cảnh tượng quỷ dị đã xuất hiện.

Trên người Tô Mộ lại bị kéo ra một ảo ảnh!

Đám người Già Hùng lẳng lặng nhìn tất cả, trên mặt không hện mà cùng nở một nụ cười.

Không còn gì để nghi ngờ nữa.

Ảo ảnh này chính là linh hồn của Tô Mộ!

Dưới sự kéo xé của vô số Vong Linh ở biển Tử Vong, một khi linh hồn của Tô Mộ bị kéo vào đáy nước, bọn họ sẽ có thể dành được thắng lợi trong cuộc chiến đấu này.

“Người xong rồi!”

Giọng nói Già Hùng vô cùng lạnh lùng, giống như Tử Thần tuyên án kết cục của Tô Mộ.

“Người đang nói gì vậy?”

Tô Mộ nghe lời vị nghị trưởng này nói, khinh thường liếc hấn.

Những Vong Linh này cho hắc cũng không đem đến cảm giác nguy hiểm cho hắc.

Đúng như dự đoán, dưới sự kéo xé của những vong linh kia, ảo ảnh của Tô Mộ vẫn không nhúc nhích.

Đây không chỉ là bởi vì hắc lấy được lực pháp tắc bất tử, còn có liên quan rất lớn đến trị số tinh thần khoa trương của hắc.

Trị số tinh thần mạnh mẽ, cũng đồng nghĩa với lực lượng linh hồn mạnh mẽ.

Những vong linh này có nhiều hơn nữa, cũng chỉ là phù du trong nước.

Cây đại thụ chọc trời Tô Mộ này, căn bản cũng không phải là thứ mà bọn chúng có thể lay động!

“Điều này sao có thể xảy ra?”

Già Hùng cũng nhìn mà choáng váng cả người.

Một màn này hoàn toàn đảo điên nhận thức của hắc rồi.

“Đây chính là thủ đoạn mới của các người?”

Chương 644: Tổ tiên của người rất mạnh sao?

Tô Mộ vô tình trào phúng nghị trường đại nhân một câu.

Thiên Hỏa trên không trung cũng không chần chờ nữa, trực tiếp rơi xuống.

Những thành viên nghị viện chết rồi sống lại này căn bản không có thời gian phản ứng, đã bị ngọn lửa nóng rực bao phủ.

Dưới hình thái Hỏa Nhân, sát thương của Thiên Hỏa đã đuổi kịp Lô Điện Kỳ Lân rồi.

Được bạo kích thêm vào, đỉnh đầu đám người Già Hùng đều nảy ra mấy chữ hơn một tỷ sát thương!

‘Người đánh chết nghị viện thành viên của Vương Đô!’

‘Người đánh chết nghị viện thành viên của Vương Đô!’

Ngoại trừ mấy nghề nghiệp cận chiến ra, nghề nghiệp viễn trình căn bản là không ngăn cản nổi.

Vòng sáng trói buộc ở trên người Tô Mộ đột nhiên biến mất.

Hai pháp sư bị giết chết ngay tại chỗ, mấy người khác thì núp dưới Lá Chắn Thần Quang của nữ mục sư.

Giờ phút này, bề mặt tấm chắn đó cũng xuất hiện vết nứt rất sâu, tràn ngập nguy cơ.

“Không thể nào, chuyện này tuyệt đối không thể nào!”

“Tại sao hiệu quả của vong linh không có tác dụng đối với người?”

Già Hùng phát ra tiếng gầm thét cuồng loạn.

Mới qua thời gian bao lâu chứ?

Thực lực của tên nhà thám hiểm này chẳng những tăng lên một mảng lớn, hơn nữa còn không thèm quan tâm những tử linh kia!

“Ta có hơi tò mò, các người sống lại như thế nào vậy?”

Tô Mộ nghiêng ngả nhìn đám người Già Hùng.

Nhắc nhở đã đánh chết vừa rồi đủ để nói rõ hết thấy.

Đánh chết mà không có kinh nghiệm, những tên thành viên nghị viện này là thật sự đã “Sống lại” theo nghĩa trên mặt chữ.

“Hỡi vong linh của Biển Tử Vong, xét xử tên tội nhân này đi!”

Hiển nhiên Già Hùng không định trả lời Tô Mộ.

Hắn lại hô lớn với những vong linh kia một lần nữa.

“Ô! Ô! Ô!”

Tiếng khóc trở nên bi thương hơn, vong linh cũng rất phối hợp mà kéo xé Tô Mộ.

Nhưng thế nào bọn nó cũng thật sự không kéo nổi!

“Sống lại một lần nữa cũng không dễ dàng đâu nhỉ?”

Tô Mộ nhún vai, đồng tử hiện lên lôi quang.

“Ầm!”

Một luồng sét từ trên trời giáng xuống, đánh nát tấm chắn trên đỉnh đầu nữ mục sư.

“Xì!”

“Bùm bùm!”

Một giây sau, một con Lôi Điện Kỳ Lân nhanh chóng thành hình.

“Cứu ta!”

Nữ mục sư theo bản năng hô về hướng nghị trưởng.

Con Kỳ Lân này rất cuộc kinh khủng đến cỡ nào, không có ai hiểu rõ hơn so với bọn họ!

Nghị trưởng cắn chặt hàm răng, chột vọt tới chỗ nữ mục sư.

Thanh kiếm bản to trong tay của hắn biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó lại xuất hiện một tấm chắn hoàng kim.

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Kỳ Lân đụng vào trên tấm chắn, đỉnh đầu nghị trưởng nảy ra mấy con số tổn thương 1000 vạn.

“Thánh Quang Trì Dũ!”

Nữ mục sư giơ quyền trưởng trong tay lên, một luồng Thánh Quang dịu dàng cũng rơi vào trên người Già Hùng.

Lượng máu của hắn lập tức phục hồi với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Tổ hợp mục sư với chiến sĩ, bất kể trong game nào, cũng được xưng tụng là tổ hợp hoàng kim đó!

“Cũng chỉ là vùng vẫy lúc sắp chết thôi!”

Tô Mộ nhìn tư thế đánh BOSS của những tên thành viên nghị viện này, hết sức kiêu ngạo nói một câu.

Nếu ở trong Anime nào đó, đây hoàn toàn chính là lời kịch của đại nhân vật phản diện đó!

“Hỡi Bất Tử Vương vĩ đại, tên này quá khó chơi rồi, xin người giúp chúng ta một tay đi!”

Sắc mặt nghị trưởng âm trầm, hắn giơ tấm chắn hoàng kim che ở trước người rồi ngửa mặt lên trời hô to một tiếng.

Chiến đấu đến bước này rồi, chỉ dựa vào lực lượng của bọn họ, kết quả sẽ chỉ là giẫm lên vết xe đổ mà thôi!

Muốn chuyển bại thành thắng, chỉ có thể xin giúp đỡ.

Tô Mộ nghe thấy lời nói của nghị trưởng, ngược lại ngừng công kích.

Mục tiêu của mình là đánh xuyên cả lãng mộ này.

Giao đấu với vị Tiên Tổ Vương kia là điều không thể tránh khỏi.

“Vậy để ta xem xem vị tổ tiên kia của người, rốt cuộc là có thủ đoạn thế nào!”

Mắt thấy tư thái của Tô Mộ như vậy, nghị trưởng lộ ra nụ cười mỉa mai.

Trong mắt hắn, Tiên Tổ Vương là sự tồn tại giống như thần vậy.

Tô Mộ dù có mạnh hơn nữa, cũng tuyệt đối không thể nào thắng được vị Vương không gì không làm được kia.

“Người nhất định sẽ phải trả giá đắt vì sự vô tri cùng cuồng vọng của mình!”

Giọng nói của nghị trưởng lộ ra sự tức giận vô cùng và sát ý.

Vị Vương kia giống như nghe được lời kêu gọi của hắn.

Trên Biển Tử Vong lớn như thế đột nhiên lần lượt xuất hiện xoáy nước.

...

Hệ ngân hà.

Trên một số tinh cầu, không ít cánh cửa truyền tống bên cạnh phi thuyền đã xây dựng hoàn thành.

Theo năng lượng phóng thích, trên cửa truyền tống xuất hiện gợn sóng.

“Thành công rồi!”

Không ít người hưng phấn hô lên.

“Mau hồi báo với phi thuyền chính!”

Bọn họ lục tục tiến hành liên lạc với chủ hạm.

“Cánh cửa truyền tống đã xây dựng hoàn thành, lúc nào cũng có thể tiến hành nhiệm vụ tiếp theo, xin chỉ thị!”

Các nơi trả lời hoàn toàn nhất trí.

Trên boong thuyền của chiếc chủ hạm đang trôi nổi ở trong không trung kia, vẻ mặt tổng chỉ huy của bọn họ rất nghiêm trọng.

“Trước mắt còn chưa biết chủ tinh đã sống lại đến bước nào rồi.”

“Tất cả mọi người trên thuyền thứ nhất và thuyền thứ hai nghe lệnh!”

Theo hắn lên tiếng, trên màn ảnh trước mắt xuất hiện hai hình ảnh.

Hai chiếc hạm thuyền bên cạnh, hai nhóm người chỉnh đốn ngay ngắn.

“Mời hạm trưởng đại nhân truyền xuống mệnh lệnh!”

Hai quan chỉ huy trăm miệng một lời.

“Các người tự dẫn dắt người của mình, tiến thẳng tới chủ tinh!”

“Nhớ lấy, nhiệm vụ của các người là thành lập cứ điểm, cố gắng hết sức không xung đột với người trên chủ tinh!”

Giọng nói của hạm trưởng vang lên.

“Tuân lệnh!”

Dưới ánh mắt chăm chú của hắn, người trên hai màn hình kia chỉnh tề đi xuyên qua hai cánh cửa truyền tống.

Chương 645: Uy của Kỳ Lân.

Biển Tử Vong.

Dưới cái nhìn chăm chú của Tô Mộ, xoáy nước trên mặt nước càng chảy xiết mạnh hơn.

Lực hút thành hình mạnh mẽ, hút vô số vong linh vào trong đó.

“Ồ...!”

Tiếng than khóc vang lên.

Vô số vong linh muốn chạy trốn, lại phát hiện căn bản không cách nào thoát khỏi những xoáy nước kia.

“Lực lượng này, còn khá quen thuộc!”

Tô Mộ rất nhanh đã cảm thấy một luồng lực bất tử.

“Xoạt!”

Ở bên trong những xoáy nước kia, một cột lại một cột nước phóng lên trời.

“Tiếng sấm lớn, hạt mưa nhỏ!”

Điều bộ nhìn qua vô cùng khổng lồ, nhưng Tô Mộ lại không cảm giác được bất cứ uy hiếp nào.

Bản năng trực tiếp của hắn vô cùng chính xác.

Không có uy hiếp, vậy có nghĩa là không chịu nổi một đòn.

Dĩ nhiên, một đòn kia cũng không phải là một đòn thật.

“Người xong rồi, người phải chết rồi!”

“Ha ha ha!”

Già Hùng phát ra tiếng cười điên cuồng.

Có trợ giúp của vị tổ tiên kia, hắn đã không còn sợ hãi nữa.

Đúng lúc hắn lên tiếng, những cột nước kia bay về hướng hắn.

Trong nháy mắt, cơ thể Già Hùng bành trướng lên cực nhanh.

Chỉ chốc lát, một người khổng lồ cao tới trăm mét xuất hiện.

Bên trong những xoáy nước sau lưng của hắn liên tiếp bay ra cột nước, nhìn qua cực kỳ đồ sộ.

“Ta muốn bóp người thành thịt nát!”

Dưới trạng thái này, Già Hùng rất có lòng tin mà lên tiếng.

Ngay sau đó mặt nước hiện lên một thanh trường kiếm khổng lồ.

Thân của thanh kiếm này rõ ràng được tạo thành từ những ảo ảnh vong linh kia.

Già Hùng nhấc thanh kiếm này lên, trực tiếp chém xuống Tô Mộ.

“Đoang!”

Lá chắn Thần Quang vang lên tiếng động nặng nề.

Một đòn phổ thông này cực kỳ hiệu quả, trực tiếp chém mất hơn ngàn vạn trị số Lá Chắn.

“Khá thú vị đấy!”

Tô Mộ dưới hình thái Hỏa Nhân lộ ra một nụ cười mỉm.

Dựa vào thực lực của nghị trưởng đại nhân, thì không thể đánh ra một đòn kia.

Cuộc chiến đấu đọ sức này, rõ ràng diễn biến thành cuộc giao chiến giữa hắn cùng vị Tiên Tổ Vương kia.

“Trước tiên giải quyết những tên râu ria!”

Tô Mộ liếc về phía những người còn sống khác.

Giữ lại bọn họ, khó tránh khỏi tạo thành chút phiền toái cho hắn.

Hắn cũng không muốn thất bại ở biển Tử Vong đồ bỏ này đâu.

“Viêm Trụ!”

Siết chặt quả đấm lửa, Tô Mộ đánh ra một đòn mạnh mẽ về phía mặt nước.

“Ầm!”

Một giây sau, mấy cột lửa bùng nổ từ mặt nước, phóng lên cao.

‘Người đánh chết thành viên nghị viện của Vương Đô!’

‘Người đánh chết thành viên nghị viện của Vương Đô!’

...

Nhắc nhở đã đánh chết xuất hiện rất nhanh.

Cho dù phần trăm sát thương được thêm của Viêm Trụ hơi thấp, được công kích kịch xù của Tô Mộ trợ lực, cũng đủ để cho những NPC mạnh mẽ này bị thương nặng.

Dường như cảm thấy nữ mục sư kia còn có tác dụng, người khổng lồ Già Hùng vươn ra một cái tay, nắm người phụ nữ kia lên.

Về phần những người khác, vị nghị trưởng đại nhân này trực tiếp không thèm quan tâm nữa rồi.

Người phụ nữ bị hắn đặt trên vai.

“Thánh Quang Chúc Phúc!”

Nàng huy động pháp trượng trong tay, miệng thì thao gì đó.

Một luồng Thánh Quang rơi xuống, bao phủ trên người Già Hùng khổng lồ.

“Uỳnh!”

Thừa dịp Tô Mộ đang xuống tay với những người khác, tất cả mục tiêu của Già Hùng đều đặt trên Lá Chấn Thần Quang.

Hắn không ngừng công kích, sau khi đạt được trợ lực, Lá Chấn Thần Quang đã nhanh chóng xuất hiện vết nứt.

“Phá cho ta!”

Nhắc trường kiếm khổng lồ lên, giọng nói của Già Hùng mang vẻ cường thế vô tận.

“Ầm!”

“Răng rắc!”

Hung hăng chém xuống một kiếm, Lá Chấn Thần Quang cũng bị đánh nát.

“Ha ha ha!”

Già Hùng nhìn Hỏa Nhân giống như con kiến hôi trên thuyền nhỏ kia, cười điên cuồng không dứt.

Với sự trợ giúp của vị tiên tổ kia, hắn có được sức mạnh mà trước đó chưa từng có!

Chính là sức mạnh này, đã giải phóng hoàn toàn sự cuồng vọng của hắn!

Trường kiếm khổng lồ lại bị nhắc lên một lần nữa.

Người khổng lồ trăm mét nhìn qua đã thấy sừng sững như vậy, không thể đánh thẳng nổi.

“Keng!”

Theo cự kiếm rơi xuống, Già Hùng lập tức cảm thấy một luồng sức mạnh không cách nào ngăn cản.

Trên tay Hỏa Nhân, thanh pháp trượng kia đã biến thành một thanh trường kiếm.

“So sức mạnh với ta?”

Tô Mộ khinh thường lắc đầu.

Hơn ba vạn điểm sức mạnh cơ sở kia của hắn, đoán chừng bản thể của vị Tiên Tổ Vương kia cũng chỉ là cấp bậc này đi?

Vừa nghĩ như vậy, trong nháy mắt Tô Mộ đã xuất hiện ở trên đầu người khổng lồ.

“Bát Phương Vô Cực Trảm!”

Nhất huyễn thành bát, tám Tô Mộ giống như con muỗi xuất hiện trước mặt người khổng lồ.

Một đòn này chính là thần kỹ của Già Hùng.

Hoặc là bởi vì quá hiểu rõ, vị nghị trưởng này không hề sợ hãi.

Công kích của tám Tô Mộ cùng nhau rơi xuống.

-4262400!

Tám chữ số liên tiếp nổi lên trên đầu người khổng lồ.

“Mau trị liệu cho ta!”

Những tổn thương này tập hợp ở chung một chỗ, rõ ràng khiến cho nghị trưởng phải giật mình một phen.

Một tên pháp sư, cho dù có thể học tập những kỹ năng của nghề nghiệp khác, nhưng thuộc tính thì đuổi theo như thế nào?

Thân là một người chiến sĩ, cộng thêm hình thái, phòng ngự và miễn giảm tổn thương của hắn cũng đã được tăng trưởng trên diện rộng.

Dù vậy, một kỹ năng của Tô Mộ vẫn đánh cho hắn mất mấy ngàn vạn tổn thương.

Như thế này ai có thể chịu được cơ chứ!

“Thánh Quang Trì Dũ!”

Nữ mục sư cũng nghiêm túc hơn, lần đầu tiên ngâm chú.

“Mãn Thiên Phi Phủ!”

Trường kiếm trong tay Tô Mộ ngược lại biến thành một thanh rìu bay, trực tiếp quăng ném ra ngoài.

Lại là mấy con số sát thương ngàn vạn nổi lên từ trên đầu người khổng lồ.

“Quá thấp!”

Nhìn mấy con số sát thương đủ để cho vô số người há mồm chấn kinh kia, Tô Mộ không hài lòng lắm, nói thầm.

Toàn năng như đã nói đâu rồi?

Chương 646: Uy của Kỳ Lân. (2)

Sát thương hệ vật lý mới đánh ra được một phần ba so với hệ ma pháp.

Mất mặt....!

Nếu biết Tô Mộ đang suy nghĩ gì, Già Hùng nhất định sẽ gào thét hô to: Móa người có còn là người hay không thế?

Hắn cũng ý thức được tính nghiêm trọng của tình thế, ngược lại phát động công kích về phía Tô Mộ.

Người khổng lồ nhất huyển thành bát, trong thời gian ngắn cảnh tượng này có phần hùng vĩ.

Dưới hình thái này, hắn tuyệt đối nắm chắc có thể giết chết Tô Mộ ngay lập tức.

Tô Mộ đứng thẳng ở không trung, hoàn toàn không có ý định tránh né.

Một đòn này, nhiều lắm là kích hoạt kỹ năng bị động Sinh Sôi Không Ngừng của hắn thôi.

Chứ đừng nói là còn có lực bất tử bị động kia nữa.

“Trận trò chơi này nên kết thúc rồi!”

“Tiên Tổ Vương phải không?”

Khóe miệng nhẹ giọng nỉ non, Tô Mộ lộ ra nụ cười tự tin.

“Ta sẽ cho người thấy một chút thực lực chân chính của ta!”

Giờ quyền trượng Pháp Thần lên.

Tô Mộ nhắm hai mắt lại.

Sau một khắc, vô số tiếng sấm vang lên.

Trên bầu trời, một con tiếp một con Lôi Điện Kỳ Lân xuất hiện.

Cảnh tượng hùng vĩ kia, vượt xa tám người khổng lồ!

Cơ giận của Kỳ Lân có uy thế như lôi đình.

Lôi Điện Kỳ Lân xếp hàng chỉnh tề này mang đến một cảm giác áp lực cực kỳ đáng sợ.

Kiểm trong tay của tám người khổng lồ đồng loạt rơi xuống.

Cùng lúc khi những con số tổn thương tuôn ra, lượng máu của Tô Mộ lập tức chậm đấy.

Kỹ năng bị động trực tiếp kích hoạt!

Thanh HP từ đầu đến cuối vẫn duy trì ở vị trí an toàn, hơn nữa còn hồi phục lại với tốc độ cực nhanh.

Sau khi đánh ra một đòn này, ảo ảnh người khổng lồ biến mất, chỉ còn lại chân thân của Già Hùng.

Hắn nâng cự kiếm trong tay lên lần nữa, nhanh chóng phát động công kích.

Cảm nhận được uy thế của Lôi Điện Kỳ Lân phía trên, vị nghị trưởng đại nhân này rõ ràng hiểu được.

Nếu không thể diệt trừ Tô Mộ thì người chết sẽ là hắn!

Nhưng không đợi kiếm của hắn rơi xuống, một lực hút mạnh mẽ đã xuất hiện.

Hổ đen hùng mạnh gần như muốn cắn nuốt tất cả, vững vàng không chế thành cự kiếm sắp rơi xuống kia.

Dĩ nhiên Tô Mộ có thể chịu đựng một đòn này.

Cho dù nghị trưởng đại nhân này phóng ra kỹ năng cấp Thần thêm mấy lần nữa thì mình cũng vẫn có thể đối phó.

Chỉ là “trò khôi hài” này nên đến lúc kết thúc rồi.

“Đi đi!”

Pháp trưởng vừa vung lên, Kỳ Lân trong không trung phát ra tiếng gầm thét phẫn nộ, xông về phía người khổng lồ kia.

“Xì xì!”

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Lôi Đình Chi Nộ!

Nghị trưởng và nữ mục sư kia trong khoảng khắc bị lôi đình vô tận bao phủ.

‘Người đã đánh chết thành viên nghị viện Vương Đô!’

‘Người đã đánh chết nghị trưởng Vương Đô!’

Hai nhắc nhở liên tiếp bắn ra.

Cột nước trực tiếp bắn lên trăm mét rồi đập về mặt nước.

“Ầm!”

Bọt nước tóe ra.

Những xoáy nước trên mặt nước cũng bắt đầu tiêu tán.

Tô Mộ nhếch miệng cười một cái, ánh mắt mang theo một luồng ý lạnh.

Trong lần giao chiến đầu tiên giữa mình và vị Tiên Tổ Vương kia, rõ ràng hắn đã giành được ưu thế mang tính nghiêng áp.

“Thiên Hỏa Thiêu Thành, Lôi Điện Kỳ Lân, phối hợp thêm với Hồ Đen Hấp Dẫn, những chiêu liên tiếp như thế cho dù là thần cũng không ngăn cản nổi chứ?”

Nhìn mặt nước từ từ trở nên tĩnh lặng, Tô Mộ không khỏi phồng mũi lên.

Hai lần sử dụng huân chương của Thần để nâng hạn mức cao nhất, mình của ngày hôm nay gần như đã cách “Thần” về mặt ý nghĩ thật sự không còn xa nữa.

Vị Tiên Tổ Vương trong lăng mộ dưới đất này chính là thước đo của mình!

“Không cần phải lái thuyền nữa!”

Đôi cánh hỏa diễm sau lưng nhanh chóng lay động, Tô Mộ mau chóng đi về phía trước.

...

Tầng cuối cùng của lăng mộ.

Trong cung điện Hoàng Kim.

“Ôc!”

Vị vua ngồi trên vương tọa vàng ròng kia phun ra một ngụm máu tươi.

Sắc mặt của hắn vô cùng u ám lạnh lùng.

“Trong số những nhà thám hiểm vậy mà lại xuất hiện tồn tại đáng sợ đến như thế!”

Âm thanh tràn đầy sự kiêu kỳ vang lên.

“Dựa vào sức mạnh hiện tại của ta e là không phải đối thủ của tên kia!”

Vị vương giả cao cao tại thượng này lại nảy sinh ra ý sợ hãi.

Giúp đỡ đám người nghị trưởng kia là cần phải trả giá!

Dựa vào trạng thái hiện tại của hắn, một khi Tô Mộ tìm đến tận cửa thì một hàng Lôi Điện Kỳ Lân kia, cho dù là vương cũng không chống đỡ nổi.

“Đáng ghét thật!”

“Lăng mộ chết tiệt này phong ấn phần lớn sức mạnh của ta. Nếu trong trạng thái khỏe hắn thì tên kia căn bản không đáng sợ!”

“Tên đáng chết này!”

Đôi mắt Tiên Tổ Vương dường như có lửa giận ngập trời.

Biểu cảm trên gương mặt hắn cực kỳ phức tạp.

Sợ hãi, không cam lòng, giết chóc, phần nộ uất hận.

“Haizz!”

Qua một hồi lâu, hắn thở dài một hơi.

Giống như tình cảnh của đám người Già Hùng kia, hắn cũng đã đến thời khắc sinh tử rồi.

Vị vương này cầm một thanh thánh kiếm hoàng kim ở bên cạnh, đứng bất động.

“Nghe theo hiệu lệnh của ta, đi đến thánh cung Hoàng Kim!”

Hắn giơ thanh kiếm lên, phát ra một tiếng hô to về phía không trung.

Một giây sau, âm thanh này lập tức vang dội tầng mười tám, mười chín.

Hai tầng này là cửa ngõ cuối cùng của lăng mộ, tương đương với hai tháp Môn Nha bên cạnh bãi đất.

Tiên Tổ Vương biến rõ hai tòa tháp này không ngăn được bước

chân của Tô Mộ.

Hắn muốn đánh cược một lần cuối cùng!

Triệu tập tất cả ma vật đến cung điện của tầng thứ hai mươi!

“Dâng hiến tất cả của các người đi! Những người hầu trung thành nhất của ta!”

Sau khi ma vật của tầng trên tiến vào cung điện này, trong mắt Tiên Tổ Vương chảy ra huyết lệ.

Chương 647: Nỗi sợ hãi của Tiên Tổ Vương.

Những ma vật kia bắt đầu hòa tan với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Từng con trong bọn chúng hóa thành pháp tắc bất tử thuần túy nhất!

Những pháp tắc bất tử này không ngừng hội tụ, đan vào xung quanh thanh thánh kiếm hoàng kim kia.

Thánh giáp hoàng kim trên người Tiên Tổ Vương rất nhanh đã xảy ra biến hóa.

Hoa văn màu đen rải rác trên thánh giáp, lấn át vẻ sáng bóng vốn có.

Còn chưa hết, những hoa văn màu đen kia bắt đầu xông vào cơ thể Tiên Tổ Vương.

“Tạch!”

Sau một thời gian ngắn, thánh giáp hoàng kim trên người hắn đột nhiên xuất hiện vết nứt.

“Lạch cạch!”

Thánh giáp hoàn toàn vỡ vụn, hình như không có cách nào chịu đựng nổi lực bất tử hùng mạnh kia.

Trên cơ thể Tiên Tổ Vương, những hoa văn màu đen kia từ từ biến thành một chiếc áo giáp khác.

Dưới sự hiển tế của vô số ma vật, cơ thể của hắn cũng bị chiếc áo giáp này bao vây hoàn toàn.

“Có được chiếc áo giáp kháng ma do lực bất tử tạo thành này, ta sẽ không thua!”

Lực bất tử trên thánh kiếm hoàng kim từ từ tiêu tán, gương mặt Tiên Tổ Vương hoàn toàn không còn vẻ thấp thỏm trước kia nữa.

Sắc mặt của hắn vẫn u ám.

Lực bất tử của cả tầng mười tám và tầng mười chín đều bị hắn hấp thụ.

Đây là trao đổi bình đẳng!

Trong một khoảng thời gian rất dài, lực bất tử trong hai tầng này cũng sẽ không khôi phục.

Việc này mang chút ý nghĩa kiểu như giết địch một nghìn, mình tự tổn thất tám trăm.

Nhưng vị vương này lại không có lựa chọn khác!

...

Trên bầu trời của phòng tuyến số 2.

Kể từ sau khi Tô Mộ phá vỡ toàn bộ vực sâu Ma Vật ở tầng trên, nơi này có vẻ vô cùng yên tĩnh.

Thủ vệ mà Vương Đô phái đến trợ giúp còn chưa tới nơi, chỉ có một số người may mắn còn sống trước kia.

Không có ma vật tập kích, bọn họ cũng không cần làm gì cả.

Cũng chính bởi vì như thế nên toàn bộ những thủ vệ này đều

buông lỏng cảnh giác.

Ở thế giới bên ngoài tường này, ma vật cũng không chỉ có những con trong vực sâu Ma Vật kia.

Phía sau cửa cả phòng tuyến, trong những khu rừng rậm kia đều tồn tại các loại ma vật hùng mạnh.

Bọn chúng có địa bàn của riêng mình, dưới sự hạn chế của một loại quy tắc nào đó sẽ không dễ dàng rời khỏi.

Nhưng tất cả đều sắp xảy ra thay đổi.

Một viên nhãn cầu màu đen đã đến nơi này!

nhãn cầu màu đen bay nhanh ở tầng trời thấp.

Trên người của nó không ngừng có một luồng năng lượng màu đen kỳ dị tỏa ra bốn phía.

Năng lượng màu đen trôi lơ lửng trong không khí, rõ ràng có thể nhìn thấy được.

Trong một khu vực nào đó, một đám ma vật sau khi nhìn thấy những năng lượng màu đen này lập tức trở nên kích động hơn.

“Gừ!”

“Gừ!”

Tiếng gầm gừ nổi liên không dứt trong rừng rậm.

Chịu sự quấy nhiễu của năng lượng màu đen, những ma vật này lại rời khỏi khu vực mà bọn chúng đang ở!

Càng ngày càng nhiều ma vật chịu ảnh hưởng, đi theo phía sau của viên nhãn cầu màu đen kia.

Sau một thời gian ngắn, đại quân ma vật khổng lồ xuất hiện!

nhãn cầu màu đen vẫn còn đang phát ra năng lượng màu đen kỳ dị.

Trước khi tấn công vương thành này, nó cần phải đột phá một nơi

hiểm yếu khác.

Phòng tuyến số 3!

May mà cấp bậc của đám ma vật này đủ hùng mạnh, công phá phòng tuyến số 3 cũng không phải việc gì khó khăn.

Khi đại quân ma vật tính bằng đơn vị chục nghìn tập kết xong, nhân cầu màu đen dừng lại.

Nó đến trước mặt của một con boss hùng mạnh.

Năng lượng màu đen không ngừng tản ra, bao phủ con boss này.

Rất nhanh, trên trán của boss xuất hiện một viên nhân cầu!

“Tấn công!”

Sau khi boss miệng phun ra tiếng người, đại quân ma vật ngay ngắn trật tự tiến về phòng tuyến số 3.

...

Phòng tuyến số 3.

So với sự thoải mái của phòng tuyến số 2, nơi này sẽ phải canh gác nhiều hơn.

Có lẽ là trước kia đã từng gặp phải ma vật công thành, thủ vệ còn sống sót người nào người nấy đều tận trung với cương vị công tác.

Một nhà thám hiểm đến tòa thành này.

Hắn còn dẫn theo một con Cự Long có thân hình khổng lồ bên cạnh.

Trải qua thời gian mấy ngày, Hiên Viên cũng đã đến phòng tuyến số 3 này rồi.

Sau khi sở hữu thân phận người chơi, hắn giống như một đứa trẻ hiếu kỳ, đi dạo khắp nơi trong phòng tuyến này.

Tử Long đi theo phía sau hắn, cũng tràn đầy tò mò đối với nơi này.

...

‘Người là người đầu tiên đến tầng mười tám, thu được 50 000 điểm tích lũy!’

Tô Mộ đi xuyên qua biển Tử Vong, tiến vào tầng mười tám của lăng mộ.

Vị trí của lối vào rất đặc biệt.

Ở nơi tận cùng của biển Tử Vong, có một cái rãnh sâu không thấy đáy.

Bên dưới khe rãnh chính là lối vào của tầng thứ mười tám.

Sau khi tiến vào, nơi này lại biến thành khu vực giống như mê cung ở tầng trên.

“Đôi Mắt Thần Thị!”

Tô Mộ khởi động kỹ năng Đôi Mắt Thần Thị, lông mày nhú lại.

Cũng không phải bởi vì kỹ năng Đôi Mắt Thần Thị không nhìn xuyên thấu.

Tầng này không giống với tầng thứ mười bảy, dưới Đôi Mắt Thần Thị, tất cả đều trở nên không có gì che giấu được.

“Một con ma vật cũng không có? Đây là trò quỷ gì?”

Điều khiến cho Tô Mộ cảm thấy kỳ lạ là trong tầng này lại không hề xuất hiện một đốm đỏ nào.

Mình cũng hoài nghi liệu có phải là Đôi Mắt Thần Thị nhìn nhầm không!

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ tiếp tục quan sát một lúc, sau khi xác định vị trí lối vào của tầng dưới thì lập tức dịch chuyển đến.

“Vậy mà thật sự không có à?”

Trung tâm của tầng này trống rỗng, căn bản không giống như là có ma vật.

Tô Mộ híp mắt lại.

Chương 648: Hộ Vệ Của Thần.

Dựa theo kết cấu của lăng mộ thì trong tầng này chắc chắn có ma vật, hơn nữa số lượng còn vô cùng khổng lồ.

Tầng này lớn gấp mấy lần so với những mê cung bên trên.

Nguyên nhân không có ma vật rõ ràng chỉ có một.

“Tên vương rác rưởi kia biết ta sắp đến nên đã dời ma vật đi rồi.”

“E là tên kia đã chuẩn bị sẵn sàng rồi, chỉ đợi ta đi thôi!”

Đối phương có dự định ôm cây đợi thỏ mà!

“Nhưng ta không phải là một con thỏ!”

Muốn hiểu rõ điểm này, Tô Mộ không chần chừ, lập tức nhảy vào tầng mười chín.

“Người là người đầu tiên tiến vào tầng thứ mười chín, thu được 60 000 điểm tích lũy!”

Sau khi bước vào, điểm tích lũy lập tức vào sổ.

Tô Mộ mắt sáng như đuốc nhìn về phía trước.

Đôi Mắt Thần Thị không bị ngăn cản, tầng thứ mười chín cũng trở thành một tòa thành trống.

“Vô vị thật đấy!”

Tô Mộ bĩu môi, không nhịn được nói thầm.

Vốn dĩ mình còn dự định thăng cấp ở hai tầng này!

“Thôi đi!”

Tâm niệm vừa động, Tô Mộ đã đến trung tâm của tầng thứ mười chín.

Một cánh cửa hoàng kim khổng lồ cũng xuất hiện trước mắt của hắn.

Cánh cửa này tản ra ánh hào quang vàng rực rỡ, báo hiệu điều không tầm thường ở phía sau cửa.

“Không vội, đối kỹ năng trước, chờ một đợt cooldown qua!”

Tô Mộ không gấp gáp bước vào.

Xử lý đám người nghị trưởng kia tốn quá ít thời gian, Lá Chấn Thần Quang còn chưa cooldown xong.

Tác dụng của kỹ năng này còn rất lớn, hoàn toàn có thể đợi một lúc.

Hơn nữa bây giờ điểm tích lũy trong tay dồi dào, mình lại có thể đổi một kỹ năng cấp Thần rồi.

“Nên đổi cái nào thì tốt đây?”

Trận quyết chiến thật sự sắp đến, Tô Mộ nhìn ba kỹ năng cấp Thần trước mắt, rơi vào trầm tư.

Chiến sĩ, thích khách, còn có mục sư.

Ba thần kỹ này vừa đúng phù hợp với đặc tính của ba nghề nghiệp.

Chiến sĩ là một kỹ năng chủ động loại phòng ngự có tính bảo toàn sinh mệnh cực mạnh.

Mục sư thì là một thần kỹ tăng máu bùng nổ.

Thích khách là một kỹ năng sát thương bùng nổ cao.

Ba kỹ năng, mỗi loại đều có sở trường riêng.

“Một khi bước vào tầng thứ hai mươi thì điểm tích lũy trong tay ta lại có thể đổi thêm một kỹ năng.”

“Điều này cũng có nghĩa là ta phải từ bỏ một cái rồi!”

Tô Mộ hơi phân vân.

Có tiền đề là điểm tích lũy dồi dào, đương nhiên mình muốn đổi tất cả các kỹ năng rồi.

“Kỹ năng của thích khách bỏ qua một bên đi!”

Bây giờ mình không thiếu kỹ năng sát thương bùng nổ cao, Tô Mộ trực tiếp đổi kỹ năng của chiến sĩ kia.

‘Hộ Vệ Thần Thánh (cấp Thần): sau khi sử dụng sẽ có lực phòng ngự mạnh mẽ, miễn giảm tất cả các hệ tăng lên 100%, tạo thành phản thương chân thực bằng sức mạnh x50 cho kẻ địch, tốc độ khôi phục HP nâng cao 500%, thời gian duy trì năm phút, thời gian cooldown 5 giờ!’

Không có nghi ngờ gì, kỹ năng này hoàn toàn là khắc tinh của bùng nổ cao.

Mặc dù mình không phải là một chiến sĩ phòng ngự, nhưng trên thực tế lại vượt xa chiến sĩ phòng ngự.

Kỹ năng này vừa mới ra, không có thuộc tính xuyên thấu vật lý trên 100%, cho dù là thân kỹ đánh mình cũng chỉ có một điểm tổn thương.

Còn có phản thương chân thực kia nữa.

Dựa vào trị số sức mạnh hiện tại của mình thì chính là hàng triệu điểm sát thương chân thực rồi!

Chỉ cần mình mở kỹ năng này đi vào trận chiến kia thì không cần phải ra tay nữa rồi.

Sau khi học xong kỹ năng này, Tô Mộ nhìn về phía cánh cửa hoàng kim trước mắt.

“Năm phút, ta sẽ đánh sạch toàn bộ lượng mana, cho dù là lượng máu mười tỷ cũng không đủ xem!”

Trong lúc Tô Mộ nhìn về phía cánh cửa hoàng kim, Tiên Tổ Vương cũng đang nhìn cánh cửa đó.

Trong cung điện rộng rãi, hắc ngời yên lặng trên bảo tọa, ánh mắt lạnh lùng.

Đây là cuộc đối đầu cuối cùng rồi!

Sau khi đợi một khoảng thời gian, gương mặt Tiên Tổ Vương đã thêm vài phần nôn nóng.

Tầng thứ mười tám và mười chín trở thành thành trống, tên nhà thám hiểm kia không nên tới chậm như thế mới đúng.

“Sợ rồi à?”

Hắn chau mày lại, lẩm bẩm nói.

Quả thật là có khả năng này.

Nhưng trong lúc hắn đang suy nghĩ như thế thì cánh cửa kia đã có động tĩnh.

Một luồng ánh sáng trắng rực rỡ xuất hiện, chiếu rọi lên cung điện màu vàng kim.

“Hừ!”

Tiên Tổ Vương hừ lạnh một tiếng, cũng phản ứng lại.

“Chỉ dựa vào lá chắn này, không ngăn được ta đâu!”

Hắn từ trên vương tọa đứng bật dậy, trường kiếm chỉ thẳng vào Tô Mộ.

Trong giờ phút này khí thế vương giả phát ra vô cùng tinh tế.

Ánh mắt bề ngễ thiên hạ, ngửi khí không thể ngăn cản kia khiến cho người ta cảm thấy áp lực như núi lớn.

Vậy mà Tô Mộ lại không thêm để tâm.

Sau khi tiến vào tầng này, cuối cùng cũng nhận được điểm tích lũy rồi.

‘Người đã đổi kỹ năng: Trị Liệu Của Thần!’

‘Trị Liệu Của Thần (cấp Thần): tiêu hao một trăm nghìn lượng mana, khôi phục lượng máu bằng công kích ma pháp $\times 10000\%$ cho mục tiêu, tỷ lệ bạo kích nâng cao 50%, thời gian cooldown mười phút!’

Kỹ năng này quả là đơn giản thô bạo.

Được tăng thêm 10000%, cộng thêm hơn bốn trăm nghìn điểm công kích ma pháp của mình trợ lực, một kỹ năng có thể khôi phục hơn bốn mươi triệu lượng HP.

Thế này là còn chưa đến tính tình huống bạo kích.

Bạo kích tăng máu và Bạo kích ma pháp là liên kết với nhau.

Bạo kích ma pháp của mình là 60%, cộng thêm bạo kích của kỹ năng này dĩ nhiên đạt đến 100%.

Lượng máu khôi phục được đã vượt qua thanh HP của mình.

“Thật sự là một ngum rót đầy!”

Tô Mộ vẫn rất hài lòng với kỹ năng này.

Chủ yếu là thời gian cooldown của kỹ năng này chỉ có mười phút.

“Người chính là nhà thám hiểm đó à?”

Chương 649: Ta là bánh răng?

Lúc này, một âm thanh làm gián đoạn suy nghĩ của Tô Mộ.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên, vị Tiên Tổ Vương kia cũng xuất hiện trong tầm mắt.

“Người chính là tổ tiên của nghị trưởng Vương Đô sao?”

Tô Mộ hỏi ngược lại.

“Là ta!”

Tiên Tổ Vương thần nhiên trả lời.

Lần đầu tiên nhìn thấy Tô Mộ, ngoại trừ ý thù địch kia ra, hình như hắn còn có mấy phần yêu thích.

“Một nhà thám hiểm có thể trưởng thành đến bước đường này, người quả thật là một dị loại!”

Nghe thấy câu nói này, Tô Mộ nhún vai.

Có thể có được lời khen ngợi của một boss phía sau bức màn, mình cũng thật có cảm giác thành tựu.

“Tiếc thật, người không hề hiểu được ý nghĩa của trò chơi này!”

“Cho dù người sở hữu sức mạnh hùng mạnh hơn nữa thì chẳng qua cũng chỉ là bánh răng bị thúc đẩy.”

Tiên Tổ Vương xúc động nói.

“Nếu ta là bánh răng, vậy thì người lại là gì?” Tô Mộ cười hỏi ngược lại.

Mình đại khái có một chút manh mối về thâm ý phía sau sự tồn tại của game Thần Đồ.

Giọng điệu của NPC này quả thật có hơi quá giả tạo rồi.

“Đương nhiên là người thúc đẩy bánh răng rồi!”

Tiên Tổ Vương cũng nở nụ cười.

“Nói vậy thì ta nên để cho người đẩy rồi?” Giọng điệu của Tô Mộ có hơi nghiền ngẫm.

“Người còn có một cơ hội!”

Tiên Tổ Vương giơ cao trường kiếm trong tay lên, làm ra dáng vẻ cao cao tại thượng.

“Thần phục ta!”

“Ta có thể làm người trở thành người đứng bên cạnh của ta!”

Nghe đến đây, Tô Mộ lập tức ném một ánh mắt khinh bỉ cho người tự xưng là vương này.

Cái gì gọi là người đứng bên cạnh ta?

Đây không phải chính là đàn em làm công sao?

Bánh vẽ cũng không phải vẽ như thế chứ?

“Nghe nghị trưởng kia nói người có một kho tàng?”

Tròng mắt Tô Mộ đảo một vòng, chuyển chủ đề.

“Ặc!”

Về mặt Tiên Tổ Vương sừng sộ một chút, không ngờ Tô Mộ sẽ hỏi câu hỏi như thế này.

“Không sai, kho tàng kia có vô số bảo bối!”

“Chỉ cần người trở thành người hầu của ta thì nó sẽ là của người.”

Vị vua này tiếp lời của Tô Mộ, ngữ điệu tràn đầy sự lôi kéo.

Không đến thời khắc cuối cùng, hẳn vẫn không muốn liều chết với Tô Mộ.

“Có thì tốt!”

Tô Mộ bật cười ha ha.

Xử lý tên vương này thì kho tàng đương nhiên là của mình rồi.

“Đừng bày vẽ nữa, ra tay đi!”

Tô Mộ giơ pháp trượng trong tay lên, trên đầu mang Lá Chấn Thần

Quang, phát động tấn công trước tiên.

Trong khoảnh khắc vừa dứt lời, một cái hố đen đột nhiên xuất hiện bên cạnh vương tọa.

Lực hút khổng lồ hình thành, tham lam hấp thu tất cả mọi thứ xung quanh.

Những hố đen lại không phát huy được hiệu quả.

Vị Tiên Tổ Vương kia đứng nguyên tại chỗ, sừng sững bất động.

“Chút tài mọn!”

Âm thanh lạnh lùng vang lên, kiếm hoàng kim chém thẳng vào hố đen.

“Lách cách!”

Hố đen giống như thủy tinh, chia năm xẻ bảy.

“Vậy thì thử cái này!”

Phía trên của cung điện rất nhanh đã xuất hiện một vòng hỏa cầu.

Dưới nhiệt độ cao khủng khiếp, số vàng kia gần như đều bắt đầu tan chảy.

Tiên Tổ Vương nhìn số Thiên Hỏa kia, ánh mắt thâm trầm.

Hai tay của hắn nắm chuôi của thanh đại kiếm kia, vung lên về phía trước.

Một nhát chém màu đen mà mắt thường có thể thấy được xuất hiện, bay về phía Thiên Hỏa trong không trung.

“Ầm!”

Nhát chém nhắm thẳng vào Thiên Hỏa, phát ra một tiếng vang kịch liệt.

Cung điện hoàng kim rộng lớn cũng chấn động theo.

“Ha!”

Sau khi loại bỏ Thiên Hỏa, Tiên Tổ Vương phát ra một tiếng hét to.

Một ảo ảnh khổng lồ hiện lên từ phía sau lưng của hắn.

Ảo ảnh giống y hệt như hắn, trong tay cũng cầm một thanh kiếm lớn.

“Đây là địa bàn của ta!”

Câu nói này gần như là lời gào thét giận dữ, cũng giống như là lời tuyên bố chủ quyền.

Ảo ảnh khổng lồ vung cự kiếm lên, hung hăng chém lên Lá Chấn Thần Quang.

“Keng!”

Âm thanh trầm nặng vang lên.

Lá Chấn Thần Quang ngay lập tức xuất hiện một khe hở.

Vị Tiên Tổ Vương này chỉ dựa vào một đòn đã sắp đánh vỡ trị số Lá Chấn trên trăm triệu này!

“Không hổ là boss cuối cùng!”

Tô Mộ cũng không nhận được phát ra lời cảm khái.

So sánh với vị vương ở trước mặt này, nghị trưởng kia thật sự giống như một đứa trẻ.

Nhưng mình tuyệt đối sẽ không sợ hãi!

“Hộ Vệ Cửa Thần!”

Trong lúc thanh cự kiếm kia rơi xuống lần nữa, Tô Mộ khởi động kỹ năng phòng ngự.

Người mạnh cũng mặc người, ta sẽ sống như núi.

Trong tình huống mấy kỹ năng bị động đều có, cộng thêm sự trợ

lực của kỹ năng phòng ngự, nếu tên này thật sự đánh chết mình được thì mình đi tự tử luôn cho xong!

Không thể nghi ngờ, trong vòng năm phút, Tô Mộ mới là vua bắt tử thật sự!

Tiên Tổ Vương không hề biết ý nghĩ bây giờ của Tô Mộ.

Tay hắn cầm thanh kiếm sắc bén, sát ý vô tận.

Cự kiếm đúng lúc mà đến.

“Ầm!”

Sau một tiếng vang lớn, Lá Chấn Thần Quang lập tức vỡ vụn.

“Ta sẽ dùng cái chết của ngươi, để cúng tế cho nô bộc của ta!”

Giọng điệu của Tiên Tổ Vương vô cùng tự tin.

Một tên pháp sư, cho dù có thực lực toàn năng, cũng không thể cứng đối cứng với chiến sĩ mạnh như ta đây.

Đây là sự chênh lệch nhất định của nghề nghiệp!

Trong nháy mắt lời nói ra, vị vương này lắc mình một cái, đến trước người Tô Mộ.

Hắn giơ thanh thánh kiếm hoàng kim kia lên, dứt khoát chém xuống.

“Keng!”

Thế công của trường kiếm rất mạnh, nhưng cả người Tô Mộ lại sừng sững bất động.

-1!

Một con số sát thương làm cho Tiên Tổ Vương phải trở mắt ghen lời bay ra.

Tuy là một phát này không sử dụng kỹ năng, nhưng dựa vào tất cả thuộc tính hắn có, sao lại có thể đến phòng ngự còn chưa phá vỡ

được.

Đây là một pháp sư sao?

“Cơ hội tốt!”

Chương 650: Mở hết hoả lực.

Ngay lúc Tiên Tổ Vương ngơ ngác, pháp trượng trong tay Tô Mộ biến thành một con dao găm.

“Vạn Tượng Ảnh Sát!”

Phân thân biến hoá khôn lường, thế công hung tàn mãnh liệt.

Dưới phần trăm tầng thêm khổng lồ của công kích vật lý, sát thương của đòn đánh này vô cùng khả quan.

Con số sát thương mấy nghìn vạn bay ra từ trên đầu Tiên Tổ Vương, tạo thành sự đối lập rõ ràng.

“Tên tiểu tử đáng chết nhà ngươi!”

Sắc mặt Tiên Tổ Vương rất u ám.

Phong thái cao ngạo của vị vương là hấn, vào giờ phút này không còn sót lại chút gì.

“Đi chết cho ta!”

Một tiếng gào phẫn nộ vang lên.

Thanh thánh kiếm hoàng kim kia hiện ra tia sét pháp tắc.

“Nhát Chém Chết Chóc!”

Trên trường kiếm xuất hiện dư ảnh, tốc độ nhanh đến khó tin.

“Lôi Điện Kỳ Lân!”

Tô Mộ cũng không nhàn rỗi, lôi quang quanh người loé lên.

Giây sau, một con số sát thương mấy trăm vạn bay lên từ đỉnh đầu Tô Mộ.

Cùng lúc đó, đỉnh đầu Tiên Tổ Vương cũng xuất hiện một con số sát thương mấy nghìn vạn và sát thương mấy trăm vạn.

“Hả?”

Hai người không hện mà cùng nhú mảy.

Điều Tiên Tổ Vương kinh ngạc là sát thương của hắn.

Sử dụng kỹ năng lực bất tử, có được lực xuyên thấu cực cao, lại thêm thuộc tính xuyên thấu của chính hắn, sát thương của một đòn này ít nhất phải đạt mức mấy nghìn vạn mới đúng.

Tô Mộ cũng kinh ngạc về sát thương của mình như vậy.

Xuyên thấu của Lôi Điện Kỳ Lân cộng thêm xuyên thấu vốn có của mình, kỹ năng này ít nhất phải đạt mức hơn một trăm triệu!

Sát thương không được như mong đợi, giải thích chỉ có một.

Vị Tiên Tổ Vương này có khả năng miễn dịch ma pháp siêu cao!

“Là một kẻ khó chơi à!”

Nghĩ thông được điểm này, Tô Mộ cũng không vội vàng.

Đối phương đánh mình cũng y như vậy.

Dưới sự trợ lực của Hộ Vệ Cửa Thần, sát thương mấy trăm vạn hoàn toàn không đau không ngứa đối với mình.

Một đòn đánh mạnh mẽ của vị vương này, đến kỹ năng bị động của mình còn chưa đánh ra được.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Tô Mộ búng tay một cái.

Một hố đen lập tức xuất hiện sau lưng Tiên Tổ Vương.

Không chỉ như vậy, bên trên cung điện cũng xuất hiện Thiên Hoả.

“Xẹt xẹt!”

Tiếng sấm sét vang lên.

Ba thứ kết hợp!

Ba kỹ năng mạnh nhất của Tô Mộ, gần như cùng lúc tấn công vào Tiên Tổ Vương kia.

“Hừ!”

Giọng Tiên Tổ Vương trầm xuống, nhanh chóng lùi về sau.

Hắn giơ thánh kiếm hoàng kim lên, hung tàn chém về phía hố đen.

“Cạch!”

Hố đen bị lực pháp tắc trên kiếm chém nát.

Những hắc lo được hố đen, lại không lo được Thiên Hoả đã rơi xuống và Lôi Điện Kỳ Lân đánh xuống mãnh liệt.

Tiên Tổ Vương cắn răng, hai mắt âm u.

Áo giáp bất tử mặc trên người hắn tuôn ra pháp tắc.

Thiên Hoả và kỳ lân đồng thời trúng mục tiêu.

Đỉnh đầu vị vua này bay ra hai con số sát thương ngàn vạn.

“Thật là một con rùa mai cứng mà!”

Tô Mộ nhíu mày.

Dưới Đồi Mắt Thần Thị, mình có thể nhìn thấy dấu hiệu sinh mệnh của vị vua này mạnh bao nhiêu.

Cẩn thận phỏng đoán, thanh HP của tên này ít nhất đạt tới năm trăm triệu!

Dựa vào mấy nghìn vạn sát thương này, trong thời gian ngắn

không thể giải quyết xong.

Sau khi Tiên Tổ Vương ăn hai phát này, thì kéo giãn khoảng cách với Tô Mộ.

Hắn lạnh lùng nhìn chằm chằm Tô Mộ, cũng không vội đánh trả.

Pháp tắc của trò chơi là chí cao vô thượng đấy!

Sát thương của hắn không thể tạo thành tổn thương cao cho Tô Mộ, chỉ có thể có một nguyên nhân.

Nhà thám hiểm này mở ra kỹ năng miễn giảm tổn thương rất mạnh!

Kết hợp với dáng vẻ không tránh không né của Tô Mộ, Tiên Tổ Vương không phải kẻ ngoan cố.

Kỹ năng rồi sẽ có lúc hết thời gian.

“Sao vậy? Sợ rồi à?”

Tô Mộ nhìn thấu được toan tính của vị vua này, mở miệng trào phúng.

“Nơi này là địa bàn của người đấy, sao lại làm rùa đen rút đầu rồi?”

Đồng tử của Tiên Tổ Vương ẩn chứa sát ý ngất trời, không nói một lời.

“Không thú vị!”

Tô Mộ nhún nhún vai, ánh mắt bỗng trở nên lạnh lẽo.

Nếu vị vương này đã muốn kéo dài thời gian, vậy mình cứ xem thử hắn rốt cuộc có thể tiếp tục kéo dài được không!

“Mở hết hỏa lực!”

Không có chút do dự nào, cả người Tô Mộ phát ra lời quang vô cùng mạnh mẽ.

Một con lại một con Lôi Điện Kỳ Lân nhanh chóng hình thành.

Phía trên cung điện, từng luồng từng luồng Thiên Hoả vô cùng vô tận.

Tổ tiên đứng ngoài xem một màn đáng sợ này, gương mặt hiện lên vẻ sợ hãi.

Giờ phút này, hẳn thật sự muốn hét lớn một câu: Tên nhà thám hiểm này không làm người nữa!

Mẹ nó đây là Thần thật sự a!

Nội tâm của vị vua này hoàn toàn bị dao động.

Dựa theo cách đánh như thế này, hẳn hoàn toàn không trụ được!

“Dừng tay, có chuyện gì thì thương lượng!”

Tiên Tổ Vương gào về phía Tô Mộ.

“Muộn rồi!”

Tô Mộ hơi cười, hoàn toàn không có ý định dừng tay.

Một khi hiệu quả Hộ Vệ Của Thần mất đi, với sát thương của vị vua này, hẳn cũng sẽ có có thể giết chết mình.

Mình buộc phải tốc chiến tốc thắng!

“Ta sẵn lòng thần phục người, ta có thể nói cho người tất cả mọi thứ liên quan đến game Thần Đồ!”

“Ngoài những điều này, ta còn có thể để người trở thành chủ nhân của thành Diệu Nhật!”

Tiên Tổ Vương hoảng rồi.

Thiên Hoả phía trên vẫn tiếp tục xuất hiện, đã đạt tới mười mấy ngọn.

Còn có đám kỳ lân xếp thành một hàng kia, quả thật chính là bùa đòi mạng mà!

“Đi đi!”

Tô Mộ búng tay một cái.

Những con kỳ lân đang xếp hàng tự động bắt đầu tấn công.

Cùng lúc đó, bốn cái hố đen đồng thời xuất hiện xung quanh Tiên Tổ Vương.

Lực hút mãnh liệt tác động lẫn nhau, bao vây vị vương này vào trong.

Chương 651: Kho tàng di động.

Thiên Hoả cùng nhau rơi xuống.

Dưới sự trợ lực của Huyết Mạch Pháp Thần, kỹ năng cấp Thần liên tiếp như thế này, Tô Mộ phải nói là thuận buồm xuôi gió.

“Đây mới chỉ là vừa bắt đầu thôi!”

Theo cái phất tay của Tô Mộ, tất cả kỳ lân cùng lúc bổ nhào về phía Tiên Tổ Vương.

Cả người Tô Mộ biến thành trạng thái Hoả Nhân, bay đến trên không của cung điện.

Giờ Quyền Trọng Pháp Thần lên, tất cả Thiên Hoả đồng thời rơi xuống.

Dưới sự thi phép cường độ cao như vậy, lượng mana của Tô Mộ hoàn toàn đủ dùng.

“Ta không thể chết, ta sao có thể chết tại nơi đây!”

Tiên Tổ Vương điên cuồng gào thét, giọng nói chứa đầy tuyệt vọng.

Dù hẳn có năm trăm triệu lượng máu, dù áo giáp bất tử trên người hẳn có thể miễn giảm lượng sát thương ma pháp nhất định.

Nhưng có thể có tác dụng gì chứ?

Lôi Điện Kỳ Lân ít nhất có thể tạo ra hơn hai nghìn vạn sát thương cho hắc, Thiên Hoả cũng có thể đạt tới một nghìn năm đến một nghìn sáu trăm vạn.

Những kỹ năng này rơi xuống liên tục không ngừng, sát thương cộng lại với nhau, đã vượt qua giới hạn mà Tiên Tổ Vương có thể chịu được.

‘Người đã giết được Tiên Tổ Vương!’

Tô Mộ không mềm lòng nường tay.

Đoạn đường này có quá nhiều người muốn cầu xin mình trước khi chết.

Đối với mấy “chuyện lừa người” của bọn họ, đến một dấu chấm câu mình cũng không tin.

Nếu vị Tiên Tổ Vương này có thể giết được mình, hắc còn thỏa hiệp ư?

“Ta cũng không phải là tên ngốc!”

Đi tới bên cạnh thi thể của vị vương này, Tô Mộ cười khinh thường.

“Thật đáng tiếc, không có cho điểm kinh nghiệm!”

Chiến đấu kết thúc, nếu nói điểm duy nhất không vừa ý, đó chính là con BOSS này không có điểm kinh nghiệm.

Điều này cũng có ý nghĩa là, trên thực tế sự tồn tại của hắc là một NPC.

Có điều sau khi vị vua này chết, vẫn có một vầng sáng rơi ra.

‘Người nhận được kho tàng hoàng kim!’

Vươn tay ra, một dòng nhắc nhỏ xuất hiện.

“Kho tàng?”

Tô Mộ nhúu này, không hiểu lắm.

Kho tàng này là trực tiếp có được sao?

Mở ra thanh vật phẩm, hẳn nhanh chóng tìm kiếm.

Rất nhanh, trong tầm mắt xuất hiện một quả cầu hoàng kim.

‘Kho tàng hoàng kim: Có thể tự do mở ra!’

Tô Mộ nhanh nhẹn lấy thứ đồ này ra.

Trên tay là một quả cầu hoàng kim bằng bàn tay.

Sau khi sử dụng, quả cầu hoàng kim rơi xuống đất, nhanh chóng bành trướng.

Chỉ chốc lát, một cánh cửa hoàng kim hiện ra trước mắt Tô Mộ.

“Đm!”

Mở cửa ra, ánh sáng màu vàng chói loá làm mắt Tô Mộ mở không mở nổi.

“Mẹ nó ở đây có bao nhiêu đồng vàng vậy?”

Đây là một ngọn núi vàng, số lượng đồng vàng khó mà đoán được.

Ngoài đồng vàng ra, khắp nơi đều chất đầy trang bị, phẩm cấp ít nhất đều là bát giai trở lên.

Tinh thể ma pháp, vật liệu quý giá số lượng không ít.

“Phát tài rồi đây!”

Thứ này khiến Tô Mộ vừa mới tăng giai lại một lần nữa giàu có trở lại.

“Nếu cấp bậc của ta tăng đến thập giai, hiến tế những thứ đồ trong kho tàng này, chắc là có thể hoàn thành tăng giai.”

“Bên trong này có huân chương của Thần không?”

Vật phẩm bày la liệt khiến Tô Mộ vô cùng vui mừng.

Hắn bước vào trong đó, bắt đầu tìm kiếm trong những núi vàng đó.

“Không có à?”

Tìm một lúc lâu, trong toà kho tàng này cái gì cũng có, chỉ không có huân chương của Thần.

“Quý nghèo!”

Tô Mộ bất đắc dĩ đâm chột Tiên Tổ Vương một câu.

Đến huân chương của Thần cũng không có, tên này đúng là “giả giàu”.

“Có lẽ là tên này dùng mất rồi.”

Chẳng qua nghĩ thử lại, Tô Mộ mới nhận ra.

Lúc này tên này rõ ràng đã sử dụng lực pháp tắc.

Muốn nắm giữ lực pháp tắc, thì nhất định phải dùng huân chương của Thần tăng lên.

Vị Tiên Tổ Vương này không phải không có huân chương, mà là ngược lại, tên này có một huân chương của Thần hoàn chỉnh.

“Để lại cho ta thì tốt biết bao!”

Đi ra khỏi kho tàng, Tô Mộ hơi tiếc.

Nếu mình có thể có một mảnh huân chương của Thần hoàn chỉnh, thì lập tức có thể kéo một kỹ năng cấp Chân Thần lên cấp max đấy!

Nhìn chằm chằm thi thể của Tiên Tổ Vương, Tô Mộ càng nghĩ càng tức.

Ngay lúc này, một ý nghĩ to gan xuất hiện.

Thi thể của NPC không giống với của ma vật, sẽ không bị đổi mới.

Vị Tiên Tổ Vương này tuy đã chết, nhưng trên người hắt lại ẩn chứa lực pháp tắc mạnh mẽ.

“Nếu ta có thể hiến tế thì thể của hắt, vậy thì có thể hấp thụ tất cả lực pháp tắc mà hắt có rồi!”

Ý nghĩ này nghe qua hơi điên cuồng, nhưng lại thực hiện được.

Suy cho cùng từ lúc bắt đầu, bản chất của trận pháp hiến tế chính là để lấy năng lượng sinh mệnh của người khác.

“Không thể lãng phí!”

“Nếu có thể nắm giữ được pháp tắc của lực bất tử kia, kỹ năng bị động này của ta chắc sẽ được tăng lên!”

Tô Mộ nhìn vào lực bất tử mà mình đạt được lúc trước.

Nhắc nhở lúc nhận được nói mình chỉ giữ một phần.

Nếu muốn nắm giữ hoàn toàn, vẫn phải nhờ vị Tiên Tổ Vương này đây!

“Vừa hay có nguyên liệu!”

Trong kho tàng hoàng kim có đủ nguồn tài nguyên, Tô Mộ quyết đoán hành động.

Vị Tiên Tổ Vương này e rằng đến năm mơ cũng không nghĩ tới, hắt chết rồi vẫn có thể giúp được cho mình.

“Một đám người các ngươi, đều là người tốt!”

Tô Mộ bày tỏ sự cảm ơn từ tận đáy lòng.

Vị nghị trưởng kia còn có vị vương này, hoàn toàn có thể xem như là “quý nhân” trong cuộc đời mình.

...

Cửa vào lảng mộ.

“Không được làm bừa, giữ vững đội hình!”

Thần Lạc đang dẫn đầu binh lính Vương Đô tấn công tầng thứ nhất.

Vì sự an nguy của cấp dưới, vị quan chỉ huy đại nhân này xung phong đi đầu.

Chương 652: Kho tàng di động. (2)

Dưới sự chỉ huy của hắn, tất cả mọi người chiến đấu có trật tự.

“Các người như thế này quá chậm rồi, phải đẩy nhanh tiến độ!”

Sau một khoảng thời gian, binh lính không xuất hiện thương vong, Diệu Tinh không ngồi yên nổi nữa.

Bảo đảm binh lính này tiêu diệt toàn bộ lăng mộ, mục đích chính là để làm yếu đi lực lượng của thủ vệ Vương Đô thành.

Chiếu theo cách đánh của Thần Lạc, đừng nói yếu đi, sau khi xử lý đám ma vật kia, thực lực của thủ vệ ngược lại còn tăng cao!

“Liều lĩnh sẽ có thương vong đó, đây sợ rằng cũng không phải là điều nghị trưởng đại nhân muốn thấy đâu?” Thần Lạc bày tỏ phản đối.

“Ý của nghị trưởng đại nhân rất rõ ràng, chỉ có rèn giũa đối mặt với sinh tử, những binh lính này mới có thể phát triển được!”

Giọng điệu của Diệu Tinh không cho phép nghi ngờ.

“Vậy thì bảo nghị trưởng đại nhân đích thân đến đưa ra mệnh lệnh cho ta!”

Không nghe theo mù quáng, thái độ của Thần Lạc vô cùng kiên quyết.

Hắn và nghị trưởng, Diệu Tinh bất đồng ý kiến.

Trong lòng vị tổng chỉ huy đại nhân này, từ đầu đến cuối luôn đặt sự an nguy của Vương Đô lên đầu!

“Nghị trưởng bây giờ không ở đây, mệnh lệnh của ta cũng là mệnh lệnh của hắn!” Diêu Tinh cực kỳ cứng rắn: “Nếu người không tuân theo mệnh lệnh của ta, vậy từ bây giờ trở đi, người bị bãi nhiệm rồi!”

“Trừ khi là nghị trưởng đại nhân đích thân hạ mệnh lệnh, nếu không bất cứ ai cũng không thể bãi nhiệm ta!”

Thần Lạc không hề nhượng bộ.

Hắn và Diêu Tinh cũng rơi vào thế giằng co!

...

Ngoài phòng tuyến số 3.

Dưới sự dẫn đầu của nhân cầu Tà Thần, đại quân ma vật trùng trùng điệp điệp đang lên đường.

Từng có vết xe đổ, bố trí trinh sát của phòng tuyến số 3 rất thâm sâu.

“Nhiều ma vật như vậy? Mục tiêu của bọn chúng là phòng tuyến số 3 ư?”

“Chuyện lớn không hay rồi, mau quay về bẩm báo với quan chỉ huy.”

Sau khi phát hiện hướng đi của ma vật, trinh sát cấp tốc chạy đi báo cáo.

Ngay lúc bọn họ đang trên đường trở lại, không trung xẹt qua một bóng dáng to lớn.

Đó là một con cự long, trên lưng cự long, thành linh còn có một người đang đứng.

...

Tầng cuối lăng mộ.

Tô Mộ lấy ra không ít đá quý ma pháp trân quý, nguyên liệu hiếm

thấy từ trong kho tàng hoàng kim.

“Toà kho tàng này được nha, không gian rộng, còn có thể cất đồ!”

Cách thức đóng kho tàng rất đơn giản, sau khi đóng cửa lại, kho tàng sẽ biến trở lại thành quả cầu hoàng kim.

So với những thất lưỡng trữ đồ trong thanh vật phẩm cố định kia, toà kho tàng này cất đồ thuận tiện hơn nhiều.

Chỉ cần bỏ chưa đầy, thì có thể tiếp tục nhét vào.

Trừ một vài vật phẩm tương đối quan trọng và thường dùng ra, Tô Mộ để toàn bộ những thứ khác vào trong kho tàng.

“Ta có thể chuyển phòng thực nghiệm dưới đất vào luôn!”

Vừa bố trí trận pháp hiển tế, Tô Mộ vừa suy nghĩ.

Kho tàng hoàng kim tương đương với một nhà kho di động cỡ lớn.

So với nhà ở không thể mang theo ở Vương Đô, nếu mình có thể bố trí một phòng thực nghiệm lớn hơn ở trong kho tàng, vậy chẳng phải là cực kỳ vui sao?

“Không gian của kho tàng đủ rộng, đủ cho ta bỏ vào rất nhiều thứ!”

“Bây giờ không phải là cơ hội sắp xếp lại?”

Từ trước đến nay Tô Mộ đều là một người quyết định nhanh chóng.

Muốn từ ý nghĩ biến thành hiện thực, không khác lắm với loại quyết tâm nói làm liền làm.

Nhìn xác của Tiên Tổ Vương, Tô Mộ nâng lên.

Phần hiển tế tiếp theo đây, mình sẽ tiến hành trong kho tàng hoàng kim.

“Trước tiên dọn dẹp đồng đồng vàng này sang một bên!”

“Ra đây đi, chiến sĩ Xương Khô!”

Phất tay một cái, trong kho tàng xuất hiện năm chiến sĩ Xương Khô.

Dưới sự chúc phúc của thuộc tính mình có, năm tiểu đệ Xương Khô này phải nói là uy phong lẫm liệt.

Với thực lực của bọn nó, dù cho là BOSS cấp Vương ngũ giai cũng không phải đối thủ.

Năm con đứng cùng nhau, càng có thể diệt hết cả nghị viện Vương Đô.

Nhưng mà hiện tại, bọn nó chỉ là công nhân bốc vác bình thường.

“Chuyển hết kim loại vào trong góc, ở giữa để trống cho ta!”

“Mấy trang bị trước cứ kia để ở bên trái đã.”

Tô Mộ vừa chỉ huy, vừa cùng sắp xếp.

“Có lẽ có thể dùng thuật luyện kim tiến hành luyện đồng kim loại kia.”

“Nếu làm cái đại trận hoàng kim, có phải càng chịu được tổn hại không đây?”

Núi vàng bên trong kho tàng cực kỳ đồ sộ, nhưng phạm vi sử dụng trên thực tế lại rất hạn chế.

Sức mua của đồng vàng có sẵn, không ý nghĩa lớn đối với Tô Mộ.

Huống chi nhiều đồng vàng như vậy, hẳn hoàn toàn không dùng hết.

“Đây là một công trình lớn đó!”

Ý tưởng tuy tốt, lúc thực thi lại không hề dễ.

Sau khi khu vực trung tâm kho tàng được dọn ra một khoảng trống, Tô Mộ tính thực hiện hiến tế trước.

Sau khi đạt được lực bất tử, mình lại trở về căn phòng dưới đất ở Vương Đô, chuyển toàn bộ đồ ở đó vào kho tàng, tiếp theo là bước hoàn thiện.

“Bắt đầu thôi!”

Ngay chỗ lấy nguyên liệu, Tô Mộ bắt đầu bố trí.

Trận pháp hiển tế không phải chuyện nhỏ, mình buộc phải xốc lại trăm phần trăm tinh thần.

...

Phòng tuyến số 3.

“Không hay rồi!”

“Rất nhiều ma vật công thành rồi!”

Tin tức ma vật tiến gần rất nhanh đã truyền về nơi đây.

Binh lính canh giữ nơi này, sắc mặt vô cùng khó coi.

Sự thảm thiết của lần trước ma vật công thành vẫn còn rõ mồn một trước mắt, bạn về và đồng đội này xưa, không biết bao nhiêu người đã ngã xuống bên cạnh bọn họ.

“Xảy ra chuyện gì, nguy cơ của phòng tuyến số 2 không phải đã giải trừ rồi sao? Ma vật sao lại công thành được?”

“Tin tức là thật sao? Đám ma vật kia có cấp bậc gì?”

Chương 653: Lại một lần nữa ma vật công thành?

Quan chỉ huy cùng đại pháp sư lo lắng chạy nhanh tới tường thành, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc.

“Cấp bậc của đám ma vật kia rất cao, dường như là tới từ khu ma vật bên phòng tuyến số 2!” Trình sát vội vàng bẩm báo.

“Tới từ trong khu ma vật?”

“Giống y với tình hình lần trước!”

Quan chỉ huy và đại pháp sư nhìn nhau, sắc mặt nặng nề.

“Tất cả những người có thể chiến đấu đều chuẩn bị sẵn sàng, chuyển những vật tư chiến đấu có thể dùng trong thành lên tường thành.”

“Sẵn sàng tinh thần tử thủ!”

Đối đầu với ma vật mạnh mẽ, quyết sách của quan chỉ huy là cố thủ.

Có kinh nghiệm của lần ma vật công thành lúc trước, trong phòng tuyến số 3 tăng thêm không ít vũ khí thủ thành.

“Phát tín hiệu xin chi viện tới Vương Đô.” Quan chỉ huy nhìn đại pháp sư.

“Vâng!”

Đại pháp sư gật gật đầu, vội vàng rời đi.

Rất nhanh, binh lính trong thành đã tập hợp lại trên tường thành.

Vẻ mặt của họ tuy thấp thỏm, nhưng càng nhiều hơn là kiên định.

“Các vị, tiếp theo đây sẽ là một trận chiến đấu gian khổ.”

“Ta cần các người lấy hết dũng khí, mang theo quyết tâm phải chết.”

Giọng của quan chỉ huy vang dội, trường kiếm chỉ thẳng lên trời.

“Thấy chết không sờn!”

“Thấy chết không sờn!”

Âm thanh hùng dũng vang lên.

Đây là nơi tất cả binh lính thuộc về.

Từ lúc bọn họ bắt đầu trấn thủ phòng tuyến này trở đi, bọn họ đã không còn đường lui.

“Nếu ta ngã xuống, các người không cần lo cho ta!”

Giọng của quan chỉ huy một lần nữa vang lên.

“Cầm lên đao kiếm trong tay các người, chém hết tất cả những ma vật thấy trước mắt.”

“Cho đến khi ngã xuống!”

...

Vị trí của nhóm ma vật.

Dưới sự dẫn dắt của nhãn cầu Tà Thần, tốc độ hành quân của đám ma vật rất nhanh.

Vì để có thể nhanh chóng đánh úp Vương Đô, nhãn cầu Tà Thần gần như bảo tất cả ma vật ngựa không ngừng vó.

Con cự thú bị nhãn cầu nhập vào kia đứng đầu đội ngũ, đôi mắt về phía xa.

Vị Tà Thần này, hiển nhiên rất hứng thú với bên kia tường.

Hoặc có thể nói mục tiêu của trận chiến này hoàn toàn không phải là đánh chiếm Vương Đô gì cả.

“Chỉ cần đưa nhãn cầu của ta qua đó, ta có thể thăm dò được thế giới bên đó rồi!”

“Đó là vùng đất sống lại!”

Hắn miệng nói tiếng người, nhỏ giọng lầm bầm.

Đúng lúc này, trong tầm nhìn của hắn xuất hiện một vị khách không mời.

“Đó là cái gì?”

Nhãn cầu Tà Thần không ngừng chuyển động.

“Một con cự long?”

Sau khi nhìn rõ sinh vật ở xa trên không, giọng điệu của hắn lộ ra phần khích.

Nếu có thể nhập vào trên người con cự long này, hắn sẽ có thể phát huy ra sức mạnh to lớn hơn.

“Ngăn hắn lại!”

Nhãn cầu lập tức hạ mệnh lệnh.

Một đám ma vật nhanh chóng bay lên, hướng về phía cự long trên không.

Cùng lúc này, nhãn cầu Tà Thần toát ra một luồng năng lượng màu đen mạnh mẽ.

Trên lưng con ma vật hắn nhập vào cũng mọc ra một đôi cánh màu đen.

“Phành phạch!”

Đôi cánh đó vỗ rất nhanh, kéo theo ma vật bay hướng lên trời.

“Gào!”

Ngay lúc đám ma vật kia sắp phát động tấn công, trên không vang lên một tiếng gầm cực lớn.

Đối mặt với ma vật số lượng to lớn, cự long không hề chùn bước.

Một tiếng gầm này, có ý tuyên chiến.

“Một con cự long trưởng thành, thật sự là quá may mắn rồi!”

Sau khi hai bên lại gần nhau, nhãn cầu Tà Thần lại chuyển động không ngừng.

So với con ma vật hiện tại đang nhập vào này, cự long trước mắt hiển nhiên có thực lực cao hơn.

Trước lúc sắp tấn công phòng tuyến số 3, đây đơn giản chính là

một niềm vui ngoài mong đợi mà!

Nhưng khi khoảng cách hai bên càng lúc càng gần, nhãn cầu Tà Thần nháy mắt ngơ ngác.

Hắn kinh ngạc phát hiện, trên lưng con cự long kia, bất ngờ có một người đang đứng.

Cự Long là sinh vật gì?

Thiên tính sinh vật này vốn đại diện cho sự cao quý, uy thế mạnh mẽ.

Có thể đứng phía sau một con rồng to lớn như vậy, thì chẳng cần phải nghi ngờ thực lực của kẻ đó.

Nhãn cầu Tà Thần hí nhệ lại.

Ấn tượng của nó với đám người thám hiểm kia luôn là những con kiến bé nhỏ.

Đối với vị Tà Thần này, từ trước tới nay nhà thám hiểm chẳng là cái thá gì cả.

Cho đến khi một người xuất hiện!

Kẻ đó đã khiêu khích nó hết lần này đến lần khác, thẳng khốn đó đã đánh thủng toàn bộ tầng trên của vực sâu Ma Vực.

Nhưng điều đó không có nghĩa là nó sẽ nhìn những nhà thám hiểm khác bằng con mắt khác xưa.

“Bắn hạ bọn chúng!”

Rõ ràng là nó đã đánh giá thấp kẻ thù, trực tiếp hạ lệnh.

Một lượng lớn quái vật phát động tấn công, xông về hướng Cự Long, quần lấy nó.

“Gràoo!”

Tử Long gầm lên một tiếng, vùng móng vuốt Cự Long.

Hiên Viên vỗ nhẹ vào lưng nó, nhảy lên.

Trong thế giới game giày Kim Lũ cũng phát huy tác dụng, cả người hẳn đứng trên không trung.

Hiên Viên không đi giúp đỡ Tử Long, mà lại nhìn thẳng vào con “Ma Vật” khác với đám Ma Vật kia.

Sự sắc bén của cung tiễn thủ cùng với trực giác của cường giả khiến Hiên Viên cảm thấy nguy cơ.

“Tên này phát hiện ra ta rồi?”

Nhãn cầu Tà Thần cũng chú ý đến ánh mắt của Hiên Viên, vẫn là cái thái độ khinh thường đó.

“Chỉ là một con kiến nhỏ bé, chết đi!”

Trên đôi cánh ấy, một nguồn năng lượng đen bay ra, biến thành một nhát chém hình chữ thập.

Tốc độ của đòn này cực nhanh, trong nháy mắt đã đến trước mặt Hiên Viên.

Nhưng ngay khi đòn tấn công sắp lấy mạng hắn, Hiên Viên lách mình, trực tiếp né tránh.

Mặc dù sở hữu thuộc tính phòng ngự cao, nhưng Hiên Viên không toàn năng như Tô Mộ,

Thân là một cung thủ, lợi thế lớn nhất của hắn chính là tốc độ.

Chương 654: Lực bất tử hoàn chinh.

Lấy cung Quần Tinh sau lưng, khoảnh khắc dây cung được kéo căng, một mũi tên tự động hiện ra.

“Phụt!”

Mũi tên phóng nhanh như chớp, còn nhanh hơn mấy phần so với nhát chém lúc này.

Mũi tên này của Hiên Viên cực kỳ xảo quyệt, hần nhắm chuẩn xác vào vị trí của nhân cầu.

May mà một nguồn năng lượng đen xuất hiện và chặn đứng mũi tên lại.

“Đừng!”

Sức tấn công của mũi tên không hề giảm, trên năng lượng đen xuất hiện những vết nứt.

“Hừ!”

Nhãn cầu Tà Thần sửng sốt.

Đó chỉ là một đòn tấn công thăm dò thực lực lẫn nhau, vậy mà nó lại rơi vào thế cực kỳ bất lợi, đây thực sự là một nhà thám hiểm sao?

Tà Thần không khỏi nghĩ đến một người.

Tô Mộ!

“Sao cứ cảm thấy hơi có bóng dáng của thằng nhóc đó?”

Nhãn cầu Tà Thần càng thêm u ám.

Nếu không phải nó biết rõ tung tích của Tô Mộ, thì lúc này nó thật sự cho rằng Hiên Viên trước mặt chính là Tô Mộ biến thành.

Lăng mộ dưới lòng đất phức tạp, cộng thêm mưu đồ của đám người Già Hùng, chắc chắn không thể ra ngoài trong một thời gian ngắn!

Chỉ cần không phải là Tô Mộ, nhãn cầu Tà Thần chẳng sợ ai hết.

“Loài người kia, là người tự tìm đường chết!”

Nó trừng mắt nhìn Hiên Viên, đỉnh đầu xuất hiện ba quả cầu năng lượng đen.

Không chỉ vậy, đám Ma Vật bên dưới đồng loạt nhìn lên không trung.

Khí thể mạnh mẽ đó rõ ràng đã áp đảo một người một rỗng.

Hiên Viên không chút sợ hãi.

Hắn kéo căng dây cung, mũi tên bắn ra.

Giây tiếp theo, mũi tên đó ngay lập tức biến thành một cơn mưa tên dày đặc.

Đây là một cơn mưa chết người!

“Dừng tay!”

Nhìn thấy vô số Ma Vật gục ngã dưới làn mưa tên, nhãn cầu Tà Thần gầm lên giận dữ.

Nếu không có đám “bia đỡ đạn” này, kế hoạch tấn công Vương Đô của nó cũng sẽ hỏng bét.

Đáp lại nó chính là ánh mắt hờ hững của Hiên Viên.

Dây cung lại được kéo ra, nhưng nó không vội phóng đi.

Biết rằng Ma Vật “nhãn cầu” là không tầm thường, Hiên Viên vừa lên đã sử dụng các kỹ năng cấp Thần mạnh nhất.

Uy lực của mũi tên này nhanh chóng khiến nhãn cầu Tà Thần cảm nhận được một nguy cơ to lớn.

...

Trong kho tàng Vàng Kim.

Tô Mộ không hề biết rằng, kế hoạch của Tà Thần lại lần nữa bị phá vỡ rồi.

Thực tế thì người đã phá vỡ thế cục vẫn là hắn.

“Ồn phết!”

Nhìn Trần pháp hiến tế mà mình dày công bố trí, Tô Mộ nở một nụ cười thỏa mãn.

Trên trận pháp này có hai điểm nhìn giống hai chấm âm dương trên Thái cực.

Đặt thi thể Tiên Tổ Vương ở một điểm vị, hấn đi đến vị trí còn lại.

Ngay sau đó, Trận pháp hiển tế được kích hoạt.

Một lúc sau, thi thể của Tiên Tổ Vương bắt đầu phân rã với tốc độ mà mắt thường có thể nhìn thấy được.

Cơ thể tiêu tan, nhưng Pháp Tắc vẫn còn.

“Đoàng!”

Tia Sét Pháp Tắc đánh liên tiếp vào các bộ phận trên cơ thể Tô Mộ.

Trải qua sự thay đổi của Trận pháp hiển tế, Lực Pháp Tắc còn sót lại đặc biệt tinh khiết.

“Là Lực Bất Tử!”

Tô Mộ lúc trước đã từng hấp thu một số Pháp Tắc Bất Tử nên rất có kinh nghiệm trong khoản này.

Không kháng cự, hấn để mặc Lực Bất Tử bao phủ toàn bộ cơ thể mình.

Thi thể của Tiên Tổ Vương hoàn toàn tiêu tan.

Ý nghĩa tồn tại của vị vương này cũng thể hiện vào thời khắc này.

‘Người đã nắm giữ được Lực Bất Tử!’

‘Thăng cấp Lực Bất Tử!’

Mấy nhắc nhở xuất hiện trước mắt Tô Mộ.

“Năng lượng sinh mệnh thật là dồi dào!”

Vẫn chưa xem hiệu quả mới của Lực Bất Tử, Tô Mộ đã đoán được đại khái rồi.

Sau khi nắm giữ được sức mạnh này, lượng máu của mình chắc

chấn được tăng vô cùng nhiều.

‘Lực Bất Tử (đặc biệt): có thanh HP gấp 10 lần, hiệu quả hồi phục HP tăng gấp 10 lần, sau khi nhận sát thương chí mạng sẽ hấp thụ tổn thương để hồi phục lượng máu của mình, đồng thời nhận được trạng thái bất khả chiến bại trong 10 giây. (thời gian kích hoạt cách nhau: 12 tiếng)’

“Lợi hại, quá lợi hại!”

Đúng như dự đoán, Tô Mộ liền vỗ tay.

Cho dù không có hiệu quả kỹ năng loại bị động ở phía sau, thanh HP gấp mười này cũng phóng đại quá rồi.

Thanh HP hiện tại của mình đã đạt tới 40 triệu, có thanh HP gấp mười thì thanh HP là 400 triệu đó!

“Chẳng trách đám người đó có thanh HP cao như vậy.”

“May là gặp được ta ở chỗ này, chứ nếu là kẻ khác, thực chẳng làm được gì.”

Tô Mộ cười hê hê.

Bất luận là Nghị Trường hay là Tiên Tổ Vương, thanh HP đều tăng.

Giờ thì, thanh HP phóng đại này cũng thuộc về mình rồi!

Phòng tuyến số 3.

Sau khi được quan chỉ huy ở phía sau cổ vũ, binh sĩ thủ vệ đều đồng tâm hiệp lực.

Đủ loại vũ khí cỡ lớn đã được vận chuyển lên tường thành.

Tất cả mọi người đều bận rộn để giành được ưu thế trong trận chiến tiếp theo.

“Người mau đi theo ta!”

Giữa bầu không khí căng thẳng này, đại pháp sư gọi riêng quan chỉ huy sang một bên.

“Xảy ra chuyện gì thế?”

“Bên phía Vương Đô không trả lời.”

“Sao lại có thể như vậy?”

Quan chỉ huy trợn tròn hai mắt.

Chuyện liên quan đến sự sống chết của phòng tuyến số 3, tại sao Vương Đô có thể bỏ mặc?

“Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, hiện tại xem ra ta phải đích thân đi một chuyến, những nơi này...”

Đại pháp sư muốn nói lại thôi.

Ma vật có thể vây kín thành bất cứ lúc nào, nếu không có sức chiến đấu mạnh mẽ là hăn, trận chiến này chắc chắn sẽ trở nên bị động.

“Chúng ta cần viện binh!”

Quan chỉ huy suy nghĩ một lúc, giọng điệu chắc chắn.

“Nơi này giao cho ta, yên tâm đi!”

“Phù!”

Đại pháp sư khó khăn thở ra một hơi, trên khuôn mặt già nua hiện vẻ nghiêm trọng.

Chương 655: Cuộc Viễn chinh phương Đông mở màn.

Không có tiếp viện và tài nguyên, toàn bộ phòng tuyến số 3 thất thủ chỉ là vấn đề thời gian.

Nếu trở về Vương Đô cầu viện, thì còn có thể có cơ hội sống.

Đáy lòng quan chỉ huy và đại pháp sư đều rất rõ ràng.

Chi viện của họ không phải là những thủ vệ ở Vương Đô.

Chỉ cần mang được người kia đến.

Mọi vấn đề đều sẽ được giải quyết dễ dàng!

...

Toàn bộ phòng tuyến số 3 bày ra trận địa sẵn sàng đón quân địch, nào ngờ mối nguy hiểm đã được giải trừ.

Nhóm ma vật khổng lồ đã biến mất, thay vào đó khắp nơi đều là những thi thể của ma vật.

Dựa vào cơ thể mạnh mẽ của mình, Tử Long đã nghiền ép những ma vật khác.

Nhưng ma vật nhãn cầu Tà Thần lại có thể kháng cự.

Hiên Viên không thẹn với danh hiệu Cung Thần, đánh nhãn cầu Tà Thần chạy trốn chết.

Lại là một mũi tên trúng mục tiêu, trông mắt đã trực tiếp bị đâm thủng.

“Rầm!”

Cơ thể cao lớn của ma vật ngã xuống đất phát ra tiếng động lớn.

Hiên Viên đi đến bên cạnh thi thể của những ma vật, nhặt đồ rơi ra.

Lấy những ma hạch rơi ra, hắn ném về phía Tử Long.

Nhóc con kia há to miệng toàn máu, nuốt hết tất cả trong một ngụm.

Một người, một rồng, dường như đã trở thành bá chủ không thể tranh chọi vào ở phạm vi bên ngoài tường thành!

...

Trên tường thành.

Những thủ vệ ở đây đờ ra giống như người gỗ.

Nếu có người ở nơi này, tập trung quan sát một chút sẽ phát hiện ra ngay.

Mắt của những binh sĩ này đều có màu đen!

Không còn nghi ngờ gì nữa, Diệu Tinh đã động tay chân với những người này.

Đây cũng là nguyên nhân tại sao tin tức từ phòng tuyến số 3 không nhận được phản hồi.

...

Lăng mộ trong lòng đất.

Dưới sự chỉ huy của Thần Lạc, những thủ vệ Vương Đô đã đã thông toàn bộ tầng mộ.

Mặc dù có một chút thương vong, nhưng vẫn chưa đạt được hiệu quả mà Diệu Tinh mong muốn.

Gương mặt vị tổng chỉ huy đương nhiệm này lộ ra vẻ u ám nhưng nàng cũng không dám trở mặt với Thần Lạc.

Nàng đang chờ thời cơ đến.

Một cơ hội để Thần Lạc hoàn toàn biến mất!

Trong lăng mộ rắc rối phức tạp này, cơ hội chắc chắn sẽ nhanh tới.

...

“Nơi này tạm thời như vậy đi, trước tiên về Vương Đô rồi lại nói sau.”

Đi ra khỏi kho tàng Hoàng Kim, Tô Mộ thu hồi nó lại.

Không thể không nói, mang theo kho tàng này thật tiện lợi.

Khối vàng này có thể trực tiếp đặt ở trong thanh vật phẩm, cũng

chỉ chiếm một ô.

“Nơi này còn có thứ gì khác có thể lấy đi sao?”

Trước khi đi, Tô Mộ còn không quên quan sát toàn bộ cung điện Hoàng Kim lại một lần nữa.

Nơi này thực sự rất lộng lẫy, thậm chí còn được lát không ít đá quý ma pháp.

Tôn trọng lý lẽ rằng dù con muỗi có nhỏ đến đâu thì nó vẫn là thịt, Quyền Trưởng Pháp Thần trong tay Tô Mộ đã biến thành một con dao găm.

Một viên lại một viên đá quý có thể sử dụng, cạy tất cả xuống đem đi!

“Bây giờ làm sao để trở về đây?”

Sau khi hoàn thành công việc phá dỡ, Tô Mộ nhìn cánh cửa kia rồi đi vào.

Trên tầng này ngoại trừ cánh cửa kia thì không còn cánh cửa nào khác.

Nếu muốn quay trở lại mặt đất của Vương Đô, chỉ có thể đi về theo đường cũ.

“Thời gian sự kiện chắc còn chưa kết thúc, không chừng hiện tại trở về còn có thể gặp được những người sống lại.”

“Lại tiếp tục đùa giỡn cùng họ vậy!”

Thắng lợi trở về, tâm lý vui đùa của Tô Mộ lại nổi lên.

...

Vùng biển nước Phiêu Lợng.

Có một số lượng lớn thuyền đậu tại cảng.

Land Nader dẫn theo một nhóm người, leo lên một chiếc thuyền nhỏ.

Quy tắc của thế giới này đã bị ảnh hưởng, không có biện pháp nào để khởi động được những con thuyền lớn, chỉ có một số chiếc thuyền nhỏ còn có thể sử dụng.

Một chiếc thuyền nhỏ như vậy cũng đủ cho những người chơi nước Phiêu Lượng từ lâu đã không phải là người bình thường thỏa mãn rồi.

“Trước tiên chúng ta đi châu u, dọc đường đi lôi kéo những quốc gia đồng minh ở phía Bắc!”

“Sau đó, chúng ta có thể đi một mạch về phía Đông, sẽ đến được lãnh thổ của Hùng Quốc.”

Người nói không phải Land Nader, mà là một gã tự xưng là Lôi Thần.

Những người khác lần lượt leo lên những chiếc thuyền nhỏ khác.

“Ôi Land Nader, không ngờ người lại tham gia vào cuộc Viễn chinh phương Đông!”

“Ta tưởng người chỉ có thể diễn hài kịch!”

Trên thuyền, khi nhìn thấy Land Nader, một người đứng dậy hô lên.

Chỉ là giọng điệu có vẻ mỉa mai.

“Terry Denby, không ngờ người còn sống, thật đáng tiếc!”

“Người đi theo xem nào nhiệt gì!”

Land Nader cũng đáp lại không chút khách khí, thậm chí còn làm động tác tay.

“Có rất nhiều bạn tốt của ta ở các quốc gia đồng minh phía bắc, ta có thể giúp đỡ Lôi Thần đại nhân.”

“Đúng rồi, ta có một tiểu đệ tốt ở Hùng Quốc.”

Terry Denby cười châm biếm.

“Hắn cũng là một diễn viên hài kịch như người vậy!”

Nghe điều này, sắc mặt của Land Nader rất khó coi.

“Được rồi!”

Đúng lúc này, một giọng nói cắt ngang họ.

“Các người đều là cấp dưới trung thành của ta, ta không muốn nhìn thấy các người có bất kỳ mâu thuẫn nào.”

Người nói chính là vị Lôi Thần đại nhân kia.

“Dưới sự lãnh đạo của ta, các người chắc chắn sẽ bất khả chiến bại!”

“Xuất phát đi!”

Theo mệnh lệnh của hắn, hết con thuyền này đến con thuyền khác tiến sâu vào lòng đại dương.

Cuộc Viễn chinh phương Đông này cũng bắt đầu!

Lăng mộ dưới đất.

“Ma vật trở nên mạnh hơn, mọi người hãy cẩn thận!”

Thần Lạc đang dẫn dắt một đội tinh anh thăm dò khu vực tầng thứ hai.

Mê cung khổng lồ rất dễ làm người lạc đường.

Không gian chiến đấu nhỏ hẹp cũng bất lợi cho quy mô tấn công.

Chương 656: âm mưu của Diệu Tinh.

Phái tiểu đội dò đường chắc chắn sẽ là lựa chọn phù hợp nhất.

“Thần Lạc đại nhân, sao ta cảm thấy Diệu Tinh đại nhân có điểm gì đó kỳ lạ!”

“Lúc trước nàng còn từ chối đề nghị của người, sao đột nhiên lại đồng ý?”

Một vệ binh đột nhiên mở miệng.

“Người cũng cảm thấy nàng kỳ lạ à?” Thần Lạc nhíu chặt mày.

“Ta cũng cảm thấy rất kỳ lạ, những quyết định của nàng hình như rất sốt ruột muốn giải quyết lằng mọ này.” Lại có thêm một vệ binh lên tiếng.

“Đúng vậy, nàng không thể không biết rằng nơi này không thích hợp chiến đấu với quy mô lớn, nhưng cố tình nàng còn muốn chúng ta nhanh chóng tiến vào lằng mọ.”

“Cho dù là nghị trưởng tới đây, chỉ sợ cũng sẽ không ra lệnh như vậy!”

“Đúng rồi, nghị trưởng đại nhân đâu rồi? Sao lại để người phụ nữ này đảm nhiệm vị trí quan Tổng chỉ huy?”

Những người khác liên tục mở miệng.

Nghe mọi người nói vậy, vẻ mặt của Thần Lạc lập tức trở nên tối đi.

Thân là người đứng trên địa vị cao, hẳn mơ hồ có thể cảm nhận được vài điểm khác thường.

Nghị trưởng biến mất, Diệu Tinh kỳ quái, chỉ e mọi chuyện đều vì một người!

“Được rồi, mọi người đừng thảo luận nữa, phục tùng mệnh lệnh!”

Thần Lạc hít sâu một hơi.

Theo tình huống hiện giờ, chuyện hấn lo lằng nhất lại là một chuyện khác.

Nếu gặp người đó trong lằng mọ thì hẳn nên lựa chọn như thế nào?

Là nghe theo lệnh của nghị trưởng, coi người đó như kẻ địch, liều chết vật lộn.

Hay là làm như không thấy, để hắn rời khỏi đây?

Thần Lạc không biết.

Vẻ mặt của hắn cực kỳ rối rắm.

“Ai đó?”

Đúng lúc này, một vệ binh phía sau đội ngũ đột nhiên hô lên.

Không biết từ khi nào, phía cuối đội đã xuất hiện một người mặc áo choàng đen.

Chưa chờ những người khác có phản ứng, người đó đã bắt đầu tấn công.

Tốc độ rất nhanh, chỉ trong chớp mắt đã đi tới trước mặt vệ binh vừa hô to kia.

Một luồng năng lượng màu đen hiện lên, đánh trúng thân thể của vệ binh.

Lập tức hạ gục!

Mọi chuyện xảy ra quá nhanh, sau khi cấp dưới tử vong, Thần Lạc đột nhiên mở to hai mắt.

“Người là ai?”

Vẻ mặt của hắn vô cùng phẫn nộ, một thanh kiếm to xuất hiện trong tay rồi lập tức tấn công người này.

Người này không trả lời.

Dưới lớp áo choàng màu đen, sát ý mãnh liệt bao phủ tất cả mọi người ở đây.

Năng lượng màu đen lại xuất hiện, trong lăng mộ tối tăm này, dùng mắt thường rất khó có thể nhìn thấy.

Người mặc áo choàng bỏ qua sự tấn công của Thần Lạc, tiếp tục công kích những vệ binh khác.

Vào giây phút này, sự chênh lệch về thực lực được thể hiện ra hoàn toàn.

Vệ binh bị người mặc áo choàng công kích không một ai có thể chịu được hai chiêu.

Mà công kích của Thần Lạc dừng trên người người mặc áo choàng, sát thương tạo thành cũng không khả quan.

“Sao có thể? Rốt cuộc người là ai?”

Cấp dưới ngã xuống mặt đất làm Thần Lạc tức giận hét lên.

Gương mặt hấn tràn ngập không cam lòng, nhưng hấn lại không làm được gì người mặc áo choàng.

Người này không nói một lời, tiếp tục công kích những vệ binh kia, nhưng lại tha cho Thần Lạc.

Chỉ một lát sau, trong lối đi chỉ còn lại hai người.

“Ta liều mạng với người!”

Thần Lạc hét lên một tiếng, kiên nghị nhắm về phía người mặc áo choàng.

“Cớ sao phải vậy!”

Lúc này, một giọng nói vang lên.

Nghe thấy câu nói này, Thần Lạc đột nhiên đứng sững lại.

Hắn quen chủ nhận của giọng nói này!

“Là người!”

“Vì sao người lại làm vậy?”

Tiếng chất vấn tức giận vang lên.

“Vì sao phải làm vậy?”

“Còn không phải bởi vì người không phối hợp à?”

Người mặc áo choàng vừa nói vừa cởi áo choàng trên người ra.

Đó là một người phụ nữ với vẻ ngoài xinh đẹp.

Diệu Tinh!

“Chỉ bởi vì ta không phục tùng mệnh lệnh của người? Nếu người muốn giết thì giết một mình ta là được, vì sao phải giết bọn họ?”

“Bọn họ đều là dũng sĩ của thành Diệu Nhật!”

Thần Lạc cắn răng, hai mắt đỏ ngầu.

“Dũng sĩ thành Diệu Nhật?”

“Ha ha!”

Diệu Tinh khinh thường nở nụ cười.

Nàng nhìn những thi thể trên mặt đất với khuôn mặt cực kỳ lạnh nhạt.

“Ta sẽ không giết người, những người bên trên kia chỉ nghe lệnh của người.”

“Ta yêu cầu người ra lệnh với bọn họ, làm bọn họ người trước ngã xuống, người sau tiến lên chịu chết!”

Diệu Tinh thản nhiên mở miệng, nhưng lời nói lại làm nội tâm Thần Lạc chấn động không thôi.

“Người!”

Hắn không nói nên lời.

Lời này nói ra từ trong miệng Tổng chỉ huy đương nhiệm thành Diệu Nhật, hàm ý phía sau làm hắn sồn tóc gáy.

“Đây không phải là mệnh lệnh của ta!”

Diệu Tinh vẫn có dáng vẻ lạnh nhạt kia.

“Ha ha!”

Thần Lạc nở một nụ cười khổ.

Từ giây phút nghị trưởng nhắm vào Tô Mộ, hắn đã có suy đoán.

Cho đến lúc này, tín ngưỡng của hắn cũng hoàn toàn sụp đổ.

“Vì sao?”

Giọng nói của Thần Lạc mang chút thâm trầm.

Diệu Tinh không trả lời vấn đề này mà chỉ lạnh lùng nói: “Hoặc nghe ta nói, hoặc là chết!”

“Cho dù chết, ta cũng không thỏa hiệp.”

Đối mặt với uy hiếp, Thần Lạc không chút lùi bước.

Hắn giơ thanh kiếm dài trong tay lên, giận dữ gầm lên một tiếng, sau đó nhanh chóng lao về phía Diệu Tinh.

Sự chênh lệch về thực lực của hai bên đã thể hiện trong trận chiến vừa rồi.

Nhưng Thần Lạc vẫn thẳng tiến không lùi.

“Ta sẽ không để người chết!”

Diệu Tinh lạnh lùng cười một tiếng.

Một luồng năng lượng hắc ám mạnh mẽ tróc ra từ trên người nàng, dùng tốc độ cực nhanh lao về phía Thần Lạc.

Năng lượng màu đen nhanh chóng bao vây lấy hắn.

“Người muốn làm gì?”

Vị Tổng chỉ huy tiền nhiệm liều mạng giãy giụa, nhưng luồng năng lượng màu đen gió lại như dòi ăn xương.

Khỏe miệng Diệu Tinh bắt đầu cong lên.

Chương 657: Hai Diệu Tinh.

Chỉ cần biến vị Tổng chỉ huy tiền nhiệm thành “người một nhà”, Vương Đô sẽ không còn bất cứ ai dám nghi ngờ mệnh lệnh của nàng!

Nhưng ngay khi những năng lượng màu đen đỏ sắp cắn nuốt Thần Lạc thì trong lối đi tối tăm đột nhiên xuất hiện một tia sáng mãnh liệt.

Ánh sáng cực kỳ chói mắt làm Diệu Tinh không thể mở mắt.

Tia sáng này lập tức dừng trên người Thần Lạc.

Giây tiếp theo, những năng lượng màu đen đỏ bắt đầu biến mất với tốc độ cực nhanh!

“Đây là?”

Tia sáng nhanh chóng biến mất.

Thần Lạc nhìn về phía cơ thể của mình, trong ánh mắt tràn đầy ngạc nhiên.

Dưới sự ăn mòn của năng lượng màu đen đỏ, hẳn có thể cảm nhận được ý thức của mình không ngừng trở nên mơ hồ.

Nhưng sau kia tia sáng kia rơi xuống, cả người hắn như sống lại.

“Là ai?”

Diệu Tinh nhíu chặt mày, hô to về phía lối đi chỉ có một mình Thần Lạc.

“Các người đang làm gì vậy?”

Giây tiếp theo, một giọng nói vang lên sau lưng Diệu Tinh.

“Là người?”

Thần Lạc và Diệu Tinh đồng thanh hô.

Người có thể xuất hiện ở đây tất nhiên chỉ có Tô Mộ.

Hắn quay về từ tầng cuối cùng trong lăng mộ, trùng hợp nhìn thấy Thần Lạc đang bị năng lượng màu đen bao vây.

Luồng năng lượng này rốt cuộc là gì, người từng giao tiếp với Tà Thần vài lần như Tô Mộ không thể rõ ràng hơn được nữa.

Tia sáng vừa rời chính là kỹ năng cấp Thần lúc trước hắn nhận được.

“Là hắn, hắn nương nhờ Tà Thần!”

Diệu Tinh biết rõ sự kinh khủng của Tô Mộ, nàng vội vàng trả đũa.

“Là nàng, nàng giết những vệ binh này, còn muốn dùng năng lượng màu đen đó khống chế ta!”

Thần Lạc cũng hô lên ngay sau đó.

Tô Mộ vừa đến nên có thể còn chưa rõ ràng tình hình cụ thể lắm.

Nếu muốn phân tích từ tình hình vừa rồi thì rõ ràng lời nói của Thần Lạc có độ đáng tin hơn.

Mình cũng khá hiểu Thần Lạc, hắn không thể ra tay với những vệ binh này được.

“Người không thích hợp!”

Tô Mộ nhìn về phía Diệu Tinh.

Cảm giác của người phụ nữ này mang lại cho hắn rõ ràng không giống lúc trước lắm.

Kết hợp với tình huống lúc này, chỉ có thể có một khả năng.

Chỉ sợ vị đạo chủ đại nhân này đã bị Tà Thần khống chế!

Dựa vào tình huống khi phòng tuyến số 2 luân hãm, khả năng này rất lớn.

“Không phải ta, thật sự là hần!”

Diệu Tinh không ngừng giải thích.

Làm thế nào nàng cũng không ngờ Tô Mộ bị nghị trường vây công lại xuất hiện ở đây.

Đây chính là một tên sát tinh!

“Vừa rồi, trên người hần đột nhiên xuất hiện năng lượng màu đen, sau đó bắt đầu công kích những vệ binh này như phát điên vậy!”

Nàng chỉ có thể tiếp tục hắt nước bắn lên trên người Thần Lạc.

“Người không phải Diệu Tinh!”

Đối với lời nói của người phụ nữ này, một dấu chấm câu Tô Mộ cũng sẽ không tin.

“Rốt cuộc người là ai?”

Hần giơ tay lên, một Tiểu Hỏa Cầu công kích về phía Diệu Tinh.

Đây là kỹ năng ban đầu của pháp sư, cũng là kỹ năng được cộng thêm thấp nhất.

Nguyên nhân hần sử dụng kỹ năng này cũng là vì lo lắng lập tức giết chết “Diệu Tinh”.

Nhưng cho dù là kỹ năng được cộng thêm thấp nhất thì một đòn này cũng không thể khinh thường.

Khuôn mặt “Diệu Tinh” lập tức thay đổi, vội vàng chống đỡ.

Sau khi hỏa cầu đánh trung, trên đầu nàng cũng xuất hiện một trăm nghìn sát thương.

“Quả nhiên người không phải nàng!”

Nhìn thấy mức sát thương này, Tô Mộ lập tức nhận ra.

Tuy Diệu Tinh là đảo chủ của phòng tuyến số 2, nhưng dựa vào thực lực của nàng, sau khi hỏa cầu đánh trúng, tuyệt đối là trạng

thái gần hết máu.

Diệu Tinh như phát hiện mình không giả vờ được nữa bèn lập tức xoay người chạy đi.

Tô Mộ cản ở lối ra nên nàng chỉ có thể chạy trốn vào nơi sâu trong lăng mộ.

“Vùng Từ Trường Trọng Lực!”

Một trọng lực mạnh mẽ xuất hiện.

Không chỉ Diệu Tinh mà tất cả ma vật trong tầng này đều không thể cử động.

Khuôn mặt “Diệu Tinh” đầy hoảng sợ, trên người đột nhiên xuất hiện một luồng năng lượng màu đen.

Dưới sự can thiệp của luồng năng lượng này, nàng mới thoát khỏi sự khống chế của Vùng Từ Trường Trọng Lực.

“Lại là Tà Thần giở trò quỷ à?”

Năng lượng màu đen xuất hiện đã đủ để nói lên tất cả.

Tô Mộ thể hiện sự chán ghét cùng cực của mình với vị Tà Thần âm hồn bất tán này.

Là lúc nên tìm thời gian sắp xếp người xuống sân khấu rồi!

“Người không đi được đâu!”

“Phích Lịch Lôi Quang!”

Đôi mắt hấn hiện lên tia sét, lôi quang hung hăng đánh vào trên người “Diệu Tinh”.

Sự mạnh mẽ của một đòn này trực tiếp làm những năng lượng màu đen đó sinh ra một khe hở.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ vừa suy nghĩ đã đi tới trước mặt “Diệu Tinh.”

Quyền Trọng Pháp Thần trong tay biến thành một thanh kiếm dài, lập tức chém xuống.

Tốc độ quá nhanh, “Diệu Tinh” căn bản không kịp phản ứng.

Sát thương do một đòn này tạo thành đồng thời làm “Diệu Tinh” liên tục lùi lại mấy bước.

“Không, người không thể giết ta, ta là Diệu Tinh, ta từng giúp người!”

Dường như biết mình không còn đường nào để trốn, “Diệu Tinh” điên cuồng hét lên.

“Người ra đây, người nói cho hắn người không muốn chết!”

Nàng như phát điên bắt đầu tự làm bầm lằn bầm.

“Chuyện gì thế này?”

Tô Mộ thấy thế lập tức ngăn người.

Vị đạo chủ trước mắt nhìn thế nào cũng giống như bị tinh thần phân liệt!

“Người ra ngoài, người nói cho hắn người là Diệu Tinh, người không muốn chết!”

“Em gái, ta cầu xin người, ta không thể chết được, tộc nhân của chúng ta còn đang đợi ta.”

“Chỉ có ta mới có thể dẫn dắt bọn họ ra khỏi bóng tối!”

“Diệu Tinh” vẫn đang phát điên.

“Haiz!”

Đột nhiên, nàng thở dài một hơi.

Cảnh tượng quỷ dị xuất hiện.

Chương 658: Hai Diệu Tinh. (2)

Trên gương mặt đó xuất hiện hai biểu cảm hoàn toàn khác nhau.

Một bên diên diên khùng khùng, một bên mang vẻ tiếc hận.

“Người giết ta đi!”

Diệu Tinh mở miệng nói.

“Không, người không thể nói như vậy!”

“Diệu Tinh” vội vàng phản đối.

Cùng một người nhưng lại là hai cách nói hoàn toàn khác nhau.

“Tinh thần phân liệt thật à?”

Lúc này Tô Mộ cũng hiểu ra.

“Diệu Tinh” trước mặt trên thực tế là hai người.

“Nàng là chị gái của ta, khi phòng tuyến số 2 luân hãm, nàng đã chiếm lấy cơ thể của ta.”

“Nàng và vị nghị trưởng đại nhân kia mưu đồ muốn chôn vùi toàn bộ thủ vệ Vương Đô.”

“Còn có vị Tà Thần kia nữa, hắn đã triệu tập vô số ma vật chuẩn bị tấn công với quy mô lớn.”

Diệu Tinh chậm rãi mở miệng, nói tất cả mọi chuyện ra.

“Vì sao, vì sao nghị trưởng đại nhân lại muốn làm vậy?”

Thần Lạc nghe vậy nắm chặt bàn tay hét lên.

“Nhà thám hiểm, đây là nhiệm vụ cuối cùng của ta cho người.”

Diệu Tinh không trả lời câu hỏi của Thần Lạc, trong giọng nói mang theo sự quyết tuyệt.

“Giết ta, ngăn cản mọi chuyện!”

Không giống với những lần tuyên bố nhiệm vụ trước đây, trước mắt Tô Mộ cũng không xuất hiện thông báo.

Nhưng điều giống nhau là quyền lựa chọn có làm nhiệm vụ này không vẫn nằm trong tay Tô Mộ!

“Không, ta không thể chết được.”

“Ta còn rất nhiều kế hoạch chưa hoàn thành, ta tuyệt đối không thể chết!”

Tử vong ngay trước mắt, “Diệu Tinh” liều mạng muốn chạy trốn.

Nhưng nàng vừa bước một chân ra thì chân còn lại đã bị trói tại chỗ.

“Vì sao, vì sao người lại làm vậy?”

Nửa khuôn mặt còn lại của Diệu Tinh trở nên im lặng, chỉ nhìn chằm chằm Tô Mộ.

“Chuyện này làm ta khá đau đầu đấy!”

Tô Mộ bĩu môi.

Vị đạo chủ Diệu Tinh này đúng là từng giúp mình không ít lần, cũng tặng cho hắn một vài phần thưởng không tệ.

“Có cách nào có thể giết chết nàng nhưng người sống sót không?”

Tô Mộ nghĩ một lúc rồi hỏi.

Đầu sỏ gây tội là chị gái của Diệu Tinh, giải quyết nàng, vấn đề cũng sẽ được giải quyết một cách dễ dàng.

“Không có, bây giờ nàng và ta đã là một thể, mạng sống của chúng ta hoàn toàn kết nối với nhau.” Diệu Tinh trả lời.

“Thôi được rồi.”

Tô Mộ tỏ vẻ bất đắc dĩ.

“Để ta làm đi!”

Đúng lúc này, một giọng nói vang lên.

Thần Lạc đứng bên cạnh, biểu cảm trên mặt cực kỳ nghiêm túc.

Đều là Quan chỉ huy, hẳn hiểu rất rõ tâm trạng lúc này của Diệu Tinh.

“Người này đã giết đồng đội của ta, ta sẽ đưa nàng lên đường!”

Thần Lạc hành lễ với Diệu Tinh rồi giơ thanh kiếm dài trong tay lên.

Trên thân kiếm phát ra một luồng ánh sáng mãnh liệt, đây cũng là một đòn mạnh nhất của Thần Lạc.

Sau khi công kích rơi xuống, trên đầu Diệu Tinh xuất hiện một con số sát thương không lớn không nhỏ.

Hiển nhiên là mức sát thương này không đủ để xử lý “Diệu Tinh”.

Trải qua sự hỗ trợ của cả “Tà Thần” và vị Chúa Tể Sa Đọa kia, “Diệu Tinh” không phải là người Thần Lạc có thể giết chết.

“Đề ta làm đi!”

Tô Mộ rất rõ điểm này, trên người phát ra tia sét mãnh liệt.

Một con Lôi Điện Kỳ Lân nhanh chóng thành hình.

“Nếu người không muốn chết, ta còn có thể thu tay lại.”

“Nói thật là vị Tà Thần kia đã không là gì với ta cả.”

Trước khi công kích, Tô Mộ lại hỏi lại lần nữa.

“Không cần, cầu xin người đừng giết ra.”

“Ra tay đi!”

Hai giọng nói liên tục vang lên.

Trên nửa khuôn mặt tràn đầy cầu xin, nửa còn lại đã nhắm hai mắt lại.

“Đi thôi!”

Lôi Điện Kỳ Lân lao về phía Diệu Tinh, Tô Mộ lựa chọn thành toàn cho vị đạo chủ này.

‘Người đã giết chết NPC Diệu Tinh!’

Hơn trăm triệu sát thương lập tức hạ gục Diệu Tinh.

Tô Mộ nhìn thi thể đã ngã xuống, trong lòng có vài phần phức tạp.

“Đây là kết cục nàng mong muốn.”

Thần Lạc đứng ở bên cạnh thở dài.

Nếu hôm nay hắn bị những năng lượng màu đen đó hoàn toàn cắn nuốt, hắn cũng sẽ yêu cầu Tô Mộ làm vậy.

Trong chốc lát, không khí trở nên hơi im ắng.

Thần Lạc muốn nói lại thôi.

“Vị nghị trưởng đại nhân đó đã bị ta xử lý!”

Tô Mộ đoán được điều Thần Lạc muốn hỏi là gì bèn nói thẳng.

“Không chỉ là hắn, còn có mười vị thành viên nghị viện cũng bị ta xử lý!”

Chỉ một câu ngắn gọn đã thể hiện ra khí phách của Tô Mộ.

Thần Lạc không biết nên nói gì.

Thân là Quan chỉ huy Vương Đô, hành vi của Tô Mộ trong mắt hắn hiển nhiên là không chấp nhận được.

Nếu là lúc trước, hắn sẽ giơ kiếm lên chắc chắn phải bắt lấy Tô Mộ.

“Ta muốn biết nguyên nhân!”

Một lúc lâu sau, Thần Lạc mở miệng hỏi.

“Người khổng chế lăng mộ này này tổ tiên của nghị trưởng đại nhân, chắc hẳn muốn phái người vào đây để chịu chết, làm người khổng chế đó hấp thu lực lượng.”

“Nhưng người yên tâm, lăng mộ này đã bị ta giải quyết!”

Tô Mộ giải thích.

Thần Lạc khẽ gật đầu.

Tới giờ phút này, hẳn tin tưởng không chút nghi ngờ về những lời nói của Tô Mộ.

Nếu không có nhà thám hiểm này thì phòng tuyến số 2 không thể thu phục.

Tô Mộ tuyệt đối có năng lực giải quyết lăng mộ ngầm này.

“Đúng rồi, chúng ta phải phái người đến chi viện phòng tuyến số 3!”

Nghĩ tới lời nói vừa rồi của Diệu Tinh, Thần Lạc đột nhiên phản ứng lại.

“Yên tâm đi!”

Tô Mộ ý bảo Thần Lạc không cần lo lắng.

Hiên Viên đang đi về phía phòng tuyến số 3.

Dựa vào thực lực của Hiên Viên thì hoàn toàn có thể dẹp yên được đám ma vật đó.

Thần Lạc không biết chuyện này, nhưng sau khi Tô Mộ mở miệng, sự lo lắng của hắn lập tức giảm đi không ít.

Hắn chưa kịp yên tâm thì lời nói tiếp theo của Tô Mộ đã làm vị Quan chỉ huy này mở to hai mắt.

Chương 659: Nghị trưởng mới.

“Từ giờ trở đi, người chính là nghị trưởng đại nhân của thành Diệu Nhật!”

Đúng vậy!

Toàn bộ thành viên của nghị viện đều chôn vùi trong lãng mộ, nghiễm nhiên hẳn sẽ trở thành người có quyền lực nhất Vương Đô.

Thần Lạc hít sâu một hơi, kể lại chuyện sau khi vào Tô Mộ vào lãng mộ lại một lần.

“Ta sẽ huỷ lệnh truy nã người, cũng sẽ thông báo sự thật với người trong thành Diệu Nhật.”

“Còn về phòng tuyến số 3, ta hy vọng người có thể chạy tới đó giúp đỡ.”

Đây không phải là trao đổi, đây là lời thỉnh cầu của nghị trưởng mới.

“Không thành vấn đề!”

Tô Mộ vui vẻ đồng ý.

“Nhưng ta còn có một điều kiện!”

“Người nói đi!” Thần Lạc cũng nhanh chóng đồng ý.

“Trong thành Diệu Nhật có một bộ phận nhà thám hiểm có chút ân oán với ta.”

“Ta hy vọng người có thể đuổi bọn họ ra khỏi thành Diệu Nhật.”

Vương Đô tồn tại pháp tắc đặc biệt, người chơi không thể công kích lẫn nhau.

Muốn nhắm vào những người sống lại đó thì cách tốt nhất là đuổi bọn họ ra khỏi Vương Đô.

Hiển nhiên là Thần Lạc có quyền này.

“Chuyện này...”

Vị nghị trưởng còn chưa nhậm chức do dự.

Yêu cầu của Tô Mộ rất quá đáng.

Thân là NPC, hẳn nên trợ giúp nhà thám hiểm trưởng thành mới đúng, sao có thể đuổi bọn họ đi được?

Nếu thật sự đuổi những nhà thám hiểm đó ra khỏi thành, NPC sẽ nghĩ như thế nào?

Chắc chắn toàn bộ thành Diệu Nhật sẽ bàn tán khắp nơi, không ngừng rung chuyển.

“Có thể chờ người ổn định thành Diệu Nhật rồi làm, hoặc là người có thể vận dụng những cách khác.”

Tô Mộ nhận ra sự khó xử của Thần Lạc bèn mỉm cười mở miệng.

“Ví dụ như noi theo vị nghị trưởng trước vậy.”

Nghe thấy thế, biểu cảm của Thần Lạc trở nên vô cùng phức tạp.

Cuối cùng bây giờ hẳn cũng hiểu nguyên nhân Già Hùng mở kho tàng Vương Đô, tặng cho nhà thám hiểm phần thưởng kịch xù.

“Ta hiểu rồi.”

Hắn nặng nề thở dài một hơi rồi đồng ý.

Giọng điệu của Tô Mộ nghe có vẻ là đang thương lượng, nhưng thật ra lại không thể từ chối.

Hoặc có thể nói là hắn căn bản không có quyền từ chối Tô Mộ.

Những người sống lại trong Vương Đô thành không biết rằng.

Bắt đầu từ giờ phút này, thân phận bị truy nã của Tô Mộ đã xoay người trở thành “thái thượng hoàng”!

“Vây phòng tuyến số 3 nhờ vào người!”

Thần Lạc nói xong bèn đi về phía thi thể của những vệ binh kia.

Hắn sẽ không để đồng đội ngày xưa của mình ở lại trong lãng mộ lạnh lẽo cô đơn này.

Tô Mộ làm động tác ok rồi quay đầu đi.

Còn chưa bỏ lệnh truy nã, vì tránh cho những phiền phức không cần thiết nên hắn né tránh tất cả thủ vệ, quay về nơi ở của mình trong Vương Đô thành.

“Đây là một công trình lớn đây!”

Đi vào tầng hầm ngầm, nhìn phù văn đã điêu khắc xong và những dụng cụ công trình đó, Tô Mộ xoa tay.

Nếu dùng bạo lực huỷ đi thì không mất bao lâu mình đã có thể dọn sạch toàn bộ tầng hầm ngầm, nhưng làm vậy thì tâm huyết lúc trước sẽ uổng phí.

Muốn dọn những thành quả này vào trong kho tàng thì cần phải tiêu phí một ít sức lực mới được.

Còn về phòng tuyến số 3 à?

Tô Mộ thật sự không lo lắng.

Trực giác nói cho hắn rằng chắc chắn Hiên Viên có thể giải quyết, không bao lâu sau, chắc chắn phòng tuyến số 3 sẽ truyền tin về.

“Còn phải chuẩn bị mấy thứ nữa, dù sao bây giờ cũng có tiền, phải tiêu chứ!”

Tô Mộ mở kho tàng hoàng kim ra tiến hành kiểm tra.

Kho tàng rất lớn nên hắn hoàn toàn có thể tiến hành mở rộng phòng thí nghiệm.

Tất cả tài liệu yêu cầu trực tiếp dùng tiền mua là được.

“Tích! Tích! Tích!”

Ngay khi Tô Mộ đang tự hỏi thì kênh chat vang lên.

Hắn khẽ nhướn mày mở trò chuyện riêng ra.

“Tô Pháp Thần, ta là Long Phi, sau khi nhìn thấy tin nhắn này, mong người nhanh chóng trả lời.”

“Có chuyện gì à?” Tô Mộ trả lời.

Chỉ một lát sau, tin nhắn của Long Phi lại gửi tới.

“Là thế này, những người sống lại kia muốn đàm phán hoà bình với chúng ta. Bọn họ có thể đảm bảo chung sống hoà bình với tất cả người chơi, hơn nữa còn cung cấp một số thông tin hữu dụng cho chúng ta, bọn họ hy vọng người có thể tự tới tiến hành đàm phán.”

“Đàm phán à?”

Nhìn thấy tin nhắn này, Tô Mộ khẽ híp mắt lại.

Nhóm người sống lại này chủ động đưa ra lời đàm phán hoà bình ấy à?

Chẳng lẽ bọn họ đã biết bây giờ thành Diệu Nhật đã do mình quyết định?

Hay là bọn họ có ý đồ nào đó?

“Chuyện này không đơn giản như vậy, người thấy thế nào?”

Tô Mộ nghĩ một lát rồi gửi một tin nhắn cho Long Phi.

“Trong khoảng thời gian này, các nơi đều có người chơi tiến hành phản kháng người sống lại. Tuy thực lực của bọn họ không mạnh nhưng chiếm ưu thế về số lượng, đưa ra lời đàm phán hoà bình chắc là do cảm thấy áp lực!”

“Có thể là bọn họ muốn dùng kế hoãn binh.”

Long Phi càng hiểu biết với thế cục hơn, cũng nói ra cái nhìn của mình mình.

“Không đơn giản như vậy.”

Tô Mộ vuốt mũi.

Người sống lại cường thế thế nào, trong lòng hẳn rõ ràng.

Sao nhóm người này có thể sử dụng mưu kế gì với con kiến trong mắt bọn họ được?

“Lần đàm phán hoà bình này là nhằm vào ta!”

“Ặc, nếu là như vậy thì bây giờ chúng ta phải làm gì?”

Nhìn tin nhắn Long Phi gửi tới, Tô Mộ không vội vàng trả lời.

Chỉ e cái gọi là đàm phán hoà bình chỉ là một lớp vỏ ngoài, ở địa điểm đàm phán, có lẽ đang có một nhóm lão tổ người sống lại đang chờ mình.

Thực lực của mình vừa được tăng lên rất nhiều trong lăng mộ ngầm, nhóm người sống lại này lại tới chủ động gây chuyện.

Đó còn không phải là tặng không à?

Chuyện tốt như vậy sao có thể bỏ lỡ đây?

Chương 660: Hồng môn yến?

“Người có ở Vương Đô không? Tới đây tìm ta!”

Tô Mộ gửi một tin nhắn cho Long Phi.

“Tới!”

Một lúc sau, tiếng gõ cửa vang lên.

Tô Mộ mở cửa phòng ra, nhìn thấy Long Phi đang đứng ngoài cửa.

“Tô Pháp Thần, vẫn là người mạnh, toàn thành đều đang truy nã người mà lại không biết người ở ngay trong thành.”

Một thời gian không gặp, Long Phi vừa tới đã vuốt mông ngựa.

“Lệnh truy nã sẽ nhanh chóng huỷ bỏ.” Tô Mộ khẽ vẫy tay rồi tiếp tục nói: “Nhóm người sống lại kia nói với người thế nào?”

Biết được tin tức này, Long Phi phải nói là bội phục, bật ngón tay cái với Tô Mộ.

Hắn bước vào phòng, suy nghĩ một lúc rồi mở miệng nói: “Những người đó yêu cầu người gặp mặt người bọn họ cử tới trong hiện thực, hai bên cùng quyết định một vài quy tắc không quấy nhiễu lẫn nhau.”

“Theo ta thấy, chỉ sợ đây là hồng môn yến!”

Ngay từ đầu, đúng là Long Phi bị hoà bình làm cho mê muội.

Nhưng nghĩ lại thì rõ ràng người sống lại đang đào một cái hố to chờ Tô Mộ nhảy vào bên trong!

“Có phải hồng môn yến hay không không phải do bọn họ quyết định.”

Gương mặt Tô Mộ treo nụ cười bình tĩnh.

Đám người sống lại kia không xứng mời hắn tới hồng môn yến!

“Cứ làm theo ý của bọn họ.”

“Người đi nói cho bọn họ ta chờ người của bọn họ ở Minh Cung.”

“Nhưng người phải nói, bắt đầu từ ngoài cửa cung, những người này phải đi năm bước quỳ một lần, đi mười bước lạy một lần, vậy thì ta mới đàm phán!”

Vì chộc giận đám người sống lại đó, Tô Mộ không ngại đổ thêm ít dầu vào.

“Chuyện này!”

Long Phi nghe vậy lập tức không biết làm sao.

Tô Pháp Thần cũng quá bá đạo rồi!

Đi năm bước quỳ một lần, đi mười bước lạy một lần, sao những người sống lại đó có thể thoả hiệp?

“Có phải hơi...”

“Ta muốn làm đám người đó tức giận, vậy thì người của bọn họ mới tới nhiều được!”

Long Phi chưa nói xong thì Tô Mộ đã tự tin mở miệng.

Đối với những người sống lại đó, mình trước nay chưa từng khách sáo.

“Ta hiểu rồi!”

Long Phi gật đầu đồng ý.

“Có cần ta dẫn người về Hoa Đô giúp người không?”

Nhưng Long Phi vẫn cảm thấy hơi băn khoăn.

Nếu người sống lại đưa ra lời mời đàm phán hoà bình thì chắc chắn sẽ đến khi có sự chuẩn bị.

“Không cần.”

Tô Mộ khẽ lắc đầu.

Nếu thật sự có lão tổ người sống lại tới, dù Long Phi mang bao nhiêu người đến đều sẽ chỉ trở thành pháo hôi.

“Haiz!”

Nghe thấy hai chữ này, Long Phi thở dài.

Biểu cảm trên mặt hắn tràn đầy bất đắc dĩ, hổ thẹn và không cam lòng.

“Có chuyện gì cần hỗ trợ cứ gửi tin nhắn cho ta, cho dù chết, ta cũng sẽ làm được.”

Trước khi rời khỏi đây, vị Long đội trưởng này để lại một câu.

Tô Mộ nhìn bóng dáng của hắn nhưng không nói gì.

Hắn không cần bất cứ sự trợ giúp nào của vị Long đội trưởng này, cũng không cần hắn bán mạng.

Đối với những người chơi bình thường đó, mình không chỉ là “Pháp Thần” trong miệng bọn họ.

Dù là với những người sống lại đó thì bây giờ hẳn...

Chính là Chân Thần!

Không phải hẳn bành trướng, cũng không phải nằm mơ.

Dựa vào thuộc tính hiện giờ của Tô Mộ, dù lấy riêng thuộc tính nào ra cũng tuyệt đối có thể làm những lão tổ người sống lại đó hô to: Thần!

Còn có gần bốn trăm triệu HP kia nữa.

Cho dù có mười lão tổ người sống lại tới cùng phát động công kích, chỉ sợ một xiu máu cũng không đánh được.

“Đi mua sắm đi!”

Dùng trường bào hoa lệ che lại khuôn mặt của mình, Tô Mộ bước vào trong thành.

Trong Vương thành đã không còn vệ binh tuần tra, hẳn nhẹ nhàng đi tới khu thương mại.

So với những vệ binh kia thì những NPC thương nhân này sẽ không kiểm tra thân phận của hắn.

Đặc biệt là sau khi Tô Mộ lấy sáu bó lớn đồng vàng rực rỡ, đôi mắt của các thương nhân đều nhìn chăm chăm.

“Linh kiện công trình tinh vi?”

“Mua!”

“Vật phẩm ma pháp trị giá một triệu đồng vàng?”

“Mua!”

“Mua mua mua!”

Phụ khả địch quốc, Tô Mộ hận không thể quét sạch toàn bộ khu

thương mại.

Nhưng có vài thứ đúng là không cần sử dụng đến, mua cũng không có ý nghĩa gì.

Sau khi tiêu mấy chục triệu đồng vàng, Tô Mộ thắng lợi quay về.

Tiếp theo đó là bắt đầu vùi đầu chăm chỉ làm việc.

“Phát huy trình độ đại sư toàn năng của ta, phòng thí nghiệm nơi này bắt buộc phải là mạnh nhất!”

“Thậm chí ta có thể làm ra dụng cụ chữa trị huân chương của Thần.”

“Lại làm thêm một đài luyện kim tự động nữa?”

Ý tưởng của Tô Mộ rất tốt.

Đây cũng là điểm được cộng thêm khi các nghề nghiệp đều đạt tới cấp đại sư.

“Sau khi hoàn thành phòng thí nghiệm, ta có thể bắt đầu thử nghiên cứu thứ đồ chơi này.”

Tô Mộ lấy tất cả đồ trong thanh vật phẩm ra, hẳn chú ý tới viên pháp cầu cấm kỵ kia.

Kỹ năng cấp Thần có được quá nhiều, mình thật sự đã quên viên pháp cầu cấm kỵ này.

Hy vọng nó có thể mang đến niềm vui bất ngờ cho mình.

...

Ở nơi nào đó.

Vô số tia sét pháp tắc rơi xuống.

“Cạch!”

Tiếng xích sắt va chạm không ngừng vang lên.

“Càng ngày càng yếu!”

“Những pháp tắc đó đều bị mài mòn rồi ư?”

“Có người đang tăng tốc tiến trình sống lại?”

Một người phát ra tiếng gào rống trầm thấp.

Biểu cảm trên mặt hắn cực kỳ hưng phấn.

Lực pháp tắc yếu đi có nghĩa là ngày sống lại đến trước ngày hẹn.

“Thời đại số liệu hoá sắp tới rồi!”

Người này vẫn đang rống giận.

“Một khi thời khắc đó đến, những xích sắt này sẽ không thể trói buộc ta được nữa!”

“Những người được gọi là chư thần cũng sẽ tái hiện.”

“Ta muốn dọn sạch tất cả chướng ngại, phá vỡ pháp tắc của trò chơi.”

Chương 661: Điểm số kỹ năng của Hiên Viên.

Nói đến đây, giọng nói trở nên hơi cuồng loạn.

Hai mắt người này đỏ ngầu, trên mặt đầy điên cuồng.

“Chỉ có ta mới có thể trở thành.”

“Chúa tể của tất cả!”

...

Ngoài tường, vị trí của một trạm gác nào đó.

Một ánh sáng của trận truyền tống xuất hiện trên mặt đất.

Giây tiếp theo, một pháp sư già bước ra.

Hắn vội vàng bắt đầu chạy về phía bức tường cách đó không xa.

“Ta tới từ phòng tuyến số 3, nơi đó đang bị ma vật tấn công, xin hãy tiến hành báo cáo với Quan chỉ huy Thần Lạc giúp ta!”

Đi tới dưới tường, pháp sư già hô to với thủ vệ trên tường thành.

Ngay khi hắn đang chờ câu trả lời, những thủ vệ bên trên lại bắt đầu tấn công hắn.

“Vù! Vù!”

Từng cây mũi tên liên tục bay về phía pháp sư già.

“Các người!”

Vẻ mặt của pháp sư già trở nên hoảng sợ.

Vệ binh thủ vệ tường Vương Đô thành tấn công hắn ư?

“Thời tiết sắp thay đổi rồi!”

Một suy nghĩ đột nhiên hiện lên trong lòng pháp sư già, cơ thể già nua không khỏi run rẩy.

Hắn đoán không sai, tình thế trong Vương Đô thành đã thay đổi.

Những những thủ vệ tấn công hắn chỉ bị năng lượng màu đen ăn mòn mà thôi.

Những người này căn bản không cần phải sợ hãi.

...

Phòng tuyến số 3.

Quan chỉ huy đứng trên tường thành không dám có chút lơ lửng nào.

Hắn không biết pháp sư già có thể dẫn chi viện đến không, cũng không biết bọn họ có thể chống đỡ đến giây phút đó không.

“Trình sát lại đi tìm hiểu tình hình đại quân ma vật, xem bọn chúng đã đi tới đâu rồi!”

Sau khi ra lệnh, hơn mười trình sát lập tức bắt đầu hành động.

Những người này vô cùng nhanh nhẹn, cũng cực kỳ quen thuộc địa hình nơi đây.

Vì đảm bảo có thể truyền tin tức lại phòng tuyến, bọn họ lựa chọn phân công nhau hành động để tránh bị một lưới bắt hết,

Một lúc sau, những trình sát này bước vào khu vực nguy hiểm

Xung quanh đâu đâu cũng là ma vật.

Nhưng những ma vật này không giống những ma vật công thành.

Chúng nó đều chỉ sự kiện trong khu vực cố định.

“Cái quỷ gì vậy? Đại quân ma vật đâu?”

“Sao lại đột nhiên biến mất rồi? Chẳng lẽ là lúc trước nhìn nhầm?”

“Không đúng, ta nhớ rõ là hướng này mà, sao lại không thấy?”

Tìm kiếm một lúc lâu, nhóm trình sát ngạc nhiên phát hiện ra.

Đại quân ma vật đã biến mất!

Lúc trước vài người trong số bọn họ từng tận mắt nhìn thấy những con ma vật đó, bây giờ đều nghi ngờ có phải mình nhìn thấy ảo giác không.

Những người này nhanh chóng tìm kiếm rồi tập hợp lại.

“Người có phát hiện ra không?”

“Bên chỗ ta không có, bên người có không?”

“Không có nốt, chẳng lẽ đám ma vật đó biết ẩn thân à?”

Mọi người nhìn nhau.

Nếu nói một bộ phận ma vật có thể ẩn thân thì còn được, nhưng đàn ma vật khổng lồ như vậy không thể đột nhiên mất mất dưới mí mắt của bọn họ được.

“Phái một người quay về báo cáo đi, những người khác tiếp tục tiến lên phía trước tìm.”

Đội trưởng đội trinh sát ra lệnh.

Mọi chuyện thật sự quá kỳ quái!

...

Có một câu gọi là phất tay áo ra đi, ẩn sâu công danh.

Những lời này đúng là miêu tả Hiên Viên.

Sau khi giải quyết đôi mắt Tà Thần, Hiên Viên dẫn theo Tử Long tiếp tục thăm dò thế giới ngoài tường càng xa hơn.

Sau khi đi qua phòng tuyến số 2, thế giới này còn có một khu vực rộng lớn hơn.

Ngoài mê uyên Ma Vật thì còn có những vùng cấm khác tồn tại.

Hiên Viên như ghé con mới sinh, căn bản không sợ hổ.

Hơn nữa, ai là hổ còn chưa biết đâu.

“Kỹ năng này không tệ, học!”

Hắn ngồi trên lưng Tử Long sửa sang lại rất nhiều đồ ma vật rơi xuống.

May mà rơi ra không ít kỹ năng dành cho cung tiễn thủ.

Sau khi học tập, Hiên Viên mở thanh kỹ năng ra.

Con số điểm kỹ năng của hắn thành linh cũng là 9999999.

Nhưng sau khi tăng lên những kỹ năng này, con số đó đã thay đổi.

Điểm kỹ năng tiêu hao không hồi đầy lại nữa.

Nhưng dù vậy, điểm kỹ năng Hiên Viên có được cũng đủ để hắn sử dụng!

“Mệt quá đi!”

Trong hoàng kim kho tàng, Tô Mộ chăm chỉ làm việc ngửa mặt lên trời hét thật to.

Làm những việc tỉ mỉ này khó hơn đánh quái vật nhiều.

Đặc biệt là việc sử dụng thuật luyện kim lặp đi lặp lại để luyện chế ra phù văn, sau đó sử dụng trận pháp tiến hành điều khiển chúng.

“Đi ra đi, các tiểu đệ của ta!”

Sử dụng một thuật triệu hồi, Tô Mộ đã triệu hồi năm tiểu đệ Xương Khô.

“Người di chuyển mọi thứ đến bên kia, sau đó dựng chúng lên.”

“Người qua đây giúp ta một tay.”

Tô Mộ giống như một học giả, và các tiểu đệ Xương Khô giống như những học đồ vậy.

Tất cả mọi việc tiến hành đều vào đấy cả.

Dần dần, hình thức ban đầu của một phòng thí nghiệm xuất hiện trong kho tàng.

Nó bao gồm tất cả các loại nghề nghiệp sinh hoạt, tất cả đều ra từ tay của cấp đại sư.

“Nó chiếm khoảng một phần ba toàn bộ kho tàng, phần còn thừa lại cũng đã đủ để chứa đồ vật.”

Tô Mộ không thể che giấu sự phấn khích trên khuôn mặt.

Loại cảm giác từ không thành có này, thực sự khiến cho người ta cảm thấy vui mừng.

“Nếu hoàn thành, đợi ta tiêu diệt một vị thần nào đó xong, nó hoàn

toàn có thể sử dụng để hiến tế rồi.”

“Không biết hiến tế thần sẽ có loại cảm giác thế nào đây?”

Phải nói rằng ý tưởng của Tô Mộ là vô cùng to gan.

Giết chết một vị thần và đưa vào một trận pháp hiến tế, pháp tắc của thần thu hoạch được chắc chắn phải nhiều hơn nhiều vị Tiên Tổ Vương kia!

Đây chắc chắn không phải là lời nói suông.

Lựa chọn trước mặt Tô Mộ vốn vẹn chỉ có một.

Vị Tà Thần trong vực sâu Ma Vật kia!

...

Chương 662: Khí phách kêu gọi đầu hàng.

Hùng Quốc.

Nó nằm ở phần phía đông của toàn lục địa u.

Con người ở đây cũng giống như tên của đất nước họ vậy.

Hùng!

Không phục thì xử!

Chính vì tính cách cứng rắn này mà sau khi bắt đầu game, người Hùng Quốc cũng là một khu vực tương đối dẫn đầu trên phạm vi thế giới.

Tất nhiên, loại dẫn đầu này không thể so được với Hoa Quốc vượt lên dẫn đầu.

Hùng Đô.

Phổ Đế đang kêu gọi người dân.

“Bây giờ chính là cơ hội cho chúng ta cần quét lục địa châu u!”

Ánh mắt của hắn kiên định và giọng nói vang vọng.

Cơ thể cường tráng đó mang đến cho người ta cảm giác an toàn vô cùng.

“Vù... kéo!”

“Vù... kéo!”

Những người khác cũng làm theo và hét lớn.

Tác phong hung hãn khiến cho những người này khả năng chiến đấu cực mạnh.

Nếu muốn cần quét toàn bộ lục địa châu u, thì mục tiêu hàng đầu

của họ chính là nơi gần nhất.

Còn về mảnh đất phương Đông kia à?

Ngay cả những kẻ cuồng chiến đấu này cũng không dám nghĩ tới chuyện đó.

Trên vùng đất phương Đông đó, có một vị Pháp Thần trấn thủ!

...

Thành phố JN.

“Ô Pháp Thần đã nói gì vậy?”

Sau khi Long Phi rời khỏi game, một nhóm người vây quanh hắn và hỏi.

“Một lát nữa các người sẽ biết.”

Nhìn thấy vẻ mặt tò mò của mọi người, Long Phi cười gượng.

Nguyên văn của Ô Pháp Thần thực sự quá bùng nổ, khiến hắn thực sự không biết nên nói thế nào.

“Long đội trưởng, người đừng có úp úp mở mở nữa!”

“Đúng rồi đó, rốt cuộc Ô Pháp Thần đã nói gì vậy?”

Những người khác thậm chí còn tò mò hơn.

Long Phi phớt lờ và đi về phía một tòa nhà.

Mọi người cũng không hỏi nữa, vẻ mặt của họ cũng trở nên nghiêm túc.

Chẳng mấy chốc, một số người xuất hiện trong tầm nhìn của bọn họ.

Cả hai bên đều bày ra tư thế gặp phải kẻ địch mạnh.

“Thế nào rồi, vị Ô Pháp Thần kia của các người trả lời thế nào?”

Một người thoạt nhìn có địa vị đáng kể bước ra từ trong tòa nhà, hỏi.

“Tô Pháp Thần đã đồng ý đàm phán hoà bình với người, và địa điểm sẽ ở trong Minh cung của Hoa Đô.”

Long Phi hét lớn.

“Ha ha!”

Nghe vậy, tên kia nở một điệu cười mang vẻ khinh thường.

Cho dù vị Tô Pháp Thần kia có làm âm ỉ thì thế nào chứ?

Chấp nhận đàm phán có nghĩa là Tô Mộ đã thỏa hiệp.

Dù sao Lão tổ và thế lực của các vị diện sau lưng bọn họ, đủ để cho cái gọi là “Pháp Thần” phải cúi đầu.

“Nhưng Tô Pháp Thần có một yêu cầu!”

Long Phi dường như thấy được sự khinh thường của tên kia, cười lên nói.

Từ hần sử dụng là yêu cầu chứ không phải là điều kiện.

“Người nói đi!” Tên kia thấy vậy cũng hét lên.

“Rất đơn giản, người mà các người phái đến đàm phán, nhất định phải đi năm bước lại quỳ một lần, mười bước dập đầu một lần, suốt một quãng đường từ cổng Minh Cung tới chính điện.”

“Tô Pháp Thần sẽ đợi các người ở đó.”

Long Phi nói với giọng điệu thản nhiên, những lời hần nói ra lại khiến cho tất cả mọi người phải trợn tròn hai con mắt.

“Người nói gì cơ?”

Tên kia càng gầm lên to hơn.

Đừng nói là, cứ đi năm bước lại quỳ một lần, mười bước lại dập đầu một lần, cho dù chỉ quỳ có một lần thôi thì cũng là một sự

nhục nhã vô cùng lớn!

“Đây là lời nguyên văn của Tô Pháp Thần, hấn đợi các người ngay ở trong Minh Cung.”

“Nếu các người không nghe theo yêu cầu của hấn mà bước vào Minh Cung, thì hậu quả các người tự chịu.”

Long Phi rất hài lòng khi thấy biểu cảm xám xịt của đám người sống lại kia, thể hiện rõ sự ngang ngược của Tô Mộ.

“Chúng ta đi!”

Nói xong, Long Phi dẫn những người khác xoay người rời đi.

Hấn không hề lo lắng những người sống lại đó có bất ngờ gây khó dễ hay không.

Nếu thực sự liều mạng, thì ai thắng ai thua vẫn chưa chắc chắn được!

“Mẹ kiếp, Tô Pháp Thần quá độc rồi?”

“Long đội trưởng, những lời này là do người bịa ra có phải không?”

“Tô Pháp Thần thực sự đã nói lời đó sao?”

Sau khi rời đi, mọi người vây quanh Long Phi, huyền thuyên không ngừng hỏi han.

Những lời vừa rồi thật sự quá tuyệt diệu!

“Được rồi, chúng ta còn có những việc khác phải làm, tổ chức người chơi của thành phố JN cùng chúng ta sơ tán đến Ma Đô.”

“Trước khi Tô Pháp Thần đàm phán xong với những người sống lại đó, tạm thời đừng gây phiền phức cho bọn họ.”

Long Phi trợn mắt, giọng nói nghiêm túc ra lệnh.

“Đã rõ!”

Mọi người đồng thanh đáp lại.

...

“Phong thiếu, cứ để bọn họ rời đi như vậy sao?”

Sau khi đám người Long Phi rời đi, những người sống lại trong tòa nhà đó dường như không cam lòng lắm.

“Không cần thiết liều mạng với bọn họ, chúng ta cũng rút lui thôi.”

Phong thiếu đi đầu lộ vẻ mặt âm u, cũng coi như điềm tĩnh.

“Nhưng những gì hắn vừa nói, có đúng là...”

Một trong những tên cấp dưới của hắn lo lắng hỏi, nhưng chưa nói hết câu thì.

“Chuyển lời lại đúng sự thật.”

Phong thiếu hít một hơi thật sâu.

Hắn chỉ là một người chuyển lời mà thôi.

Về chuyện người khiến hắn chuyển lời sẽ làm những gì, thì nằm ngoài tầm kiểm soát của hắn.

Ánh mắt Phong thiếu âm trầm, hắn nắm chặt bàn tay.

Dù vậy, cơn giận trong lòng hắn vẫn không thể đè nén được.

“Nếu lần này ta không giết được tên Tô Mộ kia, sớm muộn gì ta cũng sẽ khiến cho phải trả giá thật lớn vì sự ngông cuồng, vô tri của hắn.”

Kho tàng Hoàng Kim.

Với sự làm việc không mệt mỏi của Tô Mộ, trận pháp cực lớn đã dần có quy mô.

Vòng ngoài là các thiết bị công trình.

Các thiết bị này có rất nhiều chức năng.

Trích xuất và tinh luyện năng lượng, đồng thời phân giải những trang bị và ma hạch đó.

Mỗi thiết bị tương đương với một động cơ.

Chương 663: Năm bước quý một lần, mười bước đập đầu một lần.

Có những động cơ này làm nền tảng, mình có thể bay được cao hơn.

“Bước tiếp theo là khắc phù văn lên tất cả các điểm liên kết.”

“Đập hết tất cả đá quý vào trận pháp cho ta!”

Tô Mộ nhìn những viên đá quý ma pháp chất thành một ngọn núi nhỏ, ra vẻ tài đại khí thô.

Nền tảng đã làm tốt, và bước tiếp theo là đắp lên.

Dưới sự chỉ huy của Tô Mộ, đám tiểu đệ Xương Khô cũng gấp rút làm việc.

...

Vương Đô.

Sau khi Phong thiếu vừa vào game, hắn đã đi về phía một quán rượu.

Có rất nhiều quán rượu như vậy ở trong thành phố, hầu như không ai lại thông dong uống rượu ở đây cả.

Khi đến quán rượu, Phong thiếu đi về phía người đang ngồi uống rượu ở trong góc.

“Lời nói đã truyền đến, nhưng yêu cầu của tên kia có hơi quá đáng.”

Trước mặt người này, Phong thiếu cư xử không khiêm tốn cũng

không hống hách.

“Yêu cầu gì?”

Người đang uống rượu đó ngẩng đầu lên, chính là Mặc Đắc.

“Tên kia sẽ đợi ở đại điện của Minh Cung.”

“Tất cả những người đi đàm phán đều phải đi năm bước quỳ một lần, mười bước dập đầu một lần thì mới được vào cung.”

Sau khi Phong thiếu nói xong, hắn nhìn chằm chằm vào Mặc Đắc.

Khuôn mặt của người sau trầm xuống rõ rệt.

Yêu cầu này không thể dùng từ “quá đáng” để miêu tả được nữa.

“Khinh người quá đáng!”

Mặc Đắc đặt hũ rượu trên tay xuống, đột ngột đứng dậy.

“Tuy rằng ta không biết người muốn đối phó với hắn thế nào, nhưng dựa vào thực lực của người, người còn lâu mới là đối thủ của tên kia.”

Phong thiếu đứng sang một bên, giọng điệu không kiêu ngạo cũng không nịnh nọt.

Mặc Đắc không có chút ý trách móc nào, cười nói: “Ta có một món đồ trong tay, đủ để kéo tên kia vào vị diện.”

Nghe xong câu nói này, đồng tử của Phong thiếu vô thức mở to ra.

Lôi một tên thổ dân vào vị diện trong thời gian này sao?

Đây chắc chắn là một cái bẫy chết chóc!

“Nếu người cần sự trợ giúp, ta có thể giúp người tìm người giúp đỡ một tay.” Phong thiếu nói.

Nếu lần này thật sự có thể thành công, trên thế giới này sẽ không còn ai có thể cản trở được những người sống lại bọn họ nữa!

“Không cần!”

Suy nghĩ kỹ một hồi, Mặc Đắc lắc đầu.

“Nhiều người thì hồng chuyện.”

“Chỉ cần có thể giết tên kia, mất đi chút tôn nghiêm thì có là gì chứ!”

Nói xong, Mặc Đắc biến mất khỏi quán rượu.

Ánh mắt của Phong thiếu lạnh thấu xương, không biết hắn đang nghĩ gì.

...

“Tầng thứ nhất đã hoàn thành, nguyên liệu có vẻ như không đủ!”

Trong kho tàng, Tô Mộ đã hoàn thành xong việc khắc phù văn của tầng thứ nhất.

Sau khi kết nối những phù văn ma pháp với các văn lộ trận pháp, đại trận hiển tế cũng được coi là đã được hình thành.

Thế nhưng, thứ này vẫn không quá giống với dự đoán của Tô Mộ cho lắm.

Thứ hắn muốn là một trận pháp cấp Thần có thể chữa trị được những mảnh vỡ luân chương của Thần.

Xem ra bây giờ, để đạt được hiệu quả đó, tài liệu trong kho tàng là không đủ!

“Ta phải lấy nhiều tài liệu hơn mới được, tốt nhất là có người tặng cho ta một đợt!”

Tô Mộ thấp giọng nỉ non rồi vươn vai.

Đặt công việc trong tay xuống, hắn lui ra khỏi kho tàng.

‘Người có muốn thoát khỏi trò chơi không? ’

“Có!”

Hình ảnh xung quanh lóe lên, Tô Mộ cũng trở lại thế giới hiện thực.

Sau lưng giang rộng đôi cánh hỏa diễm, hắn bay về phía Minh Cung.

“Đôi Mắt Chân Thật!”

Vừa bay, Tô Mộ vừa quét nhìn toàn bộ Hoa Đô bằng các kỹ năng của mình.

“Không có một ai?”

Trong tầm mắt có thể nhìn thấy, không có bất cứ một dấu hiệu sinh mệnh nào.

Dụi dụi mắt, Tô Mộ cũng lười xem.

Rất nhanh tường thành của Minh Cung đã xuất hiện bên dưới.

Suy nghĩ một lúc, Tô Mộ dịch chuyển tới toà cung điện trung tâm.

Cung điện nguy nga tráng lệ, tràn đầy khí thế, đặc biệt là ngai vàng long ở phía trên nó.

“Cứ ngồi đây đợi tên đó đi!”

Tô Mộ ngang nhiên ngồi trên ngai vàng.

Chưa kể, dưới bộ trường bào lộng lẫy, hắn thực sự có phong thái của một vị đế vương.

...

Ở thế giới hiện thực, trong khu vực của một quần đảo.

Hai cảnh cổng xuất hiện trên hai hòn đảo cùng một lúc.

Trong giây tiếp theo, một nhóm người đã đi xuyên qua từ cửa truyền tống.

Tất cả bọn họ đều mặc cùng đồng phục, không mang vũ khí trên tay.

Cùng lúc những người này bước qua cửa, cơ thể của họ dường như xảy ra sự biến đổi nào đó.

“Đây là Allgou của trung đoàn xung phong 1, gọi trung đoàn 2.”

Người dẫn đầu cầm một thiết bị liên lạc giống như bộ đàm trên tay và liên tục hỏi.

Không phản hồi!

Pháp tắc trên hành tinh này đã sớm xảy ra thay đổi, các công cụ liên lạc đã mất tác dụng từ lâu.

Người dẫn đầu hít sâu một hơi, dường như đã sớm đoán được kết quả này.

“Bắt đầu đi!”

Hắn đã ra lệnh cho những tên cấp dưới.

Ngay sau đó, tất cả mọi người đút tay vào túi quần.

Họ lần lượt lấy ra những viên tinh thể hình thoi.

Những tinh thể đó nhanh chóng bị một loại lực lượng pháp tắc nào đó quấy nhiễu, lơ lửng trên lòng bàn tay những người đó.

Lại sau một khoảng thời gian, các tinh thể trở nên lớn hơn nhiều.

“Vào game!”

Người dẫn đầu lại nói.

Những người khác không do dự, chìm ý thức của họ vào sâu trong viên tinh thể.

Giây tiếp theo, mọi người trên đảo bỗng nhiên biến mất.

Cảnh tượng tự cũng đang diễn ra ở hòn đảo bên kia.

...

Hoa Đô.

Bên ngoài tường thành của Minh Cung.

Nhìn tường thành cao trăm mét, Mặc Đắc hít mắt lại.

Hắn muốn có cơ hội đàm phán, phải tuân theo yêu cầu của Tô Mộ.

“Mối ô nhục này, ta nhất định sẽ tìm về!”

Mặc Đắc nghiêng răng nghiêng lợi bước vào trong tường cung.

Tuy rằng thực lực của hắn không bằng những vị lão tổ kia, nhưng chắc chắn không hề yếu.

Chương 664: Vượt qua vị diện.

Một bước đi, trực tiếp vượt qua hàng trăm mét.

Theo cách này, hắn chỉ cần bước năm bước quỳ một lần là nhiều nhất rồi.

Nhưng dù vậy, một cái quỳ này vẫn khiến Mặc Đắc cảm thấy khó chịu.

...

“Đầu cơ trực lợi?”

Trong đại điện của Minh Cung, Tô Mộ đã nhìn thấy hành động của Mặc Đắc.

“Vùng Từ Trường Trọng Lực!”

Tô Mộ lộ ánh mắt nghiêm nghị, một vùng từ trường mạnh mẽ bao phủ toàn bộ Minh Cung trong nháy mắt.

...

Một bước đáp xuống, Mặc Đắc lại nhảy về phía trước.

Tuy nhiên, ngay khi hắn nhảy lên không trung, một lực lượng không thể ngăn cản đã đè lên hắn.

“Bùm!”

Mặc Đắc đập thẳng xuống đất.

Trọng lực mạnh mẽ khiến hắn không thể cử động, khuôn mặt tuấn tú càng dán chặt vào gạch lát nền bị vỡ nát.

Mặt mũi hắn dữ tợn, hắn nắm chặt tay và cố gắng hết sức để đứng dậy.

Không có kết quả!

Với trí lực hiện tại của Tô Mộ, đến cả những vị lão tổ đó cũng không thể nào thoát được cường độ của vùng từ trường.

Đột nhiên, vùng từ trường biến mất.

Ánh mắt Mặc Đắc âm trầm, đầy bụi đất đứng dậy.

Hắn không tiếp tục đi lên trước nữa.

Áp lực vừa rồi rõ ràng là một lời cảnh báo.

“Bộp! Bộp!”

Sau khi phủi bụi trên người, Mặc Đắc lấy y phục lau mặt.

Vẻ mặt u ám bị quét sạch và thay vào đó là khuôn mặt tươi cười.

“Ta đại biểu tất cả những người sống lại đến đây giảng hòa, tại hạ là Mặc Đắc, các hạ là Tô Pháp Thần có phải không?”

Một tiếng hét vang lên.

Không ai trả lời.

Sát khí sắc bén xẹt qua đáy mắt Mặc Đắc.

Không còn nghi ngờ gì nữa, thái độ của Tô Mộ rất rõ ràng.

Muốn tiếp tục cuộc trò chuyện, hắn chỉ có một con đường.

Đi năm bước quỳ một lần, mười bước đập đầu một lần!

Mặc Đắc không cất bước.

Là một người sống lại, làm sao hắn có thể chịu đựng được sự sỉ nhục từ một tên thổ dân được cơ chứ?

Nhưng bây giờ đã đến nước này rồi, hắn cũng không còn lối thoát.

Tiến lên một bước nữa, bước này còn chưa xa một thước.

Bước chân có hơi nặng nề, Mặc Đắc thật lâu sau mới bước thêm một bước nữa.

Sau vài bước đi liên tiếp, vừa lúc đã đến năm bước.

Mặc Đắc ngẩng đầu nhìn về cửa cung phía xa xa, nắm chặt đôi bàn tay.

Hắn nghiến chặt răng, bất ngờ cắn ra máu.

“Bịch!”

Người sống lại quỳ xuống trên mặt đất.

Gần như trong khoảnh khắc quỳ xuống, hắn đã đứng dậy ngay lập tức.

Bước vài bước nữa về phía trước.

Sắc mặt của Mặc Đắc cực kỳ âm u.

“Bịch!”

Quỳ xuống đất, hắn đập mạnh đầu xuống.

Gạch lát nền trực tiếp bị đập nát, đủ thấy được hắn đã cố sức như thế nào.

Đứng dậy, Mặc Đắc tiếp tục đi về phía trước.

Cứ năm bước, hắn sẽ quỳ xuống.

Cứ mười bước lại đập đầu.

Trong suốt quá trình này, ánh mắt hắn trở nên kiên định hơn.

...

“Là một kẻ tàn nhẫn đó!”

Trên long ý, Tô Mộ nhìn hành động của Mặc Đắc, tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Thực lực của người sống lại này không yếu.

Mặc dù không tính ở cấp độ của Lão tổ, nhưng so với những người sống lại khác, hẳn chắc chắn là tồn tại nổi bật.

“Câu Tiễn nằm gai nếm mật vì báo thù, có thể chịu đựng được sự nhọc nhằn như vậy, hẳn nhất định có hành động lớn!”

Tô Mộ nhanh chóng phân tích.

Sở dĩ đối phương có thể nhận được cơn tức này, mục đích nhất định chỉ có một.

Tìm cơ hội để giết chết mình!

Nhưng dưới Đôi Mắt Thần Thị, ngoại trừ tên Mặc Đắc này, Hoa Đô không có bóng dáng của những người khác.

Cho dù mình có đứng yên bất động, Mặc Đắc cũng không cách nào đột phá được phòng ngự của hắn.

“Tên này bán thuốc gì trong hồ lô vậy?”

Tô Mộ thực sự không thể hiểu được.

Chẳng lẽ những lão tổ kia đang trốn đi rồi?

Hay là Mặc Đắc có cách có thể giết chết người bằng một đòn?

Trong lúc Tô Mộ đang suy nghĩ, Mặc Đắc cũng đi tới ngoài cửa cung.

Sau khi nhìn thấy Tô Mộ ngồi trên long ý, hắn nở một nụ cười.

“Các hạ là Tô Pháp Thần sao?”

“Là ta!” Tô Mộ thần nhiên đáp.

“Lần này ta tới đây để thay mặt tất cả những người sống lại, chung sống hòa bình cùng các hạ.”

“Về phần thành ý của ta, người chắc là nhìn ra được.”

Mặc Đắc lại lên tiếng, gương mặt tràn đầy ý cười.

Tô Mộ híp mắt lại.

Tên khẩu phật tâm xà như thế này, thường thường là người có lòng dạ thâm sâu.

“Giảng hòa là không thể nào.”

“Trừ phi tất cả đám các người trở về thế giới của chính mình!”

Một giọng nói không cho phép thương lượng vang lên.

“Tô Pháp Thần, ta biết người rất mạnh, nhưng bên ngoài luôn luôn có người mạnh hơn!”

Mặc Đắc trông khúm núm, nhưng trong lời nói lại có chút uy hiếp.

“Ta nghe lệnh một vị trưởng bối tới giảng hòa, để giải quyết hiểu lầm trước đó”

“Hiểu lầm?”

Tô Mộ cười khinh thường.

“Giữa ta và các người không có hiểu lầm gì cả.”

“Người sống lại, ta gặp tên nào giết tên đó!”

Với giọng điệu lạnh lùng, Tô Mộ ở trên long ý thể hiện vương đạo mạnh mẽ không gì sánh được.

“Tô Pháp Thần, đừng nóng vội chứ!”

Mặc Đắc mỉm cười tiếp lời.

“Ta có một thứ có thể giúp người có thể vượt giới trò chuyện với vị trưởng bối của tộc chúng ta.”

“Cho dù người có làm kẻ địch của chúng ta hay không, người cũng có thể bày tỏ thái độ trong khi đối thoại.”

Sự kiêu ngạo vô tri của Tô Mộ vừa hay lại khiến cho Mặc Đắc nghĩ ra một kế hoạch.

Chỉ cần hắn có thể lấy ra quyển trục vượt giới kia trước mặt Tô Mộ, thì sẽ có cơ hội kéo hắn vào trong vị diện.

“Còn có đồ vật như vậy sao?”

Tô Mộ cau mày lại.

Trực giác nói với hắn, tính toán của Mặc Đắc tuyệt đối không thể đơn giản như vậy được.

Cái gọi là đồ vật kia, không chừng có thể là vũ khí mạnh để giết chính mình.

“Người lấy ra đi!”

Chương 665: Vượt qua vị diện. (2)

Bình đến tướng đỡ, nước tới đất ngăn, sự tự tin về thực lực khiến Tô Mộ không chút sợ hãi.

Mặc Đắc gật đầu, mang một nụ cười có hơi khác thường trên mặt.

Hắn đưa tay đến thắt lưng trữ đồ, lấy ra quyển trục truyền tống đó.

Ngay khi hắn định mở nó ra, thì một lực lượng vô hình đã giam cầm cơ thể của hắn.

“Người!”

Mặc Đắc trợn to hai mắt nhìn Tô Mộ, hét lớn một tiếng.

“Người giỏi thì tự lấy đi!”

Trong nháy mắt, Tô Mộ đã đến ngay trước người Mặc Đắc và giật lấy quyển trục đó.

“Bên trên có lực lượng truyền tống?”

Sau khi quan sát quyển trục một phen, Tô Mộ đã nhanh chóng nhận ra.

Quyển trục này có lẽ là một loại trận pháp truyền tống nào đó.

Một khi Mặc Đắc mở nó ra, có lẽ sẽ có rất nhiều lão tổ người sống lại hiện ra.

“Anh bạn, người thế này là có ý gì?”

Bị trọng lực giam cầm, Mặc Đắc dốc hết sức phun ra một câu.

Quyển trục truyền tống này là con át chủ bài cuối cùng của hắn, nếu Tô Mộ nhìn thấu tất cả những thứ này, hắn chẳng những chết ở chỗ này, mà chiêu này cũng vĩnh viễn không thể thành công nữa!

“Ta và người không thể là bạn.”

Tô Mộ cười khẩy, và đám một phát lên người Mặc Đắc.

“Bùm!”

Cú đám này không hề nường tay.

Dưới lực lượng đáng sợ kia, toàn bộ nội tạng của Mặc Đắc đều vỡ nát, cả người thẳng tắp bay ngược ra, liên tiếp đập nát mấy chục bức tường cung điện, vẫn không dừng lại.

Hắn rõ ràng không thể sống sót nổi.

Tô Mộ không thèm để ý tiểu lâu la này sống chết ra sao.

Cầm quyển trục đó lên, Tô Mộ bắt đầu rơi vào trầm tư.

“Ta có nên mở nó bây giờ không? Hay ta nên mở nó ở một nơi khác?”

Mở nó ra, thì âm mưu của người sống lại đối với hắn sẽ không còn chỗ nào che giấu nữa.

Nghĩ đến việc mình có thể gặp phải những vị lão tổ của đám người sống lại, Tô Mộ không do dự nữa.

Những những tên đó là đại danh từ “giàu có” đó!

Không nói những thứ khác, chỉ là huân chương của Thần trong tay bọn họ đã đáng giá hơn tất cả những thứ khác.

...

Thế giới vị diện liên thông với Hoa Đô.

Một nhóm người đang hồi hộp chờ đợi.

“Tín hiệu của Mặc Đắc đã truyền đến hắn rồi, chỉ cần hắn mở ra quyền trục truyền tổng trước mặt tên kia, nhất định có thể kéo tên kia vào trong vị diện.”

“Ta cũng đã chuẩn bị sẵn sàng, một khi tên đó đến, ta nhất định phải giết hắn càng sớm càng tốt!”

“Ta nghĩ không cần phải vội vàng như vậy.”

“Nếu chúng ta có thể khống chế được tên đó, chúng ta sẽ có một trợ thủ đắc lực trong thế giới hiện thực.”

“Tên kia lợi hại như vậy, sao có thể dễ dàng khống chế hắn được?”

“Không có kẻ địch mãi mãi, chỉ có lợi ích mãi mãi, chỉ cần để cho tên tiểu tử kia thấy được lợi ích, muốn thu phục hắn cũng không phải là không thể.”

Nhiều giọng nói lần lượt vang lên.

Những lão tổ của người sống lại có quan điểm khác nhau.

“Mặc Quần sơn chủ, người nghĩ sao?”

Đám đông bàn tán xôn xao, có người mở miệng hỏi một người có vẻ tương đối có uy vọng.

“Theo lão phu ta thấy, tên đó không thể giữ lại được!”

Mặc Quần vuốt bộ râu dài trắng xám, đầy sát khí.

“Giữ lại hắn, dù sao cũng sẽ là biến số khó lường.”

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đồng loạt gật đầu.

Họ tụ tập đến đây chỉ có một mục đích duy nhất.

Giết!

Dốc hết tâm tư để lôi kéo tên đó vào vị diện, sao thể dễ dàng để cho hắn chạy cơ chứ?

“Khóa giới thạch có tình huống rồi!”

Lúc này, một tảng đá trên đỉnh núi phát ra ánh sáng.

Tất cả các vị lão tổ có mặt đều nhìn qua, biểu cảm trên mặt bình tĩnh.

Ở đây họ đang có rất nhiều người như vậy, còn có thể sợ một tên thổ dân của thế giới hiện thực sao?

Chỉ cần hình bóng đó vừa xuất hiện, thì chính là tuyệt sát!

Ngay khi mọi người ngẩng đầu nhìn, đá vượt giới tỏa ra một luồng ánh sáng rực rỡ.

Một lúc sau, lỗ sâu đột nhiên xuất hiện trên hư không.

Đám người Mặc Quần nhanh chóng bày thế trận vây quanh lỗ sâu.

Đám lão tổ đã chuẩn bị sẵn sàng ra tay.

Dưới sự chú ý của mọi người, một bóng người xuyên qua từ phía bên kia lỗ sâu.

Không như bọn họ nghĩ, bóng người đó không rơi xuống mặt đất mà dừng lại trên không trung.

Đám lão tổ gần như mở to đôi mắt cùng một lúc.

Khí thể tỏa ra từ kẻ đứng giữa không trung kia khiến bọn họ bỗng cảm nhận được sự uy hiếp.

Cũng chính vì thế mà không một ai dám manh động.

“Quả nhiên là một cái bẫy!”

Nhìn đám lão tổ phía dưới, Tô Mộ nở một nụ cười nhạt trên khóe miệng.

Ngay khoảnh khắc mở quyển trục, hắn đã cảm thấy lực truyền tổng cực mạnh mẽ.

Nhưng điều làm mình không ngờ tới chính là vị trí dịch chuyển tức thời, thực sự làm người ta ngạc nhiên đến mức vui mừng!

“Một người, hai người...”

“Mười bảy người, mười tám người.”

Tô Mộ bắt đầu đếm mà như không có người khác bên cạnh.

Mười tám vị lão tổ cùng ra tay, cũng thật là cho mình đủ thể diện.

Hèn chi Mặc Đắc có thể chịu nhục được.

Những thằng nhóc đó cho dù có chết cũng sẽ không nghĩ rằng mình chưa từng là con mồi!

“Người chính là thổ dân đã tập kích giết hại hậu bối của chúng ta trong thế giới hiện thực phải không?”

Nhìn thấy Tô Mộ bình thản ung dung tùy ý chỉ chỉ trỏ trỏ, một lão tổ không nhịn nổi cơn nóng giận.

“Là ta!”

Tô Mộ cao giọng đáp lại.

Dưới Đồi Mắt Thần Thị, những lão tổ người sống lại này có bao nhiêu cân bao nhiêu lạng, đều nằm trong sự kiểm soát của mình.

“Các người tốn nhiều công sức như vậy để kéo ta tới đây, ta có hơi tò mò, đây rốt cuộc là nơi nào?”

“Đây chính là nơi người chôn thầy!”

Chương 666: Thần có tồn tại?

Dáng vẻ kiêu ngạo của Tô Mộ làm vị lão tổ đó rất không hài lòng.

Vừa dứt lời, một thanh trường cung có hình dáng kỳ lạ đã xuất hiện trong tay hắn.

Một ngọn lửa cháy rực bao bọc lấy thân cung, ngay khoảnh khắc dây cung được kéo căng, một mũi tên Hỏa Diễm liền xuất hiện.

“Chết đi!”

“Phụt!”

Mũi tên phóng đi kèm thứ âm thanh lạnh giá xuyên thấu không khí.

Một ngọn lửa bay về phía Tô Mộ với tốc độ cực nhanh.

Những lão tổ khác không cùng động thủ, tất cả đều lựa chọn đứng nhìn quan sát.

Mặc dù đòn này không phải là toàn bộ sức mạnh của vị lão tổ đó, nhưng cũng không thể xem thường.

Rất thích hợp để thăm dò đối phương.

Tô Mộ đứng giữa không trung, hoàn toàn không quan tâm tới mũi tên đó.

Mũi tên Hỏa Diễm như lốc xoáy bắn trúng vào người Tô Mộ.

Trong giây tiếp theo, ngọn lửa hùng hực đột nhiên biến mất, mũi

tên đó cũng mất hết động năng, rơi xuống đất.

“Đây!”

Sắc mặt vị lão tổ cầm cung Hoả Diễm thay đổi hoàn toàn, hai mắt mở to như chuông đồng.

Bọn họ nhìn thấy cực kỳ rõ ràng.

Kẻ thổ dân trên không trung không hề sử dụng bất cứ thủ đoạn nào để chặn sức tấn công của mũi tên.

Điều này không tổn thương chân chính!

“Ta không tin!”

Trường cung Hoả Diễm lại lần nữa bùng lên ngọn lửa mãnh liệt.

Cơ thể của vị lão tổ đó cũng bị bao bọc trong một ngọn lửa.

Lão tổ không vội phát động tấn công, ánh mắt khóa chặt hình bóng trên không trung.

Thấy vậy, những lão tổ khác bày sẵn thế trận chờ tấn công, không hện mà cùng ngầm vây chặt Tô Mộ ở giữa.

Tô Mộ không có bất cứ hành động nào, chỉ lẳng lặng quan sát.

Vị lão tổ bên dưới mặc dù là một cung tiễn thủ, nhưng sức tấn công của mũi tên lại mang sát thương của lửa.

Với cơ thể thần có khả năng miễn dịch ma pháp cực cao này thì đòn tấn công như vậy chẳng khác gì vô ích.

Về điểm này, vị lão tổ đó hiển nhiên không hề biết.

Lão nhìn Tô Mộ đang bất động, đôi mắt hằn tràn đầy sát ý lạnh thấu xương.

“Cút xuống đây cho ta!”

Tiếng gầm thét giận dữ vang tận mây xanh, những ngọn lửa khổng lồ xông thẳng lên tận trời.

Uy lực của mũi tên này dường như muốn xé toạc tầng mây.

Một đám lão tổ người sống lại mở to hai mắt nhìn chăm chăm tình hình trên không trung.

Xuất hiện cảnh tượng không một ai có thể ngờ.

Dù cho mũi tên này mạnh hơn nhiều so với mũi tên vừa nãy, thì kết quả vẫn hoàn toàn giống nhau.

Ngọn lửa vừa xẹt qua thân thể Tô Mộ liền tiêu tan, mũi tên đó thậm chí không để lại một tí dấu vết nào trên áo bào lông lầy.

“Làm sao có thể như vậy?”

Tiếng gào thét không thể tin được đó có hơi khàn khàn.

Vị lão tổ đó nhìn cung Hỏa Diễm trong tay, lại nhìn Tô Mộ trên không trung, vô thức dụi dụi mắt.

Đòn mạnh nhất cũng không làm gì được tên thổ dân đó, đây chắc chắn là một cơn ác mộng!

“Chỉ vậy à?”

Tô Mộ cười khinh thường, chế nhạo không chút khách khí.

Bản lĩnh của mười tám vị lão tổ người sống lại còn không bằng vị Nghị Trưởng đại nhân kia!

“Anh bạn, tất cả chỉ là hiểu lầm, xin hãy bình tĩnh!”

Dường như cảm thấy có gì đó không ổn, Mặc Quần vội vàng mở miệng nói.

“Chúng ta mời người đến đây, là vì có một chuyện quan trọng muốn thương lượng.”

Có một câu nói gọi là “mềm nắn rắn buông”.

Đám lão tổ người sống lại này đã thể hiện sâu sắc “đức tính tốt đẹp” này.

“Không sai, chúng ta không muốn làm kẻ địch với người, chuyện lúc trước tất cả đều là hiểu lầm!”

Một người khác cũng nói theo.

Nghe những lời này, Tô Mộ không khỏi tắc lưỡi.

Nếu vừa rồi mình bị trọng thương bởi mũi tên kia, đám người phía dưới chắc chắn đã cùng xông lên tấn công rồi.

“Đây là nơi nào?”

Tô Mộ không vội trở mặt, bèn hỏi.

Dưới Đồi Mắt Thần Thị, mình sớm đã quan sát dãy núi này một lượt.

Trong ấn tượng của mình thì không có nơi nào tương tự như vậy trong thế giới hiện thực.

“Nơi đây chính là thế giới vị diện.” Mặc Quần đáp.

“Thế giới vị diện?”

Tô Mộ cau mày.

Cái tên này nghe khá hay đấy chứ!

“Không sai!” Mặc Quần cười cười vuốt bộ râu dài của mình.

“Sau khi kết thúc trận đại chiến giữa các vị thần lần trước, không ít thế giới đã bị đánh tan, một vài thế giới còn sót lại được gọi là vị diện.”

“Trong những thế giới vị diện này, không chỉ có vô số cường giả, còn tồn tại cả thần nữa!”

Nhìn thì như Mặc Quần đang giải thích, nhưng trong giọng điệu của hắn lại mơ hồ có sự đe dọa.

Vị lão tổ này rõ ràng là muốn dùng danh hiệu “Thần” để gây áp lực cho Tô Mộ.

Nhưng ngay sau giây hần nói xong, Tô Mộ đã lộ ra vẻ vừa kinh ngạc vừa vui mừng.

Thật không ngờ nơi đây lại tồn tại thần!

Loại cảm giác này rất khó hình dung.

Giống như vốn cho là một phó bản nhỏ, kết quả lại có một đại BOSS siêu cấp lớn vậy.

Thần?

Thứ mà hần đang đánh chính là thần.

“Thần ở đâu? Mau đưa ta đi nhìn xem!”

Lời nói của Tô Mộ khiến cho một đám lão tổ người sống lại á khẩu không trả lời được.

Những lời này hoàn toàn có thể dùng đại nghịch bất đạo để hình dung!

Sự tồn tại của thần chẳng lẽ lại là thứ mà phàm nhân có thể do thám?

Ánh mắt không ít lão tổ nhìn về phía Tô Mộ đều có thêm vài phần khinh bỉ.

Thực lực có mạnh hơn nữa thì thế nào?

Còn không phải là một tên thổ dân vô tri sao?

Mặc Quần lộ nét mặt tươi cười, lên tiếng hồi đáp: “vị diện này tồn tại một vài cấm địa, nơi đó chính là chỗ ở của thần.”

“Nếu các hạ muốn tìm hiểu đến cùng, chúng ta có thể hỗ trợ người.”

Những người khác nghe vậy, ánh mắt đều sáng ngời lên.

Chương 667: Các lão tổ khiếp đảm.

Đối mặt với một kẻ địch không biết nông sâu, chiêu thức mượn đao giết người này của Mặc Quần, dùng rất thành thực!

“Đúng vậy, chúng ta sẵn lòng dẫn đường vì các hạ.”

Mấy người trăm miệng một lời.

“Ặc!”

Tô Mộ thấy thế, bĩu môi.

Những tên lão tổ người sống lại này hiển nhiên không có lòng tốt như vậy.

Ý đồ của bọn hắn, suy nghĩ một chút là có thể hiểu được.

“vị diện này lớn đến mức nào vậy?” Tô Mộ thay đổi đề tài.

Dưới tình huống không quen thuộc với nơi này, không thể nghi ngờ bây giờ là thời cơ tốt nhất để lấy tình báo.

Một khi bắt đầu đánh nhau, chỉ sợ những người sống lại này không có cơ hội trả lời câu hỏi của hắn mà thôi.

“Rất lớn.”

“Nếu không có người dẫn đường thì nhất định sẽ bị mất phương hướng.”

Mặc Quần hồi đáp.

Hắn dùng chính là ba chữ mất phương hướng này.

Điều này cũng không phải là nói ngoa.

Cho dù là thế giới bị tàn phá, đó cũng là một cái thế giới mà.

“Như vậy xem ra, đây là một phó bản lớn rồi!”

Tô Mộ thì thầm nói một tiếng.

“Người nói gì?”

Có người nghe được những lời này, lộ ra vẻ mặt không hiểu.

Tô Mộ không có trả lời, cười híp mắt tiếp tục dò hỏi: “Trong tay đám người các ngươi đều có huân chương của Thần chứ?”

Vừa nói ra vấn đề này, tất cả người sống lại đều rơi vào im lặng.

Huân chương của Thần là cái gì?

Có thể nói đó chính là chí bảo cốt lõi của một tộc đó!

Tên thổ dân trước mắt lại có âm mưu với huân chương của Thần?

“Trong tộc ta cũng có mấy mảnh, nếu các hạ muốn, ta bằng lòng dâng lên hai tay!”

Đang lúc này, một âm thanh vang lên.

Tất cả lão tổ người sống lại không hẹn mà cùng nhìn về người vừa lên tiếng.

Mặc Quần!

Tô Mộ cũng bắt đầu đánh giá Mặc Quần.

Dưới Đồi Mắt Thần Thị, thì người này là người mạnh nhất trong mười tám tên người sống lại kia.

Nhìn từ dấu hiệu sinh mệnh, hần và vị nghị trưởng đại nhân kia gần như không phân cao thấp.

“Được thôi!”

Mặc dù không biết người này muốn làm gì, nhưng Tô Mộ vẫn lên tiếng đáp ứng luôn.

“Vậy thì trước hết mời các hạ xuống đây.”

Mặc Quần lên tiếng lần nữa.

Tô Mộ thu hồi đôi cánh hỏa diễm, Chớp Nhoáng một cái đến bên cạnh hần.

“Đường xa mà đến chính là khách quý, xin mời các hạ đi theo ta!”

Mặc Quần cười cười rồi dẫn đường, dường như thật sự xem Tô Mộ giống như khách.

Vẻ mặt của những người sống lại khác vẫn có hơi kiêu kỳ, từ đầu tới cuối vẫn duy trì tư thế vây kín.

“Đường đi từ đây tới tộc ta có hơi xa xôi, nhưng lại có phong cảnh xinh đẹp, dọc đường các hạ có thể từ từ thưởng thức.”

Mặc Quần đi ở phía trước, bước đi thong dong lưng thẳng.

Thái độ kia, giống như hẳn thật sự đã thỏa hiệp với Tô Mộ rồi vậy.

“Trò nhàm chán!”

Tô Mộ đi theo phía sau, đột nhiên nói một câu.

Lão già này đến cuối cùng có phải thật lòng thỏa hiệp hay không, dưới Đôi Mắt Thần Thị, hẳn đã thấy được nhất thanh nhị sở.

“Nếu người không động thủ, vậy ta động thủ trước vậy.”

Tiếp tục phun ra một câu, quyền trượng Pháp Thần xuất hiện trong tay Tô Mộ.

“Giết chết hẳn!”

Không đợi Mặc Quần lên tiếng, những người sống lại khác đã xông lên một loạt.

So với ở trên không trung, Tô Mộ ở trên mặt đất hiển nhiên càng dễ đối phó hơn.

Gần như trong nháy mắt, công kích của mười tên lão tổ người sống lại đều rơi vào trên bộ trường bào hoa lệ kia.

Công kích đánh trúng mục tiêu, nhưng lại không tạo thành tổn thương.

Những công kích bình thường này căn bản không phá vỡ nổi phòng ngự của Tô Mộ.

“Các vị, thuộc tính phòng ngự của người này rất cao, ta có biện pháp phá vỡ phòng ngự của hắn, các người kiểm chế hắn!”

Đúng lúc này, Mặc Quần hô to một tiếng.

Những người sống lại khác không hề do dự, nhanh chóng phát động đợt công kích thứ hai.

Có thể tạo thành sát thương hay không cũng không quan trọng.

Mấu chốt là ở kiểm chế!

Những tên người sống lại này dùng sức chín trâu hai hổ để đánh, gắt gao kiểm chế Tô Mộ ở trên mặt đất.

Dĩ nhiên, đó chỉ là bọn họ cho rằng như thế mà thôi.

Tô Mộ ở trên mặt đất, chẳng qua chỉ muốn nhìn xem Mặc Quần sẽ dùng dạng thủ đoạn mới nào mà thôi.

“Phá Phòng Nhậ!”

Một tiếng quát chột vang lên.

Xung quanh cơ thể Mặc Quần xuất hiện một thanh lại một thanh dao găm.

Một giây sau, những dao găm này phóng mạnh về phía Tô Mộ như ong vỡ tổ.

Khi chạm đến cơ thể Tô Mộ, dao găm trực tiếp xuyên thấu qua, không hề tạo thành sát thương cho Tô Mộ.

“Kỹ năng của ta có thể tạm thời bài trừ tám mươi phần trăm phòng ngự của hắn.”

“Các vị, chính là bây giờ!”

Mặc Quần phát ra một tiếng rống lần nữa.

Một đám người sống lại khác không hề do dự, trên tất cả vũ khí của riêng của mỗi người đều nổi lên hào quang kỳ năng.

Đây cũng là dụng tâm hiểm ác của Mặc Quần.

Sức mạnh của Tô Mộ là do có phòng ngự rất mạnh, hẳn lại tìm cơ hội để bài trừ cái sức mạnh này.

Cái gọi là thỏa hiệp, chẳng qua là vì tìm cơ hội mà thôi.

Nhìn Tô Mộ đang bị mọi người vây vào giữa, mặt Mặc Quần lộ ra nụ cười lạnh.

Hắn không ra tay cùng lúc đó.

Mười mấy lão tổ người sống lại cùng nhau ra tay, kết cục đã được định đoạt.

Tô Mộ đứng nguyên tại chỗ, vẻ mặt không có chút bối rối nào.

Sau khi bị phá phòng ngự, trị giá phòng ngự của hắn mặc dù giảm bớt, nhưng miễn giảm tổn thương vẫn còn ở đây.

Cho dù kỹ năng của người sống lại bên này có hiệu quả xuyên thấu, còn có thể khiến lượng máu bốn trăm triệu biến mất trong giây lát hay sao?

Nếu nói đến kỹ năng bị động bảo mệnh, hẳn hình như có hơi nhiều!

Chương 668: Toàn quân bị diệt trong nháy mắt.

“Giống như tên Mặc Quần kia vậy, cả hai đều là mặt người dạ thú!”

“Vậy trước tiên giải quyết người!”

Không thèm quan tâm đến công kích kia, Tô Mộ vẫy quyền trượng Pháp Thần trong tay.

Một cái hố đen chắn trước công kích của những người sống lại kia, xuất hiện ở vị trí của Mặc Quần.

Lực hút kinh khủng giống như một hai bàn tay to, tóm chặt lấy Mặc Quần.

Cái hố đen kịt kia, càng làm cho tất cả lão tổ người sống lại cảm thấy hoảng sợ.

Vô cùng khiếp đảm!

Dưới sự tăng phúc của công kích ma pháp khổng lồ, sát thương của Hố Đen Hấp Dẫn ít nhất hơn tỷ.

Năng lượng mạnh mẽ như thế, cho dù là lão tổ cũng không dám đón đỡ.

Nhưng những điều này đều không quan trọng nữa rồi.

Công kích của bọn hắn đã rơi vào trên người Tô Mộ.

Về phần Mặc Quần có thể toàn thân trở ra từ trong hố đen hay không, những người này cũng không quan tâm.

Thậm chí có người càng muốn thấy cảnh tượng Mặc Quần và Tô Mộ cùng chết.

Song hết thấy cũng không thể như mong muốn của những lão tổ người sống lại này.

Công kích của bọn hắn rơi vào trên người Tô Mộ, sát thương tạo thành chỉ có thể dùng bốn chữ để hình dung.

Giống như gãi ngứa!

Đừng nói là đánh ra kỹ năng bị động ** bảo mệnh nữa.

Ngay cả một nửa thanh HP cũng không giảm đi.

“Ta cũng cho các ngươi cơ hội rồi, là các ngươi không trân trọng!”

Tô Mộ nhún vai, bùng nổ một luồng năng lượng đột nhiên xung quanh cơ thể.

Một vòng tròn xuất hiện, khiến tất cả lão tổ người sống lại nhích tới gần bị bắn bay.

Đây chỉ là một kỹ năng rất bình thường, nhưng trong tay Tô Mộ lại có thể nói là hiệu quả khó giải.

“Kỳ Lân Vũ!”

Tô Mộ huy động Quyền trượng Pháp Thần lần nữa, một chiêu này là do hắn tự nghĩ ra.

Bốn con Lôi Điện Kỳ Lân nhanh chóng thành hình, “Huy vũ” về bốn phương hướng.

Trong chớp mắt, bốn vị quần chúng may mắn ra đi.

Sau khi bị Lôi Điện Kỳ Lân đụng ngã, lôi đình mạnh mẽ như lưỡi hái của tử thần, thu gặt lấy tánh mạng của bọn chúng.

Những người này đều là lão tổ người sống lại!

Nhưng trong mắt của Tô Mộ, bọn họ không khác gì những ma vật bình thường kia.

Một con Dã Trư cũng là một kỹ năng chết ngay lập tức, một con boss cũng là một kỹ năng chết ngay lập tức.

“Trốn đi!”

Không cách nào bù lại chênh lệch khiến cho người sống lại còn còn lại hoàn toàn mất đi lòng phản kháng.

Những tên lão tổ cao cao tại thượng này, lúc chạy trốn cũng không khác gì hậu bối của bọn họ.

Lúc này, cái hố đen giữ chặt Mặc Quần kia sinh ra vụ nổ.

Dưới tấn công Mặc Quần ngược lại bị đánh bay ra ngoài, sinh cơ trên người lại chưa bị đoạn tuyệt.

“Vây để người lại cuối cùng!”

Tô Mộ giơ pháp trượng trong tay lên, như một Thánh sứ đang tuyên án.

Dưới Đồi Mắt Thần Thi, những lão tổ người sống lại kia căn bản

không chỗ che dấu.

Rất nhanh, một cảnh tượng cực kỳ đồ sộ xuất hiện.

Mười mấy cái hố đen lần lượt xuất hiện ở các vị trí bất đồng.

“Thả ta ra, thả ta ra!”

“Anh bạn à, tất cả đều là hiểu lầm, có gì chúng ta có thể thương lượng mà!”

“Người dùng tay cho ta, nơi này chính là địa bàn của chúng ta, người biết sẽ có hậu quả gì khi ra tay với chúng ta không?”

“Người sẽ trở thành kẻ địch của toàn bộ vị diện!”

Tiếng gầm gừ, tiếng gào thét, tiếng cầu xin tha thứ truyền tới từ các phương hướng bất đồng.

Vào giờ phút này, sự mạnh mẽ của Tô Mộ đã được thể hiện hoàn mỹ.

Lão tổ người sống lại thì thế nào?

Chung quy vẫn chưa đạt tới cấp bậc “Thần”.

Đối mặt với một chân thần như hắn, cách để bọn họ có thể sống sót chỉ có một.

Hắn buông tha cho bọn họ.

Từ trước đến giờ, Tô Mộ đều không phải là một người hiền từ mềm lòng.

Trong mười giây hố đen hút những người này, một tiếp lại một con Lôi Điện Kỳ Lân theo sát nhào tới.

Hai kỹ năng cấp Thần cùng nhau ra tay.

Đây mới thật sự là tuyệt sát!

Một phút đồng hồ lúc trước, những lão tổ người sống lại này vẫn còn ở đây nhìn chằm chằm như hổ đói với Tô Mộ, ảo tưởng có thể

giải quyết được uy hiếp khổng lồ này.

Nhưng một phút đồng hồ sau, chỉ còn lại một người còn sống sót.

Về mặt Tô Mộ hờ hững, một cái Chớp Nhoáng đi tới vị trí mà Mặc Quần ngã xuống.

“Răng rắc!”

Không đợi vị lão tổ này phản ứng, tiếng xương vỡ vụn vang lên.

Tô Mộ hoàn toàn không có “Tôn kính người già”, một cước đâm ở lên người Mặc Quần.

“So với vừa rồi, ta càng thích bộ dáng bây giờ của ngươi hơn.”

Chân đạp lão tổ, Tô Mộ trào phúng lên tiếng.

Mặt mũi Mặc Quần vặn vẹo, hai con mắt nhìn chăm chăm Tô Mộ.

“Ngươi giết hết tất cả lão tổ có địa vị hết sức quan trọng trong gia tộc ở vị diện này!”

“Ngươi đang đùa với lửa!”

“Ha hả!”

Quyền trượng Pháp Thần trong tay biến thành một thanh trường kiếm, Tô Mộ chống mũi kiếm ở mi tâm của Mặc Quần.

Trong vị diện này mặc dù không có số liệu hóa hoàn toàn, nhưng lại chịu sự ảnh hưởng sâu của pháp tắc trò chơi.

“Công kích bình thường” của hắn, còn chưa đủ để lấy mạng Mặc Quần.

Mũi kiếm từ ấn đường Mặc Quần xẹt qua khuôn mặt của hắn, chống đỡ ở vị trí cổ.

“Ngươi mới vừa nói trong tộc ngươi có mấy mảnh huân chương của Thần, chắc không phải là gạt ta đâu nhỉ?”

Tô Mộ cười đặt câu hỏi.

Bị kiểm chống lên yết hầu, Mặc Quần như nghẹn ở cổ họng.

“Không có!”

Giọng điệu hẩn trầm thấp hồi đáp.

“Vậy thì tốt!”

Nụ cười trên mặt Tô Mộ tươi hơn.

“Ngoại trừ huân chương của Thần ra, nơi đó của người hẩn là còn có những đồ tốt khác chứ?”

Chương 669: Toàn quân bị diệt trong nháy mắt. (2)

Vừa tới đã cày mười tám “Đại quái” lão tổ người sống lại, “Phó bản” như vậy nói gì cũng phải cho một chút phần thưởng hậu hĩnh chứ!

Ngoại trừ huân chương của Thần, Tô Mộ còn có ý đồ với “Kho tàng” của gia tộc những người sống lại kia.

Đám người này động một chút là phái một vài lão tổ vượt giới, của cải có được e là không hề ít hơn vị Tiên Tổ Vương kia.

Đúng lúc bây giờ hẩn có một cái kho tàng.

Thật thần kì!

“Có, trong kho tàng của tộc ta có rất nhiều đồ tốt, ta có thể dẫn người đi.”

Mặc Quần vội vàng thuận theo tiếp lời này.

“Không chỉ là tộc ta, tộc bọn họ cũng có nội tình thâm hậu.”

“Nếu người lấy được cả huân chương của Thần trong tay bọn họ, nhất định có thể gom góp được hoàn chỉnh đó.”

Thái độ của vị lão tổ này thể hiện giống như vừa rồi.

Lời của hắn, Tô Mộ tin đó.

Dù sao cũng là người sống lại giàu đến chảy mỡ.

Thu hồi trường kiếm, Tô Mộ xê chân đang dẫm ở trên người Mặc Quần ra.

“Đưa ta đi!”

Ngữ điệu trong giọng nói của Tô Mộ mang ý không cho phép cự tuyệt.

Mặc Quần kéo cơ thể bị thương nặng, cố hết sức bò dậy.

“Ta có thể tôn sùng người thành thượng khách, vả lại còn đem tất cả bảo vật trong tộc đều đưa cho người.”

“Ta cũng có thể dẫn người đến vị trí tộc đàn của những tên kia.”

Nói đến đây, Mặc Quần cố nén đau đớn, trực tiếp quỳ ở trên mặt đất.

“Chỉ xin người cho ta một con đường sống!”

Mạng sống thẳng hơn xa tôn nghiêm.

Đối với mấy tên lão tổ không biết đã sống bao nhiêu năm tháng này, bọn họ càng sợ hãi tử vong hơn.

Khóe miệng Tô Mộ giương lên.

Loại cảm giác nắm sự sống chết của người khác trong tay này.

Thật sự là khiến cho người ta cảm thấy quá sung sướng mà!

Nhìn Mặc Quần nịnh hót lấy lòng, Tô Mộ cau mày suy tư.

Mặc dù đến bước đường này, mình vẫn không tin tưởng lời của người sống lại.

Hơn nữa giữ hắn lại bên mình cũng sẽ làm chậm trễ hiệu suất

thăm dò vị diện này của mình.

Cũng không thể ôm hân cùng bay mà?

“Gia tộc của người ở phương hướng nào?” Tô Mộ mở miệng hỏi.

“Chính là ở phía bắc của núi.”

“Chỉ cần xuyên qua ngọn núi thì có thể nhìn thấy một cái hồ, gia tộc ta chính là ở trên hòn đảo giữa hồ.”

Mặc Quần trả lời liên thanh.

Tô Mộ nhìn chăm chăm vị lão tổ này, suy tư về mức độ đáng tin của lời nói này.

“Được rồi!”

Một lát sau, Tô Mộ cười.

“Người tha cho ta rồi?” Đôi mắt Mặc Quần lập tức lóe lên tia sáng.

Tô Mộ không trả lời, sau lưng mở ra một đôi cánh hỏa diễm.

Bóng dáng trong không trung càng bay càng xa.

Trong lúc ánh lửa kia hoàn toàn biến mất trong tầm mắt, lúc này Mặc Quần mới thở phào nhẹ nhõm một hơi dài.

Giữ được núi xanh không lo không có củi đốt, chỉ cần có thể sống thì cho dù có lột da mặt hân xuống thì đã sao?

Đã từng nếm qua sự sỉ nhục mới có động lực báo thù!

“Sớm muộn gì có một ngày, ta sẽ khiến cho người quỳ gối trước mặt ta.”

Âm thanh của hân vô cùng u ám lạnh lùng, ánh mắt nhìn chăm chăm về phía chân trời.

Nhưng vào lúc này, bầu trời xuất hiện một vầng hỏa diễm.

Ngọn lửa bành trướng với tốc độ nhanh, giống như mặt trời chói

mắt.

“Này!”

Mặc Quần sững sờ một lát.

Thương tích mà hắn chịu đã cực kỳ nghiêm trọng, gần như đã là thể suy sức yếu.

“Ta xxx, người xxx!”

Khi vầng mặt trời kia rơi xuống thì toàn bộ dãy núi đều chịu đòn công kích.

Ngọn lửa mạnh khủng khiếp thiêu đốt tất cả.

Các lão tổ thân phận cao quý kia hoàn toàn biến thành tro bụi.

...

Thế giới Thần Đồ.

Trong Vương Đô thành.

Trong một con hẻm vắng vẻ, hơn mười người đang tụ họp.

“Vị Tô Pháp Thần kia thật sự cuồng vọng, bọn là chỉ là muốn đàm phán hòa bình, hắn lại đề ra yêu cầu mang tính chất sỉ nhục vô cùng.”

“Các vị, tương lai thế giới này sẽ là của chúng ta.”

Phong thiếu quét mắt nhìn những người khác, giọng điệu thâm trầm.

“Kẻ thắng làm vua, thực lực của hắn bày ra đó, lão tổ không ra, chỉ dựa vào chúng ta lại có thể làm gì hắn chứ?” Một người sống lại bất đắc dĩ nói.

“Hắn rất mạnh, nhưng vẫn còn chưa đến trình độ có thể trở thành kẻ địch với tất cả người sống lại!”

Lại một giọng nói vang lên, cực kỳ mạnh mẽ.

Thân hình của hắn cao lớn, chính là người đàn ông oai hùng mà trước kia tổ chức đối phó với Tô Mộ.

“Phong Ngôn, người không cần thừa nước đục thả câu nữa, gọi chúng ta đến rốt cuộc là vì chuyện gì?”

Người đàn ông oai hùng nhìn chăm chăm Phong thiếu.

Những người khác cũng cùng nhìn sang.

“Nếu không có gì bất ngờ xảy ra thì vị Tô Pháp Thần kia bây giờ e rằng đã chết rồi.”

Phong Ngôn mỉm cười lên tiếng.

“Người chắc chắn chứ?”

“Tin tức này chính xác không?”

Rõ ràng những người khác có hơi giật mình, vội vàng hỏi tới.

Phong Ngôn gật đầu.

“Quá tốt rồi!”

“Là vị lão tổ nào ra tay giải quyết mối họa lớn này thế?”

“Nói như vậy thì sau này chúng ta không cần chịu sự chế ngự của người khác nữa rồi?”

Sắc mặt của mọi người mừng như điên.

Trong những ngày này, cuộc sống của bọn họ thật không dễ dàng.

Bởi vì sự tồn tại của Tô Mộ, lượng lớn người chơi phần khởi phản kích, khiến cho bọn họ hao tổn không ít nhân lực.

“Ta mời các vị đến đây chính là muốn mời các người theo ta cùng nhau tiếp quản Hoa Đô.”

Phong Ngôn nói ra mục đích của hắn.

Mặc Đắc có thành công hay không, phái người đến Hoa Đô thăm

dò một chuyến là biết ngay.

Hoa Đô là trung tâm của cả đại lục châu Á mà!

Nếu có thể bước vào Hoa Đô, đợi khi ngày sống lại đến thì bọn họ nhất định có thể thu hoạch được lợi ích khổng lồ.

Chương 670: Tiến vào Hoa Đô?

Nhưng lời này vừa nói ra thì toàn bộ những người sống lại khác đều rơi vào im lặng.

Trong lòng bọn họ đều hiểu rất rõ.

Hành trình đến Hoa Đô hung hiểm khó lường!

“Người động thủ kia nói hẳn sẽ kéo Tô Mộ vào vị diện.”

Phong Ngôn nhìn thấy không có người để tâm, mở miệng lần nữa.

Vừa dứt lời, một đám người sống lại đều ngẩng đầu lên.

vị diện là gì?

Không có ai hiểu rõ hơn những người sống lại như bọn họ.

Một thổ dân bị lôi vào trong vị diện thì đó thật sự là bắt ba ba trong hũ rồi!

“Điều quan trọng là người đó thật sự có thể thành công hay không?” Có người đưa ra lời chất vấn.

“Có thành công hay không, đi Hoa Quốc một chuyến chẳng phải là biết rồi sao?”

“Hơn nữa phương pháp thăm dò còn có rất nhiều loại.”

Phong Ngôn nói đến đây, quét mắt nhìn qua mọi người.

“Không phải à?”

Câu hỏi ngược lại này không có ai trả lời.

“Nếu có thể có được tin tức chính xác thì ta bằng lòng gia nhập.”

“Ta cũng như vậy.”

Mấy người liên tiếp tỏ thái độ.

“Ha ha!” Phong Ngôn bật cười lớn.

Hắn tụ tập những người này lại với nhau chính là vì muốn có được hiệu quả này.

“Người của ta cách Hoa Đô tương đối gần, chậm nhất hai ngày thì có thể có được kết quả rồi.”

“Trong thời gian hai ngày này, kính xin các vị triệu tập nhân lực, chờ đợi tin tức của ta.”

Thoạt nhìn Phong Ngôn rất có cơ sở chắc chắn.

“Không thành vấn đề.”

Mọi người liên tiếp tỏ thái độ.

Nói đến đây thì tương đối cũng sắp kết thúc rồi.

Trong con hẻm nhỏ của Vương Đô này rất nhanh đã không còn một bóng người.

...

Thế giới hiện thực.

Trên đường đi đến Ma Đô với tốc độ cao.

Người chơi với số lượng tính đến hàng triệu tiến hành di chuyển, cảnh tượng vô cùng hoành tráng.

Đây chỉ mới là đội ngũ tiên phong.

Ở thành phố JN, Long Phi không ngừng chỉ huy càng ngày càng nhiều người cùng bước trên con đường đi đến Ma Đô.

Người chính là như thế.

Hiếu được ôm đoàn sưởi ấm.

Thay vì sống mà trong lòng run sợ dưới sự khống chế của người sống lại, chi bằng đến Ma Đô càng an toàn hơn.

“Long đội trưởng, phía bên Tô Pháp Thần sẽ không có vấn đề gì chứ?”

Sau một thời gian bận rộn, Văn Diệu đi tới bên cạnh Long Phi, giọng nói có hơi lo lắng.

Cái mà người sống lại gọi là đàm phán hòa bình, vừa nghe đã biết là một âm mưu.

“Tin tưởng Tô Pháp Thần đi!”

Long Phi hít sâu một hơi, giọng nói cũng mang vẻ lo lắng.

Nhưng bọn họ lại không làm được gì cả.

...

Thế giới vị diện.

Tô Mộ đang bay dọc theo phía bắc của ngọn núi.

Rốt cuộc Mặc Quần có lừa gạt mình hay không, thăm dò thử thì biết ngay.

Cho dù tên nay muốn cố ý dẫn đường cho mình, vậy chắc chắn sẽ dẫn mình đến nơi có thực lực mạnh.

Vậy thì cũng tốt, giống như cày phó bản vậy.

Thực lực của boss trạm kiểm soát càng mạnh thì đồ văng ra cũng sẽ càng tốt.

“Thật sự có một cái hồ!”

Trong lúc Tô Mộ đang suy nghĩ như thế thì trong tầm mắt xuất hiện một cái hồ lớn.

Mặt hồ mênh mông bát ngát.

Cho dù khởi động Đôi Mắt Thần Thị, Tô Mộ cũng không nhìn thấy đến điểm cuối.

“Vừa nhìn đã biết là nơi có đại boss rồi!”

Trên mặt Tô Mộ lộ ra nụ cười hưng phấn.

Những thứ khác mình đều có thể buông, nhưng huân chương của Thần thì không được.

Món đồ đó chỉ cần có được trong tay thì cho dù chỉ có một mảnh vỡ cũng là cực lớn đối với sự nâng cấp của mình.

“Trong vị diện này có tồn tại của thần, nếu muốn đồ thần thì chắc chắn phải sở hữu sức mạnh lớn hơn nữa!”

Gia tăng tốc độ bay, mục tiêu của Tô Mộ không chỉ có những gia tộc của người sống lại.

Nếu đã đến thì phải làm cho yên.

Nếu mình đã đến thì phải an táng toàn bộ những người kia!

Dưới tốc độ cực nhanh, sau một khoảng thời gian, trong phạm vi của Đôi Mắt Thần Thị xuất hiện một hòn đảo.

Tuy nói là một hòn đảo, nhưng trên thực tế lại là một mảnh lục địa rất lớn.

“Có trở ngại?”

Đôi Mắt Thần Thị chỉ có thể loáng thoáng nhìn thấy một số tình hình trên hòn đảo.

Hiển nhiên trên hòn đảo có tồn tại một loại ngăn cách nào đó.

“Đánh xuyên qua!”

Tô Mộ hơi suy tư, trên người hiện ra một luồng năng lượng ma pháp mạnh mẽ.

“Chớp Nhoáng!”

...

Vương Đô.

Thần Lạc đi trên con đường nhỏ của Vương cung.

Tâm tình vào giờ phút này của vị quan chỉ huy này cực kỳ phức tạp.

Hắn bước đi rất chậm, tốn một hồi lâu mới đi đến vị trí nội viện.

“Tùng tùng!”

Thần Lạc đi đến nơi ở của nghị trưởng, gõ cửa.

Không có ai trả lời.

“Haizz!”

Mặc dù đã sớm biết được kết quả, Thần Lạc vẫn thở dài một hơi.

Đẩy cửa ra, bên trong trống rỗng.

Sau khi Thần Lạc lục soát cả nơi ở cũng không có phát hiện gì cả.

Hắn lui ra ngoài, tiếp tục lục soát nơi ở của những thành viên nghị viện khác.

Cũng không có gì cả!

Những kẻ quyền quý đã từng cai quản Vương Đô này mất tích không thấy bóng dáng trong một đêm.

Thần Lạc là người biết nguyên nhân, biểu cảm trên gương mặt trở nên phức tạp hơn.

Không còn gì để nghi ngờ, chủ nhân của Vương Đô đã thay đổi rồi!

Những người đó lại không phải là hắn.

“Đại nhân, đều đến đủ rồi!”

Trong lúc này, một vệ binh chạy tới.

Thần Lạc gật đầu, sai bước đi về vị trí sảnh nghị viện.

Sau khi đến nơi, nơi này có không ít người đang chờ đợi.

“Thần Lạc đại nhân!”

Nhìn thấy Thần Lạc đến, mọi người lần lượt hành lễ.

“Triệu tập các người đến là có một việc muốn tuyên bố.”

Thần Lạc ra lệnh mọi người miễn lễ, giọng điệu nghiêm trọng.

Mọi người thấy thế, vẻ mặt người nào người nấy đều thấp thỏm.

“Chuyện là thế này!”

Chương 671: Tổ địa của Mặc tộc.

Thần Lạc hít sâu một hơi, nói cho mọi người biết tất cả mọi chuyện.

Trong này có một số là do hấn suy đoán, cũng có một số là do Tô Mộ nói với hấn.

“Việc này!”

Sau khi nghe xong, mọi người kinh ngạc nói không nên lời.

Nghị viện lại dùng bọn họ làm tế phẩm để hiến tế!

Nếu không phải nhà thám hiểm kia thì e rằng bọn họ đã chôn thân nơi lăng mộ rồi.

“Bắt đầu từ bây giờ, ta chính là nghị trưởng của Vương Đô, còn các người chính là thành viên nghị viện đời tiếp theo!” Thần Lạc lên tiếng lần nữa.

“Bái kiến nghị trưởng đại nhân!”

Tất cả mọi người đồng thanh.

Dựa vào danh vọng của Thần Lạc căn bản sẽ không có ai phản đối.

“Mệnh lệnh đầu tiên sau khi ta đảm nhiệm nghị trưởng chính là bãi bỏ lệnh truy nã đối với Tô Mộ!”

“Bắt đầu từ bây giờ, hấn chính là vị khách tôn quý nhất của thành Diệu Nhật!”

...

Trong một khu kiến trúc cổ xưa, một nhóm người tụ tập trong một cái sân.

Nơi này dựa núi gần sông, không khí trong lành.

Nếu người kỹ thì còn có mùi thơm ngát nhàn nhạt, quả thật khiến cho tinh thần của người ta sảng khoái.

Nhưng toàn bộ người trong sân đều mang vẻ mặt u ám trầm trọng.

“Nhị trưởng lão vậy mà đã chết rồi, trên núi vượt giới không phải là có mười chín lão tổ sao?”

“Chỉ có một khả năng, là người đến từ thế giới hiện thực đã giết nhị trưởng lão.”

Hai âm thanh liên tiếp vang lên.

“Tuyệt đối không thể nào.” Người mở miệng trước giận dữ hét lên.

“Nếu người đến từ thế giới hiện thực kia đủ mạnh thì cho dù là hơn mười lão tổ cũng nhau liên thủ cũng khó đảm bảo sẽ không xuất hiện thương vong, đặc biệt là người có lòng cố ý.” Người sau trả lời lại.

Mọi người im lặng.

Sự thật đã bày ra trước mắt.

“Khụ khụ!”

Trong lúc này, một tiếng ho khan truyền đến.

Tất cả mọi người trong sân vội vàng khom người xuống.

“Tham kiến lão tổ!”

Một người dáng đi xiêu vẹo, già đến không thể già hơn nữa đi ra từ trong nội viện.

Dường như hắt hơi bị hoa mắt, đánh giá mọi người nhiều lần liên tục.

“Nói như vậy là có người mượn cơ hội này cố ý gây khó dễ à?”

Giọng nói già nua nghe qua có hơi khàn khàn.

“Lão tổ yên tâm, ta nhất đi sẽ điều tra rõ ràng!”

Người trung niên duy nhất trong đám người vội vàng quỳ trên mặt đất.

Thân là đời hiện tại của gia tộc Mặc tộc, hắc và các lão tổ đứng cùng với nhau, thần sắc phải gọi là một bộ dạng thấp thỏm.

“Lão nhị không thể chết vô ích đâu!”

Giọng nói già nua sắc bén lần nữa vang lên.

Trong một câu nói đơn giản này dường như có sát ý vô tận.

“Mặc Trung hiểu rồi!” Người trung niên đáp.

“Ừ!”

Lão già gật đầu.

Chính trong lúc hắc chuẩn bị quay trở về phòng, mí mắt sụp xuống kia đột nhiên mở ra.

“Có người đến!” Giọng nói của lão già lập tức thay đổi.

“Lại dám tự tiện xông vào Mặc tộc à? Rốt cuộc là người nào to gan như thế?”

“Nhị trưởng lão vừa xảy ra chuyện đã có người đến, chẳng lẽ là đến đối phó chúng ta?”

“Tìm ra hãn cho ta!”

Những người khác nghe xong, đồng thời giật mình, vẻ mặt cũng trở nên tức giận.

Nơi này là đất của Mặc tộc của hãn!

Giữa các gia tộc người sống lại đều từng có thỏa thuận không xâm phạm lẫn nhau.

Đây tuyệt đối là khai chiến!

“Các người đang dự định tìm ta à?”

Nhưng không chờ bọn họ đi tìm, một âm thanh đột nhiên xuất hiện.

Những người sống lại của Mặc tộc này vội vàng ngẩng đầu nhìn về phía của giọng nói.

Trong không trung đứng sừng sững bóng dáng của một thanh niên, phía sau có một đôi cánh hỏa diễm vô cùng đáng kinh ngạc.

Gương mặt non nớt kia cùng với một đám lão tổ đã hơn sáu mươi hình thành nên một sự tương phản rõ rệt.

Sau khi nhìn thấy rõ người đến, các lão tổ này người nào người nấy đều kinh ngạc.

Bọn họ chưa từng nhìn thấy qua “đứa trẻ” này.

“Người là ai? Là người nào phái người đến?”

Mặc Trung đứng bật dậy, đưa ra lời chất vấn với Tô Mộ.

Bất kể là lão tổ cũng được hay là “đứa trẻ” cũng thế.

Ai dám xông vào tổ địa của bọn họ thì người đó chính là kẻ thù không đội trời chung của bọn họ!

Hùng Quốc.

Một nhánh quân hùng dũng đang lên đường.

Người đi ở trước nhất đều có một đặc điểm giống nhau.

Thân hình cao lớn!

Dựa vào hình thể của bọn họ, chẳng trách được xưng là người gấu.

Còn có một số người tướng mạo vô cùng thô kệch, còn giữ gương mặt râu quai nón.

Ở vị trí hàng sau là những người con gái tướng mạo xinh đẹp, vóc người cao gầy.

Mặc dù thế giới hiện thực đã xảy ra biến hóa long trời lở đất, nhưng có một số kết cấu thì vẫn duy trì như cũ.

Có lẽ cũng chính bởi vì biến hóa của thế giới mới khiến cho rất nhiều người đều không còn bị trói buộc.

Cuộc chiến đấu này rất nhanh sẽ nổ ra.

Cuối cùng sẽ kết thúc với phương thức như thế nào, không ai biết được.

...

Trên biển.

Trên trăm con thuyền chỉ duy trì đội hình, di chuyển với tốc độ cao.

“Lôi Thần đại nhân, ở phương Đông có một tên vô cùng đáng ghét, hắn được người ta xưng là Pháp Thần.”

“Bây giờ tên đó cũng là tồn tại đứng đầu trong trò chơi.”

Land Nader đứng ở bên cạnh của vị Lôi Thần kia, mở miệng nói.

“Cái gì Tô Pháp Thần, so với Lôi Thần đại nhân hắn chính là cái

này!”

Không đợi Land Nader nói hết, Nat Denbye lập tức làm tư thế tay dislike.

Một màn so sánh với hai ý nghĩa!

“Shedd, người là tên khốn khiếp chỉ biết nịnh nọt!”

Land Nader nổi giận, giống như một con khỉ túm lấy Nat Denbye.

“Dừng tay lại cho ta!”

Nhìn thấy hai người sắp đánh nhau, Lôi Thần ngăn chặn lại nói.

Hai người lạnh lùng hừ một tiếng, căm tức nhìn đối phương rồi tự mình lui ra.

Chương 672: Đòi một ít quà không quá đáng chứ?

“Dám tự xưng là Pháp Thần trước mặt Lôi Thần của ta, chẳng qua chỉ là một tên nhãi nhép mà thôi!”

Lôi Thần khinh thường nở nụ cười.

Trên mặt của hắn hiện lên mấy chữ to.

Trừ ta ra thì toàn là rác!

...

Tô Mộ cũng không biết mình đã bị một vị “thần” chú ý.

Trên bầu trời của tổ địa Mặc tộc, sự chú ý của hắn không ở trên bất kỳ một ai phía dưới.

“Quả nhiên có huân chương của Thần!”

“Còn là hai mảnh!”

Tô Mộ nhìn chăm chăm vào khoảng sân bên dưới, trong bụng nở hoa.

Trong phòng bố trí một trận pháp.

Hai mảnh huân chương của Thần chiếu rọi lẫn nhau, tản ra một luồng năng lượng mạnh mẽ.

“Ta hỏi người đấy!”

Bên dưới, nhìn thấy Tô Mộ không có hơi phản ứng nào, Mặc Trung nâng âm lượng lên.

“Ngại quá!”

Tô Mộ nghe xong, cười ha ha.

“Ta muốn hỏi thử là huân chương của Thần trong căn phòng kia có thể cho ta không?”

Một câu hỏi thăm thoát nhìn rất lễ phép, nhưng lại khiến cho sắc mặt của tất cả mọi người hoảng sợ.

Nhất là lão già được những người khác xưng là lão tổ kia.

Trận pháp trong phòng chỉ có một cách dùng.

Kéo dài tính mạng!

Nếu không có hai mảnh vỡ huân chương của Thần kia thì hắc cũng sớm đã chết rồi.

Muốn có được sự hồi sinh thật sự, phương pháp duy nhất chính là đợi khi thế giới hiện thực hoàn toàn sống lại, thu được cơ hội thoát thai hoá cốt.

Tô Mộ muốn huân chương của Thần, đó chính là muốn mạng của hắc rồi!

“Giết hắc!”

Giọng điệu của lão già có phần nhẹ nhàng bay bổng.

Bất kể đứa trẻ trước mắt này là ai phái đến, chạm đến giới hạn của hắn thì những chuyện khác cũng không còn gì đáng nói nữa.

Những người khác không hện mà cùng phát động tấn công.

Trong miệng của vài người lăm bắm, quanh thân hiện lên từng cột nước.

Còn có mấy người nhảy dựng lên, trong tay đồng thời xuất hiện vũ khí.

“Các người thật là nhiệt tình!”

Tô Mộ gãi gãi phía sau đầu.

Trong tình cảnh này, mình nhớ đến một câu nói.

Có bạn từ phương xa đến, vui vẻ vô cùng.

Có bạn đường xa đi đến, nhất định phải đánh hắn đến vui vẻ mới thôi.

Những lão tổ của người sống lại này thật sự xem mình là bạn rồi.

“Vậy thì ta sẽ có qua có lại vậy!”

Tô Mộ vung tay lên.

Trên đỉnh đầu ngay lập tức xuất hiện một vầng hỏa cầu khổng lồ.

“Cẩn thận, tên này không phải là người bình thường!”

Sau khi Thiên Hỏa xuất hiện, sắc mặt của lão tổ cao tuổi biến đổi, luôn miệng nhắc nhở.

Mấy người ra tay quyết định thật nhanh, sử dụng kỹ năng mạnh nhất của bọn họ.

Tô Mộ trực tiếp bỏ qua đòn tấn công của bọn họ.

“Sẽ để cho các người thấy sự nhiệt tình của ta!”

Thiên Hỏa lập tức đáng vào trong sân.

Đối mặt với ngọn lửa cháy mạnh vô tình, khoảng sân xinh đẹp này hiển nhiên sẽ bị hủy hoại chỉ trong chốc lát.

“Người đừng hòng!”

Sắc mặt lão già tối sầm, phát ra một tiếng quát to.

Một giây sau, một con thủy long quần quanh người của hắn xuất hiện.

Cự Long Dập Lửa!

Hai kỹ năng xông vào nhau, bị triệt tiêu lẫn nhau.

“U a!”

Tô Mộ thấy thế, biểu cảm có hơi bất ngờ.

Mặc dù có sự tham dự của một bộ phận pháp tắc trò chơi, nhưng có thể triệt tiêu Thiên Hỏa của mình thì thực lực của lão già này không kém!

Có hơi thú vị của Tiên Tổ Vương rồi.

“Xuống đây cho ta!”

Trong lúc này, đòn công kích của những người khác cũng rơi vào người của Tô Mộ.

Mọi người trông chờm chờ đợi Tô Mộ bị đánh rơi.

Những những đòn tấn công đánh vào người Tô Mộ căn bản không dẫn đến bất cứ hiệu quả nào.

Cảnh tượng này khiến cho sắc mặt của lão già càng u ám hơn.

“Rốt cuộc người là ai? Hôm nay đến đây cuối cùng muốn làm gì?”

Ngữ khí của hắn cũng xảy ra biến hóa.

“Không phải các người mời ta tới sao?” Tô Mộ cười đáp lại.

Nói một cách nghiêm túc thì mình thật sự là được những người

sống lại này “mời” tới.

“Bị chúng ta mời tới?”

“Việc này!”

Những người của Mặc tộc đưa mắt nhìn nhau, không rõ hàm ý của câu nói này.

Ánh mắt của lão già âm trầm, hình như cũng đang suy tư.

“Anh bạn, người nên biết các tộc đã thỏa thuận với nhau, trước khi ngày sống lại hoàn toàn mở ra thì giữa các bên tuyệt đối không xâm phạm lẫn nhau.”

“Bây giờ người rời đi, ta có thể xem như không có chuyện gì xảy ra.”

“Nếu không nghe lời thì người chính là kẻ thù của các tộc!”

Hắn lớn tiếng khiển trách, chuyển sang các tộc, muốn đẩy Tô Mộ rút lui.

Tô Mộ bĩu môi.

Lời nói này hình như mình đã nghe ở đâu rồi?

“Người nói với ta những lời này không có tác dụng gì đâu, ta lại không phải là người ở đây của các người.”

Tô Mộ vung hai tay về phía lão già.

“Không phải là người ở đây của chúng ta?”

Nghe thấy câu nói này, những người của Mặc tộc đột nhiên phản ứng lại.

Nhị trưởng lão bỏ mạng, một cường giả chưa từng thấy lập tức đánh đến tận cửa.

Thân phận của người trước mắt này hiện ra sinh động!

“Người là người của thế giới hiện thực bị kéo vào vị diện ư?”

“Là ta!”

Gương mặt Tô Mộ tràn đầy nụ cười.

“Nếu ta cũng đã đến rồi, ta đòi một chút quà từ các người.”

“Không quá đáng chứ?”

Tô Mộ nở một nụ cười “thân thiện hòa ái”.

Nhóm lão tổ Mặc tộc lại không cười nổi.

“Anh bạn này, giữa chúng ta tồn tại vài chuyện hiểu nhầm, không bằng ngồi xuống bình tĩnh nói chuyện, người thấy thế nào?”

Ông lão thu lại vẻ mặt lạnh lẽo, miễn cưỡng nở một nụ cười.

Cường giả vi tôn!

Trong thế giới vị diện này cũng vậy.

Dựa vào thực lực Tô Mộ thể hiện ra, nếu trận chiến này tiếp tục thì chỉ sợ tổ địa Mặc tộc của hắn sẽ bị san thành đất bằng.

“Không có gì để nói cả, đưa huân chương của Thần bên trong cho ta, lại dâng lên kho tàng của gia tộc các người.”

Chương 673: Lành ít dữ nhiều?

Tô Mộ vô cùng cường thế.

“Khinh người quá đáng!”

Lời nói này đã chọc giận tất cả mọi người của Mặc tộc, Mặc Trung hét to một tiếng rồi nhảy dựng lên.

“Quay về!”

Ông lão thấy thế vội vàng ngăn cản.

So sánh với những lão tổ khác, tuy Mặc Trung là gia chủ nhưng

thực lực lại là người yếu nhất.

“Vội vàng tới chịu chết như vậy à?”

Đôi cánh hỏa diễm phát ra ánh sáng loá mắt, Tô Mộ khễ lắc đầu nhìn Mặc Trung lao tới.

Hắn chưa kịp công kích thì một hố đen đã đột nhiên xuất hiện.

Lực hút mạnh mẽ hút Mặc Trung qua đó.

Hắn bị hút ở giữa không trung, cơ thể liều mạng giãy giụa nhưng lại không làm được gì.

“Lão tổ, cứu ta với!”

Mặc Trung sợ hãi khi cảm nhận được tử vong bèn vội vàng cầu cứu.

Về mặt của ông lão tối đi, hai tay đặt ở sau lưng.

Hắn không ra tay cứu người mà lại nhìn về phía Tô Mộ: “Anh bạn, là hần lỗ mãng, ta sẽ dùng mạng của hần để tỏ ý xin lỗi với người.”

“Lão tổ, người không thể làm như thế được.”

“Ta quản lý gia tộc từ trên xuống dưới nhiều năm như vậy, không có công lao cũng có khổ lao!”

Mặc Trung nghe lão tổ nói vậy thì không nhịn được gào khóc.

Không có ai muốn trở thành người bị bỏ rơi!

Nhưng dù hần kêu gào như thế nào, ông lão vẫn thờ ơ như trước.

Những người khác cũng cúi đầu xuống, khuôn mặt trắng bệch.

Năng lượng của hố đen nhanh chóng bùng nổ.

Giây phút năng lượng bùng nổ cũng mang đi tính mạng của Mặc Trung.

“Ta nguyện dâng lên một mảnh huân chương của Thần, hơn nữa mở kho tàng của tộc ta cho các hạ.”

Sau khi Mặc Trung chết, ông lão mở miệng.

“Nhất như vậy à?” Tô Mộ không biết nói gì.

Mình còn chưa dùng toàn lực mà vị lão tổ Mặc tộc này đã cúi đầu nhanh như vậy rồi hả?

“Ta muốn cả hai mảnh huân chương của Thần, một mảnh cũng không thể thiếu!”

Sau khi suy nghĩ một lát, Tô Mộ trực tiếp được một tắc lại muốn thêm một thước.

“Anh bạn, nếu không có mảnh huân chương của Thần này, ta cũng không thể tiếp tục sống sót, người muốn huân chương của Thần, ta có thể ghép một mảnh hoàn chỉnh cho người!”

Lão già thương lượng.

“Trong thế giới vị diện này, gia tộc có huân chương của Thần còn rất nhiều.”

Tô Mộ nghe vậy hai mắt sáng người.

Đề nghị của ông lão này và suy nghĩ của mình không mâu thuẫn mà hợp!

Nguyên nhân mình vừa tới nhưng không lập tức giải quyết toàn bộ người của Mặc tộc, còn không phải là vì chưa xác định được vị trí của những gia tộc có được huân chương của Thần ư?

“Người có thể làm bọn họ mang huân chương của Thần tới à?” Tô Mộ mở miệng hỏi.

“Chuyện này không phải chuyện gì khó, khi người giết chết những người trong tộc của bọn họ, chắc chắn bọn họ đều đã biết.”

“Chỉ cần ta nói với bọn họ cầm huân chương của Thần tới cùng giết địch, chắc chắn có thể làm mọi người hưởng ứng.”

Ông lão mỉm cười trả lời, khuôn mặt già nua kia trông hơi đáng sợ.

“Sự âm hiểm của Mặc tộc đều do di truyền!”

Tô Mộ nói thầm trong lòng một câu.

Kế hoạch của ông lão rất hay, cũng tiết kiệm thời gian mình tìm từng nhà trong vị diện lớn thế này.

Nhưng kế hoạch này cũng tồn tại nguy hiểm!

Nếu con hổ mặt cười này bên ngoài đón ý nói hòa, sau lưng lại nội ứng ngoại hợp với những gia tộc đó, đào bẫy cho mình thì có vẻ không dễ giải quyết lắm.

Tô Mộ cũng không để ý đến mấy lão tổ đó.

Không phá được phòng ngự của hắn, lão tổ và người chơi bình thường không có gì khác nhau.

Điều hắn quan tâm sự tồn tại không biết trong vị diện này.

“Người yên tâm, ta thật lòng muốn hợp tác với người.”

Ông lão như nhìn ra sự lo lắng của Tô Mộ bèn tiếp tục nói.

“Ta là người sắp chết, nếu có thể có được một mảnh huân chương của Thần hoàn chỉnh thì có thể có được tân sinh.”

“Trong toàn bộ vị diện có rất nhiều mảnh huân chương của Thần, ta chỉ cần ba mảnh, số còn lại đều là của người.”

Ông lão vừa dứt lời, tất cả những người khác của Mặc tộc đều mở to hai mắt.

Bọn họ vốn cho rằng đây là kế hoãn binh của lão tổ, nhưng xem ra đây cũng là một cơ hội!

Người thế giới hiện thực trước mắt này tất có thể phá vỡ cách cục hiện giờ!

Nếu có thể cùng hợp tác thì chắc chắn Mặc tộc của bọn họ sẽ một nhà độc đại!

Không còn ai cảm thấy tức giận vì cái chết của Nhị trưởng lão và Mặc Trung nữa.

Bọn họ sống quá lâu rồi, đã sớm xem phai nhạt cái gọi là sinh tử.

Trong lòng những người này, lợi ích vĩnh viễn đặt ở vị trí đầu tiên.

“Nếu người còn chưa yên tâm, ta có thể làm mấy gia tộc có quan hệ tốt với Mặc tộc đưa huân chương của Thần tới.”

“Nếu vậy cũng không được thì ta còn có thể dẫn người đánh tới cửa.”

Thấy Tô Mộ chậm chạp không tỏ thái độ, ông lão thể hiện ra thành ý của mình.

...

Hoa Đô.

Ngoại ô, mấy người sống lại đang quan sát.

“Sao chuyện này lại rơi xuống đầu chúng ta chứ?”

“Đúng vậy, nghe nói tên Tô Mộ kia tàn nhẫn độc ác, chỉ cần là người sống lại thì hắn sẽ không lưu tình!”

“Nếu hắn còn ở Hoa Đô thì chúng ta chỉ còn đường chết!”

Những người này nhìn về phía thành phố Hoa Đô với vẻ mặt sợ hãi, giống như phía trước là cấm địa không thể đặt chân vậy.

“Không phải Phong thiếu đã nói chắc chắn tên đó đã bị kéo vào vị diện rồi sao, mọi người đừng sợ!”

“Thôi, nếu không đi, Phong thiếu cũng sẽ không bỏ qua cho chúng ta. Mọi người nghe này, nếu thật sự gặp phải tên Tô Mộ đó thì cứ nói mình là thổ dân.”

“Haiz, cũng chỉ làm vậy thôi!”

Chương 674: Tô Mộ từ chối.

Giữa giữa một lúc lâu, những người này căng da đầu bước vào thành phố Hoa Đô.

Bọn họ đều là thích khách, đi thẳng đến Minh Cung.

“Nhìn kia, ở đó có một cái xác.”

Sau khi đi đến bên ngoài tường thành, người tinh mắt nhanh chóng phát hiện có thi thể.

Nhìn trạng thái tử vong thâm trọng, những người sống lại này bị dọa đến mềm cả chân.

Nhưng một lúc sau, bọn họ vẫn chưa bị công kích.

“Nếu tên Tô Mộ đó ở đây thì chắc chắn sẽ không tha cho chúng ta!”

“Nói vậy thì tuy người này đã chết, nhưng cũng thành công rồi?”

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, mấy người lấy dũng khí tìm kiếm trong Minh Cung.

Không có một bóng người!

Nói cách khác, vị Tô Pháp Thần đó đã lành ít dữ nhiều!

Thế giới vị diện.

Tô Mộ hít mắt suy nghĩ.

Đề nghị của lão tổ Mặc tộc thật sự vô cùng mê người.

Hai bên liên thủ chắc chắn có thể không cần tốn nhiều sức đã đẩy ngã những gia tộc khác.

Dường như đây là một lựa chọn song thắng.

“Ta từ chối!”

Sau khi suy nghĩ, Tô Mộ quyết định từ chối.

Ngay sau đó, trên bầu trời lại xuất hiện thiên hỏa khổng lồ.

Hợp tác chưa chắc là song thắng!

Muốn chia ra một mảnh huân chương của Thần hoàn chỉnh, chuyện này làm Tô Mộ khó có thể chấp nhận được.

Nếu ta có thể gom đủ hai mảnh huân chương của Thần hoàn chỉnh thì sao phải chia cho người một miếng chứ?

Đơn giản chỉ là dùng nhiều thời gian chút thôi.

Thứ hấn không thiếu nhất chính là thời gian.

“Anh bạn, không có sự giúp đỡ của chúng ta, một mình người sẽ không thành công!”

“Chúng ta liên thủ, mọi chuyện đều sẽ dễ như trở bàn tay!”

Tô Mộ đột nhiên trở mặt, ông lão liên tục hét to.

Hắn không biết suy nghĩ của Tô Mộ, nhưng với hắn, đây chính là một cơ hội nghìn năm có một.

Chỉ cần có thể thuyết phục Tô Mộ thì hắn có thể nâng cao thêm một bước.

“Nếu người xuất phát từ bản khoán thì lúc chiến đấu, Mặc tộc của ta có thể ra tay trước.”

“Chỉ cần người có thể đồng ý, mọi chuyện đều có thể thương lượng!”

Trong giọng nói của ông lão mang theo sự cầu xin.

Tô Mộ không thêm quan tâm, ánh mắt tràn ngập sát ý.

Thiên hỏa rơi xuống, cùng lúc đó, hố đen cũng lần lượt xuất hiện ở bên cạnh những lão tổ người sống lại đó.

“Sao có thể?”

“Thật là đáng sợ, lực lượng của hố đen này thật sự quá đáng sợ!”

“Không, ta không muốn chết, ta không muốn chết!”

Dưới trạng thái dùng toàn lực, những lão tổ Mặc tộc căn bản không có lực đánh trả.

“Vì sao? Chúng ta liên thủ rõ ràng có thể sáng tạo một thời đại mới!”

Ông lão cực kỳ không cam lòng, không ngừng gào lên.

“Chậc!”

Tô Mộ khinh thường bĩu môi.

Lão già này chẳng những âm hiểm mà còn cực kỳ không biết xấu hổ!

Hắn nói vậy với mình không phải như Lưu Thiện nói: Năm đó ta và Triệu thúc ở dốc Trường Bản bảy tiến bảy lùi, điên cuồng chém giết!

“Lễ thượng vãng lai, lại tặng cho người một con Lôi Điện Kỳ Lân!”

Tô Mộ biểu hiện vô cùng “khách sáo”.

Lôi điện mạnh mẽ nhanh chóng tràn ngập toàn sân, Lôi Điện Kỳ Lân mang theo uy thế không có cách ngăn cản lao về phía ông lão.

Thiên hỏa rơi xuống, hố đen bùng nổ.

Phong cảnh tú lệ trong sân bị san thành đất bằng chỉ trong một khoảnh khắc.

“Xảy ra chuyện rồi!”

“Dinh thự lão tổ cháy!”

“Đi dập lửa nhanh lên!”

Toàn bộ Mặc tộc rất lớn, ngoài những lão tổ này ra thì còn con cháu với số lượng đông đảo.

Sau khi phát hiện tình huống trong tộc, những người này vội vàng

chạy tới nơi xảy ra chuyện.

“Ngọn lửa này mạnh thật, không thể tới gần!”

“Nơi này đã xảy ra chuyện gì vậy?”

“Các lão tổ không sao chứ?”

Sau khi tới gần, ngọn lửa cực nóng làm những người này dừng bước.

Bọn họ muốn dập lửa nhưng lại phát hiện mình không thể tới gần.

Khi mọi người ở đây đang lo lắng thì một người đi tới trước mặt bọn họ.

“Người là ai?”

Sau khi nhìn thấy người trẻ tuổi đột nhiên xuất hiện này, các hậu bối Mặc tộc nhúu chặt mày lại.

Bọn họ không quen người trước mặt.

“Trên tay hắn đang cầm huân chương của Thần!”

“Người đã làm gì? Dám lấy trộm chí bảo của tộc ta!”

Có người chú ý tới hai mảnh tinh thể trong tay người trẻ tuổi, khuôn mặt lập tức thay đổi.

“Bắt lấy hắn!”

Không biết là ai hô một tiếng, mọi người lập tức bắt đầu vây quanh.

“Con kiến!”

Tô Mộ ước lượng huân chương của Thần trong tay, tùy tiện để những công kích đó đánh vào trên người mình.

“A!”

“Đây là gì thế, lạnh quá!”

“Tay của ta!”

Đám con cháu này không giống như những lão tổ đó, phản thương của Thân Thể Băng Thần cũng đủ để bọn họ mất mạng rồi.

Chỉ cần công kích Tô Mộ thì bọn họ sẽ biến thành một bức tượng băng.

Những người còn lại không dám đến gần.

“Rốt cuộc người là ai, vì sao dám xông vào Mặc tộc ta, không biết trong tộc ta còn có lão tổ trấn thủ ư?” Một người hỏi một vấn đề rất ngốc.

Nếu lão tổ của bọn họ còn sống thì sao có thể để im cho Tô Mộ làm càn?

“Từ giờ trở đi, nơi này do ta định đoạt!”

Tô Mộ nở một nụ cười bá đạo.

“Dẫn ta tới kho tàng Mặc tộc các người!”

“Người nằm mơ!”

Có người đen mặt tức giận từ chối.

Tô Mộ nhún vai rồi búng tay một cái.

Giây tiếp theo, dưới mặt đất lập tức trào ra mấy chục cột lửa.

Tuy không thể so sánh với Thiên Hỏa Thiêu Thành như sát thương của Viêm Trụ. Bể Ngạn Hoa cũng không phải thứ mà hậu bối của người sống lại này có thể thừa nhận.

Hơn một trăm người bị thiêu thành tro tàn.

“A!”

“Lão tổ, có người khinh Mặc tộc ta!”

“Người phải chết, người phải chết!”

Tiếng hô vì sợ hãi, tiếng gào thét, tiếng gầm gừ liên tục vang lên.

Nhưng dù những người này kêu to như thế nào, bản năng vẫn làm họ lùi về phía sau.

Chương 675: Tô Mộ từ chối. (2)

Tô Mộ vừa ra tay đã giải quyết hơn trăm người, lực lượng áp chế đáng sợ này làm mọi người run sợ trong lòng.

“Lão tổ?”

“Tất cả những người đó đều chết rồi.”

Hy vọng duy nhất của bọn họ cũng bị lời nói nhẹ nhàng của Tô Mộ dập tắt.

Đúng rồi!

Nếu lão tổ còn ở đây thì sao lại ngồi yên không nhìn thấy?

Trong lúc nhất thời, lòng người tan rã, chim chóc bay đi.

Bọn họ chạy về các hướng, ý định thoát khỏi gia tộc sắp huỷ diệt này.

“Đi được không?”

Tô Mộ lạnh lùng cười, một trọng lực vô hình bao phủ lấy mọi người.

Đối với những người của Mặc tộc này, hẳn tuyệt đối không nường tay.

...

Minh Cung.

Mấy người sống lại đang thảo luận.

“Không thấy tên đó thật à?”

“Có phải là vào trò chơi không?”

“Hay là tới nơi khác rồi?”

Không phát hiện ra tung tích của Tô Mộ, những người này không khỏi bắt đầu suy đoán.

“Nói cho Phong thiếu trước đi!”

Có người nhanh chóng biến mất, vào trong trò chơi.

Hắn nhanh chóng chạy trong thành Diệu Nhật rồi đi vào một khách sạn.

“Phong thiếu, Tô Mộ đó không ở Minh Cung, chắc là đã bị kéo vào vị diện.”

“Rất tốt!”

Phong thiếu nghe vậy trên mặt nở một nụ cười vui sướng.

“Vì để phòng ngừa chuyện không hay, các người tiếp tục tìm kiếm trong Hoa Đô.”

Hắn suy nghĩ một lát rồi ra lệnh cho cấp dưới.

“Dạ!” Cấp dưới khẽ gật đầu, sau khi rời khỏi khách sạn thì trực tiếp rời khỏi thế giới trò chơi.

Ánh mắt của Phong thiếu dần dần trở nên sâu thẳm.

“Rốt cuộc có thành công hay không, thử một lần là biết!”

Chỉ một lát sau, khoé miệng hắn lại không tự giác được cong lên.

“Phát tài rồi!”

Kho tàng Mặc tộc.

Không xem không biết, vừa nhìn đã dọa nháy dưng.

Quả nhiên người sống lại mới là người giàu thực thụ!

Không biết đã tích lũy bao nhiêu năm tháng, đồ vật trong kho tàng này quả thật không thể nhiều hơn được nữa.

So với kho tàng hoàng kim của vị tổ tiên kia thì không thua chút nào.

Tô Mộ lấy quả cầu hoàng kim kia ra rồi ném xuống mặt đất.

Cánh cửa kho tàng hoàng kim mở ra.

“Bắt đầu dọn đồ thôi!”

“Triệu Hồi Xương Khô!”

Triệu hồi năm tiểu đệ xương khô, Tô Mộ tự mình ra tay.

Trong kho tàng có các loại tài liệu cần gì có đó, thậm chí còn có một vài dược phẩm đặc biệt.

“Có thể thêm thuộc tính? Không tệ!”

Những dược phẩm này được dùng hộp cất cẩn thận, thuộc tính gia tăng đúng là không ít.

Nhưng dược phẩm cùng loại thì chỉ có hiệu quả trong lần sử dụng lần đầu tiên, không có ý nghĩa gì lớn.

Tô Mộ tùy tiện giết mấy con ma vật thập giai thì thuộc tính cộng thêm còn nhiều hơn số dược phẩm này.

“Giữ lại đã.”

Tô Mộ tìm một góc trong kho tàng hoàng kim rồi sắp xếp lại số dược phẩm này.

“Trang bị Thần đây rồi!”

Sau đó chính là trang bị Thần của Mặc tộc.

Trong kho tàng đặt ba trang bị cực phẩm rực rỡ lấp lánh.

Phẩm cấp của ba trang bị này hiển nhiên cùng cấp mới đôi giày Kim Lũ của Hiên Viên.

“Tiếc là không có đồ của pháp sư!”

Nơi đây không phải là trò chơi nên không nhìn thấy thuộc tính cụ thể, Tô Mộ cầm trong tay cảm giác thử thì cảm thấy hơi thất vọng.

Ba trang bị mà không có cái nào là trang bị pháp sư.

Bộ trang bị trên người hắn đã mặc rất lâu, cũng nên đổi sang bộ mới rồi!

“Không vội, vị diện rộng lớn như vậy còn sợ không có trang phục pháp sư chắc?”

Tô Mộ xoa mũi tăng tốc độ khuân vác.

Mặc tộc chỉ là một gia tộc trong vị diện này mà thôi.

Dựa vào mười tám vị lão tổ trên ngọn núi đó thì vị diện này hẳn là cũng có mười tám gia tộc mới đúng.

Dù không phải gia tộc nào cũng giàu như Mặc tộc thì cũng đủ rồi!

“Đánh xuyên qua vị diện này, đại trận có thể thành công!”

Nhìn trận pháp còn chưa thành hình trong kho tàng, Tô Mộ cười phá lên.

Không lâu trước đây, mình còn đang không biết nên đi đâu cướp đoạt nhiều tài liệu và đá quý ma pháp như vậy, bây giờ lại đi vào một “phó bản cỡ lớn”.

Nữ thần may mắn vẫn còn quan tâm mình!

“Các người tiếp tục dọn, dọn xong thì sắp xếp lại chút!”

Tô Mộ căn dặn tiểu đệ xương khô một câu rồi đi ra kho tàng.

Hắn đi vào một cái sân, một đám người đang run bần bật.

Trong tay bọn họ đều có giấy bút.

“Vẽ nhanh lên cho ta, nếu ai vẽ không giống thì ta sẽ làm hắn chết rất thảm.”

Tô Mộ ngăn cách những người này, làm bọn họ vẽ vị trí của những gia tộc khác ngoài Mặc tộc.

Dùng cách này cũng không cần lo lắng những người này sẽ cố ý vẽ sai, làm hẳn phải đi đường vòng.

“Sau khi chúng ta vẽ xong, người thật sự sẽ tha cho chúng ta sao?”

“Chỉ cần người đồng ý không giết chúng ta, chúng ta có thể làm trâu làm ngựa cho người!”

“Tha cho chúng ta đi, chúng ta có thể hầu hạ người!”

Đối mặt với uy hiếp tử vong, những người còn lại của Mặc tộc không ngừng cầu xin.

“Vẽ đi!”

Tô Mộ không đưa ra bất cứ câu trả lời gì, chỉ lạnh giọng nói.

Tất cả mọi người không dám tiếp tục nói nữa.

Bọn họ cầm giấy bút trong tay, bắt đầu vẽ trong nơm nớp lo sợ.

Một lúc sau, Tô Mộ góp nhặt bản đồ của mọi người bắt đầu nhìn.

Không ít người vẽ rất thô sơ, trên cơ bản là dùng Mặc tộc làm trung tâm, sau đó đánh dấu mấy phương hướng rồi viết vị trí đại khái của những gia tộc khác.

Tô Mộ cũng không cần bản đồ quá chính xác, chỉ cần có thể xác định phương hướng và vị trí là được.

“Vị trí đúng, chắc nhóm người này không lừa ta.”

Sau khi quan sát, hầu như tất cả phương hướng đều giống nhau.

“Vậy ta sẽ cho các người được ra đi thanh thản!”

Trong giọng nói không mang theo một chút tình cảm, Tô Mộ đối xử với những người này như cách người sống lại đối xử với người chơi vậy.

Chương 676: Vào vị diện chắc chắn sẽ chết?

Nếu để đám con cháu Mặc tộc này tới thế giới hiện thực thù còn không biết sẽ lây dính máu tươi của bao nhiêu người.

Nói theo một ý nghĩa nào đó thì không phải người sống lại trong vị diện này cũng là “thổ dân” trong mắt mình ư?

Mấy chục tia sét đồng thời rơi xuống, toàn bộ Mặc tộc cũng bị diệt sạch trong giây phút này.

“Tiếp theo nên đi đâu nhỉ?

Tô Mộ lấy một tấm bản đồ vẽ khá đẹp ra rồi nhìn sáu vị trí bên trên.

Lấy Mặc tộc làm trung tâm, sáu phương hướng khác nhau có sáu gia tộc khác nhau.

“Theo lý thuyết, gia tộc thực lực càng mạnh thì bảo bối trên tay càng nhiều.”

Trên bản đồ cũng không đánh dấu gia tộc nào mạnh gia tộc nào yếu, hiển nhiên là những người Mặc tộc này cũng không biết.

“Dù sao cũng phải bắt hết, không cần rồi rắc rối trước sau!”

Tô Mộ nhanh chóng đưa ra lựa chọn.

Sau khi dọn đồ trong kho tàng xong, một đôi cánh hỏa diễm cũng xuất hiện.

“Thiên Hoả Thiêu Thành!”

Tô Mộ bay lên không trung, nhìn lãnh địa Mặc tộc bên dưới rồi vung tay lên.

Hai thiên hỏa rơi xuống.

Tất cả mọi thứ đều hóa thành tro tàn dưới ngọn lửa.

Đôi cánh hỏa diễm nhanh chóng vấy mang Tô Mộ bay về một phía.

Trên bản đồ, nơi đó đánh dấu hai chữ to.

Phong tộc!

...

Thế giới Thần Đồ.

Nếu nói nơi nào là nơi rộn ràng nhất thì nơi đó chính là kênh chat trong trò chơi.

Chuyện gì cũng nói, nói nhiều nhất đương nhiên là người chơi trào phúng người sống lại.

Bởi vì nhân số rơi vào hoàn cảnh xấu nên người sống lại căn bản không mắng được người chơi có số lượng khổng lồ.

“Tô Pháp Thần của các người xong rồi, hẳn đã bị kéo vào thế giới vị diện của chúng ta, lành ít dữ nhiều!”

“Ha ha ha! Đám thổ dân các người không có người chống lưng, chờ đợi thừa nhận lửa giận của chúng ta đi!”

“Tô Pháp Thần gì chứ, không phải cũng chết à?”

Ngay trong hôm nay, người sống lại đột nhiên nhảy nhót, các loại tin tức Tô Pháp Thần đã bị xử lý liên tục xuất hiện.

Mấy tin tức này vừa xuất hiện lập tức tạo thành gợn sóng lớn trên kênh chat!

“Không thể nào, các người đang nói dối, Tô Pháp Thần không thể chết được!”

“Đừng quan tâm đến đám người sống lại đó, bọn họ chỉ biết khoác lác thôi!”

“Dù sao ta cũng không tin, Tô Pháp Thần vĩnh viễn là Thần, người sống lại tới bao nhiêu giết bấy nhiêu!”

Vô số tin tức nghi ngờ hiện lên.

“Ha ha, có giỏi thì bảo Tô Pháp Thần của các người thò đầu ra đi!”

Người sống lại cũng nhanh chóng phản kích.

Giọng điệu kiêu ngạo đó không khỏi làm nội tâm của rất nhiều người dao động.

Bọn họ không biết người sống lại có bao nhiêu thủ đoạn.

Lỡ như chuyện này là thật thì sao?

Hơn nữa Tô Mộ cũng không xuất hiện, trong khoảng thời gian ngắn, trên kênh chat không có bao nhiêu người chơi tiến hành phản bác.

“Tô Pháp Thần của các người không xuất hiện được chứ gì?”

“Nói cho các người biết, tiến vào vị diện của chúng ta, hần chỉ có đường chết!”

Người sống lại thấy thế không ngừng gửi tin, giọng điệu cũng càng thêm kiêu ngạo!

Thành Diệu Nhật.

Nhóm người Long Phi vội vàng tiến vào trò chơi.

“Long đội trưởng, những gì đám người sống lại đó nói không phải là thật chứ?”

Vẻ mặt của mọi người đều rất lo lắng.

“Ta không biết.” Long Phi khẽ lắc đầu, biểu cảm nghiêm trọng.

Bây giờ, bọn họ không thể xác định rốt cuộc Tô Pháp Thần có bị kéo vào vị diện trong miệng người sống lại hay không.

Long Phi mở trò chuyện riêng ra gửi tin nhắn cho Tô Mộ.

“Tô Pháp Thần, người không sao chứ?”

Sau khi đợi một lúc, tin nhắn như đá chìm đáy biển.

“Xem bảng xếp hạng xem!”

Văn Diệu nhú mày, đột nhiên hô lên.

Mọi người bừng tỉnh, vội vàng mở bảng xếp hạng cấp bậc lên.

Người đứng đầu vẫn là Tô Mộ, cấp bậc phía sau vẫn là không biết.

“Phù, Tô Pháp Thần vẫn nằm trên bảng xếp hạng cấp bậc, chắc là không có chuyện gì!”

Văn Diệu thở phào nhẹ nhõm.

“Làm ta sợ muốn chết, nhưng dựa theo cách nói của đám người sống lại đó thì sau khi Tô Pháp Thần tiến vào vị diện, chắc sẽ không ra được nữa!”

Hắn lại mở miệng, trong giọng nói mang theo sự lo lắng.

“Ta tin tưởng Tô Pháp Thần, chắc chắn hắn có thể trở về!”

“Đúng vậy, ta cũng tin tưởng Tô Pháp Thần, những người sống lại đó không thể cản được hắn!”

“Ta cảm thấy Tô Pháp Thần đã quét ngang vị diện đó!”

Mấy đội viên liên tục mở miệng bộc lộ sự sùng bái ra ngoài.

Long Phi nghe vậy vẻ mặt cũng dịu lại không ít.

“Ta cũng tin tưởng!”

Hắn nắm tay, giọng nói kiên định.

Ngay sau đó, hắn ra hiệu cho mọi người nhắn tin lên kênh chat:

“Ta là Long Phi, mọi người không cần lo lắng, Tô Pháp Thần không sao, đám người sống lại đó chắc chắn sẽ phải trả một cái giá đắt!”

Chỉ một tin nhắn như vậy đã nhanh chóng bị người chơi khác chú ý tới.

“Long đội trưởng rất thân thiết với Tô Pháp Thần, Long đội trưởng đã nói vậy thì chắc chắn Tô Pháp Thần không sao cả!”

“Ha ha, ta biết ngay là đám người sống lại đó là vai hề nhảy nhót mà!”

“Cái gì mà vị diện, có tin Tô Pháp Thần của ta đập nát luôn không?”

“Đám người sống lại các người XXX, các người chính là rác rưởi biết không? Chỉ biết dùng mấy thủ đoạn vô dụng này!”

Người chơi như có người tâm phúc, bắt đầu điên cuồng phản bác những người sống lại đó, không ít người còn phun các loại quốc túy.

...

Một ngõ nhỏ hẻo lánh thành Diệu Nhật, một nhóm người sống lại đang tụ tập.

“Phong thiếu, đều đã gửi tin theo ý của người, xem giọng điệu của tên Long Phi kia hình như không đúng lắm!”

Nhìn tin nhắn trên kênh chat, có người nhú mày nói.

Chương 677: Gia tộc lớn.

“Các người thấy vị Tô Pháp Thần kia lên tiếng chưa?” Phong thiếu mỉm cười lắc đầu: “Nếu thật sự có thể liên lạc với vị Tô Pháp Thần đó, chỉ cần hắt lộ mặt, hoặc là gửi tin nhắn không phải là được rồi à?”

“Nói rất đúng, chắc chắn tên Tô Mộ đó đã bị kéo vào vị diện.”

“Bọn họ chỉ muốn ổn định lòng người mà thôi!”

“Hơn nữa, cho dù trong một chốc một lát tên Tô Mộ đó không chết được thì hẳn làm thế nào để đi ra?”

“Đúng vậy, người của vị diện cũng sẽ không bố trí trận pháp

truyền tống giúp hần, tên đó xong rồi!”

Mấy người sống lại tỏ vẻ đồng tình.

“Chờ mà xem, tên của tên đó sẽ nhanh chóng biến mất khỏi bảng xếp hạng.”

“Tô Mộ vừa chết, người tiếp theo chúng ta phải đối phó chính là Hiên Viên!”

Phong thiếu cũng nở một nụ cười lạnh lẽo, trong mắt tràn ngập sát ý nồng đậm.

Những người sống lại khác cũng lộ ra ý cười.

“Mọi người nhân khoảng thời gian này nhanh chóng tăng cấp, tăng thực lực!”

“Phong thiếu, gặp lại ở Hoa Đô!”

...

“Sắp tới rồi!”

Thế giới vị diện, trong tầm mắt Tô Mộ nhanh chóng xuất hiện một dãy núi.

Trên không trung dãy núi này có ba ngọn núi đang lơ lửng trên không.

Liếc mắt nhìn, ba ngọn núi này cực kỳ đồ sộ, rất có một loại cảm giác như đứng trên đỉnh núi nhìn xuống phía dưới.

“Đôi Mắt Thần Thị!”

Tô Mộ nhìn phía chân trời rồi mở Đôi Mắt Thần Thị ra.

Trong tầm mắt xuất hiện đông đảo người sống lại, trong đó có không ít tồn tại cấp bậc lão tổ.

Điều làm Tô Mộ vui sướng là trong ba ngọn núi đó có một dấu hiệu sinh mệnh đạt tới cấp bậc Tiên Tổ Vương.

“Đây là một gia tộc lớn!”

Không thể nghi ngờ là thực lực của Phong tộc này còn mạnh hơn Mặc tộc nhiều.

“Chắc chắn sẽ có không ít huân chương của Thần.”

“Không nói tới những thứ khác thì xử lý tên kia, ta lại có thêm một cái tể phẩm hiển tể nữa rồi!”

Tô Mộ lộ ra một hàm răng trắng, cười không khép miệng được.

Phó bản lớn đúng là khác biệt!

“Giá trị trường thành của Quyền Trọng Pháp Thần và nhãn Thánh Pháp chỉ thiếu một ít nữa thôi, nếu có thể hiển tể người này, cộng thêm ghép được một mảnh huân chương của Thần hoàn chỉnh.”

“Chắc chắn có thể làm ra hai trang bị cấp Thần!”

Tô Mộ không sót ruột chuyện về kỹ năng lắm.

Các loại kỹ năng cấp Thần đã đủ để hắn sử dụng.

Ngược lại là trang bị trong tay đã hơi không theo kịp bước chân của mình.

Dù sao hắn đã đạt tới cấp Thần, không mặc hai trang bị Thần thì không thể nào nói nổi!

“Là đánh thẳng tới cửa hay là bắt giặc bắt vua trước nhỉ?”

Tô Mộ vuốt cằm tự hỏi.

Phong tộc và Mặc tộc không giống nhau, ba ngọn núi liên thông hình thành một trận pháp mạnh mẽ.

Mà trung tâm trận pháp chính là vị trí của vị lão tổ kia.

“Không cần phải tự gia tăng độ khó cho mình, xử lý BOSS trước, sau đó lại xử lý cá nhỏ!”

Sau khi suy nghĩ, Tô Mộ lựa chọn cách vượt qua phó bản nhẹ nhàng nhất.

Thân là đại sư trận pháp cộng thêm góc nhìn Đôi Mắt Thần Thị, muốn lặng yên không một tiếng động tiến vào Phong tộc thật sự không thể đơn giản hơn được nữa.

...

Dãy núi Côn Luân.

Hai người đi tới Thiên cung.

“Thiên Bằng, bắt đầu đi!”

Một giọng nói vang lên.

Hai người cùng lấy vũ khí ra, cắt vỡ lòng bàn tay.

Máu tươi chảy từ lòng bàn tay xuống dưới mặt đất.

Giây tiếp theo, toà Thiên cung này như bị kích hoạt.

“Ầm ầm ầm!”

Cửa cung to rộng mở ra theo tiếng động.

Hai người liếc nhau, vẻ mặt mừng như điên.

Một tiếng hét điên cuồng cực kỳ hưng phấn vang lên.

“Mọi thứ trên thế gian này, chắc chắn sẽ lại do Thần tộc ta thống trị!”

Trên một ngọn núi cao lớn.

Nơi này có một đại điện rộng lớn.

Xung quanh đại điện không có một bóng người, giữa cung điện có một ông lão với khuôn mặt an nhiên đang ngồi ngay ngắn.

Hắn đang nhắm mắt dưỡng thần.

Đột nhiên, ông lão mở mắt, nhúu chặt mày lại.

“Xuất hiện đi!”

Một tiếng quát nhẹ cứng cáp có lực vang lên.

“VẬY mà có thể phát hiện ta đã đến, người quả nhiên không giống như những lão tổ đó!”

Tô Mộ mỉm cười bước vào trong đại điện.

“Người là ai?”

Ông lão đánh giá Tô Mộ từ trên xuống dưới một lúc rồi mở miệng hỏi.

Trong vị diện này, dựa vào thực lực của hắn tuyệt đối có thể nói là đỉnh núi, người từng nhìn thấy nhiều không đếm xuể.

“Người muốn lấy mạng người!”

Tô Mộ nhếch miệng cười, trong giọng nói mang theo sát ý lạnh lẽo.

“Chỉ bằng người?”

Nghe thấy vậy, giọng nói của ông lão mang theo sự khinh thường.

Một hậu bối trẻ tuổi lại cuồng vọng muốn lấy mạng hắn?

“Rất lâu rồi ta chưa từng gặp được thằng nhóc nào cuồng vọng như người!”

Giọng nói của ông lão vang lên, mấy cơn gió mạnh lập tức bay về phía Tô Mộ như những lưỡi dao sắc bén.

Tiếng gió rít chọt loé qua, công kích đã dừng trên người Tô Mộ.

Ông lão nở một nụ cười.

Một đòn này nhìn như bình thường, nhưng trên thực tế lại giấu giết sát khí cực lớn.

Nhưng khi lưỡi dao đánh trúng cơ thể của Tô Mộ, tất cả đều biến

thành vô hình.

“Mát thế!”

Tô Mộ khẽ vuốt tóc trên trán, trong giọng nói mang theo sự trào phúng.

“Thú vị đấy!”

Ông lão thu lại sự coi thường lúc trước và đứng lên.

“Nếu người dám đánh tới cửa, vậy thì phải chuẩn bị sẵn sẽ ở lại nơi này!”

Trong giọng nói lộ ra sát ý mãnh liệt, trên tay ông lão xuất hiện một thanh pháp trượng

“Phong Khiếu Vũ!”

Hắn vung pháp trượng lên, mấy cơn gió lốc lập tức vờn quanh cơ thể Tô Mộ.

Những cơn gió lốc này lấy Tô Mộ làm trung tâm, không ngừng bùng nổ ra lưỡi dao gió mãnh liệt, muốn trực tiếp treo cổ hắn!

Tô Mộ bình tĩnh đứng tại chỗ.

Chương 678: Xác rùa.

Nhìn từ cây pháp trường vị lão tổ này cầm trong tay thì đây là một vị lão tổ pháp sư!

Cuối cùng hắn cũng gặp được người cùng nghề!

Nếu xử lý hắn thì chẳng phải mình có thể lấy được một ít trang bị pháp sư cực phẩm à?

“Hả?”

Nhìn gió lốc đánh trúng Tô Mộ lại không tạo thành bất cứ sát thương gì, vẻ mặt của ông lão trở nên hơi khó coi.

Tuy chiêu này không phải kỹ năng mạnh nhất của hắn, nhưng cũng là một kỹ năng mạnh...

Ngay cả công kích như vậy cũng không thể tạo thành sát thương đủ để chứng tỏ thẳng nhóc trước mặt không phải người dễ đối phó.

“Người rốt cuộc là ai? Không biết giữa các tộc có hiệp nghị không xâm phạm lẫn nhau ư?”

Giọng nói của ông lão hơi trầm xuống.

“Ta và các người không có hiệp nghị gì cả.”

Tô Mộ nhún vai.

Giây tiếp theo, hồ quang lộng lẫy xuất hiện.

“Lôi Điện Kỳ Lân!”

Tô Mộ không khách sáo với vị lão tổ này nữa, vừa bắt đầu đã sử dụng kỹ năng mạnh.

“Người!”

Cảm nhận được sự đáng sợ của kỳ lân, ông lão mở to mắt, vẻ mặt cực kỳ kiêng kị.

“Lá Chấn Hộ Pháp!”

Hắn nâng pháp trượng lên trên đỉnh đầu, một lá chấn có thể nhìn thấy bằng mắt thường bao phủ hắn ở bên trong.

“Lại thêm một con nữa!”

Tô Mộ cầm Quyền Trượng Pháp Thần vung về phía trước, lại một con Lôi Điện Kỳ Lân thành hình.

“Ầm!”

Con kỳ lân thứ nhất đánh vào lá chấn.

“Cạch!”

Sát thương kinh khủng lập tức phá nát lá chấn.

“Má!”

Vẻ mặt của ông lão trở nên hoảng sợ, nhanh chóng lùi về phía sau.

Đối mặt với con kỳ lân thứ hai theo sát phía sau, ông lão gõ mạnh pháp trượng trong tay xuống mặt đất.

Giây tiếp theo, trong đại điện như có trận pháp nào đó đã bị kích hoạt, hình thành một lá chấn xung quanh ông lão.

“Ầm!”

Con kỳ lân thứ hai đánh vào lá chấn nhưng không hề phá vỡ nó.

“Người tốt cuộc là ai!”

Ánh mắt của ông lão trở nên âm trầm nhìn chằm chằm Tô Mộ.

“Không phải ta đã nói rồi ư?”

Tô Mộ bĩu môi, giọng nói mang theo vài phần bất cần đời.

“Người rất mạnh, nhưng ở đây, người không giết được ta!”

Không chiếm được câu trả lời mà mình muốn, ông lão thay đổi đề tài.

Trong cơ thể hắn không ngừng trào ra ma lực giữ gìn sự tồn tại của lá chắn đó.

Hai con Lôi Điện Kỳ Lân vừa rồi đã dọa hắn sợ vỡ mật.

“Ặc!”

Tô Mộ thấy thế không khỏi trợn trắng mắt: “Người định làm rùa đen rút đầu à?”

“Không giết được người, người không sợ ta xử lý toàn bộ người của Phong tộc các người à?”

“Hừ!”

Ông lão không trả lời mà chỉ hừ lạnh một tiếng.

Nhìn tư thế tử thủ không ra này của hắn hiển nhiên là không có ý định quan tâm sự sống chết của những người khác trong Phong tộc.

“Vậy thì xem xác rùa của người cứng hay là sát thương của ta cao!”

Tô Mộ giờ pháp trượng lên.

Vô số ánh lôi xuất hiện trên người hắn.

Từng con Lôi Điện Kỳ Lân xuất hiện, trên người mỗi con kỳ lân đều mang theo uy thế không thể ngăn cản.

“Hố Đen Hấp Dẫn!”

Cùng với một tiếng búng tay, xung quanh lá chắn lập tức xuất hiện một hố đen

“Đi thôi!”

Tô Mộ ra lệnh một tiếng, mười con Lôi Điện Kỳ Lân cùng nhau xuất kích.

Ông lão tránh sau lá chắn, sắc mặt cực kỳ tái nhợt.

Hắn vốn tưởng rằng hai con kỳ lân vừa rồi đã là công kích mạnh nhất của Tô Mộ, nhưng xem ra đây chỉ là món khai vị!

“Lá Chắn Của Gió!”

Hai tay ông lão nắm chặt pháp trượng giận dữ gầm lên.

Toàn bộ ma lực trong thân thể hắn đều rót vào trong lá chắn.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Lôi Điện Kỳ Lân không ngừng va chạm, trên lá chắn cũng truyền đến tiếng vang lớn.

“Bùm!”

“Bùm!”

Hổ Đen Hấp Dẫn cũng bùng nổ.

Cho dù dưới sự tấn công mạnh mẽ như vậy, lá chắn vẫn không nát.

“Vận dụng trận pháp của toàn bộ gia tộc à?”

“Đúng là hơi khó giải quyết đó!”

Tô Mộ híp mắt lại.

Dựa vào thực lực của vị lão tổ này, mượn dùng đại trận bảo vệ Phong tộc này đúng là rất có thể chịu đựng!

“Chỉ là phí công thôi.”

Tô Mộ nhẹ giọng lầm bầm một câu rồi phát động tấn công đợt thứ hai.

Vị lão tổ này không giống Tiên Tổ Vương kia, đây là một pháp sư

da giòn.

Chỉ cần mình phá vỡ lá chắn, sau đó dùng hai kỹ năng là có thể giải quyết người này!

Thế giới hiện thực.

Phong thiếu dẫn theo một đám người sống lại đi đến Hoa Đô.

“Phong thiếu, tên Tô Mộ kia thật sự xong rồi sao? Hắn vẫn còn trên bảng xếp hạng kia!”

Một cấp dưới có hơi thấp thỏm hỏi.

“Mặc dù không biết những lão tổ trong vị diện dự định như thế nào, nhưng chỉ cần có lão tổ Phong gia ta ở đó thì tên Tô Mộ kia chết chắc không thể nghi ngờ.”

“Việc này thì nhờ có đại ca ngu ngốc kia của ta!”

Phong thiếu cười lên tiếng, nắm chắc mười phần.

Lúc trước hắn vốn cũng thâm nhập Hoa Đô, nhưng đại ca đồng tộc lại phái hắn đến thành phố ở gần Hoa Đô.

Gọi hoa mỹ là mở rộng địa bàn, nhưng trên thực tế chính là muốn hắn đi đến biên giới.

Nhưng mà bây giờ hắn lại trở thành chủ nhân mới của Hoa Đô.

“Cảm giác này quả thật là quá tuyệt vời!”

Trên mặt Phong thiếu tràn ngập vẻ đắc ý.

Trong khoảng thời gian tiếp theo, hắn sẽ phát triển thế lực một cách ngang ngược ở Hoa Đô này.

Đợi đến khi di tích thượng cổ trong Hoa Đô này sống lại, đất vị diện giải phóng, hắn sẽ có thể thu được lợi ích khổng lồ.

“Phong thiếu, ngày sau người phải chỉ bảo cho chúng ta nhiều hơn nhé!”

“Đúng vậy đấy, bây giờ người chính là người phát ngôn duy nhất ở thế giới hiện thực của Phong tộc rồi!”

“Ta dám chắc chắn Phong thiếu nhất định có thể trở thành gia chủ đời kế tiếp của Phong tộc!”

Một đám đàn em cũng vuốt đuôi xu nịnh.

“Ha! Ha! Ha!”

Chương 679: Ngọn núi rơi xuống.

Phong thiếu phá lên cười, vô cùng hưởng thụ những màn nịnh hót này.

Hắn cũng không biết là Phong tộc lúc này đang gặp uy hiếp tai họa ngập đầu!

...

Đại điện tên ngọn núi cao của Phong tộc.

Toàn thân Tô Mộ tóe ra lòi quang.

Lôi Điện Kỳ Lân một con nối tiếp một con, bốn phát hổ đen liên tục không ngừng.

“Ầm ầm ầm!”

Trong thế công hoàn toàn có thể dùng từ kinh khủng để diễn tả này, cả tòa đại điện đều đang phát sinh chấn động kịch liệt.

“Việc này không thể nào, sao người lại có được loại sức mạnh này!”

Lão già cuồng loạn rống lên giận dữ.

Những thứ mà Tô Mộ thể hiện ra chính là hỏa lực vô hạn khiến cho mỗi một pháp sư mong chờ không thôi.

“Chẳng lẽ nói người đã có được lực pháp thần?”

Hắn gào thét hô to, trên mặt ngoại trừ vẻ không thể tin được còn có nét ghen tỵ khôn cùng.

“Có thể nói như thế!”

Tô Mộ cười trả lời một câu.

Kỹ năng Huyết Mạch Pháp Thần này là kỹ năng mà mình có được sớm nhất, có thể được xem là tiền tố của Pháp Thần, không phải là tương ứng với cách nói của lão già rồi sao?

“Không thể nào, chuyện này tuyệt đối không thể nào!”

“Tòa tháp này còn chưa mở ra, sao người có thể có được lực pháp thần?”

“Ta không tin!”

Biểu cảm trên gương mặt của lão già càng thêm điên cuồng.

Lời của hắn cũng khiến cho anh mắt Tô Mộ chợt lóe lên.

Đây là một lão tổ không biết đã sống bao lâu, lời nói hiển nhiên có thể để lộ ra rất nhiều tin tức quan trọng.

Thỏa tháp kia là chỉ cái gì, trong lòng Tô Mộ hiểu rất rõ.

“Chỉ có mở tháp ra mới có thể thu được thần lực?”

“Người không biết à?”

Lão già mở to hai mắt.

Song phương là quan hệ đối địch, hắn sẽ không trả lời câu hỏi của một kẻ địch.

“Kể cho ta nghe những chuyện mà người biết, ta có thể giữ lại mạng cho người!”

Tô Mộ có hứng thú.

“Ha ha!”

Lão già khinh thường phá lên cười một tiếng.

Sống vô số năm tháng, người và chuyện mà hắn gặp thật sự quá nhiều quá nhiều rồi.

Đây chẳng qua chỉ là một lời hứa suông mà thôi.

“Được thôi, vậy thì không cần thiết phải giữ người lại nữa rồi!”

Tô Mộ vung hai tay lên một cái, hơi có mấy phần bất đắc dĩ.

Nếu tin tức mà lão già này cung cấp thật sự hữu dụng, mình thật sự có thể suy nghĩ đến chuyện tha cho hắn một mạng.

“Đi chết đi!”

Trong ánh mắt hiện lên sát ý vô biên, tốc độ hình thành của Lôi Điện Kỳ Lân đột nhiên tăng nhanh không ít.

“Răng rắc!”

Sau đòn công kích liên tục, trên màn chắn vang lên âm thanh vỡ vụn.

Trong lúc này, bốn cái hố đen đồng loạt bùng nổ.

“Ầm!”

Màn chắn hoàn toàn vỡ vụn, một con Lôi Điện Kỳ Lân không có trở ngại, lao thẳng đến người lão già.

“Ta liều mạng với người!”

Lão già không hề tránh né, ngược lại giơ pháp trượng trong tay lên.

Đại trận bảo vệ của Phong tộc đều bị phá vỡ, bất luận hắn chạy đi đâu thì kết cục cũng chỉ có một con đường chết.

Hắn không thể can tâm cứ thế chết đi!

Hắn muốn trước khi chết tung một đòn phản công cuối cùng!

“Cùng chết với ta đi!”

Hắn gần như điên cuồng gào thét xông phá tầng mây.

Cuồng phong kịch liệt không ngừng gào thét.

Trong khoảnh khắc này, cả đại điện bị một trận vòi rồng khổng lồ xâm nhập.

Cuồng phong đan xen lôi điện, cảnh tượng vô cùng tráng lệ.

Lôi Điện Kỳ Lân mãnh liệt bổ vào người của lão già, vòi rồng cũng thổi quét về phía của Tô Mộ.

Lão già nhìn chằm chằm Tô Mộ, muốn trước khi chết kéo hắn xuống nước.

“Đau quá đi!”

Hừng sau khi vòi rồng trúng mục tiêu, Tô Mộ vẫn sừng sững bất động.

Lượng máu bốn trăm triệu không phải là giả.

Một đòn bạc mạng của lão tổ này chẳng qua chỉ là đánh mấy chục triệu lượng máu của mình mà thôi.

“Đùng!”

Cơ thể của lão già lập tức ngã trên mặt đất.

Hai con mắt của hắn mở lớn trừng trừng, chết không nhắm mắt.

“Còn thiếu một chút nữa là ngươi có thể giết chết ta rồi!”

Tô Mộ đi tới bên cạnh thi thể của lão già, giết người giết tâm.

“Đây là?”

Trên mặt đất xuất hiện một ánh hào quang chói mắt.

Tô Mộ đưa tay ra nhặt nó lên, trong tay cũng xuất hiện một quyển sách kỹ năng.

“Được đấy!”

Không còn gì để nghi ngờ, đây là một quyển sách kỹ năng cấp Thần của pháp sư.

Tô Mộ tiếp tục vơ vét di sản của vị lão tổ này.

“Đều là trang bị cực phẩm!”

Vài món trang bị rất nhanh đã bị bới ra, tản ra ánh sáng nhàn nhạt.

Còn chưa hết, Tô Mộ mở kho tàng hoành kia ra, ném thi thể của vị lão tổ này vào trong.

“Đôi Mắt Thần Thị!”

Tô Mộ khởi động kỹ năng Đôi Mắt Thần Thị, bắt đầu tìm tòi trong đại điện.

“Có một cánh cửa ngầm?”

Không lâu sau hắn đã phát hiện một cánh cửa ngầm giấu dưới đất của đại điện.

“Ầm ầm ầm!”

Tô Mộ đang chuẩn bị tiến vào trong cánh cửa thì có tiếng động cực lớn vang lên

Đồng thời đánh nát màn chắn, cả đại trận của Phong tộc cũng bị phá vỡ, mất đi sự duy trì của trận pháp, ba ngọn núi trôi nổi trong không trung đang rơi xuống mặt đất với tốc độ cực nhanh.

Tô Mộ dang đôi cánh hỏa diễm ra, yên lặng nhìn đại điện rơi xuống.

Mình cũng không gấp gáp, thứ được giấu bên dưới cũng không chạy đi được.

Không có bất ngờ gì xảy ra, phía sau cửa ngầm chính là kho tàng của Phong tộc.

“Cho ta thêm vài mảnh huân chương của Thần nào!”

“Đây rốt cuộc là chuyện gì vậy? Tại sao ngọn núi bắt đầu sụp đổ rồi?”

“Ngọn núi chính nhất định đã xảy ra chuyện gì rồi, mau đi xem thử đi!”

“Tất cả mọi người của Phong tộc nghe lệnh, đi đến ngọn núi chính!”

Sau sự sụp đổ của ba ngọn núi, người của Phong tộc lập tức hành động.

“Ầm ầm ầm!”

Chương 680: Phong tộc bị diệt.

Tiếng động rơi xuống cực lớn vẫn còn đang kéo dài.

Các loại kiến trúc trên ngọn núi cũng bởi vì vậy mà bị hủy hoại trong phút chốc.

Tô Mộ bay lượn trên bầu trời của cửa ngầm theo tốc độ rơi xuống của ngọn núi chính.

Sau một thời gian ngắn, tất cả đều kết thúc.

Cung điện vốn to lớn biến thành một cảnh tượng đổ nát.

Cánh cửa ngầm kia cũng lộ ra, bị hủy đi một nửa.

Đôi cánh hỏa diễm chợt lóe lên rồi biến mất, Tô Mộ đứng sừng sững trên đồng đổ nát.

“Bịch! Bịch! Bịch!”

Chính trong lúc này, một loạt tiếng bước chân dồn dập truyền tới.

“Hử?”

“Người là ai?”

“Tại sao người lại ở trong thánh điện của Phong tộc ta?”

Sau khi phát hiện sự tồn tại của Tô Mộ, đám người của Phong tộc sắc mặt tối sầm, đưa ra lời chất vấn.

Ngọn núi chính là nơi thần thánh nhất trong tộc của bọn họ, không có lệnh triệu tập của lão tổ, người bình thường căn bản không thể đặt chân vào.

“Ta chẳng những ở nơi này của các người mà ta còn giết chết lão tổ của các người.”

Tô Mộ quét mắt nhìn qua mọi người, trên mặt nở một nụ cười nhàn nhạt.

Đám người này tìm đến tận cửa cũng đỡ cho hắn phải đi tìm bọn họ.

“Giết chết lão tổ của tộc ta?”

“Tên tiểu tử người nói lung tung gì thế?”

“Ha ha, chỉ dựa vào người?”

Sau khi nghe thấy lời nói này của Tô Mộ, đám người Phong tộc người nào người nấy cười nhạt.

Lão tổ của bọn họ là tồn tại cấp bậc gì chứ?

Một tên nhóc trẻ tuổi dám nói bừa rằng đã giết chết nhân vật như thế.

Huống chi nơi này là địa bàn của Phong tộc!

“Chỉ dựa vào ta.”

Đối mặt với sự chất vấn, nụ cười trên mặt Tô Mộ càng thêm nồng hậu.

“Nếu không nơi này sao có thể biến thành thế này?”

Một câu hỏi ngược lại đơn giản càng làm cho đám người Phong tộc á khẩu không trả lời được.

Ba ngọn núi sụp đổ, ngọn núi chính bị hủy hoại chỉ trong chốc lát, lão tổ không biết tung tích.

Tất cả mọi thứ hình như đều đã xác minh lời nói của tên nhóc trước mắt này.

“Bất luận lời người nói có phải là thật hay không, tự tiện xông vào tộc ta thì chỉ có chết!”

“Ra tay!”

Đám người Phong tộc không khách sáo với Tô Mộ.

Ánh mắt của bọn họ u ám, sát ý đầy rẫy.

“Tới hay lắm!”

Đối diện với đám người Phong tộc đồng loạt xông lên, pháp trưởng trong tay Tô Mộ hóa thành một cây rìu.

“Phi Phủ!”

Kỹ năng cấp Thần trực tiếp được vận dụng, vô số rìu bay hình thành nên đòn công kích không sai biệt.

“Thiên Hỏa Thiêu Thành!”

Cùng lúc khi Phi Phủ xuất hiện, một luồng Thiên Hỏa nổi tiếp theo sau.

Tô Mộ nóng vội muốn khám phá kho tàng của Phong tộc, cũng mất đi tâm tư chơi đùa cùng đám người này.

“Lui!”

“Mau tránh ra!”

Cảm nhận được năng lượng khủng khiếp truyền đến từ trên ngọn lửa, mấy giọng nói liên tiếp vang lên.

Ngoại trừ nhân vật đạt đến cấp bậc lão tổ trong Phong tộc ra, những người khác chỉ có kết cục bị giết chết trong nháy mắt dưới Thiên Hỏa.

Nhưng mà đã không còn kịp nữa.

Dựa vào phạm vi khổng lồ của Thiên Hỏa, những hậu bối của Phong tộc kia căn bản không có cách nào chạy thoát.

Hơn nữa đây mới chỉ là đợt công kích đầu tiên của Tô Mộ mà thôi.

“Đi được sao?”

Tô Mộ lạnh lùng cười một cái, phát Thiên Hỏa thứ hai lập tức nối tiếp theo.

Cùng lúc đó, bên cạnh của những nhân vật cấp lão tổ kia đều xuất hiện một cái hố đen.

Ưu thế về nhân số hoàn toàn không tạo nên bất kỳ tác dụng gì trước mặt Tô Mộ.

Cho dù là toàn bộ cường giả trong cả vị diện hội tụ lần này cũng vẫn không thể thoát khỏi kết cục tử vong.

“Rốt cuộc ngươi là quái vật gì?”

“Không! Ta tuyệt đối không thể chết như thế được!”

“Lão tổ! Cứu ta, ta không muốn chết!”

“Ai có thể giúp ta, ta thật sự còn chưa muốn chết đâu!”

Cái chết bao trùm trong lòng tất cả mọi người của Phong tộc, trong khoảng thời gian cuối cùng này, bọn họ chỉ biết kêu gào một cách điên loạn.

Không ai có thể cứu bọn họ.

Đối với những lão tổ cũng khó tự bảo toàn mình, sức mạnh khủng khiếp của Hố Đen Hấp Dẫn hút chặt bọn họ, không có cách nào nhúc nhích.

Muốn sống sót thì bọn họ nhất định phải lấy lá bài tẩy bảo mệnh ra.

Những điều khiến bọn họ không ngờ tới là Hố Đen chỉ mới là món

ăn khai vị.

Lôi quang hùng mạnh lóe lên từ trên người của Tô Mộ.

Lôi Điện Kỳ Lân mới là bùa lấy mạng cuối cùng!

Tiêu đời rồi!

Trong nháy mắt, trong đầu óc của tất cả mọi người đều cùng toát ra một ý nghĩ.

Mãi đến thời khắc này bọn họ mới tin những lời mà Tô Mộ từng nói.

Cũng chỉ có người sở hữu thủ đoạn kinh khủng như thế mới có thể đánh xuyên qua đại trận hộ tộc của bọn họ, đánh chết lão tổ tông thực lực hùng mạnh trong tộc của bọn họ.

Nhưng vì sao một người như thế lại đột nhiên phát động công kích đối với Phong tộc của bọn họ, tạo thành tai họa ngập đầu như thế?

Tô Mộ không thèm để ý đến đám người của Phong tộc nữa, nếu biết nghi vấn trước khi chết của bọn họ e là sẽ bật cười ra tiếng mất.

Dưới ba đợt công kích kỹ năng này của mình e rằng cũng có chỉ người được gọi là thần mới có thể sống sót.

“Không đủ để đánh!”

Giải quyết xong đám hỗn tạp, Tô Mộ khẽ lẩm bẩm một câu.

Vốn dĩ còn tưởng rằng những người của Phong tộc này có thể mang đến cho mình một chút niềm vui, không ngờ đánh nhau cũng không có khác biệt gì so với Mặc tộc.

“Xem ra chỉ có người được gọi là thần mới có thể khiến cho ta sử dụng toàn bộ thực lực rồi!”

Cao thủ đều là cô đơn, đặc biệt là loại người đứng trên đỉnh núi kia.

Chương 681: Phong tộc bị diệt. (2)

Bây giờ Tô Mộ đã không còn đứng trên đỉnh núi nữa, chân của hắn sớm đã đạp trên khoảng không trung của đỉnh núi.

“Cày xong phó bản, tiếp theo chính là đi nhặt đồ!”

...

Thế giới trò chơi.

Một đám người nghiêm chỉnh huấn luyện bắt đầu luyện cấp.

Trải qua gấp đôi kinh nghiệm, các loại sự kiện, khu luyện cấp cấp thấp gần như không nhìn thấy bóng dáng của người nào nữa.

Người có cấp bậc không đủ cao sớm đã bị thế giới tàn khốc đào thải.

Nhưng những người vừa nãy mới bắt đầu luyện cấp lại là ngoại ý muốn.

“Các đội tổ chức luyện cấp, nắm bắt thời gian của các người!”

“Tất cả mọi người đều không được lười biếng, nhớ kỹ, các người là đội ngũ tiên phong ưu tú nhất!”

Người lãnh đạo chia đám người này ra thành tiểu đội bằng phương thức vô cùng hợp lý.

“Chúng ta nhất định không phụ sự ủy thác!”

Mọi người đồng thanh phát ra tiếng hô lớn, người nào cũng cho thấy ý chí chiến đấu cực mạnh.

Đối với bọn họ thì việc luyện cấp không chỉ là vì để sinh tồn.

Đây là thuộc về sứ mệnh của bọn họ!

Thế giới hiện thực.

Trong Hoa Đô.

Phong thiếu đang dẫn dắt một đám người sống lại đi tìm nơi thích hợp để làm cứ điểm.

“Phong thiếu, ta thấy Minh Cung kia rất tốt, vương tọa trong đó thật sự quá phù hợp với thân phận cao quý của người rồi.”

Một cấp dưới vuốt đuôi xu nịnh nói.

“Vậy sao?”

Rõ ràng Phong thiếu có hơi động lòng.

Nơi có thể được chọn làm cung điện thì ý nghĩa của nó không cần nói cũng biết.

Vừa bắt đầu cũng có không ít người sống lại muốn dùng nơi này để làm cứ điểm.

Nhưng mà lúc đó vì để không xung đột chính diện với các gia tộc khác mà Phong tộc lựa chọn nhượng bộ.

“Nơi đó là nơi có số mệnh, bây giờ thuộc về người, người chính là người có hồng phúc tề thiên đấy!”

Lại một tên cấp dưới lên tiếng.

Bọn họ biết rõ vô cùng suy nghĩ trong lòng của Phong thiếu.

Lại có ai có thể từ chối ngại vàng biểu tượng tối cao kia chứ?

“Vậy cứ quyết định như thế đi!”

Phong thiếu lộ ra vẻ mặt thẳng quan tiến chức thuận lợi, vung tay lên một cái.

Những người sống lại nhận được lời mời của hắn còn đang trên đường đến.

Cho dù những người đó đến cũng không thể tranh đoạt quyền sở hữu Minh Cung với hắn.

Không còn gì để nghi ngờ nữa, bây giờ hẳn chính là người có quyền thế nhất trong thành phố Hoa Đô!

“Đúng rồi, tên Tô Mộ trên bảng xếp hạng vẫn còn chứ?”

Trước khi vào Minh Cung, Phong thiếu còn có mấy phần băn khoăn.

Nếu nói đến uy hiếp thì chẳng qua cũng chỉ có tên tai họa Tô Mộ này thôi.

“Hình như vẫn còn, có thể là bị lão tổ trong vị diện khống chế rồi.”

Một người trả lời.

Phong thiếu nghe vậy gật đầu.

Một người của thế giới hiện thực bị kéo vào vị diện sẽ không chịu phản phê của lực pháp tắc.

Nếu có thể dùng Tô Mộ làm trung gian, có lẽ có thể mở ra lối đi của vị diện sớm hơn.

Còn có một điểm.

Có thể sở hữu thực lực hùng mạnh như thế, trên người của Tô Mộ kia nhất định có bí mật không nhỏ.

Trước khi những bí mật kia bị khai ra, các lão tổ cũng sẽ không để cho hắn chết một cách thoải mái như thế.

“Chủ điện là của ta, những nơi khác các người tùy ý lựa chọn.”

“Quét dọn sạch sẽ nơi này cho ta, ta thích sạch sẽ!”

Tất cả bản khoản đều được dẹp bỏ, trong lòng của Phong thiếu, Tô Mộ đã không khác gì chết rồi.

Dưới sự hướng dẫn của hắn, đội ngũ mấy trăm người sống lại này đi thẳng đến Minh Cung.

Phong thiếu vốn không biết.

Bởi vì hắn mà Phong tộc đã bị Tô Mộ tiêu diệt toàn bộ.

Những lão tổ không gì không làm được trong mắt của hắn chẳng qua chỉ là con kiến dưới chân của Tô Pháp Thần kia mà thôi.

Mà nguyên nhân gây ra tất cả những thứ này toàn bộ đều phải quy công về lời nhắ của hắn!

...

“Là huân chương của Thần!”

Dưới đồng phế tích, trước mắt của Tô Mộ xuất hiện hai mảnh tinh thể phát ra ánh sáng.

Từ ánh sáng phát ra trên mảnh tinh thể thì hai mảnh này tuyệt đối không thể nghi ngờ chính là huân chương của Thần.

Mặc dù kho tàng này biến thành đồng đổ nát, nhưng đồ vật bên trong đều không hề bị hao tổn gì.

Trừ các loại nguyên liệu được phẩm ra, Tô Mộ còn vớ vét được không ít trang bị pháp hệ.

Nơi này không phải là thế giới trò chơi, lực pháp tắc cũng không hoàn toàn đồng hóa, không thể nhìn thấy được giao diện thuộc tính của những món đồ này.

Nhưng mà chỉ cần nhìn vào năng lượng ẩn chứa trên những món đồ này thì cũng tốt hơn nhiều so với trang bị trên người của mình.

“Ngoại trừ nhắ Thánh Pháp và quyền trượng Pháp Thần ra, những thứ khác đều có thể đào thải rồi!”

“Mặc lên trước rồi tính!”

Tô Mộ đã hơi chán mặc bộ trang bị pháp sư sa đọa trên người rồi.

Chủ yếu là bộ trang bị này quá khoa trương, lố loẹt không thích hợp với phong cách của bản thân.

Tô Mộ thay tất cả trang bị trên người bằng bộ trang bị lấy được từ

trên thân lão tổ Phong tộc.

“Tiếp theo chính là nâng cấp quyền trượng Pháp Thần và nhãn Thánh Pháp rồi!”

Sau khi dọn dẹp xong Phong tộc, nguyên liệu có được đã tương đối đủ rồi.

Mặc dù bốn mảnh huân chương của Thần còn chưa hợp thành được một khối hoàn chỉnh, nhưng chắc hẳn cũng đủ dùng rồi.

“Hay là đợi thêm một khối hoàn chỉnh rồi tính sau!”

Mở kho tàng hoàng kim ra, mấy tiểu đệ Xương Khô vẫn còn đang sửa sang ở bên trong.

Tô Mộ nhìn đại trận còn chưa hoàn thành, không vội vã khởi công.

Trong thế giới bị diện này còn có rất nhiều gia tộc đợi mình đi càn quét.

Gộp đủ một khối huân chương của Thần hoàn chỉnh tuyệt đối không phải là vấn đề gì cả.

Chương 682: Người sống lại lại nhảy lên rồi?

“Có pháp tắc hoàn chỉnh, quyền trượng Pháp Thần mới có thể trưởng thành thành thần khí chân chính.”

“Về phần chiếc nhẫn này xem như là nhân tiện rồi!”

Tô Mộ vẫn luôn là một người rất có chủ kiến.

Hắn lấy tấm bản đồ mà trước kia người của Mặc tộc vẽ.

Nhìn từ vị trí hiện tại của Phong tộc, mình vừa đúng có thể dạo một vòng.

Dưới sự trợ lực của lượng mana kinh khủng, tốc độ bay của đôi

cánh hỏa diễm là không thể tưởng tượng nổi.

Xét về chuyện lên đường, nếu mình xếp thứ hai thì trong vị diện này cũng không có người nào dám xưng là thứ nhất.

“Nếu lượng mana của ta đạt đến trên trăm triệu thì có phải tốc độ bay có thể gần đến tốc độ ánh sáng không?”

“Căn cứ thuyết tương đối thì chỉ cần tốc độ của ta đạt tới tốc độ ánh sáng, chẳng phải là có thể làm được rất nhiều chuyện sao?”

Trên đường bay về gia tộc tiếp theo, không ít ý nghĩ dâng lên trong lòng Tô Mộ.

Nhưng mà pháp tắc của thế giới hiện thực sớm đã xảy ra thay đổi, những thứ mà hắn nghĩ kia cũng đã không thể nào nghiệm chứng được.

...

Thế giới hiện thực.

Trên địa bàn Oucques.

Một đám người chơi Hùng Quốc đang chờ xuất phát.

Bọn họ trải qua một khoảng thời gian tập kích bất ngờ, trên mặt ít nhiều có hơi mệt mỏi.

“Davari, đây là cuộc chiến đấu có liên quan đến sinh tồn của chúng ta, các người nhất định phải chuẩn bị sẵn sàng hy sinh!”

Vladimi giơ hai tay của hắn lên, dùng giọng điệu hơi tang thương phát ra tiếng hô lớn.

Bọn họ sắp phát động tấn công.

Chỉ cần có thể chiếm lĩnh u lục này, bọn họ liền có thể bộc lộ tài năng trong tận thế tàn khốc này!

...

Hoa quốc.

Sau khi xác nhận tin tức Tô Pháp Thần bị kéo vào vị diện, người sống lại ở các nơi cũng dần dần lớn lối hơn.

“Đám thổ dân đáng chết các người vậy mà lại vọng tưởng muốn làm kẻ địch với chúng ta à? Các người nhất định phải trả giá!”

“Phát ra tiếng kêu rên thống khổ đi, những con kiến vô tri các người!”

“Hoặc là chết, hoặc là trở thành nô bộc cho chúng ta!”

Rất nhiều người sống lại tụ tập lại, tiến hành tiêu diệt người chơi ở các nơi!

Lúc trước bọn họ còn ngại sự tồn tại của Tô Pháp Thần, không đáng tùy ý làm bậy, nhưng bây giờ đã khác rồi.

Bọn họ muốn hoàn toàn tháo bỏ những oán hận đã tích lũy trước kia!

Bất kể bị Tô Pháp Thần xử lý ngay trong khu luyện cấp tại Hoa Đô, hay bị nhốt vào phòng giam Hoa Đô.

Đây là sự sỉ nhục không thể xóa nhòa đối với họ.

Không chỉ những điều này.

Tô Mộ tùy ý ra tay với người sống lại tại Ma Đô, khiến hơn hàng chục nghìn người sống lại khắp toàn thành phải đào tẩu trong tình trạng hỗn loạn.

Trận chiến ở thành phố NJ, ngay cả lão tổ cũng rơi đài.

Khoảng thời gian này, danh hiệu Tô Pháp Thần ấy một mực ép tất cả người sống lại không thở nổi.

Họ cảm thấy ngọt ngào!

Và những người chơi thổ dân thường hay khúm núm, chỉ bằng một câu nói của Tô Mộ, đã dám phát động một cuộc phản công chống lại họ.

Sự tồn tại của Tô Pháp Thần không khác gì ác mộng của những người sống lại.

Hiện tại, ác mộng này cũng cuối cùng đã tới lúc tỉnh ngủ rồi.

“Ở vùng đất này, không ai có thể ngỗ ngược với chúng ta!”

“Nếu ai còn dám nói bừa phản kháng, ta sẽ cho hắn chết thật thảm hại!”

Vài người sống lại mạnh mẽ khôi phục bản tính bạo ngược của họ.

Họ muốn thành lập một thế lực mới thuộc về riêng mình trong thế giới mới không có Tô Pháp Thần này!

“Tiếp theo sẽ là một cuộc ăn chơi hoan lạc!”

“Hể người chơi nào không tuân theo, không cần nhiều lời với họ làm gì.”

“Thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết!”

...

Thế giới vị diện.

Tô Mộ - bị người sống lại đồng lòng muốn đưa vào chỗ chết - đang phi hành trong yên lành.

“Không được cho lắm!”

Sau khi đến vị trí của một gia tộc khác, Tô Mộ sử dụng mắt thần quan sát một lát, rồi hơi thất vọng lắc đầu.

Đây là một gia tộc được xây trong rừng rậm.

So với ba ngọn Huyền Không Sơn vô cùng khí thế của Phong tộc thì nơi này trông khá lắt léo.

Vả lại thực lực của gia tộc này thậm chí không bằng Mặc tộc.

Thực lực yếu cũng có nghĩa là nghèo đây mà!

“Tiện tay cày thôi!”

Tô Mộ không khách sáo với những người sống lại này.

Không có đối thủ khó chơi, vài phát bắn thiên hỏa xuống là có thể trực tiếp san bằng.

“Thiên Hỏa Ngũ Liên!”

Giờ pháp trường, trong đôi đồng tử của Tô Mộ dâng lên ánh lửa nồng đậm.

Hắn cách gia tộc kia còn rất xa nên đã trực tiếp thi pháp từ xa.

Một ngọn Thiên Hỏa nhanh chóng xuất hiện trên không vùng rừng rậm kia.

Ngọn lửa rơi xuống với một sức mạnh hủy diệt, hướng tới những nơi trú ngụ trong rừng rậm.

Trong cái nóng hừng hực, mọi thứ đều bị đốt cháy.

Thiên Hỏa không phải lửa bình thường, cách thông thường hoàn toàn không thể dập tắt nó.

“Có ai không, cứu hỏa đi!”

“Có kẻ địch tập kích, tất cả mọi người chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu!”

“Đòn vừa rồi giết chết hai phần ba người trong gia tộc, chúng ta không còn nhiều người nữa.”

“Một đòn đã có sức tàn phá kinh khủng thế ư, đây là một cường giả đỉnh cấp, chúng ta chạy mau đi!”

Trong ngọn lửa, những người còn sống sót đều run sợ trong lòng.

Họ hoàn toàn đánh mất ý định phản kháng.

Ngay cả kẻ địch ở đâu họ còn chưa biết nữa!

Đúng lúc này, trên không trung lại có một quả cầu giống hệt rơi

xuống.

Những người này còn chưa bắt đầu chạy, thế mà lửa đã càn quét họ rồi.

Ngoài những lão tổ ra, toàn bộ đã game over dưới phát thiên hỏa thứ hai.

Chương 683: Không thể quay về ư?

Những người có thực lực lão tổ cũng rất không dễ chịu.

Họ sử dụng mọi cách để có thể giữ mạng được!

Chứng kiến gia tộc biến thành phế tích dưới ngọn lửa, họ bỏ chạy thực mạng không ngoảnh lại.

Nhưng họ vừa ra ngoài không bao xa thì phát Thiên Hỏa thứ ba rơi xuống.

“Mẹ nó không đúng với lẽ thường mà!”

“Trời ơi, đây là thứ quái quỷ gì vậy!”

Hết tiếng gào này đến tiếng hét khác vang lên.

Phát Thiên Hỏa thứ tư, thứ năm vẫn không hề thiếu.

Tuy nhiên với Tô Mộ, năm phát Thiên Hỏa và năm Tiểu Hỏa Cầu cũng chẳng khác biệt gì.

Trong tâm bản là chân lý, và mọi nơi mắt thấy được đều là “hòa bình”.

Nếu những người sống lại ở thế giới hiện thực biết chuyện xảy ra ở đây, e là sự cao quý của họ sẽ sụp đổ trong nháy mắt.

Tất cả người sống lại đều cho rằng sau khi Tô Pháp Thần vào vị diện, bất cứ lão tổ nào cũng sẽ có thể giẫm hấn dưới chân.

Đây cũng là ngọn nguồn cao cao tại thượng của người sống lại tại

thế giới hiện thực.

Họ có thể được coi là người chơi, nhưng là loại người chơi vừa tham gia đã gian lận.

Nói một cách đơn giản, người sống lại là tồn tại thuộc loại VIP nạm vàng, nạm đến nổ tung.

Nhưng bây giờ, nhà của họ tiêu tan rồi!

Vàng khắc ra những trang bị cực phẩm và vật liệu đỉnh cấp, nhưng tất cả đều biến thành áo cưới cho người khác mất rồi.

“Ở nơi nhỏ bé thế này mà cũng có một mảnh huân chương của Thần, không tệ nha!”

Được bao trùm trong ngọn lửa, Tô Mộ không hề bị ảnh hưởng bởi ngọn lửa.

Hắn tìm được một mảnh huân chương của Thần trong gia tộc này.

Ngoài ra, còn có không ít đồ tốt.

Mặc dù nghèo hơn Phong tộc nhưng coi như cũng tạm.

“Năm hợp thành một!”

Cầm năm mảnh huân chương của Thần trong tay, Tô Mộ muốn hợp lại làm một.

“Không được ư?”

Một cảnh tượng quái lạ xuất hiện, năm mảnh huân chương của Thần tập hợp lại, nhưng không ghép thành một miếng được.

“Chuyện gì vậy?”

Tô Mộ nhíu chặt mày.

Huân chương của Thần là năm hợp thành một đúng rồi mà!

Chẳng lẽ mình cầm năm mảnh giả?

Lật đi lật lại năm mảnh huân chương, Tô Mộ có thể chắc chắn.

Năm mảnh huân chương của Thần đều là thật, ẩn chứa năng lượng dồi dào, chắc chắn không có vấn đề gì!

“Nói vậy, trong thế giới vị diện, lực pháp tắc vẫn chưa hoàn thiện nên không thể hợp huân chương lại làm một à?”

Suy nghĩ một lúc, Tô Mộ nghĩ đến một khả năng.

vị diện này, thế giới hiện thực và trò chơi là khác biệt.

Đây cũng chính là lý do nếu người trong vị diện này vào thế giới hiện thực sẽ phải gánh chịu trở ngại.

“Vậy ta còn trở về thế giới hiện thực được không?”

Nghĩ tới đây, Tô Mộ đột nhiên nhận ra được một vấn đề.

Sau khi mình đi tới vị diện này, mình chỉ lo lấy chỗ tốt.

“Đến tìm những người sống lại hỏi thử xem sao!”

“Ta chắc chắn có thể trở về thế giới hiện thực!”

Cẩn thận suy nghĩ, Tô Mộ không lo lắng nữa.

Nếu những lão tổ kia có thể vào thế giới hiện thực, mình là người thế giới hiện thực chẳng lẽ không được à?

Về chuyện vượt giới sẽ phải gánh chịu cản trở pháp tắc?

Lực pháp tắc có là gì với người sở hữu thân thể của thần như mình chứ?

Thế giới Thần Đồ.

Thành Diệu Nhật.

Không có sự uy hiếp của Tô Mộ, lượng lớn người sống lại tiến ra ngoài thành.

Mục tiêu của họ không phải nơi nào khác mà là lăng mộ dưới lòng

đất kia.

Vì sự phá rối của nhóm Long Phi, họ đã bỏ lỡ một sự kiện có phần thưởng phong phú.

Nhưng sự kiện đã bị bỏ lỡ, thay vào đó những ma vật trong lăng mộ dưới lòng đất lại là nơi hoàn hảo để làm mục tiêu luyện cấp.

Ở đây, họ hoàn toàn có thể yên tâm can đảm giết quái để lên cấp.

“Nghe kỹ cho ta, một khi phát hiện tung tích của người chơi thổ dân, ngay lập tức đá bọn chúng ra!”

Lão đại của đám người sống lại đã hạ tử lệnh.

Nhân số của họ không sánh bằng người chơi trong thế giới hiện thực, nhưng ở đây thì khác.

Số lượng người sống lại vượt xa người chơi gấp mấy lần.

Nếu muốn, họ hoàn toàn có thể phong tỏa tất cả các khu luyện cấp.

Các người chơi không có chỗ luyện cấp, thực lực đương nhiên cũng không tăng lên được nữa.

Kể từ đó, tất cả mọi thứ trong thành Diệu Nhật đều do những người sống lại định đoạt.

...

“Long đội trưởng, dù bên Tô Pháp Thần không có vấn đề nhưng hẳn cũng tạm thời không giúp được chúng ta, sự trả thù của những người sống lại khiến chúng ta khó mà chống đỡ nổi!”

“Đúng vậy, thế này thì chúng ta sẽ rơi vào tuần hoàn ác tính mất!”

Trong thành Diệu Nhật, Long Phi và vài lão đại công hội đang bàn bạc.

Sau khi biết Tô Pháp Thần bị kéo vào vị diện, người sống lại đã thực hiện một loạt động tác vừa nhanh vừa độc nhắm vào người

chơi, áp lực lớn đến mức ép nhiều người không thở nổi.

“Các vị, thời khắc chập vậ đã đến, chúng ta nhất định phải gắng gượng đến cùng!”

Long Phi nắm chặt quả đấm, nói lớn.

“Trong khoảng thời gian này, mọi người không nên rời khỏi Vương Đô.”

“Cũng không cần đối đầu trực diện với những kẻ sống lại ở thế giới thực, tốt hơn hết là một mực nấu trong trò chơi.”

Tránh né mũi nhọn, đợi Tô Pháp Thần trở về, đây chính là cách tốt nhất Long Phi có thể nghĩ tới.

Miễn Tô Pháp Thần có thể quay về thế giới hiện thực thì mũi nhọn của những người sống lại đều sẽ biến thành trò cười mà thôi.

Đến lúc đó, họ có thể thừa cơ phát động đấu tranh!

“Long đội trưởng, lẽ như Tô Pháp Thần vẫn không trở lại, vậy nên làm sao?”

“Đúng vậy, chúng ta không thể cứ mãi trốn trong thành không ra được?”

Có người không nhịn được lên tiếng.

Chương 684: Đáng sợ quá.

Trong lòng nhiều người, Tô Pháp Thần quả thực là đại diện vô sở bất năng.

Nhưng sức mạnh của những người sống lại cũng làm người ta thềm run sợ.

vị diện rốt cuộc là gì?

Trong những người ở đây, không một ai có thể giải thích rõ được.

Liệu Tô Pháp Thần có thể thoát khỏi vị diện không, cũng không ai dám đánh cược.

Giả sử thực lực Tô Pháp Thần mạnh mẽ, có thể thoát khỏi hang hùm, những thời gian thì sao?

“Chúng ta không có lựa chọn khác!”

Long Phi cũng hiểu rõ những điều này, lực bài chúng nghị.

“Trong mắt những người sống lại, chúng ta chỉ là quân cờ có thể vứt bỏ bất cứ lúc nào mà thôi!”

“Các người cam nguyện sống dưới sự khống chế của họ sao?”

Câu hỏi này khiến tất cả mọi người đều cúi đầu.

Sự hiện diện của người sống lại tựa như một ngọn núi cao không thể vượt qua, buộc họ chỉ có thể dừng lại ngước nhìn.

Nhưng trên ngọn núi cao này, họ vẫn có thể nhìn thấy một khoảng trời!

“VẬY CHỜ VƯƠNG GIẢ TÔ PHÁP THẦN TRỞ VỀ!”

“Ta tin tưởng Tô Pháp Thần, không lâu nữa hẳn chắc chắn có thể quay về!”

...

Thế giới vị diện.

Tô Mộ đã đi tới vị trí của gia tộc thứ tư.

Nơi này nằm trên đỉnh núi tuyết, rất có cảm giác danh môn đại phái.

Nhưng đệ tử của danh môn đại phái này hiện giờ đang phủ phục dưới đất.

“Xin người tha cho chúng ta một mạng đi, người muốn biết gì cũng được, chúng ta bảo đảm biết gì nói vậy!”

Sau khi đi tới nơi này, Tô Mộ không nói hai lời, lấy tư thế cực kỳ mạnh mẽ đánh vào trong.

Để giữ lại vài người sống lại, hắn không sử dụng kỹ năng phá hoại phạm vi lớn như Thiên Hỏa Thiêu Thành.

Khởi đầu với Lôi Điện Kỳ Lân và Hồ Đen Hấp Dẫn, trực tiếp giết chết lão tổ của họ ngay trước những người sống lại.

Lão tổ vừa chết, những người còn lại dám phản kháng nữa ư?

“Cho ta biết các ngươi tới thế giới hiện thực bằng cách nào!”

Giọng Tô Mộ không giận tự uy.

Chỉ điềm tĩnh hỏi một câu, từng người sống lại đang nằm sấp dưới đất đều run sợ trong lòng.

“Trong tộc có trận pháp truyền tống, có thể đưa một vài hậu bối của gia tộc vào thế giới hiện thực ạ!”

“Chỉ có điều những người có thực lực mạnh mẽ đều chọn lên núi vượt giới, nơi đó có một tế đàn truyền tống, có thể thông với thế giới hiện thực.”

Vài giọng nói liên tiếp cất lên.

“Núi vượt giới?”

Tô Mộ nghe vậy thì nhíu mày lại.

Lúc mình bị hút vào vị diện này, điểm đến chính là một sơn mạch.

“Hiểu rồi!”

Nhớ lại tình hình lúc đó, Tô Mộ cũng kịp phản ứng.

Mình muốn trở về thế giới hiện thực thì chỉ cần kích hoạt tế đàn truyền tống là được.

Còn kích hoạt thế nào?

Điều này không làm khó được một đại sư trận pháp đâu.

“Câu hỏi thứ hai!”

“Nghe nói trong vị diện của các người có sự hiện diện của thần, tên kia đang ở đâu?”

Câu hỏi của Tô Mộ khiến một đám người sống lại trở mắt.

Người trước mắt này dùng “vị diện của các người”, câu hỏi trước lại là làm cách nào để tiến vào thế giới hiện thực.

Họ đột nhiên nhớ ra.

Trước đó, lão tổ của các đại gia tộc hợp tác với nhau để kéo một thổ dân thế giới hiện thực vào vị diện.

“Người là người bị các tộc truy quét?”

“Trời ơi, sao người lại ở đây!”

“Tai họa! Quả là một trận đại kiếp mà!”

Không ít người cuồng loạn gào thét.

Thế giới quan của họ hoàn toàn sụp đổ!

Nhưng không ai trả lời câu hỏi của Tô Mộ.

Chuyện này nếu vào ngày thường, nói ra chắc chẳng ai tin nổi đâu!

Nếu không có trở ngại pháp tắc, chỉ cần họ đến được thế giới hiện thực vậy chẳng phải họ sẽ đứng trên đỉnh cao ư?

Tuy nhiên, bây giờ, chỉ một người của thế giới thực đã có thể càn quét mọi thứ trong vị diện của họ rồi.

Ngay cả lão tổ của một tộc cũng hôi phi yên diệt trong tay kẻ đó.

Đáng sợ quá!

Chúng sinh muôn màu, tiếng khóc thảm thiết là đáng thương nhất.

Tô Mộ nhìn những người sống lại kia, không có một chút tình cảm nào.

“Ta đang hỏi các người đấy!”

Tiếng quát mắng rét lạnh vang lên.

Bấy giờ, nhóm người sống lại mới phản ứng lại.

Sống chết của họ còn đang nằm trong tay cái kẻ từ thế giới hiện thực này đấy!

“Quả thật thế giới này có ‘Thần’, băng qua biển Âm Hắc thì có thể đến cấm địa Thần Khư.”

Một người sống lại thấp thỏm đáp.

“Cấm địa Thần Khư?”

“Nghe có vẻ là một phó bản cỡ lớn à nha!”

Tô Mộ nhẹ gật đầu, tiếp tục hỏi: “Biển Âm Hắc ở đâu?”

“Đi thẳng theo hướng bắc sẽ có thể nhìn thấy đại dương màu đen kia, cấm địa Thần Khư ở trong đó, nhưng hầu như không ai biết vị trí cụ thể.”

Người sống lại trả lời rất kỹ càng.

Tô Mộ không hề nghi ngờ hẳn.

Những người sống lại này ước gì hẳn đến những chỗ nguy hiểm, con đường họ chỉ chắc chắn vô cùng hung hiểm.

Vừa hay chỗ này mới có thể thỏa mãn nhu cầu của mình.

“Coi như các người phối hợp.”

Sờ cằm, Tô Mộ mỉm cười.

“Vậy cho các người chết nhanh và thoải mái chút nha!”

Vừa dứt lời, vô số Đạn Bay Ma Pháp bay ra từ người Tô Mộ.

Đã lâu mình chưa sử dụng kỹ năng này.

Sự tác động của tên lửa mạnh mẽ có thể lấy đi mạng sống của người sống lại chỉ trong khoảnh khắc.

Vỗ vện vài giây, tất cả người sống lại đều ngã xuống.

“Chớp Nhoáng!”

Tô Mộ vừa nghĩ, đã đi tới kho tàng của gia tộc này.

“Không có huân chương của Thần?”

“Mẹ nó nghèo nàn quá rồi đấy?”

Lục lọi hết toàn bộ kho tàng, Tô Mộ thất vọng.

Thảo nào gia tộc này xây trên túi tuyết lạnh lẽo.

Không có thực lực, cũng không có địa bàn tốt luôn sao?

“Phải tranh thủ thời gian, còn rất nhiều nơi đang chờ ta đến nữa!”

“Giải quyết bọn cá long tong xong, vậy phải đi xem cá lớn rồi!”

Chương 685: Đất Thần Khư?

Mở kho tàng Hoàng Kim, nhóm Tô Mộ và Tiểu đệ Xương Khô cùng nhau vận chuyển.

Liên tục càn quét bốn gia tộc, đồ vật trong kho tàng cũng ngày càng nhiều.

Cũng may kho tàng này đủ lớn, sau khi dọn mấy đồng vàng vô dụng ra, vẫn còn dư khá nhiều chỗ trống.

Theo ước tính của Tô Mộ, nó đã đủ để mình kết thúc các gia tộc khác.

“Đi chuẩn bị vật liệu dùng để vượt giới thôi.”

“Vẫn là huân chương của Thần tốt hơn, nhiều vật liệu bao nhiêu cũng thua xa một mảnh này!”

Tô Mộ vừa oán trách, vừa sửa sang lại.

...

Thế giới vị diện.

Đất tổ Mặc tộc.

“Nơi này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Một lão giả nhìn vùng phế tích trước mắt, sắc mặt chợt biến đổi.

Người này là lão tổ của gia tộc khác.

Sau chuyện những lão tổ vượt giới trên núi gặp bất trắc, nhiều gia tộc đã phát giác ra sự khác biệt.

Trong vị diện, các đại gia tộc số một số hai ngay lập tức phái người đến các tộc, chuẩn bị bàn bạc dự định tiếp theo.

“Mặc tộc to lớn vậy mà không một người sống sót?”

Tìm khắp toàn bộ phế tích, trong lòng người này khiếp sợ không thôi.

Mặc tộc bị hủy diệt!

Hủy diệt diễn ra quá đột ngột, không có dấu hiệu báo trước nào.

“Chẳng lẽ tất cả những chuyện này đều do người bị kéo vào vị diện kia gây nên?”

“Đúng, nếu hãn có thể xử lý mười chín người vượt giới trên núi, vậy hãn có thực lực có thể hủy diệt một tộc.”

Người đó nhíu chặt mày, nhanh chóng suy tính.

Tình trạng thảm hại này của Mặc tộc tuyệt nhiên không thể do gia tộc khác gây nên.

Không ai sẽ mạo hiểm trở thành mục tiêu cho mọi người công kích bằng việc đối phó với một gia tộc có thực lực không tính là yếu.

“Mặc tộc không yếu, nhưng cũng không mạnh.”

“Trên vùng đất này, Phong tộc là mạnh nhất, có Phong tộc lão tổ ở đó thì người thế giới hiện thực kia chắc sẽ không dám hành động thiếu suy nghĩ đâu.”

Vị lão tổ nọ trầm tư một chốc rồi nhìn về một phương hướng.

Hướng Phong tộc đang tọa lạc!

Hắn không vội vã xuất phát, mà lấy ra một vật.

Đó là một chiếc gương, cao khoảng chừng một thước.

Chẳng mấy chốc, trong gương xuất hiện một hình ảnh.

“Mặc tộc bị hủy diệt rồi!”

“Người nói cái gì?”

Biết được tin tức này, người bên kia tấm gương kinh ngạc thấy rõ.

“Bây giờ ta đang ở đất tổ Mặc tộc, Mặc tộc tiêu tòng rồi!”

Giọng điệu của người này vô cùng chắc chắn.

Người trong gương rơi vào im lặng.

Một hồi lâu, lúc này giọng nói kia mới cất lên.

“Có thể xác định là ai gây nên không?”

“Căn cứ theo suy đoán của ta, rất có thể là kẻ ngoại lai đó.”

“Kẻ ngoại lai?”

“Người nói là người đến từ thế giới hiện thực?”

Đơn giản vài câu, tình huống dường như đã sáng tỏ.

Ngay cả khi không thể tin thì đây cũng là khả năng duy nhất.

“Đây quả là một ý tưởng tồi tệ!”

“Kẻ mà lũ người kia dẫn tới là một tên sát tinh!”

Lão tổ nhìn tình trạng thảm hại của Mặc tộc, hữu cảm nhi phát.

“Hắn nhất định sẽ ra tay với gia tộc khác, chúng ta phải ngăn cản hắn.”

“Người đến Phong tộc trước, liên hệ với lão tổ Phong tộc đi, ta sẽ báo chuyện đã xảy ra cho những người khác!”

Người trong cảnh nói xong, vội rời đi.

Lão giả cất tấm gương, ra sức dụi mắt.

Hắn chìm vào trầm tư, như đang mặc niệm cho người của Mặc tộc.

Sau một lúc, hắn bay vút lên cao và đi về hướng Phong tộc.

...

Một nơi khác.

Trên không trung là một vầng trăng tròn.

Đây là một sườn đồi cực sâu.

Sâu không thấy đáy, hai bên ít nhất cách nhau hơn nghìn mét.

Không chỉ vậy, giữa sườn đồi này còn có một loại pháp tắc nào đó hiện diện.

“Áu!”

Ở một bên sườn đồi, Người Sói một đầu hai chân đứng thẳng ngửa mặt lên vầng trăng tròn trên bầu trời và hú lên một tiếng.

“Áu!”

Sau lưng Người Sói, từng con sói lớn cũng ngẩng đầu và kêu lên theo.

Đàn sói gào thét, khung cảnh thoát tông vô cùng hùng vĩ.

Người Sói dẫn đầu nhìn qua vách núi đối diện, trong mắt tràn đầy chờ mong.

Ở chỗ đó, có một cánh cổng truyền tống to lớn chưa thành hình hoàn toàn.

Sau khi cổng truyền tống đó được hình thành một cách triệt để, bọn chúng có thể tiến vào một thế giới khác.

Đến nơi đó, huyết tính của bọn nó sẽ được giải phóng hoàn toàn!

Một ngọn núi mênh mông cuồn cuộn liên miên.

Mỗi ngọn núi ở đây đều có thể dùng chung linh tú lệ để hình dung.

Trong không khí lại bay bổng một tia tử khí.

So với núi tuyết rách nát gì đó, đảo nhỏ trong hồ, sâu trong rừng rậm, cái chỗ này mạnh hơn một chút.

Có thể có được nơi như vậy, thực lực của gia tộc này không cần nói cũng biết.

“Thông báo tất cả trưởng lão của chín ngọn núi, đến đây nghị sự!”

Trên ngọn núi hùng vĩ ở trung tâm, một giọng nói vang lên.

Dưới ngọn núi có một biệt viện, sau khi nghe được giọng nói kia, người bên trong lập tức hành động đứng dậy.

Một thời gian sau, bảy lão già cùng nhau chạy đến.

“Bái kiến lão tổ!”

Bọn họ ở trong biệt viện, chấp tay thi lễ về phía trên đỉnh núi.

Ngay sau đó, một người đi xuống trên ngọn núi.

“Đại trưởng lão?”

Bảy người trong biệt viện thấy thế, không rõ ràng cho lắm.

Rõ ràng là lão tổ gọi bọn họ đến, làm sao đại trưởng lão lại đến

nơi này trước?

“Xảy ra chuyện lớn rồi!”

Sắc mặt đại trưởng lão nghiêm trọng, trầm giọng nói.

“Rốt cuộc là chuyện gì? Lại gọi toàn bộ chúng ta tới?”

“Đúng vậy, sao ngay cả lão tổ cũng bị kinh động đến?”

Mọi người cau mày hỏi.

Bọn họ mỗi nơi một ngọn núi, ở vị diện này cũng đều là nhân vật có máu mặt, tình cảnh dạng gì chưa từng thấy qua?

“Kế hoạch lúc trước Mặc tộc đưa ra, các người còn nhớ rõ không?”

Đại trưởng lão không trả lời hỏi lại.

Chương 686: Bản đồ vị diện.

“Chính là cái kế hoạch đưa phái người đi tới thế giới hiện thực, dùng quyền trục truyền tống kéo vào vị diện, sau đó giết chết phải không?” Một người hồi tưởng lại một chút, mở miệng nói.

“Người kia đã tiến vào rồi.”

Đại trưởng lão gật đầu.

“Ngoại trừ toàn bộ mười chín người trên núi vượt giới bị diệt, Mặc tộc cũng bị diệt!”

Lời này vừa nói ra, sắc mặt những nhân vật cấp lão tổ ở đây thay đổi lớn, tất cả không nén được tức giận.

“Điều người nói là sự thật ư?”

“Điều này làm sao có thể? Một người thế giới hiện thực, có thể đối phó với hậu bối còn chưa tính, lại có thể mạnh mẽ đến mức này?”

“Có thể có ẩn tình khác hay không, có người muốn dùng người thế

giới hiện thực này đặt bấy?”

Bọn họ không thể không nảy sinh nghi vấn.

Có thể dùng sức một mình đánh chết rất nhiều lão tổ, còn có thể diệt toàn bộ Mặc tộc, thực lực dĩ nhiên đã giải quyết “cấp Thần”.

Cho dù là vị lão tổ tông trên ngọn núi kia, rời khỏi lãnh địa gia tộc, cũng chưa chắc có thể làm được một bước này.

Không thể nghi ngờ, để mặc cho người như vậy ở trong vị diện, tất nhiên là một tai hoạ lớn!

“Tên kia nhất định sẽ không dễ dàng dừng tay, lão cửu đang chạy tới Phong tộc tìm hiểu tình hình.”

Đại trưởng lão lại mở miệng lần nữa.

“Lão thất lão bát, các người lập tức khởi hành, báo tình huống cho gia tộc mấy châu gần đây, để cho bọn họ điều ra nhân thủ, chúng ta phải chuẩn bị tốt đi trợ giúp Phong tộc!”

Thân là gia tộc lớn nhất trong vị diện, bọn họ nhất định phải nhổ bỏ cái gai trong thịt này.

“Hiểu rồi!”

Hai vị lão tổ cùng nhau gật đầu, sau đó rất nhanh rời đi.

Những người khác đứng ở trong biệt viện, nét mặt trên mặt tất cả đều mang theo vài phần nghiêm trọng.

Lúc trước bọn họ vốn tưởng rằng người thế giới hiện thực kia chẳng qua chỉ là một con kiến hôi, cũng để mặc cho Mặc tộc tiến hành kế hoạch.

Thậm chí cũng không có phái người đi núi vượt giới tham gia.

Hiện tại xem ra, tình hình phát triển, dĩ nhiên đã thoát khỏi sự khống chế của bọn họ.

Đây là một trận đại kiếp nạn của vị diện!

...

Lãnh địa vị diện của một gia tộc nào đó.

“Đại kiếp nạn” mang nụ cười nhàn nhạt trên mặt, cầm tấm bản đồ thô ráp trong tay.

“Đây là gia tộc cuối cùng rồi!”

Lấy Mặc tộc làm trung tâm, Tô Mộ vòng một vòng, cũng đi tới vị trí gia tộc cuối cùng.

“Lại là một gia tộc nhỏ?”

Dùng Đôi Mắt Thần Thị quét một vòng, nụ cười của Tô Mộ im bất động lại.

Gia tộc trên bản đồ này, chỉ có Phong tộc tương đối giàu có.

“Để lại mấy người sống, ép hỏi bọn họ tung tích của các gia tộc khác, những người khác toàn bộ giết!”

Đôi cánh hoả diễm sau lưng đập rất nhanh, Tô Mộ bay tới trên không gia tộc kia.

“Người nào? Lại dám xông vào Di tộc ta!”

Phía dưới, một tiếng hét lớn truyền tới.

“Người muốn mạng các người!”

Tô Mộ lạnh lùng trả lời, trực tiếp ra tay.

“Thiên Hoả Thiêu Thành!”

Một Thiên Hoả khổng lồ như sao băng rơi xuống.

“Trời ạ, đây là tai ương tận thế!”

“Không! Ta không muốn chết, ta còn chưa từng đi tới thế giới hiện thực, ta muốn phong thần làm lão tổ!”

“Xong rồi, tất cả đều xong rồi!”

Đối mặt với Tô Mộ toàn lực ra tay, người sống lại kêu rên một mảnh.

Trước cái chết, bất kể là lão tổ hay những hậu bối kia, mỗi người đều ngang hàng!

“Bắt lão tổ tra hỏi tra hỏi!”

Lần này Tô Mộ không để lại những hậu bối sống kia, cố ý để lại một lão tổ.

“Người... Người rốt cuộc là... Người nào?”

Giống như một con gà con bị Tô Mộ chụp trong tay, toàn thân lão tổ năm này bước sang sáu mươi run rẩy không thôi, giọng nói không ngừng run rẩy.

“Đừng nói nhảm nữa, nói cho ta biết, vị diện này còn có gia tộc nào khác hay không?” Tô Mộ lớn tiếng hỏi.

“Có...”

“Ở đây còn có... Phong tộc, Mặc tộc!” Lão tổ nơm nớp lo sợ trả lời.

“Ngoại trừ những tộc này?”

Một cái tát của Tô Mộ đập lên mặt lão tổ.

“Chỗ ta... Có bản đồ... vị diện, ta lấy... Cho người!”

Lão tổ sợ hãi lấy ra một tấm bản đồ từ bên hông.

So với bản đồ của những người Mặc tộc vẽ, tấm bản đồ này tinh xảo hơn nhiều.

“Nơi này thậm chí có năm châu nữa?”

“Số lượng gia tộc ước chừng có hơn hai mươi?”

Liếc mắt nhìn bản đồ, Tô Mộ tặc lưỡi khen ngợi.

Vị diện này vẫn là càng lớn hơn so với mình nghĩ!

Năm châu chi địa, ít nhất cũng lớn bằng hai đại lục châu Á.

“Hử?”

Tô Mộ cũng chú ý tới một chỗ khác trên bản đồ.

Biển Hắc Ám!

Chỗ này rõ ràng được đánh dấu thành một cấm địa.

“Tiền người một đoạn!”

Toàn lực ra tay, Tô Mộ bẻ gãy cổ lão tổ kia.

“Xem từ trên bản đồ, lãnh địa của gia tộc đều khác nhau.”

“Có một số châu nhỏ, lại có bốn năm gia tộc, mà mấy châu lục này, số lượng gia tộc chỉ có hai, thậm chí là một!”

Nghiên cứu bản đồ một phen, Tô Mộ đã hiểu.

Gia tộc có thể chiếm cứ cả một châu, tuyệt đối giàu có đến chảy mỡ!

Đây là mục tiêu tiếp theo của mình!

“Phải quy hoạch lại tuyến đường một chút rồi.”

Dựa theo mục tiêu tham khảo trên tấm bản đồ, Tô Mộ xác định vị trí của mình trước.

Mặc tộc và Phong tộc cũng xem như là đại tộc, chỗ ở cũng là khu vực tương đối giàu có trong năm châu.

Nhưng trên bản đồ, châu này còn gần sát.

“Gia tộc Nam Cung này được đấy!”

Ánh mắt Tô Mộ lập tức xác định gia tộc được đánh dấu trung tâm trên bản đồ.

Gia tộc Nam Cung độc chiếm vùng đất một châu, thực lực hùng mạnh không cần nói cũng biết.

“Lúc trước ở Hoa Đô, hình như ta đã tiêu diệt một tên họ Nam Cung.”

“Miếng bánh lớn này để đó trước đã!”

Chương 687: Không thể chết vô ích.

Tô Mộ không gấp gáp hành động.

Tất cả gia tộc trong thế giới vị diện này, một gia tộc cũng không thể bỏ qua.

Quy hoạch tuyến đường hợp lý mới có thể tiết kiệm nhiều thời gian nhất.

“Trước tiên xử lý toàn bộ hai châu bên này trước.”

“Sau đó lên phía bắc đi biển Hắc Ám kia, vừa đúng sẽ đi qua vị trí chính giữa này!”

Ánh mắt Tô Mộ chuyển đến phía tây của tấm bản đồ, cân nhắc một chút.

Trong khu vực này có năm gia tộc, vị trí đều tương đối phân tán.

Có hai tộc gần đến khu vực biên giới của bản đồ.

Muỗi càng nhỏ cũng là thịt, cộng thêm lòng thù hận không thể hóa giải với những người sống lại, Tô Mộ đang đôi cánh hỏa diễm ra, dự định từ phía dưới của bản đồ vòng một vòng lên.

Một vòng này vừa đúng một mẻ hốt gọn!

“Đã nói là sẽ đánh xuyên vị diện, vậy thì một cái cũng không thể bỏ qua!”

Tô Mộ vừa bay nhanh như tên bắn vừa khẽ lẩm bẩm.

Giống như đánh phỏ bản vậy, rất nhiều người không sẵn lòng đi tiêu diệt một số con quái nhỏ trong góc ngách.

Bởi vì thật sự là quá lãng phí thời gian rồi.

Nhưng ở trong phó bản vị diện này, thứ mà mình không thiếu nhất chính là thời gian.

...

Lãnh địa Phong tộc.

“Chuyện này!”

Sau khi cửu trưởng lão của gia tộc Nam Cung đến nơi này, sắc mặt biến đổi.

Ba ngọn núi cao chọc trời vốn to lớn biến mất không thấy gì nữa, sông núi xinh đẹp lại càng bị hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Đưa mắt nhìn chỉ còn lại từng đồng từng đồng đổ nát.

“Ngay cả Phong tộc cũng bị tiêu diệt sao?”

“Tốc độ của tên kia cũng quá nhanh rồi?”

Sống lưng của cửu trưởng lão lạnh toát cả lên.

Theo bản năng hắn nhìn bốn phía, không dám đến gần lãnh địa của Phong tộc.

Lỡ như tên người thế giới hiện thực kia còn ở gần đó thì kết cục của hắn là có thể nghĩ ra.

Cửu trưởng lão thấp thỏm núp vào.

Qua hồi lâu, sau khi xác định gần đây thật sự không có người, lúc này hắn mới tiến vào lãnh địa của Phong tộc.

“Lại không còn một ai sống sót!”

“Đây là một ma chủ à!”

...

Thế giới hiện thực.

Trong một thành phố phồn hoa nào đó.

Màn đêm đã buông xuống, ánh trăng trong không trung đặc biệt sáng tỏ.

“Trốn cho kỹ vào những con chuột nhỏ!”

Một người đứng trên tầng cao nhất của đại lâu cao trăm mét quan sát toàn bộ thành phố.

Mất đi ánh đèn sáng chói, thành phố phồn hoa dường như thiếu đi chút thú vị.

Đôi mắt của người này giống như mắt chim ưng, không ngừng tìm kiếm trong bóng tối.

“Tìm được người rồi!”

Sau một khoảng thời gian, khoe miệng người này giương lên, sau lưng đột nhiên dang ra một đôi cánh.

Khác với đôi cánh hỏa diễm của Tô Mộ, trên đôi cánh này có lông vũ, giống như là cánh của sinh vật loại chim nào đó.

Người này tung người nhảy lên, bay về phía một tòa nhà lớn ở nơi không xa.

Gió lạnh thấu xương gào thét giữa những tòa nhà.

“Bịch!”

Một tràng tiếng thủy tinh vỡ vang lên.

Trong một gian phòng làm việc tầng thứ mười mấy, có mấy người nhìn bóng dáng phá cửa sổ tiến vào, tỏ ra thái độ ứng chiến.

“Người sống lại?”

Người đàn ông khỏe mạnh đứng ở trước nhất cầm một thanh kiếm lớn trong tay.

“Chỉ có ba con chuột nhỏ à?”

Người sống lại kia mỉm cười, thu hồi đôi cánh lông vũ phía sau, ngửa điệu châm chọc.

“Các người vào trò chơi trước, tuyệt đối đừng ra ngoài, ta ở đây ngăn cản hẳn!”

Người đàn ông khỏe mạnh nắm chặt thanh đại kiếm, ánh mắt tập trung nhìn vào người sống lại kia.

Phía sau hẳn có một nam một nữ đang đứng, biểu cảm trên gương mặt thấp thỏm không yên.

“Vương đại ca, sao chúng ta có thể bỏ lại người được!”

“Đúng vậy đấy, muốn chết thì cùng chết, tên này chỉ có một mình, liều mạng vẫn còn cơ hội!”

Hai người lộ vẻ mặt sợ hãi, nhưng không lùi bước.

Người sống lại thấy thế, nụ cười trên mặt càng nồng hậu hơn.

“Ta có thể cho các người một cơ hội, trong ba người chỉ có một người có thể sống!”

Hắn chậm rãi lên tiếng, trong lời nói không hề xem ba người ra gì.

“Bớt làm bộ làm tịch đi, những người sống lại như các người chẳng là gì trước mặt Tô Pháp Thần cả!” Người phụ nữ trong số ba người hô lên.

Những lời này khiến cho sắc mặt của người sống lại đột biến.

“Hừ!”

Tiếng hừ lạnh tức giận vang lên.

“Tên Tô Pháp Thần trong miệng của các người bây giờ mình còn khó giữ!”

“Cho dù hẳn hẳn còn sống thì sớm muộn cũng có một ngày ta sẽ giẫm hẳn dưới chân!”

“Ha ha!” Lời nói của người sống lại khiến cho ba người không

nhìn được bật cười.

Trong cục diện thế này, vốn dĩ bọn họ không cười nổi, nhưng truyện cười của đối phương quả thật là quá tức cười rồi.

“Đi chết đi!”

Nghe thấy tiếng cười như thế, người sống lại kia giận tím mặt.

“Tiểu Cần, vào trò chơi, báo cho Long đội trưởng biết tình huống ở nơi này, để cho Tô Pháp Thần báo thù cho chúng ta!”

Người đàn ông khỏe mạnh chợt quát một tiếng, không lùi mà tiến tới.

“Vương đại ca, ta tới giúp người!”

Người đàn ông còn lại cũng cũng không tham sống sợ chết, lập tức theo sát phía sau.

“Ô ô ô!”

Tiểu Cần nức nở.

Nàng nhìn hai người liều chết chiến đấu cùng với người sống lại, thần sắc trên mặt từ từ trở nên kiên định.

Đưa tay ra, một viên thủy tinh từ từ hình thành.

“Người đừng hòng!”

Người sống lại thấy thế, trong đôi mắt tuôn ra sát ý cực mạnh.

Một giây sau, mấy lưỡi dao sắc bén bay về phía Tiểu Cần.

Nhưng ngay khi công kích sắp trúng mục tiêu, một người chắn ngay trước người của Tiểu Cần.

Là người đàn ông kia.

Trên người của hắn xuất hiện một màn chắn phòng ngự nào đó.

Nào ngờ đòn tấn công của người sống lại quá mạnh, đỡ đòn công

kích cũng khiến cho nội tạng của hắn chịu sự tấn công kịch liệt.

“Ôc!”

Chương 688: Gia tộc Thượng Quan.

Một ngụm máu tươi phun trào ra.

Tiểu Cần nhìn gương mặt mang nụ cười kia, thủy tinh trong tay cũng đã hình thành.

Trước khi tiến vào trò chơi, nàng nghe thấy được di ngôn cuối cùng của người bạn.

“Đừng để chúng ta chết vô ích!”

“Ta sẽ khiến cho các người chết rất thảm!”

Người sống lại phát ra tiếng gầm thét giận dữ.

Đối mặt với ba thổ dân có thực lực thua xa hắn, người phụ nữ kia chạy thoát khiến cho hắn không còn chút mũi gì.

Hắn trút tất cả ngọn lửa giận lên người của hai người còn lại.

“Răng rắc!”

“A!”

Tiếng xương vỡ vụn kèm theo một tiếng hét thảm thiết.

Xương cốt ở vài nơi trên cơ thể của người đàn ông khỏe mạnh trực tiếp bị bẻ gãy.

“Ta liều mạng với người!”

Người đàn ông còn lại lê tấm thân bị trọng thương, không muốn sống xông về phía người sống lại.

“Bịch!”

Trong lúc gần như đã đến đến gần, hắn bị một cước đạp bay.

“Quỳ xuống cầu xin ta, ta còn có thể tha cho các người một mạng chó!”

Người sống lại giẫm một cước lên người của người đàn ông khỏe mạnh, ánh mắt lạnh lùng.

“Đừng nằm mơ!”

Người đàn ông khỏe mạnh phát ra tiếng cười to, thấy chết không sợ.

“Ta ở trên hoàng tuyến đợi người!”

Người đàn ông kia cũng cười theo.

Thái độ của hai người khiến cho sắc mặt người sống lại kia vô cùng u ám.

“Vậy thì ta sẽ tác thành cho các người!”

“Về phần Tô Pháp Thần của các người?”

“Sớm muộn cũng có một ngày ta sẽ khiến cho hắn xuống đó bầu bạn cùng các người!”

...

“Đến nơi rồi!”

Thế giới vị diện.

Dưới tốc độ cực nhanh của đôi cánh hỏa diễm, Tô Mộ đến vùng đất của một châu xa xôi.

“Cuộc đại càn quét bắt đầu!”

Người sống lại đều là lòng lang dạ thú, Tô Mộ sẽ không cho bọn họ bất kỳ đường sống để cò kè mặc cả nào cả.

Mặc dù bọn họ biết rất nhiều bí ẩn, muốn dùng cái này để làm lợi thế, chỉ bằng dựa vào chính mình.

“Rốt cuộc người là ai? Tại sao tiêu diệt tộc ta?”

“Chúng ta chưa từng có bất kỳ mối quan hệ nào với người, tại sao nhất định phải truy cùng giết tận?”

Không, người không thể ra tay với chúng ta, giữa chúng ta đã có thỏa thuận rồi mà!”

“Trời diệt tộc ta mà! Trời diệt tộc ta mà!”

“Đây rốt cuộc là sát tinh từ đâu đến thế? Hẳn vốn dĩ chính là một tên ma quỷ tộc ác tà trời!”

Sau khi Tô Mộ triển khai hành động, người sống lại của vùng đất một châu này đã bắt đầu cơn ác mộng của bọn họ.

Thiên Hỏa Thiêu Thành!

Nơi ngọn lửa đi qua, không có một ngọn cỏ!

“Lại có một mảnh huân chương của Thần!”

Sau khi đã bình định tất cả gia tộc của châu này, ngoại trừ lượng lớn tài nguyên, Tô Mộ còn thu được một mảnh huân chương của Thần mới.

Tô Mộ mở kho tàng hoàng kim ra, nhìn nguyên liệu chất đầy bên trong, vỗ ót một cái.

Vì bố trí trận pháp, một bộ phận khu vực rất lớn chính giữa kho tàng đều bị bỏ trống.

Trừ khi dọn sạch hoàn toàn ngọn núi vàng kia, nếu không thật sự không nhét đồ vào được nữa.

Không có cách này, vợ vét toàn bộ gia sản của hơn mười gia tộc không biết đã bao nhiêu năm tuổi đi, đồ đạc chứa đựng thật sự là hơi quá nhiều rồi.

“Chỉ có thể hoàn thiện trận pháp trước rồi sau đó dùng sáu mảnh huân chương của Thần này nâng cấp quyền trượng Pháp Thần và nhấn Thánh Pháp lên tới cấp Thần!”

Tô Mộ lấy bản đồ ra nhìn một chút.

Sau khi di chuyển một vòng, mình lại về đến châu nơi Mặc tộc.

Tiếp theo đi thẳng một đường lên phía bắc, trên đường sẽ đi qua ba gia tộc.

Đi qua vùng đất châu của hai gia tộc hùng cứ, sau đó chính là địa bàn hiện tại của gia tộc Nam Cung rồi!

“Năm bắt thời gian nào!”

Tô Mộ tiến vào trong kho tàng, chỉ huy tiểu đệ Xương Khô bắt đầu chế tạo nền tảng của trận pháp.

“Không cần tiết kiệm nữa, những gia tộc còn lại nhất định còn có càng nhiều đồ tốt hơn!”

Vật liệu dồi dào, Tô Mộ phát lên thành nhà giàu mới nổi.

Các loại đá quý ma pháp, vật liệu luyện kim, còn có hàng đồng vàng ròng.

Đây đã không thể dùng từ xa xỉ để hình dung nữa rồi.

Những người sống lại kia căn bản không thể tưởng tượng được những món đồ tốt mà bọn họ tích lũy trong vô số năm tháng qua mà không nở dùng, cuối cùng lại làm lợi cho một người của thế giới hiện thực!

Tất cả tham vọng lại càng hóa thành giấc mộng hảo huyền.

“Tương đối rồi!”

Sau khi tốn một khoảng thời gian rất dài, đại trận trong trung tâm kho tàng đã thành hình.

Trên mặt đất phủ kín những loại đá quý rực rỡ muôn màu.

Các loại dụng cụ thoát nhìn vô dụng cái gì cần có đều có.

Còn có phù văn tản ra ánh sáng vàng kim, một luồng hào khí phả vào mặt.

Đây là một sản vật tập hợp sở trường của các loại trận pháp, lại trải qua sự thăng hoa của kỹ thuật, cuối cùng hội tụ vô hạn đến gần hoàn mỹ.

Còn hiệu quả của trận pháp này rốt cuộc là như thế nào?

“Nên thử xem sao rồi.”

Tô Mộ đặt phần lớn trang bị tích trữ trong kho tàng lên trận pháp, lại lấy sáu mảnh huân chương của Thần ra, chia ra đặt mỗi mảnh huân chương trên sáu hạch tâm năng lượng của thiết bị công trình.

Tô Mộ đến trung tâm của trận pháp, đặt quyền trượng Pháp Thần lên vị trí trung tâm, còn nhấn Thánh Pháp thì đặt ở bên cạnh.

“Bắt đầu đi!”

Tô Mộ lui ra phía bên ngoài trận pháp, lấy ra một chiếc kính râm công trình tự chế.

Không chỉ có hắc mà năm tiểu đệ Xương Khô cũng đeo kính râm công trình lên, thoạt nhìn phải gọi là đẹp trai.

Sau khi khởi động thiết bị, năng lượng hùng mạnh rót vào trong sáu mảnh huân chương của Thần kia.

Sáu luồng ánh sáng kịch liệt phóng lên trời.

Chương 689: Gia tộc Thượng Quan. (2)

Cả kho tàng hoàng kim lập tức bị ánh sáng vàng rực rỡ bao phủ hoàn toàn

Nếu không phải đã đeo kính râm công trình thì chẳng may ánh sáng này sẽ thật sự sáng đến khiến mắt bị mù.

Khi ánh sáng trên sáu mảnh huân chương đạt đến độ cường thịnh nhất thì chúng nó cùng nhau rót vào trong quyền trượng Pháp Thần.

...

Thế giới vị diện.

Trong lãnh địa của một gia tộc.

“Người nói gì? Phong tộc và Mặc tộc đã bị tiêu diệt? Tên thế giới hiện thực kia sắp đánh đến cửa à?”

“Các người không phải đang nói đùa chứ?”

Mấy lão tổ nhìn cửu trưởng lão của gia tộc Nam Cung, nhú chặt mày.

Không phải là bọn họ không tin, mà thật sự là tất cả những điều này không thể tưởng tượng được.

Một tên thổ dân thế giới hiện thực đánh vào vị diện, liên tục tiêu diệt tất cả gia tộc của một châu?

“Đây là ta tận mắt chứng kiến!”

Giọng điệu của cửu trưởng lão của gia tộc Nam Cung trầm trọng.

“Trời sập rồi!”

“Lại có người ngông cuồng như thế!”

Phần lớn lão tổ đều giận đến không thể kiềm chế được.

“Theo lý thì tên kia hẳn đã đến địa giới này rồi.”

“Hắn từ từ còn chưa ra tay hẳn là có điều kiêng kỵ.”

Cửu trưởng lão lên tiếng lần nữa.

Nơi mà hắn ở chính là gia tộc Thượng Quan, một trong hai gia tộc hùng cứ một châu.

So với Phong tộc và Mặc tộc thì thực lực của gia tộc Thượng Quan không chỉ tốt hơn một chút.

Có thể nói Phong tộc và Mặc tộc gộp lại với nhau cũng không bằng gia tộc Thượng Quan!

“Nam Cung huynh nói không sai, gia tộc Thượng Quan ta, nào phải là Phong tộc hay Mặc tộc có thể sánh bằng!”

“Nếu thằng nhóc kia thực dám tấn công gia tộc Thượng Quan ta, cần gì viện binh, nhất định sẽ khiến hắn có đi không về!”

“Có vị tổ tông của tộc ta ở đây, thì vùng đất này chính là lôi trì mà hắn không thể vượt qua!”

Nghe thấy lời của Cửu trưởng lão, mọi người trong gia tộc Thượng Quan sôi nổi lên tiếng.

Thực lực chính là sức mạnh.

Mặc dù bọn họ kinh ngạc với sự sụp đổ của một số gia tộc như Phong tộc và Mặc Tộc, nhưng bọn họ không cho rằng mình sẽ dẫm lên vết xe đổ.

“Cho dù thằng nhóc đó không dám ra tay đối phó Thượng Quan gia, chúng ta cũng không thể bỏ mặc không quản.”

“Ý của vị lão tổ tông của tộc ta chính là chiêu mộ người của các tộc, hình thành một mạng lưới lớn, tìm cho ra cái thằng nhóc đó!”

Cửu trưởng lão cũng không phản thể diện của Thượng Quan gia, mà là thuận theo lời của mọi người, nói.

“Đó là đương nhiên.”

“Nhưng ta vẫn cần bàn bạc với lão tổ tông.”

Mọi người trong Thượng Quan gia không bày tỏ thái độ ngay lập tức.

Trong vị diện này, ân oán giữa các tộc không nhiều thì ít.

Những gia tộc bị đuổi tới những vùng đất hoang nghèo nàn, càng có ý kiến đối với những đại gia tộc chiếm giữ vùng đất đai trù phú.

Mọi người trong Thượng Quan gia cũng thấy như vậy với Nam Cung gia.

Bọn họ có thể đối phó với tên thổ dân đến từ Thế giới hiện thực, nhưng tuyệt đối sẽ không nghe theo mệnh lệnh của gia tộc Nam Cung.

“Mọi người, sự tình trọng đại, có thể tạm thời bỏ qua ân oán giữa chúng ta sang một bên hay không?” Cửu trưởng lão nghiêm túc nói.

“Cửu trưởng lão, mời về cho, Thượng Quan gia ta tự có quyết định về chuyện này!”

Chính vào lúc này, một giọng nói già nua vang lên.

Sắc mặt của Cửu trưởng lão liền thay đổi, vội vàng khom người: “Ta hiểu rồi!”

Cửu trưởng lão không ngoảnh đầu lại, chỉ để lại một câu.

Sau khi hắn rời đi, một đứa trẻ xuất hiện trước mặt các vị lão tổ của Thượng Quan gia.

“Tham kiến lão tổ tông!”

Các vị lão tổ cùng hành lễ.

Một nhóm người ông già tuổi ngoài sáu mươi hành lễ với một đứa trẻ, cảnh tượng này dù nhìn thế nào cũng thấy có hơi buồn cười.

“Các người nghĩ sao?”

Đứa trẻ hỏi, giọng nói của nó lộ ra những thẳng thắn không phù hợp với độ tuổi đó.

“Nam Cung Vụ nói hắn là thật, nhưng hắn tập hợp các châu để bao vây bắt lấy người của Thế giới hiện thực nhất định là có mưu đồ khác.”

“Ta cũng nghĩ như vậy, người ở Thế giới hiện thực đó nhất định có bí mật!”

Hai vị lão tổ lần lượt lên tiếng.

“Ừm!”

Đứa trẻ gật gật đầu về hài lòng.

“Có thể tiêu diệt Phong tộc cùng Mặc tộc, thực lực của người ở Thế giới hiện thực đó thật không thể khinh thường.”

“Trên người hắn nhất định có thừa kế một loại lực pháp tắc nào đó mới có được sức mạnh lớn như vậy.”

“Nếu có thể giết chết hắn, vậy thì bí mật này sẽ thuộc về Thượng Quan gia chúng ta rồi!”

Trên thế giới này không có đồng minh vĩnh viễn, chỉ có lợi ích là mãi mãi.

Nam Cung gia tộc đã có một kế hoạch rất tốt, Thượng Quan gia cũng chẳng nhường bộ.

Đứa trẻ nở một nụ cười non nớt trên khuôn mặt.

“Vẫn còn có một điểm, thằng nhóc kia ‘quét sạch’ những gia tộc đó, nhất định thu được đồng bảo vật của những gia tộc đó.”

“Huân chương của Thần trong tay hắn, chỉ e là đã hơn năm mảnh rồi!”

Giọng nói đầy thẳng thắn đó rõ ràng có sự tham lam.

“Đúng vậy, làm sao mà ta lại có thể quên chuyện này cơ chứ!”

“Ở trong vị diện, Huân chương của Thần không thể dung hợp thành một, thằng nhóc kia cầm cũng vô dụng, nhất định sẽ giữ trên tay, đợi trở về Thế giới hiện thực sẽ lại dùng!”

“Như vậy thì, chỉ cần chúng ta có thể giết chết thằng nhóc đó, tất cả Huân chương của Thần ấy cũng sẽ thuộc về tộc ta rồi!”

Những lão tổ khác cũng lộ ra vẻ tham lam trên mặt.

Đây chính là bản chất của con người!

“Tập hợp tất cả người trong gia tộc, phái tất cả người đi.”

“Chỉ cần thằng nhóc kia không giữ được bình tĩnh, chúng ta sẽ có thể nắm bắt được vị trí của hắn.”

“Các người chuẩn bị sẵn sàng, cùng ta ra tay!”

Chương 690: Quyền lợi tối cao!

Đưa trẻ ra lệnh cho đám lão già đó.

Hành động của hắn, chẳng khác nào khiến con cháu trong gia tộc tự tìm đường chết.

Nhưng thế thì đã sao?

Chỉ cần các lão tổ có thể giành được thu hoạch lớn, con cháu trong gia tộc dù có chết nhiều hơn nữa thì đã sao?

“Rõ!”

“Chúng ta sẽ làm ngay!”

Các lão tổ của Thượng Quan gia lần lượt nhận lệnh.

...

Kho tàng Hoàng Kim.

Tô Mộ vốn không biết kế hoạch của đám người sống lại đó.

Nếu hắn biết người của Thượng Quan gia muốn ăn “mảnh”, hắn nhất định sẽ ôm bụng cười lớn.

Miếng ăn “mảnh” này của mình, thực sự có người có thể nuốt trôi sao?

“Sắp thành công rồi!”

Lẳng lặng nhìn Quyền trượng Pháp Thần ở giữ trận pháp, vẻ mặt của Tô Mộ tràn đầy mong chờ.

Mặc dù sáu mảnh huân chương của Thần đều là mảnh vỡ, nhưng

sau khi thêm vào trận pháp, năng lượng mà chúng bùng nổ ra đã đạt tới đẳng cấp của một Huân chương của Thần hoàn chỉnh.

Thậm chí là đã vượt quá!

Dưới sự thôn tính của Lực Pháp Tắc, trang bị mà mình lấy từ kho tàng của các gia tộc trong nháy mắt biến thành năng lượng thuần khiết nhất.

“Quả không uổng công!”

Nguồn sức mạnh khổng lồ như vậy, toàn bộ trận pháp cho thấy tính ổn định tuyệt đối.

Tất cả những điều này đều không thể tách khỏi sự bố trí của Tô Mộ, còn tiêu hao lượng lớn đồng vật liệu kia.

Đương nhiên, công lao hàng đầu phải nhắc đến Phong tộc, Mặc tộc.

Nếu không có “quà tặng” của bọn họ, Tô Mộ thật không biết khi nào mới có thể làm xong trận pháp này.

Ánh sáng xung quanh ngày càng trở nên ảm đạm.

Tuy nhiên, Quyền trượng Pháp Thần lại phát ra một luồng ánh sáng rực rỡ khó diễn tả.

Còn có Nhẫn Thánh Pháp bên cạnh, trên mặt nhẫn cũng xuất hiện một vài hoa văn kỳ lạ.

Sáu mảnh Huân chương của Thần cùng với vô số trang bị cũng biến mất rồi.

Lực Pháp Tắc ẩn chứa bên trong chúng hoàn toàn dung hòa vào trong Quyền trượng Pháp Thần và Nhẫn Thánh Pháp.

Tô Mộ đi về phía trung tâm của trận pháp, không thể che giấu được sự phấn khích trên khuôn mặt.

Hắn dơ tay ra, ngay khi hắn nhắc Quyền trượng Pháp Thần, luồng ánh sáng rực rỡ đó cũng bao phủ lấy cơ thể của hắn.

“Khác rồi!”

Đắm mình trong dòng ánh sáng rực rỡ đó, Tô Mộ không khỏi lẩm bẩm.

Chính vào ngay khoảnh khắc này, mình đột nhiên có một cảm giác.

Pháp Thần giáng thế!

Áp chế chúng sinh!

Không sai, Tô Mộ chính là vị Pháp Thần tối cao đó!

Quyền trượng trong tay mình chính là biểu tượng cho quyền lợi tối cao!

Danh tiếng Pháp Thần, danh xưng với thực.

Tô Mộ nắm chặt lấy quyền trượng Pháp Thần, gương mặt khó nén vẻ kích động.

Nếu có thể mở giao diện ra, thì ngay cả khi không nhìn vào các thuộc tính cơ sở của chính mình, sự nâng cấp do trang bị mang lại cũng đạt đến cấp độ đáng sợ.

Bất cứ trang bị gì trên người đều đủ để cho một “người chơi bình thường” chuyển mình biến thành cấp độ “Thần”.

“Nếu tính trên trang bị, với trị số trí lực của ta ít nhất cũng đạt 60000 điểm rồi.”

“Được chiếc nhẫn này tặng phúc, công kích ma pháp cao đến khoa trương!”

Tô Mộ cầm lên nhẫn Thánh Pháp.

Ma lực mệnh mệnh đột nhiên tràn ngập toàn bộ cơ thể hắn.

Cảm giác loại pháp lực thêm vào cơ thể này, thật sự khiến người ta say đắm.

Cũng đúng, dù sao cũng tiêu hao sáu mảnh huân chương của Thần cùng số lượng lớn nguyên liệu trang bị, nếu không có sự nhảy vọt

về chất lượng, thì thật sự rất có lỗi với những tiêu hao này.

Đây đúng là tiền nào của nấy mà!

“Còn ai có thể cản ta?”

“Ngay cả là Thần trong vị diện này, cũng không cản nổi sức mạnh toàn lực của ta đâu?”

Tô Mộ đeo nhẫn Thánh Pháp lên, không tự chủ mà bày ra một tư thế duy ngã độc tôn.

Pháp Thần mặc vào hai trang bị Pháp Thần.

Thơm quá!

“Nên đi tìm con mồi rồi!”

Mài đao không quên công đốn củi, mà để sau khi thăng cấp quyền trượng Pháp Thần lên cấp Thần cũng là lúc nên thử xem con đao của hắn nhanh đến mức nào rồi.

Hắn lấy tấm bản đồ ra xem, một nơi cách mình gần nhất gọi là lãnh địa của gia tộc Thượng Quan.

“Chính là người rồi!”

Xòe ra đôi cánh lửa, Tô Mộ nóng lòng sốt ruột chạy đến Thượng Quan gia.

...

“Long đội trưởng, người nhất định phải chủ trì công bằng thay ta à!”

“Người sống lại hiếp người quá đáng, đồng đội của ta bởi vì bảo vệ ta mà bị bọn chúng giết hại, mối thù này ta chắc chắn phải báo!”

“Long đội trưởng, đám người sống lại đó chẳng khác gì ma quỷ, sự dày vò của chúng, cả đời này ta đều sẽ không quên!”

“Long đội trưởng, có thể giúp ta cầu xin Tô Pháp Thần, xin hắn ra

tay đối phó đám người sống lại kia!”

Trong thành Diệu Nhật.

Long đội trưởng nhìn tin nhắn chat riêng liên tục hiện lên, gương mặt lộ vẻ cực kì khó coi.

Tin nhắn chat riêng của hắn quá nhiều rồi!

Đâu đâu cũng đều đang diễn ra bi kịch người sống lại săn giết người chơi.

Nhìn những tin tức thấy mà giật mình đó, Long Phi hận không thể xé nát đám người sống lại đó thành vạn mảnh!

“Chết tiệt!”

Hắn siết chặt tay, nghiến răng đến mức chảy máu.

Nhưng hắn chỉ có thể làm là phẫn nộ.

Long Phi không phải Tô Mộ, căn bản không thể tiêu diệt đám người sống lại đó.

Đừng nói ở thế giới hiện thực nữa, giờ phút này bên ngoài thành Vương Đô còn số lượng lớn người sống lại đang nhìn chăm chăm tới hắn như hổ đói.

Chỉ cần hắn dám ra khỏi thành, lập tức sẽ có một nhóm người sống lại giết đến tận cửa.

“Các vị, ta biết đây là thời khắc khó khăn, nhưng mọi người chắc hẳn phải tin tưởng, chúng ta nhất định sẽ chiến thắng đám người sống lại!”

Chương 691: Giữ lại toàn thân cho hắn?

“Trong đoạn thời gian này, mọi người cứ trốn trong game, nếu không còn tiền vàng, ta sẽ hỗ trợ mọi người, ta cũng hi vọng mọi người có thể đoàn kết, mặt trận thống nhất!”

Tin nhắn chat riêng quá nhiều, Long Phi đang chat thì trong kênh đăng lên tin tức.

“Xin mọi người hãy tin tưởng, sẽ không mất nhiều thời gian, Tô Pháp Thần chắc chắn sẽ trở về như Vương giả!”

“Những người sống lại chắc chắn phải trả một cái giá đắt cho hành vi của chúng!”

Long Phi vừa cổ vũ lòng người, vừa phát ra tuyên ngôn với đám người sống lại.

“Bọn ta tin tưởng Tô Pháp Thần, mọi người hỗ trợ lẫn nhau, chỉ cần có tiền vàng trong game là được!”

“Ta đây không thiếu tiền vàng, ở trấn Bạch Vụ có thể đến tìm ta ở tọa độ xxx!”

“Đoàn kết, đừng để cho đám người sống lại có cơ hội, hãy để chúng phải trợn tròn mắt!”

Rất nhiều người chơi nhận được sự cổ vũ.

Cho nên ai cũng đều tin tưởng vững chắc một điều.

Đợi đến lúc Tô Pháp Thần trở về như Vương giả, cũng là lúc tất cả những người sống lại bị tiêu diệt!

...

Thế giới vị diện.

Tô Mộ không biết bởi vì mình không ở đây, đám người sống lại càng thêm kiêu ngạo, phách lối như vậy.

Tương tự, người sống lại cũng không biết rằng những người bản địa phải chết trong mắt chúng, hóa ra đang chém giết bữa bãi ở trong “Thế giới cao cấp” của chúng.

Lão Tổ vô địch trong mắt bọn chúng, căn bản không cần nổi một tổ hợp kỹ năng của Tô Pháp Thần.

“Có người đến rồi?”

Dưới chuyến bay phi nước đại, trong Đồi Mắt Thần Thị xuất hiện một số bóng dáng.

Sau khi quan sát đám người này một lúc, Tô Mộ nhíu mày.

Đám người này rất rõ ràng là đang tìm thứ gì đó.

“Là đang tìm ta sao?” Nghĩ ngợi một chút, Tô Mộ lập tức phản ứng lại.

Các đại gia tộc liên tiếp bị tiêu diệt, các gia tộc khác trong vị diện cuối cùng đã phát hiện ra rồi!

“Chỉ phái những con cá nhỏ này đến tìm ta?”

“Là muốn dẫn dụ ta ra tay?”

Tô Mộ cười nhếch mép.

Đám Lão Tổ đó không ra mặt thì thôi, thay vào đó để cho thuộc hạ đến nộp mạng, đúng là không biết xấu hổ mà!

“Quay về báo cáo với Lão Tổ của các người, kêu chúng rửa sạch cổ đờn ta!”

Một tiếng rống to vang vọng cả bầu trời, Tô Mộ khí thế mười phần.

“Là người của thế giới hiện thực, hẳn đang ở gần đây, nhanh quay về báo cáo với Lão Tổ!”

“Tên đó kêu gọi đến mức dám nói lung tung?”

“Mọi người mau rút lui, chúng ta không phải là đối thủ của hắn, đừng làm chuyện hi sinh vô ích!”

Một đám người sống lại đang đối mặt với kẻ địch lớn.

Bọn chúng chỉ nghe thấy tiếng của hắn, không nhìn thấy người nào khác, từng người đều đang kinh sợ.

Nhưng sau đó phát hiện Tô Mộ trong bóng tối không tấn công họ, những người này lần lượt tháo chạy về phía gia tộc.

Có người còn sử dụng cả một số loại vật phẩm liên lạc để liên hệ với Lão Tổ trong tộc.

Dưới Đồi Mắt Thần Thị, nhất cử nhất động của bọn người sống lại đều bị hấp thu vào trong tầm nhìn, Tô Mộ không vội vàng ra tay.

Mình không thể nặng bên này nhẹ bên kia!

...

Hoa Đô.

Trong thế giới ở sau cửa truyền tống.

Một bóng người bị bao phủ trong bóng tối đang hành động.

Hắn không ngừng tới lui trên những ngọn núi Hắc Tinh đó, giống như đang tìm kiếm một nơi thích hợp.

Một lúc lâu sau, hắn dừng lại trên đỉnh núi Hắc Tinh liên miên.

Một vệt năng lượng màu đen tách ra khỏi cơ thể hắn, dần dà biến thành một hình quả trứng cao một mét.

Dưới sự cung cấp sức mạnh của những Hắc Tinh đó, những quả trứng màu đen này đã nhanh chóng nở ra.

Sinh vật trong trứng vô cùng đặc biệt kì lạ.

Nhìn bên ngoài nó trông giống như loài người, nhưng lại có một khuôn mặt rất đáng sợ, trông giống như ác ma.

“Khắc khắc khắc.”

Vuốt ve sinh vật ác ma, bóng người màu đen phát ra tiếng cười đáng sợ.

...

“Tên đó xuất hiện rồi!”

Trong gia tộc Thượng Quan, sau khi nhận được tin tức của hậu bối gửi đến, Lão Tổ mắt sáng rực, cao giọng nói to.

“Ở phía Tây Nam!”

“Đi!”

Theo mệnh lệnh của Lão Tổ Tông, một trận truyền tống xuất hiện dưới chân mười người của gia tộc Thượng Quan cùng một lúc.

Với một tia sáng trắng lóe lên, chúng ngay lập tức bị dịch chuyển ra xa hàng trăm dặm.

Lão Tổ Tông của Thượng Quan gia cưỡi ngựa đi trước, theo sau là những người khác.

Dù biết đối thủ của mình không phải là người hiền lành gì, nhưng trong mắt những Lão Tổ đám người sống lại này cũng không có chút sợ hãi nào.

Lão Tổ Tông của tộc đích thân xuất mã, lực chiến đấu mạnh nhất mà ra trận, nếu không phải các gia tộc nhất trí với nhau, đội hình của bọn chúng cũng thừa sức tiêu diệt Phong tộc và Mặc tộc.

“Một khi tìm ra tung tích của tên kia, liền không cần nhiều lời, dốc sức ra tay.”

“Có thể bắt sống hẳn là tốt nhất, nhưng nếu thật sự không được...”

Lão Tổ Tông ánh mắt như đuốc, giọng điệu nồng nặc sát khí.

“Giữ lại toàn thân cho hẳn!”

“Lũ nhà Thượng Quan ngu ngốc!”

Ở ngoài lãnh địa nhà Thượng Quan, nhìn thấy đám người phi nước đại, Cửu trưởng lão Nam Cung rống lên một tiếng.

Từ khi vị lão tổ tông kia hạ lệnh trực xuất hẳn, Cửu trưởng lão đã biết được dự tính của nhà Thượng Quan.

Nhưng hẳn không nghĩ tới là nhà Thượng Quan dám dốc sức ra

tay!

“Không thể đợi một chút sao? Liều lĩnh như vậy, hẳn thật sự không sợ xảy ra chuyện à!”

Cửu trưởng lão lòng như lửa đốt.

Một là lo lắng nhà Thượng Quan sẽ bị tiêu diệt trong tay người của thế giới hiện thực đó, hai là lại lo lắng nhà Thượng Quan thật sự sẽ giải quyết được người của thế giới hiện thực đó.

Nghe thì có vẻ mâu thuẫn, nhưng trên thực tế đó là sự xung đột về lợi ích.

Chương 692: Tuyệt sát?

Nhà Thượng Quan đã giải quyết người của thế giới hiện thực, tức là trừ hại, lợi ích gì tự nhiên sẽ thuộc về bọn chúng.

Điều đó cũng có nghĩa là các kho tàng của Phong tộc, Mặc tộc và các gia tộc khác đều thuộc về nhà Thượng Quan.

“Không thể để cho sự việc như vậy diễn ra được!”

Cửu trưởng lão sắc mặt trầm ngâm.

Hắn do dự hết lần này đến lần khác, rồi lao sang một hướng khác.

Có một gia tộc khác ở bang này, là lãnh địa của nhà Mộ Dung.

Hai gia tộc này đồng cảnh ngộ, ngoài mặt là đồng minh, kìm hãm gia tộc Nam Cung, nhưng sâu trong lòng lại có rất nhiều xích mích.

“Nhà Mộ Dung sẽ không nhìn nhà Thượng Quan thu hết những đồ tốt đâu.”

“Miễn là gây ra được sự xích mích giữa hai gia tộc, đây chính là một cơ hội!”

Cửu trưởng lão lộ ra nụ cười nham hiểm.

...

“Chuyện gì xảy ra? Tên đó không ra tay với chúng ta sao?”

“Ta thấy là hần sợ rồi, vừa nãy còn muốn hù dọa chúng ta, trên thực tế thì tự hần chạy rồi!”

“Nói như vậy không chừng là có khả năng, nếu hần thật sự dám đối địch với nhà Thượng Quan ta, sớm muộn gì cũng bị đánh ra khỏi cửa!”

Đã lâu không bị người của thế giới hiện thực tấn công, hậu bối của nhà Thượng Quan vừa bàn luận trong lúc chạy.

Có người thậm chí còn giảm tốc độ chạy, trực tiếp hô to: “Đồ con rùa rút cổ, có bản lĩnh thì ra đây cho ta!”

Lời nói vừa dứt liền có một ngọn lửa từ dưới chân phun lên.

Thi thể của hần tan biến trong tích tắc!

“Tên đó không chạy, hần đang ở xung quanh chúng ta!”

“Chạy thôi!”

“Ta không muốn chết đâu!”

Đồng đội chết thảm, sắc mặt của những người còn lại đều kinh hoàng, điên cuồng tháo chạy để bảo toàn tính mạng, cũng không dám nói bừa thêm một lời nào nữa.

Nhưng bất luận bọn chúng có trốn đến đâu, vẫn luôn có cặp mắt vô hình nhìn vào vị trí bọn chúng một cách chặt chẽ không rời.

Trên không trung, Tô Mộ đang chậm rãi bay đi, mười dấu hiệu sinh mệnh mạnh mẽ đột nhiên xuất hiện trong Đôi Mắt Thần Thị.

“Cuối cùng đến rồi à!”

Không hề nghi ngờ, đám người này chắc chắn chính là đám Lão Tổ của nhà Thượng Quan.

Ánh mắt của Tô Mộ dừng lại trên bóng dáng của đứa trẻ dẫn đầu.

Từ trên người hắn thấy được hào quang mạnh mẽ phát ra, “đứa trẻ” này là con quái vật lớn tuổi nhất.

“Ít nhất là ở cấp độ Tiên Tổ Vương, có lẽ khả năng là còn mạnh hơn.”

“Thú vị rồi đây!”

Đối mặt kẻ mạnh, Tô Mộ không hề mảy may sợ hãi, ngược lại lộ ra nụ cười hưng phấn.

Thực lực của đối thủ càng mạnh, càng có thể khiến hắn đánh một cách sảng khoái!

Tô Mộ cũng không quan tâm những tên lính lác phía dưới nữa rồi.

Một khi trận đại chiến này bắt đầu thì đám hậu bối đó sẽ không có cơ hội để sống sót.

“Chớp Nhoáng!”

Nghĩ ngợi một chút, Tô Mộ trực tiếp từ cự li rất xa vọt tới.

Giây sau, mười bóng dáng ở gần trong gang tấc.

“O?”

“A!”

Sự xuất hiện đột ngột của Tô Mộ cũng khiến những người nhà Thượng Quan bị dọa.

“Người là người của thế giới hiện thực đó?” Thượng Quan Lão Tổ Tông ánh mắt trầm lặng, hắn chất vấn.”

“Là ta!”

Tô Mộ gật gật đầu cười, phong thái bình tĩnh tự nhiên đó khiến mọi người trong nhà Thượng Quan đều cau mày.

Sự kiêu ngạo của người của thế giới hiện thực này hoàn toàn nằm ngoài sức tưởng tượng của bọn chúng.

“Hôm này là ngày chết của người!”

Thượng Quan Lão Tổ Tông người đầy sát khí.

Hắn vừa dứt lời, trên đỉnh đầu liền xuất hiện một con đao mang gió lốc.

Chín Lão Tổ khác lập tức lao vào vây lấy xung quanh Tô Mộ.

Ánh mắt của bọn chúng lạnh lùng, và chúng trực tiếp sử dụng những kỹ năng mạnh nhất của mình.

“Lá Chấn Thần Quang!”

Tô Mộ không dám khinh thường, Thánh Quang mạnh mẽ hiện lên trên đỉnh đầu hắn.

“Hừm!”

Nhìn tấm chắn, Thượng Quan Lão Tổ lạnh lùng hừm một tiếng.

Tiếp sau đó, một cơn lốc đao lao thẳng về phía Tô Mộ.

Vô số lưỡi đao chém vào Lá Chấn Thần Quang, liên tục chém không ngừng.

“Được đấy!”

Ánh sáng trên Lá Chấn Thần Quang dần bị mờ đi, Tô Mộ muốn cho Lão Tổ trẻ con này một like.

Cơn lốc đao đó tuyệt đối mạnh hơn các kỹ năng cấp Thần thông thường!

“Tính cả quyền kỹ năng có được từ Phong tộc kia, lão già này chắc chắn có thể cho nổ ra một kỹ năng, nếu phát triển thêm một số kỹ năng và tiến hành tổng hợp chúng bằng năm mảnh huân chương của Thần, những kỹ năng có được phải đạt đến cấp Chân Thần nhỉ?”

Ở đây không phải game, Tô Mộ thật sự không dám chắc chắn ý tưởng của mình có thể trở thành hiện thực hay không.

Hơn hết tìm tòi mới là điều thú vị nhất, chỉ cần là có đủ tài nguyên, hoàn toàn tự có thể thử một chút.

Mọi người nhà Thượng Quan đều không biết Tô Mộ lúc này đang suy nghĩ cái gì, nếu không chắc hẳn đã khóc rống lên: Người quá kiêu ngạo rồi đấy?

Ngông cuồng là cần vốn liếng!

Tô Mộ có vốn liếng như vậy.

Hắn nâng cao quyền trượng Pháp Thần, sức mạnh ma thuật đáng sợ nhanh chóng hình thành.

Chín Lão Tổ đều cùng tấn công Lá Chắn Thần Quang.

“Răng rắc!”

Dưới sự tấn công của cơn lốc đao, những vết nứt xuất hiện trên Lá Chắn Thần Quang.

Một nụ cười xuất hiện trên khuôn mặt Lão Tổ Tông của nhà Thượng Quan.

Một khi lá chắn bị phá vỡ, đó sẽ là lúc chết của Tô Mộ!

“Bùm bùm!”

Đúng lúc này, một tia sấm sét sáng chói bùng lên, những con Lôi Điện Kỳ Lân lần lượt xuất hiện trên sân.

“Ngăn hẳn lại!”

“Ta sẽ phá vỡ lá chắn.”

Lão Tổ Tông của nhà Thượng Quan nhíu mày và hét lên liên tục.

Chương 693: Tuyệt sát? (2)

Một nguồn sức mạnh khổng lồ bộc phát ra từ cơ thể của chín Lão Tổ cùng một lúc và được liên thông với nhau.

Những sức mạnh này tạo thành một vòng tròn, cố gắng giam cầm những con kỳ lân đó trong vòng tròn.

Mặc nhiên, bọn chúng đã đánh giá thấp sức sát thương của Lôi Điện Kỳ Lân.

Không hề nói quá, sát thương hiện tại của Lôi Điện Kỳ Lân ít nhất cũng phải mấy trăm triệu lần.

“Bùng!”

Kỳ lân sấm sét đánh vào vòng tròn, năng lượng điện đáng sợ dâng trào vô tận.

Đồng thời chín Lão Tổ phải chịu phản phệ dữ dội, cơ thể bị sét đánh đến tê liệt.

“Không được rồi!”

Tô Mộ đuổi một ngón tay ra hiệu với giọng điệu giễu cợt.

Lão Tổ Tông của nhà Thượng Quan nhìn thấy cảnh này, ánh mắt trở nên âm u có thể tích ra nước.

Bóng hình của hắn nhoáng một cái, trong nháy mắt đã tới sau lưng Tô Mộ.

Tên Lão Tổ Tông cầm hai con dao găm và nhảy múa trên không trung.

Với tốc độ cực nhanh, một dư ảnh xuất hiện trên con dao găm.

“Bùng!”

Lá Chấn Thần Quang cũng kiên trì không nổi nữa, trực tiếp vỡ tan tành.

“Phệ ảnh tuyệt sát!”

Lão Tổ Tông của nhà Thượng Quan chính là đang chờ đợi cơ hội này.

Bóng đen bao trùm lấy cơ thể của Tô Mộ.

Đòn đánh này là kỹ năng mạnh nhất của Lão Tổ Tông Thượng Quan!

Không giống với quy tắc của thế giới game, chỉ cần đòn tấn công của hắc có thể cắt đứt đầu của Tô Mộ, mọi thứ đều sẽ kết thúc!

Tô Mộ không để ý đến cái bóng đen.

Thân thể của Thần đúng là có khác mà!

Ngay cả khi cú đánh này vô cùng mạnh, vẫn không có cách nào giết chết hắc được.

Nhiều nhất là chỉ gây ra một số “tổn thương” thôi.

Một tiếng búng tay vang lên.

Ngay lập tức chín lỗ đen xuất hiện phía sau chín tên Lão Tổ bị tê liệt.

Còn chưa hết, mười ngọn Thiên Hỏa đồng thời rơi xuống từ trên không trung!

Lần ra tay của Tô Mộ mới là tuyệt sát!

Thiên hỏa rơi xuống, tận thế xuất hiện.

Hiệu quả tê mỗi của lôi điện cộng thêm khống chế của hố đen, không ai có thể chạy thoát.

Cho dù những lão tổ người sống lại này có thực lực mạnh mẽ, mỗi người đều có kỹ năng bảo mệnh thì bọn họ cũng rất khó có thể tồn tại dưới thế công này.

Đối với những người sống lại này thì, buổi trưa đã đến rồi!

Sát thương của hố đen đủ để bọn họ mệt mỏi ứng phó, thiên hỏa diệt thế mới là kỹ năng kết thúc.

Lão tổ tông Thượng Quan gia nhìn hậu bối của chín gia tộc đang bị nhốt, biểu cảm trên mặt càng thêm tối đi.

Tình huống khẩn cấp, hắc cần phải có hành động!

Bóng đen bao vây Tô Mộ sinh ra vô số lưỡi dao sắc bén.

Một đòn này rất thú vị, nhìn qua giống như đang tiến hành hình phạt thiên đao vạn quả với Tô Mộ vậy.

Nhưng sát thương mà đòn tấn công này tạo thành cho hắn không khác gì cào ngứa.

“Khà khà!”

Tô Mộ không nhịn được trực tiếp bật cười.

Một đòn này của lão tổ Thượng Quan gia đúng là điển phạm của tia sét to, hạt mưa nhỏ!

“Hừ!”

Lão tổ Thượng Quan gia như nghe ra sự trào phúng trong tiếng cười của Tô Mộ, ánh mắt trở nên lạnh lẽo.

Sát chiêu thật sự còn chưa xuất hiện đâu!

Vô số lưỡi dao sắc bén đó chỉ để bài trừ phòng ngự của Tô Mộ, cùng lúc đó chế trụ hắn mà thôi!

“Trảm!”

Một tiếng hét to vang lên, bóng đen đột nhiên biến thành hình một người chột lóe qua.

Hai tia sáng lạnh chiếu rọi lẫn nhau giữa không trung, xẹt qua cổ Tô Mộ.

“Đồ ngu ngốc cuồng vọng, mang theo sự oán hận này chết đi!”

Lão tổ tông Thượng Quan cất hai con dao găm đi, bày ra một tư thế ngẫu.

Hắn từng dùng chiêu này xử lý rất nhiều người.

Thích khách chi đạo, quý mị vô hình.

Chỉ trong chớp mắt đã có thể quyết định thắng bại của một trận

chiến!

Nhưng khi hắn tự cho là đúng, một giọng nói đầy chế giễu vang lên.

“Chả biết người đang làm gì!”

Đôi mắt lão tổ tông Thượng Quan không tự giác được mà phóng đại, vội vàng quay đầu lại nhìn.

Tô Mộ “chắc chắn phải chết” êm đẹp lơ lửng trên không trung, thậm chí ngay cả ở cổ cũng không thấy có miệng vết thương nào.

Một thích khách cận chiến Backstab một pháp sư, vậy mà đối phương lại chẳng hề hấn gì!

Trên mặt lão tổ tông lộ ra vẻ khó có thể tin.

Má nó bật hack à?

Thời gian để lại cho lão tổ tông đã không còn nhiều lắm.

Hắn không phải Tô Mộ nên không có hoạ lực vô hạn này, nếu tiếp tục chiến đấu thì chỉ còn con đường chết.

Hắn chỉ liếc nhìn chín vị lão tổ kia một cái rồi lòng bàn chân lập tức bôi dầu chạy.

Thắng bại đã định, nên cắt đứt thì phải cắt đứt!

“Đã chạy rồi à?”

Nhìn bóng dáng vị lão tổ này chạy đi, Tô Mộ lập tức ngăn người.

Thời gian hố đen bùng nổ còn chưa tới đâu đấy!

Thiên hỏa trên không trung cũng chưa rơi xuống.

Thật sự không cứu những người này nữa à?

Lão tổ tông Thượng Quan gia hoàn toàn làm lơ sự chế giễu của Tô Mộ, tốc độ chạy trốn phải nói là cực nhanh.

“Lão tổ tông, người không thể cứ vậy mà chạy được!”

“Lão tổ tông, cứu ta với!”

“Ta XX, ông già chết tiệt nhà người!”

Nhìn bóng dáng của lão tổ tông biến mất trong tầm mắt, vẻ mặt của chín người còn lại mỗi người một kiểu.

Có người còn đang kêu gào, muốn lão tổ tông hồi tâm chuyển ý.

Có người lại chửi ầm lên.

Hoạ đến nơi từng người bay đi, vị lão tổ tông này tiếc mạng thế nào bọn họ thật sự quá rõ ràng.

“Đúng là một vở kịch hay!”

Tô Mộ nhìn thấy tất cả mọi chuyện, hẳn không nhịn được nở nụ cười.

Tự mình trải qua một vở kịch như vậy phải nói là đã nghiệm hơn xem phim nhiều.

“Mọi người không cần lo lắng, lão tổ tông của các người sẽ nhanh chóng lên đường cùng các người thôi!”

Chương 694: Lão tổ tông lòng bàn chân bôi dầu.

“Trước lúc đó, mời mọi người đi trước nhé!”

Tô Mộ giống như một vị chủ nhà đầy lịch sự, giọng nói nhẹ nhàng.

Giây tiếp theo, tất cả năng lượng hồ đen đều bùng nổ.

Thiên Hoả cũng theo sát phía sau, thổi quét cả vùng đất rộng lớn này.

Dưới công kích cường thế này, dù là lão tổ hay là những hậu bối

Thượng Quan gia ở khu vực phía dưới đều chỉ có một kết cục.

Hóa thành tro bụi!

“Đến lượt người!”

Tô Mộ nhìn về phía vị lão tổ tông Thượng Quan gia đang chạy trốn.

Dưới Đôi Mắt Thần Thị, vị trí của hắn vẫn luôn nằm trong sự khống chế của mình.

...

Thế giới vị diện.

Lãnh địa gia tộc Mộ Dung.

Cửu trưởng lão Nam Cung vội vàng chạy tới.

“Ta là Cửu trưởng lão của Nam Cung gia, có chuyện quan trọng muốn thương lượng với lão tổ của Mộ Dung gia!”

“Mời vào!”

Nhân vật cấp lão tổ vội vàng tới, hậu bối của Mộ Dung gia không dám chậm trễ.

“Nam Cung huynh vội vàng như thế bởi vì người đó đúng không?”

Sau khi các lão tổ gặp mặt, hiển nhiên Mộ Dung gia đã biết được chuyện này từ trước.

“Không chỉ như vậy!”

Cửu trưởng lão Nam Cung khẽ gật đầu, rồi lại khẽ lắc đầu.

“Thượng Quan gia huy động toàn bộ lực lượng, đã trên đường đi đối phó người thế giới hiện thực đó, không chừng đã gặp phải hắn.”

“Nếu bọn họ bị người thế giới hiện thực đó giải quyết thì sẽ rất phiền phức!”

Mọi người của Mộ Dung gia nghe vậy khuôn mặt đều thay đổi.

Thật ra Cửu trưởng lão không cần nói rõ quan hệ lợi và hại trong đó thì trong lòng bọn họ cũng đều hiểu rõ.

“Thượng Quan gia làm việc quá lỗ mãng rồi!”

“Hai tộc chúng ta ở cùng một châu, vốn là cây cùng một cành, trước khi bọn họ ra tay cũng nên thương lượng với chúng ta mới đúng!”

“Việc này không nên chậm trễ, chúng ta phải lập tức hành động.”

Không cần nhiều lời, thái độ của người Mộ Dung gia hoàn toàn nhất trí.

“Nam Cung huynh, mời đi theo chúng ta!”

Bọn họ còn không quên mời Cửu trưởng lão Nam Cung.

Chuyện này nào giống chi viện, rõ ràng là đi húp một bát canh mới đúng!

Có người của Nam Cung gia ở đây, mặc dù lúc bọn họ chạy tới, trận chiến đã kết thúc, Thượng Quan gia cũng không thể không chia cho bọn họ một ít!

“Xin mời!”

Cửu trưởng lão Nam Cung mỉm cười, cũng không từ chối.

Cao thủ của hai gia tộc lớn là Thượng Quan gia và Mộ Dung gia cùng ra tay, trận chiến này có thể đè đầu Nam Cung gia.

Đối phó với một tên thổ dân đến từ thế giới hiện thực còn không phải là chuyện dễ như trở bàn tay à?

Mọi người vô cùng lo lắng đi “chi viện” dưới sự dẫn đường của Cửu trưởng lão Nam Cung.

Bọn họ không hề biết, hành động “chi viện” này là chi viện thật!

Hơn nữa còn là dùng mệnh chi viện!

Chương 695: “Đuổi bắt” con mồi.

Thế giới hiện thực, trong thành Minh Cung.

Phong thiếu ngồi trên chiếc ghế vàng, trên mặt là nụ cười đắc ý.

Ngoài đại diện, một nhóm người đi tới.

Nhìn thấy Phong thiếu đang ngồi trên ghế vua, những người đó đều nhú mày lại.

Những người này đều là người sống lại tới từ phụ cận Hoa Đô.

Bọn họ rõ ràng cảm thấy không hài lòng về hành động này của Phong thiếu.

Hắn ngồi trên ghế vua chào mừng bọn họ, về mặt thân phận địa vị bọn họ tất nhiên sẽ thấp hơn một đầu.

“Các vị, ta là người mời các người tới Hoa Đô, thấy cung điện này không tệ bên chiếm trước nơi này, các người không có ý kiến gì chứ?”

Phong thiếu mỉm cười và nói, trong giọng nói giấu giếm ý ngăm.

Nếu ta cho các người tới thì các người phải nghe lời ta!

“Nơi này đúng là một nơi phong thủy bảo địa, nếu Phong thiếu thích thì cứ lấy.”

“Chúng ta sẽ tự tìm nơi khác, dù sao Hoa Đô này cũng rất rộng lớn!”

Một người bên dưới cũng nở nụ cười, trong bông có kim.

Hiển nhiên Phong thiếu cũng nghe ra ý trong lời nói của người này.

Đó là lời cảnh cáo hắn không cần nuốt quá nhiều.

Hắn đứng lên rồi đi xuống đại điện.

“Các vị, chờ đến khi những người khác tới Hoa Đô, ta sẽ triệu tập bọn họ cùng nhau thương lượng chuyện xây dựng lại hội Tru Thần.”

“Dù sao Tô Pháp Thần cũng đã vào vị diện không ra ngoài được nữa, những tên Hiên Viên kia thì vẫn còn sống!”

Nói đến đây, Phong thiếu hơi hạ mình xuống.

“Mong là đến lúc đó, mọi người có thể bầu cho ta một phiếu, giúp ta trở thành hội trưởng hội Tru Thần!”

Mọi người nghe vậy, khuôn mặt lập tức thay đổi.

Hội Tru Thần vốn là hội được người sống lại thành lập dùng để thương lượng cách để đối phó Tô Mộ, cho đến nay chưa từng có chức hội trưởng.

Hiển nhiên Phong thiếu này muốn mượn danh hội Tru Thần trở thành “lão đại” của tất cả người sống lại!

Đương nhiên đây chỉ là lão đại trên danh nghĩa mà thôi.

Nhưng dù vậy thì cũng đủ để nhận ra dã tâm của Phong thiếu!

“Chúng ta có chỗ tốt gì?”

Mấy người này im lặng một lúc rồi hỏi.

Phong thiếu cười khế, biểu cảm trên mặt đột nhiên trở nên nghiêm túc.

“Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, chúng ta thật sự cao hơn đám thổ dân đó một bậc, nhưng ai cũng biết, chúng ta cũng chỉ là một quân cờ của lão tổ trong tộc mà thôi.”

“Lão tổ chưa đến, nếu chúng ta có thể nắm tay cùng tiến lên, vậy thì bây giờ chính là cơ hội tốt nhất!”

Hắn vừa nói xong, tất cả mọi người ở đây đều rung động.

Chỉ cần bọn họ có thể khống chế cách cục ở thế giới hiện thực thì quật khởi là điều tất nhiên.

“Được!”

“Hy vọng mọi người hợp tác vui vẻ!”

Mọi người nhanh chóng nhất trí.

Đã có lợi ích, mọi chuyện sẽ trở nên thuận lý thành chương như vậy!

“Tiếp theo, chúng ta phải kêu gọi càng nhiều người sống lại tới Hoa Đô.”

“Đúng lúc đám thổ dân phiên phức đó đã dời về Ma Đô, không có ai cản trở chúng ta nữa, nơi đây sẽ trở thành nơi tập trung lớn nhất của người sống lại!”

Phong thiếu lại mở miệng nói ra tính toán của hắn.

Hắn cũng không thoả mãn chỉ làm một “lão đại” trên danh nghĩa.

Một ngày nào đó, hắn sẽ trở thành vương giả chân chính.

Đến lúc đó, hắn sẽ ngồi trên chiếc ghế vàng kia, được vô số người quỳ lạy!

...

Bất cứ ai cũng có dã tâm.

Nếu lão tổ Phong tộc biết được dã tâm của Phong thiếu thì chắc chắn sẽ cảm thấy hối hận khi đưa hắn tới thế giới hiện thực.

Nhưng mà bây giờ, những lão tổ này đã không còn cơ hội “hối hận” nữa.

Nếu bọn họ thật sự có cơ hội hối hận thì sẽ chỉ hối hận một điều.

Đó chính là kéo người thế giới hiện thực kia vào vị diện!

“Rốt cuộc là kẻ ngu xuẩn nào đưa ra ý tưởng ngu ngốc này vậy!”

Lão tổ tông Thượng Quan gia vừa chạy trốn vừa mắng chửi trong lòng.

Nhìn hắn cực kỳ chật vật, không ngừng xuyên qua trong rừng cây rậm rạp.

Vì né tránh sự truy tung của Tô Mộ, hắn mở một kỹ năng, khiến mình dung nhập vào trong hoàn cảnh một cách hoàn hảo.

Nhưng cho dù là vậy, hắn cũng không dám lơ là.

“Chắc chắn hắn sẽ nghĩ rằng ta chạy về phía lãnh địa gia tộc.”

Lão tổ tông Thượng Quan vừa chạy vừa để ý tiếng động xung quanh.

Hướng hắn chạy trốn không phải là lãnh địa của Thượng Quan gia.

Tình nhuệ trong tộc đã ra hết, cho dù hắn có thể trốn về thì sao chứ?

Cách để sống sót chỉ có một: Chạy tới gia tộc Mộ Dung.

“Mộ Dung gia không ngăn được tên đó, nhưng chắc chắn bọn họ có thể giữ chân tên đó một lúc.”

“Đến lúc đó, ta chỉ cần tìm một chỗ trốn đi thì chắc chắn hắn sẽ không tìm thấy ta!”

Lão tổ tông này tính toán đầu vào đấy.

Nhưng từng cử chỉ hành động của hắn đều bị một đôi mắt nhìn chăm chú.

Nguyên nhân Tô Mộ không ra tay giết chết vị lão tổ tông này cũng rất đơn giản.

Thu hoạch tin tức!

Thân là lão tổ tông của một tộc, thời gian hắn sống chắc chắn đã rất xa xôi.

Người như vậy sẽ nắm giữ không ít tin tức hữu ích.

Để hắn chạy thêm một lúc, làm hắn rơi vào sợ hãi tuyệt vọng rồi tìm một cơ hội hoàn toàn huỷ diệt tinh thần của hắn.

Kể từ đó, chắc chắn hắn sẽ biết gì nói hết, không có nửa lời giấu giếm.

“Xì!”

Ngay khi lão tổ Thượng Quan gia giảm tốc độ xuống một chút thì một tia sét lập tức rơi xuống từ trên bầu trời.

Một đòn này trực tiếp rơi xuống người vị lão tổ này.

Hồ quang di chuyển qua toàn bộ cơ thể, tuy không tạo thành sát thương quá lớn nhưng cũng làm hắn đau đến nhe răng trợn mắt.

Cảm giác bị sét đánh không hề dễ chịu một chút nào!

Chương 696: “Đuổi bắt” con mồi. (2)

Vị lão tổ tông này cũng biết ẩn thân không có tác dụng gì, tốc độ chạy trốn lập tức tăng đến mức nhanh nhất.

“Chạy đi!”

Tô Mộ cười hì hì không vội vàng theo sau.

Dưới tốc độ cực nhanh của đôi cánh hỏa diễm, đuổi theo cũng chỉ là chuyện trong vài giây.

Tô Mộ “thong thả” đi theo sau lão tổ tông Thượng Quan gia, thỉnh thoảng lại dùng sét đánh hắn vài cái.

“A! A! A!”

Lão tổ tông Thượng Quan gia vừa chạy vừa kêu như một ông già điên.

Nội tâm hắn cực kỳ phức tạp.

Tức giận, sợ hãi.

Oán hận, không cam lòng.

Lão tổ tông của một tộc, sự tồn tại với địa vị cao lại bị một người thế giới hiện thực đuổi như một con chó!

“Ta nhất định sẽ băm nát ngươi!”

Lão tổ Thượng Quan gia hoàn toàn mất lý trí.

Thân là con mèo, lời nói này lại có vẻ tái nhợt yếu ớt như vậy.

“Bùm bùm!”

“Xì!”

Hai tia sét liên tục rơi xuống xem như câu trả lời!

Vẻ mặt của lão tổ Thượng Quan gia trở nên méo mó, trên người có không ít nơi xuất hiện vết cháy xém.

Tuy Phích Lịch Lô Quang không phải là một kỹ năng mạnh nhưng không chịu nổi công kích ma pháp của Tô Mộ cao!

Dưới sự tấn công liên tục không ngừng này, hắn đã rơi vào trạng thái cạn máu.

Tốc độ chạy không tự giác được chậm lại, thậm chí trước mắt còn xuất hiện ảo giác.

Thân thể như trẻ con của hắn dần dần xảy ra thay đổi nào đó.

Làn da căng bóng đột nhiên trở nên nhăn nheo, khuôn mặt non nớt cũng trở nên già nua.

Cứ chạy như vậy, một đứa trẻ đột nhiên biến thành một ông lão với thân hình lom khom.

Tô Mộ ở phía sau nhìn thấy tất cả tặc lưỡi cảm thán.

Mình thật sự cho rằng vị lão tổ này cải lão hoàn đồng!

Bây giờ nhìn, người này còn chưa thật sự siêu thoát pháp tắc sinh mệnh.

“Lại có người tới à?”

Ngay khi Tô Mộ định nhân cơ hội này hỏi chuyện lão tổ Thượng Quan gia thì trong Đồi Mắt Thần Thị xuất hiện bóng dáng của một nhóm người khác.

“Là chi viện à?”

Nhìn từ dấu hiệu sinh mệnh thì có khoảng mười một người đang đi tới, đội hình cực kỳ giống Thượng Quan gia lúc trước.

Một lão tổ tông thực lực mạnh mẽ dẫn đội, mười người còn lại theo sát phía sau.

Chắc chắn những người này không phải là người của Thượng Quan gia.

“Là Mộ Dung gia à?”

Tô Mộ nghĩ ngay tới một gia tộc khác.

Vẫn là hiệu suất của người sống lại cao!

Mình chưa tìm tới cửa mà bọn họ đã tự đưa tới rồi.

“Nhóm người này tìm tới ta, vậy thì chỉ sợ những gia tộc khác cũng liên thủ với nhau rồi đúng không?” Tô Mộ nhận ra.

Từ khi hắc giết chết rất nhiều người sống lại trên ngọn núi kia, thì tất cả những gia tộc khác trong vị diện này đều đã biết hắc tới.

Tuy thời gian dùng để huỷ diệt Phong tộc và những gia tộc đó không nhiều lắm, nhưng lại mất không ít thời gian lên đường.

Nếu những thời gian đó còn không đủ để làm người sống lại đưa ra kế sách ứng đối thì bọn họ thật sự quá vô dụng.

“Không thể ngoan ngoãn ở nhà chờ ta tới à?”

Trên mặt Tô Mộ lộ ra vẻ bất đắc dĩ.

Xử lý lão tổ người sống lại sau đó là cướp đoạt kho tàng gia tộc của bọn họ hiển nhiên càng thú vị hơn!

“Tối cũng tối rồi, vậy thì cũng chỉ có thể giết thôi!”

“Đúng lúc làm lão già này hoàn toàn cảm nhận được cái gì gọi là tuyệt vọng!”

Tô Mộ cong khoé môi nở một nụ cười tươi.

Đối xử với người già thì đương nhiên phải “hoà ái dễ gần” một chút mới đúng.

...

Một đường chạy như điên, mọi người của Mộ Dung gia cũng không quên để ý tình hình xung quanh.

Bọn họ nhanh chóng phát hiện ra tiếng động ở rừng cây bên dưới.

“Qua đó xem!”

Lão tổ tông dẫn đầu ra lệnh.

Mọi người rơi xuống rừng và nhanh chóng phát hiện ra một bóng dáng.

“Đây là?”

Nhìn dáng vẻ thê thảm của người này, lão tổ tông Mộ Dung gia khẽ nhướn mày.

Hắn không nhận ra người này là ai.

“Mộ Dung huynh, ta là Thượng Quan Thiên Bác đây, cứu ta với!”

Trái lại là lão tổ tông Thượng Quan gia, sau khi nhìn thấy lão tổ tông Mộ Dung gia tóc bạc nhưng ngoại hình trẻ tuổi, trong mắt đột nhiên xuất hiện hy vọng!

“Thượng Quan huynh?”

Nghe thấy tiếng gọi, lão tổ Mộ Dung lập tức có phản ứng.

“Người sao thế?”

Hắn vội vàng nhìn ra phía sau Thượng Quan Thiên Bác rồi khó hiểu hỏi.

Nơi tầm mắt có thể nhìn thấy cũng không thấy có ai đang đuổi theo Thượng Quan Thiên Bác.

Hơn nữa, Thượng Quan Thiên Bác chính là sự tồn tại cấp bậc có thực lực cao nhất trong vị diện này!

Lại có ai có thể làm hắn trở nên thê thảm như vậy?

“Là người thế giới hiện thực đó, thực lực của hắn đã đạt tới Thần giai!”

“Tất cả cao thủ trong tộc ta đều đã bị hắn giết chết, chạy nhanh!”

Thượng Quan Thiên Bác gào khóc hét to.

Lời nói của hắn làm vẻ mặt của tất cả mọi người Mộ Dung gia và Cửu trưởng lão của Nam Cung gia trở nên hoảng sợ.

Ngay cả Thượng Quan gia cũng bị ép tới đường cùng như thế, một khi chiến đấu với người thế giới hiện thực kia thì kết cục của bọn họ là gì cũng biết.

“Lui!”

Lão tổ Mộ Dung nhanh chóng đưa ra quyết định.

Giao phong chính diện không phải kế sách tốt nhất, nếu làm không tốt thì hắn sẽ trở thành người chạy vắt chân lên cổ tiếp theo.

“Nam Cung huynh, bao giờ chi viện của các người có thể tới?”

Lão tổ Mộ Dung nhìn về phía Cửu trưởng lão Nam Cung gia.

Lui về lãnh địa gia tộc cố thủ cộng thêm sự giúp đỡ của Thượng Quan Thiên Bác, có lẽ bọn họ có thể chống đỡ được đến khi chi viện của Nam Cung gia đến.

“Chuyện này!”

Về mặt của Cửu trưởng lão Nam Cung gia trầm xuống.

Chương 697: “Đuổi bắt” con mồi. (3)

Hắn cũng không biết rốt cuộc khi nào Nam Cung gia mới có thể chi viện, thậm chí hắn còn không biết có chi viện hay không.

Dù sau khi Phong tộc, Mặc tộc huỷ diệt, Nam Cung gia vẫn không đặt người thế giới hiện thực này vào trong mắt.

Giết gà cần gì dao mổ trâu?

Cửu trưởng lão vẫn luôn nghĩ như vậy.

Cho đến khi hắn nhìn thấy dáng vẻ thâm hiểm của Thượng Quan Thiên Bác, lúc này hắn mới nhận ra không ổn!

Mọi người đều nói cường long không đè được địa đầu xà.

Giờ phút này, thứ đi vào hai đầu bờ ruộng của bọn họ là một con thần long!

“Lùi về trước đã, tộc trưởng đã liên hệ với những gia tộc khác, chắc chắn sẽ có hành động!”

Giọng nói của Cửu trưởng lão Nam Cung gia vô cùng trầm thấp.

Ánh mắt lão tổ Mộ Dung lạnh lùng, không nói một lời.

Mọi người không ngừng chạy như điên theo đường cũ trở về.

Thượng Quan Thiên Bác rõ ràng không đuổi theo kịp.

Lão tổ Mộ Dung cũng không bỏ lại hắn, vươn tay kéo Thượng Quan Thiên Bác cùng chạy đi.

“Cảm ơn Mộ Dung huynh!” Thượng Quan Thiên Bác thở dài một hơi, liên tục nói lời cảm ơn.

“Thượng Quan huynh, sau khi trở về, ta sẽ giúp ngươi khôi phục lại, ngươi và ta liên thủ, người thế giới hiện thực đó chưa chắc đã

có thể công phá lãnh địa Mộ Dung gia ta.” Lão tổ Mộ Dung mở miệng.

Hắn cứu Thượng Quan Thiên Bác đơn giản là đạo lý môi hở răng lạnh mà thôi.

“Tất nhiên rồi!”

Thượng Quan Thiên Bác gật đầu trả lời.

Những vị lão tổ này nói như vậy, trong lòng lại nghĩ sau khi khôi phục mình phải nhanh chóng chạy đi.

Mọi người mang theo tâm tư khác nhau, trong lúc nhất thời, không khí trở nên cực kỳ nghiêm trọng.

Đúng lúc này, một bóng hình xuất hiện trước mặt bọn họ.

“Má!”

Những lão tổ đã nhìn thấy các trường hợp lớn bị dọa giết mình.

Bọn họ có thể khẳng định rằng vừa rồi không phát hiện ra tung tích của bất cứ kẻ nào.

Bây giờ đột nhiên có người cản ngay trước mặt bọn họ, điều này chứng tỏ điều gì?

Điều này chứng tỏ từng cử chỉ hành động của bọn họ căn bản không trốn được đôi mắt của người này!

“Anh bạn, giữa chúng ta không có ân oán, Mộ Dung gia ta bằng lòng coi người trở thành khách quý!”

“Còn về người này, ta và hắn không thân, người có thể tùy ý xử lý!”

Phản ứng của lão tổ Mộ Dung phải nói là cực nhanh, trực tiếp quỳ xuống.

Hình ảnh này hoàn toàn làm tất cả mọi người ở đây ngạc nhiên rơi cả cằm.

Đó là lão tổ tông của một tộc đó!

Hai bên còn chưa chiến đấu, bọn họ còn không biết thực lực của người thế giới hiện thực này rốt cuộc như thế nào.

Lão tổ tông Mộ Dung gia quỳ cũng nhanh quá rồi!

Ngay cả Tô Mộ cũng ngơ ngác.

Trên người mình bồi dưỡng ra khí thế bá vương gì đó à?

Hắn còn chưa kịp mở miệng, chỉ mới đứng ở đó thôi là có thể làm người nghe tiếng sợ vỡ mật à?

Mà sau lời xin tha của lão tổ Mộ Dung, vẻ mặt của Thượng Quan Thiên Bác cũng trở nên hoảng sợ, cả người không ngừng run rẩy.

Vừa rồi còn gọi hắn là Thượng Quan huynh đấy, ai ngờ quay đầu đã bán hắn rồi.

“Người này tàn nhẫn độc ác, hắn sẽ không tha cho chúng ta đâu, Mộ Dung Đức, người chỉ tự rước lấy nhục mà thôi!”

Thượng Quan Thiên Bác tức muốn hộc máu hét lên.

Cửu trưởng lão Nam Cung không biết đang nghĩ gì, trong lòng đã mắng lão tổ Mộ Dung một trăm tám mươi lần.

Lão già chết tiệt không biết xấu hổ này không có tí liêm sỉ nào cả!

Hắn suy nghĩ một lúc, ngoài miệng lại khuyên: “Lão tổ Mộ Dung, dù sao người này cũng là người ở thế giới khác, không thể sống chung hoà bình với chúng ta, mở một con đường máu mới là kế sách tốt nhất!”

Nói xong, Cửu trưởng lão thấp thỏm chờ đợi quyết định của lão tổ Mộ Dung.

Nếu người của Mộ Dung gia thật sự đầu hàng, chờ tới khi Thượng Quan Thiên Bác chết, người tiếp theo sẽ chính là hắn!

Nghe thấy hắn nói vậy, lão tổ Mộ Dung không hề có ý định đứng

lên.

“Các người còn không quỳ xuống cho ta”

Một tiếng mắng mang theo tức giận vang lên.

Người Mộ Dung gia nhìn nhau, vẻ mặt không ngừng thay đổi.

Sau khi giây giụa một lúc, bọn họ cắn răng cùng quỳ xuống mặt đất.

Trong lúc nhất thời, cảnh tượng trở nên khá là buồn cười.

Hai người còn đứng lại càng xấu hổ.

“Bùm!”

Đột nhiên có thêm một người quỳ xuống mặt đất.

Việc đã đến nước này, vì giữ được mạng sống, Thượng Quan Thiên Bác cũng sử dụng đại pháp không biết xấu hổ.

“Đại thần, xin người tha cho ta một mạng, ta nhất định sẽ nghe lời người như thiên lôi sai đâu đánh đó, người bảo ta đi sang hướng Đông, ta tuyệt đối không đi sang hướng Tây!”

“Chỉ cần người nói một câu, cho dù là lên núi đao, xuống biển lửa, tiểu nhân cũng không chối từ!”

Thượng Quan Thiên Bác vừa nói còn không quên liếc nhìn lão tổ Mộ Dung.

Còn không phải là liêm sỉ à?

Chỉ cần có thể sống, ném thì ném đi.

Cửu trưởng lão Nam Cung nhìn mọi người đã quỳ xuống không biết nên nói gì.

Dựa theo cục diện này, hẳn không thể không quỳ!

“VẬY QUỠ ĐI!”

“Không nhịn được việc nhỏ sẽ làm hỏng việc lớn, chờ đến khi viện binh của Nam Cung gia ta đến, ta sẽ trả lại sự nhục nhã này gấp mười lần!”

Cửu trưởng lão Nam Cung hít sâu một hơi rồi cong đầu gối xuống.

Hắn chưa kịp quỳ xuống thì một lực hút mạnh mẽ đã hút cả cơ thể hắn lên.

Biến cố thành linh xảy ra làm Cửu trưởng lão Nam Cung hoàn toàn luống cuống.

“Đại thần, xin người đừng giết ta, ta có thể làm trâu làm ngựa cho người!”

Hắn học Thượng Quan Thiên Bác hô to.

“Bùm bùm!”

Trả lời hắn chính là tiếng vang đanh thép của lôi điện.

Đối mặt với những người thoả hiệp, Tô Mộ căn bản không có ý định tha cho bọn họ.

Chương 698: Người có giá trị

Dù là lão tổ Mộ Dung quỳ xuống đầu tiên hay là Thượng Quan Thiên Bác, kết cục cuối cùng của bọn họ chỉ có một chữ.

Chết!

“Người quỳ quá chậm!”

Giọng nói lạnh lẽo đầy sát ý.

Giây tiếp theo, Lôi Điện Kỳ Lân đột nhiên lao về phía Cửu trưởng lão Nam Cung.

Theo năng lượng hố đen bùng nổ, sinh mệnh của vị Cửu trưởng lão này cũng đi tới cuối.

“Rầm!”

Nhìn thi thể của hắn rơi xuống mặt đất, vẻ mặt của nhóm người Mộ Dung gia một người khó coi hơn một người.

Ngoài lão tổ Mộ Dung đuổi kịp Thượng Quan Thiên Bác thì thực lực của bọn họ không kém Cửu trưởng lão Nam Cung bao nhiêu.

“Đại thần, chúng ta biết sai rồi, xin người tha cho chúng ta một mạng!”

“Người còn không biết chuyện này đúng không, gia tộc Nam Cung đang triệu tập rất nhiều người chuẩn bị tiến hành bao vây giết chết người!”

“Bọn họ quả thật là ngu xuẩn, chúng ta nguyện đổi pho bọn họ giúp người!”

Mọi người liên tục mở miệng thể hiện lòng trung thành của mình với Tô Mộ.

“Ha ha!”

Tô Mộ cười khinh thường.

Trong lòng hắn hiểu quá rõ những người này có tính toán gì.

Nếu thật sự tới khi Nam Cung gia bao vây giết chết mình, chắc chắn những lão tổ trước mắt sẽ là người phản bội đầu tiên.

Tô Mộ búng tay một cái.

Chín hố đen xuất hiện cùng lúc, hút lấy chín vị lão tổ Mộ Dung gia.

“Đại thần, chúng ta thật lòng muốn gia nhập, người phải tin tưởng thành ý của chúng ta!”

“Chúng ta có thể làm bất cứ chuyện gì, nếu người không tin, bây giờ chúng ta có thể lập tức tấn công Nam Cung gia giúp người!”

“Lão tổ, người nói thay chúng ta một câu đi!”

Nhóm người Mộ Dung gia luống cuống không ngừng kêu gọi.

Nhưng dù bọn họ cầu xin như thế nào, vị lão tổ Mộ Dung đang quỳ trên mặt đất cũng không mở miệng nói một lời.

“Bùm bùm!”

Lôi quang còn mãnh liệt hơn vừa rồi xuất hiện trên người Tô Mộ.

“Tên khốn nhà ngươi, ngươi sẽ không được chết tử tế đâu!”

“Lão tổ, đây là lựa chọn của người ư? Người sẽ phải xuống địa ngục cùng ta!”

“Sớm biết như thế, chúng ta nên liều mạng với người!”

“Không, ta không muốn chết, ta không thể chết được!”

Nhìn từng con Lôi Điện Kỳ Lân đang lao tới, người Mộ Dung gia phát ra những lời nguyện rửa ác độc trước khi chết.

“Đúng là đủ bình tĩnh!”

Sau khi chín người tử vong, Tô Mộ liếc nhìn lão tổ Mộ Dung.

Người này từ đầu đến cuối mắt cũng không chớp, quỳ trên mặt đất không hề nhúc nhích.

Chỉ bằng điểm này thôi mình cũng muốn tha cho hắn một mạng rồi.

“Hai người các ngươi đúng là thức thời.”

Tô Mộ cất Quyền Trượng Pháp Thần đi, trên mặt hiện lên một nụ cười.

“Chắc đại thần có vấn đề gì đó muốn hỏi đúng không? Mời nói!”

“Chỉ cần là chuyện chúng ta biết, tuyệt đối sẽ không giấu giếm bất cứ điều gì!”

Lão tổ Mộ Dung mở miệng ngay sát theo Thượng Quan Thiên Bác.

Đến lúc này, mạng sống của bọn họ đã bị Tô Mộ nắm chặt trong lòng bàn tay.

Muốn tồn tại, cách duy nhất là thể hiện giá trị của mình.

Giá trị càng cao thì bọn họ sống càng lâu!

Đây cũng là nguyên nhân bây giờ bọn họ còn sống!

“Các người đều là người thông minh!”

Ý cười trên mặt Tô Mộ càng nhiều.

Trên thực tế, Thượng Quan Thiên Bác và Mộ Dung Đức đều là một loại người.

Vì có thể sống, hai người đều không tiếc vứt bỏ tất cả hậu bối trong gia tộc.

Tuy hẳn rất ghét người như vậy, nhưng giao tiếp với người như vậy rõ ràng có thể tiết kiệm rất nhiều công sức.

“Ba vấn đề!”

Tô Mộ vươn ba ngón tay.

“Vấn đề thứ nhất: Thực lực của Nam Cung gia thế nào?”

“Vấn đề thứ hai: Tin tức về “Thần” trong thế giới vị diện này!”

“Vấn đề thứ ba: Mục đích cuối cùng của việc người sống lại đi tới thế giới hiện thực!”

Ba vấn đề này tuy lời ít nhưng ý nhiều, không hề có điểm nào vô nghĩa.

Thượng Quan Thiên Bác và Mộ Dung Đức nhìn nhau một cái.

Trong lòng hai người hiểu rõ, nếu đáp án bọn họ đưa ra khác nhau thì tiếng lòi điện xẹt xẹt kia sẽ xuất hiện!

“Vấn đề thứ nhất rất dễ, toàn bộ thực lực của Nam Cung gia không bằng Thượng Quan gia và Mộ Dung gia liên thủ với nhau.”

“Cho dù bọn họ triệu tập người của những gia tộc khác chắc chắn cũng không phải là đối thủ của người.”

Mộ Dung Đức cướp trả lời trước, còn không quên vuốt móng ngựa.

“Lão tổ tông Nam Cung gia cũng có vài phần thực lực, nếu người cần thì chúng ta có thể kiếm chế người đó giúp người.” Thượng Quan Thiên Bác cũng mở miệng.

“Vấn đề tiếp theo!” Tô Mộ khẽ gật đầu.

Hai người nghe vậy, vẻ mặt thấp thỏm hơi dịu lại.

Áp lực người thế giới hiện thực này mang tới cho bọn họ thật sự quá lớn.

Bọn họ sợ nói sai một câu!

“Trong vị diện này đúng là có “Thần” tồn tại, chỉ là thời gian thật sự đã quá xa xăm nên chúng ta cũng không biết bọn họ còn sống hay không.”

“Nếu người muốn tìm kiếm “Thần” thì chỉ có thể đi tới biển Hắc Âm trước.”

Mộ Dung Đức vẫn là người đầu tiên mở miệng.

Nghe thấy hắn nói vậy, Tô Mộ khẽ nhướn mày không hài lòng.

Lúc trước mình đã nghe thấy có người nói như vậy rồi.

Tầm mắt chuyển tới trên người Thượng Quan Thiên Bác, người sau lập tức cảm thấy sau lưng như bị kim đâm.

Hắn không ngừng nuốt nước bọt, suy nghĩ nên trả lời vấn đề này như thế nào.

Tô Mộ cũng không nóng nảy, thản nhiên nhìn vị lão tổ thâm trầm này.

Một lúc lâu sau, Thượng Quan Thiên Bác khẽ lau mồ hôi trên trán rồi nói: “Cái gọi là “Thần” là người chân chính đạt tới Thần giai, bọn họ chẳng những nắm giữ lực pháp tắc mạnh mẽ, mà còn có được năng lực sáng tạo pháp tắc!”

Chương 699: Tháp thế giới?

“Nhưng trong trận chiến kỷ nguyên trước, bọn họ bị vị Thần Vương, người cuối cùng bước lên thần tọa đánh rơi khỏi đỉnh tháp, bởi vì mất đi hầu hết thần lực nên thực lực hiện giờ cũng chỉ mạnh hơn chúng ta một chút.”

Nói đến đây, Thượng Quan Thiên Bác đột nhiên phát hiện Tô Mộ hơi híp mắt lại.

“Đương nhiên đây cũng chỉ là suy đoán của ta, trải qua năm tháng lâu dài khôi phục, bọn họ cũng có khả năng đã khôi phục hoàn toàn!”

Trên trán hắn không ngừng toát mồ hôi, cả người vô cùng căng thẳng.

Ngay cả trái tim Mộ Dung Đức cũng lên tới tận cổ họng.

Lời nói của Thượng Quan Thiên Bác rõ ràng cố ý hướng dẫn Tô Mộ suy nghĩ rằng những vị “Thần” đó cũng không mạnh.

Nói cách khác, Thượng Quan Thiên Bác đang muốn Tô Mộ tới biển Hắc Âm chịu chết!

“Vấn đề tiếp theo!”

Cũng may giọng nói của Tô Mộ lại vang lên.

Hai người thở phào nhẹ nhõm, sau lưng toát đầy mồ hôi.

“Thật ra những người sống lại như chúng ta chính là người tồn tại trong kỷ nguyên trước!”

“Mỗi một kỷ nguyên, toà tháp đó sẽ xuất hiện trong thế giới hiện thực.”

“Chỉ cần có thể bước lên toà tháp đó là có thể nhận được “Thần lực” từ trong đó, mà người nhận được “Thần lực” hoàn chỉnh mới có thể bước lên đỉnh tháp, tranh đoạt bảo tọa Thần Vương cuối cùng.”

“Còn về chuyện sau khi trở thành Thần Vương thì ta cũng không biết!”

Thượng Quan Thiên Bác rõ ràng học ngoan cướp trả lời trước Mộ Dung Đức.

Hắn nói rất nhiều, vậy nên trong lúc nhất thời, Mộ Dung Đức không biết nên nói tiếp như thế nào.

Tô Mộ cũng không thúc giục.

Tin tức mình muốn biết đã thu thập đủ rồi, chờ sau khi vị lão tổ này nói xong, mình sẽ tiễn bọn họ lên đường!

Vài phút sau, Mộ Dung Đức như nghĩ ra điều gì đó, hắn mở miệng nói: “Người biết huân chương của Thần đúng không? Mảnh nhỏ huân chương của Thần là thứ nhận được từ tầng dưới của tòa tháp đó!”

“Chờ đến khi ngày sống lại cuối cùng tới, tòa tháp đó sẽ xuất hiện trong thế giới hiện thực, mỗi một tầng tháp đều có một thế giới!”

“Người đừng nhìn chúng ta được gọi là lão tổ, nhưng chúng ta cuối cùng cũng chỉ bước lên tầng thứ ba của tòa tháp đó mà thôi!”

Nghe đến đây, Tô Mộ lập tức cảm thấy hứng thú.

Mình từng nhìn thấy lối vào tòa tháp đó ở phía sau cánh cửa truyền tống ở Hoa Đô.

Nhớ lại cảnh tượng lúc ấy, mình thật sự không thể nhìn trộm toàn bộ tòa tháp đó.

“Một tầng là một thế giới à?”

“Vậy tòa tháp này có tổng cộng mấy tầng?”

Tô Mộ hỏi vấn đề thứ tư.

Lần này, Thượng Quan Thiên Bác và Mộ Dung Đức cực kỳ ăn ý, không ai mở miệng trả lời.

Bọn họ đã cung cấp đủ nhiều thông tin.

Muốn biết càng nhiều thì Tô Mộ cần phải tỏ thái độ.

“Ta có thể nói cho người, nhưng người cần phải thề sẽ không giết hai người chúng ta!”

“Người cần phải lấy Pháp Tắc Của Thần tiến hành thề, chúng ta cũng sẽ thề vĩnh viễn nguyện trung thành với người!”

Thái độ hoàn toàn nhất trí của hai người làm Tô Mộ nhú mày.

Bọn họ đã thể hiện giá trị trước mặt mình, hơn nữa biểu hiện còn có càng nhiều giá trị có thể khai quật.

Không thể nghi ngờ là giữ lại bọn họ, mình có thể thu hoạch càng nhiều thông tin hữu ích hơn.

“Được rồi!”

Tô Mộ nở nụ cười.

Hai hàm răng trắng kia cũng lập tức lộ ra.

“Chỉ cần người thề, từ nay về sau, người chính là chủ nhân của chúng ta!”

“Bái kiến chủ nhân!”

Thượng Quan Thiên Bác và Mộ Dung Đức hiển nhiên đã hiểu nhầm ý của Tô Mộ.

Bọn họ dập đầu vang một cái như trút được gánh nặng.

Sống vô số năm tháng, bọn họ tuyệt đối không cam lòng cứ vậy chết đi.

Từng có kinh nghiệm bước lên tầng thứ ba của toà tháp đó, chờ đến khi ngày sống lại cuối cùng tới, chần chẫn bọn họ có thể bước lên một tầng nữa!

Ngay lúc hai người nghĩ như vậy.

Âm thanh sấm sét giao nhau vang lên!

Thượng Quan Thiên Bác và Mộ Dung Đức ngẩng phắt đầu lên.

Cảnh tượng trước mắt làm bọn họ cả đời khó quên.

Khắp thân người của thế giới hiện thực kia phủ lên tia sét vô tận, giống như một vị lôi điện quân vương.

Dưới bóng dáng của người này, bọn họ nhỏ bé như vậy!

“Không, chúng ta đã đi làm theo lời của người rồi, người không thể giết chúng ta!”

“Chúng ta còn có rất nhiều tình báo hữu dụng, người chắc chắn sẽ dùng tới!”

“Chỉ cần người không giết ta, cái gì ta cũng có thể làm, ta có thể làm con chó trung thành nhất của người!”

Hai người cũng giống như chín người vừa mới bị giết kia, hoảng sợ nói không lựa lời.

Nhưng cho dù bọn họ nói như thế nào, luồng sát ý trong mắt Tô Mộ kia cũng không hề dao động.

“Không phải người muốn biết toà tháp đó có mấy tầng sao? Chúng ta có thể nói cho người, chỉ cần người thu tay lại là được!”

“Còn có tin tức liên qua đến ba tầng tháp kia, lẽ nào người không muốn biết sao?”

“Giữ lại chúng ta, càng hữu dụng đối với người hơn là giết chúng ta!”

Hai người liên tiếp lên tiếng, muốn nói cho Tô Mộ, bọn họ vẫn còn giá trị lợi dụng.

Nhưng mà lôi quang vẫn như cũ không hề yếu đi, ngược lại còn chiếu sáng hơn.

“Ta liều với người!”

“Người không tuân thủ thoả thuận, tiểu tử người như vậy, sẽ không có kết cục tốt đâu!”

Giờ phút này, Thượng Quan Thiên Bác và Mộ Dung Đức rút cuộc ý thức được.

Thượng Quan Thiên Bác lê thân thể tàn tạ, xông về phía Tô Mộ.

Mộ Dung Đức làm bộ tấn công, nhưng lại quay đầu lập tức chạy trốn.

So với Thượng Quan Thiên Bác đã nỗ lực hết đà, hẳn thì vẫn luôn “duy trì thực lực”.

“Ta không có hứa cái gì với các người cả.”

Tô Mộ lạnh lùng cười, Lôi Điện Kỳ Lân mãnh liệt lao xuống.

Thượng Quan Thiên Bác đứng mũi chịu sào, hài cốt tiêu tán dưới sự nghiền ép của lôi đình.

Chương 700: Dao thớt hay là thịt cá?

Mộ Dung Đức có chạy nhanh hơn nữa, cũng không nhanh hơn được tốc độ của Lôi Điện Kỳ Lân.

Rất nhanh, vị lão tổ Mộ Dung này cũng người chết đạo hạnh không còn.

“Không hổ là nhân vật cấp bậc lão tổ tông, còn có quà gặp mặt nữa!”

Không giống với mấy lão tổ bình thường, Tô Mộ lấy được một quyển sách kỹ năng từ trên xác của mỗi người.

Nhắc tới nguyên nhân sách kỹ năng này xuất hiện, suy đoán của mình là: trong sách kỹ năng này chứa “sức mạnh của Thần”, cho nên mới rơi ra lúc mấy lão tổ tông này chết.

Về phần những lão tổ khác sao lại không có?

Có lẽ là “sức mạnh của Thần” trên người bọn họ không đủ mạnh.

“Nếu bọn họ tiến vào thế giới hiện thực, chắc chắn cũng có thể rút ra đồ tốt chứ?”

Nhìn thi thể của chín lão tổ còn lại kia, Tô Mộ thấy hơi đáng tiếc.

Đây nếu mà là thế giới hiện thực, đám người này ít nhất cũng sẽ rút ra cho mình kỹ năng cấp Thần bình thường.

“Vừa nãy hai tên kia nói, Thần thật sự, sở hữu năng lực tạo ra pháp tắc, nếu nói như vậy, điểm kỹ năng vô hạn của ta có phải sẽ bản lĩnh của Chân Thần?”

“Còn có mấy kỹ năng liên quan tới Pháp Thần, thấy thế nào cũng có hơi liên quan!”

Chiến đấu kết thúc, Tô Mộ nhìn không được bắt đầu suy nghĩ.

Những lực pháp tắc kia, dựa trên khả năng cơ bản chúng có, quả thật mỗi một loại đều có chỗ đặc biệt riêng.

Chỉ là vấn đề này, bằng phỏng đoán thì không ra được đáp án, Tô Mộ cũng không phải là một người xoáy vào ngõ cụt.

“Mọi thứ vẫn phải đợi sau này toà tháp kia xuất hiện mới có thể biết được!”

“Ta hơi chờ mong thế giới bên trong toà tháp kia rốt cuộc như thế nào rồi.”

Gãi gãi ót, trong mắt Tô Mộ đầy tò mò.

Người vĩnh viễn đều là hướng tới điều chưa biết.

Thay vì biết được từ trong miệng người khác, ngược lại không bằng tự mình thăm dò.

Đây cũng là lí do lúc nãy mình không có nhân cơ hội truy hỏi Thượng Quan Thiên Bác và Mộ Dung Đức.

Lấy bản đồ ra, Tô Mộ xác định vị trí hiện tại của mình.

Nhìn vào khoảng cách, nơi đây cách lãnh địa Mộ Dung gia gần hơn một chút.

Xử lý xong mấy lão tổ kia, mình cũng không tính bỏ qua cho hậu bối của bọn họ.

Còn có thứ cất giấu của hai gia tộc này.

“Một nhà ba mảnh huân chương của Thần không quá đáng chứ?”

“Nếu tính như vậy, thì ta lại có sáu mảnh rồi!”

“Đợi sau khi tấn công Nam Cung gia tộc kia, ta có phải có thể gộp đủ mười mảnh huân chương không?”

Vừa đi nhanh tới Mộ Dung gia, Tô Mộ Vừa ao ước.

Nam Cung gia tộc lớn nhất đã có hành động, mình thì ngược lại không gấp.

...

Lãnh địa của Nam Cung gia tộc.

Ngồi tại nơi trung tâm của cả lãnh địa, lão tổ tông của Nam Cung gia đang nhắm mắt nghỉ ngơi.

Đây là sự tồn tại còn mạnh hơn cả Thượng Quan Thiên Bác và Mộ Dung Đức.

Lúc này, tâm trạng của vị lão tổ tông này hơn bồn chồn.

“Là ta già rồi sao?”

Hắn mở mắt ra, trong giọng nói lộ ra sự tang thương vô tận.

Nguyên nhân tâm trạng bất an chỉ có một.

Cái người của thế giới hiện thực kia.

Đúng lúc này, tấm hoành phi sau lưng hắn bỗng ngã xuống đất.

“Rầm!” một tiếng, vô cùng trong trẻo.

Mặt của lão tổ tông Nam Cung gia nháy mắt biến sắc.

“Lão cừu thế mà chết rồi?”

“Nói như vậy, Thượng Quan gia cũng xảy ra chuyện rồi?”

Giọng nói trầm trầm nặng nề vang lên.

Vị lão tổ tông này ngồi không yên nữa.

Hắn đứng dậy, bước đi ra.

Cảnh tượng xung quanh cũng thay đổi theo.

Nơi đây là một ngọn núi cao vút.

Phóng tầm mắt đi, núi non trùng điệp, phong cảnh tươi đẹp.

Trong hơi thở tràn vào một luồng khí thơm mát.

Nam Cung gia chiếm cứ một châu, lại là khu vực trung tâm của cả vị diện, đó gọi là con cháu hưng thịnh.

Trong dãy núi lớn như vậy, khắp nơi đều là trụ sở của hậu bối Nam Cung gia.

“Tất cả nghe rõ đây, mang theo hết vật phẩm cần thiết, lập tức đi tới ngọn núi chính phía trước.”

Lão tổ Nam Cung đứng chấp tay, hô to lên.

Giọng nói như chuông lớn, vang vọng cả dãy núi.

“Xảy ra chuyện gì rồi sao? Vì sao lại triệu tập chúng ta đi tới ngọn núi chính?”

“Đúng vậy đấy, bình thường những hậu bối như chúng ta đây hoàn toàn không có tư cách đi tới ngọn núi chính đâu!”

“Các người ai biết tình huống cụ thể không?”

Lão tổ lên tiếng, trên dưới Nam Cung gia nháy mắt lao nhao thảo luận.

“Nghe nói có một người của thế giới hiện thực bị kéo vào nơi đây, chắc không phải có liên quan với hắc chủ?”

Mấy hậu bối nòng cốt của gia tộc nói ra vài “tin tức nội bộ”.

“Người của thế giới hiện thực? Chỉ dựa vào hắc cũng xứng khiến Nam Cung gia chúng ta bày ra trận chiến lớn như vậy?”

“Nói tới cũng đúng, coi bộ là có nguyên nhân khác rồi.”

“Đừng nói, ngược lại ta thật sự muốn gặp thử người của thế giới hiện thực này.”

Nhưng thảo luận được mấy câu, tất cả mọi người đều xem “người của thế giới hiện thực” kia như chuyện cười.

Người giữ đao thốt trong tay, há lại để thịt cá vào trong mắt.

Kho tàng Mộ Dung gia.

Tô Mộ thô bạo đâm một cái, lập tức đánh nát cánh cửa lớn bằng đồng.

Vừa mới đi vào trong, ba mảnh huân chương của Thần đặt tại vị trí bắt mắt nhất, toả ra vàng sáng chói lọi.

Có ba mảnh huân chương của Thần ở đây, cho dù trong kho tàng không có đồ gì khác, vậy cũng đáng rồi!

“Không hổ là gia tộc lớn, đồ cất giữ thật đúng là phong phú!”

Đương nhiên, Mộ Dung gia là gia tộc đứng đầu ở vị diện này, tích lũy của một tộc, hơn xa Phong tộc với Mặc tộc.

Chương 701: Thặng Thần kỹ.

Tô Mộ mở hoàng kim kho tàng ra, lệnh cho tiểu đệ Xương Khô xem xét thu hết vào.

Nhân thời gian chiến sĩ Xương Khô chuyển đồ, mình còn có vài chuyện muốn làm.

Đến nơi cao nhất của toàn lãnh địa.

Đôi Mắt Thần Thị mở lên, trong tầm nhìn xuất hiện rất nhiều dấu hiệu sinh mệnh.

Lão tổ của Mộ Dung gia xuất chinh, đám hậu bối này vẫn ở trong nhà, đợi các trưởng lão “khải hoàn trở về”.

Dưới sự cách biệt thực lực vô cùng lớn, bọn họ hoàn toàn không phát hiện ra được Tô Mộ đã lén vào.

“Nguyện tất cả hoà bình!”

Giơ cao Quyền Trọng Pháp Thần lên, Tô Mộ mỉm cười nói nhỏ.

Trong phút chốc, từng luồng từng luồng Thiên Hoả xuất hiện trên bầu trời ở lãnh địa Mộ Dung gia.

...

“Ánh sáng chói mắt quá!”

“Nóng, sao bỗng nhiên trở nên nóng như vậy?”

“Các người xem, đó là cái gì?”

Bên dưới lãnh địa Mộ Dung gia, một đám hậu bối người sống lại nhìn lên bầu trời, ngơ ngác nhìn nhau.

Bọn họ vẫn không biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

“Rơi xuống rồi, hình như là loại tấn công nào đó!”

“Cái này sao có thể? Vậy mà lại có người dám nhân lúc lão tổ không có, tấn công Mộ Dung gia ta?”

“Mau đi bẩm báo với các vị lão tổ!”

Cùng với sự rơi xuống của “mặt trời”, khi những người sống lại này rốt cuộc cũng nhận ra, thì hết thảy đều đã không kịp nữa rồi.

Thiên Hoả Thiêu Thành!

Toà thành không biết bao nhiêu lịch sử qua bao nhiêu năm tháng này của Mộ Dung gia, toàn bộ huỷ hoại trong phút chốc dưới ngọn lửa lớn.

Nhìn một vùng biển lửa mênh mông kia, trong lòng Tô Mộ không có hơi thương cảm nào.

...

Lãnh địa Nam Cung gia.

“Thượng Quan gia và Mộ Dung gia e rằng đã xảy ra chuyện rồi!”

Lão tổ tông Nam Cung đang sử dụng loại phương thức nào đó, nói chuyện với mấy lão tổ khác trong gia tộc.

“Không phải chứ? Dựa vào thực lực của Thượng Quan gia với Mộ Dung gia, tên thổ dân kia sao lại có được thực lực như vậy?”

“Lão cừ đâu? Không có truyền về tình báo cụ thể nào à?”

Hai giọng nói liên tiếp vang lên.

“Lão cừ đã chết rồi!” Giọng nói lão tổ tông Nam Cung vô cùng trầm.

Sau khi được cho biết tin tức này, toàn bộ những người khác cũng chìm vào trong nỗi kinh hoàng.

Cửu trưởng lão tuy thực lực xếp cuối cùng, nhưng nói thế nào cũng là nhân vật cấp bậc lão tổ đó!

“Đến Thượng Quan gia và Mộ Dung gia đều gần không được tên thổ dân kia, chẳng lẽ thực lực của hắn đạt tới cấp Thần?”

“Không phải chứ? Nếu thật sự là cấp Thần, vậy chúng ta e rằng cũng không phải là đối thủ đâu!”

Mọi người ở Nam Cung gia rõ ràng hơi hoảng sợ.

Dù cho sức cả tộc bọn họ đi đánh Thượng Quan gia hay là Nam Cung gia, cũng không thể dễ dàng đắc thủ.

Có được thực lực có thể tiêu diệt Thượng Quan gia và Mộ Dung gia, vậy tính chất lại khác rồi.

“Tinh thần của chúng ta dù sao vẫn hơi không yên, cái xương trong thịt này phải rút nó ra!”

“Lấy danh nghĩa của ta, mời tất cả những người của gia tộc khác nhanh chóng đến Nam Cung gia chi viện.”

“Nói với bọn họ, tình thế cấp bách, nếu Nam Cung gia bị diệt, bọn họ một người cũng đừng mong chạy thoát!”

Lão tổ tông Nam Cung cũng ý thức được tính nghiêm trọng của tình hình.

Nếu người của thế giới hiện thực kia thật sự đạt tới cấp Thần, chỉ dựa vào thực lực Nam Cung gia của hắn, hiển nhiên chống đỡ không nổi.

“Đã rõ rồi, chúng ta sẽ mang viện binh trở về với tốc độ nhanh nhất!”

Mọi người sôi nổi lên tiếng.

Bọn họ không lo lắng không kéo được viện binh tới.

Đạo lý môi hở răng lạnh, trong lòng các lão tổ bọn họ cũng hiểu rất rõ.

Nam Cung gia chính là cánh cửa lớn cuối cùng.

Một khi cánh cửa này bị đánh nát, những gia tộc khác chắc chắn sụp đổ tan tành!

...

“Các vị, tình hình đã vượt qua dự tính ban đầu, tên thổ dân tới từ thế giới hiện thực kia, thực lực sâu không thể lường, Thượng Quan gia và Mộ Dung gia đã tiêu rồi!”

“Cái gì? Ngay cả Thượng Quan gia với Mộ Dung gia cũng bị diệt rồi?”

“Tình hình cấp bách, xin các vị cùng đi theo ta tới Nam Cung gia, diệt trừ tên ngoại tộc kia!”

Mọi người của Nam Cung gia không ngừng chạy vạy tại lãnh địa của mỗi gia tộc.

Sau khi biết được Thượng Quan gia và Mộ Dung gia bị diệt, lão tổ tông của mỗi gia tộc đã có quyết định.

Bọn họ nhất định không thể để cho một người của thế giới hiện thực tùy ý làm bậy trong thế giới vị diện!

Cho dù biết đây sẽ là một trận đại chiến tàn khốc, mỗi gia tộc vẫn như cũ huy động toàn lực lên đường, xông lên chiến trường.

“Cuộc chiến này liên quan tới sống chết tồn vong của tất cả chúng ta, mọi người nhất định phải vứt bỏ hiềm khích lúc trước, chân thành hợp tác!”

“Yên tâm đi, chúng ta nhất định sẽ sử dụng toàn lực!”

“Chuyện đến nước này, ân oán trong mỗi gia tộc đã sớm không tính là gì rồi, cái người làm mưa làm gió kia, phải chết!”

Cường giả của mỗi tộc đều ngựa không ngừng vó, lao như điên về hướng lãnh địa Nam Cung gia.

Nhóm lão tổ người sống lại này đồng tâm hiệp lực, khí thế chưa từng có!

...

“Lại là ba mảnh huân chương của Thần, đúng là gia tộc lớn mà!”

Sau khi dọn sạch kho tàng của Mộ Dung gia, Tô Mộ lại đi tới kho tàng của Nam Cung gia.

Quy mô của hai gia tộc này không quá lớn, thứ cất giữ trong kho tàng vậy mà cũng không khác biệt mấy.

Sau khi lấy ba mảnh huân chương của Thần, Tô Mộ cũng thu hoạch được lượng lớn trang bị, thuốc còn có nguyên liệu.

“Lại đầy nữa rồi!”

Nhìn kho tàng lại sắp bỏ đầy, Tô Mộ thật sự hơi phiền muộn.

Sự phiền muộn hạnh phúc.

“Hay là làm một kỹ năng?”

Chương 702: Thăng Thần kỹ. (2)

Lấy ra mấy quyển sách kỹ năng chứa sức mạnh của Thần, Tô Mộ ước lượng sáu mảnh huân chương của Thần trong tay.

Mình có lẽ có thể lợi dụng sức mạnh của Thần trên sách kỹ năng này, cộng thêm sử dụng sáu mảnh vỡ huân chương, tiến hành đột phá kỹ năng mình đang có.

“Thiên Hoả Thiêu Thành, Lôi Điện Kỳ Lân, Hổ Đen Hấp Dẫn đều có thể thực hiện tăng lên!”

“Một quyển sách kỹ năng thêm hai mảnh huân chương của Thần, chắc có thể thành công.”

“Nếu thật sự không được, vậy thì dùng năm mảnh huân chương tăng một kỹ năng!”

Nghĩ đến là làm, Tô Mộ luôn là người thích hành động.

“Sử dụng trận pháp này để chuyển Pháp tắc của Thần mạnh mẽ thành đồ mình dùng, đây có được coi là sáng tạo Pháp tắc không nhỉ?”

Nhìn vào đại trận trong kho tàng Hoàng Kim, trong đầu Tô Mộ nảy ra một ý tưởng.

Phương pháp hiện tại của mình dường như có điểm tương đồng với Pháp tắc do Chân Thần sáng tạo mà Thượng Quan Thiên Bắc đã nói.

Nhưng, nếu thực sự tìm hiểu kỹ thì vẫn có sự khác biệt lớn.

“Tạm thời không nghĩ tới việc này nữa, mình nên thăng cấp kỹ năng nào thì tốt đây?”

Hít một hơi thật sâu, Tô Mộ tạm thời gác lại suy nghĩ này.

Đợi sau khi mình đạt đến cấp “Chân Thần” rồi nghiên cứu việc sáng tạo Pháp tắc cũng không muộn.

“Thiên Hỏa Thiêu Thành rất hữu dụng đấy chứ. Trên thực tế thì đẳng cấp của kỹ năng này đã vượt qua kỹ năng cấp Thần thông thường rồi.”

“Hiệu quả khống chế của Hổ Đen Hấp Dẫn rất mạnh, nhưng thời gian trì hoãn lại quá lâu!”

“Lôi Điện Kỳ Lân phù hợp hơn!”

Trong số ba kỹ năng cấp Thần thường hay sử dụng, kỹ năng thích hợp nhất rõ ràng là Lôi Điện Kỳ Lân.

Lực sát thương của kỹ năng này rất lớn, lại có lực xuyên thấu cực cao, tốc độ tấn công của Kỳ Lân càng là không ai tránh được.

“Cứ làm vậy đi!”

Sau khi chọn lựa, Tô Mộ liền bố trí lên đại trận.

Vài tiểu đệ Xương Khô làm người khuân vác, bỏ những trang bị cực phẩm vào máy phân giải công trình học.

Còn có rất nhiều đá quý ma pháp và đạo cụ cực phẩm, chúng giống như những viên kẹo ngọt không mất tiền, vung vãi xung quanh đại trận.

“Không có đám người tốt kia, mình quả thật không có vốn liếng này!”

Có đầy đủ vật phẩm tiêu hao, Tô Mộ vui mừng ra mặt.

Đám người sống lại này quả thực đã giúp ích rất nhiều.

“Tiếp theo chính là kỹ năng, dùng một quyển hay là dùng tất cả?”

Sau khi sắp xếp ổn thỏa vật phẩm tiêu hao xong, Tô Mộ nhìn về hướng ba quyển sách kỹ năng.

Trên mỗi cuốn sách đều ẩn chứa thần lực mạnh mẽ, nếu dùng hết toàn bộ thì hơi lãng phí.

“Vậy thì dùng quyển của lão tổ tông Phong tộc kia đi!”

Nghĩ một lúc, Tô Mộ lấy ra cuốn kỹ năng lão tổ tông Phong tộc nổ ra.

Lão tổ Phong tộc là một pháp sư, kỹ năng mà lão bộc phát ra có lẽ có thể kết hợp hoàn hảo với những kỹ năng của mình.

“Năm mảnh huân chương của Thần có lẽ là đủ rồi.”

Tô Mộ cất đi một mảnh huân chương của Thần, để lại năm mảnh.

Thứ này là hàng khan hiếm, có thể tiết kiệm được thì cố gắng tiết kiệm đi.

Năm mảnh vỡ huân chương của Thần vừa vặn là một cái hoàn chỉnh, mình cũng không cần lo lắng nó không phát huy tác dụng.

“Bắt đầu đi!”

Mọi thứ đã chuẩn bị ổn thỏa, Tô Mộ đứng ở trung tâm trận pháp và kích hoạt đại trận.

“Cộc! Cộc! Tang!”

Máy móc công trình học bắt đầu hoạt động trước.

Tính ra thì âm thanh đó cũng hay đấy chứ.

Một lượng lớn trang bị, thuốc men, vật liệu bị máy móc phân giải và chuyển đổi thành năng lượng pháp tắc cực mạnh.

Những năng lượng pháp tắc này đã được những phù văn kia thanh lọc và loại bỏ tạp chất bên trong.

Năm cột năng lượng ánh sáng cùng xuất hiện.

Mảnh vỡ huân chương của Thần đã hoàn toàn chuyển sang trạng thái kích hoạt.

Tô Mộ cầm cuốn kỹ năng đó, trên người nổi lên một lực Lôi Điện.

Cả đại trận dường như có cảm ứng, toàn bộ năng lượng đều tập trung về phía Tô Mộ.

Thần lực chứa đựng trong cuốn kỹ năng kia bắt đầu tiêu tán, truyền từng chút một vào Lôi Điện Kỳ Lân.

Ngay sau đó, kỹ năng này xảy ra những biến đổi mới.

Dưới chân Kỳ Lân xuất hiện thứ gì đó giống như một cơn lốc xoáy.

“Quả nhiên có hiệu quả!”

Mắt Tô Mộ sáng ngời.

Thử nghiệm của mình đã thành công rồi!

So với việc sử dụng trực tiếp mảnh huân chương của Thần hoàn chỉnh để tiến hành nâng cấp, hiệu quả sử dụng trận pháp này rõ ràng là lớn hơn!

“Hình như mình đã hiểu bản chất của mọi thứ.”

Tô Mộ không khỏi lẩm nhẩm một câu.

Bất luận là trong thế giới game, trong thế giới thực, hay là khoảng thời gian trong vị diện lúc này.

Việc sử dụng lực pháp tắc mới là tiêu chuẩn để đánh giá một người có mạnh hay không!

“Tính toán sát thương, tính toán phòng ngự, tính toán kháng tính.”

“Dù là những thuộc tính kia hay là lượng máu thì trên thực tế đều là sự tăng giảm của lực pháp tắc!”

Đây là bản chất của game Thần Đồ!

...

Thế giới hiện thực.

Số lượng lớn người sống lại đã đổ xô đến Hoa Đô.

Có quá nhiều người thêm muốn thành phố trống không này.

Cho dù không có lời mời của Phong thiếu, thì cũng có rất nhiều người sống lại không mới mà đến.

Sau khi đến đây, điều đầu tiên bọn họ làm chính là tranh giành địa bàn.

Vì lý do này, nhiều xung đột đã xảy ra giữa những người sống lại.

Thấy vậy, Phong thiếu lập tức triệu tập những người đứng đầu.

Nói thế nào đi chăng nữa thì Phong thiếu bây giờ cũng là một nhân vật làm mưa làm gió ở Hoa Đô này, hẳn đã giành được sự ủng hộ của hầu hết mọi người, vậy nên lời triệu tập của hắn rất có sức ảnh hưởng.

Chương 703: Trò chơi của người sống lại?

Trong Minh cung, rất nhiều người sống lại tụ tập lại cùng nhau.

Trong bọn chúng chẳng ai có nổi sắc mặt tốt.

Suy cho cùng thì đều là người phát ngôn ở thế giới hiện thực của các tộc, sự tự tin bày rõ ra đó.

“Các vị, Hoa Đô lớn như vậy, các vị tranh qua tranh lại, không cần thiết phải như vậy chứ!”

Làm một người hòa giải, Phong thiếu bày ra bộ mặt của một “sứ giả hòa bình”.

“Hoa Đô thật là rất lớn, nhưng mỗi nơi đâu có giống nhau!”

“Đúng vậy đó, bắt người nhường lại cái cung điện này, người đồng ý sao?”

“Đừng làm mấy chuyện vớ vẩn đó nữa, kẻ nào mạnh, địa bàn thuộc về kẻ đó!”

Chuyện này liên quan đến lợi ích, những lão đại người sống lại có thực lực đều không nhượng bộ.

Thậm chí còn có người làm căng với Phong thiếu.

“Các vị, mọi người từ từ thương lượng không được sao? Sao nhất định phải làm mọi chuyện đi đến bước không thể giải quyết như vậy?”

Phong thiếu nở một nụ cười trên mặt, nhưng giọng điệu ẩn chứa sự cảnh cáo.

“Vậy người nói nên chia như thế nào?”

“Ta dẫn theo nhiều người tới đây như vậy, không thể để chúng ta sống ở những nơi tồi tàn đó chứ?”

“Phong thiếu, người phải xử lý mọi chuyện công bằng đó nha!”

Mọi người rõ ràng đã nghe ra được lời cảnh cáo đó, nên đã đá”quả bóng da” lại cho Phong thiếu.

“Làm thế nào để phân chia địa bàn, ta quả thực có một biện pháp.”

“Khoảng thời gian gần đây, đám thổ dân thế giới hiện thực cứ luôn làm khó dễ, gây sự với chúng ta, giờ là lúc chúng ta nên dạy cho chúng một bài học rồi.”

“Trong thời gian ba ngày tới, chúng ta chơi một trò chơi, thế nào?”

Rõ ràng là Phong thiếu đã sớm có kế hoạch, hắn nở một nụ cười thần bí khó lường.

“Trò chơi gì?”

Nghe thấy lời của hắn, mọi người lập tức trở nên hứng thú.

“Ta sẽ chuẩn bị đấu võ đài với đám người chơi thổ dân đó!”

“Cho bọn họ chọn ra một trăm người, chúng ta cũng sẽ chọn một

trăm người, tiến hành quyết đấu ở trong thế giới game.”

“Nếu chúng ta thắng, bọn họ sẽ phải cống nạp cho chúng ta lượng lớn trang bị, vật phẩm và cả đồng vàng nữa.”

Phong thiếu nói ra kế hoạch của hắn.

“Quả là rất thú vị, tiểu tử nhà người sao mà nghĩ ra được hay vậy?”

“Đấu võ đài với đám người chơi thổ dân đó? Đây chẳng phải là chiến thắng dễ dàng sao?”

“Nghe ra có vẻ là một ý kiến không tồi, nhưng liệu đám người đó có đồng ý đấu võ đài với chúng ta không?”

“Ừa không đúng, đấu võ đài với đám thổ dân đó thì liên quan quái gì đến việc phân chia địa bàn của chúng ta?”

“Chính vậy đó, tiểu tử người không phải là chuyển chủ đề đấy chứ?”

Khi mọi người nghe thấy những lời này, họ quả thực cảm thấy có hơi kì lạ, lập tức thấy rất khó hiểu.

Đấu võ đài với đám người chơi thổ dân đó không thể giải quyết vấn đề phân chia địa bàn của bọn họ.

“Là trao đổi đấu võ đài, thì bất kể là trong game hay trong thế giới thực, những người sống lại đều sẽ ngừng tấn công người chơi thổ dân.”

“Tên Long Phi kia sẽ không từ chối đề nghị này đâu.”

“Còn về mối liên hệ giữa đấu võ đài với phân chia lãnh thổ ấy mà.”

Phong thiếu nói đến đây, bèn chuyển chủ đề.

“Nếu muốn đấu võ đài, vậy thì phải chọn một trăm kẻ mạnh tham chiến, bên nào có số người tham chiến nhiều hơn, bên đó sẽ có tư cách ưu tiên lựa chọn địa bàn!”

“Hơn nữa, chiến lợi phẩm thu được từ đám người chơi thổ dân kia, cũng sẽ phân chia theo phương thức này!”

Câu này vừa thốt ra, mọi người lập tức hiểu ra.

Không chỉ là phân chia địa bàn, mà còn có phân chia đồng chiến lợi phẩm kia nữa, thật là cảm động người ta quá đi à!

“Ta chấp nhận đề nghị này!”

“Khi nào thì bắt đầu tuyển chọn? Địa điểm so đấu là ở nơi nào?”

Mọi người suy nghĩ cân nhắc rất lâu, sôi nổi bày tỏ ý kiến của mình.

Phong thiếu thấy vậy, ý cười trên mặt hắn càng rõ hơn.

“Buổi tối là có thể bắt đầu, quyết đấu phân thắng bại ở đấu trường trong game.”

“Các vị có thể cử 20 người tham gia, ta sẽ tiến hành bốc thăm phân nhóm, 100 người còn lại cuối cùng sẽ đại diện cho người sống lại tham gia đấu võ đài với đám thổ dân!”

Sau khi Phong thiếu nói xong, đám người sống lại lục tục giải tán.

Để đảm bảo chắc chắn có thêm càng nhiều quyền phát ngôn, họ còn phải tốn rất nhiều công sức cho việc chọn lựa người.

Nhìn đám người đó rời đi, đôi mắt Phong thiếu ngập tràn trong hai chữ: Dã tâm!

Trận đấu võ đài này chính là bước đầu tiên hắn thể hiện tham vọng của mình.

Đấu võ đài chẳng qua chỉ là một cái cớ mà thôi.

Trong đám người sống lại đâu đâu cũng là kẻ mạnh, một chọi một trong trận chiến một trăm đấu một trăm này, bọn họ chắc chắn không thể thua.

Sau khi giành chiến thắng trong trận chiến võ đài này, hắn sẽ đòi

một lượng lớn”cống phẩm” từ Long Phi.

Sau khi lấy được đồng”cống phẩm” này, nên phân chia thế nào, chẳng phải đều do hắc quyết định hay sao?

Còn về những người sống lại không tuân theo đấu võ đài?

Vậy cũng chẳng đến lượt bọn chúng quyết định.

Suy cho cùng, thiếu số phục tùng đa số, hơn nữa nếu dám thiếu số đó không đồng ý, thì đồng nghĩa với việc bọn chúng đều đắc tội với cả hai bên.

Đây là một âm mưu.

Đó cũng là bước đầu tiên Phong thiếu”thống lĩnh” người sống lại.

Vào game, Phong thiếu chạy về phía võ đài ở đấu trường.

Trước khi lựa chọn, hắc vẫn cần chuẩn bị một số thứ.

“Đã nhiều ngày trôi qua như vậy, tên tiểu tử nhà người, vẫn còn chưa chết sao?”

Mở bảng xếp hạng cấp bậc, nhìn vào cái tên xếp hạng nhất, hắc nhíu mày lại thành một hàng.

“Có lẽ sẽ không mất nhiều thời gian nữa đâu!”

Chương 704: Một đòn không đủ, vậy thì hai đòn

“Hoặc là, nơi hắc vào là thế giới vị diện, vậy nên cho dù có chết, pháp tắc trong game cũng không có cách nào bắt hắc được, cho nên tên hắc không bị biến mất?”

“Chắc chắn là như vậy.”

“Cho dù hiện tại hắc không chết, chắc chắn cũng là bị đám lão tổ kia hành hạ đến sống dở chết dở rồi.”

Phong thiếu lăm bắm một mình.

Chỉ cần tên của Tô Mộ vẫn còn ở trên bảng xếp hạng một ngày, nỗi lo của hắn sẽ không bao giờ biến mất!

...

“Ta cảm giác được, sức mạnh của kỹ năng này đã đạt tới cấp Chân Thần rồi!”

Trong kho tàng Hoàng Kim.

Sau khi tất cả năng lượng của năm mảnh huân chương của Thần được hấp thụ, hình dạng của Lôi Điện Kỳ Lân đã hoàn toàn thay đổi.

Vốn dĩ hình thái Lôi Điện bị bao quanh bởi một con lốc gió bão.

Không chỉ vậy, bốn chân của Lôi Điện Kỳ Lân cũng giẫm lên cơn cuồng phong.

“Con Kỳ Lân này giống như còn sống vậy!”

Tô Mộ nhìn đánh giá con Kỳ Lân một lúc, như thể hắn đang nhìn một con Kỳ Lân sống.

“Phì xì!”

“Ồn ầm ầm!”

Trên thân Kỳ Lân có tiếng gió và tiếng sấm đan xen nhau.

Sau khi ra khỏi kho tàng, Tô Mộ bay lên trời cao.

Lúc trước khi đám con cháu Thượng Quan gia đi tìm mình, phần lớn đều đã bị giết gần hết, chỉ còn sót lại một số ít người trong lãnh địa gia tộc.

Đám con cháu này hiển nhiên không biết lão tổ trong tộc đều đã bị diệt sạch, vẫn sống cuộc sống bình thường như xưa.

“Lấy các người ra thử chút vậy!”

Tô Mộ nhìn về phía một đỉnh núi, nơi đó có mấy cái đình viện, bên trong có không ít người.

Vung Quyền Trượng Pháp Thần lên, một con Phong Lôi Kỳ Lân nhanh chóng xuất hiện.

“Nên gọi nó là gì thì tốt nhỉ?”

“Hay là gọi Phong Lôi Kỳ Lân Phá?”

Nghĩ một lúc, Tô Mộ đặt cho kỳ năng mới này một cái tên bá đạo.

“Đi đi, Phong Lôi Kỳ Lân Phá!”

Giây tiếp theo, con Phong Lôi Kỳ Lân đã đến đỉnh núi đó trong nháy mắt.

“Bùm bốp đùng đùng!”

“Ầm ầm ầm!”

Vô số sấm sét bao trùm cả đỉnh núi, đồng thời tốc lên một cơn gió mạnh đáng sợ.

Trong nháy mắt, toàn bộ đỉnh núi bị san thành đất bằng.

Không chỉ vậy, gió mạnh như một lưỡi đao, quét sạch dãy núi xung quanh.

“Ầm!”

“Bùm!”

Vô số cây cao chót vót theo tiếng nổ mà ngã xuống mặt đất.

Sức mạnh hủy diệt đáng sợ như vậy, ngay cả Tô Mộ cũng mở to mắt.

“Xuất sắc!”

Đỉnh núi cao đến hàng trăm mét nói biến mất là biến mất, đây mới là bản lĩnh của “Thần” chứ!

“Dựa vào công kích ma pháp hiện tại của mình, lực sát thương của kỹ năng này chắc phải là một tỷ rồi ấy nhỉ?”

“Ai cmn có thể gánh được cơ chứ?”

Tô Mộ đã không còn biết làm sao để hình dung nó nữa rồi.

Nếu Tiên Tổ Vương vẫn còn sống, kỹ năng này của mình mà đánh xuống, chỉ e là hắn sẽ biến mất tức khắc luôn.

Hơn nữa kỹ năng này rõ ràng không nằm trong phạm trù kỹ năng đơn thể.

“Nam Cung gia gắng lên nha!”

Tô Mộ đã bắt đầu cảm thấy lo lắng thay cho Nam Cung gia.

Chịu một đòn kỹ năng này của mình, Nam Cung gia sẽ biến mất ngay lập tức luôn không nhỉ?

Nếu một đòn không đủ, vậy thì hai đòn?

Thành Diệu Nhật.

“Long đội trưởng, người thật sự muốn đàm phán với đám người kia sao?”

“Bọn chúng là kẻ lòng lang dạ thú, trong chuyện này chắc chắn có vấn đề!”

“Trong này chắc chắn có vấn đề, tốt hơn hết là không nên đếm xỉa tới họ!”

“Đúng thế, chỉ cần chúng ta gắng gượng đến lúc Tô Pháp Thần trở về thì bọn người sống lại này sẽ không thể nhảy nhót được đâu!”

Đoàn người Long Phi đang trên đường đến khu vực quyết đấu, Văn Diệu và một số thành viên trong nhóm của hắn lần lượt lên tiếng khuyên can họ.

“Đương nhiên ta biết họ không có ý tốt, nhưng chúng ta có được lựa chọn sao?”

Giọng nói đầy bất đắc dĩ, Long Phi cười khổ.

“Khi Tô Pháp Thần chưa về, họ muốn làm gì thì cho họ làm nấy đi!”

Nghe thế, nhóm Văn Diệu không nói gì.

Giả vờ hòa theo, đây đúng là một kế hoãn binh không tồi.

Chẳng bao lâu sau, một đám người sống lại xuất hiện trước mặt mọi người.

Nhìn vào mắt của những người sống lại kia, Long Phi ngẩng cao đầu ưỡn ngực, không hề nhượng bộ.

“Đã lâu không gặp, Long đội trưởng!”

Một tràng cười sảng khoái vang lên.

Phong thiếu đi ra khỏi đoàn người, chào hỏi Long Phi như chào một người bạn cũ.

“Muốn nói gì thì cứ nói thẳng ra đi!” Long Phi hừ khế.

“Long đội trưởng đừng căng thẳng, lần này tìm người chỉ đơn giản muốn giảng hòa thôi!”

“Hiểu lầm giữa chúng ta thực sự là quá sâu đậm, nếu cứ đấu tiếp thì cuối cùng cả hai bên đều không được lợi lộc gì.”

Nhìn nhóm Long Phi, Phong thiếu tươi cười.

“Hòa bình?”

“Người muốn hòa bình thế nào?”

Long Phi nhú mày, không khỏi dò hỏi.

Trong khoảng thời gian Tô Mộ không ở đây, nếu có thể thiết lập “hòa bình” với người sống lại, sẽ là một lựa chọn tốt.

“Chúng ta đã bàn bạc xong xuôi, cho các người một cơ hội.”

“Hai ngày sau, các người hãy chọn ra một trăm người chơi để quyết đấu với người của chúng ta trên lô đài đi.”

“Miễn các người có thể giành được nhiều trận thắng hơn, vậy giữa chúng ta và các người sẽ nước sông không phạm nước giếng!”

Phong thiếu nói ra cách thức của hắn.

“Vậy nếu chúng ta thua thì sao?” Long Phi suy nghĩ, hỏi.

“Để đạt tới hòa bình, các người cần phải trả một cái giá nho nhỏ chứ!” Phong thiếu cười tủm tỉm.

“Nhà người, lại đang có ý đồ gì?”

Không đợi Long Phi trả lời, Văn Diệu cướp lời.

“Ta biết các người suy nghĩ điều gì.” Nụ cười trên mặt Phong thiếu tươi rói: “Nhưng các người không cần nghĩ nữa.”

Nói đến đây, nụ cười của hắn tắt ngóm, thay vào đó là vẻ âm u lạnh lẽo.

Chương 705: Ra bộ ba trước đã

“Tô Pháp Thần của các người không về được đâu, mà gã Hiên Viên kia, sớm muộn gì cũng sẽ chết trong tay chúng ta thôi.”

“Đây là cơ hội ta cho các người, cũng là cơ hội duy nhất.”

Những lời của Phong thiếu rõ ràng mang cảnh cáo.

Biểu cảm của đám người Long Phi đều thay đổi.

“Sao Tô Pháp Thần lại không về...”

“Đừng nói nữa!”

Một thành viên vừa định phản bác thì Long Phi lập tức ngăn hắn lại.

“Ta chấp nhận điều kiện của các người!”

Hít sâu một hơi, Long Phi nói với Phong thiếu.

“Ha ha! Ta rất thích giao thiệp với người thông minh như Long đội trưởng đấy.”

Phong thiếu phá lên cười.

“Vậy chúng ta đi chọn người trước!”

Long Phi dẫn nhóm Văn Diệu quay đầu rời đi.

...

“Các vị, tình huống khẩn cấp, chắc hẳn mọi người cũng đã rõ mục đích triệu tập các người đến Nam Cung gia, đúng chứ?”

Lãnh địa Nam Cung gia tộc.

Gấp rút chạy tới bằng tốc độ cao nhất, các gia tộc ở gần đã đến nơi.

Có sự trợ giúp của họ, trong ngọn núi của Nam Cung gia, số lượng nhân vật cấp lão tổ lên đến một trăm người.

Tính sơ sơ có đến cả trăm lão tổ người sống lại!

Chỉ cần tất cả mọi người đồng loạt ra tay thì dù là “cấp Thần” cũng không cản nổi.

“Hôm nay chúng ta tề tựu tại Nam Cung gia, đúng là trước nay chưa từng có!”

“Đúng vậy, đây cũng được coi là một cảnh tượng hoành tráng nhỉ.”

“Có lão tổ tông của Nam Cung gia trấn giữ, cộng với sự chung sức của các vị, nhất định sẽ khiến kẻ thế giới hiện thực điên cuồng đó có đến mà không có về!”

“Không biết sau khi giải quyết tên kia thì nên xử trí tiếp thế nào?”

Nhiều người nhiều miệng.

Có người đề xuất đến việc phân chia sau khi kết thúc chiến đấu.

Thượng Quan gia và Mộ Dung gia lần lượt bị diệt, toàn bộ bố cục của vị diện rõ ràng đã trải qua biến đổi long trời lở đất.

Những gia tộc an phận ở mấy vùng hẻo lánh đương nhiên cũng muốn tiến vào lãnh địa ban đầu vốn thuộc về Thượng Quan gia và Mộ Dung.

“Trước mắt, điều quan trọng nhất là phải chung tay giải quyết phiền phức kia, còn tất cả những chuyện khác thì đợi mọi việc kết thúc rồi hẵng bàn luận!”

Lão tổ tông Nam Cung cao giọng, đè những tiếng nói khác xuống.

Nhóm người không tiếp tục bàn luận nữa.

Đang ở lãnh địa của Nam Cung gia, họ phải cho lão tổ tông Nam Cung một chút mặt mũi.

“Không biết khi nào tên kia mới đến?”

“Chắc thấy chúng ta nhiều người nên hắn không dám tới chăng?”

“Theo ta thấy, chúng ta người đông thế mạnh, không bằng toàn thể ra tay tìm cho ra tên kia đi?”

Chủ đề lại quay về cái người từ thế giới hiện thực.

Lão tổ tông Nam Cung suy nghĩ một lát, trầm giọng nói.

“Trước tiên cứ chờ đã, nếu tên đó mãi không đến, vậy chúng ta cũng chỉ đành chủ động ra quân thôi.”

...

Địa giới của Nam Cung gia.

Một bóng người bay nhanh đến.

Đôi cánh hoả diễm vút qua không trung, chói lòa như sao băng.

Mắt Tô Mộ sáng như đuốc, Đôi Mắt Thần Thị từ đầu đến cuối nhìn

chăm chú vào khu vực phía trước.

“Đến rồi!”

Một lúc sau, Tô Mộ ngừng lại.

“Hơi đông người nha!”

Quét nhìn dấu hiệu sinh mệnh trong ngọn núi của Nam Cung gia, Tô Mộ nhíu mày lại.

Hiển nhiên Nam Cung gia đã liệu được mình sẽ đến nên tất cả mọi người đã tụ tập tại ngọn núi chính.

Mình chẳng thêm để tâm đến đám hậu bối kia, dù đông người thì cũng chỉ là con sâu cái kiến mà thôi.

Điều khiến mình lo ngại chính là trên trăm lão tổ kia.

“Thế này là tập hợp hết những người còn lại với nhau đấy à.”

Lấy bản đồ ra nhìn thoáng qua, Tô Mộ mỉm cười.

Qua quan sát số lượng các gia tộc còn lại, bấy nhiêu đây có lẽ là nhiều lão tổ nhất họ có thể kiếm ra được.

“Không được, dù ta xử lý hết các người tại đây, ta cũng vẫn phải tới gia tộc của các người chứ!”

Gãi gáy, Tô Mộ khá là đau đầu.

Đám lão già này tụ tập lại với nhau thì dễ giải quyết rồi, nhưng giải quyết họ xong còn phải đến lãnh địa của họ vợ vét nữa.

“Tranh thủ thời gian vậy, ‘Thần’ còn đang chờ ta đấy!”

Hít sâu một hơi, Tô Mộ không tiếp tục tiếp cận.

Trên trăm lão tổ chắc hẳn vẫn có sức uy hiếp.

Hơn nữa có đại trận bảo hộ tộc của Nam Cung gia, mình không cần phải”liều lĩnh”.

“Ra đi!”

Giờ cao Quyền Trọng Pháp Thần, trên người Tô Mộ nổi sấm gió.

Năng lượng mạnh mẽ tụ lại cùng nhau, một con Phong Lôi Kỳ Lân nhanh chóng thành hình.

Khoảng cách rất xa, Nam Cung gia hiển nhiên không thể phát hiện.

“Đây chính là lợi thế của tâm bản đấy!”

Khóe miệng hơi nhướn lên, Tô Mộ nhớ đến câu nói kia.

Tâm bản tức là chân lý!

“Không nóng vội, chơi bộ ba trước cái đã!”

Không vội vã phát động tấn công, khóe mắt Tô Mộ xuất hiện hồ quang điện, lại một con Kỳ Lân nữa xuất hiện.

Chỉ chớp lát, ba Phong Lôi Kỳ Lân đã xoay vần trên không trung.

Bọn chúng phát ra khí thế cực mạnh, con nào con nấy hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang.

Đây chính là”kỹ năng của Thần” chân chính!

Lãnh địa Nam Cung gia tộc.

Hơn trăm lão tổ vẫn đang thảo luận nên đối phó với Tô Mộ thế nào.

“Trên người thằng nhóc kia chắc chắn có bí mật, có lẽ chúng ta có thể lợi dụng hấn mở con đường thông tới thế giới thực.”

“Ta cũng nghĩ vậy, tóm lại không thể để hấn chết quá dễ dàng!”

Ai nấy đều thêm nhỏ dãi trước những bí ẩn liên quan tới thế giới thực.

Lão tổ tông Nam Cung nheo mắt, cũng đầy chờ mong.

Nơi đây chính là lãnh địa của Nam Cung gia.

Chỉ cần giải quyết cái kẻ từ thế giới hiện thực kia thì hẳn sẽ có quyền ưu tiên được tìm tòi nghiên cứu bí mật của hắn.

Nhưng vào lúc này, một cảm giác tim đập nhanh không rõ nguyên nhân trào dâng lên trong lòng lão tổ tông Nam Cung.

“Đây là cảm giác gì?”

Chương 706: Hủy diệt Nam Cung gia.

Sắc mặt lão tổ tông bỗng chốc tái mét.

Đó là một cảm giác rất khó hình dung, hết như có một đôi tay đang bóp chặt lấy cổ hắn vậy.

“Không đúng, sao ta lại cảm thấy rợn cả tóc gáy thế này?”

“Ta cũng vậy, thật giống như có chuyện lớn gì sắp sửa xảy ra ấy.”

“Mau nhìn kìa, đó là cái gì thế!”

Các lão tổ khác cũng thế, họ kinh ngạc phát hiện xa xa trên không trung như có thứ gì đó đang chạy đến.

“Là kẻ ở thế giới hiện thực ư?”

“Không đúng, đó không phải là người!”

Khi hình bóng trên không trung tới gần, tất cả mọi người đều mở to mắt.

Đó là ba con Kỳ Lân có hình thù kì lạ!

Chỉ cần nhìn thoáng qua, uy thế tỏa ra từ Kỳ Lân đã khiến họ phải run sợ.

“Nhanh cùng giúp ta ngăn cản đi!”

Lão tổ tông Nam Cung phản ứng cực nhanh, đi tới trung tâm của đại trận bảo vệ tộc rồi hô to.

Giây sau, vô số năng lượng hội tụ, trên bầu trời phía trên họ hình thành một tấm màn năng lượng.

“Dốc hết sức đi, không thể coi thường Kỳ Lân này được đâu!”

Việc liên quan đến sự sống còn, một nhóm lão tổ dồn dập sử dụng bản lĩnh mạnh nhất của mình.

“Gừ!”

Một con Kỳ Lân gào thét, mang theo xu thế sấm gió, nhào thẳng về phía đại trận bảo vệ tộc của gia tộc Nam Cung.

“Ầm ầm!”

Tiếng động dữ dội vang lên, cả dãy núi đều rung lắc.

“Phụt!”

Bỗng nhiên lão tổ tông Nam Cung phụt ra một búng máu tươi.

Tuy đại trận đã chặn được đòn tấn công của Kỳ Lân nhưng sức mạnh phản phệ đã tước đi nửa cái mạng của lão tổ tông Nam Cung.

“Lúc này mới chỉ là con đầu tiên thôi đấy, đằng sau còn có hai con nữa kìa!”

“Lão tổ Nam Cung, người còn có thể chịu đựng nổi không?”

Mọi người cùng nhìn lão tổ tông Nam Cung, ai nấy đều thấp thỏm.

Con Kỳ Lân vừa rồi chẳng những bị đại trận ngăn lại, mà còn bị triệt tiêu bởi kỹ năng của họ, nhưng dù thế thì họ vẫn không thể ngăn cản uy lực kinh khủng kia.

Nếu hai con Kỳ Lân còn lại cùng lao tới, với họ đó chính là tai hoạ ngập đầu đấy!

Lão tổ tông Nam Cung không trả lời.

Tình trạng hiện tại của hắn vô cùng không ổn.

Đúng lúc này, con Kỳ Lân thứ hai từ trên không đáp xuống.

“Mau ngăn lại!”

“Thật là muốn cái mạng già này mà!”

“Đây là kỹ năng của người ở thế giới hiện thực sao? Thế này là quá mạnh rồi đấy?”

Kỳ Lân bổ nhào, như Thái Sơn đè đầu.

“Ầm ầm!”

Tiếng động dữ dội lại xuất hiện.

“Ầm!”

Đại trận bão hộ gia tộc của Nam Cung gia theo đó bị phá vỡ, sức mạnh phản phệ đáng sợ trực tiếp giáng xuống thân thể lão tổ tông trong trận kia.

“Phụt!”

Lão tổ tông Nam Cung phun mạnh ra một ngụm máu, lập tức ngã xuống đất, sống chết chưa rõ.

“Lão tổ tông!”

Các lão tổ khác của Nam Cung gia vội vọt tới, đỡ hấn dậy.

Giờ phút này, lão tổ tông của họ đã mất đi toàn bộ sinh cơ, cách cái chết không xa nữa.

“Ta đầu hàng, ta xin đầu hàng!”

“Hồi vị thần ở thế giới hiện thực, ta nguyện trở thành nô bộc của người, chỉ xin người tha cho ta một mạng!”

“Tất cả là do Nam Cung gia một tay gây nên, ngay từ đầu chúng ta không hề có ý định đối địch với người đâu!”

Kỳ Lân còn lại đang hoành hành, những lão tổ không thuộc Nam Cung gia hoàn toàn sợ hãi.

Mất đi tấm màn che chở, chỉ cần con Kỳ Lân đó lao xuống, hẳn sẽ là một con đường chết dành cho họ.

Cách sống sót duy nhất, dường như chỉ còn lại xin tha mà thôi.

...

“Đây chính là chênh lệch về thực lực sao?”

Dưới Đồi Mắt Thần Thị, Tô Mộ nhìn những lão tổ đang quỳ xuống đất xin tha, tỏ vẻ cảm thán.

Đây chính là sự khác biệt giữa ”Thần” và phàm.

Dẫu có thêm một trăm lão tổ người sống lại đến đây thì dưới kỹ năng của mình, họ cũng chỉ có một con đường chết.

Khoảng cách giữa mình và họ đã quá sớm không thể vượt qua rồi.

“Từ những gì mà hơn trăm người này nói, có lẽ ta sẽ có được vài tin tức hữu ích.”

“Nhưng cũng không mấy quan trọng, điều gì nên biết thì sau này mình tự nhiên sẽ biết thôi!”

Suy nghĩ một chốc, trong đôi mắt Tô Mộ trào ra sát ý mãnh liệt.

“Chết đi!”

Giơ cao Quyển Trượng Pháp Thần, ”Pháp Thần” đưa ra phán quyết cuối cùng.

Trên bầu trời Nam Cung gia, con Kỳ Lân cuối cùng bắt đầu chuyển động.

...

“Tha cho ta đi, cầu xin người tha cho ta đi mà!”

“Cả tộc chúng ta nguyện cung phụng người, trở thành người hầu trung thành nhất của người!”

Một đám lão tổ còn đang không ngừng cầu khẩn.

Đúng lúc này, cảnh tượng khiến họ tuyệt vọng đã xuất hiện.

Kỳ Lân trên trời không may may thương hại họ!

Những lão tổ đã từng cao cao tại thượng một thời giờ chỉ như lũ kiến dưới lòng bàn chân voi.

“Chạy đi!”

“Kết hợp cùng nhau bảo vệ mạng sống!”

“Mau đứng cùng với ta!”

Trước cái chết, mỗi một lão tổ vận dụng cách bảo toàn mạng sống mạnh nhất của mình.

“Ừnh!”

Kỳ Lân đánh trúng đỉnh núi, năng lượng to lớn càn quét hết thảy.

Sấm sét, gió lốc.

Hai đòn tấn công đan xen vào nhau, khung cảnh vô cùng hùng vĩ.

Trong khu vực này, hậu duệ của Nam Cung gia không một ai sống sót, chỉ dư lại vài lão tổ vẫn còn thoi thóp sống.

Một bóng người đột nhiên xuất hiện.

“Chơi lớn rồi!”

Người này là Tô Mộ.

Sau một đòn phá hủy Nam Cung gia, kho tàng của Nam Cung gia cũng theo đó tan tành.

Nhiều loại vật liệu và đá quý nằm rải rác dưới đất, một số đã bị hư hại và mất một phần độ sáng bóng.

“Mau nhặt những vật đó đưa về!”

Tô Mộ mở kho tàng Hoàng Kim, ra lệnh cho Tiểu đệ Xương Khô.

“Hửm?”

Lúc này, Tô Mộ bỗng dưng phát hiện, có một lão tổ ẩn thân đã nhặt đi mảnh huân chương của Thần ở dưới đất.

Chương 707: Hủy diệt Nam Cung gia. (2)

Không chỉ một người, còn một lão tổ khác cũng nhặt mảnh huân chương của Thần.

“Gan to gớm nhỉ!”

Tô Mộ tức đến phì cười.

Đám lão già này chạy trốn chết đã đành, lại dám mơ tưởng đến huân chương của Thần của mình à!

“huân chương của Thần sẽ không bị hỏng, ta cũng không cần thiết khách khí với các người làm gì!”

Đôi đồng tử sa sầm, hai Phong Lô Kỳ Lân lại xuất hiện.

“Ầm ầm!”

Lấy hai lão tổ không muốn sống nợ làm trung tâm, dãy núi lại sinh ra địa chấn.

Dưới Đôi Mắt Thần Thị, xung quanh không còn một dấu hiệu sinh mệnh nào.

“Xong!”

Tô Mộ mỉm cười, búng tay một cái.

Thân hình lần lượt Chớp Nhoáng, tất cả huân chương của Thần bị rải rác khắp nơi đều được Tô Mộ đoạt lấy.

“Lại có năm mảnh huân chương của Thần rồi!”

Nam Cung gia không hổ là gia tộc lớn, có tận bốn mảnh huân chương.

Và cả những bộ sưu tập kia nữa, nhiều hơn cả Thượng Quan gia và Mộ Dung gia cộng lại.

Tô Mộ nhìn mấy điểm sáng đang vương vãi dưới đất.

Đó là một số sách kỹ năng mà những lão tổ có thực lực hùng mạnh rơi ra.

“Có thể lại kết hợp thành một kỹ năng rồi!”

Thành Diệu Nhật.

Long Phi và hội trưởng các đại công hội đang bàn bạc.

“Long đội trưởng, chọn ra một trăm người, phần thắng của chúng ta gần như là con số không tròn trĩnh!”

“Đúng thế, thực lực của lũ người sống lại kia mạnh hơn chúng ta nhiều, thi đấu chỉ có thua thôi!”

“Chúng đã sớm lên kế hoạch hãn hoi rồi, chúng ta hoàn toàn không có khả năng chiến thắng.”

Nhắc tới trận chiến trên võ đài với những người sống lại, biểu cảm của các đại hội trưởng người nào người nấy trông rất xấu.

Không nghi ngờ gì, ngay từ đầu cuộc chiến này chính là không ngang bằng.

“Trước khi Tô Pháp Thần về đến, chúng ta không có lựa chọn khác.” Sao Long Phi không biết điểm này, bất đắc dĩ nói.

Các hội trưởng đại công hội nghe vậy, đều lộ vẻ bất đắc dĩ trên mặt.

“Vậy cứ đánh với chúng đi, ai thua ai thắng còn chưa biết đâu!”

Im lặng một hồi lâu, Mã Kinh Phi hô to.

Hắn luôn rất có danh vọng, cũng là người đứng đầu trong số người chơi, và rất nhanh đã nhận được sự ủng hộ từ những người khác.

“Hội trưởng Mã nói rất đúng, không phải chọn ra một trăm người

sao, các vị ở đây, chưa chắc đã thua kém đám người sống lại kia đâu!”

“Đúng thế, chẳng phải chúng ta còn có đại thần Hiên Viên ở đây sao? Chỉ cần hần đến tham chiến, chắc chắn có thể chà sạch nhuệ khí của những người sống lại kia!”

“Long đội trưởng, có liên hệ được với đại thần Hiên Viên ở bên trên không?”

Mọi người đồng loạt nhìn Long Phi.

Trần Song Thần phục hồi!

Tuy Tô Pháp Thần không ở đây nhưng uy danh của đại thần Hiên Viên cũng không phải để cho có!

Miễn Hiên Viên đến, họ sẽ có người để tin cậy.

“Không liên lạc được!”

Long Phi thở dài một hơi, giọng điệu đắng chát.

Từ khi có tin Tô Pháp Thần bị hút vào thế giới vị diện, hần luôn thử liên hệ với Hiên Viên.

Những những tin nhắn được gửi đi như đá bị ném vào biển rộng, không một lời đáp lại.

“Chắc đại thần Hiên Viên sẽ không xảy ra chuyện gì chứ?”

“Hần là không đâu nhỉ?”

“Hay đại thần Hiên Viên ra ngoài tường, còn chưa về?”

Mọi người không khỏi suy đoán.

Nếu Hiên Viên đang ở ngay trong thành Diệu Nhật, họ sẽ không đến nỗi buồn rầu như thế.

“Kiểu gì họ cũng sẽ trở về, không phải sao?”

Lúc mọi người ở đây đều đang ủ rũ, một giọng nói cất lên.

Người nói chính là Lý Tiêu.

“Mặc kệ lũ người sống lại đó muốn làm gì, chúng ta đều sẽ diễn tiếp với chúng.”

Hắn nắm chặt hai quyền, nói năng khí phách.

Dáng điệu này cũng giúp người khác xóa tan sự u ám.

“Đúng vậy, kiểu gì Tô Pháp Thần và đại thần Hiên Viên sẽ về thôi, chúng ta đang lo lắng cái gì chứ?”

“Bọn người sống lại muốn đấu lôi đài, chúng ta cứ đánh với chúng thôi, thắng thua vốn chẳng quan trọng gì!”

“Nói vậy, nếu đã đánh, vậy thì phải đánh cho thắng, biết đâu chúng ta đánh thắng thì sao?”

“Ha ha! Nói đúng lắm, nếu thật sự đánh thắng, những người sống lại kia e là phải tức chết!”

Bầu không khí nặng nề biến mất tăm, những tiếng cười nói lại vang lên.

“Không phải chỉ một trăm so với một trăm ư, chúng ta chơi diễn kỹ tái mã* với chúng đi!”

(*diễn kỹ tái mã: cách chơi lấy người mạnh bên mình đối đầu kẻ yếu bên địch, để kẻ yếu bên mình đối đầu với kẻ mạnh bên đó)

...

Thế giới vị diện.

Năm Tiểu đệ Xương Khô đang ra sức nhặt”rác”.

Sức phá hoại của Phong Lôi Kỳ Lân mạnh bao nhiêu thì các tiểu đệ nhặt đồ tốn sức bấy nhiêu.

“Kết hợp với kỹ năng nào sẽ tốt hơn nhỉ?”

Tô Mộ đứng trong Kho tàng Hoàng Kim, bắt đầu bố trí.

Nếu phải nói sách kỹ năng nào tuyệt vời nhất thì sẽ là cuốn rút ra từ lão tổ Nam Cung gia.

Pháp tắc của Thần ẩn chứa bên trong nó rõ là mạnh hơn hẳn.

Với kinh nghiệm thành công lần trước, Tô Mộ không lo sẽ hợp thành thất bại.

“Vậy kết hợp với Hổ Đen Hấp Dẫn đi.”

Kỹ năng được lựa chọn lần này chính là Hổ Đen Hấp Dẫn.

Là kỹ năng sát thương cấp Thần đầu tiên mình có, mình có khá nhiều tình cảm với nó.

“Tranh thủ thời gian đi!”

Hô với Tiểu đệ Xương Khô đang nhặt đồ khắp dãy núi, Tô Mộ tăng tốc bố trí trận pháp.

Nói là bố trí, thật ra cũng không có gì hay để bố trí.

Chỉ đơn giản tiến hành một vài khiêu chiến và đặt những”vật liệu” kia vào vị trí thích hợp.

“Sau khi thăng cấp kỹ năng, đợt sau này về rồi tính tiếp.”

“Phải chừa lại một số vật liệu để bố trí trận pháp vượt giới và phải giữ lại một vài huân chương của Thần.”

Lấy tấm bản đồ kia ra, bên trên còn thừa lại mười gia tộc mà hẳn chưa ghé thăm.

Chương 708: Chương 708: Nhìn hẳn đền tội.

Dù cho không phải mỗi một gia tộc trong này đều có mảnh huân chương của Thần nhưng kiếm được một cái hoàn chỉnh chắc chắn không thành vấn đề.

Bây giờ những nơi đó tương đương với phó bản đã bị tiêu diệt Boss, mình có thể tùy ý tìm lấy.

“Chắc hẳn sẽ còn vài con cá lọt lưới, vừa hay ở đây đợi một lát!”

Tô Mộ chuyển ánh nhìn đến mấy gia tộc ở những nơi hẻo lánh.

Những lão tổ tụ tập tại Nam Cung gia kia hẳn không phải là tất cả, có lẽ vài gia tộc ở xa còn đang trên đường đến tiếp viện.

Không giải quyết toàn bộ bọn này, mình sẽ không để yên đâu!

...

Mọi thứ hết như Tô Mộ dự đoán.

Tình hình khẩn cấp, mấy gia tộc ở xa tuy nhận được tin tức nhưng còn chưa kịp đến lãnh địa của Nam Cung gia tộc.

“Nam Cung huynh, toàn bộ chiến lực cấp lão tổ của vị diện này đều đến ư, có nhất thiết phải làm một trận lớn đến vậy không?”

Bảy bóng người đang đi đường, một người trong đó cau mày, không giấu lòng được bèn hỏi.

Người này là tộc trưởng của một gia tộc xa xôi, gia tộc của họ không có chiến lực “cấp lão tổ tông”, họ chỉ luôn sống ở vùng không chính thống trong vị diện này mà thôi.

“Chỉ là một người ở thế giới hiện thực, không chừng khi chúng ta đến thì hắn đã bị giải quyết rồi.”

“Chạy lên đây xa xôi vậy, chẳng lẽ chỉ để xem kịch thôi à?”

Thái độ của những người khác cũng hơi lạnh nhạt.

Nếu không phải Nam Cung gia có thế lực lớn, họ vốn đã chẳng muốn tiếp viện.

Vị lão tổ Nam Cung gia vội vàng chứng ra gương mặt tươi cười: “Người của gia tộc khác đều đến, nếu các vị không đi thì thực sự khó ăn nói lắm.”

“Cho dù là góp vui thì chúng ta cũng sẽ không để các vị góp trắng đầu đúng không nào.”

“Phong gia, Thượng Quan và Mộ Dung đều bị hủy diệt, e là phải phân chia lại địa bàn vị diện này đây.”

Chỉ một câu này lập tức khiến mắt sáu người còn lại tỏa sáng.

Đúng vậy!

Tuy”bảo địa” của các gia tộc Phong gia và Thượng Quan không tới lượt họ, nhưng những người khác có địa bàn mới, vậy chẳng phải địa bàn ban đầu sẽ bị bỏ trống sao?

Vị tộc trưởng dẫn đầu kia vô cùng nhiệt tình, gương mặt lạnh lùng hiện lên một nụ cười.

“Thảo phạt những kẻ dị loại là bổn phận của chúng ta, tranh thủ lên đường đi, ta muốn tận mắt chứng kiến kẻ dị loại đó đền tội!”

“Bắt đầu đi!”

Trong kho tàng bảo vật.

Tô Mộ bắt chước làm theo.

Bảo vật cất giấu nhiều năm của Nam Cung gia cũng được đặt trên đại trận.

Những thứ này đều là nguyên liệu hiến tế số một.

Năm mảnh huân chương của Thần được đặt trên năm món lễ vật.

“Rầm! Rầm! Rầm!”

Thiết bị bắt đầu vận chuyển kéo theo sức mạnh to lớn trong kho tàng được kích hoạt.

Tô Mộ đeo kính râm tự động, đứng ở vị trí trung tâm của trận pháp.

Một hố đen từ từ xuất hiện.

Năm Tiểu đệ Xương Khô đứng ở bên ngoài trận pháp, dáng vẻ mang theo kính râm tự động có thể gọi là đẹp trai.

Bọn chúng nghỉ chân ngắm nhìn, nhìn dáng người cao lớn của "Lão đại" bọn chúng được tia sáng bao phủ.

Khi ánh sáng của năm mảnh huân chương của Thần đồng thời đáp lên người Tô Mộ, toàn thân hắn lúc này trở thành một luồng sáng.

Nếu như Tiểu đệ Xương Khô có thể nói chuyện, nhất định cao giọng hô to: Mau ra đây nhìn thần tiên đi!

"Hố Đen Hấp Dẫn hình như đang xảy ra thay đổi nào đó, hình như có đủ sức phá hủy hơn."

"Người ánh sáng" cảm nhận được hố đen trên đỉnh đầu xuất hiện biến đổi, theo lại ánh mắt.

Sau khi dung hợp thần kỹ của vị lão tổ Nam Cung Gia kia, sức mạnh ẩn chứa của hố đen hình như càng ngày càng hung tàn!

Đúng lúc này, hố đen phía trên bất ngờ tách ra làm hai.

"Chuyện gì thế này?"

Tô Mộ thấy thế, chân mày cau lại.

Một giây sau, hai hố đen lại tách ra thành bốn hố đen.

"Á!"

Ngay người một lúc, Tô Mộ cũng phản ứng kịp.

Một cái hố đen đã không còn đủ để dung nạp được sức phá hủy của kỹ năng này rồi.

Bốn hố đen ở bốn hướng, vừa đứng tạo thành một hình vuông hoàn hảo.

Cùng lúc đó, lực hút khổng lồ từ bốn hố đen cùng lúc tuôn ra.

Trong một lúc, hàng loạt đồ trong kho tàng cũng bị hút ra.

Ngay cả năm Tiểu đệ Xương Khô đang đứng hóng chuyện cũng bị lực hút kinh khủng kia hút bay trên trời.

“Như này không phải mạnh quá rồi sao?”

Tất cả lực hút tự lại ở trung tâm bốn hố đen, nơi đó sinh ra một lực dẫn không sao chống lại được, như thể muốn đem tất cả mọi thứ cắn nuốt vào trong nó.

Tô Mộ vừa niệm chú quyết trong lòng, lực hút khổng lồ kia lập tức biến mất không còn dấu vết.

Nếu còn tiếp tục như vậy nữa, sợ là cả thiết bị tự động của và đại trận bao phủ phù văn của hắn cũng đều bị hút đi mất.

Một khi năng lượng khổng lồ của bốn hố đen này đồng thời được kích hoạt, sợ là ngay cả kho tàng cũng bị đục ra một lỗ hổng.

“Phải tìm người thử một lần mới được!”

Ánh sáng của đại trận dần biến mất, Tô Mộ vô cùng mong đợi kỹ năng hoàn toàn mới này.

Đừng nhìn một cái hố đen biến thành bốn cái, cho dù là sức mạnh hay khả năng khổng lồ chế đều tăng lên không chỉ gấp bốn lần.

Lại nhìn sức chống đỡ của kỹ năng này thậm chí còn cao hơn một bậc so với Phong Lôi Kỳ Lân.

Tô Mộ không thể chờ đợi, nhanh chóng đi ra khỏi kho tàng, thu hoạch.

“Đi xem trước bên này một chút!”

Xem xét tấm bản đồ kia một lúc, hắn phi nước đại về phía ngôi nhà ở xa nhất.

Dù sao cũng muốn đi lãnh địa kia để vợ vét vậy thì trước hết giải quyết đoạn đường xa nhất này đi.

Về phần gia tộc kia của hắn?

Tô Mộ cũng không nóng vội.

Chương 709: Chỉ có chúng ta mới có thể được gọi là thần

Ở trong vị diện này, còn có một nơi đang đợi hắc khám phá!

Đợi đến khi trở lại từ biển đen kia, chính hắc còn phải đi xuyên qua đường núi mở lối đi trở về thế giới thực.

Vài lãnh địa của các gia tộc trên con đường kia, trước hết cứ để một bên đã.

. . .

Thế giới thực.

Một trận chiến kịch liệt đang diễn ra.

Số lượng lớn người chơi Hùng Quốc ào ạt đổ vào địa khu Ô.

So với uy hiếp từ những người chơi khác, vai trò đảm nhận vị trí quan trọng và khó khăn nhất lại được những ma vật nắm giữ.

Nhân khẩu ở thành phố gần nhất không nhiều lắm, khi ma vật tấn công vào, hơn nửa thành phố cũng đã bị chiếm.

Nhưng sau khi người chơi Hùng Quốc đến thì tình huống đã có sự thay đổi.

“A . . . Á!”

Những người chiến đấu trong trận chiến này như những kẻ mất trí chưa từng có từ trước đến nay, đối mặt những ma vật kia họ không có lấy dù chỉ một chút sợ hãi.

“Các người tới giúp chúng ta sao?”

“Thật tốt quá, chúng ta rốt cuộc được cứu rồi!”

“Các người thật sự là những chiến sĩ vĩ đại!”

Sau khi liên tục chiến đấu, nhóm lớn ma vật đã bị tiêu diệt, rất nhiều người chơi bị bao vây cũng đã được cứu ra.

“Ta bằng lòng đi theo người!”

“Xin người cho ta đi cùng nhóm của người, chúng ta cũng từng là người nhà mà!”

“Xin các người, chúng ta muốn tham chiến cùng các người!”

Lòng người là có thể ngừng kết.

Nhất là những người đã từng là bạn này

...

Chân núi Côn Luân.

Nếu nói đến danh sơn nổi tiếng thì nơi này chắc chắn được gọi là tổ tiên của vạn núi.

Hai bóng người đi ra từ trong núi.

Bọn họ tác phong nhanh nhẹn, ngoại hình tuấn tú, nhìn giống như là tiên nhân hạ phàm.

“Bảo tàng Thần Tộc đã mở ra, đến lúc bố trí đại trận tiếp đón rồi.”
Thiên Bằng nói với người bên cạnh.

Người nọ nghe vậy, chân mày cau lại: “Đại trận tiếp đón cần quá nhiều nguyên liệu, những thứ chúng ta thu hoạch được ở trong kho tàng cần dùng cho những việc quan trọng khác, không thể lãng phí.”

“Ý người là sao? Nếu có đại trận tiếp đón, Thần Tộc trên cung trăng cũng có thể quay lại quê hương, có sự giúp đỡ của bọn họ, không phải tốt hơn sao?”

Vẻ mặt Thiên Bằng bèn biến đổi, giọng nói rõ ràng mang thái độ kiên quyết.

“Còn chưa đến lúc!”

Người nọ trầm mặt, thấp giọng nói.

“Chúng ta còn có việc khác phải làm, đợi có đủ vốn liếng, đợi đến khi càng có nhiều pháp tắc được cởi bỏ, lúc đó đến đón bọn họ cũng không muộn.”

Suy nghĩ của hai người này rõ ràng có xung đột.

“Như thế này khác với điều người đã đồng ý với ta.” Thiên Bằng lộ vẻ mặt tức giận, nắm chặt nắm tay.

“Trước khác nay khác.” Người nọ cười lạnh một tiếng: “Người có năng lực phản kháng ta sao?”

Những lời này khiến Thiên Bằng rơi vào trầm tư.

Biểu cảm trên mặt hắn càng tức giận hơn, nhưng cuối cùng cũng không nổi giận.

“Chấp nhận đi, người nghĩ sao thì làm như vậy?”

Sau một hồi, Thiên Bằng mở miệng hỏi.

“Hiển nhiên là mở di tích thượng cổ ở các nơi ra, lấy được truyền thừa và các huân chương của Thần trong đó.”

“Thế giới hiện nay, cũng không đơn giản như người nghĩ, đối thủ cạnh tranh của chúng ta rất nhiều.”

“Trừ những người chơi nổi trội ra, còn có người sống lại không ngừng đi ra từ các vị diện.”

Người nọ khẽ mỉm cười, rõ ràng đã có tính toán từ trước.

Thiên Bằng không nói một lời.

Người nọ vươn ra một cái tay, khoác lên bả vai của hắn.

“Ta cần sự giúp đỡ của người.”

“Ở trong thế giới này, chỉ có chúng ta mới có thể được gọi là

Thần!”

Thế giới vị diện.

“Không đúng lắm, tại sao lại không liên lạc được với trong gia tộc rồi?”

Vị lão tổ còn sót lại của Nam Cung gia nhú mày.

Tốc độ đi đường của bọn họ đã rất nhanh rồi, nhưng để đến được lãnh địa thì vẫn cần thêm một khoảng thời gian nữa.

“Có phải là đang lùng bắt người từ thế giới hiện thực kia không!”

“Suy cho cùng Nam Cung gia tập hợp hơn trăm lão tổ, dù sao hẳn cũng không thể kiên cường đến mức trực tiếp đánh vào lãnh địa Nam Cung gia?”

Vài người khác đoán.

“Đúng thật là có khả năng này.”

Nghe nói vậy, người Nam Cung gia nọ khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Dựa theo cách nói của vị lão tổ kia thì chính là người từ thế giới hiện thực mặc dù làm xằng làm bậy nhưng cũng không thể làm đến mức đó.

Bề bọn nhiều việc không nhận được kết quả lùng bắt của hắn, hình như cũng hợp tình hợp lý.

“Các vị, nắm chắc thời cơ!”

Hắn hít sâu một hơi, giọng nói có thêm vài phần thúc giục.

Những người khác gật đầu, không khỏi tăng nhanh tốc độ.

Đúng lúc này, một bóng người bay nhanh từ xa đến.

“Người này là ai?”

“Chưa từng thấy, là người Nam Cung gia sao?”

“Tốc độ của hắn thật là nhanh!”

Mọi người không hện mà cùng nhìn về phía bóng người kia, không rõ ràng cho lắm.

Nhanh chóng nhìn lên, tốc độ của bóng người kia thật sự nhanh đến bất thường.

“Không phải người Nam Cung gia, hình như cũng không phải người của những gia tộc khác!” Chân mày người Nam Cung gia nọ nhíu chặt, lắc đầu nói.

Không đợi những người khác lên tiếng, xung quanh bất ngờ xuất hiện một lực hút mạnh mẽ.

Một giây sau, bốn cái hố đen đồng thời xuất hiện.

“Đây là sức mạnh gì, thật là kinh khủng!”

“Kiếm của ta không lấy ra được, ai tới giúp một tay với!”

“Kiếm của ta cũng không lấy ra được, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra vậy?”

Dưới lực hút kì lạ này, không một thứ gì có thể tránh thoát.

Ở trung tâm bốn hố đen này, chính là một đầm lầy không thể chạy thoát.

“Ta là Bát trưởng lão của Nam Cung gia, vì sao các hạ ra tay với chúng ta!”

Người Nam Cung gia nọ bị vây trong đó, vội vàng rống to với bóng người nơi xa.

Chương 710: Hủy diệt tứ phương

Không nói đến việc Nam Cung gia là gia tộc số một ở vị diện, hơn trăm vị lão tổ Nam Cung gia cùng tề tựu lúc này, khí thế to lớn tụ lại một chỗ, người nào dám đắc tội?

Nhưng ngoài dự đoán của hẳn chính là, bóng người ở nơi xa vẫn giống như là không nghe thấy.

“Này, người không thể ra tay với chúng ta, giữa các gia tộc lúc này đã thỏa thuận rồi đấy!”

“Mau thu thứ đáng ghét này lại đi, ta không động đây được!”

“Người như vậy là đang đối địch với toàn bộ vị diện sao!”

Những người khác không ngừng hét lớn về phía bóng người kia.

“Vù!”

Trong nháy mắt, bóng người trước mặt họ vụt qua nhanh như tên bắn, mang theo gió mạnh gào thét.

Cũng trong một giây này, bọn họ thấy rõ mặt mũi của bóng người kia.

So với gương mặt già nua của bọn họ, bóng người kia còn trẻ như vậy.

Còn có đôi cánh hoả diễm kia, vừa anh tuấn vừa ngang ngược.

“Cuối cùng người này là ai?”

Trong đầu những người sống lại không hẹn mà cùng đặt ra một câu hỏi.

Thế nhưng đây lại là một vấn đề không có đáp án.

Trong lúc bọn họ còn đang suy nghĩ, bốn hố đen tuôn ra năng lượng như thể nghiền nát.

“Chạy mau!”

Trong lúc bốn luồng năng lượng bùng nổ, một nguồn năng lượng hủy diệt quét sạch tất cả các lão tổ bị hút vào.

Dưới sự hủy diệt này, tất cả mọi thứ như biến thành cát bụi.

Không còn sót lại chút dấu vết nào của vị lão tổ Nam Cung gia và

những người khác.

Trong chỗ đó lại là một nơi càng tối đen hơn, ngay cả ánh sáng xung quanh cũng giống như, bị hút vào.

“Đúng là hố đen, ngay cả ánh sáng cũng không thoát được.”

Người bay nhanh trong không trung nói một câu qua lại liếc một cái, tấm tắc khen.

Sau khi thăng lên cấp Thần, sức phá hủy của kỹ năng hố đen này thật sự rất khủng khiếp.

Trừ khi là người đạt đến cấp bậc Chân Thần, mới có thể chạy trốn dưới lực hút của hố đen.

“Tính toán sát thương, kỹ năng này chắc chắn đạt đến cấp bậc mười tỷ.”

“Thật sự không bình thường!”

Tô Mộ không biết nên nói gì.

Bất kể là Phong Lô Kỳ Lân lúc trước hay Hố Đen Hấp Dẫn hiện tại, tuyệt đối đạt đến đẳng cấp Chân Thần cao nhất.

Tất cả công lao không chỉ nhờ huân chương của Thần mà còn có những tài liệu kia.

Trong quá trình thăng cấp hai kỹ năng này, điểm kỹ năng vô hạn của chính hắn cũng có tác dụng mang tính mấu chốt.

Ba thứ thiếu bất kỳ thứ nào cũng đều không được!

“Điểm kỹ năng vô hạn của ta đúng thật là một loại lực pháp tắc, hơn nữa còn hoàn toàn dung hợp với sức mạnh của ta!”

“Rốt cuộc là ai cho ta?”

Một đường bay về hướng Bắc, Tô Mộ vừa bay vừa không nhịn được suy nghĩ.

Lực pháp tắc mạnh mẽ như vậy, cho dù là cấp Chân Thần cũng

không cách nào có được sao?

Hắn không dám nghĩ thêm nữa.

“Đặt lên cho kỹ năng mới thôi.”

“Tên gì thì hay đây nhỉ?”

Thu lại dòng suy nghĩ miên man, Tô Mộ định đặt cho hố đen một cái tên nghe thật khí phách.

“Hố đen tứ phương?”

“Cái tên này thật khó nghe.”

“Vậy gọi là Hủy Diệt Tứ Phương thì sao!”

Nghĩ đi nghĩ lại, Tô Mộ cảm thấy cái tên này coi như không tệ.

Bên dưới hố đen, ở trong bốn phía, tất cả đều vẫn!

“Không biết vị thần của biển Hắc Ám kia, có thể đỡ được Hủy Diệt Tứ Phương của ta không?”

“Nếu đỡ được vậy thì thêm một Phong Lô Kỳ Lân!”

Trong mắt trần đầy mong chờ, đôi cánh hoả diễm sau lưng Tô Mộ đập nhanh.

Cả người hắn giống như một ngôi sao băng, hướng về phía Bắc!

. . .

Một ngõ hẻm vắng vẻ trong Thành Diệu Nhật.

“Nghe nói tiểu tử kia đang tính toán gì đó, xúi giục nhiều người như vậy giằng hoà gì đó với một đám thổ dân, quả thực buồn cười!”

“Ta thấy hắn thật sự coi mình là lão đại, còn muốn thiết lập lại hội Tru Thần, hội trưởng gì chứ, còn không nhìn lại xem hắn có xứng hay không!”

“Các người có nghĩ hần bị điên không?”

Sáu người sống lại này tụ tập, nhao nhao thảo luận.

Bọn họ rõ ràng không giống với những người sống lại khác, trên thân tất cả những người này đều tỏa ra một loại khí chất cao quý trời sinh.

Trong đó có một người đứng ở vị trí đầu hẻm, hình như là để đề phòng việc tai vách mạch rừng, đây rõ ràng là người đã từng thống lĩnh phần đông người sống lại, là một người đàn ông anh tuấn uy vũ.

Chẳng qua hần ở chỗ này, rõ ràng có lời không thể nói rõ.

“Mình ta cũng cảm thấy kế hoạch của hần không tệ, đây đúng là một phương pháp tốt để cho những thổ dân kia thỏa hiệp rồi!”

Trong năm người, chính là người ở bên trong cùng mở miệng.

Sau khi giọng của hần vang lên, những người khác đều không dám nói tiếp nữa.

“Dán mắt vào tin đồn.”

“Nhìn xem lời đài chiến lần này có thể lôi Hiên Viên ra không.”

“Việc phiền phức này, cuối cùng vẫn phải giải quyết rồi!”

Thế giới vị diện.

Sau khi quét dọn những gia tộc ven đường kia, Tô Mộ một đường chạy nhanh, trong tầm mắt đã xuất hiện một vùng đại dương mênh mông.

“Nước biển màu đen? Nơi này vừa nhìn đã thấy không thích hợp!”

Phóng tầm mắt nhìn lại, vùng biển rộng này bị màu đen quỷ dị nhuộm đậm.

Trên không trung tràn ngập sương mù tử khí nặng nề.

“Nơi này cho dù có thần, vậy cũng là quỷ thần đi?”

Tô Mộ không nhịn được chửi bới một câu.

Nơi như thế này, ngược lại không kém cạnh tòa lăng mộ trong lòng đất kia chút nào.

“Đôi Mắt Thần Thị.”

Mở kỹ năng thị giác ra, Tô Mộ nhìn về phía sâu trong biển rộng.

Dưới làn nước đen kịt kia đến tột cùng có cái gì, hẳn thật sự rất tò mò.

“Đây là?”

Điều làm cho người ta ngoài ý muốn chính là trong Đôi Mắt Thần Thị lại xuất hiện một luồng dấu hiệu sinh mệnh mạnh mẽ.

Không phải từng cái từng cái, mà là”cả toàn bộ”.

Chương 711: Nhưng hẳn không về được.

Loại cảm giác này thật giống như toàn bộ vùng biển này là mạch máu của sinh vật nào đó.

“Thú vị!”

Khóe miệng Tô Mộ nhếch lên.

Đối thủ càng mạnh, hẳn lại càng hưng phấn.

Cùng đám hỗn tạp cấp lão tổ kia đánh lâu như vậy, thật sự là đơn giản vô vị!

“Để ta xem bộ mặt thật của ngươi.”

Đôi cánh hỏa diễm sau lưng tản ra ánh sáng mãnh liệt, Tô Mộ bay vào trong vùng biển.

Sương mù tức khắc dâng lên.

Nhưng dưới đôi cánh hỏa diễm nóng rực, chỉ cần sương mù vừa

tới gần thân thể Tô Mộ, sẽ bị thiêu đốt hầu như không còn.

Khu vực cấm này, căn bản không cách nào ngăn cản bước chân của”Thần”.

Dường như cảm giác được”uy hiếp thật lớn” đang tiến vào, trên mặt biển bình tĩnh kia đột nhiên sinh ra động tĩnh.

“Hô! Hô! Hô!”

Một trận lốc xoáy bắt đầu gào thét, sương mù tràn ngập hóa thành từng dòng vòi rồng.

Trên biển, xuất hiện hình ảnh vòi rồng nước.

Nước biển bị hút lên, đều hiện ra một loại màu đen đặc thù.

“Rào!”

Dưới ảnh hưởng của gió mạnh, nảy sinh mưa lớn.

Rất nhiều nước biển đen kịt rơi vào trên người Tô Mộ.

“Thú vị, nước biển này lại đang ăn mòn lực sinh mệnh của ta!”

Mặc cho mưa to rót lên người mình, Tô Mộ tăm tắp lấy làm kỳ lạ.

Trận vũ bão này tương tự như một kỹ năng, hơn nữa còn là loại kỹ năng sát thương liên tục trên phạm vi lớn.

Nếu là người khác có lẽ không chịu nổi, nhưng đối với hắn lại không có chút ảnh hưởng nào.

Cho dù cái này -1 sát thương có nhanh đến đâu, cũng không nhanh hơn tốc độ hồi phục của Thân Thể của Thần!

Đối phương đã đánh tới cửa, Tô Mộ đương nhiên cũng phải có qua có lại.

“Không có phát hiện sinh mệnh cá nhân, xem ra dựa vào Đôi Mắt Thần Thị sẽ không tìm ra.”

Dưới Đôi Mắt Thần Thị, toàn bộ vùng biển chính là”một” sinh

mệnh, điều này làm cho hắn hơi lúng túng.

Suy nghĩ một hồi, Tô Mộ cả người hóa thân trở thành Hỏa Nhân.

“Xì!”

Những giọt nước mưa vừa rơi xuống, đã bị bốc hơi trong nháy mắt.

Không chỉ như thế, trên bầu trời vùng biển tối đen còn xuất hiện ánh sáng rực rỡ.

Từng luồng từng luồng thiên hỏa thành hình, ngay cả khu vực mây bão kia cũng bị ánh lửa nhuộm đỏ.

“Đã vậy ta sẽ lấp biển của người!”

Dưới dạng Hỏa Nhân, Tô Mộ uy lực khí phách, theo hắn vung tay lên, hơn mười thiên hỏa cùng ném về vùng biển phía dưới.

...

Thành Diệu Nhật.

Long Phi dẫn theo rất nhiều người chơi chạy tới đấu trường quyết đấu.

So với việc lựa chọn người sống lại, việc lựa chọn người chơi rất đơn giản.

Hầu như tất cả đều là xung phong tự đứng ra.

Kỹ thuật PK của ai tốt, những người khác sẽ gom góp một bộ trang bị cực phẩm cho hắn.

Đối với trận chiến tôn nghiêm này, người chơi có vẻ cực kỳ coi trọng.

“Ngay từ đầu bọn họ nhất định sẽ để cao thủ lên trước, để hạ nhục khí của chúng ta, vậy chúng ta thuận theo bọn họ, để người yếu đi lên.”

Vừa đi, Văn Diệu vừa mở miệng nói.

Một trăm trận quyết đấu, chỉ cần có thể thắng được 51 trận, đó chính là người chơi thắng.

“Quyết đấu phía trước để chúng ta lên trước đi!”

“Cho dù thua, chúng ta cũng sẽ dốc sức ứng phó, làm ra dáng cho mọi người xem!”

Mấy người cười mở miệng, bề ngoài nhìn qua không hề khẩn trương, trên thực tế áp lực thật lớn.

Cho dù biết rõ sẽ thua, bọn họ cũng không muốn thua quá khó coi.

“Không cần có áp lực quá lớn!”

Long Phi đi qua vỗ vai họ.

“Đừng quên chúng ta vốn vì kéo dài thời gian.”

Lời này không chỉ nói với mấy người này, đồng thời cũng là nói với tất cả những người tham chiến khác.

Mọi người gật đầu, đi theo phía sau Long Phi.

“Tới rất đúng giờ!”

Sau khi đến đấu trường quyết đấu, Phong thiếu đã sớm chờ từ lâu.

“Đây là người các người phái tới tham chiến?”

Hắn quét qua đám người một hồi, lông mày nhướng lên.

Đại chiến quy mô lớn như vậy, thế mà vị Hiên Viên kia lại không tới?

“Hiên Viên không có hứng thú quyết đấu với các người.”

Long Phi hiển nhiên cũng nghe ra ý ở ngoài lời của Phong thiếu, trực tiếp mở miệng.

Phong thiếu cười, mở miệng nói: “Chúng ta thật lòng tìm kiếm hòa bình, chỉ cần Hiên Viên không giống Tô Mộ kia, chúng ta có thể bình an vô sự.”

“Nói nhảm ít thôi, tranh thủ thời gian đánh đi!”

“Nếu chúng ta thắng, tốt nhất là người có thể giữ lời hứa.”

“Trường hợp nhỏ như vậy, còn không làm phiền Hiên Viên đại thần ra mặt.”

Không đợi Long Phi lên tiếng, những người khác liên tiếp mở miệng.

“Ha ha!” Phong thiếu cười khinh thường, bộ dáng khinh thường kia hoàn toàn viết trên mặt: “Nếu các người thắng, chúng ta nhất định sẽ giữ lời hứa, sống chung hòa thuận với các người.”

“Nhưng nếu các người thua, vậy thì phải dâng lên một ngàn vạn đồng vàng cùng với một vạn bộ trang bị ngũ giai.”

Trước khi bắt đầu trận tỷ thí, hắn đưa ra điều kiện của người sống lại.

Hai bên vốn đang ở trong mối quan hệ không bình đẳng.

Điều kiện này, đám người Long Phi căn bản không có cơ hội từ chối.

“Được, nhưng các người muốn rất nhiều đồ, ta cần thời gian đi gom đủ.”

Im lặng một hồi, Long Phi trả lời rất khéo léo.

Cho dù trận chiến này thắng hay thua đi chăng nữa, hắn cũng sẽ không thực hiện yêu cầu của người sống lại.

Tất cả chỉ vì kéo dài thời gian mà thôi.

“Ta biết người đang suy nghĩ cái gì.”

Phong thiếu nghe vậy, ánh mắt sâu xa nhìn chằm chằm Long Phi, giống như nhìn thấu toàn bộ.

“Các người đơn giản là muốn chờ Tô Mộ trở về, dẫn các người đánh một trận trở mình.”

“Nhưng hử không về được đâu!”

Chương 712: Người nước khổng lồ

Những lời này, Phong thiếu nói như chém đinh chặt sắt.

Dáng vẻ này của hắn, rõ ràng là muốn nói cho đám người Long Phi.

Các người không cần chờ nữa, Tô Mộ kia cho dù không chết cũng bị lột một tầng da, căn bản không trông cậy vào được!

Ngoại trừ thỏa hiệp với người sống lại, đám người chơi thổ dân các người đã không còn lối thoát thứ hai.

“Tô Pháp Thần nhất định sẽ trở về!”

“Người đắc ý cái gì? Tô Pháp Thần chắc chắn sẽ đánh vào mặt người!”

Vài người không nhịn được hô lên.

Giọng điệu của người sống lại này thật sự là quá thiếu ăn đòn!

“Đó chính là vị diện.”

“Bên trong có mấy trăm lão tổ, còn có lão tổ tông các tộc tọa trấn.”

“Chỉ bằng vị lão tổ tông Phong gia ta, cũng đủ để giẫm Tô Pháp Thần của các người xuống dưới chân.”

“Hắn còn có thể sống, chẳng qua là vì hắn còn có giá trị!”

Phong thiếu hừ lạnh một tiếng, giọng nói cực kỳ lạnh lùng.

“Ta chỉ cho các người thời gian ba ngày.”

“Ba ngày sau, nếu các người không giao ra được những thứ kia, hậu quả tự gánh chịu.”

Nói đến đây, hắn lộ ra một nụ cười tươi rói.

“Đến lúc đó, các người cứ chờ ‘Tô Pháp Thần’ đến cứu các người đi!”

Những lời này hoàn toàn chọc giận đám người Long Phi.

Hơn trăm người giận dữ nhìn Phong thiếu, hận không thể chém người sống lại này thành vạn mảnh.

“Ta biết rồi.”

Những đúng lúc này, âm thanh trầm thấp của Long Phi vang lên.

“Nếu thua trong trận so đấu, ta sẽ gom đủ đồ người muốn trong thời gian ba ngày.”

Phong thiếu nghe vậy, vẻ mặt vô cùng đặc ý.

“Long đội trưởng vẫn luôn là người thông minh, hy vọng người không mắc sai lầm!”

“Mời!”

Dưới sự dẫn dắt của Long Phi, hơn trăm người chơi tiến vào khu vực quyết đấu.

Bên trong đã có một nhóm người sống lại đang chờ.

Chỉ liếc đám người Long Phi vờn vẹn một cái, tất cả đều viết sự khinh thường trên mặt bọn họ.

“Vì tiết kiệm thời gian của mọi người, địa điểm này có thể tiếp nhận quyết đấu mười chọi mười trong một lần, xin mời chọn người!”

Theo Phong thiếu mở miệng, mười người sống lại đi lên khu vực quyết đấu kia.

Đúng như Văn Diệu dự đoán, người ra sân trước đều là cường giả đỉnh cấp trong số những người sống lại.

Trên thực tế đánh một trăm trận chỉ cần thắng năm mươi một trận, chuyện “khô hài” này cũng không cần tiến hành nữa.

“Chúng ta lên trước!”

Bên người chơi, mười con “ngựa hạ đẳng” cũng đi về phía khu quyết đấu.

“Tốc chiến tốc thắng!”

Phong thiếu lại phát ra một tiếng hô to.

Ngay sau đó, mười người sống lại trên sàn cùng nhau ra tay, khí thế hùng hổ!

...

Thế giới vị diện.

Tô Mộ giống như một vị Quân Vương Hỏa Diễm, nhìn xuống vùng đại dương tối tăm.

Hơn mười hỏa cầu chĩnh tề ép xuống.

Trong nháy mắt chạm vào mặt biển, năng lượng hỏa diễm mạnh mẽ bộc phát toàn bộ.

“Rầm rầm!”

Một cảnh kỳ lạ xuất hiện.

Một vùng biển rộng lớn được thấp sáng!

Tô Mộ rõ ràng nhìn thấy, dấu hiệu sinh mệnh ẩn chứa dưới đáy biển cũng tan rã trong khoảnh khắc.

“Nước biển trở nên trong vắt!”

Mặt biển trong vắt tạo thành sự tương phản rõ rệt so với trước.

“Nói cách khác, chủ nhân của vùng đại dương dựa vào những vật chất hắc ám này để sống sót?”

Vuốt cằm tự hỏi, Tô Mộ lộ ra vẻ nghiến ngấm trên mặt.

Khu vực biển này vô cùng rộng lớn, trong đó ẩn chứa vật chất hắc

ám mệnh mông vô tận.

Muốn tiêu diệt toàn bộ, thực sự là một công việc lớn!

“Có lẽ cũng không cần thiết.”

“Dựa vào hướng đi của những vật chất hắc ám này, có thể tìm được nguồn gốc của chúng.”

Nghĩ lại, Tô Mộ từ bỏ ý định “lấp biển”.

Bắt giặc phải bắt vua trước!

Đôi cánh hỏa diễm đập rất nhanh, Tô Mộ thông qua Đôi Mắt Thần Thị, tìm kiếm nguồn gốc của “biển Hắc Ám”.

“Vù! Vù! Vù!”

Trên biển, gió bão đột nhiên nổi lên.

Chủ nhân của khu vực đại dương này dường như cũng biết Tô Mộ là một kẻ địch đáng sợ, muốn ngăn cản bước chân đi tới của hắn.

Từng cơn từng cơn lốc xoáy cuốn lên rất nhiều nước biển.

“Ầm ầm!”

Phía chân trời, tiếng sấm vang lên dữ dội.

Tô Mộ nhướng mày, không có ý định dừng lại.

“Lá Chắn Thần Quang!”

Một lá chắn ánh sáng thật lớn xuất hiện, bảo vệ cả người hắn.

“Ầm!”

Đột nhiên, một cột sấm sét rơi xuống mạnh mẽ.

Một đòn này hung hăng đánh vào lá chắn ánh sáng!

“Cường độ cũng được, nhưng không đủ mạnh như ta nghĩ!”

Cảm nhận sức mạnh của một đòn này, Tô Mộ nở nụ cười.

“Thần” ẩn núp ở vùng biển này quả thật có vài phần thủ đoạn, mạnh hơn nhiều so với những lão tổ tông kia.

“Để cơn bão đến mạnh hơn nữa đi!”

Xuyên qua bầu trời vùng biển này, Tô Mộ phát ra một tiếng gầm thét tràn đầy ý khiêu khích.

Cũng vào lúc này, một cơn lại một cơn lốc xoáy, mang nước biển vô tận, đi tới chỗ hấn quần giết.

“Ầm ầm!”

Không chỉ vậy, tiếng sấm dữ dội lại xuất hiện.

Mưa dông đan xen, gió bão tàn phá.

Tô Mộ giống như một chiếc thuyền lắc lư trên biển lớn.

Tất cả mọi thứ dường như đang cảnh báo hấn.

Cấm đi về phía trước!

“Keng! Keng! Keng!”

Lá Chấn Thần Quang chống đỡ vô cùng tốt, dưới thế công kích luân phiên, vẫn không xuất hiện vết nứt.

“Chỉ có chút năng lực này, còn muốn ngăn cản ta?”

Một tiếng hét vang vọng khắp vùng biển.

Tô Mộ đang tính toán chộc giận chủ nhân vùng đại dương này, khiến đối phương sử dụng thủ đoạn mạnh nhất, từ đó hấn có thể nắm rõ sức mạnh của đối phương.

“Xì!”

Một tia chớp rơi xuống.

Mục tiêu của một đòn này cũng không phải là Tô Mộ!

Tia chớp đánh vào mặt biển, tạo thành một dòng điện mạnh mẽ.

Dưới sự can thiệp của dòng điện mạnh mẽ, mặt nước bỗng nhiên đứng lên một bóng dáng khổng lồ.

Chương 713: Không đủ mạnh ư?

Đó là một người nước khổng lồ toàn thân bị điện quang bao phủ!

Sau khi Người nước khổng lồ xuất hiện, điện quang xung quanh người nó tràn vào tay phải của nó.

Chỉ chốc lát sau, một thanh lôi mâu chói mắt hiện ra.

Khỏi phải nói, tạo hình này thật đúng là đầy kỳ lạ.

Tô Mộ muốn giơ ngón tay cái lên cho người này.

“Nơi này không phải là nơi người nên tới!”

Lúc này, một âm thanh truyền đến từ trên người Người nước khổng lồ.

Âm thanh hơi khàn khàn, xen lẫn khí tức tang thương.

“Tiếp tục đi tiếp, kết quả của người chỉ có một con đường chết!”

“Người đang uy hiếp ta sao?”

Cảm nhận được sát tấn ra ý trên người Người nước khổng lồ, ánh mắt Tô Mộ lạnh thấu xương.

Chỉ dựa vào một câu nói như vậy mà muốn dọa hấn bỏ đi, thật không thực tế!

“Người rất mạnh, nhưng còn chưa đủ mạnh!”

Âm thanh của Người nước khổng lồ lại vang lên.

Nó dường như công nhận thực lực của Tô Mộ.

“Ta không hiểu rõ ý nghĩa của lời này!”

Tô Mộ không nhận được nở nụ cười.

“Mạnh thì là mạnh, không đủ mạnh thì tính là cái gì?”

Người nước khổng lồ giơ lôi mâu trong tay lên.

Nó huy động “tay nước” khổng lồ, ném lôi mâu kia ra ngoài.

Mục tiêu nhắm vào chính là Tô Mộ!

“Rắc rắc!”

Lôi mâu dùng tốc độ cực nhanh xẹt qua không trung, đánh trúng Lá Chấn Thần Quang.

“Phanh!”

Chấn động mạnh mẽ tạo ra một tiếng động lớn.

Không giống với lôi kích lúc trước, rõ ràng ánh sáng của Lá Chấn Thần Quang ảm đạm đi không ít.

“Tiếp tục tiến lên phía trước, người sẽ chết!”

Người nước khổng lồ mở miệng ngay sau đó.

Tô Mộ lần này đã hiểu được ý của nó.

Đây là nói hấn có thể trở thành đối thủ của nó, nhưng không phải là đối thủ của nó!

“Ta không tin!” Tô Mộ mở miệng phản bác.

Người nước khổng lồ không trả lời.

“Xì!”

Tiếng nổ trên không trung vang lên, lại là một đòn Phong Lôi đánh vào trên người nó.

Điện quang lớn mạnh đi lại có quy luật, lần thứ hai hóa thành một

lôi mâu.

Nói nhiều hơn nữa, cũng không bằng cảnh cáo trực tiếp!

Ánh mắt Tô Mộ trầm xuống.

Người nước khổng lồ này vừa có gió vừa có sấm, thật cho rằng hấn sợ sao?

Giơ quyền trượng Pháp Thần trong tay lên, khu vực này xuất hiện tiếng nổ vang.

“Bùm bùm!”

Lôi quang rực rỡ hiện ra từ trên người Tô Mộ, cùng lúc đó còn kèm theo một trận gió mạnh.

Chỉ chốc lát sau, một con Phong Lôi Kỳ Lân xuất hiện.

“Gào!”

Nhìn đám lôi vân sét trên không trung, Phong Lôi Kỳ Lân gầm lên giận dữ.

Không đợi Tô Mộ hạ mệnh lệnh, Kỳ Lân giống như tự có ý thức, nhào tới không trung.

“Người đừng vội!”

Tô Mộ thấy thế, vẻ mặt hơi cứng ngắc.

Một đòn này của hấn, vốn định đối phó với Người nước khổng lồ kia!

“Ầm!”

“Đông!”

Kỳ Lân đụng vào lôi vân.

Tiếng gầm rú liên tục không ngừng, hai luồng lực lượng sấm sét đan xen lẫn nhau.

Sau một khoảng thời gian, bóng dáng mây đen biến mất trước mặt Kỳ Lân.

Một đòn này của Tô Mộ rõ ràng chiếm thế thượng phong.

Không có lôi vân, lôi mâu trong tay Người nước khổng lồ cũng chỉ còn lại có một cây.

“Người còn mạnh hơn trong suy nghĩ của ta!”

Người nước khổng lồ không ném ra lôi mâu, giọng nói có thêm vài phần kiên ky.

“Vậy ta có thể tiếp tục đi tới không?” Tô Mộ cười hỏi.

“Ầm ầm!”

Câu hỏi vừa mới xuất hiện, trên bầu trời đột nhiên lại vang lên tiếng sấm.

“Ặc!”

Tô Mộ lập tức ngơ ngác cả người.

Đối phương đang đánh vào mặt hần!

“Người có thể gọi ra lôi vân thứ hai?”

Trợn trắng mắt, lần này Tô Mộ cũng không khách khí.

Lôi quang hiện ra, năng lượng mạnh mẽ không ngừng từ trên người hần trào ra.

Một con Phong Lôi Kỳ Lân lại xuất hiện, ngay sau đó là con thứ hai, con thứ ba.

Khi xuất hiện ba con Phong Lôi Kỳ Lân, Người nước khổng lồ rõ ràng có hơi sững sờ.

Nhưng điều làm cho nó càng sững sờ vẫn còn ở phía sau.

Con Phong Lôi Kỳ Lân thứ tư, thứ năm, thứ sáu liên tiếp không ngừng hiện ra.

Cả mười con cự thú xoay quanh đỉnh đầu Tô Mộ, thanh thế vô cùng to lớn.

Cho dù không nhìn ra biểu cảm của Người nước khổng lồ, nhưng nó dường như cũng trở nên sợ hãi.

“Gào!”

Một con Kỳ lân đánh về phía lôi vân, lại một con Kỳ lân nhào về phía Người nước khổng lồ

Tô Mộ muốn “Thần linh” tự cho là đúng này một bài học!

...

“Đám thổ dân các người, chỉ có chút bản lĩnh như vậy?”

“Ta còn chưa cả bắt đầu khởi động, kết thúc cũng quá nhanh rồi?”

“Thật không có ý nghĩa, nếu ở trong thế giới hiện thực, ta sẽ bóp nát toàn bộ xương cốt của các người, làm các người thống khổ chết đi!”

Khu quyết đấu thành Diệu Nhật.

Mười người chơi đều bị người sống lại giẫm dưới chân.

Nơi này là khu PK, sẽ không xảy ra tình huống tử vong.

“Đủ rồi?”

Long Phi nhìn những người sống lại kiêu căng kia, hô lên với Phong thiếu.

Phong thiếu nở nụ cười, không hề có ý ngăn cản những người sống lại, hẳn muốn dùng phương thức này cảnh cáo Long Phi, cảnh cáo tất cả người chơi.

Bọn họ có đủ thực lực để giẫm nát tất cả người chơi dưới chân!

Ước chừng mười phút sau, những người sống lại mới dời chân ra.

“Tiếp tục đi!”

Phong thiếu lúc này mới nói với Long Phi.

“Long đội trưởng, để chúng ta lên đi, nhất định phải chà xát nhuệ khí của đám người này!”

“Con mẹ nó, lão tử nóng lên rồi đấy?”

“Sĩ có thể chết, không thể chịu nhục, ta liều mạng với đám người này!”

Lão đại mấy công hội đồng thanh mở miệng, tức giận không thể kiểm soát.

Đối mặt với vũ nhục như vậy, đã không còn ai quản chiến thuật gì nữa.

Bọn họ phải đòi lại mặt mũi!

“Ai lên đều như nhau!”

“Đều là cá con, còn muốn xoay người ư?”

“Ha ha ha!”

Chương 714: Không đủ mạnh ư? (2)

Chú ý tới động tĩnh bên Long Phi, bên trong người sống lại vang lên tiếng cười nhạo.

Mười người sống lại lại đi lên khu quyết đấu, từng người từng người lộ ánh mắt khinh miệt.

Thậm chí còn có người giơ một ngón tay cái chỉ xuống dưới đất với Long Phi.

“Phù!”

Long Phi hít sâu một hơi, dùng sức thở ra.

“Mấy người các ngươi, đi lên cùng ta!”

Hắn đã chọn chín người yếu nhất còn lại.

“Long đội trưởng, người!”

Những người khác cũng hiểu được ý của Long Phi trong nháy mắt.

Bọn họ có thể thua mười chín trận, nhưng chỉ cần Long Phi có thể thắng một trận, thì có thể đả kích sự kiêu ngạo của những người sống lại!

“Phải thắng, Long đội trưởng!”

“Chúng ta tin tưởng người!”

Tất cả mọi người đều cổ vũ cho Long Phi.

Mười người chơi đi về phía khu quyết đấu, nâng mười người trên mặt đất lên.

“Tự ra sân sao?”

“Không biết người có dám chọn ta làm đối thủ hay không?”

Trong số những người sống lại, người lúc này làm động tác tay giễu cợt với Long Phi nói.

Long Phi không trả lời, dựa vào kết quả của mười người chơi trước, hắn chỉ huy chín người chơi trên sân lựa chọn đối thủ.

Chín người rất nhanh đã vào vị trí, duy chỉ có người trào phúng kia không có đối thủ.

“Ha ha ha!”

Hắn phát ra một tiếng cười to, ánh mắt khóa chặt Long Phi.

“Mùi vị bị giẫm dưới chân cũng không dễ chịu nha!”

Long Phi không phí lời với người đó nữa.

Hắn nhìn những người sống lại bên phía Phong thiếu, trong mắt chỉ còn lại một điều.

Tức giận!

“Bắt đầu đi!”

Giọng nói bình tĩnh của Phong thiếu vang lên.

Một giây sau, ngoại trừ đối thủ của Long Phi, những người sống lại khác cùng phát động tấn công.

So với người chơi, người sống lại trông chắc chắn hơn nhiều.

“Nằm xuống đi!”

“Giao đấu với các người, đúng là lãng phí thời gian của ta!”

Các âm thanh liên tục vang lên, người sống lại hiển nhiên có lòng tin tuyệt đối.

Đương nhiên, sự kiêu ngạo của bọn họ xuất phát từ vốn sức mạnh.

Sau khi giao đấu đơn giản, chín người chơi nhanh chóng rơi vào thế hạ phong.

Chắc chắn, chín trận chiến này không tốn nhiều thời gian, giống như vòng trước vậy.

Trên sân, những người sống lại còn lại không vội ra tay.

Hắn nhìn Long Phi, trên mặt mang theo ý cười: “Long đội trưởng, đừng nói là ta bắt nạt người, xin mời!”

Thái độ cao cao tại thượng đó, quả thực khiến người khác vô cùng khó chịu.

“Vậy ta không khách khí nữa!”

Vẻ mặt Long Phi lạnh lùng, quát lớn, lao thẳng về phía người sống lại đó.

Có một bộ trang bị cấp lão tổ, mặc dù sức mạnh của hắn chưa đạt tới cấp lão tổ, nhưng cũng không kém nhiều.

Cho dù là người xuất sắc trong người sống lại, cũng không thể nào

có trang bị như vậy được.

Cuộc quyết đấu này, có thể nói Long Phi đã chiếm ưu thế tuyệt đối!

“Tới đi!”

Người sống lại đó không biết những điều này, chỉ coi Long Phi là người chơi khá mạnh.

“Keng!”

“Bùm!”

Trong khoảnh khắc hai người giao đấu, Long Phi để lộ ra thế nghiêng ép, thân hình của người sống lại đó bay thẳng ra ngoài, đập mạnh lên mặt đất.

“Sao người lại mạnh như vậy?” Hắc không nhận được găm thét.

Có thể ra sân trước như vậy, hắc có thể coi là người khá có thân phận trong những người sống lại.

Lúc này bị Long Phi đánh bay xuống đất, thật sự rất mất mặt.

“Chặc chặc.”

“Lâm Tiềm cũng có thể coi là một cao thủ, chỉ một đòn đã ăn phải lỗ lớn như vậy, tên Long Phi này được đấy!”

“Cái này cũng khá thú vị đấy chứ!”

Tất cả người sống lại xung quanh đều lộ ra vẻ suy nghĩ.

Ở trong mắt bọn họ, dù Long Phi có mạnh, thì cũng chỉ là một “Thổ dân” mà thôi.

“Người đã chọc giận ta rồi, nếu đây là thế giới hiện thực, thì ta sẽ để người biết cái gì gọi là đau khổ!”

Người sống lại đó đứng dậy, giận dữ nhìn Long Phi, trên trán ổi lên cả gân xanh.

Trên người hắn xuất hiện ánh sáng, cây kiếm lớn trong tay cũng sáng lên.

“Người nên thấy vui mừng!”

“Vui mừng vì đây không phải là thế giới hiện thực!”

Hai tay Long Phi cầm kiếm, ánh mắt nghiêm túc.

“Nếu không thì, ta sẽ khiến người chết rất khó coi!”

Lúc nói ra câu này, Long Phi đã phát động công kích.

Đó là một đòn lôi đình!

Trong nháy mắt, người sống lại kia đã bị đánh ngã xuống đất.

Đối đầu trực diện, hai bên không ai nhường bộ, kết quả như vậy càng khiến tất cả người sống lại cảm thấy kinh ngạc hơn.

Sức Mạnh Long Phi thể hiện ra, đã vượt xa tưởng tượng của hắn.

Đối thành bọn họ ở trên sân, cũng chỉ có phần thua!

Nhìn những người sống lại rơi vào kinh ngạc kia, Long Phi để lộ ra một nụ cười.

Một giây sau, chân hắn đạp lên mặt của người sống lại kia!

“Người dám!”

Một đám người sống lại theo bản năng gầm lên.

Một đạp này của Long Phi, chính là đạp lên mặt của tất cả bọn họ!

“Long đội trưởng, làm tốt lắm!”

“Ai bảo người khoe khoang, mùi vị bị dẫm ở dưới chân dễ chịu không?”

“Ha ha, mặt của ai đó có phải hơi đau không!”

“Người sống lại? Chỉ vậy? Đến một đòn của Long đội trưởng của

ta cũng không chịu nổi?”

Các người chơi kích động hô to.

Cú đập này thật sự đã nâng cao sĩ khí!

Lúc này, vẻ mặt của Phong thiếu vô cùng u ám.

“Đủ chưa?”

Hắn nhìn Long Phi, giọng nói trầm thấp.

“Chưa đủ!”

Long Phi nhìn thẳng vào mắt Phong thiếu, không nhượng bộ chút nào.

Người sống lại có thể ỷ mạnh hiếp yếu, hắn cũng có thể!

“Xem ra Tô Mộ đó để lại không ít đồ tốt cho người!”

“Ta thay đổi điều kiện!”

Phong thiếu cười lạnh.

“Nếu người thua trận đấu này, thì phải giao tất cả trang bị trên người người ra!”

So với đồng vàng gì đó và trang bị ngũ giai, trang bị Long Phi mặc trên người hiển nhiên có sức cám dỗ hơn.

“Nếu ta không đồng ý thì sao?”

Chương 715: Thực lực của Long Phi.

Long Phi dường như không chút do dự nào.

Bộ trang bị cấp lão tổ này quan trọng tới mức nào, không ai hiểu rõ hơn hắn.

“Nếu người không đồng ý, thì đừng trách chúng ta không khách

khí!”

Trong giọng nói của Phong thiếu tràn đầy sự cảnh cáo.

Hắn đã không định nói đạo lý gì với Long Phi nữa.

Việc này chẳng khác gì cướp giữa ban ngày!

“Nếu các người thật sự làm như vậy, vậy ta có thể bảo đảm, ta nhất định sẽ khiến các người phải trả giá đắt!”

Long Phi đứng thẳng người, cả người có một loại ngang ngược khó tả.

“Cùng lắm thì liều mạng với các người thôi!”

“Cho dù chết, ta cũng phải kéo các người đi theo!”

“Có gan thì tới đi!”

“Người sống lại mới có bao nhiêu người? Chúng ta có bao nhiêu người, biết cái gì gọi là ưu thế số lượng không?”

Những người chơi khác cũng lên tiếng, không sợ hãi chút nào.

Thái độ cương quyết đó, khiến sắc mặt của đám người Phong thiếu vô cùng khó coi.

Nếu hai bên đều hoàn toàn vứt thể diện, thì tình cảnh của người sống lại cũng sẽ không dễ chịu gì.

“Vậy cứ duy trì điều kiện ban đầu đi!”

Sau nhiều lần cân nhắc, Phong thiếu quyết định nhượng bộ.

“Tiếp tục đi!”

Khi hắn mở lời, lại có một nhóm người sống lại đi lên sân quyết đấu.

Tỷ số hiện tại là 19:1, người chơi mới chỉ thắng một trận mà thôi!

...

Thế giới vị diện.

Phong Lôi Kỳ Lâm lao lên Người nước khổng lồ!

“Ầm!”

Năng lượng đáng sợ xao động, Người nước khổng lồ bị đánh tan.

Trong không trung, một con kỳ lân khác cũng tiêu diệt lôi vân kia.

“Còn bảo ta không đủ mạnh? Ta thấy là người không đủ mạnh thì có!”

Tô Mộ phát ra tuyên bố của người thắng lợi.

Đến cả một Phong Lôi Kỳ Lâm của mình mà cũng không ngăn được, người nước này đúng là nước mà!

“Tên ngạo mạn!”

Đúng lúc Tô Mộ vừa dứt lời, trên biển vang lên tiếng gào to tức giận.

“Vù! Vù!”

“Ầm ầm ầm!”

Gió mạnh đột nhiên nổi lên!

Mặt biển trở nên cuộn trào vô cùng mãnh liệt, vô số cột nước phóng lên cao.

Tô Mộ thấy rõ, những vật chất màu đen dưới mặt biển đang kéo thẳng tới, như dây thần kinh của con người vậy.

Dưới kết cấu của những vật chất mau đen kia, lại có thêm một Người nước khổng lồ lập thể xuất hiện!

Lúc này, mặt biển chia làm hai nửa.

Một thanh tam xoa kích màu đen hiện lên từ dưới đáy biển.

“Ố!”

Tô Mộ lặng lẽ nhìn cảnh tượng này, vẻ mặt sửng sốt.

Cảnh tượng này hơi bất ngờ!

Sao có cảm giác như vừa thấy Hải Vương nhỉ?

“Người biết người đang chọc giận tồn tại nào không?”

Người nước khổng lồ cầm thanh tam xoa kích kia, hô to với Tô Mộ.

“Ta quan tâm người là tồn tại nào làm gì!”

Tô Mộ khẽ mỉm cười, hướng pháp trượng trong tay xuống dưới.

Những Phong Lô Kỳ Lân còn lại đã rục rịch từ lâu, cùng đánh về phía Người nước khổng lồ mới!

Sức mạnh chính là chân lý.

Thay vì nói nhiều, thì chi bằng trực tiếp ra tay.

Sát thương của những con Phong Lô Kỳ Lân này cộng lại, cho dù là”Thần” cũng không thể ngăn cản được!

Công kích của Tô Mộ, là phát động khiêu chiến với”Thần”.

Người nước khổng lồ vung thanh Tam xoa kích kia.

Trong nháy mắt, từng cái cột nước lao thẳng lên trời.

Những cột nước kia hóa thành rồng nước, khí thế trông không hề kém Phong Lô Kỳ Lân chút nào.

“Ầm!”

Công kích của hai bên đánh trúng nhau, nảy sinh động tĩnh dữ dội ở giữa không trung.

“Được đấy!”

Mắt thấy công kích bị ngăn cản, Tô Mộ lại bật cười.

“Vậy thì thử món này đi!”

“Hủy Diệt Tứ Phương!”

Pháp trượng vung lên, bốn hố đen vây Người nước khổng lồ ở giữa.

Lực hút của hố đen hình thành nên chân không, đến cả những vật chất màu đen trên thân thể của Người nước khổng lồ cũng bị kéo ra.

Kỹ năng này, hiển nhiên đã khiến Người nước khổng lồ không kịp đề phòng.

Thanh Tam xoa kích kia bị lực hút kiềm chế, căn bản không vung lên được.

Rất nhanh, bốn hố đen kia cùng nổ tung, hình thành một vùng lực hủy diệt trong khu vực này.

“Bùm!”

Người nước khổng lồ trực tiếp bị nổ thành một thác nước, rơi lả tả trên mặt biển.

“Sao lại bị ta diệt rồi?”

Tô Mộ bữu môi, hô ở trên mặt biển.

Giọng nói bác bỏ không hề xuất hiện.

Dưới Đồi Mắt Thần Thị, những vật chất màu đen ở dưới đáy biển cũng đang dần biến mất.

Hiển nhiên, “Thần” trong vùng hải vực này sợ rồi.

Ánh mắt lạnh lùng, Tô Mộ nhìn về phía vật chất màu đen tan đi.

Trận đánh nhau vừa rồi có lẽ chỉ là một cuộc thăm dò, một khi mình bước vào nơi sâu thẳm của hải vực, trận quyết chiến cũng sẽ bắt đầu.

Cánh Hỏa Diễm tản ra ánh sáng chói mắt, Tô Mộ không hề do dự

chút nào, bay nhanh như tên bắn.

“Vật chất màu đen này có lẽ là nguồn sức mạnh của tên đó, làm hắn suy yếu trước rồi nói tiếp!”

Vừa bay, Tô Mộ vừa phòng thích Thiên Hỏa.

Từng Thiên Hỏa từ trên trời giáng xuống, đập xuống mặt biển ở phía dưới.

Hiệu quả những công kích này đem đến chắc chắn là rất to lớn.

Những vật chất màu đen kia cứ như nhìn thấy khắc tinh, tốc độ tan đi càng ngày càng nhanh.

Nhưng tốc độ nó tan đi, vẫn không nhanh bằng công kích của Thiên Hỏa.

Nếu là người sống lại khác ở đây, chắc chắn sẽ cảm thấy rất kỳ lạ.

“Biển Hắc Ám” không còn hắc ám nữa.

Thay vào đó lại là một mặt biển trong veo.

...

Thành Diệu Nhật.

Trận quyết đấu thứ ba kết thúc.

Người sống lại toàn thắng, tổng tỷ số là 29:1.

Về mặt của đám người Phong thiếu lúc này mới dần hòa hoãn hơn.

Sức mạnh giữa người chơi và người sống lại chênh lệch rõ ràng, đây không phải là điều Long Phi có thể nghịch chuyển được.

“Suýt nữa là được rồi!”

“Mọi người đối trang bị một chút!”

Trong người chơi, Văn Diệu khẽ nói.

“Ta không đợi được nữa từ lâu rồi!”

“Đã đến lúc để những người sống lại kia thấy bản lĩnh của chúng ta!”

Chương 716: Một trăm luồng Thiên Hỏa.

Trước khi tử thí, Văn Diệu đã tính toán xong tất cả.

Trang bị cấp lão tổ Tô Mộ cho có hai bộ!

Không cần một bộ, chỉ cần chia ra cho mỗi người mặc một món, đã có thể khiến bọn họ nắm chắc ưu thế cực lớn trong chiến đấu.

Đương nhiên, không phải ai cũng đủ tư cách mặc những trang bị này.

Dù sao sức cảm dỗ của những trang bị này quả thực quá lớn!

“Lên đi!”

Sau khi chuẩn bị ổn thỏa, một đám người chơi leo lên sân quyết đấu.

Giống như trước đó, người sống lại trên sân rõ ràng vẫn mang vẻ khinh thường.

Và phần khinh thường này, cũng sẽ khiến bọn họ phải trả giá đắt.

“Bắt đầu đi!”

Giọng nói của Phong thiếu vang lên.

Mười người sống lại phát động tấn công trước.

Tình cảnh xuất hiện không giống với trước đó!

Những người này hoàn toàn không có sức mạnh nghiền ép đó.

Hai bên giằng co, sau khi chiến đấu, thì những người chơi lại dần chiếm được thế thượng phong.

Rất nhanh, đã xuất hiện một cảnh tượng khiến tất cả người sống lại không ngờ tới.

Những người chơi đã giành được mười trận thắng!

Tỷ số lập tức đi tới 29:11!

“Điều này sao có thể xảy ra được?”

“Rốt cuộc các người đang làm gì vậy, đến cả đám thổ dân này mà cũng không đánh lại?”

Người sống lại không nén được cơn giận.

“Mấy tên này đang đùa giỡn với chúng ta!” Phong thiếu đột nhiên phản ứng lại.

Những người chơi trước mặt thua rất nhanh, đến mức khiến bọn họ sinh ra một loại ảo giác.

Bây giờ xem ra, tất cả những điều này đều là mưu kế của đám người Long Phi.

“Các người thật sự tưởng rằng như vậy là thắng rồi sao?”

Phong thiếu tức giận nhìn Long Phi, ánh mắt lạnh như băng.

“Có thắng được không, không phải đánh xong rồi sẽ biết sao?”

Trận quyết đấu này, ai thắng ai thua, còn chưa thể biết được!

...

Biển Hắc Ám.

“Người dọn dẹp” Tô Mộ chăm chỉ, đã quét sạch phần lớn “Rác đại dương”.

“Ở đó là điểm cuối rồi sao?”

Dưới Đồi Mắt Thần Thị, ở phía xa hải vực xuất hiện một mảnh lục địa.

Chỗ đó là một vùng bóng tối, đến cả Đôi Mắt Thần Thị cũng bị ngăn cản.

Tô Mộ quan sát một lát, vật chất hắc ám dưới đáy biển chính là chảy ra từ hòn đảo này.

“Xệt xệt!”

“Ầm ầm ầm!”

Bầu trời phía trên hòn đảo, vô số sấm chớp đan vào nhau.

“Người không nên tới đây!”

Dường như phát hiện Tô Mộ đã tới, một giọng nói nghiêm nghị truyền tới từ trên hòn đảo.

“Chúng ta cho người một cơ hội, bây giờ lui đi, thì mọi người đều có thể yên ổn vô sự!”

Rất nhanh, lại có một giọng nói truyền tới.

“Nơi này không chỉ có một ‘Thần’ à?”

Tô Mộ nhíu mày.

Hai giọng nói này hoàn toàn khác nhau, cũng dùng hai chữ “Chúng ta”.

Nếu lấy một địch hai, có phải mình hơi bất lợi rồi không?

“Nếu bọn họ có thể đối phó với ta, chắc chắn đã trực tiếp ra tay.”

“Đừng nói nhiều nữa, trực tiếp đánh đi!”

Sờ cảm suy nghĩ một lát, trong mắt Tô Mộ đã nổi lên sát ý mãnh liệt.

Cả quãng đường này mình đã xử lý rất nhiều vật chất hắc ám, hai vị “Thần” này đến ngăn cản cũng không dám, thì sao có thể dọa đuổi mình được?

“Ta tới đây, chính là để diệt thần.”

Hắng giọng một cái, Tô Mộ vô cùng ngang ngược.

Lúc vừa dứt lời, hình hỏa nhân cũng xuất hiện.

“Thiên Hỏa Thiêu Thành!”

Hơn trăm Thiên Hỏa nhanh chóng xuất hiện ở trên đỉnh đầu Tô Mộ.

Hỏa diễm rực rỡ thậm chí còn nhuộm đỏ cả Thiên Đô!

Cảnh tượng như vậy, còn lộng lẫy hơn mười con Phong Lôi Kỳ Lân vừa rồi.

Cái danh Pháp Thần, thể hiện một cái sâu sắc ở khoảnh khắc này.

...

“Lôi Quang Trảm!”

Lục địa Châu u, một luồng công kích lôi quang hình chữ thập lao về phía một người đàn ông cao lớn mặc áo bào dạy học.

Sau khi bị đánh trúng, thì trực tiếp ngã xuống mặt đất.

“Giáo chủ!”

Sau lưng hắn, một đám người vội vàng kêu lên.

“Không chịu nổi một đòn!”

Khuôn mặt của người phát động lôi kích đầy vẻ khinh thường.

“Lôi Thần đại nhân mạnh quá đi, chỉ một đòn, đã giải quyết được Hồng Y giáo chủ kia!”

Terry Denby đứng ở phía sau người đó vừa vỗ tay, vừa hô lớn.

“Có Lôi Thần đại nhân ở đây, chúng ta nhất định có thể quét sạch tất cả, không ai có thể ngăn cản được!”

Land Nader cũng không chịu tụt lại phía sau, nịnh bợ.

“Ha ha ha!”

Lôi Thần rất hưởng thụ, phát ra tiếng cười ha hả.

Hắn nhìn những tín đồ phía sau Hồng Y giáo chủ.

“Thần phục ta, trở thành đầy tớ của thần!”

“Ta sẽ dẫn dắt các người đi tới vinh quang!”

Trên bầu trời hòn đảo của biển Hắc Ám.

Trên trăm ngọn Thiên Hỏa mang theo xu thế không thể cản nổi, rơi xuống phía hòn đảo kia.

“To gan!”

Một tiếng giận dữ mắng mỏ từ trên đảo truyền đến.

Trong mắt của những vị Thần kia, hành vi của Tô Mộ đồng nghĩa với đại nghịch bất đạo.

Cùng lúc đó, một màn chắn khổng lồ cũng xuất hiện ở phía trên của hòn đảo.

“Ầm!”

“Ầm!”

Thiên Hỏa đụng vào trên màn chắn, không ngừng phát ra tiếng động kịch liệt, ngay cả toàn bộ hòn đảo cũng sinh ra chấn động.

“Đám người này có hơi nhát chết à!”

Đối phương chỉ thủ không công, Tô Mộ nhú mày lại.

Thực lực của đám người này rõ ràng yếu hơn so với mình nghĩ đấy!

“Ném thử thêm cái này đi!”

Trong ánh mắt tuôn ra lôi quang sáng chói, Thiên Hỏa và Lôi Điện Kỳ Lân xuất hiện cùng nhau.

Đơn thuần xét về sát thương của kỹ năng, rõ ràng Kỳ Lân tốt hơn một bậc.

Không giống như cảnh tượng hùng vĩ trong chốc lát phóng thích ra trên trăm ngọn Thiên Hỏa, Tô Mộ một lần chỉ gọi ra mười con Kỳ Lân.

“Gừ!”

Mười con Kỳ Lân đồng loạt phát ra tiếng gầm thét, ngay sau đó đánh mạnh về phía màn chắn.

“Ầm!”

“Răng rắc!”

Chương 717: Lấy đông hiếp yếu.

Dưới thế công của đợt thứ hai, màn chắn trên hòn đảo kia đã xuất hiện một vết nứt rõ ràng.

Đòn công kích kinh khủng như thế đã vượt qua năng lực phòng ngự của màn chắn rồi.

“Nên ra tay rồi, không thể để tên nhóc này làm càn như thế!”

“Cuộc tranh đấu giữa ba người ta và các người tạm thời gác sang một bên trước.”

“Được!”

Chính trong lúc này, ba âm thanh khác nhau vang lên trên hòn đảo.

“Chỉ có ba người?”

Từ số người trò chuyện có thể thấy rõ ràng trên đảo chỉ có ba người. Về phần có phải là đạn sương mù của đối phương hay không, Tô Mộ vốn không quan tâm.

Điều mà mình để tâm chính là ba vị Thần này còn không đủ để mình đánh nữa!

Ý nghĩ này vừa mới xuất hiện thì trên đảo đã có ba bóng người bay ra.

Đây là ba người.

Bọn họ bay vút lên trời cao, biểu cảm trên gương mặt cực kỳ u ám.

“Tên nhóc, ta đã nói rồi, nơi này không phải là nơi người nên đến.”

“Ta đã từng cảnh cáo người, nhưng người vẫn khăng khăng muốn tìm đường chết!”

Một người đàn ông có tướng mạo thô kệch lạnh lùng nhìn Tô Mộ, trong ngữ khí tràn đầy sát ý.

Sau khi hắn vừa dứt lời thì một cây đinh ba cũng xuất hiện trong tay của hắn.

“Người chính là tên tốt mã dễ cùi kia?”

Tô Mộ cũng phản ứng lại. Người này chắc hẳn chính là tên người khổng lồ nước ngăn cản mình trước kia.

“Người lại dám gọi là tốt mã dễ cùi?”

“Đừng tưởng rằng nắm giữ một chút pháp tắc của Thần thì cảm thấy mình là thiên hạ vô địch rồi!”

Hải Vương giận không kiềm chế dc, vung cây đinh ba trong tay, dẫn đầu phát động tấn công.

Cơ thể của hắn chớp nhoáng trong không trung, lập tức đến trước mặt của Tô Mộ.

Đinh ba nhắm thẳng vào phần ót của Tô Mộ!

“Để ta xem thử một đòn của Thần mạnh đến thể nào!”

Tô Mộ nhẹ nhàng lóe lên một cái, chuyển cây đinh ba đang nhắm vào đầu của mình vào trên người.

Một luồng cảm giác ngứa ngáy xông lên, mình giống như là bị thứ gì đó rạch nát làm da.

“Ách!”

“Này!”

Hai người trên không trung lập tức đưa mắt nhìn nhau.

Rõ ràng Hải Vương còn không ngờ, tổn thương do một cú đánh tạo thành lại thấp đến không ngờ.

Đồng thời Tô Mộ cũng hoàn toàn không ngờ.

Một đòn của Thần, không phải cũng quá tầm thường rồi à?

“Cơ thể của tên này đã dung hợp Pháp tắc của Thần, không dễ dàng đối phó, cùng lên đi!”

Ở một bên, đưa mắt nhìn đòn tấn công của Hải Vương không có thu được hiệu quả, một người đàn ông có vóc người cao gầy khác mở miệng nói.

“Ra tay đi!”

Người còn lại cũng gật đầu.

Hai người, mỗi người đã lấy ra hai món vũ khí trong tay.

Một món là một thanh pháp trượng, một món còn lại thì là một cây trường cung màu đen.

Nhân lúc Hải Vương kiểm chế Tô Mộ, hai người bắt đầu tụ chiêu.

Người cầm pháp trượng kia nhanh chóng rù rì, mặt biển lập tức dâng lên một cây trụ nước khổng lồ.

Người cầm cung kéo dây cung ra, một mũi tên đen ánh tím cũng xuất hiện theo.

Tô Mộ đang dây dưa với Hải Vương, mí mắt đột nhiên giật một cái.

Loại trực giác bản năng kia nói cho mình biết đòn công kích tiếp theo của hai người này tuyệt đối không phải chuyện đùa.

“Lá Chấn Thần Quang!”

Tô Mộ không dám xem nhẹ, xung quanh cơ thể xuất hiện Thánh Quang sáng chói.

Năng lực phòng ngự của Thân Thể Của Thần quả thật rất mạnh, lượng máu bốn trăm triệu cũng cực kỳ khoa trương. Nhưng ở trước mặt ba đối thủ có thể được xưng là “Thần”, có lẽ đây không là gì cả.

Dù sao bây giờ sát thương của một kỹ năng của mình đều không chỉ là bốn trăm triệu!

“Năng lực phòng ngự của lá chắn này rất mạnh, phá lá chắn của hắn trước!”

Sau khi Lá Chấn Thần Quang xuất hiện, Hải Vương vội vàng phát ra một tiếng hô to.

Hắn và Tô Mộ từng có cuộc giao đấu mang tính dò xét, cũng biết sự lợi hại của lá chắn này.

Pháp sư và cung thủ kia không nói gì, kỹ năng của hai người gần như ra tay cùng một thời gian.

Trụ nước dâng lên trên mặt biển giống như rồng bay khỏi mặt nước, tấn công về phía Lá Chấn Thần Quang.

Sau khi mũi tên đen nhánh kia ra tay, nhìn có vẻ tầm thường, kỳ thực ẩn chứa một luồng lực cắn nuốt đáng sợ.

“Lạch cạch!”

Kỹ năng của hai người lần lượt đánh vào Lá Chấn Thần Quang.

Dựa vào thuộc tính hiện tại của Tô Mộ, tấm lá chắn này tuyệt đối có thể hấp thu tổn thương với đơn vị hàng trăm triệu, nhưng vẫn xuất hiện vết rách.

“Lợi hại!”

Tô Mộ thấy thế, giơ ngón tay cái lên về phía hai vị Thần này.

Bọn họ thoạt nhìn hình như còn mạnh hơn nhiều so với Hải Vương.

Hai người không bởi vì lời khen của Tô Mộ mà đắc chí, ngược lại biểu cảm trên gương mặt càng thêm u ám.

Lá chắn ánh sáng đã xuất hiện điểm phân chia, nhưng vẫn chưa bị đánh thủng!

Điều này cũng có nghĩa là một kỹ năng của tên nhóc trước mặt này đã đỡ được kỹ năng của hai người bọn họ.

Ai mạnh ai yếu vừa nhìn là biết ngay!

“Phá cho ta!”

Nhưng nơi này cũng không phải chỉ có hai người bọn họ.

Giọng nói trầm của Hải Vương vang lên. Một luồng ánh sáng vàng tuôn ra từ trên cây đỉnh ba, lại lần nữa tấn công về phía Tô Mộ.

“Ầm!”

Lá chắn ánh sáng xuất hiện vết nứt cũng hoàn toàn bể tan tành.

“Chính là bây giờ!”

Lại là một tiếng hô to.

Hải Vương cùng hai người còn lại lần nữa sử dụng kỹ năng.

Đương nhiên bọn họ không giống với những lão tổ kia, không chỉ sở hữu một thần kỹ.

Ba kỹ năng mạnh mẽ lần nữa xuất hiện.

Ba người lấy đông hiệp yếu dự định dựa vào đợt công kích này trực tiếp chém chết Tô Mộ!

Rõ ràng bọn họ có đầy đủ cơ sở chắc chắn.

Chương 718: Mau đi mời người.

Giống như Tô Mộ có thể nhìn thấy dấu hiệu sinh mệnh của bọn họ vậy. Trong ba người này hình như cũng có người có thể nhìn thấy Tô Mộ.

Trong lòng của bọn họ vô cùng hiểu rõ trận chiến đấu này nếu như so kè năng lực sát thương thì căn bản không thể nào so được với Tô Mộ, kẻ có thể tùy ý triệu hồi hàng trăm ngọn Thiên Hỏa.

Vừa rồi màn chắn trên hải đảo kia chẳng qua là vì để khiến cho Tô Mộ sử dụng lượng lớn kỹ năng, khiến cho hắn đạt đến mức kỹ năng trống không.

Bây giờ vào lúc này vừa đúng là thời khắc tuyệt sát của bọn họ.

“Đám người này chắc chắn giết chết ta thế à!”

Cảm nhận được sát ý kịch liệt tỏa ra từ trên người của ba người, Tô Mộ cũng nắm được ý đồ của bọn họ.

“Chỉ có thể nói các người nghĩ quá nhiều rồi.”

Ánh mắt Tô Mộ lạnh lùng, đôi cánh hỏa diễm sau lưng nhanh chóng lay động.

Dưới tốc độ bay nhanh như tên bắn kia, ba người lập tức mất đi tung tích của hắn.

“Tên kia muốn chạy, mau đuổi theo!”

“Tốc độ của hắn nhanh thật!”

“Không thể để cho hắn nghỉ ngơi lấy sức được!”

Ba người liên tiếp phát ra tiếng hô lớn, gấp gáp lùng sục tìm bốn phía.

Trong mắt của bọn họ, Tô Mộ đã “không ổn” rồi!

Tên nhóc cuồng vọng này trước kia chưa bao giờ bỏ chạy.

Nhưng ngay trong thời điểm bọn họ cho rằng như thế thì bốn hố đen đã xuất hiện.

Lấy mấy pháp sư kia làm trung tâm, lực hút khổng lồ của bốn hố đen kia cùng nhau xuất hiện.

“Là kỹ năng của tên nhóc kia, hắc vẫn còn ở gần đây!”

Hải Vương đã từng gặp kỹ năng này, lớn tiếng hô lên.

Không đợi hắc hô xong, lại là bốn cái hố đen bao vây hắc lại.

“Đáng ghét!”

Biết được sự hùng mạnh của kỹ năng này, Hải Vương cực kỳ phẫn nộ, không dám khinh thường.

Hắc huy động đỉnh ba trong tay, sinh ra một luồng sức mạnh xé rách không gian, muốn thoát khỏi trói buộc của lực hút.

Pháp sư kia thì hai tay nắm chặt pháp trượng, cơ thể lập tức bị một luồng ánh sáng chói lóa bao vây.

“Tìm thấy rồi!”

Cung tiễn thủ không ngừng dùng ánh mắt tìm kiếm xung quanh, rất nhanh đã xác định được một phương hướng.

Ánh mắt hắc sáng như đuốc, cầm trường cung lên nhanh chóng ra tay, tốc độ cũng không chậm.

“Chú!”

Một mũi tên xé rách không gian bay đi.

Một giây sau, xung quanh hắc cũng xuất hiện hố đen.

Lực hút kinh khủng hình thành, cũng đánh gãy cả mũi tên thứ hai sắp bắn ra kia.

Bị hút ở trung tâm của hố đen, ánh mắt của hắc từ đầu đến cuối chưa từng chệch đi mà nhìn chăm chăm vào vị trí đó.

Sau khi mũi tên kia bay đi, một bóng người cũng xuất hiện theo.

“Hừ!”

Tô Mộ nhìn mũi tên kia, quyền trượng Pháp Thần trong tay chuyển hóa biến thành một thanh trường kiếm.

“Keng!”

Tô Mộ dùng kiếm chắn trước người, đòn tấn công của mũi tên cũng hoàn toàn bị ngăn chặn lại.

“Khoảng cách này tương đối rồi.”

Khóe miệng Tô Mộ hiện lên một nụ cười lạnh lùng, hắc thể hiện đầy đủ ưu thế tầm bắn của mình ra.

Pháp trượng vừa được vung lên, ba con Lôi Điện Kỳ Lân lần lượt xuất hiện phía trước của khu vực hố đen.

Cho dù ba người kia có thể chặn được hố đen bộc phát, mình vẫn còn giữ lại lá bài thủ Kỳ Lân!

...

Trên hải đảo, tình huống của ba người không ai giống ai.

Năng lượng của hố đen trực tiếp bộc phát, lực chôn vùi cũng bao phủ toàn bộ ba người.

Luồng ánh sáng chói lóa trên người của pháp sư kia khiến cho hắc có được năng lực miễn dịch ma pháp.

Hai tay hắc đối lập nhau giữ chặt trận pháp, không hề động đậy.

Lại nhìn về Hải Vương, đỉnh ba của hắc phá vỡ hư không, cả người trực tiếp trốn vào trong đó.

Một giây sau, hắc xuất hiện ở trên bờ cát của hải đảo, sắc mặt vô cùng lạnh lùng u ám.

Về phần cung tiễn thủ kia cũng không có động tác dư thừa.

Sau khi phát hiện mũi tên kia bị Tô Mộ ngăn cản, hắc nhíu chặt mày, để mặc hố đen cắn nuốt toàn bộ nó vào trong.

Sau khi lực chôn vùi tiêu biến, trong khu vực đó không còn lưu lại

bất cứ thứ gì.

Nếu như cung tiễn thủ kia bị giết chết thì dựa vào thân phận Thần của hắn tuyệt đối sẽ để lại thứ gì đó.

Điều này cũng chứng tỏ hắn dùng thủ đoạn nào đó để né tránh đòn tuyệt sát của Tô Mộ!

Song công kích của Tô Mộ chỉ là mới bắt đầu!

Ba con Kỳ Lân dùng thế sét đánh lôi đình đánh về phía ba vị trí khác nhau.

Con thứ nhất xông về phía pháp sư đang đứng nguyên tại chỗ không nhúc nhích.

Con thứ hai đánh về phía Hải Vương trên bờ cát hải đảo.

Con thứ ba thì lao vào một tầng mây trên trời cao.

Dưới Đồi Mắt Thần Thị, vị trí của cung tiễn thủ kia căn bản không thể thoát khỏi ánh mắt của Tô Mộ.

Sau khi trốn vào tầng mây, sắc mặt của cung tiễn thủ kia vô cùng khó coi.

Hắn lần nữa kéo dây cung ra, trên mũi tên lập tức tuôn ra một vầng lực lôi đình.

Mục tiêu của một mũi tên này chính là con Kỳ Lân kia.

“Gừ!”

Lôi Tiễn đối chọi với Kỳ Lân, rõ ràng Kỳ Lân chiếm thế thượng phong.

Mặc dù có một phần năng lượng bị Lôi Tiễn làm cho suy yếu nhưng vẫn rất mạnh mẽ.

Sau khi cơ thể của cung tiễn thủ bị đánh trúng, toàn thân bị hồ quang điện bao phủ.

Kỹ năng cấp Chân Thần thì ngay cả Thân Thể Của Thần cũng phải

chịu tổn thương khổng lồ.

“Tên này là một tên quái vật, năng lượng của hắn là vô hạn sao?”

Vẻ mặt cung tiễn thủ trở nên tuyệt vọng.

Kể từ sau khi Tô Mộ đến hòn đảo này, sự hùng mạnh mà hắn thi triển ra một lần lại một lần phá vỡ nhận thức của bọn họ.

Chương 719: Mau đi mời người. (2)

Cứ lấy một trăm ngọn Thiên Hỏa và những con Kỳ Lân nối liền không dứt để nói.

Mẹ kiếp đây chính là lấy đại chiêu để làm kỹ năng nhỏ đấy!

Thật sự có nhiều mana tới vậy sao?

Cùng lúc với những ý nghĩ tuôn ra trong đầu hắn, bốn cái hố đen lại một lần nữa xuất hiện, dường như nói cho hắn biết đáp án của vấn đề.

Cung tiễn thủ cắn chặt răng, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc.

Hắn biết được cửa ải sinh tử tồn vong đã đến rồi.

“Vậy thì cùng nhau hủy diệt đi!”

Một tiếng gầm gừ điên cuồng vang đến tận mây xanh.

Ở bên dưới, trên hòn đảo kia, vô số vật chất màu đen phóng mạnh lên trời cao.

Có sự chống đỡ của những thứ vật chất này, cả người của cung tiễn thủ cũng trở nên điên cuồng hơn.

Cơ thể của hắn suy bại với một tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Hiển nhiên, sử dụng những vật chất màu đen này thì cái giá mà hắn phải trả vô cùng nghiêm trọng.

Có trợ lực của vật chất màu đen, lực hút của bốn hố đen cũng bị chặn lại, cung tiễn thủ cầm lấy trường cung, nhắm ngay vào một vị trí.

“Các người còn đang đợi cái gì?”

Sau khi lời nói của hắn vừa dứt.

Pháp sư không nhúc nhích kia đột nhiên mở mắt.

Trên hòn đảo lại là một luồng năng lượng do vật chất màu đen tạo thành phóng mạnh về phía không trung.

Thân thể của pháp sư cũng bắt đầu suy yếu, trong chớp mắt biến thành một lão già gần đất xa trời.

Không chỉ có hắn, Hải Vương dùng lực cầm mạnh đinh ba trong tay lên bờ cát.

Ngay sau đó, mặt đất xuất hiện lượng lớn vật chất màu đen, bao phủ cơ thể của hắn lại.

Hải Vương vốn trông cao lớn thô kệch trong giây lát biến thành một lão già lưng gù.

Khi bọn họ hấp thu những vật chất màu đen kia, cả hòn đảo cũng biến nhỏ hơn với tốc độ có thể quan sát được bằng mắt thường.

Trên gương mặt ba người tràn đầy vẻ vô cùng tức giận, biểu cảm đó cho dù có bấm Tô Mộ ra thành tám mảnh cũng không thể nguôi giận.

Cho dù là bọn họ chiến thắng trong trận chiến này cũng nhất định sẽ trở thành người thua.

...

Ở nơi xa, Tô Mộ thu tất cả cử động của ba người vào trong tầm mắt.

“Đây là muốn liều mạng đánh cược một lần với ta đây mà!”

Ba người muốn liều mạng với mình, mình cũng chưa chắc thuận theo ý của bọn họ.

Sự hấp thụ của vật chất màu đen kia rõ ràng là quá trình không có cách nào đảo ngược. Hình như bọn họ cũng không có cách nào rời khỏi hòn đảo kia quá xa.

Nếu như trong lúc này mình lựa chọn rút lui, đợi một khoảng thời gian nữa mới đến thì ba tên này sẽ lập tức há hốc mồm nhỉ?

“Đây không phải là phong cách của ta!”

Nhưng sau khi suy nghĩ cẩn thận, Tô Mộ bỏ qua ý định này.

Cuộc chiến đấu tiếp theo không phải chính là khát vọng của mình sao?

...

Thành Diệu Nhật.

“Lại thua rồi? Đám người này sao có thể mạnh như thế?”

“Phong thiếu, nếu cứ tiếp tục thua như thế thì người của chúng ta có thể bị tổn thất lớn đấy!”

Lại sau mấy vòng thi đấu, những màn thắng của các người chơi đã đuối kíp.

Mặc dù cuộc đối đầu không có toàn thắng tất cả, nhưng dựa theo xu thế này thì rất có khả năng người sống lại sẽ thu đứt trong trận quyết đấu này!

“Long đội trưởng, đấu lâu như vậy rồi, mọi người đều mệt rồi, nghỉ giữa trận trước đã!”

Phong thiếu không chịu được áp lực như thế, mở miệng lên tiếng với Long Phi.

Giọng điệu tựa như thương lượng như thế lại không cho đám người Long Phi cơ hội từ chối.

“Mau đi mời những đại thiếu gia kia!”

“Hãy nói trận quyết đấu này tuyệt đối không thể thua, cứ xem như là ta cầu xin bọn họ tham chiến vậy!”

Phong thiếu dẫn theo mấy thủ hạ tâm phúc đi đến một góc, sắc mặt u ám.

Trong số những người sống lại được lựa chọn ra đều là thủ hạ của những thiếu chủ kia.

Về phần những người sống lại cấp bậc thiếu chủ kia, bọn họ khinh thường, cũng sẽ không để mặc cho Phong thiếu định đoạt.

Nhưng bây giờ, nếu như không có bọn họ tham chiến thì trận quyết đấu giữa người chơi và người sống lại này có lẽ sẽ trở thành một trò cười!

Trên hòn đảo của vị diện.

Ánh mắt của ba vị Thần khô héo này rất ác liệt.

Trên người của bọn họ bị vật chất màu đen bao phủ, phía sau lưng có một sợi dây do vật chất màu đen tạo thành, nối liền với hòn đảo bên dưới.

Trong trạng thái này, rõ ràng bọn họ đã trở nên khác thường.

“Không thể để cho hắn chạy.”

“Bắt đầu đi!”

Hải Vương phát ra một tiếng hét to, nâng cây đinh ba kia lên.

Một giây sau, hải vực trong vòng ngàn dặm đột nhiên xảy ra biến hóa.

Một cảnh tượng khó có thể tưởng tượng xuất hiện.

Nước biển bắt đầu dâng lên về phía không trung, một cái lồng nước khổng lồ đang hình thành với tốc độ cực nhanh.

Đây là một cái mái vòm!

Một cái mái vòm hoàn toàn phong tỏa khu vực này!

Hai vị Thần còn lại cũng không chờ đợi, bay cực nhanh về một phương hướng.

Tốc độ của bọn họ nhanh đến không thể tin nổi, dĩ nhiên không hề chậm hơn đôi cánh hỏa diễm của Tô Mộ.

“Tìm được người rồi!”

Rất nhanh trong tầm mắt của hai người đã xuất hiện bóng dáng của Tô Mộ.

So với ánh hào quang nóng bỏng tản ra từ đôi cánh kia, vật chất màu đen phía sau lưng của bọn họ là đen nhánh như thế.

“Bị bóng tối cắn nuốt đi, Yên Diệt Tử Ca!”

Kèm theo giọng nói lạnh như băng của Pháp Thần kia, xung quanh đột nhiên xuất hiện một trận tiếng hát.

Thê lương, bi ai, tuyệt vọng!

Đây là một bài ca chết chóc do vô số âm thanh thê lương tạo thành!

Chương 720: Ba “Tài liệu”.

Không giống với những kỹ năng hữu hình kia, đòn công kích của kỹ năng này là vô hình.

Hình như trong khoảnh khắc nghe thấy tiếng hát này, kết cục của người ở gần đó đã được định đoạt!

“Nghe hay thật, nhưng không có tác dụng gì đối với ta!”

Tô Mộ thể hiện một động tác móc lỗ tai, lộ ra một biểu cảm say mê trên mặt.

Trị số tinh thần của mình đã vượt qua người thi pháp, sự quấy nhiễu mà bài ca này tạo thành cho mình cũng không lớn.

Mà những tình tiết ẩn chứa trong đó càng không có cách nào khiến cho mình đồng cảm sâu sắc.

Từ ngày đầu tiên trò chơi này mở ra, Tô Mộ chưa từng trải nghiệm qua cái gì gọi là tuyệt vọng.

“Trị số tinh thần của hắc cao hơn ta, đây là một tên vô cùng khó dây dưa!”

Pháp sư nhìn thấy sự điêu luyện của Tô Mộ, gương mặt già nua trở nên méo mó.

“Nói nhảm, điều này còn cần người nói à?”

Cung thủ ở phía trên lạnh lùng hừ một tiếng, trên gương mặt cũng tràn ngập sự kiêu kỳ.

Mặc dù ở trong trạng thái này, bọn họ cũng không có được tâm thế tất thắng.

Cuộc chiến đấu này sẽ bị đẩy vào tình huống đánh lâu dài.

Dựa vào nguồn năng lượng cuộn cuộn không ngừng cung cấp từ hòn đảo kia, bọn họ mới có đủ tiền đề tiêu diệt Tô Mộ.

Đợi đến khoảnh khắc khi Tô Mộ khô héo kia chính là khoảnh khắc hắc thất bại và diệt vong.

“Muốn dùng trò này để vây bắt ta à?”

“Chẳng lẽ các người không sợ bị bó chân trong khung cảnh nhỏ hẹp à?”

Tô Mộ không vội vã ra tay, nhân cơ hội này hắc chờ đợi năng lượng hồi phục.

Phóng ra trên một trăm kỹ năng một lần duy nhất quả thật trâu bò, nhưng cũng có một chút áp lực.

“Hắc muốn kéo dài thời gian, không thể để cho hắc tạm nghỉ!”

Nghe thấy hai câu hỏi này, pháp sư lần nữa nâng pháp trượng

trong tay lên.

“Hắc Âm Bao Phủ, Âm Ảnh Hủy Diệt!”

Hắn cao giọng rừ rì, hình như không quan tâm đến tiền đề thi pháp của kỹ năng.

Vừa dứt lời thì những năng lượng màu đen kia ngay lập tức phóng mạnh về phía của Tô Mộ.

Vật chất màu đen không trực tiếp công kích mà ngược lại vây thành một vòng tròn xung quanh Tô Mộ.

Những vật chất màu đen kia dập dềnh trong không trung, giống như những ngọn lửa màu đen.

Pháp sư liếc nhìn cung thủ một cái.

Người sau hiểu ý, lấy trường cung trong tay nhắm ngay vào Tô Mộ.

Cùng lúc khi hắn kéo dây cung ra, vật chất màu đen phía sau quần quanh thân của cung, rất nhanh đã hình thành năm mũi tên.

Mỗi một mũi tên thoạt nhìn bình thường, nhưng lại mang đến cho người ta một loại cảm giác áp bức khó hình dung.

Tô Mộ thu hồi vẻ mặt cười đùa chợt nhả kia, ánh mắt cũng trầm xuống.

Bất kể là vòng đen xung quanh hay là năm mũi tên đen nhánh kia đều khiến cho mình sản sinh ra cảm giác bị uy hiếp đã lâu.

“Thánh Quang!”

Vung tay lên một cái, khoảng không này lập tức bộc phát ra một luồng ánh sáng huyền ảo sáng chói.

Hệ mục sư có rất nhiều kỹ năng bảo mệnh, đã rất lâu Tô Mộ không dùng tới rồi, bây giờ sử dụng lần nữa xem như là nể mặt hai vị Thần này rồi.

Cũng trong lúc Thánh Quang rơi xuống, năng lượng trên vòng đen bộc phát.

Vô số vật chất màu đen hóa thành ngọn lửa đen, toàn bộ vọt về phía Tô Mộ.

“Chúu! Chúu!”

Ngay sau đó, âm thanh mũi tên xé rách không gian xuất hiện.

So với lửa đen thì năm mũi tên này có chút không bắt mắt.

Pháp sư và cung thủ yên lặng chăm chú nhìn Tô Mộ đang đắm chìm trong Thánh Quang, biểu cảm gần như giống nhau như đúc.

Thấp thỏm bất an!

Nếu như ngay cả những đòn công kích này cũng không có cách nào đụng đến Tô Mộ, vậy thì bọn họ không còn thủ đoạn nào mạnh hơn nữa rồi.

“Mặc dù nơi này không phải là trò chơi, nhưng sức mạnh của Thánh Quang vẫn có tác dụng. Tổn thương từ những đòn công kích này là vô hiệu hóa đối với ta!”

Tô Mộ đứng thẳng không chết bên trong Thánh Quang, có thể cảm nhận được rõ ràng.

Bất kể là ngọn lửa đen dường như muốn thiêu đốt tất cả hay là năm mũi tên kia đều toàn bộ tan rã dưới sự chiếu rọi của Thánh Quang.

Phải biết rằng kỹ năng này còn chưa phải là kỹ năng cấp Thần đấy!

Nó có thể sinh ra tác dụng mạnh mẽ như thế là có liên quan chặt chẽ không thể tách rời với thuộc tính khoa trương của mình.

“Có phải là ta có thể nâng cấp kỹ năng này lên một chút không?”

“Nhân tiện dung hợp toàn bộ những kỹ năng loại buff này vào trong kỹ năng này?”

Cuộc chiến đấu vẫn còn tiếp tục, mặc dù Thánh Quang đã ngăn được đòn công kích, nhưng cũng đã bị tiêu hao hết. Tô Mộ đột nhiên sinh ra cảm giác thanh thản.

Nếu như kỹ năng này có thể đạt đến cấp bậc cấp Chân Thần, vậy chẳng phải mình có thể trở thành thiên thần hạ phạm trước mặt Thần sao?

“Vừa đúng dùng ba người các người làm vật liệu để hiến tế!”

Nghĩ đến đây, Tô Mộ tâm niệm vừa động, cả người biến mất trong nháy mắt.

“Hắn muốn chạy!”

Theo bản năng cung thủ hô lên, đồng thời không ngừng tìm kiếm trong lòng nước hình thành ở phía trên.

Pháp sư cũng giơ pháp trượng lên, chuẩn bị ngăn chặn Tô Mộ chạy trốn.

“Các người là đang tìm ta sao?”

Nhưng vào lúc này, một âm thanh trêu chọc vang lên phía sau hai người.

Đương nhiên Tô Mộ sẽ không bỏ chạy.

Nếu như muốn chạy thì cho dù lòng nước này hoàn toàn thành hình cũng không ngăn được hắn.

“Tiếp chiêu đi!”

Quyền trượng Pháp Thần trong tay hắn ngay lập tức biến thành một thanh kiếm lớn, Tô Mộ quyết đoán ra tay.

Mình là một pháp sư toàn chức mà!

Thành Diệu Nhật.

“Nghỉ ngơi lâu như vậy rồi, có thể bắt đầu được chưa?”

Chương 721: “Pháp sư” đánh pháp sư

“Đánh đến một nửa đột nhiên bày trò nghỉ ngơi giữa trận gì đó, chẳng lẽ các người sợ à?”

“Thắng không nổi còn quyết đấu làm gì?”

Sau khi trải qua một thời gian nghỉ ngơi ngắn, người chơi từ từ có chút không kiên nhẫn được nữa.

Tình thần của bọn họ đang thịnh, vốn dĩ dự định một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm. Thắng được một trận quyết đấu này sẽ khiến cho đám người sống lại kia không còn mặt mũi nữa.

Nhưng không ngờ đám người sống lại này nói đánh thì đánh, nói không đánh thì thật sự không đánh.

“Đừng nóng vội!”

Phong thiếu cười lên tiếng, trên mặt đã có chút không nhẫn được rồi.

Bây giờ hẳn cũng phản ứng lại.

Long Phi cố ý đặt những người chơi có thực lực yếu kém ở phần trước của cuộc chiến, chính là vì để tạo ra cục diện này xuất hiện.

Người sống lại nóng lòng muốn thắng, cộng thêm quá đỗi khinh thường người chơi, như vậy mới trúng bẫy!

“Rốt cuộc còn đấu hay là không? Người của các người không phải đều ở đây sao? Nếu như không đấu nữa vậy thì chúng ta đi đây.”

Văn Diệu thấy thế, cố ý nâng cao âm lượng, phát ra tiếng hô to về phía những người sống lại còn chưa tham chiến kia.

Rõ ràng là Phong thiếu đang cố ý trì hoãn thời gian.

Điều này chứng tỏ người sống lại nhất định là đang tìm người trợ giúp.

Một khi những cao thủ của người sống lại kia đến thì gần như người chơi sẽ chắc chắn thất bại.

Muốn tránh cho chuyện này xảy ra thì cách tốt nhất chính là để cho trận quyết đấu này không còn cách nào tiếp tục nữa.

“Lầm bà lầm bầm, lẽ nào các người còn muốn đổi người à?”

“Ta cười, đám người các người cứ thua như thế à?”

“Thôi đi thôi đi, nếu như không đánh vậy thì chúng ta đi đây!”

Không ít người cùng cất tiếng hô to theo Văn Diệu.

Đối với người chơi, bất bại chính là thắng lợi.

“Không được!”

Dĩ nhiên Phong thiếu sẽ không để mặc cho người chơi rời khỏi.

Vì để xúc tiến cuộc quyết đấu này, hắn đã tốn không ít tâm huyết.

“Nếu như bây giờ các người đi thì đó chính là thua!”

“Thua thì sẽ phải thực hiện điều kiện của ta!”

Phong thiếu lên tiếng uy hiếp.

“Vậy thì tiếp tục đấu đi!”

Long Phi từ trong đám người đi ra, chỉ vào những người sống lại còn chưa tham chiến kia.

“Chẳng lẽ nói các người sợ thua à?”

Câu nói này rõ ràng mang theo một luồng khích tướng.

Mặc dù những người sống lại kia cũng biết những người chơi tiếp theo không dễ đối phó, nhưng cũng không cam chịu yếu thế.

“Đấu thì đấu, ai sợ ai chứ!”

“Sợ thua? Người đang nói đùa gì đó?”

“Một đám thổ dân còn thật sự cho rằng có thể làm sập trời không bằng!”

Mấy người buông ra những lời nói khó nghe rồi đi về phía khu quyết đấu.

“Cứ để cho chúng ta đối mặt với bọn họ!”

Ngay sau đó, mấy hội trưởng công hội cũng đi về phía khu quyết đấu.

Phong thiếu nhìn chằm chằm Long Phi, ánh mắt vô cùng u ám.

Hắn không có cách nào ngăn cản cuộc quyết đấu của những người này.

Suy cho cùng những người sống lại tham gia quyết đấu này cũng không phải là thủ hạ của hắn.

Quyết đấu rất nhanh đã bắt đầu.

Người có thể trở thành hội trưởng thì thực lực tuyệt đối không cần nghi ngờ.

Ít nhất khi so với những người sống lại bình thường này thì phần thắng của bọn họ vô cùng lớn.

Không lâu sau thắng thua đã định.

Người chơi lại là toàn thắng!

“Đừng tưởng rằng thắng chúng ta rồi thì có thể gật gù đắc ý, chẳng qua chúng ta chỉ là đầy tớ mà thôi.”

“Nếu như thiếu chủ tộc ta đích thân ra tay thì mấy người các người cộng lại với nhau cũng không phải là đối thủ của hắn!”

“Hừ!”

Những người sống lại thua trận giận không kiềm chế được.

Những người khác cũng không dám ra sân.

Cục diện phát triển đến bước đường này, nếu như bọn họ thật sự để cho một đám thổ dân lấy được 51 bàn thắng trước, vậy thì bọn họ sẽ trở thành tội nhân rồi.

Trách nhiệm này không người nào dám đảm đương.

Cho dù là Phong thiếu cũng như thế.

Trận quyết đấu này một khi thua thì uy danh mà khó khăn lắm hẳn mới xây dựng được trong người sống lại sẽ tan thành mây khói.

Ngay cả địa bàn của hẳn ở Hoa Đô cũng không giữ được.

Phong thiếu cắn chặt răng đưa ra một quyết định.

Hắn đi về phía sân quyết đấu!

Vừa bắt đầu hẳn chưa từng nghĩ sẽ đích thân ra sân.

Đúng là giống như những thiếu chủ của người sống lại không có ra sân, trong mắt của bọn họ, quyết đấu với một đám thổ dân quả thật chính là một sự sỉ nhục.

“Đích thân ra sân?”

Nhìn hành động của Phong thiếu, Văn Diệu không nhịn được bật cười lên.

“Vậy thì để ta gặp gỡ với người!”

Vị đội phó này cũng thu hồi dáng vẻ uể oải kia.

...

Thế giới vị diện.

“Ăn một đòn của ta này!”

Tô Mộ chém một nhát về phía pháp sư kia.

Quyền trượng Pháp Thần đã trở thành vũ khí cấp Thần, thanh kiếm lớn mà nó biến ảo thành tương đương với trình độ của thần kiếm.

Cộng thêm sức mạnh khủng khiếp kia của Tô Mộ, một nhát kiếm này nếu như chém vào cái đầu héo rũ của pháp sư kia thì thật sự là có cơ hội chém đứt đầu của hắn.

“Hù dọa!”

Sắc mặt pháp sư hoảng sợ, hoàn toàn không ngờ lại ra một đòn như thế.

May mà trên người của hắn còn có những vật chất màu đen kia, bản năng hình thành một lá chắn.

“Keng!”

“Tạch!”

Đại kiếm hung hăng chém vào trên lá chắn, năng lượng màu đen ngay lập tức vỡ tan.

Tô Mộ không cho pháp sư này một cơ hội nghỉ xả hơi nào, trong chớp mắt đại kiếm biến thành một con dao găm.

Một giây sau, vô số Tô Mộ xuất hiện.

“Cái quỷ gì thế?”

Con người của pháp sư theo bản năng mở to ra.

Hắn muốn đề phòng, nhưng lại phát hiện mỗi một Tô Mộ trước mắt thoát nhìn đều giống như thật, căn bản muốn phòng cũng không thể phòng.

“Cút đi!”

Chương 722: “Pháp sư” đánh pháp sư (2)

Năng lượng màu đen lấy hắn làm trung tâm, trong nháy mắt bộc phát ra một luồng năng lượng hình tròn.

Nhưng sau khi bị luồng năng lượng này đánh trúng, vô số Tô Mộ vẫn còn ở đấy.

Chính trong lúc này, pháp sư đột nhiên cảm thấy phần sau gáy lạnh cả lên.

“Keng!”

Thế công như vũ bão, những vật chất màu đen kia lần nữa cứu hãn một mạng.

Những sức mạnh của đòn tấn công này của Tô Mộ cũng khiến cho cả người pháp sư bay ngang ra.

Ở bên cạnh, sắc mặt của cung thủ hoảng sợ.

Tất cả những chuyện xảy ra này thật sự là quá nhanh!

Nếu như mục tiêu lựa chọn của Tô Mộ là hãn thì vốn dĩ hãn cũng không kịp phản ứng.

Tên trước mắt này thật sự là một pháp sư sao?

Câu hỏi này không có đáp án.

Tô Mộ lại lần nữa phát động đòn công kích mới.

Dao găm trong tay biến thành rìu bay, vô số ánh rìu ngay lập tức bao phủ lấy vị pháp sư bị đánh bay.

Đây chính là dự định hiện tại của Tô Mộ.

Giải quyết trước một tên rồi đối phó hai tên còn lại!

Dù sao thì sát thương đầu ra chủ lực của mình là kỹ năng hệ ma pháp, cùng là pháp sư thì khả năng kháng Thần này chắc chắn không thấp.

Sử dụng kỹ năng hệ vật lý có lẽ là càng dễ giết hãn!

Tất cả đúng như Tô Mộ dự đoán.

Đối diện với một loạt công kích vật lý này, phương pháp xử lý ngăn cản của pháp sư chỉ có một.

Vận dụng những vật chất màu đen kia!

Nhưng cho dù chống đỡ được sát thương của công kích thì lực phản chấn kia cũng khiến cho hắn thoát nhìn có một loại cảm giác đèn đã cạn dầu.

Lúc này, lồng nước bao phủ toàn bộ khu vực đã thành hình rồi.

“Người còn không mau tới!”

Pháp sư phát ra một tiếng gào thét rung trời về phía bên dưới.

Một cột nước trong nháy mắt tấn công về phía Tô Mộ trong không trung.

Rìu bay biến trở về thành đại kiếm, Tô Mộ chém một nhát về phía cột nước kia.

“Keng!”

Trong cột nước, một bóng dáng thoát ra, đỉnh ba chặn ngang trường kiếm.

Hải Vương hai tay cầm đỉnh ba, biểu cảm rõ ràng có phần kinh ngạc.

Ba vị Thần bọn họ người nào cũng đều có sở trường riêng.

Người trước mắt này lại là sở trường trên mọi mặt.

Điều này khiến cho bọn họ không thể nào chịu được!

Đột nhiên, Tô Mộ lại lần nữa biến mất trong không trung.

“Cẩn thận!”

Cung thủ vội càn hét lớn về phía pháp sư, đồng thời kéo dây cung ra.

Năm mũi tên màu đen xé rách không gian bay đi với tốc độ cực nhanh.

Bóng dáng của Tô Mộ lại xuất hiện phía sau của pháp sư.

Mặc dù mình nắm giữ không nhiều Thần kỹ hệ vật lý, nhưng

những kỹ năng khác thì lại đủ nhiều.

Có được sự tăng thêm của thuộc tính, kỹ năng cấp SSS chưa chắc kém hơn bao nhiêu so với kỹ năng cấp Thần.

Hơn nữa biến lượng đủ để biến chất!

Chỉ cần mình triệu tập tất cả kỹ năng lên người của pháp sư, hẳn không chết cũng phải rụng nửa cái mạng.

“Người vọng tưởng!”

Hình như Hải Vương cũng nhìn thấu được suy nghĩ muốn giết pháp sư trước của Tô Mộ, hẳn tức giận gào thét.

“m thanh của người quá lớn rồi, im lặng cho ta một chút đi!”

Tô Mộ không thèm nhìn hẳn một cái, vung tay lên.

Cảnh tượng hùng vĩ xuất hiện.

Bốn cái hố đen vây Hải Vương ở giữa, đồng thời bốn bên của hố đen lại xuất hiện hố đen.

Nếu liên kết những hố đen này lại cùng một chỗ thì sẽ tạo thành một dấu +.

Dưới đòn công kích như thế, mình Hải Vương cũng khó giữ, đừng nói là đi trợ giúp pháp sư.

Không chỉ như thế, ba con Lôi Điện Kỳ Lân đồng thời xuất hiện, xông về phía cung thủ kia.

Con Kỳ Lân thứ nhất nghênh đón về phía năm mũi tên đen.

Dựa vào uy thế Kỳ Lân tuyệt đối có thể chống đỡ đòn công kích của mũi tên đen

“Lui!”

Nhưng ngay khi mũi tên sắp đánh trúng Kỳ Lân, cung thủ hét lớn một tiếng.

Một giây sau, năm mũi tên đột nhiên chuyển phương hướng, né tránh cú đánh của Kỳ Lân, mục tiêu vẫn là Tô Mộ.

Không có sự ngăn cản của mũi tên, mục tiêu của Kỳ Lân cũng chuyển lên người của cung thủ.

Cho dù phải đối đầu trực diện với ba con Kỳ Lân này, cung thủ cũng phải giúp pháp sư tranh thủ có được thời gian nghỉ xả hơi.

“Không cảm nhận được uy hiếp của cái chết, ta có thể trụ được.”

“Lá Chắn Ma Pháp!”

Mũi tên đen muốn ngăn cản mình, Tô Mộ lựa chọn đối đầu cứng rắn.

Lá chắn bảo vệ vừa mở ra, cộng thêm độ chịu đựng của mình, căn bản không cần hoảng hốt.

“Đến đây đi!”

Đại kiếm vung lên, Tô Mộ triệu tập một chuỗi kỹ năng về phía pháp sư.

Cơ thể của tên này còn chưa ổn định, chỉ có thể bị buộc phòng ngự.

Những năng lượng màu đen kia bao vây xung quanh cơ thể của hắn, tạo thành một quả cầu, dùng cái này để ngăn cản đòn công kích của Tô Mộ.

Công kích lần lượt bị ngăn lại, Tô Mộ không hề nóng vội.

“Keng! Keng!”

Tiếng va chạm không ngừng vang lên, sức mạnh khủng khiếp kia khiến cho pháp sư bên trong quả cầu đen khổ không thể tả.

Hắn muốn chạy trốn, nhưng dưới hình thái của quả cầu đen, căn bản hắn không thể nào thi triển kỹ năng chạy trốn.

Giờ phút này, hy vọng duy nhất của hắn chỉ có thể gửi gắm vào

hai người còn lại.

Ai có thể kiềm chế Tô Mộ cho dù là thời gian vài giây thì hẳn có thể được nghỉ xả hơi một chút.

“Ầm ầm!”

Tiếng sấm chớp vang lên.

Ba con Kỳ lân chỉ là mới tấn công đợt thứ nhất mà thôi.

Vì để tranh thủ nhiều thời gian, Tô Mộ không hề khách sáo với cung thủ kia một chút nào.

Trên không trung lần nữa xuất hiện lượng lớn quả cầu lửa.

Mục tiêu ngoại trừ cung thủ ra còn có Hải Vương kia.

Chương 723: “Thần” kinh sợ rồi.

Bị năm đòn Hủy Diệt Tứ Phương kẹp ở giữa, cuộc sống của Hải Vương thật không dễ dàng.

Lúc trước hẳn có thể xé rách không gian, thoát ra khỏi trói buộc của hố đen, nhưng bây giờ thì lại không được.

Dưới tình thế cấp bách những vật chất màu đen kia bám vào người của hắn, hình thành nên một chiếc áo giáp màu đen.

Sắc mặt Hải Vương lúc này mới bớt căng thẳng một chút, hắn giờ thanh định ba lên.

Lồng nước phía trên đè xuống.

Muốn dập tắt ngọn lửa, không nghi ngờ gì nước là một công cụ tốt nhất.

Đến thời khắc này hẳn đã không còn quan tâm đến những chuyện khác nữa rồi.

Lồng nước đánh về phía Thiên Hỏa.

Hải Vương ra sức ngăn cản đòn Hủy Diệt Tứ Phương, cung thủ và Kỳ Lân không ngừng dây dưa.

Pháp sư hoàn toàn một thân một mình.

“Àm!”

Dưới thế công luân phiên, quả cầu màu đen kia bị đánh vỡ rồi.

Cơ thể pháp sư chịu đòn công kích cực mạnh, rơi thẳng xuống mặt biển.

Sau đó những vật chất màu đen phía sau của hắn cũng sắp không còn nữa.

“Đây là một đòn cuối cùng rồi!”

Khóe miệng Tô Mộ nhếch lên, quyền trượng Pháp Thần biến thành hình cung.

Hắn kéo dây cung ra, một sức mạnh khổng lồ hình thành theo.

Đây là năng lượng mà trước kia chú ngữ Cẩn Nuốt tích lũy trên quyền trượng.

Mình vẫn chưa từng dùng qua. Giờ phút này lấy ra làm mũi tên, phối hợp thêm kỹ năng cấp Thần của cung thủ vừa đúng có thể dùng để thí Thần!

Năng lượng tiễn xé không gian bay đi.

Lực phá hoại ẩn chứa trong đó thậm chí ngay cả không gian cũng sinh ra vết nứt.

Không ngoài dự đoán, mũi tên là nhắm vào pháp sư kia.

Cơ thể của hắn đã xuất hiện một lỗ máu cực lớn, vật chất màu đen cũng từ từ biến mất không thấy gì nữa.

“Xong một tên!”

Dưới Đôi Mắt Thần Thị, Tô Mộ nhìn thấy rất rõ ràng dấu hiệu sinh mệnh của vị Thần này đã hoàn toàn biến mất rồi.

“Ầm ầm ầm!”

Mà sau cái chết của hắn, hòn đảo bên dưới cũng bắt đầu sụp đổ.

Sắc mặt của Hải Vương và cung thủ vô cùng tuyệt vọng.

Đối với hòn đảo này thì ba người bọn họ không thể thiếu một người nào cả.

Thăng bằng đã bị đánh vỡ rồi!

Vật chất màu đen chứa đựng trong hòn đảo cũng tan rã từng chút từng chút một.

Đây là suối nguồn năng lượng của bọn họ, cũng là nguồn vốn để bọn họ chiến đấu với Tô Mộ.

Cung thủ nhìn chăm chăm Tô Mộ, cuối cùng vẫn lựa chọn rời khỏi.

Hắn xuyên vào trong tầng mây, như giẫm trên đất bằng.

Hải Vương thấy thế, lại tiếp tục ném đinh ba trong tay về phía Tô Mộ.

Nước biển dâng lên, cơn sóng gió động trời theo sát đinh ba đánh về phía Tô Mộ.

Làm xong những chuyện này, Hải Vương đâm đầu vào trong đáy biển.

Tất cả hai vị Thần còn lại đều bị kinh sợ rồi!

Tập hợp sức mạnh của ba người cũng không làm gì được thằng nhóc không coi ai ra gì này, chứ đừng nói là một người đã chết.

Cuộc chiến đấu này đã đi vào hồi kết.

Hải Vương trốn vào đáy biển, cung thủ chạy trốn trên không trung.

Hai người vô cùng ăn ý lựa chọn phương hướng bỏ chạy khác nhau.

Tốc độ của bọn họ rất nhanh. Trong lúc cơn sóng gió động trời đánh về phía Tô Mộ thì bọn họ đã chạy ra khỏi phạm vi của hòn đảo rồi.

Quyền trượng Pháp Thần trong tay Tô Mộ hóa thành một thanh cự kiếm, chém một nhát về phía con sóng lớn đang thổi quét tới.

Trong khoảnh khắc, con sóng lớn bị chém thành hai nửa, tách ra rõ ràng.

Cây đinh ba kia cũng mất đi toàn bộ sức mạnh, rơi xuống mặt biển.

Tâm niệm vừa động, Tô Mộ chớp nhoáng một cái, cầm đinh ba ở trong tay.

“Món vũ khí này không tệ đấy!”

Đinh ba là vũ khí của Thần, phẩm cấp đương nhiên cũng sẽ không kém.

Tô Mộ có thể cảm nhận được Pháp tắc của Thần ẩn chứa trên đó.

Đây tuyệt đối là một chiến lợi phẩm tuyệt hảo!

“Chạy cũng nhanh quá đấy chứ!”

“Còn phải mò tên kia ra trước!”

Tô Mộ cất đinh ba, liếc mắt nhìn pháp sư đã chìm vào mặt biển kia một cái.

Mặc dù tên này đã chết rồi, nhưng dù sao cũng là một tấm Thân Thể Của Thần.

“Giải quyết hai tên kia trước, rồi quay về mò người sau!”

Đôi cánh hỏa diễm phía sau lưng nhanh chóng lay động, Tô Mộ từ đầu đến cuối đều tập trung vào vị trí của hai vị Thần kia.

“Hủy Diệt Tứ Phương!”

Một tiếng vỗ tay vang lên, mặt biển lập tức cuộn trào lên.

Không gian hủy diệt mà bốn hố đen tạo thành phong tỏa toàn bộ đường lui của Hải Vương.

Lực hút kinh khủng càng hình thành nên một luồng hải lưu khổng lồ ở dưới đáy biển.

Hải Vương bị hải lưu cuốn vào trong, liều mạng vùng vẫy.

Những lực hút do ma trận hố đen tạo thành giống như một cánh tay lớn, nắm chặt hắn ở bên trong.

Vị Thần tung hoành ngang dọc trong biển cả này trong giờ phút này đã không chạy thoát được rồi.

Mất đi những vật chất màu đen kia, năng lực phòng ngự của hắn lại càng bị hạ thấp cực mạnh.

“Sét đánh bành bạch!”

Tiếng sét đánh rung động xì xì.

Trong dòng hải lưu, mấy con Kỳ lân thuận thế bổ tới.

“Ta tiêu rồi!”

Trong đầu Hải Vương lập tức dâng lên một ý nghĩ.

Kỳ lân không cho hắn bất kỳ cơ hội tạm nghỉ nào.

Sau khi lực hủy diệt bộc phát, lực lôi đình cũng theo sát tiến lên.

Thần bị hủy diệt rồi!

Thân thể của hắn trôi lơ lửng theo dòng hải lưu, không còn một chút nguồn sống nào

...

“Lại xong một tên!”

Tô Mộ đuổi theo cung thủ trên không trung cũng biết rõ tất cả tình hình dưới đáy biển.

Hải lưu bên dưới sẽ đưa Hải Vương về vị trí của đảo, như vậy cũng đỡ cho mình sau này phải đi mò.

“Tiếp theo chính là người rồi!”

Chương 724: Tro cũng không còn.

Trong tầm mắt có thể nhìn thấy rõ ràng bóng dáng đó trên tầng mây. Đôi mắt của Tô Mộ tràn đầy sát ý.

Sau này còn phải đến những gia tộc còn lại cướp đoạt kho tàng của bọn họ nữa.

Thời gian mà mình ở lại trong thế giới này quả thật có hơi quá lâu rồi!

“Cuối cùng người là ai? Tại sao phải ra tay với chúng ta?”

Chính trong lúc này, trong không trung vang lên giọng nói của cung thủ kia.

Sau khi hắn phát hiện bị Tô Mộ đuổi theo thì lại dừng lại.

“Tòa tháp kia của thế giới hiện thực sắp mở ra, giết chúng ta đối với người có lợi ích gì?”

Giọng điệu của hắn tràn đầy sự nghi ngờ và không giải thích được.

Có thể lấy một chọi ba, điều này chứng tỏ tên nhóc không coi ai ra gì trước mắt này là tồn tại giống như bọn họ.

Giống như bọn họ sử dụng kỹ năng sẽ tiêu hao những vật chất màu đen kia, Tô Mộ phóng ra một chuỗi kỹ năng liên tiếp nhất định cũng sẽ có di chứng!

Cách đấu lưỡng bại câu thương này cuối cùng là vì cái gì chứ?

“Không cần phải nói nhiều như vậy, người thu được quá lâu rồi!”

Tô Mộ cười cười, không hề có ý định trả lời câu hỏi của cung thủ.

“Rất tốt!”

“Cho dù là chết ta cũng sẽ không để cho người sống yên đâu!”

Cung thủ đột nhiên phá lên cười.

Âm thanh của hắc cực kỳ lạnh lùng, trên trời cao hàng chục nghìn mét này ngay cả hơi nước xung quanh cũng kết thành sương rồi.

“Vậy nhìn nhận lấy một đòn của ta này!”

Cung thủ cầm cung lên, kéo dây cung ra, đột nhiên cơ thể của hắc xảy ra biến hóa kỳ dị.

Cơ thể vốn đã héo khô kia vậy mà lại tan rã ra từng chút một!

“Tên này là dùng mạng để làm mũi tên, muốn cùng ta đồng quy vụ tận à?”

Tô Mộ cũng kịp phản ứng lại.

Đối phương chính là tức nước vỡ bờ mà!

“Đừng mà!” Tô Mộ không nhịn được hô về phía cung thủ: “Chúng ta có thể thương lượng một chút, ta cũng không phải nhất định phải giết người đâu!”

Nếu như để đối phương dùng thân làm mũi tên thì không phải mình đã mất đi một loại vật liệu rồi sao?

“Hừ!”

Cung thủ nghe vậy, gương mặt già nua vô cùng lạnh lùng.

“Đã muộn rồi!”

Tốc độ tan rã của cơ thể hắc cũng càng ngày càng nhanh, chỉ còn lại hai bàn tay đang kéo cung mà thôi.

Một mũi tên đen nhánh xuất hiện.

“Đáng tiếc thật!”

Tô Mộ bất đắc dĩ thở dài một hơi.

Đối mặt với mũi tên này, quả thật mình cảm nhận được một luồng uy hiếp khổng lồ.

Nhưng chỉ vãn vẹn là uy hiếp thôi!

“Khởi động một kỹ năng giảm thương trước!”

“Rồi đến kỹ năng Lá Chắn Ma Pháp.”

“Da Đá cũng có thể khởi động thử.”

“Vậy thì thêm một cái đón đỡ đi!”

Các loại kỹ năng loại hình phòng ngự được khởi động toàn bộ, Tô Mộ dành tặng sự tôn trọng cuối cùng cho vị Thần này.

Trên không trung, đôi bàn tay khô héo kia và trường cung bốc cháy lên, giống như thúc đẩy nhiên liệu vậy.

“Chúu!”

Sau khi đôi tay kia và trường cung hoàn toàn bị đốt cháy, mũi tên bắn ra.

Một luồng lực áp bức khó hình dung phóng mạnh về phía Tô Mộ.

“Keng!”

Tiếng va chạm kịch liệt vang lên.

Tô Mộ nâng kiếm ngang, đón đỡ mũi tên kia ngay trước người.

Hai luồng sức mạnh giằng co không dứt, trên mũi tên đột nhiên bộc phát ra vô số mũi tên thật nhỏ.

Dưới bạo vũ lê hoa, ngay lập tức Tô Mộ bị ghim thành một cái gai.

“Hơi đau đấy!”

Tô Mộ cảm nhận được cảm giác đau truyền đến từ cơ thể, hần nhổ một mũi tên ra.

Người kia trực tiếp phiêu tán theo gió.

Một đòn tấn công mạnh nhất dùng sinh mệnh để bộc phát này vẫn bị Tô Mộ ngăn chặn lại.

“Bây giờ thì xong rồi, tro cũng không còn.”

Một luồng Thánh Quang gột rửa mình, mũi tên màu đen toàn bộ tiêu tan, Tô Mộ nhìn về phía mà cung thủ tiêu tán bằng một ánh mắt khinh thường.

Nếu như tên này giao toàn bộ gia sản ra thì mình cũng không phải là không thể tha cho hắn một mạng!

Thành Diệu Nhật, khu quyết đấu.

“Là người thua rồi!”

Văn Diệu nhìn Phong thiếu, gương mặt lộ ra một nụ cười điển trai.

“Người!”

Phong thiếu siết chặt nắm đấm, trong ánh mắt đầy rẫy lửa giận vô tận.

Hắn đích thân ra sân chính là vì để giữ được thắng lợi, đồng thời cũng là vì để trì hoãn nhiều thời gian hơn.

Nhưng ai biết được hắn lại thua!

Thua trong tay của một thổ dân!

Giờ khắc này, mặt mũi của hắn đã hoàn toàn mất hết rồi.

“Người rất mạnh, nhưng người quá khinh địch rồi!”

“Đừng quên, Tô Pháp Thần đã tặng cho chúng ta rất nhiều trang bị!”

Trong giọng nói của Văn Diệu mang theo mấy phần giằng dụa.

Phong thiếu là rất mạnh.

Nhưng lại không phải là loại người sống lại đỉnh cao nhất.

Ít nhất ở Phong gia, Phong thiếu vốn dĩ chính là một vai diễn tuyến hai.

Nếu không phải là Tô Mộ bình định Hoa Đô, căn bản Phong thiếu không thể nào ngồi lên được vị trí hiện tại này.

Trái lại là Văn Diệu vẫn luôn thuộc nhóm người đứng đầu trong số các người chơi, vì cuộc chiến đấu này, càng là tổng hợp nguồn tài nguyên đẳng cấp nhất trong số các người chơi để gia tăng thực lực.

“Không thể tính!”

“Cuộc quyết đấu này bị hủy bỏ rồi!”

Phong thiếu mất hết mặt mũi, rõ ràng cũng không biết xấu hổ nữa.

“Cuộc thi bắt đầu lại lần nữa, nhưng đánh cược thay đổi. Một khi các người thua thì phải giao nộp toàn bộ trang bị mà Tô Mộ kia cho các người ra.”

Ánh mắt hằn u ám nhìn Long Phi, gần như là hét lên.

“Ha ha!”

Không đợi Long Phi tỏ thái độ, Văn Diệu cười lạnh lùng.

“Đây chính là mặt mũi của người sống lại các người à?”

“Thật đúng là khiến cho người ta cảm thấy buồn cười mà!”

Phong thiếu cũng cười lớn, cả người thoát nhìn có chút điên cuồng: “Vậy thì khai chiến đi, xem thử Tô Pháp Thần của các người có thể quay lại cứu các người không.”

Chương 725: Thiêu hủy vật chất màu đen

Sau khi vạch mặt, Phong thiếu lập tức đưa ra lời uy hiếp.

“Này, tên này thật sự có thể đại diện cho các người không?”

Văn Diệu không đếm xỉa Phong thiếu, ngược lại lớn tiếng nói với những người sống lại khác.

“Việc này!”

Một đám người sống lại nói không nên lời.

Người chơi đã thể hiện thực lực trước mặt của người sống lại.

Nếu như khai chiến toàn diện thì xét về ưu thế nhân số, cho dù là người sống lại cũng không thể không cân nhắc.

Dĩ nhiên Phong thiếu không thể đại diện cho tất cả người sống lại. Những người sống lại tại hiện trường cũng không có cách nào đại diện cho chủ nhân của bọn họ.

“Lời ta nói có thể đại diện cho tất cả người sống lại!”

“Các người đang nghi ngờ cái gì?”

“Nếu như các người không tin, vậy thì chờ xem đi!”

Giọng nói của Phong thiếu càng lúc càng lớn, mỗi một câu đều như đang gầm thét.

Nhưng nhìn thế nào thì hẳn đều có một loại cảm giác không thể cứu vãn.

“Lời hần nói đương nhiên không tính!”

Chính trong lúc này, một giọng nói vang lên.

“Là người?”

Phong thiếu nhìn về phía âm thanh truyền đến, sắc mặt thay đổi dữ dội.

“Phong Ngôn, trò cưỡi này đã kết thúc rồi, đừng khiến mình trở nên quá khó coi nữa.”

Người nói chính là Người đàn ông oai hùng, bên cạnh hắn còn dẫn

theo không ít người thoát nhìn đều rất mạnh mẽ.

Người đàn ông oai hùng không tiếp tục đếm xỉa Phong thiếu mà đi về phía Long Phi.

“Những gì hần nói không tính, nhưng ta nói thì tính.”

“Ta cho các người một cơ hội, để tên Hiên Viên kia ra mặt, thương thảo hòa bình giữa người sống lại và người chơi.”

Lời nói này khiến cho Long Phi nhú mào.

“Sao, người sẽ không cho rằng mình có tư cách đàm phán với ta chứ?” Người đàn ông oai hùng khinh thường cười một tiếng.

“Người giả bộ cái gì?”

“Có bản lĩnh tiếp tục quyết đấu đi!”

“Lời hần nói không tính, lời người thì tính à? Nếu như lát nữa người bị đánh gục có phải là lại thêm một người đến nói lời của người cũng không tính à?”

Người chơi rất bất mãn với thái độ lớn lối của người đàn ông oai hùng, một đám người buông ra lời châm chọc.

“Để Hiên Viên tới, chuyện gì cũng có thể bàn.” Người đàn ông oai hùng không hề tức giận, vẫn giữ thái độ cao cao tại thượng.

“Hiên Viên không ở đây, muốn hần ra mặt cần một ít thời gian!”

Long Phi hít sâu một hơi trả lời.

“Vậy ta sẽ cho người thời gian ba ngày.” Người đàn ông oai hùng cười nhạt, rất hào phóng.

“Đi!”

Hần ra lệnh một tiếng, người sống lại trong khu quyết đấu đều rời khỏi theo.

Trong phút chốc Phong thiếu trở thành người cô đơn.

Hắn trực tiếp lui khỏi trò chơi trong ánh mắt tràn đầy sự khinh bỉ của một đám người chơi.

“Thời gian ba ngày, chúng ta có thể liên hệ được với Hiên Viên không?”

Sau khi tất cả người sống lại rời khỏi, có người cất giọng với vẻ thấp thỏm.

Khí thế của người đàn ông oai hùng hoàn toàn không giống với Phong thiếu, cảm giác áp bức kia cũng khiến cho đông đảo người chơi cảm thấy áp lực như núi.

“Ta sẽ cố gắng liên lạc, kéo dài thôi!” Long Phi hít sâu một hơi, chậm rãi nói.

Bất kể là Hiên Viên hay là Tô Mộ, chắc chắn cũng sẽ có ngày trở về.

Mà khi ngày đó đến cũng chính là lúc người chơi có thể mở mào mở mắt!

...

“Những vật chất màu đen này rốt cuộc là gì?”

“Nếu nó có thể cung cấp năng lượng cho ba tên kia, có phải là ta cũng có thể lợi dụng không?”

Trên bầu trời của hòn đảo.

Tô Mộ nhìn vào hòn đảo đang chìm xuống, cảm thấy rất có hứng thú đối với vật chất màu đen trong đó.

Không còn gì để nghi ngờ, chính là bởi vì sự tồn tại của vật chất màu đen này mà ba vị Thần kia mới còn sống được trong vị diện này.

Sự hùng mạnh của vật chất màu đen không cần nói cũng biết.

Nếu như mình có thể chuyển hóa loại vật chất này thành năng lượng tinh thuần, vậy hiệu quả của nó sẽ như thế nào?

Nghĩ đến đây, Tô Mộ tâm niệm vừa động, đi đến nơi có nhiều vật chất màu đen nhất trên hòn đảo.

Lúc hắn đưa tay ra chạm vào những vật chất màu đen kia, một cảm giác hồi hộp đột nhiên dâng lên trong lòng Tô Mộ.

Hắn vội vùng rút tay lại.

“Luồng sức mạnh này hình như muốn cắn nuốt ta, rốt cuộc nó là cái gì?”

Trong lòng Tô Mộ tràn đầy sự nghi ngờ, hắn dẹp bỏ dự định sử dụng những vật chất màu đen này.

Vật chất màu đen này tuyệt đối không phải là thứ gì tốt!

Thân thể của ba vị Thần kia sở dĩ biến thành bộ dạng khô cằn đó chắc chắn có liên quan đến những vật chất màu đen này.

Ánh mắt Tô Mộ trầm xuống.

Giữ lại những thứ này tuyệt đối sẽ trở thành tai họa.

Một ngọn lửa mạnh mẽ xuất hiện. Ở hình thái Hỏa Nhân, Tô Mộ trực tiếp triệu hồi ra hàng trăm ngọn Thiên Hỏa.

Dưới nhiệt độ nóng rực, những vật chất màu đen kia bị thiêu đốt từng mảng từng mảng.

Sau khi tắt cả màu đen hoàn toàn tiêu tán, cả ngọn đảo cũng chìm vào trong đáy biển!

“Nên quay về rồi!”

Khi Tô Mộ nhỏ tiếng thì thầm thì, Đôi cánh hỏa diễm rung động với tốc độ nhanh.

“Biển Hắc Ám” này sẽ không bao giờ nhìn thấy nước biển tối đen nữa.

Toàn bộ sương mù dày đặc trên bầu trời đã tan biến.

Nước biển biến về màu xanh ngọc bích, cảnh sắc ưu mỹ.

Nhưng ở trong mảnh vị diện này, có lẽ không thể tìm thấy một người đủ để thưởng thức nó.

Tô Mộ lấy ra tấm bản đồ, hắn xác định đường để trở về.

“Chạy với tốc độ cao nhất!”

Tô Mộ có một suy nghĩ, trong quá trình phi nước đại, hắn di chuyển một trăm dặm trong tích tắc.

Với tốc độ như vậy, hắn rất nhanh đã đến lãnh địa của một gia tộc.

Không khách sáo với đám người sống lại đó, Thiên Hỏa trực tiếp hủy diệt thế giới.

Chương 726: Pháp Thần trở về.

Sau khi tìm xong những kho tàng đó, hắn gấp rút đến địa điểm tiếp theo mà không hề dừng lại.

Trên đường đi này, tất cả cá lọt lưới đều bị tóm gọn trong một lần.

Sau khi đến được núi vượt giới, Tô Mộ thu dọn chiến lợi phẩm trong chốc lát.

Có vô số nguyên liệu linh tinh, không những kho vàng gần như chất đầy, mà cả thất lưỡng trữ đồ và ô túi đồ của hắn cũng nhét đầy.

“Còn có bảy mảnh huân chương của Thần, sau khi trở về có thể trực tiếp hợp thành một mảnh hoàn chỉnh.”

“Tiếp đó chính là thi thể của hai vị “Thần” và những Thần khí còn sót lại.”

“Sử dụng chúng làm nguyên liệu, chắc chắn ta sẽ có thể nâng cấp thêm một số Thần kỹ.”

Mở thanh kỹ năng ra, vô số kỹ năng trong đó khiến cho Tô Mộ nhức đầu.

Có rất nhiều kĩ năng mà mình hẳn rất lâu không sử dụng rồi.

Nếu không nhờ trận đại chiến lần này với ba vị Thần, chính hẳn cũng không thể nhớ ra.

Chính bởi vì trận đại chiến với ba vị Thần này mà Tô Mộ mới nhận ra sự hữu dụng của những kĩ năng chuyên nghiệp khác.

Sở hữu lực pháp tắc điểm kĩ năng vô hạn này, hẳn phải tự đứng lên.

“Tìm thấy rồi!”

Tìm một lúc ở núi vượt giới, Tô Mộ đến được vị trí của tế đàn vượt giới.

Thân là một Đại Sư trận pháp, hẳn có thể cảm nhận rõ ràng sự liên thông giữa nơi này và thế giới hiện thực.

“Bố trí trận truyền tống là thế mạnh của ta mà!”

Vì để thuận lợi vượt giới, Tô Mộ đã sử dụng lượng lớn nguyên liệu.

Rốt cuộc có rất nhiều thứ mà hẳn không thể chứa hết chúng, hẳn phải chứa chút chỗ cho chúng.

Chưa qua bao lâu, tế đàn truyền tống xuất hiện một luồng sáng.

Dưới sự bao phủ của luồng sáng này, một lối đi cũng được mở ra.

Lấy ra toàn bộ bảy mảnh huân chương của Thần, Tô Mộ đi về phía lối đi.

“Không có sự cản trở?”

Sự cản trở trong tưởng tượng của hẳn không xuất hiện, quá trình đi qua hành lang thuận lợi mười phần.

“Cũng đúng, chung quy lại ta và đám lão tổ kia không giống nhau, vì ta vốn chính là người của thế giới hiện thực mà!”

Luồng sáng truyền tống xẹt ngang qua, Tô Mộ trở lại thế giới hiện

thực lần nữa.

“Cuối cùng trở về rồi!”

Xung quanh là một ngọn đồi cỏn cỏn, xét từ vị trí, đây chắc là ở vùng ngoại ô của Hoa Đô.

Hắn duỗi tay ra, một viên tinh thể từ từ hình thành.

Tô Mộ nóng lòng muốn tiến vào game.

Màn hình lóe lên, hắn lại vào trong thành Vương Đô.

“Mở giao diện thuộc tính!”

Người chơi: Tô Mộ

Cấp: cấp 1 thập giai (0/30000000)

HP: 510220000

MP: 46618800

Công kích vật lý: 248000

Công kích ma pháp: 831279

Phòng ngự vật lý: 6618800

Bạo kích ma pháp: 100%

Sát thương bạo kích ma pháp: 280%

Ma pháp xuyên thấu: 80%

Bạo kích vật lý: 10%

Kháng tính các hệ: 150%

Kháng tính băng sương: 300%

Miễn giảm tổn thương vật lý: 100%

Sức mạnh 31000, thể chất 31022 (+ 20000), nhanh nhẹn 31066, tinh thần 31188(+ 35000), trí lực 36662 (+ 35000)

Giao diện thuộc tính quen thuộc đã lâu không sử dụng lại xuất hiện trước mắt Tô Mộ.

“Trang bị này đúng thật là thái quá!”

Đương nhiên, mặc dù một lượng lớn người sống lại đã được giải quyết trong thế giới vị diện, nhưng những kẻ đó rõ ràng không thể tăng lên thuộc tính của mình.

Mẫu chốt nằm ở trang bị.

Tô Mộ nhìn thuộc tính của quyền trượng Pháp Thần.

Hiện thị rõ cấp bậc đã đạt đến cấp Thần, điểm được tăng thêm của ba thuộc tính đã đạt 20000 điểm.

Chỉ riêng món vũ khí này thăng cấp thôi đã có thể xưng là đáng sợ.

Ngoài ra còn có sự tăng phúc do nhân Thánh Pháp mang lại, điều này cũng khiến cho bạo kích của mình đạt 100%, và công kích ma pháp là gần 1 triệu rồi!

“Xem xem kĩ năng!”

Biểu cảm trên mặt Tô Mộ vô cùng phấn khích, hẳn kích hoạt kỹ năng của mình.

‘Phong Lôi Kỳ Lân Phá (Cấp Chân Thần): Tiêu hao 200 000 điểm mana để triệu hồi một con kỳ lân có ý thức, gây ra sát thương bằng công kích ma pháp x20000% cho kẻ địch, và con kỳ lân có 100% ma thuật xuyên thấu.’

‘Tứ Phương Vãn Diệt (Cấp Chân Thần): Tiêu hao 200 000 điểm mana, tập trung vào khu vực mục tiêu, triệu tập bốn hố đen và bùng nổ sau mười giây, mỗi hố đen sẽ gây ra sát thương bằng công kích ma pháp x10000% cho kẻ địch, lực hút của hố đen móc nối với trí lực.’

“Trâu bò!”

Nhìn sát thương được cộng thêm của hai kỹ năng cấp Chân Thần này, Tô Mộ không biết nên nói gì nữa.

Rốt cuộc thêm cả phần trăm được tăng của sát thương bạo kích và sát thương cuối cùng, sát thương này thực sự quá khoa trương.

Ba vị Thần kia cũng khó có thể đỡ đòn tấn công của hắn nhiều lần như vậy.

“Tiếp theo đó nên nâng cấp kỹ năng nào mới tốt đây?”

“Nếu tính nguyên liệu trong tay ta ít nhất có thể nâng cấp 3-4 kỹ năng rồi!”

Ánh mắt của Tô Mộ chuyển hướng sang các kỹ năng khác trong thanh kỹ năng.

Ưu tiên hàng đầu chắc chắn phải là những kỹ năng cấp Thần.

Nhưng một số kỹ năng hữu dụng cũng có thể được vào trong phạm vi xem xét của hắn.

Trong lúc Tô Mộ đang suy nghĩ về điều đó, kênh chat “tích tích” không ngừng đổ chuông.

Sau khi mở ra, vô số tin nhắn trào đến.

Trước đây mình hắn thêm một vài người bạn và hầu như tất cả những người đó đã gửi cho hắn hàng nghìn tin nhắn.

Hơn nữa nội dung tin nhắn đa phần đều giống nhau.

“Tô Pháp Thần, người không xảy ra chuyện chứ?”

“Tô Pháp Thần, người bây giờ có ổn không? âm mưu của đám người sống lại đó có thực hiện được không?”

Xem được những nội dung này, Tô Mộ cau mày lại.

Đây là tình huống gì đây?

Có vẻ như đoạn thời gian Tô Mộ tiến vào vị diện, đám người sống lại đó lại nhảy ra!

Chương 727: Tô Thần Hào

Tin nhắn quá nhiều, Tô Mộ căn bản không thể trả lời từng cái một.

“Xảy ra chuyện gì rồi?” Mở ra danh sách bạn bè, hắn gửi một tin nhắn cho Long Phi.

“Tô Pháp Thần? Người trở về chưa? Người không sao chứ?” Gần như cùng lúc khi tin nhắn được gửi đi, tin nhắn của Long Phi gửi đến.

Hai câu hỏi này đều thừa thãi, nhưng lại có thể phản ánh tâm trạng của Long Phi lúc này.

“Đến nơi ở của ta gặp mặt nói chuyện đi!”

Gửi xong tin nhắn, Tô Mộ đóng kênh chat riêng.

Bước đến cửa tầng hầm của ngôi nhà, hắn lấy quả cầu hoàng kim ra.

Khi cánh cửa của kho tàng Hoàng Kim mở ra, những đồ đạc bên trong đều chất đống đến cổng kho tàng.

Ngay cả trận pháp cũng đầy bày đầy đồ đạc.

Năm tiểu đệ Xương Khô đến chỗ đứng cũng sắp không còn rồi.

Cơ thể to lớn của tụi nó rất mạnh mẽ, tốc độ vận chuyển rất nhanh.

Một lúc sau, cả một tầng hầm tỏa ra ánh sáng vàng rực rỡ.

“Hơ!”

Tô Mộ nhìn thấy cảnh này, nhức đầu một hồi.

Nếu mình để nhiều đồng vàng như vậy ở nhà trên, có phải là quá khoe khoang rồi không?

“Kệ đi, cứ để ở trong đại sảnh vậy!”

Nghĩ rồi hắn vẫn quyết định dọn đồng vàng trong kho tàng ra ngoài.

Sau khi chất đầy cả một tầng hầm, nơi làm việc của Tiểu đệ Xương Khô được đổi thành phòng khách.

“Rầm!”

Một số lượng lớn đồng vàng vậy mà lại bị hắn tùy ý ném trên mặt đất, nằm rải rác khắp sàn nhà.

“Tô Pháp Thần, người có nhà không?”

Khi một nửa phòng khách đã được chất đầy, tiếng kêu to vang lên từ bên ngoài.

Vừa mở cửa ra, Tô Mộ đã nhìn thấy biểu cảm như được trút bỏ gánh nặng của Long Phi.

“Tốt quá rồi, quả nhiên người không sao!”

Long đội trưởng này tràn ngập nụ cười trên khuôn mặt, chỉ thiếu điều không xông thẳng lên ôm.

“Trong những ngày ta không ở đây, đám người sống lại đó lại làm trò gì đây?” Tô Mộ mở miệng hỏi.

“Bọn chúng nói kéo người đến vị diện gì đó, bọn chúng đều cho rằng người nhất định phải chết, cho nên nhân cơ hội này công kích chúng ta, muốn lấy lợi ích từ trên người của chúng ta.”

“Nhưng bây giờ người quay về rồi, hành động của bọn chúng đã định trước là tổn công vô ích.”

Long Phi vội vàng giải thích toàn bộ quá trình, lo lắng từ trước đó hoàn toàn tan biến.

“Khà khà!”

Tô Mộ nghe xong, không nhin nổi mà cười phá lên.

Tiến vào vị diện chính là nhất định phải chết?

Nếu để cho đám người sống lại biết rằng hắn đã san bằng vị diện, không biết chúng sẽ có cảm nghĩ thế nào?

“Người đây là?”

Trong lúc Tô Mộ đang suy nghĩ, Long Phi cũng chú ý tới động tĩnh trong phòng khách.

Nhìn chiến sĩ Xương Khô khổng lồ đang chuyển một đồng đồng vàng sáng chói, đôi mắt hắn nhìn không chớp cái nào.

“Đồng vàng nhiều quá, không có chỗ để!”

Đặc biệt là khi nghe được câu nói hời hợt của Tô Mộ, Long Phi đờ cả người.

Đây nào phải là Tô Pháp Thần gì nữa, mà là Tô Thần Hào mới đúng!

Tô Mộ nhìn vào biểu cảm ngơ ngác của Long Phi, đột nhiên nghĩ được một cách tốt.

Nếu chỗ của hắn không thể để hết, không bằng chia những đồng vàng này ra.

“Về phía người sống lại ta sẽ ứng phó, nhưng ta thực sự không có thời gian để quản lý những người sống lại ở các nơi.”

“Như vậy đi, người cầm đi số đồng vàng này, dùng như thế nào người tự tính toán đi.”

“Ở đây ta còn một vài trang bị không dùng tới, người lấy đi phân phát cho người chơi ở các nơi, bọn họ chắc sẽ có thực lực để đối phó đám người sống lại.”

Hoa quốc rất rộng lớn, trong đó có vô số thành phố, một mình hắn không thể đi từng thành phố quét sạch những người sống lại đó.

Nâng cấp thực lực của người chơi, cũng như dạy người khác câu cá.

Nhân vật trên cấp lão tổ, đã có hắn lo liệu, còn những nhân vật

nhỏ phía dưới nên giao cho người chơi xử lý.

“Chúng ta không biết nên cảm tạ người thế nào nữa đây!”

“Nếu không có người, e là chúng ta đã bị đám người sống lại chà đạp dưới chân, trở thành con cá trên thớt!”

Hốc mắt của Long Phi trở nên ươn ướt.

Người ta nói nước mắt đàn ông không dễ dàng rơi, nhưng Long đội trưởng thực sự không thể kìm nén được nữa.

Những ngày Tô Mộ không ở đây, áp lực mà hắn phải chịu chắc chắn là rất lớn.

Hắn cũng từng nghĩ đến, lỡ như Tô Pháp Thần thật sự không trở về nữa, những người chơi lại nên đi nơi nào đây?

May mắn thay, Tô Pháp Thần cuối cùng đã trở lại.

“Nếu chúng muốn tìm đến Hiên Viên nói chuyện, hãy cứ theo ý của chúng đi đi.”

“Nói với đám người sống lại đó, ba ngày sau, Hiên Viên sẽ đích thân đến Minh Cung ở Hoa Đô, bảo những tên đó chuẩn bị cho thật tốt.”

Tô Mộ vỗ vỗ vai Long Phi vai, chậm rãi nói.

Vị diện không chỉ có một!

Để đối phó với Hiên Viên, người sống lại chắc chắn sẽ triển khai lượng lớn người ra tay để đảm bảo không có gì sai sót.

Người có đủ khả năng tham gia trận đấu này, tuyệt đối là đỉnh cấp trong số người sống lại.

Chỉ cần mình hắn giải quyết được đám người này, gia tộc sau lưng bọn chúng chắc chắn sẽ không nhắm mắt làm ngơ.

Khi đó, những kẻ đó nhất định sẽ dốc toàn lực đối phó với hắn.

“Tốt nhất là có thể kéo ta tiến vào vị diện một lần nữa!”

Tô Mộ lẩm bẩm với một nụ cười.

Vị diện nơi người sống lại ở thực sự là một nơi tốt mà!

Trước tiên không nói đến kho tàng của mỗi gia tộc, trong vị diện lại còn có “Thần” tồn tại.

Loại “tài liệu” cấp bậc này, có bấy nhiêu hần muốn bao nhiêu!

Bên cạnh đó, khi Long Phi nghe được những lời này, gương mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Chương 728: Ánh Sáng Thần Diện.

Từ những lời người sống lại đã nói mà xem xét, vị diện đó là một nơi thập tử nhất sinh, nhưng sao mà nghe giọng điệu của Tô Pháp Thần, vị diện này đã trở thành một vùng phong thủy bảo địa vậy?

“Việc đó, Tô Pháp Thần, ta có thể hỏi một chút là sau khi người đi đến \ vị diện, đã xảy ra chuyện gì rồi phải không?”

Không thể kiềm chế lòng tò mò, Long Phi không nhịn được hỏi Tô Mộ.

“Chuyện này nên nói thế này đây?”

Tô Mộ vuốt cằm, nhất thời không biết nên mô tả thế nào.

Nghĩ một lúc, hần cười ha ha.

“Ta vừa càn quét vài phó bản loại lớn, nổ ra không ít trang bị cực phẩm và vật phẩm.”

Nếu lôi mấy thứ như lão tổ người sống lại, “Thần” trong vị diện gì đó vào, Long Phi nhất định là đầu óc mơ hồ.

Sau khi trải qua sự giảng giải “hình tượng” như vậy của Tô Mộ, Long đội trưởng lộ ra vẻ mặt bỗng nhiên hiểu ra.

“Quá mạnh rồi!”

Hắn giơ ngón cái về phía Tô Mộ, trong mắt chỉ còn lại hai chữ.

Bội phục!

Đánh xong “phó bản”, vậy đừng nói vị diện của người sống lại bị đánh xuyên rồi nhé?

Về điểm này, Long Phi tuyệt đối tin tưởng Tô Mộ.

“Người trước tiên đi liên lạc đám người sống lại kia, lại tìm thêm mấy người đáng tin tới chuyển đồ.”

“Chỉ cần chuyển lời tới, bên phía Hoa Đô ta sẽ lo liệu!”

Tô Mộ lần nữa lên tiếng, vô cùng nắm chắc.

“Đã rõ.”

Long Phi đáp lại một tiếng, xoay người rời đi.

Pháp Thần trở về, trong lòng hắn cũng có thêm sức mạnh.

Có điều tin tức về việc Tô Mộ trở lại, hắn tạm thời sẽ không tiết lộ ra ngoài.

Lỡ như tin tức để lộ tới tai đám người sống lại kia, kế hoạch sau đây sẽ không dễ thực hiện nữa.

Nhìn Long Phi đã đi xa, Tô Mộ đi vào trong kho tàng.

Đồ để trong này quá nhiều, mình có cần dùng trước một phần không đây.

“Trước tiên tăng kỹ năng Thánh Quang, xem thử có thể thêm Lá Chấn Thần Quang vào cho nó được hay không.”

Mở thanh kỹ năng ra, Tô Mộ tìm tới kỹ năng hệ mục sư.

Kỹ năng vô địch Thánh Quang Chúc Phúc cũng tương đối trợ lực, nếu kết hợp thêm hiệu quả gia tăng buff, vậy thì vô cùng thích hợp rồi.

“Dùng huân chương của Thần, hay là thân thể của Thần này?”

Lấy bảy mảnh huân chương của Thần ra, Tô Mộ lại nhìn hai “Thần” đang nằm trên đất.

“Dùng một mảnh huân chương của Thần hoàn chỉnh, có phải quá lãng phí rồi không?”

Nghề nghiệp chính là pháp sư, Tô Mộ hơi do dự.

Kỹ năng mình có thể dùng huân chương của Thần hoàn chỉnh để tăng lên có không ít, về chuyện dung hợp kỹ năng, vẫn nên dùng nguyên liệu hiến tế thì thích hợp hơn chút.

“Chính là người!”

Tô Mộ nhìn về phía Hải Vương kia.

“Vậy thì để một mảnh vỡ huân chương của Thần lên đó!”

Bày lượng lớn nguyên liệu lên trận pháp, Tô Mộ còn bỏ thêm một mảnh vỡ huân chương của Thần.

Tiếp theo chính là thi thể của Hải Vương cùng với cây đinh ba này.

Tất cả pháp tắc của Thần ẩn chứa trong này, lại thêm lượng lớn nguyên liệu, chắc là đủ rồi.

“Đợi một chút đã, đeo kính râm lên!”

Nói lớn một câu với tiểu đệ Xương Khô đang chuyển kim loại, Tô Mộ đeo kính râm máy học lên.

“Cộp! Cộp! Cộp!”

Thiết bị nhanh chóng được vận chuyển tới.

Sau khi lượng lớn nguyên liệu được kích hoạt, ánh sáng năng lượng mạnh mẽ bao trùm cả kho tàng.

Dưới năng lượng rót vào này, toàn bộ đại trận cũng bắt đầu vận hành.

Tô Mộ mở thanh kỹ năng ra, đồng loạt sử dụng mấy kỹ năng kia.

Thánh Quang hiện lên, cùng với ánh sáng năng lượng sinh ra trên đại trận chiếu sáng lẫn nhau.

Cùng lúc đó, thân thể Hải Vương và cây đinh ba cũng tiêu tan với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Một luồng sức mạnh của Thần thuần khiết bị phân giải ra!

Có sự tăng thêm của luồng lực lượng này, trên thanh kỹ năng của Tô Mộ, ba kỹ năng Thánh Quang cũng xảy ra dung hợp.

“Quả nhiên giống với dự đoán của ta!”

Kinh nghiệm thành công có thừa, trong lòng Tô Mộ không hề gợn sóng.

Dưới sự điều hoà từ sức mạnh của Thần, ba kỹ năng dần dần dung hợp lại với nhau.

Sau một lúc, toàn bộ tia sáng trong kho tàng biến mất hết, một kỹ năng hoàn toàn mới cũng xuất hiện trên thanh kỹ năng.

‘Ánh Sáng Thần Diệu (cấp Chân Thần): tiêu hao năm mươi vạn điểm lượng mana, tạo cho mình một lá chắn có thể hấp thụ sát thương bằng (tinh thần + trí lực) x5000, khi năng lượng lá chắn hấp thụ đạt tới giới hạn, năng lượng sẽ bị bùng nổ, trong ba mươi giây, tất cả công kích tăng 50%, cũng miễn dịch tất cả sát thương! (thời gian cooldown: 12 tiếng)’

“Kỹ năng này!”

Sau khi nhìn thấy miêu tả của kỹ năng này, Tô Mộ há to miệng.

Trí lực và tinh thần bây giờ của mình cộng lại với nhau gần mười bốn vạn, trị số Lá Chắn đều sắp lên tới bảy trăm triệu rồi!

Hơn nữa sau khi bảy trăm triệu sát thương này được hấp thụ, trong ba mươi giây tiếp theo, vậy thì mình lập tức thành thiên thần hạ phạm đây!

“Quá mạnh rồi, có kỹ năng này, còn có ai có thể cản được ta?”

Tô Mộ thật sự không nhận được muốn bành trướng.

Bạo kích ma pháp 100%, thêm sát thương bạo kích cao tới 280%, lại tính thêm gia tăng 120% sát thương cuối.

Cho dù là sát thương của Phong Lôi Kỳ Lân Phá, hay là sát thương của Huỷ Diệt Tứ Phương, thật sự có người có thể chịu được sao?

Đối phó với những người sống lại trong thế giới hiện thực, mình dùng Thiên Hoả cũng gọi là giết gà dùng Đồi Long Dao rồi.

“Có điều lượng mana tiêu hao của những kỹ năng này hơi cao đó.”

“Nếu cứ như thế này, mana của mình không đủ dùng mất!”

Đương nhiên, Tô Mộ vẫn cảm thấy có chỗ không hoàn hảo.

Lượng mana!

Chương 729: Ánh Sáng Thần Diệu. (2)

So với năm trăm triệu lượng máu kia, hơn sáu trăm vạn lượng mana quả thật không dám nhìn.

“Mấy kỹ năng này không thể thử một phát?”

“Tốt nhất là có thể làm ra một động cơ vĩnh cửu?”

Tô Mộ nhìn kỹ năng hồi mana với tăng lượng mana của mình.

Thân thể của Pháp Thần với vũ khí kia, không phải vừa vặn là lựa chọn thích hợp nhất sao?

...

Vương Đô, nơi đội viên đội Long Phi tập hợp.

“Long đội trưởng, đã liên lạc với Hiên Viên rồi sao? Sao nhìn trông vui vẻ như vậy?”

Văn Diệu nhìn chân mày dần ra cùng với ý cười không hề xuống được trên miệng kia của Long Phi, liền lên tiếng hỏi.

“Tô Pháp Thần trở về rồi!”

Long Phi giảm âm lượng xuống, giọng điệu cực kỳ phấn khởi.

“Chuyện gì cơ!”

“Tô Pháp Thần trở về rồi?”

Mọi người nghe được, không nhịn được kinh ngạc la lên.

“Suyt!”

Văn Diệu nhanh chóng dùng tay ra hiệu.

Chuyện này vô cùng trọng đại, không thể truyền ra ngoài!

“Mọi người đừng quá phấn khích, phải làm như không có chuyện gì xảy ra, lát nữa các người theo Văn Diệu tới trụ sở của Tô Pháp Thần, lấy một số thứ.”

“Trên đường nhất định không được để cho người khác thấy.”

Long Phi cười hì hì, giao việc cho.

Nếu nói người hần tin tưởng nhất là ai, thì đương nhiên là những đồng đội luôn cùng hần vào sinh ra tử này.

Hơn nữa có Văn Diệu dẫn đầu, hần cũng có thể yên tâm đi liên lạc với những người sống lại kia.

“Tô Pháp Thần sẽ ra tay đối phó thủ lĩnh của đám người sống lại đó.”

“Về phần mấy tên lâu la kia?”

Nói đến đây, ánh mắt của Long Phi tối lại.

“Thì giao cho chúng ta rồi!”

“Ta cứ cảm thấy không ổn thoả lắm!”

Trong kho tàng hoàng kim, Tô Mộ nhìn mấy kỹ năng kia, lần đầu tiên sinh ra ý nghĩ sẽ thất bại.

Loại cảm giác này đến rất kỳ lạ, nói không rõ, giảng không thông.

“Không nên vậy chứ, kỹ năng trước mặt đều thành công rồi, không có lí do gì kỹ năng này sẽ thất bại.”

“Hay là nói, nguyên liệu ta dùng không đủ lắm?”

Tô Mộ nhìn nguyên liệu chất đống khắp nơi bên trong kho tàng.

Dù cho làm lại thêm mấy lần, những thứ này cũng hoàn toàn đủ dùng.

“Nói như vậy, là sức mạnh của Thần không đủ?”

Chân mày nhú chặt, Tô Mộ nhìn thân thể của Pháp Thần kia.

Tên này chắc chắn không yếu hơn Hải Vương, sức mạnh của Thần ẩn chứa trong đó cũng sẽ không thấp.

Hết thấy nhìn qua đường như đều không có vấn đề.

“Nói như vậy, huân chương của Thần dùng thiếu rồi?”

Tô Mộ lấy sáu mảnh huân chương của Thần còn lại ra.

Dựa theo phương pháp lúc trước, mình chỉ cần sử dụng một mảnh vỡ huân chương.

Bình thường là đủ rồi, nhưng cảm thấy lại không đủ.

“Chẳng lẽ là phải dùng một huân chương hoàn chỉnh? Hay là dùng hết toàn bộ mảnh vỡ?”

Ý nghĩ này vừa hiện ra, loại cảm giác bất an kia lập tức biến mất.

“Ặc!”

Tô Mộ lần này cũng nhận ra rồi.

Là một đại sư “toàn nghề nghiệp”, cảm giác của mình gần như không thể xuất hiện sai lầm.

“Trả giá hơi lớn đó!”

Hắn vốn nóng lòng muốn thử, giờ chìm vào trong do dự.

“Tô Pháp Thần, Văn Diệu đã dẫn người đến cho người rồi, bây giờ ta liên lạc với đám người sống lại kia!”

Ngay lúc này, tin nhắn của Long Phi hiện ra.

“Vậy thì đợi lát nữa nói sau!”

Tô Mộ cũng không gấp gáp chuyện này nữa.

“Các người chuyển hết mấy đồng vàng kia ra.”

Ra hiệu tiểu đệ Xương Khô tiếp tục chuyển đồng vàng, Tô Mộ sắp xếp lại trang bị trong kho tàng.

Để cho đám người Văn Diệu thuận tiện vận chuyển, hắn bỏ toàn bộ trang bị vào trong thắt lưng trữ đồ.

Trong đó còn có một cái thắt lưng, chuyên dùng để bỏ những đồ tốt cấp lão tổ.

Những thứ này lấy ra trong thế giới hiện thực, đủ để cho bất cứ người chơi nào có được thực lực quét sạch đám người sống lại kia.

“Cốc! Cốc! Cốc!”

Qua một lúc, tiếng gõ cửa vang lên.

Văn Diệu vô cùng cẩn thận, không gọi tên Tô Mộ.

Mở cửa ra, mấy gương mặt quen thuộc xuất hiện trước mắt.

“Tô Pháp Thần, người còn nhớ ta không?” Văn Diệu khó nén được vẻ kích động, giống như một fan nam gặp được thần tượng.

“Nhớ!” Tô Mộ cười trả lời lại.

Nụ cười của Văn Diệu phải gọi là rạng rỡ.

“Những đồng vàng này đều thuộc về các người, còn có trang bị ở bên trong này, các người cũng cầm về đi!”

Hàn huyền mấy câu, Tô Mộ vào thẳng vấn đề.

“Nhiều như vậy?”

“Ôi trời ơi, đây cũng quá nhiều rồi đó?”

“Nhưng những đồng vàng này, chúng ta hoàn toàn không chứa hết!”

Một đám đội viên nhìn ánh sáng vàng chói mắt trong đại sảnh, chấn động không thôi.

Bọn họ rất khó tưởng tượng, đây thật sự là tài sản mà một người có thể có được sao?

“Đừng ngại ra đó nữa, nhanh chân lên, một chuyển chuyển không

hết, vậy thì hai chuyển.”

“Đúng rồi, các người có thể tới nơi giao dịch nhà ở, mua mấy trụ sở cạnh chỗ của ta, sau đó từ từ chuyển vào.”

Tô Mộ nhìn về mặt kinh ngạc của mọi người, đưa ra cho bọn họ một biện pháp.

“Thật sự có thể sao?”

Mọi người không nhịn được hô lên.

Trụ sở ở Vương Đô này không rẻ đâu!

Nếu thật sự có thể mua được, bọn họ có cứ điếm rồi.

Càng quan trọng hơn là, bọn họ còn có thể làm hàng xóm với Tô Pháp Thần nữa!

“Đương nhiên là được!”

Tô Mộ gật đầu.

Đồng vàng còn dư lại trong kho tàng vẫn rất nhiều, nếu muốn thanh lý hết toàn bộ, một nhà ở thì không đủ!

...

Quán trọ ở thành Diệu Nhật.

Dù cho người sống lại có thực lực mạnh, bọn họ cũng không có đủ tiền vốn để mua nhà ở trong Vương Đô.

Chủ yếu là nhà ở quá đắt rồi, chỗ hữu dụng cũng không lớn, không cần thiết đầu tư kinh phí nhiều như vậy.

Hơn nữa đa số người sống lại hầu như cũng không cư trú trong trò chơi.

“Ta đã liên lạc được với Hiên Viên, bảo người cầm đầu của các người tới gặp ta!”

Chương 730: Thử một lần?

Long Phi đứng ngoài cửa lớn của quán trọ, hét lớn lên.

Một lúc sau, người đàn ông oai hùng chạy tới đây.

“Nhanh như vậy đã liên lạc được rồi? Hiên Viên đó trả lời lại như thế nào?”

Người đàn ông oai hùng nghiêng ngẫm nhìn Long Phi, cười hỏi.

“Hiên Viên nói là, ba ngày sau sẽ tới Minh Cung của Hoa Đô đợi các người.” Long Phi dùng giọng điệu nghiêm túc nói.

Hắn nắm chặt hai tay, không phải là phẫn nộ vì sự khinh thường của người sống lại, mà là đang áp chế ý cười trong lòng.

Không còn nghi ngờ.

Minh Cung ba ngày sau, sẽ trở thành ngày tận thế của đám người sống lại này!

“Hắn chỉ nói như vậy? Không nói làm thế nào trao đổi với chúng ta à?” Người đàn ông oai hùng nghe xong, nhú mày.

Lời của Hiên Viên, nghe thế nào cũng giống đang tuyên chiến với bọn họ đó!

Tuy tên Tô Mộ kia không ở đây, nhưng thực lực của Hiên Viên cũng không thể xem thường.

“Hiên Viên chỉ nói như vậy, không còn gì khác.” Long Phi bình thản trả lời.

“Ba ngày?”

Người đàn ông oai hùng nheo mắt lại lắm bầm.

Long Phi không nói lời nào, yên lặng đứng đợi.

Lúc này, nói quá nhiều, ngược lại sẽ khiến những người sống lại

này sinh ra hoài nghi.

“Ta biết rồi!”

Một lúc lâu, người đàn ông oai hùng thấp giọng nói.

“Thay ta chuyển cho tiểu tử kia một câu.”

“Chúng ta là thật lòng muốn chung sống hoà bình với các người, mọi người không cần phải làm tới bước người chết ta sống.”

Long Phi gật nhẹ đầu, xoay người liền đi.

Sau khi bóng lưng của Long Phi biến mất, người đàn ông oai hùng cũng đi về một hướng khác.

Hắn trông vô cùng thận trọng, sau khi xác nhận không có ai đi theo, chạy tới góc hẻm lạnh nhất ở Vương Đô.

Có mấy người đợi sẵn ở đây.

“Hiên Viên xuất hiện rồi!”

Người đàn ông oai hùng thuật lại đoạn đối thoại với Long Phi.

“Đây là người đến không có ý tốt!”

“Minh Cung sao? Nơi đó xảy ra không ít chuyện đâu!”

Mấy giọng nói vang lên, giọng điệu rõ ràng mang theo sự kiêu dè.

“Chúng ta nên làm thế nào?” Người đàn ông oai hùng lên tiếng hỏi.

“Minh Cung chắc là địa bàn của Phong Ngôn à?”

Lúc này, một người lên tiếng hỏi.

“Rất nhanh thôi sẽ không phải nữa, tiểu tử Phong Ngôn đó quá mất mặt rồi, đã không còn cách nào sống yên ở Hoa Đô nữa.”
Người đàn ông oai hùng trả lời.

“Như thế rất tốt!”

Người đó cười lớn lên.

“Nói với Phong Ngôn, đây là cơ hội trở mình cuối cùng của hần.”

“VẬY ĐỂ HẦN THAY CHÚNG TA THỬ TÊN HIÊN VIÊN ĐÓ TRƯỚC!”

Thành Vương Đô, trụ sở của Tô Mộ.

Mấy bóng người lén lén lút lút đi qua.

Vì đề phòng người có tâm cơ, đám người Văn Diệu phải gọi là chú ý cẩn thận.

Hai bên đều sắp xếp người quan sát tình hình, còn lại đều làm người vận chuyển đồ.

Lượng lớn đồng vàng được bọn họ chuyển vào trong toà trụ sở bên cạnh kia.

Tô Pháp Thần cũng lên tiếng rồi, bọn họ cũng không cần phải dè dặt nữa.

Sau khi bận rộn một khoảng thời gian, toàn bộ hai toà trụ sở bên cạnh đều chất đầy đồng vàng.

“Anh Văn Diệu, việc này cũng quá không hợp thói thường rồi? Tô Pháp Thần lấy ra nhiều đồng vàng như vậy từ đâu?”

“Đúng vậy đấy, thanh vật phẩm của chúng ta cũng không chứa nổi nữa, số lượng đồng vàng này, chắc phải hơn năm trăm triệu?”

Đám người không nhịn được nói lớn lên.

Vận chuyển đồng đồng vàng này mệt thì cũng mệt, nhưng sự chấn động trong lòng kia, thật sự bị làm mới lần này tới lần khác.

Ngoài hai nhà chứa đồng vàng này ra, trong thanh vật phẩm của mỗi người bọn họ đều để vào số đồng vàng đạt tới mức giới hạn hơn nghìn vạn.

Có số đồng vàng này, bọn họ chắc chắn có thể làm “người chơi nhân hạ” sung sướng ở trong thành Vương Đô rồi.

Nếu như dùng toàn bộ những đồng vàng này vào việc tăng thực lực, bọn họ sẽ là loại đại lão vip nạp đầy tiền.

Đổi thành lúc trước, đây quả thực chính là chuyện bọn họ đến nghĩ cũng không dám nghĩ!

Mà số lượng đồng vàng này, Tô Pháp Thần lại nói cho liền cho?

“Chuyện của Thần, đám người phàm chúng ta bớt thăm dò đi.”
Văn Diệu dùng giọng điệu nghiêm túc quát lớn với mọi người.

Như những gì hắn nói, chuyện bọn họ không nên biết, không cần thiết phải hỏi.

“Yên tâm đi, chúng ta sẽ không lảm miêng đâu.”

Mọi người liên tục bày tỏ thái độ.

Văn Diệu gật đầu, kênh chat rất nhanh xuất hiện một tin nhắn.

Là Long Phi gửi tới.

“Các người ở đây đợi ta!”

Dặn dò một câu với mọi người, hắn một mình đi vào trụ sở của Tô Mộ.

“Bên phía Long đội trưởng đã làm xong rồi.”

“Ta biết rồi, người đi làm việc trước đi.”

Tô Mộ ngồi trong đại sảnh, gương mặt hiện lên một nụ cười bình thản.

Mình vô cùng mong đợi, ba ngày sau, đám người sống lại này rốt cuộc sẽ dùng thủ đoạn như thế nào đối phó mình.

Đi xuống căn phòng dưới đất, Tô Mộ mở kho tàng hoàng kim ra.

Dọn sạch đồng núi vàng kia xong, không gian trong kho tàng rõ ràng rộng rãi hơn nhiều.

Năm tiểu đệ Xương Khô vẫn còn đang bận rộn sắp xếp, bây giờ

nhìn vào trông dễ chịu hơn rồi.

“Dùng một mảnh huân chương của Thần hoàn chỉnh còn có cơ thể của Thần này, kỹ năng dung hợp mới sẽ ra hiệu quả như nào đây?”

Dựa theo phương pháp lúc trước, Tô Mộ bắt đầu sờ cảm suy nghĩ.

Tầm quan trọng của lượng mana không cần nói cũng biết.

So với việc tăng lượng mana nhận được chỗ tốt to lớn, trả giá chừng này ngược lại không tính là gì.

“Kỹ năng này nhất định không phải bình thường.”

Một dự cảm mãnh liệt, xông lên đầu Tô Mộ.

“Bạn rộn lên đi nào!”

Nói lớn một câu với mấy tiểu đệ Xương Khô, Tô Mộ tập trung vào công việc.

Vì để đảm bảo chắc chắn không có sơ hở, hấn buộc phải gia cố lại toàn đại trận một lần!

...

Chương 731: Quân tốt thí.

Hoa Đô, trong Minh Cung.

Sắc mặt Phong thiếu tối đi, biểu cảm muốn bao nhiêu khó coi có bấy nhiêu khó coi.

Hắn ngồi trên ngai vàng hoàng kim, hai tay nắm chặt tay vịn đầu rồng.

Bản tính tham lam giờ phút này lộ ra không bỏ sót.

Một khi đã từng có loại quyền lực cao cao tại thượng, không có ai cam tâm tình nguyện buông tay.

“Không hay rồi, Phong thiếu.”

Đúng lúc này, một thuộc hạ hốt ha hốt hải xông vào trong đại điện.

“Hấp ta hấp tấp, không ra bộ dạng gì cả!” Phong thiếu tức giận quát lớn.

“Đều là đám tiểu tử kia, bọn họ khinh người quá đáng, yêu cầu người nội trong hôm nay, rút... ra khỏi Minh Cung.” Thuộc hạ thấp thỏm nói.

“Người nói cái gì!”

Phong thiếu đứng bật dậy, giận không kiềm được.

Không lâu trước kia, hắn vẫn còn là người có quyền lên tiếng nhất trong toàn Hoa Đô.

Giờ mới qua được bao lâu?

Thuộc hạ vội vàng quỳ trên đất, toàn thân run rẩy không ngừng: “Nghe giọng điệu của bọn họ, đây chắc là ý của Thác Bạc Thiên Dũng.”

“Đáng ghét!”

Nghe được câu này, Phong thiếu nắm chặt nắm đấm, lửa giận trong mắt đều sắp tuôn ra ngoài.

“Bọn họ nói Thác Bạc Thiên Dũng đợi người ở trong game.” Thuộc hạ lại lần nữa lên tiếng.

Phong thiếu hít sâu một hơi, mở bàn tay ra.

Rất nhanh, một viên tinh thể Thần Đồ dần dần hiện ra.

Cả người hắn biến mất trong cung điện, sau đó tiến vào trong game.

Cật lực khắc chế sự phẫn nộ trong lòng kia, Phong thiếu đi tới căn cứ của người sống lại.

Người đàn ông oai hùng đã sớm đợi ở đây.

“Phong Ngôn, người mấy ngày này cũng nở mày nở mặt nha!”

“Thác Bạc Thiên Dũng, có lời gì thì nói thẳng đi, không cần phải ở đó âm dương quái khí!”

Cuộc đối thoại của hai người tràn ngập mùi thuốc súng.

Người đàn ông oai hùng tên là Thác Bạc Thiên Dũng cười nói: “Thế mà có thể thua một tên thổ dân, người cũng thật là phế vật đó.”

Sắc mặt Phong thiếu tối đi, không nói một lời.

Đây là sự thật, dù cho hắn giải thích như thế nào đi nữa, cũng chẳng qua là cho người ta chế giễu mà thôi.

“Có điều tên phế vật người đây ngược lại còn có một cơ hội.” Thác Bạc Thiên Dũng không tiếp tục trách mắng, thay đổi chủ đề.

“Cơ hội gì?” Phong thiếu nhíu chặt mày.

“Hiên Viên!”

Thác Bạc Thiên Dũng chậm chạp phun ra hai chữ.

“Ba ngày sau, hắn sẽ đi tới Minh Cung, đây là cơ hội cuối cùng để chúng ta giết hắn.”

“Đợi khi Hiên Viên chết, người có thể lấy công chuộc tội.”

Mắt Phong thiếu sáng lên.

Đối với hắn, đây quả thực là một cơ hội tốt để “chuyển bại thành thắng”.

Nếu có thể dẫn đầu người sống lại đánh bại một vị “Thần” khác trong đám người chơi, mặt mũi đã mất sạch của hắn có thể nhặt lại toàn bộ.

“Người sẽ có lòng tốt giúp ta như vậy sao?”

Đương nhiên, Phong thiếu vẫn có lo ngại.

Hắn với Thác Bạc Thiên Dừng chẳng có tình cảm gì.

“Đều biết Hiên Viên không dễ đối phó, nhưng không ai biết thực lực thật sự của hắn hiện tại, chung quy Hiên Viên và Tô Mộ liên thủ, là có thể giết chết một vị lão tổ.”

Thác Bạc Thiên Dừng cũng nói thẳng.

Việc àn tuyệt đối được xem như lợi dụng.

Phong thiếu tuy không cam lòng bị lợi dụng, nhưng lại không còn lựa chọn khác.

Hoặc là xám xịt rời khỏi Hoa Đô, từ đó về sau trở thành trò cười trong mắt người sống lại.

Hoặc là trở thành con tốt thăm dò Hiên Viên!

Khu dân cư ở Vương Đô.

Cánh cửa căn phòng dưới đất tại trụ sở của Tô Mộ đóng chặt.

Cả căn phòng trống không, chỉ có một cánh cửa lớn toả ra ánh sáng vàng.

Trong cửa, Tô Mộ cầm năm mảnh vỡ huân chương của Thần.

Sau khi hợp chúng lại với nhau, năm mảnh vỡ bắt đầu hút lẫn nhau.

Chỉ chốc lát, một mảnh Huân Chương hoàn chỉnh xuất hiện trên tay hắn.

“Bắt đầu thôi!”

Giờ mảnh huân chương của Thần hoàn chỉnh lên, Tô Mộ mở thanh kỹ năng của mình ra.

Kỹ năng liên quan tới lượng mana có mấy cái.

Tuy những kỹ năng này lúc trước đều từng dung hợp tăng lên, nhưng không có sử dụng huân chương của Thần tiến hành tăng.

Kỹ năng bình thường có mạnh hơn nữa, so với kỹ năng được chỉ định thuộc tính Thần chắc chắn cách biệt một trời một vực.

“Nếu như trong bóng tối thật sự có Pháp Thần nào đó đang chỉ dẫn ta, vậy thì cho ta xem thử đi!”

Phát ra tiếng hét lớn, đại trận trong kho tàng cũng theo sau đó bắt đầu chuyển động.

Dưới tia sáng chỉ dẫn từ mảnh huân chương của Thần kia, cả kho tàng phát ra một luồng sáng cực lớn.

Sau khi trận pháp khởi động, những nguyên liệu bên trên hoà tan với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Chuyển đổi ra năng lượng thuần khiết, toàn bộ tràn vào trong mảnh huân chương của Thần kia.

Thân thể của Thần kia cũng như thế không kiên trì bao lâu, tất cả sức mạnh của Thần ẩn chứa trong đó cũng bị rút ra hết.

“Không đúng lắm!”

huân chương của Thần nắm chặt trong tay, Tô Mộ bỗng nhiên cảm thấy chỗ không đúng.

Cường độ năng lượng như này, có vẻ như hơi vượt quá dự đoán của mình rồi đấy!

“Lẽ nào là vì câu nói ta hét lên kia?”

Tô Mộ nhíu mày.

Lúc trước khi muốn hợp kỹ năng, mình cứ sinh ra loại dự cảm không dễ thành công.

“Sẽ không thất bại chứ?”

Nhìn chằm chằm mảnh huân chương của Thần hoàn chỉnh kia, Tô Mộ hơi lo lắng.

Cái này nếu như thất bại, nguyên liệu của mình có phải đổ sông đổ

biến hết không?

Ngay lúc hắn đang nghĩ như vậy, kỹ năng trên thanh kỹ năng phát sinh biến hoá.

Toàn bộ kỹ năng liên quan tới lượng mana đều sáng hết lên.

“Phù!”

Tô Mộ thấy thế, thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Căn cứ vào kinh nghiệm thành công lúc trước, đây hiển nhiên không phải là dấu hiệu thất bại.

Chương 732: Sức Mạnh Pháp Thần (Cội nguồn)

Nhưng không đợi thở phào xong, trên thanh kỹ năng lại hiện lên một vầng sáng.

Nhìn thấy kỹ năng này, Tô Mộ lập tức trợn tròn mắt.

“Hào Quang Của Pháp Thần?”

“Người đi theo xem nào nhiệt gì?”

Đây là một kỹ năng bị động, còn là một kỹ năng bị động có mối liên hệ quan trọng với mình nữa!

Một khi kỹ năng này xảy ra sai sót, vậy trí lực của mình làm sao để tăng lên tiếp đây?

Lần này Tô Mộ thật sự lo sợ, không ngừng nhìn vào Hào Quang Của Pháp Thần la lớn, ý muốn làm vầng sáng của nó tối đi.

Nhưng hắn càng la lớn tiếng, ánh sáng của Hào Quang Của Pháp Thần càng sáng chói.

Rất nhanh, cả kho tàng hoàn toàn bị ánh sáng bao phủ.

Không chỉ những nguyên liệu được đặt trên đại trận kia, ngay cả nguyên liệu chất ở ngoài trận cũng chịu ảnh hưởng.

Trong bóng tối, dường như có một luồng sức mạnh đang can thiệp vào mọi thứ.

Lại trôi qua một khoảng thời gian, trên người Tô Mộ toả ra một luồng ánh sáng khác lạ.

Đó là một luồng sáng màu xanh lam!

Giống như pháp lực, bay xung quanh cơ thể của hắn, cuộn cuộn không dứt!

‘Ting, người nắm giữ được kỹ năng Sức Mạnh Pháp Thần (Cội nguồn)!’

Sau khi một dòng thông báo hiện ra, tất cả ánh sáng trong kho tàng nháy mắt biến mất.

“Mẹ nó!”

Tô Mộ nhìn kho tàng một lần nữa trở nên trống không, lòng muốn chết cũng có rồi.

Ngược lại tiểu đệ Xương Khô thấy hơi vui mừng.

Toàn bộ đồ trong kho tàng đều mất hết rồi, bọn chúng cũng không cần “làm việc” nữa.

“Người tốt nhất đừng khiến ta thất vọng!”

Hít sâu một hơi, Tô Mộ đè xuống cảm xúc muốn mắng người, mở thanh kỹ năng của mình ra.

Trên ô kỹ năng đầu tiên của thanh kỹ năng đầu tiên, một cái đánh dấu khác biệt rõ ràng xuất hiện.

Đó là một kỹ năng bảy màu rực rỡ!

Còn chói mắt hơn cả màu vàng của kỹ năng cấp Chân Thần!

Nuốt nuốt nước bọt, Tô Mộ chậm chạp nhìn mô tả của kỹ năng

mới này.

‘Sức Mạnh Pháp Thần (Cội nguồn): Giết chết kẻ địch sẽ nhận được sức mạnh căn nguyên của đối phương, có xác suất tăng 1 điểm trí lực, 100 điểm pháp lực, MP nhận được từ mỗi điểm trị số tinh thần tăng lên 500 điểm, mỗi giây hồi phục tối đa 2,5% lượng mana, khi lượng mana thấp hơn 30%, hiệu quả hồi phục gấp đôi.’

“What the fuck!”

“Hay lắm!”

“Mạnh nha!”

Sau khi nhìn thấy miêu tả của kỹ năng mới này, Tô Mộ gào lớn tiếng lên.

Trên miêu tả của kỹ năng này không có cấp bậc, nhưng bốn chữ Sức Mạnh Pháp Thần kia cũng đủ để đại diện tất cả.

“Cướp đoạt căn nguyên, tăng trí lực và pháp lực, đây còn mạnh hơn Hào Quang Cửa Pháp Thần đó!”

Mở thanh thuộc tính ra, phía trên thanh MP, trị số đã biến thành 33094000 rồi.

Đây có thể nói là tăng vọt lên, trực tiếp khiến Tô Mộ trở thành một “pháp sư” vĩnh cửu.

Cảnh tượng hơn một trăm con Phong Lôi Kỳ Lân cùng lúc xuất hiện cũng không còn là mơ nữa.

Với lượng mana tiêu hao hiện tại của những kỹ năng kia, tốc độ dùng kỹ năng của mình, sợ là còn không nhanh bằng tốc độ hồi phục.

Cái này giống với việc mang nước suối theo bên người!

“Hai chữ cội nguồn này, chắc chắn là danh xứng với thực!”

Nỗi lo lắng khi toàn kho tàng đều bị dọn sạch cũng trở thành hư không rồi.

Từ hiệu quả của kỹ năng, mình phải hút máu.

“Bằng pháp lực hiện tại của ta, tốc độ của đôi cánh hoả diễm sẽ nhanh hơn bao nhiêu?”

“Lam Tinh hình như hơi nhỏ!”

Tô Mộ đã bắt đầu ghét bỏ “Lam Tinh” nhỏ bé này rồi.

Dưới việc bay nhanh hết tốc lực, mình có lẽ có thể du lịch vòng quanh thế giới trong vòng một ngày.

“Hay là thử xem sao?”

Nghĩ tới là làm, Tô Mộ vẫn luôn là phái hành động.

Chủ yếu là sự vui sướng sau khi tăng kỹ năng mang tới thật sự quá lớn rồi.

Rời khỏi trò chơi, Tô Mộ trở lại vùng ngoại thành của Hoa Đô.

Trên không là một vầng trăng sáng tỏ.

Đêm đã khuya rồi.

Mở kỹ năng Đôi Mắt Thần Thị ra, sau khi xác định xung quanh không có người, một đôi cánh hoả diễm chiếu sáng màn đêm.

“Đôi cánh này, rõ ràng khác đi rồi!”

Đôi cánh hoả diễm có móc nối với lượng mana, tất cả ánh lửa toả ra lúc này, hơn xa lúc trước gấp mấy lần.

Ý nghĩ vừa xuất hiện, đôi cánh hoả diễm liền lay động.

Giây sau, cả người của hắn lên tới độ cao hơn một vạn mét.

“Phù! Phù! Phù!”

Người ta nói nơi cao lạnh lẽo vô cùng.

Gió lạnh thấu xương lạnh lòng vỗ lên người Tô Mộ.

Có đôi cánh hỏa diễm, chút “lạnh” này căn bản không tính là gì.

“Cảm giác này cũng quá sướng khoái!”

Bay lượn trên bầu trời, vẻ mặt trên mặt Tô Mộ cực kỳ hưởng thụ.

Ngẩng đầu nhìn lại, dường như các ngôi sao bên ngoài bầu khí quyển đều ở trong tầm tay.

“Có thể lao ra được không?”

Một ý tưởng nảy sinh trong đầu hắn.

So với Lam Tinh “nhỏ bé”, vũ trụ mới là “bầu trời” rộng lớn.

Tô Mộ đột nhiên nhớ tới chiếc phi thuyền hắn nhìn thấy sau cánh cửa truyền tống, còn có vật thể máy móc to lớn trong thành đáy biển.

Đủ loại dấu hiệu đều biểu lộ một điểm.

Ngoài Lam Tinh còn có nền văn minh khác tồn tại!

“Vậy thử một lần xem sao!”

Lúc trước có lẽ không nắm chắc, Tô Mộ hiện tại tự tin vô cùng.

Hắn ngừng bay, ánh mắt nhìn thẳng về khoảng không bầu trời ngoài xa.

Đôi cánh hỏa diễm vỗ rất nhanh, nó đang tích tụ năng lượng.

Mấy chục giây sau, cả người Tô Mộ bay lên trời.

Bảng sương lập tức xông về phía thân thể hắn, trong chớp mắt đã bị nhiệt độ của đôi cánh lửa hòa tan.

Ngay cả ở dưới nước hắn cũng có thể di chuyển tự do, không khí mỏng manh này căn bản không ngăn cản được Tô Mộ tiến lên.

“Có thể thành công không?”

Tinh Hà rực rỡ xuất hiện ở trước mắt Tô Mộ, làm cho hắn hưng

phần không thôi.

“Răng rắc!”

Chương 733: Bảo vật rơi xuống!

Nhưng đúng lúc này, tia sét pháp tắc xuất hiện.

Tô Mộ muốn thoát khỏi lực hút của Lam Tinh, khoảng cách vùn vùn chỉ có một bước chân, nhưng hết lần này tới lần khác không cách nào vượt qua bước cuối cùng.

Vô số pháp tắc hội tụ, chạy tới trên người hắn.

Giống như những lão tổ vượt giới sẽ bị cản trở, Tô Mộ muốn rời đi, đồng dạng cũng sẽ bị pháp tắc ngăn cản.

“Ầm ầm!”

Sấm sét đột nhiên vang lên, thanh thế vô cùng to lớn.

“Xì!”

Một tia sấm sét rơi xuống, hung hăng bổ vào trên người hắn.

Trên người Tô Mộ lập tức xuất hiện một vết thương, máu tươi chảy ròng ròng.

“Mạnh mẽ như vậy sao?”

Một đòn này làm cho hắn cau mày.

Từ quy mô của pháp tắc mà xem, đây chẳng qua chỉ là khởi đầu mà thôi.

Nếu như hắn thật sự muốn mạnh mẽ phá vỡ những pháp tắc cản trở này, cái giá phải trả tuyệt đối không nhỏ.

“Thật không cam lòng!”

Nhìn từng tinh cầu chói mắt bên ngoài, Tô Mộ nheo mắt lại.

Hắn không phải chưa từng ảo tưởng, ngao du giữa các vì sao, thăm dò những tinh cầu tràn ngập màu sắc huyền bí kia.

Nhưng muốn làm được điều này, cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Vũ trụ quá lớn, khoảng cách được tính toàn bằng đơn vị năm ánh sáng.

“Cho dù không xông ra được, vậy cũng phải thử chống đỡ một lần.”

Không có tiếp tục xông lên, Tô Mộ nhìn những pháp tắc kia.

Một cây pháp trượng xuất hiện trong tay, phía sau hắn đồng dạng hiện lên vô số sấm nhạn.

Giờ khắc này, Pháp Thần giáng thế.

Hơn trăm con Phong Lôi Kỳ Lân bao phủ cả bầu trời.

“Đi!”

Tô Mộ ra lệnh một tiếng, hơn trăm kỹ năng cấp Chân Thần cùng tấn công những pháp tắc kia.

Đây chính là sức mạnh của cường giả!

“Ầm ầm!”

“Răng rắc!”

“Thùng!”

Cả bầu trời phát sinh động tĩnh vô cùng dữ dội.

Nhưng lực pháp tắc vẫn hơn một bậc.

Hơn trăm con Phong Lôi Kỳ Lân bị giết toàn bộ.

Luồng pháp tắc kia không có dừng lại, tiếp tục phát động công kích đối với Tô Mộ, dường như đáp lại sự khiêu khích của hắn.

Đôi cánh hỏa diễm phóng nhanh, Tô Mộ không ngừng né tránh, tiếp tục triệu hoán Kỳ Lân.

“Trở nên yếu đi!”

Sau khi hai bên giằng co một thời gian, ánh mắt Tô Mộ sáng ngời.

Luồng pháp tắc kia rõ ràng yếu đi không ít.

Cơ hội của hắn đã đến!

“Ánh Sáng Thần Diệu!”

Một ánh sáng thần thánh rơi xuống.

Sử dụng kỹ năng này, hắn có lẽ thật sự có thể lao ra ngoài!

Nhưng ngay trong nháy mắt Tô Mộ sắp lao ra, vô số pháp tắc hóa thành một con rồng sấm.

“Gào!”

Rồng sấm rít gào, đánh mạnh về phía thân thể Tô Mộ.

“Ầm!”

Ánh sáng Thần vỡ vụn!

Lực pháp tắc của toàn bộ thế giới tụ tập lại, căn bản không cách nào chống đỡ.

Ít nhất tô Mộ hiện tại, còn không cách nào chống lại.

“Dù thất bại, nhưng ta cũng không có tổn thất gì.”

“Ít nhất những pháp tắc kia chỉ có thể ngăn cản ta, lại không cách nào giết ta!”

Thân thể bị điện quang mãnh mẽ bao phủ, cả người Tô Mộ rơi xuống mặt đất.

Tổn thương lớn nhất mà Long Lô Đình mang đến cho hắn cũng chỉ có cái này.

“Cần một đoạn thời gian mới có thể khôi phục.”

“Cứ như vậy rơi xuống mặt đất, không biết sẽ có cảm giác như thế nào.”

Cảm giác mất trọng lượng tràn ngập toàn thân, Tô Mộ không hề hoảng hốt dù là một chút.

Nhìn hướng rơi, hẳn là sẽ rơi xuống lục địa, đại khái là một địa phương dựa vào biển nào đó.

...

“Lôi Thần đại nhân thật mạnh, dọc đường đi căn bản không có đối thủ, xem ra rất nhanh chúng ta có thể thống lĩnh nơi này!”

Lanh Nader đang nịnh bợ vị Lôi Thần kia.

Dọc theo đường đi, càng hiểu biết về thực lực của vị Lôi Thần này, nịnh nọt của hắn càng vang dội.

“Lôi Thần đại nhân mạnh mẽ còn cần người nói?” Terry Denby mắt thấy địa vị nịnh nọt không giữ được, vội vàng tiến lên đưa cho vị Lôi Thần kia một chai rượu.

“Thứ này uống rất ngon, gọi là bia sao? Không tệ!”

Lôi Thần ực mạnh một ngụm, cảm thấy mỹ mãn.

“Còn ai nữa?”

Hắn phát ra một tiếng hô hào hùng.

Sau khi đổ bộ vào mảnh đất liền này, trên bờ biển ở đây ngay cả một người có thể đánh cũng không có, điều này thật sự làm cho hắn cảm thấy không thú vị.

“Đó là cái gì?”

Bỗng nhiên, có người chỉ vào bầu trời cao hô lớn.

Những người khác lập tức ngẩng đầu tìm kiếm.

“Hình như là một ngôi sao băng?”

“Hắn là một khối thiên thạch phải không?”

“Hướng về phía phụ cận này, có phải là bảo bối gì hay không?”

Trong tầm mắt, một ngọn lửa mắt thường có thể nhìn thấy đang rơi xuống với tốc độ cực nhanh.

Từ phương hướng mà xem, địa điểm rơi xuống cách vị trí của bọn họ cũng không xa!

“Ta cảm giác được một luồng năng lượng mạnh mẽ, đó tuyệt đối là thứ tốt!”

Lôi Thần cầm lấy bình rượu, uống một hơi cạn sạch, vẻ mặt cực kỳ hưng phấn.

“Lạch cạch!”

Ném chai rượu xuống đất, hắn phát ra một tiếng hô to, vội vã hành động.

“Đi theo ta!”

Mặc kệ là thứ gì rơi xuống, đều là đồ của hắn thôi!

Thành Diệu Nhật.

Rất nhiều người sống lại đã tập hợp với nhau.

Những người này, tất cả đều là nhân vật cấp bậc thiếu chủ trong người sống lại, chiếm một số vị trí nhỏ ở các nơi.

“Nói vậy tất cả mọi người đều đã biết, Hiên Viên đi dự tiệc ở Hoa Đô, đây là cơ hội tốt nhất để chúng ta đối phó hắn.”

Thác Bạt Thiên Dũng lớn tiếng mở miệng, chủ trì hội nghị này.

“Thực lực của Hiên Viên kia cũng không yếu, trừ phi triệu tập rất nhiều đội ngũ, nếu không tốt e là không dễ thành công lắm đâu?”

“Thời gian hơi gấp, rất nhiều người trong chúng ta đuổi theo

không kịp!”

“Có nên chờ một cơ hội tốt hơn không?”

Không ít người đưa ra ý kiến phản đối.

Chương 734: Phương pháp đối phó Hiên Viên

Cho dù Hiên Viên không bằng vị Tô Pháp Thần mạnh mẽ kia, nhưng cũng là tồn tại có thể giao đấu với nhân vật cấp lão tổ.

Hơn nữa lãnh địa của một số người cách Hoa Đô rất xa, thời gian ba ngày căn bản không kịp tiếp viện.

Đối phó với Hiên Viên, nhìn qua chẳng hề ổn thỏa.

“Các người bị Tô Mộ kia đánh sợ rồi sao?” âm thanh của Thác Bạt Thiên Dũng cực kỳ trầm thấp.

Kẻ thù mạnh mẽ không phải là điều đáng sợ, đáng sợ chính là trái tim hèn nhát.

Bị Tô Mộ đè ép không ngẩng đầu lên được, phần nộ của hắn đã sớm đến cực hạn.

“Trận này nhất định phải đánh!”

“Chúng ta phải để cho tất cả thổ dân nhìn một cái, bọn họ đã định chỉ là bước đệm của chúng ta!”

Sự mạnh mẽ của Thác Bạt Thiên Dũng khiến những người phản đối rơi vào trầm mặc.

Bọn họ cũng không phải thủ hạ của Thác Bạt Thiên Dũng, hoàn toàn có thể không nghe mệnh lệnh này.

Nhưng một khi lùi bước, bọn họ sẽ không thể ngẩng đầu lên nữa.

“Hoa Đổ là địa bàn của Phong Ngôn huynh, hành động lần này

cũng sẽ do hấn chỉ huy.”

Theo âm thanh của Thác Bạt Thiên Dũng vang lên, một người đi vào.

Mọi người cùng nhìn qua, nhúu mày.

“Phong Ngôn chỉ huy, việc này chỉ sợ không ổn đâu?”

“Tên này ngay cả thổ dân cũng đánh không lại, chúng ta dựa vào cái gì nghe hấn?”

“Ta thấy hấn nên nhường lại Minh Cung.”

Trước mắt, địa vị của Phong Ngôn trong lòng bọn họ, tuyệt đối đã rơi xuống mức thấp nhất, ai cũng muốn giẫm lên một cước.

“Ta biết mọi người có ý kiến rất lớn đối với ta, lần này chính là cơ hội để ta lấy công chuộc tội.”

“Ta sẽ không ra lệnh cho mọi người, chỉ là muốn nói cho mọi người biết kế hoạch của ta!”

Ngôn Phong cũng biết giải thích vô ích, thái độ vô cùng khiêm tốn.

Lời này vừa nói ra, mọi người cũng không tiện tiếp tục giẫm hấn hấn.

“Vậy thì nói về kế hoạch của ngươi đi!” Thác Bạt Thiên Dũng cười cười, thuận theo lời này nói.

Đi đến giữa mọi người, Ngôn Phong lấy ra một tấm bản đồ.

Đây là một bản đồ Minh Cung tương đối sơ sài.

Trên bản đồ này, hấn đánh dấu một số điểm.

“Hiên Viên không phải Tô Mộ, Phong Ngự Ma Pháp của hấn yếu, tính toán của ta là dùng chức nghiệp hệ pháp làm chủ công.”

“Ta sẽ bố trí một ít trận pháp ẩn nấp bên ngoài chủ điện, dùng để chiến sĩ phòng ngự ẩn nấp với số lượng lớn, các chức nghiệp hệ pháp khác thì ở trong góc Minh Cung chờ đợi.”

“Mà trong đại diện, ta sẽ bố trí một trận pháp hạn chế, dùng cái này để giới hạn Hiên Viên kia.”

“Đến lúc đó, ta sẽ giả vờ đàm phán với hắn nhằm kéo dài thời gian, chờ sau khi nghề nghiệp tằm xa vào vị trí là có thể mở ra trận pháp, sau đó mọi người toàn lực xuất thủ, tiêu diệt hắn!”

Ngôn Phong vừa khoa tay múa chân vừa giảng giải.

“Đây cũng là một biện pháp không tồi.”

“Nhưng chúng ta có thể gom góp nhiều người như vậy sao?”

“Pháp sư muốn tạo thành tổn thương cho tên kia, cũng không thể yếu được!”

Kế hoạch mặc dù rất tốt, nhưng vẫn có rất nhiều người lo lắng.

“Trong khoảng thời gian này số người tới Hoa Đô không ít, nhân lực không có vấn đề gì, chỉ là những người đó không tới, thì cần cung cấp một ít trợ giúp khác.”

“Bố trí trận pháp ẩn nấp và trận pháp hạn chế cần rất nhiều tài liệu, còn có trang bị pháp sư mạnh và trang bị chiến sĩ phòng ngự.”

Phong Ngôn nói đến đây, không ít người đều nhú mày.

Đây chẳng khác nào đang đưa tay đòi tài liệu và trang bị của bọn họ!

“Cần bao nhiêu?” Một người thăm dò hỏi.

“Càng nhiều càng tốt!” Phong Ngôn không khách khí chút nào.

Những người khác không nói gì.

Trang bị giúp tăng cấp không cần nhiều lời, người sống lại sở dĩ có thể nhanh chóng vượt qua người chơi bình thường, chính là bởi vì khi vượt giới mang theo không ít thứ tốt.

“Các vị không cần băn khoăn, ta sẽ tiến hành đăng ký những thứ

các người cung cấp, chờ sau khi đánh chết Hiên Viên, có Thác Bạt huỳnh đảm bảo, chắc chắn sẽ hoàn trả toàn bộ.”

“Về phần người có thể chạy tới Hoa Đô để trợ giúp trong vòng hai ngày, thì không cần cung cấp bất cứ thứ gì.”

Mắt thấy mọi người do dự, Phong Ngôn lại mở miệng lần nữa.

“Các vị, không muốn liều mạng, lại muốn ngồi không hưởng lộc, trên đời làm gì có chuyện mua bán như vậy.” Thác Bạt Thiên Dũng cũng mở miệng theo.

Hai người kẻ xướng người họa, người sống lại ở đây cũng không tiện đùn đẩy.

“Hiện tại chúng ta đi sắp xếp người!”

Một số người có thể đến, ngay lập tức rời khỏi trò chơi.

“Dù sao cũng phải nói số lượng chứ?”

Những người không cách nào chạy tới, mở miệng thương lượng.

“Muốn đối phó với Hiên Viên kia, cần ít nhất hơn một vạn pháp sư có được toàn bộ trang bị cực phẩm.”

“Vì đại cục, mời các vị gom góp một chút!”

Phong thiếu đã sớm có con số trong lòng.

Có hơn vạn pháp sư đỉnh cấp cùng nhau ra tay, cho dù là lão tổ đích thân đến, cũng chỉ có phần ngã xuống!

...

“Lôi Thần đại nhân, chờ chúng ta với!”

“Mọi người mau đuổi theo!”

Land Nader và Terry Denby đuổi theo phía sau vị Lôi Thần kia, thở hồng hộc.

Nhưng vị Lôi Thần kia căn bản không có ý dừng lại chờ bọn họ.

Nhìn quả cầu lửa sắp rơi xuống trên bầu trời, sự tham lam trong ánh mắt hắn tràn ra ngoài.

“Năng lượng thật mạnh mẽ, thậm chí ta còn cảm nhận được Pháp tắc của Thần!”

Khoảng cách càng gần, vẻ mặt của hắn càng hưng phấn.

“Àm!”

Quả cầu lửa rơi xuống, phát ra tiếng động thật lớn.

Vị Lôi Thần kia một lần nữa tăng nhanh bước chân, bỏ xa đám người Land Nader phía sau.

Chỉ trong chốc lát, hắn đã đến địa điểm rơi xuống.

Chương 735: Trò hề.

Ở đây bụi bặm bay lượn, khắp nơi đều là đá rải rác, lại xuất hiện một cái hố sâu thật lớn.

Lôi Thần nhảy lên vào trong hố, khoe miệng không khống chế được giương lên.

“Bảo bối, ta tới đây!”

“Cái gì?”

Trong hố thiên thạch, Tô Mộ nằm bất động, đột nhiên nghe được một âm thanh.

Đó là tiếng của nước Phiêu Lượn, hắn có thể nghe hiểu một chút, mấu chốt là giọng nói thật sự quá bỉ ổi.

Trong bụi bặm đầy trời xuất hiện một bóng dáng.

Nhìn rất mạnh mẽ.

“Good!”

Âm thanh kia lại vang lên, tiếp theo là một đôi tay duỗi tới.

“Con mẹ nó, chớ động vào ông đây!”

Tô Mộ trầm mặt, phát ra một tiếng rống giận dữ.

“Shit!”

Bóng người rõ ràng bị hoảng sợ, hai tay cũng thu trở về.

Hắn không ngừng vẩy vẩy tay, xua bụi bặm xung quanh.

Sau một đoạn thời gian, hắn cuối cùng cũng nhìn thấy Tô Mộ trong hố.

“What the fuck?”

Một tiếng thét kinh hãi vang lên.

Nhìn”bảo bối” trong hố, cả người Lô Thần ngây ngốc.

Vốn tưởng rằng từ trên trời rơi xuống sẽ là bảo vật giống như mảnh vỡ luân chương của Thần, nhưng kết quả lại là rơi xuống một người?

Nhất là bộ dáng của người này, rõ ràng cùng hắn có sự khác biệt rất lớn.

“Who are you?”

Hắn hướng về phía Tô Mộ hỏi.

Những lời này, Tô Mộ vẫn có thể nghe hiểu được.

“Ta là cha người!”

Tính khí nóng nảy của Tô Mộ lập tức nổi lên.

Nếu không phải chịu ảnh hưởng từ dư uy của tia sét pháp tắc kia, hắn cũng sẽ không nói thêm một câu nhảm nhí với tráng hán bỉ ổi này.

Lô Thần hiển nhiên nghe không hiểu lời Tô Mộ nói, cau chặt mày.

“Trên người người, có phải có bảo bối hay không?”

Ánh mắt hắc nhìn thẳng về Tô Mộ, vẻ mặt càng thêm bỉ ổi.

Lúc này, hắn nhìn thấy cây pháp trượng trong tay Tô Mộ.

“Thứ tốt!”

Lôi Thần mở to hai mắt, lập tức đi tới,”cướp” đi pháp trượng.

Mặc dù lấy được quyền trượng, nhưng cái này là thần khí chịu ràng buộc với linh hồn Tô Mộ, ở trong tay hắn chỉ là một cây gậy.

“Không dùng được?”

Lôi Thần nghiêng cứu một hồi lâu, vẻ mặt nghi hoặc.

“Chẳng lẽ trang bị và tên này có ràng buộc?”

Tự xưng là”Thần”, hắn cũng có không ít kiến thức, rất nhanh liền nghĩ đến điểm này.

Một luồng sát ý từ trong mắt Lôi Thần trào ra.

Chỉ cần tiêu diệt người nắm giữ trang bị ràng buộc, vậy hắn có thể trở thành chủ nhân tiếp theo của trang bị.

“Thật là trời cũng giúp ta!”

Tô Mộ không cách nào nhúc nhích, còn không phải mặc người chém giết sao?

Lôi Thần cất tiếng cười to.

Một cái búa xuất hiện trong tay hắn, tia chớp bùng lên mạnh mẽ.

“Xì!”

Sét hung hăng đánh trúng thân thể Tô Mộ.

Khóe miệng Lôi Thần hiện lên nụ cười.

Nhưng không đợi hắn cười quá hai giây, một âm thanh làm cho nộ

cười trên mặt hắc đột nhiên im bật.

“Người đang gãi ngứa cho ta sao?”

Vừa mới chịu qua tia sét pháp tắc hủy thiên diệt địa, đối mặt với lôi kích nhỏ của “Lôi Thần”, Tô Mộ thật sự là một chút cảm giác cũng không có.

“What?”

Lôi Thần vẫn nghe không hiểu như trước, nhưng nhìn Tô Mộ còn sống, rõ ràng có hơi sững sờ.

Từ sau khi đặt chân lên mảnh đất này, căn bản không có ai có thể ngăn cản được một đòn toàn lực của hắn, không nghĩ tới hôm nay lại xuất hiện ngoại lệ?

“Lôi Thần đại nhân, chúng ta tới rồi!”

Ngay khi hắn muốn tiếp tục ra tay, giọng nói của Land Nader vang lên.

Một đám người thở hổn hển, cuối cùng cũng đến.

“Đây là cái gì?”

“Hình như là người Hoa quốc?”

“Tại sao hắn lại ở đây?”

Sau khi nhìn thấy Tô Mộ nằm trong hố, không ít người lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Nơi này cách Hoa quốc mười vạn tám ngàn dặm!

“Các người tới rất đúng lúc, giết tên gia hỏa này cho ta!”

Không đợi bọn họ làm rõ tình huống, Lôi Thần phát ra một tiếng hô to.

“Ặc!”

“Mọi người động thủ!”

Land Nader sửng sốt một chút, vội vàng mở miệng.

“Giết hắn cho ta!”

Terry Denby cũng ra lệnh theo.

Đoàn người lập tức đi về phía Tô Mộ, lấy vũ khí của bọn họ ra.

Trong mắt Lôi Thần tràn ngập sát ý, giơ búa trong tay lên.

“Ầm ầm!”

Trên bầu trời, sấm sét vang lên.

“Đám người các người có thấy phiền hay không?”

Tô Mộ thấy thế, liếc mắt thật to xem thường.

Chỉ bằng những người này, cho dù hắn nằm im để cho bọn họ chém một trăm vạn năm, sợ là ngay cả một sợi lông cũng không tổn hại.

“Người, chuyện gì xảy ra, người đã làm gì!”

Land Nader dường như nghe hiểu lời Tô Mộ nói, cũng dùng lời sùt sẹo trả lời.

Lúc này Tô Mộ mới chú ý tới Land Nader đang nói chuyện, sửng sốt một chút.

“Là người!”

Tô Mộ đã thấy hắn rất nhiều lần, thậm chí còn là “fan” của hắn!

“Người biết ta?”

Land Nader nở nụ cười, rõ ràng có hơi đắc ý.

Hắn thậm chí còn ném ánh mắt kiêu ngạo về Terry Denby, như muốn nói: Uy danh của ta truyền khắp Hoa quốc.

“Rất biết!”

Tô Mộ cũng không nhịn được nở nụ cười.

“Đừng nói nhảm nữa!”

Ngay khi Land Nader còn muốn nói cái gì, Lôi Thần giận dữ mắng một câu.

“Giết hắn!”

Diễn viên hài đột nhiên hóa thân thành kẻ giết người tàn nhẫn.

Đủ loại vũ khí chào hỏi Tô Mộ.

Một tia chớp trắng kiệu cũng theo đó rơi xuống.

“What?”

“Oh shit!”

Nhưng sau khi toàn bộ công kích của bọn họ trúng mục tiêu, Tô Mộ trong hố bình an vô sự giống như không có chuyện gì xảy ra.

Một màn này, hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của mọi người.

Công kích của bọn họ không tạo thành sát thương thì cũng thôi, nhưng một đòn của vị Lôi Thần kia như thế nào cũng không có hiệu quả?

Cảm nhận được ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Lôi Thần cảm thấy hoàn toàn không còn mặt mũi.

Hắn trầm mặt, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Tô Mộ.

Nắm chặt cây búa, Lôi Thần đi về phía Tô Mộ trong hố.

Chương 736: Bắt buộc phải chết?

Nếu công kích lôi điện không có tác dụng, vậy hắn liền đổi phương thức khác.

Với độ cứng rắn của cây búa kia, nhất định có thể dễ dàng đập nát

hộp sọ của một người!

“Hãy da!”

Hắn giơ cao cây búa, phát ra một tiếng hét lớn, đập mạnh xuống.

Không đợi hắn đập xuống, một bàn tay đột nhiên duỗi ra, bắt lấy cây búa rơi xuống kia.

Trong nháy mắt đồng tử của Lô Thần phóng to, sử dụng toàn bộ sức lực, trên thân thể cường tráng kia toàn bộ cơ bắp đều bạo phát ra.

Nhưng mặc cho hắn dùng sức như thế nào, lực cản phía dưới vẫn không cách nào lay động.

“Trò cười này nên kết thúc rồi!”

Theo âm thanh lạnh như băng của Tô Mộ vang lên, một màn làm cho mọi người hít thở không thông xuất hiện.

Bàn tay bắt lấy búa sấm dùng sức bóp một cái, trong nháy mắt toàn bộ cây búa chia năm xẻ bảy.

“Thần khí” này, ở trong tay một người phàm, vậy mà không chịu nổi như thế!

“Người đã làm cái gì!”

Vũ khí bị phá hủy, tiếng gầm gừ cuồng loạn của Lô Thần vang lên.

Tô Mộ không quen hắn, thuận thế đánh một quyền.

“Sắc!”

Lô Thần phun ra một ngụm máu, cả người trực tiếp bay ngang ra ngoài.

Dưới sức mạnh của Chân Thần, Thần giả như hắn căn bản không có đường chống đỡ.

Vền vền chỉ một quyền, vị Lô Thần tuyên bố muốn càn quét mọi

thứ, chỉ còn lại hai chữ.

Không còn!

“Lôi Thần đại nhân!”

Land Nader và Terry Denby hét lên.

Tất cả mọi người lại chạy về phía hắn.

Tô Mộ từ trong hố bò dậy, vỗ vỗ bụi bặm trên người.

Vươn tay, tâm niệm vừa động, quyền trượng Pháp Thần bị Lôi Thần cầm trong tay lập tức bay về tay hắn.

“Đây rốt cuộc là ở đâu? Ta vậy mà gặp mặt trực tiếp với hai tên này.”

“Thật sự là duyên phận!”

Nhìn”song hùng hài hước” kinh hoảng sơ suất, Tô Mộ không nhận được nở nụ cười.

Hắn có hơi không đành lòng giết bọn họ?

“Lôi Thần đại nhân chết rồi!”

“Hắn bị tên kia một quyền đánh chết!”

Sau khi phát hiện Lôi Thần chết, sắc mặt song hùng hài hước vô cùng tái nhợt.

Mất đi sự dẫn dắt của”Thần”, bọn họ chẳng qua chỉ là một đám ô hợp.

“Chạy đi!”

Không biết ai hét lên, Land Nader thoáng hiện, chạy thật nhanh.

Terry Denby cũng không cam lòng yếu thế, theo sát phía sau.

“Giết giết!”

Mắt thấy bọn họ chạy trốn, Tô Mộ cảm thấy không có ý nghĩa gì.

Mở ra đôi cánh hỏa diễm, cả người hắn bay lên trời cao.

Một giây sau, trên đôi cánh lửa bắn ra vô số hỏa vũ, triển khai công kích đối với những người chạy trốn.

Chỉ vài giây đồng hồ, tất cả bọn họ đều bị ngọn lửa bao phủ.

Yên lặng nhìn những người đó bị đốt thành tro bụi, trong ánh mắt Tô Mộ không có nửa điểm thương xót.

“Nếu đã tới, vậy xem phía sau của truyền tống của nơi này có cái gì!”

Trên không trung, Tô Mộ giống như một quân vương, nhìn xuống mặt đất phía dưới.

Chỗ này cũng không phải là khu đô thị phồn hoa gì, khoảng cách bờ biển cũng tương đối gần.

Dưới Đôi Mắt Thần Thị, Tô Mộ nhìn thấy rất nhiều dấu hiệu sinh mệnh ẩn nấp, còn có vô số ma vật tàn sát bừa bãi.

Đối với những thứ này, hắn không có nửa điểm hứng thú.

“Nơi này vậy mà không có cánh cửa truyền tống?”

“Địa phương nhỏ chính là không được!”

Liên tục tìm kiếm một hồi, phát hiện khu vực này quả thật không có cánh cửa nào, Tô Mộ lắc đầu.

“Theo phương hướng những ma vật này, hẳn là vị trí của cửa!”

Hắn nhìn những ma vật kia.

Đôi cánh hỏa diễm đập rất nhanh, chỉ chớp lát sau, trong Đôi Mắt Thần Thị xuất hiện một cánh cửa.

Ma vật trải rộng xung quanh làm cho khu vực này trở thành cấm địa.

Một ngọn hỏa diễm xẹt qua, những ma vật kia còn chưa kịp phản ứng đã chuyển gì xảy ra, Tô Mộ đã tiến vào trong cánh cửa truyền tống.

Đằng sau cánh cửa là một sa mạc rộng lớn.

Không trung có một vòng mặt trời chói chang.

Trên sa mạc, khắp nơi đều là ma vật loại rắn, bộ cạp.

“Nơi này không giống như ở trong trò chơi mà giống như ở một thế giới nào đó.”

Tô Mộ dùng Đôi Mắt Thần Thị nhanh chóng nắm bắt được tin tức nơi này.

“Bên kia có lực pháp tắc, đi qua hẳn là có thể theo dõi toàn cảnh nơi đây.”

“Hy vọng ở đây có thể mang đến cho ta một điều kinh ngạc!”

Đôi cánh hỏa diễm tản ra ngọn lửa hùng hực, Tô Mộ đi thẳng đến khu vực pháp tắc.

Thời gian đối phó với những người sống lại còn chưa tới, trong khoảng thời gian này, vừa lúc cũng đủ để hắn thăm dò thế giới phía sau của truyền tống.

Tốc độ phi hành quá nhanh, cản trở từ pháp tắc đường như phản ứng không kịp.

“Bùm bùm!”

Sấm chớp pháp tắc chậm rãi hiện ra, so với lúc ở trong bầu khí quyển yếu hơn rất nhiều.

Pháp tắc như vậy, căn bản ngăn không được bước chân của Tô Mộ.

...

Một nơi nào đó.

“Đám người sống lại kia muốn đối phó với Hiên Viên, người thấy thế nào?”

Thiên Bằng nhìn người đàn ông trước mắt, thăm dò hỏi.

“Hiên Viên hẳn là rất mạnh đi?”

Người đàn ông suy nghĩ một lát, đột nhiên trả lời bằng một câu không liên quan.

“Tồn tại có thể làm cho những người sống lại đau đầu, khẳng định không yếu.” Thiên Bằng không cần suy nghĩ trả lời.

“Ta không thích cường giả.” Người đàn ông cười nói.

“Có Hiên Viên tồn tại, kế hoạch của ta liền không cách nào triển khai.”

“Nếu đã như vậy, chúng ta không ngại giúp những người sống lại một phen.”

Giọng điệu của hắn tràn đầy nghiền ngẫm.

“Giúp như thế nào đây?” Thiên Bằng nhíu mày.

“Xem xét thời gian, chúng ta cũng không thể đuổi kịp đến Hoa Đô.”

“Cho dù đến kịp, nếu chúng ta ra tay, những người sống lại biết đâu sẽ đối phó với chúng ta.”

Nghe được những lời này, nụ cười trên khuôn mặt người đàn ông trở nên rạng rỡ.

“Chúng ta không cần ra mặt.”

“Thông qua trò chơi, tự nhiên có thể đem một ít vật phẩm có thể giết người đưa đến trong tay những người cần.”

...

Chương 737: Nhà thám hiểm khác biệt

Hoa Đô, bên trong thành Minh Cung.

Phong thiếu đứng ở điểm cao nhất trong thành, suy xét bố cục của hành động mai phục lần này.

“Tên kia là cung tiễn thủ, khẳng định có trực giác nhạy bén, trận pháp ẩn nấp đặt ở góc là tốt nhất.”

Hắn hét lên.

Phía dưới lập tức có người chạy tới hai góc hai bên, bắt đầu tính toán.

Một người tính bố trí trận pháp cần bao nhiêu tài liệu, một người tính trận pháp có thể dung nạp nhiều nhất bao nhiêu người.

“Các pháp sư đi cung điện hỏ lánh nhất trong thành, xem phải mất bao nhiêu thời gian để chạy tới đây!”

Lại vang lên một tiếng hô to, vài pháp sư cũng hành động theo.

Phong Ngôn từ đỉnh cung điện nhảy xuống, đi vào trong đại điện trống lẻ.

“Ở đây rất lớn, là một địa điểm bố trí trận pháp tuyệt vời.”

“Trận pháp không cần bất kỳ tác dụng dư thừa nào, chỉ cần có lực trói buộc để có thể nhốt Hiên Viên ở chỗ này một đoạn thời gian.”

Đối với đại điện không ngừng đánh giá, Phong thiếu tự nói.

Tại đây chính là một cái lồng!

Một khi Hiên Viên bước vào trong lồng giam này, sẽ có rất nhiều chiến sĩ phòng ngự đồng loạt xông lên.

Những người đó đủ để kiềm chế một cung tiễn thủ!

Đợi cho đến khi hơn vạn pháp sư đến.

Hiên Viên tất phải chết!

“Nơi này cũng có người sống à?”

Sau cánh cửa truyền tống, Tô Mộ nhẹ nhàng xuyên qua mảnh đất pháp tắc kia.

Trong đầy trời cát vàng, một toà thành to lớn rơi vào tầm mắt.

Điều làm Tô Mộ cảm thấy ngạc nhiên là dưới Đồi Mắt Thần Thị, tòa thành này lại có một lượng lớn dấu hiệu sinh mệnh.

Đây là lần thứ hai hắn thấy có người sinh sống phía sau cánh cửa.

Tô Mộ vừa suy nghĩ, hắn lập tức đi tới dưới toà thành.

Trên tường thành có vài vệ binh đang canh gác, nhìn có vẻ rất là lười biếng, giống như không hề lo lắng có kẻ địch xâm lấn.

“Ta cứ vậy vào thành thì chắc chắn sẽ bị bọn họ phát hiện nhỉ?”

Ăn mặc trang phục khác biệt, còn mang theo một đôi cánh hỏa diễm phong cách như vậy, Tô Mộ thật sự có hơi rêu rao.

Nhưng nghĩ lại thì mình cũng không cần phải giấu giếm.

Đôi cánh hỏa diễm hơi run rẩy, Tô Mộ nhanh chóng xuất hiện trên tường thành.

“Ai đó?”

Thủ vệ lập tức phát hiện ra chuyện khác thường, một đám người như gặp kẻ địch.

“Ta là nhà thám hiểm tới từ nơi khác.”

Tô Mộ mở miệng trả lời.

“Nhà thám hiểm?”

Mấy vệ binh nhìn nhau vài lần, đồng thời cũng không ngừng đánh giá Tô Mộ.

“Người là nhà thám hiểm tới từ thế giới bên ngoài ư?”

Một lúc sau, một vệ binh hỏi.

“Đúng vậy.”

Tô Mộ khẽ gật đầu, sau đó lập tức híp mắt lại.

Ba chữ “nhà thám hiểm” này có vẻ dùng rất tốt!

Địch ý của những vệ binh này với mình rõ ràng giảm đi rất nhiều.

“Người chờ một lát, bây giờ ta sẽ đi thông báo với thành chủ!”

Một vệ binh vội vàng chạy đi.

Những người còn lại nhìn chằm chằm Tô Mộ bằng ánh mắt tò mò.

Bọn họ lại không biết rằng, tầm mắt của Tô Mộ vẫn luôn bắt giữ vệ binh vừa rời khỏi đây.

Dưới Đồi Mắt Thần Thị, vệ binh đó đi thẳng tới trung tâm thành trì.

Phương hướng đó có một cung điện, bên trong có không ít người.

Dấu hiệu sinh mệnh phát ra từ trên người bọn họ gần giống như những thành viên nghị viện trong thành Vương Đô.

Trong đó có một người hẳn là thành chủ, thực lực đạt tới trình độ của vị nghị trưởng lúc trước.

Thực lực như vậy tuyệt đối không thể nói là yếu.

Nhưng chỉ cần Tô Mộ muốn thì chỉ cần vài giây là có thể huỷ diệt cả tòa thành này.

Một lúc sau, vệ binh thông báo vào trong cung điện.

Tô Mộ có thể nhìn thấy vị thành chủ đó nhanh chóng đi về phía này một cách rõ ràng.

Chỉ một lúc sau, một người trung niên đã bước lên tường thành.

“Đã rất nhiều năm rồi nơi đây không có nhà thám hiểm tới!”

Người trung niên nhìn Tô Mộ trên không trung, giọng nói rõ ràng

có hơi kích động.

Lời nói này làm Tô Mộ khẽ nhướng mày.

“Từng có những nhà thám hiểm khác tới đây ư?”

“Từng có, nhưng đó là chuyện rất lâu rồi!”

Người trung niên cũng không giấu giếm.

“Người là khách quý của chúng ta, xin đi theo ta, ta sẽ làm người chuẩn bị bữa tiệc long trọng nhất để hoan nghênh người!”

Hắn cao giọng mở miệng, biểu hiện cực kỳ nhiệt tình.

“Tiệc thì không cần đâu!”

Tô Mộ khẽ phất tay.

Mình tới đây cũng không phải là để ăn cơm.

“Ta muốn biết, có phải nơi này có nơi thí luyện gì đó đúng không?”

Lúc trước ở sông băng kia có nơi thí luyện, kỹ năng cấp Chân Thần đầu tiên của mình cũng hợp thành ở nơi đó.

“Chỗ sâu trong sa mạc này đúng là có nơi trong lời nói của người.”

“Nhưng nơi đó quá nguy hiểm, ta lo lắng chỉ sợ một mình người...”

Hiển nhiên người trung niên hiểu ý Tô Mộ, trả lời vô cùng uyển chuyển.

“Không cần lo lắng, chỉ cần chỉ phương hướng cho ta là được.”

Tô Mộ khẽ mỉm cười, trên người phát ra hơi thở mạnh mẽ khó có thể miêu tả.

“Ặc!”

Người trung niên không biết nên nói gì.

Hắn không nhận được đánh giá nhà thám hiểm trẻ tuổi trước mặt.

Một lúc lâu sau, hắn lấy ra một thứ từ trong ngực.

“Đây là một bộ phận bản đồ chỗ sâu trong sa mạc, chúng ta chỉ có thể thăm dò đến nơi này thôi.”

Tô Mộ nhận lấy tấm bản đồ này bắt đầu quan sát cẩn thận.

Tay nghề của họa sĩ khá bình thường, lấy toà thành trì này làm điểm bắt đầu, đánh dấu phương hướng của bốn, năm địa điểm khác nhau.

Tô Mộ cất bản đồ đi và chuẩn bị xuất phát.

Đám người sống lại kia còn chờ mình ở Hoa Đô, thời gian thăm dò thế giới này có hạn chế.

“Khách nhân tôn kính, những nơi trên bản đồ nơi nào cũng là ma vật đáng sợ, người có cần ta chuẩn bị cho người một người dẫn đường không?”

Chương 738: Nhà thám hiểm khác biệt (2)

Giọng nói lo lắng của người trung niên vang lên.

Vất vả lắm mới có một nhà thám hiểm tới, hắn thật sự lo lắng Tô Mộ sẽ bị sa mạc đó cắn nuốt.

“Không cần.”

Tô Mộ để lại một câu rồi lập tức biến mất.

“Người đó đi đâu rồi?”

“Sao vừa chớp mắt đã không thấy tăm hơi rồi?”

“Hình như thực lực của người này rất mạnh!”

Vệ binh trên tường thành không ngừng xoa mắt, khuôn mặt tràn đầy khó tin.

Người trung niên cũng nói không nên lời.

Hình như người này không giống những nhà thám hiểm trong ấn tượng của hắn lắm!

Không phải lưu trình đều là hoan nghênh, sau đó ban cho nhà thám hiểm các loại đồ vật làm thực lực của nhà thám hiểm tăng lên, chờ sau khi mạnh hơn lại đi khiêu chiến những thí luyện trong chỗ sâu sa mạc à?

“Các người để ý chút, không chừng sẽ có những nhà thám hiểm khác tới.” Người trung niên ra lệnh với các vệ binh.

Hắn nhìn chỗ sâu trong sa mạc bên kia tường thành với ánh mắt sâu xa.

...

Thành phố Hoa Đô.

“Long đội trưởng, số đồng vàng này cũng nhiều quá rồi, còn những trang bị này nữa, chúng ta nên làm gì bây giờ?”

Nhóm người Văn Diệu đứng trong biệt thự cao cấp tràn ngập đồng vàng, trên mặt lộ ra một nụ”cười khổ”.

Nhiều đồ như vậy nhưng không dễ chia đâu!

“Không cần sốt ruột, chờ thêm mấy ngày nữa rồi tính!”

Long Phi cũng há hốc miệng, bất đắc dĩ lắc đầu cười.

Muốn phân chia những thứ này một cách hợp lý, không tránh được việc phải triệu tập các hội trưởng công hội lớn cùng thương lượng.

Điều quan trọng là, nếu hắn triệu tập những người đó thì sẽ không thể giấu được tin Tô Pháp Thần đã trở về nữa.

“Cũng không cần phải chờ đợi như vậy, có thể mua một vài trang bị phẩm cấp cao, kỹ năng cao cấp và đạo cụ đặc biệt gì đó trên phòng đấu giá trước.”

Văn Diệu suy nghĩ một lúc rồi đưa ra ý kiến.

“Ý kiến này không tệ.”

“Nói đến cùng, đồng vàng vẫn phải tiêu.”

“Chúng ta mua hết những thứ tốt đó, làm đám người sống lại đó trợn mắt nhìn đi thôi!”

...

Thế giới game.

Thiên Bằng mở phòng đấu giá ra.

Hắn lấy được không ít thứ tốt trong kho tàng Thần tộc, trong đó có một vài đạo cụ khổng lồ và trang bị phẩm chất cao.

Hắn vốn định chuẩn bị mấy thứ này cho người của Thần tộc.

Nhưng dựa theo ý của người kia, vì đối phó với Hiên Viên, chắc chắn người sống lại sẽ nghĩ mọi cách để tăng thực lực, khẳng định sẽ không bỏ qua mấy thứ này.

Thiên Bằng đưa mấy thứ này vào trong phòng đấu giá và ra một cái giá không thấp.

Dựa vào phẩm cấp của mấy thứ này, người chơi bình thường căn bản không dùng được, căn bản sẽ không dùng một lượng lớn đồng vàng để mua.

‘Vật phẩm của người đã được mua!’

‘Trang bị của người đã được mua!’

...

Chỉ một lúc sau, trên giao diện của Thiên Bằng đã liên tục xuất hiện thông báo.

Chưa tới một phút, tất cả đồ hắn treo lên đều bị quét sạch!

“Mua nhanh vậy à?”

“Cũng đúng thôi, vì đối phó với tên Hiên Viên kia, đám người sống lại đó không tiếc vốn gốc!”

Thiên Bằng cười to.

Mục đích của bọn họ xem như đã đạt được!

Khu dân cư thành Diệu Nhật.

“Văn Diệu ca, cảm giác mua mua mua này sung sướng thật đó!”

“Đây là lần đầu tiên ta vui sướng như vậy, đây là niềm vui của người giàu ư?”

“Các người nhanh tay vậy? Đều mua được gì rồi?”

“Ta không nhìn, trực tiếp chọn lọc đồ phẩm chất cao, giá cả thích hợp là mua hết.”

Các đội viên mặt mày hồng hào, hưng phấn không thôi.

Cảm giác có tiền thật sự quá sung sướng, bọn họ đều có xúc động muốn quét sạch toàn bộ phòng đấu giá.

“Đừng khoe khoang, số đồng vàng này không phải là của chúng ta, đừng quên mục đích Tô Pháp Thần cho chúng ta đồng vàng là gì.”

Thấy các đội viên hơi lằng lằng, Long Phi vội vàng quát to.

“Ặc!”

“Người yên tâm đi, chúng ta đều nhớ kỹ mà, mua mấy thứ này, không phải đến lúc đó cũng phải chia cho những người khác à!”

Mọi người vội vàng tỏ thái độ.

“Thế thì còn được!”

Lúc này Long Phi mới gật đầu.

“Tiếp tục mua đi, giá cả thích hợp, có thể tăng thực lực đều mua.”

Văn Diệu đứng bên cạnh mở miệng.

So với đồng vàng thì những trang bị vật phẩm phẩm chất cao càng khan hiếm hơn.

Vì sao người sống lại có thể đè ép người chơi?

Còn không phải là vì thuộc tính và sức chiến đấu tồn tại chênh lệch rất lớn à?

Chỉ cần thực lực của người chơi tăng lên, cho dù một chọi một không phải đối thủ, vậy mười chọi một thì sao?

Nếu còn không được thì trăm chọi một.

Chờ đến khi bọn họ chia một lượng lớn trang bị cho các người chơi, tiếng kèn phản kích cũng sẽ bắt đầu thổi!

...

“Kim tự tháp trong sa mạc, thú vị đấy!”

Chỗ sâu trong sa mạc, Tô Mộ cong môi nhìn kim tự tháp to lớn trước mặt.

Nhìn từ vẻ ngoài thì kim tự tháp này không khác kim tự tháp trong thế giới hiện thực lắm, chỉ là phóng to gấp khoảng trăm lần mà thôi.

Những viên gạch đỏ cũng không phải là gạch đá mà là gạch vàng chân chính, bên trên còn điêu khắc các phù văn đặc biệt.

Bởi vì có những phù văn này tồn tại nên Đôi Mắt Thần Thị còn không thể nhìn trộm bên trong toà kim tự tháp này.

Tô Mộ tìm kiếm quanh kim tự tháp này một lúc và nhanh chóng tìm thấy lối vào.

Ở giữa thân tháp có một cái miệng nhỏ có thể làm người tiến vào.

Đi tới lối vào, bên trong tối đen.

Tô Mộ vung tay lên, vô số hoả cầu bay vào trong tháp.

Ánh lửa lập tức chiếu sáng không gian bên trong.

Từng con ma vật dữ tợn trèo lên tường kim tự tháp, mức độ dày đặc kia làm người ta cảm thấy da đầu tê dại.

Tô Mộ hứng thú bắt đầu quan sát những con ma vật đó.

Chương 739: Sự tồn tại của năng lượng màu đen.

Chúng nó mọc răng nanh khủng bố, hình như trên người là thịt thối, mỗi một con ma vật đều cao khoảng ba mét.

“Hí!”

Tiếng kêu quỷ dị vang lên, những con ma vật này điên cuồng lao về phía Tô Mộ ở lối vào.

“Xì!”

Chúng nó mở miệng ra, con sau nối tiếp con trước.

“Đồ ăn” chỉ có một, chậm thì hết.

Tô Mộ không chút hoảng hốt, thân thể đột nhiên phát ra một ngọn lửa mãnh liệt.

Sau khi biến thành trạng thái người lửa, trên đôi cánh hoả diễm bay ra vô số lông chim mang theo ngọn lửa.

Một con quái vật lao tới và lập tức bị hoả vũ đốt cháy.

“A!”

Tiếng kêu thảm thiết thê lương vang lên.

Lực lượng của ngọn lửa quá mạnh, cơ thể ma vật nhận chóng bị thiêu rụi.

Tô Mộ giống như một vị thần lửa đốt cháy tất cả.

Mạn Thiên Hoả Vũ trở thành một bức tranh phong cảnh cực kỳ

xinh đẹp.

Tô Mộ vừa giết ma vật vừa quan sát.

“Hình như dưới đáy kim tự tháp có gì đó!”

Sau khi có phát hiện, đôi cánh hoả diễm vẫy mang hắn nhanh chóng bay xuống.

Ánh lửa loá mắt chiếu sáng toàn bộ đáy kim tự tháp.

Một vài đồ vật kỳ quái cũng xuất hiện trong mắt Tô Mộ.

Đó là một chiếc quan tài được chế tạo bằng vàng ròng.

“Sắp xếp có vẻ rất chỉnh tề, giống như một ký hiệu nào đó?”

“Bên trong là xác ướp à?”

Thân phận đại sư trận pháp làm Tô Mộ nhận ra điểm khác thường.

Đúng lúc này, đáy kim tự tháp đột nhiên thay đổi.

“Hu! Hu! Hu!”

Tiếng kêu đáng sợ không ngừng vang lên.

“Ầm!”

“Ầm!”

Ngay sau đó, trên những chiếc quan tài đó cũng truyền đến âm thanh chấn động.

Ở một nơi như vậy, cảnh tượng quỷ dị như vậy, tuyệt đối có thể làm người hãi hùng khiếp vía.

Tô Mộ lại nở nụ cười.

Tuy không nói rõ, nhưng thí luyện trong toà kim tự tháp này đã bắt đầu rồi.

“Rầm!”

Lại một lát sau, sau một tiếng vang lớn, nắp một chiếc quan tài bay ra ngoài.

Giây tiếp theo, quan tài xuất hiện một bóng hình bắt đầu tấn công Tô Mộ.

Tô Mộ xoay người né tránh, sau đó hẩn nhìn về phía bóng người đó.

Đó là một người phụ nữ, một người phụ nữ cực kỳ xinh đẹp.

Điểm khác biệt là trên mặt nàng không hề tức giận nào, ánh mắt trống rỗng.

Tô Mộ cũng không quan tâm người phụ nữ này trông như thế nào, điều làm hắn cảm thấy kiêng kị chính là lực lượng trong cơ thể nàng.

“Rất quen thuộc, là những năng lượng màu đen đó ư?”

Tô Mộ nhíu chặt mày, Quyền Trọng Pháp Thần trong tay biến thành một thanh kiếm dài.

Hắn không chút thương hương tiếc ngọc, một kiếm chém về phía nàng.

Dưới lưỡi kiếm sắc bén, người phụ nữ lập tức bị chém thành hai nửa.

“Rầm” một tiếng.

Không có bất cứ giọt máu nào xuất hiện, thay thế chính là năng lượng màu đen.

Luồng năng lượng này theo thân kiếm muốn quần quanh lấy cơ thể Tô Mộ.

Nhưng ngay khi sắp chạm vào cơ thể hắn thì năng lượng màu đen không thể tiến thêm một bước nữa.

“Trong những chiếc quan tài đó đều là năng lượng màu đen à?”

“Rốt cuộc mấy thứ này là gì?”

Tô Mộ vươn tay thử nắm lấy năng lượng màu đen, nó lập tức bị bốc hơi.

Bắt đầu từ vị Tà Thần kia, hình như số lần mình nhìn thấy những năng lượng màu đen này hơi nhiều!

Dù là núi tinh thạch màu đen hay là đảo trái rỗng vật chất hắc ám trong vị diện kia.

Hình như những vị “Thần” đó đều có liên quan đến những năng lượng hắc ám này.

Ánh mắt Tô Mộ trầm xuống.

Năng lượng hắc ám tồn tại tuyệt đối không phải là chuyện tốt với mình.

Thí luyện của toà kim tự tháp này rõ ràng không phải chuẩn bị cho mình.

“Bùm!”

Đúng lúc này, lại một chiếc quan tài nổ tung.

Bóng người bên trong không chút chần chờ lập tức lao về phía Tô Mộ.

Phía sau cánh cánh cửa truyền tống Hoa Đô.

Trên ngọn núi tinh thạch màu đen kia.

Từng con sinh vật quỷ dị màu đen xuất hiện.

Chúng nó có hình người rồi lại khác người bình thường.

Không ít sinh vật màu đen bắt đầu hành động, phương hướng chúng nó đi tới chính là khu vực pháp tắc kia.

“Ầm ầm ầm!”

“Bùm bùm!”

Vô số tia sét pháp tắc xuất hiện.

Một tia sét đánh vào trên người một con sinh vật màu đen, nó lập tức nổ tung.

Điều kinh khủng là sau khi nổ tung, nó vẫn không dừng lại mà cố gắng đi tiếp.

Càng ngày càng có nhiều sinh vật màu đen bị đánh trúng.

Trên mặt đất đâu đâu cũng là thứ màu đen rơi rụng tàn phá.

Sau khi tiếng sét hoàn toàn biến mất, trên mặt đất còn sót lại không ít mảnh màu đen rách nát.

Chúng nó giống như sinh vật trong trạng thái dịch thể, thông thả bò trên mặt đất, mục tiêu chính là vị trí cánh cánh cửa truyền tống kia.

Không còn pháp tắc cản trở, tốc độ của chúng nó cũng nhanh hơn.

Bên khác của mảnh đất pháp tắc, trên núi hắc tinh.

Một sinh vật giống như ác ma đang nhìn chăm chú về phía cánh cánh cửa truyền tống.

Khi những sinh vật màu đen đó vượt qua cánh cánh cửa truyền tống, hẳn phát ra tiếng cười đáng sợ.

“Khắc! Khắc! Khắc!”

Trong kim tự tháp.

“Ầm!”

“Ầm!”

Từng chiếc quan tài trực tiếp nổ tung.

Bóng người nhảy ra từ bên trong cùng công kích về phía Tô Mộ.

Vẻ ngoài của bọn họ nhìn có vẻ không khác người bình thường, chỉ là khuôn mặt lại tràn đầy tử khí.

“Bọn họ đã từng là người sống sao?”

Tô Mộ vừa chiến đấu với những người này vừa đánh giá bọn họ.

Không biết bọn họ đã chết được bao lâu, nhưng cơ thể của bọn họ lại mạnh mẽ hơn người bình thường rất nhiều.

Không thể nghi ngờ là mọi chuyện đều nhờ có những năng lượng màu đen đó.

“Bây giờ không phải là lúc tìm tòi bí mật trong đó, giải quyết những người này trước rồi nói.”

Sau khi nghiên cứu một lúc lâu vẫn không phát hiện được gì, Tô Mộ giờ pháp trượng lên.

Giây tiếp theo, mấy chục thiên hoả cùng xuất hiện trên không trung toà kim tự tháp.

Chương 740: Người khổng lồ trong tháp.

Trong toà kim tự tháp vốn đen nhánh lập tức trở nên sáng bừng,

“Đó là?”

Tô Mộ ngạc nhiên phát hiện ra dưới đáy kim tự tháp, còn có một không gian kéo dài xuống bên dưới.

Lối vào của vị trí đó bị một chiếc quan tài làm bằng vàng to hơn những chiếc quan tài khác mấy lần vây quanh.

“Không cần biết bên trong có cái gì, bị ngọn lửa đốt cháy đi!”

Mấy chục thiên hoả cùng rơi xuống.

Công kích không phân biệt chẳng những rơi xuống những bóng người đó mà còn nhân tiện công kích tất cả quan tài dưới đáy.

“Bùm!”

Thiên hoả thổi quét tất cả.

Những bóng người đó căn bản không thể ngăn cản ngọn lửa khủng bố, lập tức biến thành tro tàn.

Năng lượng hắc ám trong đó đối mặt với ngọn lửa giống như gặp phải khắc tinh, nhanh chóng sụp đổ.

Quan tài dưới đáy kim tự tháp lại càng bị thiên hỏa nung thành nồi hơi.

“A! A!”

Tiếng kêu thảm thiết thê lương không ngừng vang lên.

Đúng lúc này, lối vào khu vực kéo dài xuống trào ra một luồng sương mù màu đen.

Nhiệt độ nóng rực trong đáy tháp lập tức lạnh đi.

Trên sương mù màu đen tỏa ra khí lạnh quỷ dị, khi nó tiếp xúc với thiên hỏa, ngọn lửa lập tức trở nên ẩm đậm.

“Rốt cuộc dưới đó có gì vậy?”

Tô Mộ nhíu mày.

Có thể chống lại thiên hỏa của mình, sương mù màu đen này tuyệt đối không đơn giản.

Đặc biệt là cấm chế của lối vào, ngay cả Đôi Mắt Thần Thị cũng không thể nhìn thấu.

Muốn đi xuống đó thì chỉ có thể xuyên qua sương mù màu đen này.

“Vậy thử một đòn này đi!”

Hắn búng tay một cái, bên cạnh bốn chiếc quan tài màu vàng lần lượt xuất hiện một cái hố đen.

Lực hút khủng bố thành hình, trực tiếp hút những sương mù xung quanh vào bên trong.

Trung tâm bốn hố đen hình thành một không gian chôn vùi.

“Bùm!”

Sau khi năng lượng bùng nổ, sương đen bị xua tan hơn một nửa.

“Tiếp!”

Công kích có tác dụng, Tô Mộ không chút khách sáo.

Lại có bốn hố đen xuất hiện phong toả vị trí lối vào.

“Còn có cái này nữa!”

Lôi quang xuất hiện, mấy con Phong Lôi Kỳ Lân lao tới cùng một lúc.

Số sương đen còn lại lập tức biến mất.

Thực lực mạnh mẽ của Tô Mộ đã hoàn toàn thể hiện ra vào giây phút này.

“Ầm ầm ầm!”

Mặt đất đột nhiên rung động kịch liệt.

Ở vị trí lối vào kia, có một chiếc quan tài làm bằng vàng to lớn chậm rãi nâng lên.

Sau khi quan tài mở ra, một bóng người khổng lồ bước ra.

“Là người quấy rầy giấc ngủ của ta?”

Người khổng lồ cao trăm mét đứng trước mặt Tô Mộ, trên người phát ra khí thế cực kỳ mạnh mẽ.

“Người có thể nói à?”

Nghe thấy giọng nói này, hai mắt Tô Mộ sáng lên.

Hắn vốn tưởng rằng những bóng người này đều là sự tồn tại giống những con rối, không ngờ có một người có thể nói chuyện.

“To gan, thấy bốn vương còn không mau quỳ xuống!”

Người khổng lồ nhìn con kiến trước mặt bằng ánh mắt lạnh thấu xương, lạnh giọng quát to.

“Người là vương gì thế?” Tô Mộ tò mò hỏi.

“Ta là Thánh Vương Nhân tộc, là tổ tiên của người!”

Người khổng lồ cao giọng trả lời, trong giọng nói mang theo sự cao quý.

“Thánh Vương Nhân tộc?”

“Chỉ bằng người?”

Tô Mộ nhướng mày, chỉ thiếu viết hai chữ khinh thường lên trên mặt.

Dưới Đồi Mắt Thần Thị của mình, trên người”Nhân tộc” này tràn ngập khí tức hắc ám.

Giống như những chiếc quan tài khác, bọn họ đã không thể gọi là người từ lâu rồi.

“Người đang miệt thị bốn vương?”

Cảm nhận được sự khinh thường của Tô Mộ, biểu cảm của người khổng lồ trở nên tức giận.

Ánh mắt hắc trầm xuống.

Sau đó, hắc vươn tay, một lượng lớn sương đen trào lên từ phía sau chiếc quan tài của hắc.

Giây tiếp theo, những sương đen này ngưng tụ với nhau và biến thành một thanh kiếm màu đen.

“Kẻ ngu xuẩn, thừa nhận lửa giận của ta đi!”

Người khổng lồ vung kiếm đen đột nhiên chém về phía Tô Mộ.

Nơi kiếm đem chém qua còn sinh ra một cơn gió xoáy màu đen, mang cho người ta cảm giác quỷ dị nói không nên lời.

“Người còn dám tự xưng là người?”

Tô Mộ chán ghét những năng lượng màu đen đỏ từ trong bản năng, ánh mắt lạnh lẽo.

Kiểm đen chém xuống, gió xoáy màu đen sinh ra một lực hút mạnh mẽ muốn hút cả người Tô Mộ qua đó.

“Keng!”

Quyền Trượng Pháp Thần biến thành kiếm, Tô Mộ trực tiếp chặn lại công kích của người khổng lồ.

“Sao có thể?”

Người khổng lồ khó tin hô to.

Dưới sự chênh lệch hoàn toàn không bình đẳng về hình thể của hai bên, con kiến”nhỏ bé” lại có thể chặn lại công kích của hắc?

Nhưng người khổng lồ chưa kịp phản ứng lại từ sự khiếp sợ thì đôi cánh hoá diễm sau lưng Tô Mộ đã nhanh chóng vẩy.

Người lửa nhanh chóng bay lên không trung.

Kiểm to biến lại thành pháp trượng, năng lượng ma pháp khủng khiếp bắt đầu kích động.

“Rốt cuộc người là ai?”

Bây giờ người khổng lồ cũng phát hiện ra có chuyện không đúng, ngay cả giọng nói cũng trở nên thấp thỏm.

Tô Mộ không quan tâm đến hắc, điện năng trên người kích động.

“Hừ!” Người khổng lồ hừ lạnh một tiếng.

Trong quan tài khổng lồ sau lưng hắc trào lên sương đen nồng đậm.

Giống như vật chất màu đen kết nối với”Thần” trên hòn đảo vị diện đó, nhưng có vẻ sương đen này mạnh hơn một chút.

Sương mù bao phủ cơ thể người khổng lồ, hình thành một bộ giáp bên ngoài.

Nhưng vẫn chưa kết thúc, sương đen còn hình thành từng chiếc gai nhọn khổng lồ màu đen dài khoảng trăm mét trên cơ thể người khổng lồ.

Gai đen nhắm ngay không trung, chỉ thẳng vào những con kỳ lân được Tô Mộ triệu hồi ra.

“Thế xác của người nhìn có vẻ không tệ!”

Người khổng lồ lại phát ra một tiếng hô to.

“Nó sẽ thuộc về ta!”

Lời nói của người khổng lồ làm Tô Mộ lập tức ngây người.

Chương 741: Người khổng lồ trong tháp. (2)

Dựa vào giọng điệu của đối phương thì hình như hẳn không có thân thể.

Còn về thân hình khổng lồ kia thì hẳn chỉ là một cái vỏ rỗng.

“Năng lượng màu đen này cũng mạnh quá nhỉ?”

Tô Mộ nheo mắt lại.

Đối phương có cách chiếm lấy cơ thể, tất nhiên sẽ có quan hệ mật thiết không thể tách rời với những năng lượng màu đen đó.

“Rốt cuộc những năng lượng màu đen đó là gì?”

“Hình như nó là lực lượng có thể làm người ‘bất tử’.”

Tô Mộ bắt đầu tự hỏi, hẳn càng ngày càng cảm thấy tò mò về năng lượng màu đen này.

Một cảm giác mãnh liệt cũng xuất hiện.

Trên “con đường Thần Đồ” này, chắc chắn càng ngày mình sẽ gặp những năng lượng màu đen này càng nhiều hơn.

Hắn có thể khẳng định rằng, sự tồn tại có thể sử dụng năng lượng màu đen này tuyệt đối không ít.

Dù là Tiên Tổ Vương lúc trước hay ba vị “Thần” ở vị diện, hay Tà Thần bên dưới mê uyên Ma Vật.

Sự tồn tại này chỉ sẽ càng ngày càng nhiều.

Mà những người mình gặp sau chắc chắn cũng sẽ càng ngày càng mạnh!

“Người rốt cuộc là dạng tồn tại gì?”

“Những sương đen đó lại là cái gì?”

Tô Mộ không vội vàng phát động tấn công mà chất vấn người khổng lồ.

“Người không có tư cách hỏi ta!”

Người khổng lồ quát to, không hề có ý định trả lời Tô Mộ.

Những chiếc gai nhọn màu đen trên người hắn lập tức bay ra ngoài.

Gai đen ngừng tụ từ sương đen bay với tốc độ cực nhanh, chỉ trong chớp mắt đã tới trước người Tô Mộ.

“Ánh Sáng Thần Diệu!”

Tô Mộ không dám chủ quan, quyết đoán mở kỹ năng Ánh Sáng Thần Diệu ra.

Thánh quang bao phủ và hình thành lá chắn phòng hộ mạnh mẽ.

Sau khi những gai đen đó đánh trúng cơ thể Tô Mộ, tất cả đều bị thánh quang chặn lại.

So với sự sợ hãi ngọn lửa thì rõ ràng năng lượng hắc ám càng sợ sức mạnh của thánh quang hơn.

Tô Mộ để ý thấy điểm này, khoé miệng cong lên.

“Đi đi!”

Hắn ra lệnh, tất cả Phong Lôi Kỳ Lân đều lao về phía người khổng lồ.

“Người nằm mơ đi!”

Người khổng lồ hét to một tiếng, sương đen bùng nổ từ trong cơ thể hắn rồi ủa về những con kỳ lân đang tới gần.

Lực lượng màu đen mang theo sức mạnh ăn mòn, ngay khi vừa chạm vào, nó đã quấn quanh trên người kỳ lân như đòi ăn xương.

Hai bên dây dưa một thời gian, kỳ lân nhanh chóng chiếm ưu thế.

“Hử?”

Người khổng lồ thấy thế rõ ràng cảm thấy sợ hãi.

Một khi toàn bộ những con kỳ lân đó lao về phía hắn, lực lượng khổng lồ đó tuyệt đối có thể lập tức phá hủy hắn.

“A!”

Tiếng gào cuồng loạn vang lên.

Từ trong chiếc quan tài màu vàng to lớn kia có một chất lỏng màu đen chảy ra.

So với sương đen thì rõ ràng những chất lỏng màu đen này đậm đặc hơn nhiều.

Hiển nhiên sử dụng những chất lỏng màu đen này làm người khổng lồ cực kỳ đau đớn.

Nhưng sau khi một lượng lớn chất lỏng màu đen đi vào trong cơ thể khổng lồ ấy, một sự thay đổi quỷ dị cũng xuất hiện.

Cơ thể hắn bắt đầu nhanh chóng co lại.

Chỉ trong một thời gian ngắn, hắn đã biến thành một người có thân hình gầy giống Tô Mộ.

Đây là một người trẻ tuổi, trên người bị màu đen bao phủ, ngay cả đôi mắt cũng chỉ có màu đen.

“Người này trở nên không giống lúc trước!”

Tô Mộ yên lặng nhìn sự thay đổi của người khổng lồ, trên mặt lộ ra vẻ tò mò.

Tuy thân hình của đối phương đã thu nhỏ, nhưng khí thế trên người lại mạnh hơn.

“Thằng nhóc đáng chết này, là người ép ta phải đi đến bước đường này.”

“Chờ sau khi người chết, ta sẽ ngâm cơ thể của người trong quan tài tử vong, tới lúc đó, người sẽ trở thành người hầu trung thành nhất của ta!”

“Người da đen” nhìn chằm chằm Tô Mộ, giọng nói vô cùng lạnh lùng.

Thật ra những chất lỏng màu đen đó không đủ.

Hắn mạnh mẽ biến thân thành hình thái này còn tồn tại một vài tai họa ngầm rất nghiêm trọng.

Chỉ vì để đối phó Tô Mộ, hắn đã không tiếc bất cứ giá nào.

“Trả lời vấn đề của ta, không thì ta sẽ giết chết người!”

Giọng nói của Tô Mộ cũng lạnh lùng như thế.

Những con kỳ lân bị sương đen quấn quanh cùng lao về phía “người da đen”.

“Chỉ dựa vào người?”

“Người da đen” cực kỳ khinh thường.

Năng lượng màu đen đột nhiên bùng nổ, vô số gai nhọn màu đen bay ra ngoài.

Sau khi kỳ lân chạm vào những gai nhọn màu đen đó, năng lượng ẩn chứa trong nó cũng tan rã.

“Ha! Ha! Ha!”

“Người da đen” cười to.

Ai mạnh ai yếu dường như đã thể hiện ra vào giờ phút này.

“Chỉ vậy thôi à?”

Tô Mộ cảm thán.

Có thể chặn lại vài công kích kỳ lân của mình mà người này đã ảo tưởng rồi.

“Ta sẽ làm người biết.”

“Cái gì gọi là tuyệt vọng!”

Trên không trung, Tô Mộ cũng không nói nhiều.

Tuy mình muốn moi tin từ trong miệng của tên da đen này, nhưng cần phải đả kích cái khí thế kiêu ngạo của hắn!

“Thiên Hoả Thiêu Thành!”

“Hủy Diệt Tứ Phương!”

“Phong Lôi Kỳ Lân!”

Tô Mộ dùng toàn lực, bất chấp tất cả.

Một “tấm lưới lớn” hình thành từ kỹ năng cấp Thần xuất hiện.

Tên da đen nhìn kỹ năng rậm rạp kia, căn bản không có chỗ nào để trốn.

Đặc biệt là hơi thở mạnh mẽ phát ra từ trên những kỹ năng đó làm hắn rõ ràng cảm nhận được uy hiếp tử vong.

“Mẹ nó!”

“Mẹ nói đây còn là người à?”

“Có phải người chơi bắn không?”

Trong chớp mắt, từng suy nghĩ liên tục hiện lên trong đầu”người da đen”.

Những ý tưởng này hội tụ bên nhau, cuối cùng biến thành hai chữ.

Hối hận!

Nếu thái độ ban đầu của hắn không cứng rắn như vậy.

Phạm là người kia hỏi vấn đề gì hắn trả lời vấn đề đó.

Nếu hắn quỳ xuống cúi đầu xưng thần.

Có phải có thể còn một con đường sống không?

Chương 742: Phần thưởng huân chương của Thần hoàn chỉnh.

Nhưng trên đời không có thuốc hối hận.

Những kỹ năng không đếm được đó cũng không thể rút lại.

“Ta xxx người, xxxx!”

Một luồng năng lượng màu đen bao phủ toàn bộ cơ thể”người da đen”, trước khi hắn bị năng lượng này hoàn toàn bao phủ, còn không quên tức giận hét lên với Tô Mộ.

“Sao người không có chút lịch sự nào hết vậy?”

Tô Mộ bĩu môi, cảm thấy hơi ngạc nhiên.

Không ngờ tồn tại cấp bậc này, trước khi chết cũng không khác gì mấy người đàn bà đánh đá chửi đồng ngoài kia!

Kỹ năng cấp Thần cái sau nối tiếp cái trước bùng nổ.

“Bùm!”

“Rầm!”

Tiếng chấn động kịch liệt vang lên hết đợt này tới đợt khác.

Sau khi tất cả các kỹ năng hoàn toàn phóng thích, dấu vết của “người da đen” cũng biến mất.

“Khá đáng tiếc!”

Tô Mộ bất đắc dĩ thở dài.

Thân thể của tên đó tuyệt đối đã đạt tới “cấp Thần”, dù đã bị năng lượng màu đen ăn mòn, nhưng chỉ cần mình đốt chảy, cũng không phải không thể làm tài liệu.

“Xem như đánh xuyên qua nơi này rồi à?”

“Có phần thưởng gì không nhỉ!”

Tô Mộ không ngừng đánh giá chiếc quan tài màu vàng khổng lồ bên dưới.

Độ khó của nơi này không hề thấp, ngay cả hãn cũng phải sử dụng một lượng lớn kỹ năng mới có thể đánh chết.

Nếu không có phần thưởng thì thật sự không thể nào nói nổi.

Ngay khi Tô Mộ đang nghĩ thì trên đỉnh đầu đột nhiên phát ra một tia sáng lộng lẫy.

Tia sáng này chiếu xuống từ trên đỉnh kim tự tháp.

“Đây là ánh sáng của huân chương của Thần!”

Tô Mộ ngẩng đầu lên, vẻ mặt vui sướng.

Trong đỉnh kim tự tháp, một mảnh huân chương của Thần hoàn chỉnh lộng lẫy như sao trời.

“Thật sự đáng giá!”

Tô Mộ vừa suy nghĩ, hần lập tức đi tới vị trí đỉnh kim tự tháp, đuổi tay cầm mảnh huân chương của Thần xuống.

“Ầm ầm ầm!”

Hần vừa gỡ huân chương của Thần xuống thì tiếng chấn động kịch liệt đã vang lên.

Vỗ số gạch vàng rơi xuống, toà kim tự tháp to lớn cũng bắt đầu sụp xuống.

...

“Chuyện gì vậy? Sao ngay cả một trang bị cao giai hệ pháp chúng ta cũng không mua được?”

“Không chỉ là trang bị cao giai hệ pháp, trên phòng đấu giá cũng không nhìn thấy những trang bị cao giai khác, ngay cả kỹ năng mạnh cũng không còn.”

Thế giới game, không ít người sống lại trở nên âm trầm.

Vì đối phó với Hiên Viên, bọn họ cần phải tăng thực lực.

Cách tốt nhất chính là mua một vài trang bị phẩm chất cao hệ pháp trên phòng đấu giá, trực tiếp gửi qua bưu điện và Phong Ngôn.

Nhưng trong thời gian mấu chốt này, hình như những trang bị đó lại bị mua hết.

“Không mua được trang bị, vậy thì chỉ có thể...”

Nhóm người sống lại rất là bất đắc dĩ.

Không có trang bị, tất nhiên thực lực của bọn họ sẽ giảm mạnh.

Phong Ngôn nói là sẽ trả lại, nhưng ai có thể cam đoan được chứ?

“Có thể là những người khác mua rồi.”

“Hay là lên kênh chat thu mua?”

“Người bị ngốc à, lúc này đi thu mua trang bị không phải đang nói cho Hiên Viên là chúng ta định đi đổi phó hửn à?”

“Vậy thì bây giờ phải làm sao?”

Nhóm người sống lại không biết làm sao.

“Hết cách rồi, vậy giao trang bị chúng ta dùng ra đi!”

Sau khi suy nghĩ một lúc lâu, bọn họ ra quyết định.

“So với trang bị thì Hiên Viên chết càng quan trọng hơn!”

Đầy trời cát vàng, bụi đất tung bay.

Tô Mộ nhìn kim tự tháp to lớn ầm ầm sụp đổ, nội tâm có vài phần cảm thán.

Trong thế giới hiện thực, kim tự tháp dùng gạch đá xây dựng đã được gọi là kỳ tích của kiến trúc cổ.

Trong đó còn có đủ loạn truyền thuyết.

Cái gì mà thật ra kim tự tháp là do người ngoài hành tinh xây dựng, trong đó tồn tại phi thuyền vũ trụ, lan truyền phải gọi là tà dị, thậm chí còn có người chuyên môn giảng giải, nói có nê có nếp.

Nhưng dù sao những lời đồn nó đều chỉ là suy đoán, chưa có bất cứ luận chứng thực tế nào.

“Thời gian kim tự tháp này tồn tại còn cổ xưa hơn thế giới hiện thực rất nhiều.”

“Chẳng lẽ ở đây có sự liên hệ nào đó sao?”

Nhìn thấy kim tự tháp ở đây, Tô Mộ không khỏi suy đoán.

Không chỉ là kim tự tháp, trong thế giới hiện thực vẫn luôn lưu truyền rất nhiều thứ khó có thể giải thích.

Ví dụ như những câu chuyện thần thoại cổ xưa và khu vực thời kỳ

thượng cổ.

Bây giờ thế giới đã thay đổi, tuy mở ra hình thức trò chơi, nhưng một lượng lớn pháp tắc đã siêu thoát khỏi trò chơi.

Đủ loại dấu hiệu đều cho thấy.

Khi ngày trò chơi sống lại hoàn toàn tới, một cánh cửa mới cũng theo đó mở ra.

Mình có tìm được nguyên hình của những truyền thuyết thượng cổ đó không?

Thứ đang chờ hẩn rốt cuộc là một thế giới lộng lẫy hoàn toàn mới, hay là trò chơi càng thêm “thú vị” đây?”

“Có thể thao túng vô số vị diện và thế giới khác nhau, bàn tay sau màn rốt cuộc là tồn tại cấp bậc gì?”

Mỗi lần nghĩ đến đây, Tô Mộ đều cảm thấy lạnh căm căm.

Điều hẩn quan tâm chỉ có một.

Đó chính là mình sắm vai nhân vật gì dưới bàn tay này.

Chuyện làm hẩn cảm thấy bất đắc dĩ là hình như vấn đề này không có đáp án.

Lúc này, tiếng sụp đổ dần dần biến mất.

Tô Mỗ khẽ phát tay xua tan bụi đất xung quanh.

Bên dưới, một vài mảnh nhỏ vỡ nát phát ra ánh vàng rực rỡ dưới ánh nắng chiếu rọi.

Lực chú ý của Tô Mộ bị hấp dẫn.

“Đây là mảnh vỡ của quan tài vàng à?”

Dưới sự oanh tạc điên cuồng của mình, chiếc quan tài vàng chứa đựng vật chất màu đen hiển nhiên không chịu được.

Tô Mộ vừa suy nghĩ, hẩn lập tức đi tới bên cạnh một mảnh vỡ khá

lớn.

“Mùi gì hôi thế.”

Mùi tanh hôi gay mũi ứa vào xoang mũi làm Tô Mộ phải vội vàng ngừng thở.

Nguồn của mùi hôi này chính là chất lỏng màu đen còn sót lại trên quan tài vàng.

Chương 743: Liên hệ của thế giới.

Tô Mộ to gan vươn tay.

Khi chạm vào những chất lỏng màu đen đó, nó đột nhiên cử động.

Chất lỏng màu đen to bằng hạt gạo như có sinh mệnh nhanh chóng bò từ tay hắn muốn lên trên đầu.

“Muốn đánh lén ta à?”

Tô Mộ mỉm cười, không chút hoảng hốt.

Ngay khi giọt chất lỏng đó sắp bò đến cổ, một ngọn lửa nùng liệt đột nhiên bùng lên.

Giọt chất lỏng màu đen lập tức bốc hơi.

“Những quan tài đó còn sót lại không ít chất lỏng, ta có thể mang về thử nghiên cứu.”

Xuất phát từ sự hứng thú với chất lỏng màu đen này, Tô Mộ lấy ra một vài linh kiện công trình và chế tạo ra một vật chứa.

Một lúc sau, vật chứa thu thập được một lượng chất lỏng màu đen to bằng ngón cái.

“Chỗ sâu trong sa mạc này còn có rất nhiều khu vực có thể thăm dò, nhưng hình như thời gian không còn kịp nữa rồi.”

Tô Mộ cất vật chứa đi rồi nhìn về phía xa.

Trong phạm vi có thể nhìn thấy trong Đôi Mắt Thần Thị, cát vàng liên miên không dứt.

Hiển nhiên nơi này còn rộng lớn hơn vùng sông băng kia.

Mình còn phải tới hồng môn yến của những người sống lại đó nữa!

“Dù sao cũng có được một mảnh huân chương của Thần hoàn chỉnh rồi, đi về trước vậy!”

Sau khi suy nghĩ một lúc, Tô Mộ bay lên không trung.

Hắn quay về theo đường cũ, sau khi bóng dáng hắn biến mất, không trung lại xuất hiện mấy thiên hỏa.

Hoả cầu rơi xuống cát vàng làm bụi đất mù mịt.

...

Toà thành trong sa mạc.

Mười mấy người tập trung trong một đại điện.

“Có người tự xưng là nhà thám hiểm tới, xem ra tiên đoán viễn cổ sắp tới rồi.”

“Chúng ta nên suy nghĩ về những chuyện tiếp theo.”

Người trung niên đưa bản đồ cho Tô Mộ ngồi trên ghế trên đại điện, giọng nói tràn ngập uy nghiêm.

“Mọi chuyện đều nghe lệnh của thành chủ đại nhân!”

Mười mấy người phía dưới đồng thanh trả lời.

Có thể đứng ở đây chứng tỏ thân phận của bọn họ đều không bình thường, thực lực cũng vô cùng mạnh.

Ít nhất trong mắt những nhà thám hiểm bình thường đó thì bọn họ đều là NPC tinh anh cấp cao.

“Vậy là tốt rồi!”

Người trung niên hài lòng nở nụ cười.

“Tiếp đó hẳn là sẽ có càng nhiều nhà thám hiểm đến.”

“Các người lui xuống đi, làm tốt chuẩn bị nghênh đón bọn họ!”

Hắn phất tay và nói.

“Chúng ta xin phép cáo lui!”

Mọi người hành lễ rồi cùng lui xuống.

Sau khi mọi người đi ra ngoài, người trung niên đứng lên khỏi ghế dựa.

“Cuối cùng cũng tới!”

Một nụ cười quỷ dị hiện lên trên khuôn mặt hắn.

“Ta đã chờ ngày này lâu lắm rồi!” Hắn lẩm bẩm tự nói với mình.

Đôi mắt của vị thành chủ này đột nhiên biến thành màu đen.

Đen kịt!

...

Hoa Đô.

“Trang bị của những người đó còn chưa tới à?”

Phong Ngôn đang bố trí mọi thứ trong Minh Cung.

Trận pháp ngoài đại điện và trong đại điện đều đã được bố trí xong.

Về tài liệu, những người sống lại khác cũng không bủn xỉn, ngược lại là những trang bị đó còn chưa tới.

“Chắc là bọn họ lo lắng không lấy lại được.” Một cấp dưới mở miệng.

Lời nói này làm Phong Ngôn nheo mắt lại.

Từ giây phút kế hoạch bắt đầu, hẳn thật sự không nghĩ tới chuyện trả lại sổ trang bị đã vào tay này.

Bài học lúc trước làm hẳn hiểu ra một điều.

Thực lực mới là vương đạo!

Phong thiếu hẳn muốn có được địa vị, vậy thì bắt buộc phải có đủ thực lực!

Sổ trang bị đó chính là thực lực của hẳn!

Chẳng những có thể trang bị cho cấp dưới mà còn có thể sử dụng để mượn sức người.

“Người lại đi thúc giục, nếu không được nữa thì để Thác Bạt Thiên Dũng ra mặt.”

“Ta đi liên hệ những người khác trong Hoa Đô, làm bọn họ triệu tập người đến đứng chỗ trước buổi trưa ngày mai.”

Trong giọng nói của Phong thiếu mang theo sự đáng tin.

Giây phút hẳn được nở mày nở mặt sắp tới rồi!

Đôi cánh hỏa diễm bay nhanh như tên bắn, Tô Mộ cố ý tránh tòa thành trì đó.

Hẳn luôn cảnh giác với những nhân vật giống npc đó.

Ngay cả Nghị Trưởng của thành Diệu Nhật cũng có những bí mật không thể nói cho người khác, càng huống hồ là vị thành chủ chưa biết thế giới này.

Đi xuyên qua vùng pháp tắc, Tô Mộ quay trở lại thế giới hiện thực thông qua cánh cửa truyền tống.

Đôi cánh chuyển động thần tốc, đưa hẳn bay lên độ cao hàng vạn mét.

Không vội quay về Hoa Đô, Tô Mộ ngược nhìn dải ngân hà rực rỡ bên ngoài tầng khí quyển.

Ở vị trí này, nhìn mọi thứ thật rõ ràng.

“Đó là gì?”

Tô Mộ đột nhiên phát hiện ra điều khác thường.

Trong vũ trụ, vậy mà lại xuất hiện một phi thuyền!

Nhìn theo hướng đó, phi thuyền càng ngày càng gần.

Sau khi đến gần Lam Tinh, nó bắt đầu chuyển động có quy luật men theo quỹ đạo của các vệ tinh đó.

Tô Mộ cũng bay theo hướng của nó, quan sát nó qua tầng khí quyển.

Phi thuyền này nhỏ hơn những vệ tinh bình thường đó một chút.

Thông qua Đới Mắt Thần Thị, Tô Mộ có thể nhìn thấy bên trong phi thuyền vốn không có sự sống.

“Một phi thuyền không có người? Rốt cuộc là nó đến từ đâu?”

“Nó đến đây là vì cái gì?”

Tam Văn Linh Hồn bật ra.

“Tít tít tít!”

Một tràng âm thanh tương tự như chuông báo động đột nhiên vang lên.

“Ầm!”

Vẫn chưa đợi Tô Mộ tiếp tục nghiên cứu cấu trúc của phi thuyền, một tiếng nổ dữ dội vang lên.

“Ủa!”

Tô Mộ bị tình huống đột ngột này làm cho sửng sốt.

Phi thuyền đó rõ ràng là muốn vào trong, nhưng kết quả là phát nổ.

“Nó không thể vào, mình không thể ra!”

Hắn bất đắc dĩ bấu môi, Tô Mộ cũng hiểu rõ rồi.

Những lực pháp tắc này tồn tại giống như một màn chắn vô hình.

“Quay về thôi, xem xem đám người kia bố trí như thế nào rồi.”

Tạm thời không thể phá bỏ màn chắn này, Tô Mộ cũng chẳng đau đầu.

Hắn bay về hướng Hoa Đô.

Chương 744: Một hình ảnh khác.

Chẳng bao lâu sau, hắn đã bay tới độ cao mười ngàn mét trên bầu trời của Hoa Đô.

Ai cũng biết, Lam Tinh có hình tròn, nó bay trên không trung nhanh hơn nhiều so với trên mặt đất.

Dưới Đồi Mắt Thần Thị, Tô Mộ nhìn thấy hết toàn bộ tình hình của Hoa Đô.

“Vậy mà lại có rất nhiều người như vậy?”

Khi một lượng lớn dấu hiệu sinh mệnh xuất hiện, Tô Mộ thực sự có chút kinh ngạc.

Lúc trước khi mình bước vào vị diện, thành phố Hoa Đô rộng lớn như thế, đến dấu vết của một người cũng không thấy.

Bây giờ nhìn một cái, trong thành phố này phải có ít nhất hàng chục nghìn người sống lại.

“Từ khi mình bị kéo vào vị diện, đám người này đã cho rằng mình không thể ra ngoài nữa sao?”

Tô Mộ lập tức phản ứng lại.

Chẳng trách đám người này nhảy nhót hăng như vậy!

Hóa ra là tưởng rằng mình đã chết mà không nghi ngờ gì!
Cũng chẳng trách bọn họ gấp gáp muốn giải quyết Hiên Viên.

“Lợi hại!”

Tô Mộ mỉm cười tán thưởng dũng khí của đám người sống lại.

Tầm nhìn của Đôi Mắt Thần Thị chuyển đến tòa Minh Cung ở trung tâm.

Với tư cách là chủ chiến trường, mình thực sự muốn xem xem đám người sống lại đó sẽ chuẩn bị những gì.

“Trận pháp?”

“Cũng khá là thông minh đấy.”

Sau khi phát hiện ra trong ngoài Minh Cung đều được bố trí trận pháp, Tô Mộ tấm tắc khen lạ.

Biết Hiên Viên không phải là đối thủ tầm thường, đám người này chuẩn bị cũng thật đúng là đầy đủ.

Đáng tiếc, có một điều mà họ tuyệt đối không ngờ tới.

“Không biết ngày mai sau khi mình xuất hiện, đám người này sẽ có biểu cảm gì nhỉ?”

“Những vật liệu bố trí trận pháp kia đúng là không tệ, không thể để lãng phí được rồi!”

Tô Mộ cười khì khì.

Thời gian rất nhanh đã đến đêm tối.

“Ảnh Động!”

Trốn vào bóng tối, hẩn đi vào cung điện mà đám người sống lại hoàn toàn không phát giác ra.

“Đã chuẩn bị xong hết rồi chứ?”

“Chuẩn bị xong rồi!”

“Đám tay chân kia cũng chuẩn bị tới rồi.”

Mấy giọng nói vang lên.

Trong cung điện đang có người nói chuyện.

“Thằng nhóc này chính là kẻ dẫn đầu? Nhìn cũng “ngon” phết!”

Tô Mộ “quang minh chính đại” bước vào đại điện, sau khi nhìn thấy Phong Ngôn đang chỉ huy, trên mặt hấn tràn đầy sự khinh thường.

Đám người sống lại này cũng thực ngày càng ngạo mạn rồi.

“Nói với bọn chúng, ai đến trước, chia trang bị trước.”

“Vâng!”

“Để ta đi xem bố trí ở những nơi khác!”

Trong đại điện lần nữa vang lên tiếng nói chuyện, thì đám người Phong Ngôn cũng đi ra ngoài rồi.

“Cơ hội đến rồi!”

Tô Mộ chờ đợi chính là lúc này.

Với tư cách là một bậc thầy trận pháp, sau khi nghiên cứu kỹ trận pháp này, hấn rất nhanh đã tìm ra được sơ hở của nó.

“Sửa đổi một chút, nhìn thì không thấy có vấn đề gì, chỉ không mở trận được mà thôi.”

“Đợi ngày mai khi đám người đó tập hợp lại, là có thể giải quyết toàn bộ luôn rồi.”

Tô Mộ chỉ là thay đổi “chút xíu” đại trận này.

Trận pháp không thể kích hoạt, những vật liệu đó cũng sẽ không bị hao tổn.

Mình bây giờ không phải là kẻ giàu vừa mới bước ra từ vị diện nữa.

Con muỗi dù nhỏ đến mấy, cũng đều là thịt!

“Cứ giải quyết hết đám người sống lại như vậy, thì không cạo lông cừu được!”

Tô Mộ nghĩ về đám người sống lại kia.

Vị diện không chỉ tồn tại ở Hoa Đô.

Vị diện cũng tồn tại ở các thành phố khác.

Nếu mình có thể mở “đường giao thông”, là có thể cày “Phó bản lớn” thỏa thích rồi sao?

Nếu người sống lại biết suy nghĩ của Tô Mộ, chắc chắn sẽ chửi hần như tát nước.

Đường giao thông giữa thế giới vị diện với Thế giới hiện thực không được mở hoàn toàn, chẳng phải là để bảo vệ người trong Thế giới hiện thực sao.

Nhưng bây giờ ngược lại như đang bảo vệ bọn chúng ấy!

...

Trong vũ trụ.

Một hạm đội đang di chuyển từ từ trong Dải Ngân Hà.

Trên boong tàu của chiến hạm chính, rất nhiều người đang bận rộn.

“Máy thăm dò số 1 thành công tiếp cận ngôi sao chính, nhưng đột nhiên xảy ra vụ nổ.”

Vừa vận hành các thiết bị trước mặt, một người vừa báo cáo nói.

“Có thể tìm ra nguyên nhân cụ thể không?”

Trên vị trí chỉ huy, hạm trưởng nhíu mày hỏi.

“Khoảng cách quá xa, không có cách nào để làm rõ nguyên nhân, nhưng trước khi phát nổ, máy thăm dò số một đã thu thập được một số hình ảnh.”

Người đó nhanh chóng thao tác các thiết bị, trả lời.

“Phóng hình ảnh lên!”

Hạm trưởng ra lệnh.

Mọi người trên boong tàu đồng loạt nhìn vào màn hình tinh thể lỏng khổng lồ.

Một lúc sau, một số hình ảnh lần lượt xuất hiện ra.

Đó là một tinh cầu màu xanh nước biển.

“Đó là gì?”

Tuy nhiên, trong hình ảnh màu xanh nước biển của tinh cầu, một thứ khác đã xuất hiện.

“Phóng to!” Hạm trưởng nói liên thanh.

Bức ảnh ngay lập tức được phóng to lên hàng trăm lần.

“Xì!”

Giây tiếp theo, toàn bộ boong tàu tràn ngập tiếng kinh ngạc cảm thán.

Bọn họ nhìn thấy một người!

Một người với đôi cánh rực lửa!

Thần Lạc ngáp một cái, uể oải vươn vai.

Sự mệt mỏi hiện rõ trên vẻ mặt hắn.

Nghị trưởng Vương Đô đã chết, các thành viên khác của nghị viện đã bị tiêu diệt toàn quân, một đồng rắc rối đổ lên người hắn.

Để giải quyết những việc này, vị nguyên tổng chỉ huy này chưa

đêm nào được ngủ ngon giấc.

“Nghỉ ngơi một lát đi!”

Thần Lạc lẩm bẩm một câu, tạm dừng việc đang làm, đi ra ngoài.

Ánh trăng đêm nay có chút sáng tỏ.

Đi trên con đường lát đá cuội của Vương cung, Nghị trưởng mới nhậm chức dường như có chút không quen.

“Hi!”

Chính lúc này bỗng vang lên một âm thanh.

Thần Lạc giật cả mình, theo bản năng hướng về phía phát ra công kích.

“Làm Nghị trưởng, người đang muốn đối phó ta sao?”

Giọng nói lại vang lên, giọng điệu mang ý đùa cợt.

“Ừa!”

Chương 745: Trúng kế rồi?

Nghe thấy câu này, cơ thể Thần Lạc cứng lại.

Nhìn người đứng cách đó không xa, hắc cười khổ nói: “Thằng nhóc nhà người, suýt chút nữa dọa chết ta rồi!”

“Người nhát gan như vậy sao? Lúc trước ta không nhìn ra đấy!”

Người đến chính là Tô Mộ.

“Được rồi, tìm ta có việc gì sao?”

Gương mặt Thần Lạc lộ biểu cảm chẳng biết làm thế nào, hoàn toàn không có hứng tán gẫu.

“Cái gì nhỉ, kho tàng trong Vương Đô, ta chuẩn bị lấy đi rồi, người

không ý kiến gì chứ?”

Tô Mộ cười nói.

Trong kho tàng Vương Đô vẫn còn có chút đồ.

Để đó cũng chỉ là để đó, không bằng để cho mình phát huy giá trị của chúng.

Nhất là khi mình vừa mới có được một mảnh huân chương của Thần, bây giờ lại là lúc thiếu “tài liệu”.

Đây cũng là nguyên nhân mình đột nhiên tới tìm Thần Lạc.

“Biết ngay là người tìm ta chẳng có chuyện gì tốt!”

Thần Lạc trợn mắt một cái.

Đó là kho tàng của Vương Đô đấy!

Cho dù trước trước Tô Mộ có cống hiến lớn với thành Diệu Nhật, cũng chỉ là vào kho tàng chọn lựa vài món đồ.

“Người cứ nói là được hay không thôi!”

Tô Mộ cũng không khách sáo với Thần Lạc.

Bây giờ không ai có thể ngăn cản được mình nữa.

“Ta có thể nói không được sao?”

Gương mặt Thần Lạc lộ ra vẻ chua xót.

“Nể tình giữa chúng ta, người để lại cho ta một ít đi!”

“Không vấn đề gì!”

Tô Mộ đồng ý một cách sáng khoái.

Một số thứ trong kho tàng không có giá trị lắm đối với mình, có thể để lại một chút.

Còn về những thứ làm tăng giá trị, tất nhiên là đóng gói mang đi

hết.

“Ta vẫn chưa dọn dẹp xong đồng lộn xộn mà người để lại cho ta nữa kia.”

“Ta sẽ không dẫn đường cho người!”

Thần Lạc thở vắn than dài.

“Cho người làm Nghị trưởng rồi, còn chưa đủ sao?”

“Nếu không thì để ta đánh một nước, rồi cho người làm quốc vương?”

Tô Mộ thấy vậy, trêu đùa một câu.

“Người đừng làm thế!” Thần Lạc xua tay liên tục.

Hắn không có dã tâm lớn như vậy.

Quản lý một thành phố, còn có mấy cái phòng tuyến đó đã khiến hắn sút đầu mẻ trán rồi, chứ đừng nói đến một quốc gia.

“Người xử lý việc trước đi, mấy ngày sau ta vẫn còn phải tới tìm người nữa đó!”

Ném lại một câu, Tô Mộ chạy thẳng đến chỗ kho tàng.

Thần Lạc hiện là người có quyền lực nhất trong thành Diệu Nhật.

Có mối giao tình này với hắn, Tô Mộ nghĩ ra một cách có thể làm cho người sống lại “đến bước đường cùng”.

Những những việc đó phải đợi mình giải quyết rắc rối ở Hoa Đô trước đã rồi tính tiếp.

“Ta tới đây!”

Đến cổng lớn của kho tàng, không có ai canh giữ ở đây cả.

Tất cả thị vệ của Vương cung đã sớm bị Thần Lạc điều đi hết rồi.

Dù sao Nghị trưởng tiền nhiệm đã xảy ra chuyện như vậy, Thần

Lạc không thể không đề phòng.

Tô Mộ rất thoải mái bước vào kho tàng.

“Ra làm việc nào!”

Sau khi mở cửa lớn của kho tàng Hoảng Kim ra, năm nhóc tiểu đệ Xương Khô cũng bắt đầu làm việc.

“Đừng lấy trang bị cấp thấp, đồng vàng gì đó cũng đừng lấy.”

“Những thứ khác, đặc biệt là các loại đá quý, một viên cũng không để lại!”

...

Ngày hôm sau.

Trời còn chưa sáng, rất nhiều người sống lại vội vã chạy đến Minh Cung.

Đến trước có trước vì câu nói này của Phong Ngôn, mà làm không ít thiếu gia của người sống lại phần khích không ngớt.

Suy nghĩ của bọn chúng y chang cách nghĩ của Phong Ngôn.

Mượn rồi không trả!

Đợi sau khi giết chết Hiên Viên thành công, những trang bị này đương nhiên trở thành “chiến lợi phẩm” của bọn họ.

“Trang bị đều chuẩn bị xong rồi, tới lấy đi!”

Phong Ngôn đã sớm đứng đợi ở cổng thành vào cung.

Hắn dẫn thuộc hạ đi phân phát trang bị, ưu tiên đưa trang bị tốt nhất cho những người sống lại có quan hệ tốt.

Những người sống lại khác mặc dù trong lòng có lời oán thán, nhưng bọn họ không nói ra.

Tất cả lấy đại cục làm trọng!

Trước khi giải quyết Hiên Viên, Phong Ngôn vẫn là "lão đại" của bọn họ trên danh nghĩa.

"Pháp sư sẽ ẩn núp trong những phòng cung điện đó, bên trong sẽ có chuông, khi tiếng chuông vang lên, các người phải nhanh chóng chạy đến chính điện."

"Các chiến sĩ sẽ mai phục trong trận pháp ẩn ở hai bên chính điện, chờ tín hiệu của ta."

Sau khi phát xong trang bị, Phong Ngôn hạ lệnh.

Hàng vạn người sống lại nhanh chóng hành động, hiệu quả rõ rệt.

Sau khi bọn họ đến các vị trí, trời đã sáng hoàn toàn rồi.

Phong Ngôn hít một hơi thật sâu, rồi dẫn thuộc hạ thân tín đến chính điện.

Hắn không hề nhận ra trận pháp ở đây đã bị động tay động chân, hắn ngồi lên chiếc ghế đó và chờ đợi.

Thời gian trôi qua từng giây từng phút, Phong Ngôn khó tránh có chút căng thẳng.

Đợi thêm một lúc, một bóng người xuất hiện ở phía xa xa của đại điện.

"Đến rồi!"

Ánh mắt Phong Ngôn tối lại, đôi tay vô thức nắm chặt lấy đầu rồng ở hai bên ghế.

Bóng dáng đó càng ngày càng gần.

"Gã đó là?"

Sau khi nhìn rõ bóng người đó, Phong Ngôn lập tức mở to mắt, liên tục hét lớn hỏi thuộc hạ.

Hắn đương nhiên biết diện mạo của Tô Mộ.

Nhưng hắn lại không nghĩ rằng Tô Mộ có thể xuất hiện ở chỗ này.

“Hình như là gã Tô Mộ đó?”

Thuộc hạ không ngừng dụi mắt, vẻ mặt vô cùng kinh ngạc, giọng điệu mang sự nghi hoặc.

Không phải cái gã Tô Mộ đó đã bị kéo vào vị diện rồi sao?

Trong khoảng thời gian này, đám người sống lại điều vô dương oai, cũng không thấy Tô Mộ xuất đầu lộ diện mà!

“Ta hiểu rồi!”

Phong Ngôn nghiêng răng, nắm chặt lấy cái ghế.

Sự xuất hiện của Tô Mộ khiến hắn phản ứng lại.

Cái tên họ Mặc kia đã không thành công.

“Kéo vào vị diện” ngay từ đầu đã là một trò lừa bịp!

Chương 746: Chạy.

Nghĩ đến tất cả chuyện xảy ra sau đó, sắc mặt Phong Ngôn càng ngày càng u ám.

Tất cả đám người sống lại bọn họ đều trúng kế rồi!

“Cố ý làm chúng ta nghĩ rằng người tới là Hiên Viên, làm chúng ta thu thập DPS hệ pháp.”

“Chiêu này đúng là thông minh!”

Nhìn chằm chằm Tô Mộ chậm rãi bước tới từ ngoài đại điện, Phong Ngôn nắm một cái xuống ghế vua.

Ngày thường hẳn sẽ khống chế mình, nhưng dưới trạng thái phần nộ lúc này, sức lực của năm nắm trực tiếp làm gãy tay vịn.

“Đừng hoảng hốt, làm chúng ta gặp vị Tô Pháp Thần này một lần nào!”

Hắn đột nhiên đứng dậy đi về phía đám cấp dưới đang sợ hãi không thôi.

Mọi người đứng thành một hàng chờ đợi Tô Mộ đi vào trong đại điện.

Bóng người bên ngoài kia cứ bước một bước, bọn họ đều sẽ cảm thấy sợ hãi thêm một lần.

“Không có gì phải sợ, chúng ta có nhiều người như vậy mà!”

Phong Ngôn không ngừng lẩm bẩm, cũng không biết là an ủi cấp dưới hay là an ủi chính mình mình nữa.

Chỉ một lúc sau, Tô Mộ đã đi đến cửa đại điện.

“Chào mọi người!”

Một giọng nói mang theo ý cười vang lên.

“Người chính là Tô Mộ?”

Phong Ngôn xụ mặt khó chịu.

“Người cố ý bố trí ván cờ này đúng là tổn không ít công sức!”

“Người nói gì?”

Nghe thấy vậy, Tô Mộ lập tức ngơ ngác.

Bố trí?

Nhóm người sống lại này bị dọa đến choáng váng rồi à?

Rõ ràng là bọn họ đào hố chờ mình nhảy vào, sao bây giờ lại biến thành mình bố trí rồi?

“Cố ý trốn đi làm chúng ta cho rằng người bị kéo vào vị diện.”

“Trên thực tế chính là vì tìm cơ hội lừa chúng ta vào Hoa Đô.”

“Không thể không thừa nhận rằng người là một người thông minh, nhưng người đã đánh giá mình mình quá cao rồi!”

Giọng nói của Phong Ngôn cực kỳ trầm thấp.

“Người biết trong Cung thành này có bao nhiêu người không?”

Hắn tức giận nhìn Tô Mộ, trong giọng nói mang theo sự uy hiếp.

“Biết chứ!”

Tô Mộ khẽ gật đầu.

“Ha?”

Câu trả lời này làm Phong Ngôn khiếp sợ.

Đã biết rõ đây là đầm rồng hang hổ mà Tô Mộ còn dám giống trống khua chiêng xông tới, điều này chứng tỏ hắn không hề sợ hãi!

Trán Phong Ngôn toát mồ hôi lạnh.

Đám cấp dưới cũng run bần bật.

“Thật ra chúng ta không cần phải đi đến bước đường này!”

“Tuy lần này người không bị kéo vào trong vị diện, nhưng người phải biết rằng, trong vị diện đó có ít nhất hơn một trăm nhân vật cấp lão tổ!”

“Nếu người bằng lòng hoá chiến tranh thành tơ lụa thì tất cả ân oán lúc trước đều có thể xoá bỏ.”

Phong Ngôn thật sự không dám.

“Chỉ sợ là không được.” Tô Mộ mỉm cười trả lời.

“Người thật sự muốn không chết không ngừng với chúng ta?”

“Hôm nay người giết ta, chắc chắn lão tổ Phong gia ta sẽ không bỏ qua cho người!”

Phong Ngôn cảm nhận được sát ý lạnh lẽo phát ra từ trên người Tô Mộ, hần lập tức lùi lại mấy bước to.

“Ha ha!”

Tô Mộ khinh thường lắc đầu.

“Có câu nói đưa Phật đưa đến tây thiên, hôm nay ta sẽ để người được chết rõ ràng.”

“Ta đã đi vào vị diện đó rồi.”

Chỉ một câu nói đã lập tức làm vẻ mặt của Phong Ngôn và cấp dưới của hần thay đổi.

Tô Pháp Thần đã vào vị diện rồi?

Nhưng vì sao hần lại hoàn hảo không có chuyện gì xuất hiện ở đây?

Chẳng lẽ, Tô Pháp Thần và lão tổ đã đạt thành nhận thức chung nào đó với nhau?

Từng suy nghĩ xuất hiện trong đầu Phong Ngôn.

“Những lão tổ trong lời nói của người, đã đi trước nhóm người các người một bước rồi.”

Nhưng câu nói tiếp theo của Tô Mộ hoàn toàn đảo lộn tất cả nhận thức của Phong Ngôn.

“Tuyệt đối không có chuyện này!”

Hắn rít gào theo bản năng.

“Người đang mơ giấc mơ xuân thu gì vậy?”

“Chỉ dựa vào người cũng có thể giết được những lão tổ đó à?”

Tiếng hét cuồng loạn vang vọng toàn bộ đại điện.

Tô Mộ không giải thích, trong tay xuất hiện một cây pháp trượng.

“Ra tay!”

Phong Ngôn giận dữ gầm lên rồi khởi động trận pháp trong đại điện.

Những người mai phục ngoài điện cũng nhận được tín hiệu.

Hơn một nghìn chiếc sĩ lá chắn thịt lao vào trong đại điện như muốn giữ chân Tô Mộ trong đó.

Mấy chục nghìn pháp sư cũng chạy như bay đến chuẩn bị dùng toàn lực.

Nhưng đột nhiên, trong cung điện rộng lớn có bông tuyết lơ lửng.

Nhiệt độ không khí giảm mạnh làm mọi người cảm thấy rét run.

“Sao lại thế này? Sao trận pháp lại không khởi động?”

Trong đại điện, Phong Ngôn cũng nhận ra điểm không đúng.

Trận pháp hạn chế vốn không được mở a.

“Là người động tay vào đúng không?”

Nhìn nụ cười thản nhiên bên khoé miệng Tô Mộ, hắn lập tức nhận ra.

Tô Mộ đứng tại chỗ không trả lời, hoàn toàn không có ý định ra tay.

“Giết hắn!”

Giọng nói lạnh lẽo vang lên.

Một nhóm chiến sĩ có điểm phòng ngự cao không cần chờ lệnh của Phong Ngôn, trong mắt đã tràn đầy sát khí.

Vì lấy lại tôn nghiêm của người sống lại, bọn họ bắt buộc phải nhổ “cái gai trong thịt” này đi.

Khí thế của hơn một nghìn người chồng lên nhau cũng làm Phong Ngôn thở phào nhẹ nhõm.

Trong Minh Cung này cũng từng xảy ra rất nhiều chuyện xưa.

Cảnh tượng giống hôm nay nhiều không đếm xuể.

Điều khác biệt là trận chiến lớn như vậy chỉ vì đối phó với một mình Tô Mộ.

“Tự chịu diệt vong!”

Sau khi bọn họ tới gần, Tô Mộ vẫn bình tĩnh không chút gợn sóng.

Công kích của nhóm người đầu tiên tới gần đã rơi xuống.

Bọn họ đều là chiến sĩ có sức mạnh cường hãn, phần lớn vũ khí trong tay đều là kiếm to.

“Keng!”

Tiếng kim loại va chạm thanh thúy vang lên.

Đối mặt với Thân Thể Của Thần của Tô Mộ, công kích của những người này căn bản không thể phá vỡ.

“Đây là cái gì?”

“Đừng tới đây!”

“Lạnh, ta lạnh quá!”

Chương 747: Đã chết lại sống

Một luồng lực băng sương men theo vũ khí của bọn họ, dùng tốc độ cực nhanh tràn ngập cơ thể.

Không ai có thể chống cự!

Lạnh lẽo đến tận xương, nhiệt độ không khí trong đại điện lập tức giảm tới âm độ.

Những người tấn công Tô Mộ đều đã biến thành tượng băng.

“Ầm!”

Những người phía sau lao tới, vụn băng vỡ vụn đầy đất.

Bọn họ lao tới quá mạnh nên đã không thể thu tay lại được nữa.

Lại có thêm một nhóm tượng băng xuất hiện trong đại điện.

“Ma quỷ, người này là ma quỷ!”

“Rốt cuộc là hắn đã dùng cách gì? Thật đáng sợ!”

“Chạy, chạy nhanh lên, ở lại chỉ còn con đường chết thôi.”

Tiếng hét sợ hãi ầm ĩ nổi lên không dứt.

Những người sống lại còn lại.

Chạy!

Cảnh tượng này hoàn toàn làm Phong Ngộ trợn tròn mắt.

Hắn đứng trong đại điện, nếu muốn chạy thì bắt buộc phải đi vòng

qua Tô Mộ.

Nhìn từng bức tượng băng trong đại điện, hai chân của vị Phong thiếu này run rẩy.

Không chỉ có hắn mà những cấp dưới bên cạnh cũng sợ hãi run bần bật.

Có thể thấy được uy nghiêm của Pháp Thần là thế nào!

Tô Mộ không quan tâm nhóm người chạy trốn đó.

Giờ phút này, Hoa Đô đã vào đông.

Băng sương bay múa đầy trời.

Những chiến sĩ trang bị nặng một giây cũng không kiên trì được, trên người đã bắt đầu bị đóng băng.

“Mạng ta hết rồi!”

Trong đầu mọi người đều hiện lên cùng một suy nghĩ.

Trong cung điện rộng lớn này, ngoài mấy trăm bức tượng băng bên ngoài, những bên khác cũng là một phong cảnh kỳ lạ.

Những pháp sư Phong Ngôn đã sắp xếp sẵn căn bản không ngăn cản được kỹ năng của Pháp Thần.

Hơn chục nghìn bức tượng băng vây duy trì những tư thế khác nhau, nhìn có vẻ rất là đồ sộ.

“Người không thể giết ra, lão tổ sẽ báo thù cho chúng ta!”

Trong đại điện, Phong Ngôn rít gào như đã phát điên.

Tô Mộ mỉm cười lắc đầu.

Người sống lại phái một kẻ ngu xuẩn như vậy tới đối phó mình vì thật sự không còn ai nữa à?

Tô Mộ giờ pháp trượng lên định kết thúc trò hề này.

“Đừng, đối phó với người không phải là chủ ý của ta, là do tên Thác Bạt Thiên Dũng sắp đặt!”

“Hắn mới là kẻ muốn đối phó với người!”

Phong Ngôn nhìn động tác của Tô Mộ, hắn lập tức quỳ xuống mặt đất gào khóc hô to.

“Thác Bạt Thiên Dũng?”

“Hình như trong vị diện đó không có gia tộc nào tên là Thác Bạt.”

Cái tên này làm Tô Mộ khẽ nhướng mày.

Mình quét sạch nhiều gia tộc như vậy trong vị diện cũng không thấy ai có họ Thác Bạt.

“Hắn là ai?”

“Ta không biết, lai lịch của hắn rất thần bí, nhưng thực lực của hắn rất mạnh, tuyệt đối là số một số hai trong số những người sống lại.”

“Cũng chỉ có hắn mới có thể tập trung nhiều người sống lại như vậy với nhau, còn ta chỉ là một quân cờ bị đặt trên bàn cờ mà thôi.”

Vì mạng sống, Phong Ngôn ném hết nôi cho Thác Bạt Thiên Dũng.

“Chỉ cần người tha cho ta một mạng, ta có thể làm cấp dưới của người, giúp người đối phó Thác Bạt Thiên Dũng.”

Phong thiếu hoàn toàn vứt bỏ tôn nghiêm, vừa nói vừa đập đầu thật mạnh với Tô Mộ.

Hắn dùng lực rất mạnh, ngay cả gạch dưới mặt đất cũng bị nứt ra.

“Ặc!”

Dáng vẻ này làm Tô Mộ thật sự không ra tay được.

“Người đúng là có được chân truyền của những lão tổ đó!”

Giọng nói trên chộc vang lên.

“Hả?”

Phong Ngôn không hiểu ý trong lời nói này.

Hắn chưa kịp hỏi thì một làn sương tử vong đã nẩy lên trong lòng.

“Tha cho ta... Một.”

Từ mạng còn chưa nói ra thì hắn và cấp dưới của hắn đã lập tức đầu người hai nơi.

“Xong!”

“Tiếp theo là đối phó với người sống lại ở những nơi khác.”

“Nên đi đâu nhỉ?”

Sau lưng xuất hiện một đôi cánh hoả diễm, Tô Mộ bay lên cao.

Với người có tốc độ cực nhanh như mình thì toàn bộ thế giới, mình muốn đi đến đâu thì đi đến đó!

“Nơi này đi!”

Nhìn phía Bắc Hoa Đô, trong mắt Tô Mộ tràn ngập sát ý.

Phía Bắc rộng lớn như vậy, chắc chắn số lượng người sống lại sẽ không ít.

Nhưng muốn dọn sạch những người này đúng là không phải một chuyện dễ dàng.

Thứ nhất là không dễ phân biệt.

Trên thực tế, có vài người sống lại còn có dấu hiệu sinh mệnh yếu hơn cả người chơi có thực lực mạnh.

Thứ hai là bọn họ còn có khu vực an toàn.

Một khi trốn vào trong game Thần Đồ, mình sẽ không làm gì được bọn họ nữa.

“Là lúc để Thần Lạc ra tay rồi!”

Tô Mộ đã có kế hoạch để giải quyết chuyện này từ lâu.

Chỉ cần bảo đảm những người sống lại đó không thể vào trò chơi trước khi mình ra tay, thì mọi chuyện sẽ dễ dàng hơn nhiều.

...

Hoa Đô.

Một ít chất lỏng màu đen đang chậm chạp di chuyển trên đường phố.

Hiển nhiên chúng nó có được năng lực ẩn nấp rất mạnh, vậy nên cũng không bị Tô Mộ phát hiện ra.

Cùng lúc đó, dường như những chất lỏng màu đen này còn có được trí tuệ.

Nhìn từ trên cao, không khó để phát hiện ra nơi chúng nó chạy tới chính là Minh Cung.

Nơi đó vừa trải qua một trận chiến lớn, bên trong còn bị băng sương bao phủ.

Chất lỏng màu đen đi vào trong Cung thành.

Khi chúng nó tiếp xúc với băng sương, một cảnh tượng quỷ dị đã xuất hiện.

Lực băng sương mạnh mẽ bị hấp thu!

Cung thành vốn bị đóng băng bắt đầu tan rã.

Mà sau khi hấp thụ lực băng sương, chất lỏng màu đen rõ ràng to hơn không ít.

Sau khi tiếp tục hấp thụ lực lượng, chúng nó đột nhiên bắt đầu phân liệt.

Một chất lỏng màu đen tách thành mấy chục chất lỏng màu đen, cứ thế lặp lại.

Sau một thời gian ngắn, nơi này xuất hiện một lượng lớn những giọt chất lỏng màu đen thật nhỏ.

Mỗi một giọt đều nhỏ bằng nắm tay, số lượng đạt tới mấy nghìn.

Chúng nó di chuyển về phía những bức tượng bằng trong Cung thành như có mục tiêu.

Chương 748: Đã chết lại sống (2)

Từng giọt chất lỏng màu đen bắt đầu lựa chọn.

Sau khi xác định mục tiêu, chúng nó bò lên cơ thể bức tượng bằng.

“Xì!”

Băng sương bắt đầu hoà tan.

Chất lỏng màu đen rơi vào bên trong cơ thể của những người sống lại đó.

Giây tiếp theo, người sống lại đã chết bắt đầu cử động.

Động tác của bọn họ cứng đờ, giống như đang thích ứng với cơ thể hoàn toàn mới này vậy.

Sau một thời gian ngắn, những người sống lại này linh hoạt hơn rất nhiều.

Đại diện trong Cung thành.

Một chất lỏng màu đen khá lớn đi tới bên cạnh thi thể Phong Ngôn.

Nó chậm rãi chui vào trong thi thể của hắn.

Phong Ngôn đã tử vong cử động.

Sau khi làm quen một lúc, “hắn” đứng lên và đi về phía một cái đầu lăn lóc ở bên cạnh.

Sau đó, hắn vươn tay lấp cái đầu đó lên trên cổ mình.

“Cạch!”

Tiếng khớp xương vụn vụn không ngừng vang lên.

“Phong Ngôn” đã hoàn toàn sống lại.

Điều khác biệt là đôi mắt của vị Phong thiếu này bị một màu đen hoàn toàn bao phủ.

Trên mặt “Phong Ngôn” hiện lên một nụ cười đáng sợ.

Hắn bước ra khỏi đại điện.

Bên ngoài đã có mấy nghìn người đang chờ.

Đôi mắt của những người này cũng là màu đen.

“Phong Ngôn” chưa mở miệng, những người này đã ăn ý quỳ gối xuống mặt đất.

Giờ phút này, “Phong Ngôn” đã đạt được mục tiêu của hắn, trở thành vua của những “người sống lại” này!

Trên không trung phía Bắc.

Tô Mộ đi tới thẳng địa tránh nóng thành phố SY

“Người sống lại ở đây hơi ít!”

Hắn mở Đôi Mắt Thần Thị ở trên cao, toàn bộ thành phố căn bản không thể lừa được đôi mắt của hắn.

Có thể xác định ở đây có khoảng ba nghìn người sống lại.

Những người này chiếm cứ các địa phương khác nhau với những quy mô khác nhau.

Quy mô lớn thì khoảng bốn trăm đến năm trăm người, quy mô nhỏ thì khoảng một trăm đến hai trăm người.

“Nhóm người này!”

Sau khi quan sát thêm một lúc, ánh mắt Tô Mộ trầm xuống.

Trong lãnh địa của một vài người sống lại tồn tại không ít người chơi bình thường.

Trong thế giới tận thế tàn khốc này, kẻ yếu không hề có tôn nghiêm.

Đặc biệt là trong mắt những người sống lại đó, người chơi chỉ là con kiến có thể tùy tiện giẫm đạp mà thôi.

Tô Mộ nhìn thấy rất nhiều cảnh tượng thê thảm không có cách nào có thể hình dung.

“Tuyệt đối không thể tha thứ!”

Pháp Thần nổi giận!

Cho dù toàn bộ thành phố SY rất rộng, nhưng chỉ cần Tô Mộ muốn, hắn có thể sử dụng Thiên Hoả Thiêu Thành san nơi này thành đất bằng chỉ trong một giây.

Hắn tuyệt đối không bao giờ nường tay với kẻ địch.

Nhưng nếu làm vậy thì sẽ có vô số người chơi bị liên luy.

“Đơn giản chỉ là dùng thêm chút thời gian mà thôi!”

Tô Mộ thu hồi đôi cánh hoả diễm và bay xuống mặt đất.

Cảm giác không trọng lượng đột kích, bên tai là tiếng gió rít.

So với cảm giác bay thì cảm giác rơi xuống này thật sự làm người cảm thấy phấn khích.

...

Thành Diệu Nhật.

Vẫn là ngõ nhỏ hẻo lánh, vẫn là mấy người sống lại đó.

“Tính thời gian thì chắc bên Phong Ngôn đã bắt đầu ra tay rồi đúng không?”

“Không biết hần có thể thành công không nữa.”

“Tốt nhất là có thể giải quyết phiền phức đó, vậy cũng làm chúng ta bớt phải lo nghĩ.”

Trên khuôn mặt của bọn họ đều mang theo vài phần mong chờ.

Hiên Viên chết, vậy thì bọn họ hoàn toàn không còn nỗi lo về sau nữa.

Chuyện phải suy nghĩ tiếp theo là nên vớt được nhiều chỗ tốt nhất từ người từ thế giới hiện thực, dùng nó giúp đỡ bọn họ”trưởng thành”.

“Mấy ngày nay ta vẫn luôn phái người quan sát Phong Ngôn.”

“Kế hoạch của hần cũng coi như khá ổn, nếu như vậy còn không giết được Hiên Viên thì chỉ sợ thực lực của tên đó còn khó đối phó hơn suy nghĩ của chúng ta.”

Thác Bạt Thiên Dũng mở miệng.

“Ta lại cảm thấy có nhiều đối thủ thú vị cũng không tệ!”

Một giọng nói vang lên, trong giọng nói lộ ra sự tự tin.

“Cuối cùng vẫn phải giải quyết phiền phức, ta không thích phiền phức.” Một người khác mỉm cười và không ngừng lắc đầu.

Mấy người bọn họ không giống những người sống lại bình thường, bối cảnh của bọn họ lớn đến nỗi làm người ta sợ hãi.

Cho dù một vài lão tổ gặp bọn họ cũng phải cúi đầu xưng thần.

Người như vậy, tất nhiên sẽ cực kỳ kiêu ngạo.

Những người khác không nói gì.

Trong lúc nhất thời, bầu không khí trở nên im lặng.

Một lúc lâu sau, người đứng ở cuối cùng nhìn về phía Thác Bạt Thiên Dũng.

“Đến giờ rồi đúng không?”

“Nếu thành công, người ta phải đi giám thị Phong Ngôn sẽ vào trò chơi báo với ta, tính thời gian chắc hẳn là lúc này.”

Thác Bạt Thiên Dũng cung kính trả lời.

“Có thể là khó đối phó, vậy chờ thêm một lát.” Người này khề gặt đầu.

Lại một thời gian nữa trôi qua, vẻ mặt của Thác Bạt Thiên Dũng trở nên hơi khó coi.

Những người khác cũng nhú mày.

Không có người tới báo, điều này chứng tỏ kế hoạch của bọn họ đã thất bại!

Điều này cũng chứng minh, Hiên Viên khó đối phó hơn suy nghĩ của bọn họ rất nhiều

“Bây giờ chúng ta nên làm gì?”

Người rất tự tin vừa rồi dường như cũng trở nên hơi thiếu tự tin.

“Hẳn tuyệt đối là một tai hoạ, không thể để hắn tiếp tục trưởng thành thêm nữa.”

“Nhưng dựa vào thực lực hiện giờ của chúng ta, chỉ sợ sẽ không giết được hắn!”

Hai giọng nói liên tục vang lên, nghe có vẻ cực kỳ kiêng kị.

Dựa vào thân phận cao quý, bọn họ không đặt Hiên Viên vào trong mắt. Cho dù Tô Mộ còn ở đây thì bọn họ cũng sẽ cảm thấy khinh thường.

Nói về thực lực thì bọn họ còn kém hơn những lão tổ đó.

Nhưng rõ ràng thực lực của Hiên Viên đã vượt qua lão tổ!

“Chẳng lẽ phải triệu tập toàn bộ người sống lại ở Hoa Đô với nhau?” Có người mở miệng nói.

Chương 749: Có thêm một người

“Chuyện này là chuyện không thể.” Khuôn mặt Thác Bạt Thiên Dũng trầm xuống lắc đầu nói.

Trên mảnh đất này, người sống lại nhiều đếm không xuể, trong đó có không ít người căn bản không nghe theo sự sắp xếp của “hội Thí Thần”.

Muốn triệu tập những người này lại với nhau, làm bọn họ liều mạng đối phó với Hiên Viên còn khó hơn lên trời!

“Vậy chỉ có thể dùng thủ đoạn càng mạnh hơn để giết hẩn thôi!” Lại có một người mở miệng nói.

Hẩn vừa nói xong, tất cả mọi người đều nhìn về phía người đứng trong cùng.

“Có cần sử dụng thứ đó không?”

Người này nhú mày do dự.

“Đó là lá át chủ bài cuối cùng, không thể sử dụng một cách dễ dàng như vậy được.”

“Ngoài tên Hiên Viên kia ra thì còn có một tên khó đối phó hơn nữa!”

Một lúc lâu sau, người này không đồng ý.

“Người nói tên Tô Mộ kia à?”

“Hẩn là hẩn vẫn còn trong thế giới vị diện, cho dù không chết cũng sẽ không ra được.”

Hai giọng nói liên tục vang lên.

“Sử dụng thứ đó, cho dù Hiên Viên và Tô Mộ liên thủ cũng chắc chắn phải chết!”

“Chờ thêm một thời gian nữa!”

...

Nơi nào đó ở thành phố SY.

“Người dám lườm ta? Ta thấy người ngứa da rồi đấy!”

Một tiếng hét to vang lên, tiếp đó là những tiếng roi da quất đánh.

“Có giỏi thì người đánh chết ta đi!”

Người bị quất đánh phần lưng da tróc thịt bong, giọng nói cũng run rẩy.

Người này bị trói, quần áo tả tơi, ốm yếu tiều tụy.

Nhưng trên mặt hắn lại lộ ra biểu cảm thù chết cũng không khuất phục.

“Giỏi! Giỏi lắm!”

“Rất giỏi!”

Người cầm roi da liên tục nói giỏi ba lần, dùng toàn lực.

“Các người nhìn cho kỹ, nếu ai không nghe lời thì hắn chính là kết cục!”

Người sống lại vừa vung roi da vừa hô to.

Hàng trăm người không dám hé răng nhìn người sắp bị đánh chết.

Tay của bọn họ đều bị trói chặt, mà thứ trói bọn họ cũng không phải dây thừng bình thường.

Dưới tình huống như vậy, bọn họ không thể triệu hồi thủy tinh Thần Đồ trốn vào trong trò chơi, chỉ có thể trở thành phốt cá nằm trên thớt.

“Nghe rõ đây, bắt đầu từ ngày mai, số đồng vàng các người phải nộp tăng gấp đôi!”

“Đừng nghĩ có thể trốn trong trò chơi, nếu ai cãi lời, thì bạn bè người thân của kẻ đó sẽ phải hứng chịu hình phạt!”

Lại có thêm mấy người sống lại ra vẻ cao cao tại thượng, không ngừng mở miệng uy hiếp.

Bọn họ không hề phát hiện ra.

Nơi đây có thêm một người!

“Hôm nay ta sẽ đánh chết người!”

Người sống lại giơ cao roi da lên, lạnh lùng cười một tiếng, hẳn đã có ý định giết người.

Giết người lập uy vốn không phải là chuyện hiếm thấy.

Càng đừng nói tới khi trong mắt người sống lại, tính mạng của người chơi giống như cỏ rác.

“Đánh đi, ta xuống bên dưới chờ các người trước!”

Người chơi bị thương nặng hét to.

“Ha ha ha!”

Nhóm người sống lại ở đây nghe vậy lập tức cất tiếng cười to.

“Các người còn trông mong vào tên Tô Mộ và Hiên Viên kia à?”

“Nói thật cho các người biết nhé, bọn họ không sống được bao lâu nữa đâu.”

Người sống lại cầm roi tỏ vẻ khinh thường.

Sau khi hắn mở miệng, chiếc roi da kia cũng quất xuống.

Một roi này vung về phía đầu của người chơi.

Lực lượng mạnh mẽ mang theo tiếng gió rít.

Nhưng ngay khi chiếc roi đó rơi xuống, một bóng người đột nhiên xuất hiện

“Bang!”

Chiếc roi bị người này nắm trong tay.

“Người là cái gì...”

Người sống lại cầm roi sừng sốt, hô lên theo bản năng.

Nhưng hắn chưa kịp nói xong thì một luồng băng sương đã men theo chiếc roi và dùng tốc độ cực nhanh bao trùm toàn bộ cơ thể hắn.

Mọi chuyện thật sự xảy ra quá nhanh!

Nhanh đến nỗi người này đã biến thành một bức tượng băng, những những người sống lại ở đây vẫn chưa có phản ứng gì.

“Ai?”

“To gan, sao người dám ra tay với chúng ta!”

“Người biết thiếu chủ của chúng ta là ai không?”

Sừng sốt một lúc lâu, mấy người sống lại tức giận quát to.

Cũng dám ra tay giết người trong địa bàn của bọn họ.

Đúng là to gan làm loạn!

“Ha ha!”

Tiếng cười khinh thường vang lên.

Quyền Trượng Pháp Thần trong tay Tô Mộ biến thành một con dao găm, ánh mắt hắn lập tức tối đi.

Có được điểm nhanh nhẹn khủng bố, Tô Mộ tùy ý xuyên qua khu vực này không chút lưu tình.

Thân như quỷ mị, mười bước một người!

Bọn họ căn bản chưa kịp nhìn rõ hành động của Tô Mộ thì hai mắt đã tối đen lại.

Chỉ trong khoảnh khắc, hơn một trăm người sống lại đã chết.

Cảnh tượng này cũng làm tất cả người chơi ở đây trợn mắt há miệng.

Bọn họ hoàn toàn không biết có chuyện gì xảy ra, chỉ nhìn thấy từng người sống lại không ai bì nổi ấy liên tục ngã xuống.

“Chuyện gì thế này?”

“Ta bị hoa mắt rồi à? Tất cả bọn chúng đã chết?”

“Là người vừa rồi làm, tốc độ của hắn nhanh như chớp, cao thủ này là ai vậy?”

“Chúng ta được cứu rồi đúng không?”

Mấy giọng nói liên tục vang lên, tất cả đều mang theo sự thấp thỏm.

Lúc này, một tia thánh quang rơi xuống từ trên bầu trời.

Vết thương trên người người chơi bị thương nặng kia bắt đầu khôi phục với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

“Ta đã khỏi hẳn rồi ư?”

Hắn đứng dậy sờ nắn cơ thể đã hoàn hảo như lúc ban đầu, vẻ mặt trở nên mừng như điên.

“Cảm ơn ân cứu mạng của đại hiệp!”

Nhìn Tô Mộ đứng cách đó không xa, hắn vội vàng cao giọng nói lời cảm ơn.

Tô Mộ khẽ gật đầu và đi về phía mấy người chơi, cúi chào cho bọn họ.

“Ta đã giải quyết người sống lại ở đây, các người trốn vào trong trò chơi trước đi.”

Tô Mộ để lại một câu rồi sử dụng Chớp Nhoáng đi về phía khác.

“Người này nhìn hơi quen quen!”

“Người này nhìn có vẻ giống như thích khách, nhưng sao lại có thể trị liệu nhỉ?”

Chương 750: Bản thể của Tà Thần

“Bây giờ chúng ta nên làm gì? Là đi giúp hắn hay là trốn vào trong trò chơi?”

Sau khi tất cả các người chơi được cởi trói, mọi người bắt đầu thảo luận.

Bọn họ biết rõ đám người sống lại kia đáng sợ thế nào.

n nhân cứu mạng lấy thân phạm hiểm, sao bọn họ có thể bỏ mặc được?

“Ta chịu đủ rồi, cùng lắm thì là chết, liều mạng với đám người đó!”

“Lính có thể chết chứ không thể chịu nhục, cái mạng của ta đều là nhặt về, không có gì phải sợ cả!”

“Liều mạng!”

Lòng người là như thế, khi có người đứng ra hành động chính nghĩa, chắc chắn có người theo sát phía sau.

...

Phía Tây thành phố LZ.

Trong sân vận động, vài nghìn người chơi đang nghỉ ngơi.

“Cảm ơn người đã cứu chúng ta, chúng ta còn chưa biết tên của người là gì!”

Mấy người đại diện đi tới bên cạnh thiếu niên và nói lời cảm ơn phát ra từ tận đáy lòng.

Chuyện người sống lại ức hiếp người chơi đâu đâu cũng có.

Nhưng người dám đứng ra phản kháng lại rất ít ỏi.

Đặc biệt là những nơi xa xôi thì chuyện này càng nhiều.

“Gọi ta là Thiên Lâm là được.”

Thiếu niên mặc một bộ trường bào màu trắng, trên khuôn mặt điển trai là nụ cười như đang tắm mình trong gió xuân.

“Chắc chắn những người sống lại đó sẽ không chịu để yên, chúng ta cần phải nhanh chóng rời khỏi đây.”

“Ta định thành lập một căn cứ người chơi ở trong rừng ngoài thành, chậm rãi tích lũy lực lượng và đối kháng với đám người sống lại đó.”

“Không biết các vị có bằng lòng đi cùng ta không?”

Hắn nói với đông đảo các người chơi.

“Nếu có thể có nơi dung thân thì tốt quá rồi!”

“Chúng ta đương nhiên bằng lòng!”

Đối mặt với lời mời của ân nhân cứu mạng, các người chơi không hề do dự.

“Vậy chúng ta nhanh chóng di chuyển thôi!”

Thiếu niên nở một nụ cười tươi.

Nhìn mấy nghìn người chơi, khoe miệng hắn nhếch lên tạo thành một độ cong không dễ phát hiện.

...

Tầng dưới cùng của vực sâu đen kịt.

Nơi đây không có tiếng động, hoàn toàn rơi vào yên lặng.

Trong chỗ sâu trong bóng tối kia đột nhiên có thứ gì đó cử động.

Một đôi mắt khổng lồ khó có thể hình dung mở mắt ra.

Ánh sáng âm u quý dị xuất hiện.

Đó là ánh sáng phát ra từ trong đôi mắt.

Nếu Tô Mộ ở đây thì chắc hẳn sẽ cảm thấy cực kỳ quen thuộc.

Đây chính là bản thể Tà Thần trong mê nguyên Ma Vật!

Trong đôi mắt, những ánh sáng âm u quý dị đó hội tụ về cùng một chỗ.

Một khoảng thời gian sau, ánh sáng đó trở nên ảm đạm, vị trí ánh sáng hội tụ cũng xuất hiện một cái bóng mờ.

“Lực lượng của pháp tắc đã bắt đầu suy yếu!”

“Vùng cấm khủng bố sắp xuất hiện, mang ý chí của ta tới chỗ sâu trong vùng cấm.”

Một giọng nói quý quýệt lại tang thương truyền đến từ trong đôi mắt.

Cùng lúc đó, con người trong đôi mắt phân liệt ra một hình cầu hắc ám to bằng bàn tay, bay về phía vị trí bóng mờ kia.

Bóng mờ nâng quả cầu hắc ám này trong tay, quỳ gối trên mặt đất.

“Tuân lệnh, chủ nhân của ta!”

“Ở đây mãi cũng chán thật!”

“Đúng vậy, vì sao cứ bắt chúng ta tới đây canh giữ đám thổ dân này vậy?”

“Ông nghen sắp chết luôn rồi, ta đi tìm mấy đứa xinh đẹp chơi cái đã.”

“Đừng chơi chết người, không dễ báo cáo kết quả công tác với Mã thiếu đầu.”

“Yên tâm đi!”

Trong một căn phòng rộng lớn, một nhóm người sống lại đang nói chuyện phiếm. Một người sống lại trong số đó nở một nụ cười đáng khinh, một mình đi ra khỏi phòng.

Hắn vừa đi ra ngoài được vài bước thì trong tầm mắt đã xuất hiện một người.

“Hử?”

Hắn khề nhượng mày, hắn có thể khẳng định người này không phải là người của bọn họ.

“Người là...”

Hắn còn chưa kịp hỏi hết câu thì bóng người đó đã lao vút tới.

Dưới một chém, người và đầu chia lìa!

Khuôn mặt lẫn trên mặt đất chỉ còn lại sự mờ mịt.

“Ta là thần chết của người!”

Tô Mộ nhếch môi cười, trên thanh kiếm dài biến từ Quyền Trượng Pháp Thần không dính một giọt máu.

Đối phó với đám người sống lại này, từ trước đến nay mình chưa bao giờ lưu tình.

Sự tồn tại của bọn họ vốn đứng ở mặt đối lập với tất cả người chơi.

Mà mình đúng lúc chính là người chơi!

“Đối phó từng bước một, lỡ như gây ra động tĩnh lớn thì sẽ rút dây động dưng.”

Tô Mộ nắm chặt thanh kiếm Pháp Thần trong tay và đi vào trong căn phòng kia.

Đây là một trận chiến không chút chậm trễ!

Cho dù là một kiếm binh thường cũng không ai có thể ngăn cản.

Sau khi giải quyết số người sống lại trong căn phòng này, Tô Mộ trực tiếp Chớp Nhoáng đi tới địa điểm tiếp theo.

Tay nâng kiếm chém xuống.

Trong mắt Pháp Thần tràn ngập sát ý, hoá thân thành Tu La.

...

Bên kia, một nhóm người chơi hùng hổ đi tới ngoài cứ điểm của người sống lại.

“Đến nơi rồi, nếu ai sợ thì bây giờ chạy đi vẫn còn kịp!”

“Nếu thật sự đi vào thì đó chính là một trận chiến cực kỳ nguy hiểm.”

Trước khi ra tay, có người lên tiếng nhắc nhở.

Nhưng không có ai lùi bước.

Bị đè ép lâu như vậy, lửa giận của bọn họ đã dâng tới cực hạn từ lâu rồi.

“Giết!”

“Liều mạng!”

Một đám người lập tức lao vào, giây tiếp theo, tất cả đều đại ra.

Trên mặt đất nằm đầy thi thể của người sống lại!

“Chuyện này!”

“Là người vừa nãy làm ư?”

“Hắn mạnh thật!”

“Nhìn dáng vẻ này thì tất cả mọi người đều bị giết chỉ bằng một đòn, căn bản quá nhanh!”

Mọi người càng thảo luận thì biểu cảm trên mặt càng trở nên ngạc nhiên.

Thi thể đang nằm trên mặt đất là người sống lại đó!

Không nói đến những chuyện khác, chỉ nói đến cấp bậc thì những người sống lại này tối thiểu đều từ ngũ giai trở lên.

Một vài người đứng đầu còn lên tới lục giai!

Chương 751: Người sống lại co đầu rụt cổ.

“Chẳng lẽ người này là Hiên Viên?”

“Không phải Hiên Viên dùng cung à?”

“Vậy thì là Tô Pháp Thần?”

“Nhưng hình như hắn không sử dụng kỹ năng pháp sư!”

“Vậy thì là cao thủ vô danh?”

Âm thanh bàn tán liên tục vang lên, mọi người càng cảm thấy tò mò về vị cao thủ thân phận thần bí này hơn.

Những người chơi của thành phố SY vốn chưa từng nhìn thấy Tô Mộ, cộng thêm tốc độ quỷ mị như thích khách nên rất khó làm bọn liên tưởng đến “Pháp Thần”.

“Sợ là chúng ta không giúp được gì rồi!”

“Đây là một cơ hội, nhân cơ hội đại lão giết chết người sống lại, chúng ta có thể hội hợp với những người chơi khác.”

“Nói rất đúng, chỉ cần chúng ta đoàn kết với nhau thì sẽ có thể trở thành một tấm ván sắt!”

...

Thành Diệu Nhật.

Thác Bạt Thiên Dũng cùng một nhóm thiếu chủ người sống lại tập trung với nhau.

“Tên rác rưởi Phong Ngôn đó lại thất bại!”

Lời nói này làm khuôn mặt của đám”con cưng của trời” lập tức thay đổi.

Vì hành động lần này mà cái giá bọn họ phải trả cũng không nhỏ!

Phong Ngôn thất bại cũng có nghĩa là những thứ bọn họ đưa đi đã hoàn toàn không thể lấy lại được nữa.

“Thứ được việc thì ít, hỏng việc thì nhiều!”

“Đội hình như thế, còn có nhiều trang bị như vậy lại thất bại ư?”

“Thác Bạt Thiên Dũng, người phải chịu trách nhiệm vì hành động lần này!”

Những giọng nói tức giận liên tục vang lên.

Giữa những người sống lại này vốn tồn tại mâu thuẫn.

Hành động lần này thất bại càng làm những mâu thuẫn này trở nên gay gắt hơn.

“Đủ rồi, chuyện tới nước này, trách ta cũng không có tác dụng gì cả!”

“Thực lực của tên Hiên Viên đó vượt quá sự tưởng tượng của chúng ta.”

Vẻ mặt của Thác Bạt Thiên Dũng cũng trở nên âm trầm.

“Vậy người nói xem, bây giờ chúng ta phải bù vào như thế nào đây?”

“Chẳng lẽ làm chúng ta phái người đi tới Hoa Đô à?”

“Chuyện này căn bản không thể thực hiện được!”

Những người khác cũng xụ mặt, không tỏ vẻ hoà nhã với Thác Bạt Thiên Dũng nữa.

“Chuyện tới lúc này, cũng chỉ có thể tạm lánh mũi nhọn!”

“Trong khoảng thời gian này để người của các người vào trong trò chơi, nếu đi ra ngoài luyện cấp thì ít nhất chọn lúc không có ai.”

Thác Bạt Thiên Dũng chậm rãi mở miệng.

“Đây là suy nghĩ của người?”

“Ha ha, đúng là buồn cười, chúng ta lại cúi đầu với đám thổ dân kia à?”

Ý tưởng này hiển nhiên không thể làm những thiếu ngủ kiêu ngạo đó đồng ý.

Từ lúc bọn họ sinh ra, bọn họ đã được dạy dỗ tư tưởng phải làm lão tổ, phải trở thành Thần.

“Ta chỉ nhắc nhở các người mà thôi, còn về chuyện các người muốn làm như thế nào thì ta không quản được.” Giọng nói của Thác Bạt Thiên Dũng lạnh băng, sau khi nói xong thì lập tức xoay người rời khỏi đây.

Các thiếu chủ người sống lại nhìn nhau.

Lúc trước, người đề nghị đối phó Hiên Viên là Thác Bạt Thiên Dũng, bây giờ, người co đầu lại đầu tiên cũng là hắn.

Đối mặt với Hiên Viên có thực lực mạnh mẽ, dường như bọn họ đã không làm được gì nữa.

“Nếu lão tổ của tộc ta ở đây thì sợ gì một tên Hiên Viên?”

“Cần người nói chắc? Nếu ông nội của ta có thể vượt giới đến đây thì mảnh đất này đã bị san bằng rồi!”

“Nói những lời này có ích gì chứ? Có thể nói làm chết tên Hiên Viên kia không?”

“Thôi, không thể trâu vào còn không trốn được à?”

“Tính thời gian, hình như ngày sống lại sắp đến rồi đúng không?”

Thảo luận một lúc, những người sống lại này lựa chọn nhượng bộ.

Bọn họ vượt giới đi tới thể giới hiện thực trước chính là vì lấy được càng nhiều tài nguyên.

Chờ đến khi ngày sống lại hoàn toàn tới, bọn họ có thể lợi dụng những tài nguyên lấy được trợ giúp cao thủ đỉnh cấp trong tộc tiến hành vượt giới.

Nhưng dưới sự chênh lệch tuyệt đối về thực lực, mọi thứ đều trở thành lời nói suông.

“Đi thôi!”

Không biết là ai nói một câu, nhóm thiếu chủ người sống lại sôi nổi rời đi.

Giây phút này, đồng minh của bọn họ hoàn toàn kết thúc!

Thành phố sy.

Tô Mộ đứng ở tầng chót của một cái nhà cao lầu, quan sát thành phố với cảnh hoàng tàn khắp nơi.

Đây là một thời đại hoàn toàn mới.

Cũng là một thời đại tàn khốc.

Cá lớn nuốt cá bé, người thích ứng được sẽ sống sót.

Cho tới bây giờ hẳn đều sẽ không cố ý can thiệp vào sinh tử của người chơi khác.

Nhưng ra tay với người sống lại lại là ngoại lệ.

Không phải người trong tộc ta, kỳ tâm tất dị!

Đám người cao cao tại thượng, tự cho là đúng này, cũng chỉ là ma vật khoác da người mà thôi.

Nhìn thấy thảm kịch trong thành phố sy đều giật mình, chứ đừng nói là những thành phố khác.

Trong lòng Tô Mộ vô cùng rõ ràng.

Nếu hắc không đủ mạnh, những tên người sống lại kia đã sớm lột da hủy cốt của hắc rồi.

“Hôm nay tới đây thôi!”

Vươn tay ra, Tô Mộ triệu hồi thủy tinh Thần Đồ ra.

Ánh sáng trắng chợt lóe, hắc đi tới trong trò chơi.

“Ta đã giải quyết mấy người sống lại ở Hoa Đô, thuận tiện cũng giải quyết mấy người sống lại ở thành phố SY rồi.”

“Bọn họ hắc là đã biết hành động bị thất bại.”

Mở chat riêng ra, Tô Mộ gửi tin tức cho Long Phi.

Đầu bên kia không có hồi đáp, không lâu sau, phía ngoài vang lên tiếng gõ cửa.

Mở cửa ra, người tới là Long Phi cùng Văn Diệu.

Bọn họ vẫn ở trong chỗ bên cạnh Tô Mộ, sau khi nhận được tin tức, lập tức chạy tới.

“Sau khi người sống lại hành động thất bại, nhất định sẽ có điều kiêng kỵ, bọn họ tạm thời chắc hắc sẽ thu tay lại!”

Sau khi vào cửa, Long Phi thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Nhờ có Tô Mộ ra tay, cuộc sống của người chơi ở các nơi trong một đoạn thời gian tới cũng sẽ dễ chịu hơn rồi.

“Đây vẫn chưa đủ!”

Chương 752: Ngang ngược Pháp Thần quay lại!

Tô Mộ cười cười, giọng điệu lạnh lạnh.

“Bọn họ chắc hắc sẽ không xuất hiện ở thế giới hiện thực rồi,

nhưng muốn đối phó bọn họ, sợ là không dễ dàng như vậy.” Long Phi sống sót một chút, vẻ mặt lộ ra nụ cười khổ.

Hắn sao mà không muốn giết sạch những tên người sống lại này được chứ?

Cho dù là Tô Mộ, cũng rất khó khăn mà một lưới bắt hết tất cả người sống lại.

“Trừ khi có một biện pháp có thể khiến cho bọn họ không vào được trò chơi.”

Văn Diệu hình như nghĩ tới điều gì, ánh mắt nóng rực nhìn về phía Tô Mộ.

Vị Tô Pháp Thần này nếu đã mở miệng, nhất định là có dự tính.

“Không sai!” Tô Mộ vỗ tay một cái.

“Người thật sự có biện pháp sao?”

Long Phi nghe vậy, vẻ mặt vô cùng kinh ngạc.

Người sống lại cũng không phải là ngu xuẩn, cho dù Tô Mộ có thể đánh giết bọn họ ở dã ngoại, khiến cho những người đó bị buộc thối lui khỏi trò chơi, nhưng một khi biết Tô Mộ đã trở về, những người đó tuyệt đối không dám dễ dàng ra khỏi thành.

“Rất đơn giản, khiến cho những tên kia trở thành tội phạm truy nã của Vương Đô, không phải là có thể quang minh chính đại mà ra tay với bọn họ ở trong thành rồi sao?”

Trên mặt Tô Mộ lộ ra nụ cười xấu xa.

Vị nghị trưởng đại nhân hiện tại của thành này, là người của mình đó!

Lúc trước lão già kia có thể hạ lệnh truy nã cho hắn, Thần Lạc hiển nhiên cũng có thể hạ lệnh truy nã cho những tên người sống lại kia.

Cũng không cần hạ lệnh truy nã cho mỗi tên người sống lại, chỉ

cần để cho thiếu chủ của những người sống lại đó không chỗ dung thân là đủ rồi.

“Thật sự có thể làm như vậy sao?”

Nghe được chủ ý này, về mặt Văn Diệu thể hiện không thể tin được.

“Có thể!”

Tô Mộ khẳng định đáp.

Long Phi cùng Văn Diệu đều nói không ra lời rồi.

Giờ phút này, trong tâm bọn họ rung động hơn bao giờ hết.

“Sau khi bức những tên kia thoát ra khỏi trò chơi, những tên còn lại phải dựa vào chính các người rồi!”

Nhưng vào lúc này, một câu nói của Tô Mộ, khiến cho chân mày hai người kia nhíu chặt.

“Người không có ý định ra tay?” Long Phi thấp thỏm dò hỏi.

“Muốn không bị bắt nạt, vậy thì phải biến mình trở thành kẻ mạnh.”

“Không phải sao?”

Tô Mộ hỏi ngược lại.

Long Phi cùng Văn Diệu rơi vào trong trầm mặc.

Vào giờ phút này hai người cũng đã hiểu rõ.

Tô Pháp Thần đã không phải là người cùng một thế giới với bọn họ rồi.

Vị “Thần” này cuối cùng sẽ bước vào sân khấu cao hơn.

Cho dù Tô Mộ có thể giúp được bọn họ nhất thời, nhưng không giúp được bọn họ cả đời.

“Có những đồng vàng cùng trang bị mà người cung cấp cái kia, chúng ta thật ra đã không kém những tên người sống lại kia là bao.”

“Chẳng qua là so về mặt cấp bậc, phần lớn người chơi còn có một chút chênh lệch so với người sống lại.”

“Nếu như có thể cho bọn họ một ít thời gian . . .”

Long Phi do dự một hồi, vẫn là không nhịn được cất giọng nói.

“Có thể lùi thời gian của kế hoạch xuống mấy ngày hay không?”

Tô Mộ suy tư một hồi, nói: “Người muốn lùi lại mấy ngày?”

“Chuyện này sao. . .” Long Phi hiển nhiên không có chủ ý gì, quay đầu nhìn về phía Văn Diệu.

Người sau cũng lâm vào trong trầm tư.

“Trong các người chơi vẫn có một nhóm người mạnh đó, chỉ cần chúng ta thống kê các cao thủ có thực lực tương đối mạnh ở các nơi, sau đó đưa tài nguyên ưu tiên cho bọn họ, mười ngày, không, bảy ngày, cấp bậc của bọn họ hẳn là có thể đuổi theo kịp phần lớn người sống lại.”

“Đến lúc đó, các nơi có những người này dẫn đội, hẳn là có thể giết sạch những tên người sống lại kia.”

Lời nói này khiến cho Tô Mộ nhíu mày.

Thời gian bảy ngày tuyệt đối không ít.

Trong thời gian bảy ngày hẳn không thể cái gì cũng không làm, chỉ canh giữ ở trong tòa thành này.

“Chuyện phát triển đến mức này, cũng không cần giấu diếm tin tức người trở về nữa.”

“Chỉ cần để cho những tên người sống lại kia biết Tô Pháp Thần đã trở về, bọn họ sẽ lâm vào trong khủng hoảng.”

“Khi đó, người có thể thoải mái đi làm việc mà người muốn làm, đợi người làm xong chuyện, có thể bắt đầu hành động tiêu diệt toàn bộ rồi!”

Thấy sắc mặt Tô Mộ có chút không đúng, Văn Diệu vội vàng tiếp tục nói.

“Hành động tiêu diệt toàn bộ sẽ do các người an bài.”

“Về phần làm sao khiến những tên người sống lại kia thấy áp lực, mình ta có cái ý nghĩ không tồi.”

Nói đến đây, Tô Mộ nở nụ cười.

Cái biện pháp này của Văn Diệu có thể nói là vẹn toàn đôi bên.

Vừa không làm chậm trễ thời gian của hắn, vừa có thể cho người chơi khác có đầy đủ thời gian trưởng thành.

Mở kênh chat ra, Tô Mộ bắt đầu biên soạn tin tức.

“Người sống lại, ông nội của các người đã trở lại, các người thật sự cho rằng mấy lão tổ ở vị diện kia có thể làm gì ta sao?”

“Ta cho các người một cơ hội cuối cùng, đi tới trước thành Diệu Nhật ở Cửa Bắc, quỳ trên mặt đất cúi đầu xưng thần với ta, ta có thể tha cho các người một cái mạng chó!”

Giữa những hàng chữ đầy đầy khí phách, tư thái lớn lối kia, không thể nghi ngờ có thể kích thích lửa giận trong lòng người sống lại.

Hiệu quả mà Tô Mộ muốn chính là như vậy.

Giết sạch phần lớn người sống lại của thành phố sy, hắn còn đang đợi mấy lão tổ ở phía sau vị diện của bọn họ tìm đến chuyện nữa đó!

Thân là nhân vật quan trọng trong game Thần Đồ, lại có cách nhận dạng đặc biệt trên kênh chat.

Cái tin tức này của Tô Mộ một khi phát ra, giống như là một viên cự thạch khơi dậy ngàn tầng sóng.

“Đây là dấu hiệu đặc biệt, Tô Pháp Thần thật sự trở về rồi sao?”

Chương 753: Sự đe dọa của người sống lại.

“Ôi trời ơi!! Sinh thời lần nữa được nhìn thấy Tô Pháp Thần xuất hiện ở trên kênh chat...!”

“Trời không sinh ta Tô Pháp Thần, Thần Đồ muôn đời không đem dài, chốt lại, những tên người sống lại nói Tô Pháp Thần chết rồi đâu? Hôm nay xem lão tử không phun chết các người!”

“Ha ha ha, ngày hôm qua còn có người cãi với ta, nói Tô Pháp Thần vĩnh viễn cũng không thể xuất hiện nữa, giờ bị vả mặt rồi chứ gì?”

Một cái lại một cái tin tức nối liền không dứt, chẳng mấy chốc trong tất cả tin tức đều đầy đầy một niềm vui sướng khổng lồ.

Tô Mộ chỉ phát một cái tin tức, trong nháy mắt cả kênh chat trở nên “Khấp chồn mừng vui”.

“Cung nghênh Tô Pháp Thần trở về, người sống lại mau đến đây quỳ lạy!”

“Cung nghênh Tô Pháp Thần trở về, người sống lại mau đến đây quỳ lạy!”

Không biết là người nào mở đầu, trên kênh chat rất nhanh chỉ xuất hiện một nội dung.

Giờ khắc này là lúc các người chơi thấy hân hoan!

“Không sai biệt lắm!”

Tô Mộ lặng yên nhìn động tĩnh trên kênh chat, khóe miệng giương lên.

“Một chiêu này đủ ác đó!”

“Tô Pháp Thần, người thật sự đã thể hiện được hai chữ: Mạnh liệt!”

Long Phi cùng Văn Diệu ở một bên cũng phát hiện sự “Rầm rộ” trên kênh chat, thật sự bội phục sát đất.

Gây ra động tĩnh lớn như vậy, oán khí của người sống lại cho dù có lớn hơn nữa, cũng chỉ có thể chịu đựng.

“Đi thôi!”

Nói một câu với hai người, Tô Mộ bước nhanh đi tới thành Diệu Nhật ở Cửa Bắc.

“Mau gọi người tới xem não nhiệt đi!”

Long Phi cũng hô lên một câu với Văn Diệu, rồi theo sát phía sau.

Nhịn lâu như vậy, giờ là lúc đến phiên hắn đi nhìn chuyện cười của đám người sống lại kia rồi.

Theo Tô Mộ đi tới vị trí Cửa Bắc, nơi này đã sớm tụ tập một nhóm lớn người chơi rồi.

“Cung nghênh Tô Pháp Thần trở về!”

“Cung nghênh Tô Pháp Thần trở về!”

Tiếng gọi rung trời vang lên ầm ĩ.

Mỗi người bọn họ đều nhìn chăm chăm Tô Mộ, không ít người mắt còn ứa lệ.

“Ách!”

Trận thế to lớn như thế, thật sự khiến cho Tô Mộ có chút không kịp thích ứng.

Từ trước tới nay, hắn phần lớn đều là “Khiêm tốn làm việc”.

Nhìn một đám người chơi, Tô Mộ gật đầu ra hiệu.

Chậm rãi bước đi tới cửa thành, các người chơi rất tự giác lui sang

hai bên, tránh đường cho Tô Mộ đi ra ngoài.

Đi tới dưới cửa thành, sau lưng Tô Mộ mở ra một đôi đôi cánh hỏa diễm, cả người bay lên trời.

“Đẹp trai muốn bùng nổ luôn rồi!”

“Đây chính là Pháp Thần ư, quá đỉnh rồi, ta nếu có thể đỉnh như vậy thì tốt rồi!”

“Ô ô ô, rớt nước mắt luôn, ta rốt cuộc thấy được diện mạo của Pháp Thần rồi!”

“Tô Pháp Thần, Tô Pháp Thần!”

Ngẩng đầu nhìn lên Tô Pháp Thần đứng sững ở trên tường thành kia, tiếng hô của các người chơi vang lên không dứt.

Với một mảnh tiếng hô ở nơi này, lại có nhóm lớn người chạy đến nơi này.

Một mảnh đen kịt, nhân số đông đảo.

So với số lượng người chơi của thành Diệu Nhật, số lượng của người sống lại hiển nhiên có ưu thế hơn.

Trận thế trên kênh chat lớn như vậy, đám người này hiển nhiên không thể nào thờ ơ.

Một đám thiếu chủ người sống lại đi tuốt ở đằng trước, vẻ mặt một tên so với một tên càng thêm âm trầm.

“Ta không nghĩ tới, người vậy mà thật sự có thể trốn từ trong vị diện ra được, thật thủ đoạn mà!”

Thác Bạt Thiên Dũng dẫn đầu, nhìn chăm chăm vào Tô Mộ ở trên tường thành.

Hắn dùng chính là chữ “Trốn”.

Cái chữ “Trốn” này cũng là cách để che dấu của tất cả người sống lại.

“Quỳ đi!”

Tô Mộ từ trên nhìn xuống số lượng người sống lại tính bằng đơn vị hàng nghìn, giống như quân vương từ trên cao nhìn xuống.

Nói ra hai chữ cực kỳ khí phách, khiến cho sắc mặt của tất cả người sống lại đang có mặt ở đó biến đổi lớn.

“Người cũng quá cuồng vọng rồi đi?”

“Có thể trốn khỏi vị diện, thật sự là mạng người lớn, nhưng nếu như người cho rằng như vậy là có thể trở thành kẻ địch của chúng ta, vậy quả thực chính là ngu ngốc!”

“Người biết khắp mặt đất này có bao nhiêu vị diện không? Người biết trong những vị diện kia có bao nhiêu lão tổ cấp cường giả không? Người là đang tự chui đầu vào rọ!”

Có người không nhịn được hô lên.

Tâm tính tài trí hơn người của đám người sống lại kia, đã bị khắc vào trong xương cốt bọn họ từ lúc nhỏ rồi.

Tô Mộ thể hiện càng mạnh mẽ, những người này lại càng không có ý tứ muốn thỏa hiệp.

“Nói như vậy, mấy tên Phong Ngôn kia đều là người cùng Hiên Viên liên thủ giải quyết đúng không?”

Thác Bạt Thiên Dũng hét lớn hỏi.

Bây giờ hẳn coi như đã hiểu ra rồi.

Cái gì mà ba ngày sau Hiên Viên đi thẳng tới Minh Cung, đây hoàn toàn chính là cái hố to mà Tô Mộ đào sẵn!

Tô Mộ nhìn về phía Thác Bạt Thiên Dũng, cũng không có ý định trả lời vấn đề của hắn.

“Người này mới là thủ lĩnh của tất cả người sống lại sao?”

“Cũng không có gì đặc biệt!”

Đánh giá hẳn mấy lần, Tô Mộ cũng không còn hứng thú nữa.

Người này thật sự là quá yếu.

“Ta cho các người thời gian mười giây đồng hồ, sau mười giây, phàm là người không quỳ xuống, đều sẽ trở thành mục tiêu phải giết của ta.”

“Nhưng những người quỳ xuống, ta bảo đảm sẽ không ra tay đối với nhóm các người!”

Giọng nói tràn đầy uy nghiêm lần nữa vang lên.

Lời này vừa dứt, vẻ mặt đám người Thác Bạt Thiên Dũng vô cùng khó coi.

Trên tường thành, Tô Mộ giống như là một tòa núi cao khiến cho người ta phải ngửa cổ, đề mấy vạn tên người sống lại đến nỗi không thở nổi.

Bọn họ không hề nghi ngờ lời nói của Tô Mộ.

Nhưng trong trường hợp hiện tại, nếu ai thật sự quỳ xuống, vậy thì đồng nghĩa với việc vứt bỏ hết tất cả tôn nghiêm.

Chương 754: Sự đe dọa của người sống lại. (2)

Không còn gì để nghi ngờ nữa, người quỳ xuống sẽ vĩnh viễn bị dính với nỗi nhục nhã.

“Không cần vọng tưởng nữa, cho dù người thật có bản lĩnh như vậy, chúng ta cũng sẽ không quỳ đâu.”

“Sĩ có thể giết, không thể nhục, nếu như người thật sự có bản lĩnh, vậy thì giết chết toàn bộ chúng ta đi!”

“Người có biết, nếu làm như vậy, sẽ gây ra động tĩnh lớn đến mức nào hay không?”

“Cho dù người thật sự trở thành ‘Thần’, cũng chống đỡ không nổi.”

“Đợi đến khi lối đi vị diện liên kết với thế giới hiện thực hoàn toàn mở ra, mảnh đất lớn này chắc chắn sẽ biến thành một mảnh núi thủy biến máu!”

Một tiếng lại một tiếng rống giận vang lên.

Mấy tên người sống lại nói ra lời này, trong ánh mắt bọn họ đều là lạnh lạnh sát ý.

Bọn họ nói những thứ này, không chỉ là nói cho Tô Mộ nghe, mà cũng là nói cho những người chơi khác nghe nữa!

“Các người đang uy hiếp ta sao?”

Mắt Tô Mộ sa sầm, đồng thời trên người tỏa ra sát ý cực lớn.

Trong phút chốc, nhiệt độ không khí trong khu vực này đột nhiên giảm xuống.

Tất cả mọi người không khỏi rung mình.

Đặc biệt là những người sống lại, càng cảm thấy rợn cả tóc gáy.

Toàn bộ tiếng kêu gào biến mất.

Đến cả Thác Bạt Thiên Dũng cũng không dám trả lời câu hỏi này.

Dưới uy thế của pháp thần, thậm chí đầu gối của họ không tự chủ gập xuống.

Những phần kiêu ngạo trong lòng họ tuyệt nhiên không cho phép chuyện như vậy xảy ra.

Thiếu chủ của nhóm người sống lại ưỡn thẳng sống lưng.

“Người có thể coi đây là một lời đe dọa, nhưng đây là sự thật!”

“Chúng ta vốn không cần thiết phải đi xa đến mức này, trò chơi còn không đơn giản như các người thấy đâu, nếu các người phục tùng chúng ta thì mai này ắt sẽ có chỗ sinh tồn.”

Mấy thiếu chủ khác dẫn cơn sợ hãi, quát Tô Mộ.

“Tên này đang hại các người, trở thành nô bộc của người sống lại mới là kết cục tốt nhất của các người!”

Thậm chí, họ còn cất tiếng hô to với người chơi ở đây.

“Ha ha!”

“Bị các người lăng nhục như chó mới chính là kết cục tốt nhất à?”

“Ta tận mắt thấy các người giết bạn bè của ta, cả đời ta sẽ không bao giờ quên tràng cười sảng khoái của lũ người đó!”

“Cho dù cuối cùng phải chết một lần thì sao? Ta nhất định phải bắt các người nợ máu trả bằng máu!”

Lần này, các người chơi không tìm được nữa.

Trong game Thần Đồ có bao nhiêu người sống lại thì đồng nghĩa có bấy nhiêu người bị cướp đoạt thủy tinh Thần Đồ.

Những câu nói đường hoàng này thực sự buồn cười tột cùng!

“Đám ếch ngồi đáy giếng bọn người, chúng ta nể mặt các người quá rồi đấy!”

“Đây chính là số mệnh của các người, kẻ yếu phải bị kẻ mạnh giẫm dưới chân!”

“Thật sự cho rằng mảnh đất này thuộc về các người ư? Vô số năm trước thì nơi đây thuộc về tổ tiên của chúng ta!”

Người sống lại cũng theo đó đáp trả.

Từ khi sự tồn tại của người sống lại được biết đến, đã có rất nhiều trận mắng chửi trên kênh chat.

Những đề tài này hầu như đều là những lời nhảm tai, trận khẩu chiến tới cuối lại hoàn toàn không thu được kết quả nào.

Nhưng ở đây không phải kênh chat.

Hàng chục nghìn người sống lại đứng trước mắt Tô Mộ.

“Kẻ yếu phải bị kẻ mạnh giẫm dưới chân.”

“Câu này của các người rất hay!”

Tô Mộ tươi cười.

Xưa nay kẻ mạnh chân chính luôn khinh thường áp bức kẻ yếu.

“Vùng Từ Trường Trọng Lực!”

Dù đang ở trong Vương Đô nhưng trên người Tô Mộ hiện lên một ma lực mạnh mẽ, bao phủ tất cả người sống lại.

“Quỳ xuống cho ta!”

Theo tiếng quát to, trọng lực lập tức đè lên cơ thể của người sống lại.

Sức mạnh kinh khủng hoàn toàn không phải là thứ họ có thể chống lại!

Tất cả người sống lại gần như quỳ xuống cùng một lúc.

Chẳng những hai gối quỳ xuống đất, Vùng Từ Trường Trọng Lực càng ép mạnh cơ thể họ xuống đất.

Quỳ xuống, đồng thời gương mặt của họ cũng kề sát đất.

Phần nộ vô tận vọt lên não của người sống lại.

Trong mắt của họ trào dâng cơn giận dữ, biểu cảm của tất cả mọi người vô cùng hung tợn.

Ngay khoảnh khắc này, tất cả những thứ như thân phận và tôn nghiêm cao cao tại thượng mà họ vẫn luôn lấy làm kiêu ngạo đều bị Tô Mộ giẫm nát bấy.

Cảm giác này quả thực còn khó chịu hơn giết họ nữa.

“Giờ làm thế nào vậy?”

“Tô Pháp Thần chơi ác quá nhỉ?”

“Mẹ nó, chẳng phải trong thành này không cho sử dụng kỹ năng sao?”

“Người không nhìn thấu bản chất à, một kỹ năng của Tô Pháp Thần lại có thể khiến hàng chục nghìn người sống lại không động đậy được, quá khủng khiếp rồi!”

Các người chơi nhìn tình trạng của những người sống lại thì vẻ bội phục hiện rõ trên mặt.

Người sống lại phần nộ bao nhiêu thì người chơi thoải mái bấy nhiêu.

Khung cảnh trước mắt chắc chắn có thể được mệnh danh là danh họa.

Cho dù một ngày nào đó họ thật sự bị những người sống lại cấp lão tổ giết chết, hình ảnh giờ phút này cũng đủ để họ chết không hối tiếc rồi.

“Ác thật! Quá dữ luôn!”

“Xem ra chúng ta đã đánh giá thấp vị pháp thần này rồi!”

Long Phi và Văn Diệu liếc nhau, không khỏi lẩm bẩm.

Đến lúc này, họ thật không ngờ tình thế có thể phát triển tới mức này.

“Xoẹt!”

“Đùng đùng!”

Đột nhiên, trên bầu trời thành Diệu Nhật giáng vài tia sấm sét xuống.

Mục tiêu của bọn nó chỉ có một.

Tô Mộ!

Dám phóng kỹ năng ở một nơi như chủ thành để đối phó với nhà

thảm hiểm khác, chắc chắn sẽ không được lực pháp tắc cho phép!

Lực pháp tắc mạnh mẽ lập tức tỏ ý kháng nghị.

“Tới đi!”

Trên mặt Tô Mộ không hề sợ hãi, một tia Thánh Quang theo sát đáp xuống người.

Nơi này là thế giới game, lực pháp tắc mạnh hơn nữa cũng chỉ tạo thành sát thương mà thôi.

Chương 755: Chương 755: Mặt xám mày tro.

Quả nhiên, Thánh Quang cản sấm chớp pháp tắc lại.

Dưới Thánh Quang, Tô Mộ không bị tổn hao gì.

“Ầm ầm!”

Không trung dậy lên tiếng vang rền dữ dội.

Lại thêm vài tia sấm chớp pháp tắc dày đặc hơn giáng xuống.

“Hây!”

Thấy thế, Tô Mộ bất đắc dĩ thở dài một hơi.

Pháp tắc trong thành Diệu Nhật cũng giống với pháp tắc mình đã gặp được tại tầng khí quyển.

Nếu mình tiếp tục, những sấm chớp pháp tắc này sẽ chỉ ngày càng mạnh hơn.

Vùng Từ Trường Trọng Lực đang bao phủ tất cả người sống lại bất chợt biến mất.

Ngay sau đó, tiếng ùng đoàng trên thành Diệu Nhật cũng biến mất theo.

Từng người sống lại bò dậy.

Họ không hện mà cùng ngẩng đầu nhìn Tô Mộ.

Không một ai hó hé, đám người sống lại này chỉ gắt gao trừng Tô Mộ.

Sự căm hận ngút trời xông thẳng lên cao.

Những tương tự, trong thâm tâm họ cũng không tài nào che giấu được nỗi sợ hãi.

Hắn chống lại lực pháp tắc buộc họ phải quỳ dưới đất khoảng chừng một phút.

Thực lực của Tô Pháp Thần này đã vượt xa tưởng tượng của họ rồi.

Sắc mặt của Thác Bạt Thiên Dũng và những thiếu chủ người sống lại xanh xám, muốn nói gì đó nhưng lời đến khóe miệng lại không thốt ra được.

Như họ đã nói.

Kẻ yếu phải bị kẻ mạnh giẫm dưới chân.

Người không có thực lực, nói nhiều cũng chỉ làm trò cười cho người khác mà thôi.

“Đi!”

Sau một chốc, một người sống lại dẫn thuộc hạ quay đầu bỏ đi.

Những người khác cũng không do dự mà nhao nhao giải tán.

Hàng chục nghìn người sống lại, phải nói là hôi đầu thổ kiếm!

“Thần Lạc đại nhân, có nhà thám hiểm ngang nhiên chống lại trật tự trong thành, người xem phải làm gì đây ạ?”

Trong thành Diệu Nhật, một vệ binh vô cùng lo lắng chạy đến chỗ làm việc của Thần Lạc.

“Hửm?”

Nghe vậy, Thần Lạc dừng việc đang làm dở rồi cau mày trách cứ: “Chuyện nhỏ này còn cần xin chỉ thị của ta sao? Nên làm cái gì thì cứ làm cái đó đi chứ!”

“Thế nhưng người làm trái trật tự là Tô Mộ ạ.” Vệ binh oan ức đáp.

Nếu là người bình thường làm trái trật tự trong thành, hẳn chẳng cần đến xin chỉ thị của Thần Lạc làm gì.

Nhưng bây giờ ai cũng biết Tô Mộ và Thần Lạc khá thân.

Hơn nữa, với địa vị của Tô Mộ tại thành Diệu Nhật, hẳn không thể tùy tiện giam giữ người ta được.

“Ài!” Thần Lạc nụ cười khổ.

Hắn tiến thối lưỡng nan quá!

Không xử phạt thì không thể nào nói được, nhưng hẳn thật sự có thể xử phạt sao?

“Rốt cuộc là có chuyện gì?”

Rơi vào đường cùng, Thần Lạc hỏi thăm chi tiết cụ thể.

Thủ vệ thuật lại rõ sự thật.

“Chuyện này!”

Thần Lạc nói không thành lời.

Ngay cả sấm chớp pháp tắc trong thành Diệu Nhật cũng bị quấy rầy, hẳn xử phạt còn hữu dụng sao?

“Tên kia đứng trên tường thành thì tính là trái trật tự gì chứ?”

Suy nghĩ một lát, Thần Lạc nói.

“Đại nhân nói đúng, trong thành dường như không có quy định không được đứng trên tường thành!”

Thủ vệ mỉm cười ngăm hiệu.

...

“Ô Pháp Thần! Ô Pháp Thần!”

Cổng Bắc dưới tường thành, sau khi người sống lại rời đi, các người chơi hét lớn rần rờ.

Họ không cần phải sử dụng bất kỳ ngôn ngữ gì để trào phúng những người sống lại kia nữa.

Có Ô Pháp Thần ở đây, sự hiện diện của người sống lại đã biến thành một trò cười.

“Long đội trưởng!”

Tô Mộ ra hiệu cho mọi người yên lặng rồi nhìn về phía Long Phi.

Long Phi lập tức phản ứng lại, cao giọng hô lớn: “Lần này Ô Pháp Thần trở về, đã chuẩn bị rất nhiều trang bị và đồng vàng ban thưởng cho mọi người.”

“Để cổ vũ mọi người chống lại người sống lại, trong thời gian tới, mong các người có thể tranh thủ luyện cấp, cố gắng tăng thực lực!”

Nghe vậy, mắt của tất cả người chơi đều phát sáng.

Xem ra, Ô Pháp Thần muốn dẫn dắt họ phát động phản kích những người sống lại kia rồi!

“Ta đảm bảo sẽ liều mạng luyện cấp, mong Ô Pháp Thần cho ta một cơ hội, ta muốn báo thù cho bạn thân của ta!”

“Từ giờ trở đi, ta sẽ không logout, tất cả tinh lực đều dùng để luyện cấp!”

“Trang bị và đồng vàng không quan trọng, quan trọng là quyết tâm và dũng khí của chúng ta!”

“Người sống lại chẳng có gì ghê gớm, vùng đất này thuộc về chúng

ta!”

Sau những gì vừa xảy ra, sĩ khí của người chơi tăng vọt đáng kể.

“Ta hi vọng mọi người dồn hết tâm huyết.”

“Những chuyện tiếp theo sẽ do Long đội trưởng an bài!”

Tô Mộ đứng trên tường thành, từ tốn nói.

Thú thực, thấy sự hào hứng trên gương mặt của các người chơi, lòng mình cũng có chút rạo rực.

Miễn tất cả mọi người đoàn kết nhất trí thì người sống lại chắc chắn không có chỗ dung thân.

Còn những lão tổ phía sau bọn chúng?

“Nếu đám người kia biết chiến tích của ta trong vị diện kia, không biết sẽ có cảm tưởng thế nào?”

Tô Mộ nhoeén cười.

Đối với mình bây giờ, người sống lại cấp lão tổ và phổ thông đã sớm chẳng khác gì nhau rồi.

Không, vẫn có chút ít khác biệt.

Dù sao trong tay những lão tổ còn có”vật liệu” mà mình cần.

Vừa nghĩ, Tô Mộ đã biến mất trên tường thành.

Trở về nơi ở, hắn mở Kho tàng Hoàng Kim ra.

Sau khi chuyển không ít thứ từ kho tàng thành Diệu Nhật về, nơi này trông không còn quá vắng vẻ.

Tô Mộ lấy mảnh huân chương của Thần hoàn chỉnh thu được từ Kim Tự Tháp.

Dựa theo pháp tắc trò chơi, mình có thể trực tiếp lựa chọn kỹ năng kết hợp với mảnh huân chương của Thần này, để tăng kỹ năng đó lên tới cấp Chân Thần.

“Dùng trực tiếp ư?”

“Dùng để tăng kỹ năng công kích ma pháp chẳng?”

Nhìn hàng đồng kỹ năng, Tô Mộ hơi do dự.

Nếu đề cập tới nhược điểm, ma pháp công kích của mình chưa đột phá tới hàng triệu đâu!

Chương 756: Tuyệt nhiên không phải do trốn ra!

Quan sát từ kỹ năng hiện tại, kỹ năng Pháp Hồn Thân cấp Thần này là phù hợp để thăng cấp bằng huân chương của Thần nhất.

“Hay cứ chờ lấy thêm vài vật liệu rồi sử dụng đại trận để tiến hành tăng lên?”

Tô Mộ xoắn xuýt nên trực tiếp sử dụng huân chương hoàn chỉnh hay sử dụng đại trận.

Đã có kinh nghiệm nâng cấp kỹ năng vài lần, giữa hai cách này có sự chênh lệch.

Sử dụng đại trận, lực pháp tắc chắc chắn được ban cho sẽ nhiều hơn.

Đương nhiên, số lượng vật liệu tiêu hao hẳn sẽ rất lớn.

“Thực lực của ta bây giờ đã đủ rồi, dù sao cũng chưa gặp phải đối thủ, không cần gấp gáp đến vậy!”

Nghĩ đi nghĩ lại, cuối cùng Tô Mộ quyết định chờ thêm.

“Vây thời gian còn lại mình sẽ ra sau cổng truyền tống của thành phố SY xem thử.”

...

Ngày hôm nay chắc hẳn là ngày tất cả người sống lại mãi mãi

không muốn nhắc tới.

Sau khi giải tán, dẫu trong lòng phần nộ thế nào thì cũng không ai dám buông lời hung tợn.

Vì chẳng có nghĩa lý gì hết!

Sau khi Thác Bạt Thiên Dũng đuổi thuộc hạ về, hắn vội vã đi đến một nơi.

Tới một ngõ nhỏ vắng vẻ nào đó, nơi này không một bóng người.

Hắn đi đi lại lại trong con hẻm, dường như đang suy nghĩ xem lát nữa nên nói gì.

Qua thật lâu, trong ngõ nhỏ xuất hiện một bóng người.

“Người vậy là sao?”

Người kia nhận ra sự khác thường của Thác Bạt Thiên Dũng, bèn cau mày hỏi.

“Chờ họ đến rồi nói sau!” Giọng của Thác Bạt Thiên Dũng cực kỳ trầm thấp.

Người đó nhếch môi, không nói lời nào.

Chờ thêm một chốc, vài âm thanh liên tiếp xuất hiện.

Khi toàn bộ năm người đã đến đông đủ, Thác Bạt Thiên Dũng mới trầm giọng nói: “Tô Mộ đã về, bọn Phong Ngôn cũng bị Tô Mộ đó giải quyết rồi!”

“Chà, vậy mà có thể chạy ra khỏi vị diện? Tên này được đấy!”

“Sao ta cứ cảm thấy hắn không bị kéo vào vị diện nhỉ?”

“Nói gì thế, đây không phải là một trò chơi sao?”

Vài giọng nói lần lượt vang lên, họ không cảm thấy mảy may áp lực khi nghe Tô Mộ đã về.

Nhưng họ không phát hiện ra vẻ mặt của Thác Bạt Thiên Dũng

đang cực kỳ xấu.

“Tên kia quả thật đã tiến vào vị diện, nhưng lại tuyệt nhiên không phải do trốn ra được!”

Giây sau, câu nói của Thác Bạt Thiên Dũng lập tức khiến năm người trở mặt.

Sắc mặt của tất cả mọi người trở nên u ám.

Trốn ra khỏi vị diện và đánh ra khỏi vị diện chắc chắn là hai việc khác nhau.

Giọng điệu Thác Bạt Thiên Dũng chắc nịch thề, hẳn là hẳn đã nhận được tin tức gì rồi.

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Một người vội hỏi.

“Hắn vừa ra tay trong chủ thành, ngay cả lực pháp tắc ở đây cũng không làm gì được hắn!”

Thuật lại chuyện vừa xảy ra, giọng của Thác Bạt Thiên Dũng vô cùng âm trầm.

Hắn vừa dứt lời, sắc mặt của năm người trong hẻm nhỏ đột ngột biến đổi!

Chống lại lực pháp tắc, đẳng cấp này chắc chắn là thủ đoạn của thần.

Thực lực này đã vượt xa dự tính của họ!

“Sao hắn có thể ghê gớm vậy được?”

“Ta không tin, một tên thổ dân thì không đời nào có thể khống chế thần lực trong khoảng thời gian này được!”

“Người thật sự tận mắt nhìn thấy sao?”

Hai người kích động hỏi to.

“Không chỉ có ta, mà người khác cũng thấy, không sai được đâu!”
Thác Bạt Thiên Dũng bất đắc dĩ cúi đầu.

Tuy hẳn rất không muốn thừa nhận nhưng thực tế này là điều nhất định phải đối mặt.

“Trừ Tô Mộ ra, còn một gã Hiên Viên nữa, có hai gã này đè ép thì tình cảnh của chúng ta không ổn chút nào!” Một người tiếp lời với giọng âm u lạnh lẽo.

“Bây giờ chúng ta nên làm gì?”

Tất cả cùng nhìn người đang đứng tận sâu trong ngõ hẻm.

Ngay cả khi biết sức mạnh của Tô Mộ thì họ cũng không có thực lực để chống lại.

“Chuyện tới bây giờ cũng chỉ có vận dụng thứ đó thôi!”

Người kia hít sâu, trong mắt toát lên sát ý đáng sợ.

Với câu nói của hắn, vẻ mặt của những người còn lại rõ ràng đã dịu đi rất nhiều.

Xem ra, họ cực kỳ có lòng tin với thứ đồ đó.

...

Trụ sở nghị trường.

Thần Lạc đuổi thuộc hạ đi, tiếp tục bận bịu.

Lúc này, một loạt tiếng bước chân vang lên.

“Ta nói này, lúc đến chỗ ta người có thể thông báo một tiếng không?”

Thậm chí không ngẩng đầu, Thần Lạc nói ngay.

Dám” quang minh chính đại” như thế trong tòa thành này cũng chỉ có một mình Tô Mộ.

“Thông báo thì chẳng phải khách sáo quá sao?”

Tô Mộ cười hắc hắc, đi tới ghế sofa ngồi xuống như không có ai ở đây.

“Ta thật không biết nên nói gì luôn đấy!”

Thần Lạc dừng việc đang làm, nhìn Tô Mộ nửa đùa nửa thật hỏi: “Hay người làm chức nghị trưởng này đi?”

“Thôi đừng!” Tô Mộ vội vàng xòe lên tay.

Mình không có nhiều thời giờ đến vậy.

“Được rồi, nói chuyện đằng hoàng đi!” Thần Lạc bất đắc dĩ lắc đầu.

“Người cũng biết việc vừa xảy ra trong thành, ta và một số người trong đó không hợp nhau.”

“Vì thế ta quyết định đuổi chúng ra khỏi thành!”

Tô Mộ không hề khách sáo với Thần Lạc.

“Người nói cái gì?”

Nghe thế, Thần Lạc rề rà đứng lên, trợn mắt há mồm.

Không hợp với những người kia rồi muốn đuổi họ ra khỏi thành là thế quái nào?

Người thật sự xem cái chủ thành này là lãnh địa riêng rồi à?

“Không cần đuổi tất cả đi, để vài người bên trong và biến chúng thành tội phạm truy nã của chủ thành là được.” Tô Mộ tươi cười.

Với uy danh và thân phận của Thần Lạc trong thành Diệu Nhật, ngụy tạo vài tội danh cho những tên cầm đầu người sống lại kia chẳng phải dễ như trở bàn tay à?

“Ta nói thật, hay người lên làm nghị trưởng luôn đi.”

Thần Lạc trợn mắt, khóc không ra nước mắt.

Hiển nhiên chuyện này là một nan đề với hắn!

“Không phải bây giờ, người có một khoảng thời gian để chuẩn bị.”
Tô Mộ nói tiếp.

“Hầy! Ta sẽ lên kế hoạch.”

Chương 757: Thần Thụ.

Thở dài một hơi, Thần Lạc không từ chối.

Trong thâm tâm hắn, sự ổn định của thành Diệu Nhật và an nguy của binh lính mới là ưu tiên hàng đầu.

“VẬY ĐA TẠ NGHỊ TRƯỞNG ĐẠI NHÂN!”

Được câu trả lời khẳng định, nụ cười trên mặt Tô Mộ càng thêm sáng chói.

“Ta đi trước đây!”

Chào hỏi rồi, Tô Mộ trực tiếp biến mất trong trụ sở.

Thần Lạc nhếch miệng, ngồi trở lại ghế tiếp tục bận rộn.

...

Ở nào đó giữa núi rừng.

“Các vị, ở đây có một lâm trường bị vứt bỏ, ta định xây căn cứ ở đó, các người thấy thế nào?”

Thiên Lâm vừa đi xuyên qua rừng vừa hỏi to.

Theo sau hắn là hơn nghìn người chơi.

“Nơi đây rất khá, non xanh nước biếc, những người sống lại chắc hẳn sẽ không tìm ra được đâu!”

“Nhưng điều kiện rất hạn chế và gian khổ!”

“Miễn có nơi để sống yên thân thì điều kiện khổ mấy ta cũng không sợ.”

“Mọi người đi theo Thiên Lâm huynh cầm rẽ ở đây đi!”

Các người chơi liên tiếp đáp lại.

Rời xa những người sống lại, họ tạm thời an toàn.

“Tới rồi!”

Đúng lúc này, Thiên Lâm chỉ vào nơi cách đó không xa, rồi hô to.

Đám đông nhìn về hướng đó với gương mặt mừng rỡ.

Đó là một lâm trường lớn, bên trong có kha khá phòng ốc đã được xây dựng chỉnh chu.

Đánh giá kích thước của nơi này, nó đủ để chứa rất nhiều người bọn họ.

“Tới chọn phòng trước đi!”

“Các người chờ ta với!”

“Từ từ thôi, nhường người già đi!”

Không ít người chơi vui đùa chạy về phía lâm trường nọ.

Họ không nhận ra Thiên Lâm luôn đi đằng trước đột nhiên dừng bước.

Nhìn bóng lưng của mọi người, Thiên Lâm nở nụ cười quỷ dị.

Khi tất cả đã đi xa, một người đi ra từ khu rừng gần đó.

“Thật sự phải làm vậy sao?” Người kia hỏi.

“Lũ này là chất dinh dưỡng tốt nhất.”

“Có chúng tắm bổ, Thần Thụ mới có thể nở hoa kết trái, chúng ta mới có thể thu được thần lực mạnh hơn.”

Giọng Thiên Lâm rét lạnh cực độ.

“Thiên Bằng, không phải người luôn muốn đón người của Thần tộc

về sao?”

“Có Thần Thụ chèo chống, mọi việc mới sự bán công bội!”

Đứng bên cạnh, Thiên Bằng không nói lời nào.

Hắn nhìn những người chơi bước vào lâm trường với nét mặt hơi không đành lòng.

Nhưng cuối cùng hắn lại không ngăn cản.

Trong thời đại mạnh được yếu thua này, lòng nhân từ đã sớm trở thành xa xỉ phẩm rồi!

Thành phố SY.

Nơi này đã được giải phóng.

Những người sống lại xuất hiện ở Thế giới hiện thực này đều bị Tô Mộ xử lý, những người sống lại còn sót lại sau khi biết rõ tình hình, căn bản không dám thoát khỏi trò chơi.

Đặc biệt là sự trở lại của Pháp Thần đã gây ra một chấn động lớn như vậy ở trong thành Vương Đô.

“Trong thời gian này, tuyệt đối không được trở lại Thế giới hiện thực, cũng đừng kinh suất mà ra khỏi thành phố.”

“Ngay cả khi là đang ở trong thành, cũng nhất định phải trốn ở một nơi đông người, tốt nhất là ở trong một khu buôn bán.”

“Chết tiệt, Tô Mộ kia vì sao không chết, chúng ta cứ trốn như vậy, chẳng phải là đang chết dần chết mòn sao?”

Có ai có thể ra mặt và ngăn chặn tên đó không? Cứ để hắn kiêu ngạo vậy sao?

Đám người sống lại người người bất an, trong lòng hoảng loạn.

Từ khoảnh khắc chúng bị bắt quỳ xuống đất, một ngọn núi lớn vô hình đã đè lên người tất cả bọn chúng.

Nếu Tô Pháp Thần không chết, bọn chúng cũng không dám làm gì.

Ngay cả ở trong thành Vương Đô, đám người này cũng không thể tìm thấy sự bình yên.

Ai cũng đều biết như thế này sẽ không ổn nhưng không ai dám đứng ra.

Tô Mộ đứng trên tòa nhà cao nhất ở trung tâm thành phố SY, Đồi Mắt Thần Thị của hắn ta bao phủ toàn bộ thành phố.

“Những tên đó không dám lộ đầu ra!”

Theo như những nơi tầm mắt có thể nhìn thấy, không có dấu vết của người sống lại.

Đúng như những gì dự đoán, đám người sống lại toàn bộ chọn cách rút lui.

Trong một đoạn thời gian dài, e là sẽ không thấy được người sống lại trong Thế giới hiện thực nữa.

Tô Mộ nở một nụ cười hài lòng, quay người và bay về phía cánh cửa truyền tống ở trung tâm.

Mỗi nơi đằng sau cánh cửa truyền tống đều được liên thông với một thế giới khác.

Những thế giới đó rốt cuộc có bao nhiêu, căn bản dường như không thể đếm rõ được.

Đôi cánh hỏa diễm rung chuyển với tốc độ nhanh, trông Tô Mộ giống như một ngôi sao băng trên bầu trời đêm.

Sau khi tiến vào cánh cửa truyền tống, một số lượng lớn Ma Vật đột nhiên xuất hiện bên dưới.

Tô Mộ không có vội vàng ra tay mà cẩn thận quan sát bọn chúng.

Từ các loại Ma Vật đằng sau mỗi cánh cửa truyền tống, đại khái có thể phân tích ra điều gì đó.

“Những tên này, là hình người sao?”

“Một số thậm chí còn có hai đầu, giống như tộc Thực Nhân Ma Chủng trong game à!”

Những Ma Vật phía dưới cơ thể đều cao to, có con cầm chùy trong tay, có con cầm pháp trượng và cả cung tên trong tay.

Không giống như các loại Ma Vật khác, những con Thực Nhân Ma này dường như có trí tuệ, có một số còn đang thảo luận về điều gì đó.

Ngôn ngữ của bọn chúng, Tô Mộ hiển nhiên nghe không hiểu.

“Gu lu, li gu lu!”

“Ji ji li li ha!”

Lúc này, một con Thực Nhân Ma phát hiện Tô Mộ đến rồi, vội vàng hét lên.

Đôi cánh hỏa diễm đó đúng là quá bắt mắt.

Rất đông Thực Nhân Ma cầm vũ khí trên tay, tranh trước tranh sau phát động công kích.

Pháp sư Thực Nhân Ma trên tay cầm một pháp trượng lấp lăm lăm câu thần chú, hết kỹ năng này đến kỹ năng khác bay lên không trung.

Còn có những cung thủ Thực Nhân Ma đó cũng kéo dây cung bằng tất cả sức mạnh của chúng.

Chương 758: Con Rối Thí Thần.

Các đòn tấn công dày đặc bay lên không trung, hình thành một “tấm lưới” khổng lồ.

Tô Mộ lắc đầu, để những đòn tấn công đó rơi vào người mình.

Cấp độ của những con Thực Nhân Ma này không cao và sát thương gây ra là rất thấp.

“Để ta tiễn các người một đoạn!”

Tô Mộ vung tay lên, một số Hỏa Cầu cực lớn xuất hiện.

Khi Thiên Hỏa trên bầu trời cùng lúc rơi xuống, hắn đến nhìn còn không nhìn lủ Thực Nhân Ma một cái, cứ vậy phi nước đại mà đi.

Ngay lập tức, vô số Thực Nhân Ma bị bao trùm trong Hỏa Diệm.

Đối với bọn chúng, kỹ năng của Tô Mộ đã không còn gọi là công kích nữa rồi.

Mà là một thảm họa!

...

Thế giới hiện thực, Bắc Bộ, sâu trong núi tuyết.

Tuyết bay đầy trời, bao phủ một màn trắng xóa.

Những thân cây to lớn bị bao trùm bởi một lớp băng.

Đây là một cảnh tuyết cực kỳ đẹp.

Tuy nhiên, ở một nơi mà được bao phủ bởi tuyết dày, căn bản không ai có thể sống sót cả.

Đột nhiên, một người xuất hiện trên mặt tuyết.

Hắn đi về phía đỉnh núi, giẫm lên tuyết trắng và thậm chí không để lại dấu chân.

Càng lên cao, khung cảnh xung quanh càng trở nên trắng xóa.

Nhiệt độ trên núi cao thấp đến đáng sợ nhưng người đó lại chỉ mặc quần áo mỏng.

Một lúc sau, cuối cùng hắn cũng lên đến đỉnh núi.

Nhìn mặt đất phủ đầy tuyết, ánh mắt hắn vội vàng tìm kiếm.

Một lúc sau, hắn đến một khoảng đất trống.

Khi đôi chân hắn giẫm lên tuyết, tuyết bốn phía xung quanh bắt đầu tan chảy với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Mấy chục giây sau, toàn cảnh khoảng đất trống lộ ra.

Đây là một tế đàn!

Tế đàn khắc đầy phù văn, dường như ẩn chứa một loại sức mạnh mạnh mẽ nào đó.

“Phù!”

Người đó thở ra một cách nặng nề.

“Tổ tiên tại thượng, nếu không phải là thời khắc cuối cùng, ta cũng sẽ không động đến con bài cuối này!”

Hắn hét lên trong vô vọng.

Giây sau, tế đàn này dường như đã nhận được một loại phản ứng nào đó, và tất cả các phù văn trên đó đều phát sáng rực rỡ.

Nhưng đây còn chưa đủ!

Người đó đi đến giữa tế đàn, lấy ra một con dao găm và cắt lòng bàn tay.

Máu tươi nhỏ từng giọt trên tế đàn.

Lúc này, toàn bộ tế đàn đột nhiên phát ra ánh sáng cao ngất trời.

Tất cả các tia sáng hội tụ tại một điểm và dần biến thành hình người.

Nói là ở hình người, nhưng người này trông mười phần đờ đẫn, giống như một con rối hơn.

Người đó nhìn con rối trong không trung với vẻ mặt bình thản.

“Con Rối Thí Thần!”

Một tiếng hô vang lên.

Con rối trên không lập tức có phản ứng lại, hướng về phía người trên tế đàn mà bay qua.

Người đó nhỏ máu từ lòng bàn tay lên người con rối.

Đôi mắt của con rối lập tức đỏ bừng.

Tất cả ánh sáng trên tế đàn vụt tắt.

Con rối cao ba mét quỳ dưới chân người đó.

“Đi thôi!”

Hắn chậm rãi nói với con rối.

“Cùng ta đi hội ngộ với tên đó!”

Trong rừng.

Hàng ngàn người chơi đang tò mò khám phá nơi này.

“Nơi này là chỗ tốt nha!”

“Không biết gần đó có con mồi nào không, nhưng sẽ thật tốt nếu có thể bắt được một vài con mồi!”

“Ở đây có rất nhiều gỗ, chúng ta có thể xây vài căn nhà gỗ.”

Không ít người cảm thấy vô cùng hài lòng với nơi đây.

Non xanh nước biếc, không khí trong lành.

Điều quan trọng hơn là không có sự xâm nhập từ những người sống lại và ma vật.

“Tại sao lại có một cái cây ở đây?”

“Ừm, cả một khu rừng mà chỉ có một cái cây? Kì lạ quá mà!”

Không bao lâu, có người phát hiện ra sự quái đản.

Trang rừng chất đầy những khúc gỗ bị cưa đứt đoạn, nhưng ở giữa lại trồng một cái cây.

“Tại sao cây này không có lá?”

“Trên đó có rất nhiều dây leo, ta chưa từng thấy cái cây nào kỳ quái như vậy.”

Rất nhiều người đến bên gốc cây lớn tò mò xem xét.

Một vài người to gan vươn tay về phía cái cây lớn.

“Quá kì lạ rồi, cái cây này có nhiệt độ!”

“Thật hay giả vậy? Ta đến xem thử!”

“Vãi thật, nó thực sự có nhiệt độ, điều này là có chút thần kỳ nha!”

Sau khi phát hiện ra sự khác lạ của loài cây này, mọi người càng tò mò hơn.

Như thế nào thì những người này cũng đã từng nhìn thấy một số cảnh tượng, đã sớm thoát khỏi phạm trù của người bình thường, tự nhiên sẽ không sợ hãi một cái cây.

Tuy nhiên chính vào lúc này, dây leo trên cây đột nhiên động đậy.

“Xào!”

Tốc độ của dây leo cực nhanh, lập tức quấn lấy người gần nhất.

“Á!”

Một tiếng la thất thanh vang lên, vô số gai mọc ra từ dây leo, đâm xuyên qua cơ thể người đó.

Điều này vẫn chưa kết thúc, những dây leo còn lại đã tấn công những người chơi khác.

“Không bình thường, mau chạy!”

“Chạy cái gì chứ, nó chỉ là một cái cây lạ mà thôi, chém nó đi!”

Những tiếng kêu khác nhau hét lên cùng lúc.

Một số người bàng hoàng chạy trốn, trong khi một số người rút vũ

khí và chống lại dây leo.

“Lạch cạch!”

Đột nhiên, toàn bộ mặt đất của khu rừng mọc lên vô số dây leo.

“Á!”

“Cứu ta, cứu ta!”

“Đây rốt cuộc nơi quỷ gì thế?”

“Thiên Lâm thì sao? Tại sao hắn không qua đây?”

“Chúng ta bị lừa rồi!”

Từng tiếng hét thảm thiết vang lên, cho dù có thực lực chắc chắn, đối mặt với những dây leo đáng sợ kia, người chơi căn bản không phải đối thủ.

Bọn họ vào giờ khắc này cũng triệt để phản ứng lại.

Người đã cứu họ khỏi móng vuốt của người sống lại đã đẩy họ xuống một vực thẳm khác!

...

“Ha ha ha!”

Bên ngoài khu rừng, nghe thấy âm thanh bên trong, Thiên Lâm lớn tiếng cười phá lên.

Thiên Bằng - người đang đứng bên cạnh hắn với vẻ mặt ủ rũ và đôi tay nắm chặt nắm đấm.

Chương 759: Tháp Đen!

“Người đừng làm ra cái bộ mặt thúi đó, dựa vào những người này, chất dinh dưỡng của Thần Thụ còn xa lắm mới đủ.”

“Nếu như có thể đem cái tên Hiên Viên hoặc là Tô Mộc làm chất

dinh dưỡng, sẽ đỡ được rất nhiều việc.”

Thiên Lâm liếc nhìn Thiên Bằng rồi lên giọng.

“Bọn họ không dễ bị lừa như vậy đâu!” Thiên Bằng lạnh nhạt trả lời.

Nghe được những lời này, Thiên Lâm nhú mày một cái.

Hắn nghe ra trong giọng điệu của Thiên Bằng có chút bất mãn, trầm giọng nói: “Trong thành kia còn có vô số chất dinh dưỡng, nhiệm vụ tiếp theo của người chính là đem bọn chúng mang tới đây.”

“Việc này!” Thiên Bằng do dự.

Vẻ mặt của Thiên Lâm cực kỳ lạnh lùng.

“Người không có sự lựa chọn.”

...

Đằng sau cánh cửa truyền tống thành phố SY.

Tô Mộ đã thành công xuyên qua khu pháp tắc.

“Với thực lực của ta bây giờ, pháp tắc của những nơi này căn bản không làm gì được ta.”

“Sau khi giải quyết đám người sống lại đó, ta có nên đi khám phá đằng sau mỗi cánh cửa truyền tống không?”

Tô Mộ bị mê hoặc bởi những đồ tốt đằng sau cánh cửa truyền tống.

Đặc biệt những thế giới xa lạ đó còn thỏa mãn cơn tò mò của mình hẳn.

Cuối cùng với tốc độ hiện tại của đôi cánh hỏa diễm, trong toàn bộ Lam Tinh, không có nơi nào mà hắn không thể đến.

“Lần trước ta đã nói là phải đi nước Anh Hoa xem xem, sau khi ra ngoài có thể xem xét một chút.”

Một bên bay sâu vào khu vực này, một bên Tô Mộ nghĩ về vấn đề vừa này.

Thế giới rộng lớn như vậy, hẳn hoàn toàn có thể tự đi xem.

“Đó là cái gì?”

Ngay khi hắn đang nghĩ như vậy, một số lượng lớn các tòa tháp đột nhiên xuất hiện trong tầm mắt của hắn.

Những tòa tháp đó cao khoảng chừng cả trăm mét, đen kịt, đỉnh nhọn.

Số lượng của những tòa tháp này rất nhiều, theo như những gì mắt thường có thể nhìn thấy thì có ít nhất hàng trăm tòa.

Tô Mộ muốn thông qua Đôi Mắt Thần Thị quan sát bên trong những tòa tháp này, rồi hắn nhíu mày lại.

“Những tòa tháp này chứa một sức mạnh kỳ lạ cản trở kỹ năng Đôi Mắt Thần Thị của ta!”

“Tại sao nó lại có phần giống với ngọn núi Hắc Tinh vậy?”

Phần thân của tòa tháp giống như thể thủy tinh, Tô Mộ nghĩ về những ngọn núi Hắc Tinh mà hắn nhìn thấy sau cánh cửa truyền tống ở Hoa Đô.

Trực giác mách bảo hắn rằng giữa hai thứ này dường như có một mối liên hệ nào đó.

“Màu đen?”

“Chẳng lẽ thứ này có liên quan gì đến những vật chất màu đen kia?”

Trong đầu Tô Mộ lại hiện lên một ý nghĩ khác.

Hắn lấy ra một bình chứa chất lỏng màu đen.

Như thể cảm nhận được sự tồn tại của những tòa tháp màu đen đó, chất lỏng màu đen trong bình chứa đột nhiên nhảy lên nhảy

xuống.

Một màn này khiến cho biểu cảm trên khuôn mặt của Tô Mộ triệt để trầm xuống.

Không còn nghi ngờ gì nữa, vật chất màu đen có liên quan đến những tòa tháp đen này!

“Mặc kệ người là cái gì, có là ai đứng ở chỗ này, Pháp Gia ta sẽ để người hoàn toàn bị hủy diệt!”

...

Hoa Đô.

“Phong Ngôn” dẫn đầu một nhóm người lên đường.

Tốc độ của nhóm “người sống lại” này rất nhanh.

Sau khi bị những vật chất màu đen đó chiếm giữ thân thể, tất cả chúng dường như đã trải qua một số biến hóa.

Không chỉ con người là màu đen mà ngay cả khuôn mặt cũng đen lại.

Đặc biệt là Phong Ngôn, cả người có sự biến đổi lớn.

Về ngoài tuần tú ban đầu giờ lại rất dữ tợn, và những chiếc răng nanh đáng sợ mọc ra khỏi miệng.

Cho dù giờ phút này hẳn đứng ở trước mặt những người quen biết, cũng khó có người nhận ra hẳn.

Tất nhiên, nâng cấp trực quan nhất vẫn là thực lực!

Phong Ngôn của hiện tại, có là mười Văn Diệu cộng lại cũng không phải là đối thủ của hẳn.

Hắn dắt theo tất cả các tiểu đệ và lao về một hướng mà không dừng lại.

Hướng của thành phố SY!

Lơ lửng trên tòa tháp đen khổng lồ, trong con người của Tô Mộ bộc phát ra liệt diễm vô tận.

Ngọn lửa lướt qua cơ thể hắn, biến hắn thành một Hỏa Nhân.

Từng lượt hỏa cầu khổng lồ thay nhau xuất hiện.

Một sức mạnh vô cùng đáng sợ bao trùm cả một không gian.

Uy lực của Pháp Thần, vô cùng rõ ràng.

“Rơi xuống đi!”

Tô Mộ vẫn tay một cái, âm thanh như chuông vang.

Âm thanh này tương đương với việc tuyên phán vận mệnh của những tòa tháp đó.

Thiên hỏa giáng lâm!

“Bùng!”

Những động tĩnh và âm thanh dữ dội liên tục không dứt.

Sau khi tháp đen cao bị tấn công thì lập tức xuất hiện những vỡ vụn.

Những thể thủy tinh vỡ vụn đó bị nhiệt độ cao làm tan chảy như những viên nước đá.

“Không chịu nổi một đòn như thế à?”

Nhìn những tòa tháp sụp đổ, Tô Mộ sửng người trong giây lát.

Hắn đã nghĩ rằng những tòa tháp này có thể đánh được một lúc, nhưng ai biết rằng Thiên Hỏa vừa chạm vào là vỡ rồi.

Không có thách thức gì hết!

Ngọn lửa rơi trên mặt đất.

Đây là một mảnh đất đen, mỗi hạt cát đều có màu đen ánh tím.

Khi ngọn lửa chạm vào thì đã phát sinh một cảnh tượng kỳ lạ.

Thiên hỏa đủ để thiêu rụi mọi thứ lại bị những hạt cát đen đó hấp thụ!

“Thật kỳ quái!”

Đôi mắt của Tô Mộ trợn tròn.

Dưới Đôi Mắt Thần Thị, hắn không nhận thấy sự khác biệt gì trong mảnh đất đó.

Nhưng bây giờ xem ra, so với tháp đen, mảnh đất đen này dường như có vấn đề.

Quả là không bình thường.

Khi tất cả các tòa tháp đen sụp đổ, trên mặt đất truyền đến một chấn động dữ dội.

“Ầm ầm!”

Hết tòa tinh thể đen này đến tòa khác như măng non đâm xuyên qua mặt đất.

Điểm khác biệt là chiều cao của những tòa tháp đen này rõ ràng thấp hơn rất nhiều.

“Hử!”

Chương 760: Phòng tuyến số 1!

Tô Mộ không biết nên nói cái gì.

“Vậy ném thử thứ này đi!”

Lôi quang lóe lên trên người hắn.

So với thiên hỏa, sức mạnh hủy diệt đơn độc của kì lân rõ ràng là mạnh hơn.

Một con kì lân nhanh chóng hiện hình và lao thẳng tới bãi đất.

Tô Mộ không có để ý tới những tòa tháp đen mới nhú, mà là lựa chọn khoảng đất trống trải không có tháp.

“Rắc rắc!”

“Phù!”

Lôi thần hoành hành, tiếng gió tứ phía.

Cơn gió hòa với tiếng sấm, con kì lân khổng lồ trông như thể nó sắp thổi bay cả vùng đất.

Tuy nhiên, vào lúc này, kì lân đột nhiên kêu lên.

Trong giây tiếp theo, con thú khổng lồ đã bị mặt đất nuốt chửng!

“Ầm ầm!”

Âm thanh rung chuyển lại xuất hiện, và một số tòa tháp đen thủy tinh lại đâm xuyên qua mặt đất.

“CMN, những thứ này là gì?”

Tô Mộ nhìn một màn này, trực tiếp nguyên rửa.

Đầu tiên là Thiên Hỏa bị hấp thu, sau đó là kì lân, nó quả thực là không có võ đức mà!

Tuy nhiên, kỹ năng Đôi Mắt Thần Thị không thể hiểu tại sao cũng không nhìn ra vấn đề.

“Nếu không thể sử dụng các kỹ năng, thì thử cái này xem!”

Quyền trượng Pháp Thần trong tay biến thành một thanh cự kiếm, Tô Mộ trực tiếp biến thành Hoãn Diễm Cự Nhân.

Con số cao lớn đó đã vượt qua những tòa tháp tinh thể đen mới được sinh ra.

“Lạch cạch!”

Tòa tháp tinh thể đen vỡ tan khi chạm vào thanh kiếm khổng lồ.

Tô Mộ quét sạch hàng ngàn quân, và hàng trăm tòa tháp đen sụp đổ.

Mọi chuyện vẫn chưa kết thúc, sau khi đập tan những tòa tháp đen đó, một bóng ma xuất hiện trên thanh kiếm khổng lồ.

Một kiếm ngang trời!

Phá đất chui lên!

Lực lượng mạnh mẽ đó chắc chắn có thể cắt xuyên qua trái đất.

Nhưng ngay sau khi đòn công kích rơi xuống, không có gì xảy ra.

Mảnh đất đen không chỉ có thể nuốt chửng năng lượng ma pháp mà còn có thể hấp thụ các chấn động vật lý!

“Tàn nhẫn!”

Tô Mộ không khỏi giơ ngón tay cái lên.

Với thực lực hiện tại của hắn, ngay cả “Thần” cũng có thể giết chết, nhưng đối với mảnh đất đen này hắn lại không thể làm gì được.

“Những loại đất đen này chắc chắn có nguồn gốc phi phạm, chúng thậm chí còn vượt xa những vật chất màu đen đó.”

“Thế giới này không quá bình thường!”

Công kích không có hiệu quả, Tô Mộ không ngoan cố.

Mọi thứ diễn ra trước mắt nhắc nhở mình hắn rằng nơi hắn đến lần này không hề dễ dàng!

“Sau khi đất đen có thể hấp thụ năng lượng ma pháp, nó sẽ biến thành những tháp tinh thể đen đó, dường như chỉ có thể sử dụng các đòn tấn công vật lý!”

“Cho dù những tòa tháp đó là gì, không có hại gì khi đập vỡ chúng!”

Hình dạng khổng lồ vẫn có thể duy trì trong một thời gian, Tô Mộ đã hóa thân thành đội trưởng phá dỡ.

“Bùng!”

“Lạch cạch!”

Từng tháp một bị phá vỡ.

Rất nhanh, trong tầm mắt đã không còn thấy một tòa tháp đen nào.

“Có thể hốt một xú đất về làm một số nghiên cứu chút không nhỉ?”

Tô Mộ đưa mắt nhìn về phía cát đen.

Vừa nghĩ như vậy, hắn đến một vị trí cách mặt đất một mét.

Một lực hút mạnh theo đó xuất hiện.

Lực hút này rất giống với lực hút của hố đen, như thể nó muốn nuốt chửng mọi thứ ở gần đất đen.

Đôi cánh hỏa diễm vỗ nhanh.

Với tất cả sức mạnh của mình, Tô Mộ thoát khỏi lực hút và bay trở lại bầu trời.

“Không đúng lắm!”

“Ngay cả ngọn núi tinh thạch màu đen phía sau cổng Hoa Đô cũng không thể ngăn cản ta, những mảnh đất đen này làm sao có thể mạnh như vậy?”

Tô Mộ nhíu chặt mày.

Nhìn ra xa, vùng đất đen trải dài ngút tầm mắt.

Ngay cả Tô Mộ cũng cảm thấy một mối đe dọa mạnh mẽ đối với nơi dẫn đến nó.

...

Tầng trên của mê cung ma vật ban đầu.

Trên tàn tích của tòa tháp đổ nát, một bóng ma đột nhiên xuất hiện.

Sau khi nhìn hoàn cảnh xung quanh, màu đen trên người hắn từ từ biến mất, sau đó hắn biến thành một người.

Hắn cao một mét tám, dáng người gầy gầy, gương mặt bình phàm.

Tốc độ của hắn cực nhanh, không bao lâu đã tới vùng đất phía trên.

Từ xa, vẫn có thể nhìn thấy phòng tuyến số 2 trên không.

Hắn tránh phòng tuyến số 2 và dò dẫm xung quanh khu vực, dường như đã xác định được hướng đi của mình.

Sau một thời gian, anh khóa lại một hướng.

Hướng đó hoàn toàn ngược lại với phòng tuyến số 2.

Từ nơi đó đi một đường, sau khi xuyên qua khu vực không có người ở, có thể nhìn thấy một vùng đất đen vô tận.

Đất cát trên mặt đất có màu đen ánh tím.

Và ở nơi sâu trong vùng đất đen này, lượng lớn những bức tường và tàn tích bị phá vỡ xuất hiện.

Có thể nhìn thấy chữ viết tay mờ nhạt trên một số tòa nhà đổ nát.

Nếu có người chơi ở đây, họ sẽ ngạc nhiên khi nhìn thấy chữ viết tay trên đó.

Nơi này có một cái tên, gọi là: phòng tuyến số 1!

“Tiếp tục thăm dò hay là rời khỏi đây?”

Trên bầu trời, Tô Mộ do dự.

Điều bất thường của đất đen rõ ràng đã nói với mình nơi này chôn giấu bí mật lớn.

Nếu như tiếp tục tiến sâu vào thậm chí có khả năng gặp phải tồn tại mạnh hơn cả ba vị Thần trong vị diện.

Còn có ý nghĩa tồn tại của tháp thủy tinh màu đen, Tô Mộ cũng như lọt vào trong sương mù.

Tùy tiện khám phá một khu vực đáng sợ không rõ này nhất định sẽ tổn lượng lớn thời gian.

Nếu như bị một tồn tại hùng mạnh nào đó dây dưa lôi kéo vậy thì phiền phức rồi.

“Rút trước đi, ít nhất đợi sau khi ta có thể tạo thành tổn thương cho số đất đen này rồi đến sau!”

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, Tô Mộ đưa ra lựa chọn.

Chương 761: Đi thẳng cấp.

Sự xuất hiện của đất đen đã nhắc nhở mình một chuyện.

Vô số vị diện, thế giới khác nhau, còn có tòa tháp thần thần bí khó lường kia, tất cả các thứ đều tuyệt đối không đơn giản.

Cho dù bây giờ mình có thực lực của Thần thì cũng vẫn không đủ.

“Đúng rồi, suy cho cùng thì những lão tổ kia chẳng qua cũng chỉ có thể lên đến tầng thứ ba của tháp.”

“Trò chơi này hơi khó, e là thành Thần rồi thì trò chơi mới xem như chính thức bắt đầu!”

Tô Mộ xoay người rời đi, không ngừng chửi bới.

Thần Đồ.

Đây rõ ràng là con đường mà chỉ có Thần mới có thể bước vào!

“Ta cũng thành Thần rồi, người chơi khác vẫn còn đang luyện cấp. Điều này làm sao khiến cho bọn họ sống tiếp đây!”

“Đúng rồi, nói đến luyện cấp, có phải là ta nên nâng cấp một chút cấp bậc này của ta không?”

Tô Mộ nhìn vào cấp bậc của mình.

Muốn tăng cấp bậc, vậy chỉ có bước vào khu vực ngoài tường của game Thần Đồ, đi tìm những ma vật có đẳng cấp đạt đến thập giai.

Về phần có thể tìm thấy ma vật đẳng cấp đó ở đâu thì hẳn đã nghĩ đến một nơi.

“Hang ổ của Tà Thần kia, chắc hẳn là được nhỉ?”

Tầng trên của vực sâu Ma Vật đều bị mình đánh xuyên qua rồi, cũng là lúc đi gặp gỡ Tà Thần ở tầng dưới rồi.

Cấp bậc sau thập giai sẽ là gì, Tô Mộ thật sự có hơi tò mò.

“Nếu trong khoảng thời gian này người chơi cần luyện cấp, vậy thì ta cũng không thể lác hậu!”

“Nếu không bị bọn họ đuổi theo kịp thì không được rồi!”

Tô Mộ đã quyết định.

Dựa theo cách nói của Văn Diệu, các người chơi cần thời gian ít nhất bảy ngày để luyện cấp.

Thời gian bảy ngày nói dài không dài, nói ngắn cũng không phải là ngắn.

Muốn thăm dò vùng đất đất đen kia hiển nhiên là không đủ, nhưng đánh xuyên tầng dưới của vực sâu Ma Vật thì có thừa.

Không phải là Tô Mộ xem thường Tà Thần kia.

Dựa vào những trận đánh qua lại của mình và tên đó thì nhiều nhất nó chỉ mạnh hơn ba vị Thần trong vị diện một chút.

Đánh chết Tà Thần kia sẽ có kinh nghiệm!

Điều này đáng tin hơn nhiều so với việc thăm dò cánh cửa truyền tống gì đó.

“Nhưng trước đó còn có việc phải làm!”

Sau khi trở về thành phố SY, Tô Mộ không vội vã tiến vào trò chơi.

Dưới Đồi Mắt Thần Thị, trong thành phố rộng lớn này, số lượng người chơi còn khoảng hàng trăm nghìn người.

Thành phố SY cũng xem như là thành phố lớn rồi. Sau khi thế giới biến hóa, có thể tồn tại nhiều người như thế quả thật không dễ.

“Không thể để cho bọn họ đợi ở nơi này!”

“Nếu như bị số đất đen kia cắn nuốt vậy thì phiền phức rồi.”

Xuất phát từ sự kiêng kỵ đối với đất đen, Tô Mộ quyết định sơ tán tất cả mọi người trong thành phố SY.

Hỏa Vũ ngang trời.

Tô Mộ nhanh chóng đi xuyên qua bầu trời của thành phố SY.

“Ta là Tô Pháp Thần, tất cả mọi người nghe cho kỹ đây. Ma vật trong thành phố SY không như bình thường, các người cần phải rời khỏi!”

Âm thanh vang vọng rất nhanh đã vang dội trong cả thành phố.

“Là Tô Pháp Thần? Người ra tay kia thật sự là Tô Pháp Thần à?”

“Mẹ kiếp, Tô Pháp Thần thật sự quá dữ dội, một pháp sư còn tàn nhẫn hơn cả thích khách.”

“Đả kích vượt chiều không gian, có hiểu không? Đám người sống lại kia quá yếu rồi, cho dù Tô Pháp Thần dùng pháp trượng cũng có thể gõ chết bọn họ.”

“Tô Pháp Thần nói thành phố SY rất nguy hiểm, vậy có phải chúng ta phải di tản không?”

“Á, vậy phải di tản đi đâu chứ?”

Sau khi nghe thấy giọng nói của Tô Pháp Thần, các người chơi đều lần lượt kích động không thôi, ngay sau đó lại gặp phải khó khăn.

Bọn họ đã sớm quen với thành phố này rồi.

Không ít người đối với nơi này càng có tình cảm sâu đậm, đặc biệt là những người đã thành lập trụ sở trong thành phố.

Nhưng lời của Tô Pháp Thần, bọn họ không dám không nghe.

Ngay cả Pháp Thần cũng cảm thấy nguy hiểm thì hưởng hồ chi là bọn họ chứ?

“Đến thành phố duyên hải đi. Đến nơi đó có thể từ trên biển đi đến Ma Đô, Long đội trưởng không phải là đã tụ tập phần lớn người chơi ở Ma Đô sao?”

“Đây lại là một chủ ý không tệ đấy. Thành phố DL cách chúng ta gần nhất rất thích hợp. Mọi người thông báo cho nhau, tập hợp tất cả mọi người lại đi!”

“Chúng ta nhiều người như thế kéo đến thành phố DL, e là người sống lại của nơi đó nghe tin đã sợ vỡ mật rồi nhỉ?”

“Đúng là nghe tin đã sợ vỡ mật, nhưng tin nghe được không phải là gió của chúng ta!”

Thông qua những cuộc thảo luận không ngừng, cuối cùng các người chơi quyết định được nơi di tản.

Thành phố DL.

Là thành phố có bến cảng lớn, bọn họ hoàn toàn có thể từ cửa biển rút về Ma Đô.

Hơn nữa bây giờ toàn bộ người sống lại đều đang cụp đuôi lại làm người, công thêm tin tức Tô Pháp Thần xuất hiện ở thành phố SY, bọn họ đi đến thành phố DL nhất định sẽ không có trở ngại.

“Như vậy là được rồi!”

Các người chơi trong thành phố đều bắt đầu hành động, Tô Mộ hài lòng gật đầu.

Bất luận những người này dự định đi đâu, chỉ cần rời khỏi địa giới

của thành phố SY là được rồi.

Hắn đưa tay ra, triệu hồi ra thủy tinh Thần Độ, tiến vào trong trò chơi.

“Ha ha!”

Đôi Mắt Thần Thị có thể bắt được tình huống trong cả thành Diệu Nhật, phát hiện lượng lớn người sống lại toàn bộ đều đang đứng bên cạnh NPC và vệ binh, Tô Mộ không nhìn được bật cười.

Đám người này là thật sự sợ mình ra tay với bọn họ trong thành à!

“Đối phó với các người còn không đến lượt ta ra tay.”

Chương 762: Tổ phụ, thay ta đòi lại công bằng!

Tô Mộ không thèm đếm xỉa đến những người này, tâm niệm vừa động, lặng yên không một tiếng động đã đến khu hoang dã bên ngoài thành Diệu Nhật.

Dưới Đôi Mắt Thần Thị, mỗi một khu luyện cấp đều là bóng dáng của người chơi.

Đám người này giống như là lấy máu gà vậy, ra sức thăng cấp.

Tô Mộ không vội vã đi, dùng Đôi Mắt Thần Thị tiếp tục tìm kiếm.

Rất nhanh hắn đã phát hiện một số điều khác thường.

Có một bộ phận người sống lại cũng đã đến bên ngoài thành luyện cấp.

Đám người này núp ở khu vực vô cùng vắng vẻ, đã gần đến vị trí của tường rồi.

“Không thành thật đấy!”

Rõ ràng những người sống lại này ôm tâm lý ăn may, muốn nhân

lúc Tô Mộ không chú ý, lén lén lút lút đi ra ngoài luyện cấp.

Cách làm của bọn họ không có gì đáng trách.

Giống như những người sống lại khác trốn trong thành phố, cứ tiếp tục như thế cũng không phải là cách.

Chỉ có cố gắng nâng cao thực lực mới có cơ hội đánh bại Tô Mộ.

Đáng tiếc cho dù bọn họ có trốn kỹ hơn nữa cũng vẫn bị bắt quả tang.

“Giúp các người bỏ nghiện internet chút chút!”

Tô Mộ cười ha ha, vung tay lên một cái.

...

Một khu vực vắng vẻ gần tường.

Một nhóm người đang đánh chết ma vật.

Người đối phó với ma vật cũng không cẩn thận như thế, ngược lại là những kẻ không đối phó với ma vật, canh chừng ở bốn phía thì sắc mặt lại rất căng thẳng.

Toàn bộ những người này đều cầm dao găm, hành động mau lẹ, thoạt nhìn đã biết là thích khách.

“Thiếu chủ, xem ra tên Tô Mộ đó chẳng qua cũng chỉ có như thế. Chúng ta tàng hình trà trộn ra khỏi thành, né tránh đám thổ dân kia, quả nhiên bọn họ không thể phát hiện ra chúng ta.” Một người sống lại cười, lên tiếng nói.

“Tên Tô Mộ kia cho dù có mạnh hơn nữa cũng không thể nào trấn thủ mãi trong thành.”

“Hắn càng cảm thấy chúng ta không dám ra khỏi thành, chúng ta càng có thể lợi dụng điểm này.”

Người được gọi là thiếu chủ kia cũng phá lên cười.

“Động tĩnh nhỏ chút đi, nhất định không thể đánh trực diện với

đám người chơi đó.”

Cười thì cười nhưng hắn vẫn vô cùng cẩn thận.

“Biết rồi...”

“Được...”

Nhưng không đợi những tên thủ hạ kia đáp lại, khu vực này đã nổi lên băng sương.

Lời bọn họ còn chưa nói hết.

Cho dù là tên thiếu chủ kia cũng không chịu nổi quá một giây thứ nhất.

Những người sống lại lén lút luyện cấp này trực tiếp bị đá ra khỏi trò chơi.

Tương tự như bọn họ còn có vài nhóm người, không một người nào may mắn thoát khỏi.

Căn bản bọn họ không có đường nào chạy khỏi Đôi Mắt Thần Thị cộng thêm kỹ năng tầm bắn siêu xa!

Sau khi giải quyết xong những người này, Tô Mộ mở kênh chat ra.

“Người chú ý chút đi, những tên người sống lại kia lén lút ra ngoài luyện cấp đấy.”

“Trong thời gian mấy ngày tiếp theo, ta chắc chắn không ở thành Diệu Nhật. Nếu như có phiền phức gì, thì người hãy đi tìm nghị trưởng Thần Lạc.”

Tin tức được truyền cho Long Phi.

Mình không thể mãi ở Vương Đô để trông chừng đám người sống lại kia, chuyện phiền phức liên vút cho Long đội trưởng này.

Ngoại trừ tin tức ra, Tô Mộ còn gửi huân chương Vương Tước kia cho Long Phi.

Với HP mấy trăm triệu cùng phòng ngự mấy triệu, huy chương này

thật sự không có tác dụng gì.

“Ta biết rồi!”

Long Phi trả lời tin tức rất nhanh, không một lời già mồm.

Tô Mộ tắt kênh chat, tâm niệm vừa động, trong nháy mắt đi đến bên dưới cửa tường.

“Chất liệu của bức tường này cũng không giống!”

“Tương tự như những vật chất màu đen kia, nhưng lại cách biệt một trời một vực.”

Trước kia mặc dù Tô Mộ đã nghiên cứu qua bức tường này, nhưng thực lực không đủ, không nhìn ra được gì. Bây giờ thì khác rồi.

Có thể ngăn cản những ma vật kia, xây dựng ra lực pháp tắc, nguyên liệu xây bức tường này tuyệt đối không phải là vật tầm thường.

“Ta có thể hủy bức tường này không?”

Một ý nghĩ dâng lên trong lòng Tô Mộ.

Nguyên liệu thế này thì quý giá hơn nhiều so với đá quý ma pháp quý giá gì đó rồi.

Quan trọng là bức tường này còn dày nữa!

Nhưng nghĩ thì nghĩ, Tô Mộ vẫn thành thật leo tường.

Lực pháp tắc mà nơi này ẩn chứa vượt xa hơn nhiều so với lực pháp tắc trong thành Diệu Nhật.

Đến bên ngoài tường, Tô Mộ cũng không cần giấu điểm hành tung nữa.

Hắn dang đôi cánh hỏa diễm ra, cả người nhanh chóng đi về phía phòng tuyến số 2.

“Dựa vào tốc độ của ta, lên đường không mất bao nhiêu thời gian.”

“Mẫu chốt là nên làm thế nào để tiến vào tầng dưới của vực sâu Ma Vật.”

“Đến nơi trước rồi nói. Nói không chừng còn có thể gặp được Hiên Viên!”

...

“Hiếp người quá đáng, hiếp người quá đáng!”

Tiếng rống giận dữ rung trời xông thẳng lên trời.

“Lạch cạch!”

“Ầm!”

Ngay sau đó chính là âm thanh đập các loại đồ vật trên đất.

Những động tĩnh này đủ để thể hiện sự tức giận của người đó.

“Thiếu chủ, cứ tiếp tục như thế không được đâu. Chúng ta tuyệt đối không thể nào ngồi chờ chết được!” Lại một giọng nói vang lên, giọng điệu cũng tức giận như thế.

“Tô Mộ!”

“Tên Tô Mộ đáng chết này!”

“Bốn thiếu gia nhất định phải phanh thây xé xác hắn ra!”

Tiếng gào thét liên tiếp không ngừng.

Sau một thời gian ngắn, người kia đã ngừng gào thét.

Hắn chính là đám người lén lút luyện cấp bị phát hiện.

“Dựa vào thực lực của chúng ta căn bản không thể đối phó với tên kia.”

“Tình hình trước mắt cũng chỉ có một con đường thôi!”

Âm thanh trầm thấp mang theo vài phần khàn khàn.

Ánh mắt của vị thiếu chủ kia hoàn toàn trầm xuống.

“Ta sẽ dùng huyết tể để thông báo tin tức nơi này cho các trưởng bối trong tộc!”

“Chắc chắn bọn họ nhất định sẽ có cách!”

Đây là biện pháp duy nhất mà hắn có thể nghĩ đến.

Chương 763: Tổ phụ, thay ta đòi lại công bằng! (2)

Thực lực của Tô Mộ đã không phải là loại mà những hậu bối như bọn họ có thể đối phó nữa rồi.

“Phái người đi chuẩn bị!”

Sau khi hăn ra lệnh, những tên thủ hạ kia lập tức hành động.

Trong khoảng thời gian này, bọn họ cũng đã thu thập được một số tài nguyên.

Dựa vào những thứ đồ này, muốn giúp các lão tổ kia vượt giới không khác gì là điều viển vông.

Nhưng liên lạc vượt qua vị diện thì vẫn có thể làm được.

Không lâu sau, một trận pháp hình thành.

Thiếu chủ kia bước vào trận pháp, rạch hai tay của mình.

Trận pháp rất nhanh đã được kích hoạt.

Một ảo ảnh như có như không cũng xuất hiện theo.

“Tổ phụ!”

Người kia quỳ trên mặt đất phát ra tiếng hô to.

Trong một tiếng tổ phụ này lại hàm chứa sự tủ thân vô hạn.

“Người dùng huyết tể để liên lạc với ta, nhất định đã xảy ra chuyện lớn, rốt cuộc là chuyện gì?” Giọng điệu của ảo ảnh có chút khẩn trương.

“Thế giới hiện thực đảo điên rồi!”

“Trong đám thổ dân kia lại xuất hiện một tên có thể đối kháng với pháp tắc!”

“Thực lực của hắc tuyệt đối vượt qua lão tổ cấp bậc Phong Thần!”

Người kia vội vàng lên tiếng.

“Hắc ức hiếp sỉ nhục cháu, thậm chí còn bắt cháu quỳ trước mặt của hắc!”

Nói đến đây, trong giọng nói của người kia xuất hiện tiếng nức nở.

“Dám sỉ nhục Lâm nhi của ta!”

“Lẽ nào lại như vậy!”

Tiếng gầm thét cực kỳ phẫn nộ từ trong ảo ảnh truyền ra.

Có thể nhìn ra được hắc không giống với những người làm tổ phụ khác, vô cùng cứng chiều hậu bối này.

“Tổ phụ nhất định phải đòi lại công bằng cho cháu!” Tiếng khóc của người kia càng lớn hơn nữa.

Ảo ảnh lộ ra vẻ mặt thương yêu không thôi, liên tục an ủi.

“Tổ phụ nhất định sẽ nghĩ cách đòi lại công bằng thay cho cháu!”

“Nhất định sẽ khiến cho tên nhóc kia hối hận khi đến với thế giới này!”

Trên bầu trời phòng tuyến số 2.

Sau khi trải qua một khoảng thời gian nghỉ ngơi lấy sức, nơi này dần dần khôi phục sinh khí.

Tô Mộ vượt qua, không giáp mặt với những NPC trong phòng tuyến kia.

Thủ vệ của nơi này đã không thể cung cấp bất kỳ nhiệm vụ có giá trị nào cho mình nữa.

Tô Mộ đi đến bên cạnh vực sâu Ma Vật kia, tung người nhảy lên.

Cảm giác mất trọng lượng ập đến, bên tai gió điên cuồng gào thét không dừng.

Trong khoảnh khắc sắp rơi xuống mặt đất, Tô Mộ tâm niệm vừa động, chớp nhoáng một cái đã đến bên trên tàn tích của tháp Sa Đọa kia.

“Nơi này nên xuống như thế nào đây?”

“Trực tiếp đào ra à?”

Tô Mộ nhìn một đồng hỗn độn xung quanh, ngồi chồm hổm trên mặt đất.

Nơi này cũng không có đường đi xuống.

Muốn tiến vào tầng dưới của vực sâu Ma Vật, e rằng mình phải nghĩ cách thôi.

Tô Mộ lấy quyền trượng Pháp Thần ra. Món thần khí này lập tức biến hóa thành một cái xẻng sắt.

Tô Mộ giơ xẻng lên, dùng hết sức bắt đầu đào bới.

Đừng nói một cú đào này, mặt đất rất nhanh đã bị đào ra một cái hố lớn.

“Có hi vọng!”

Trên mặt Tô Mộ lộ ra vẻ mừng rỡ.

Đào hầm là một việc tốn sức, nhưng thứ mình không thiếu nhất chính là sức lực.

“Ra đi!”

Hô to một câu, năm tiểu đệ Xương Khô được triệu hồi ra.

“Các tiểu đệ, làm việc đi!”

Tô Mộ vén áo lên, làm gương cho binh sĩ.

Sau khi tiểu đệ Xương Khô nhận được mệnh lệnh thì lập tức không ngừng làm việc.

Sau một không thời gian, mặt đất bị đào ra một cái hố sâu khổng

lồ.

“Xì xì!”

Trong lúc Tô Mộ lại cảm xéng xuống một cái, một luồng lực pháp tắc đã xuất hiện.

“Quá đúng rồi!”

Tô Mộ thấy thế, không kinh sợ mà còn lấy làm vui mừng.

Gặp phải sự ngăn cản của pháp tắc, điều này chứng tỏ mình đã tìm đúng nơi rồi!

“Phong Lôi Kỳ Lân Phá!”

Một con Kỳ Lân chợt xông mạnh về phía nơi tạo thành pháp tắc.

“Đùng đùng đùng đùng!”

Lôi đình đan xen vào nhau, tiếng ầm ầm liên tiếp vang lên.

Sau khi bị Kỳ Lân công kích, rõ ràng pháp tắc ở nơi đó suy yếu mấy phần.

“Lên!”

Công kích đã mang đến hiệu quả, Tô Mộ cũng không khách sáo, phát ra một tiếng hô to với năm tiểu đệ Xương Khô.

Các loại công kích cùng nhau đánh tới cùng một điểm.

“Răng rắc!”

Sau một hồi lâu, hàng rào pháp tắc bị nện đến xuất hiện một vết nứt.

“Dừng tay cả đi.”

Tô Mộ ngừng công kích.

Từ kinh nghiệm có được mấy lần trước, mình cũng xem như là có chút hiểu biết đối với lực pháp tắc này.

Càng toàn lực công kích những pháp tắc này thì phản kháng gặp phải càng mãnh liệt.

Tập trung tấn công từ từ vào một điểm như thế ngược lại tương đối dễ dàng.

“Nếu như tiếp tục công kích thì nhất định sẽ gặp phải phản kháng toàn lực của lực pháp tắc. Có được vết nứt này, ta hoàn toàn có thể bố trí một trận truyền tống!”

Tô Mộ mở kho tàng hoàng kim ra, lấy ra một số vật liệu, trực tiếp bố trận.

Chỉ trong chốc lát, một trận truyền tống liên thông với vết nứt kia đã xuất hiện.

Sau khi kích hoạt, trên trận truyền tống nổi lên ánh sáng huyền ảo.

“Đi!”

Tô Mộ cất kho tàng hoàng kim, hô một câu với tiểu đệ Xương Khô, bước một bước lên trận truyền tống trước.

Ánh sáng trắng chợt lóe lên, hoàn cảnh xung quanh lập tức biến thành một màn tối đen.

“Xoạt!”

Một luồng Thiên Hỏa khổng lồ xuất hiện, chiếu sáng tất cả.

Nơi này giống như là bên trong của một sơn động.

Phía trên treo đầy những thạch nhũ hình dạng đầu lâu khổng lồ.

Trong mắt Tô Mộ hiện lên một luồng ánh sáng, Đôi Mắt Thần Thị cuốn quét về phía trước.

“Quả nhiên có ma vật cao cấp!”

Dựa vào dấu hiệu sinh mệnh của những ma vật kia, có thể thấy đẳng cấp của bọn chúng tuyệt đối đạt đến thập giai!

Trong đó còn có một số ma vật cấp boss, thực lực tuyệt đối không

yếu hơn so với những lão tổ kia.

Chương 764: Thăng cấp đã lâu.

Thậm chí còn có một số ma vật, chỉ đơn thuần nhìn từ dấu hiệu sinh mệnh đã vượt qua phần lớn lão tổ.

“Tà Thần kia ở nơi nào?”

Tô Mộ tiếp tục quan sát, khẽ chau mày lại.

Mặc dù số ma vật kia mạnh, nhưng không đạt đến cấp bậc của Thần.

“Đó là?”

Lại tìm tòi một lúc, một cánh cửa đá màu đen khổng lồ thu hút sự chú ý của Tô Mộ.

Trên cửa đá có một bức tranh vẽ trên tường.

Một viên nhãn cầu màu đen!

“Tìm thấy rồi!”

Mình quả thật là quá quen thuộc với viên nhãn cầu màu đen này rồi.

Phía sau của cánh cửa này chín phần chính là chốn dung thân của Tà Thần kia.

“Ta nên đến đây sớm hơn!”

Trên mặt Tô Mộ lộ ra một nụ cười hưng phấn.

Không gian tầng dưới của vực sâu rất lớn, số lượng ma vật phải gọi là nhiều vô số kể.

Vị trí của cửa đá nằm ở vị trí trong cùng nhất. Muốn đến nơi đó nhất định phải giải quyết toàn bộ ma vật.

Đây không phải là vừa hợp ý ta sao?

“San bằng một mạch, cộng thêm kinh nghiệm của Tà Thần kia, chắc chắn ta có thể thăng lên đến cấp 10 thập gia rồi!”

Sau lưng Tô Mộ đang đôi cánh hỏa diễm ra, bay về phía đỉnh của sơn động.

“Các người đi theo phía sau, quét dọn chiến trường!”

Tô Mộ hô một câu về phía các tiểu đệ Xương Khô đi theo sau, sau đó thì vút ra mấy người máy quét nhà.

Một ánh lửa xẹt qua trong động đen nhánh.

Tô Mộ đi tới nơi của những ma vật kia, trên đôi cánh hỏa diễm bộc phát ra vô số Hỏa Vũ.

“Chú! Chú! Chú!”

Hỏa Vũ chi chít bao trùm tất cả ma vật.

Lối đi phía dưới biến thành một biển lửa.

‘Người đánh chết xxx, thu được năm mươi nghìn điểm kinh nghiệm!’

‘Người đánh chết xxx, thu được ba mươi nghìn điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Sức Mạnh Pháp Thần (cội nguồn) thu được 1 điểm trí lực, 10 điểm lượng mana!’

‘Thông qua Thân Thể Của Chiến Thần thu được 1 điểm sức mạnh!’

...

“Ô! Ô!”

Tiếng rên rỉ của các loại ma vật vang lên.

Dưới ngọn lửa mãnh liệt khủng khiếp, cho dù bọn chúng có lực phòng ngự cao máu nhiều thì căn bản cũng không chịu nổi.

Những tồn tại tùy tiện một con thì có thể hoành hành ngang ngược trong thế giới tầng trên này, trước mặt Tô Mộ không hề khác gì so với những con thú bên ngoài Tân Thủ thôn.

“Cảm giác đã lâu không có!”

Tô Mộ bay nhanh qua lại trên không trung, hóa thân thành Gatling lửa, một lần nữa cảm nhận được niềm vui thăng cấp khi đánh quái.

‘Chúc mừng người đã thăng cấp, thu được hai nghìn điểm thuộc tính, năm nghìn điểm kỹ năng!’

Kinh nghiệm mà ma vật hùng mạnh cung cấp vô cùng khả quan. Trên người Tô Mộ rất nhanh đã hiện lên hào quang thăng cấp.

“Thăng một cấp cho hai nghìn điểm thuộc tính. Cứ tiếp tục thăng như thế lập tức lại có mấy chục nghìn điểm thuộc tính có thể phân phối rồi.”

Tô Mộ vẽ mặt tươi cười.

So với nâng cấp kỹ năng thì nâng cấp thuộc tính càng trực quan hơn.

Điều này thú vị hơn nhiều so với giải quyết những lão tổ kia rồi!

...

Lâm trường.

Cuộc chiến đấu nơi này đã kết thúc, dây leo của Thần Thụ Thụ này từ từ rứt trở về.

Xung quanh một mảng tiêu điều, đủ để khiến người ta run lên tê tái.

Thiên Lâm bước vào trong lâm trường, đi về phía Thần Thụ Thụ kia.

Thần Thụ Thụ quỷ dị này rõ ràng nhận ra hắn, không có phát động công kích đối với hắn.

“Ăn no rồi à?” Thiên Lâm đưa tay ra sờ vào cơ thể của Thần Thụ, cười rồi mở miệng hỏi.

Một sợi dây leo bắt đầu chuyển động, giống như là đang đáp lại.

“Yên tâm, ta sẽ cho người càng ăn càng no!”

“Trừ những chất dinh dưỡng thông thường ra, ta còn sẽ cho người càng nhiều dưỡng chất quý giá hơn!”

Thiên Lâm nét mặt hồng hào, cả người càng nói càng hăng say, trong ánh mắt có một tia khát vọng không thể nào ngăn chặn được.

“Đợi sau khi người hoàn toàn trưởng thành, thế giới này sẽ không có người nào có thể ngăn cản bước chân của ta.”

“Ta sẽ phá hủy vương tọa kia!”

“Mở ra con đường trở về nhà!”

Lúc nghe thấy câu nói cuối cùng này, toàn bộ đám cây lộn xộn của Thần tộc kia bắt động lên!

Tầng dưới của vực sâu Ma Vật.

Trên đỉnh của sơn động xuất hiện một Hỏa Nhân.

Vô số Hỏa Vũ bắn ra từ trên người của Hỏa Nhân, từng con từng con rả lửa chiếu sáng hoàn toàn sơn động hắc ám.

“Gừ!”

“Ô!”

Ở bên cạnh những khối thạch nhũ khổng lồ dưới đáy, từng con từng con ma vật không ngừng gầm thét.

Một số năng lượng màu đen từ trên người của bọn chúng bay về phía Hỏa Nhân trên không trung.

Ma vật hùng mạnh phát động đòn phản kích.

“Hừ!”

Tô Mộ hừ nhẹ một tiếng, vung tay lên một cái.

Năng lượng ma pháp trong nháy mắt bao phủ cơ thể của hắn, hình thành màn chắn kiên cố không phá vỡ nổi.

Tất cả tổn thương đều bị ngăn cản.

“Gừ!”

Lại là mấy tiếng gầm thét rung trời vang lên. Trong bầu ma vật bên dưới, mấy bóng dáng tung người nhảy lên.

Độ cao mấy chục mét ngay lập tức đạt đến, một cái miệng to như chậu máu, đủ để nuốt chửng Tô Mộ trông càng đáng sợ.

“Muốn ăn ta à?”

Tô Mộ khẽ mỉm cười, quyền trượng Pháp Thần trong tay biến thành một thanh đại kiếm.

Hỏa Nhân trên không trung liên tiếp thoáng hiện, tốc độ xuất kiếm nhanh như tia chớp.

“Ô!”

“Ô ô!”

Những con ma vật cấp boss kia liên tiếp phát ra tiếng kêu thảm thiết, thân hình khổng lồ toàn bộ đều bay ngược ra ngoài.

“Đùng!”

Bọn chúng hung hăng đụng vào tường đá trên trần núi, trên đầu toát ra một trị số tổn thương không nhỏ.

“Vẫn là chơi thế này tương đối có cảm giác đả kích!”

Trên mặt Tô Mộ hiện lên một nụ cười.

Những ma vật bị đánh bay đều là boss đã đạt đến thập giai.

Chương 765: Nếu không ta đã không đến rồi.

Trong những câu chuyện của tiểu thuyết này, loại boss cấp bậc này tuyệt đối có thể được gọi là Ác Long.

Nhưng ở trước mặt mình thì những con Ác Long này chỉ là rắn mối.

“Thử chiêu này một chút!”

Tô Mộ tiếp tục ra tay.

Hỏa Nhân trong không trung lập tức biến hóa ra vô số phân thân.

Mỗi một phân thân đều giống như mặt trời chói mắt.

‘Người đánh chết cự thú vực sâu, thu được một trăm nghìn điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Nhanh Nhẹn Như Thần thu được 1 điểm nhanh nhẹn!’

...

‘Chúc mừng người đã thăng cấp, thu được hai nghìn điểm thuộc tính, năm nghìn điểm kỹ năng!’

Đồng thời khi công kích rơi xuống, ma vật cấp boss cũng dễ dàng bị chém chết. Trên người Tô Mộ lần nữa xuất hiện hào quang thăng cấp.

“Gừ!”

Vô số tiếng gào thét vang lên.

Ở nơi sâu của sơn động, những đôi mắt đỏ chi chít của ma vật chớp nháy.

Những ma vật cao cấp này sở hữu trí tuệ cực cao.

Bọn chúng biết Tô Mộ đến với khí thế hung hãn, cũng biết được

Hỏa Nhân kia xem bọn chúng là kinh nghiệm.

Tất cả ma vật đều kích động lên.

Đôi mắt màu đỏ kia ở trong hố đen mang đến một sự kinh khủng khó hình dung được.

Một con ma vật nhảy lên thật cao.

Tiếp theo là con thứ hai, con thứ ba...

Trong chớp mắt, xung quanh Tô Mộ đã bị một mảng bóng dáng đông nghịt bao phủ.

“Cút ngay cho ta!”

Một tiếng hét to vang lên.

Năng lượng hình tròn bộc phát ra từ trên người của Tô Mộ, bắn bay toàn bộ đám ma vật đen kịt.

“Thiên Hỏa Thiêu Thành!”

Một luồng Thiên Hỏa nối tiếp rơi xuống mặt đất.

So với công kích của Hỏa Vũ thì tổn thương của Thiên Hỏa càng trực tiếp và khả quan hơn.

Cho dù là những ma vật thập giai có phòng ngự cao máu nhiều, ngoại trừ những con boss cấp bậc Lãnh Chúa ra thì những con khác đều chết ngay lập tức.

‘Người đánh chết xxx, thu được mười nghìn điểm kinh nghiệm!’

‘Người đánh chết xxx, thu được mười nghìn điểm kinh nghiệm!’

‘Thông qua Sức Mạnh Pháp Thần (cội nguồn) thu được 1 điểm trí lực, 10 điểm lượng mana’

...

‘Chúc mừng người đã thăng cấp, thu được hai nghìn điểm thuộc tính, năm nghìn điểm kỹ năng!’

Sau khi lượng lớn ma vật bị đánh chết, thanh kinh nghiệm đáng sợ kia của Tô Mộ lần nữa tràn đầy.

“Thế này thì quá sung sướng rồi nhỉ?”

“Quả thật chính là thiên đường luyện cấp mà. Có phải là ta nên gọi Hiên Viên cùng tới không?”

Hiệu suất thăng cấp như thế tuyệt đối là lần nhanh nhất từ trước tới nay.

Suy cho cùng thanh kinh nghiệm hiện tại động một chút thì đến hạn mức cao nhất mấy chục triệu rồi, nhưng vậy thì đã sao?

“Kích hoạt kỹ năng bị động cũng rất thường xuyên, ta có thể cảm nhận được.”

“Đồng thời đánh chết những con ma vật kia, ta cũng đã cướp đoạt đi lực pháp tắc trên người bọn chúng!”

Tô Mộ một mạch san bằng, căn bản không thể nào ngăn cản bước chân của hắn.

“Gừ!”

Chính trong lúc này, ở nơi sâu của sơn động vang lên một tiếng gầm thét cực lớn.

Một giây sau, ma vật rải rác bốn phía dường như nhận được một loại mệnh lệnh nào đó, xoay người điên cuồng chạy về phía nơi sâu của sơn động.

“Chạy rồi à?”

Tô Mộ nhìn cảnh tượng này, chân mày nhíu lại.

Nhưng cho dù những con ma vật này chạy nhanh hơn nữa thì tốc độ của bọn chúng cũng không nhanh được bằng tốc độ của đôi cánh hỏa diễm.

Tô Mộ giơ quyền trượng Pháp Thần trong tay lên, ngọn lửa tràn ngập tỏa ra nhiệt độ nóng rực.

Trên không trung xuất hiện mười ngọn Thiên Hỏa.

Tô Mộ vung pháp trượng về phía trước, Thiên Hỏa bay về phía những con ma vật đang bỏ chạy kia với tốc độ cực nhanh.

Lúc này nếu như rơi xuống thì tuyệt đối có thể thăng thêm một cấp nữa.

Nhưng trong lúc này, nơi sâu của sơn động đã tuôn ra một luồng năng lượng màu đen kinh khủng.

Bóng dáng màu đen hình thành một tấm lá chắn, chặn giữa những con ma vật kia và Thiên Hỏa.

“Ầm!”

Dưới cú va chạm kịch liệt, toàn bộ sơn động đều sinh ra chấn động.

Phía trên đỉnh đầu của Tô Mộ có lượng lớn đá rơi đập xuống.

Hắn không thèm để ý đến những hòn đá lớn này, ánh mắt dừng lại trên tấm chắn năng lượng màu đen.

Kể từ khi mình bước vào trò chơi này gần như vẫn luôn dây dưa với những năng lượng màu đen này.

Sự xuất hiện của những thứ này cũng đồng nghĩa với một chuyện.

Chủ nhân của tầng dưới vực sâu biết được mình sẽ đến.

“Không phải là người vẫn luôn muốn có được mạng của ta sao?”

“Hôm nay ta đã đến rồi, người không ra hoan nghênh à?”

Tô Mộ hô to về phía nơi sâu của sơn động.

Không lâu sau, tấm chắn màu đen kia xảy ra biến hóa.

Tất cả màu đen ngưng tụ lại với nhau, biến thành hình dáng của một nhân cầu.

Nhân cầu đen nhánh nhìn chăm chăm vào Tô Mộ.

“Tên nhân loại kia, lá gan của người cũng quá lớn chứ nhỉ?”

“Người biết đây là nơi nào không?”

Trong âm thanh tràn đầy uy lực lộ ra một cảm giác cao cao tại thượng.

Phong thái của Tà Thần từ trước đến giờ vẫn vậy.

“Đương nhiên ta biết nơi này là nơi nào rồi!”

Tô Mộ cười cười, ánh mắt dần dần trở nên sắc bén.

“Nếu không ta đã không đến rồi!”

Một câu nói đơn giản phát ra từ miệng của Tô Mộ, nhưng lại biểu lộ ra sát ý lạnh như băng thấu xương.

Biết nơi này là đâu, vậy thì mục đích đến đây đương nhiên cũng rất rõ ràng.

“Người đây là tự tìm đường chết!”

Âm thanh truyền đến từ trên nhãn cầu màu đen cũng trở nên lạnh thấu xương.

Thân là Tà Thần cao quý, từ lúc bắt đầu nó đã không xem Tô Mộ ra gì.

Lúc trước một lần lại một lần giao chiến, từ đầu đến cuối nó vẫn cảm thấy đây chẳng qua chỉ là một con kiến có thể tiện tay giết chết được mà thôi.

Cho dù con kiến này đã đến nơi này thì cách nghĩ của Tà Thần cũng không thay đổi.

Chương 766: Đối chiến Tà Thần.

“Dám can đảm xông vào địa bàn của ta, người phải trả giá đắt cho sự vô tri của chính mình!”

Âm thanh tức giận vang lên.

Trên nhãn cầu tản ra sát ý rung trời.

Năng lượng màu đen lại xuất hiện, biến thành một con cự thú xấu xí.

Nó há chiếc miệng khổng lồ dường như có thể cắn nuốt tất cả, muốn một ngụm nuốt Tô Mộ vào.

“Cự Khẩu Vực Sâu?”

Tô Mộ thấy thế, nhớ đến một anh hùng trong trò chơi.

“Đi đi!”

Giao đấu cùng Tà Thần, Tô Mộ không dám khinh suất, một con Kỳ Lân xuất hiện theo.

“Xì!”

“Oe oe!”

Đây là màn tranh bá của hai con cự thú.

Cũng là cuộc giao chiến của Tô Mộ và Tà Thần.

Hai luồng năng lượng đan xen với nhau.

Cự thú không ngừng cắn xé Kỳ Lân, lực Lôi Đình cũng đang ăn mòn cự thú từng chút từng chút một.

“Ầm!”

Kèm theo một tiếng nổ vang, đòn xung kích của hai luồng năng lượng triệt tiêu lẫn nhau.

Vòng đối quyết thứ nhất, rõ ràng giữa hai bên đã đánh ngang tay.

“Người!”

Trên nhãn cầu màu đen truyền đến một âm thanh khó có thể tin.

Vì để đối phó với Tô Mộ, một đòn vừa rồi kia đã là đòn công kích mạnh nhất mà nó có thể phóng thích ra rồi.

Một vị Thần cùng một con kiến đánh ngang tay nhau, rõ ràng không có cách nào khiến cho Tà Thần tiếp nhận được.

“Được đấy! Lợi hại hơn một chút so với trong tưởng tượng của ta!”

Giọng điệu Tô Mộ bình thản, ẩn chứa sát khí.

Sau khi đánh chết lượng lớn ma vật, thuộc tính của mình đã được nâng cao không ít.

Dựa vào năng lực sát thương của Kỳ Lân lại cũng chỉ là đánh ngang tay với con cự thú màu đen.

Thực lực của vị Tà Thần này còn mạnh hơn so với mình nghĩ đấy!

“Như vậy cũng tốt, giết được người thì điểm kinh nghiệm ta nhận được sẽ càng nhiều!”

Trước mặt của nhân cầu màu đen, Tô Mộ nói chuyện không một chút kiêng kỵ.

Nếu đã đến tầng dưới của vực sâu này thì mình không thể nào trở về tay không.

Đánh chết lượng lớn ma vật nâng lên đến cấp 10 thập giai, lại dùng những thứ mà chúng bắn ra làm nguyên liệu, từ đó đột phá công cù của thập giai.

Còn vị Tà Thần đại nhân này tuyệt đối là nguyên liệu mấu chốt nhất.

“Người quá cuồng vọng rồi!”

“Cuồng vọng đến mức ta cũng không muốn người chết đơn giản như thế nữa.”

Âm thanh vô cùng trầm thấp vang lên từ trên nhân cầu.

Thứ có thể nhìn thấy được từ trên con người đáng sợ kia chỉ có một mảng bóng tối vô tận.

Một chiếc lưỡi hái khổng lồ đột nhiên xuất hiện.

Chiếc lưỡi hái này toàn thân đen nhánh, xung quanh là một làn khói đen tràn ngập.

“Xoạt!”

Thân đao khổng lồ rạch qua một nhát.

Áp lực kinh khủng dường như ngay cả hư không cũng bị rạch nát.

Một đòn kia cũng không phải xông về phía Tô Mộ.

Trong khoảnh khắc lưỡi hái xẹt qua, trong cả sơn động tràn ngập sương màu đen.

“Dập!”

Sau khi Thiên Hỏa đang thiêu đốt hừng hực bên dưới va chạm vào khói đen thì đột nhiên bị dập tắt ngay lập tức.

Hoàn cảnh xung quanh lần nữa trở nên mờ mờ.

Ngoại trừ ánh lửa phát ra từ trên người Tô Mộ ra, trong sơn động không còn một tia ánh sáng nào nữa.

“Nơi này chính là nơi chôn thân của người!”

“Người sẽ hối hận đã đến nơi này, hối hận vì đã trở thành kẻ địch của ta.”

Nhãn cầu màu đen đưa ra lời tuyên bố.

“Xoạt!”

Tiếng gió của vũ khí sắc bén xẹt qua vang lên theo.

Lưỡi hái khổng lồ chém về phía Tô Mộ.

Có màn sương dày màu đen che chắn, công kích của lưỡi liềm

hoàn toàn có thể dùng từ quỷ mị để hình dung.

Phản ứng của Tô Mộ cực kỳ nhanh, hấn dùng quyền trượng Pháp Thần chặn ngay trước người.

“Keng!”

Tiếng va chạm lạnh lạnh vang lên.

Cho dù Tô Mộ sở hữu sức mạnh ngang ngược, thân hình vẫn không khống chế được mà liên tiếp lui về sau mấy mét trong không trung.

“Sức mạnh mạnh thật!”

Kết quả như thế này khiến hấn chau mày.

Đồng thời khi ngăn cản lưỡi hái, mình còn mở kỹ năng đón đỡ ra.

Uy lực của một đao này có thể nghĩ ra.

“Chết tiệt, người còn là một chiến sĩ?”

Tô Mộ không nhận được chữ bới làn khói đen một câu.

Đối phương hình như biết được mình sở hữu kỹ năng tầm nhìn, khói đen quỷ dị này hoàn toàn phong tỏa tầm nhìn của Đôi Mắt Thần Thị.

Nếu như đối phương có thể trả lời, Tô Mộ còn có thể mượn đó để phân biệt vị trí của nhân cầu.

“Xoạt!”

Lưỡi hái lần nữa vung qua.

Tô Mộ mắt sáng như đuốc, vung tay một cái theo vị trí của lưỡi hái.

Bốn hố đen cùng xuất hiện.

Lực hút hình thành trong nháy mắt, khói đen xung quanh cũng bị ảnh hưởng.

Tô Mộ nhếch miệng, trực tiếp vỗ tay một cái.

Ngay sau đó, trong nội bộ sơn động này, ngày càng nhiều hố đen xuất hiện.

Khói đen bị sự quấy nhiễu của lực hút, từ từ bắt đầu tản đi.

Nhưng lưỡi hái kia lại không chịu ảnh hưởng của hố đen, mang theo sát ý lạnh lạnh, muốn lấy đi sinh mạng của Tô Mộ.

“Keng!”

Quyền trượng Pháp Thần hóa thành một thanh cự kiếm, ngăn cản lưỡi hái lại.

Đôi cánh hỏa diễm sau lưng nhanh chóng lay động.

Ngoại trừ sức mạnh mình Tô Mộ, sức mạnh của ngọn lửa cũng được thêm vào trên thân kiếm.

Lúc này, sức mạnh của lưỡi hái màu đen không đủ nhìn.

Lưỡi hái khổng lồ bị đánh bay ra ngoài.

“Chỉ người vậy mà gọi là Tà Thần à?”

Tô Mộ phát ra một tiếng hét to, quanh thân bộc phát ra lực Lôi Đình sáng chói.

Từng con từng con Kỳ Lân xuất hiện, cuốn quét về vị trí hiện tại của nhân cầu màu đen.

Thăm dò đến đây là kết thúc!

Tiếp theo nên bước vào chủ đề chính rồi.

Từ khoảnh khắc mình bước vào tầng dưới của vực sâu này, kết cục của vị Tà Thần đại nhân này đã được định rồi.

“Ầm ầm ầm!”

Chương 767: Năng lượng khó diễn tả

bằng lời

Tiếng lời đình vang lên không dứt.

Vị trí của nhãn cầu màu đen hoàn toàn biến thành một mảng biển sẫm chóp.

“Người sẽ không cho rằng như thế thì có thể giải quyết ta rồi chứ?”

Đột nhiên, một giọng nói phẫn nộ vang lên.

Xung quanh nhãn cầu màu đen đầy rẫy đường vân pháp tắc màu đen.

Những đường vân kia giống như lời đình màu đen, chặn toàn bộ công kích của Kỳ Lân.

Cùng lúc đó, chiếc lưới hái kia cũng bay trở về bên cạnh nhãn cầu.

Cuộc chiến đấu này, chỉ vừa mới bắt đầu!

“Mọi người, tranh thủ thời gian luyện cấp!”

“Đừng quên lời mà Tô Pháp Thần nói với chúng ta, đừng phụ sự kỳ vọng của hắn.”

Khu luyện cấp bên ngoài thành Diêm Nhật.

Rất nhiều người chơi đang cày quái ngày đêm để lên cấp.

Tất cả mọi người hợp tác phân công, ép lượng máu của những ma vật kia xuống thấp, sau cùng sẽ có một người tiến hành bước cuối.

Đây là kế hoạch mà họ đã lên sẵn từ lâu.

Trước hết là nâng cấp bậc của một số người chơi lên, như vậy bọn họ có thể mang trang bị của Tô Mộ cho về thế giới hiện thực.

Mà những người này, cũng sẽ trở thành bộ phận nòng cốt đối phó với sống lại.

Đương nhiên, đi cùng với việc hưởng thụ những đãi ngộ này, trên người những người đó cũng mang gánh nặng rất lớn.

Chiến đấu với những người sống lại, phải lấy cả mạng ra đánh!

“Yên tâm đi, chúng ta nhất định sẽ không khiến Tô Pháp Thần thất vọng!”

“Dù cho có chết, chúng ta cũng phải kéo những người sống lại kia xuống lốt xác.”

Những người này không sợ hãi.

Họ không chỉ chiến đấu cho chính mình.

Vì trận chiến này, họ bằng lòng dâng lên tất cả mọi thứ.

“Ra dáng lắm các chàng trai!”

“Tiếp thêm sức mạnh!”

Nhìn thấy quyết tâm của họ, những người dẫn đầu rất hài lòng.

Đây chính là huyết tính!

...

Khi phần lớn hội trưởng công hội dẫn đội luyện cấp, có một người lại trở về thành Diêm Nhật.

Trong thành hắn bước đi rất chậm, thỉnh thoảng còn liếc nhìn xung quanh.

Sau khi phát hiện không có người chơi đi theo, hắn lén lút đi vào một con hẻm.

Thành Diêm Nhật rất rộng.

Ngõ hẻm ở trong thành đếm không xuể, có một số chỗ ngay cả một NPC cũng không nhìn thấy.

Người này sau khi đi tới một góc hẻm lách, bên trong có vài người đã chờ từ lâu.

“Sắp xảy ra chuyện lớn rồi!”

Sau khi nhìn thấy mấy người này, hắn gấp gáp mở miệng nói.

“Chuyện lớn gì?”

“Có liên quan tới đám người chơi liều mạng luyện cấp?”

Mặt mấy người kia hoàn toàn biến sắc, vội vàng dò hỏi, ai cũng căng thẳng lo lắng.

Từ khi Thần Tô Pháp trở về giảm thấp uy phong của bọn họ, những người sống lại này cũng đã rơi vào bước đường mà dù đêm xuống cũng không thể chợp mắt nổi.

“Tô Mộ kia chuẩn bị chọn một nhóm người, để cho bọn họ tăng cấp bậc, sau đó trang bị cho bọn họ, kỹ năng, các loại đạo cụ, nghe nói chờ thời cơ chín muồi, đám người chơi kia sẽ xuống tay với chúng ta.” Người nọ nặng nề trả lời.

“Ặc!”

“Đám người chơi này, muốn đuổi tận giết tận chúng ta?”

“Bọn họ cũng dám!”

Trong mấy giọng nói đều mang theo sự chấn động.

Với những người sống lại, tin tức này chắc chắn là cơn địa chấn mạnh mẽ.

Người chơi vẫn luôn bị bọn họ giẫm đạp dưới chân, bây giờ lại muốn xuống tay với bọn họ.

Tất cả biến số, đều bắt đầu từ một người.

“Nghe nói Tô Mộ kia có thủ đoạn có thể làm cho chúng ta không có chỗ ẩn thân, các người nhất định phải truyền tin tức này ra ngoài.”

“Ta đi trước, không thể để cho những người chơi kia phát hiện ra điểm khác thường của ta.”

Người nọ lại dặn dò vài câu xong, xoay người rời đi luôn.

Nếu có người chơi ở đây, chắc sẽ vô cùng quen thuộc với người nọ.

Hắn chính là Hứa Thế Hùng!

Đương nhiên, vên vên chỉ có vỏ ngoài là Hứa Thế Hùng.

...

Tầng dưới mê uyên.

Trên người hai vị thần đều trào ra sát ý ngập trời.

Hỏa nhân Tô Mộ rực rỡ như nhật nguyệt, con mắt màu đen tựa như vực sâu quỷ dị.

Trên lưỡi liềm đen bóng nổi lên ánh sáng màu đen.

Thanh vũ khí này tuyệt đối không đơn giản, ít nhất cũng là trang bị cấp thần.

“Chết đi cho ta, thu hoạch tử vong!”

Nương theo âm thanh vô tình lạnh lẽo như băng, lưỡi liềm màu đen rơi xuống.

Khác với mấy lần công kích trước, lưỡi liềm lần này rơi rất chậm.

Nhưng chính động tác chậm chạp này, làm cho Tô Mộ cảm nhận được áp lực trước nay chưa từng có.

Không khí đóng băng rồi!

Ngay cả không gian cũng bị xé rách!

“Hơi mạnh nha!”

Tô Mộ bĩu môi.

Không thể không nói, vị Tà Thần này không hổ là một đại boss siêu cấp.

Dù cho ở trong vị diện gặp phải ba vị thần kia, chính mình cũng

không có áp lực như bây giờ.

“Thêm một chút!

Gặp chuyện không quyết định trước hết thêm điểm.

Mấy ngàn điểm thuộc tính sau khi lên cấp mang đến sự gia tăng không thể xem thường.

Tô Mộ không chút do dự, tăng trí lực hết cỡ.

Trải qua sự gia tăng, trong nháy mắt giá trị trí lực tăng lên hơn chục ngàn điểm.

Công kích ma pháp cũng theo nước đẩy thuyền lên cao.

“Kỳ Lân đại pháp!”

Vì tỏ ra có khí thế hơn, Tô Mộ cũng học theo con mắt màu đen phát ra tiếng thét to.

Kỳ Lân bày trận, từng con từng con bổ nhào tới.

Ánh điện càn che đầy ánh lửa trên người Tô Mộ!

Kỹ năng cấp Chân Thần như vậy, mức độ lớn mạnh không thể nghi ngờ.

Tốc độ Kỳ Lân xuất hiện, ngay cả con mắt màu đen cũng nhìn tới choáng váng.

Lưỡi liềm hạ xuống tốc độ không khỏi nhanh hơn vài phần.

Một con Kỳ Lân trực tiếp đâm tới.

Lưỡi liềm xảy ra chấn động, thế rơi giảm mạnh.

Lại là một con Kỳ Lân đâm tới.

Sau hai lần công kích, Tô Mộ đã hóa giải thế công của lưỡi liềm.

“Ầm”

Kỳ Lân thứ ba theo sát phía sau.

“Ầm”

Sau khi bị xung kích, lưỡi liềm bị đánh bay luôn ra ngoài.

“Giết sạch!”

Chương 768: Năng lượng khó diễn tả bằng lời (2)

Trong mắt Tô Mộ lạnh lùng, hai chữ vang vọng cả sơn động.

Hơn mười con Kỳ Lân đồng loạt đánh về phía con mắt màu đen.

Như này vẫn chưa hết, Hủy Diệt Tứ Phương xuất hiện cùng lúc, phong tỏa toàn bộ đường lui của con mắt màu đen.

Tổ hợp hai kỹ năng cấp Thần lớn chắc chắn đạt tới cấp bậc bùng nổ.

“Chỉ với người, vẫn chữa giết được ta!”

“Người chờ đó cho ta!”

Con mắt màu đen rõ ràng sợ hãi, trong tiếng nói hoàn toàn không còn khí thế như lúc trước..

“Muốn chạy?”

Tô Mộ nghe vậy, giờ Quyền Trọng Pháp Thần vung về phía trước.

Trên đường con mắt màu đen lui về, Hủy Diệt Tứ Phương đẩy nhanh tốc độ xuất hiện không ngừng.

Tuy nhiên, con mắt màu đen không có ý định chạy trốn.

Trong đồng tử của nó không ngừng tuôn ra năng lượng màu đen, toàn bộ con mắt bắt đầu bành trướng với tốc độ cực nhanh.

“Tên này muốn tự bạo?”

Tô Mộ cau mày, không dám khinh thường.

Tình huống như vậy, mình ở trong vị diện kia cũng đã từng trải qua.

Một trong những vị “Thần” liêu lĩnh, muốn đồng quy vu tận với mình.

Thực lực của Tà Thần rõ ràng mạnh hơn.

“Thần Quang!”

Một vệt thần quang rơi xuống người Tô Mộ.

“Ầm!”

“Ầm!”

Con mắt màu đen sau khi bành trướng thì nổ tung luôn.

Cộng với công kích của Kỳ Lân, Hủy Diệt Tứ Phương bộc phát.

Toàn bộ sơn động bị một luồng năng lượng khó diễn tả bằng lời bao phủ hoàn toàn!

Nguồn sức mạnh này khó có thể tưởng tượng được.

Sau khi con mắt màu đen nổ tung, tất cả năng lượng màu đen sinh ra, chắc chắn không hề thua kém công kích do Tô Mộ phát động.

“Ầm ầm ầm!”

Tiếng nổ rền dĩ vang vọng không dứt trong sơn động.

Khi luồng năng lượng này chạm vào thần quang trên người Tô Mộ, tất cả đều bị ngăn cản.

“Vậy là giải quyết xong rồi?”

Tô Mộ nhìn năng lượng màu đen kia, nhú mày.

Tà thần này cũng”nát” quá nhỉ?

Mình còn chưa xuất toàn lực đâu!

“Tự bạo để ta không lấy được kinh nghiệm?”

“Hơi hổ người ta mà!”

Nhất là ngay cả một cái thông báo đánh chết cũng không có.

“Chắc là những ma vật kia vẫn còn!”

“Không thể để cho chúng chạy !”

Ánh mắt Tô Mộ trầm xuống, Đôi cánh hỏa diễm sau lưng nhanh chóng được kích động.

Con mắt màu đen không còn, lũ đàn em của nó chắc vẫn còn.

Mang theo thần quanglớn mạnh, xuyên qua trung tâm vòng xoáy năng lượng, Tô Mộ nhanh chóng đuổi kịp những ma vật chạy trốn kia.

“Chết hết đi!”

Từng cái từng cái lỗ đen khác xuất hiện.

‘Người đánh chết xxx, đạt được mười nghìn điểm kinh nghiệm!’

‘Người đánh chết xxx, đạt được mười nghìn điểm kinh nghiệm!’

...

‘Chúc mừng người lên cấp, thu được hai ngàn điểm thuộc tính, năm ngàn điểm kỹ năng!’

Theo số lượng lớn ma vật ngã xuống đất, trên người Tô Mộ liên tiếp nổi lên ánh sáng trắng cấp.

Một đường quét sạch!

Cho dù là ma vật cấp vương cũng không dám phản kháng.

Đuổi theo những ma vật này, trong tầm mắt Tô Mộ xuất hiện một cánh cửa.

Cánh cửa đá khổng lồ chạm khắc bức bích họa nhân cầu.

Từ phương hướng ma vật rút lui xem ra, chúng nó đang hướng về phía cửa đá này.

“Có gì đằng sau cánh cửa này?”

Tô Mộ nhìn chăm chăm cửa lớn, cẩn thận đánh giá.

Cánh cửa này nhìn qua vô cùng cổ xưa, không thể đoán trước năm tháng tồn tại.

Phía sau cánh cửa, chắc là khu vực sâu nhất của mê uyên.

Quyền Trưởng Pháp Thần biến thành một thanh kiếm lớn, hai tay Tô Mộ nắm chặt, lao thân chém về phía cửa đá.

“Bùm bùm!”

Trong nháy mắt chạm vào cửa, một luồng lực pháp tắc hiện ra, ngăn cản công kích của Tô Mộ.

“Vậy mà lại có pháp tắc?”

“Thứ sau cánh cửa này, tuyệt đối không tầm thường!”

Tô Mộ nheo mắt lại.

Phạm là thứ có quan hệ với lực pháp tắc, tính chất có thể sẽ không giống nhau.

“Phong Lôi Kỳ Lân Phá!”

Giơ tay vung lên, một con Kỳ Lân xuất hiện, hung hăng đâm vào cửa đá.

“Rầm”

Tiếng chấn động rất lớn vang lên, cửa đá lại sừng sững bất động.

“Hơi khó giải quyết.”

Sắc mặt Tô Mộ khẽ biến.

Độ cứng rắn của cánh cửa đá này vượt xa tưởng tượng của mình.

Dù cho dùng hết sức thì triển cường oanh loạn tạc, chỉ sợ cũng không cách nào mở được nó ra.

“Như vậy xem ra, phải tăng thêm một chút!”

Tô Mộ nhìn về phía chùm ánh sáng lít nhít trên mặt đất.

Sau khi giải quyết lượng lớn ma vật, thứ tuôn ra từ bạo phát cũng không ít.

Có mấy thứ này, cộng với tấm huân chương của Thần hoàn chỉnh kia, kỹ năng cấp Chân Thần tiếp theo của mình xem như đã có nền tảng.

“Vậy thì tăng công kích ma pháp của ta lên.”

“Nếu như khả năng công kích có thể tăng gấp đôi, có thể mở cánh cửa này!”

Tô Mộ thu hồi Đôi cánh hỏa diễm đi trên mặt đất, bắt đầu nhặt lấy những thứ rơi ra.

Một thời gian sau ngắn, năm đũa đàn em ôm đầy đồ, chỗ để đồ máy quét rác cũng không còn chỗ trống.

Năm tiểu đệ ôm đầy đồ đặc, thanh vật phẩm của người máy quét nhà cũng không còn chỗ trống.

“Đủ rồi!”

Tô Mộ kiểm lại từng thứ rơi ra, hài lòng nở nụ cười.

Những ma vật cấp cao này đều là vật phẩm thập giai, một ít vật phẩm hiếm có thể sánh ngang với trang bị cấp lão tổ luôn.

Có mấy thứ này làm tài liệu, mình nhất định có thể lần nữa thu hoạch một kỹ năng cấp Chân Thần.

“Tốt nhất là lấy được tiền tố Pháp Thần.”

“Như vậy thực lực của ta chắc chắn lại tăng vọt.”

Mở kho tàng hoàng kim ra, Tô Mộ nở non một câu.

Giống như là tự lẩm bẩm, lại giống như cố ý nói ra.

Cầm lấy những tài liệu kia, hắn rất kiên nhẫn bố trí.

“Ma hạch thập giai, năng lượng ẩn chứa trong này hơi mạnh nha!”

“Còn có những trang bị cực phẩm này, nếu không phải tài liệu không đủ, ta cũng hơi tiếc.”

Vừa bố trí, Tô Mộ vừa chỉ huy tiểu đệ Xương Khô giúp đỡ.

Chương 769: Sức Mạnh Pháp Thần (Công).

Sau một thời gian ngắn, mấy vật liệu khác nhau được đặt ở vị trí tương ứng.

Tô Mộ đi tới vị trí trung tâm, đeo kính râm máy.

Nếu không có thứ này, ánh sáng chói lòa kia, nhất định sẽ làm mù mắt mình.

Tám huy chương của thần hoàn chỉnh kia bị lấy ra.

“Bắt đầu!”

Trận pháp bị thúc đẩy trực tiếp.

Tô Mộ mở ra thanh kỹ năng, chọn kỹ năng tăng cường công kích ma pháp.

Một luồng ánh sáng chói lòa xuất hiện tức thì.

Luồng ánh sáng này với hào quang trên huy chương của thần nhanh chóng chiếu rọi lẫn nhau.

Ngay sau đó, toàn bộ trận pháp cũng bộc phát cột sáng ngút trời.

Năm đứa tiểu đệ Xương Khô dường như đã thành thói quen, lẳng lặng đeo kính râm.

Sau khi toàn bộ ánh sáng bị hấp thu hết, một cái gợi ý cũng bật ra.

‘Người đạt được kỹ năng: Sức Mạnh Pháp Thần (Công)’

Sau khi nhìn thấy tên của kỹ năng này, Tô Mộ lộ ra vẻ vui mừng khôn xiết.

Không uống công mình tiêu hao nhiều tài liệu như vậy.

‘Sức Mạnh Pháp Thần (công): công kích ma pháp tăng gấp mười lần, ma pháp xuyên thấu tăng 300%!’

“Thế này cũng đủ quá nhỉ?”

Công kích ma pháp tăng gấp mười lần.

Tính cả việc tăng thêm các trang bị khác, gia tăng ma pháp của mình đã đạt tới 1230%.

“Điểm thuộc tính còn lại, toàn bộ cộng vào trí lực!”

Mở thanh thuộc tính ra, Tô Mộ không nói không rằng, thêm thuộc tính chưa phân phối vào trí lực.

Người chơi: Tô Mộ

Cấp độ: Cấp 9 thập giai (50000000/10000000).

HP: 520220000

MP: 38594000

Công kích vật lý cận chiến: 256000

Công kích ma pháp: 2583000

Phòng thủ vật lý: 5202200

Phòng thủ ma pháp : 6718800

Bạo kích ma pháp: 100%

Sát thương bạo kích ma pháp: 280%

Ma pháp xuyên thấu: 300%

Bạo kích vật lý: 10%

Kháng tính các hệ: 150%

Khả năng kháng băng: 300%

Miễn giảm tổn thương vật lý: 100%

Sức mạnh 32000, thể chất 32022 (+ 20000), nhanh nhẹn 32066, tinh thần 32188 (+ 35000), trí thông minh 70000 (+ 35000).

Thuộc tính trí lực trực tiếp bùng nổ.

Dưới sự gia tăng của Sức Mạnh Pháp Thần, công kích ma pháp lại đạt tới hơn hai triệu.

So với lúc trước, đã tăng gấp ba lần!

Nếu tính thêm sát thương của kỹ năng, sau đó sát thương tăng lên, sát thương bạo kích tăng lên, lực phá hoại không chỉ tăng lên gấp ba lần!

“Bây giờ sát thương một kỹ năng của ta, phải đạt tới bao nhiêu rồi?”

Tô Mộ không dám nghĩ tới.

Chỉ tính kỹ năng Phong Lôi Kỳ Lân này, tính cả xuyên thấu của kỹ năng với xuyên thấu của mình, sức đề kháng của bên đối diện chính là con số 0.

Xuất kỹ năng này ra, chắc chắn là hủy thiên diệt địa!

“Mặc kệ phía sau cánh cửa này có cái gì, cũng không ngăn cản được ta!”

“Phá cho ta!”

Trên người Tô Mộ bộc phát ra một luồng hơi thở lớn mạnh khó có thể nói thành lời.

Một giây sau, một đầu lại một con Kỳ Lân nghênh trận chờ đợi.

Giờ phút này, thậm chí những Kỳ Lân kia còn có được thực thể!

Kỳ Lân trông sống động như thật được bao phủ trong ánh điện.

Gió lốc bốn chân nó đang đập lên kia, ẩn chứa sức mạnh không thể khinh thường.

Đây chính là sự thay đổi mà sau khi công kích ma pháp được thăng cấp khổng lồ mới có được!

“Đi đi!”

Tô Mộ giơ cao quyền trượng Pháp Thần lên, giống như một vị Thần Vương hạ phàm vậy.

“Gào!”

“Ha!”

Kỳ Lân gầm lên một tiếng, không chút do dự đâm thẳng vào cánh cửa đá.

“Rầm!”

“Phanh!”

“Ầm!”

Cánh cửa vốn dĩ bền chắc không thể phá vỡ đã xuất hiện vết nứt.

Chấn động kinh hoàng vang vọng khắp hang động, thậm chí cả ngọn núi bên trong cũng sụp đổ.

“Kỹ năng của ta, bây giờ đã đủ để chống lại lực pháp tắc kia rồi!”

“Cũng mạnh đấy chứ!”

Tô Mộ nhìn thấy pháp tắc suy yếu sau khi va chạm với Kỳ Lân thì phá lên cười.

Tấn công quả nhiên mới là cách phòng thủ tốt nhất.

“Phá vỡ nó cho ta!”

Không hề do dự, Phong Lôi Kỳ Lân lại lần nữa xuất hiện.

Hiệu quả của việc sử dụng kỹ năng có lực tàn phá mạnh mẽ nhất cũng thật là tuyệt vời.

“Rầm!”

Sau một đợt va chạm nữa, trên cửa đá xuất hiện vết nứt.

Nhìn vào thông qua khe hở đó, bên trong chỉ có bóng tối vô tận.

“Trong đó rốt cuộc có thứ gì?”

Cho dù mở ra kỹ năng Đôi Mắt Thần Thị đi chăng nữa, thì những gì mà hắn có thể nhìn thấy cũng chỉ có một màu đen kịt.

Tô Mộ bay tới khe hở, vẻ mặt do dự.

Bất kể là pháp tắc trên cửa đá, hay bóng tối ở sau cửa, đều có thể chứng minh bên trong tuyệt đối không tầm thường.

“Không việc gì phải sợ, bây giờ còn ai có thể chặn nổi ta cơ chứ?”

Thực lực tuyệt đối giúp cho Tô Mộ tràn đầy tự tin.

Đôi cánh hỏa diễm nhanh chóng khuấy động, hắn trực tiếp bay vào trong thông qua vết nứt.

Khoảnh khắc khi hắn bước vào không gian tăm tối, một áp lực vô hình đột nhiên dâng lên.

Một giây sau, ngay cả đôi cánh hỏa diễm sau lưng Tô Mộ cũng bắt đầu mờ đi.

...

Trong không gian vô tận.

So với những vì sao vĩ đại, con người trông thật là nhỏ bé.

Hạm đội chinh tề đang đi.

Bọn họ dừng lại ở bên ngoài hệ mặt trời, không dám tùy tiện bước vào.

“Báo cáo, có phát hiện!”

Trên boong tàu chính, một người hét lên.

Quan chỉ huy gật đầu tỏ ý.

Người đàn ông thao tác trên bảng điều khiển một lúc, cuối cùng đưa ra được một bức ảnh.

Lam Tinh khổng lồ đang bị một đoàn màu đỏ bao vây, những đám màu đỏ kia đang giảm dần với tốc độ cực kỳ chậm.

“Pháp tắc ngăn cản trên chủ tinh đang suy yếu, dựa theo tốc độ suy yếu này, lại thêm ba mươi ngày chủ tinh nữa, pháp tắc sẽ hoàn toàn biến mất!”

Nghe thuộc hạ báo cáo, đội trưởng trợn to hai mắt, lông mày nhíu chặt lại.

“Nhanh hơn nhiều so với dự kiến, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy?”

Chương 770: Kế hoạch phản kích

Những người khác trong phòng điều khiển cũng lộ ra vẻ nghi hoặc.

“Có khi nào có liên quan đến người lúc trước chúng ta đã chụp được không?”

“Khả năng rất cao, trước khi bước vào chủ tinh, ta nhất định phải tra ra được thân phận của người đó.”

“Mặc kệ có thể nào, mục tiêu của chúng ta là chiếm cứ chủ tinh, nhất định phải tiêu trừ hết thảy những nhân tố không thể khống chế!”

Tiếng thảo luận vẫn vang lên không ngừng.

Mọi người trên boong tàu nhìn chăm chăm vào tinh cầu màu xanh, ánh mắt của họ đều chất chứa một thứ.

Dục vọng!

...

Thành Diệu Nhật.

Một nhóm những người sống lại đang trao đổi.

“Tên Tô Mộ kia đang chuẩn bị tấn công chúng ta, lần này, tất cả mọi người đã không còn đường lui nữa rồi!”

“Bị mắc kẹt trong thành phố này, đến ngày hôm nay, ta đã không thể kiên trì được nữa rồi, ta đề nghị chiến đấu cùng với tên đó!”

“Hừ, nếu như có thể chiến đấu được với hắn, thì còn cần làm rùa đen rút đầu làm gì nữa?”

“Người nói chuyện cái kiểu gì vậy hả!”

Cuộc thảo luận diễn ra vô cùng căng thẳng, đủ loại tiếng nói vang lên.

“Đủ rồi, đã đến nước này, các người còn tranh cãi cái gì nữa?”

Lúc này, một tiếng nói giận dữ vang lên.

Tất cả những người sống lại có mặt ở đây đều nghiêm mặt, không nói một lời.

“Những người bản địa đó đang chơi game, nhân lúc sự chú ý của bọn chúng vẫn còn đang đặt vào game, thì bây giờ chính là cơ hội của chúng ta.”

“Ta còn có một con át chủ bài, có thể đối phó với tên Tô Mộ kia,

nhưng ta cần phải có người trợ giúp.”

Thác Bạt Thiên Dũng thờ ơ nhìn mọi người, chậm rãi nói.

“Con át chủ bài? Người còn chê bọn ta cung cấp không đủ hay sao?”

“Lần nào cũng nói thế, nhưng đã khi nào thành công đâu?”

“Nếu người muốn tất cả bọn ta bán mạng cho người, thì người phải đưa ra được một thứ gì đó chứ!”

Những người sống lại không tin vào những gì mà Thác Bạt Thiên Dũng đang nói.

Chuyện lên kế hoạch chống lại Tô Mộ đã không phải lần một lần hai rồi.

Nhân lực mà bọn họ đã mất, cái giá mà bọn họ phải trả, có thể nói là vô cùng nặng nề.

“Lẽ nào các người cam tâm tình nguyện chờ chết ở chỗ này hay sao?” Thác Bạt Thiên Dũng không khách khí nói.

“Như vậy còn tốt hơn là đi tìm chết!”

Những người sống lại im lặng không nói.

Bọn họ thà kéo dài hơi tàn, còn hơn là đi tìm đường chết.

Nếu như bọn họ có thể ở lại vương đô này cho đến khi ngày sống lại của game đến, đợi đến khi những vị lão tổ trong vị diện đến, bọn họ vẫn còn có một tia sinh mệnh.

“Con át chủ bài của ta là một con rối thí thần!” Thác Bạt Thiên Dũng trầm giọng nói.

“Con rối thí thần?”

“Thật sự có thứ đồ như vậy sao?”

“Nghe nói con rối thí thần chuyên được dùng để đối phó đạo cụ cấp Thần, nhưng loại đồ vật như vậy, không thể vượt qua giới mới

phải!”

“Người không lừa gạt bọn ta đấy chứ?”

Khi đám người sống lại nghe thấy những lời đó, ban đầu là kinh ngạc, sau đó lại tỏ ra nghi ngờ.

Lão tổ còn không thể dễ dàng vượt biên, huống chi là đạo cụ cấp Thần?

“Con rối thí thần kia là vật để lại từ kỷ nguyên trước, mà không phải là đồ vật vượt giới!”

Để thuyết phục mọi người, Thác Bạt Thiên Dũng chỉ có thể nói ra sự thật.

“Người nói cái gì!”

“Đây không phải là quá bạo rồi hay sao?”

“Rốt cuộc người là ai vậy?”

Nghe vậy, biểu cảm trên khuôn mặt của họ ngày càng trở nên ngạc nhiên.

Không ít người còn nhìn Thác Bạt Thiên Dũng với ánh mắt sợ hãi.

“Người muốn làm thế nào?”

Có người cực kỳ kinh ngạc, hỏi.

Đây là một con át chủ bài!

Một con át chủ bài đủ để giành chiến thắng!

Với con át chủ bài này, những người sống lại sẽ có thể chuyển từ thế bị động sang chủ động.

“Tập hợp tất cả những người tinh nhuệ nhất trong số các người, mang theo tất cả các con át chủ bài, đi đến Hoa Đô.”

“Các người yên tâm đi, cho dù con rối thí thần có bị diệt, thì ta nhất định cũng phải giết chết tên Tô Mộ kia.”

Thác Bạt Thiên Dũng trả lời từng chữ một, khiến tất cả mọi người đều có thể nhìn ra quyết tâm của hắn!

“Khặc! Khặc! Khặc!”

Trong không gian tối tăm phía sau cánh cổng đá, tiếng cười dường như vang vọng khắp nơi.

Mỗi một tràng cười vang lên, đồng thời có áp lực vô hình ập về phía Tô Mộ.

Trong bóng tối, dường như có một bàn tay to lớn vô hình đang nắm chặt lấy Tô Mộ.

“Vậy có nghĩa là, bản thể của người đang ở ngay phía sau cửa đá này?”

Tô Mộ không chút hoảng sợ, mạnh mẽ chống lại áp lực, hét lớn về phía bóng tối.

Hắn vẫn còn đang đánh giá thấp vị Tà Thần đại nhân này.

Viên nhãn cầu màu đen tự nổ tung trước đó vẫn chỉ là phân thân của nó.

“Người thật là ngu xuẩn!”

“Ngu xuẩn đến mức mở ra cánh cửa đá đã phong ấn ta!”

Trong bóng tối truyền ra tiếng trả lời.

Giọng nói vang vọng ở khắp mọi nơi, không có cách nào phân biệt được phương hướng hiện tại của hắn.

“Ta đã tới địa bàn của người rồi, vậy mà người vẫn còn trốn lui trốn lủi sao? Sợ ta ư?”

Tô Mộ cười giễu cợt một tiếng.

“Hừ!”

Như bị lời nói của Tô Mộ kích thích, trong bóng tối đột nhiên xuất hiện một tia sáng đỏ như máu.

Nhìn về phía ánh sáng truyền tới, một viên nhãn cầu khổng lồ khó có thể hình dung bỗng xuất hiện.

Đường kính của nhãn cầu lên tới hàng vạn mét, chạy dọc toàn bộ không gian tối đen.

Xung quanh đồng tử đen láy được bao bọc bởi màu đỏ của máu.

Đây chính là bản thể của Tà Thần!

Nếu so sánh với nó, Tô Mộ quả thật là nhỏ bé.

“Vào đến đây, người đã không bao giờ có thể thoát ra được nữa.”

Chương 771: Ánh mắt vạn mét

“Ta rất thích thân thể này của người, nó sẽ trở thành thân thể của ta khi ta hành tẩu trên thế giới.”

Âm thanh của Tà Thần vô cùng lạnh lùng.

Ở trong mắt hắc, Tô Mộ dường như chỉ là một người chết.

Một tia màu đỏ dày mấy mét bay ra khỏi nhãn cầu, ngay lập tức tấn công về phía Tô Mộ.

“Lá Chấn Ma Pháp!”

Tô Mộ không hề né tránh, trên người xuất hiện một tấm khiên.

Khi tia sáng màu đỏ chạm vào cơ thể hắc, những con số tổn thương cũng xuất hiện.

- 5202200

“Vãi, tổn thương chân thật này?”

Lần sát thương này đúng bằng 1% lượng máu của Tô Mộ.

Hơn nữa, lượng máu này thực sự đã bị khấu trừ, cũng không được bù đắp bằng bất kỳ khả năng giảm sát thương, kháng tính hay

thậm chí là lá chắn nào.

Thế nhưng, ngay cả sau khi bị trừ đi những lượng máu này, thanh HP của Tô Mộ vẫn sẽ lên trở lại.

“Đây chỉ là mới bắt đầu!”

Trên nhãn cầu của Tà Thần, một tia sáng đỏ khác bay về phía Tô Mộ.

Tiếp theo là tia thứ ba, tia thứ tư.

Trong không gian tối tăm này, vô số tia sáng màu đỏ tạo thành một tấm lưới laze, bao vây chặt chẽ Tô Mộ ở bên trong.

Không những thế, áp lực vô hình đó còn đang hạn chế tốc độ của đôi cánh hỏa diễm.

Mỗi tia sáng đánh vào Tô Mộ, sẽ lấy đi của hắn 1% máu thật.

Cho dù là khả năng hồi phục của thân thể của thần cũng không thể hồi phục được.

“Chiêu thức này được đấy!”

Tô Mộ ở dưới tấm lưới khổng lồ màu đỏ, tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Viên nhãn cầu tà thần này thực sự khiến hắn cảm thấy ngạc nhiên.

“Rào!”

Một ngọn lửa mạnh mẽ xuất hiện.

Sau khi hóa thân thành trạng thái Hỏa Nhân, đôi cánh hỏa diễm bị áp chế lại một lần nữa sáng lên.

Tô Mộ giơ lên Quyền trượng Pháp Thần, trong mắt hiện lên ngọn lửa.

Trong giây tiếp theo, một ánh sáng rực rỡ bùng lên trong không gian tối tăm.

Thiên Hỏa Diệt Thế!

Hàng trăm Thiên Hỏa giáng xuống gần như cùng một lúc.

Ánh lửa chiếu rọi xuống, Tô Mộ cũng thấy được rõ toàn bộ hình ảnh của Tà Thần.

Ngoài nhãn cầu khổng lồ, bên ngoài nhãn cầu còn có những xúc tu giống như mạch máu.

Chỉ xét từ hình dạng thôi, tên Tà Thần này thực sự rất thâm hiểm.

“Ta thiêu chết ngươi!”

Một bên né tránh đòn tấn công của những tia sáng đỏ đỏ, một bên Tô Mộ phát động tấn công.

Đối mặt với bóng người to lớn kia, công kích của Thiên Hỏa hoàn toàn không cần lo lắng sẽ không trúng.

“Chỉ bằng những thứ này thôi sao?”

Tà Thần hiển nhiên không coi Thiên Hỏa ra gì.

Khi ngọn lửa đến gần, những xúc tu xung quanh nhãn cầu nhanh chóng huy động.

Nhưng mà Thiên Hỏa mạnh hơn nhiều so với những gì Tà Thần nghĩ!

Tất cả các xúc tu đều nổi lên ánh lửa.

Ngọn lửa tiếp tục lan rộng theo các xúc tu.

“Ngươi, cái tên khốn kiếp này!” Tà Thần không nhận được mà gầm lên.

Nổi đau bị lửa thiêu đốt không dễ chịu chút nào.

Nhưng ngay khi ngọn lửa bao phủ lấy viên nhãn cầu thì những xúc tu đó đột nhiên đứt lìa.

Giống như con thằn lằn cắn đuôi để tìm đường sống vậy, Tà Thần đã cắt bỏ các xúc tu của mình để tránh đi những sát thương của Thiên Hỏa.

“Trơ trụi thật khó coi!”

Tô Mộ cười chế giễu nói.

“Đi chết cho ta!”

Những lời này chắc hẳn đã chọc giận Tà Thần.

Hàng trăm tia sáng đỏ đồng loạt biến mất.

Đồng tử màu đen chặt chẽ khóa chặt vị trí của Tô Mộ.

Năng lượng màu đen khổng lồ trào ra.

Trong không gian tối tăm này, năng lượng rất khó để có thể phân biệt được.

“Phóng đại chiêu rồi à?”

Đương nhiên, Tô Mộ có thể cảm nhận rõ ràng.

Một đòn này của Tà Thần, là đang muốn giết chết hẳn.

Ở ngoài cửa đã dùng qua kỹ năng thần quang rồi, hiện tại Tô Mộ đã không còn cách nào để phòng thủ nữa.

“Cách phòng thủ tốt nhất chính là tấn công!”

“Không phải chỉ là so chiêu thôi hay sao? Ai sợ ai chứ!”

Cầm Quyền trượng Pháp Thần lên trước mặt, lực chú ý của Tô Mộ vô cùng tập trung.

Năng lượng màu đen phi nước đại, những con Kỳ Lân tiến lên tiếp đón.

Đối mặt với bản thể của Tà Thần, Kỳ Lân trông cũng vô cùng nhỏ bé.

Nhưng Kỳ Lân lại đỡ được công kích của năng lượng màu đen.

“Bật hết hỏa lực!”

Vẫn chưa hết, Tô Mộ dùng hết mana của mình để giải phóng Kỳ Lân.

Vào lúc này, Sức Mạnh Pháp Thần (cội nguồn) cung cấp kháng lực tuyệt vời.

Tô Mộ thân là Pháp Thần, năng lượng của hắn dường như dùng mãi không hết.

Theo tiếng gầm thét của Kỳ Lân, năng lượng màu đen dần rơi vào thế bất lợi.

“Sao có thể như vậy được, người làm sao có thể nắm giữ được sức mạnh to lớn như vậy!”

Tà Thần bắt đầu cảm thấy sợ hãi.

Nơi này chính là địa bàn của hắn mà!

Năng lượng màu đen ẩn chứa trong không gian đen chính là vốn liếng hắn dùng để giết Tô Mộ.

Nhưng mà bây giờ, hắn lại rơi vào thế bất lợi rồi!

“Người là thần? Chẳng phải ta cũng là thần hay sao?”

Tô Mộ nhìn thứ khổng lồ ở phía trên, gương mặt xuất hiện nụ cười nhàn nhạt.

Chơi chết vị Tà Thần này, hắn sẽ có thể lên tới cấp 10 thập giai rồi!

Năng lượng của hai bên vẫn còn đang chiến đấu.

Đây là trận so đấu trực tiếp về năng lực sát thương.

Tô Mộ giống như một pháp sư có suối nguồn của chính mình vậy, mana của hắn nhanh chóng giảm xuống, nhưng sau đó lại nhanh chóng tăng lên.

Vô số Kỳ Lân đánh về phía nhãn cầu.

Đây là công kích mạnh nhất, cũng là công kích hữu hiệu nhất.

Năng lượng màu đen của Tà Thần bị áp chế toàn diện, Kỳ Lân sắp có thể nhào tới nhân cầu rồi.

“Chờ đã, giữa chúng ta có hiểu lầm thì phải, có thể thương lượng một chút được không!”

Chương 772: Uy lực của con rối Thí Thần!

Một giọng nói đầy sợ hãi vang lên.

“Ta còn tưởng rằng người khác với những người khác nữa chứ!”

Tô Mộ không nhịn được lắc đầu.

Sức mạnh của vị Tà Thần này là mạnh nhất mà hắn từng thấy cho đến nay rồi.

Nếu phải xếp cấp bậc cho hắn, thì ít nhất cũng phải là cấp Chân Thần.

Nhưng cho dù có là Chân Thần đi chăng nữa, cũng có một lúc phải hạ mình như thế này thôi.

“Đừng giết ta, ta biết những chuyện liên quan đến bên trong của thế giới này, đỉnh tháp kia, cũng không đơn giản như người nghĩ đâu.”

“Bước lên vương tọa, trở thành Thần Vương, thống lĩnh tất cả, thật ra chỉ là lừa gạt...”

Ngay khi Tà Thần nói điều này, năng lượng màu đen đang chặn Kỳ Lân lại đột nhiên biến mất.

Vô số Kỳ Lân vây quanh cơ thể khổng lồ kia.

Những con số sát thương khổng lồ lần lượt xuất hiện.

“Ầm ầm!”

Đồng tử khổng lồ bắt đầu rơi xuống, cùng với không gian tối tăm này, nó cũng bắt đầu sụp đổ.

‘Người đã đánh chết con mắt Ma Thần!’

‘Chúc mừng người đã thăng cấp!’

Trên giao diện của Tô Mộ lần lượt xuất hiện mấy cái thông báo, cũng có lẽ cấp bậc của hắn đã đạt tới cấp 10 thập giai rồi.

“Nơi này sắp sụp đổ rồi, không thể ở đây lâu được nữa!”

“Phải mang cái thứ tên kia nổ ra đi!”

Đôi cánh hỏa diễm vô mạnh, Tô Mộ nhanh chóng tìm kiếm trên đồng tử khổng lồ.

Tại vị trí của đồng tử đó, mười chùm sáng xuất hiện.

Không chút do dự, trong nháy mắt Tô Mộ đều thu hết những thứ kia vào.

“Chỗ này có gì đó không đúng!”

“Mau đi thôi!”

Thấy không gian bên trong Hắc Ám bắt đầu thu nhỏ lại, Tô Mộ cũng không quay đầu lại.

Sau khi bay ra khỏi cánh cổng đá khổng lồ, hắn vẫn không dừng lại.

Sau khi nhanh chóng bay đến điểm truyền tống, Tô Mộ quay đầu nhìn thoáng qua.

Những năng lượng màu đen đó lao tới, gần như đuổi kịp hắn.

“Đi!”

Tô Mộ mở điểm truyền tống ra, trực tiếp quay trở về thượng tầng.

“Xì!”

“Răng rắc!”

Ngay khi hắn quay trở lại cái hố khổng lồ, âm thanh của tia sét

pháp tắc đã vang lên từ phía sau lưng.

Hiển nhiên, lực pháp tắc đó đang ngăn chặn năng lượng màu đen ở tầng thấp hơn.

“Có gì đó không đúng!”

Tô Mộ nhìn những pháp tắc kia, sờ sờ cảm.

Mọi chuyện xảy ra quá nhanh.

“Điều tên Tà thần nói có gì đó không đúng!”

Sau khi tỉ mỉ suy nghĩ, Tô Mộ trợn to hai mắt.

Những lời mà tên kia nói, hẳn đều có thể nghe lọt.

“Theo như những gì mà hắn nói, đây chỉ là một trò lừa... gạt?”

Nghĩ tới đây, Tô Mộ đột nhiên cảm thấy sồn gai ốc.

Khi hắn hiểu sâu hơn về thế giới này, mọi thứ đều hướng về tòa tháp đó.

Hắn cũng nhìn thấy lối vào của tòa tháp phía sau cánh cửa truyền tống của Hoa Đô.

Dường như chỉ cần đến lúc tháp cao hàng lâm hiện thế, là có thể leo lên tháp để trở thành thần.

Nhưng nếu tất cả những điều này chỉ là một trò lừa bịp thì sao?

“Quả thực không thể tưởng tượng nổi!”

“Rốt cuộc mục đích của kẻ tạo ra trò lừa bịp này là gì?”

“Còn có những năng lượng màu đen kia nữa, bởi vì viên nhân cầu nói ra bí mật, cho nên chúng nó mới phản bội chủ nhân như vậy ư.”

“Những thứ đuổi theo phía sau ta từ cửa đá, như thể muốn giữ ta lại vậy.”

Trong lời thì thầm của Tô Mộ ẩn chứa một cảm giác sợ hãi.

Niềm vui đánh bại Tà Thần cũng bị hòa tan.

Mở giao diện thuộc tính ra, nhìn giá trị trên đó, Tô Mộ thở dài một tiếng.

“Xem ra như ta phải trở nên mạnh mẽ hơn rồi!”

...

Phía bắc trên đường đến Hoa Đô.

Một con rối đang cõng một người trên lưng, tốc độ chạy cực nhanh.

Tốc độ chạy nhanh đến mức gần như không thể nhìn được nó bằng mắt thường.

Sau một thời gian ngắn, con rối đã tới một thành phố.

Thành phố này rất “Sạch sẽ”, trên đường không có dấu vết của ma vật.

Con rối đặt người nằm trên lưng nó xuống.

Không lâu sau, một nhóm người đi tới.

Dẫn đầu không phải là ai khác, mà chính là Thác Bạt Thiên Dũng.

“Tham kiến thiếu chủ!”

Sau khi nhìn thấy người đứng bên cạnh con rối, Thác Bạt Thiên Dũng bèn quỳ xuống đất hành lễ.

Cảnh tượng này khiến những người sống lại khác đi theo hần phải đưa mắt nhìn nhau.

Thực lực của Thác Bạt Thiên Dũng chắc chắn là mạnh nhất trong số những người sống lại, nhưng người như vậy, lại không phải là thiếu chủ của một tộc!

Tất cả những người sống lại ở cấp thiếu chủ đều nhìn chăm chăm

vào người đó, trong mắt họ tràn đầy sự sợ hãi và tò mò.

Nhưng sau khi quan sát một lúc lâu, sự chú ý của họ đều chuyển sang con rối.

“Đây chính là con rối thí thần sao?”

“Trông nó cũng đâu khác gì một con rối bình thường!”

“Dùng thử như vậy, liệu có thể đối phó tên Tô Mộ kia không?”

Con rối không có gì nổi bật cả, một số người lại bắt đầu tỏ ra nghi ngờ.

Tất nhiên, người sống lại sẽ không liều mạng chỉ vì vài lời của Thác Bạt Thiên Dũng.

Những người này chính là “đôi mắt” của những người sống lại khác.

Một khi họ nhìn thấy con rối thí thần mạnh mẽ đến mức như thế nào, họ sẽ nói với những người hồi sinh khác.

“Hừm!” Người kia liếc nhìn những người sống lại kia với ánh mắt khinh bỉ.

Cho dù bọn họ đều là người sống lại, thì “cấp bậc” của bọn họ cũng là khác nhau.

“Thiếu chủ, để phòng ngừa sự cố bất ngờ, chúng ta cần sự trợ giúp của bọn chúng.”

Thác Bạt Thiên Dũng đứng dậy cung kính nói.

“Vậy thì ta sẽ cho các người mở mang kiến thức!”

Người kia nghe vậy, nhìn về phía con rối.

Con rối như thể đã nhận được mệnh lệnh, nhìn về phía một tòa cao ốc.

Một giây sau, con rối bay lên không trung, trực tiếp lao thẳng vào tòa nhà.

“Ầm!”

Tại thời điểm va chạm, tòa nhà bỗng vang lên tiếng sụp đổ.

Chương 773: Đột triều dâng Ma Vật thứ 2.

Không dừng lại ở đó, một luồng năng lượng khổng lồ khác bùng phát từ cơ thể con rối, lao về phía nền móng của tòa nhà.

Trong khoảnh khắc, mặt đất xuất hiện một cái hố sâu.

Tất cả những người sống lại có mặt ở đó đều chết lặng.

Một con rối nhỏ bé lại có sức công phá đáng sợ tới như vậy sao.

Sau khi hết kinh ngạc, trên khuôn mặt của bọn họ đều lộ vẻ mừng rỡ.

Với con rối thí thần này.

Đến Pháp Thần cũng phải vẫn gục xuống thôi!

Di chỉ trên tầng vực sâu Ma Vật.

Tô Mộ còn đang “lấp hố” .

Sau cuộc đối đầu với năng lượng Hắc Ám và những pháp tắc kia, toàn bộ tầng dưới của mê uyên đều đã trở thành hư ảo.

Vì đề phòng những năng lượng màu đen kia từ tầng dưới xuất hiện, hắc đàn phải bịt lại “cái hố” mà chính hắc đã đào.

“Xong chuyện!”

Sau khi cái hố to đó được lấp đầy, Tô Mộ mạnh mẽ giẫm lên nó.

Mê uyên Ma Vật Vực này, vốn được liệt vào cấm địa, giờ phút này đã hoàn toàn trở thành “di tích”.

“Tính toán ra thì căn bản cũng không tốn quá nhiều thời gian.”

“Tà Thần cũng yếu quá rồi đấy.”

Tô Mộ tính toán một chút, từ lúc rời khỏi Vương Đô đến nay, thời gian tổng cộng chỉ có một ngày.

“Đằng sau mê nguyên này còn có cấm địa càng sâu hơn nữa, vậy thì tiếp tục thăm dò thôi!”

Trở lại mặt đất, Tô Mộ bỗng nảy ra một ý tưởng.

Dưới tốc độ cực nhanh của đôi cánh hỏa diễm, trong vài ngày tới, hẳn hoàn toàn có thể khám phá một phần của khu vực.

“Hiên Viên chắc hẳn đang thăm dò mảnh đất căn cõi này, không chừng có thể gặp được hẳn.”

Mở rộng hai cánh, Tô Mộ cũng không hề gấp gáp.

Đồ vật mà vị Tà Thần kia nổ ra, hẳn vẫn chưa xem.

Thoáng cái tuôn ra mười thứ đồ, thật là xứng đáng với thân phận Tà Thần đó của hẳn.

Mở bọc ra, mười thứ đồ lặng lẽ nằm trong hành trang.

“Hai trang bị cực phẩm, không tệ!”

Đầu tiên, hẳn nhìn thấy năm trang bị.

Đồ ra từ Boss cấp Thần, phẩm cấp dĩ nhiên cũng là cấp Thần.

Những các trang bị đều lộ ra hơi thở tầm tối, trong đó còn có một cái liềm.

Vũ khí này chính là vũ khí mà viên nhãn cầu đã sử dụng khi chiến đấu với Tô Mộ.

Đối với Tô Mộ, người đang sở hữu Quyền trượng Pháp Thần, thì chiếc liềm này cũng chỉ là một vật liệu.

Sau đó, có hai tinh thể tương tự như nhãn cầu, được gọi là nguồn gốc Tà Thần.

Giá trị của thứ này vẫn còn, nó thuộc về vật liệu hiến tế tốt nhất.

Một lần tuôn ra hai viên, thật là một niềm vui bất ngờ.

Những gì còn lại là một cuốn sách kỹ năng, một bức tranh và một cụm bóng đen.

“Đây là thứ gì?”

Ánh mắt Tô Mộ dừng ở trên bóng đen.

“Bóng Tà ác: Không biết”

Đơn giản hai chữ, khiến cho Tô Mộ đau cả đầu.

Từ hình dạng cho thấy, cái bóng đen này trông không giống thứ tốt chút nào.

“Giữ lại đi!”

Thu hồi bóng đen, Tô Mộ không có bất kỳ lo lắng nào cả.

Tà Thần đã bị hấn giết chết, còn sợ đồ nó nổ ra nữa hay sao?

“Kỹ năng này đúng là trâu bò!”

Tô Mộ lại nhìn kỹ năng, vẻ mặt sáng sủa.

“Xạ Tuyến Tử Vong (cấp Chân Thần): Tiêu hao 50 vạn điểm lượng mana, phát ra một tia, tạo thành tổn thương chân thật lớn nhất là 1% lượng máu đối với tất cả mục tiêu trúng phải, có thể phóng ra nhiều lần, không có thời gian cooldown, cự ly thi triển 1 vạn mét!”

Sự mạnh mẽ của kỹ năng này, hấn đã tận mắt nhìn thấy.

Chỉ cần bị Xạ Tuyến Tử Vong bắn trúng, cho dù phòng ngự có là bao nhiêu, lượng máu bao nhiêu, kháng tính bao nhiêu, thì tổn thương phải chịu đều không giảm.

Trừ phi có kỹ năng phòng ngự cực kỳ mạnh mẽ, mới có thể ngăn cản lại được.

“Học!”

Tô Mộ lập tức học kỹ năng này.

“Thử một chút!”

Trong mắt hiện lên hồng quang, Tô Mộ nóng lòng muốn thử một lần.

Một tia sáng đỏ nhanh chóng hình thành, bay ra từ mắt trái của hắn với tốc độ cực nhanh.

Một lúc sau, một tia sáng từ mắt phải của Tô Mộ bay ra.

Chỉ cần đủ mana, Tô Mộ muốn phóng ra bao nhiêu Xạ Tuyến Tử Vong cũng được.

“Nếu ta mặc thêm áo choàng đỏ, không phải ta sẽ là Siêu nhân hay sao?”

Thu hồi tất cả tia sáng, Tô Mộ nói đùa một câu.

So với lực tấn phá mạnh mẽ của những kỹ năng khác, mặc dù Xạ Tuyến Tử Vong không mạnh như vậy, nhưng sức sát thương tuyệt đối không thể khinh thường.

Hơn nữa kỹ năng này, tại một số thời khắc mấu chốt, có lẽ sẽ có thể phát huy tác dụng thần kỳ.

“Bây giờ là lúc để nghiên cứu cái trận đồ này.”

Tô Mộ tập trung vào bức tranh cuối cùng còn sót lại.

Đây là một tấm bản đồ!

Nhưng những ký hiệu trên bản đồ lại khiến Tô Mộ phải cau mày.

Đây hình là một ký tự tượng hình, có vẻ như cũng không có gì để tham khảo.

Ngay cả “đường” được vẽ trên đó cũng uốn lượn quanh co, vô cùng khó hiểu.

“Con Tà Thần đó rốt cuộc là chủng vật gì vậy?”

“Bức tranh này chỉ về phương hướng nào?”

Tô Mộ nghi hoặc không thôi.

Sự tồn tại của cánh cổng đá đó rõ ràng là để phong ấn Tà Thần.

Còn về phần tại sao tà thần này lại bị phong ấn sau cánh cổng đá, là ai phong ấn, tà thần này từ đâu tới?

Có quá nhiều bí ẩn chưa biết.

“Từ từ suy nghĩ vậy.”

“Thu thập thêm thông tin, có thể sẽ có một câu trả lời.”

Tô Mộ cất tấm bản đồ đi, đôi cánh hỏa diễm bắt đầu đập lên.

Câu trả lời cho tất cả những điều này, có thể đang nằm trong cấm địa ngay trước mắt hắn.

...

Đất đen trải dài suốt con đường.

Đi vào sâu trong khu vực cấm, hoàn cảnh xung quanh đã hoàn toàn chìm vào bóng tối.

Ở nơi này, ngay cả một tia sáng cũng không được phép tồn tại.

Chương 774: Uy lực của con rối Thí Thần!

Trên mảnh đất đen này, một bóng người màu đen cầm trong tay một viên nhãn cầu, chặt vật tiến lên.

Ngay cả khi nó được hòa làm một thể với môi trường này, cái bóng vẫn phải tập tễnh bước đi.

Đây là hắc ám vô tận!

Bất cứ ai đến đây, cũng đều sẽ bị nuốt chửng bởi bóng tối này.

Thế nhưng, trong bóng tối này, dường như có một loại sinh vật đặc biệt nào đó.

Sự xuất hiện của bóng đen, dường như là để đánh thức những sinh vật trong bóng tối!

...

Thế giới hiện tại.

Một vài chỗ cánh cửa truyền tống xuất hiện dị biến.

Sau cánh cửa, ma vật lại xuất hiện với số lượng khổng lồ!

So với những ma vật xâm chiếm thế giới hiện thực trước đó, cấp bậc của nhóm ma vật lần này rõ ràng cao hơn một bậc.

Trong đó ma vật mạnh mẽ cấp Boss, thực lực càng là đạt tới cấp vương lục giai!

Một con Boss như vậy, ngay cả một người sống lại mạnh mẽ cũng muốn tránh khỏi mũi nhọn.

“Cái quái gì đang xảy ra ở đây vậy? Tại sao một con ma vật mạnh hơn lại đột nhiên xuất hiện?”

“Có gì đó không đúng, đợt xâm lược tiếp theo của ma vật, đáng lý ra phải cần một thời gian thì mới có thể tới chứ!”

“Chết tiệt, đã rắc rối rồi, giờ còn rắc rối hơn.”

Không ít người sống lại phát hiện ra sự thay đổi của thế giới hiện tại, kinh hãi đến nổi biến sắc.

Nếu như lúc này bị tên Tô Mộ kia đuổi ra khỏi game, thì bọn họ sẽ phải đối mặt với sự uy hiếp từ ma vật và người chơi rồi!

Tất nhiên, đối với những người chơi khác, đây cũng không phải là điều tốt.

May mắn thay, họ vẫn có thể trốn trong game Thần Đồ, có một “vùng an toàn” tạm thời.

Tuy nhiên, ở các nơi, có một số chỗ không bùng phát đợt thủy triều ma vật thứ hai.

Những nơi này đều có một điểm chung.

Thế giới đằng sau cánh cửa, đều đã được Tô Mộ thăm dò qua rồi!

Trên vùng đất căn cõi, bầu trời hoang vu.

Một bóng người rực lửa đang phi như bay.

Nhìn từ xa, hần giống như đuôi của một ngôi sao băng vậy.

“Nơi này lớn đến mức không thể tưởng tượng nổi!”

Tô Mộ nhìn phong cảnh bất tận bên dưới, chân mày nhíu lại.

Hắn đã bay được gần một ngày rồi.

Nếu ở thế giới hiện tại, thời gian một ngày là đã đủ để đi du lịch vòng quanh thế giới rồi.

Nhưng trên vùng đất đen này, dường như không có cửa để đi vào.

“Ngay cả một ma vật cũng không nhìn thấy, trong này rốt cuộc là có thứ gì?”

Vừa tiếp tục bay về phía trước, Tô Mộ vừa suy tính.

Linh tính mách bảo hắn rằng, bí mật được chôn giấu ở trong vùng đất đen này có thể sẽ liên quan nhiều đến “trò lừa bịp” mà Tà Thần đã nói.

Nhưng với thực lực hiện tại của hắn, Tô Mộ không hoàn toàn nắm chắc chính mình có thể thành công phá vỡ cục diện hay không.

“Ở trên cấp bậc Chân Thần này, liệu có một cấp bậc mạnh hơn không?”

“Bây giờ ta đã có thể đặt chân lên tòa tháp đó chưa?”

Suy nghĩ của Tô Mộ càng lúc càng trôi xa.

Nguyên nhân của tất cả những điều này dường như là do sự tồn tại của tòa tháp đó.

Cánh cửa truyền thống của Hoa Quốc được nối liền với lối vào của tòa tháp đó.

Tuy rằng lần trước bị những pháp tắc mạnh mẽ kia ngăn cản, nhưng bây giờ đã khác rồi.

Sau khi thực lực tăng lên, Tô Mộ đã nảy sinh ý nghĩ xông vào tòa tháp.

“Xuyên qua khu vực pháp tắc này, chắc hẳn là ta đã có thể đến lối vào của tòa tháp này rồi.”

“Chờ sau khi ta giải quyết đám người sống lại kia xong, ta sẽ đi thử một chút!”

Sau khi quyết định xong, Tô Mộ cũng không vội vàng.

Cơm cũng phải ăn từng miếng một, làm cũng phải làm từng bước một thì mới được.

Việc cần làm lúc này là tiếp tục tiến sâu hơn vào vùng đất màu đen này đã.

Quá trình đi đường chắc chắn là rất nhàm chán.

Đặc biệt là ở một nơi mà ngay cả khung cảnh cũng giống hệt nhau như thế này.

Tô Mộ áp chế sự chán nản trong lòng xuống, yên lặng tính toán thời gian.

Đồng thời, Đôi Mắt Thần Thị cũng nhìn được bao quát về mọi thứ xung quanh đây.

Một tấm bản đồ cũng hiện ra trong đầu của hắn.

...

Thành phố SY.

Đây là một trong những thành phố mà làn sóng ma vật thứ hai không bùng phát.

Đường phố trong thành vắng tanh.

Không những không có dấu vết của ma vật, mà ngay cả người chơi cũng không có.

Trên đường cái vào thành phố, đột nhiên xuất hiện mấy bóng người đang chạy.

Bọn họ chính là Phong Ngôn và những người khác sau khi “hắc hóa”.

Sau khi vào thành phố, mục tiêu của bọn họ cũng rất rõ ràng.

Đi thẳng đến vị trí của cánh cửa truyền tống.

Một lúc sau, bọn họ đã vào cửa một cách dễ dàng.

Nhưng sau khi bước đến đây, “Phong Ngôn” bỗng cau mày, sắc mặt thay đổi rõ rệt.

Mọi thứ đằng sau cánh cửa hoàn toàn khác với những gì mà hắn mong đợi!

Những tòa tháp cao màu đen ban đầu đều đã bị Tô Mộ dùng trượng đập tan thành từng mảnh.

“Tên khốn kiếp!”

Phong Ngôn phát ra một tiếng gầm giận dữ.

Bọn họ đi tới nơi này, cũng chính là vì những tòa tháp cao màu đen đó.

Liếc nhìn những người khác, biểu cảm của Phong Ngôn trở nên vô cùng bối rối.

Sau một hồi, hắn vung tay về hướng vùng này đất đen.

Những “thuộc hạ” sau lưng hắn lập tức hành động.

Những người này lần lượt bước vào vùng đất đen.

Khoảnh khắc chân họ chạm vào mặt đất đen, dường như từng người một rơi xuống vũng bùn.

Tất cả mọi người bắt đầu ngã quỵ.

Nhưng bọn họ không hề giãy giụa, rất bình tĩnh bị đất đen nhấn chìm.

Ngoại trừ Phong Ngôn ra, không có một người ngoại lệ.

Hành động của họ cũng đã có kết quả.

“Ầm ầm!”

Chương 775: Người khổng lồ đá đen.

Mặt đất bắt đầu chấn động, một tòa tháp pha lê đen chui lên từ dưới đất.

Đủ chất dinh dưỡng giúp cho tòa tháp nhô lên khỏi mặt đất, “mọc” lên độ cao 100 mét.

Phong Ngôn nhìn tòa tháp, khuôn mặt rộ lên nụ cười hung dữ.

Hắn đi chậm chậm về phía chân tháp.

Kỳ lạ thay, lớp đất đen ngòm như vũng lầy, nhưng dưới chân hắn thì lại như đi trên mặt đất bằng phẳng.

Đi đến đáy tháp pha lê đen, Phong Ngôn đưa tay ra.

Cùng lúc hắn chạm vào tháp đen, một luồng năng lượng đen bùng phát từ đỉnh tháp.

Cùng lúc đó, màu đen phun ra từ cơ thể Phong Ngôn.

Thân thể hắn chậm rãi bay lên, bay về phía đỉnh tháp.

Ngay sau đó, một cảnh tượng kỳ lạ xuất hiện.

Phong Ngôn đã thực sự hợp nhất với tòa tháp đó!

...

Trên vùng trời mặt đất màu đen.

“Cuối cùng cũng thấy một cái gì đó khác biệt!”

Sau khi bay hai ngày hai đêm, trong tầm mắt Tô Mộ cuối cùng cũng xuất hiện một phong cảnh khác biệt.

Trên nền đất đen trơ trọi hiện ra một rừng đá đen.

“Những viên đá màu đen này là đá bình thường sao?”

Lơ lửng phía trên rừng đá đen, Tô Mộ không ngừng quan sát nó bằng Đôi Mắt Thần Thị của mình.

Trên viên đá đen không có dấu hiệu năng lượng, giống như những viên đá bình thường.

“Thử chút vậy!”

Không biết vì sao, Tô Mộ cũng rất trực tiếp.

Ngay khi hất giơ tay lên, một con Phong Lô Kỳ Lân lao về phía một tảng đá với tốc độ cực nhanh.

Với sức mạnh của lôi đình, nếu một viên đá bình thường bị va phải, nó sẽ bị biến thành bột ngay lập tức.

“Ầm!”

“Phanh!”

Một mảng đá đen lớn bị Kỳ Lân bắn trúng, không còn sót lại chút gì.

“Không có gì đặc biệt sao?”

Tô Mộ thấy vậy, lại là giơ tay lên lần nữa.

Ba con kỳ lân cùng nhau lao về phía viên đá đen còn lại.

Không hồi hộp chút nào, tất cả đá đen đều bị phá hủy.

“Ầm!”

Ngay khi Tô Mộ cho rằng sẽ không có chuyện gì xảy ra, thì khu vực có đá đen trước đó đột nhiên sinh ra chấn động.

“Ầm!”

“Ầm!”

Những rung động này cực kỳ có tiết tấu.

“Có thứ gì đó đang tới!”

Tô Mộ cau mày, nhìn về phía xa.

Dưới tầm nhìn của Đôi Mắt Thần Thị, một thứ gì đó to lớn đang đi đến.

Âm thanh trên mặt đất chỉ là tiếng bước chân của nó.

Một lúc sau, Tô Mộ không cần dùng tới Đôi Mắt Thần Thị cũng đã có thể thấy rõ được thứ đó.

Đây là một con quái vật cao tới vài nghìn mét!

Cơ thể của nó được làm bằng đá đen, riêng lòng bàn chân của nó thôi đã dài tới hàng trăm mét rồi.

“Ầm!”

“Ầm!”

Mỗi khi người khổng lồ đá đen đi một bước, trên thân nó đều sẽ rơi xuống một ít đá đen.

Lúc này Tô Mộ mới phản ứng lại.

Cái gọi là rừng đá đen chỉ là “lông” rơi ra từ người khổng lồ đá đen mà thôi.

Người khổng lồ cũng không biết Tô Mộ đang suy nghĩ gì.

Trong mắt nó, Tô Mộ nhỏ bé thậm chí còn không bằng tảng đá trên người nó.

Nhưng vì nó canh giữ nơi này, cho dù là một con kiến bò tới, người khổng lồ đá đen cũng sẽ không để cho nó đi qua.

“Gào!”

Cùng với một tiếng gầm lớn, người khổng lồ đá đen dẫn đầu tấn công trước.

Quả đấm của nó che khuất bầu trời, giống như một ngọn núi đè thẳng xuống Tô Mộ!

Một đòn này thật là đáng sợ.

Trong tình thế hình dạng cơ thể của hai bên về cơ bản là không đối xứng, Tô Mộ có thể sẽ bị nghiền nát bởi một cú đấm này.

“Thực lực của tên này chắc chắn là cao hơn ta!”

Mây đen đè xuống như muốn phá hủy tất cả.

Một nắm đấm lớn như núi sắp đập vào mặt hắn, Tô Mộ không dám sơ suất.

So với thuộc tính trí lực, sức mạnh của hắn thực sự có hơi thấp.

Người khổng lồ đá đen trước mặt chắc chắn có thể sánh ngang với Tà Thần.

Một điểm này, nhìn thanh HP dài tới mức đáng sợ của nó là ra.

Nếu so sánh riêng về lượng máu, thì người khổng lồ đá đen đã vượt qua viên nhân cầu Tà Thần rồi.

Đôi cánh hỏa diễm nhanh chóng vỗ, Tô Mộ đã tránh được một đòn này với tốc độ cực nhanh.

“Ầm ầm!”

Nắm đấm của người khổng lồ đá đen đập xuống đất, lập tức tạo thành một cái rãnh lớn.

“Vãi chưởng!”

Tô Mộ không nhịn được giơ ngón tay cái lên với cự nhân.

Nếu cú đấm này đánh vào cơ thể hăn, sát thương gây ra có thể lên tới hàng trăm triệu.

Sức mạnh của người khổng lồ đá đen nhìn qua cũng có thể thấy được!

Trên vùng đất màu đen xa lạ này, Tô Mộ tuyệt đối không dám xem thường một người khổng lồ đá đen mạnh mẽ thế này.

Nhanh chóng xuyên qua trước mặt quái vật khổng lồ, đôi mắt Tô Mộ bộc phát ra hai tia hồng quang.

Chùm sáng lập tức chiếu vào người khổng lồ đá đen.

Hai con số tổn thương rất ấn tượng cũng xuất hiện.

Kỹ năng do viên nhãn cầu mà Tà Thần để lại rất có hiệu quả đối với một tên Boss da dày thịt béo như thế này.

“Gào!”

Sau khi bị “thương nặng”, người khổng lồ đá đen thốt ra tiếng gầm rú rung trời.

Nắm đấm như núi lại xuất kích thêm một lần nữa.

Lần này, hai nắm đấm trực tiếp phong tỏa không gian mấy ngàn mét.

Người khổng lồ đá đen rõ ràng muốn nghiền nát Tô Mộ thành bột bằng nắm đấm của mình.

“Vô dụng thôi!”

Tuy nhiên, người khổng lồ đá đen đã đánh giá thấp tốc độ của Tô Mộ.

Bất luận là tốc độ cực cao của đôi cánh hỏa diễm, hay sự dịch chuyển linh hoạt không giới hạn của Chớp Nhoáng, đều có thể

được gọi là kẻ thù không đội trời chung của người khổng lồ đá đen.

“Ầm!”

Hai đỉnh núi khổng lồ đụng vào nhau, âm thanh vang vọng khắp vùng đất màu đen.

Những thanh thế lớn cũng không thể tạo nên chút tổn thương nào đối với Tô Mộ.

Chương 776: Nguy cơ?

Hắn giống như quỷ mị bao quanh người khổng lồ đá đen, đôi mắt không ngừng phóng ra Xạ Tuyến Tử Vong.

Dưới sát thương thực sự, bất kể thanh HP của người khổng lồ đá đen có kéo dài đến đâu, nó cũng sẽ giảm xuống với tốc độ mà mắt thường cũng có thể nhìn thấy được.

“Kỹ năng này thật là rất hữu ích!”

“Bất luận là loại Boss nào, tất cả cũng đều được đối xử một cách bình đẳng!”

Hình bóng nhanh chóng lướt qua không trung, những tia sáng đỏ lóe ra từ đôi mắt của hắn.

Cảnh tượng này thấy thế nào cũng đều có cảm giác như thể là siêu nhân vậy.

“Ầm ầm!”

Khi lượng máu tiếp tục giảm xuống, cơ thể của người khổng lồ đá đen cũng bắt đầu thay đổi.

Vô số đá vụn rơi trên mặt đất.

Người khổng lồ đá đen bất khả chiến bại sắp không thể đứng vững được nữa rồi.

“Gào!”

Ngay khi tiếng gầm thét vang lên, những viên đá màu đen nằm rải rác trên mặt đất dường như đã nhận được một lời triệu hồi nào đó.

Không chỉ dừng lại ở đó, người khổng lồ đá đen còn sinh ra biến đổi.

Cơ thể khổng lồ kia bắt đầu tan rã.

Vô số đá đen nhanh chóng xuất hiện ở trong không gian này.

Mặc dù kích thước của mỗi viên đá đen là khác nhau, nhưng viên nhỏ nhất cũng phải cao tới hai mét.

“Thông minh đấy chứ!” Tô Mộ tấm tắc lấy làm lạ.

Người khổng lồ đá đen này vẫn còn biết biến hóa nữa cơ à.

Ngay khi hắn đang nghĩ thế thì một tảng đá đen khổng lồ lao tới.

Một cảnh tượng vô cùng hoành tráng hiện ra.

Vô số đá đen rơi xuống, như thể ngày tận thế đã tới.

Trên mỗi một viên đá, đều ẩn chứa lực công kích đầy đáng sợ.

Một trận như vậy là quá đủ để phá hủy một thành phố!

“Xì!”

Sấm sét đột ngột xuất hiện trong bóng tối.

Một con Kỳ Lân xuất hiện, lao về phía một hòn đá đen đang rơi xuống.

Cùng với tiếng sấm vang dội, tảng đá lớn trực tiếp sụp đổ.

Công kích của Tô Mộ mạnh hơn nhiều so với người khổng lồ đá đen!

Sấm sét rục rĩ bạo phát.

Từng con Phong Lô Kỳ Lân sinh ra theo tiếng sấm.

Bọn chúng giống như những người lính giữa trận chiến, xông đến đột phá vòng vây của đá đen.

Với tư cách là đại tướng quân, Tô Mộ ngồi vững vàng trong lều lớn, bất động như núi.

Càng ngày càng nhiều đá đen bị Kỳ Lân va chạm, biến thành phấn vụn.

Một khoảng thời gian sau, đá đen còn lại đã không còn nhiều lắm.

Mà Tô Mộ, loi quang trên người kéo dài rất lâu.

Đá đen không tiếp tục công kích nữa, hợp lại làm một với một lực lượng nào đó dẫn dắt ở bên dưới.

Chỉ chốc lát, một người khổng lồ đá đen phiên bản thu nhỏ xuất hiện.

Hình thể của nó chỉ còn lại khoảng 100 mét.

Nhưng cho dù là như thế, ở trước mặt người khổng lồ đá đen này, Tô Mộ vẫn nhỏ bé y như cũ.

“Nhân loại, nơi này không phải là nơi mà người có thể đặt chân tới, mau đi đi.”

Một giây sau, người khổng lồ đá đen lên tiếng, đưa ra lời cảnh cáo.

“Đánh không nổi ta, là bắt đầu dọa nạt như vậy à?”

“Ta cứ không đi đấy, người có thể làm gì được ta?”

Tô Mộ nhìn người khổng lồ ngu ngốc rồi bĩu môi.

Nếu một lời cảnh báo như vậy có thể khiến hấn sợ hãi, thì hấn đã không đến rồi.

Người khổng lồ đá đen không trả lời câu hỏi của Tô Mộ.

Cảnh cáo vô hiệu, phản ứng của nó vô cùng trực tiếp.

Sau khi thu nhỏ kích thước, mặc dù nó đã mất đi sức mạnh có thể nghiền nát mọi thứ, nhưng tốc độ của nó đã được cải thiện hơn rất nhiều.

Người khổng lồ vung nắm đấm cự ly trăm mét, trong nháy mắt đã tới trước người Tô Mộ.

Một cú đấm tung ra, nhanh như tia chớp.

Ngay cả Tô Mộ trong chốc lát cũng không kịp phản ứng, kiên cường nhận lấy một đòn này.

Con số tổn thương hơn triệu hiện lên trên đầu của hắn.

Lực lượng cuồng bạo khiến thân thể Tô Mộ bay ngược mấy trăm thước.

Người khổng lồ đá đen thừa thắng xông lên, thân hình khế động, khoảng cách mấy trăm thước chớp mắt đã áp sát.

Hai vết đen kỳ lạ xuất hiện phía trên nắm đấm của người khổng lồ.

Năng lượng màu đen quen thuộc khiến Tô Mộ nhú mào.

“Chớp Nhoáng!”

Trong lòng xuất hiện một suy nghĩ, hắn trực tiếp biến mất tại chỗ, né tránh công kích của người khổng lồ đá đen.

“Mau đi đi, nếu không người chắc chắn sẽ phải chết!”

Một giọng nói máy móc lại phát ra từ miệng của người khổng lồ.

Tiếp theo, phía dưới mặt đất màu đen cũng xảy ra biến hóa.

Màu đen trong đất cát lộ ra lượng lớn vật chất màu đen.

Những vật chất màu đen này lơ lửng như một cái bóng, tạo thành lập trường vô cùng kỳ quái.

Tô Mộ đang ở trên không đột nhiên cảm thấy áp lực cực kỳ mạnh mẽ.

Dường như có một đôi bàn tay to lớn vô hình đang ôm chặt lấy hắc trong lòng bàn tay.

“Năng lượng này, quấy nhiễu hành động của ta!”

Đôi cánh hỏa diễm không ngừng giang ra, Tô Mộ cố gắng hết sức muốn tránh thoát khỏi sự trói buộc ấy.

Tuy nhiên, ngày càng có nhiều chất đen trên mặt đất.

Vô số bóng đen biến thành lồng giam trí mạng!

Tô Mộ bị nhốt trong đó, khó có thể chạy trốn.

Người khổng lồ đá đen thấy vậy, bên trong cặp mắt trống rỗng hiện lên một vệt đỏ.

Màu đỏ tươi!

Đây là tín hiệu nguy hiểm, cũng là biểu hiện của sát khí.

“Người đã không đi được nữa rồi!”

Âm thanh máy móc lạnh lùng và tàn nhẫn vang lên.

Người khổng lồ đá đen không vội tấn công, hình dạng của hắc lại thay đổi.

Tất cả đá đen lại lần nữa xếp hàng, biến thành một bàn tay to lớn.

Xem ra, nó đang muốn đập Tô Mộ xuống nền đất đen phía dưới!

Chương 777: Lực Thiên Quân

Bên ngoài thành Diệu Nhật.

Người chơi đang thăng cấp cấp bậc của bọn họ một cách có trật tự.

“Những người sống lại kia sợ hãi không dám ra khỏi thành, hình như là thực sự nản lòng rồi.”

“Cứ trốn mãi thế này chẳng phải chán lắm sao?”

“Không cần phải gấp, chờ Tô Pháp Thần trở về, sẽ có biện pháp đối phó bọn họ thôi.”

Trong khi mọi người còn đang luyện cấp, bọn họ vẫn không quên thảo luận về việc đối phó với những người sống lại.

Đối với họ, trận chiến này rất quan trọng.

Cho dù Tô Pháp Thần sẽ không đích thân tham chiến, nhưng chỉ cần có Tô Pháp Thần ở đây, bọn họ đã có người tâm phúc rồi.

“Đừng nói sớm quá, trận chiến này không dễ dàng đâu.”

“Mau thăng cấp đi, thực lực càng mạnh, tự tin càng lớn!”

Đương nhiên, cũng không ít người lo lắng không thôi.

Đây chính là một trận quyết chiến người chết ta sống.

Dù là người chơi hay là người sống lại, cũng không thể nắm chắc phần thắng.

Một khi cuộc chiến này bắt đầu, dù ai cũng không thể dự đoán được kết cục sau cùng.

Nhưng đám người chơi cũng không biết.

Bởi vì tin tức “Nội gián” đã cung cấp, cho nên nhóm người sống lại sớm đã có sự chuẩn bị.

Trong thế giới hiện thực.

Những người sống lại đang tập hợp ở khắp mọi nơi.

“Lần này đi tới Hoa Đô tham chiến, có liên quan đến lợi ích của tất cả người sống lại, lúc này chúng ta đã không thể lui bước được nữa rồi!”

“Để lại một số người canh giữ thành trì mà chúng ta vất vả lắm mới có thể thành lập được, còn những người khác sẽ cùng ta đi đến Hoa Đô.”

Hầu hết đều đã có cùng một lựa chọn.

Chọn một số người có thực lực mạnh nhất đặt chân lên con đường đi đến Hoa Đô.

“Có con rối thí thần đó ở bên cạnh, những thổ dân đó sẽ không nhảy nhót được lâu đâu.”

“Các người nhất định phải giữ được gia tài của chúng ta đấy!”

Trước khi đi tới Hoa Đô, một vài thiếu chủ người sống lại vẫn không quên liên tục dặn dò thuộc hạ.

Trong lòng bọn họ đều rất rõ ràng.

Chỉ cần Tô Pháp Thần chết, bất cứ thủ đoạn nào nhằm vào bọn họ đều tan thành mây khói.

Vùng đất này cuối cùng sẽ nằm dưới sự kiểm soát của những người sống lại!

...

Trên vùng trời mặt đất màu đen.

Bàn tay đá khổng lồ vỗ vào Tô Mộ.

Dưới sự kiềm chế của những năng lượng vô hình đó, cho dù đôi cánh hỏa diễm có vung lên cực nhanh, cũng không thể thoát ra được.

Đôi mắt Tô Mộ trầm xuống.

Sự kỳ lạ của vùng đất màu đen này vượt xa sức tưởng tượng của hắn.

“E rằng đây mới chỉ là cửa vào, nếu đi sâu vào, thứ vật chất màu đen chết tiệt này sẽ càng ngày càng nhiều.”

“So với những nơi trước kia, hoàn toàn không cùng một đẳng cấp!”

Đối diện với nguy cơ, Tô Mộ vẫn không chút hoang mang mà phân tích.

Muốn đào ra bí mật chôn sâu trong đất đen, thực lực hiện tại của hắn vẫn không đủ.

Nhưng muốn hắn mất mạng ở nơi này.

Không khác nào nói mơ giữa ban ngày!

“Chớp Nhoáng!”

Ma lực mạnh mẽ từ trong cơ thể bộc phát ra, Tô Mộ tiêu hao mấy chục triệu ma lực, trực tiếp dịch chuyển.

Lực trói buộc do vật chất màu đen mang đến tan rã ngay lập tức.

Đôi cánh hỏa diễm đưa hắn bay lên bầu trời cao, giữ khoảng cách càng xa vùng đất đen bên dưới càng tốt.

“Thiên Hỏa Thiêu Thành!”

Hóa thân trở thành trạng thái Hỏa Nhân, Tô Mộ giờ cao Quyền trượng Pháp Thần.

Vô số Thiên Hỏa hình thành cùng một lúc.

Thiên Hỏa đã từng đối đầu với vật chất màu đen, lực lượng mạnh mẽ của ngọn lửa khó được là khắc tinh của vật chất màu đen.

Thiên Hỏa lần lượt ập xuống.

Khi công kích ma pháp của Tô Mộ gia tăng, Thiên Hỏa cũng trở nên khác biệt.

So với đá đen che trời, giờ khắc này chính là sao sa!

“Ầm ầm!”

“Phanh!”

“Ầm!”

Bàn tay do người khổng lồ đá đen hóa thân thành kia đã cố gắng hết sức để ngăn chặn Thiên Hỏa từ bầu trời rơi xuống, nhưng tất cả đều vô ích.

Mặt đất lún xuống, đất đen sụp đổ.

Vốn dĩ đã hoang vu, sau khi bị đốt cháy, không còn lại gì ngoài một mảnh đất cằn cỗi.

Sự khác biệt là vùng đất cằn cỗi mới toanh này không có bầu không khí quý dị như trước đây nữa.

Mặt đất vẫn màu đen như cũ, nhưng nó đã trở nên khác biệt.

Tất cả giống như được ngọn lửa thanh lọc!

Tô Mộ nhìn vào một đồng đá vụn.

Đó là hài cốt mà người khổng lồ đá đen đã để lại, phía trên lập loè mười chùm sáng.

“Được lắm!”

Suy nghĩ một chút, Tô Mộ xuống đất nhặt chiến lợi phẩm lên.

“Lại là năm trang bị, phẩm cấp của tất cả đều là cấp Thần, tốt quá đi thôi?”

“Còn có hai khối tinh thạch màu đen nữa, ẩn chứa trong đó có pháp tắc thần lực, không kém cạnh so với huân chương của Thần!”

“Có những vật liệu như thế này, ta chắc chắn có thể thăng cấp rồi!”

Người khổng lồ đá đen rõ ràng là Boss cùng cấp với viên nhân cầu Tà Thần.

Có nó, Tô Mộ cũng đã thu thập đủ tài liệu cao cấp rồi.

“Trên thập giai chính là cấp Thần rồi!”

Lộ ra nụ cười hưng phấn trên mặt, Tô Mộ nhìn về phía kỹ năng bạo xuất của người khổng lồ đá đen.

“Lực Thiên Quân (cấp Chân Thần): Sau khi kích hoạt, lần tấn công tiếp theo sẽ tăng thêm Lực lượng x2, gây ra sát thương bằng công kích vật lý x10000%, đồng thời nghiền ép kẻ địch! (Người bị

nghiền nát sẽ phải chịu sát thương thực bằng sức mạnh x1000)”

“Không hổ danh là thần kỹ!”

Kỹ năng này khiến nụ cười của Tô Mộ càng đậm hơn.

Chẳng trách một quyền này có thể làm cho hắc cảm giác áp lực lớn tới như vậy, ở trạng thái ban đầu của người khổng lồ đá đen, giá trị sức mạnh ít nhất cũng là năm sáu chục ngàn!

Chương 778: Lực Thiên Quân (2)

Nếu hắc bị trúng một cú đấm áp đảo đó, thiệt hại thực sự mà hắc phải chịu sẽ lên đến hàng trăm triệu!

“Học!” Tô Mộ quả quyết học tập kỹ năng này.

“Tính toán thời gian, bây giờ cũng nên trở về rồi.”

“Vừa hay có một hai ngày để tiến hành thăng cấp.”

Tô Mộ ngẩng đầu nhìn về phía đất đen ở đằng xa.

Mảnh đất đó cũng giống như mảnh đất mà hắc đang đứng bây giờ, nhưng chúng lại khác nhau.

Mạnh như người khổng lồ đá đen chẳng qua cũng chỉ là một người “Giữ cửa”.

“Đúng là gánh nặng đường xa!”

Một tiếng thì thầm vang lên, đôi cánh hỏa diễm nhanh chóng rung chuyển.

Tô Mộ tạm thời kìm nén sự tò mò thôi thúc tìm hiểu của mình, quay trở lại con đường ban đầu.

Trong mắt hắc tràn đầy kiên định.

Khi hắc trở nên đủ mạnh, mảnh đất đen vô tận này cũng sẽ được “thanh tẩy”.

“Không, như vậy vẫn chưa đủ, ta còn muốn trở nên càng mạnh mẽ hơn, mạnh tới mức vượt qua tất cả những thứ khác!”

“Chỉ bằng cách đó ta mới có thể làm chủ...”

“Vận mệnh một cách chân chính!”

Thế giới hiện thực.

Bên ngoài thành phố Hoa Đô.

Thành phố trống trải này một lần nữa chào đón những vị khách mới.

Một lượng lớn nhóm người sống lại đã tập trung bên ngoài thành phố, không dám tùy tiện đặt chân vào.

Bọn họ đều đang đợi.

Chờ đợi Thác Bạt Thiên Dũng đến cùng với con rối thí thần.

Một ngày sau, một đoàn người hùng hậu bước vào thành phố.

Dẫn đầu chính là chủ nhân của con rối thí thần kia.

Thác Bạt Thiên Dũng đứng ở phía sau, tỏ vẻ cung kính.

Người kia làm một động tác, con rối thí thần kia ngay lập tức bay lên không trung, bay vòng qua Hoa Đô.

Đôi mắt của nó bắn ra một tia quét tự như phát sáng, tìm kiếm tất cả các khu vực bên dưới với tốc độ cực nhanh.

“Trong thành phố này không có ai!”

Thật lâu sau, chủ nhân của con rối thí thần lên tiếng.

“Vậy xem ra Tô Mộ không biết chúng ta tụ hợp ở Hoa Đô.”

“Vậy chúng ta có thể chiếm lấy tiên cơ rồi.”

“Thông báo cho những người khác, để bọn chúng vào thành chuẩn bị đi!”

Một đám người sống lại cũng đi theo.

Tô Mộ không phải là một kẻ địch dễ đối phó.

Mặc dù có con rối thí thần, nhưng bọn họ cũng không thể bảo đảm rằng không có sơ hở.

“Nắm chắc thời gian đi, lần này nhất định phải để cho tên kia chỉ có tới chứ không có về!”

“Mọi người cũng đừng giấu giếm, có gì thì cứ lấy ra đi.”

“Nói không sai, Thác Bạt huynh cũng đã lấy ra cả con rối thí thần, chúng ta dù sao cũng phải trả giá một chút!”

Tất cả người sống lại đều đạt thành nhận thức chung.

Đối với lần chiến đấu này, bọn họ chỉ có một suy nghĩ.

Không chết không thôi!

...

Ngoài tường.

Tô Mộ không tiếp tục thăm dò nữa, dùng hết tốc lực quay về Vương Đô.

So với tốc độ khi đi lên, tốc độ quay về nhanh hơn.

Hai ngày sau, bức tường hiện ra trước mắt Tô Mộ.

“Thử xem có bay qua được không.”

Cách bức tường không xa, Tô Mộ đột nhiên có linh cảm.

Tốt xấu gì hắn cũng là người có danh tiếng, lần nào cũng trèo tường, thật là bất lợi cho thân phận của hắn!

Đôi cánh hoả diễm nhanh chóng đập lên, cả người hắn giống như sao băng.

“Ầm!”

Tiếng va chạm dữ dội đột nhiên vang lên.

Pháp tắc ẩn chứa trong tường lại chặn Tô Mộ lại.

“Được lắm!”

Mặc dù cảm thấy lực cản trở rất lớn, nhưng những pháp tắc đó chỉ có thể ngăn chặn, chứ không công kích hẳn.

Điều này khiến cho Tô Mộ lớn gan hơn.

Đôi cánh hoả diễm không ngừng bùng cháy, như thể sắp bay qua bức tường.

Chẳng mấy chốc, lực cản gây cản trở hẳn đã yếu đi!

“Có thể qua được rồi!”

Tô Mộ lộ vẻ vui mừng trên mặt.

Sau này hẳn không cần trèo tường nữa rồi!

Bay qua bức tường, Tô Mộ bay thẳng đến Vương Đô.

Khí thế mạnh mẽ kia cũng bị rất nhiều người chơi đang luyện cấp phía dưới nhìn thấy.

“Tô Pháp Thần đã trở về rồi!”

“Tính toán thời gian, đã qua năm sáu ngày, cấp bậc của chúng ta gần như không xê xích gì nhiều.”

“Vậy có nghĩa là, chúng ta bắt đầu đã hành động rồi sao?”

“Tốt quá rồi, ta chờ ngày này đã lâu, nhất định phải để cho những người sống lại kia trả cái giá thật đắt.”

“Mọi người đừng gấp, chắc còn cần một hai ngày nữa, tiếp tục tăng thực lực lên đi.”

Nhiều người bắt đầu thảo luận, ai ai cũng sẵn sàng hành động.

Tô Mộ ngênh ngang bay vào bên trong thành Vương Đô.

“Đột nhiên trong thành lại có ít người sống lại như vậy?”

“Bọn họ đều trở về thế giới hiện thực rồi sao?”

Dưới tầm nhìn Đôi Mắt Thần Thị, tình hình trong toàn bộ Vương Đô đều nằm trong tầm kiểm soát của hắn.

Những người sống lại lúc trước chỉ dám trốn bên cạnh NPC đều đã biến mất.

Số còn lại nằm rải rác ở các địa điểm khác nhau.

Rõ ràng, những người sống lại này không có ý định ngồi yên.

“Hắn là đang nghĩ biện pháp chuẩn bị đối phó ta, lần này không biết có thể mang đến cho ta chút kinh ngạc được hay không.”

Tô Mộ bĩu môi, cũng không có cảm giác mong đợi.

Cho dù những người sống lại kia có nghĩ ra phương pháp gì để đối phó với hắn đi chăng nữa, thì tất cả cũng chỉ là vô ích.

“Trước khi hành động, thăng cấp một bậc, nhất định phải làm cho những người kia tuyệt vọng.”

Ha ha cười, Tô Mộ nói một câu không làm người.

Trở lại trụ sở của mình, đi đến phòng ngầm vị trí dưới đất, Tô Mộ mở ra kho tàng hoàng kim.

So với trước đây, đồ vật bên trong ít đến mức đáng thương.

Những lần này, có rất nhiều thứ tốt.

Cho dù đó là nhân cầu Tà Thần hay thứ nổ ra từ người khổng lồ đá đen, chúng đều là những vật phẩm có thể sánh bằng huân chương của Thần.

Chương 779: Thăng lên cấp Thần.

“Lần tiến giai này không thể sơ suất, vậy thì dùng hết tất cả đi!”

Sau khi lấy ra tất cả chiến lợi phẩm, Tô Mộ không chút do dự.

“Khởi động!”

Sau khi pháp trận được kích hoạt, những tia sáng rực rỡ xuất hiện.

Những trang bị và vật phẩm cấp Thần đó đã bị phá vỡ từng chút một.

Pháp tắc thần lực chứa đựng trong đó đều đã được rút ra.

Tô Mộ đứng ở trung tâm pháp trận, thân thể chậm rãi bay lên.

“Răng rắc!”

Tất cả pháp tắc hóa thành lõi đình, không ngừng nung luyện thân thể Tô Mộ.

“Loại cảm giác này, thật là sướng khoái.”

Toàn bộ quá trình mất một khoảng thời gian rất dài, sau khi tất cả lực pháp tắc đều dung nhập vào bên trong thân thể Tô Mộ, một loại cảm giác mạnh mẽ khó có thể hình dung bỗng dâng lên trong đầu hắn.

“Chúc mừng người chơi thăng cấp trở thành cấp Thần, tất cả thuộc tính cơ sở tăng lên một vạn điểm!”

Một lời nhắc nhở bỗng xuất hiện.

Tô Mộ liền vội vàng mở giao diện thuộc tính ra.

Người chơi: Tô Mộ

Cấp bậc: cấp Thần (có thể tiếp tục thăng cấp)

HP: 720220000

Giá trị pháp lực: 48594000

Công kích vật lý cận chiến: 416000

Công kích ma pháp: 3075000

Phòng ngự vật lý: 7202200

Phòng ngự ma pháp: 8718800

Bạo kích ma pháp: 100%

Sát thương bạo kích ma pháp: 280%

Ma pháp xuyên thấu: 300%

Bạo kích vật lý: 10%

Kháng tính các hệ: 150%

Khả năng kháng băng: 300%

Miễn giảm tổn thương vật lý: 100%

Sức mạnh 52000, thể chất 52022 (+ 20000), nhanh nhẹn 52066, tinh thần 52188 (+ 35000), trí lực 90000 (+ 35000)

Các thuộc tính trên giao diện thuộc tính một lần nữa được thăng cấp cực kỳ khủng bố.

Trí lực cơ bản sắp đạt 10 vạn điểm.

“Thuộc tính khác vẫn còn quá thấp.”

“Phải nghĩ cách thăng cấp nó mới được!”

Tô Mộ cau mày nhìn giá trị bốn thuộc tính cơ sở khác.

Sau cấp Thần, muốn dựa vào các kỹ năng bị động để cướp đoạt một lượng lớn thuộc tính, trên cơ bản là vô dụng.

“Sắp ra tay được rồi, không thể để những phiền phức tầm thường này làm chậm trễ thời gian của ta.”

Mở kênh trò chuyện, Tô Mộ gửi tin nhắn cho Long Phi.

“Chuẩn bị ra tay đi!”

Chẳng bao lâu sau, Long Phi trả lời: “Thời gian cụ thể là lúc nào,

bây giờ ta sẽ sắp xếp.”

“Vậy thì quyết định là buổi tối hôm nay đi, đánh cho những người sống lại kia muốn trở tay cũng không kịp.”

Sau khi gửi xong tin nhắn, Tô Mộ bất chợt nảy ra một suy nghĩ, đi đến trong Vương thành.

Thần Lạc vẫn ở chỗ cũ, tận tụy xử lý đủ loại công việc.

“Chuẩn bị ra tay rồi sao?” Phát hiện Tô Mộ đến, hắn cũng kịp phản ứng lại.

“Mấy ngày tiếp theo, toàn bộ thành Vương Đô đều không thể có người chơi tồn tại.”

Tô Mộ gật đầu, giọng nói vô cùng cường thế!

“Vâng.”

Thần Lạc nghe vậy, sắc mặt hơi cứng ngắc.

Điều này không giống như những gì đã nói trước đó!

Nếu như mấy ngày tiếp theo không cho bất cứ người chơi nào ở Vương Đô, áp lực trên lưng hắn có thể rất lớn.

“Có phải hơi quá lớn rồi không?” Thần Lạc không ngừng hỏi.

“Người chỉ cần giúp ta lần này, như vậy là đủ rồi!”

Về mặt Tô Mộ nghiêm túc, không cho cự tuyệt.

Sau lần này, những người sống lại sẽ không bao giờ có thể gây ra sóng gió được nữa.

Tương tự, sau khi trải qua hành động lần này, lão tổ các tộc của các vị diện nhất định sẽ sinh ra “tức giận”.

Mình sơ sơ có thể đoán ra được bọn họ sẽ làm mấy chuyện gì đó.

“Ai!”

Thần Lạc thở dài một hơi, nét mặt trên mặt do dự.

“Đây chính là người nói!”

Đã qua một hồi lâu, hần căn răng đồng ý.

Cho dù việc này không dễ giúp, nhưng hần lại không thể không giúp đỡ.

“Sau khi trời tối, tất cả mọi thứ trong Vương Đô phải dựa vào người rồi.”

Lưu lại một câu, Tô Mộ thuận di đi tới khu thương mại.

Nơi này có không ít người sống lại.

Đi tới trước mặt mấy người sống lại, Tô Mộ thô bạo ra tay.

“Ba!”

Tiếng bạt tai trong trẻo vang lên, người sống lại bị đánh trúng lập tức hóa thành vệt trắng.

“Người!”

Những người sống lại khác thấy thế, muốn nói cái gì đó, lại bị khí thế mạnh mẽ của Tô Mộ đè trở về.

“Nói cho ta biết, các người rốt cuộc có tính toán gì!”

Nhìn đám người sống lại kinh hoàng khiếp sợ, Tô Mộ mở miệng hỏi.

“Chúng ta sẽ không nói cho người biết đâu!” Có người nơm nớp lo sợ trả lời.

Nơi này vẫn là trò chơi, cho dù Tô Mộ dám ra tay với bọn họ, cũng chỉ là để cho bọn họ tổn thất cơ hội một lần sống lại.

“Các người hần là cũng đang chờ ta vào bẫy sao?”

“Cho các người một cơ hội, để cho người sau lưng các người tới nơi này nói chuyện với ta.”

Tô Mộ cười cười, mở cửa sổ ở mái nhà lên tiếng nói thẳng.

“Ặc!”

Mấy người sống lại hai mặt nhìn nhau.

Bọn họ hiển nhiên không nghĩ tới Tô Mộ trực tiếp như vậy.

Một người nhanh chóng rời khỏi trò chơi.

Cũng không lâu lắm, vài người online.

Tô Mộ nhìn người đến, nheo mắt lại.

Người này, chính là Thác Bạt Thiên Dũng mà lời đồn đã từng nhắc tới.

“Nói thật, ta vô cùng ngưỡng mộ người giống như người!”

Lần đầu tiên trao đổi mặt đối mặt, Thác Bạt Thiên Dũng cười mở miệng, không chút nào che dấu ngưỡng thức đối với Tô Mộ.

“Các người đào xong hố rồi?” Tô Mộ cũng cười đứng lên.

Người sống lại trước mắt này, hiển nhiên còn chưa ý thức được mức độ nghiêm trọng của vấn đề!

“Đào xong rồi!”

“Người dám nhảy sao?”

Trong giọng nói của Thác Bạt Thiên Dũng mang theo khiêu khích.

“Địa điểm.” Tô Mộ lạnh lùng phun ra hai chữ.

“Hoa Đô!” Thác Bạt Thiên Dũng cũng trả lời hai chữ.

Sau khi nói xong, hắn không có dư thừa nói nhảm, rời khỏi trò chơi.

Không chỉ có hắn, những người sống lại khác cũng biến mất theo.

“Đám người này thật sự nắm chắc như vậy sao?”

Chương 780: Van xin Pháp Thần khai ân.

Người sống lại biết rõ mình mạnh mẽ, còn biểu hiện ra thái độ cứng rắn mạnh như vậy, Tô Mộ đều có chút “sợ hãi” nha.

“Ta đi Hoa Đô xử lý phiền toái lớn nhất, còn lại giao cho các người.”

“Trong mấy ngày tiếp theo, để cho tất cả người chơi trong thành phố Hoa Đô đều không cần online, toàn lực tiêu diệt người hồi sinh trong hiện thực.”

Tô Mộ phát ra tin tức với Long Phi.

“Hiểu rồi, người các nơi đều đã chuẩn bị rồi.”

“Chúng ta sẽ vừa dọn dẹp ma vật trong thế giới hiện thực, vừa đối phó với những người sống lại.”

Long Phi bên kia đã bày thế trận chờ quân địch.

Tô Mộ không có nói rõ cái gì quá nhiều.

Cục diện phát triển đến bước này, mình nên làm cũng đã làm.

“Rời khỏi trò chơi!”

Trở về thế giới hiện thực, Tô Mộ mở ra Hỏa Diễm Chi Dực, đi thẳng đến Hoa Đô.

Tiếng gió hú hét truyền đến bên tai.

Dưới cực tốc, hầu như không lâu lắm, hắn cũng đã đi tới Hoa Đô.

“Đây là cái hố lớn đào cho ta?”

Trước tiên Đôi Mắt Thần Thị bắt được tình huống của Hoa Đô, con rối kia cũng xuất hiện trong mắt Tô Mộ.

Tô Mộ không nhịn được bật cười.

Vốn tưởng rằng bên người sống lại có nhân vật cấp lão tổ gì đó, bằng không mình tự tìm cách tiến vào vị diện gì đó.

Kết quả chính ra một con rối như vậy?

“Thứ này có thể ngăn cản được Phong Lô Kỳ Lân của ta sao?”

Trên đầu Tô Mộ toát ra một dấu nghi vấn.

“Đừng nói, thứ này còn rất mới lạ, đáng giá để nghiên cứu.”

Quan sát con rối này một lúc, hắn chuẩn bị thu vào trong túi.

Thân là một đại sư công trình học, dĩ nhiên, vậy còn không phải dễ như trở bàn tay sao?

“Trước tiên dĩ nhiên trận pháp kia đã.”

Không khách khí với những người sống lại kia, Tô Mộ lóe lên một cái.

Một giây sau, hắn đi tới trong một tòa trận pháp.

“Người nào?”

“Là Tô Mộ kia, hắn tới thật nhanh!”

“Con Rối Thí Thần sao không có phản ứng?”

“Mặc kệ, khởi động trận pháp, vây khốn hắn!”

Phản ứng của người sống lại vô cùng cấp tốc.

Nhưng không đợi bọn họ khởi động trận pháp, đã thấy Tô Mộ cầm pháp trượng gõ một phát, vậy mà phá hủy trận pháp bố trí tỉ mỉ của bọn họ!

“Ngăn cản hắn!”

“Giết hắn đi!”

Tiếng gầm giận dữ liên tiếp vang lên.

Người sống lại sử dụng thủ đoạn mạnh nhất của bọn họ.

Tô Mộ không rảnh để ý tới, lực chú ý toàn bộ đều đặt ở trên trận pháp.

Những vật liệu tháo xuống kia bị hấn nhét toàn bộ vào trong thanh vật phẩm.

“Cẩn thận, đừng công kích hấn, có phản thương!”

“Là phản thương của Băng Sương, ta bị đông cứng...”

“Tất cả dừng tay!”

Sau khi một số người công kích trúng mục tiêu, bọn họ lập tức gặp phải cản trở của Băng Sương.

Dưới tầng thêm trí lực khủng bố của Tô Mộ, Băng Điêu lần lượt xuất hiện.

Những người sống lại còn lại không dám di chuyển.

Trước khi những người khác chạy tới trợ giúp, bọn họ không ai có dũng khí ra tay.

“Bên trên!”

Đột nhiên, một tiếng hét lớn vang lên.

Ngay sau đó, Con Rối Thí Thần kia run rẩy đi về phía Tô Mộ.

“Để cho Con Rối Thí Thần kiểm chế hấn, các người khởi động trận pháp trước!” Thác Bạt Thiên Dũng lớn tiếng phát ra.

Đám người sống lại nghe vậy, thở phào một hơi.

Có Con Rối Thí Thần tham gia chiến đấu, bọn họ không cần đối mặt với phản thương khủng bố kia.

Nhưng ngay khi tất cả người sống lại trông ngóng, chờ mong khi Con Rối Thí Thần có thể giết chết Tô Mộ, một màn xuất hiện làm cho bọn họ trở mắt đứng nhìn.

“Đi một bên!”

Pháp Thần kia cũng không có nhìn Con Rối Thí Thần một cái, dùng pháp trượng tiên tay gõ như vậy, Con Rối Thí Thần mạnh mẽ lại bay ngược ra ngoài.

“Phanh!”

Con rối đụng vào kiến trúc, tiếng vang phát ra giống như búa tạ đập vào trong lòng tất cả người sống lại.

“Ta nhìn làm sao?”

“Với sức mạnh của Con Rối Thí Thần, có thể dễ dàng phá hủy một tòa nhà, lại bị một gậy của pháp sư đã bay?”

“Có vẻ như trên người của con rối còn xuất hiện vết nứt.”

“Mẹ kiếp, thế này thì còn đánh cái lông ấy?”

“Xong rồi, hoàn toàn xong rồi!”

Cho đến giờ phút này, tất cả những người sống lại hoàn toàn hiểu được.

Đối mặt với bọn họ, căn bản cũng không phải là tồn tại cùng một cấp bậc.

Cái gọi là Thí Thần, buồn cười đến cực hạn!

“Pháp Thần vĩ đại, người mới là thần thật sự, cầu xin người tha thứ tội lỗi của chúng ta đi!”

“Pháp Thần đại nhân, chúng ta mới là ếch ngồi đáy giếng thật sự, con sâu con kiến phù du, giết chúng ta, chỉ làm bẩn tay của người!”

Tiếng cầu xin tha thứ không ngừng vang lên.

Đám người sống lại lần lượt quỳ trên mặt đất, trên mặt lộ ra vẻ biết vậy chẳng làm.

Bọn họ trốn không thoát.

Chỉ có một cơ hội để sống.

Van xin khai ân của Pháp Thần.

“Vâng!”

Cảnh mấy vạn người quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, quả thật khiến Tô Mộ có chút ngây ngẩn cả người trong lúc nhất thời.

Đám người này chính là người sống lại”cao cao tại thượng”!

Trong mắt bọn họ, mình chỉ là một “thổ dân” không có thành tựu gì.

Bọn họ quỳ cũng quá nhanh rồi nha?

Mình không phải là giơ tay lên đánh bay một con rối bình thường sao?

Nếu đám người sống lại biết ý nghĩ của Tô Mộ, trong lòng không biết cảm thấy như thế nào.

Nhưng lúc này, bọn họ cũng không dám có ý nghĩ khác.

“Pháp Thần đại nhân, cầu xin người tha một cái mạng chó của ta.”

“Chỉ cần người buông tha chúng ta, bất kể làm trâu làm ngựa, chúng ta tuyệt đối không dám có một chút lời oán giận nào.”

Các loại tiếng cầu xin tha thứ vang lên liên tục.

Không ai dám nói cái gì hung ác.

Mặc dù hiện tại lão tổ gì đó đích thân đến, cũng không cách nào chống lại Pháp Thần.

“Bộ dáng này của các người, ta không thích ứng lắm!”

Chương 781: Bóng tối phía sau cửa.

Ngay trước mặt tất cả người sống lại hủy bỏ toàn bộ trận pháp, Tô

Mộ sờ lên cằm.

“Ta vẫn thích bộ dáng kiêu ngạo không kém của các người.”

Một tiếng cười yếu ớt vang lên, nhiệt độ xung quanh đột nhiên giảm xuống.

“Pháp Thần tha mạng, người có thể sử dụng chúng ta.”

“Ta có thể thay mặt cho cả gia tộc, nương nhờ vào người.”

“Ô ô, đừng giết ta, ta không muốn chết!”

Đối mặt với áp lực của cái chết, đám người sống lại chịu không được.

Thậm chí có người phát ra tiếng khóc nức nở.

Trong một khoảng thời gian ngắn, muôn màu chúng sinh.

Tô Mộ liếc những người này, trong ánh mắt không có chút thương hại nào.

“Hô! Hô!”

Gió lạnh lạnh thấu xương, băng sương tàn phá bờ bãi.

Với phòng ngự của những người sống lại này, căn bản không cách nào ngăn cản bất kỳ công kích gì của Tô Mộ.

Cơ thể của bọn họ bắt đầu đóng băng.

Hầu như trong nháy mắt, tất cả mọi người biến thành tượng băng.

Tô Mộ giơ pháp trượng lên, vung đánh xuống đất một cái.

Sức mạnh mạnh mẽ lan tràn ra ngoài.

“Răng rắc!”

Tượng băng lần lượt xuất hiện vết nứt.

Trong khoảnh khắc, nơi này chỉ còn lại mảnh băng trên đất.

“Chênh lệch quá lớn!”

Tô Mộ không nhin được lắc đầu.

Dưới thực lực chênh lệch tuyệt đối, dù cho những người sống lại này tính toán nhiều hơn nữa, mình cũng có thể dốc hết sức lực phá.

“Chỉ còn lại người!”

Sự chú ý của hắn chuyển về phía con rối kia.

Sau khi mất đi chủ nhân, con rối này ngậy ngốc đứng tại chỗ, vẫn không nhúc nhích.

“Trong cơ thể thứ này chẳng những có được phù văn mạnh mẽ, còn có năng lượng hạch tâm cấp thần, có chút thú vị!”

Sau khi sử dụng Chân Thật quét toàn bộ con rối, hai mắt Tô Mộ tỏa sáng.

Năng lượng hạch tâm vây quanh trong cơ thể thứ này, trên thực tế chính là một khối huân chương của Thần hoàn chỉnh!

“Hủy đi!”

Tô Mộ quyết đoán động thủ.

So với một khối con rối, mình vẫn càng muốn một mảnh huân chương của Thần.

Dù sao tiểu đệ gì đó, mình căn bản cũng không thiếu.

“Phiền toái lớn nhất giải quyết, còn lại những cái kia cũng không tính là cái gì!”

Mở Hỏa Diễm Chi Dực ra, Tô Mộ bay lên trời.

Sau khi giải quyết xong người sống lại của Hoa Đô, mình vừa vặn có thể tìm tòi thể giới phía sau cánh cửa truyền tống.

“Không biết ta bây giờ, có thể xuyên qua mảnh cấm chế kia hay không, đến cửa vào tòa tháp?”

“Nếu bây giờ ta nói có thể đi vào, lại sẽ xảy ra chuyện gì chứ?”

Tô Mộ híp mắt, lộ ra một nụ cười chờ mong.

...

Các nơi Hoa quốc.

Tuy rằng đợt triều ma vật thứ hai đè nén không gian sinh tồn của người chơi, nhưng trải qua luyện cấp trong khoảng thời gian này, các nơi đều có người chơi thực lực đứng đầu tồn tại.

Hơn nữa trang bị của Tô Mộ cung cấp, những ma vật kia trái lại không có uy hiếp gì.

“Ta quá kích động, rốt cục bắt đầu tiêu diệt toàn bộ, lần này nhất định phải làm cho những người sống lại kia không còn đường trốn!”

“Mấy ngày nay người của chúng ta vẫn luôn tìm hiểu, vị trí đồ bộ của người sống lại trong thành, trên cơ bản đều thăm dò rõ ràng.”

“Bắt đầu hành động!”

Người chỉ huy các nơi lần lượt cử động đứng lên.

Trước khi động thủ, bọn họ cũng đều có chuẩn bị.

Chẳng bao lâu, trận quyết chiến chia vào những người sống lại đã bắt đầu.

“Đám người này sao lại ít như vậy? Đều trốn trong trò chơi sao?”

“Không đúng, xong việc này xong rồi sao? Đây cũng quá nhẹ nhàng à nha?”

“Pháp Thần Tô nói, những người sống lại kia tuyệt đối không ở nổi trong trò chơi nữa, chúng ta chờ một chút đi!”

Sau khi người chơi tấn công vị trí đồ bộ của người sống lại ở không ít nơi, ác chiến trong tưởng tượng cũng không xảy ra.

Ưu thế tuyệt đối về nhân số làm cho bọn họ như bẻ gãy nghiền nát

đại bản doanh của người sống lại.

Tất nhiên, tất cả điều này là nên như thế.

Vì đối phó Tô Mộ, lực lượng chính của người sống lại đều chạy tới Hoa Đô.

Hiện tại hoặc là đã biến thành bột báng, hoặc là còn đang trên đường đi Hoa Đô.

Không có những lực lượng chính kia, người sống lại bị để lại chỉ là gà đất chó kiểng mà thôi.

Sau một thời gian ngắn lại qua, nơi khác cũng truyền đến tin tức chiến thắng.

“Mẹ kiếp, thì ra đây chính là cái gọi là hành động gì đó của bọn họ!”

“Xong rồi, chúng ta chết chắc rồi!”

“Đám người các người, hiện tại thu tay còn kịp, bằng không chờ Tô Pháp Thân các người vừa chết, tiếp theo sẽ đến phiên các người!”

Tình cảnh của người sống lại hoàn toàn trái ngược với tình cảnh của người chơi trước đó.

Sau khi phát hiện hành động của người chơi, không ít người muốn trốn vào game Thần Đồ, lại phát hiện những NPC “điên” trong thành.

Rất nhiều vệ binh canh gác ở từng nơi hẻo lánh trong thành, nhìn thấy người chơi liền phát động công kích.

Thủ bút to lớn như vậy, quả thực làm cho người ta khó có thể tưởng tượng.

“Đám đối phó chúng ta như vậy, đây quả thực là đang tìm đường chết!”

“Các người đừng quá đặc ý, kết cục tương lai của các người chỉ có

thể thảm hơn chúng ta!”

Trước khi chết, những người sống lại đưa ra một”lời tiên đoán”.

Lúc ngày hôm đó hơi sáng, toàn bộ đại địa Hoa quốc, nghênh đón ánh sáng hoàn toàn mới.

Trong lòng người chơi khắp nơi, bọn họ lại một lần nữa đứng lên.

“Ha ha, cuối cùng đã sạch sẽ.”

“Ai nói, khẳng định còn có một ít cá lọt lưới, mọi người vẫn không thể lơ lửng.”

“Toàn thành lục soát, bất kỳ nghi ngờ gì đó tồn tại của người sống lại, tất cả đều điều tra rõ ràng.”

Bọn họ muốn cho những người sống lại hoàn toàn đến bước đường cùng!

...

Chương 782: Bóng tối phía sau cửa. (2)

“Đến nơi rồi!”

Phía sau cánh cửa truyền tống Hoa quốc.

Tô Mộ đi tới khu vực vùng pháp tắc lúc trước bị ngăn cản.

“Núi Hắc Tinh của nơi này, lại một lần nữa dài ra?”

Thông qua Đôi Mắt Thần Thị, nhìn dãy núi Hắc Tinh, hắc nhú chặt mây.

Tuy rằng còn chưa nghiên cứu ra những vật chất màu đen này rốt cuộc là cái gì, nhưng Tô Mộ nhìn thấy những màu đen này liền xuất hiện một loại bản năng chán ghét.

“Đều do người hủy!”

Lúc đến lần trước, hắc còn không mạnh mẽ như bây giờ, nhưng lần này thì khác.

Đều không cần hóa thân thành hình thái hỏa nhân, hơn trăm thiên hỏa trong lập tức xuất hiện trên không của núi Hắc Tinh.

“Lớn mật!”

Nhưng ngay khi thiên hỏa đang ở đó sắp rơi xuống, một tiếng mắng giận dữ vang lên rung trời.

Lông mày Tô Mộ nhàu lại.

Khi nhìn lại phía giọng nói, ở sâu trong vùng núi Hắc Tinh tại đó, một bóng người đang nhìn mình.

So với động một tí Hắc Thạch cự nhân cao mấy ngàn thước, còn có nhân cầu vạn mét, bóng người này có vẻ nhỏ bé như vậy.

Nhưng chính là bóng đen này, lại mang đến cho mình một cỗ áp lực trước nay chưa từng có!

Chương 783: Cảm nhận sự tuyệt vọng?

Vẻ mặt của Tô Mộ trở nên nghiêm túc.

Cho dù là trong không gian tối đen thì áp lực mà nhân cầu Tà Thần màu đen kia mang đến cho mình cũng không mãnh liệt đến thế.

Không còn gì để nghi ngờ, thực lực của bóng đen này đã vượt qua tất cả đối thủ mà trước kia mình đã gặp phải.

Điều quan trọng nhất là địa điểm hắc xuất hiện!

Đây không phải là trong game Thần Đồ!

“Người là thứ gì?”

Tô Mộ nhìn chằm chằm bóng đen, giọng điệu vô cùng gọi đòn.

“Quả thật người rất có bản lĩnh, nhưng người đã đến nhằm chỗ

rồi.” Giọng nói của bóng đen lạnh như băng.

Hai bên cách nhau một khoảng xa nhìn nhau, trong ánh mắt tràn ngập sát ý lạnh thấu xương.

“Lời nói này của người sao lại có cảm giác quen thuộc nhỉ?” Tô Mộ bĩu môi.

Bóng đen không tiếp lời, giơ hai tay lên.

Một giây sau, trên những ngọn núi Hắc Tinh kia tuôn ra từng quả bọt khí.

Những bọt khí này bay lên trời, số lượng nhiều không kém gì Thiên Hỏa trong không trung.

Tô Mộ thấy thế, ánh mắt dần dần trở nên sắc bén hơn.

Trên trăm ngọn Thiên Hỏa lập tức rơi xuống.

Còn chưa hết, sau khi đợt Thiên Hỏa thứ hai nối tiếp theo sau.

Từng đợt từng đợt lửa rơi xuống, thoạt nhìn giống như là một cơn mưa lửa.

Điều khác biệt là đây là một cơn mưa lửa siêu to.

Bóng đen cũng không cam chịu yếu thế.

Trên núi Hắc Tinh cũng không ngừng tuôn ra bọt khí màu đen.

Trong khoảnh khắc những bọt khí kia tiếp xúc với Thiên Hỏa, ánh sáng của ngọn lửa nhanh chóng phai nhạt đi.

Tương tự, những bọt khí màu đen kia cũng đang không ngừng thu nhỏ lại.

“Được đấy!”

Tô Mộ không keo kiệt lời tán thưởng.

Đã rất lâu rồi, đây vẫn là lần đầu tiên có người có thể ngăn chặn hỏa lực toàn phần của mình.

Hơn nữa nhìn từ khí thế của bóng đen, có thể thấy căn bản đối phương không rơi vào thế hạ phong

“VẬY THỬ LẠI CÁI NÀY ĐI!”

Tô Mộ giơ cao quyền trượng Pháp Thần, lôi quang sáng chói phóng lên trời.

Một con lại một con Phong Lôi Kỳ Lân nối tiếp nhau xuất hiện tại hiện trường.

“ĐI ĐI!”

Tô Mộ ra lệnh một tiếng, Kỳ Lân nường theo Thiên Hỏa bay về phía bóng đen trên núi Hắc Tinh.

Sau khi va chạm vào những bọt khí màu đen kia thì chúng lập tức bị nổ bể ra.

Uy thế của Kỳ Lân, có thể thấy được sự hùng mạnh!

“HỪ!”

Bóng đen lạnh lùng hừ một tiếng, trước khi những con Kỳ Lân kia rơi xuống thì vung tay lên một cái.

Một ngọn núi Hắc Tinh bay lên trời, chắn ngay trước mặt hắn.

“LẠCH CẠCH!”

Tinh thạch vỡ tan, thế công của Kỳ Lân cũng bị tan rã.

Bóng đen nhìn về phía ánh mắt của Tô Mộ, rõ ràng đã có thêm một cảm giác kiêng kỵ sâu đậm.

“KHÔNG NGỜ NGƯỜI LẠI PHÁT TRIỂN NHANH ĐẾN NHƯ THẾ. SỚM BIẾT THÌ LẦN TRƯỚC KHI NGƯỜI ĐẾN ĐÃ PHẢI LẤY MẠNG CỦA NGƯỜI RỒI.” HẮN HÉT LỚN VỀ PHÍA TÔ MỘ.

“HỪ?”

Những lời này khiến cho Tô Mộ lộ ra vẻ kinh ngạc.

Không ngờ lúc mình đến lần trước, bóng đen này cũng tồn tại.

“Nhưng nếu như hắc có thể giết ta, lần trước tuyệt đối sẽ không để ta đi.”

“Là bởi vì những cấm chế của pháp tắc kia!”

Nhưng suy nghĩ cẩn thận, Tô Mộ lại nở nụ cười.

Dựa vào sự hùng mạnh của bóng đen tuyệt đối không qua được những pháp tắc kia.

Đây cũng chính là nguyên nhân hắc để mặc cho mình rời khỏi vào lần trước.

Bao gồm bây giờ cũng như thế!

“Người qua đây đi!”

Tô Mộ đưa một ngón tay ra ngoắc bóng đen.

“Hừ!”

Bóng đen lần nữa hừ lạnh, không nói một lời.

So sánh với Tô Mộ, những ngăn cản pháp tắc mà hắc phải chịu càng mạnh mẽ hơn.

“Người không qua được à?”

Nhìn thấy đối phương không có phản ứng, Tô Mộ bày ra một vẻ mặt gọi đòn.

“Có bản lĩnh thì tới giết ta đi. Sao người đứng ngây ra bất động thế?” Tô Mộ tiếp tục khiêu khích.

Bóng đen không chút động lòng.

Lúc này, Tô Mộ híp mắt lại, nghĩ đến điều gì đó.

Tên trước mặt này nhìn thế nào cũng phải là một nhân vật cấp Thần. Mình cũng đã chăm chọc đến như thế mà hắc chỉ nhìn, rõ ràng đã nói lên vấn đề.

“Không những người không qua được, còn không thể phát động tấn công với ta à?”

Tô Mộ lập tức nói ra suy nghĩ của mình.

Bóng đen vẫn trầm mặc như trước.

“Vậy không có chuyện gì nữa rồi!” Tô Mộ phá lên cười.

Ngăn cách bởi khu vực pháp tắc ở giữa, mình lập tức thuộc về vùng đất bất bại rồi!

“Người để ý đến số đá Hắc Tinh kia như thế, vậy thì ta sẽ hủy toàn bộ chúng ngay trước mặt của người.”

Quyền trượng Pháp Thần vung lên, Kỳ Lân lại xuất hiện.

Mục tiêu lần này của Tô Mộ đặt vào dãy núi Hắc Tinh kia.

“Ầm”

Chương 784: Cảm nhận sự tuyệt vọng? (2)

Kỳ Lân đập gió giáng thế, lôi quanh mãng liệt đủ để phá hủy tất cả.

Bọt khí màu đen căn bản không có cách nào ngăn cản được, từng ngọn núi Hắc Tinh biến mất không thấy gì nữa.

“Lá gan của người quá lớn rồi!”

“Người biết mình đang làm gì không?”

Bóng đen ngăn cản không kịp, phát ra tiếng gầm thét giận dữ.

Thân là bên phòng ngự bị động, uy thế của Kỳ Lân hiển nhiên vượt ra khỏi năng lực chống đỡ của hắn.

Cho dù có thể ngăn lại cũng sẽ hao phí một ngọn núi Hắc Tinh.

Nhìn Kỳ Lân liên tiếp không ngừng xông lên, hắn đã ý thức được

tính nghiêm trọng của vấn đề.

Cứ tiếp tục như thế, tất cả núi Hắc Tinh đều sẽ toàn bộ bị hủy hoại trong chốc lát!

“Lời nói này ta cũng quen rồi!”

Tô Mộ nhạo báng một câu, hoàn toàn không có ý định dừng lại.

Giao đấu với những tên mang màu đen này nhiều lần như thế, mình hiểu quá rõ nguồn năng lượng của bọn họ đến từ nơi nào.

Sau khi hủy diệt tất cả núi Hắc Tinh, thực lực của bóng đen chắc chắn sẽ giảm bớt đi nhiều.

“Cuộc đối đầu thật sự đợi ta vượt qua khu vực pháp tắc mới bắt đầu!”

“Trước đó thì ta không thể để tên này sống dễ dàng.”

Tô Mộ đã quyết định rồi.

Cho dù là bóng đen nhìn chằm chằm vào, mình cũng phải xuyên qua khu vực pháp tắc này, đi đến lối vào của tòa tháp kia tìm ra câu trả lời cuối cùng!

“Phong Lô Kỳ Lân Phá!”

Hô hấp của cuồng phong xen lẫn với lôi đình.

Kỳ Lân sống động như thật quét ngang khắp cả chiến trường!

Dưới thế công hùng mạnh kia của Tô Mộ, mạnh như bóng đen cũng không thể không né tránh mũi nhọn của nó.

...

Trong thế giới vị diện ở các nơi.

So với chấn động trước kia, lần này có thể nói là giống như trời sập.

“Bố cục bao nhiêu năm tháng, bây giờ bị hủy hoại chỉ trong chốc

lát, ngay cả những nhân tài mới xuất hiện của tộc ta cũng bị hao tổn toàn bộ, vậy thế giới hiện thực rốt cuộc là đáng sợ như thế nào?”

“Chỉ là thổ dân mà lại dám trở thành kẻ địch của chúng ta, bọn họ đúng là đang tìm đường chết mà!”

“Nếu không phải là có pháp tắc ngăn cản, ta nhất định sẽ đến thế giới hiện thực, khiến cho bọn họ trả cái giá đau thương thảm khốc!”

Vô số lão tổ phần nộ xông phá trời cao.

Các tộc càng bàn tán không ngừng.

Mưu kế của bọn họ, bố cục toàn bộ đều trôi theo dòng nước, hậu bối khổ tâm bồi dưỡng cũng không còn người nào sống sót.

Cơ duyên này tuyệt đối không có cách nào nén xuống được!

“Trước tình cảnh này, chỉ có mời Thần thật sự ra tay thôi.”

“Nhưng có pháp tắc ngăn cản, e là Chân Thần không thể vượt giới thành công?”

“Cấm chế pháp tắc chết tiệt!”

Một số gia tộc lớn trong vị diện tụ tập lại với nhau, cùng nhau bàn bạc.

Nhưng trong lòng bọn họ đều hiểu rất rõ.

Trừ khi Chân Thần ra tay, nếu không thì phái bất cứ người nào đến thế giới hiện thực cũng không giải quyết được vấn đề.

Rất lâu sau đó, những lão tổ này kinh ngạc phát hiện.

Vốn dĩ bọn họ không nghĩ ra được một sách lược ứng phó hữu hiệu nào cả.

“Chỉ có đợi thôi!”

“Đợi khi ngày sống lại đến, cấm chế của pháp tắc suy yếu, lúc đó

chúng ta có thể tập hợp sức lực trong cả vị diện, tiến hành vượt giới!”

“Lần này bị trọng thương không chỉ có một mình vị diện của chúng ta. Sau khi đến thế giới hiện thực, chúng ta sẽ có rất nhiều người giúp đỡ!”

Cho dù bọn họ có phần nộ thế nào cũng chỉ có thể tạm thời đè nén mà thôi.

“Ngày vượt giới chính là ngày tận thế thật sự!”

“Chúng ta nhất định phải khiến cho đám người đó cảm nhận được cái gì mới thật sự là...”

“Tuyệt vọng!”

Mưa lửa đầy trời rơi xuống.

Núi tinh thạch màu đen sụp đổ từng mảng từng mảng.

Tô Mộ nhìn bóng đen kia, trong ánh mắt tràn đầy vẻ kiên ky.

Cho dù hủy diệt những ngọn núi tinh thạch màu đen kia, bóng đen này cũng không dễ dàng đối phó như thế.

“Hủy Diệt Tứ Phương!”

Bốn cái hố đen đột nhiên xuất hiện, bao phủ bóng đen ở bên trong.

“Phong Lôi Kỳ Lân Phá!”

Ngay sau đó, Tô Mộ lại vung ra một kỹ năng.

Hình như biết được uy lực của Kỳ Lân, bóng đen cũng không dám đối kháng trực diện.

Trên người của hắn tuôn ra một luồng năng lượng màu đen, tạo thành hình quả trứng bao vây một nửa.

“Ầm!”

Năng lượng do lôi quang và hố đen bộc phát cuốn quét tất cả.

Nhưng trong lúc va chạm vào những vật chất vỏ đen kia, rõ ràng luồng năng lượng hùng mạnh đã chịu sự ngăn cản.

Hai kỹ năng cấp Chân Thần đồng loạt ra tay, nhưng không thu được hiệu quả!

“Vỏ bọc con rùa này của người cũng cứng thật đấy!” Tô Mộ phát ra một tiếng hô to, trong giọng nói tràn đầy ý châm chọc.

“Người đang tự tìm đường chết!” Bóng đen phần nộ không thôi, cũng gào thét lên.

“Không thể đổi từ mới một chút à?”

Tô Mộ bĩu môi, tiếp tục bật hết hỏa lực.

Phạm vi tầm bắn của hai kỹ năng cấp Chân Thần phối hợp với Đôi Mắt Thần Thị, mình trực tiếp hóa thân trở thành một pháp sư chân lý.

Bóng đen chỉ có thể bị ép buộc tiến hành chống đỡ.

Bởi vì sự tồn tại của những lực pháp tắc kia, hẳn hoàn toàn ở vào thế bị động.

Liên tục đối đầu nhiều lần công kích, trên vỏ bọc màu đen đã xuất hiện vết nứt.

“Núp ở phía sau tường, ta thấy người mới là con rùa rụt đầu!” Bóng đen ngồi không yên, gầm thét dữ dội nói.

“Tường?”

Câu nói này khiến Tô Mộ nhíu mày.

Bóng đen vậy mà lại dùng chữ “tường” này để hình dung những pháp tắc kia.

“Sao lại có một loại cảm giác ảnh thu nhỏ nhỉ?”

Tô Mộ đột nhiên nghĩ đến điều gì đó.

Bức tường bên ngoài thành Diệu Nhật, còn có những ma vật phía

sau tường có phải chỉ là một ảnh thu nhỏ?

Chương 785: Đất nước vĩnh hằng

“Trên thực tế tồn tại của game Thần Đồ chính là vì để người chơi thích ứng với thế giới mới.”

“Sau cánh cửa truyền tống, những lực pháp tắc kia cũng không phải là đang ngăn cản ta, mà thật ra là đang bảo vệ ta!”

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, Tô Mộ càng cảm thấy có thể.

Khi mình phá hoại những ngọn núi tinh thạch màu đen kia, đồng thời đối phó với bóng đen, lực pháp tắc không hề gây trở ngại!

Giờ phút này, mình giống như đang đứng ở trên bức tường đó, không chút kiêng kỵ công kích ma vật bên ngoài tường.

“Ta cứ núp đấy, có bản lĩnh thì người qua đây này!”

Tô Mộ đã nghĩ ra điểm này, hoàn toàn không nói đến vô đức gì với bóng đen.

“Thiên Hỏa Thiêu Thành!”

“Phong Lôi Kỳ Lân Phá!”

“Hủy Diệt Tứ Phương!”

Một tràng kỹ năng ngốc nghếch đánh về phía bóng đen.

“Đợi khi bóng tối nuốt chửng mặt đất, tất cả tất cả đều sẽ không còn tồn tại.”

“Còn linh hồn của người cũng sẽ chịu sự tra tấn vô tận trong bóng tối!”

Bóng đen vừa mệt mỏi vừa phát ra lời cay độc với Tô Mộ.

“Nếu như người bằng lòng ôm lấy bóng tối, người sẽ có được sinh mệnh vĩnh hằng cùng linh hồn bất diệt!”

Thậm chí hẳn còn muốn chào mời Tô Mộ giống như nhãn cầu Tà Thần.

“Ôm lấy bóng tối có thể giúp ta có được sức mạnh càng hùng mạnh hơn nữa à?”

Tô Mộ không vội vã từ chối, nói suông.

“Đương nhiên có thể, sức mạnh bóng tối mới là loại sức mạnh mạnh mẽ nhất trên thế giới này.”

“Chỉ cần ôm lấy bóng tối, người có thể có được sức mạnh vượt qua gấp mười lần hiện tại!”

“Không chỉ như thế, trong đất nước vĩnh hằng của bóng tối, người có thể sở hữu tất cả những gì người muốn.”

Trong âm thanh của bóng đen hàm chứa một luồng sức hấp dẫn khó có thể kháng cự.

Tô Mộ không chút động lòng.

Thông qua những lời nói này, mình đã nắm bắt được lượng lớn thông tin.

“Nói cách khác, những sức mạnh bóng tối này có nguồn gốc từ đất nước vĩnh hằng gì đó?”

“Hơn nữa những sức mạnh bóng tối này có thể khiến cho người ta sống mãi thật sự?”

“Hay là nói những vật chất hắc ám này tồn tại ở trên tháp?”

Kết hợp những thông tin này, Tô Mộ nhanh chóng phân tích.

Trước kia nhãn cầu Tà Thần đã từng nói, Thần tháp chỉ là một trò lừa bịp.

Nếu như ở tầng đỉnh của Thần tháp không có cái gọi là vương tọa, chỉ có một mảng bóng tối hư vô...

Tô Mộ không dám tiếp tục suy nghĩ nữa.

Nếu như để cho người khác biết suy đoán của mình nhất định sẽ rơi vào trong tuyệt vọng vô cùng.

Không màng tất cả để trở thành Thần của trò chơi.

Kết quả lại bị bóng tối cắn nuốt?

“Mặt trăng mặt trời không có ánh sáng, bóng tối che lấp mặt trời, đây chính là lựa chọn tốt nhất của người!”

Âm thanh của bóng đen kịp thời vang lên.

“Lựa chọn tốt nhất?”

Tô Mộ cười, khinh thường lắc đầu.

“Muốn ta giống như người trở thành nô lệ của bóng tối à?”

Có một câu nói rất hay.

Đêm tối cho ta đôi mắt màu đen, ta lại dùng nó để đi tìm ánh sáng.

Mình hiểu quá rõ ý nghĩa của việc ôm lấy bóng tối như lời của bóng đen nói là gì.

“Si tâm vọng tưởng!”

Kèm theo một tiếng thét kiên định, trong đôi mắt của Tô Mộ có sát ý dạt dào.

Bóng tối vô biên liệu có thật sự sẽ nuốt chửng tất cả không.

Bóng đen nhất định phải chết!

Đôi cánh hỏa diễm nhanh chóng lay động.

Đồng thời khi phát động công kích, Tô Mộ bước vào trong khoảng không gian pháp tắc.

Tình huống hoàn toàn không giống với lúc trước xuất hiện.

Lần này, những pháp tắc không có cách nào vượt qua lại không ngăn cản bước chân của Tô Mộ!

“Điều này sao có thể?”

““Người cũng phải chịu sự ngăn cản mới đúng!”

“Chẳng lẽ nói người...”

Bóng đen nhìn thấy tất cả những thứ này, hoảng sợ vô cùng.

“Người muốn nói gì?”

Tô Mộ cau mày, vội vàng hỏi tới.

Nhưng bóng đen cũng không trả lời.

Hắn nhìn Tô Mộ dễ dàng bước vào vượt qua khu vực pháp tắc, trong đôi mắt đen nhánh đã tuôn ra thanh kiếm nhọn màu đen.

Đây là một cuộc chiến đấu không chết không thôi!

Giữa hai bên căn bản không có bất kỳ khả năng bàn bạc nào.

“Ném thử chiêu này!”

Tô Mộ chớp nhoáng một cái đã đến phía sau của bóng đen, phát động sức mạnh to lớn.

Một cú đâm nhìn như mềm nhũn lại khiến cho bóng đen cảm thấy như ngọn núi Thái Sơn đè xuống.

“Ầm!”

Một quyền trúng đích, bóng đen lập tức bắn bay ra ngoài.

Nhưng lớp vỏ màu đen bao phủ trên người hắn kia càng gặp phải đả kích hủy diệt.

“Răng rắc!”

Màu đen bắt đầu tróc ra.

Tô Mộ thừa thắng xông lên, vừa phát động kỹ năng ma pháp, vừa phát động kỹ năng vật lý.

Bóng đen hoàn toàn mất đi năng lực chống cự.

Đối mặt với những đòn tấn công trải khắp đất trời của Tô Mộ, cơ thể của hắn tuôn ra lượng lớn vật chất màu đen.

“Chật chịt!”

Tô Mộ cau mày, vẻ mặt khinh bỉ.

Những vật chất màu đen này giống như máu của bóng đen.

Sau khi bọn chúng hao tổn gần như cạn kiệt thì cái chết của bóng đen cũng sắp đến rồi.

“Vừa rồi người muốn nói gì. Nói cho ta biết, ta có thể tha cho một mạng!” Tô Mộ đột nhiên dừng tay, mở miệng hỏi.

“Ta chưa từng nói gì cả!” Bóng đen vẫn tiếp tục nói dối.

Hắn càng tỏ ra bộ dạng này thì Tô Mộ lại càng tò mò.

“Ta có thể xuyên qua những pháp tắc này, tại sao người lại cảm thấy kinh ngạc?”

Nghe thấy câu hỏi này, bóng đen im lặng không nói gì.

“Nếu như người tiếp tục không nói, vậy thì ta sẽ tiến người lên đường vậy!” giọng nói của Tô Mộ sắc bén.

Bóng đen vẫn không nói một lời, trong đôi mắt đen nhánh từ từ trống rỗng.

Tô Mộ không nường tay.

Sau một tổ hợp công kích, cơ thể của bóng đen lập tức sụp đổ, lượng lớn vật chất màu đen rơi lả tả, sau đó hóa thành tro bụi.

Chương 786: Tòa tháp cao bị bóng tối bao phủ

“Tên này cho dù chết cũng không trả lời câu hỏi của ta!”

“E rằng vấn đề kia đụng chạm đến bí mật cực lớn!”

Giải quyết xong một kẻ địch phiền phức, nhưng Tô Mộ lại không vui nổi.

Con đường tiếp theo của mình e là không dễ đi!

“Đó là cái gì?”

Trong lúc Tô Mộ suy nghĩ như thế thì có thứ gì đó phát ra ánh sáng chói mắt.

Nhìn về phía hướng đó, ở nơi bóng đen chết đi có hai vật thể giống như thủy tinh trôi lơ lửng.

Tô Mộ lập tức Chớp Nhoáng, cầm lấy hai viên thủy tinh trong tay.

“Không giống với những vật chất màu đen kia, trong này ẩn chứa pháp tắc Thần Lực thuần túy!”

Hai món đồ này cuối cùng cũng khiến cho Tô Mộ lộ ra được một nụ cười.

Bóng đen không hổ là đối thủ còn mạnh hơn cả nhân cầu Tà Thần.

Mặc dù giết chết hẳn không vắng ra trang bị gì cả, nhưng có pháp tắc Thần Lực trong hai viên thủy tinh này cũng xem như là có được thu hoạch rồi.

Suy cho cùng trong số những thứ có thể có tác dụng cho mình, những pháp tắc Thần Lực này tuyệt đối xếp hàng thứ nhất.

“Có thể đến tòa tháp kia rồi!”

Tô Mộ hít sâu một hơi, nhìn về nơi xa.

Ở phía cuối của Đồi Mắt Thần Thị, nơi đó có một tòa tháp khổng lồ cao không thấy đỉnh.

Đôi cánh hỏa diễm lay động, Tô Mộ bay về phía tháp khổng lồ.

Không lâu sau tháp đã xuất hiện rồi.

Nói là tháp nhưng trên thực tế thứ có thể nhìn thấy chỉ là một cây cột khổng lồ.

“Trên này cũng nhiễm màu đen à!”

Điều khiến cho Tô Mộ kinh ngạc là từ phía trên của tháp có một số vật chất màu đen sà xuống.

Bọn chúng nhỏ xuống từng giọt trên đáy tháp, cũng khiến cho nơi đó xuất hiện một ngọn núi tinh thạch màu đen khổng lồ.

Lúc này Tô Mộ cũng phản ứng lại.

Sở dĩ nơi này lại xuất hiện nhiều núi tinh thạch màu đen như thế, thì ra là bởi vì những vật chất màu đen này.

“Bóng đen kia cũng sinh ra từ đây à?”

“Trên tháp lại có vật chất màu đen chảy ra, tình hình không ổn đấy!”

Tô Mộ nhíu chặt mày.

Cảnh tượng trước mắt nói cho mình biết tòa Thần tháp cao không thể chạm này e rằng có vấn đề.

Hơn nữa vấn đề này tuyệt đối không nhỏ!

“Không có lối vào à?”

Tô Mộ sử dụng Đôi Mắt Thần Thị, tiến hành tìm tòi đối với phần trên của tháp.

Mặc dù Đôi Mắt Thần Thị không bị ngăn cản nhưng nơi có thể với tới lại không có sự tồn tại của lối vào.

Trái lại là những vật chất màu đen kia, càng lên cao càng xuất hiện nhiều.

Tô Mộ không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Trực giác đã nói với mình, nếu như mình tiếp tục tìm kiếm lên trên thì chắc chắn sẽ va chạm phải một loại cấm kỵ nào đó.

“Có thể đập một cái lỗ trên tháp này không?”

Hắn nghĩ đến một cách không tệ.

“Phong Lôi Kỳ Lân Phá!”

Một con Kỳ Lân hình thành, bổ về phía thân tháp.

Một đòn kia không những tấn công tháp mà còn công kích vật chất màu đen trên bề mặt.

Nhưng ngay khi Kỳ Lân đánh trúng mục tiêu, cảnh tượng khiến Tô Mộ ghen lòng nhìn trần trời đã xuất hiện.

Những vật chất màu đen trên tháp kia biến thành một đôi bàn tay lớn, nắm lấy Kỳ Lân.

“Gừ!”

Mặc dù Kỳ Lân gãy giữa như thế, bàn tay to màu đen vẫn đứng vững vững bất động.

“Đây là kỹ năng cấp Chân Thần của ta đấy!”

Tô Mộ không biết nên nói gì nữa.

Sự hùng mạnh của vật chất màu đen quả thật đã vượt qua tưởng tượng của mình rồi.

Trong lúc hấn kinh ngạc, vật chất màu đen hình như cảm nhận được sự tồn tại của hắn.

Phía trên tháp chảy xuống càng nhiều vật chất màu đen hơn.

Đôi bàn tay lớn kia kéo dài ra từ trên thân tháp, bắn về phía Tô Mộ.

“Muốn đối phó với ta?”

“Không dễ dàng như vậy đâu!”

Vẻ mặt Tô Mộ vô cùng nghiêm túc, trên người bộc phát ra lời mang kịch liệt.

“Đi đi!”

Vô số Kỳ Lân phủ xuống.

Bọn chúng không sợ bóng tối, dứt khoát xông về phía đôi tay màu đen kia.

Công kích như vậy rất nhanh đã thu được hiệu quả.

Bàn tay to màu đen rất nhanh đã bị cắt đứt mấy ngón tay.

Phát hiện không làm gì được, vật chất màu đen trên thân tháp bắt đầu bạo động.

Càng ngày càng nhiều vật chất màu đen xuôi dòng chảy xuống.

Bàn tay to màu đen được bổ sung đầy đủ, đột nhiên trở nên to lớn gấp đôi.

Một tay che trời!

Ngay cả những con Kỳ Lân kia cũng không đủ nhìn nữa.

“Mẹ kiếp, phía sau những vật chất màu đen này rốt cuộc là thứ gì?”

Tô Mộ không nhận được mắng to.

Áp lực mà bàn tay này mang đến cho mình thật sự là quá lớn.

Nếu như mình đối đầu cứng rắn với nó, không chết cũng mất nửa cái mạng!

“Xem như người lợi hại!”

Tô Mộ vẫn luôn là một kẻ thức thời.

Đôi cánh hỏa diễm nhanh chóng lay động.

Trong nháy mắt, hấn liền lui về khu vực pháp tắc.

Rõ ràng bàn tay to màu đen không định bỏ qua cho hắn như thế, nó vươn về phía những pháp tắc kia.

“Xì xì!”

“Bùm bùm!”

Vô số tia sét pháp tắc hiện lên.

Một luồng sức mạnh khó có thể hình dung bộc phát.

Cho dù bàn tay to màu đen rất mạnh, nhưng sau khi va chạm vào những tia sét pháp tắc kia cũng lập tức bắt đầu tan rã.

“Cảnh tượng hùng vĩ thật!”

Tô Mộ nhìn hai luồng năng lượng này đối kháng, trong lòng rung động dữ dội.

Người giữ lại những lực pháp tắc này tuyệt đối là cùng cấp bậc với tồn tại phía sau của vật chất màu đen.

Thậm chí có thể nói tồn tại nắm giữ những pháp tắc này càng mạnh mẽ hơn.

“Chẳng lẽ nói tồn tại đó chính là người khởi động game Thần Đồ?”

“Điểm kỹ năng vô hạn của ta có phải là do hắn ban cho không?”

Trong mắt của Tô Mộ hiện lên một tia sáng.

Mình hình như đã đoán được điều mà bóng đen kia không nói ra!

Chương 787: Tòa tháp cao bị bóng tối bao phủ (2)

Lúc này, cuộc đối kháng giữa pháp tắc và bàn tay to màu đen cũng đi vào hồi kết rồi.

Bàn tay to màu đen thảm bại, vật chất màu đen còn sót lại toàn bộ

rút về trên tháp.

“Nơi này e là không lên được rồi.”

“Chắc hẳn là còn có lối vào khác.”

“Hoặc là phải đợi khi ta có thể chống chọi với những vật chất màu đen kia mới có thể đi con đường này.”

Tô Mộ nhìn tòa tháp cao, không cam lòng.

“y da, vẫn là nên rút lui trước đi!”

Sau một hồi, hẳn thở dài một hơi, xoay người rời đi.

Lần này mặc dù không thành công lên được tháp, nhưng thu hoạch cũng không phải là nhỏ.

“Ta còn phải trở nên mạnh hơn nữa. Trước mắt chỉ có thể tiếp tục tiến sâu vào mảnh đất màu đen kia thôi.”

“Tính toán thời gian thì ngày sống lại cũng sắp đến rồi nhỉ? Không biết thế giới hiện thực sẽ xảy ra biến hóa thế nào.”

Trên đường trở về, Tô Mộ lên kế hoạch cho dự định tiếp theo.

Sau khi biết được càng nhiều đối thủ đáng sợ tồn tại.

Trọng trách trên vai của mình cũng trở nên nặng nề hơn!

...

Thế giới hiện thực.

Trong khu rừng kia.

“Tên khốn khiếp đáng ghét!”

Thiên Lâm phát ra một tiếng gào thét phẫn nộ.

“Những người sống lại kia đều là phế vật, phế vật thật sự!”

Hắn nhìn Thần Thụ Thụ đang trưởng thành, sắc mặt vô cùng u ám.

Cuộc chiến đấu giữa người chơi và người sống lại đã phân định thắng bại.

Vì thế hắn không có cơ hội đục nước béo cò.

Nếu như lúc này hắn ra tay với người chơi khác, thậm chí sẽ bị xem là những người sống lại kia.

Đối mặt với người chơi có thực lực tăng vọt, lại chiếm ưu thế về nhân số, Thiên Lâm cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

“Liên tục hành động mấy lần, có người đã nhìn chăm chăm chúng ta rồi.”

Lại một giọng nói vang lên, ngữ điệu trầm trọng.

“Thần Thụ đang ở thời kỳ quan trọng, nhất định phải đảm bảo đủ chất dinh dưỡng.” Thiên Lâm cắn răng nói.

“Nhưng bây giờ tiếp tục hành động, lỡ như bị phát hiện thì e rằng nơi này cũng không giữ được.”

“Thực lực của đám người chơi kia càng lợi hại hơn so với tưởng tượng của ta.” Thiên Bằng thấp thỏm trả lời.

Nghe thấy lời này, Thiên Lâm rơi vào im lặng.

Sau một hồi, hắn nắm chặt nắm đấm, hình như đã đưa ra một quyết định nào đó.

“Chuyện đến nước này chỉ có thể di chuyển sự chú ý của những người chơi kia thôi.”

“Nói với bọn họ về vùng đất Thần tộc ở nơi sâu trong núi Côn Luân.”

“Chỉ cần bọn họ đến đó, phiền phức sẽ biến mất!”

Thế giới hiện thực.

Sau khi Tô Mộ trở lại Hoa Đô, hắn lại chạy về phía Ma Đô.

Sau khi phát hiện ra sự tồn tại của những chất lỏng màu đen đó,

hắn quyết định báo chuyện này cho nhóm người Long Phi.

Không bao lâu sau, Ma Đô quen thuộc xuất hiện trong tầm mắt của Tô Mộ.

Các người chơi di chuyển đến đây cũng làm thành phố này khôi phục sự phồn hoa của ngày xưa.

“Không có ở đây à?”

Tô Mộ dùng Đôi Mắt Thần Thị tìm kiếm một lúc vẫn chưa nhìn thấy tung tích của nhóm người Long Phi.

Hiển nhiên vị Long đội trưởng này đã dẫn đội đi tới những thành phố gần đây dọn dẹp đám người sống lại đó.

“Nhìn kia, có người đang bay trên không trung!”

“Cái gì mà người bay trên không trung, đó là Tô Pháp Thần!”

“Má ơi, Tô Pháp Thần? Vậy mà ta lại được nhìn thấy người thật.”

“Tô Thần đẹp trai thật ấy! Nếu có thể gả cho hắn thì không còn gì bằng.”

Tôi không ẩn nấp, đôi cánh hỏa diễm nổi bật ấy nhanh chóng bị người chơi ở Ma Đô phát hiện ra.

Cho dù có không ít người đã từng được gặp Pháp Thần nổi tiếng thì giờ phút này vẫn cực kỳ phấn khích.

“Có ai biết Long đội trưởng đi đâu không?”

Nghe tiếng gọi rung trời bên dưới, Tô Mộ hô to hỏi.

“Wow, Tô Pháp Thần nói chuyện với ta này, hạnh phúc quá đi!”

“Đừng có mà nằm mơ, Tô Pháp Thần đang nói chuyện với người á? Rõ ràng là đang nói chuyện với ta!”

“Long đội trưởng dẫn người tới thành phố SZ chi viện rồi!”

“Pháp Thần, có phải sau này chúng ta sẽ không bao giờ phải sợ

đám người sống lại đó nữa không?”

Vô số giọng nói vang lên.

Trên đường phố xuất hiện biển người tấp nập.

Người chơi không đếm được ngẩng đầu nhìn Tô Mộ, biểu cảm thành kính giống như đang nhìn chăm chú vào một vị Thần!

Thậm chí còn có người trực tiếp quỳ lạy.

“Tô Thần phù hộ ta giết quái có thể rơi ra một trang bị cực phẩm!”

“Tô Thần ban phúc, cho ta rơi một quyển kỹ năng cấp S đi!”

“Tô Thần, xin ban cho ta một cô vợ đi!”

Bọn họ lẩm bẩm trong miệng, Tô Mộ nghe mà không biết nên nói gì.

“Có câu nói cầu người không bằng cầu mình, có phải ta cũng nên bái mình không?” Tô Mộ lẩm bẩm một câu rồi bay về phía thành phố SZ.

Muôn người trong thành Ma Đô đều đổ xô ra đường, biển người tấp nập.

Trên đường phố người người chen chúc, một đám người đuổi theo hướng Tô Mộ bay đi.

Trên mặt mọi người đều viết hai chữ to.

Cuồng nhiệt!

Đây là mặt mũi của Tô Pháp Thần!

Tô Mộ yên lặng bay ra khỏi thành Ma Đô trong tiếng hoan hô của hàng triệu người chơi.

Không bao lâu sau, hắn đi tới không trung thành phố SZ.

Thành phố này cũng có một lượng lớn người chơi.

Không ít người đều đang tiến hành chém giết ma vật.

Tô Mộ tìm kiếm một lúc rồi phát hiện ra tung tích của Long Phi.

Dựa vào thực lực mạnh mẽ, Long Phi đang dẫn người rửa sạch ma vật cao giai ở trung tâm thành phố.

Trong đó còn có mấy con BOSS mạnh.

Tô Mộ vừa suy nghĩ, hắn đã trực tiếp Chớp Nhoáng đi tới bầu trời trung tâm thành phố.

Một người đột nhiên xuất hiện làm nhóm người Long Phi khiếp sợ

“Tô Pháp Thần?”

“Sao người lại tới đây?”

Chương 788: Mặt mũi của Pháp Thần

Sau khi phát hiện ra người đến là Tô Mộ, mọi người mới thở phào nhẹ nhõm.

“Chủ lực của người sống lại đều đã bị ta giải quyết.” Tô Mộ mỉm cười và nói.

“Tốt quá rồi, vậy là chúng ta không bao giờ phải sợ đám người sống lại đó nữa!”

“Cuối cùng cũng thái bình!”

“Những người sống lại đó hoàn toàn là trùng phạt đúng tội, chúng ta phải bắt hết những con cá lọt lưới còn sót lại mới được!”

Sau khi nhóm người Long Phi biết được tin tức này lập tức cười vui vẻ.

“Phiền phức của người sống lại vẫn chưa giải quyết xong!”

“Ở các nơi đều có vị diện liên thông với thế giới hiện thực, dựa vào thực lực trước mắt của các người sợ là khó có thể đối phó với

lão tổ ở nơi đó.”

Tô Mộ đội một chậu nước lạnh xuống đầu mọi người.

“Ặc!”

“Những lão tổ đó mạnh thế nào? Có thể đánh thắng Long đội trưởng không?”

“Phải làm thế nào để đi vào vị diện? Chúng ta có thể triệu tập mọi người chủ động tấn công không?”

Mọi người nghe vậy vội vàng mở miệng hỏi.

Bọn họ cũng từng nghe những người sống lại đó nhắc tới thứ gọi là vị diện, nhưng chưa biết về tình hình cụ thể.

“Những lão tổ trong vị diện sẽ không tiến vào thế giới hiện thực một cách dễ dàng.”

“Tiếp theo, các người cũng không thể thả lỏng, chỉ khi trở nên mạnh hơn, các người mới có thể đối phó với những kẻ xâm lấn đó.”

Trong giọng nói của Tô Mộ mang theo sự cổ vũ.

“Chúng ta biết rồi!” Long Phi dẫn đầu tỏ thái độ.

“Chúng ta nhất định sẽ trở nên mạnh hơn, mạnh đến nỗi có thể đối kháng với những lão tổ đó.”

“Cho dù đối thủ mạnh hơn nữa thì sao, chỉ cần chúng ta đoàn kết, kẻ địch nào cũng không đáng sợ hãi!”

Những người khác cũng mở miệng theo.

Tô Mộ không nói thêm gì, đưa mắt ra hiệu với Long Phi.

“Các người tiếp tục giết quái, Văn Diệu đi theo ta!”

Ba người đi sang một bên.

“Hoa Đô và thành phố SY đang cực kỳ nguy hiểm.”

“Chuyện này!”

Long Phi và Văn Diệu mở to hai mắt, trên mặt khó nén sự sợ hãi.

Ngay cả Tô Pháp Thần cũng cảm thấy nguy hiểm, hướng hồ là bọn họ.

“Nhớ kỹ, cách nơi đó càng xa càng tốt!” Tô Mộ tiếp tục nói.

Mình từng tận mắt nhìn thấy sự đáng sợ của chất lỏng màu đen.

Một khi chạm vào, kết cục chỉ có thể thảm!

“Ta hiểu rồi, ta sẽ thông báo cho người chơi gần đây để bọn họ đi tới Ma Đô.”

“Tiếp theo, ta định dọn dẹp lại những thành phố xung quanh Ma Đô, triệu tập người chơi may mắn còn tồn tại ở Hoa Đô, lấy Ma Đô làm trung tâm, thành lập một khu vực an toàn.”

Long Phi vừa gật đầu vừa nói ra kế hoạch của hắn.

Lúc trước vì có người sống lại nên muốn làm chuyện này cũng không dễ dàng.

Nhưng bây giờ thì khác.

Chỉ cần dọn dẹp ma vật ở các nơi thì các người chơi sẽ không bị cản trở nữa!

“Chúng ta muốn mời người chủ trì đại cục!”

Sau khi nghe thấy lời mời của Long Phi, Tô Mộ nheo mắt lại.

Chỉ cần hắn muốn, hắn có thể thành lập một trật tự hoàn toàn mới trong thời đại mới này.

Nhưng Tô Mộ cũng không quan tâm đến những quyền lợi này lắm.

“Phiền phức của các người đều đã bị giải quyết, đã không cần đến ta nữa.”

Nhìn vẻ mặt chân thành của Long Phi, Tô Mộ quyết đoán từ chối.

“Tiếp theo, ta còn giải quyết phiền phức của mình!”

Câu nói này trực tiếp chặn lại tất cả những gì Long Phi định nói.

Đúng vậy.

Phiền phức của người chơi đã được giải quyết, dù sao Tô Pháp Thân cũng phải xử lý chuyện của mình.

Văn Diệu cũng giữ im lặng.

“Ta sẽ vào trong trò chơi giải trừ phong tỏa trong thành Diệu Nhật trước.”

“Những chuyện còn lại phải dựa vào chính các người rồi!”

Tô Mộ nói xong, sau đó cơ thể bay lên cao.

Long Phi không mở miệng giữ hấn lại, hấn chỉ cúi gập người về phía Tô Mộ bay đi.

Những người khác cũng không tự chủ được nhìn bóng dáng trên không trung, trong ánh mắt tràn ngập khâm phục.

...

Phía Tây Hoa quốc.

Nơi này là một thắng địa du lịch.

Trong đó, Bồ Cung càng là nơi hành hương trong cảm nhận của vô số người.

“Các người biết gì không? Có người nhìn thấy ráng màu vạn trượng ở núi Côn Luân đấy!”

“Nghe nói ở đó có bảo bối hiếm có!”

“Tin này là thật hay giả vậy? Chẳng lẽ có di tích gì sắp mở ra à?”

“Mới vừa giải quyết đám người sống lại đó xong di tích lập tức xuất hiện! Chẳng phải chúng ta sẽ có cơ hội à?”

Từ xưa đến nay, núi Côn Luân đều là nơi thần thoại trong cảm nhận của mọi người.

Tin trong dãy núi có di tích nhanh chóng truyền khắp toàn bộ thành phố.

Sau khi tiêu diệt người sống lại, sĩ khí của các người chơi đang tăng mạnh, những kẻ mạnh dần dần càng không bình tĩnh.

Đây chính là cơ hội nghìn năm có một!

Không chỉ có thành phố LS.

Trong khu phố khác ở dãy núi Côn Luân cũng bắt đầu lan truyền tin tức này.

“Tin tức này có chính xác không?”

“Không biết nữa, có người né tránh sự đuoỉ giết của người sống lại nên chạy vào trong núi, ngẫu nhiên nhìn thấy.”

“Nói cũng đúng, ta đã cảm thấy trên ngọn núi đó có bảo bối từ lâu rồi.”

“Dù sao người sống lại đã bị giải quyết, chúng ta có nên vào núi tìm hiểu xem rốt cuộc là gì không?”

Là người thì đều có ham muốn.

Khi người sống lại còn ở đây, các người chơi có thể đoàn kết nhất trí, cộng đồng kháng địch.

Nhưng sau khi người sống lại bị giải quyết, bầu không khí bắt đầu trở nên vi diệu.

Không có ai không muốn lấy được thứ gọi là”bảo tàng”.

“Vậy thì vào núi tìm hiểu xem!”

Không ít người lựa chọn hành động.

Những người này đều là người có thực lực mạnh trong các công hội.

Bọn họ rất ăn ý, chia trận doanh theo công hội.

“Đúng rồi, có phải lúc trước Tô Pháp Thần nói là có di tích thì có thể nói cho hẳn biết đúng không?”

Chương 789: Di tích ở dãy núi Côn Luân.

“Đúng vậy, nếu trong núi Côn Luân thật sự có di tích, vậy thì chắc chắn sẽ có bảo bối.”

“Dù có gì thì cũng phải báo cho Tô Pháp Thần một tiếng, ta sẽ lập tức đi báo tin!”

Đương nhiên, cũng có không ít người sau khi biết tin này, người đầu tiên bọn họ nghĩ tới là Tô Mộ.

...

Thành Diệu Nhật.

Tô Mộ vào trong trò chơi.

“Thần Lạc được đó, có việc nhờ là giúp!”

Sau khi nhìn thấy trong thành đâu đâu cũng là vệ binh, hẳn nở nụ cười.

Dưới Đồi Mắt Thần Thị, trong thành rộng lớn đúng là không nhìn thấy một người chơi nào.

Tô Mộ vừa suy nghĩ, hẳn đã trực tiếp Chớp Nhoáng tới trước mặt Thần Lạc.

Dường như đã tập mãi thành thói quen, Thần Lạc vô cùng bình tĩnh tiếp tục xử lý công việc trong tay.

“Nghị trưởng đại nhân đúng là chuyên nghiệp!”

Tô Mộ thấy thế bèn bật ngón cái lên.

Lúc này, Thần Lạc mới ngẩng đầu lên nở một nụ cười khổ.

“Không phải đều là chuyện tốt mà người làm à?”

Nếu không có Tô Mộ, hẳn căn bản không cần gánh vác chức nghị trưởng này.

“Chuyện của ta đã xử lý xong rồi, tòa thành này có thể khôi phục như trước.” Tô Mộ khẽ mỉm cười, không hề khách sáo với vị nghị trưởng đại nhân này xú nào.

“Nhanh vậy à?”

Thần Lạc nghe vậy lập tức cảm thấy ngạc nhiên.

Hắn có thể đoán sơ qua chuyện Tô Mộ muốn làm là gì, nhưng không ngờ Tô Mộ có thể xử lý nhanh như vậy.

Nhưng nghĩ lại thì Thần Lạc cũng cảm thấy chuyện này cũng bình thường.

Người đứng trước mặt hắn đâu phải là người bình thường!

Tô Mộ không trả lời câu hỏi này, hắn bước nhanh về chiếc sô pha ở bên cạnh rồi ngồi xuống.

“Người biết bao nhiêu về bức tường đó?”

“Còn nữa, người biết gì về vị Tà Thần kia?”

Thần Lạc khẽ nhướng mày, buông văn kiện trong tay xuống.

Hắn đứng dậy, một tay chống cằm rơi vào trầm tư.

“Từ lúc ta hiểu chuyện, ta đã biết bức tường đó là thứ cuối cùng Nhân tộc có thể dựa vào, nếu không có nó thì toàn bộ Vương Đô và những thành phố, thị trấn phía sau Vương Đô đều sẽ bị ma vật hủy diệt.”

“Còn về vị Tà Thần kia thì ta chỉ biết hắn tồn tại, còn chuyện khác thì ta cũng không biết.”

Nói đến đây, Thần Lạc nhìn chằm chằm Tô Mộ, không nhịn được bèn hỏi: “Vì sao người lại đột nhiên hỏi ta những chuyện này?”

“Ta chỉ muốn chứng thực vài chuyện mà thôi.”

Tô Mộ mỉm cười trả lời.

Nếu mình có thể biết được lý do của bức tường đó thì có lẽ có thể nắm giữ càng nhiều tin tức hơn.

“Người biết ai là người xây lên bức tường này không?”

“Không biết!”

Thần Lạc dứt khoát lắc đầu.

“Nếu người muốn biết đáp án thì sợ rằng chỉ có nghị trưởng đời trước mới có thể nói cho người nghe thôi.”

Nghe thấy Thần Lạc nói vậy, Tô Mộ bĩu môi.

“Ta đi đây!”

Hắn vừa suy nghĩ, cả người đã trở về nhà ở Vương Đô.

Trong tay có một mảnh huân chương của Thần hoàn chỉnh, cộng thêm hai tài liệu có thể so sánh với huân chương của Thần, hắn hoàn toàn có thể tăng thêm mấy kỹ năng nữa.

“Bây giờ ta không thiếu điểm công kích, không thiếu mana, kỹ năng sát thương hệ pháp cũng đủ dùng.”

“Hay là chỉnh mấy kỹ năng của nghề khác nhỉ?”

Tô Mộ nhìn về phía công kích vật lý của mình.

So với mấy triệu công kích ma pháp thì công kích vật lý thật sự hơi thấp.

Sử dụng một mảnh huân chương của Thần hoàn chỉnh để tăng công kích vật lý cũng là một lựa chọn không tệ.

“Trực tiếp sử dụng à?”

“Không có những tài liệu khác làm ta cảm thấy không thể phát huy hoàn toàn giá trị của huân chương của Thần!”

“Hay là dùng luôn cả hai cái này?”

Tuyển kỹ năng xong, Tô Mộ lại do dự.

Có lẽ mình có thể chờ thêm một khoảng thời gian nữa.

“Tiếp theo nên làm gì đây? Tiếp tục đi sâu vào mảnh đất màu đen ngoài tường ư?”

“Hay là đi thăm dò thế giới phía sau cánh cửa truyền tống ở các nơi?”

Muốn thu hoạch một lượng lớn tài liệu, tất nhiên hẳn sẽ phải trải qua những”trận chiến gian khổ”.

Ngay khi Tô Mộ đang suy nghĩ thì kênh chat đột nhiên vang lên tiếng ting ting ting.

“Tô Pháp Thần, núi Côn Luân có di tích xuất hiện, không ít người đã vào núi tìm kiếm, ta nghĩ không bao lâu nữa là có thể xác định được tin đó là thật hay là giả.”

“Tô Thần, Tô Thần, hình như trong núi Côn Luân có di tích thượng cổ, người có muốn tới đó xem thử không?”

“Núi Côn Luân có di tích à!”

Có rất nhiều tin nhắn, nhưng những tin nhắn được Tô Mộ nhận đều bởi vì trong đó đều nhắc tới di tích.

“Lúc này đột nhiên xuất hiện di tích à?”

“Hơn nữa còn ở nơi như núi Côn Luân nữa chứ?”

Nhìn những nội dung không khác nhau là mấy này, Tô Mộ nheo mắt lại.

Di tích xuất hiện có quan hệ rất quan trọng.

Dựa vào những gì đám người sống lại đó nói, sau khi ngày sống lại tới, trong thế giới hiện thực sẽ có nhiều di tích thượng cổ xuất hiện hơn.

Bảo bối trong di tích càng không phải là ít.

“Thật ra ta cũng có thể tới đó xem thử.”

Đi từ Ma Đô đến núi Côn Luân cần phải đi qua toàn bộ Hoa quốc.

Nhưng đối với Tô Mộ thì chút khoảng cách này không là gì cả.

Hắn bay với tốc độ nhanh nhất không mất bao lâu là có thể tới nơi.

Dù tin tức này là giả thì cũng không tốn bao nhiêu thời gian.

“Lỡ như tin này là thật, vậy sợ rằng trong di tích có không ít thứ tốt.”

“Dù sao cũng là di tích trong dãy núi đó mà!”

Tô Mộ tắt kênh chat đi và nở một nụ cười.

“Tài liệu” mình vẫn luôn suy nghĩ xem như đã có tung tích.

“Rời khỏi trò chơi!”

...

Thế giới game.

Ngoài thành Diệu Nhật, một nơi gần tường, có hai bóng người đột nhiên xuất hiện.

Sau khi bọn họ xuất hiện, ma vật xung quanh lập tức bắt đầu tấn công.

Chương 790: Di tích ở dãy núi Côn Luân. (2)

Ngoài thành có thể offline.

Những nguy hiểm sau khi online phải đối mặt cũng rất lớn.

Hai người đó lại không tốn chút công sức đã giải quyết đám ma vật đó một cách nhẹ nhàng.

“Bên ta đã xử lý xong, bây giờ toàn bộ thành phố LZ đều lan truyền tin tức này.”

Một người lên tiếng, người này chính là Thiên Bằng.

“Người của thành phố LS cũng đều đã trở nên điên cuồng, người nhìn kênh chat đi, ta tin rằng không bao lâu sau là tên Tô Mộ đó có thể nhận được tin tức.”

Thiên Lâm nhìn cuộc thảo luận xoay xung quanh di tích dãy núi Côn Luân trên kênh chat, trên mặt lộ ra nụ cười âm hiểm.

Kế hoạch này thật sự quá đơn giản!

Hơn nữa đây còn là một âm mưu lộ rõ ra ngoài.

Hắn không hề lo lắng Tô Mộ sẽ không cắn câu.

“Chúng ta chỉ cần mở tầng bên ngoài của kho tàng thôi, lỡ như tên Tô Mộ ấy thật sự tiến vào bên trong, vậy thì chúng ta...”

Thiên Bằng u sầu, giọng điệu thấp thỏm.

“Không phải huyết mạch của Thần tộc, cho dù tên Tô Mộ đó thật sự lên tới Thần giai, nếu hắn thật sự xông vào kho tàng thì cũng chỉ có con đường chết.”

Thiên Lâm cười khinh thường, giọng nói cực kỳ tự tin.

“Người nhanh chóng chạy về thành phố LS, nhân cơ hội lực chú ý của những người đó đặt trên núi Côn Luân, chúng ta phải thu hoạch càng nhiều chất dinh dưỡng cho Thần Thụ hơn!”

Dãy núi Côn Luân.

Khí thế to lớn vờn quanh dãy núi cũng làm nơi đây từng có một cái tên khác.

Tổ tiên của vạn sơn!

Trong ấn tượng của phần lớn người, dãy núi này có liên quan mật thiết với không ít những câu chuyện thần thoại.

“Trong núi này có ma vật mạnh gì đó không?”

“Không chừng có thật đấy, mọi người cẩn thận chút!”

“Các người nói xem, nơi này có phải là Nam Thiên Môn trong truyền thuyết không?”

Sau khi vào núi, rất nhiều người chơi đều không nhận được bất đầu thảo luận.

Con người luôn tràn ngập tò mò với sự thần bí chưa biết.

Nhưng trong ngọn núi nguyên thủy rộng lớn như vậy, hành động của bọn họ cũng không nhanh và tiện lắm.

“Cẩn thận vào, trong rừng cây có hung thú rất mạnh!”

“Ta nhìn thấy một con hổ khổng lồ dài hơn trăm mét! Quá khủng bố!”

“Đừng liều lĩnh, nơi này không đơn giản như trong tưởng tượng của chúng ta!”

Sau khi tiến lên một khoảng thời gian, các người chơi liên tục gặp ma vật mạnh.

Chiến đấu chạm vào là nổ ngay!

...

Thế giới hiện thực.

Trên độ cao mấy chục nghìn mét, một bóng dáng đang nhanh chóng bay đi.

“Tới rồi!”

Sau khi ngọn núi to lớn đó xuất hiện trong tầm mắt, bóng người đó cũng dừng lại.

“Nơi này đúng là nhộn nhịp!”

Thông qua Đôi Mắt Thần Thị, Tô Mộ nhìn thấy những người chơi đang chiến đấu với ma vật.

Di tích xuất hiện đúng là có thể làm người điên cuồng.

Nhưng mình sẽ không bị cản ở bên ngoài núi như những người chơi đó.

“Nơi này thật sự có di tích à?”

Sau khi quan sát toàn bộ ngọn núi, Tô Mộ lập tức phát hiện ra điểm khác thường.

Trên đỉnh núi tuyết bay tán loạn kia thành hình có một chiếc cầu thang nổi lên trời!

“Đi xem!”

Tô Mộ vừa suy nghĩ, cả người trực tiếp đi tới đỉnh Côn Luân từ chiều cao hàng chục nghìn mét.

“Vù! Vù!”

Cuồng phong gào thét, tuyết bay đầy trời.

Sau khi Tô Mộ tới, nhiệt độ không khí rét lạnh xung quanh lập tức ấm lên mấy chục độ.

Ngay cả lớp tuyết đọng dày trên mặt đất cũng bắt đầu hoà tan.

Tô Mộ thu hồi đôi cánh hỏa diễm và nhìn về chiếc cầu thang kéo dài lên cao kia.

“Không phải thật sự đi thông tới không trung, trên thực tế là đi thông tới một vị diện khác đúng không nhỉ?”

“Đi lên đó xem!”

Sau khi đánh giá một lúc, Tô Mộ bước lên cầu thang như ngọc này.

Mỗi một bước đều như có tiếng Phạn âm vang lên bên tai.

Tô Mộ cũng không vội vàng, bước từng bước lên trên cao.

Không biết qua bao lâu, tiên âm vang vọng bên tai càng thêm rõ ràng.

Trên bậc thang càng ngày càng tràn ngập tiên khí.

“Cảm giác như mình sắp thành tiên vậy!”

Rơi vào trong hoàn cảnh này, Tô Mộ cũng không nhận được lắm cảm.

Đúng lúc này, tiên âm đột nhiên thay đổi.

Một công kích vô hình nương theo một giọng nói bắt đầu tấn công Tô Mộ.

“Keng!”

Một đòn này đánh vào người Tô Mộ, phát ra tiếng vang như kim loại va chạm.

Tô Mộ bĩu môi.

Nơi này nhìn tiên phong đạo cốt, trên thực tế lại giấu giếm sát khí.

Đi đến đây, mỗi bước một bước, mình đều sẽ bị công kích.

“Tiếp tục chém đi!”

Tô Mộ kêu ngạo hô to một tiếng rồi tiếp tục bước về phía trước.

Từng tiếng tiên âm không ngừng vang lên.

Tô Mộ như đang đi dạo trong sân vắng, tùy ý để những công kích đó đánh vào người.

Lại đi thêm một lúc, cuối cầu thang xuất hiện một cánh cửa.

“Phía sau này không phải là Thiên Đình thật chứ?”

Tô Mộ nhìn thiên môn khí thế bàng bạc, không tự chủ được nghĩ tới Thiên Đình trong truyền thuyết thần thoại.

“Đôi Mắt Thần Thị lại không nhìn thấu thế giới sau cánh cửa đó?”

Đặc biệt là sau khi Đôi Mắt Thần Thị bị cản lại cũng làm nơi này trở nên càng thêm thần bí.

“Ta muốn nhìn xem có phải đằng sau thật sự có Thần không!”

Do dự một lát, đôi mắt Tô Mộ sáng như đuốc nhanh chóng bước về phía thiên môn.

Lúc này, hai bên thiên môn đột nhiên xuất hiện hai bóng mờ.

Đó là hai người mặc áo giáp, trong tay cầm giáo.

Sau khi Tô Mộ tới gần, bọn họ bắt đầu đánh giá hăn từ trên xuống dưới.

“Người không phải người của tộc ta, còn không rời khỏi đây nhanh!”

Chỉ trong chốc lát, một giọng nói cảnh cáo đã vang lên.

“Người của tộc người?”

“Đó là ai?”

Tô Mộ sững sốt lập tức hỏi ngược lại.

Hai bóng mờ hoàn toàn không có ý định trả lời, họ giơ giáo dài trong tay lên chĩa về phía Tô Mộ.

“Nhanh chóng rời khỏi đây!”

Chương 791: Thiên Cung?

Giọng nói cảnh cáo lại vang lên.

Từ thái độ của bọn họ, không khó để nhìn ra, nếu hăn không đi thì bọn họ sẽ khởi xướng công kích.

“Ta cứ không đi đấy, các người có thể làm gì ta?”

Tô Mộ buông thông hai tay, không hề có ý định muốn đi.

Bóng mờ không nói nhiều trực tiếp bắt đầu tấn công.

Tuy thân hình của bọn họ là hư ảo, nhưng công kích lại là thật.

Hai thanh giáo đâm về phía hắn nhanh như tia chớp.

Công kích thẳng vào vị trí quan trọng, không để lại lối thoát.

“Cút ngay!”

Nhưng công kích của bọn họ còn chưa rơi xuống thì một vòng tròn năng lượng đã xuất hiện trên người Tô Mộ.

Hai bóng mờ lập tức bị đẩy lùi ra ngoài.

Sự chênh lệch về thực lực cũng không làm bọn họ lùi bước, sau khi đứng lên, bóng mờ lại bắt đầu tấn công.

“Biến mất cho ta!”

Tô Mộ cũng không khách sáo, hắn búng tay.

Giây tiếp theo, bốn hố đen xuất hiện hút hai bóng mờ vào bên trong.

“Không phải người tộc ta, người mưu toan bước vào kho tàng.”

“Chết!”

Bị hố đen khống chế không thể cử động, một bóng mờ phát ra tiếng rít trầm thấp.

Nghe thấy vậy, đôi mắt Tô Mộ sáng ngời.

“Kho tàng?”

“Người nói nơi này là kho tàng?”

Bóng mờ chưa kịp trả lời thì năng lượng hố đen đã bùng nổ.

Giây tiếp theo, hai bóng mờ cũng tan biến.

Khoé miệng Tô Mộ cong lên tạo thành một nụ cười, quyết đoán bước vào trong thiên môn.

Khi xuyên qua cánh cửa này, hắn cảm thấy giống như đi qua một cánh cửa truyền tống vậy.

“Nơi này là!”

Một cung điện của thần tiên cũng rơi vào trong tầm mắt Tô Mộ.

Vàng son lộng lẫy, lan ca chạm khắc bằng ngọc.

Các loại kiến trúc đứng sừng sững trên mây mù, thật sự giống y như Thiên Cung trong truyền thuyết.

“Ta không tới Thiên Đình thật đấy chứ?”

Tô Mộ không khỏi nói thầm.

Dù thực lực hiện giờ của mình rất mạnh, nhưng nếu thật sự đánh với những thần tiên thượng cổ đó thì chưa biết là thắng hay thua.

“Hình như nơi này không có dấu hiệu sinh mệnh!”

Cũng may sau khi quan sát, Tô Mộ vẫn chưa phát hiện ra những “thần tiên” trong truyền thuyết.

“Trên những kiến trúc này có không ít đồ ẩn chứa năng lượng pháp tắc, đều là đồ tốt!”

“Để ở đây đúng là phí phạm của trời!”

Tô Mộ cười hì hì rồi vung tay lên.

Một con kỳ lân hiện lên lao về phía một cung điện.

“Ầm!”

Sau khi va chạm, cung điện đó ầm ầm sập xuống.

“Ra ngoài làm việc thôi!”

Năm tiểu đệ xương khô cùng xuất hiện bắt đầu tìm kiếm trong

cung điện.

Không ít”tài liệu” có thể sử dụng đều nhanh chóng được chọn ra.

“Có ai không?”

“Nếu không có người, vậy ta phá huỷ tiếp nhé!”

Tô Mộ cực kỳ kiêu ngạo hô to một tiếng.

Hắn vừa nói xong, lại có thêm hai con kỳ lân xuất hiện lao về phía hai tòa gác mái.

“Ầm!”

Gác mái sập xuống, cũng không thấy sự tồn tại giống như bóng mờ ở ngoài Thiên Môn xuất hiện ngăn cản Tô Mộ.

“Vậy ra tiếp tục phá huỷ đây!”

Tô Mộ không khách sáo nữa.

Tuy nơi này không có gì để đánh, nhưng dỡ xuống tất cả kiến trúc ở đây, mình cũng có thể lấy được không ít”tài liệu”!

“Ầm!”

“Rầm!”

Trong tiên cảnh, các loại tiếng động ồn ào không ngừng vang lên.

Tô Mộ trực tiếp hoá thân thành một đại sư phá bỏ và di dời.

Từng kiến trúc tinh xảo và xinh đẹp sập xuống.

Những cung điện rộng lớn đầy khí thế cũng không còn tồn tại.

Nếu hai bóng mờ vừa rồi còn ở thì chỉ sợ đã mắng Tô Mộ từ đầu đến chân một lần rồi.

Một Thiên Cung xa hoa lộng lẫy lại bị phá huỷ như vậy ư?

Đương nhiên Tô Mộ sẽ không quan tâm tới những chi tiết này, hẳn

chỉ điên cuồng phá huỷ!

Tiểu đệ xương khô càng bận tối mày tối mắt.

...

“Càng đi sâu vào trong núi, ma vật gặp được sẽ càng mạnh, có vài ma vật căn bản không thể giết chết!”

“Nhìn dáng vẻ này thì sợ là nơi này có thứ khó lường đây!”

“Có cần liên thủ với những người khác không?”

Trong núi, các người chơi còn đang sầu lo vì ma vật chặn đường, không ngờ nơi bọn họ muốn đi đã trở thành phế tích.

“Thôi, rút đi, tin tức ở nơi này nháo đến ồn ào, hẳn là Tô Pháp Thần đã biết lâu rồi.”

“Nói cũng đúng, chúng ta không thể tranh với Tô Pháp Thần được.”

“Rút thôi rút thôi.”

Sau khi suy nghĩ, hầu hết người chơi đều lựa chọn rời khỏi núi.

Bọn họ chỉ định nhân cơ hội Tô Pháp Thần chưa đến uống một ngụm canh mà thôi.

Nhưng có những con ma vật đó ở đây, ngay cả cơ hội uống canh cũng không có.

Hơn nữa, nếu gặp phải Tô Pháp Thần thì thật sự cũng hơi xấu hổ.

Dù sao thì tất cả những thứ bây giờ bọn họ có được đều do Tô Mộ tặng.

...

Thành phố LZ.

Thiên Lâm đi tới một khu biệt thự ở ngoại ô.

Muốn nói độ thoải mái thì nơi này tuyệt đối là số một số hai.

Một lý do là biệt thự rộng rãi, một lý do khác là so với trong thành thì nơi này càng an toàn hơn.

“Một, hai, ba...” Thiên Lâm bắt đầu đếm từng căn biệt thự.

“Nơi này đều có người ở, dựa vào thực lực của ta, cho dù bọn họ cùng xông lên thì cũng không phải là đối thủ của ta.”

“Nhưng vì để ngừa chuyện ngoài ý muốn, tuyệt đối không được để một người sống chạy thoát!”

Đáy mắt hắn trào ra sát ý mãnh liệt.

Một lúc sau, hắn đi về phía một căn biệt thự trong số đó.

Bước chân không tiếng động, người trong biệt thự hoàn toàn không phát hiện ra.

Thiên Lâm nhanh chóng ra tay đánh ngất toàn bộ người trong biệt thự.

Vì cung cấp chất dinh dưỡng tươi sống nhất cho Thần Thụ, hắn không giết chết người.

Nhưng để đề phòng có người chơi chạy trốn, hắn trực tiếp bẻ gãy hai tay hai chân của người hôn mê.

“Rắc rắc!”

Chương 792: Kho tàng thật sự (2)

Nghe tiếng xương vỡ vụn, Thiên Lâm lạnh lùng cười.

Hắn tiếp tục chuyển mục tiêu về phía căn biệt thự tiếp theo.

Dựa vào sự chênh lệch tuyệt đối về thực lực, hắn nhanh chóng giải quyết người trong khu biệt thự này.

“Tổng cộng có hơn ba trăm người, tạm thời đủ chất dinh dưỡng

rồi!”

Sau khi kiểm kê số lượng, Thiên Lâm lấy một cái hồ lô lớn ra.

Hắn mở nắp hồ lô ra, hơn ba trăm người đều bị hút vào bên trong.

...

Thiên Cung.

Sau khi Tô Mộ không ngừng cố gắng, tất cả kiến trúc trong tầm mắt đều không còn sót lại gì.

Hắn mở kho tàng hoàng kim ra, năm tiểu đệ xương khô bắt đầu công việc khuân vác của mình.

“Các người làm việc trước đi, ta lại đi xem xem!”

Tô Mộ dẫn dò tiểu đệ một câu rồi đi về phía một số mảnh vỡ kiến trúc bắt đầu quan sát.

“Những nơi này vốn đặt một số thứ!”

“Còn thiên môn đó nữa, lúc ta tới nó đang mở ra.”

“Chẳng lẽ có người đã tới trước rồi?”

Tô Mộ rơi vào dòng suy nghĩ.

Nơi này chính là”kho tàng” đó!

Không ít kiến trúc cũng có tồn tại giống như”kho tàng”, nhưng bên trong lại không có thứ gì.

Nếu là một di tích mới thì chắc chắn ở đó sẽ có đồ.

Nếu không thì một nơi đồ sộ như vậy, chẳng lẽ thật sự chỉ có chút đồ lấy từ việc phá hủy kiến trúc à?

“Là ai được nhỉ?”

“Là người chơi đầu tiên phát hiện ra di tích này ư?”

“Nhưng có hai bóng mờ bên ngoài, hẳn là không có người chơi nào đi qua được thiên môn mới đúng!”

Tô Mộ nhanh chóng phân tích.

Dựa vào thực lực của người chơi, muốn đi tới đây cũng rất khó rồi.

Người lấy đồ ở đây chắc chắn không phải là người chơi.

“Là người sống lại hả?”

“Nhưng người có năng lực tiến vào đây hẳn là đã bị ta phát hiện mới đúng.”

Khi Tô Mộ tới có đi ngang qua thành phố gần đây, cũng cố tình quan sát qua.

Dọc theo quãng đường, mình thật sự không nhìn thấy có ai có thực lực mạnh.

“Trốn rồi à?”

“Hay là ở bên khác?”

Nhưng nghĩ rồi nghĩ, mình bay tới từ thành phố LZ.

Đầu bên kia của dãy núi Côn Luân còn có một thành phố LS nữa.

“Cần phải tìm ra người này, dám lấy đồ của ta đi!”

“Đúng là đang tự tìm đường chết!”

Ánh mắt Tô Mộ trở nên lạnh thấu xương.

Hắn tin rằng chỉ cần tìm kiếm một vòng khu vực quanh dãy núi Côn Luân, chắc chắn hẳn có thể tìm ra người đó.

“Không đúng, người chơi bình thường căn bản không tìm thấy nơi này.”

“Vậy sao tin tức lại bị tuôn ra?”

Đúng lúc này, Tô Mộ đột nhiên nghĩ đến chuyện gì đó, hần nhúu chặt mày lại.

Tin dãy núi Côn Luân có di tích tuyệt đối không phải do người chơi thả ra.

Người có thể thả ra tin tức này có tám mươi, chín mươi phần trăm là người đầu tiên đến đây.

“Mục đích của hần là gì?”

Tô Mộ không nghĩ ra.

Người sống lại biết mình đang đối phó với bọn họ, sao có thể thả ra tin tức di tích vào ngay lúc này được chứ?

“Chỉ có một khả năng.”

Sau khi nghĩ ra, Tô Mộ cười.

Người này muốn đưa mình vào chỗ chết!

Lời nói của hai bóng mờ ngoài thiên môn đã vô cùng rõ ràng.

Không phải người của Thần tộc, bước vào nơi này, chỉ có đường chết.

Còn có cái bậc thang giấu giếm sát khí kia nữa.

“Muốn ta bước vào rồi chết ở đây ư?”

“Tính toán không tệ nhỉ!”

Tô Mộ không khỏi vỗ tay.

Kế hoạch này thật sự quá hay, hay đến nỗi giống như kế hoạch kéo mình vào trong vị diện vậy.

“Nơi này tuyệt đối không đơn giản như vậy, chắc chắn còn có thứ gì đó!”

Tô Mộ lại nhìn quét toàn bộ Thiên Cung.

Chỉ một lát sau, tầm mắt của hắn đã dừng ở trung tâm toàn bộ Thiên Cung.

Nơi đó có một tế đàn!

Tô Mộ vừa suy nghĩ, cả người đã đi tới trên tế đàn.

“Nó không chỉ là một tế đàn mà còn là một trận truyền tống!”

Thân là một đại sư trận pháp, Tô Mộ nhanh chóng phát hiện ra manh mối.

Chỉ cần có thể kích hoạt tế đàn này là hắn có thể mở ra một cánh cửa truyền tống!

“Hay lắm, hoá ra là chờ ta ở đây!”

Tô Mộ cũng không biết cánh cửa này đi thông tới đâu, nhưng lại biết chắc chắn đằng sau cánh cửa cực kỳ nguy hiểm.

Mà đây mới là ý đồ thật sự của người lập ra kế hoạch này.

Hắn để lại một kho tàng trống không, đoán rằng mình sẽ không về tay không, chắc chắn sẽ nghĩ cách kích hoạt tế đàn này.

Mình không phải người Thần tộc, nếu thật sự hành động tùy tiện thì chắc chắn sẽ kích phát cấm chế ở nơi này.

“Là một người thông minh, đáng tiếc.”

Tô Mộ tán thưởng.

Cũng không phải là thật sự khen người lập ra kế hoạch này thông minh, mà là cảm ơn hắn tặng cho mình một món quà lớn!

Nơi nào càng nguy hiểm thì phần thưởng ở nơi đó càng phong phú.

Sau cánh cửa truyền tống trên tế đàn này, nơi đó mới là “kho tàng” thật sự trong miệng bóng mờ.

“Ta sắp phát tài rồi!”

Tô Mộ đứng trên tế đàn bắt đầu cẩn thận nghiên cứu.

“Trận pháp trên tế đàn này cực kỳ đặc biệt, hình như cần một phương pháp riêng mới có thể kích hoạt nó.”

“Nói cách khác thì chỉ có người của Thần tộc mới có thể mở ra à?”

Tô Mộ vuốt cằm cười khẽ.

Tuy hẳn không phải là Thần tộc, nhưng còn có một phương pháp khác có thể kích hoạt tế đàn này.

“Vậy thì đánh xuyên qua cánh cửa này đi!”

Quanh thân phát ra ánh lửa rực rỡ, Tô Mộ giơ nắm tay lên.

Một đấm rơi xuống và nặng nề đánh vào trung tâm toàn bộ tế đàn.

Giây tiếp theo, các vị trí trên tế đàn, có mấy chục cột lửa bay lên cao.

“Rắc rắc!”

Dưới thế công mãnh liệt này, cả tế đàn dần dần xuất hiện khe vỡ.

Chương 793: Hạnh phúc tới quá đột nhiên

Cũng đúng lúc này, lực lượng nào đó ẩn chứa trong tế đàn đã bị kích hoạt.

Một bóng mờ khổng lồ hiện lên, bay lơ lửng trên không trung tế đàn.

“Kẻ nào dám tự tiện xông vào kho tàng của Thần tộc!”

Một giọng nói trách móc tràn ngập uy nghiêm vang lên.

Nhìn cột lửa trên tế đàn, bóng mờ dùng sức thổi một hơi.

Ánh lửa đột nhiên tắt ngúm!

Tô Mộ thấy vậy thì khẽ lắc đầu.

Thực lực của bóng mờ này rất mạnh, tuyệt đối đã đạt tới cấp bậc Thần giai.

Nhưng dù so sánh với đôi mắt Tà Thần hay là người khổng lồ Hắc Thạch thì không chỉ kém một chút.

Sau khi giải quyết cột lửa, bóng mờ cũng chú ý tới "Thiên Cung" đã biến thành một vùng hoang tàn.

"Người đã làm gì!"

Hắn tức giận nhìn Tô Mộ và phát ra tiếng rít gào cuồng loạn.

"Người bắt buộc phải trả một cái giá thê thảm!"

Bóng mờ vừa dứt lời, hắn đã vươn hai tay chụp về phía Tô Mộ.

Trên bàn tay khổng lồ vô hình mang theo áp lực khủng bố làm không khí cũng đọng lại.

Tô Mộ đứng im không nhúc nhích.

Sau khi bàn tay đó tới gần, ánh mắt hắn trở nên sắc bén.

"Lực Thiên Quân!"

Một quyền bình thường không có gì đặc biệt vung ra.

Ngay khi nó đánh trúng bóng mờ, một lực lượng khó có thể hình dung đột nhiên bùng nổ.

"Người làm... Gì..."

Bóng mờ chưa kịp nói xong thì đã hoàn toàn tiêu tan.

"Chỉ vậy thôi à?"

Tô Mộ bĩu môi vì cảm thấy chưa đã thèm.

"BOSS" trông coi bảo vệ yếu như vậy, đồ vật trong kho tàng sẽ không cùi lăm đấy chứ?

"Ầm ầm ầm!"

Mặt đất đột nhiên chấn động kịch liệt.

Sau khi tể đàn vỡ vụn, một hố to sâu không thấy đáy xuất hiện.

Tô Mộ mở đôi cánh hỏa diễm ra nhìn xuống phía dưới.

Dưới hố sâu như trong một ngọn núi.

Trên vách đá ngọn núi đó, thỉnh linh điêu khắc những bức tượng đá.

“Hình như những bức tượng đá này đều sống!”

Dưới Đôi Mắt Thần Thị, Tô Mộ nhìn chăm chăm những bức tượng đá đó và nhanh chóng nhận ra.

Bóng mờ vừa rồi chẳng qua là món khai vị mà thôi.

“Kho tàng của Thần tộc à?”

“Ta bắt đầu cảm thấy chờ mong rồi đó!”

Khóe miệng cong lên, Tô Mộ lao xuống đi vào trong núi.

“Ầm ầm ầm!”

Toàn bộ núi đều chấn động như cảm nhận được có kẻ địch xâm phạm.

Cùng lúc đó, những bức tượng đá đó cũng sống lại.

Thân hình của bọn họ cực kỳ to lớn, mỗi một bức tượng đều cao khoảng trăm mét.

Dưới sự vây công của những người khổng lồ cao trăm mét này, Tô Mộ có vẻ vô cùng nhỏ bé.

“Thực lực của mỗi bức tượng đều đạt tới Thần giai, không tệ!”

Tô Mộ đếm kỹ, trong núi có tổng cộng ba mươi sáu bức tượng đá.

“Ba mươi sáu thiên cương?”

“Vậy thì ta sẽ dùng lực phá!”

Bắt đầu trận chiến, trong mắt Tô Mộ không chút sợ hãi.

Trái lại là ba mươi sáu bức tượng kia, sáu bức một tổ, phong toả Tô Mộ kín kẽ.

Sáu bức tượng cùng ra tay từ sáu hướng khác nhau, dẫn đầu khởi xướng công kích.

Những bức tượng còn lại hình thành một vòng tròn, trên người dần dần ngưng tụ ra một luồng năng lượng mạnh mẽ.

“Chắc chắn, giống y như tiểu đội đánh BOSS!”

Tô Mộ thấy thế không nhịn được tặc lưỡi.

Cách tiến công của những bức tượng này giống y như coi mình như BOSS để giết.

“Các người là Thần à?”

Nhìn sáu bức tượng tới gần mình, Tô Mộ mở miệng hỏi.

Trả lời hẳn chính là sáu năm đấm không lỗ.

Nếu là người bình thường, cho dù bị một đấm đánh trúng thôi đã lập tức biến thành một bãi thịt nát rồi.

“Rầm!”

Tô Mộ không đỡ, công kích chuẩn bị đánh trúng thì lập tức né tránh.

“Huỷ Diệt Tứ Phương!”

Một tiếng hét to vang lên.

Hai mươi tư hố đen xuất hiện cùng lúc.

Sáu bức tượng đá bị hút không thể động đậy.

Lúc này, những bức tượng còn lại cũng đã tụ lực xong.

Ba mươi công kích bay về phía Tô Mộ.

Trong những công kích này bao hàm công kích ma pháp của các hệ.

“Không biết dựa vào khả năng kháng và phòng ngự của ta có thể chịu đựng không nhỉ?”

Đối mặt với công kích ma pháp, Tô Mộ vẫn rất chắc chắn.

Khả năng kháng kích xù kia cũng không phải là giả.

Hắn giơ Quyền Trượng Pháp Thần lên, không có ý định né tránh.

Tia sét mạnh mẽ hiện lên.

Khi những công kích đó đánh trúng mình, ba mươi con Lôi Điện Kỳ lân cũng lao về phía những bức tượng đá đó.

“Quả nhiên không có áp lực gì!”

Dựa vào khả năng kháng ma pháp kích xù, Tô Mộ chỉ rơi một tầng máu mỏng dính.

Trái lại là những bức tượng đó thì không được may mắn như vậy.

“Rầm!”

“Két!”

“Bùm!”

Hố đen bùng nổ, kỳ lân phá địch.

Trên người cả ba mươi sáu bức tượng đá đều xuất hiện những vết rạn nhỏ.

Đương nhiên, những bức tượng này đều đạt tới Thần giai nên còn có năng lực chiến đấu.

Cho dù rơi vào thế yếu, chúng nó vẫn lựa chọn chủ động tấn công.

Bởi vì đây là chức trách của chúng!

Trấn thủ kho tàng, giết chết tất cả kẻ địch xâm nhập!

“Ta càng thêm tò mò, rốt cuộc Thần tộc này là sự tồn tại thế nào?”

“Bút tích có vẻ rất lớn!”

Tô Mộ vừa chiến đấu với tượng đá vừa tự hỏi.

Ba mươi sáu bức tượng này, mỗi bức tượng đều không kém gì”Thần” mình gặp trong vị diện.

Nếu không phải thực lực của mình nghịch thiên thì căn bản không thể sống sót dưới sự vây công của ba mươi sáu bức tượng này.

Cho dù ngày sống lại hoàn toàn tới, trong một thời gian rất dài, người chơi khác cũng không thể thăm dò di tích nơi đây.

Dù là những lão tổ đó buông xuống cũng phải trả một cái giá thảm thối.

“Nói chuyện với ta đi.”

“Nói gì cũng được!”

Tô Mộ không ngừng nói chuyện với tượng đá.

Nhưng hiển nhiên là những bức tượng này sẽ không nói.

“Thôi vậy!”

Không hỏi ra được gì, Tô Mộ cũng lười nói nhiều.

“Phong Lôi Kỳ Lân Phá!”

Chương 794: Người đi lên từ tháp?

Trên Quyền Trọng Pháp Thần phát ra ánh sáng lộng lẫy, hơn trăm con kỳ lân xuất hiện.

Ánh mắt Tô Mộ trở nên sắc bén, phát động tuyệt sát.

“Két... Két!”

Ba mươi sáu bức tượng không ngừng bị kỳ lân lao tới, vết nứt trên người càng ngày càng to.

Tô Mộ đứng sừng sững trên không trung, uy thế chúng sinh.

Cho dù là tượng đá Thần giai cũng bị hấn đè bẹp một cách dễ dàng!

Mà khi thân thể tượng đá hoàn toàn tan vỡ, một vài tinh thể hình thoi cũng rơi ra từ bên trong.

“Những thứ này là!”

Tô Mộ nhìn những tinh thể đó với ánh mắt nóng bỏng.

Mình quá quen thuộc thứ này!

Đây là mảnh nhỏ huân chương của Thần!

Không chỉ có một mảnh mà mỗi một tượng đá vỡ vụn đều rơi ra mảnh nhỏ!

Tổng cộng là ba mươi sáu mảnh nhỏ huân chương của Thần!

Tô Mộ cất tiếng cười to.

Vừa rồi hẳn còn khinh thường kho tàng này.

Ai biết hạnh phúc lại tới một cách đột nhiên như vậy chứ!

Hẳn còn chưa tính tới đồ trong kho tàng nữa đó!

Thành phố LS.

Trong lâm trường.

Thiên Lâm quay về dưới Thần Thụ và lấy hồ lô ra.

Mấy trăm người xuất hiện với khuôn mặt nhăn nhó.

Cảm giác đau đớn truyền đến từ trên người làm bọn họ căn bản

không thể cử động.

“Người là ai? Vì sao lại ra tay với chúng ta, người tốt cuộc muốn làm gì?”

“Thả chúng ta ra nhanh lên!”

“Người sống lại đáng chết, nếu Tô Pháp Thần biết, chắc chắn hẳn sẽ không để người chết được tử tế!”

“Đúng vậy, Tô Pháp Thần sẽ không tha cho bất cứ một người sống lại nào, người không tránh né thì thôi đi, vậy mà còn dám ra tay với chúng ta.”

“Người đang tự tìm đường chết đó!”

Mọi người liên tục hô to.

“Tô Pháp Thần?” Thiên Lâm cười khinh thường.

“Đám người các người đúng là ngu ngốc!”

Trong giọng nói của hắn mang theo dáng vẻ của người đứng trên cao.

“Cái gọi là Pháp Thần đúng là một trò hề.”

“Ta, mới hắn là Thần của các người!”

Thiên Lâm nói, biểu cảm dần dần trở nên hơi điên cuồng.

“Người cũng xứng là Thần? Người chỉ là một tên rác rưởi mà thôi!”

“Ồ điên, ngay cả tư các xách giày cho Tô Pháp Thần người cũng không có!”

“Cái đồ xxx nhà người, ta xxx người, mẹ nó xxx!”

Mấy trăm người chơi không hề khách sáo chửi ầm lên.

Tiếng mắng chửi của bọn họ cũng làm vẻ mặt của Thiên Lâm càng ngày càng tối đi.

“Bắt đầu đi!”

Giọng nói lạnh lùng vang lên.

Giây tiếp theo, dưới nền đất mọc lên mấy trăm dây leo và bắt đầu triển về phía những người chơi không thể cử động.

Mọi người bắt đầu bị cắn nuốt với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Thiên Lâm thấy vậy lộ ra một nụ cười hài lòng.

“Ở trước mặt thần linh chân chính, Pháp Thần của các người chỉ là một con kiến mà thôi!”

...

Dãy núi kho tàng Thần tộc.

Ba mươi sáu mảnh huân chương của Thần phát ra ánh sáng lộng lẫy.

Tô Mộ kích động, hắt Chớp Nhoáng đi tới bên cạnh một mảnh huân chương của Thần.

Nhưng khi hắt vừa vươn tay ra thì vách núi phía dưới đột nhiên phát ra một tia sáng chói mắt.

Giây tiếp theo, ba mươi sáu mảnh huân chương của Thần bị lực lượng nào đó hấp dẫn, bay về phía tia sáng mạnh đó.

“Còn muốn chạy?”

Mọi chuyện xảy ra quá nhanh, cũng may Tô Mộ phản ứng nhanh, quyết đoán ra tay.

Hắt liên tục Chớp Nhoáng, mười mấy mảnh huân chương của Thần cũng bị hắt nắm trong tay.

Nhưng những mảnh còn lại đã không còn kịp nữa rồi.

Hơn hai mươi mảnh nhỏ bị hút vào trong tia sáng mạnh.

“Những bức tượng đá đó chỉ là vòng bảo vệ thứ nhất, sau khi ta đánh nát chúng, vòng bảo vệ thứ hai cũng mở ra!”

Tô Mộ nhíu mày nhìn chăm chăm vào tia sáng mạnh đó.

Trên thực tế, toàn bộ dãy núi này chính là một trận pháp cực lớn.

Mảnh nhỏ huân chương của Thần chính là nguồn năng lượng thúc giục trận pháp.

“Ầm ầm ầm!”

Sau khi hấp thu hơn hai mươi mảnh nhỏ huân chương của Thần, trên vách đá truyền đến tiếng động đinh tai nhức óc.

“Hạng người ngu ngốc, dám xông vào tổ địa Thần tộc ta.”

Chỉ một lát sau, khắp vách núi vang vọng một giọng nói không giận lại uy nghiêm.

Ngay sau đó, một bóng mờ lập tức xuất hiện trên tia sáng mạnh.

Thân thể của hắn là hư ảo, trong đó như ẩn chứa ba mươi sáu chu thiên.

Nhưng chỉ có hai mươi mấy chu thiên phát ra ánh sáng.

Hiển nhiên những nơi không sáng lên là bởi vì khuyết thiếu mảnh nhỏ huân chương của Thần.

“Thực lực gần giống với bóng đen kia!”

Tô Mộ đánh giá bóng mờ, không có áp lực lớn.

Nếu toàn bộ ba mươi sáu chu thiên sáng lên thì chắc chắn thực lực của bóng mờ sẽ vượt qua bóng đen kia.

Nhưng bây giờ, bóng mờ này tuyệt đối không phải là đối thủ của mình.

“Đừng nhiều lời, nhanh lên!”

Tô Mộ cất mảnh nhỏ huân chương của Thần trong tay đi rồi hô to.

“To gan!”

Hiển nhiên bóng mờ không giống như những bức tượng đá đó.

“Kiếm tới!”

Hắn gầm lên một tiếng.

“Vèo! Vèo! Vèo!”

Dưới vách núi, từng tiếng xé gió liên tục không ngừng vang lên.

Chỉ trong chớp mắt, hơn một nghìn thanh kiếm dài đã bay lên.

“Đi!”

Bóng mờ chỉ về phía Tô Mộ.

Nghìn thanh kiếm dài lập tức có mục tiêu, mang theo khí thế xé trời tấn công Tô Mộ.

“Cũng mạnh đấy!”

Tô Mộ tấm tắc cảm thán.

Nhìn thế nào cũng thấy bóng mờ này có cảm giác của một Kiếm Thần!

“Huỷ Diệt Tứ Phương!”

Tô Mộ không dám chủ quan, ngay khi nghìn thanh kiếm dài đó rơi xuống, quanh thân hắn cũng xuất hiện hơn một trăm Huỷ Diệt Tứ Phương.

Kiếm bay với tư thế không thể đỡ nhanh chóng bị lực hấp cản lại.

“Bùm!”

Khi năng lượng hố đen bùng nổ, hơn một nghìn thanh kiếm cũng bị huỷ diệt.

“Hả?”

Bóng mờ thấy thế vô cùng ngạc nhiên.

Một đòn này không phải là công kích mang ý định thử!

Hắn sử dụng chiêu này là định một chiêu giết người.

“Các hạ là ai, vì sao lại muốn xông vào kho tàng của Thần tộc ta?”

Chương 795: Người đi lên từ tháp? (2)

Bóng mờ không còn đáng vẻ hùng hổ dọa người như vừa rồi nữa, giọng nói dịu lại không ít.

“Người là Thần, đương nhiên ta cũng là Thần!” Tô Mộ thần nhiên trả lời.

“Người là... Thần?”

Bóng mờ nghe vậy, đánh giá Tô Mộ thêm lần nữa.

“Nếu các hạ giao những mảnh nhỏ huân chương của Thần ra và rời khỏi đây, ta có thể coi như chưa có chuyện gì xảy ra!”

Bóng mờ lại mở miệng.

“Người nghĩ nhiều quá rồi!”

Tô Mộ trợn trắng mắt, không hề khách sáo.

Đừng nói là mình sẽ không giao mười mấy mảnh huân chương của Thần kia ra, mà hơn hai mươi mảnh nhỏ trên người bóng mờ, mình cũng sẽ lấy được.

“Một khi đã như thế, vậy mời các hạ vĩnh viễn ở lại đây!” Giọng nói của bóng mờ vô cùng lạnh nhạt.

Một thanh kiếm quang xuất hiện trên tay hắn.

Ánh sáng lộng lẫy rực rỡ.

Bóng mờ biến thành một trăm ảo ảnh tấn công Tô Mộ từ bốn

phương tám hướng.

“Phong Lôi Kỳ Lân Phá!”

Tô Mộ giờ cao Quyền Trượng Pháp Thần, hơn một trăm con kỳ lân xuất hiện cùng lúc.

“Grừ!”

Kỳ lân gào rống, uy thế rung trời.

Hơn một trăm bóng mờ đều bị kỳ lân mạnh mẽ đạp dưới chân, không có ngoại lệ.

Tác phẩm lớn của lôi đình, tiếng gió nổi lên bốn phía.

Dưới trạng thái hai bên dùng toàn lực, Tô Mộ chiếm ưu thế tuyệt đối.

“Sao có thể?”

“Chẳng lẽ thế giới bên ngoài đã hoàn toàn sống lại? Người đi lên từ tháp ư?”

“Không, tuyệt đối không có khả năng này!”

Giọng nói của bóng mờ trở nên hơi cuồng loạn.

Thực lực mạnh mẽ của Tô Mộ hoàn toàn đảo lộn tất cả nhận thức của hắn.

“Người đến cùng là ai?”

Tiếng rống giận quanh quần không dứt trong vách núi.

Trên hơn hai mươi mảnh huân chương của Thần cũng phát ra ánh sáng mãnh liệt.

Dưới sự phụ trợ của ánh sáng này, cuối cùng, hơn trăm bóng mờ cũng tránh thoát được sự dẫm đạp của kỳ lân, bắt đầu điên cuồng phản kích.

“Đúng vậy, ta đi lên từ tháp.”

Tô Mộ nghe bóng mờ nói, nội tâm ngạc nhiên nhưng vẻ ngoài lại bình tĩnh trả lời.

So với những bức tượng đá không biết gì thì có lẽ mình có thể biết được một bí ẩn động trời từ trong miệng bóng mờ.

“Không! Không đúng!” Bóng mờ cũng không mắc bẫy.

Kiểm quang trong tay hắn và ánh sáng trên huân chương của Thần giao hoà, chiếu sáng lẫn nhau.

Trên thân kiếm xuất hiện một tia sáng sắc bén.

Tất cả bóng mờ cùng ra tay, hơn một trăm tia sáng cùng hiện lên.

Tia sáng đâm mạnh vào cơ thể kỳ lân!

Trên thân thể trăm con kỳ lân lập tức xuất hiện xu hướng suy tàn.

“Không nói cho ta cũng không sao cả.”

“Chờ tới khi ta giết người, chỉ cần hấp thu lực lượng linh hồn của người thì sẽ biết thôi.”

Trăm bóng mờ chiếm ưu thế mở miệng cùng lúc.

Sát ý ngập trời kia hoàn toàn bao phủ lấy Tô Mộ!

Thế giới hiện thực, trong vũ trụ mệnh mông.

Nguyệt coi như là một hành tinh có khoảng cách gần với Lam Tinh nhất.

Những từng có nghiên cứu nói rằng.

Trong thời đại thượng cổ, không hề có”Nguyệt”.

Cách loại cách nói xôn xao, nhưng lại không có cách nói nào được chứng thực.

Từng có người lên mặt trăng, muốn dỡ xuống lớp khăn che mặt thần bí của nó.

Nhưng sau khi thế giới hiện thực xảy ra thay đổi, việc thăm dò "Nguyệt" cũng dừng bước theo.

"Pháp tắc càng ngày càng yếu, không bao lâu nữa, chúng ta có thể trở về rồi."

"Bị trục xuất đến đây đã không biết qua bao nhiêu năm tháng."

Trên Nguyệt, hai "người" nhìn Lam Tinh lộng lẫy nói chuyện.

"Không biết bên Thiên Bằng thế nào, không có trận pháp tiếp dẫn của hân, sợ là chúng ta sẽ không thể trở về một cách dễ dàng."

"Ta tin tưởng Thiên Bằng, chắc chắn hân sẽ chỉ dẫn chúng ta!"

Hai người nói đến đây rồi rơi vào im lặng.

Dưới ánh sao, bóng dáng của hai người này nhìn qua có vẻ cực kỳ thần bí.

"Sau khi trở về, người có tính toán gì không?"

Một lúc sau, một bóng dáng mở miệng hỏi.

Bóng dáng kia chỉ khẽ mỉm cười, giọng nói lộ ra sự kiên định.

"Trở về chỉ là bắt đầu!"

"Chúng ta muốn bước lên toà tháp đó, tái hiện vinh quang của Thần tộc."

"Bất cứ ai dám quấy nhiễu gia tộc của chúng ta đều sẽ bị san bằng!"

...

Trong dãy núi Thần tộc.

"Chết đi!"

Bóng mờ đưa ra lời thẩm phán tử vong với Tô Mộ.

Vô số tia sáng của kiếm hóa thành mưa kiếm, phong tỏa tất cả

đường lui của Tô Mộ.

Công kích này đã vượt qua kiếm bay vừa rồi.

“Chỉ mỗi thế cũng muốn giết ta à?”

Tô Mộ hừ lạnh một tiếng, một luồng ánh sáng của Thần hiện ra.

Tia sáng của kiếm đột phá kỳ lân, nhưng lại bị ánh sáng của Thần cản ngoài cửa.

“Người!”

Bóng mờ thấy thế lập tức mất bình tĩnh.

Hắn muốn nói điều gì đó nhưng lại phát hiện không biết nên nói gì.

“Nói cho ta, người tới từ đâu!”

Tô Mộ vừa hỏi vừa bắt đầu tấn công.

Một chục con kỳ lân hiện lên, không trung cũng xuất hiện ánh lửa mãnh liệt.

Ngay khi công kích rơi xuống, Tô Mộ cũng Chớp Nhoáng đi tới phía sau một bóng mờ trong số trăm bóng mờ đó.

“Trả lời vấn đề của ta!”

Tô Mộ hét to một tiếng và sử dụng các loại kỹ năng hệ vật lý chứa về phía bóng mờ.

Cùng lúc đó, công kích hệ pháp cũng rơi xuống.

Dưới Đồi Mắt Thần Thị, Tô Mộ xác định chân thân của hắn một cách nhẹ nhàng.

Cộng thêm ánh sáng của Thần chiếu rọi, mình căn bản không cần tiến hành ngăn cản.

Dưới một tổ hợp kỹ năng này, bóng mờ rõ ràng không chống đỡ được, ngay cả huân chương của Thần trên người cũng bị đánh rơi

ra mấy mảnh.

“Còn có thể như vậy nữa cơ à?”

Tô Mộ thấy thế hai mắt sáng lên.

Trên thực tế, bóng mờ có vài điểm tương đồng với Con Rối Thí Thần kia.

Chỉ cần mình đánh rơi toàn bộ huân chương của Thần trong thân thể hắc ra thì người này sẽ hoàn toàn biến mất.

Sau khi phát hiện ra điều này, Tô Mộ lại tiếp tục tấn công.

“Ta chính là Thần!”

Chương 796: Nguyên rủa?

Bóng mờ rơi vào thế yếu, hắc phát ra tiếng gào thét.

Nếu tiếp tục đánh thì có thể hắc sẽ hoàn toàn xong đời!

Đặc biệt là khi nhìn thấy huân chương của Thần rơi ra bị Tô Mộ cất đi, sự hận thù của bóng mờ giống như sóng gió động trời.

Nếu có thể cụ thể hóa thì chỉ sợ uy lực còn mạnh hơn cả những tia sáng của kiếm kia.

“Thần thì thế nào?”

“Ta cứ đánh Thần đấy!”

Tô Mộ hoàn toàn không nể mặt”Thần”, không hề có ý định dừng tay.

Càng ngày càng có nhiều huân chương của Thần bị đánh rơi ra.

Bóng mờ cũng trở nên càng mờ đi..

Hơn một trăm bóng mờ biến ảo ra cũng đột nhiên biến mất.

“Người làm vậy nhất định sẽ phải hối hận!”

“Người Thần tộc ta chắc chắn sẽ không tha cho người!”

Thấy sắp hoàn toàn biến mất, bóng mờ chỉ có thể nói lời độc ác.

“Được thôi, cứ bảo bọn họ tới tìm ta nhé!”

“Ta đảm bảo sẽ tiễn bọn họ đi gặp người!”

Tô Mộ nhếch miệng cười giống như một vai ác.

Bóng mờ không nói gì.

Trên người hắn chỉ còn lại một mảnh nhỏ huân chương của Thần cuối cùng.

Cho dù là lúc có được hơn hai mươi mảnh nhỏ thì hắn cũng không phải là đối thủ của Tô Mộ, chứ đừng nói là bây giờ.

Đúng lúc này, Tô Mộ lại dừng tay.

“Trả lời vấn đề vừa rồi của ta, ta có thể để lại một mảnh nhỏ cho người.”

Vất vả lắm mới gặp được một người có thể nói, cũng không thể làm bóng mờ biến mất như vậy được.

“Sĩ có thể chết chứ không thể chịu nhục!”

Thái độ của bóng mờ cực kỳ cứng rắn.

“Ặc!”

Tô Mộ ghen lời.

Xem ra người này sẽ không phối hợp rồi.

“Vậy ta ra tay nhé!”

Bóng mờ không nói một lời, đã chuẩn bị nghênh đón biến mất.

“Sao phải vậy chứ? Người trả lời vấn đề của ta, ta giữ lại một

mảnh nhỏ cho người.”

“Vậy không phải mọi người đều vui vẻ à?”

Tô Mộ tiếp tục mở miệng dụ dỗ.

“Ta chính là Thần!” Bóng mờ đưa ra câu trả lời.

Nghe vậy, Tô Mộ hoàn toàn hết cách.

“Haiz!”

Hắn thở dài một hơi rồi giơ Quyền Trọng Pháp Thần trong tay lên.

Nhưng trước khi ra tay, hắn đột nhiên nghĩ tới chuyện gì đó bèn mở miệng hỏi: “Người biết những vật chất màu đen trong tháp là gì không?”

“Vật chất màu đen?”

Bóng mờ nghe vậy, phản ứng cực kỳ mạnh.

“Người biết đúng không?”

Tô Mộ thấy thế bèn lấy ra một vật chứa.

Thứ ở bên trong chính là một ít vật chất màu đen lần trước hắn lấy được.

“Đây là!”

Sau khi nhìn thấy những vật chất màu đen đó, bóng mờ lập tức trở nên sợ hãi.

Tô Mộ nhú mày.

Ngay cả chết bóng mờ này còn không sợ, vậy mà lại sợ vật chất màu đen này ư?

“Cái này rốt cuộc là thứ gì?” Tô Mộ lạnh giọng quát to.

“Ta sẽ không nói cho người biết!”

“Người vĩnh viễn cũng đừng nghĩ có được đáp án từ trong miệng ta!”

Đương nhiên bóng mờ sẽ không giải thích thắc mắc của Tô Mộ.

“Rất tốt!”

Ánh mắt Tô Mộ trầm xuống, đuổi vật chứa về phía bóng mờ.

Vật chất màu đen bên trong lập tức xao động.

“Lấy đi, lấy thứ này đi cho ta!”

Trọng giọng nói của bóng mờ tràn ngập sợ hãi, chỉ sợ tránh còn không kịp.

Phản ứng của hắn cũng nằm trong dự đoán của Tô Mộ.

“Nói cho ta biết đáp án!”

Tô Mộ vươn tay giả vờ mở vật chứa, thả vật chất màu đen ra trước mặt bóng mờ.

“Không, ta là Thần tộc cao quý, tuyệt đối không thể bị những thứ dơ bẩn này cắn nuốt!”

Bóng mờ điên cuồng giãy giụa, liều mạng muốn tránh thoát.

“Chuyện này không phải do người!”

Tô Mộ lạnh lùng cười một tiếng rồi mở vật chứa ra.

Những vật chất màu đen như có mục tiêu lập tức lao về phía bóng mờ.

Nếu bóng mờ không chịu trả lời vấn đề của hắn, vậy thì hắn sẽ xem xem, sau khi vật chất màu đen này tiếp xúc với bóng mờ sẽ xảy ra thay đổi thế nào.

“Không, đừng tới đây, đừng tới đây!”

Bóng mờ còn sợ hãi một ít vật chất màu đen này hơn cả Tô Mộ.

Sau khi vật chất màu đen tiếp xúc với thân thể hư ảo của hắn, một cảnh tượng quỷ dị xuất hiện.

Chút ít vật chất màu đen như nhận được chất dinh dưỡng, bắt đầu nhanh chóng sinh sôi nảy nở.

Thân thể hư ảo của bóng mờ nhanh chóng bị những vật chất màu đen này lấp đầy.

“Đau!”

“Đau quá!”

Toàn bộ quá trình, bóng mờ không ngừng phát ra tiếng gào đau đớn.

Hắn không có thật thể nên thứ phải chịu đựng chính là sự tra tấn về linh hồn.

Ngay khi ý thức của hắn hoàn toàn tiêu tán, giọng nói oán hận cực hạn cũng vang lên.

“Ta nguyện rửa người, lây dính mấy thứ này, kết cục của người chắc chắn sẽ càng thâm hơn cả ta!”

“Người nói quá nhiều lời vô nghĩa!”

Tô Mộ không cho là đúng.

Hắn đã nghe thấy quá nhiều lời nguyện rửa như vậy rồi.

Nếu một cái có tác dụng thì hắn cũng sẽ không sống đến bây giờ.

Tô Mộ híp mắt lại nhìn bóng mờ bị vật chất màu đen hoàn toàn cắn nuốt.

Vật chất màu đen như có phương pháp ăn mòn đặc biệt đối với loại bóng mờ này, một khi tiếp xúc, bóng mờ căn bản không có cơ hội phản kháng.

Sau khi mọi chuyện kết thúc, bóng đen mới xuất hiện.

Nó có thật thể, đôi mắt trống rỗng nhìn chằm chằm Tô Mộ.

Ngay lúc Tô Mộ đang đánh giá nó thì nó bắt đầu tấn công trước.

Tốc độ của bóng đen rất nhanh, nó chọt loé tới, hai tay hoá thành hai lưỡi dao sắc bén màu đen đâm về phía giữa mày Tô Mộ.

“Dù sao ta cũng là người thả người ra, còn làm người nuốt bóng mờ vừa rồi, thế nào ta cũng là cha mẹ tái sinh ra người đúng không?”

“Người đối xử với ta như vậy à?”

Tô Mộ mắng bóng đen.

Cái đồ đen thui này cũng quá không phúc hậu, mình phải lừa nó nói mới được.

Bóng đen không trả lời, thế công sắc bén.

Trong mắt nó, Tô Mộ chính là kẻ địch không chết không dừng lại!

“Keng!”

Chương 797: Trang phục của Thần

Lưỡi dao sắc bén màu đen bị Quyền Trượng Pháp Thần cản lại một cách dễ dàng.

Chỉ dựa vào bóng đen này căn bản không làm gì được Tô Mộ.

“Nói với anh đây một câu đi!”

“Ta gia nhập vào các người cũng không phải là chuyện không thể nào!”

Tô Mộ tiếp tục mở miệng.

Những bóng đen vẫn không hề có chút phản ứng nào, chỉ liên tục tấn công.

“Thôi vậy.” Tô Mộ bất đắc dĩ vuốt mũi.

Giây tiếp theo, Phong Lôì Kỳ Lân xuất hiện và lao về phía bóng đen.

“Bùm bùm!”

Lôi quang rung động, vật chất màu đen cũng không còn sót lại gì chỉ trong vài giây.

Một mảnh huân chương của Thần loé lên và rơi xuống mặt đất.

Tô Mộ lắc người nhanh chóng nhặt lấy mảnh nhỏ này.

Đôi cánh hoả diễm nhanh chóng vẫy, mang hắn bay xuống dưới đáy dãy núi.

Đây là một lạch trời sâu khoảng mấy chục nghìn mét.

Đi xuống dưới dãy núi, một cánh cửa làm bằng đồng xuất hiện trước mặt Tô Mộ.

“Bên trên cánh cửa này điêu khắc tranh à?”

Trên cửa, từng bức tranh sinh động như thật.

Tô Mộ bắt đầu quan sát cẩn thận.

Hắn xem không hiểu lắm, chỉ có thể nhìn ra được một vài thứ.

“Ở một nơi nào đó, có một chủng tộc tự xưng là Thần tộc, bọn họ từng thống trị các thế giới vị diện?”

“Nhưng có một ngày, thế giới của bọn họ xuất hiện một toà tháp.”

“Toà tháp có có được pháp tắc đặc biệt, tước đoạt quyền thống trị vô thượng của bọn họ, cũng trục xuất bọn họ tới nơi này?”

Căn cứ vào lý giải của mình, Tô Mộ phân tích ra một câu”chuyện xưa”.

Hắn nhìn chăm chăm toà tháp mười tầng trên cánh cửa làm bằng đồng.

Bên cạnh mỗi một tầng đều đánh dấu một vài văn tự.

“Hình như mọi chuyện càng ngày càng trở nên phức tạp.”

“Rốt cuộc toà tháp này tới như thế nào?”

“Những văn tự bên trên lại có ý nghĩa gì?”

Tô Mộ nhíu chặt mày nhìn văn tự không thể phân biệt được kia

“Nhớ kỹ rồi tính tiếp.”

Nếu nơi đây là kho tàng Thần tộc thì người Thần tộc hẳn là sẽ biết văn tự bên trên.

Chỉ cần mình tìm ra người Thần tộc nghĩ ra kế hoạch này, mình có thể biết được ý nghĩa của những văn tự này.

Chuyện này liên quan đến toà tháp thần kia nên Tô Mộ ghi chép vô cùng cẩn thận.

Sau khi xong việc, hắn lại bắt đầu đánh giá cánh cửa làm bằng đồng.

Hai bên cánh cửa có hai ổ khoá to.

Tô Mộ buông thông hai tay.

Hắn không có thời gian rảnh để đi tìm chìa khoá.

Tô Mộ giơ Quyền Trọng Pháp Thần trong tay lên, Kỳ Lân bắt đầu ra trận.

“Bùm!”

“Rầm!”

Từng tiếng va chạm kịch liệt vang lên.

Dưới sự tấn công liên tục, trên cánh cửa nhanh chóng xuất hiện một lỗ thủng.

Tô Mộ không khách sáo, tiếp tục công kích.

“Ầm!”

Cánh cửa làm bằng đồng to lớn sập xuống.

Vô số tia sáng xuất hiện từ phía sau cánh cửa, bảo bối bên trong rớt rổ muôn màu.

“Khắp nơi đều là đá quý cao giai!”

“Còn có vô số trang bị cao giai, không hổ là Thần tộc!”

“Đồ ở đây có thể võ trang mấy chục nghìn chiến lực cấp lão tổ nhỉ?”

Tính toán qua loa một lượt, Tô Mộ không khỏi tặc lưỡi.

Một toà kho tàng như vậy có thể mạnh hơn gia tộc người sống lại trong vị diện gấp mấy chục nghìn lần.

Tuỳ tiện đưa mấy thứ này cho mấy người chơi đều có thể làm bọn họ đạt được thực lực cấp lão tổ.

Nếu mình lấy đồ ở đây ra mang cho nhóm người Long Phi, thì cho dù những lão tổ trong vị diện tới thế giới hiện thực cũng không gây ra được bọt sóng gì.

“Lại tính thêm ba mươi sáu mảnh nhỏ huân chương của Thần, kho tàng này thật sự quá lớn!”

Tô Mộ cười không khép miệng được.

Người Thần tộc đó thật sự tặng cho mình một món quà khổng lồ!

“Mấy thứ này là bản vẽ và công thức à?”

Tô Mộ nhìn quét kho tàng rộng lớn một vòng, phát hiện ra không ít thứ tốt.

Công thức thuốc và bản vẽ trang bị cấp Thần.

Mấy thứ này đều bị lực pháp tắc số liệu hoá, cầm lấy là có thể biết được tác dụng cụ thể,

“Thuốc có thể tăng các thuộc tính?”

“Được đó!”

“Còn có bộ trang bị cấp Thần này nữa, trên người ta ngoài Quyền Trưởng Pháp Thần, so sánh với mấy thứ này quả thật chính là rác rưởi.”

Sau khi nắm giữ một lượng lớn công thức và bản vẽ, Tô Mộ nóng lòng muốn thử.

Muốn chế tạo ra mấy thứ này, tài liệu trong kho tàng hoàn toàn đủ dùng.

“Trang phục cấp Thần, tổng cộng có năm trang bị, mỗi trang bị đều phải có một mảnh huân chương của Thần hoàn chỉnh, có nên chế tạo không đây?”

“Hay là tăng kỹ năng lên trước?”

Chuyện làm Tô Mộ khá là do dự là trang bị.

Trong tay hắn có đủ huân chương của Thần, nhưng nếu dùng năm mảnh huân chương của Thần làm trang bị thì kỹ năng có thể tăng lên sẽ ít đi.

“Ta cũng không thiếu kỹ năng, hơn nữa bộ trang bị cấp Thần này lại rất mạnh!”

“Chế tạo trang bị trước vậy, nếu không đủ tài liệu thì phân giải luôn những trang bị cao giai này.”

“Sau đó là những loại thuốc này, sau khi chế tạo ra, thuộc tính của ta lại có thể tăng lên rất nhiều.”

“Nhưng nguyên liệu quan trọng là hoa của Thần Thụ tìm ở đâu nhỉ?”

Nhìn những công thức thuốc cấp Thần, Tô Mộ khẽ nhướng mày.

Mình nhìn thấy không ít nguyên liệu trong kho tàng này, nhưng chỉ không nhìn thấy thứ được gọi là Thần Thụ.

“Thôi, chế trang bị trước, những chuyện khác tính sau.”

“Không biết chế trang bị có thể dùng tới trận pháp của ta không?”

Tô Mộ cũng không nóng nảy, lực chú ý đặt trên bản vẽ trang bị.

Lúc trước, khi Quyển Trọng Pháp Thần tiến giai tới cấp Thần, mình cũng sử dụng trận pháp.

Không thể nghi ngờ rằng, pháp trọng có thể lấy ra năng lượng thuần túy tuyệt đối có thể làm trang bị chế tạo ra càng tiến thêm một bước.

Đơn giản là tiêu hao thêm một ít tài liệu mà thôi.

Chương 798: Kỹ năng vượt qua cấp Chân Thần

Nhìn trang bị khắp nơi trong kho tàng, khoé miệng Tô Mộ cong lên.

Bây giờ, thứ hần không thiếu nhất chính là”tài liệu”.

Nếu không tiêu hao bớt một bộ phận thì kho tàng hoàng kim cũng không chứa nổi!

“Là lúc cải tiến trận pháp này thêm một chút rồi.”

“Tiếp theo có việc để làm rồi đây!

Tô Mộ mở kho tàng hoàng kim và triệu hồi tiểu đệ xương khô ra, bắt đầu bận rộn.

Cũng may tiểu đệ xương khô không biết nói, nếu không kiểu gì cũng thăm mắng Tô Mộ.

Thực lực của chúng ta có thể đối phó được cả Thần, người lại bắt ta làm việc vặt à?

Thành phố LS.

Thiên Lâm đi tới một nơi khác.

Thủ đoạn của hần cực kỳ tàn nhẫn, càng không có chút lòng thương hại nào với người chơi.

Ỗ vào thực lực mạnh, hần làm việc không chút kiêng nể.

“Người rút cuộc muốn làm gì?”

“Người sống lại đáng chết, ra tay với chúng ta, người sẽ không được chết tử tế!”

Người chơi bị bắt không ngừng mắng chửi.

“Yên tâm đi, ta sẽ không chết!”

“Ta sẽ trở thành Thần tộc chí tôn vô thượng, được trở thành đá kê chân của ta là vinh hạnh của các người!”

Thiên Lâm giận quá bật cười.

Hắn lấy hồ lô ra và hút mọi người vào bên trong.

“Không đủ, còn thiếu quá nhiều.”

“Nếu có thể bắt tất cả người trong thành phố này nuôi nấng Thần Thụ, sau khi có được quả Thần, ta có thể trực tiếp lên tới Thần giai!”

Nhìn thành phố rộng lớn, vẻ mặt của Thiên Lâm cực kỳ điên cuồng.

Nhưng đối mặt với quần thể người chơi có số lượng khổng lồ, hắn cũng chỉ là vọng tưởng mà thôi.

“Đều do tên đáng chết kia.”

“Nếu những người sống lại đó còn sống thì chuyện này sẽ càng thêm dễ dàng.”

Thiên Lâm cắn chặt răng, trong ánh mắt tràn ngập tức giận và hận thù.

“Tính thời gian, hắn là hắn đã tiến vào tổ địa Thần tộc.”

“Tiếc là không thể biến hắn thành chất dinh dưỡng của Thần Thụ!”

Thiên Lâm nhìn về phía dãy núi Côn Luân, vẻ mặt tức giận dịu lại không ít.

Hắn sẽ không tính toán với một người chết.

Thành phố LS có không ít người chơi có thực lực mạnh.

Một lượng lớn người chơi bình thường mất tích chắc chắn sẽ làm những người đó chú ý.

Trong lòng Thiên Lâm hiểu rõ, tiếp đó, hẳn phải càng thêm chú ý cẩn thận hơn.

“Làm Thần Thụ tiến vào kỳ trường thành giai đoạn thứ nhất trước đây.”

“Vậy là có thể dẫn theo nó đi từng thành phố một.”

“Nếu thật sự tới lúc gặp nguy hiểm thì đẩy tên Thiên Bằng đó ra làm kẻ chết thay!”

Vì đạt được mục đích mà không từ thủ đoạn, đây là quyết tâm của Thiên Lâm!

...

Trong kho tàng Thần tộc.

Một cánh cửa hoàng kim đứng sừng sững.

Tô Mộ khảm một lượng lớn đá quý cao giai được phù văn luyện hoá lên trận pháp.

Ngoài việc thay đổi một vài đá quý có hao tổn thì hẳn còn thay đổi một vài chi tiết.

Nói một cách đơn giản thì chính là tăng động lực cho một chiếc xe thể thao.

Nếu những người khác ở đây thì chắc chắn sẽ bị một trận pháp xa hoa như vậy làm cho chấn động.

“Có cần khảm thêm mấy mảnh nhỏ huân chương của Thần lên không nhỉ?”

Sau khi bận rộn một thời gian, Tô Mộ đột nhiên nảy ra một ý tưởng.

Trong tay mình có ba mươi sáu mảnh nhỏ huân chương của Thần, còn có một mảnh huân chương của Thần hoàn chỉnh, phải nói là giàu sụ!

Nếu thật sự có thể khảm mảnh nhỏ huân chương của Thần lên trận pháp thì chắc chắn sẽ làm toàn bộ trận pháp được thăng hoa.

“Năm trang bị cần năm mảnh huân chương, ba mươi mảnh nhỏ.”

“Trong tay ta còn một mảnh hoàn chỉnh, vậy là có thể lấy ra mười một mảnh nhỏ.”

Tô Mộ nghĩ nghĩ rồi lấy ra mười mảnh nhỏ.

Những mảnh nhỏ huân chương của Thần này nhanh chóng được khảm ở những vị trí khác nhau.

“Hoàn mỹ!”

Tô Mộ vui sướng nhìn kiệt tác của mình.

“Thử hiệu quả trước xem sao, tăng kỹ năng lên xem?”

Tô Mộ đứng ở trung tâm trận pháp cảm nhận được một luồng năng lượng bàng bạc, một ý niệm bùng lên.

Trên tay mình có có tài liệu không thua kém gì huân chương của Thần.

Rất thích hợp để tăng kỹ năng, kiểm nghiệm hiệu quả trận pháp.

“Tăng kỹ năng nào đây?”

Tô Mộ mở thanh kỹ năng ra rồi rơi vào trầm tư.

Chỉ một lát sau, một kỹ năng đã rơi vào trong tầm mắt của hắn.

Tăng Lên Cực Hạn!

Mình có thể có được thuộc tính cơ sở cao như bây giờ đều nhờ vào kỹ năng này.

Nếu có thể tiến hành tăng kỹ năng này lên, vậy thì thuộc tính của mình có thể tăng thêm một bậc nữa rồi!

“Giữ lại mấy trăm bị trang bị cho nhóm Long Phi, còn lại sử dụng hết.”

“Cộng thêm đồ mấy con BOSS kia rơi ra hẳn là có thể thành công.”

Tô Mộ nghĩ là làm, không hề do dự.

Hắn lấy tài liệu cấp Thần rơi ra khi giết chết Tà Thần, người khổng lồ Hắc Thạch cùng với bóng đen đặt vào trong trận pháp, hẳn lại bảo tiểu đệ xương khô dọn phần lớn tài liệu trong kho tàng vào trong trận pháp.

Một lượng lớn tài liệu nhanh chóng chất đầy toàn bộ trận pháp.

Tô Mộ tính thử, đây là lần mình tiêu hao nhiều nhất từ trước tới nay.

“Có phải hơi nhiều không nhỉ?”

Hầu như dùng hai phần ba đồ trong kho tàng Thần tộc, Tô Mộ cũng cảm thấy hơi do dự.

Mình làm như vậy có phải hơi phá của quá không?

“Không thể tiết kiệm được, kỹ năng này rất quan trọng, nếu có thể đột phá xiềng xích thì thực lực của ta sẽ bay vọt lên!”

“Đến đây đi!”

Tô Mộ dùng sức hít vào và thở ra.

Dùng nhiều đồ như vậy dùng để tăng lên một kỹ năng cũng làm ánh mắt hắn tràn ngập mong chờ.

Hắn mở thanh kỹ năng, lựa chọn Tăng Lên Cực Hạn, trận pháp hoàn toàn mới này cũng khởi động.

Ánh sáng mỏng manh dần dần sáng bừng lên, một lượng lớn tài liệu cũng bắt đầu hoá thành năng lượng thuần khiết.

Mười cột sáng chói mắt nhanh chóng vút lên cao!

Chương 799: Kỹ năng vượt qua cấp Chân Thần (2)

Mười mảnh nhỏ huân chương của Thần được khảm trên trận pháp cũng thực hiện tác dụng quan trọng nhất.

Pháp tắc Thần Lực ẩn chứa trên cột sáng chậm rãi dung nhập vào trong những năng lượng hoá thành từ tài liệu.

Những năng lượng này có được sự thay đổi về chất!

Chúng nó đi qua mười cột sáng hội tụ và chiếu xuống người Tô Mộ.

Cùng lúc đó, những tài liệu cấp Thần cũng thông thả hoà tan dưới ánh sáng.

Chỉ trong chốc lát, một luồng thần lực bàng bạc xuất hiện!

“Những năng lượng này quá thuần khiết!”

Tô Mộ không nhận được bắt đầu lắm lắm.

Sử dụng trận pháp lâu như vậy, nhưng đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy thần lực mạnh mẽ như vậy.

Có thần lực này rót vào, cho dù là một kỹ năng bình thường nhất cũng sẽ được tăng lên theo tính bay vọt.

Ánh sáng của thần lực nhanh chóng đạt tới mức cường thịnh nhất.

Dưới sự chỉ dẫn của Tô Mộ, những năng lượng này dung hợp vào bên trong Tăng Lên Cực Hạn trên thanh kỹ năng.

Trong lúc nhất thời, ngũ quang thập sắc, bảy màu rực rỡ!

Tô Mộ phấn khích nhìn chăm chăm vào sự thay đổi của kỹ năng cấp Thần này, cơ thể không khỏi run rẩy.

Kỹ năng vượt qua cấp Chân Thần sắp ra đời!

...

Trên mảnh đất màu đen.

Bóng đen mang theo đôi mắt Tà Thần đi tới một nơi.

Nếu Tô Mộ ở đây thì chắc chắn sẽ cảm thấy cực kỳ ngạc nhiên.

Nơi đây đâu đâu cũng là núi đá Hắc Tinh thật lớn!

So với hắc tinh sau cánh cửa truyền tống ở Hoa quốc thì núi Hắc Tinh ở đây càng to lớn hơn.

Sau khi bóng đen đi tới đây, nó cung kính quỳ trên mặt đất.

Bàn tay nâng đôi mắt Tà Thần giơ cao lên.

Ngay sau đó, một cột sáng màu đen bay lên cao.

“Ầm ầm ầm!”

Giây tiếp theo, tiếng động rung trời vang lên.

Núi Hắc Tinh cao mấy chục nghìn mét lại cử động!

Một cái đầu khổng lồ lộ ra từ trong núi Hắc Tinh và nhìn về phía bóng đen đang quỳ trên mặt đất, mở miệng hỏi: “Vì sao tới đây?”

“Tới cầu viện!” Bóng đen trả lời.

“Cầu viện?”

“Chẳng lẽ có người xử lý đôi mắt đó à?”

Cái đầu khổng lồ rõ ràng hơi ngạc nhiên.

Bóng đen khẽ gật đầu rồi tiếp tục mở miệng:

“Đó là một uy hiếp khó có thể miêu tả.”

“Chỉ có Ma Thần tự ra tay mới có thể giết chết!

Lời nói này làm cái đầu khổng lồ rơi vào im lặng.

Một luồng uy thế cực kỳ đáng sợ ủa về phía bóng đen kia.

“Bản thể của ta đã bị kẻ đó huỷ diệt.” Đúng lúc này, đôi mắt đó lại

mở miệng.

“Đúng là phế vật!”

Cái đầu khổng lồ khinh thường hừ lạnh.

“Ầm ầm ầm!”

Giây tiếp theo, mặt đất điên cuồng rung động.

Ngọn núi màu đen cao hàng chục nghìn mét bắt đầu hoà tan với tốc độ cực nhanh, biến thành từng mảng vật chất màu đen.

“Dưới Chân Thần, còn không xứng ta tự ra tay!”

“Ta cho người thêm một cơ hội cuối cùng!”

Giọng nói lạnh băng của cái đầu khổng lồ vang lên, vô số vật chất màu đen di chuyển về phía đôi mắt đỏ.

“A!”

Tiếng kêu rên thê lương vang lên từ đôi mắt.

Một lượng lớn dây màu đen kéo dài ra từ trong đôi mắt và quấn quanh trên người bóng đen.

Bóng đen không phản kháng, tùy ý để đôi mắt chiếm lấy cơ thể.

Một lúc sau, cơ thể của bóng đen biến thành thật thể!

Khuôn mặt của hắn không có ngũ quan, chỉ có một đôi mắt màu đỏ tươi.

Sau khi toàn bộ vật chất màu đen bị hấp thu, bóng đen cũng cao tới hơn năm mét.

Sau lưng hắn mọc đầy gai ngược màu đen dài mấy mét, mỗi một cây đều có thể làm người cảm thấy tim đập nhanh.

Không chỉ có vậy, trên cơ thể hắn còn bao trùm một lượng lớn hoa văn hình xoắn ốc màu đen, dường như có năng lực phòng ngự cực kỳ mạnh.

“Lực lượng mạnh mẽ như vậy thật sự quá sung sướng!”

Đôi mắt nhìn cơ thể hoàn toàn mới này, trong giọng nói tràn ngập hưng phấn.

Hắn nhìn về phía móng vuốt sắc bén như dao trên tay, quanh thân tràn ngập một luồng khí đen lạnh lẽo.

“Tất cả người trở thành kẻ địch với ta!”

“Đều sẽ bị ta xé nát!”

...

Trong kho tàng hoàng kim.

Ánh sáng bảy màu chậm rãi biến mất.

“Tài liệu” chồng chất trong trận pháp cũng bị tiêu hao không còn.

“Lực lượng này thật mạnh!”

Tuy không nhìn thấy miêu tả kỹ năng, nhưng Tô Mộ lại cảm thấy được tăng lên xưa nay chưa từng có.

Đây chính là tăng lên toàn bộ thuộc tính!

Cho dù lúc trước tiến giai tới Thần giai, cảm giác tăng lên mang đến cũng không khủng bố như vậy.

“Ở đây có thể triệu hồi ra thủy tinh Thần Đồ không nhỉ?”

Tô Mộ thử.

Tiếc là kho tàng Thần tộc này ngăn cách lối đi tiến vào trò chơi.

“Dọn đồ, chúng ta phải đi rồi!”

Tô Mộ dặn dò tiểu đệ rồi bắt đầu dọn những đồ còn lại trong kho tàng Thần tộc.

...

Hoa Đô, sau cánh cửa truyền tống, vị trí của toà tháp Thần.

Trên thân tháp trắng tinh, những chất lỏng màu đen mang đến cảm giác đột ngột nói không nên lời.

Tòa tháp to lớn không nhìn thấy đỉnh, trong quá trình vẫn luôn kéo dài về phía trước, màu đen bao trùm cũng càng ngày càng nhiều.

“Ục ục!”

Một chất lỏng màu đen đột nhiên xuất hiện bọt khí.

Bọt khí dần dần trở nên to hơn, hình thành một hình cầu cực lớn.

Nhìn từ đường kính thì ít nhất cũng có mấy nghìn mét.

Hình cầu này chậm rãi tách khỏi thân tháp và bay về một phương hướng.

“Bùm bùm!”

“Ầm ầm ầm!”

Ngay khi hình cầu màu đen tới gần mảnh đất pháp tắc kia, tiếng sấm rung trời lập tức vang lên.

Vô số tia sét pháp tắc hiện ra.

“Xì!”

Hơn trăm tia sét rơi xuống hình cầu màu đen.

Giây tiếp theo, trên hình cầu màu đen xuất hiện hoa văn màu đen.

Những hoa văn này đan chéo với tia sét pháp tắc và triệt tiêu lẫn nhau.

Hình cầu màu đen nhân cơ hội này tiếp tục khuếch trương về phía trước.

“Ầm ầm ầm!”

Chương 800: Kỹ năng cấp Thần Chủ

Tia sét đầy trời xuất hiện.

Đối với tia sét pháp tắc thì hình cầu màu đen mơ tưởng đi qua lời trì nửa bước.

“Bùm!”

Từng tia sét liên tục rơi xuống.

“Xì!”

“Bùm!”

Hoa văn màu đen không ngừng bùng nổ, ngăn cản sự tấn công của pháp tắc.

Trong toàn bộ quá trình, hình cầu màu đen cũng thu nhỏ lại với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

“Bùm!”

Ngay khi đường kính của hình cầu màu đen chỉ còn lại trăm mét, nó đột nhiên nổ tung.

Vô số chất lỏng màu đen rơi rụng trong không trung.

Chuyện này cũng làm cho những pháp tắc đang vận sức chờ phát động bị mất mục tiêu.

“Bùm bùm!”

Cho dù tia sét pháp tắc tiến hành công kích nhưng vẫn làm một lượng lớn chất lỏng màu đen thành công thoát khỏi khu vực pháp tắc.

Những chất lỏng màu đen chạy ra nhanh chóng tập trung lại với nhau.

Chúng nó thông thả dung hợp, biến thành một hình người cao hai

mét.

Hình người nhanh chóng bước về phía cánh cửa truyền tống Hoa Đô.

Khi hắn đi qua cánh cửa truyền tống, hắn tò mò nhìn những toà nhà cao ngất kia.

Hắn không vội vàng rời đi mà chậm rãi bước trên đường phố Hoa Đô.

Nếu có những người khác ở đây thì chắc chắn sẽ trợn mắt há miệng.

Hình người tạo thành từ chất lỏng màu đen này cực kỳ giống Venom trong manga nào đó.

Cứ tiếp tục bước đi, hắc dịch như cảm ứng được gì đó, nhìn về phía một hướng.

Vị trí đó vừa lúc là cánh cửa truyền tống của thành phố SY!

...

Thành phố LS.

Thiên Lâm lại đưa một nhóm người khác tới trong lâm trường.

Dây leo đáng sợ vươn ra từ Thần Thụ, không chút lưu tình quấn quanh trên người những người chơi đó.

Thân thể của bọn họ bắt đầu khô quắt với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Sau khi ”ăn uống no say”, cây Thân lắc lư những dây leo đó như đang tỏ vẻ hài lòng với Thiên Lâm.

Cùng lúc đó, ở đỉnh Thần Thụ, xuất hiện một nụ hoa màu đỏ.

“Thêm vài lần nữa là bông hoa đầu tiên của Thần Thụ có thể nở rộ rồi.”

“Ta cần phải nắm chặt thời gian.”

Nhìn nụ hoa còn chưa mở ra kia, Thiên Lâm nhẹ giọng lầm bầm.

Trong hai mắt của hắn chan ngập khí lạnh thấu xương!

...

“Tiến vào trò chơi!”

Sau khi dọn sạch kho tàng Thần tộc, Tô Mộ quay về dãy núi Côn Luân, trực tiếp đi vào trò chơi.

Sau khi xuất hiện trong trò chơi, hắn gấp không chờ nổi mở thanh kỹ năng ra.

Một kỹ năng phát sáng bắt mắt cực kỳ nổi bật trong một đám kỹ năng cấp Thần.

‘Tăng Lên Thần Hạn (cấp Thần Chủ): Tất cả thuộc tính cơ sở tăng lên 300%, giải trừ hạn mức cao nhất của thuộc tính dưới cấp Thần Chủ!’

“Mạnh thật!”

Nhìn thấy mô tả kỹ năng, Tô Mộ há to miệng.

Tất cả thuộc tính cơ sở tăng lên 300%, điều này có nghĩa là 1 điểm thuộc tính trực tiếp biến thành 3 điểm!

Hắn mở giao diện ra.

Người chơi: Tô Mộ

Cấp bậc: cấp Thần (có thể tiếp tục tăng lên)

Hp: 980330000

MP: 56641000

Công kích vật lý cận chiến: 624000

Công kích ma pháp: 4182000

Phòng ngự vật lý: 9803300

Phòng ngự ma pháp: 11328200

Bạo kích ma pháp: 100%

Sát thương bạo kích ma pháp: 280%

Ma pháp xuyên thấu: 300%

Bạo kích vật lý: 10%

Khả năng kháng các hệ: 150%

Khả năng kháng băng: 300%

Giảm tổn thương vật lý: 100%

Sức mạnh 78000, thể chất 78033 (+ 20000), nhanh nhẹn 78099, tinh thần 78282 (+ 35000), trí lực 135000 (+ 35000)

Năm thuộc tính lớn, mỗi một thuộc tính đều tăng lên hơn hai mươi nghìn điểm.

Kỹ năng cấp Thần Chủ này mang đến tăng thêm hoàn toàn không làm thất vọng sự tiêu hao của nó!

“Đúng quá rồi ấy chứ!”

“Dùng nhiều nguyên liệu như vậy, trực tiếp làm kỹ năng này tăng lên hai cấp.”

“Quả là rất thoải mái!”

Tô Mộ nhìn thuộc tính tăng vọt, nở một nụ cười hài lòng.

Hiện tại xem ra, sau cấp Thần là cấp Chân Thần, còn sau cấp Chân Thần chính là cấp Thần Chủ.

Sau cấp Thần Chủ còn có cấp bậc nào cao hơn hay không thì tạm thời không thể biết được.

Điều có thể chắc chắn là, những kỹ năng khác mà mình đang nắm giữ, bây giờ đều có thể nâng lên cấp Thần Chủ.

“Lúc thuộc tính được nâng cấp, thì hạn mức tối đa của mình cũng được nâng lên.”

“Cứ vậy là có thể không kiêng nể gì mà nâng cấp thuộc tính rồi.”

Mở thanh vật phẩm.

Bên trong còn có một mảnh huân chương của Thần hoàn chỉnh và hai mươi sáu mảnh vỡ.

Tô Mộ lấy những mảnh vỡ ấy ra, trực tiếp hợp năm mảnh làm một.

Rất nhanh, năm miếng hoàn chỉnh huân chương của Thần xuất hiện trên tay Tô Mộ.

“Sáu cái huân chương của Thần, cộng thêm nguyên liệu còn lại, đủ để mình nâng thêm một kỹ năng khác lên cấp Thần Chủ rồi.”

“Nên tiếp tục hay không?”

Có đủ nguyên liệu trong tay, cũng khiến Tô Mộ chộn rộn.

Cũng không ngoa khi dùng biến chất để hình dung sự nâng cấp mà các kỹ năng cấp Thần Chủ mang lại.

“Hay là không cần gấp, thuộc tính của bộ trang bị cấp Thần này cũng rất hấp dẫn đấy chứ!”

“Tạm thời cứ đợi chút đã!”

Sau khi cân nhắc nhiều lần, Tô Mộ cất sáu cái huân chương của Thần đi.

Vừa niệm thầm, hần liền đến một gian nhà ở.

“Kẻ nào?”

Người trong phòng bị dọa một phen giật mình, vừa định ra tay, nhìn rõ người đến liền ngăn ra.

“Pháp Thần Tô?”

“Người đang muốn tìm Long đội trưởng à?”

Tô Mộ gật đầu nói: “Nói với Long Phi một tiếng, ta ở đây chờ hần.”

Người đó vội vàng gật đầu, liền đăng xuất khỏi game.

Một lúc lâu sau, vài bóng người cùng nhau xuất hiện trong phòng.

“Pháp Thần Tô? Người tìm ta có chuyện gì vậy?” Long Phi sau khi đăng nhập hỏi.

“Đồng này, người cầm lấy đi!”

Tô Mộ lấy ra tất cả các trang bị trong kho tàng Thần tộc.

Chương 801: Chạy đi

Có những trang bị này rồi, chỉ cần đám người Long Phi thăng cấp, là có thể đối đầu với khả năng chiến đấu của lão tổ.

“Nhiều trang bị cực phẩm như vậy sao?”

“Vài chục, mấy thứ này từ đâu ra vậy?”

“Pháp Thần Tô, người như vậy cũng quá lợi hại rồi đó!”

Nhìn thấy một lượng lớn trang bị thập giai bày ra trước mắt, đám người Long Phi đều không bình tĩnh nổi.

Trong thời đại mới này, giá trị của những thứ này không nói cũng rõ!

Đừng nói là một bộ, cho dù là 1 cái, cũng có thể khiến mọi người giành nhau sứt đầu mẻ trán.

Mặc dù những thứ này được lấy ra từ tay Pháp Thần Tô, nhưng bọn họ vẫn rất ngạc nhiên.

“Mau chóng nâng cấp thực lực đi.”

“Có thể sau này sẽ có lúc ta cần dùng tới các người!”

Tô Mộ không khách khí với mọi người, nói chuyện rất thẳng thắn.

Sự xuất hiện của những vật chất màu đen và bóng đen đó, cứ khiến hắn cảm thấy bất an.

Có lẽ vào một ngày nào đó trong tương lai, một trận đại chiến có một không hai là không thể tránh khỏi.

“Không nói nhiều nữa, sau này nếu người có gì cần phân phó, Long Phi ta cũng sẽ liều mạng làm cho bằng được!”

“Đúng vậy, cho dù là lên núi đao, xuống biển lửa, chúng ta cũng sẽ không nhú mày!”

“Chúng ta nhất định xông pha khói lửa, quyết không chối từ!”

Mọi người đều mang vẻ mặt “được sung mà lo”, vội vàng tỏ rõ thái độ.

Tô Mộ gật đầu, chào một tiếng, rồi lập lò trở về chỗ ở của mình.

“Đi tìm cái người của Thần tộc đó.”

“Chưa biết chừng chúng ta có thể nhận được nhiều bất ngờ từ hắn.”

Sau khi đăng xuất, Tô Mộ trở về dãy núi Côn Luân.

“Đôi Mắt Thần Thị!”

Trong đôi mắt nhấp nháy ánh sáng, hắn bắt đầu triển khai rà soát toàn diện dãy núi này.

“Không ở trong dãy núi này, vậy thì là ở nơi khác rồi!”

Rất nhanh, tầm nhìn của Tô Mộ chuyển sang hướng của thành phố ls.

Đôi cánh hỏa diễm vẫy nhanh, khoảng cách hàng trăm dặm như không có gì.

...

Thành phố ls.

Ở một khu dân cư gần ngoại ô.

Thiên Lâm đang quan sát cẩn thận.

“Nơi này thật nhiều người!”

“Xem ra phải có ít nhất hơn ngàn người, chắc là nơi tụ tập của một công hội nhỏ.”

“Nếu tấn công bọn họ, nhất định không được để một tên nào chạy thoát!”

Rõ ràng là hắn đã nắm bắt được tình hình hiện tại của khu nhà ở này, hắn đi về phía một trong những tòa nhà.

Hàng ngàn người sống ở đây, đương nhiên bọn họ sẽ không xúm lại một chỗ.

Những người chơi này cũng sẽ không chọn sống trong nhà cao tầng, chủ yếu sẽ chọn sống trong nhà cao một hoặc hai tầng.

Mỗi phòng có khoảng ba đến bốn người.

Không thấy có ai ở trong tầng một và tầng hai của một trong số các tòa nhà này, có lẽ bọn họ vẫn đang nâng cấp trong game.

Thiên Lâm dứt khoát ra tay, nhanh chóng chế ngự đám người trong phòng.

Hắn bắt chước lấy cái hồ lô ra, rồi hút hết người vào đó.

“Thật sự là yếu quá đi, không thể làm một nhân vật lợi hại được sao?”

Thuận lợi đạt được mục đích xong, Thiên Lâm rõ ràng có chút kiêu ngạo.

“Hửm?”

Lúc này, hắn cảm thấy có gì đó không ổn.

Trong một căn phòng trước đó không có người, hình như đột nhiên xuất hiện một người.

“Chắc là người đăng xuất ra khỏi game.”

Suy nghĩ một lúc, Thiên Lâm nhắm người này làm mục tiêu của mình.

Những người luyện cấp trong game sau khi đăng xuất về lại thế giới hiện thực, một khi phát hiện ra những người khác đã mất tung tích, bọn họ nhất định sẽ đề cao cảnh giác.

Lỡ như những tin tức này truyền đến những người chơi khác, vậy thì hắn sẽ gặp phiền phức lớn.

Thiên Lâm sẽ không để chuyện như vậy xảy ra, vậy nên hắn sẽ không tha cho bất kì ai trong khu nhà ở này.

Sau khi lặng lẽ lẻn vào phòng, hắn đi đến phía sau người đó.

Vì muốn giữ lại mạng hắn nên Thiên Lâm không định giết chết hắn.

Một con dao găm dí vào cổ người đó.

“Hửm?”

Xuất hiện một cảnh khiến Thiên Lâm vô cùng kinh ngạc.

Đòn tấn công của hắn không có tác dụng, ngược lại, một luồng băng sương từ cơ thể người đó lao tới người hắn.

“Đây là!”

Băng Sương Phệ Cốt, trong nháy mắt làm hoại tử lòng bàn tay của Thiên Lâm, cũng khiến hắn cảm thấy sự uy hiếp của cái chết.

“Ta không thể chết!”

Nhìn thấy băng sương sắp lan đến người hắn, ánh mắt Thiên Lâm lộ vẻ hung ác, quyết định dứt khoát.

“A!”

Một tiếng hét thảm thiết vang lên, hắc cứng rắn trực tiếp bẻ gãy cánh tay đó.

“Lạch cạch!”

Một cánh tay rơi xuống đất, vỡ thành các mảnh băng trên mặt đất.

“Chạy!”

Trong đầu Thiên Lâm chỉ còn lại một ý nghĩ.

Hắn dùng toàn bộ sức lực chạy thẳng ra khỏi cửa, căn bản không dám quay đầu lại nhìn.

Người trong phòng đó, chắc chắn mạnh hơn hắn!

Nếu như có thể dẫn dụ hắn đến vị trí của Thần Thụ, nói không chừng còn có cơ hội phản kích!

“Chạy cũng nhanh thật!”

Nhìn Thiên Lâm chuồn đi nhanh như chớp, Tô Mộ không nhịn được cười thành tiếng.

Sau khi mình bước chân vào thành phố, ngay lập tức đã phát hiện ra tên này.

Dù so sánh với những người chơi hàng đầu, thì người này vẫn mạnh áp đảo.

Thực lực người đó chỉ kém một chút so với cấp độ của lão tổ.

Nhưng Tô Mộ không xác định được liệu tên này có phải là người của Thần tộc mà hắn muốn tìm hay không.

“Chạy đi, để ta xem người có thể chạy được đến đâu!”

Tô Mộ ngồi ung dung trên ghế sofa trong phòng, vươn vai uể oải.

Dưới Đôi Mắt Thần Thị, nhất cử nhất động của đối phương đều không qua được mắt mình!

“Tên kia bị ta bỏ lại rồi?”

Thiên Lâm vừa chạy điên cuồng vừa ngoảnh đầu lại nhìn.

Hắn thở một hơi nhẹ nhõm khi phát hiện người trong phòng không đuổi theo.

“Không ngờ rằng ở nơi như thế này lại gặp phải tên khó chơi kia!”

Thiên Lâm dùng toàn bộ sức bình sinh để chạy, không dám chậm một bước chân dù nhỏ nhất.

Chương 802: Thiên Lâm bi thảm.

Đòn đánh mạnh mẽ lúc nãy khiến hắn trực tiếp bẻ gãy tay để tìm đường sống.

Cơn đau truyền từ cánh tay càng khiến vẻ mặt của hắn có một sự hung ác khó nói.

“Phân thân!”

Đến một ngã rẽ, Thiên Lâm đột nhiên biến thành hai.

Dưới mệnh lệnh của hắn, phân thân tiếp tục chạy về hướng vết máu rải rác trên mặt đất.

“Ẩn thân!”

Tiếp đó, Thiên Lâm nhanh chóng băng bó vết thương, rồi mất hút trên đường phố.

“Phù!”

Sau khi làm xong tất cả, Thiên Lâm mới thở ra một hơi nặng nề.

Tên pháp sư trong phòng có vẻ không đuổi kịp hắn rồi.

“Phải mau chóng trở về, không thể tiếp tục ở lại nơi này nữa!”

Thiên Lâm kìm nén cơn đau, cực kỳ dứt khoát.

Hành động của hắn ở thành phố này đã bị lộ tẩy, nếu hắn tiếp tục ở lại đây, chờ đợi hắn chính là bị người chơi tiêu diệt.

Thiên Lâm không ngừng lao về phía lâm trường, hắn vẫn luôn duy trì sự cảnh giác trên đường đi.

Thật lâu sau, thần kinh căng thẳng của hắn mới được thả lỏng.

Trên đường đi không có ai theo đuôi.

Lâm trường quen thuộc nhanh chóng hiện ra trong tầm mắt.

Thiên Lâm chạy nhanh đến bên Thần Thụ, dùng giọng điệu cực kỳ yêu chiều nói: "Tình hình thay đổi, đóa hoa đầu tiên của người không nở được rồi, nhưng người không cần phải lo lắng, qua một thời gian nữa, ta sẽ tìm thêm thật nhiều đồ ăn cho người."

"Xào xạc!"

Nhánh của Thần Thụ đung đưa như thể đáp lại lời hắn.

"Một cái cây lớn như vậy à?"

Đúng lúc đó, một giọng nói đột ngột vang lên.

"Là kẻ nào?"

Đồng tử của Thiên Lâm lập tức mở to, hắn vô thức hét lên thật lớn.

"Nhanh như vậy đã không nhận ra ta nữa à?"

Một giọng nói mang ý suy ngẫm truyền đến từ sau lưng Thiên Lâm.

Hắn vội vàng quay đầu lại, cả khuôn mặt tức khắc sụp xuống.

Kẻ trước mặt chính là cái người ở trong phòng lúc trước.

"Không phải ta đã bỏ lại người rồi sao? Người làm sao lại ở đây?" giọng điệu của Thiên Lâm tràn đầy ngỡ ngàng không thể tin nổi.

Tô Mộ không trả lời, trên mặt hắn nở một nụ cười nhàn nhạt.

Cho dù tên này có trốn vào game Thần Đồ, mình cũng có thể lôi hắn ra.

Chưa kể, hắn còn thực sự giúp mình tìm được một thứ không tồi.

Cái cây được trồng ở đây thoạt nhìn là biết không phải thứ bình thường.

Đặc biệt là đóa hoa vẫn chưa nở ở trên cây, chín phần mười đó chính là hoa của Thần Thụ mà mình đang cần.

“Người chính là người của Thần tộc?”

Nhìn Thiên Lâm mấy cái quan sát từ đầu đến chân, Tô Mộ toát ra sự đe dọa áp chế mạnh mẽ.

Thiên Lâm nghe vậy, sắc mặt tái nhợt, toàn thân không tự chủ mà run lên: “Người biết Thần tộc sao?”

“Ta vừa mới đi ra từ kho tàng của Thần tộc.” Tô Mộ hơi hột đáp.

Thái độ này khiến vẻ mặt của Thiên Lâm càng khó coi hơn.

Có lẽ hắn cũng đã đoán được người trước mặt rốt cuộc là ai rồi.

Dù có nghĩ thế nào cũng chỉ có một người là sở hữu sức mạnh đáng sợ như vậy, người đó lại vừa đi ra từ kho tàng của Thần tộc.

“Người chính là cái người Tô Mộ đó?” Thiên Lâm nghiêng răng hỏi.

“Là ta.” Giọng điệu Tô Mộ vẫn bình thường.

Sau khi nhận được câu trả lời khẳng định, tim Thiên Lâm đập lỡ một nhịp.

Giờ thì thực sự phiền phức rồi!

“Nếu người đã biết ta là Thần tộc, vậy người hẳn là biết nội tình của Thần tộc, chúng ta hoàn toàn có thể liên thủ.”

Dưới sự chênh lệch với sức mạnh tuyệt đối, Thiên Lâm lựa chọn cầu hòa.

“Ta có thể giúp người đi vào trung tâm của kho tàng Thần tộc, đồ ở trong đó, đủ để người mạnh hơn!”

Vì đề thể hiện giá trị, hẳn không quên ném cho Tô Mộ một viên”chip”.

“Không cần vậy!”

Nhưng điều làm Thiên Lâm ngạc nhiên là Tô Mộ từ chối trực tiếp.

“Chắc là người đã đi tới khu vực trung tâm của kho tàng rồi, với thực lực của người, căn bản là không xông qua được, chỉ có ta mới có thể giúp người!” Thiên Lâm vội nói to.

“Ta quả thật có chuyện cần sự giúp đỡ của người, nhưng không phải cái này!”

Tô Mộ cười hì hì, lấy ra đồng chữ Thần tộc mà mình đã sao chép.

Nếu như không phải vì muốn biết những chữ này viết cái gì, mình cũng sẽ không phí lời với tên Thần tộc này.

“Đây là!”

Sau khi Thiên Lâm nhìn vào những chữ đó, hẳn mở to đôi mắt.

Bây giờ, hẳn đã hiểu tại sao Tô Mộ từ chối rồi.

Đối phương có thể đến được cổng đồng, điều đó có nghĩa là tất cả đồng rắc rối cản đường đều đã bị giải quyết rồi.

Hẳn không ngừng suy đoán tình hình, rồi nhanh chóng phản ứng lại.

Cổng của kho tàng Thần tộc không phải cứ tùy ý là mở được.

Tô Mộ chắc chắn xem những chữ đó là cách để mở cổng, vậy nên mới dò hỏi hẳn.

“Ta biết những chữ này, chúng ghi lại phương pháp mở cánh cổng kia!” Thiên Lâm tự cho mình thông minh đáp.

Chỉ cần hẳn lấy phương pháp mở kho tàng gây khó dễ cho Tô Mộ,

là có thể chuyển từ bị động thành chủ động rồi!

Nghe thấy lời đó, Tô Mộ cau mày.

Những chữ này được đánh dấu trên tòa tháp đó, liên quan gì đến phương pháp mở cửa chữ?

“Tên này muốn lừa mình sao?”

Tô Mộ nhanh chóng đoán được dự định của Thiên Lâm.

“Đang tìm đường chết đấy!”

Ánh mắt Tô Mộ sắc bén, hấn dơ tay vẫy một cái.

Giây tiếp theo, một dòng Thánh Quang rơi lên người Thiên Lâm.

Sức mạnh chữa trị mạnh mẽ ngay lập tức hồi phục vết thương của Thiên Lâm.

Cánh tay bị gãy lần nữa mọc lại.

“Tên này mắc câu rồi!”

Thiên Lâm vận động cánh tay một chút, trong lòng vui mừng khôn xiết.

Nhưng, hấn còn chưa kịp mở miệng, một bóng người trong nháy mắt đã xuất hiện.

“Bốp!”

Một tiếng bạt tai giòn giã vang lên.

Tô Mộ thu lại phần lớn sức mạnh của mình, sợ rằng sẽ tát chết Thiên Lâm.

Mặc dù vậy, Thiên Lâm đã chịu trọng thương.

Chương 803: Thiên Lâm bi thảm. (2)

Xương gò má của hắn đều bị vỡ vụn, bay ngược ra, đồng thời răng hắn bay lên khắp trời.

“Rì rào!”

Lúc này, dây leo của Thần Thụ chuyển động.

Dây leo vừa đỡ lấy Thiên Lâm, vừa tấn công Tô Mộ.

Tô Mộ đứng nguyên tại chỗ, hắn cao lớn bất động.

Xét về dấu hiệu sinh mệnh, năng lượng sinh mệnh trên những Thần Thụ này chắc chắn đạt đến cấp độ lão tổ.

Nhưng cho dù có thực lực của cấp lão tổ, cũng không phá được phòng ngự hiện tại của mình.

Tất cả dây leo quấn chặt quanh người Tô Mộ.

Chẳng đợi Thần Thụ phát động siết chết, sức mạnh băng sương đã hiện ra rõ ràng.

Mỗi sợi dây leo bắt đầu đóng băng với tốc độ cực nhanh.

Thần Thụ cũng cảm nhận được nguy cơ cực lớn, lập tức cắt đứt những dây leo kia.

“Đùng!”

Hàng trăm sợi dây leo đồng loạt đứt lìa, rơi đập xuống mặt đất.

“Thần tộc các ngươi đều là thần lùn à?”

Tô Mộ nhìn Thần Thụ với Thiên Lâm, lớn tiếng trêu chọc hỏi.

Thiên Lâm vịn Thần Thụ, miễn cưỡng đứng dậy, nhìn chằm chằm vào Tô Mộ.

Sau khi chịu một đòn đó, trạng thái của hắn rất tệ, mắt hầu như không nhìn thấy gì.

Hắn mở miệng, cổ hết sức phát ra âm thanh.

“Nếu người muốn ta dịch những chữ kia, vậy thì người nhất định phải nghe theo ta!”

“Nếu không, người vĩnh viễn cũng không vào được tòa kho tàng đó!”

Tô Mộ không nhin được liếc hẳn một cái.

Mình nên nói tên Thần tộc này là ngây thơ? Hay là nói hẳn ngốc đây?

“Ta cho người thêm một cơ hội nữa, hoặc là nói cho ta nội dung của những văn tự này.”

“Hoặc là chết!”

Lúc lời nói phát ra, một luồng sát ý lạnh lẽo hiện lên chỗ Thiên Lâm.

Toàn thân người đó run lên, cơ thể không dễ dàng gì mới đứng lên được lại bị ngã ra đất.

“Người biết trong kho tàng có những thứ gì không?”

“Có được những thứ đó, thực lực của người chắc chắn có thể nâng cao thêm một tầng.”

“Giết ta, trên thế giới này cũng sẽ không còn người nào có thể giúp người mở cửa được!”

Thiên Lâm dứt khoát nằm luôn trên đất, bày ra tư thế không hề sợ hãi.

Lúc này, lại một tia thánh quang rơi xuống.

Thiên Lâm gần kề cái chết lại sống lại lần nữa.

“Ha ha ha!”

Hắn điên cuồng cười, tự cho rằng đã bắt thóp được Tô Mộ.

“Người là đang uy hiếp ta sao?”

Nhưng vẫn chưa qua một giây, một âm thanh làm hấn sồn hết gai ốc vang lên.

“Rắc rắc!”

Âm thanh xương cốt vỡ vụn cực kỳ lạnh lạnh.

“A!”

Sự đau đớn dữ dội khiến Thiên Lâm hét lớn lên.

“Rì rào!”

Trên Thần Thụ truyền tới tiếng động, dường như muốn giúp đỡ Thiên Lâm, lại không dám ra tay.

“Người thật sự cho rằng ta rất dễ bị lừa?”

“Toà kho tàng người nói đó, đã bị ta dọn sạch từ lâu rồi.”

Tô Mộ không hề nường tay với Thiên Lâm, khống chế sức mạnh từng chút từng chút một bóp nát xương cốt toàn thân hấn.

“A!”

“Tên ma quỷ nhà người!”

“Mau dừng tay cho ta!”

Thiên Lâm phát ra tiếng gào thét điên cuồng.

“Nói cho ta nội dung của những văn tự này, chúng có liên quan gì tới toà tháp Thần kia!”

Tô Mộ lạnh lùng hừ một tiếng, vung tay lên.

Thánh quang dịu dàng lại rơi xuống lần nữa.

Năng lực trị liệu lớn mạnh kia, trong nháy mắt chữa khỏi tất cả thương tích của Thiên Lâm.

“Rắc rắc!”

Những xương cốt đã lành kia lại một lần nữa bị bóp nát.

“Ta nói! Ta nói!”

“Ta sẽ nói hết mọi thứ ta biết cho người!”

Thiên Lâm không chịu nổi sự tra tấn như thế này, gào lên.

“Sớm làm như vậy không phải xong rồi?” Tô Mộ lắc lắc đầu cười, chỉ vào những chữ trên dòng thứ nhất: “Câu này có ý gì!”

“Bước lên tháp Thần, mới được vĩnh hằng!” Thiên Lâm trả lời.

Tô Mộ nghe xong, nheo mắt lại.

Nhìn vào số lượng chữ, câu nói này vẫn ăn khớp.

Ghi chú ở trên dòng thứ nhất một câu như vậy, xem ra cũng có thể phù hợp.

“Người nếu như lừa ta, ta sẽ khiến cho người cảm nhận sự đau đớn càng tăng hơn nữa!”

Ánh mắt lạnh lẽo, Tô Mộ nói ra lời cảnh cáo Thiên Lâm.

“Chuyện đến nước này, ta còn có cái gì mà lừa người chứ, chỉ xin người sau khi biết được đáp án, có thể tha cho ta một mạng!”
Thiên Lâm thể hiện dáng vẻ hoàn toàn thỏa hiệp.

“Có thể!”

Tô Mộ đồng ý với hắn, chỉ vào những chữ ở dòng thứ hai.

“Câu này lại có ý gì.”

“Thiên biến vạn hoá, mê cung huyền ảo!”

Thiên Lâm nói đến đây, lại bổ sung thêm: “Tầng thứ hai của tháp Thần, là một mê cung vô tận, người không có bản đồ, sẽ vĩnh viễn bị lạc bên trong.”

“Ặc!”

Nghe đến đây, Tô Mộ ngây người.

Người của Thần tộc này hình như vô cùng hiểu rõ toà tháp này nha!

“Người từng tới toà tháp kia?” Tô Mộ đối chủ đề.

“Từng đi!” Thiên Lâm trả lời vô cùng chắc chắn.

“Chúng ta hoàn toàn có thể hợp tác, chỉ cần người giúp ta, ta có thể đưa người đi lên toà tháp kia!”

Không giống với khi dùng việc mở cửa tiến hành uy hiếp lúc trước, Thiên Lâm lần này rõ ràng thông minh hơn.

“Ta không tin người!”

Tô Mộ suy nghĩ một lúc, dứt khoát.

Thực lực của người của Thần tộc trước mặt này ngay cả cấp lão tổ còn chưa đạt tới, sao có thể từng đi lên toà tháp Thần kia?

“Người có thể không tin, nhưng những gì ta nói đều là thật.”

“Chỉ cần người bước vào tầng thứ hai của tháp Thần, là sẽ biết ta đều nói thật.”

“Toà tháp kia, phức tạp hơn người nghĩ rất nhiều.”

Thiên Lâm cũng theo sau lên tiếng, thái độ người thích tin thì tin.

Hắn bày ra dáng vẻ như thế này, ngược lại làm Tô Mộ có mấy phần tin tưởng.

“Vậy câu này lại là có ý gì?”

Trước tiên không vội bàn tới toà tháp kia, Tô Mộ tiếp tục hỏi chuyện dòng chữ.

“Lãnh thổ vô tận, ngàn vạn thần tinh!” Thiên Lâm rất nhanh phiên dịch ra.

“Những lời ghi chú trên tháp Thần này, chẳng qua chỉ là giới thiệu

sơ lược tình hình từng tầng.”

Chương 804: Đổi khách thành chủ

“So với những lời này, người càng cần sự trợ giúp của ta hơn.”

Hắn rất tự nhiên bổ sung thêm mấy câu, thể hiện ra giá trị của chính mình.

“Người thật sự biết?” Tô Mộ bán tín bán nghi hỏi.

Thiên Lâm không có trả lời, ngược lại nhìn về phía Thần Thụ bên cạnh.

“Cái Thần Thụ này có khả năng giúp chúng ta nhanh chóng tăng thực lực.”

“Hơn nữa một khi Thần Thụ phát triển hoàn toàn, liền có thể sớm đưa chúng ra tiến vào trong toà tháp Thần kia!”

Lời nói này lập tức khiến Tô Mộ trợn to mắt.

So với những lời nói dư thừa lúc này, hai câu này của Thiên Lâm cuối cùng cũng nói tới trọng điểm rồi.

“Phải làm thế nào mới có thể làm cho Thần Thụ này phát triển hoàn toàn?”

“Tế phẩm, lượng lớn tế phẩm!” Giọng của Thiên Lâm có loại âm trầm nói không ra được: “Nếu như có thể dùng mấy trăm vạn người chơi tiến hành hiến tế, Thần Thụ liền có thể ra hoa kết trái, liền thông với tháp Thần!”

Sắc mặt Tô Mộ cũng tối đi.

Lời nói của Thiên Lâm rất rõ ràng.

Lại nói, mình vô cùng tinh thông phương pháp hiến tế.

Chuyển tầm mắt về phía Thần Thụ kia, Tô Mộ chìm vào trong trầm tư.

Cái Thần Thụ này, quả thực có một loại bản lĩnh có thể hấp thu năng lượng sinh mệnh của người khác.

“Nếu như ta bỏ cái cây này lên đại trận, có thể tiến hành đẩy nhanh tăng trưởng cho nó hay không?”

“Có điều Thần Thụ này hình như có ý thức của riêng nó, chưa chắc sẽ nghe lời của ta đâu!”

Tô Mộ không hề dao động đối với đề nghị của Thiên Lâm, nghĩ tới những suy tính khác.

Đối mặt với kẻ địch, mình sẽ không chút do dự mà giết, nhưng vì để tăng sức mạnh, đi tàn sát mấy trăm vạn người chơi vô tội, những người đó còn là fans trung thành của mình.

Cái này tuyệt đối không được!

Cho dù mình bây giờ đã trở thành một”Thần”, nhưng vẫn có phần tính người!

“Người còn có cái gì đáng do dự?”

“Đây là cơ hội của người, chỉ cần có thể đi lên toà tháp Thần đó, người liền có thể thống trị hết cả mọi thứ!”

“Ta bằng lòng trở thành trợ thủ của người, giúp người bước lên đỉnh cao nhất!”

Thấy Tô Mộ do dự không quyết, Thiên Lâm không đợi được lớn lên.

Biểu cảm của hắn vô cùng điên cuồng, trong giọng nói mang theo ý muốn xúi giục.

“Mấy sinh mạng con sâu cái kiến đó hoàn toàn không tính là gì, bọn họ đã định trước là đá kê chân cho chúng ta!”

“Với thực lực và năng lực kêu gọi của người, chắc chắn có thể cung cấp đầy đủ chất dinh dưỡng cho Thần Thụ!”

Nói đến đây, hắn theo bản năng nhìn Thần Thụ, trong con người

toả ra vẻ say mê.

Gặp gỡ Tô Mộ có lẽ cũng không phải là một chuyện xấu!

Nếu như thật sự có thể mượn tay của vị Tô Pháp Thần này bồi dưỡng Thần Thụ, phần lớn các vấn đề phiền lòng lúc trước của hắn, đều được giải quyết dễ dàng.

Về phần hợp tác với Tô Mộ, cùng nhau đi lên toà tháp Thần kia?

Chẳng qua chỉ là một loại nguy hiểm mà thôi!

“Đợi tới lúc Thần Thụ hoàn toàn trưởng thành, chỉ cần chúng ta tiến hành hợp thể, Pháp Thần cũng bị ta dẫm dưới chân!”

“Người hôm nay gây ra đau đớn trên người ta, ta nhất định trả lại gấp trăm lần!”

Trong lòng Thiên Lâm không ngừng lạnh lùng cười.

Một khi Tô Mộ đồng ý, hắn có thể đảo khách thành chủ!

“Hợp tác với người cũng không phải không được, nhưng người buộc phải mang những tin tức liên quan tới toà tháp kia, toàn bộ đều nói cho ta!”

Tô Mộ thể hiện ra ý muốn hợp tác, bắt đầu nói.

Chỉ cần mình moi ra tin tức hữu dụng từ trong miệng người Thần tộc này, vậy hắn cũng mất đi giá trị.

“Người xem ta ngốc sao? Nếu cái gì cũng nói cho người rồi, lỡ như người đổi ý, vậy ta nên làm gì đây?” Thiên Lâm lắc lắc đầu cười.

Hắn tự cho là đã nắm thóp được Tô Mộ, lá gan cũng lớn hơn.

“Thứ người muốn biết, ta sẽ từ từ nói cho người, có điều trước lúc đó, người phải cung cấp đầy đủ chất dinh dưỡng cho Thần Thụ này.”

“Nếu như người từ chối, vậy ta và Thần Thụ này huỷ diệt cùng nhau!”

Giọng điệu của Thiên lâm tràn đầy uy hiếp.

“Nói như vậy, người cái gì cũng sẽ không nói nữa?” Ánh mắt Tô Mộ tối đi.

“Phải!”

Cảm nhận được luồng cảm giác áp bách kia của Tô Mộ, Thiên Lâm đứng thẳng người, không có thoả hiệp.

Đàm phán với một người, thứ quan trọng nhất là cái gì?

Điểm mấu chốt!

Thiên Lâm biết rõ vì để lấy được tin tức của toà tháp kia, Tô Mộ sẽ không thật sự giết mình.

“Ngoại trừ cung cấp chất dinh dưỡng cho Thần Thụ, người còn phải giúp ta tăng thực lực.”

“Chỉ cần người làm được hai chuyện này, qua mỗi giai đoạn, ta đều sẽ cung cấp một phần tin tức cho người.”

Hắn tiếp tục lên tiếng, đi tới đi lui thăm dò trên ranh giới của Tô Mộ.

“Chật chịt!”

Một âm thanh đầy nghiền ngẫm vang lên.

Tô Mộ nhìn Thiên Lâm, lộ ra một hàm răng trắng.

Nụ cười bình thản kia, cảm giác áp bách cực kỳ, Thiên Lâm hoàn toàn không dám nhìn thẳng Tô Mộ.

Hắn theo bản năng lui về sau một bước, nắm chặt nắm đấm: “Trên thế giới này, chỉ có ta có thể trả lời vấn đề của người, hy vọng người suy nghĩ thông suốt.”

Tô Mộ không có trả lời lại, nụ cười trên mặt càng rạng rỡ hơn.

Thiên Lâm bỗng nhiên cảm nhận được một luồng sồn hết gai ốc.

Hắn vừa muốn nói gì đó, cơ thể đột ngột bị một đám hoả diễm bao vây.

Đau đớn do bỏng khiến khuôn mặt hắn vặn vẹo.

Nhưng cho dù có đau đớn hơn nữa, Thiên Lâm từ đầu đến cuối vẫn cắn chặt hàm răng, không nói một lời.

Với hắn , đây đơn giản là một ván cờ.

Chỉ cần nhẫn nhịn được những đau đớn, hắn có khả năng thắng trong cuộc đàm phán này.

Nhưng ngay lúc hắn nghĩ như vậy, giọng nói của Tô Mộ vang lên.

Chương 805: Nhổ tận gốc

“Ta bỗng nhiên cảm thấy, chưa biết mới càng có hứng thú khi khám phá.”

“Người nói cái gì?”

Nghe được câu nói này, Thiên Lâm theo bản năng hỏi ngược lại.

Trả lời hắn chỉ có ngọn lửa mạnh vô tình.

Dưới sự thiêu đốt cực nóng của hoả diễm, Thiêm Lâm rất nhanh đã hoá thành tro bụi, một bình hồ lô cũng rơi ra trên đất.

Không lấy được càng nhiều tin tức hơn, Tô Mộ không hề cảm thấy đáng tiếc.

Mặc dù những gì người của Thần tộc này nói đều là thật, mình cũng sẽ giữ vững thái độ nghi ngờ.

“Lời hắn nói với ta, rất có khả năng đều là giả.”

“Nếu như có thể tìm thấy người của Thần tộc thứ hai, vậy thì có thể kiểm chứng rồi.”

Tô Mộ sử dụng Đôi Mắt Thần Thị tìm kiếm tất cả khu vực xung

quanh lâm trường.

Điều đáng tiếc là, không có phát hiện ra người khả nghi thứ hai.

“Nên xử trí người như thế nào đây?” Tô Mộ nhìn về phía Thần Thụ kia.

Cái cây này đã sinh sôi nảy mầm ở lâm trường, bông hoa trên ngọn cây cũng sắp nở rộ.

Nếu như tùy tiện mang cái cây này đi, làm không tốt sẽ khiến cây khô héo.

“Trong cái thứ này có cái gì?”

Tô Mộ đi lại chỗ hồ lô nằm trên đất kia, nhặt nó lên.

Nghiên cứu một lúc, hần kinh ngạc phát hiện, bên trong hồ lô có một không gian không nhỏ.

Mở nắp phía trên hồ lô ra, tiếp theo hơn một trăm người được thả ra ngoài.

Toàn bộ bọn họ nằm liệt trên mặt đất, sắc mặt người này còn khó coi hơn người kia.

Tô Mộ rất nhanh đã nhận ra được.

Rõ ràng, những người này đều là”chất dinh dưỡng” Thiên Lâm còn chưa kịp hiển tế cho Thần Thụ.

“Người sống lại đáng chết, chỉ biết giở thủ đoạn, đánh lén!”

“Con mẹ nó, có bản lĩnh thì quyết đấu chính diện!”

“Người đắc ý không được bao lâu đâu, Tô Pháp Thần nhất định sẽ tìm thấy người, giết chết người!”

“Đáng tiếc mà, ta trước khi chết đi, vẫn chưa được gặp mặt Pháp Thần lần nào!”

Nhìn thấy bóng dáng đứng bên cạnh cây kia, những người này từng người từng người hét lớn lên.

Ngay khi bọn họ tưởng rằng chắc chắn phải chết, một mảng thánh quang dịu dàng rơi xuống.

Trong nháy mắt, thương tích của hơn trăm người toàn bộ bình phục lại như ban đầu.

Bọn họ vội vàng đứng dậy, nhìn chăm chăm Tô Mộ, trong mắt chứa đầy sự kiêng dè.

“Đi đi!”

Tô Mộ nói lớn một câu.

Mình không giống với người của Thần tộc đó.

“Các hạ đây là có ý gì?”

“Đánh gãy tay chân của chúng ta, đưa chúng ta tới nơi này, kết quả lại thả chúng ta?”

Mọi người nghe vậy, hơi không hiểu ra sao.

“Người mà bắt các người tới, đã bị ta xử lý rồi, các người có thể đi rồi!” Tô Mộ bổ sung thêm một câu.

“Ặc!”

“Còn có chuyện như vậy?”

“Các người đừng tin hắn, theo ta thấy, hắn là sau khi nghe thấy tên của Tô Pháp Thần thì sợ rồi, cho nên tìm một cái cớ thả chúng ta đi, như vậy sẽ không có ai truy cứu nữa!”

Đám người không ngừng dò xét Tô Mộ, địch ý rất lớn.

Nhìn thấy bọn họ có tư thế muốn động thủ, vẻ mặt Tô Mộ bất đắc dĩ.

Giây sau, một đôi cánh hoả diễm xuất hiện, toả ra ánh lửa chói mắt.

“Ta chính là Tô Pháp Thần!”

Một câu nói thần nhiên, nháy mắt khiến đầu của hơn trăm người chết máy.

Bọn họ tuy chưa từng gặp Tô Pháp Thần ở thế giới hiện thực, nhưng đôi cánh hoả diễm mang tính dấu hiệu kia, đã nghe vô số người nhắc tới rồi.

“Tô Pháp Thần? Thật sự là Tô Pháp Thần sao?”

“Đúng rồi, nếu không cũng sẽ không bắt chúng ta, lại trị khỏi vết thương của chúng ta, rồi lại thả chúng ta đi.”

“Hu! Hu! Hu! Ta biết Tô Pháp Thần sẽ đến cứu chúng ta mà!”

“Quỳ trước Tô Pháp Thần!”

Sau khi biết được thân phận của Tô Mộ, hơn trăm người cùng lúc quỳ xuống đất.

Cảnh tượng như vậy, cũng khiến Tô Mộ hơi không quá thích ứng.

“Nơi đây nguy hiểm, ta còn phải xử lí phiền toái, không bảo vệ được cho các người, nhanh chóng rời đi!”

Hắn nhìn mọi người lớn.

“Chúng ta hiểu rõ rồi!”

“Ta thật sự muốn ở lại giúp đỡ, nhưng ta biết, mình không đủ tư cách!”

“Tô Pháp Thần cố lên!”

Mọi người rất tự mình biết mình, vội vàng đứng lên, bắt đầu rời khỏi.

“Rì rào!”

Lúc này, trên Thần Thụ kia truyền tới một hồi tiếng động.

Bông hoa sắp nở ra kia bỗng nhiên héo rũ, ngay sau đó, những dây leo đứt gãy trên Thần Thụ lại lần nữa phát triển dài ra.

Mấy trăm cọng dây leo bay lên, lại lần nữa bay về phía Tô Mộ.

“Đi nhanh lên, đừng liên lụy Tô Pháp Thần!”

Nhìn thấy một màn cảnh tượng này, những người kia cũng chạy nhanh hơn.

Tô Mộ đứng im chỗ cũ, nhìn chăm chăm vào thân thể của Thần Thụ.

“Đó là trung tâm của cả cái cây sao?”

“Mang thứ này đi, có thể trồng ra cái Thần Thụ thứ hai không?”

Dưới Đồi Mắt Thần Thụ, vị trí bộ rễ của cái cây này có một hạt giống hình bầu dục.

Thân thể của toàn cái cây đều là do hạt giống kia phát triển mà thành.

“Không quan tâm nữa, thứ đồ này để lại đây, hoàn toàn sẽ không nghe lời ta!”

Bị đám dây leo kia quấn quanh, Tô Mộ cũng hiểu ra được.

Cái Thần Thụ này sẽ chỉ nghe lời người của Thần tộc lúc này.

Mình cũng không thể ở lại nơi này liên tục trông coi một cái cây.

Nhổ tận gốc nó mang đi, đây mới là lựa chọn tốt nhất!

“Lên cho ta!”

Không hề khách sáo, Tô Mộ dùng một cái Chớp Nhoáng, tránh thoát đồng loạt những dây leo kia, tới bên cạnh Thần Thụ.

Hai tay hơi dùng sức, cái cây khổng lồ chọc trời nháy mắt bị nhổ cả rễ lên.

Một màn quái dị xuất hiện.

Sau khi hạt giống chôn sâu dưới đất kia rời khỏi đất, Thần Thụ cành lá rậm rạp lập tức khô héo dần.

Tô Mộ cầm cái hạt giống kia trong tay.

Chạm vào tay là một luồng cảm giác ấm áp, cả hạt giống cũng y như bạch ngọc.

Chương 806: Nuôi dưỡng Thần Thụ

“Cung cấp đầy đủ chất dinh dưỡng, thứ này liền có thể phát triển thành cây lớn?”

“Nếu như ta dùng trận pháp tiến hành nuôi dưỡng nó, có phải cũng có thể đạt được hiệu quả hay không?”

Sờ sờ hạt giống này, Tô Mộ chìm vào trong suy nghĩ.

Là một đại sư tinh thông mọi sinh hoạt, thảo dược học của mình là đầy cấp đó.

Triệu hồi ra tinh thể Thần Đồ, hần lập tức tiến vào trong trò chơi.

'Tâm của Thần Thụ: Hạt giống này có thể gây trồng ra Thần Thụ trong truyền thuyết.'

Trong trò chơi, trên hạt giống cũng xuất hiện miêu tả kỹ càng.

Tô Mộ ở trong đại sảnh mở cánh cửa của kho tàng hoàng kim ra.

Mặc dù lúc trước tiêu hao một lượng lớn nguyên liệu, nhưng dư lại cũng có không ít.

Nhất là những nguyên liệu thuộc loại thuốc kia, mình một cái cũng không dùng.

“Lập tức gieo trồng chắc chắn không thực tế.”

“Thứ này nếu mà biến thành cây rồi, không chừng vẫn sẽ tấn công ta!”

Muốn trồng một cái cây trong kho tàng hoàng kim không phải là chuyện khó, Tô Mộ lại dứt khoát bác bỏ ý định này.

Mình muốn làm một cái chậu trồng cây, để Thần Thụ này trở thành”người làm công”.

“Đầu tiên cần kìm hãm sự phát triển của nó, không thể để nó sinh trưởng quá lớn, tiếp theo là phải rút năng lượng sinh mệnh của nó ra, mở ra hoa của Thần Thụ.”

“Cái này cần phải nghiên cứu thêm chút!”

“Ra đây đi, tiểu đệ của ta!”

Vung tay lên, Tô Mộ triệu hồi tiểu đệ Xương Khô ra.

Những tiểu tử này, là trợ thủ trung thành nhất của mình.

...

Thế giới hiện thực.

Thành phố sy.

Người do chất lỏng màu đen biến thành đi tới nơi này.

Hắn vẫn như trước vô cùng tò mò đối với những chuyện hoàn toàn mới, bắt đầu đi lang thang trong thành phố này.

Giống như Hoa Đô, thành phố sy là một toà thành trống rỗng.

Nguyên nhân bởi vì Tô Mộ, nơi đây chẳng những không có người chơi, ngay cả ma vật cũng không có lấy một con.

Chất lỏng màu đen đi dạo một lúc, rất nhanh đã hết hứng thú.

Hắn đi về phía cánh cửa của truyền tống kia.

Sau khi tới được vị trí của cánh cửa, hắn không có bước vào trong.

Một bãi chất lỏng màu đen nhỏ phân tách ra từ trên người hắn, chậm chậm tiến vào sau cánh cửa truyền tống.

Một ít chất lỏng màu đen này ở sau cửa chậm chậm bò đi, chạy thẳng tới toà tháp đen cao ngất kia.

Sau một hồi, chất lỏng màu đen tới đáy tháp, thuận theo tháp đen đi thẳng lên trên.

Lúc nó va chạm vào bóng người trong tháp đen kia, người đó bỗng nhiên mở mắt ra.

“Choang!”

Trong toà tháp đen cao lớn phát ra tiếng vỡ vụn.

Sau lưng Phong Ngôn mọc ra một đôi cánh màu đen, làm cho hắn đứng vững trên không trung.

“Khà! Khà! Khà!”

Sau khi tiếng cười của người rừng rợn đó vang lên, Phong Ngôn bay nhanh tới vị trí của cổng truyền tống.

Tốc độ của hắn rất nhanh, trên cả đoạn đường không có trở ngại.

Sau khi hắn xuyên qua cánh cửa truyền tống đó, lập tức quỳ xuống bên chân chất lỏng màu đen ngoài cửa kia.

Chất lỏng màu đen vươn một tay ra, đặt lên đầu của Phong Ngôn.

Cơ thể của hắn dần dần bắt đầu xảy ra thay đổi, làn da màu đen đó, thành hình biến trở lại màu vàng ban đầu.

Không chỉ như thế, hai con mắt đen kịt trống rỗng kia, càng có sức sống và sắc thái hơn.

Nếu như Tô Mộ ở đây, nhất định sẽ vô cùng kinh ngạc.

Phong Ngôn hoàn toàn “sống” lại.

Bất kể nhìn vào từ góc độ nào, hắn đều không hề khác gì so với lúc trước.

Đương nhiên, Phong Ngôn lúc này, đã không còn là Phong Ngôn trước kia nữa.

Trong đầu hắn thoáng qua vài hình ảnh.

Những cái đó đều là cảnh tượng Phong Ngôn tiếp xúc với Tô Mộ.

Không chỉ như vậy, hình ảnh cái bóng đen đánh nhau với Tô Mộ dưới toà tháp lúc trước kia, cũng cùng nhau xuất hiện.

“Là một tiểu tử khó chơi.”

“Nhất định phải nắm chắc trăm phần trăm, nếu không tuyệt đối không thể tùy tiện ra tay!”

Sau khi tất cả hình ảnh lướt qua, Phong Ngôn một mình lẩm bẩm lên tiếng.

Nếu nói hắn còn có chỗ nào không quá bình thường, đơn giản là hắn còn chưa thích nghi với cơ thể mới này.

Phong Ngôn nhìn xa theo một hướng.

Đó là hướng đông bắc bộ.

Hắn không giống với tất cả những người lúc trước, không có đuổi theo tìm Tô Mộ kiếm chuyện.

Cơ thể hoạt động không linh hoạt đi về hướng bắc.

Vì để có thể sở hữu “nắm chắc trăm phần trăm” mà hắn nói, Phong Ngôn đã có loại dự định nào đó.

...

Game Thần Đồ.

Trên mặt đất màu đen.

Nhãn Cầu Tà Thần dung hợp với vật chất màu đen đi tới một khu vực.

Nơi này ngoại trừ đất đen không nhìn thấy điểm cuối, thì cái gì khác cũng không có.

“Nô bộc của bóng tối, nghe sự triệu hồi của ta nào!”

Nhãn Cầu Tà Thần ngâm xướng lên.

Một khoảng thời gian sau, mảnh đất lớn này bắt đầu chấn động.

“Ầm ầm!”

Từng bộ từng bộ xương khô từ trong lớp đất bò ra ngoài.

Trên khung xương của bọn chúng toàn bộ đều toả ra ánh sáng mạnh đen kịt, vừa nhìn là biết không phải sinh vật bất tử bình thường.

Đây vẫn chưa xong.

“Đùng!”

“Đùng!”

Trên mặt đất truyền tới tiếng động dữ dội.

Bộ xương khổng lồ ước chừng hơn nghìn mét phá đất mà ra.

Nhìn vào bề ngoài, những bộ xương này mỗi con đều có sự khác biệt.

Có cự long, mãnh hổ, ác lang, cùng với chó ác ma.

Không còn nghi ngờ, toàn bộ những con này là sinh vật lớn mạnh!

Nhãn Cầu Tà Thần hài lòng nhìn đám thuộc hạ này, trên người tất cả toả ra sát ý, hình thành sương mù màu đen.

“Đợi sau khi người chết, ta sẽ giam cầm linh hồn người vào trong một bộ xương!”

“Ta muốn khiến người, vĩnh viễn trở thành nô lệ của ta!”

...

Trong kho tàng hoàng kim.

Tô Mộ không hề biết mình bị hai sự tồn tại “lớn mạnh” để mắt tới.

“Làm xong rồi!”

Chương 807: Trước ngày sống lại

Phủi phủi tay, bày ra trước mắt hẳn là một vật chứa hình trụ cao ba mét.

Toàn bộ ống đựng đều là từ linh kiện công trình siêu tốt lắp ráp thành.

Trên những chỗ khác nhau của dụng cụ khắc đầy phù văn ma pháp.

Cái dụng cụ này có tận mấy loại chức năng.

Thứ nhất là tiến hành chuyển đổi năng lượng sinh mệnh.

Thứ hai là tiến hành kìm hãm năng lượng sinh mệnh.

Thứ ba chính là trói buộc.

“Thử thôi!”

Tô Mộ đặt ống đựng lại chỗ góc của kho tàng, sau đó bỏ hạt giống đó vào phần đáy của ống nuôi cấy.

“Vù! Vù! Vù!”

Sau khi cung cấp một vài vật phẩm có sẵn năng lượng sinh mệnh, Tô Mộ khởi động ống đựng.

Rất nhanh, năng lượng sinh mệnh dồi dào truyền vào trong hạt giống.

Một màn thần kì xuất hiện.

Hạt giống bắt đầu bén rễ với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Không lâu lắm, một cái mầm cây nhỏ sinh ra.

Tô Mộ hơi mỉm cười, tiếp tục gia tăng vận chuyển năng lượng sinh mệnh.

Mầm cây nhỏ càng lớn lên càng to, đường kính trông thấy là sắp vượt qua ống đựng.

“Xì xì!”

Ngay lúc này, những phù văn điêu khắc trên ống đựng đó phát huy tác dụng.

Sự phát triển của Thần Thụ này bị kiềm chế lại, không thể trở nên càng to khỏe hơn, chỉ có thể tiếp tục sinh trưởng lên phía trên.

Sau khi độ cao của nó lên tới ba mét, lại một lần nữa chịu sự kìm hãm.

“Tiếp tục!”

Tô Mộ lại lấy ra không ít thứ, tiếp tục cung cấp năng lượng sinh mệnh.

Thần Thụ lớn đến không thể lớn nữa, tất cả năng lượng sinh mệnh toàn bộ tập trung vào phần ngọn.

Lại qua một lúc, một nụ hoa tươi đẹp xuất hiện!

“Thật tốt quá!”

Mắt thấy nụ hoa sắp nở rộ, Tô Mộ tươi cười rạng rỡ.

Kế hoạch của mình thành công rồi!

“Có hoa của Thần Thụ, ta có thể bắt đầu luyện thuốc men rồi!”

“Có trợ lực của Tăng Lên Thần Hận, mấy thuốc tính còn lại kia cũng có hy vọng đột phá mười vạn đại quan rồi!”

Tô Mộ không tiếp tục cung cấp năng lượng sinh mệnh nữa, chỉ để lại đủ chất dinh dưỡng trong thùng bồi dưỡng.

Luyện thuốc men cấp Thần cần lượng lớn thuốc men cùng nguyên liệu cấp Thần, những thứ này một khi dùng quá nhiều, vậy thì không còn cái kho tàng Thần Tộc thứ hai cung cấp cho mình nữa.

“Nếu năng lượng sinh mệnh của người chơi có thể được Thần Thụ

kết nạp, thì ma vật hẳn là cũng giống như vậy.”

“Phải đi tìm lượng lớn ma hạch tới đây.”

Tô Mộ nghĩ ra một biện pháp rất tốt để giải quyết vấn đề này.

Sử dụng năng lượng ma hạch để nuôi Thần Thụ.

Về việc sự ức chế của thùng có thể gây ra tổn thương cho Thần Thụ hay không, hẳn không hề quan tâm.

Chỉ cần lấy được đủ hoa của Thần Thụ, thì Thần Thụ này cũng không cần thiết tồn tại nữa.

“Ta đi ra ngoài tường tìm kiếm khu ma vật, chỗ đó đều là ma vật cao cấp.”

“Mấy người các người, canh giữ cái cây này cẩn thận cho ta, nếu như nó từ trong thùng đi ra, trực tiếp chém nó cho ta, giữ lại hạt giống là được.”

Tô Mộ ra lệnh cho năm bộ xương khô tiểu đệ vây quanh bên cạnh thùng.

Với thuộc tính bây giờ của mình, thực lực của một bộ xương khô tiểu đệ, sợ là có thể vượt qua cái Hắc Thạch Cự Nhân kia rồi.

Đừng nói là một gốc Thần Thụ, cho dù là một rừng Thần Thụ, cũng không làm nên chuyện gì.

Tô Mộ yên tâm ra khỏi Kho tàng Hoàng Kim, một cái Chớp Nhoáng, đi tới bên ngoài thành Diệu Nhật.

Nhìn qua Thần Thi, lượng lớn người chơi đang giết quái để thăng cấp.

Sau khi thấy bọn họ giết quái rơi ra ma tinh, ánh mắt Tô Mộ sáng ngời.

Cho dù là ma hạch cấp thấp, năng lượng ẩn chứa trong đó cũng không ít.

Hơn nữa, số lượng tuyệt đối có thể bù đắp cho chất lượng.

Tô Mộ mở kênh chat ra, gửi một cái tin nhắn cho Long Phi: "Giúp ta một việc!"

"Người nói đi!" Không lâu sau, đầu kia truyền đến hồi đáp của Long Phi.

"Giúp ta thu thập một chút ma tinh, phẩm cấp từ cấp ba trở lên, số lượng càng nhiều càng tốt." Tô Mộ cũng không khách khí.

"Đã hiểu, bây giờ ta sẽ đi thu thập!"

Long Phi lập tức đồng ý.

Chỉ cần chứng minh Tô Pháp Thần cần những ma hạch này, thì sẽ có thêm vô số người chơi gia nhập vào đội ngũ giết quái.

"Càng nhanh càng tốt, ta sẽ liên lạc với người sau!"

Tô Mộ lại gửi thêm một tin nhắn, rồi đóng kênh chat luôn.

Mở ra đôi cánh hỏa diễm, hắn bay nhanh ra phía ngoài tường.

Lần này, đối mặt với lực cản của tường, Tô Mộ cảm giác được rất rõ nó nhỏ hơn rồi.

"Là bởi vì thực lực của ta tăng lên rồi sao?"

"Hay là bởi vì kỹ năng này?"

Hắn nhìn về phía kỹ năng cấp Thần Chủ trên thanh kỹ năng.

Tăng cấp mà kỹ năng này mang đến, sợ rằng không chỉ đơn giản như giới thiệu trên thanh kỹ năng.

Cùng lúc đột phá hạn mức cao nhất, kháng tính của mình đối với lực pháp tắc cũng đã tăng lên!

"Ta bây giờ, có thể bay lên tầng khí quyển không?"

Tô Mộ không nhịn được ngẩng đầu nhìn về bầu trời.

Thế giới game Thần Đồ có mặt trời giống như Thế giới hiện thực vậy.

Bầu trời kia có lẽ còn xanh thắm hơn Thế giới hiện thực.

Chỉ là trên bầu trời kia, sẽ có một bộ cảnh tượng như thế nào?

Đôi cánh hỏa diễm nhanh chóng lay động, đưa Tô Mộ bay thẳng lên trời.

Trong khoảnh khắc, một bầu trời sao quen thuộc xuất hiện ở trong tầm mắt của hắn.

“Nơi này là?”

Nhìn mặt trời ở trong dải ngân hà, trong ánh mắt Tô Mộ tràn ngập sự không thể tin nổi.

Còn có vầng trăng kia, không có chút khác biệt nào với Thế giới hiện thực.

“Là song song thời không?”

“Hay là thế giới được tạo ra dựa trên Thế giới hiện thực?”

Tô Mộ bị nhức đầu một hồi.

Chương 808: Trước ngày sống lại (2)

Có vẻ như hắn càng thăm dò thế giới game này, cảm giác nghi ngờ của hắn sẽ chỉ càng ngày càng nhiều hơn.

Những những câu hỏi này, căn bản sẽ không tìm được đáp án.

“Có thể xông ra ngoài không?” Tô Mộ bắt đầu hành động.

“Đông!”

Một giây sau, cả người hắn đụng vào tấm chắn vô hình.

“Ách!”

Cú va chạm này khiến cho Tô Mộ hơi choáng.

Cơ thể của mình là thần thể đó, cộng thêm tốc độ cực nhanh của đôi cánh hỏa diễm, uy lực lúc đâm nghĩ cũng có thể biết được.

“Không phải là pháp tắc? Là thứ giống như máu vòm?”

“Có thể đánh vỡ nó không?”

Sờ cảm suy tư một hồi, Tô Mộ kiềm chế xúc động trong lòng.

Sự xuất hiện của tấm chắn đã nói rõ một chuyện.

Sợ rằng bầu trời sao phía ngoài kia chỉ là hiện tượng giả!

Mặc dù không biết ý nghĩa tồn tại của tấm chắn này là gì, nhưng nếu như mình đánh vỡ nó, nhất định sẽ dẫn tới phiền toái cực lớn.

“Quên đi, đi giết quái!”

Tô Mộ vô cùng tin tưởng trực giác của mình, quyết đoán rời đi.

Hắn một bên dọn dẹp đám ma vật gặp ở trên đường, một bên cũng không quên thu thập những thảo dược có phẩm chất không tệ.

“Cái hồ lô này dùng rất tốt đấy chứ!”

Có cái bình hồ lô mà Thiên Lâm rơi ra, nhật đồ cũng dễ dàng hơn rất nhiều.

Nhưng so với sức chứa của Kho tàng Hoàng Kim, không gian trong hồ lô này nhỏ hơn rất nhiều.

Đợi sau khi bình hồ lô chứa đầy, Tô Mộ sẽ đem đồ vật bên trong đó để vào kho tàng.

Với hiệu suất đánh quái siêu cao, đồ để trong kho tàng cũng càng ngày càng nhiều.

Lượng lớn ma hạch cùng thảo dược để chung một chỗ, tạo thành một tòa núi nhỏ cao tới mấy mét.

Tô Mộ nhìn kiệt tác của mình, nụ cười trên mặt càng tươi hơn.

Có năng lượng sinh mệnh của những thứ này cung cấp, hẳn hoàn toàn có thể lấy được đủ hoa của Thần Thụ rồi!

...

Trong trò chơi, các chỗ train level từ ma vật tam giai trở lên.

“Hội trưởng, bên kia gửi tin tức tới rồi, bảo chúng ta đánh ma vật tam giai, rồi gửi toàn bộ ma hạch đánh ra tới đó, nói là Tô Pháp Thần cần dùng!”

“Mẹ kiếp, Tô Pháp Thần cần dùng? Vậy còn chờ cái gì, mau đánh đi!”

“Các huynh đệ, chúng ta là tinh anh tiểu đội đó, không thể để mất mặt, dù như nào cũng phải đánh ra một trăm viên ma hạch!”

“Cố lên, đánh nào!”

Sau khi Long Phi gửi yêu cầu của Tô Mộ tới hội trưởng của các công hội lớn, bọn họ căn bản không dám chậm trễ.

Có thể giúp Tô Pháp Thần, tuyệt đối là vinh hạnh của bọn họ!

Dù sao những trang bị mà bọn họ mặc trên người kia, tất cả đều là Tô Pháp Thần cho.

Thái độ của những người chơi nhận được mệnh lệnh phải nói là vô cùng nhiệt tình.

“Ha ha, ta bạo ra một viên ma hạch!”

“Móa, vận may của ta kém quá, không bạo ra nổi một viên!”

“Đi đánh tinh anh cùng BOSS với ta, xác suất đánh ra ma hạch chắc sẽ cao hơn chút.”

“Mười con quái bạo ra ba viên ma hạch, thật thoải mái!”

Lượng lớn người chơi dồn vào trong trò chơi, lao nhao tham gia vào đội ngũ đánh ma hạch.

Đây chính là sức kêu gọi kinh khủng mà Tô Mộ có!

. . .

Thế giới vị diện.

Vô số người đều đang rất nôn nóng mà chờ đợi.

Việc mà bọn họ chờ đợi chỉ có một.

Ngày sống lại hoàn toàn của trò chơi đến!

“Trong thế giới hiện thực hình như đã xảy ra biến hóa đặc thù nào đó, pháp tắc ngăn cản trong vị diện đã bị yếu bớt.”

“Chỗ nhảy qua giới thông với Thế giới hiện thực cũng có sự gắn kết mạnh hơn.”

“Đây là ảo giác sao? Ngày sống lại không phải còn có một thời gian ngắn nữa sao?”

Dưới sự chú ý cao độ của những người này, có người kinh ngạc phát hiện.

Trong Thế giới hiện thực đã sinh ra biến hóa, đã sớm chệch hướng với dự đoán của bọn họ.

Ngày sống lại, phải xảy ra sớm hơn rồi!

Sau khi phát hiện điểm này, những cường giả cấp cao trong vị diện kia một tên so với một tên càng nghiêm túc hơn.

“Ngày sống lại tới sớm hơn, đây không phải là dấu hiệu tốt, gửi tin tức tới các tộc, mời bọn họ tới đây bàn luận!”

“Chúng ta nhất định phải chuẩn bị sẵn sàng, để ứng đối tình huống đột xuất, nhất là trong Thế giới hiện thực có lẽ đã gặp phải phiền toái.”

“Đây là biến số, trong Thế giới hiện thực nhất định đã xảy ra vấn đề gì đó.”

Cảm giác âu lo khổng lồ tràn ngập trong các vị diện.

Nhưng trong đông đảo các cường giả đang buồn rầu lo lắng, có

người lại có thái độ hoàn toàn khác.

“Ngày sống lại tới sớm hơn, cùng với lối đi tới Thế giới hiện thực tăng lên, sự ngăn cản pháp tắc yếu bớt, đây quả thực là trời cũng giúp ta!”

Một lão giả sau khi nhận được tin tức, phát ra tiếng cười điên cuồng.

“Chuẩn bị sẵn sàng, không tiếc bất cứ giá nào giúp ta nhảy qua giới!”

Hắn ra một cái mệnh lệnh bắt buộc với người trong tộc.

“lão tổ tông, xin người hãy nghĩ lại!”

“Chẳng lẽ thật sự vì một tên hậu bối, mà làm ra hành động mạo hiểm như thế sao?”

“Nếu như người xảy ra chuyện gì, tộc ta sẽ hoàn toàn mất đó!”

Các lão tổ trong tộc cố gắng khuyên bảo.

“Không cần nói nữa!”

“Giết cháu trai mà bản tôn yêu thương nhất, món nợ này, cho dù tên kia thành thần, ta cũng sẽ khiến hắn phải trả giá thật lớn!”

Lão giả mặc kệ mọi người khuyên ngăn, khẳng khái làm theo ý mình.

Những người khác thấy thế, cũng không dám nói gì nữa.

...

vị diện nào đó.

Một tòa thành trì lớn bị bao phủ bởi một mảnh đen kịt.

Trong tòa thành này, khắp nơi trên đường phố đều có người lui tới.

Hình như bọn họ không bị bóng tối ảnh hưởng, vẫn cứ chậm rãi

mà đi lại.

Chương 809: Thần Thụ nở hoa

Điều quý dị chính là, ánh mắt của những người này vô cùng trống rỗng, động tác lại càng máy móc.

Trên một tòa tháp cao trong thành, một hình bóng đang đứng ở đó, quan sát những thứ hành thi tấu nhục kia.

“Rốt cuộc muốn tới phút cuối cùng sao?”

“Ta không tiếc hấp thu những thứ kia hắc ám vật chất, chính là vì ngày hôm nay đến!”

“Lần này, ta sẽ gặp thần giết thần!”

. . .

Ngoài tường game Thần Đồ.

Số lượng ma vật mà Tô Mộ đã đánh chết nhiều tới nỗi không đếm được.

Ma hạch trong Kho tàng Hoàng Kim đã xếp thành một tòa núi cao mười mét.

Dưới Đồi Mắt Thần Thị, không có tung tích của một con ma vật nào nữa.

“Có thể trở về rồi!”

Đôi cánh hỏa diễm nhanh chóng chuyển động, Tô Mộ trực tiếp để lại một cái tàn ảnh trên bầu trời.

Khu vực ngoài tường mà người chơi khác cần mấy tháng mới có thể thăm dò ra, hắc chỉ trong thời gian nửa ngày đã có thể đi qua đi lại mấy lần.

Phần lớn thời gian đều tốn vào việc sửa sang lại những vật phẩm đã nhặt.

Sau khi trở về bên trong tường, Tô Mộ không vội vã trở về trụ sở, hẳn dùng Đôi Mắt Thần Thị tìm được đám người Long Phi đang dẫn đội đánh quái.

Vị Long đội trưởng này phải nói là dốc hết sức để hoàn thành nhiệm vụ hẳn giao.

“Sao người lại đích thân đến, nếu như muốn lấy ma hạch, gửi một cái tin nhắn cho ta, ta mang đến chỗ người không phải được rồi sao!”

Thấy Tô Mộ đến, Long Phi vội vàng nói.

“Thu thập được bao nhiêu ma hạch rồi?” Tô Mộ hỏi.

“Nếu là ma hạch tam giai thì có khoảng mấy trăm vạn viên rồi, những viên cấp cao khác tương đối ít.”

“Tất cả người chơi ở thành Diệu Nhật đều đi ra ngoài giết quái, những tỉ lệ rơi thật sự là quá thấp.”

Long Phi rất bất đắc dĩ hồi đáp.

“Nhiều như vậy?”

Mấy chữ số này lại khiến Tô Mộ hết hồn một phen.

Ba trăm vạn viên ma hạch, cho dù là tam giai, thì cũng tương đối kinh khủng rồi!

“Chủ yếu vẫn là tam giai có nhiều hơn, những thứ khác thì. . .”

Long Phi có chút ngượng ngùng.

“Đủ rồi, mang ba trăm vạn viên đó đến trụ sở của ta, còn lại cũng không cần nữa.” Tô Mộ cười nói.

Nhiều ma hạch như vậy, cũng đủ để hẳn đạt được mục tiêu.

“Đã hiểu, ta lập tức liên lạc với bọn họ!”

Long Phi gật đầu, mở ra kênh chat rồi gửi tin tức tới các hội trưởng công hội lớn.

Tô Mộ trở về thành Diệu Nhật trong sự vây quanh của mọi người.

“Tô Pháp Thần, ta có mười vạn viên ma hạch, đều là các huynh đệ đánh ra đó!”

“Ta cũng có mười hai vạn viên ma hạch, mặc dù phẩm cấp thấp, nhưng đều là tâm lòng của chúng ta!”

“Ô ô, không nghĩ tới ta lại có thể giúp Tô Pháp Thần!”

Lục tục có người chạy tới trụ sở của Tô Mộ, trong không gian thất lưỡng trĩ đồ đều để một thứ giống nhau.

Ma hạch!

Số lượng khổng lồ như thế, chỉ dựa vào Tô Mộ cùng bộ xương khô tiểu đệ cũng không xử lý hết được.

Suy nghĩ một lúc, Tô Mộ trực tiếp mở ra Kho tàng Hoàng Kim ở trong sân bên ngoài chỗ ở.

“Lần lượt từng người đến, để ma hạch vào chỗ này!”

Dẫn những người đó vào kho tàng, Tô Mộ chỉ vào góc để thùng chứa Thần Thụ, hồ lớn.

Mọi người không ai trả lời, tất cả đều đang bị rung động.

Dù thế nào bọn họ cũng không nghĩ tới, Tô Pháp Thần vậy mà lại có một cái kho tàng khổng lồ như vậy!

So với chút không gian trong thất lưỡng trĩ đồ kia của bọn họ, cũng không phải kém nửa lần hay một lần nữa rồi!

“Cái thứ này là cây sao?”

“Vậy mấy bộ xương khô kia là triệu hoán vật? Sao ta liếc mắt nhìn cũng sờn hết gai ốc vậy?”

“Các người nhìn thấy đồ ở bên kia chưa, tất cả đều là đá quý có giá trị liên thành phải không?”

“Ta vốn dĩ cho rằng Tô Pháp Thần rất mạnh, nhưng hôm nay ta

mới phát hiện, Tô Pháp Thần mạnh hơn so với ta nghĩ nhiều!”

Tiếng nghị luận vang lên không ngừng.

Trong mắt mọi người chỉ còn lại sự hâm mộ.

Dĩ nhiên, bọn họ cũng không dám có bất kỳ ý nghĩ gì khác.

Sau khi để toàn bộ ma hạch trong thắt lưng trữ đồ xuống vị trí đã chỉ định, mọi người chỉnh tề đi ra khỏi kho tàng.

“Thoải mái rồi!”

Nhìn thấy có một đỉnh núi chất đống ma hạch, Tô Mộ tươi cười.

Quả nhiên vẫn là nhiều người sức lớn mà!

Chỉ dựa vào hãn, muốn tập hợp đủ số lượng ma hạch này, còn không biết phải lãng phí bao nhiêu thời gian nữa!

“Mọi người vất vả rồi!”

Đi ra khỏi kho tàng, Tô Mộ hô lớn về phía mọi người.

“Không vất vả, đây đều là việc chúng ta nên làm!”

“Tô Pháp Thần, lần sau người có chuyện gì, cứ trực tiếp giao cho chúng ta là được!”

“Có thể giúp người làm việc, thật sự là may mắn của chúng ta!”

Mọi người lao nhao đáp lại, giọng điệu thành khẩn.

Hành động của bọn họ cũng không phải là vì nịnh bợ Tô Mộ, mà là thật tâm thành ý muốn làm việc cho Tô Pháp Thần, để báo đáp đại ân.

“Được rồi, tất cả mọi người đi làm việc của mình đi!” Tô Mộ không có giả mồm cái láo, mỉm cười lên tiếng.

Rất nhanh các người chơi đều rời đi.

Sau khi chỉ còn lại một mình ở trong phòng, Tô Mộ mở ra Kho tàng

Hoàng Kim lần nữa rồi đi vào.

“Nhiều ma hạch như vậy, phải chuẩn bị cái máy tự động tiêu hao nữa rồi!”

Tô Mộ lấy linh kiện công trình ra, bắt đầu bắt tay vào làm.

Sau một thời gian ngắn, máy công trình tương tự người máy quét nhà đã được tạo thành.

Những người máy này có tác dụng rất đơn giản.

Vận chuyển số lượng ma hạch nhất định đến thùng bồi dưỡng Thần Thụ.

Hạt nhân năng lượng của bọn chúng được sạc đầy, có thể làm việc không ngừng.

“Cái thùng bồi dưỡng này cũng cần mở rộng hơn rồi, phải tăng nhanh tốc độ sử dụng.”

Chương 810: Tháp lớn đồ sộ.

Tô Mộ lại tiến hành mở rộng cho đầy của thùng chứa Thần Thụ.

Rất nhanh, quá trình tự động hoá được thực hiện.

Lượng lớn ma hạch bị vận chuyển đến thùng bồi dưỡng, sau đó sẽ chuyển đổi thành năng lượng sinh mệnh thuần khiết.

Những cấp của ma hạch kia mặc dù thấp, nhưng không ngăn nổi số lượng lớn.

Theo số lượng ma hạch mất đi càng ngày càng nhiều, năng lượng sinh mệnh ẩn chứa trong thùng bồi dưỡng cũng trở nên cường thịnh hơn.

Lại qua một thời gian ngắn, một mùi thơm nồng nặc tràn ngập trong kho tàng.

Đóa hoa trên đỉnh Thần Thụ kia nở rồi!

Đóa hoa này có tổng cộng năm cánh hoa.

Màu sắc vô cùng tươi tắn, có một loại cảm giác rất không chân thật.

Đặc biệt là hương hoa, chỉ cần nhẹ nhàng khẽ ngửi thôi cũng có thể khiến người sinh ra cảm giác mơ mơ màng màng.

“Xí!”

Tô Mộ bĩu môi.

Nếu là người khác, một khi ngửi thấy mùi thơm này chỉ e là sẽ trở thành chất dinh dưỡng Thần Thụ.

Nhưng hương hoa này không có chút tác dụng nào với mình cả.

Robot vận chuyển vẫn đang không ngừng thêm ma hạch vào đĩa petri.

Cùng với hoạt động của robot, đóa hoa trên Thần Thụ cũng ngày càng rực rỡ.

Sau một thời gian ngắn, Tô Mộ nhấn một cái nút trên máy móc.

Giây tiếp theo, một robot đưa tay về phía đỉnh của Thần Thụ.

Đóa hoa kia trực tiếp bị hái xuống, đưa đến tay Tô Mộ.

‘Hoa của Thần (cấp Thần): Đây là một loại thảo dược vô cùng quý giá, có thể dùng để chế tạo dược phẩm cấp Thần!’

Tô Mộ thoáng nhìn chữ số hiển thị trên robot vận chuyển.

“Tiêu hao khoảng 200 000 viên ma thạch, hiệu suất này ghê gớm thật!”

“Tiếp tục!”

Một đám robot lần nữa bắt đầu làm việc.

Lượng lớn ma hạch bị ném vào đĩa petri như thể không cần tiền.

Máy móc không ngừng chuyển động, chuyển đổi những năng lượng sinh mệnh kia vô cùng hiệu quả.

“Đây?”

Trong suốt quá trình, Tô Mộ vẫn luôn ở đây nhìn chăm chăm viên hạt giống kia, cũng phát hiện có gì đó không đúng.

Trên lớp vỏ như bạch ngọc, đột nhiên xuất hiện vết nứt rất nhỏ!

Hiển nhiên, loại hành vi đốt cháy giai đoạn này của mình đã trực tiếp làm tổn thương căn cơ của Thần Thụ.

“Kệ nó!”

Khẽ lắc đầu, Tô Mộ lựa chọn mặc kệ.

Chỉ cần có thể thu thập đủ vật liệu mình cần, thì dù cho hạt giống này có vỡ nát cũng không sao.

“Sắp bắt đầu chế tạo dược phẩm rồi.”

“Làm ra những dược phẩm cấp thần này không có dễ vậy đâu.”

“Phải làm thật tốt công tác chuẩn bị!”

Sau khi nghiên cứu xong công thức dược phẩm cấp thần, Tô Mộ đi đến kho tàng trong đài luyện kim.

“Tinh luyện, hợp thành.”

“Mỗi bước đều cực kỳ quan trọng, ta phải đa hóa tinh thần.”

Cầm đủ loại dụng cụ đặt lên bàn, Tô Mộ bắt đầu thao tác.

Thân là một đại sư cấp chuyên gia, cả quá trình cực kỳ trôi chảy.

‘Người luyện chế thành công dược phẩm cấp thần: Thần lực Thiên Khung!’

‘Thần lực Thiên Khung (tuyệt phẩm): Sau khi dùng, vĩnh viễn tăng 5000 điểm sức mạnh cơ bản cho người chơi (Chỉ có hiệu quả trong lần uống đầu tiên)’

“Thành công rồi!”

Cầm được phẩm cấp thần trong tay, Tô Mộ nhếch miệng.

Một được phẩm tăng 5000 điểm sức mạnh cơ bản, tăng lên như thế thật khó mà khiến người khác tưởng tượng được.

“A ô!”

Bỏ được phẩm vào miệng, Tô Mộ tùy ý nhai hai lần, một nguồn sức mạnh dồi dào lập tức dâng lên.

‘Người tăng lên 15 000 điểm sức mạnh!’

Với sự tăng lên của Tăng Lên Thần Hạn, thuộc tính cũng được tăng lên gấp ba.

“Cây giống nhỏ à, người phải vì ta mà tiếp tục nở hoa đó nhé!” Tô Mộ quay đầu nhìn về phía Thần Thụ kia.

Số lượng ma hạch tuyệt đối đủ.

Có thể tạo ra được phẩm có bốn thuộc tính còn lại hay không thì phải nhìn xem hạt giống của Thần Thụ có chịu nổi hay không rồi!

.....

Trên mặt đất màu đen.

Một bóng dáng khổng lồ xẹt qua không trung.

Đó là một cự long khí thể mãnh liệt.

Trên lưng cự long là một thiếu niên đang đứng.

Thiếu niên đeo một cây trường cung, đôi mắt như chim ưng không ngừng quan sát phía dưới.

“Tử Long à, nơi này rất nguy hiểm, phải cẩn thận đấy nhé.”

Hiên Viên ngồi xổm xuống sờ đầu cự long và nói.

Du đang ngoài tường của thế giới hồi lâu, một người một rồng

cũng tiến vào sâu trong đất đen.

“Gào!”

Tử Long rít lên một tiếng xem như trả lời.

“Đó là gì thế?”

Ngay lúc này, Hiên Viên phát hiện có gì đó không đúng.

Trên mặt đất màu đen, vậy mà xuất hiện một đồng phế tích.

“Đi xem một chút.”

Tử Long lập tức bay tới hướng kia.

“Nơi này, đã từng là một tòa thành ư?”

Cẩn thận quan sát hoàn cảnh xung quanh, Hiên Viên nhẹ giọng lầm bầm.

“Tìm xem thử, nhất định phải cẩn thận nhé!”

Hô với Tử Long một câu, một người một rồng chia nhau sức sạo trong đồng phế tích.

Tử Long không ngừng dùng đầu ngửi tới ngửi lui, dường như đã phát hiện ra gì đó.

“Gào!”

Lại vang lên một rít gào.

Nghe thấy động tĩnh, Hiên Viên lập tức chạy tới chỗ Tử Long.

Chỉ thấy Tử Long đang đứng trên một khay tròn khổng lồ, vượt rồng sắc bén không ngừng đào đất lên trên.

“Dưới này có gì à?”

Hiên Viên cũng đào đất lên.

Nói tới cũng kỳ, đất trong đồng đổ nát này, tuy rằng cùng một màu

với đất đen bên ngoài nhưng lại không giống nhau.

Sau một hồi, một người một rỗng đào ra được một cái hố sâu 100 mét.

Một cái cổng vòm đá theo đó mà xuất hiện.

“Đây là cái gì?”

Hiên Viên liên tục quan sát cổng vòm đá, lông mày nhíu chặt.

“Gào!”

Tử Long rít lên một tiếng, dường như muốn nói: “Ta cũng không biết!”

“Có thể mang cổng vòm đá đi được không nhỉ?” Hiên Viên dùng sức nâng cổng đá lên.

Dưới sức lực mạnh mẽ của hắn, cổng đá vẫn không nhúc nhích.

Đúng lúc này, trong đồng phế tích đột nhiên xảy ra biến hóa.

Chương 811: Thập lớn đồ sộ. (2)

Những hòn đá rải rác trong phế tích bị sức mạnh nào đó dẫn dắt, tất cả đều trôi nổi.

Vô số hòn đá nhanh chóng tạo thành một hình vành khăn khổng lồ, bao vây Hiên Viên và Tử Long ở giữa.

Hiên Viên lập tức lấy cung tên xuống, sẵn sàng phát động tấn công bất cứ lúc nào.

Những những hòn đá tạo thành hình vành khăn cũng không có gây khó dễ.

Từng tia sáng tỏa ra từ những hòa đá kia.

Không bao lâu sau, vòng đá biến thành một vòng sáng.

Ngay sau đó, cánh cửa đá như được cảm ứng, trên cửa cũng hiện lên tia sáng.

Một giây tiếp theo, ba cột ánh sáng bay ra từ vòng sáng và kết nối với cửa đá.

Một vòng gợn sóng đột nhiên xuất hiện ở giữa cửa đá hình vòng cung.

“Đây là cổng truyền tống hả?”

Hiên Viên lặng lẽ nhìn lom lom những biến đổi này, nhìn Tử Long bên cạnh.

Tử Long gật đầu một cái.

“Người biết cánh cửa này thông với chỗ nào không?” Hiên Viên rất nghiêm túc hỏi.

Đầu rồng khổng lồ khẽ lắc.

Hiên Viên không nói nữa.

Đối mặt với cửa đá vô danh, nét mặt của hắn cực kỳ kiên trì.

“Có nên vào xem không?”

Suy tư khoảng chừng một phút, hắn nói với Tử Long.

Tử Long cũng do dự một chốc, lập tức gật đầu.

“Vậy thì vào xem thử thôi!”

Hiên Viên đưa ra quyết định.

Một người một rồng lần lượt bước vào cửa đá kia.

Cùng lúc đó, lượng lớn tia sáng lại bay ra từ vòng sáng và kết nối với cửa đá.

Lúc này, cửa đá đột nhiên chấn động, tia sáng trên vòng sáng xỉn đi với tốc độ cực nhanh.

Toàn bộ năng lượng hội tụ trên cửa đá.

“Àm!”

Kèm theo một tiếng chấn động, một cột ánh sáng nổ tung, bắn tung tóe lên trời.

Cột ánh sáng này trông không thấy đầu, dường như xuyên qua loại ranh giới nào đó.

Ở nơi mà không có ai nhìn thấy, cột sáng này liên thông với một chỗ.

Đó là một tòa tháp lớn đồ sộ khó có thể hình dung được!

Kho tàng Hoàng Kim.

“Thịch! Thịch! Thịch!”

Tiếng ồn của máy móc đang chạy liên tục kéo dài.

Với sự làm việc cực lực của người máy vận chuyển, hàng triệu ma hạch đã được đưa vào trong ống nuôi cấy.

Tô Mộ không hề khách sáo với Thần Thụ, hoa trên cây vừa chín tới thì hắn sẽ trực tiếp hái xuống.

Hoa của Thần Thụ còn dư lại dùng để làm thuốc đã được gom góp đủ.

“Được chứ, chỉ xuất hiện chút khe hở mà thôi.”

Nhìn mấy khe nứt trên vỏ bạch ngọc, Tô Mộ sờ cằm.

Hoa của Thần Thụ lại là vật liệu cực phẩm, mình có cần phải tiếp tục kéo đồng len này không nhỉ?

“Không thì xem thử nó còn có thể mọc ra được thứ gì?”

Nhưng nghĩ lại, Tô Mộ có một dự định khác.

Theo lời giải thích trước đó của người Thần tộc, nếu Thần Thụ này phát triển hoàn toàn thì nó sẽ dẫn thẳng đến tòa Thần tháp.

Tuy không biết hẳn có đang lừa mình không nhưng có lẽ đáng để thử một lần.

“Mong người có thể mang lại cho ta một bất ngờ nhỏ.”

Người máy vận chuyển lại bắt đầu bận rộn.

Tô Mộ đi đến vị trí luyện kim đài, chế tác hết toàn bộ bốn dược phẩm còn lại.

‘Người được tăng thêm 15000 điểm nhanh nhẹn!’

‘Người được tăng thêm 15000 điểm thể chất!’

‘Người được tăng thêm 15000 điểm tinh thần!’

‘Người được tăng thêm 15000 điểm trí lực!’

Những dược phẩm cấp Thần này vào bụng cũng giúp thuộc tính hẳn tăng lên một bậc.

Mở giao diện thuộc tính ra.

Người chơi: Tô Mộ

Đẳng cấp: Cấp Thần (có thể tiếp tục tăng lên)

HP: 1130330000

MP: 64141000

Công kích vật lý cận chiến: 784000

Công kích ma pháp: 4551000

Phòng ngự vật lý: 11303300

Phòng Ngự Ma Pháp: 12828200

Bạo Kích Ma Pháp: 100%

Sát thương bạo kích ma pháp: 280%

Ma Pháp Xuyên Thấu: 300%

Bạo kích vật lý: 10%

Kháng tính các hệ: 150%

Khả năng kháng băng: 300%

Miễn giảm tổn thương vật lý: 100%

Sức mạnh 93000, thể chất 93033(+20000), nhanh nhẹn 93099, tinh thần 93282(+35000), trí lực 150000(+35000)

“Lần này thấy khoan khoái hơn nhiều!”

Nhìn điểm thuộc tính trên giao diện thuộc tính của mình, Tô Mộ nhoẻn cười hài lòng.

Trừ trí lực ra, những thuộc tính khác cũng sắp đột phá ngưỡng một trăm nghìn rồi.

“Phải làm sao để tiếp tục tăng cái cấp Thần này đây?”

“Chẳng lẽ ta phải đi đánh giết lũ ma vật cấp Thần sao? Thu hoạch ma hạch của chúng à?”

Thuộc tính khá hài lòng, nhưng với cấp bậc sau cấp Thần của mình, Tô Mộ không khỏi chửi thầm.

Làm sao để tiếp tục tăng lên đây, chẳng cho cái nâng cấp nào cả!

Tô Mộ bất đắc dĩ nhìn Thần Thụ.

Mấy trăm nghìn ma hạch bỗng chốc lại ra hoa trên Thần Thụ.

Không định thu hoạch, Tô Mộ kiên nhẫn chờ đợi.

Một số lượng lớn ma hạch tiếp tục bị tiêu hao.

Năng lượng tinh khiết không ngừng chuyển đổi.

Nhưng trừ đóa hoa kia ra thì Thần Thụ chẳng hề có chút động tĩnh nào.

“Xảy ra vấn đề rồi à?”

Tô Mộ nhíu mày, đến gần máy móc và nhìn chăm chăm hạt giống kia.

Trừ những vết rạn trước đó, hạt giống này không hề bị dị dạng.

“Hay là, vật chứa này kìm hãm sự phát triển của cây?”

Năng lượng sinh mệnh được cung cấp chắc chắn không có vấn đề, Thần Thụ chậm chạp không tăng trưởng khiến Tô Mộ nảy sinh ý tưởng phá bỏ cấm chế.

Có mình ở đây, dù Thần Thụ hoàn toàn trưởng thành cũng sẽ không gây ra nổi sóng gió gì.

“Cứ thế đi!”

Ấn cái nút trên máy, những phù văn được điêu khắc trên dụng cụ lập tức mất đi tác dụng.

“Lạch cạch!”

Giây sau, nhánh cây to khỏe phá tường đâm ra khỏi máy.

Rồi Thần Thụ tăng trưởng với tốc độ cực nhanh.

Từng sợi dây leo lan ra từ trong rễ của nó.

“Ầm!”

Đám dây leo đập mạnh lên trên máy.

“Móa!”

Tô Mộ thấy thế, bèn trợn mắt.

Mình phải tốn sức lắm mới làm ra được thứ đó đấy!

Thần Thụ không đoái hoài đến Tô Mộ, sau khi phá hư máy thì những dây leo điên cuồng vươn tới đồng ma hạch.

Chương 812: Chương 812: Thần Thụ ra quả

Trong khoảnh khắc tiếp xúc với những dây leo kia, hàng loạt ma hạch bị hấp thụ trực tiếp.

“Chẹp, hóa ra còn có thể thế này cơ à.”

Cảnh tượng này làm Tô Mộ sững sốt.

Sớm biết Thần Thụ có hiệu suất này, mình đã không cần phải tốn sức làm ra những người máy kia rồi.

“Người phải ăn nhiều lên đấy!”

“Mấy cái đó đều dành cho người hết!”

Không ngăn cản hành động của Thần Thụ, Tô Mộ ném hết những ma hạch và thảo dược cao giai mà mình xoát được ngoài tường tới chỗ Thần Thụ.

Thứ gì đến dây leo đều không chối từ.

Sau khi hấp thụ lượng lớn năng lượng, Thần Thụ càng thêm lớn mạnh và chiếm cứ luôn một góc trong kho tàng.

Hiển nhiên nó vô cùng kiêng dè Tô Mộ, mớ dây leo từ đầu đến cuối đều không dám bước qua vị trí của Tô Mộ.

Lại qua một lúc, Thần Thụ hấp thụ hết tất cả ma hạch.

Ngay trên đóa hoa bỗng xuất hiện một quả.

“Nhân Sâm Quả?”

Quả đó là hình người, phía trên còn toát ra một nguồn pháp tắc Thần Lực.

Ngay khi quả ra đời, đồng thời một giọng nói vang lên từ Thần Thụ: “Chúng ta có thể hợp tác!”

“Thành tinh thật rồi?”

Tô Mộ lập tức sửng sốt.

Một cái cây mà có thể tìm mình bàn chuyện hợp tác cơ à?

“Người muốn hợp tác thế nào?”

“Ta có thể giúp người leo lên tòa Thần tháp kia.”

“Giúp thế nào?”

“Trận pháp phía sau người chính là huân chương của Thần đúng không? Chỉ cần ta hấp thu những năng lượng đó thì sẽ có thể giúp người mở con đường thông tới Thần tháp!”

Một người một cây đối thoại lời ít mà ý nhiều.

Tô Mộ nheo mắt, một tay xoa cằm.

Cây này dám có ý định với huân chương của Thần!

Thấy Tô Mộ do dự, Thần Thụ nói tiếp: “Trong thế giới này, thật ra có vài nơi còn lối đi tồn tại.”

“Ta biết một địa điểm, ở đó, mượn sức mạnh của ta thì người có thể leo lên Thần tháp.”

“Đương nhiên, với sức mạnh bây giờ của ta còn chưa đủ cam đoan có thể thành công.”

Ý đồ của nó đã quá rõ ràng.

“Đây là thông tin có giá trị đấy chứ!”

Tô Mộ nghe vậy, mắt sáng lên.

Thần Thụ nói là thế giới này, vậy nói cách khác trong game Thần Đồ, hẳn có một con đường có thể thông đến Thần tháp.

Về điểm này, mình không nghi ngờ gì cả.

Ý nghĩa ban đầu mà trò chơi này tồn tại là để thông đến toà Thần

tháp kia.

Cũng vì lẽ đó, Tô Mộ hoàn toàn không có hứng thú giao dịch với Thần Thụ.

Muốn đi vào tòa tháp, Thần Thụ hẳn nhiên không phải là điều kiện duy nhất!

“Nhưng ta lại cho rằng hái quả kia xuống mới có ích hơn đây.”

Tô Mộ nhìn quả trên ngọn Thần Thụ.

“Ta biết người đang suy nghĩ gì.”

Thần Thụ cất tiếng nói.

“Ta thật lòng muốn hợp tác với người.”

“Quả này chưa chín hoàn toàn, nếu người tiếp tục cung cấp năng lượng cho ta, đợi khi quả chín hẳn thì ăn nó, vậy người sẽ thăng thẳng lên cấp Chân Thần!”

Giọng điệu của nó cực kỳ chân thành, và lại nó còn cho Tô Mộ biết công dụng của quả đó.

Cây này cho thấy đầy đủ thành ý.

Nhưng chính vì thế mà mắt Tô Mộ lại sầm xuống.

Cái cây này chắc chắn không có ý tốt!

“Xem ra, đành phải cưỡng ép để nó chín thôi!”

Dò xét thứ quả đó thêm vài lần, Tô Mộ ngoái lại nhìn trận pháp sau lưng.

Có lẽ mình có thể hái quả nọ xuống, sau đó mượn hạt giống của Thần Thụ để ép nó chín.

Bằng cách này, tác dụng của thứ quả đó có thể vừa nhìn đã thấy ngay.

“Sự hợp tác của chúng ta hoàn toàn là cục diện đôi bên cùng có

lợi.”

Không biết tính toán của Tô Mộ, Thần Thụ bèn tiếp tục dụ dỗ.

Quả thật nó không có hảo tâm gì.

Một khi nuốt hết những mảnh vỡ huân chương của Thần đó thì nó có thể hoàn toàn bước vào thời kỳ trưởng thành.

Đến lúc ấy, nó có thể nhận được thực lực cấp Chân thần.

Với thực lực “nghe ép”, Thần Thụ sẽ có thể giết chết Tô Mộ để báo thù cho Thiên Lâm.

“Được thôi!”

Đúng lúc này, nó nghe được câu trả lời khẳng định.

“Người đã đưa ra lựa chọn chính xác nhất rồi đấy!”

Thần Thụ mở cờ trong bụng, vô số dây leo lập tức hướng tới đại trận sau lưng Tô Mộ.

Ngoài huân chương của Thần ra, các loại đá quý cực phẩm được khảm trên đại trận đều là chất dinh dưỡng đỉnh cấp.

Nhưng chưa đợi những dây leo nọ tới gần đại trận, Tiểu đệ Xương Khô đang bảo vệ ở một bên đột nhiên bắt đầu chuyển động.

Năm chuôi cốt đao sắc bén cùng chém ra, hủy diệt tất cả sợi rễ của Thần Thụ như bẻ cành khô.

Chưa dừng lại ở đó, năm Tiểu đệ Xương Khô cùng tiến về phía Thần Thụ rồi bắt đầu “đốn củi”.

“Mau bảo bọn chúng dừng tay, người làm thế là sao hả?”

“Ta có thể giúp người mà!”

Sức mạnh của năm Tiểu đệ Xương Khô không phải là thứ mà một gốc Thần Thụ chưa trưởng thành có thể ngăn cản.

“Àm!”

Thần Thụ to lớn đổ rạp xuống đất.

Tô Mộ nhàn nhã đi đến bên cạnh quả của Thần Thụ.

“Không, đừng!”

Trong nỗi kinh hoàng tuyệt vọng của Thần Thụ, hân hái thứ quả kia xuống.

‘Quả của Thần Thụ (cấp Thần): Quả này chưa trưởng thành, sau khi sử dụng có thể tăng từ thập giai lên Thần giai!’

“Đồ xịn nha!”

Nhìn thấy miêu tả cụ thể, Tô Mộ mỉm cười.

Xem ra chỉ cần quả này trưởng thành thì tác dụng của nó có thể giúp người ta tăng lên tới Chân Thần giai.

“Đang lo làm sao để thăng giai, đúng là tự dâng tới cửa mà!”

“Sớm biết vậy đã lập bia mộ cho cái người Thần tộc kia rồi, phải tỏ lòng cảm kích đàng hoàng mới đúng.”

Nhớ đến hài cốt của người Thần tộc họ không còn, Tô Mộ thấy hơi xấu hổ.

Hắn nhìn hạt giống Thần Thụ.

“Giữ người lại cũng vô dụng.”

Cầm hạt giống, Tô Mộ búng tay một cái.

Giây sau, toàn bộ thân cây bắt đầu cháy hừng hực.

Năm Tiểu đệ Xương Khô cắt cốt đao, yên lặng đứng một bên.

Chương 813: Trang bị cấp Thần

Tô Mộ tay trái cầm quả Thần Thụ, tay phải cầm hạt giống Thần Thụ rồi đi đến trung tâm trận pháp.

Đặt hai thứ đồ này ở vị trí phù hợp, hạt giống Thần Thụ trở thành tế phẩm tốt nhất.

Để đảm bảo không có sai sót, Tô Mộ lại đặt lên kha khá vật liệu quý giá.

Đại trận nhanh chóng vận chuyển.

Có sự trợ lực từ luân chương của Thần, toàn bộ quá trình vô cùng nhanh gọn.

Hạt giống Thần Thụ bắt đầu tan rã với tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, biến thành năng lượng cực kỳ tinh khiết.

Được những năng lượng này tẩm bổ, quả Thần Thụ cũng to hơn gấp đôi.

‘Quả Thần Thụ (cấp Chân Thần): Sau khi sử dụng, có thể thăng lên cấp Chân Thần!’

Mô tả mới toanh nghe cực kỳ bá đạo.

Nếu quả này bị truyền ra, chắc chắn sẽ khiến vô số người tranh nhau sút đầu mẻ trán.

Sở hữu quả này, bảo một bước lên trời cũng không ngoa!

“Ăn trực tiếp luôn à?”

Cầm quả Thần Thụ, Tô Mộ không vội ăn ngay.

Mình có dự cảm.

Chỉ với quả này, mình chưa thể thăng đến cấp Chân Thần được.

“Cất đi trước đã, sau này tính tiếp.”

Cất quả Thần Thụ, Tô Mộ lấy mấy món khác ra.

Năm mảnh luân chương của Thần và một đồng lớn vật liệu chế tác trang bị.

“Những trang bị cấp Thần có tới mấy bộ, nên chế bộ nào mới tốt

nhỉ?”

“Hay làm một bộ pháp thần?”

Tô Mộ nhìn qua thuộc tính của mỗi bộ trang bị cấp Thần, chìm vào trầm tư.

Làm bộ trang bị này tuy phải tốn kém năm mảnh huân chương của Thần hoàn chỉnh nhưng sự cải tiến khá là lớn.

“Hay làm một bộ toàn năng?”

Đắn đo hồi lâu, Tô Mộ nhìn vào một bộ trang bị có thuộc tính trung bình nhất.

‘Thần Y toàn năng (cấp Thần): Thể chất +5000 sức mạnh +5000 nhanh nhẹn +5000 tinh thần +5000 trí lực +5000, tất cả kháng tính gia tăng 30%, giảm tổn thương +30%’

‘Thần Quán toàn năng (cấp Thần): Thể chất +5000 sức mạnh +5000 nhanh nhẹn +5000 tinh thần +5000 trí lực +5000 tốc độ công kích tăng 30%, tốc độ phóng thích kỹ năng tăng lên 30% cooldown kỹ năng giảm 30%’

‘Thần Hoa toàn năng (cấp Thần): Thể chất +5000 sức mạnh +5000 nhanh nhẹn +5000 tinh thần +5000 trí lực +5000 tốc độ di chuyển tăng 30% thu được năng lực Đạp Không Nhi Hành’

‘Thần Khố toàn năng (cấp Thần): Thể chất +5000 sức mạnh +5000 nhanh nhẹn +5000 tinh thần +5000 trí lực +5000 công kích vật lý tăng lên 30% công kích ma pháp tăng lên 30%’

‘Phệ Phong toàn năng (cấp Thần): Thể chất +5000 sức mạnh +5000 nhanh nhẹn +5000 tinh thần +5000 trí lực +5000 phòng ngự vật lý tăng lên 30% phòng ngự ma pháp tăng lên 30%’

‘Công dụng của trang bị: Toàn năng (tất cả thuộc tính tăng lên mười nghìn điểm)’

“Người ta hay nói trung bình tiêu biểu cho bình thường, ai dám nói với ta bộ trang bị này là bình thường chứ hả?”

Dù những trang bị của các chức nghiệp khác tập trung nhiều hơn vào thuộc tính chính của từng chức nghiệp, nhưng sự cải tiến mà bộ trang bị này mang đến lại phù hợp với mình nhất.

“Nói gì thì cũng phải chế ra nó thôi!”

Tô Mộ bắt đầu chuẩn bị những vật liệu cần thiết để chế tạo ra trang bị này.

Đầu tiên phải có bộ trang bị cực phẩm thập giai phù hợp.

Tô Mộ có khá nhiều trang bị cấp bậc này.

Sau đó là tạo ra sắt rèn cấp Thần mà trang bị cấp Thần cần.

“Trực tiếp chia những trang bị cấp Thần mà mình thu được ra!”

‘Chia tách thành công, người nhận được sắt rèn cấp Thần x2!’

‘Chia tách thành công, người nhận được sắt rèn cấp Thần x3!’

Tô Mộ lấy ra hết tất cả trang bị cấp Thần mà mình có được nhờ giết Boss lúc trước.

Khi tất cả trang bị đều được phân tách, sắt rèn cấp Thần cần có vừa lúc được gom đủ.

Còn những vật liệu cấp thấp kia, hoàn toàn không phải vấn đề lớn.

‘Người đã chế tạo ra Thần Y toàn năng!’

‘Người đã chế tạo ra Phệ Phong toàn năng!’

...

“Toàn bộ gia sản rồi đấy!”

Sau khi hoàn tất bộ trang bị, Tô Mộ hoàn toàn rỗng túi.

“Mặc vào thử xem sao!”

Nóng lòng mặc trang bị lên, toàn thân hắc quả là rất phong cách.

Dưới áo choàng màu đen, chân mang một đôi ủng mạ vàng phát ra ánh sáng vàng kim.

Bên trên và bên dưới đều được dát vàng tỏa ra ánh sáng chói lọi lóa mắt.

Và một vương miện màu vàng kim lơ lửng trên đỉnh đầu tỏa ra ngọn lửa, phong cách đến độ không thể diễn tả nổi.

Đây chính là tư thế oai hùng của pháp thần!

Đương nhiên, ngoại trừ thay đổi ngoại hình ra thì thuộc tính cũng thay đổi đáng kể.

Năm trang bị, mỗi một thuộc tính tăng thêm 35000 điểm.

Tuy những thuộc tính này tăng lên nhờ trang bị nên sẽ không nhận được hỗ trợ Tăng Lên Thần Hạng, nhưng những sự cường hóa này đã vượt qua các được phẩm cấp Thần kia.

Mở giao diện thuộc tính.

Người chơi: Tô Mộ

Đăng cấp: Cấp Thần (Có thể tiếp tục tăng lên)

HP: 1480330000

MP: 74141000

Công kích vật lý cận chiến: 1100800

Ma pháp công kích: 5166000

Phòng ngự vật lý: 16644290

Phòng ngự ma pháp: 16676660

Bạo kích ma pháp: 100%

Sát thương bạo kích ma pháp: 280%

Ma pháp xuyên thấu: 300%

Bạo kích vật lý: 10%

Kháng tính các hệ: 180%

Khả năng kháng băng: 330%

Miễn giảm tổn thương vật lý: 130%

Sức mạnh 93000 (+ 35000), thể chất 93033 (+ 55000), nhanh nhẹn 93099 (+ 35000), tinh thần 93282 (+ 55000), trí lực 150000 (+ 55000)

“Biến chất rồi!”

Tô Mộ nhìn công kích ma pháp cao tới năm triệu, hơi khó có tưởng tượng.

Một kỹ năng của mình được tung ra, trong tình huống bạo kích chắc chắn sẽ tăng thêm sát thương, số lượng sát thương tạo thành e là cầm máy tính cũng không dễ tính được.

“Cơ thể này có phải vẫn còn hơi giòn không nhỉ?”

“Nếu gặp phải những kẻ thù cấp Chân Thần trở lên, ta có thể chịu nổi sát thương của họ không?”

Công kích thì bùng nổ rồi, nhưng cái phòng ngự này khiến Tô Mộ hơi sầu lo.

Lượng HP của mình quá”ít”.

Chương 814: Ôm cây đờn thỏ?

Chỉ mới có 15 tỷ thôi.

Nếu thật sự gặp phải loại tồn tại có lực sát thương kinh khủng thì sau khi kỹ năng phòng ngự của mình bị sử dụng hết, hẳn sẽ có một chút”nguy hiểm”.

“Phải tăng kỹ năng lượng máu để nâng cấp nó lên mới được.”

“Tốt nhất là có thể tăng lên tới cấp Thần Chủ.”

Mục tiêu của Tô Mộ là tăng thanh HP lên gấp mười.

Có được lượng máu một trăm năm mươi tỷ, vậy mình sẽ gối cao không lo rồi.

Nếu để người chơi khác biết hẳn định làm gì, chắc hẳn họ sẽ bị sốc đến mức toàn bộ thế giới quan đảo lộn.

Một tồn tại có 15 tỷ máu đã là “quái vật” khó tả rồi, chứ đừng nói chi là một trăm năm mươi tỷ.

Đương nhiên, Tô Mộ sẽ không thỏa mãn.

Chỉ cần giới hạn thuộc tính chưa đến mức tối đa, mình sẽ một mực tiếp tục tăng lên.

“Bây giờ mình nên làm gì và đi đâu đây?”

Toàn bộ kho tàng đã tiêu sạch, trong tay chỉ còn lại một mảnh vỡ luân chương của Thần và một quả Thần Thụ, Tô Mộ nhún mày.

Mấy món đồ thoát trông rất nhiều, nhưng không chịu nổi mức tiêu thụ quá lớn của mình.

“Không cần thiết tiếp tục ở đây nữa.”

“Phải nghĩ cách vào tòa tháp ấy!”

Trước đó, Tô Mộ đã dự định đi khám phá thế giới đằng sau các cổng truyền tống, nhưng giờ hẳn đã thay đổi suy nghĩ rồi.

Từ những thông tin thu được trong thời gian qua, trên toà Thần tháp nọ ẩn giấu rất nhiều bí mật thực sự.

Với thực lực bây giờ của mình, chắc chắn có điều kiện trèo lên tháp.

“Gốc cây đã nói nơi đây có đường dẫn tới Thần tháp.”

“Nó sẽ không gạt ta.”

Nheo mắt suy ngẫm, Tô Mộ nhìn ra phía ngoài tường.

Dẫu nói thế giới trong tường rất lớn nhưng thực tế lại cực nhỏ.

Những thành trấn bên trong chắc chắn sẽ không có đường thông tới cổng truyền tống của tháp.

Còn Vương Đô này?

Qua Đồi Mắt Thần Thị, toà vương thành này còn có bí mật nào có thể giấu diếm mình sao?

Con đường đến tòa tháp nhất định ngay trong vùng đất đen đó.

“Lần này vừa khéo.”

“Mong sâu trong đất đen sẽ có thứ ta muốn.”

Ra khỏi Kho tàng Hoàng Kim, Tô Mộ mở bảng xếp hạng cấp bậc ra.

Nếu còn chuyện gì khiến mình không yên tâm, cũng chỉ có tung tích của Hiên Viên thôi.

“Tình huống thế này là sao?”

Cảnh tượng khiến hắc kinh ngạc xuất hiện.

Cái tên luôn chiếm giữ hạng hai trên bảng xếp hạng đã thay đổi.

Hắn lướt xuống, tên của Hiên Viên chẳng thấy đâu.

“Hiên Viên đã xảy ra chuyện gì sao?” Mắt Tô Mộ tối sầm.

Sau khi cắt đứt liên hệ, với thực lực của Hiên Viên thì hắn có thể sẽ gặp nguy hiểm ở thế giới ngoài tường.

Thế nhưng, nếu mình không cắt đứt liên hệ với Hiên Viên, tất nhiên sẽ phải chịu ràng buộc cực lớn.

Hiên Viên và các triệu hoán vật không giống nhau.

Trên thực tế, sự tồn tại của hắn chẳng khác gì chia ra một bộ phận thuộc tính của mình.

Trước đó, Tô Mộ đã linh tính được nên mới chặt đứt liên hệ với hắn.

Làm vậy, hai bên đều sẽ có lợi.

“Hiên Viên hắn không bị chết.”

“Xem ra, e là hắn đã đi vào một thế giới không được biết đến rồi.”

Bình tĩnh phân tích một lát, sắc mặt Tô Mộ hòa hoãn không ít.

Thực lực Hiên Viên yếu là do so sánh với mình.

Trừ phi ở sâu trong vùng đất đen có sự hiện diện của cấp bậc Chân thần, nếu không không ai có thể giết Hiên Viên cả.

“Chẳng lẽ?”

Tô Mộ đột nhiên nghĩ đến một khả năng, đồng tử nhanh chóng co lại.

“Hắn đã vào toà Thần tháp đó rồi?”

Cho dù vào vị diện cũng sẽ không biến mất khỏi bảng xếp hạng chứ, nếu thật sự có chỗ có thể ngăn cách, sợ rằng chỉ có tòa tháp đó thôi.

“Lúc ấy ta một mực lòng sục vị trí của Hắc Thạch Cự Nhân nhưng chẳng phát hiện ra bất cứ thứ gì.”

“Có vẻ như Hiên Viên đã thăm dò ở bên khác rồi chẳng?”

Nhớ lại lần trước thăm dò vùng đất đen, trong lòng Tô Mộ có lẽ đã có phương hướng rồi.

Chỉ cần đến chỗ đó tìm kiếm thì có thể nghiệm chứng phỏng đoán của mình rồi.

...

Thành phố IS, lâm trường.

“Đây là có chuyện gì?”

Thiên Bằng nhìn dây leo Thần Thụ vung vãi khắp nơi, trên đất còn có vết máu, hẳn phải trộn to mắt.

Hắn mất một khoảng thời gian đến thành phố IZ, nhưng hắn cũng đã quay lại nhanh nhất có thể rồi.

“Có người đột kích?”

“Nhưng chúng có thể là đối thủ của Thiên Lâm sao?”

“Nhất định phải biết rõ tình hình!”

Không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, thần sắc của Thiên Bằng vô cùng u ám.

...

Trong vùng đất màu đen.

Đại quân ma vật ùn ùn kéo đến.

Dưới sự chỉ huy của Nhãn Cầu Tà Thần, những ma vật hùng mạnh đó cực kỳ nghe lời.

Đại quân ma vật ngay ngắn và trật tự đến vị trí của vực sâu trước đó.

“Ta đã trở lại rồi!”

Tà Thần nhìn đầu của vực sâu bên kia và khẽ gầm lên giận dữ.

Hắn sẽ mãi không bao giờ quên sỉ nhục mà Tô Mộ mang tới!

Một người chơi mà đánh phá hết tầng trên và tầng dưới của vực sâu, đồng thời phá hủy cả bản thể của hắn.

Hắn nhất định phải bắt Tô Mộ hoàn trả món nợ này.

Nhưng Tà Thần không vội vã làm loạn lên.

Bất kể là nó hay những ma vật kia, một khi rời khỏi vùng đất màu đen này thì sức mạnh vốn có sẽ biến mất với tốc độ cực nhanh.

Vươn tay, một quả cầu năng lượng màu đen tách khỏi người Tà Thần.

Vài giây sau, một cái bóng cao bằng nửa người xuất hiện.

“Đi triệu tập ma vật, phát động công kích phòng tuyến kia đi!”

“Nhớ kỹ, không được giết chúng quá nhanh, phải cho chúng truyền tin về!”

Ra lệnh cho bóng đen, Tà Thần định ôm cây đợi thỏ.

“Các người nghe kỹ đây, tất cả đều mai phục cho ta.”

Nghe hẳn ra lệnh, toàn bộ bầy ma vật khổng lồ tiến vào trong đất đen.

Chương 815: Đại quân ma vật đếm không xuể.

Hiện thực.

Ở một thành phố phía Bắc.

Mặc dù nơi đâu trên đường phố cũng có những con ma vật đáng sợ, nhưng vẫn có thể nhìn thấy nhiều người chơi vẫn đang chiến đấu với những con ma vật đó.

“Rống!”

“Không cần sợ những kẻ này, chỉ có giết bọn họ, chúng ta mới có thể mạnh hơn.”

Tiếng gầm gừ của ma vật hòa với tiếng rống giận dữ của người chơi cùng lúc vang lên.

Dưới sự chỉ huy của các cao thủ, người chơi ở trận doanh dần dần chiếm thế thượng phong.

Tất nhiên, những điều này đều là nhờ Tô Mộ.

Nếu không có những trang bị mạnh mẽ do Pháp Thần ban cho, người chơi căn bản không thể ứng phó với các ma vật mạnh mẽ ở giai đoạn này.

Trên một con đường, đoàn đội hùng hậu gồm mấy trăm người đang xếp hàng trật tự.

“Mục sư hồi máu.”

“Các chiến sĩ ngăn chặn những ma vật kia, những người khác toàn lực xông ra.”

Sự phối hợp ăn ý của những người chơi khiến trận chiến này nghiêng về một chiều.

Một số lượng lớn ma vật ngã trên đất.

Dựa theo hiệu suất đánh quái, không cần mất nhiều thời gian, ma vật ở khu phố này sẽ được xử lý hết.

Nhưng ngay lúc này, một bóng người đột ngột lướt qua không trung.

Động tác của hắn nhanh như chớp, người chơi phía dưới hoàn toàn không phát hiện.

Đây không phải là ai khác, chính là Phong Ngôn.

Phong Ngôn đứng trên tầng cao nhất của một tòa cao ốc, dang rộng hai tay.

Một giây sau, một số bột khí màu đen tách ra khỏi cơ thể hắn.

Chỉ chốc lát, vô số bột khí đen trôi nổi trên không trung.

Chúng phân tán đi, phân bố trên khắp thành phố.

Ngay sau đó, những bột khí đen này bành trướng với tốc độ cực nhanh.

“Bùm!”

Tất cả bột khí đồng thời nổ tung.

“ Ầm Ầm Ầm.”

Trên bầu trời bỗng nhiên rơi xuống một trận” Mưa đen.”

“Đây là chuyện gì xảy ra? Sao trời bỗng nhiên lại mưa?”

“Mọi người cẩn thận!”

“Đây là mưa đen, có thể có độc.”

Trận mưa đen đến bất ngờ khiến cho đám người chơi trong thành giật mình.

Nhưng trận mưa đen này lại không có ảnh hưởng gì đến bọn họ.

“Nhìn đám ma vật đi, có gì đó không đúng lắm!”

“Đùa à, tại sao những thi thể kia vẫn còn sống”

Một lúc sau, tất cả người chơi đều trở mắt nhìn.

Những ma vật còn sống sau khi bị ảnh hưởng bởi mưa đen, kích thước thân hình vậy mà tăng vọt gấp đôi.

Không chỉ như vậy, thi thể ma vật trên mặt đất kia vậy mà lại đứng dậy!”

“Gào!”

Những ma vật này không quan tâm đến sự kinh ngạc của người chơi, liền lập tức phát động tấn công.

Ở bên trong tòa thành to lớn, đám người chơi nhất thời lâm vào một cuộc ác chiến!

Rất nhanh, lần lượt đã có người chơi chết trong miệng ma vật.

Ngay lúc này, tất cả người chơi chứng kiến một màn vô cùng rung động.

Những thi thể người chơi mới tử vong kia, vậy mà cũng đứng lên!

Cặp mắt bọn họ bao phủ một tầng đen kịt, hoàn toàn không còn một chút tình cảm với những người đồng đội cũ của mình.

Đứng trên cao, Phong Ngôn có thể nhìn thấy toàn bộ khung cảnh này, nụ cười hài lòng hiện trên khuôn mặt.

Chỉ cần nắm giữ 100 vạn quân đoàn, là hắn có thể khống chế toàn bộ thế giới !

...

Thế giới Thần Đồ.

Tô Mộ đã đến bên ngoài bức tường.

Trong trường hợp pháp lực tăng đáng kể, tốc độ của Hỏa Diễm Chi

Dực cũng được tăng cường.

Trước đây là mất vài tháng di chuyển, bây giờ căn bản không tốn nhiều thời gian.

Bay qua hàng phòng ngự thứ ba, Tô Mộc không để ý tới ma vật bình thường phía dưới.

Bọn chúng không còn mang chút giá trị gì rồi.

“Đã xảy ra chuyện gì?”

Một đường bay nhanh đến tuyến phòng ngự thứ hai, Tô Mộc vô cùng sửng sốt.

Một số lượng lớn ma vật xuất hiện bên dưới không đảo, tạo thành một vòng tròn bao vây.

“Lại tới?”

Rõ ràng, hẳn lại đụng phải ma vật công thành.

Nhưng vấn đề là, hẳn đã tiêu diệt toàn bộ ma vật mê uyên rồi mà, những ma vật này là tới từ đâu?

“Đôi Mắt Thần Thị.”

Quét một lượt đám ma vật phía dưới, Tô Mộc đã phát hiện ra manh mối.

Những ma vật cấp lãnh chúa kia đều ẩn chứa một cỗ năng lượng màu đen.

“Thứ này lại đến làm loạn sao?”

“Là nhắm vào ta?”

Tô Mộc nhíu mày.

Cỗ năng lượng màu đen này sẽ không vô duyên vô cớ xuất hiện.

Hơn nữa những ma vật phía dưới kia chỉ bày ra bộ dáng vây quanh toàn bộ tuyến phòng tuyến số 2, không hề phát động công

kích.

Nói cách khác, đám ma vật này chỉ là giả bộ công thành mà thôi.

“Vậy thì nhìn một chút, xem là người đang giở trò gì!”

Tô Mộ lóe một cái, bay thẳng đến vùng trời của tuyến phòng tuyến số 2.

“Là nhà thám hiểm kia, ta biết hẳn.”

“Quá tốt rồi, chúng ta được cứu rồi.”

Npc bên trong phòng tuyến nhìn thấy Tô Mộ đến, từng người nhảy cẫng hoan hô.

Trong mắt họ, đây là một”nhà thám hiểm huyền thoại” đầy bí ẩn.

Tô Mộ không để ý tới những NPC kia, đem mình xuất hiện trong tầm mắt của những ma vật kia.

Quả nhiên, đám ma vật đó trở lên kích động.

“Rống!”

Mấy con ma vật cấp lãnh chúa trực tiếp gầm lên với Tô Mộ.

Trong âm thanh chấn thiên kia, rõ ràng mang theo một cỗ khiêu khích.

“Con kiến hôi!”

Trong ánh mắt hiện lên một đạo hàn mang, Tô Mộ vung tay lên.

Một giây sau, một cỗ hàn ý lạnh thấu xương bao phủ một khu vực rộng lớn.

“Sao đột nhiên trở nên lạnh lẽo như vậy.”

“Mau đốt lửa đi!”

“Vậy ta ôm người một cái!”

Ngay cả NPC trong phòng tuyến số 2 cũng có chút chịu không nổi.

Đây chính là sự mạnh mẽ của Tô Mộ.

Cho dù là một kỹ năng bình thường, dưới sự gia tăng của công kích ma pháp khủng bố, uy lực bộc phát ra khó có thể tưởng tượng được.

“Hộc!”

‘Người đã giết xxx!’

‘Người giết xxx!’

...

Chương 816: Đại quân ma vật đếm không xuể. (2)

Trong khoảnh khắc, vô số thông báo tiêu diệt hiện ra.

Cho dù là những boss cấp lãnh chúa cũng không thể chịu được một giây ở trong kỹ năng của Tô Mộ.

“Ôi, không nhìn lầm chứ? Toàn bộ những ma vật kia đã bị giết hết?”

“Bên trong có ma vật cấp lãnh chúa, cứ như vậy mà chết?”

“Cảnh tượng này, là băng sương tận thế sao?”

Sau khi nhìn thấy khu vực bị băng tuyết bao trùm phía dưới, trên mặt đám NPC ngoại trừ khiếp sợ vẫn là khiếp sợ.

Đó thực sự là một kỹ năng!

“Chúng ta thắng rồi!”

“Ta cùng người mạo hiểm trong truyền thuyết đang chiến đấu ở phòng tuyến số 2!”

“Không phải là ma vật sao? đến tiếp đi !”

Rất nhanh, toàn bộ phòng tuyến số 2 phát ra tiếng hò hét hoan hô nhảy nhót.

Trận tai họa ngập đầu này còn chưa bắt đầu, đã kết thúc!

“Cẩn thận một chút, trước hết đừng rời khỏi đây!”

Đúng lúc này, bọn họ nghe được tiếng cảnh cáo của Tô Mộ.

Không đợi bọn họ mở miệng hỏi, bóng người trên không trung kia cũng đã biến mất.

“Nên làm sao bây giờ?”

“Nghe ngữ khí của nhà thám hiểm kia, hình như còn nhiều ma vật sắp tập kích!

“Có cần đem tin tức nơi này truyền về Vương Đô không?”

Một đám NPC hai mặt nhìn nhau, trong âm thanh tràn ngập thấp thỏm.

Không ít người trinh sát cầm lấy công cụ nhìn xa, quan sát tình huống phía dưới phòng tuyến.

“Xảy ra chuyện lớn rồi!”

Rất nhanh, có người hô to, biểu cảm trên mặt vô cùng hoảng sợ.

“Người làm sao vậy?”

“Có nhà thám hiểm kia ở đây, còn cần hoảng sợ như vậy?”

Những người khác khó hiểu hỏi.

Người đàn ông không nói gì, chỉ vào một vị trí.

Mọi người cầm lấy dụng cụ nhìn lại, vền vền nhìn thoáng qua, lập tức ngã quỵ trên mặt đất.

Trong tầm mắt, đó là vô số đại quân ma vật!

“Chật chặt!”

Trên không trung bãi đất đen, Tô Mộ nhìn đại quân ma vật đột nhiên xuất hiện , nở nụ cười.

Những tên này quả nhiên đang”mai phục” hẳn!

“Đừng trốn nữa, lăn ra đây!”

Tô Mộ nhìn về phía vực sâu kia.

“Khắc! Khắc! Khắc!

Tiếng cười đáng sợ vang lên.

Một bóng người từ vực sâu bay ra, dừng lại giữa không trung.

Hắn chỉ có một mắt!

Viên nhãn cầu kia nhìn chăm chăm Tô Mộ, ẩn chứa một cỗ hận ý ngập trời.

“Là người?” Tô Mộ liếc nhìn tên này vài lần, lắc đầu: “Nhà người vẫn chưa chết?”

Ta nói rồi, nhất định sẽ khiến người trả giá!

Âm thanh lạnh như băng, sát ý vô cùng khủng bố xông về phía Tô Mộ.

Giờ khắc này, phẳng phất có vô số bóng đen đang xé rách Tô Mộ.

“Chém!”

Tô Mộ khinh thường bĩu môi, sừng sững bất động.

Với tinh thần lực hiện tại của hắn, tinh thần công kích của Nhãn Cầu Tà Thần quả thực chính là gãi ngứa.

“Người lại trở nên mạnh mẽ như thế?”

Công kích không có hiệu quả, hắn kinh ngạc mở miệng nói.

Thân là NPC cấp bậc Chân Thần, hẳn có thể cảm nhận được khí tức mạnh mẽ trên người Tô Mộ tản phát ra.

Cùng với lúc ở tầng thứ 2 Mê Uyên, quả thực chính là hai người.

“Giết chết bản thể của người, để lại cho ta không ít chỗ tốt.”

Tô Mộ cười hắc hắc, vô cùng trào phúng.

“Tiểu tử, người đừng quá đắc ý!”

Nhãn Cầu Tà Thần phần nộ gầm thét.

“Ta bây giờ, chính là tồn tại cấp bậc Chân Thần.”

“Hơn nữa với đại quân khủng bố này, kết cục của người đã định trước!”

Tuy hẳn nói như vậy, nhưng bên trong lòng lại rất kiêng kỵ.

“Đại quân khủng bố?”

Tô Mộ liếc mắt nhìn đám ma vật bất tử trời lên từ đất đen.

“Những ma vật này yếu nhất đều là cấp BOSS thập giai viên mãn.”

“Cự đại khô lâu kia, hình như đạt tới cấp Thần đi?”

“BOSS cấp Thần cũng không ít!”

Những ma vật”khủng bố” này xuất hiện thật sự là quá đúng lúc.

Hắn còn đang lo lắng không đủ nguyên liệu để thu thập!

Không thể không nói, vị Tà Thần đại nhân này, thật đúng là bằng hữu”tốt nhất” của hắn.

Giờ Quyền Trọng Pháp Thần lên, trong mắt Tô Mộ nổi lên hỏa quang.

“Người, muốn động thủ sao?”.

Nhãn Cầu Tà Thần thấy thế, âm thanh vô cùng trầm thấp.

Hắn tuyệt đối không ngờ, Tô Mộ dưới tình huống này bị ”bao vây”, vậy mà còn dám động thủ trước.

“Vậy ta còn phải khách khí với người sao?”. Tô Mộ cười lạnh lên tiếng hỏi ngược lại.

Một giây sau, ngọn lửa khổng lồ rơi xuống.

Hình thể thiên hỏa rõ ràng lớn hơn lúc trước rất nhiều, nhiệt độ nóng rực kia, càng khiến cho mặt đất màu đen phát ra tiếng “tư”, ”tư”.

Một đòn này nếu trúng mục tiêu, đại quân ma vật mà Tà Thần đem đến, không thể nghi ngờ sẽ rơi vào kết quả giống như những ma vật trước đó.

“Đừng mơ tưởng thành công!”

Nhân Cầu Tà Thần đương nhiên sẽ không để phát sinh chuyện như vậy.

Trên viên nhãn cầu bắn ra một đoàn năng lượng màu đen, phóng về phía thiên hỏa khổng lồ.

Song phương đã sớm từng giao đấu giao đấu, Tà Thần vô cùng hiểu rõ kĩ năng của Tô Mộ.

Hắn có niềm tin vào cổ năng lượng màu đen.

Nhưng ngay khi năng lượng màu đen tràn về thiên hỏa, một màn khiến hắn khiếp sợ xuất hiện.

Thiên hỏa trực tiếp thiêu đốt năng lượng màu đen.

Dù cho bị ảnh hưởng từ cổ năng lượng màu đen, hình thể thiên hỏa giảm xuống một nửa, nhưng thể công của hỏa diễm cũng không dừng lại.

“Oanh!”

Liệt diễm quét qua mảng đất màu đen.

‘Người đánh chết Ma Thổ Đầu Lâu Vương!’

‘Người đánh chết Ma Đồ Cương Thi Vương!’

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt đạt được 1 điểm thể chất!’

...

Liên tục thông báo đánh giết xuất hiện rất nhanh, sau khi diệt những ma vật mạnh mẽ này, mấy cấp Thần bị động cũng lần nữa phát động.

“Thoải mái!”.

Tô Mộ thật sự không ngờ tới điểm này.

Xác suất kích hoạt cũng không thấp đâu!

Tô Mộ hăng hái.

Lại là một luồng thiên hỏa thật lớn xuất hiện.

“Giết hẳn!”

Nhãn Cầu Tà Thần hoàn toàn phần nộ.

Chương 817: Vị thần bất khả chiến bại.

Vừa dứt lời, những ma vật đứng trên đất đen đều phát động công kích.

Một đòn lại một đòn công kích xông lên không trung chỗ Tô Mộ.

Những kỹ năng này kết hợp với nhau, trực tiếp hình thành một cột sáng màu đen dữ tợn.

Trên không trung, tám thanh trường mâu màu đen cùng nhau hiện lên.

Nhãn cầu đen phong tỏa gắt gao bên người Tô Mộ.

Tám thanh trường mâu chột lóe, trong khoảnh khắc xuất hiện quanh người Tô Mộ.

Trên trường mâu hiện ra khí tức màu đen quỷ dị, gần như phong tỏa cả hư không.

“Chết đi!”

Tà Thần nghiêng răng nghiêng lợi rống giận.

“Hừ!”

Một tiếng hừ lạnh vang lên.

Thánh quang rực rỡ từ trên trời giáng xuống, rơi vào người Tô Mộ.

Khi những ngọn giáo màu đen chạm vào ánh sáng thánh, ngay lập tức bị chặn lại.

Về phần công kích của các ma vật khác, trong chớp mắt đã bị thánh quang hóa giải.

Nhãn Cầu Tà Thần cũng không bất ngờ gì, một thanh kiếm từ từ chui ra từ con mắt đen kịt kia.

Thanh kiếm này toàn thân đen kịt, thân kiếm lưu chuyển như nước.

Nắm chặt chuôi kiếm, Nhãn Cầu Tà Thần vung một kiếm về phía Tô Mộ.

Tám thanh trường mâu còn đang gây áp lực.

Chúng tuy rằng không cách nào đột phá thánh quang, nhưng phong tỏa hành động của Tô Mộ.

Quả cầu lửa trên không trung rơi xuống.

Tà Thần không có chút dao động nào, hắc kiếm một đường phóng về phía Tô Mộ.

“Ầm!”

Thiên hỏa không còn bị cản trở, toàn bộ năng lượng bạo phát.

‘Người đã giết xxx!’

‘Thông qua Sức Mạnh Pháp Thần đạt được 1 điểm trí lực, 100 điểm mana!’

‘Người giết xxx!’

‘Thông qua Nhanh Nhẹn Như Thần đạt được 1 điểm nhanh nhẹn!’

...

Vong linh quân đoàn khổng lồ bị thiên hỏa bao trùm.

Vô số thông báo đánh chết không ngừng hiện lên.

Dưới buff của tăng lên thần hạn, tất cả thuộc tính thu được đều nhân ba.

“Lâu rồi không thấy thống khoái như này!”

Tô Mộ nhếch miệng cười.

Mình cũng không nhớ lần được đánh quái trước đây là bao giờ.

Nhìn chùm sáng rơi đầy đất, trong đó còn có đồ con BOSS cấp Thần rơi xuống, vị Nhân Cầu Tà Thần này, thật sự là càng nhìn càng đáng yêu!

“Đây là đường chết của người”

Dường như đoán ra suy nghĩ của Tô Mộ, Nhân Cầu Tà Thần cười lạnh.

Tại sao hắn lại mang theo rất nhiều bia đỡ đạn?

Đơn giản chỉ là vì giờ khắc hiện tại.

Kiến hôi chết nhiều hơn nữa thì sao?

Chỉ cần có thể tạo cho hắn một cơ hội là đủ rồi!

“Hủy diệt đi!”

Trên tám thanh trường mâu đột nhiên bộc phát ra vô số năng lượng hắc ám, hình thành một vòng tròn, bao phủ Tô Mộ.

Cùng lúc đó, trên thanh hắc kiếm kia cũng xuất hiện một ảo ảnh.

Một cái bóng mênh mông vô biên!

Một đòn này, chẳng những là một đòn mạnh nhất của Nhân Cầu Tà Thần, đồng thời cũng ẩn chứa ý chí tồn tại!

...

Phòng tuyển số 2.

Nhóm NPC vừa mới bị vô số ma vật đại quân dọa vỡ gan, khắc sâu cảm nhận được cái gì gọi là “tàu lượn siêu tốc”.

Xa xa thiên hỏa chói mắt kia, không cần công cụ cũng có thể thấy rõ ràng.

Theo ngọn lửa rơi xuống, bọn họ lại cầm lấy công cụ quan sát, cả đám đều choáng váng.

“Chết rồi?”

“Cứ như vậy mà chết rồi?”

“Có phải ta bị ảo giác không?”

Trong lòng bọn họ tất cả đều toát ra cùng một ý niệm trong đầu.

Nhà thám hiểm huyền thoại.

Là một vị thần bất khả chiến bại!

Nhân Cầu Tà Thần cũng không rõ hẳn đối mặt với cái gì.

Tám thanh trường mâu màu đen giống như đinh, muốn đâm toàn thân đang bao phủ bởi ánh sáng thần thánh của Tô Mộ cho đến chết.

Mà một đòn tuyệt sát kia, dĩ nhiên đã hàng lâm.

Khí tức vô cùng âm u theo trường kiếm hạ xuống, hiển nhiên từng chút từng chút ép lui ánh sáng thần thánh kia.

“Còn có thủ đoạn à!”

Tô Mộ nhú mày.

Một đòn mạnh mẽ này, cho dù là hắn, chỉ sợ cũng không thể dễ dàng tiếp nhận.

“Kỹ năng phòng ngự, toàn bộ phóng thích!”

Tô Mộ sử dụng các loại kỹ năng giảm tổn thương mà không hề do dự.

Quyền Trượng Pháp Thần trong nháy mắt biến thành một thanh đại kiếm, hiện ra thế đỡ đòn.

“Vô dụng thôi!”

“Hôm nay chính là ngày chết của người!”

Âm thanh Nhân Cầu Tà Thần vô cùng băng lãnh.

“Coong!”

Thanh hắc kiếm bị chặn lại.

Nhưng đây chỉ là mở màn.

Hắc khí tràn ngập trên thân kiếm, ngay lập tức quấn quanh lấy Quyền Trượng Pháp Thần.

Một khí tức ăn mòn mạnh mẽ xuất hiện theo đó!

Cùng lúc đó, toàn bộ tám thanh trường mâu màu đen chuyển thành năng lượng đen, bay vào trong hắc kiếm.

Giây tiếp theo, hắc kiếm chia làm tám.

“Xì!”

Đột nhiên, tiếng sấm vang lên.

Một con Kỳ Lân hiện ra, mang theo thể lõi đình, một cước bước lên hắc kiếm.

“Rào!”

Tiếng va chạm đình tai nhức óc.

Kỳ Lân trong nháy mắt, hoàn toàn áp chế công kích của Tà Thần.

“Rào!”

Trên người Tô Mộ bùng bùng liệt diễm.

Liệt diễm dữ dội kia từ hai tay hắc vọt tới đại kiếm biến ảo của Pháp Thần Quyền Trượng.

Những khí tức màu đen kia như đã gặp phải thiên địch, nhanh chóng lui đi.

“Ngươi!”

Nhãn Cầu Tà Thần lập tức ngậy cả người.

Hết thảy phát sinh thật sự quá nhanh, nhanh đến mức hắc không hề kịp phản ứng.

“Nói không lên lời chứ gì?”

Tô Mộ cười hắc hắc, phát động phản kích.

Các loại kỹ năng đồng loạt bộc phát.

Đồng thời ép lui Nhãn Cầu Tà Thần, bốn lỗ đen âm thầm vây đến.

“Chỉ bằng cái này, không vây được ta!”

Nhãn Cầu Tà Thần huy động hắc kiếm, chém về phía một lỗ đen.

Hắc khí tràn ngập, trực tiếp chém vỡ lỗ đen.

“Bùm bùm!”

Ngay khi Tà Thần muốn chạy trốn vào trong đó, một con Kỳ Lân xuất hiện, ngăn chặn lỗ hổng kia.

“Cút cho ta!”

Nường theo tiếng gầm giận dữ của Tà Thần, một làn sóng ý chí tràn ngập thanh hắc kiếm.

Đó là một con rắn đen khổng lồ!

Đến tột cùng lớn bao nhiêu, căn bản không cách nào dùng đơn vị thông thường để hình dung.

Chương 818: Ác thần phá game.

Giống như cả thế giới đều ở dưới con rắn khổng lồ này.

Tuy rằng chỉ là đạo ý chí, nhưng Kỳ Lân ở trước mặt con rắn ý chí này, lại nhỏ bé như vậy.

Đây chính là chỗ dựa của tà thần!

“Đây rốt cuộc là sinh vật gì?”

“Đến ta cũng cảm thấy sợ hãi!”

Tô Mộ cảm thụ được sự khủng bố của con rắn ý chí kia, nhú mào.

Nếu bản thể của tên này đến, mình hôm nay sợ là sẽ lâm vào một phen khổ chiến.

Nhưng chỉ dựa vào một đạo ý chí lực, căn bản không có gì đáng sợ.

“Toàn bộ khai hỏa công suất!”

Hét lớn một tiếng, Tô Mộ bày ra cái gì gọi là cơn giận lôi đình.

Sấm sét ầm ầm dữ dội, vô số Kỳ Lân chân đạp cuồng phong.

Lỗ đen che khuất bầu trời.

Thiên hỏa đủ để tranh phong với nhật nguyệt.

Thân hình Tô Mộ vừa động, trong nháy mắt huyền hóa ra vô số ảo ảnh.

Kỹ năng pháp hệ đồng loạt xuất hiện, kỹ năng hệ vật lý cũng không yếu thế.

Giờ khắc này, hai chữ toàn năng thể hiện ra vô cùng tinh tế.

Nhãn Cầu Tà Thần trợn tròn mắt.

Con rắn ý chí kia cũng chếch choáng.

Tại sao trận chiến tưởng chừng ngang tài ngang sức, cực kỳ hồi hộp lại đột nhiên trở nên chua chát?

“Người tên xxx này!”

Đều nói chó cùng đường sẽ quay lại cắn, tà thần cuống lên cũng vậy.

“Lần trước người còn chưa mạnh mẽ như vậy, rốt cuộc đang xảy ra chuyện gì.”

“Ta chính là một chân thần, người có hiểu cái gì là Chân Thần không?”

“xxxx!”

Hắn tức miệng mắng chửi, không khác gì một mấy dì chửi đạo.

Bầu trời tràn đầy công kích.

Hơn nữa những công kích này so với lúc trước hắn gặp phải còn mạnh hơn nhiều lần!

Những hắc khí trên hắc kiếm không giúp được hắn.

Con rắn ý chí kia dưới công kích liên tục của Kỳ Lân, dần dần lộ ra thể yếu.

Kết cục của trận chiến này đã được định trước.

Tại bước ngoặt cuối cùng của cuộc sống, hắn đã từ bỏ tôn nghiêm của một vị thần, đem hết phần nộ tiết ra.

“Mẹ kiếp, ác thần đáng chết, đồ phá game.”

Tô Mộ trợn tròn hai mắt.

Trận chiến của các vị thần kết thúc vô nghĩa như vậy sao.

Có phải là hắn đã gây áp lực quá lớn cho Tà Thần?

“Người sẽ không có kết cục tốt đẹp đâu!”

“Dị số như người, nhất định sẽ bị xóa sổ ở trong trứng nước.”

“Người không hề hiểu, lực lượng hắc ám đến tột cùng mạnh mẽ cỡ nào!”

Tà Thần mặc kệ suy nghĩ của Tô Mộ, cuồng loạn hô hét.

“Khắc! Khắc! Khắc!”

Dưới tiếng cười của người kia, thanh hắc kiếm cùng với Nhãn Cầu Tà Thần, triệt để hóa thành tro bụi.

‘Người đã giết Nhãn Cầu Tà Thần!’

‘Thông qua Sức Mạnh Pháp Thần đạt được 1 điểm trí tuệ, 100 điểm mana!’

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt đạt được 1 điểm thể chất!’

...

Các loại thông báo đồng loạt hiện lên.

Trên không trung trôi lơ lửng mười mấy chùm sáng.

Tô Mộ dịch chuyển đến bên cạnh những chùm sáng kia, thu lại những chiến lợi phẩm này.

Đôi cánh hoả diễm nhẹ nhàng vỗ, đưa hắn xuống mặt đất.

“Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!”

Máy quét lâu rồi không được hoạt động

“Lực lượng của hắc ám”

“Rốt cuộc là cái gì vậy?”

Tô Mộ đứng ở trên đất đen, tự hỏi lời nói vừa rồi của Tà Thần.

Lực lượng mình lộ ra, ngay cả Chân Thần cũng có thể dễ dàng nghiền ép.

Nhưng cho dù là như vậy, ở trong mắt Tà Thần, tồn tại nào đó vẫn có thể dễ dàng nghiền chết mình.

“Không lẽ là con rắn ý chí kia.”

“Ta còn có đối thủ đáng sợ hơn!”

Hít sâu một hơi, Tô Mộ nhìn sâu trong mảng đất màu đen, ánh mắt như đuốc.

Muốn biết đến tột cùng sẽ đối mặt với kẻ địch gì, vậy cũng chỉ có thể từ từ tìm hiểu.

...

“Thần! Đây thật sự là thần!

“Ta lại được chứng kiến trận chiến của các vị thần, cái này đúng là quá đã rồi?”

Trên không đảo của phòng tuyến số 2.

Nhóm NPC lại một lần nữa trải qua “tàu lượn siêu tốc”, vẫn là loại thăng lên xuống, độ cao mấy vạn mét.

Khi bóng đen kia bày ra lực lượng khủng bố, toàn bộ trái tim bọn họ đều nhảy vọt ra ngoài.

Một khi nhà thám hiểm trong truyền thuyết thất bại, người tiếp theo kết thúc chính là bọn họ.

Nhưng sau khi kỹ năng đầy trời xuất hiện, trái tim đang lơ lửng của họ hoàn toàn thả xuống.

“Báo cáo cho Thần Lạc đại nhân một chút, phòng tuyến số 2 của chúng ta không cần phải canh gác.”

“Ta cảm thấy cũng đúng, không cần thiết.”

Nhìn bóng dáng xa xa bay lên trời rồi đi, đám NPC này cũng bắt đầu “giải tán”.

Phòng tuyến số 2 giữ được không á?

Không nói nhóm ma vật đại quân đầu tiên, nói trong đất đen kia xuất hiện vô số ma vật, tùy tiện xách ra mấy con, cũng không phải thứ mà bọn họ chống lại được.

Nếu không phải có vị nhà thám hiểm trong truyền thuyết kia xuất hiện, toàn bộ phòng tuyến số 2 đều bị đánh tan!

Nhìn Tô Mộ bước vào vực sâu hắc ám kia.

Trong lòng của NPC đều có chung một suy nghĩ.

Ma vật gặp nạn rồi!

“Vật liệu thăng cấp cấp Chân Thần cũng tầm tạm rồi!”

“Có những thứ này, lại thêm trái cây của Thần Thụ, nhất định sẽ tăng lên vô cùng lớn.”

Vừa đi sâu vào đất đen, Tô Mộ vừa sắp xếp lại chiến lợi phẩm của mình.

Nhãn Cầu Tà Thần không hổ là “bạn tốt” của mình, đồ rơi xuống lần này còn phong phú hơn so với lần trước.

Vật liệu cấp Chân Thần tuôn liền ba cái, còn có trang bị cấp Thần

Và một vũ khí cấp Chân Thần.

Đó là một thanh trường kiếm màu đen, có điều Tô Mộ cũng không định giữ lại cái thứ đồ chơi này.

Phạm là bất cứ đồ vật nào có liên quan đến vật chất màu đen, có thể tiêu hao hết vật liệu là tốt nhất, nếu không được thì cũng chỉ còn nước đem đi tiêu hủy.

Có điều khi cầm thanh kiếm này trên tay, rõ ràng là không có khí tức màu đen kia nữa.

Chương 819: Quyền trượng Pháp Thần (cấp Chân Thần).

Dùng làm vật liệu hiến tế thì không còn gì hợp hơn.

“Dùng toàn bộ để thăng cấp cho ta không phải là lãng phí quá rồi sao?”

“Hay là thăng cấp cho quyền trượng Pháp Thần một tí nhỉ?”

Quyền trượng Pháp Thần vẫn chỉ là trang bị cấp Thần, còn chưa đạt đến cấp Chân Thần.

Nếu mình dùng vũ khí cấp Chân Thần tiến hành rèn luyện, lại thêm trang bị cấp Thần khác phụ trợ, tỉ lệ thành công tuyệt đối đạt tới 99%.

“Đuổi tới nơi gặp người khổng lồ đá đen rồi nói tiếp vậy.”

Tô Mộ tăng tốc độ bay.

Hắn muốn nhìn xem liệu nơi mà người khổng lồ đá đen canh phòng có thể xuất hiện một tên Boss mạnh mẽ hay không.

Cảnh sắc xung quanh nghìn bài một điệu.

Ở vùng đất đen này, thời gian như mất đi giá trị.

Không biết đã qua bao lâu, Tô Mộ đi đến khu vực đá đen.

“Không có à?”

Dùng Đôi Mắt Thần Thị tìm kiếm một hồi, sinh vật màu đen cấp

Boss vẫn không xuất hiện.

Mảnh đất đen này đã bị mình tinh lọc, cũng không còn bị vật chất màu đen làm ô nhiễm nữa.

Đáp xuống mặt đất, Tô Mộ mở kho tàng Hoàng Kim ra.

Lấy chiến lợi phẩm đánh chết ma vật ra, hẩn phân loại trang bị.

“Còn một miếng mảnh vỡ huân chương, dùng hết vậy.”

Đặt quyền trượng Pháp Thần giữa đại trận, Tô Mộ chọn thăng cấp món vũ khí này trước.

“Trang bị cấp Thần, chẳng qua là trung gian.”

“Thanh kiếm đen cấp Chân Thần này mới là mẫu chốt.”

Tô Mộ bắt đầu công tác chuẩn bị.

Sau khi sắp xếp tất cả xong xuôi, hẩn nhìn chăm chăm thanh kiếm đen, trong ánh mắt tràn đầy kiên ky.

Quyền trượng Pháp Thần cũng không phải là vũ khí bình thường.

Đây chính là trang bị loại tốt nhất mà mình đã thu được khi mới bắt đầu.

Có thể nói, món vũ khí này phù hợp với trình độ của mình, không vũ khí nào có thể thay thế được.

Rất nhanh trận pháp đã được kích hoạt.

Lượng lớn trang bị cao cấp bị phân giải.

Dưới sự thúc đẩy của huân chương của Thần, những năng lượng chuyển đổi ra này có thần tính siêu cao.

Nhưng ngay khi những năng lượng này va chạm vào kiếm đen, một màn kỳ dị xuất hiện.

Trên kiếm Thần thành linh bao phủ luồng khí tức màu đen.

Những khí tức màu đen này tham lam hấp thu những năng lượng kia, không có chút dấu hiệu bị phân giải nào.

Tô Mộ cau mày, ánh mắt sa sầm.

Chuyện mình lo lắng vẫn xảy ra!

Kiểm đen hấp thu những sức mạnh kia, khí tức hắc ám trên thân kiểm cũng càng thêm lớn.

Đột nhiên, một bóng dáng tiến vào đại trận.

Một giây tiếp theo, toàn bộ đại trận đã được khống chế, những năng lượng được chuyển đổi cũng không đi vào kiểm đen nữa.

Lần này, kiểm đen như bị chọc giận.

Toàn bộ khí tức màu đen tuôn trào, hướng về phía bóng dáng kia.

Ngay lúc những khí đen đó bao trùm Tô Mộ, trước mặt hắn xuất hiện một cảnh tượng.

Trước mắt là từng tòa núi tinh thạch màu đen cao 10 000 mét nối tiếp nhau.

Một cái đầu khổng lồ lộ ra từ một ngọn núi.

Chỉ riêng cái đầu kia, đã lớn hơn một ngọn núi.

Đó là một cái đầu rắn!

Trên đầu mọc ra một cái củ ấu màu đen, hơn nữa còn khắc đầy hoa văn kỳ dị.

Trong mắt rắn ẩn chứa bóng tối vô tận, đang nhìn chăm chăm Tô Mộ.

Cơ thể Tô Mộ không nhúc nhích được.

Khí tức màu đen huyền hóa ra vô số đôi tay, bắt đầu kéo xé cơ thể hắn.

Bóng tối đến ngày càng gần.

Trước mắt như vực sâu không đáy.

Đầu rắn khổng lồ bắt đầu thè lưỡi ra thụt lưỡi vào.

Bóng tối trong mắt nó từng bước xuất hiện trong mắt Tô Mộ.

Cảnh tượng này khiến đầu rắn khổng lồ trở nên hưng phấn.

Chỉ cần màu đen hoàn toàn bao phủ mắt Tô Mộ, nó có thể hoàn toàn khống chế thân thể này.

Tốc độ xâm chiếm của màu đen ngày càng nhanh.

Đôi mắt Tô Mộ u ám không có ánh sáng, chỉ lát nữa thôi là sẽ rơi vào tay giặc.

Rắn lớn vô cùng đặc ý.

Nhưng ngay vào lúc nó cho rằng mình đã thành công, mắt Tô Mộ thành linh khôi phục ánh sáng.

Không chỉ vậy, một luồng sát khí rợp trời còn ập về phía rắn lớn.

Cảnh tượng phát sinh biến đổi.

Nơi của rắn lớn đã không còn là núi Hắc Tinh nữa.

Thay vào đó là một vùng biển máu vô tận!

Dù rắn lớn có thân hình khổng lồ nhưng vẫn bị kéo vào trong đó.

Đây là cuộc đối đầu của ý chí!

Bên trong cảnh tượng mới này, rắn lớn hoàn toàn lộ ra dáng vẻ thất bại.

Tất cả cảnh tượng vụt qua, khí tức trên thanh kiếm đen chợt biến mất.

Tô Mộ nhếch miệng, cười nhạt.

“Nhân lúc địch yếu, chờ đợi tuyệt sát!”

Chỉ bằng việc ý chí trên kiếm đen muốn ngấm chiếm đoạt thân thể mình, quả là rắn ngốc nói mê!

“Lần này thì không thành vấn đề rồi!”

Búng tay một cái, năng lượng lần nữa ngưng tụ trên trận pháp, hướng về phía kiếm đen.

Sương mù đen không xuất hiện, kiếm đen bắt đầu phân giải từng chút từng chút một.

Thần lực cực kỳ tinh thuần bị rút ra.

Khi năng lượng ánh sáng đạt đến cực hạn thì tia ý thức của bọn nó tràn về hướng quyền trượng Pháp Thần ở giữa trận pháp.

“Ầm!”

Một cột sáng phóng lên tận trời!

Thần lực cấp Chân Thần bắt đầu bị quyền trượng Pháp Thần hấp thu.

‘Quyền trượng Pháp Thần (cấp Thần) đã thăng cấp thành quyền trượng Pháp Thần (cấp Chân Thần)’

Ánh sáng tiêu tan, trước mắt Tô Mộ nhảy ra một nhắc nhở.

Đi đến giữa trận pháp, hần cầm vũ khí cấp Chân Thần trong tay.

‘Quyền trượng Pháp Thần (cấp chân Thần) trí lực + 30000 tinh thần + 30000 thể chất + 30000’

‘Chú ngữ 1: Ma pháp công kích tăng 30%’

‘Chú ngữ 2: Sát thương cuối cùng tăng 20%’

‘Chú ngữ 3: Tốc độ khôi phục pháp lực + 100%’

‘Chú ngữ 4: Cẩn Nuốt’

‘Chú ngữ 5: Bạo kích + 5%’

‘Chú ngữ 6: Công kích ma pháp + 30%, Ma Pháp Xuyên Thấu + 5%’

‘Chú ngữ 7: Biến Ảo’

Chương 820: Quyền trượng Pháp Thần (cấp Chân Thần). (2)

‘Chú ngữ 8: Hắc Xà chi kích (có thể triệu hồi một con rắn Hắc Ám, gây ra công kích ma pháp x10000% điểm sát thương cho địch)’

Chú ngữ chưa gán: 2

Toàn bộ trang bị ba chiều đều tăng lên 10 000 điểm, trừ chỗ đó ra còn nhiều hơn một chú ngữ mới.

Thấy còn có hai chú ngữ có thể gán, Tô Mộ nhún vai một cái.

Trong khoảng thời gian này, đồ vật mình tăng lên thật sự quá nhiều, trái lại quên mất điều này.

“Nên đổi chú ngữ rồi, nếu có tròn mười vật phẩm cấp Chân Thần, gán mười chú ngữ, vũ khí này chắc chắn là nghịch thiên rồi!”

Tô Mộ tràn đầy dã tâm.

Thân là một Pháp Thần toàn năng, món vũ khí này của mình cũng cần phải toàn năng vượt trội.

“Thăng cấp Chân Thần trước rồi đi tìm con rắn lớn kia sau vậy!”

Ở sâu trong đất đen.

“Ầm ầm!”

Âm thanh rung trời lở đất không ngừng vang lên.

Mặt đất nứt ra.

Tinh thạch cao hơn 10000m bắt đầu sụp đổ.

Một cơ thể khổng lồ dài hơn nghìn mét trực tiếp chui từ dưới đất lên.

Cái đầu to che khuất bầu trời.

Đây chắc chắn có thể gọi là một rắn Diệt Thế !

Nó có một đôi mắt đen nhánh, ngay cả răng nanh ở khoe miệng cũng phải lớn cỡ một ngọn núi.

“Con kiến hôi!”

“Con kiến hôi ghê tởm!”

Đi cùng với tiếng nói đầy tức giận, một đường màu đen hướng thẳng lên trời.

Trong phút chốc, chỗ bầu trời màu đen kia xuất hiện một cái xoáy nước

“Xì!”

Một tia sét màu đen xuất hiện, Cự Xà rải rác bốn phía quanh đây.

“Thức tỉnh rồi sao, tay sai của ta!”

Dưới tiếng nói mạnh mẽ, đám Cự Xà phát ra một tiếng gào thét.

“Grào!”

“Xẹt xẹt!”

Tia sét màu đen đánh xuống đất đen.

Bốn bóng người xuất hiện liên tiếp.

Tất cả bọn họ đều là hình người, ở trong mắt Cự Xà, ngay cả một hạt bụi cũng không bằng.

“Bái kiến Thần chủ vĩ đại!”

Nhìn con kia Cự Xà, cả bốn người một mực cung kính quỳ trên mặt đất.

“Đi đi, đi mang con kiến hôi có gan dám khiêu khích ta về đây!”

Giọng nói đầy uy nghiêm của Cự Xà vang lên.

cùng lúc nói ra lời này, vài tòa tháp Hắc Sơn cao chục nghìn mét phía sau nó cũng bắt đầu sụp đổ.

Vô số thứ đen tối được sinh ra, bay về phía bốn người kia.

Lúc thứ đó đâm vào cơ thể bọn họ, từ từ biến thành một bộ áo giáp màu đen.

Như vậy vẫn chưa hết, lượng lớn thứ màu đen hội tụ trên tay của bọn họ, từ từ hóa thành một món vũ khí.

Bốn con dao găm hình rắn màu đen!

...

Bên ngoài cấm địa đen.

Một cánh cửa lớn tỏa ánh sáng vàng sừng sững đứng thẳng.

Phía sau cánh cửa là một kho tàng khổng lồ.

Tô Mộ lấy tất cả chiến lợi phẩm mà hắn có được từ trước đến nay ra, không dám chậm trễ phút nào.

Sau khi hoàn thành tất cả công tác chuẩn bị, quả Thần Thụ cũng được lấy ra.

“Bắt đầu thôi!”

Hít sâu một hơi, Tô Mộ cắn một miếng lên quả của Thần Thụ.

Trái cây vào miệng, là một loại quả ngon!

“Mùi vị của nhân sâm hình người chính là như thế này sao?”

Răng môi còn lưu lại hương vị, trên mặt Tô Mộ lộ ra nụ cười cực kỳ thỏa mãn.

Đây chắc chắn là loại quả ngon nhất hắn từng ăn.

“A!”

Tô Mộ lại cắn một miếng to.

Một giây sau, cơ thể của hắn lập tức có phản ứng.

Thần lực mạnh mẽ xuất hiện, trực tiếp biến hắn thành một người ánh sáng.

Cùng lúc đó, toàn bộ đại trận cũng bắt đầu kích hoạt.

Hai nguồn năng lượng một trong một ngoài, không ngừng gột rửa cơ thể của Tô Mộ.

Trong quá trình sửa sang, cơ thể của hắn lại càng xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

“Nguồn năng lượng mạnh mẽ này, mẹ nó, cũng quá dễ chịu rồi?”

Tô Mộ không nhịn được hô to lên.

Vào giờ khắc này, chính hắn đột nhiên sinh ra một loại cảm giác.

Dưới Chân thần, đều là con kiến hôi!

“Chúc mừng người chơi thành công thăng cấp lên Chân thần!”

“Tất cả thuộc tính cơ sở cộng thêm 10000 điểm!”

“Nhận được kỹ năng Sức Mạnh Chân Thần!”

Mấy thông báo liên tục xuất hiện.

“Sức Mạnh Chân Thần?”

Tô Mộ vội vàng mở thanh kỹ năng ra.

‘Sức Mạnh Chân Thần (cấp Chân Thần): Có thể phóng thích uy thế của Chân Thần, khống chế mục tiêu cấp Chân Thần trở xuống, trị số tinh thần càng cao, xác suất thành công càng lớn, gặp công kích cấp Chân Thần trở xuống, vĩnh viễn giảm nửa tổn thương thường, chủ động phóng thích Sức Mạnh Chân Thần, MP tiêu hao tăng lên gấp mười lần, tạo thành tổn thương tăng lên 100%!’

“Kỹ năng này, quá tuyệt rồi!”

Sau khi thấy miêu tả kỹ năng, vẻ mặt Tô Mộ mừng như điên.

Có kỹ năng này, thật sự là lập tức kéo giãn khoảng cách với cấp Chân Thần trở xuống.

Nhất là cái hiệu quả không chế kia, Tô Mộ hơi không thể chờ đợi được muốn thử một chút.

Với giá trị tinh thần hiện tạo của hắn, không phải là có thể tùy tiện bắt chẹt những ma vật cấp Thần kia sao?

Dĩ nhiên, nhắc tới chỗ mạnh nhất của kỹ năng này, đơn giản chính là hiệu quả chủ động phóng thích.

Mặc dù gấp mười lần MP tiêu hao có hạn chế rất lớn, nhưng hiệu quả tăng lên cũng rất lớn so với trước

Tăng gấp đôi mãi mãi!

Tô Mộ mở giao diện thuộc tính ra.

Người chơi: Tô Mộ

Cấp bậc: cấp Chân Thần(có thể tiếp tục tăng lên)

HP: 1880320000

MP: 95140500

Công kích vật lý cận chiến: 1467160

Công kích ma pháp: 6345360

Phòng ngự vật lý: 24444160

Phòng ngự ma pháp: 24476530

Bạo kích ma pháp: 100%

Bạo kích ma pháp: 280%

Ma Pháp Xuyên Thấu: 300%

Bạo kích vật lý: 10%

Kháng tính các hệ: 180%

Khả năng kháng băng: 330%

Miễn giảm tổn thương vật lý: 130%

Sức mạnh 135600 (+ 35000), thể chất 133032 (+ 55000), nhanh nhẹn 135630 (+ 35000), tinh thần 133281 (+ 55000), trí lực 196800 (+ 55000)

Trị số công kích ma pháp đã đạt đến hơn sáu mươi nghìn một ít.

Chương 821: Thăng cấp lên Chân Thần

Tính cả sát thương tăng thêm của Phong Lôi Kỳ Lân thì trị số sát thương sẽ là một trăm hai mươi triệu.

Dưới tình huống đánh mạnh hết cỡ xuống, những giá trị tổn thương này lên tới ba trăm ba mươi triệu.

Cho dù bây giờ hắn có gặp đối thủ có kháng tính khổng lồ, mấy nghìn điểm giá trị phòng ngự, sát thương đến cuối cùng đều có thể đạt 200 triệu trở lên.

Lại tính cả sát thương tăng thêm cuối cùng, sát thương có 400 triệu như cũ.

“Nếu ta tiếp tục sử dụng lại Sức Mạnh Chân Thần, bốn trăm triệu tăng lên gấp đôi, chính là 800 triệu!”

“Mặc dù tính toán như vậy có hơi quá, với HP bây giờ của ta còn chẳng gánh nổi vài phát Kỳ Lân!”

Sau khi Tô Mộ tính toán xong đề tài này thì trong lòng chỉ còn lại rung động.

Chỗ tốt của thuộc tính tăng lên mang đến thật sự quá lớn.

Dựa vào lượng HP của hắn để xem, cho dù là BOSS cấp Chân Thần, lượng máu huyết nhiều nhất chính là hai trăm triệu.

Thanh HP của Tà Thần lúc trước kia chính là hai trăm triệu.

Hắn bây giờ căn bản không cần phải bật hết hỏa lực, trực tiếp bộc phát Sức Mạnh Chân Thần, trong nháy mắt là có thể khiến tên kia thăng thiên.

“Có thể đánh nhau được không nhỉ?”

Tô Mộ bùng nổ tự tin.

Hắn bây giờ, mấy kỹ năng Chân Thần tính bằng giây, ra một chiêu, sợ là ngay cả cấp Chủ Thần cũng không trụ được.

Đi ra khỏi kho tàng, Tô Mộ thu cánh cửa vàng kim vào.

Trên sườn đá lởm chởm quái dị trước mắt đã không còn năng lượng màu đen.

Lời nói tiếp tục đi về phía trước, chính là khu vực cấm mà Người khổng lồ đá đen đã đề cập.

“Cấm khu?”

“Ta đánh đúng là cấm khu!”

Khóe miệng treo nụ cười nhàn nhạt, Tô Mộ đạp một cái bay lên.

Hỏa Diễm Phi Vũ đồng thời mở ra.

Trong khoảnh khắc, bóng dáng của hắn đã biến mất!

. . .

Thần tháp.

Sau khi một cột sáng tiêu tán, hai bóng người xuất hiện cùng nhau.

Đó là một thiếu niên đeo cung trên lưng, đi bên cạnh là một con Cự Long khổng lồ.

Hiên Viên xem xét tình hình xung quanh một phen, nhúu chặt mày.

Đây là một rừng rậm xa lạ!

Xung quanh có những cây đại thụ cao chọc trời, chắc cao khoảng trăm mét, thân cây lại to khỏe đến đáng sợ.

Trong rừng, hình như có vô số ánh mắt, đang chăm chú nhìn Hiên Viên và Tử Long!

Đất đen.

Tô Mộ đang bay nhanh.

Hắn đã bước chân vào cái gọi là nơi cấm kỵ.

Kỳ quái chính là, ở nơi này, cũng không gặp phải tồn tại đáng sợ nào.

“Người khổng lồ đá đen kia lừa ta?”

Tô Mộ không khỏi nhúu mày.

Nhưng điều bộ của Người khổng lồ đá đen lúc ấy không phải như thế.

Làm hắn còn tưởng rằng một khi bước vào khu vực cấm này lập tức sẽ gặp phải sự công kích của vô số ma vật!

“Chỗ này cũng lớn quá rồi?”

“Tất cả cảnh sắc đều giống nhau như đúc, khiến ta nghĩ rằng ta vẫn luôn đi lại quanh một chỗ!”

Màu đen vô tận, khiến Tô Mộ nhìn đến sắp phát ói.

Vẫn còn tốt ở chỗ hắn có kỹ năng Đôi Mắt Thần Thị, không đến nỗi khiến cho hắn bị lạc phương hướng.

Sau khi không biết qua bao lâu, đúng lúc Tô Mộ chuẩn bị nôn, trong tầm mắt hắn xuất hiện một thứ khác biệt .

“Đó là một tòa. . . Thành?”

Đôi Mắt Thần Thị nắm bắt được tất cả các chi tiết, vẻ mặt của Tô Mộ vô cùng kinh ngạc.

“Phòng tuyến số 1?”

“Nơi này lại là phòng tuyến số 1?”

Chỗ tòa thành này, rõ ràng chính là “phòng tuyến số 1”.

Nghĩ đến cũng đúng, ngoài tường trong thế giới có phòng tuyến số 3, phòng tuyến số 2, vậy thì chắc chắn còn có một cái phòng tuyến số 1.

Tô Mộ trăm triệu không nghĩ tới, chỗ này lại ở trong khu vực cấm.

“Chẳng lẽ nói, ở trong thế giới Thần Đồ, chính là người ở phòng tuyến số 1 này, chặn lại những thứ vật chất màu đen kia?”

Một suy đoán lóe lên trong lòng Tô Mộ.

Từ đồng đồ nát của tòa thành này có thể nhìn ra, những thứ vật chất màu đen kia là bên giành được chiến thắng cuối cùng.

Nhưng có bức tường kia tồn tại, vật chất màu đen cũng không thể đánh vào Vương Đô.

“Ý nghĩa tồn tại của thế giới này đến cuối cùng là gì?”

“Thật sự là chỉ vì để cho người chơi thích ứng thôi sao?”

“Còn có những cửa truyền thống gắn liền thông nhau kia nữa.”

Tô Mộ lâm vào trầm tư.

Mặc dù thông tin hần thu thập được càng ngày càng nhiều, nhưng nghi vấn cũng trở nên càng lúc càng lớn.

Không còn gì để nghi ngờ nữa, đây tuyệt đối là một bàn cờ lớn!

Bố trí ván cờ này, rốt cuộc là có mục đích gì, chính hần chẳng qua chỉ có chút manh mối.

“Bóng tối xâm lấn!”

“Người chơi tiến vào trò chơi, đối đầu với ma vật!”

“Còn có vật chất màu đen trên tòa tháp này.”

Xâu chuỗi toàn bộ những thông tin này lại, Tô Mộ chỉ có thể có được một kết luận.

Trò chơi mở ra, có lẽ chính là vì để ngăn cản những vật chất màu đen kia!

Điều này cũng có thể giải thích cho việc tại sao lúc trước người kia lại nói thần tháp chính là một âm mưu.

Có lẽ ở đây chính là tầng chót của tòa tháp, căn bản vương tọa gì hết mà thay vào đó là vật chất màu đen vô tận.

“Nói không chừng có một ngày, khi ta đã tới được đỉnh chóp của tòa thần tháp này, xem ra ngồi trên vương tọa chính là một ác ma toàn thân đen nhánh?”

Tô Mộ cười khổ một cái.

Chỉ là vừa hơi nghĩ đến một cái trong đầu hần lập tức có hình ảnh.

Dĩ nhiên, toàn bộ những thứ này đều để nói sau.

Ngay cả tiến vào tầng thứ nhất của tòa tháp cũng không biết, chứ đừng nói là bước lên tòa tháp này.

“Hần là ta có thể tìm đủ đồ mà người muốn trong tòa thành này!”

Tô Mộ vừa tự nói với mình, bước chân vào trong tòa thành này.

“Sức mạnh đất đen biến mất!”

Chương 822: Thăng cấp lên Chân Thần (2)

Hần rõ ràng cảm nhận được, trên tòa thành hoang tàn này, đất đen ăn mòn sức mạnh đã bị ngăn cách.

Chỉ sợ tòa thành này cho dù đã bị hủy nhưng vẫn ẩn chứa một sức

mạnh nào đó như cũ.

“Đào sâu ba thước!”

Tô Mộ một chút cũng không khách khí, tìm kiếm trong tòa thành này.

Khi chức nghiệp đại sư của hắn gia tăng hoàn toàn, rất nhanh đã đào ra được không ít vật hữu dụng.

“Đá quý được chạm khắc phù văn, có sẵn năng lượng mạnh mẽ như cũ!”

“Cả tòa thành này, chính là một đại trận không trọn vẹn.”

Tô Mộ lấy được những món đồ này cũng không dễ dàng.

Trực giác tự nói với hắn, trong tòa thành này còn ẩn chứa bí mật lớn hơn nữa.

Sử dụng Đôi Mắt Thần Thị không cách nào dò thám được hết, chỉ có thể tự mình đi thăm dò đàm móc.

“Ra đi!”

Một cái vỗ tay vang lên, năm Tiểu đệ Xương Khô được triệu hồi ra.

“Các người chia thành vài hướng, bắt đầu đào xuống phía dưới, động tác nhất định phải cẩn thận.”

“Ngàn vạn đừng phá hỏng thứ gì, cho dù là một tảng đá cũng không được!”

Tô Mộ bắt đầu ra lệnh cho năm Tiểu đệ Xương Khô.

Giờ phút này, khi thuộc tính của hắn tăng thêm kinh khủng, chiến sĩ Xương Khô nhìn qua rất yếu, trên thực tế đã đạt đến cấp bậc Chân Thần, thậm chí còn muốn tăng thêm một bậc.

Bất kể là tốc độ hay là sức mạnh, chiến sĩ Xương Khô đều mạnh đến đáng sợ.

Cho dù những kiến trúc được khắc phù văn kia tương đối cứng rắn

nhưng cũng không chịu được công kích của chiến sĩ Xương Khô
Lòng năm Tiểu đệ Xương Khô cay đắng!

Mỗi lần triệu hồi năm bọn chúng ra, không phải khuôn đồ thì
chính là đào hầm.

Đường đường cấp Chân Thần thế nhưng thành chiến sĩ thi đua!

Chẳng qua đối với mệnh lệnh của Tô Mộ, bọn họ tuyệt đối tuân
theo trăm phần trăm.

Một người và năm bộ xương khô bắt đầu”Khảo cổ”.

Quyền trượng Pháp Thần trực tiếp biến thành một cái xẻng.

Dưới khí thế đào móc hùng hực của Tô Mộ, nguyên trạng của toàn
bộ”Phòng tuyến số 1” từ từ lộ ra.

Đây là một tòa thành trì to lớn.

Quy mô của nó tuyệt đối còn lớn hơn so với thành Diệu Nhật.

Phòng tuyến số 2 và phòng tuyến số 3 càng không cách nào so sánh
được.

“Cái chỗ này, là toàn bộ mảnh đất trung tâm tòa thành sao?”

“Còn có ở trên từng kiến trúc, tất cả đều khắc đầy phù văn.”

“Số lượng này cũng nhiều quá đi?”

Nhìn những kiến trúc bị đào lên kia, Tô Mộ bội phục không dứt.

Tòa thành này cho dù đã đổ nát như vậy nhưng vẫn ngăn chặn thứ
vật chất màu đen như cũ.

“Tiếp tục đào!”

Tô Mộ cẩn thận nắm “Xẻng”, khống chế lực tay mình.

Dưới sự giúp đỡ của Tiểu đệ Xương Khô, toàn bộ một mảng lớn
xung quanh cũng bị đào ra.

Hắn xem xét những kiến trúc kia mấy lần, đại khái biết.

Khu vực này là một quảng trường.

Bên cạnh đều là một vài tòa nhà nhỏ.

Ở trung tâm quảng trường, nơi đó đứng sừng sững một pho tượng.

Đáng tiếc, pho tượng có phần bị tàn phá, thấy không rõ tướng mạo cụ thể, chỉ biết là hình dạng của một người.

“Đây là!”

Quan sát một lúc, Tô Mộ mở to hai mắt nhìn.

Trên sàn của toàn bộ quảng trường phủ chi chít phù văn.

Những phù văn này cực kỳ ảo diệu, cho dù là chính hắn, trong một thời gian cũng không cách nào phán đoán ra chỗ dùng cụ thể.

Tô Mộ mở Hỏa Diễm Phi Vũ ra, bay lên trời.

Một đợt cuồng phong đột nhiên xuất hiện, thổi tan toàn bộ một ít bụi đất trên mặt đất.

“Một trận truyền tống?”

Quan sát hồi lâu, Tô Mộ nheo mắt lại.

Hắn có thể khẳng định, quảng trường này chính là một trận truyền tống còn chưa kích hoạt.

Về phần trận truyền tống này cuối cùng thông đến đâu?

Tô Mộ đột nhiên nghĩ đến cái gì đó, hô lên theo bản năng.

“Chẳng lẽ là tòa tháp này!”

...

Thời điểm Tô Mộ đang quan sát trận pháp kia ở trong thành, bốn bóng người lặng lẽ đi tới.

Bọn họ hòa làm một thể cùng đất đen, cho dù là Đồi Mắt Thần Thị nhìn đến cũng không cách nào phát hiện.

Bốn bóng người này chân chừ ở bên ngoài thành, không dám bước vào trong đó, rõ ràng là vô cùng kiêng kỵ chỗ này.

“Hắn là hắn sẽ ra ngoài, chúng ta mai phục cho tốt, đánh cho hắn trở tay không kịp.”

Một bóng người nhìn sâu vào trong thành, chậm rãi cất giọng nói.

“Dựa theo ý định của Thần Chủ, cố hết sức bắt sống, ra tay đừng quá độc ác!” lại một cái giọng nói vang lên.

Còn dư lại hai bóng người không nói gì.

Trên mặt đất đen đột nhiên sục xuống.

Bốn bóng người cùng nhau biến mất, lẳng lặng chờ đợi thời cơ!

Nội thành phòng tuyến số 1.

“Đây là một trận truyền tống loại cực lớn, nơi nó thông tới tám chín phần mười là toà tháp Thần đó.”

“Thần Thụ kia đúng là không có gạt ta!”

“Nhưng vẫn còn có một vấn đề rất nghiêm trọng!”

Tô Mộ đang nghiên cứu trận pháp truyền tống điêu khắc trên quảng trường, hơi nhíu mày.

Cả trận pháp truyền tống có không ít chỗ thiếu sót.

Hơn nữa muốn kích hoạt thành công trận truyền tống này, còn cần phải cung cấp đầy đủ năng lượng.

“Dựa vào những nguyên liệu ta có trong tay, sửa chữa nó không có trở ngại gì.”

“Về phần năng lượng, bỏ mấy mảnh vỡ huân chương của Thần vào, chắc đủ rồi.”

Tô Mộ nghĩ tới phương pháp gỡ tường đông đắp tường tây.

Chỉ cần tháo ra một vài thứ từ trên đại trận trong kho tàng hoàng kim kia, mình có thể kích hoạt trận truyền tống này.

Đến lúc đó, là có thể kiểm chứng nó rốt cuộc có thông với toà tháp Thần kia hay không rồi.

“Đi hay là không đi?”

Tô Mộ chìm vào trong đắn đo.

Một khi mình sửa chữa trận truyền tống này, nguyên liệu hao phí chỉ có thể để lại chỗ này.

Nói một cách khác, nếu như có người khác tới đây, thì có thể thông qua nơi này đi thẳng tới tháp Thần.

Chương 823: Đụng độ giữa Chân Thần

Trong khu vực cấm của mảnh đất màu đen này, mình vẫn thật sự không biết đây rốt cuộc là chuyện tốt hay chuyện xấu.

“Đợi thêm chút nữa đi, trước cứ tiếp tục dò xét.”

Cân nhắc liên tục, Tô Mộ không gấp gáp hành động.

Trong phòng tuyến số 1 lớn như vậy, còn có rất nhiều nơi đáng thăm dò.

Hắn dẫn đầu tiểu đội Xương Khô tiếp tục khai quật lên.

Động tác mỗi một lần đều rất cẩn thận, chỉ lo tạo ra hư hại gì cho những di tích này.

Sau một thời gian ngắn, một thành phố tương tự thành Diệu Nhật xuất hiện trước mắt Tô Mộ.

“Quá giống rồi!”

Dù là phong cách kiến trúc hay là bố cục, gần như giống y đúc

thành Diệu Nhật.

Trong lòng Tô Mộ vô cùng hiểu rõ, đây chắc chắn không phải trùng hợp gì cả.

Tất cả mọi thứ trước mắt đều đang nói cho mình.

Rất lâu trước kia, nơi đây đã từng có vài NPC sinh sống.

Song dưới sự xâm lấn của vật chất màu đen, những NPC này bị buộc phải rút lui vào trong tường, ở nơi đó lại lần nữa lập nên một thành phố, cũng chính là thành Diệu Nhật hiện tại.

“Xem ra, còn phải đi tới nơi sâu hơn của đất đen!”

Tô Mộ giải trừ triệu hồi đối với tiểu đệ Xương Khô, mở đôi cánh hoả diễm ra.

Chuyện tiến vào tháp Thần tạm thời không cần vội.

Đôi cánh hoả diễm hơi rung động, mang theo hắc bay ra khỏi phòng tuyển số 1.

Trong thời gian vài nhịp thở, Tô Mộ đã bay xa vạn dặm.

Cũng đúng vào lúc này, một luồng lực trối buộc lớn mạnh bỗng nhiên xuất hiện.

Trong không trung dường như có một tấm lưới lớn vô hình, vững vàng buộc Tô Mộ vào bên trong.

“Cuối cùng cũng tới rồi sao?”

Cảm nhận được luồng áp lực truyền tới từ xung quanh kia, trong lòng Tô Mộ đã sớm có chuẩn bị.

Hắn không vội vàng chống cự, ngược lại bày ra dáng vẻ không gì đánh bại.

Cùng lúc đó, trong đất đen bên dưới, một luồng năng lượng màu đen tuôn ra, bay hướng lên trên không.

Năng lượng màu đen biến thành một sợi dây thừng, gắt gao quấn

quanh trên hai chân của Tô Mộ.

Dưới sự lôi kéo của luồng sức mạnh này, cả người Tô Mộ trực tiếp rơi hướng xuống đất.

“Lá Chấn Ma Pháp!”

“Giảm Tổn Thương!”

“Tư Thế Phòng Ngự!”

Trong quá trình rơi xuống, Tô Mộ lập tức mở ra các loại kỹ năng giảm tổn thương.

“Ầm!”

Mấy giây sau, bốn bóng dáng phá đất mà ra.

Tốc độ của bọn họ nhanh đến khó tin, trong chớp mắt đã đánh tới trước người Tô Mộ.

“Lại tới bốn tên?”

Bốn bóng dáng gần trong gang tấc, thật sự khiến Tô Mộ hơi kinh ngạc.

Đây lại là bốn con BOSS cấp bậc Chân Thần đó!

Bọn họ trốn trong đất đen, đến cả Đôi Mắt Thần Thị của mình cũng không thể nhìn xuyên.

Tia lạnh màu đen liên tiếp chớp nhoáng.

Tô Mộ không dám khinh thường, lập tức biến thành một Hoả Nhân.

Một đám lửa đột ngột bùng nổ, tạo nên một luồng lực đẩy lớn mạnh.

Dưới sự gia tăng của thuộc tính cao, dù cho những bóng dáng này đều là Chân Thần, toàn bộ cũng bị đánh bay ra ngoài.

Dây thừng đen trói buộc hai chân Tô Mộ cũng bị hoá diễm thiêu

rụi không còn.

“Hắn còn mạnh hơn những gì chúng ta tưởng, không cần nương tay nữa!”

“Cùng nhau tấn công, đừng cho hắn cơ hội nghỉ ngơi!”

Vòng thứ nhất thể công dễ dàng bị hoá giải, hai cái bóng đen đồng thời nói lớn lên.

Động tác của bọn họ cực kỳ nhanh nhẹn, trong nháy mắt lại phát động vòng tấn công thứ hai.

Bốn con rắn đen, bốn phương hướng.

Nhìn vào mỗi con rắn đen, có loại rợn người nói không rõ.

Dường như chỉ cần bị cắn một cái, thì sẽ bị bóng tối nuốt chửng hoàn toàn.

“Đám tiểu tử này vẫn nương tay?”

Nghe lời nói của bọn họ, Tô Mộ có hơi sửng sốt.

Đám người này hình như là muốn bắt sống mình đây.

“Khinh người quá đáng!”

Tô Mộ lạnh lùng hừ một tiếng, trên người bộc phát ra khí thế lớn mạnh.

Một luồng uy lực cực lớn tuôn trào ra.

Không nói nhiều lời, sức mạnh Chân Thần lập tức bạo phát!

Dưới trạng thái này, tất cả sát thương tạo thành toàn bộ đều gấp đôi!

“Hừ!”

Bốn bóng đen cảm nhận được sức mạnh Tô Mộ toả ra ngoài, trên người cũng bộc phát ra một luồng khí thế đáng sợ.

Đây là cuộc đụng độ giữa sức mạnh Chân Thần!

Tô Mộ lấy một địch bốn, không những không rơi vào thế yếu, ngược lại áp chế được bốn bóng đen.

“Huỷ Diệt Tứ Phương!”

Theo sau một cái búng tay, mười sáu cái hố đen đồng thời hiện ra.

Bóng đen bị lực hút do hố đen tác động lẫn nhau lôi kéo, như sa vào đầm lầy.

Một đòn này bây giờ, dưới các loại gia tăng, tất cả uy lực có được, đã sớm vượt qua cấp bậc Chân Thần rồi.

Đương nhiên, chỉ dựa vào một đòn này, cũng không thể tiêu diệt một vị Chân Thần.

Nhìn thanh HP đạt tới hai tỷ trên đầu bốn bóng đen kia, Tô Mộ vẫn là có hơi đau đầu.

Nếu như những người chơi khác ở đây, nhất định sẽ rơi vào tuyệt vọng vô tận.

Sát thương tám tỷ đó, cái này nên đánh như thế nào?

Có điều đối với Tô Mộ , đây mới chỉ là có chút”khó chơi” mà thôi.

“Phong Lôi Kỳ Lân Phá!”

Bốn con kỳ lân giáng thế.

Giờ phút này, bốn con kỳ lân này so với lúc trước, đơn giản chính là thay da đổi thịt.

“Gào!”

Trong mấy tiếng gầm thét, còn ẩn chứa cơn giận lôi đình.

Bốn bóng đen còn đang ngăn chặn Huỷ Diệt Tứ Phương, hoàn toàn không kịp phản ứng lại.

“Bùm!”

Kỳ lân lập tức càn quét bóng đen, lôi quang vô tận kéo dài không ngừng.

Con số sát thương vượt qua tám trăm triệu ngay ngắn bay ra từ trên đầu bốn bóng đen.

Một phát tám trăm triệu!

Cho dù là Chân Thần thanh HP hai tỷ, cũng không đỡ nổi sát thương lớn đến như thế!

“Cùng là cấp Chân Thần, sát thương của tiểu tử này sao lại khổng lồ như vậy?”

“Không đúng, hẳn còn lợi hại hơn gấp mười lần so với chúng ta tưởng!”

Chương 824: Đụng độ giữa Chân Thần (2)

“Mau rút, với thực lực của chúng ta, hoàn toàn không phải là đối thủ của hắn!”

Bốn cái bóng đen cũng đã nhận ra.

Cứ tiếp tục chiến đấu, kết cục của bọn họ chỉ có một đường chết.

Thay vì quyết chiến trở thành”kinh nghiệm” của người khác, ngược lại không bằng liều chết chạy trốn.

“Chia ra chạy, bắt buộc phải báo cáo lại tình hình cho Thần Chủ đại nhân!”

Một bóng đen hét lớn một tiếng, lập tức trốn vào trong đất đen.

Mấy cái bóng đen còn lại không có do dự, tách nhau trốn vào đất đen theo các phương hướng khác nhau.

Trong nháy mắt bọn họ trốn vào đất đen, tất cả hơi thở toàn bộ cũng bị giấu kín.

Bóng đen và đất đen hợp thành một thể, hoàn toàn không thể phân

biệt vị trí bọn họ đang ở.

Trên không, một giọng nói vô cùng tự tin lại lạnh lùng vang lên.

“Các người chạy không thoát!”

Dưới hình dạng Hoả Nhân, tất cả kỹ năng sát thương hệ lửa của Tô Mộ toàn bộ đều gấp đôi.

Mặc dù hệ số của kỹ năng không so được với Phong Lôi Kỳ Lân Phá, nhưng sát thương của Thiên Hoả cũng khả quan.

“Sao băng” to lớn xuất hiện.

Ở trên mảnh đất tối mịt này, ngay cả trời cũng”cháy” lên rồi.

“Đi đi!”

Tô Mộ vùng Quyền Trượng Pháp Thần trong tay xuống.

Trong phút chốc, mảnh đất lớn màu đen này nháy mắt bị quét sạch.

“Ầm!”

“Bùm!”

Ngọn lửa mạnh thiêu đốt tất cả vật chất màu đen.

Trên mặt đất xuất hiện từng cái từng cái hố sâu.

Vào lúc những năng lượng màu đen kia mất đi tác dụng, tất cả bóng đen không nơi để trốn.

“Đi chết đi!”

Tô Mộ hoàn toàn không có ý nương tay, trên người phát ra lời quang sáng chói.

Bóng đen cũng không có khoan tay chờ chết, mất đi tất cả vốn liếng, muốn ngăn cản thể tấn công của kỳ lân.

Nhưng chênh lệch bày ra ở đó.

Dù cho bọn họ có thể ngăn được con kỳ lân thứ nhất, cũng không có cách nào ngăn chặn con thứ hai, con thứ ba.

Đối với Tô Mộ một người mang nguồn nước theo bên người, thế công như thế này chẳng qua chỉ là vấy vấy nước.

“Người nếu như giết chết chúng ta, Thần Chủ đại nhân sẽ không bỏ qua cho người đâu!”

“Đó là Thần Chủ đấy, dù cho người đạt tới Chân Thần, cũng chỉ là một con sâu bọ hơi cường tráng mà thôi!”

Mấy bóng đen gầm lên giận dữ.

“Thần Chủ?”

“Là nói con rắn có ý thức kia sao?”

Tô Mộ nheo mắt lại.

Trên Chân Thần chính là Thần Chủ.

Thực lực của con rắn đen kia, e rằng còn lớn mạnh hơn so với mình dự tính.

“Cảm ơn các người nói cho ta tin tức này.” Tô Mộ lộ ra một nụ cười mỉm, lên tiếng nói với bóng đen.

“Biết sợ rồi thì tốt, thả chúng ta trở về, chúng ta còn có thể thay người cầu xin với Thần Chủ đại nhân!”

Một bóng đen rõ ràng hiểu sai ý, bày ra dáng vẻ huênh hoang đắc ý.

“Chậc chậc!”

Tô Mộ lắc đầu, một con kỳ lân xuất hiện, nháy mắt huỷ diệt bọn họ.

‘Người giết chết Cái Bóng Hắc Ám, thành công cướp đoạt pháp tắc Chân Thần!’

‘Sau khi thu thập đủ pháp tắc Chân Thần, có thể tạo ra lực pháp

tắc thuộc về người!"

Nhắc nhở liên tiếp bay ra, trong đó có hai cái nhắc nhở khiến Tô Mộ mở to mắt.

“Pháp tắc Chân Thần? Ta tự mình tạo ra?”

Những chữ bên trên có loại hấp dẫn nói không nên lời.

Tô Mộ lập tức nhìn về phía ba bóng đen còn lại.

“Có lời gì từ...”

Những chữ muốn nói kia còn chưa kịp ra khỏi miệng, ba bóng đen liền bị xử lý cùng lúc.

'Người giết chết Cái Bóng Hắc Ám, thành công cướp đoạt pháp tắc Chân Thần!'

'Sau khi thu thập đủ pháp tắc Chân Thần, có thể tạo ra lực pháp tắc thuộc về người!'

...

Nhắc nhở lại lần nữa bay ra.

Tô Mộ vội vàng mở giao diện thuộc tính ra.

Ở đẳng cấp của cấp Chân Thần, thực sự xuất hiện một thanh tiến độ.

“Chỉ có 40%?”

Xử lý một tên cùng cấp bậc Chân Thần, pháp tắc Chân Thần nhận được chỉ có 10%, 60% còn lại kia, giống như một chậu nước lạnh, tàn nhẫn dội lên đầu Tô Mộ.

Mình đi đâu tìm tiếp bốn tên Chân Thần để giết đây?

“Ta giết sạch thuộc hạ của con rắn kia, nó nhất định sẽ không chịu để yên?”

“Nó chắc không thể tự mình ra tay, nếu như vậy, nói không chừng

sẽ còn phải càn nhiều tiểu đệ tới chịu chết!”

Vẻ mặt bất đắc dĩ, Tô Mộ chỉ có thể gửi gắm hy vọng vào người con rắn đen cấp Thần Chủ kia.

“Xem thử đồ rơi ra!”

Mấy cái Chớp Nhoáng, Tô Mộ cầm những thứ rớt ra từ bốn bóng đen trong tay.

Đồ rơi ra của cấp Chân Thần vô cùng phong phú.

Ngoại trừ trang bị cấp Thần, còn rớt ra một cây vũ khí cấp Chân Thần.

Mỗi con BOSS một cây, toàn bộ là một con dao găm hình rắn.

“Lại là tên tiểu tử kia cho à!”

“Ma hạch và vũ khí cấp Chân Thần, pháp tắc Chân Thần ẩn chứa trong đó chắc không yếu chứ?”

Tô Mộ đổi mục tiêu sang những chiến lợi phẩm này.

Mình có một cái đại trận bày ra ở đó, rút lấy pháp tắc Chân Thần, cũng không phải chuyện khó gì.

“Sách kỹ năng?”

Trong đồng đồ rơi ra, Tô Mộ lại phát hiện hai quyển sách kỹ năng.

'Vạn Tượng Phi Sát (cấp Chân Thần): Sau khi dùng tiêu hao lượng lớn thể lực, nhận được tốc độ cực nhanh (tất cả tốc độ tăng 300%), có thể giữ lại hơn vạn cái bóng, cũng được di chuyển qua lại ở trong cái bóng, một khi ra tay, tạo thành sát thương bằng công kích vật kỷ x20000% điểm, đồng thời kèm theo sát thương chân thực bằng trị số nhanh nhẹn x1000 (sở hữu đủ thể lực, thì có thể liên tục phóng ra)'

'Hắc Âm Chi Động (cấp Chân Thần): Trốn vào trong bóng tối, giấu đi toàn bộ hơi thở, dù là cấp Thần Chủ cũng không thể thăm dò!'

“Mạnh nha!”

Hai kỹ năng cấp Chân Thần thuộc nghề nghiệp thích khách này, mức độ hỗ trợ không cần nói cũng biết.

Chương 825: Pháp tắc Chân Thần?

Nhất là kỹ năng ẩn nấp kia, cũng làm cho Tô Mộ nảy ra một cái ý nghĩ.

“Đến cả Thần Chủ cũng không thể thăm dò, cũng chính là nói, mở kỹ năng này ra, ta có thể ở trong khu vực bóng tối tùy ý dò xét rồi?”

“Học thôi!”

Tô Mộ quyết đoán học hai kỹ năng này.

Thu đôi cánh hoả diễm lại, Tô Mộ trốn vào trong bóng tối.

Ngay lúc cả người hắn biến mất, thị giác trước mắt cũng phát sinh thay đổi.

Đó là một mảng bóng tối vô tận!

Người ở trong đó, Tô Mộ không có cảm nhận được luồng lực cản nuốt lúc trước.

Sau khi dùng kỹ năng này, mình hình như đã không còn chịu ảnh hưởng của lực hấp dẫn nữa.

“Đây mới là chỗ mạnh của kỹ năng này!”

Tô Mộ hít sâu một hơi, liếc nhìn phòng tuyến số 1 ở phía sau.

Lấy ra tấm bản đồ mình tự chế tạo, sau khi đánh dấu vị trí chỗ này xong, hắn đi về phía nơi sâu trong đất đen.

Sau khi biết được giết chết BOSS cấp Chân Thần có thể nhận được lực pháp tắc, Tô Mộ nói cái gì cũng phải làm cho thanh tiến độ này đầy!

Về phần con rắn đen cấp Thần Chủ chưa biết kia.

Dù sao đối phương cũng không nhìn ra sự ẩn nấp của mình, coi như không đánh lại, cũng có thể toàn thân trở ra.

Còn nếu như có thể địch nổi.

Vậy thì giết luôn thôi!

...

Tầng một tháp Thần.

“Phù!”

Một thiếu niên đang thở mạnh ra.

Bên cạnh hắn đặt một trường cung loé ra ánh sáng vàng.

“Gào!”

Lại một tiếng gầm nhẹ vang lên, rõ ràng mang theo một tia mệt mỏi.

“Tranh thủ thời gian nghỉ ngơi, nơi này nguy hiểm hơn nhiều so với chúng ta nghĩ.”

Hiên Viên sờ sờ đầu của Tử Long, âm thanh nói ra hơi có vẻ dồn dập.

Nơi hắn đang ở, khắp nơi đều là cây lớn chọc trời ngã xuống.

Không chỉ như thế, trên đất còn có từng con từng con ma vật thân hình to lớn nằm đó.

Những ma vật này bề ngoài không giống nhau, cho dù đã chết rồi, trên người vẫn toả ra một luồng hơi thở đáng sợ như trước.

Không còn nghi ngờ, cấp bậc của đám ma vật này dường như đều đạt tới cấp Thần.

Hiên Viên nghỉ ngơi một lát, đứng dậy, đi đến bên cạnh những ma vật đó.

Giống y như trong game Thần Đồ, sau khi đám ma vật này chết đi, bên cạnh thi thể đều rơi ra văng sáng.

“Tử Long!”

Hiên Viên lấy mấy ma hạch rơi ra kia, toàn bộ ném hết qua chỗ Tử Long.

Tiểu tử đó há miệng lớn ra, không bỏ sót cái nào.

Sau khi nuốt xuống ma hạch kia, cơ thể của nó rất nhanh xảy ra biến hoá.

Khí thể của cự long liên tục tăng lên, cơ thể to lớn cũng nổi lên một trận hoa văn lôi điện.

Tử Long tăng giai rồi!

Hiên Viên vẻ mặt tươi cười, sửa sang lại những chiến lợi phẩm thu hoạch được kia.

Cùng với việc giết chết những ma vật này, hắn cũng cướp đoạt được không ít Thần lực.

Nơi này, đơn giản chính là một thiên đường luyện cấp!

Cả vùng đất màu đen, nơi sâu của khu cấm.

Tô Mộ trốn vào trong bóng tối, không hề chịu ảnh hưởng của vật chất màu đen.

“Kỳ lạ quá, ngay cả một con ma vật cũng không gặp phải?”

“Nơi này rốt cuộc là tình hình gì?”

Điều khiến hắn kinh ngạc chính là đi đường lâu như thế, ngoại trừ cảnh tượng liên miên bất tận ra thì kẻ địch trong tưởng tượng lại không hề xuất hiện.

“Là tốc độ lên đường của ta chậm à?”

Tô Mộ gãi đầu.

Dưới trạng thái Ẩn Nấp, mình chỉ có thể đi bằng chân, quả thật không thể so được với tốc độ cực nhanh của đôi cánh hỏa diễm.

“Đôi Mắt Thần Thị cũng không có bất kỳ phát hiện gì.”

“Không loại trừ những tên kia núp trong đất đen!”

Trong lòng đất, Tô Mộ không dám khinh thường, tiếp tục thăm dò phía trước.

Toàn bộ hoàn cảnh không gian càng thêm đè nén.

Tất cả mọi thứ đều bị bóng tối bao phủ, hoàn toàn có thể dùng trạng thái đưa năm ngón tay lên cũng không thấy gì để hình dung.

Nếu không có Đôi Mắt Thần Thị thì vốn dĩ mình không thể phân biệt được phương hướng vị trí.

Không biết đã qua bao lâu, cảnh tượng phía trước cuối cùng cũng xảy ra biến hóa.

Trên mặt đất màu đen vô tận đột nhiên xuất hiện ngọn núi cao vút.

“Là núi Hắc Tinh?”

Tô Mộ mở to hai mắt.

Những ngọn núi Hắc Tinh này ước chừng cao khoảng chục nghìn mét.

Những núi Hắc Tinh phía sau cánh cửa truyền tống của Hoa Đô so với những ngọn núi này quả thật chính là một hòn đá nhỏ.

Áp lực cực lớn dâng lên trong lòng Tô Mộ.

Vật chất màu đen khó dây dưa biết bao, không ai có thể hiểu rõ hơn trong lòng hắn.

Càng không cần nói nơi này còn có một con boss cấp Thần Chủ!

“Con cự xà kia nhất định là ẩn nấp trong những ngọn núi này!”

“Chắc hẳn hắn còn chưa phát hiện ra ta!”

Dựa vào năng lực Ẩn Nấp tuyệt đối, Tô Mộ không có lui về.

Khó khăn lắm mới đến được nơi này, nhất định phải làm rõ nguồn gốc của những vật chất màu đen này rốt cuộc là gì.

“Đi!”

Tô Mộ hít một hơi thật sâu, vô cùng cẩn thận bước vào trong dãy núi Hắc Tinh này.

Một luồng khí tức cực kỳ kinh khủng đột nhiên xuất hiện.

Thân là sào huyệt của boss, hắc xà đương nhiên sẽ không cố ý che giấu khí tức.

Mặc dù núi Hắc Tinh đã ngăn cách Đôi Mắt Thần Thị nhưng Tô Mộ lại có thể cảm nhận được rõ ràng.

Con hắc xà kia chính là ở dưới chân của mình!

Điều này khiến cho hắn mỗi lần bước một bước đều lộ ra vẻ vô cùng cẩn thận.

Sau khi đi được một khoảng thời gian, loại cảm giác đó vẫn rõ ràng như cũ.

“Thân thể của tên này rốt cuộc to lớn đến mức nào? Nhân cầu Tà Thần kia cũng không sánh bằng!”

Mặc dù Tô Mộ không biết mình đã đi được khoảng cách bao xa, nhưng chắc chắn đã khoảng mấy chục nghìn mét rồi.

Chương 826: Pho tượng phía cuối vùng đất đen

Boss cấp Thần Chủ, kinh khủng như thế à!”

Hắn đè nén nổi kiêu ngạo trong lòng xuống, tiếp tục tiến về phía trước.

Núi tinh thạch màu đen xung quanh liên miên không dứt.

Trong đó rớt cuộc ẩn chứa bao nhiêu vật chất màu đen, khiến người ta khó có thể tưởng tượng được.

Bước chân bên dưới của Tô Mộ càng ngày càng vững, Đôi Mắt Thần Thị mở ra toàn bộ, quan sát tất cả mọi biến động nhỏ trong khu vực này.

Không thể nghi ngờ.

Một khi mình đánh nhau với con boss cấp Thần Chủ kia ở nơi này, nhất định sẽ lâm vào một cuộc khổ chiến.

“Đó là?”

Trong lúc này, Tô Mộ hình như đã đến nơi cuối cùng của dãy núi.

Đây là một vùng đất bằng phẳng!

Trên mặt đất đứng sừng sững một pho tượng khổng lồ, vượt xa độ cao của những ngọn núi tinh thạch màu đen kia.

“Lưng mọc sáu cánh? Có ba cái đầu?”

“Thân thể hình người nhưng lại có tám cánh tay?”

“Thứ này rốt cuộc là gì?”

Tô Mộ sử dụng Đôi Mắt Thần Thị đánh giá pho tượng, nhíu chặt mày.

Lai lịch của pho tượng này tuyệt đối kinh khủng.

“Tí tách!”

Đột nhiên, một giọt chất lỏng màu đen khổng lồ rơi trên thân của pho tượng kia.

Phần lớn chất lỏng màu đen bị pho tượng trực tiếp hấp thụ, một bộ phận nhỏ thì rơi trên mặt đất.

Cảnh tượng này ngay lập tức khiến sống lưng Tô Mộ tê dại.

Hắn nghĩ đến một khả năng.

Đất đen ra đời có lẽ chính là bởi vì những chất lỏng màu đen bắn tung tóe kia!

“Chỉ là vật chất màu đen bắn tung tóe lại hình thành những ngọn núi tinh thạch màu đen kia, còn cả vùng đất màu đen này nữa!”

“Pho tượng này rốt cuộc là tồn tại cấp bậc gì?”

Càng ngẫm nghĩ, vẻ mặt Tô Mộ càng nghiêm túc.

Đừng thấy bây giờ mình có thể đánh tay đôi với con boss cấp Thần Chủ kia, nhưng nếu như pho tượng trước mắt này sống lại thì nơi này chính là nơi chôn thân của mình!

“Nơi này không nên ở lâu, phải nhanh chóng rời khỏi!”

Tô Mộ không hề do dự, xoay người bỏ đi.

Sau khi trở về dãy núi kia, hắn không làm kinh động con hắc xà bên dưới, lặng lẽ lui ra ngoài.

“Những chất lỏng màu đen kia và những gì ta nhìn thấy trên Thần tháp kia là cùng một loại ư?”

“Đó rốt cuộc là từ đâu đến?”

Áp lực hoàn toàn không có, Tô Mộ lâm vào trong trầm tư.

Chất lỏng màu đen chính là ngọn nguồn của vật chất màu đen.

Một khi nhiễm những năng lượng này thì sẽ bị bóng tối ăn mòn.

Nhưng đồng thời, năng lượng ẩn chứa trong vật chất màu đen cũng vô cùng hùng mạnh, cho dù là cái được gọi là cấp Thần Chủ thì e rằng cũng không có cách nào sáng tạo ra được dãy núi tinh thạch màu đen khoa trương đến thế.

“Ý nghĩa tồn tại của pho tượng kia lại là gì?”

Điều quan trọng nhất vẫn là pho tượng kia.

Sự xuất hiện của vùng đất màu đen chẳng qua chỉ là sản phẩm nuôi dưỡng cho pho tượng kia mà thôi.

Bút tích lớn như thế nhất định là có nguyên nhân.

Tô Mộ sờ cảm, trầm tư suy nghĩ.

Trong cả vùng đất đen, cho dù đạt đến thập giai, không có thuộc tính đầy đủ thì nói nửa bước khó đi cũng không quá đáng.

Khoan nói đến phòng tuyến số 1 đã biến thành phế tích, cứ lấy phòng tuyến số 2, phòng tuyến thứ ba, còn có thành Diệu Nhật phía sau tường để nói.

Nhãn cầu Tà Thần lúc trước đã đủ để quét ngang tất cả rồi.

Có cần thiết sáng tạo ra một pho tượng kinh khủng đến thế không?

“Chẳng lẽ nói là bởi vì bức tường kia sao?”

Tô Mộ đột nhiên nghĩ đến một điểm mấu chốt.

Bức tường rải rác lực pháp tắc kia!

“Vậy còn nói không thông được à!”

“Cho dù không có bức tường kia, thành Diệu Nhật còn có những thành trấn phía sau, lại có nơi nào hấp dẫn bóng tối?”

Tô Mộ không ngừng suy tư, dần dần có hơi phiền não.

Vốn cho rằng thông tin mình có được đã rất nhiều rồi, đủ để xâu chuỗi ra một số dấu vết.

Nhưng bây giờ xem ra thì ý nghĩa tồn tại của thế giới Thần Đồ càng thâm sâu hơn nhiều so với mình nghĩ.

“Không nghĩ nữa, mẹ kiếp mệt quá rồi!”

Tô Mộ nhắm mắt lại, điều chỉnh hô hấp một chút, để mình thả lỏng hết mức có thể.

Sau khi biết được sự tồn tại của pho tượng, áp lực vô hình cũng ra

đời.

“Bày ra trước mắt ta chỉ có một con đường.”

“Trở nên mạnh hơn!”

Trong ánh mắt Tô Mộ tràn đầy sự kiên định.

Bất kể con đường phía trước chông gai như thế nào.

Mình nhất định phải dũng cảm tiến tới!

...

Thế giới hiện thực!

Trong thành phố ở phương bắc.

Nơi này đã biến thành một mảng địa ngục.

Vô số ma vật tiến hành tìm kiếm trong các góc ngách của thành phố. Một khi phát hiện tung tích của người chơi sẽ lập tức phát động tấn công.

Mà những người chơi đã chết kia, với sự tham dự của một loại sức mạnh nào đó, toàn bộ đều chết đi sống lại.

Trong thành phố to lớn, ngoại trừ ma vật đáng sợ ra, một nhánh quân đoàn khổng lồ cũng xuất hiện quy mô.

“Thành phố Cáp Nhĩ Tân không đúng lắm, nơi này xuất hiện vấn đề lớn!”

“Ta tận mắt nhìn thấy cái tên bị ma vật giải quyết đứng lên, nhưng đôi mắt của hắn lại biến thành màu đen!”

“Mau truyền những tin tức này ra ngoài!”

Phòng tuyến số 1.

Một cánh cửa hoàng kim đứng sừng sững trên quảng trường.

Vài bóng dáng đang bận rộn

Tô Mộ đã đưa ra lựa chọn.

Nguyên liệu trên đại trận dĩ nhiên quan trọng, nhưng hủy đi một phần cũng sẽ không ảnh hưởng đến vận chuyển của đại trận, nhiều nhất chỉ là làm giảm một bộ phận hiệu suất chuyển đổi.

Điểm này hoàn toàn nằm trong phạm vi chấp nhận được của mình.

“Còn phải giữ lại một mảnh huân chương của Thần nữa!”

Điều duy nhất khiến cho Tô Mộ cảm thấy tương đối không dỡ chỉ có huân chương của Thần thôi.

Chương 827: Dũng sĩ giáng thế?

Nhưng vì để khởi động cánh cửa truyền tống thông đến Thần tháp, cái giá này bỏ ra là cần thiết.

“Chỉ có đi đến tòa Thần tháp kia ta mới có thể thu hoạch được càng nhiều thứ hơn, trở nên mạnh mẽ hơn!”

Tô Mộ cắn răng tháo mấy mảnh vỡ xuống, hợp nhất năm mảnh thành một, trực tiếp tạo thành một mảnh huân chương hoàn chỉnh.

Dưới sự trợ giúp của tiểu đệ Xương Khô, công việc tu sửa trận truyền tống được hoàn thành rất nhanh.

“Thành công rồi!”

Hắn khảm huân chương của Thần vào trung tâm của trận truyền tống, một luồng năng lượng hùng mạnh bắt đầu vận chuyển.

Trên mặt đất, tất cả phù văn đều toàn bộ sáng lên.

Không chỉ là đại trận trên quảng trường, ngay cả toàn bộ phế tích của phòng tuyến số 1 cũng bị kích hoạt!

Vô số hào quang phóng lên trời.

Một cảnh tượng khiến Tô Mộ kinh ngạc đã xuất hiện.

Số hào quang này hóa thành những tia từng tia, kết nối lại với nhau.

phòng tuyến số 1 to lớn đã trở về trạng thái cũ rồi!

Một đám bóng người do ánh sáng tạo thành đi đến trên quảng trường.

Hình như bọn họ đang chờ đợi thứ gì đó.

Chỉ trong chốc lát, một cột sáng cao ngất trời bắn ra.

Bóng người xếp thành hàng ngũ, theo thứ tự bước vào trong cột sáng.

Tô Mộ nhìn tất cả mọi thứ trước mắt, chậm rãi đi về phía cột sáng kia.

Trong khoảnh khắc hần bước lên, một cảm giác kỳ lạ xuất hiện.

Dường như vượt qua khoảng cách vô hạn, lại tựa như xuyên qua muôn thuở.

Những những thứ này chỉ xảy ra trong một chớp mắt.

“Keng!”

Một tiếng chuông ngân nga vang lên.

“Cái chuông mấy chục nghìn năm chưa từng vang lên đã ngân lên rồi?”

“Chẳng lẽ nói có dũng sĩ đã đến?”

“Mọi người mau nhìn đi, chỗ đó có bóng người!”

“Là dũng sĩ, thật sự là dũng sĩ. Ta lại nhìn thấy dũng sĩ chỉ tồn tại trong truyền thuyết!”

Tô Mộ còn chưa kịp phản ứng thì một tràng âm thanh huyền ảo đã truyền đến bên tai.

Nhìn về phía âm thanh truyền đến, nơi đó có một đám người đang

đứng chi chút sát nhau.

Nhìn lại mình thì thân đang ở trên một đài cao.

Phế tích đồ nát biến mất không thấy nữa, thay vào đó là một tòa thành trì to lớn.

Ánh sáng truyền tổng phía sau người đã biến mất.

Lần truyền tổng này hình như là một chiêu.

“Nơi này chính là tầng một của Thần tháp?”

Tô Mộ cau mày, vội vàng mở giao diện thuộc tính của mình ra.

“Vẫn còn!”

Thanh thuộc tính các thứ đều còn, sau khi mở ra trị số trên đó cũng không có thay đổi.

Chỉ là những chức năng không thể sử dụng được bên ngoài tường như kênh chat, phòng đấu giá thì biến mất rồi.

“Này, người là dũng sĩ sao?”

“Người làm thế nào đến đây được thế!”

“Nói cho chúng ta nghe người từ đâu đến đi!”

Những người phía dưới vẫn còn đang hô to, vẻ mặt người nào người nấy đều hưng phấn.

“Đôi Mắt Thần Thị!”

Tô Mộ khởi động kỹ năng, quét nhìn bọn họ một cái, vẻ mặt có hơi kinh ngạc.

Thực lực của những người này đều rất mạnh, căn bản đều là cửu giai, thập giai.

“Thiên Vũ đại nhân đến rồi!”

Trong đám người chợt vang lên một tiếng hô to, âm thanh huyền

náo lập tức trở nên yên tĩnh.

Ở nơi xa, một bóng dáng đập trên không trung đang đi tới.

Đó là một người phụ nữ tuyệt đẹp, mặc một bộ quần áo màu tím.

Tô Mộ đánh giá nàng mấy lần, hí mắt lại.

Người phụ nữ trước mắt này lại là một người cấp Thần!

Trong lúc Tô Mộ đánh giá người phụ nữ, nàng cũng đang đánh giá hắn.

Sau khi phát hiện không nhìn thấu được thực lực của Tô Mộ, chân mày của người phụ nữ nhíu lại thành hình chữ nhất.

“Người là từ đâu đến?”

Nàng chậm rãi lên tiếng, giọng nói vô cùng dễ nghe.

“Ta là từ thế giới của đáy tháp đến!”

Tô Mộ không che giấu.

Nói như vậy đồng thời cũng là một hình thức dò xét.

“Thế giới dưới đáy tháp?” Thiên Vũ nghe xong, vẻ mặt lộ ra sự tức cười.

“Chẳng lẽ nơi này không phải là tầng một của Thần tháp sao?”

Tô Mộ thấy thế, lần nữa hỏi tới.

“Nơi này đúng là tầng một của Thần tháp, nhưng đối với thế giới dưới đáy tháp mà người nói thì ta không hề biết!” Thiên Vũ thần nhiên trả lời.

“Người là vị khách tôn kính của chúng ta, xin mời theo ta!”

Trong giọng nói của nàng mang theo vài phần cung kính.

Tô Mộ gật đầu, không từ chối.

Thiên Vũ vung tay lên, một chiếc thang do năng lượng tạo thành ngay lập tức hình thành.

Hai người một trước một sau chậm rãi bước đi trên những bậc thang.

“Tại sao bọn họ đều gọi ta là dũng sĩ?”

Không khí có chút nặng nề, Tô Mộ nói với người phụ nữ.

“Chờ lát nữa thì người sẽ biết!” Thiên Vũ không thèm quay đầu lại.

Tô Mộ không nhận được bữu môi.

Đứng ở nơi cao, phạm vi nhìn trống trải giúp cho hắn có thể quan sát được cả thành phố.

Thành phố này cũng không lớn.

So với thành Diệu Nhật thì thành phố này chỉ có một phần ba, nhưng số lượng npc lại nhiều hơn không ít.

Đặc biệt là số lượng vệ binh, ít nhất phải có mấy chục nghìn.

“Tất cả đều là thập giai trở lên, trong đó dấu hiệu sinh mệnh tản ra trên người của một số người tuyệt đối có thể sánh với boss cấp Lãnh Chúa và boss cấp Vương!”

“Ta đến đúng nơi rồi!”

Tô Mộ thu thực lực của những npc kia vào trong tầm mắt, trên mặt lộ ra một nụ cười.

Trong tầng thứ nhất của Thần tháp này, thập giai chắc hẳn chỉ là chiến lực thường thấy nhất.

Giống như người phụ nữ cấp Thần trước mắt này chắc chắn cũng có không ít.

“Đến rồi!”

Lúc này Thiên Vũ chỉ vào một tòa cung điện phía dưới, cất giọng

nói.

Tiếp theo, bậc thang năng lượng biến thành một chiếc thang trượt về phía dưới.

Thiên Vũ bước trên không trung, đi đến mặt đất.

Tô Mộ không bước lên thang trượt, tâm niệm vừa động liền xuất hiện bên cạnh Thiên Vũ.

Chương 828: Dũng sĩ giáng thế? (2)

“Không ngờ trải qua hàng chục nghìn năm lại thật sự có dũng sĩ trong truyền thuyết đến!”

Trong đại điện, một âm thanh tràn đầy uy nghiêm vang lên.

Đó là một người đàn ông đầu đội vương miện, tay cầm quyền trượng.

Tướng mạo của hắn vô cùng khôi ngô, không những anh tuấn mà còn mang đến cho người khác một cảm giác oai hùng.

“Bái kiến bệ hạ!”

Thiên Vũ vô cùng cung kính quỳ trên mặt đất, đồng thời dùng ánh mắt ra hiệu cho Tô Mộ.

Tô Mộ không hề có ý định hành lễ, hai mắt nhìn chăm chăm vào vị bệ hạ kia.

Từ khí tức tỏa ra trên người của đối phương, mình có thể khẳng định.

Đây là một vị Chân Thần!

Hơn nữa còn là một vị Chân Thần nắm giữ lực pháp tắc.

“To gan, nhìn thấy bệ hạ còn không hành lễ?”

Thấy Tô Mộ chậm chạp không hành động, Thiên Vũ vội vàng trách

cứ.

“Không sao.”

Không đợi Tô Mộ lên tiếng, bệ hạ trên vương tọa cười khoát tay.

“Vị này là vị khách tôn kính của chúng ta, người lui xuống chuẩn bị yến tiệc trước đi, càng long trọng càng tốt!”

“Tuân lệnh!”

Thiên Vũ nhận được mệnh lệnh, liếc mắt nhìn Tô Mộ một cái, xoay người rời đi.

Trong cung điện chỉ còn lại Tô Mộ và vị bệ hạ này đưa mắt nhìn nhau.

“Không hổ là dũng sĩ đến từ bên ngoài tháp, vậy mà lại đạt đến cấp Chân Thần. Nhưng hình như người không có nắm giữ pháp tắc thuộc về mình.”

Bệ hạ lần nữa lên tiếng.

“Về điểm này, ta có thể giúp người!”

Hắn lấy một món đồ ra, giọng điệu rất hòa nhã.

Sau khi nhìn thấy món đồ đó, đôi mắt Tô Mộ đột nhiên mở to lên.

Đó là một viên trân châu to cỡ bàn tay.

Trong đó rõ ràng ẩn chứa lực Chân Thần cực kỳ hùng mạnh!

Nhìn thấy vẻ mặt tràn đầy kinh ngạc của Tô Mộ, bệ hạ kia phá lên cười.

“Viên Chân Thần châu này tặng cho người đấy!”

Nói xong hắn vô cùng rộng rãi quăng viên châu cho Tô Mộ, gần như kiểu món đồ đó chỉ là một viên châu bình thường.

Tô Mộ căn bản không phản ứng lại, theo bản năng đưa tay ra, đón lấy viên Chân Thần châu kia.

‘Chân Thần châu (cấp Chân Thần): trong đó ẩn chứa pháp tắc Chân Thần mạnh mẽ, có thể giúp cấp Chân Thần khởi động lực pháp tắc!’

Thông tin của vật phẩm đập vào mắt, biểu cảm trên gương mặt Tô Mộ càng thêm nghi ngờ.

Cung điện này quả thật huy hoàng, nhưng vị bệ hạ này cũng quá rộng rãi rồi nhỉ?

“Cứ thế cho à?” Tô Mộ nắm chặt Chân Thần châu, nghi ngờ hỏi.

“Đương nhiên là có chút chuyện nhỏ cần người giúp đỡ!”

Vị bệ hạ kia nhếch miệng cười một cái.

“Tự mình giới thiệu một chút đi. Ta là Thiên Chi Long, là thành chủ của thành Lăng Thiên này.”

Tô Mộ nghe xong, trong lòng có chút buồn cười.

Tên của vị thành chủ này thật không theo trào lưu bình thường!

“Ta tên Tô Mộ!” Tô Mộ cố nén tiếng cười, lên tiếng đáp lại.

Thiên Chi Long khoát tay, tiếp tục nói: “Ở tầng một của Thần tháp này, tổng cộng có tám thành phố tương tự như thành Lăng Thiên này.”

“Dĩ nhiên đây là con số đã từng thôi!”

Nói đến đây, Thiên Chi Long thở dài một hơi, biểu cảm trên gương mặt cũng trở nên lo âu.

“Trước mắt đã biết, chỉ có thành Ngự Thiên ở phía bắc của thành Lăng Thiên.”

“Hai thành chúng ta là thế nương tựa lẫn nhau, chống đỡ sự xâm lấn của những ma vật kia.”

Nghe thấy lời nói này, Tô Mộ đại khái có được một số hiểu biết đối với tầng thế giới này.

Mặc dù những npc này đại đa số đều là thập giai, thậm chí còn có tồn tại cấp Thần và cấp Chân Thần.

Nhưng cuộc sống cũng không dễ dàng!

“Thành chủ đại nhân cần ta làm những gì?” Tô Mộ mở miệng hỏi.

Thiên Chi Long không gấp gáp trả lời, chậm rãi đi về phía Tô Mộ.

Đến cửa lớn của đại điện, hắc sớ vai Tô Mộ, chỉ về một tòa đài cao ở nơi xa.

“Đó là nơi ta đến?” Tô Mộ sửng sốt một chút.

“Không sai, nơi đó gọi là tháp Dũng Sĩ!”

“Trong truyền thuyết, trong tám thành phố của tầng một Thần tháp, mỗi thành phố đều có một tháp Dũng Sĩ!”

“Cách một khoảng thời gian đều sẽ có dũng sĩ đến thế giới này, giúp chúng ta tiêu diệt những ma vật kia!”

Thiên Chi Long nói đến đây, đôi mắt nhìn chăm chăm vào Tô Mộ, giọng điệu đột nhiên trở nên nghiêm túc.

“Ta hy vọng người có thể tìm thấy những tháp Dũng Sĩ bị thất lạc kia, kích hoạt chúng sống lại, triệu hồi ra càng nhiều dũng sĩ đến giúp đỡ!”

Tô Mộ đã hiểu.

Đây là một nhiệm vụ!

Hơn nữa tuyệt đối là loại nhiệm vụ tuyển chính cấp Sử Thi.

“Việc này à!”

Tô Mộ giả vờ do dự.

Nếu như là nhiệm vụ, vậy thì phải có phần thưởng, không phải sao?

NPC trước mắt này không phải là thành chủ rẻ tiền giống như

Thần Lạc!

“Ta biết nhiệm vụ này rất gian khổ, cho nên mới giao Chân Thần châu trước cho người.”

“Ngoài ra, ta còn có thể nói cho người biết một chuyện.”

“Chân Thần châu có thể thu thập lực pháp tắc. Nếu như người có thể tập hợp tất cả pháp tắc thì có thể nắm giữ sức mạnh chí cường.”

Lời của Thiên Chi Long ngay lập tức khiến cho hai mắt Tô Mộ sáng lên.

Viên châu trong tay mình lại lợi hại đến thế à?

Nếu như thật sự có thể nắm giữ tất cả pháp tắc, vật không phải là giải thích hoàn mỹ cho sự toàn năng của mình sao?

“Những pháp tắc kia phải đi đâu để thu thập?” Tô Mộ vội vàng hỏi.

“Ha ha!” Thiên Chi Long nở nụ cười hơi bí ẩn.

Một vị thành chủ mà lại lộ ra nụ cười như thế, Tô Mộ đột nhiên có một loại cảm giác có phải mình đã bị lừa hay không.

“Đây là bản đồ.”

Thiên Chi Long lấy một tấm bản đồ bằng da.

Nội dung trên bản đồ thoạt nhìn vô cùng thô sơ, chỉ đánh dấu một số nơi đặc biệt.

Chương 829: Nhiệm vụ hạng nặng cấp Sử Thi

Vị trí trung tâm chính là thành Lăng Thiên, phía bắc là thành Ngự Thiên kia.

Còn lại chính là sáu sào huyết ma vật.

“Những ký hiệu này là?”

Tô Mộ để ý thấy trên mỗi sào huyết đều có một ký hiệu riêng biệt.

“Là thuộc tính của ma vật.”

“Theo thứ tự là hệ phong, hệ lôi, hệ mộc, hệ thổ cùng với hệ thủy.”

Thiên Chi Long kiên nhẫn giải thích.

“Những con boss cấp Chân Thần trong sào huyết toàn bộ đều nắm giữ lực pháp tắc khống chế các hệ, đối với sát thương cùng hệ đều có năng lực miễn dịch nhất định. Người tuyệt đối phải cẩn thận.”

“Á!”

Tô Mộ ngơ ngẩn.

Dựa theo ý của vị thành chủ này là muốn mình đi tiêu diệt tám Chân Thần nắm giữ lực pháp tắc à!”

“Những tháp Dũng Sĩ thất lạc kia chắc hẳn cũng nằm trong nơi sâu của những sào huyết ma vật này” Thiên Chi Long tiếp tục lên tiếng:”Vậy tất cả đều trông cậy vào người rồi!”

Lời nói này vừa được nói ra thì Tô Mộ đã không còn đường để từ chối nữa rồi.

“Không có xuất hiện nhắc nhở của nhiệm vụ. Sau khi đến nơi này, hệ thống trong game Thần Đồ đã có một số biến hóa.”

“Mặc dù vẫn còn giữ lại giao diện thuộc tính trong trò chơi, nhưng hình như tất cả càng tối gần với hiện thực hơn!”

Xuất phát từ thói quen, Tô Mộ liếc mắt nhìn thanh nhiệm vụ một cái.

Chức năng này giống như kênh chat, không có cách nào sử dụng được.

“Nhiệm vụ có hơi gian khổ, chỉ dựa vào một mình ta, có phải là hơi...”

Nói thế nào thì cũng đã có qua lại nhiều lần với NPC, Tô Mộ giả vờ gặp khó khăn.

Cũng bất kể thân phận cao quý của vị thành chủ đại nhân này, Tô Mộ vẫn ôm lấy bờ vai của hắn.

“Người xem có thể nào cung cấp thêm cho ta một ít trợ giúp không?”

“Ví dụ như kỹ năng gì gì đấy?”

Thiên Chi Long suy nghĩ một lúc, khẽ gật đầu.

Hắn giơ quyền trượng trong tay lên, trong miệng nói lẩm bẩm.

Một giây sau, một luồng ánh sáng hiện ra từ trên quyền trượng.

“Đây là kỹ năng mạnh nhất của ta rồi, hy vọng có thể giúp được người!”

Sau khi hắn vừa dứt lời thì luồng ánh sáng liền rơi vào người của Tô Mộ.

‘Có học kỹ năng không, Thánh Quang Phổ Chiếu?’

“Vậy chắc chắn học rồi!”

Sau khi nhắc nhở xuất hiện, Tô Mộ quyết đoán xác nhận.

“Thánh Quang Phổ Chiếu (cấp Chân Thần): tiêu hao một triệu điểm pháp lực, triệu hồi ra Thánh Quang mạnh mẽ tinh lọc tất cả. Dưới Thánh Quang, kẻ địch sẽ chịu tổn thương bằng công kích ma pháp x 15000% điểm (hệ bất tử chịu tổn thương gấp bội). Phe đồng đội sẽ hồi phục công kích ma pháp x 10000% điểm HP, không có thời gian cooldown, phạm vi thi pháp móc nối với trị số tinh thần.’

“Cũng không tệ lắm nhỉ!”

Sau khi nhìn thấy giới thiệu kỹ năng, Tô Mộ cũng xem như hài

lòng.

Mặc dù tổn thương của kỹ năng này kém không ít so với Kỳ Lân, tiêu hao cũng cao, nhưng thắng ở có thêm máu và gia tăng của tổn thương.

“Đối phó với những vật chất màu đen kia chắc hẳn là Thánh Quang có thể thêm vào nhỉ?”

Tô Mộ híp mặt lại.

Vật chất màu đen rốt cuộc là gì, mãi vẫn luôn là câu hỏi lớn nhất trong lòng mình.

Vị thành chủ trước mắt này có lẽ có thể nói cho mình biết đáp án.

Nhưng vừa định mở miệng hỏi thì Tô Mộ lại thu lời lại.

Mình cũng không tin tưởng Thiên Chi Long!

“Sao thế?”

Thiên Chi Long hình như cũng nhận ra điểm khác thường của Tô Mộ, không nhin được hỏi.

“Ta đang nghĩ, lỡ như không đánh bại được những con boss kia thì nên làm thế nào?” Tô Mộ gãi đầu hỏi.

“Ta tin vào thực lực của ngươi.”

Thiên Chi Long cười, đưa tay ra vỗ vai Tô Mộ.

“Ngươi là dũng sĩ đầu tiên đến nơi này kể từ hàng chục nghìn năm qua mà!”

Tô Mộ nghe lời khen tặng của Thiên Chi Long cũng có chút ngại ngùng.

“Ta đã cho người chuẩn bị một chỗ ở cho ngươi, bây giờ ngươi ở trong thành chuẩn bị một chút, khi nào xuất phát cũng được.”

Thiên Chi Long chậm rãi nói, thể hiện ra thành ý cực lớn.

“Tối hôm nay toàn thành sẽ cử hành thịnh yến, hoan nghênh người đến!”

Tô Mộ thả lỏng vai của Thiên Chi Long ra, sờ cằm suy tư.

Nếu đã lấy được bản đồ, Chân Thần châu và kỹ năng cũng tới tay rồi, có lẽ mình có thể lập tức bắt đầu nhiệm vụ.

“Xin nhất thiết phải tham dự dạ tiệc!”

“Xem như là lời thỉnh cầu của ta đi!”

Hình như nhìn ra được Tô Mộ có ý từ chối, Thiên Chi Long hạ thấp tư thế, liên tục khẩn cầu.

“VẬY CŨNG ĐƯỢC!”

Bệ hạ cũng xin mình rồi, Tô Mộ cũng nể mặt.

Vừa đúng cũng có thể đi dạo trong thành này, hiểu thêm một số thông tin về thế giới này.

“Bây giờ ta tùy tiện đi dạo một chút!”

“Xin cứ tự nhiên!”

Sau khi nhận được sự cho phép của thành chủ, Tô Mộ cũng không khách sáo, chân đạp lên hư không đi đến bầu trời của thành phố.

“Ồ hô!”

“Nhìn bên này kìa, đừng sĩ đại nhân!”

Đi dạo trong thành, bên dưới thỉnh thoảng truyền đến tiếng gọi ầm ĩ hưng phấn.

Tô Mộ nhìn những người bình thường ăn mặc npc kia, sờ cằm.

Màn hoan nghênh của những người này đối với mình không giống như giả vờ.

“Sao ta lại có cảm giác bị triệu hồi đến thế giới khác, sau đó trở thành chúa cứu thế vậy?”

Tô Mộ cảm nhận được sự nhiệt tình của những người này, bất đắc dĩ cười một tiếng.

Việc này hoàn toàn khác với dự đoán trước kia của mình!

Còn tưởng rằng vừa bước lên tòa Thần tháp này thì sẽ gặp phải những kẻ địch do vật chất màu đen kia dung dưỡng!

Bây giờ xem ra tầng một của Thần tháp tự thành lập một thế giới, càng thú vị hơn so với mình nghĩ.

“Thế giới này có tám tháp Dũng Sĩ.”

“Có hai tháp đã biết ở thành này và một thành khác, cũng có nghĩa là còn có một con đường đi thông nơi này.”

Chương 830: Tô Pháp Thần không còn nữa?

“Liệu Hiên Viên có trong thành Ngự Thiên kia không?”

Tô Mộ vừa quan sát bên dưới thành vừa suy nghĩ.

Hiên Viên chắc chắn đã đến thế giới này.

Đối kháng với tám con boss kia không phải là một chuyện dễ dàng, nếu có sự giúp đỡ của Hiên Viên thì mình cũng có thể có thêm một ít cơ sở chắc chắn.

“Đây là?”

Trong lúc Tô Mộ đang suy nghĩ thì trong tầm nhìn xuất hiện một tầng đứt gãy.

“Thành phố này lại trôi lơ lửng ở không trung?”

Lúc này hắn mới phát hiện thì ra thành Lăng Thiên được xây dựng trên một hòn đảo trên không.

Bên dưới của hòn đảo trên không này đó là một khoảng rừng rậm

dường như vô tận.

Cây lớn chọc trời, các loại khí tức mạnh mẽ hỗn tạp.

“Có pháp tắc đặc biệt, ngăn cản tầm mắt của ta!”

Đôi Mắt Thần Thị trước giờ vẫn vô cùng hữu dụng bị che đi, phạm vi có thể nhìn thấy hạ thấp xuống tám mươi phần trăm.

“Không chỉ như thế, trên vùng đất rộng này còn có một luồng trọng lực mạnh mẽ!”

Tất cả ở trước mắt khiến cho Tô Mộ hoàn toàn hiểu rõ một chuyện.

Sau khi tiến vào Thần tháp này, trò chơi chân chính có lẽ mới bắt đầu!

“Thời gian còn sớm, đi thăm dò một chút!”

Là một người không an phận, Tô Mộ lập tức dang đôi cánh hỏa diễm ra.

Cho dù có luồng trọng lực mạnh mẽ quấy nhiễu, tốc độ của đôi cánh hỏa diễm vẫn rất nhanh.

Đây chính là ưu thế mà thuộc tính mang đến!

“Gần như đều là ma vật cấp boss thập giai, cấp Lãnh Chúa nơi nào cũng thấy được, cấp Vương cũng đi lại đầy đất!”

“Nếu như sớm đến nơi này thì quả thật chính là thiên đường cập nhật thuộc tính rồi!”

Tô Mộ không nhịn được phát ra lời cảm thán.

Nếu như mình sớm đến nơi này, tình nguyện không thăng cấp cũng phải cập nhật thuộc tính lên mấy chục nghìn điểm.

Nhưng bây giờ đã đến cấp Chân Thần, những con ma vật này cũng không còn giá trị gì nữa.

Tô Mộ lấy tấm bản đồ kia ra.

Nếu thăm dò từ hướng tây bắc, nơi đến sẽ là một khu vực hệ hỏa.

Đánh dấu ở chỗ này chính là một vùng biển lửa.

“Đất lửa, ta quá quen thuộc rồi.”

Tô Mộ chọn nơi này làm mục tiêu thứ nhất.

Đi nơi này có mấy điều tốt.

Thứ nhất là mình có thể nhân tiện đi một chuyến đến thành Ngự Thiên kia, thăm dò một chút về tin tức của Hiên Viên.

Thứ hai là đối phó với boss hệ hỏa, mình thật đúng là dễ như trở bàn tay.

Suy cho cùng chỉ cần trạng thái Hỏa Nhân vừa khởi động thì mình đối với sát thương của ngọn lửa cũng tương đương với trạng thái miễn dịch rồi!

Trận chiến đầu thứ nhất dù sao cũng phải chọn phần dễ ăn chứ đúng không?

...

Trong lúc Tô Mộ giải khóa bản đồ, khắp nơi trong thành Lăng Thiên đều đang chuẩn bị.

Trên mặt mọi người đều mang một vẻ mặt vui thích.

Mức độ náo nhiệt kia giống như đang đón năm mới vậy.

“Bệ hạ, tất cả đều đã chuẩn bị xong rồi.”

Sau một khoảng thời gian, Thiên Vũ trở về cung điện, lên tiếng báo cáo.

“Vị dũng sĩ kia hình như đã ra khỏi thành rồi, chúng ta có phải là?”

Nét mặt của nàng rõ ràng có chút lo lắng.

“Vị dũng sĩ kia đã đồng ý với ta rồi, chắc hẳn chỉ là đi ra bên ngoài xem thử thôi.” Thiên Chi Long khoát tay, không hề khẩn trương.

Thiên Vũ nhìn chăm chăm Thiên Chi Long, muốn nói nhưng lại thôi.

Đấu tranh một hồi lâu, nàng vẫn không nhịn được nói: "Người đem Chân Thần châu cho tên kia là dự định mang tất cả hy vọng giao phó trên người của hắn sao? Đối với một tên lai lịch không rõ ràng thật sự có thể tin tưởng ư?"

Thiên Chi Long nghe thấy lời nói này, vẻ mặt có hơi bất đắc dĩ.

Hắn đi về phía Thiên Vũ.

Thiên Vũ phát hiện mình đã nói sai, vội vàng quỳ trên mặt đất.

"Đứng lên đi!" Thiên Chi Long lại không hề trách cứ.

"Ta nhìn thấy được một thứ trên người của đứa trẻ này, một thứ mà đã rất lâu rồi ta không nhìn thấy."

Vị thành chủ này từ từ lên tiếng, trong giọng nói có một cảm giác tang thương nói không nên lời.

"Đây là cái gì?" Thiên Vũ không đứng dậy, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc dò hỏi.

Thiên Chi Long ngẩng đầu lên, nhìn về phía bầu trời dường như hơi có sương mù.

"Hy vọng!"

...

Game Thần Đồ.

Một cuộc địa chấn xuất hiện.

Sau khi Tô Mộ tiến vào Thần tháp, cái tên trên bảng xếp hạng kia đột nhiên biến mất tăm hơi.

"Tình hình gì vậy? Sao không thấy tên của Tô Pháp Thần nữa?"

"Không chỉ là Tô Pháp Thần, Hiên Viên đại lão cũng không còn nữa!"

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, chẳng lẽ nói bọn họ!”

“Không thể nào, Tô Pháp Thần và Hiên Viên đại lão không thể xảy ra chuyện đâu!”

“Có khả năng cấp bậc của bọn họ đã vượt qua bảng xếp hạng, cho nên không thấy nữa.”

Kênh chat hoàn toàn nổ tung.

Đối với các người chơi thì đây là một chuyện đại sự.

“Tin tức của thành Cấp Nhĩ Tân đều biết cả chưa, vốn dĩ còn muốn mời Tô Pháp Thần ra tay, bây giờ xem ra chỉ thể dựa vào mình chúng ta rồi!”

“Tô Pháp Thần sẽ không xảy ra chuyện gì chứ?”

Đám người Long Phi cũng đang thảo luận.

Tô Mộ biến mất, không thể nghi ngờ điều này khiến cho bọn họ có một loại cảm giác mất đi người tâm phúc.

“Tô Pháp Thần chắc chắn không sao, nhất định là hắn đi đến nơi mà chúng ta không có cách nào đến được.” Văn Diệu thấy không khí không đúng, vội vàng lên tiếng: “Long đội trưởng, bây giờ sẽ phải dựa vào người ổn định lòng người rồi!”

Long Phi nắm chặt hai nắm tay, hít một hơi thật sâu, ánh mắt từ từ trở nên kiên định.

...

Tin tức Tô Pháp Thần cùng Hiên Viên liên tiếp biến mất đương nhiên không qua được mắt của những người sống lại cá lọt lưới người.

“Tô Pháp Thần kia chết rồi? Ngay cả tên Hiên Viên cũng vậy?”

Chương 831: Chân thật

“Tin này thật sự là quá tuyệt vời rồi!”

“Người sống lại chúng ta chắc chắn có thể quật khởi trở lại rồi!”

Một luồng sóng ngầm cũng bắt đầu khởi động.

Thành Lăng Thiên.

Trên quảng trường rộng lớn bày đầy những chiếc bàn.

Trong không khí tràn ngập mùi thơm của các loại thức ăn ngon hấp dẫn.

Rượu ngon được chứa trong thùng gỗ, sau khi rót ra tỏa ra ánh sáng trong suốt.

“Mọi người cùng nhau nâng ly, kính mừng sĩ của chúng ta một ly!”

Trên đài cao, Thiên Chi Long nâng ly rượu hoàng kim trong tay lên, phát ra một tiếng hô to.

“Dũng sĩ!”

“Dũng sĩ!”

Đám người trên quảng trường hô to theo, thanh thế rất lớn.

Tô Mộ đứng bên cạnh Thiên Chi Long cũng nâng ly rượu lên, biểu cảm trên gương mặt còn có chút không quá thích ứng.

“Bắt đầu đi!”

Sau một tiếng lệnh của bệ hạ, cuộc vui chơi này cũng mở màn rồi.

Tô Mộ ăn một ngậm thịt lớn, uống một ngậm rượu lớn, thật vui sướng.

Thỉnh thoảng có một số người đi lên đài cao, liên tiếp mời rượu.

“Dũng sĩ đại nhân, chúng ta kính người một ly!”

Vẻ mặt thành khẩn kia quả thật khiến cho Tô Mộ không thể chối từ.

Sau khi ứng phó với từng người, Tô Mộ đã cảm thấy ngà ngà say mấy phần.

“Yên tâm uống đi, ta sẽ cho người chuẩn bị chỗ ở tốt cho người!”

Gương mặt Thiên Chi Long tràn ngập nụ cười, nâng ly rượu lên uống một hơi cạn sạch.

“Không cần, lát nữa ta sẽ chuẩn bị lên đường!”

Tô Mộ để chén rượu xuống, khoát tay từ chối.

“Gấp như vậy sao?” Rõ ràng Thiên Chi Long vô cùng bất ngờ, vội vàng lên tiếng nói: “Ta đã sắp xếp một đội nhân mã, bọn họ sẽ trợ giúp người cùng chiến đấu, có phải là cũng để cho bọn họ chuẩn bị trước một chút không?”

“Không cần, con người của ta thích đơn đả độc đấu!” Tô Mộ khẽ mỉm cười, lên tiếng từ chối.

Trong thành này ngoại trừ vị thành chủ đại nhân này đích thân ra trận, những người khác đều sẽ chỉ trở thành gánh nặng cho mình.

“Bọn họ đều là được lựa chọn ra từ hàng nghìn hàng vạn người, đối với giới lâm cũng có đầy đủ hiểu biết, dẫn theo bọn họ sẽ giúp ích được cho người!” Thiên Chi Long tiếp tục khuyên.

Vẻ mặt của hắn vô cùng khẩn trương, rõ ràng lo lắng Tô Mộ thật sự đi một mình sẽ mạo hiểm.

Tô Mộ không trả lời, trực tiếp đứng bật dậy.

“Xoạt!”

Một đôi cánh hỏa diễm xuất hiện ở sau lưng của hắn, đặc biệt chói mắt trong màn đêm.

“Đôi cánh tuyệt thật đấy!”

“Ta có thể cảm nhận được một luồng năng lượng hỏa diễm mạnh mẽ, đây chính là thực lực của dũng sĩ đại nhân sao?”

“Đẹp trai quá đi!”

Vô số tiếng hét chói tai vang lên.

“Thành chủ đại nhân, vậy ta đi trước một bước đây!”

Tô Mộ để lại một câu, quả nhiên bay về phía không trung.

Ngọn lửa để lại một vệt sáng chói lóa trên bầu trời đêm, mọi người của thành Lăng Thiên đều nhìn đến ngơ ngẩn.

Đặc biệt là Thiên Chi Long.

Hắn còn chưa kịp phản ứng lại, bóng dáng của Tô Mộ đã không còn nhìn thấy nữa.

“Này!”

Vị thành chủ này bất đắc dĩ cười khổ một tiếng.

“Mọi người tiếp tục đi, xin hãy tin dũng sĩ đại nhân nhất định sẽ mang đến tin tốt lành về cho chúng ta!”

...

Thế giới vị diện.

Ở trong thế giới có nhiều lão tổ này, không ít nơi đều đã bị liệt vào khu vực cấm.

Giống như khoảng biển Tử Vong mà trước kia Tô Mộ đã đi qua, khu vực cấm chính là nơi Thần sinh sống.

Bọn họ là cấp Thần thật sự, thậm chí còn có tồn tại càng kinh khủng hơn.

“Lực pháp tắc lại buông lỏng lần nữa, đây rốt cuộc là chuyện gì?”

“Chẳng lẽ là trong thế giới hiện thực có người mở ra lối đi thông đến tòa tháp đó?”

Những người này có thực lực hùng mạnh, cực kỳ nhạy cảm đối với biến hóa của pháp tắc.

Tô Mộ không hề biết kể từ khi hấn kích hoạt cánh cửa truyền tống của phòng tuyến số 1.

Vòng pháp tắc bị giam cầm kia đã nói lỏng rồi!

“Nếu như thật sự là như thế, vậy chúng ta cần phải nắm bắt thời gian!”

“Truyền ý chỉ của Thần cho những gia tộc kia, nói với bọn họ không tiếc bất kỳ giá nào cũng phải cho người đến thế giới hiện thực!”

Thần trong khu vực cấm rơi vào trong điên cuồng.

Bọn họ đã không biết ẩn núp trong vị diện này, thoi thóp ngắc ngoải bao nhiêu năm tháng rồi.

Chỉ có đi lên Thần tháp kia bọn họ mới có thể được trùng sinh!

...

“Ô!”

Dưới bóng đêm sáng tỏ, một tiếng sói tru vang lên lạnh lạnh.

Một giây sau, một con cự lang thân người ước chừng hơn một nghìn mét nhảy lên.

Trên bốn cái chân của nó có quần một luồng gió lốc, cứ thế giẫm lên trên hư không.

“Gừ!”

Lại là một tiếng gầm xông phá tầng mây.

“Vù vù!”

Một trận cuồng phong dữ dội thổi quét qua, vô số cây đại thụ chọc trời không tự chủ được đong đưa.

“Đến hay lắm!”

Giọng nói thoáng hiện chút nghiền ngẫm và hưng phấn vang lên.

Tô Mộ nhìn cự lang cản đường trước mắt, khóe miệng hơi nhếch lên.

Dãy rừng rậm vô tận này quả thật bất thường, lúc này mình mới bay chưa được bao lâu liền gặp phải một con boss cấp Thần.

“Tên nhân loại kia, đây là địa bàn của ta, người không nên đến nơi này!”

Một cảnh tượng càng khiến Tô Mộ kinh ngạc xuất hiện.

Cự lang vậy mà lại phun ra tiếng người!

“Cũng phải, nói thế nào cũng là boss cấp Thần.”

Nhưng nghĩ lại, Tô Mộ thu hồi vẻ mặt kinh ngạc.

“Ta chỉ là đi ngang qua!”

Hắn cất giọng nói với cự lang.

“Nếu như đi ngang qua, vậy thì để lại chút gì đi!” Trong đôi mắt khổng lồ lộ ra tia hung hãn.

“Để lại một cánh tay của người!”

Tô Mộ nghe xong bĩu môi.

Con boss cấp Thần này rõ ràng còn chưa hiểu rõ tình hình!

Cũng phải, suy cho cùng mình không tỏa ra uy thế của Chân Thần, đối phương chắc chắn cho rằng mình chỉ là một cấp Thần bình thường.

Cùng cấp bậc, hiển nhiên những ma vật này có lòng tin mạnh mẽ hơn.

“Vận khí của người hơi kém rồi!” Tô Mộ cười cười.

“Nhiều lời vô ích, chắc hẳn người hiểu rõ quy cũ của giới lâm.”

Trong âm thanh của cự lang tràn đầy sát ý.

Nó mở miệng to như chậu máu, một luồng sức mạnh hùng mạnh hiện lên theo.

Một giây sau, một vòng vòi rồng lao thẳng về phía Tô Mộ.

“Còn là một hệ ma pháp?”

Tô Mộ hoàn toàn không có ý né tránh.

Chương 832: Chân thật (2)

Sau khi tiến vào trong thế giới tầng một của Thần tháp này, có rất nhiều thứ đều xảy ra biến hóa.

Ví dụ như đêm tối ở nơi này.

Dưới bầu trời đêm ánh sao sáng chói, nhưng lại không thấy tung tích của mặt trăng.

Mặc dù ban ngày sáng tỏ nhưng cũng không có tồn tại của mặt trời.

Tất cả những thứ này hình như đều có một loại cảm giác không chân thật.

Mình rất muốn thử một lần sau khi bị công kích hùng mạnh đánh trúng có có cảm giác đau đớn hay không.

“Ngu xuẩn!”

Nhìn thấy Tô Mộ đứng bất động ngay tại chỗ, để mặc cho cuồng phong tùy ý thổi quét, cự lang phát ra tiếng chầm chọc.

Nó chưa bao giờ gặp tên nhân loại nào ngốc đến như thế.

Cho dù là vị Thần Vương trong thành Lăng Thiên kia cũng không dám đón đỡ trực tiếp đòn công kích của nó.

Đương nhiên đối với cự lang , đây cũng là cơ hội tuyệt sát tốt nhất.

Dưới bầu trời đêm, bóng dáng khổng lồ kia bắt đầu chuyển động.

Mọi người thường nói hình thể to lớn, tốc độ chậm, nhưng tốc độ của cự lang lại nhanh đến khó tin.

Trong khoảnh khắc vọt rùng hoàn toàn bao phủ lấy Tô Mộ, móng vuốt khổng lồ của nó cũng đến rồi.

“Chết đi!”

Âm thanh không mang theo chút tình cảm nào tiến hành tuyên án.

“Keng!”

Nhưng sự việc phát triển hoàn toàn vượt quá dự đoán của cự lang.

Một thanh pháp trường chắn trước móng vuốt sắc bén của nó, luồng sức mạnh bên trên truyền đến khiến cho đòn công kích của nó không có cách nào tiến vào thêm chút nào.

Cùng lúc đó, bóng dáng nhỏ bé dưới vòi rồng, nhìn từ bề ngoài gần như ngay cả một điểm tổn thương cũng không chịu.

Tô Mộ phá lên cười.

Tính kháng kích xù, Phòng Ngự Ma Pháp siêu cao, còn có nghiền áp đối với cấp Chân Thần trở xuống, trên thực tế một đòn hiển nhiên không có cách nào tạo thành tổn thương gì đối với mình.

“Mặc dù chỉ có một cảm giác đau đớn rất nhẹ, nhưng như vậy mới khiến cho mình cảm nhận được sự chân thật!”

“Rốt cuộc người là ai?”

Giờ khắc này cự lang cũng phát hiện có điều không đúng rồi.

Địa bàn của nó ở bên ngoài thành Lăng Thiên, đương nhiên đối với tình hình trong thành cũng có chút hiểu rõ.

Vị Chân Thần trong thành kia cũng từng có thỏa hiệp với nó là sẽ không bước chân vào lãnh địa của nó.

Để trao đổi, nó cũng sẽ ràng buộc ma vật trong lãnh địa sẽ không tấn công vào thành.

Tô Mộ đột nhiên đến thăm, rõ ràng đã vi phạm thỏa hiệp, cũng khiến cho cự lang cảm thấy phần nộ, cho nên mới ra tay.

Trong ấn tượng của hắn, trong thành Lăng Thiên tuyệt đối không thể có tồn tại cường giả như Tô Mộ.

“Nấu người thành một nồi canh thịt sói to, lại hái một số dược liệu hảo hạng từ phía dưới rừng hình như rất không tệ nhỉ!”

Tô Mộ cũng không thèm để ý đến cách nghĩ của cự lang.

Tên này lại tự đến tận cửa!

“Hiếp sói quá đáng!”

Nghe được ý định muốn nấu mình thành canh thịt sói, cự lang nổi giận.

“Hú! Hú!”

Trong chớp mắt xung quanh cuồng phong gào thét.

Trên móng vuốt sắc bén nổi lên hàn quang, thân hình khổng lồ kia đột nhiên biến mất.

Vô số ngọn gió bao phủ về phía Tô Mộ, cặp móng vuốt sắc kia cũng kèm theo cơn lốc, phát động tập kích.

“Hủy Diệt Tứ Phương!”

Tô Mộ vỗ tay một cái.

Một giây sau, bốn cái hố đen xuất hiện.

Trong khu vực này, tất cả mọi thứ đều bị lực hút hút đi.

Số cuồng phong của cự lang kia căn bản không có cách nào chống chọi lại với hố đen.

Thân hình khổng lồ biến mất lần nữa hiện ra, bị hút đến trung tâm của bốn cái hố đen.

Ở trước mặt của hố đen, con lang thần này giống như là một con sói con bất lực.

“Gừ!”

Nó không ngừng phát ra tiếng gào thét điên cuồng.

“Ô!”

“Ô!”

Trong khu rừng bên dưới, từng tiếng từng tiếng sói tru vang lên.

“An phận cho ta một chút đi!”

Ánh mắt Tô Mộ trầm xuống, uy thế Chân Thần đột nhiên phát ra.

Dưới sự áp chế tuyệt đối của ngôi vua, những ma vật trong rừng kia toàn bộ đều an phận.

“Đây là uy thế Chân Thần ư? Sao lại khủng khiếp đến thế, cho dù là thành chủ thành Lăng Thiên cũng không có khí thế như vậy!”

Con lang thần kia hoàn toàn bị dọa bể mật.

“Cầu xin người tha cho ta một mạng đi. Ta bằng lòng trở thành thú cưng của người!”

Nó không ngừng lên tiếng.

“Không được!”

Tô Mộ lắc đầu.

“Ta muốn luyện tập tài nghệ nấu nướng một chút!”

Hắn nhếch miệng cười, hàm răng trắng lộ ra kia dường như khiến cho lang thần nhìn thấy được kết cục của mình.

“Ầm!”

Hố đen bùng nổ.

Thanh HP hơn một tỷ của lang thần ngay lập tức chạm đáy.

Sau khi cởi bỏ lực trói buộc, nó không có bất kỳ do dự gì, cưỡi gió bỏ chạy.

“Bùm bùm!”

Lôi mang tóe lên, xì xì rung động.

Kỳ Lân diệt lang!

Cự lang mất đi sức sống lập tức ngã đập xuống đất.

“Ầm ầm ầm!”

Thân thể cao lớn nện vào vô số cây cối, đã tạo thành cơn chấn động kịch liệt.

Trong lúc này, một món đồ trong thanh vật phẩm của Tô Mộ sáng lên.

Là viên Chân Thần châu.

“Hử?”

Tô Mộ cau mày lại, lấy nó ra.

Trên thi thể của con cự lang kia, một luồng pháp tắc hệ Phong yếu ớt hiện lên, bị hút vào trong Chân Thần châu.

“Này được đấy!”

Cảnh tượng này khiến cho Tô Mộ vui mừng ra mặt.

Nếu như mình đánh chết lượng lớn boss cấp Thần thì chẳng phải là có thể cướp đoạt lượng lớn lực pháp tắc các hệ sao?

“Đánh chết những con ma vật thập giai kia sẽ có không nhỉ?”

Tô Mộ đặt mục tiêu lên người của những con ma vật loại sói hệ phong khác trong rừng.

Đáng tiếc là sau khi đánh chết mấy con thì Chân Thần châu không có chút động tĩnh gì.

Điều này cũng có nghĩa là chỉ có boss cấp Thần thì trên người mới có pháp tắc thần lực.

Chương 833: Lực tử vong

Tô Mộ trở lại bên cạnh thi thể của cự lang, nhặt đồ mà nó rơi ra.

Vài món trang bị cấp Thần, một viên ma hạch cấp Thần, còn có một quyển sách kỹ năng.

Tô Mộ lấy quyển sách kỹ năng ra.

‘Cuồng Phong Đột Kích (cấp Thần): Tiêu hao hai trăm nghìn điểm MP, triệu hồi một trận cuồng phong thổi quét mục tiêu, tạo thành tổn thương = công kích ma pháp x 10000% điểm, đồng thời ẩn nấp thân hình trong cuồng phong! Phạm vi thi pháp được gia tăng bởi trị số tinh thần, thời gian duy trì cuồng phong được gia tăng bởi trị số trí lực’

Một kỹ năng cấp Thần không tệ.

Hiệu quả cự thể vừa rồi con cự lang kia cũng đã biểu diễn với mình rồi.

“Rất thích hợp với ta!”

Tô Mộ lập tức học tập kỹ năng này.

Núp trong cuồng phong phóng thích ra kỹ năng hệ vật lý quả thật không cần quá thoải mái.

“Đôi Mắt Thần Thị chịu ảnh hưởng quá lớn rồi, nếu như có thể nâng cấp đến cấp Chân Thần chắc hẳn có thể nhìn xuyên qua những cản trở của pháp tắc trong cánh rừng này.”

Tô Mộ nhìn thoáng qua đồ vật trong thanh vật phẩm.

Muốn nâng Đôi Mắt Thần Thị lên tới cấp Chân Thần hiển nhiên không đủ!

“Sao ta lại quên món đồ này nhỉ?”

Lúc này, Tô Mộ chú ý đến một viên bảo châu đặt trong ngăn bên góc.

Là viên bảo châu Cẩm Kỵ trước kia.

Sau khi lấy được, mình vẫn chưa có thời gian nghiên cứu tác dụng của nó.

Chính trong lúc Tô Mộ lấy bảo châu Cẩm Kỵ ra, viên Chân Thần châu này lại sáng lên.

“Á!”

Một tay cầm lấy viên châu, Tô Mộ có hơi sửng sờ.

Nhìn dáng vẻ của Chân Thần châu này là muốn nuốt trọn viên bảo châu Cẩm Kỵ à!

“Món đồ này có thể có liên quan đến việc thăng cấp lên Chân Thần không nhỉ?” Tô Mộ không khỏi lần nữa đánh giá bảo châu trong tay.

Mình cũng đã hơi không nhớ rõ rằng món đồ này từ đâu đến, chỉ nhớ là trong này ẩn chứa một kỹ năng.

“Là đút cho Chân Thần châu hay là nghĩ cách mở ra?”

Tô Mộ rơi vào do dự.

Thứ có thể khiến cho Chân Thần châu có hứng thú, vậy chắc chắn sẽ không tệ rồi!

Chỉ là bây giờ mình hình như không hề có thời gian nghiên cứu viên bảo châu Cẩm Kỵ này.

Hơn nữa muốn mở nó ra, chắc chắn cần hao phí lượng lớn nguyên liệu.

“Phía sau đều là boss cấp Thần, cấp Chân Thần, ta không thiếu kỹ năng!”

Sau khi đắn đo suy nghĩ, Tô Mộ đặt Chân Thần châu lên trên bảo châu Cẩm Kỵ,.

Chỉ trong chốc lát, Chân Thần châu đã hiện ra ánh sáng mạnh.

Cùng lúc đó, bảo châu Cẩm Kỵ cũng tuôn ra một luồng ánh sáng

đen.

Hai luồng ánh sáng rõ ràng đang giao chiến.

“Đây là?”

Tô Mộ cảm nhận rõ ràng được một luồng sức mạnh từ trên luồng ánh sáng đen kia.

Sức mạnh tử vong!

Hình như chỉ cần là vật sống, một khi chạm đến những ánh sáng đen kia sẽ bắt đầu lụi tàn.

“Sẽ không xảy ra vấn đề gì chứ?”

Tô Mộ đột nhiên có chút lo lắng.

Chân Thần châu tuyệt đối là một bảo bối, sẽ không bị những ánh sáng đen kia ảnh hưởng chứ?

May mà không lâu sau, ánh sáng trên Chân Thần châu đã chiếm thế thượng phong tuyệt đối.

“Răng rắc!”

Trên pháp cầu Cẩm Ky truyền đến tiếng nứt vỡ.

Lực pháp tắc tử vong hùng mạnh kia cũng bị Chân Thần châu hấp thu toàn bộ!

Tô Mộ yên lặng nhìn tất cả, nội tâm chấn động.

Viên châu này thật sự là quá ghê gớm rồi!

Không còn gì để nghi ngờ nữa, chỉ cần là lực pháp tắc thì viên Chân Thần châu này sẽ có thể hấp thu.

Một khi tập hợp đủ lực pháp tắc thì mình có thể sử dụng những sức mạnh này!

“Vị thành chủ đại nhân kia lại tặng cho ta thứ đồ hữu dụng thế này!”

“Đây tuyệt đối phải phát một tấm thẻ làm người tốt mà!”

Tô Mộ cất Chân Thần châu, chặc chặc không dứt.

Nhìn trước mặt thì trong tầng một của Thần tháp này, vị thành chủ đại nhân kia xem như có thể tin tưởng được.

Nhìn cơ thể khổng lồ của con sói kia, hẳn giơ tay lên một cái.

Năm tiểu đệ Xương Khô cùng xuất hiện.

“Bắt đầu thu thập nguyên liệu nấu ăn!”

“Chỗ thịt non thì toàn bộ đều xử lý cho ta.”

“Ta đi đến vùng lân cận dạo một chút, hái một ít gia vị!”

‘Người đã sử dụng súp lang thần nhiều vị, nhanh nhẹn cơ sở vĩnh viễn cộng thêm 2000 điểm!’

“Không hổ là nguyên liệu nấu ăn cấp Thần!”

Tô Mộ cầm bát canh thịt sói tươi ngon trong tay, biểu cảm mang theo vài phần say mê.

Trù nghệ cấp đại sư của mình đúng là trâu bò!

Kết hợp với những nguyên liệu nấu ăn hiếm có trong rừng, con Lang Thần này cũng coi như có một kết thúc trọn vẹn.

“Vị trí hiện giờ của ta hẳn là ở đây.”

“Đi tới những tòa thành khác xem tình hình thế nào, không chừng còn có thể nhận được nhiệm vụ gì đó!”

Tô Mộ lấy bản đồ Thiên Chi Long đưa ra, sau khi xác định phương hướng, hẳn mở đôi cánh hỏa diễm ra.

Dựa vào đánh dấu trên bản đồ, chỉ có vị trí của sáu sào huyết ma vật kia có ma vật cấp Chân Thần.

Nói cách khác, thân là Chân Thần, mình tuyệt đối có thể đi ngang qua những nơi khác!

“Nếu có thể gặp được mấy con BOSS cấp Thần thì hay!”

Dưới bầu trời đêm, đôi cánh hỏa diễm nhìn có vẻ cực kỳ nổi bật.

“BOSS đối diện người nhìn xem!”

“Ở đây có một anh chàng đẹp trai nè!”

Tô Mộ vừa lên đường vừa nhỏ giọng hát.

Có lẽ là không thích đáng về phách lối của hắn, hoặc là bị giọng hát hay đó hấp dẫn nên dọc theo quang đường, lại có thêm một con BOSS cấp Thần không muốn sống chạy ra.

“BOSS cấp Thần to quá, một nồi không hầm hết!”

Tô Mộ “miễn cưỡng” nấu nó thành nguyên liệu nấu ăn cao cấp.

Đây là một con gấu khổng lồ to lớn như một ngọn núi, sau khi ăn tay gấu của nó, thể chất của hắn lập tức tăng lên 2000 điểm.

Chương 834: Thành Ngự Thiên

Sau khi đi thêm một thời gian, trong rừng rậm rộng lớn xuất hiện một phong cảnh kỳ diệu.

Một bức tường có chiều cao cả kilomet vắt ngang qua giữa rừng rậm.

“Đây là thành Ngự Thiên đó ư?”

Tô Mộ khẽ nhướng mày nhìn tường thành đồ sộ.

Mình còn tưởng rằng tòa thành này giống như thành Lăng Thiên, thành lập trên đảo nổi cơ!

“So với thành Lăng Thiên thì quy mô của tòa thành này có vẻ nhỏ hơn rất nhiều.”

“Cũng đúng thôi, dù sao xây dựng tường thành đủ cao cũng không phải là một việc dễ dàng.”

Tô Mộ không chút do dự nhanh chóng bay về phía tường thành.

Đôi cánh hỏa diễm thật sự quá thu hút sự chú ý của mọi người, hắn vừa tới gần thì đã bị người tuần tra trên tường thành phát hiện.

“Kẻ địch tập kích!”

“Lập tức chuẩn bị chiến đấu!”

Trên tường thành nhanh chóng vang lên tiếng kèn.

Có thể nhìn ra người của tòa thành này xử lý chuyện bất ngờ xảy ra cực kỳ nhanh chóng.

Một loạt cung tiễn thủ lấy cung ra chuẩn bị để bắn bất cứ lúc nào.

“Không đúng, hắn giống người hơn.”

“Tạm dừng chuẩn bị tấn công trước!”

Sau khi bóng dáng trên không trung tới gần, mọi người trên tường thành đều ngây người.

Bóng dáng mọc đôi cánh lửa đó lại là con người giống bọn họ.

“Ta là dũng sĩ tới từ thành Lăng Thiên!”

Tô Mộ hô to, cổ tình nhấn mạnh vào hai chữ “dũng sĩ”.

“Người là dũng sĩ?”

“Còn tới từ thành Lăng Thiên?”

“Sao có thể?”

Tất cả NPC đều cảm thấy khiếp sợ.

Hiển nhiên bọn họ biết rõ thân phận dũng sĩ đại biểu cho điều gì.

Cũng chính là bởi vậy nên khó tránh khỏi việc bọn họ nghi ngờ về thân phận của Tô Mộ.

“Người có chứng cứ gì có thể chứng minh không?” Quan chỉ huy hô to.

Chuyện ma vật cao giai biến thành hình người muốn trà trộn vào trong thành cũng không phải chuyện chưa từng xảy ra.

“Ặc...”

Tô Mộ bị vấn đề này làm cho kẹt.

Vào thành còn cần chứng minh à?

Mình đi đâu để lấy chứng minh đây?

Chẳng lẽ phải quay lại thành Lăng Thiên gọi Thiên Chi Long ra à?

“Cho người thêm mười giây, nếu không chứng minh được người tới từ thành Lăng Thiên, chúng ta sẽ phải ra tay!”

Thấy Tô Mộ không nói một lời, quan chỉ huy đưa ra tối hậu thư.

Trên tường thành, rất nhiều cung tiễn thủ đã chuẩn bị sẵn sàng, còn có không ít pháp sư giơ cao pháp trượng đang ngưng tụ pháp lực.

Chỉ cần quan chỉ huy ra lệnh một tiếng, bọn họ sẽ bắt đầu công kích không chút do dự.

Tô Mộ nhú mày.

Nếu nhóm người này thật sự tấn công thì chắc chắn sẽ bị phản thương của mình phản chết.

Một khi xuất hiện thương vong, cho dù hắn là dũng sĩ thật thì chỉ sợ tòa thành này cũng không chứa được hắn.

“Hết cách rồi, chỉ có thể thử chiêu thức đó thôi!”

Vì phòng ngừa”tình trạng thảm thiết” xảy ra, trên người Tô Mộ phát ra một hơi thở mạnh mẽ.

Uy thế của Chân Thần!

Dưới sự chênh lệch tuyệt đối về thực lực, NPC trên tường thành căn bản không thể chống cự.

“Đây là sức mạnh gì vậy, thật đáng sợ!”

“Ta không thể khống chế cơ thể của mình!”

“Gửi tín hiệu nhanh lên, đây không phải là kẻ địch tập kích bình thường!”

Dưới sức mạnh của uy thế, người trên tường thành không tự chủ được buông vũ khí, tất cả đều quỳ xuống mặt đất.

Vẻ mặt của bọn họ vô cùng sợ hãi, trên mặt vị quan chỉ huy cũng chỉ còn lại hai chữ

Hoảng sợ!

Nhưng ngay khi mọi người đều cho rằng ngày chết đã tới thì luồng uy thế mạnh mẽ đó đột nhiên biến mất.

Một bóng dáng lập tức đi tới bên cạnh quan chỉ huy.

“Người!”

Quan chỉ huy định tấn công theo bản năng, lại phát hiện mình không thể cử động.

“Ta không phải kẻ địch của các người, làm phiền thông báo cho thành chủ của các người biết!”

Tô Mộ liếc nhìn mọi người một lượt rồi thờ ơ mở miệng.

“Không cần, ta đã tới!”

Đúng lúc này, một giọng nói vang lên.

Giây tiếp theo, trên tường thành xuất hiện một người đàn ông cường tráng khiêng kiếm to.

Chiều cao của hắn lên tới gần ba mét, trên người mang theo khí phách cực mạnh.

Đôi mắt sắc bén đó đang nhìn chăm chăm Tô Mộ.

“Ta là dũng sĩ tới từ thành Lăng Thiên, tiếp nhận nhiệm vụ của Thiên Chi Long, đúng lúc đi ngang qua nơi đây.”

Tô Mộ mỉm cười thuyết minh lại mọi chuyện.

“Đã mấy chục nghìn năm tầng này chưa từng có dũng sĩ xuất hiện, người thật sự là dũng giả tới từ thành Lăng Thiên?”

“Nhiệm vụ của tên Thiên Chi Long giao cho người là gì?”

Tráng hán rõ ràng không tin Tô Mộ, ước lượng thanh kiếm to trong tay.

Giống như chỉ cần Tô Mộ không đưa ra đáp án làm hấn hài lòng thì sẽ lập tức bùng nổ một trận chiến lớn vậy.

“Hấn nhờ ta đi chữa trị tháp Dũng Sĩ tầng này.”

“Còn đưa cho ta một thứ.”

Giọng nói của Tô Mộ có vẻ rất bất đắc dĩ, hấn lấy viên Chân Thần châu từ trong thanh vật phẩm ra.

“Đây là!”

Sau khi nhìn thấy Chân Thần châu, tráng hán mở to hai mắt.

“Ngay cả thứ này tên đó cũng đưa cho người!”

“Nói vậy thì người thật sự là dũng sĩ trong truyền thuyết ư?”

“Đương nhiên rồi!” Tô Mộ mỉm cười, không hề khiêm tốn.

Tráng hán giơ tay, thanh kiếm to lập tức biến mất.

Hiển nhiên là hấn đã tán thành thân phận của Tô Mộ.

Những NPC bên cạnh thấy thế, biểu cảm trên mặt từ sợ hãi biến thành vui mừng.

Dũng sĩ trong truyền thuyết đi tới thành Ngự Thiên, đây thật sự là

một tin tức cực kỳ tốt!

“Người tới đây là vì có yêu cầu gì cần ta giúp đỡ à?” Tráng hán lại mở miệng, giọng điệu cũng dịu đi không ít.

“Ta muốn hỏi một câu, chỗ các người có dừng sĩ khác tới không?” Tô Mộ trực tiếp đặt câu hỏi.

Tráng hán nghe vậy thì vẻ mặt cực kỳ ngạc nhiên, không nhịn được hỏi ngược lại: “Còn có dừng giả khác nữa à?”

Chương 835: Định ý của thành chủ thành Ngự Thiên

Nghe thấy hán hỏi vậy, Tô Mộ nheo mắt lại.

Nhìn từ biểu hiện của những NPC này thì hình như bọn họ không nói dối.

Nói cách khác, Hiên Viên chưa từng tới tòa thành này!

“Vậy hán đi đâu chứ?”

Tô Mộ khó tránh khỏi cảm thấy hơi lo âu.

So với thực lực có thể đi ngang cửa mình, nếu Hiên Viên bước vào sào huyệt ma vật cấp Chân Thần thì sẽ rất nguy hiểm.

“Người không tới một mình?”

“Rất cuộc tình hình trong thế giới của các người thế nào rồi?”

Thấy Tô Mộ không trả lời, tráng hán nhíu chặt mày, trong giọng nói mang theo sự chất vấn.

So với Thiên Chi Long hoà ái thì hình như vị thành chủ thành Ngự Thiên này có định ý không nhỏ với Tô Mộ.

“Ta còn có một người bạn cũng đi tới thế giới này.”

“Còn tình hình trong thế giới ta thế nào, nói vài câu cũng không thể giải thích rõ ràng được.”

Tô Mộ im lặng một lát rồi trả lời vấn đề của tráng hán.

“Nếu nói mấy câu giải thích không rõ ràng thì vào thành chậm rãi giải thích.”

“Mời!”

Tráng hán đưa ra lời “mời”.

“Ta còn phải làm nhiệm vụ, không có thời gian!” Tô Mộ cũng không quan tâm.

Biết tin có thể Hiên Viên đang gặp nguy hiểm, hắn không có tâm trạng nói chuyện phiếm.

Hơn nữa, tình hình ở thế giới hiện thực thế nào thật sự có thể nói rõ ràng chắc?

“Sợ là chuyện này không phải do người quyết định!”

Giọng nói của tráng hán trầm xuống.

Thanh kiếm to đã biến mất lại xuất hiện.

Hắn nhìn chăm chăm Tô Mộ, giọng điệu không cho người có cơ hội từ chối.

Ánh mắt Tô Mộ tối lại.

Ban đầu mình còn chưa để ý, bây giờ xem ra, dường như chuyện này có gì đó không đúng lắm!

“Thành chủ đại nhân, vị này chính là dũng sĩ trong truyền thuyết mà!”

Tô Mộ chưa kịp mở miệng thì quan chỉ huy kia đã không nhận được hô to.

Hiển nhiên là trong mắt những NPC này, thân phận “dũng sĩ” cực kỳ cao quý.

“Còn không biết lời hần nói là thật hay giả đâu!”

Tráng hán lạnh giọng mở miệng.

“Lỡ như tên Thiên Chi Long kia già rồi hồ đồ bị người lừa gạt thì sao?”

Quan chỉ huy không nói được gì.

“Tên này muốn gây chuyện à?” Khuôn mặt của Tô Mộ cũng thay đổi.

Nhìn dáng vẻ này thì vị thành chủ đại nhân muốn coi mình như tội phạm thẩm vấn một lần đây mà!

“Mặc kệ người!”

Tô Mộ không chút do dự, đôi cánh hỏa diễm sau lưng nhanh chóng vẩy.

“Mơ tưởng chạy thoát!”

Tráng hán thấy thế vội vàng giận dữ gầm lên.

Hần nhảy lên một cái, cả người đã bay lên trời.

Thanh kiếm to được hần nắm chặt trong tay cũng dùng sức chém một nhát trên không trung.

Một nhát chém hình bán nguyệt dài vài trăm mét hiện ra và bay về phía Tô Mộ với tốc độ cực nhanh.

“Chiến thật à?”

Cảm nhận được sự uy hiếp truyền đến từ phía sau, vẻ mặt của Tô Mộ hoàn toàn trầm xuống.

Vị thành chủ này thật sự coi mình trở thành kẻ địch!

“Đi!”

Tô Mộ không quay đầu lại mà chỉ búng tay một cái.

Giây tiếp theo, bầu trời đêm xuất hiện lói quang lộng lẫy.

Một con kỳ lân to lớn hiện ra và mang theo uy thế nghịch thiên.

So với nó thì nhát chém kia căn bản không đủ xem.

Kỳ lân lao xuống, nhát chém đó lập tức tan rã.

Uy thế lói đình mạnh mẽ cũng lao về phía thành chủ thành Ngự Thiên.

“Sao có thể?”

Hắn chấn động, tiến hành chống cự trong lúc hoảng loạn.

Nhưng trình độ khó chơi của kỳ lân vượt quá sức tưởng tượng của hắn.

Sau khi thoát khỏi kỳ lân, Tô Mộ đã biến mất từ lâu.

“Đáng chết!”

Tráng hán cắn chặt răng, gầm nhẹ một tiếng.

Hắn không đuổi theo mà xoay người quay về thành Ngự Thiên.

“Truyền lệnh của ta, phái người ra khỏi thành tìm kiếm tung tích của kẻ đáng nghi.”

“Một khi phát hiện ra tung tích, lập tức báo cáo với ta!”

Hắn đi tới tường thành và ra lệnh với quan chỉ huy.

“Thành chủ đại nhân, chuyện này...”

Quan chỉ huy muốn nói lại thôi.

Cái gọi là”người đáng nghi” chẳng phải là”dũng sĩ trong truyền thuyết” à?

Một đôi mắt sắc bén nhìn về phía quan chỉ huy làm cả cơ thể hắn run lên, vội vàng trả lời:”Tuân lệnh!”

Tráng hán không nói thêm gì, nhảy lên.

Sau khi nhảy mấy bước trên không trung, hần đi tới trung tâm toà thành.

Nơi đây có một cung điện vô cùng xa hoa.

Xung quanh không có thủ vệ.

Thân là người có thực lực mạnh nhất thành Ngự Thiên, hần căn bản không cần vệ binh.

“Thiên Chi Long đáng chết, dám giao Chân Thần châu cho một kẻ không rõ lai lịch!”

“Thứ đó vốn nên thuộc về ta!”

Một tiếng rít gào tức giận vang lên, sau đó là tiếng”ầm ầm” không ngừng.

Tráng hán liên tục đập phá đồ đạc trong cung điện, nhưng cơn tức vẫn không hề giảm xuống.

So với Thiên Chi Long, tuy hần đã đạt tới cấp Chân Thần nhưng vẫn chưa nắm giữ pháp tắc Chân Thần.

Hần cũng từng đi tới thành Lăng Thiên nhiều lần, muốn lấy viên Chân Thần châu từ chỗ Thiên Chi Long nhưng lần nào cũng thất bại quay về.

“So với một tên dũng giả không biết thật giả.”

“Người lại tin hần mà không tin ta!”

Sự khó chịu trong nội tâm tráng hán bắt đầu phóng đại.

Giờ phút này, vẻ mặt của hần muốn dữ tợn bao nhiêu thì dữ tợn bấy nhiêu.

“Đây là do người ép ta!”

Khi sự tức giận này không được phát tiết, mọi thứ đều sẽ bắt đầu vỡ vụn.

...

“Địch ý của tên đó với ta lớn như vậy là vì thứ đồ chơi này à?”

Bên kia, sau khi rời khỏi phạm vi thành Ngự Thiên, Tô Mộ bắt đầu quan sát viên Chân Thần châu trong tay..

Vừa rồi, khi vị thành chủ đó ra tay, mình có thể cảm nhận được đối phương cũng không có lực pháp tắc Chân Thần.

Hắn cũng hiểu rõ vì sao vị thành chủ đó lại có địch ý với mình.

“Khó trách Thiên Chi Long muốn sắp xếp người cho ta!”

Lúc này, Tô Mộ cũng hiểu được nỗi lòng của Thiên Chi Long.

Chương 836: Địch ý của thành chủ thành Ngự Thiên (2)

Nếu mình dẫn theo người của thành Lăng Thiên thì sẽ không tạo thành cục diện hiện giờ.

“Vậy thì sao chứ?”

“Còn không phải là một thành chủ cấp Chân Thần à? Nếu thật sự muốn lấy thứ này...”

Tô Mộ cất Chân Thần châu đi, trong ánh mắt tràn ngập sát ý.

Một Chân Thần mà thôi.

Không phải mình chưa từng giết.

Không chừng xử lý vị thành chủ đó xong, Chân Thần châu còn có thể thu thập thêm một ít lực pháp tắc nữa đấy!

Đương nhiên, nể mặt Thiên Chi Long tặng Chân Thần châu cho mình, Tô Mộ sẽ không ra tay với thành Ngự Thiên một cách dễ dàng.

“Nếu Hiên Viên không ở thành Ngự Thiên thì hẳn là bị truyền tống tới nơi khác.”

Đặt chuyện của thành chủ thành Ngự Thiên sang một bên, Tô Mộ lại lo lắng cho Hiên Viên.

Toàn bộ phạm vi tầng một Thần tháp còn rộng lớn hơn mảnh đất màu đen kia gấp trăm lần.

Muốn tìm thấy Hiên Viên thật sự còn khó hơn xuống biển rộng tìm kim.

“Chỉ có thể dựa vào chính mình hẳn thôi!”

Tô Mộ hít sâu một hơi rồi đi về phía sào huyệt ma vật đã quyết định trong kế hoạch.

Hắn tin chắc chắn Hiên Viên có thể sống sót ở nơi này.

Khi hai người gặp lại, chắc chắn Hiên Viên sẽ trở nên càng mạnh!

...

Thế giới vị diện.

Vô số lão tổ liên hợp.

Nội tình trong các gia tộc lớn đều xuất hiện, đi tới nơi vượt giới trong vị diện của bọn họ.

Nhận được ý chỉ của “Thần”, tất nhiên những lão tổ này không dám chậm trễ.

“Lực pháp tắc đã buông lỏng, chỉ cần chúng ta bố trí trận truyền tống đủ lớn, chờ tới khi thời cơ chín muồi là có thể đưa mọi người tới thế giới hiện thực!”

“Dựa vào mức trở ngại của lực pháp tắc, chỉ cần đợi thêm mười ngày nữa thôi!”

“Tốt quá rồi, không ngờ ngày này tới nhanh như vậy!”

“lão tổ vừa xuất hiện, thân phôi nghìn dặm, là lúc nên thanh toán

những món nợ đó rồi!”

Các lão tổ hùng tâm tráng chí.

Nhưng bọn họ không biết rằng.

Dưới sự can thiệp của Tô Mộ, trong thế giới hiện thực, đã xuất hiện người chơi mạnh hơn cả bọn họ từ lâu!

“Chính là nơi này!”

Không biết đi bao lâu, Tô Mộ đi tới khu vực được đánh dấu ngọn lửa trên bản đồ.

Chắc chắn nơi này có thể được gọi là thế giới ngọn lửa.

Nhìn ra phía xa chỉ thấy một biển lửa và rừng rậm ranh giới rõ ràng.

Ánh lửa cực nóng thậm chí có thể làm bỏng đôi mắt của người.

Thỉnh thoảng lại có dung nham sôi trào phát ra tiếng”ục ục”.

“Hơi thở hỏa diễm mạnh thật, nhưng sao lại mang tới cảm giác như đã từng nhìn thấy ở đâu đó nhỉ?”

Tô Mộ không tùy tiện bước vào, hần nhúu mày đứng ở ngoài quan sát biển lửa một lúc lâu.

Chắc chắn đây là lần đầu tiên mình tới đây.

Nhưng chỗ sâu trong biển lửa lại làm hần cảm thấy cực kỳ quen thuộc.

“Có liên quan tới nghề nghiệp ẩn của ta sao?”

Tô Mộ nghĩ tới nghĩ lui cũng chỉ nghĩ ra được một khả năng.

Thân là một pháp sư Tro Tàn, hần cảm thấy quen thuộc với ngọn lửa cũng không phải chuyện gì lạ.

“Trực tiếp lao vào à?”

Đôi Mắt Thần Thị bị lực lượng ngọn lửa ngăn cách, trong biển lửa cũng không tồn tại bóng đen.

Hiển nhiên Tô Mộ chỉ còn lại một lựa chọn.

“Không có gì phải sợ!”

Quanh người xuất hiện hỏa diễm nồng đậm, một đôi cánh hỏa diễm rực rỡ lấp lánh.

So với biển lửa kia thì hơi thở hỏa diễm trên người Tô Mộ còn đậm hơn.

“Kẻ nào dám xâm nhập lãnh địa của Hỏa Diễm Vương!”

Ngay khi Tô Mộ vừa bước vào biển lửa, một giọng nói đầy uy nghiêm đã vang lên.

Giây tiếp theo, trong biển lửa bùng lên sóng lửa cao vài trăm mét lao về phía Tô Mộ trên không trung.

Miss!

Dưới trạng thái Hỏa Nhân, biển lửa căn bản không thể tạo thành tổn thương cho Tô Mộ.

“Hỏa Diễm Vương?”

“Cái tên này nghe quen quen!”

Tô Mộ đột nhiên nhớ ra.

Khó trách chỗ sâu trong biển lửa sẽ có cảm giác quen thuộc.

Mình rất thân thiết với vị Hỏa Diễm Vương này mà.

“Người này cũng có được lực hỏa diễm?”

Đúng lúc này, giọng nói đó lại vang lên.

“Ừc ực!”

Biển lửa phía dưới không ngừng phun trào, một thân hình thật lớn

chậm rãi nổi lên.

Hình người, có một đôi tay, nhưng nửa người dưới lại là ngọn lửa.

“Nguyên tố Hoả?”

Tô Mộ sửng sốt nhìn kẻ địch trước mặt.

Đây không phải là một nguyên tố Hoả cỡ siêu lớn à?

“Loài người, nơi đây không phải là nơi người nên tới.”

Nguyên tố Hoả tiếp tục mở miệng, trong giọng nói tràn đầy cảnh cáo.

“Nghe đi nghe lại cũng là mấy lời này, không thể sáng tạo hơn chút à?”

“Nơi này có thể tới hay không ta còn không rõ chắc?”

Tô Mộ bấu môi trực tiếp mắng.

Lời nói của hắn tất nhiên bị nguyên tố Hoả coi là sự khiêu khích.

Nó vươn một bàn tay về phía Tô Mộ.

Giây tiếp theo, trong phạm vi trăm dặm lập tức bị ngọn lửa bao phủ.

“Nhắm nháp sự thiêu đốt của liệt diễm đi!”

Nguyên tố Hoả lăm lăm.

Nó nhìn chăm chăm Tô Mộ như đang cực kỳ chờ mong người lửa trên không trung bị ngọn lửa”thiêu” thành tro tàn.

Nhưng một lúc lâu sau, chuyện làm nó há hốc miệng lại xuất hiện.

Tô Mộ trong liệt diễm lại không hề hấn gì.

“Loài người đáng chết!”

Nguyên tố Hoả rõ ràng đã tức muốn hộc máu.

Nó vươn đôi tay dài vài trăm mét khỏi xương đòn tấn công”vật lý” với Tô Mộ.

Hai cánh tay khổng lồ giống như hai ngọn núi lửa mang theo khí thế núi đổ.

“Tới đây!”

Ánh mắt Tô Mộ trở nên lạnh thấu xương, Quyền Trọng Pháp Thần trong tay biến thành một thanh kiếm dài.

“Thiên Quân Chi Lực!”

Một đòn chém ra, hỏa diễm sụp đổ!

Dưới lực lượng tuyệt đối, công kích của nguyên tố Hoả giống như một trò đùa

“Huỷ Diệt Tứ Phương!”

“Phong Lôi Kỳ Lân Phá!”

Tiếp đó, Tô Mộ nhanh chóng sử dụng một bộ kỹ năng.

‘Người đã giết chết Sứ Giả Thần Hỏa!’

‘Thông qua Thân Thể Bất Diệt nhận được 1 điểm thể lực!’

...

Chương 837: Gặp lại”người quen” hết sức đỏ mắt

Giây phút thông báo giết chết xuất hiện, Tô Mộ vội vàng lấy Chân Thần châu ra.

Một pháp tắc hỏa diễm thuần khiết lập tức bay ra từ trên người nguyên tố Hoả.

“Một con BOSS cấp Thần trông cửa, Hỏa Diễm Vương còn rất có

phong cách đấy nhĩ!”

Sau khi nhặt đồ BOSS rơi ra, hắn không chút chần chờ bay vào chỗ sâu trong biển lửa với tốc độ cực nhanh.

“Ừc ực!”

Càng đi thì độ ẩm xung quanh càng tăng lên.

Cũng may dưới trạng thái Hỏa Nhân, những thứ này căn bản không tạo thành ảnh hưởng gì với Tô Mộ.

“Biển lửa này cũng rộng thật!”

Một lúc sau, Tô Mộ gãi đầu.

Dưới tốc độ cực nhanh của đôi cánh hỏa diễm, hắn là mình phải đến trung tâm biển lửa rồi mới đúng.

Dọc theo quãng đường, ngoài nguyên tố Hoả lúc trước ra thì không gặp thêm kẻ địch nào khác?

“Không đúng lắm!”

Trực giác nhạy bén làm Tô Mộ bắt đầu cảnh giác.

Hắn dừng lại và nhìn chằm chằm biển lửa mênh mông vô bờ.

“Này, Hỏa Diễm Vương đúng không, có giỏi thì ra đây!”

Một tiếng hô to vang lên.

Trong biển lửa không có tiếng động gì.

Tô Mộ cười, nâng cao âm lượng tiếp tục hét to: “Ta còn nhớ rõ lúc trước ngươi còn nói mấy câu độc ác cơ mà, bây giờ lại làm con rùa đen rút đầu rồi à?”

Giọng nói trào phúng vang vọng khắp biển lửa.

Đúng lúc này, dị biến xuất hiện.

Trong biển lửa, từng cột lửa vọt lên cao.

Độ cao của mỗi một cột lửa đều đạt tới chục nghìn mét, hình thành một cái”lồng giam” rộng lớn.

Hiển nhiên”lồng giam” này đặc biệt chuẩn bị cho Tô Mộ.

“Ha! Ha! Ha!”

Một tiếng cười vang lên, tất cả cột lửa bùng nổ một luồng năng lượng mạnh mẽ, liên tục tạo thành một lá chắn vô hình nối với nhau.

Một bóng dáng cũng xuất hiện trong biển lửa.

“Quả nhiên là người!”

Tô Mộ yên lặng nhìn bóng dáng của Hỏa Diễm Vương, trên mặt không hề cảm thấy bất ngờ.

So với ảo ảnh trong phó bản game Thần Đồi thì Hỏa Diễm Vương trước mặt có được thật thể.

Tạo hình giống nhau như đúc đột nhiên làm Tô Mộ cảm thấy mình đang quét phó bản.

“Không ngờ ta chưa kịp đi tới thế giới kia thì người đã tự đưa tới cửa rồi!”

“Ta đã ở lại nơi buồn tẻ này quá lâu rồi, đây đúng là một niềm vui bất ngờ!”

“Yên tâm đi, ta sẽ không để người chết một cách dễ dàng, ta sẽ nhốt người ở đây và tra tấn người từng tí một!”

Đều nói kẻ thù gặp mặt hết sức đỏ mắt, cho dù là Chân Thần như Hỏa Diễm Vương cũng không ngoại lệ.

“Lồng giam lửa này cấu thành từ lực pháp tắc Chân Thần của ta, dựa vào thực lực của người tuyệt đối không thể chạy thoát!”

Giọng nói của nó cực kỳ hưng phấn.

Trong mắt của Hỏa Diễm Vương, Tô Mộ chính là một”món đồ chơi

thú vị”!

“Lực pháp tắc Chân Thần?”

Sau khi nghe thấy nó nói, Tô Mộ lại đánh giá lồng giam lửa thêm một lần.

Trên mỗi một cột lửa đều ẩn chứa năng lượng hỏa diễm vô cùng mạnh mẽ, chúng nổi với nhau, vô cùng vô tận giống như biển lửa bên dưới vậy.

Khó trách Hỏa Diễm Vương tỏ vẻ chắc chắn như vậy.

“Để tiểu đệ của ta chơi với người trước đi!”

Trong giọng nói của Hỏa Diễm Vương đầy mỉa mai.

Nó không coi Tô Mộ trở thành đối thủ có thực lực ngang nhau.

Biển lửa không ngừng nổi lên.

Mấy người lửa có hình thể giống như Tô Mộ dần nổi lên mặt”nước”.

Trên người chúng nó phát ra hơi thở khủng bố, mạnh hơn nguyên tố Hoả không biết bao nhiêu lần.

Tuy còn chưa đạt tới cấp bậc Chân Thần nhưng hiển nhiên không kém hơn bao nhiêu!

Hỏa nhân giống vậy không chỉ có một con.

Biển lửa quay cuồng, những hỏa nhân khác liên tục nổi lên.

Có tận năm con!

Nó không phải là BOSS cấp Thần mà là BOSS cấp bậc gần tới Chân Thần!

Thanh HP trên đầu chúng nó đều đạt tới hai tỷ.

“Cảm thụ sự sợ hãi của liệt diễm đi!”

Hỏa Diễm Vương phát ra tiếng cười giận dữ, như đã nhìn thấy cảnh tượng Tô Mộ bị tiểu đệ của hắn”tra tấn” vậy.

“Chỉ mỗi thế thôi à?”

Nhưng”Hỏa Nhân” trên không trung lại không chút sợ hãi, ngược lại cảm thấy hơi thất vọng.

“Thằng nhãi ngu ngốc, người sẽ nhanh chóng biết được cái gì gọi là tuyệt vọng thôi!”

Hỏa Diễm Vương giận không thể át, lập tức ra lệnh cho những hỏa nhân đó.

“Lên, đừng giết chết hắn!”

Năm hỏa nhân lập tức bay lên không trung.

Tốc độ của chúng nó nhanh như chớp, chỉ trong vài giây đã phong tỏa Tô Mộ.

“Đánh với các người chẳng thú vị gì cả!”

“Vậy thì ta cũng triệu hồi tiểu đệ!”

Tô Mộ cũng không coi những hỏa nhân này là đối thủ, hắn vung tay lên.

Trong không trung, năm Chiến Sĩ Xương Khô xuất hiện cùng lúc.

Dưới thuộc tính khủng bố của Tô Mộ, thực lực của tiểu đệ xương khô tuyệt đối vượt qua năm hỏa nhân này.

Dựa vào thuộc tính của chúng nó, có thể đứng trên không trung như đứng trên đất bằng.

“Giải quyết chúng nó!” Tô Mộ thản nhiên mở miệng.

Tiểu đệ xương khô nhận được mệnh lệnh, lập tức tấn công.

Chúng nó nắm chặt dao xương sắc bén, hơi thở phát ra trên người giống như Tử Thần.

“Giết sạch mấy bộ xương khô đó!”

Hỏa Diễm Vương nhìn Chiến Sĩ Xương Khô đột nhiên xuất hiện, giọng điệu cực kỳ trầm thấp.

Hỏa nhân nhận được mệnh lệnh không chút do dự chuyển mục tiêu về phía tiểu đệ xương khô.

So với Tô Mộ không thể giết chết thì hỏa nhân không còn bị trói buộc nữa.

Đây là một trận chiến vô cùng công bằng.

Một Chiến Sĩ Xương Khô đấu với một hỏa nhân .

Trận chiến của hai bên nhìn qua cũng cực kỳ buồn tẻ.

Trên cơ bản là người chém ta một dao, ta đánh người một cái.

Dưới phương thức chiến đấu đơn giản trực tiếp này, ưu thế của Chiến Sĩ Xương Khô nhanh chóng được thể hiện ra.

Dù là tốc độ, sức mạnh hay là sát thương đều không cùng một cấp bậc với hỏa nhân.

Chương 838: Giữa Chân Thần cũng có chênh lệch

Ngoài nhiều máu thì chúng nó hoàn toàn chính là”cọc gỗ”.

“Không thể nào, tuyệt đối không thể nào!”

Thấy tiểu đệ liên tục thua, Hỏa Diễm Vương phát ra tiếng rít gào phẫn nộ.

Tiểu đệ của nó không đánh lại tiểu đệ của Tô Mộ, vậy không phải đồng nghĩa với việc nó không bằng Tô Mộ à.

Thân là người thống trị của vùng biển lửa này, đương nhiên Hỏa Diễm Vương không thể để tình trạng này tiếp tục được nữa.

“Giết sạch bọn chúng cho ta!”

Hỏa Diễm Vương hô to từng câu từng chữ.

Hắn vừa dứt lời, năm cột lửa đã vụt lên cao và ủa về phía năm hỏa nhân.

Sau khi được cột lửa thêm vào, lượng máu của hỏa nhân chẳng những khôi phục với tốc độ cực nhanh mà các thuộc tính cũng được tăng thêm một khoảng.

Không chỉ có vậy, trong tay chúng nó còn xuất hiện một thanh dao lửa.

“Còn có thể chơi như vậy nữa à?”

“Vừa rồi người này đã vận dụng pháp tắc Chân Thần đúng không?”

Tô Mộ nhìn thấy mọi chuyện, hắn rơi vào trầm tư.

Vừa rồi, mình cũng cảm nhận được một luồng sức mạnh không tầm thường từ trong câu nói của Hỏa Diễm Vương.

Chắc hẳn đây chính là cái gọi là “Pháp tắc Chân Thần”.

“Chỉ mỗi người biết thêm máu thôi chắc?”

Đại ca của đối phương đã ra tay, tất nhiên Tô Mộ sẽ không đứng bàng quan.

“Ta sẽ khiến các người biết cái gì gọi là thánh quang!”

Trên bầu trời, một tia sáng lộng lẫy trực tiếp bùng nổ.

Đây là kỹ năng cấp Chân Thần Tô Mộ học được từ chỗ Thiên Chi Long.

“Thánh Quang Phổ Chiếu!”

Ánh sáng dịu nhẹ bao phủ cả hỏa nhân và Chiến Sĩ Xương Khô.

Tất cả HP chúng nó vừa hồi lại đều bị giảm xuống dưới sát thương

khủng bố của Tô Mộ.

Trái lại là Chiến Sĩ Xương Khô, thanh HP lập tức hồi đầy.

May mà chúng nó và vật triệu hồi của Tô Mộ, nếu không thì sẽ lập tức biến thành tro bụi dưới thánh quang.

Thánh quang không ngừng công kích hỏa nhân đồng thời còn tạo thành sát thương với Hỏa Diễm Vương.

Con số sát thương hàng trăm triệu không chút khách sáo hiện ra từ trên đầu vị Chân Thần này.

“Người!”

Hỏa Diễm Vương rõ ràng bị khiếp sợ.

“Ta sẽ bắt ngươi phải chết một cách đau đớn!”

Thái độ của nó cũng thay đổi một trăm tám mươi độ.

Vị Hỏa Diễm Vương này cũng nhận ra.

Tô Mộ không phải là một đối thủ dễ ứng phó.

Đương nhiên cũng chỉ là không dễ”đối phó” mà thôi.

Có được pháp tắc Chân Thần, Hỏa Diễm Vương là sự tồn tại vô địch trong vùng biển lửa này.

“Cảm nhận gió lốc của liệt diễm đi!”

Sau khi nó mở miệng, trong hỏa diễm xuất hiện một cơn lốc.

Vô số liệt diễm bùng lên, hình thành gió lốc liệt diễm trong toàn bộ lồng giam lửa.

“Quay về đi!”

Tô Mộ nhìn năm tiểu đệ xương khô và giải trừ triệu hồi.

“Giết hắn!”

Hỏa Diễm Vương thấy thế lại ra lệnh với hỏa nhân.

Ánh mắt nó nhìn về phía Tô Mộ chỉ còn lại sát ý không có điểm cuối.

“Chỉ người biết nổi gió chắc?”

Giọng nói của Tô Mộ trở nên lạnh băng, trong mắt cũng hiện lên một cơn lốc.

“Cuồng Phong Đột Kích!”

Cơn lốc bùng lên.

Dưới sự che giấu của cơn gió, thân hình Tô Mộ cũng biến mất.

Trong lồng giam lửa, hai cơn lốc bắt đầu đối kháng lẫn nhau.

Cho dù có được pháp tắc Chân Thần và ưu thế ở sân nhà, kỹ năng của Hỏa Diễm Vương vẫn chỉ có thể đánh ngang tay với Tô Mộ.

Đây còn bởi vì Cuồng Phong Đột Kích chỉ là kỹ năng cấp Thần.

“Vạn Tượng Phi Sát!”

Tô Mộ hoàn toàn không khách sáo, phát động một kỹ năng khác trong cuồng phong.

Chỉ trong chớp mắt, vô số”Tô Mộ” xông ra.

Bên cạnh Hỏa Diễm Vương đâu đâu cũng là bóng dáng của Tô Mộ.

Kỹ năng này cực kỳ đặc biệt, chỉ cần có đủ thể lực thì có thể vẫn luôn tạo thành sát thương kếch xù.

Đối với”pháp sư toàn chức” ngay cả công kích vật lý cũng hơn triệu thì sát thương của Vạn Tượng Phi Sát cực kỳ khả quan.

“Sức Mạnh Chân Thần, bùng nổ!”

Tô Mộ vừa mở ảo ảnh vừa nâng khí thể lên tới cực hạn.

“Người cho rằng ta là sự tồn tại gì chứ?”

“Ta chính là Chân Thần nắm giữ pháp tắc Chân Thần!”

“So với ta, người cũng chỉ là một tên Thần giả!”

Cảm nhận được hơi thở Chân Thần trên người Tô Mộ, Hỏa Diễm Vương tức giận rít gào.

Một hơi thở không kém gì Tô Mộ bùng nổ trên người nó.

Hỏa Diễm Vương không ngừng phóng to.

Thân thể của nó càng ngày càng to, dần dần đã vượt qua toàn bộ lồng giam lửa.

Nhưng khi cơ thể nó chạm vào lồng giam lửa thì nó trực tiếp xuyên ra ngoài.

Một hình ảnh mang cảm giác đối lập cực kỳ khoa trương xuất hiện.

Hỏa Diễm Vương khổng lồ đứng ngoài lồng giam lửa, lạnh nhạt nhìn chăm chú vào Tô Mộ trong lồng giam lửa như quan sát một con chim trong lồng.

Đây là sự mạnh mẽ của lực pháp tắc Chân Thần!

Dù là giữa Chân Thần cũng có chênh lệch khó có thể đền bù.

Nhưng đối với Tô Mộ có kỹ năng cấp Thần Chủ thì cái gọi là chênh lệch, bên kém hơn trên thực tế là Hỏa Diễm Vương!

Mà Hỏa Diễm Vương cảm thấy mình nắm giữ ưu thế tuyệt đối không hề nhận ra điều này.

Nó vươn bàn tay hỏa diễm khổng lồ lập tức đặt lên trên lồng giam lửa.

“Huỷ diệt đi!”

Giọng nói đầy kiêu ngạo vang lên.

Giây tiếp theo, trên đỉnh lồng giam lửa xuất hiện một con thú to lớn.

Con thú này nhìn mọi thứ bằng nửa con mắt, thế muốn đốt cháy tất cả mọi thứ!

“Thú Xích Diễm, giết hần!”

Ngoài lồng giam lửa, giọng nói đầy sát ý vang lên.

Sau khi cự thú hỏa diễm nhận được mệnh lệnh, quanh người nổi lên một ngọn lửa rực rỡ.

“Grừ!”

Theo tiếng rít gào, con thú Xích Diễm này đột nhiên lao về phía Tô Mộ.

Dựa vào cơ thể khổng lồ của nó, một ngụm là có thể nuốt trọn Tô Mộ.

“Kỹ năng này nhìn có vẻ không tệ lắm!”

Chương 839: Hấp thu biển lửa

Tô Mộ mỉm cười, không hề bị khí thế của cự thú hỏa diễm dọa sợ.

“Xuất hiện đi!”

Lôi quang lộng lẫy đột nhiên bùng nổ.

Một con kỳ lân. nhanh chóng xuất hiện ở đây.

Tuy hình thể của nó không đồ sộ bằng con thú Xích Diễm nhưng uy thế của kỳ lân lại mạnh hơn!

Trong tất cả kỹ năng của Tô Mộ, Phong Lôi Kỳ Lân Phá tuyệt đối là kỹ năng có sát thương mạnh nhất.

“Grừ!”

Kỳ lân giận dữ gầm lên với thú Xích Diễm.

Hai con cự thú nhanh chóng lao vào chiến đấu với nhau.

Ánh lôi đan xen với ánh lửa.

Sau một thời gian ngắn, kỳ lân vững vàng chiếm ưu thế.

Thú Xích Diễm đầy vết thương, ngọn lửa trên người cũng âm đạm đi.

“Người đang làm gì vậy!”

Ngoài lồng giam lửa, Hỏa Diễm Vương nhìn thấy mọi chuyện giận dữ hết to.

Bàn tay hỏa diễm khổng lồ tỏa ra một ngọn lửa cực nóng.

Ngay sau đó, một ảo ảnh xuất hiện trên không trung lồng giam lửa, rõ ràng là một Hỏa Diễm Vương bản thu nhỏ.

Trong tay Hỏa Diễm Vương này cầm một thanh trường mâu hỏa diễm và lập tức bay về phía con thú Xích Diễm kia.

Thú Xích Diễm lập tức né tránh kỳ lân và nhanh chóng chạy về phía Hỏa Diễm Vương.

Phân thân Hỏa Diễm Vương bản thu nhỏ trực tiếp cưỡi trên lưng thú Xích Diễm.

Giây tiếp theo, ngọn lửa trên cơ thể thú Xích Diễm lại bùng lên.

Phân thân Hỏa Diễm Vương cầm trường mâu hỏa diễm nhìn chăm chăm Tô Mộ như hổ rình mồi.

Trong lòng vị Hỏa Diễm Vương này hiểu rõ.

Chỉ cần giải quyết Tô Mộ thì con kỳ lân kia sẽ biến mất.

Thú Xích Diễm xung phong trên không trung.

Chỉ trong chớp mắt, thanh trường mâu hỏa diễm đã bay tới gần Tô Mộ.

“Keng!”

Tô Mộ rút kiếm chặn lại, trở tay là một chiêu Đánh Choáng.

Dưới điểm sức mạnh kích xù, trên đầu Hỏa Diễm Vương và thú Xích Diễm đều xuất hiện dấu hiệu bị choáng.

“Thử đến đây là kết thúc, tên này cũng không mạnh như trong tưởng tượng của ta!”

Tô Mộ nhìn bóng dáng khổng lồ ngoài lồng giam lửa bằng ánh mắt lạnh lẽo.

Chiến đấu tới giờ phút này, thủ đoạn công kích của Hỏa Diễm Vương cũng coi như đã sử dụng hết.

Tuy dưới trạng thái Hỏa Nhân, mình còn có khả năng kháng lửa kích xù, nhưng nói thế nào cũng là BOSS cấp Chân Thần, chắc chắn sẽ có tổn thương.

“Đầu tiên là phá nát cái lồng sắt này đã!”

Tô Mộ bỏ qua phân thân Hỏa Diễm Vương và thú Xích Diễm đang bị choáng, chuyển mục tiêu về phía những cột lửa đó.

Tổng cộng có một trăm cột lửa.

“Ta sẽ để người chứng kiến cái gì gọi là Pháp Thần chân chính!”

Tô Mộ khẽ mỉm cười, trực tiếp phát huy hiệu quạt của Pháp Thần Chi Lực tới cực hạn.

Từng con Phong Lôi Kỳ Lân mang theo khí thế phá trận bắt đầu công kích những cột lửa đó.

Dưới trạng thái mở Chân Thần Chi Lực, lượng mana của Tô Mộ cũng giảm xuống với tốc độ cực nhanh.

Nhưng sau khi lượng mana giảm xuống 30%, tốc độ hồi phục cũng cực kỳ điên cuồng.

Nếu những người hay chơi trò chơi nhìn thấy cảnh tượng này thì chắc chắn sẽ ngạc nhiên hô to.

Mẹ nó đây là mang theo nước suối bên người đúng không?

Hỏa Diễm Vương ngoài lồng sắt cũng nhìn đến ngậy người.

Một con kỳ lân đã làm thú Xích Diễm của nó không chống đỡ được rồi, kỳ lân che trời lấp đất như thế này còn chịu đựng kiểu gì?

Thú Xích Diễm và phân thân Hỏa Diễm Vương đang bị choáng như cũng nhận ra mọi chuyện không ổn, sau khi tỉnh lại lập tức tấn công Tô Mộ, định”bắt vua trước”.

“Đứng im đi!”

Chúng nó chưa kịp ra tay thì Tô Mộ lại sử dụng thêm một kỹ năng choáng váng nữa.

Hai người trực tiếp bị “phạt đứng”!

Không bao lâu sau, một trăm con kỳ lân chất đầy toàn bộ lồng giam lửa.

“Phá!”

Tô Mộ nặng nề phun ra một chữ.

Hơn trăm con kỳ lân chia ra và bắt đầu tấn công những cột lửa đó.

“Bùm!”

“Rầm!”

Tiếng chấn động kịch liệt không ngừng vang lên.

Uy thế của phong lôi, thế như chẻ tre.

Từng cây cột lửa nhìn kiên cố không thể phá vỡ kia lần lượt sụp xuống.

“Chuyện này...”

Giọng nói của Hỏa Diễm Vương cũng trở nên run rẩy.

Lồng giam ngọn lửa này chính là mạch máu của nó!

Sau khi cột lửa sụp đổ, thân hình đồ sộ của nó cũng nhanh chóng

thu nhỏ lại như bóng cao su bị thủng.

“Quá yếu!”

Tô Mộ lắc lắc ngón tay với Hỏa Diễm Vương, trong giọng nói tràn đầy mỉa mai.

“Đừng tưởng rằng như vậy là có thể đối phó ta!”

Hỏa Diễm Vương cuồng loạn rối loạn.

Một lực lượng hỏa diễm bùng nổ thành hình.

Những năng lượng này ra đời từ trong biển lửa và điên cuồng tràn vào trong cơ thể của Hỏa Diễm Vương.

Cơ thể của nó vẫn đang thu nhỏ lại.

Nhưng sau khi thân hình thu nhỏ, hơi thở Chân Thần lại càng thêm mạnh mẽ.

Chỉ trong một lát, Hỏa Diễm Vương đã biến thành một hỏa nhân có hình thể giống như Tô Mộ.

Hỏa nhân vẫy tay, phân thân và thú Xích Diễm đang bị choáng lập tức biến thành một ngọn lửa.

Ngọn lửa này quay về bàn tay của Hỏa Diễm Vương, hùng hực thiêu đốt.

“Hỏa Thương Lửa Diễm!”

Hỏa Diễm Vương không hề do dự, trực tiếp phát động công kích.

Trong mắt nó, Tô Mộ vừa phá vỡ lồng giam lửa chỉ còn nước chịu đánh.

Ngọn lửa đó hóa thành vô số đạn lửa, hình thành một tấm lưới lửa dày đặc xung quanh Tô Mộ.

“Mỗi vậy thôi à?”

Tô Mộ sửng sốt.

Mình căn bản không cảm nhận được uy hiếp từ trên đạn lửa này, sau khi bị phá pháp tắc Chân Thần, Hỏa Diễm Vương này trở nên yếu như vậy à?

Dưới trạng thái Hỏa Nhân, ngay cả trốn Tô Mộ cũng lười.

Miss!

Miss!

Quả nhiên những công kích này căn bản đều bị vô hiệu hoá.

“Đáng giận!”

Hỏa Diễm Vương vẫn đang tức giận hét to.

Nhưng hiển nhiên là nó không làm gì được Tô Mộ.

Nếu không phải thân là Chân Thần thì nó cũng muốn vứt bỏ biển lửa này rồi trực tiếp chạy đi.

“Trò chơi nên kết thúc rồi!”

Chương 840: Game sống lại

Sau khi phát hiện ra Hỏa Diễm Vương có xu hướng suy tàn, Tô Mộ không hề nường tay.

Một bộ kỹ năng sát thương siêu cao rơi xuống, thanh HP của Hỏa Diễm Vương giảm xuống với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Cho dù BOSS nắm giữ pháp tắc Chân Thần này có ba tỷ HP thì cũng chỉ cần sử dụng mấy con kỳ lân mà thôi.

Thậm chí Tô Mộ còn dùng thêm một vài kỹ năng hệ băng và hệ thủy.

Không ngoài dự đoán, dưới trạng thái khắc chế, sát thương do những kỹ năng này tạo thành đều gấp đôi.

‘Người đã giết chết Hỏa Diễm Vương!’

‘Thông qua Nhanh Nhẹn Như Thần nhận được 1 điểm nhanh nhẹn!’

...

Sau khi thông báo giết chết xuất hiện, Tô Mộ lại lấy viên Chân Thần châu kia ra.

Trên hạt châu phát ra ánh sáng bắt mắt, nó lập tức bay khỏi bàn tay Tô Mộ và lơ lửng trên biển lửa.

Chỉ trong một lát, lực hỏa diễm cực kỳ tinh khiết bị hút vào trong Chân Thần châu.

Biển lửa mênh mông vô bờ này càng bắt đầu đập tắt tới với tốc độ cực nhanh.

“Mẹ nó!”

Tô Mộ thấy vậy thì không nhận được hô to.

Nếu thật sự hút cả biển lửa và Hỏa Diễm Vương vào trong hạt châu thì sẽ có năng lượng khủng bố cỡ nào chứ?

“Ta nói này anh hai, người chớ có mà hút đến mức nổ tung luôn nha!”

Tô Mộ có chút lo lắng la lên một câu với Chân Thần châu.

Nhưng sự lo lắng của hắn rõ ràng là dư thừa rồi.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, biển lửa lớn như thế cũng đã hoàn toàn biến mất.

Khắp nơi trên mặt đất đều là những tảng đá cháy đen.

“Bị nó hút hết thật rồi?”

Tô Mộ thật sự kinh ngạc đến ngây người ra.

Sau khi hấp thụ nhiều sức mạnh hỏa diễm như vậy, bề ngoài của

viên Chân Thần châu đó không hề có một chút biến đổi nào.

Chẳng qua là khi cầm viên châu trong tay thì sẽ cảm nhận được ngay một luồng sức mạnh hoả diễm dồi dào.

Tô Mộ có thể khẳng định là dựa vào sức mạnh hoả diễm của nơi này, mình hoàn toàn có thể nắm vững được pháp tắc Chân Thần của hệ Hoả giống như cái tên Hỏa Diễm Vương kia.

“Không vội, đây chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi!”

Hắn cất Chân Thần châu vào, Tô Mộ hoàn toàn không có ý định sẽ hấp thụ những sức mạnh hoả diễm này.

Không còn nghi ngờ gì nữa, giá trị của viên Chân Thần châu này đã vượt xa dự tính ban đầu của mình.

Ở trong thế giới tầng một của Thần tháp, biển lửa chẳng qua chỉ là một góc thôi.

Tiếp theo đây còn đến năm địa điểm đang đợi mình nữa!

Tô Mộ thi triển Chớp Nhoáng, đi tới bên cạnh vầng sáng rơi ra từ Hỏa Diễm Vương.

“Sướng rồi!”

Vật phẩm rơi ra là cấp Chân Thần, đây phải gọi là quá hậu hĩnh.

Một món vũ khí cấp độ Chân Thần, tạo hình chính là thanh trường mâu Hoả Diễm.

Sau đó chính là hai kỹ năng hệ Hoả.

'Nhà Giam Hoả Diễm (cấp Chân Thần): Mỗi lần tiêu hao một trăm nghìn lượng mana sẽ triệu hồi ra một cây trụ Hoả Diễm, ba cây trụ Hoả Diễm có thể tạo thành một nhà giam, trụ Hoả Diễm càng nhiều, nhà giam được tạo thành cũng sẽ càng lớn, mỗi cây trụ Hoả Diễm có thể gây ra sát thương hệ Hoả bằng công kích ma pháp x2000%!

'Thần Thú Xích Diễm (cấp Chân Thần): Tiêu hao một triệu điểm

mana sẽ triệu hồi ra một con Thần Thú Hoả Diễm (trí lực càng mạnh, chiến lực của Thần Thú càng cao), chỉ có thể tồn tại nhiều nhất một con Thần Thú, thời gian cooldown 8 tiếng!

Tô Mộ nhìn vào hai kỹ năng này, hấn sờ mũi một cái.

Vị Hỏa Diễm Vương này thật là hào phóng quá đi, hai kỹ năng xịn nhất cũng đều rơi ra hết rồi!

“Học thôi!”

Mặc dù sát thương của kỹ năng Nhà Giam Hoả Diễm này có hơi thấp nhưng dựa vào lượng mana hiện tại của mình, triệu hồi ra một trăm cây trụ lửa vẫn vô cùng dễ dàng.

“Ta không nắm vững pháp tắc Chân Thần hệ Hoả, chắc chắn sẽ không mạnh bằng nhà giam của tên Hỏa Diễm Vương kia triệu hồi.”

“Tuy nhiên muốn nhốt một tên Chân Thần, tuyệt đối không có vấn đề gì!”

Nói tổng thể, Tô Mộ tương đối hài lòng với kỹ năng này.

Tiếp theo chính là kỹ năng triệu hồi.

Con Thú Xích Diễm ban nãy mạnh đến cỡ nào, chính mình cũng đã tận mắt chứng kiến.

“Ra đây nào!”

Tô Mộ sử dụng ngay kỹ năng này.

Một ngọn lửa lớn mạnh đột nhiên nổ tung trên không trung, một con thú khổng lồ toả ra khí chất Chân Thần cũng theo đó mà hiện ra.

Hình dáng của con Thú Xích Diễm này nhỏ hơn rất nhiều so với con của Hỏa Diễm Vương triệu hồi nhưng mang lại cho người khác cảm giác rõ ràng là mạnh hơn!

“Cũng được, cũng coi như là một chiến lực không tệ!”

Tô Mộ gật đầu, huỷ bỏ triệu hồi với Thú Xích Diễm.

So với Phong Lôi Kỳ Lân, con Thú Xích Diễm này mới là vật triệu hồi đúng trên danh nghĩa.

Nếu như năm thằng đệ Xương Khô cùng cười trên người con Thú Xích Diễm này, cảnh tượng đó phải gọi là hai từ: Ngầu lòi!

“Lại một viên Chân Thần Ma Hạch, hay là khảm lên trận pháp?”

Tô Mộ nhìn về phía các vật phẩm khác được rơi ra từ Hỏa Diễm Vương.

Những trang bị kia mình không dùng tới, chỉ có thể lấy làm nguyên liệu.

“Như vậy cũng là một ý không tệ.”

“Nếu ta lấy những viên Ma Hạch của các boss cấp Chân Thần thuộc các hệ khảm lên trận pháp này, thế chẳng phải là sẽ tạo ra một trận pháp toàn năng mà trước nay chưa từng có?”

“Đến lúc đó rồi sử dụng viên Chân Thần châu này thì ta sẽ tăng lên tới mức độ nào?”

Tô Mộ không dám suy nghĩ đến nữa.

Đây nhất định là một ván cờ lớn đến mức không thể lớn hơn được nữa!

“E rằng sẽ vượt qua cả cấp Thần Chủ luôn quá?”

“Đến được cấp bậc đó, có phải là ta có thể đi hiện ngang ở tầng chín trong tháp rồi không?”

Chương 841: Game sống lại (2)

“Hoặc là tiến lên thẳng tới tầng thứ mười đó?”

Tô Mộ càng không dám nghĩ thì lại càng không nhận được mà nghĩ tới.

Đây giống như là trước mặt có một miếng bánh khổng lồ, mình chỉ cần giơ tay ra là lấy được vậy.

“Không được gấp gáp, phải giữ bình tĩnh.”

“Tiếp theo đây còn đến năm địa điểm đang đợi ta nữa!”

Tô Mộ không ngừng hít vào thở ra, cố gắng giữ bình tĩnh cho tâm trạng kích động của mình.

Hắn nhìn xuống dưới đất bị cháy đen.

Sau khi giải quyết Hỏa Diễm Vương, dập tắt biển lửa ở chỗ này, mình còn một chuyện phải làm.

“Thành phố trước kia ở chỗ nào nhỉ? Tháp Dũng Sĩ đó không bị đốt rụi rồi chứ?”

Mở Đôi Mắt Thần Thị ra, Tô Mộ nhanh chóng nhìn quanh, tìm kiếm tháp Dũng Sĩ trong lời nói của Thiên Chi Long.

“Đó là!”

Sau một khoảng thời gian ngắn, một khu phế tích đã thu hút được sự chú ý của hắn.

Đây là một thành phố bị thiêu rụi gần như không còn lại gì.

Những phế tích đó cháy đen như mực, hoàn toàn không thể nhìn ra được hình dáng ban đầu là cái gì.

Tô Mộ lần theo những di tích này không ngừng tìm kiếm, rất nhanh chóng đã có được những phát hiện khác.

Ở giữa khu phế tích tồi tàn này, có một nơi được bảo tồn vô cùng toàn vẹn!

Đó là một cái bục hình tròn rất giống với lúc mình vừa bước vào cái chỗ thành Lăng Thiên vậy.

“Quả nhiên, đây chính là một trận truyền tống!”

“Hơn nữa còn là đang trong trạng thái có thể kích hoạt bất cứ lúc

nào!”

Tô Mộ nghiên cứu một hồi, hai mắt mở to ra.

Không ngờ rằng dưới một vùng biển lửa như này, trận truyền tống này chẳng những nguyên vẹn không bị tổn hại gì, mà còn duy trì được trạng thái bán kích hoạt.

“Đây chính là điểm tuyệt đỉnh của tháp cao Dũng Sĩ sao?”

Tô Mộ đi đến chính giữa của trận truyền tống.

Thân phận trận pháp đại sư đã giúp hắn khởi động được trận pháp truyền tống này một cách vô cùng dễ dàng.

“Đùng ùng ùng!”

Tiếp theo đó chấn động truyền đến từ mặt đất, cả cái vực đó bắt đầu nâng lên.

“Chỉ cần khởi động truyền tống là ta có thể trở về rồi!”

Tô Mộ đứng ở trên vực cao, có thể cảm nhận được sự kết nối giữa hai thế giới.

Tháp cao Dũng Sĩ này chắc chắn có liên kết với một góc nào đó của thế giới Thần Đồ.

“Nhưng ta bây giờ không trở về!”

Tô Mộ không có lựa chọn khởi động truyền tống, hắn rời khỏi tháp cao ngay.

Ngay cả biển lửa cũng không thể phá hủy ngọn tháp cao này, sức mạnh của nó không cần nói cũng biết đến mức nào.

“Không biết sau khi kích hoạt tất cả các ngọn tháp cao, thế giới phía dưới sẽ xảy ra chuyện gì?”

Lấy bản đồ ra, trên đường Tô Mộ bay đến địa điểm tiếp theo, hắn không khỏi suy nghĩ.

Vậy có phải tức là chính mình đã mở ra lối vào trong tháp?

...

Thế giới Thần Đồ.

Một cột sáng vô cùng chói lọi chiếu từ trên trời xuống.

Luồng sáng chói mắt đó, cho dù là ở bên trong thành Diệu Nhật cũng có thể nhìn thấy.

“Đó là cái gì vậy? Từ trên trời chiếu xuống?”

“Theo ta thấy, có thể là có người kích hoạt thứ gì rồi.”

“Chẳng lẽ là Tô Pháp Thần?”

“Rất có khả năng, chỉ là không biết cột sáng này liên kết với nơi nào.”

“Cái hướng đó là bên ngoài bức tường, có muốn đi tìm hiểu một chút không?”

Sự xuất hiện của cột sáng, lập tức làm dấy lên sự tranh luận sôi nổi giữa những người chơi.

Chẳng qua là những người này không hề biết rõ cột sáng tượng trưng cho điều gì.

Mà vị trí của cột sáng còn xa hơn nhiều so với khoảng cách trong suy nghĩ của bọn họ nữa.

...

Trong thế giới hiện thực.

Sau sự xuất hiện của cột sáng đó, sự thay đổi của pháp tắc rõ ràng đã bị ảnh hưởng.

Vòng tròn lại một lần nữa trở nên lỏng lẻo.

Tô Mộ vốn không biết rằng.

Sau khi mà tám ngọn tháp cao Dũng Sĩ được kích hoạt toàn bộ, bất kể là thế giới Thần Đồ, thế giới thực, còn có những vị diện và thế

giới trong Thần tháp.

Tất cả mọi nơi đều sẽ bị hoà nhập làm một!

Đây chính là sự sống lại của game!

Tại nơi nào đó.

Vô số pháp tắc điên cuồng phun trào.

“Bùm bùm!”

Tiếng sấm liên tục không dứt.

Đây là một mảnh đất bị lực pháp tắc giam cầm!

“Răng rắc!”

Tiếng xiềng xích vang vọng một hồi.

Dưới tia sét pháp tắc khủng bố, một bóng người phát ra tiếng cười điên cuồng.

“Được! Tuyệt vời!”

Đã qua bao năm rồi, ngày này rốt cuộc cũng sắp đến!

Giọng nói của hắn mang sự điên cuồng.

Nhìn kỹ không khó phát hiện, những sợi xích bị khóa trên người hắn, không ít chỗ đã xuất hiện vết nứt.

...

Tầng một thế giới Thần Tháp.

Tô Mộ đang nghiên cứu bản đồ trong tay.

“Chỗ tiếp theo chính là Phong!”

Ở ngay phía dưới đánh dấu Hệ Hỏa, là một mảnh khu vực đánh dấu Hệ Phong.

Tô Mộ vẫn tương đối hiểu kì với ma vật trong khu vực này.

“Chỗ này cũng quá lớn rồi, thời gian đi đường cũng không biết mất bao lâu.”

Duy trì tốc độ tối đa, Tô Mộ thỉnh thoảng phát ra uy thế của Chân Thần.

Cứ như vậy, những BOSS cấp Thần bị mù cũng không có gan chặn đường.

Nhưng cho dù là như vậy, muốn đến được vị trí của khu vực Hệ Phong, còn phải tốn không ít thời gian.

...

“Hừ!”

“Ầm!”

“Đùng!”

Một mũi tên được bắn ra với tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt đánh thủng một thân cây cao chót vót.

“Rống!”

Ngay sau đó chính là một tiếng cự long gầm thét.

Tử Long cùng Hiên Viên lâm vào trong một hồi ác chiến.

Kẻ địch mà bọn họ đang đối mặt chính là một cây đại thụ cao chừng ngàn thước.

Cây đại thụ này có cành lá xum xuê, tràn đầy sức sống.

Từ thanh HP trên đầu nó không khó để nhận ra, đây là một con BOSS cấp Thần.

“Hô!”

Chương 842: Dẹp yên Ma Đô?

Hiên Viên cầm Quần Tinh Cung trong tay, kéo dây cung không ngừng.

Từng mũi tên liên tiếp bay về phía BOSS đại thụ.

Không đợi mũi tên bắn trúng mục tiêu, những tán cây chọc trời đều chuyển động đến xung quanh cây đại thụ tạo thành một lá chắn.

“Bùm!”

Trong khi ngăn chặn những mũi tên đó, những đại thụ che trời kia cũng không ngừng sụp đổ.

Nhưng theo tần suất công kích của Hiên Viên tăng lên, tán cây chung quanh BOSS cự thụ lại càng ngày càng nhiều, phẳng phất có thể sinh trưởng vô hạn.

Ngược lại Tử Long đang chiến đấu với một đám thụ nhân.

Sau khi tiểu tử kia trưởng thành, từng móng vuốt kia vô cùng sắc nhọn.

Trận chiến dần dần bước vào giai đoạn gay cấn.

Hiên Viên vừa né tránh công kích của BOSS đại thụ, vừa tiêu hao năng lực phòng ngự của nó.

Tử Long cũng đã xử lý tuyệt đại đa số thụ nhân, chiếm cứ thượng phong.

Theo mấy kỹ năng mạnh mẽ của Hiên Viên, thanh HP trên đầu BOSS cự thụ cũng nhanh chóng giảm xuống.

BOSS này dĩ nhiên không còn gì để lo lắng nữa.

Tổ hợp Hiên Viên và Tử Long, đối kháng với một con BOSS cấp Thần vẫn là dư dả.

“Ầm ầm!”

Sau khi thanh HP tụt hết, BOSS đại thụ trực tiếp ngã xuống.

“Xong!”

Hiên Viên lộ ra một nụ cười xinh đẹp, giơ ngón cái về phía Tử Long.

“Rống!”

Tử Long cũng phát ra một tiếng gầm gừ, dường như đang nói: “Làm tốt lắm.”

Một người một rồng ở nơi nguy cơ bốn phía này, dần dần đứng vững gót chân.

...

Thế giới vị diện.

Trải qua một khoảng thời gian để bố trí, các trận pháp vượt giới được xây xong ở rất nhiều nơi.

Ngay khi Tô Mộ kích hoạt tháp Dũng Sĩ, cũng có ảnh hưởng vào trong vị diện.

“Bây giờ pháp tắc thế giới đang suy yếu, chính lúc này là cơ hội tuyệt vời để xuyên kết giới!”

“Hay là chờ một chút? Hiện tại xuyên qua kết giới, thực lực của chúng ta vẫn sẽ có chút bị ảnh hưởng!”

“Không thể chờ thêm nữa, thực lực bị chút ảnh hưởng không có gì to tát, chẳng lẽ còn sợ người của thế giới hiện thực?”

“Các người đừng quên, thế giới hiện thực còn có một vị Pháp Thần!”

“Chuyện này!”

Đám lão tổ cũng nổ ra cuộc thảo luận kịch liệt.

Rốt cuộc là mạo hiểm phiêu lưu đi đến hiện thực, hay là tiếp tục chờ đợi thời cơ thích hợp hơn, những lão gia hỏa này có không ít ý kiến bất đồng.

Trong các vị diện đều là như thế.

“Nhất gan thì không làm được chuyện lớn, chẳng lẽ chúng ta vừa bước ra khỏi kết giới sẽ đụng phải Pháp Thần kia?”

“Nếu như vậy cũng tốt, tập hợp lực lượng của chúng ta, chưa chắc không thể thắng!”

“Ta không đợi được nữa, ta muốn đi tới hiện thực, tiến vào trò chơi kia thẳng cấp, các người muốn sao, đó là chuyện của các người!”

“Sợ chết thì ở lại, không sợ chết thì đi theo ta!”

Một số lão tổ lá gan lớn làm gương.

Những lão tổ còn lại cũng không phản đối.

Họ mong rằng có người đi dò đường trước.

Trong các vị diện, lục tục có một bộ phận lão tổ bắt đầu xuyên kết giới.

Hào quang trên truyền tống trận lấp lánh.

Con đường kết nối tới hiện thực cũng được mở ra.

Những lão tổ này không chút do dự, từng người một bước vào trong đó.

Sau khi pháp tắc lực suy yếu, bọn họ chỉ bị chút ảnh hưởng.

“Tư!”

Những tia sét pháp tắc kia đánh trên người bọn họ, tuy rằng không thể ngăn cản bọn họ vượt giới, nhưng vẫn cắt giảm một phần thực lực của bọn họ.

“Tốt quá rồi, rốt cục đi tới trong hiện thực này!”

“Ô, nơi này không khí thật trong lành, hết thấy cũng quá tuyệt vời rồi chứ?”

“Năm tháng như thoi đưa, tất cả chờ đợi đều đáng giá. Lúc này đây, ta nhất định phải thành tựu Chân Thần, nắm trong tay pháp tắc!”

Sau khi đến hiện thực, những lão tổ này, từng người một trở nên kích động.

Khát vọng của bọn họ, tất cả đều hiện rõ trên khuôn mặt!

...

Ma Đô.

Nơi đây đã trở thành thành phố đông dân nhất trong thời đại phục hồi trò chơi.

Trong khoảng thời gian Tô Mộ biến mất, Long Phi kết nối với hội trưởng các công hội lớn, luôn cố tập hợp người chơi còn sống sót khắp nơi về phía Ma Đô.

Ngoài việc thông qua các lối đi trên đất liền, một số tuyến đường thủy từ biển đến Ma Đô đã được thiết lập.

Ngay cả thành phố có thể chứa một số lượng lớn dân số này cũng trở nên đông đúc như bây giờ.

“Long đội trưởng, cứ tiếp tục như vậy là không được, tốc độ người chơi sống sót nhiều hơn chúng ta nghĩ, vùng sâu vùng xa còn có rất nhiều người đang trên đường chạy tới, Ma Đô cũng không đủ lớn!”

Hội trưởng các công hội thuận theo Long Phi.

Bởi vì có Tô Pháp Thần, tỉ lệ người chơi may mắn còn sống sót hơn xa những nơi khác trên thế giới.

“Vậy lấy Ma Đô làm trung tâm, thành lập đội quét dọn, mở đường đi tới thành phố HZ!”

“Hiện tại không có tin tức của Tô Pháp Thần, chỉ có thể dựa vào chính chúng ta!”

Long Phi lời nói nghiêm nghị, ánh mắt đảo qua những hội trưởng

kia.

“Rõ, chúng ta sẽ đi an bài!”

“Yên tâm đi!”

Mọi người nhao nhao gật đầu, tốc độ hành động rất nhanh chóng.

...

Ở đâu đó tại Ma Đô.

Đột nhiên trong hư không xuất hiện một lối đi.

Năm bóng người lần lượt đi ra từ trong lối đi.

Những bóng người này không phải người khác, chính là lão tổ xuyên kết giới mà đến.

“Hành động như nào? Là trực tiếp đi tìm những thổ dân kia, hay là quan sát một thời gian?”

Sau khi quan sát môi trường xung quanh, một người mở miệng hỏi.

“Lấy lực lượng năm người chúng ta, nơi này ai có thể ngăn cản?”

“Nói không sai, những thổ dân kia dám đánh chết hậu bối tộc ta, ta không nhịn nổi!”

Hai người liên tiếp mở miệng.

Vào lúc này mà dám mạo hiểm vượt qua kết giới, mấy lão tổ này đương nhiên không phải tốt tính gì.

Bọn họ cùng nhìn về phía Ma Đô.

Quét sạch hiện thực, mở màn với thành phố này!

Chương 843: Các người dám đối địch với Thần?

Thành phố phía bắc.

Một lượng lớn người chơi đang rời đi.

Trong thành khắp nơi đều là ma vật khủng bố, còn có những “người chơi” biến thành ma vật.

Nơi như vậy, ngoại trừ chạy trốn ra, không có cách nào khác.

Thông qua tổ chức của Long Phi, mấy vạn người chơi tinh anh tụ tập ngoài thành, hình thành một con đường rút lui khỏi thành.

Cũng có một vài người chơi nghề nghiệp thích khách có thực lực mạnh mẽ lẻ vào trong thành phố, tìm hiểu tình huống phát sinh dị biến ở đây.

Người chơi cũng không biết, nhất cử nhất động của bọn họ đều bị một đôi mắt đen nhìn chăm chăm.

Phong Ngôn đứng dưới tòa nhà cao nhất thành phố, cũng không công kích người chơi.

Hắn đang chờ xem.

Tất cả những điều này, tất cả đều là vì kiêng kỵ Tô Mộ.

Một khi hắn ra tay đánh giết nhiều người chơi như vậy, tung tích của hắn không thể che dấu được nữa.

Mặc cho những người chơi kia rời khỏi thành phố, trên người Phong Ngôn bắt đầu xuất hiện một cụm chất lỏng màu đen.

Một khí tức nhanh chóng tràn ngập khắp tòa thành.

Cảm nhận được khí tức kia, ma vật trong thành đột nhiên lâm vào trong điên cuồng.

Chúng công kích lẫn nhau, hoàn toàn là có vẻ chiến đến hơi thở cuối cùng.

Cá lớn nuốt cá bé, kẻ mạnh thì sống.

Đây vốn là quy luật tàn khốc của rừng rậm.

Thời khắc này, toàn thành phố trở thành một mảnh rừng rậm.

Cho dù là ma vật bị chất lỏng màu đen lây nhiễm, hay là những người chơi bị biến đổi, tất cả đều lâm vào tử chiến.

Nếu những người chơi khác không cẩn thận, nhìn thấy cảnh này nhất định sẽ trợn mắt há hốc mồm.

Ma vật lại cũng xung đột nội bộ?

Ngày càng có nhiều ma vật ngã xuống.

Người chiến thắng nuốt hết tất cả mọi thứ của kẻ thua cuộc.

Khí tức trên người chúng nó tản mát ra cũng càng thêm mãnh liệt.

Ngay khi đang diễn ra những điều này, có mấy bóng người đi tới nơi đây.

“Chỗ này không đúng lắm!”

“Ta cảm giác được một khí tức đáng sợ, làm sao có thể?”

“Sẽ không trùng hợp như vậy chứ, để chúng ta gặp Tô Mộ kia?”

“Đi thôi!”

Bốn lão tổ vừa mới vượt qua kết giới, đột nhiên biến sắc.

Đối mặt với các mối đe dọa chưa biết, họ dường như ngay lập tức nhất trí với nhau.

“Đi trước!”

Nhưng không đợi bọn họ chạy ra được bao xa, một bóng người ngăn cản đường đi của bọn họ.

“Ngươi là Tô Mộ?”

“Có chuyện gì mọi người có thể cùng nhau thương lượng, không cần phải chém chém giết giết.”

“Ngươi còn không biết sao, pháp tắc hiện tại đã suy yếu, nếu

chúng ta xảy ra chuyện gì, sẽ có càng nhiều người vượt qua kết giới đến đây!”

Các lão tổ liên tiếp mở miệng.

Bóng người kia hoàn toàn không để ý tới.

“Khặc! Khặc! Khặc!”

Một tiếng cười khiến đám lão tổ đều sồn tóc gáy.

Một giây sau, bốn đoàn chất lỏng màu đen từ trên người bóng người kia tách ra, phóng tới phía bốn lão tổ kia.

“Đây là!”

“Chạy, tuyệt đối không thể để những thứ kia dính vào!”

Trong nháy mắt nhìn thấy chất lỏng màu đen, các lão tổ giống như là nhìn thấy chuyện vô cùng đáng sợ, không để ý đến việc khác nữa, chạy tán loạn.

Nhưng tốc độ của bọn họ căn bản không nhanh hơn những chất lỏng màu đen kia!

...

“Sửa sang tin tức ta nắm giữ lại một chút, đại khái có thể lấy ra một ít tình báo hữu dụng.”

“Trước mắt xem ra, kẻ địch lớn nhất của ta, hẳn là tồn tại sau lưng chất màu đen.”

“Tạm thời liền gọi tên kia là Tiểu Hắc đi!”

Trên đường bay tới khu vực Hệ Phong, Tô Mộ thừa dịp trong khoảng thời gian này, phân tích từng chút từng chút.

Sau khi thu thập được pháp tắc các hệ, chờ hẳn nắm giữ lực lượng mạnh mẽ hơn, bước tiếp theo chính là muốn đi tới thượng tầng không gian thấp.

Từ chuyện mà hắn nhìn thấy ở phía sau cánh cửa truyền tống Hoa

Đô, thượng tầng của tòa Thần Tháp này chỉ e đã sớm bị vật chất màu đen ăn mòn.

Điểm này có thể kết luận trực tiếp từ chất lỏng màu đen rỉ ra từ tòa tháp.

Tiểu Hắc tuyệt đối là phiên toái lớn nhất của hắn.

Thậm chí có thể nói, Tiểu Hắc này rất có thể chính là “BOSS cuối cùng” mà hắn cần phải đối mặt.

“Lời tên Thần tộc kia nói, thật sự đáng tin ư?”

Tô Mộ lại lấy ra tờ giấy ghi lại văn tự thần tộc.

Trên đó còn có một ít văn tự mình không hiểu.

“Có lẽ Thiên Chi Long có thể hiểu được.”

Tô Mộ nghĩ đến vị thành chủ thành Lăng Thiên kia.

Lúc trước do hắn không đủ tin tưởng Thiên Chi Long, nhưng sau khi hiểu được giá trị chân chính của Chân Thần Châu, vị thành chủ này có lẽ có thể tin tưởng.

“Sắp tới rồi.”

“Trước tiên hấp thu pháp tắc hệ Phong rồi tính sau.”

Hít sâu một hơi, Tô Mộ đem lực chú ý đặt trở lại trước mắt.

Sau khi giải quyết xong khu vực Hệ Phong, muốn đi tới khu vực khác, trước tiên phải trở về Thành Lăng Thiên.

Đến lúc đó, hắn lại đi thăm dò Thiên Chi Long là được rồi.

...

Trên bầu trời Ma Đô.

Năm lão tổ rất phô trương, bày bộ dạng quân lâm thiên hạ.

“Tòa thành này lại có nhiều người như vậy?”

“Không ngờ, những thổ dân này lại còn sống nhiều như vậy?”

“Nếu có thể thu đông người này cho mình dùng, vậy chẳng phải là!”

Sau khi nhìn thấy người chơi đông đúc trong thành, năm lão tổ trợn tròn mắt.

Đối với họ, đây chắc chắn là một “tài nguyên” rất lớn.

“Các người nghe rõ cho ta, chúng ta là vượt giới từ vị diện đến đây, từ giờ trở đi, tất cả các người đều phải nghe mệnh lệnh của chúng ta!”

Một lão tổ tản ra khí tức mạnh mẽ, hô to về phía đám người.

Phía dưới, tất cả những người nghe nói như vậy đều ngẩng đầu lên.

Sau khi phát hiện mấy bóng người trên không trung, các loại nghị luận vang lên.

“Mấy tên này ai vậy?”

“Không biết!”

Chương 844: Các người dám đối địch với Thần? (2)

“Hình như là thần của vị diện nào đó, còn bắt chúng ta nhận lệnh từ bọn họ!”

“Thần của vị diện? Thật hay giả vậy?”

“Đó nhất định là giả, thần chỉ có một người mà thôi.”

“Đúng vậy, chính là Tô Pháp Thần của chúng ta!”

Có lẽ là nhân số đông đảo, hoặc là bởi vì trong Ma Đô ngọa hổ tàng long, người chơi chẳng những không chút hoảng hốt, ngược lại

thảo luận say sưa.

“Lớn mật, đám thổ dân các người nhìn thấy thần, còn không mau quỳ xuống?”

“Ta biết chỗ dựa của các người, không phải là Tô Pháp thần kia sao, một thần như hần, có thể nào là đối thủ của năm vị thần chúng ta sao?”

Nghe những lời trêu chọc của người chơi, năm lão tổ nổi giận.

“Ta cho các người một cơ hội, gọi Tô Pháp Thần của các người tới đây.”

“Nếu hần chết trong tay chúng ta, các người nhất định phải thần phục chúng ta!”

Âm thanh trầm thấp của các lão tổ vang lên.

“Chỉ bằng các người? Còn cần đến Tô Pháp thần á?”

Những lời này vừa mới truyền ra, một âm thanh khinh thường vang lên ngay sau đó.

Long Phi chân giẫm hư không, trong chớp mắt đi tới trước mặt năm vị lão tổ.

“Long đội trưởng, không cần khách khí với đám người này, Tô Pháp Thần nói, kẻ tới từ vị diện, tất cả đều giết!”

Lại một người đi tới không trung, chính là Văn Diệu.

Bên dưới bề ngoài hi hi ha ha, hần toả ra một sát ý lạnh như băng.

“Các người dám đối địch với Thần ư?”

Một lão tổ đương nhiên còn chưa kịp phản ứng đang là tình huống gì, hô lên theo bản năng.

Không đợi lão tổ khác mở miệng, lại là mấy bóng người đi tới không trung.

Mặc dù thực lực của đám người Phi Long này kém hơn mấy vị lão

tổ không ít, nhưng trên trang bị, tuyệt đối là nghiền ép.

Những “bảo vật trấn tộc” của những lão tổ này chính là rác rưởi ở trong mắt đám người Long Phi.

Đồ bọn họ mặc trên người, đó chính là thần trang mà Tô Pháp Thần cho!

Dám có dũng khí mạo hiểm vượt giới vào lúc này, mấy lão tổ này đương nhiên không phải là người tốt tính gì cho cam.

Bọn họ đang nhìn về phía thành phố Ma Đô.

Dẹp yên thế giới hiện thực, cứ bắt đầu từ thành phố này đi.

“Chỉ các người mà cũng xưng xưng là Thần?”

“Đi ra từ vị diện thì thế nào?”

“Giết chính là đám người sống lại các người đấy!”

Một đám người chơi bao vây năm lão tổ, biểu cảm trên gương mặt muốn khinh thường bao nhiêu là có bấy nhiêu.

Ở trong lòng bọn họ, người có thể được xưng là Thần chỉ có một mình Tô Pháp Thần!

“Tốc chiến tốc thắng!”

Long Phi phát ra một tiếng hô to, dẫn đầu phát động công kích.

Thế công của hắn vô cùng dũng mãnh, dưới sự trợ lực của những trang bị cấp Thần kia, khí thế hoàn toàn lất át năm lão tổ.

“Khó khăn lắm mới tìm được chút niềm vui, các anh em ra tay đừng quá tàn nhẫn nhé!”

“Đừng khinh thường, cẩn thận mấy tên này giở trò cá chết lười rách.”

Những người khác cũng cùng gia nhập vào cuộc chiến đấu.

Năm lão tổ rất nhanh tròn tròn mắt.

Lấn át trong tưởng tượng đã xuất hiện rồi, nhưng bị lấn át lại là bọn họ.

Cuộc chiến đấu này càng bày ra một thế cục đảo lộn.

Long Phi như một chiến thần, một mình đè năm người bọn họ đánh.

Cộng thêm sự trợ giúp của những người khác, năm lão tổ hoàn toàn ngay cả sức chống trả cũng không có.

“Dừng lại, mau dừng lại cho ta!”

“Các người đây là tự tìm đường chết, các người có biết đại quân vị diện của bọn họ sắp đến rồi không!”

“Dừng đánh nữa, chúng ta đang cho các người cơ hội!”

Mắt nhìn sắp không chống đỡ được nữa, mấy lão tổ rồi rít hô to lên.

“Các người còn có người sắp đến?”

“Có bao nhiêu người?”

Long Phu nghe xong nhú mào, luôn miệng chất vấn.

“Đó là đại quân mà các người không thể nào tưởng tượng được!”

“Chỉ dựa vào các người, trong nháy mắt sẽ bị bình định.”

“Ta khuyên các người tốt nhất thức thời một chút, làm kẻ địch của chúng ta thì kết cục chỉ có một con đường chết!”

Các lão tổ thấy lời cảnh cáo đã có tác dụng, người nào người nấy đều bày ra dáng vẻ cao cao tại thượng.

Ánh mắt của các người chơi đều trầm xuống.

Sắc mặt như vậy, bọn họ quả thật nhìn thấy quá nhiều rồi.

“Vậy thì cứ để bọn họ tới đi!”

Âm thanh lạnh như băng vang lên.

Không đợi Long Phi hạ lệnh, mọi người lần lượt tử thủ.

Mấy lão tổ vẫn còn muốn nói gì đó nữa nhưng đã không kịp nữa rồi.

Năm người trợn tròn mắt, trạng thái chết chóc người nào người nấy đều thâm thẳm.

“Bắt đầu từ bây giờ, sắp xếp người chơi thích khách có thực lực mạnh mẽ ở bên ngoài Ma Đô. Một khi phát hiện tình hình, ngay lập tức thông báo cho ta!”

“Các vị hội trưởng, phiền các người chọn ra một nhóm người chơi tinh anh, chờ lệnh bất cứ lúc nào.”

Sau khi giải quyết lão tổ, giọng nói của Long Phi nghiêm trọng, sắp xếp ứng phó với uy hiếp sắp đến.

“Đã hiểu!”

Mọi người lần lượt hưởng ứng.

Đối với tất cả người chơi, Ma Đô chính là thiên đường cuối cùng.

Vì bảo vệ thiên đường này, bất luận kẻ địch đáng sợ đến thế nào, bọn họ nhất định cũng sẽ chiến đấu đến cùng!

...

“Đến nơi rồi!”

Thế giới tăng một Thần tháp, Tô Mộ đã đến khu vực sở tại của hệ phong.

Không khác biệt lắm với khu vực biển lửa, lối vào của nơi này bị vô số cuồng phong bao phủ.

Hắn đưa mắt nhìn đi về phía những vòi rồng khổng lồ nối tiếp nhau.

Trong thế giới của vòi rồng vờn quanh này, vô số lưỡi đao gió rải

rác trên mỗi một góc ngách.

“Nguyên tố thứ hai, ta đến rồi!”

Tô Mộ nhếch miệng cười một cái, xem thường những cơn gió lốc gào thét kia, trực tiếp bước vào thế giới của gió này.

“Hô! Hô! Hô!”

Chương 845: Cuộc đối đầu của lửa và gió

Bên tai truyền đến tiếng gió liên tục không ngừng nghỉ, gió lạnh thấu xương như dao, từng chút từng chút chém trên người của Tô Mộ.

Nhưng đối mặt với Thân Thể Chân Thần, chút tổn thương này căn bản bé nhỏ không đáng kể.

“Giống như biển lửa kia vậy, Đôi Mắt Thần Thị cũng nhìn không thấu!”

Tô Mộ cẩn thận đi tới phía trước, ánh mắt tìm kiếm trên những vòi rồng đang thổi tới lui.

“Hô!”

Đột nhiên, một vòi rồng thay đổi quỹ tích ban đầu, cuốn quét về phía Tô Mộ.

Tốc độ gió như điện, trong nháy mắt liền bao phủ Tô Mộ.

“Ẩn núp trong gió sao?”

Không phát hiện kẻ địch thao túng vòi rồng, Tô Mộ khẽ mỉm cười.

Có một câu nói rất hay.

Phải dùng ma pháp để đánh bại ma pháp!

Trên người tản ra năng lượng ma pháp hùng mạnh, một luồng lực bạo phong nhanh chóng hình thành!

Bóng dáng Tô Mộ cũng theo đó biến mất trong cuồng phong.

Hai luồng gió lốc đấu nhau, vòi rồng rất nhanh đã xuất hiện xu hướng suy tàn.

Sau khi phong lực của vòi rồng tiêu tan, không trung xuất hiện một bóng dáng.

Nửa người trên của nó là hình người, nửa người dưới lại là tạo hình gió lốc.

Sau khi phát hiện Tô Mộ biến mất, tinh linh gió lốc rõ ràng có chút nghi ngờ.

Không đợi nó kịp phản ứng lại, Tô Mộ hiện ra từ trong gió lốc, một đòn chém trên người của nó.

Trị số sát thương trên trăm triệu tuôn ra.

Tô Mộ sở hữu cả triệu công kích vật lý, tuyệt đối xứng với danh hiệu Chiến Thần.

Một đòn kia khiến cho tinh linh gió lốc giật mình.

Nửa người dưới của nó bay nhanh xoay tròn, giống như là một chiếc quạt máy vậy.

Một luồng cuồng phong nhanh chóng hình thành, mang theo nó nhanh chóng chạy thoát.

“Muốn chạy à?”

Tô Mộ cười lắc đầu, tâm niệm vừa động.

Tinh linh gió lốc bỏ chạy chỉ cảm thấy trước mắt tối đen lại, trong đầu óc lập tức xuất hiện mộ dấu hiệu mê muội.

Thứ đang chờ đợi nó chính là một bộ chiêu thức liên tiếp không thể giải thích.

“Người đã đánh chết tinh linh Gió Lốc!”

“Thông qua Sức Mạnh Của Chiến Thần thu được 1 điểm sức

mạnh!’

...

Sau khi nhắc nhở đánh chết xuất hiện, Tô Mộ lấy viên Chân Thần châu kia ra.

Một luồng pháp tắc hệ phong bị hút vào trong đó.

Cũng trong lúc này, khu vực gió lốc này xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Xung quanh từng chiếc vòi rồng bắt đầu chuyển động.

Trên trăm vòi rồng đồng loạt xông về phía Tô Mộ.

Sức gió kinh khủng kia hình thành một lốc xoáy khổng lồ.

Tô Mộ ở trên không trung lập tức chịu ảnh hưởng.

“So dẫn lực với ta?”

Tô Mộ nhíu mày lại, búng tay một cái.

Một giây sau, ở nơi sức gió tụ tập, bốn cái hố đen đồng thời xuất hiện.

Hai luồng sức mạnh này ngay lập tức xảy ra va chạm.

Bốn cái hố đen đối kháng trên trăm cái vòi rồng, hoàn toàn không bị rơi vào thế hạ phong.

“Ầm!”

Sau khi năng lượng của hố đen bộc phát, những vòi rồng kia cũng toàn bộ bị đánh tan.

Từng thân hình xuất hiện tại hiện trường.

Hàng trăm tinh linh gió lốc chăm chú nhìn chăm chăm Tô Mộ.

“Không phải trong mỗi vòi rồng đều có một con boss chứ?”

Thanh thế hùng dũng khiến cho Tô Mộ bủi môi.

Những tinh linh gió lốc này toàn bộ đều là boss cấp Thần đấy!

Thoáng cái hiện ra cả trăm con, mình chính là đưa đầu vào hang ổ boss sao?

“Vậy chỉ có thể diệt cả bầy rồi?”

Trên trăm con boss, thanh HP của mỗi con đều đạt đến một tỷ.

Tô Mộ hồi tưởng lại cảnh tượng diệt quái trước kia của mình.

“Vậy thì dùng Thiên Hỏa!”

Quanh thân bộc phát ra ngọn lửa sáng chói, Tô Mộ trực tiếp hóa thân thành trạng thái Hỏa Nhân.

“Gọi thêm tên này ra chơi một chút!”

Lại là một cái búng tay, trong không trung xuất hiện một con cự thú toàn thân bốc lửa.

“Gừ!”

Xích Diễm Thú phát ra tiếng gầm giận dữ, đối mặt với trên trăm con boss cấp Thần, không hề sợ hãi.

Tô Mộ chớp nhoáng một cái, đến phía sau của Xích Diễm Thú.

Trên trường kiếm biến hóa từ quyền trượng Pháp Thần cũng theo đó toát ra ngọn lửa nồng đậm.

Tô Mộ giơ cao trường kiếm hỏa diễm, trực tiếp hóa thân thành Thần Hỏa Diễm.

Cùng lúc đó, trên trong trung cũng xuất hiện những vầng lửa khổng lồ.

“Lên đi!”

Kèm theo đòn tấn công của Xích Diễm Thú, vô số Thiên Hỏa cũng đánh về phía những tinh linh gió lốc kia.

Đây là cuộc thảo phạt của quân vương ngọn lửa dành cho thần gió lốc!

Một bức danh họa thế giới ra đời.

Hỏa Nhân cười trên cự thú hỏa diễm, trên đầu rơi xuống vô số Thiên Hỏa.

Bên kia là trên trăm tinh linh gió lốc cấp Thần.

Bọn chúng nhìn về phía Thiên Hỏa diệt thế kia, trên người bộc phát ra cuồng phong đủ để phá hủy tất cả.

“Ầm!”

“Hô!”

Cuồng phong thổi quét qua ngọn lửa, toàn bộ thế giới đều biến thành một mảng đồ tươi.

Tô Mộ cười Xích Diễm Thú, trên chiến trường gió và lửa đan vào nhau, chém giết cự ly gần với những tinh linh gió lốc kia.

Từng dòng trí số tổn thương không ngừng tuôn ra từ trên đầu của những con boss cấp Thần kia.

Hỏa nhân chưa từng có từ trước đến nay,⁰ không cơn gió nào có thể kháng cự!

Đừng nói những con boss này chỉ là cấp Thần, cho dù bọn chúng đều là cấp Chân Thần thì Tô Mộ cũng có thể giết chúng đến không còn manh giáp.

“Việc này thú vị hơn nhiều so với diệt quái nhĩ!”

Huy động trường kiếm hỏa diễm trong tay, cảm giác đánh nhau cự ly gần cũng khiến cho Tô Mộ quên đi thân phận của mình.

‘Người đã đánh chết tinh linh gió lốc!’

‘Thông qua Sức Mạnh Pháp Thần (cội nguồn) thu được 1 điểm trí lực, một trăm điểm pháp lực!’

...

Sau khi những nhắc nhở đánh chết xuất hiện, bị động của Tô Mộ cũng đang không ngừng nổi lên.

Trên Chân Thần châu tản ra ánh sáng rực rỡ, không hề bỏ qua bất kỳ một tia pháp tắc hệ phong nào.

Chương 846: BOSS đi đâu rồi?

Lại qua một lúc, trên trăm con boss cấp Thần đều đã bị xử lý toàn bộ.

Tô Mộ nhìn về nơi vắng ra khi bọn chúng rơi xuống, hai mắt phát sáng.

Nơi này còn phong phú hơn nhiều so với khoảng biển lửa kia rồi!

Chỉ trên trăm khối ma hạch của boss cấp Thần này, tuyệt đối có giá trị liên thành.

“Không đúng lắm nhỉ, nơi này chắc hẳn phải có boss cấp Chân Thần chứ nhỉ?”

“Tên kia cứ thế nhìn ta giết tiểu đệ của nó à?”

Tô Mộ vừa nhặt đồ vừa nhíu mày lại.

Nếu như nói trong vùng đất gió lốc này không có boss, vậy tuyệt đối là không thể nào.

Boss cấp Chân Thần nắm giữ lực pháp tắc sao lại có thể tùy ý để mình làm càn như thế?

Tô Mộ nhìn về phía những trụ vòi rồng ở nơi xa kia.

Mình cũng không hề cảm nhận được uy hiếp gì.

Điều này cũng có nghĩa là nơi này hình như thật sự không có tồn tại có thể uy hiếp đến mình.

“Xông!”

Tô Mộ vỗ vỗ đầu của Xích Diễm Thú, hô to một tiếng.

“Gừ!”

Xích Diễm Thú gầm lên giận dữ, chân đạp trên ngọn lửa, dũng mãnh tiến tới.

Tình huống khiến cho Tô Mộ kinh ngạc đã xuất hiện rồi.

Những vòi rồng xung quanh kia không tiếp tục công kích.

“Đây rốt cuộc là chuyện gì?”

Tô Mộ không nhận được gãi ót của mình.

Dựa theo quy trình thông thường, đại boss của nơi này chắc phải ra tay với mình chứ?

“Chẳng lẽ là thấy ta quá lợi hại cho nên ẩn nấp rồi?”

“Cũng có khả năng này.”

Tô Mộ suy nghĩ cẩn thận, vẻ mặt bất đắc dĩ.

Boss cấp Chân Thần cũng bỏ chạy à!

“Ta không tin!”

Tâm niệm vừa động, Tô Mộ rời khỏi lưng của Xích Diễm Thú, triển khai tìm kiếm với tốc độ cực nhanh trong thế giới gió lốc rộng lớn này.

“Thiên Hỏa Thiêu Thành!”

Không phát hiện bất kỳ kẻ địch nào, hắn trực tiếp vung tay lên, triệu hồi Thiên Hỏa tấn công về phía những trụ vòi rồng kia.

“Đùng!”

Trụ gió bị đánh vỡ, Chân Thần châu lóe ra hào quang, hấp thu lực pháp tắc hệ phong trong đó.

“Này, nếu như người không ra nữa thì ta sẽ đánh xuyên qua nơi này đây!”

Tô Mộ phát ra tiếng hô lớn về phía hư không.

Ngoại trừ tiếng cuồng phong gào thét ra, một lời đáp lại cũng không xuất hiện.

“Ta không tin!”

Ánh mắt Tô Mộ nghiêm nghị, triệu hồi năm tiểu đệ Xương Khô ra.

“Các người cùng với con Xích Diễm Thú kia đi qua một bên kia, đánh tan toàn bộ vòi rồng hết cho ta!”

“Chỉ cần phát hiện thứ có thể thở, có lực sinh mệnh thì cho dù là trứng gà cũng phải lắc tan lòng đỏ trứng cho ta!”

Tô Mộ ra lệnh cho các tiểu đệ, tiến vào hình thức bạo tẩu.

Đôi cánh hỏa diễm nhanh chóng lay động, vô số Hỏa Vũ bắn ra.

Trên bầu trời khắp nơi đều là ánh lửa.

Ánh sáng trên Chân Thần châu càng rực rỡ hơn, không ngừng hấp thụ những pháp tắc hệ phong kia.

Mặc dù không hấp thu được boss cấp Chân Thần, nhưng chỉ những lực pháp tắc hệ phong kia cũng tuyệt đối không kém gì so với lực hỏa diễm trong biển lửa.

“Đó là?”

Trong quá trình đánh tan những trụ gió kia, Tô Mộ cũng phát hiện một chỗ di tích.

Thay vì nói là di tích, chi bằng nói là một tòa thành.

So với trong biển lửa chỉ còn lại phế tích của tháp dũng sĩ, nơi này đầy đủ hơn rất nhiều.

Tường thành bị tàn phá thỉnh thoảng có thể thấy được, bên trong có không ít kiến trúc vẫn còn giữ được nguyên trạng.

Thậm chí Tô Mộ còn nhìn thấy trên tường điêu khắc một ít chữ.

“Hình như nhìn ra được, lại hình như không nhìn ra được!”

Tô Mộ đi tới bên cạnh những chữ kia, lấy sổ ghi chép ra.

Những văn tự này giống như là loại chữ tượng hình kia.

“Không biết có tác dụng hay không!”

Rất nhiều bức tường đều có chữ, không ít chữ càng xuất hiện vô cùng thường xuyên.

“Những chữ này chắc hẳn là ghi chép thứ gì đó.”

Tô Mộ chép phần lớn chữ xuống.

Hắn giao những trụ gió vôi rồng còn lại cho đám tiểu đệ, rồi chớp nhoáng tới lui trong thành này, nhẩn nại nghiên cứu.

“Tòa thành này rốt cuộc đã gặp phải chuyện gì?”

Sau khi quan sát phần lớn kiến trúc trong thành, Tô Mộ phát hiện một hiện tượng.

Rất nhiều nơi đều được khắc những ký tự tương tự, trên một số bức tường còn rải rác vết cắt.

Hiển nhiên, người trong thành này muốn thông qua những dòng chữ này truyền đạt thông tin gì đó.

“Tại sao thành Lăng Thiên và thành Ngự Thiên kia không bị phá hủy?”

Trong đầu Tô Mộ đã tuôn ra một nghi vấn.

Vùng đất chiếm cứ của sáu đại boss cấp Chân Thần, mỗi một nơi đều từng có một thành phố. Điều này không phải có nghĩa là những boss cấp Chân Thần này đã hủy diệt những thành này chứ?

“Xem ra ta phải nói chuyện thêm với tên Thiên Chi Long kia một chút rồi!”

Tô Mộ tạm thời nén những ý nghĩ này xuống.

Tiếp tục tìm kiếm một lúc trong thành, vòng tròn đại diện cho tháp Dũng Sĩ đã xuất hiện rồi.

“Không có năng lượng? Ở trạng thái không có cách nào kích hoạt?”

Không giống với tháp cao ở biển lửa, tháp Dũng Sĩ nơi này âm trầm không có ánh sáng.

Nếu như muốn kích hoạt thì nhất định phải cung cấp đầy đủ năng lượng.

Tô Mộ mở thanh vật phẩm ra, nhúu chặt mảy.

Nhìn từ trước mắt thì thứ có thể cung cấp năng lượng cho tháp Dũng Sĩ cũng chỉ có ma hạch của những con boss cấp Thần kia thôi.

“Vậy cũng chỉ có thể như thế thôi.”

Tô Mộ mở tay, lấy ra hơn trăm khối ma hạch cấp Thần.

Sau khi đặt số ma hạch này vào điểm kích hoạt trên vòng tròn của tháp Dũng Sĩ, cả vòng tròn rất nhanh đã sinh ra phản ứng.

“Ầm ầm ầm!”

Mặt đất truyền đến tiếng chấn động, tháp Dũng Sĩ ở nơi này cũng giống như ở biển lửa, dâng lên từng chút một.

“Xoạt!”

Lại là một cột sáng kịch liệt xông thẳng xuống dưới.

“Lối đi mở ra rồi!”

Chương 847: BOSS đi đâu rồi? (2)

Tô Mộ đứng ở chính giữa vòng tròn, xác định tòa tháp này đã được kích hoạt thành công.

“VẬY thì chỉ còn lại bốn nơi nữa thôi.”

“Nhưng boss cấp Chân Thần của nơi này đã đi đâu rồi?”

Nhiệm vụ hoàn thành, nhưng ngược lại Tô Mộ lại dăm chiêu ử đột.

Diệt ít đi một con boss cấp Chân Thần, mình mất đi không phải là một điểm nửa điểm!

Ma hạch của boss cấp Chân Thần không có, kỹ năng cấp Chân Thần cũng không có.

Tô Mộ đột nhiên nghĩ đến một khả năng.

“Chẳng lẽ là có người đã diệt con boss này trước rồi?”

Ý nghĩ này vừa lóe lên thì Tô Mộ càng cảm thấy có khả năng.

Boss cấp Chân Thần không thể vô duyên vô cớ biến mất được.

Cứ lấy Hỏa Diễm Vương trước kia ra nói, biển lửa tương đương với đại bản doanh của nó, cho dù là cửa ải cuối cùng thì tên đó cũng không lựa chọn rời khỏi.

Nếu như nói mình đến đây đã dọa boss cấp Chân Thần của nơi này sợ bỏ chạy, Tô Mộ thật đúng là không tin.

Nếu không phải là boss chạy rồi, hiển nhiên chính là bị người ta giết rồi.

“Cuối cùng là ai chứ?”

Có thể đánh chết một con boss nắm giữ pháp tắc Chân Thần, thực lực ít nhất cũng là Chân Thần nắm giữ lực pháp tắc.

“Chẳng lẽ là Thiên Chi Long?”

Tô Mộ nghĩ đến thành chủ đại nhân của thành Lăng Thiên.

“Chắc không phải là hắn.”

Nhưng nghĩ lại, người này tuyệt đối không thể nào là Thiên Chi

Long.

Nếu như thật sự tên kia có thể đối phó với những con boss cấp Chân Thần này, e rằng cũng sẽ giao Chân Thần châu cho mình rồi.

“Như vậy xem ra còn có người khác đang có ý định đánh những con boss cấp Chân Thần này rồi?”

Sau khi Chân Thần châu trong tay hấp thu xong pháp tắc của thế giới Bạo Phong này, Tô Mộ giải trừ triệu hồi đối với Xích Diễm Thú và tiểu đệ Xương Khô, ko ngừng tiến tới đi về phía của thành Lăng Thiên.

Có một số câu hỏi chỉ dựa vào suy đoán là không thể có được đáp án.

Từ miệng của Thiên Chi Long, có lẽ mình có thể nắm được nhiều tin tức hơn.

...

Thế giới Bạo Phong.

Vốn dĩ cuồng phong gào thét hoàn toàn tiêu tán, những trụ gió vờn rờn cũng không thấy tung tích.

Sau khi Tô Mộ rời khỏi không lâu, một bóng dáng từ dưới đất chui ra.

Người này toàn thân bị đất bao phủ, ánh mắt lạnh như băng nhìn về phía Tô Mộ rời khỏi.

“Khụ khụ!”

Hắn không ngừng ho khan, thần sắc trên mặt vô cùng nhợt nhạt.

“Chỉ xem một chút nữa thôi thì tên đó đã phát hiện ra ta rồi!”

Tiếng lẩm bẩm trầm thấp vang lên.

Người đất lê bước chân nặng nề từ từ đi về phía tòa thành kia.

Đi được một khoảng thời gian thì người này đến bên dưới của

tháp Dũng Sĩ.

Sau khi xác nhận tòa tháp đã bước vào trạng thái kích hoạt, biểu cảm của hắn có một vẻ hưng phấn nói không nên lời.

“Khi tất cả tháp cao đều được kích hoạt thì lối đi thông lên tầng trên sẽ mở ra!”

“Sẽ khiến cho tên nhóc kia làm ngựa chết thay cho ta!”

“Còn có viên Chân Thần châu kia nữa, cũng là thuộc về ta!”

...

Thế giới Thần Đồ.

Kỳ quan mà trước đó không lâu mọi người nhìn thấy lại xuất hiện lần nữa.

Lại một trụ sáng khổng lồ từ trên trời giáng xuống, chiếu rọi một nơi nào đó không biết.

“Mẹ kiếp, lại thêm một luồng, tình hình này là như thế nào?”

“Không phải sẽ làm luồng thứ hai, luồng thứ ba nữa chứ?”

“Không chừng là thật sự có, chỉ có điều là sao cột sáng này lại từ trên trời giáng xuống? Chẳng lẽ trên trời còn có pho bửu gì?”

“E không phải là Tô Pháp Thần ở trên trời cập nhật bản chứ?”

Màn thảo luận sôi nổi về cột sáng thứ nhất còn chưa kết thúc thì đề tài về cột thứ hai đã theo sát phía sau.

Trong lòng của tuyệt đại đa số người chơi cũng chỉ có Tô Pháp Thần có thể làm ra trận chiến lớn như thế.

...

Mặt đất màu đen, bên ngoài phòng tuyến số 1.

Mấy bóng dáng màu đen muốn bước vào trong thành.

“Đùng đùng lộp bộp!”

Tia sét pháp tắc liên tục rơi xuống, cản trở bước chân của bọn chúng.

Những bóng đen này hoàn toàn không có ý dừng lại.

“Xì!”

Pháp tắc vô tình, một bóng đen lập tức bị đánh tan.

Những bóng đèn khác nhân cơ hội tiến về phía trước, rõ ràng đã sớm có dự định bị hủy diệt.

“Đùng đùng bộp bộp!”

Lại là pháp tắc liên tục rơi xuống, tất cả bóng đen toàn bộ tiêu tán.

Mặc dù bọn họ đã trả cái giá thảm khốc cũng không có cách nào bước vào trận truyền tống trong nội thành.

“Gừ!”

Ở nơi sâu của vùng đất màu đen, đầu rắn khổng lồ lẫn nữa xông ra, phát ra tiếng gầm thét tức giận.

Nó kéo thân thể vô cùng to lớn quanh quẩn tới lui trên những ngọn núi Hắc Tinh kia.

Chính trong lúc này, một âm thanh vang lên.

“Ngăn cản tên kia lại!”

Thân là cự xà màu đen cấp Thần Chủ, sau khi nghe thấy giọng nói ra lệnh này lại hết sức cung kính cúi đầu của nó xuống.

Cùng lúc đó, những ngọn núi Hắc Tinh xung quanh bắt đầu tiêu tán với tốc độ cực nhanh, hóa thành vô số vật chất màu đen.

Dưới sự khống chế của loại sức mạnh nào đó, những vật chất màu đen này tụ tập lại với nhau, tạo thành một cây trụ thông thiên hướng lên trên.

Toàn bộ núi Hắc Tinh đều biến mất.

Trụ thông thiên màu đen không ngừng vươn lên phía trên, dường như là muốn đi thông đến nơi nào đó.

Nhưng vật chất màu đen do những ngọn núi hắc tinh kia phân giải ra còn thiếu rất nhiều.

Chính trong lúc này, một giọt chất lỏng màu đen rơi trên bề mặt của cây trụ đó.

Một giây sau, cây trụ này lần nữa vươn dài ra khoảng chục nghìn mét.

Cự xà màu đen bắt đầu chuyển động, quanh quẩn đi lên dọc theo trụ thông thiên khổng lồ.

Chương 848: Bọn họ?

Nhưng cho dù có những chất lỏng màu đen kia, cự xà muốn đến được nơi mục đích của nó cũng cần không ít thời gian.

...

Thành Lăng Thiên.

Tô Mộ quay trở về nơi này bằng tốc độ nhanh nhất.

“Là dừng sĩ kia, hẳn đi ra ngoài được một khoảng thời gian rồi, sao trở về rồi?”

Sau khi thủ vệ trong thsg.g thành phát hiện ra đôi cánh hỏa diễm kéo gió kia, lập tức nhận ra thân phận của Tô Mộ.

Tô Mộ chào hỏi một tiếng với bọn họ rồi chạy thẳng tới cung điện của Thiên Chi Long.

Vừa đến cửa cung điện, Thiên Chi Long đã chờ ở nơi đó.

“Sao nhanh vậy đã trở về rồi? Là gặp phải phiền phức à?”

Khuôn mặt của vị thành chủ này tràn ngập sự nghi ngờ.

“Xử lý xong hai nơi rồi.”

Tô Mộ vũng vàng đáp xuống đất, thu hồi đôi cánh hỏa diễm.

“Hử?”

Thiên Chi Long nghe vậy còn có chút không kịp phản ứng lại.

Sau một lúc suy tư thì chợt mở to hai mắt.

“Người... Ý người là... đã khởi động hai tòa tháp Dũng Sĩ?”

Vị thành chủ đại nhân này ngay cả giọng nói cũng trở thành cà lăm rồi.

“Đúng vậy!”

Tô Mộ vô cùng chắc chắn gật đầu.

“Hô!”

Trái tim Thiên Chi Long đập loạn nhịp, không ngừng hít vào thở ra.

Cho dù là như vậy thì sự kích động của hắn cũng khó mà bình phục.

Đó là lãnh địa pháp tắc của Chân Thần đấy!

Cho dù hắn dùng lực của cả thành cũng không có cách nào đánh hạ một nơi.

Lúc này mới qua được bao lâu chứ?

Dũng sĩ trước mắt này lại công hạ được hai nơi?

“Người thật sự xác định sao?” Thiên Chi Long có hơi thất thần nói.

“Xác định, nhất định và chắc chắn!” Tô Mộ cười trả lời.

“Quá tốt rồi, đây thật sự là quá tốt rồi!”

Thiên Chi Long hoàn toàn không quan tâm đến thân phận thành chủ nữa, khua tay múa chân giống như một đứa trẻ.

“Nhưng vẫn gặp phải một chút chuyện.”

Tô Mộ vẫn một mực đánh giá Thiên Chi Long, suy nghĩ một hồi lâu mới lên tiếng.

“Chân Thần ở lãnh địa của hệ phong không phải là do ta giết. Lúc ta đến thì chỉ còn lại một số tiểu lâu la.”

“Việc này!”

Thiên Chi Long rõ ràng nghe hiểu được ý tứ trong lời nói của Tô Mộ, sắc mặt đột ngột trầm xuống.

“Trong thế giới của cả tầng một Thần tháp, người có thể giết chết Chân Thần nắm giữ pháp tắc, trong ấn tượng của ta chỉ có đám người kia thôi!”

Giọng điệu của hắn vô cùng nghiêm trọng.

“Không ngờ bọn họ vậy mà lại chọn lúc này để ra tay.”

“Người thu thập được lực pháp tắc của hệ phong chưa?”

Thiên Chi Long vẻ mặt khẩn trương nhìn về phía Tô Mộ.

Mà câu hỏi này cũng làm cho Tô Mộ hí mắt lại.

Vị thành chủ đại nhân này hình như đặc biệt để ý đến những lực pháp tắc kia!

“Tên này sẽ không chờ ta thu thập đủ tất cả pháp tắc rồi ra tay với ta chứ?”

Một ý niệm dâng lên trong đầu của Tô Mộ.

Chân Thần châu tập hợp đủ lực pháp tắc của các hệ, sức mạnh mà nó ẩn chứa tuyệt đối có thể khiến cho một Chân Thần càng tiến thêm một bước.

Đây chính là cơ hội để tấn thăng lên cấp Thần Chủ!

Khó đảm bảo Thiên Chi Long sẽ không sinh ra tâm tư không đứng đắn.

Dĩ nhiên Tô Mộ sẽ không bày những lời này trên mặt bàn.

Tô Mộ cau mày lại, lên tiếng hỏi: “Bọn họ là ai?”

“À!”

Thiên Chi Long đột nhiên thở dài một hơi, biểu cảm trên gương mặt có một loại đau thương nói không nên lời.

“Cho dù cái gọi là Thần thì vẫn có dục vọng mạnh mẽ.”

“Khi dục vọng không có cách nào được thỏa mãn, Thần cũng sẽ bước vào một loại cực đoan.”

“Bọn họ chính là một đám người đã bước vào cực đoan.”

Lời nói này vô cùng thâm ý, Tô Mộ đại khái có thể hiểu.

Bọn họ chắc hẳn là một đám cấp Thần muốn sở hữu sức mạnh càng mạnh mẽ hơn nữa.

Nhìn từ biểu cảm của vị thành chủ này, e rằng bọn họ cũng là người trong thành Lăng Thiên.

Ít nhất đã từng là.

Tô Mộ lấy viên Chân Thần châu kia ra.

“May là!”

Sau khi nhìn thấy lực pháp tắc ẩn chứa trong Chân Thần châu, Thiên Chi Long thở phào nhẹ nhõm, lời nói thấm thía: “Người nhất định phải bảo quản tốt viên châu này, đồng thời hấp thu đủ lực pháp tắc. Chỉ có như thế người mới có thể nắm giữ pháp tắc toàn năng!”

“Pháp tắc toàn năng? Cho dù là đánh chết những con boss cấp Chân Thần còn lại kia cũng còn chưa đủ sao?”

Nhắc đến toàn năng, Tô Mộ tò mò hỏi một câu.

Mình đã thu thập được phong và hỏa, công thêm lực tử vong ẩn chứa trong bảo châu Cấm Ky, vậy cho dù thu thập đủ toàn bộ, mộc, thổ, thủy, lôi còn lại chắc hẳn cũng không phải là tất cả lực pháp tắc.

Dựa vào những gì mình mình biết thì còn thiếu lực Thánh Quang.

Mà những thứ không biết kia thì làm sao để thu thập cũng đều là vấn đề.

“Ta biết người đang suy nghĩ gì.”

Thiên Chi Long hình như nhìn thấu được ý nghĩ của Tô Mộ, đột nhiên nở nụ cười.

Đó là một nụ cười hòa nhã của trưởng lão.

“Đến lúc đó, ta sẽ rút toàn bộ pháp tắc Thánh Quang vào bên trong Chân Thần châu, giúp người nắm được toàn năng trong tay!”

Nghe thấy lời nói này, Tô Mộ lập tức mở to hai mắt.

Vị thành chủ đại nhân này lại vĩ đại như thế ư?

Nói thật trong khoảng thời gian tiếp xúc ngắn ngủi này, mình thật không tin lời nói này là thật.

“Sau khi mất đi pháp tắc Chân Thần, người sẽ như thế nào?” Tô Mộ hỏi tiếp theo lời nói này.

“Chân Thần không có lực pháp tắc, vậy thì chỉ có thể trở về thành người bình thường thôi!”

Thiên Chi Long cười ha ha, cả người có một cảm giác thần nhiên nói không nên lời.

Tô Mộ nhìn vị thành chủ bề ngoài không hề già này, đột nhiên cảm nhận được một luồng khí tức già nua.

Chương 849: Thống nhất

“Ta biết người chưa chắc sẽ tin lời ta nói.”

“Nhưng thật sự đến lúc đó, ta cần người đưa ra một lời cam đoan.”

Thiên Chi Long nhìn chăm chăm Tô Mộ, giọng điệu nghiêm túc lạ thường.

“Bất kể sau này xảy ra chuyện gì, ta muốn người dẫn theo bọn họ cùng sống!”

Hắn quay đầu, nhìn về phía những người trong thành.

“Ta có thể đồng ý với người.” Tô Mộ gật đầu.

Nếu như vị thành chủ này bằng lòng hy sinh, dùng việc này để làm thành tựu cho mình thì điều kiện này không quá đáng.

“Bọn họ đã giải quyết một boss cấp Chân Thần, không bao lâu nữa nhất định sẽ thăng cấp ra một Chân Thần nắm giữ lực pháp tắc.”

“Người cần phải đi trước bọn họ, thu thập pháp tắc còn lại!”

Thiên Chi Long lên tiếng lần nữa.

Mặc dù thời gian cấp bách nhưng hắn có lòng tin cực lớn đối với Tô Mộ.

“Điều này cũng có nghĩa là bây giờ trong bọn họ chỉ có một Chân Thần nắm giữ lực pháp tắc thôi?”

Tô Mộ cũng không nóng vội, tiếp tục tìm hiểu tình hình.

“Đúng vậy!”

Thiên Chi Long trả lời chắc chắn.

“Sau khi đánh chết con boss cấp Chân Thần kia, e rằng tên kia

cũng chịu ảnh hưởng cực lớn, người nhất định phải tranh thủ khoảng thời gian hẳn hoi phục này!”

“Ta phải bảo vệ thành Lăng Thiên, không có cách nào giúp người, tất cả chỉ có thể dựa vào mình người.”

Nói đến đây, Tô Mộ cũng không biết nên nói gì thêm.

“Đúng rồi, người biết những ký tự này không?”

Tô Mộ suy nghĩ một lúc, lấy quyển sổ ghi chép đã lưu lại những ký tự tượng hình kia ra.

“Trên này ghi chép lại là một trận tai nạn!”

“Bóng tối xâm thực tất cả, vạn vật đều bị đẩy đến nơi tận cùng!”

Thiên Chi Long nhìn thoáng qua những ký tự kia, sắc mặt nặng nề trả lời.

Nghe thấy hai chữ bóng tối, sắc mặt của Tô Mộ cũng trầm xuống.

Đáp án hình như đã được miêu tả sinh động rồi.

Không nói thêm gì, Tô Mộ dùng ánh mắt chào hỏi với Thiên Chi Long rồi dang đôi cánh hỏa diễm ra, trong chớp mắt đã biến mất trong thành Lăng Thiên.

Thiên Chi Long giơ quyền trượng trong tay lên, trên đó tản ra một luồng ánh sáng chói mắt.

Chỉ trong chốc lát, Thiên Vũ dẫn theo không ít người đến.

“Bắt đầu chuẩn bị đi, lấy toàn bộ những thứ trong kho tàng ra.”
Thiên Chi Long từ từ mở miệng nói.

“Đó là cơ sở của cả thành Lăng Thiên này, pháp ma pháp chống đỡ ma vật cũng cần năng lượng để thúc giục.”

“Làm như vậy có phải là...”

Về mặt Thiên Vũ lo âu, muốn nói nhưng rồi lại thôi.

“Làm theo ý của ta đi!” Thiên Chi Long thể hiện ra uy nghiêm của thành chủ.

“Hiểu rồi, thành chủ đại nhân.” Một đoàn người căn bản không dám cãi lời.

...

Thành Ngự Thiên.

Trong cung điện tượng trưng cho phủ thành chủ, sắc mặt của người đàn ông khỏe mạnh kia muốn lạnh lùng bao nhiêu thì có bấy nhiêu.

Hắn lấy một vật thể giống như thủy tinh cầu.

Khi hắn đặt tay lên trên thủy tinh cầu, một luồng năng lượng lập tức được rót vào.

Hồi lâu sau, trong thủy tinh cầu xuất hiện một bóng người.

“Không ngờ đã qua lâu như thế rồi, gặp gỡ lần nữa lại dùng phương thức này.”

Bóng người trong thủy tinh cầu kia lên tiếng trước, trong giọng nói mang theo vài phần nụ cười.

“Ta cũng không ngờ tới có một ngày lại thiết lập quan hệ với phản đồ!”

Người đàn ông khỏe mạnh không để cho người trong thủy tinh cầu kia sắc mặt tốt gì, càng nhấn mạnh ngữ khí lên hai chữ “phản đồ”.

“Ha ha!”

Nghe thấy từ “phản đồ”, sắc mặt của người trong thủy tinh cầu kia biến đổi dữ dội.

“Cho dù người một mực nghe theo lời của lão già kia, tận tâm tận lực bảo vệ thành Ngự Thiên này, đổi lại được cái gì?”

“Lão bất tử không phải vẫn đem Chân Thần châu giao cho người

khác sao.”

“Đến cuối cùng người cũng không gặp may. Người thì tốt đẹp hơn tên phản đồ như ta chỗ nào!”

Trong giọng nói của hắn tràn đầy sự châm chọc.

“Đủ rồi!”

Người đàn ông khỏe mạnh phát ra một tiếng gào thét, cả người bởi vì tức giận mà toàn thân run rẩy.

“Người gào thét với ta cũng không thay đổi được chủ ý của lão già kia đâu.”

“Ở trong lòng của hắn, người được gọi là dũng sĩ mãi mãi là vị trí thứ nhất, còn chúng ta chẳng qua chỉ là vật hy sinh có thể tùy ý vứt bỏ!”

Người trong thủy tinh cầu tiếp tục nói.

“Ta đã giải quyết boss hệ phong rồi, ta có thể đưa ma hạch Chân Thần của nó cho người, giúp người nắm giữ pháp tắc Chân Thần!”

“Đến lúc đó, chúng ta có thể cùng nhau chứng minh cho lão già kia, hắn mới là người sai!”

“Cái gọi là dũng sĩ căn bản không bằng chúng ta!”

Người đàn ông khỏe mạnh nắm chặt nắm đấm, vẻ mặt nhăn nhó.

Sau một thời gian ngắn, âm thanh trầm thấp của hắn vang lên.

“Thống nhất!”

Tầng một Thần tháp.

Trong khu rừng rậm rạp, một dáng người đang cẩn thận tiến vào.

Người này chính là Hiên Viên.

Hình thể của Tử Long khổng lồ, quá huênh hoang trong khu rừng rậm này, cho nên đã bị Hiên Viên thu hồi vào trong không gian thú

cứng.

Ở nơi có nguy cơ mai phục khắp nơi, ma vật cấp Thần đầy rẫy này, Hiên Viên cũng không có được khí thế như Tô Mộ.

“Khí tức thật hùng mạnh. Luồng sức mạnh này e rằng ta không có cách nào chống lại!”

Sau khi tìm kiếm về phía trước được một khoảng, Hiên Viên dừng bước.

Hắn đã đạt đến cấp Thần, sau khi đánh chết không ít boss cấp Thần, trang bị và kỹ năng trên người cũng được cập nhật, thực lực càng tăng trưởng trên phạm vi lớn.

Kẻ địch có thể khiến cho hắn cảm thấy sợ hãi chắc chắn là boss cấp Chân Thần.

“Ta phải đi!”

Hiên Viên không do dự, xoay người rời đi.

“Tốc! Tốc!”

Những ngay khi hắn vừa bước đi, xung quanh truyền đến động tĩnh không nhỏ.

Mặt Hiên Viên liền biến sắc, dùng một tư thế anh tuấn lấy trường cung trên lưng xuống, kéo dây cung nhắm về phía âm thanh truyền đến.

“Chú!”

Chương 850: Ta chỉ có một chủ nhân.

Mũi tên phá không vọt đi.

Trong rừng, một sợi dây leo thô to đột nhiên bay ra, thoáng cái đánh vào trên mũi tên.

“Bốp!”

Mũi tên ma pháp phát ra tiếng động rồi tiêu tán.

Sức mạnh mà dây leo sở hữu vượt xa so với công kích của Hiên Viên.

“Này!”

Hiên Viên kinh ngạc nhìn cảnh tượng này, mở to hai mắt nhìn.

Chỉ là một cây dây leo đã khiến cho hắc sinh ra khí thế không thể địch lại được.

Nơi này tuyệt đối không thể ở lâu!

Lần nữa kéo cung Quần Tinh ra, trong đôi mắt Hiên Viên hiện lên một ánh lửa.

“Đi đi, mũi tên Liệt Diễm!”

Một mũi tên được ngọn lửa mạnh mẽ bao phủ bắn ra.

Hệ hỏa có tính khắc chế tuyệt đối đối với hệ mộc!

Nhưng trong lúc mũi tên hỏa diễm bắn trúng vào dây leo, các gọi là khắc chế lại không thể hiện ra.

Ngọn lửa trên mũi tên gần như ngay lập tức bị dập tắt.

Nhưng cũng chính bởi vì một mũi tên này đã cho Hiên Viên cơ hội chạy trốn.

Hắn nhảy lên một cái, trực tiếp bay lên trời.

Đối mặt với uy hiếp không biết rõ trong khu rừng kia, không trung hình như an toàn hơn một chút.

“Chú!”

“Chú!”

“Chú!”

Tiếng xé gió ác liệt vang lên.

Bên trong khu rừng rậm phía dưới, những sợi dây leo phóng lên trời, hướng về phía Hiên Viên trên không trung.

Những dây leo này phong tỏa bốn phương tám hướng, giống như một chiếc lưới khổng lồ không có cách nào chạy thoát được.

Hiên Viên không ngồi chờ chết, kéo dây cung ra.

Khí thế trên người hắn đang không ngừng kéo lên, rõ ràng là chuẩn bị phóng thích đại chiêu.

“Phá cho ta!”

Một mũi tên thoát nhìn tầm thường bay thẳng về phía trước, đập vào dây leo.

“Ầm!”

Tiếng đánh phá cực lớn lập tức vang lên.

Uy lực của một đòn này không thể khinh thường, trên chiếc lưới khổng lồ kia cũng xuất hiện một lỗ hổng.

Hiên Viên giẫm chân một cái trên không trung, trực tiếp xuyên qua lỗ hổng kia.

“Tên nhân loại kia, người chạy không thoát đâu!”

Chính trong lúc này, một âm thanh hư vô mờ mịt vang lên từ trong rừng.

Một giây sau, những cây đại thụ chọc trời kia đột ngột mọc lên từ mặt đất.

Từng cây từng cây đại thụ bay về phía không trung.

Không đợi Hiên Viên kịp phản ứng, một chiếc lồng gỗ khổng lồ hình thành, vây chặt lấy hắn vào bên trong.

Sắc mặt Hiên Viên vô cùng nghiêm túc, nắm chặt trường cung trong tay.

Trong lòng của hắn hiểu rõ vô cùng.

Bây giờ đã đến thời khắc sinh tử.

“Tên nhân loại kia, xem ra ngươi vô cùng đặc biệt!”

Âm thanh kia lần nữa vang lên.

Vây Hiên Viên trong chiếc lồng giam, chủ nhân của giọng nói rõ ràng không có nỗi lo về sau.

“Ta đang thiếu một người hầu, nếu như ngươi bằng lòng trở thành nô bộc của ta thì ta có thể tha cho ngươi một mạng!”

Âm thanh trôi dạt đồng loạt truyền đến từ bốn phương tám hướng.

“Ta chỉ có một chủ nhân!”

Giọng điệu của Hiên Viên lạnh như băng, thái độ kiên quyết.

“Nhưng tuyệt đối sẽ không phải là ngươi!”

“Vậy sao?”

Trong âm thanh kia thêm mấy phần tức giận.

“Ta lại muốn xem thử xương cốt của ngươi rốt cuộc cứng đến đâu!”

Vừa dứt lời, trong chiếc lồng gỗ khổng lồ kia đột ngột xảy ra biến hóa.

Gai nhọn sắc bén từ từ mọc dài ra, phóng mạnh về phía Hiên Viên trong lồng.

Cả quá trình vô cùng chậm rãi, nhưng ẩn chứa một luồng khí tức cực kỳ đáng sợ.

Rõ ràng đang muốn từ từ hành hạ Hiên Viên.

“Chú! Chú!”

Đương nhiên Hiên Viên sẽ không ngồi chờ chết, không ngừng toàn lực tấn công về một điểm.

Chỉ cần có thể đánh vỡ một góc của chiếc lồng giam thì hẳn có thể sống sót!

“Không có tác dụng đâu!”

Giọng nói kia chẳng thêm ngó tới.

Tất cả cũng đúng như những gì nó nói, toàn bộ công kích của Hiên Viên đều trở thành công cốc.

Khoảng cách chênh lệch giữa cấp Thần và cấp Chân Thần, mạnh như Hiên Viên cũng không có cách nào bù đắp!

Gai nhọn đáng sợ kia sinh trưởng càng lúc càng nhanh, đã đụng chạm vào người của Hiên Viên rồi.

“Xoẹt xoẹt!”

Gai nhọn đâm rách da của Hiên Viên, tạo thành tổn thương không tính là cao.

Những trên những chiếc gai nhọn này mọc đầy móc câu. Sau khi đâm vào da thịt thì đau đớn tạo thành vượt xa hơn nhiều so với tổn thương.

Hiên Viên cố nén đau đớn, không phát ra một chút âm thanh nào.

“Trở thành của ta nô bộc, người có thể thoát khỏi đau đớn!”

Âm thanh kia hình như có phần thích chí.

Trong chiếc lồng, càng ngày càng nhiều gai ngược đâm vào trong da thịt của Hiên Viên, cũng khiến cho lượng máu của hắn không ngừng giảm xuống.

“Chủ nhân của ta chỉ có một!”

Một tiếng gào thét giận dữ vang lên.

Cho dù là thân đã rơi vào cục diện chết chắc, Hiên Viên cũng không có ý định phản bội Tô Mộ.

Kể từ ngày hắn thật sự trở thành “Người”, ở trong lòng của hắn Tô

Mộ vĩnh viễn là trời.

“Rất tốt!”

Âm thanh kia càng thêm tức giận.

Trận hành hạ này vẫn còn tiếp tục.

Nhưng tổn thương của gai ngược kia khổng chế rất tốt. Mỗi khi lượng máu của Hiên Viên tiến vào giá trị nguy cơ thì liền dừng công kích lại.

“Thần phục ta!”

Cách mỗi một khoảng thời gian, âm thanh đó đều sẽ đúng lúc vang lên.

Hình như nó cũng vô cùng rõ đây là một cuộc đọ sức về mặt ý chí.

Chỉ cần có thể đánh bại ý chí của Hiên Viên thì nó có thể thu được một món đồ chơi không tệ.

“Ta đã nói rồi, chủ nhân của ta chỉ có một!”

Mặc dù đau đớn quần lầy cơ thể, câu trả lời của Hiên Viên từ đầu đến cuối vẫn như một.

“Ta thật sự vô cùng tò mò, cuối cùng là tồn tại như thế nào có thể khiến cho người trung thành đến như vậy?”

“Đáng tiếc, hẳn không giúp được người!”

“Người cũng chỉ có thể ở nơi này chịu sự tra tấn!”

Âm thanh kia tiếp tục ra sức đánh đòn tâm lý.

“Trở thành nô bộc của ta, ta có thể khiến cho người có được sức mạnh càng hùng mạnh hơn!”

Chương 851: Ta chỉ có một chủ nhân. (2)

“Thậm chí có thể giúp người vượt qua chủ nhân của người!”

Sau khi đe dọa thì chính là dụ dỗ.

“Vượt qua chủ nhân của ta?”

“Cho dù là mười tên như người cộng lại cũng không phải là đối thủ của chủ nhân ta!”

Nhưng những lời này, đổi lại lại là những lời châm chọc của Hiên Viên.

“Thật đúng là một kẻ vô tri!”

Âm thanh kia hình như có chút mất kiên nhẫn rồi.

“Cho dù là chủ nhân của người ở đây cũng chẳng qua chỉ là con chim trong lồng của ta thôi!”

Trong âm thanh lạnh như băng của nó còn xen lẫn sát ý lạnh lạnh.

“Cứ để cho chủ nhân của người báo thù cho người đi!”

Sau khi nói ra câu nói này, chiếc lồng gỗ khổng lồ trên không trung kia trực tiếp đập vào mặt đất.

“Đùng!”

Tiếng vang chấn động khổng lồ vang vọng toàn khu rừng rậm.

“Xoạt!”

Một giây sau, một luồng ánh sáng ngọn lửa vô cùng chói mắt bộc phát ngay sau đó!

“Hử?”

Âm thanh hư vô mờ mịt kia rõ ràng vô cùng nghi ngờ.

Theo nó thấy thì sau khi chiếc lồng gỗ rơi trên mặt đất, tất cả gai nhọn bên trong cùng lúc phát động tuyệt sát đối với Hiên Viên.

Nếu như là như thế thì ánh lửa đột ngột bộc phát này lại là chuyện

gì?

Không đợi nó kịp phản ứng, ngọn lửa ngất trời bộc phát.

Chiếc lồng gỗ mà ngay cả cường giả cấp Thần cũng không có cách nào đánh vỡ được trong nháy mắt biến thành một chiếc lồng lửa.

Ngọn lửa dữ dội thiêu đốt tất cả.

Khí thế hùng mạnh của ngọn lửa ngay cả con boss cấp Chân Thần kia cũng cảm thấy kiêng kỵ.

“Thánh Quang!”

Không đợi ngọn lửa tiêu tán, vị trí của lồng gỗ lại bộc phát ra một luồng ánh sáng rực rỡ.

Khi Thánh Quang rơi xuống, Hiên Viên bị thương nặng cũng khôi phục với tốc độ cực nhanh.

Sau khi hai luồng ánh sáng chiếu rọi lẫn nhau biến mất, trong chiếc lồng gỗ ban đầu lại có thêm một người.

“Chủ nhân!”

Hiên Viên nhìn Tô Mộ đứng bên cạnh, trong ánh mắt tràn đầy vẻ không thể tin nổi.

“Không sao chứ?”

Tô Mộ cười cười, ân cần hỏi.

“Đã hồi phục rồi!”

Vết thương trên người đã hoàn toàn hồi phục, Hiên Viên đáp lại.

“Người làm thế nào đến được nơi này vậy?”

Tô Mộ trò chuyện cùng Hiên Viên như thể không có người bên cạnh.

“Ta phát hiện một nơi tương tự như di tích trên vùng đất màu đen bên ngoài tường, sau đó liền kích hoạt một trận truyền tống. Sau

khi bước lên thì bị truyền tống đến nơi này!”

Hiên Viên kể lại quá trình lúc trước một cách rõ ràng.

“Người còn nhớ nơi bị truyền tống đến ở nơi nào không?”

Tô Mộ hơi suy tư một hồi, hỏi.

“Nhớ, chính là trong khu vực này.”

Hiên Viên chỉ về một phương hướng.

“Biết rồi!” Tô Mộ gật đầu.

“Người chính là chủ nhân của hắc?”

Dường như bất mãn đối với cuộc trò chuyện lâu như thế của hai người, boss cấp Chân Thần không nhịn được chen vào một câu.

Nghe được âm thanh này, ánh mắt của Tô Mộ trầm xuống.

Nếu không phải mình kịp thời chạy đến, hôm nay chẳng may Hiên Viên thật sự chết ở nơi này rồi.

Không giống với thế giới game Thần Đồ, sau khi tiến vào tòa tháp này, cái gọi là cơ hội sống lại mười lần là không tồn tại.

Chết trong thế giới này cũng có nghĩa là cái chết thật sự về mặt ý nghĩa.

Nhưng trong tay Hiên Viên còn có một đạo cụ sống lại, món đồ đó chắc hẳn vẫn còn hữu dụng.

“Ta đến nơi này là để tiêu diệt người!”

“Cút ra đây cho ta!”

Đối mặt với kẻ địch suýt nữa giết chết tiểu đệ của chính mình, giọng điệu của Tô Mộ vô cùng lạnh lùng.

“Chỉ dựa vào người?”

Dáng vẻ khí phách kia không thể nghi ngờ đã chọc giận boss cấp

Chân Thần kia.

Dám to gan khẩu xuất cuồng ngôn trong lãnh địa của nó, cơn thịnh nộ của boss đã tăng lên đến cực hạn.

“Ầm ầm ầm!”

Mặt đất không ngừng chấn động.

Trong mảng rừng rậm này, một cây đại thụ chọc trời đang sinh trưởng với tốc độ cực nhanh, hình thể càng lúc càng lớn.

Chỉ trong chốc lát, một cây đại thụ khổng lồ khoa trương đến khó có thể hình dung đã xuất hiện.

Chỉ riêng thân thể tráng kiện kia, đường kính đã đạt đến trên mười nghìn mét!

Còn có cành lá che khuất bầu trời kia, chỉ là một phiến lá đã to hơn gấp trăm lần so với Tô Mộ và Hiên Viên.

“Đây chính là chân thân của người à?”

Sau khi nhìn quen với những cảnh tượng lớn lao, Tô Mộ lại không hề có chút kinh ngạc.

Nói thế nào cũng là boss cấp Chân Thần nắm giữ lực pháp tắc mà!

“Chủ nhân, tên này rất mạnh, chúng ta phải cẩn thận!”

Ở một bên, Hiên Viên nhìn cái cây khổng lồ, trong ánh mắt không hề có một tia lùi bước.

Ở trong lòng của hắn, có thể cùng kề vai tác chiến với Tô Mộ thì cho dù chết cũng đáng.

“Yên tâm đi.”

Tô Mộ cười cười, mang đến cho người ta một cảm giác an toàn cực lớn.

“Ra đây đi!”

Hắn vung tay lên một cái, Xích Diễm Thú cùng năm tiểu đệ Xương Khô đồng loạt xuất hiện.

“Tử Long đâu rồi? Đã lâu không thấy rồi!” Tô Mộ lên tiếng hỏi.

Hiên Viên không chần chừ, triệu hồi Tử Long ra.

“Gừ!”

Một tiếng rống gầm thét trong trẻo vang lên.

Tử Long nhìn thấy cây đại thụ khổng lồ kinh khủng ở nơi xa cũng không hề có chút sợ hãi nào.

“Lớn rồi nhỉ!”

Thấy Tử Long bình yên vô sự, Tô Mộ cũng thở phào nhẹ nhõm.

Đây là một con cự long, cũng là con thú cưng đầu tiên của mình.

Mặc dù bây giờ hơi kém cỏi nhưng cũng còn có thể bồi dưỡng thêm.

“Gừ!”

Lúc này Tử Long mới chú ý đến Tô Mộ, trong đôi mắt tràn đầy sự hưng phấn.

“Tử Long à, đợi lát nữa sẽ đem ma hạch cấp Chân Thần cho người nếm thử!”

Tô Mộ sờ đầu rồng, giọng điệu bay bổng, hoàn toàn không xem con boss cấp Chân Thần kia ra gì.

“Người quá cuồng vọng rồi!!”

Boss không chịu nổi nữa rồi.

Thân cảnh của nó bắt đầu tróc ra.

Chương 852: Đại Thụ kinh khủng

Không lâu sau, mấy chục thụ nhân trăm mét hùng mạnh xuất hiện ở hiện trường.

Sau khi nhìn thấy Tô Mộ triệu hồi ra nhiều tiểu đệ như vậy, nó cũng không cam chịu yếu thế.

“Giải quyết bọn họ!”

Boss cấp Chân Thần hạ lệnh.

Số thụ nhân kia lập tức hành động, mục tiêu lại không đặt vào người Tô Mộ.

“Giải quyết bọn họ!”

Tô Mộ dang đôi cánh hỏa diễm ra, không thèm đếm xỉa đám thụ nhân đó, bay thẳng đến cây đại thụ kinh khủng kia.

So với vật triệu hồi, tiểu đệ của mình tuyệt đối chỉ mạnh không yếu.

Cho dù là Hiên Viên và Tử Long cũng có vốn liếng để đánh một trận.

Hơn nữa, ở đây không phải là còn có vú em là mình hay sao?

Sau khi nhận được mệnh lệnh, Xích Diễm Thú cúi người xuống.

Năm tiểu đệ Xương Khô lập tức cưỡi lên.

Hiên Viên cũng nhảy lên lưng Tử Long.

Kèm theo một cú xung kích của Xích Diễm Thú, trận đối đầu giữa các tiểu đệ cũng mở màn.

“Nhân loại kia, nơi này không phải là nơi người nên đến.”

“Nếu người cũng đã đến rồi, vậy thì người chỉ có thể chết ở đây thôi.”

Phía bên kia, boss cấp Chân Thần cũng phát ra lời nói hung hăng với Tô Mộ.

Không gió lá tự rơi.

Lá rụng trải khắp đất trời hóa thành những lưỡi dao lá sắc bén, cuốn quét về phía Tô Mộ ở trên không trung.

Những lá rụng này giống như là kiếm bay, khí thể cực kỳ hung mãnh.

Hằng hà sa số lá rụng không chỉ là chục nghìn phiến, cục diện lại càng trở nên còn mạnh hơn so với Vạn Kiếm Quy Tông.

“Hừ!”

Tô Mộ lạnh lùng hừ một tiếng, trên người đột nhiên nổi lên ngọn lửa.

Đối phương boss nắm giữ cấp Chân Thần, tất nhiên mình phải toàn lực ứng phó.

“Thiên Hỏa Thiêu Thành!”

Vô số Thiên Hỏa nhanh chóng hình thành, khí thể của ngọn lửa vượt xa những lưỡi dao lá kia.

“Xoạt!”

Thiên Hỏa tấn công về phía lưỡi dao lá, hệ hỏa vốn mang hiệu quả khắc chế cực mạnh đối với hệ mộc.

Lá rụng đầy trời bị thiêu đốt thành tro bụi.

Đòn công kích của Tô Mộ vững vàng chiếm thế thượng phong.

“Người chỉ có chút bản lĩnh vậy thôi sao?”

Đúng lý không buông tha người, Tô Mộ phát ra tiếng hô lớn, trong giọng nói tràn đầy sự châm chọc.

“Đừng đắc ý, đây chẳng qua chỉ mới là bắt đầu!”

Boss cấp Chân Thần giận tím mặt, những lá cây trên cành kia ầm ầm rơi xuống.

“Còn tới?”

Tô Mộ bấu môi.

Chỉ dựa vào độ mạnh của số lá rụng này, căn bản chẳng làm gì được mình cả.

Đương nhiên cho dù nắm giữ ưu thế thì Tô Mộ cũng sẽ không khinh thường.

Con boss trước mắt này là kẻ nắm giữ pháp tắc Chân Thần.

“Vậy để ta xem thử lá bài tẩy của người nào!”

Khóe miệng Tô Mộ lộ ra một nụ cười yếu ớt, lực của ngọn lửa trên người đột nhiên bộc phát.

“Ầm ầm ầm!”

Xung quanh của cây đại thụ kinh khủng, từng cột lửa khổng lồ phóng lên cao.

Lần này đến phiên boss Đại Thụ trở thành thú trong lồng!

Lồng giam ngọn lửa tuyệt đối là một kỹ năng siêu cấp hao mana.

Nhưng đối với người có MP khoa trương cực độ, lại kèm theo nguồn suối mana như Tô Mộ thì những điều này căn bản không là chuyện gì lớn lao.

So với chiếc lồng giam do hàng trăm cây trụ lửa tạo thành của Hỏa Diễm Vương kia, Tô Mộ sẽ hào phóng hơn nhiều.

Dùng gần một trăm năm mươi trụ lửa vững vàng phong tỏa boss Đại Thụ ở bên trong.

Trên mỗi một cây trụ lửa đều được bao phủ bởi ngọn lửa mạnh nóng bỏng, tản ra ánh lửa hừng hực.

“Xoạt!”

Dưới nhiệt độ cao kinh khủng, không chỉ là những cây đại thụ chọc trời trong lồng giam bị thiêu đốt, mà ngay cả bên ngoài lồng

cũng biến thành một biển lửa.

“Người cho rằng như vậy thì có thể đối phó với ta sao?”

“Sẽ cho người nhìn cho rõ khoảng cách giữa Chân Thần!”

Boss Đại Thụ bị chiếc lồng giam bằng lửa vây khốn nhưng không hoảng loạn.

Thân là một Chân Thần nắm giữ lực pháp tắc, trong thế giới hệ mọc của nó, cho dù ngọn lửa có lực khắc chế cực mạnh với nó cũng không có cách bỏ qua ưu thế về địa lợi.

“Vạn Mộc Tùng Sinh!”

Một luồng năng lượng màu lục bộc phát ra từ trên người của boss Đại Thụ.

Đó là sinh cơ vô tận!

Lửa thiêu không chết, gió xuân thổi vạn vật hồi sinh.

Dưới ngọn lửa lớn ngập trời, vô số dây leo đột ngột mọc lên từ mặt đất.

Bọn chúng nghênh đón thế lửa, khỏe mạnh sinh trưởng.

Dây leo vô cùng vô tận quấn quanh về phía những trụ lửa kia, muốn từ trong nội bộ công phá lồng giam này.

“Không dễ dàng như thế đâu!”

Vẻ mặt Tô Mộ hững hờ, bên cạnh đôi mắt cũng bay ra ngọn lửa.

“Thiên Hỏa Thiêu Thành!”

Chiếc lồng giam bằng lửa chẳng qua chỉ là món khai vị mà thôi.

Đòn tấn công chân chính bây giờ mới bắt đầu!

“Ầm!”

Có sự tồn tại của lồng giam, boss Đại Thụ căn bản không có cách

nào né tránh đòn tấn công của Thiên Hỏa.

Mỗi ngọn Thiên Hỏa nện vào trên cây đại thụ kinh khủng kia, trên đầu của nó cũng sẽ toát ra một trị số tổn thương vô cùng khả quan.

“Cái tên đáng ghét nhà người!”

Thanh HP không ngừng giảm xuống, boss Đại Thụ càng thêm tức giận.

Vì để đánh vỡ chiếc lồng giam bằng lửa, nó đã tiêu hao không ít lực hỏa diễm.

Nhưng những trụ lửa kia lại không hề yếu như nó nghĩ.

Hơn nữa Tô Mộ còn sử dụng công kích Thiên Hỏa không khác biệt, tốc độ sinh sôi của những dây leo kia cũng bị làm chậm cực kỳ.

Trước mắt có thể thấy cuộc chiến đầu này hình như nó đã lâm vào trong tình thế bất lợi khổng lồ.

“Vạn Thụ Phi Hoa!”

Lại là một năng lượng sinh mệnh dồi dào hiện ra.

Trên cây đại thụ kinh khủng nổi lên từng luồng ánh sáng chói lóa.

Trên vô số cành lá sinh ra từng đóa hoa hồng diễm lệ.

Màu đỏ chính là đại diện cho sự nguy hiểm.

Tô Mộ thấy thế, không chút khinh thường nào.

“Xì!”

Chương 853: Hấp thu pháp tắc hệ mộc

Dưới ánh lửa, lôi quang sáng chói cùng nhau xuất hiện.

Phải nói rằng dưới trạng thái bộc phát lực Chân thần, Phong Lôi

Kỳ Lân Phá mới là kỹ năng sát thương mạnh nhất của Tô Mộ.

Kỳ Lân Nộ Lôi!

Trong khoảnh khắc hiện ra kia, lôi đình bộc phát thổi quét về phía cây đại thụ.

Cùng lúc đó, những đóa hoa đỏ trên cây cũng rơi xuống.

Biến hoa màu đỏ phóng mạnh về phía Kỳ Lân.

“Bùm bùm!”

Lực hủy diệt ẩn chứa trong lôi điện chiếm thế thượng phong tuyệt đối, đánh tan toàn bộ những đóa hoa tươi đẹp kia.

Ngọn lửa trên người của Tô Mộ lui đi, khôi phục diện mạo ban đầu.

“Đây chính là đòn công kích cuối cùng của ta rồi, hy vọng người có thể chống đỡ được!”

Khi lời nói vừa dứt thì bốn phía của chiếc lồng giam bằng lửa cũng đồng thời bộc phát ra lôi quang mãnh liệt.

Đây là thế công tuyệt đối!

Ngay cả boss Đại Thụ cũng cảm nhận được suy uy hiếp của cái chết.

Đến khoảnh khắc thì thì rốt cuộc nó cũng phản ứng lại.

Chân Thần nhìn như rất yếu trước mắt này, trên thực tế lại mạnh thái quá!

Từng đợt từng đợt công kích giống như vô cùng vô tận.

Boss Đại Thụ thật sự muốn hỏi một câu: Rốt cuộc ai mới là Chân Thần nắm giữ lực pháp tắc?

Tất nhiên câu hỏi này đã không còn quan trọng nữa.

Đối mặt với lôi quang trải khắp đất trời kia, điều nó cần suy nhất

chỉ còn lại một.

Chống đỡ!

Những dây leo quấn quanh trên trụ lửa đều toàn bộ rút lui.

Cành lá rậm rạp kia đã xuất hiện ánh sáng màu xanh lá.

Một màn chắn xanh biếc ra đời, che chở boss Đại Thụ ở bên trong.

“Đã biết rõ không dễ dàng như thế!”

Tô Mộ cảm nhận được độ mạnh của màn chắn, khẽ nhú mào.

Cuộc chiến đấu giữa các Chân Thân, nói là cuộc chiến hao tổn cũng không quá đáng.

Các loại công kích khi trước rõ ràng mình đã ép boss Đại Thụ phò ra lá bài tẩy.

“Lên đi!”

“Gừ!”

Nộ lời gầm thét, Kỳ Lân giáng thế.

“Ầm!”

“Ầm!”

Một trận nổi tiếp một trận âm thanh chấn động xông phá tầng mây.

Dưới thế công của lôi đình, trên màn chắn bảo vệ boss Đại Thụ kia không ngừng xuất hiện gợn sóng.

“Ầm!”

Thế công vẫn còn tiếp tục, màn chắn xanh biếc gần như kiên cố không phá vỡ nổi.

Boss Đại Thụ dùng tất cả sức mạnh để phòng ngự, muốn chống đỡ một vòng sát thương đầu ra này của Tô Mộ.

“Cứng thế à?”

Sau hơn trăm lần công kích, màn chắn vẫn không suy yếu, cũng khiến cho chân mày Tô Mộ nhíu lại thành hình chữ nhất.

Không ngờ lực công kích của tên này không mạnh bao nhiêu, nhưng năng lực phòng ngự lại đỉnh như thế!

“Ta không tin!”

“So bền bỉ phải không?”

Tô Mộ hít một hơi thật sâu, mang nước suối trên người hoàn toàn không hoảng hốt.

Trái lại là boss Đại Thụ, tình huống rất không lạc quan.

Bên ngoài của chiếc lồng giam bằng lửa, ngoại trừ mảnh rừng rậm bị ngọn lửa thiêu đốt ra, khu vực màu xanh vô tận này rất nhiều nơi đã xảy ra biến hóa.

Đại thụ chọc trời biến thành cây khô, giống như là bị rút đi năng lượng sinh mệnh vậy.

Đây chính là lực pháp tắc mà boss Đại Thụ nắm giữ.

Mặc dù nó bị vây khốn trong lồng giam lửa, bộ rễ của nó lại nối liền với tất cả sinh cơ trong cánh rừng rậm này.

Nói cách khác, chỉ cần trong khu rừng rậm này còn có sự tồn tại của lực sinh mệnh thì có thể cung cấp năng lượng cho màn chắn kia.

“Thế nào, không được rồi à?”

Thấy Tô Mộ không tiếp tục phát động tấn công, boss Đại Thụ lớn tiếng châm chọc.

Mục đích của nó rất rõ ràng, chính là để chọc giận Tô Mộ.

Cứ như vậy, đợi đến khi Tô Mộ kiệt sức thì nó liền có thể đảo ngược ván cờ!

“Ta không được?”

Tô Mộ nở nụ cười.

Một trăm phát Phong Lô Kỳ Lâm đối với mình chẳng qua chỉ là món khai vị mà thôi.

Trong lúc Tô Mộ chuẩn bị phát động một đợt công kích mới, một món đồ trong thanh vật phẩm bộc phát ra ánh sáng mạnh.

Tô Mộ sửng sốt một chút, lấy món đồ đó ra.

Là viên Chân Thần châu này.

Món đồ này phát sáng vào lúc này, rõ ràng là có biến!

“Đây là?”

Nhìn thấy viên Chân Thần châu phát sáng kia, trong giọng nói của boss Đại Thụ tràn đầy sự kiêng kỵ.

Màn chắn của nó là do pháp tắc Chân Thần tạo thành.

Đúng như dự đoán, Chân Thần châu thoát khỏi từ trong tay Tô Mộ, đi về phía màn chắn kia.

Màn chắn vốn kiên cố không phá vỡ nổi, trong khoảnh khắc va chạm vào viên châu này, lập tức xuất hiện một lỗ hổng.

Trên Chân Thần châu sinh ra một luồng lực hút mạnh mẽ, điên cuồng hấp thụ những pháp tắc hệ mộc trên màn chắn.

“Đây là Chân Thần châu? Sao người lại có món đồ này?”

Boss Đại Thụ hoàn toàn luống cuống, điên cuồng đưa ra câu hỏi.

Tô Mộ không thèm để ý, chớp nhoáng một cái đi đến bên cạnh Chân Thần châu.

Cuộc chiến đấu tiếp theo trong phút chốc trở nên đơn giản hơn nhiều.

Lồng giam bằng lửa khiến cho boss đại thụ không thể bỏ trốn.

Chân Thần châu công phá lá chắn bảo vệ kiên cố không phá vỡ nổi.

Bây giờ việc mà Tô Mộ cần làm vô cùng đơn giản.

Bảo vệ viên châu bên cạnh hấp thu những pháp tắc Chân Thần kia.

Đợi khi Chân Thần châu hấp thu hết toàn bộ năng lượng, ngày tàn của boss đại thụ sẽ tới ngay thôi.

“Người đừng hòng!”

Hiển nhiên boss đại thụ cũng hiểu rõ điều này. Một thân càn khôn lồ thoát ly khỏi bản thể, trực tiếp đánh tới vị trí hiện tại của Chân Thần châu.

“Cắt!”

Tô Mộ bĩu môi, giơ tay lên chính là một phát Kỳ Lân.

“Ầm!”

Thân cây gần nghìn mét bị lôi đình đánh nát, vụn gỗ rơi lả tả trên đất.

“Dừng lại, dừng lại đi!”

Lực pháp tắc mà boss Đại Thụ sở hữu không ngừng bị hấp thu, âm thanh cũng càng thêm sợ hãi.

Nó liều lĩnh phát động đòn tấn công mạnh, đều bị Tô Mộ dễ dàng hóa giải.

Chương 854: Lại một hạt giống

Sau một hồi liên tục đối kháng, hình thể của nó đã có sự thu hẹp trên phạm vi lớn.

Không chỉ là bởi vì nguyên nhân công kích mà còn bởi vì một bộ phận lực pháp tắc bị Chân Thần châu hấp thu.

Cứ tiếp tục như vậy thì Tô Mộ không cần phát động tuyệt sát, cây đại thụ viển cổ này đã hoàn toàn bị hút thành cây khô rồi.

Thời gian vẫn còn đang chuyển động.

Đại thụ kinh khủng cao chục nghìn mét bị thấp đi với tốc độ cực nhanh.

Cành lá vốn dĩ xanh mướt của nó cũng từ từ trở nên khô héo.

“Đủ rồi!”

“Người đã hút đi phần lớn sức mạnh của ta, chắc hẳn đã đủ rồi!”

Boss Đại Thụ phát ra tiếng gào thét về phía Tô Mộ.

“Ta cảm thấy chưa đủ!”

Tô Mộ khẽ mỉm cười, không hề có một chút ý định dừng lại.

Bất kể là khoảng biển lửa hay là thế giới gió lốc kia, mình là một chút cặn cũng không bỏ qua.

Hơn nữa cho dù mình không dừng tay thì boss Đại Thụ này lại có thể làm gì?

“Đây là người ép ta đấy!”

Tiếng gầm thét của boss Đại Thụ vô cùng phẫn nộ.

Một giây sau, trên cây đại thụ kia đột ngột xảy ra biến hóa.

Cây cối to lớn khô héo với một tốc độ mà mắt thường có thể nhìn thấy được.

Ở phần đỉnh của đại thụ, một đóa hoa lập tức ra đời.

Một lát sau, trên đóa hoa này kết thành một quả cao hai mét.

“Tạch!”

Quả vỡ vụn, một bóng dáng từ trong bò ra.

Đó là một con người.

Một người phụ nữ nghiêng nước nghiêng thành.

Trên người của nàng bị hoa tươi xinh đẹp bao phủ, cực kỳ giống với hoa tiên tử trong truyền thuyết.

Chính trong lúc người phụ nữ này ra đời, một mùi thơm ngát lạ thường tràn ngập cả chiếc lồng giam bằng lửa.

“Boss này lại là một con người ư?”

Tô Mộ nhìn tất cả cảnh tượng trước mắt, đột nhiên cảm thấy có chút khó tin.

Một cây đại thụ kinh khủng như thế, trong chớp mắt đã biến thành một đại mỹ nữ?

Nhìn lại thân thể đại thụ ban đầu kia đã hoàn toàn biến thành trạng thái chết khô.

May mà trên Chân Thần châu ở một bên vẫn còn tản ra ánh sáng, không dừng việc hấp thu những lực pháp tắc kia.

“Còn thiếu một chút nữa thì ta đã có thể hoàn toàn sở hữu cơ thể rồi.”

“Nhưng chỉ cần có thể lấy được viên châu này, tất cả đều là đáng giá!”

Người phụ nữ biến hóa từ boss Đại Thụ từ từ lên tiếng, âm thanh lạnh như băng.

Quanh thân nàng bị vô số cánh hoa bao vây, trên người tản ra khí thế, lại còn mạnh hơn mấy phần so với trạng thái Đại Thụ trước kia.

Một phần cánh hoa bay tới trên tay của nàng, hóa thành hai cây dao găm mọc đầy gai ngược.

So với mục tiêu của hình thái đại thụ, sau khi hóa thân thành người, rõ ràng nàng đã trở nên càng linh hoạt hơn.

Người phụ nữ lắc mình một cái, trên không trung lập tức xuất hiện vô số tàn ảnh.

Cộng thêm trận hương hoa kia, Tô Mộ chỉ cảm thấy đầu óc có chút mơ hồ, căn bản không thể phân biệt được đâu mới là chân thân của người phụ nữ.

“Chơi trò này với ta phải không?”

Ánh mắt Tô Mộ trầm xuống.

So với Hỏa Diễm Vương kia, thực lực của boss Đại Thụ này tuyệt đối mạnh hơn không ít.

Đáng tiếc là người mà nàng gặp phải lại là mình.

Quyền trượng Pháp Thần trong tay ngay lập tức biến thành một cây dao găm, Tô Mộ liên tục lắc người mấy cái, cũng để lại ảo ảnh trên không trung.

Không chỉ như thế, trên không trung đột nhiên bộc phát một trận cuồng phong.

“Hô! Hô!”

Gió lốc cuốn quét thổi tan hương hoa, đồng thời bao phủ tất cả ảo ảnh của người phụ nữ vào bên trong.

Chính trong lúc này, bên cạnh Chân Thần châu xuất hiện một bóng dáng.

Từ lúc mới bắt đầu thì mục tiêu của người phụ nữ này chỉ có một.

“Kidney shot!”

Nhưng không đợi tay nàng chạm vào viên châu này, lại có một bóng dáng hiện ra, một đòn hung hăng đập trúng phần eo của nàng.

Một giây sau, trên đầu của người phụ nữ xuất hiện dấu hiệu mê muội.

Mạnh như boss cấp Chân Thần cũng không tránh khỏi kết cục bị khống chế dưới đòn công kích của Tô Mộ.

Dĩ nhiên thời gian mê muội vô cùng ngắn ngủi.

Nhưng chính là trong khoảng thời gian cực ngắn này, dựa vào tốc độ của Tô Mộ cũng hoàn toàn đủ rồi.

“Chỉ có người biết chơi trò tập kích à?”

Tô Mộ không hề có chút ý định thương hoa tiếc ngọc, các loại kỹ năng đều được triệu hồi về phía người phụ nữ.

Sau khi hóa thân thành trạng thái này, cái giá mà boss Đại Thụ phải trả vô cùng rõ ràng.

Thanh HP trên đầu của người phụ nữ rất ngắn!

Ngắn đến mức chỉ một tràng chiêu thức liên tục của Tô Mộ thì người phụ nữ này đã trở thành trạng thái máu tàn.

Cùng lúc đó, nàng cũng đã tỉnh lại.

Cảm nhận được uy hiếp của cái chết, cánh hoa quanh thân nàng đột nhiên bùng nổ.

Sau một trận hoa mưa, thân hình của nàng lại một lần nữa biến mất không thấy.

“Đáng ghét!”

Tô Mộ không nhịn được trợn mắt một cái.

Con boss cấp Chân Thần này cũng thật là khó dây dưa.

“Vậy thì xem thử người có thể núp đến khi nào!”

Tô Mộ canh giữ bên cạnh Chân Thần châu, trong ánh mắt hiện lên sát ý lạnh thấu xương.

“Hủy Diệt Tứ Phương!”

Bốn cái hố đen không ngừng xuất hiện, rải rác trong mỗi khu vực

của chiếc lồng giam bằng lửa.

Kỹ năng này sở hữu hiệu quả khổng lồ cực mạnh, người phụ nữ đang ẩn nấp rất nhanh đã bị lôi ra ngoài.

Vị trí hiện tại của nàng là ở trong lồng giam nơi cách Tô Mộ xa nhất.

Rất rõ ràng, nàng là đang muốn chạy trốn.

“Người đi được không?”

Tô Mộ lạnh lùng cười một tiếng, dao găm trong tay biến trở về thành pháp trượng.

Kỳ Lân lại xuất hiện.

Không có màn chắn bảo vệ, cộng thêm hố đen khổng lồ, người phụ nữ đã bước vào trong kết cục phải chết.

Chương 855: Lại một hạt giống (2)

‘Người đã đánh chết Thần Thụ Viễn Cổ!’

‘Thông qua Nhanh Nhẹn Như Thần thu được 1 điểm nhanh nhẹn!’

...

Sau khi nhắc nhở đánh chết xuất hiện, người phụ nữ kia cũng rơi xuống mặt đất.

Trong khoảnh khắc chạm vào mặt đất, cơ thể của nàng đột nhiên biến thành một hạt giống.

Ngoại trừ hạt giống này ra, boss Chân Thần này không văng ra thứ gì cả.

“Lại là một hạt giống?”

Tô Mộ nhíu chặt mày, trên mặt có một biểu cảm ghét bỏ nói không nên lời.

Tên này lại cho mình một hạt giống Thần Thụ, là muốn mình trồng lại một lần nữa?

“Chẳng lẽ hình thái cuối cùng của hạt giống Thần Thụ trước kia cũng sẽ biến thành người?”

Nghĩ đến Thần Thụ Thụ trước kia, Tô Mộ thật đúng là không hứng thú lắm.

Trồng cây là cần chất dinh dưỡng, hơn nữa cây trồng ra cũng sẽ không nghe lời mình.

Đã vậy cho dù trồng ra được quả Thần Thụ cấp Chân Thần thì đối với mình cũng không có tác dụng gì.

“Cất trước đã!”

Tô Mộ cầm hạt giống này trong tay, nhìn về phía Chân Thần châu.

Ánh sáng trên đó vẫn không dừng lại, vẫn còn đang tiếp tục hấp thu lực pháp tắc của nơi này.

Dưới sự hấp thu của viên Chân Thần châu này, khu rừng rậm vốn dĩ màu mỡ hoàn toàn tàn lụi.

Lực pháp tắc hệ mộc đã tới tay!

Theo cái chết của BOSS cấp Chân Thần, Tô Mộ vung tay lên, Nhà Giam Hỏa Diễm trong nháy mắt tiêu tán.

“Chủ nhân!”

“Grào!”

Đám người Hiên Viên cùng nhau chạy đến.

Những Thụ Nhân được triệu hoán ra căn bản không phải là đối thủ của bọn họ.

“Dẫn ta đến nơi người bị truyền tống tới.” Tô Mộ nhìn Hiên Viên, mở miệng nói.

“Bên này!”

Quan sát bốn phía một hồi, Hiên Viên dẫn đường đi về một phương hướng.

Sau một đoạn thời gian, Tô Mộ nhìn thấy tòa tháp Dũng Sĩ trong trạng thái kích hoạt một nửa.

“Các người ở đây chờ ta một lát!”

Lóe lên đến trung tâm tòa tháp cao kia, Tô Mộ nghiêng cứu một hồi, cười thở phào nhẹ nhõm.

Tòa truyền tống trận này là hoàn chỉnh, không cần hẳn tiêu phí tài liệu đi tu bổ.

“Ầm ầm!”

Sau một phen thao tác, tháp Dũng Sĩ chậm rãi tăng lên.

“Chủ nhân, thứ này rốt cuộc là cái gì?”

Hiên Viên nhìn một màn này, trợn to hai mắt.

“Còn có chỗ này là nơi nào?”

Hắn là trong lúc vô tình đi tới tầng một của Thần tháp, nội tâm tràn ngập nghi hoặc.

“Đây là một trong những đường giao thông đi tới thế giới tầng dưới.”

“Ta phải mở ra tất cả sáu đường giao thông, mới có thể hoàn thành nhiệm vụ!”

Tô Mộ không chút giấu diếm, nói ra tất cả thông tin mình nắm giữ trước mắt.

“Không nghĩ tới thế giới này lại phức tạp như vậy.”

Hiên Viên nghe xong, không nhịn được gãi đầu.

Đối với những điều Tô Mộ nói, hắn tạm thời có hơi khó có thể lý giải.

“Cũng may ta chạy tới kịp thời, nơi này cùng hạ giới không giống nhau.”

Tô Mộ vỗ vỗ bả vai Hiên Viên, ý bảo hắn không cần suy nghĩ nhiều.

“Phải nhanh giúp các người tăng thực lực lên một chút!”

Tiếp theo còn có mấy BOSS cấp Chân Thần cần đối phó.

Hơn nữa Thiên Chi Long có nhắc tới”những người đó” vậy nên chiến lực bên mình hiển nhiên là càng mạnh càng tốt.

Trong thế giới Thần tháp khắp nơi đều có thần giai này, muốn thu thập đủ tài nguyên để thăng cấp thực lực cho Hiên Viên và Tử Long, cũng không phải là việc khó.

...

Thế giới game Thần Đồi.

Sau khi cột sáng thứ ba xuất hiện, tạo thành ảnh hưởng cực kỳ chấn động.

“Tại sao cột sáng này lại xuất hiện? Ba lần liên tiếp, có chuyện gì lớn sắp xảy ra sao?”

“Có phải là tín hiệu nào đó không?”

“Hoảng cái gì, bình tới tướng chắn, nước đến đất ngăn!”

“Xem tình huống này, chúng ta phải điên cuồng luyện cấp mới được!”

Trên kênh chat bàn tán sôi nổi, đại đa số mọi người đều cảm nhận được có cái gì đó sắp tới.

Mắt thấy ngày sống lại hiện tại càng ngày càng gần, vừa vặn lúc này từ trên trời liên tục hạ xuống cột sáng.

Toàn bộ tuyệt đối không có khả năng chỉ là sự trùng hợp ngẫu nhiên!

Trong một ngôi nhà ở thành Diệu Nhật, đại sảnh chật kín người.

“Long đội trưởng, thật sự không liên lạc được với Tô Pháp Thần sao?”

“Có thể thăm dò lai lịch của những cột sáng kia không?”

“Trong lòng chúng ta thật sự không yên!”

Hội trưởng các công hội lớn tụ tập ở đây, biểu cảm trên mặt tràn ngập thấp thỏm lo lắng.

“Không liên lạc được!”

Long Phi bất đắc dĩ lắc đầu.

Trong khoảng thời gian này hẳn vẫn luôn gửi tin nhắn cho Tô Mộ, nhưng tất cả tin tức giống như đá chìm biển vậy.

Bầu không khí đột nhiên nghiêm nghị.

Mọi người ngời nhìn ta, ta nhìn người, có loại bất đắc dĩ nói không nên lời.

Nếu Tô Pháp Thần ở đây, bọn họ tuyệt đối sẽ không bất lực như vậy.

...

Thế giới hiện thực.

“Lực pháp tắc vậy mà yếu đi? Đã trôi qua bao lâu rồi?”

“Xem ra suy đoán của chúng ta là chính xác, có người đang mở đường giao thông đi đến tòa Thần tháp kia!”

“Chuyện này không có khả năng đi?” Trong giai đoạn hiện tại, ai có thể làm được điều này?

So với những người chơi còn đang mơ hồ, những lão tổ vượt giới kia hiển nhiên biết nhiều tin tức hơn.

“Không bận tâm đến những ân oán kia, chúng ta nhất định phải

tiến vào trò chơi, trước tiên tiến vào tòa tháp kia!”

“Nói không sai, chỉ có tiến vào tòa tháp kia, chúng ta mới có thể trở nên mạnh hơn!”

Các lão tổ hoàn toàn mất bình tĩnh.

So với cái gọi là” trả thù”, bọn họ sẽ luôn luôn chú trọng đến lợi ích của mình nhiều hơn!

...

Trên toàn thế giới.

Sau khi cột sáng thứ ba xuất hiện, không ít địa phương nảy sinh dị biến.

Hết” di tích” này đến” di tích” khác xuất hiện.

Một nơi được gọi là Thánh Địa giáo, mặt đất của đại sảnh bắt đầu sụp đổ, xuất hiện một hố sâu khổng lồ.

Mười ba quan tài tỏa ra ánh sáng vàng lấp lánh rực rỡ.

“Người đâu, nhanh tới!”

“My god”

Chương 856: Biến hóa lớn ở thế giới hiện thực

“Đi xuống nhìn xem, rốt cuộc là tình huống gì?”

Những người trong giáo hội phát hiện ra” Thần tích” như vậy, từng người từng người lớn tiếng kinh hô.

“Ầm ầm!”

Ngay trong tiếng kêu sợ hãi của đám người, nắp của mười ba hòm quan tài màu vàng mở ra.

“Đây là?”

“Chẳng lẽ đây là vị truyền thuyết kia cùng với mười hai môn đồ của hắn?”

Mười ba người có tạo hình khác nhau từ trong quan tài bò ra, trên người tản ra ánh sáng thánh khiết.

Những giáo đồ sùng đạo thi nhau quỳ xuống đất, không ngừng vẽ chữ thập trên ngực.

“Lắng nghe những lời dạy của Chúa ta, thần tích đang đến với vùng đất này!”

Người đàn ông trong quan tài ở giữa hét lên.

...

Vùng băng giá cực nam của Lam Tinh.

“Ầm ầm!”

Những tảng băng không biết đã tồn tại bao nhiêu năm đang sụp đổ.

Dưới khe băng sâu không thấy đáy, một đôi mắt đỏ tươi đột nhiên mở ra.

...

Các nơi phía sau cánh cửa truyền tống, số lượng lớn ma vật không ngừng sinh sôi nảy nở.

Nếu có người cẩn thận quan sát sẽ phát hiện rằng những cánh cửa truyền tống này lớn hơn so với lúc ban đầu!

Toàn bộ dấu hiệu đều chỉ ra một điểm.

Thế giới này sắp xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất!

...

“Hừ!”

“Phanh!”

“Ầm!”

Thần tháp lớn như một tầng thế giới, tiếng chấn động dữ dội liên tục không ngừng.

Dưới sự dẫn dắt của Tô Mộ, Hiên Viên, Tử Long còn có năm tiểu đệ Xương Khô cùng thú Xích Diễm đang trắng trợn”quét dọn”.

Rất nhiều ma vật cấp Thần bị Hiên Viên và Tử Long chém giết, thần lực hai người thu được cũng càng lúc càng sung túc.

“Thu thập những tài liệu kia lại, ta đi thu thập các loại vật phẩm.”

Trong quá trình chiến đấu, Tô Mộ trên cơ bản không ra tay.

Không còn cách nào khác, sát thương hắn gây ra quá cao, không cẩn thận liền giết mấy con BOSS kia.

Một đường đẩy bằng phẳng, đám tiểu đệ giống như là một cái xe ủi đất vậy.

Cách mục đích tiếp theo ngày càng gần, những tài liệu mà Tô Mộ thu thập được dần dần chất đầy Kho tàng Hoàng Kim.

“Không sai biệt lắm!”

Mở Kho tàng ra, Tô Mộ dùng tài liệu của những BOSS cấp Thần này bố trí đại trận.

Sau khi đánh chết mấy boss cấp Thần, Hiên Viên và Tử Long cũng đạt tới yêu cầu thăng cấp.

“Hai người các người, cùng nhau đứng ở trung tâm trận pháp đi!”

Tô Mộ chuẩn bị xong, hô to với Hiên Viên và Tử Long.

“Rõ, chủ nhân!”

“Grào!”

Một người một rồng cùng đáp lại, đi tới vị trí trung tâm của trận

pháp.

Sau khi phần lớn tài liệu đều đặt lên trận pháp, Tô Mộ mở thanh vật phẩm, nhìn về hai thứ bên trong.

Một cái là Ma Hạch cấp Chân Thần do Hỏa Diễm Chi Vương bạo ra, cái còn lại là hạt giống kia.

Hai thứ này đều ẩn chứa pháp tắc Chân Thần mạnh mẽ, giá trị có được không cần nói cũng biết.

Hắn có nên dùng chúng cho Hiên Viên và Tử Long không?

Tô Mộ lưu lại hai thứ này vốn là chuẩn bị sử dụng cho mình.

Nhưng sau khi đụng phải Hiên Viên và Tử Long, Tô Mộ đã thay đổi ý nghĩ.

Các hệ pháp tắc hấp thu trong Chân Thần Châu hoàn toàn đủ rồi.

Hai thứ này đối với hắn chỉ là dẹt hoa trên gấm mà thôi.

“Nên sử dụng đi, tốt nhất là có thể làm cho Hiên Viên và Tử Long nắm giữ pháp tắc Chân Thần!”

Sau khi suy nghĩ rõ ràng, Tô Mộ cũng đặt hai thứ này lên đại trận.

“Sắp bắt đầu rồi, chuẩn bị sẵn sàng!”

Hô một câu đối với Hiên Viên và Tử Long, Tô Mộ trực tiếp kích hoạt đại trận.

Một người một rồng đứng ở giữa đại trận không nhúc nhích, hiển nhiên đối với Tô Mộ tin tưởng tuyệt đối.

Một giây sau, ma hạch cấp Thần trải đầy mặt đất bộc phát ra ánh sáng rực rỡ.

Thần lực pháp tắc bàng bạc bao phủ toàn bộ.

Được những năng lượng này rót vào, trên người Hiên Viên và Tử Long cũng bộc phát ra một luồng khí tức mạnh mẽ.

“Thành công!”

Tô Mộ yên lặng nhìn biến hóa của hai người, sắc mặt vui vẻ.

Những tài liệu này quả nhiên không lãng phí vô ích, Hiên Viên và Tử Long đạt được thăng cấp vô cùng lớn.

Tuy nhiên, điều này vẫn chưa kết thúc!

Hai vật phẩm ẩn chứa lực pháp tắc Chân Thần vẫn còn đang bị hấp thu.

“Ầm!”

Hai cột sáng phóng lên trời.

Một là ánh lửa, một là ánh sáng màu xanh lá cây.

Hai luồng lực lượng này phân biệt đại diện cho pháp tắc Chân Thần khác nhau.

“Hiên Viên, người hấp thu lực hỏa diễm kia!”

“Tử Long, người trước đừng nóng vội!”

Suy nghĩ một hồi, Tô Mộ đột nhiên phát ra hô to.

Tử Long là một con Lôi Đình Cự Long, mục đích tiếp theo của hắn vừa vặn là khu vực hệ lôi kia.

“Đã hiểu!”

Hiên Viên đáp một tiếng rồi đi về phía ánh sáng hỏa diễm kia.

Ngọn lửa vô tận bộc phát, bao phủ Hiên Viên bên trong.

Thân thể hắn bốc cháy, nhìn qua giống như một hỏa nhân.

Nhưng những hỏa diễm này cũng không tạo thành bất kỳ ảnh hưởng không tốt nào đối với Hiên Viên mà dần dần dung hợp.

Sau khi lực hỏa diễm bị hấp thu hết, trên mi tâm Hiên Viên hiện lên một hoa văn hình ngọn lửa.

“Chủ nhân, ta đã thành công khống chế pháp tắc Chân Thần hệ hỏa.”

“Hiện tại tất cả công kích của ta đều sẽ kèm theo sát thương hỏa diễm!”

Hiên Viên báo cáo với Tô Mộ.

“Không tồi!”

Tô Mộ gật đầu hài lòng.

Hệ hỏa đại diện cho năng lực công kích mạnh mẽ, Hiên Viên lại là một cung tiền thủ, pháp tắc Chân Thần của hệ này tuyệt đối là thích hợp nhất.

“Tiếp theo, ta sẽ đem hạt giống này phân giải thành năng lượng sinh mệnh tinh thuần, tăng lên lực sinh mệnh cho các người!”

Đứng ở bên ngoài đại trận, Tô Mộ nhìn pháp tắc hệ mộc còn lại.

Sau một phen thao tác, lực sinh mệnh tinh thuần chia làm hai, rót vào trong cơ thể Hiên Viên và Tử Long.

Chương 857: Ván đã đóng thuyền?

Thân thể hai người biến đổi nhanh chóng.

Cơ bắp của Hiên Viên càng thêm cường tráng, mặt ngoài thân thể tản ra ánh sáng chói mắt.

Ngược lại Tử Long, thân hình khổng lồ kia tuy không có trở nên lớn hơn những hoa văn trên người lại càng lúc càng rõ ràng.

Không thể nghi ngờ, áo giáp toàn thân cự long đủ để sánh ngang với phòng ngự cấp bậc Chân Thần!

“Cảm tạ chủ nhân!”

Một âm thanh non nớt vang lên.

Người nói chuyện chính là Tử Long.

Nghe được Tử Long nói chuyện, Tô Mộ thật đúng là có loại cảm giác kinh ngạc vui mừng.

“Thật tốt quá!”

Trên mặt Tô Mộ lộ ra nụ cười phấn khích.

Cứ như vậy, Hiên Viên và Tử Long tất cả đều đạt tới cấp bậc Chân Thần.

“Đi, đi gặp những con BOSS còn lại!”

Ra lệnh với một đám tiểu đệ, Tô Mộ rời khỏi Kho tàng Hoàng Kim, mở ra đôi cánh hỏa diễm.

Hiên Viên nhảy lên lưng Tử Long.

Năm tiểu đệ Xương Khô cũng bò lên người thú Xích Diễm.

Tô Mộ bay ở phía trước, một đám tiểu đệ đi theo phía sau, cảnh tượng phải nói là nguy nga hùng tráng.

Đây chính là”một đám” cấp bậc Chân Thần!

“Ầm ầm!”

“Răng rác!”

Sau khi chạy một đoạn thời gian, xa xa truyền đến tiếng sấm liên tục không ngừng.

“Ba!”

“Ầm!”

Vô số lôi quang hiện ra như tuyên bố sự khủng bố của nơi này.

“Các tiểu đệ, đi theo ta cùng xông lên, trực tiếp đem gia hỏa kia đánh hội đồng!”

Tô Mộ không chút sợ hãi, khóe miệng không nhịn được nhếch lên.

Cho dù BOSS ở đây so với Hỏa Diễm Chi Vương cùng Thần Thụ có mạnh hơn, cũng không phải là đối thủ của hắn.

...

Tầng một của Thần tháp.

Địa điểm thế giới hệ mộc.

Sau khi trải qua Chân Thần Châu hấp thụ, khu vực này so với những khu vực khác tạo thành sự tương phản rõ rệt.

“Tên kia lại đắc thủ? Không ngờ ngay cả cái cây kia cũng bị đánh bại, thực lực của hắn cũng quá mạnh mẽ đi?”

“Ngay cả pháp tắc Chân Thần cũng không khống chế được người này sao?”

Một bóng dáng nhìn vô số cây khô trước mắt, vẻ mặt tràn đầy khiếp sợ.

Những BOSS cấp Chân Thần ở tầng một Thần tháp thực lực không giống nhau.

Nếu nói có lực phá hoại mạnh nhất, đó tuyệt đối là BOSS Chân Thần hệ lôi.

Nhưng nếu nói ai khó đối phó nhất thì không có BOSS nào có thể so sánh được với Thần Thụ kia.

“Đây là đúng giả trong truyền thuyết sao?”

“Nếu thật sự để cho hắn nắm giữ hoàn toàn năng lực của Chân Thần Châu, ta sẽ không còn cơ hội nữa!”

Ánh mắt người này vô cùng âm trầm, biểu cảm cực kỳ khó coi.

“Ta tuyệt đối không thể để chuyện như vậy xảy ra!”

Hắn lạnh lùng mở miệng, chạy như điên về một hướng.

Vị trí đó vừa vặn chính là khu vực của BOSS hệ lôi.

“Với thực lực của con BOSS này, chỉ cần bọn họ lưỡng bại câu thương, ta có thể ngồi làm ngư ông đắc lợi.”

Người này dĩ nhiên đã có tính toán.

...

Thành Ngự Thiên.

Tráng hán là thành chủ lén lút rời khỏi thành.

Trên tay hắn cầm một quả cầu thủy tinh, trên đó hiện ra một hình ảnh.

Đó là một người đang đi trên đường.

“Tên kia đã giải quyết Thần Thụ, hiện tại chỉ sợ đã chạy tới lãnh thổ của Lôi Đình Cự Thú rồi.”

“Người phải nắm chặt thời gian!”

Một âm thanh nhắc nhở vang lên từ phía bên kia quả cầu thủy tinh.

“Đừng thúc giục ta, gấp rút lên đường không phải thế mạnh của ta, điểm này người cũng biết!”

“Hơn nữa, tên kia vừa giải quyết Thần Thụ, nhất định chịu không ít thương tích, không nhanh như vậy ra tay với Lôi Đình Cự Thú!”

Ngự Thiên thành chủ lạnh lùng đáp lại, không cho người ở bên kia quả cầu thủy tinh một chút sắc mặt tốt.

“Ta chỉ là nhắc nhở người mà thôi.”

“Nếu bọn họ lưỡng bại câu thương, ta cũng sẽ không đợi người đến rồi mới ra tay.”

“Một khi ta lấy được Chân Thần Châu kia, người cũng đừng trông cậy ta sẽ chia đều lực pháp tắc với người!”

Giọng nói của người ở đầu bên kia quả cầu thủy tinh cũng lạnh như băng.

Bọn họ nhìn như đang hợp tác nhưng không khác gì kẻ thù.

“Hừ!”

Ngự Thiên thành chủ hừ lạnh một tiếng, giọng điệu cực kỳ khinh thường.

“Cho dù người lấy được Chân Thần Châu thì như thế nào?”

“Người có thể làm cho lão gia hỏa đưa lực pháp tắc cho người sao?”

“Người đừng quên, một khi dừng giả tử vong, ta mới là hy vọng cuối cùng của lão gia hỏa.”

Nói xong, trên mặt hắn lộ ra nụ cười dữ tợn, hoàn toàn là một bộ dáng không lo ngại gì.

Đầu kia của quả cầu thủy tinh lập tức không còn âm thanh.

“Người tốt nhất là nhanh lên cho ta!”

Qua một hồi lâu, âm thanh lạnh như băng trong quả cầu thủy tinh mới vang lên.

Ngự Thiên thành chủ không để ý đến, thu lại quả cầu thủy tinh.

Trong mắt hai người, “dừng giả trong truyền thuyết” cũng không phải là trở ngại gì.

Thắng lợi của bọn họ như ván đã đóng thuyền!

Vùng đất màu đen.

Một cột sáng từ trên trời giáng xuống, trông vô cùng chói mắt trong thế giới tối đen này.

Từ một góc độ khác, có thể dễ dàng nhận thấy rằng trong màu đen vô tận có bốn cột sáng xuất hiện.

Tuy bốn cột sáng này phân bố ở những vị trí khác nhau nhưng trên thực tế lại liên kết với nhau trên một đường thẳng.

Và ở trung tâm của đường thẳng này là vị trí phòng tuyến số 1.

Khu vực màu đen to lớn cũng bị đường dây này chia cắt thành hai nửa.

Sâu thẳm trong bóng tối vô tận, một trụ lớn màu đen cao không thấy đỉnh vẫn đang vươn lên trên.

Nếu Tô Mộ còn ở đây, hẳn sẽ phát hiện vật chất tối nhỏ giọt trên bức tượng đã biến mất tăm.

Hiển nhiên, những vật chất tối màu đen kia đều đã biến thành chất dinh dưỡng của trụ lớn màu đen.

Bức tượng không tiếc tiêu hao cái giá thật lớn để ngăn cản những cột sáng đó.

Trên mặt đất đen tối, cột sáng và trụ đen bắt đầu thi nhau chạy!

...

Chương 858: Cơn giận lôi đình

Một tầng Thần tháp, thế giới lôi điện.

“Tới nơi rồi!”

Tô Mộ nhìn tia chớp đầy trời khắp xung quanh, hô lên với đám tiểu đệ.

“Roẹt!”

Vừa dứt lời, một tia sấm sét nổ vang, ánh chớp mãnh liệt bổ thẳng về phía Tô Mộ.

“Rè!”

Hồ quang điện khuấy động trên cơ thể Tô Mộ, tạo thành sát thương cực kỳ bé nhỏ.

Đòn này là điển hình của sát thương không cao, nhưng tính sỉ nhục

cực mạnh.

Tô Mộ nheo mắt lại.

“Vừa lên đến đã ra oai phủ đầu với ta à?”

“Nếu vậy thì ta cũng không khách sáo đâu!”

Lấy Chân Thần châu ra, Tô Mộ ném nó cho Hiên Viên.

“Thu thập những lực pháp tắc hệ lõi, một kẻ thù cũng không buông tha.”

Sau khi giao chiến với hai Boss kiểm soát lực pháp tắc Chân Thần, xem như mình đã có chút hiểu biết về Boss này.

Thực lực của chúng quả thực rất mạnh, nhưng sở dĩ khó thể đối phó là vì ưu thế về địa lợi.

Chỉ cần mình để Hiên Viên đi hấp thụ những lực pháp tắc sấm sét kia, sức chiến đấu của Boss chắc chắn sẽ suy giảm đáng kể.

“Hiểu rồi ạ, chủ nhân!”

Nhận Chân Thần châu, Hiên Viên đáp.

Lòng trung thành của hắn với Tô Mộ là tuyệt đối không thể nghi ngờ.

Dấu hiện tại Tô Mộ bảo hắn liều mạng đi tìm Boss cấp Chân Thần của nơi này thì Hiên Viên cũng sẽ không mảy may do dự.

“Người dẫn theo bọn chúng, còn lại giao cho ta!”

Trên mặt nở nụ cười tự tin, Tô Mộ lập tức biến mất tại chỗ.

“Các người đã nghe những gì chủ nhân nói rồi đấy, ra tay đi!”

Nhóm tiểu đệ lập tức bắt đầu di chuyển.

Khác với lúc trước khó di chuyển, sau khi Hiên Viên nắm giữ pháp tắc Chân Thần, hắn hoàn toàn có thể đi ngang ở đây.

Dựa theo yêu cầu của Tô Mộ, họ sẽ không buông tha cho bất kỳ kẻ địch nào.

Dù là đám mây giông trong không trung cũng không thoát khỏi kết cục bị đánh tan.

...

Thế giới hiện thực, trong vũ trụ.

Hạm đội khổng lồ được bố trí ở nơi có thể quan sát Lam Tinh nhưng sẽ không bị Lam Tinh phát hiện ra.

Trên tất cả những con thuyền này đều chuyên chở vũ khí lớn mạnh, sức mạnh mà nó có được vượt xa kỹ năng cấp Thần.

Đặc biệt là pháo năng lượng trên chủ hạm, một khi mở khóa sẽ có thể gây nên thiệt hại tuyệt nhiên không hề thua kém kỹ năng cấp bậc Chân thần.

“Dò ra lực pháp tắc trên chủ tinh đang nhanh chóng yếu đi.”

“Tốc độ hiện tại nhanh bằng gấp mười lần so với dự tính trước đó của chúng ta!”

“Tình hình không đúng lắm!”

Trên boong tàu chủ hạm, một nhóm người nhìn số liệu trên giao diện thuộc tính, rồi không khỏi hô to lên.

“Gấp mười? Sao có thể?”

Nghe báo cáo, hạm trưởng biến sắc.

Cái con số gấp mười này thật sự quá mức khuếch đại.

“Chẳng lẽ, trên chủ tinh đã xảy ra biến cố lớn gì rồi sao?”

Hắn buộc mình phải tỉnh táo, nhanh chóng phân tích tình hình.

Theo kế hoạch ban đầu của họ, đầu tiên là điều động tiểu đội tiến tới chủ tinh, tìm hiểu tình huống, đồng thời tranh thủ thành lập chút ít nền móng.

Đến khi lực pháp tắc hoàn toàn biến mất, một khi thuyền của họ có thể tiến vào thì họ ngay lập tức có thể nắm giữ được đầy đủ thông tin.

Nhưng bây giờ, tất cả kế hoạch đều bị xáo trộn.

“Với tốc độ yếu đi như hiện giờ, chúng ta còn cần bao lâu nữa mới có thể vào được chủ tinh?”

Hạm trưởng suy nghĩ hồi lâu rồi hỏi.

Những người khác nhanh chóng bận bịu.

Hơn mười phút sau, một người nhìn số liệu trước mặt, đáp lớn: “Căn cứ vào hiện thị, chỉ cần ba ngày, mở ra tất cả che chắn phòng hộ của hạm đội là chúng ta có thể quay về chủ tinh.”

“Tuy nhiên, chúng ta sẽ tiêu hao hết chí ít 50% nguồn năng lượng dự trữ!”

Kết quả này khiến mày hạm trưởng nhúu chặt.

“Phải đợi thêm bao lâu nữa để giảm mức tiêu hao nguồn năng lượng dự trữ xuống đến 20%?” Hạm trưởng hỏi tiếp.

Người kia lập tức bắt đầu tính toán.

Mấy phút sau, hắn trả lời: “Bảy ngày!”

Hạm trưởng nghe đáp án này thì gương mặt tỏ ra rối rắm.

Trước khi chưa làm rõ ở chủ tinh đang gặp phải biến cố gì, nếu họ tùy tiện tiến vào sẽ phải gánh chịu rủi ro rất lớn.

Nhưng tương tự, đây cũng là một cơ hội không ai biết trước được.

“Vậy đợi thêm bảy ngày nữa!”

Sau khi liên tục cân nhắc, cuối cùng hạm trưởng vẫn không lựa chọn mạo hiểm.

...

Hoa Đô.

Sau cổng truyền tống nào đó, sinh vật loại trùng đang tập kết với số lượng lớn.

Khác với lũ ma vật, những sinh vật loại trùng này rõ ràng có được trí tuệ tuyệt vời.

Tại những địa điểm sinh vật loại trùng tụ tập, có một chiếc phi thuyền tàn tạ.

Đây chính là nơi mà trước đó Tô Mộ đã tìm thấy phi thuyền gặp nạn.

“Chít chít!”

“Xì xì!”

Tiếng côn trùng kêu vang, số lớn sinh vật loại trùng bắt đầu chuyển động nhanh chóng.

Chúng ngay ngắn trật tự, chia thành nhiều đợt xuất phát tới khu vực pháp tắc.

So với tia sét pháp tắc không tài nào xuyên qua được lúc đầu thì hiện giờ chỉ ít lực pháp tắc đã yếu đi hơn phân nửa.

Dù vậy, những tia sét pháp tắc cũng có khả năng sát thương cực mạnh.

“Đùng đùng!”

Hàng loạt sinh vật loại trùng bị pháp tắc đánh trúng, đi đời nhà ma.

Nhưng chúng không hề chùn bước.

Cuối cùng, sau khi phải trả một cái giá đau đớn và thê thảm, một nhóm trùng nhỏ đã thành công xuyên qua khu vực pháp tắc.

...

Thế giới lôi đình.

Không trung giăng đầy mây đen.

“Ầm ầm!”

Tiếng sấm to lớn không dứt bên tai.

Đôi cánh hỏa diễm phía sau Tô Mộ nhanh chóng kích hoạt, đi tới khu vực trung tâm dày đặc sấm sét nhất.

“Xoẹt!”

“Đùng!”

Thỉnh thoảng có sấm sét giáng xuống, nhắm vào người hắn.

“Gãi ngứa hả!”

Nhìn chút ít hồ quang điện dao động trên người, Tô Mộ hô lớn với giọng điệu tràn ngập trào phúng.

Chương 859: Chim sẻ chực sẵn?

Tuy khả năng sát thương của những sấm sét đó có hạn nhưng chắc chắn không thể ngẫu nhiên đánh vào mình.

Hiển nhiên, Boss ở đây đang thử thăm dò thực lực của mình.

“Loài người, người có biết mình đang xâm phạm vào đâu không?”

“Nơi đây không phải là nơi người nên đến.”

Một giọng nói phát ra từ trong đám mây giông dày đặc.

“Cút khỏi lãnh địa của ta đi!”

Đồng thời, hàng trăm tia sét được đánh ra cùng lúc.

“Ầm ầm!”

Sấm sét xen lẫn với âm thanh, và uy thế mạnh mẽ bỗng chốc thành linh xuất hiện.

Đây chính là Lôi Đình Chi Nộ!

“Vẫn rất phô trương đấy nhỉ!”

Đối mặt với hàng trăm tia sét dày đặc, vẻ mặt Tô Mộ chỉ có nghiền ngẫm.

Rõ là con Boss kia vô cùng kiên đề mình, không thì nó sẽ không bảo mình rời đi.

“Người không hù dọa được ta đâu, đã đến đây, không chơi chết người thì ta chắc chắn sẽ không đi!”

Xò hai tay, Tô Mộ”bất đắc dĩ” hô lớn.

“Loại người, ta có thể cảm nhận được người rất mạnh, bây giờ rời đi, ta có thể khoan dung cho sự cuồng vọng của người!”

Tiếng nói trong mây giông chứa đầy tức giận, nhưng lại không ra tay.

Dường như Boss vô cùng hiểu rõ một khi hai bên khai chiến thì sẽ là cục diện không chết không thôi.

“Đến lượt người khoan dung sao?”

“Người nói nhiều vậy, chẳng lẽ sợ ta à?”

Tô Mộ phì cười, tiếp tục la to về phía không trung.

Nếu Boss đã không sốt ruột ra tay, vậy mình càng không cần phải nóng vội.

Nhóm Hiên Viên đang thu thập tia sét pháp tắc ở đây.

Lực pháp tắc ở đây càng yếu thì sẽ càng dễ đối phó với Boss.

“Người nông cuồng hơn ta nghĩ đấy, chỉ mong bản lĩnh của người cũng giống vậy!”

Boss Chân Thần hoàn toàn nổi giận.

“Ầm ầm!”

“Đùng ùng!”

Tiếng sấm trên không trung trở nên lớn hơn, một con quái vật có thân hình cực kỳ phóng đại xuất hiện từ những đám mây.

“Đây là gì thế?”

Nhìn con cự thú có vẻ thú chẳng ra thú kia, Tô Mộ tỏ ra kinh ngạc.

Mình những tưởng Boss này sẽ là loại như nguyên tố sấm sét, không ngờ lại là một con thú khổng lồ.

Những hình dạng của con này quả thật quái dị.

Phải hình dung thế nào nhỉ, con này giống một con tinh tinh to lớn mọc sừng thú, đằng sau còn có thêm đôi cánh nữa.

Hai cái sừng trên trán nó vô cùng giống sừng hươu.

Trên hai sừng còn có tia sấm mạnh mẽ vờn quanh.

“Ta chính là Lôi Đình Cự Thú, nơi đây là lãnh địa của ta, bất kỳ tồn tại nào dám cả gan xâm phạm đều sẽ là kẻ thù không đội trời chung với ta!”

Lôi Đình Cự Thú phát ra tiếng gầm giận dữ.

Giây sau, trên đôi sừng của nó bộc phát ánh chớp mãnh liệt.

“Ừnh!”

Một tia sấm mạnh hơn gấp trăm lần trước đó bổ tới chỗ Tô Mộ.

Sấm sét chẳng những có lực tàn phá kinh khủng mà còn có tốc độ cực cao.

Tô Mộ tránh không kịp, bị sấm sét mạnh mẽ đánh trúng.

“Xì!”

Tiếng hồ quang điện vang lên xòen xoẹt, trên đầu Tô Mộ cũng nhảy lên lượn sát thương hơn trăm triệu.

“Được đấy!”

Cảm nhận được đau đớn từ cơ thể, Tô Mộ cười giơ ngón cái lên và nói với giọng tràn đầy tán thưởng.

Không hổ là Boss hệ lô năm giữ lực pháp tắc Chân Thần, lực sát thương quả là đáng gờm!

Trong khi mình có phòng ngự và kháng tính siêu cao, nó có thể tạo thành hơn trăm triệu sát thương, quả thực rất có giá trị.

“Đây mới chỉ là bắt đầu thôi!”

Được đối thủ tán thưởng, Lô Đình Cự Thú không hề mừng rỡ, sừng thú trên trán lại bộc phát sấm sét.

Biết rõ Tô Mộ là đối thủ khó chơi, nó không dám có bất kỳ khinh thường nào.

Ánh chớp trên sừng thú và sấm sét đầy trời xung quanh phản chiếu lẫn nhau, hiển nhiên đã nhận được một trợ lực rất lớn.

“Ừnh!”

Sấm sét khủng bố lại nhắm tới Tô Mộ.

“Lá Chấn Ma Pháp!”

“Giảm sát thương!”

“Thánh Quang!”

Tô Mộ không chủ quan, một mạch phóng ra các loại kỹ năng.

Sát thương do sấm sét tạo thành lập tức bị triệt tiêu, thanh HP của Tô Mộ cũng nhanh chóng “đầy” lại.

Sát thương cao đến vậy cũng không sánh bằng khả năng phòng ngự và năng lực hồi phục khủng khiếp của Tô Mộ.

“Người nói mình là Lô Đình Cự Thú, không biết so với sấm sét của ta thì thế nào nhỉ?”

Gương mặt nở nụ cười tự tin, trên người Tô Mộ cũng bật ra ánh chớp mạnh mẽ.

Thông thường, đối phó một con Boss hệ lôi, hẳn nên dùng kỹ năng hệ khác mới đúng.

Nhưng Tô Mộ có lòng tin tuyệt đối với Kỳ Lân.

“Rừ!”

Nương theo tiếng nổ vang của sấm sét, Kỳ Lân hạ xuống.

Tuy đây chỉ là một kỹ năng nhưng khí thế toát ra từ người nó lại chẳng hề thua kém Lôi Đình Cự Thú kia.

Kỳ Lân nhào thẳng tới cự thú.

“Múa rìu qua mắt thợ!”

Trong mắt Lôi Đình Cự Thú chứa đầy miệt thị, bàn tay khổng lồ của nó vung lên và tóm lấy Kỳ Lân.

Chân Kỳ Lân đạp cuồng phong, tia sấm trên người tóe lên, nó nhẹ nhàng tránh thoát hai bàn tay kia rồi đánh trúng người cự thú.

“Ừnh!”

“Xoèn xoẹt!”

Lôi Đình Cự Thú bị bao phủ bởi hồ quang điện, trên đầu bay lên lượng sát thương gần năm trăm triệu.

Dẫu nó có kháng tính khổng lồ với hệ lôi nhưng Tô Mộ cũng có được khả năng xuyên thấu siêu cao.

Số lượng sát thương của hai bên, trong hiệp đầu tiên của cuộc chiến, đã hình thành sự tương phản rõ rệt.

“Sao có thể như thế được?”

“Chỉ là một loài người, vậy mà có được sức mạnh khủng khiếp đến thế ư?”

Giọng điệu của cự thú kinh hoàng, hơn hết là bối rối.

Sức mạnh của Tô Mộ đã vượt xa suy đoán của nó.

Hệ lõi là thể mạnh của nó đấy!

Trong không gian lõi điện của nó, dưới sự chạm trán trực diện của sức mạnh lõi điện.

Vậy mà nó lại thất bại hoàn toàn!

“Ta chính là dũng sĩ trong truyền thuyết đấy!”

Chương 860: Chim sẻ chực sẵn? (2)

Tô Mộ cười hì hì, ra vẻ tự khoe khoang không biết xấu hổ.

“Dũng sĩ...trong truyền thuyết ư?”

Nghe thế, Lôi Đình Cự Thú ngơ ngác.

“Truyền thuyết hư vô mờ mịt, sao có thể là thật được? Rốt cuộc người là gì?”

Nó không tin lời Tô Mộ.

“Theo một nghĩa nào đó thì ta thật sự là dũng sĩ mà!” Tô Mộ cười đáp.

Địch không động, ta không động.

Thoạt nhìn mình chiếm ưu thế không nhỏ nhưng con Boss này còn chưa sử dụng pháp tắc Chân Thần đâu.

Bây giờ trì hoãn chỉ có lợi cho mình chứ không có hại.

Chờ Hiên Viên hấp thụ hết tất cả tia sét pháp tắc ở đây, Boss phản ứng lại đã không còn kịp nữa.

Nếu mỗi lần đều bộc phát hết công suất cường oanh loạn tạc, mình vẫn sẽ khá tốn sức.

Thỉnh thoảng sử dụng vài đấu pháp nhẹ nhàng ít tổn sức thì có thể thả lỏng đôi chút.

Được câu trả lời khẳng định, Lôi Đình Cự Thú chìm vào im lặng.

Dựa vào nét mặt của nó, không khó nhìn ra con thú này đang sợ.

“Nếu người thật sự là dũng sĩ trong truyền thuyết, ta có thể thần phục người.”

“Điều kiện tiên quyết là người có thể chứng minh thân phận của mình.”

Cảnh tượng Tô Mộ hoàn toàn không ngờ tới bỗng xuất hiện.

Con Boss cấp Chân Thần với uy thế ngút trời này lại muốn làm tiểu đệ của mình cơ à!

“Người thế này quá không có giới hạn rồi đấy?”

Tuy mình từng nghe qua chuyện này rất nhiều lần nhưng nghe chính miệng con Boss này nói ra, Tô Mộ vẫn không khỏi chửi thề.

Mình có cần thu nhận tiểu đệ này không nhỉ?

...

Bên ngoài thế giới Lôi đình.

Một bóng người ngẩng nhìn sấm sét đầy trời, khóe miệng mỉm cười.

“Sấm sét mạnh thế này, xem ra, tên kia đã ra tay rồi.”

“Lão già thật sự đã tìm được một gã liều lĩnh cái không biết lượng sức rồi nhỉ, đây là Lôi Đình Cự Thú đấy chứ chẳng đùa!”

Bóng người liên tục lăm bằm, nụ cười trên mặt càng xán lạn.

Lôi Đình Cự Thú chắc chắn là con Boss hùng mạnh nhất trong một tầng Thần tháp.

Từ khoảnh khắc trận chiến này nổ ra, hắn đã thấy được kết quả cuối cùng rồi.

Hoặc sẽ là Lôi Đình Cự Thú giết chết dũng sĩ trong truyền thuyết, nguyên khí trọng thương.

Hoặc sẽ là dũng sĩ trong truyền thuyết thắng một cách thê thảm.

“Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ chực sẵn!”

“Ta chính là con chim sẻ kia!”

“Người muốn làm tiểu đệ của ta? Vậy người có bản lĩnh gì hả?”

Thế giới Lôi Đình, Tô Mộ nhìn quái vật khổng lồ trước mắt, sờ cằm hỏi.

Nếu cự thú đã chủ động nhận thua, mình không ngại moi vài thông tin hữu ích từ miệng nó.

“Ta không chế pháp tắc lôi điện, có lực tàn phá cực kỳ kinh khủng, người thu nhận ta thì sẽ có được sự trợ giúp hùng mạnh.”

Cự thú ra vẻ”Ta rất ghê gớm”.

Dẫu sao cũng là một Chân Thần nắm giữ lực pháp tắc, dù muốn thần phục Tô Mộ, Lôi Đình Cự Thú cũng sẽ giữ lại một phần”tôn nghiêm”.

“Nhưng muốn ta ký kết khế ước với người, cần có một vài điều kiện.”

“Điều kiện thì lát nữa hẵng bàn!”

Không đợi Lôi Đình Cự Thú nói tiếp, Tô Mộ cắt ngang lời nó.

Ngay từ đầu, mình đã không có ý định thu con này làm tiểu đệ rồi.

Tử Long còn đang chờ viên ma hạch cấp Chân Thần này để khống chế lực pháp tắc đấy!

“Ta hỏi người vài câu, nếu người có thể trả lời, ta sẽ đồng ý với bất kỳ điều kiện nào người đưa ra.”

Với lời mào đầu khuôn mẫu, Tô Mộ trực tiếp vẽ ra một cái”bánh nướng”.

“Người hỏi đi, miễn ta biết thì ta sẽ nói hết cho người nghe!” Lôi Đình Cự Thú đồng ý ngay.

Tô Mộ không vội vã tiếp lời, sờ cằm rồi chìm vào suy tư.

Thứ nhất, làm vậy có thể kéo dài thêm chút thời gian.

Thứ hai, quả thật mình chưa nghĩ ra nên hỏi gì.

“Àm ăm!”

“Xoèn xoẹt!”

Trên không trung liên tục truyền đến tiếng sấm sét vang dội, dường như Lôi Đình Cự Thú không hề sốt sáng.

Một lát sau, Tô Mộ mỉm cười, hỏi:”Nếu người muốn làm tiểu đệ của ta, vậy ta phải biết lai lịch của người chứ đúng không?”

Câu hỏi này vô cùng khôn khéo.

Dựa theo cách nói của Thiên Tòng Long, thế giới lôi điện này vốn dĩ là một tòa thành, mình hỏi Lôi Đình Cự Thú lai lịch, đồng thời cũng đang hỏi lý do tòa thành này bị hủy diệt.

“Lai lịch của ta?” Lôi Đình Cự Thú ra chiều hoang mang, nghĩ ngợi chốc lát, nó mới đáp:”Từ thuở ta có ý thức thì đã ở đây rồi.”

Câu trả lời của nó khiến Tô Mộ nhúu chặt mày.

Không nghi ngờ gì nữa, con Lôi Đình Cự Thú được sinh ra tại một tầng thế giới và có thể hiểu cũng chỉ có một tầng thế giới này thôi.

Những câu tiếp theo liên quan đến tòa tháp này, mình không cần phải hỏi nữa.

“Cứ vậy thôi!”

Bất đắc dĩ thở dài một hơi, Tô Mộ đáp lại một câu làm Lôi Đình Cự Thú không hiểu nổi.

“Vậy là người đồng ý với ta rồi hả?”

“Nhưng người không cần nghe điều kiện của ta trước hay sao?”

Nó hỏi với vẻ kinh ngạc.

Tô Mộ không trả lời, ý cười trên mặt rất đậm.

Lôi Đình Cự Thú không hiểu ý nghĩa của nụ cười này, bèn cao giọng thốt ra điều kiện của nó.

“Thứ nhất, khế ước ta ký kết với người nhất định phải ngang nhau, và ta không phải là sủng vật của người.”

“Thứ hai, vào những lúc tính mạng của ta gặp nguy hiểm, ta có thể giải trừ khế ước với người.”

Nói đến đây, Lôi Đình Cự Thú dừng một chốc.

Nó vừa định bổ sung tiếp thì toàn bộ thế giới lôi đình đột nhiên xảy ra biến cố.

Dưới sự hấp thụ của một sức mạnh nào đó, sức mạnh lôi đình xung quanh trải rộng đang điên cuồng tuôn trào.

“Người làm gì thế?”

Lần này Lôi Đình Cự Thú cũng phản ứng lại, phát ra tiếng rống giận rung trời với Tô Mộ.

Những lực pháp tắc hệ lôi này chính là vốn để nó đàm phán với Tô Mộ đấy!

“Người điên quá!”

Chương 861: Chương 861: Thần Lôi Nhất Kích

Trong giọng nói của Tô Mộ tràn đầy trào phúng, hân giơ cao Quyền trượng Pháp Thần lên.

Năng lượng ma pháp nhanh chóng ngưng tụ, bốn lỗ đen ngay lập tức bao vây lấy Lôi Đình Cự Thú.

“Vút!”

Đúng lúc này, một mũi tên Hỏa Diễm xẹt qua giữa không trung và bay về phía cự thú đang bị lỗ đen khống chế.

“Gừ!”

Hai tiếng gầm gừ đồng thanh vang lên, Tử Long và Xích Diễm Thú đều chạy tới.

“Lên cho ta!”

Đám tiểu đệ đã đến đông đủ, Tô Mộ nhướng môi, hô to một tiếng.

“Đồ ti tiện nhà ngươi!”

Bị nhóm “Chân Thần” vây quanh, Lôi Đình Cự Thú hoàn toàn khựng hoảng.

Cuối cùng nó đã hiểu rõ ý nghĩa trong câu nói của Tô Mộ.

Tiểu đệ gì chứ, ngay từ đầu chỉ là “mong muốn đơn phương” của nó thôi.

“Loài người xảo trá vô sỉ!”

“Có bản lĩnh thì đấu tay đôi với ta này!”

Đối mặt với sự bao vây, lượng máu của Lôi Đình Cự Thú giảm xuống một cách nhanh chóng.

Có được công kích mạnh mẽ, đồng thời năng lực phòng ngự của nó vô cùng yếu kém.

Lại thêm thân thể cao lớn kia, đúng thật chính là bia sống.

“Ta đang ‘đấu tay đôi’ nè!”

Tô Mộ nhếch miệng cười, giọng điệu đùa giỡn lộ ra sát ý lạnh băng.

“Ta liều mạng với các người!”

Lôi Đình Cự Thú triển khai phản công trong tuyệt vọng.

Hai sừng trên trán nó phát ra ánh chớp óng ánh, không ngừng triệu hoán lôi đình phát động tấn công.

Tuy nhiên, những kẻ thù mà nó phải chống lại, mỗi một kẻ đều có thanh HP dài quá thể.

“Thánh Quang Trì Dũ!”

Lại thêm chiêu sửa dỗi dào của Tô Mộ, lực sát thương của nó không đáng là bao.

“Bọn khốn kiếp này!”

Theo tia sét pháp tắc bị Chân Thần châu hấp thụ toàn bộ, Lôi Đình Cự Thú hoàn toàn mất đi năng lực phản kháng.

Tiếng gầm gừ phẫn nộ của nó thậm chí át cả tiếng vang rền của sấm sét.

“Tạm biệt nha!”

Tô Mộ vung tay lên, đánh ra một cú Phong Lôi Kỳ Lân để tiến hành phòng thủ sau cùng.

‘Người đánh giết Lôi Đình Cự Thú!’

‘Thông qua Sức Mạnh Pháp Thần (cội nguồn) thu hoạch được 1 điểm trí lực, 100 điểm mana!’

. . .

Sau khi thông báo giết quái xuất hiện, theo sự tiêu tan của mây giông, thân thể cao to giữa không trung cũng rơi phịch xuống đất.

“Ầm!”

Sau tiếng vang thật lớn, một cái hố sâu to tướng xuất hiện trên mặt đất.

Tô Mộ vừa nghĩ thầm đã đi tới địa điểm vật phẩm rơi xuống.

“Lại là hai sách kỹ năng? Không tồi nha!”

Tô Mộ không quan sát kỹ mấy trang bị, mà đặt hết sự chú ý vào hai quyển sách kỹ năng.

‘Lôi Vân Khủng Bố (cấp Chân Thần): Tiêu hao ba triệu mana, triệu hoán ra một đám mây giông, mây giông ngẫu nhiên sẽ phóng ra tia sét với kẻ địch trong phạm vi, mỗi tia sét đánh gây ra x15000% sát thương ma pháp công kích, sau mười tia sét đánh, mây giông sẽ tự động tiêu tan!’

‘Thần Lôi Nhất Kích (cấp Chân Thần): Tiêu hao một triệu mana, ngừng tự sức mạnh sấm sét mạnh mẽ, gây ra x25000% sát thương ma pháp công kích cho mục tiêu, đòn tấn công này bỏ qua kháng lôi của đối thủ!’

“Đỉnh!”

Từ mô tả của hai kỹ năng ma pháp hệ lôi này, Tô Mộ nhìn thấy bốn chữ.

Bùng nổ sát thương!

Bổ trợ sát thương của Thần Lôi Nhất Kích vượt qua cả Phong Lôi Kỳ Lân Phá nữa.

Và cụm từ kháng lôi vô kể kia nữa, sát thương của kỹ năng này gần như là sát thương thực rồi.

“Với công kích ma pháp hiện tại của mình, đòn tấn công này chẳng phải chỉ đánh một cái là gây ra sát thương hàng tỷ hay sao?”

Tô Mộ tính toán sơ, rồi chép miệng không thôi.

So với hai Boss kia, con Lôi Đình Cự Thú này mập hơn hẳn nha!

Chỉ riêng thân hình khổng lồ của nó, quả thật là: Một nồi hầm không hết.

“Chờ Chân Thần châu hấp thụ xong pháp tắc nơi đây, người xử lý

con thú đó luôn đi.”

Dặn dò Hiên Viên, Tô Mộ mở Kho tàng Hoàng Kim ra rồi vẫy tay gọi Tử Long.

Lấy được ma hạch cấp Chân Thần hệ lôi rồi, ta nên để thẳng nhóc này nắm giữ pháp tắc hệ lôi hùng mạnh thôi.

Bên ngoài thế giới Lôi Đình.

Bóng người đó vẫn luôn chú ý tình hình bên trong.

“Tia sét pháp tắc đang yếu bớt đúng không? Là Chân Thần châu đang hấp thu những lực lượng đó à?”

“Chẳng lẽ cuộc chiến đã kết thúc?”

Thấy những tia sét đó đang giảm dần, vẻ mặt của người này trở nên cực kỳ khiếp sợ.

Khi hẳn phát hiện ra trận chiến bắt đầu, thời gian trôi qua vẫn còn chưa được bao lâu.

Đây chính là trận chiến giữa Chân Thần đó!

Trong đó một bên còn nắm giữ lực pháp tắc, lại còn ở ngay trên địa bàn của mình.

Trong mắt người ở đây thì ít nhất trận chiến này sẽ kéo dài một khoảng thời gian.

Cảm xúc trên khuôn mặt hẳn trở nên vội vàng lại xen lẫn với sợ hãi.

Theo tình hình hiện giờ, dường như dũng sĩ trong truyền thuyết đã trở thành bên giành chiến thắng.

Đương nhiên còn một khả năng khác.

Dũng sĩ chiến đấu với Lôi Đình Cự Thú, đồng thời nhân cơ hội thả Chân Thần châu ra, dùng nó để làm giảm thực lực của Lôi Đình Cự Thú.

“Người đến đâu rồi?”

Cả hai tình huống đều có khả năng xảy ra, người này lấy một quả cầu thủy tinh ra và bắt đầu thúc giục với đầu bên kia.

“Ta sắp tới rồi, người gấp gáp gì chứ, đó chính là Lôi Đình Cự Thú, trận chiến này không kết thúc một cách dễ dàng như vậy đâu!”

Đầu bên kia của quả cầu thủy tinh, tráng hán không nhanh không chậm trả lời.

“Người không tới thì chỉ sợ không còn cơ hội nữa đâu!”

Giọng nói của người này trở nên lạnh băng kèm theo tức giận.

Nếu không xuất phát từ sự kiêng kỵ với dũng sĩ thì chắc chắn hẳn sẽ tới thế giới Lôi Đình đó để biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

“Người nói gì?”

Chương 862: Ta tới đây để giúp người

Tráng hán nghe vậy cũng bắt đầu sốt ruột.

“Chiến đấu đã sắp kết thúc rồi!” Giọng nói của người này cực kỳ nghiêm túc.

Không cần nói những lời dư thừa khác thì tráng hán cũng hiểu ý nghĩa trong lời nói của người này là gì.

“Chuyện tới lúc này cũng chỉ có thể dùng thứ đó!”

Đầu bên kia quả cầu thủy tinh, giọng nói của tráng hán cũng trở nên nghiêm túc.

Người này không nói thêm gì, sau đó đặt quả cầu thủy tinh xuống dưới mặt đất.

Chỉ trong chốc lát, trên quả cầu thủy tinh đã tỏa ra một tia sáng lóa mắt.

Mấy giây sau, một ánh sáng trập truyên thống xuất hiện, thân hình của thành chủ thành Ngự Thiên cũng xuất hiện từ trong đó.

“Cầm đi!”

Người này không do dự, lập tức ném một viên ma hạch mang theo hơi thở của Chân Thần cho thành chủ thành Ngự Thiên.

“Hừ!”

Thành chủ thành Ngự Thiên nhận lấy ma hạch lại không hề vui vẻ, hắn quay đầu nhìn về phía thế giới Lôi Đình.

Sau khi phát hiện tia sét pháp tắc đang yếu đi với tốc độ cực nhanh, vẻ mặt của hắn lập tức tối đi.

Thành chủ thành Ngự Thiên nuốt viên ma hạch, trong mắt xuất hiện cuồng phong kịch liệt.

Chỉ trong một lát, quanh người hắn cũng bị một cơn gió xoáy bao phủ.

“Ra tay đi!”

Thành chủ thành Ngự Thiên khống chế pháp tắc Chân Thần hệ phong quyết đoán mở miệng.

Không còn nhiều thời gian nên hắn vẫn chưa hấp thu những pháp tắc đó hoàn toàn.

Nhưng điều này không quan trọng.

Chỉ cần có thể lấy được Chân Thần châu, hắn có thể bổ sung thêm lực pháp tắc khác!

“Người ở ngoài sáng ta ở trong tối, tùy cơ hành động!”

Người bên cạnh khẽ gật đầu rồi bóng dáng đột nhiên biến mất.

Thành chủ thành Ngự Thiên lấy ra một thanh kiếm to, cả người hoá thành một cơn gió mạnh bay về phía thế giới Lôi Đình.

...

“Tử Long, người cảm thấy thế nào rồi?”

Kho tàng hoàng kim, Tô Mộ dứt toàn bộ trang bị và viên ma hạch Chân Thần hệ lõi làm tài liệu Lôi Đình Cự Thú rơi ra cho Tử Long.

“Ta cảm thấy có một luồng sức mạnh lõi đình mạnh mẽ, huyết mạch trong cơ thể ta cũng hoàn toàn thức tỉnh!”

Tử Long nói tiếng người, cực kỳ hưng phấn.

Hệ lõi vốn là lực bản mạng của nó, khi nắm giữ pháp tắc lõi điện, tiềm năng của l

Lôi Đình Cự Long là nó cũng được khai quật.

“Vậy sao lại không thay đổi gì nhỉ?”

Tô Mộ nghe vậy bèn đánh giá Tử Long vài lần.

So với thân hình khổng lồ của con Lôi Đình Cự Thú kia thì Tử Long”nhỏ bé” hơn nhiều.

“Thân thể của ta có thể thay đổi bất cứ lúc nào.”

Tử Long không giấu giếm, trả lời.

Nó vừa dứt lời thì cơ thể cũng bắt đầu thay đổi.

Một người đàn ông có thân hình giống Tô Mộ xuất hiện.

Vẻ ngoài của hắn hơi thô kệch, cơ bắp cực kỳ phát triển.

“Người có thể biến thành hình người à?”

Tô Mộ thấy vậy cực kỳ ngạc nhiên.

Tử Long chẳng những có thể nói tiếng người mà còn có thể biến thành hình người, vậy cũng tiện lợi quá nhỉ?

“Cũng là năng lực vừa nhận được!”

Người đàn ông Tử Long vừa biến thành thẹn thùng nở nụ cười.

“Được đó được đó!”

Tô Mộ tấm tắc cảm thán.

“Bây giờ người cũng coi như là người rồi, hay là ta đặt tên cho người nhé?”

Tô Mộ suy nghĩ một lát rồi mở miệng hỏi.

“Ta nghe chủ nhân!”

Tử Long hoàn toàn không có ý kiến.

“Vậy theo họ ta đi, sau này người tên là Tô Tử Long!”

“Cảm ơn chủ nhân!”

Có được tên mới, trên mặt Tử Long đầy cảm động.

“Đi thôi, xem bọn họ chuẩn bị thế nào rồi!”

Tô Mộ khẽ mỉm cười rồi đi về phía kho tàng hoàng kim.

Ngoài cửa, Hiên Viên đã cắt Chân Thần châu đi và đang xử lý cơ thể của Lôi Đình Cự Thú.

Đây chính là nguyên liệu tuyệt vời dùng để nấu ăn.

Dưới sự phân công của Hiên Viên và tiểu đệ xương khô, phần thịt mềm nhất trên người Lôi Đình Cự Thú bị cắt thành một miếng thịt to.

“Làm một bữa tiệc nướng BBQ đi!”

Tô Mộ chỉ huy các tiểu đệ hoá thân thành đầu bếp nấu nướng.

Một lúc sau, mùi hương nồng đậm bay lên.

“Bắt đầu đi!”

Mọi người cùng ăn uống thoải thích.

‘Người đã ăn thịt Lôi Đình Cự Thú, giá trị trí lực tăng thêm 3000

điểm, giá trị tinh thần tăng thêm 3000 điểm! Khả năng kháng lôi tăng lên 50%.’

Sau khi ăn xong những món ăn được nấu nướng tỉ mỉ, thuộc tính của Tô Mộ cũng được tăng thêm rất nhiều.

“Thoải mái quá!”

Tô Mộ nở nụ cười hài lòng.

Giá trị của con BOSS cấp Chân Thần này xem như đã được mình phát huy tới cực hạn.

So sánh với nó thì cái Thần Thụ kia đúng là kém.

“Chủ nhân, có chuyện!”

Đúng lúc này, Hiên Viên đột nhiên mở miệng.

Thân là một cung tiễn thủ, hẳn có thánh lực cực kỳ nhạy bén.

“Có người tới!”

Tô Mộ cũng phát hiện ra điểm khác thường.

Trong thế giới Lôi Đình này xuất hiện một lực lượng hệ phong vốn không nên xuất hiện.

“Ở đó!”

Tô Mộ chỉ về một hướng.

Giây tiếp theo, Hiên Viên đã kéo cung, một mũi tên bay ra.

“Vù!”

“Rào!”

Mũi tên phá không bay đi, mang theo ngọn lửa ngập trời.

Ngọn lửa bao vây lấy cơn gió đó, cũng làm người giấu bên trong hiện hình.

“Là người à?”

Tô Mộ nhìn người trên không trung, nhanh chóng nhận ra thân phận của hắn.

“Sao người lại ở đây?”

Đối với thành chủ thành Ngự Thiên đột nhiên đến thăm, trong mắt Tô Mộ tràn ngập địch ý.

Lúc trước, khi đi ngang qua thành Ngự Thiên, vị thành chủ đại nhân này đã từng ra tay với mình!

Tô Mộ đánh giá thành chủ thành Ngự Thiên, hắn cũng đánh giá nhóm người Tô Mộ.

Vẻ mặt của hắn cực kỳ không tốt.

Vốn tưởng rằng Tô Mộ và con Lôi Đình Cự Thú kia sẽ lưỡng bại câu thương, nhưng sau khi nhìn thấy Hiên Viên cầm cung, lúc này hắn mới phản ứng lại.

Dũng sĩ trong truyền thuyết không chỉ có một người!

Chương 863: Thành chủ đại nhân”hy sinh vì nghĩa”

Hai dũng sĩ liên thủ, khó trách có thể giải quyết Lôi Đình Cự Thú nhanh như vậy.

“Thiên Chi Long đại nhân ra lệnh, ta tới đây để giúp người!”

Thấy tình thế không đúng, thành chủ thành Ngự Thiên phản ứng cực kỳ nhanh.

Dưới tình huống chưa biết Tô Mộ và Hiên Viên có bị thương nặng không, hắn và người giấu trong bóng tối sẽ không ra tay một cách dễ dàng.

“Các người không sao chứ?”

Lời quan tâm hỏi han này làm Tô Mộ nhú mày.

Quan hệ giữa mình và vị thành chủ thành Ngự Thiên này cũng không tốt, bây giờ hắn lại chạy tới hỏi mình không sao chứ, nhìn kiểu gì cũng giống như có chuyện!

“Sao người lại biết ta ở đây?”

Giọng nói của Tô Mộ lộ ra sự lạnh nhạt.

Cho dù là Thiên Chi Long cũng không biết hành tung của mình, càng đừng nói là vị thành chủ thành Ngự Thiên này.

Trừ khi kẻ ngày vẫn luôn đi theo mình!

Bị hấn hỏi, thành chủ thành Ngự Thiên rõ ràng trở nên hơi căng thẳng.

“Nơi này cách thành Ngự Thiên không xa, hơn nữa Lôi Đình Cự Thú lại là BOSS cấp Chân Thần khó đối phó nhất, ta tới đây là để giúp người một tay.”

Nói đến đây, vẻ mặt của thành chủ thành Ngự Thiên biến thành tán thưởng.

“Nhưng không ngờ các người lại liên thủ giết chết nó, không hổ là dũng sĩ trong truyền thuyết!”

Thành chủ thành Ngự Thiên vừa nói vừa đánh giá trạng thái của Tô Mộ và Hiên Viên, trong lòng càng thêm ngạc nhiên.

Con Lôi Đình Cự Thú đó đã chết không thể chết thêm được nữa, nhưng hai dũng sĩ trước mặt hoàn toàn không giống người vừa trải qua một trận chiến lớn.

Đặc biệt là hơi thở Chân Thần phát ra từ trên người Hiên Viên càng làm hắn vô cùng kiêng kỵ.

“Vốn định giúp đỡ, bây giờ xem ra sự lo lắng của Thiên Chi Long đại nhân hơi dư thừa rồi, ta sẽ quay về nói với hắn.”

Thành chủ thành Ngự Thiên nói xong lập tức xoay người chuẩn bị

rời khỏi đây.

Dựa vào tình huống trước mắt, cho dù hắc và người trong tối liên thủ thì chỉ sợ cũng không thể làm gì hai đấng sĩ này.

“Đội đã!”

Nhưng đúng lúc này, giọng nói lạnh lẽo của Tô Mộ vang lên.

Giao tiếp với nhiều NPC như vậy, nếu hắc thật sự bị mấy câu của vị thành chủ này lừa dối thì hắc mới là kẻ ngốc.

“Sao vậy?”

Cảm nhận được địch ý trên người Tô Mộ, cơ thể thành chủ thành Ngự Thiên cứng lại, lộ ra vẻ nhút nhát hoàn toàn không phù hợp với cơ bắp trên người hắc.

“Lúc trước, người từng ra tay với ta ở toà thành đó đúng không?”

Tô Mộ cũng nở nụ cười.

Nụ cười này làm thành chủ thành Ngự Thiên lạnh cả sống lưng, hắc vội vàng mở miệng nói: “Lúc trước ở thành Ngự Thiên, ta chỉ muốn thử thực lực của người mà thôi, dù sao nhiệm vụ Thiên Chi Long đại nhân giao cho người là một nhiệm vụ rất quan trọng.”

“Hơn nữa thân là thành chủ thành Ngự Thiên, ta cần phải suy nghĩ cho mọi người trong thành, phải không?”

Nghe vậy, ý cười trên mặt Tô Mộ càng đậm.

Chẳng lẽ hắc còn không phân biệt được rốt cuộc là thử hay là có ý định giết chết chắc?

“Thiên Chi Long đại nhân còn đang chờ ta trở về báo cáo!”

“Lỡ như có ma vật mạnh mẽ xâm chiếm, thành Ngự Thiên cũng không thể không có ta toạ trấn, tạm biệt!”

Thành chủ thành Ngự Thiên không biết Tô Mộ đang nghĩ gì, hắc lên tiếng nhắc nhở.

Ý trong lời nói cực kỳ rõ ràng: Ta chính là thành chủ, người không thể làm gì ta.

“Ha ha!”

Nhưng lời nói mang theo ý cảnh cáo này làm Tô Mộ lắc đầu bật cười.

Thành chủ?

Đâu phải hần chưa từng giết.

“Ra tay, đừng để hần chạy!”

Tô Mộ đứng tại chỗ ra lệnh cho các tiểu đệ, còn mình thì bày ra dáng vẻ xem kịch.

Mình đã từng chiến đấu với vị thành chủ đại nhân này, dựa vào thực lực của hần, đừng nói là Hiên Viên, cho dù Tử Long ra tay cũng đủ để bắt lấy hần.

“Grừ!”

Một tiếng rít gào vang lên, thú Xích Diễm dẫn theo tiểu đệ xương khô bay lên không trung.

“Giao kẻ này cho ta!”

Tử Long nói tiếng người, vẫy cánh như gấp không chờ nổi.

Vừa mới khống chế lực pháp tắc mạnh mẽ, hần còn đang ước gì có người đánh nhau một trận đây.

“Đừng giết chết thành chủ đại nhân của chúng ta nhé!”

Tô Mộ mỉm cười hô to một câu.

Vẻ mặt của thành chủ thành Ngự Thiên lập tức thay đổi, bản năng chỉ có một chữ.

Chạy!

Quanh người hần có cuồng phong gào thét, tốc độ cũng tăng lên

tới mức cao nhất.

“Đây là pháp tắc hệ phong à?”

Cảm nhận được năng lượng hệ phong mạnh mẽ, Tô Mộ híp mắt lại.

Lúc trước khi gặp vị thành chủ này ở thành Ngự Thiên, đối phương cũng chưa từng sử dụng lực pháp tắc hệ phong.

Lúc đó kẻ này thật sự muốn giết mình, sao có thể nhẹ tay?

“Là do hấn làm?” Tô Mộ đột nhiên nhớ tới con BOSS hệ phong đột nhiên biến mất kia.

“Không đúng, dựa vào tốc độ của hấn thì sao có thể đi tới thế giới hệ phong đó trước ta được?”

“Huống hồ, với thực lực của hấn thì chắc chắn không giải quyết được con BOSS đó!”

Ánh mắt Tô Mộ tối lại.

Nếu thành chủ thành Ngự Thiên không phải người giết chết BOSS hệ phong thì mọi chuyện đã rất rõ ràng.

Người giết con BOSS đó và vị thành chủ có địch ý rất lớn với mình đạt thành một cuộc giao dịch nào đó!

Vị thành chủ đại nhân này đến đây căn bản không phải do lệnh của Thiên Chi Long gì cả!

Hấn tới đây để xử lý mình, cướp đoạt Chân Thần châu!

“Tử Long, không cần khách sáo với hấn, giết luôn đi.”

Trong giọng nói lộ ra sát ý lạnh thấu xương, Tô Mộ vô cùng quyết đoán.

Dựa vào thực lực của các tiểu đệ, độ khó khi bắt sống một Chân Thần khổng lồ lực pháp tắc khó hơn việc giết hấn nhiều.

“Đã hiểu!”

“Grừ!”

Nhận được mệnh lệnh, Tử Long phát ra một tiếng gào rung trời.

Giây tiếp theo, cơ thể hắn đột nhiên biến to.

Một con thú khổng lồ che trời xuất hiện!

Chương 864: Thành chủ đại nhân”hy sinh vì nghĩa” (2)

Quanh người hắn được vô số lôi đình bao phủ, uy thế phát ra từ trên người đã vượt qua con Lôi Đình Cự Thú kia.

“Ầm ầm ầm!”

Hắn vung móng vuốt to lớn, một tia sét bay về phía thành chủ thành Ngự Thiên đang chạy trốn.

“Sao có thể?”

Uy năng của lôi đình làm thành chủ thành Ngự Thiên trợn tròn mắt.

Mẹ nó, con này mới là Lôi Đình Cự Thú thật sự đúng không?

Vậy thứ nằm trên mặt đất là gì?

“Bùm bùm!”

Tia sét cũng không cho thành chủ thành Ngự Thiên thời gian tự hồi.

“Ngăn cản nó cho ta!”

Cuồng phong trên người hắn biến thành một lá chắn gió, căng da đầu chịu đựng thế công của tia sét.

“Grừ!”

Nhưng đây chỉ là bắt đầu.

Trên cơ thể Tử Long bùng nổ lời quang đầy trời

“Bùm!”

Tử Long không hề nường tay, hắn muốn lấy mạng vị thành chủ đại nhân này.

Từng tia sét liên tục rơi xuống trên người thành chủ thành Ngự Thiên.

“Đáng chết!”

So với Tử Long đã hoàn toàn nắm giữ pháp tắc hệ lời thì độ khống chế của thành chủ thành Ngự Thiên với pháp tắc hệ phong không được như thế.

Sau khi chiến đấu một lúc, lượng HP của hắn nhanh chóng giảm xuống và bị thương nặng.

“Người không thể làm vậy với ta, ta chính là thành chủ thành Ngự Thiên!”

“Nếu Thiên Chi Long biết được hành động này của người, chắc hẳn sẽ trách tội người!”

Đường lui bị thú Xích Diễm và năm Chiến Sĩ Xương Khô phong tỏa, thành chủ thành Ngự Thiên đã rơi vào đường cùng.

Hắn chỉ có thể không ngừng hét to với Tô Mộ.

“Vậy nếu hắn không biết thì sao?”

Tô Mộ cười nhạt, hỏi một vấn đề làm thành chủ thành Ngự Thiên không trả lời được.

Hắn tự tiện rời khỏi thành Ngự Thiên, đừng nói là Thiên Chi Long, cho dù là người trong thành Ngự Thiên cũng không biết.

“Là Thiên Chi Long đại nhân phái ta tới, sao hắn có thể không biết?” Thành chủ thành Ngự Thiên chỉ có thể một mực chắc chắn.

“Hi hi!”

Tô Mộ nhếch miệng cười, biểu cảm trên mặt lại mang theo sự nghiền ngẫm.

“Cho dù hẳn thật sự phái người tới thì sao?”

“Chúng ta chiến đấu với Lôi Đình Cự Thú, trong lúc nghìn cân treo sợi tóc, thành chủ đại nhân không may bị nó giết chết vì để bảo vệ ta.”

“Cũng vì thành chủ đại nhân hy sinh vì nghĩa, mới làm ta có cơ hội chém chết con Lôi Đình Cự Thú đó!”

Lời nói của Tô Mộ cũng làm vẻ mặt của thành chủ thành Ngự Thiên tái đi.

“Thiên Chi Long chính là một con cáo già, người cho rằng hẳn sẽ tin lời người nói à?” Ánh mắt hẳn trở nên âm trầm, gào thét.

“Ta chính là dũng sĩ trong truyền thuyết, nếu hẳn không tin ta thì sẽ đưa thứ đồ chơi này cho ta chắc?”

Giọng điệu của Tô Mộ vẫn bình thản, hẳn lấy viên Chân Thần châu ra.

Sau khi nhìn thấy thứ này, thành chủ thành Ngự Thiên mở to mắt.

Hiển nhiên sức hút của thứ này đủ để vượt qua tất cả mọi thứ.

“Nói đi, người tới cùng người trốn ở đâu?”

Tô Mộ lại mở miệng.

Mình và Hiên Viên vẫn luôn quan sát, nhưng lại không hề phát hiện ra kẻ ẩn mình trong bóng tối ở đâu.

Không ai biết rõ kẻ địch này có tồn tại không hơn thành chủ thành Ngự Thiên.

“Ta không biết người đang nói gì cả!”

Thành chủ thành Ngự Thiên nghe vậy khuôn mặt rõ ràng đã thay đổi, nhưng vẫn tỏ ra có chết cũng không thừa nhận.

“VẬY MỜI THÀNH CHỦ ĐẠI NHÂN LÊN ĐƯỜNG TRƯỚC VẬY.”

“KHÔNG BIẾT LÀ BẠN CỦA NGƯỜI CÓ RA CỨU NGƯỜI KHÔNG?”

Tô Mộ nhấn mạnh.

“ẦM ẦM ẦM!”

Tử Long ngẫm hiểu, tiếng sét càng thêm vang dội.

“TA NÓI, TÊN ĐÓ Ở GẦN ĐÂY, TA BỊ HẮN MÊ HOẶC.”

“NGƯỜI KHÔNG THỂ GIẾT TA, CHO DÙ TA CÓ TỘI CŨNG CHỈ CÓ THIÊN CHI LONG ĐẠI NHÂN MỚI CÓ THỂ PHÁN XỬ TA!”

Đối mặt với uy hiếp tử vong, đồng minh vốn yếu ớt lập tức tan rã.

Thành chủ thành Ngự Thiên lựa chọn nhượng bộ, nhưng vẫn dùng Thiên Chi Long gây áp lực cho Tô Mộ.

“TÊN CHÓ MÁ NÀY!”

Cùng lúc đó, một tiếng gầm tức giận vang lên.

“VÙ!”

Giọng nói đó vừa vang lên, một mũi tên hỏa diễm đã bay đi.

“HỦ?”

Nhưng mũi tên này lại thất bại.

Người ẩn mình trong bóng tối cũng không ngu xuẩn, hắc cố ý tức giận hét lên, trên thực tế chính là để đánh lạc hướng Tô Mộ và Hiên Viên.

Ở hướng ngược với hướng vang lên giọng nói, một bóng dáng đang nhanh chóng chạy trốn.

“LUỒNG LỰC LƯỢNG NÀY LÀ?”

Tô Mộ nhú mày.

Hắn cảm giác được một luồng lực lượng”hắc ám” từ trên người người đang chạy trốn kia.

“Khó trách trốn giỏi như vậy!”

Tuy không biết vì sao đối phương có được sức mạnh hắc ám, nhưng Tô Mộ chỉ có một tôn chỉ duy nhất với người có được sức mạnh hắc ám.

Giết!

Tô Mộ không vội vàng đuổi theo, hắn đột nhiên nảy ra một ý tưởng.

Dựa vào thực lực của Hiên Viên và Tử Long, hai người hoàn toàn có thể đối phó được con BOSS cấp Chân Thần hệ thổ kia.

Mình hoàn toàn có thể chia binh làm hai đường.

Mình vừa có thể giao Chân Thần châu cho Hiên Viên, để hắn hấp thu pháp tắc hệ thổ.

Mình thì đi theo kẻ giấu trong bóng tối, bắt hết đám phiền phức”bọn chúng” trong một lú!

“Ta đi kích hoạt tháp Dũng Sĩ kia trước, nơi này giao cho người.”

“Sau khi giải quyết người này, người cầm Chân Thần châu đi giải quyết con BOSS hệ thổ rồi chờ ta ở đó!”

Tô Mộ nhanh chóng dẫn dò Hiên Viên.

“Chủ nhân yên tâm!” Hiên Viên nghiêm túc gật đầu trả lời

Tô Mộ nở một nụ cười tin tưởng rồi giao Chân Thần châu cho Hiên Viên, thân hình đột nhiên biến mất.

Hiên Viên cất Chân Thần châu đi, ngay sau đó kéo dây cung trong tay, nhắm chuẩn thành chủ thành Ngự Thiên trên không trung.

“Vèo!”

Một mũi tên hỏa diễm phá không bay đi.

“Ầm ầm ầm!”

Tiếng sấm đáng sợ cũng vang lên.

Cả thú Xích Diễm và Chiến Sĩ Xương Khô cũng lao lên.

Tám đấu với một.

Chương 865: Chia binh làm hai đường

Hai Chân Thần khống chế lực pháp tắc dùng toàn lực, cộng thêm sáu vật triệu hồi mạnh mẽ cấp Chân Thần.

Đừng nói là thành chủ thành Ngự Thiên.

Cho dù Thiên Chi Long ở đây thì chắc chắn cũng sẽ phải chết.

“Các người biết ta là ai không?”

“Giết ta, chính là trở thành kẻ địch của thành Ngự Thiên và thành Lăng Thiên!”

“Trong thế giới tầng một của toà Thần tháp này, các người sẽ không còn nơi dừng chân!”

Thành chủ thành Ngự Thiên được cơn lốc bao vây đau khổ chống đỡ.

“Người cũng là dũng sĩ đúng không? Người biết ý nghĩa của viên Chân Thần châu đó không?”

“Có được nó, người có thể khống chế tất cả các hệ, trở thành thần chủ vô thượng!”

“Ta và người cùng liên thủ, chờ tới khi cướp được viên Chân Thần châu đó, ta sẽ báo công với Thiên Chi Long thay người, người có thể khống chế toàn bộ lực lượng!”

Thấy không uy hiếp được, hắn bắt đầu dùng lợi ích dụ dỗ Hiên Viên.

Không ai có thể kháng cự lại sức mạnh!

Chỉ cần hãn có thể thuyết phục Hiên Viên, thì tình thế bắt buộc phải chết này sẽ có thể được phá giải.

“Xí!”

Nhưng trả lời hãn chính là nụ cười khinh thường của Hiên Viên.

“Vù!”

“Bùm!”

Mũi tên hỏa diễm và lôi đình lại bắt đầu tấn công.

Thú Xích Diễm và Chiến Sĩ Xương Khô cũng dùng toàn lực phá vỡ những lá chắn gió đó.

Nếu không phải thành chủ thành Ngự Thiên vốn là một chiến sĩ máu dày phòng ngự cao thì chỉ sợ thanh HP đã bị quét sạch từ lâu rồi.

“Rốt cuộc hãn đã hứa hẹn cho người cái gì?”

“Người biết khống chế tất cả pháp tắc đại biểu cho điều gì không?”

Thành chủ thành Ngự Thiên không thể phản kích, không thể phá vây, chỉ có thể chờ chết không cam lòng hét lên.

Hiên Viên căn bản không dao động, cứ để mặc hãn ba hoa chích choè.

“Người là đồ ngu xuẩn, đồ ngốc, xxx!”

“Có được Chân Thần châu, người sẽ có được lực lượng vô thượng!”

Trước khi chết, thành chủ thành Ngự Thiên còn không ngừng hét lên, ý đồ làm Hiên Viên trở thành bên đối lập với Tô Mộ.

Đến tận lúc chết, hãn cũng không biết, bây giờ Chân Thần châu đang nằm trong tay Hiên Viên.

Chỉ cần Tô Mộ nói một câu, Hiên Viên sẽ không chút do dự dâng viên bảo bối bị vô số người mơ ước này lên!

Khi vị thành chủ đại nhân này hoàn toàn mất dấu hiệu sinh mệnh, một ma hạch mang theo pháp tắc hệ phong cũng bay ra khỏi cơ thể hắn.

Thời gian quá vội vàng nên viên ma hạch này vẫn chưa bị hấp thu hoàn toàn.

Ngoài thứ này thì túi trữ đồ của thành chủ thành Ngự Thiên cũng rơi ra.

Mức độ phong phú của gia sản của thành chủ một thành có thể nghĩ!

...

Bên kia.

Bóng mờ không quay đầu lại chạy như điên.

Hai dũng sĩ cộng thêm một con cự thú khủng bố.

Đối mặt với tổ hợp như vậy, cho dù có thêm hai hắc nữa cũng chỉ có nước chạy trốn.

“Không đuổi theo đúng không?”

Sau một thời gian, phát hiện phía sau không truyền đến tiếng động, bóng mờ mới thở phào nhẹ nhõm.

Hắn rất tin tưởng vào năng lực ẩn nấp của mình.

Lý do có thể xử lý con BOSS hệ phong đó chính là bởi vì hắn lặng yên không một tiếng động lén vào lãnh địa của BOSS, phát động tuyệt sát.

“Mạng của tên đó không giữ nổi nữa rồi.”

“Thật không ngờ dũng sĩ trong truyền thuyết lại khủng bố như vậy!”

Về mặt của bóng mờ cực kỳ khó coi.

Thành chủ thành Ngự Thiên chết, kế hoạch của hắn chẳng những ngâm nước nóng mà còn uống phí một ma hạch cấp Chân Thần.

“Không thể làm hắn hoàn toàn nắm giữ lực lượng của Chân Thần châu được!”

“Chờ tới lúc đó, ta sẽ không còn cơ hội nào nữa!”

Bóng mờ cắn chặt răng, trong mắt đan xen giữa sát ý, tức giận, ghen ghét và tham lam.

“Đi về trước đã, cần phải thuyết phục nhóm người đó hành động với ta.”

“Chỉ chờ tới lúc hai dũng sĩ đó đang hấp thu lực lượng của Chân Thần châu, ta mới có cơ hội giết chết chúng!”

Bóng mờ thở hỗn hển, nghỉ ngơi một lúc lâu mới tiếp tục lên đường.

Thân là một cao thủ ẩn nấp, hắn hoàn toàn không phát hiện ra.

Trong bóng tối có một bóng dáng vẫn luôn đi theo sau hắn!

Thế giới Thần Đồ.

Chuyện ngoài dự đoán của mọi người đã xảy ra.

Cách một khoảng thời gian không lâu, lại một cột sáng nữa rơi xuống từ trên bầu trời.

“Mới mấy ngày từ lúc cột sáng lần trước xuất hiện vậy?”

“Hình như tần suất cột sáng xuất hiện càng ngày càng nhanh, cột sáng tiếp theo sẽ vào lúc nào đây?”

“Rất cuộc có bao nhiêu cột sáng vậy? Chúng nó mang ý nghĩa gì?”

Vỗ số thắc mắc nảy lên trong lòng người chơi.

Cột sáng xuất hiện là phúc hay họa, không có ai dám can đảm nói

trước.

Nhưng trong lòng mọi người có thể khẳng định một điều.

Biển cổ thật lớn nào đó sắp tới rồi!

Có lẽ là lúc cột sáng tiếp theo xuất hiện!

...

Các thế giới vị diện.

Các lão tổ ngo ngoe rực rạch vẫn luôn chú ý sự thay đổi của lực pháp tắc.

Sau khi cột sáng thứ năm xuất hiện, cán cân pháp tắc giữa vị diện và thế giới hiện thực đã hoàn toàn nghiêng lệch.

“Lực pháp tắc đã giảm bớt trên diện rộng lần thứ hai, chúng ta có thể đi tới thế giới hiện thực trước!”

“Theo lý thuyết thì chuyện này vốn là chuyện không thể xảy ra mới đúng!”

“Quan tâm nhiều thế làm gì, lúc này chắc chắn là cơ hội vượt giới tốt nhất của chúng ta.”

“Nói rất đúng, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra, chúng ta tìm hiểu là biết!”

Các lão tổ lúc trước còn rụt rè sợ hãi, lúc này đều đạt thành nhận thức chung.

Bọn họ mở trận pháp đã bố trí sẵn, từng người bước vào lối đi vượt giới.

...

Trong vũ trụ.

“Hạ trưởng, có chuyện!”

Trên boong thuyền, nhân viên đang quan sát số liệu trước mắt đột

nhiên hô to.

“Sao lại thế này?”

Chương 866: Hang ổ của”bọn chúng”

Hạm trưởng thấy thế, vẻ mặt trở nên cực kỳ nghiêm túc.

“Tốc độ suy giảm của trận pháp lại nhanh hơn, dựa vào phán đoán hiện giờ, chỉ cần một ngày nữa là chúng ta có thể đi tới chủ tinh!”

Sau khi mãi xác nhận tính chân thật của số liệu, nhân viên kích động hô to,

“Người chắc chắn không?” Hạm trưởng nghe vậy không nhịn được xác nhận lại.

“Chắc chắn!” Người này gật đầu thật mạnh, vẻ mặt cực kỳ nghiêm túc.

“Mọi người chuẩn bị sẵn sàng, một ngày sau, chúng ta sẽ tiến vào chủ tinh!”

Hạm trưởng không chút do dự ra lệnh cho mọi người.

Không chỉ là phi thuyền chính này mà những người trên phi thuyền khác cũng bắt đầu bận rộn.

...

Trên mặt trăng.

Một nhóm người nhìn tinh cầu màu xanh lộng lẫy với vẻ kích động.

“Ngày này lại đến trước thời gian!”

“Đại tộc trưởng, có phải chúng ta nên chuẩn bị để quay về chủ tinh rồi không?”

Lực pháp tắc buông lỏng làm người của Thần tộc nhìn thấy hy vọng.

“Chờ một chút, nếu Thiên Bằng còn sống, chắc chắn hẳn sẽ nghĩ

cách tiếp dẫn chúng ta.”

Người được gọi là đại tộc trưởng chậm rãi mở miệng, nhìn có vẻ cũng không sốt ruột.

Hắn nhìn chằm chằm Lam Tinh bằng ánh mắt cực kỳ sâu xa.

“Trò chơi sống lại, phong vân tế hội, quần anh hội tụ.”

“Tiếp theo sẽ là một thế giới đầy chiến tranh!”

...

Tàng một Thần tháp.

Tô Mộ ẩn mình trong bóng tối vẫn đi theo người đó.

Sau khi giải trừ trạng thái ẩn nấp, tốc độ lên đường của người này cực kỳ nhanh.

Cũng may tốc độ của Tô Mộ cũng không chậm, cho dù không có đôi cánh hỏa diễm thì vẫn có thể theo sát phía sau.

“Hương hần chạy tới là thành Ngự Thiên, chẳng lẽ muốn đi tìm viện binh à?”

Sau khi đi theo một thời gian, Tô Mộ nhú mào lại.

Trong tay có bản đồ, mình lại từng đi qua thành Ngự Thiên nên chắc chắn sẽ không phân biệt nhầm phương hướng.

Nhưng khi sắp tới gần thành Ngự Thiên, người này lại rẽ sang hướng khác.

Đó là một dãy núi cách thành Ngự Thiên khá xa.

Ngọn núi to lớn cao ngất trong mây, ngọn núi to như vậy đúng là một nơi ẩn thân rất tốt.

Tô Mộ đi theo người này vào trong núi, cùng lúc đó, hắn cũng mở Đôi Mắt Thần Thị ra.

“Vậy mà lại có nhiều người như vậy?”

Dưới Đồi Mắt Thần Thị, số người trong núi ít nhất cũng có hơn mười nghìn người.

Thực lực của những người này đều rất mạnh, có khoảng mấy trăm người đạt tới Thần giai.

Những người còn lại cũng chỉ cách Thần giai một bước.

Tô Mộ nhớ lại cảnh tượng mình từng chứng kiến trong thành Lăng Thiên.

Nếu nói về số lượng người thì chắc chắn người trong thành Lăng Thiên nhiều hơn, nhưng nói về năng lực chiến đấu thì những người này cộng với nhau, chắc chắn có thực lực tấn công thành Lăng Thiên.

“Đại nhân, người đã về rồi? Mọi chuyện có thuận lợi không?”

Sau khi người này đi tới trung tâm dãy núi, một nhóm người tiến tới.

“Gọi tất cả trưởng lão tới đây cho ta!”

Vẻ mặt của người này không biết đang nghĩ gì, giọng nói càng trầm thấp.

Mọi người cũng không dám hỏi nhiều, bắt đầu làm theo mệnh lệnh.

Người này lại đi vào trong một cung điện ở nơi sâu trong dãy núi.

Tô Mộ không đi theo mà ẩn nấp trong núi, triển khai điều tra nơi này.

“Đúng là biết cách hưởng thụ!”

Rõ ràng là một ngọn núi hẻo lánh, nhưng nơi này lại xây dựng rất nhiều cung điện.

Nói về dáng vẻ và thành chủ xa hoa thì nơi này không thua gì hoàng cung.

“Những viên đá quý trên kiến trúc đều không phải vật phẩm bình thường đúng không?”

Thứ làm Tô Mộ để ý chính là những viên đá quý trang trí cung điện.

Người yếu nhất ở đây cũng là cấp 10 thập giai, đá quý có thể làm bọn họ coi trọng thì ít nhất phẩm chất cũng phải là thập giai.

Tuy đá quý thập giai không có ý nghĩa lớn với mình hiện giờ, nhưng thắng ở số lượng nhiều!

Nếu thật sự huỷ tất cả cung điện ở đây đi thì kho tàng của mình lại đầy rồi.

“Nghe xem bọn chúng muốn nói gì trước đã!”

Trong Đồi Mắt Thần Thị, sau khi rất nhiều người chạy tới cung điện của người này, Tô Mộ cũng chậm rãi tới gần.

Dưới kỹ năng ẩn nấp ngay cả cấp Thần Chủ cũng không thể phát hiện ra này, mình có thể tìm một vị trí nghe lén tuyệt vời.

“Ma hạch của con BOSS hệ phong đó tới tay rồi à?”

Trong cung điện, một người vội vàng mở miệng, cảm xúc trên mặt ngoài bức thiết thì còn có cả hưng phấn.

Tô Mộ đánh giá người này.

Trên người hắt phát ra hơi thở Chân Thần mạnh mẽ, dấu hiệu sinh mệnh cũng là người đứng thứ hai trong toàn bộ cung điện.

“Tới tay, nhưng lại bị mất rồi!” Người này trả lời với vẻ mặt rất khó chịu.

“Rốt cuộc là chuyện thế nào?”

“Đều là vì tên dũng sĩ đáng chết kia.”

Người này nghiêng răng nghiêng lợi nói.

“Dũng sĩ?”

“Là dũng sĩ trong truyền thuyết phải không?”

“Sao có thể? Dũng sĩ thật sự tồn tại ư?”

“Đại trưởng lão gặp phải hấn sao?”

Nghe thấy người này nói vậy, những người trong cung điện lập tức sôi nổi bàn luận.

Hiển nhiên bọn họ cũng biết thân phận dũng sĩ đại biểu cho điều gì.

“Thử đánh với hấn vài chiêu, miễn cưỡng chạy thoát.”

Người được gọi là đại trưởng lão không giấu giếm.

“Ngay cả đại trưởng lão cũng không phải là đối thủ của hấn ư?”

“Nói vậy thì chẳng phải chúng ta không còn cơ hội nào nữa sao?”

“Đáng chết, chúng ta đợi lâu như vậy, cố tình lúc này lại xuất hiện một tên dũng sĩ!”

Về mặt của tất cả mọi người đều trầm xuống.

Hai chữ dũng sĩ không thể nghi ngờ là một ngọn núi lớn đè trên người bọn họ.

Trong cung điện rộng lớn, bầu không khí nhất thời trở nên nặng nề.

“Không phải chúng ta không còn cơ hội nào!”

Ngay khi trái tim mọi người đều chìm xuống đáy biển thì đại trưởng lão lại mở miệng.

“Nói vậy là người đã có kế hoạch mới rồi phải không?” Chân Thần khác trong cung điện lập tức hỏi.

Chương 867: Không ai có thể đi ra ngoài

Đại trưởng lão chậm rãi gật đầu, giọng nói vô cùng nghiêm túc.

“Tuy có cơ hội, nhưng có thành công hay không thì phải xem quyết tâm của mọi người!”

“Hử, nhóm người này có thể đối phó ta ư?”

Trong bóng tối, sau khi nghe thấy lời vị đại trưởng lão này nói, Tô Mộ lập tức ngẩn người.

Thứ này không phải bị dọa đến ngu người rồi chứ?

Đừng nói là những người ở đây liên thủ với nhau, cho dù là số lượng nhân đôi đi nữa cũng không đủ để hấn đánh!

Tô Mộ lập tức cảm thấy hứng thú, rất muốn biết rốt cuộc cơ hội trong miệng đại trưởng lão là gì.

“Cơ hội gì?”

Nhanh chóng có người đặt câu hỏi.

Đại trưởng lão đứng lên và mỉm cười.

“Dũng sĩ đó đang sử dụng Chân Thần châu để hấp thu pháp tắc.”

“Một khi tất cả lực pháp tắc bị hấp thu, chắc chắn tên Thiên Chi Long kia sẽ hiển tế lực quang minh của mình, trợ giúp dũng sĩ khổng chế lực lượng của Chân Thần châu.”

“Lúc đó, chính là cơ hội tốt nhất để chúng ta ra tay!”

Nghe thấy đại trưởng lão nói, tất cả mọi người đều rơi vào im lặng.

Bọn họ hiểu rõ lời nói này có ý gì.

Một khi ra tay, bọn họ sẽ khai chiến với toàn bộ thành Lăng Thiên!

Trận chiến này, dùng trận chiến của Thần để hình dung cũng không quá.

“Thật sự chỉ còn lại bước đường này thôi sao?” Về mặt của Chân

Thần kia cũng trở nên tái nhợt.

Đại trưởng lão nắm chặt tay, giọng nói đột nhiên cao hơn: "Đây là cơ hội cuối cùng của chúng ta!"

"Nếu Thiên Chi Long thật sự giúp tên dũng sĩ kia khống chế Chân Thần châu thì ngày chết của chúng ta cũng không xa nữa."

"Người cảm thấy, lão già mất tất cả lực lượng còn mặc kệ chúng ta không?"

Lời nói của hắn làm vẻ mặt của Chân Thần kia càng thêm khó nhìn.

Những người khác cũng đầy u ám.

Đây sẽ là một trận tử chiến.

Tất cả mọi người bị "dũng sĩ" dồn vào đường cùng!

"Tên dũng sĩ chết tiệt, chẳng lẽ chúng ta không thể nhân cơ hội hắn thu thập lực pháp tắc, dùng toàn lực giết chết hắn trước ư?"

"Đến lúc đó, chỉ cần cướp được Chân Thần châu, còn sợ lão già chết tiệt đó không đi vào khuôn khổ à?"

Chân Thần kia nắm chặt hai tay, nghiến răng nghiến lợi nói.

So với tấn công thành Lăng Thiên thì hiển nhiên hắn cho rằng đối phó dũng sĩ càng dễ dàng hơn.

"Cách này không được!"

Hắn chưa kịp tiếp tục nói thì đại trưởng lão đã lập tức cắt ngang.

Đùa à, dũng sĩ trong truyền thuyết không phải chỉ có một người!

Cộng thêm con Lôi Đình Cự Long khủng bố kia nữa, chuyện này không phải là chuyện có thể đền bù bằng số lượng.

Đương nhiên, đại trưởng lão không thể nói ra điều này.

"Tên đó thật sự mạnh như vậy ư?"

Chân Thần kia lại nhúu chặt mảy, trên mặt đầy không tin.

Đại trưởng lão tặng cho hắn một ánh mắt cực kỳ khẳng định.

Bầu không khí lại rơi vào im lặng.

Trong cung điện, mỗi người đều có suy nghĩ của mình.

“Sau trận chiến này, chúng ta có thể có được thứ gì?”

“Nếu đại trưởng lão bước lên tầng trên của Thần tháp, có thể đồng ý vài chuyện với chúng ta không?”

Vài người liên tục mở miệng.

“Chỉ cần Thiên Hồ ta có thể khống chế tất cả các hệ, một ngày nào đó bước lên vương tọa, các vị chính là phụ tá đắc lực của ta, mọi thứ các người muốn không phải là vấn đề gì cả!”

“Dù ta không bước lên vương tọa, ta cũng có thể giữ được mọi người!”

Đại trưởng lão im lặng một lúc rồi tỏ thái độ ngay trước mặt mọi người.

“Có lời này của đại trưởng lão là đủ rồi!”

“Chúng ta nguyện thề sống chết đi theo đại trưởng lão!”

“Công phá thành Lăng Thiên, chém chết dũng sĩ trong truyền thuyết, cướp lấy Chân Thần châu!”

Các tiếng hô to liên tục vang lên.

Nhóm người này lại không biết “dũng sĩ trong truyền thuyết” đang đứng ngay dưới mí mắt của bọn họ.

“Nhóm người này cũng tính toán giỏi lắm!”

“Còn có tên đại trưởng lão này nữa, đúng là tàn nhẫn!”

Tô Mộ nghe bọn họ nói chuyện, trong mắt tràn ngập khinh thường.

Dựa theo cách nói của vị đại trưởng lão này, khi hấp thu lực pháp tắc của Chân Thần châu, sẽ rơi vào trạng thái cực kỳ yếu ớt.

Kể từ đó, chiến lực mạnh nhất là mình và Thiên Chi Long sẽ trở thành vật trang trí.

Hơn nữa trong mắt đại trưởng lão, dũng sĩ trong truyền thuyết có hai người, vậy chắc chắn là hai dũng sĩ cùng hấp thu lực lượng của Chân Thần châu.

Tới lúc đó, phiền phức duy nhất cũng chỉ còn lại Tử Long.

Không thể không nói, kế hoạch này nghe có vẻ có khả năng thực hiện.

Nhưng hẳn chỉ có thể nói ba chữ với vị đại trưởng lão này.

Nằm mơ đi!

Cho dù hẳn và Hiên Viên đều trở thành vật trang trí, chỉ cần triệu hồi thú Xích Diễm và năm tiểu đệ xương khô ra thủ thành thì người ở đây đúng là không đủ xem.

Đương nhiên, còn một cách khác còn tốt hơn.

“Ta nói này, các người đừng hô nữa, ta nghe mà xấu hổ muốn chết!”

Giải trừ trạng thái ẩn nấp, Tô Mộ giống trống khua chiêng xuất hiện trong cung điện.

“Ai!”

“Sao người có thể tìm tới nơi này?”

Một người đột nhiên xuất hiện làm mọi người khiếp sợ.

“Là người?”

Đại trưởng lão đánh giá Tô Mộ vài lần, đôi mắt lập tức trợn tròn.

“Vậy nên người đã đi theo ta cả quãng đường?”

Hắn nghĩ võ đầu cũng không nghĩ ra, rõ ràng cả quãng đường hắn không hề phát hiện ra điểm khác thường nào, sao tên dũng sĩ này có thể đi theo hắn tới đây được?

Mà ngoài dũng sĩ này ra, có phải dũng sĩ còn lại cũng đã đi tới đây rồi không?”

“Người sẽ không thật sự nghĩ rằng mình có thể chạy thoát đấy chứ? Tính cảnh giác của người thật sự quá kém!” Tô Mộ mỉm cười mở miệng.

Đại trưởng lão nghe thấy hắn nói vậy, khuôn mặt lập tức suy sụp.

Thân là một thích khách cấp Chân Thần khổng chế lực pháp tắc, bị một pháp sư mĩa mai thật sự còn khó chịu hơn cả giết hắn.

Chương 868: Không ai có thể đi ra ngoài (2)

“Kẻ này chính là dũng sĩ trong truyền thuyết, giết hắn!”

Việc đã đến nước này, dũng sĩ đã tìm tới cửa, cho dù biết đây là một đối thủ khó nhằn, đại trưởng lão cũng chỉ còn lại một con đường.

“Hắn chính là dũng sĩ trong truyền thuyết ư?”

“Nhìn có vẻ bình thường không có gì đặc biệt!”

“Sao ta lại cảm thấy thực lực của dũng sĩ này tương tự với ta nhỉ?”

“Các người ai lên thử trước?”

Nhận được mệnh lệnh, mọi người nhìn chằm chằm Tô Mộ nhưng lại không có ai dám lên trước.

Đó chính là dũng sĩ ngay cả đại trưởng lão cũng không đánh lại, không ai muốn trở thành pháo hôi đầu tiên chịu chết.

“Các người không lên, vậy đến lượt ta nhé!”

Thấy không có ai dám hành động, khoé miệng Tô Mộ cong lên, hân hân tay lên.

“Ầm ầm ầm!”

Giây tiếp theo, dãy núi này vang lên tiếng rung động kịch liệt.

Mặt đất rạn nứt, từng cột lửa đột ngột mọc lên dưới mặt đất từ bốn phương tám hướng.

Ánh lửa rực rỡ lộng lẫy bắt mắt, khí thế toả ra từ cột lửa cũng cực kỳ khủng bố.

Ngay khi những cột lửa này xuất hiện, liệt diễm vô tận cũng thổi quét tất cả vật thể có thể thiêu đốt trong núi.

“Lực lượng hoả diễm thật khủng khiếp, thân thể cũng ta cũng bắt đầu bốc cháy!”

“Rốt cuộc đây là thứ gì? Lượng HP của ta đang điên cuồng giảm xuống!”

“Cứu ta với, lượng HP của ta sắp hết rồi!”

Những người cách cột lửa khá gần cũng bị hoả diễm tấn công đầu tiên.

Dưới công kích ma pháp khủng bố của Tô Mộ, người dưới Thần giai căn bản không thể ngăn cản.

Người trong dãy núi nhìn thì người đông thế mạnh, nhưng chỉ một kỹ năng đã không còn bao nhiêu người.

Mà lồng giam hỏa diễm này, hiển nhiên là món quà Tô Mộ chuẩn bị cho đại trưởng lão, vị Chân Thần có thể khống chế lực pháp tắc.

Hơn một trăm cột lửa hoàn toàn phong tỏa toàn bộ dãy núi.

Trong lồng giam hỏa diễm này, ngoài hân ra, không có bất cứ một ai có thể sống sót đi ra ngoài.

Trong cung điện, cảm nhận được sức nóng truyền tới từ bên ngoài, đại trưởng lão tức giận nhìn chằm chằm Tô Mộ.

Hoả diễm đáng sợ đó đã biến cả cung điện thành một cái bếp lò.

Không chỉ hần mà lượng HP của cả những người khác cũng không ngừng giảm xuống dưới sự bùng cháy của ngọn lửa.

“Giết hần!”

Đại trưởng lão biết tình hình không ổn, hần hô to một tiếng rồi dẫn đầu tấn công.

Hai tay hần cầm hai con dao găm dài, tốc độ như quỷ mị, chỉ trong chớp mắt đã đi đến phía sau Tô Mộ.

Hai thanh dao găm giao nhau xuất kích, hình thành một vết chém hình chữ X, đột nhiên chém vào sau cổ Tô Mộ.

Một đòn này không phải là công kích mạnh mà đơn giản chỉ là một lần thử.

Có tám gương là đại trưởng lão, những người khác cũng bắt đầu tấn công.

Người được gọi tới cung điện này tất nhiên phải là người xuất sắc ở đây.

Công kích của mọi người cộng với nhau, mức sát thương tạo thành tuyệt đối không thể khinh thường.

Các loại sát thương hầu như đều tới trong cùng một lúc.

Thời gian để Tô Mộ phản ứng cực kỳ ít ỏi.

“Thánh Quang Phổ Chiếu!”

Tô Mộ không trốn tránh, một tia thánh quang dịu nhẹ bao phủ cả tòa cung điện.

So với sát thương những người đó tạo thành thì lượng HP thánh quang hồi phục còn nhiều hơn.

Không chỉ có thế, sát thương kèm theo của thánh quang cũng làm lượng HP của người trong cung điện đều giảm một đoạn.

“Là kỹ năng của lão già kia!”

“Ngay cả kỹ năng này hãn cũng truyền cho người!”

Đại trưởng lão “ngâm mình” dưới thánh quang, biểu cảm trên mặt vô cùng tối tăm.

Đôi mắt đỏ càng lộ ra sự oán hận vô tận.

“Kẻ này không phải người bình thường, chỉ có dùng toàn lực, chúng ta mới có thể sống!”

Hãn cắn răng hét to một tiếng.

Giây tiếp theo, trên hai thanh dao găm hiện lên một luồng sáng màu đỏ tươi.

Những người khác cũng phản ứng lại.

Tới giờ phút này, không phải bọn họ chết thì là dũng sĩ tử vong.

“Không phải chỉ là dũng sĩ trong truyền thuyết thôi ư, chết đi!”

“Tên chó má, xuống địa ngục đi!”

“Đây là đòn tấn công mạnh nhất của ta, tiếp chiêu đi!”

Từng tiếng rống giận liên tục vang lên.

Trong mắt những người này, Tô Mộ hoàn toàn không giống một dũng sĩ mà giống một Ma Vương hơn.

Bọn họ dùng kỹ năng mạnh nhất của mình, muốn trực tiếp chém chết “Ma Vương” này.

“Ánh Sáng Thần Diệu!”

Tô Mộ không dám chủ quan, lại một tia thánh quang càng rực rỡ hơn xuất hiện.

Kỹ năng này có thể nói là kỹ năng loại phòng ngự mạnh nhất hiện giờ hắn có.

Dưới điểm trí lực và tinh thần khủng bố, dù là sát thương của hơn trăm kỹ năng cấp Thần cũng không làm được gì.

“Giải quyết cá nhỏ trước!”

Dưới thần quang, Tô Mộ đón đỡ tất cả công kích lại không hề rụng một sợi tóc.

Hai tia sáng màu đỏ bắn ra từ trong đôi mắt hắn.

Ánh sáng xẹt qua tất cả mọi người trong cung điện với tốc độ cực nhanh, cũng làm lượng HP của bọn họ điên cuồng giảm xuống với một trị số cố định.

“Nhanh chóng tránh khỏi ánh sáng màu đỏ đó!”

“Kỹ năng của các người đâu? Cản lại luồng sáng đỏ nhanh lên!”

“Mẹ, người đừng trốn ở sau lưng ta!”

Xạ tuyến tử vong bao phủ toàn trường, nhìn thanh HP cạnh kề với cái chết, tất cả mọi người loạn thành một nồi cá mồi.

Lại bị dừng sĩ kia nhìn thêm một lần nữa thôi, bọn họ thật sự sẽ xong đời!

“Đừng rối loạn!”

“Rời khỏi nơi này trước đã!”

Đại trưởng lão thấy tình hình không đúng bèn vội vàng hét to.

Phạm vi trong cung điện nhỏ hẹp làm xạ tuyến tử vong có không gian phát huy, nhưng sau khi đi ra ngoài thì khác.

Trong dãy núi rộng lớn như vậy, đâu đâu cũng là chướng ngại vật.

“Đi!”

“Ta chạy trước!”

“Đợi ta đã!”

Chương 869: Siêu nhân

Mọi người được nhắc nhở, không chút do dự nhanh chóng thoát khỏi đây.

“Đi được sao?”

Tô Mộ mỉm cười lắc đầu, tùy ý để những người đó chạy ra cung điện.

“Đây là cái gì?”

“Trời ạ!”

“Ta không nhìn nhầm chứ? Đây là một lồng giam?”

Nhưng sau khi mọi người chạy ra khỏi cung điện, cảnh tượng bên ngoài làm tất cả bọn họ đều mở to hai mắt.

Dãy núi với rừng cây rậm rạp, lúc này chỉ còn lại một mảnh trụi lủi.

Nhìn ra phía xa, đâu đâu cũng là ngọn lửa bất tận.

Điều làm bọn họ cảm thấy tuyệt vọng chính là những cột lửa đó.

Hơn một trăm cột lửa nối liền với nhau hình thành một lồng giam, mang đến cảm giác không thể hít thở khó có thể hình dung cho người khác.

Đúng lúc này, một bóng người cũng bay ra từ trong cung điện.

Hắn bay lên trên lồng giam, trên người phát ra khí thế bề nghe tất cả.

Theo bản năng, mọi người ngẩng đầu lên, không tự giác được nhìn hắn.

Tô Mộ nhìn xuống từ trên cao, khóe miệng hơi cong lên.

Ngay sau đó, ánh sáng màu đỏ lại nhanh chóng bắn ra từ trong đôi mắt hắn.

“Tránh ra nhanh!”

Biết được sự đáng sợ của ánh sáng màu đỏ, tất cả mọi người bên dưới đều sợ tránh không kịp.

Nhưng tốc độ của bọn họ căn bản không nhanh bằng Tô Mộ.

“Ta chính là superman!”

Những người này không biết rằng, Tô Mộ có ít nhất một trăm phương pháp để giải quyết bọn họ.

Giết địch bằng tia laser màu đỏ như siêu nhân đúng là thú vị.

Trong lòng giam hoả diễm này, một trò chơi”né tránh” đã bắt đầu.

Những Thần giai, Chân Thần bên dưới dùng toàn lực chỉ vì né tránh xạ tuyến tử vong đó.

“Cứu ta với!”

“Đại trưởng lão, nghĩ cách đi, ta không muốn chết!”

Lục tục có người ngã xuống, những người còn lại cũng là nỗ lực hết đà.

“Phá vỡ những cột lửa đó, chúng ta có thể chạy đi!”

Về mặt của đại trưởng lão muốn khó coi bao nhiêu thì khó coi bấy nhiêu, chuyển mục tiêu lên những cột lửa đó.

Hắn đã hoàn toàn nhận rõ hiện thực.

Dựa vào thực lực của hắn, giết chết dũng sĩ trong truyền thuyết căn bản còn khó hơn lên trời.

Chỉ còn duy nhất một con đường sống.

Phá lồng chạy đi!

Nhưng hắn chưa kịp công kích cột lửa thì người bên cạnh cũng chỉ còn lại vị Chân Thần kia.

Hai người ăn ý nhìn nhau, trên người bùng nổ hơi thở Chân Thần khủng bố.

Hai kỹ năng cấp Chân Thần mạnh mẽ cùng công kích về phía cột lửa cách bọn họ gần nhất.

“Bùm!”

Nhưng bọn họ không ngờ, cột lửa bị đánh trúng vẫn đồ sộ đứng vững.

“Lồng giam của ta không phải thứ có thể phá vỡ một cách dễ dàng đâu!”

Xạ tuyến tử vong trong mắt đột nhiên biến mất, Tô Mộ nhìn hai Chân Thần bên dưới với vẻ mặt nghiến răng.

Sắc mặt của hai người này cũng trở nên âm trầm, hình như đã hiểu ra.

Giờ phút này, mạng của bọn họ đã bị dững sĩ trong truyền thuyết nắm chặt trong tay.

“Ta có mấy vấn đề muốn hỏi các ngươi.”

“Ai trả lời trước, người đó có thể sống!”

Tô Mộ nở một nụ cười, trong giọng nói lại lộ ra sát ý lạnh lẽo.

Đại trưởng lão và Chân Thần ta nhìn người, người nhìn ta, ai cũng nhìn thấy tia sáng lạnh trong mắt đối phương.

“Vấn đề thứ nhất: Thiên Chi Long thật sự sẽ hiến tế, giúp ta khống chế lực lượng của Chân Thần châu sao?”

Tô Mộ hỏi vấn đề đầu tiên, cũng là vấn đề quan trọng nhất.

Dù là từ cách nói của Thiên Chi Long hay là từ cuộc đối thoại vừa rồi của đại trưởng lão, giúp mình khống chế tất cả các hệ đường

như là sứ mệnh của vị thành chủ thành Lăng Thiên đó.

Nhưng có phải mọi chuyện đều quá bình thường rồi không?

“Ông già đó vẫn luôn đợi dũng sĩ trong truyền thuyết là người!”

“Nếu hắc giao Chân Thần châu cho ta sớm một chút thì lực toàn năng căn bản không tới lượt người!”

Phía dưới, đại trưởng lão cướp trả lời trước.

Tô Mộ nghe ra sự oán hận sâu đậm từ trong giọng nói của hắc.

Hiển nhiên là giữa đại trưởng lão và Thiên Chi Long có không ít chuyện cũ.

“Người đừng nghe hắc, Thiên Chi Long không đơn giản như suy nghĩ của người đâu!”

“Theo ta thấy, hiển tế là giả, chắc chắn hắc muốn mượn tay người gom đủ tất cả pháp tắc Chân Thần, sau đó ra tay trong lúc người hấp thu!”

Đúng lúc này, vị Chân Thần còn lại cũng hô to.

“Người vẫn chưa biết đúng không? Thiên Chi Long căn bản không thể rời khỏi thành Lăng Thiên.”

“Nếu không thì hắc đã tự đi thu thập những lực pháp tắc đó từ lâu rồi!”

Vì cơ hội sống sót” duy nhất” kia, hắc nói ra một bí mật.

“Lời người nói đều là thật?”

Tô Mộ nghe vậy thì khẽ nhướng mày.

Nếu lời người này nói là thật, chỉ sợ nguyên nhân Thiên Chi Long không thể rời khỏi thành Lăng Thiên có vấn đề rất lớn.

“Đương nhiên, người biết bí mật này cũng không nhiều, nhưng chính bởi vì ta biết bí mật này nên mới rời khỏi thành Lăng Thiên!”

“Vì sống sót, ông già đó vẫn luôn lén lút hấp thu sức mạnh hắc ám!”

“Dưới lòng đất thành Lăng Thiên che giấu một lượng lớn vật chất màu đen!”

Người này lại mở miệng, lời nói làm Tô Mộ cảm thấy vô cùng khiếp sợ.

Đây tuyệt đối là một bí mật long trời lở đất!

“Người nói dối, vì trấn áp những vật chất màu đen đó nên lão già đó mới không dám rời khỏi thành Lăng Thiên!”

Lại một giọng nói vang lên.

Đại trưởng lão tức giận nhìn vị Chân Thần còn lại, biểu cảm cực kỳ phẫn nộ.

“Dũng sĩ đại nhân, người phải tin ta, ông già Thiên Chi Long đó tuyệt đối không có ý tốt.”

“Người cho ta sống, ta sẽ đi theo người tới thành Lăng Thiên, chúng ta đối chất trước mặt hắn!”

Vị Chân Thần này làm lơ đại trưởng lão, vẫy đuôi lấy lòng Tô Mộ.

Dáng vẻ này của hắn làm Tô Mộ híp mắt lại.

Lời nói của người này có tám chín phần là thật.

Chương 870: Bí mật của Thiên Chi Long

Ít nhất, dưới lòng đất thành Lăng Thiên chắc chắn tồn tại vật chất màu đen.

“Người có quan hệ gì với Thiên Chi Long?”

Tô Mộ nhìn về phía đại trưởng lão.

Mình thật sự cảm thấy hơi tò mò về ân oán giữa hắn và Thiên Chi

Long.

“Thiên Chi Long là cha hửn!”

Đại trưởng lão chưa kịp trả lời thì vị Chân Thần kia đã cướp nói trước.

Người có thể sống sót chỉ có một, hửn tuyệt đối sẽ không nhường cơ hội này cho đại trưởng lão.

“Thú vị đấy!”

Thiên Chi Long giao Chân Thần châu cho dũng sĩ là mình mà không muốn giao cho con hửn, khó trách đại trưởng lão hận hửn như thế.

Tô Mộ không khỏi nhìn kỹ vị thành chủ thành Lăng Thiên đó lại lần nữa.

Từ khi mình gặp hửn, cảm giác tên đó mang tới cho mình chính là đáng vẻ của một người hiền lành.

Nhưng nếu lời nói của tên Chân Thần kia là thật thì nội tâm của Thiên Chi Long thật sự sâu không lường được.

Nhưng chỉ dựa vào lời nói của hửn còn chưa đủ để kết luận vị thành chủ này là tốt hay xấu.

“Cái gì mà dũng sĩ trong truyền thuyết!”

“Cho dù chết, ta cũng phải kéo theo người cùng lên đường!”

Ngay trong lúc Tô Mộ đang thất thần thì trong mắt đại trưởng lão trào ra sự hung dữ.

Hơi thở Chân Thần trên người hửn bùng nổ tới cực hạn.

Một sức mạnh cực kỳ âm u cũng hiện ra.

Cơ thể của vị đại trưởng lão này bị ám ảnh bao phủ, quanh người trải rộng bóng mờ đáng sợ.

Một đôi tay biến ảo từ bóng mờ nhanh chóng xuất hiện, nắm một cái đã bắt lấy cơ thể của vị Chân Thần kia.

“Buông ta ra, Thiên Hổ, thả ta ra!”

Vị Chân Thần kia không thể nhúc nhích, cuồng loạn hết to.

“Dừng sĩ đại nhân, cứu...”

Mọi chuyện thật sự xảy ra quá nhanh, Tô Mộ vừa phản ứng lại thì vị Chân Thần đó đã bị lực lượng ám ảnh cắn nuốt hầu như không còn.

Hơi thở trên người đại trưởng lão lại tăng lên.

“Lực lượng hắc ám quả nhiên mạnh mẽ!”

Hắn nhìn Tô Mộ trên không trung, sợ hãi trong mắt hoàn toàn biến mất.

Ám ảnh đột nhiên bùng nổ.

Ngay cả ánh lửa xung quanh cũng bị cắn nuốt.

Hai con dao găm trong tay đại trưởng lão cũng bị hắc ám nhuộm dần.

Hắn bước một bước về phía trước, giây tiếp theo đã xuất hiện ngay sau lưng Tô Mộ.

Năng lượng hắc ám trên hai con dao găm cũng ủa về phía Tô Mộ.

“Rào!”

Hoả diễm nồng đậm bao trùm toàn bộ cơ thể Tô Mộ, đốt cháy tất cả những năng lượng hắc ám đó.

Trên đôi cánh hỏa diễm kia có vô số lông chim bắn ra, triển khai công kích mãnh liệt với đại trưởng lão.

Hoả diễm chạm vào những năng lượng hắc ám đó, hiệu quả cực kỳ không tệ.

Mạn Thiên Hỏa Vũ nổi liền không dứt, ám ảnh bao phủ trên người đại trưởng lão cũng càng ngày càng nhỏ.

“Chết, chết đi cho ta!”

Dưới trạng thái bị áp chế, đại trưởng lão hoàn toàn điên cuồng.

Hai mắt hấn rơi huyết lệ, cả khuôn mặt cũng bị hắc ám hoàn toàn ăn mòn.

Một luồng năng lượng ám ảnh càng mạnh mẽ hơn bùng nổ trên người đại trưởng lão, làm cả người hấn biến thành một mũi tên hắc ám.

Đây là một đòn cuối cùng, cũng là một đòn ngọc nát đá tan!

“Ầm ầm ầm!”

Ngay khi mũi tên hắc ám bay về phía Tô Mộ, không trung cũng vang lên tiếng sấm đình tai nhức óc.

Lôi quang vô cùng lộng lẫy xuất hiện sau lưng Tô Mộ, chiếu rọi khắp không trung.

“Thần Lôi Nhất Kích!”

Tia sét thô to lập tức bổ xuống trên mũi tên hắc ám.

Chỉ một đòn, hắc ám đáng sợ đó lập tức bị đánh tan hơn một nửa.

“Bùm!”

Lại một tia sét giáng xuống.

“Bùm bùm!”

Hắc ám bao phủ trên người đại trưởng lão hoàn toàn biến mất.

Thân thể hấn đã da tróc thịt bong, mất đi toàn bộ sức lực, rơi thẳng xuống mặt đất.

Sau khi giải quyết tất cả phiền phức ở đây, Tô Mộ lại không hề cảm thấy vui vẻ.

Vật chất hắc ám xuất hiện không thể nghi ngờ là một ngọn núi đè nặng trên đỉnh đầu hấn.

Nếu Thiên Chi Long gia nhập lực lượng hắc ám giống Thiên Hồ, mình còn có thể khống chế toàn bộ pháp tắc không?

“Giữ lại thi thể của hắn còn có tác dụng!”

“Những chiến lợi phẩm còn lại cũng không bỏ lại được!”

Tô Mộ hít sâu một hơi rồi nhìn về phía “di vật” của những cao thủ Thần giai đó.

Sau khi cất mấy thứ này đi, đá quý được khảm trên cung điện cũng không bỏ lại.

Sau khi bắt đầu nghi ngờ Thiên Chi Long, Tô Mộ cần phải chuẩn bị hai tay.

Dựa vào trận pháp trong kho tàng hoàng kim, mình cũng có thể hấp thu lực pháp tắc của Chân Thần châu!

...

Thành Lăng Thiên.

Một tế đàn trong cung điện thành chủ.

Nơi đây có rất nhiều người đang tiến hành bố trí.

Nếu Tô Mộ ở đây thì chắc chắn sẽ cực kỳ ngạc nhiên.

Trận pháp trên tế đàn có hiệu quả giống y như đại trận trong kho tàng hoàng kim của hắn.

Đây là một trận pháp hiến tế!

Trên một toà nhà cao tầng bên cạnh tế đàn có một người đang đứng, nhìn chăm chú vào những người đang bận rộn bên dưới.

“Chỉ có dũng sĩ trong truyền thuyết mới có thể bảo vệ mọi thứ!”

“Ta cần phải giúp dũng sĩ khống chế toàn bộ lực lượng, đây là sứ mệnh của ta!”

Tiếng gầm bầm lù bầu vang lên.

Ánh mắt của Thiên Chi Long trở nên hơi mờ đi, biểu cảm trên mặt cũng vô cùng kỳ lạ.

“Ta bắt buộc phải hoàn thành sứ mệnh của ta!”

Hắn nhấn mạnh, bắt đầu không ngừng lặp lại cùng một câu nói.

Thế giới tăng một Thần tháp.

Lãnh địa của BOSS hệ thổ.

So với thế giới Lôi Đình đầy uy thế thì nơi này quanh quẽ hơn nhiều.

Nhìn ra phía xa, xung quanh là một bãi cát vàng không nhìn thấy điểm cuối.

Vô số cát bụi bay trong không trung, tầm nhìn cực kỳ thấp.

Một con cự thú khổng lồ đi tới đây, sức nóng phát ra từ trên người nó làm mảnh đất vốn oi bức này càng thêm khô nóng.

Chương 871: Tử Long quyết đấu BOSS hệ thổ

Trên người con quái vật khổng lồ nay có bảy bóng người đang ngồi.

Những người này chính là Hiên Viên, Tử Long và tiểu đệ xương khô.

Tử Long biến thành hình người nhàn nhã nằm trên lưng thú Xích Diễm.

“Đến nơi rồi!”

Thú Xích Diễm gióng trống khua chiêng bước vào sa mạc, Hiên Viên cầm trường cung, cả người lập tức trở nên nghiêm túc.

“Chủ nhân đã dặn đánh nhanh thắng nhanh!” Hắn mở miệng nói

với những người khác.

“Grừ!”

Thú Xích Diễm tức giận gầm lên tỏ vẻ tán thành.

Năm Chiến Sĩ Xương Khô cũng lấy đao xương sắc bén ra nhảy xuống từ trên lưng thú Xích Diễm.

“Các người đi thu thập lực pháp tắc bên ngoài trước, ta đi gặp con BOSS bên trong!”

Tử Long nở một nụ cười hưng phấn, sau lưng đột nhiên xuất hiện môi đôi cánh màu tím.

Sau khi khống chế lực pháp tắc lõi điện mạnh mẽ, thực lực của nó đã không kém gì BOSS Chân Thần ở đây.

Hiên Viên không ngăn cản, hần lấy viên Chân Thần châu kia ra.

Với mệnh lệnh của Tô Mộ, hần chỉ biết dốc toàn lực làm đến mức tốt nhất.

“Bắt đầu đi!”

Hiên Viên kéo dây cung trong tay, dẫn đầu khởi xướng công kích với cát vàng trước mặt.

“Bùm!”

Mũi tên hỏa diễm mang theo thể công mãnh liệt, san bằng một vùng cát vàng thành đất bằng.

Trên Chân Thần châu tỏa ra ánh sáng, bắt đầu hấp thu những lực pháp tắc hệ thổ bị đánh tan.

“Grừ!”

Thú Xích Diễm không cam lòng yếu thế, nó rít gào một tiếng rồi nhanh chóng công kích.

Năm Chiến Sĩ Xương Khô cầm đao xương hận không thể đào ba thước đất.

Dưới sự dẫn dắt của Hiên Viên, đoàn người như một chiếc máy ủi đất, chỉ cần là đồ ẩn chứa lực pháp tắc hệ thổ thì không có thứ gì có thể chạy thoát.

Cho dù là những ma vật cấp BOSS mạnh cũng không thể ngăn cản được bước chân của bọn họ.

Ánh sáng trên Chân Thần châu cũng càng thêm lộng lẫy.

Hấp thu tất cả lực pháp tắc trên mảnh đất này chỉ là vấn đề về thời gian!

...

Trung tâm sa mạc.

Không giống với sa mạc bằng phẳng bên ngoài, nơi này có “núi cát” liên miên.

Mỗi một ngọn núi đều cao tới hàng chục nghìn mét, lực pháp tắc hệ thổ ẩn chứa trong đó cũng càng cực kỳ tinh khiết .

“Ầm ầm ầm!”

Trên bầu trời, một tia sét nổ vang.

Dưới ánh lôi chiếu rọi, Tử Long đứng ngang hàng với những ngọn núi cát này.

“Đừng trốn, xuất hiện đi!”

Lôi Đình Cự Long chuyển thành bản thể, trong giọng nói mang theo sự khiêu khích.

“Thùng! Thùng! Thùng!”

Chỉ một lát sau, trong cát vàng đã truyền đến tiếng động kịch liệt.

“Rầm!”

Một con sao biển đáng sợ chui từ dưới đất lên, thân hình khổng lồ của nó thậm chí vượt qua cả những ngọn núi cát đó.

“Lực lượng lôi điện? Người là con Lôi Đình Cự Thú đó à?”

Nhìn Lôi Đình Cự Long đang vỗ cánh trên không trung, BOSS sao biển dùng tiếng người hỏi.

“Chúng ta nước giếng không phạm nước sông, vì sao người lại xâm nhập vào lãnh địa của ta?”

Trong giọng nói của nó mang theo sự tức giận.

Trong thế giới tầng một Thần tháp này, BOSS cấp Chân Thần đều có một loại ăn ý.

Chúng nó tuyệt đối sẽ không đặt chân tới những lãnh địa khác.

“Ta không phải kẻ người đang nghĩ tới đâu!”

Tử Long khinh thường mở miệng, mang theo sự cao quý vốn có của Long tộc.

“Ta tới đây đương nhiên là để giải quyết người rồi!”

Tử Long không khách sáo với BOSS sao biển, trên người hấn xuất hiện ánh lôi khủng bố.

“Xì!”

Lôi đình lập tức giáng xuống con BOSS sao biển.

“Nơi này chính là địa bàn của ta, đây là do người tự tìm đường chết!”

Trận chiến bùng nổ, BOSS sao biển cũng sẽ không nường tay.

Nó kéo thân hình khổng lồ, vô số xúc tua trên người điên cuồng đang đưa.

Giây tiếp theo, đầy trời cát vàng ủa về phía Tử Long.

Đối diện với tia sét đáng sợ kia, hạt cát vốn rời rạc lập tức ngưng tụ thành một bức tường đất.

Lực lượng lôi điện phá vỡ tường đất, nhưng không thể tiếp tục tạo

thành tổn thương với BOSS sao biển.

Trái lại là những hạt cát nhỏ kia đã trải rộng vị trí của Tử Long.

“Xuống dưới cho ta!”

Trong giọng nói của BOSS sao biển mang theo sự miệt thị.

Vừa dứt lời thì tất cả cát bụi đã lao về phía Tử Long.

Thân hình khổng lồ kia lập tức bị vô số hạt cát bao phủ.

Trên những hạt cát này còn ẩn chứa trọng lực, làm Tử Long nhanh chóng rơi xuống mặt đất.

BOSS sao biển ra tay.

Thân thể của nó chìm xuống mặt đất.

Chỉ cần kéo Tử Long xuống mặt đất thì cũng có nghĩa là rơi vào sân nhà của nó.

“Dám xâm nhập địa bàn của ta, người đúng là ngu ngốc!”

Càng ngày càng nhiều hạt cát ủa về phía Tử Long.

“Bùm bùm!”

Lôi điện mạnh mẽ bùng nổ từ trên cơ thể Tử Long, không ngừng đánh tan những hạt cát đó.

Nhưng giống như lời BOSS sao biển nói, nơi đây chính là thế giới hệ thổ.

Cát vàng bất tận, hiển nhiên là BOSS sao biển đã chiếm lấy quyền chủ đạo tuyệt đối.

Đương nhiên, nếu ở trong thế giới Lôi Đình thì Tử Long tuyệt đối sẽ cao hơn BOSS sao biển một bậc.

“Rầm!”

Thân hình khổng lồ của Tử Long rơi xuống mặt đất, nhưng những

hạt cát đó lại không bị nhấc lên.

“Ừ ừ!”

Dưới lòng đất có âm thanh không ngừng vang lên.

“Bùm!”

Thân thể cao lớn của BOSS sao biển chui ra từ dưới lòng đất và quần chặt lấy cơ thể Tử Long.

“Grừ!”

Cảm nhận được sự trói buộc hít thở không thông trên người, Tử Long tức giận gầm lên.

“Bùm bùm!”

Toàn bộ lực lượng lôi điện mãnh liệt bùng nổ vào giây phút này.

“Rầm!”

Tiếng nổ mạnh vang lên, vô số cát bụi rơi rụng đầy đất.

Nhưng BOSS sao biển vẫn chưa thả Tử Long ra.

Trên người nó bị những đất cát đó bao trùm và hình thành thứ giống như lớp áo giáp bảo vệ.

“Vì sao lại bước vào lãnh địa của ta?”

Tiếng chất vấn lạnh như băng vang lên.

Chương 872: “Chân Thần” chặn đường

Con BOSS này có được trí tuệ cực cao, hiển nhiên đã nhận ra có chuyện không đúng.

“Grừ!”

Trả lời nó chính là tiếng rít gào phẫn nộ của Tử Long.

“Bùm bùm!”

Ánh lôi càng thêm lộng lẫy xuất hiện.

“Cút ngay cho ta!”

Vô số tia sét nổ vang, Tử Long khí phách hét lên một tiếng.

“Rầm!”

Lực phá hoại khủng bố phá tan hạt cát đang bao trùm hẳn và lớp xác ngoài của BOSS sao biển.

Tử Long vung móng vuốt to lớn dẫm lên trên người BOSS sao biển.

Tuy hành động này không tạo thành mức sát thương cao nhưng lại mang tính nhục nhã cực lớn.

BOSS sao biển chính là chúa tể duy nhất trong thế giới hệ thổ này.

Trong địa bàn của nó, nó tuyệt đối không cho phép bất cứ thứ gì có thể khiêu chiến quyền uy của mình.

“Tốt lắm, người đã hoàn toàn chọc giận ta.”

“Chết đi cho ta!”

Khi giọng nói lạnh lùng vang lên, mảnh đất trung tâm thế giới sa mạc này cũng xảy ra thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Những ngọn núi cát cao ngất xung quanh bắt đầu”sụp đổ”.

Từng”sóng cát” lần lượt xuất hiện.

Chúng nó cái sau nối tiếp cái trước tràn về phía Tử Long, muốn nhấn chìm hẳn trong biển cát!

“Người nằm mơ đi!”

Sau khi phát hiện ra ý đồ của BOSS sao biển, trong mắt Tử Long lóe lên ánh lôi lạnh thấu xương.

“Xì! Xì!”

“Xì!”

Tiếng sét không ngừng rung động.

Tuy nơi này không phải trong thế giới Lôi Đình ấy, nhưng thế giới xung quanh Tử Long chỉ còn lại lôi đình.

Nó vỗ đôi cánh khổng lồ, bỏ qua những sóng cát đó rồi lập tức bay lên.

Nó tùy ý để những sóng cát đó liều mạng ngăn cản mình, sau khi chạm vào lôi đình mạnh mẽ kia, tất cả đều bị cản ở bên ngoài.

Cho dù đang ở trong lãnh địa của BOSS sao biển, chắc chắn Tử Long cũng có thực lực để chiến một trận.

Hắn bay lên không trung, thành công thoát khỏi sự công kích của sóng cát.

Nhìn biển cát bên dưới, Tử Long không tùy tiện tấn công.

Hiên Viên đang hấp thu lực pháp tắc hệ thổ ở đây, nếu tiếp tục chiến đấu sẽ chỉ càng thêm có lợi cho hắn.

“Người đã làm gì?”

Đúng lúc này, dưới lòng đất vang lên một giọng nói chất vấn tức giận.

Sau khi phát hiện pháp tắc hệ thổ ẩn chứa trong mảnh đất này đang không ngừng giảm xuống, BOSS sao biển hoàn toàn luống cuống.

Mất đi lực pháp tắc, những hạt cát đó cũng chỉ là những hạt cát bình thường nhất.

Nó có thể cảm giác được, ngoài Tử Long ra, nơi này còn có kẻ địch mạnh khác.

Tử Long mở miệng, trong miệng ngưng tụ Đạn Lôi Quang và bay về phía nơi vang lên giọng nói.

Trên mặt đất xuất hiện một bức tường đất cứng rắn chắn lấy Đạn Lôi Quang.

Ngay sau đó, biển cát bên dưới bắt đầu bạo động.

Vô số cát vàng hội tụ và hình thành bão cát mấy chục nghìn mét.

Đầy trời cát vàng, cho dù là Tử Long đứng trước đó cũng không đủ xem.

“Đánh nát nó!”

Đúng lúc này, một giọng nói vang lên.

Hiên Viên, thú Xích Diễm và Chiến Sĩ Xương Khô đã chạy tới đây.

Đối mặt với thác nước cát vàng không thể đỡ, Hiên Viên kéo dây cung trong tay, không hề có ý định lùi bước.

“Các người tới nhanh thật, ta vừa cảm thấy thú vị một chút thôi!”

Tử Long bất đắc dĩ nói.

Chiến đấu với BOSS sao biển có thể nói là trận chiến thú vị nhất từ trước tới nay của nó.

“Nhiệm vụ của chủ nhân mới là quan trọng nhất!”

Câu nói của Hiên Viên lập tức làm Tử Long không tức giận nữa.

Cho dù hấn ham chơi như thế nào đi nữa cũng không dám chậm trễ việc lớn của Tô Mộ.

Mọi người cùng ra tay, bão cát đáng sợ cũng bị đánh tan.

Chân Thần châu bùng nổ ánh sáng lộng lẫy, điên cuồng hấp thu những lực pháp tắc hệ thổ đó.

Hiên Viên nắm chặt cung Quần Tinh, ánh mắt không ngừng tìm kiếm ở bên dưới.

“Không hay, tên đó chạy rồi!”

Chỉ một lúc sau, Hiên Viên đã nhú mày nói.

“Hắn không chạy được đâu, ta sẽ đuổi theo!”

Tử Long vỗ cánh bay về phía bên ngoài thế giới hệ thổ.

“Các người đi giúp đỡ!”

Hiên Viên nói với thú Xích Diễm và Chiến Sĩ Xương Khô, còn hắn thì không hành động.

Giờ phút này, nhiệm vụ quan trọng nhất của hắn chỉ có một.

Bảo vệ Chân Thần châu và hấp thu toàn bộ lực pháp tắc của nơi này.

...

“Bên kia hắn là xong rồi nhỉ?”

Trên đường chạy tới thế giới hệ thổ, Tô Mộ đang kiểm kê chiến lợi phẩm của mình.

Đồ vật đúng là không ít, chỉ mỗi trang bị cấp Thần đã có hơn trăm bộ.

Giá trị của mấy thứ này vẫn rất tốt.

“Thân thể của tên đó bị lực lượng hắc ám hoàn toàn bao phủ, không biết Chân Thần châu có thể hấp thu không?”

Tô Mộ vừa lên đường vừa suy nghĩ.

Muốn khống chế toàn bộ các hệ thì lực lượng hắc ám cũng là thứ không thể thiếu.

Nhưng một khi mình lay dính những lực lượng hắc ám đó, tình hình có thể vượt quá mong muốn ban đầu không?

Trong lòng Tô Mộ cũng không chắc chắn trăm phần trăm về điều này.

Dựa vào tình hình trước mắt, bất cứ sự tồn tại nào tiếp xúc với lực

lượng hắc ám thì đều không có kết quả gì tốt.

“Mọi chuyện phải chờ tới khi quay về thành Lăng Thiên!”

Điều làm Tô Mộ lo lắng vẫn là những vật chất hắc ám nằm dưới lòng đất thành Lăng Thiên.

Dựa theo cách nói của tên Chân Thần kia, số lượng vật chất hắc ám tuyệt đối không ít.

Một khi Thiên Chi Long giải phóng toàn bộ vật chất hắc ám, mình thật sự không dám nói thành Lăng Thiên sẽ biến thành thế nào.

“Tháo Dũng Sĩ còn chưa kích hoạt cũng chỉ còn lại thế giới hệ thổ và thế giới hệ thủy.”

“Không đúng, còn cái nơi trong thành Ngự Thiên nữa.”

“Chờ đến khi tháp Dũng Sĩ ở ba nơi này đều kích hoạt, có phải cái gọi là trò chơi sống lại sẽ hoàn toàn mở ra không?”

Chương 873: “Chân Thần” chặn đường (2)

Tô Mộ tiếp tục tự hỏi.

Những hành động mình làm ở tầng một tuyệt đối có lực ảnh hưởng.

“Xem ra tốt nhất không cần kích hoạt tế đàn còn lại nhanh như vậy.”

“Ít nhất chờ tới khi ta nắm giữ lực toàn năng, tấn chức tới cấp Thần Chủ rồi tính tiếp!”

Sau khi suy nghĩ, Tô Mộ đã có kế hoạch.

Quyền quyết định ở trong tay mình.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Đúng lúc này, tiếng động truyền đến từ dưới lòng đất cắt ngang

dòng suy nghĩ của Tô Mộ.

“Đó là?”

Ngọn núi phía dưới có một lượng lớn cây cối sập xuống, hình thành một mảnh đất.

“Tử Long?”

Chỉ một lát sau, Tô Mộ đã phát hiện ra Tử Long đang bay tới từ phía xa.

“Ặc!”

Hắn lập tức phản ứng lại.

Dưới lòng đất chính là con BOSS cấp Chân Thần.

“Đúng là đâm vào họng súng!”

Tô Mộ không nhịn được nở nụ cười.

“Thần Lôi Nhất Kích!”

Hắn vung tay lên, kỹ năng mạnh nhất bay thẳng đến mảnh đất đó.

“Bùm...!”

Tiếng nổ mạnh rung trời vang lên.

“Là ai dám cản đường ta!”

BOSS sao biển bị Thần Lôi Nhất Kích nổ ra tức giận rít gào.

Nhưng nó nhanh chóng phát hiện ra Tô Mộ trên không trung.

“Một Chân Thần không khống chế lực pháp tắc?”

“Loài người, người đang tìm đường chết!”

Tuy phía sau có người đang đuổi theo nhưng hiển nhiên BOSS sao biển không đặt Tô Mộ chặn đường vào trong mắt.

“Chết đi!”

Nó dùng thân hình khổng lồ, mở miệng muốn nuốt chửng lấy Tô Mộ.

“Chỉ dựa vào người còn không xứng để chủ nhân của ta ra tay!”

Trên không trung, một tia sét lóe tới.

Tốc độ của Tử Long tăng tới mức nhanh nhất, đột nhiên đánh vào thân thể BOSS sao biển.

“Rầm!”

Thân hình khổng lồ của sao biển bị va vào tạo thành một mảnh đất trống.

“Chủ nhân, tên này chạy quá nhanh, ta...”

Tử Long bỏ qua BOSS sao biển, cúi cái đầu rồng khổng lồ bên cạnh Tô Mộ như một đứa trẻ biết lỗi.

“Không sao!”

Tô Mộ mỉm cười, không hề có ý định trách móc.

Phía xa, thú Xích Diễm dẫn theo Chiến Sĩ Xương Khô đuổi theo.

Sau khi nhìn thấy Tô Mộ, thú Xích Diễm cũng dừng lại.

“Hiên Viên đâu?” Tô Mộ mở miệng hỏi.

“Hắn đang dùng Chân Thần châu hấp thu những lực pháp tắc đó.”
Tử Long vừa trả lời vừa nhìn về phía sao biển bên dưới: “Cho dù chủ nhân không có ở đây, nó cũng không thể trốn thoát!”

Sao biển kéo thân hình to lớn đứng lên, nó căm tức nhìn Tử Long, mở miệng hận không thể nuốt trọn hắn.

Hiển nhiên là nó còn chưa nhận ra tính nghiêm trọng của chuyện này.

Giờ phút này, sự tồn tại khủng bố nhất ở đây không còn là con Lôi

Đình Cự Long kia nữa.

“Lũ đáng chết các người, đây là do các người ép ta!”

Chó nóng nảy cũng biết nhảy tường, huống hồ là một con BOSS cấp Chân Thần.

Trên người sao biển bùng nổ đầy trời cát bụi, dưới sự tác động của lực lượng hệ thổ, cả vùng đất đều bắt đầu run rẩy.

“Ầm ầm ầm!”

Vô số cột đá hình mũi khoan dâng lên từ mặt đất.

Một mặt bén nhọn càng xuất hiện ánh sáng của kim loại.

“Chết hết cho ta!”

Cát bụi che trời hoàn mỹ ngăn cản tầm mắt của Tô Mộ.

“Vèo! Vèo! Vèo!”

Cột đá hình mũi khoan bay về phía không trung với tốc độ cực nhanh, thực hiện tấn công không phân biệt.

“Keng! Keng! Keng!”

Những công kích này đánh vào trên người Tô Mộ phát ra tiếng va chạm không nhỏ.

“Ha ha, cạo gió à?”

Đối mặt với chút tổn thương này, Tô Mộ không khỏi bật cười.

Công kích phạm vi lớn đều không thoát được một khuyết điểm: Sát thương đơn thể không đủ.

Công kích của BOSS sao biển còn không nhanh bằng tốc độ hồi máu của mình nữa!

Trên cơ thể Tử Long cũng xuất hiện một tia sét, ngăn cản công kích của những cột đá đó.

Trên thân thú Xích Diễm thì xuất hiện một ngọn lửa, bảo vệ nó và Chiến Sĩ Xương Khô ở bên trong.

Tuy thực lực không bằng chủ nhân là Tô Mộ, nhưng bọn họ đều có thể chặn lại công kích của nó.

“Thế Giới Đá Cứng!”

Đúng lúc này, một luồng lực Chân Thần mạnh mẽ xuất hiện.

Thân hình khổng lồ của BOSS sao biển đột nhiên hóa thành hạt cát.

Giây tiếp theo, hoàn cảnh xung quanh Tô Mộ đã hoàn toàn thay đổi.

Vô số đá trải rộng.

Mỗi một cục đá đều cao tới hơn trăm mét.

Ngay sau đó, Tô Mộ cảm giác được một trọng lực cực kỳ nặng nề.

“Vù!”

Một âm thanh đột nhiên vang lên.

Ngay sau đó, vô số những cục đá to lớn lơ lửng trong không trung dưới sự ảnh hưởng của trọng lực.

“Làm trò gì thế?”

Tô Mộ nhướng mày nhìn những viên đá đó.

“Tất cả các người đều phải chết!”

“Nơi đây chính là nơi táng thân của các người!”

Trên một viên đá, một bóng dáng tức giận nhìn Tô Mộ, sát ý ngập trời đột nhiên bùng nổ.

“Biến thành hình người?”

“Được đó, giống như cái Thần Thụ kia.”

Tô Mộ nhìn bóng dáng đó rồi nở một nụ cười nhạt.

Sau khi những con BOSS cấp Chân Thần này biến thành hình người, thực lực không tăng lên bao nhiêu, nhưng giỏi nói mấy câu tàn nhẫn lắm!

Bóng người trên viên đá nâng tay lên.

Trong chớp mắt sau khi cánh tay hắt rơi xuống, vô số cự thạch cũng bay về phía nhóm người Tô Mộ.

Cùng lúc đó, trọng lực mạnh mẽ kia cũng bùng nổ vào giây phút này.

Ý định của BOSS cực kỳ rõ ràng.

Sử dụng trọng lực khống chế Tô Mộ, sau đó lợi dụng những cự thạch này tiến hành tuyệt sát.

“Chỉ mỗi người có trọng lực chắc?”

Tô Mộ lạnh lùng cười một tiếng, dùng mình làm trung tâm, cũng tản ra một Vùng Từ Trường Trọng Lực mạnh mẽ.

Những cự thạch còn chưa tới gần thì đã dừng lại giữa không trung.

Chiếm ưu thế tuyệt đối về thuộc tính, trọng lực của Tô Mộ không thể nghi ngờ càng mạnh hơn.

“Giết chết hắn!”

Tô Mộ cũng nói một câu tàn nhẫn, sau đó hắt vung tay lên.

Xung quanh bóng người đó lập tức xuất hiện bốn hố đen.

“Sao có thể?”

Chương 874: Hơi chậm

Cảm nhận được lực lượng của hố đen, trong giọng nói của BOSS

tràn ngập khiếp sợ.

Hắn vốn tưởng rằng Hiên Viên mới là người mạnh nhất.

“Chân Thần” “canh giữ” ở bên ngoài là Tô Mộ chỉ là một tên tép riu mà thôi.

“Thần Lôi Nhất Kích!”

“Phong Lôi Kỳ Lân Phá!”

Nhưng chính là tên tép riu này, khí thế phát ra từ trên người thật sự khó có thể chống lại.

Hai công kích lôi đình khủng bố xuất hiện.

Ngay cả cự long khổng lồ chế pháp tắc lôi điện như Tử Long cũng hồ thẹn không bằng.

Trận chiến này hoàn toàn trở thành trận chiến đơn phương hành hạ đến chết.

Tử Long và thú Xích Diễm vây quanh, năm Chiến Sĩ Xương Khô cũng lấy ra đao xương sắc bén.

Chỉ một lúc sau, trận chiến này kết thúc với việc cơ thể BOSS lại biến thành hạt cát.

‘Người đã giết chết Cự Trùng Đất Hoang!’

‘Thông qua Sức Mạnh Của Chiến Thần nhận được 1 điểm sức mạnh!’

...

Thông báo giết chết xuất hiện, Tô Mộ Chớp Nhoáng đi tới bên cạnh quang sáng BOSS rơi xuống.

“Xem xem tên này rơi ra kỹ năng gì nào!”

Tô Mộ nhìn về phía sách kỹ năng BOSS rơi ra trước.

Chỉ có một quyển.

‘Thế Giới Đá Cứng (cấp Chân Thần): Tiêu hao năm triệu mana triệu hồi một thể giới trải rộng cự thạch (giá trị trí lực càng cao thì phạm vi càng rộng), giữa sân cự thạch có thể điều khiển trọng lực, sau khi phát động mỗi một viên cự thạch sẽ tạo thành sát thương bằng 5000% công kích ma pháp với mục tiêu đánh trúng!’

“Cũng được!”

Sau khi nhìn thấy mô tả kỹ năng, Tô Mộ bĩu môi.

Nhìn từ chính thể thì kỹ năng này cũng không xuất sắc lắm.

So với chút sát thương của cự thạch thì mình hoàn toàn có thể sử dụng Thần Lôi Nhất Kích tiến hành công kích.

Nói tóm lại, trên thực tế thì kỹ năng này chỉ là một kỹ năng khổng chế với mình.

Ít nhất thì trong Thế Giới Đá Cứng, trọng lực chính là kỹ năng cấp Chân Thần.

Trọng lực mạnh mẽ phóng xuất ra từ trong tay mình đủ để làm một con BOSS cấp Chân Thần không thể cử động.

“Chủ nhân, Chân Thần châu đã thu thập lực pháp tắc ở nơi này xong, ta cũng đã xác nhận vị trí của toà tháp kia!”

Sau khi Tô Mộ học kỹ năng xong, Hiên Viên cũng chạy tới đây.

“Bên tháp Dũng Sĩ không cần nóng nảy.”

“Các người quay về thành Lăng Thiên chờ ta trước.”

Nhận lấy Chân Thần châu từ trong tay Hiên Viên, Tô Mộ nhìn nó bằng ánh mắt thâm thúy.

Sau khi mình lấy được thứ này, hẳn chỉ biết nó là một thứ cực kỳ quan trọng, đúng là chưa từng nghiên cứu cẩn thận.

Dù sao cũng là đồ Thiên Chi Long cho mình, trước khi hấp thu lực lượng của nó, mình cần phải đảm bảo sẽ không có chuyện gì xảy ra.

“Xảy ra chuyện gì sao?”

Sau khi nghe thấy mệnh lệnh của Tô Mộ, Hiên Viên thắc mắc hỏi.

Chân Thần châu còn thiếu lực pháp tắc hệ thủy chưa hấp thu, ngay lúc này, Tô Mộ lại bảo hắn quay về thành Lăng Thiên trước chắc chắn là đã biết chuyện gì đó.

“Thành chủ thành Lăng Thiên kia chưa chắc là người tốt.”

“Bên BOSS hệ thủy một mình ta có thể giải quyết, các người quay về thành Lăng Thiên theo dõi thành chủ đó giúp ta, cũng tạo áp lực cho hắn, thử thái độ của hắn thế nào.”

Tô Mộ nói ra tin tức mình đã thu thập được.

“Lực lượng hắc ám?”

“Nếu thật là như vậy thì không phải chúng ta cứ phá huỷ toà thành đó là được rồi sao?”

Hiên Viên cực kỳ trực tiếp.

Trong thế giới của hắn không có nhiều thứ phức tạp như vậy.

“Ta chán ghét những thứ đen thui đó, tốt nhất là huỷ diệt!” Tử Long cũng mở miệng.

“Có đôi khi, những lực lượng hắc ám đó chưa chắc là không tốt.”

Tô Mộ mỉm cười nói với một người một rỗng.

“Nhìn chăm chăm người đó, nếu hắn có hành động khác thường gì thì không cần khách sáo với hắn.”

Muốn khống chế tất cả các hệ, vật chất hắc ám là thứ không thể thiếu.

Để Tử Long và Hiên Viên quay về thành Lăng Thiên trước chính là muốn nhìn xem Thiên Chi Long có thể bày trò gì không.

Một khi hắn bại lộ, mình cũng không cần mất công đi đoán mò.

Đương nhiên, còn một nguyên nhân làm hấn để Hiên Viên và Tử Long tới thành Lăng Thiên trước.

So với tốc độ của mình thì tốc độ của hai người này thật sự hơi chậm.

Nhưng Tô Mộ sẽ không nói chuyện này cho bọn họ biết.

“Các người cẩn thận chút, đừng nhiễm phải những vật chất hắc ám đó.”

Thu lại triệu hồi đối với Thú Xích Diễm và chiến sĩ Xương Khô, Tô Mộ dặn dò Hiên Viên với Tử Long.

“Yên tâm đi chủ nhân, chúng ta bây giờ mạnh rồi!”

“Tiểu tử tên Thiên Chi Long kia nếu như gây chuyện, chúng ta giết chết hắn trong vài phút!”

Hiên Viên và Tử Long nhao nhao bày tỏ thái độ, không hề áp lực.

Một người một rồng hiện tại là Chân Thần nắm trong tay lực pháp tắc.

Tuy không có cách nào so được với Tô Mộ, nhưng hai người hợp lại với nhau, đối phó một tên Thiên Chi Long thì không có vấn đề gì.

“Lỡ như thật sự trong tình trạng đối phó không nổi, vậy thì rút trước, đợi ta tới nói sau.”

Tô Mộ cười cười, cảm thấy mình cứ như một người cha già.

Đừng nói, hình dung này còn thật sự hơi ăn khớp.

Biến thân hình thái cự long, Tử Long khổng lồ chế cơ thể như kích thước ban đầu.

Đợi sau khi Hiên Viên ngồi lên lưng Tử Long, một người một rồng bay về phía thành Lăng Thiên.

“Trên đường nếu đụng phải ma vật lớn mạnh, lấy hết ma hạch của

bọn chúng cho ta!”

Tô Mộ hét to lên, đôi cánh hoả diễm sau lưng nhanh chóng vỗ cánh.

Rất nhanh, hắn đến được chỗ của tháp cao Dũng Sĩ trong thế giới cát vàng.

Toà tháp cao này bị vùi lấp dưới lòng đất, mấy nơi bị hư hại không nghiêm trọng lắm.

Chương 875: Sự cử động của pho tượng khổng bố

Với nguyên liệu trong tay Tô Mộ, chỉ cần tiêu tốn chút thời gian, là có thể một lần nữa kích hoạt toà tháp cao này.

“Tính cả nơi này, vậy chỉ còn dư lại hệ thuỷ và thành Ngự Thiên.”

“Cái toà bên trong thành Ngự Thiên kia chắc giữ gìn rất tốt, chỉ cần mở ra là được.”

“Như vậy xem ra, ngược lại không cần quá gấp gáp rồi!”

Nghiêm túc suy nghĩ lúc lâu, Tô Mộ từ bỏ ý định tu sửa lại toà tháp cao này.

Dựa theo suy đoán của mình, kích hoạt tháp cao Dũng Sĩ nhất định sẽ ảnh hưởng tới thế giới Thần Đồ và hiện thực.

Tuy mình không rõ ảnh hưởng cụ thể là cái gì, nhưng trước khi đối mặt với những ảnh hưởng này, mình buộc phải chuẩn bị đầy đủ.

“Trước hết đi thu thập lực pháp tắc hệ thuỷ cuối cùng đã!”

“Với tốc độ của ta, tiêu tốn không bao nhiêu thời gian.”

Xác định phương hướng của thế giới hệ thuỷ, đôi cánh hoả diễm sau lưng Tô Mộ điên cuồng lay động.

Tốc độ của hắn đã tăng tới cao nhất, nhanh hơn gấp mấy lần so với lúc mang theo Hiền Viên và Tử Long cùng nhau hành động.

...

Thế giới hiện thực.

Từng vị từng vị lão tổ thành công vượt giới.

Sau khi đến mảnh đất lớn vừa quen thuộc lại xa lạ này, vẻ mặt của bọn họ người này còn phấn khích hơn người kia.

“Quá tốt rồi, chúng ta cuối cùng cũng có thể triển khai kế hoạch lớn rồi!”

“Đừng quá chủ quan, pháp tắc thế giới hiện thực suy yếu, nhất định là xuất hiện biến cố gì đó, làm không tốt sẽ ảnh hưởng tới chúng ta!”

“Đã xảy ra chuyện gì, bắt mấy tên thổ dân đó tới hỏi thử không phải biết rồi sao?”

“Các người đừng hành động thiếu suy nghĩ, đừng quên tên thổ dân lúc trước kia.”

“Không phải chỉ là một tên thổ dân, có mạnh hơn nữa còn có thể ngăn cản nổi nhiều người chúng ta như vậy? Theo ta thấy, dứt khoát giết tới cửa, giải quyết tai họa kia trước!”

Đông đảo lão tổ giáng lâm, không ít người nhớ tới Tô Mộ lúc trước người mà làm cho bọn họ hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Bây giờ bọn họ có ai không phải là hơn trăm người cùng nhau vượt giới.

Thực lực như thế này, cho dù đối diện là một người cấp bậc Thần, cũng không mấy may lo sợ.

“Đừng vội chứ, vượt giới mà tới cũng không chỉ chúng ta.”

“Nói không sai, vị diện của chúng ta có thể vượt giới mà tới, những vị diện khác nhất định cũng như vậy, bây giờ không thể

hành động tùy tiện!”

“Theo ta thấy, vẫn nên mau chóng tiến vào trò chơi, làm rõ tình hình mới phải!”

Đương nhiên, cũng có không ít người duy trì sự sáng suốt.

Dù cho là lão tổ đi ra từ cùng một vị diện, đều không thể tin tưởng lẫn nhau, phần nhiều có sự tồn tại quan hệ cạnh tranh đối lập, càng đừng nói người của những vị diện khác.

Ai vào lúc này phí tâm tư đi tìm phiền toái với”thổ dân”, nhất định sẽ bị những người khác ngư ông đắc lợi.

Những lão tổ này đã sống không biết bao nhiêu năm tháng, mỗi một người đều là sự tồn tại tinh ranh.

Trong mắt bọn họ, những hậu bối này chẳng qua đều là quân cờ mà thôi.

Bọn họ tuyệt đối sẽ không vì những quân cờ mà đi mạo hiểm!

“Vậy mọi người trước tiên lấy việc làm rõ tình hình làm chủ.”

“Được.”

“Ta đồng ý.”

“Cứ như vậy đi!”

Phần lớn lão tổ đạt thành nhận thức chung.

Những phe thiếu số kia mặc dù không cam lòng, nhưng cũng không làm gì được.

Đương Nhiên, trong lòng những lão tổ này,”món nợ” Tô Mộ để lại, cũng không thể cứ như vậy mà bỏ đi.

Một khi bọn họ có cơ hội”tính sổ”, những lão tổ này chắc chắn sẽ không nhân từ nương tay.

...

Ma Đô.

Với sự dẫn đầu của Long Phi, hội trưởng của các công hội lớn đang tụ tập lại một chỗ cùng thảo luận.

“Các nơi không ít người bỗng nhiên mất liên lạc, xem ra lại có người sống lại giáng lâm rồi!”

“Long đội trưởng, thực lực của những người sống lại đó e rằng không bình thường, chắc là lão tổ gì đó.”

“lão tổ chó má gì chứ, theo ta nói, chúng ta cứ liều với bọn họ.”

Rất nhiều lão tổ giáng lâm ở thế giới hiện thực, đám người chơi cũng nhận thấy được chỗ không đúng.

Có những trang bị Tô Mộ để lại, lại cộng với cấp bậc của chính bọn họ tăng lên,” lão tổ” từ lâu đã không phải là sự tồn tại không thể chiến thắng rồi.

“Không ổn!”

Nghe thấy lời nói của mọi người, Long Phi đứng dậy, vẻ mặt nghiêm túc.

“Chúng ta vẫn chưa biết những lão tổ kia có bao nhiêu người, cũng không biết bọn họ ở chỗ nào, tuyệt đối không thể tùy tiện ra tay.”

“Đợi thêm đi!”

Tô Mộ và Hiên Viên đều chưa có tung tích, trọng trách nặng nề khiến Long Phi không thể không thận trọng xử lý.

Giữa đám người chơi và lão tổ người sống lại đạt được một loại cân bằng.

Trong khoảng thời gian tiếp theo đây, người chơi và lão tổ người sống lại sẽ không bùng phát chiến đấu quy mô lớn.

Về phần cân bằng như thế này đến lúc nào mới bị phá vỡ.

Dường như không ai có thể đoán trước được.

...

Thế giới hiện thực, thành phố nào đó ở phương bắc.

Nơi đây hoàn toàn biến thành một toà thành trống rỗng.

Không có một con ma vật cũng không có một người chơi.

Bên cạnh "Phong Ngôn" xuất hiện ba bóng dáng.

Một tên hình người giống như hân, còn có một tên là một con sói, con còn lại thì hơi hiểm thấy.

Nửa thân trên là hình người, nửa thân dưới lại là loại thú.

"Bọn chúng" chính là "kẻ chiến thắng" trong toà thành trống đó.

"Không đủ, vẫn không đủ!"

Trong miệng Phong Ngôn không ngừng lẩm bẩm, bóng tối trong mắt càng dày đặc hơn.

...

Nơi sâu tại mảnh đất hắc ám.

Những pho tượng khổng lồ đó bắt đầu động đậy.

Sau khi cột sáng liên tiếp xuất hiện, pho tượng này dường như cũng ngồi không yên nữa.

Hân tới bên cạnh cột trụ đen chọc trời.

Chương 876: Hơi chậm

Phía trên cột trụ đen này đã sớm nhìn không thấy đỉnh.

Con cự xà bò quanh trên cột trụ càng không thấy hình bóng.

"Ầm ầm!"

Trên mảnh đất màu đen xảy ra tiếng động dữ dội, phần đáy của cột trụ chọc trời bỗng nhiên xuất hiện vết nứt.

“Răng rắc!”

Trụ đen to lớn gãy lìa từ dưới đáy.

Nhưng cột trụ đen không có vì vậy mà sụp đổ.

Trên pho tượng khổng lồ bộc phát ra bóng tối vô tận, hình thành nên một luồng lực nâng hướng lên trên.

Dưới sự can thiệp của pho tượng, cột trụ lớn chọc trời này hoàn toàn thoát khỏi lực hấp dẫn, lấy tốc độ cực nhanh mà bay lên trên.

“Nhất định không thể để cho tất cả cột sáng toàn bộ kích hoạt!”

“Lỗi di thông với đất nước hắc ám buộc phải do ta tự mở ra!”

“Rắn nhỏ của ta, giải quyết hết tất cả phiền toái đi!”

Trên pho tượng, âm thanh đáng sợ khó lòng hình dung vang lên.

Vô biên vô hạn bên ngoài tháp lớn.

Chất lỏng màu đen chảy ra vô cùng bắt mắt.

Trên những vật chất màu đen này ẩn chứa một loại năng lượng cực kỳ đặc thù.

Tại vị trí nào đó dưới tháp lớn, trụ đen chọc trời đang tiến lại gần với tốc độ cực nhanh.

Con rắn Thế Giới kia bò quanh trụ đen nhìn về phía tháp lớn, không ngừng lè ra cái lưỡi rắn đỏ tươi.

Ngay lúc nó tới gần tháp lớn, rắn Thế Giới rời khỏi cột trụ chọc trời kia, đi tới trên thân tháp.

“Đùng đùng!”

Trên thân tháp bộc phát ra vô số pháp tắc, đánh mạnh lên cơ thể con rắn Thế Giới.

“Gào!”

Con rắn Thế Giới phát ra tiếng gào thét đau đớn.

Mặc dù là kẻ mạnh cấp Thần Chủ, cũng khó thoát được thẩm phán của lực pháp tắc.

Sự xâm lấn của hắn, hiển nhiên không được chấp lớn cho phép.

Nhưng có mệnh lệnh của pho tượng, cho dù có pháp tắc mạnh hơn nữa cản đường, rắn Thế Giới cũng không có lùi bước.

“Đùng đùng!”

Dưới sự đánh xuống không ngừng của lực pháp tắc, trên người rắn Thế Giới trải đầy vết thương.

Dựa theo tình hình như thế này tiếp tục, con BOSS cấp Thần Chủ này sớm muộn sẽ bị đánh đến tro cũng không còn.

Nhưng ngay sau khi rắn Thế Giới bị thương nặng, những vật chất hắc ám bao phủ trên tháp kia phát huy được tác dụng quan trọng.

Lượng lớn chất lỏng màu đen tràn vào trong con rắn Thế Giới, chữa trị cơ thể của nó với tốc độ cực nhanh.

Trong khoảng thời gian ngắn, lực pháp tắc cùng vật chất màu đen đạt thành trạng thái gần như cân bằng.

Rắn Thế Giới dưới trạng thái này, cách mục tiêu của nó càng ngày càng gần.

...

Bên ngoài thế giới hệ thủy.

“Không ngờ ở trong toà tháp này, cũng có một vùng biển đẹp như vậy đó!”

Tô Mộ nhìn biển lớn xanh biếc trước mắt, tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Tháp Thần thế giới rốt cuộc bao la đến mức nào, mình vẫn thật sự không rõ.

Có điều vùng biển trước mặt này, chắc chắn có thể đẹp ngang ba đại dương trong thế giới hiện thực.

“Ở nơi này, kỹ năng hệ hoả nhất định sẽ bị suy yếu.”

“Kỹ năng hệ lôi của ta đều là riêng lẻ, không dễ hành sự!”

Nhìn vùng biển mênh mông, Tô Mộ nhú mày.

Mình đi một mình tới đây trước, là vì để tốc chiến tốc thắng.

Nhưng lấy kỹ năng hệ hoả đi lấp biển, nhìn thế nào cũng có hơi làm nhiều được ít.

“Liền dùng người rồi!”

Mở thanh kỹ năng ra, Tô Mộ nghiên cứu một lúc, ánh mắt rơi vào trên kỹ năng hệ thổ mới nhận được.

Trong câu chuyện thần thoại từng có Tinh Vệ lấp biển.

Hôm nay mình tới cùng đá lớn lấp biển.

Lấy Chân Thần châu ra, Tô Mộ đi thẳng tới nơi sâu dưới đáy biển.

“Ừng ục ục!”

Dưới dòng hải lưu, một đôi cánh hoả diễm vô cùng chói mắt.

“Thế Giới Đá Cứng!”

Tô Mộ vung tay lên, toàn bộ thế giới dưới đáy biển nháy mắt xảy ra biến hoá nghiêng trời lệch đất.

Vô số tảng đá lớn xuất hiện trong vùng biển này.

So với hòn đá Tinh Vệ dùng để lấp biển trong thần thoại, những tảng đá lớn này còn to gấp vạn lần.

Tô Mộ không có nương tay, điều khiển những tảng đá lớn này ở thế giới dưới đáy biển quấy nhiễu long trời lở đất.

Vô số pháp tắc hệ thuỷ bị đánh tan, trên Chân Thần châu phát ra

tia sáng, hấp thụ những lực pháp tắc này.

“Hệ thổ khắc thủy, kỹ năng này thật sự hữu dụng nha!”

Lúc trước còn hơi ghét bỏ Thế Giới Đá Cứng, Tô Mộ hiện tại xem như là trải nghiệm vả mặt.

Liên tục mấy kỹ năng đánh xuống, lực pháp tắc do Chân Thần châu hấp thụ vào cũng đã không ít.

“Ừng ục ục!”

“Ừng ục ục!”

Ngay lúc này, nơi sâu dưới đáy biển không ngừng nổi lên bọt khí.

Những bọt khí này hình thành nên từng cái từng cái bong bóng nước, tập trung bay tới vị trí Tô Mộ đang ở.

“Đây là ngòi không yên rồi?”

Tô Mộ nhếch khoé miệng, vẻ mặt bình tĩnh.

Là bá chủ của vùng biển này, BOSS cấp Chân Thần của khu vực này hiển nhiên sẽ không để mặc cho mình làm xằng làm bậy.

“Vậy thì trước tiên đưa cho người quà gặp mặt mới được!”

“Xẹt! Xẹt!”

Lôi quang sáng chói bùng nổ dưới đáy biển.

“Thần Lôi Nhất Kích!”

Một tia sét diệt thế đánh tới vị trí bọt khí xuất hiện.

“Rầm!”

Nơi sâu dưới đáy biển truyền tới âm thanh chấn động kịch liệt.

“Loài người, ở đây không phải là nơi người nên tới!”

Cùng lúc đó, một giọng nói phẫn nộ theo sau vang lên.

“Ta nói đám BOSS các người này, có phải đã thương lượng hết rồi?”

Nghe được lời nói quen thuộc này, Tô Mộ thật sự không nhịn được bật cười thành tiếng.

“Nơi đây là lãnh địa của ta!”

Cũng không quan tâm Tô Mộ cười hay không, nơi sâu dưới đáy biển xuất hiện một bóng dáng khổng lồ.

Hình dáng của nó vô cùng to lớn, giống như một con rắn lớn, lại hơi không quá giống.

“Giao Long?”

Chương 877: BOSS Giao Long

Tô Mộ dò xét con BOSS, trợn to mắt.

Rắn và rồng là có khác biệt đó!

Thuồng luồng và rồng cũng có khác biệt đó!

“Người có thể biến thành rồng không?”

Tô Mộ hơi phấn khích mà hét lên với con BOSS.

Trong câu chuyện thần thoại, trong tứ hải tồn tại Long Vương.

Nếu như có thể thu phục một con rồng làm thú cưng, vậy mình sẽ có hai con rồng không giống nhau rồi!

“Cả gan xâm nhập vào lãnh địa của ta, người rốt cuộc có ý đồ gì?”

BOSS Giao Long không có để ý tới vấn đề của Tô Mộ, lạnh lùng chất vấn.

“Ta tới để hấp thu lực pháp tắc hệ thủy ở nơi này thuận tiện giết luôn người.”

“Có điều sau khi nhìn thấy người, ta thay đổi ý định rồi!”

Tô Mộ vẻ mặt tươi cười trả lời lại.

“Ngông cuồng!” BOSS Giao Long tức giận.

Nơi đây là thế giới dưới đáy biển, ở trên địa bàn của hắn.

Một nhân loại xâm nhập vào địa bàn của hắn, tuyên bố muốn giết chết hắn, đã kích động vảy ngược của Giao Long không còn nghi ngờ.

“Đó là cái gì?”

Ngay lúc hắn chuẩn bị phát động tấn công tới Tô Mộ, bỗng nhiên chú ý tới Chân Thần châu đang hấp thu lực pháp tắc.

Trong đôi mắt của BOSS Giao Long loé lên tia sáng.

Bảo vật giống như Chân Thần châu, chỗ mạnh không cần nói cũng biết.

Hướng chi Chân Thần châu đã tập hợp đủ lực pháp tắc của những hệ khác, giờ phút này tất cả khí thể phát ra, có một loại “mị lực” mê hoặc lòng người.

Nếu có thể nuốt được viên Chân Thần châu này, làm nó và hạch Giao Long của hắn dung hợp làm một, vậy hắn có lẽ thật sự có thể trở thành “Thần Long” trong truyền thuyết.

“Người thật sự tặng cho ta một phần quà lớn đó!”

Dã tâm của BOSS Giao Long bành trướng cực độ, trong mắt chỉ có viên Chân Thần châu kia, đã sớm ném Tô Mộ ra sau đầu.

“Đi chết đi, Hải Lưu Vô Tận!”

Vì để cướp được Chân Thần châu, hắn vừa tới đã sử dụng kỹ năng mạnh nhất.

Cơ thể khổng lồ kia bắt đầu không ngừng lượn vòng ở trong thế giới dưới đáy biển.

“Ừng ục ục!”

Vô số bong bóng nước sinh ra từ vòng xoáy hải lưu.

Trung tâm vòng xoáy là vị trí của Tô Mộ.

“Người còn thật sự muốn giết ta à?”

Cảm nhận được năng lượng hệ thủy đáng sợ xung quanh kia, Tô Mộ nhú mày.

Mình thật muốn thu BOSS Giao Long làm tiểu đệ, nhìn tiểu đệ này dường như không hài lòng lắm!

“Không sao cả, vậy thì đánh cho người phục!”

Cười hì hì, Tô Mộ lại một lần nữa phóng ra Thế Giới Đá Cứng.

Bên trong vòng xoáy nháy mắt xuất hiện vô số tảng đá lớn.

Không chỉ như thế, một luồng vùng từ trường trọng lực cực mạnh cũng bao trùm toàn bộ khu vực xung quanh.

Lực hút sinh ra bên trong vòng xoáy vào lúc này không đủ nữa, dòng nước quay tròn xung quanh Tô Mộ bỗng biến mất.

Khắc chế của hệ thổ đối với hệ thủy hoàn toàn thể hiện ra được!

Đương nhiên, đây không chỉ là khắc chế trên kỹ năng.

Với trị số thuộc tính khoa trương hiện tại của Tô Mộ, cho dù là ở thế giới dưới đáy biển đánh ra kỹ năng hệ hỏa, cũng có thể tạo thành sức tàn phá nhất định.

Có điều so với Thế Giới Đá Cứng này, hiệu quả Thiên Hỏa Thiêu Thành kém hơn rất nhiều.

“Cho người thêm một cơ hội nữa, trở thành thú cưng của ta, có thể cho người ít chịu đau khổ hơn chút.”

Sau khi nắm được quyền chủ động, Tô Mộ hét lớn về phía Giao Long.

Nếu như thật sự có thể”thuyết phục” con BOSS này, vậy thì mình giảm bớt việc đi nhiều rồi.

“Để Bồn Thần làm thú cưng của người?”

“VẬY Bồn Thần thà rằng đi chết!”

Vượt ngoài dự tính của Tô Mộ, thái độ của BOSS Giao Long vô cùng kiên quyết.

“Chỉ dựa vào những viên đá vụn này, lại có thể làm khó được ta?”

“Nơi đây là thế giới của ta đó!”

Giọng nói tức giận không ngừng vang lên, BOSS Giao Long mở lớn cái miệng rồng của nó ra.

Thế giới dưới đáy biển nháy mắt bùng phát ra một trận ánh sáng loá mắt.

“Thuỷ Long Gào!”

Một cột nước hình rồng bay tới chỗ Tô Mộ.

Một phát này không có trận địa lớn như Hải Lưu Vô Tận, nhưng lại cho Tô Mộ một luồng cảm giác áp bách không nhỏ.

“Thần Lôi Nhất Kích!”

Không dám khinh thường, Tô Mộ cũng dùng một phát mạnh nhất của mình tiến hành đáp trả.

“Ầm!”

Thần Lôi Nhất Kích đánh vào Thuỷ Long, con đó nháy mắt vỡ vụn.

So về sức tàn phá, rõ ràng kỹ năng Thần Lôi của Tô Mộ nắm ưu thế tuyệt đối.

“Phong Lôi Kỳ Lân Phá!”

Trên môi là nụ cười bình thản, Tô Mộ triệu hồi ra kỳ lân.

“Thần phục ta, đây mới là lựa chọn tốt nhất cho người.”

Trên người toả ra uy thế lớn mạnh, Tô Mộ không vội vàng tiếp tục tấn công.

Mình đã thể hiện ra đủ thực lực trước mặt Giao Long.

Nếu như tiểu tử này còn không thức thời, vậy mình cũng chỉ có thể “lạnh lòng ra tay” rồi.

“Bổn Thần sẽ không thần phục bất cứ người nào!”

Cho dù biết được sự lớn mạnh của Tô Mộ, BOSS Giao Long vẫn không thoả hiệp như trước.

Nó một lần nữa mở lớn miệng rồng ra.

Ở trong thế giới dưới đáy biển này, vô số pháp tắc hệ thuỷ bắt đầu xao động.

Những năng lượng này chịu sự điều khiển của BOSS Giao Long, điên cuồng lao tới cơ thể của nó.

“Chết cho ta!”

Đạt được sự gia tăng của những sức mạnh này, trong miệng BOSS Giao Long một lần nữa phun ra một cột nước hình rồng.

Nhưng đây chỉ là bắt đầu.

Cột nước thứ hai, cột nước thứ ba liên tiếp bay ra.

Tiêu hao lượng lớn lực pháp tắc hệ thuỷ, BOSS Giao Long lần này là tính liều mạng với Tô Mộ!

“Haiz!”

Bất đắc dĩ thở dài một hơi, Tô Mộ cũng không định dồng dài nữa.

“Hút hết những sức mạnh đó lại đây cho ta!”

Giờ Chân Thần châu lên, lôi quang vô cùng sáng chói từ trên người Tô Mộ bộc phát ra.

Trận chiến đấu này buộc phải tốc chiến tốc thắng.

“Đây là do người tự tìm đấy!”

Chương 878: Lực pháp tắc, tập hợp đủ

Trong giọng nói lộ ra sát ý vô tận, tất cả lời quang cùng lúc xông tới BOSS Giao Long.

Cùng lúc đó, Huỷ Diệt Tứ Phương hiện ra, phong toả xung quanh Giao Long.

Mạnh như một Chân Thần nắm trong tay lực pháp tắc, dưới sự”oanh tạc điên cuồng” của Tô Mộ cũng hoàn toàn trụ không nổi.

'Người giết được Giao Long Dưới Đáy Biển!'

...

Nhắc nhở liên tục bay ra.

Tô Mộ ném Chân Thần châu ra, dùng một cái Chớp Nhoáng đi tới chỗ Giao Long chết.

“Đều nói trên người của rồng toàn thân đều là đồ quý, không thể cứ lãng phí như vậy!”

Mất đi sự quấy nhiễu của BOSS, Chân Thần châu điên cuồng hấp thu pháp tắc hệ thủy.

Quyền Trọng Pháp tắc trong tay Tô Mộ hoá thành một con dao lột da, lập tức bắt đầu thao tác trên cơ thể to lớn của Giao Long.

“Da Giao Long có thể làm trang bị.”

“Thịt rồng có thể nấu thành món ăn, gân rồng dùng để làm cho Hiên Viên một cái ống đựng tên.”

Thuần thực xử lý con Giao Long này, Tô Mộ không hề gấp gáp đi nhặt vật phẩm rơi ra từ BOSS.

Chân Thần châu hấp thu pháp tắc hệ thủy ở nơi này còn cần một khoảng thời gian.

Đội mình xử lý xong Giao Long, còn phải đi tìm vị trí mà tháp cao Dũng Sĩ kia tọa lạc.

So với những nơi khác, vùng biển này thật sự lớn hơn nhiều.

“Xong rồi!”

Một khoảng thời gian sau, Chân Thần châu hấp thu xong tất cả lực pháp tắc, Tô Mộ cũng xử lý xong Giao Long.

“Viên châu này trở nên khác rồi!”

Tô Mộ nhìn viên Chân Thần châu kia, bị ánh sáng bảy sắc toả ra bên trên hấp dẫn mạnh.

Trên những tia sáng này, mình có thể cảm nhận được một luồng sức mạnh cực kỳ tinh khiết.

Đối với bất cứ người nào, sức mạnh như thế này đều là hấp dẫn không thể cưỡng lại.

“Tiếp theo đây chỉ cần hấp thu sức mạnh bên trong này, ta liền có thể nắm giữ pháp tắc toàn năng rồi sao?”

“Đến lúc đó, thực lực của ta sẽ lại tăng lên đến cấp độ như thế nào đây?”

Nắm chặt Chân Thần châu trong tay, trong ánh mắt của Tô Mộ lướt qua rất nhiều hình ảnh.

Con cự xà chỗ mảnh đất hắc ám kia, còn có pho tượng khủng bố chưa biết đó.

Liên quan tới văn tự ghi chép tháp Thần thế giới, cùng với lời người của Thần tộc kia từng nói.

Sau khi mình có được đủ thực lực, hết thấy bí ẩn chưa rõ này, có lẽ có thể nhận được đáp án.

“Còn có chuyện cần làm, trước cứ xác định vị trí toà tháp cao kia!”

Đôi cánh hoả diễm lay động nhanh chóng dưới đáy biển, Tô Mộ tiến hành tìm kiếm toàn bộ vùng biển này.

Ngoại trừ con BOSS Giao Long kia, nơi này còn có không ít BOSS cấp Thần.

Hễ cứ gặp phải, Tô Mộ đều không nường tay.

“Có thể làm một bữa tiệc hải sản lớn rồi!”

Trừ những thứ rơi ra, mấy nguyên liệu nấu ăn tươi ngon này cũng bị hấn cất hết toàn bộ vào trong túi.

“Chỗ này là?”

Không bao lâu, một toà thành dưới đáy biển to lớn xuất hiện trong tầm mắt của hấn.

Hoàn toàn không giống với những chỗ khác, toà thành dưới đáy biển này giữ gìn vô cùng hoàn chỉnh!

“Toà thành này không kém thành Lăng Thiên đó!”

Một luồng thiên hoả xuất hiện, chiếu sáng toà thành lớn cổ xưa này.

Tô Mộ tiến vào trong thành, sau khi dò xét một phen, trên mặt lộ ra biểu cảm cực kỳ kinh ngạc.

Toà thành này ngoại trừ không có người ra, nhìn sơ qua không có chỗ nào bị phá hỏng.

Đến trung tâm của thành phố, toà tháp cao Dũng Sĩ kia cũng được giữ gìn vô cùng hoàn hảo, ở trong trạng thái lúc nào cũng có thể kích hoạt.

So với những tháp cao Dũng Sĩ khác, nơi đây quả thực có thể được xưng là kỳ tích.

“Trước cứ để nơi này duy trì nguyên trạng, đợi ta nắm giữ sức

mạnh của Chân Thần châu, sau cùng lại tới mở toà thành này ra!”
Ghi nhớ vị trí của toà thành này xong, Tô Mộ im lặng lui ra ngoài.
Trực giác nói cho hắn, toà thành này khác biệt.

...

Một nơi khác, Hiên Viên và Tử Long đã đến được thành Lăng Thiên.

Tử Long với cơ thể to lớn kia ngay lập tức bị lính canh trong thành phát hiện.

“Có ma vật tập kích!”

“Chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu!”

Người trong thành lo lắng không thôi, chuẩn bị xong ý định chiến đấu.

“Ta là đồng bọn của dũng sĩ Tô Mộ, là hắn bảo ta tới thành Lăng Thiên, ta muốn gặp thành chủ Thiên Chi Long!”

Hiên Viên dựa theo lời giải thích Tô Mộ đã lên kế hoạch, hét lớn lên với những lính canh kia.

Tử Long cũng biến thành hình người, đứng trên không của thành Lăng Thiên cùng Hiên Viên.

“Không nghĩ tới dũng sĩ thể mà còn có đồng bọn!”

Chỉ chốc lát, Thiên Chi Long nhanh chóng tới, sau khi nhìn thấy Hiên Viên cùng Tử Long, biểu cảm trên mặt rõ ràng vô cùng kinh ngạc.

Hắn có thể cảm nhận được, đây là hai Chân Thần nắm giữ lực pháp tắc!

“Chân Thần châu đã tập hợp đủ tất cả lực pháp tắc, dũng sĩ Tô Mộ rất nhanh thôi sẽ trở lại.”

Hiên Viên từ trên cao nhìn xuống, nhìn chăm chăm Thiên Chi

Long.

“Người là đồng bọn của dũng sĩ?”

Đối mặt với câu hỏi của Hiên Viên, Thiên Chi Long nhú chặt mày, không trả lời mà hỏi lại.

Hiển nhiên, vị thành chủ đại nhân này không hề tin những lời Hiên Viên nói.

“Trên thực tế, ta cũng là dũng sĩ.”

Hiên Viên cười, lời nói ra một lần nữa khiến Thiên Chi Long sững sờ.

Dũng sĩ trong truyền thuyết thế mà không chỉ có một?

“Đây là chuyện gì vậy?”

“Sao lại hiện ra thêm một dũng sĩ?”

“Không biết nữa!”

Đám lính canh trên tường thành không nhận được bắt đầu thảo luận.

Thiên Chi Long không có tiếp lời, biểu cảm trên mặt vô cùng kỳ lạ

Hắn không ngừng dò xét Hiên Viên, gần như muốn nhìn xuyên qua.

“Mời các hạ trước tiên vào thành đã!”

Qua một lúc lâu, Thiên Chi Long nói ra lời mời.

Chương 879: Sự chia rẽ của Thiên Chi Long

Thực lực của Hiên Viên và Tử Long rất mạnh, hai Chân Thần đi với nhau, tới hắn cũng khó mà ngăn cản.

Thiên Chi Long không tính đối địch với hai người.

Ít nhất trước lúc Tô Mộ trở lại, hẳn sẽ không gây ra mâu thuẫn gì với Hiên Viên.

Dưới sự dẫn đầu của thành chủ, Hiên Viên cùng Tử Long nghênh ngang tiến vào trong thành.

Một người một rồng ở trên không quan sát hết toà thành Lăng Thiên, trong ánh mắt đều mang theo sự mới mẻ.

“Các người nói đúng rồi Tô Mộ đã tập hợp đủ tất cả pháp tắc?”

Dẫn hai người tới vị trí trung tâm thành, Thiên Chi Long lên tiếng hỏi.

“Gom đủ rồi!”

“Người ở đây nếu như có cần giúp gì, có thể nói cho ta!”

Hiên Viên bình thản trả lời lại.

Sau khi vào thành, hẳn vẫn luôn để ý tung tích của những vật chất hắc ám kia.

Chỉ là nhìn vào bề ngoài của toà thành này, thật sự không có chút phát hiện nào.

Lời này, chắc chắn là một loại thăm dò.

“Tạm thời vẫn chưa cần giúp đỡ gì!”

Thiên Chi Long lộ ra một nụ cười nhả nhặn.

“Nơi đây là chỗ ở chuẩn bị xong cho hai vị.”

“Xin mời!”

Tới được trên không của trung tâm thành Lăng Thiên, Thiên Chi Long chỉ vào cung điện tráng lệ bên dưới.

Ba người đồng loạt đáp xuống đất.

“Wow!”

Đẩy ra cửa lớn của cung điện, Tử Long hô lên kinh ngạc.

Đều nói cự long thích thứ phát sáng lấp lánh, trong toà cung điện này khắp nơi phủ kín đá quý, thể hiện rõ sự xa hoa.

“Hai người bên ba trên đường, nghỉ ngơi trước đi, ta bảo người chuẩn bị thức ăn!”

Thiên Chi Long vô cùng khách sáo.

Sau khi nói xong, hắn chào một tiếng, lui ra khỏi cung điện.

“Hiên Viên chủ nhân, người nói lão này là người tốt hay người xấu?”

Tử Long không ngừng đánh giá cung điện xa hoa, lên tiếng hỏi.

“Chỉ cần đối địch với chủ nhân, vậy thì là người xấu!”

Ánh mắt của Hiên Viên cực kỳ kiên định.

...

Thiên Chi Long rời khỏi cung điện thì nhanh chóng đi tới một hướng.

Nơi đó chính là tế đàn bố trí trận pháp.

“Các người ở đây bố trí như thế nào rồi?”

Sau khi tới nơi này, Thiên Chi Long hơi nóng nảy hét lớn với những người đang bận bịu.

“Thành chủ đại nhân, cần thêm một ít thời gian, có vài chỗ chúng ta còn cần hoàn thiện.”

“Quy mô của trận pháp này quá lớn, một số chi tiết nhỏ đều cần xử lý tốt, không thì dễ xảy ra vấn đề!”

“Hơn nữa sau khi bố trí hoàn tất, còn cần kiểm tra nhiều lần, mới có thể bảo đảm bình thường!”

Mọi người liên tiếp trả lời.

Muốn bố trí xong một đại trận hoàn hảo, trừ có đủ nguyên liệu ra, còn cần bọn họ hoàn toàn tập trung tinh thần.

Điểm này là không vội vàng được!

“Nắm bắt thời gian, đừng sĩ đại nhân sắp trở về rồi!”

Thiên Chi Long gật đầu với đám người, trong giọng điệu mang theo sự thúc giục.

“Chúng ta sẽ cố gắng hết sức!”

...

Tầng một tháp Thần.

Một bóng dáng đang bay về phía thành Lăng Thiên với tốc độ cực nhanh.

“Toàn năng rốt cuộc là một loại sức mạnh như thế nào?”

“Sau khi thăng cấp Thần Chủ, thuộc tính của ta lại có thể đạt tới mức gia tăng bao nhiêu?”

“Thật sự hơi chờ mong đó!”

Dưới sự đi đường không dừng của Tô Mộ, cả tầng một tháp Thần cũng đã tới ban đêm.

...

Thành Lăng Thiên.

Sau khi dùng thức ăn, Hiên Viên và Tử Long không có ở trong cung điện nghỉ ngơi.

Hai người chia ra đi tới khu vực khác nhau trong thành.

Là Chân Thần nắm giữ lực pháp tắc, mục tiêu của hai người vô cùng rõ ràng.

Trước tiên tìm tung tích của những vật chất hắc ám kia, sau đó đánh hạ Thiên Chi Long.

Tìm kiếm một lúc, Hiên Viên tới vị trí của đại trận kia.

Nhìn đám người đang bận rộn, hắn tò mò bắt đầu quan sát.

“Muộn như vậy rồi, còn không nghỉ ngơi sao?”

Ngay lúc này, một giọng nói làm gián đoạn Hiên Viên.

“Thành chủ đại nhân không phải cũng không nghỉ ngơi sao?”

Sau khi phát hiện người tới là Thiên Chi Long, giọng nói của Hiên Viên rất bình tĩnh.

“Đại trận này gần như tiêu tốn tất cả nguyên liệu trong thành Lăng Thiên, không có cách nào bố trí lại lần hai.”

“Người cũng là dũng sĩ, cũng có thể hấp thu những lực pháp tắc trong Chân Thần châu.”

Trên mặt Thiên Chi Long vẫn mang theo nụ cười như trước, lời nói ra lại khiến Hiên Viên nhíu mày.

Tuy không có nói rõ, nhưng trong mấy câu nói này rõ ràng mang theo ý chia rẽ.

“Lực pháp tắc trong Chân Thần châu có thể hai người cùng lúc hấp thu sao?”

Hiên Viên trải đời chưa lâu, nhưng không có ngốc, thuận theo câu nói này mà tiếp tục.

“Có lẽ có thể, có điều một người hấp thu, đương nhiên càng có hiệu quả hơn hai người.”

Thiên Chi Long nhếch khoé miệng, ý tứ sâu xa.

“Người và dũng sĩ Tô Mộ kia quan hệ rất tốt sao?”

Nghe được vấn đề này, Hiên Viên cũng cười lên: “Chỉ là bạn bè.”

“Ha ha!” Hai chữ”chỉ là” này làm Thiên Chi Long bật cười.

“Dũng sĩ Tô Mộ có thể tập hợp đủ tất cả lực pháp tắc nhanh như vậy, người chắc hỗ trợ không ít?”

“Hai người các người thương lượng xong chưa, để ai hấp thu pháp tắc trong Chân Thần châu, từ đó nắm giữ lực toàn năng vậy?”

Vị thành chủ đại nhân này nhìn chăm chăm Hiên Viên.

“Chúng ta vốn là tính cùng hấp thu, có điều dựa theo ý của thành chủ đại nhân, Chân Thần châu này dường như chỉ có thể do một người hấp thu, vậy chúng ta phải thương lượng một chút rồi.”

Hiên Viên bày ra vẻ mặt xoắn xuýt.

“Thành chủ đại nhân cảm thấy ai hấp thu thì tốt hơn?”

Rối rắm một lúc lâu, hẳn tiến hành thăm dò Thiên Chi Long.

“Có thể nắm giữ lực toàn năng, vậy đồng nghĩ với việc có được sức mạnh không thể địch nổi.”

“Người sở hữu loại lực này, trọng trách trên vai rất nặng đấy!”

Chương 880: Vậy thì cứ làm như vậy!

Thiên Chi Long vẻ mặt cười tủm tỉm.

Dáng vẻ đa mưu túc trí đó giống như nói gì đó, lại giống như cái gì cũng chưa nói.

“Ta muốn có được loại sức mạnh như thế này!”

Đem ra so sánh, Hiên Viên hơi”không giữ được bình tĩnh” rồi.

“Thành chủ đại nhân có thể giúp ta không?”

Vấn đề của Hiên Viên làm Thiên Chi Long lộ ra vẻ khó khăn.

“Nhiệm vụ của ta là giúp đỡ dũng sĩ nắm giữ lực toàn năng.”

“Nếu người cũng là dũng sĩ, ta đương nhiên sẽ giúp người rồi!”

Một lúc lâu, Thiên Chi Long đưa ra câu trả lời.

“Đáng tiếc Chân Thần châu chỉ có một viên.”

Lời đã nói đến mức này, Hiên Viên đâu phải còn chưa hiểu ra.

Ý bên trong bên ngoài lời nói của Thiên Chi Long đều đang truyền vào cho hắn một tư tưởng.

Giết chết Tô Mộ, độc chiếm Chân Thần châu!

“Tiểu tử này quả nhiên là người xấu!”

Ánh mắt của Hiên Viên tối đi.

Cái gọi là lực toàn năng hắn hoàn toàn không quan tâm.

Người cả gan gây chia rẽ hắn và Tô Mộ, chính là kẻ địch lớn nhất của hắn!

Có điều trước khi Tô Mộ trở về, Hiên Viên sẽ không hành động thiếu suy nghĩ.

“Ta hiểu rõ rồi!”

Hắn gật đầu, giống như lắng lắng một mình, lại giống như trả lời Thiên Chi Long.

Chính một câu nói mơ hồ như vậy, ý cười trên mặt Thiên Chi Long càng thêm nồng đậm: “Con cự long kia là sủng vật của người?”

“Hắn đứng về phía ta.” Hiên Viên trả lời vô cùng dứt khoát.

“Vậy xin mời các đại nhân dừng giả thương lượng trước.”

“Ta sẽ chú ý chỗ này, người trở về nghỉ ngơi đi!”

Thiên Chi Long nói xong, đi đến bên cạnh Hiên Viên, vỗ vỗ bả vai hắn.

Hiên Viên không nói thêm gì, quay trở về cung điện.

...

Đêm dần khuya.

Tất cả mọi người trên tế đàn vẫn còn bận rộn.

Xung quanh trải đuốc, chiếu sáng nơi này.

Người bố trí đại trận tất cả đều mở to hai mắt, không dám có chút lơ đãng nào.

Sau khi trải qua sự bố trí tỉ mỉ của bọn họ, lúc trời gần sáng, tòa đại trận này dần dần có quy mô.

“Hô, trên cơ bản không có vấn đề gì!”

“Tiếp theo chỉ cần xử lý một ít vấn đề nhỏ là có thể sự dụng tòa đại trận này!”

Về mặt của mọi người hăng hái ai nấy đều có một loại cảm giác thành tựu tự hào.

“Mọi người vất vả rồi, đều trở về nghỉ ngơi đi, chuyện phía sau, chờ dừng giả trở về lại nói.”

Thiên Chi Long nhìn chăm chăm ở đây cả đêm tỏ vẻ tán thưởng mọi người.

Nhận được mệnh lệnh của thành chủ, mọi người thi nhau rút lui.

Sau khi tất cả mọi người rời đi, Thiên Chi Long đi về phía đại trận.

Một con mắt của hắn đột nhiên biến đen hoàn toàn.

Một luồng khí tức màu đen từ trong mắt kia chảy ra.

Những năng lượng màu đen sinh ra này không hề phá hư đại trận.

Ngược lại, chúng còn “giúp” đại trận hoàn thiện tốt hơn.

Sau một đoạn thời gian, những năng lượng màu đen này đã dung hợp với đại trận hoàn toàn, bề ngoài căn bản là không nhìn ra cái gì.

“Tiếp theo còn có một phiên toái!”

Làm xong tất cả, tầm mắt Thiên Chi Long chuyển hướng về vị trí cung điện.

Đối với Hiên Viên và Tử Long đột nhiên xuất hiện, trong ánh mắt của hắn tràn ngập kiêng kỵ.

Đúng lúc này, trên không trung ngoài thành xuất hiện một ngôi sao băng có phần đuôi kéo dài.

Khóe miệng Thiên Chi Long nhếch lên, cả người trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

...

“Rốt cuộc cũng tới!”

Ngôi sao băng có phần đuôi kéo dài kia chính là Tô Mộ trở về.

“Dừng giả trong truyền thuyết, người cuối cùng cũng đã trở lại!”

Không đợi Tô Mộ vào thành, một bóng dáng đột nhiên xuất hiện.

“Thành chủ đại nhân? Sao người lại tự mình ra ngoài đón ta?”

Nhìn thấy khuôn mặt tươi cười hòa ái của Thiên Chi Long, Tô Mộ giả vờ kinh ngạc.

Từ sau khi biết được bí mật của vị thành chủ đại nhân này, ấn tượng tốt hẳn lúc trước lưu lại ở chỗ Tô Mộ đã vỡ vụn hoàn toàn.

“Ta có một điều rất quan trọng phải nói với người!”

Giọng điệu của Thiê Chi Long lập tức trở nên nghiêm túc.

“Người có đồng bạn phải không?”

“Đúng vậy!”

Hiên Viên khẳng định đã đến thành Lăng Thiên, Tô Mộ cũng không phủ nhận.

“Hắn cũng không phải là người tốt!”

Ngay khi Tô Mộ muốn hỏi Hiên Viên có phải đã xảy ra chuyện gì không thì Thiên Chi Long lắc lắc đầu.

“Hừm!”

Nghe được những lời này, Tô Mộ cố nén ý cười hỏi: “Sao hắn không phải là người tốt?”

“Việc này cũng phải trách ta!”

Thiên Chi Long không trả lời, lộ ra vẻ ảo não.

“Ta nói cho hắn biết hấp thu lực pháp tắc trong Chân Thần Châu có thể khống chế sức mạnh toàn năng mạnh mẽ.”

“Ai biết hắn thế mà nổi lên tâm tư lệch lạc, còn hỏi ta có thể giúp hắn đối phó người hay không.”

“Người nói cái này...”

Tô Mộ nghe những lời này, trong lòng tức giận tới mức hóa cười.

Hiên Viên động tâm tư tưởng lệch lạc đối phó hắn?

Nếu Thiên Chi Long biết quan hệ của hắn với Hiên Viên, không biết sẽ cảm thấy như thế nào.

“Còn có loại chuyện này?”

Thuận theo lời này nói tiếp, Tô Mộ ngược lại muốn xem Thiên Chi Long có tính toán gì.

“Thiên chân vạn xác!”

“Hắn còn uy hiếp ta, nhất định phải giúp hắn khống chế sức mạnh của Chân Thần Châu, nếu không sẽ hủy cả thành Lăng Thiên.”

Thiên Chi Long tiếp tục mở miệng.

“Không nghĩ tới hắn lại là loại người như vậy?”

Tô Mộ bày ra một bộ sắc mặt khó coi, giọng nói căm hận.

“Đã nói sẽ giúp ta hấp thu sức mạnh của Chân Thần Châu, hắn ngược lại nổi lên ác tâm.”

“Thành chủ đại nhân, người nói hiện tại nên làm như thế nào cho phải?”

Thiên Chi Long cau chặt mày, vuốt cằm trầm tư.

Tô Mộ cũng không thúc giục, cùng vị thành chủ đại nhân này diễn tiếp.

Chương 881: Vậy thì cứ làm như vậy! (2)

“Hắn mang theo một con cự long, vừa nhìn đã thấy không dễ đối phó vậy nên chúng ta hãy liên thủ cùng nhau, hơn nữa còn có thủ vệ trong thành, có lẽ có thể có phần thắng.”

“Một khi quá trình hấp thu Chân Thần Châu bắt đầu, tuyệt đối không thể bị ngoại giới quấy nhiễu, người muốn nắm giữ toàn năng, nhất định phải giải quyết những phiền toái này.”

Không lâu sau, Thiên Chi Long giọng điệu nghiêm nghị mở miệng nói.

“Hiểu rồi!”

Tô Mộ gật đầu, tất cả đã rõ ràng.

Thiên Chi Long đây là tính toán để cho hắn và Hiên Viên liều mạng người chết ta sống.

Cũng đúng, thoáng cái xuất hiện hai Chân Thần mạnh mẽ, Thiên Chi Long hiển nhiên là đứng ngồi không yên.

Bất kể là mình hay là Hiên Viên muốn hấp thu Chân Thần Châu.

Có một người khác ở bên cạnh nhìn, mặc kệ Thiên Chi Long muốn làm trò gì, đều sẽ có nguy hiểm cực lớn.

Nếu như hắc và Hiên Viên liều mạng người chết ta sống, chỉ còn lại một người thân thể trọng thương, vậy thì vị thành chủ đại nhân này có thể muốn làm gì thì làm!

“Thành chủ thật sự coi ta là kẻ ngốc!”

Tô Mộ bề ngoài bất động thanh sắc, trong lòng hai mắt trợn trắng.

Lão hồ ly Thiên Chi Long này quả thật nắm bắt lòng người rất chuẩn.

Bất luận tình nghĩa nào ở trước mặt bảo bối như Chân Thần Châu, đều lộ ra yếu ớt vô lực như vậy.

Ngay cả cha con Thiên Chi Long và Thiên Hổ cũng có thể trở mặt, chứ đừng nói là hắc và Hiên Viên chỉ là”đồng bạn”.

“Chuyện không nên chậm trễ, tên kia còn đang nghỉ ngơi, thừa dịp hắc chưa kịp phản ứng, đây là cơ hội tốt nhất của chúng ta!”

Ở bên cạnh, thấy Tô Mộ “do dự” không quyết định, Thiên Chi Long tiến hành giật dây.

“Giải quyết những phiền toái kia, người có thể nắm giữ lực toàn năng mạnh mẽ!”

Âm thanh của hắc giống như là một bàn tay lớn, muốn kéo Tô Mộ vào trong vực sâu tối tăm.

Ánh mắt Tô Mộ dần dần trở nên”tham lam”, trên mặt cũng lộ ra vẻ tàn nhẫn.

“Không ai có thể ngăn cản ta nắm giữ sức mạnh toàn năng!”

Âm thanh trầm kia làm cho nụ cười của Thiên Chi Long càng thêm sáng lạn.

“Trận chiến này không phải chuyện nhỏ, không cần liên lụy đến người trong thành.”

“Ta rất rõ ràng thực lực của hai tên kia, người liên thủ với ta, nhất định có thể thắng!”

Thay đổi”phương án” của Thiên Chi Long, Tô Mộ nói ra kế hoạch của mình.

“Không bằng lừa bọn họ ra ngoài thành, sau đó chúng ta liền thủ đem bọn họ tiêu diệt!”

Một khi Thiên Chi Long đáp ứng, sau khi ra khỏi thành, đó chính là chín chọi một!

Hơn nữa sau khi rời khỏi thành, Thiên Chi Long cũng không có biện pháp lợi dụng vật chất màu đen ẩn chứa trong thành.

Như vậy hẳn chắc chắn có thể bắt sống hẳn.

Dù sao lực pháp tắc trong Chân Thần Châu còn thiếu lực ánh sáng.

Trước mắt xem ra, cũng chỉ có vị thành chủ này mới có thể”trợ giúp” mình.

“Cái này!” Thiên Chi Long do dự.

Diễn xuất của Tô Mộ và Hiên Viên đều rất tốt.

Giữa hai người cũng quả thật có”điểm mâu thuẫn”.

Điều khiến Thiên Chi Long băn khoăn chính là thắng bại của trận này.

So với Hiên Viên, hẳn hiển nhiên hy vọng Tô Mộ”nhìn qua yếu hơn” giành được thắng lợi.

“Người xác định có thể đánh bại bọn họ?”

Thiên Chi Long nhiều lần xác nhận.

“Yên tâm đi!”

Tô Mộ gật đầu, lấy Chân Thần Châu ra.

Sau khi nhìn thấy ánh sáng bảy màu phát ra từ hạt châu, Thiên Chi Long mở to hai mắt, có loại hưng phấn nói không nên lời.

“Vậy thì cứ làm như vậy!”

“Cá đã mắc câu!”

Nhìn bộ dáng gấp gáp của Thiên Chi Long, Tô Mộ cất tiếng cười to: “Chuyện không nên chậm trễ, kính xin thành chủ đại nhân nhanh chóng hành động.”

Thiên Chi Long cười theo, chỉ về một phương hướng bên ngoài thành.

“Đồng bạn của ngươi là một cung tiễn thủ đúng không?”

“Chỗ đó là một khu rừng rậm, không bằng chúng ta mai phục ở đó.”

“Ta ở đó chờ tin tức tốt của thành chủ đại nhân!” Tô Mộ nhìn phương hướng kia, đáp một hơi.

Không cho Thiên Chi Long đường lui, Tô Mộ bay thẳng đến khu rừng rậm.

Vị thành chủ đại nhân cười lạnh một tiếng, xoay người trở về trong thành.

Tốc độ của hắn cực nhanh, một đường đi thẳng tới cung điện nơi Hiên Viên ở.

“Cơ hội đã đến rồi!”

Sau khi vào cửa, nhìn Hiên Viên và Tử Long còn đang nghỉ ngơi, Thiên Chi Long lớn tiếng hô to.

“Ý ngươi là gì?”

Hiên Viên nhướng mày, trong ánh mắt tràn đầy đề phòng.

“Vị đồng bạn kia của ngươi đã trở lại!”

“Hắn vậy mà muốn liên thủ với ta, đem ngươi tiêu diệt ở ngoài thành!”

Thiên Chi Long mỉm cười mở miệng, cũng không có làm theo ước định với Tô Mộ.

Vị thành chủ đại nhân này không hổ là một lão hồ ly mưu tính thâm sâu.

“Hắn mang về viên Chân Thần Châu kia, chỉ cần người lấy được hạt châu kia, trận pháp trong thành đã bố trí xong, toàn bộ liền có thể bắt đầu!”

Ngoại trừ khiêu khích ra, Thiên Chi Long còn không quên dụ dỗ.

Nghe được những lời này, phản ứng của Hiên Viên rất nhanh.

Chủ nhân đang câu con cá Thiên Chi Long này!

“Vậy chúng ta nên làm gì tiếp theo?”

Hiên Viên theo lời Thiên Chi Long nói tiếp.

“Ra khỏi thành!”

“Các người ai là người cuối cùng lấy được Chân Thần Châu, người đó sẽ trở thành dũng giả duy nhất!”

Âm thanh Thiên Chi Long trầm thấp, ánh mắt như đuốc.

Vở kịch này hắn đã dàn dựng xong, tiếp theo chính là lúc xem kịch hay.

“Đi thôi!”

Hiên Viên cũng không do dự, lấy ra cung quần tinh công ở sau lưng.

Tử Long biến đổi thành hình dáng người trưởng thành, đứng ở bên cạnh, cực kỳ hiểu chuyện không nói một lời.

Dưới sự dẫn dắt của Thiên Chi Long, ba người cùng nhau đi ra ngoài thành.

Toàn bộ như sấm rền gió cuốn, thời điểm ba người rời khỏi thành, sắc trời còn chưa hoàn toàn chuyển sáng.

Chương 882: Sức mạnh của ánh sáng và

bóng tối

Ba người bay trên không trung, tốc độ vô cùng nhanh.

Thiên Chi Long bay phía trước, ánh mắt lùng sục bốn phía.

Khi một khu rừng rậm xuất hiện trong tầm nhìn, hắn hét lên: "Ta mang người đến, nhanh chóng động thủ!"

Một tiếng hô to này rõ ràng là nói cho Tô Mộ nghe.

Chỉ cần trận chiến này bắt đầu thì không còn đường quay về nữa.

"Ầm ầm!"

Ngay khi một tiếng hô to kia chấm dứt, khu rừng rậm vang lên động tĩnh dữ dội.

"Rào!"

Hàng trăm cột lửa nóng rực dựng lên từ mặt đất bằng phẳng.

Ngọn lửa khủng khiếp quét qua tất cả cây cối.

Nhiệt độ tăng cực nhanh làm cho xung quanh sinh ra áp suất chênh lệch có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Khóe miệng Thiên Chi Long lộ ra một nụ cười dữ tợn.

Theo Nhà Giam Hỏa Diễm xuất hiện, mục đích của hắn dĩ nhiên đã đạt được.

"Ta đối phó với con rồng này, tên kia giao cho người!"

Hắn lại phát ra một tiếng hô to, chuyển ánh mắt về phía Tử Long.

"Đừng nóng vội, thành chủ đại nhân!"

Ngay trước khi hắn động thủ, một bóng dáng đi tới không trung.

Tô Mộ nhìn Thiên Chi Long khẩn cấp không thôi, trên mặt lộ ra nụ

cười nồng đậm.

“Đúng vậy, thành chủ đại nhân, đừng vội như vậy nha!”

Hiên Viên cũng lộ ra một nụ cười đẹp mắt.

Nhìn hai người không có chút ý định động thủ nào, Thiên Chi Long lập tức ngậy ngấn cả người.

“Các người có ý gì?”

Vẻ mặt hắn không thể tưởng tượng nổi nhìn Hiên Viên và Tô Mộ.

“Chân Thần Châu chỉ có một viên, các người chẳng lẽ không muốn khống chế sức mạnh toàn năng sao?”

Đó là sức mạnh toàn năng!

Ai có thể khống chế, người đó có thể trở thành tồn tại mạnh mẽ nhất trong tòa Thần tháp này.

“Có được toàn năng, chẳng khác nào có được chìa khóa mở ra tầng trên của Thần tháp!”

“Chỉ có một người trong các người có thể leo lên ngai vàng duy nhất kia!”

Dường như cảm thấy Tô Mộ và Hiên Viên còn không hiểu rõ ý nghĩa của toàn năng, Thiên Chi Long “hảo tâm” giảng giải.

“Đúng vậy?”

“Nếu ngai vàng là duy nhất, nó là của chủ nhân!”

Hiên Viên vẻ mặt khinh thường, trong giọng nói tràn ngập kiên định.

Lòng trung thành của hắn đối với Tô Mộ không phải là thứ ngoại vật nào cũng có thể làm dao động.

Cho dù cái gọi là ngai vàng hiện tại bày ở chỗ này, Hiên Viên cũng cam nguyện cúi người, trở thành bước đệm để Tô Mộ đi lên ngai vàng!

“Điên rồi, người thật sự điên rồi!”

“Lấy thực lực của người, rõ ràng có thể tự mình trở thành Chí Tôn!”

“Hắn bất quá chỉ là một Chân Thần ngay cả lực pháp tắc cũng không có nắm giữ mà thôi!”

Đối mặt với lời nói của Hiên Viên, Thiên Chi Long phát ra tiếng rống giận điên cuồng.

Trong mắt hắn, Hiên Viên và Tử Long cộng lại mạnh hơn Tô Mộ.

Nhưng Hiên Viên lại gọi Tô Mộ là chủ nhân?

“Trước chế ngự hắn, những thứ khác nói sau!”

Nhìn Thiên Chi Long gần như điên cuồng, Tô Mộ hô to một tiếng với Hiên Viên.

“Ra đi!”

Giơ tay lên vung lên, thú Xích Diễm và năm tiểu đệ Xương Khô cũng theo đó xuất hiện.

9 với 1!

Dưới thực lực tuyệt đối, Thiên Chi Long căn bản không có cơ hội phản kháng.

Còn có Nhà Giam Hỏa Diễm cũng làm cho vị thành chủ này mất đi tất cả đường lui.

“Không ai có thể ngăn cản ta!”

Trong lúc chiến đấu, Thiên Chi Long không ngừng phát ra tiếng hô to.

“Lực toàn năng thuộc về ta!”

Biểu cảm giống như điên dại của hắn, cũng làm cho Tô Mộ không nhìn được lắc đầu.

Vị thành chủ đại nhân này hành vi thật bất thường!

“Đừng giết chết hắn!”

Trận chiến rất nhanh tiến vào giai đoạn kết thúc.

Đối mặt với công kích của chín Chân Thần, lượng máu của Thiên Chi Long càng ngày càng ít.

Trên người hắn đột nhiên xuất hiện một vòng năng lượng màu đen.

Đúng như Tô Mộ dự đoán, vị thành chủ đại nhân này quả thật bị sức mạnh bóng tối cắn nuốt.

“Vậy để ta tẩy sạch lực bóng tối của ngươi!”

Trong hai mắt bộc phát ra ánh lửa rực rỡ, Tô Mộ sử dụng năng lượng hỏa diễm mạnh mẽ, công kích bóng tối trên người Thiên Chi Long.

“Ầm!”

Theo năng lượng bóng tối không ngừng suy giảm, vẻ mặt của Thiên Chi Long cũng dần dần nảy sinh biến hóa.

Đột nhiên, một trận thánh quang cực kỳ chói mắt từ trên người Thiên Chi Long bộc phát.

Năng lượng yên bình làm cho mọi người cảm thấy vô cùng ấm áp.

Một màn cực kỳ quý dị xuất hiện.

Một nửa thân thể Thiên Chi Long tản ra hào quang thánh khiết, nửa còn lại bị bóng tối vô tận bao phủ.

Ánh sáng đối lập với bóng tối, đạt được một sự cân bằng cực kỳ tinh tế.

“Ngày này rốt cuộc đã tới!”

Một giọng nói đầy hiền lành vang lên.

Sự điên cuồng trên mặt Thiên Chi Long biến mất không thấy, thay vào đó là một bộ mặt yên bình.

“Dừng giả trong truyền thuyết!”

“Ta không phải là người xấu xa như người nghĩ!”

“Những gì người vừa nhìn thấy, chỉ là mặt tối của ta.”

Hắn nhìn Tô Mộ, chậm rãi mở miệng.

“Muốn tập hợp tất cả pháp tắc thì không thể nào thiếu sức mạnh bóng tối!”

“Nhưng loại sức mạnh này quá mức đáng sợ, nhất định phải dùng một loại sức mạnh khác ngăn chặn nó thì mới có thể hoàn toàn hấp thu!”

“Ta là vật chứa tốt nhất!”

Nói đến đây, Thiên Chi Long lộ ra một nụ cười như trút được gánh nặng.

“Dừng giả, xuất ra Chân Thần Châu, hấp thu sức mạnh của ánh sáng và bóng tối đi!”

“Đây là sứ mệnh của ta!”

Sự thay đổi đột ngột này hiển nhiên khiến Tô Mộ bất ngờ.

Thân phận Thiên Chi Long lại lần nữa đảo ngược?

Vị thành chủ đại nhân này sở dĩ bị bóng tối ăn mòn, chính là để có thể khống chế lực bóng tối?

Nhìn lực sáng tối đối lập trên người Thiên Chi Long, Tô Mộ không nhịn được chặc chặc khen ngợi.

Hết thủy nếu thật sự như Thiên Chi Long nói, vậy vị thành chủ đại nhân này thật sự là quá vĩ đại!

“Ta dựa vào cái gì tin tưởng người?”

Chương 883: Tập hợp đủ lực pháp tắc

Tô Mộ cũng sẽ không bởi vì mấy câu liên lựa chọn tin tưởng Thiên Chi Long.

“Dừng giả trong truyền thuyết, người không tin ta cũng rất bình thường, nhưng người đã không còn lựa chọn nào khác.”

“Bỏ lỡ sức mạnh ánh sáng và bóng tối, người sẽ không cách nào khống chế toàn năng nữa.”

“Giờ Chân Thần Châu lên, ta sẽ không chạm vào nó, nếu người phát hiện có bất kỳ biến cố nào, có thể tiêu diệt ta!”

Giọng điệu của Thiên Chi Long vô cùng chân thành.

Tô Mộ nheo mắt lại, nhanh chóng suy nghĩ.

Sức mạnh của ánh sáng có thể có thu được bằng con đường tắt, nhưng muốn hấp thụ lượng lớn quy tắc bóng tối cũng không phải là một điều dễ dàng.

“Nghe cho kỹ, tên này nếu dị động, trực tiếp giết!”

Lấy ra Chân Thần Châu, Tô Mộ phát ra hô to với đám người Hiên Viên.

“Hãy nhận lấy món quà của ta!”

Âm thanh của Thiên Chi Long vô cùng hiền lành.

Lời hắc vừa dứt, lực sáng tối đối lập từ trên người hắc xuất hiện, bay về phía viên Chân Thần Châu kia.

Tô Mộ nắm chặt Chân Thần Châu, xốc lại tinh thần một trăm phần trăm.

Một khi xuất hiện bất kỳ vấn đề gì, hắc sẽ không chút do dự giết chết Thiên Chi Long!

Cũng may không có gì bất thường xảy ra.

Trên Chân Thần Châu bộc phát ánh sáng rực rỡ, điên cuồng hấp thu hai luồng sức mạnh.

“Khụ khụ!”

Không lâu sau, Thiên Chi Long ho khan dữ dội.

Hai luồng sức mạnh trên người hắn càng ngày càng yếu, cả người hắn cũng đang lão hóa với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

“Người điên rồi sao? Nếu cứ tiếp tục như thế này, người sẽ chết!” Một âm thanh điên cuồng đột nhiên vang lên.

Nửa khuôn mặt bóng tối của Thiên Chi Long vô cùng vặn vẹo.

“Vì cái gọi là sứ mệnh, người lại trả bằng mạng sống của người điều đó căn bản không đáng giá!”

Hắn gào thét giận dữ.

Nửa khuôn mặt còn lại hiền lành nở nụ cười.

Thiên Chi Long không nói gì.

Trong đôi mắt kia mang theo sự dứt khoát và kiên định.

Ánh sáng trên Chân Thần Châu càng lúc càng rực rỡ, tham lam hấp thu sức mạnh trên người Thiên Chi Long.

Sau một đoạn thời gian, vị thành chủ đại nhân này cũng bị móc sạch hoàn toàn.

Ánh sáng và bóng tối cùng nhau biến mất, thân thể đã gần đất xa trời từ lâu của hắn cũng mất đi toàn bộ khí lực, rơi xuống mặt đất.

“Thú Xích Diễm!”

Tô Mộ phát ra một tiếng hô to, thú Xích Diễm dùng tốc độ cực nhanh tiếp được Thiên Chi Long.

“Tất cả sức mạnh đều đã tập hợp đầy đủ, ta có thể cảm giác được

pháp tắc khủng khiếp ẩn chứa trong viên Chân Thần Châu này!”

Nắm chặt Chân Thần Châu, biểu cảm trên mặt Tô Mộ vô cùng kích động.

Một loại cảm giác chưa từng có dâng lên trong lòng.

Chỉ cần hấp thu viên Chân Thần Châu này, là có thể có được sức mạnh không gì không làm được!

“Dừng giả trong truyền thuyết, ước định lúc trước với người, xin người nhất định không được quên.”

“Từ giờ trở đi, người chính là thành chủ của thành Lăng Thiên!”

Trên lưng thú Xích Diễm, Thiên Chi Long kéo thân thể đang hấp hối, lấy ra cây quyền trượng tượng trưng cho địa vị thành chủ.

Tô Mộ lóe lên, đi tới trước mặt Thiên Chi Long.

“Con người ta không thích hợp làm thành chủ, hơn nữa người hẳn là rõ ràng, ta sẽ không lãng phí quá nhiều thời gian ở tầng một Thần tháp.”

Không có nhận cây quyền trượng kia, Tô Mộ đối với vị trí thành chủ thành Lăng Thiên hoàn toàn không có hứng thú.

“Vậy để hẳn đến làm thành chủ thì sao?”

Thiên Chi Long vẻ mặt bất đắc dĩ, quay đầu nhìn Hiên Viên.

“Người có muốn làm không?”

Tô Mộ cười cười, mở miệng hỏi.

“Chủ nhân để cho ta làm, vậy ta liền làm!” Hiên Viên đáp.

“Dừng giả trong truyền thuyết, ta sắp chết, đây là tâm nguyện cuối cùng của ta, cầu xin người!”

Thiên Chi Long lại lần nữa cầu khẩn.

“Được rồi!”

Đối mặt với lão nhân chậm chạp này, Tô Mộ cuối cùng cũng không từ chối.

“Ha! Ha! Ha!”

“Cuối cùng ta cũng đã hoàn thành sứ mệnh của mình!”

Thiên Chi Long dùng khí lực cuối cùng, đem quyền trượng trong tay ném cho Hiên Viên.

Trong một trận tiếng cười hào hùng, thân thể hắn theo gió mà tản đi, hóa thành tro bụi.

Tô Mộ cúi đầu im lặng, tỏ lòng tôn kính.

“Đi thôi, thành chủ đại nhân!”

Sau một khoảng thời gian, Tô Mộ nhìn Hiên Viên, trêu ghẹo nói.

Hiên Viên cầm cây quyền trượng thành chủ kia, có hơi không biết làm sao.

“Đừng áp lực, chỉ là một cái tên treo lên mà thôi!”

Tô Mộ cười cười, ý bảo Hiên Viên không cần quá mức nghiêm túc.

Đoàn người chạy tới thành Lăng Thiên.

Đội ngũ hùng dũng nhanh chóng thu hút sự chú ý.

Khi nhìn thấy quyền trượng trong tay Hiên Viên, thủ vệ trên cửa thành đều quỳ xuống.

“Thành chủ đại nhân của các người đã hiển tế chính mình.”

“Từ giờ trở đi, Hiên Viên chính là thành chủ mới của các người!”

Tô Mộ phát ra tiếng hô rung trời.

Cái chết của Thiên Chi Long không thể giấu được.

Hơn nữa những người này trong thành Lăng Thiên cũng sớm có dự cảm.

Trong thành nhanh chóng vang lên tiếng khóc bi thương.

Mặc dù đã sớm biết Thiên Chi Long sẽ hiển tế chính mình, nhưng khi ngày này thật sự đến, không ai là không thương cảm ân đức của Thiên Chi Long.

Sau khi tiếng khóc chấm dứt, toàn bộ người bên trong đi ra khỏi thành Lăng Thiên.

Bọn họ cung kính nhìn Hiên Viên trên không trung, từng người từng người một quỳ trên mặt đất.

“Bái kiến thành chủ đại nhân!”

“Bái kiến thành chủ đại nhân!”

Hiên Viên cầm quyền trượng thành chủ, đăng quang làm vua!

Tô Mộ thừa dịp mọi người quỳ lạy Hiên Viên, mang đám người Tử Long đi tới vị trí đại trận trong thành.

“Nhiều tài liệu như vậy?”

“Vốn liếng của thành Lăng Thiên rất khá!”

Nhìn đại trận trước mắt, Tô Mộ tươi cười đầy mặt.

Có tòa đại trận này trợ giúp, khi hấn hấp thu Chân Thần Châu, tuyệt đối có thể đạt được hiệu quả gấp bội.

“Không đúng lắm!”

Chương 884: Tập hợp đủ lực pháp tắc (2)

Lại quan sát một lúc, Tô Mộ tinh thông trận pháp rất nhanh phát hiện manh mối.

Những trận pháp này đang bị sức mạnh nào đó ăn mòn!

“Thiên Chi Long lại để cho ta một mớ hỗn độn!”

Tô Mộ bất đắc dĩ trợn trắng mắt.

Thiên Chi Long mặt tối hiển nhiên không có vô tư dưng hiển như vậy.

Dựa theo kế hoạch ban đầu của hắn, mình và Hiên Viên lưỡng bại câu thương, thì khi hắn khởi động đại trận hấp thu Chân Thần Châu sẽ làm ngư ông đắc lợi.

“Phá hủy!”

“Những tài liệu này sử dụng ở trên đại trận của ta, hiệu quả nhất định sẽ càng tốt hơn!”

Không do dự, Tô Mộ mang theo các tiểu đệ bắt đầu kế hoạch”phá dỡ”.

Hiên Viên hiện tại chính là thành chủ thành Lăng Thiên, cho dù hắn phá hủy toàn bộ thành Lăng Thiên, cũng không có ai dám lờ ra tiếng vào.

Mỗi lần tháo xuống một bộ phận tài liệu, đều sẽ có một luồng vật chất bóng tối xuất hiện, phát động công kích đối với Tô Mộ.

“Grào!”

Cũng không cần Tô Mộ động thủ, trên người thú Xích Diễm bộc phát hỏa diễm mạnh mẽ, dễ dàng hóa giải.

Mở Kho tàng Hoàng Kim ra, nhóm tiểu đệ Xương Khô đã quen nghề cũ, đem tài liệu tháo ra chuyển vào trận pháp bên trong Kho tàng.

“Bảo vệ nơi này cho tốt, tiếp theo ta sẽ hấp thu sức mạnh của Chân Thần Châu!”

Sau khi chuẩn bị ổn thỏa, Tô Mộ dặn dò một câu với Tử Long rồi bước vào Kho tàng Hoàng Kim.

Khi hắn đi ra lần nữa, toàn bộ đều sẽ phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Bên trong Kho tàng Hoàng Kim.

Tô Mộ đặt tất cả đồ đạc ở trên tòa trận pháp kia.

Khắp nơi chỗ nào cũng có tài liệu, kém nhất đều là tài liệu cấp Thần.

“Đây là một công trình lớn!”

“Nên mở rộng tòa trận pháp này ra một chút!”

Tài liệu đầy đủ làm cho Tô Mộ có tự tin.

Tòa trận pháp trong thành Lăng Thiên hãn cũng đã nghiên cứu qua, có không ít chỗ đáng để tham khảo.

Đối mặt với sức mạnh không gì sánh kịp này, nguyên tắc của Tô Mộ chỉ có một.

Thập toàn thập mỹ!

Theo hãn không ngừng bận rộn, trận pháp so với ban đầu đã được mở rộng ước chừng lớn gấp đôi.

Nếu như có bất kỳ một đại sư trận pháp nào ở đây, tuyệt đối sẽ giật mình kinh hãi.

Không nghi ngờ gì nữa, trận pháp này đã đạt tới sự hoàn mỹ!

Tô Mộ đi tới giữa đại trận, lấy viên Chân Thần Châu ra.

Trên Chân Thần Châu tản ra ánh sáng bảy màu rực rỡ, trôi lơ lửng ở trước người Tô Mộ.

“Bắt đầu!”

Hít sâu một hơi, Tô Mộ khởi động cả đại trận.

“Đinh!”

“Đinh!”

Nương theo âm thanh vang lên cực kỳ có tiết tấu, trên tòa đại trận

cũng bộc phát ra ánh sáng cực hạn.

Toàn bộ Kho tàng Hoàng Kim bị bao phủ hoàn toàn.

Một giây sau, Chân Thần Châu dường như được kích hoạt, từ đó bộc phát ra ánh sáng màu sắc rực rỡ khác nhau.

Ánh sáng màu đỏ ẩn chứa nóng rực.

Ánh sáng màu xanh dương nổi lên gợn nước.

Ánh sáng màu xanh lá hiện ra sinh cơ nồng đậm.

Ánh sáng màu vàng mang theo lực đại địa.

Còn có sấm sét vang dội ầm ĩ, cuồng phong gào thét không ngừng.

Tiếp theo là sự đối lập giữa ánh sáng và bóng tối.

Tất cả pháp tắc bị hấp thu vào giờ khắc này đều hiện ra.

Tô Mộ đắm chìm dưới những ánh sáng này, thân thể lập tức bay lên.

Vô số năng lượng hội tụ lên trên viên Chân Thần Châu.

Ánh sáng màu đỏ dẫn đầu chuyển động.

Nó xoay quanh không trung vài vòng, trực tiếp rót vào thân thể Tô Mộ.

“Rào!”

Hỏa diễm dày đặc đột nhiên từ trên người Tô Mộ bộc phát ra.

Cùng lúc đó, năng lượng trên trận pháp chuyển hướng về phía Tô Mộ.

Những năng lượng này giống như củi lửa, làm cho ngọn lửa trên người hắn càng cháy càng mạnh!

Sau một thời gian, năng lượng màu xanh di chuyển.

“Tí tách tí tách!”

Lúc đầu chỉ là những giọt nước nhỏ, ngay sau đó là mưa to tầm tã.

Nước mưa tưới lên người Tô Mộ, làm ướt toàn bộ thân thể hắn.

Lại qua một đoạn thời gian, những năng lượng còn lại cũng nối tiếp chuyển động.

Năng lượng hệ mộc làm cho thân thể Tô Mộ mọc ra vô số chồi non.

Năng lượng hệ thổ làm cho hắn biến thành một người đá.

Năng lượng hệ lôi làm cho hắn hóa thân thành”bão bối sặc điện hình người”.

Năng lượng hệ phong lại làm cho hắn tựa như tinh linh tùy tâm sở dục.

Ngay sau khi những năng lượng này đều bị hấp thu xong, luồng năng lượng màu đen chuyển động đi lên.

Lạnh lẽo, tối tăm, sợ hãi, chết chóc.

Năng lượng màu đen hoàn toàn khác với các năng lượng khác!

Khi luồng năng lượng này rót vào thân thể Tô Mộ, cả người hắn đều”đen”.

Hiển nhiên, so với những năng lượng khác, năng lượng màu đen cũng không dễ dàng hấp thu như vậy.

Tô Mộ chợt mở hai mắt ra, bóng tối xung quanh con người bắt đầu khuếch tán.

Một khi đôi mắt của hắn bị bóng tối ăn mòn hoàn toàn, không ai biết những gì sẽ xảy ra.

Nhưng ngay khi bóng tối sắp bao phủ hết thủy, sức mạnh ánh sáng chiếu rọi lên người Tô Mộ.

Ấm áp, yên bình, thánh thiện.

Sức mạnh của ánh sáng và bóng tối tạo thành sự đối lập rõ ràng.

Bóng tối trong mắt Tô Mộ dần dần rút lui.

“Đây là tất cả lực pháp tắc sao?”

“Loại cảm giác này thật sự là quá khó hình dung!”

Tất cả lực pháp tắc nhập thể, trên mặt Tô Mộ khó nén vẻ hưng phấn.

“Rắc!”

Đột nhiên, trên viên Chân Thần Châu kia xuất hiện vết nứt.

Tô Mộ cũng không lo lắng.

Sức mạnh trên Chân Thần Châu đã bị hấp thu toàn bộ, hạt châu này đã hoàn toàn mất đi tác dụng.

“Khống chế toàn năng, duy ngã độc tôn!”

Âm thanh vô cùng tự tin vang lên.

Trên người Tô Mộ bộc phát ra một luồng khí thể trước nay chưa từng có.

Những năng lượng xao động trong Kho tàng giống như dòng nước được khơi thông, điên cuồng lao về phía hắn.

Thần Toàn Năng sắp được sinh ra!

...

Quá trình Tô Mộ hấp thu lực pháp tắc nhìn như rất nhanh, nhưng bên ngoài Kho tàng Hoàng Kim đã trôi qua hai ngày.

Hiên Viên tự mình canh giữ ở cửa lớn Kho tàng, không cho phép bất luận kẻ nào tới gần.

“Năng lượng thật đáng sợ, chủ nhân sẽ không xảy ra chuyện gì chứ?”

Tử Long cảm thụ được năng lượng khủng bố trong Kho tàng, có chút lo lắng mở miệng nói.

Chương 885: Rắn Thể Giới đột kích

“Hắn chính là chủ nhân của chúng ta, sẽ không có vấn đề gì!” Hiên Viên cười cười, đối với Tô Mộ rất có lòng tin.

“Àm âm!”

Ngay khi Tử Long còn muốn nói cái gì đó, chấn động cách đó không xa vang lên.

“Àm âm!”

Đất rung núi chuyển, long trời lở đất.

Hiên Viên cau mày, vội vàng bay về phía động tĩnh truyền đến.

Cách thành Lăng Thiên không xa, mặt đất sinh ra nứt nẻ, chia ra làm hai.

Một vực sâu khổng lồ đến khó có thể tưởng tượng xuất hiện.

Hiên Viên nhìn chăm chăm vào vực sâu kia, biểu cảm trên mặt càng thêm khó coi.

Hắn có thể cảm giác được, có một tồn tại mạnh mẽ sắp tới.

Không do dự, Hiên Viên phát ra một tiếng quát lớn, trong tay xuất hiện một cây cung dài.

Theo trường cung bị kéo ra, một mũi tên tự động xuất hiện, nhắm ngay vị trí vực sâu.

“Rào!”

Ngọn lửa bao phủ trên mũi tên.

“Đi!”

Hiên Viên phát ra một tiếng quát lớn, buông dây cung ra.

“Vù!”

Sau khi mũi tên hỏa diễm bay ra, ánh lửa càng bộc phát rực rỡ.

Mũi tên này giống như một mặt trời lao đến vực sâu đen kịt.

“Xì!”

Cùng lúc đó, trên không trung hiện lên một tia chớp vừa to vừa cứng cáp.

Tia chớp này hoàn toàn trùng khớp với mục tiêu của mũi tên hỏa diễm!

Nhưng ngay sau khi hai công kích tiến vào vực sâu không bao lâu, ánh lửa và lôi quang đột nhiên dừng lại.

“Điều này làm sao có thể?”

Hai mắt Tử Long trừng lớn vô cùng, phát ra tiếng hô kinh sợ.

Đây chính là một đòn mạnh nhất của hắn và Hiên Viên!

Lại sử dụng các loại lực pháp tắc mạnh nhất.

Cứ như vậy bị hóa giải dễ dàng?

Biểu cảm trên mặt Hiên Viên đồng dạng kinh ngạc, một câu cũng nói không nên lời.

“Ầm ầm!”

Hai người còn đang khiếp sợ, mặt đất phía dưới lại vang lên chấn động.

Vực thăm khẳm bố vẫn đang mở rộng.

Rất nhanh, một cái đầu rắn có thể so sánh với cả tòa thành Lăng Thiên từ trong vực sâu xuất hiện.

Con rắn khổng lồ này lè lưỡi phun ra nuốt vào, trên người tản ra

khí thể cực kỳ ghê người.

“Trời ạ, rốt cuộc là cái gì?”

“Một con rắn... lớn?”

“Cái này đã không thể gọi là rắn đi? Nó cũng quá lớn rồi?”

Trong thành Lăng Thiên, nhìn thấy cự xà xuất hiện, da đầu mọi người tê dại, thân thể lại không ngừng run rẩy.

“Khè!”

Cự xà mở miệng to như chậu máu, ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng rít.

Thân thể của nó dần dần từ trong vực sâu bò ra.

Trên thân thể khổng lồ kia khắp nơi đều là miệng vết thương, bên cạnh mỗi một miệng vết thương đều mang theo chất lỏng màu đen.

Khi thân hình của nó phơi bày toàn bộ, cả thành Lăng Thiên cũng bị bóng tối bao phủ hoàn toàn.

Cự xà nhìn tòa thành phố này, trong ánh mắt tràn ngập khinh thường.

Đó là sự thật.

Chỉ cần nó phát động công kích, tòa thành phố trôi nổi trên không trung này sẽ sụp đổ chỉ trong khoảnh khắc!

Nó nhìn Hiên Viên, miệng chậm rãi nói ra tiếng người.

“Người chính là người ta muốn tìm?”

“Đúng vậy, ta chính là người người muốn tìm!”

Hiên Viên nhìn con rắn khổng lồ kia, trên mặt không có nửa điểm sợ hãi.

Con rắn khổng lồ này khí thể hung hăng.

Tô Mộ lại đang ở thời khắc mấu chốt hấp thu Chân Thần Châu.

Trước mắt có thể bảo vệ thành Lăng Thiên cũng chỉ có hãn.

“Mọi người nghe lệnh!”

Đưa lưng về phía thành Lăng Thiên, Hiên Viên hô lớn.

“Mở ra trận phòng ngự trong thành!”

Thành chủ đại nhân hạ lệnh, người trong thành Lăng Thiên cố nén sợ hãi đối với rắn Thế Giới, nhanh chóng hành động.

Cự xà còn đang đánh giá Hiên Viên, không có chút ý tứ ra tay.

Ở trong mắt nó, bất kể là Hiên Viên hay là những người trong thành Lăng Thiên, toàn bộ đều là con kiến hôi tùy thời có thể nghiền chết.

“Hại ta chịu nhiều tội như vậy, kết quả lại chỉ là vì đối phó với một Chân Thần?”

“Không thú vị!”

Rắn Thế Giới lại mở miệng, thật sự không để Hiên Viên vào mắt.

“Nếu đã tới, vậy thì hủy diệt toàn bộ nơi này đi!”

Phun ra nuốt vào lưỡi rắn đỏ tươi, rắn Thế Giới di chuyển.

“Ầm ầm!”

Thân hình khổng lồ làm mặt đất cũng vang lên chấn động.

“Ta mặc kệ ngươi là quái vật gì, tiến thêm một bước.”

“Ngươi sẽ chết!”

Hiên Viên kéo dây cung trong tay ra, trong âm thanh cảnh cáo mang theo một luồng kiên quyết.

Trước khi Tô Mộ từ Kho tàng Hoàng Kim đi ra, hãn tuyệt đối không cho phép bất luận kẻ nào quấy rầy!

“Chết?”

“Ha ha ha!”

“Chỉ bằng người?”

Rắn Thế Giới giận quá hóa cười.

Khi đôi mắt đen kịt của nó chuyển động, bóng tối vô tận bao phủ toàn bộ bầu trời.

Cự xà cũng không vội ra tay.

Nó muốn nhìn sự sụp đổ từng chút một của những người trước mắt trong tuyệt vọng.

Bằng cách này, nó mới có thể cảm nhận một chút niềm vui.

“Khè!”

Lại là một tiếng rít vang lên.

Năng lượng màu đen mạnh mẽ lướt qua Hiên Viên, đánh mạnh vào thành Lăng Thiên.

“Phanh!”

Trận pháp phòng ngự vừa mới mở ra bị trùng kích, trong nháy mắt nứt ra một lỗ hổng.

“Con rắn đen này rốt cuộc có lai lịch gì? Trận pháp của thành Lăng Thiên ngay cả Chân Thần cũng có thể gánh được, lại không ngăn được một đòn của nó?”

“Quá đáng sợ, thật sự là quá đáng sợ!”

“Chúng ta xong rồi, vị thành chủ đại nhân kia không cứu được chúng ta!”

“Mọi người đừng bỏ cuộc!”

Chỉ bằng một đòn, lòng người thành Lăng Thiên lập tức tan rã, tất cả mọi người rơi vào tuyệt vọng.

“Rào!”

Đúng lúc này, trong thế giới đen kịt xuất hiện một ánh lửa.

Mũi tên Hỏa Diễm trong tay Hiên Viên dường như trở thành hy vọng của mọi người.

“Vù!”

Mũi tên phá không mà đi, kéo lên một vệt đuôi lửa thật dài trong bóng đêm.

“Ha ha!”

Đối mặt với một đòn này, rắn bóng tối căn bản không có ý tránh né.

Trên người nó bộc phát ra một vầng khí tức màu đen, trong nháy mắt nuốt chửng ánh lửa trên mũi tên hầu như không còn.

“Khè!”

Chương 886: Chân chính toàn năng

Lại một tiếng rít điên cuồng vang lên.

“Ầm!”

Năng lượng màu đen lần thứ hai lướt qua Hiên Viên, hung hăng đánh vào Thành Lăng Thiên.

Tòa đảo lơ lửng trên không trung bị dịch chuyển sang ngang.

“Đông!”

Cả thành phố đang rung chuyển.

“Đùng đoàng!”

Đột nhiên, âm thanh lôi điện vang vọng trên bầu trời thành Lăng Thiên.

Ánh sáng sấm sét rực rỡ trong bóng tối càng chói mắt.

“Grào!”

Đồng dạng là một tiếng gầm thét, Đạn Lô Quang thật lớn từ trong miệng Tử Long bay ra, tấn công Hắc Ám Cự Xà.

Tốc độ của sấm chớp cực nhanh, một đòn này chuẩn xác đánh trúng đầu cự xà.

“Ầm!”

Hắc Ám Cự Xà bị đánh trúng cái ót, thân thể không khống chế được mà nghiêng ngã.

“Tốt!”

“Quá lợi hại!”

Một đòn này cũng làm cho mọi người trong thành Lăng Thiên phát ra tiếng hoan hô rung trời.

Chỉ cần có thể gây ra sát thương đối với Hắc Ám Cự Xà, vậy bọn họ còn có hy vọng!

“Rất tốt!”

Nhưng một đòn này đối với Hắc Ám Cự Xà , căn bản không đau không ngứa.

Nó kéo đầu rắn khổng lồ nhìn về Tử Long phát động một đòn này.

Giây tiếp theo, vô số năng lượng bóng tối từ trên người nó xuất hiện.

Những năng lượng này biến ảo thành một bàn tay khổng lồ, chụp lấy Tử Long nắm chặt trong tay.

“A!”

Tiếng gào thét thống khổ từ trong miệng Tử Long vang lên.

Thân là một con cự long cấp Chân Cấp Thần, làn da trên người nó

có được năng lực phòng ngự cực mạnh.

Nhưng dưới năng lượng bóng tối này, rõ ràng không đủ nhìn.

Đây là thực lực nghiền ép tuyệt đối!

“Ta sẽ không để người chết thống khoái như vậy!”

Âm thanh của Hắc Ám Cự Xà lạnh băng vô tình.

Những năng lượng bóng tối kia không ngừng tra tấn Tử Long.

“Người buông hắn ra cho ta!”

Ánh mắt Hiên Viên tràn ngập lửa giận vô tận.

Lực pháp tắc hỏa diễm mạnh mẽ tăng lên đến cực hạn.

Ánh lửa dày đặc giống như mặt trời mọc, đẩy lên hy vọng trong lòng mọi người ở thành Lăng Thiên.

“Thành chủ đại nhân, xông lên!”

“Giết chết cái tên phiến phúc đen thui này!”

Tiếng hò hét vang vọng khắp trời xanh.

Hiên Viên mang theo hy vọng của mọi người, hội tụ tất cả sức mạnh của hắn trên mũi tên.

“Đi!”

Mũi tên bị ngọn lửa dày đặc bao phủ, trực tiếp bay về phía Hắc Ám Cự Xà.

“Hừ!”

Một tiếng hừ lạnh vang lên, khí tức bóng tối đáng sợ lần thứ hai đánh vào mũi tên hỏa diễm.

Nhưng lúc này đây, ngọn lửa cũng có không bị dập tắt!

Dù cho ở dưới khí tức bóng tối quấy nhiễu, ánh lửa trên mũi tên

lung lay sắp đổ.

Mọi người trong thành Lăng Thiên nhìn chăm chăm mũi tên kia.

Ánh lửa lúc sáng lúc tối mang theo hy vọng của tất cả bọn họ.

“Rào!”

Sau khi xuyên qua vùng khí tức bóng tối kia, ánh lửa đại thịnh.

Mũi tên này bắn thẳng vào mắt trái của Hắc Âm Cự Xà.

“A!”

Đến lượt Hắc Âm Cự Xà gào thét đau đớn.

Không nghi ngờ gì nữa, nó đã khinh suất.

Nếu toàn lực ngăn cản, một đòn này của Hiên Viên căn bản không có cơ hội đả thương nó.

“Người là thành chủ của tòa thành này đúng không?”

“Ta sẽ không để người chết quá nhanh, ta muốn người tận mắt nhìn thấy dân thành của người, từng người từng người chết ở trước mặt người!”

Trong âm thanh trầm thấp của Hắc Âm Cự Xà lộ ra phần nộ vô cùng.

“Khét!

Rất nhiều năng lượng bóng tối hóa thành một mũi tên màu đen bắn về phía thành Lăng Thiên trên không trung.

“Ầm!”

Dưới một mũi tên, toàn bộ đảo trên không trong nháy mắt biến thành hai nửa.

“Ầm ầm!”

Hòn đảo trên không lớn như vậy ngay sau đó bắt đầu chìm xuống.

Tất cả hy vọng, dường như dưới mũi tên này, hóa thành bong bóng!

...

Trong Kho tàng Hoàng Kim.

Sau khi dung hợp các hệ pháp tắc, mọi thứ cũng không có chấm dứt.

“Luồng sức mạnh này là gì?”

Trong quá trình hấp thu, Tô Mộ đột nhiên cảm giác được một luồng sức mạnh pháp tắc trước nay chưa từng có.

Luồng sức mạnh này thậm chí vượt qua các hệ pháp tắc Chân Thần Châu.

Đúng lúc này, cột điểm trên thanh kỹ năng của Tô Mộ sinh ra biến hóa.

Con số ban đầu là 999999999 đang giảm với tốc độ rất nhanh.

Cũng chính trong quá trình giảm xuống này, lực pháp tắc đột nhiên xuất hiện trong Kho tàng cũng càng ngày càng mạnh.

Tô Mộ mở to hai mắt.

Từ lúc hấn tiến vào trò chơi, thật ra đã nắm giữ lực pháp tắc mạnh mẽ nhất!

Số điểm kỹ năng nhanh chóng biến thành 0.

Vô số pháp tắc vây quanh ở trước người Tô Mộ.

Hắn trong nháy mắt hiểu được.

Hấp thu những lực pháp tắc này, hắn mới có thể đạt tới toàn năng chân chính!

“Ầm ầm!”

Cũng vào lúc này, toàn bộ Kho tàng Hoàng Kim xảy ra rung động

dữ dội.

“Bên ngoài xảy ra chuyện?”

Tô Mộ nhíu mày.

Không do dự, hần vươn tay, chạm vào lực pháp tắc trước người.

Một giây sau, vô số pháp tắc tràn vào thân thể hần.

Thần toàn năng sắp ra đời!

Thành Lăng Thiên.

Tòa thành cổ không biết tồn tại bao lâu này bị chia làm hai, đang dùng tốc độ cực nhanh rơi xuống phía dưới.

Hiên Viên buông tha công kích Hắc Âm Cự Xà, bay về phía một nửa thành.

“Si tâm vọng tưởng!”

Hắc Âm Cự Xà phát ra một tiếng cười nhạo.

Năng lượng bóng tối khủng bố như giò bám vào xương, quấn quanh trên người Hiên Viên.

“Buông ta ra!”

Hiên Viên liều mạng giãy dụa, trên người bộc phát ra pháp tắc hệ hỏa mạnh mẽ.

Tô Mộ còn ở nửa tòa thành phố kia, nếu mặc cho hần rơi xuống, nói không chừng sẽ phá hỏng đại sự.

“Người cái gì cũng không làm được.”

“Người còn lại chỉ có tuyệt vọng vô tận!”

Hắc Âm Cự Xà giọng điệu lạnh lùng vô cùng.

Dù cho Hiên Viên sử dụng toàn bộ sức mạnh, cũng không cách nào thoát khỏi những năng lượng bóng tối kia.

Chênh lệch giữa Thần Chủ và Chân Thần căn bản không thể bù đắp!

Chương 887: Nháy mắt giết chết Hắc Ám Đại Xà

Mở cái miệng to như chậu máu, trong miệng Hắc Ám Cự Xà xuất hiện một luồng năng lượng cầu màu đen nhắm vào nửa thành phố đang rơi xuống.

“Người dừng tay cho ta!”

“Có bản lĩnh thì nhắm vào ta!”

Hiên Viên phát ra tiếng rống giận điên cuồng.

Hắc Ám Cự Xà không để ý tới, vẫn tụ tập năng lượng như trước.

Muốn hoàn toàn phá hủy một người, vậy trước tiên phải bắt đầu ra tay từ thứ hắn coi trọng.

Nhìn quả cầu năng lượng bóng tối không cách nào địch nổi kia, người trong nửa tòa thành tất cả đều nhắm mắt lại.

Bọn họ như cảm thấy cái chết đang đến gần.

“Hủy diệt đi!”

Quả cầu năng lượng màu đen bay thẳng về phía nửa tòa thành.

Sức mạnh đủ để hủy diệt tất cả mọi thứ mà nó bao trùm chỉ trong nháy mắt.

Hắc Ám Cự Xà phun ra nuốt vào lưỡi rắn, nhìn chăm chăm Hiên Viên bị trói buộc.

“Người vô năng, đây chính là kết cuộc chọc giận ta!”

“Ta nhất định phải giết người!” Hiên Viên vô cùng phẫn nộ gào thét.

Nhưng lời nói của hắn ở trong mắt Hắc Ám Cự Xà, quả thực chính là một chuyện cười.

“Bạch!”

Nhưng đúng lúc này, một tia sáng vô cùng rực rỡ từ trên nửa tòa thành kia xuất hiện.

Luồng ánh sáng này ẩn chứa sức mạnh vô cùng mạnh mẽ, trong khoảnh khắc những năng lượng bóng tối kia bị tan rã.

Không chỉ vậy, năng lượng này tiếp tục khuếch tán.

Rất nhanh, ánh sáng bao phủ Tử Long và Hiên Viên.

Năng lượng bóng tối trói buộc hai người đồng thời biến mất.

Bóng tối bao phủ trên bầu trời đã tan biến, ngay cả Hắc Ám Cự Xà cũng bị luồng ánh sáng này chiếu đến không mở mắt ra được.

“Kẻ nào!”

Trên người nó bộc phát ra khí tức bóng tối, muốn ngăn cản những ánh sáng xâm lấn kia.

“Khi dễ người của ta, người có biết người sẽ phải trả giá đắt như thế nào không?”

Một âm thanh vô cùng khí phách vang lên.

“Chủ nhân!”

“Chủ nhân!”

Hiên Viên và Tử Long vẻ mặt phấn khởi, đồng thanh hô lớn.

Một giây sau, một bóng dáng trong nháy mắt đi tới bên cạnh bọn họ.

“Tiếp theo hãy giao cho ta, các người đi giúp những người trong thành.”

Tô Mộ đối với hai người cười cười, căn bản không có để con Hắc

Ám Cự Xà kia vào mắt.

“Đã biết!”

Hai người gật đầu, phân biệt bay về phía thành Lăng Thiên đang rơi xuống.

“Người rốt cuộc là ai?”

Hắc Ám Cự Xà phát ra tiếng gầm giận dữ đối với Tô Mộ, trong âm thanh mang theo sự kiêng kỵ rất sâu.

Thân là BOSS cấp Thần Chủ, nó có thể cảm giác được hơi thở mà Tô Mộ phát ra đáng sợ đến mức nào.

Tồn tại như vậy, vốn là không nên xuất hiện ở cái chỗ này mới đúng.

“Ta mới là người người muốn tìm!”

Tô Mộ lộ ra hàm răng trắng, vươn tay về phía Hắc Ám Cự Xà.

“Răng rắc!”

Một giây sau, vô số lôi quang xuất hiện trên thân thể khổng lồ kia.

“Phanh!” “Phanh!” “Phanh!”

Tiếng nổ vang lên liên tục.

Ngay cả một đòn toàn lực của Hiên Viên cũng không làm gì được thân thể Cự Xà, nhưng dưới sự công kích của lôi điện, trong khoảnh khắc thân thể nó máu thịt lẫn lộn.

Rất nhiều máu đen tuôn ra.

“A!”

Hắc Ám Cự Xà cảm giác thống khổ trước nay chưa từng có.

Cho dù nó mang theo lực pháp tắc mà đến, cũng không bằng một đòn gây ra tổn thương của Tô Mộ.

“Còn chưa xong đâu!”

Nụ cười trên mặt Tô Mộ không ngừng, tư thế trên tay biến đổi.

Ngay sau đó, một lỗ đen so với Hắc Ám Cự Xà còn lớn hơn rất nhiều xuất hiện.

Trước lỗ đen này, Cự Xà giống chỉ như một con giun đất.

Tô Mộ khống chế lỗ đen, cuốn thân thể Hắc Ám Cự Xà thành một cục.

“Không, chuyện này không có khả năng!”

“Người làm sao có được sức mạnh kinh khủng như vậy?”

Phát hiện mình căn bản không có đường phản kháng, Hắc Ám Cự Xà rơi vào trong tuyệt vọng cực độ.

Nó chính là một Thần Chủ!

Nhân loại trước mắt này, vậy mà có thể đem nó đùa bỡn trong lòng bàn tay?

“Ta chính là Thần Toàn Năng!”

Tô Mộ thu hồi tươi cười trên mặt, sát ý lạnh lẽo đột nhiên bộc phát.

“Phanh!”

Trong nháy mắt, lỗ đen bộc phát, Hắc Ám Cự Xà bị năng lượng bộc phát ảnh hưởng đến, nổ tung thành vô số mảnh vụn.

Những chuyện này chưa kết thúc.

Những mảnh vụn này hóa thành vô số vật chất màu đen, muốn một lần nữa tụ tập cùng một chỗ.

“Hừ!”

Tiếng hừ lạnh vang lên, trên mỗi một mảnh vụn đều dấy lên ngọn lửa cháy hùng hực.

Tô Mộ hời hợt, giết chết Hắc Âm Cự Xà cấp Thần Chủ.

Vươn tay, mấy vầng sáng trên không trung bay về trong tay hắn.

Đây là những thứ rơi xuống sau khi BOSS cấp Thần Chủ chết.

Những thứ này, Tô Mộ không thèm để vào mắt.

“Sức mạnh toàn năng, quá mạnh mẽ!”

Sau khi dung hợp pháp tắc vô hạn, cấp bậc hiện tại của Tô Mộ đã sớm thoát khỏi pháp tắc!

Thuộc tính, trang bị kỹ năng, những thứ này lại hoàn toàn mất đi ý nghĩa.

Chỉ cần hắn nguyện ý, hoàn toàn có thể sáng tạo pháp tắc!

Ngẩng đầu, Tô Mộ nhìn lên trên tháp.

Vẻ vụn chỉ liếc mắt một cái, ánh mắt trực tiếp xuyên qua chín tầng phía trên.

Tất cả mọi thứ đều bị hắn thu hết vào đáy mắt.

Ở khu vực của tầng cao nhất, là một tòa cung điện do vô số trận pháp xây dựng mà thành.

Phía trên cung điện có một ngai vàng.

Tô Mộ nhìn thấy rõ ràng, ngòi trên ngai vàng kia là một bộ xương khô!

“Chính là người ban cho ta điểm kỹ năng vô hạn sao?”

Cách một khoảng xa, Tô Mộ mở miệng hỏi.

Xương khô không trả lời, hoặc có lẽ đã không thể trả lời.

Tô Mộ thở dài một hơi.

Muốn bước vào tòa cung điện pháp tắc kia, phía trên chín tầng thế giới còn có không ít kẻ địch cản đường.

Thu hồi tầm mắt, Tô Mộ nhìn xuống dưới.

Xuyên qua mặt đất, trước mắt hắn xuất hiện toàn bộ thế giới Thần Đồi.

Chương 888: Nháy mắt giết chết Hắc Âm Đại Xà (2)

Dưới Thế giới Thần Đồi, chính là toàn bộ thế giới hiện thực.

“Thì ra cái gọi là vị diện và thế giới Thần Đồi có sự kết nối?”

Dưới góc nhìn này, Tô Mộ rõ ràng nhìn thấy, các vị diện nối liền với thế giới game Thần Đồi, nhưng giữa hai bên bị vách tường ngăn cách.

Điều này dẫn đến muốn tiến vào thế giới Thần Đồi, vậy trước tiên phải tiến vào thế giới hiện thực.

Mà theo lực pháp tắc sống lại, những vách tường này cũng theo đó biến mất.

Về phần dãy giả tháp cao tồn tại, đúng như dự đoán trước đó, tháp cao có tác dụng chuyển tiếp.

Mở ra tất cả tháp Dũng Sĩ, chẳng những có thể giải phóng liên thông ở hạ tầng thế giới, hơn nữa còn đường dẫn đến Thần tháp sẽ theo đó xuất hiện.

Tô Mộ nhìn Hiên Viên và Tử Long.

Hai người mỗi người kéo một nửa Thành Lăng Thiên, vững vàng rơi trên mặt đất.

“Leo lên ngai vàng, ta có thể hiểu rõ hết thủy!”

“Phiền toái phía dưới giao cho Hiên Viên và Tử Long!”

“Phiền toái phía trên chính ta tự tay giải quyết!”

Vươn tay, trong lòng bàn tay Tô Mộ xuất hiện ra hàng loạt lực pháp tắc.

Sau vô hạn toàn năng, hắn đã có thể khống chế tất cả pháp tắc trong thế giới này.

Dưới sự tu bổ của những pháp tắc này, thành Lăng Thiên nứt thành hai nửa dùng tốc độ cực nhanh một lần nữa nối lại với nhau.

Ngay cả những kiến trúc bị phá hư trong thành cũng giống được quay ngược thời gian, khôi phục lại trạng thái hoàn hảo như lúc ban đầu.

“Như này cũng quá thần kỳ đi?”

“Đây là sức mạnh toàn năng?”

Hiên Viên nhìn thấy toàn bộ, trợn mắt há hốc mồm.

“Đúng vậy!”

Tô Mộ gật đầu, cười yếu ớt.

“Từ giờ trở đi, người cũng có thể có được luồng sức mạnh này!”

Không đợi Hiên Viên kịp phản ứng, Tô Mộ vung tay lên.

Thân thể Hiên Viên nhất thời không khống chế được, lơ lửng ở trên không trung.

Một giây sau, luồng lực pháp tắc vô hạn từ trong cơ thể hắn bộc phát.

Đã từng là”phân thân” của Tô Mộ, trong cơ thể Hiên Viên cũng lưu lại một bộ phận pháp tắc vô hạn.

Dưới sự trợ giúp của Tô Mộ, hắn trực tiếp vượt qua cấp Thần Chủ, đạt tới cấp Thần Vương mạnh nhất thế giới!

“Từ giờ trở đi, người chính là Thần Vương của tòa tháp này!”

“Ta muốn người thay ta trấn thủ tòa tháp!”

Âm thanh Tô Mộ không giận mà uy, khí thế ngập trời.

“Tuân mệnh!”

Hiên Viên quỳ trên mặt đất, vô cùng cung kính.

“Nơi này giao cho người!”

“Người sẽ gặp phải không ít phiền toái, nhưng với thực lực của người bây giờ, bất luận phiền toái gì cũng không thành vấn đề!”

Tô Mộ gật đầu, không phải dùng giọng điệu ra lệnh, mà là dặn dò đối với huynh đệ.

“Yên tâm đi chủ nhân!” Hiên Viên lần nữa đáp ứng.

Không nói thêm gì nữa, trên người Tô Mộ bộc phát ra tia sáng.

Một giây sau, cả người hần phóng lên trời, đi tới đỉnh cao nhất của Thần tháp.

“Lên!”

Theo một tiếng quát kẻ, toàn bộ trên tháp Dũng Sĩ ở tầng một Thần tháp bộc phát ra ánh sáng rực rỡ.

“Mở!”

Lại là một tiếng quát.

Cả thế giới đã thay đổi hoàn toàn.

Tòa thành dưới đáy biển từ trong biển sâu chậm rãi bay lên.

Các tháp Dũng Sĩ ở địa phương, những thành phố bị tàn phá hoặc là những thành trì đã sớm bị phá hủy, cũng đang dùng tốc độ mắt thường có thể thấy được”phục hồi như cũ”.

Sức mạnh như vậy, quả thực khó có thể tưởng tượng!

Trong thế giới Thần Đồ, một cột sáng xuất hiện trên bầu trời thành Diêm Nhật.

“Cột sáng này là cái gì?”

“Chuyện gì đã xảy ra? Đây hình như là một cái thang trời?”

“Chẳng lẽ nói, cột sáng này có thể đi đến Thần Giới?”

Vô số người chơi nhìn cột sáng kia, tiếng nghị luận không dứt.

Nhưng đây mới chỉ là khởi đầu.

Trong thế giới hiện tại, cánh cửa truyền tống ở các nơi bắt đầu mở rộng.

Từng cột từng cột ánh sáng xuất hiện ở các địa điểm khác nhau.

Thế giới hiện thực, thế giới Thần Đồ được mở ra hoàn toàn.

Mà trong thế giới Thần Đồ, ngoại trừ thành Diệu Nhật, những nơi khác cũng xuất hiện thang trời.

Chỉ cần bước lên những bậc thang này là có thể tiến vào Thần tháp!

...

“Ha ha ha! Mọi thứ cuối cùng đã bắt đầu!”

“Chờ đợi vô số năm tháng, ta muốn một lần nữa leo lên tòa tháp cao kia, ngồi lên ngai vàng kia!”

“Tất cả mọi thứ đều thuộc về ta, không ai có thể ngăn cản!”

Sâu trong các thế giới vị diện, tiếng gầm giận dữ phấn khích liên tiếp không ngừng.

Đã từng là cường giả từng người từng người xuất hiện trên mặt nước.

Có người khổng lồ một mắt cao vạn trượng.

Còn có người dùng một hơi thở là có thể tiêu diệt cự long vạn dặm.

Lại càng có”người” đầu đầy tóc tai, toàn thân trải rộng vết thương.

Mục tiêu của họ chỉ có một.

Leo lên Thần tháp, trở thành Chí Tôn!

...

“Tiếp theo là con đường đi lên!”

Ở tầng cao nhất của Thần tháp, Tô Mộ ngẩng đầu lên.

Vươn tay ra, một màn chắn pháp tắc vô hình hiện ra.

Không giống lúc trước, khi Tô Mộ đụng phải những pháp tắc này, cũng không gặp phải bất kỳ trở ngại nào.

Ngược lại những pháp tắc này giống như gặp phải khắc tinh, bắt đầu tiêu tán với tốc độ cực nhanh.

“Phá!”

Một chữ khí phách vô cùng xông thẳng lên trời cao.

Một tiếng phá này của Tô Mộ như điều gặp gió bay lên chín tầng trời!

Dưới một chữ, vạn pháp đều diệt!

Lối đi lên mở ra hoàn toàn.

Tô Mộ không nhúc nhích.

Với sức mạnh hiện tại hắn đang nắm giữ, chỉ cần một ý niệm trong đầu là có thể lướt qua chín tầng thế giới, thẳng đến tòa cung điện pháp tắc kia.z a lo: 0 9 3 5 8 2 4 7 0 2

Chương 889: Tiêu diệt tất cả hắc ám

Nhưng hắn không làm thế.

Trước khi tìm hiểu tất cả, có rất nhiều”rắc rối” cần phải được dọn sạch.

“Bọn họ tới rồi!”

“Những người đi lên giao cho người xử lý!”

Nhẹ giọng nữ non hai câu, hai câu này đồng thời truyền đến trong tai Hiên Viên.

Trong thành Lăng Thiên, Hiên Viên đeo trường cung, trên người tản ra khí thế không ai địch nổi.

Hắn bay lên bầu trời thành Lăng Thiên, kéo dây cung trong tay.

Một mũi tên xuất hiện, một giây sau xuyên qua không gian, trực tiếp bay về phía vị trí của một cột sáng truyền tống.

Nơi đó có một con chó khổng lồ với ba cái đầu đang chạy như điên trên bậc thang lên bầu trời.

“Phanh!”

Một mũi tên bắn ra, diệt Chân Thần!

Cơ thể của con chó khổng lồ mất đi sự chống đỡ, từ trên thang trời rơi xuống.

Cái chết của nó chỉ là sự khởi đầu.

Có rất nhiều sinh linh mưu toan trèo lên Thần tháp.

Hiên Viên cầm trường cung trong tay, trong hai mắt nhìn rõ hết thấy.

Ngày hôm nay, vô số cường giả muốn bước lên bậc thang dẫn tới Thiên Môn, bước vào Thần tháp bọn họ nhớ mãi không thôi.

Nhưng đây hết thấy đều là nói suông!

Hiên Viên một người một cung, trấn thủ cửa Thần tháp!

Quần thần ngã xuống dưới mũi tên cô quạnh!

...

So với đối thủ của Hiên Viên, Tô Mộ đối mặt với tồn tại càng thêm mạnh mẽ.

Thần tháp đã sớm bị vật chất bóng tối ăn mòn, sinh vật bóng tối mạnh mẽ vô số kể.

Những kẻ này tuyệt đối sẽ không tùy ý để hấn bước vào tòa cung điện pháp tắc kia.

Một khi đi lên trên, sẽ có vô số ma vật Bóng tối ngăn cản bước chân của hấn!

“Vô Hận Bảo Táp!”

Tâm niệm vừa động, Tô Mộ trong nháy mắt đi tới trung tâm thế giới tầng hai của Thần tháp.

Trong mê cung vô tận này, cuồng phong vô tận từ trên người hấn bộc phát ra.

“Hô! Hô! Hô!”

Cơn lốc hủy diệt đủ để cuốn sạch vô số ma vật.

Những sức mạnh bóng tối cũng bị tán ra khắp mọi góc ngách của tầng này.

“Đã đến lúc có được một cuộc sống mới!”

Tô Mộ lộ ra một nụ cười, trên lòng bàn tay lưu chuyển lực pháp tắc.

Vô số pháp tắc bóng tối bị thiêu đốt.

Tòa Thần tháp có tử khí nặng nề của này, sắp nghênh đón sức sống hoàn toàn mới!

“Ta là Tô Mộ, Chí Tôn Chi Chủ!”

Âm thanh của Tô Mộ vang vọng cả tòa Thần tháp, quanh quẩn không dứt.

“Chí Tôn Chi Chủ? Buồn cười đến cực hạn!”

“Tòa Thần tháp này đã sớm thuộc về bóng tối, cái gọi là Chí Tôn, đều sẽ biến thành xương khô!”

“Chất dinh dưỡng lại tự đưa tới cửa, xem ra xuất hiện một người không tồi, hy vọng có thể để cho ta ăn no một bữa!”

Trên thượng tầng Thần tháp, từng âm thanh mạnh mẽ vang lên.

Trong giọng nói của bọn họ mang theo sự chế giễu nồng đậm.

“Rất tốt!”

Tô Mộ cũng không tức giận, trên mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

“Đã đến lúc quét sạch toàn bộ bóng tối!”

Lật tay thành mây, phủ tay làm mưa.

Tô Mộ nhìn lên trên, trong mắt tràn ngập lực quang minh.

Chỉ liếc mắt một cái, tất cả kẻ địch đều bại lộ dưới tầm mắt.

“Tẩy sạch bóng tối!”

Bốn chữ khổng vô hữu lực, giống như chuông lớn.

Các tầng Thần tháp, một ít tinh thể đặc thù giống như được triệu hoán, tản mát ra ánh sáng rực rỡ.

Những tinh thể này chính là huân chương của Thần!

Dưới sự khống chế của Tô Mộ, chúng bộc phát ra sức mạnh cực hạn.

Từng khối từng mảnh huân chương của Thần lấp lánh bầu trời, giống như ngọn hải đăng trong bóng tối vậy.

“Chỉ bằng người? Không tự lượng sức mình!”

“Xuất khẩu cuồng ngôn, chết cho ta!”

“Ánh sáng đom đóm, cũng dám mưu toan quét sạch bóng tối?”

Vài âm thanh phần nộ liên tiếp vang lên.

Không gian thượng tầng Thần tháp nhất thời rơi vào trong bóng tối vô tận.

Cho dù có huân chương của Thần tỏa ra ánh sáng rực rỡ, nhưng cũng không cách nào ngăn cản bóng tối xâm lấn.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ ánh sáng biến mất.

Thần tháp tầng một, thậm chí thế giới Thần Đồi thế giới hiện thực cũng chỉ còn lại một vùng tối đen.

“Chí Tôn Chi Chủ? Chẳng qua cũng chỉ có như vậy!”

“Thời đại bóng tối, ai dám nói quang minh? Ai dám xưng Chí Tôn?”

Âm thanh đầy trào phúng vang vọng toàn bộ Thần tháp.

Hoa văn trên huân chương càng lúc càng ảm đạm.

Sức mạnh của bóng tối dần dần nuốt chửng tất cả mọi thứ.

Nhưng ngay khi tất cả ánh sáng sắp biến mất, trong dòng lũ bóng tối, một ánh lửa yếu ớt lay động bất diệt.

“Rào!”

Ánh lửa không ngừng!

Trên người Tô Mộ bộc phát ngọn lửa mạnh mẽ.

“Bóng tối, quét sạch!”

Ngọn lửa vô tận cuốn sạch mà đi.

Cùng lúc đó, ánh sáng trên huân chương của Thần tiêu tán rồi lại xuất hiện hỏa diễm mạnh mẽ.

Vật chất bóng tối bao phủ Thần tháp gặp phải khắc tinh.

Những ngọn lửa này không đơn thuần chỉ là sức mạnh của ngọn lửa.

Mà nó là dung hợp toàn hệ pháp tắc, chỉ là dùng hình dạng hỏa diễm hiện ra.

Dưới sự gia tăng của pháp tắc vô hạn, vật chất bóng tối bắt đầu được gột rửa.

“Không, làm sao có thể? Làm thế nào chúng ta có thể thất bại?”

Chương 890: Tiêu diệt tất cả hắc ám (chương kết)

“Chúng ta rõ ràng đã nắm trong tay tòa Thần tháp này, chỉ cần qua một kỷ nguyên nữa, chúng ta có thể thống trị hết thủy!”

“Đây không phải là vận mệnh của chúng ta, ta không phục!”

“Bóng tối vĩnh viễn bất diệt, quốc gia Bóng Tối nhất định sẽ quay trở lại!”

Hết lần này đến lần khác tiếng gào thét vang lên.

Dưới ngọn lửa vô tận thiêu đốt, những sinh vật bóng tối đáng sợ từng cái từng cái bị tiêu diệt.

“Hô!”

Tô Mộ thở dài một hơi.

Sức mạnh bóng tối trong Thần tháp đã bị ngọn lửa quét sạch toàn bộ.

Về phần lực bóng tối phía dưới Thần tháp, mình để lại cho Hiên Viên giải quyết đi.

“Đến lúc rồi!”

Sau lưng mở ra đôi cánh hỏa diễm vô cùng phong cách, Tô Mộ trực

tiếp bay tới thượng tầng Thần tháp.

Không một chút trở ngại, hần đi đến cánh cửa trên tầng cao nhất.

“Mở!”

“Ầm ầm!”

Vung tay lên, cánh cửa này mở ra.

Rất nhiều lực pháp tắc xuất hiện.

Với sự xuất hiện của Tô Mộ, chúng nó dường như trở nên rất nóng nảy.

Không để ý đến những lực pháp tắc này, Tô Mộ nhìn ngai vàng phía trên cung điện.

Một bộ xương khô ngồi ngay ngắn ở nơi đó.

Mặc dù đã chết nhưng vẫn có thể này cảm nhận được uy nghiêm cực kỳ cường thế từ trên bộ xương khô.

“Đã đến lúc biết tất cả!”

Trên người Tô Mộ bộc phát ra lực pháp tắc vô hạn, xông tới bộ xương khô kia.

Trong nháy mắt tiếp xúc, hoàn cảnh xung quanh lập tức thay đổi.

Đây là một biển hoa rực rỡ, mùi hương thơm ngát xộc vào mũi.

“Người rốt cục đã tới!”

Một bóng người cười bước chậm trong bụi hoa, nhẹ giọng mở miệng nói với Tô Mộ.

Tô Mộ nhìn bóng người kia nhưng không thể thấy rõ diện mạo của hần, thậm chí ngay cả nam nữ cũng không cách nào phân biệt.

“Chính là người ban cho ta pháp tắc vô hạn?”

“Phải nhưng cũng không phải.”

Bóng người nói một câu mơ hồ.

“Tất cả những điều này không quan trọng.”

“Vậy điều gì quan trọng?” Tô Mộ cau mày hỏi.

Bóng người không trả lời, giơ tay lên vung lên.

Giây tiếp theo, biển hoa vô tận bắt đầu khô héo với tốc độ cực nhanh.

“Biển hoa cũng giống như biển sao!”

Theo âm thanh tràn ngập tang thương của bóng người vang lên, hình ảnh trước mắt Tô Mộ lại biến đổi.

Đó là một bầu trời đầy sao rực rỡ.

Giống như biển hoa héo rũ, tinh cầu tản ra ánh sáng lần lượt ảm đạm xuống từng viên một.

Trong mấy hơi thở, Tinh Hà rực rỡ trở thành tĩnh mịch!

“Đây có phải là sức mạnh của bóng tối không?”

Âm thanh Tô Mộ trở nên trầm thấp.

“Vũ trụ của chúng ta chia làm hai tầng.”

“Một tầng ở bên trong, một tầng ở bên ngoài.”

“Người có thể gọi nó là thế giới bên trong và thế giới bên ngoài.”

Bóng người không trả lời câu hỏi của Tô Mộ, tự mình nói.

Theo giọng nói của hắn, một mô hình lập thể cùng nhau xuất hiện.

Đó là hai quả cầu hoàn toàn giống nhau.

Có một gợn sóng mạnh mẽ ở giữa quả cầu.

“Thế giới bên ngoài được tách ra khỏi vật chất bóng tối, trong khi thế giới bên trong thì nằm trong vật chất bóng tối.”

“Dưới ảnh hưởng của vật chất mạnh mẽ, văn minh của thế giới bên trong cực kỳ phát triển, thậm chí còn có được sức mạnh vô hạn.”

“Ngược lại, văn minh của thế giới bên ngoài tương đối kém.”

“Nhưng tất cả nền văn minh đều đánh giá thấp sự đáng sợ của sức mạnh vật chất bóng tối.”

“Bọn họ tự cho là có thể khống chế tất cả, cuối cùng đạt được lại là hủy diệt.”

“Quốc gia Bóng Tối chính là tên gọi chung của những nền văn minh bị hủy diệt này.”

“Mà mục đích của bọn họ, chính là triệt để phá hủy hai thế giới bên trong, đạt tới cái gọi là”vĩnh hằng”.”

Nghe bóng người nói, sắc mặt Tô Mộ càng lúc càng khó coi.

“Ở phía sau ngai vàng này chính là cánh cổng đi tới thế giới bên trong.”

“Đến lúc người lựa chọn rồi.”

Hình ảnh xung quanh lại thay đổi một lần nữa.

Tô Mộ trở lại cung điện pháp tắc, bộ xương khô trên ngai vàng đã biến mất.

Ngai vàng ban đầu biến thành một cánh cửa!

Tuy rằng bóng người kia có rất nhiều lời còn chưa nói hết, nhưng Tô Mộ lại có thể hiểu được.

Giờ phút này, vận mệnh thế giới bên ngoài hoàn toàn nằm trong tay mình.

“Hoặc là người cũng có thể lựa chọn không nhìn tới, chờ đợi bóng tối ăn mòn toàn bộ.”

“Dùng thời gian còn lại để hưởng lạc, cũng không phải không thể!”

Âm thanh của bóng người lại vang lên.

Tô Mộ không nhin được nở nụ cười.

Hắn cũng không biết vì sao mình lại cười, nhưng chính là muốn cười.

“Ta có thua không?”

Hồi lâu sau, Tô Mộ mở miệng hỏi.

“Có lẽ sẽ không.”

Bóng người không thể chắc chắn.

Xương khô trên ngai vàng dường như đã đại diện cho tất cả câu trả lời.

Tô Mộ không hỏi nữa.

Đây chắc chắn là sự lựa chọn khó khăn nhất mà hắn phải đối mặt.

Không ai có thể hiểu được ý nghĩa của sự lựa chọn này.

Ngay cả Tô Mộ cũng không rõ.

“Có lẽ có một ngày nào đó ta cũng sẽ biến thành một bộ xương khô, ngồi trên ngai vàng kia.”

“Nhưng ta tuyệt đối không hối hận!”

“Ta là Chí Tôn, trấn áp toàn bộ bóng tối thế gian!